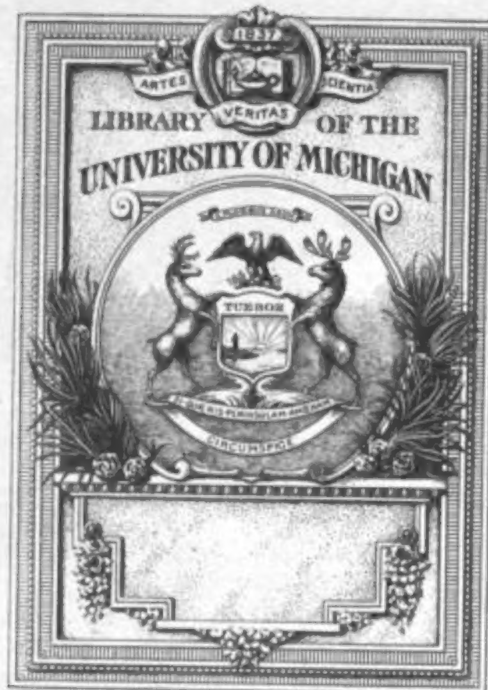
Lexikon zu den Schriften Cicero's mit Angabe sämtlicher ...

Hugo Merguet

1837
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
CIRCUMSPICE

LEXIKON

ZU DEN

SCHRIFTEN CICERO'S

MIT ANGABE SÄMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

ZWEITER TEIL.

LEXIKON
ZU DEN
PHILOSOPHISCHEN SCHRIFTEN.

DRITTER BAND.

JENA,
VERLAG VON GUSTAV FISCHER.
1894.

LEXIKON

ZU DEN

PHILOSOPHISCHEN SCHRIFTEN CICERO'S

MIT ANGABE SÄMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

DRITTER BAND.

JENA,
VERLAG VON GUSTAV FISCHER.
1894.

Vorwort zum dritten Bande.

Nach Beendigung dieses Buches spreche ich an dieser Stelle den Herren Emil Rode, Ernst Hundsdörffer und Adolf Gehrt meinen Dank dafür aus, dass sie mich bei der Bearbeitung einiger grösserer Abschnitte freundlichst unterstützt haben, ebenso dem Herrn Verleger für die unausgesetzte, regelmässige Förderung des umfangreichen Unternehmens.

Es ist mir in hohem Grade erfreulich und für die Durchführung der mühevollen Arbeit ermutigend und förderlich gewesen, dass dieses Wörterbuch sogleich beim Beginn seines Erscheinens von der Kritik des In- und Auslandes mit lebhaftem Beifall aufgenommen wurde und dieses übereinstimmend günstige Urteil sich während der Herausgabe unverändert erhalten hat. Ich betrachte es daher als eine besonders angenehme Pflicht, den Herren Referenten für ihre ebenso eingehenden und sachgemässen wie wohlwollenden Beurteilungen hier meinen ausdrücklichen Dank zu sagen.

Ich darf hiernach wohl hoffen, dass das Buch über ungünstige Zeitrichtungen hinweg seinen Zweck, der wissenschaftlichen Forschung zu dienen, erfüllen wird.

Königsberg i. Pr., den 28. November 1894.

H. Merguet.

Pabulum, Futter, Nahrung: I. sum: est .. animorum ingeniorumque naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioque naturae; A II, 127.

II. habeo: si .. (animus) habet aliquod tamquam pabulum studii atque doctrinae; C 49.

III. genus: is (Democritus) .. habitu extorum et colore declarari censet haec dumtaxat: pabuli genus ..; D II, 30.

paciscor, verabreden, Vertrag schließen: I. alqs: si cotidie fraudas, decipis, poscis, pacisceris; P 43.

II. indutias: quod dierum essent pactae, non noctium indutiae; O I, 33.

pretium: si praedonibus pactum pro capite pretium non attuleris; O III, 107.

paco, beruhigen, part. friedlich: alqm: ne nota quidem ulla, pacatus an hostis sit, discerni ... potest; R II, 6.

Lernam: »haec dextra Lernam taetra mactata excetra pacavit? || ; ||« T II, 22.

pactio, Verabredung, Vergleich, Vertrag: I. facio: quasi pactio fit inter populum et potentis; R III, 23.

perturbo: Regulus .. non debuit condiciones pactionesque bellicas et hostiles perturbare periurio; O III, 108.

video: qui (videt) tuas mercedum pactiones in patrociniis; P 46.

II. esse: sunt .. privata ... aut vetere occupatione ... aut victoria ... aut lege, pactione, condicione || conditione ||, sorte; O I, 21.

pactum, Vertrag, Vergleich, Art und Weise: I. facio, servo: pacta et promissa semperne servanda sint, QUAE NEC VI NEC DOLO MALO, ut praetores solent, FACTA SINT; O III, 92.

II. aberrare: nescio quo pacto ab eo, quod erat a te propositum, aberravit oratio; T III, 80.

comprehendi: dum modo eodem pacto cetera percipi comprehendique dicant; A II, 128.

defluere: nescio quo pacto ab amicitiis perfectorum hominum ... ad leves amicitias defluxit oratio; Lae 100.

esse: in hoc .. genere nescio quo pacto magis quam in aliis suum cuique pulchrum est; T V, 63.

explicare: Chrysippus .. laborans .., quonam *pacto* || hoc modo || explicet; Fa fr 1.

exponere: docet Chaldaeos, quo pacto eos exponere percepta oporteat; Fa 15.

facere: haec cogitatio ... dolorem nescio quo pacto mitiorem facit; T II, 53.

fallere: »quem (patrem) neque quo pacto fallam scio«; N III, 73.

ferre: »quo pacto adversam aerumnam ferant«; T III, 30. quonam pacto mortem Africani feras; Lae 7.

habere: nescio quo pacto auctoritatem oratio non habet; F V, 13. genus .. hoc sermonum ... plus nescio quo pacto videtur habere gravitatis; Lae 4.

moveri: movemur .. nescio quo pacto locis ipsis; L II, 4.

negare: quod ... Epicurus imagines inducens quodam pacto negat; N II, 76.

percipi: s. comprehendi.

pervenire: non video, quo pacto ille ... „in domum aeternam patris“ ex illo ardore pervenerit; N III, 41.

posse: fieri ... nullo pacto potest, ut non dicas ..; F I, 27. »neque sanguis ullo potis est pacto profluens consistere«; T II, 38. ut .. plus (eos amemus), fieri nullo pacto potest; T III, 73. quod .. fieri nullo pacto potest; T V, 80. nec fieri ullo pacto potest; D I, 118. ea .. (concordia) sine iustitia nullo pacto esse potest; R II, 69. ista (natura) duce errari nullo pacto potest; L I, 20. sine quo (genere) paratus esse senator nullo pacto potest; L III, 41. id .. sine scelere fieri nullo pacto potest; O II, 51. nec sine virtute amicitia esse ullo pacto potest; Lae 20.

recreari: brevi tempore nescio quo pacto recreatus (est puer); L III, 19.

splendescere: canorum illud in voce splendescit etiam nescio quo pacto in senectute; C 28.

paedagogus, Erzieher: isto .. modo nutrices et paedagogi iure vetustatis plurimum benivolentiae postulabunt; qui neglegendi quidem non sunt, sed alio quodam modo *aestimandi* || modo * ||; Lae 74.

paedor, Schmutz: I. sunt: ex hac opinione sunt illa ... genera lugendi, paedores, muliebres lacerationes genarum; T III, 62.

II. horridus: »barba paedore horrida || atque || intonsa infuscat pectus«; T III, 26.

paelicatus s. **pel.**

paene, beinahe, fast, so gut wie: I. **bei Verben:** »postquam || posquam || pater adpropinquat iamque paene ut conprehendatur parat«; N III, 67. in quo (fructu amicitiarum) doctis positum est .. consilium omnis vitae consentiens et paene conspirans; T V, 72. quanta humilitate luna feratur terram paene contingens; D II, 91. cum .. (di) inter se paene contingant; Ti 37. qui (Antiochus) me ex nostris paene convellit hortulis; L I, 54. (Ennius) ita ferebat duo, quae maxima putantur, onera, paupertatem et senectutem, ut eis paene delectari videretur; C 14. † mori videbamus || videbamus || in studio dimetiendi paene caeli atque terrae C. Galum; C 49. etsi heri .. id, quod quaerebatur, paene explicatum est; A II, 10. ut ea ipsa dei inmortales ad usum hominum fabricati paene videantur;

N I, 4. nos .. consules introduximus paene in urbem currum clarissimi viri; A II, 3. si infantes pueri, mutae etiam bestiae paene loquuntur ..; F I, 71. iacente et mortuo paene corpore; D I, 115. quae (insulae) fluctibus cinctae natant paene ipsae; R II, 8. quom (animus) ... ipsum .. ea moderantem et regentem paene prenderit; L I, 61.

II. **bei Adjectiven, Zahlen, Pronomina:** docere hoc poterat ille homines paene agrestes? R I, 23. Metrodorus, paene alter Epicurus; F II, 92. cum Cimbricae victoriae gloriam cum collega Catulo communicavit, paene altero Laelio; T V, 56. pellantur .. istae ineptiae paene aniles; T I, 93. quae res genuit ... superstitiones paene aniles; N II, 70. singulari vir ingenio Aristoteles et paene divino ipsene errat? D I, 53. illud .. eius philosophi magnificum ac paene divinum; D I, 124. quos (circumitus) prospicere inpendentis ... magni cuiusdam civis et divini paene est viri; R I, 45. hunc ex maxime raro genere hominum iudicare debemus et paene divino; Lae 64. isti philosophi superstitiosi et paene fanatici; D II, 118. praeclare .. Epicurus his paene verbis; F I, 68. cum arborum et stirpium eadem paene natura sit; F V, 33. (coniunctio) permanens ad longinquum et inmensum paene tempus; N II, 85. in civitate, qui se istarum rerum cupiditatibus dediderunt, ipsius servitutis locum paene infimum obtinent; P 37. quae potest .. contagio ex infinito paene intervallo pertinere ad lunam? D II, 92. quis .. tam inimicus paene nomini Romano est, qui ..? F I, 4. innumerabilibus paene saeculis; D I, 2. II, 147. nec .. scaena solum referta est his sceleribus, sed multo vita communis paene maioribus; N III, 69. necessarias (cupiditates) satiari posse paene nihilo; T V, 93. ea (discriptio) paene nostrae civitatis; L III, 12. quae (res) ad confessionem ignorationis adduxerant ... Anaxagoram, Empedoclem, omnes paene veteres; A I, 44. eos .. septem ... omnis paene video in media re publica esse versatos; R I, 12. ea nos mala dicimus, sed exigua et paene minima; F V, 78. (populum) adultum iam et paene puberem; R II, 21. totum Epicurum paene e philosophorum choro sustulisti; F I, 26. illarum .. sex et nonaginta centuriarum in una centuria tum quidem plures censebantur quam paene in prima classe tota; R II, 40. video .. illum ... virum cui praeficias officio et muneri. huic scilicet .. uni paene ..., ut ..; R II, 69. cuius (alterius) animum (homo) ita cum suo misceat, ut efficiat paene unum ex duobus; Lae 81.

III. **bei Adverbien:** contemno magnitudinem doloris, a qua me brevitas temporis vindicabit ante paene, quam venerit; T II, 44. si animal omne ... ea .. ante efficit paene, quam cogitat; D I, 120. in qua (aeternitate) cum paene innumerabiliter res eodem modo evenirent; D I, 25. »nimis paene animo es molli«; T II, 49. qui (Scipio) ... factus consul || [consul] || est ... iterum sibi suo tempore, rei publicae paene sero; Lae 11.

IV. **bei Substantiven:** ita .. (Pomponius) se Athenis collocavit, ut sit paene unus ex Atticis; F V, 4. nec .. audiendi sunt Cynici, aut si qui fuerunt Stoici paene Cynici; O I, 128. — erat .. illis paene in conspectu ... Pythagoras; T IV, 2. profligata iam haec et paene ad exitum adducta quaestio est; T V, 15. qui iam conticuerunt paene ab ipso foro inrisi; T II, 3. non dubitaverim me gravissimis tempestatibus ac paene fulminibus ipsis obvium ferre; R I, 7. Pythagoram Pythagoreosque, incolas paene nostros; C 78. gaudeo .. me incunabula paene mea tibi ostendisse; L II, 4. ut paene cum lacte nutricis errorem suxisse videamur; T III, 3. fortitudinis quaedam praecepta sunt ac paene leges; F II, 94. Socrates ... tum paene in manu iam mortiferum illud tenens poculum; T I, 71. qui non modo natum mundum introduxerit, sed etiam manu paene factum; N I, 20. ad quam tu (urbem) oppugnandam nunc venis paene miles; R VI, 11. cur in una re publica duo senatus et duo paene iam populi sint; R I, 31. ut consiliorum omnium particeps et socius paene regni putaretur; R II, 35. nec ... a deo causam requirimus, cum culpae paene vocem audiamus; N III, 91. actor ... fingit non modo mentem ac voluntates, sed paene vultus eorum; L III, 40.

paenitet, es reut, ärgert, verdrießt: I. **absolut:** 1, a. causa: saepius .. (voluptas corporis) relinquit causam paenitendi quam recordandi; F II, 106.

vis: tanta vis fuit paenitendi; T IV, 79.

b. corrigere: quod si liceret ... vitam deviam secutos || secutis || corrigere errorem paenitendo; A fr 16.

2. verbal: eos (honores) nescimus, ante quam paenitere coepit, contemnere; T V, 104.

II. **mit Infinitiv:** paenituit illa sensisse? A II, 69.

III. **mit Object und Ergänzung:** 1. Conjunctiv: quoad te, quantum proficias, non paenitebit; O I, 2.

2. Infinitiv: ut ipsum Hectorem ... provocasse ad pugnam paeniteret; T IV, 49. ut alteros (vituperatores) reprehendisse paeniteat; N I, 5. neque me vixisse paenitet; C 84.

3. alicuius: quid? eum (Antiochum) Mnesarchi paenitebat? quid? Dardani? A II, 69.

auspiciorum: quod ... (Deiotarus rex) negat se .. eorum auspiciorum ... paenitere; D I, 27. quod negas Deiotarum auspiciorum ... paenitere; D II, 78.

calculi: tibi concedo, quod in XII scriptis solemus, ut calculum reducas, si te alicuius dati paenitet; fr V, 60.

fortunae: quod ... neque .. ita ... admiratus fortunam sum alterius, ut me meae paeniteret; D II, 6.

imperii: ut me imperii nostri ... paeniteret; R VI, 16.

iniuriae: haud scio an satis sit eum, qui lacessierit, iniuriae suae paenitere; O I, 33 (34).

instituti: eo .. me minus instituti mei paenitet, quod ..; N I, 8.

peccatorum: eos ... peccatorum suorum tum maxume paenitet; D I, 63.

rei publicae: non tam illius te rei publicae paenitebit; R III, 47.

sapientiae: neque eam (sapientiam) umquam sui paenitet; T V, 54.

senectutis: num .., si (avus) ad centesimum annum vixisset, senectutis eum suae paeniteret? C 19.

IV. **mit Subject:** alqd: sequitur, ut nihil paeniteat, nihil desit, nihil obstet; T V, 53. sapientis est .. proprium nihil, quod paenitere possit, facere, nihil invitum; T V, 81. — quemquam paeniteret, quod fecisset per iram? T IV, 79.

paetulus, seitwärts blickend, blinzelnd: ecquos (deos), si non tam strabones, at paetulos esse arbitramur? N I, 80.

pagina, Seite, Blatt: utrum .. tibi litteram videor an totas paginas commovere? F IV, 53.

pagus, Dorf, Gau: ascendo in: (Sophocles) ascendit in Arium pagum, detulit rem; D I, 54.

conligo de: vos de pagis omnibus colligitis bonos illos quidem viros, sed certe non pereruditos; F II, 12.

pala, Stein: ibi cum palam eius anuli ad palmam converterat, a nullo videbatur; O III, 38.

palaestra, Ringschule, Ringplatz, Übung, Kunst: I. est: »quibus (Lacaenis virginibus) magis palaestra, Eurota || Eurotas ||, sol, pulvis ... studio est quam fertilitas barbara«; T II, 36.
II. satis: Fibrenus ... tantum conplectitur, quod satis sit modicae palaestrae, loci; L II, 6.
III. sine: habuit .. vires agrestis ille (Antipater) .. atque horridas sine nitore ac palaestra; L I, 6.

palaestricus, der Ringschule: palaestrici motus sunt saepe odiosiores; O I, 130.

palam, offen, öffentlich, unverhohlen, offenbar: isti .. palam dicere ... solent ..; R I, 11. ille ... haud dubitavit postridie palam in castris docere nullum esse prodigium; R I, 23. suffragia ... clam an palam ferri melius esset; L III, 33. bestiae furtim ... fruuntur, domini palam et libere; N II, 157. palam ostendunt sibi verum decus ... deficere; R fr 8. qui (di) moventur palamque se ostendunt; Ti 40. ut (sapiens), ante quam hereditatem adeat, luce palam in foro saltet; O III, 93. alterum ... palam (auctorem fuisse), alterum ... obscurius; A II, 13.

palatum, palatus, Gaumen: I. sapit: nec .. sequitur, ut, cui cor sapiat, ei non sapiat palatus; F II, 24.
II. habeo: hoc est non modo cor non habere, sed ne palatum quidem; F II, 91. dentes, palatum, fauces (habebit deus) nullum ad usum; N I, 92.
suspicio: dum palato, quid sit optimum, (Epicurus) iudicat, „caeli palatum“, ut ait Ennius, non suspexit; N II, 49.
III, 1. iudicare: s. II. suspicio.
percipi: quae (voluptas) palato percipiatur, quae auribus; F II, 29.
terminari: is (stomachus) utraque ex parte tosillas attingens palato extremo atque intimo terminatur; N II, 135.
2. sine: quod fieri nec sine lingua nec sine palato ... potest; T I, 37.

palea, Spreu: I, 1. porto: aurum paleamne (navis) portet, ad bene aut ad male gubernandum nihil interesse; F IV, 76.
2. sum in: maius est peccatum in auro quam in palea; F IV, 76.
II. navis: ut ... gubernator aeque peccat, si palearum navem evertit et si auri; F IV, 76. auri navem evertat gubernator an paleae, in re aliquantum, in gubernatoris inscitia nihil interest; P 20.

pallidus, bleich: quae ... timeretis, „Acherunsia templa alta Orci, pallida Leti, obnubila tenebris loca“; T I, 48.

palliolum, Mantel: hic Caecilianum illud (commemoratur): »saepe est etiam sub palliolo sordido sapientia«; T III, 56.

pallium, Mantel: I. est, II. inicio: ei .. (Iovi) laneum pallium iniecit, cum id esse aptum ad omne anni tempus || ad o. a. t. aptum || diceret; N III, 83.
intericio: conplexus .. concubitusque permittunt palliis interiectis; R IV, 4.
III. tegere: amica corpus eius (Alcibiadis) texit suo pallio; D II, 143.

pallor, Blässe, Erbleichen: I. consequitur: ex quo fit, ut pudorem rubor, terrorem pallor et tremor et dentium crepitus consequatur; T IV, 19.
II. distinguo, al.: nihil ut esset, qui distingueretur tremor ille et pallor, neque ut quicquam interesset inter intestinum et oblatum; A II, 48.

palma, flache Hand, Hand, Palme, Siegespreis: I, 1. monstro: quod Homericus Ulixes Deli se proceram et teneram palmam vidisse dixit, hodie monstrant eandem; L I, 2.
pando: minorem .. Septentrionem Cepheus passis palmis a tergo subsequitur; N II, 111.
reservo: quam palmam utinam di inmortales, Scipio, tibi reservent! C 19.
video: s. monstro.
2. converto ad: ibi cum palam eius anuli ad palmam converterat; O III, 38.
II. similis: rhetoricam palmae, dialecticam pugni similem esse (Zeno) dicebat; F II, 17.
III. pressus: »hic (Anguitenens) pressu duplici palmarum continet Anguem«; N II, 109.

palmaris, vorzüglich: illa palmaria, quod ... is eum (mundum) dixerit fore sempiternum; N I, 20.

palpebra, Augenlid: I. laedunt, al.: palpebrae .., quae sunt tegmenta oculorum, mollissimae tactu, ne laederent aciem, aptissime factae et ad claudendas pupulas, ne quid incideret, et ad aperiendas; N II, 142.
II. munio: munitae .. sunt palpebrae tamquam vallo pilorum; N II, 143.

palpito, zucken: cum cor animantis alicuius evolsum ita mobiliter palpitaret, ut imitaretur igneam celeritatem; N II, 24.

palus, Sumpf: I. demergo in: (C. Marius) expulsus, egens, in palude demersus; F II, 105.
II, 1. Ablativ: quae terra, mari, paludibus, fluminibus exsistunt; N I, 97.
2. supra: ut Africanus: »a sole exoriente supra Maeotis paludes nemo est, qui factis || me || aequiperare queat«; T V, 49.

pampinus, Weinlaub: pubescere: (non intermittunt) »arbores frondescere, vites laetificae pampinis pubescere«; T I, 69.
vestiri: vestita .. (uva) pampinis nec modico tepore caret et nimios solis defendit ardores; C 53.

pando, ausbreiten: bona: dum ... illa divina (bona) longe lateque se pandant caelumque contingant; T V, 76.
palmas: minorem .. Septentrionem Cepheus passis palmis a tergo subsequitur; N II, 111.
vela: quo utinam velis passis pervehi liceat! T I, 119. quaerebam .., utrum panderem vela orationis statim an ..; T IV, 9.

pango, festsetzen, bestimmen, verfassen: I. ne: si quis ... pepigerit, ... ne illo medicamento umquam postea uteretur; O III, 92.
facta: »hic (Ennius) vestrum panxit maxima facta patrum«; T I, 34.
terminos: requiri placere terminos, quos Socrates pegerit; L I, 56.

panis, Brot: 1. do, al.: cui (Dario) cum peragranti Aegyptum ... cibarius in casa panis datus esset, nihil visum est illo pane iucundius; T V, 97.

2. adhibeo ad: quos (Persas) negat ad panem adhibere quicquam praeter nasturcium; T V, 99.

panthera, Panther: habent, al.: auditum est pantheras, quae in barbaria venenata carne caperentur, remedium quoddam habere, quo cum essent usae, non morerentur; N II, 126.

sunt: ut ... non crederes leones et pantheras esse, cum tibi, quales essent, diceretur; N I, 88.

par, gleich, ebenbürtig, angemessen, gewachsen: A. bei Substantiven: alqs: cur .., cum ceteris rebus inferiores simus, forma pares sumus? N I, 96. ceteris rebus aut pares aut etiam inferiores reperiemur; N II, 8. quem (Cratippum) ego parem summis Peripateticis iudico; D I, 5. ut par sis in utriusque orationis facultate; O I, 1. ut ... sint vi potius superiores quam iustitia pares; O I, 64. qui omnes superiores, quibus honore par esset, scientia facile vicisset; O II, 65. ut ... sint || sunt || .. pares in amore et aequales; Lae 32. maximum est in amicitia parem esse inferiori; Lae 69. omitto reliquos; sunt enim omnes pares inter se praeter Superbum; P 11. ſ. alqd; L I, 29. vir.

alqd: ut in hoc .. nostro mundo aliquid alicui sic sit par, ut nihil differat, nihil intersit; A II, 55. nihilo || nihil || .. magis adsentiri par *est* hoc illud esse, quam si || quasi || ..; A II, 58. quid, *si*, quae dicuntur in utramque partem, et acuta mihi videntur et paria? A II, 133. ut in utramque partem ita paria redderent, uti nulla selectione uterentur; F III, 12. quae sint paria necesse est; F III, 69. ea possunt paria non esse; F III, 69. ita ut constantibus hominibus par erat; D II, 114. nihil est .. unum uni tam simile, tam par, quam omnes inter nosmet ipsos sumus; L I, 29. quid .. est, quod differat, quom sint cuncta paria? L I, 34. ex quo intellegi par est eos ... quidvis potius tulisse quam leges; L II, 11. omnia infima summis paria fecit, turbavit, miscuit; L III, 19. si cetera paria sunt; O I, 49. sic par est agere cum civibus; O II, 83. quid si haec paria in utroque? O III, 90. simplicem ... eligi par est; Lae 65. par est .. primum ipsum esse virum bonum, tum alterum similem sui quaerere; Lae 82. si utroque (causa) adiuncta est, paria fiant necesse est; P 24.

anguli: ut ... terrena et umida (corpora) ... ad paris angulos in terram et in mare ferantur; T I, 40.

animus: pari animo Lacedaemonii in Thermopylis occiderunt; T I, 101. adduc pari animo inexercitatum militem, mulier videbitur; T II, 37.

casus: cum duobus pares casus evenerint; T III, 59.

causa: cum causa pari collegae essent; R VI, 2.

celeritas: nempe ut ea celeritate (deus) contorqueatur, cui par nulla ne cogitari quidem possit; N I, 24. eorum .. trium (orbium deus) fecit pares celeritates; Ti 25.

commoda: incommoda .. et commoda ... communia esse voluerunt, paria noluerunt; F III, 69.

condicio: cui cum liceret ..., si quid accideret acerbius universis, non praecipuam, sed parem cum ceteris fortunae condicionem subire; R I, 7. quo iure societas civium teneri potest, cum par non sit condicio civium? R I, 49.

cursus: Lucifer .. et sancta Mercuri stella cursum habent solis celeritati parem, sed vim quandam contrariam; Ti 29.

detrimenta: neque solum ea (emolumenta, detrimenta) communia, verum etiam paria esse dixerunt; F III, 69.

dissensiones: non .. omne vitium paris habet dissensiones; T IV, 29.

emolumenta: ſ. detrimenta.

facta: quoniam pares virtutes sunt, recte facta, quando || quoniam || a virtutibus proficiscuntur, paria esse debent; P 22.

frater: ſ. vir.

honos: cum .. par habetur honos summis et infimis; R I, 53.

incommoda: ſ. commoda.

industria: cum fratre pari pietate et industria praedito; A II, 1.

ingenia: si ingenia omnium paria esse non possunt; R I, 49.

invidia: quia ... collegae ... invidia pari non erant; R VI, 2.

ius: iura .. paria debent esse eorum inter se, qui sunt cives in eadem re publica; R I, 49. »equitatum .. qui regat, habeto pari iure cum eo, quicumque ..;« L III, 9. privatum .. oportet aequo et pari cum civibus iure vivere; O I, 124. aequitate constituenda summos cum infimis pari iure retinebat; O II, 41.

loca: innumerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus, honoribus? A II, 125.

momenta: cum in eadem re paria contrariis in partibus momenta rationum invenirentur; A I, 45. ita sunt in plerisque contrariarum rationum paria momenta; A II, 124.

mundus: sic quosdam (mundos) inter sese non solum similes, sed undique perfecte et absolute ita || [ita] || pares, ut ... nihil .. intersit; A II, 55. si mundus ita sit par alteri mundo, ut inter eos ne minimum quidem intersit; A II, 55. deus .. illum (mundum) effecit ... a medio ad summum parem et perfectum; Ti 20.

natura: mundum .. ipsum simili parique natura ... servari; N III, 28.

numerus: stellarum numerus par an impar sit; A II, 32. 110. alteram (medietatem) pari numero praestantem extremis parique superatam; Ti 23. toto .. omni constituto sideribus parem numerum distribuit animorum; Ti 43.

officia: altera sententia est, quae definit amicitiam paribus officiis ac voluntatibus; Lae 58.

peccata: placet Stoicis omnia peccata esse paria; A II, 133. omnia .. peccata esse paria; F IV, 21. omnia peccata paria (esse); F IV, 55. omnia peccata paria dicitis; F IV, 74. peccata paria; F IV, 75. illa argumenta propria videamus, cur omnia sint paria peccata || pec. s. par. ||; F IV, 75. paria sunt (peccata); F IV, 75. ne hoc quidem modo paria || modo paria quidem || peccata sunt; F IV, 76. necesse est paria esse peccata; F IV, 77.

pestis: »qui alteri exitium parat, eum scire oportet sibi paratam || paratum || pestem ut participet parem«; T II, 39.

pietas: ſ. industria.

poena: »noxiae poena par esto«; L III, 11. 46.

pondera: tamquam paribus examinatus ponderibus (animus) nullam in partem movetur; T I, 48.

potestas: »ni par maiorve potestas populusve prohibessit«; L III, 6. »huic (praetori) potestate pari, quotcumque senatus creverit populusve iusserit, tot sunto«; L III, 8. »potestas par maiorve prohibessit || [pot. ... proh.] ||«; L III, 10. »par maiorve potestas plus valeto«; L III, 11.

pretium: »cui nemo civis neque hostis quivit pro factis reddere par || operae, opis || pretium«; R fr 7.

radii: cuius omnis extremitas paribus a medio radiis attingitur; Ti 17.

ratio: neque .. mihi par ratio cum Lucilio est ac tecum fuit; N III, 3. ratio ... est communis, doctrina differens, discendi quidem facultate par; L I, 30. unam esse hominum inter ipsos vivendi parem communemque || et communem || rationem; L I, 35. pari ratione de utili ... (est) disserendum; O I, 10. ut par sit ratio acceptorum et datorum; Lae 58.

res: ceteras res omnis plane paris ac ne minimum quidem, utrum adessent an abessent, interesse; L I, 55.

stellae: paribus .. stellis similiter distinctis eundem caeli verticem lustrat parva Cynosura; N II, 106.

stultitia: in pari stultitia sunt, quos signa ... nimio opere delectant; P 36.

verbum: saepe quaerimus verbum Latinum par Graeco, et quod idem valeat; F II, 13.

vir: Q. .. Maximum fratrem, egregium virum omnino, sibi nequaquam parem, quod is anteibat aetate, tamquam superiorem (Scipio) colebat; Lae 69.

virtus: quom hanc benivolentiam ... vir sapiens in aliquem pari virtute praeditum contulerit; L I, 34. quodsi virtutes sunt pares inter se, paria esse etiam vitia necesse est. atqui pares esse virtutes ... facillume potest perspici; P 21. f. facta.

vita: e quibus (virtutibus) vita beata existit par et similis deorum; N II, 153.

vitia: quoniam perspicuum est vitia non esse omnium paria; F IV, 68. sequitur .., ut etiam vitia sint paria; P 22. f. virtus; P 21.

voluntates: f. officia.

B. allein: a. congrego: pares .. vetere proverbio cum paribus facillime congregantur; C 7.

b. respondent: eam esse naturam, ut omnia omnibus paribus paria respondeant; N I, 50.

par, Paar: I. depugnat, est: unum .. par, quod depugnet, reliquum est, voluptas cum honestate; A II, 140.

II. nomino: quod ex omnibus saeculis vix tria aut quattuor nominantur paria amicorum; Lae 15.

reperio: in quibus (fabulis) ... tria vix amicorum paria reperiuntur; F I, 65.

parabilis, leicht zu gewinnen: divitiae: quod ipsa natura divitias ... et parabiles et terminatas habet; F I, 46 (45). cuius (naturae) divitias Epicurus parabiles esse docuit; F II, 90. naturales divitias dixit parabiles esse; F II, 91. divitias .. naturae esse parabiles; T V, 93.

parasitus, Schmarotzer: nec parasitorum in comoediis adsentatio faceta nobis videretur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98.

parate, schlagfertig: dimicare .. (debemus) paratius de honore et gloria quam de ceteris commodis; O I, 83.

paratus, Zurüstung: (sapientes) nullum necessarium vitae cultum aut paratum requirentes; F V, 53.

parce, sparsam, spärlich: facio: cur id tam parce tamque restricte faciant; F II, 42.

vivo: quam .. honestum (sit) parce, continenter, severe, sobrie (vivere); O I, 106.

utor: ut ... ea .. conlatione utamur aliquando, sed parcius, quam solent Stoici; T IV, 27.

ohne Verb: iam illa externa parce tu quidem; F V, 81.

parco, schonen, berücksichtigen: alicui: iustitia .. praecipit parcere omnibus; R III, 24. cui (comoedia) pepercit? R IV, 11.

libertati: »eorundem libertati me parcere certum est;« O I, 38.

sociis: »imperia, potestates, legationes ... sociis parcunto«; L III, 9.

virtuti: »quorum virtuti ‖ virtute ‖ belli fortuna pepercit;« O I, 38.

vitae: qui (imperatores) patriae consulerent, vitae non parcerent; N III, 15.

parcus, sparsam: »a parco patre quod sumas«; N III, 73.

parens, Vater, Mutter, Eltern: I, 1. captat: »dum nati dissipatos || dissupatos || artus captaret parens«; N III, 67.

condit: f. est; D I, 3.

consulit: regem illum volunt esse, qui consulit ut parens populo; R II, 47.

depravat: sensus nostros non parens, non nutrix, non magister ... depravat; L I, 47.

est: quid, cum volumus nomina eorum ... nota nobis esse, parentes, patriam? F V, 52. quae sunt extrinsecus, ... ut amici, ut parentes, ut liberi; F V, 68. Zeno ... Socraten ipsum, parentem philosophiae, ... scurram Atticum fuisse dicebat; N I, 93. parens Romulus non solum auspicato urbem condidisse, sed ipse etiam optumus augur fuisse traditur; D I, 3. cari sunt parentes, cari liberi; O I, 57. principes sint patria et parentes, quorum beneficiis maximis obligati sumus; O I, 58. »natis sepulchro ipse est parens«; O I, 97.

imperat: haec (ratio) ut imperet ...; „quonam modo?" inquies. vel ut dominus servo vel ut imperator militi vel ut parens filio; T II, 48. ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut iustus parens probis filiis; T II, 51. corpori (animus imperat) ut rex civibus suis aut parens liberis; R III, 37.

malunt: qui (Saguntini) parentes suos liberos emori quam servos vivere maluerunt; P 24.

2. sum: omnium .. rerum ... seminator et sator et parens, ut ita dicam, atque educator et altor est mundus; N II, 86. quoniam plura beneficia continet patria et est antiquior parens quam is, qui creavit; R I, fr 2. earum (rerum) parens est educatrixque sapientia; L I, 62. quorum operum ego parens effectorque sum; Ti 40.

II, 1. desero: tam est in vitio, quam si parentes aut amicos aut patriam deserat; O I, 23.

dico: qui (Socrates) parens philosophiae iure dici potest; F II, 1.

fallo: »tu illum (parentem) fructu fallas«; N III, 73.

habeo: Caeli quoque parentes di habendi sunt, Aether et Dies; N III, 44. »parentem habere avarum, inlepidum, in liberos difficilem«; N III, 72.

indico, invenio: illum .. quasi parentem huius universitatis invenire difficile et, cum iam inveneris, indicare in vulgus nefas; Ti 6.

nomino: quamvis is ... ab oppressis civibus parens nominetur; O III, 83.

percutio: »per servolum percutias pavidum (parentem)«; N III, 73.

perdo: ut ... ob eam .. debilitatem animi multi parentes, multi amicos ... perdiderunt; F I, 49.

verbero: aeque peccat, qui parentem et qui servum iniuria verberat; F IV, 76.

violo: ut peccatum est patriam prodere, parentes violare; F III, 32.

vitupero: vituperare quisquam vitae parentem ... audet? T V, 6.

2. adimo: et parenti non numquam adimi vita sine scelere potest et servo saepe sine iniuria non potest; P 24.

debeo: maior ei (patriae) profecto quam parenti debetur gratia; R I, fr 2. ut prima (officia) dis inmortalibus, secunda patriae, tertia parentibus, deinceps gradatim reliquis debeantur; O I, 160.

detraho: parenti se aut fratri nihil detracturos sui commodi causa; O III, 28.

impono: quod »coronam virtute partam« et ei, qui peperisset, et eius parenti sine fraude esse lex inpositam iubet; L II, 60.

reddo: cum .. parentibus redditi, dein magistris traditi sumus; T III, 2.

sum: s. IV, 1. opes.

3. nascor: qui (Dionysius) cum esset bonis parentibus atque honesto loco natus; T V, 58. si parentibus nati sint humilibus; Lae 70.

4. audio a: velle bene audire a parentibus, a propinquis; F III, 57.

dissentio a: quam ob rem ab inventoribus tamquam a parentibus dissentiret; F IV, 14.

effingo a: quis .. non videt et formas et mores et pleroseque status ac motus effingere a parentibus liberos? D II, 94.

intersum inter: quid inter parentem et servulum intersit, intellegi et potest et debet; F IV, 76.

ordior a: unde .. ordiri rectius possumus quam a communi parente natura? T V, 37.

vivo cum: quem ad modum sit cum parentibus, cum fratribus, cum amicis vivendum; D II, 11. Ithacae vivere otiose cum parentibus, cum uxore, cum filio; O III, 97.

III. magnus in: quae (iustitia, pietas) cum magna in parentibus et propinquis, tum in patria maxima est; R VI, 16.

pius in: ipsi patriae conducit pios habere cives in parentes; O III, 90.

IV, 1. aspectus: »Andromeda aufugiens aspectum maesta parentis«; N II, 111.

beneficia: s. I, 1. est; O I, 58.

consuetudo: s. praecepta.

cultus: et amici cultus et parentis ei, qui officio fungitur, in eo ipso prodest, quod ..; F V, 69.

disciplina: non nulli ... sine ‖ sive ‖ parentium disciplina rectam vitae secuti sunt viam; O I, 118.

locus: ut ... domi vicissim Laelium, quod aetate antecedebat, observaret in parentis loco Scipio; R I, 18.

mos: s. praecepta.

opes: ut ... eorum (parentum, propinquorum) augeant opes eisque honori sint et dignitati; Lae 70.

ordo: cum parentis ordinem cognovissent, hunc sequebantur; Ti 47.

periculum: hoc idem in parentis, in amici re aut periculo fecerit; O I, 154.

praecepta: plerumque .. parentium praeceptis inbuti ad eorum consuetudinem moremque deducimur; O I, 118.

res: s. periculum.

2. caritas inter: quae (caritas) est inter natos et parentes; Lae 27.

pietas in: prima .. commendatio proficiscitur a modestia cum pietate in parentes; O II, 46.

V. a: natura fieri, ut liberi a parentibus amentur; F III, 62. quod sit vel a dis inmortalibus vel a natura parente omnium constitutum; T I, 118. cum mihi sit unum opus hoc a parentibus maioribusque meis relictum, procuratio ... rei publicae; R I, 35.

cum: nostro quidem more cum parentibus puberes filii ... non lavantur; O I, 129.

parento, Totenopfer bringen: hostia .. maxima parentare pietatis esse adiunctum ‖ [adiunctum] ‖ putabat; L II, 54.

pareo, gehorchen, nachgeben, willfahren, Folge leisten, unterthänig sein: I. **absolut:** I, a. accommodo ad: ratio habet ... quiddam ... ad imperandum magis quam ad parendum accommodatum; F II, 46.

b. commentatio: nihil est .., quod tam obtundat ... aegritudinem ... quam vitae lex commentatioque parendi; T III, 34.

2. alqs: nos ... laeti et agentes gratias pareamus; T I, 118. ut alter imperet, alter pareat; T II, 47. ad haec bona me si revocas, Epicure, pareo, sequor, utor te ipso duce; T III, 37. non in eo est culpa, qui obnuntiavit, sed in eo, qui non paruit; D I, 29. »qui .. non paruerit, capital esto«; L II, 21. et qui bene imperat, paruerit aliquando necesse est, et qui modeste paret, videtur, qui aliquando imperet, dignus esse. itaque oportet et eum, qui paret, sperare se aliquo tempore imperaturum et illum, qui imperat, cogitare brevi tempore sibi esse parendum; L III, 5. metu, ne vi parere cogantur; O II, 22. numquam ... voluisset id quidem; sed si voluisset, paruissem; Lae 37.

exercitus: ob has ipsas causas et parentiores habuerunt exercitus et fortiores; O I, 76.

populus: cum summa esset auctoritas in senatu populo patiente atque parente; R II, 61.

II. **mit Dativ:** alicui: qui praesit et cui pareatur; N II, 15. non .. paruisti mihi revocanti; D I, 123. motus .. voluntarius eam naturam ... continet, ut sit in nostra potestate nobisque pareat; Fa 25. maxima voce clamat populus neque se uni neque paucis velle parere; R I, 55. non eros nec dominos appellabant eos, quibus iuste paruerunt; R I, 64. ut omnes ... aequo animo illi libenterque parerent; R II, 4. non ii nemini, sed non semper uni parere voluerunt; L III, 4. »militiae summum ius habento, nemini parento«; L III, 8. ut nemini parere animus bene informatus a natura velit nisi praecipienti ‖ [praecipienti] ‖ aut docenti aut utilitatis causa iuste et legitime imperanti; O I, 13. his idem propositum fuit, quod regibus, ut ne cui parerent; O I, 70. vobis .. iure et lege volentes pareant; Ti 41.

auctoritati: tu is es, qui in disputando non tuum iudicium sequare, sed auctoritati aliorum pareas; L I, 36. ea .. (amicorum auctoritas) et adhibeatur ad monendum ... et adhibitae pareatur; Lae 44.

auguri: »qui agent, auspicia servanto, auguri publico parento«; L III, 11. »auspicia servanto, auguri ‖ auguri p. ‖ parento; L III, 43.

auspiciis: cum (Iunius) auspiciis non paruisset; N II, 7. Flaminius non paruit auspiciis, itaque periit cum exercitu. at anno post Paulus paruit; num minus cecidit in Cannensi pugna cum exercitu? D II, 71. s. signis.

beneficentiae: nec (res familiaris) lubidini potius luxuriaeque quam liberalitati et beneficentiae pareat; O I, 92.

consilio: cum (Callicratidas) consilio non paruit eorum; O I, 84.

consuli: ut ei (consuli) reliqui magistratus omnes pareant excepto tribuno; L III, 16. quod attulit auxilium reliquis non modo magistratibus, sed etiam privatis consuli non parentibus; L III, 16.

corpori: neque .. esset rectum minori (corpori) parere maiorem (animum); Ti 21.

cupiditatibus: quae (cupiditates) .. inanes sunt, iis parendum non est; F I, 53.

decretis: qui (philosophus) optemperet ipse sibi et decretis suis pareat; T II, 11.

dedecori: tum incipiat aliis imperare, cum ipse

improbissimis dominis, dedecori ac turpitudini, parere desierit; P 33.
deo: cui (deo) qui non parebit; R III, 33. parent .. huic caelesti discriptioni || descr. || mentique divinae et praepotenti deo; L I, 23. et hic (mundus) deo paret, et huic oboediunt maria terraeque; L III, 3.
discriptioni: f. deo; L I, 23.
divino: cui (divino) semper ipse (Socrates) paruerit numquam impellenti, saepe revocanti; D I, 122.
dominationi: recte solus (sapiens appellabitur) liber nec dominationi cuiusquam parens nec oboediens cupiditati; F III, 75.
dominis: f. dedecori. — imperatori: f. rationi; T II, 50. — imperio: f. **imperium,** II, 3. pareo (3 St.) B. II, S. 239, b.
improbis: ne pareant inprobis; R I, 9.
intercessori: parere iubet intercessori, quo nihil praestantius; L III, 42.
legi: cum is, qui inperat aliis, ... nec leges inponit populo, quibus ipse non pareat; R I, 52. quaero .., si iusti hominis et si boni est viri parere legibus, quibus? R III, 18. quibus (legibus latrones) pareant, quas observent; O II, 40. f. **lex,** II, 3. pareo (12 St.) B. II, S. 451, a.
liberalitati: f. beneficentiae.
libidini: satisne .. pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat? F II, 60. f. beneficentiae.
λόγῳ: appellatur .. quidam a philosophis ἀργὸς λόγος, cui si pareamus, nihil omnino agamus in vita; Fa 28.
luxuriae: f. beneficentiae.
magistratui: placeret*ne* unum in civitate esse magistratum, cui reliqui parerent; L III, 15.
menti: cui (menti) tota hominis natura pareat; F V, 34. f. deo; L I, 23.
mori: veteri legi morique parendum est; Ti 38.
naturae: si .. (naturae) parendum esse dicebant; A I, 19. in hoc sumus sapientes, quod naturam optumam ducem tamquam deum sequimur eique paremus; C 5.
necessitati: ipsi .. necessitati dant operam ut quam occultissime pareant; O I, 127. danda erit opera, ut omnes intellegant ... necessitati esse parendum; O II, 74.
numini: cum omnes naturae numini divino, caelum, ignes, terrae, maria, parerent; N I, 22. cuius (dei) numini parent omnia; D I, 120. deorum .. numini parere omnia; D II, 35.
omini: non fuisse (Crassum) periturum, si omini paruisset; D II, 84.
philosophiae: cui (philosophiae) qui pareat; C 2.
populo: quae (urbs) parere populo Romano coacta per me; R VI, 11.
potestatibus: f. imperio; L I, 23.
praecepto: nos .. praeceptis dialecticorum et oratorum etiam ... sic parentes, ut legibus; A I, 5. qui (animi) ... praeceptis .. sapientium paruerint; T III, 5. hic ... parebit et oboediet praecepto illi veteri; T V, 36.
principibus: eos, qui pareant principibus, ... servos voluntarios appellari; R I, 67.
principiis: quibus (principiis) parere et quae sequi debeas; O III, 52.
rationi: duas partes ei (rationi Plato) parere voluit, iram et cupiditatem; T I, 20. huius (Ulixi) animi pars illa mollior rationi sic paruit, ut severo imperatori miles pudens; T II, 50. parere .. (Epicurus) censet animum rationi posse; T III, 33. quem ad modum .. temperantia sedat adpetitiones et efficit, ut eae rectae rationi pareant, ... sic ..; T IV, 22. an vitium nullum est non parere rationi? T IV, 39. relinquunt .. (appetitus) et abiciunt oboedientiam nec rationi parent; O I, 102. ut appetitus rationi pareat; O I, 141. cui (naturae rationi) parere qui velit (omnes autem parebunt, qui secundum naturam volent vivere); O III, 23.
regi: noster populus in pace et domi imperat ..., in bello sic paret ut regi; R I, 63. omnes antiquae gentes regibus quondam paruerunt; L III, 4.
religioni: eorum imperiis rem publicam amplificatam, qui religionibus paruissent; N II, 8. parendum .. religioni fuit; D II, 71.
responsis: quam .. saepe (senatus) responsis haruspicum paruit! D I, 97.
sapientiae: quid .. efficitur, si sapientiae pareas? R III, 24.
signis: si Flaminius consul iis signis iisque auspiciis, quibus pugnare prohibebatur, paruisset; D II, 21.
somniis: quotus .. est quisque, qui somniis pareat? D II, 125.
summis: non solum ut summi virtute et animo praeessent || praeesse || inbecillioribus, sed ut hi etiam parere summis velint; R I, 51.
temeritati: non .. paruit ille (C. Blossius) Ti. Gracchi temeritati, sed praefuit; Lae 37.
tempori: qui (sapientes) iubent tempori parere et sequi deum et se noscere; F III, 73.
terminis: requiri placere terminos, quos Socrates pegerit, iisque parere; L I, 56.
turpitudini: f. dedecori.
tyranno: quem (tyrannum) armis oppressa pertulit civitas ac paret || apparet || cum maxume || maxime || mortuo; O II, 23.
voci: in quo beatior ille, qui huic nefariae voci paruit, quam is, qui tam scelerate imperavit; T V, 56.
voluntati: quem ad modum .. oboedire et parere voluntati architecti aër, ignis, aqua, terra potuerunt? N I, 19.
utilitati: cum videmus ... hominis utilitati agros omnis et maria parentia; T I, 69.

paries, Wand: I. cingunt: quae (domus nostra) non ea est, quam parietes nostri cingunt, sed mundus hic totus; R I, 19.
manent, metuunt: f. stant; O II, 29.
stant: »fana flamma deflagrata, tosti alti stant parietes deformati atque abiete crispa«; T III, 44. parietes modo urbis stant et manent, iique ipsi iam extrema scelera metuentes, rem vero publicam penitus amisimus; O II, 29.
tegunt: cur Africanum domestici parietes non texerunt? N III, 80.
II, 1. deformo: f. I. stant; T III, 44.
disturbo: nisi forte, cum parietes disturbabas, meorum aliquid ruere ... arbitrabare; P 28.
torreo: f. I. stant; T III, 44.
2. figo in: arma, .. quae fixa in parietibus fuerant, ea sunt humi inventa; D I, 74.
III. ius: quid hortaris? ut libellos conficiam de stillicidiorum ac de parietum iure? L I, 14. quid .. ad pontificem de iure parietum aut aquarum? L II, 47.
umbrae: quae (feminae) ceteris in urbibus mollissimo cultu „parietum umbris occuluntur“; T II, 36.
IV. includere: quod deos ... inclusos parietibus contineri nefas esse duceret; R III, 14. quod (templa) parietibus includerent deos; L II, 26.

parietinae, Ruinen: magis .. me moverant Corinthi subito aspectae parietinae quam ipsos Corinthios; T III, 53.

pario, gebären, hervorbringen, erfinden, begründen, verschaffen, erwerben: I, 1, a. requiro ad: iam gallinae avesque reliquae .. quietum requirunt ad pariendum locum; N II, 129.
b. in: ut apud Graecos Dianam, eamque Luciferam, sic apud nostros Iunonem Lucinam in pariendo invocant; N II, 68.
2. equa: is, quo modo equa pariat, aut omnino quae natura partum animantis faciat, ignorat; D II, 49.
matrona: parere quaedam matrona cupiens; D II, 145.
mula: qui mulam peperisse miratur; D II, 49. utrum .. cum concepit mula an cum peperit, ostentum est? D II, 49. saepius .. mulam peperisse arbitror quam sapientem fuisse; D II, 61.
II. alqm: quarum (nubium) una etiam Centauros peperisse dicitur; N III, 51. quartus (Sol) is, quem heroicis temporibus Acantho Rhodi peperisse dicitur; N III, 54. Dionysii mater ... somniavit se peperisse Satyriscum || Satur. ||; D I, 39. eum, quem illa (Dionysii mater) peperisset, clarissimum Graeciae ... fore; D I, 39.
alqd: ne ea, quae repperisse || peperisse || ipsi putamur, aliunde didicisse videamur; T IV, 4. et fruges et reliqua, quae terra pariat; N I, 4. qui ista peperit; N II, 74. quippe quae (terra) gravidata seminibus omnia pariat et fundat ex sese; N II, 83. quod *non* ab iis partum confirmatumque sit; R I, 2. fit .. fere, ut cogitationes sermonesque nostri pariant aliquid in somno tale, quale ..; R VI, 10. haec ... quibus rebus pariuntur a singulis, eisdem fere a multitudine; O II, 31. cum ... illud ..., quod ex eo paritur, permagnum videtur; O III, 81. siquidem nihil peperi tale; P 17. s. divina.
amicitiam: quibus (amicitiis) partis confirmatur animus; F I, 66. cum his (propinquis) .. amicitiam natura ipsa peperit; Lae 19.
amicos: quod in Andria familiaris meus dicit: »obsequium amicos, veritas odium parit«; Lae 89.
auspicia: Romulus cum ... haec egregia duo firmamenta rei publicae peperisset, auspicia et senatum; R II, 17.
bona: fructus .. senectutis est ... ante partorum bonorum memoria et copia; C 71.
cognomen: erit .. cognomen id tibi per te partum; R VI, 11.
copiam: quia nos ea philosophia plus utimur, quae peperit dicendi copiam; P 2.
coronam: quod »coronam virtute partam« et ei, qui peperisset, et eius parenti sine fraude esse lex inpositam iubet; L II, 60.
divina: mihi quom multa eximia divinaque videntur Athenae tuae peperisse ..., tum nihil melius illis mysteriis; L II, 36.
dolorem: illas (timiditatem ignaviamque) reici, quia dolorem pariant, has (fortitudinem patientiamque) optari, quia voluptatem; F I, 49.
eximia: s. divina.
facem: quia »mater gravida parere *ex* se ardentem facem visast in somnis Hecuba«; D I, 42.
firmamenta: s. auspicia.
gloriam: qua gloria parta; R II, 5. maxume .. et gloria paritur et gratia defensionibus; O II, 51.
gratiam: s. gloriam; O II, 51.
imperium: quorum rebus gestis quamquam imperium Lacedaemoniis *partum* putatur; O I, 76.
laudem: L. .. Crassus ... non aliunde mutuatus est, sed sibi ipse peperit maxumam laudem; O II, 47.
leonem: si mulier leonem peperisse visa esset; D I, 121.
moenimenta: relinqua .. praeclare: »nam tibi moenimenta mei peperere labores«; F II, 106.
oblectationem: auribus oblectatio magna parta est inventa ... natura sonorum; T I, 62.
odium: s. amicos.
otium: non dubitaverim ... meis .. propriis periculis parere commune reliquis otium; R I, 7. qui quondam peperisset otium civitati; O III, 3.
ovum: quae id (ovum) gallina peperisset, dicere solebant; A II, 57.
pecuniam: magni .. aestimabat pecuniam non modo non contra leges, sed etiam legibus partam; F II, 55.
praeclara: qui ista praeclara pepererunt; O II, 8.
praedam: quas (cupiditates) nulla praeda umquam improbe parta minuit; F I, 51.
praemium: nullum .. emolumentum esse, nullum iniustitia partum praemium tantum, semper ut timeas; R III, 26.
progeniem: »optumam progeniem Priamo peperisti extra me«; D I, 66.
rem: plus .. in ipsa iniuria detrimenti est quam in iis rebus emolumenti, quae pariuntur iniuria; F I, 53. quibus (portentis) cognitis multae saepe res *ex* hominum sententia atque utilitate partae (sunt); N II, 163. quae (res familiaris) primum bene parta sit nullo neque turpi quaestu neque odioso; O I, 92.
salutem: »sibi salutem ut familiari pareret parricidio«; N III, 67.
senatum: s. auspicia.
sensus: quinque formae ... apte cadentes ad animum afficiendum || eff. || pariendosque sensus; N I, 19.
verba: nobis, quibus etiam verba parienda sunt imponendaque nova rebus novis nomina; F III, 3.
victoriam: parta .. victoria conservandi ii (sunt); O I, 35.
voluptatem: qui dolorem eum fugiat, quo voluptas nulla pariatur; F I, 32. animus .. a spe pariendarum voluptatum seiungi non potest; F I, 66. cum pecunia voluptates pariantur plurimae; F II, 56. s. dolorem.
urbes: o vitae philosophia dux! ... tu urbis peperisti; T V, 5.
utilitatem: non .. tam utilitas parta per amicum quam amici amor ipse delectat; Lae 51.

pariter, auf gleiche Weise, ebenso, zugleich: amitto: pariter .. cum vita sensus amittitur; T I, 24.
cado: tua laus pariter cum re publica cecidit; O II, 45.
consentio: quem unum omnium deorum et hominum regem esse omnes docti indoctique † expoliri || pariter || consentiunt; R I, 56.
cresco: ostreis .. et conchyliis omnibus contingere, ut cum luna pariter crescant pariterque decrescant; D II, 33. quae (studia doctrinae) .. prudentibus et bene institutis pariter cum aetate crescunt; C 50.
decresco: s. cresco; D II, 33.
doleo: et laetamur amicorum laetitia aeque atque nostra et pariter dolemus angoribus; F I, 67.
egeo: ea (caritate) non pariter omnes egemus; O II, 30.
explodo: explodatur .. haec quoque somniorum divinatio pariter cum ceteris; D II, 148.
fruor: fruatur aliquis pariter cum aliis voluptate potandi; T V, 118.
immuto: quarum (civitatum) mores lapsi ad mollitias || mollitis || pariter sunt inmutati cum cantibus; L II, 38.

nascor: id .. pariter cum omni animante nascitur; Lae 81.
percipio: animum et praesentem (voluptatem) percipere pariter cum corpore et prospicere venientem; T V, 96.
respondeo: ut nostra in amicos benivolentia illorum erga nos benivolentiae pariter aequaliterque respondeat; Lae 56.
torqueo: ut ... cervices oculosque pariter cum modorum flexionibus torqueant; || torquent? || L II, 39.
video: qui videt domi tuae pariter accusatorum atque iudicum consociatos greges; P 46.

paro, paratus, rüsten, ausrüsten, vorbereiten, bereiten, erwerben, verschaffen, sich anschicken: I. **absolut:** quodsi ita natura paratum esset, ut ea dormientes agerent, quae somniarent; D II, 122.

II. **mit Ergänzung:** 1. Conjunctiv: pro sua quisque facultate parat, a quibus (canibus) lanietur; T I, 108.
2. ut: »postquam || posquam || pater adpropinquat iamque paene ut conprehendatur parat«; N III, 67. f. III. exitium.
3. Infinitiv (f. alqm; T II, 5. 58. R I, 14. O I, 84): recte eum (Deiotarum) facere, quod populi Romani libertatem defendere pararet; D II, 78. »cum clamore paratis inanis fundere voces«; D I, 15.
4. nom. c. inf.: »quod fore paratum est, id summum exsuperat Iovem«; D II, 25.

III. **mit Object:** alqm: cum ... sese .. ad audiendum significarent paratos; F II, 1. quamquam aliquid ipse poteram, tamen invenire malo paratiores; F II, 119. aut doceat paratiorem me ad contemnendam pecuniam fore; F IV, 72. nos ad audiendum parati sumus; T I, 17. nos ... et refellere sine pertinacia et refelli sine iracundia parati sumus; T II, 5. nihil est, quod ... non parati simus et ferre et perpeti; T II, 58. praeceptum .. Atrei ..: »proinde ita parent se in vita, ut vinci nesciant«; T V, 52. contra .. aegritudinem ... satis esse videmur superiorum dierum disputationibus armati et parati; T V, 76. quis .. parum est contra mortem aut dolorem paratus? T V, 88. an ad cetera, quae mala putantur, non et Epicurus et reliqui philosophi satis parati videntur? T V, 89. spero .. te ... bene paratum venire; N III, 2. praeclare tu ... paratus *; D I, 132. ad reliqua alacri tendebamus animo sic parati, ut ..; D II, 4. sumus .. multi ... parati ... abuti tecum hoc otio; R I, 14. qua in disputatione quoniam tu paratior es; R I, 34. ad quam (causarum operam) ego numquam nisi paratus et meditatus accedo; L I, 12. qui non modo pecuniam, sed etiam vitam profundere pro patria parati essent; O I, 84. consuetudine beneficentiae paratiores erunt et tamquam exercitatiores ad bene de multis promerendum; O II, 53. fit .. deterior, qui accipit, atque ad idem semper exspectandum paratior; O II, 53. cum alter verum audire non vult, alter ad mentiendum paratus est; Lae 98.
alqd: cetera, quotienscumque voletis, et hoc loco et aliis parata vobis erunt; T III, 84. omnia ... hominum causa facta esse et parata; N II, 154. ea parata ad fructum hominum et inventa sunt || [ea ... sunt] ||; N II, 154. ea, quae dixi, iis solis confitendum est esse parata, qui utuntur; N II, 157. tantum .. abest, ut haec bestiarum etiam causa parata sint, ut ..; N II, 158. quae erant ad sortem parata; D I, 76. ut ... omnia .., quae sint ad vivendum necessaria, anquirat et paret, ut pastum, ut latibula, ut alia generis eiusdem; O I, 11. ut ... ob eas .. causas studeat parare ea; O I, 12. quid .. stultius quam ... cetera parare, quae parantur pecunia, equos, famulos, vestem egregiam, vasa pretiosa, amicos non parare, optumam et pulcherrimam vitae, ut ita dicam, suppellectilem? etenim cetera cum parant, cui parent || parantur, cui parentur ||, nesciunt; Lae 55. in illis .. parandis (homines) adhibere curam; Lae 62.
amicos: ut huius (Tarquinii) ... mores veros amicos parare non potuerunt, sic ..; Lae 54. f. alqd; Lae 55.
animal: omne animal ad accipiendam vim externam et ferundam paratum est; N III, 29.
animum: cum (robustus animus) ... ad dolores ita paratus est, ut ..; F I, 49. animus paratus ad periculum ... audaciae potius nomen habeat quam fortitudinis; O I, 63. f. **animus,** II, 1. paro (2 St.) B. I, S. 189, a.
cladem: »clades patriae flamma ferroque parata«; D I, 21.
classem: Lacedaemonios classe illa amissa aliam parare posse; O I, 84.
consulatum: qui (consulatus) tibi paratissimus est; F II, 76.
contentionem: haec acrior est cum Stoicis parata contentio; F III, 2.
equos: f. alqd; Lae 55.
exitium: »qui alteri exitium parat, eum scire oportet sibi paratam || paratum || pestem ut participet parem«; T II, 39.
famulos: f. alqd; Lae 55.
fortitudinem: fortitudo ... satis est instructa, parata, armata per sese; T IV, 52.
hominem: me .. oratio Luculli de ipsa re ita movit, ut docti hominis et copiosi et parati; A II, 64.
interitum: quod sibi a caupone interitus pararetur; D I, 57.
latibula: f. alqd; O I, 11.
materiam: ut .. faber ... non ipse facit materiam, sed ea utitur, quae sit parata; N fr 2. non quam (materiam) ipse faceret, sed quam haberet paratam; N fr 2.
modum: »quinam Tantalidarum internecioni || internic. || modus paretur?« N III, 90.
pastum: f. alqd; O I, 11.
perfugium: portum potius paratum nobis et perfugium putemus; T I, 118. cum paratum sit illud ex hesterna disputatione perfugium; T II, 66.
pestem: f. exitium. — philosophos: f. alqm; T V, 89. — portum: f. perfugium; T I, 118.
praesidium: omnes non inprobi humiles ... praesidium sibi paratum vident; O II, 70.
puerum: quas (artes) si, dum (puer) est tener, combiberit, ad maiora veniet paratior; F III, 9.
reditum: reditum tibi celerem et gloriosum paratum; D I, 59.
res: reliquis .. tribus virtutibus necessitates propositae sunt ad eas res parandas tuendasque; O I, 17.
sapientiam: non paranda nobis solum ea (sapientia), sed fruenda etiam est; F I, 3.
senatorem: sine quo (genere) paratus esse senator nullo pacto potest; L III, 41.
studia: studia ad amplificationem nostrarum rerum prompta ac parata; O II, 17.
supellectilem, vasa, vestem: f. alqd; Lae 55.
virum: fuit ... hic vir civis e re publica maxime tuendaeque civitatis peritissimus || paratissimus ||; L II, 66.
voluptates: quae (voluptas) vel aliter pararetur; F I, 47. si gerendis || gerundis || negotiis orbatus possit paratissimis vesci voluptatibus; F V, 57.

utilitates: quae (utilitates mulorum et asinorum) certe ad hominum usum paratae sunt; N II, 159.

parricida, Mörder, Vatermörder: I. sum: »sacrum sacrove commendatum qui clepsit rapsitve, parricida esto«; L II, 22. patrem vita privare si per se scelus est, Saguntini ... parricidae fuerunt; P 24.

II. reprehendo: dicit absurde similiter et si dicat non reprendendos parricidas; F II, 21.

III. supplicium: nemo .. parricidae aut proditoris supplicio misericordia commovetur; T IV, 18.

parricidium, Mord: I. est, potest: potest ... cuiquam esse utile foedissimum et taeterrimum parricidium patriae? O III, 83.

II. inquinare: homines sceleribus et parricidiis inquinatos nihilo miseriores esse quam eos; F IV, 63. quisquam ... hoc parricidio se inquinare audet? T V, 6.

obstringere: qui se eo (parricidio) obstrinxerit; O III, 83.

parere: »sibi salutem ut familiari pareret parricidio«; N III, 67.

pars, Teil, Anteil, Partei, Rolle, Amt, Pflicht, Gegend: I. **absolut:** 1. **Subject:** abest: s. **absum,** II, pars (3 St.) B. I, S. 22, a.

adfluit: ea .. parte animi, quae voluptate alitur, nec inopia enecta nec satietate affluenti || afluenti ||; D I, 61.

antecedit: unam principio partem (deus) detraxit ex toto, secundam autem primae partis duplam, tertiam, quae esset secundae sesquialtera, primae tripla, deinde quartam, quae secundae dupla esset, quintam inde, quae tertiae tripla, tum sextam octuplam primae, postremo septimam, quae septem et viginti partibus antecederet primae; Ti 22.

audiunt: ut facile intellegi possit animum et videre et audire, non eas partis, quae quasi fenestrae sint animi; T I, 46.

capessunt: omnes .. partes eius (mundi) undique medium locum capessentes nituntur aequaliter; N II, 115.

complectitur: quem (aëra) complexa summa pars caeli, quae aetheria dicitur, et suum retinet ardorem tenuem et nulla admixtione concretum et cum aëris extremitate coniungitur; N II, 117.

concinunt: omnibus inter se concinentibus mundi partibus; N II, 19.

condolescit: ut medici toto corpore curando minimae etiam parti, si condoluit, medentur, sic ..; T III, 82.

congruunt: omnibus partibus inter se congruentibus; L fr 2.

consentiunt: quod inter se omnes partes cum quodam lepore consentiunt; O I, 98.

dant: quae (animi partes) quo sunt excelsiores, eo dant clariora indicia naturae; F V, 48.

debet: haec (ratio) ut imperet illi parti animi, quae oboedire debet; T II, 47.

dedit: si turpissime se illa pars animi geret, quam dixi esse mollem, si se lamentis muliebriter lacrimisque dedet, vinciatur et constringatur amicorum propinquorumque custodiis; T II, 48.

deest: quem ad modum ... reliquae partes totumve corpus statu cum est motum, deest officio suo et muneri, sic ..; T III, 15.

dissidet: vitium (appellant), cum partes corporis inter se dissident; T IV, 29. invidi Scipionis ... tenent nihilo minus illis mortuis senatus alteram partem dissidentem a vobis; R I, 31.

docet: secunda (pars) est .., quae docet omnes res subiectas esse naturae sentienti; N II, 75. quae (pars) docet et explanat, quid faciendum fugiendumque || fugiendumve || sit; O I, 101.

domat: ea (pars animi) ... non unam (beluam) aut facilem ad subigendum frenat et domat; R II, 67.

efflorescunt: efflorescunt genera partesque virtutum; T V, 71.

eget: ne egere quidem videtur .. oratione prima pars; N II, 4. negaram .. hanc primam partem egere oratione; N II, 23. quae (pars corporis) coniunctione alterius egeret ad procreandum; N II, 64.

elucet: tum eveniet, ... ut illa tertia pars rationis et mentis eluceat et se vegetam ad somniandum acremque praebeat; D I, 61.

est: extra quem (mundum) nulla materiae pars || pars mat. || sit nullumque corpus; A I, 28. tertia .. philosophiae pars, quae erat in ratione et in disserendo, sic tractabatur ab utrisque; A I, 30. ea pars, quae contra Philonem erat, praetermittenda est; A II, 12. quae (philosophiae pars) est quaerendi ac disserendi, quae λογικὴ dicitur; F I, 22. nec manus esse contenta posset nec ulla pars vacuitate doloris sine iucundo motu voluptatis; F I, 39. quae (partes) maximae sunt; F II, 33. quarum (partium) cum una sit, qua mores conformari putantur, differo eam partem, quae quasi stirps est huius quaestionis; F IV, 5. una pars est naturae, disserendi altera, vivendi tertia; F V, 9. cum primae sint animi partes, secundae corporis; F V, 34. corporis .. nostri partes totaque figura et forma et statura quam apta ad naturam sit, apparet, neque est dubium, quin, frons, oculi, aures et reliquae partes quales propriae sint hominis, intellegatur; F V, 35. quae (animi pars) princeps est, quaeque mens nominatur; F V, 36. necesse est huic partes quoque sui caras esse carioresque, quo perfectiores sint et magis in suo genere laudabiles; F V, 37. animi .. optimam quamque partem (esse) carissimam; F V, 40. aliis nec cor ipsum placet nec cerebri quandam partem esse animum; T I, 19. quarum (partium) altera rationis est particeps, altera expers; T II, 47. ita esse quattuor (partes); T IV, 11. reliquas quoque partis aegritudinis utilis esse dicunt; T IV, 46. quae pars optuma est in homine; T V, 67. cum miseri animi essent, ... tum dei partem esse miseram; N I, 27. nullius sensu carentis pars aliqua potest esse sentiens; mundi autem partes sentientes sunt; N II, 22. iam vero reliqua quarta pars mundi, ea et ipsa tota natura fervida est et ceteris naturis omnibus salutarem impertit et vitalem calorem; N II, 27. ut .. nulla pars est corporis nostri, quae non minoris sit, quam nosmet ipsi sumus, sic mundum universum pluris esse necesse est quam partem aliquam universi; N II, 32. quae (pars) sit ad gignenda animantia aptissima; N II, 42. ut omnes earum (formarum) partes sint inter se simillumae; N II, 47. quarum prima pars || [pars] || est, quae ducitur ab ea ratione, quae ..; N II, 75. quae (luna) est, ut ostendunt mathematici, maior quam dimidia pars terrae; N II, 103. ipsius (stomachi) .. partes eae, quae sunt infra quam id, quod devoratur, dilatantur, quae autem supra, contrahuntur; N II, 135. quae (pars) mihi talis videtur fuisse, ut ..; N III, 20. quarta parte, quae erat reliqua, in regiones || reliqua in regione || distributa; D I, 31. ea parte animi, quae mentis et consilii est, agitata et erecta saturataque bonarum cogitationum epulis; D I, 61. quae .. pars animi rationis atque intellegentiae sit particeps; D I, 70. ex quibus (terrarum generibus) et mortifera quaedam pars est, ... et sunt partes agrorum aliae pestilentes, aliae salubres, aliae, quae acuta

ingenia gignant, aliae, quae retunsa || retusa ||; D I, 79. tuae partes sunt, tuum, inquam, auspiciorum patrocinium debet esse; D I, 105. quo modo est conlatum || conlata || inter ipsos (haruspices), quae pars inimica, quae pars familiaris esset? D II, 28. quam parva sit terra, primum universa, deinde ea pars eius, quam homines incolant; R I, 26. ea est .. animi pars optima; R I, 60. sub regno .. tibi esse placet omnis animi partes, et eas regi consilio? R I, 60. divinationem, quam Graeci μαντικήν appellant, esse sentio, et huius hanc ipsam partem, quae est in avibus ceterisque signis[que] disciplinae nostrae; L II, 32. una pars in appetitu posita est, quae est ὁρμή Graece, ... altera in ratione; O I, 101. quae (partes) sunt honestatis; O I, 152. quarum (partium) una sit || est || cognitionis, altera communitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis; O I, 152. honestatis pars confecta est, quam quidem tibi cupio esse notissimam; O II, 9. cum ... nec ulla pars eius (philosophiae) inculta ac deserta sit; O III, 5. reliquae sunt duae partes honestatis; O III, 96. cuius (animantis) partes sint animantes superiores; Ti 12. f. antecedit. audiunt. dant. dedit. docet; N II, 75. languet. potest; N II, 87. ohne Verb; O I, 20.

exardescit: quod pars earum (regionum) adpulsu solis exarserit, pars obriguerit nive pruinaque longinquo solis abscessu; N I, 24.

excedit: earum .. quattuor rerum ... sic in omni mundo partes omnes conlocatae sunt, ut nulla pars huiusce generis excederet extra; Ti 16.

explanat: f. docet; O I, 101.

exsultat: exsultare eam (partem animi) in somno inmoderateque iactari; D I, 60.

facit: prior .. pars orationis tuae faciebat, ut mori cuperem, posterior, ut ..; T I, 112.

fatigat: ut optima pars animi, id est sapientia, eiusdem animi vitiosas imbecillasque partes (fatigat); R III, 37.

frenat: f. domat. — gerit: f. dedit.

gignunt: f. est; D I, 79.

habet: reliqua || reliquae || partes accipiendi et quasi patiendi (|| vim || habent), aquam dico et terram; A I, 26. qui sint situs partium, quam vim quaeque pars habeat, ignoramus; A II, 122. humani .. animi eam partem, quae sensum, quae motum, quae adpetitum habeat, non esse ab actione corporis seiugatam; D I, 70. cum .. in eam ipsam partem orbis venerint, in qua sit ortus eius, qui nascatur, aut in eam, quae coniunctum aliquid habeat aut consentiens; D II, 89. quae partes .. corporis ad naturae necessitatem datae aspectum essent deformem habiturae atque foedum || turpem ||, eas (natura) contexit atque abdidit; O I, 126. cuius (belli) altera pars sceleris nimium habuit, altera felicitatis parum; O II, 45.

immutat: ut eius orbis una quaeque pars alia alio modo moveat inmutetque caelum; D II, 89.

impertit: f. est; N II, 27.

inest: in qua (voluptate) virtutis nulla pars insit; T III, 49. in eo, QUOD MELIUS AEQUIUS, potest ulla pars inesse fraudis? O III, 61.

intereunt: in ipso immolationis tempore eas partes, quae absint, interisse; D I, 119.

languet: cum dormientibus ea pars animi, quae mentis et rationis sit particeps, sopita langueat; D I, 60.

movet: f. immutat.

nascuntur: partes .. perturbationum volunt ex duobus opinatis bonis nasci et ex duobus opinatis malis; T IV, 11.

nituntur: f. capessunt. — oboedit: f. debet.

obrigescit: f. exardescit.

paret: duas partes ei (rationi Plato) parere voluit, iram et cupiditatem; T I, 20. huius (Ulixi) animi pars illa mollior rationi sic paruit, ut severo imperatori miles pudens; T II, 50.

pertinet: * quia pertinet (ea pars) ad mores, quod ἦθος illi vocant; Fa 1.

potest: quae (partes) infinite secari ac dividi possint; A I, 27. quodsi omnes mundi partes ita constitutae sunt, ut neque ad usum meliores potuerint esse neque ad speciem pulchriores; N II, 87. nulla .. vitae pars ... vacare officio potest; O I, 4. f. est; F I, 39. N II, 22. inest; O III, 61.

praebet: f. elucet.

quaerit: cum .. tertia pars bene vivendi praecepta quaereret; F V, 11.

rapit: quae (pars) hominem huc et illuc rapit; O I, 101.

restat: haec .. pars una restat; D II, 146. qui e divisione tripertita duas partes absolverit, huic necesse est restare tertiam; O III, 9. restat quarta pars, quae decore, moderatione, modestia, continentia, temperantia continetur; O III, 116.

retinet: f. complectitur.

rigent: cum videmus ... ceteras partis incultas, quod aut frigore rigeant aut urantur calore; T I, 69.

sentit: f. est; N II, 22.

solet: maior .. pars eo fere deferri solet, quo a natura ipsa deducitur; O I, 147.

subvolant: ut ... reliquae duae partes, una ignea, altera animalis, ut illae superiores in medium locum mundi gravitate ferantur et pondere, sic hae rursum rectis lineis in caelestem locum subvolent; T I, 40.

tenet: aliis pars quaedam cerebri visa est animi principatum tenere; T I, 19.

vacat: f. potest; O I, 4.

vergunt: omnibus eius (terrae) partibus in medium vergentibus; N II, 116.

vident: f. audiunt.

videntur: qui (sensus) tibi, ut reliquae corporis partes, non comites solum virtutum, sed ministri etiam videbuntur; F II, 113. membrorum, id est partium corporis, alia videntur propter eorum usum a natura esse donata ..., alia ..; F III, 18. f. eget; N II, 4. est; N III, 20. tenet.

viget: eam (partem animi) tum maxume vigere, cum plurimum absit a corpore; D I, 70.

ohne Verb: partes corporis et ad procreandum et ad concipiendum aptissimae; N II, 128. cuius (rationis) partes duae || sunt ||, iustitia ... et huic coniuncta beneficentia; O I, 20.

2. **Prädicat:** sum: hominem .. esse censebant quasi partem quandam civitatis et universi generis humani; A I, 21. partes .. esse mundi omnia, quae insint in eo; A I, 28. tuae sunt nunc partes ... docere ..; A I, 43. unum quemque nostrum eius mundi esse partem; F III, 64. ea (voluptas), quamvis parva sit, pars est eius vitae; F IV, 31. nummus in Croesi divitiis obscuratur, pars est tamen divitiarum. quare obscurentur etiam haec ... in vita beata; sint modo partes vitae beatae; F IV, 31. quamquam ipsa iracundia libidinis est pars; T III, 11. morbi .. et aegrotationes partes sunt vitiositatis, sed perturbationes sintne eiusdem partes, quaestio est; T IV, 29. ut (perturbationes) non possint adfectionum manentium partes esse; T IV, 30. non nulli aegritudinis partem quandam metum esse dicebant; T IV, 64. terra .. profecto, quoniam mundi pars est, pars est etiam dei; N I, 23. quae ... quoniam mundi partes sunt; N I, 24. non intellegens (Aristoteles) caelum mundi esse partem; N I, 33. nihil est .. in omni mundo, quod non pars universi sit; N II, 30. qui (homo) est mundi pars;

N II, 32. iustitiae partes sunt non violare homines, verecundiae non offendere; O I, 99.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abdico: cum ... tris .. partis aves abdixissent; D I, 31.

abdo: s. I, 1. habet; O I, 126.

absolvo: qui (pictor) in Coa Venere eam partem, quam Apelles inchoatam reliquisset, absolveret; O III, 10. s. I, 1. restat; O III, 9.

addo: quarta fere diei parte addita; N II, 49. prioribus equitum partibus secundis additis; R II, 36.

adiungo: rectene .. hanc tertiam partem ad exquirendum officium adiunxerit an secus; O III, 11.

administro: divina mente atque natura mundum universum atque eius maximas partis administrari; F IV, 12. maximae rei publicae partes, in his bella, ... nullis auspiciis administrantur; N II, 9. providentia deorum mundum et omnes mundi partes et initio constitutas esse et omni tempore administrari; N II, 75. quodsi mundi partes natura administrantur; N II, 86.

agito: s. I, 1. est; D I, 61.

alo: s. I, 1. adfluit.

amplector: duas .. (partes) ... in primis (animal) amplectitur, animum et corpus, deinde utriusque partes; F II, 33.

aperio: si quo casu evenerit, ut corporis partes quaedam aperiantur; O I, 129.

appello: hanc omnem partem rerum opinabilem appellabant; A I, 31. nos eam partem philosophiae „de moribus“ appellare solemus, sed decet augentem linguam Latinam nominare „moralem“; Fa 1. quarum .. partium corporis usus sunt necessarii, eas neque partes neque earum usus suis nominibus appellant; O I, 127.

appeto: quin ... partes .. et corporis et animi et earum rerum ... sua caritate colantur et per se ipsae appetantur; F V, 37.

attexo: vos .. ad id, quod erit inmortale, partem attexitote mortalem; Ti 41.

attingo: s. **attingo,** II. partem (5 St.) B. I, S. 270, a.

caedo: aut tibi id ipsum pervertendum fuit ... aut eius partes quasi membra quaedam caedenda; fr V, 58.

capio: si maiorem partem pecuniae capiat; L II, 49.

cerno: quarum (partium) altera in animi excellentis magnitudine et praestantia cernitur, altera in conformatione et moderatione continentiae et temperantiae; O III, 96.

circumspicio: ille ... omnis partis orasque circumspiciens; T V, 71.

coërceo: vitiosas .. animi partes ut servos asperiore imperio coërceri; R III, 37.

cogo: quid est .. se ipsum colligere nisi dissupatas animi partis rursum in suum locum cogere? T IV, 78.

colo: s. appeto.

comprimo: duabus animi temerariis partibus compressis; D I, 61.

concedo: qui (Africanus) eius hereditatis Q. Maximo fratri partem suam concessit; P 48.

concipio: ex ea .. (anima) pars redditur respirando, pars concipitur cordis parte quadam; N II, 138.

conficio: s. I, 1. est; O II, 9. — coniungo: s. I, 1. complectitur. — conloco: s. I, 1. excedit.

considero: quoniam ... de prima .. (parte) diximus, consideremus secundam; N III, 20.

constituo: quae (mundi partes) sunt [ad] || sunt. sunt ad || spatiorum temporis signa et notae || significationem [notae] || constitutae; Ti 46. s. administro; N II, 75. — I, 1. potest; N II, 87.

constringo: s. I, 1. dedit. — contego: s. I, 1. habet; O I, 126. — contineo: s. nutricor.

contineo partem (4 St.) B. I, S. 530, b.

contraho: s. I, 1. est; N II, 135.

converto: cuius .. anni nondum vicesimam partem scito esse conversam; R VI, 24.

corroboro: vir natus ad gloriam ullam partem animi tam mollem habebit, quam non meditatione et ratione conroboret? T II, 41.

dedo: s. I, 1. dedit.

deduco, defero: s. I, 1. solet.

definio: caeli .. partes sibi definitas esse traditas, e quibus saepe opem rei publicae ferre possit; L III, 43. eam (partem) sic definiunt, ut ..; O I, 96.

deseco: (deus) instituit dupla et tripla intervalla explere partis rursus ex toto desecans; Ti 23.

desero: quae est .. (natura), quae se umquam deserat aut partem aliquam sui? F IV, 32. s. **desero,** II. partem (3 St.) B. I, S. 648, a.

detorqueo: quin ... aptas malit et integras omnis partis corporis quam ... imminutas aut detortas habere; F III, 17.

detraho: s. I, 1. antecedit.

dico: quae (pars caeli) aetheria dicitur; N II, 117. Zenonis .. brevis et acutulas conclusiones in eam partem sermonis, quam modo dixi, differemus; N III, 18. s. I, 1. est; F I, 22.

differo: differo eam partem; F IV, 5.

dilato: s. I, 1. est; N II, 135.

diligo: omne .. animal ... et se ipsum et omnes partes suas diligit; F II, 33. earum (partium) partes (di) diligunt, ut Romam, Athenas; N II, 165.

discludo: quas (partes) is ... semotas a mente et disclusas putat; T I, 80.

discribo: ex singulis certa officiorum genera nascuntur, velut ex ea parte, quae prima discripta || descr. || est, in qua sapientiam et prudentiam ponimus, inest indagatio atque inventio veri; O I, 15. s. **discribo,** I. partem (3 St.) B. I, S. 723, a.

disrumpo, divido: cum (anhelitus terrae) ... eius .. (nubis) tenuissimam quamque partem coeperint dividere atque disrumpere; D II, 44.

dissipo: s. cogo. — distribuo: s. I, 1. est; D I, 31. — do: s. **do,** III. partem (4 St) B. I, S. 749, b. — dono: s. I, 1. videntur; F III, 18.

duco: quae (pars) in nobis divina ducenda est; F V, 57. quae (pars) ducitur ab ea ratione, quae docet esse deos; N II, 75. locus ut ipse notus sit, ex quo ducatur quaeque pars iuris; L II, 46.

duplico: facile id .. fuit, quattuor (partis), quas nos habemus, duplicare; D II, 42.

efficio: ex quo efficeretur mundus omnesque partes mundi; F I, 19.

eneco: s. I, 1. adfluit.

erigo: s. I, 1. est; D I, 61.

exedo: apparebat epigramma exesis posterioribus partibus versiculorum dimidiatis fere; T V, 66.

expeto: s. **expeto,** III. partem (3 St.) B. I, S. 920, a.

expleo: hanc .. partem relictam explebimus nullis adminiculis, sed, ut dicitur, Marte nostro; O III, 34.

extumefacio: s. obstupefacio. — fatigo: s. I, 1. fatigat. — fero: s. I, 1. subvolant.

fulcio: omnes .. partes mundi ... calore fultae sustinentur; N II, 25.

gero: s. I, 1. dedit.

gusto: quo minus animus ... gustare partem ullam liquidae voluptatis et liberae potest; F I, 58.

habeo: ut (id) haberet ... omnes .. partes simillimas omnium; Ti 17. s. I, 1. habet; A I, 26. **habeo,** III. partem (3 St.). — IV, 8, b. (4 St.) B. II, S. 128, a. 133, b.

iacto: s. I, 1. excellit. — imminuo: s. detorqueo. — inchoo: s. absolvo.
incolo: quas (sidera) .. aetheriam partem mundi incolant; N II, 43. s. I, 1. est; R I, 26.
lego: si maior pars pecuniae legata est || [si ... legata est] ||; L II, 49.
loco: quas (partes Plato) *suis* locis, iram in pectore, cupiditatem subter praecordia, locavit; T I, 20. quas (partis deus) in intervallis ita locabat, ut ..; Ti 23.
moveo: s. I, 1. deest. — neglego: s. **neglego,** III. partem (3 St.) B. II, S. 686, b. — nomino: s. appello; Fa 1. I, 1. est; F V, 36.
nosco: omnes .. eius (philosophiae) partes atque omnia membra tum facillume noscuntur, cum ..; N I, 9. quoius (rei publicae) partem nec norunt ullam neque umquam nosse voluerunt; L I, 39.
numero: vitiosum est .. in dividendo partem in genere numerare; F II, 26.
nutricor: omnia .. sicut membra et partes suas (mundus) nutricatur et continet; N II, 86.
obruo, obtineo: an dubium est, quin virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliquas obruat? F V, 91.
obstruo, obturo: obstructas eas partes et obturatas esse (Zopyrus) dicebat; Fa 10.
obstupefacio: illa .. (pars animi), in qua feritas quaedam sit, ... cum sit inmoderato obstupefacta || extumefacta, al. || potu atque pastu; D I, 60.
perficio: ut mundus animans posset ex perfectis partibus esse perfectus; Ti 16. s. I, 1. est; F V, 37.
persequor: ipse .. (Strato) singulas mundi partes persequens; A II, 121.
petesso: »Phoebi fax ... praecipitis caeli partis obitusque petessens«; D I, 18.
peto: primum illam partem bene vivendi a natura petebant; A I, 19. nolim .. mea bona, Gracche, tibi viritim dividere libeat, sed, si facias, partem petam; T III, 48.
pigneror: ut (patria) plurimas et maximas nostri animi, ingenii, consilii partis ipsa sibi ad utilitatem suam pigneraretur; R I, 8.
pono: haec ... fuit ... eius partis, quam primam posui, forma atque discriptio; A I, 23. quae (pars philosophiae) posita est in virtute et moribus; A I, 34. non esse in iis || his || partem maximam positam beate aut secus vivendi; F IV, 59. s. I, 1. est; O I, 101.
praebeo: s. I, 1. elucet.
praetermitto: ut nulla pars caelo, mari, terra, ut poëtice loquar || [ut p. loquar] ||, praetermissa sit; F V, 9. s. I, 1. est; A II, 12.
probo: quas (partes) a te probari intellexisse mihi videbar; A ep 1. si opinione universa virtus, eadem eius etiam partes probarentur; L I, 45.
reddo: s. concipio.
refero: ea quoque (pars) est ab isdem non solum ad privatae vitae rationem, sed etiam ad rerum publicarum rectionem relata; F V, 11.
rego: s. I, 1. est; R I, 60.
relinquo: qui cum maxime necessariam partem philosophiae ... reliquisset; A I, 34. ut ea pars defensionis relinquatur; A II, 108. ut perexigua pars ipsi (homini) relinquatur; F II, 45. qui ... nullam in eo (homine) neque animi neque corporis partem vacuam tutela reliquerunt; F IV, 36. quia motus turbulenti iactationesque animorum ... vitae beatae nullam partem relinquunt; T V, 15. ut (mundus) unus esset nulla parte, unde alter gigneretur, relicta; Ti 16. s. absolvo. expleo.
reperio: cum .. eae partes in extis non reperiuntur; D I, 119.
restinguo, sedo: illa etiam tertia parte animi, in qua irarum existit ardor, sedata atque restincta; D I, 61.
saturo: s. I, 1. est; D I, 61. — seiungo: s. I, 1. habet; D I, 70. — semoveo: s. discludo.
sopio: s. I, 1. languet.
statuo: omnis .. partis religionis statuit sanctissime; R II, 26.
subicio: singulis perturbationibus partes eiusdem generis plures subiciuntur; T IV, 16. quae .. pars subiecta generi est; O I, 96.
subiungo: propter .. Centaurus »cedit Equi partis properans subiungere Chelis«; N II, 114.
sumo: mihi sumpsi (partes) Philonis; A ep 1. hanc potius (partem) sumas; N II, 168. vetat ex agro culto eove, qui coli possit, ullam partem sumi sepulchro; L II, 67.
suscipio: is partem suscipit vitiorum; T IV, 42. quod negant sapientem suscepturum ullam rei publicae partem, extra quam si eum tempus et necessitas coëgerit; R I, 20.
sustineo: cum omnes mundi partes sustineantur calore; N II, 28. s. fulcio.
tango: tangam .. maximas (partes mundi); N II, 25.
tempero: iam partis singulas ex eodem et ex altero et ex materia (deus) temperavit; Ti 22.
teneo: est .. interitus quasi discessus et secretio ac diremptus earum partium, quae ante interitum iunctione || coniunctione || aliqua tenebantur; T I, 71. qui (homines) partes eius insulae tenent, Europam, Asiam, Africam; N II, 165. s. I, 1. dissidet; R I, 31.
trado: s. definio; L III, 43.
tribuo: modo (Aristoteles) alium quendam praeficit mundo eique eas partis tribuit, ut ..; N I, 33.
tueor: utrique idem faciunt, ut si laevam partem neglegerent, dexteram tuerentur; F IV, 36. illa (virtus), ut vobis placet, partem quandam tuetur, reliquam (naturam) deserit; F IV, 41. ne, dum partem aliquam tuentur, reliquas deserant; O I, 85.
video: videamus animi partes, quarum est conspectus illustrior; F V, 48. s. I, 1. rigent.
vincio: s. I, 1. dedit.
vindico: cum primas (partes) sibi quemque vindicare necesse sit; A fr 20 (B. 3). quoniam ... ortus .. nostri partem patria vindicat, partem amici; O I, 22.
voco: quae .. pars animi mens vocatur; R II, 67.
uro: s. I, 1. rigent.
2. **Dativ:** addo: s. 1. addo.
consulo: qui .. parti civium consulunt, partem neglegunt; O I, 85.
do: sua .. cuique parti aetatis tempestivitas est data; C 33.
impero: is .. sive ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut iustus parens probis filiis; T II, 51. cur ... ratio (imperat) libidini ceterisque vitiosis animi partibus? R III, 36. cur ... ratio (imperat) libidini iracundiaeque et ceteris vitiosis eiusdem animi partibus? R III, 37. s. I, 1. debet.
medeor: s. I, 1. condolescit.
noceo: si (membra) ... nocent reliquis partibus corporis; O III, 32.
obicio: huic (parti animi) omnia visa obiciuntur a mente ac ratione vacua; D I, 60.
occurro: tum ei (parti animi) visa quietis occurrent tranquilla atque veracia; D I, 61.
praefero: si ... illa cultura vitium in vite insit ipsa, ... se .. omnibus vitis partibus praeferat; F IV, 38.
videor: quae .. maiori parti pulcherrima videntur, ea maxime exoptant; O I, 118.

3. **Ablativ:** fruor: optima .. parte hominis, ... ingenii et mentis acie fruuntur; F V, 57.

vaco: caelestem .. altissimam aetheriamque naturam, id est igneam, ... vacare voluerunt ea parte corporis; N II, 64.

4. **mit Präpositionen:** adfigo in: nos in exigua eius (terrae) parte adfixi; R I, 26.

admisceo in: »ortus ubi atque obitus partem admiscetur in unam«; N II, 108.

appareo in: non solum in hac parte honestatis, ... sed etiam in tribus superioribus quid deceat apparet; O I, 94.

cerno in: in qua (parte honestatis) verecundia et quasi quidam ornatus vitae ... cernitur; O I, 93.

comparo cum: ea nec auctoritatem cum animi partibus comparandam et cognitionem habent faciliorem; F V, 34.

concretus ex: quod est concretum ex his || iis || aut ex aliqua parte eorum; N III, 30.

conloco in: cum ... alia .. in parte animi cupiditatem, in alia rationem collocarent; A I, 39. aures ... recte in altis corporum partibus collocatae sunt; N II, 141.

consto ex: propterea quod ... non continent omnes partes, e quibus (artes) constant; F III, 24.

decido in: quod unius vitio praecipitata (res publica) in perniciosissimam partem facillime decidit; R II, 43.

delibero cum: quod is ... non cum ea parte animi, in qua inest ratio ..., sed cum cupiditate, id est cum animi levissima parte, deliberat; F II, 115.

detorqueo in: eam .. (coniunctionem), quae erat eiusdem, detorsit a latere in dexteram partem, hanc autem citimam a mediana linea direxit ad laevam; Ti 25.

detrudo in: cum speculorum levitas ... ita dextera detrusit in laevam partem oculorum laevaque in dexteram; Ti 49.

dico de: non de partibus iis (dici), in quibus aegritudines, irae libidinesque versentur; T I, 80. de prima .. parte satis dictum est; N II, 80. sequitur, ut de una reliqua parte honestatis dicendum sit; O I, 93. in extremo libro tertio de hac parte pollicetur se deinceps esse dicturum; O III, 9. ſ. 1. considero; N III, 20.

diduco in: coniectura omnis ... ingeniis hominum in multas aut diversas aut etiam contrarias partis saepe diducitur; D II, 55.

differo in: ſ. 1. dico; N III, 18.

diffundo ex: eo .. modo ex his partibus .. sanguis per venas in omne corpus diffunditur; N II, 128. — in: cum rerum natura tanta tamque praeclara in omnes partes motusque diffusa; D II, 29.

dirigo ad: ſ. detorqueo in.

disputo de: maxuma vis decori in hac inest parte, de qua disputamus; O I, 100.

dissero de: de qua (parte honestatis) hoc loco disserendum est; O I, 94.

distinguo in: incidit has (voces) et distinxit in partis; R III, 3.

distraho in: sic distrahuntur in contrarias partis impotentium cupiditates; T V, 60.

distribuo in: ſ. **in**, A, I. distribuo in partes (3 St.) B. II, S. 250, a. — divido in: ſ. **in**, A, I. divido in partes (12 St.) B. II, S. 250, a.

duco in: quae (coniectura) in varias partis duci possit, non numquam etiam in contrarias; D II, 147.

efficio ex: videamus, ne ... beata vita ex sui similibus partibus effici debeat; T V, 45.

egredior ex: ad eam partem sermonis, ex qua egressi sumus, revertamur; L II, 7.

erigo e: »hic sese infernis e partibus erigit Hydra«; N II, 114.

excello in: Anchialum et Cassandrum, ... cum in ceteris astrologiae partibus excellerent, hoc praedictionis genere non usos; D II, 88.

excito ex: ex intimis maris partibus agitatione (tepor est) excitatus; N II, 26.

explico de: neque .. quicquam est de hac parte post Panaetium explicatum; O III, 34.

exsisto in: ſ. 1. restinguo.

fero e: ſ. 1. definio; L III, 43.

fluo in: ut ... flumina .. in contrarias partes fluxerint; D I, 78.

fundo in: aër ... in omnes partes se ipse fundit; N II, 117. ne (vitis) ... in omnes partes nimia fundatur; C 52. — per: quae (disserendi ratio et scientia) per omnis partis sapientiae manat et funditur; T V, 72.

gigno ex: quae (sidera) ex mobilissima purissimaque aetheris parte gignuntur; N II, 39. — in: absurdum esse Aristoteli videtur in ea parte ... animal gigni nullum putare; N II, 42.

habito in: gustatus ... habitat in ea parte oris, qua esculentis et potulentis iter natura patefecit; N II, 141.

includo in: id .. semen inclusum est in intuma parte earum bacarum; N II, 127.

influo ab: qui (Hypanis fluvius) ab Europae parte in Pontum influit; T I, 94.

insum in: in quibus (animi partibus) inest memoria rerum innumerabilium; F II, 113. in qua (parte animi) inest ratio atque consilium; F II, 115. videmus .. in partibus mundi ... inesse sensum atque rationem. in ea parte igitur, in qua mundi inest principatus, haec inesse necesse est; N II, 30. ſ. disputo de.

intendo in: idem ita acrem in omnis partis aciem intendit, ut ..; T IV, 38.

intereo in: (quae materia possit) interire, non in nihilum, sed in suas partes; A I, 27.

invenio in: cum in eadem re paria contrariis in partibus momenta rationum invenirentur; A I, 45.

iudico ex: non ex maxima parte de tota (vita) iudicabis? F V, 91.

loco in: »quos censores in partibus populi locassint || locasint ||«; L III, 11.

mano a: cum omnis honestas manet a partibus quattuor; O I, 152. — per: ſ. fundo per.

moveo in: huic (Aristoni) summum bonum est in his rebus neutram in partem moveri; A II, 130. tamquam paribus examinatus ponderibus (animus) nullam in partem movetur; T I, 43.

occulto in: ut ... alites tum in hac, tum in illa parte se occultent; D I, 120.

orior ex: omne, quod est honestum, id quattuor partium oritur ex aliqua; O I, 15.

pello ad: cum (lingua sonos) et ad dentes et ad alias partes pellit oris; N II, 149. — in: quod (genus motus) in anticam partem a conversione eiusdem et similis pelleretur; Ti 36.

perficio ex: ſ. 1. perficio; Ti 16.

pertineo ad: quae (gloria) pertinere vix ad unius anni partem exiguam potest; R VI, 25. quod (decorum) pertinet ad singulas partes honestatis; O I, 96. — in: (cibus) distribuitur per venas admodum multas in omnes partes corporis pertinentes; N II, 137.

pervenio ad: tum perveniunt ad eam partem, ut ..; A II, 42.

pono in: ſ. **in**, B, I. pono in parte (4 St.) B. II, S. 263, b.

revertor ad: nunc ad reliquam partem propositae divisionis revertamur; O III, 6. ſ. egredior ex.

spargo in: alios in terram, alios in lunam, alios in reliquas mundi partes ... spargens quasi serebat; Ti 46.

sum in: etsi multa in omni parte Athenarum sunt in ipsis locis indicia summorum virorum; F V, 4. f. **in,** B, I. sum in parte (8 St.) B. II, S. 270, b.

traho ad: Academicus ... utrosque audiet trahentes se ad suas partes; A fr 20 (Z. 27).

tribuo in: omnem vim loquendi ... in duas tributam esse partes; F II, 17. est .. animus in partis tributus duas; T II, 47.

venio ad: venio .. iam ad tertiam partem philosophiae; A II, 142. — ex: fulmen qua ex parte venisset; D II, 42. — in: Sybarim et Crotonem et in eas Italiae partis Pythagoras venisse reperitur; R II, 28. f. I, 1. habet; D II, 89.

versor in: f. **in,** B, I. versor in parte (4 St.) B. II, S. 274, b.

verto in: semina malorum ... in contrarias partis se vertere; D II, 33.

vivo sine: sine quibus (partibus) victuma illa vivere nequisset; D I, 119.

III. **nach Adjectiven: 1. Genetiv:** duplus, al.: f. I, 1. antecedit.

ignarus: Carneades .. nullius philosophiae partis ignarus; A I, 46.

2. **mit Präpositionen:** propensus in: ut in iis rebus, inter quas nihil interest, neutram in partem propensiores sumus; F V, 30.

situs in: in ea (parte) situm esse necesse est illud, quod quaeris, optumum; T V, 67. terra sita in media parte mundi; N II, 91.

utilis ad: si quid ab homine ad nullam partem utili ... detraxeris; O III, 30.

IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv:** alqd: f. I, 1. antecedit.

animi: voluptates ... maioris partis animos a virtute detorquent; O II, 37.

coniunctio: sic ... mundi partium coniunctio continetur; N II, 84. f. I, 1. eget; N II, 64.

conservatio: in quibus (primis naturae) numerant incolumitatem conservationemque omnium partium; F V, 18.

conspectus: f. II, 1. video.

convenientia: eorum ipsorum ... nullum aliud animal pulchritudinem, venustatem, convenientiam partium sentit; O I, 14.

diremptus, discessus: f. II, 1. teneo; T I, 71.

discriptio: quid reliqua discriptione ‖ descr. ‖ omnium corporis partium (opus est)? N I, 92. quam sollers subtilisque (sit) discriptio partium quamque admirabilis fabrica membrorum; N II, 121. f. II, 1. pono; A I, 23.

forma: f. II, 1. pono; A I, 23.

habitus: quae (natura) ... deserat ... eius partis habitum aut vim; F IV, 32.

incolumitas: f. conservatio.

partes: f. II, 1. diligo; N II, 165.

praestantia: in partibus .. (esse) sensus integros et praestantiam aliquam partium singularum; A I, 19.

secretio: f. II, 1. teneo; T I, 71.

situs: f. I, 1. habet; A II, 122.

temperatio: qui (animus) ... temperatione trium partium proportione conpactus; Ti 27.

virtus: ut optimae cuiusque partis ... virtus sit expetenda maxime; F V, 38. animi .. et eius animi partis ... plures sunt virtutes; F V, 36.

vis: quae vis et totius esset naturae et partium singularum; F V, 41. quia cuiusque partis naturae et in corpore et in animo sua quaeque vis sit; F V, 46. f. habitus.

usus: f. II, 1. appello; O I, 127.

2. **mit Präpositionen:** mundus cum: e quibus ... cum omnibus suis partibus unum effectum esse mundum; A I, 28.

vitis cum: ut vitis cum omnibus partibus suis quam optime se habeat; F IV, 38.

V. **Umstand: 1. Accusativ:** maiorem .. partem mihi quidem omnes isti videntur nimis etiam quaedam adfirmare; A II, 14. ne si magnam partem quidem, ut solent dicere, ad verum ipsum aut quam proxime accedant, confidere sibi poterunt; A II, 36. quia Chrysippus et Stoici ... magnam partem in his ‖ iis ‖ (perturbationibus) partiendis et definiendis occupati sunt; T IV, 9. cum ... magnam .. partem noctis vigilasses; D I, 59. ceteri (reges) ... magnam .. partem bella gesserunt; R V, 3. maximam .. partem ad iniuriam faciendam adgrediuntur, ut ..; O I, 24. magnam .. partem clementi castigatione licet uti, gravitate tamen adiuncta; O I, 137.

2. **Ablativ:** amplior: f. maior; N II, 92.

antecedere: f. I, 1. antecedit.

attingere: dextra .. videntur, quae laeva sunt, quia contrariis partibus oculorum contrarias partes attingunt; Ti 49.

cieri: cum (ratio) eam partem attingit, qua sensus cieri potest; Ti 28.

concipere: f. II, 1. concipio.

conformari: f. I, 1. est; F IV, 5.

contingere: hic .. alter (cingulus) subiectus aquiloni, quem incolitis, cerne quam tenui vos parte contingat; R VI, 21.

definire: sol duabus unius orbis ultimis partibus definiens motum cursus annuos conficit; N I, 87.

differre: nihil interest, omnibusne partibus visa res nihil differat, an internosci non possit, etiamsi differat; A II, 85.

expleri: id continuo debet expletum esse omnibus suis partibus; F III, 32. quoniam .. natura suis omnibus expleri partibus vult; F V, 47. quod .. undique aptum atque perfectum expletumque sit omnibus suis numeris et partibus; N II, 37.

maior: cum (sapiens) maximas animo voluptates percipiat omnibusque partibus maiores quam corpore; F II, 108. animi .. quoque dolores ‖ dol. quoque ‖ (sapiens) percipiet omnibus partibus maiores quam corporis; F II, 108. f. **magnus,** A. sol; A II, 82. 116. 128. N II, 92 (B. II, S. 508, a).

malle: ut eandem illam rem ... non multis partibus malit ad sese ... sine facinore quam illo modo pervenire; F III, 36.

patefacere: f. II, 4. habito in.

plus: (perturbationes) sunt genere quattuor, partibus plures; F IV, 35. T III, 24. omnium bonorum virorum ... vitam omnibus partibus plus habere semper boni quam mali; F V, 93.

praestare: earum (medietatum) alteram eadem parte praestantem extremis eademque superatam, alteram ..; Ti 23.

saepiri: excelsis undique partibus (oculi) saepiuntur; N II, 143.

sentire: quibus (partibus) .. sentire nihil queat mens, nisi ..; T I, 46.

sollertius: cum multis partibus sint illa perfecta quam haec simulata sollertius; N II, 88.

superari: cuius (solis) magnitudine multis partibus terra superatur; N II, 102. f. praestare.

zum Satz: »partibus intonuit caeli pater ipse sinistris«; D I, 106.

3. **Präpositionen:** a: f. **a,** IV, 1. parte (5 St.) B. I, S. 13, a.

ad: quae (virtutes) omnes similes artium reliquarum materia tantum ad meliorem partem et tractatione differunt; F IV, 4.

ex: quae (materia) ... possit omnibus .. modis mutari atque ex omni parte atque ‖ aeque, al. ‖ etiam interire; A I, 27. si omni ex parte eiusdem modi sint; A II, 40. quae aliqua ex parte cerni videantur; A fr 18. re .. ex utraque parte audita; F I, 24. cum (luxuriosi) ... nec haberent ulla ex parte aliquid aut dolens aut aegrum; F II, 21. cum ex altera parte ponebas ..., ex altera autem ..; F II, 63. nec id ex animi solum partibus; F II, 113. quicquid ex utraque parte dici posset; F V, 10. in quibus (bestiis) non corporum solum, ... sed etiam animorum aliqua ex parte motus quosdam videmus; F V, 38. cum defensionum laboribus ... aut omnino aut magna ex parte essem aliquando liberatus; T I, 1. quibus (fructibus) aliqua ex parte interdum ... metu liberemur; T II, 2. metu magna ex parte liberati sumus; T IV, 64. tibi nos, ut antea magna ex parte, sic nunc penitus totosque tradimus; T V, 5. ex maiore parte plerasque res nominari; T V, 22. beatam vitam, etiamsi ex aliqua parte clauderet, tamen ex multo maiore parte obtinere nomen suum; T V, 22. quod ex maiore parte unam quamque rem appellari spectarique dicunt; T V, 23. si multo maiore ex parte exstat in utraque (mercatura, aratione) felicitas; T V, 86. si multo maiore et graviore ex parte bona propendent; T V, 86. quod .. in nostro corpore si minima ex parte † significetur ‖ sic incitetur ‖, molestum sit; N I, 24. ut (sol) ... easdem (terras) modo his, modo illis ex partibus opacet; N II, 49. cum duo exercitus contrarios alii dei ex alia parte defenderent; N II, 70. »cuius (Persei) propter laevum genus omni ex parte locatas parvas Vergilias ‖ laevum genu »Vergilias ‖ tenui cum luce videbis«; N II, 112. nec (vites) eos (caules) ulla ex parte contingere (dicuntur); N II, 120. is (stomachus) utraque ex parte tosillas attingens; N II, 135. cum (Assyrii) caelum ex omni parte patens atque apertum intuerentur; D I, 2. animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos; D I, 70. quem (senatum) maiore ex parte ipse (Caesar) cooptasset; D II, 23. caput iecoris ex omni parte diligentissime (haruspices) considerant; D II, 32. ductus .. muri ... definitus ex omni parte arduis ... montibus; R II, 11. natura fert, ut extrema ex altera parte graviter, ex altera autem acute sonent; R VI, 18. (cingulos) caeli verticibus ipsis ex utraque parte subnixos; R VI, 21. ut mundum ex quadam parte mortalem ipse deus aeternus (movet), sic ..; R VI, 26. ne minima quidem ex parte Lycurgi legibus ... (Pausanias, Lysander) conferendi sunt; O I, 76. nisi ex utraque parte causarum esset facta contentio; O II, 8. in quibusdam causis dubiis ex altera parte defenditur honestas, ex altera ita de utilitate dicitur, ut ..; O III, 56. † quo ‖ quo ‖ utamur quasi equis temptatis ‖ temperatis, al. ‖, sic amicitia ex ‖ amicitiis, al. ‖ aliqua parte periclitatis moribus amicorum; Lae 63. cum ex altera parte proposita haec sint, ex altera ius amicitiae; Lae 63. quod sit omni ex parte in suo genere perfectum; Lae 79. si modo velint aliqua ex parte liberaliter vivere; Lae 86. ut ... oratio ... ex omni parte secum ipsa consentiat; Ti 8. sunt .. omnia (animantia) in quaedam genera partita aut inchoata nulla ex parte perfecta; Ti 11. quod ex omni parte absolutissimum est; Ti 12. ex ea parte deficiebat ad propositum exemplar imaginis similitudo; Ti 34. s. **alter,** A, I. pars (7 St.) B. I, S. 146, a.

in (acc.): s. **in,** A, IV, 3. partem (27 St.) B. II, S. 256, a. — (abl.): plurima etiam in illa tertia philosophiae parte mutavit. in qua primum de sensibus ipsis quaedam dixit nova; A I, 40. eadem dici poterunt in omnibus partibus; A II, 43. in altera philosophiae parte ... iste vester (Epicurus) plane ... inermis ac nudus est; F I, 22. neque .. in aliqua parte, sed in perpetuitate temporis vita beata dici solet; F II, 87. res .. se praeclare habebat, et quidem in utraque parte; F IV, 8. se fruiturum (voluptatibus) aut in omni aut in magna parte vitae dolore non interveniente aut ..; T III, 38. quis in reliquis orientis aut obeuntis solis ultimis aut aquilonis austrive partibus tuum nomen audiet? R VI, 22. sin autem ... in rei publicae partibus dissensio intercesserit; Lae 77. s. II, 1. administro; N II, 9.

pro: omnia ista, perinde ut cuique data sunt pro rata parte, ita aut ‖ avita aut ‖ longa aut brevia dicuntur; T I, 94. utinam ex omni senatu pro rata parte esset! R II, 67. (sonus) intervallis disiunctus inparibus, sed tamen pro rata parte ratione distinctis; R VI, 18. si ... post de eius heredibus aliquis exegisset pro sua parte id, quod ..; L II, 51.

propter: necesse est eius etiam partis propter se expeti; F V, 46.

sub: Auriga »sub laeva Geminorum obductus parte feretur«; N II, 110.

VI. **Lücke:** narium .. item et gustandi † et parte ‖ arte ‖ tangendi magna iudicia sunt; N II, 146.

VII. **partim: a. substantivisch: 1. Subject:** eorum ... partim satis habere causae, quam ob rem reicerentur, ... partim non item; F III, 51. earum ipsarum (bestiarum) partim solivagas (esse voluit), partim congregatas, inmanis alias, quasdam autem cicures, non nullas abditas; T V, 38. quorum scelere religiones tum prostratae ... sunt, partim ex illis distracti ac dissipati iacent; L II, 42.

2. **Object:** quod aliis avibus utuntur, ... non necesse est fateri partim horum errore susceptum esse, partim superstitione, multa fallendo? D II, 83.

b. Adverb: 1. einmal: amplitudines quaedam bonorum excitabantur, partim profectae a contemplatione rerum occultarum; F IV, 18. cum a primo urbis ortu regiis institutis, partim etiam legibus auspicia (essent constituta); T IV, 1. (Caesar) a nobilissumis civibus, partim etiam a se omnibus rebus ornatis, trucidatus; D II, 23. esse corpuscula quaedam levia, alia aspera, rotunda alia, partim autem angulata, hamata quaedam et quasi adunca; N I, 66. bestiarum .. terrenae sunt aliae, partim aquatiles, aliae quasi ancipites in utraque sede viventes; N I, 103. quod ob eandem causam multa invisitata ‖ inusitata ‖ partim e caelo, alia ex terra oriebantur; D I, 93. id hominibus effici ex re publica debet partim institutis, alia legibus; R IV, 3. quibusdam ... placuisse opinor mirabilia quaedam ...: partim fugiendas esse nimias amicitias ... . alios autem dicere ..; Lae 45. quidam: s. N I, 66.

2. **zweimal: a. Verba und Sätze:** cum .. iter ... consumpsisset partim in percontando a peritis, partim in rebus gestis legendis; A II, 2. quid, si etiam bestiae multae faciunt ... partim indulgenter vel cum labore, ut in gignendo, in educando ...? partim cursu et peragratione laetantur; F II, 109. peccata .. partim esse tolerabilia, partim nullo modo; F IV, 56. quae .. secundum naturam sint, partim nihil habere in sese eius appetitionis, ... partim, quae voluptatem habeant; F IV, 58. varium .. sermonem (fluxisse) partim admirantium, ... partim ... scire cupientium; N I, 6. dei membra partim ardentia, partim refrigerata dicenda sunt; N I, 24. de forma .. (deorum) partim natura nos admonet, partim ratio docet; N I, 46. partim ut tantum modo per

stirpes alantur suas, partim ut moveri etiam et sentire et appetere possint; N II, 81. vescimur bestiis et terrenis et aquatilibus et volantibus partim capiendo, partim alendo; N II, 151. materia ... partim ad calficiendum corpus igni adhibito et ad mitigandum cibum utimur, partim ad aedificandum; N II, 151. quorum (Apollinis opertorum) partim ficta aperte, partim effutita temere numquam ... probata sunt; D II, 113. eorum .. ipsorum (beneficiorum) partim eius modi sunt, ut ad universos cives pertineant, partim, singulos ut attingant; O II, 73. f. b. F V, 90. T V, 38.

b. Adjectiva: homuncio hic, qui multa putat praeter virtutem homini partim cara esse, partim etiam necessaria; A II, 134. haec ... nominibus ... appellata partim novis et commenticiis, ut ista „producta" et „reducta", partim idem significantibus; F V, 90. villas signis et tabulis refertas, partim publicis, partim etiam sacris et religiosis; L III, 31. sunt .. quaedam partim ita foeda, partim ita flagitiosa, ut ..; O I, 159. partim sunt inanima, ut aurum, argentum, ... partim animalia; O II, 11.

c. Substantiva: quam (consuetudinem) partim adsiduitate exercitationis || exerc. adsid. ||, partim ratione formabant; A I, 20. artes .. efficimus partim ad usum vitae, partim ad oblectationem necessarias; N II, 148. qui (Divitiacus) ... partim auguriis, partim coniectura, quae essent futura, dicebat; D I, 90. artificiosum (genus divinandi) constare partim ex coniectura, partim ex observatione diuturna; D II, 26. periculosae .. rerum actiones partim iis sunt, qui eas suscipiunt, partim rei publicae; O I, 83.

3. dreimal: haec ... partim sunt per se ipsa praeposita, partim quod aliquid efficiunt, partim utrumque; F III, 56. partim (cupiditates) esse naturales et necessarias, partim naturales et non necessarias, partim neutrum; T V, 93. quot genera ... partim submersarum, partim fluitantium et innantium beluarum, partim ad saxa nativis testis inhaerentium! N II, 100. cibum .. (animalia) partim oris hiatu et dentibus ipsis capessunt, partim unguium tenacitate arripiunt, partim aduncitate rostrorum; N II, 122. (eos) partim obliquos, partim transversos, partim etiam adversos stare vobis; R VI, 20. etiam pecudes ... partim esse ad usum hominum, partim ad fructum, partim ad vescendum procreatas; L I, 25.

4. viermal: cum videmus ... multitudinem pecudum partim ad vescendum, partim ad cultus agrorum, partim ad vehendum, partim ad corpora vestienda; T I, 69. oraculis ... volumen inplevit partim falsis, ut ego opinor, partim casu veris, ... partim flexiloquis et obscuris, ... partim ambiguis; D II, 115.

parsimonia, Sparsamkeit: I. est: optimum .. et in privatis familiis et in re publica vectigal duco esse parsimoniam; R IV, 7. non intellegunt homines, quam magnum vectigal sit parsimonia; P 49.

II. augeri: augeatur (res familiaris) ratione, diligentia, parsimonia; O I, 92.

conservari: conservari .. (res familiaris debet) diligentia et parsimonia; O II, 87.

delectari: civitates quaedam universae more doctae parsimonia delectantur; T V, 99.

particeps, teilnehmend, teilhaft, behaftet, Genosse: artis: duo genera divinationum esse, .. unum, quod particeps esset artis, alterum, quod arte careret; D I, 34.

boni: ut .. est quisque maxime boni particeps, ita est laudabilis maxime; P 15.

cogitationis: solum est .. (hoc animal) ... particeps rationis et cogitationis, quom cetera sint omnia expertia; L I, 22.

concentionis: est .. (animus) unus ex omnibus rationis concentionisque, quae ἁρμονία Graece, sempiternarum rerum et sub intellegentiam cadentium compos et particeps; Ti 27.

consilii: numquam vidi .. animam rationis consiliique participem in ulla alia nisi humana figura; N I, 87. ut consiliorum omnium particeps et socius paene regni putaretur; R II, 35.

dolendi: f. voluptatis.

intellegentiae: quae .. pars animi rationis atque intellegentiae sit particeps; D I, 70.

libertatis: in optimatium dominatu vix particeps libertatis potest esse multitudo; R I, 43.

mentis: cum dormientibus ea pars animi, quae mentis et rationis sit particeps, sopita langueat; D I, 60.

ordinis: naturam esse ... vim participem rationis atque ordinis tamquam via progredientem; N II, 81.

praestantiae: quod omnes participes sumus rationis praestantiaeque eius; O I, 107.

pudoris: quod .. hoc solum animal natum est pudoris ac verecundiae particeps; F IV, 18.

rationis: si homo est, animal est mortale, rationis particeps; A II, 21. quarum (partium) altera rationis est particeps, altera expers; T II, 47. qui animum in duas partes dividunt, alteram rationis participem faciunt || [faciunt] ||, alteram expertem; in participe rationis ponunt tranquillitatem; T IV, 10. quoniam (homo) rationis est particeps; N II, 32. si (ea natura) rationis particeps sit nec sit tamen a principio sapiens; N II, 36. quod (homo) rationis est particeps; O I, 11. f. cogitationis. concentionis. consilii; N I, 87. intellegentiae. mentis. ordinis. praestantiae.

temporum: quia trium temporum particeps animus sit; F II, 108.

verecundiae: f. pudoris.

virtutum: ut (virtutes) omnes omnium participes sint nec alia ab alia possit separari; F V, 67.

vitii: ne veniet quidem in eum ordinem quisquam vitii particeps; L III, 29.

voluptatis: de summo bono ratio aut voluptatis non dolendive particeps aut honestatis expers; F II, 38.

participo, mitteilen, teilnehmen: alqm: sequitur .. ad participandum alium alio communicandumque inter omnes ius nos natura esse factos; L I, 33.

pestem: »qui alteri exitium parat, eum scire oportet sibi paratam || paratum || pestem ut participet parem«; T II, 39.

particula, kleiner Teil, Stückchen: I. sum: homo ortus est ... nullo modo perfectus, sed est quaedam particula perfecti; N II, 37. cuius .. omne animal quasi particula quaedam est; Ti 11.

II, 1. adduco: ex ea (materia) particulas, similes inter se, minutas (gigni); eas primum confusas, postea in ordinem adductas mente divina; A II, 118.

adripio: hinc ceteri particulas arripere conati; F V, 72.

confundo, al.: f. adduco.

copulo, al.: particulas ignis et terrae et aquae et animae a mundo, quas rursus redderent, mutuabantur easque inter se copulabant; Ti 47.

praetermitto: ut ne qua particula in hoc sermone praetermissa sit; R I, 38.

relinquo: cum particulam singulorum (intervallorum deus) relinqueret; Ti 23.
2 vivo sine: ut ne illi quidem ... possint sine ulla particula iustitiae vivere; O II, 40.
III. intervallum: eius .. particulae intervallo relicto; Ti 24.

partim f. pars VII.

partio, partior, teilen, zerlegen, einteilen, zuteilen: I, 1, a. doceo de: nihil de dividendo ac partiendo (Epicurus) docet; F I, 22.
b. spinae: spinas partiendi et definiendi praetermittunt; T IV, 9.
2. alqs: illa ... dixerunt tum definientes, tum partientes, ut vestri etiam, sed vos squalidius; F IV, 5.
II. alqd: qui ... nihil definiunt, nihil partiuntur, nihil apta interrogatione concludunt; A I, 5. id ipsum in ea, quae decuit, membra (deus) partitus est; Ti 22.
aevitates: »censores ... exin || † exin || pecunias, aevitatis, ordines partiunto«; L III, 7.
animantia: sunt .. omnia (animantia) in quaedam genera partita aut inchoata nulla ex parte perfecta; Ti 11.
ius: »minores magistratus partiti iuris ploeres || plures || im ploera sunto«; L III, 6.
momenta: quasi (quattuor corpora) partita habeant inter se ac divisa momenta; T I, 40.
ordines, pecunias: f. aevitates.
perturbationes: quia Chrysippus et Stoici, cum de animi perturbationibus disputant, magnam partem de his || iis || partiendis et definiendis occupati sunt; T IV, 9.
res: et secundas res splendidiores facit amicitia et adversas partiens communicansque leviores; Lae 22. quis te aut est aut fuit umquam in partiundis rebus, in definiendis, in explicandis pressior? fr V, 56.

partitio, Teilung, Einteilung, Verteilung: I. est: eadem rerum expetendarum fugiendarumque partitio (erat utrisque); A I, 18. est .. haec partitio illorum; A I, 22. definitiones .. et partitiones et horum luminibus utens oratio ... fidentium est hominum illa vera ... esse; A II, 43. quae est .. aut utilior aut ad bene vivendum aptior partitio quam illa? F I, 45. haec, si recte memini, partitio fuit; N III, 6. dant hoc Scaevolae, quom est partitio || [quod est p.] ||, ut ... sacris ne alligentur; L II, 50. fuit .. talis illa partitio; Ti 22.
II, 1. retineo: quam partitionem a Zenone esse retentam videmus; F IV, 4.
2. utor: qua (partitione) est usus Epicurus; F I, 45. nullis partitionibus, nullis definitionibus utuntur; F III, 40. utamur .. in his perturbationibus discribendis Stoicorum definitionibus et partitionibus; T IV, 11.
III, 1. caput: partitionis caput scriptum caute (accessit), ut centum nummi deducerentur; L II, 53.
2. alqd ex: haec .. mihi ex tua partitione restant duo; N III, 65.
IV. in: quod in ista partitione || [perspicuum in istam partem] || ne egere quidem oratione dixisses; N III, 8.
propter: propter aequabilem praedae partitionem .. Bardulis Illyrius latro || [latro] || ... magnas opes habuit; O II, 40.

parturio, gebären wollen: qua (securitate) frui non possit animus, si tamquam parturiat unus pro pluribus; Lae 45.

partus, Gebären, Geburt, Leibesfrucht, Zeugung: I. est: bonam mortem et bonum partum meliorem longum esse quam brevem; F III, 47.
maturescunt: quod ii (partus) maturescunt aut septem non numquam aut, ut plerumque, novem lunae cursibus; N II, 69.
ohne Verb: conceptio contra naturam fortasse, sed partus prope necessarius; D II, 50.
II, 1. adfero: ut ... ab eo .. (Sole) Luna inluminata graviditates et partus adferat maturitatesque gignendi; N II, 119.
diiungo: Diogenes Babylonius ... partum Iovis ortumque virginis ad physiologiam traducens diiungit || deiungit || a fabula; N I, 41.
edo: cum (testudines, crocodili) in terra partum ediderint; N II, 129.
facio: is, quo modo equa pariat, aut omnino quae natura partum animantis faciat, ignorat; D II, 49.
habeo: an, partus ancillae sitne in fructu habendus, disseretur inter principes civitatis, P. Scaevolam, M'.que Manilium? F I, 12.
inrideo, praedico: qui inridetur, partus hic mulae nonne ... praedictus est ab haruspicibus incredibilis partus malorum? D I, 36.
profero: mulae partus prolatus est a te; D II, 49.
traduco: f. diiungo.
tueor: quae quia partus matronarum tueatur, a nascentibus Natio nominata est; N III, 47.
2. adhibeo ad: adhibetur .. (Diana) ad partus; N II, 69.
adsum in: quod Diana, cum in partu Olympiadis adesse voluisset, afuisset domo; N II, 69.
propugno pro: non (bestiae) pro suo partu ita propugnant, ut vulnera excipiant? T V, 79.
III, 1. edi: »nec mihi ... tantum invexit tristis Eurystheus mali, quantum una vaecors Oenei partu edita«; T II, 20.
2. ante: cervae .. paulo ante partum perpurgant se quadam herbula, quae seselis dicitur; N II, 127.

parvitas, Kleinheit: quae (vincula) cerni non possent propter parvitatem; Ti 47.

parum, wenig, nicht genug, nicht sehr, zu wenig: A. allein: I. bei Verben: ut quam minime animus a cogitationibus abduceretur; F V, 87. mihi ... quaerenti ex te ea, quae parum accepi; N III, 4. turpis .. excusatio est et minime accipienda; Lae 40. capessentibus .. rem publicam nihilo minus quam philosophis, haud scio an magis etiam .. magnificentia ... adhibenda est; O I, 72. quo minus (animi) se admiscuerint atque implicuerint hominum vitiis et erroribus, hoc iis faciliorem ... reditum in caelum fore; fr V, 97. minime .. adsentior iis, qui ..; T III, 12. minime vero assentior iis, qui negant ..; O III, 9. nihilo minus hoc agunt separatim; T V, 19. ut aut non appareat corporis vitium aut quam minimum appareat; F V, 46. ea (officia) quamquam pertinent ad finem bonorum, tamen minus id apparet; O I, 7. ut pudor civis non minus a delictis arceret quam metus; R V, 6. iam illa perfugia ... certe minime sunt audienda; R I, 9. iuventuti nostrae minime audiendus; R III, 32. sustinendi muneris propter inbecillitatem difficultas minime cadit in maiestatem deorum; N II, 77. Paulus paruit (auspiciis); num minus cecidit in Cannensi pugna cum exercitu? D II, 71. si ... ipsi .. minus ceperint, quam omnibus heredibus relinquatur; L II, 50. si minus quis cepisset, ne sacris alligaretur; L II, 51. ut minus capiat, quam omnibus

heredibus relinquatur; L II, 53. parumne cognitum est superioribus nostris disputationibus ..? T V, 48. ut ille Pacuvianus, qui in Chryse physicus inducitur, minime naturam rerum cognosse videatur; D I, 131. nec dubito, quin ... † lautum victum et elegantem magnifice neque minus, quam deceret, colere instituissent; fr V, 43. tum ego non minus commotus, quam soleo in causis maioribus; A II, 64. nec .. possunt dicere aliud alio magis minusve comprehendi; A II, 128. ſ. possum; N III, 21. minime vero ... (ratio) consentit; F III, 10. tum intelleges, qui voluptatem maxime sequantur, eos minime consequi; T V, 100 (99). si forte ... minus id, quod avemus animo, consequemur, ut ... oratio sibi constet; Ti 8. ſ. possum; T II, 8. sunt .., qui in rebus contrariis parum sibi constent; O I, 71. vester .. deus potest non (hominibus divinationem) inpertire, ut nihilo minus mundum regat et hominibus consulat; D II, 40. [videntur] minime contempti philosophi, qui ‖ [minime ... qui] ‖ ..; A II, 76. dum modo sit haec quaedam ... res ... minime .. contemnenda; R III, 4. cum id minus contingeret; O II, 42. quia non laboro, quam valde ea, quae dico, probaturus sim, eo minus conturbor; A II, 10. minime .. convenit ... postulare, ut ..; F III, 66. quid est .., quod minus conveniat, quam ut ..? T V, 31. quid .. philosopho minus conveniens? N III, 44. Chaldaeis ... in notatione cuiusque vitae ex natali die minime esse credendum; D II, 87. ut nihil minus curandum putem; T II, 10. quid minus a physicis dici debet quam quicquam certi significari rebus incertis? D II, 43. oratorem vero irasci minime decet; T IV, 55. quae hoc non minus declarant; F I, 24. parumne declaravit vir gravis ... lege Sempronia patrimonium publicum dissupari? T III, 48. quod ... dissimilis ... casus habent, parumne declarat nihil ad agendam vitam nascendi tempus pertinere? D II, 95 nec minus (dies deficiat), si commemorem ..; N III, 81. quod parum defigunt animos et intendunt in ea, quae perspicua sunt; A II, 46. existimo te ... minus ab eo (Epicuro) delectari; F I, 14. quae (amicitiae) minus delectent et minus probentur; O I, 120. illos certe minus despicere debemus; A II, 130. quamquam te quidem video minime esse deterritum; F I, 26. Homerum .., qui minimum dicunt, Lycurgi aetati triginta annis anteponunt fere; R II, 18. ſ. debeo. ut ne minus amicos quam se ipsos diligant; F I, 70. an parum disserui ..? F IV, 2. nec minus (danda opera est), ut etiam singulis consulatur; O II, 72. sunt .. etiam clariora vel plane perspicua minimeque dubitanda indicia naturae; F V, 55. ſ. possum; F III, 38. in qua (vita) sapiens nemo efficietur umquam, moderatus vero multo minus; T V, 100. a Zenone minus multo (est elaboratum) quam ab antiquis; F IV, 9. qui quod tibi parum videtur eruditus; F I, 71. quod ceteri ... minus eruditis hominum saeculis fuerunt; R II, 18. non numquam ea, quae praedicta sunt, minus eveniunt; D I, 24. quia minus oraculorum veritas excellit; D I, 38. ea (συμπάθεια), quo sua sponte maior est, eo minus divina ratione fieri existimanda est; N III, 28. ſ. fallo. facio: ſ. possum; F I, 19. T I, 84. quodsi ... non existimantur fefellisse, ... multo minus, qui domum non laudarunt; O III, 55. fingo: ſ. possum; D II, 116. gusto: ſ. possum; F I, 58. quod tu minime ignoras; N I, 1. implico: ſ. admisceo. ut ii, qui opibus et copiis maximeque virtute ... minime alterius indigeant ‖ indigent ‖, liberalissimi sint; Lae 51. non insequar longius, eoque minus, quo plus poenarum habeo; L II, 44. si haec verba aut minus placent aut minus intelleguntur; F III, 17. quae minus intellegebam; N III, 1. quae minus intellexi; N III, 4. nec minus intellego me vobis quam mihi vos esse iucundos; C 26. id si minus intellegitur; Lae 23. intendo: ſ. defigo. si mundus ita sit par alteri mundo, ut inter eos ne minimum quidem intersit; A II, 55. ceteras res omnis plane paris ac ne minimum quidem, utrum adessent an abessent, interesse; L I, 55. an »utinam ne in nemore« nihilo minus legimus quam hoc idem Graecum? F I, 5. provide etiam, ne uni tibi istam sententiam minime liceat defendere; A II, 62. »nihilo minus ipsi (lumen) lucet, cum illi accenderit«; O I, 51. »nihilo minus ipsi (lumen) lucet«; O I, 52. machinor: ſ. ratiocinor. minime id esse mirandum; N II, 69. »ea si cui in somno accidunt, minus mirandum est ‖ mirum est, sed ‖«; D I, 45. ista me minime movent; T V, 13. arbitrarer hanc rerum civilium minime neglegendam scientiam sapienti; R I, 11. quod minus noceant animi aegrotationes quam corporis; T III, 4. ſ. possum; N II, 117. P 51. si minus id obtinebis; T I, 26. si quando minus occurret Latinum (verbum); F III, 15. eo .. me minus instituti mei paenitet, quod ..; N I, 8. quis .. parum est contra mortem aut dolorem paratus? T V, 88. peccavit .. (lubido) nihilo minus; P 20. Gracchus cum comitia nihilo minus peregisset; N II, 10. percipio: ſ. possum; T V, 6. si ipsa ratio minus perficiet, ut mortem neglegere possimus, at vita acta perficiat, ut ..; T I, 109. quod qui parum perspiciunt; O II, 10. certe minus ad beatam vitam pertinet multitudo corporis commodorum; F III, 43. pervolgatus: ſ. II. notus; A II, 6. quod minime illis placet; D II, 93. iis ‖ his ‖, qui in provinciis sunt, minime placet; L III, 18. ſ. intellego; F III, 17. declinare dixit atomum perpaulum, quo nihil posset fieri minus; F I, 19. quo minus animus a se ipse dissidens ... gustare partem ullam liquidae voluptatis et liberae potest; F I, 58. nihil est .., de quo minus dubitari possit, quam .. honesta expetenda ... esse; F III, 38. possem idem facere, etsi minus quam ille, qui ..; T I, 84. cum adiutore populo, quo utebamur antea, nunc minime nos uti posse videamus; T II, 4 (3). nec, si id ipsi minus consequi possumus, idcirco minus id ‖ [id] ‖ ita faciendum esse sentimus; T II, 8. quam vereri deberet, etiamsi minus percipere potuisset; T V, 6. quid est, quod minus probari possit, *quam* ... incidere imagines? N I, 107. sunt .. (astra) rotunda, quibus formis ... minime noceri potest; N II, 117. quo magis (mentem ab oculis) sevoco, eo minus id, quod tu vis, possum mente comprehendere; N III, 21. num minus ille (Herodotus) potuit de Croeso quam de Pyrrho fingere Ennius? D II, 116. si minus imitatione tantam ingenii praestantiam consequi possumus, voluntate certe proxime accedimus; O III, 1. quod quisque minus per se ipse posset; Lae 26. quod ei generi possessionum minime quasi noceri potest; P 51. an ratio parum praecipit nec bonum illud esse ... nec porro malum, quo ..? T IV, 39. quod minime Socrates probabat; A I, 17. quod genus minime in philosophia probari solet; A II, 49. minime vero probatur huic disciplinae ... amicitiam ... adscisci; F III, 70. minime vero illud probo, quod ... dicitis; F IV, 46. quae cum magnifice primo dici viderentur, considerata minus probabantur; F IV, 55. quid minus probandum quam esse aliquem beatum nec satis beatum? F V, 81. quamquam id est minime probandum; R I, 42. nullum esse de tribus his generibus, quod sit probandum minus; R III, 47. minime .. artes eae probandae, quae ministrae

sunt voluptatum; O I, 150. utrum bono viro pauperi an minus probato diviti filiam collocaret; O II, 71. ſ. delecto; O I, 120. possum; N I, 107. nec, quia nusquam erat scriptum ..., idcirco minus Coclitem illum rem gessisse tantam fortitudinis lege ... putabimus; L II, 10. quod ille (Scipio) minime putabat; Lae 11. parumne ratiocinari videtur et sibi ipsa nefariam pestem machinari? N III, 66. rego: ſ. consulo. [eos omnes censores ... in aerariis reliquerunt nec minus illum, qui ..;] O I, 40. virtus, quam sequitur caritas, minime repudianda est; Lae 61. Epicurus iocetur, homo ... minime .. resipiens patriam; N II, 46. parumne Epicuro Carneadive respondeam? D I, 109. sentio: ſ. possum; T II, 8. Tib. Gracchum sequebantur C. Carbo, C. Cato, et minime tum quidem C. || Gaius || frater; Lae 39. quae (utilitas) tamen ipsa ecflorescit ex amicitia, etiamsi tu eam minus secutus sis; Lae 100. nihilo minus in miseria est quam ille, qui nihil processit; F III, 48. ad beatissime vivendum parum est, ad beate satis; F V, 81. suave etiam? an parum est, si non amarum? T II, 17. ut ... hoc idem ... nihilo minus futurum sit; Fa 17. ut quisque minimum esse in se arbitraretur, ita ad amicitiam esset aptissimus; Lae 29. sumendum tempus est non minus in animorum morbis quam in corporum; T III, 76. minus tardabitur cursus animorum; T I, 75. invidi Scipionis ... tenent nihilo minus illis mortuis senatus alteram partem; R I, 31. quod quoniam nomen minus est adhuc tritum sermone nostro; R II, 51. quae (mortis contemptio) non minimum valet ad animum metu liberandum; T II, 2. Graeci volunt illi quidem (disiungere), sed parum valent verbo; T III, 11. qui .. ipsi (metus) per se minus valerent et magis contemnerentur, nisi ..; D II, 150. levitates comicae parumne semper || saepe || in ratione versantur? N III, 72. in eo ipso (Epicurus) parum vidit; F I, 26. quas res illi propter antiquitatem parum vidissent; F IV, 62. siquidem homo esset; sed nihil vidi minus; T II, 39. et, cum minime videbamur, tum maxime philosophabamur; N I, 6. nihil dicam mihi videri minus; N I, 57. mihi .. videtur (esse res publica) et minime quidem vituperanda; R III, 48. innumerabiles aliae dissimilitudines sunt naturae morumque, minime tamen vituperandorum; O I, 109. ut (M. Crassus) ea re minus ἀγέλαστος ... vocaretur; F V, 92. ita (Philo) imprudens eo, quo minime volt, revolvitur; A II, 18. quod minime illi volunt; A II, 43. quod minime vis; A II, 106. quod minime vultis; A II, 138. quod minime ille (Epicurus) vult; F I, 25. at hoc, Chrysippe, minime vis; Fa 13. utor: ſ. possum; T II, 4.

II. **bei Adjectiven:** minus .. acer est adversarius is, qui ..; A II, 12. quod genus philosophandi minime adrogans maximeque et constans et elegans arbitraremur; D II, 1. minime id quidem .. alienum; F III, 14. artificiosis (similia sunt quaedam) minime artificiosa; A II, 50. non Graecos minus barbaros quam Romanos puto; R I, 58. minus bonis quamquam versibus, sed tamen illi versibus increpant eorum adrogantiam; A II, 74. nihil minus et || minus || civile et humanum quam ... quicquam agi per vim; L III, 42. illud vero minime consectarium, sed in primis hebes; F IV, 50. quid .. minus consentaneum est quam quod aiunt ..? F IV, 48. obscura somnia minime consentanea maiestati deorum; D II, 135. postquam homines minus creduli esse coeperunt; D II, 117. peregrini ... officium est ... minime .. esse in aliena re publica curiosum; O I, 125. ab iis .. (voluptatibus) abstinere minime esse difficile; T V, 94. quid .. minus est dignum, quam tibi peius quicquam videri dedecore? T II, 14. quae quo facilius minus docti intellegerent; A I, 8. rem .. mea sententia minime dubiam argumentando dubiam facis; N III, 10. aër ... minime est expers caloris; N II, 26. uberior oratio L. Crassi nec minus faceta; O I, 133. viros fortes ... minime .. fallaces esse volumus; O I, 63. si minus felices in diligendo || deligendo || fuissemus; Lae 60. humilem sane relinquunt et minime generosum, ut ita dicam, ortum amicitiae; Lae 29. quom ipsi deo nihil minus gratum futurum sit quam non omnibus patere ... viam; L II, 25. a Numa Pompilio minusne gratas dis inmortalibus capudines ... fuisse quam felicatas Saliorum || aliorum || pateras arbitramur? P 11. et tutior et minus aliis gravis aut molesta vita est otiosorum; O I, 70. qui minus gravis esset iis senectus, si octingentesimum annum agerent quam si || quam || octogesimum? C 4. perutile esse consilium ..., sed minime honestum; O III, 49. humanus: ſ. civilis. quos offendit noster minime nobis iniucundus labor; F I, 3. ut minus iustae amicorum voluntates adiuvandae sint; Lae 61. is ... in amicitia parum iustus (est); Lae 75. si parum magnam vim censet in iis (sensibus) esse ad ea, quae sub eos subiecta sunt, iudicanda; A II, 74. in ipsa (vite) .. parum magna vis inest, ut ..; F V, 39. cuius (Zenonis) discipuli Aristonis non minus magno in errore sententia est; N I, 37. nullum genus est minus malitiosum; T III, 50. venit Epicurus, homo minime malus; T II, 44. qui minime sunt in disserendo mali; R III, 26. philosophi quidam, minime mali illi quidem, sed non satis acuti; O III, 39. minime mirum est primo nos sapientiae commendari; F III, 23. minime mirum id quidem; T II, 11. tum is, qui illa coxerat: „minime mirum“; T V, 98. quid minus mirum quam illam monstruosissumam bestiam urnam evertisse? D II, 69. quamquam in aliis || his || minus hoc mirum est; C 24. ſ. I. miror; D I, 45. molestus: ſ. gravis; O I, 70. si minus multa mihi occurrent; F IV, 24. parumne multa de toleranda paupertate dicuntur? T V, 107. ut minus multos tabella condemnet, quam solebat vox; L III, 39. quae faciliora sunt philosophis, quo minus multa patent in eorum vita, quae fortuna feriat, et quo minus multis rebus egent; O I, 73. qua (benignitate) quo in plures usus sis, eo minus in multos uti possis; O II, 52. Zenoni necessarium, ... tibi vero, Antioche, minime; A II, 135. quid, cum volumus nomina eorum ... nota nobis esse, parentes, patriam, multa praeterea minime necessaria? F V, 52. qua oratione praetermissa minime necessaria; T IV, 23. magnam molestiam suscepit et minime necessariam .. Zeno; N III, 63. quorum ad popularis ... laudes has etiam minus notas minusque pervolgatas adiungimus; A II, 6. vobis .. minus notum est, quem ad modum quidque dicatur; N II, 73. ne praeterita quidem ea, quorum nulla signa ... extarent, Apollini nota esse (Carneades) censebat; quo minus futura! Fa 33. in rebus minime obscuris; F III, 40. valde Heraclitus obscurus, minime Democritus; D II, 133. quae sunt minus operosa; N II, 94. numquam se minus otiosum esse, quam cum otiosus, nec minus solum, quam cum solus esset; O III, 1. sit .. hic sermo ... lenis minimeque pertinax; O I, 134. pervolgatus: ſ. notus; A II, 6. non minus praeclarum hoc quam illud iudicandum est; O I, 75. quid potest esse minus quietum quam ... versari circum axem caeli admirabili celeritate? N I, 52. vide, ne fortitudo minime sit rabiosa; T IV, 50. uti ne minimum quidem

similes esse || similes || viderentur; A II, 56. numquam (se) minus solum esse, quam cum solus esset; R I, 27. f. otiosus. de homine minime vafro male existimant; N I, 85. Demetrius Phalereus ..., orator parum vehemens; O I, 3. quam .., etiamsi minus vera, tamen apta inter se (dicta sint); N III, 4. patroni (est) non numquam veri simile, etiamsi minus sit verum, defendere; O II, 51. quod parum virile videatur; F II, 47. utendum est ... verbo minus usitato; T IV, 16.

III. **bei Substantiven:** nec me minus hominem quam te putaveris; A II, 141. ut .. quisque maxume ad suum commodum refert, quaecumque agit, ita minime est vir bonus; L I, 49.

IV. **bei Adverbien:** ea bella, quibus imperii proposita gloria est, minus acerbe gerenda sunt; O I, 38. nec minus illud acute, quod ..; T III, 10. metuit, ne laceratis membris minus bene utatur; T I, 106. hominum est parum considerate loquentium; O II, 6. nemo parum diu vixit, qui ..; T I, 109. ego vero me minus diu senem esse mallem, quam ..; C 32. etsi minime facile eas (commutationes) in ea re publica futuras puto; R I, 65. terrae motum dixit futurum. parum, credo, inpudenter; D II, 31. ut ea si non decore, ut quam minime indecore facere possimus; O I, 114. num minus haec invidiose dicuntur? A II, 146. neque tam quererer cum deo, quod parum longe, quam quod falsum viderem; A II, 81. breviter sane minimeque obscure exposita est .. a te ... ratio; A I, 43. tu istuc dixti bene Latine, parum plane; F II, 10. ea dicta sunt a te, nec minus plane [verbis] quam dicuntur a Graecis [aptis]; F V, 96. est .. dictum non parum saepe; F II, 12. parumne subtiliter disputat ille in Eunucho? N III, 72. etiamsi minus vere ..., sed tamen accurate (fundatam, exstructam disciplinam); F IV, 1.

V. **bei Zahlen:** ea .. (stella) IIII et xx mensibus VI, ut opinor, diebus minus eundem lustrat orbem; N II, 53. — madefactum iri minus xxx diebus Graeciam sanguine; D I, 68. videsne .. minus quadringentorum annorum esse hanc urbem, ut sine regibus sit? — vero minus; R I, 58. Romuli .. aetatem minus his sescentis annis ... fuisse cernimus; R II, 18.

VI. **zum Satz, Ellipsen:** istum ... celare, quae scribat, existimo. minime vero, inquit ille; A I, 2. philosophiam ... inchoasti, ad impellendum satis, ad edocendum parum; A I, 9. hanc eorum, inquam, sententiam sequi nos censes oportere? minime vero istorum quidem, inquit; F III, 12. illi .. corporis commodis compleri vitam beatam putant, nostri nihil minus; F III, 43. quis hoc dicit? Stoici scilicet. minime; F V, 93. an tu haec non credis? — minime vero; T I, 10. num .. dubitamus? an || dubitamus || sicut pleraque (... terram ... obtinere)? quamquam hoc quidem minime; T I, 40. Diogenes ... proici se iussit inhumatum. tum amici: „volucribusne et feris?" „minime vero", inquit; T I, 104. tu fortasse in sententia permanes. — minime vero; T II, 67. tu Epicurum existimas ista voluisse ...? ego vero minime; T III, 46. nisi forte temporis causa nobis adsentiebare. — minime vero; T IV, 8. tertium et quartum ... puto esse in aliud tempus differenda. minime vero, inquit Cotta; N II, 3. ut nunc extis (quamquam id ipsum aliquanto minus quam olim); D I, 28. illud minime auguris, quod adscripsit ..; D I, 29. sed hoc minus ad rem; D I, 66. num sermonem vestrum aliquem diremit noster interventus? — minime vero, Africanus; R I, 17. multo iam id in regnis minus; R I, 49. ne iste (Romulus) quidem pervetus? — minime; R I, 58. totam domum num quis alter praeter te regit? — minime vero; R I, 61. Piraeus ille magnificus rem publicam efficiebat? minime vero, Laelius; R III, 44. num id studium censes esse vilici? — minime? R V, 5. nonne .. sapiens ... abstulerit cibum alteri homini ad nullam rem utili? [minime vero]; O III, 29. cadit ergo in virum bonum mentiri emolumenti sui causa ...? nihil profecto minus; O III, 81. quid? dominus navis || quid dom. navis? || eripietne suum? minime; O III, 89. qui haec subtilius disserunt, fortasse vere, sed ad communem utilitatem parum; Lae 18. Africanus indigens mei? minime hercule! Lae 30. in libertatem vindicari volt? minime; P 41.

VII. **ohne Beziehung:** quae (mediocritas) est inter nimium et parum; O I, 89.

B. **Verbindungen:** I. **Genetiv:** parum .. esset auctoritatis in fabula; C 3. cuius (belli) altera pars sceleris nimium habuit, altera felicitatis parum; O II, 45. ut quisque minimum firmitatis haberet minimumque virium, ita amicitias adpetere maxime; Lae 46. quo minus .. honoris erat poëtis, eo minora studia fuerunt; T I, 3. e quibus industriae plurimum in Clitomacho fuit ..., ingenii non minus in Hagnone; A II, 16. qui „decrevit tantisper se minus iniuriae suo nato facere, ut ait ipse, „dum fiat miser"; F V, 28. »decrevi tantisper me minus iniuriae .. meo gnato facere, dum fiam miser«; T III, 65. si aut nihil iuris impertias aut parum; R IV, 8. huius (M. Valerii Corvini) extrema aetas hoc beatior quam media, quod auctoritatis habebat plus, laboris minus; C 60. cui (iustitiae) minimum esse videtur in hac causa loci; T III, 36. si minus in maxima arte, quam illi (opifices) in minimis, operae consumpserim; R I, 35. potest .. quicquam esse absurdius quam, quo viae minus restet || restat ||, eo plus viatici quaerere? C 66. minus habeo virium quam vestrum utervis; C 33. f. firmitatis.

II. **quo minus:** non adversatur iis, quo minus suum quidque cuiusque sit; F III, 67. quo minus ambo una necaremini, non deprecarere || precarere || ? F II, 79. duas sibi res, quo minus in vulgus et in foro diceret, confidentiam et vocem, defuisse *; R III, 42. taceo neque te, quo minus ... sententiam mutes, deterrendum puto; A II, 63. non deterret sapientem mors, ... quo minus ... consulat; T I, 91. impedio: f. **impedio,** II. quo minus (5 St.) B. II, S. 235, b. ceteris naturis multa externa, quo minus perficiantur, possunt obsistere; N II, 35. quid .. obstat, quo minus (deus) sit beatus, si non sit bipes? N I, 95. nihil ... praetermittere, quo minus ea, quae natura postulet, consequatur; L I, 56. nec ... recusabo, quo minus omnes mea legant; F I, 7. qui negant se recusare, quo minus ipsis mortuis terrarum omnium deflagratio consequatur; F III, 64. quom praesertim non recusarem, quo minus ... consulentibus responderem; L I, 10. — **zum Satz:** quid .. dici poterit, ... quo minus homines ... nullo dedecore se abstineant? F III, 38. nihil .. adiuvat procedere et progredi in virtute, quo minus miserrimus sit, ante quam ad eam pervenerit; F IV, 64. illa .. praestare debebit ..., quo minus ab eo id, quod desit, requiratur; O I, 121.

si, sin minus: si (vgl. A, I. consequor; Ti 8. intellego; Lae 23. obtineo. occurro. perficio. possum; O III, 1. — II. felix. multus; F IV, 24): ut, si (dolores) tolerabiles sint, feramus, si minus, ... e vita ... exeamus; F I, 49. quam declinationem sine causa fieri si minus verbis, re cogitur (Epicurus) confiteri; Fa 22. si minus sapientis (tulit

civitas), ... at certe summa laude dignos; R III, 7. quae ut concurrant omnia, optabile est; si minus, plures causae ... ponderis plus habebunt; O I, 45. — sin: siquidem (di) hominum generi consulebant. sin id minus, bonis quidem certe consulere debebant; N III, 79. 80. eam mutationem si tempora adiuvabunt, facilius ... faciemus; sin minus, sensim erit ... facienda; O I, 120.

parumper, auf kurze Zeit: parumper audite cetera; R VI, 12. s. do. tu velim a me animum parumper avertas, Laelium loqui ipsum putes; Lae 5. discedo parumper a somniis; D I, 47. dent operam parumper atque audiant eos, quorum ..; R I, 12. is .. (vir) animo parumper et cogitatione fingatur; T V, 68.

parvulus, klein, unbedeutend, jung: alqs: Platoni cum in cunis parvulo dormienti apes in labellis consedissent; D I, 78.

Cynosura: non ad illam parvulam Cynosuram (meas cogitationes derigo); A II, 66.

igniculi: parvulos nobis (natura) dedit igniculos; T III, 2.

res: (bona aetas) parvulis fruitur rebus; C 48.

parvus, klein, gering, unbedeutend, jung: A. **bei Substantiven**: alqs: te, hominem amicissimum ... et aliquot annis minorem natu; A II, 61. qua (militia Xenophon) cum Cyro minore perfunctus est; D I, 52. Cyrum minorem ... agrum ... ostendisse; C 59. qui minor est natu; Lae 32. quid? Africanus maior, *quid? minor* ... cogitassene ... videntur? P 12.

alqd: cum sit nihil omnino in rerum natura minimum, quod dividi nequeat; A I, 27. minutatim interrogati ..., multa pauca, magna parva (sint); A II, 92. cogitantes .. supera atque caelestia haec nostra ut exigua et minima || minuta || contemnimus; A II, 127. ne illud quidem physici, credere aliquid esse minimum; F I, 20. ista parva sunt; F II, 90. obscurari quaedam nec apparere, quia valde parva sint; F IV, 29. quia sit admodum parvum; F IV, 31. ut, quo hae (res) maiores minoresve sint, eo, quae peccentur, ... aut maiora, sint aut minora; F IV, 77. ut reliqua non illa quidem nulla, sed ita parva sint, ut nulla esse videantur; F V, 72. non videt .. (animus), quod minimum est, formam suam; T I, 67. minora esse ea, quae sint visa maiora; T III, 54. docentes, quam parva et quam pauca sint, quae natura desideret; T III, 56. ut ea, quae acciderint, multo minora, quam quanta sint existimata, videantur; T III, 58. ea, quae homini accidere possunt, omnia parva ducens; T V, 42. haec, quae sunt minima, tamen bona dicantur necesse est; T V, 46. quoniam dant aliquid, idque non parvum; D I, 113. quae ..., quom adsunt, perparva || per se parva || sunt; L I, 52. ea ... parva ducere ... fortis animi ducendum est; O I, 67. ut (Graeci), quod in eo genere minimum est, id maxime probare videantur; C 45. in quo peccatur, id potest aliud alio maius esse aut minus; P 20. id si nec maius nec minus umquam fieri potest; P 20.

accessiones: ita .. parvae et exiguae sunt istae accessiones bonorum, ut ... ne cernantur quidem; F V, 71.

acies: acies .. ipsa, qua cernimus, quae pupula vocatur, ita parva est, ut ..; N II, 142.

animus: nihil .. est tam angusti animi tamque parvi quam amare divitias; O I, 68.

appulsus: ut omnes ... minimos et frigoris et caloris adpulsus sentire possimus; N II, 141.

artes: si minus in maxima arte, quam illi (opifices) in minimis, operae consumpserim; R I, 35.

auctoritas: nisi tu opposuisses non minorem tuam (auctoritatem); A II, 64. is || is, || (populus) qui auctoritatem minimam habet, maximam vim; F II, 44.

aves: (viriditas) fundit frugem ... et contra avium minorum morsus munitur vallo aristarum; C 51.

aura: nulla ne minima quidem aura fluctus commovente; T V, 16.

bestiola: si qua minima bestiola conaretur inrumpere; N II, 144.

blandimenta: minis || aut, minimis ||, blandimentis corrupta (beata vita); T V, 87.

civitas: civitatem ..., quam minimam potuit, ... effecit; R II, 52.

contagio: quibus .. (animis) fuisset minima cum corporibus contagio; T I, 72.

controversia: parvam .. controversiam dicis; L I, 54.

copiae: quoniam copiae parvae singulorum sunt; O I, 52.

corpus: animum (deus) haud ita, ut modo locuti sumus, tum denique, cum corpus ei effecisset, inchoavit; neque enim esset rectum minori parere maiorem; Ti 21.

cothurni: ut ... neque multi cothurni paucis anteponerentur nec maiores minoribus, sic ..; F III, 46.

cultus: quod parvo cultu natura contenta sit; T V, 97.

cupiditas: minimam olim istius rei fuisse cupiditatem; L II, 62.

cura: ut neve maior neve minor cura et opera suscipiatur, quam causa postulet; O I, 141. mihi .. non minori curae est, qualis res publica post mortem meam futura || sit ||, quam qualis hodie sit; Lae 43.

curia: quae (curia) minor mihi esse || esse mihi || videtur, posteaquam est maior; F V, 2.

Cynosura: eundem caeli verticem lustrat parva Cynosura; N II, 106. »haec .. (Cynosura) parva est«; N II, 106.

delicta: quae .. parva videntur esse delicta; O I, 145.

dissensio: haec .. est non verborum parva, sed rerum permagna dissensio; N I, 16. est quaedam inter nos parva dissensio; L I, 8.

dolores: parvos (dolores) multa habere intervalla requietis; F I, 49.

domus: quae (domus) si tibi parva, ut est, ita videtur; R VI, 20.

exercitatio: magnum opus est egetque exercitatione non parva; Lae 17.

exspectatio: sustines .. non parvam expectationem imitandae industriae nostrae; O III, 6.

faenus: alias minore, plerumque maiore cum faenore; C 51.

fides: num videtur (Iliona) minorem habere visis quam vigilantes fidem? A II, 88. cum ... minor .. fabulis nisi de veteribus rebus haberetur fides; R II, 18.

filiola: quae (filiola Tertia) tum erat admodum parva; D I, 103.

gentes: antiquos patres maiorum gentium appellavit, ... a se adscitos minorum; R II, 35.

genera: ut obscurentur etiam maioribus minora (actionum genera) || minora maioribus ||; F V, 58.

gloria: ut .. (oraclum Delphis) nunc *in* minore gloria est; D I, 38.

homo: vgl. alqs; A II, 61.

iactura: qui ... iidem gloriae iacturam ne minimam quidem facere vellent; O I, 84.

insula: omnis .. terra ... parva quaedam insula est; R VI, 21.

intervallum: s. **intervallum,** IV, 1. declinare (2 St.) B. II, S. 351, b.
liberi: qui (Tarquinius) admodum parvos tum haberet liberos; R II, 37.
locus: ut hoc (ius) civile ... in parvum quendam et angustum locum concludatur; L I, 17.
magistratus: »minores magistratus partiti iuris ploeres || plures || im ploera sunto;« L III, 6.
malum: ea nos mala dicimus, sed exigua et paene minima; F V, 78. potest is quoque (beatus) esse, qui est in parvis malis; F V, 78. docere aut nullum malum esse aut admodum parvum; T III, 77. cui (sapienti) aut malum videri nullum potest, quod vacet turpitudine, aut ita parvum malum, ut ..; T III, 80. ex malis eligere minima oportere; O III, 3. minima de malis; O III, 102. 105.
merces: (Trophonius et Agamedes) petiverunt mercedem non parvam .. operis ... sui; T I, 114.
metus: non ut parvo metu praeditus sit, sed ut nullo; T V, 41.
momentum: parva esse ad beate vivendum momenta ista corporis commodorum; F V, 72. nulla in re nisi in virtute aut vitio propensionem ne minimi quidem momenti ad summum bonum adipiscendum esse; F IV, 47. nec ullo minimo momento plus ei vitae tribuo quam Stoici; F V, 88. parvis .. momentis multa natura aut adfingit aut mutat aut detrahit; D I, 118. ut omnia ex altera parte collocata vix minimi momenti instar habeant; O III, 11.
multitudo: si mortalium tanta multitudo sit, esse inmortalium non minorem; N I, 50.
nati: »altrix, Martia, quae parvos Mavortis semine natos uberibus gravidis vitali rore rigabat«; D I, 20.
notitiae: ingenuit .. (natura) sine doctrina notitias parvas rerum maximarum; F V, 59.
Oceanus: qui (Oceanus) tamen tanto nomine quam sit parvus, vides; R VI, 21.
opera: s. cura; O I, 41.
opinio: bene loquendi de Catulis opinio non minor; O I, 133.
opusculum: accipies .. hoc parvum opusculum; P 5.
orbis: cum alia (sidera) maiorem lustrarent orbem, alia minorem, tardius quae maiorem, celerius quae minorem; Ti 30.
pars: ut medici toto corpore curando minimae etiam parti, si condoluit, medentur, sic ..; T III, 82. quod .. in nostro corpore si minima ex parte † significetur || sic incitetur ||, molestum sit; N I, 24. ne minima quidem ex parte Lycurgi legibus et disciplinae (Pausanias, Lysander) conferendi sunt; O I, 76. s. terra; R I, 26.
pecunia: si ... ea .. pecunia non minor esset facta cum superiore exactione, quam heredibus omnibus esset relicta; L II, 51. cum id parva pecunia fieri posset; O III, 114. quidam saepe in parva pecunia perspiciuntur quam sint leves, quidam autem, quos parva movere non potuit, cognoscuntur in magna; Lae 63.
pisciculi: cum pisciculi parvi in concham hiantem innataverunt; N II, 123.
poena: inprobis .. poena statuenda est, nec vero minor iis, qui secuti erunt alterum, quam iis, qui ipsi fuerint impietatis duces; Lae 42.
populus: noster hic populus ... iustitia an sapientia est e minimo omnium *maximus factus*? R III, 24.
praestantia: quamvis minimam praestantiam animi omnibus bonis corporis anteire; F V, 93.
principia: omnium .. rerum principia parva sunt; F V, 58.
puer: si puer parvus occidit; T I, 93.
puncta: in mundis .. innumerabilibus omnibus minimis temporum punctis .. nascentibus; N I, 67.
res: quod (res) .. ita essent parvae, ut sub sensum cadere non possent; A I, 31. si in minimis rebus pertinacia reprehenditur; A II, 65. qui (Lyco) aegritudinem extenuans parvis ait eam rebus moveri; T III, 78. cotidie nos ipsa natura admonet, quam paucis || admonet ||, quam parvis rebus egeat, quam vilibus; T V, 102. in minoribus (rebus) ... remittam hoc tibi; L II, 24. cum minimarum (rerum) sine arte nulla sit; O II, 6. numquam illum (Scipionem) ne minima quidem re offendi; Lae 103. parva, inquit, est res, at magna culpa; P 20. quicquid non licet, nefas putare debemus. etiamne in minimis rebus? etiam; P 25. s. alqd; F IV, 77.
Septentrio: minorem .. Septentrionem Cepheus ... subsequitur; N II, 111.
sol: Epicurus .. posse putat etiam minorem esse eum (solem), quam videatur, sed non multo; A II, 82. tantum .. (solem Epicurus) esse censet, quantus videtur, vel paulo aut maiorem aut minorem; F I, 20.
squilla: pina ... cum parva squilla quasi societatem coit comparandi cibi; N II, 123.
stella: ex quibus (stellis) erat ea minima, quae ..; R VI, 16.
studia: quo minus .. honoris erat poëtis, eo minora studia fuerunt; T I, 3.
suspicio: ut ne minima quidem suspicio sensus relinquatur; T I, 88. ut avaritiae pellatur etiam minima suspicio; O II, 75.
tempus: dies et noctes sine ulla minimi temporis intermissione; fr V, 81.
terra: qui viderit, quam parva sit terra, primum universa, deinde ea pars eius, quam homines incolant; R I, 26. ipsa terra ita mihi parva visa est, ut ..; R VI, 16.
Vergiliae: »cuius (Persei) propter laevum genus omni ex parte locatas parvas Vergilias || laevum genu »Vergilias || ... videbis«; N II, 112.
villa: quom ... antiquo more parva esset villa; L II, 3.
vis: mihi ... hoc videtur maior vis honestatis et minor voluptatis; F II, 81. opinio facit, non natura, vim doloris aut maiorem aut minorem; F III, 42. si minima vis adhibeatur imperii; R I, 67. nec .. illa parva vis naturae est rationisque, quod ..; O I, 14.
voluptas: propter voluptatem et parvam et non necessariam; F I, 47. nec minorem voluptatem percipi in brevitate temporis, quam si illa sit sempiterna; F II, 87. negat .. tenuissimo victu ... minorem voluptatem percipi; F II, 90. non minor .. voluptas percipitur ex vilissimis rebus quam ex pretiosissimis; F II, 91. sit voluptas non minor in nasturcio illo ... quam in Syracusanis mensis; F II, 92. quae minimae sint voluptates, eas obscurari saepe; F IV, 29. ea (voluptas), quamvis parva sit, pars est eius vitae; F IV, 31.
usus: si ipse usus membrorum non modo non maior, verum etiam minor futurus sit; F V, 46. ut ... deum fingeret ... usu membrorum ne minimo quidem (praeditum); N I, 123.
utilitas: in quo non minorem utilitatem afferunt, qui togati rei publicae praesunt, quam qui bellum gerunt; O I, 79.
B. **allein: a. masc.:** I. agnoscunt, al.: parvi .. primo ortu sic iacent, tamquam omnino sine animo sint; cum autem paulum firmitatis accessit, et animo utuntur et sensibus conitunturque, sese ut erigant, et manibus utuntur et eos agnoscunt, a quibus educantur; deinde aequalibus delectantur libenterque se cum iis congregant dant-

que se ad ludendum fabellarumque auditione ducuntur deque eo, quod ipsis superat, aliis gratificari volunt animadvertuntque ea, quae domi fiunt, curiosius incipiuntque commentari aliquid et discere et eorum, quos vident, volunt non ignorare nomina, quibusque rebus cum aequalibus decertant, si vicerunt, efferunt se laetitia, victi debilitantur animosque || animos || demittunt; F V, 42.

appetunt, al.: quod ... salutaria appetant parvi aspernenturque contraria, quod non fieret, nisi statum suum diligerent, interitum timerent. fieri autem non posset, ut appeterent aliquid, nisi sensum haberent sui eoque se diligerent; F III, 16.

cogitant, al.: in parvis .. saepe, qui nihil eorum cogitant, si quando iis ludentes minamur praecipitaturos alicunde, extimescunt; F V, 31.

habent: parvi virtutum simulacris, quarum in se habent semina, sine doctrina moventur; F V, 43.

inveniunt: id .. *in* parvis intellegi potest, quos delectari videamus, etiamsi eorum nihil intersit, si quid ratione per se ipsi invenerint; F III, 17.

respondent: respondet mihi non Aristoteles ..., ne Xenocrates quidem aut Polemo, sed his || mihi, al. || minores: „tale verum ..;“ A II, 113.

II, 1. adlicio: quod ea voluptas, quae in motu sit, et parvos ad se alliciat et bestias, non illa stabilis; F II, 32.

debilito, delecto, al.: s. I. — rigo: vgl. A. nati. — 2. interest: s. I. inveniunt. — 3. minor: s. I. cogitant. — pareo: vgl. A. corpus.

supero: s. I. agnoscunt.

4. peto a: nec .. argumentum hoc Epicurus a parvis petivit aut etiam a bestiis; F II, 32.

III. a: a parvis .. Iovem, ... Apollinem reliquosque deos ea facie novimus, qua pictores fictoresque voluerunt; N I, 81. a parvis .. didicimus „SI IN IUS VOCAT“ atque || atque alia || eius modi „leges“ alias nominare; L II, 9.

in: s. I. inveniunt.

b. neutr.: I. est: vgl. A. alqd; A I, 27. F I, 20.

interest: s. **parum,** A, I. interest (S. 19, b).

II, 1. confero: ut parva magnis conferamus; R III, 34. ut aliqua similitudine adductus maximis minima conferam; fr X, 3.

curo: ne in regnis quidem reges omnia minima curant; N III, 86.

dico: qui grandia ornate vellent, enucleate minora dicere; F IV, 6.

discerno: utilia inutilia, magna parva (discernere) poterat; T V, 114.

metuo: sine metu is habendus est, non qui parva || pauca, al. || metuit, sed qui omnino metu vacat; T V, 41.

neglego: magna di curant, parva neglegunt; N II, 167. minora di neglegunt; N III, 86.

sentio: ut in fidibus musicorum aures vel minima sentiunt, sic ..; O I, 146.

2. antepono: nec ... contra officium est maius anteponi minori; O I, 32.

3. dispertio in: quas (res) in minima dispertiunt; A II, 42.

intellego ex: magna saepe intellegemus ex parvis; O I, 146.

sum in: videte, .. quam in parvo lis sit; A II, 83.

venio ad: ut .. ad minima veniam; F I, 32. ut ad minora veniam; F V, 7.

versor in: eos (viros) magna professos in parvis esse versatos; L I, 14.

III. contentus: quod parvo esset natura contenta; F II, 91. s. **contentus,** alqs parvo (3 St.) B. I, S. 527, b.

IV, 1. aestimare: s. **aestimo,** II. alqd minoris (3 St.) B. I, S. 104, a.

ducere: quia parvi id duceret; F II, 24.

esse: quae (pars) non minoris sit, quam nosmet ipsi sumus; N II, 32. parvi .. sunt foris arma, nisi est consilium domi; O I, 76.

facere: quam (voluptatem) unam virtus minimi facit; F II, 42.

vendere: vendo meum non pluris quam ceteri, fortasse etiam minoris; O III, 51. ut si minoris, quam potuisset, vendidisset; O III, 62.

2. consequi: consequatur summas voluptates non modo parvo, sed per me nihilo, si potest; F II, 92.

pasco, weiden, füttern, nähren, unterhalten, Viehzucht treiben: I. absolut: a quo (Catone) cum quaereretur, quid maxume in re familiari expediret, respondit: „bene pascere“; quid secundum: „satis bene pascere“; quid tertium: „male pascere“; O II, 89.

II. alqm: qui maleficio et scelere pascuntur; O II, 40.

aves: tum ille: DICITO SI PASCENTUR || PASCUNTUR ||. — PASCUNTUR. — quae aves? aut ubi? D II, 72. quae (aves) pascantur necne, quid refert? nihil ad auspicia; D II, 72.

bestias: nec ... sine hominum opera aut pascere eas (bestias) aut domare ... possemus; O II, 14.

capras: ut sues quasi caprae ex ramis glande pascantur; fr XII.

pullum: cum cavea liberati pulli non pascerentur; N II, 7. cum (pullus) pascitur; D I, 27. si ne postea quidem pulli pascerentur, quid faciendum censeret; D I, 77. cum (pulli) pascuntur; D II, 72.

sues: qui (Attus Navius) cum propter paupertatem sues puer pasceret; D I, 31. s. capras.

pascuus, zur Weide dienend: agri arvi et arbusti et pascui lati atque uberes definiebantur; R V, 3.

passer, Sperling: I. habet: quid simile habet passer annis? D II, 65.

II. notus: quae (voluptas) passeribus nota est omnibus; F II, 75.

III, 1. numerus: qui (Calchas) ex passerum numero belli Troiani annos auguratus est; D I, 72. quod apud Homerum Calchantem dixisti ex passerum numero belli Troiani annos auguratum; D II, 63.

2. auguratio ex: quae tandem ista auguratio est ex passeribus annorum potius quam aut mensuum || mensium, mensum || aut dierum? D II, 65.

passerculus, kleiner Sperling: cur .. de passerculis coniecturam facit, in quibus nullum erat monstrum, de dracone silet? D II, 65.

passim, weit und breit, überall: dispergo: »per .. agros passim dispergit corpus«; N III, 67.

vagor: quae est .. natura, quae volucris huc et illuc passim vagantis efficiat ut significent aliquid? D II, 80.

passus, Schritt: qui me ... deduxit .. in Academiam perpauculis passibus; L I, 54.

pastor, Hirt: I, 1. admiratur: ille apud Accium pastor, qui navem numquam ante vidisset, primo admirans et perterritus hoc modo loquitur; N II, 89.

alunt: cum ... pastores .. eum (Romulum) sustulissent et in agresti cultu laboreque aluissent; R II, 4.

appellit: »visust in somnis pastor || visum est ... pastorem || ad me appellere pecus lanigerum eximia pulchritudine«; D I, 44.
cernit, dubitat: dubitat (pastor) primo, quae sit ea natura, quam cernit ignotam, idemque ...: »† sicut inciti« ..; N II, 89.
loquitur: f. admiratur.
sunt: ut in fabulis ... retinent tamen caritatem in pastores, quos patres multos annos esse duxerunt || duxerint, dixerunt ||; Lae 70.
tollunt: f. alunt. — videt: f. admiratur.
videtur: f. appellit. — ohne Verb: f. cernit.
2. sum: erat .. (Gyges) regius pastor; O III, 38.
II, 1. praesum, 2. sum in: neque .. in pastoribus illis, quibus Romulus praefuit, ... haec calliditas esse potuit, ut ..; D I, 105.
III. concilium: (Gyges) in concilium se pastorum recepit; O III, 38.
IV. Fragment: cum adhibent in pecuda pastores; R IV, 1.

pastoralis, bei Hirten: ille Romuli auguratus pastoralis, non urbanus fuit nec fictus; D I, 107.

pastus, Fütterung, Futter, Nahrung, Fraß: I. abundant: quibus (bestiis) ipsa terra fundit ex sese pastus varios atque abundantes nihil laborantibus, nobis autem aut vix aut ne vix quidem suppetunt multo labore quaerentibus; F II, 111.
est: qui est unus suavissimus pastus animorum; T V, 66. pastum .. animantibus large et copiose natura eum, qui cuique aptus erat, comparavit; N II, 121.
suppetunt: f. abundant.
ohne Verb: qui pecudum pastus! quae vita silvestrium! N II, 99.
II, 1. anquiro: ut ... omnia ... anquirat et paret, ut pastum, ut latibula, ut alia generis eiusdem; O I, 11.
capesso: enumerare possum, ad eum pastum capessendum conficiendumque quae sit in figuris animantium ... discriptio partium; N II, 121. ut altero (appetitu beluae) conatum haberent ad naturales pastus capessendos; N II, 122.
cerno: cernes ... pecudum pastus, tum incredibili cursus maritimos celeritate; N II, 161.
comparo: f. I. est; N II, 121. — conficio: f. capesso; N II, 121. — fundo, quaero: f. I. abundant. — paro: f. anquiro.
2. indigeo: non eisdem vobis placet omnem ignem pastus indigere? N III, 37.
3. utor: quod (Arabes, Phryges, Cilices) pastu pecudum maxume utuntur campos et montes hieme et aestate peragrantes; D I, 94.
4. abicio ad: quom ceteras animantes (natura) abiecisset ad pastum; L I, 26.
accedo ad: alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt, alia volando, alia nando; N II, 122.
orior ad: ut tardam aliquam ... pecudem ad pastum ... hoc divinum animal ortum esse voluerunt; F II, 40.
permaneo sine: quia nullus ignis sine pastu aliquo posset || possit || permanere; N II, 40.
refero ad: »rursum taetros avida (Iovis satelles) se ad pastus refert«; T II, 24.
III. aditus ad: quia (elephantus) propter magnitudinem corporis difficiles aditus habebat ad pastum; N II, 123 (122).
IV, 1. dilaniare: »me ... aduncis lacerans unguibus Iovis satelles pastu dilaniat fero«; T II, 24.
laetus: res rusticae laetae sunt ... pecudum pastu, apium examinibus; C 54.
obstupefieri: illa (pars animi) ... cum sit inmoderato obstupefacta || extumefacta, al. || potu atque pastu; D I, 60.
2. in: ut (bestiae) in pastu circumspectent; N II, 126.

patefacio, öffnen, sichtbar, zugänglich machen, entdecken, ans Licht bringen: I. indir. Frage: nullo in genere disputando † honesta || si ullo in genere disputandi, in hoc ista, al. || patefieri, quid sit ... tributum; L I, 16.
II. alqd: se (naturam) aliquid patefacturam, quod non appareat; A II, 44. quia possit fieri, ut patefacta et detecta mutentur; A II, 122. qui (medici) ista aperta et patefacta viderunt; T I, 46. Antipatro omnia patefacienda (videntur); O III, 51. f. I.
aditum: quo cum patefactus esset aditus; T V, 66.
aures: cavendum est, ne assentatoribus patefaciamus auris; O I, 91. ita fit, ut is adsentatoribus patefaciat aures suas maxime, qui ..; Lae 97.
deum: cur (deus) se contra naturam in terram abdiderat || abdiderit, abdidit ||, ut patefactus aratro lucem aspiceret? D II, 51.
fauces: aliquo tempore patefactis terrae faucibus; N II, 95.
iter: in ea parte oris, qua esculentis et potulentis iter natura patefecit; N II, 141.
locum: patefactus .. locus est ipse; O I, 160.
philosophiam: neque ante philosophiam patefactam ... hac de re communis vita dubitavit; D I, 86.
rem: cauponem || cop. || re patefacta poenas dedisse; D I, 57.
sententiam: quoniam utrique patefacta atque explicata || explicita || sententia sua ad eundem exitum veniant; Fa 44.
terram: cum .. autumno terra se ad concipiendas fruges patefecerit; R IV, 1.
verum: si modo id (verum) patefactum et inlustratum est; Lae 97.

patefactio, Enthüllung: haec patefactio quasi rerum opertarum ... definitio est; F II, 5.

patella, Opferschale: reperiemus asotos .. ita non religiosos, ut „edint de patella"; F II, 22.

pateo, offen stehen, zugänglich, sichtbar, offenbar sein, sich erstrecken, Anwendung finden: I, 1. ut: f. II. lex.
2. acc. c. inf.: cum pateat .. aeternum id esse, quod se ipsum moveat; T I, 54. a se ipso moveatur; R VI, 28. patere .. rationem meam cum tua ratione contendere; N III, 10.
II. alqd: nec (est) quod latius pateat quam coniunctio inter homines hominum; F V, 65. tum denique, quam hoc late pateat, intelleges; T I, 29. hoc late patebit; Fa 6. id iam patebit; L I, 28. quibus (dis) omnia deberent esse patentia ac libera; L II, 26. id .. late patet; L III, 41. latissime patere videntur ea; O I, 4. id latius patet; O I, 26. quo minus multa patent in eorum (philosophorum) vita, quae fortuna feriat; O I, 73. quod .. latissume patet; O II, 24. exempli causa ponatur aliquid, quod pateat latius; O III, 19.
aditus: huc tibi aditus patere non potest; R VI, 15.
administratio: quod earum (rerum publicarum) administratio latissime pateat ad plurimosque pertineat; O I, 92.
avaritia: in quo vitio latissime patet avaritia; O I, 24.

auditus: auditus .. semper patet; N II, 144.
beneficia: hominis ... multorum causas et non gravate et gratuito defendentis beneficia et patrocinia late patent; O II, 66.
benignitas: quin illa benignitas ... et latius pateat et possit prodesse pluribus; O II, 54.
caelum: cum (Assyrii) caelum ex omni parte patens atque apertum intuerentur; D I, 2.
campi: Aegyptii et Babylonii in camporum patentium aequoribus habitantes; D I, 93.
clades: »clades patriae ... vocibus Allobrogum patribus populoque patebat«; D I, 21.
coniunctio: f. alqd; F V, 65.
cursus: nec .. omnibus ... eundem cursum in caelum patere; fr IX, 12.
dictum: hoc dictum in una re latissime patet; F II, 52.
domus: est ... valde decorum patere domus hominum inlustrium hospitibus inlustribus; O II, 64.
foramina: quae (foramina) patent ad animum a corpore; T I, 47.
fores: »adveniens digito impellam ianuam, fores patebunt«; T IV, 67.
industria: quorum (adulescentium) .. in re publica late patere poterit industria; D II, 5.
insania: quae (insania) iuncta stultitia patet latius; T III, 11.
iter: si simplex et derectum || dir. || (iter) pateret; N II, 144.
lex: praeclara ... ista lex, sed et late patet, ut vitio careat ordo, et || [† et lateat ... et] || censorem quaerit || quaerat || interpretem; L III, 28.
licentia: qui existumant lubidinum peccatorumque omnium patere in amicitia licentiam; Lae 88.
limes: siquidem bene meritis de patria quasi limes ad caeli aditum patet; R VI, 26.
locus: ut ... nullum philosophiae locum esse pateremur, qui non Latinis litteris inlustratus pateret; D II, 4. de sacris .., qui locus patet latius; L II, 47.
nares: quae (nares) semper propter necessarias utilitates patent; N II, 145.
natura: naturam omnem appetendarum rerum ita late patere, ut ..; F IV, 42.
nomen: hoc nomen beati longe et late patet; T V, 85. quod nomen patuit postea latius; N II, 72.
officia: ea (officia) communia sunt et late patent; O III, 14.
patrocinia: f. beneficia.
porta: »mi soli caeli maxima porta patet«; R fr 6. Herculi eadem ista porta patuit; R fr 6.
praeceptum: hoc praeceptum, quod de dolore datur, patet latius; T II, 58.
proclivitas: haec aliorum ad alios morbos proclivitas late patet; T IV, 27 (28).
ratio: haec ratio late patet; F I, 36. de tribus .. reliquis latissime patet ea ratio; O I, 20.
reditus: iis (animis) ad illos (deos), a quibus essent profecti, reditum facilem patere; T I, 72. iis .. (animis) reditum in caelum patere, optimoque et iustissimo cuique expeditissimum; Lae 13.
res: nec ita reseranda (res est familiaris), ut pateat omnibus; O II, 55.
societas: latissime .. patens hominibus inter ipsos, omnibus inter omnes societas haec est; O I, 51. societas est, ... latissime quidem quae pateat, omnium inter omnes; O III, 69.
via: non omnibus patere ad se (deum) placandum et colendum viam; L II, 25.

pater, Vater, Senator, Vorfahren: I. **absolut:** 1. **Subject:** accipit: Aemilia Paulo Persam perisse, quod pater omen accepit; D II, 83.
adfert: nihil .. adfert pater iste Stoicorum, quare ..; N III, 23.
agit: hic (pater) fere aetatem egit in litteris; L II, 3. si pater fana expilet, cuniculos agat ad aerarium, indicetne ..: filius? O III, 90. nihil (agebat) L. Paulus, pater tuus? C 15.
ait: hoc ne statuam quidem dicturam pater aiebat, si loqui posset; F I, 39.
amat: »qui (pater) te nec amet nec studeat tui«; N III, 72. »Eurydica prognata, pater quam noster amavit«; D I, 40.
approbat: quod pater familias in eius donatione, qui in ipsius potestate est, adprobavit, ratum est; quod eo insciente factum est, si id is non adprobat, ratum non est; L II, 50.
appropinquat: »postquam || posquam || pater adpropinquat iamque paene ut conprehendatur parat«; N III, 67.
compellat: »exin compellare pater me voce videtur his verbis«; D I, 41.
comperit: f. dicit; R II, 60.
complectitur: ille (Paulus pater) .. me complexus atque osculans flere prohibebat; R VI, 14.
conatur: quinta (Minerva) Pallantis, quae patrem dicitur interemisse virginitatem suam violare conantem; N III, 59. si patriam prodere conabitur pater, silebitne filius? O III, 90. aut patrem tuum Paulum aut duos avos, Paulum et Africanum, aut Africani patrem aut patruum ... tanta esse conatos, ... nisi ..; C 82.
dat: »nec (pater) sese dedit in conspectum corde cupitus«; D I, 41.
decertat: non cum Latinis decertans pater Decius, cum Etruscis filius, cum Pyrrho nepos se hostium telis obiecissent; T I, 89.
delinquit: ut condemnaretur filius aut nepos, si pater aut avus deliquisset; N III, 90.
dicit: quam .. (sententiam) ille (pater) Carneadem esse dicebat; A II, 148. cum pater (Sp. Cassium) in ea culpa esse conperisse se dixisset; R II, 60. M. Cato sententiam dixit, huius nostri Catonis pater; O III, 66.
diligit: Q. Catulus, huius collegae et familiaris nostri pater, dilexit municipem tuum Roscium; N I, 79.
effatur: »haec ecfatus pater .. repente recessit«; D I, 41.
est: nisi forte censes Ti. Gracchum patrem *non* beatiorem fuisse quam filium; F IV, 65. patrem .. eius (Saturni) Caelum esse deum confitendum est; N III, 44. facilem et liberalem patrem incommodum esse amanti filio; N III, 73. cum in omnibus fanis pater inberbis esset; N III, 83. cum pater in Macedonia consul esset; R I, 23. regem alienigenam patribus auctoribus sibi ipse populus adscivit; R II, 25. qui (pater) quom esset infirma valetudine; L II, 3. qui (Timotheus) cum belli laude non inferior fuisset quam pater; O I, 116.
expilat: f. agit; O III, 90.
facit: (filius) obsecrabit patrem, ne id faciat; O III, 90.
fugit: Damaratus .., Tarquinii nostri regis pater, ... fugit Tarquinios Corintho; T V, 109.
gerunt: quem ad modum nostro more male rem gerentibus patribus bonis interdici solet, sic ..; C 22.
habet: patrem eius (P. Scipionis Nasicae) ... nullam comitatem habuisse sermonis; O I, 109.
inicit: »pater altitonans stellanti nixus Olympo ipse suos quondam tumulos ac templa petivit et Capitolinis iniecit sedibus ignis«; D I, 19. II, 45.
inridet: f. II, 5. audio a.
intonat: »partibus intonuit caeli pater ipse sinistris«; D I, 106.
iuvat: f. II, 1. dico.

lustrat: »tales sunt hominum mentes, quali pater ipse Iuppiter auctiferas lustravit lumine terras«; Fa, fr 3.
metuit: ut pater filium metuat, filius patrem neglegat; R I, 67.
mittit: »quod mihi portento caelestum pater prodigium misit«; N III, 68.
nititur: f. inicit. — obicit: f. decertat.
osculatur: f. complectitur.
parat: f. appropinquat.
parent: si huic legi paruerint ipsi patres || [patres] ||; L II, 26.
pellunt: quo illi (patres) a se invidiam interitus Romuli pellerent; R II, 20.
petit: f. inicit.
potiuntur: cum patres rerum potirentur, numquam constitisse civitatis statum; R I, 49.
praestant: quorum .. patres aut maiores aliqua gloria praestiterunt; O I, 116.
produnt: »olli .. (patres) ec se produnto, qui comitiatu creare consules rite possint«; L III, 9. »ei .. (agendi ius esto), quem patres prodent || produnt || consulum rogandorum ergo«; L III, 10. f. conatur; O III, 90.
prohibet: f. complectitur.
recedit: f. effatur.
refert: pater .. Roscii ad haruspices rettulit; D I, 79.
relinquunt: quam (rem publicam) patres nostri nobis acceptam iam inde a maioribus reliquerunt; R I, 70.
sequitur: f. II, 1. tardo.
studet: f. amat; N III, 72.
venit: quod in eam (Samum) pater eius (Epicuri) Neocles agripeta venerat; N I, 72. quin tu aspicis ad te venientem Paulum patrem? R VI, 14.
videtur: f. compellat.
violat: f. conatur; N III, 59.
vivit: quaesivi .. viveretne ipse et Paulus pater; R VI, 14. ego vestros patres, ... viros clarissimos mihique amicissimos, vivere arbitror; C 77.
abl. abs.: imperatore .. patre Hannibalis Hamilcare; O III, 99. f. approbat.
ohne Verb: cum dissolutus filius: »heu me miserum«! tum severus pater: »dum modo ..;« T IV, 45. quorum patres di, non erunt in deorum numero? quid, quorum matres? opinor, etiam magis; N III, 45.

2. Prädicat: sum: »quidquid est hoc, omnia ... sepelit recipitque in sese omnia omniumque idemst pater«; D I, 131. quos (pastores) patres multos annos esse duxerunt || duxerint, dixerunt ||; Lae 70.

3. Vocativ: »o pater, o patria, o Priami domus!« T III, 44. »laetus sum laudari me abs te, pater, a laudato viro«; T IV, 67. „mi pater“, inquit, „Persa periit“; D I, 103. »o pater, o genitor, o sanguen dis oriundum!« R I, 64. quaeso, inquam, pater sanctissime atque optime, ... quid moror in terris? R VI, 15.

II. nach Verben: 1. Accusativ: adficio: mercedem gloriae flagitat ab iis, quorum patres adfecerat gloria; T I, 34.
appello: ne reges quidem (appellabant eos), sed patriae custodes, sed patres, sed || et || deos; R I, 64. qui (principes) appellati sunt propter caritatem patres; R II, 14. antiquos patres maiorum gentium appellavit, ... a se adscitos minorum; R II, 35.
arguo: (filius) defendat patrem, si arguatur; O III, 90.
ascisco: f. appello; R II, 35.
aspicio: f. I, 1. venit; R VI, 14.
colo: equidem efferor studio patres vestros, quos colui et dilexi, videndi; C 83.
conscribo: quom (Scipio) senatu dimisso domum reductus ... est a patribus conscriptis, populo Romano, sociis et Latinis; Lae 12.
cupio: f. I, 1. dat. — defendo: f. arguo.
dico: ipse Iuppiter, id est „iuvans pater,“ ... a poëtis „pater divomque || divumque || hominumque“ dicitur; N II, 64.
diligo: f. colo. — eviscero: f. IV, 1. corpus.
facio: ob eius .. mulieris memoriam primo anno et vir et pater eius consul est factus; F II, 66. nisi (Pomponius) ius iurandum sibi dedisset se patrem missum esse facturum; O III, 112.
fallo: »quem (patrem) neque quo pacto fallam ... scio«; N III, 73.
fugio: eadem Medea patrem patriamque fugiens; N III, 67.
habeo: qui (rex) ... idem .. et rex et pater haberetur omnium; R I, 56.
ignoro: siquidem istius regis matrem habemus, ignoramus patrem; R II, 33.
imitor: imitatus patrem Africanus nihilo locupletior Carthagine || Karth. || eversa; O II, 76.
immitto: quae (vis) patrem Decium, quae filium devota vita inmisit in armatas hostium copias? P 12.
interimo: cum (Hercules) uxorem interemebat, cum conabatur etiam patrem; A II, 89. f. I, 1. conatur; N III, 59.
interficio: nullis in rerum natura causis praepositis, cur ab eo (Oedipode) patrem interfici necesse esset; Fa 33.
invoco: illum ..., ut idem Ennius, »patrem divumque hominumque« (invocant); N II, 4.
lego: ut iam || etiam, al. || Romulum patribus lectis fecisse diximus; R II, 50.
mitto: f. facio; O III, 112.
neco: nihilne .. interest, ... patrem quis necet anne servum? P 24.
neglego: f. I, 1. metuit.
nomino: qui (Plato) in Timaeo patrem huius mundi nominari neget posse; N I, 30. quibus (optimatibus) ipse rex tantum tribuisset, ut eos patres vellet nominari patriciosque eorum liberos; R II, 23.
nosco: equidem non modo eos novi, qui sunt, sed eorum patres etiam et avos; C 21.
obsecro: f. I, 1. facit.
percello: »quo facto pater rex ipse Priamus somnio mentis || mentem || metu perculsus«; D I, 42.
privo: patrem vita privare si per se scelus est, Saguntini ... parricidae fuerunt; P 24.
rogo: quos (patres) priores sententiam rogabat; R II, 35.
sequor: ignotorum alteri, quod patrem, alteri, quod tutorem secutus esset; fr VI, 15.
tardo: »illum (patrem) ut maeror tardaret sequi«; N III, 67.
trado: tertiae (Dianae) pater Upis traditur, Glauce mater; N III, 58.
video: quem (Paulum patrem) ut vidi; R VI, 14. f. colo.
voco: »quamquam (patrem) ... blanda voce vocabam«; D I, 41.

2. Genetiv: pudet: »virgines vereor aequalis, patris mei meum factum pudet, optumi viri«; D I, 66.
sum: »auspicia patrum sunto«; L III, 9.

3. Dativ: committo: non commisit se patribus; R II, 38.
dedico: terrena .. vis omnis atque natura Diti patri dedicata est; N II, 66.
dico: ea (Medea) .. apud alium poëtam patri dicere audet se »coniugem« habuisse ..; T IV, 69.

eripio: qui (puer) .., ut impio dignum fuit, patribus omnem honorem eripuit; L III, 19.

exhibeo: quod cum audivisset adulescens filius, negotium exhiberi patri; O III, 112.

opus est: ut bono patri familias colendi, aedificandi, ratiocinandi quidam usus opus est; R V, 4.

pateo: »clades patriae ... vocibus Allobrogum patribus populoque patebat«; D I, 21.

probo: s. III, 2. carus.

respondeo: ut (Lucullus) ita erudiatur, ut et patri et Caepioni nostro ... respondeat; F III, 8.

sum: si (Crassi filia) unica patri esset; R III, 17. s. IV, 2.

usurpo: »o nate! vere hoc nomen usurpa patri«; T II, 20.

4. **Ablativ:** nascor: Circe .. et Pasiphaë et Aeeta e Perseide, Oceani filia, nati, patre Sole; N III, 48. alterum (Iovem natum) patre Aethere, ... alterum patre Caelo, ... tertium Cretensem, Saturni filium; N III, 53. Mercurius unus Caelo patre, Die matre natus, ... quartus Nilo patre; N III, 56. tertium (Dionysum) Cabiro patre (natum); N III, 58. qui (Romulus) patre Marte natus; R II, 4.

5. **mit Präpositionen:** accipio a: s. a, I. accipio a patre (9 St.) B. I, S. 2, b.

adfero contra: qui (Pomponius) illum (filium) iratum allaturum ad se aliquid contra patrem arbitraretur; O III, 112.

ago cum: »cum populo patribusque agendi ius esto consuli, praetori, magistro populi equitumque;« L III, 10. »tribunis ... ius esto cum patribus agendi;« L III, 10.

audio a: ut a patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente; F I, 39. — de: C. Fimbriam consularem audiebam de patre nostro puer iudicem M. Lutatio Pinthiae fuisse; O III, 77. — e: ut e patre audiebam; N II, 11. ut e patre audivi; N II, 14. „saepe", inquit Publii filius, „ex patre audivi pontificem bonum neminem esse, nisi qui ius civile cognosset"; L II, 47.

commolior ad: »nec quem dolum ad eum (patrem) aut machinam commoliar, scio quicquam«; N III, 73.

habeo a: nec ob eam causam eos beneficium a patribus nullum habere; N III, 70. cum (Theseus) ter optandi a Neptuno patre habuisset potestatem; N III, 76. habes a patre munus, Marce fili, mea quidem sententia magnum; O III, 121.

habito cum: ibi .. adulescens habitabat (Epicurus) cum patre et fratribus; N I, 72.

loquor cum: haec cum C. Pontio Samnite, patre eius, a quo Caudino proelio Sp. Postumius, T. Veturius consules superati sunt, locutum Archytam; C 41.

nego de: si hi fratres sunt in numero deorum, num de patre eorum Saturno negari potest? N III, 44.

nomino ex: ut .. ceteri ex patribus, sic hic ... ex filio est nominandus; O III, 66.

refero ad: quem (consulatum) cum ad patrem tuum rettulisses, fortissimum virum; F II, 62.

scribo ad: pluribus verbis scripsit ad patrem tuum M. Iunius sodalis; L III, 49.

sum apud: quamquam et apud Herodotum, patrem historiae, et apud Theopompum sunt innumerabiles fabulae; L I, 5.

sumo a: »a parco patre quod sumas, quanto dissipes libentius«! N III, 73.

video in: quod in Catulo, et in patre et in filio, itemque || idemque || in Q. Mucio † Mancia || Mucio Mancia || vidimus; O I, 109.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** similis: Africani fratris nepos, facie vel patris, vita omnium perditorum ita similis, ut esset facile deterrimus; T I, 81. sic homines patrum similes extitisse? N I, 91. ut superioris filius Africani ... propter infirmitatem valetudinis non tam potuit patris similis esse, quam ille fuerat sui; O I, 121. s. 2. similis.

2. **Dativ:** carus: quod et ipse hominem diligebam et in primis patri meo Paulo probatum et carum fuisse cognoveram; R I, 23.

similis: non video, cur non potuerit patri || patris || similis esse filius; F V, 12.

suspectus: cum is (Hippolytus) patri suspectus esset de noverca; O III, 94.

3. **mit Präposition:** perindulgens in: qui (vir) perindulgens in patrem, idem acerbe severus in filium; O III, 112.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** auctoritas: eo (Tatio) interfecto multo etiam magis Romulus patrum auctoritate consilioque regnavit; R II, 14. populi comitia ne essent rata, nisi ea patrum adprobavisset auctoritas; R II, 56.

barba, capillus: regiae virgines ut tonstriculae tondebant barbam et capillum patris; T V, 58.

commoditas: »ita omnes meos dolos, fallacias, praestrigias || praestigias || praestrinxit commoditas patris«; N III, 73.

consilium: cum ... caerimoniae, comitia, provocationes, patrum consilium (esset constitutum); T IV, 1. s. auctoritas; R II, 14.

corpus: »accede, nate, adsiste, miserandum aspice evisceratum || eviscerati || corpus laceratum patris!« T II, 21.

currus: optavit (Phaëthon), ut in currum patris tolleretur; O III, 94.

diligentia: ut me sic audiatis, ... ut unum e togatis patris diligentia non inliberaliter institutum; R I, 36.

dominatio: et a regum et a patrum dominatione solere in libertatem rem populi vindicari; R I, 48.

domus: non video, quo pacto ille ... „in domum aeternam patris" ex illo ardore pervenerit; N III, 41. qui ... eam .. (custodem urbis) ex nostra domo in ipsius patris domum detulimus; L II, 42. s. regnum.

facta: »hic (Ennius) vestrum panxit maxima facta patrum«; T I, 34.

familiaris: † mori videbamus || videbamus || in studio dimetiendi paene caeli atque terrae C. Galum, familiarem patris tui, Scipio; C 49.

frater: facetiis Caesar, Catuli patris frater, vicit omnes; O I, 133.

imperia: sic regum, sic imperatorum, sic magistratuum, sic patrum, sic populorum imperia civibus sociisque praesunt ut corporibus animus; R III, 37.

impulsus: qui (Proculus Iulius) inpulsu patrum ... in contione dixisse fertur a se visum esse ..; R II, 20.

iudicium: cui .. (Catoni) vel patris utriusque iudicio vel etiam meo studio me totum ab adulescentia dedidi; R II, 1.

lux: illum filium Solis nonne patris ipsius luce indignum putas? T III, 26.

memoria: (di) singulos diligunt, ut ... patrum .. memoria Scipionem, Laelium; N II, 165. M'. Manilius patrum nostrorum memoria ... pauper tandem fuit? || fuit; || P 50.

mors: ne morte patris familias sacrorum memoria occideret, iis essent || † est || ea adiuncta, ad quos eiusdem morte pecunia venerit || [ne ... venerit] ||; L II, 48.

numerus: principio duplicavit illum pristinum patrum numerum; R II, 35.

pestes: »perge, aude, nate, inlacrima patris pestibus!« T II, 21.
potestas: f. I, 1. approbat.
promissum: quanto melius fuerat in hoc (Phaëthonte) promissum patris non esse servatum! O III, 94.
querella: hac recenti querella Lucretiae patris ac propinquorum; R II, 46.
regnum: quo ostento regnum patris et domum funditus concidisse; D I, 121.
ritus: »ritus familiae patrumque servanto;« L II, 19. ritus familiae patrumque servare id est ... a dis quasi traditam religionem tueri; L II, 27.
salus: patriae salutem (filius) anteponet saluti patris; O III, 90.
sedes: »si solis ad ortum conversa (Iovis species) inde patrum sedes populique videret;« D I, 20.
sententia: ad patris revolvor sententiam; A II, 148.
studium: hanc vides villam ... lautius aedificatam patris nostri studio; L II, 3.
vestigia: a pueritia vestigiis ingressus patris et tuis; R VI, 26.
vita: quod ... in patris vita violanda multa peccantur; P 25.
votum: votum patris Capitolii aedificatione persolvit; R II, 44.
2. mit Präposition: conubia cum: haec (conubia) .. ut ne plebei cum || plebi et || patribus essent; R II, 63.
V. Umstand: 1. Ablativ: procreari: quae (Medea) ... Aeeta patre, matre Idyia procreata est; N III, 48.
abl. comp.: »qui (Amor) plus pollet potiorque est patre«; T IV, 69.
2. Präpositionen: a: concessa plebei || plebi, al. || a patribus ista potestate arma ceciderunt; L III, 24. duobus anguibus domi comprehensis haruspices a patre convocatos; D II, 62. ego .. a patre ita eram deductus ad Scaevolam sumpta virili toga, ut ..; Lae 1. quae heri Catulus commemoravit a patre suo dicta Philoni; A II, 12. reduci: f. II, 1. conscribo. ut (Philo) est reprehensus a patre Catulo; A II, 18. optuma .. hereditas a patribus traditur liberis ... gloria virtutis; O I, 121.
apud: qui ... eos .. (peregrinos) exterminant, ut Pennus apud patres nostros, Papius nuper; O III, 47. scimus L. Acilium apud patres nostros appellatum esse sapientem; Lae 6.
in: »quae cum populo quaeque in patribus agentur, modica sunto«; L III, 10. *quae cum populo;* L III, 40. quod est multo profecto magis in veris patribus certisque faciendum; Lae 70.

patera, Schale, Opferschale: I. sunt: a Numa Pompilio minusne gratas dis inmortalibus capudines ac fictiles urnulas fuisse quam felicatas Saliorum || aliorum || pateras arbitramur? P 11.
II, 1. refero: is quaestione adhibita confessus est pateramque rettulit; D I, 54.
subripio: cum ex aede Herculis patera aurea gravis subrepta esset; D I, 54.
sustineo, tollo: idem (Dionysius) Victoriolas aureas et pateras coronasque, quae simulacrorum porrectis manibus sustinebantur, sine dubitatione tollebat; N III, 84.
teneo: ex iis (simulacris deorum) Mercurium e patera, quam dextera manu teneret, sanguinem visum esse fundere; D I, 46.
2. fundo e: f. 1. teneo.

paternus, väterlich: genus: * in ipsius paterno genere fuit noster ille amicus; R I, 30.

inimicitiae: ut .. (L. Lucullus) admodum adulescens ... paternas inimicitias magna cum gloria est persecutus; A II, 1.
magnitudo: ad paternam .. magnitudinem animi doctrina uberior accesserat; C 35.
nomen: eam (Dianam) saepe Graeci Upim paterno nomine appellant; N III, 58.

patibilis, erträglich, mit Empfindung begabt: dolores, labores: patibiles et dolores et labores putandi; T IV, 51.
natura: cum .. omne animal patibilem naturam habeat; N III, 29.

patiens, erduldend, ertragend, geduldig: alqs: quo in genere versutissimum et patientissimum Lacedaemonium Lysandrum accepimus; O I, 109.
adfectio: animi adfectio .. in adeundo periculo et in labore ac dolore patiens; T V, 41.
pauperes: de paupertate agitur, multi patientes pauperes commemorantur; T III, 57.
vir: num .. fortem virum, num magno animo, num patientem ... potes dicere .. Philoctetam? T II, 33. virorum esse fortium et magnanimorum et patientium et humana vincentium toleranter dolorem pati; T II, 43.

patienter, geduldig: ut .. proprium est verae amicitiae .. alterum libere facere, non aspere, alterum patienter accipere, non repugnanter; Lae 91.

patientia, Ertragung, Ausdauer, Nachsicht, Geduld: I, 1. adlicit: nec patientia nec assiduitas (per se ipsa allicit); F I, 49.
est: eum (dolorem) opprimi dico patientia, si modo est aliqua patientia; si nulla est, quid exornamus philosophiam? T II, 33.
parit: f. II, 1. laudo.
praebet: ut haec patientia dolorum ... in omni genere se aequabilem praebeat; T II, 65.
ohne Verb: magnitudo animi, patientia laborum, mortis dolorumque contemptio; fr V, 67.
II, 1. debilito: is (dolor) fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam se debilitaturum minatur; T V, 76.
firmo: quam (patientiam dolorum) saepe iam animi intentione dixi esse firmandam; T II, 65.
laudo, opto: nec timiditatem ignaviamque vituperari nec fortitudinem patientiamque laudari suo nomine, sed ... has optari, quia voluptatem (pariant); F I, 49.
praebeo: f. I. praebet.
prosequor: (vita beata) fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam prosecuta; T V, 80.
video: cum videat me et meos comites, fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam, constantiam; fr V, 64.
2. respondeo: fortitudini comitibusque eius, magnitudini animi, gravitati, patientiae ... quo modo respondebis? T II, 32.
3. exerceo in: haec aetas ... exercenda .. (est) in labore patientiaque et animi et corporis; O I, 122.
III. dignus: haec cogitatio, quid patientia, quid fortitudine, quid magnitudine animi dignissimum sit; T II, 58.
IV. fomenta: virtutis, magnitudinis animi, patientiae, fortitudinis fomentis dolor mitigari solet; F II, 95.
rationes: excitaret (sapiens) omnes rationes fortitudinis ac patientiae; F IV, 31.
V. indicari: id .. indicatur eorum patientia, qui ..; T III, 67.

mollire: hic (Q. Maximus) ... Hannibalem iuveniliter exultantem patientia sua molliebat; C 10.

opprimi: f. I. est.

VI. Lücke: numquam viri fortissimi fortitudinis, inpigritatis, patientiae *; R III, 40.

patior, dulden, erdulden, erleiden, zulassen, lassen, zugeben (patiunto f. II, 2, a. L III, 11): I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. levo ad: dolore ad patiendum levato; T IV, 82.

b. difficilis ad: res est ... ad patiendum tolerandumque difficilis; T II, 18.

c. consuetudo, exercitatio: nec ... sibi .. comparavit ... exercitationem consuetudinemque patiendi; T V, 74.

partes, vis: reliqua || reliquae || partes accipiendi et quasi patiendi (|| vim || habent), aquam dico et terram; A I, 26.

d, α. efferre: »quod (malum) non natura humana patiendo ecferat«; T IV, 63.

β. in: (fortitudo est) adfectio animi in patiendo ac perferendo summae legi parens sine timore; T IV, 53.

2. **persönlich** (vgl. **patiens**): alqs: si .. requietem natura non quaereret ..., facile pateremur; F V, 54. nec .. quisquam fuit, qui eum, qui ita pateretur, non laudandum putaret; T II, 43. Cleophontem, Hyperbolum (comoedia) laesit. patiamur; R IV, 11.

animus: „animus .. aeger ... semper erat neque pati || † pati, poti || neque perpeti potest"; T III, 5.

consuetudo: numquam comoediae, nisi consuetudo vitae pateretur, probare sua theatris flagitia potuissent; R IV, 11.

natura: f. **natura,** I, 1. patitur; A II, 134. T II, 46. Ti 9 (B. II, S. 637, b).

populus: cum summa esset auctoritas in senatu populo patiente atque parente; R II, 61.

res: qui benigniores volunt esse, quam res patitur; O I, 44.

sapiens: exspectas fortasse, dum dicat: „(sapiens) patietur, perferet, non succumbet"; T II, 17.

II. **mit Ergänzung:** 1. ut: cur id potius contenditis, quod rerum natura non patitur, ut ... sit? A II, 54. neque .. natura pateretur, ut ... maneret; R III, 40. illud natura non patitur, ut ... augeamus; O III, 22. is pati non possit, ut non anquirat aliquem, apud quem ..; Lae 87.

2. **accus. c. infin.:** a. **vollständiger Infinitiv:** an pateretur hoc Zeuxis aut Phidias aut Polyclitus, nihil se scire? A II, 146. ut neque divinum numen horreat nec praeteritas voluptates effluere patiatur; F I, 41. equidem illud ipsum non nimium probo et tantum patior, philosophum loqui ..; F II, 27. »videre quod me || sum || passa aegerrume«; T I, 105. ut ... nos ipsos redargui refellique patiamur; T II, 5. ea (prudentia) patieturne te quicquam facere nihil proficientem? T II, 31. uri se patiuntur Indi || patiuntur, inde, patiuntur ||; T II, 40. qui curari se passi sint; T III, 5. quae (temperantia) te turpiter ... facere nihil patietur; T III, 36. nec pati (aegritudinem) manare longius; T III, 75. qua (oratione) medeantur animis nec eos turbulentos esse patiantur; T IV, 9. patiamur nos sanari; T IV, 84. qui (homines) ... non patiuntur eam (terram) nec inmanitate beluarum efferari nec ..; N II, 99. cur (mens divina) tam multos deos ... cessare patitur? N III, 93. ut ... mortem suam ne inultam esse pateretur; D I, 57. neque (se) esse passum te excitari; D I, 59. ut ... nullum philosophiae locum esse pateremur, qui non ..; D II, 4. quem (regem) Romae posthac nec di nec homines esse patientur; D II, 112. ne pareant inprobis neve ab isdem lacerari rem publicam patiantur; R I, 9. neque hunc ... his tam periculosis rebus subvenire patiuntur; R I, 31. subsiciva quaedam tempora incurrunt, quae ego perire non patior; L I, 9. qui illam custodem urbis ... violari ab impiis passi non sumus; L II, 42. »rem populum docento, doceri a magistratibus privatisque patiunto;« L III, 11. ut eos, quos tutari debeant, desertos esse patiantur; O I, 28. [si eum (filium) patitur in exercitu remanere]; O I, 36. pati ab igne ignem capere; O I, 52. ut neque disceptatione vinci se ... patiantur; O I, 64. non essem passus diutius eos (Romanos) imperare; O II, 75. nec eam solitudinem languere patior; O III, 3. emptorem pati ruere; O III, 55 (54). cuius (M. Marcelli) interitum ne crudelissimus quidem hostis honore sepulturae carere passus est; C 75. quod (amicitia) ... nec debilitari animos aut cadere patitur; Lae 23. multae .. res sunt, in quibus de suis commodis viri boni multa detrahunt detrahique patiuntur; Lae 57. in omni re considerandum est, et quid postules ab amico et quid patiare a te impetrari; Lae 76. nec (amicitia) ullam aetatis degendae rationem patitur esse expertem sui; Lae 87. qui (callidus et occultus) ... ad extremum det manus vincique se patiatur; Lae 99. f. **facile,** I. patior (9 St.) B. II, S. 4, b.

b. **Particip:** ut ad eas (virtutes) cursim perrectura nec eas beata vita a se desertas passura videatur; T V, 13.

III. **mit Object:** alqd: id facilius paterer; F II, 20. dicitur ... carere, cum aliquid non habeas et non habere te sentias, etiamsi id facile patiare; T I, 88. veremur, ut hoc, quod a tam multis ... perferatur, natura patiatur? illa vero non modo patitur, verum etiam postulat; T II, 46. omitto, quae perferant quaeque patiantur ambitiosi honoris causa; T V, 79. accipiendi aliquid extrinsecus, id est quasi ferendi et patiendi, necessitatem; N III, 29. quam multa passus est Ulixes in illo errore diuturno; O I, 113. patitur (hoc) consuetudo, fert etiam humanitas; O II, 51. (Regulus) sibi honestum et sentire illa et pati credidit; O III, 110. cum ipse (mundus) per se et a se et pateretur et faceret omnia; Ti 18. f. II, 1. A II, 54. O III, 22. — 2, a. A II, 146. F II, 27.

castitatem: ut sentiant mulieres naturam || in naturam || feminarum omnem castitatem pati; L II, 29.

cursus: bestiae ... non montivagos atque silvestris cursus lustrationesque patiuntur? T V, 79.

dolores: si dolores eosdem tolerabilius patiuntur ... quam qui ..; F III, 42. cum (Panaetius) ad Q. Tuberonem de dolore patiendo scriberet; F IV, 23. me ... fortiorem .. in patiendo dolore (fore), ... si ..; F IV, 72. virorum esse fortium et ... patientium ... toleranter dolorem pati; T II, 43.

famem, frigus: bestiae non frigus, non famem ... patiuntur? T V, 79.

humana: cum .. eorum gravitatem constantiamque laudamus, qui non turbulente humana patiantur; T IV, 60.

iniuriam: secundum (est) nec facere nec pati (iniuriam); R III, 23. ut is in culpa sit, qui faciat, non, qui patiatur iniuriam; Lae 78.

lustrationes: f. cursus.

poenam: tanta .. poena (eos) adficiamus, quantam aequitas humanitasque patitur; O II, 18.

quietem: ut appetat animus agere semper aliquid neque ulla condicione quietem sempiternam possit pati; F V, 55.

varietatem: nec inconstantiam virtus recipit, nec varietatem natura patitur; R III, 18.

vim: cum vim caloris non facile patiatur; T V, 74.

Lücken: tum Scipio: patimini me, quoniam tertium diem iam feriati sumus *; R VI, 8. porco femina piaculum † pati ‖ faciundum ‖; L II, 57.

patria, Vaterland, Heimat, Vaterstadt, Geburtsort: I. **absolut:** 1. **Subject:** complectitur: omnes omnium caritates patria una complexa est; O I, 57.

continet: quoniam plura beneficia continet patria et est antiquior parens quam is, qui creavit; R I, fr 2.

educat: neque .. hac nos patria lege genuit aut educavit, ut nulla quasi alimenta exspectaret a nobis ac tantum modo nostris ipsa commodis serviens tutum perfugium otio nostro suppeditaret ..., sed ut plurimas et maximas nostri animi, ingenii, consilii partis ipsa sibi ad utilitatem suam pigneraretur tantumque nobis in nostrum privatum usum, quantum ipsi superesse posset, remitteret; R I, 8.

est: quod deceat cariorem nobis esse patriam quam nosmet ipsos; F III, 64. quid, cum volumus nomina eorum ... nota nobis esse, parentes, patriam? F V, 52. quae sunt extrinsecus, ... ut liberi, ut propinqui, ut ipsa patria; F V, 68. Teucri vox ...: »patria est, ubicumque est bene«; T V, 108. ut ea (patria), quae salva per te est, per te eundem sit ornata; L I, 5. quia ... haec est mea et huius fratris mei germana patria; L II, 3. an est una illa patria communis? L II, 5. et illi et omnibus municipibus duas esse censeo patrias, unam naturae, alteram civitatis; L II, 5. dulcis .. non multo secus est ea (patria), quae genuit, quam illa, quae excepit. itaque ego hanc meam esse patriam prorsus ‖ prosus ‖ numquam negabo, dum illa sit maior, haec in ea contineatur; L II, 5. principes sint patria et parentes, quorum beneficiis maximis obligati sumus; O I, 58. f. continet.

excipit: f. est; L II, 5.

exspectat: f. educat.

fert: non diuturnum beneficii mei patria fructum tulisset; L III, 25.

gignit: f. educat. est; L II, 5.

imperat: imperantem .. patriam Lacedaemoniis (Epaminondas) relinquebat, quam acceperat servientem; T II, 59.

locat: »te patria in media virtutum mole locavit«; D I, 22.

pigneratur: f. educat.

praestat: necesse est caritate eam (patriam) praestare, † qua rei publicae nomen universae civitatis est; L II, 5. non .. patria praestat omnibus officiis? O III, 90.

procreat: hanc quoque, quae te procrearit, esse patriam tuam; L II, 6.

remittit: f. educat.

revocat: nisi me e medio cursu clara voce patria revocasset; O III, 121.

servit: f. educat. imperat.

suppeditat: f. educat.

vindicat: quoniam ... ortus .. nostri partem patria vindicat, partem amici; O I, 22.

ohne Verb: bonum patria, miserum exsilium; F V, 84.

2. **Prädicat:** sum: hunc locum, id est ... Arpinum, germanam patriam esse vestram; L II, 5. nisi forte sapienti illi Catoni fuit patria non Roma, sed Tusculum; L II, 5. f. 1. est; L II, 5. procreat.

3. **Vocativ:** »o pater, o patria, o Priami domus!« T III, 44.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: f. I, 1. imperat.

amitto: negaret esse in malis capi, venire, interfici, patriam amittere? F IV, 22.

capio: f. **capio,** III. patriam (8 St.) B. I, S. 379, b. — conservo: f. **conservo,** II. patriam (3 St.) B. I, S. 508, a.

contineo: f. I, 1. est; L II, 5.

defugio: defugit ‖ fugit ‖ patriam vir liber ac fortis; R II, 34.

deleo: sapiensne non timeat, ne patria deleatur? non doleat, si deleta sit? A II, 135. qui ... in ea (patria) funditus delenda occupati et sunt et fuerunt; O I, 57.

desero: tam est in vitio, quam si parentes aut amicos aut patriam deserat; O I, 28.

do: mundus hic totus, quod domicilium quamque patriam di nobis communem secum dederunt; R I, 19.

duco: nos et eam patriam ducimus, ubi nati, *et illam, a qua excepti* sumus; L II, 5.

exstinguo: non est .. aeque miser, qui patriae consulit, et is, qui illam exstinctam cupit; F IV, 66.

fugio: Medea patrem patriamque fugiens; N III, 67. f. defugio.

habeo: numquid duas habetis patrias? L II, 3. ita (Cato) ... habuit alteram loci patriam, alteram iuris; L II, 5.

lacero: qui lacerarunt omni scelere patriam; O I, 57.

libero: f. **libero,** II. patriam (5 St.) B. II, S. 461, a.

odi: qui nisi odissent patriam, numquam inimici nobis fuissent; L II, 43.

orno: f. I, 1. est; L I, 5.

perdo: ut ... non nulli patriam, plerique autem se ipsos penitus perdiderunt; F I, 49.

prodo: ut peccatum est patriam prodere; F III, 32. si patriam prodere conabitur pater, silebitne filius? O III, 90.

relinquo: f. I, 1. imperat.

resipio: Epicurus iocetur, homo non aptissimus ad iocandum minimeque resipiens patriam; N II, 46.

2. **Dativ:** conduco: ipsi patriae conducit pios habere cives in parentes; O III, 90.

consulo: f. **consulo,** III. patriae (4 St.) B. I, S. 521, a.

debeo: non solum mihi videris eorum studiis ..., sed etiam patriae debere hoc munus, ut ..; L I, 5. ut prima (officia) dis inmortalibus, secunda patriae, tertia parentibus, deinceps gradatim reliquis debeantur; O I, 160. maior ei (patriae) profecto quam parenti debetur gratia; R I, fr 2.

dedo: pro qua (patria) mori et cui nos totos dedere ... debemus; L II, 5.

infero: qui (exercitus) patriae bellum intulisset; D II, 114. si is, qui apud te pecuniam deposuerit, bellum inferat patriae, reddasne depositum? O III, 95. ut ne quis concessum putet amicum vel bellum patriae inferentem sequi; Lae 43.

largior: qui (Menoeceus) .. oraculo edito largitus est patriae suum sanguinem; T I, 116.

nascor: ut (homo) ... non sibi se soli natum meminerit, sed patriae, sed suis; F II, 45.

ostendo: hic tu, Africane, ostendas oportebit patriae lumen animi ... tui; R VI, 12.

prosum: pro qua (patria) quis bonus dubitet mortem oppetere, si ei sit profuturus? O I, 57.

supersum: f. I, 1. educat.

vaco: »tu, ... quod patriae vacat, id studiis nobisque sacrasti«; D I, 22.

3. **Ablativ:** absum: sin abesse patria miserum est; T V, 106.

expello: Aristides ... nonne ob eam causam expulsus est patria, quod praeter modum iustus esset? T V, 105.
pello: princeps huius civitatis Phalereus Demetrius cum patria pulsus esset iniuria; F V, 54. huiusne vitae propositio ... levare poterit ... Telamonem pulsum patria exulantem? T III, 39. cum .. tu te patria vi pulsum esse dixisses; D I, 59. Themistoclem patria, quam liberavisset, pulsum atque proterritum ... confugisse; R I, 5.
proterreo: f. pello; R I, 5.
4. **mit Präpositionen:** aufero in: velletne (Anaxagoras) Clazomenas in patriam || [in patriam] || ... auferri; T I, 104.
cado pro: non uno bello pro patria cadentis Scipiones Hispania vidisset, Paulum et Geminum Cannae; T I, 89.
contineo in: f. I, 1. est; L II, 5.
dimico pro: convenit dimicare pro legibus, pro libertate, pro patria; T IV, 43.
excipio pro: qui excipiunt eos (dolores) pro patria; F III, 42.
fero arma contra: numne, si Coriolanus habuit amicos, ferre contra patriam arma illi cum Coriolano debuerunt? Lae 36.
loquor cum: beatior Africanus cum patria illo modo loquens: »desine, Roma, tuos hostes—«; F II, 106.
maneo in: manere in patria; O III, 99.
mereor de: siquidem bene meritis de patria quasi limes ad caeli aditum patet; R VI, 26.
morior pro: omnia pericula pro re publica, mori pro patria, haec cum loqueris; F II, 76. f. 2. dedo.
occumbo mortem pro: ut esset, qui pro patria mortem non dubitaret occumbere; T I, 102.
offero pro: nemo umquam sine magna spe inmortalitatis se pro patria offerret ad mortem; T I, 32.
oppeto mortem pro: clarae .. mortes pro patria oppetitae ... beatae videri solent; T I, 116. f. 2. prosum.
pono in: in qua (patria) nostra omnia ponere et quasi consecrare debemus; L II, 5.
profundo pro: fortes viri ... sanguinem pro patria profundunt; F II, 60. qui non modo pecuniam, sed etiam vitam profundere pro patria parati essent; O I, 84.
reddo pro: sibi dari tempus, ut possint eam vitam, quae tamen esset reddenda naturae, pro patria potissimum reddere; R I, 4.
resisto in: incolumis in patria Regulus restitisset; O III, 110.
revertor ex: cum (M. Regulus) sua voluntate ... ex patria Karthaginem revertisset; F II, 65. — in: ex quibus (provinciis) admodum pauci in patriam revertuntur; T V, 106.
suscipio pro: quem (dolorem) optumus quisque pro patria et pro suis suscipit; F I, 24.
vivo in: qui .. beatior Epicurus, quod in patria vivebat, quam, quod Athenis, Metrodorus? T V, 109.
III. **nach Adjectiven:** 1. **Dativ:** calamitosus: in illa fuga nobis gloriosa, patriae calamitosa; D I, 59.
utilis: quod quia patriae non utile putavit; O III, 110.
2. **Ablativ:** dignus: quae .. omnia sunt patria Democriti quam Democrito digniora; N I, 120.
3. **mit Präpositionen:** iniustus in: id quam iniustum in patriam et quam turpe || [et quam inutile] || esset, non videbat; O III, 82.
magnus in: quae (iustitia, pietas) cum magna in parentibus et propinquis, tum in patria maxima est; R VI, 16.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** aetas: tu aetatem patriae, tu discriptiones || descr. || temporum ... aperuisti; A I, 9.
beneficia: f. I, 1. est; O I, 58.
caritas: quia tanta caritas patriae est, ut eam non sensu nostro, sed salute ipsius metiamur; T I, 90. ubi patriae caritas, ubi pietas ... poterit existere? L I, 43. neque eum (Regulum) caritas patriae retinuit nec suorum; O III, 100. Cato ... de caritate patriae Stoice solet ... dicere; P 3.
clades: »clades patriae flamma ferroque parata«; D I, 21.
custos: »o Romule, Romule die, qualem te patriae custodem di genuerunt!« R I, 64. ne reges quidem (appellabant eos), sed patriae custodes; R I, 64.
discrimen: si ei ... subito sit allatum periculum discrimenque patriae; O I, 154.
eversiones: cum (Theophrastus) statuisset ... cruciatus, patriae eversiones ... magnam vim habere ad male ... vivendum; T V, 24.
gloria: cum ille (Seriphius) dixisset non eum (Themistoclem) sua, sed patriae gloria splendorem adsecutum; C 8.
iniuria: (Themistocles) ingratae patriae iniuriam non tulit, quam ferre debuit; Lae 42.
interitus: separatim certae scholae sunt de exilio, de interitu patriae; T III, 81. aderit ... interitus patriae, exilium; T V, 29.
leges: »dum sanctis patriae legibus obsequimur;« T I, 101.
libertas: qui pugnantes pro patriae libertate ceciderunt; N III, 49.
parricidium: potest ... cuiquam esse utile ... taeterrimum parricidium patriae? O III, 83.
periculum: f. discrimen.
pernicies: si ad perniciem patriae res spectabit; O III, 90.
proditiones: hinc patriae proditiones ... nasci; C 40.
proditor: nec magis est vituperandus proditor patriae quam communis utilitatis ... desertor; F III, 64.
rector: quod et vestrae litterae illum laudant patriae rectorem; R V, 8.
salus: nostri imperatores pro salute patriae sua capita voverunt; F V, 64. sunt .. optimae curae de salute patriae; R VI, 29. patriae salutem (filius) anteponet saluti patris; O III, 90. f. caritas; T I, 90.
2. **mit Präpositionen:** adiutor contra: his adiutor contra patriam inventus est nemo; Lae 42.
fana, sacrificia in: ut illa plurima in sua patria sacrificia et fana contemneret; F II, 63.
V. **Umstand:** abl. comp.: quam (scientiam) non erat mirum sapientiae cupido patria *esse* cariorem; F V, 49.

patricius, patricisch, Patricier: A. familia: quasi in familiam patriciam venerit, (Fibrenus) amittit nomen obscurius; L II, 6.
B, I. nomino: quibus (optimatibus) ipse rex tantum tribuisset, ut eos patres vellet nominari patriciosque eorum liberos; R II, 23.
2. alqs e: (Sulla) primus e patriciis Corneliis igni voluit cremari; L II, 57.

patrimonium, väterliches Erbgut, Vermögen: I, 1. consumo: qui (asoti) consumptis patrimoniis egeant; F II, 23.
dissipo: parumne declaravit vir gravis et sapiens lege Sempronia patrimonium publicum dissupari? T III, 48.

effundo: multi .. patrimonia effuderunt inconsulte largiendo; O II, 54.
neglego: (Democritus) patrimonium neglexit; F V, 87.
relinquo: aut ... Anaxagoras aut hic ipse Democritus agros et patrimonia sua reliquissent? T V, 115. non ..., ut patrimonium relinquitur, sic ratio est homini beneficio deorum data; N III, 71. patrimonia spe bene tradendi relinquimus; N III, 76.
2. spolio: posse .. liberalitate uti non spoliantem se patrimonio; O II, 64.
utor: patrimoniis multos male uti; N III, 70.
II. abl. comp.: hereditas ... omni .. patrimonio praestantior; O I, 121.

patritus, väterlich: haec .. pulchritudo etiam in terris „patritam" illam „et avitam", ut ait Theophrastus, philosophiam . . . excitavit; T I, 45.

patrius, väterlich, vaterländisch, heimisch: amor: cum (T. Torquatus) ipsi naturae patrioque amori praetulerit ius maiestatis atque imperii; F I, 23.
arae: »cui nec arae patriae domi stant«; T III, 44.
consilium: est .. quasi regium, id est patrium consilium populo bene consulentium principum; R I, 65.
disciplina: s. mos; C 37.
instituta: *ne* is (Critolaus) quidem in patriis institutis manet; F V, 14. ut nihil possit in patriis institutis manere integrum; R II, 7. si patriis viveretur institutis et moribus; R III, 41.
mos: parendum .. religioni fuit nec patrius mos tam contumaciter repudiandus; D II, 71. mos ipse patrius praestantes viros adhibebat; R V, 1. quo minus more patrio sedens in solio consulentibus responderem; L I, 10. quod .. in patriis est moribus; O II, 66. vigebat in illa domo patrius mos || mos pat. || et disciplina; C 37. cum mos patrius occiderat; P 27. s. instituta; R III, 41.
nomen: occurrit nomen quasi patrium regis; R I, 54.
orae: »quin ... doctior ad patrias lapsus pervenerit oras«; F V, 49.
ritus: »ex patriis ritibus optuma colunto«; L II, 22. in lege est, ut de ritibus patriis colantur optuma || optumi ||; L II, 40.
sermo: cur in gravissimis rebus non delectet eos sermo patrius; F I, 4.

patro, vollbringen: »eas .. (ferias) in famulis operibus patratis habento«; L II, 19.

patrocinium, Vertretung, Verteidigung, Schutz: I. debet: s. est; D I, 105.
deest: Philone .. vivo patrocinium Academiae non defuit; A II, 17.
est: quod .. patrocinium aut quae ista causa est voluptatis? F II, 67. tuum .. auspiciorum patrocinium debet esse; D I, 105.
iacet: vides .. iacere iam illud tuum perspicuitatis patrocinium; A II, 105.
patent: hominis ... multorum causas ... defendentis beneficia et patrocinia late patent; O II, 66.
II, 1. nomino: illud patrocinium orbis terrae verius quam imperium poterat nominari; O II, 27.
repudio: aut haec tibi .. sunt vituperanda, aut patrocinium voluptatis repudiandum; F II, 67.
suscipio: desertae .. disciplinae ... patrocinium necopinatum a nobis esse susceptum; N I, 6. nec .. desertarum relictarumque rerum patrocinium suscepimus; N I, 11. nisi somniorum patrocinium philosophi suscepissent; D II, 150. cum me improbitatis patrocinium suscipere voltis; R III, 8.
2. utor: patrocinio .. se usos aut clientes appellari mortis instar putant; O II, 69.
III. pactiones in: qui (videt) tuas mercedum pactiones in patrociniis; P 46.
IV, 1. defendi: quorum patrocinio maxime cultus agrorum perceptioque frugum defenditur; R II, 26. quae (voluptas) plurimorum patrociniis defenditur; P 15.
2. causa: aut ulciscendi (causa faciendum est), ut duo Luculli, aut patrocinii, ut nos pro Siculis; O II, 50.

patronus, Schutzherr, Vertreter, Patron, Verteidiger: I, 1. dicit, negat: patronusne causae in epilogo pro reo dicens negaret esse malum exsilium, publicationem bonorum? F IV, 22.
2. sum: lege orationes Gracchi, patronum aerarii esse dices; T III, 48. ut ii ... earum (civitatum, nationum) patroni essent more maiorum; O I, 35. qualis tum patronus iustitiae fuit (Laelius) contra accuratam orationem Phili! Lae 25.
II, 1. dico: hunc dico patronum agri Piceni et Sabini; O III, 74.
habeo: si (voluptas) ... nec tam pertinaces habeat patronos; F III, 1.
quaero: Socrates nec patronum quaesivit ad iudicium capitis nec ..; T I, 71.
2. sum: patroni (est) non numquam veri simile, etiamsi minus sit verum, defendere; O II, 51.
III. sententiae sine: duae (sententiae) sine patrono, quattuor defensae; F V, 21.

patruelis, von des Vaters Bruder abstammend: Lucius .. Cicero, frater noster cognatione patruelis, amore germanus; F V, 1.

patruus, des Vaters Bruder, Oheim: aut Africani patrem aut patruum aut multos praestantes viros ... tanta esse conatos, ... nisi ..; C 82.

patulus, offen, offen stehend: concha: quae in concha patula pina dicitur; F III, 63.
pina: pina .. ⟨sic enim Graece dicitur⟩ duabus grandibus patula conchis; N II, 123.

paucus, wenig, wenige, einige, Oligarchen: A. bei Substantiven, Adjectiv, Participien: alqs: cum ... paucos tecum Epicureos e Graecia compararet; N I, 58. neque .. pauci neque leves sunt, qui se duo soles vidisse dicant; R I, 15. illi .. Massiliensium paucorum et principum administrationi civitatis finitimus est, qui fuit ... consensus ..; R I, 44. qualis (amicitia) eorum, qui pauci nominantur, fuit; Lae 22. vgl. oratores.
alqd: minutatim interrogati, ... multa pauca, magna parva (sint); A II, 92. *ea* nec plura paucioribus nec longinquiora brevioribus anteponentur || anteponent ||; F III, 46. Zeno id dixit esse ignem, non nulla deinde aliter, sed ea pauca; F IV, 12. docentes, quam parva et quam pauca sint, quae natura desideret; T III, 56.
adulescentes: id effici posse, ... ut omnes adulescentes se ad haec studia convertant. pauci utinam! D II, 5.
aequales: qui (aequales) pauci admodum restant; C 46.
anni: † vadit .. || vadit || in eundem carcerem ... paucis post annis .. Socrates; T I, 97. quod paucis annis magna accessio facta esset; T III, 69. quas (aedes) ab eodem (C. Sergio) ipse (M. Marius)

paucis ante annis emerat; O III, 67. quid .. hunc (Scipionem) paucorum annorum accessio iuvare potuisset? Lae 11.

aves: omnibus fere avibus utuntur, nos admodum paucis; D II, 76.

cothurni: ut ... neque multi cothurni paucis anteponerentur nec maiores minoribus, sic ..; F III, 46.

dies: Socrates ... paucis ante diebus, cum facile posset educi e custodia, noluit; T I, 71. qualis (fuit) L. Paulus duobus paucis diebus amissis filiis; T III, 70. paucis .. diebus interiturum Alexandrum tyrannum; D I, 53. quod (bellum) paucis post mensibus exortum paucioribus a te est diebus oppressum; D I, 105. stipem sustulimus nisi eam, quam ad paucos dies propriam Idaeae Matris excepimus; L II, 40. cum ... is ... paucos sibi || pancos || dies commendandorum suorum causa postulavisset; O III, 45. quod is (L. Manlius) paucos sibi dies ad dictaturam gerendam addidisset; O III, 112. qui (P. Scipio) his paucis diebus pontifex maximus factus est; C 50. ſ. **dies,** V, 2. post (5 St.) B. I, S. 703, b.

exempla: cuius (fructus liberalitatis) pauca exempla posui; O II, 56.

familiares: cum et ego essem una et pauci admodum familiares; Lae 2.

γέροντες: *Lycurgus γέροντας Lacedaemone* appellavit, nimis is quidem paucos, XXVIII; R II, 50.

homines: acupenser || accip. || iste paucorum hominum est; Fa fr 5. ceterorum .. siderum ambitus ignorantes homines praeter admodum paucos; Ti 33.

improbi: a quo .. rei familiaris ad paucos, cupiditatum ad multos inprobos venit hereditas; O II, 28.

iudices: est .. philosophia paucis contenta iudicibus; T II, 4.

mammae: quas easdem (mammas) paucas habent eae bestiae, quae pauca gignunt; N II, 128.

menses: Tib. Gracchus ... regnavit ... paucos menses; Lae 41. ſ. dies; D I, 105.

monumenta: illius verae ... philosophiae ... nulla fere sunt aut pauca admodum Latina monumenta; T IV, 6.

notae: qui sonos vocis, qui infiniti videbantur, paucis litterarum notis terminavit; T I, 62. vocis ... soni paucis notis inventis sunt omnes signati; R III, 3.

numeri: quod alia peccata plures, alia pauciores quasi numeros officii praeterirent; F IV, 56.

oratores: videmus, quibus exstinctis oratoribus quam in paucis spes, quanto in paucioribus facultas, quam in multis sit audacia; O II, 67.

praedicta, praesensa: non modo plura, sed etiam pauciora divine praesensa et praedicta reperiri; D I, 124.

res: cotidie nos ipsa natura admonet, quam paucis || admonet ||, quam parvis rebus egeat; T V, 102.

saecla: ea quae nuper, id est paucis ante saeclis, medicorum ingeniis reperta sunt; N II, 126.

verba: ego .. tibi .., quod satis esset, paucis verbis ... responderam; T I, 111. paucis verbis tria magna peccata; T III, 47. Xenophon paucioribus verbis eadem fere peccat; N I, 31. quam paucis verbis confectum negotium putant! D II, 103.

versus: paucis interpositis versibus; D I, 131. qui (Ennius) paucis ante versibus esse deos censet; D I, 132.

vestigia: vestigia .. Pythagoreorum quamquam multa colligi possunt, paucis tamen utemur; T IV, 3.

viri: qui nec pauciores et certe meliores fuerunt viri; R VI, 23.

B. **allein: a. masc.:** I. **Subject:** ad quae (artificia) pauci accedunt; A II, 86. pauci honore et gloria amplificati vel corrumpere mores civitatis vel corrigere possunt; L III, 32. ex quibus (provinciis) admodum pauci in patriam revertuntur; T V, 106. pauci veniunt ad senectutem; C 67. ut alii populares, alii studiosi optimi cuiusque videantur, pauci universorum; O I, 85. **ohne Verb:** »multi iniqui atque infideles regno, pauci benivoli«, inquit Accius; O III, 84.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** amplifico: ſ. I. corrigunt.

2. **Dativ:** non placet .. paucis a dis inmortalibus esse consultum; N III, 70. clamat populus neque se uni neque paucis velle parere; R I, 55. qui (civis) id cogit omnis imperio legumque poena, quod vix paucis persuadere oratione philosophi possunt; R I, 3.

3. **mit Präpositionen:** licet ... eam .. (universitatem generis humani) gradatim ad pauciores, postremo deducere ad singulos; N II, 164. qui (Phalaris) non ex insidiis interiit, ... non a paucis; O II, 26. ut omnis caritas aut inter duos aut inter paucos iungeretur; Lae 20. dolor ad pauciores pertinet, quam si (lubido) petulans fuisset in aliqua ... nobili virgine; P 20. quae (virtus) cum in paucis est, tum a paucis iudicatur et cernitur; R I, 51. temeritas populorum (rem) a multitudine ad paucos transtulit; R I, 52. haec eadem num censes apud eos ipsos valere nisi admodum paucos? T II, 11.

III. **nach Adjectiv:** quoniam (ratio) pestifera est multis, admodum paucis salutaris; N III, 69.

IV. **nach Substantiven:** cum rem publicam opes paucorum, non virtutes tenere coeperunt; R I, 51.

V. **Umstand:** a multisne opus sit an satis sit a paucis diligi; O II, 30. ſ. II, 3. sum in. haec interiora cum paucis ex ipso (Lucullo) saepe cognovimus; A II, 4. propter paucos .. tanta est facta rerum molitio; N I, 23.

VI. **Ellipse:** alterum .. et a paucis et raro, alterum et saepe et a plurimis; N III, 69.

b. neutr.: I. **absolut:** 1. **Subject:** possunt: ſ. II, 1. eligo. in vita occupata atque ... militari pauca ipsa multum saepe prosunt et ferunt fructus; T II, 2. difficile est .. in philosophia pauca esse ei nota, cui non sint aut pleraque aut omnia; T II, 1. quaero, ecquidnam sit in legibus. — pauca sane; L II, 58.

2. **Prädicat:** cum (Chrysippus) gradatim interrogetur verbi causa, tria pauca sint anne multa; A II, 93. sin autem usque ad novem verbi gratia sine dubitatione respondes pauca esse, in decumo insistis; A II, 94.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** paucis additis (ea ars) venit ad soritas; A II, 92. nos paucis ad haec additis finem faciamus aliquando; F IV, 73. nunc de adsensione atque adprobatione ... pauca dicemus; A II, 37. si pauca ante quasi de fama mea dixero; A II, 64. pauca etiam nunc dicam ad reliquam orationem tuam; F II, 85. pauca ..., neque ea ipsa enucleate, ab hoc (Democrito) de virtute quidem dicta; F V, 88. de quo (metu) pauca dicenda sunt; T IV, 64. multa primo die, ... non pauca etiam postero ... sunt dicta de morte; T V, 118. his quoque de rebus pauca dicantur; O I, 126. si pauca prius de instituto ac de iudicio meo dixero; O II, 1. pauca ante dicenda sunt; O II, 19. nec pauca nisi e multis eligi possunt nec ..; T II, 1. ut in populo libero pauca per populum ... gererentur; R II, 56. gigno: ſ. A. mammae. cum .. pauca in xysto locuti essemus; A II, 9. sine metu is habendus est, non qui parva || pauca, al. ||

metuit, sed qui omnino metu vacat; T V, 41. pauca mutat, vel plura sane; F IV, 13. nec, qui pauca perceperit, non idem reliqua eodem studio persequetur; T II, 1.

2. mit Präposition: conferamus .. in pauca; O III, 118.

III. nach Adjectiv: hoc .. fateris, neque ultimum te paucorum neque primum multorum respondere posse; A II, 93.

IV. Umstand: Neoptolemus .. apud Ennium „philosophari sibi“ ait „necesse esse, sed paucis.“ ego autem .. necesse mihi quidem esse arbitror philosophari, ... sed non paucis, ut ille; T II, 1. qui (Neoptolemus Ennii) se ait „philosophari velle, sed paucis, nam omnino haud placere“; R I, 30.

V. Ellipsen: hic pauca primo; A I, 2. sed prius pauca cum Antiocho; A II, 69. pauca primo inter nos de litteris; F I, 14. sed ante quam de re, pauca de me; N III, 5.

paveo, beben: »navem ut horrisono freto noctem paventes timidi adnectunt navitae«; T II, 23.

pavidus, furchtsam: »per servolum percutias pavidum (parentem)«; N III, 73.

pavimentum, Estrich: magnificas .. villas et pavimenta marmorea et laqueata tecta contemno; L II, 2.

pavio, schlagen: quia, cum (pulli) pascuntur, necesse est aliquid ex ore cadere et terram pavire, terripavium ... dictum est; D II, 72.

paulisper, kurze Zeit, ein wenig: facesso: ab omni societate rei publicae ... paulisper facessant rogemus; L I, 39.

requiesco: puellam defatigatam petisse a matertera, ut sibi concederet, paulisper ut in eius sella requiesceret; D I, 104.

paululum, ein wenig: I. interit: nihil ut fere intereat aut admodum paululum || paulum ||; N II, 118.

II. aberro: qui (timor) si quando paululum aberravit, statim spe impunitatis exultat; fr V, 72.

declino: ait (Epicurus) atomum ... declinare paululum; N I, 69.

devehor: quoniam sol paululum a meridie iam devexus videtur; L fr 4.

inambulo: cum (Scipio) paululum inambulavisset in porticu; R I, 18.

progredior: nisi forte ... paululum || paulum || aetate progressi adulescentiam debent requirere; C 33.

propello: an eam (orationem) ante paululum dialecticorum remis propellerem; T IV, 9.

remigo: nos ... quasi e portu egredientis paululum remigare; T IV, 9.

Ellipse: Diogenes liberius, ut Cynicus, Alexandro ... „nunc quidem paululum“, inquit, „a sole“; T V, 92.

paulum, wenig, ein wenig, etwas: A. neutr.: I. allein: 1. deest: huic paulumne ad beatam vitam deesse dicemus, non modo ad beatissimam? T V, 23.

interit: nihil ut fere intereat aut admodum paululum || paulum ||; N II, 118.

2. dico: paulum ante dicendum est; A II, 128.

habeo: habeo paulum, quod requiram; T V, 21.

II. mit Genetiv: agelli: paulum agelli occupavisse; fr V, 15.

damni: nec mercatura quaestuosa, si in maximis lucris paulum aliquid damni contraxerit; F V, 91.

firmitatis: cum .. paulum firmitatis accessit; F V, 42.

loci: ut ... paulum loci mihi, ut iis responderem, dares; F IV, 62.

novi: etsi a te paulum adlatum est novi; L III, 12.

III. mit aliquid: s. II. damni.

B. Adverb: absum: paulum .. cum ab eius villa abessemus; A I, 1.

acuo: ut (istae artes) paulum acuant et tamquam irritent ingenia puerorum; R I, 30.

condo: »hoc caput hic paulum sese subito aequore condit«; N II, 108.

contraho: cum (Zeno) paulum digitos contraxerat; A II, 145.

decedo: est ... liberale paulum non numquam de suo iure decedere; O II, 64.

declino: modo etiam paulum ad dexteram de via declinavi; F V, 5.

differo: eorum definitiones paulum oppido inter se differunt; F III, 33. sive Aristotelem et Theophrastum cum illis congruentis re, genere docendi paulum differentis secuti sunt; L I, 38.

discrepo: ut in fidibus aut tibiis, quamvis paulum discrepent, tamen id a sciente animadverti solet, sic ..; O I, 145.

immuto: nomen .. productum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a nando paulum primis litteris immutatis; N II, 66.

irrito: s. acuo.

insisto: quae cum dixisset paulumque institisset; F V, 75.

moveo: histrio si paulum se movit extra numerum; P 26.

praelabor: quem propter (Arietem) »Pisces, quorum alter paulum praelabitur ante«; N II, 111.

procedo: cum .. (animal) processit paulum; F V, 24. cum .. paulum (infantes) processerunt; F V, 55. praestat ... morti iam ipsi adventanti paulum procedere ob viam; T V, 56.

progredior: nisi forte ... paululum || paulum || aetate progressi adulescentiam debent requirere; C 33.

revoco: existimavit eos (homines Romanos) paulum ab illa consuetudine esse revocandos; R II, 25.

sentio: paulum admodum sentiens (belua) praeteritum aut futurum; O I, 11.

C. Ablativ: abstrusior: sequitur disputatio copiosa illa quidem, sed paulo abstrusior; A II, 30.

accuratius: quibus de rebus et alias saepe et paulo accuratius nuper ... disputatum est; D I, 8.

amplius: iis .. regiis quadraginta annis et ducentis paulo cum interregnis fere amplius praeteritis; R II, 52.

ante: paulo ante quam (Antiochus) est mortuus; A II, 61. cervae .. paulo ante partum perpurgant se quadam herbula; N II, 127. facta coniectura etiam in Dionysio est, paulo ante quam regnare coepit; D I, 73. Lacedaemoniis paulo ante Leuctricam calamitatem quae significatio facta est! D I, 74. stellae aureae ... Delphis positae paulo ante Leuctricam pugnam deciderunt; D I, 75. quod paulo ante interitum Caesaris contigit; D I, 119. si luna paulo ante solis ortum defecisset in signo Leonis; D I, 121. qui (Alcibiades) paulo ante interitum visus est in somnis amicae esse amictus amiculo; D II, 143. s. ante, B, a, III. paulo (57 St.) W. I, S. 205, a.

antea: Apollinum antiquissimus is, quem paulo antea e Vulcano natum esse dixi; N III, 57.

antiquior: Xenophanes, paulo etiam antiquior; A II, 118. paulo antiquiora (sunt legum verba), quam hic sermo est; L II, 18.
melius: ille .. (doctus vir) melius (facere poterit), ac non paulo quidem; T II, 89.
melior: si ex hac in aliam haud paulo meliorem domum sine mora demigrare (volumus); fr V, 97.
erectior: si quis est paulo erectior; O I, 105.
hebetior: quam (rhetoricam forensem) necesse est, cum populariter loquatur, esse interdum paulo hebetiorem; F II, 17.
infra: deinde paulo infra: „saepe quaesivi", inquit ..; T III, 42.
loquacior: adulescentibus paulo loquacioribus est serviendum; P 40.
maior: tantum .. (solem Epicurus) esse censet, quantus videtur, vel paulo aut maiorem aut minorem; F I, 20.
malo: ne ego haud paulo hunc animum malim quam eorum omnium fortunas, qui ..; T I, 99.
plus: quod .. pluris est || sit || haud paulo; F V, 60. a litibus .., quantum liceat et nescio an paulo plus etiam, quam liceat, abhorrentem; O II, 64.
obscenior: illud Antipatri Cyrenaici est ... paulo obscenius, sed ..; T V, 112.
obscurius: hoc etiam Platonem in Timaeo dicere quidam arbitrantur, sed paulo obscurius; A II, 123.
obscurior: quid, si etiam ratio exstat artificiosae praesensionis facilis, divinae autem paulo obscurior? D I, 109.
minor: saltem ... paulo minoris aestimavisset ea quam Peripatetici; F IV, 57. f. maior.
post: paulo post audita vox est monentis, ut ..; D II, 69. haec paulo post facilius cognoscentur ex iis rebus ipsis, quas mundus efficit; N II, 47. de quo dicam equidem paulo post; nunc autem hactenus; N I, 23. 24. paulo post L. Crassus cum ... Q. Mucio magnificentissima aedilitate functus est; O II, 57. [rediit paulo post]; O I, 40. qui paulo post, quam erat egressus || qui egressus || e castris, redisset; O III, 113. vel eorum || bellorum || multorum pestes (commemorantur), quae paulo post secutae sunt; R I, 6. quid inventum sit, paulo post videro; A II, 76. elliptisch: eadem .. (Cassandra) paulo post: »eheu videte —«; D II, 112.
propensior: si quis est paulo ad voluptates propensior; O I, 105.
supra: ostium .. adiunctum ... paulo supra, quam ad linguam stomachus adnectitur; N II, 136.
tardius: sin reflantibus ventis reiciemur, tamen eodem paulo tardius referamur necesse est; T I, 119.
timidior: sunt .. quidam Epicurei timidiores paulo contra vestra convicia; F I, 69.
uberior: quod ... ea (semina) Cleanthes paulo uberiora fecisset; D I, 6.
uberius: ut supra dixi, sed dicendum idem illud paulo uberius videtur; T V, 67.
vehementius: Antipater paulo inflavit vehementius; L I, 6.
verior: id .. haud paulo est verius, quam quod Platoni nostro placet; L III, 32.

pavo, Pfau: membrorum .. alia videntur ... a natura esse donata ... ad quendam ornatum, ut cauda pavoni; F III, 18.

pavor, Angst, Entsetzen: I. cadit: in quem .. metus (cadit), in eundem formido, timiditas, pavor, ignavia; T V, 52.
expectorat: f. II. definio.
II. definio: pavorem metum mentem loco moventem (definiunt), ex quo illud Ennius: »tum pavor sapientiam omnem mi exanimato expectorat«, exanimationem metum subsequentem et quasi comitem pavoris; T IV, 19.
subicio: sub metum .. subiecta sunt pigritia, pudor, terror, timor, pavor, exanimatio, conturbatio, formido; T IV, 16.
III. comes: f. II. definio.

pauper, arm, unbemittelt: A. alqs: interrogati, dives pauper, clarus obscurus sit; A II, 92. si quis aegre ferat se pauperem esse; T IV, 59. solusne (tu) dives? quid, si ne dives quidem? quid, si pauper etiam? P 42. M'. Manilius ... pauper tandem fuit? || fuit; || P 50.
avari, improbi: inprobi .. et avari ... non modo non copiosi ac divites, sed etiam inopes ac pauperes existimandi sunt; P 52.
vir: qui (Themistocles) cum consuleretur, utrum bono viro pauperi an minus probato diviti filiam collocaret; O II, 71.
B. commemoro: de paupertate agitur, multi patientes pauperes commemorantur; T III, 57.

paupertas, Armut: I. adest: aderit .. malorum ... turba quaedam, paupertas, ignobilitas, humilitas; T V, 29.
est: paupertas si malum est, mendicus esse beatus nemo potest, quamvis sit sapiens; F V, 84. quidnam dici potest, quam ob rem C. Fabricio tolerabilis ea (paupertas) fuerit, alii negent se ferre posse? T III, 56. paupertatem malum non esse; T IV, 59. ut .. vel summa paupertas tolerabilis sit, ... sic ..; T V, 113. paupertatem quom divitiis etiam inter homines esse aequalem velimus; L II, 25. detrahere .. alteri aliquid ... magis est contra naturam quam mors, quam paupertas; O III, 21.
mordet: si paupertas momordit; T III, 82.
permovet: vita mors, divitiae paupertas omnes homines vehementissime permovent; O II, 37.
sinit: ubi paupertas beatos esse non sinit? T V, 102.
II, 1. appello: quom ... paupertatem, debilitatem, dolorem incommodas (res appellet), non malas; L I, 55.
arceo: cur eam (paupertatem) sumptu ad sacra addito deorum aditu arceamus? L II, 25.
censeo: sin fugiendum id quidem censet, sed multo illa peiora, mortem, paupertatem, dolorem; O III, 26. f. fugio.
extimesco: quis non paupertatem extimescit? neque tamen quisquam philosophorum; T V, 89.
fero: (Ennius) ita ferebat duo, quae maxima putantur, onera, paupertatem et senectutem, ut eis paene delectari videretur; C 14. istam paupertatem vel potius egestatem ac mendicitatem tuam numquam obscure tulisti; P 45. f. I. est; T III, 56.
fugio: magis fugiendam || fugienda || censet mortem, paupertatem, dolorem; O III, 26.
reicio: satis habere causae, quam ob rem reicerentur, ut dolorem, ... paupertatem, ignominiam; F III, 51.
timeo: quae (diligentia) summa esset in eis, qui paupertatem, qui ignominiam ... timerent; T IV, 46. quid, si idem ... paupertatem, ignominiam, infamiam timet? T V, 15.
tolero: parumne multa de toleranda paupertate dicuntur? T V, 107.
2. ago de: de paupertate agitur, multi patientes pauperes commemorantur; T III, 57.
dico de: sunt .. certa, quae de paupertate ... dici soleant; T III, 81.

persuadeo de: si forte de paupertate non persuaseris; T IV, 59.
quaero de: ipsius rei natura qualis et quanta sit, quaerimus, ut de paupertate non numquam; T III, 56.
III. causa: dies deficiat, si velim paupertatis causam defendere; T V, 102.
malum: quodam modo etiam paupertatis malum tollitur; T IV, 59.
onus: cuius (paupertatis) onus disputando levamus; T III, 56.
vis: cum .. paupertatis una eademque sit vis; T III, 56.
IV, 1. delectari: s. II, 1. fero; C 14.
terreri: se ... nec dolore nec paupertate terreri; T V, 30.
2. propter: qui (Attus Navius) cum propter paupertatem sues puer pasceret; D I, 31.

pax, Frieden, Ruhe, Vergleich, Gunst, Gnade: I. est: semper in animo eius (sapientis) esse placidissimam pacem; T V, 48. illa .. diuturna pax Numae mater huic urbi iuris et religionis fuit; R V, 3.
habet: mea .. sententia paci, quae nihil habitura sit insidiarum, semper est consulendum; O I, 35.
videtur: bellum .. ita suscipiatur, ut nihil aliud nisi pax quaesita videatur; O I, 80.
ohne Verb: »iniuriae, suspiciones, inimicitiae, indutiae, bellum, pax rursum«; T IV, 76.
II, 1. adfero: quia (temperantia) pacem animis afferat; F I, 47.
facio: cum sententia senatus inclinaret ad pacem cum Pyrrho foedusque faciendum; C 16. s. **facio,** III. pacem (2 St.) B. II, S. 18, b.
peto: »tum (rex Priamus) coniecturam postulat pacem petens«; D I, 42.
quaero: s. I. videtur.
repudio: Ti. Numicius, Q. Maelius ... dediti sunt, ut pax Samnitium repudiaretur; O III, 109.
2. consulo: s. I. habet.
3. pertineo ad: quae (consilia) ad pacem et ad concordiam civium pertinerent; Fa 2.
vivo in: ut sine iniuria in pace vivatur; O I, 35.
III, 1. amor: amorem .. eis (civibus) otii et pacis iniecit; R II, 26.
domini: qui (populi) domini sint legum, iudiciorum, belli, pacis, foederum; R I, 48.
foedera: »foederum pacis, belli ‖ [belli] ‖, indotiarum ratorum ‖ † oratorum ‖ fetiales iudices, nontii ‖ † non ‖ sunto«; L II, 21.
legatus: Aristodemum ... maximis de rebus pacis et belli legatum ad Philippum Athenienses saepe miserunt; R IV, 13.
mentio: nulla mentio pacis; O III, 47.
oratrices: quae ex Sabinis virgines raptae postea fuerant oratrices pacis et foederis; R II, 14.
2. alqd de: primo ea, quae erant cotidiana et quasi legitima nobis, de pace et de otio; Fa 2.
IV, 1. dicere: pace tua dixerim; T IV, 12. L III, 29. »pace mihi liceat, caelestes, dicere vestra«; N I, 79. pace magistri dixerim; Fa 5. pace familiae dixerim; L III, 35. pace vel Quirini vel Romuli dixerim; O III, 41.
2. cum: nos .. illud cum pace agemus; T V, 83.
in: qui ... quaesturae diuturnum tempus ... in Asia in pace consumpserat; A II, 2. dices: quid in pace, quid domi, quid in lectulo? T II, 60. qui non uteretur praedictione divina; neque solum in pace, sed in bello multo etiam magis; D I, 95. eadem non tam animadvertuntur in pace; D II, 58. est ... in pace et otio; R I, 63. noster populus in pace et domi imperat ..., in bello sic paret ut regi; R I, 63. sic ille cum undequadraginta annos summa in pace concordiaque regnavisset; R II, 27.

peccatum, Versehen, Fehler, Irrtum, Vergehen, Sünde: I, 1. adferunt: in quibus (rebus) peccata non maxumas adferunt noxias; fr V, 84.
discrepant: ut .. in fidibus pluribus ... omnes aeque incontentae sint, sic peccata, quia discrepant, aeque discrepant; F IV, 75.
est, sunt: ut haec non in posteris et in consequentibus, sed in primis continuo peccata sunt, sic ..; F III, 32. alia quaedam dicent, credo, magna antiquorum esse peccata; F IV, 20. peccata .. partim esse tolerabilia, partim nullo modo; F IV, 56. maius est peccatum in auro quam in palea; F IV, 76. quoniam, inquiunt, omne peccatum imbecillitatis et inconstantiae est ..., necesse est paria esse peccata; F IV, 77. quae ex eo peccata nascantur ‖ nascuntur ‖, aequalia sint oportet; P 20. peccata, quoniam ex vitiis manant, sint aequalia necesse est; P 22. s. II, 1. dimetior. **par,** A. peccata (6 St.) S. 4, b.
haeret: ut peccatum haereat non in eo, qui monuerit, sed in eo, qui non obtemperarit; D I, 30.
manant: s. est; P 22.
nascuntur: ex quo nascuntur innumerabilia peccata; O I, 91. s. est; P 20.
potest: s. II, 1. celo. dimetior.
praetereunt: propterea quod alia peccata plures, alia pauciores quasi numeros officii praeterirent; F IV, 56.
videntur: s. II, 1. dimetior.
ohne Verb: peccata paria. — quonam modo? — quia nec honesto quicquam honestius nec turpi turpius; F IV, 75. paucis verbis tria magna peccata. unum, quod (Epicurus) secum ipse pugnat .... alterum peccatum, quod ... hic primum et tertium putat idem esse .... tertium peccatum commune cum quibusdam, quod ... ille a virtute summum bonum separavit; T III, 47.
2. sum: ut peccatum est patriam prodere, parentes violare, fana depeculari, quae sunt in effectu, sic timere, sic maerere, sic in libidine esse peccatum est etiam sine effectu; F III, 32. (gladium) reddere peccatum sit, officium non reddere; O III, 95.
ohne Verb: s. 1. ohne Verb; T III, 47.
II, 1. celo: vir sapientissimus ... peccatum suum, quod celari posset, confiteri maluit quam haerere in re publica religionem; N II, 11.
cogito: »damna .. semper secum cogitet aut fili peccatum aut uxoris mortem«; T III, 30.
conligo: si consulum, quos enumerare nolo, peccata collegeris; L III, 23.
confiteor: s. celo.
dico: omnia peccata paria dicitis; F IV, 74.
dimetior: poëtam non audio in nugis; in vitae societate audiam civem digitis peccata dimetientem sua? si vis, sane ‖ visa ‖ sint breviora, leviora qui possunt videri ‖ possunt ‖ ? P 26.
fero: quae (peccata) ille (Zeno) veri investigandi cupidus nullo modo ferre potuerit; F IV, 20.
habeo: recte .. facta et peccata non habentur communia; F III, 69.
metior: nec .. peccata rerum eventis, sed vitiis hominum metienda sunt; P 20.
pono: prave (facta), id est peccata, in malis (actionibus) ponens; A I, 37.
2. insimulo: quod ... peccati ... se insimulant, quod dolere intermiserint; T III, 64.
paenitet: eos .., qui secus, quam decuit, vixerunt, peccatorum suorum tum maxume paenitet; D I, 63.

3. exsto: si in ea (domo, re publica) nec recte factis praemia extent ulla nec supplicia peccatis; N III, 85.
indulgeo: obsequium multo molestius, quod peccatis indulgens praecipitem amicum ferri sinit; Lae 89.
sum: nos in vita, non quae cuique peccato poena sit, sed quantum cuique liceat, spectare debemus; P 25.

4. avoco a: vim habere ad recte facta vocandi et a peccatis avocandi; L II, 9.
incido in: in Aristonea vitia || et peccata || incidemus et peccata; F IV, 40.
loco inter: inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam; A I, 37.

III. conscientia: cum cupiditatis dominatus excessit et alius est dominus exortus ex conscientia peccatorum, timor; P 40.
correctio: vitiorum peccatorumque nostrorum omnis a philosophia petenda correctio est; T V, 5.
excusatio: nulla est .. excusatio peccati, si amici causa peccaveris; Lae 37.
impunitas: inpunitas .. peccatorum data videtur eis, qui ignominiam et infamiam ferunt sine dolore; T IV, 45.
laudatrix: illa ... plerumque peccatorum vitiorumque laudatrix, fama popularis; T III, 4.
licentia: qui existumant lubidinum peccatorumque omnium patere in amicitia licentiam; Lae 83.
multitudo: multitudine peccatorum praestat; P 25.

IV, 1. nocere: plus .. exemplo quam peccato (vitiosi principes) nocent; L III, 32.
2. in: turpis .. excusatio est ... cum in ceteris peccatis, tum si quis contra rem publicam se amici causa fecisse fateatur; Lae 40.

pecco, fehlen, sündigen, versehen, sich vergehen: I. **absolut:** 1, a. delectat: ut hoc ipsum eum delectaret, peccare || [peccare] ||, etiamsi causa non esset; O II, 84.
est: numquam .. est utile peccare, quia semper est turpe; O III, 64. ipsum .. illud peccare, quoquo verteris, unum est; P 20. peccavit .. (lubido) nihilo minus, siquidem est peccare tamquam transire lineas; P 20.
b. auctoritas: videtur .. (oratio) auctoritatem adferre peccandi; N III, 85.
causa: cum omnino nulla sit causa peccandi; F I, 52. cum permagna praemia sunt, est causa peccandi; O III, 79.
genus: quod genus peccandi vitandum est etiam in rebus urbanis; O I, 84.
libido: tanta in eo peccandi libido fuit, ut ..; O II, 84.

2, a. unpersönlich: in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76. quasi nihil inter res quoque ipsas, in quibus peccatur, intersit! F IV, 77. in quibus si peccetur distortione et depravatione quadam ac motu statuve deformi; F V, 35. ut, quem ad modum ratione recte fiat, sic ratione peccetur; N III, 69. utilitatis specie in re publica saepissime peccatur; O III, 46. in quibus (exemplis) peccari volgus hominum fortasse non putet; O III, 73. in quo peccatur, id potest aliud alio maius esse aut minus; P 20. quoniam in eo est peccatum, si non licuit, quod semper unum et idem est; P 20. illud .. interest, quod in servo necando, si id fit iniuria, semel peccatur, in patris ..; P 25. cum, quicquid peccetur || peccatur ||, perturbatione peccetur rationis atque ordinis, perturbata autem semel ratione et ordine nihil possit addi, quo magis peccari posse videatur; P 26.
b. alqs: neque peccare quemquam nisi adsensione; A II, 39. si Polemoneus (sapiens est), peccat Stoicus rei falsae adsentiens; A II, 132. in iis rebus peccant, cum, e quibus haec efficiantur, ignorant; F I, 55. in hoc eodem peccat Hieronymus; F II, 32. alium magis alio vel peccare vel recte facere; F III, 48. nec ulla in re peccare posset; F V, 41. ut ... hoc turpior sit, quod in eo ipso peccet, cuius profitetur || profiteatur || scientiam, sic philosophus in vitae ratione peccans hoc turpior est, quod ..; T II, 12. etsi peccare nemini licet; T V, 55. is, etiam cum peccet, tamen existumandus sit habere vim divinandi; D II, 108. quod ... primum in eo peccant, quod iniuriosi sunt in proximos; O I, 44. nulla est .. excusatio peccati, si amici causa peccaveris; Lae 37. peccasse .. se non anguntur, obiurgari moleste ferunt; Lae 90. peccare certe licet nemini; P 20. in vita tu ... in syllaba te peccasse dices? P 26. f. gubernator.
amicus: ut (boni) ab amicis in magna aliqua re publica || re, al. || peccantibus non discedant; Lae 42. necesse erit cupere et optare, ut quam saepissime peccet amicus; Lae 59.
coniectura: non deorum natura, sed hominum coniectura peccavit; N II, 12.
di: hi .. ipsi di poëtici ... peccasse in beneficio putarentur; N III, 77.
gubernator: ut ... gubernator aeque peccat, si palearum navem evertit et si auri, item aeque peccat, qui parentem et qui servum iniuria verberat; F IV, 76.
homines: si (homines) senserint ... aeque peccare se, si privatis ac si magistratibus manus adferant; P 23.
immortalitas: est .. unus dies bene et ex praeceptis tuis actus peccanti immortalitati anteponendus; T V, 5.
libido: f. I, 1, a. est; P 20.
natura: f. coniectura.
oculi: „si,“ inquit (Cratippus), „|| cum || aliquando oculi peccent, tamen ... inest in iis vis videndi“; D II, 108.
philosophus: f. alqs; T II, 12.
principes: nec .. tantum mali est peccare principes ... quantum illud, quod ..; L III, 31.
rex: peccavit .. (rex), pace vel Quirini vel Romuli dixerim; O III, 41.
sapiens: ut diceret opinaturum, id est peccaturum, esse sapientem; A II, 59. nihilo plus sibi licere putet (sapiens) peccare, quam si (anulum) non haberet || [peccare ... haberet] ||; O III, 38.
senatus: peccante senatu ⟨quod fit ambitione saepissime⟩ nullo magistratu adiuvante; L III, 40.
II. alqd: si in re ipsa nihil peccatur a superioribus; F IV, 58. quae peccentur in his rebus; F IV, 77. Empedocles .. multa alia peccans in deorum opinione turpissume labitur; N I, 29. Xenophon paucioribus verbis eadem fere peccat; N I, 31. quo magis cavendum est, ne quid in eo genere peccetur; O I, 26. quo in genere etiam in re publica multa peccantur; O I, 33. quid in eo peccatum sit; O I, 147. quod ... in patris vita violanda multa peccantur; P 25. f. I, 2, a. P 26.

pectus, Brust, Herz, Sinn: I, 1. furit: »multa .. per terras vates oracla furenti pectore fundebant tristis minitantia casus«; D I, 18.
2. Ausruf: »o pectora, o terga, o lacertorum tori!« T II, 22.
II, 1. aperio: in qua (amicitia) nisi, ut dicitur, apertum pectus videas tuumque ostendas; Lae 97.
gero: »vide ne, quem tu esse hebetem deputes

aeque ac pecus, is sapientia munitum pectus egregie || egregium || gerat»; D I, 45.
infusco: »barba paedore horrida || atque || intonsa infuscat pectus inluvie scabrum;« T III, 26.
munio: s. gero.
ostendo: ostendit pedes et pectus; F V, 94. s. aperio.
teneo: „pectora diu tenet desiderium," sicut ait Ennius, „post optimi regis obitum"; R I, 64.
video: s. aperio.
urgueo: »(Anguitenens) oculos urguet pedibus pectusque Nepai«; N II, 109.
2. anhelo de: »gelidum valido de pectore frigus anhelans ... Capricornus«; N II, 112.
arceo a: »vinclis constrictus Iovis arcere nequeo diram volucrem a pectore«; T II, 24.
cano de: »saepe etiam pertriste canit de pectore carmen ... acredula«; D I, 14.
depello de: depulso .. de pectore et in omne corpus diviso ... cibo; D II, 57.
figo in: »quae (cura) nunc te coquit et versat in pectore fixa«; C 1.
infigo in: cum ... gladium .. hosti in pectus infixerit; T IV, 50.
loco in: quas (partes Plato) *suis* locis, iram in pectore, cupiditatem subter praecordia, locavit; T I, 20.
III. artes: »qui ... in .. Academia umbrifera nitidoque Lyceo fuderunt claras fecundi pectoris artis«; D I, 22.
orsus: »auguris ut nostri Calchantis fata queamus scire ratosne habeant an vanos pectoris orsus«; D II, 63.
percussiones: ex hac opinione sunt illa ... genera lugendi, ... pectoris, feminum, capitis percussiones; T III, 62.
IV, 1. amari: ubi illa sancta amicitia, si non ipse amicus per se amatur toto pectore, ut dicitur? L I, 49.
cogitare: plurimum proficit toto pectore, ut dicitur, cogitare, quam id honestum sit; T II, 58.
fundere: s. I, 1.
satiari: »variis avido satiatus pectore musis«; F V, 49.
tremere: ut ipsum Hectorem ... toto pectore trementem provocasse ad pugnam paeniteret; T IV, 49.
2. sub: »virum medium serpens sub pectora cingit«; N II, 109.

peculator, Kassendieb: neque .. de sicariis, veneficis, testamentariis, furibus, peculatoribus hoc loco disserendum est; O III, 73.

peculatus, Unterschleif: I. nascuntur: hinc furta, peculatus, expilationes direptionesque sociorum et civium (nascuntur); O III, 36.
quaestiones: repete ... haec cotidiana, sicae, veneni, peculatus ... quaestiones; N III, 74.

peculium, Vermögen: an eorum servitus dubia est, qui cupiditate peculii nullam condicionem recusant durissimae servitutis? P 39.

pecunia, Geld, Geldsumme, Vermögen: I. **absolut:** 1. continet: s. est; F III, 49.
efficit: alia ob eam rem praeposita dicentur, quod ex se aliquid efficiant, ut pecunia; F III, 56.
eget: ego vero .. malo virum, qui pecunia egeat, quam pecuniam, quae viro; O II, 71.
est: est .. (pecunia) effectrix multarum ... voluptatum; F II, 55. ad quas (artes) esse dux pecunia potest, continere autem non potest; F III, 49. putat aliquis esse voluptatem bonum, alius autem pecuniam || [putat ... pecuniam] ||; T IV, 60. quae erat pecunia temporibus illis, Athenis praesertim, maxuma; T V, 91. melius esse aliquid ...; pecuniamne igitur an honores? L I, 52. ut nuper M. Crassus negabat ullam satis magnam pecuniam esse ei, qui ..; O I, 25. numquam hercule ego neque pecunias istorum neque tecta magnifica ... in bonis rebus ... esse duxi; P 6. est .. (mea pecunia) ad volgi opinionem mediocris, ad tuam nulla, ad meam modica; P 47.
movet: quidam .., quos parva (pecunia) movere non potuit, cognoscuntur in magna; Lae 63.
potest: s. est; F III, 49. movet.
suppeditat: quae (pecunia) perpetuos sumptus suppeditet; O II, 42.
venit: ut ... iis essent || est || ea (sacra) adiuncta, ad quos eiusdem (patris familias) morte pecunia venerit || [ut ... venerit] ||; L II, 48.
2. sum: non esse cupidum pecunia est, non esse emacem vectigal est; P 51.
II. **nach Verben:** 1. accipio: ut pecuniam accipere mallent, possessionibus cederent; O II, 82. quas civitates L. Sulla pecunia accepta ex senatus consulto liberavisset; O III, 87.
adfero: quam (pecuniam) cum Sicyonem attulisset; O II, 82.
adimo: quae (concordia) esse non potest, cum aliis adimuntur, aliis condonantur pecuniae; O II, 78.
aequo: si .. pecunias aequari non placet; R I, 49.
aestimo: magni .. aestimabat pecuniam non modo non contra leges, sed etiam legibus partam; F II, 55. utrum tandem pluris aestimemus pecuniam Pyrrhi, quam Fabricio dabat, an continentiam Fabrici, qui illam pecuniam repudiabat? P 48.
augeo: s. quaero; O II, 87. — capio: s. **capio,** III. pecuniam (5 St.) B. I, S. 379, b.
censeo: »censores populi aevitates, suboles, familias pecuniasque censento«; L III, 7.
commemoro: quae est ista in commemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio? P 42.
concupisco: cum est concupita pecunia nec adhibita continuo ratio; T IV, 24.
condono: qui ... pecunias creditas debitoribus condonandas putant; O II, 78. s. adimo.
confero: nihil (est) honestius ... quam pecuniam, ... si habeas, ad beneficentiam liberalitatemque conferre; O I, 68. nisi forte eam pecuniam in rei publicae magnum aliquod tempus contulerit; O III, 93.
conicio: quod (Pericles) tantam pecuniam in praeclara illa propylaea coniecerit; O II, 60.
conloco: s. quaero; O II, 42. 87.
contemno: s. **contemno,** II. pecuniam (4 St.) B. I, S. 524, b.
credo: maxime in pecuniis creditis occultat suum gaudium; O II, 79. s. condono.
curo: cur pecuniam magnopere desideret vel potius cur curet omnino? T V, 89.
custodio: »domi pecuniam publicam custodiunto«; L III, 6.
debeo: ut ea pecunia ex stipulatione debeatur, sitque ea non *; L II, 53. si qui ei, qui mortuus sit, pecuniam debuerit neminique || nemini || eam solverit; L II, 49.
depono: Alexander in Cilicia deposuisse apud Solensis in delubro pecuniam dicitur; L II, 41. qui apud te pecuniam deposuerit; O III, 95.
depromo: altera (pecunia) ex arca, altera (opera) ex virtute depromitur; O II, 52.
desidero: s. curo.
do: ut ... neque iis (civitatibus) pecuniam, quam pro libertate dederant, redderemus; O III, 87. s. aestimo; P 48.

duco: paratiorem me ... fore, si illam (pecuniam) in rebus praepositis quam si in bonis duxero; F IV, 72. an Scythes Anacharsis potuit pro nihilo pecuniam ducere? T V, 90.

exigo: (Dionysium) ferunt ... exacta .. pecunia edixisse, ut ..; N III, 84. si ... ea .. pecunia non minor esset facta cum superiore exactione, quam heredibus omnibus esset relicta, qui eam pecuniam exegisset, solum sine coheredibus sacris alligari; L II, 51.

facio: etiam philosophum, si ei commodum esset, pecuniam facere posse; D I, 111. ſ. exigo; L II, 51.

habeo: ſ. **habeo,** III. pecuniam (4 St.) B. II, S. 128, a.

inveho: Paulus tantum in aerarium pecuniae invexit, ut unius inperatoris praeda finem attulerit tributorum; O II, 76.

lego: quod eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 51. ut ... eodem loco res sit, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 53.

libero: inventa est ratio, cur pecunia sacrorum molestia liberaretur; L II, 53.

malo: ſ. I, 1. eget.

pario: ſ. aestimo; F II, 55.

partio: »censores ... pecunias, aevitatis, ordines partiunto«; L III, 7.

praefero: sin ‖ sin vero ‖ erunt aliqui reperti, qui pecuniam praeferre amicitiae sordidum existiment; Lae 63.

profundo: qui non modo pecuniam, sed etiam vitam profundere pro patria parati essent; O I, 84. qui ... ludorum venationumque apparatu pecunias profundunt in eas res, quarum ..; O II, 55.

quaero: quae .. (pecunia) vel cum periculo est quaerenda vobis; F II, 55. ut pecuniae non quaerendae solum ratio est, verum etiam collocandae, ... sic ..; O II, 42. de quaerenda, de collocanda pecunia, ⟨vellem ‖ pecunia ‖ etiam de utenda ‖ augenda ‖⟩ commodius a quibusdam optumis viris ... disputatur; O II, 87. tot dotes magnam quaerunt pecuniam; P 44.

reddo: pecuniam qui habeat, non redidisse, qui reddiderit, non habere; O II, 69. ſ. do.

repeto: nondum centum et decem anni sunt, cum de pecuniis repetundis a L. Pisone lata lex est; O II, 75.

repudio: ſ. aestimo; P 48. — solvo: ſ. debeo; L II, 49. — utor: ſ. quaero; O II, 87.

2. sum: haec profecto, quae sunt summarum virtutum, pluris aestimanda sunt quam illa, quae sunt pecuniae; P 48.

3. adicio: teruncium adicere Croesi pecuniae; F IV, 29.

servio: (nos) alios gloriae servire, alios pecuniae; T V, 9.

studeo: frustra se aut pecuniae studuisse aut imperiis; F I, 60.

4. egeo: vos hesterna .. cenula non intellexistis me pecunia non egere? T V, 91. ſ. I, 1. eget.

opus est: opus esse ad eam rem constituendam pecunia; O II, 82. filiam quis habet, pecunia est opus; duas, maiore; pluris, maiore etiam; P 44.

utor: quem ad modum utendum (sit) pecunia, quem ad modum honore; D II, 11.

5. coniungo cum: quod pontifices cum pecunia sacra coniungi volunt; L II, 50. sacra cum pecunia pontificum auctoritate, nulla lege coniuncta sunt; L II, 52.

repeto de: repete superiora, Tubuli de pecunia capta ob rem iudicandam; N III, 74.

sequor de: sequitur de captis pecuniis; L III, 46.

III. **nach Adjectiven:** 1. cupidus: videre licet ... alios (philosophos) pecuniae cupidos; T II, 12.

2. contentus: (animus) satiatus est aut contentus etiam pecunia; P 43.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: ſ. II, 1. inveho.

amplificatio: si .. extis pecuniae mihi amplificatio ostenditur; D II, 33.

aviditas: sin autem propter aviditatem pecuniae nullum quaestum turpem putas; P 43.

cupiditas: qui pecuniae cupiditate ... feruntur; T III, 4. quae res pecuniae cupiditatem adferunt; T V, 89. in iis pecuniae cupiditas spectat ad opes; O I, 25. quibus rebus effectum est, ut infinita pecuniae cupiditas esset; O I, 25. pecuniae fugienda cupiditas; O I, 68. pestem .. nullam maiorem esse amicitiis quam in plerisque pecuniae cupiditatem; Lae 34.

curatio: duo praeterita .. esse ..., valetudinis curationem et pecuniae; O II, 86.

domini: qui (populi) domini sint ... capitis unius cuiusque, pecuniae; R I, 48.

effusiones: qui has pecuniarum effusiones non admiremur; O II, 56.

fructus: cuius (pecuniae) fructibus exercitum alere non posset; O I, 25. posse .. liberalitate uti non spoliantem se patrimonio nimirum est pecuniae fructus maximus; O II, 64.

indigentia: ut ... indigentia rerum ipsarum sit ‖ est ‖, ut honorum, ut pecuniae; T IV, 21.

membra: qui (maiores nostri) haec inbecilla et commutabilia [pecuniae membra] verbo „bona“ putaverunt appellanda; P 7.

modus: in quibusdam neque pecuniae modus est neque honoris neque ..; F I, 51. si pecuniae modus statuendus fuit feminis; R III, 17. non aestimatione census, verum victu atque cultu terminatur pecuniae modus; P 50.

pars: aut si maiorem partem pecuniae capiat, aut, si maior pars pecuniae legata est ‖ [si ... legata est] ‖, si inde quippiam ceperit; L II, 49.

translatio: L. Sullae, C. Caesaris pecuniarum translatio a iustis dominis ad alienos non debet liberalis videri; O I, 43.

usura: ea (natura) .. dedit usuram vitae tamquam pecuniae nulla praestituta die; T I, 93.

utilitas: quid ad utilitatem tantae pecuniae? F II, 85.

2. opinatio de: est .. avaritia opinatio vehemens de pecunia, quasi valde expetenda sit; T IV, 26.

V. **Umstand:** 1. adiuvari: a rege opulento vir summus facile impetravit, ut grandi pecunia adiuvaretur; O II, 82.

corrumpere: non intellego, cur, qui ea pecunia corruperit, poena dignus sit, qui eloquentia, laudem etiam ferat; R V, 11. quod pecunia corrumpere pudentem ‖ prudentem ‖ nemo potest, dicendo potest; R V, 11. ut eos tibi fideles putares fore, quos pecunia corrupisses; O II, 53.

emere: ut emas mea pecunia fundum; O II, 84.

fieri: aut opera benigne fit indigentibus aut pecunia; O II, 52. cum id parva pecunia fieri posset; O III, 114.

liberare: quod ... obaeratos .. pecunia sua liberavisset; R II, 38. ſ. II, 1. accipio; O III, 87.

moveri: maxime .. admirantur eum, qui pecunia non movetur; O II, 38.

multari: posteaquam (Deiotarus rex) a Caesare tetrarchia et regno pecuniaque multatus est; D I, 27.

pari: cum pecunia voluptates pariantur plurimae; F II, 56.

parari: quid stultius quam ... cetera parare, quae parantur pecunia, equos, famulos? Lae 55.

percipere: eundem non *modo* mediocri pecunia, sed etiam tenui percipere possumus; fr V, 92.

ponderari: quae familiarum vetustatibus aut pecuniis ponderantur; R I, 47.
superior: quod ... voluptatibus erant inferiores nec pecuniis ferme superiores; R II, 59.
temptari: cum, quod virtute effici debet, id temptatur pecunia; O II, 22.
2. cum: fugisse (Demaratus) cum magna pecunia dicitur; R II, 34.
in: quidam saepe in parva pecunia perspiciuntur quam sint leves; Lae 63. s. I, 1. movet. II, 1. credo.
VI. Lücke: qui videt ... † intercidas pecuniarum in coitionibus candidatorum; P 46.

pecuniosus, reich, bemittelt: alqs: ex quo pecuniosi et locupletes vocabantur; R II, 16.
rei: qui (videt) nocentes et pecuniosos reos eodem te actore corruptelam iudicii molientes; P 46.

pecus (-oris), Vieh: I. est: »quem tu esse hebetem deputes aeque ac pecus«; D I, 45.
II, 1. amitto: neque ... bona perdidisse dicam, si quis pecus aut supellectilem amiserit; P 8.
appello: »visust in somnis pastor ad me appellere pecus lanigerum eximia pulchritudine«; D I, 44.
2. sum in: quod tum erat res in pecore et locorum possessionibus; R II, 16.
III. communis: voluptatem .. illam Epicuri solis inter se pecoribus esse communem, in quorum societatem et hominem et sapientem trudere nefas esse; A fr 20 (Z. 18).
IV. fetus: quod *ad* tempus ut ... serventur fetus .. pecorum; L II, 29. — societas: s. III.

pecus (-udis, pecuda s. II, 3. adhibeo in), Vieh, Tier: I. appellant: quam etiam pecudes, si loqui possent, appellarent voluptatem; F II, 18.
est: multae et pecudes et stirpes sunt, quae sine procuratione hominum salvae esse non possunt; N II, 130. quod (pecus) erat ad vescendum hominibus apta; N II, 160.
loquuntur: s. appellant.
oritur: ut tardam aliquam et languidam pecudem ad pastum ... hoc divinum animal ortum esse voluerunt; F II, 40.
possunt: s. appellant, est; N II, 130.
putiscit: animum illi pecudi datum pro sale, ne putisceret; F V, 38.
ohne Verb: expertes rationis equi, boves, reliquae pecudes, [apes], quarum opere || opera || efficitur aliquid ad usum hominum; O II, 11.
II, 1. appello: aedificia et pecudes ... qui bona nec putare nec appellare soleat; R I, 37.
comprehendo: sicut homines hoc mundo et pecudes ... conprehenduntur; Ti 11.
copulo: si cum honestate voluptatem tamquam cum homine pecudem copulavissent; O III, 119.
diligo: plerique ... amicos tamquam pecudes eos potissimum diligunt, ex quibus sperant se maxumum fructum esse capturos; Lae 79.
procreo: pecudes ... partim esse ad usum hominum, partim ad fructum, partim ad vescendum procreatas; L I, 25.
puto: s. appello.
2. antecedo: quantum natura hominis pecudibus reliquisque beluis antecedat; O I, 105.
do: s. I. putiscit.
3. adhibeo in: cum adhibent in pecuda pastores; R IV, 1.
intersum inter: quid .. interest motu animi sublato ... inter hominem et truncum? Lae 48.
nascor ex: si quando aliqua portentosa aut ex pecude aut ex homine nata dicuntur; D II, 60.
III. clarus inter: »agnum inter pecudes aurea clarum coma«; N III, 68.
IV. aestimatio: levis aestumatio pecudum in multa lege C. Iulii P. Papirii consulum constituta est; R II, 60.
bonum: pecudis .. et hominis idem bonum esse censent; A I, 6. nec ... summum pecudis bonum et hominis idem mihi videri potest; F II, 111.
conceptus: quaedam (invisitata) .. ex hominum pecudumve conceptu et satu (oriebantur); D I, 93.
exta: si omnium pecudum exta eodem tempore in eundum habitum se ... converterent; D II, 30.
figurae: in suis moribus simillimas figuras pecudum et ferarum transferetur; Ti 45.
genus: quam salutares (natura dedit) non modo hominum, sed etiam pecudum generi ... ventos Etesias! N II, 131. modo ne sit ex pecudum genere; O I, 105.
greges: prata et arva et pecudum greges diliguntur isto modo; N II, 122.
iecur: si eadem hora aliae pecudis iecur nitidum atque plenum est, aliae horridum; D II, 30.
motus: virtus ... pecudum illos motus esse dicit, hominem iungit deo; A II, 139.
multitudo: cum videmus ... multitudinem pecudum partim ad vescendum, partim ad cultus agrorum, partim ad vehendum, partim ad corpora vestienda; T I, 69.
opus, opera: s. I. ohne Verb.
pastus: qui pecudum pastus! N II, 99. cernes ... pecudum pastus; N II, 161. quod (Arabes, Phryges, Cilices) pastu pecudum maxume utuntur; D I, 94. res rusticae laetae sunt ... pecudum pastu, apium examinibus; C 54.
portenta: quae (causa) terreret animos ... praeter naturam hominum pecudumque portentis; N II, 14.
ritus: qui pecudum ritu ad voluptatem omnia referunt; Lae 22.
satus: s. conceptus.
scientia: neque condendi ac reponendi (fructus) ulla pecudum scientia est; N II, 156.
vox: quae .. mihi vox pecudum videtur esse, non hominum; P 14.
V, 1. abl. comp.: qua pecude ... nihil genuit natura fecundius; N II, 160.
2. in: ut in pecude ... videmus naturam suo quodam itinere ad ultimum pervenire, ... sic ..; N II, 35.

pedalis, einen Fuß breit: sol: quantulus (sol) nobis videtur! mihi quidem quasi pedalis; A II, 82. huic (Epicuro sol) pedalis fortasse (videtur); F I, 20.

pedes, Fußsoldat: auxilia: ut eo tueri ... magna equitum ac peditum auxilia possis; P 45.
discriptio: cum ... equitum peditumque discriptio ... divinitus esset constituta; T IV, 1.
proles: »censores ... equitum peditumque prolem discribunto || descr. ||«; L III, 7.

pedester, zu Fuß, zu Lande: copiae: tantis classibus tantisque equestribus et pedestribus copiis; F II, 112. Xerxes ... non equitatu, non pedestribus copiis, non navium multitudine ... contentus; T V, 20.
pugnae: ut pedestres navalesve pugnas ... recordentur; C 13.

pedetemptim, allmählich, Schritt für Schritt: facio: sensim erit pedetemptimque (mutatio) facienda; O I, 120.
progredior: sensim .. et pedetemptim progrediens extenuatur dolor; T III, 54.
elliptisch: »pedetemptim .. et sedato nisu«; T II, 48.

peiero (periuro), einen Meineid schwören: I. unpersönlich: non .. falsum iurare periurare est, sed quod EX ANIMI TUI SENTENTIA iuraris, sicut verbis concipitur more nostro, id non facere periurium est; O III, 108.

II. alqs: [quoad quisque eorum vixit, qui || quia || peierassent]; O I, 40.

pelagus, Meer: »moles ... pelagus respergit, reflat«; N II, 89.

pelicatus, Konkubinat: ab ea (coniuge) est .. ipsa propter pelicatus || pael. || suspicionem (Alexander Pheraeus) interfectus; O II, 25.

pellis, Fell, Zelt: I. inauro, peto: »Argo, quia Argivi in ea delecti || dilecti || viri vecti petebant pellem inauratam arietis«; T I, 45.

II. Sospita cum: quam (Sospitam) tu numquam ... vides nisi cum pelle caprina; N I, 82.

III. sub: ut non multum imperatori sub ipsis pellibus otii relinquatur; A II, 4.

pello, stoßen, schlagen, treffen, berühren, Eindruck machen, erregen, verdrängen, vertreiben, abbringen, abwenden: I. status: vgl. II. animum.

II. alqm: quem ad modum primo || primum, prima || visa nos pellerent, deinde adpetitio ab his pulsa sequeretur; A II, 30. quod tu ... de .. eo nulla ratione neque pelli neque moveri potes; A II, 141. num .., cum aut muros Babylonis aut Homeri faciem cogito, imago illorum me aliqua pellit? D II, 139. pulso Tarquinio; R II, 52. pulsus a delubris is, qui illa servarat; L II, 42. si nos multitudinis furentis inflammata invidia pepulisset; L III, 26. pulsus ego civitate non sum; P 28. f. **patria,** II, 3. pello (4 St.) S. 32, a.

alqd: ut ea teneat, quae secundum naturam sint, pellatque contraria; F III, 20. f. cylindrum.

adsensionem: ea (adsensio) ... extrinsecus pulsa ... suapte vi ... movebitur; Fa 43.

aëra: grues ... trianguli efficere formam; eius autem summo angulo aër ab iis || [ab iis] || adversus pellitur; N II, 125. ignis .. et aër omni pulsu facillime pellitur; N III, 31.

animum: nec ullum habet ictum, quo pellat animum, status hic non dolendi ... . at ille pellit, qui permulcet sensum voluptate; F II, 32. f. **animus,** II, 1. pello (4 St.) B. I, S. 189, a.

appetitionem: f. alqm; A II, 30.

atomum: non .. atomus ab atomo pulsa declinat. nam qui potest pelli alia ab alia? Fa 22.

bonos: quanti .. ista civitas aestimanda est, ex qua boni sapientesque pelluntur? T V, 109.

calorem: quod pellat atque moveat calorem eum; N II, 31. ut tectis saepti frigora caloresque pellamus; N II, 151.

consilium: si consilio pulso libidines ... iracundiaeve tenerent omnia; R I, 60.

corpora: (corpora) pellere se ipsa et agitari inter se concursu fortasse possent; N I, 110.

cylindrum: quae (cylindrus, turbo) moveri incipere nisi pulsa non possunt; Fa 42.

errorem: omnis .. talis a philosophia pellatur error, ut ..; N III, 64.

frigora: f. calorem; N II, 151.

genus: hoc .. deliberantium genus pellatur e medio; O III, 37. quod (genus motus) in anticam partem a conversione eiusdem et similis pelleretur; Ti 36.

ignem: f. aëra; N III, 31.

ineptias: pellantur .. istae ineptiae paene aniles, ante tempus mori miserum esse; T I, 93.

invidiam: quo illi (patres) a se invidiam interitus Romuli pellerent; R II, 20.

maestitiam: sapientia .. est una, quae maestitiam pellat ex animis; F I, 43.

magistratus: ferro pulsis magistratibus; P 27.

mentem: visa .. ista cum acriter mentem sensumve pepulerunt; A II, 66.

metum: ut pellatur mortis et religionis metus; F IV, 11. metus omnis a vi atque ira deorum pulsus esset; N I, 45.

naturam: neque sensum omnino (esse posse), quo non ipsa natura pulsa sentiret; N I, 26.

nervos: nervos in fidibus aliis pulsis resonare alios; D II, 33.

possessores: ut possessores pellantur suis sedibus; O II, 78.

pueros: videmusne, ... ut (pueri) pulsi recurrant? F V, 48.

sapientes: f. bonos.

sensum: prius quam sensus ab iis || his || (vocibus) pulsus esset; N II, 144. f. mentem.

sonos: cum (lingua sonos) et ad dentes et ad alias partes pellit oris; N II, 149.

suspicionem: ut avaritiae pellatur etiam minima suspicio; O II, 75.

timores: (philosophia) cupiditatibus liberat, pellit timores; T II, 11.

turbinem: f. cylindrum.

viros: qui (viri) illa urbe pulsi; L III, 26.

vim: quibus (tectis) .. frigorum vis pelleretur; O II, 13.

undam: eius (maris) unda cum est pulsa remis, purpurascit; A fr 7.

penarius, für Vorräte bestimmt: semper .. boni assiduique domini referta cella vinaria, olearia, etiam penaria est; C 56.

penates, Hausgötter: I. absunt, al.: II, 1. voco: nec longe absunt ab hac vi di Penates sive a penu ducto nomine ... sive ab eo, quod penitus insident; ex quo etiam „penetrales" a poëtis vocantur; N II, 68.

2. iuro per: iurarem per Iovem deosque penates me .. ardere studio veri reperiendi; A II, 65.

III. sedes: discripta || descr. || ratio est ... sanctis penatium deorum Larumque familiarium sedibus; R V, 7.

pendeo, hangen, schweben, ungewiß, unentschlossen sein, beruhen, abhängen: alqs: quodsi exspectando et desiderando pendemus animis || animi ||; T I, 96. »ipse ... latere pendens«; T I, 107. ille „latere pendens"; T I, 107. qui ex errore imperitae multitudinis pendet; O I, 65. f. **animus,** II, 2. pendeo (3 St.) B. I, S. 190, a.

alqd: cui viro .. ex se ipso apta sunt omnia ... nec ... pendere ex alterius eventis || [ex alt. ev.] || et errare coguntur; T V, 36. videtis .. omnia pendere ex uno illo, quod ..; L II, 50.

cogitatio: cui spes omnis et ratio et cogitatio pendet ex fortuna; P 17.

ovum: somniasse se ovum pendere ex fascea lecti sui cubicularis; D II, 134.

rationes: non quaero rationes eas, quae ex coniectura pendent; A II, 116. f. cogitatio.

sapiens: neque (sapiens) pendet ex futuris, sed exspectat illa; F I, 62.

saxa: »advenio Acherunte ... per speluncas saxis structas asperis, pendentibus«; T I, 37.

spes: f. cogitatio.

terra: terra penitusne defixa sit et quasi radicibus suis haereat an media pendeat; A II, 122.

virtus: quae (virtus) si extrinsecus religata pendeat; T III, 37.

vita: quid turpius quam sapientis vitam ex insipientium sermone pendere? F II, 50.

Fragment: altera est nexa cum superiore et inde apta atque || apteque, al. || pendens; fr V, 52.

pendo, zahlen, erleiden: poenas: has .. poenas pendens (Prometheus) adfixus ad Caucasum; T II, 23. illos conservari melius fuit quam poenas sceleris Varium pendere; N III, 81.

penes, bei, im Besitz: sum: quae qui convenit penes deos esse negare? N II, 79. quare || omnibus. || cum penes unum est omnium summa rerum, regem illum unum vocamus .... cum autem est penes delectos, tum illa civitas optimatium arbitrio regi dicitur; R I, 42. gravioribus .. bellis etiam sine collega omne imperium nostri penes singulos esse voluerunt; R I, 63. quos penes (γέροντας) summam consilii voluit esse; R II, 50. in hoc statu rei publicae ... erat penes principes tota res publica; R II, 62.

penetralis, innere: s. **penates,** I.

penetro, eindringen, durchziehen, durchdringen: I. acies: ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae penetrare in caelum, terram intrare possit; A III, 122.
animus: cum (animus) ad sui simile penetravit; T I, 43. cum Romuli animus haec ipsa in templa penetravit; R VI, 24.
Argo: per quas (angustias) penetravit ea, quae est nominata »Argo«; T I, 45.
astra: quae (astra) per caelum penetrantia solstitiali se et brumali revocatione converterent; Ti 34.
draco: »vidimus ... draconem terribilem, Iovis ut pulsu penetraret ab ara«; D II, 63.
ratio: hominum ratio non in caelum usque penetravit? N II, 153.
II. caelum: necesse est (animus) ita feratur, ut penetret et dividat omne caelum hoc; T I, 43.
Halyn: »Croesus Halyn penetrans magnam pervertet opum vim«; D II, 115.

penitus, tief, gänzlich, völlig, ganz und gar: abdo: qui (Epicurus) res occultas et penitus abditas ... viderit animo; N I, 49. nos aeris, argenti, auri venas penitus abditas invenimus; N II, 151. nec „ferrum, aes, aurum, argentum" effoderetur „penitus abditum"; O II, 13.
abstrudo: naturam accusa, quae in profundo veritatem, ut ait Democritus, penitus abstruserit; A II, 32.
amitto: post .. Sullae victoriam (hanc consuetudinem et disciplinam) penitus amisimus; O II, 27. rem .. publicam penitus amisimus; O II, 29.
commuto: materiam ipsam totam penitus commutari putant; A I, 28.
defigo: ut videamus, terra penitusne defixa sit; A II, 122.
evello: ut (haec) ... evelli penitus dicant nec posse nec opus esse; T IV, 46. quae evellenda et extrahenda penitus, non circumcidenda nec amputanda sunt; T IV, 57.
everto: virtutem penitus everteris; F III, 10. »Triton fuscina evertens specus subter radices penitus undanti in freto«; N II, 89.
extraho: s. evello; T IV, 57.
haurio: neque a duodecim tabulis, ... sed penitus ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17.
implico: s. insideo; L I, 47.
inhaeresco: qui (poëtae) ... inhaerescunt penitus in mentibus; T III, 3.
insero: opinationem ... inhaerentem et penitus insitam; T IV, 26. opinionem ... inhaerentem et penitus insitam; T IV, 26. opinatio ... inhaerens et penitus insita; T IV, 26. ea .. (opinio) inhaerens et penitus insita; T IV, 27.
insideo: sive a penu ducto nomine ... sive ab eo, quod (Penates) penitus insident; N II, 68. quae penitus in omni sensu inplicata insidet, imitatrix boni, voluptas; L I, 47.
percipio: et perceptas penitus et pertractatas res humanas habere; T III, 30.
perdo: ut ... non nulli patriam, plerique autem se ipsos penitus perdiderunt; F I, 49.
pervideo: penitus, quid ea (rerum natura) postulet, pervidendum (est); F V, 44.
recedo: (Aristo) deterior quam ceteri, quod penitus a natura recessit; F IV, 43.
recondo: speciem (natura) ita formavit oris, ut in ea penitus reconditos mores effingeret; L I, 26.
retento: »quae (mens divina) penitus sensus hominum vitasque retentat«; D I, 17.
tollo: utrum .. hic (Euhemerus) confirmasse videtur religionem an penitus totam sustulisse? N I, 119.
trado: tibi nos, ut antea magna ex parte, sic nunc penitus totosque tradimus; T V, 5.
tumesco: »cum (mare) subito penitusque tumescit«; D I, 13.
turgesco: »cor .. meum penitus turgescit tristibus iris«; T III, 18.
video: si penitus rerum naturam videas; F V, 21. quodsi ipsam honestatem ... penitus viderent; F V, 69. haec laetitia quam turpis sit, satis est diligenter attendentem penitus videre; T IV, 68. »haec adeo penitus cura videre sagaci«; D I, 21.
undo: vgl. everto; N II, 89.

penna, Feder (vgl. **pinna**): pennarum .. contextu corpori tegumenta (Philoctetes) faciebat; F V, 32.

penuria, Mangel: I. est: sunt ... stabiles et constantes eligendi; cuius generis est magna penuria; Lae 62.
II. interire: mores .. ipsi interierunt virorum penuria; R V, 2.

penus, Mundvorrat: sive a penu ducto nomine ⟨est enim omne, quo vescuntur homines, penus⟩ sive ab eo, quod (Penates) penitus insident; N II, 68.

per, durch, hindurch, über, über—hin, umher, während, mit, unter, vermittelst, wegen, aus, bei: I. nach Verben: advenio: »advenio Acherunte vix via alta atque ardua per speluncas saxis structas«; T I, 37.
cado: per quas (vias) cadit cibus a iecore dilapsus; N II, 137.
cerno: in ... imbecilla .. mente vis naturae quasi per caliginem cernitur; F V, 43. ut per eas (membranas) cerni posset; N II, 142.
commeo: qui (Pythagoras) censuit animum esse per naturam rerum omnem intentum et commeantem; N I, 27.
curro: quae flamma est, per quam non cucurrerint || cucurrerunt || ii, qui ..? T II, 62.
curso: cum alii malos scandant, alii per foros cursent; C 17. »fusca .. non numquam cursans per litora cornix«; D I, 14.
diffundo: eo .. modo ex his partibus et sanguis per venas in omne corpus diffunditur et spiritus per arterias; N II, 138.
dispergo: »per .. agros passim dispergit corpus«; N III, 67.

distribuo: a corde .. in totum corpus (cibus) distribuitur per venas; N II, 137.
divexo: »relliquias ... per terram sanie delibutas foede divexarier;« T I, 106.
duco: servus per circum, cum virgis caederetur, furcam ferens ductus est; D I, 55.
fero: per quod (inane) feratur atomus; Fa 47. cum duo individua per inanitatem ferantur; Fa 18.
fundo: per quam (arteriam) vox principium a mente ducens percipitur et funditur; N II, 149. superstitio fusa per gentis oppressit omnium fere animos; D II, 148. quae (natura) per omnem mundum omnia mente et ratione conficiens funditur; N II, 115. quae (disserendi ratio et scientia) per omnis partis sapientiae manat et funditur; T V, 72. »multa .. per terras vates oracla furenti pectore fundebant«; D I, 18.
influo: in quem (ventriculum cordis) sanguis a iecore per venam illam cavam influit; N II, 138.
ingredior: Olympiae per stadium ingressus esse Milo dicitur, cum humeris || umeris || sustineret bovem; C 33.
inrumpo: imagines extrinsecus in animos nostros per corpus inrumpere? A II, 125.
intendo: s. commeo.
iuro: iurarem per Iovem deosque penates me .. ardere studio veri reperiendi; A II, 65. magna mehercule laus et eo ipso, per quem iuravi, Hercule, || [Hercule] || digna! T II, 17.
labor: per quas (vias) lapsus cibus; N II, 137.
licet: per me vel stertas licet; A II, 93. hoc per me licet; A II, 106. licetne per vos nescire, quod nescio? A II, 126. licetne ⟨omitto „per Aristotelem" meo iudicio in philosophia prope singularem⟩ per ipsum Antiochum? A II, 132. an ... ne iis quidem, quae habeo, mihi per te uti licebit? T I, 67. digladientur illi per me licet; T IV, 47. si hoc non licet per Cratippum; O III, 33. quoad per leges liceat; O III, 43.
mano: qui .. aër per maria manaret, eum esse Neptunum; N I, 40. partes: s. fundo; T V, 72.
moveo: cum (atomus) per inane moveatur gravitate; Fa 24.
penetro: per quas (angustias) penetravit ea, quae est nominata »Argo«; T I, 45. quae (astra) per caelum penetrantia; Ti 34.
percipio: s. fundo; N II, 149.
pergo: quin .. ad illa spatia nostra ... pergimus ...? — nos vero, et hac quidem ad Lirem || adirem ||, si placet, per ripam et umbram; L I, 14.
perlabor: per .. eam (venam) ad cor confectus iam ... (cibus) perlabitur; N II, 137.
permano: quod quaedam animalis intellegentia per omnia ea permanet et transeat; A II, 119. sucus ... permanat ad iecur per quaedam ... vias; N II, 137.
pertineo: deus pertinens per naturam cuiusque rei, per terras Ceres, per maria Neptunus, alii per alia; N II, 71. Neptunum esse dicis animum cum intellegentia per mare pertinentem; N III, 64. s. alia. eam caloris naturam vim habere in se vitalem per omnem mundum pertinentem; N II, 24. rationem quandam per omnem naturam rerum pertinentem vi divina esse adfectam; N I, 36. s. alia.
pervenio: per quem (vitae cursum) equestri loco natus pervenirem ad honorem amplissimum; R I, 10.
rapio: qui (equi Neptunii) „per undas currus suspensos rapuisse" dicuntur; T II, 67.
rapto: »me visus homo pulcher per amoena salicta et ripas raptare locosque novos«; D I, 40.
serpo: serpit .. nescio quo modo per omnium vitas amicitia; Lae 87.
tendo: animum .. ut in eo medio (mundo deus) conlocavit, ita per totum tetendit; Ti 20.
transeo: s. permano; A II, 119.
volito: »volito vivos per ora virum«; T I, 34.
II. **nach Substantiven:** iter: (Dionysius) per agrum Leontinum iter faciens; D I, 73.
via: s. I. advenio.
III. **zum ganzen Satz gehörige Bestimmungen:** 1. **Zeit:** fatum est conexio rerum per aeternitatem se invicem tenens; Fa fr 2. ibi permultos || per multos || annos admirabili quadam laude provinciae praefuit; A II, 1. ut per biduum nemo hominem homo agnosceret; N II, 96. cum ... familiarissimi .. eius (P. Africani) ad eum frequenter per eos dies ventitaturos se esse dixissent; R I, 14. naturale (genus divinandi) ... videbatur .. animo per somnum sensibus et curis vacuo provideri; D II, 27. fuit .. divina beneficentia || beneficientia || dignius ... clariora visa dare vigilanti quam obscuriora per somnum; D II, 126. an Aesculapius ... potest nobis praescribere per somnum || somnium || curationem valetudinis, Neptunus gubernantibus non potest? D II, 123.
2. **Art und Weise, Vermittelung:** a. **Pronomina:** consequatur summas voluptates non modo parvo, sed per me nihilo, si potest; F II, 92. quae (urbs) parere populo Romano coacta per me; R VI, 11. quae ipsi per nos intellegamus; D II, 131. nos .. de iure naturae cogitare per nos atque dicere debemus; L III, 49. erit .. cognomen id tibi per te partum; R VI, 11. ut ea (patria), quae salva per te est, per te eundem sit ornata; L I, 5. si concederetur ... ista sua sponte et per se esse iucunda, per se esset et virtus et cognitio rerum ... expetenda; F I, 25. qui ... ea statuunt per se expetenda; F II, 56. summum illud hominis per se laudandum et expetendum bonum; F III, 21. et honesta expetenda per se et eodem modo turpia per se esse fugienda; F III, 38. per se (sunt praeposita), ut quidam habitus oris et vultus; F III, 56. quam (virtutis vim) tantam volunt esse, ut beatum per se efficere possit; F IV, 7. cum .. eorum utrumque per se expetendum esse dixissent, virtutes quoque utriusque eorum per se expetendas esse dicebant; F IV, 16. illa ... stulte antiquos dixisse per se esse expetenda; F IV, 20. quae (Stoici) ... per se assumenda esse dicunt; F IV, 43. maximam materiam ex rebus per se investigatis ad rerum occultarum cognitionem attulerunt; F V, 9. cum ... consilium ita faciendi per se expetendum ... sit; F V, 20. id esse et honestum et solum per se expetendum; F V, 20. quae (pars) per se expetatur; F V, 38. ut (naturae vis) progredi possit longius, per se sit tantum inchoata; F V, 43. etiam singulas eius (summi boni) partes esse per se expetendas; F V, 44. haec honesta ... suapte natura per se esse expetenda; F V, 61. honestum illud ... per se esse expetendum; F V, 64. nec rem ullam aliam per se expetendam (esse); F V, 73. omnia nostros .. invenisse per se sapientius quam Graecos; T I, 1. quae (ratio) conixa per se et progressa longius fit perfecta virtus; T II, 47. fortitudo ... satis est instructa, parata, armata per sese; T IV, 52. quae .. per se sunt falsa perspicue; N I, 30. quod .. leve per se ... est; N I, 62. quae (natura) per sese omnia gigneret; N II, 64. Themistoclem ... non in Graeciae portus per se servatos ... confugisse; R I, 5. sin per se populus interfecit ... tyrannum, ... tueri .. vult per se constitutam rem publicam; R I, 65. quod (ius) per se iustissime inventum sanxit fetiali religione; R II, 31. quod eum

(sapientem) sua sponte ac per se bonitas et iustitia delectet; R III, 26. qui omnia recta atque honesta per se expetenda duxerunt; L I, 37. nec est viri boni ... diligere, quod per se non sit diligendum; per se igitur ius est expetendum et colendum; quodsi ius, etiam iustitia; sin ea ‖ si iustitia ‖, reliquae quoque virtutes per se colendae sunt; L I, 48. per se .. (iustitia) expetitur; L I, 48. quodsi amicitia per se colenda est, societas quoque hominum et aequalitas et iustitia per se *est* expetenda; L I, 49. quae .., quom adsunt, perparva ‖ per *se* parva ‖ sunt; L I, 52. si haec non per se expetantur; O III, 118. suos .. omnes per se posse ‖ se ‖ esse ampliores (Scipio) volebat; Lae 69. pulcherrima illa ... carent amicitia per se et propter se expetita; Lae 80. quod per se sibi quisque ‖ quisque sibi ‖ carus est; Lae 80. patrem vita privare si per se scelus est; P 24. (animus) per se omnis movetur; Ti 27. ut ipsa (perspicuitas) per sese ea, quae sint, nobis, ita ut sint, indicet; A II, 45. per se .. hoc ipsum reddere in officio ponitur; F III, 59. et haec ipsa et eorum virtutes per se esse sumendas; F IV, 19. perturbatio ipsa mentis in amore foeda per se est; T IV, 75. † non ... per se ipse facile perspiciat; L II, 51. quamquam est magnum hoc per se ipsum malum; L III, 31. illud ipsum, quod honestum decorumque dicimus, quia per se nobis placet; O II, 32. quod quisque minus per se ipse posset; Lae 26. f. **ipse,** A, I, 2. per se (53 St.) B, I, 2. per se (20 St.) E, II, **c.** per se (3 St.) B. II, S. 364, a. 367, a. 369, a. — per eosdem .., si quid importetur nobis incommodi, propulsemus; O II, 18. ollos: f. b. comitiatum. quam diu res publica per eos gerebatur, quibus se ipsa commiserat; O II, 2. ut sit, per quem adsequatur, quod quisque desideret; Lae 29.

b. Substantiva: ut ... is per aes et libram heredes testamenti solvat; L II, 51. ut per aes et libram heredem testamenti solvant; L II, 53. utilitas parta per amicum; Lae 51. ut per eum (animum) viveremus; T I, 56. per quam (artem) illa utilitas percipi possit; D I, 116. per quam (artem) eas (constantiam, virtutem) assequamur; O II, 6. si Massilienses ... per delectos et principes cives summa iustitia reguntur; R I, 43. »de capite civis nisi per maximum comitiatum olloeque, quos censores in partibus populi locassint, ne ferunto«; L III, 11. disceptationem: f. vim; O I, 34. emptorem pati ruere et per errorem in maximam fraudem incurrere; O III, 55 (54). quod ... contingit ‖ contigit ‖ .. non numquam vaticinantibus per furorem; D I, 34. qui .. per furorem eas (causas) ... videant; D I, 126. hoc .. per gallinas Iuppiter tantae civitati signum dabat? D II, 56. per hospites apud externos populos valere opibus et gratia; O II, 64. a vita quidam per inediam discedens; T I, 84. cupiditas .. rapiendi et auferendi per iniuriam; O I, 44. sive illa (inania visa) cogitatione informantur, ... sive in quiete, sive per vinum, sive per insaniam; A II, 51. liberatos .. se per eum (inventorem) dicunt gravissimis dominis, terrore .. et ... metu; T I, 48. qui (P. Claudius) etiam per iocum deos inridens; N II, 7. quod fecisset per iram; T IV, 79. libram: f. aes. Philippo minitante per litteras; T V, 4. »per litteras avertas aliquod nomen«; N III, 73. quae sit ab Atto ‖ Attio, al. ‖ Navio per lituum regionum facta discriptio; D I, 31. nihil .. per magistratus gestum ... posse .. probari; L II, 31. quam scite per notas nos certiores facit Iuppiter! D II, 47. cum omnia per populum geruntur quamvis iustum atque moderatum; R I, 43. ut in populo libero pauca per populum ... gererentur; R II, 56. nec .. aut per senatum aut per populum solvi hac lege possumus; R III, 33. cum per populum agi dicuntur ... omnia; R III, 45. »per populum multae poenae certatio esto«; L III, 6. populare *est* sane neminem in summum locum nisi per populum venire; L III, 27. (Dionysium) ferunt haec ... per praeconem vendidisse; N III, 84. per quam (rationem) coniectura valemus, argumentamur, refellimus, disserimus, conficimus aliquid, concludimus; L I, 30. cum studiose de absentibus detrahendi causa aut per ridiculum aut severe ‖ severe, ‖ maledice contumelioseque dicitur; O I, 134. quam (potestatem) ipse (Dionysius) per scelus erat nanctus; N III, 84. duobus tribunis plebis per seditionem creatis; R II, 59. senatum: f. populum; R III, 33. »per servolum percutias pavidum (parentem)«; N III, 73. (Zeno) rebus inanimis atque mutis per quandam significationem haec docet tributa nomina; N I, 36. ut tantum modo per stirpes alantur suas; N II, 81. an (vitis) ea, quae per vinitorem antea consequebatur, per se ipsa curabit? F V, 40. vinum: f. insaniam. stuprata per vim Lucretia a regis filio; F II, 66. per vim oblatum stuprum; F V, 64. quicquam agi per vim; L III, 42. cum sint duo genera decertandi, unum per disceptationem, alterum per vim; O I, 34. quod per vim hostium esset actum; O III, 103. quod erat actum per vim; O III, 110. quae se in quiete per visum ex Africano audisse (Scipio) dicebat; Lae 14.

3. Anrufung: deos: f. **deus,** V, 2. per (5 St.) B. I, S. 672, a.

homines: utrum tandem, per deos atque homines! magis veri simile est ..? D II, 114.

perabsurdus, sehr abgeschmackt, ungereimt: alqd: illud .. perabsurdum, quod dicitis ..; A II, 59. illud .. perabsurdum; F III, 27. illud si qui dicere velit, perabsurdum sit; F V, 30.

philosophi: sunt .. perabsurdi et ii (philosophi) ... et qui ... dixerunt ..; F III, 31.

peracerbus, sehr herb: quae (uva) ... primo est peracerba gustatu, deinde ‖ dein ‖ maturata dulcescit; C 53.

peractio, Schlußakt: senectus .. aetatis est peractio tamquam fabulae; C 85.

peracute, sehr scharfsinnig: cum (Zeno) ... valde .. subtiliter dissereret et peracute moveretur ‖ † moveretur ‖; A I, 35.

perago, durchführen, beenden: comitia: Gracchus cum comitia nihilo minus peregisset; N II, 10.

fabulam: quibus (auctoritatis praemiis) qui splendide usi sunt, ii mihi videntur fabulam aetatis peregisse nec tamquam inexercitati histriones in extremo actu corruisse; C 64. neque .. histrioni, ut placeat, peragenda fabula est; C 70.

peragratio, Wandern: partim (bestiae) cursu et peragratione laetantur; F II, 109.

peragro, durchreisen, durchwandern, durchdringen: Aegyptum: cur Plato Aegyptum peragravit? F V, 87. cui (Dario) cum peragranti Aegyptum ... cibarius in casa panis datus esset; T V, 97.

campos: quod (Arabes, Phryges, Cilices) pastu pecudum maxume utuntur campos et montes hieme et aestate peragrantes; D I, 94.

maria: sapientem ... non, ut illum (Xerxem), maria pedibus peragrantem, classibus montes; F II, 112.

montes: f. campos. maria.
mundos: qui innumerabilis mundos infinitasque regiones ... mente peragravisset; F II, 102.
orbem: ubi sol suum totum confecit et peragravit orbem; Ti 32.
regiones: f. mundos.
rura: urbe relicta rura peragrantes saepe soli sumus; O III, 1.
terras: a quibus propter discendi cupiditatem videmus ultimas terras esse peragratas; F V, 50. »quas (terras ultimas) peragrans undique omnem ecferitatem expuli;« T II, 20.

perantiquus, sehr alt: utor neque perantiquis neque inhumanis ac feris testibus; R I, 58.

perbrevis, sehr kurz: fore ut perbrevi (Eudemus) convalesceret; D I, 53.

perbreviter, sehr kurz: propter ea vitia maritimarum urbium, quae ante paulo perbreviter adtigi; R II, 9.

perceleriter, sehr schnell: haec .. perceleriter confecit; R II, 12.

percello, erschüttern, niederwerfen, stürzen, erschrecken: alqm: eorum (deorum plaga) perculsi; T III, 72. † qua ‖ qua ‖ ille (Caesar) rei novitate perculsus; D I, 119. quid .. illum (Ti. Gracchum) aliud perculit, nisi quod potestatem intercedenti collegae abrogavit? L III, 24.
civem: »terribili perculsus ‖ percussus ‖ fulmine civis«; D I, 18.
patrem, regem: »quo facto pater rex ipse Priamus somnio mentis ‖ mentem ‖ metu perculsus«; D I, 42.

perceptio, Einsammeln, Erfassen, Begreifen, Erkenntnis, Begriff: I. apparet: perceptio eorum omnium apparet; A II, 30.
consequitur: tale visum nullum esse, ut perceptio consequeretur ‖ consequatur ‖, ut autem probatio, multa; A II, 99.
est: nec definiri aiebant necesse esse, quid esset cognitio aut perceptio aut ... comprehensio; A II, 17. etiamsi comprehensio perceptioque nulla sit; A II, 106. nulla est apud deos cognitio, nulla perceptio; N I, 80. neque agri cultura neque frugum fructuumque reliquorum perceptio et conservatio sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12.
potest: f. est; O II, 12.
II, 1. appello: quas (rerum cognitiones) vel comprehensiones vel perceptiones vel ... καταλήψεις appellemus licet; F III, 17.
defendo: quorum patrocinio maxime cultus agrorum perceptioque frugum defenditur; R II, 26.
tollo: illud certe opinatione et perceptione sublata sequitur, omnium adsensionum retentio; A II, 78. ex uno Epicuri capite, altero vestro perceptio et comprehensio tollitur; A II, 101.
2. praecurro: cognitioni et perceptioni adsensionem approbationemque praecurrere; A I, 45.
3. consto ex: quae (ars) non ex una aut ‖ et ‖ duabus, sed ex multis animi perceptionibus constat; A II, 22.
III. de: sed de perceptione hactenus; A II, 36.

percipio, einsammeln, empfangen, vernehmen, empfinden, wahrnehmen, auffassen, erfassen, begreifen (percepset: f. III. audaciam): I. **absolut:** 1. exitus: sic et initium quaerendi et exitus percipiundi et comprendendi tenetur; A II, 26.
nota: ut ei (sapienti) vera multa videantur, neque tamen habere insignem illam et propriam percipiendi notam; A II, 101.
signum: percipiendi signum nullum habemus; A II, 111.
vis: quod percipiendi vis ita definitur a Stoicis, ut ..; F V, 76.
2, a. unpersönlich: cum diceret ei, qui adfirmaret nihil posse percipi, unum tamen illud dicere, percipi posse, consentaneum esse, ut alia non possent; A II, 28.
b. alqs: si habes, quod liqueat, neque respondes, superbe; si non habes, ne tu quidem percipis; A II, 94.
II. **mit Ergänzung:** 1. indirecte Frage: si id, quod videtur, non percipitur accomodatumne naturae sit an alienum; A II, 25. si, sol quantus sit, percipi non potest; A II, 128. responderint posse percipi, quantus sol sit; A II, 128. nulla res obiecta impediet, quo minus (animus) percipiat, quale quidque sit ‖ est ‖; T I, 47. quanta vis amicitiae concordiaeque sit, ex dissensionibus atque ex discordiis perspici ‖ percipi ‖ potest; Lae 23. f. III. signa; D I, 131.
2. acc. c. inf.: sapiens num comprehensum animo habet atque perceptum se ex sententia navigaturum? A II, 100. f. III. alqd; F V, 90.
III. **mit Object:** alqd: qui negavissent quidquam sciri aut percipi posse; A II, 15. qui persuadere vellent esse aliquid, quod comprehendi et percipi posset; A II, 17. ut plane confidas perceptum id cognitumque esse; A II, 18. quae sensibus percipi dicimus; A II, 21. quae non sensibus ipsis percipi dicuntur, sed quodam modo sensibus, ut haec; A II, 21. cum alterum percepta et comprehensa tenere videmus, alterum non item; A II, 22. nisi is, qui artem tractabit, multa perceperit; A II, 22. maxime .. virtutum cognitio confirmat percipi et comprehendi multa posse; A II, 23. ea .. constantia si nihil habeat percepti et cogniti; A II, 23. cum ... nihil haberet comprehensi, percepti, cogniti, constituti; A II, 23. ut id ipsum saltem perceptum a sapiente diceretis, nihil posse percipi; A II, 28. qui .. negaret quicquam esse, quod perciperetur, eum nihil excipere; ita necesse esse ne id ipsum quidem, quod exceptum non esset, comprendi et percipi ullo modo posse; A II, 28. certe hoc ipsum, ex quo omne veri falsique iudicium esset, percipere eos debuisse; A II, 29. ut hoc unum saltem, percipi nihil posse, perceptum esse dicerent; A II, 29. quantum .. intersit inter incertum et id, quod percipi non possit, docere conantur; A II, 32. cum convicio veritatis coacti perspicua a perceptis volunt distinguere; A II, 34. ut ... a quibusdam interrogentur: „ergo istuc quidem percipis?“ A II, 35. comprendi multa et percipi sensibus; A II, 37. qui .. quid percipit, adsentitur statim; A II, 38. quale sit id, quod percipi et comprendi possit; A II, 40. non posse eorum alia percipi, alia non percipi; A II, 40. quod falsum est, id percipi non potest; A II, 40. non potest accidere, ut eorum alia percipi possint, alia non possint; A II, 40. fatendum sit, ... quod ea definitione explicetur, id percipi posse; A II, 43. nihil esse, quod percipi possit; A II, 60. posse (sapientem) ..., quae non possint percipi, ab iis, quae possint, distinguere; A II, 67. etiamsi quid percipi possit; A II, 68. ita .. finitima sunt falsa veris eaque, quae percipi non possunt, *iis, quae possunt*, ut ..; A II, 68. sin autem omnino nihil esse, quod percipi possit, a me sumpsero; A II, 68. qui ‖ [qui] ‖ (Cyrenaici) negant esse quicquam, quod percipi possit extrinsecus; A II, 76. si nec percipere quicquam posset sapiens; A II, 77.

quid .. est, quod percipi possit? A II, 79. nihil esse, quod nosci, percipi, comprehendi possit; A II, 83. quid est, quod ratione percipi possit? A II, 91. quae nos non comprehensa et non percepta dicimus; A II, 95. multa sequitur probabilia non comprehensa neque percepta neque adsensa, sed similia veri; A II, 99. id .. non esse satis, cur alia posse percipi dicas, alia non posse; A II, 103. ea, quae vos „percipi comprehendique", eadem nos ... „videri" dicimus; A II, 105. falsum quod est, id percipi non potest; A II, 106. omnia, quae quisque meminit, habet ea comprensa atque percepta; A II, 106. quod statuet ne id quidem, quod probet, posse percipi; A II, 109. qui (Peripateticus) id percipi posse diceret, quod impressum esset a ‖ e ‖ vero; A II, 112. id solum percipi posse; A II, 113. sint ista vera, ... comprendi ea tamen et percipi nego; A II, 119. non repugnabo, dum modo eodem pacto cetera percipi comprehendique dicant; A II, 128. quod tu ... verum illud, certum, comprehensum, perceptum, ratum, firmum, fixum vis; A II, 141. ut ... adsensurum .. non percepto, id est opinaturum sapientem existumem; A II, 148. nihil esse, quod comprehendi et percipi possit; A II, 148. nihil esse, quod percipi possit; A II, 148. ea (natura) quid percipit aut quid iudicat, quo aut petat aut fugiat aliquid, praeter voluptatem et dolorem? F I, 30. tum denique poterit aliquid cognosci et percipi; F I, 64. quod perceptum, quod comprehensum, quod cognitum non habet; F V, 76. ut (Stoici) negent quicquam posse percipi nisi tale verum, quale falsum esse non possit; F V, 76. si satis erit hoc perceptum, ... tantam vim esse virtutis; F V, 90. certa dicent ii, qui .. percipi ea posse dicunt; T I, 17. nec, qui pauca perceperit, non idem reliqua eodem studio persequetur; T II, 1. quae .. aspectu percipiantur; T V, 111. quod non satis explorate perceptum sit et cognitum; N I, 1. ad haec omnia percipienda os est aptissimum; N II, 134. quod et sensibus et animo ea, quae extra sunt, percipimus atque conprendimus; N II, 147. ad inventa animo, percepta sensibus adhibitis opificum manibus omnia nos consecutos; N II, 150. id .. homo acutus cum bene planeque percepisset; N III, 83. si est divinatio, qualibusnam a perceptis artis proficiscitur? ⟨percepta appello, quae dicuntur Graece θεωρήματα⟩. non enim credo nullo percepto aut ceteros artifices versari in suo munere, aut eos ... futura praedicere; Fa 11. sint .. astrologorum percepta huius modi; Fa 12. neque eos (Chaldaeos, divinos) usuros esse coniunctionibus ‖ conexionibus ‖, ut ita sua percepta pronuntient: „si quis" ..; Fa 15. (Chrysippus) docet Chaldaeos, quo pacto eos exponere percepta oporteat; Fa 15. quia magis ea percipimus atque sentimus ... quam illa; O I, 30. ſ. falsum; A II, 103. perspicuum. rem; A II, 26. 128. verum. visum; A II, 77. voluptatem; A II, 76. **nihil,** C, II, 1. percipio (21 St.) B. II, S. 702, a.

audaciam: »quodni Palamedi perspicax prudentia istius (Ulixis) percepset malitiosam audaciam;« O III, 98.

bona: si .. ante perceptis bonis contentus esset; T III, 38.

cognitiones: (Zeno) tollit omnino usitatas perceptasque cognitiones deorum; N I, 36.

commoditatem: qui ... ex bestiis fructus aut quae commoditas, nisi homines adiuvarent, percipi posset? O II, 14.

commoda: quae (commoda) percipiuntur caeli temperatione, fecunditate terrarum; N II, 13.

decretum: cum sapientis nullum decretum esse posset ‖ possit ‖ nisi comprensum, perceptum, cognitum; A II, 109. ut hoc ipsum decretum ... fateretur esse perceptum; A II, 109.

disciplinam: si singulas disciplinas percipere magnum est, quanto maius omnis? N I, 11. nec quisquam rex Persarum potest esse, qui non ante magorum disciplinam scientiamque perceperit; D I, 91.

doctrinam: omnis liberalis et digna homine nobili ab eo percepta doctrina; A II, 1.

dolorem: ſ. **dolor,** II, 1. percipio (3 St.) B. I, S. 760, b.

falsum: neque .. falsum percipi posse neque verum, si esset tale, quale vel falsum; A II, 77. quod ... nihil .. falsi perceptum et cognitum possit esse; A II, 103.

fructum: nec tempestive demetendi percipiendique fructus ... pecudum scientia est; N II, 156. numquam .. ulla ... opera fiunt, non serendis, non percipiendis, non condendis fructibus; C 24. reliqua .. tempora demetendis fructibus et percipiendis accommodata sunt; C 70. ſ. **fructus,** II, 1. percipio (4 St.) B. II, S. 79, a.

imagines: imaginibus similitudine et transitione perceptis; N I, 49.

iucunditatem: cum percipitur ea, quae sensum aliquem moveat, iucunditas; F II, 14.

laetitiam: maiorem .. laetitiam ex desiderio bonorum percepimus quam ex laetitia improborum dolorem; R I, 7.

magnitudinem: magnitudo .. solis percipi non potest; A II, 128.

motiones: ſ. voluptatem; T III, 41.

naturale: quod (naturale) suo tempore percipi debeat; C 33.

nomen: Graecum illud quidem (nomen), sed perceptum iam tamen usu a nostris; N II, 91. Themistocles omnium civium perceperat nomina; C 21.

parentem: ut eam (vitae parentem, philosophiam) accuset, quam vereri deberet, etiamsi minus percipere potuisset; T V, 6.

perspicuum: esse aliquid perspicui ..., neque tamen id percipi ac comprendi posse; A II, 34.

philosophiam: non quia philosophia Graecis et litteris et doctoribus percipi non posset; T I, 1. ſ. parentem.

praecepta: quamvis artis praecepta perceperint; O I, 60.

probabilia: ut (sapiens) illa habet probabilia non percepta, sic hoc ipsum, nihil posse percipi; A II, 110. quae (probabilia) quamquam non perciperentur ‖ quae ... perciperentur ‖; N I, 12. vgl. alqd; A II, 99.

rem: nec (sensus) percipere ullo modo res ullas, quae subiectae sensibus viderentur; A I, 31. ratio, quae ex rebus perceptis ad id, quod non percipiebatur, adducit; A II, 26. ut sensus ad res percipiendas intenderemus; A II, 30. ut ne ratione quidem et coniectura ulla res percipi possit; A II, 42. rebus comprensis et perceptis nisa et progressa ratio; A II, 44. an tu ... negabis esse rem ullam, quae cognosci, comprendi, percipi possit? A II, 62. praesto est, qui neget rem ullam percipi posse sensibus; A II, 101. quod negemus rem ullam percipi posse; A II, 102. si .. memoria perceptarum comprensarumque rerum est; A II, 106. is eas res non percipit; A II, 128. qui .. id adprobat, quasi percipiat, nullam rem percipit; A II, 128. in iis rebus celeriter expediteque percipiendis; F V, 36. sensibus .. (natura animum) ornavit ad res percipiendas idoneis; F V, 59. haec est illa ... sapientia, et perceptas penitus et pertractatas res humanas habere; T III, 30. tertius (modus est susceptus) ex commoditate rerum, quas percipimus; N III, 16. quod ... Carneades

quaerere solebat, quarumnam rerum divinatio esset, earumne, quae sensibus perciperentur; D II, 9. te ... ab iis rebus, quae sensibus aut artificiis perciperentur, abducere divinationem; D II, 13.

scientiam: f. disciplinam; D I, 91.

signa: ea (signa) quibus bene percepta sunt, ii non saepe falluntur; D I, 118. quorum (extorum) ex habitu atque ex colore tum salubritatis, tum pestilentiae signa percipi, non numquam etiam, quae sit vel sterilitas agrorum vel fertilitas futura; D I, 131.

sonum: cum (aures) sonum percipere debeant; N II, 141.

speciem: speciem dei percipi cogitatione, non sensu; N I, 105.

turpitudinem: cuius (deformitatis animi) turpitudo ex ipsis vitiis facillime perspici || percipi || potest; L I, 51.

verba: quoniam (ea verba) usu percepta sunt; F III, 5.

verum: qui veri esse aliquid non negamus, percipi posse negamus; A II, 73. f. alqd; F V, 76. falsum; A II, 77. vgl. alqd; A II, 119.

virtutem: ut (vis hominis) ad omnem virtutem percipiendam facta videatur; F V, 43. cognitis perceptisque virtutibus; L I, 60.

visum: nullum .. est visum, quod percipi possit; A II, 40. quae visa falsa sint, ea percipi non posse; A II, 41. inter quae visa nihil intersit, ex iis non posse alia talia esse, ut percipi possint, alia, ut non possint; A II, 41. accipio (visa) iisque interdum etiam adsentior nec percipio tamen; A II, 66. quoniam esset, quod percipi posset. quid ergo id esset? visum, credo. quale igitur visum? A II, 77. hic Zenonem vidisse acute nullum esse visum, quod percipi posset, si ..; A II, 77. e quibus (capitibus) primum est esse aliquod visum falsum, secundum non posse id percipi, tertium, inter quae visa nihil intersit, fieri non posse, ut eorum alia percipi possint, alia non possint; A II, 83. quod .. (visum) percipi non possit; A II, 83. incidebat in eius modi visum, quod percipi non posset; A II, 84. alia visa esse, quae percipi possint, alia, quae percipi non possint; A II, 99.

voluptatem: ea se sola percipere, quae tactu intumo sentiant, ut dolorem, ut voluptatem; A II, 76. neque eum (Torquatum) ... torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo perciperet corpore voluptatem; F I, 23. quae (voluptas) ... cum iucunditate quadam percipitur sensibus; F I, 37. quae (voluptas) percipitur omni dolore detracto; F I, 37. neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc percipiatur, quod videamus esse finitum; F I, 63. cum (voluptas) percipitur e multis dissimilibus rebus dissimilis efficientibus voluptates; F II, 10. quae (voluptas) palato percipiatur, quae auribus; F II, 29. id ... ad voluptates percipiendas maxime pertinere; F II, 83. nec minorem voluptatem percipi in brevitate temporis, quam si illa sit sempiterna; F II, 87. negat .. tenuissimo victu, id est contemptissimis escis et potionibus, minorem voluptatem percipi; F II, 90. non minor .. voluptas percipitur ex vilissimis rebus quam ex pretiosissimis; F II, 91. non (te video compensare) memoriam corpore perceptarum voluptatum; F II, 98. vobis voluptatum perceptarum recordatio vitam beatam facit, et quidem corpore perceptarum; F II, 106. cum (sapiens) maximas animo voluptates percipiat omnibusque partibus maiores quam corpore; F II, 108. cum (di) voluptates corpore percipere non possint; F II, 115. detrahens eas voluptates, quae sapore percipiuntur, detrahens eas, quae auditu et || e || cantibus, detrahens eas etiam, quae ex formis percipiuntur oculis, suavis motiones; T III, 41. animum et praesentem (voluptatem) percipere pariter cum corpore et prospicere venientem; T V, 96. cum expectatio speratarum voluptatum *cum* perceptarum memoria iungeretur; T V, 96. multo maiorem percipi posse legendis his (cantibus) quam audiendis voluptatem; T V, 116. ex quibus (avibus) tanta percipitur voluptas, ut ..; N II, 160. (Archytas) fingere animo iubebat tanta incitatum aliquem voluptate corporis, quanta percipi posset maxima; C 41.

vocem: per quam (arteriam) vox principium a mente ducens percipitur et funditur; N II, 149.

utilitatem: tanta putabatur utilitas percipi e bubus, ut ..; N II, 159. quarum (stirpium, herbarum) utilitates longinqui temporis usu et periclitatione percepimus; N II, 161. per quam (artem) illa utilitas percipi possit; D I, 116. qui fructus quaeque utilitates ex rebus iis, quae sint || sunt || inanimae, percipiantur; O II, 14. utilitates .. etiam ab iis percipiuntur saepe, qui ..; Lae 26.

Fragment: eundem non *modo* mediocri pecunia, sed etiam tenui percipere possumus; fr V, 92.

percommode, sehr gelegen: percommode factum est, quod ..; T IV, 64.

percontatio, Frage: primum .. tempus salutationis in percontatione consumpsimus; Ti 2.

percontor, fragen, sich erkundigen, forschen: I, 1, a. consumo in: cum .. iter ... consumpsisset partim in percontando a peritis, partim in rebus gestis legendis; A II, 2.

b. elicere: is (Socrates) .. percontando atque interrogando elicere solebat eorum opiniones, quibuscum disserebat; F II, 2.

2. alqs: sic .. percontantur † ut est in Naevi poëtae Ludo || † ludo ||; C 20.

II. indir. Frage: percontantibus nobis, ecquid forte Roma novi; A I, 2.

III. alqd: quae nec percontari nec audire sine molestia possumus; A I, 2.

disciplinam: solebat ex me Deiotarus percontari nostri augurii disciplinam, ego ex illo sui; D II, 76.

IV. alqm: ego illum de suo regno, ille me de nostra re publica percontatus est; R VI, 9. — percontare ipse te, perpetuisne malis voluptatibus perfruens ... degere ..., an ..; F II, 118.

percoquo, erhitzen: nullo modo facilius arbitror posse neque herbas arescere et interfici neque terram ab sole percoqui; fr I, 12.

percrebresco, sich verbreiten: quod cum percrebruisset; O III, 58.

percurro, durchlaufen, anführen: disciplinam: utrum ... percurri omnem Epicuri disciplinam placet, an de una voluptate quaeri? F I, 28.

procreationes: quas .. (dissimilis hominum procreationes) percurrere oratione facile est; D II, 96.

percursio, Durcheilen: propter animi multarum rerum brevi tempore percursionem; T IV, 31.

percussio, Schlagen: I. sunt: ex hac opinione sunt illa ... genera lugendi, paedores, muliebres lacerationes genarum, pectoris, feminum, capitis percussiones; T III, 62.

II. converrere: quem paulo ante fingebam digitorum percussione hereditates omnium posse converrere; O III, 78.
scribi: ut (M. Crassus) digitorum percussione heres posset scriptus esse; O III, 75.

percutio, treffen, verwunden, niederschlagen, töten, erregen, ängstigen: alqm: fortunae gravissimo percussus vulnere; A I, 11. is (Aesculapius) fulmine percussus; N III, 57. hunc (Dionysium) .. nec Olympius Iuppiter fulmine percussit; N III, 84. »qui quondam Hectoreo percussus concidit ense«; fr VIII, 9.
animos: quodcumque nostros animos probabilitate percussit, id dicimus; T V, 33.
civem: »terribili perculsus || percussus || fulmine civis«; D I, 18.
filium: quod .. (T. Torquatus) securi percussit filium; F I, 23.
murum: quamvis murum aries percusserit; O I, 35.
parentem: »per servolum percutias pavidum (parentem)«; N III, 73.
terram: cum pede terram percussisset, T II, 60.

perdifficilis, sehr schwierig: perdifficilis ... et perobscura quaestio est de natura deorum; N I, 1.

perdifficiliter, sehr schwer: cur illa (visa deus efficere) non possit, quae perdifficiliter, internoscantur tamen; A II, 47.

perdisco, gründlich erlernen: alqd: cum praesertim illa perdiscere ludus esset; F I, 27. quae cum plane perdidicerit, nihil sciat; F V, 76. quae perdiscenda quaeque observanda essent, multa constituit; R II, 27.
contortiones: maius est .. has contortiones orationis quam signorum ortus obitusque perdiscere; Fa 17.
inventa: Platonem ... in Italiam et in Siciliam contendisse, ut Pythagorae inventa perdisceret; R I, 16.
obitus, ortus: s. contortiones.

perdiuturnus, sehr lange dauernd: quae (coniunctio) aut sempiterna sit necesse est hoc eodem ornatu ... aut certe perdiuturna; N II, 85.

perdo, verderben, zu Grunde richten, vergeuden, verlieren, part. verworfen: alqm: ut ... ob eam .. debilitatem animi multi parentes, multi amicos, non nulli patriam, plerique autem se ipsos penitus perdiderunt; F I, 49. Africani fratris nepos, facie vel patris, vita omnium perditorum ita similis, ut esset facile deterrimus; T I, 81. cum Theseus Hippolytum perdidit; N III, 76. nostros Gracchos, Ti. Gracchi summi viri filios, Africani nepotes, nonne agrariae contentiones perdiderunt? O II, 80.
alqd: s. operam.
adulescentem: dixit .. de adulescente perdito ac dissoluto; T IV, 55.
amicos: s. alqm; F I, 49.
ampullam: nec ... (sapiens) similem habeat vultum et si ampullam perdidisset; F IV, 31.
bona: neque ego umquam bona perdidisse dicam, si quis pecus aut supellectilem amiserit; P 8.
cives: tum || cum || perditorum civium scelere discessu meo religionum iura polluta sunt; L II, 42.
classes: ut P. Claudius, Appii Caeci filius, eiusque collega L. Iunius classis maxumas perdiderunt; D I, 29.
conatus: qui Ti. Gracchi conatus perditos vindicavit ..; O I, 109.
filios: s. alqm; O II, 80.
fructum: omnem fructum vitae superioris perdidissent; D II, 24.
homines: gladiatores, aut perditi homines aut barbari; T II, 41. quem (mucronem tribunicium) quom homines scelerati ac perditi ... nulla in gente reperirent; L III, 21. dum homines perditi hastam illam cruentam ... sperabunt; O II, 29.
libidinem: Flacco neutiquam probari potuit tam flagitiosa et tam perdita libido; C 42.
memoriam: nec sepulcra legens vereor, quod aiunt, ne memoriam perdam; C 21.
nationes: vexatis ac perditis exteris nationibus; O II, 28.
nepotes: s. alqm; O II, 80.
operam: cur ego simulem me, si quid in his studiis operae posuerim, perdidisse? P 33.
parentes, patriam: s. alqm; F I, 49.
res: omnibus ereptis nostris rebus ac perditis; L II, 42. || cum ex saevis et perditis rebus ad meliorem statum fortuna revocatur; R fr 5 ||.
suum: ut locupletes suum perdant, debitores lucrentur alienum; O II, 84.
valetudinem: aderit ... perdita valetudo, debilitas, caecitas; T V, 29.

perduco, hinführen, hinleiten, fortsetzen, bewegen: alqm: ipsa nos ad beatam vitam natura perduceret; T III, 2. Aiacem .. ira ad furorem mortemque perduxit; T IV, 52. neque tu possis, quamvis excellas, omnes tuos ad honores amplissimos perducere; Lae 73.
Academiam: quae (Academia) usque ad Carneadem perducta; A I, 46.
amores: sin autem ad adulescentiam (amores) perduxissent; Lae 34.
flagitia: ista .. flagitia Democriti sive etiam ante Leucippi, ... hanc tu opinionem, C. Vellei, usque ad hanc aetatem perduxisti; N I, 66.
fruges: cum (natura fruges) ad spicam perduxerit ab herba; F IV, 37.
hominem: non ... idem (natura) facit in homine, cum eum ad rationis habitum perduxit || perduxerit ||; F IV, 37.
naturam: est .. virtus nihil aliud nisi perfecta et ad summum perducta natura; L I, 25.
opinionem: s. flagitia.
studia: M. .. Valerium Corvinum || Corvum || accepimus ad centesimum annum (agri colendi studia) perduxisse; C 60.
vitam: nec .. absolvi beata vita sapientis neque ad exitum perduci poterit, si ..; F II, 105.

perduellio, Hochverrat: uno in genere relinqui videbatur vocis suffragium, ... perduellionis; L III, 36.

perduellis, Feind: I. sum: quod, qui proprio nomine perduellis esset, is hostis vocaretur; O I, 37.
II. numerus: pirata non est ex perduellium numero definitus || [definitus] ||, sed communis hostis omnium; O III, 107.

peredo, zerfressen: »lacrimae peredere umore exsanguis genas;« T III, 26.

peregre, aus der Fremde: »pericla, damna peregre rediens semper secum cogitet«; T III, 30.

peregrinatio, Reise, Aufenthalt im Auslande: I. potest, al.: haec peregrinatio mediocris vobis videri potest? T I, 98.

sunt: neque solum militia, sed etiam peregrinationes rusticationesque communes (erant); Lae 103.

II. differo a, al.: exilium ... quantum tandem a perpetua peregrinatione differt? in qua aetates suas philosophi nobilissimi consumpserunt; T V, 107.

peregrinor, in der Fremde wandern, hinauswandern, sich als Fremder aufhalten: alqs: nos in nostra urbe peregrinantis errantisque ... tui libri ... reduxerunt; A I, 9. ille (Democritus) in infinitatem omnem peregrinabatur; T V, 114.

animus: in quam (magnitudinem regionum) se iniciens animus et intendens ita late longeque peregrinatur, ut nullam .. oram .. videat; N I, 54.

philosophia: quae .. (philosophia) adhuc peregrinari Romae videbatur; F III, 40.

vis: diutius, quam vellem, tanta vis virtutis atque ingenii peregrinata afuit ab oculis et fori et curiae; A II, 3.

peregrinus, ausländisch, fremd, in der Fremde: A. alqs: s. B.

dei: ut apud eum (Aristophanem) Sabazius et quidam alii dei peregrini iudicati e civitate eiciantur; L II, 37.

mors: excipit bellicam peregrinamque mortem; L II, 60.

B. I, 1. venit: s. III. dilectus.

utuntur: male etiam, qui peregrinos urbibus uti prohibent eosque exterminant, ut Pennus apud patres nostros, Papius nuper; O III, 47.

ohne Verb: cives potiores quam peregrini, propinqui quam alieni; Lae 19.

2. sum: ut ... nihil interesit, civis sit an peregrinus; R I, 67.

ohne Verb: insipientes omnes peregrinos, exsules, servos, furiosos? A II, 136.

II. 1. dico: hostis .. apud maiores nostros is dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus; O I, 37.

extermino: s. I, 1. utuntur.

prohibeo: usu .. urbis prohibere peregrinos sane inhumanum est; O III, 47. s. I, 1. utuntur.

2. recedo a: a peregrino .. (nomen) recessit; O I, 37.

III. dilectus: habere dilectum (debemus) civis et peregrini in ipsoque peregrino, privatimne an publice venerit; O I, 149.

officium: de magistratuum, de privatorum [, de civium], de peregrinorum officiis dicere; O I, 124. peregrini .. atque incolae officium est nihil praeter suum negotium agere; O I, 125.

IV. in: s. III. dilectus.

perelegans, sehr fein, geschmackvoll: ut mihi Platonis illud, seu quis dixit alius, perelegans esse videatur; R I, 29.

peremnis, bei einem Flußübergange: nulla (auspicia) peremnia servantur; N II, 9.

peremo s. **perimo.**

perennis, dauernd, beständig: amnis: quod urbem perennis amnis et aequabilis ... posuit in ripa; R II, 10.

cursus: earum .. (stellarum) perennes cursus atque perpetui cum admirabili ... constantia declarant ... vim ... esse divinam; N II, 55.

fama, laus: »haec portenta .. dedit ... tarda et sera nimis, sed fama ac laude perennis; D II, 64.

miseria: »quae (custos) me perenni vivum foedat miseriae; T II, 24.

motio: ipsum animum ἐνδελέχειαν (Aristoteles) appellat novo nomine quasi quandam continuatam motionem et perennem; T I, 22.

sermo: nec (sermo ille) umquam de ullo perennis fuit; R VI, 25.

perennitas, Beständigkeit: adde huc fontium gelidas perennitates; N II, 98.

pereo, umkommen, verloren gehen, abkommen, zu Grunde gehen, sterben: alqs: quod didicerunt eo, cum tempus mortis venisset, totos esse perituros; T I, 49. summo cruciatu supplicioque Q. Varius, homo importunissumus, periit; N III, 81. qui naufragia fecerunt in marique perierunt; N III, 89. eodem sibi leto, quo ipse (frater) interisset, esse pereundum; D I, 56. perisse ceteros, qui tum navigassent ‖ navigavissent ‖; D I, 56. sibi ... trans Euphratem cum ignominia et dedecore esse pereundum; D II, 22. Flaminius non paruit auspiciis, itaque periit cum exercitu; D II, 71. non fuisse (Crassum) periturum, si omini paruisset; D II, 84. si Daphitae fatum fuit ex equo cadere atque ita perire; Fa 5. quamquam huic (naufrago) .. hic scribit praedictum in aqua esse pereundum; Fa 5. Marcellum eum, qui ter consul fuit, in mari esse periturum; Fa 33. praeclare .. Ennius: ... »quem quisque odit, perisse expetit«; O II, 23. s. **naufragium,** IV. perire (3 St.) B. II, S. 650, a.

aegrotus: si medicus sciat eum aegrotum ... meracius sumpturum statimque periturum; N III, 78.

deus: nec .. video, quo modo non vereatur ‖ pereat, al. ‖ iste deus beatus, ne intereat; N I, 114.

genus: cum rex iniustus esse coepit, perit illud ilico genus; R I, 65.

homo: s. alqs; N III, 81.

miles: ut ignavus miles ... ob eam .. causam pereat non numquam etiam integro corpore; T II, 54.

Persa: „Persa periit"; D I, 103. Aemilia Paulo Persam perisse; D II, 83.

Roma: si lacus Albanus redundasset isque in mare fluxisset, Romam perituram; D II, 69.

Sparta: Spartam nulla re alia nisi avaritia esse perituram; O III, 77.

tempora: subsiciva quaedam tempora incurrunt, quae ego perire non patior; L I, 9.

testamenta: ex quo in procinctu testamenta perierunt; N II, 9.

Troia: non dubitat, quin brevi sit Troia peritura; C 31.

pereruditus, sehr gebildet: vos de pagis omnibus colligitis bonos illos quidem viros, sed certe non pereruditos; F II, 12.

perexiguus, sehr klein, sehr gering: ut omnia praeterea, quae bona corporis et fortunae putantur, perexigua et minuta videantur; T II, 30.

oratio: illa eorum perexigua oratio est; T IV, 9.

pars: ut perexigua pars ipsi (homini) relinquatur; F II, 45.

semen: quamquam (semen) sit perexiguum; N II, 81.

perexpeditus, ganz unbehindert: haec .. est perfacilis et perexpedita defensio; F III, 36.

perfacile, sehr leicht: perfacile *ut* appareat aliud quiddam iis (bestiis) propositum, non voluptatem; F II, 109.

perfacilis, sehr leicht: alqd: sententias interpretari perfacile est; L II, 17.

apparatus: sacrorum .. ipsorum diligentiam difficilem, apparatum perfacilem esse voluit; R II, 27.
defensio: s. **perexpeditus.**
disciplina: quod (ea disciplina) erat cognitu perfacilis; T IV, 6.
iudicium: quod ad Phalarim attinet, perfacile iudicium est; O III, 32.

perfamiliaris, Vertrauter: 1. exit, al.: cum ... visitasset .. hominem Charmides Epicureus || Epicuri || perfamiliaris et tristis exiret; F V, 94.
2. sum: doctum hominem sane, cuius fuit Accius perfamiliaris; L II, 54.

perfecte, vollkommen, völlig: I. absolvo: temperantia, modestia, iustitia et omnis honestas perfecte absoluta est; F IV, 18.
compleo: quibus (artibus) perfecte ratio et oratio compleatur; F IV, 10.
dico: plene .. et perfecte sic dici existimato: providentia deorum mundum administrari; N II, 74.
imitor: ut numquam perfecte veritatem casus imitetur; D I, 23.
II. beatus: Metrodorus .. perfecte eum beatum putat, cui ..; T II, 17. his (perturbationibus) .. vacuus animus perfecte atque absolute beatos efficit; T IV, 38. sic deus ille aeternus hunc perfecte beatum deum procreavit; Ti 21.
par: sic quosdam (mundos) inter sese non solum similes, sed undique perfecte et absolute ita || [ita] || pares, ut ... nihil .. intersit; A II, 55.

perfectio, Vervollkommnung, Vollendung: I, 1. est: rationis .. perfectio est virtus; F IV, 35. earum etiam rerum, quas terra gignit, educatio quaedam et perfectio est non dissimilis animantium; F V, 39. usus .. eius (virtutis) est maximus civitatis gubernatio et earum ipsarum rerum ... re ipsa, non oratione perfectio; R I, 2.
excellit, praestat: quibus tantum praestat mentis excellens perfectio, ut ..; F V, 60.
2. Prädicat: quod .. absolutum, virtus, id est || id est virtus || quasi perfectio naturae; A I, 20.
II, 1. laudo: in homine perfectio ista in eo potissimum, quod est optimum, id est in virtute, laudatur; F IV, 37.
perspicio: si erit ... perspecta omnis .. humanae naturae figura atque perfectio; N II, 133.
2. confero ad: quas (ferias) compositio anni conferre debet ad perfectionem operum rusticorum; L II, 29.
deduco ad: cuius (dei) .. vos maiestatem deducitis usque ad apium formicarumque perfectionem; A II, 120.
III. excellere: naturam .. eam, quae res omnes complexa teneat, perfectione rationis excellere (necesse est); N II, 30.
locupletari: (rationem) totius perfectione vitae locupletatam; F II, 88.
perfici: is potest dicere perfici beatam vitam perfectione virtutis; F II, 88.
rectus: ea, quae proficiscuntur a virtute, susceptione prima, non perfectione recta sunt iudicanda; F III, 32.

perfector, Vollender: huius .. operis maximi inter homines ... illum (moderatorem) esse perfectorem volo; R V, 8.

perfero, hintragen, hinbringen, durchsetzen, ertragen, erdulden: I, 1, a. fortis in: si (sapiens) fortis est in perferendo, officio satis est; T II, 18.
b. ratio: quantum .. in eo (dolore) esset alieni, deinde quae ratio esset perferendi; F IV, 23.
c. in: fortitudo est .. scientia rerum perferendarum vel adfectio animi in patiendo ac perferendo summae legi parens sine timore; T IV, 53.
2. cives: ut, si minima vis adhibeatur imperii, (cives) irascantur et perferre nequeant; R I, 67.
sapiens: (sapiens) patietur, perferet, non succumbet; T II, 17.
II. alqm: equi Pelopis illi Neptunii ... excipient te et, quo velis, perferent; T II, 67.
alqd: cum ... ea perferant, quae Philoctetam videmus in fabulis; F V, 32. »quae (gravia, aspera) corpore exanclata atque animo pertuli«; T II, 20. quod a tam multis et quod tot locis perferatur; T II, 46. omitto, quae perferant quaeque patiantur ambitiosi honoris causa; T V, 79.
contumelias: domi .. etiam contumelias servorum ancillarumque (Ulixes) pertulit; O I, 113.
cruciatum: qui (vir) statuit omnem cruciatum perferre ... potius, quam ..; A II, 23. quos ille (Cn. Octavius) ... cruciatus perferebat! F II, 93.
curas: curas, sollicitudines, vigilias perferunt; F V, 57.
dolorem: vgl. 1, 1, b. **dolor,** II, 1. perfero (3 St.) B. I, S. 760, b.
famem: videmusne, ut pueri ... ob eam .. rem vel famem et sitim perferant? F V, 48.
ignominiam: quam .. quis ignominiam, quam turpitudinem non pertulerit, ut effugiat dolorem? T II, 16.
labores: quos illi (pueri) labores [non] perferunt, ut aequalium principes sint! F V, 61.
legem: lege illa de provocatione perlata; R II, 55.
nives: Caucasi nives hiemalemque vim perferunt sine dolore; T V, 77.
plagas: gladiatores, aut perditi homines aut barbari, quas plagas perferunt! T II, 41.
res: s. 1, 1, c. — sitim: s. famem. — sollicitudines, vigilias: s. curas.
turpitudinem: s. ignominiam.
tyrannum: quem (tyrannum) armis oppressa pertulit civitas; O II, 23.
vim: s. nives.
vitam: beatam vitam usque ad illum a Cyro exstructum rogum pertulisset; F III, 76.

perficio, ausführen, vollenden, durchsetzen, erlangen, erreichen, bewirken, part. vollkommen: I. mit Ergänzungssatz: 1. ut: tu ... perficies, ut ego ista innumerabilia complectens nusquam labar, nihil opiner? A II, 114. is ... perficiet etiam, ut dolere alterius improbo facto videatur; F II, 54. perfice, si potes, ut ne moriendum quidem esse miserum putem; T I, 15. si ipsa ratio minus perficiet, ut mortem neglegere possimus, at vita acta perficiat, ut satis superque vixisse videamur; T I, 109. quid profitetur (philosophia)? ... perfecturam se, qui legibus suis paruisset, ut esset contra fortunam semper armatus, ut omnia praesidia haberet in se bene beateque vivendi, ut esset semper denique beatus; T V, 19. callide ... perfecit, ut, quodcumque accidisset, praedictum videretur; D II, 110. quae (ratio, disciplina) perficit in bonis ingeniis, id quod iam persaepe perfecit, ut ... divina virtus exsisteret; R III, 4. perfecit .. aestumandis possessionibus, ut persuaderet aliis, ut ..; O II, 82. ita perfectum est, ut omnes concordia constituta sine querella discederent; O II, 82. qui quodam quasi veneno perficiat, ut veros heredes moveat; O III, 76. s. II. alqd; F II, 62. T I, 112.
2. acc. c. inf.: perfecto .. et concluso neque ... locum esse; F II, 85.
II. mit Object: alqm: quod eos, qui sapientes sunt, absolutos et perfectos putamus; F IV, 37. Cato .., perfectus mea sententia Stoicus; P 2.

alqd: perficiam illud quidem, ut se virtuti tradat constringendam voluptas; F II, 62. cuius rei causa perficere, quae conaris, velis; F II, 74. quid est, quod ab ea (sapientia) absolvi et perfici debeat? si nihil in eo, quod || in eo; in quo || perficiendum est, praeter motum ingenii quendam, id est rationem ..; F IV, 35. quoniam ... omnia .. et in animo et in corpore perfecta velimus esse; F V, 37. ut ea, quae dixi, quam perfectissima natura haberemus; F V, 44. ut (natura) alia in primo ortu perficeret, alia progrediente aetate fingeret; F V, 59. omni .. oratione illud certe perfectum est, ut mortem non ducerem in malis; T I, 112. erit .. hoc totum, quod quaero, ex utroque perfectius; T IV, 9. quam facile (illud) vel aliunde vel alio modo || [vel alio modo] || perfici vel omnino neglegi possit; T IV, 74. quae (natura) ... in suo quidque genere perfectum esse voluit; T V, 37. ut ... omnia .. in omnibus, quantum in ipsis sit, || est || ... perfecta sint; T V, 37. quae (disserendi ratio et scientia) ... perfecta concludit, vera et falsa diiudicat; T V, 72. neque .. dici potest in ulla rerum institutione non esse aliquid extremum atque perfectum; N II, 35. in omni natura ... necesse est absolvi aliquid ac perfici; N II, 35. quod .. undique aptum atque perfectum expletumque sit omnibus suis numeris et partibus; N II, 37. homo ortus est ... nullo modo perfectus, sed est quaedam particula perfecti; N II, 37. qui (Chrysippus) similitudines adiungens omnia in perfectis et maturis docet esse meliora; N II, 38. quod in omni mundo optimum sit, id in perfecto aliquo atque absoluto esse debere; N II, 38. est .. nihil mundo perfectius; N II, 39. si .. meliora sunt ea, quae natura, quam illa, quae arte perfecta sunt; N II, 87. cum multis partibus sint illa perfecta quam haec simulata sollertius; N II, 88. ea praedicunt ..., quae naturae necessitas perfectura est; D II, 17. id .. iam perfectum arbitrantur; D II, 106. quid P. Scipione, quid C. Laelio, quid L. Philo perfectius cogitari potest? R III, 5. quom haec iam perfecta sint; L I, 35. siquidem id, quod suscepimus, perfecturi sumus; L I, 56. hic nunc victor, tum quidem victus quae cogitarat, ea perfecit; O II, 84. ea, quae Panaetius praetermisisset [et non perfecisset], propter eorum, quae perfecisset, praestantiam neminem persecutum; O III, 10. id cumulate videtur esse perfectum, propterea quod volgus, quid absit a perfecto, non fere intellegit; O III, 15. qui ... id .. perfecerit; O III, 83. nec quicquam difficilius quam reperire, quod sit omni ex parte in suo genere perfectum; Lae 79. deus .. illum (mundum) effecit ... a medio ad summum parem et perfectum atque absolutum ex absolutis atque perfectis; Ti 20. ſ. opus. — I. R III, 4.

absolutionem: quibus (generibus) praetermissis caeli absolutio perfecta non erit; Ti 41.

amicitiam: neque ego nunc de vulgari (amicitia) aut de mediocri, ... sed de vera et perfecta loquor; Lae 22.

animantem, -ia: sunt .. omnia (animantia) in quaedam genera partita aut inchoata nulla ex parte perfecta; Ti 11. ut mundus animans posset ex perfectis partibus esse perfectus; Ti 16.

animum: animum .. (natura) reliquis rebus ita perfecit, ut corpus; F V, 59. animum ipsum mentemque hominis, rationem, consilium, prudentiam qui non divina cura perfecta esse perspicit; N II, 147.

annum: absoluto perfectoque numero temporis absolutum annum perfectumque tum compleri denique, cum ..; Ti 33.

artes: omnibus perfectis artibus; T III, 69.

avaritiam: quae .. libido, quae avaritia, quod facinus ... sine animi motu et cogitatione, id est ratione, perficitur? N III, 71.

augurem: hoc intellegere perfecti auguris est; D II, 72.

causas: hoc sequeretur, si omnia perfectis et principalibus causis fieri diceremus; Fa 41. qui .. causas antecedentis non dicent perfectas neque principalis; Fa 42. ſ. **adiuvo,** I, 2. causae (3 St.) B. I, S. 75, a.

consilium: ſ. animum; N II, 147.

corpus: ſ. animum; F V, 59.

disciplinam: quia reliquit perfectissimam disciplinam, Peripateticos et Academicos; A II, 15.

disputationem: a te perfici istam disputationem volo; F IV, 44.

eruditionem: ad haec mediocri opus est prudentia an ... eruditione perfecta? D II, 130.

explicationem: haec est undique completa et perfecta explicatio summi boni; F V, 72.

facinus: ſ. avaritiam.

formam: habes undique expletam et perfectam .. formam honestatis; F II, 48.

genus: horum trium generum quodvis ... non perfectum illud quidem neque mea sententia optimum *est*, sed || optimumst || tolerabile tamen; R I, 42.

gloriam: summa .. et perfecta gloria constat ex tribus his; O II, 31.

hominem: sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriaque perfecto; F I, 20. non perfecti .. homines et tamen ingeniis excellentibus praediti excitantur saepe gloria; F V, 69. quoniam .. vivitur non cum perfectis hominibus planeque sapientibus, sed cum iis ..; O I, 46. fortis animus et magnus in homine non perfecto nec sapiente || sapienti || ferventior plerumque est; O I, 46. nescio quo pacto ab amicitiis perfectorum hominum, id est sapientium, ... ad leves amicitias defluxit oratio; Lae 100. ſ. alqd; N II, 37.

honestatem: quodsi ipsam honestatem undique perfectam atque absolutam ... penitus viderent; F V, 69.

honestum: in iis ... ipsum illud quidem perfectum honestum nullo modo, similitudines honesti esse possunt; O III, 13.

instituta: quod adsequar profecto, si instituta perfecero; D II, 6.

leges: leges .. a me edentur non perfectae, ... sed ipsae summae rerum atque sententiae; L II, 18.

libros: tres libri perfecti sunt de natura deorum; D II, 3.

libidinem: ſ. avaritiam.

mentem: hic .. (animus) si est excultus, ... fit perfecta mens; T V, 39. quom (divina mens) in homine est perfecta; L II, 11. ſ. animum; N II, 147. sapientiam; A I, 29.

mundum: ſ. alqd; Ti 20. **mundus,** II, 1. perficio (3 St.) B. II, S. 616, b.

munus: ſ. virtutem; T I, 109.

naturam: vivere ex hominis natura undique perfecta et nihil requirente; F V, 26. est .. virtus nihil aliud nisi perfecta et ad summum perducta natura; L I, 25. ſ. **natura,** II, 1. perficio (4 St.) B. II, S. 639, b.

numerum: ſ. annum. — officium: ſ. **officium,** II, 1. perficio (5 St.) B. II, S. 801, b.

opus: ut (deus) unum opus totum atque perfectum ex omnibus et totis atque perfectis absolveret; Ti 17.

partes: quo perfectiores sint (partes); F V, 37. ſ. animantem; Ti 16.

philosophiam: hanc .. perfectam philosophiam semper iudicavi, quae ..; T I, 7. qui

(veteres philosophi) existimavissent philosophiam suis ingeniis esse perfectam; T III, 69.
philosophos: quosdam perfectos philosophos turpiter vivere; T II, 12. qui (philosophi) prope iam absoluti et perfecti putantur; D II, 150.
prudentiam: f. animum; N II, 147.
quaestionem: quae (quaestio) ut plane || plene || esset cumulateque perfecta; D II, 3.
rationem: quae natura sentiente teneantur, in qua ratio perfecta insit; A I, 28. eadem ratio perfecta his gradibus ad sapientiam pervenit; A II, 30. (videtur data) et ratio et perfecta ratio; F III, 23. quod (summum) cumulatur ex integritate corporis et ex mentis ratione perfecta; F V, 40. quae (ratio) erit in eo perfecta atque absoluta; T II, 51. in quo (mundo) necesse est perfectam illam atque absolutam inesse rationem; N II, 34. eadem ratio quom est in hominis mente confirmata et confecta || perfecta ||, lex est; L I, 18. quae (ratio) quom adolevit || adul. || atque perfecta est, nominatur rite sapientia; L I, 22. quae (natura) ... confirmat ipsa per se rationem et perficit; L I, 27. est .. virtus perfecta ratio; L I, 45. f. animum; N II, 147.
rem: »cum Danais inclinantibus summam rem perfecit«; T IV, 52. istorum disputatio ... collata cum eorum actis perfectisque rebus; R I, fr 5. fr V, 42.
rem publicam: prospicere .. iam videor te reliquos reges persequente quasi perfectam rem publicam; R II, 22.
sapientiam: eandem .. esse mentem sapientiamque perfectam, quem deum appellant; A I, 29. qui ... nondum perfectam illam sapientiam essent consecuti; F IV, 63. in quo .. erit perfecta sapientia; T II, 51. in quibus sapientia perfecta non est; O III, 13. admirari soleo ... ceterarum rerum tuam excellentem ... perfectamque sapientiam; C 4. perfecta .. sapientia si simus || sumus, si || ; Lae 38.
sententiam: illa perfecta atque plena (sententia) eorum, qui ..; F IV, 36.
signum: ut Phidias potest a primo instituere signum idque perficere; F IV, 34.
sphaeram: quis in illa barbaria dubitet, quin ea sphaera sit perfecta ratione? N II, 88.
verecundiam: perficit .. (verecundiam) institutis et disciplinis; R V, 6.
virum: vir iste fuit ille *quidem* prudens et acutus et in suo genere perfectus; L I, 54. in sapientibus viris perfectisque nihil potest esse tale; O III, 45. quo modo ... mortem filii tulit! memineram Paulum, videram Galum || Gallum ||, sed hi in pueris, Cato in perfecto et spectato viro; Lae 9.
virtutem: quasdam virtutes natura aut more perfectas (esse); A I, 38. quae (ratio) perficit virtutem; A II, 26. nemo parum diu vixit, qui virtutis perfectae perfecto functus est munere; T I, 109. quae (ratio) conixa per se et progressa longius fit perfecta virtus; T II, 47. quodsi ab iis inventa et perfecta virtus est; T V, 2.
vitam: ut Aristoteles virtutis usum cum vitae perfectae prosperitate coniunxit; F II, 19. is potest dicere perfici beatam vitam perfectione virtutis; F II, 88. quae coniuncta cum honestis vitam beatam perficiunt et absolvunt; F IV, 58.

perfidiosus, wortbrüchig, treulos: cur omnium perfidiosissimus, C. Marius, Q. Catulum, praestantissumum dignitate virum, mori potuit iubere? N III, 80.

perfidus, treulos: et Pythius et omnes aliud agentes, aliud simulantes perfidi, improbi, malitiosi; O III, 60.

perflabilis, durchwehbar: deos .. ipsos iocandi causa induxit Epicurus perlucidos et perflabilis; D II, 40.

perflo, durchwehen: colles .. sunt, qui cum perflantur ipsi, tum adferunt umbram vallibus; R II, 11.

perfodio, durchgraben: Hellesponto iuncto, Athone perfosso; F II, 112.

perforo, durchbrechen: lumina: cum rerum natura ... duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluisset; N III, 9.
vias: viae quasi quaedam sunt ad oculos, ad auris, ad naris a sede animi perforatae; T I, 46.

perfremo, laut schnaubend einherrauschen: »† sicut || sic aut || inciti atque alacres rostris perfremunt delphini«; N II, 89.

perfrico, das Schamgefühl ablegen: quam (voluptatem) tu idem, cum os perfricuisti, soles dicere; T III, 41.

perfringo, zerbrechen: perfracto saxo sortis erupisse; D II, 85.

perfruor, vollständig genießen, sich erquicken: 1. sensus: ad quos sensus capiendos et perfruendos plures etiam, quam vellem, artes repertae sunt; N II, 146.
voluptates: expetuntur .. divitiae cum ad usus vitae necessarios, tum ad perfruendas voluptates; O I, 25.
2. amoenitate: amoenitate summa perfructus est; fr V, 77.
gaudiis: quodsi ... omnes .. sapientes his gaudiis perfruuntur; T V, 72.
otio: quo facilius otio perfruantur; R I, 9.
rebus: ut ... sequamur .. eam vitam, quae rebus || quae || iis perfruatur; F V, 44.
vita: vita modica et apta || e || virtute perfrui; L I, 56.
voluptatibus: perfrui .. maximis et animi et corporis voluptatibus; F I, 57. perpetuisne malis voluptatibus perfruens in ea ... tranquillitate degere omnem aetatem sine dolore; F II, 118.

perfuga, Überläufer: I. pollicetur: [cum a Pyrrho perfuga senatui est pollicitus ..;] O I, 40. perfuga ab eo (rege) venit in castra Fabrici eique est pollicitus ..; O III, 86.
tollit: magnum illud bellum perfuga unus et gravem adversarium imperii sustulisset; O III, 86.
venit: f. pollicetur; O III, 86.
II. dedo: [senatus et C. Fabricius perfugam Pyrrho dedidit]; O I, 40.
reduco: hunc (perfugam) Fabricius reducendum curavit ad Pyrrhum; O III, 86.

perfugio, übergehen, seine Zuflucht nehmen: alqs: qui ... ad otium .. perfugerint; O I, 69.
homo: Veientem quendam ad nos hominem nobilem perfugisse; D I, 100.

perfugium, Zuflucht, Zufluchtsort, Ausflucht: I. sum: perfugium videtur omnium laborum et sollicitudinum esse somnus; D II, 150. quod summi cuiusque bonitas commune perfugium est omnium; O II, 63.
II. audio: illa perfugia, quae sumunt sibi ad excusationem, quo facilius otio perfruantur, certe minime sunt audienda; R I, 9.

habeo: quae (domus) spectat in nos solos neque aliud ullum potest habere perfugium; O I, 58.
paro: portum potius paratum nobis et perfugium putemus; T I, 118. cum paratum sit illud ex hesterna disputatione perfugium; T II, 66.
sumo: f. audio.
suppedito: ut (patria) ... tutum perfugium otio nostro suppeditaret; R I, 8.

perfunctio, Verrichtung: neque laborum perfunctio neque perpessio dolorum per se ipsa allicit; F I, 49.

perfundo, überströmen, überschütten, erfüllen: alqm: quem .. deditum voluptatibus tanta laetitia perfundi arbitramur, quanta .. superiorem Africanum Hannibale victo? F V, 70.
animum: quae sunt omnes unius generis ad perfundendum animum tamquam inliquefactae voluptates; T IV, 20.
deos: ut eos (deos) perfundas voluptatibus; N I, 112.
sensum: quam (voluptatem) sensus accipiens movetur et iucunditate quadam perfunditur; F II, 6. cum omnes sensus dulcedine omni quasi perfusi moverentur; F II, 114.

perfungor, völlig verrichten, durchmachen: 1. munera: iucundum nobis perfunctis muneribus humanis occasum ... fore; fr V, 97.
2. militia: in ea militia, qua cum Cyro minore perfunctus est (Xenophon); D I, 52.
munere, opere: dum sumus inclusi in his compagibus corporis, munere quodam necessitatis et gravi opere perfungimur; C 77.

pergo, aufbrechen, herantreten, fortfahren, fortsetzen: I. alqs: tu vero .. perge, Varro; A I, 18. pergamus igitur; A I, 18. perge porro; F IV, 75. [quid ille dux Leonidas dicit? „pergite animo forti, Lacedaemonii"]; T I, 101. pergit idem (Zeno) et urguet angustius; N II, 22. deum ... praecepisse .., ut (Hannibal) pergeret protinus; D I, 49. quibus quaerentibus, cur non eadem via pergeret (Socrates), deterreri se a deo dixit; D I, 123. quare perge, ut instituisti; R II, 22. perge, quaeso; L I, 22. pergam equidem; L II, 69. sed perge, ut coeperas; L III, 1. 14. tu vero perge, Laeli; Lae 32. perge, quaeso, nec enim imperite exorsus es; fr V, 28. f. **ad,** I. pergo (7 St) B. I, S. 44, b.
natus: »perge, aude, nate, inlacrima patris pestibus!« T II, 21.
oratio: video iam, quo pergat oratio; R III, 44. ad stabiliendas urbes sanandosque populos omnis nostra pergit oratio; L I, 37.
vita: ut ad eas (virtutes) cursim perrectura ... beata vita ... videatur; T V, 13.
II. mit Infinitiv: pergisne eam, Laeli, artem inludere, in qua ..? R I, 20. confestim ad eum ire perreximus; A I, 1. conclave illud, ubi (Deiotarus rex) erat mansurus, si ire perrexisset; D I, 26.
III. alqd: sed perge cetera; L II, 69.

pergratus, sehr angenehm: alqd: pergratum mihi feceris, spero item Scaevolae, si ... disputaris ..; Lae 16.
adventus: cum ... Scipioni .. eorum adventus periucundus et pergratus fuisset; R I, 18.
oratio: mehercule pergrata mihi || mihi fuit || oratio tua; F V, 96.

perhibeo, angeben, sagen, nennen, anführen: I. nom. c. inf.: qui (Tyndaridae fratres) non modo adiutores in proeliis victoriae populi Romani, sed etiam nuntii fuisse perhibentur; T I, 28. perhibetur (Romulus), ut adoleverit || adul. ||, et corporis viribus et animi ferocitate tantum ceteris praestitisse ut ..; R II, 4.
II. alqm: »quem (Anguitenentem) claro perhibent Ophiuchum nomine Graii«; N II, 109. Heraclitus, „cognomento qui σκοτεινός perhibetur, quia de natura nimis obscure memoravit"; F II, 15. »bene qui coniciet, vatem hunc perhibebo optumum«; D II, 12.
alqd: etsi interpretatur Pacuvius: »hoc, quod memoro, nostri caelum, Graii perhibent aethera«; N II, 91.
aethera: »hunc (aethera) summum habeto divum, hunc perhibeto Iovem«; N II, 65.

perhorresco, schaudern, sich entsetzen: dissolutionem: etsi hoc .. est in vitio, dissolutionem naturae tam valde perhorrescere; F V, 31.
nomen: quo modo .. tot legibus eiectus in exilium nomen exulis non perhorrescis? P 32.

periclitatio, Versuch: quarum (stirpium, herbarum) utilitates longinqui temporis usu et periclitatione percepimus; N II, 161.

periclitor, versuchen, erproben: I. alqs: periclitemur, si placet, et in iis quidem exemplis, in quibus ..; O III, 73.
II. animum: ut ipsi † seu || ne || animum periclitentur sum || suum || vident, quid se putent esse facturos; R III, fr 2.
mores: † quo || quo || utamur ... amicitia ex || amicitiis, al. || aliqua parte periclitatis moribus amicorum; Lae 63.
pueros: quadringenta septuaginta milia annorum in periclitandis experiundisque pueris, quicumque essent nati, Babylonios posuisse; D II, 97.

periculosus, gefährlich, Gefahr bringend: alqd: cum quibus (hominibus) ... confligere .. multitudine praesertim incitata miserum et periculosum sit; R I, 9. nec (multitudo) valeret nimis, ne esset periculosum; R II, 39. id cum periculosum ipsi est, tum etiam sordidum ad famam, committere, ut accusator nominere; O II, 50.
actiones: periculosae .. rerum actiones partim iis sunt, qui eas suscipiunt, partim rei publicae; O I, 83.
consilia: quibus periculosa et calida consilia quietis et cogitatis splendidiora ... videantur; O I, 82.
consuetudo: nobis ... ipsa consuetudo adsentiendi periculosa esse videtur et lubrica; A II, 68. quam periculosa consuetudo! N III, 62.
contentiones: plebes de suo iure periculosas contentiones nullas facit; L III, 24.
curationes: qui (medici) ... gravioribus ... morbis periculosas curationes et ancipites adhibere coguntur; O I, 83.
iustitia: sollicitam et periculosam iustitiam non esse sapientis; R III, 39.
locus: paucis additis (ea ars) venit ad soritas, lubricum sane et periculosum locum; A II, 92.
res: neque hunc, qui unus potest, ... his tam periculosis rebus subvenire patiuntur; R I, 31.

periculum (pericium), Versuch, Gefahr, Prozeß, Anklage: I, 1. est: haud sane periculum est, ne non mortem aut optandam aut certe non timendam putet; T V, 118. est periculum, ne ... obligemur; D I, 7. neque .. est periculum, ne te de re publica disserentem deficiat oratio; R I, 37. siquidem nullum esset in experiundo periculum; L I, 12. neque .. periculum in re publica fuit gravius umquam; O I, 77.

ohne Verb: Pinarii Nattae nobiles; a nobilitate igitur periculum; D II, 47.
2. sum: »quod re in summa summum esse arbitror periclum, matres coinquinari regias«; N III, 68.
II, 1. adeo: s. **adeo,** II. periculum (11 St.) B. I, S. 62, b.
adfero: si ei ... subito sit allatum periculum discrimenque patriae, cui subvenire opitularique possit; O I, 154.
adiungo: adiunguntur pericula vitae; R I, 4.
cogito: »pericla, damna peregre rediens semper secum cogitet«; T III, 30.
communico: si quando aliquod officium extitit amici in periculis aut adeundis aut communicandis; Lae 24.
depello: multa etiam pericula depulsa sunt; N II, 163.
ineo: cum (P. Decius) pericula proeliorum iniret audacius; D I, 51.
infero: duri .. hominis vel potius vix hominis videtur periculum capitis inferre multis; O II, 50.
loquor: omnia pericula pro re publica, mori pro patria, haec cum loqueris; F II, 76.
moneo: ab aqua aut ab igni pericula (haruspices) monent; D II, 32.
nuntio: quae (voces) pericula belli nuntiarent; D I, 99.
omitto: ut omittam pericula, labores, dolorem etiam; F I, 24.
ostendo: quod fissum periculum, quod commodum aliquod ostenderet; D II, 28. Romulus lactens fulmine ictus; urbi igitur periculum ostenditur; D II, 47.
propono: nec .. fortitudine egeremus nullo proposito aut labore aut periculo; fr V, 50.
2. offero: ne offeramus nos periculis sine causa; O I, 83.
opitulor, subvenio: s. 1. adfero.
oppono: quod essent urbes maritimae non solum multis periculis oppositae, sed etiam caecis; R II, 6.
3. cerno in: ut fortitudo in laboribus periculisque cernatur; F V, 67. quae (animi elatio) cernitur in periculis et laboribus; O I, 62.
evado e: num ... vates ... melius coniecerit aut e morbo evasurum aegrotum aut e periculo navem ... quam medicus, quam gubernator? D II, 13.
paro ad: animus paratus ad periculum ... audaciae potius nomen habeat quam fortitudinis; O I, 63.
vivo in: quis tam esset amens, qui semper in laboribus et periculis viveret? T I, 33.
III, 1. plenus: ut res geras ... plenas .. laborum et periclorum cum vitae tum multarum rerum; O I, 66. possunt .. cuiquam esse utiles ... diurni et nocturni metus, vita insidiarum periculorumque plenissima? O III, 84.
2. vacuus: quod vacua ... sollicitudine, periculo vita bonorum virorum sit; R III, 26.
3. promptus ad: promptiores . . debemus esse ad nostra pericula quam ad communia; O I, 83.
IV. comites: ut principibus heroum, Ulizi, Diomedi, ... certos deos discriminum et periculorum comites adiungeret; N II, 166.
fuga: numquam omnino periculi fuga committendum est, ut imbelles ... videamur; O I, 83.
ratio: populi impetus periculi rationem sui non habet; L III, 23.
V, 1. agere: semper auctorem habes || et || eum, qui magno suo periculo causam agat; A II, 79.
conservari: quia nostro consilio ac periculo sese in illa vita atque otio conservatos putant; R I, 6.
deserere: quoniam forensibus operis, laboribus, periculis non deseruisse mihi videor praesidium; F I, 10.
diffugere: qui (homines) periculo mortis diffugissent; O III, 114.
parere: non dubitaverim ... meis .. propriis periculis parere commune reliquis otium; R I, 7.
premi: quamvis ea (res publica) prematur periculis; R I, 10.
progredi: dux .. suo *se* periculo progredi cogitat; L III, 23.
2. cum: quae .. (pecunia) vel cum periculo est quaerenda vobis; F II, 55.
in: fortis deus intellegi qui potest? in dolore? an in labore? an in periculo? N III, 38. accedit illud etiam, quod in metu et periculo .. creduntur facilius; D II, 58. unde in laboribus et periculis fortitudo? R I, 2. qui in isto periculo non ut a poëta, sed *ut* a teste veritatem exigant; L I, 4. hoc idem in parentis, in amici re aut periculo fecerit; O I, 154. ullum tu decus in cotidianis laboribus et periculis cum hac tranquillitate conferendum putas? O III, 97.
propter: inquit lex ...; credo vel propter ignis periculum; L II, 58.

perimo (peremo), vernichten, zerstören, töten, vereiteln, hintertreiben: I. dies: sin autem (supremus dies) perimit || peremit || ac delet omnino; T I, 117.
II. alqm: »quo magis est aequum tumulis mandare peremptos firmo animo«; T III, 65. neque vos ulla mortis fata periment || perement || nec fraus valentior quam consilium meum; Ti 40.
consilium: nisi aliqui casus aut occupatio eius (Panaetii) consilium peremisset; O III, 33.
lunam: »cum ... luna ... subito stellanti nocte perempta est«; D I, 18.
matrem: »ubi (draco) tam teneros volucris matremque peremit«; D II, 64.
sensum: nec .. potest esse miser quisquam sensu perempto; T I, 89.
simulacra: »divom simulacra peremit fulminis ardor«; D I, 19.
volucres: s. matrem.

perinde, ebenso, auf gleiche Weise: an ille ... vivendi artem tantam tamque operosam et perinde fructuosam relinqueret? F I, 72. perinde, utcumque temperatus sit aër, ita pueros orientis animari atque formari; D II, 89.
quasi: proinde || perinde || quasi . . plures fortunati sint quam infelices; T I, 86. perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi evellere, quasi calvitio maeror levaretur; T III, 62.
ut: ut difficile sit de temeritate eorum, perinde ut causa postulat, dicere; A II, 31. apud Euripidem Hercules ... non perinde movebatur falsis, ut veris moveretur? A II, 89. omnia ista, perinde ut cuique data sunt pro rata parte, ita aut || avita aut || longa aut brevia dicuntur; T I, 94. perinde ut quaeque stellae in his finitumisque partibus sint quoque tempore; D II, 89. habes a patre munus ... mea quidem sententia magnum, sed perinde erit, ut acceperis; O III, 121.

perindulgens, sehr nachsichtig: qui (vir) perindulgens in patrem, idem acerbe severus in filium; O III, 112.

perinfirmus, sehr schwach: sunt levia et perinfirma, quae dicebantur a te; F II, 53.

perinsignis, sehr auffallend: si (corporis pravitates) erunt perinsignes; L I, 51.

perite, mit Einsicht, verständig: instituo: quod institutum perite a Numa posteriorum pontificum neglegentia dissolutum est; L II, 29.
scribo: pluribus verbis scripsit ad patrem tuum M. Iunius sodalis perite ... et diligenter; L III, 49.

peritus, erfahren, kundig, sachkundig: A. alqs: s. B, II, 1. adhibeo. iuris: s. **ius,** III, 1. peritus (4 St.) B. II, S. 419, a. persaepe te cum Panaetio disserere solitum coram Polybio, duobus Graecis vel ‖ Graecis, vel Graecis ‖ peritissimis rerum civilium; R I, 34.
auceps: suum .. potius peritissimum voluptatum aucupem sapientem esse contendet; A fr 20 (8. 11).
homo: nec .. alienum est ad ea eligenda ... adhibere doctos homines vel etiam usu peritos; O I, 147. hoc quidem sane luculente ut ab homine perito definiendi; O III, 60.
procurator: sit .. oppositus .. bonus et sapiens et peritus utilitatis dignitatisque civilis quasi tutor et procurator rei publicae; R II, 51.
rector: noster hic rector, ... summi iuris peritissimus; R V, 5.
tutor: s. procurator.
vir: fuit .. hic vir ... civis e re publica maxime tuendaeque civitatis peritissimus ‖ paratissimus ‖; L II, 66. an principes statuent et delecti viri periti rerum civilium? D II, 11.
B, I, 1. adhibeo: hic apud maiores nostros adhibebatur peritus, nunc quilubet. peritum autem esse necesse est eum, qui, silentium quid sit, intellegat; D II, 71.
2. tribuo: quae .. praesentiri ... possunt, ea non divinis tribuenda putas, sed peritis; D II, 14.
videor: ut peritis videbatur; D I, 77.
3. percontor a: cum .. iter ... consumpsisset .. in percontando a peritis; A II, 2.
II. a: simul inflavit tibicen, a perito carmen agnoscitur; A II, 86. cum (ignari) sunt docti a peritis; O III, 15. fiunt certae ‖ certe ‖ divinationum coniecturae a peritis; D I, 78. mihi .. a peritis in Asia praedictum est fore eos eventus ..; D I, 58. a peritissimis sunt istis de rebus et responsa et scripta multa; L II, 46.

periucundus, sehr angenehm: cum ... Scipioni .. eorum adventus periucundus et pergratus fuisset; R I, 18.

periurium, Meineid: I. sum: quod aliter (iuratum est), id si non fecerit, nullum est periurium; O III, 107. s. **peiero;** O III, 108.
II, 1. astringo, dissolvo: fraus .. astringit ‖ distringit ‖, non dissolvit periurium; O III, 113.
odi: vana, falsa, fallentia odimus, ut fraudem, periurium; F II, 46.
2. quaero: videant, ne quaeratur latebra periurio; O III, 106.
3. disputo de: de periuriis, de incesto nihil .. hoc .. loco disputandum est; L II, 41.
III. poena: »periurii poena divina exitium, humana dedecus;« L II, 22.
IV. perturbare: Regulus .. non debuit condiciones pactionesque bellicas et hostiles perturbare periurio; O III, 108.

periuro s. **peiero.**

periurus, meineidig: A. alqs: (Carbo) tam periurus aut tam inpurus fuisset? N I, 63.
consularis: si (Regulus) domi senex captivus, periurus consularis remansisset; O III. 100.
B. dico de: quid de sacrilegis, quid de impiis periurisque dicemus? N I, 63.

perlabor, durchdringen, gelangen: alqs: inde .. perlapsus ad nos et usque ad Oceanum Hercules ... habetur deus; T I, 28.
cibus: per .. eam (venam) ad cor confectus iam coctusque (cibus) perlabitur; N II, 137.

perlego, durchlesen: perlegi ... tuum paulo ante tertium de natura deorum; D I, 8.

perleviter, sehr wenig, sehr leicht: ut eos, qui ita vixerint, aut non attingat aegritudo ‖ [aegritudo] ‖ aut perleviter pungat animi dolor; T III, 61.

perlibenter, sehr gern: perlibenter et Nigidium vidi et cognovi Cratippum; Ti 2.

perluceo, hervorleuchten, durchsichtig sein: alqd: illud ipsum, quod honestum decorumque dicimus, quia ... maxime .. quasi perlucet ex iis, quas commemoravi, virtutibus; O II, 32.
aether: tenuis ac perlucens et aequabili calore suffusus aether; N II, 54.

perlucidus, durchsichtig, hell: deus: ut ... deum fingeret ... exilem quendam atque perlucidum; N I, 123. deos .. ipsos iocandi causa induxit Epicurus perlucidos et perflabilis; D II, 40.
fervor: mundi ille fervor purior, perlucidior mobiliorque *est* multo; N II, 30.
liquores: adde huc ... liquores perlucidos amnium; N II, 98.
membranae: quas (membranas natura) .. perlucidas fecit; N II, 142.
sidera: tota .. (sidera) sunt calida atque perlucida; N II, 39.
species: quae (species deorum) nihil concreti habeat, ... sitque pura, levis, perlucida; N I, 75.
stella: sin inlustris et perlucida stella apparuerit; D I, 130.

permagnus, sehr groß: alqd: permagnum existimans tris Olympionicas una e domo prodire; T I, 111. te .. permagnum est nancisci otiosum, hoc praesertim motu rei publicae; R I, 14. cum ... illud ..., quod ex eo paritur, permagnum videtur; O III, 81.
accessio: fieri .. permagna accessio potest; F I, 55.
dissensio: haec .. est non verborum parva, sed rerum permagna dissensio; N I, 16.
exspectatio: permagnam tu quidem expectationem ... inponis orationi meae; R I, 37.
hereditas: tenuit permagnam Sextilius hereditatem; F II, 55.
lex: conclusa .. est a te permagna ‖ tam magna ‖ lex sane quam brevi; L II, 23.
praemia: cum permagna praemia sunt, est causa peccandi; O III, 79.
vis: vis .. est permagna naturae; F II, 28.

permaneo, fortdauern, fortbestehen, verbleiben, verharren: I, 1. cohaereo ad: quod ... mundus .. ita cohaeret ad permanendum, ut nihil ne excogitari quidem possit aptius; N II, 115.
2. aptus ad: ut mundus quam aptissimus sit ad permanendum; N II, 58.
II. alqs: cum (Cato) ... semper .. in proposito susceptoque consilio permansisset; O I, 112. qui (Nearchus Tarentinus) in amicitia populi Romani permanserat; C 41. s. **in,** B, I. permaneo in sententia (6 St) B. II, S. 262, b.
alqd: quo modo id potuit mortuo ‖ mort. pot. ‖ permanere? F II, 106. huic nihil potest esse certi, nihil, quod exploratum habeat permansurum sibi unum diem; P 17. s. natura.

Academia: quae (Academia) usque ad Carneadem perducta ... in eadem [Arcesilae] ratione permansit; A I, 46.
aegritudo: molestia (est) aegritudo permanens; T IV, 18.
amicitia: ille (Scipio) .. nihil difficilius esse dicebat, quam amicitiam usque ad extremum vitae diem || diem vitae || permanere; Lae 33.
animans: animantium ... quanta ad eam rem vis (est), ut in suo quaeque genere permaneat! N II, 121.
animus: qui discedere animum censent, alii statim dissipari, alii diu permanere, alii semper; T I, 18. permanere animos arbitramur consensu nationum omnium; T I, 36. ut (animus), cum diu permanserit, ne intereat; T I, 78.
bonum: nisi stabili et fixo et permanente bono beatus esse nemo potest; T V, 40.
coniunctio: (coniunctio) permanens ad longinquum et inmensum paene tempus; N II, 85.
contentio: haec est una contentio, quae adhuc permanserit; A II, 78.
cultus: ne agri quidem cultus permanebit; Lae 23.
genera: sive (haec duo genera) permanent et conservant habitum suum; T I, 42.
honores: nec .. clarorum virorum post mortem honores permanerent, si ..; C 80.
ignis: quia nullus ignis sine pastu aliquo posset || possit || permanere; N II, 40. nec (ignem) permanere ullo modo posse, nisi alatur; N III, 37.
industria: manent ingenia senibus, modo permaneat studium et industria; C 22.
ius: Athenis iam *ab* illo *primo rege* Cecrope, ut aiunt, permansit hoc ius || corpus || terra humandi; L II, 63.
magistra: in eo magistra vitae philosophia tot saecula permanet; T II, 16.
metus: formidinem metum permanentem (definiunt); T IV, 19.
natura: illa (natura) .. cohaeret et permanet ||cohaerent et permanent || naturae viribus, non deorum; N III, 28.
philosophia: quae (philosophia) ducta a Socrate in Peripateticis adhuc permansit; T IV, 6. f. magistra.
sapientia: f. vita; F II, 87.
similitudo: si regum similitudo permansisset; R I, 64.
species: neque eandem (speciem dei) ad numerum permanere; N I, 105.
studium: f. industria.
vita: tam permanet (beata vita) quam ipsa illa effectrix beatae vitae sapientia; F II, 87. quae (vita) ... in ceteris humi retineretur et permaneret tamen; T I, 27.
III. alqd: quis .. confidit semper sibi illud stabile et firmum permansurum? F II, 86. nec ea, quae incerta permanent, inventa esse possunt; A II, 26.
amicitiae: aliter amicitiae stabiles permanere non possunt; Lae 74.
animus: qui (animus) si permanet incorruptus suique similis; T I, 43.
arx: ut (arx) etiam in illa tempestate horribili Gallici adventus incolumis atque intacta permanserit; R II, 11.
corpora: ut quam maxime permaneant diuturna corpora; T I, 108. maxime .. corpora inter se iuncta permanent; N II, 115.
fortuna: || quamquam optatissimum est perpetuo fortunam quam florentissimam permanere; R fr 5 ||.
opinio: non tam stabilis opinio permaneret; N II, 5.
possessio: amicitiarum sua cuique permanet stabilis et certa possessio; Lae 55.

permano, durchströmen, sich ergießen, hindringen, eindringen: alqd: quod ab iis (deis) ad hominum vitam permanare possit; N I, 3.
conclusiunculae: qui (Stoici) contortulis quibusdam et minutis conclusiunculis nec ad sensus permanantibus effici volunt ..; T II, 42.
doctrina: Pythagorae .. doctrina ... permanavisse mihi videtur in hanc civitatem; T IV, 2.
intellegentia: quod quaedam animalis intellegentia per omnia ea permanet et transeat; A II, 119.
malum: permanat in venas et inhaeret in visceribus illud malum; T IV, 24.
natura: ut (natura) a principiis permanaret ad fines; F IV, 42.
sucus: ex intestinis .. secretus a reliquo cibo sucus is, quo alimur, permanat ad iecur; N II, 137.

permetior, durchmessen, ausmessen: ambitus: cum .. eos (ambitus) permensus est idem et semper sui similis orbis; Ti 33.
magnitudinem: solis .. magnitudinem ... — vos ergo huius magnitudinem quasi decempeda permensi refertis; A II, 126.

permirus, sehr wunderbar: alqd: ut mihi permirum videatur quemquam exstare, qui ..; D II, 99. permirum mihi videri solet, quae sit tanta doc *; R V, 7.

permisceo, vermischen, vermengen: alqd: quae permiscens cum materia cum ex tribus (deus) effecisset unum; Ti 22. ita permixtum illud, ex quo haec secuit, (deus) iam omne consumpserat; Ti 24.
animum: animi hominum ... cernunt ea, quae permixti cum corpore animi || [animi] || videre non possunt; D I, 129. in qua (temperatione) omnem animum universae naturae temperans permiscebat; Ti 42.
conformationem: in hac iuncta moderateque permixta conformatione rei publicae; R I, 69.
genus: hoc loquor de tribus his generibus rerum publicarum non turbatis atque permixtis, sed suum statum tenentibus; R I, 44. quod (genus rei publicae) est ex his, quae prima dixi, moderatum et permixtum tribus; R I, 45.

permissus, Erlaubnis: [cum .. Hannibalis permissu exisset de castris]; O I, 40.

permitto, überlassen, zulassen, einräumen, erlauben: I. alqs: ego vero isti .. permitto; F V, 76. qui (Socrates) .. amico permiserit; T I, 103.
leges: plus tribuit senibus, quam nobis leges permittunt; F II, 36.
II, 1. indirecte Frage: tibi permitto, responderene mihi malis ... an .. audire ..; N III, 4.
2. ut: dis, ut ita dicam, iunioribus permisit, ut corpora mortalia effingerent ...; deinde ut huic animanti principes se ducesque praeberent; Ti 46.
III. complexus, concubitus: conplexus .. concubitusque (Lacedaemonii) permittunt palliis interiectis; R IV, 4.
dominatum: tum, cum tu es iratus, permittis illi iracundiae dominatum animi tui? R I, 59.
licentiam: qui eandem licentiam scribendi sibi permitti volunt; T I, 6. apud quos (Eleos, Thebanos) in amore ingenuorum libido etiam permissam habet et solutam licentiam; R IV, 4.
otium: beatissimos esse populos necesse est vacuos omni cura ... aliis permisso otio suo; R I, 52.

permixtio, Vermischung: superioris .. permixtionis reliquias fundens aequabat eodem modo ferme; Ti 42.

permolestus, sehr lästig: senatum .. et populum ut unum habeamus, et fieri potest, et permolestum est, nisi fit; R I, 32.

permotio, Erregung, Aufregung, Begeisterung: I, 1. do: illi .. etiam utiliter a natura dicebant permotiones istas animis nostris datas; A II, 135.

2. sum in: in omni permotione naturalem volebant esse quendam modum; A II, 135.

II, 1. divinare: Cassandram ... (divinantem) mentis incitatione et permotione divina; D I, 89.

sentire: quod provisione aut permotione mentis magis quam natura ipsa sentiamus; D II, 9.

2. praeter: qui (Cyrenaici) praeter permotiones intumas nihil putant esse iudicii; A II, 142.

permoveo, bewegen, aufregen, beunruhigen: alqm: quod maxime contingit aut dormientibus aut mente permotis; D I, 129.

animos: cum (animi hominum) ... mente permoti per se ipsi liberi ‖ † liberi, libere ‖ incitati ‖ [incitati] ‖ moventur; D I, 129.

concilium: quod (concilium) qui permovet, quom agi nihil potest, vim quaerit; L III, 42.

homines: vita mors, divitiae paupertas omnes homines vehementissime permovent; O II, 37.

statum: ut (civis) sit contra haec, quae statum civitatis permovent, semper armatus; R VI, 1.

permulceo, umfächeln, schmeicheln, beruhigen: Aram: »quam (Aram) flatu permulcet spiritus austri«; N II, 114.

senectutem: nulla consolatio ‖ consolatione ‖ permulcere posset stultam senectutem; C 4.

sensum: ille (status animum) pellit, qui permulcet sensum voluptate; F II, 32.

permultus, sehr viel: A. alqd: permulta alia colligit Chrysippus; T I, 108. cum machinatione quadam moveri aliquid videmus, ut sphaeram, ut horas, ut alia permulta; N II, 97. haec vetera et alia permulta; N III, 80. habes et respersionem pigmentorum et rostrum suis et alia permulta; D II, 84. ea Posidonius collegit permulta; O I, 159.

anni: ibi permultos ‖ per multos ‖ annos admirabili quadam laude provinciae praefuit; A II, 1. permultis annis ante Homerum fuisse quam Romulum; R II, 19.

errata: Democriti errata ab Epicuro reprehensa ... permulta; F I, 28.

exempla: permultorum exemplorum et nostra est plena res publica et ..; L II, 33.

falsa: videri possunt permulta somniantibus falsa pro veris; D II, 120.

gallinae: qui gallinas alere permultas quaestus causa solerent; A II, 57.

genera: quo (iudicio) iudicatur ... varietas sonorum, intervalla, distinctio et vocis genera permulta; N II, 146.

imitatores: quod permulti imitatores principum existunt; L III, 31.

oblectamenta: possum persequi permulta oblectamenta rerum rusticarum; C 55.

res: quod (genus) ab Ennio positum in una re transferri in permultas potest; O I, 51.

signa: idem .. (deus) mittit .. signa nobis eius generis, qualia permulta historia tradidit; D I, 121.

testes: testes sunt permulti in utramque partem; O II, 43.

B, a. sunt: cetera, quae quibusdam admirabilia videntur, permulti sunt qui pro nihilo putent; Lae 86.

b. conligo: permulta conlecta sunt ab Antipatro, quae mirabiliter a Socrate divinata sunt; D I, 123.

corrigo, al.: aliorum indicio permulta nobis et facienda et non facienda et mutanda et corrigenda sunt; O I, 147.

dico: ad has omnes visiones inanes Antiochus ... permulta dicebat; A II, 49. cum a philosophis compluribus permulta dicantur, cur ..; F I, 31.

facio: qui permulta ob eam unam causam faciunt, quia decet; F II, 45.

c, I. permultum: in omni iniustitia permultum interest, utrum ..; O I, 27.

II. permulto: permulto clariora et certiora esse .., quae vigilantibus videantur, quam quae somniantibus; D II, 126.

permuto, völlig verändern: C. .. Gracchi ‖ Gracchus ‖ ruinis et ‖ tribunatus ‖ iis sicis ... nonne omnem rei publicae statum permutavit? L III, 20.

pernicies, Verderben, Untergang: I. est: haec .. est illa pernicies, quod alios bonos, alios sapientes existimant; O III, 62.

evertit, inlabitur: quam sensim pernicies inlapsa in civium animos malis studiis malisque doctrinis repente totas civitates everteret; L II, 39.

nascitur: clamitasse magos pestem ac perniciem Asiae proxuma nocte natam; D I, 47.

potest: f. II, 1. adfero. invenio.

II, 1. adfero: qua nulla pernicies maior hominum vitae potuit afferri; O II, 9.

do: »illi perniciem dabo«; N III, 66.

invenio: nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam in malitia simulatio intellegentiae; O III, 72.

2. converto ad: quid est tam inhumanum quam eloquentiam ... ad bonorum pestem perniciemque convertere? O II, 51.

incurro in: spe dubiae salutis in apertam perniciem incurrere; N III, 69.

specto ad: si ad perniciem patriae res spectabit; O III, 90.

III. proclivis ad: serpit † deinde res, quae proclivis ‖ proclivius ‖ ad perniciem, cum semel coepit, labitur; Lae 41.

IV. cum: ut satius fuerit nullam omnino nobis a dis inmortalibus datam esse rationem quam tanta cum pernicie datam; N III, 69.

in: in hac pernicie rei publicae ne illam quidem consequuntur, quam putant, gratiam; O II, 79.

perniciose, verderblich, gefährlich, unheilvoll: I. mereor: quo perniciosius de re publica merentur vitiosi principes; L III, 32.

scisco: quid, quod multa perniciose, multa pestifere sciscuntur in populis? L II, 13.

elliptisch: perniciose .. Philippus ... „non esse ..;“ O II, 73.

II. popularis: sapientis .. civis fuit causam ... perniciose populari civi non relinquere; L III, 26.

perniciosus, verderblich, gefährlich, unheilvoll: alqd: quae crescentia perniciosa sunt, eadem sunt vitiosa nascentia; T IV, 41. di poëtici si scissent perniciosa fore illa filiis; N III, 77. si lacus emissus ... ad mare profluxisset, perniciosum populo Romano (fore); D I, 100. cur non sanciunt, ut, quae mala perniciosaque sunt,

habeantur pro bonis et salutaribus? L I, 44. etiamsi perniciosum aliquid populus acceperit; L II, 13.
adsentatio: ista adsentatio, quamvis perniciosa sit, nocere tamen nemini potest nisi ei, qui ..; Lae 97.
adsentatores: non benefici neque liberales, sed perniciosi adsentatores iudicandi sunt; O I, 42.
causa: causam nec perniciosam et ita popularem, ut non posset obsisti; L III, 26.
error: in iis perniciosus est error, qui existumant ..; Lae 83.
genera: perniciosa .. (definieram genera) tribus illis totidem contraria; R II, 64.
invitamenta: multa etiam ad luxuriam invitamenta perniciosa civitatibus subpeditantur mari; R II, 8.
iussa: qui perniciosa et iniusta populis iussa descripserint; L II, 11.
morbi: morbi perniciosiores pluresque sunt animi quam corporis; T III, 5.
pars: quod unius vitio praecipitata (res publica) in perniciosissimam partem facillime decidit; R II, 48.
res: ut perniciosis etiam rebus ... nomen deorum tribueretur; N III, 63. rem perniciosissimam in civitatem inducunt, seditionem atque discordiam; O I, 85.
seditiones: quibus portentis magna populo Romano bella perniciosaeque seditiones denuntiabantur; D I, 97.
status: (rei publicae genus) inclinatum et quasi pronum ad perniciosissimum statum; R II, 47.
tribuni: *non* nullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos; L III, 24.
vitia: quae genera (rerum publicarum) ... habent perniciosa alia vitia; R I, 44.

pernicitas, Behendigkeit: adde etiam ... pernicitatem et velocitatem; T V, 45.

pernocto, die Nacht zubringen, übernachten: alqs: nec umquam pernoctare solum; T V, 100.
animus: sapientis animum cum his habitantem pernoctantemque curis; T V, 69.
venatores: pernoctant venatores in nive in montibus; T II, 40.

pernosco, erkennen: qui (Zopyrus physiognomon) se profitebatur hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere; Fa 10.

perobscurus, sehr dunkel: natura: quae (natura deorum) cum mihi videretur perobscura; N I, 17.
quaestio: perdifficilis ... et perobscura quaestio est de natura deorum; N I, 1.

peroportune, sehr gelegen: ut me Cotta vidit, peroportune ‖ peropportune ‖, inquit, venis; N I, 15.

peroro, vortragen, beendigen: I, 1. in: quae (oratio) me in perorando cohortabatur, ut meminissem ..; N III, 5.
2. alqs: est mihi perorandum; A II, 147. cum ego te ... videam ... tribus horis perorare; F IV, 1. vel ad singula, quae requires, statim respondebo vel, cum peroraris, ad omnia; N III, 4.
II. acc. c. inf.: restat, ut doceam atque aliquando perorem omnia ... hominum causa facta esse; N II, 154.
III. orationem: omnem .. orationem eius (Platonis) de legibus peroratam esse uno aestivo die; L II, 69.

perparvus, sehr unbedeutend: alqd: quae .., quom adsunt, perparva ‖ per se parva ‖ sunt; L I, 52. quom cetera perparva sint; L II, 47.

perpauculus, sehr wenig: qui me ... deduxit .. in Academiam perpauculis passibus; L I, 54.

perpaucus, sehr wenig: A. dies: qui (Scipio) ... perpaucis ante mortem diebus ... triduum disseruit de re publica; Lae 14.
homines: quos (homines) videmus, si modo ulli sunt, esse perpaucos; N III, 70.
res: duodecim tabulae cum perpaucas res capite sanxissent; R IV, 12. perpaucae res sunt, in quibus non dolus malus iste versetur; O III, 64.
B, a. utuntur: qua (calliditate) perpauci bene utuntur, ... innumerabiles autem improbe utuntur; N III, 75.
b, I. ohne Verb: in quo etsi (Strato) est magnus, tamen nova pleraque et perpauca de moribus; F V, 13.
II. balbutio: ille noster est plane ... Stoicus perpauca balbutiens ‖ balbuttiens ‖; A II, 137.
conloquor: cum essent perpauca inter se uno aut altero spatio conlocuti; R I, 18.
dico: de quo quom perpauca dixero; L I, 34.
muto: si perpauca mutavisset; A II, 132. Democritea dicit (Epicurus) perpauca mutans; F I, 17.
elliptisch: tu vero iam perpauca scilicet; L I, 35.

perpaulum, sehr wenig: declinare dixit atomum perpaulum, quo nihil posset fieri minus; F I, 19.

perpendiculum, Bleilot: I. egeo: si id crederemus, non egeremus perpendiculis, non normis, non regulis; A fr 8.
II. ad: si gravitate feruntur ad perpendiculum corpora individua rectis lineis, ut Epicuro placet; Fa 22.

perpendo, abwägen: quid in amicitia fieri oportet, quae tota veritate perpenditur? Lae 97.

perpessio, Erdulden: I. adlicit: neque laborum perfunctio neque perpessio dolorum per se ipsa allicit; F I, 49.
facit: perpessio ceterorum facit, ut ea ... multo minora ... videantur; T III, 58.
II. efficio: consuetudo .. laborum perpessionem dolorum efficit faciliorem; T II, 35.

perpetior, standhaft erdulden: I. 1. asper: si eum (dolorem) asperum et difficilem perpessu ... dixero; F IV, 72. ait ille (Hercules): so multa dictu gravia, perpessu aspera! T II, 20.
difficilis: asperum est, contra naturam, difficile perpessu; T II, 29. s. asper; F IV, 72.
2. alqs: qui (casus) nobis miserabilis videtur audientibus, illi perpetienti erat voluptarius; F II, 65.
animus: „animus .. aeger“, ut ait Ennius, „neque pati ‖ † pati, poti ‖ neque perpeti potest“; T III, 5.
II. alqd: eos ... omnia .. perpeti ipsa cognitione ... captos; F V, 48. Zeno proponatur Eleates, qui perpessus est omnia potius, quam ..; T II, 52. nihil est, quod ... non parati simus et ferre et perpeti; T II, 58. qui cum multa sint saepe perpessi, facilius ferunt, quicquid accidit; T III, 67. (sunt) alii, qui quidvis perpetiantur; O I, 109. Aiax ... milies oppetere mortem quam illa perpeti maluisset; O I, 113.

aerumnas: an (malis) ... vel Herculis perpeti aerumnas; F II, 118.
dolorem: idem etiam dolorem saepe perpetiuntur; F I, 48. cum tradunt rationem neglegendae mortis, perpetiendi doloris; O III, 118.
labores: in perpetiendis laboribus adeundisque periculis; F II, 113.
mendicitatem: cum .. mendicitatem multi perpetiantur, ut vivant; F V, 32.
res: fortitudo est .. adfectio animi legi summae in perpetiendis rebus obtemperans; T IV, 53.

perpetuitas, Fortdauer, Dauer, Stetigkeit, Fortgang, Zusammenhang: I. est: cui (nocti) si similis futura est perpetuitas omnis consequentis temporis, quis me beatior? T I, 97.
II, 1. diffido: qui .. diffidet || diffidit || perpetuitati bonorum suorum; F II, 86.
2. specto ex: non .. ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt, sed ex perpetuitate atque constantia; T V, 31.
III. vinculum ad: consilium meum, quod maius est vinculum ad perpetuitatem vestram quam illa, quibus ..; Ti 40.
IV. ad: benivolentia fidelis (est) vel ad perpetuitatem; O II, 23.
causa: quod perpetuitatis causa machinata natura est; N II, 128.
in: neque .. in aliqua parte, sed in perpetuitate temporis vita beata dici solet; F II, 87. ut constare in perpetuitate vitae possimus nobismet ipsis; O I, 119.

perpetuo, beständig, ununterbrochen: facio: quod .. perpetuo Lucullo loquente fecerat; A II, 63.
fallo: »fide sacratae ius perpetuo (Ulixes) falleret«; O III, 98.
maneo: ob eam .. causam (ea sidera) suis sedibus inhaerent et perpetuo manent; Ti 36.
permaneo: || quamquam optatissimum est perpetuo fortunam quam florentissimam permanere; R fr 5 ||.

perpetuus, beständig, ununterbrochen, dauernd, allgemein giltig: A. cogitatio: nihil est .., quod tam obtundat ... aegritudinem quam perpetua in omni vita cogitatio nihil esse ..; T III, 34.
commendatio: fundamentum .. est perpetuae commendationis et famae iustitia; O II, 71.
conservatio: quid loquar, quanta ratio in bestiis ad perpetuam conservationem earum generis appareat? N II, 128.
constantia: cum ... eam .. (gravitatem Cato) ipse perpetua constantia roboravisset; O I, 112. una virtus est consentiens cum ratione et perpetua constantia; P 22.
conversiones: s. cursus; L I, 24.
cursus: earum .. (stellarum) perennes cursus atque perpetui ... declarant ..; N II, 55. perpetuis cursibus || [cursibus] || conversionibus*que* caelestibus extitisse quandam maturitatem serendi generis humani; L I, 24.
facultas: de sapientium perpetua bene vivendi facultate; T V, 120.
fama: s. commendatio.
gaudia: ex perpetuis .. plenisque gaudiis cum perspicuum sit vitam beatam existere; T V, 67.
immortalitas: quae (immortalitas) poterat esse perpetua; R III, 41.
ironia: ironiam .. alterius, perpetuam praesertim, nulla fuit ratio persequi; A II, 74.
iucunditas: quodquia nullo modo sine amicitia firmam et perpetuam iucunditatem vitae tenere possumus; F I, 67.
iustitia: s. potestas; R II, 43.
lex: idem .. (Chrysippus) etiam legis perpetuae et aeternae vim ... Iovem dicit esse; N I, 40. omnia nocturna ... in media Graecia Diagondas Thebanus lege perpetua sustulit; L II, 37.
lumen: »quem (Capricornum) cum perpetuo vestivit lumine Titan«; N II, 112.
oblivio: ut .. adversa quasi perpetua oblivione obruamus; F I, 57.
oratio: oratoria || [or.] || vis dicendi adhibebatur, explicatrix orationis perpetuae ad persuadendum accommodatae; A I, 32. uti oratione perpetua malo quam interrogare aut interrogari; F I, 29. perpetua oratione contra disputatur; F II, 2. quamquam admodum delectatus sum eius oratione perpetua; F II, 3. quasi vero .. perpetua oratio rhetorum solum, non etiam philosophorum sit; F II, 17. ut in utramque partem perpetua explicaretur oratio; Fa 1. non solum illa subtili disputatione (animus) sibi utendum putabit, sed etiam fusa latius perpetua oratione; L I, 62.
ornatus: ut .. perpetuus mundi esset ornatus; N II, 127.
peregrinatio: exilium ... quantum tandem a perpetua peregrinatione differt? T V, 107.
potestas: in qua re publica est unus aliquis perpetua potestate, praesertim regia; R II, 43. ut unius perpetua potestate et iustitia omnique sapientia regatur salus ... civium; R II, 43. nostri .. omnes reges vocitaverunt, qui soli in populos perpetuam potestatem haberent; R II, 49.
ratio: constans et perpetua ratio vitae ... sua natura * || iudicabitur ||; L I, 45.
sacra: »sacra privata perpetua manento;« L II, 22. nunc de sacris perpetuis ... restat; L II, 45. ut ... perpetua sint sacra || [sacra] ||; L II, 47.
selectio: sequitur deinceps cum officio selectio, deinde ea perpetua; F III, 20.
signa: »ea ... haec fore perpetuis signis clarisque frequentans .. deum genitor ... canebat«; D I, 19.
sumptus: quae (pecunia) perpetuos sumptus suppeditet; O II, 42.
voluptates: constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem et animo et corpore voluptatibus; F I, 40. istam voluptatem perpetuam quis potest praestare sapienti? F II, 89. perpetuisne malis voluptatibus perfruens in ea ... tranquillitate degere omnem aetatem sine dolore; F II, 118. perpetuas et contextas voluptates in sapiente fore semper; T V, 96.
B. in perpetuum: ut, si fieri possit, (sapiens) virtutem in perpetuum abiciat, ut dolore omni liberetur; F V, 93. ea lege esse nos natos, ut nemo in perpetuum esse posset expers mali; T III, 59.

perpolio, glätten, vervollkommnen, verfeinern: alqm: cum superiores alii fuissent in disputationibus perpoliti; R I, 13.
alqd: haec etsi praeclare, nondum tamen perpolita; F V, 88. ut ... id omne, et quae consequentia essent, perpolirent et absolverent; Ti 46.

perpropinquus, sehr nahe: »id ... populo commutationem rerum portendit fore perpropinquam«; D I, 45.

perpurgo, reinigen, ins Reine bringen: cervas: cervae .. paulo ante partum perpurgant se quadam herbula, quae seselis dicitur; N II, 127.
locum: perpurgatus est is locus a nobis quinque libris; D II, 2.

perquam, gar sehr: I. inanis: illud ..

perquam inane: »neque sepulcrum, quo recipiat, habeat portum corporis;« T I, 107.
flebiliter: apud illum (Sophoclem) .. perquam flebiliter Ulixes lamentatur in volnere; T II, 49.

perquiro, durchforschen: videmusne, ut pueri ne verberibus quidem a contemplandis rebus perquirendisque deterreantur? F V, 48.

perraro, sehr selten: quae (verba) perraro appellantur ab Epicuro; F II, 51. si quando id efficit, quod perraro potest; R II, 67.

perrumpo, durchbrechen, durchbohren, unwirksam machen: aëra: necesse est ... ab iis (duobus generibus) perrumpatur et dividatur crassus hic ... aër; T I, 42. accedit, ut eo facilius animus evadat ex hoc aëre ... eumque perrumpat, quod ..; T I, 43.
artus: »hos ille (Mulciber) cuneos fabrica crudeli inserens perrupit artus;« T II, 23.
iudicia: vidimus ... iudicia perrupta ab isdem corruptela || [corruptela] || hominum, non deorum; L II, 43.
leges: negleget leges easque perrumpet, si poterit, is, qui ..; L I, 42.
poenam: quam (poenam legum) saepe perrumpunt; O III, 36.

persaepe, sehr oft: I. bei Verben: cuius ego sphaerae cum persaepe propter Archimedi gloriam nomen audissem; R I, 21. ut et ipse intellego et ex te persaepe audio; L I, 5. quae (res publica Atheniensium) persaepe commutata est; R II, 2. quod memineram persaepe te cum Panaetio disserere solitum; R I, 34. hoc persaepe facitis, ut ... adferatis aliquid, quod ..; N I, 69. facit .. per se || persaepe || ipsa sibi audientiam diserti senis ... mitis oratio; C 28. quod persaepe fit; Lae 75. in quo (homine) mors non modo necessaria est, verum etiam optanda persaepe; R III, 34. id quod iam persaepe perfecit; R III, 4. quarum etsi laudabilior est defensio, tamen etiam accusatio probata persaepe est; O II, 49. persaepe (Deiotarus rex) revertit ex itinere; D I, 27.
II. bei Adjectiv: ubi (iudicia) sunt, tamen persaepe falsa sunt; L I, 40.
III. Lücke: * deterrimus et ex hac vel optimatium vel factiosa tyrannica illa vel regia vel etiam persaepe popularis; R I, 45.

perscribo, niederschreiben, aufzeichnen, eintragen: I. alqs: ut perscripsit Plato; R II, 51.
II. aequitatem: belli .. aequitas sanctissime fetiali populi Romani iure perscripta est; O I, 36.
decreta: »ast potestas par maiorve prohibessit, (decreta) perscripta servanto || [ast ... servanto] ||«; L III, 10.
genera, al.: omnium .. rerum publicarum rectionis genera, status, mutationes, leges etiam et instituta ac mores civitatum perscripsimus; F IV, 61.
sermones: qui (sermones) ab iis, qui illum audierunt, perscripti varie copioseque sunt; A I, 16. ita multi sermones perscripti sunt; A II, 74. quadridui .. sermonem superioribus ad te perscriptum libris misimus; T V, 11.
status: s. genera.

perscrutor, durchsuchen: sic noctu ad eas (uxores Dionysius) ventitabat, ut omnia specularetur et perscrutaretur || specularetur || ante; T V, 59.

perseco, zerschneiden: ecquid nos eodem modo rerum naturas persecare, aperire, dividere possumus? A II, 122.

persequor, nachfolgen, nachgehen, aufsuchen, verfolgen, durchgehen, durchforschen, behandeln, fortsetzen, durchführen: I. alqs: ut .. sit apud illos ... ordo rerum conservatus, ... tamen persequi non debemus; F IV, 58.
superstitio: instat .. (superstitio) et urget et, quo te cumque verteris, persequitur; D II, 149.
II. indir. Frage: in quibus (litteris), quantum potuimus, ... quid ... diceretur, persecuti sumus; F I, 12.
III. alqm: totum prope caelum, ne pluris persequar, nonne humano genere completum est? T I, 28. ista .. me imago Marii in campum Atinatem persequebatur? D II, 137.
alqd: quae .. ab his dicuntur, sic persequamur, ut ..; A II, 45. qui (Plato) certe tam multis libris haec persecutus non esset, nisi probavisset; A II, 74. reliqua subtilius persequentes; F IV, 17. inchoata persequimur; F V, 51. nec, qui pauca perceperit, non idem reliqua eodem studio persequetur; T II, 1. eos ... in eo persequendo atque adipiscendo dolore non frangi; T II, 66. non omnia deos persequi; N III, 93. reliqua postea persequemur; Fa 7. ut tamquam magister persequerer omnia; R I, 38. id persequar, si potero, subtilius; R II, 42. visne ... ea .., quae restant, in illis alnorum umbraculis persequamur? L fr 4. quoniam omnia persequimur, volumus quidem certe; O I, 138. reliqua deinceps persequemur; O II, 89. sic ea, quae Panaetius praetermisisset, ... neminem persecutum; O III, 10. quae versibus persecutus est Ennius; C 16. quae .. etiam in Sabinis persequi soleo; C 46. nihil est, quod illi non persequantur argutiis; Lae 45.
Academiam: si .. Academiam veterem persequamur; A I, 7.
agellos: minora di neglegunt neque agellos singulorum nec viticulas persequuntur; N III, 86.
annales: qui diligentissime persecuti sunt temporum annales; R II, 29.
antiqua: qui studiose antiqua persequeris; F I, 36.
aquam: veluti crocodili fluviatilesque testudines quaedamque serpentes ortae extra aquam ... aquam persequuntur; N II, 124.
artem: an ille ... eas .. artes persequeretur? F I, 72. s. disciplinam.
causas: persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, victus, figuras, Theophrastus autem stirpium naturas omniumque fere rerum, quae e terra gignerentur, causas atque rationes; F V, 10. prognosticorum causas persecuti sunt et Boëthus Stoicus ... et noster etiam Posidonius; D II, 47.
copiam: nec .. eam copiam, quam potui, ... persecutus; F V, 64.
cursus: qui e Caucaso caeli signa servantes numeris et modis || [et motibus] || stellarum cursus persequuntur; D I, 36.
disciplinam: hanc amplissimam omnium artium, bene vivendi disciplinam, vita magis quam litteris persecuti sunt; T IV, 5.
fibras: haec sunt illae fibrae stirpium, quas initio dixi, persequendae et omnes eligendae || elidendae ||; T III, 84.
figuras: s. causas; F V, 10.
genera: sequitur, ut haec officiorum genera persequar; O II, 1. haec genera officiorum qui persequentur || persequuntur ||; O II, 85.
hereditates: qui legatione hereditates aut syngraphas suas persequuntur; L III, 18.

historiam: quam (historiam) solemus persequi usque ad extremum; F V, 51.
imperatorem: fore ut exercitus imperatorem ... persequeretur; N III, 15.
inimicitias: ut .. (L. Lucullus) admodum adulescens ... paternas inimicitias magna cum gloria est persecutus; A II, 1.
ironiam: ironiam .. alterius, perpetuam praesertim, nulla fuit ratio persequi; A II, 74.
motus: qui siderum motus numeris persequuntur ‖ persecuntur ‖; D II, 17.
naturas: s. causas; F V, 10.
oblectamenta: possum persequi permulta oblectamenta rerum rusticarum; C 55.
officium: in omnibus officiis persequendis animi est adhibenda contentio; T II, 55. quinque .. rationibus propositis officii persequendi; O II, 9.
originem: omnium virtutum et originem et progressionem persecuti sunt; F IV, 17.
ortus: s. causas; F V, 10.
otium: otium persequimur; O III, 1.
partes: ipse .. (Strato) singulas mundi partes persequens; A II, 121.
philosophiam: Brutus ... sic philosophiam Latinis litteris persequitur, .. ut ..; A I, 12.
praecepta: qui ... hoc ipso tempore praecepta officii persequamur; O II, 7.
progressionem: s. originem.
quaestiones: non persequor quaestiones infinitas; A II, 117.
rationes: s. causas; F V, 10.
reliquias: quam palmam utinam di inmortales, Scipio, tibi reservent, ut avi reliquias persequare! C 19.
res: est .. ars in iis, qui novas res coniectura persequuntur; D I, 34. is .. (Silenus) diligentissume res Hannibalis persecutus est; D I, 49. eae res, quas ingenio ac ratione persequimur, gratiores sunt quam illae, quas viribus; O II, 46. has res commodissime Xenophon Socraticus persecutus est in eo libro, qui Oeconomicus inscribitur; O II, 87. eius modi .. credo res Panaetium persecuturum fuisse; O III, 33.
reges: prospicere .. iam videor te reliquos reges persequente quasi perfectam rem publicam; R II, 22.
sententiam: antiquorum .. sententiam Antiochus noster mihi videtur persequi diligentissime; F V, 14.
societatem: a quo initio profectam communem humani generis societatem persequimur; F III, 62.
sollertiam: quis .. opifex praeter naturam ... tantam sollertiam persequi potuisset in sensibus? N II, 142.
syngraphas: s. hereditates.
vestigia: ut hodie stet Asia Luculli institutis servandis et quasi vestigiis persequendis; A II, 3.
victus: s. causas; F V, 10.
viticulas: s. agellos.
vocabula: simili .. ratione (Chrysippus) persequitur vocabula reliquorum deorum; N I, 40.
voluptatem: quod (luxuriosi) ita viverent, ut persequerentur cuiusque modi voluptates; F II, 22. eam .. (voluptatem) ita persequitur; F II, 29. quas .. (voluptates Epicurus) non erubescens persequitur omnis nominatim; N I, 111.
utilia: quis (est) potius, qui ea (utilia) non studiosissime persequatur? O III, 101.
utilitates: longum est mulorum persequi utilitates et asinorum; N II, 159.

persevero, verharren, beharren: I. alqs: * Asia Ti. Gracchus, perseveravit in civibus; R III, 41. perseverans tu quidem et in tua vetere sententia permanes; L III, 26. si (Ulixes) in illa simulatione perseveravisset; O III, 98.
homo: homo acutus ... in eadem sententia perseverabat; N III, 88.
II. acc. c. inf.: cum ... Orestes .., ita ut erat, Orestem se esse perseveraret; Lae 24.

persolvo, bezahlen, einlösen, büßen: poenas: (C. Blossius) poenas rei publicae graves iustasque persolvit; Lae 37.
votum: votum patris Capitolii aedificatione persolvit; R II, 44.

persona, Maske, Rolle, Stellung, Rang, Charakter, Person: I, 1. accedit: nulla est .. persona, quae ad vicem eius, qui e vita emigrarit, propius accedat; L II, 48.
disserit: idonea mihi Laeli persona visa est, quae de amicitia ea ipsa dissereret, quae ..; Lae 4.
est: extrema illa persona est, ut is ... proinde habeatur, quasi eam pecuniam ceperit; L II, 49. intellegendum etiam est duabus quasi nos a natura indutos esse personis; quarum una communis est ex eo, quod ..., altera autem, quae proprie singulis est tributa; O I, 107. s. accedit.
loquitur: quia nulla videbatur aptior persona, quae de illa aetate loqueretur, quam eius, qui ..; Lae 4.
videtur: s. disserit. loquitur.
2. sum: haec .. etiam in fabulis stultissima persona est inprovidorum et credulorum senum; Lae 100.
II, 1. accommodo: duabus iis personis, quas supra dixi, tertia adiungitur, quam casus aliqui aut tempus inponit; quarta etiam, quam nobismet ipsi iudicio nostro accommodamus; O I, 115.
adiungo: s. accommodo. V, 2. sino.
commemoro: Medea modo et Atreus commemorabantur a nobis, heroicae personae; N III, 71.
conficio: quam gravis .., quam magnifica, quam constans conficitur persona sapientis! F III, 75.
dico: s. accommodo.
gero: ipsi .. gerere quam personam velimus, a nostra voluntate proficiscitur; O I, 115. est .. proprium munus magistratus intellegere se gerere personam civitatis; O I, 124.
impono: nobis .. personam imposuit ipsa natura magna cum excellentia praestantiaque animantium reliquarum; O I, 97. s. accommodo.
induo: qui (Epicurus) tantum modo induit personam philosophi et sibi ipse hoc nomen inscripsit; T V, 73. ponit .. (vir bonus) personam amici, cum induit iudicis; O III, 43.
inligo: qui sermonibus eius modi nolint personas tam graves inligari; A II, 6.
pono: s. induo. — tribuo: s. I, 1. est; O I, 107.
2. sum: qui ... genus hoc scribendi, etsi sit elegans, personae tamen et dignitatis esse negent; F I, 1.
3. adiungo: s. 1. accommodo.
servio: illud ... idcirco recte a poëta, quia, cum tractaretur Atreus, personae serviendum fuit; O III, 106.
4. abhorreo a: neque oratio abhorrens a persona hominis gravissimi; R I, 24.
accommodo ad: ut ... (statum) ad personam accommodamus; T III, 79.
iudico ex: poëtae, quid quemque deceat, ex persona iudicabunt; O I, 97.
III, 1. aptus: quid aptum sit personis, temporibus, aetatibus; O I, 125.
2. dignus: cum id, quod quaque persona dignum est, et fit et dicitur; O I, 97. est .. digna persona oratio; O I, 97.

IV. **gloria**: vereor interdum, ne talium personarum cum amplificare velim, minuam etiam gloriam; A II, 5.

gravitas: personae gravitatem intuentes; T II, 49.

varietas: poëtae in magna varietate personarum, ... quid deceat, videbunt; O I, 98.

V, 1. **indui**: s. I, 1. est; O I, 107.

2. **in**: inlustribus in personis temporibusque exempla hominum rerumque definio; R II, 55. ut ait idem Terentius, sed ille in Gnathonis persona; Lae 93.

sine: id habet aut generis ipsius sine personis temporibusque aut iis adiunctis facti ... controversiam; F IV, 6.

persono, erschallen lassen: quas (res) isti in angulis personant; R I, 2.

perspicax, einsichtsvoll: **alqd**: sequemur ... id, quod acutum et perspicax natura est; O I, 100.

prudentia: »quodni Palamedi perspicax prudentia istius (Ulixis) percepset malitiosam audaciam;« O III, 98.

perspicientia, Einsicht: aut .. (honestum) in perspicientia veri sollertiaque versatur aut ..; O I, 15.

perspicio, deutlich sehen, durchschauen, beschauen, mustern, erkennen, wahrnehmen: I. **absolut**: (si sapiens) a perspiciendo temporis brevitate excluditur; A II, 58.

II. **mit Ergänzung**: 1. **indirecte Frage**: ut perspiciatis, unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium; F I, 32. ista varietas quae sit, non satis perspicio; F II, 10. perspiciendi, quid in quaque re sit, scientiam; F II, 18. si perspexerit, rerum inter eas (rationes) verborumne sit controversia; F II, 38. ut perspiciamus, si potuerimus, quidnam a Zenone novi sit allatum; F IV, 14. cum (animal), ... quatenus quidque ‖ quidquid ‖ se attingat ad seque pertineat, perspicere coepit; F V, 24. adhuc meo fortasse vitio, quid ego quaeram, non perspicis; F V, 78. qui ... studiose .. perspicerent, quid ageretur et quo modo; T V, 9. sic ventorum et imbrium signa, quae dixi, rationem quam habeant, non satis perspicio; D I, 16. cum, quid ex quoque eveniat, ... crebra animadversione perspectum est; D I, 109. quid est, ... cur ii, quid ex quoque eveniat, ... perspicere non possint? D I, 131. ut .. quisque maxime perspicit, quid in re quaque verissimum sit; O I, 16. quarum (rerum) una est in perspiciendo, quid in quaque re verum sincerumque sit; O II, 18. ex quibus ‖ quibus ‖ perspici possit, quid sit propter turpitudinem fugiendum; O III, 33. quanta vis amicitiae concordiaeque sit, ex dissensionibus atque ex discordiis perspici ‖ percipi ‖ potest; Lae 23. s. III. alqm; Lae 63.

2. **nomin. c. infin.**: quae (res) inesse in homine perspiciantur ab iis, qui se ipsi velint nosse; L I, 62.

3. **accus c. infin.**: extremum .. esse bonorum voluptatem ex hoc facillime perspici potest; F I, 40. eadem .. sententia confirmavit animum, ... quae perspexit ... praesidium esse firmissimum; F I, 68. nisi eum (A. Torquatum) perspicerem mea causa mihi amicum fuisse, non sua; F II, 72. is plane perspiciet inter Hippocentaurum, qui numquam fuerit, et regem Agamemnonem nihil interesse; T I, 90. rationem, consilium, prudentiam qui non divina cura perfecta esse perspicit; N II, 147. non perspicitis aleam quandam esse in hostiis deligendis? D II, 36. ex quo perspicitur ... illud effici, ... ut ..; L I, 34. sic .. mihi perspicere videor, ita natos esse nos, ut inter omnes esset societas; Lae 19. nec forti (viro) fortiorem ... posse fieri facillume potest perspici; P 21. s. III. alqd; Ti 33.

III. **mit Object**: **alqm**: si te ipse et tuas cogitationes et studia perspexeris; F II, 69. quom se ipse perspexerit totumque temptarit ‖ temptarit totumque perspexerit ‖; L I, 59. quidam saepe in parva pecunia perspiciuntur quam sint leves; Lae 63.

alqd: si .. dicent ea, de quibus disserent ‖ disserant ‖, se dilucide perspicere; A II, 44. quod primum in terrena natura perspici potest; N II, 25. qua arte (haec) perspici possint; D I, 23. quod erit ei (medico) perspectum in arte; Fa 15. quod qui parum perspiciunt; O II, 10. quod in quo viro perspectum sit ‖ est ‖; O II, 38. illud perspici et intellegi potest, ... annum ... compleri ..; Ti 33.

bonitatem: cum eorum ... virtutem et bonitatem perspicere videantur; Lae 29.

bona: in singulis si perspiciunt necopinata quaedam bona; O II, 36.

caelum: idem .. (animus) quom caelum, terras, maria rerumque omnium naturam perspexerit; L I, 61.

cogitationes: s. alqm; F II, 69.

coniunctionem: si hominum inter ipsos societatem coniunctionemque perspexeris; L I, 28.

conligationem: si quis mortalis possit esse, qui conligationem causarum omnium perspiciat animo; D I, 127.

consilia: aliquem nostrum ... consilia deorum inmortalium perspicere potuisse; D II, 114.

conversiones: cum (sapientis animus) totius mundi motus conversionesque perspexerit; T V, 69.

divinitatem: hac mundi divinitate perspecta; N II, 39.

errores: nationum varios errores perspicere cum liceat; T I, 108.

fabricationem, figuram: si erit tota hominis fabricatio perspecta omnisque humanae naturae figura atque perfectio; N II, 133.

fontes: fontis .. earum (legum) utique perspexerit; R V, 5.

imbecillitatem: ut perspicerent rerum humanarum inbecillitatem varietatemque fortunae; O I, 90.

levitatem: ex hoc genere toto perspici potest levitas orationis eorum; A II, 58.

lumen: quod in eo quasi lumen aliquod probitatis et virtutis perspicere videamur; Lae 27.

maria: s. caelum. — **motus**: s. conversiones.

naturam: occulta natura est nec perspici nec cognosci potest; F V, 41. quodsi talis nos natura genuisset, ut eam ipsam intueri et perspicere ... possemus; T III, 2. s. **natura,** II, 1. perspicio (7 St.) B. II, S. 639, b.

perfectionem: s. fabricationem.

pulchritudinem: si quis ... pulchritudinem siderum perspexisset; Lae 88.

quaestiunculas: quas (quaestiunculas), qui intellegat † non ... per se ipse facile perspiciat; L II, 51.

rationem: in qua (civitate) ratio rerum civilium perspici posset; R II, 52. s. vim; F I, 63.

regna: qui haec deorum regna perspexerit; R I, 26.

res: quo facilius res perspici possit; F III, 54. eas (res) Stoicis esse perspectas; F IV, 62. totos .. nos in contemplandis rebus perspiciendisque ponemus; T I, 44.

sensum: qui suam naturam sensumque perspexerit; F II, 16.
similitudinem: cuius (generis) similitudine perspecta in formarum specie ac dignitate; F II, 47.
societatem: s. coniunctionem.
studium: quamquam confirmatur amor ... studio perspecto; Lae 29. s. alqm; F II, 69.
terras: s. caelum.
turpitudinem: cuius (deformitatis animi) turpitudo ex ipsis vitiis facillime perspici || percipi || potest; L I, 51.
varietatem: s. imbecillitatem.
virtutes: in quibus (viris) existumant se excellentes quasdam et singulares perspicere virtutes; O II, 36. s. bonitatem.
vim: ea scientia et verborum vis et natura orationis et consequentium repugnantiumve ratio potest perspici; F I, 63. etiam in bestiis vis naturae perspici potest; F III, 62. facilius .. etiam in bestiis ... vis ipsius naturae perspici potest; T V, 38. in quo maxume vis perspicitur decori; O I, 99.
vitam: quorum vita perspecta in rebus honestis atque magnis est; O I, 149.
vitia: vitia .. tribunatus praeclare .. perspicis; L III, 23.

perspicue, offenbar, deutlich: I. dico: quo .. modo perspicue dixeris album esse aliquid? A II, 34.
expedio: plane .. et perspicue (istius modi res) expedire posse docti et intellegentis viri (est); F III, 19.
tollo: divinatio .. perspicue tollitur; D II, 41.
II. falsus: quis .. ista tam aperte perspicueque et perversa et falsa secutus esset, nisi ..? A II, 60. quae et per se sunt falsa perspicue et inter se vehementer repugnantia; N I, 30.
perversus: s. falsus; A II, 60.

perspicuitas, Augenscheinlichkeit, Deutlichkeit: I. abest: ab omnibus eiusdem modi visis perspicuitatem ... abesse dicemus; A II, 51.
habet, indicat: perspicuitas illa, quam diximus, satis magnam habet vim, ut ipsa per sese ea, quae sint, nobis, ita ut sint, indicet; A II, 45.
II, 1. dico: s. I. habet.
elevo: perspicuitas .. argumentatione elevatur; N III, 9.
nomino: quod nihil esset clarius ἐναργείᾳ, ut Graeci, perspicuitatem aut evidentiam nos, si placet, nominemus; A II, 17.
teneo: quam (perspicuitatem) mordicus tenere debemus; A II, 51.
2. conquiro contra: dum (Chrysippus) studiose omnia conquisierit contra sensus et perspicuitatem; A II, 87.
dico contra: quae contra sensus contraque perspicuitatem dicantur; A II, 99.
respondeo pro: quae pro perspicuitate responderi possunt; A II, 46.
seiungo a: qui ... dixit .. sapientis esse opinionem a perspicuitate seiungere; A II, 45.
III. patrocinium: vides profecto, Luculle, iacere iam illud tuum perspicuitatis patrocinium; A II, 105.

perspicuus, augenscheinlich, deutlich, offenbar: A. bei Substantiven: alqd: illud perspicuum est, constitui necesse esse initium; A II, 24. quo modo ista aut perspicua dicemus aut *in animo* impressa subtiliter? A II, 34. quae perspicua sint; A II, 44. quae perspicua sunt; A II, 46. nihil tibi est perspicuum? A II, 102. id .. perspicuum est; A II, 107. iam illud perspicuum est, omnibus his finibus bonorum ... malorum fines esse contrarios; A II, 132. perspicuum est omnis rectas res ... eo referri, ut cum voluptate vivatur; F I, 42. iam illud .. perspicuum est; F I, 56. perspicuum est nihil ad iucunde vivendum reperiri posse, quod ..; F I, 70. perspicuum est ... virum bonum non posse reperiri; F II, 59. quae perspicua sunt, longa esse non debent; F III, 31. mihi .. nihil tam perspicuum videtur, quam ... dissidere; F III, 41. perspicuum etiam illud est, ... aliquid agere sapientem; F III, 59. perspicuum est etiam stultorum ... officium esse manere in vita; F III, 61. *ut* perspicuum est natura nos a dolore abhorrere, sic apparet ..; F III, 62. argumenti ratione conclusi caput esse faciunt ea, quae perspicua dicunt; F IV, 8. videsne, ut ... perspicuum sit, quid iis faciendum sit aut non faciendum? F IV, 46. hoc perspicuum est, vitia alia aliis esse maiora; F IV, 67. quoniam perspicuum est vitia non esse omnium paria; F IV, 68. est .. perspicuum nullam artem ipsam in se versari; F V, 16. quid est, quod magis perspicuum sit, *quam* ... carum sibi quemque ... esse? F V, 31. perspicuum est hominem e corpore animoque constare; F V, 34. ex quo perspicuum est ... ea nobis ipsa cara esse propter se; F V, 37. perspicuum debet esse animos, cum e corpore excesserint, ... sublime ferri; T I, 40. cum .. perspicuum sit nihil posse in eo esse, qui ipse non sit; T I, 90. in corpore .. perspicuum est vel extincto animo vel elapso nullum residere sensum; T I, 104. hoc .. perspicuum est, tum aegritudinem existere ..; T III, 28. ex quo perspicuum est .. cantus tum fuisse discriptos || rescriptos, al. || vocum sonis; T IV, 3. quos dicam bonos, perspicuum est; T V, 28. ex perpetuis .. plenisque gaudiis cum perspicuum sit vitam beatam existere; T V, 67. quas (naturas) et nasci et extingui perspicuum est; N I, 29. quid .. potest esse tam apertum tamque perspicuum, ... quam esse aliquod numen? N II, 4. quod esset omnibus perspicuum deos esse; N II, 23. esse .. deos ita perspicuum est, ut ..; N II, 44. perspicuum est .., quo compositiones unguentorum ... processerint; N II, 146. quod in ista partitione || [perspicuum in istam partem] || ne egere quidem oratione dixisses, quod esset perspicuum et inter omnis constaret; N III, 8. quia non confidebas tam esse id perspicuum, quam tu velles; N III, 9. quasi vero ... hoc perspicuum sit constetque inter omnis, eos esse deos, quos ..; N III, 11. quid est tam perspicuum quam ... talia cuique exta esse, qualis cuique obtigerit hostia? D II, 38. nonne perspicuum est ex prima admiratione hominum || homines || ... credidisse ea efficere ... Iovem? D II, 42. cum || quod || tam perspicuum sit; D II, 109. quid est perspicuum? „multa vera", inquit, „evadere"; D II, 109. illud .. perspicuum est, nulla visa somniorum proficisci a numine deorum; D II, 124. perspicuum est .., quanta in singulos reges rerum bonarum ... fiat accessio; R II, 37. quod perspicuum sit || quarum (pecudum) perspicuum est ||, partim esse ... procreatas; L I, 25. nunc ... perspicuum sit illud, ... ipsam per se naturam longius progredi; L I, 27. ut perspicuum esse possit ... inesse vim; L II, 11. ex quibus multisque aliis perspicuum est ... nos ... potuisse; O II, 14. quis est .., cui non perspicua sint illa? O II, 16. quod cum perspicuum sit, benivolentiae vim esse magnam; O II, 29. hoc .. perspicuum est, eos ... deligi solitos; O II, 42. perspicuum est iam, .. quid mihi videatur; O III, 92. perspicuum est .. ea ... non esse utilia; O III, 115. ceterarum rerum perspicuum est quo quaeque discedat; C 80.

causa: quae causa perspicua est malorum commutationumque Graeciae; R II, 9.
conclusio: ita fit illa conclusio non solum vera, sed ita perspicua, ut ..; F IV, 55.
genera: quod esse clara et perspicua divinationis genera iudico; D I, 10.
indicia: sunt .. etiam clariora vel plane perspicua minimeque dubitanda indicia naturae; F V, 55.
res: (animal) non potest obiectam rem perspicuam non adprobare; A II, 38. cum duae causae perspicuis et evidentibus rebus adversentur; A II, 46.
vis: maxime .. in hoc .. genere vis est perspicua naturae; F V, 32.
B. **allein**: I. est, potest: esse aliquid perspicui, verum illud quidem, || et || impressum in animo atque mente, neque tamen id percipi ac comprendi posse; A II, 34.
II. 1. circumfundo: ut, quanta luce ea (perspicua) circumfusa sint, possint agnoscere; A II, 46.
comprendo: f. I.
distinguo: cum convicio veritatis coacti perspicua a perceptis volunt distinguere; A II, 34.
imprimo, percipio: f. I.
relinquo: nec sensus neque perspicuum ullum relinquitur; A II, 34.
tollo: utrum .. perspicuisne dubia aperiuntur, an dubiis perspicua tolluntur? F IV, 67. vos .., cum perspicuis dubia debeatis illustrare, dubiis perspicua conamini tollere; F IV, 67.
2. cedo: (necesse est) animum perspicuis cedere; A II, 38.
3. intersum inter: quis ... non ... sentit, quid intersit inter perspicua et inania? A II, 51.
maneo in: ut maneamus in perspicuis firmius et constantius; A II, 45.
III. alqd: f. I.
IV. aperiri, inlustrare: f. II, 1. tollo.

persto, verharren: I. alqs: tamenne in ista pravitate perstabitis? A II, 26. negant .. (fieri) posse et in eo perstant; O III, 39.
II. referre: si perstiteris ad corpus ea, quae dixi, referre; F II, 107.

perstringo, berühren: quem locum breviter paulo ante perstrinxi; Lae 46.

perstudiosus, eifrig treibend: alqs: quarum (litterarum Graecarum) constat eum (M. Catonem) perstudiosum fuisse in senectute; C 3. musicorum .. perstudiosum || perstudioso || (Dionysium) || ... accepimus ||; T V, 63.

persuadeo, überreden, überzeugen: I, 1, a. accommodo ad: oratoria || [or.] || vis dicendi adhibebatur, explicatrix orationis perpetuae ad persuadendum accommodatae; A I, 32.
b. apte ad: qua (oratione animus) praecepta salutis ... apte ad persuadendum edat suis civibus; L I, 62.
c. necessitas: quae (rationes) ... nullam adhibent persuadendi necessitatem; A II, 116.
2, a. unpersönlich: si tibi persuasum est; N III, 7.
b. alqs: tot .. rationes (Plato) attulit, ut velle ceteris, sibi certe persuasisse videatur; T I, 49. hac (eloquendi vi) cohortamur, hac persuademus; N II, 148.
geometrae: geometrae provideant, qui se profitentur non persuadere, sed cogere; A II, 116.
II, 1. de: si forte de paupertate non persuaseris; T IV, 59.
2. ut: perfecit .. aestumandis possessionibus, ut persuaderet aliis, ut ... mallent ..., aliis, ut ... putarent ..; O II, 82.
3. accus. c. infin.: qui persuadere vellent esse aliquid, quod comprehendi ... posset; A II, 17. qui sibi persuaserint scire se solos omnia; A II, 115. estne quisquam tanto inflatus errore, ut sibi se illa scire persuaserit? A II, 116. erit ei persuasum etiam solem, lunam, ... mare deos esse; A II, 119. id .. primum ita esse velim, deinde, etiamsi non sit, mihi persuaderi tamen velim; T I, 24. persuadent .. mathematici terram in medio mundo sitam ... puncti instar obtinere; T I, 40. qui dolorem summum malum sibi esse persuaserit; T II, 16. nihil .. esse malum, quod turpe non sit, si lugenti persuaseris; T III, 77. cum Socrates Alcibiadi persuasisset ... eum nihil hominis esse; T III, 77. est .. utilis ad persuadendum ea ... ferri .. posse ... enumeratio eorum, qui tulerunt; T IV, 63. si iam difficile sit persuadere nihil earum rerum ... aut in bonis aut in malis esse habendum; T IV, 65. qui sibi persuadeat corpora ... ferri; N II, 93. mihi .. ita persuasi, Romulum ... fundamenta iecisse; N III, 5. quibus rationibus tibi persuadeas deos esse; N III, 19. persuaderi .. cuiquam potest ea ... cognita esse ab haruspicibus? D II, 28. contendit omnis nervos Chrysippus, ut persuadeat omne ἀξίωμα aut verum esse aut falsum; Fa 21. cui persuasum sit appellari ceteros homines, esse solos eos, qui ..; R I, 28. quom in illis de re publica libris persuadere videatur Africanus ... nostram (rem publicam) ... fuisse optumam; L II, 23. cum persuasum est nihil hominem ... expetere oportere; O I, 66. satis .. nobis ... persuasum esse debet ... nihil .. avare ... esse faciendum; O III, 37. satis persuasum esse debet nihil esse utile, quod non honestum sit; O III, 85. tibi .. persuade esse te quidem mihi carissimum, sed ..; O III, 121. sic persuasi mihi || m. p. ||, sic sentio, ... non posse ..; C 78. mihi .. numquam persuaderi || pers. n. || potuit animos ... emori; C 80. nemo umquam mihi .. persuadebit ... esse conatos ..; C 82. f. III. alqd; N I, 61. L II, 15. — Critoni .. nostro non persuasi me hinc avolaturum neque mei quicquam relicturum; T I, 103.
III. alqd: hoc Anaximandro, populari et sodali suo, non persuasit; A II, 118. quibus, quicquid velim, facile persuadeam; F II, 28. tantum sibi persuaserant, quantum natura admonente cognoverant; T I, 29. quod si tibi persuasum est; T II, 47. ego ipse pontifex ... hoc, quod primum est, esse deos, persuaderi mihi non opinione solum sed etiam ad veritatem plane velim; N I, 61. fac id, quod ne intellegi quidem potest, mihi esse persuasum; N I, 75. quod tibi ita persuasum est; N I, 85. quod mihi persuasum est auctoritate maiorum; N III, 7. qui (civis) id cogit omnis imperio legumque poena, quod vix paucis persuadere oratione philosophi possunt; R I, 3. Plato .. hoc quoque legis putavit esse, persuadere aliquid, non omnia vi ac minis cogere; L II, 14. sit .. hoc iam a principio persuasum civibus, dominos esse ..; L II, 15. ut id Samnitibus ipsique Pyrrho persuaderetur; C 43.
malum: illa opinio mali, quo viso atque persuaso aegritudo insequitur necessario; T III, 72.

perterebro, durchbohren: Hannibalem Coelius scribit ... (columnam auream) perterebravisse; D I, 48.

perterreo, erschrecken, einschüchtern: alqm: hac (eloquendi vi) deducimus perterritos a timore; N II, 148. eum .. perterritum somnio surrexisse;

D I, 57. me contremuisse timore perterritum; D I, 58. Marcum .. Varronem et M. Catonem, ... doctos homines, vehementer esse perterritos; D I, 68. naves subito perterriti metu conscendistis; D I, 69. Numerium Suffustium ..., honestum hominem, ... perterritum visis ... id agere coepisse; D II, 85. etsi eram perterritus non tam mortis metu quam insidiarum a meis; R VI, 14. hac amentia quaestione nova perterritus (C. Blossius) in Asiam profugit; Lae 37.

bubulcum: illum (bubulcum) perterritum fugisse; D I, 57.

hominem: s. alqm; D I, 68. D II, 85.

mentes: his ille clamat omnium mortalium mentes esse perterritas; N I, 86.

pastorem: ille apud Accium pastor ... primo admirans et perterritus; N II, 89.

vectores: cum ei (Diagorae) naviganti vectores adversa tempestate timidi et perterriti dicerent ..; N III, 89.

pertimesco, in Furcht geraten, fürchten: I. alqs: ille (Torquatus) non pertimuit; F II, 21.

II, 1. de: quod Platonis Politian nuper apud me mures corroserunt, de re publica debui pertimescere; D II, 59.

2. indir. Frage: mentiri (hos) iudicemus nec, saeculorum reliquorum iudicium quod de ipsis futurum sit, pertimescere; D I, 36.

3. ne: pertimuit (Epicurus), ne ... alterutrum fieret necessarium; N I, 70.

III. alqm, rhetorem: neque indisertum Academicum pertimuissem nec sine ista philosophia rhetorem quamvis eloquentem; N II, 1.

pertinacia, Beharrlichkeit, Hartnäckigkeit: I. innascitur: quod in hac elatione et magnitudine animi facillime pertinacia et nimia cupiditas principatus innascitur; O I, 64.

II, 1. reprehendo: si in minimis rebus pertinacia reprehenditur, calumnia etiam coërcetur; A II, 65.

2. dico contra: quae contra Academicorum pertinaciam dicebantur; A II, 18.

III, 1. instituere: certamen instituit non pertinacia aut studio vincendi; A I, 44.

2. cum: nec cum iracundia aut pertinacia recte disputari potest; F I, 28.

sine: sine pertinacia, quid constantissime dicatur, exquirere; A II, 9. nos ... et refellere sine pertinacia et refelli sine iracundia parati sumus; T II, 5.

pertinax, beharrlich, hartnäckig: alqs: pertinax non ero; F I, 28. nisi valde pertinax fueris; F II, 9. atqui reperies .. in hoc quidem pertinacem; F II, 9. aut pertinacissimus fueris ... aut ..; F II, 107. Arcesilas tuus, etsi fuit in disserendo pertinacior, tamen noster fuit; F V, 94.

concertationes, al.: contentiones concertationesque in disputando pertinaces indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27.

patroni: si (voluptas) ... nec tam pertinaces habeat patronos; F III, 1.

sermo: sit .. hic sermo ... lenis minimeque pertinax; O I, 134.

pertineo. sich ausdehnen, sich erstrecken, sich beziehen, angehen, betreffen, Einfluß haben: I. **mit Subjectivsatz:** 1. indirecte Frage: hoc non videre, cuius generis onus navis vehat, id ad gubernatoris artem nihil pertinere! F IV, 76. quid fieret, non cur fieret, ad rem pertinere; D II, 46. si ad rem pertinet, quo modo caelo adfecto compositisque sideribus quodque animal oriatur; D II, 98. quam longe progrediare, cum semel transieris, ad augendam transeundi || augendam || culpam nihil pertinet; P 20.

2. Infinitiv: in iure cavere ... vehementer et ad opes augendas pertinet et ad gratiam; O II, 65. oportere, rectum esse, ad officium pertinere ferre illud aegre, quod acciderit; T III, 61 (62). rectum esse et aequum et ad officium pertinere aegre ferre, quod sapiens non sis; T III, 68. pertinet ad omnem officii quaestionem semper in promptu habere, quantum ... antecedat; O I, 105. an tu ad domos nostras non censes pertinere scire, quid agatur ... domi? R I, 19.

3. accus. c. infin.: pertinere .. ad rem arbitrantur intellegi natura fieri ..; F III, 62. huc .. pertinet, animal hoc providum ... praeclara quadam condicione generatum esse a supremo deo; L I, 22. ad fidem bonam statuit pertinere notum esse emptori vitium; O III, 67.

II. **mit Subject:** alqd: ut bonorum alia sint ad illud ultimum pertinentia ⟨sic enim appello, quae τελικά dicuntur⟩; F III, 55. confirmant interpretando, quorsum quidque pertineat; N III, 60. [quod non certe (ad nascentium ortus) pertinet]; D II, 94. id, quod tibi concessi, quorsus pertineat, expecto; L I, 22. quae .. ad vitam hominum tuendam pertinent; O II, 11. s. **ad,** I. pertineo (50 St.) B. I, C. 45, a. f.

actio: pertinet .. (actio) ad societatem generis humani; O I, 158.

administratio: quod earum (rerum publicarum) administratio ad plurimos .. pertineat; O I, 92.

aenigmata: quo pertinent obscuritates et aenigmata somniorum? D II, 132.

animus: Neptunum esse dicis animum cum intellegentia per mare pertinentem; N III, 64.

appetitio: quasi vero haec appetitio non ad summi boni adeptionem pertineret! F IV, 47.

arteria: cum ... ea .. (aspera arteria) ad pulmones usque pertineat; N II, 136. a pulmonibus arteria usque ad os intimum pertinet; N II, 149.

artes: quae (artes) ad rectam vivendi viam pertinerent; T I, 1.

beneficia: quae (beneficia) ad universos quaeque ad rem publicam pertinent; O II, 72. eorum ... (beneficiorum) partim eius modi sunt, ut ad universos cives pertineant, partim, singulos ut attingant; O II, 72.

bonitas: eadem bonitas etiam ad multitudinem pertinet; Lae 50.

bona: ut bonorum alia sint ad illud ultimum pertinentia, ... alia autem efficientia, ... alia utrumque. de pertinentibus nihil est bonum praeter actiones honestas; F III, 55.

cerebrum: magis illa (ad vitam pertinent), cerebrum, cor, pulmones, iecur; N I, 99.

circumitus: circumitus .. siderum, quamquam etiam ad mundi cohaerentiam pertinent, tamen et spectaculum hominibus praebent; N II, 155.

coniunctio: quod illa ordinum coniunctio ad salutem rei publicae pertinebat; O III, 88.

contagio: quae potest .. contagio ex infinito paene intervallo pertinere ad lunam vel potius ad terram? D II, 92.

consilia: quae (consilia) ad pacem et ad concordiam civium pertinerent; Fa 2.

cor: s. cerebrum.

decorum: pertinet .. ad omnem honestatem hoc, quod dico, decorum, et ita pertinet, ut ..; O I, 95. quod (decorum) pertinet ad singulas partes honestatis; O I, 96. quod (decorum) ad omnem honestatem pertinet; O I, 98.

deus: deus pertinens per naturam cuiusque rei, per terras Ceres, per maria Neptunus, alii per alia, poterunt intellegi qui qualesque sint; N II, 71.
dies: etiamne urbis natalis dies ad vim stellarum et lunae pertinebat? D II, 99.
dissensio: quae .. ad rem pertineat, una (dissensio est); L I, 54. quom praesertim ad id nihil pertineat haec de summo malo bonoque dissensio; L I, 57.
divitiae: cetera .. pertinere ad id (summum bonum) putant aut adaugendum aut tenendum, ut divitias, ut opes, ut gloriam ut gratiam; A I, 21.
dolor: dolor ad pauciores pertinet, quam si ..; P 20. ſ. voluptates; F II, 107.
facies: ſ. membra.
fructus: quarum (vitium) uberrumi ... fructus nihil omnino ad bestias pertinent; N II, 156.
genus: (sapientia) est ex illo pertinenti genere, quod dixi; F III, 55. unum genus est, quod pertinet ad finem bonorum; O I, 7. ſ. **genus,** I, 1. pertinet (3 St.) B. II, S. 96, a.
gloria: quae (gloria) pertinere vix ad unius anni partem exiguam potest; R VI, 25. ſ. divitiae.
gratia: ſ. divitiae.
habitus: oris .. habitus ad vitae firmitatem nihil pertinet; N I, 99.
hereditas: ad quem et hereditas huius gloriae et factorum imitatio pertinet; O I, 78.
humatio: tota .. de ratione humationis unum tenendum est, ad corpus illam pertinere; T I, 104.
iecur: ſ. cerebrum. — **imitatio:** ſ. hereditas.
immortalitas: quae (immortalitas) nihil ad bene vivendum pertinet; N II, 153.
impetus: ut, earum (ferarum) motus et impetus quo pertineant, non intellegamus; F I, 34.
implicatio: huc adde nervos ... eorumque implicationem corpore toto pertinentem; N II, 139.
ius iurandum: iam .. (ius iurandum) non ad iram deorum, ... sed ad iustitiam et ad fidem pertinet; O III, 104.
iustitia: iustitia ... quid pertinet ad deos? N III, 38.
locus: qui (locus) ad leges, qui ad mores, qui ad disciplinam rei publicae pertineret; O I, 156.
magnitudo: quarum (divitiarum) magnitudo quid ad unum quemque nostrum pertinet? O II, 71.
membra: quid haec ad vitam membra pertinent? quid ipsa facies? N I, 99.
morbi: quod (morbi) ad animum pertinent; T III, 5.
mors: mortem nihil ad nos pertinere; F II, 100. cum mors nec ad vivos pertineat nec ad mortuos; T I, 91.
motus: ſ. impetus.
multitudo: minus ad beatam vitam pertinet multitudo corporis commodorum; F III, 43.
natura: ut .. ad quasdam res natura loci pertinet aliquid, ad quasdam autem nihil, sic ..; Fa 8.
obscuritates: ſ. aenigmata.
officia: ea (officia) quamquam pertinent ad finem bonorum; O I, 7. quae (officia iustitiae) pertinent ad hominum utilitatem || caritatem ||; O I, 155.
opes: ſ. divitiae.
oratio: capitalis oratio est || oratio ||, ad aequationem bonorum pertinens; O II, 73.
ornamenta: illa iam significatio est laudis ornamenta ad mortuos pertinere; L II, 60.
pars: * quia pertinet (ea pars) ad mores; Fa 1.
posteritas: quo minus (sapiens) ... posteritatem ipsam ... ad se putet pertinere; T I, 91. nisi animo cernerent posteritatem ad se ipsos || se || pertinere; C 82.

praeceptum: ad se praeceptum illud Atrei pertinere; T V, 52. quamquam, quae verborum sententiarumque praecepta sunt, eadem ad sermonem pertinebunt; O I, 132.
praepositio: ut ... neque .. illa praepositio tali ad eum ... finem pertinebit; F III, 54.
praeposita: ad eius (finis) vim naturamque (praeposita) nihil pertinent; F III, 54.
praeterita: si (gaudes praeteritis) ad corpus pertinentibus ...; sin autem ad animum ..; F II, 98.
prima: nisi (virtus) ea, quae sunt prima naturae, ut ad summam pertinentia tenebit; F IV, 41. cum .. (Stoici) negant ea (prima naturae) quicquam ad beatam vitam pertinere; F IV, 43.
proclivitas: pertinet (haec proclivitas) ad omnes perturbationes; T IV, 27 (28).
pulmones: ſ. cerebrum.
quaestiones: quae (quaestiones) ad vitam moresque pertinent; T IV, 34.
ratio: quae (ratio) pertinet ad animi perturbationem; T IV, 65. rationem quandam per omnem naturam rerum pertinentem vi divina esse adfectam; N I, 36. quarum (rationum) duae ad decus honestatemque pertinerent, duae ad commoda vitae, copias, opes, facultates, quinta ad eligendi iudicium; O II, 9.
res: quae (res) ad vitam degendam pertinerent; F III, 50. quae (fortuna) domina rerum sit et externarum et ad corpus pertinentium; T V, 25. quod (eae res) et ad pontificium ius et ad civile pertinent; L II, 46. rebus ... pertinentibus ad bene beateque vivendum; O I, 19. quae (res) ad vitam pertinent; O I, 66. quae (res) ad victum hominum, ad cultum etiam deorum pertinent; C 56.
rogatio: haec rogatio ad ea pertinet; O III, 44.
saecula: quid spectans nisi etiam postera saecula ad se pertinere? T I, 31.
sapientia: et pertinentem et efficientem sapientiam volunt esse; F III, 55.
scientia: ut (haec scientia) ad rei publicae tempus non numquam, ad agendi consilium saepissime pertineret; L II, 33.
similitudo: ipsa .. quam nihil ad rem pertinet ... similitudo! N I, 97.
somnia: si quae (somnia) ad rem publicam pertinere visa sunt; D I, 4.
spectaculum: quarum (rerum caelestium) spectaculum ad nullum aliud genus animantium pertinet; N II, 140.
tempus: nihil ad agendam vitam nascendi tempus pertinere; D II, 95.
venae: (cibus) distribuitur per venas admodum multas in omnes partes corporis pertinentes; N II, 137.
viae: quae (viae) pertinent ad iecur eique adhaerent. atque inde aliae *alio* pertinentes sunt; N II, 137. ad quas (portas) omnes eius (iecoris) viae pertinent; N II, 137.
virtutes: quae (virtutes) pertinent ad verecundiam et ad eorum approbationem, quibuscum vivimus; O I, 148. quae (virtutes) pertinent ad mansuetudinem morum ac facilitatem; O II, 32.
vis: eam caloris naturam vim habere in se vitalem per omnem mundum pertinentem; N II, 24. vis .. eius (Vestae) ad aras et focos pertinet; N II, 67. si iam concedamus aliquid vim caelestem ad eos, qui in terra gignuntur || gignantur ||, pertinere; D II, 93.
voluptates: quae (voluptates) ad amicos pertinerent; F I, 66. omnia animi et voluptates et dolores ad corporis voluptates ac dolores pertinere; F II, 107. quorum tandem bonorum (suppeditatio)? voluptatum, credo, nempe ad corpus pertinentium; N I, 111.

pertracto, betasten, befühlen, behandeln, durchdenken, untersuchen: alqd: ea, quae rem continent, pertractemus; T IV, 23.
diuturnitatem: qui cursum rerum eventorumque consequentiam diuturnitate pertractata notaverunt; D I, 128.
haruspicinam: ostenta restant, ut tota haruspicina sit pertractata; D II, 49.
mentem: eam .. (mentem) omni cogitatione pertractans; F II, 118.
mullos: videat (M'. Curius) aliquem summis populi beneficiis usum barbatulos mullos exceptantem de piscina et pertractantem; P 38.
philosophiam: si me non modo ad legendos libros, sed etiam ad totam philosophiam pertractandam dedissem; N I, 9.
res: haec est illa ... sapientia, et perceptas penitus et pertractatas res humanas habere; T III, 30.

pertristis, sehr traurig: »saepe etiam pertriste canit de pectore carmen ... acredula«; D I, 14.

perturbatio, Verwirrung, Unordnung, Störung, Umwälzung, Aufruhr, Unruhe, Leidenschaft, Erregung, Gemütserregung: I. absolut: 1. Subject: cadit: videtur mihi cadere in sapientem aegritudo. — num reliquae quoque perturbationes animi, formidines, libidines, iracundiae? T III, 7. in hanc (sapientiam) tu .. tamquam in mare ... perturbationem cadere tibi dixisti videri? T IV, 57.
consequitur: nonne videmus, quanta perturbatio rerum omnium consequatur, quanta confusio? F II, 117. perturbatio vitae ... atque officiorum omnium consequatur; T III, 73.
differunt: hilariores illae (perturbationes) ... non multum differunt ab amentia; T IV, 36. f. est; T IV, 82.
efficiunt: cum perturbationes animi miseriam, sedationes autem vitam efficiant beatam; T V, 43.
est, sunt: cum .. eas perturbationes antiqui naturales esse dicerent et rationis expertes; A I, 39. perturbationes voluntarias esse putabat opinionisque iudicio suscipi; A I, 39. omnes .. eae (perturbationes) sunt genere quattuor, partibus plures; F III, 35. quae (perturbationes) sunt genere quattuor, partibus plures; T III, 24. cum omnis perturbatio sit animi motus vel rationis expers vel rationem aspernans vel rationi non oboediens; T III, 24. duae (perturbationes) sunt ex opinione boni; T III, 24. cum omnis perturbatio miseria est, tum carnificina est aegritudo; T III, 27. ut perturbatio sit, quod πάθος ille dicit, aversa a recta ratione contra naturam animi commotio. quidam brevius perturbationem esse adpetitum vehementiorem, sed ... volunt ..; T IV, 11. sic quattuor perturbationes sunt, tres constantiae; T IV, 14. ut intellegatur, non modo quam vitiosae (perturbationes), sed etiam quam in nostra sint potestate; T IV, 14. intellegatur .. perturbationem iactantibus se opinionibus inconstanter et turbide in motu esse semper; T IV, 24. perturbationes sintne eiusdem (vitiositatis) partes, quaestio est; T IV, 29. vitia .. adfectiones sunt manentes, perturbationes autem moventes, ut non possint adfectionum manentium partes esse; T IV, 30. quae (perturbationes) sunt ... turbidi animorum concitatique motus; T IV, 34. aegritudo .. ceteraeque perturbationes, amplificatae certe, pestiferae sunt; T IV, 42. quid, quod iidem Peripatetici perturbationes istas, quas nos extirpandas putamus, non modo naturalis esse dicunt, sed etiam utiliter a natura datas; T IV, 43. ita .. definit, ut perturbatio sit aversa a ratione contra naturam animi commotio, vel brevius, ut perturbatio sit adpetitus vehementior; T IV, 47. quae (perturbatio) est aspernatio rationis aut adpetitus vehementior; T IV, 59. si doceas ipsas perturbationes per se esse vitiosas; T IV, 60. omnis eas (perturbationes) esse in nostra potestate, omnis iudicio susceptas, omnis voluntarias; T IV, 65. omnibus .. ex animi perturbationibus est profecto nulla vehementior; T IV, 75. perturbatio ipsa mentis in amore foeda per se est; T IV, 75. nullam esse (perturbationem) nisi opinabilem, nisi iudicio susceptam, nisi voluntariam; T IV, 76. unde intellegi debet perturbationem quoque omnem esse in opinione; T IV, 79. ut .. metus, sic reliquae perturbationes sunt in malo. ergo, ut constantia scientiae, sic perturbatio erroris est; T IV, 80. etsi .. omnis animi perturbatio gravis est nec multum differt ab amentia; T IV, 82. cum perturbatio nulla est, qua (animus) moveri queat; T V, 16. haec .. cum sit tum serenitas, tum perturbatio caeli; D II, 94. quae (perturbatio animi) plerumque brevis est et ad tempus; O I, 27.
eveniunt: quorum (animorum) omnes morbi et perturbationes ex aspernatione rationis eveniunt; T IV, 31.
exoritur: horum (xvirum) ex iniustitia subito exorta est maxima perturbatio; R II, 63.
exsistunt: (animorum morbi et perturbationes) in hominibus solum existunt; T IV, 31.
habent: nec (perturbationes) habere quicquam aut naturale aut necessarium; T IV, 60.
impellunt: (perturbationes) ipsae se impellunt; T IV, 42.
oriuntur: quae (perturbationes) omnes oriuntur ex iudiciis opinionum et voluntatibus; T IV, 82.
potest: f. est; T IV, 30. — II, 1. dico; T III, 24.
reddunt: nec vero perturbationes animorum, quae vitam insipientium miseram acerbamque reddunt, — quas Graeci πάθη appellant; F III, 35.
restant: restant duae perturbationes, laetitia gestiens et libido; T IV, 8.
sequitur: quibus (sanctitate, religione) sublatis perturbatio vitae sequitur et magna confusio; N I, 3.
versantur: etiam susceptae (perturbationes) continuo in magna pestis parte versantur; T IV, 42.
videtur: f. cadit. II, 1. declaro.
elliptisch: f. reddunt.
2. Prädicat: sum: sit .. (misericordia, iracundia) perturbatio; F III, 35. eae (perturbationes) sunt ... aegritudo, formido, libido, quamque Stoici ... ἡδονήν appellant; F III, 35. aegritudo perturbatio est animi; T III, 15. ut haec tabificae mentis perturbationes sunt, aegritudinem dico et metum, sic ..; T IV, 36.
II. nach Verben: 1. Accusativ: abluo: omnis eius modi perturbatio animi placatione abluatur illa quidem, cum doceas ..; T IV, 60.
adfero: quod errorem animis perturbationemque adferat; D I, 62.
amplifico: f. I, 1. est; T IV, 42.
appello: hoc propemodum verbo Graeci omnem animi perturbationem appellant; vocant enim πάθος; T III, 23. quoniam, quae Graeci πάθη vocant, nobis perturbationes appellari magis placet quam morbos; T IV, 10. f. **appello,** III, 2. perturbationem (3 St.) B. I, S. 218, b.
approbo: utrum moderatas perturbationes adprobent an moderatam iniustitiam; T IV, 42.
commoveo: perturbationes .. nulla naturae vi commoveantur; F III, 35.
concito: ex qua (vitiositate) concitantur perturbationes; T IV, 34.
declaro: quae (perturbatio) nomine ipso vitiosa declarari videtur; F III, 35.

definio: quia Chrysippus et Stoici, cum de animi perturbationibus disputant, magnam partem in his ‖ iis ‖ partiendis et definiendis occupati sunt; T IV, 9. eas (perturbationes) definiunt pressius; T IV, 14.
depello: inveteratio .., ut in corporibus, aegrius depellitur quam perturbatio; T IV, 81.
dico: nos .. hos eosdem motus concitati animi recte ... perturbationes dixerimus; T III, 7. quarum (perturbationum) altera, voluptas gestiens, ... altera ... vel cupiditas recte vel libido dici potest; T III, 24.
discribo: utamur .. in his perturbationibus discribendis Stoicorum definitionibus et partitionibus; T IV, 11.
distribuo: quattuor perturbationes aequaliter distributae sunt; T III, 24.
do: ſ. I, 1. est; T IV, 43.
efficio: cum ... opinio accessit, ... tum denique efficitur illa gravis aegritudinis perturbatio; T III, 61 (62).
explico: in his (perturbationibus) explicandis veterem illam equidem Pythagorae primum, dein Platonis discriptionem sequar; T IV, 10.
expono: ſ. IV, 1. curationes.
exstirpo: ſ. I, 1. est; T IV, 43.
facio: omnes perturbationes iudicio censent fieri et opinione; T IV, 14.
fatigo: (ut sapientia vitiosas partes fatigat), ut libidines, ut iracundias, ut perturbationes ceteras; R III, 37.
fugio: quo modo in omni vita rectissime praecipitur, ut perturbationes fugiamus, ... sic ..; O I, 136.
gigno: et aegritudines et metus et reliquae perturbationes omnes gignuntur ex ea (intemperantia); T IV, 22.
immitto, inrito: quas (perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quasdam furias immittit atque incitat; T III, 25.
moveo: [nec eae perturbationes vi aliqua naturali moventur]; F III, 35.
partior: ſ. definio; T IV, 9.
pono: non in eis (iudiciis, opinionibus) perturbationes solum positas esse dicunt, verum illa etiam, quae efficiuntur perturbationibus; T IV, 15.
removeo: remove perturbationes maxumeque iracundiam; T IV, 54.
suscipio: ſ. I, 1. est; A I, 39. T IV, 65. 76. versantur.
tollo: cum .. perturbationem animi illi ex homine non tollerent; A I, 38.
voco: sapientem ab omni concitatione animi, quam perturbationem voco, semper vacare; T V, 48. ſ. appello; T III, 23.

2. **Dativ:** occurro: iis .. (perturbationibus) esse occurrendum; Fa 2.
repugno: his .. perturbationibus ... omnibus viribus ... repugnandum est; T III, 25.
subicio: singulis perturbationibus partes eiusdem generis plures subiciuntur; T IV, 16.
succumbo: hominem ... nulli ... neque perturbationi animi nec fortunae subcumbere (oportere); O I, 66.

3. **Ablativ:** careo: ut adpetitus ... omni animi perturbatione careant; O I, 102.
libero: quis ... beatiorem (quemquam putet), quam qui sit omni perturbatione animi liberatus? R I, 28.
vaco: his (perturbationibus) sapiens semper vacabit; F III, 35. non mihi videtur omni animi perturbatione posse sapiens vacare; T IV, 8. non aegritudine solum vacabit, sed etiam perturbationibus reliquis omnibus; T IV, 38. vacare omni animi perturbatione sapientem; T V, 17. vacandum .. omni est animi perturbatione; O I, 69.

4. **mit Präpositionen:** adhibeo ad: distinctio, utrum ad universam perturbationem ... an ad singulas, ut ad metum, lubidinem, reliquas, melius adhibeatur oratio; T IV, 59.
armo contra: contra .. aegritudinem et reliquas animi perturbationes satis esse videmur superiorum dierum disputationibus armati et parati; T V, 76.
cado in: nec .. in omnem morbum ac perturbationem animus ingeniosi cadit; T IV, 32.
conficio ex: ex perturbationibus .. primum morbi conficiuntur, quae vocant illi νοσήματα, eaque, quae sunt eis morbis contraria, ... deinde aegrotationes, quae appellantur a Stoicis ἀῤῥωστήματα, hisque item oppositae contrariae offensiones; T IV, 23.
dico de: ut nihil, quale sit illud, quod perturbet animum, sed de ipsa sit perturbatione dicendum; T IV, 62. de perturbationibus caelestibus et maritimis et terrenis non possumus dicere ... non esse multos, qui ..; N III, 16.
disputo de: habes ea, quae de perturbationibus enucleate disputant Stoici; T IV, 33. ut separatim de aegritudine et de ceteris perturbationibus disputaremus; T IV, 83. ſ. 1. definio; T IV, 9.
explico de: de omni animi, ut ego posui, perturbatione, morbo, ut Graeci volunt, explicabo; T III, 13.
gigno ex: illa duo, morbus et aegrotatio, ex totius valetudinis corporis conquassatione et perturbatione gignuntur; T IV, 29.
incido in: (bestiae) in perturbationes non incidunt; T IV, 31. si cavebimus, ne in perturbationes atque exanimationes incidamus; O I, 131.
paro contra: ſ. armo contra.
pertineo ad: pertinet (haec proclivitas) ad omnes perturbationes; T IV, 27 (28). quae (ratio) pertinet ad animi perturbationem; T IV, 65.
sum in: est etiam in omnibus quattuor perturbationibus illa distinctio, utrum ..; T IV, 59. cum (ceteri) sunt in aliqua perturbatione aut motus aut laetitiae aut cupiditatis; T IV, 82.
suscipio ex: alter (modus est susceptus) ex perturbationibus tempestatum et reliquis motibus; N III, 16.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Ablativ:** liber: illum (sapientem) .. putas omni perturbatione esse liberum, te vis; T IV, 58.
vacuus: qui (sit) quietus, (eum necesse est esse) perturbatione omni vacuum, ergo etiam aegritudine; T III, 18. his (perturbationibus) .. vacuus animus; T IV, 38.

2. **mit Präpositionen:** liber ab: si ... ab omni animi perturbatione liber sis; O I, 67.
proclivis ad: ſ. **ad,** II. proclivis ad perturbationem (3 St.) B. I, S. 54, b.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** causa: est .. causa omnis in opinione, nec vero aegritudinis solum, sed etiam reliquarum omnium perturbationum; T III, 24. cognita iam causa perturbationum; T IV, 82. cum .. omnes post interitum Caesaris novarum perturbationum causae quaeri viderentur; Fa 2.
curationes: earum .. perturbationum, quas exposui, variae sunt curationes; T IV, 59.
definitio: definitio perturbationis (occurrit), qua recte Zenonem usum puto; T IV, 47.
fons: omnium .. perturbationum fontem esse dicunt intemperantiam; T IV, 22.
iudicia: quae iudicia quasque opiniones perturbationum esse dixi; T IV, 15.
mater: omnium perturbationum matrem esse

arbitrabatur immoderatam quandam intemperantiam; A I, 39.
mediocritates: Peripatetici ... mediocritates vel perturbationum vel morborum animi mihi non sane probant; T III, 22.
opiniones: f. iudicia.
partes: partes .. perturbationum volunt ex duobus opinatis bonis nasci et ex duobus opinatis malis; T IV, 11.
ratio: cum ... duplex .. ratio perturbationis sit; T V, 43.
sedatio: in qua (parte honestatis) ... omnis .. sedatio perturbationum animi .. cernitur; O I, 93.
2. mit Präposition: liber de: quartus (liber est) de reliquis animi perturbationibus; D II, 2.
V. Umstand: 1. Ablativ: dicere: qua perturbatione animi ... ea demens eventura esse dicebat; D II, 114.
effici: f. II, 1. pono.
exsistere: quarum (rerum) perturbatione mirabiles interdum existunt species somniorum; D II, 128.
fieri: utrum perturbatione aliqua animi ... an consulto et cogitata fiat iniuria; O I, 27.
incitari: aut ira aut aliqua perturbatione incitatus; O I, 23.
moveri: f. I, 1. est; T V, 16.
mutari: quae (virtus) ... nec tempestatum nec temporum perturbatione mutatur; P 51.
peccari: cum, quicquid peccetur || peccatur ||, perturbatione peccetur rationis atque ordinis; P 26.
2. Präpositionen: cum: quae .. cum aliqua perturbatione fiunt; O I, 137.
in: quod in omni perturbatione dicitur; T IV, 76.
sine: an quisquam potest sine perturbatione mentis irasci? T IV, 54.

perturbatrix, Verwirrerin: perturbatricem .. harum omnium rerum Academiam ... exoremus, ut sileat; L I, 39.

perturbo, verwirren, stören, beunruhigen, aufregen, bestürzt machen: alqm: qua (reprehensione) solebat dicere Antiochus Philonem maxime perturbatum; A II, 111. [ita] ceteros ... commotos modo et perturbatos dicere solemus; T IV, 82. perturbat nos opinionum varietas hominumque dissensio; L I, 47.
alqd: quae (causae) vacantes prudentia inconstantia perturbataque efficiunt; Ti 51.
animum: sapientis animus ita semper adfectus est, ut ratione optime utatur; numquam igitur est perturbatus; T III, 15. animus perturbatus et incitatus nec cohibere se potest nec ..; T IV, 41. fortis .. animi et constantis est non perturbari in || perturbari || rebus asperis; O I, 80. f. **animus,** II, 1. perturbo (10 St.) W. I, S. 189, b.
condiciones: Regulus .. non debuit condiciones pactionesque bellicas et hostiles perturbare periurio; O III, 108.
constantiam: quid est, quod tantam gravitatem constantiamque perturbet? an inprovisum aliquid aut repentinum? T IV, 57.
corpus: quod in perturbato animo sicut in corpore sanitas esse non posset; T III, 9. (appetitus,) a quibus non modo animi perturbantur, sed etiam corpora; O I, 102.
domicilium: cum repente (animus) in tam insolitum tamque perturbatum domicilium inmigravit; T I, 58.
exercitum: memini me admodum adulescentulo ... perturbari exercitum nostrum religione et metu; R I, 23.
gentes: gentes sibi in tenebris rei publicae perturbandas putaverunt; L III, 21.
gravitatem: f. constantiam.
homines: quod hominibus perturbatis inanem religionem timoremque deiecerat; R I, 24.
mentem: quorum mens motu quasi morbo perturbata nullo sit; T III, 11. est .. aliquid, quod perturbata mens melius possit facere quam constans? T IV, 54.
motus: morbos .. hos perturbatos motus ... philosophi appellant; T III, 10.
naturam: quae (natura) tota perturbatur; F V, 47.
officia: maxume .. perturbantur officia in amicitiis; O III, 43.
ordinem: perturbata .. semel ratione et ordine; P 26.
otium: qui (Ti. Gracchus) otium perturbaret; A II, 15.
pactiones: f. condiciones.
philosophiam: cum perturbare, ut illi rem publicam, sic vos philosophiam bene iam constitutam velitis; A II, 14.
rationem: f. ordinem.
religiones: ne perturbentur religiones; N III, 60.
rem publicam: offendes rem publicam consiliis perturbatam nepotis mei; R VI, 11. f. philosophiam.
somnia: nunc onusti cibo et vino perturbata et confusa (somnia) cernimus; D I, 60.
statum: ut .. mortis metu omnis quietae vitae status perturbatur, ... sic ..; F I, 49.
viros: bonis viris [locupletibus] || loc. || perturbatis; R I, 31.
visa: cur credatur somniantium visis, quae multo etiam perturbatiora sunt, non intellego; D II, 122.
vitam: quodsi vitam omnem perturbari videmus errore et inscientia; F I, 46.

pervado, hindringen, gelangen: ne quid in eas (nares), quod noceat, possit pervadere; N II, 145.

pervagor, sich verbreiten, durchziehen: I. res: Epicurus ... de (re) illustri et facile et iam in vulgus pervagata loquitur; F II, 15. ut doctissimi homines de rebus non pervagatis inusitatis verbis uterentur; F III, 5.
II. mentes: molestiae laetitiae, cupiditates timores similiter omnium mentes pervagantur; L I, 32.

pervehor, hinfahren, hinkommen: 1. unpersönlich: quo utinam velis passis pervehi liceat! T I, 119.
2. alqs: cum prospero flatu eius (fortunae) utimur, ad exitus pervehimur optatos; O II, 19.

pervello, rütteln, erfassen: alqm: si te forte dolor aliquis pervellerit; T II, 46. quae (fortuna) pervellere te forsitan potuerit et pungere, non potuit certe vires frangere; T III, 36.

pervenio, ankommen, hinkommen, gelangen, erreichen: I. unpersönlich: ut, aut unde proficiscatur, aut quo perveniendum sit, nesciat; A II, 29. sive .. ad sapientiam perveniri potest ... sive hoc difficile est; F I, 8. arbitror ... commodius ... ex rebus concessis concludi, quod velis, et ad exitum perveniri; F II, 3. id est .. perveniendum esse ad id, quod non esse malum confitemur; T I, 16. nisi eadem (natura) docuisset, quem ad modum ad eorum (argenti, aeris, ferri) venas perveniretur; D I, 116. cum multa sunt detracta et

ad liniamenta oris perventum est; D II, 48. quoad .. perventum est eo, quo sumpta navis est; O III, 89.

II. alqs: huc si perveneris me tibi primum quidque concedente, meum vitium fuerit; A II, 49. orae ipsae locorum illorum, quo pervenerimus; T I, 44. quid opus erat te gradatim istuc pervenire? N I, 89. quae (imagines), in Capitolium cum pervenerim || pervenerint ||, tum ad animum meum referantur; N I, 106. quos ab hominibus pervenisse dicis ad deos; N III, 41. non video, quo pacto ille ... „in domum aeternam patris" ex illo ardore pervenerit; N III, 41. quam multi ... in portum .. salvi pervenerint; N III, 89. si ... ad maiora pervenero; R I, 62. quo pervenisti; C 6. f. **ad,** I. pervenio (20 St.) B. I, S. 46, a.

alqd: quorum (virorum) nemo censuit plus Fadiae dandum, quam posset ad eam lege Voconia pervenire; F II, 55. ut suo genere perveniant ad extremum; F V, 26. nihil illinc huc pervenit; F V, 94. ad Satrium nihil praeter nomen pervenire; O III, 74.

animus: tum (animus) ad notionem boni pervenit; F III, 33. posse animos ... in caelum quasi in domicilium suum pervenire; T I, 24. cum, quo natura fert, liber animus pervenerit; T I, 46.

extremum: ut (extremum appetendorum) ad summum perveniret; F V, 40.

hereditas: ut omnis hereditas ad filiam perveniret; F II, 55.

imagines: f. alqs; N I, 106.

iniuria: pervenisse ad me (iniuriam) numquam putavi; P 28.

lacus: sin autem (lacus) ita esset eductus, ut ad mare pervenire non posset; D I, 100.

licentia: numquam ad unum tanta pervenisset licentia; O II, 28.

malum: ut ... hoc malum usque ad bestias perveniat; R I, 67.

mens: prudentiam quoque et mentem a deis ad homines pervenisse; N II, 79.

natura: ut .. in vite, ut in pecude ... videmus naturam suo quodam itinere ad ultimum pervenire, ... sic ..; N II, 35.

philosophus: ut eam (rationem philosophus) quasi deum ducem subsequens ad naturae perveniat extremum; F V, 43.

prudentia: f. mens.

pusio: ut (pusio) gradatim respondens eodem perveniat, quo si geometrica didicisset; T I, 57.

ratio: eadem ratio perfecta his gradibus ad sapientiam pervenit; A II, 30.

res: ut eandem illam rem ... non multis partibus malit ad sese ... sine facinore quam illo modo pervenire; F III, 36.

senex: quod (senex) inglorius sit atque ignobilis ad supremum diem perventurus; T III, 57.

viri: qui aut fortis aut claros aut potentis viros tradunt post mortem ad deos pervenisse; N II, 119.

virtus: ut, quoniam solitaria non posset virtus ad ea, quae summa sunt, pervenire, coniuncta et consociata cum altera (amicitia) perveniret; Lae 83.

perverse, verkehrt, falsch: imitor: fuit .. stulta calliditas perverse imitata prudentiam; O III, 113.

interpretor: quod perverse philosophorum disputationem interpretarentur || [quod ... int.] ||; N III, 77.

volo: plerique perverse, ne dicam inpudenter, habere talem amicum || tal. am. hab., al. || volunt, quales ipsi esse non possunt; Lae 82.

utor: quod multi eorum (deorum) beneficio perverse uterentur; N III, 70. quae (providentia) rationem dederit iis, quos scierit ea perverse et inprobe usuros; N III, 78.

perversitas, Verkehrtheit: I. apparet, desiderat: ea ..., aut si qua est alia magna perversitas, facile apparet || apparent || nec magnopere admonitionem et praecepta desiderat || desiderant ||; O I, 145. sit ista in Graecorum levitate perversitas; F II, 80. tanta est stultitiae inconstantia atque perversitas; C 4.

II. versor in: in omni continuo pravitate et in summa opinionum perversitate versamur; T III, 2.

perversus, verkehrt, unrecht, schielend: A. alqd: quid .. perversius, quid intolerabilius, quid stultius quam bonam valetudinem ... ponere in bonis? F IV, 20. quo nihil potest esse perversius; F IV, 40. quo quid potest dici perversius? T V, 50.

oculi: erat (Roscius), sicuti hodie est, perversissimis oculis; N I, 79.

B. sequor: quis .. ista tam aperte perspicueque et perversa et falsa secutus esset, nisi ..? A II, 60.

perverto, umstoßen, umstürzen, vernichten, verderben: alqd: pervertunt homines ea, quae sunt fundamenta naturae; O III, 101. tibi id ipsum pervertendum fuit, quod tu ne attigisti quidem; fr V, 58.

amicitiam: eaedem ... utilitates poterunt eas (iustitiam, amicitiam) labefactare atque pervertere; F III. 70.

arbusta: visam beluam ... circumplicatam serpentibus, quacumque incederet, omnia arbusta, virgulta, tecta || tesca || pervertere; D I, 49.

Carthaginem, Corinthum: nec .. ulla res magis labefactatam diu et Carthaginem et Corinthum pervertit aliquando quam hic error ac dissipatio civium; R II, 7.

fundamenta: vgl. alqd; O III, 101.

historiam: nisi omnem historiam perverterimus; D I, 38.

iura: qui (C. Caesar) omnia iura divina et humana pervertit propter eum ... principatum; O I, 26.

iustitiam: f. amicitiam.

officium: sunt non nullae disciplinae, quae ... officium omne pervertant; O I, 5.

physiologiam: dum haruspicinam veram esse vultis, physiologiam totam pervertitis; D II, 37.

res: quae est .. ista calliditas res vetustate robustas calumniando velle pervertere? D I, 35.

tecta, tesca, virgulta: f. arbusta.

vim: »Croesus Halyn penetrans magnam pervertet opum vim«; D II, 115. (rex) hostium vim se perversurum putavit, pervertit autem suam; D II, 115.

utilitatem: nulla .. vis fuit religionis, quae tantam utilitatem perverteret; O III, 102.

pervestigo, erforschen: qui natura omnium rerum pervestiganda senserunt omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

pervetus, uralt: ergo ne iste (Romulus) quidem pervetus? — minime, ac prope senescente iam Graecia; R I, 58.

pervicacia, Eigensinn: aegrotationi .. talia quaedam subiecta sunt: avaritia, ambitio, mulierositas, pervicacia, ligurritio; T IV, 26.

pervideo, gründlich betrachten, genau erkennen: I. indir. Frage: penitus, quid ea (rerum natura) postulet, pervidendum (est); F V, 44.
II. alqd: qui hoc non perviderit; O III, 75.

pervigilatio, Nachtfeier: in his (deis) colendis nocturnas pervigilationes sic Aristophanes ... vexat, ut ..; L II, 37.

pervius, offen: ex quo transitiones perviae „iani“ foresque in liminibus profanarum aedium „ianuae“ nominantur; N II, 67.

perungo, salben: iuvenes ii ... veste posita corpora oleo perunxerunt, ad iugum accesserunt; T I, 113.

pervolgo (pervulgo), bekannt machen, part. gewöhnlich: alqd: Empedocles haec pervolgata et nota quattuor (dixit esse); A II, 118. numquam ita pervolgatum illud esset, ut iam proverbii locum obtineret; T IV, 36. quia pervulgata sunt; T V, 13.
laudes: quorum ad popularis inlustrisque laudes has etiam minus notas minusque pervolgatas adiungimus; A II, 6.
somnium: pervulgatum iam illud de praesule, C. Gracchi etiam et recens Caeciliae ... somnium; D II, 136.

pervolo, hinfliegen: alqs: castos .. [animos], puros, integros, incorruptos, bonis etiam studiis atque artibus expolitos leni quodam et facili lapsu ad deos, id est ad naturam sui similem, pervolare; fr IX, 12.
animus: quibus (curis) agitatus et exercitatus animus velocius in hanc sedem et domum suam pervolabit; R VI, 29. f. alqs.

perutilis, sehr nützlich: consilium: dixit .. perutile esse consilium, quod Themistocles adferret, sed minime honestum; O III, 49.
libri: multas ad res perutiles Xenophontis libri sunt; C 59.

pes, Fuß, Versfuß: I. condolet: nos, si pes condoluit, si dens, ... ferre non possumus; T II, 52.
dolet: nihil .. dolet nisi pes; T II, 44.
videntur: f. II, 1. dono.
II, 1. abluo: ea, quae Anticlea laudat Ulixi pedes abluens; T V, 46.
adfigo: ei (mundo deus) nec manus adfixit ... nec pedes aut alia membra, quibus ingressum corporis sustineret; Ti 19.
dono: alia (membra) videntur propter eorum usum a natura esse donata, ut manus, crura, pedes; F III, 18.
effero: »numquam era errans mea domo ecferret pedem, Medea«; Fa 35.
ostendo: ostendit pedes et pectus; F V, 94.
pono: quod .. sapientia, pedem ubi poneret, non habebat sublatis officiis omnibus; F IV, 69.
stabilio: »semita nulla pedem stabilibat«; D I, 40.
2. sum: signum illud ... sex pedum esse; A II, 128.
3. subicio: cuius (Arcturi) *pedibus* ‖ cui ‖ subiecta fertur ... »Virgo«; N II, 110.
4. egeo: quae (conversio) pedibus et gradu non egeret; Ti 19.
opus est: quid .. pedibus opus est sine ingressu? N I, 92.
redundo: tuus .. deus ... redundat ... manibus, pedibus, feminibus, cruribus; N I, 99.
5. abicio ante: ante pedes Pythi pisces abiciebantur; O III, 58.
convenio ad: si cothurni laus illa esset, ad pedem apte convenire; F III, 46.
sum ante: cum alii saepe, quod ante pedes esset, non viderent; T V, 114. »quod est ante pedes, nemo spectat, caeli scrutantur plagas«; D II, 30. R I, 30. — in: in pedibus celeritatem (esse), vim in manibus; A I, 19. — intra: quoniam usus capionem duodecim tabulae intra quinque pedes esse noluerunt ‖ voluerint ‖; L I, 55. — sub: cuius (Arcturi) sub pedibus »corniger est valido conixus corpore Taurus«; N II, 110.
video ad: cum dormienti ei (Cyro) sol ad pedes visus esset; D I, 46.
III. offensio: quae si suscipiamus, pedis offensio nobis ... et sternumenta erunt observanda; D II, 84.
vestigia: »avolsa (altrix) pedum vestigia liquit«; D I, 20.
IV, 1. Accusativ: quod (lex) »rogum bustumve novum« vetat »propius sexaginta pedes adigi ‖ adici ‖ aedes alienas invito domino«; L II, 61. — elliptisch: a Chrysippo pedem numquam; A II, 143.
2. ingredi: cum (Masinissa) ingressus iter pedibus sit, in equum omnino non ascendere; C 34.
obire: cur (Pythagoras) tantas regiones barbarorum pedibus obiit, tot maria transmisit? F V, 87.
peragrare: sapientem ... non, ut illum (Xerxem), maria pedibus peragrantem, classibus montes; F II, 112.
percutere: cum pede terram percussisset; T II, 60.
reverti: pedibus suis salvum (rusticum) domum ‖ salvum ‖ revertisse; D I, 55.
sustinere: vgl. II, 1. adfigo.
temptare: nec .. ullum hoc frigidius flumen attigi ..., ut vix pede temptare id possim; L II, 6.
teneri: »pedibus .. (Arcti) tenetur magnus Leo«; N II, 110.
urguere: »(Anguitenens) oculos urguet pedibus pectusque Nepai«; N II, 109.
3. ad: ad pedes Andromedae Perseus describitur; N II, 112.
sine: nec adhibetur ulla sine anapaestis pedibus hortatio; T II, 37. qui sine manibus et pedibus constare deum posse decreverint ‖ decreverunt ‖; N I, 92.

pestifer, unheilvoll, verderblich: A. alqd: nihil esse tam detestabile tamque pestiferum quam voluptatem; C 41.
aegritudo: aegritudo .. ceteraeque perturbationes, amplificatae certe, pestiferae sunt; T IV, 42.
bella: hinc ... in nostra re publica non solum seditiones, sed etiam pestifera bella civilia; O I, 86.
genus: hoc omne genus pestiferum atque impium ex hominum communitate exterminandum est; O III, 32.
perturbationes: f. aegritudo.
plaga: haec .. Lacedaemoniis plaga mediocris, illa pestifera; O I, 84.
potestas: mihi .. (potestas) pestifera videtur; L III, 19.
ratio: quoniam (ratio) pestifera est multis, admodum paucis salutaris; N III, 69.
res: bestiis (natura) ... dedit .. cum quodam adpetitu accessum ad res salutares, a pestiferis recessum; N II, 34.
vitia: qui (Sulla) trium pestiferorum vitiorum, luxuriae, avaritiae, crudelitatis, magister fuit; F III, 75.

B, 1. dispergo: cur tam multa pestifera terra marique disperserit; A II, 120.
secerno: ut ... altero (sensu beluae) secernerent pestifera a salutaribus; N II, 122.
2. refugio a: a caulibus ... ut a pestiferis et nocentibus (vites) refugere dicuntur; N II, 120.

pestifere, unheilvoll: quid, quod multa perniciose, multa pestifere sciscuntur in populis? L II, 13.

pestilens, der Gesundheit schädlich, ungesund: aedes: (aedes) pestilentes sint et habeantur salubres; O III, 54. non recte aedium pestilentium venditor tacuit; O III, 67.
annus: salubrisne an pestilens annus futurus sit; D I, 130.
aspiratio: ut eius (caeli) adspiratio gravis et pestilens futura sit; D I, 130.
domus: si ... ita praeco praedicet: „domum pestilentem vendo“; O III, 55.
loci: inter locorum naturas quantum intersit, videmus; alios esse salubris, alios pestilentis; Fa 7.
partes: sunt partes agrorum aliae pestilentes, aliae salubres; D I, 79.
regio: locum .. delegit et fontibus abundantem et in regione pestilenti salubrem; R II, 11.
Lücke: Atheniensium populi potestatem omnium rerum ipsi ... ad furorem multitudinis ... conversam pesti * ‖ pestilentem rei publicae habuerunt ‖; R I, 44.

pestilentia, ansteckende Krankheit, Pest: I. significo: salubritatem etiam aut pestilentiam extis significari putat; D II, 30.
II. causae: collectis ceteris causis eluvionis, pestilentiae, vastitatis; O II, 16.
signa: quorum (extorum) ex habitu atque ex colore tum salubritatis, tum pestilentiae signa percipi; D I, 131.
III. terrere: quae (causa) terreret animos fulminibus, tempestatibus, nimbis, nivibus, grandinibus, vastitate, pestilentia; N II, 14.

pestis, Pest, Verderben, Unheil, Untergang, Unhold, Geißel: I, 1. est: nulla tam detestabilis pestis est, quae non homini ab homine nascatur; O II, 16. qua peste quae potest esse maior? O II, 73. pestem .. nullam maiorem esse amicitiis quam in plerisque pecuniae cupiditatem, in optimis quibusque honoris certamen et gloriae; Lae 34. sic habendum est nullam in amicitiis pestem esse maiorem quam adulationem, blanditiam, adsentationem; Lae 91.
excruciat: s. II, 1. abigo.
invadit: negat .. (Panaetius) ullam pestem maiorem in vitam hominum invasisse quam eorum opinionem; O III, 34.
nascitur: clamitasse magos pestem ac perniciem Asiae proxuma nocte natam; D I, 47. s. est; O II, 16.
proficiscitur: »omnes (voces) civilem generosa a ‖ generosam, generosa ab ‖ stirpe profectam vitare ingentem cladem pestemque monebant;« D I, 20.
sequuntur: eorum ‖ bellorum ‖ multorum pestes (commemorantur), quae paulo post secutae sunt; R I, 6.
2. sum: »eum (puerum) esse exitium Troiae, pestem Pergamo«; D I, 42.
II, 1. abigo: »pestem abige a me, flammiferam hanc vim, quae me excruciat!« A II, 89.
averto: avertunt (ibes) pestem ab Aegypto; N I, 101.
commemoro: s. I, 1. sequuntur.
do: nullam capitaliorem pestem quam voluptatem corporis hominibus dicebat (Archytas) a natura datam; C 39.
excipio: »sic me ipse viduus pestes excipio anxias«; T II, 25.
fero: »quae (classes) Priamo cladem et Troiae pestemque ferebant«; D II, 63.
machinor: parumne ratiocinari videtur et sibi ipsa nefariam pestem machinari? N III, 66.
mando, oppeto: »prius quam oppeto malam pestem mandatam hostili manu«; T II, 38.
paro, participio: »qui alteri exitium parat, eum scire oportet sibi paratam ‖ paratum ‖ pestem ut participet parem«; T II, 39.
vito: s. I, 1. proficiscitur.
2. inlacrimo: »nate, inlacrima patris pestibus!« T II, 21.
3. converto ad: quid est tam inhumanum quam eloquentiam ... ad bonorum pestem perniciemque convertere? O II, 51.
valeo ad: tyranni ... interitus declarat, quantum odium hominum valeat ad pestem; O II, 23.
III, 1. pars: etiam susceptae (perturbationes) continuo in magna pestis parte versantur; T IV, 42.
2. certamen cum: neque nobis cum illa tum peste certamen fuit, sed cum gravissimo rei publicae tempore; L III, 25.
IV. inligari, interimi: »ipse inligatus peste interimor ‖ interemor ‖ textili«; T II, 20.
abl. comp.: s. I, 1. est; O II, 73.

petesso, streben, trachten: caelum: »mente .. divina (Iuppiter) caelum terrasque petessit«; D I, 17.
laudem: qui hanc (laudem) petessunt, nullum fugiunt dolorem; T II, 62.
obitus, partes: »Phoebi fax ... praecipitis caeli partis obitusque petessens«; D I, 18.
terras: s. caelum.

peto, hineilen, aufsuchen, bitten, verlangen, Anspruch machen, sich bewerben, trachten, streben: I. absolut: 1. nomino a: a petendo petulantia ... nominata est; R IV, 6.
2. alqs: ea dant, ... quae ipsi non habent, unde alii petunt; R I, 47.
II. mit Ergänzung: ut: se ... petere, ut mane ad portam adesset; D I, 57. puellam defatigatam petisse a matertera, ut sibi concederet, paulisper ut in eius sella requiesceret; D I, 104. peto a vobis, ut me sic audiatis ..; R I, 36. tyrannus petivit, ut se ad amicitiam tertium ascriberent; O III, 45. ab iis (piscatoribus) petivit, ut ante suos hortulos postridie piscarentur; O III, 58.
III. mit Object: alqd: a Graecis .. (ea) peti non poterant ac post L. Aelii nostri occasum ne a Latinis quidem; A I, 8. ea (natura) quid percipit aut quid iudicat, quo aut petat aut fugiat aliquid, praeter voluptatem et dolorem? F I, 30. ita mihi dives (ea philosophia) videbatur, ut ab ea petere possem, quicquid ... concupissem; F V, 96. utrumque omnino a natura petundum est; O I, 133. in vita sibi quemque petere, quod pertineat ad usum, non iniquum est; O III, 42. esse profecto aliquid natura pulchrum atque praeclarum, quod sua sponte peteretur; C 43. quae disputari de amicitia possunt, ab eis censeo petatis, qui ista profitentur; Lae 17. s. mercedem. poenas. praesidium; T III, 44. vgl. I, 2.
adiumenta: ab ea (philosophia) ... omnia adiumenta et auxilia petamus bene beateque vivendi; T IV, 84.
argumentum: nec .. argumentum hoc Epicurus a parvis petivit aut etiam a bestiis; F II, 32.

auxilium: ſ. **auxilium,** I, 1. peto (4 St.) B. I, S. 323, b.
beneficia: licet .. opera prodesse multis beneficia petentem; O II, 67.
biduum: cum idem ex eo (Simonide) postridie quaereret, biduum petivit; N I, 60.
bona: hi .. (homines) optuma petentes; T III, 4. qui .. omnia bona a se ipsi || ipsis || petunt; C 4.
consulatum: C. Marius cum ... neque petiturus umquam consulatum videretur; O III, 79. qui (Scipio) consulatum petivit numquam, factus consul || [consul] || est bis; Lae 11.
correctionem: et huius culpae et ceterorum vitiorum peccatorumque nostrorum omnis a philosophia petenda correctio est; T V, 5.
drachumam: »quibus divitias pollicentur, ab iis drachumam ipsi petunt«; D I, 132.
effectionem: ut in ipsa (arte) insit, non foris petatur extremum, id est artis effectio; F III, 24.
exemplum: nec ... aut ab illis (Deciis) fortitudinis aut ab hoc (Fabricio) iustitiae tamquam a sapiente petitur exemplum; O III, 16.
extremum: ſ. effectionem.
finem: non esse verum aliunde finem beate vivendi ... peti; F IV, 47.
fortunam: fortunam a deo petendam, a se ipso sumendam esse sapientiam; N III, 88.
fructum: quam .. utilitatem aut quem fructum petentes scire cupimus ..? F III, 37.
frumentum: cum (Piso) ea lege frumentum petat, quam dissuaserit; T III, 48.
gloriam: ut illic alii corporibus exercitatis gloriam et nobilitatem coronae peterent, alii ..; T V, 9.
honesta: haec .. prima lex amicitiae sanciatur, ut ab amicis honesta petamus; Lae 44.
initium: iure .. gravissimi philosophi initium summi boni a natura petiverunt; F V, 33.
laudem: quae est ista laus, quae possit e macello peti? F II, 50. qui laudem cum dolore petendam esse dicant || dicunt ||; T V, 85.
leges: a librariis (leges) petimus; L III, 46. ut modo a te dictum est leges a librariis peti, sic ..; L III, 48.
locum: motum naturalem omnium ponderum, ut ipse (Epicurus) constituit, e regione inferiorem locum petentium; F I, 19. grues cum loca calidiora petentes maria transmittant; N II, 125.
manus: »ad vos adveniens auxilium et vestras manus peto«; T II, 38.
medicinam: ſ. **medicina,** II, 1. peto (3 St.) B. II, S. 529, b.
mercedem: (Trophonius et Agamedes) petiverunt mercedem non parvam quidem operis et laboris sui, nihil certi, sed quod esset optumum homini; T I, 114.
mortem: cum (P. Decius) ... eam .. mortem ardentiore studio peteret, quam Epicurus voluptatem petendam putat; F II, 61.
nobilitatem: ſ. gloriam.
officia: sin officia (quaerimus), a virtute ipsius, non ab auspiciis petita sunt; D II, 79.
opem: a te opem petimus: T V, 5.
oraculum: ſ. **oraculum,** II, 1. peto (3 St.) B. II, S. 844, b.
originem: a primo ... animantium ortu petitur origo summi boni; F II, 31.
partem: illam partem bene vivendi a natura petebant; A I, 19. nolim .. mea bona, Gracche, tibi viritim dividere libeat, sed, si facias, partem petam; T III, 48.
pacem: »(rex Priamus) coniecturam postulat pacem petens«; D I, 42.
pellem: quae est nominata »Argo, quia Argivi in ea delecti || dilecti || viri vecti petebant pellem inauratam arietis«; T I, 45.
poenas: quo plus poenarum habeo quam petivi; L II, 44.
potestatem: »donum ne capiunto neve danto neve petenda neve gerenda neve gesta potestate«; L III, 11.
praesidium: »quid petam praesidi aut exequar?« T III, 44. cur Epicurus ... ab atomis petat praesidium; Fa 18. hoc modo hanc causam disceptari oportet, non ab atomis errantibus ... petere praesidium; Fa 46. ſ. alqd; T III, 44.
principium: a se principia rei gerendae peti; F IV, 47. ut ex ea (natura) petant agendi principium, id est officii; F IV, 48.
quaesturam: sibi ... quaesturam petere *dubitanti*; D I, 56.
rationem: a te rationem totius haruspicinae peto; D II, 46.
Rhodum: si ... naves .. in cursu frumento onustas petentes Rhodum viderit; O III, 50.
supera: nihil .. habent haec duo genera proni et supera semper petunt; T I, 42.
templa: »pater altitonans stellanti nixus Olympo ipse suos quondam tumulos ac templa petivit«; D I, 19. II, 45.
testimonium: non pudet .. physicum ... ab animis consuetudine inbutis petere testimonium veritatis? N I, 83.
tumulos: ſ. templa.
verba: quae (verba) docti ... a Graecis petere malent; A I, 5.
victoriam: neque crassum (caelum efficiet), ut Nemea (quis) potius quam Isthmo victoriam petat; Fa 7.
voluptatem: sapientem ... voluptatem petere si dicemus; F II, 112. ſ. mortem.
utilitatem: ſ. fructum.

petulans, leichtfertig, ausgelassen, frech: alqs: ecce ... alii .. etiam amatoriis levitatibus dediti, alii petulantes; F I, 61. infamiaene metu non esse petulantis an legum et iudiciorum? L I, 50.
genus: unum (iocandi genus) inliberale, petulans, flagitiosum, obscenum; O I, 104.
libido: si (lubido) petulans fuisset in aliqua ... nobili virgine; P 20.

petulantia, Leichtfertigkeit, Ausgelassenheit, Frechheit: I. considit, residit: tarditate modorum et gravitate canentis illorum (adulescentium) furentem petulantiam consedisse || resedisse ||; fr X, 3.
est: ut petulantia, ut libido magis est adulescentium quam senum, nec tamen omnium adulescentium, sed non proborum, sic ..; C 36.
II, 1. nomino: a petendo petulantia ... nominata est; R IV, 6.
2. vaco: nec actio rerum illarum aperta petulantia vacat nec orationis obscenitas; O I, 127.

philitia, gemeinsame Mahlzeiten: victum Lacedaemoniorum in philitiis nonne videmus? T V, 98.

philosophe, philosophisch: in laudationibus, in his ipsis antiquitatum prooemiis † philosophie || philosophe, philosophice || scribere voluimus; A I, 8.

philosophia, Philosophie, philosophisches System: I. **absolut:** 1. **Subject:** adfert: quae (philosophia) non interitum afferat pravitatis, sed sit contenta mediocritate vitiorum; F II, 27.
complectitur: tum (philosophia) valet multum, cum est idoneam complexa naturam; T II, 11.

confundit: tunc ... eam philosophiam sequere, quae confundit vera cum falsis, spoliat nos iudicio, privat adprobatione omni, orbat sensibus? A II, 61.
constat: cum philosophia ex rationum conlatione constet; T IV, 84.
debet: quae (philosophia) rationibus progredi debet; A II, 27. cum ... id .. sit unum, quod philosophia spectare et sequi debeat; F V, 12.
detrahit: (philosophia) medetur animis, inanes sollicitudines detrahit; T II, 11.
dicit: hanc .. perfectam philosophiam semper iudicavi, quae de maximis quaestionibus copiose posset ornateque dicere; T I, 7.
dispellit: eadem .. (philosophia) ab animo tamquam ab oculis caliginem dispulit; T I, 64.
docet: haec .. (philosophia) una nos quom ceteras res omnes, tum ... docuit, ut nosmet ipsos nosceremus; L I, 58.
efficit: efficit hoc philosophia; T II, 11. videro, quid (philosophia) efficiat; T V, 20. ſ. profitetur; T III, 84.
eripit: multis etiam sensi mirabile videri eam nobis potissimum probatam esse philosophiam, quae lucem eriperet et quasi noctem quandam rebus offunderet; N I, 6.
erudit: haec (philosophia) nos primum ad illorum (deorum) cultum, deinde ad ius hominum, ... tum ad modestiam magnitudinemque animi erudivit; T I, 64.
est: in quibus erat ipsa philosophia ‖ phil. ipsa ‖; A I, 20. qualis ista philosophia est? F II, 27. ars est .. philosophia vitae; F III, 4. quae est .. ista philosophia? F IV, 22. philosophia .., omnium mater artium, quid est aliud nisi, ut Plato, donum, ut ego, inventum deorum? T I, 64. est .. philosophia paucis contenta iudicibus, multitudinem consulto ipsa fugiens eique ipsi et suspecta et invisa; T II, 4. in ipsa .. Graecia philosophia tanto in honore numquam fuisset, nisi ..; T II, 4. cultura .. animi philosophia est; T II, 13. est profecto animi medicina, philosophia; T III, 6. a quo (Socrate) haec omnis, quae est de vita et de moribus, philosophia manavit; T III, 8. nullius philosophiae ‖ [philosophiae] ‖ earum quidem, quae in honore sunt, vacaret locus; N I, 16. nec quicquam aliud est philosophia, si interpretari velis, praeter studium sapientiae; O II, 5. cum tota philosophia ... frugifera et fructuosa ... sit, tum ..; O III, 5. quae est .. philosophia, Socrate? nec dubito, quin, quaecumque sit ..; fr V, 48. ſ. adfert.
extrahit: haec (philosophia) extrahit vitia radicitus et praeparat animos ad satus accipiendos; T II, 13. ſ. pollicetur; T IV, 83.
fugit: ſ. est; T II, 4.
habet: ipsa .. philosophia ... quem habebit exitum? A II, 27. si ullam aliam (philosophiam) probavissent praeter eam, quae nihil aliud in bonis haberet ‖ habet ‖ nisi honestum, nihil nisi turpe in malis; F III, 11. philosophia iacuit usque ad hanc aetatem nec ullum habuit lumen litterarum Latinarum; T I, 5.
iacet: ſ. habet; T I, 5.
invenit: a quoius (sapientiae) amore Graeco verbo philosophia nomen invenit; L I, 58.
largitur: quae (philosophia) et vitae tranquillitatem largita nobis es et terrorem mortis sustulisti; T V, 5.
liberat: (philosophia) cupiditatibus liberat, pellit timores; T II, 11.
loquitur: quae (philosophia) communi more in foro loquitur, in libellis suo; F IV, 22.
manat: ſ. est; T III, 8.
mandat: haec (philosophia) ... ea .. mandat iis (animis) et, ut ita dicam, serit, quae adulta fructus uberrimos ferant; T II, 13.
medetur: ſ. detrahit.
meretur: philosophia .. tantum abest ut proinde, ac de hominum est vita merita, laudetur, ut a plerisque neglecta a multis etiam vituperetur; T V, 6.
nascitur: ut ... philosophia nascatur Latinis quidem litteris ex his temporibus; T II, 5.
offert: quae .. (philosophia) adhuc peregrinari Romae videbatur nec offerre sese nostris sermonibus; F III, 40.
offundit: ſ. eripit — orbat: ſ. confundit.
oritur: postea quam sum ingressus ... philosophiam .. veterem illam a Socrate ortam Latinis litteris illustrare; A I, 3.
parit: quia nos ea philosophia plus utimur, quae peperit dicendi copiam; P 2.
pellit: ſ. liberat. — peregrinatur: ſ. offert.
perficit: ſ. profitetur; T V, 19.
permanet: in eo magistra vitae philosophia tot saecula permanet; T II, 16. quae (philosophia) ducta a Socrate in Peripateticis adhuc permansit; T IV, 6.
pollicetur: hunc errorem quasi radicem malorum omnium stirpitus philosophia se extracturam pollicetur; T IV, 83. tantisper hoc ipsum magni aestumo, quod (philosophia) pollicetur; T V, 20.
potest: ſ. dicit. II, 1. laudo; C 2. percipio.
praeparat: ſ. extrahit. — privat: ſ. confundit.
procedit: posteaquam philosophia processit; D I, 86.
prodest: quod est .. maius argumentum nihil eam (philosophiam) prodesse, quam ..? T II, 12.
profitetur: talem .. medicinam philosophia profitetur; T II, 43. id se effecturam philosophia profitetur; T III, 84. quid profitetur (philosophia)? ... perfecturam se, ... ut ..; T V, 19.
progreditur: ſ. debet; A II, 27.
sentit: omnis illa antiqua philosophia sensit in una virtute esse positam beatam vitam; A I, 22.
sequitur, spectat: ſ. debet; F V, 12.
serit: ſ. mandat.
spoliat: ſ. confundit.
tollit: philosophia cum universam aegritudinem sustulit, *sustulit* etiam, si quis error aliunde exstitit; T III, 82. ſ. largitur.
valet: ſ. complectitur.
videtur: ita mihi dives (ea philosophia) videbatur, ut ab ea petere possem, quicquid ... concupissem; F V, 96. ſ. offert.
viget: nisi (philosophia) doctissimorum contentionibus dissensionibusque viguisset; T II, 4.
2. **Vocativ:** o vitae philosophia dux! o virtutis indagatrix expultrixque vitiorum! T V, 5.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** absolvo: brevi tempore philosophiam plane absolutam fore; T III, 69.
accuso: quo (libro) a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum esset accusata et vituperata ab Hortensio; F I, 2.
adduco: Socrates mihi videtur ... primus a rebus occultis et ab ipsa natura involutis ..., avocavisse philosophiam et ad vitam communem adduxisse; A I, 15.
adipiscor: quibus ex rebus philosophiam adepti sumus; Ti 52.
adiuvo: ut ... eam .. (philosophiam) nos adiuvemus; T II, 5.
aestimo: quanti .. haec philosophia aestimanda est? N I, 55.
amo: sunt .. multi, qui omnino Graecas non ament litteras, plures, qui philosophiam; A II, 5
antepono: quoniam oratorias exercitationes

non tu quidem, ut spero, reliquisti, sed certe philosophiam illis anteposuisti; Fa 3.
appello: enitar, ut Latine loquar, nisi in huiusce modi verbis, ut philosophiam aut rhetoricam ... appellem; A I, 25.
avoco: f. adduco.
colo: de universa philosophia, quanto opere et expetenda esset et colenda, satis ... dictum est in Hortensio; T III, 6.
conlaudo: f. accuso.
conloco: et (philosophiam) in urbibus conlocavit et in domus etiam introduxit; T V, 10.
constituo: cum perturbare, ut illi rem publicam, sic vos philosophiam bene iam constitutam velitis; A II, 14. qui (Arcesilas) constitutam philosophiam everteret; A II, 15.
contineo: quae (memoria) non modo philosophiam, sed omnem vitae usum || usus || omnesque artes una maxime continet; A II, 22. quod (summum bonum) continet philosophiam; F IV, 14.
corroboro: neque eo (mens) philosophiam ipsam corroborat, ut virtutem efficiat; A II, 31.
defendo: f. accuso.
devoco: Socrates .. primus philosophiam devocavit e caelo; T V, 10.
dico: quae (sapientia) philosophia dicitur; T I, 1.
dimitto: quae (philosophia) nunc prope dimissa revocatur; A II, 11.
divido: totam philosophiam tris in partis diviserunt; F IV, 4.
doceo: mihi videris Latine docere philosophiam; F III, 40.
duco: f. I, 1. permanet; T IV, 6.
effero: cum tantis laudibus philosophiam extuleris; A II, 61.
everto: f. constituo; A II, 15.
excito: quae (philosophia) inlustranda et excitanda nobis est; T I, 5. haec .. pulchritudo etiam in terris „patritam" illam „et avitam", ut ait Theophrastus, philosophiam cognitionis cupiditate incensam excitavit; T I, 45.
exhibeo: qui philosophiam iam professus sim populo nostro me exhibiturum; A I, 18.
exorno: nonne verendum est, ... ne philosophiam falsa gloria exornes? T II, 12. si nulla est (patientia), quid exornamus philosophiam aut quid eius nomine gloriosi sumus? T II, 33.
expeto: f. colo. — explico: f. **explico,** III. philosophiam (3 St.) V. I, S. 923, a.
habeo: quamquam ab iis (Graecis) philosophiam et omnes ingenuas disciplinas habemus; F II, 68.
incendo: f. excito; T I, 45.
inchoo: philosophiam .. multis locis inchoasti; A I, 9.
inlustro: quintus (liber) cum locum conplexus est, qui totam philosophiam maxime inlustrat; D II, 2. f. excito; T I, 5. — I, 1. oritur.
introduco: f. conloco.
invenio: quae (philosophia) nuper inventa est; D I, 86.
iudico: f. I, 1. dicit.
laudo: si quodam in libro vere est a nobis philosophia laudata; A II, 6. numquam .. digne satis laudari || laud. s. d. || philosophia poterit; C 2. f. I, 1. meretur.
neglego: f. I, 1. meretur.
offero: f. I. 1. offert.
patefacio: neque ante philosophiam patefactam ... hac de re communis vita dubitavit; D I, 86.
percipio: non quia philosophia Graecis et litteris et doctoribus percipi non posset, sed . ; T I, 1.
perficio: qui (veteres philosophi) existimavissent philosophiam suis ingeniis esse perfectam; T III, 69. f. I, 1. dicit.

persequor: Brutus ... sic philosophiam Latinis litteris persequitur, .. ut ..; A I, 12.
pertracto: si me non modo ad legendos libros, sed etiam ad totam philosophiam petractandam dedissem; N I, 9.
perturbo: f. constituo; A II, 14.
probo: f. I, 1. eripit. habet; F III, 11.
quaero: cum ... eius .. (virtutis) adipiscendae causa philosophia quaesita sit; T III, 47.
reperio: laetor .. eam philosophiam ... — hanc igitur laetor etiam acutiorem repertam quam ceteras, quod quidam ei deesse dicebant. non quam nostram quidem, inquit Pomponius iocans; F V, 96.
revoco: f. dimitto.
sequor: si in eam (philosophiam), quam nos maxime sequimur, conetur invadere; T II, 4. f. I, 1. confundit.
substituo: philosophiam nobis pro rei publicae procuratione substitutam putabamus; D II, 7.
suscipio: necesse fuit aut haec flagitia concipere animo aut susceptae philosophiae nomen amittere; N I, 66.
tero: ut .. ipsa „philosophia" et multa verba Graecorum, sic „sorites" satis Latino sermone tritus est; D II, 11.
transfero: totam ad se nostram philosophiam transtulerunt; F V, 74.
video: cum philosophiam viderem diligentissime Graecis litteris explicatam; A I, 4.
vitupero: ut, .. si quis universam (philosophiam) velit vituperare, secundo id populo facere possit; T II, 4. f. accuso. I, 1. meretur.
2. **Dativ:** dedo: maiore .. studio Lucullus cum omni litterarum generi, tum philosophiae deditus fuit, quam ..; A II, 4.
desum: f. 1. reperio.
do: cur opera philosophiae sit danda, nescio; F III, 11. videris .. ei (philosophiae) quasi civitatem dare; F III, 40. cum tantum operae philosophiae dedissem || dedisset ||; T II, 60. demus .. nos huic (philosophiae) excolendos; T IV, 84.
impertio: ut aliquid suorum studiorum philosophiae quoque impertiat; F V, 6.
pareo: cui (philosophiae) qui pareat, omne tempus aetatis sine molestia possit degere; C 2.
sum: tantum erat philosophiae loci, quantum superfuerat amicorum et rei publicae temporibus; O II, 4.
trado: tradamus nos ei (philosophiae) curandos; T III, 13.
tribuo: cui (philosophiae) cum multum adulescens discendi causa temporis tribuissem; O II, 4.
vaco: ego ... philosophiae .. semper vaco; D I, 11.
videor: cui (philosophiae) tamquam aniculis, et iis quidem indoctis, facto fieri videantur omnia; N I, 55.
3. **Ablativ:** egeo: philosophia omnino non egeremus; F II, 51. cum rem non magnopere philosophia egere videamus; T I, 89.
utor: quibus (verbis) instituto veterum utimur pro Latinis, ut ipsa philosophia, ut rhetorica, dialectica; F III, 5. f. I, 1. parit.
4. **mit Präpositionen:** admisceo ex: in illis veteribus nostris ... multa admixta ex intima philosophia; A I, 8.
applico ad: si ... ad hanc potissimum philosophiam me adplicavi; A II, 65. se alii ad philosophiam, alii ad ius civile ... applicant; O I, 115.
avoco a: qui omnino avocent a philosophia; F I, 2.
cedo in: cum ad te ne Graecis quidem cedentem in philosophia audeam scribere; F I, 8. nec in philosophia cuiquam cessit; fr V, 66.

cohortor ad: cum ad philosophiam cohortamur; O II, 6.
congruo cum: quamquam ea (epistula) cum summa eius (Epicuri) philosophia || philosophiae, al. || nullo modo congruebat; F II, 100.
coniungo cum: cum .. Aristoteles itemque Theophrastus ... cum philosophia dicendi etiam praecepta coniunxerint; D II, 4.
consumo in: plurimos .. annos in philosophia consumpsi; T II, 60.
dico de: ea ... quam magnifice sunt dicta ... de philosophia, de capessenda re publica! F IV, 6. ſ. 1. colo.
disco a: id .. ipsum a Platone philosophiaque didiceram, .. esse .. conversiones; D II, 6.
dissero de: de qua (philosophia) disserens arripere verba de foro non potest; F III, 4.
excello in: qui (Demetrius) cum in hac ipsa philosophia ... excelleret; F V, 54.
haurio ex: neque a duodecim tabulis, ... sed penitus ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17.
hortor ad: ad quam (philosophiam) te hortamur; F V, 54.
insinuo in: si Zeno Citieus ... insinuasse se in antiquam philosophiam videtur; T V, 34.
invado in: ſ. 1. sequor.
opto a: nihil a philosophia posse aut maius aut utilius optari quam haec; T IV, 82.
pello a: omnis .. talis a philosophia pellatur error, ut ..; N III, 64.
percipio ex: quanti (fructus) ex universa philosophia percipi possunt; T II, 2.
peto a: ſ. a, I. peto a philosophia (4 St.) B. I, S. 8, b.
pono in: in ea (philosophia) tantum me operae et temporis ponere; O II, 2.
procedo in: qui cum in philosophia, tum in optimo genere philosophiae tantum processeris; F III, 6.
proficio in: si modo in philosophia aliquid profecimus; O III, 37.
refero ad: existimavi honestissime molestias posse deponi, si me ad philosophiam rettulissem; O II, 4.
scribo de: cum de philosophia scriberem; O II, 51.
semoveo a: omnes .. sententias simplices eorum ... omnino a philosophia semovendas putabo; F II, 39.
sum in: ſ. in, B, I. sum in philosophia (5 St.) B. II, S. 271, a.
sumo a: hoc Terentius a philosophia sumptum cum || [cum] || tam commode dixerit; T III, 31.
versor in: ſ. in, B, I. versor in philosophia (3 St.) B. II, S. 274, b.
vigeo in: ut haec in philosophia ratio contra omnia disserendi nullamque rem aperte iudicandi ... viguit; N I, 11.
vivo in: nobis ... caventibus .., ne quando illa (mentis acies) hebescat, id est in philosophia viventibus, magna spes est ..; fr V, 97.
III. **nach Adjectiven**: 1. **Genetiv**: proprius: magnus locus philosophiaeque proprius; D II, 3.
studiosus: nos cum te, M. Cato, studiosissimum philosophiae, ... audiremus; F IV, 61.
2. **Dativ**: inimicus: cuius (voluptatis) motus ut quisque est maximus, ita est inimicissimus philosophiae; fr V, 81.
3. **Ablativ**: dignus: hanc ego subtilitatem philosophia .. dignissimam iudico; A II, 43. hoc putarem philosophia nobisque dignum; F IV, 52. nihil philosophia dignius; T V, 26. quod non modo philosophia dignum esset, sed mediocri prudentia; N I, 61. utrum philosophia dignius, sagarum superstitione ista interpretari an explicatione naturae? D II, 129.
indignus: maledicta, contumeliae, tum iracundiae, || iracundae || contentiones concertationesque in disputando pertinaces indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27.
4. **mit Präpositionen**: nobilis, probatus in: homo sane in ista philosophia ... probatus et nobilis; A II, 11.
singularis in: licetne (omitto „per Aristotelem," meo iudicio in philosophia prope singularem) per ipsum Antiochum? A II, 132.
IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: ars: ita facta est, quod minime Socrates probabat, ars quaedam philosophiae; A I, 17.
auctor: nec litterarum Graecarum nec philosophiae iam ullum auctorem requiro; A II, 5.
auctoritas: omnis auctoritas philosophiae, ut ait Theophrastus, consistit in beata vita comparanda; F V, 86.
auxilium: cuius (philosophiae) auxilium non ut in corporis morbis petendum est foris; T III, 6.
causa: ut (quaestio) magno argumento esse debeat causam et || causa, al. || principium philosophiae esse inscientiam; N I, 1.
correctio: haec videlicet est correctio philosophiae veteris et emendatio; F IV, 21.
curatio: nos modo curationem eius (philosophiae) recipiamus; T III, 84.
disciplina: si quisquam ullam disciplinam philosophiae probaret praeter eam, quam ipse sequeretur; A II, 7. quid a singulis philosophiae disciplinis diceretur; F I, 12.
emendatio: ſ. correctio.
fontes: multo studiosius philosophiae fontis aperiomus; T I, 6.
forma: Platonis .. auctoritate ... una et consentiens duobus vocabulis philosophiae forma instituta est, Academicorum et Peripateticorum; A I, 17.
fructus: ſ. 2. fructus ex.
fundamentum: cum .. fundamentum esset philosophiae positum in finibus bonorum et malorum; D II, 2.
genus: cum hoc genere philosophiae, quod nos sequimur, magnam habet orator societatem; Fa 3. ſ. II, 4. procedo in.
heres: cum Speusippum, sororis filium, Plato philosophiae quasi heredem reliquisset; A I, 17.
instituta: quamquam te, Marce fili, ... abundare oportet praeceptis institutisque philosophiae; O I, 1.
locus: ut ... nullum philosophiae locum esse pateremur, qui non Latinis litteris inlustratus pateret; D II, 4. ſ. I, 1. est; N I, 16.
membra: ſ. pars; N I, 9.
monumenta: illius verae elegantisque philosophiae ... nulla fere sunt aut pauca admodum Latina monumenta; T IV, 6.
nomen: interdum vereor, ne quibusdam bonis viris philosophiae nomen sit invisum; O II, 2. ſ. II, I. exorno; T II, 33. suscipio.
officium: ut .. considerandis rebus humanis proprio philosophiae fruatur officio; T III, 34.
parens: qui (Socrates) parens philosophiae iure dici potest; F II, 1. Zeno ... Socraten ipsum, parentem philosophiae, Latino verbo utens scurram Atticum fuisse dicebat; N I, 93.
pars: tertia .. philosophiae pars ... sic tractabatur ab utrisque; A I, 30. qui cum maxime necessariam partem philosophiae, quae posita est in virtute et moribus, reliquisset; A I, 34. plurima etiam in illa tertia philosophiae parte mutavit; A 1, 40. Carneades .. nullius philosophiae partis ignarus; A I, 46. venio .. iam ad tertiam partem

philosophiae; A II, 142. iam in altera philosophiae parte ... iste vester (Epicurus) plane ... inermis ac nudus est; F I, 22. omnes .. eius (philosophiae) partes atque omnia membra tum facillume noscuntur, cum ..; N I, 9. nos eam partem philosophiae „de moribus" appellare solemus, sed decet augentem linguam Latinam nominare „moralem"; Fa 1. cum ... nec ulla pars eius (philosophiae) inculta ac deserta sit; O III, 5.

possessiones: cuius (philosophiae) antea supellectilem pluris aestimabam quam possessiones reliquarum; F V, 96.

praecepta: si omnia philosophiae praecepta referuntur ad vitam; N I, 7. f. instituta.

princeps: philosophiae .. ipsius principes numquam in suis studiis tantos progressus sine flagranti cupiditate facere potuissent; T IV, 44. sic .. princeps ille philosophiae disserebat; T V, 47. siquidem satis a nostris et a principe philosophiae Socrate dictum est de ubertatibus virtutis et copiis; N II, 167.

principium: f. causa.

promissum: cave .. putes ... ullum .. esse philosophiae promissum uberius aut maius; T V, 19.

ratio: de tota philosophiae ratione dissentit; F V, 14.

regula: hanc .. esse regulam totius philosophiae, constitutionem veri falsi, cogniti incogniti; A II, 29.

scriptiones: a quo (Bruto) non modo inpulsi sumus ad philosophiae || philosophas || scriptiones, verum etiam lacessiti; T V, 121.

sinus: cuius (philosophiae) in sinum cum a primis temporibus aetatis nostra voluntas studiumque nos compulisset; T V, 5.

studium: si qui de nostris eius (philosophiae) studio tenerentur; A I, 4. totum .. illud philosophiae studium mihi quidem ipse sumo et ad vitae constantiam, quantum possum, et ad delectationem animi; A I, 7. istorum .. verborum amore ... praestantissimis ingeniis homines se ad philosophiae studium contulerunt; F II, 51. qui primi se ad philosophiae studium contulerunt; T V, 2. cohortati sumus, ut maxime potuimus, ad philosophiae studium eo libro, qui est inscriptus Hortensius; D II, 1.

summa: quoniam .. omnis summa philosophiae ad beate vivendum refertur; F II, 86. f. II, 4. congruo cum.

supellex: f. possessiones.

tractatio: profecto eius (philosophiae) tractatio optimo atque amplissimo quoque dignissima est; A II, 6.

vis: haec eius (philosophiae) vis non idem potest apud omnis; T II, 11.

vituperatores: quamquam philosophiae .. vituperatoribus satis responsum est eo libro, quo ..; F I, 2. nos .. universae philosophiae vituperatoribus respondimus in Hortensio; T II, 4.

urbs: urbem philosophiae ... proditis, dum castella defenditis; D II, 37.

2. mit Präpositionen: fructus e: qui omni e philosophia || omnis philosophiae || est fructus uberrimus; T I, 119.

liber de: Aristoteles .. in tertio de philosophia libro multa turbat a magistro suo Platone *non* dissentiens; N I, 33. ut non solum orationes meas, sed hos etiam de philosophia libros ... studiose legas; O I, 3.

litterae de: magnificum illud etiam Romanisque hominibus gloriosum, ut Graecis de philosophia litteris non egeant; D II, 5.

loci ex: animadverti .. saepe Catonem ... locos graves ex philosophia tractare; P 1.

rhetor sine: neque indisertum Academicum pertimuissem nec sine ista philosophia rhetorem quamvis eloquentem; N II, 1.

voluntas erga: ut dignum est tua erga me et philosophiam voluntate ab adulescentulo suscepta; F II, 96.

V. Umstand: 1. Ablativ: effici: quoniam philosophia vir bonus efficitur et fortis; D II, 3.

abl. comp.: quid philosophia magis colendum ... est? F III, 76. qua (philosophia) nihil a dis inmortalibus uberius, nihil florentius, nihil praestabilius hominum vitae datum est; L I, 58.

2. Präpositionen: a: eos (viros) melius a natura institutos fuisse, quam institui potuissent a philosophia; F III, 11. f. a, V, 3, c. philosophia (3 St.) B. I, S. 17, b.

ante: f. II, 1. patefacio.

de: haec, quae de philosophia litteris mandamus; F I, 11.

in: in qua (philosophia) quod inchoatum est neque absolutum, progressio quaedam ad virtutem appellatur; A I, 20. quod genus minime in philosophia probari solet; A II, 49. in philosophia (dialecticus iudicabit)? A II, 91. quid est .. in vita tantopere quaerendum quam cum omnia in philosophia, tum id, quod ..? F I, 11. hoc (summo bono) .. constituto in philosophia constituta sunt omnia; F V, 15. difficile est .. in philosophia pauca esse ei nota, cui non sint aut pleraque aut omnia; T II, 1. quibus (legibus) in philosophia necessario pareamus; T IV, 7. quae in philosophia tractantur; T V, 1. cave .. putes ullam in || a, al. || philosophia vocem emissam clariorem; T V, 19. utamur .. libertate, qua nobis solis in philosophia licet uti; T V, 83. cum multae res in philosophia nequaquam satis adhuc explicatae sint, tum perdifficilis ... quaestio est; N I, 1. quia (Timocrates) nescio quid in philosophia dissentiret; N I, 93. quae (res) in philosophia disseruntur; D II, 12. neque id in philosophia solum, sed etiam in dicendi exercitatione feci; O I, 1. cum multa sint in philosophia et gravia et utilia accurate copioseque a philosophis disputata; O I, 4. in qua (philosophia) dicuntur ea, quae non multum discrepent ab opinione populari; P 2.

praeter: f. I, 1. habet; F III, 11.

sine: quod sine philosophia fieri non potest; T III, 13.

philosophice f. philosophe.

philosophor, philosophieren: I, 1. genus: quod genus philosophandi minime adrogans maximeque et constans et elegans arbitraremur, quattuor Academicis libris ostendimus; D II, 1.

opera: praeclare et ab illis positam et a nobis susceptam operam philosophandi; T V, 2.

ratio: fuit .. iam accepta a Platone philosophandi ratio triplex; A I, 19.

scientia: philosophandi scientiam concedens multis; O I, 2.

studium: admirantium, unde hoc philosophandi nobis subito studium extitisset; N I, 6.

2. verbal: quibusdam, et iis || his || quidem non admodum indoctis, totum hoc displicet, philosophari; F I, 1. quid opus est in hoc philosophari? T I, 89. f. paucus, B, b, III. T II, 1 (S. 35, a).

II. alqs: sophistes. sic enim appellabantur ii, qui ostentationis aut quaestus causa philosophabantur; A II, 72. qui una secum philosophati sint; F II, 101. qui quavis lingua philosophari possint; F III, 40. qui liberaliter eruditi ... ratione et via philosophantur || philosophentur ||;

T II, 6. T. Albucius nonne animo aequissimo Athenis exul philosophabatur? T V, 108. nos .. nec subito coepimus philosophari nec ..; N I, 6. cum minime videbamur, tum maxime philosophabamur; N I, 6. qui hac ratione philosophentur; N I, 12. qui (Neoptolemus Ennii) se ait „philosophari velle, sed paucis; nam omnino haud placere"; R I, 30.

philosophus, philosophisch, Philosoph: A. **bei Substantiv:** scriptiones: a quo (Bruto) non modo inpulsi sumus ad philosophiae || philosophas || scriptiones, verum etiam lacessiti; T V, 121.

B. **allein:** I. **absolut:** 1. **Subject:** abicit: quid ... prohibet ... Xenocratem illum gravissimum philosophorum, exaggerantem tantopere virtutem, extenuantem cetera et abicientem, in virtute ... beatissimam (vitam) ponere? T V, 51. omnes veteres philosophi, maxime nostri, ad incunabula accedunt; F V, 55. eos (philosophos) ne ad rem publicam quidem accessuros putat nisi coactos; O I, 28.

addunt: s. ponunt; F III, 30.

adfert: ego a philosopho, si afferat eloquentiam, non asperner; F I, 15.

adfirmant: id .. (dolere) ... ne malum quidem esse maxima auctoritate philosophi adfirmant; O III, 105.

adhibent: capessentibus .. rem publicam nihilo minus quam philosophis, haud scio an magis etiam .. magnificentia ... adhibenda est; O I, 72.

admirantur, agunt: qui (philosophi) naturae cognitionem admirantur eiusque inventori et principi gratias exultantes agunt; T I, 48.

aiunt: non philosophi quidem, sed prompti tamen ad disputandum omnes aiunt esse beatos, qui ..; fr V, 39.

appellant: [omnis .. perturbationes animi morbos philosophi appellant]; T III, 9. morbos .. hos perturbatos motus ... philosophi appellant; T III, 10. quam (quaestionem) περὶ δυνατῶν philosophi appellant; Fa 1.

cadunt: quia, si quid adversi eveniat, (philosophi) tam graviter cadere non possunt; O I, 73.

censent: sin mortuus, ut quidam minuti philosophi censent, nihil sentiam; C 85. s. **censeo,** II, 3. philosophi (5 St.) B. I, S. 403, b.

coeperunt: quando philosophi esse coeperunt? Thales, ut opinor, primus; fr V, 32.

complectitur: (iste philosophus) et complectitur verbis, quod vult, et dicit plane, quod intellegam; F I, 15.

concedunt: qui concedentibus philosophis antiquis adulescentulis delectamur; N I, 79.

concurrunt: licet concurrant omnes plebeii philosophi (sic enim ii, qui a Platone et Socrate et ab ea familia dissident, appellandi videntur); T I, 55.

confitetur: quid? ex ceteris philosophis nonne optumus et gravissumus quisque confitetur multa se ignorare? T III, 69.

consequuntur: philosophi summi nequedum tamen sapientiam consecuti nonne intellegunt in summo se malo esse? T III, 68.

consolantur: consolarentur .. nos non tam philosophi ... quam clarissimi viri; L III, 26.

constituunt: s. dicit; F III, 31.

consumunt: in qua (perpetua peregrinatione) aetates suas philosophi nobilissimi consumpserunt, Xenocrates, Crantor, Arcesilas, ... innumerabiles alii; T V, 107.

contemnunt: quod (philosophi) in veri investigatione versentur quodque ea ... contemnant et pro nihilo putent, propterea iustos esse; O I, 28.

conterunt: quodsi (philosophi) essent eo animo, ut nollent aetatem in litibus conterere, posse rem convenire; L I, 53.

debent: philosophi debuerunt ... postea ... intellegere inesse ... habitatorem; N II, 90. qui (philosophi) Athenis fuerunt, qui hoc facere debent || [qui ... debent] ||; L III, 26. discendi .. studio (philosophi) impediti, quos tueri debent, deserunt; O I, 28.

defendunt: quod (ii philosophi) videntur acutissime sententias suas prudentissimeque defendere; D II, 150.

delectant: quanto magis philosophi delectabunt? A I, 10.

delinquit: quod (philosophus) artem .. vitae professus delinquit in vita; T II, 12.

deserunt: s. debent; O I, 28.

dicit: idem (philosophus) natura victus ... dicit alio loco id, ... non posse iucunde vivi; F II, 49. sunt .. perabsurdi et ii (philosophi), qui cum scientia vivere ultimum bonorum, et qui nullam rerum differentiam esse dixerunt, ... *et qui* ut quidam Academici constituisse dicuntur ... summum munus esse ..; F III, 31. quam .. isti (voluptarii philosophi) bonorum copiam dicunt? T III, 40. in eo (libro) etiam (philosophus) putatur dicere in rotam [...] beatam vitam non escendere; T V, 24. ut ... omne ... id illi (philosophi) cassum quiddam et inani vocis sono decoratum esse dicant; T V, 119. quorum (philosophorum) alii tantam praestantiam in bonis animi esse dicunt, ut ... externa obscurentur, alii ..; T V, 119. e quibus (philosophis) ... Colophonius Xenophanes unus, qui deos esse diceret, divinationem funditus sustulit; D I, 5. hoc loco philosophi quidam, minime mali illi quidem, sed non satis acuti fictam et commenticiam fabulam prolatam dicunt a Platone; O III, 39. qui (philosophi) deum nihil habere ipsum negotii dicunt, nihil exhibere alteri; O III, 102. s. complectitur. — II, 1. invenio; T II, 28. — IV, 1. alqd.

discrepant: qui (philosophi) de bonis contrariisque rebus tanto opere discrepant, ut ..; A II, 147. quae (curatio) possit esse omnium etiam de ceteris rebus discrepantium philosophorum; T IV, 61.

disputat: numquam putarem me in Academia tamquam philosophum disputaturum; F V, 8.

dissentiunt: cuius (Socratis) multiplex ratio disputandi rerumque varietas ... plura genera effecit dissentientium philosophorum; T V, 11. quaecumque dissentientium philosophorum sententia sit de finibus; T V, 83.

disserunt: pleni libri sunt contra ista ipsa (portenta) disserentium philosophorum; T I, 11. (nec audite) portenta et miracula non disserentium philosophorum, sed somniantium; N I, 18.

dissident: s. concurrunt.

distinguunt: summa .. auctoritate philosophi severe sane atque honeste haec tria genera || genere || confusa cogitatione distinguunt; O II, 10.

docent: primi .. ex omnibus philosophis natura tributum esse docuerunt, ut ... amarentur; F IV, 17.

dubitant: haec non turpe est dubitare philosophos? O III, 77.

ducunt: alii (philosophi) .. haec ne bona quidem ducunt, in animo reponunt omnia; T V, 119.

egent: quo minus multis rebus (philosophi) egent; O I, 73.

est: qui (philosophus) sit ita moratus, ita animo ac vita constitutus, ut ratio postulat; T II, 11. philosophus in vitae ratione peccans hoc turpior est, quod in officio, cuius magister esse vult, labitur; T II, 12. sunt .. (philosophi) insipientes,

neque insipientia ullum maius malum est; T III, 68. Aristoteles veteres philosophos accusans ... ait eos aut stultissimos aut gloriosissimos fuisse; T III, 69. admiratum Leontem novitatem nominis quaesivisse, quinam essent philosophi; T V, 8 (9). omnes fere philosophi omnium disciplinarum ... eodem hoc animo esse potuerunt; T V, 90. sunt .. philosophi et fuerunt, qui ... censerent; N I, 3. sunt .. alii philosophi, et ii quidem magni atque nobiles, qui ... censeant ..; N I, 4. Gellium ... Athenis philosophos, qui tum erant, in locum unum convocasse; L I, 53. ſ. coeperunt. consequuntur. contemnunt. conterunt. debent; L III, 26. dicit; F III, 31. ponunt; F III, 30.

exaggerat: ſ. abicit.

existimant: qui (veteres philosophi) existimavissent philosophiam suis ingeniis esse perfectam; T III, 69.

exoriuntur: philosophi sumus exorti, ... qui amori auctoritatem tribueremus; T IV, 71.

explicat: ne me tamquam philosophum putetis scholam vobis aliquam explicaturum; F II, 1.

exsultant: ſ. admirantur.

extenuat: ſ. abicit.

extimescit: quis non paupertatem extimescit? neque tamen quisquam philosophorum; T V, 89.

facit: multi .. et magni philosophi haec ultima bonorum iuncta fecerunt; F II, 19. quo magis hoc philosopho faciendum est; F III, 4. nostrates philosophi facere non poterunt ‖ potuerunt ‖? T V, 90. quid tandem a Socrate et Platone profectis philosophis faciendum iudicas ‖ vides, putas ‖? T V, 119. hoc idem .. philosophi faciunt; N III, 8. si summi philosophi (mecum faciunt); D I, 84. etiam philosophum, si ei commodum esset, pecuniam facere posse; D I, 111. Gellium ... ipsis .. ‖ iis, al. ‖ (philosophis) magno opere auctorem fuisse, ut aliquando controversiarum aliquem facerent modum; L I, 53. ut vir doctissimus fecit Plato atque idem gravissimus philosophorum omnium; L II, 14. ſ. debent; L III, 26.

ferunt: nobilissimi philosophi longeque principes ... nec principum mores ferre potuerunt; O I, 69.

fingunt: veteres .. philosophi in beatorum insulis fingunt qualis futura sit vita sapientium; F V, 53.

gloriatur: non pudet philosophum in eo gloriari, quod haec non timeat? T I, 48.

habet: si (philosophus eloquentiam) non habeat, non admodum flagitem; F I, 15. philosophi quamcumque rem habent in manibus; T V, 18. nullam comitatem habuisse sermonis [ne Xenocratem quidem, severissimum philosophorum]; O I, 109.

haerent: ſ. intellegunt.

ignorat: ſ. confitetur.

irrident: non vereor, ne hunc errorem meum philosophi mortui irrideant; C 85.

inscribunt: nostri philosophi nonne in iis libris ipsis, quos scribunt de contemnenda gloria, sua nomina inscribunt? T I, 34.

instruunt: ſ. IV, 1. mos; L I, 36.

intellegunt: neque tamen (philosophi), cum se in media stultitia ... haerere intellegant, aegritudine premuntur; T III, 70. ſ. consequuntur. debent; N II, 90. negat; F II, 49.

labitur: ſ. est; T II, 12.

litigant: qui (philosophi) in eo litigant cum Epicuro; T IV, 70.

loquitur: quo modo .. philosophus loquitur? F II, 26. equidem illud ipsum non nimium probo et tantum patior, philosophum loqui de cupiditatibus finiendis; F II, 27. aliter homines, aliter philosophos loqui putas oportere? F V, 89.

lugent: neque tamen (philosophi) lugent; T III, 58.

malunt: nescio quo modo isti philosophi superstitiosi et paene fanatici quidvis malle videntur quam se non ineptos; D II, 118.

meminerunt: quid? augures, quid? philosophi senes quam multa meminerunt! C 22.

moriuntur: philosophi .. in suis lectulis plerumque moriuntur; F II, 97. ſ. irrident. IV, 1. alqd.

negat: philosophus nobilis ... honestum quid sit, ... negat se intellegere; F II, 49. [negant .. (philosophi) stultum quemquam his morbis vacare]; T III, 9. qui (philosophi) amorem negant stupri esse; T IV, 70.

nocent: nocere audientibus philosophos iis, qui bene dicta male interpretarentur; N III, 77. ſ. II, 3. praesto.

nolunt: ſ. conterunt.

noscit: quod solum bonum severus et gravis philosophus novit; F II, 29.

novant: quamquam ex omnibus philosophis Stoici plurima novaverunt; F III, 5.

obtemperat: qui (philosophus) obtemperet ipse sibi et decretis suis pareat; T II, 11.

obtinent: hunc locum ceterarum disciplinarum philosophi quem ad modum obtinere possint, ipsi viderint; T V, 120.

paret: ſ. obtemperat.

peccat: ſ. est; T II, 12.

persuadent: qui (civis) id cogit omnis imperio legumque poena, quod vix paucis persuadere oratione philosophi possunt; R I, 3.

pervenit: ſ. IV, 1. ratio; F V, 43.

petunt: iure .. gravissimi philosophi initium summi boni a natura petiverunt; F V, 33.

ponunt: nec .. ignoro varias philosophorum fuisse sententias, eorum dico, qui summum bonum, quod ultimum appello, in animo ponerent; F III, 30. non modo iis tribus (philosophis), qui virtutem a summo bono segregaverunt, ... sed etiam alteris tribus, qui mancam fore putaverunt sine aliqua accessione virtutem ob eamque rem trium earum rerum ... singuli singulas addiderunt, — his tamen omnibus eos antepono, cuicuimodi sunt, qui summum bonum in animo atque in virtute posuerunt; F III, 30. ab Aristippo Cyrenaici atque Annicerii philosophi nominati omne bonum in voluptate posuerunt; O III, 116. ſ. abicit.

potest: ſ. cadunt. est; T V, 90. facit; T V, 90. D I, 111. ferunt. obtinent. persuadent. tollunt.

probat: quam (sententiam) reliquorum philosophorum nemo probet; A II, 70. reliqui .. omnes (philosophi) ... divinationem probaverunt, sed non uno modo; D I, 5.

prodeunt: qui (philosophi) in aciem non saepe prodeunt; T II, 60.

proficiscuntur: ut quidam philosophi, cum a sensibus profecti maiora quaedam et diviniora vidissent, sensus reliquerunt, sic ..; F IV, 42. ſ. facit; T V, 119.

profitentur: quod (philosophi) de sapientium perpetua bene vivendi facultate dignum quiddam philosophorum voce profitentur; T V, 120. ſ. delinquit.

putat: id quidam e philosophis, et ii quidem non mediocres, faciundum omnino non putabant; A II, 17. qui (philosophus) disciplinam suam non ostentationem scientiae, sed legem vitae putet; T II, 11. qui (philosophi) ullum ‖ † ullum ‖ iudicium vitare nisi vitio ipso vitato *honestum* putant; L I, 50. ſ. contemnunt. ponunt; F III, 30.

quaerit: ſ. II, 2. sum; F V, 72.

relinquunt: ſ. proficiscuntur.

reponunt: ſ. ducunt.

respondet: Asclepiadem ferunt, non ignobilem Eretricum philosophum, ... respondisse ..; T V, 113. Xenocratem ferunt, nobilem in primis philosophum, ... respondisse ..; R I, 3.
scribunt: s. inscribunt.
segregant: s. ponunt; F III, 30.
sentit: nemo aliter philosophus sensit, in quo modo esset auctoritas; D I, 86.
separant: non .. philosophi solum, verum etiam maiores nostri superstitionem a religione separaverunt; N II, 71.
sequuntur: quae quamquam vitiose quidam (philosophi) secuti sunt, tamen ..; F III, 30.
somniant: haec ... *non* somniantium philosophorum esse commenta; R IV, 3. s. disserunt; N I, 18.
subsequitur: s. IV, 1. ratio; F V, 43.
suscipiunt: nisi somniorum patrocinium philosophi suscepissent, nec ii quidem contemptissimi, sed in primis acuti; D II, 150.
tacent: s. II, 3. praesto. — tenent: s. tollunt.
timet: s. gloriatur.
tollunt: aliter leges, aliter philosophi tollunt astutias, leges, quatenus manu tenere || teneri || possunt, philosophi, quatenus ratione et intellegentia; O III, 68. s. dicit; D I, 5.
tractant: quae summis ingeniis exquisitaque doctrina philosophi Graeco sermone tractavissent; F I, 1.
tribuunt: s. exoriuntur.
tuentur: ceteris omnibus philosophis haec est tuenda sententia, maxime tamen Stoicis || his ||; F III, 36. s. debent; O I, 28.
venerantur: qui (philosophi) ... eum .. (inventorem) venerantur ut deum; T I, 48.
versantur: s. contemnunt.
videt: hoc ... idem (philosophus) non videt ne expetendum quidem esse; F II, 29. philosophi ... consequentia et repugnantia videntes; D II, 150. s. obtinent. proficiscuntur; F IV, 42.
videntur: an ad cetera, quae mala putantur, non et Epicurus et reliqui philosophi satis parati videntur? T V, 89. s. concurrunt. defendunt. malunt.
vivunt: quosdam perfectos philosophos turpiter vivere; T II, 12. vixerunt .. non nulli (philosophi, homines) in agris delectati re sua familiari; O I, 69.
vocant: quem (tactum) philosophi interiorem vocant; A II, 20. quae (decreta) philosophi vocant δόγματα; A II, 27. omnem .. talem conformationem animi ceteri philosophi motum inanem vocant; N I, 105.
volunt: adplicat se (Chrysippus) ad eos (philosophos) potius, qui necessitate motus animorum liberatos volunt; Fa 39. qui (philosophi) deum semper agere aliquid et moliri volunt; O III, 102. s. complectitur. est; T II, 12.
utuntur: quibus (verbis) si philosophi non uterentur; F II, 51.
abl. abs.: quibus (Cyrenaicis philosophis) obsoletis; O III, 116.
ohne Verb: horum posteri meliores illi quidem mea sententia quam reliquarum philosophi disciplinarum; F V, 13. ut ... Aristoxenus, musicus idemque philosophus, ipsius corporis intentionem quandam; T I, 19. haec .. indocti; quid vos philosophi? qui meliora? N III, 40.
2. Prädicat: sum: nihil opus esse eum, philosophus qui futurus sit ‖ qui fut. s. phil. ‖, scire litteras; F II, 12. metuo, ne soli philosophi sint; T IV, 53. quod ... nec eos, a quibus vita hominum instructa primis sit, fuisse philosophos arbitrantur; T V, 6. illum (Pythagoram) artem quidem se scire nullam, sed esse philosophum; T V, 8. omni denique doctrina eruditus, postremo philosophus erit mundus ‖ [erit mundus] ‖; N III, 23. nos .. philosophi esse volumus, rerum auctores, non fabularum; N III, 77. vgl. I, 1. est; T V, 8.
ohne Verb: s. 1. coeperunt.
II. nach Verben: 1. Accusativ: absolvo: s. puto.
accipio: Stilponem, Megaricum philosophum, acutum sane hominem et probatum temporibus illis accepimus; Fa 10.
accuso: s. I, 1. est; T III, 69.
antepono: quis hunc philosophum non anteponit Cleanthi, Chrysippo, reliquis inferioris aetatis? A II, 73. s. I, 1. ponunt; F III, 30.
appello: quem .. (Platonem Panaetius) omnibus locis divinum, quem sapientissimum, quem sanctissimum, quem Homerum philosophorum appellat; T I, 79. est .. quoddam genus eorum, qui se philosophos appellari volunt; T II, 7. hos se appellare sapientiae studiosos (id est enim philosophos); T V, 9. s. I, 1. concurrunt.
audio: s. 3. praesto. — cogo: s. I, 1. accedunt; O I, 28. — constituo: s. I, 1. est; T II, 11.
contemno: s. **contemno,** II. philosophum (4 St.) B. I, S. 524, b.
conturbo: si forte eos (philosophos) primus aspectus mundi conturbaverat; N II, 90.
convoco: s. I, 1. est; L I, 53.
damno: cum (is philosophus) impiis sententiis damnatus esset; D I, 124.
delecto: s. I, 1. vivunt; O I, 69.
detorqueo: nisi quos (philosophos) a recta ratione natura vitiosa detorsisset; T V, 90.
dico: quis est .., qui nullis officii praeceptis tradendis philosophum se audeat dicere? O I, 5.
facio: ut, qui asoti esse velint, philosophi ante fiant; F II, 30.
impedio: s. I, 1. debent; O I, 28.
induco: ea difficultas induxit et vulgo imperitos et similes philosophos imperitorum, ut ..; N II, 45.
invenio: quotus .. quisque philosophorum invenitur, qui sit ..? T II, 11. virtutis magistri, philosophi, inventi sunt, qui summum malum dolorem dicerent; T II, 28.
iudico: quod ita iudico, (Antiochum) politissimum et acutissimum omnium nostrae memoriae philosophorum; A II, 113. quorum (philosophorum) licentiae nisi Carneades restitisset, haud scio an soli iam philosophi iudicarentur; D II, 150.
lego: quid .. causae est, cur poëtas Latinos Graecis litteris eruditi legant, philosophos non legant? A I, 10.
malo: s. I, 1. malunt.
miror: Cyrenaeum Theodorum, philosophum non ignobilem, nonne miramur? T I, 102.
nomino: s. **nomino,** III, 2. alqm — philosophum (4 St.) B. II, S. 721, a.
occupo: in quibus (rebus) omnes ante eum philosophi occupati fuerunt; A I, 15.
paro: s. I, 1. videntur.
perficio: s. puto. I, 1. vivunt; T II, 12.
pingo: qui numquam philosophum pictum, ut dicitur, viderunt; F V, 80.
premo: s. I, 1. intellegunt.
prohibeo: s. I, 1. abicit.
prosequor: quem (philosophum) ut vidisset et salutavisset honorificisque verbis prosecutus esset; T II, 61.
puto: qui (philosophi) prope iam absoluti et perfecti putantur; D II, 150.
reprehendo: hic .. elegantissimus omnium philosophorum et eruditissimus non magnopere reprehenditur; T V, 24.
saluto: s. prosequor.

specto: non .. ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt, sed ex perpetuitate atque constantia; T V, 31.

vexo: vexatur .. (philosophus) ab omnibus primum in eo libro, quem ..; T V, 24.

video: videre licet alios (philosophos) tanta levitate et iactatione, ut iis fuerit non didicisse melius, alios pecuniae cupidos, gloriae non nullos, multos libidinum servos; T II, 12. f. pingo. prosequor.

vinco: qui (Plato, Socrates) ut rationem non redderent, auctoritate tamen hos minutos philosophos vincerent; D I, 62. f. I, 1. dicit; F II, 49.

viso: (Pompeium) voluisse .. nobilissimum philosophum visere; T II, 61.

2. **Genetiv:** pudet: me istorum philosophorum pudet, qui ..; L I, 50.

sum: quasi vero .. perpetua oratio rhetorum solum, non etiam philosophorum sit; F II, 17. est .. tanti philosophi tamque nobilis audacter sua decreta defendere; F II, 28. ut nimis imperiosi philosophi sit vetare meminisse; F II, 105. est .. philosophi non tam gloriosa quam vera quaerentis nec pro nihilo putare ea et videre ..; F V, 72. aegritudinem laudare, unam rem maxime detestabilem, quorum est tandem philosophorum? T IV, 55. est .. et philosophi et pontificis et Cottae de dis inmortalibus habere ... certam .. sententiam; N II, 2. hoc ego philosophi non esse arbitror, testibus uti, qui ... falsi ... esse possunt; D II, 27. quasi ... esset philosophi causam, cur quidque fieret, non quaerere! D II, 46. illud erat philosophi potius || philosophi ||, totius augurii primum naturam ipsam videre, deinde inventionem, deinde constantiam; D II, 80. f. I, 1. discrepant; T IV, 61.

3. **Dativ:** adiungo: adiungamus philosophis doctissimum hominem, poëtam quidem divinum, Sophoclem; D I, 54.

antepono: f. I, 1. ponunt; F III, 30.

convenio: quid .. philosopho minus conveniens? N III, 44.

placeo: quae vosmet ipsi nobilissimis philosophis placuisse conceditis; A II, 72. ut antiquis philosophis, iisque maximis longeque clarissimis, placuit; fr V, 97.

praesto: prorsus ... tacere praestaret philosophis || philosophos || quam iis, qui se audissent, nocere; N III, 77.

respondeo: his singulis (philosophis) copiose responderi solet; F III, 31.

sum: f. I, 1. facit; L I, 53.

videor: cum duae sententiae fuissent veterum philosophorum, una eorum, qui censerent omnia ita fato fieri, ut id fatum vim necessitatis adferret ..., altera eorum, quibus viderentur sine ullo fato esse animorum motus voluntarii; Fa 39.

4. **Ablativ:** utor: nec molliter (dolorem) ferret et tamen medicis plus quam philosophis uteretur; F II, 64.

5. **mit Präpositionen:** accipio a: a te .. philosopho rationem accipere debeo religionis; N III, 6.

applico ad: f. I, 1. vult; Fa 39.

aspernor a: f. I, 1. adfert.

commemoro de: similiter a nobis de antiquis philosophis commemorari, atque ..; A II, 72.

consto inter: quod quoniam fere constat inter omnis non philosophos solum, sed etiam indoctos; N I, 44. cum inter omnes philosophos constet ... habere ..; O II, 35.

convenio inter: inter omnis .. (philosophos) convenire oportet commotiones ... esse vitiosas; T IV, 61.

desidero a: ea, quae desideratur a magno philosopho, gravitas, in eo (Aristone) non fuit; F V, 13.

dico contra: quibus propositum est veri reperiendi causa et contra omnis philosophos || [philosophos] || et pro omnibus dicere; N I, 11. ut, quid a quoque, et quid contra quemque philosophum diceretur, intellegi posset; D II, 2. — in: quod apud Platonem est in philosophos dictum; O I, 28. — pro: f. contra; N I, 11.

disco a: qui ista intellecta sint, a philosophis debeo discere; N III, 14.

dissero contra: contra quos (philosophos) Carneades ita multa disseruit, ut ..; N I, 4.

excello ex: cum .. e philosophis ingenio scientiaque putaretur Antiochus, Philonis auditor, excellere; A II, 4.

exspecto a: quo dedecus maius a philosopho nullum expecto; T II, 28.

intericio inter: interiecti inter philosophos et eos, qui rem publicam administrarent; O I, 92.

intersum inter: quid inter eos (philosophos) et reliquos interesset; T V, 8.

loquor de: habes ... formam eorum, de quibus loquor, philosophorum; F IV, 19. ut de antiquissumis (philosophis) loquar; D I, 5.

peto a: a gravibus illis antiquis philosophis petenda medicina est, || est, si || non ab his voluptariis; T III, 40.

revoco ad: ad philosophos me revocas; T II, 50.

sum in: f. I, 1. sentit.

sumo a: „a philosophis“, inquit, „ista sumis“. metuebam, ne „a lenonibus“ diceres; P 23.

transfero ad: nisi hoc institutum postea translatum ad nostros philosophos || phil. nostros || esset; F II, 1.

venio ad: ad magistros virtutis philosophos veniamus; T IV, 70.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** communis: haec .. quaestio communis est omnium philosophorum; O I, 5. hoc .. commune est omnium philosophorum, non eorum modo, qui ..., sed eorum etiam, qui ..; O III, 102.

plenus: f. I, 1. disserunt; T I, 11.

proprius: sunt .. haec propria philosophorum; D II, 10.

2. **Dativ:** bonus: f. II, 1. video.

commodus: f. I, 1. facit; D I, 111.

facilis: quae faciliora sunt philosophis; O I, 73.

3. **Ablativ:** dignus: diceres aliquid, et magno quidem philosopho dignum, si ..; T III, 35. omnia philosopho digna, sed cum voluptate pugnantia; T III, 49.

4. **mit Präpositionen:** communis cum: quae communia sunt vobis cum ceteris philosophis; N I, 62. — inter: de ceteris sunt inter illos (philosophos) non nulla communia; A II, 70.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqs: f. I, 1. abicit. dicit; T V, 119. extimescit. facit; L II, 14. probat; A II, 70. — II, 1. appello; T I, 79. invenio; T II, 11. iudico; A II, 113. reprehendo. — V, 2. a. D II, 119.

alqd: laudat (Epicurus) tenuem victum. philosophi id quidem; T V, 26. illud tamen eius philosophi magnificum ac paene divinum, quod ... aequissimo animo se dixit mori; D I, 124.

argumentum: ne ille (sapiens) longe aberit ut argumentis credat philosophorum, aut, si est crediturus, quorum potissimum? A II, 117. quia commune hoc est argumentum aliorum etiam philosophorum; N I, 64. philosophorum .. exquisita quaedam argumenta, cur esset vera divinatio, collecta sunt; D I, 5.

auctoritas: si qui sunt, qui philosophorum auctoritate moveantur; R I, 12. nec me solum ratio ac disputatio impulit, ut ita crederem, sed nobilitas etiam summorum philosophorum et auctoritas; C 77.
chorus: totum Epicurum paene e philosophorum choro sustulisti; F I, 26.
commenta: f. I, 1. somniant.
concursus: mihi .. magis videtur (Antiochus) non potuisse sustinere concursum omnium philosophorum; A II, 70.
consensus: si stultitia consensu omnium philosophorum maius est malum; N III, 79.
controversia: quorum (philosophorum) controversiam solebat tamquam honorarius arbiter iudicare Carneades; T V, 120.
curatio: f. I, 1. discrepant; T IV, 61.
deus: audiamus .. Platonem quasi quendam deum philosophorum; N II, 32.
disciplinae: cum iam philosophorum disciplinae gravissimae constitissent; A II, 15. ceterae philosophorum disciplinae, omnino alia magis alia, sed tamen omnes ... eas arbitror ..; F III, 11. ut ... magna habere possit auxilia a reliquorum philosophorum disciplinis; T II, 4. de inbecillitate multorum et de variis disciplinis philosophorum loquar; T II, 15.
disputatio: quod perverse philosophorum disputationem interpretarentur || [quod ... int.] ||; N III, 77. qui non verbis sunt et disputatione philosophorum, sed vinclis et carcere fatigandi; O III, 73.
dissensio: de .. his || iis || summa philosophorum dissensione certatur; N I, 2.
error: de obscuritate naturae deque errore tot philosophorum (disseramus); A II, 147.
forma: f. II, 5. loquor de; F IV, 19.
genera: f. I, 1. dissentiunt; T V, 11.
gravitas: eiusdem (Epicuri) testamentum non solum a philosophi gravitate, sed etiam ab ipsius sententia iudico discrepare; F II, 100. quid erit in philosophi gravitate ... quod dicatur ..? T V, 46.
imbecillitas: f. disciplinae; T II, 15.
insolentia: soleo saepe mirari non nullorum insolentiam philosophorum; T I, 48.
iudicium: exposui fere non philosophorum iudicia, sed delirantium somnia; N I, 42. haec .. laus Academiae praestantissumi philosophi iudicio et testimonio conprobata est; D I, 7.
lenitas: ut iam oratio tua non multum a philosophorum lenitate absit; L I, 11.
libri: vexatur idem Theophrastus et libris et scholis omnium philosophorum; T V, 25. quo genere (iocandi) ... etiam philosophorum Socraticorum libri referti sunt; O I, 104.
licentia: f. II, 1. iudico; D II, 150.
miracula: f. I, 1. disserunt; N I, 18.
mos: mathematicorum iste mos est, non est philosophorum; T V, 18. philosophorum more, non veterum quidem illorum, sed eorum, qui quasi officinas instruxerunt sapientiae, ... ea nunc articulatim distincta || † delecta, al. || dicuntur; L I, 36.
nobilitas: f. auctoritas; C 77.
oratio: oratio me istius philosophi non offendit; F I, 15. in qua (virtutum laude) maxime ceterorum philosophorum exultat oratio; F I, 54. f. vita; T II, 12.
os: qui in ore sunt ceterorum omnium philosophorum || phil. omn. ||; F II, 67.
persona: qui (Epicurus) tantum modo induit personam philosophi et sibi ipse hoc nomen inscripsit; T V, 73.
portenta: f. I, 1. disserunt; N I, 18.
praecepta: varietates .. iniuriasque fortunae facile veterum philosophorum praeceptis instituta vita superabat; F IV, 17. Philo ... instituit alio tempore rhetorum praecepta tradere, alio philosophorum; T II, 9.
princeps: quem (Aristotelem) excepto Platone haud scio an recte dixerim principem philosophorum; F V, 7. quorum (philosophorum) princeps et auctoritate et antiquitate, Socraticus Aristippus, non dubitavit summum malum dolorem dicere; T II, 15. disces tu quidem a principe huius aetatis philosophorum; O I, 2. a Cratippo .., principe huius memoriae philosophorum, haec te .. audire; O III, 5. num philosophorum principes, Pythagoram, Democritum, num Platonem ... coëgit ... obmutescere || obmutiscere || senectus? C 23.
ratio: e quibus (scintillis) accendi philosophi ratio debet; F V, 43. possitne nobis hoc ratio philosophorum dare; F V, 87. omnium philosophorum ... una ratio est medendi; T IV, 62.
rhetorica: hac rhetorica philosophorum (dicam), non nostra illa forensi; F II, 17.
scholae: fuisti saepe ... in scholis philosophorum; T II, 26. f. libri; T V, 25.
senatus: cum tamquam senatum philosophorum recitares; N I, 94.
sententia: quod (extremum et ultimum bonorum) omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut ..; F I, 29. commune nobis est cum multorum aliorum philosophorum sententiis; F III, 36. has sententias eorum philosophorum re inter se magis quam verbis dissidere; F III, 41. ille .. vidit, non modo quot fuissent adhuc philosophorum de summo bono, sed quot omnino esse possent sententiae; F V, 16. philosophorum sententiis, qualis hic futurus sit, si modo aliquando fuerit, exponitur; T II, 51. quorum (philosophorum) ea sententia est, ut virtus per se ipsa nihil valeat; T V, 119. quorum (philosophorum) si vera sententia est; N I, 3. quod .. orationes declarant refertae philosophorum sententiis; N I, 6. ponam in medio sententias philosophorum de natura deorum; N I, 13. enumerasti memoriter et copiose ... usque a Thale Milesio de deorum natura philosophorum sententias; N I, 91. cum ... Zeno .. et ii, qui ab eo essent profecti, manerent in antiquorum philosophorum sententia; D I, 5. f. I, 1. dissentiunt; T V, 83. ponunt; F III, 30. II, 3. videor.
somnia: veniamus nunc ... ad somnia philosophorum; D I, 52.
testimonium: f. iudicium; D I, 7.
testis: quorum (philosophorum) .. testem ... Regulum nolite .. vituperare; O III, 105.
verbum: quod ipsum (ποιότης) apud Graecos non est vulgi verbum, sed philosophorum; A I, 25.
vita: tota .. philosophorum vita, ut ait idem (Socrates), commentatio mortis est; T I, 74. ut cum eorum (philosophorum) vita mirabiliter pugnet oratio; T II, 12. quo minus multa patent in eorum (philosophorum) vita, quae fortuna feriat; O I, 73.
vox: audio equidem philosophi vocem; F II, 98. f. I, 1. profitentur.
2. mit Präpositionen: alqs ex: f. I, 1. confitetur. dicit; D I, 5. docent. novant. putat; A II, 17.
contentio cum: cum quibus (philosophis) omnis fere nobis disceptatio contentioque est; D II, 150.
controversia inter: quae sit inter eos philosophos, quos nominavi, controversia; O III, 92.
disceptatio cum: f. contentio cum.
dissensio inter: de .. eo est inter philosophos ... omnis dissensio; F V, 17.

V. **Präpositionen**: a: tanta .. calamitatis praesentis adhibetur a philosopho medicina, quanta ..; T III, 54. animadvertebas ... versus ab iis (philosophis) admisceri orationi; T II, 26. appellatur .. quidam a philosophis ἀργὸς λόγος; Fa 28. a quo (philosopho) non solum Graecia et Italia, sed etiam omnis barbaria commota est; F II, 49. quae (rationes) exquisitius a philosophis colliguntur; T I, 116. sapientia .. est, ut a veteribus philosophis definitum est ..; O II, 5. cum a philosophis compluribus permulta dicantur, cur ..; F I, 31. cuius (summi rectoris) ad naturam apta ratio vera illa et summa lex a philosophis dicitur; F IV, 11. negant ab ullo philosopho quicquam dictum esse languidius; T V, 25. nescio quo modo nihil tam absurde dici potest, quod non dicatur ab aliquo philosophorum; D II, 119. nihil .. dicitur a philosophis, quod quidem recte honesteque dicatur, quod *non* ..; R I, 2. s. II, 5. dico contra; D II, 2. cum multa sint in philosophia et gravia et utilia accurate copioseque a philosophis disputata; O I, 4. commodius a quibusdam optumis viris ad Ianum medium sedentibus quam ab ullis philosophis ulla in schola disputatur; O II, 87. haec coniunctio confusioque virtutum tamen a philosophis ratione quadam distinguitur; F V, 67. quae iam oratio non a philosopho aliquo, sed a censore opprimenda est; F II, 30. quae de officiis tradita ab illis (philosophis) et praecepta sunt; O I, 4. quas res a summo philosopho praeteritas arbitror, quod essent faciles; O II, 86. qui ... a summo philosopho non reprenderentur eo nomine dumtaxat, cetera caverent; F II, 21. tradi: s. praecipi.

apud: apud ceteros .. philosophos, qui quaesivit aliquid, tacet; F II, 2.

ex: e quibus (philosophis) homo sane levis, Heracleotes Dionysius, cum a Zenone fortis esse didicisset, a dolore dedoctus est; T II, 60.

in: quod ne in ipsis quidem philosophis magnopere umquam probavi; F II, 1.

VI. **Fragment**: *quos Cicero propter ipsam honestatem* „tamquam consulares philosophos“ *nuncupavit*; fr V, 102.

phreneticus, geisteskrank: haud scio an nec cardiacis hoc tribuendum sit nec phreneticis; D I, 81.

physica, Physik, Naturlehre: I. adiungo: ad eas .. virtutes ... dialecticam etiam adiungunt et physicam, easque ambas virtutum nomine appellant; F III, 72.

appello: nisi in huiusce modi verbis, ut philosophiam aut rhetoricam aut physicam aut dialecticam appellem; A I, 25. s. adiungo.

II. tribuo: physicae quoque non sine causa tributus idem est honos; F III, 73.

physice, nach Art der Naturforschung: ex quo intellegitur, ut fatum sit non id, quod superstitiose, sed id, quod physice dicitur; D I, 126.

physicus, physisch, physikalisch, Physiker, Naturkundiger, Naturphilosoph: A. **bei Substantiven:** alqs, alqd: vgl. B.

ratio: id ipsum rationibus physicis confirmare volo; N II, 23. ut plerique dicunt physicae rationis ignari; N II, 54. alia quoque ex ratione, et quidem physica, magna fluxit multitudo deorum; N II, 63. physica ratio non inelegans inclusa est in impias fabulas; N II, 64. neque id dicitis superstitiose atque aniliter, sed physica constantique ratione; N III, 92.

res: omnibus fere in rebus, sed maxime in physicis, quid non sit, citius, quam quid sit, dixerim; N I, 60. ut a physicis rebus ... tracta ratio sit ad commenticios et fictos deos; N II, 70.

subtilitas: quae (divinatio naturalis) physica disputandi subtilitate referenda est ad naturam deorum; D I, 110.

B. **allein: a. masc.**: I, 1. cedit: num censes his nuntiis Thalen aut Anaxagoran aut quemquam physicum crediturum fuisse? D II, 58. quis hoc physicus dixit umquam? haruspices dicunt; D II, 37. s. II, 1. pudet; D II, 33. — 3. placeo; D II, 33.

docent: ut non physici solum docent, verum etiam medici; T I, 46.

exclamant: isti physici raro admodum ... exclamant quasi mente incitati ... abstrusa esse omnia; A II, 14.

haerent: cum (physici) haerent aliquo loco; A II, 14.

inrident: ne omnes physici inrideant nos ‖ inrideamur ‖; Fa 25.

intellegunt: s. 3. N II, 48.

loquuntur: nec (Epicurus) de re obscura, ut physici, aut artificiosa, ut mathematici, sed de illustri ... loquitur; F II, 15. ut, cum vas inane dicimus, non ita loquimur, ut physici, ... sic ..; Fa 24.

nugatur: Democritus .. non inscite nugatur, ut physicus, quo genere nihil adrogantius; D II, 30.

petit: s. II, 1. pudet; N I, 83.

possunt: s. 3. N II, 48.

utuntur: et dialectici et physici verbis utuntur iis; F III, 4.

ohne Verb: poëta nemo, nemo physicus obscurus? D II, 132.

2. sum: quem (physicum) se ille esse vult; F II, 102.

3. Vocativ: tu hoc, physice, non vides, quam blanda conciliatrix ... sit .. natura? N I, 77. ne hoc quidem physici intellegere potuistis, ... non potuisse ..? N II, 48. quae a te, physice, dicta sunt de vi ignea deque eo calore; N III, 18.

II, 1. appello: nec audiendus eius auditor Strato, is qui physicus appellatur; N I, 35.

habeo: ne Pherecydes quidem potius divinus habebitur quam physicus; D I, 112.

incito: s. I, 1. exclamant.

induco: ut ille Pacuvianus, qui in Chryse physicus inducitur, minime naturam rerum cognosse videatur; D I, 131.

inrideo: dein confugis ad physicos eos, qui maxime in Academia inridentur; A II, 55.

inscribo: Antisthenes in eo libro, qui physicus inscribitur, ... tollit vim et naturam deorum; N I, 32.

nomino: cum veteres physicos nominatis; A II, 13.

probo: quem unum e physicis potissimum probabit? nec plus uno poterit; A II, 117.

pudet: non pudet .. physicum, id est speculatorem venatoremque naturae, ab animis consuetudine inbutis petere testimonium veritatis? N I, 83. nonne pudet physicos haec dicere? D II, 33.

volo: Theophrasti (posterus), Strato, physicum se voluit; F V, 13.

2. cum: sapientia .. (esse) nullo modo, physici praesertim, ... putare ullum esse cuiusquam diem natalem; F II, 102.

3. credo: his (haruspicibus) igitur quam physicis credendum potius existumas? D II, 37.

placeo: quod video placuisse physicis, eisque maxume, qui omne, quod esset, unum esse dixerunt; D II, 33. ex quo existet, ut de nihilo quippiam fiat, quod nec ipsi (Epicuro) nec cuiquam physico placet; Fa 18. quibus (physicis) inane esse nihil placet; Fa 24.

4. abstineo a: a quibus (physicis) ne tu quidem iam te abstinebis; A II, 55.
confugio ad: ſ. 1. inrideo.
conscribo contra: multa sunt a nobis et in Academicis conscripta contra physicos et saepe cum P. Nigidio Carneadeo more et modo disputata; Ti 1.
habeo a: habet .. (disputatio) aliquantum a physicis; A II, 30.
sum apud: est apud Heraclitum physicum de principe Ephesiorum Hermodoro; T V, 105.
III. turpis: quo nihil turpius physico, quam fieri quicquam sine causa dicere; F I, 19.
IV, 1. alqd: ne illud quidem physici, credere aliquid esse minimum; F I, 20.
argumenta: omnia .. (argumenta) physicorum licet explicare; A II, 117.
oracula: haec ego nunc physicorum oracula fundo; N I, 66.
prudentia: physicorum est ista prudentia; D II, 11.
quaestiones: nec .. istas quaestiones physicorum exterminandas puto; A II, 127.
2. alqs ex, V, 1. abl. comp.: ſ. II, 1. probo.
2. a: quid .. minus a physicis dici debet quam quicquam certi significari rebus incertis? D II, 43. ſ. I, 3. N III, 18. quod diluclde docetur a politioribus physicis; A II, 56. nullam eorum divinationem voco, ne illam quidem, qua ab Anaximandro physico moniti Lacedaemonii sunt, ut ..; D I, 112. quae a dialecticis aut a physicis tractantur, num quid eorum divinari potest? D II, 11.
b. neutr.: I, 1. adfirmo: cum physica ista valde adfirmant; A II, 128.
contineo: quae (physica) cum contineantur ex effectione et ex materia ea, quam fingit et format effectio; A I, 6.
disco: qui nondum, ea ‖ ea, ‖ quae multis post annis tractari coepta sunt, physica didicissent; T I, 29. quae vos videlicet, si physica non didicissetis, timeretis; T I, 48.
explico: si velim ... geometricum quiddam aut physicum aut dialecticum explicare; D II, 122.
novi: nostra tu physica nosti; A I, 6.
scribo: physica ... possem scribere ita plane, ut Amafinius; A I, 6.
tracto: ſ. disco; T I, 29.
2. pono in: in physicis (Epicurus) plurimum posuit; F I, 63.
sumo ex: sic e physicis et fortitudo sumitur contra mortis timorem et constantia contra metum religionis et sedatio animi ... et moderatio; F I, 64.
II, 1. imperitus: noster hic rector, ... (iuris) civilis non inperitus, sed ita, ut astrorum gubernator, physicorum medicus; R V, 5.
2. alienus in: in physicis, quibus (Epicurus) maxime gloriatur, primum totus est alienus; F I, 17.
plumbeus in: nisi plane in physicis plumbei sumus; T I, 71.
III, 1. gloriari: ſ. II, 2. alienus in.
2. de: sed de physicis mox; A II, 87. de physicis alias; F I, 28.
in: aliena (Epicurus) dixit in physicis nec ea ipsa, quae tibi probarentur; si qua in iis corrigere voluit, deteriora fecit; F I, 26. equidem etiam Epicurum, in physicis quidem, Democriteum puto; F IV, 13. quid est in physicis Epicuri non a Democrito? N I, 73. vgl. A. res; N I, 60.
sine: haec (praecepta) sine physicis quam vim habeant, ... videre nemo potest; F III, 73.

physiognomon, Physiognom: Socraten nonne legimus quem ad modum notarit Zopyrus physiognomon, qui se profitebatur hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere? stupidum esse Socraten dixit et bardum, quod iugula concava non haberet; Fa 10.

physiologia, Naturkunde, Naturphilosophie: I. gusto: hunc censes primis, ut dicitur, labris gustasse physiologiam, id est naturae rationem? N I, 20.
perverto: dum haruspicinam veram esse vultis, physiologiam totam pervertitis; D II, 37.
II. traduco ad: Diogenes Babylonius ... partum Iovis ortumque virginis ad physiologiam traducens diiungit ‖ deiungit ‖ a fabula; N I, 41.

piaculum, Sühnopfer: porco femina piaculum † pati ‖ faciundum ‖; si in mari mortuus esset, eadem praeter piaculum et ferias; L II, 57.

pictor, Maler: I. absolvit: ut nemo pictor esset inventus, qui in Coa Venere eam partem, quam Apelles inchoatam reliquisset, absolveret ..., sic ..; O III, 10.
augent: auxerunt .. haec eadem poëtae, pictores, opifices; N I, 77.
videt: quam multa vident pictores in umbris et in eminentia! A II, 20. pictor videt, quae nos non videmus; A II, 86.
volunt: a parvis ... Apollinem reliquosque deos ea facie novimus, qua pictores fictoresque voluerunt; N I, 81. ut .. pictores ... suum quisque opus a vulgo considerari vult, ... sic ..; O I, 147.
II. invenio: ſ. I. absolvit.
III. portenta: quid negotii est haec poëtarum et pictorum portenta convincere? T I, 11.
IV. a: divinissima .. dona aves et formae ab uno pictore uno absolutae die; L II, 45.

pictura, Malerei, Gemälde: I. est, evanescit: ſ. II, 1. accipio.
habet: ut pictura et fabrica ceteraeque artes habent quendam absoluti operis effectum, sic ..; N II, 35.
II, 1. accipio, renovo: nostra .. aetas cum rem publicam sicut picturam accepisset egregiam, sed iam evanescentem vetustate, non modo eam coloribus eisdem, quibus fuerat, renovare neglexit, sed ne id quidem curavit, ut formam saltem eius et extrema tamquam liniamenta ‖ lineam. ‖ servaret; R V, 2.
video: eius (Homeri) picturam, non poësin videmus; T V, 114.
2. traduco a: cum .. animum ab ista pictura imaginibusque virtutum ad rem veritatemque traduxeris; T V, 14 (13).
III. forma, liniamenta: ſ. II, 1. accipio.
IV, 1. intellegi: si modo id pictura intellegi posset; F II, 69.
ornari: quae (domicilia) essent ornata signis atque picturis; N II, 95.
teneri: [ut oculi pictura teneantur, aures cantibus]; A II, 20.
2. in: quod idem ‖ item, autem ‖ in poëmatis, in picturis usu venit; O III, 15.

pie, fromm, liebevoll: colo: ut deos pie coleremus; N I, 45. pie sancteque colimus naturam excellentem; N I, 56.
facio: cum pie, cum amice, cum magno animo aliquid factum cognoscimus; F V, 62. ‖ tu ‖ vero facis ‖ recte ‖ et merito et pie ‖ ipse ‖; L I, 63.
servo: vos .. deos verentes ... memoriam nostri pie inviolateque servabitis; C 81.

pietas, Frömmigkeit, Liebe, Dankbarkeit, Anhänglichkeit, Pflichtgefühl: I, 1. efficit: deos placatos pietas efficiet et sanctitas; O II, 11.
est: quae potest esse pietas, quae sanctitas, quae religio? N I, 3. est .. pietas iustitia adversum deos; N I, 116. f. II, 1. colo; R VI, 16.
exsistit: ubi .. liberalitas, ubi patriae caritas, ubi pietas .... poterit existere? L I, 43.
inest: in specie .. fictae simulationis, sicut reliquae virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3.
oritur: e qua (cognitione deorum) oritur pietas; N II, 153.
potest: f. est; N I, 3. exsistit. inest. II, 1. intellego.
praestat: »quorum pietasque fidesque praestitit«; D I, 21.
versatur: tum maxume et pietatem et religionem versari in animis, quom rebus divinis operam daremus; L II, 26.
ohne Verb: unde .. pietas aut a quibus religio? R I, 2.
2. Vocativ: nisi vero Ennium non putamus ita totum illud audivisse: »o pietas animi,« ... ut si vigilans audiret; A II, 88.
II, 1. adhibeo: »ad divos adeunto caste, pietatem adhibento, opes amovento«; L II, 19. quod .. (lex) pietatem adhiberi, opes amoveri iubet; L II, 25.
adiungo: cui (iustitiae) sunt adiunctae pietas, bonitas, liberalitas ..; F V, 65.
augeo: ut augerent pietatem in deos; L II, 26.
colo: sic, Scipio, ut avus hic tuus, ut ego, qui te genui, iustitiam cole et pietatem, quae cum magna in parentibus et propinquis, tum in patria maxima est; R VI, 16. »aliis rebus pietatem colas«; O III, 82.
debeo: quae .. pietas ei debetur, a quo nihil acceperis? N I, 116.
intellego: nec .. pietas adversus || advorsum || deos ... sine explicatione || explanatione || naturae intellegi potest; F III, 73.
omitto: omisit hic (rex) et pietatem et humanitatem; O III, 41.
tollo: pietate adversus deos sublata; N I, 4.
elliptisch: nosti, credo, illud: »nemo pius est, qui pietatem —«; F II, 71.
2. coniungo: cui (pietati) coniuncta iustitia est reliquaeque virtutes; N II, 153.
3. dico de: quid dicam ... de pietate in matrem? Lae 11.
do pro: ut id illis (filiis dea) praemii || praemium || daret pro pietate, quod maxumum homini dari posset a deo; T I, 113.
existimo de: quid de religione, pietate, sanctitate ... existimandum sit; N I, 14.
scribo de: etiam de sanctitate, de pietate adversus deos libros scripsit Epicurus; N I, 115.
III, 1. plenus: cultus .. deorum est optimus idemque ... plenissimus .. pietatis, ut ..; N II, 71.
2. praeditus: cum fratre pari pietate et industria praedito; A II, 1.
3. simul cum: cum qua (pietate) simul sanctitatem et religionem tolli necesse est; N I, 3.
IV, 1. iudicia: videmus in quodam volucrium genere non nulla indicia pietatis; F II, 110.
2. modestia cum: prima .. commendatio proficiscitur a modestia cum pietate in parentes, in suos benivolentia; O II, 46.
V. colere: praestans deorum natura hominum pietate coleretur; N I, 45. qua (quisque) mente, qua pietate colat religiones, (deos) intueri; L II, 15.
praestans: quo (Catone meo) nemo vir melior natus est, nemo pietate praestantior; C 84.

piget, es verdrießt: »mea mater, tui me miseret, mei piget«; D I, 66.

pigmentum, Farbe: I. efficiunt, II. aspergo: asperea temere pigmenta in tabula oris liniamenta efficere possunt; D I, 23.
III. respersio: habes et respersionem pigmentorum et rostrum suis; D II, 48.

pigneror, beanspruchen: ut (patria) plurimas et maximas nostri animi, ingenii, consilii partis ipsa sibi ad utilitatem suam pigneraretur; R I, 8.

pigritia, Verdrossenheit, Trägheit: I. apparet: ne ... aut pigritia aut ignavia aut tale aliquid appareat; O I, 136.
II. definio: pigritiam metum consequentis laboris (definiunt); T IV, 18 (19).
subicio: sub metum .. subiecta sunt pigritia, pudor, terror ..; T IV, 16.
III, 1. impediri: neglegentia, pigritia, inertia ... impediuntur; O I, 28.
2. propter: ut adpetitus ... eam .. (rationem) neque praecurrant nec propter pigritiam aut ignaviam deserant; O I, 102.

pila, Ball, Ballspiel: I. habeo: sibi (habeant) clavam et pilam; C 58.
rapio: tamquam || tanq. || pilam rapiunt inter se rei publicae statum tyranni ab regibus; R I, 68.
II. studiosus: si qui ineunte aetate venandi aut pilae studiosi fuerunt; Lae 74.
III. ludere: is (Dionysius) cum pila ludere vellet; T V, 60. nec, quod in campum descenderim, id fuisse causae, cur pila luderem; Fa 34.

pilus, Haar: I. est: nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus alius, nullum granum; A II, 85.
II. vallum, al.: munitae .. sunt palpebrae tamquam vallo pilorum, quibus et apertis oculis, si quid incideret, repelleretur, et somno coniventibus ... † ut qui || [ut qui], al. || tamquam involuti quiescerent; N II, 143.

pina, Steckmuschel: I. cavet: ut (pinoteres) videatur monuisse, ut (pina) caveret; F I, 63.
coit, al.: pina .. ⟨sic enim Graece dicitur⟩ duabus grandibus patula conchis cum parva squilla quasi societatem coit comparandi cibi, itaque, cum pisciculi ... innataverunt, tum admonita squillae morsu pina || a squilla [pina] morsu || comprimit conchas; N II, 123.
II. admoneo: f. I. coit.
custodio: qui, quod eam (pinam) custodit, pinoteres vocatur; F III, 63.
dico: quae in concha patula pina dicitur; F III, 63. f. I. coit.

pingo, malen, sticken, schmücken: I, 1. aptus ad: ad pingendum, ad fingendum, ad scalpendum ... apta manus est; N II, 150.
2. alqs: si Fabio, nobilissimo homini, laudi datum esset, quod pingeret; T I, 4.
II. alqm: illi .. nusquam picti sunt, qui naufragia fecerunt; N III, 89.
fauces: »quam mox (consul) emittat pictis e faucibus currus«; D I, 108.
formas: oculi ... in pictis, fictis caelatisque formis ... multa cernunt subtilius; N II, 145.
philosophum: qui numquam philosophum pictum, ut dicitur, viderunt; F V, 80.
stragulum: stragulo magnificis operibus picto; T V, 61.

tabulam: signum aut tabulam pictam cum aspexeris; N II, 87. cum ... ei (Diagorae) quidam amicus „tu ... nonne animadvertis ex tot tabulis pictis, quam multi ... effugerint?" N III, 89.
Tritonem: qualis ille maritimus Triton pingitur; N I, 78.
Voluptatem: iubebat eos, qui audiebant, secum ipsos cogitare pictam in tabula Voluptatem; F II, 69.

pinguis, fett, plump: alqs: crassum (caelum) Thebis, itaque pingues Thebani et valentes; Fa 7.
alqd: quod ipsi Antiocho pingue videbatur et sibi ipsum contrarium; A II, 109.
caelum: pingue et concretum esse caelum; D I, 130.
Minerva: agamus .. pingui, ut aiunt, Minerva; Lae 19.

pinna, Feder, Fittich (vgl. **penna**): I. careo: nos, qui sumus, num aut cornibus caremus aut pinnis? T I, 87.
II. effugia: alias (animantes) esse cornibus armatas, alias habere effugia pinnarum; N II, 121.
talaria: cui (Minervae) pinnarum talaria adfigunt; N III, 59.
III. aptus: praeclare Ennius: »o Fides alma apta pinnis!« O III, 104.
convolvi: »Scorpios, ... quem propter nitens pinnis convolvitur Ales«; N II, 113.
fovere: ita (pullos) tuentur, ut .. pinnis foveant, ne frigore laedantur; N II, 129.
levari: sensim ab utroque latere, tamquam remis, ita pinnis cursus avium levatur; N II, 125.
volare: »hanc (Iovis satellitem) ubi praepetibus pinnis lapsuque volantem conspexit Marius«; D I, 106.

pinnatus, befiedert, geflügelt: cauda: »(Iovis satelles) sublime avolans pinnata cauda nostrum adulat sanguinem;« T II, 24.
Cupido: quae (Diana) pinnatum Cupidinem genuisse dicitur; N III, 58.
satelles: »Iovis altisoni .. pinnata satelles«; D I, 106.

pinniger, geflügelt: animantium genera .., quorum unum divinum atque caeleste, alterum pinnigerum et aërium, tertium *aquatile*, terrestre quartum; Ti 35.

pinnula, Federchen: cum .. pulli pinnulis uti possunt; N II, 129.

pinoteres, Pinnenhüter: is .., qui enat e concha, qui, quod eam custodit, pinoteres vocatur in eandemque || eamque || cum se recepit includitur, ut videatur monuisse, ut caveret; F III, 63.

pio, sühnen: »idem . . (haruspices) fulgora || fulgura || atque obstita pianto«; L II, 21.

pirata, Seeräuber: I. est: pirata non est ex perduellium numero definitus || [definitus] ||, sed communis hostis omnium; O III, 107.
II. definio: f. I. est.
habeo: qui piratas inmunes, socios vectigales habemus; O III, 49.
III. communis sum: cum hoc (pirata) nec fides debet nec ius iurandum esse commune; O III, 107.
IV. fides: piratarum .. melior fides quam senatus; O III, 87.

piscator, Fischer: I. faciunt: Pythius ... piscatores ad se convocavit et ab iis petivit, ut ante suos hortulos postridie piscarentur, dixitque, quid eos facere vellet; O III, 58.
piscantur, solent: hic piscari nulli (piscatores) solent; O III, 59. f. faciunt.
sunt: quae (artes) ministrae sunt voluptatum: »cetarii, lanii, coqui, fartores, piscatores,« ut ait Terentius; O I, 150.
II. convoco, al.: f. I. faciunt.
video: quaerit ex proximo vicino, num feriae quaedam piscatorum essent, quod eos nullos videret; O III, 59.
III. feriae: f. II. video.

piscatus, Fischfang: piscatu, aucupio, venatione, his omnibus exquisitis, vitantes cruditatem; F II, 23.

pisciculus, Fischchen: exsultant: ut nos nunc sedemus ad Lucrinum pisciculosque exultantes videmus *; A fr 13.
innatant: cum pisciculi parvi in concham hiantem innataverunt; N II, 123.

piscina, Fischteich: videat (M'. Curius) aliquem summis populi beneficiis usum barbatulos mullos exceptantem de piscina et pertractantem; P 38.

piscis, Fisch: I, 1. accedunt: ad quas (ranas) quasi ad escam pisces cum accesserint; N II, 125.
canunt: id .. est, inquies, ostentum. magnum vero! quasi pisces, non galli cecinerint! D II, 56.
gignunt: etsi pisces, ut aiunt, ova cum genuerunt, relinquunt; N II, 129.
possunt: f. II, 1. video.
relinquunt: f. gignunt.
sunt: nunc .. (pisces) sub oculis sunt; A II, 81. f. III. alqd.
suspiciunt: f. II, 1. video.
vident: dicet (deus) me acrius videre quam illos pisces fortasse; A II, 81.
2. sum: qui (acupenser) . . . est piscis, ut ferunt, in primis nobilis; Fa, fr 5.
II, 1. abicio: ante pedes Pythi pisces abiciebantur; O III, 58.
amitto: f. capio; N II, 124.
capio: quae (aves) cum emersissent piscemque cepissent, (plataleam) usque eo premere earum capita mordicus, dum illae captum amitterent; N II, 124. quod ea (voluptate) videlicet homines capiantur ut pisces; C 44.
conficio, consumo: confici (pisces) a ranis atque consumi; N II, 125.
includo: primus balneola suspendit, inclusit pisces; fr V, 76.
repono: pisces, canes, lupos, faelis, multas praeterea beluas in deorum numerum reponemus; N III, 47.
tango: »(alter piscis) magis horriferis aquilonis tangitur auris«; N II, 111.
veneror: piscem Syri venerantur; N III, 39.
video: qui (pisces) neque videntur a nobis ... neque ipsi nos suspicere possunt; A II, 81.
2. offundo: ut illis (piscibus) aqua, sic nobis aër crassus offunditur; A II, 81.
III. alqd: tantumne piscium? tantumne cumbarum? O III, 59. hoc loco est, Syracusis quicquid est piscium; O III, 59.
lascivia: ut (exercitus, rectores) „profectione laeti piscium lasciviam intuerentur", ut ait Pacuvius; D I, 24.
multitudo: quid multitudinem suavitatemque piscium dicam? N II, 160.

praecordia: cum is ipse anulus in praecordiis piscis inventus est; F V, 92.
suavitas: s. multitudo.

piscor, fischen: piscatores: ab iis (piscatoribus) petivit, ut ante suos hortulos postridie piscarentur; O III, 58. hic piscari nulli (piscatores) solent; O III, 59.

pistor, Bäcker: mundos, elegantis, optimis cocis, pistoribus ... vitantes cruditatem; F II, 23.

pituita, Schleim: concrescit, al.: sanguinem, bilem, pituitam, ossa ... videor posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint; T I, 56.
redundat: cum ... pituita redundat aut bilis; T IV, 23.

pituitosus, verschleimt: in aliis (locis) esse pituitosos et quasi redundantis, in aliis exsiccatos atque aridos; Fa 7.

pius, fromm, liebevoll, gewissenhaft, pflichtgetreu: A. alqs: nosti, credo, illud: »nemo pius est, qui pietatem —«; F II, 71.
alqd: quam multi ... homines immolare et pium et dis immortalibus gratissumum esse duxerunt! R III, 15.
cives: ipsi patriae conducit pios habere cives in parentes; O III, 90.
cultus: quae (religio) deorum cultu pio continetur; N I, 117.
manus: »huc arripe ad me manibus abstractam (matrem) piis«; T II, 20.
B, I. retinent: piis omnibus retinendus animus est in custodia corporis; R VI, 15.
II. ratio: piorum .. et impiorum (deos) habere rationem; L II, 15.

placabilitas, Versöhnlichkeit: nihil .. laudabilius, nihil magno et praeclaro viro dignius placabilitate atque clementia; O I, 88.

placatio, Versöhnung, Beruhigung: I. facio: quae tam subito facta est deorum tanta placatio? D II, 36.
II, 1. ablui: omnis eius modi perturbatio animi placatione abluatur illa quidem, cum doceas ..; T IV, 60.
2. sine: quae (civitas) numquam profecto sine summa placatione deorum inmortalium tanta esse potuisset; N III, 5.

placeo, gefallen, belieben, der Meinung sein, beschließen, verordnen: I. absolut: pergamus .., quoniam placet; A I, 18. ut Antiocho, nostro familiari, placebat; A I, 43. evidentiam nos, si placet, nominemus; A II, 17. ut vobismet ipsis placet; A II, 106. si placet, quae de natura rerum sint quaesita, videamus; A II, 116. si (animus) est, trisne partes habeat, ut Platoni placuit; A II, 124. aliter Diodoro, aliter Philoni, Chrysippo aliter placet; A II, 143. ut placet, inquam; F I, 29. sic agam, ut ipsi auctori huius disciplinae placet; F I, 29. sin autem voluptas est, ut Epicuro placet, nihil dolere; F I, 39. quoniam, si dis placet, ab Epicuro loqui discimus; F II, 31. aliter .. vobis placet; F II, 41. residamus, .. si placet; F III, 9. quod ὁμολογίαν Stoici, nos appellemus convenientiam, si placet; F III, 21. quae .. nos ... recte facta dicamus, si placet; F III, 24. hoc ipsum instituamus, ut placuit, pluribus verbis dicere; F III, 55. ut placet, inquit; F IV, 2. de iis, si placet, disseramus; F IV, 24. illa (virtus), ut vobis placet, partem quandam tuetur, reliquam (naturam) deserit; F IV, 41. ut Calliphonti Dinomachoque placuit; F V, 21. cum .. nec virtus, ut placet illis (Stoicis), nec honestum crescat; F V, 83. si (haec) semper fuerunt, ut Aristoteli placet; T I, 70. primo, si placet, Stoicorum more agamus; T III, 13. ut Cleanthi placet; T III, 76. cui (Epicuro) etiam, si dis placet, videtur semper sapiens beatus; T V, 31. ordiamur ab eo, si placet, quem mollem ... dicimus; T V, 88. confugis ad aequilibritatem (sic enim ἰσονομίαν, si placet, appellemus); N I, 109. rationem dico et, si placet pluribus verbis, mentem, consilium ... ubi invenimus? N II, 18. id, si placet, videamus quam habeat vim; D I, 9. de quibus (divinationis generibus) quid ipse sentiam, si placet, exponam; D I, 10. veniamus nunc, si placet, ad somnia philosophorum; D I, 52. quem, si placet, appellet furorem; D I, 80. ut doctissimis sapientissimisque placuit; D I, 110. inspiciamus, si placet, exta primum; D II, 28. dicamus, si placet, monitum ab eo Crassum; D II, 84. de quibus (divinandi generibus), Quinte, inquam, si placet, disseramus. — mihi vero, inquit, placet; D II, 100. ea .. (consuetudine) inter nos, si tibi, Quinte frater, placebit, quam saepissime utemur; D II, 150. ut Chrysippo placet dissentienti a magistro Cleanthe; Fa 14. ut Epicuro placet; Fa 22. hoc, si placet, quale sit videamus in adsensionibus; Fa 40. si placet, deduc orationem tuam de caelo ad haec citeriora; R I, 34. scio tibi ita placere, Africane; R I, 46. mihi vero sic placet; R I, 60. quam (rem publicam), si placet, ... optimam esse ostendam; R I, 70. sed, si placet, in hunc diem hactenus; R II, 70. cum ita placuisset; R II, 70. quom placebit, experiendum || experiundum || tibi censeo || id, al. ||; L I, 12. hac quidem ad Lirem || adirem ||, si placet, per ripam et umbram; L I, 14. vim istius caelestis legis explana, si placet; L II, 9. iam expromo, si placet, istas leges de religione; L II, 17. suade . , si placet, istam ipsam legem; L II, 24. ad ipsas iam leges veniamus, si placet; L III, 5. iam, si placet, de provinciis decedatur in urbemque redeatur. — nobis vero placet, sed iis || his ||, qui in provinciis sunt, minime placet; L III, 18. nec .. mihi placet nec Attico nostro; L III, 37. adde huc, si placet, unguentarios, saltatores; O I, 150. non placet; O I, 159. sive honestum solum bonum est, ut Stoicis placet, sive ..; O III, 11. periclitemur, si placet; O III, 73. earum, si placet, causarum quanta quamque sit iusta una quaeque, videamus; C 15. nos, si placet, nostra videamus; C 81 (82). id primum videamus, si placet, quatenus amor in amicitia progredi debeat; Lae 36. ut antiquis philosophis ... placuit; fr V, 97.
II. mit Subjectivsatz (de: s. III. alqd; O I, 147): 1. ut: placitum est, ut in aprico maxime pratuli loco ... considerent; R I, 18. s. III. alqd; A II, 104.
2. Infinitiv: placet ... ante definire, quid sit officium; O I, 7. nobis placet nec pristinum dicendi studium deponere et in hac ... arte versari; T I, 7. placet .. tibi ... ex illis (rebus non concessis) efficere, quod velis? F IV, 50. placet .. humanitatis expertis habere divinitatis auctores? D II, 80. si magis placeret suo more loqui, quam ..; F II, 18. (philosophari) omnino haud placere; T II, 1. R I, 30. doctissimis viris proficisci placuit a lege, haud scio an recte; L I, 18. placet .. Chrysippo ... quiescere, id est, quod ab iis || his || dicitur, ἡσυχάζειν; A II, 93. mihi placere non solet consequentia reprehendere, cum prima concesseris; T V, 24. nobis placet ... in hac maiore et uberiore arte versari; T I, 7. s. deponere. si imaginibus potius uti quam rebus ipsis placet; T V, 14.

3. **accus. c. infin.:** sed videamus, idemne Attico placeat fieri a me, quod te velle video. mihi vero, ille; A I, 14. cum ei placebat nihil posse percipi; A II, 71. duo placet esse Carneadi genera visorum; A II, 99. quare ita placere: tale visum nullum esse; A II, 99. Academicis placere esse rerum eius modi dissimilitudines, ut ... videantur; A II, 103. sed cum || † nec ut || placeat eum ... moveri tamen et agere aliquid; A II, 104. placet Stoicis omnia peccata esse paria; A II, 133. haec explicari non placebit Latine; F I, 5. utrum ... percurri omnem Epicuri disciplinam placet, an de una voluptate quaeri? F I, 28. non placuit Epicuro medium esse quiddam inter dolorem et voluptatem; F I, 38. non placet .. detracta voluptate aegritudinem statim consequi; F I, 56. negat .. (Epicurus) definiri rem placere; F II, 4. placet his ... animal ... sibi conciliari; F III, 16. cum ita placeat, ... beatiorem vitam fieri; F III, 43. isdem placere esse alium alio etiam sapientiorem; F III, 48. mihi ... placet agi subtilius; F IV, 24. utrum .. tibi .. non placet, virtutisne esse tantam vim ..., an ... negas ..? F V, 77. aliis nec cor ipsum placet nec cerebri quandam partem esse animum, sed ... dixerunt ..; T I, 19. etiamsi, quicquid asperum alienumque natura sit, id appellari placeat malum; T II, 66. Epicuro .. placet opinionem mali aegritudinem esse natura; T III, 28. quoniam, quae Graeci *πάθη* vocant, nobis perturbationes appellari magis placet quam morbos; T IV, 10. placere .. tibi ... virtutem ad beate vivendum se ipsa esse contentam; T V, 1. placet .. omnibus fere mihique ipsi in primis deos esse; N I, 62. cui (Platoni) duo placet esse motus, unum suum, alterum externum; N II, 32. placet .. illi (Epicuro) esse deos; N II, 46. globus ⟨sic enim *σφαῖραν* interpretari placet⟩; N II, 47. placet .. tantas res opinione stultorum iudicari, vobis praesertim? N III, 11. non eisdem vobis placet omnem ignem pastus indigere? N III, 37. non placet .. paucis a dis inmortalibus esse consultum; N III, 70. non placet Stoicis singulis iecorum fissis ... interesse deum; D I, 118. placet .. Stoicis eos anhelitus terrae ... ventos esse; D II, 44. cum Hannibali apud eum (regem Prusiam) exsulanti depugnari placeret; D II, 52. quibus non placet esse certum, quid futurum sit; D II, 106. placet .. Diodoro id solum fieri posse, quod ..; Fa 17. quibus (physicis) inane esse nihil placet; Fa 24. si .. pecunias aequari non placet; R I, 49. multi .. testes (sunt), siquidem omnis multos appellari placet; R I, 56. sub regno .. tibi esse placet omnis animi partes, et eas regi consilio? R I, 60. placet .. esse quiddam in re publica praestans et regale; R I, 69. * obis non placuit Syracusis fuisse rem publicam; R III, 45. requiri placere terminos, quos Socrates pegerit, iisque parere; L I, 56. *a* patribus acceptos deos ita placet coli, si ..; L II, 26. quom alteri placeat auspicia ista ad utilitatem esse rei publicae composita, alteri ... videatur; L II, 32. placuit P. Scaevolae et Ti. Coruncanio, pontificibus maximis, itemque ceteris eos ... sacris alligari; L II, 52. placeret*ne* unum in civitate esse magistratum, cui reliqui parerent; L III, 15. ut placet Stoicis, quae in terris gignantur, ad usum hominum omnia creari; O I, 22. dicendum est etiam, qualem hominis honorati et principis domum placeat esse; O I, 138. placet .. aptiora esse naturae ea officia, quae ..; O I, 153.

III. **mit Subject:** **alqs:** etsi nihil est iis, qui placere volunt, tam adversarium; A II, 10. tibi si recta probanti placebis, tum non modo tete viceris, ... sed omnis et omnia; T II, 63.

alqd: quae vosmet ipsi nobilissimis philosophis placuisse conceditis; A II, 72. alterum placere, ut (sapiens) numquam adsentiatur; A II, 104. si maxime hoc placeat; F I, 2. quod maxime placeat; F I, 33. expetendum (esse aliquid), quod non placens; F III, 27. verumne sit, quod Zenoni placuerit quodque eius auditori Aristoni; T V, 33. quod quoniam non placet; N I, 27. hoc si placet; N III, 23. quod video placuisse physicis, eisque maxume, qui ..; D II, 33. quod minime illis placet; D II, 93. ex quo existet, ut de nihilo quippiam fiat, quod nec ipsi (Epicuro) nec cuiquam physico placet; Fa 18. haec illi (Platoni) placent; L II, 45. quod exactis regibus intellego placuisse nostris maioribus; L III, 15. quod Platoni nostro placet; L III, 32. nec .. alienum est ..., quid iis (doctis hominibus) de quoque officii genere placeat, exquirere; O I, 147. illud ipsum, quod honestum decorumque dicimus, quia per se nobis placet; O II, 32. nisi idem placeret gravissimo Stoicorum, Panaetio; O II, 51. in quibus omnibus quid mihi placeat vides; O II, 57. quod Aristoteli placet; O III, 35. ut (id) etiam ipsi Collatino placere deberet; O III, 40. ille, quod non placebat, proscripsit, tu, quod placebat, emisti; O III, 55. f. ordo. II, 3. F V, 77.

astuti: non placuisse maioribus nostris astutos; O III, 68.

consuetudo: mihi semper Peripateticorum Academiaeque consuetudo de omnibus rebus in contrarias partis disserendi ... placuit; T II, 9.

discriptio: ut disputes, quibus de causis maxime placeat ista discriptio; L III, 13.

doctrina: semper mihi et doctrina et eruditi homines et tua ista studia placuerunt; R I, 29.

factum: huic (Hecatoni) Scaevolae factum ... placere nullo modo potest; O III, 63.

histrio: neque .. histrioni, ut placeat, peragenda fabula est; C 70.

homines: f. doctrina.

liber: Theophrasti .., inquit, tibi liber ille placet de beata vita? ... prorsus, inquam, Piso, si ista mala sunt, placet; F V, 85.

mediocritas: quae (mediocritas) placet Peripateticis, et recte placet; O I, 89.

mirabilia: quibusdam, quos audio sapientes habitos in Graecia, placuisse opinor mirabilia quaedam; Lae 45.

multitudo: quasi tibi ipsi in iudicando placeat multitudo! D II, 81.

oratio: illa mihi placebat oratio de convenientia consensuque naturae; N III, 28.

ordo: mihi .. et istud et ordo iste rerum placet; L III, 5.

populare: mihi .. nihil umquam populare placuit; L III, 37.

potestas: quibus .. regia potestas non placuit; L III, 4.

praesul: praesulem sibi non placuisse ludis; D I, 55.

ratio: vitae .. degendae ratio maxime illis quidem placuit quieta; F V, 11.

res: quam (rem) sibi quisque placere dicit; A II, 35.

studia: f. doctrina.

verba: si haec verba .. minus placent; F III, 17.

vita: ut ... animo aequo e vita, cum ea non placeat, tamquam e theatro exeamus; F I, 49. vita illa beata, quae ferebatur, ... nullo modo mihi placuit; T V, 100.

placide, sanft, ruhig, friedlich, still: **concutio:** leniter atque placide fides, non vi et impetu, concuti debere *; R fr 9.

fero: ad ferendum .. dolorem placide atque sedate plurimum proficit ... cogitare ..; T II, 58.

moveo: cum ratione animus movetur placide atque constanter; T IV, 13.
traduco: si volumus hoc, quod datum est vitae, tranquille placideque traducere; T III, 25.

placidus, ruhig, friedlich: constantia: in (parte) participe rationis ponunt tranquillitatem, id est placidam quietamque constantiam; T IV, 10.
pax: semper in animo eius (sapientis) esse placidissimam pacem; T V, 48.
senectus: est etiam quiete ... actae aetatis placida ac lenis senectus; C 13.

placo, beruhigen, besänftigen, versöhnen: alqm: quid hos aliud placavit, nisi quod luctum ... esse non putabant viri? T III, 71. qui moderatione et constantia quietus animo est sibique ipse placatus; T IV, 37. ut magis placati quam irati esse videantur; T IV, 48.
animos: quia (temperantia) pacem animis afferat et eos quasi concordia quadam placet ac leniat; F I, 47. Peripatetici .. ad placandos animos multa adferunt; T IV, 9.
artus: »quoniam ‖ quom iam ‖ quieti corpus nocturno inpetu dedi sopore placans artus languidos«; D I, 44.
deum: s. **deus,** II, 1. placo (5 St.) V. I, S. 664, a.
iram: »impius ne audeto placare donis iram deorum«; L II, 22.
numina: »nos ... aurigeris divom placantes numina tauris«; D II, 63.
obiurgatores: qua .. in causa et benivolos ‖ benev. ‖ obiurgatores placare et invidos vituperatores confutare possumus; N I, 5.
quietem: qui (somnus) non numquam etiam sine visis somniorum placatissimam quietem adfert; T I, 97.
statum: animi quietus et placatus status cernitur, cum ..; T V, 16.
vitam: ut omnes bene sanos in viam placatae, tranquillae, quietae, beatae vitae deduceret; F I, 71.

plaga, Schlag, Hieb, Stoß, Wunde: I. est: hoc .. efficitur, ut ex illo necopinato plaga maior sit; T III, 59.
venit: quia profundenda voce omne corpus intenditur venitque plaga vehementior; T II, 56.
ohne Verb: sic vox, sic cursus, sic plaga hoc gravior, quo est missa contentius; T II, 57. haec .. Lacedaemoniis plaga mediocris, illa pestifera, qua ... Lacedaemoniorum opes corruerunt; O I, 84.
II. accipio: s. **accipio,** III. plagam (3 St.) V. I, S. 28, b.
appello: quam (impulsionem) plagam ille (Democritus) appellat; Fa 46.
excipio, fero: cum pueros Lacedaemone, adulescentis Olympiae, barbaros in harena videris excipientis gravissimas plagas et ferentis silentio; T II, 46.
mitto: s. I. ohne Verb; T II, 57.
perfero: gladiatores ... quas plagas perferunt! T II, 41.
repello: graviorem .. plagam (Epicurus) accipiebat, ut leviorem repelleret; N I, 70.
III, 1. corruere: s. I. ohne Verb; O I, 84.
percelli: si eorum (deorum) plaga perculsi adflictos se ... esse fateantur; T III, 72.
2. extra: tertius quidam motus oritur extra pondus et plagam; Fa 22.

plaga, Netz, Schlinge, Gegend, Gebiet: I. pono: sic tu aedes proscribas, tabulam tamquam plagam ponas, ... in eam aliquis incurrat inprudens? O III, 68.
scrutor: »quod est ante pedes, nemo spectat, caeli scrutantur plagas«; D II, 30. R I, 30.
tendo: suntne .. insidiae tendere plagas? O III, 68.
texo: quas plagas ipsi contra se Stoici texuerunt; A II, 147.
2. abstraho e: »haec (dextra) e Tartarea tenebrica abstractum plaga tricipitem eduxit ... canem? ‖ ; ‖« T II, 22.
ascendo endo: »si fas endo plagas caelestum ascendere cuiquam est«; R fr 6.
incurro in: s. 1. pono.

plane, deutlich, ausdrücklich, geradezu, völlig: I. bei Verben: brevi tempore philosophiam plane absolutam fore; T III, 69. plane luctum omnem absterseris; T III, 43. multa auguria, multa auspicia ... neglegentia collegii amissa plane et deserta sunt; D I, 28. ut plane confidas perceptum id cognitumque esse; A II, 18. urbis .. ipsius nativa praesidia quis est tam neglegens qui non habeat animo notata ac plane cognita? R II, 11. cum plane (digitos) compresserat pugnumque fecerat; A II, 145. aegritudo ... exest animum planeque conficit; T III, 27. nisi eam (virtutem) plane consecuti essent; F IV, 21. ego .. nec tam valde id timendum nec plane contemnendum puto; L II, 39. desero: s. amitto. nonne plane desipere videare? N II, 17. non equidem plane despero ista esse vera; D II, 48. (iste philosophus) ... dicit plane, quod intellegam; F I, 15. tu istuc dixti bene Latine, parum plane; F II, 10. (Epicurus) plane dicit, quod intellegit ‖ intellegam ‖; F II, 21. ut non satis plane dicat, quid sit dissolutum; F II, 100. cum .. superiores, e quibus planissime Polemo, secundum naturam vivere summum bonum esse dixissent; F IV, 14. ea dicta sunt a te, nec minus plane [verbis] quam dicuntur a Graecis [aptis]; F V, 96. tu ... dices ista ipsa obscura planius, quam dicuntur a Graecis; T IV, 10. plane .. dicunt, quod ad rem pertineat; T IV, 47. ut Demosthenem scribit Phalereus, cum RHO dicere nequiret, exercitatione fecisse ‖ effecisse ‖, ut planissume diceret; D II, 96. iam de haruspicum religione ... sat esse plane ‖ satis esse iam ‖ in ipsa lege dictum puto; L II, 34. non plane me enervavit, non adflixit senectus; C 32. ut tota dilucide et plane exornata oratio sibi constet; Ti 8. plane .. et perspicue (istius modi res) expedire posse docti ... viri (est); F III, 19. ut ... fugere plane se ipse ... videatur; F V, 35. nisi alterutrum sit, virtutem iacere plane puto; A II, 134. plane inficimur opinionum pravitate; T III, 3. ut plane qualia sint intellegantur; F V, 58. plane intellegi nos ad iustitiam esse natos; L I, 28. quam (vitam beatam) tu ne in deo quidem esse censes, nisi plane otio langueat; N I, 67. Epicurus ... nec non vult, si possit, plane et aperte loqui; F II, 15. quod ille (Epicurus) inscitia plane loquendi fecerat, fecisse consulto; N I, 85. auctoritas .. tanta plane me movebat, nisi ..; A II, 64. quae (mors) aut plane neglegenda est, si omnino extinguit animum, aut etiam optanda, si ..; C 66. ille (Democritus) verum plane negat ‖ esse verum pl. n. ‖ esse; A II, 73. planius (Ennius nuncupat) quam alio loco idem; N II, 65. adhibendumne fuerit hoc genus ... an plane omittendum; O III, 9. si illis plane orbatus essem; Lae 104. id .. homo acutus cum bene planeque percepisset; N III, 88. s. cognosco; A II, 18. quae cum plane per-

didicerit, nihil sciat; F V, 76. quae (quaestio) ut plane ‖ plene ‖ esset cumulateque perfecta; D II, 3. is plane perspiciet ... nihil interesse; T I, 90. audirem et plane probarem; F II, 105. ceteris .. in locis sortes plane refrixerunt; D II, 87. cum se plane corporis vinculis relaxaverint; C 81. an hanc iam artem plane relinquimus? T I, 112. repugnetne (utilitas) plane an possit cum honestate coniungi; O III, 50. nomine, sive quod est aliud verbum, quo planius significem, quod volo; L I, 21. est plane, .. ut dicis; F V, 8. ut oculis ea cernere videatur aut tractare plane manu; R I, 15. videsne .. quantum ... deieceris? video plane; T II, 15. neque ea plane videt animus; T I, 58. hoc ... persuaderi mihi non opinione solum, sed etiam ad veritatem plane velim; N I, 61. vult plane virtus honorem; R III, 40. ego plane vellem me arbitrum inter antiquam Academiam et Zenonem datum; L I, 53.

II. **bei Adjectiven und Pronomina:** vos plane expertes esse doctrinae; N II, 47. nisi (luxuriosi) plane fatui sint; F II, 70. hic (Q. Maximus) .. bella gerebat ut adulescens, cum plane grandis esset; C 10. tu .. vis (geminos) eosdem plane esse, non similes; A II, 55 (54). num propterea idem voluptas est, quod, ut ita dicam, indolentia? plane idem, inquit; F II, 11. quod (cupiditates) essent plane inanes; T V, 93. in altera philosophiae parte ... iste vester (Epicurus) plane ... inermis ac nudus est; F I, 22. ut plane liberi sint; R I, 67. bene plane magnus mihi quidem videtur (Philoctetae dolor), sed tamen non summus; T II, 44. nisi plane esse vellem meus; L II, 17. ut .. in aeternam et plane in ‖ plane ‖ nostram domum remigremus; T I, 118. nudus: f. inermis. nullus: f. VI. ceteras res omnis plane paris ac ne minimum quidem, utrum adessent an abessent, interesse; L I, 55. sunt .. etiam clariora vel plane perspicua ... indicia naturae; F V, 55. nisi plane in physicis plumbei sumus; T I, 71. vitam .. doctorum hominum et plane sapientium; T V, 64. quoniam .. vivitur non cum perfectis hominibus planeque sapientibus; O I, 46.

III. **bei Substantiven:** qui se plane Graecum dici velit; F I, 8. ille noster est plane ... Stoicus perpauca balbutiens ‖ balbuttiens ‖; A II, 137. ipsius .. mundi ... natura non artificiosa solum, sed plane artifex ab eodem Zenone dicitur; N II, 58. C. Marius, rusticanus vir, sed plane vir; T II, 53.

IV. **bei Adverbien:** nec .. semel nec ad breve tempus (Cn. Octavium dolore confici vidi), sed et saepe et plane diu; F II, 93. physica ... possem scribere ita plane, ut Amafinius; A I, 6. nec dico temporis causa, sed ita plane probo; A II, 113. non dicis igitur: „miser est M. Crassus", sed tantum: „miser M. Crassus"? — ita plane; T I, 13. quae (visa) .. plane proxume ad verum accedant; A II, 47. si plane sic verterem Platonem ..., ut verterunt nostri poëtae fabulas; F I, 7. sic plane iudico; R III, 44.

V. **bei Präposition:** ex quo leges quoque (cives) incipiunt neglegere, ut plane sine ullo domino sint; R I, 67.

VI. **bei Negationen:** ut plane nihil intersit; A II, 48. nihil est plane dolor; T II, 31. ut ei (animo) plane nihil sit cum corpore; D I, 113. me plane his oculis non esse contentum; A II, 81. ubi tyrannus est, ibi non vitiosam, ... sed ... dicendum est plane nullam esse rem publicam; R III, 43.

planitia, Ebene: propter planitiam magnitudinemque regionum, quas (Assyrii) incolebant; D I, 2.

planta, Setzling: malleoli, plantae, sarmenta, viviradices, propagines nonne ‖ ea ‖ efficiunt, ut quemvis cum admiratione delectent? C 52.

planus, eben, deutlich: alqd: quid tam planum videtur quam mare? e quo etiam aequor illud poëtae vocant; A fr 3. quasi ita dixerim, intellegatur; erit enim planius; Ti 23.

corpus: quodsi universi corpus planum et aequabile explicaretur; Ti 14.

formae: cum .. duae formae praestantes sint, ex solidis globus, ... ex planis autem circulus aut orbis; N II, 47.

platalea, Pelikan: legi etiam scriptum esse avem quandam, quae platalea nominaretur; eam sibi cibum quaerere advolantem ad eas avis, quae se in mari mergerent; quae cum emersissent piscemque cepissent, usque eo premere earum capita mordicus, dum illae captum amitterent, in quod ipsa invaderet; N II, 124.

platanus, Platane, Ahorn: I. ferunt, II. insum in: quid, si platani fidiculas ferrent numerose sonantes? idem ‖ item ‖ scilicet censeres in platanis inesse musicam; N II, 22.

III. ramus: »qui (draco) platani in ramo foliorum tegmine saeptos corripuit pullos«; D II, 63.

IV. 1. abl. comp.: cave .. putes Attici nostri Amalthio plataniisque illis quicquam esse praeclarius; L II, 7.

2. sub: »nos ... aurigeris divom placantes numina tauris sub platano umbrifera«; D II, 63.

plaudo (plodo), Beifall klatschen: alqs: quod ... me ... plaudente dicit; T V, 73. stantes plaudebant in re ficta; quid arbitramur in vera facturos fuisse? Lae 24. de quo necesse erat peius existimare eos, qui ploderent, quam eos, qui non ploderent; fr VIII, 13.

plausibilis, des Beifalls würdig: quoniam haec plausibilia non sunt; T III, 51.

plaustrum, Lastwagen: I. exit: prius quam plaustrum ex oppido exiret; D I, 57.

II. conicio in: se interfectum in plaustrum a caupone ‖ cop. ‖ esse coniectum et supra stercus iniectum; D I, 57.

sum in: eum ... quaesisse ex eo (bubulco), quid esset in plaustro; D I, 57.

plausus, Klatschen, Lärm, Beifall: I. capto: si (amplitudo, exaggeratio animi) vacet populo neque plausum captans se tamen ipsa delectet; T II, 64.

do: quibus (Lacedaemoniis) cum a cuncto consessu plausus esset multiplex datus; C 64.

excito: Atreo dicente plausus excitantur; O I, 97.

quaero: qui nec plausum nec lucrum quaererent; T V, 9.

II. comprobari: id .. (senatus consultum) frequentissimo theatro incredibili clamore et plausu (esse) comprobatum; D I, 59.

loqui: qui (Ennius) magno plausu loquitur adsentiente populo; D II, 104.

premere: qui (galli) ... »plausu .. premunt alas«; D II, 57.

plebeius, niedrig, gemein: licet concurrant omnes plebeii philosophi (sic enim ii, qui a Platone et Socrate et ab ea familia dissident, appellandi videntur); T I, 55.

plebiscitum f. **plebs**, IV, 1. scitum.

plebs, plebes, Bürgerstand, Plebejer, Volk, Menge: I. alit: in Hyrcania plebs publicos alit canes, optumates domesticos; T I, 108.
cedit: ut (plebes) multis *institutis* praeclarissimis adduceretur, ut auctoritati principum cederet; L III, 25.
creat: »plebes quos pro se contra vim auxilii ergo decem creassit, ei tribuni eius sunto«; L III, 9. »quos (tribunos) sibi plebes creassit || rogassit ||«; L III, 10.
deficit: cum plebes publica calamitate inpendiis debilitata deficeret; R II, 59.
facit: plebes de suo iure periculosas contentiones nullas facit; L III, 24.
invidet: non .. plebes incitata || [incitata] || nostris rebus invidit; L III, 25.
occupat: plebs montem sacrum prius, deinde Aventinum occupavit; R II, 58.
rogat: f. creat; L III, 10.
II, 1. adduco: f. I. cedit.
coërceo: habuit plebem in clientelas principum discriptam || descr. || ... multaeque dictione ovium et bovum || boum || ..., non vi et suppliciis coërcebat; R II, 16.
debilito: f. I. deficit. — discribo, habeo: f. coërceo. — incito: f. I. invidet.
relinquo: »sancti .. (tribuni) sunto neve plebem orbam tribunis relinquonto || relinquunto ||;« L III, 9.
rogo: »quod .. ii (tribuni) ... plebem rogassint, ratum esto;« L III, 9.
2. concedo: concessa plebei || plebi, al. || a patribus ista potestate arma ceciderunt; L III, 24.
do: Lycurgus ... agros locupletium plebi ut servitio colendos dedit; R III, 16. plebi re, non verbo danda libertas; L III, 25.
sum: quibus (tabulis) ... haec (conubia) illi (xviri) ut ne plebei cum || plebi et || patribus essent, inhumanissima lege sanxerunt; R II, 63.
3. ago cum: quid religiosius (est) quam cum populo, cum plebe agendi ius aut dare aut non dare? L II, 31.
fero ad: ut anno proximo P. Scaevola tribunus plebis ferret ad plebem, vellentne ..; F II, 54. »iidem (tribuni) ad plebem, quod oesus erit, ferunto«; L III, 10.
sum de: omnes erant iidem tum de plebe tum senatores; R III, 48.
III, 1. liber: »creatio magistratuum, iudicia populi, iussa vetita quom suffragio cosciscentur, optumatibus nota, plebi libera sunto«; L III, 10. sic .. a me recitata lex est de suffragiis: »optimatibus (suffragia) nota, plebi libera sunto;« L III, 38.
necessarius: modica M. Octavi (largitio) et rei publicae tolerabilis et plebi necessaria; O II, 72.
2. communis cum: haec laudabilia et locupletibus fere cum plebe communia; L II, 59.
IV. scitum: quo plebiscito decreta a senatu est consuli quaestio Cn. Caepioni; F II, 54. quae (lex) postea plebei scito Canuleio abrogata est; R II, 63. qui novam largitionem quaerunt aliquo plebei scito reddendorum equorum; R IV, 2. nec nostras duodecim tabulas nec plebiscita desidero; L I, 57.
secessiones: tum secessiones plebei; R I, 62.
tribunus: f. **tribunus.**

plecto, flechten: »Scorpios .. posteriore trahens plexum || flexum || vi corporis arcum«; N II, 113.

plecto, strafen: alqm: ut in suo vitio quisque plectatur; L III, 46. ne iidem de causis alii plectantur, alii ne appellentur quidem; O I, 89. iure .. plectimur; O II, 28. cum multis in rebus neglegentia plectimur, tum maxime in amicis et diligendis || delig. || et colendis; Lae 85.

plectrum, Kiel, Schlagstäbchen: plectri similem linguam nostri solent dicere, chordarum dentes; N II, 149.

plene, völlig, vollständig: dico: plene .. et perfecte sic dici existimato: providentia deorum mundum administrari; N II, 74.
perficio: quae (quaestio) ut plane || plene || esset cumulateque perfecta; D II, 3.

plenus, voll, gesättigt, trächtig, reichlich versehen, reich, vollzählig, vollständig, stark, kräftig: A. **bei Substantiven:** alqs: pleni enectine simus; D II, 142. si ... eo beatior quisque sit, quo sit corporis aut externis bonis plenior; F III, 43.
alqd: quia plena sunt dedecoris ac turpitudinis; O III, 85. homines existimare oportere omnia, *quae* cernerent, deorum esse plena; L II, 26. plena errorum sunt omnia; T I, 105. quae .. his vacant ementita et falsa plenaque erroris; N II, 56. haec ... plena sunt futtilitatis || futil. || summaeque levitatis; N II, 70. hinc omnia, quae pulchra, honesta, praeclara sunt, ... plena gaudiorum sunt; T V, 67. plena sunt imaginum omnia; D II, 137. levitatis: f. futtilitatis. ut necesse sit in eius modi re publica plena libertatis esse omnia; R I, 67. cum ... id .. turpissimum esse dicas et plenissimum temeritatis; A II, 114. turpitudinis: f. dedecoris.
aër: quod plenus aër sit inmortalium animorum; D I, 64.
alabaster: quibus etiam alabaster plenus unguenti putere || puter esse || videatur; A fr 11.
animal: animal hoc providum, ... plenum rationis et consilii, quem vocamus hominem; L I, 22.
arca: quamvis illa (arca) sit plena; P 44.
argentum: nec plenum artis argentum (aspiciebat); T V, 62.
carmen: poëtam grave plenumque carmen ..., fundere; T I, 64.
constantia: est .. (constantia siderum) plena rationis; N II, 43.
cultus: cultus .. deorum est optimus idemque plenissimus .. pietatis, ut ..; N II, 71.
deus: quis .. non timeat ... curiosum et plenum negotii deum? N I, 54.
disputationes: quamquam plenae disputationes delectationis sunt; T III, 81.
divitiae: divitiae, nomen, opes vacuae consilio ... dedecoris plenae sunt et insolentis superbiae; R I, 51.
domus: quod praeclaram aedificasset in Palatio et plenam dignitatis domum; O I, 138.
formula: certam quandam disciplinae formulam composuerunt, et eam quidem plenam ac refertam; A I, 17.
gaudia: ex perpetuis .. plenisque gaudiis cum perspicuum sit vitam beatam existere; T V, 67.
gentes: f. res publica; L II, 33.
Graecia: cum iam plena Graecia poëtarum et musicorum esset; R II, 18.
historia: plena exemplorum est historia, tum referta vita communis; D I, 50.
iecur: si eadem hora aliae pecudis iecur nitidum atque plenum est, aliae horridum et exile; D II, 30.

iter: hoc iter vitae tam confragosum putamus, tam plenum iniuriarum ac miseriarum atque laborum; fr IX, 17.

lex: quae .. ipsa lex ... in mulieres plena est iniuriae; R III, 17.

liber: pleni libri sunt contra ista ipsa (portenta) disserentium philosophorum; T I, 11. plenus est sextus liber de officiis Hecatonis talium quaestionum; O III, 89. horum somniorum et talium plenus est Chrysippi liber, plenus Antipatri; D II, 144.

locus: ostendebat .. Karthaginem de excelso et pleno stellarum illustri ... loco; R VI, 11.

lumen: cuius (lunae) tenuissimum lumen facit proximus accessus ad solem, digressus autem longissimus quisque plenissimum; N II, 50.

luna: quod serena nocte subito candens et plena luna defecisset; R I, 23.

natura: hebetiora ut sint hominum ingenia propter caeli pleniorem naturam; N II, 17.

nomen: dedecoris, superbiae: s. divitiae. anile sane et plenum superstitionis fati nomen ipsum; D II, 19.

numerus: quorum (numerorum) uterque plenus alter altera de causa habetur; R VI, 12.

opes: s. divitiae.

oratio: orationem .. Latinam efficies profecto legendis nostris pleniorem; O I, 2.

os: in laudibus ... ea nescio quo modo quasi pleniore ore laudamus; O I, 61.

populi, regna: s. res publica; L II, 33.

provinciae: plenae miserorum provinciae sunt; T V, 106.

requies: in eadem (amicitia Scipionis mihi) requies plena oblectationis fuit; Lae 103.

res: controversam rem et plenam dissensionis inter doctissimos; L I, 52. ut res geras ... [ut] vehementer arduas plenasque laborum et periclorum; O I, 66.

res publica: permultorum exemplorum et nostra est plena res publica et omnia regna omnesque populi cunctaeque gentes; L II, 33. plena exemplorum est nostra res publica; O III, 47.

sententia: illa perfecta atque plena (sententia) eorum, qui ..; F IV, 36.

solitudo: s. vita; F I, 66.

sonus: gravitatis suae liquit illum tristem et plenum dignitatis sonum; R VI, 2.

sphaera: dicebat Gallus sphaerae illius alterius solidae atque plenae vetus esse inventum; R I, 22.

sus: ut sue plena procuratio fieret; D I, 101. a qua (Moneta) praeterquam de sue plena quid umquam moniti sumus? D II, 69.

terrae: enumerari .. non possunt ... medicamentorum salutarium plenissimae terrae; N II, 132.

tragoediae: quorum (sceleratorum exemplorum) plenae || sunt || tragoediae; L II, 41.

vir: »ille vir haud magna cum re, sed plenus fidei«; C 1.

vita: horum .. plena vita est; D I, 16. plena vita exemplorum est; T V, 79. cum solitudo et vita sine amicis insidiarum et metus plena sit; F I, 66. possunt .. cuiquam esse utiles ... diurni et nocturni metus, vita insidiarum periculorumque plenissima? O III, 84. vita ... plena Italicarum Syracusiarumque mensarum; T V, 100. metus, periculorum: s. insidiarum. diligi ... iucundum est propterea, quia tutiorem vitam et voluptatum || voluptatem || pleniorem efficit; F I, 53.

voluptas: s. vita; F I, 53.

Lücke: * plenam esse iustitiae; R II, 70.

B. allein: I. est: Leucippus plenum et inane (dixit esse); A II, 118.

II. defundo e: „quibus vinum defusum e pleno sit"; F II, 23.

plerumque, gewöhnlich, meistenteils: I. **bei Verben und Sätzen:** accedere ad rem publicam plerumque homines nulla re bona dignos; R I, 9. in ostentis ratio p. coniecturaque adhibetur; D II, 42. qui (dolores) .. per se ipsi p. conficiunt hominem; T V, 117. quae res quamque causam p. consequatur, etiamsi non semper; D I, 126. id in magnis animis ingeniisque p. contingit; O I, 74. p. .. parentium praeceptis inbuti ad eorum consuetudinem moremque deducimur; O I, 118. ex hoc .. populo indomito ... deligitur aliqui p. dux; R I, 68. ut ... quaeram omnia, dubitans p. et mihi ipse diffidens; D II, 8. non .. solum ipsa Fortuna caeca est, sed eos etiam p. efficit caecos, quos conplexa est; Lae 54. maxime .. in eo p. elaborant ii; O I, 116. p. .. (haec), non semper eveniunt; D II, 14. quorum necesse est p. aliquid eveniat; D II, 149. quod p. evenit; R II, 50. quod in maximis animis ... p. existunt honoris ... cupiditates; O I, 26. existunt .. in re publica p. largitores et factiosi; O I, 64. animi discessus a corpore ... fit p. sine sensu, non numquam etiam cum voluptate; T I, 82. quod p. fit; T V, 15. D II, 45. ut p. fit; D II, 114. in eo fit p. tanta contentio, ut ..; O I, 26. ut fit p.; Lae 53. habentur .. p. sermones .. de domesticis negotiis; O I, 135. quod turpe p. haberi soleat; O III, 19. p. improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo ..; F I, 50. inest .. in tali liberalitate cupiditas p. rapiendi et auferendi per iniuriam; O I, 44. aut semper aut ... p., ... non numquam certe, quid futurum sit, intellegunt; D I, 128. obest p. iis, qui discere volunt, auctoritas eorum, qui se docere profitentur; N I, 10. iis occurrunt p. imagines mortuorum; D I, 63. quae (terra) ... nec umquam || cuiquam || sine usura reddit, quod accepit, sed alias minore, p. maiore cum faenore; C 51. ii student p. eodem in genere laudis excellere; O I, 116. nostri sinistrum nominaverunt externique dextrum, quia p. id melius videbatur; D II, 82. ut mihi .. p. videri solet; L I, 19. elliptisch: quod ii (partus) maturescunt aut septem non numquam aut, ut p., novem lunae cursibus; N II, 69.

II. **bei Adjectiven:** aetas tironum plerumque melior; T II, 38. quae (perturbatio animi) p. brevis est et ad tempus; O I, 27. quibuscum (propinquis) communis etiam fortuna p. est; O I, 58. geminorum formas esse similis, vitam atque fortunam p. disparem; D II, 90. fortis animus ... in homine non perfecto ... ferventior p. est; O I, 46. magna etiam discidia et p. iusta nasci; Lae 85.

III. **bei Substantiven:** quae (gloria) quia recte factorum plerumque comes est; T III, 3. philosophi .. in suis lectulis p. moriuntur; F II, 97. illa ... inconsiderata et p. peccatorum vitiorumque laudatrix, fama popularis; T III, 4.

plerusque, ein großer Teil, sehr viele, die meisten: A. **bei Substantiven und Adjectiven:** in principiis .. naturalibus plerique Stoici non putant voluptatem esse ponendam; F III, 17. in plerisque civitatibus intellegi potest augendae virtutis gratia ... virorum fortium memoriam ... consecratam; N III, 50. ut plerique dicunt physicae rationis ignari; N II, 54. sunt .. Socratica pleraque mirabilia Stoicorum; A II, 136. motus: s. status. officia media omnia aut pleraque servantem vivere; F IV, 15. quae .. (promissa) pleraque iure praetorio liberantur, non

nulla legibus; O I, 32. pleraeque .. quaestiones, quae ad vitam moresque pertinent, a virtutis fonte ducuntur; T IV, 34. ex maiore parte pleras que res nominari; T V, 22. num plerisque in rebus sequitur eorum (Stoicorum) auctoritatem multitudo? D II, 81. in quo (vestitu), sicut in plerisque rebus, mediocritas optima est; O I, 130. quae (senectus) plerisque senibus sic odiosa est, ut ..; C 4. si pleraque somnia aut ignorantur aut neglegantur; D II, 125. plerosque status ac motus effingere a parentibus liberos; D II, 94.

B. bei Pronomina: haec pleraque sunt prudenter ... disserentium; T IV, 48. etsi quaedam (Epicurus) commutavit, ... tamen pleraque dicit eadem; N I, 73. de tribus riciniis || reciniis || et pleraque illa Solonis sunt; L II, 64. ea .. ipsa, quae inanima diximus, pleraque sunt hominum operis effecta; O II, 12.

C. allein: a. masc.: I. Subject: cum plerique arbitrentur res bellicas maiores esse quam urbanas; O I, 74. velut in hac quaestione plerique ... deos esse dixerunt; N I, 2. plerique (voluptatem) etiam summum bonum dicunt; D II, 81. plerique neque in rebus humanis quicquam bonum norunt, nisi quod fructuosum sit, et amicos tamquam pecudes eos potissimum diligunt, ex quibus ..; Lae 79. errant: f. malunt. existimant plerique non haec adiuvantia causarum, sed has ipsas esse omnium causas; Ti 50. quae plerique vehementer expetant; O I, 28. exprobrant: f. queruntur. plerosque ... facere multa, quae ..; O I, 44. habent: f. volunt. studiose .. plerique ... facta principum imitantur; O I, 140. plerique .. et definitiones ipsarum etiam evidentium rerum non improbant et rem idoneam, de qua quaeratur, ... putant; A II, 18. eo .. eam (liberalitatem) studiosius plerique laudant, quod ..; O II, 63. plerique errare malunt ... quam ..; A II, 9. quae plerique mirentur; O I, 71. norunt: f. diligunt. ut ... non nulli patriam, plerique autem se ipsos penitus perdiderunt; F I, 49. quae (genera) putant plerique Peripateticos dicere; A I, 22. quam (linguam) plerique uberiorem putant; F III, 5. si iis angustiis, quibus plerique putant, (frugalitas) teneretur; T III, 16. f. improbant. quorum plerique aut queruntur semper aliquid aut etiam exprobrant; Lae 71. plerosque in magistratibus ignoratione iuris sui tantum sapere, quantum apparitores velint; L III, 48. quo (errore) amicorum decessu plerique angi solent; Lae 10. plerique ... victi et debilitati obiecta specie voluptatis tradunt se libidinibus constringendos; F I, 47. haec inter se quam repugnent, plerique non vident; T III, 72. plerique perverse, ne dicam inpudenter, habere talem amicum || tal. am. hab., al. || volunt, quales ..; Lae 82. ohne Verb: non sunt vitiosiores quam fere plerique, qui ..; T III, 73. non .. ille (Zeno), ut plerique; N I, 59. ut plerique nunc; L I, 17.

II. nach Verben: 1. Accusativ: maxume .. adducuntur plerique, ut ..; O I, 26. ango: f. I. volunt. haec duo levitatis et infirmitatis plerosque convincunt; Lae 64. debilito: f. I. tradunt. ut contra omnium sententias disserens de sua plerosque deduceret; A I, 45. dolorum cum admoventur faces, praeter modum plerique exterrentur; O II, 37. ad quas (res) plerique inflammati aviditate rapiuntur; O II, 38. plerosque consolationibus nihil levari; T III, 73. rapio: f. inflammo. vinco: f. I. tradunt.

2. Dativ: quod plerisque contingeret; N I, 27. contingebat in eo, quod plerisque contra solet; fr VI, 14. quae eximia plerisque ... videntur; O I, 67. quam difficiles plerisque videntur calamitatum societates! Lae 64.

III. nach Adjectiv: quae (Epicuri ratio) plerisque notissima est; F I, 13.

IV. nach Substantiv: pestem .. nullam maiorem esse amicitiis quam in plerisque pecuniae cupiditatem; Lae 34.

V. Präpositionen: in tres .. partes et a plerisque et a vobismet ipsis distributa sapientia est; A II, 116. cum id honestum putent, quod a plerisque laudetur; T II, 63. ut (philosophia) a plerisque neglecta a multis etiam vituperetur; T V, 6. quod contra fit a plerisque; O I, 49. ut ... non modo leniatur aegritudo, sed in plerisque tollatur; T III, 53.

b. neutr.: I. Subject: difficile est .. in philosophia pauca esse ei nota, cui non sint aut pleraque aut omnia; T II, 1. eius modi sunt pleraque; T III, 52. ohne Verb: in quo etsi (Strato) est magnus, tamen nova pleraque; F V, 13.

II. nach Verben: 1. Accusativ: ita acta pleraque, ut ..; R I, 62. illud .. ab Aristotele animadversum, a quo pleraque; N II, 125. pleraque sunt dicta in illis libris; L III, 13. num .. dubitamus? an || dubitamus || sicut pleraque? T I, 40. si ... forte temere casu aut pleraque fierent aut omnia; Fa 6. ut ... pleraque senatus auctoritate gererentur; R II, 56. quom ... in hoc (poëmate) ad delectationem pleraque (referantur); L I, 5. homines scire pleraque ante, quam nati sint; C 78.

2. mit Präpositionen: Theophrastum .. adhibeamus ad pleraque; F V, 12. mihi .. de plerisque dubitanti; D II, 28.

III. Präposition: ita sunt in plerisque contrariarum rationum paria momenta; A II, 124. cum in plerisque essent iudicia contraria; O III, 70. ut in || uti || plerisque; Lae 13.

plodo f. **plaudo.**

ploratus, Wehklagen: edo: »heu! virginalem me ore ploratum edere!« T II, 21. rudem illum ... (videmus) quamvis levi ictu ploratus turpissimos edere; T II, 38.

ploro, laut weinen, wehklagen: I. alqs: huic calix mulsi impingendus est, ut plorare desinat? T III, 44.

pueri: nec verbis solum, sed etiam verberibus ... (pueros) plorare cogunt; T III, 64.

II. fidem: »pro deum, popularium omnium ... obsecro, oro, ploro atque imploro fidem«; N I, 13.

pluma, Flaumfeder, Flaum: I. dono: ut cauda (donata) pavoni, plumae versicolores columbis; F III, 18.

II. obduci: pluma alias (animantes), alias squama videmus obductas; N II, 121.

plumatus, befiedert: »extremam (Hydram) nitens plumato corpore Corvus rostro tundit«; N II, 114.

plumbeus, bleiern, stumpfsinnig: alqs: nisi plane in physicis plumbei sumus; T I, 71.

pugio: o plumbeum pugionem! F IV, 48.

plumbum, Blei: illa divina virtus non statuas plumbo inhaerentes ... desiderat; R VI, 8.

plumeus, aus Flaumfedern: conlocemus (hunc) in culcita plumea; T III, 46.

pluo, regnen: »has Graeci stellas Hyadas vocitare suërunt«, [a pluendo; ὕειν enim est pluere]

nostri imperite Suculas; N II, 111. sanguine pluisse senatui nuntiatum est; D II, 58.

plusculus, etwas mehr: ut plusculum sibi iuris populus adsciseeret liberatus a regibus; R II, 57.

poculum, Becher, Giftbecher: I. delectant, rorant: me (delectat) ... is sermo, qui more maiorum a summo adhibetur in poculo, et pocula, sicut in Symposio Xenophontis est, minuta atque rorantia; C 46.

II, 1. ministro: non ... deos ... Iuventate pocula ministrante laetari arbitror; T I, 65. poëtae ... conparant .. aut Iuventatem aut Ganymedem pocula ministrantem; N I, 112.

minuo: s. I.

teneo: Socrates ... paene in manu iam mortiferum illud tenens poculum; T I, 71.

trado: Graeci .. in conviviis solent nominare, cui poculum tradituri sint; T I, 96.

2. careo: caret (senectus) ... frequentibus poculis; C 44.

3. eicio e: reliquum (venenum Theramenes) sic e poculo eiecit, ut id resonaret; T I, 96.

habeo in: cuius (Epicuri) imaginem non modo in tabulis nostri familiares, sed etiam in poculis et in anulis habent; F V, 3.

III. in: s. I.

podagra, Fußgicht: dolor: is (Arcesilas) cum arderet podagrae doloribus; F V, 94. qui (viri) complures annos doloribus podagrae crucientur maximis; T II, 45. vidi in dolore podagrae nihilo ... Posidonium quam Nicomachum ... fortiorem; fr V, 44.

poëma, Gedicht: I, 1. declarat, est: non esse .. illud carmen furentis .. ipsum poëma declarat (est enim magis artis et diligentiae quam incitationis et motus); D II, 111.

solet: s. II. dico.

2. Ausruf: o poëma tenerum et moratum atque molle! D I, 66.

II. adiungo: Philo ... et lecta poëmata et loco adiungebat; T II, 26.

dico: varium poëma ... dici solet; F II, 10.

facio: ipse varium et elegans omni fere numero poëma fecisti; A I, 9.

lego: poëma, orationem cum aut scribis aut legis; F II, 107. s. adiungo.

scribo: s. lego.

III. in: intellego te, frater, alias in historia leges observandas putare, alias in poëmate; L I, 5. quom ... in hoc (poëmate) ad delectationem pleraque (referantur); L I, 5. quod idem || item, autem || in poëmatis, in picturis usu venit; O III, 15.

poena, Strafe, Bestrafung, Buße, Rache: I, 1. adest: semper ut adesse, semper ut impendere aliquam poenam putes; R III, 26.

arcet: quodsi homines ab iniuria poena, non natura arcere deberet; L I, 40.

constat: quod (poena divina) constet || eamque constare et || ex vexandis vivorum animis et ea || ex || fama mortuorum, ut eorum exitium ... conprobetur; L II, 44.

debet: s. arcet.

deterret: quodsi poena || [si poena] ||, si metus supplicii, non ipsa turpitudo deterret ab iniuriosa facinerosaque vita; L I, 40.

est: ea communis poena stultitiae est; T IV, 35. ne si navigare quidem velim, ita gubernem, ut somniaverim; praesens enim poena sit; D II, 122. »caute vota reddunto; poena violati iuris esto«; L II, 22. sacrilego poena est, neque ei soli, qui sacrum abstulerit, sed etiam ei, qui sacro commendatum; L II, 40. non ... recte existimamus, quae poena divina sit; L II, 43. sceleris est poena tristis et ... per se ipsa maxima est; L II, 43. duplicem poenam esse || esse poenam || divinam; L II, 44. poena .. est, »si quis bustum ... aut monimentum«, inquit, »aut columnam violarit, laeserit, || deiecerit || fregerit«; L II, 64. »noxiae poena par esto«; L III, 11. 46. cavendum est etiam, ne maior poena quam culpa sit; O I, 89. quae (poena turpitudinis) acerbissima est; O III, 36. nos in vita, non quae cuique peccato poena sit, sed quantum cuique liceat, spectare debemus; P 25.

habet: poena .. violatae religionis iustam recusationem non habet; L II, 41.

impendet: clamant .. inexpiabilis poenas impendere iis, a quibus violatum sit animal; R III, 19. s. adest.

2. sum: civitatibus .. mors ipsa poena est; R III, 34. nescis exilium scelerum esse poenam? P 30.

ohne Verb: »periurii poena divina exitium, humana dedecus«; L II, 22.

II, 1. constituo: quae (poena) est constituta legibus; R V, 6. a iuris consultis etiam reticentiae poena est constituta; O III, 65.

contemno: deprehensus (sapiens) omnem poenam contemnet; F II, 57.

dissolvo: quam (poenam) sine mutuatione et sine versura possem dissolvere; T I, 100.

do: s. **do**, III. poenas (5 St.) B. I, S. 749, b.

effugio: cum poenam ne dubitatio quidem effugere potuisset; N I, 63. etiamsi quis morte poenas sceleris effugerit; N III, 90.

expendo: »cluet ... doctus Prometheus ... poenas .. Iovi fato expendisse supremo«; T II, 23.

expeto: ut ... expetantur eae poenae a liberis, a nepotibus, a posteris; N III, 90.

habeo: quo plus poenarum habeo quam petivi; L II, 44.

luo: s. **luo** poenas (4 St.) B. II, S. 486, a.

meditor: qui (Atreus) meditatur poenam in fratrem novam; T IV, 77.

metuo: cum metueret (rex) ipse poenam sceleris sui summam, metui se volebat; R II, 45.

patior: tanta .. poena (eos) adficiamus, quantam aequitas humanitasque patitur; O II, 18.

pendo: has .. poenas pendens (Prometheus); T II, 23. illos conservari melius fuit quam poenas sceleris Varium pendere; N III, 81.

perrumpo: quam (poenam legum) saepe perrumpunt; O III, 36.

persolvo: (C. Blossius) poenas rei publicae graves iustasque persolvit; Lae 37.

peto: s. habeo.

propono: cum improbis poenam proponitis; F II, 57.

recuso: poenam nullam recusent; T V, 78.

sentio: quas (poenas) etiam stultissimi sentiunt; R III, 34.

statuo: inprobis .. poena statuenda est, nec vero minor iis, qui secuti erunt alterum, quam iis, qui ipsi fuerint impietatis duces; Lae 42.

subeo: quae qui infitiatus esset, dupli poenam subiret; O III, 65.

suffero: at Phalaris, at Apollodorus poenas sustulit; N III, 82.

video: poenam non dico legum, ... sed ipsius turpitudinis ... non vident; O III, 36.

2. elabor: his poenis ..., egestate, exilio, vinculis, verberibus, elabuntur saepe privati; R III, 34.

3. accedo ad: iratus qui accedet ad poenam; O I, 89.

dico de: dicit ... de ... reliqua post mortem tranquillitate bonorum, poenis impiorum || [dicit ... impiorum] ||; L II, 68.
provoco ab: ab omni iudicio poenaque provocari licere indicant XII tabulae conpluribus legibus; R II, 54.
vindico a: quae (mors) videtur a poena singulos vindicare; R III, 34.
III. dignus: non intellego, cur, qui ea pecunia corruperit, poena dignus sit, qui eloquentia, laudem etiam ferat; R V, 11. multitudine peccatorum praestat eoque poena maiore dignus est; P 25.
IV, 1. alqd: f. II, 1. habeo.
certatio: »per populum multae poenae certatio esto«; L III, 6.
genera: || octo genera poenarum in legibus esse, damnum, vincula, verbera, talionem, ignominiam, exilium, mortem, servitutem ||; L fr 4.
metus: iam si pudor, si modestia, si pudicitia, si uno verbo temperantia poenae aut infamiae metu coërcebuntur; F II, 73. praesentis poenae metu religio confirmari videtur; L II, 25.
timor: || cum || animi conscientia improbos excruciari, tum etiam poenae timore; F II, 53.
2. edictum cum: conscripserunt communiter edictum cum poena atque iudicio; O III, 80.
V, 1. adfici: qua (poena improbi) aut afficiantur aut semper sint in metu ne afficiantur aliquando; F II, 53. f. II, 1. patior.
cogere: qui (civis) id cogit omnis imperio legumque poena, quod vix paucis persuadere oratione philosophi possunt; R I, 3.
comprobari: leges .. poena, non iustitia nostra comprobantur; R III, 18.
fieri: quanta (accessio fit) ad augendas (molestias) ... poena legum odioque civium; F I, 51.
minuere: is .. (Demetrius) sumptum minuit non solum poena, sed etiam tempore; L II, 66.
multare: qui me ea poena multaverit, quam ..; T I, 100.
obligari: saepe etiam legum iudiciorumque poenis obligantur; F I, 47.
satiare: »quae (Troia) decumo (anno) cadet et poena satiabit Achivos«; D II, 64.
terreri: nec .. tam metu poenaque terrentur ... quam verecundia; R V, 6.
2. propter: Carbonem, quocumque || quoquo, al. || modo potuimus, propter recentem poenam Tib. Gracchi sustinuimus; Lae 41.

poenio, poenior f. punio.

poësis, Dichtung: I. est: Anacreontis .. tota poësis est amatoria; T IV, 71.
II. video: eius (Homeri) picturam, non poësin videmus; T V, 114.

poëta, Dichter: I. **absolut:** 1. accedunt: sic ad malam domesticam disciplinam vitamque umbratilem et delicatam cum accesserunt etiam poëtae, nervos omnis virtutis elidunt; T II, 27. accedunt etiam poëtae; T III, 3.
adest: cum (Ennius) somniavit, ita narravit: »visus Homerus adesse poëta«; A II, 51.
adferunt: videsne, poëtae quid mali adferant? T II, 27.
ait: quodsi homines „humani", ut ait poëta, „nihil a se alienum putarent"; L I, 33.
appellant: quas (Musas) Pieridas et Pierias solent poëtae appellare; N III, 54.
augent: quos (errores) auxerunt poëtae; T I, 36. auxerunt .. haec eadem poëtae, pictores, opifices; N I, 77.
comparant: poëtae .. [nectar ambrosiam] epulas conparant; N I, 112.
confugiunt: ut tragici poëtae ... confugitis ad deum; N I, 53.
deficiunt: sic ubi illi (nostri poëtae) defecerunt; T II, 26.
depravat: utrum poëtae Stoicos depravarint, an Stoici poëtis dederint auctoritatem, non facile dixerim; N III, 91. sensus nostros non parens, ... non poëta, non scaena depravat; L I, 47.
dicit: poëta ius suum tenuit et dixit audacius; T III, 20. si, ut || sicut || sapiens poëta dixit, „suis ea (Fortuna) cuique fingitur moribus"; P 34.
edunt: quid .. homines doctissimi et summi poëtae de se ipsis et carminibus edunt et cantibus? T IV, 71.
elidunt: f. accedunt; T II, 27.
est: ita sunt deinde dulces (poëtae), ut non legantur modo, sed etiam ediscantur; T II, 27. ut etiam veterrimi poëtae ... Stoici fuisse videantur; N I, 41. Orpheum poëtam docet Aristoteles numquam fuisse; N I, 107.
exsistunt: quam brevi tempore quot et quanti poëtae, qui autem oratores extiterunt! T IV, 5.
faciunt: quam vim mali significantes poëtae impendere apud inferos saxum Tantalo faciunt; T IV, 35. fecerunt .. (poëtae), ut eorum (deorum) bella, proelia, pugnas, vulnera videremus; N I, 42. si summi philosophi (mecum faciunt), si poëtae; D I, 84.
ferunt: quas (Cretum leges) *sive Iuppiter* sive Minos sanxit de Iovis quidem sententia, ut poëtae ferunt; T II, 34. qui (poëtae) cum magnam speciem doctrinae sapientiaeque prae se tulerunt, audiuntur, leguntur, ediscuntur et inhaerescunt penitus in mentibus; T III, 3.
fingunt: quem (augurem Tiresiam) sapientem fingunt poëtae; T V, 115.
fundit: ut ego .. poëtam grave plenumque carmen sine caelesti aliquo mentis instinctu putem fundere; T I, 64.
imitantur: postea .. quam fuit, quem (poëtae, oratores) imitarentur; F I, 10.
indicant: quid .. mihi displiceat in nocturnis (sacris), poëtae indicant comici; L II, 36.
inducunt: lamentantis (poëtae) inducunt fortissimos viros; T II, 27. qui (poëtae) et ira inflammatos et libidine furentis induxerunt deos; N I, 42.
inhaerescunt: f. ferunt; T III, 3.
intellegit: intellegit poëta prudens ferendi doloris consuetudinem esse non contemnendam magistram; T II, 49.
iudicant: poëtae, quid quemque deceat, ex persona iudicabunt; O I, 97.
loquuntur: ab illo aureo genere, ut poëtae loquuntur; N II, 159.
ludunt: poëtas ludere sinamus; T IV, 70.
molliunt: (poëtae) molliunt animos nostros; T II, 27.
produnt: ut .. poëtae tragici prodiderunt; O III, 97.
proficiscuntur: mathematici, poëtae, musici, medici denique ex hac tamquam omnium artificum || artium || officina profecti sunt; F V, 7.
sentit: sentit (poëta) omnia repentina et necopinata esse graviora; T III, 45.
sequuntur: haec ita intellegi possumus existimare ex eo decoro, quod poëtae sequuntur; O I, 97.
servant: tum servare illud poëtas, quod deceat, dicimus, cum ..; O I, 97.
serunt: quale est istuc, quod poëtae serunt? L I, 1.
significant: f. faciunt; T IV, 35.

solent: f. appellant.
suspicantur: qui (poëtae) haec ne suspicati quidem sint ||sunt||; N I, 41.
tenet: f. dicit; T III, 20.
venit: veniat Aeschylus, non poëta solum, sed etiam Pythagoreus; T II, 23.
vertunt: si plane sic verterem Platonem aut Aristotelem, ut verterunt nostri poëtae fabulas; F I, 7.
vexat: novos .. deos ... sic Aristophanes, facetissumus poëta veteris comoediae, vexat, ut ..; L II, 37.
vident: poëtae in magna varietate personarum, ... quid deceat, videbunt; O I, 98.
videtur: f. adest. est; N I, 41. — II, 1. cognosco; T V, 63.
vocant: quid tam planum videtur quam mare? e quo etiam aequor illud poëtae vocant; A fr 3.
volunt: quid? poëtae ||quid poëtae?|| nonne post mortem nobilitari volunt? T I, 34. quis .. de Ganymedi raptu dubitat, quid poëtae velint? T IV, 71. ut .. pictores ... et vero etiam poëtae suum quisque opus a vulgo considerari vult; O I, 147.
ohne Verb: poëta nemo, nemo physicus obscurus? D II, 132.
2. sum: negat .. sine furore Democritus quemquam poëtam magnum esse posse; D I, 80.
3. Ausruf: o poëtam egregium! quamquam ab his cantoribus Euphorionis contemnitur; T III, 45.
II. nach Verben: 1. adiungo: adiungamus philosophis doctissimum hominem, poëtam quidem divinum, Sophoclem; D I, 54.
audio: poëtam non audio in nugis; P 26. f. I, 1. ferunt; T III, 3.
cognosco: sero .. a nostris poëtae vel cogniti vel recepti; T I, 3. adhuc neminem cognovi poëtam, ... qui sibi non optumus videretur; T V, 63.
contemno: f. I, 3.
duco: in qua (oratione Cato) obiecit ut probrum M. Nobiliori, quod is in provinciam poëtas duxisset; T I, 3.
edisco: f. I, 1. est; T II, 27. ferunt; T III, 3.
eicio: recte .. a Platone (poëtae) eiciuntur ex ea civitate, quam finxit ille; T II, 27.
evolvo: an ille tempus .. in poëtis evolvendis ... consumeret? F I, 72.
habeo: cum (Pericles) haberet collegam in praetura Sophoclem poëtam; O I, 144.
impello: quae ratio poëtas maxumeque Homerum inpulit, ut ..; N II, 166.
lego: f. **lego,** III. poëtas (3 St) B. II, S. 444, a. — nobilito: f. I, 1. volunt; T I, 34.
recipio: f. cognosco; T I, 3.
trado: non .. poëta solum suavis, verum etiam ceteroqui doctus sapiensque (Simonides) traditur; N I, 60.
ohne Verb: sed quid poëtas? opifices post mortem nobilitari volunt; T I, 34. musicorum vero perstudiosum ||perstudioso|| (Dionysium), poëtam etiam tragicum ||accepimus|| ⟨quam bonum, nihil ad rem⟩; T V, 63.
2. sum: poëtarum ista sunt; N III, 77.
3. adfero: plurimum .. idem (tu) poëtis nostris omninoque Latinis et litteris luminis et verbis attulisti; A I, 9.
desum: quando .. nobis, vel dicam aut oratoribus bonis aut poëtis, ... ornatus defuit? F I, 10.
do: f. I, 1. depravat; N III, 91.
irascor: quid poëtis irascimur? T II, 28.
sum: quo minus .. honoris erat poëtis, eo minora studia fuerunt; T I, 3.
suppedito: qui (di) induti specie humana fabulas poëtis suppeditaverunt; N II, 63.
4. utor: studiose equidem utor nostris poëtis; T II, 26.
5. exigo a: qui in isto periculo non ut a poëta, sed *ut* a teste veritatem exigant; L I, 4.
quaero ex: haec ||hoc|| iam *non* ex te, Quinte, quaero, verum ex ipso poëta; L I, 3.
scribo ad: quem (librum) ad C. Lucilium scripsit poëtam ||[poëtam]||; A II, 102.
sum in: in quibus (poëtis) nulla solida utilitas omnisque puerilis est delectatio; F I, 72. * quorum in aliis, ut in Antipatro poëta, ut in brumali die natis, ... naturae contagio valet, ... vis est nulla fatalis; Fa 5.
valeo in: f. sum in; Fa 5.
III. nach Adjectiven: 1. plenus: cum iam plena Graecia poëtarum et musicorum esset; R II, 18.
2. rudis in: rudem .. esse omnino in nostris poëtis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi; F I, 5.
IV. nach Substantiven: error: cum poëtarum .. errore coniungere licet portenta magorum; N I, 43.
evolutio: quid poëtarum evolutio ... voluptatis affert? F I, 25.
explanatores: eodem .. modo et oraculorum et vaticinationum [sunt enim explanatores, ut grammatici poëtarum]; D I, 116.
fabulae: quorum (poëtarum) fabulis in hoc flagitio versari ipsum videmus Iovem; T IV, 70. num te ad fabulas revoco vel nostrorum vel Graecorum poëtarum? D I, 40.
genus: cum apud Graecos antiquissimum e doctis genus sit poëtarum; T I, 3.
ingenia: disceptationibus legitimis propositam vitam, non poëtarum ingeniis, habere debemus; R IV, 12.
interpretes: quorum omnium interpretes, ut grammatici poëtarum, proxime ad eorum, quos interpretantur, divinationem ||divinitatem|| videntur accedere; D I, 34.
Ludus: † ut ‖ut‖ est in Naevi poëtae Ludo ||† ludo||; C 20.
mos: aliud est .. poëtarum more verba fundere, aliud ..; F IV, 10.
portenta: quid negotii est haec poëtarum et pictorum portenta convincere? T I, 11.
verba: qui non verba, sed vim Graecorum expresserunt poëtarum; A I, 10.
versus: nullius .. agricolae cultu stirps tam diuturna quam poëtae versu seminari potest; L I, 1.
vis: f. verba.
voces: quae poëtarum vocibus fusa ipsa suavitate nocuerent; N I, 42.
V. Präpositionen: a: Iuppiter ... a poëtis „pater divomque ||divumque|| hominumque" dicitur; N II, 64. portenta .. ab utrisque (poëtis, Stoicis) et flagitia dicuntur; N III, 91. haec, etiamsi ficta sunt a poëta; D I, 42. a qua (natura) non veri simile est ... extremum actum tamquam ab inerti poëta esse neglectum; C 5. etsi eius modi cives a censore melius est quam a poëta notari; R IV, 11. ex quo (Penates) etiam „penetrales" a poëtis vocantur; N II, 68. elliptisch: ecce tibi ex altera parte ab eodem poëta: »ex opibus summis opis egens, Hector, tuae;« T III, 44. illud ... idcirco recte a poëta, quia ..; O III, 106.
apud: f. **apud,** IV. poëtam (2 St.) B. I, S. 227, b.

poëtica, Dichtkunst: I. putat, al.: o praeclaram emendatricem vitae poëticam! quae amorem flagitii et levitatis auctorem in concilio deorum conlocandum putet; T IV, 69.
II. accipio: serius poëticam nos accepimus; T I, 3.

poëtice, dichterisch: ut nulla pars caelo, mari, terra, ut poëtice loquar, || [ut p. loquar] || praetermissa sit; F V, 9.

poëticus, dichterisch: di: hi .. ipsi di poëtici ... peccasse in beneficio putarentur; N III, 77.
facultas: cuius (caeli) omnem ornatum ... non astrologiae scientia, sed poëtica quadam facultate versibus Aratum extulisse; R I, 22.

pol, wahrlich: »pol mihi fortuna magis nunc defit quam genus«; T III, 44.

polio, glätten, bilden, verfeinern: alqm: est (Epicurus) ... non satis politus iis artibus; F I, 26. cui persuasum sit appellari ceteros homines, esse solos eos, qui essent politi propriis humanitatis artibus; R I, 28.
alqd: quo (Aristotele) profecto nihil est acutius, nihil politius; A II, 143.
elegantiam: quae (agri cultura) abhorret ab omni politiore elegantia; F III, 4.
philosophum: (Antiochum) politissimum et acutissimum omnium nostrae memoriae philosophorum; A II, 113.
physicos: quod dilucide docetur a politioribus physicis; A II, 56.
rogum: »rogum ascea ne polito«; L II, 59.
scripta: scripta sane et multa et polita; F V, 13.

polite, fein, geschmackvoll: dico: ipsa illa ... polite apteque dixerunt; F IV, 5.
efficio: negatis haec tam polite tamque subtiliter effici potuisse sine divina aliqua sollertia; A II, 120.
eloquor: fieri .. potest, ut recte quis sentiat et id, quod sentit, polite eloqui non possit; T I, 6.
limo: quae ... limantur a me politius; A I, 2.

Politia, Staatsverfassung: quod Platonis Politian nuper apud me mures corroserunt, de re publica debui pertimescere; D II, 59.

polleo, stark, mächtig sein, vermögen: 1. unpersönlich: sapientia iubet ... pollere, regnare, dominari; R III, 24.
2. Amor: »qui (Amor) plus pollet potiorque est patre«; T IV, 69.
iudicium: s. res.
iustitia: harum .. duarum (rerum) ad fidem faciendam iustitia plus pollet; O II, 34.
res, voluntas: nec est ulla res, quae plus apud eum polleat quam ipsius voluntas atque iudicium; P 34.

pollex, Daumen: qui (Athenienses) sciverunt, ut Aeginetis, qui classe valebant, pollices praeciderentur; O III, 46.

polliceor, versprechen, verheißen, zusagen: I. alqs: quom contra fecerint quam polliciti professique sint; L II, 11. ut etiam pro Scipione pollicear; C 6.
philosophia: videro, quid (philosophia) efficiat; tantisper hoc ipsum magni aestumo, quod pollicetur; T V, 20.
ratio: hoc videndum est, possitne nobis hoc ratio philosophorum dare. pollicetur certe; F V, 87.
II. accus. c. infin.: de hac parte pollicetur se deinceps esse dicturum; O III, 9. pollicenti cuidam se artem ei memoriae ... traditurum; A II, 2. quae te pollicitus es .. ab Antiocho audita dicturum; A II, 10. hunc errorem ... stirpitus philosophia se extracturam pollicetur; T IV, 83. neque hoc polliceor me effecturum, ut ..; R I, 38. [cum a Pyrrho perfuga senatui est pollicitus se venenum regi daturum]; O I, 40. perfuga ... ei (Fabricio) est pollicitus ... se ... rediturum; O III, 86. se ad extremum pollicetur prolaturum; fr V, 30.
III. alqd: plus .. (dialectica) pollicebatur; A II, 91. vgl. I. philosophia.
artem: cum ei (Themistocli) Simonides an quis alius artem memoriae polliceretur; F II, 104.
divitias: »quibus divitias pollicentur, ab iis drachumam ipsi petunt«; D I, 132.
genus: ego vero istud ipsum genus orationis, quod polliceris, expecto; R I, 38.
licentiam: luxuriae licentiam pollicetur; F II, 70.
medicinam: quarum ambarum rerum cum medicinam pollicetur; F II, 70.
operam: qui convenit polliceri operam suam rei publicae tum denique, si necessitate cogantur? R I, 11. simul (Gellium) operam suam illis esse pollicitum; L I, 53.
scientiam: scientiam pollicentur; F V, 49.

polluo, besudeln, verletzen: omnia tum || hominibus, cum || perditorum civium scelere discessu meo religionum iura polluta sunt; L II, 42.

polus, Pol: »extremus .. adeo duplici de cardine vertex dicitur esse polus«. hunc circum Arctoe duae feruntur numquam occidentes; N II, 105.

pomarium, Obstgarten: nec .. segetibus solum ... res rusticae laetae sunt, sed hortis etiam et pomariis; C 54.

pomerium, Stadtgrenze, Zwinger: I. intro: cum pomerium .. intrasset habendi senatus causa; N II, 11.
transeo: cum idem pomerium transiret; N II, 11.
transgredior: quod (Ti. Gracchus) inauspicato pomerium transgressus esset; D I, 33.
II. ius: quid .. scire Etrusci haruspices ... de pomerii iure potuerunt? D II, 75.

pompa, feierlicher Aufzug, Prunk, Gepränge: I. sum ex: illa .. (sunt) ex rhetorum pompa: „ardores animorum cotesque virtutum"; T IV, 48.
II. fercula: ut pomparum ferculis similes esse videamur; O I, 131.
III, 1. teneri: videmusne, ... ut (pueri) pompa, ludis atque eius modi spectaculis teneantur? F V, 48.
2. in: in pompa cum magna vis auri argentique ferretur; T V, 91.

pomum, Obst: I. decidunt, al.: quasi poma ex arboribus, cruda si sunt, vix evelluntur || avell. ||, si matura et cocta, decidunt, sic ..; C 71.
II. coquo, al.: s. I.
habeo: oleum, ficos, poma non habet; fr I, 18.
III. aspectus, al.: nisi || ni || forte tanta ubertas et varietas pomorum eorumque iucundus non gustatus solum, sed odoratus etiam et aspectus dubitationem adfert, quin ..; N II, 158.

pondero, wägen, abwägen, erwägen, beurteilen: I. indir. Frage: in quo .. in primis, quo quisque animo ... fecerit, ponderandum est; O I, 49.
II. alqd: cum ea re, non verbis ponderarentur; T V, 120. quae familiarum vetustatibus aut

pecuniis ponderantur; R I, 47. omnia ... voluptatibus et doloribus ponderantis; L I, 39. homini .. ea, quae fiunt, iudicio certo ponderanti; O II, 57.
miserias: morte aut dolore corporis aut luctu animi aut offensione iudicii hominum miserias ponderamus; L II, 43.
res: ex qua (disserendi ratione et scientia) ... summa utilitas existit ad res ponderandas; T V, 72.

pondo, Pfund: an virum bonum dices, qui depositum nullo teste, cum lucrari inpune posset auri pondo decem, reddiderit, si idem in decem milibus pondo auri || milibus, milibus pondo || non idem fecerit? P 21.

pondus, Gewicht, Schwere, Schwerkraft, Bedeutung, Nachdruck, Ansehen: I. est: quantum in quoque sit ponderis; F IV, 58. nisi et virtutis et vitiorum sine ulla divina ratione grave ipsius conscientiae pondus esset; N III, 85.
petunt: illum motum naturalem omnium ponderum, ut ipse (Epicurus) constituit, e regione inferiorem locum petentium sine causa eripuit atomis; F I, 19.
II, 1. adfero: Curio ad focum sedenti magnum auri pondus Samnites cum attulissent; C 55 (56).
adsumo: adulescentes ut senum sibi pondus adsumant; R I, 67.
appello: pecudes et inmensum argenti pondus atque auri qui bona nec putare nec appellare soleat; R 1, 27.
fero: in eam (tellurem) feruntur omnia nutu suo pondera; R VI, 17. f. moveo.
habeo: quod aliquod pondus habeat dignum aestimatione; F III, 20. plures causae maioresque ponderis plus habebunt; O I, 45.
impono: ut .. necesse est lancem in libram || libra || ponderibus impositis deprimi, sic ..; A II, 38.
moveo: quod omne pondus nulla re inpediente moveatur et feratur necesse est; Fa 48.
puto: f. appello.
2. detraho de: saltem aliquid de pondere detraxisset; F IV, 57.
III. contentus: Xerxes ... non infinito pondere auri contentus; T V, 20.
IV, 1. alqd: f. I. est; F IV, 58. — II, 1. habeo; O I, 45.
contentio: quo labefactari possit tanta contentio gravitatis et ponderum; N II, 116.
motus: quam ob rem (atomus) naturalem motum sui ponderis non teneret; Fa 47. f. I. petunt.
pressus: animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum; T II, 54.
vis: aliam .. quandam vim motus (atomi) habebant a Democrito inpulsionis, ... a te, Epicure, gravitatis et ponderis; Fa 46.
2. amiculum: aureum ei (Iovi) detraxit amiculum grandi pondere; N III, 83.
V, 1. deprimi: f. II, 1. impono.
examinari: tamquam paribus examinatus ponderibus (animus) nullam in partem movetur; T I, 43. ut omnia verborum momentis, non rerum ponderibus examinet; R III, 12.
ferri: censet .. (Epicurus) eadem illa individua ... corpora ferri deorsum suo pondere ad lineam; F I, 18. ut ... terrena et umida (corpora) suopte nutu et suo pondere ... ferantur; T I, 40. ut illae (partes) superiores in medium locum mundi gravitate ferantur et pondere, sic ..; T I, 40. si atomi ferrentur in locum inferiorem suopte pondere; N I, 69. cum (atomus) pondere et gravitate derecto || directo || deorsus feratur; N I, 69. haec aut pondere deorsum aut levitate [in] sublime ferri; N II, 44.
fieri: quidquid aut sit aut fiat, naturalibus fieri aut factum esse docet ponderibus et motibus; A II, 121.
gravis: si ... ea (honestas) ... omni pondere gravior habenda quam reliqua omnia; O III, 35.
iudicari: non .. numero haec iudicantur, sed pondere; O II, 79.
librari: unde terra et quibus librata ponderibus; T V, 69.
moveri: cum (atomus) per inane moveatur gravitate et pondere; Fa 24. ipsius individui hanc esse naturam, ut pondere et gravitate moveatur; Fa 25.
2. extra: tertius quidam motus oritur extra pondus et plagam; Fa 22.

pone, hinter, hinten: I. Präposition: eorum || eos || (deorum) qui prope copulentur contrariaque regione et pone quos aut ante labantur; Ti 37.
II. Adverb: et ante et pone et ad laevam et ad dextram ... *; Ti 48.

pono, legen, setzen, stellen, hinlegen, aufstellen, feststellen, weihen, errichten, ablegen, niederlegen, pass. beruhen, part. gelegen (posiverunt: f. III. finem; T V, 83): I. absolut: alqs: animadverti .. te isto modo paulo ante ponere; F V, 81. de omni animi, ut ego posui, perturbatione, morbo, ut Graeci volunt, explicabo; T III, 13. cum (Protagoras) in principio libri sic posuisset: „de divis ..;" N I, 63. ut in lege posui; L II, 47.
II. mit Ergänzungssatz: 1. indirecte Frage: ponere iubebam, de quo quis audire vellet; T I, 7. doctorum est ista consuetudo, eaque Graecorum, ut iis ponatur, de quo disputent quamvis subito; Lae 17. f. 2. F IV, 23.
2. accus c. infin.: corporis .. alia ponebant esse in toto, alia in partibus; A I, 19. in quibus (mediis) ponebat nihil omnino esse || [esse] || momenti; A I, 36. posuisti etiam dicere alios ..; F II, 83. quod positum est, solum id esse malum, quod turpe sit; F III, 39. nusquam posuit non esse malum dolorem, sed quid esset et quale; F IV, 23. positum sit primum nosmet ipsos commendatos esse nobis; F IV, 25. positum est a nostris in iis esse rebus, quae secundum naturam essent, non dolere; F V, 73. cum ita positum esset, videri fore in aegritudine sapientem patria capta; T III, 54. hunc .. motum in solis animis esse (Plato) ponit; N II, 32. hoc .. posito atque concesso, esse quandam vim divinam hominum vitam continentem; D I, 118. extirpari .. (vitia), ... non est id positum in naturalibus causis, sed in voluntate, studio, disciplina; Fa 11. quoniam certum in Fabio ponitur, natum esse eum Canicula oriente; Fa 12. recte .. Magnus ille noster me audiente posuit in iudicio rem publicam ... gratias agere posse; L II, 6. tantum ponam brevi, duplicem poenam esse || esse poenam || divinam; L II, 44.
III. mit einfachem Object: alqm: cum ... ponebas cumulatum aliquem ... maximis voluptatibus; F II, 63. hortuli ... ipsum (Platonem) videntur in conspectu meo ponere; F V, 2. totos .. nos in contemplandis rebus ... ponemus; T I, 44. ponite ante oculos unum quemque veterum || [regum] ||; P 11. cum ... sese ... extra omnem culpam causamque posuisset; Ti 46.
alqd: quibus positis; A II, 40. T V, 50. quoniam tantum in ea arte ponitis; A II, 92. an est aliquid, quod positum (sapiens) ... dubitare non possit? A II, 107. in physicis (Epicurus) plurimum posuit; F I, 63. hoc positum in Phaedro a Platone probavit Epicurus; F II, 4. qui in

voluptate nihil ponens; F II, 24. haec .. tu ita posuisti; F II, 31. id oportere totum poni in potestate sapientis; F II, 86. hoc ipsum elegantius poni meliusque potuit; F II, 100. quod ita positum est; F II, 100. haec leviora ponam; F II, 107. quae iam posui; F III, 26. quo posito et omnium assensu approbato; F III, 29. in eo .. positum est id, quod dicimus esse expetendum; F III, 32. his .. ita positis; F III, 41. nec ... nihil in his poni, ... nec hoc posito non aliqua esse praeposita; F III, 53. ab iis ... hoc simile ponitur; F III, 54. qui sciet, ubi quidque positum sit; F IV, 10. hoc non est positum in nostra actione; F IV, 15. omni animali illud, quod appetit, positum est in eo, quod naturae est accommodatum; F V, 24. qui multum in fortuna secunda aut adversa, multum in bonis aut malis corporis ponerent; F V, 75. tantam vim esse virtutis, ut omnia, si ex altera parte ponantur, ne appareant quidem; F V, 90. cum tantum .. in virtute ponant ii; F V, 93. hoc posito; T II, 30. Ti 11. quoniam „confidens" mala consuetudine loquendi in vitio ponitur; T III, 14. quae posuisti; T V, 21. in quibus (diiunctionibus) „aut etiam aut non" poneretur; N I, 70. quorum alia sunt posita in monumentis et disciplina; D I, 72. ponere aliquid, ad quod audiam, ... volo; Fa 4. sive haec in errore inperitorum posita esse ... didicimus; R I, 56. ut virtutibus exceptis atque vitiis cetera in summa aequalitate ponerent; L I, 38. in qua (patria) nostra omnia ponere et quasi consecrare debemus; L II, 5. quae posui; L II, 33. iuris consulti ... saepe, quod positum est in una cognitione, id in infinitam dispertiuntur; L II, 47. hoc uno posito; L II, 48. quod propositum || positum || est; L II, 48. quod in iure positum est; L III, 16. sunt deinde posita deinceps, quae habemus ..; L III, 43. exempli causa ponatur aliquid, quod pateat latius; O III, 19. ut omnia tua in te posita esse ducas; Lae 7. illa .. superiora ... posita non tam in consiliis nostris quam in fortunae temeritate; Lae 20. ut ... sua .. omnia in se ipso posita iudicet; Lae 30. qui .. in se uno sua ponit omnia; P 17. s. perturbationes. II, 2. D I, 118. Fa 11. 12. L II, 44. **omnis,** C, **b**, II, 1. pono (5 St.) B. II, S. 828, a. **opera,** II, 1. pono (5 St.) B. II, S. 830, a. — Infinitiv: quod negavit in ea (virtute) sola positum esse beate vivere; A I, 33. nec Aristippus ... in voluptate ponit non dolere; F II, 19. quoniam ... beate .. vivere alii in alio, vos in voluptate ponitis; F II, 86. non .. in ipsa sapientia positum est beatum esse, sed in iis rebus ..; F II, 89. ut ... in officiis ponatur depositum reddere; F III, 59. per se .. hoc ipsum reddere in officio ponitur; F III, 59. cum augeri id non possit, in quo uno positum est beatum esse; F V, 83. quod (beate vivere) est in una virtute positum; T II, 29. si || ni || ita esset, † tum ut || num, al. || totum hoc beate vivere in una virtute poneret; T V, 33.

adsensionem: quam (adsensionem animorum) esse vult in nobis positam et voluntariam; A I, 40.

aegritudinem: an est ullum tempus, ... cui non ponendae curae *et* aegritudinis || [aegr.] || causa serviamus? T III, 66.

amores: quod summi puerorum amores saepe una cum praetexta toga ponerentur || deponerentur || ; Lae 33.

amplitudinem: virtutis .. amplitudinem quasi in altera librae lance ponere (audebo); F V, 91.

animam: ita contigit, ut inter ignem atque terram aquam deus animamque poneret; Ti 15.

annos: quadringenta septuaginta milia annorum in periclitandis experiundisque pueris, quicumque essent nati, Babylonios posuisse; D II, 97.

aquam: s. animam.

arma: qui armis positis ad imperatorum fidem confugient; O I, 35.

auspicia: tum .. bella gerere nostri duces incipiunt, cum auspicia posuerunt; N II, 9.

bacillum: bacillum propter me, quo (volucres et feras) abigam, ponitote; T I, 104.

benivolentiam: cum *in* inbecillitate gratificationem et benivolentiam ponitis; N I, 122.

bonum: hoc (extremum et ultimum bonorum) Epicurus in voluptate ponit; F I, 29. s. **bonus,** B, **b**, II, 1. pono (27 S) B. I, S. 357, a.

castra: in foro castra posuisti; P 31.

Catonem: in primis ... Cato noster in horum librorum numero ponendus est; D II, 3.

causam: adsensionis proximam et continentem causam esse in viso positam; Fa 44.

cogitationem: omnis potius in ea (re publica) cogitatio et cura ponenda (est); D II, 7. in qua (re publica) omnis mea cura, cogitatio, opera poni solebat; O II, 3.

commodum: nullo prorsus commodo extrinsecus posito; A fr 20 (Z. 16).

conexa: s. negationes.

consilium: in quo (fructu amicitiarum) doctis positum est cum consilium omnis vitae consentiens ..., tum summa iucunditas e cotidiano cultu atque victu; T V, 72.

constantiam: s. tranquillitatem.

Coronam: »hic illa eximio posita est fulgore Corona«; N II, 108.

curam: s. **cura,** II, 1. pono (7 St.) B. I, S. 592, b.

decorum: quoniam ... id .. (decorum) positum est in tribus rebus, formositate, ordine, ornatu ad actionem apto; O I, 126.

discrimen: totum .. discrimen summi boni in earum (virtutis, voluptatis) comparatione positum putat; F II, 44.

discriptionem: quam brevi .. in conspectu posita est a te omnium magistratuum discriptio || descr. ||; L III, 12.

divitias: divitias quoque in bonis esse ponendas; F III, 49. qui (Zeno) eas (divitias) in praepositis poneret; F IV, 73.

dolorem: qui dolorem in malis ponunt; F III, 42. quid est .., quod plus valeat ad ponendum dolorem, quam cum est intellectum ..? T III, 66.

exempla: cuius (fructus liberalitatis) pauca exempla posui; O II, 56.

facta: recte facta sola in bonis actionibus ponens, prave, id est peccata, in malis; A I, 37.

fetum: unus (animi fetus) in cognitione rerum positus et in explicatione naturae, alter in discriptione expetendarum fugiendarumque || fugiendarumve || rerum *et in ratione* vivendi, tertius in iudicando, quid ..; T V, 68.

Fidem: »inde Fides posita et leviter || leviter posita et || convexa videtur«; N II, 112.

fides: ponendae sunt fides et tibiae; fr V, 91.

figuram: quae (natura) formam nostram reliquamque figuram ... eam posuit in promptu; O I, 126.

finem: una (finis) simplex, ... posita in decore tota, id est in honestate; F II, 35. quod (Stoici) finem bonorum in una virtute ponunt; F IV, 48. si .. Stoici finis bonorum recte posiverunt; T V, 83.

formam: s. figuram.

fortunam: quae (fortuna populi) posita est in unius ... *vel* voluntate vel moribus; R II, 50.

fundamentum: s. **fundamentum,** II, 1. pono (3 St.) B. II, S. 85, a.

genus: alterum (genus est), quod positum est in praeceptis; O I, 7. ſ. **genus,** II, 1. pono (6 St.) W. II, S. 98, a.

gratificationem: ſ. benivolentiam.

hastam: hasta posita cum bona in foro venderet .. bonorum virorum; O II, 27. non, ut bis iam vidimus, hastam in foro ponere; O II, 83.

hominem: cum .. hominem in eo genere posuisset, ut ei tribueret animi excellentiam; F IV, 28.

honestum: honesta in virtute ponuntur ‖ ut honesta ... ponantur ‖, in vitiis turpia; ea autem in opinione existimare, non in natura posita dementis est; L I, 44. 45. animi magnitudo honestum illud ... in factis positum, non in gloria iudicat; O I, 65. honestum .. id ... totum est positum in animi cura et cogitatione; O I, 79.

inconstantiam: quam (inconstantiam) tu ponis in verbis, ego positam in re putabam; F V, 90.

indignitatem: quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? fr II, 4.

integritatem: bonam valetudinem, .. dolorum omnium vacuitatem, .. integritatem oculorum reliquorumque sensuum ponere in bonis potius; F IV, 20.

iucunditatem: ſ. consilium.

iudicium: iudicia rerum (Epicurus) in sensibus ponit; F I, 22. quod sit positum iudicium eius (voluptatis) in sensibus; F III, 3.

ius: quo facilius ius in natura esse positum intellegi possit; L I, 34.

levationem: levationem .. aegritudinis (Epicurus) in duabus rebus ponit, avocatione a cogitanda molestia et revocatione ad contemplandas voluptates; T III, 33.

librum: cum posui librum; T I, 24.

mala: obliviscor etiam malorum, ... eoque facilius, quod ea ne in malis quidem ponenda censeo; T III, 37. si omnia mala et fortunae et corporis ex altera parte ponantur; N III, 79. malitia, si omnia, quae turpia sunt, mala sunt, mala bonis ponit ante; O III, 71.

mentem: quid est, quod te inpediat aut solem aut mundum aut mentem aliquam sempiternam in deorum numero ‖ natura ‖ ponere? N I, 87.

Minervam: ſ. opus.

miseriam: quoniam ... miseriam omnem in dolore (ponitis); F II, 86.

mortem: qui mortem in malis ponit; F III, 29.

motus: in illa altera (parte ponunt) motus turbidos cum irae, tum cupiditatis; T IV, 10.

mundum: ſ. mentem.

naturam: continet .. omnem sedationem animi humana in conspectu posita natura; T IV, 62. is .. est gradus, in quo rerum omnium natura ponitur; N II, 36.

negationes: si Chaldaei ita loquantur, ut negationes infinitarum coniunctionum potius quam infinita conexa ponant; Fa 15.

nomen: ſ. **nomen,** II, 1. pono (3 St.) W. II, S. 717, b. — officium: ſ. **officium,** II, 1. pono (3 St.) W. II, S. 801, b.

Olympiadem: centum et octo annis postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est Olympias; R II, 18.

operam: ſ. **opera,** II, 1. pono (11 St.) W. II, S. 830, a.

opus: non .. est (hoc opus) tale, ut in arce poni possit quasi illa Minerva Phidiae; P 5.

oram: quarum (orarum) altera ... sub axe posita ad stellas septem; T I, 68.

orationem: ne in eo, quod attingendum fuit, ... longior ponatur oratio; Ti 30.

partem: quae (pars philosophiae) posita est in virtute et moribus; A I, 34. non esse in iis ‖ his ‖ partem maximam positam beate aut secus vivendi; F IV, 59. una pars in appetitu posita est, quae est ὁρμή Graece, ... altera in ratione; O I, 101.

peccata: ſ. facta.

pedem: quod .. sapientia, pedem ubi poneret, non habebat sublatis officiis omnibus; F IV, 69.

personam: ponit .. (vir bonus) personam amici, cum induit iudicis; O III, 43.

perturbationes: non in eis (iudiciis, opinionibus) perturbationes solum positas esse dicunt, verum illa etiam, quae efficiuntur perturbationibus; T IV, 15.

plagam: ſ. tabulam.

possessiones: quoniam (inprobi et avari) ... in casu positas possessiones habent; P 52.

prima: hi (Stoici) .. ponunt ... prima naturae; F IV, 43. ſ. voluptatem; F III, 30.

principatum: ſ. rationem; T I, 20.

principia: vereor committere, ut non bene provisa et diligenter explorata principia ponantur; L I, 37.

prudentiam: in qua (parte) sapientiam et prudentiam ponimus; O I, 15.

rationem: (vitae ratio) in contemplatione et cognitione posita rerum; F V, 11. cuius (animi) principatum, id est rationem, (Plato) in capite sicut in arce posuit; T I, 20. quae (ratio) ... a me .. posita est in sexto libro de re publica; T I, 53.

religionem: posita in fundi villaeque conspectu religio Larum; L II, 27.

res: qui nulla arte adhibita de rebus ante oculos positis vulgari sermone disputant; A I, 5. omnium .. rerum, quas in animis ponunt, una res optima; A I, 20. qui invictus sit, eum (necesse est) res humanas despicere atque infra se positas arbitrari; T III, 15. talium .. rerum, quae in fortuna positae sunt, praesensio divinatio est; D II, 14. quarum (rerum) una in rerum externarum despicientia ponitur; O I, 66.

rumores: »noenum ‖ non enim ‖ rumores ponebat ante salutem«; O I, 84. C 10.

salutem: in optimorum consiliis posita est civitatium salus; R I, 51.

sanationem: eorum .. malorum in una virtute posita sanatio est; T IV, 35.

sanitatem: sanitatem .. animorum positam in tranquillitate quadam constantiaque (maiores) censebant; T III, 9.

sapientiam: ſ. prudentiam.

scelera: frangere avaritiam, scelera ponere; A fr 5.

sententias: quas (sententias) posui; F III, 31. iam ... ponam in medio sententias philosophorum de natura deorum; N I, 13.

simulacrum: nullo posito ob oculos simulacro earum rerum; Ti 37.

solem: ſ. mentem.

sortes: quo modo .. istae (sortes) positae in illo loco? D II, 86.

spem: nec dubitatum, quin in virtute omnis ... beate vivendi spes poneretur; F V, 88. nec in praemiis humanis spem posueris rerum tuarum; R VI, 25.

sphaeram: in summo sepulcro sphaeram esse positam cum cylindro; T V, 64. quam (sphaeram) ... posuerat in templo Virtutis Marcellus idem; R I, 21.

stellas: stellae .. aureae, quae Delphis erant a Lacedaemoniis positae ..., stellae aureae, quas dixi, Delphis positae ... deciderunt; D I, 75.

stellas aureas Castoris et Pollucis Delphis positas decidisse; D II, 68.
studium: qui in rerum contemplatione studia ponebant; T V, 8. in quibus (domesticis fortitudinibus) plus etiam quam in his (militaribus) operae studiique ponendum est; O I, 78.
tabulam: tabulam tamquam plagam ponas? O III, 68.
tempus: in ea (philosophia) tantum me operae et temporis ponere; O II, 2.
tibias: f. fides.
tranquillitatem: in (parte) participe rationis ponunt tranquillitatem, id est placidam quietamque constantiam; T IV, 10.
tunicam: is (Dionysius) cum pila ludere vellet ... tunicamque poneret; T V, 60.
turpia: f. honestum; L I, 44. 45.
vacuitatem: f. integritatem. voluptatem; F III, 30.
valetudinem: qui ... neque eam (valetudinem) tamen in bonis ponimus; F III, 44. f. integritatem.
verbum: quorum (ostentorum) .. vim ... verba ipsa prudenter a maioribus posita declarant; D I, 93. quem .. intellegimus divitem aut hoc verbum in quo homine ponimus? opinor in eo, quoi ..? P 42.
vestigium: quacumque .. ingredimur, in aliqua historia vestigium ponimus; F V, 5. »ille (Anguitenens) .. nitens graviter vestigia ponit;« N II, 109.
vestem: iuvenes ii ... veste posita corpora oleo perunxerunt; T I, 113.
virtutem: hic omnes (virtutes) in ratione ponebat; A I, 38. non .. in selectione virtus ponenda erat; F IV, 46. quae (virtutes) in voluntate positae magis proprio nomine appellari solent; F V, 36. virtus in usu sui tota posita est; R I, 2.
vim: totam .. vim bene vivendi in animi robore ac magnitudine et in omnium rerum humanarum contemptione ac despicientia et in omni virtute ponamus; T I, 95. hanc vim non esse in die positam, sed in cogitatione diuturna; T III, 74. ait .. (Chrysippus) vim divinam in ratione esse positam et in universae naturae animo atque mente; N I, 39. ut illi aequitatis, sic nos dilectus || delectus || vim in lege ponimus; L I, 19.
vitam: in una virtute esse positam beatam vitam; A I, 22. Zeno in una virtute positam beatam vitam putat; A II, 134. quae (vita) posita est in voluptate; F IV, 31. totam .. eam (beatam vitam) in una virtute ponitis; F IV, 57. concedendum est in virtute positam *esse* vitam beatam; F V, 83. quam (vitam beatam) si etiam in rerum cognitione ponebat; F V, 87. videturne omnem hic (Socrates) beatam vitam in una virtute ponere? T V, 35 (36). in qua (vacuitate aegritudinis) vita beata posita est; T V, 42. quid ... probibet ... Xenocratem ... in virtute non beatam modo vitam, sed etiam beatissimam ponere? T V, 51. nos .. beatam vitam in animi securitate et in omnium vacatione munerum ponimus; N I, 53.
voluptatem: in eo .. voluptas omnium Latine loquentium more ponitur, cum percipitur ... iucunditas; F II, 14. quae (voluptas) est a te posita in non dolendo; F II, 31. fecisset idem, ut voluptatem illam [Aristippi] in prima commendatione poneret; F II, 35. ut (voluptas) sola ponatur in summi boni sede; F II, 37. in principiis .. naturalibus plerique Stoici non putant voluptatem esse ponendam; F III, 17. si voluptatem natura posuisse in iis rebus videatur; F III, 17. cum aut voluptatem aut vacuitatem doloris aut prima naturae in summis bonis ponerent; F III, 30. non .. verbo solum (Epicurus) posuit voluptatem, sed explanavit, quid diceret; T III, 46.
urbem: quod urbem perennis amnis ... posuit in ripa; R II, 10. hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ulla in parte Italiae posita urbs tenere potuisset; R II, 10.
IV. **mit doppeltem Accusativ:** alqm: quem (Themistoclem) facile Graeciae principem ponimus; A II, 2.
alqd: quod extremum posui; F III, 33. nuda ista si ponas; P 24. quod posterius posui; F IV, 30. ordiamur ab eo, quod primum posui; F V, 27.
causam: primam (causam) posuit eam, de qua modo dixi, ... alteram ..; N II, 13.
partem: haec ... fuit ... eius partis, quam primam posui, forma; A I, 23.
vitia: virtutibus .. rectissime mihi videris ... vitia posuisse contraria; F III, 40.

pons, Brücke, Steg: 1. facio: pontes etiam lex Maria fecit angustos; L III, 38.
interscindo: quia nusquam erat scriptum, ut contra omnis hostium copias in ponte unus adsisteret a tergoque pontem interscindi iuberet; L II, 10.
2. adsisto in: f. interscindo.
teneo in: quae vis Coclitem contra omnes hostium copias tenuit in ponte solum? P 12.

ponticulus, kleine Brücke: cum (Dionysius) ... eius .. fossae transitum ponticulo ligneo coniunxisset, eum ipsum || ipse || , cum forem cubiculi clauserat, detorquebat; T V, 59.

pontifex, Oberpriester: I, 1. admonet: admonet iuris consultus hic .. ipse Mucius, pontifex idem, ut minus capiat; L II, 53.
dicit: Q. .. Scaevola, pontifex maximus, summam vim esse dicebat ..; O III, 70. f. 3. N III, 94.
est: mihi ne Scipio quidem ille pontufex maxumus ... iratus videtur fuisse Ti. Graccho tum, cum ..; T IV, 51. »divis .. aliis *alii* sacerdotes, omnibus pontifices, singulis flamines sunto;« L II, 20.
faciunt: velut in hoc ipso genere quam magnum illud Scaevolae faciunt, pontifices ambo et eidem iuris peritissimi! L II, 47.
meminerunt: quid? pontifices, quid? augures ... senes quam multa meminerunt! C 22.
praesunt: cur sacris pontifices, cur auspiciis augures praesunt? N I, 122.
putant: quod pontifices ... isdem .. ferias || hereditates || et caerimonias adscribendas putant; L II, 50.
sanciunt: »incestum pontifices supremo supplicio sanciunto;« L II, 22.
sentit: habes, .. quid Cotta, quid pontifex sentiat; N III, 6.
videtur: f. est; T IV, 51.
vult: ego ipse pontifex ... is hoc, quod primum est, esse deos, persuaderi mihi ... velim; N I, 61. omnia pendere ex uno illo, quod pontifices cum pecunia sacra coniungi volunt; L II, 50.
2. sum: tu .., Cotta, ... te .. et principem civem et pontificem esse cogites; N II, 168. ut meminissem me et Cottam esse et pontificem; N III, 5. pontificem bonum neminem esse, nisi qui ius civile cognosset; L II, 47. si vos tantum modo pontifices essetis, pontificalis maneret auctoritas; L II, 52.
3. Vocativ: quos (urbis muros) vos, pontifices, sanctos esse dicitis; N III, 94. hoc ... quaero a vobis, Scaevolae, pontifices maximi; L II, 52.

II, 1. audio: ut *Ti.* Coruncanium aut P. Scaevolam, pontifices maximos, te audire dicas; N I, 115.
dico: quem (pontificem Scaevolam) unum nostrae civitatis et ingenio et iustitia praestantissimum audeo dicere; Lae 1.
facio: qui (L. Metellus) cum quadriennio post alterum consulatum pontifex maximus factus esset; C 30. qui (P. Scipio) his paucis diebus pontifex maximus factus est; C 50.
praeficio: sacris e principum numero pontifices quinque praefecit; R II, 26.
sequor: Ti. Coruncanium, P. Scipionem, P. Scaevolam, pontifices maximos, non Zenonem aut Cleanthen aut Chrysippum sequor; N III, 5. pontificem sequamur; L II, 50.
trucido: cur temperantiae prudentiaeque specimen ante simulacrum Vestae pontifex maximus est Q. Scaevola trucidatus? N III, 80.
video: quem virum nuper P. Crassum, pontificem maximum, ... vidimus! C 61.
2. sum: est .. et philosophi et pontificis et Cottae de dis inmortalibus habere ... certam .. sententiam; N II, 2.
3. placeo: placuit P. Scaevolae et Ti. Coruncanio, pontificibus maximis, itemque ceteris eos ... sacris alligari; L II, 52.
4. confero ad: quo (Scaevola) mortuo me ad pontificem Scaevolam contuli; Lae 1.
quaero a: f. I, 3. L II, 52.
III. annales: post annalis pontificum maximorum, quibus nihil potest esse ieiunius || iniucundius, al. ||; L I, 6.
auctoritas: † haec iura pontificum auctoritate consecuta sunt, ut || [haec ... ut] || ..; L II, 48. sacra cum pecunia pontificum auctoritate, nulla lege coniuncta sunt; L II, 52.
collegium: *ut* in urbe sepeliri lex vetat, sic decretum a pontificum collegio non esse ius ..; L II, 58.
institutum: illud ex institutis pontificum et haruspicum non mutandum est; L II, 29.
neglegentia: quod institutum perite a Numa posteriorum pontificum neglegentia dissolutum est; L II, 29.
simpuvia: quam simpuvia || simpula, al. || pontificum dis immortalibus grata sint; R VI, 2.
IV. ad: quid .. ad pontificem de iure parietum aut aquarum aut ullo omnino nisi eo, quod cum religione coniunctum est? L II, 47.
de: sed de hoc (pontifice Scaevola) alias; nunc redeo ad augurem; Lae 1.

pontificalis, oberpriesterlich: auctoritas: si vos tantum modo pontifices essetis, pontificalis maneret auctoritas; L II, 52.
ius: tota .. huius iuris conpositio pontificalis magnam religionem caerimoniamque declarat; L II, 55. eum .. morem ius pontificale confirmat; L II, 57.

pontificius, oberpriesterlich; ius: id ... e pontificio iure et e caerimoniis sepulcrorum intellegi licet; T I, 27. docebo meliora me didicisse de colendis dis inmortalibus iure pontificio et more maiorum ... quam rationibus Stoicorum; N III, 43. sic pontificio iure sanctitudo sepulturae; R IV, 8. quod (eae res) et ad pontificium ius et ad civile pertinent; L II, 46. quid sit, quod ad ius pontificium civile appetatis; civilis enim iuris scientia pontificium quodam modo tollitis; L II, 52. habeo ius pontificium; L II, 52. hoc .. nihil ad pontificium ius et || sed || e medio est iure civili, ut ..; L II, 53. video, quae sint in pontificio iure; L II, 58. ius augurium || augurum ||, pontificium, civile tracto; C 38.

libri: provocationem .. etiam a regibus fuisse declarant pontificii libri, significant nostri etiam augurales; R II, 54.
B. allein: nominum non magnus numerus ne in pontificiis quidem nostris, deorum autem innumerabilis; N I, 84.

pontus, Meer: I. conciet: »nisi quas terrestris pontus strages conciet«; N II, 89.
II. gurges: »cana fulix itidem fugiens e gurgite ponti«; D I, 14.

poples, Kniekehle, Knie: tuus .. deus ... redundat ... lateribus, alvo, tergo, poplitibus, manibus, pedibus; N I, 99.

popularis, landsmännisch, einheimisch, volkstümlich, gemeinverständlich, beim Volke beliebt, volksfreundlich, Landsmann, Gefährte, Volksmann: A. bei Substantiven: alqs: ex quo evenit, ut alii populares, alii studiosi optimi cuiusque videantur, pauci universorum; O I, 85. qui .. se populares volunt; O II, 78.
alqd: non is vir est, ut ... illud honestum, quod populare sit, sentiat; F II, 50. quae .. adhuc protulisti, popularia sunt; F IV, 24. non fugiam ista popularia; F IV, 24. ut (hominis natura) habeat quiddam ingenitum quasi civile atque populare, quod Graeci πολιτικόν vocant; F V, 66. populare *est* sane neminem in summum locum nisi per populum venire; L III, 27. mihi .. nihil umquam populare placuit; L III, 37.
artes: quae (rhetorum artes) sunt totae forenses atque populares; F III, 4.
aura: f. ratio; L III, 35.
causa: sapientis .. civis fuit causam nec perniciosam et ita popularem, ut non posset obsisti, perniciose populari civi non relinquere; L III, 26.
civis: quid intersit inter popularem, id est adsentatorem et levem civem, et inter constantem, severum || et severum, al. || et gravem; Lae 95. f. causa.
civitas: illa .. est civitas popularis (sic enim appellant), in qua in populo sunt omnia, R I, 42.
coetus: quodsi ... non modo operam nostram numquam a populari coetu removimus, sed ne litteram quidem ullam fecimus nisi forensem; A II, 6.
di: (Antisthenes) popularis deos multos, naturalem unum esse dicens; N I, 32.
facultas: popularis est .. illa facultas; T II, 3.
fama: id solum dicitur honestum, quod est populari fama gloriosum; F II, 48. non posse honeste vivi, nisi honeste vivatur? an nisi populari fama? F II, 50. non eam (similitudinem) fama populari, sed vera bonorum laude metiens; T I, 110. illa ... temeraria atque inconsiderata et plerumque peccatorum vitiorumque laudatrix, fama popularis; T III, 4. omitto nobilitatem famamque popularem stultorum inproborumque consensu excitatam; T V, 46.
genus: quae (res publica) ex tribus generibus illis, regali et optumati et populari, confusa modice; R II, 41.
gloria: quae populari gloria decorari in Lucullo debuerunt; A II, 4. qui ... nihil praestantius honoribus, imperiis, populari gloria iudicaverunt; T III, 3. nec gloriam popularem ipsam per sese expetendam; T V, 104.
gratia: ut Mario praeripere collegis ... popularem gratiam non ita turpe ... videbatur; O III, 81.
homines: hominum concordiae causa sapienter popularium; R II, 54. populares homines inprobos, ... Cleonem, Cleophontem, Hyperbolum

(comoedia) laesit; R IV, 11. cum reges populareve homines largitiones aliquas proponunt; O II, 21.

laetitia: »loedis publicis ... popularem laetitiam in || [in] || cantu et fidibus et tibiis moderanto;« L II, 22.

largitio: si quando aliqua res maior ... populari largitione adquiritur; O II, 58.

laudes: quorum ad popularis inlustrisque laudes has etiam minus ... pervolgatas adiungimus; A II, 6.

lex: qui leges populares de provocationibus tulerint; A II, 13. ante quam ad populares leges venias; L II, 9. lex popularis suffragiis populi repudiata est; Lae 96. quam popularis lex de sacerdotiis C. Licini Crassi videbatur! Lae 96.

munus: vicissitudines .. habebant, quibus mensibus populari munere fungerentur, quibus senatorio; R III, 48. est .. (Theophrastus) multus in laudanda magnificentia ... popularium munerum; O II, 56.

offensio: num ... popularis offensio sapientem beatum esse prohibebit? T V, 103.

opinio: cum loquimur de opinione populari; N II, 35. quae non multum discrepent ab opinione populari; P 2.

oratio: an alia quaedam esset erudita, alia popularis oratio; P 4.

ratio: quoniam in populari ratione omnis nostra versatur oratio; L I, 19. a nobili homine ... omnis rumusculos populari ratione || popularis aurae || aucupante; L III, 35.

res: »qui .. agent rem duelli quique popularem || pro populo rem ||«; L II, 21.

res publica: quam .. relinquis populari rei publicae laudem? R III, 48.

verba: popularibus .. verbis est agendum et usitatis; O II, 35.

viri: quos (viros) dicant fuisse populares; A II, 13. similiter ..., atque seditiosi solerent claros viros, sed tamen populares aliquos nominare; A II, 72.

usus: veteres ... non ad hunc usum popularem atque civilem de re publica disserebant; L III, 14.

Lücke: * deterrimus et ex hac vel optimatium vel factiosa tyrannica illa vel regia vel etiam persaepe popularis; R I, 45.

B. allein (vgl. A. alqs, alqd): I, 1. agnosco: quom (animus) ... sese .. non † omnis circumdatum moenibus popularem alicuius definiti loci, sed civem totius mundi ... agnoverit; L I, 61.

2. persuadeo: hoc Anaximandro, populari et sodali suo, non persuasit; A II, 118.

II. fides: »pro deum, popularium omnium ... ploro atque imploro fidem«; N I, 13.

popularitеr, volkstümlich, gemeinverständlich, volksfreundlich, aufrührerisch: loquor: quam (rhetoricam forensem) necesse est, cum populariter loquatur, esse interdum paulo hebetiorem; F II, 17. populariter interdum loqui necesse erit; L I, 19.

metior: homines .. populariter annum tantum modo solis ... reditu metiuntur; R VI, 24.

scribo: unum (genus librorum) populariter scriptum, quod ἐξωτερικόν appellabant, alterum limatius; F V, 12.

ohne Verb: cum in agendo multa populariter, tum illud male; O II, 73.

populor, verwüsten, plündern: qui ... noctu populabatur agros; O I, 33.

populus, Volk, Gemeinde, Staat, Völkerschaft, Volkspartei, Demokratie: I. absolut: 1. Subject: accedit: cum .. eodem quasi maxumus quidam magister populus *accessit*; T III, 3.

adfert: si quando aut regi iusto vim populus attulit regnove eum spoliavit aut etiam ... optimatium sanguinem gustavit ac totam rem publicam substravit libidini suae; R I, 65.

adhibet: discriptus || descr. || .. populus ... plus adhibet ad suffragium consilii quam fuse in tribus convocatus; L III, 44.

adsentitur: qui (Ennius) magno plausu loquitur adsentiente populo: »ego ... dixi ..;« D II, 104.

agit: id populus egit, ut rem suam recuperaret; R III, 44.

amplexantur: quam (aequabilitatem iuris) amplexantur liberi populi; R I, 53.

appellat: noster populus in pace et domi imperat et ipsis magistratibus minatur, recusat, appellat, provocat, in bello sic paret ut regi; R I, 63.

arguit: cum ... inexplebiles populi fauces exaruerunt libertatis siti malisque usus ille ministris non modice temperatam, sed nimis meracam libertatem sitiens hausit, tum magistratus et principes ... insequitur, insimulat, arguit, praepotentes, reges, tyrannos vocat; R I, 66.

asciscit: praetermissis suis civibus regem alienigenam patribus auctoribus sibi ipse populus adscivit; R II, 25. ut plusculum sibi iuris populus adscisceret liberatus a regibus; R II, 57. »quod (genus sacerdotum) interpretetur fatidicorum et vatium ecfata incognita, quorum || quae eorum || senatus populusque adsciverit«; L II, 20.

audit: quaerit (Gracchus) audiente populo Romano ..; T III, 48. num quid simile populus Romanus audierat aut viderat? Lae 41. s. caret; R II, 52.

capit: ob eam causam populum Romanum calamitatem maximam cepisse; D I, 29. ita caritate nos capiunt reges, consilio optimates, libertate populi, ut ..; R I, 55.

caret: ut tum (populus Romanus) carere rege, sic pulso Tarquinio nomen regis audire non poterat; R II, 52. quam (potestatem) tanto opere populus noster ignotam expetisset, qui posset carere cognita? L III, 26.

cedit: omnia summa cum auctoritate a principibus cedente populo tenebantur; R II, 56. eum (Sp. Cassium) ... cedente populo morte mactavit; R II, 60.

cernit: »tum fore ut occultos populus sanctusque senatus cernere conatus posset«; D I, 20.

clamat: maxima voce clamat populus neque se uni neque paucis velle parere; R I, 55.

complectitur: noster (populus) quam multa genera (divinationis) complexus est! D I, 3.

conlocat: quos populus Romanus hoc in gradu conlocavit; A II, 6.

consequitur: id ... non longo intervallo ... (populus) consecutus || secutum, al. || est; R II, 57.

considit: cum .. iam populus consedisset; D I, 55.

creat: mortuo rege Pompilio Tullum Hostilium populus regem interrege rogante comitiis curiatis creavit; R II, 31. »qui coeret, populus creato eique ius coerandi dato«; L III, 10.

dat: postulavit, ut aliquem populus daret, quicum (consilium) communicaret; O III, 49. s. creat; L III, 10.

deligit: quodsi liber populus deliget, quibus se committat, deligetque, si modo salvus esse vult, optimum quemque; R I, 51.

desiderat: quam (legem) populus liber numquam desideravit, idem oppressus dominatu ac potentia principum flagitavit; L III, 34.

desistit: populus . . . desiderio . . Romuli postea regem flagitare non destitit; R II, 23.

eicit: sin per se populus interfecit aut eiecit tyrannum, est moderatior, quoad sentit et sapit, et sua re gesta laetatur tuerique vult per se constitutam rem publicam; R I, 65.

est: quis rex umquam fuit, quis populus, qui non uteretur praedictione divina? D I, 95. cur in una re publica duo senatus et duo paene iam populi sint; R I, 31. est ... populus .. non omnis hominum coetus quoquo modo congregatus, sed coetus multitudinis iuris consensu et utilitatis communione sociatus; R I, 39. omnis .. populus, qui est talis coetus multitudinis, qualem exposui, omnis civitas, ... omnis res publica ... consilio quodam regenda est, ut diuturna sit; R I, 41. vel rex aequus ... vel delecti ... cives vel ipse populus ... posse videtur aliquo esse non incerto statu; R I, 42. qui (populi) domini sint legum, iudiciorum, belli, pacis, foederum, capitis unius cuiusque, pecuniae; R I, 48. quibus (optimatibus) rem publicam tuentibus beatissimos esse populos necesse est vacuos omni cura et cogitatione aliis permisso otio suo; R I, 52. ipsi .. populi, quamvis soluti ecfrenatique sint, praecipue multis multa tribuunt; R I, 53. desunt omnino ei populo multa, *qui* sub rege est, in primisque libertas; R II, 43. nihil .. populi et unius erat populus ipse; R III, 43. nolo .. eundem populum imperatorem et portitorem esse terrarum; R IV, 7. permultorum exemplorum et nostra est plena res publica et omnia regna omnesque populi cunctaeque gentes; L II, 33. quod senatus populusque Romanus rebus afflictis tam excelso animo fuisset; O III, 114. f. deligit. eicit.

excellit: maxime .. ipse populus Romanus animi magnitudine excellit; O I, 61.

existimat: qui (populus Romanus) ex omnibus praeclaris factis illud pulcherrimum existimat; O III, 19.

expetit: f. caret.

exspectat: »sic exspectabat populus atque ore timebat, rebus utri ‖ timebat rebus, utri ‖ magni victoria sit data regni«; D I, 108.

exsultat: Tarquinio exacto mira quadam exultasse populum insolentia libertatis; R I, 62.

facit: nescio quo modo ... populus cum illis facit; F II, 44. si ratio mecum facit, si eventa, si populi, si nationes; D I, 84.

fert: si ... non populus [a bono consule ‖ a bono consule ‖ potius quam ille (vir) [a bono populo] ‖ a populo ‖ repulsam fert; T V, 54. populus id non tulit; R II, 23.

flagitat: etsi munus flagitare ... ne populus quidem solet nisi concitatus; A ep 1. f. desiderat. desistit.

gustat: f. adfert.

habet: is ‖ is, ‖ (populus) qui auctoritatem minimam habet, maximam vim; F II, 44. habeat sane populus tabellam quasi vindicem libertatis; L III, 39.

haurit: f. arguit.

imperat: quae si populo Romano iniuste imperanti accidere potuerunt; O II, 29. f. appellat.

indiget: continet .. rem publicam consilio et auctoritate optimatium semper populum indigere; L II, 30.

insequitur, insimulat: f. arguit.

inspectat: inspectante et rege et populo; D I, 32.

interficit: f. eicit.

iubet: quamquam populus curiatis cum comitiis regem esse iusserat; R II, 25. »huic (praetori) potestate pari, quotcumque senatus creverit populusve iusserit, tot sunto«; L III, 8. »quom senatus creverit populusve iusserit«; L III, 9.

iurat: * ... in contione populo Romano idem iurante iuravissem ‖ iurassem ‖; R I, 7.

laetatur: f. eicit. — minatur: f. appellat.

oritur: videtisne .. unius viri consilio non solum ortum novum populum neque ut in cunabulis vagientem relictum, sed adultum iam et paene puberem? R II, 21.

paret: cum summa esset auctoritas in senatu populo patiente atque parente; R II, 61. f. appellat. clamat.

patitur: f. paret.

potest: si .. populus plurimum potest, ... dicitur illa libertas, est vero licentia; R III, 23. quod populus Romanus tantis vectigalibus iam pridem vix potest; P 45. f. caret. cernit. est; R I, 42.

potitur: noster .. populus sociis defendendis terrarum iam omnium potitus est; R III, 35.

prohibet: »ni par maiorve potestas populusve prohibessit«; L III, 6.

provocat: f. appellat.

putat: ut sua commoda populus neglegi a principibus putet; R I, 52.

rapiunt: tamquam pilam rapiunt ... rei publicae statum ... ab iis (tyrannis) .. principes aut populi, a quibus aut factiones aut tyranni; R I, 68.

recuperat: f. agit. — recusat: f. appellat.

refert: ut ... populus de suis rebus ad eum (Attum Navium) referret; D I, 32. concordi populo et omnia referente ad incolumitatem et ad libertatem suam nihil esse inmutabilius, nihil firmius; R I, 49.

sapit, sentit: f. eicit.

serviunt: ut hoc populorum intersit, utrum comi domino an aspero serviant; quin serviant quidem, fieri non potest; R I, 50.

spoliat, substernit: f. adfert.

tenent: si .. ius suum populi teneant, negant quicquam esse praestantius; R I, 48.

timet: f. exspectat. — tribuunt: f. est; R I, 53. — tuetur: f. eicit. — vagit: f. oritur.

valet: non .. facile valenti populo resistitur; R IV, 8.

videt: quo .. tempore novus ille populus vidit tamen id; R II, 24. f. audit; Lae 41.

videtur: f. est; R I, 42.

vivunt: quibus illi (populi) adscitis susceptisque honeste beateque viverent; L II, 11.

vocat: f. arguit.

vult: f. clamat. deligit. eicit.

utuntur: omnes reges, populi, nationes utuntur auspiciis; D II, 81. f. arguit. est; D I, 95.

abl. abs.: ille (Epicurus) ... voluptatis nomen ... teste populo exaggerans instat acriter; A fr 20 (B. 24). ut, .. si quis universam (philosophiam) velit vituperare, secundo id populo facere possit; T II, 4. quid hoc populo obtineri possit; L III, 37.

2. **Prädicat:** sum: cum ... nec (esset) consensus ac societas coetus, quod est populus; R III, 43. quia primum mihi populus non est ... nisi qui consensu iuris continetur; R III, 45. vgl. 1. est; R I, 39.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adficio: hunc nimis liberum populum libertas ipsa servitute adficit; R I, 68.

concito: f. I, 1. flagitat.

confirmo: intelleges .. non fortuito populum Romanum, sed consilio et disciplina confirmatum esse; R II, 30.

consulo: is .. (Tullus Hostilius) de imperio suo exemplo Pompilii populum consuluit curiatim; R II, 31. Tarquinio sepulto populum de se ipse consuluit; R II, 38.

convoco: f. I, 1. adhibet.

discribo: quamquam ... populum .. et suo et Tatii nomine et Lucumonis ... in tribus tris curiasque triginta discripserat || descr. ||; R II, 14. discriptus .. populus censu, ordinibus, aetatibus; L III, 44. ſ. I, 1. adhibet.
disiungo: etiam quae diiunctis populis tribui solent conubia; R II, 63. videre iam videor populum a senatu disiunctum; Lae 41.
distribuo: relicuum populum distribuit in quinque classis; R II, 39.
divido: mors Tiberii Gracchi et iam ante tota illius ratio tribunatus divisit populum unum in duas partis; R I, 31.
doceo: »rem populum docento, doceri a magistratibus privatisque patiunto«; L III, 11.
facio: noster hic populus ... iustitia an sapientia est e minimo omnium *maximus factus*? R III, 24.
fugio: non quo (populus) fugiendus sit; T II, 64.
habeo: senatum .. et populum ut unum habeamus, et fieri potest, et permolestum est, nisi fit; R I, 32.
incendo: inperti etiam populo potestatis aliquid, ut et Lycurgus et Romulus; non satiaris eum libertate, sed incenderis cupiditate libertatis; R II, 50.
incito: si ... tribunicia .. vis in me populum ... incitasset; L III, 26.
libero: quod cum ... (Pericles) docuisset, populum liberavit metu; R I, 25.
lustro: cum imperator exercitum, censor populum lustraret, bonis nominibus, qui hostias ducerent, eligebantur; D I, 102.
malo: vel regnum malo quam liberum populum; R III, 46.
metuo: etsi hoc loco non populum metuis, sed ipsos deos; N I, 85.
omitto: ut omittam ceteros populos; D I, 3. ut || et || iam omittam alios (populos); R III, 24.
opprimo: ſ. **opprimo,** II. populum (3 St.) B. II, S. 838, b.
orbo: iusto .. rege cum est populus orbatus; R I, 64.
rego: »qui (veteres) populos urbisque modo ac virtute regebant«; D I, 21. cum (populus) regeretur unius nutu ac modo; R I, 43. qua (oratione animus) regat populos; L I, 62. ſ. I, 1. est; R I, 41.
relinquo: ſ. I, 1. oritur.
repeto: quem (populum) Africanus hesterno sermone a stirpe repetivit; R III, 24.
rogo: eum (Romulum) sibi mandasse, ut populum rogaret, ut ..; R II, 20.
sano: ad stabiliendas urbes sanandos*que* populos omnis nostra pergit oratio; L I, 37.
satio: ſ. incendo.
teneo: expulso .. Tarquinio tantum odium populum Romanum regalis nominis tenuit, quantum ..; R II, 52. si .. non poterit ... populum contionibus tenere; O I, 121.
tueor: quae (virtus) etiam populos universos tueri eisque optume consulere soleat; Lae 50.
video: ſ. disiungo; Lae 41.
2. **Genetiv:** interest: ſ. I, 1. serviunt.
sum: ut ... omnia .., quae sint in his urbibus, eorum populorum recte esse dicuntur; N II, 154. cum populi sint omnia; R III, 45. ſ. I, 1. est; R III, 43.
3. **Dativ:** accido: ſ. I, 1. imperat.
adfero: qui risus ... magnam populo Romano cladem attulit; N II, 7. opinionem adferunt populo eorum (virorum) fore se similes; O II, 46.
adiudico: in medio relictum quod erat, populo Romano adiudicavit; O I, 33.

cado: nimia .. illa libertas et populis et privatis in nimiam servitutem cadit || cedit, al. ||; R I, 68.
consulo: ſ. **consulo,** III. populo (3 St.) B. I, S. 521, a.
contingo: quod non singulis hominibus, sed potentibus populis saepe contigit; T V, 15.
demitto: demissi populo fasces; R I, 62.
denuntio: quibus portentis magna populo Romano bella perniciosaeque seditiones denuntiabantur; D I, 97.
describo: qui perniciosa et iniusta populis iussa descripserint; L II, 11.
desum: ſ. I, 1. est; R II, 43.
discribo: quae sunt .. varie et ad tempus discriptae || descr. || (leges) populis; L II, 11.
do: modica libertate populo data; R II, 55. te existimo quom populis, tum etiam singulis hodierno sermone leges vivendi et disciplinam daturum; L I, 57. non .. populo Romano, sed omnibus bonis firmisque populis leges damus; L II, 35. nos .. quoniam leges damus liberis populis; L III, 4. non latebra danda (fuit) populo, in qua ... tabella vitiosum occultaret suffragium; L III, 34. in quo populo potestas honeste bonis gratificandi datur; L III, 39. ne M. || Marco || quidem Seio vitio datum est, quod in caritate asse modium populo dedit; O II, 58.
efficio: quid .. efficitur ...? imperia, regna vel privatis vel populis; R III, 24.
exhibeo: qui philosophiam iam professus sim populo nostro me exhibiturum; A I, 18.
gratificor: aliqui .. dux ... populo gratificans et aliena et sua; R I, 68.
impertio: ſ. I. incendo.
impono: cum is, qui inperat aliis, ... nec leges inponit populo, quibus ipse non pareat; R I, 52.
infero: cum .. rex Pyrrhus populo Romano bellum ultro intulisset; O III, 86.
interpretor: qui (viri) id (ius civile) interpretari populo et responsitare soliti sint; L I, 14.
largior: ita || ista || libertatem istam largior populo, ut ... valeant ... boni; L III, 38.
nascor: causa populo nata est, ... ut potentia senatus ... minueretur; R II, 59.
obsisto: quom ... obsisti posse populo negatur; L III, 34.
ostendo: eos ... populis ostendisse ea se scripturos atque laturos, quibus ..; L II, 11.
pareo: quae (urbs) parere populo Romano coacta per me; R VI, 11.
pateo: »clades patriae ... vocibus Allobrogum patribus populoque patebat«; D I, 21.
placo: ut (di) placari populo Romano non possent, nisi viri tales occidissent; N III, 15.
praedico: id videtur (Apollo) non solum Lacedaemoniis, sed etiam omnibus opulentis populis praedixisse; O II, 77.
praesto: hoc (ius) civile ... eatenus exercuerunt, quoad populo || populum, al. || praestare voluerunt; L I, 14.
praesum: libidinose .. omni imperio et acerbe et avare populo praefuerunt; R II, 63. ut .. magistratibus leges, ita populo praesunt magistratus; L III, 2.
probo: ego arbitrabar posse id populo nostro probari; L I, 12.
resisto: ſ. I, 1. valet.
responsito: ſ. interpretor.
satis facio: nihil eos (gladiatores) malle quam vel domino satis facere vel populo; T II, 41.
sum: »id ... populo commutationem rerum portendit fore perpropinquam«; D I, 45.

tribuo: tribuenda quaedam esse populo; R II, 31. f. 1. disiungo; R II, 63.
venio: Gracchus cum ... rem .. illam in religionem populo venisse sentiret; N II, 10. tu non vides unius ... superbia Tarquinii nomen huic populo in odium venisse regium? R I, 62.
verrunco: »haec bene verruncent populo«; D I, 45.
videor: non ius .. illud solum superbius populo ... videri necesse erat; L III, 17. populo .. Romano non videtur; O III, 19. ut illa etiam populo probabilia viderentur; P 1.
4. **Ablativ**: vaco: si (amplitudo, exaggeratio animi) vacet populo; T II, 64.
utor: cum adiutore populo, quo utebamur antea, nunc minime nos uti posse videamus; T II, 4 (3).
5. **mit Präpositionen**: absum in: »vis in populo abesto«; L III, 11.
accipio a: dum a populo auspicia accepta habemus; D II, 76.
ago cum: f. **cum**, I. ago cum populo (7 St.) B. I, S. 577, a. — pro: »qui .. agent rem duelli quique popularem ‖ pro populo rem ‖«; L II, 21.
contraho cum: qui nihil omnino cum populo contrahunt; T V, 105.
criminor apud: C. Marius ... Q. Metellum ... apud populum Romanum criminatus est bellum illum ducere; O III, 79.
defero ad: rem ad populum detulit; O III, 112.
deligo ex: ex hoc .. populo indomito vel potius immani deligitur aliqui plerumque dux ..; R I, 68.
dico apud: et apud iudices et apud populum et apud senatum dicendo; O II, 49.
exsisto ex: ut existat ... ex optimatibus factio, ex populo turba et confusio; R I, 69. — in: et in nostro populo et in ceteris deorum cultus ... exsistunt; N II, 5.
facio pro: »quae (sacrificia) pro populo rite fient«; L II, 21.
fero a: f. I, 1. fert; T V, 54. — ad: idem .. (P. Valerius) ... legem ad populum tulit eam, quae ..; R II, 53.
luctor cum: te ... cum populis nobilissimis malle quam cum tuo Platone luctari; R IV, 4.
profiteor apud: quae (opiniones) in senatu, quae apud populum ... profitendae sint; F II, 77.
rapio a: f. I, 1. rapiunt.
requiro ex: non ex liberis populis reges requiri; R I, 48.
separo ex: equitum magno numero ex omni populi summa separato; R II, 39.
sum in: ut et potestatis satis in magistratibus et auctoritatis in principum consilio et libertatis in populo sit; R II, 57. f. **in**, B, 1. sum in populo (10 St.) B. II, S. 271, a.
valeo apud: per hospites apud externos populos valere opibus et gratia; O II, 64.
voco ad: si .. ad populum me vocas; F V, 85.
III. **nach Adjectiven und Adverb**: 1. **Dativ**: liber: quae (suffragia) iubeo nota esse optimatibus, populo libera; L III, 33.
necessarius: quamquam (munus) est populo necessarium ‖ [q. ... nec.] ‖; L I, 14.
perniciosus: si lacus emissus ... ad mare profluxisset, perniciosum populo Romano (fore); D I, 100.
satis: quia populo licere satis est; L III, 39. vgl. II, 2. satis facio.
2. **Ablativ**: dignus: digna imperio, digna populo Romano, ... haec cum loqueris; F II, 76.
3. **mit Präposition**: communis cum: hoc triplex rerum publicarum genus videtur mihi commune nobis cum illis populis fuisse; R II, 42.
IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: adsentatores: illa (benignitas est) quasi adsentatorum populi; O II, 63.
aetas: quae vis ... senior est quam aetas populorum et civitatium ‖ civitatum ‖; L II, 9.
aevitates: »censores populi aevitates, suboles, familias pecuniasque censento«; L III, 7.
amicitia: (Deiotarus) fidem secutus amicitiamque populi Romani; D II, 78. qui (Nearchus Tarentinus) in amicitia populi Romani permanserat; C 41.
approbatio: ad quos (poëtas) cum accessit clamor et adprobatio populi quasi magni cuiusdam et sapientis magistri; R IV, 9.
arbitrium: si ... omnia .. eius (populi) arbitrio reguntur; R III, 23.
auspicia: an vos Tusci ac barbari auspiciorum populi Romani ius tenetis? N II, 11.
beneficium: cooptatio ‖ coaptatio ‖ .. collegiorum ad populi beneficium transferebatur; Lae 96. aliquem summis populi beneficiis usum; P 38.
causa: eius (populi) .. prima causa coëundi est non tam inbecillitas quam naturalis quaedam hominum quasi congregatio; R I, 39. nec in hac dissensione suscepi populi causam, sed bonorum; R IV, 8. »senator ... causas populi teneto«; L III, 11. 41.
civitas: ut ille Cato ... in populi Romani civitatem susceptus est; L II, 5.
clamor: f. approbatio.
classes: si .. fatum fuit classes populi Romani bello Punico primo ... interire; D II, 20.
comes: ut facile (Scipionem) ducem populi Romani, non comitem diceres; Lae 96.
comitia: „Iove tonante, fulgurante comitia populi habere nefas"; D II, 42. populi comitia ne essent rata, nisi ea patrum adprobavisset auctoritas; R II, 56.
concessus: qui (optimates) non populi concessu, sed suis comitiis hoc sibi nomen adrogaverunt; R I, 50.
condicio: inest .. in ea condicione populi similitudo quaedam servitutis; R I, 43.
consensus: ea .. (opinio) et populi Romani et omnium gentium firmata consensu; D I, 1. sententiam .. omnium populorum et gentium consensu conprobatam sequor; D I, 11. cum ... esset (in re publica) ... consensus populi liber; P 28.
constitutio: quae (civitas) est constitutio populi; R I, 41.
consuetudo: ut in omni genere huius populi consuetudinem videretur imitatus; R II, 35.
decreta: si Athenienses quibusdam temporibus sublato Areopago nihil nisi populi scitis ac decretis agebant; R I, 43.
disciplina: dum modo sit haec quaedam ... res, sicut est, minime quidem contemnenda, ratio civilis et disciplina populorum; R III, 4.
dolor: hic dolor populi Romani ... causa civitati libertatis fuit; F II, 66.
dominus: hic est .. dominus populi, quem Graeci tyrannum vocant; R II, 47.
dona: neque (oraclum Delphis fuisset) tantis donis refertum omnium populorum atque regum; D I, 37.
dux: f. comes.
error: error et temeritas populorum (rem) a multitudine ad paucos transtulit; R I, 52.
exemplum: sin autem sine ullius populi exemplo genus ipsum exquiris optimi status; R II, 66.
exercitus: quodsi fatum fuit bello Punico secundo exercitum populi Romani ... interire; D II, 21. qui (rex) exercitu populi Romani populum ipsum Romanum oppressisset; O III, 84.
familia: f. aevitates. — fauces: f. I, 1. arguit.

fides: f. amicitia; D II, 78.
fortuna: est .. fragilis ea fortuna populi; R II, 50.
genus: negant oportere indomiti populi vitio genus hoc totum liberi populi repudiari; R I, 49.
gloria: »imperia, potestates, legationes ... populi sui gloriam augento«; L III, 9.
honores: ille (vir sapiens) ... honores .. populi etiam ultro delatos repudiabit; T V, 104.
imago: quoniam tu hanc imaginem urbis et populi ni *; R II, 66.
imperium: cuius (populi) imperio iam orbis terrae tenetur; R III, 24. sic magistratuum, sic patrum, sic populorum imperia civibus sociisque praesunt ut corporibus animus; R III, 37. quam diu imperium populi Romani beneficiis tenebatur, non iniuriis; O II, 26.
impetus: populi impetus periculi rationem sui non habet; L III, 23. saepe .. populi impetum iniustum auspiciis di immortales represserunt; L III, 27.
iniussus: post eum Servius Tullius primus iniussu populi regnavisse traditur; R II, 37. iniussu .. populi senatusque (Veturius, Postumius pacem) fecerant; O III, 109.
instituta: omnia iusta esse, quae sita || sancita || sint in populorum institutis aut legibus; L I, 42. quodsi iustitia est obtemperatio scriptis legibus institutisque populorum; L I, 42.
iudicium: iure .. alter (consul) populi iudicio damnatus est; D II, 71. ut comitiorum vel in iudiciis populi vel in iure legum ... principes civitatis essent interpretes; D II, 74. »iudicia populi, iussa vetita quom suffragio cosciscentur, optumatibus nota, plebi libera sunto«; L III, 10. secuta biennio post (lex) Cassia est de populi iudiciis; L III, 35.
ius: ut sit aliquod etiam populi ius; R II, 43. haec tractanda, quae conposita sunt et discripta || descr. || iura et iussa populorum, in quibus ne nostri quidem populi latebunt, quae vocantur, iura civilia; L I, 17. de iure populi Romani ... dicendum nihil putas? L III, 48. dicere debemus, de iure populi Romani quae relicta sunt et tradita; L III, 49. belli .. aequitas sanctissime fetiali populi Romani iure perscripta est; O I, 36.
iussa: quodsi populorum iussis ... iura constituerentur; L I, 43. et hoc et alia iussa ac vetita populorum vim habere ad recte facta vocandi et a peccatis avocandi; L II, 9. f. iudicium; L III, 10. ius; L I, 17.
iussus: ne insignibus quidem regiis Tullus nisi iussu populi est ausus uti; R II, 31.
leges: quoniam non recognoscimus nunc leges populi Romani; L III, 37. neque .. hoc solum natura, ... sed etiam legibus populorum ... eodem modo constitutum est; O III, 23. f. instituta.
libertas: populi Romani libertatem ... suis armis esse defensam; D I, 27. quod populi Romani libertatem defendere pararet; D II, 78.
magister: rectius magister populi (sapiens appellabitur) ... quam Sulla; F III, 75. in nostris libris vides eum (dictatorem) .. magistrum populi appellari; R I, 63. »is .. ave sinistra dictus populi magister esto;« L III, 9. »quando consules magisterve populi nec escunt || erunt || «; L III, 9. »cum populo patribusque agendi ius esto ... magistro populi equitumque«; L III, 10.
mores: »censores ... mores populi regunto«; L III, 7. quidam homines ... graves nec populi nec principum mores ferre potuerunt; O I, 69.
nomen: quae (belua) populi speciem et nomen imitatur; R III, 45.
oculi: remoti ab oculis populi; Lae 104.
opes: consilium .. ad muniendas opes regni ac populi sui magni hominis; R II, 12.
origo: nunc mea repetet oratio populi || Romani || originem; R II, 3.
partes: »censores ... populi .. partis in tribus discribunto«; L III, 7. »quos censores in partibus populi locassint || locasint || «; L III, 11.
pecuniae: f. aevitates.
portus: regum, populorum, nationum portus erat et refugium senatus; O II, 26.
potestas: Atheniensium populi potestatem omnium rerum ipsi ... ad furorem multitudinis ... conversam pesti *; R I, 44. in qua (civitate) populi potestas summa est; R I, 47. cum per populum agi dicuntur et esse in populi potestate omnia; R III, 45. ut esset populi potestas, ad quam provocaretur; L III, 27. Iugurtham se in potestatem populi Romani redacturum; O III, 79.
primarius: idne consensisse de Calatino plurimas gentis arbitramur, primarium fuisse populi || pop. fuisse ||, quod ..? F II, 117. vgl. vir.
princeps: quem .. locupletiorem (testem) quaerimus quam principem populi Romani? O III, 105.
ratio: tuum morem ... aversum a ratione populi; R III, 47.
refugium: f. portus.
religio: cum .. omnis populi Romani religio in sacra et in auspicia divisa sit; N III, 5.
res: est ... res publica res populi; R I, 39. quae (res publica) ... populi res est; R I, 41. mihi populi res ... non maxime expetenda fuisse illa videtur; R I, 43. hanc unam rite rem publicam, id est rem populi, appellari putant. itaque et a regum et a patrum dominatione solere in libertatem rem populi vindicari; R I, 48. postea || post [quam] || bello subegit Aequorum magnam gentem ... et rebus populi Romani imminentem; R II, 36. illam rem populi, id est rem publicam, quis diceret tum, cum ..? R III, 43. quoniam quidem populi res non erat; R III, 44. populi nulla res erat; R III, 44. quoniam quidem populi esse rem volumus rem publicam; R III, 45. cur illa sit res publica resque populi; R III, 46. ut eos (reges) nulla privati negotii cura a populorum rebus abduceret; R V, 3.
rex: ecce tibi, qui rex populi Romani ... esse concupiverit! O III, 83.
ritus: quae (tempestates) populi Romani ritibus consecratae sunt; N III, 51.
salus: »augures ... salutem populi auguranto«; L II, 21. »ollis salus populi suprema lex esto«; L III, 8.
sapientia: de populi sapientia dicendum puto; R III, 24.
scitum: legem ... nec scitum aliquod esse populorum, sed aeternum quiddam; L II, 8. f. decreta.
sedes: »si solis ad ortum conversa (Iovis species) inde patrum sedes populique videret«; D I, 20.
species: f. nomen. — **suboles**: f. aevitates.
suffragium: septem .. illi non suo, sed populorum suffragio omnium (sapientes) nominati sunt; F II, 7. mortuo Marcio cunctis populi suffragiis rex est creatus L. Tarquinius; R II, 35. lex popularis suffragiis populi repudiata est; Lae 96.
suspicio: posteaquam ... suspicionem populi sensit moveri; R II, 53.
temeritas: f. error.
vetita: f. iussa; L II, 9.
victoria: qui (Tyndaridae fratres) ... adiutores in proeliis victoriae populi Romani ... fuisse perhibentur; T I, 28. eos ... victoriam populi Romani Vatinio ... nuntiavisse? N III, 11.

vir: „hunc unum || unum hunc, al. || plurimae consentiunt gentes populi primarium fuisse virum"; F II, 116. C 61.

vis: confecta est vis populi universa; R II, 39. vis populi multo saevior (est); L III, 23.

vitium: f. genus.

voluntas: id (exilium) si propter ... offensam populi voluntatem malum est; T V, 106. qui (rector) populi utilitati magis consulat quam voluntati; R V, 8.

utilitas: f. voluntas; R V, 8.

2. mit Präpositionen: alqs ex: ut de principum filiis x ex || sex, x, al. || singulis Etruriae populis in disciplinam traderentur; D I, 92.

actiones cum: deinceps sunt cum populo actiones; L III, 42.

gratia apud: Sp. Cassium ... summa apud populum gratia florentem; R II, 60.

pactio inter: quasi pactio fit inter populum et potentis; R III, 23.

potestas in: qui soli in populos perpetuam potestatem haberent; R II, 49. qui in populum vitae necisque potestatem habent; R III, 23.

provocatio ad: non provocatione ad populum contra necem et verbera relicta; R II, 62. »ad quos (potestatem, populum) provocatio esto«; L III, 6.

V. Umstand: 1. Ablativ: obtineri: vgl. I, 1. abl. abs.; L III, 37. — abl. comp.: f. I, 1. refert; R I, 49.

2. Präpositionen: a: eos, qui pareant principibus, agitari ab eo populo et servos voluntarios appellari; R I, 67. Claudius a populo condemnatus est; N II, 7. Numae Pompilii nepos ex filia rex a populo est Ancus Marcius constitutus; R II, 33. in quo (praesidio) a populo Romano locatus sum; F I, 10. si postulatur a populo; O II, 58. quom (Scipio) ... domum reductus ... est a patribus conscriptis, populo Romano, sociis et Latinis; Lae 12. ut eae (res publicae) tum a principibus tenerentur, tum a populis, aliquando a singulis; D II, 6.

in: an hoc non ita fit omni in populo? T V, 105. ut in populo libero pauca per populum ... gererentur; R II, 56. quid, quod multa perniciose ... sciscuntur in populis? L II, 13. neque medicorum praecepta dici vere possunt ... neque in populo lex; L II, 13. quaecumque mutatio morum in principibus extiterit, eandem in populo secutam; L III, 31. in liberis .. populis et in iuris aequabilitate; O I, 88.

per: f. **per,** III, 2, b. populum (6 St.) S. 45, a.

sine: quae sine venditatione et sine populo teste fiunt; T II, 64.

VI. Lücke: populo aliquis unus pluresve divitiores opulentioresque extitissent; R I, 48.

populus, Pappel: nos inter has procerissimas populos in viridi opacaque ripa inambulantes; L I, 15.

porca, Schwein, Sau: contraho: quae .. in porca contracta iura sint; L II, 55. porcam heredi esse contractam; L II, 57.

porcus, Schwein: I, 1. caedo: nec tamen eorum ante sepulchrum est, quam iusta facta et porcus caesus est || sit ||; L II, 57.

2. abundo: boni ... domini ... villa ... abundat porco, haedo, agno, gallina; C 56.

II. fieri: porco femina piaculum † pati || faciundum ||; L II, 57.

porrectio, Ausstrecken: digitorum .. contractio facilis facilisque porrectio ... nullo in motu laborat; N II, 150.

porrigo (porgo), ausstrecken, darreichen, darbieten: bona: esse .. stultitiam ... ab iis porrigentibus et dantibus (bona) nolle sumere; N III, 84.

dextram: »hic (Centaurus) dextram porgens, quadrupes qua vasta tenetur«; N II, 114.

digitum: detracta utilitate ne digitum quidem eius (bonae famae) causa porrigendum esse dicebant; F III, 57.

manum: f. **manus,** II, 1. porrigo (3 St.) B. II, S. 523, a.

membra: si animal omne ... membra .., quocumque vult, flectit, contorquet, porrigit, contrahit; D I, 120.

virtutem: quae virtus praeter ceteras totam || tota || se ad alienas porrigit utilitatis || utilitates || atque explicat; R III, 11.

porro, ferner, sodann, nun aber, andrerseits: I. Aussage: mihi porro non tam certum est esse aliquid, quod comprendi possit, ... quam ..; A II, 59. neque p. quisquam est, qui dolorem ipsum, quia dolor sit, amet; F I, 32. quicquid p. animo cernimus, id omne oritur a sensibus; F I, 64. ille (Gallonius) p. [male,] prave, nequiter, turpiter cenabat; F II, 25. neque p. ex eo natus cum Pyrrho bellum gerens consul cecidisset in proelio; F II, 61. ut p. firmissimum hoc adferri videtur, cur ..; T I, 30. eam p. naturam esse quattuor omnia gignentium corporum, ut ..; T I, 40. an ratio parum praecipit nec bonum illud esse ... nec p. malum? T IV, 39. quod ... neque p. ita aut adulatus aut admiratus fortunam sum alterius, ut ..; D II, 6. sequitur p., nihil deos ignorare; D II, 105. inter quos p. est communio legis, inter eos communio iuris est; L I, 23. nihil p. tam aptum est ad ius condicionemque naturae ... quam imperium; L III, 3. saepe audivi ex maioribus natu, qui se p. pueros a senibus audisse dicebant, mirari solitum C. Fabricium ..; C 43. neque p. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. nihil p. igni vacuum aspici ac videri potest; Ti 13. vgl. II, 2.

II. Frage: 1. direct: quae porro (potest esse) tam inmensa magnitudo, quae illa tam multa possit effingere? T I, 61. quid est .. memoria rerum et verborum? quid p. inventio? T I, 65. quam p. quis ignominiam ... non pertulerit, ut effugiat dolorem? T II, 16. quo modo p. deus iste ... infusus esset in mundo? N I, 28. quo p. modo deus || modo, al. || moveri carens corpore ... potest? N I, 33. quae p. pietas ei debetur, a quo nihil acceperis? N I, 116. quae p. animantis figura ... tantam naturae sollertiam significat? N II, 85. unde p. ista divinatio? N III, 14. unde p. (Tages) illa potuit, quae docebat alios, ipse didicisse? D II, 51. quid p. .. praeclarum putet in rebus humanis, qui ..? R I, 26.

2. indirect: quid sit porro ipse animus aut ubi aut unde, magna dissensio est; T I, 18. quaero .., vester deus primum ubi habitet, deinde quae causa ..., p. ... deus quid appetat, ... denique ..., postremo ..; N I, 104.

III. Imperativ: perge porro; F IV, 21. 71. age p., Iovem et Neptunum deum numeras; N III, 43.

porta, Thor, Eingang: I. patet: »mi soli caeli maxima porta patet«; R fr 6. Herculi eadem ista porta patuit; R fr 6.

II, 1. appello: f. 2. derigo ad.

ico: cum in Capitolio ictus Centaurus e caelo est, in Aventino portae et homines; D I, 98.

reficio: exaudita vox est, ... ut muri et portae reficerentur; D I, 101.

2. adsum ad: ut mane ad portam adesset; D I, 57.
avello a: id (incendium belli) ... a portis huius urbis avolsum; R I, 1.
confluo ad: reliqua ... ad easdem .. portas iecoris confluunt, ad quas omnes eius viae pertinent; N II, 137.
derigo, duco ad: sucus ... permanat ad iecur per quasdam a medio intestino usque ad portas iecoris ⟨sic enim appellantur⟩ ductas et derectas ‖ dir. ‖ vias; N II, 137.
pertineo ad: ſ. confluo ad.
sum ad: est .. ad portas Agragentinas ‖ Agragianas, al. ‖ magna frequentia sepulcrorum; T V, 65.
venio ad: si Hannibal ad portas venisset; F IV, 22.
III. praesto ad: eum ... mane bubulco praesto ad portam fuisse; D I, 57.
usque ad: ſ. II, 2. derigo ad.
IV. aedes extra: nostis extra portam Collinam aedem Honoris; L II, 58.
elogium ad: non elogia monimentorum id significant, velut hoc ad portam; F II, 116.
V. egredi: tu egressus porta Capena; T I, 13.

portendo, zeigen, ankündigen, prophezeien: I. alqd: quia .. ostendunt, portendunt, monstrant, praedicunt ‖ prodicunt ‖, ostenta, portenta, monstra, prodigia dicuntur; D I, 93.
II. acc. c. inf.: »id ... populo commutationem rerum portendit fore perpropinquam«; D I, 45. ex triplici adpetitione solis triginta annos Cyrum regnaturum esse portendi; D I, 46.
III. alqd: hominibus ea ostendi, monstrari, portendi, praedici; ex quo illa „ostenta, monstra, portenta, prodigia“ dicuntur; N II, 7. quae .. illi (Caesari) portendebantur a dis immortalibus, ut videret interitum, non ut caveret; D I, 119.
res: *qui* (haruspices) cum res tristissimas portendi dixerunt; D II, 24.
significationes: quae (significationes rerum futurarum) tum dormientibus, tum vigilantibus portenduntur; N II, 166.
signa: quae (signa) a dis hominibus portendantur; D II, 130.

portentosus, unnatürlich: si quando aliqua portentosa aut ex pecude aut ex homine nata dicuntur; D II, 60.

portentum, Vorzeichen, Wunderzeichen, Wunder, Ungeheuer, Abenteuerlichkeit: I, 1. sunt: nulla .. portenta sunt; D II, 61. omnino nullum esse portentum; D II, 61.
2. sum: quid Zeno? portenta haec ‖ [haec] ‖ esse dicit; F IV, 70. maximum .. illud portentum isdem Spartiatis fuit, quod ... simia ... sortes ... disturbavit; D I, 76. quod clipeos Lanuvii ... mures rosissent, maxumum id portentum haruspices esse dixerunt; D II, 59. si, quod raro fit, id portentum putandum est, sapientem esse portentum est; D II, 61. nec, quod potuerit (fieri) id portentum esse; D II, 61.
videor: portenta videntur; A II, 123. nec, si id factum est, quod potuit fieri, portentum debet videri; D II, 61.
II, 1. audio: (nec audita) portenta et miracula non disserentium philosophorum, sed somniantium; N I, 18.
cognosco: multa oraclis ‖ oraculis ‖ declarantur, multa vaticinationibus, multa somniis, multa portentis, quibus cognitis multae saepe res *ex* hominum sententia atque utilitate partae (sunt); N II, 163.
coniungo: cum poëtarum .. errore coniungere licet portenta magorum; N I, 43.
consecro: multa .. alia portenta apud eosdem (Aegyptios) et cuiusque generis beluas numero consecratas deorum; R III, 14.
convinco: quid negotii est haec poëtarum et pictorum portenta convincere? T I, 11.
credo: quae quondam credebantur apud inferos portenta; N II, 5.
defero: »prodigia, portenta ad Etruscos haruspices ‖ arusp. ‖, si senatus iussit, deferunto«; L II, 21.
dico: portenta .. ab utrisque (poëtis, Stoicis) et flagitia dicuntur; N III, 91. ſ. **portendo,** I. III. alqd; N II, 7.
do: »nobis haec portenta deum dedit ipse creator tarda et sera nimis, sed fama ac laude perenni«; D II, 64.
extimesco: quae .. anus tam excors inveniri potest, quae illa ... portenta extimescat? N II, 5.
interpretor: eandem gentem ... fallaciter portenta interpretari; D I, 35.
puto: ſ. I, 2. sum; D II, 61.
retento: »omnes memori portentum mente retentant«; D II, 63.
2. dissero contra: pleni libri sunt contra ista ipsa (portenta) disserentium philosophorum; T I, 11.
III. interpretes: huic (Dionysii matri) interpretes portentorum, qui Galeotae tum in Sicilia nominabantur, responderunt ... eum ... clarissimum fore; D I, 39. quod etiam coniector quidam et interpres portentorum non inscite respondisse dicitur ei ‖ † ei ‖, qui ..; D II, 62.
IV, 1. declarari: ſ. II, 1. cognosco.
denuntiari: quibus portentis magna populo Romano bella perniciosaeque seditiones denuntiabantur; D I, 97.
mittere: »quod mihi portento caelestum pater prodigium misit, regni stabilimen mei«; N III, 68.
ostendi: eadem .. (Etruria) interpretatur, quid quibusque ostendatur monstris atque portentis; D I, 92.
praesentiri: quae .. extis, quae fulgoribus, quae portentis, quae astris praesentiuntur; D I, 109.
terrere: quae (causa) terreret animos ... praeter naturam hominum pecudumque portentis; N II, 14.
2. ex: si quid praedictionis causa ex portentis et monstris Sibyllae interpretes haruspicesve monuerunt; N III, 5.

porticus, Säulengang, Halle: I. efficit: viae latae, porticus ... nihilo magis efficiebant, Dionysio tenente ut esset illa res publica; R III, 43. num ... aut theatrum, gymnasia, porticus ... aut arx ... rem publicam efficiebat? R III, 44.
sunt: multa .. sunt civibus inter se communia, forum, fana, porticus, viae; O I, 53.
tumultuatur: clamat Zeno, et tota illa porticus tumultuatur, hominem natum ... esse ..; A fr 20 (S. 13).
videtur: nonne apertum est totam illam porticum insanam ... videri Epicuro? A fr 20 (S. 38).
II, 1. efficio: cur porticum, cur templum (efficere concursus atomorum) non potest? N II, 94.
fulcio: qui (Chrysippus) fulcire putatur porticum Stoicorum; A II, 75.
oppleo: »Aesculapi liberorum saucii opplent porticus«; T II, 38.
probo, reprehendo: theatra, porticus, nova templa verecundius reprehendo propter Pompeium, sed doctissimi non probant; O II, 60.

2. ambulo in: C. Avianium fortasse in porticu Neptuni ambulantem non videmus; A II, 80. ut in porticu Pompeii potius quam in campo ambulemus; Fa 8.
inambulo in: cum (Scipio) paululum inambulavisset in porticu; R I, 18.
III. in: (Scipio) convertit se in porticu; R I, 18.

portitor, Zolleinnehmer, Zöllner: I. sum: nolo .. eundem populum imperatorem et portitorem esse terrarum; R IV, 7.
II. quaestus: qui (quaestus) in odia hominum incurrunt, ut portitorum ut faeneratorum; O I, 150.

porto, fortschaffen, bringen, tragen, fahren: se: »propter se Aquila ardenti cum corpore portat«; N II, 113.
alqd: ut id, quod agri efferant sui, quascumque velint in terras, portare possint ac mittere; R II, 9. omnia mecum porto mea; P 8.
aurum, paleam: aurum paleamne (navis) portet, ad bene aut ad male gubernandum nihil interesse; F IV, 76.
Massiliam: portari in triumpho Massiliam vidimus; O II, 28.

portus, Hafen, Zuflucht: I, 1. efficiunt: portus usque in sinus oppidi et ad urbis crepidines infusi ... nihilo magis efficiebant, ... ut ..; R III, 43.
est: portus .. praesto est, [quoniam mors ibidem est] aeternum nihil sentiendi receptaculum; T V, 117.
ohne Verb: illae impensae meliores, muri, navalia, portus; O II, 60.
2. sum: portum esse corporis et requiescere in sepulcro putat mortuum; T I, 107. regum, populorum, nationum portus erat et refugium senatus; O II, 26.
II, 1. addo, facio: adde ... moles oppositas fluctibus, portus manu factos; O II, 14.
habeo: »neque sepulcrum, quo recipiat, habeat portum corporis«; T I, 107.
infundo: f. I, 1. efficiunt.
paro: portum potius paratum nobis et perfugium putemus; T I, 118.
servo: Themistoclem ... non in Graeciae portus per se servatos, sed in barbariae sinus confugisse; R I, 5.
2. confero in: ut (mercatura) saepe ex alto in portum ... se ... contulit; O I, 151.
confugio in: in eundem portum, ex quo eramus egressi, magna iactati tempestate confugimus; T V, 5. f. I. servo.
conicio in: gubernatores cum exsultantis lolligines viderunt aut delphinos se in portum conicientes; D II, 145.
egredior e: nos ... quasi e portu egredientis paululum remigare; T IV, 9. f. confugio in.
pervenio in: quam multi votis vim tempestatis effugerint in portumque salvi pervenerint; N III, 89.
produco a: nomen .. productum, ut Portunus a portu, sic ..; N II, 66.
recipio in: quem in portum se recipiant; F V, 15. ille (Africanus) ... interdum tamquam in portum se in solitudinem recipiebat; O III, 2.
venio in: ut ... videar aliquando .. in portum ex longa navigatione esse venturus; C 71.
III. in: quidam in portu caricas Cauno advectas vendens Cauneas clamitabat; D II, 84.

pos f. **post.**

posco, sich ausbitten, verlangen, fordern: I, 1. nomino a: a procando, id est poscendo, procacitas nominata est; R IV, 6.
2. alqs: si cotidie fraudas, decipis, poscis, pacisceris; P 43.
mulier: poscit (mulier), dandum est; P 36.
res: dicam, quod sentio, tamen, et dicam brevius, quam res tanta dici potest || [dici] poscet ||; P 6.
II. alveolum: inertissimos homines ... aut alveolum poscere aut quaerere quempiam ludum; F V, 56.
aurum: »nec mi aurum posco«; O I, 38.
quaestionem: quorum (sophistarum) e numero primus est ausus Leontinus Gorgias in conventu poscere quaestionem, id est iubere dicere, qua de re quis vellet audire; F II, 1.
IV. alqm — causam: poposci eorum aliquem, qui aderant, causam disserendi; T III, 7.
hominem — vades: qui (C. Iulius) hominem nobilem, L. Sestium, ... vades .. poposcit; R II, 61.

possessio, Besitz, Besitztum, Gut, Grundstück: I. est: antiquiorem .. sibi fuisse laudem et gloriam quam regnum et possessiones suas; D II, 78. quoniam utriusque studii nostra possessio est; Fa 3. quoi (homini) tanta possessio sit || est ||, ut ad liberaliter vivendum facile contentus sit; P 42. uter .. est divitior? ... cuius possessio quo est maior, eo plus requirit ad se tuendam, an quae suis se viribus sustinet? P 49.
iudicant: animus oportet tuus se iudicet divitem, non hominum sermo neque possessiones tuae; P 43.
permanet: amicitiarum sua cuique permanet stabilis et certa possessio; Lae 55.
requirit, sustinet: f. est; P 49.
videtur: quod earum rerum videatur ei ... saepe etiam deterrimorum hominum inmensa possessio; R I, 27.
II, 1. aestimo: f. **aestimo,** II. possessionem (3 St.) B. I, S. 104, b.
depasco: in qua (controversia) ... depasci veterem possessionem Academiae ab hoc acuto homine non sinemus; L I, 55.
habeo: quoniam (inprobi et avari) incertas atque in casu positas possessiones habent; P 52.
moveo: quod ... quinquaginta annorum possessiones moveri non nimis aequum putabat; O II, 81.
pono: f. habeo.
recordor: qui possessiones vacuas ... recordetur; P 46.
tueor: f. I. est; P 49.
2. cedo: ut pecuniam accipere mallent, possessionibus cederent; O II, 82.
3. animadverto in: cum magnam animadverteret in bonis et possessionibus difficultatem; O II, 81.
confero in: si (mercatura) ... ex ipso portu se in agros possessionesque contulit; O I, 151.
reficio ex: numquam eris dives ante, quam tibi ex tuis possessionibus tantum reficietur, ut ..; P 45.
retineo in: quam .. (iuris cognitionem atque interpretationem) ante hanc confusionem temporum in possessione sua principes retinuerunt; O II, 65.
sum in: quod tum erat res in pecore et locorum possessionibus; R II, 16.
venio in: tamquam in possessionem suam venerit; O I, 134.
III, 1. discriptio: similis .. est privatarum possessionum discriptio || descr. ||; O I, 21.
genus: quod ei generi possessionum minime quasi noceri potest; P 51.
2. contentio de: est .. inter eos non de terminis, sed de tota possessione contentio; A II, 132.
IV. abl. comp.: antiquiorem .. sibi fuisse possessionibus suis gloriam; D I, 27.

possessor, Besitzer, Grundbesitzer: ut possessores pellantur suis sedibus; O II, 78.

possideo, besitzen, im Besitz haben, inne haben: alqd: qui ea possideat, quae secum, ut aiunt, vel e naufragio possit ecferre; R I, 28. quicquam bonum est, quod non eum, qui id possidet, meliorem facit? P 14. ut quisque, quod plurimi sit, possideat || est, possidet || ; P 48.

caelum: nisi forte Manilius interdictum aliquod inter duos soles putat esse componendum, ut ita caelum possideant, ut uterque possederit; R I, 20.

fortunas: [non fortunae omnes a victoribus possiderentur]; T I, 86.

globum: unum globum possidet illa (stella), quam in terris Saturniam nominant; R VI, 17.

nomina: qui (sapiens) ... vere .. omnia ista nomina possideat; F III, 75.

res: soli .. possident res et fructuosas et sempiternas; P 52.

possido, in Besitz nehmen, Besitz ergreifen: I. capere: qui de bonis ... usu ceperit plurimum possidendo; L II, 48.

II. agrum: agrum multis annis aut etiam saeculis ante possessum; O II, 79.

bona: quorum bona alii possederant; O II, 81.

locum: sic inter infirmitatem unius temeritatemque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52.

possum, können, möglich sein, vermögen, im stande sein, ausrichten, bewirken: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** sapiens num comprehensum animo habet ... se ex sententia navigaturum? qui potest? A II, 100. consequatur summas voluptates non modo parvo, sed per me nihilo, si potest; F II, 92. huic Epicurus praecentet, si potest; F II, 94. quantus ornatus ... sit, satis est a me, ut brevissime potuit, paulo ante dictum; F V, 9. cuperem equidem utrumque, si posset; T I, 23. danda opera est omnino, si possit, utrisque (beneficiis); O II, 72.

2. **persönlich:** alqs: quin coniunctionem studiorum amorisque nostri, quo possem litterarum genere, declararem; A ep 1. frangite .. eos (sorites), si potestis; A II, 93. quem unum e physicis potissimum probabit? nec plus uno poterit; A II, 117. quoad poterant, defendebant sententiam suam; F II, 2. Epicurus ... nec non vult, si possit, plane et aperte loqui; F II, 15. dicam .., si potero, rhetorice; F II, 17. quantum .. potero, minuam contentiones; F II, 39. id Sextilius factum negabat. poterat autem impune; F II, 55. concludam, si potero, Latine; F II, 105. si aliter non possum; F III, 15. illi (propositum est) facere omnia, quae possit, ut conliniet || [illi ... colliniet] || ; F III, 22. hoc ipsum instituamus ... pluribus verbis dicere, quod uno non poterimus; F III, 55. ut perspiciamus, si potuerimus, quidnam a Zenone novi sit allatum; F IV, 14. risum contine, si potes; F IV, 71. exponamus adulescenti, si quae forte possumus; F V, 8. nec .. sum copiam, quam potui, ... persecutus; F V, 64. audeo dicere, inquit. — non potes, nisi retexueris illa; F V, 84. ut ... civibus nostris prosimus etiam, si possumus, otiosi; T I, 5. dicam (sententiam), si potero, Latine; T I, 15. perfice, si potes, ut ne moriendum quidem esse miserum putem; T I, 15. ut doceam, si possim, ... bonum etiam esse mortem; T I, 16. ea, quae vis, ut potero, explicabo; T I, 17. expone ... primum, si potes || [si potes] ||, animos remanere post mortem; T I, 26. quid ego nunc lugeam vitam hominum? vere et iure possum; T I, 83. eos, si possumus, excitemus, qui ..; T II, 6. quiesce .. et volnus adliga. etiamsi Eurypylus posset, non posset Aesopus; T II, 39. quae Graeci πάθη appellant; ego poteram morbos, et id verbum esset e verbo; T III, 7. nunc aegritudinem, si possumus, depellamus; T III, 25. alios, si possumus, levare aegritudine (debemus); T IV, 56. alii omnia, quae possunt, fana conpilant; N I, 86. agam quam brevissume potero; N II, 3. non decet, non datum est, non potestis; N II, 74. te ... saepe quam plurimis posses argumentis onerare iudicem; N III, 8. hoc idem ... ego, ut potui, feci; N III, 8. exposui quam brevissime potui somnii ... oracla || oracula || ; D I, 70. cohortati sumus, ut maxime potuimus, ad philosophiae studium; D II, 1. ut ... prodessemus civibus nostris, qua re cumque possemus; D II, 7. quid ego haruspicum responsa commemorem ⟨possum equidem innumerabilia⟩, quae ..? D II, 52. causam .. investigato in re nova ..., si poteris; D II, 60. neque hunc, qui unus potest, ... his tam periculosis rebus subvenire patiuntur; R I, 31. faciam, quod vultis, ut potero; R I, 38. exposita ... nostra re publica accommodabo ad eam, si potero, omnem illam orationem; R I, 70. id persequar, si potero, subtilius; R II, 42. civitatem .. optandam magis quam sperandam, quam minimam potuit, ... effecit; R II, 52. optimum est facere (iniuriam), impune si possis; R III, 23. neglegit leges easque perrumpet, si poterit, is, qui ..; L I, 42. expromam equidem (leges), ut potero; L II, 18. eum morem .. cum brevitate, si potuero, consequar; L II, 18. reddam vero, et id, si potero, brevi; L II, 34. ego ... tractabo, quoad potero, eius ipsius generis ius civile nostrum; L II, 46. qui ab iis, quibus infertur, si possunt, non propulsant iniuriam; O I, 23. qui .. non defendit nec obsistit, si potest, iniuriae; O I, 23. quodsi ea, quae utenda acceperis, maiore mensura, si modo possis, iubet reddere Hesiodus; O I, 48. utendum est excusatione adversus eos, quos invitus offendas, quacumque possis; O II, 68. ut ..., quibuscumque rebus vel belli vel domi poterunt, rem publicam augeant; O II, 85. si unus quisque ... detrahat .., quod cuique possit, emolumenti sui gratia; O III, 22. neque est contra naturam spoliare eum, si possis, quem est honestum necare; O III, 32. ut mihi concedas, si potes, nihil praeter id ... esse expetendum; O III, 33. eniti et contendere debet, quam maxume possit, ut vincat; O III, 42. si minoris, quam potuisset, vendidisset; O III, 62. vir bonus est is, qui prodest, quibus potest; O III, 64. si is, qui non defendit iniuriam neque propulsat, cum potest, iniuste facit; O III, 74. eum virum bonum esse, qui prosit, quibus possit; O III, 76. quos (versus) dicam, ut potero, incondite fortasse; O III, 82. in his .. tribus generibus, quoquo modo possunt, non incallide tergiversantur; O III, 118. etiam temperantiam inducunt non facillime illi quidem, sed tamen quoquo modo possunt; O III, 118. faciam, ut potero; C 7. qui (Q. Maximus) consul iterum ... C. Flaminio tribuno plebis, quoad potuit, restitit; C 11. quod (convivium) ad multam noctem, quam maxime possumus, vario sermone producimus; C 46. ut, quoad possem et liceret, a senis latere numquam discederem; Lae 1. Carbonem, quocumque || quoquo, al. || modo potuimus, ... sustinuimus; Lae 41. vgl. II. abigere. audire; T II, 61. servire.

alqd: negas sine deo posse quicquam; A II, 121. utrumque non potest; A II, 132. quo nihil potest brevius; F IV, 48. sin id non potest nisi hac quaestione animorum explicata; T I, 28. nihil .. dolet nisi pes; possunt oculi, potest caput, latera,

pulmones, possunt omnia; T II, 44. ut .. id non potest, sic ..; T IV, 41. id quoque potest, ut (di vias) non dent homini, ipsi habeant; D II, 106. (mens) si quando id efficit, quod perraro potest; R II, 67. negant id fieri posse. nequaquam potest id quidem; sed quaero, quod negant posse, id si posset, quidnam facerent. urguent rustice sane; negant enim posse et in eo perstant; O III, 39.

aristolochia: f. III. D I, 16.

aves: gallinae avesque reliquae ... eos .. (nidos) quam possunt mollissume substernunt; N II, 129.

caput: f. alqd; T II, 44.

cursores: ut in stadio cursores exclamant, quam maxime possunt; T II, 56.

gallinae: f. aves. — latera, oculi, pulmones: f. alqd; T II, 44. — radix: f. III. D I, 16.

ratio: ut, quos ratio non posset, eos ad officium religio duceret; N I, 118.

sapiens: extorquebitne eam (tabulam) sapiens, si potuerit? O III, 89.

II. **mit Infinitiv:** sine hac arte quemvis arbitrantur a vero abduci fallique posse; F III, 72. quae (mors) ... numquam potest longe abesse; T I, 91. etsi hoc .. fortasse non poterit sic abire; F V, 7. qui poteris (abigere)? T I, 104. neque tota (lex) abrogari potest; R III, 33. lex .. illa ... neque tolli neque abrogari potest; L II, 14. nec .. absolvi beata vita sapientis neque ad exitum perduci poterit; F II, 105. ut Phidias ... potest ab alio inchoatum (signum) accipere et absolvere; F IV, 34. historia .. nec institui potest nisi praeparato otio nec exiguo tempore absolvi; L I, 9. qui ... abstinere possit iniuria; O III, 72. posse eos (cives) colendis agris abundare commodis omnibus; R II, 26. ut non videam, quo (error) non possit accedere; A II, 93. ut nemo sine eo instrumento ad ullam rem illustriorem satis ornatus possit accedere; F V, 7. quo nulla vis possit accedere; N II, 35. qua .. (re) proxime ad deorum vim natura mortalis possit accedere; D I, 1. f. **accedo,** II. alqd; F I, 41. II, 28. 96. IV, 67. 68. Lae 12 (B. I, S. 23, b). accidere: f. **accido** (32 St.) B. I, S. 25, b. f. quae (materia) una omnia accipere possit; A I, 27. etsi (natura) dedit talem mentem, quae omnem virtutem accipere posset; F V, 59. nec potest (animal) ullo sensu iucunda accipere, non accipere contraria; N III, 32. fac dare deos (vias) ...; quid refert, si accipere non possumus? D II, 106. quo posset urbe et accipere a ‖ex‖ mari, quo egeret, et reddere, quo redundaret; R II, 10. f. absolvere; F IV, 34. quid est cur verear, ne ad eam (sententiam) non possim accommodare Torquatos nostros? F I, 34. ad omnem rationem Teucri vox accommodari potest; T V, 108. ut iidem versus alias in aliam rem posse accommodari videntur; D II, 111. quae (genera) a me ipso effecta si sint, deorum vitam possint adaequare; Ti 41. summam voluptatem, quo ‖qua, cui‖ addi nihil possit; F II, 75. quid ad hanc mansuetudinem addi potest? O I, 37. quod recte addi potest; Lae 50. nihil huc ‖hic, huic‖ addi potest, quo magis virtus sit, nihil demi, ut virtutis nomen relinquatur; P 22. cum ... nihil possit addi, quo magis peccari posse videatur; P 26. quem ad intellegendum poterit adducere? A I, 6. illud .. adduci vix possum, ut ..; F I, 14. ipsa veritas clamabat quodam modo non posse adduci, ut ..; F IV, 55. an ... non possis adduci, ut ..? N II, 17. nec .. se adduci posse, ut ..; Lae 59. (dolor) adesse poterit; F II, 92. vellem adesse posset Panaetius; T I, 81. cui aut adsit aut adesse possit multitudo malorum; T V, 42. navalis hostis ante adesse potest, quam ..; R II, 6. cur credam, adferre possum; T I, 70. melius equidem adferre nihil possum; T V, 82. (obnuntiatio) nullam adferre potuisset causam calamitatis; D I, 29. multa adferre potuit dies, quae ..; D I, 131. quod .. munus rei publicae adferre maius ... possumus? D II, 4. quid adferri potest, cur ..? D II, 52. quid .. loci natura adferre potest, ut ..? Fa 8. quid adferri poterit, cur ..? Fa 43. cui (Carboni) ne reditus quidem ad bonos salutem a bonis potuit adferre; L III, 35. qua nulla pernicies maior hominum vitae potuit afferri; O II, 9. qui multam utilitatem rei publicae ... adferre possis; O III, 30. quid est, quod adferre tantum utilitas ista, quae dicitur, possit, quantum auferre? O III, 82. ut (animal) optime secundum naturam affectum esse possit; F V, 24. secundum naturam vivere sic affectum, ut optime affici possit; F V, 24. despicere nemo potest eas res, propter quas (res) aegritudine adfici potest; T III, 15. negare umquam laetitia adfici posse insipientem; T IV, 66. at enim sine ignominia * ‖an potest exsilium ignominia‖ adficere sapientem? T V, 107. quae sequi facile, adfirmare vix possumus; A II, 8. etiamne hoc adfirmare potes? A II, 87. si ulla alia de re obscura adfirmare possem; T I, 60. quae (causa) ... nec laudatores poterit adhibere; F II, 67. quibus (elementis) ubertas orationis adhiberi vix potest; F III, 19. apud quos (iudices) nec ... poteris adhibere Demosthenen ‖Demosthenem‖; T I, 10. quasi vero forti viro vis possit adhiberi; O III, 110. ne posset aliquando ad bellum faciendum locus ipse adhortari; O I, 35. et parenti non numquam adimi vita sine scelere potest et servo saepe sine iniuria non potest; P 24. alteri se adipisci id posse arbitrantur, si ..; O I, 70. quibus rebus facillime possimus eam ... adipisci ... caritatem; O II, 29. quod (commodum idem adipisci uterque non posset; Lae 34. voluptas adiungi potest ad honestatem; F V, 21. ad hanc providentiam naturae ... adiungi multa possunt; N II, 140. qui eas (cogitationes) nec disponere nec inlustrare possit nec delectatione aliqua allicere lectorem; T I, 6. quonam modo hominum studia ad utilitates nostras allicere atque excitare possimus; O II, 20. qui potest ipse (mundus) non natura administrari? N II, 86. sine qua (severitate) administrari civitas non potest; O I, 88. ego ... admirari satis non possum .. hominis ipsius continentiam; C 55. f. comprehendere; N I, 121. quae (divinatio) ... nihil nos admonere potest; D II, 21. admonere reliquos potuit, ut ..; L I, 6. quod ubique genitum ‖gentium‖ est, ut ad eam urbem ... possit adnare; R II, 9. arripere verba de foro non potest; F III, 4. non cani nec rugae repente auctoritatem arripere possunt; C 62. ut sapientiam ... assequi possit; F V, 58. nec .. umquam summum bonum assequi quisquam posset; F V, 68. si me adsequi potueris; T I, 103. hanc (bonorum complexionem) assequi virtus ... non potest; T V, 29. quae quanto consilio gerantur, nullo consilio adsequi possumus; N II, 97. cum idem uno (oculo) adsequi possim; N III, 8. nihil est ..., quod non longinquitas temporum ... efficere atque adsequi possit; D I, 12. quo .. modo adsequi poterat Lacedaemo illa tum, ... ut ..? R I, 50. quam opinionem nemo umquam mortalis adsequi potuit sine eximia virtutis gloria; R II, 17. ne diuturnam quidem gloriam adsequi possumus; R VI, 23. quem (Clitarchum) si adsequi posset; L I, 7. quibus .. rationibus hanc facultatem assequi possimus, ut ..; O II, 19. ut id ... assequi posset; O III, 41. neminem ulla de re posse contendere nec adseverare sine aliqua ... nota; A II, 35. neque .. quisquam potest hostis

advolare terra, quin eum non modo esse, sed etiam quis ... sit, scire possimus; R II, 6. urbes .. sine hominum coetu non potuissent nec aedificari nec frequentari; O II, 15. nihil aliud video, quod agere possimus; A I, 11. proinde quasi sapiens ... sine decretis vitam agere possit! A II, 109. quid .. possumus hoc agere divinius? F III, 16. quonam modo vitam agere possimus; F IV, 69. ut nec res videre optimas nec agere possint; F V, 58. quid possum ... agere melius? T II, 1. quod lubenter agere possim; D I, 11. cum ... nec tueri meo more rem publicam nec nihil agere poteram; D II, 6. rem publicam nostram iustissimas huic municipio gratias agere posse; L II, 6. quom agi nihil potest; L III, 42. nihil agere .. cum animus non posset; O II, 4. quid est quod dignum nobis ... agere possimus? O III, 2. quicquam agi ... malitiose potest? O III, 61. quae iam agere non possem; sed ut possim, facit acta vita; C 38. (corpora) pellere se ipsa et agitari inter se concursu fortasse possent; N I, 110. quin ... nihil agitare mente, nihil ratione, nihil cogitatione consequi posset; C 41. ut possemus aliquando, qui et ubi essemus, agnoscere; A I, 9. ut, quanta luce ea (perspicua) circumfusa sint, possint agnoscere; A II, 46. »auribus ut nostros possis agnoscere cantus«; F V, 49. non potuit animus haec in corpore inclusus adgnoscere; T I, 58. ne (Codrus) posset adgnosci || [ne ... adgn.] ||; T I, 116. subtilius ..., quam ut quivis ea possit agnoscere; N I, 49. ut Theophrasti discipulum possis agnoscere; O I, 3. sine qua (vi caloris) neque ali possent nec crescere; N II, 23. si (semen) nanctum .. sit materiam, qua ali augerique possit; N II, 81. cum umore consumpto neque terra ali posset nec ..; N II, 118. cuius (pecuniae) fructibus exercitum alere non posset; O I, 25. qui exercitum alere posset suis fructibus; P 45. quae (oves) quidem neque ali neque sustentari neque ullum fructum edere ex se ... potuissent; N II, 158. animante || animo, animi autem || virtute praedito, eo qui vel amare vel, ut ita dicam, redamare possit, non admodum delectari? Lae 49. si amitti vita beata potest; F II, 86. prius a se poterit quisque discedere quam appetitum ... amittere; F V, 33. etsi amitti non potest virtus; T II, 32. si id possit amitti; T V, 40. nihil .. meum est ..., quod auferri, quod eripi, quod amitti potest; P 29. ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit; F I, 38. quae (res) sua natura aut sollicitare possit aut angere; F I, 41. res .. ipsae observari animadvertique potuerunt; D II, 47. quod .. quale sit, etiam in bestiis quibusdam animadverti potest; Lae 27. (corpora) se ipsa ... formare, figurare, colorare, animare non possent; N I, 110. ecquid nos eodem modo rerum naturas persecare, aperire, dividere possumus? A II, 122. ut eam (rem familiarem) benignitas aperire non possit; O II, 55. quae (scientia) potest appellari rite sapientia; F II, 37. poteram ego ... (perturbationes animorum) morbos appellare; F III, 35. ius .., quod ita dici appellarique possit; F III, 71. haud scio, an recte ea virtus frugalitas appellari possit; T III, 16. non reperio quos appellare possim nominatim; T IV, 5. nec hercule invenio, quo nomine alio (amor) possit appellari; T IV, 68. mens mundi cum ... vel prudentia vel providentia appellari recte possit; N II, 58. tum ille vere vertens annus appellari potest; R VI, 24. ex quo vere vel agnatio nobis cum caelestibus vel genus vel stirps appellari potest; L I, 24. quae .. recte lex appellari possit; L II, 11. quo modo non potest animal ullum non adpetere id, quod .., sic non potest obiectam rem perspicuam non adprobare; A II, 38. ut moveri etiam et sentire et appetere possint et ex sese similia sui gignere; N II, 81. hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; qui igitur magis illud? A II, 96. an est aliquid, quod positum (sapiens) vel improbare vel adprobare possit, dubitare non possit? A II, 107. qui id adprobari || quis id adprobare, al. || possit? T IV, 56. ſ. appetere; A II, 38. an quod (sapientia) ita callida est, ut optime possit architectari voluptates? F II, 52. nullo modo facilius arbitror posse neque herbas arescere et interfici neque terram ab sole percoqui; fr I, 12. si voluptatem aspernari ratione ... non possemus; C 42. Graeci .. homines ... hostem aspicere non possunt; T II, 65. nihil .. igni vacuum aspici ac videri potest nec vero tangi, quod careat solido; Ti 13. ut ad me adspirare non posses; T V, 27. hoc artius adstringi ratio non potest; Fa 32. quis ... adtendere animo, inire rationem, cogitare omnino quidquam potest? fr V, 81. numquam fore ut atomus altera alteram posset attingere; F I, 19. e quo || aequa, quo || possit attingi aliquid veri simile; T IV, 47. intellegentiam aut maris aut terrae non modo comprehendere animo, sed ne suspicione quidem possum attingere; N III, 64. ut (sol) lunam suo lumine non posset attingere; R I, 23. quos (agros Lacedaemonii) spiculo possent attingere; R III, 15. ne qui morbus eum (mundum) posset aut senectus attingere; Ti 16. ſ. ingredi. quae nec percontari nec audire sine molestia possumus; A I, 2. si sine magnis artificiis ... nec videre nec audire possimus; A II, 86. qui voluptatis nomen audire non possent; F II, 67. moleste .. se .. ferre, quod eum non posset audire, at ille: „tu vero“, inquit, „potes“; T II, 61. nihil sane ex me .. audire potuisses; N I, 57. Xenocraten audire potuit; N I, 72. ne curiosissimi quidem homines exquirendo audire tam multa possunt; N I, 97. possumne aliquid audire? tu vero, inquam, vel audire vel dicere; Fa 3. possumus audire aliquid? R I, 20. ut tum carere rege, sic pulso Tarquinio nomen regis audire (populus Romanus) non poterat; R II, 52. a quibus audiri nomen nostrum potest; R VI, 24. auferre: ſ. adferre; O III, 82. amittere; P 29. potest id ... rhetorice et augeri et ornari; F III, 26. earum (artium) etiam contrariorum summa poterit augeri; F IV, 67. cum augeri id non possit; F V, 83. quorum alter (doctor) te scientia augere potest; O I, 1. ſ. alere; N II, 81. amplificari. hic ab avaritia avocari potest || [hic ... pot.] ||; T IV, 60. cor subito non potuisse nescio quo avolare; D II, 37. quod (res) .. ita essent parvae, ut sub sensum cadere non possent; A I, 31. quod cadere in eam (comprehensionem) posset; A I, 42. quanti (dolores) in hominem maximi cadere possunt; F I, 41. quae cadere in hominem possint; F III, 29. quod cadere in non nullos insipientes potest; F IV, 15. ut furor in sapientem cadere possit, non possit insania; T III, 11. quae cadere in hominem possunt; T V, 4. cum in omnis bonos ea ... cadere possint; T V, 25. animi natura intellegentis || et intellegentia || in quam figuram cadere posset; N I, 23. cur (beatitas, beatitudo) ... in aliquam mentem ... cadere non potest? N I, 95. ut vel aliter cadere atque evenire potuerit; D II, 15. quae .. vel ipsa falsa esse vel ea, quae praedicta sunt, fortuito cecidisse potuerunt; D II, 66. quia ... (philosophi) tam graviter cadere non possunt; O I, 73. nec (illud officium) praeter sapientem cadere in quemquam potest; O III, 14. quae (sapientia) videtur in hominem cadere posse; Lae 100. si neque sidera neque sol neque caelum sub ocu-

lorum aspectum cadere potuissent; Ti 52. ubi .. potest illa aetas aut calescere ... melius ... aut ... refrigerari salubrius? C 57. nec .. ei (Deiotaro) cornix canere potuit recte eum facere; D II, 78. cum ‖ quod ‖ somnum capere non posset; T IV, 44. ut (homines) deorum cognitionem ... capere possent; N II, 140. Veios capi non posse; D I, 100. ut ... „nec tuendi satietas capere posset“; D I, 24. ut eum (sonitum) aures hominum capere non possint; R VI, 19. qui (consobrini, sobrini) cum una domo iam capi non possint; O I, 54. eas (utilitates) nos nullo modo sine hominum manu ... capere potuisse; O II, 14. nec ... aut pascere eas (bestias) aut domare aut tueri aut tempestivos fructus ex iis capere possemus; O II, 14. quos ... credimus et ... expedire rem et consilium ex tempore capere posse; O II, 33. nec ... Troiam Neoptolemus capere potuisset; Lae 75. qui (animus Reguli) ... capi certe ipse non potuit; P 16. »quaerere te (videbar) neque posse corde capessere«; D I, 40. qua (voluptate) etiam carere possent sine dolore; F I, 47. neuter honestate carere potuit; F V, 73. an potest is, qui non est, re ulla carere? T I, 87. usque eo (Dionysius) imperio carere non poterat; T III, 27. miseria carere non possumus; T III, 27. quae (oblectatio deo) si esset, non ea tam diu carere potuisset; N I, 22. qua (aequabilitate) carere diutius vix possunt liberi; R I, 69. quam (potestatem) tanto opere populus noster ignotam expetisset, qui posset carere cognita? L III, 26. hac villa isti carere non possunt; O III, 59. ſ. audire; R II, 52. cum caveri poterat; D I, 101. quod multis rationibus caveri potest; O II, 84. nihil .. cum eius modi celare possumus; A I, 3. sive celare poterit ‖ potuerit ‖, sive opibus magnis, quicquid fecerit, obtinere; F II, 71. quod (peccatum) celari posset; N II, 11. si omnes deos hominesque celare possimus; O III, 37. si celare possint; O III, 39. possintne celare; O III, 39. quod cerni aut intellegi posset; A I, 45. quo modo .. geometres cernere ea potest? A II, 22. quae cerni possent; A II, 33. si iam possent in homine vivo cerni omnia; T I, 50. quam similitudinem cernere possumus in iis aquis, quae ..; N II, 27. ut per eas (membranas) cerni posset; N II, 142. modo possemus eum (mundum) animantem cogitare vel potius ... animo hoc cernere! N III, 20. »tum fore ut occultos populus sanctusque senatus cernere conatus posset«; D I, 20. si ... potest .. quis ... errare aliquando nec vera cernere; D I, 71. II, 107. quod cerni posset; Ti 18. quot ... animalium formas mens in speciem rerum intuens poterat cernere; Ti 34. quae (vincula) cerni non possent propter parvitatem; Ti 47. cum (ratio) eam partem attingit, qua sensus cieri potest; Ti 28. claudicare: ſ. constare; O I, 119. haec lex ... coangustari etiam potest; L III, 32. scisse .. te quis coarguere possit? F II, 59. quod semel admissum coërceri reprimique non potest; F I, 2. innumerabilia sunt, ex quibus effici cogique possit nihil esse ..; N III, 34. nihil .. agens ne cogitari quidem potest quale sit; A II, 37. ut, celeritas eius (solis) quanta sit, ne cogitari quidem possit; A II, 82. id ne cogitari quidem potest quale sit; F IV, 29. qui potest intellegi aut cogitari esse aliquod animal, quod se oderit? F V, 28. ut vix cogitari possit, quid intersit; F V, 60. quantam (celeritatem) cogitare non possumus; T I, 68. cui (celeritati) par nulla ne cogitari quidem possit; N I, 24. qua (vita) nihil beatius ... cogitari potest; N I, 51. ne cogitari quidem quicquam melius potest; N II, 18. ut nisi figuris hominum constitutis nihil possent de dis inmortalibus cogitare; N II, 45. nulla .. species cogitari potest nisi pulsu imaginum; D II, 137. nihil ... tam monstruose cogitari potest, quod non possimus somniare; D II, 146. quo (tyranno) neque taetrius neque foedius ... animal ullum cogitari potest; R II, 48. quid L. Philo perfectius cogitari potest? R III, 5. quid .. optumo melius cogitari potest? R III, 47. quid eo (animo) dici aut cogitari poterit beatius? L I, 60. quid cogitari potest turpius? O III, 117. ſ. attendere, cernere; N III, 20. qui (veteres) nihil cognosci, nihil percipi, nihil sciri posse dixerunt; A I, 44. prius oportet vos ‖ potestis ‖ ... quasi fundamenta cognoscere; A II, 40. quod ... nihil .. falsi perceptum et cognitum possit esse; A II, 103. tum denique poterit aliquid cognosci et percipi; F I, 64. natura .. nec perspici nec cognosci potest; F V, 41. facillime se .. naturae voluntatem posse cognoscere; F V, 55. [sc. hoc se ipsum posse cognoscere]; T I, 52. nihil ab iis potui cognoscere; T III, 42. cognitis, quoad possunt ab homine cognosci, bonorum et malorum finibus; T IV, 82. possetne uno tempore florere, dein vicissim horrere terra? aut ... solis accessus discessusque solstitiis brumisque cognosci? aut aestus maritimi ... ortu aut obitu lunae commoveri? aut ... cursus astrorum dispares conservari? N II, 19. neque .. materiam ipsam cohaerere potuisse, si nulla vi contineretur, neque vim ‖ esse ‖ sine aliqua materia; A I, 24. qui ruunt nec cohaerere possunt; T III, 61. nec .. virtutes sine beata vita cohaerere possunt nec illa sine virtutibus; T V, 80. quo (statu ea) cohaerere nullo modo potuerint nisi ..; N II, 87. haec ad quoddam tempus cohaerere possunt, semper autem nullo modo possunt; N III, 34. animus perturbatus ... nec cohibere se potest nec, quo loco vult, insistere; T IV, 41. cum (sapiens) ... indomitos impetus volgi cohibere non possit; R I, 9. an coli iustitia poterit ab homine ..? T II, 31. qui (ager) coli possit; L II, 67. hic ... neque amicitiam colere possit; O I, 5. colorare: ſ. animare. omitto .. lituum Romuli, quem in maximo incendio negas potuisse comburi; D II, 80. multa ex haruspicum responsis commemorare possum; N II, 10. doctissimos homines non nimis in re publica versatos multos commemorare possumus; L III, 14. nec satis commendati multitudini possunt esse; A fr 4. »id .. ne committi possit«; L II, 20. quicquid sine detrimento commodari possit; O I, 51. experiamur .., si possimus cornua commovere disputationis tuae; D II, 26. te ... nec potuisse non commoveri; Lae 8. ſ. cognoscere; N II, 19. complures ... ea, quae didicerant, cum civibus suis communicare non poterant; N I, 8. ut ... nihil esset cereum, quod commutari non posset; N III, 30. nec magis commutari ex veris in falsa posse ea, quae ..; Fa 17. ex quo ... beate vivendi ratio inveniri et comparari potest; F V, 16. si qua (gloria) ex bellicis rebus comparari potest; O II, 45. humanus .. animus ... cum alio nullo nisi cum ipso deo ... comparari potest; T V, 38. nihil habeo, quod cum amicitia Scipionis possim comparare; Lae 103. animos .. per se ipsos viventis non poterant mente complecti; T I, 37. et ‖ nec ‖ deum ipsum et ‖ nec ‖ divinum animum corpore liberatum cogitatione complecti possumus; T I, 51. quod ... complecti possit praesentia; T I, 66. fr IX, 10. quo modo .. haec infinita ... aut memoria conplecti aut observando notare possumus? D II, 146. qui potuit .. divinius et utilitates conplecti maritimas Romulus et vitia vitare? R II, 10. quis .. istas imagines conprehendere animo potest? quis admirari? N I, 121. huius

modi reticentiae iure civili || omnes || comprehendi non possunt; quae autem possunt, diligenter tenentur; O III, 67. ſ. attingere; N III, 64. **comprehendo,** III. alqd (24 St.) B. I, S. 465, b. aut Callipho aut Diodorus quo modo poterunt tibi istud concedere? F IV, 50. eadem, quae vulgus, in malis et bonis numerare concedi nullo modo potest; T V, 31. id ... concedi nullo modo potest; D II, 107. quae paulo ante dixi honeste amico a iudice posse concedi; O III, 44. negabunt id nisi sapienti posse concedi; Lae 18. nulla re conciliare facilius benivolentiam multitudinis possunt ii ... quam abstinentia; O II, 77. negavit (coniector) eam (matronam) concipere potuisse; D II, 145. concludi argumentum non potest nisi ..; A II, 44. hoc modo rationem poteris concludere; N III, 23. hic .. locus concludi iam potest; N III, 79. ut id mutari et concoqui possit; N II, 136. quem cum eo (Democrito) conferre possumus? A II, 73. quae (studia) .. ad usum vitae ... conferre possumus; R I, 30. quae (oblectatio) conferri cum eorum studiis potest? O II, 6. quibuscum (homo) possit familiares conferre sermones; O II, 39. quo modo ... is, qui fidibus utitur, explere numeros (potest) et conficere versus? A II, 22. brevi res potest tota confici; A II, 108. ex quo posse probabiliter confici eum ... esse ..; A fr 20 (B. 4). ut ... cursum vitae conficere possemus; T III, 2. res caelestes ... ab homine confici non possunt; N II, 16. quae vetustas est, quae vim divinam conficere possit? D II, 117. *ne* si magnam partem quidem ... ad verum ipsum ... accedant, confidere sibi poterunt; A II, 36. qui .. poterit ... fortunae stabilitate confidere? T V, 40. id .. hoc argumento confirmari potest; O I, 153. ut confirmare possum; Lae 10. in talibus ea ... stabilitas amicitiae confirmari potest; Lae 82. quibus (praeceptis) in omnis partis usus vitae conformari possit; O I, 7. qua .. in causa et benivolos || benev. || obiurgatores placare et invidos vituperatores confutare possumus; N I, 5. neque .. haec inter se congruere possent; F III, 62. quae (ratio) cum aliquo uno ex tribus illis congruere possit; F V, 19. congruere .. cum cogitatione magna voluptas corporis non potest; fr V, 81. quantum coniti animo potes, quantum labore contendere; O III, 6. cum quibus coniungi vitam beatam nullo modo posse putavit; F V, 77. an possit (utilitas) cum honestate coniungi; O III, 50. umor ita mollis est, ut facile premi conlidique possit; N III, 31. vestigia .. Pythagoreorum quamquam multa colligi possunt; T IV, 3. si quis ... multas ... urbes despicere et oculis conlustrare possit; R III, 14. videmus .., ut conquiescere ne infantes quidem possint; F V, 55. si universi videre optimum et in eo consentire possent; R I, 52. qui possent ... sapientiam consequi; F IV, 56. si .. natura ... eam (requietem) posset alia quadam ratione consequi; F V, 54. si id ipsi minus consequi possumus; T II, 8. nostros omnia consequi potuisse; T IV, 5. suas (voluptates) eum (regem Persarum) consequi nullo modo posse; T V, 92. vim, ... cuius sollertiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi possit imitando; N II, 81. maiora, quam hominum ratio consequi posset || possit ||; R I, 15. qui si unus satis omnia consequi posset; R I, 52. si [quo] modo consequi potuero; R II, 52. tu .. quam celebritatem sermonis hominum ... consequi .. potes? R VI, 20. cum apud eos ipsos ... nemo unius anni memoriam consequi possit; R VI, 24. si consequi potuero; L III, 49. quid quisque vel sine nobis aut possit consequi aut non possit; O I, 59. ut nec medici nec imperatores nec oratores ... quicquam magna laude dignum sine usu ... consequi possunt, sic ..; O I, 60. non fraude ... se .. ea ... consequi posse; O II, 10. nihil erat, quod homines iis auctoribus non posse consequi se arbitrarentur; O II, 42. si minus imitatione tantam ingenii praestantiam consequi possumus; O III, 1. sine qua (virtute) nec amicitiam ... consequi possumus; Lae 84. ſ. agitare; C 41. quo modo .. caeli divinus ille sensus in celeritate tanta conservari potest? N I, 33. conservare (potuit deus) urbis tantas; N III, 92. non posse hunc incommutabilem rei publicae conservari statum; R II, 57. rem publicam ... quibus moribus aut legibus constituere vel conservare possimus; R II, 64. quam (aequabilitatem) conservare non possis; O I, 111. potest .. exercitatio et temperantia etiam in senectute conservare aliquid pristini roboris; C 34. ſ. cognoscere; N II, 19. quadringentis (talis) centum Venerios non posse casu consistere. primum nescio, cur non possint; D II, 48. neque omnino in voluptatis regno virtutem posse consistere; C 41. mortem ... timens qui poterit animo consistere? C 74. cum suis se laudibus vita occidens consolari potest; T I, 109. qua (oratione animus) hortari ad decus, revocare a || ab || flagitio, consolari possit adflictos factaque ... fortium prodere; L I, 62. nec memoriam sine adsensione posse constare nec notitias rerum nec artes; A II, 38. nec virtutem posse constare; F IV, 54. nec officia nec virtutes in ea ratione nec amicitiae constare possunt; F V, 22. si ipsa mens constare potest vacans corpore; N I, 25. quoniam ... nec virtus sine ratione constare nec ratio usquam inesse nisi in hominis figura (potest); N I, 48. virtutem .. sine ratione constare non posse; N I, 89. sine manibus et pedibus constare deum posse; N I, 92. ut constare in perpetuitate vitae possimus nobismet ipsis nec in ullo officio claudicare; O I, 119. nec .. satis constituere possum, quod sit eorum consilium; A II, 32. ut nullo modo ... constitui possit finis bonorum; F IV, 28. virtutem non posse constitui; F IV, 40. constitui virtus nullo modo potest, nisi ..; F IV, 41. ſ. conservare; R II, 64. contemni non poteris; F II, 84. nemo ... potest id ... non curare idque contemnere; F III, 29. possumusne nos contemnere dolorem? T II, 22. ut (animus) ea ... possit contemnere; T V, 87. nec possum Atti Navii ... lituum contemnere; N III, 14. illa duo somnia ... quis tandem potest contemnere? D I, 56. haec posse contemni vel etiam rideri; D I, 104. ſ. exsequi; C 72. nulla est celeritas, quae possit cum animi celeritate contendere; T I, 43. quin numquam possit utilitas cum honestate contendere; O III, 11. ſ. adseverare. coniti. ad quas (artes) esse dux pecunia potest, continere autem non potest; F III, 49. neque ab ulla re ... id ... contineri potest; F III, 49. nulla ars divitiis contineri potest; F III, 49. agitatio mentis ... potest nos in studiis cognitionis ... continere; O I, 19. quod non possit nisi honestae vitae iure contingere; F III, 28. quod non possit sine honestate contingere, ut ..; F IV, 50. hoc Herculi ... potuit fortasse contingere; O I, 118. id .. non posse multis contingere; C 8. nec ullo casu arbitror hoc constanti homini posse contingere, ut ..; Lae 8. si quid tale posset || possit || contingere, ut ..; Lae 87. si ita erat comprensum, ut convelli ratione non posset; A I, 41. quae mihi .. non videntur posse convelli; D I, 117. ut hoc praeclarum quasi decretum beatae vitae possit omnium sententiis ... convenire; T V, 84. qua ex coniunctione naturae ... convenire potest .. fissum iecoris cum lucello meo?

D II, 34. posse rem convenire; L I, 53. si posset inter eos aliquid convenire; L I, 53. quem paulo ante fingebam digitorum percussione hereditates omnium posse converrere; O III, 78. ut nihil sit, quod non ex ea (materia) quamvis subito fingi convertique possit; N III, 92. ſ. **converto,** I. (4 St.) B. I, S. 543, a. utinam tam facile vera invenire possim || possem || quam falsa convincere! N I, 91. quae (oratio) neque redargui neque convinci potest; Ti 8. pauci honore ... amplificati vel corrumpere mores civitatis vel corrigere possunt; L III, 32. quamquam te non possum ... corrumpere; F II, 72. quod pecunia corrumpere pudentem || prudentem || nemo potest, dicendo potest; R V, 11. ſ. corrigere. »qui comitiatu creare consules rite possint || possiet, al. ||«; L III, 9. qui illum bonorum finem ... crescere putent posse; F III, 48. quarum .. artium summae crescere possunt; F IV, 67. ne vitia quidem .. crescere poterunt; F IV, 67. ſ. alere; N II, 23. qui .. possum non cupere verum invenire? A II, 66. quod corpora curari possint; T III, 4. ſ. contemnere; F III, 29. possitne nobis hoc ratio philosophorum dare; F V, 87. quod maxumum homini dari posset a deo; T I, 118. tecta ... unde aut initio generi humano dari potuissent aut postea subvenire || subveniri ||? O II, 13. videsne hoc proverbio neque Gygi illi posse veniam dari neque huic? O III, 78. quatenus amicitiae dari venia possit; Lae 61. tibi hoc video non posse deberi; T II, 67. quid omnino ... ei deberi potest? N I, 116. tibi horum nihil deberi potest; L II, 7. deberi non posse huic civitati illam potestatem; L III, 26. quis .. potest ... de sententia decedere? F IV, 52. posse decernere, ut magistratu se abdicent consules; L II, 31. barbari quidam ... ferro decertare acerrume possunt; T II, 65. naturale, quod declarare possit, quid futurum sit; D II, 29. quid est, quod declarari possit habitu extorum? D II, 30. nec .. aliter aut regi civitas aut declarari animi magnitudo potest; O I, 72. ut tibi deesse non possit oratio; F IV, 1. nihil posse ad beatam vitam deesse sapienti; F V, 84. quid potest ad beate vivendum deesse ei? T V, 42. haec (mens, ratio) mundo deesse non possunt; N II, 38. qui .. potest ei (mundo) deesse id, quod est optimum? N II, 38. ille (ordo) ... iudices omnes potest defatigare; L III, 29. non possis id verum esse ... defendere; A II, 105. quae (sententiae) defendi possint; A II, 138. quas (sententias) putat probabiliter posse defendi; A II, 138. nullo modo poterimus sensuum iudicia defendere; F I, 64. illud ... non posse defendere; N I, 70. dum possint se ipsa defendere; N II, 129. posse Epicureos suam causam ... defendere; Fa 23. si .. non poterit sive causas defensitare sive populum contionibus tenere sive bella gerere; O I, 121. quodsi etiam possis quidvis deferre ad alterum, videndum est tamen, quid ille possit sustinere; Lae 73. unde haec in terram nisi ab superis defluere potuerunt? N II, 79. omne tempus aetatis sine molestia possit degere; C 2. senectus modicis .. conviviis delectari potest; C 44. demi: ſ. addi; P 22. figura, quae digito demonstrari potest; R VI, 26. ut (honestas) nullis ... praemiis demoveri possit ex eo, quod ..; F IV, 59. quos ne depellere quidem a se sine ferro potuit res publica; L III, 20. cum mens nostra quidvis videatur cogitatione posse depingere; N I, 39. hi poterant omnes eadem illa ... deplorare; T III, 53. si .. (dolor) deponi potest, etiam non suscipi potest; T III, 66. honestissime molestias posse deponi; O II, 4. unde ... copia depromi maior gravissimorum exemplorum ... potest? fr V, 27. Andromacham Ennii ab ea (sue) posse describi? D I, 23. nec ... imperitorum inscitiam despicere possum; N III, 39. ſ. adfici; T III, 15. conlustrare. ut ne verberibus quidem (infantes) deterreri possint; F V, 55. »si qui sapientia magis vestra mors devitari potest«; T II, 38. dicere: ſ. **dico** (182 St.) B. I, S. 674—700. hoc diiudicari ... hoc sermone certe non potest; L I, 56. ut sine ullo errore diiudicare possimus; O III, 19. ne in continentibus quidem terris vestrum nomen dilatari potest; fr V, 87. posse ... comitiatus et concilia vel instituta dimittere vel habita rescindere; L II, 31. dinumerare se stellas aut metiri mundi magnitudinem posse; O I, 154. nec (corpus esse) quod dirimi distrahive non possit; N III, 29. quae (caritas) dirimi ... non potest; Lae 27. ut .. virtutes, ... sic amicitiam negant posse a voluptate discedere; F I, 66. quod disci posset; T IV, 44. ut .. ea, quae ignoramus, discere ... possimus; N II, 148. ut ..., quales sint di, discere possim; N III, 64. unde .. (Tages) illa potuit ... ipse didicisse? D II, 51. quo facilius (pueri) possint maiora discere; R I, 30. discernere: ſ. **discerno** (6 St.) B. I, S. 717, a. (animus) nec secerni nec dividi nec discerpi nec distrahi potest, ne interire *quidem* igitur; T I, 71. discutere: ſ. occurrere; A II, 46. ut quasi dispensare rem publicam et in ea quodam modo vilicare possit; R V, 5. si ... inbecilli animi ... ... verum dispicere non possint; D II, 81. disponere: ſ. adlicere; T I, 6. sine quibus (notitiis) nec intellegi quidquam nec quaeri disputarive potest; A II, 21. disputari poterat subtiliter ..; A II, 30. neque .. disputari sine reprehensione nec cum iracundia aut pertinacia recte disputari potest; F I, 28. sine qua (informatione) nec intellegi quicquam nec quaeri nec disputari potest; N I, 43. de eo fortasse disputari potest; O III, 11. quae disputari de amicitia possunt; Lae 17. cum eas (interrogationes) dissolvere non possunt; A II, 46. quam (poenam) sine mutatione ... possem dissolvere; T I, 100. quod ego non rebar posse dissolvi; D II, 35. vera visa a falsis posse distingui; A II, 44. qua (arte sapiens) vera a falsis possit distinguere; A II, 57. posse .. eum (sapientem) falsa a veris ... distinguere; A II, 67. quo modo .. distingui possunt vera somnia a falsis? D II, 146. ſ. amplificari. ut (sapientia, temperantia, fortitudo) ab ea (voluptate) nullo modo nec divelli nec distrahi possint; F I, 50. ſ. dirimi; N III, 29. discerpi. amicitiam a voluptate non posse divelli; F II, 82. neque (honestum) a virtute divelli umquam potest; O III, 13. ſ. distrahi. quae (partes) infinite secari ac dividi possint; A I, 27. quae intervalla item infinite dividi possint, A I, 27. si omne animal secari ac dividi potest; N III, 29. nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturae norma dividere possumus; L I, 44. non posse eum (animum) dividi; quod si non posset || possit ||, non posse interire; C 78. ſ. discerpi. aperire; A II, 122. num quid eorum divinari potest? D II, 11. ut ea fortuita divinari possint, quae nulla ... sapientia provideri possunt; D II, 14. quom ... alteri disciplina vestra quasi divinare || divinari || videatur || videantur || posse; L II, 32. quibus (rationibus) doceri possit ..; N II, 26. ut ... ea, quae scimus, alios docere possimus; N II, 148. docere hoc poterat ille homines paene agrestes? R I, 23. qui docere nihil possunt; fr V, 49. domare: ſ. capere; O II, 14. nec id .. dubitari poterat; A II, 11. non potest .. dubitari, quin ..; A II, 27. e quibus (sermonibus) dubitari non possit, quin ..; A II, 74. nihil est .., de quo minus

dubitari possit; F III, 38. dubitari non potest, quin ..; F V, 37. ut nemo dubitare possit, quin ..; F V, 48. possumusne dubitare, quin ..? T I, 70. in animi .. cognitione dubitare non possumus, ... quin ..; T I, 71. nec .. de hoc quisquam dubitare posset; T I, 73. de quo, si mortales animi sunt, dubitare non possumus, quin ..; T I, 88. cur non idem, sol sit an nullus sit, dubitare possit; N II, 4. quid .. de Codro dubitare possumus? N III, 49. de fulgurum vi dubitare num possumus? D I, 16. quod ne dubitare possimus; D I, 119. alterum dubitari non potest, quin ..; O III, 9. de iudicio Panaeti || Panaetii || dubitari non potest; O III, 11. f. approbare; A II, 107. an Scythes Anacharsis potuit pro nihilo pecuniam ducere? T V, 90. quae (coniectura) in varias partis duci possit; D II, 147. quas (strages) ... furor edere potuit inpurae beluae; L III, 22. f. alere; N II, 158. cum (Socrates) facile posset educi e custodia; T I, 71. aliis modis easdem res efferre possumus; Fa 16. quae secum, ut aiunt, vel e naufragio possit ecferre; R I, 28. quod effici optimum potuit, effectum est. doceat ergo aliquis potuisse melius; N II, 86. 87. qui potuit (haec efficere); N III, 25. f. **efficio** (61 St.) B. I, S. 788—793. magnitudo, quae illa tam multa possit effingere; T I, 61. nec illam || ullam || vim esse naturae, ut sui dissimilia posset effingere; N III, 23. nos (inconstantiae crimen) effugere non possumus! F V, 88. cum poenam ne dubitatio quidem effugere potuisset; N I, 63. effugere .. nemo id potest, quod futurum est; N III, 14. quas (calamitates) illi (amici) effugere nullo modo possint; D II, 54. cum id ne adulescentes quidem effugere possint; C 35. e quibus (fabulis) utilitas nulla elici potest; F V, 51. nos vellem praemio elicere possemus, qui nobis aliquid attulisset; T V, 20. quis .. elicere causas praesensionum potest? D I, 13. nec pauca nisi e multis eligi possunt; T II, 1. ut ... id, quod sentit, polite eloqui non possit; T I, 6. quod hoc ipsum probabile elucere non posset; O II, 8. animi labes nec diuturnitate evanescere nec amnibus ullis elui potest; L II, 24. ut iam iamque possint emergere; F III, 48. quorum laus emori non potest; P 18. enumerare possum, ... quae sit ..; N II, 121. enumerari .. non possunt fluminum oportunitates; N II, 132. quam (geometriam) quibusnam quisquam (poterit) enuntiare verbis? A I, 6. eos, qui semel cremati essent, equitare et in acie pugnare potuisse? N III, 12. an possit (beata vita) aut labefactari aut eripi rebus adversis; F V, 12. quod (Iuppiter) Sarpedonem filium a morte ... eripere non posset; D II, 25. virtus, quae nec eripi nec subripi potest; P 51. f. amittere; P 29. ista (natura) duce errari nullo pacto potest; L I, 20. f. cernere; D I, 71. II, 107. is ... poterit eruere semperque esse in disputando suus; F IV, 10. non posse nos Amafinii ... similes esse; A I, 5. nec ... posse esse non corpus; A I, 39. quale (visum) esse non posset ex eo, unde non esset; A II, 18. quale vel falsum esse possit; A II, 18. quae potest .. esse memoria falsorum? A II, 22. ars .. quae potest esse? A II, 22. quae (res) falsae esse non possint; A II, 23. qui poterit esse sapientia? A II, 24. nec ea, quae incerta permanent, inventa esse possunt; A II, 26. ut ea (visa) vel falsa esse possent; A II, 27. quin decretum nullum falsum possit esse sapientis; A II, 27. talia .. (decreta) neque esse neque videri possunt eorum ratione, qui ..; A II, 27. nec sapientem posse esse, qui ..; A II, 29. si ulla sententia cuiusquam esse potest nihil adprobantis; A II, 29. ex iis non posse alia talia esse, ut ..; A II, 41. quale (visum) etiam a falso possit esse; A II, 41. ut falsa eiusdem modi nulla possint esse; A II, 44. si quid cui simile esse possit; A II, 50. quo contentus esse potueras; A II, 54. cum ex illis individuis ... in reliquis mundis ... innumerabiles Q. Lutatii Catuli non modo possint esse, sed etiam sint; A II, 55. quale (visum) falsum esse non possit; A II, 57. qualia (visa) falsa esse non possint; A II, 58. quid .. esse potest extra universa? A II, 73. ut (visum) eiusdem modi ab eo, quod non est, posset esse; A II, 77. ut non (visum) eiusdem modi etiam a falso posset esse; A II, 77. quid potest esse sole maius? A II, 82. posse .. etiam minorem esse eum (solem), quam videatur; A II, 82. quae (nota) falsa esse non posset; A II, 84. ut non possit esse eiusdem modi (nota) falsa; A II, 84. si hominum similitudo tanta esse non potest; A II, 85. ecquae poterit in agnoscendo esse distinctio? A II, 86. quo certius nihil potest esse; A II, 90. si talis disiunctio falsa potest esse; A II, 97. quale non etiam falsum nihil ab eo differens esse possit; A II, 99. actionem ullius rei posse in eo esse, qui ..; A II, 108. cum sapientis nullum decretum esse posset || possit || nisi comprensum; A II, 109. quod esset verum tale, quale falsum esse non posset; A II, 113. plura .. vera discrepantia esse non possunt; A II, 115. non potest .. uterque esse sapiens; A II, 132. possum esse medius; A II, 139. quarum (virtutum) esse nulla potest; A II, 140. artem sine scientia esse non posse; A II, 146. cum plus uno verum esse non possit; A II, 147. ut nisi ea (voluptate) beatus nemo esse posse videatur; A fr 20 (B. 25). nec manus esse contenta posset; F I, 39. non potest esse dubium, quin ..; F I, 54. cum ... nihil homini possit melius esse quam ..; F I, 57. neque .. civitas in seditione beata esse potest nec in discordia dominorum domus; F I, 58. qua (superstitione) qui est imbutus, quietus esse numquam potest; F I, 60. quae (bona) quia certa esse non possunt; F I, 60. quae ... vera esse non possunt; F I, 72. an potest ... quicquam esse suavius quam nihil dolere? F II, 11. pravae .. (bestiae) esse possunt; F II, 33. occultum facinus esse potuerit; F II, 57. esse .. quam vellet iniquus (Pompeius) poterat impune; F II, 57. quae (individua, intermundia) nec sunt ulla nec possunt esse; F II, 75. amicitiae .. locus ubi esse potest aut quis amicus esse cuiquam, quem ..? F II, 78. esse .. (eo animo), nisi eris, non potes || nisi videris, non prodest ||. qui autem esse poteris? F II, 78. num .. utiliorem tibi hunc Triarium putas esse posse, quam ..? F II, 84. (vita) beata esse non potest; F II, 86. beatus .. esse in maximarum rerum timore nemo potest. nemo igitur esse beatus potest; F II, 86. nec potest quisquam alias beatus esse, alias miser; qui enim existimabit posse se miserum esse ..; F II, 87. ut in iis (tormentis) beata vita ... esse non possit; F II, 92. an id exploratum cuiquam potest esse? F II, 92. idemne potest esse dies saepius, qui semel fuit? certe non potest; F II, 102. qui possint esse (di) beati; F II, 115. qua (virtute) nihil possit || posset, potest || esse praestantius; F III, 2. si .. sapiens aliquis miser esse possit; F III, 11. an vero certius quicquam potest esse quam illorum ratione ... non posse sapientem beatum esse, cum eculeo torqueatur? F III, 42. potestne rerum maior esse dissensio? F III, 44. quod usui possit esse; F III, 58. ea possunt paria non esse; F III, 69. nec iustitia nec amicitia esse omnino poterunt; F III, 70. cum ... virtus efficiat ita beatam vitam, ut beatior esse non possit; F IV, 20. quo nihil potest esse perversius; F IV, 40. quid .. mihi potest esse optatius? F

IV, 44. beatus esse poterit virtute una praeditus; F IV, 51. fortem esse quemquam posse, qui ..; F IV, 53. ut illa ... vera esse non possint; F IV, 54. nulla mihi tecum .. potest esse dissensio; F IV, 60. illud ... non posse esse verum; F IV, 68. quae (officia) esse *non* poterant rebus omnibus sic exaequatis, ut ..; F IV, 69. cur non potuerit patri ‖ patris ‖ similis esse filius; F V, 12. quot omnino esse possent (de summo bono) sententiae; F V, 16. cum ... nec quicquam omnino praeter haec tria possit esse; F V, 18. superiores tres (sententiae) erant, quae esse possent; F V, 20. nec .. plures (expositiones) ... esse potuerunt; F V, 21. cum praeterea nulla (sententia) esse possit; F V, 23. quae si natura neglegat, ipsa esse non possit ‖ possint ‖; F V, 33. ut salvi ... esse possimus; F V, 41. quo modo ... verum esse poterit ..? F V, 69. quicquam posse percipi nisi tale verum, quale falsum esse non possit; F V, 76. possitne (in virtute vis) esse tanta; F V, 77. si potest esse beatus is, qui est in asperis reiciendisque rebus, potest is quoque esse, qui est in parvis malis; F V, 78. qui potest esse quisquam alius alio beatior? F V, 83. mendicus esse beatus nemo potest; F V, 84. in crucem qui agitur, beatus esse non potest; F V, 84. ea (vita) beata esse non potest; F V, 91. ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseria et aerumna non possit, tamen labor possit, possit molestia; F V, 95. quia disertus esse possem; T I, 10. nusquam esse non possunt; T I, 11. si .. non sunt, nihil possunt esse; T I, 12. eos ne miseros quidem esse posse; T I, 14. quae .. potest in vita esse iucunditas? T I, 14. quae possunt verborum, quae rerum ipsarum esse vestigia, quae porro tam inmensa magnitudo? T I, 61. nihil esse, quod doleat, quin id aegrum esse quoque possit; T I, 79. nec .. potest esse miser quisquam sensu perempto; T I, 89. cum .. perspicuum sit nihil posse in eo esse, qui ipse non sit, quid potest esse in eo odiosum, qui nec careat nec sentiat? T I, 90. in quo quid potest esse mali? T I, 91. nullis, si vita longior daretur, posset esse iucundior; T I, 94. finis esse nullus potest; T I, 100. non .. tam cumulus bonorum iucundus esse potest quam molesta decessio; T I, 110. idne miserum esse uni potest? T I, 119. ut ager quamvis fertilis sine cultura fructuosus esse non potest, sic sine doctrina animus; T II, 13. ut omnino nemo esse possit beatus; T II, 16. oculis .. nulla poterat esse fortior contra dolorem ... disciplina; T II, 41. nihil .. potest esse aequabile, quod ..; T II, 65. quibus duobus morbis ... qui tandem possunt in corpore esse graviores? T III, 5. quod in perturbato animo ... sanitas esse non posset; T III, 9. quae (indolentia) nec potest ulla esse nec debet; T III, 12. ut nemo in perpetuum esse posset expers mali; T III, 59. quorum (hominum) si aetas potuisset esse longinquior; T III, 69. quo pravius nihil esse possit; T III, 80. ut (perturbationes) non possint adfectionum manentium partes esse; T IV, 30. an vero vir fortis, nisi stomachari coepit, non potest fortis esse? T IV, 48. an sine misericordia liberales esse non possumus? T IV, 56. quis .. potest, in quo libido cupiditasve sit, non libidinosus et cupidus esse? T IV, 57. quid tandem potest esse naturale, quod idem nimium esse possit? T IV, 57. quae (curatio) possit esse omnium ... philosophorum; T IV, 61. talis ... nec cupiens nec gestiens esse quisquam potest; T IV, 61. potest utilis esse insania? T IV, 79. ne sani quidem esse possumus; T IV, 84. quid ... vita hominum sine te esse potuisset? T V, 5. possitne quis beatus esse; T V, 14. quis .. potest mortem ... metuens ... esse non miser? T V, 15. potest ea timens esse quisquam beatus? T V, 15. potest tandem esse non miserrimus? T V, 16. mihi .. non videbatur quisquam esse beatus posse, cum in malis esset; in malis autem sapientem esse posse; T V, 22. quam ob rem is, qui torqueatur, ... beatus esse non possit; T V, 24. in his tot et tantis (malis) ... potest esse sapiens; T V, 29. cum (sapiens) vel in omnibus his (malis) uno tempore esse possit; T V, 29. qui diffidit (suis bonis), beatus esse qui potest? T V, 40. nisi stabili ... bono beatus esse nemo potest; T V, 40. qui timebit, ne quid ex his deperdat, beatus esse non poterit; T V, 40. qui .. poterit esse celsus et erectus? T V, 42. quae (bona) qui habeat, miserrimus esse possit; T V, 45. ut (Dionysius) salvus esse non posset; T V, 62. quid eo (sapiente) possit esse praestantius? T V, 72. omnes fere philosophi ... eodem hoc animo esse potuerunt; T V, 90. quo modo .. iucunda vita potest esse? T V, 101 quae potest esse pietas, quae sanctitas, quae religio? N I, 3. quicquam, quod ortum sit, .. aeternum esse posse; N I, 20. quae ista potest esse oblectatio deo? N I, 22. si di possunt esse sine sensu; N I, 25. quasi .. aër sine ulla forma deus esse possit; N I, 26. neque motum sensui iunctum et continentem in infinito ullum esse posse neque sensum omnino; N I, 26. in qua (infinitate) nihil ... coniunctum potest esse; N I, 28. quo modo (deus) semper se movens esse quietus .. potest? N I, 33. qui (di) quo sensu beati esse possint; N I, 34. quae conpositio membrorum, quae conformatio liniamentorum, quae figura, quae species humana potest esse pulchrior? N I, 47. quoniam ... beatus .. esse sine virtute nemo potest; N I, 48. quid potest esse minus quietum quam ..? N I, 52. nullum inane, nihil esse individuum potest; N I, 65. quod nulla alia figura domicilium mentis esse possit; N I, 76. qui potest esse in eius modi trunco sapientia? N I, 84. quoniam nihil esse potest, nisi quod ..; N I, 88. beatum .. sine virtute neminem esse posse; N I, 89. ne (deus) beatus esse non possit; N I, 102. siquidem agens aliquid ne deus quidem esse beatus potest; N I, 102. quae (res) numquam omnino fuerunt neque esse potuerunt; N I, 108. an quicquam eximium potest esse in ea natura? N I, 116. cum quibus (dis) quid potest nobis esse iuris? N I, 116. nisi forte Diagoram aut Theodorum ... censes superstitiosos esse potuisse; N I, 117. quae .. potest esse sanctitas? N I, 123. quae natura .. nulla esse potest; N I, 123. esse .. propitius (deus) potest nemini; N I, 124. quid .. potest esse tam apertum ..? N II, 4. an vos ... barbari ... interpretes esse comitiorum potestis? N II, 11. quid esse potest in rerum natura homine melius? N II, 16. qua (ratione) nihil potest esse praestantius; N II, 16. nullius sensu carentis pars aliqua potest esse sentiens; N II, 22. quo nihil ... nec potest nec debet esse praestantius; N II, 29. quid potest esse mundo valentius? N II, 31. qui .. potest (ea natura) aliter esse optuma? N II, 36. quae .. (vis) potest maior esse? N II, 44. nihil potest esse indoctius; N II, 48. quae (mundi volubilitas) nisi in globosa forma esse non posset; N II, 49. ut (mundi partes) neque ad usum meliores potuerint esse; N II, 87. quo spectaculo nihil potest admirabilius esse; N II, 104. cuius (aëris) ortus aqua omni exhausta esse non posset; N II, 118. quae (pecudes, stirpes) sine procuratione hominum salvae esse non possunt; N II, 130. qua (natura) nihil potest esse callidius; N II, 142. ut salvi esse possemus; N II, 150. quae (civitas) numquam ... tanta esse potuisset; N III, 5. quarum (febrium) reversione ... quid potest esse

constantius? N III, 24. nullum corpus esse potest non mutabile; N III, 30. id animal esse non potest; N III, 33. quod ea sentit, non potest esse aeternum; N III, 33. nullum potest esse animal, in quo ..; N III, 33. non potest ipse (ignis) esse sine sensu; N III, 36. cui mali nihil est nec esse potest; N III, 38. obscurum deo nihil potest esse; N III, 38. isti doli, quid? machinae, quid? fallaciae praestrigiaeque || praestig. || num sine ratione esse potuerunt? N III, 73. non intellego, quid intersit, utrum nemo sit sapiens, an nemo esse possit; N III, 79. sine furore .. quemquam poëtam magnum esse posse; D I, 80. quid? vestra oratio in causis, quid? ipsa actio potest esse vehemens? D I, 80. nec quisquam rex Persarum potest esse, qui ..; D I, 91. nec in ipso Romulo haec calliditas esse potuit; D I, 105. quae (scientia) potest esse etiam sine motu ... deorum; D I, 109. ad hostiam deligendam || dilig. || potest dux esse vis quaedam sentiens; D I, 118. num .. censes ullum animal ... sine corde esse posse? D I, 119. si quis mortalis possit esse, qui ..; D I, 127. potestne .. earum rerum ... esse ulla praesensio? D II, 15. quae potest esse fortuna? D II, 19. quid posset iis esse laetum? D II, 24. certa esse non possunt; D II, 24. quia esse certa non possunt; D II, 25. qui (testes) .. casu veri ... esse possunt; D II, 27. decoloratio quaedam ... maxume potest sanguini similis esse; D II, 58. de ipso Roscio potest illud .. esse falsum; D II, 66. quando ... libero animo esse poteris? D II, 83. quid .. in his || iis || (sortibus) potest esse certi? D II, 86. qui potest eadem vis esse nascentium? D II, 93. eadem (ratione) illa (genera divinandi) possunt esse; D II, 109. ut nihil possit esse contemptius; D II, 117. eadem causa vigilantibus esse poterat; D II, 126. qua (natura) numquam animus insistens ... motu esse vacuus potest; D II, 128. quemquam nisi sapientem divinum esse posse; D II, 129. omnia ... nota nobis esse possunt; D II, 139. potest omnino hoc esse falsum, potest verum; D II, 141. mihi ... nihil potest esse iucundius; D II, 150. an mihi .. potest quicquam esse molestum, quod ..? Fa 4. in aliis .. fortuita quaedam esse possunt; Fa 5. esse posse quendam animi motum voluntarium; Fa 23. quia futura vera .. non possunt esse ea; Fa 26. an aliter haec enuntiatio vera esse non potest? Fa 27. an hoc falsum potuisset esse? Fa 27. quod .. verum non est, qui potest non falsum esse? aut, quod falsum non est, qui potest non verum esse? Fa 38. consul .. esse qui potui, nisi ..? R I, 10. quod .. imperium, qui magistratus, quod regnum potest esse praestantius quam ..? R I, 28. aut .. nullus (sol alter) esse potest, aut ..; R I, 32. nec beatiores esse possumus; R I, 32. ut || et, et ut, al. || aliud (genus) alio possit esse praestantius; R I, 42. posse videtur aliquo esse non incerto statu; R I, 42. vix particeps libertatis potest esse multitudo; R I, 43. qua (libertate) ... nihil potest esse dulcius; R I, 47. qui .. (libertas) aequa potest esse ..? R I, 47. si ingenia omnium paria esse non possunt; R I, 49. tam .. esse clemens tyrannus quam [rex] importunus potest; R I, 50. quid potest esse praeclarius? R I, 52. quo nihil potest esse moderatius; R I, 52. quod (imperium) ... esse nullum potest; R I, 60. quis te possit esse florentior? R I, 71. si modo hoc in Lycurgi potestate potuit esse; R II, 24. quo nihil possit esse praeclarius; R II, 42. neque potest eius modi res publica non regnum et esse et vocari; R II, 43. non quae (civitas) posset esse, sed in qua ratio rerum civilium perspici posset; R II, 52. quem (statum) ... non posse esse diuturnum; R II, 62. ea .. (concordia) sine iustitia nullo pacto esse potest; R II, 69. quid .. potest esse praeclarius? R III, 5. rem publicam, quae possit esse diuturna; R III, 7. qui sui possunt esse; R III, 37. quae (immortalitas) poterat esse perpetua; R III, 41. nihil poterit esse illa (re publica) beatius; R III, 46. sine quo (summo iure) iustus esse nemo potest; R V, 5. ut ... nec bene vivi sine bona re publica posset nec esse || esset || quicquam civitate bene constituta beatius; R V, 7. post annalis pontificum maximorum, quibus nihil potest esse ieiunius || iniucundius, al. ||; L I, 6. quae tandem esse potest propior ... cognatio? L I, 25. qui (vultus) nullo in animante esse praeter hominem potest; L I, 27. neque .. esse mens divina sine ratione potest; L II, 10. ut perspicuum esse possit ..; L II, 11. sine quorum (magistratuum) prudentia ... esse civitas non potest; L III, 5. sine quo (genere) paratus esse senator nullo pacto potest; L III, 41. neque tributa capitis comitia rata esse posse; L III, 45. qui (accusatores) .. graves esse non possunt, nisi ..; L III, 47. temperans ... esse certe nullo modo potest; O I, 5. ut nihil magis officio possit esse contrarium; O I, 43. ut boni ratiocinatores officiorum esse possimus et ... videre ..; O I, 59. nihil .. honestum esse potest, quod iustitia vacat; O I, 62. quo esse nihil potest stultius; O I, 83. ut superioris filius Africani ... non tam potuit patris similis esse, quam ..; O I, 121. quamquam haud scio an possint haec quoque (praecepta sermonis) esse; O I, 132. potest eadem esse prudentiae definitio; O I, 143. sine qua (verecundia) nihil rectum esse potest; O I, 148. homines hominibus maxume utiles esse possunt; O II, 11. neque .. valetudinis curatio neque navigatio neque agri cultura neque frugum perceptio et conservatio sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12. quae (bestiae) usui possunt esse; O II, 14. sine quibus (artibus) vita omnino nulla esse potuisset; O II, 15. iis nihil potest esse dementius; O II, 24. quae (vis imperii) premente metu possit esse diuturna; O II, 25. possunt ... non nullae esse (causae) leviores; O II, 32. quasi possit quisquam, qui non idem prudens sit, iustus esse; O II, 35. nemo .. iustus esse potest, qui mortem ... timet; O II, 38. nec simulatum potest quicquam esse diuturnum; O II, 43. nullum obscurum potest nec dictum eius esse nec factum; O II, 44. quis potest modus esse? O II, 55. cum .. omnes non possint ... iuris periti esse; O II, 67. sine qua (iustitia) nihil potest esse laudabile; O II, 71. qua peste quae potest esse maior? O II, 73. quae (concordia) esse non potest; O II, 78. quae (fides) esse nulla potest; O II, 84. in iis ... perfectum honestum nullo modo, similitudines honesti esse possunt; O III, 13. quod potest maius esse scelus quam ..? O III, 19. ubi turpitudo sit, ibi utilitatem esse non posse; O III, 35. in eadem re utilitas et turpitudo esse non potest; O III, 35. sine qua (honestate) ne utilitas quidem esse potuisset; O III, 40. in sapientibus viris ... nihil potest esse tale; O III, 45. ibi fraus venditoris quae potest esse? O III, 55. nullum .. eorum factum potest utile esse; O III, 60. bonus vir esse non poterit; O III, 76. potest ... cuiquam esse utile ... parricidium patriae? O III, 83. quae maior utilitas quam regnandi esse possit; O III, 84. possunt .. cuiquam esse utiles angores, sollicitudines, diurni et nocturni metus, vita insidiarum ... plenissima? O III, 84. cuius .. vita ipsi potest utilis esse? O III, 85. scelus absit, in quo non potest esse gloria; O III, 87. non poterunt (opes) utiles esse cum infamia; O III, 87. potest .. ulli imperio ... utile esse odium

et infamia? O III, 88. potest .., quod inutile rei publicae sit, id cuiquam civi utile esse? O III, 101. potest .. quicquam utile esse, quod ..? O III, 116. neque .. bonitas nec liberalitas nec comitas esse potest, non plus quam amicitia; O III, 118. nulla potest esse ei (voluptati) cum honestate coniunctio; O III, 120. nec .. in summa inopia levis esse senectus potest; C 8. nec .. omnes possunt esse Scipiones; C 13. quae .. vox potest esse contemptior quam Milonis Crotoniatae? C 27. quo .. opere quid potest esse praeclarius? C 29. corpore senex esse poterit, animo numquam erit; C 38. qua voluptate animi nulla certe potest esse maior; C 50. qua (vita) quid potest esse .. fructu laetius? C 53. haud scio an nulla (senectus) beatior possit esse; C 56. agro bene culto nihil potest esse ... specie ornatius; C 57. quoniam sine iis (talis, tesseris) beata esse senectus potest; C 58. potest .. quicquam esse absurdius quam ..? C 66. quae (mors) certe a senectute non potest esse longe; C 66. sensus moriendi aliquis esse potest; C 74. sine qua meditatione tranquillo animo esse nemo potest; C 74. non posse eam naturam ... esse mortalem; C 78. nisi in bonis amicitiam esse non posse; Lae 18. nec sine virtute amicitia esse ullo pacto potest; Lae 20. qui potest esse vita „vitalis," ut ait Ennius? Lae 22. quibuscum (homines) usu coniuncti esse possunt; Lae 29. in qua (tyrannorum vita) nulla fides, nulla caritas, nulla stabilis benivolentiae potest esse fiducia; Lae 52. ut ... vita ... deserta ab amicis non possit esse iucunda; Lae 55. quonam .. modo quisquam amicus esse poterit ei || eius ||, cui se putabit inimicum esse posse? Lae 59. neque fidum potest esse multiplex ingenium ..., neque vero, qui non isdem rebus movetur ..., fidus ... potest esse; Lae 65. amicitiam nisi inter bonos esse non posse; Lae 65. suos .. omnes per se posse || se || esse ampliores (Scipio) volebat; Lae 69. nec ob aliam causam ullam boni improbis ... amici esse non possunt, nisi quod tanta est inter eos, quanta maxima potest esse, morum ... distantia; Lae 74. quales ipsi esse non possunt; Lae 82. ut ... beata vita ... sine his esse non possit; Lae 84. quid .. potest esse tam flexibile ... quam ..? Lae 93. diutius .. iam in hoc desiderio esse non possum; Lae 104. sine qua (virtute) amicitia esse non potest; Lae 104. potestne bonum cuiquam malo esse, aut potest quisquam in abundantia bonorum ipse esse non bonus? P 7. quo beatius esse mortali nihil potest; P 16. nemo potest non beatissimus esse, qui ..; P 17. huic nihil potest esse certi; P 17. ut inprobo ... nemini bene esse potest, sic bonus vir ... miser esse nemo potest; P 19. id potest aliud alio maius esse aut minus; P 20. esse invictus potest; P 27. nisi forte idem hostis esse et civis potest; P 29. potes .. esse tu civis? P 30. quo modo imperator esse possit; P 41. cum isti ordini ne honestus quidem (quaestus) possit esse ullus; P 43. id gignitur et interit nec umquam esse vere potest; Ti 3. imperfecto ... simile pulchrum esse nihil potest; Ti 11. id non potest esse cum altero; Ti 12. quod secum ipsum (caelum) ... facile esse posset; Ti 20. immortales vos .. esse ... non potestis; Ti 40. quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi ..? fr II, 4. qua (voluptate) nulla possit maior esse; fr V, 81. ſ. cadere; D II, 66. cohaerere; A I, 24. continere; F III, 49. eruere. habitare; T III, 83. si ... ex illis abditis sedibus evadere in haec loca ... atque exire potuissent; N II, 95. potest .. vis illa terrae ... evanuisse vetustate; D I, 38. ſ. elui. quae (aegritudo) tota poterit evelli; T III, 61. quae evelli inveterata non possunt; T IV, 24. aegrotationes .. morbique animorum difficilius evelli posse putantur quam summa illa vitia; T IV, 32. ut (haec) ... evelli penitus dicant nec posse nec opus esse; T IV, 46. quod evelli primi hastati signum non potuerit; D II, 67. quia nihil aliter possit ... evenire || † inter ||; A I, 29. haec morte effugiuntur, etiamsi non evenerunt, tamen quia possunt evenire; T I, 86. nec .. cuiquam bono mali quicquam evenire potest; T I, 99. cum sciet id sibi posse evenire; et quis est, cui non possit? T II, 16. nihil ... non evenire posse; T III, 30. quae possint homini evenire; T III, 36. quod homini evenire possit; T IV, 57. si ... nihil evenire (potest), nisi quod ..; D II, 19. si .. id ... vel hoc vel illo modo potest evenire; D II, 24. quasi non potuerit id evenire casu! D II, 48. hoc ipsum potuit evenire fortuna; Fa 6. nihil posse evenire nisi causa antecedente; Fa 34. ſ. cadere; D II, 15. ut (illud malum) vitam beatam possit evertere; T III, 58. quae (domus, civitas) non odiis .. funditus possit everti; Lae 23. nisi etiam (dolorem) evitare posset; F V, 20. in quo non possint plures excellere; O I, 26. quos e mari ... excipere non potuissent; R IV, 8. excitare: ſ. adlicere; O II, 20. quin (sapiens) possit exclamare ..; T V, 73. qua (vita) taetrius ... excogitare nihil possum; T V, 64. ut nihil ne excogitari quidem possit aptius; N II, 115. quibus nihil ... foedius excogitari potest; O III, 36. quod ... mihi .. ex animo excuti || exuri, eximi || non potest, esse deos; N III, 7. utinam ... haec inter nos studia exercere possemus! A ep 2. quae (cupiditates) brevi tempore maximas copias exhaurire possint; P 44. eximi: ſ. excuti. posse .. asotos ex Aristippi, acerbos e Zenonis schola exire; N III, 77. ſ. evadere. de quibus (scriptoribus) existimare non possumus; L I, 7. haec ita intellegi possumus existimare ex eo decoro, quod poëtae sequuntur; O I, 97. si haec libertas existimari potest; P 40. ii ... ne id ipsum quidem expedire possunt, quod disserunt; F I, 64. perspicue (istius modi res) expedire posse docti ... viri (est); F III, 19. nihil est, quod expedire tam facile possimus; N I, 7. sine qua (arte) nihil earum rerum nec fieri nec expediri potest; D II, 122. expediri, quae restant, vix poterunt; R I, 55. ſ. capere; O II, 33. »sacrum commissum, quod neque || nec || expiari poterit, impie commissum esto; quod expiari poterit« ..; L II, 22. censemus .. facillime te id explanare posse; F V, 8. facilius intellegi quam explanari potest; O I, 94. quorum (caelestium) contemplatione nullius expleri potest animus; N II, 105. quae (lubidines) quia nec expleri nec satiari ullo modo possunt; R VI, 1. ſ. conficere; A II, 22. si ista explicari non possunt; A II, 95. aliter .. explicari, quod quaeritur, non potest; F II, 18. cum explicare argumenti exitum non potestis; N I, 53. quod (nomen) non possis una littera explicare unde ductum sit; N III, 62. cum explicare nihil posses; D II, 27. haec ratione explicari et ad naturam revocari facile possunt; D II, 145. cui possit exploratum esse de sua sanitate? A II, 54. cui id exploratum possit esse; T II, 17. si modo id exprimere Latine potuero; R I, 65. ut (senes) nullum officii ... munus exsequi possint; C 35. quoad munus officii exsequi et tueri possit || possis || [mortemque contemnere]; C 72. quia possit eiusdem modi exsistere falsum aliquod, cuius modi hoc verum; A II, 101. quorum (initiorum) ex selectione virtus possit exsistere; F IV, 46. ut sine illis possit beata vita exsistere; F V, 71. ne umquam ulla (fibra) possit existere; T III, 84. potest .. tale aliquid etiam sua sponte

... extitisse; D II, 49. ut ... praeter naturam .. non possit existere; D II, 60. ubi ... referendae gratiae voluntas poterit existere? L I, 43. a quibus expectare gloriam certe nullam potestis; R VI, 20. isto .. bono iam expoliari potes; T V, 27. si sine oculis non potest exstare officium et munus oculorum; D I, 71. II, 107. si sine divinatione non potest officium et munus divinationis exstare; D I, 71. II, 107. campus, in quo exsultare possit oratio; A II, 112. quis .. potest ... non ... extimescere, ne ..? A II, 121. quem (equum) cum ... non potuisset extrahere; D I, 73. exuri: f. excuti. facere, fieri: f. **facio** (188 St.) B. II, S. 7—22. falli possumus; F I, 15. qua (spe) possumus falli; deus falli qui potuit? N III, 76. homines ... in hac (re) posse falli; D I, 124. illa amphibolia ... vel Chrysippum potuisset fallere; D II, 116. f. abduci. illud ferre non possum; A II, 114. illa .. ferre non possum; A II, 106. quae (peccata) ille (Zeno) ... nullo modo ferre potuerit; F IV, 20. quis .. ferre posset ita loquentem eum? F IV, 21. hoc .. te ferre non potuisse; F IV, 62. vix quod ferri tolerarique possit; T II, 30. ferre non posse se clamabit; T II, 40. fieri || ferri || non potest; T II, 46. nos, si pes condoluit, ... ferre non possumus; T II, 52. apis aculeum sine clamore ferre non possumus; T II, 52. qui doloris speciem ferre non possunt; T II, 54. dolorem .. ferre non possem; T II, 60. nec (dolorem) ferre possum; T II, 60. dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65. quam ob rem ... alii negent se (paupertatem) ferre posse; T III, 56. ea, quae acciderint, ferri et posse et oportere; T IV, 63. tyrannum Cypselum quod ferre (Damaratus) non poterat; T V, 109. caecitas ferri facile possit; T V, 113. ut ... stulti nec vitare venientia (incommoda) possint nec ferre praesentia; N I, 23. Philo noster ferre non poterat aspernari Epicureos ... voluptates; N I, 113. plus ... ingenii, quam videretur natura humana ferre potuisse; R I, 22. qui (Demaratus) cum ... Cypselum ferre non potuisset; R II, 34. quem (concentum) inmutatum ... aures eruditae ferre non possunt; R II, 69. quamquam potest id (genus) lenius ferri; R III, 47. quae .. terra fruges ferre et ut mater cibos suppeditare possit; L II, 67. e quibus (caeli partibus) saepe opem rei publicae ferre possit; L III, 43. quidam homines ... nec populi nec principum mores ferre potuerunt; O I, 69. quibus facillime rationibus ingravescentem aetatem ferre possimus; C 6. qui eam vitam ferre posset; Lae 87. desiderium coniunctissimi ... viri ferre nullo modo possem; Lae 104. siquidem rerum modum figere non possumus, animorum modum tenere possumus; P 25. figurare: f. animare. quid eo miserius dici aut fingi potest? F I, 41. quae cogitatione nobismet ipsi || ipsis || possumus fingere; N III, 47. numine deorum omnia fingi, moveri mutarique posse; N III, 92. in quibus (agris) multa ... fingi gignique possunt; D I, 94. id ... ne fingi quidem potest; D II, 28. num minus ille (Herodotus) potuit de Croeso quam de Pyrrho fingere Ennius? D II, 116. quam (formam) non sibi ipse fingere animus possit; D II, 138. f. converti. an potest cupiditas finiri? F II, 27. hoc .. sphaerae genus ... in illa sphaera solida non potuisse finiri; R I, 22. sin autem id potest flecti; D II, 21. quibus temporibus (L. Lucullus) florere in foro maxime potuit; A II, 1. f. cognoscere; N II, 19. formare: f. animare. quae (fortuna) pervellere te forsitan potuerit et pungere, non potuit certe vires frangere; T III, 36. frequentari: f. aedificari. qui pluribus naturalibus frui possint; F III, 61. ea .. (levatione) nulla ratione melius frui potui; N I, 9. qua (securitate) frui non possit animus, si ..; Lae 45. se fugere sine suo dedecore non posse; O I, 84. fundare: f. tenere; R V, 1. si ... possunt .. aliquando oculi non fungi suo munere; D I, 71. II, 107. gaudere non potes; F II, 98. nihil, ... quod animi ... est expers, id generare ex se potest animantem; N II, 22. si esurientibus pullis res geri poterit; D I, 77. non modo falsum illud esse, sine iniuria non posse, sed hoc verissimum esse, sine summa iustitia rem publicam geri nullo modo posse; R II, 70. bellum geri iustum nullum potest; R III, 35. neminem ... magnas res ... sine hominum studiis gerere potuisse; O II, 16. f. defensitare. nihil .. gigni posse sine causis; Ti 5. f. appetere; N II, 81. fingere; D I, 94. quis .. de misera vita possit gloriari; F III, 28. in quo possit iure gloriari; F IV, 51. vellem equidem idem possem || posse || gloriari, quod Cyrus; C 32. neque est ullum bonum, de quo non is, qui id habeat, honeste possit gloriari; P 15. quo vita gubernari possit; F II, 43. qui tranquillo mari gubernare se negent posse; R I, 11. quo minus animus ... gustare partem ullam liquidae voluptatis ... potest; F I, 58. nec potest is ... ullum habere iudicium; A II, 33. nescio, quo modo possit ... finitas cupiditates habere; F II, 22. quae (emendatio philosophiae) omnino aditum nullum habere potest in urbem; F IV, 21. ut (vitis) quam optime se habere possit; F V, 39. ut ... magna habere possit auxilia; T II, 4. posse habere te reliquam supellectilem salvam; T II, 32. quae (innocentia) ... nomen ... habere potest ἀβλάβειαν; T III, 16. qui ... securitatem ... habere quisquam potest, cui ..? T V, 42. quas (divitias) cum quivis quamvis indignus habere possit, in bonis non numero; quod enim est bonum, id non quivis habere potest; T V, 46. aër ... quem sensum habere potest? N I, 29. quae .. (figura) nihil asperitatis habere ... potest; N II, 47. cum rerum natura ... quid habere potest commune ... gallinaceum fel? D II, 29. quid habere mundus potest cum thesauri inventione coniunctum? D II, 33. hoc auspicium divini quicquam habere potest? D II, 73. quorum interpretes habere possimus; D II, 131. cur ... P. Crassi filia posset habere ... aeris milliens salva lege, mea triciens non posset? R III, 17. nisi forte Demetrius Phalereus in hoc numero haberi potest; O I, 3. quae (domus) ... neque aliud ullum potest habere perfugium; O I, 58. nec .. quicquam ingenuum habere potest officina; O I, 150. quae unde sine hominum opere || opera || habere possemus? O II, 14. quem ex quaque belua usum habere possemus; O II, 14. inops ille ... etiamsi referre gratiam non potest, habere certe potest; O II, 69. (Tarquinius) si quemquam amicum habere potuit; Lae 54. qui potest .. habitare in beata vita summi mali metus? F II, 92. quod (aegritudinis nomen) cum sapientia esse atque, ut ita dicam, habitare nullo modo possit; T III, 83. quis potest ... non ... divinum numen horrere? A II, 121. f. cognoscere; N II, 19. ego vos hortari tantum possum, ut ..; Lae 17. f. consolari; L I, 62. Venerium iaci posse casu; D II, 48. nec .. ignorare deus potest ..; D II, 125. ne in sphaera quidem eosdem motus Archimedes sine divino ingenio potuisset imitari; T I, 63. quod se imitari posse confiderent; T II, 3. nulla ars imitari sollertiam naturae potest; N I, 92. potest ... veritatem casus imitari; D II, 49. quis .. id (orationis genus) potest aut umquam poterit imitari? L II, 17. si natura non feret, ut quaedam imitari possit || possint ||; O I, 121. non quo ipsa res immutari soleat aut possit; T III, 54.

qui potestis non impediri? A II, 59. universam .. naturam nulla res potest impedire; N II, 35. ut ... eam (naturam) nulla res possit inpedire; N II, 36. qui non potest cupiditatibus suis imperare; P 33. illius (Epicuri) .. deus ... non potest hominibus divinationem inpertire; vester autem deus potest non inpertire, ut ..; D II, 40. quod molestiis || molestias || senectutis suae vestras familias || vestris familiis || impertire posset; R V, 10. quo modo imprimi non posset a falso; A II, 112. improbare: f. approbare. classem Lacedaemoniorum ... clam incendi posse; O III, 49. nihil posse mali incidere sapienti; F III, 29. quod (sententiae Pyrrhonis, Aristonis, Erilli) in hunc orbem ... incidere non possunt; F V, 23. in quae potest incidere sapiens; F V, 81. si sapiens in aegritudinem incidere posset, posset etiam in misericordiam, posset in invidentiam; T III, 20. eos, qui nascuntur || nascantur || eodem tempore, posse in dissimilis incidere naturas; D II, 93. eorum .. ipsorum, quae honesta sunt, potest incidere saepe contentio et comparatio; O I, 152. quae moveri incipere nisi pulsa non possunt; Fa 42. nec silentio tanti motus incitari possunt; R VI, 18. qui (casus) in sapientem potest incurrere; T V, 29. quas (res) ... indagare ratio potest; F V, 58. tu .. animum poteris inducere contra ea ... dicere? D I, 22. in specie .. fictae simulationis, sicut reliquae virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3. nisi in hominis figura rationem inesse non posse; N I, 98. in eo, QUOD MELIUS AEQUIUS, potest ulla pars inesse fraudis? O III, 61. f. constare; N I, 48. ut in universorum animos tamquam influere possimus; O II, 31. informari non posse virtutem; F IV, 45. ut eos (deos) ne coniectura quidem informare possimus; N I, 39. quod, qua vellet, (aries) ingredi posset et, quae vellet, attingere; T V, 115. cuius (sapientis) ... animo .. vincula inici nulla possint; F III, 76 (75). inire: f. attendere. inlustrare: f. adlicere; T I, 6. ut ... possit in locupletium testamenta nomen eius (viri boni) inrepere; O III, 75. ille (sapiens) in reliquis rebus non poterit eodem modo insistere? A II, 107. in qua (celeritate) non video ubinam mens constans et vita beata possit insistere; N I, 24. in qua (ora animus) possit insistere; N I, 54. f. cohibere; T IV, 41. eos (viros) melius a natura institutos fuisse, quam institui potuissent a philosophia; F III, 11. ut Phidias potest a primo instituere signum idque perficere; F IV, 34. f. absolvere; L I, 9. cum ... ad eam .. (rem publicam) tuendam ... maxime a nobis ornari atque instrui posses; F IV, 61. intellegere: f. **intellego** (88 St.) B. II, S. 334—338. intendi acies longius non potest; A II, 80. quodsi interesse quippiam tantulum modo potuerit in *amicitia*; L I, 34. interfici: f. arescere. quae (materia) ... possit omnibus .. modis mutari ... atque || aeque, al. || etiam interire; A I, 27. quod interire possit; N III, 37. f. discerpi. dividere; C 78. internoscere: f. **internosco** (6 St.) B. II, S. 346, b. si modo interpretari potuero; L II, 45. ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae penetrare in caelum, terram intrare possit; A II, 122. ne quid intrare possit; N II, 144. introduci virtus nullo modo potest; F IV, 40. ut eam ipsam (naturam) intueri et perspicere ... possemus; T III, 2. quibus .. oculis [animi] intueri potuit vester Plato fabricam illam? N I, 19. invenire se posse, quod cuperent; A II, 7. inveniri verum potuisse; A II, 76. inanium .. cupiditatum nec modus ullus nec finis inveniri potest; F I, 46. nullum inveniri verbum potest, quod ..; F II, 13. ut nulla tam exquisita posset inveniri voluptas, qua ..; F II, 63. quid ... tam compositum ... inveniri potest? F III, 74. ita facillime, quid veri simillimum esset, inveniri posse; T I, 8. animorum nulla in terris origo inveniri potest; T I, 66. fr IX, 10. quod aliter non posset, quid in quaque re veri simile esset, inveniri; T II, 9. alia nulla potuit inveniri levatio; T V, 121. quae .. anus tam excors inveniri potest, quae ..? N II, 5. animal nullum inveniri potest, quod ..; N III, 32. quo somnio quid inveniri potest certius? D I, 56. si ... neque observatione inveniri potuit scientia; D II, 147. fons legum et iuris inveniri potest; L I, 16. quis facile praeter hunc (Demetrium) inveniri potest? — puto posse; L III, 14. nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam ..; O III, 72. tertium certe nihil inveniri potest; C 66. ne bono quidem melius quicquam inveniri potest; P 22. quid ... Ephoro mitius inveniri potest? fr V, 25. f. comparari; F V, 16. convincere; N I, 91. si modo investigari aliquid coniectura potest; Ti 10. nec (opinio) ... inveterari potuisset; N II, 5. quo invitare amicos ... posset; O III, 58. an quisquam potest sine perturbatione mentis irasci? T IV, 54. quem (deum) omnino irasci posse negatis; N III, 91. ut, quo natura ferat, eo (res) possint ire; F V, 39. cur ... C. Marius Q. Catulum ... mori potuit iubere? N III, 80. ante ... quam, quid esset optimum, iudicare potuerunt; A II, 8. si id ipsum rudes et indocti iudicare potuissent ...; sed, ut *potuerint*, potuerunt omnibus rebus auditis; A II, 9. quos ego posse iudicare arbitrarer; F I, 2. quibus ex omnibus iudicari potest ..; F I, 70. nihil .. possumus iudicare, nisi ..; F II, 36. nec .. potest quisquam de bonis et malis vere iudicare nisi ..; F III, 73. iudicare .. posset, quae vis ... esset ..; F V, 41. ut possit iudicari ..; T I, 14. ut ab aliis possit (oratio) ipsa per sese ... iudicari; T V, 83. quis (istas imagines) ... religione dignas iudicare (potest)? N I, 121. ut ... non possit ea sine causa fieri iudicare; N II, 15. quid sit optimum, (divina providentia) non potest iudicare; N III, 92. ne nota quidem ulla, pacatus an hostis sit, discerni ac iudicari potest; R II, 6. facile, quod cuiusque temporis officium sit, poterimus ... iudicare; O I, 29. ante ... quam potuit, quod optimum esset, iudicare; O I, 117. possumusne .. illum Marium virum bonum iudicare? O III, 81. ex quo, quantum boni sit in amicitia, iudicari potest; Lae 23. iudicari, qualis sint, non facile possint || iudicare ... possim || ; P 24. nec ille, qui dixit, iurare possit || posset || ita se rem habere; A II, 128. de Africano ... vel iurare possum ..; T IV, 50. sin autem dei neque possunt nos iuvare nec volunt; N I, 3. quibus et se possint iuvare et suos; O I, 9. quid .. hunc (Scipionem) paucorum annorum accessio iuvare potuisset? Lae 11. eaedem .. utilitates poterunt eas (iustitiam, amicitiam) labefactare atque pervertere; F III, 70. quo labefactari possit tanta contentio gravitatis; N II, 116. f. eripere; F V, 12. haec .. vita mors est, quam lamentari possem; T I, 75. potest aliquod (signum) latuisse; D I, 124. ut ... per se ipsum possit iure laudari; F II, 45. quod possit ipsum propter se iure laudari; F II, 50. mediocritates .. malorum quis laudare recte possit? T IV, 57. quem .. auctorem de illo (Socrate) locupletiorem Platone laudare possumus? R I, 16. quod vere laudari sua sponte posset; L I, 37. quid aut laudari rite aut vituperari potest? L I, 51. nec laudare possum; L III, 22. (mercatura) videtur iure optimo posse laudari; O I, 151. qui potest temperantiam laudare is, qui ..? O III, 117. numquam .. digne satis laudari || laud. s. d. || philo-

sophia poterit; C 2. ut (annales) deinceps legi possint; N II, 93. quae si potest (sapiens) singula consolando levare; F V, 84. huiusne vitae propositio ... Thyestem levare poterit? T III, 39. aegritudines, quas levare illa medicina nullo modo possit; T IV, 61. nihil levari re divina potest; D II, 25. si ... liberari mortis metu possumus; T I, 23. si (statua) loqui posset; F I, 39. si (pecudes) loqui possent; F II, 18. si (vites) loqui possint; F V, 39. qui secum loqui poterit; T V, 117. ut loqui non possent; D II, 96. ego ut primum fletu represso loqui posse coepi; R VI, 15. cum lucrari inpune posset auri pondo decem; P 21. ut nihil inter ipsos ab aliis ad alios manare possit; R VI, 2. summus dolor plures dies manere non potest? F II, 93. posse animum manere corpore vacantem; T I, 78. ut nihil possit in patriis institutis manere integrum; R II, 7. qui .. probari potest, ut sibi mederi animus non possit? T III, 5. ut nosmet ipsi nobis mederi possimus; T III, 6. »mederi posse rationem || ratione ratione || iracundiae«; T III, 76. quod ... (L. Crassus) poterat domi cum laude meditari; O II, 47. quae vel semel audita meminisse potuisset; A II, 4. meminisse visa nisi comprensa non possumus? A II, 106. L. Thorius Balbus ..., quem meminisse tu non potes; F II, 63. quem .. (Ennium) probe meminisse potestis; C 14. quem (solem) metiri non possunt; A II, 128. ſ. dinumerare. ut mirari satis istorum inconstantiam non possim; F IV, 39. equidem mirari satis non possum, unde ..; N I, 95. illud .. ab Aristotele animadversum ... quis potest non mirari? A II, 125. nec .. finis bonorum ... ex dissimillimis rebus misceri et temperari potest; O III, 119. ut id ..., quaecumque velint in terras, portare possint ac mittere; R II, 9. id .. nec nasci potest nec mori; T I, 54. R VI, 27. in mari Fabius mori non potest; Fa 14. aliter adpetitio ... moveri non potest; A II, 24. quo modo .. moveri animus ad adpetendum potest? A II, 25. ut moveri non possint; A II, 29. quod tu ... de .. eo nulla ratione neque pelli neque moveri potes; A II, 141. neque .. haec (voluptas) movere potest appetitum animi; F II, 32. quod moveri possit; F III, 74. quo .. modo deus || modo, al. || moveri carens corpore ... potest? N I, 33. quod ratione et numero moveri possit sine consilio; N II, 43. cum signifer ... signum non posset movere loco; D I, 77. qui modo ingenio possit moveri || sit mediocri ||; L II, 46. quos parva (pecunia) movere non potuit; Lae 63. ſ. appetere; N II, 81. fingere; N III, 92. qui potest quicquam de dolore mutari? T III, 74. mutari .. fata non possunt; D II, 21. nulla res ea mutare posset; D II, 96. nec potuit ... mutare ... nomina; R II, 36. mutari posse musicas leges; L II, 39. quia natura mutari non potest; Lae 32. ſ. concoqui. fingere; N III, 92. interire; A I, 27. ipsum .. (principium) nulla ex re alia nasci potest; T I, 54. R VI, 27. quae si cernerem quem ad modum nasci possent; T I, 56. haec ex naturalibus causis vitia nasci possunt; Fa 11. ſ. mori. quis istud possit .. negare? F II, 9. negarine ullo modo possit ..? F III, 29. negare non possum; F IV, 54. nihil ut possit negari; T III, 38. sapientiam ... quis negare potest ... esse antiquam? T V, 7. potes ... eum negare beate vivere? T V, 12. num de patre eorum Saturno negari potest? N III, 44. quod negari non potest; D I, 38. ne hoc quidem negari potest; D II, 103. *potesne* tum .. negare rem *esse* illam *pub*licam? R III, 45. qui nihil imperanti (mulieri) negare potest; P 36. ut mortem ... neglegere possimus; T I, 109. quam facile (illud) vel aliunde ... perfici vel omnino neglegi possit; T IV, 74. ego .. possum vel nescire, quae vis sit ..., vel suspicari ..; D II, 37. simul ac primum (crocodili, testudines, serpentes) niti possunt; N II, 124. quibus formis ... minime noceri potest; N II, 117. quae nocere possint; N II, 142. hominem naturae oboedientem homini nocere non posse; O III, 25. quid .. iratus Iuppiter plus nocere potuisset? O III, 102. ista adsentatio ... nocere tamen nemini potest nisi ei, qui ..; Lae 97. quod ei generi possessionum minime quasi noceri potest; P 51. multos .. possum bonos viros nominare, qui ..; T II, 45. qui (Plato) in Timaeo patrem huius mundi nominari neget posse; N I, 30. qui (orbes) ... a nobis „finientes" rectissume nominari possunt; D II, 92. illud patrocinium orbis terrae verius quam imperium poterat nominari; O II, 27. possum nominare ex agro Sabino rusticos Romanos; C 24. nihil esse, quod nosci, percipi, comprehendi possit; A II, 83. aliter .. nosmet ipsos nosse non possumus; F V, 44. harmonian || harmoniam || .. ex intervallis sonorum nosse possumus; T I, 41. num ... ille divinus ... possit ... modos noscere? D II, 9. nosse .. generatores suos optime poterant; Ti 38. quia proprium communi signo notari non potest; A II, 84. ut .. observatione notari possit, quae res ... consequatur; D I, 126. ſ. complecti; D II, 146. quae || quam || utinam potuissem obire! T I, 109. ubi se oblectare sine interpellatoribus posset; O III, 58. locum publicum non potuisse privata religione obligari; L II, 58. oblivisci non possum, quae volo; F II, 104. quem ad modum .. oboedire et parere voluntati architecti aër, ignis, aqua, terra potuerunt? N I, 19. ut (corpus) oboedire consilio rationique possit; O I, 79. quam longinquo tempore observari potuit? D II, 28. haec observari certe non potuerunt; D II, 33. somnia observari possunt? D II, 146. ſ. animadverti; D II, 47. cui (naturae) obsisti non potest; F II, 49. qua (magnitudine animi) facile posset repugnari obsistique fortunae; F IV, 17. naturae obsisti nullo modo posse; T III, 71. ceteris naturis multa externa ... possunt obsistere; N II, 35. aliter obsistere fato .. se non potuisse; Fa 48. ut non posset obsisti; L III, 26. (quom aliquid) obtineri, id est obsisti posse populo, negatur; L III, 34. multorum .. odiis nullas opes posse obsistere; O II, 23. quibus (vitiis) alii non facile possunt obsistere; O II, 37. ea virtutibus iis ... obteri posse; F IV, 59. illud .. ipsum qui obtineri potest? F II, 107. se posse .. duas contrarias sententias obtinere; F IV, 78. hi quid possint obtinere; T V, 85. hunc locum ceterarum disciplinarum philosophi quem ad modum obtinere possint; T V, 120. obtineri *ne ea non* possint || possunt, al. ||; L III, 33. quid hoc populo obtineri possit; L III, 37. etiamsi id possis ... obtinere; O III, 77. ſ. celare; F II, 71. obsistere; L III, 34. ut dictator, quem vellet civium, ... inpune posset occidere; L I, 42. ut occurrere possimus interrogationibus eorum captiosneque discutere; A II, 46. ut ... retinere aut ante possitis occurrere; R II, 45. quem aliquando odisse possemus; Lae 60. quod contemplationi caeli officere posset; D I, 93. posse hominem nihil opinari, nec solum posse, sed ita necesse esse sapienti; A II, 77. cui (periculo, discrimini) subvenire opitularique possit; O I, 154. qui ... toto corpore opprimi possit doloribus acerrumis; T V, 26. nihil a philosophia posse aut maius aut utilius optari quam haec; T IV, 82. unde .. ordiri rectius possumus quam ..? T V, 87. ornari: ſ. augere; F III, 26. instrui. quasi ... non possim, quem ad modum ea dicantur,

ostendere! ego vero non dubito, inquam, quin facile possis; F II, 7. (deos) posse nobis signa rerum futurarum ostendere; L II, 32. nihil, quod paenitere possit, facere; T V, 81. Lacedaemonios classe illa amissa aliam parare posse; O I, 84. ut huius (Tarquinii) ... mores veros amicos parare non potuerunt, sic ..; Lae 54. parere ... animum rationi posse et, quo illa ducat, sequi; T III, 33. f. oboedire. pascere: f. capere; O II, 14. quorum (adulescentium) .. in re publica late patere poterit industria; D II, 5. huc tibi aditus patere non potest; R VI, 15. ut .. animus ... neque ... quietem sempiternam possit pati; F V, 55. „animus aeger ... neque pati ‖† pati, poti‖ neque perpeti potest“; T III, 5. is pati non possit, ut ..; Lae 87. nec ulla in re peccare posset; F V, 41. f. addi; P 26. qui potest pelli alia (atomus) ab alia? Fa 22. qui (sapientis animus) ne civitate quidem pelli potest; P 27. f. agitare; N I, 110. movere; A II, 141. penetrare: f. intrare; A II, 122. percipere: f. **percipio** (87 St.) S. 46—48. percontari: f. audire; A I, 2. percoqui: f. arescere. neque tu possis ... omnes tuos ad honores amplissimos perducere; Lae 73. f. absolvere; F II, 105. ut mundus animans posset ex perfectis partibus esse perfectus; Ti 16. f. instituere; F IV, 34. neglegere; T IV, 74. quod ab iis (deis) ad hominum vitam permanare possit; N I, 3. quo modo id potuit mortuo ‖ mort. pot. ‖ permanere? F II, 106. quia nullus ignis sine pastu aliquo posset ‖ possit ‖ permanere; N II, 40. aliter amicitiae stabiles permanere non possunt; Lae 74. nec (ignem) permanere ullo modo posse, nisi alatur; N III, 37. nulla consolatio ‖ consolatione ‖ permulcere posset stultam senectutem; C 4. perpeti: f. pati; T III, 5. persecare: f. aperire; A II, 122. quis .. opifex praeter naturam ... tantam sollertiam persequi potuisset in sensibus? N II, 142. possum persequi permulta oblectamenta rerum rusticarum; C 55. perspicere: f. **perspicio** (19 St.) S. 63, f. persuaderi .. cuiquam potest ..? D II, 28. quod vix paucis persuadere oratione philosophi possunt; R I, 3. mihi .. numquam persuaderi ‖ pers. n. ‖ potuit animos ... emori; C 80. nihil post mortem pertinere ad quemquam potest; T I, 24. quae potest .. contagio ... pertinere ad lunam? D II, 92. quae (gloria) pertinere vix ad unius anni partem exiguam potest; R VI, 25. si ista (aegritudo) perturbare animum sapientis non potest, nulla poterit; T IV, 8. ne quid in eas (nares), quod noceat, possit pervadere; N II, 145. pervellere: f. frangere. sive .. ad sapientiam perveniri potest; F I, 3. plus ..., quam posset ad eam (Fadiam) ... pervenire; F II, 55. ut nullo modo ad sapientiam possent pervenire; F IV, 56. posse animos ... in caelum ... pervenire; T I, 24. ut (lacus) ad mare pervenire non posset; D I, 100. qui ducem ‖ ducem naturam ‖ nactus ad virtutem pervenire non possit; L I, 30. quoniam solitaria non posset virtus ad ea ... pervenire; Lae 83. ut cum aequalibus possis ... ad calcem ... pervenire; Lae 101. pervertere: f. labefactare; F III, 70. a Graecis .. (ea) peti non poterant; A I, 8. quae (laus) possit e macello peti; F II, 50. ut ab ea (philosophia) petere possem, quicquid ... concupissem; F V, 96. qui quavis lingua philosophari possint; F III, 40. ut (di) placari populo Romano non possent, nisi ..; N III, 15. f. confutare. huic (Hecatoni) Scaevolae factum ... placere nullo modo potest; O III, 63. hoc ipsum elegantius poni meliusque potuit; F II, 100. ut (opus) in arce poni possit; P 5. portare: f. mittere. cum videtur praecaveri potuisse; T III, 52. cotem novacula posse praecidi; D I, 32. quam (orationem) ... possis .. Scipioni praecipere et Laelio; C 28. praecipi potest in amicitiis, ne ..; Lae 75. qui ... possit idem de se praedicare; R I, 27. significari futura et a quibusdam intellegi praedicique posse; D I, 2. ut praedici posset, quid ..; D I, 2. quo modo .. id, quod temere fit, ... praesentiri et praedici potest? D II, 15. ut praedicere possint ..., qualis ..; D II, 90. nec de Oedipode potuisse Apollinem praedicere; Fa 33. nec locus nec materia invenitur, cui divinationem praeficere possimus; D II, 12. neque non (di) possunt futura praenoscere; D I, 82. II, 102. 106 (105). negant posse ii, quibus ..; D II, 106. an Serapis potest nobis praescribere per somnum ‖ somnium ‖ curationem valetudinis, Neptunus gubernantibus non potest? D II, 123. quae .. praesentiri ... possunt; D II, 14. f. praedicere; D II, 15. istam voluptatem perpetuam quis potest praestare sapienti? F II, 89. non possit beatam vitam praestare sapientia; F V, 12. quod ab homine non potuerit praestari; T III, 34. quis potest praestare semper sapientem beatum fore? T V, 29. homini .. praestare quis possit nisi deus? N III, 25. quod eam (sapientiam) ... non possum silentio praeterire; L I, 63. premi: f. conlidi. qui potes hanc (conclusionem) non probare? A II, 96. non posse illa probanda esse sapienti; A II, 133. illa ... num pro veris probare possumus? A II, 135. qui id probari potest? F II, 108. nullo modo probari possit beatam vitam virtute effici; F III, 11. si probari posset; F IV, 23. probari fabulam non posse; F V, 49. quis .. potest ea, quae probabilia videantur ei, non probare? an vero, inquit, quisquam potest probare, quod ..? F V, 76. quod imperitis ea probari posse non arbitrabantur; T IV, 6. quod minus probari possit, *quam* ..; N I, 107. quod probari potest; N III, 12. quas (atomos) .. esse mihi probari nullo modo potest; Fa 48. illa .. exceptio cui probari tandem potest? R I, 10. numquam comoediae ... probare sua theatris flagitia potuissent; R IV, 11. posse id populo nostro probari; L I, 12. nihil domi, nihil militiae per magistratus gestum ... posse cuiquam probari; L II, 31. haec ... gravi .. homini ... probari posse nullo modo; O II, 57. Flacco neutiquam probari potuit ... tam perdita libido; C 42. quae (excusatio) probari posse videatur; C 65. ut ea ... re experti probare possitis; C 85. f. mederi; T III, 5. quorum (decretorum) nullum sine scelere prodi poterit; A II, 27. f. consolari; L I, 62. quanam re possem prodesse quam plurimis; D II, 1. ut ipsi (homines) inter se aliis alii prodesse possent; O I, 22. quin illa benignitas ... possit prodesse pluribus; O II, 54. multa eius modi proferre possum; N II, 126. multa .. alia in aliis locis commemorabilia proferre possum; N II, 131. possentne proferri in lucem; P 4. nil ‖ nihil ‖ posse proficí; T III, 77. poterunt clarissima voce profiteri ..; T V, 30. qui poterunt longius progredi? A II, 44. (geometrae) digitum progredi non possunt; A II, 116. ut (naturae vis) progredi possit longius; F V, 43. qui .. nec ultra ... progredi possumus; T II, 5. quo facilius oratio progredi possit longius; T II, 42. quo longius mens humana progredi non potest; T IV, 47. coniectura .. (divinatio) nititur, ultra quam progredi non potest; D I, 24. quo possimus longius progredi; R II, 70. frigus, famem propulsare possimus necne possimus; F IV, 69. sollertiam .. eam, *quae* posset vel in tegulis proseminare ostreas; fr V, 78. qui potest provideri quicquam futurum esse? D II, 17. si .. provideri nihil

potest futurum esse; D II, 25. sin autem idcirco possunt provideri, quia ..; D II, 25. ut providere futura possemus; D II, 124. neque cuncta ingenia ... tantum posse uno tempore providere, ut ..; R II, 2. ſ. divinare; D II, 14. ut (milites) ... expeditis armis ut membris pugnare possint; T II, 37. potestne (Epicurus) magis secum ipse pugnare? T III, 47. [iure cum hostibus pugnare non poterat]; O I, 36. quia numquam posset utilitas cum honestate pugnare; O III, 9. non utilia cum honestis pugnare aliquando posse; O III, 34. ſ. equitare. pungere: ſ. frangere. experrectus .. (Ennius) potuit illa visa putare ... somnia; A II, 88. quo modo .. potes, si Latonam deam putas, Hecatam non putare? N III, 46. quis .. putare vere potest ..? R I, 28. quaeri: ſ. disputari; A II, 21. N I, 43. qui possem queri? R I, 7. quae (urbs) ... nec potest quiescere; R VI, 11. quam quisque curationem recipere possit, videndum est; T III, 79. non possumus, quin alii a nobis dissentiant, recusare; A II, 7. redamare: ſ. amare. redargui: ſ. convinci. etiamsi possis rationem reddere, cur ..; A II, 105. ut eius ratio reddi possit, ergo ut etiam probabiliter acti ratio reddi possit; F III, 58. ut eius facti probabilis ratio reddi possit; F III, 58. ut possint eam vitam ... pro patria potissimum reddere; R I, 4. quod cur factum sit, ratio probabilis reddi possit; O I, 8. cuius non possit (actio) causam probabilem reddere; O I, 101. ſ. accipere; R II, 10. haec refelli possunt; A II, 85. T I, 80. qui potest vir bonus non ad id, quod laudabile sit, omnia referre, quae ..? T V, 48. cum iam neutris gratiam referre posset; Lae 53. ſ. habere; O II, 69. refrigerari: ſ. calescere. qui (Tarquinius) nec se nec suos regere potuit; F III, 75. quia vis erat tanta, ut sine deo regi non posset; N II, 61. neque suos mores regere poterat; R II, 45. ſ. declarare; O I, 72. negabant ... necessitatem ab his posse removeri; Fa 40. ut possem te remunerari quam simillimo munere; A ep 1. timor .. ab his aegritudinem potuit repellere, ratio ab sapienti viro non poterit? T III, 66. nihil omnino quale sit posse reperire; A II, 14. orationem nullam putabant inlustriorem ipsa evidentia reperiri posse; A II, 17. quid potest reperiri, quod ..? A II, 44. quicquam certi posse reperiri; A II, 63. quodsi ne ipsarum quidem virtutum laus ... reperire exitum potest, nisi ..; F I, 54. nihil ad iucunde vivendum reperiri posse, quod ..; F I, 70. sine hoc institutionem omnino amicitiae non posse reperiri; F I, 70. virum bonum non posse reperiri; F II, 59. quam multi dies reperiri possunt, qui ..! T I, 97. cuius (aegritudinis) si maiorem aliquam levationem reperire potuissem; N I, 9. male instituta ratio exitum reperire non potest; N I, 104. vide .., ne ... neminem .. divinum reperire possimus; D II, 131. cuius (declinationis) praesertim causam reperire (Epicurei) non possent || possem, possunt ||; Fa 23. neminem ... tribunum potuisse reperiri, nisi cui ..; L III, 21. quia nusquam possumus nisi in laude ... utilia reperire; O III, 101. negabat (Scipio) ullam vocem inimiciorem amicitiae potuisse reperiri; Lae 59. cum hac sententia ... ne utilior quidem hominum vitae reperiri ulla possit; P 23. nullius ... rei causa remota reperiri origo potest; Ti 8. non possumus ea ipsa (sidera) non in deorum numero reponere; N II, 54. quae nemo possit reprehendere; F II, 57. hoc etsi multi modis || multis modis || reprendi potest; F II, 82. quod reprehendi possit; N II, 86. reprimi: ſ. coërceri. repugnari: ſ. obsistere; F IV, 17. rescindere: ſ. dimittere. visis cedo neque possum resistere; A II, 66. iis resisti non facile posse; A II, 75. nec resisti potest; T III, 71. facile Chrysippo (Epicurei) possent resistere; Fa 23. quod tam longe retro respicere non possunt; T V, 6. ut ... nihilo magis respirare possunt; F III, 48. (eos) nihilo magis respirare posse quam eos; F IV, 64. quae pro perspicuitate responderi possunt; A II, 46. ut ei responderi || respondere || posse diffiderem; A II, 64. neque ultimum te paucorum neque primum multorum respondere posse; A II, 93. ut respondere possitis ..; A II, 95. ut (sapiens) ... aut „etiam" aut „non" respondere possit; A II, 104. ea (visa relinqui), quae interrogati in utramque partem respondere possimus; A II, 104. num censes eos ... posse respondere ..? D II, 10. is (Tarquinius) cum restitui in regnum ... nec Latinorum armis potuisset; T III, 27. ne movere hominum studia viderer, retinere non posse; F I, 2. non .. potestis ... aut tueri aut retinere virtutem; F II, 71. ſ. occurrere; R II, 45. revocari: ſ. explicare; D II, 145. rideri: ſ. contemnere; D I, 104. quam (vomicam) sanare medici non potuerant; N III, 70. nec (M. Cato) satiari poterat; F III, 7. quo studio cum satiari non possint || possunt ||; F V, 57. quibus (voluptatibus) numquam satiari ille (rex Persarum) posset; T V, 92. necessarias (cupiditates) satiare posse paene nihilo; T V, 93. cuius (Catonis) me numquam satiare potuit oratio; R II, 1. satiari delectatione non possum; C 52. ſ. expleri; R VI, 1. nec erat unde studiosi scire possent; A I, 8. quod sciri posset; A I, 45. quidquam sciri aut percipi posse; A II, 15. cum sciri nihil possit; A II, 74. quin Socrati nihil sit visum sciri posse; A II, 74. qui (Aristo) nihil istorum sciri putat posse; A II, 123. possumusne hoc scire quale sit? F II, 4. ut, quem in portum se recipiant, scire non possunt; F V, 15. quod ex eo sciri potest, quia ..; T I, 42. aliter id scire non potes? T V, 35. nulla .. arte alia id ... scire potuisset; D II, 14. quid .. scire Etrusci haruspices ... de pomerii iure potuerunt? D II, 75. cetera ... negat (Diogenes Stoicus) ullo modo posse sciri; D II, 90. posse .. sciri, quid futurum esset; Fa 33. sine qua (arte) scire nemo potest, quid sit suum; R I, 20. certum || certe || sciri nullo modo potest; L I, 52. ut nemo posset scire, quid haberet; O III, 80. nec, quid sequatur, sciri potest; C 69. ſ. advolare. cognoscere; A I, 44. physica ... possem scribere ita plane, ut Amafinius; A I, 6. ut (M. Crassus) digitorum percussione heres posset scriptus esse; O III, 75. secari: ſ. dividere; A I, 27. N III, 29. ut venustas et pulchritudo corporis secerni non potest a valetudine, sic ..; O I, 95. secerni .. blandus amicus a vero ... tam potest ... quam ..; Lae 95. ſ. discerpi. non .. video, quo modo sedare possint mala praesentia praeteritae voluptates; T V, 74. controversiam totam istam posse sedari; L I, 54. quod (bonum) non possit ab honestate seiungi; A I, 7. ea genera virtutum ... seiungi posse; A I, 38. animus .. a spe pariendarum voluptatum seiungi non potest; F I, 66. numquam aequitatem ab utilitate posse seiungi; F III, 71. cogitatione possumus morbum ab aegrotatione seiungere; T IV, 29. nullius .. agricolae cultu stirps tam diuturna quam poëtae versu seminari potest; L I, 1. corpore nihil nisi praesens ... sentire possumus; F I, 55. quod .. ne vivus quidem .. diutius sentire poterat; F II, 106. nulla re adiuncta, qua (mens) sentire possit; N I, 27. ut omnes ictus ... sentire possimus; N II, 141. quod sentiri nullo modo ... potest; D II, 94. ſ. appetere; N II, 81. ut ... nec alia (virtus) ab alia possit separari; F V, 67. quod cogitatione magis a virtute potest

quam re separari; O I, 95. cum (sapiens) possit sine adsensione ipsam veri similitudinem non impeditam sequi; A II, 107. ∫. adfirmare; A II, 8. parere. quod tenere atque servare id ... non possunt; F I, 47. ut (nulla earum fidium) ... concentum servare possit; F IV, 75. servari .. iustitia nisi a forti viro ... non potest; F V, 66. hanc aequabilitatem motus ... in alia figura non potuisse servari; N II, 48. aequabilitas .. iuris ... neque servari potest; R I, 53. „nolite sinere nos cuiquam servire". ... quid enim adiungit? „nisi vobis universis, ... quibus et possumus et debemus". nos vero ... nec debemus nec possumus; tu posse te dicito, quoniam quidem potes, debere ne dixeris; P 41. nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo posset ‖ possit ‖ a falso; A II, 71. natura significari futura sine deo possunt; D I, 10. ea (futura) ne ipsi quidem di significare possunt; D I, 82. II, 101. possunt .. non significare ... di; D II, 106. ∫. praedicere; D I, 2. sollicitare: ∫. angere. nec ... solvi hac lege possumus; R III, 33. omne colligatum solvi potest; Ti 30. somniare: ∫. cogitare; D II, 146. quod sperare idem senex non potest; C 68. dum .. spirare potero; N III, 94. quem multo auro spoliare possit; L I, 41. si Phalarim ... vir bonus ... vestitu spoliare possit; O III, 29. diutius ... quam natura stare potuerunt; L I, 2. sine quo (imperio) nec domus ulla nec civitas nec gens nec hominum universum genus stare nec rerum natura omnis nec ipse mundus potest; L III, 3. nec domus ulla nec urbs stare poterit; Lae 23. ut ulla in re statuere possimus, quatenus; A II, 92. subripi: ∫. eripere; P 51. subvenire certe potuit (deus); N III, 92. ∫. dare; O II, 13. opitulari. ex eorum .. scriptis ... omnis historia, omnis sermo elegans sumi potest; F V, 7. num eloquentia Platonem superare possumus? T I, 24. »quem nemo ferro potuit superare nec auro«; R III, 6. quantum ipsi (patriae) superesse posset; R I, 8. suppeditare: ∫. ferre; L II, 67. possum ... huic suscensere ..? T V, 25. suscipi aliquando aegritudinem posse ex eo ipso, quod ..? T III, 77. quorum nihil nec suscipi sine ratione nec effici potest; N III, 75. neque inpedito animo res tanta suscipi potest; L I, 8. ∫. deponi; T III, 66. ut ... neget se posse ne suspicari quidem; F II, 30. in quo (orbe) ... neque sensum quisquam suspicari potest; N I, 28. qui ranunculos hoc videre suspicari possit; D I, 15. num propterea suspicari poteris ..? D I, 23. quae vix coniectura qualia sint possumus suspicari; R I, 15. ne suspicari quidem possumus ..; Lae 39. ∫. nescire. qui (pisces) ... neque ipsi nos suspicere possunt; A II, 81. nihil magnificum ... suspicere possunt, qui ..; Lae 32. sustentari: ∫. alere; N II, 158. quod ea sustinere vix poterat; A II, 18. mihi ... videtur (Antiochus) non potuisse sustinere concursum omnium philosophorum; A II, 70. cum Carneadem sustinere non possent; F III, 57. posse .. eum, qui se e Leucata praecipitaverit, sustinere se; T IV, 41. quia ... (vitia) sustineri .. nullo modo possunt; T IV, 42. quod Theophrastus sustinere non potuit; T V, 24. quod sustinere quem vel summa senectus posse videatur; L I, 11. Athenienses cum Persarum impetum nullo modo possent sustinere; O III, 48. quae (munera) non possunt sine viribus sustineri; C 34. quantum ille ... sustinere (possit); Lae 73. ∫. deferre. tangi: ∫. aspicere; Ti 13. quae .. natura tam mirabiliter temperari potest? T V, 101 (100). ∫. misceri. quod animi valentes morbo temptari non possunt, ‖ ut, al. ‖ corpora possunt; T IV, 31. ut vix pede temptare id (flumen) possim; L II, 6. teneri non potui, quin ..; A ep 1. quodquia nullo modo sine amicitia firmam ... iucunditatem vitae tenere possumus neque vero ipsam amicitiam tueri; F I, 67. tenere se Triarius non potuit; F II, 21. tenere .. virtutes eas ipsas ... nemo poterit, nisi ..; F III, 25. ea ... ut tenere tuerique possimus; F III, 72. quod vos inter vos risum tenere possitis; N I, 71. etsi ars ... scientia .. ipsa teneri potest; R I, 2. quo iure societas civium teneri potest, cum ..? R I, 49. hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ... urbs tenere potuisset; R II, 10. neque viri ... neque mores ... aut fundare aut tam diu tenere potuissent tantam ... rem publicam; R V, 1. nisi forte Athenae tuae sempiternam in arce oleam tenere potuerunt; L I, 2. ut ... possit ... teneri ille moderatus ... civitatis status; L III, 28. ut eris in famulos, si aliter teneri non possunt; O II, 24. aliter .. teneri non potest, si qua ‖ quae ‖ ... est facta progressio; O III, 17. leges (tollunt astutias), quatenus manu tenere ‖ teneri ‖ possunt; O III, 68. ∫. defensitare. figere. servare; F I, 47. ut .., qui mortem in malis ponit, non potest eam non timere; F III, 29. tolerari: ∫. ferre; T II, 30. vitia sublata esse possunt; T IV, 32. quae ... neque se tollere a terra altius possunt; T V, 37. quod ex propinquitate benivolentia ‖ benev. ‖ tolli potest, ex amicitia non potest; Lae 19. ∫. abrogari; L II, 14. quid natura valeat, haec una cognitio potest tradere; F III, 73. idem nonne poterat deus hominibus disciplinam ... tradere? D II, 51. neque ulla officii praecepta firma ... tradi possunt; O I, 6. ex insanorum ... visis innumerabilia coniectura trahi possunt; D II, 121. num ... tuum ... nomen vel Caucasum hunc ... transcendere potuit vel illum Gangen tranatare? R VI, 22. num illa definitio possit in aliam rem transferri quamlubet. si posse dixerint ..; A II, 43. quoniam vera ‖ [vel] illa vera ‖ definitio transferri non possit in falsum; A II, 43. quod de suo genere in aliud genus transferri possit; A II, 50. quod non possit ... transferri ad coniunctionum negationem; Fa 16. quod (genus) transferri in permultas (res) potest; O I, 51. cum (bestia) in disparis animantis vitam transire non possit; T V, 38. ut transiri alio possit; L III, 26. non potes .. ista tueri; F II, 69. ne opifices quidem tueri sua artificia possent; F III, 4. totum genus hoc ... aut non potuerunt *tueri* aut noluerunt; F IV, 7. stultitiam ... posse .. tueri ... vitae communem cultum; T III, 11. qui consilio ... civitatem tueri potest; R II, 51. qui poterit socios tueri? L fr 3. ut eo tueri sex legiones ... possis; P 45. ∫. agere; D II, 6. capere; O II, 14. exsequi; C 72. retinere; F II, 71. tenere; F I, 67. III, 72. »ut nemo possit maerore vacare«; T III, 65. non mihi videtur omni animi perturbatione posse sapiens vacare; T IV, 8. nulla .. vitae pars ... vacare officio potest; O I, 4. quod nescio an ne in uno quidem versu possit tantum valere fortuna; N II, 93. utrum nemo valeat, an nemo possit valere; N III, 79. num hoc in latere ... potuit valere? D II, 99. ut posse putaret (membrum) se valere, si ..; O III, 22. sine qua (veritate) nomen amicitiae valere non potest; Lae 92. variari: ∫. amplificari. unde ad hominem venire possint nisi a deo; T I, 66. fr IX, 10. mihi certe in mentem venire non potest; T V, 81. in qua (materia divinatio) versari possit; D II, 12. si ... possit paratissimis vesci voluptatibus; F V, 57. (animus) nihil quieti videre ... potest; F I, 58. haec (praecepta) ... quam vim habeant ..., videre nemo potest; F III, 73. eos videre possumus res gestas audire ... velle; F V,

52. nihil .. animo videre poterant; T I, 37. cum ipsam (honestatem) videre non possint; T II, 63. quae si ... oculis videre possemus; N II, 99. cum primum aquam ... videre potuerunt; N II, 124. quae permixti cum corpore animi || [animi] || videre non possunt; D I, 129. ut hominem (sapiens) videre non possit; O I, 153. nec ... eum (Gygen) .. quisquam potuit videre; O III, 38. s. agere; F V, 58. aspicere; Ti 13. audire; A II, 86. videri: s. **videor** (31 St.). vilicare: s. dispensare. facile me a te vinci posse certo scio; N III, 95. »aio te, Aeacida, Romanos vincere posse«; D II, 116. quo facilius (Samnites, Pyrrhus) vinci possent; C 43. quod vitari non potest; T II, 2. quod vitare nullo modo potuimus, nisi ..; T II, 3. num id vitari potuit, si Flaminius ... paruisset? [certe potuit]; D II, 21. s. ferre; N I, 23. vel consulatus vituperari potest; L III, 23. s. laudare; L I, 51. vivere: s. **vivo** (21 St.). vocari: s. esse; R II, 43. qua (toleratione) uti vos non potestis; F II, 94. qualibus (bonis) C. Marius uti poterat; F II, 105. ut bestiis homines uti ad utilitatem suam possent || possint ||; F III, 67. auctoribus ... uti optimis possumus; T I, 26. adiutore populo ... nunc minime nos uti posse; T II, 4 (3). qui uti ratione non potest; T IV, 55. quod ne mente quidem recte uti possumus; T V, 100. ubi .. melius uti possumus hoc ... otio? T V, 21. cum .. pulli pinnulis uti possunt; N II, 129. qui illis (fidibus, tibiis) uti possent; N II, 157. non || nonne || intellegis eadem (conclusione) uti posse et haruspices et fulguratores et interpretes ostentorum et augures et sortilegos et Chaldaeos? D II, 109. is (animus) cum languore corporis nec membris uti nec sensibus potest; D II, 128. ut iis (equis) facilioribus possint uti; O I, 90. qua (benignitate) ... eo minus in multos uti possis; O II, 52. posse .. liberalitate uti; O II, 64.

III. **mit Accusativ** (vgl. I, 2. alqs; F V, 8. 64): alqd: philosophiae studium mihi ... sumo .. ad vitae constantiam, quantum possum; A I, 7. ea, quantum potui, ... feci ut essent nota nostris; A I, 8. et haec, qui illa non poterunt, et, qui Graeca poterunt, non contemnent sua; A I, 10. omnia deum posse; A II, 50. quod haud scio an non possis; A II, 81. an tu in soritis poteris hoc, cum voles? A II, 107. ego ... debeo profecto, quantumcumque possum, in eo quoque elaborare, ut ..; F I, 10. in quibus (litteris), quantum potuimus, ... quid ... diceretur, persecuti sumus; F I, 12. omne animal ... dolorem ..., quantum possit, a se repellere; F I, 30. quamquam aliquid ipse poteram; F II, 119. nec quid sit nec quid possit ..., (animal) intellegit; F V, 24. quid in eo genere possem; T I, 7. in quo (libro) nosmet ipsos, quantum potuimus, consolati sumus; T I, 83. haec eius (philosophiae) vis non idem potest apud omnis; T II, 11. hoc pueri possunt, viri non poterunt? T II, 34. hoc poterit »Samnis, spurcus homo?« T II, 41. ut ignavus miles ... fugiat, quantum possit; T II, 54. quoniam multum potest provisio animi et praeparatio ad minuendum dolorem; T III, 30. non mihi videtur ad beate vivendum satis posse virtutem; T V, 12. negas ad beate vivendum satis posse virtutem? T V, 12. satisne ad beate vivendum virtus posset; T V, 18. satis .. virtus ad fortiter vivendum potest; satis ergo etiam ad beate; T V, 53. cum (Dionysius) omnia se posse censebat; T V, 57. tantum opinio praeiudicata poterat, ut ..; N I, 10. (divina providentia) aut nescit, quid possit, aut ..; N III, 92. quid scammoneae radix ad purgandum, quid aristolochia ad morsus serpentium possit, ... video; ... cur possit, nescio; D I, 16. id quoque rimatur, quantum potest, Posidonius; D I, 130. qui utrumque voluit et potuit; R III, 6. si .. populus plurimum potest, ... est .. licentia; R III, 23. tantum poterat tantique erat, quanti multitudo, *senatus* *; R III, 48. iustitia sine prudentia multum poterit || [iust. ... pot.] ||; O II, 34. qui honeste posse multum volunt; O II, 64. quibus (amicitiis) .. non tribuere, quod recte possis, contra officium est; O III, 43. utile ei videbatur plurimum posse alterius invidia; O III, 82. tribues iis (voluminibus) temporis quantum poteris, poteris autem, quantum voles; O III, 121. tantum, quantum potest quisque, nitatur; C 33. non modo, quod non possumus, sed ne quantum possumus quidem cogimur; C 34. quia sequantur, quantum homines possunt, naturam optimam bene vivendi ducem; Lae 19. quod quisque minus per se ipse posset; Lae 26. cum plurimum copiis, facultatibus, opibus possint; Lae 55. quod populus Romanus tantis vectigalibus iam pridem vix potest; P 45. s. II. dividere; C 78. vgl. I, 2. alqd; R II, 67.

IV. **Lücke**: potiusque † refallor potest || refello propter, al. || id, quod ..; A II, 56.

post, hinter, hinten, nach, nachher, seit (nachgestellt: s. A, II, 2: T II, 15. pos: s. B, I, 1. facio; L II, 60), postquam, nachdem (posquam: s. B, III, 2: N III, 67): A. **Präposition**: I. **nach Substantiven**: poenae, tranquillitas: dicit ... de ... reliqua post mortem tranquillitate bonorum, poenis impiorum || [dicit ... impiorum] ||; L II, 68.

tempus: cui (morti) proxumum tempus est post mortem || [post mortem] ||; T I, 16.

II. **zum Satz**: 1. **Eigennamen**: post Alexandrum; A II, 3. Amafinium; T IV, 7. Chrysippum; F II, 43. Lysandrum; O I, 109. Panaetium; O III, 34. illos nobiles Pythagoreos; Ti 1. — Alexandream conditam; O II, 82. Romam conditam; T I, 3. R I, 25. sexennio post Veios captos; D I, 100.

2. **Pronomina**: hunc post; T II, 15. — post hos; N II, 165. eum; F V, 73. R II, 33. 37. eos; A I, 34. F III, 57.

3. **Gattungsnamen**: post annalis; L I, 6. aliquot annos; A II, 4. trecentos et quinquaginta fere annos; T I, 90. magnum illud Peloponnesiacum bellum; R III, 44. acceptam illam maximam cladem; D I, 101. liberam civitatem; P 11. consulatum (4 St.) B. I, S. 520, b. eius diei diem tertium; T I, 114. tertium diem; D I, 52. tuum post discessum; T I, 7. excessum (3 St.) B. I, S. 906, a. interitum; Fa 2. R II, 14. meridiem; T II, 9. O III, 80. mortem (38 St.) B. II, S. 586, b. optimi regis obitum; R I, 64. obitum; R II, 52. L. Aelii nostri occasum; A I, 8. praeturam; O I, 79. [post Cannensem pugnam]; O I, 40. Cannensem pugnam; O III, 113. eam sationem; Ti 46. hunc Phliasium sermonem; T V, 10. solstitium; D II, 93. spiritum extremum; T I, 89. triennium; D I, 51. illos veteres; A II, 76. navalem illam victoriam; D I, 75. Sullae victoriam; O II, 27. victoriam; O III, 49. — elliptisch: post XII; L II, 58.

B. **Adverb**: I. **Raum**: post Lepus subsequitur; N II, 114.

II. **Rang**: sequuntur fratrum coniunctiones, post consobrinorum; O I, 54.

III. **Zeit**: 1. **absolut**: a. **allein**: qui Diogenem Stoicum adulescens, post autem Panaetium audierat, Laelius; F II, 24. »ergo postque || plusque, priusque || magisque viri nunc gloria claret«; O I, 84. C 10. post .. haec in hac urbe primum a Socrate quaeri coepta, deinde ..; F V, 88. post .. varietatene eum (deum) delectari putamus? N I, 22. post eius (Anaximandri) auditor Anaximenes infinitum aëra (dixit esse); A II, 118.

post epulatos cum matre adulescentis somno se dedisse; T I, 113. quos (fluctus) post filius eius Marius || [Marius] || in Aegaeo excitavit mari; L III, 36. si ... post de eius heredibus aliquis exegisset pro sua parte id, quod ..; L II, 51. hic locus a Zenone tractatus post a Cleanthe ... pluribus verbis explicatus est; N II, 63. qui (tribunus) post extitit; L III, 16. quattuor (partis) ... duplicare, post idem iterum facere; D II, 42. »homini .. mortuo ne ossa legito, quoi pos || quo post || funus faciat«; L II, 60. post .. cum Persis ... Alexander ... hanc bellandi causam inferebat, quod ..; R III, 15. post Aristoteles inlustravit omnem hunc civilem ... locum; L III, 14. post .. e provincia litteras ad collegium misit; N II, 11. quamquam (honestum) post oritur; F III, 21. (honesta actio) post oritur; F III, 22. post .. apparatu regio accepti sermonem in multam noctem produximus; R VI, 10. post ... Phalereus ille Demetrius ... doctrinam ... produxit; L III, 14. post requisitum ..; A II, 77. post requires, si quid fuerit obscurius; T IV, 10. post Anaximenes aëra deum statuit; N I, 26. innumerabilis supra infra, dextra sinistra, ante post ... mundos esse? A II, 125. post .. causa fuit propior et cum exitu iunctior; Fa 36. quod quantae fuerit utilitati, post videro; R II, 16. post argumentis quibusdam ... utebantur; A I, 32. utar post alio; T I, 14. elliptisch: post Euclides; A II, 129. cur (Plato) post Tarentum ad Archytam? F V, 87. post idem (cursor) ad Antiphontem; D II, 144.

b. mit andern Ausdrücken der Reihenfolge: »tibi sunt ante gerendae aerumnae, post ex fluvio fortuna resistet«; D I, 41. deinde absens factus aedilis, continuo praetor ..., post in Africam, inde ad consulatum .... post ad Mithridaticum bellum missus a senatu; A II, 1. (caritas) serpit .. foras, cognationibus primum, tum affinitatibus, deinde amicitiis, post vicinitatibus, tum civibus ..., deinde ..; F V, 65. magnam molestiam suscepit ... primus Zeno, post Cleanthes, deinde Chrysippus; N III, 63. et P. Crassus ... et paulo post L. Crassus ..., deinde C. Claudius App. f., multi post; O II, 57. principio necesse erat sensum exsistere unum ..., deinde ... amorem, post iram et metum; Ti 44. post .. Lepidum, Carbonem, Gracchos (fuisse), inde ita magnos ..; T I, 5. f. continuo. de quo dicam equidem paulo post; nunc autem hactenus; N I, 23. post: f. continuo. deinde. primo nos sapientiae commendari ab initiis naturae, post autem ipsam sapientiam nobis cariorem fieri; F III, 23. oratorem .. complexi sumus, nec eum primo eruditum ..., post autem eruditum; T I, 5. primo ... (P. Vatinius) in carcerem coniectus est, post ... donatus est; N II, 6. terripavium primo, post terripudium dictum est; D II, 72. Platonem ... primum in Aegyptum ..., post in Italiam ... contendisse; R I, 16. eam (sphaeram) a Thalete Milesio primum esse tornatam, post autem ab Eudoxo Cnidio ... esse descriptam; R I, 22. primum .. est de honesto ..., tum pari ratione de utili, post de comparatione eorum disserendum; O I, 10. ut hic primo aspectu ... putat ..., post autem signis certioribus ... incipit suspicari; N II, 90. f. deinde; N III, 63. quorum princeps Aristippus ..., post Epicurus; A II, 131. principio: f. deinde; Ti 44. »quin prius adstiterit ..., post ... ad patrias lapsus pervenerit oras;« F V, 49. cuius ... ratio ... proxime a Lacyde solo retenta est, post autem confecta a Carneade; A II, 16. tum: f. deinde; F V, 65. primum; O I, 10.

c. mit Ablativ: aliquanto (3 St.) B. I, S. 123, a. anno (20 St.) B. I, S. 202, a. biennio (3 St.) B. I, S. 343, a. diebus (4 St.) B. I, S. 703, b. quod (bellum) paucis post mensibus exortum; D I, 105. dicemus, neque ita multo post; O II, 19. paulo (10 St.) S. 36, a. quaestor deinde quadriennio post factus sum; C 10. quibus (viribus) ... consul in Hispania fuerim aut quadriennio post; C 32. Eudemum || [Eudemum] || quinquennio post domum esse rediturum; D I, 53. multis etiam post saeculis praetereuntes; fr VIII, 9.

2. mit folgendem quam: »postquam || posquam || pater adpropinquat iamque paene ut conprehendatur parat«; N III, 67. — postquam adamavi hanc quasi senilem declamationem; T II, 26. postquam homines minus creduli esse coeperunt; D II, 117. centum et octo annis postquam Lycurgus leges scribere instituit; R II, 18. postea || post [quam] || bello subegit Aequorum magnam gentem; R II, 36. anno .. post (Q. Maximus) consul primum fuerat, quam ego natus sum; C 10. — quod ... signum Iovis biennio post, quam erat locatum, in Capitolio conlocabatur; D II, 46. qui paulo post, quam erat egressus || qui egressus || e castris, redisset; O III, 113. — ut ... L. Flamininum e senatu eicerem septem annis post, quam consul fuisset; C 42.

postea, nachher, später, posteaquam, nachdem: I. absolut: 1. allein: quae (lex) postea plebei scito Canuleio abrogata est; R II, 63. quae p. accesserint; F V, 40. quae (natura) p. ei (viti) adiuncta erit || sit, est ||; F V, 40. qui (Titus) p. est Torquatus appellatus; O III, 112. num Xenocraten, num p. Zenonem, Cleanthem ... coëgit ... obmutescere || obmutiscere || senectus? C 23. p. tuus ille Poenulus ... verba versare coepit; F IV, 56. bonum illud et malum ... p. consequitur; F III, 61. eam (haruspicinam) p. crevisse rebus novis cognoscendis; D II, 50. quod p. defensitavisset; A II, 71. cum sunt ... omnia nexa civium liberata nectierque p. desitum; R II, 59. populus ... desiderio .. Romuli p. regem flagitare non destitit; R II, 23. si quid p. fraudis aut vitii evenisset; Ti 46. qui (C. Flaminius) p. bis consul factus sit; A II, 13. quae (leges) p. latae sunt; L III, 38. id .. p. ne nostrum quidem Ennium fugit; R I, 25. unde p. notiones rerum in animis imprimerentur; A I, 42. de maxumis .. rebus nihil fore intermisimus p. nec disputare nec scribere; T III, 6. cum pomerium p. intrasset; N II, 11. ab iis, qui p. nascentur, sermonem fore de te; R VI, 23. si ne p. quidem pulli pascerentur; D I, 77. quod nomen patuit p. latius; N II, 72. et reges augures et p. privati ... rem publicam religionum auctoritate rexerunt; D I, 89. quoniam regale civitatis genus probatum quondam p. ... repudiatum est; L III, 15. nec quisquam ante Marium solutus dicitur esse sectus. cur ergo p. alii? T II, 53. p. || post [quam] || bello subegit Aequorum magnam gentem; R II, 36. quod .. et ipse (Epicurus) ... et multi p. defensores eius sententiae fuerunt; F II, 44. num .. eum (Sextilium) p. censes anxio animo ... fuisse? F II, 55. quae ex Sabinis virgines raptae p. fuerant oratrices pacis; R II, 14. Diagoras ... p.que Theodorus nonne aperte deorum naturam sustulerunt? N I, 63. p. a magno homine ..., Panaetio, (tractata sunt); L III, 14. nisi hoc institutum p. translatum ad nostros philosophos || phil. nostros || esset; F II, 1. non dolere .. istud quam vim habeat, p. videro; F II, 9. quem (virum) p. M. Lepidum ... vidimus! C 61. multa .. saecula p. sic viguit Pythagoreorum nomen, ut ..; T I, 38. qui (Isocrates) ... vixit .. quinquennium p.; C 13.

ne illo medicamento umquam p. uteretur; O III, 92. elliptisch: nobis aliter videtur; recte secusne, postea; F III, 44. sin aliud quid voles, postea; F IV, 2. Lücke: »† postea || ostenta || videnta«; L II, 20.

2. mit andern Ausdrücken der Zeitfolge: nulla (lex) antea cum fuisset. at vero postea tot leges et proxumae quaeque duriores, ... ut ..; O II, 75. tecta ... unde aut initio generi humano dari potuissent aut p. subvenire || subveniri || ? O II, 13. eas (particulas) primum confusas, p. in ordinem adductas mente divina; A II, 118. cui (Chrysippo) .. primum de ipsa contagione rerum respondeamus, reliqua p. persequemur; Fa 7. philosophi debuerunt, si forte eos primus aspectus mundi conturbaverat, p., cum vidissent ..., intellegere ..; N II, 90. existimo .. ius augurum || augurium ||, etsi divinationis opinione principio constitutum sit, tamen p. rei publicae causa conservatum ac retentum; D II, 75. — cum ... in iis .. (urbibus) primum ipsius Pythagorae, deinde postea Pythagoreorum tantum nomen esset; T IV, 2.

3. mit Ablativ: annis postea xx ... levis aestumatio pecudum ... constituta est; R II, 60.

II. mit folgendem quam: quae (curia) minor mihi esse || esse mihi || videtur, posteaquam est maior; F V, 2. — posteaquam Arcesilas ... conatus est clarissimis rebus tenebras obducere; A II, 16. p. ipse (Antiochus) coepit, qui se audirent, habere; A II, 69. is (Polyaenus) p. Epicuro adsentiens totam geometriam falsam esse credidit; A II, 106. p. (animi medicina) cognita est; T III, 1. p. (Deiotarus rex) a Caesare tetrarchia ... multatus est; D I, 27. p. philosophia processit; D I, 86. Socrates ... p. exposuit ..; D I, 122. p. (Aius iste Loquens) ... nomen invenit; D II, 69. p. ... suspicionem populi sensit moveri; R II, 53. p. coepit rationem huius operis scientissime Gallus exponere; R I, 22. quo p. modica ... temperatio accessit; L III, 17. p. honoribus inservire coepi; O II, 4. nunc postea quam sum ingressus res eas ... mandare monumentis; A I, 3. postea quidem quam fuit, quem (poëtae, oratores) imitarentur; F I, 10. — posteaquam Tyrum venissent, tum (eos) adflictari ... coepisse; T III, 66. p. || postea cum || ... sumptuosa fieri funera ... coepissent; L II, 64. triginta annis vixisse Panaetium, p. illos libros edidisset; O III, 8. Claudium aedes postea proscripsisse, quam esset ab auguribus demoliri iussus; O III, 66.

posteritas, Zukunft, Nachwelt: I. pertinet: quo minus (sapiens) ... posteritatem ipsam, cuius sensum habiturus non sit, ad se putet pertinere; T I, 91. nisi animo cernerent posteritatem ad se ipsos || se || pertinere; C 82.

II. 1. prospicio: nescio quo modo animus erigens se posteritatem ita semper prospiciebat, quasi ..; C 82.

2. servio: cum optumus quisque maxume posteritati serviat; T I, 35.

III. notus: Scipionis et Laeli || Laelii || amicitiam notam posteritati fore; Lae 15.

IV. memoria: quae ad posteritatis memoriam pertinerent; C 82.

oblivio: sermo ... ille ... oblivione posteritatis extinguitur; R VI, 25.

sensus: s. I. T I, 91.

posterus, nachfolgend, später, letzte, gering, Nachkomme, nachgeboren (postumus: s. A. liberi): A. bei Substantiven: alqs: aut superiorem Africanum ... aut posteriorem; F V, 70.

alqd: quid aut primum sit aut postremum; A II, 94. posterum quodam modo et consequens putandum est; F III, 32. id, quod medium est, tum primum fit, tum postremum, postrema autem et prima media fiunt; Ti 14.

annus: in annum posterum decemviros alios subrogaverunt; R II, 61.

ars: hanc posteriorem (artem) et Stoici et Peripatetici, priorem autem illi egregie tradiderunt; F IV, 10.

avis: ita .. avis insectans alias avis ... semper ipsa postrema est; D II, 144.

dies: vestrae .. cenae non solum in praesentia, sed etiam postero die iucundae sunt; T V, 100. multa primo die, ... non pauca etiam postero ... sunt dicta de morte; T V, 118. postero die caput in iecore non fuit; D I, 119. ad cenam hominem in hortos invitavit in posterum diem; O III, 58. cum ... omnes .. ad id tempus ... postero die venissemus; fr V, 16.

divisio: ea pertinere ad superiorem divisionem, contra posteriorem nihil dici oportere; A II, 99.

genus: confugiendum est ad posterius (genus decertandi), si uti non licet superiore; O I, 34.

liberalitas: facilior est haec posterior (liberalitas); O II, 52.

liberi: etiamsi (liberi) postumi futuri sint; F III, 57.

pars: prior .. pars orationis tuae faciebat, ut ..., posterior, ut ..; T I, 112. apparebat epigramma exesis posterioribus partibus versiculorum dimidiatis fere; T V, 66.

pontifices: quod institutum perite a Numa posteriorum pontificum neglegentia dissolutum est; L II, 29.

res: harum rerum duarum splendor omnis, amplitudo ... in posteriore est, causa autem ... in priore; O I, 67.

saecula: etiam postera saecula ad se pertinere; T I, 31.

tempus: (amicitiae) spe eriguntur consequentis ac posteri temporis; F I, 67. defectiones solis et lunae .. praedictae .. in omne posterum tempus; N II, 153.

B. allein: a. masc.: I. Subject: horum posteri meliores illi quidem mea sententia quam reliquarum philosophi disciplinarum, sed ita degenerant, ut ipsi ex se nati esse videantur; F V, 13. hi quoque posteriores fatentur alienum esse ..; F III, 70. quod eorum posteri iure tenuerunt; L II, 58.

II. nach Verben: 1. laudes unius cuiusque nostrum a patribus acceptas posteris prodere; R VI, 23. (id genus imperii) etiam deinceps posteris prodebatur; L III, 4. quorum (beneficiorum) memoria liberis posterisque prodatur; O II, 63. qui (di inmortales) me non accipere modo haec a maioribus voluerunt, sed etiam posteris prodere; C 25. ut esset posteris ante os documentum Persarum sceleris sempiternum; R III, 15. (Romuli auguratus) posteris traditus; D I, 107.

2. ut ... expetantur eae poenae a liberis, a nepotibus, a posteris; N III, 90. mansisset eadem voluntas in eorum posteris; R I, 64. de posteris nostris ... sollicitor; R III, 41.

III. nach Adjectiven: (virtus illius viri) etiam posteris erit clara et insignis; Lae 102.

IV. Präposition: Numam ... regem Pythagoreum a posterioribus existimatum; T IV, 3. qui mos cum a posterioribus non esset retentus; F II, 2.

b. neutr.: I. Subject: quid posterius priori non convenit? F III, 74.

II. nach Verben: 1. facio: s. A. alqd; Ti 14. ita priori posterius, posteriori superius non iun-

gitur; A II, 44. repete superiora ..., posteriora, de incestu rogatione Peducaea; N III, 74.

2. ut, quod medium sit, ut ei primum proportione, ita id postremo comparetur; Ti 14. iungo: s. 1. iungo.

3. ut haec non in posteris et in consequentibus, sed in primis continuo peccata sunt, sic ..; F III, 32.

III. Umstand: 1. »Scorpios .. posteriore trahens plexum ‖ flexum ‖ vi corporis arcum«; N II, 113.

2. in: s. **in**, A, IV, 2. posterum (4 St.) B. II, S. 256, a.

C. **adverbielle Formen:** I. **posterius**, später: quod posterius posui; F IV, 30. — elliptisch: sed hoc posterius; nunc iuris principia videamus; L I, 18.

II. **postremo**, zuletzt, schließlich: 1. allein: postremo aliquos futuros suspicor, qui ..; F I, 1. ad recte, honeste, laudabiliter, p. ad bene vivendum satisne est praesidii in virtute? T V, 12. p. ad omnis casus facillima ratio est eorum, qui ..; T V, 108. p. nisi in homine atque mortali (rationem inesse non posse); N I, 98. p. cum satis docuerimus hos esse deos; N II, 80. licet ... eam .. (universitatem generis humani) gradatim ad pauciores, p. deducere ad singulos; N II, 164. »p. a parco patre quod sumas, quanto dissipes libentius«! N III, 73. p. a Rhodia classe deserti verum vatem fuisse sensistis; D I, 69. p. quid simile habet passer annis? D II, 65. p., a quibus producti sunt, existunt eorum ipsorum tyranni; R I, 68. ut ... (bonus vir) p. iure etiam optimo omnibus miserrimus esse videatur; R III, 27. p. ... melius esse aliquid quam virtutem necesse est; L I, 52. aut cuius opes metuunt ..., aut p. pretio ac mercede ducuntur; O II, 21. ducuntur (homines) ... aut spe largitionis promissisque capti aut p. ... mercede conducti; O II, 22. valetudo sustentatur ... p. arte eorum, quorum ..; O II, 86. hinc opum nimiarum, potentiae non ferendae, p. etiam in liberis civitatibus regnandi existunt cupiditates; O III, 36. de amicitia omnes ad unum idem sentiunt, ... et ii, qui ..., p. ii, qui ..; Lae 86. »negat quis, nego; ait, aio; p. imperavi egomet mihi omnia adsentari«; Lae 93.

2. **mit andern Ausdrücken der Reihenfolge:** primum conantur .... deinde ... veri simile est .... postremo, si nulla visa sunt probabilia, quae falsa sint, alia ratio est; A II, 48. neminem consulem ... nisi sapientem? p. solum civem, solum liberum? ... denique scripta Lycurgi ... non esse leges? A II, 136. omni denique doctrina eruditus, p. philosophus erit mundus ‖ [erit mundus] ‖; N III, 23. quod ... Atheniensium (rem publicam) ... tum Theseus (legibus constituisset), tum Draco, tum Solo, tum Clisthenes, tum multi alii, p. exsanguem iam ... doctus vir Phalereus sustentasset Demetrius; R II, 2. s. **deinde**, A, I, 1, a: A II, 50. — 2, b. — II, 1. primum; T III, 34. N II, 36. Ti 16. D II, 116. N II, 3. III, 6. I, 104. — 2, b.

posthabeo, hintansetzen: omnibus rebus posthabitis; T V, 2.

posthac, künftig, später, von nun an: istum, ubi tu es natus, plus amabo posthac locum; L II, 4. p. non ita dicam ..; T I, 13. quem (regem) Romae p. nec di nec homines esse patientur; D II, 112. p. .. cum haec quaeremus; A II, 147. cum statuissem scribere ad te aliquid hoc tempore, multa p.; O I, 4. nec erit alia lex Romae, alia Athenis, alia nunc, alia p.; R III, 33. s. patior. elliptisch: p. .., mi Varro, quam plurima, si videtur; A ep 2. p. quidem, inquit, audacius; F II, 119. ut .. ipse ne quid tale p.; O I, 33 (34).

postilla, sodann, nachher: »primus Priamo qui (puer) foret postilla natus«; D I, 42. »ita sola postilla ... errare videbar«; D I, 40.

postmeridianus, nachmittägig: ambulatio: ut ambulationem postmeridianam conficeremus in Academia; F V, 1.

tempus: inclinato iam in postmeridianum tempus die; T III, 7.

postquam s. **post**, B, III, 2 (S. 129, b).

postridie, am folgenden Tage: se postridie cenaturum Syracusis; D I, 50. ille ... haud dubitavit p. palam in castris docere nullum esse prodigium; R I, 23. qui (asoti) ... crudi .. p. se rursus ingurgitent; F II, 23. invitat Canius p. familiares suos; O III, 59. ab iis (piscatoribus) petivit, ut ante suos hortulos p. piscarentur; O III, 58. cum idem ex eo (Simonide) p. quaereret; N I, 60. cum p. (legati) rogarent eum (Xenocratem) ..; T V, 91. p. .. sibi collegam Sp. Lucretium subrogavit; R II, 55. cum eo ... nos .. ipsi p. venissemus; A II, 9. cum (Timotheus) ... vidisset .. eum (Platonem) p.; T V, 100.

postulatio, Forderung, Verlangen: illos ... postulatione ipsa profiteri omnia se amici causa esse facturos; Lae 35.

postulo, fordern, verlangen, beanspruchen, auffordern, ersuchen: I. alqs: quae tu vide ne impudenter etiam postules, non solum adroganter; A II, 126. do sane, si postulas; L I, 21. vgl. III. alqd; T IV, 48.

appetitio: ut prima appetitio naturalis postulat; F IV, 25.

causa: ut difficile sit de temeritate eorum, perinde ut causa postulat, dicere; A II, 31. ut neve maior neve minor cura et opera suscipiatur, quam causa postulet; O I, 141.

fama: ab iis .. (voluptatibus) abstinere minime esse difficile, si aut valetudo aut officium aut fama postulet; T V, 94.

gravitas: mollior .. ratio, quam virtutis vis gravitasque postulat; F V, 12.

necessitas: cum tempus necessitasque postulat; O I, 81.

officium: s. fama.

ratio: me esse longius provectum, quam proposita ratio postularet; F III, 74. qui (philosophus) sit ita moratus, ... ut ratio postulat; T II, 11.

res: momenta temporum, quibus esset moderandum, utcumque res postularet; F V, 11. quamvis copiose haec diceremus, si res postularet; T I, 47. ea .. (amicorum auctoritas) .. adhibeatur ... acriter, si res postulabit; Lae 44.

res publica: ne re publica quidem postulante; O I, 84.

tempus: breviter, ut tempus postulat; F II, 44. s. necessitas.

valetudo: s. fama. — vis: s. gravitas.

II, 1. ut: postulas, ut ... concedatur tibi, ut ..; A II, 55. postulant, ut excipiantur haec inexplicabilia; A II, 97. potius erat ab his postulandum, ut ... dicerent; A II, 29. minime .. convenit ... postulare, ut dis .. cari simus; F III, 66. ego a te non postulo, ut dolorem eisdem verbis adficias; T II, 18. ut (sapiens) laetetur etiam,

non postulo; T II, 18. ut geometrae solent ... postulare, ut quaedam sibi concedantur, ... sic ego a te postulo, ... ut mihi concedas ..; O III, 33. postulavit, ut aliquem populus daret, quicum ..; O III, 49. cum postulasset, ut sibi fundus ... semel indicaretur; O III, 62. hoc tamen opus in acceptum ut referas, nihil postulo; P 5. nunc a vobis ... postulo, ut de isto concedatis alter alteri; fr II, 3. f. III. alqd; A II, 28.

2. ne: ratio .. hoc postulat, ne quid insidiose, ne quid simulate, ne quid fallaciter; O III, 68.

3. Infinitiv: ut ratio postulet agere aliquid et facere eorum; F III, 58. »incerta haec si tu postules ratione certa facere«; T IV, 76. f. agere.

III. alqd: contentane sit (natura) suis integris incorruptisque sensibus, an postulet melius aliquid; A II, 19. ex hoc illud est natum, quod postulabat Hortensius, ut ... diceretis; A II, 28. Antipatro hoc idem postulanti ... Carneades acutius resistebat; A II, 28. quid natura postulet; F I, 42. * nisi iniquum postulo; F IV, 2. quid hominis natura postulet; F V, 36 (37). quid ea (rerum natura) postulet; F V, 44. non postulo id quidem, aveo tamen audire; T I, 16. quod ... postulatur a fortibus; T II, 43. illa .. (natura hoc) non modo patitur, verum etiam postulat; T II, 46. »quaerunt aliquid, postulant«; T IV, 48. quod ne postulandum quidem est; D II, 5. ut istud efficere possimus ipsum, quod postulas; R I, 33. quae natura postulet; L I, 56. si postulatur a populo; O II, 58. a se aut postulari aut exspectari aliquid; O II, 69. cum .. in amicitia, quae honesta non sunt, postulabuntur; O III, 46. cum aliquid ab amicis, quod rectum non esset, postularetur; Lae 35. qui quidvis ab amico auderent postulare; Lae 35. quid postules ab amico; Lae 76. cum ... neque quicquam umquam nisi honestum et rectum alter ab altero postulabit; Lae 82. quantum ego nec adgnosco nec postulo; Lae 9. f. benivolentiam. — II, 2.

benivolentiam: isto .. modo nutrices et paedagogi iure vetustatis plurimum benivolentiae postulabunt; Lae 74.

cessationem: legationem aliquam nimirum ista oratio postulat aut eius modi quampiam cessationem || cessionem || liberam; L I, 10.

condicionem: qui mortalis natus condicionem postules inmortalium; T III, 36.

coniecturam: »(rex Priamus) coniecturam postulat pacem petens«; D I, 42.

diem: deliberandi sibi unum diem postulavit; N I, 60. cum ... is ... paucos sibi || paucos || dies commendandorum suorum causa postulavisset; O III, 45.

fidem: »pro deum, popularium omnium ... postulo, obsecro, oro, ploro atque inploro fidem«; N I, 13.

historiam: postulatur a te iam diu vel || et || flagitatur potius historia; L I, 5.

interpretem: quem ad modum in senatu semper est aliquis, qui interpretem postulet, sic ..; F V, 89.

laborem: intellego equidem a me istum laborem iam diu postulari; L I, 8.

legationem: f. cessationem.

splendorem: ut splendor aedilitatum ab optimis viris postuletur || postularetur ||; O II, 57.

temperantiam: difficilem quandam temperantiam postulant in eo, quod ..; F I, 2.

veritatem: a non nullis ... veritas a te postulatur; L I, 4.

vires: ne postulantur quidem vires a senectute; C 34.

potens, mächtig, einflußreich: A. alqs: quis ... potentiorem (quemquam putet), quam illum, qui omnia, quae expetat, consequatur? R I, 28. qui potentis alicuius opibus circumveniri ... videatur; O II, 51. qui etiam socerum habere voluit eum, cuius ipse audacia potens esset; O III, 82. quis clarior in Graecia Themistocle, quis potentior? Lae 42.

homines: graviora iudicia de potentissimis hominibus extant vocis quam tabellae; L III, 34. scripserunt heredes ... homines eiusdem aetatis potentissimos; O III, 73.

hostis: [ita ne hostis quidem ... potentis ... interitum cum scelere (senatus) approbavit]; O I, 40.

inimici: si ... inimici potentes suis virtutem praemiis spoliant; R III, 40.

populi: quod non singulis hominibus, sed potentibus populis saepe contigit; T V, 15.

rex: nec siletur illud potentissimi regis anapaestum; T III, 57. cum .. de imperio certamen esset cum rege generoso ac potenti; O III, 86.

vir: qui .. potentis viros tradunt post mortem ad deos pervenisse; N I, 119. qui inopis et optimi viri causae non anteponat in opera danda gratiam fortunati et potentis; O II, 69.

urbs: cum floreret in Italia Graecia potentissimis et maximis urbibus; T IV, 2. oppressisse Longam Albam, validam urbem et potentem temporibus illis, ... fertur; R II, 4.

B, I. eripio: suffragandi nimia libido in non bonis causis eripienda fuit potentibus; L III, 34.

II. pactio inter: quasi pactio fit inter populum et potentis; R III, 23.

potentatus, Macht, Herrschaft: post interitum .. Tatii cum ad eum (Romulum) dominatus || potentatus || omnis reccidisset; R II, 14.

potentia, Macht, Übermacht, Gewalt, Einfluß, Ansehen: I. remanet: ut potentia senatus atque auctoritas minueretur; quae tamen gravis et magna remanebat; R II, 59.

II, 1. consector: neque (fortis civis) opes aut potentiam consectabitur; O I, 86.

consequor: dum modo potentiam consequantur; O III, 82. inbecilla .. est natura ad contemnendam potentiam; quam etiamsi neglecta amicitia consecuti sint || sunt || ..; Lae 63.

contemno: f. consequor; Lae 63.

fero: hinc ... potentiae non ferendae ... existunt cupiditates; O III, 36.

minuo: f. I.

obtineo: quod .. erat ad optinendam || [optinendam] || potentiam nobilium vel maximum; R II, 56.

praepono: divitias alii praeponunt, bonam alii valitudinem, alii potentiam; Lae 20.

teneo: hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ulla in parte Italiae posita urbs tenere potuisset; R II, 10.

2. conduco ad: ad potentiam ... conducat id necne; O I, 9.

orior ex: ut ex nimia potentia principum oritur interitus principum, sic ..; R I, 68.

revoco ad: omnia ad suam potentiam revocantis esse sententiam; Lae 59. quod ... ad opes et potentiam valet plurimum; O II, 24.

III, 1. cupidus: cum hoc commune sit potentiae cupidorum cum iis, quos dixi, otiosis; O I, 70.

2. magnus ad: f. II, 1. obtineo.

IV, 1. cupiditates: quod in maximis animis ... plerumque existunt honoris, imperii, potentiae, gloriae cupiditates; O I, 26. f. II, 1. fero.

2. homo: Callisthenem incidisse in hominem summa potentia; T III, 21.

V, 1. opprimi: populus ... oppressus dominatu ac potentia principum; L III, 34.

2. causa: cum aliquid .. potentiae, dominationis .. causa feceris; O III, 39.

potestas, Macht, Gewalt, Herrschaft, Befugnis, Erlaubnis, Gelegenheit, Möglichkeit: I. **absolut:** 1. augent, continent: »imperia, potestates, legationes, quom senatus creverit populusve iusserit, ex urbe exeunto, duella iusta iuste gerunto, sociis parcunto, se et suos continento, populi sui gloriam augento, domum cum laude redeunto«; L III, 9.

debent: horum (consilii, rationis, mentis) .. potestas in totum animum esse debet; T IV, 77.

efficit: quod potestas humana efficere non possit; N II, 16.

eminet: excellit atque eminet vis, potestas nomenque regium; R II, 50.

est: quod integra nobis est iudicandi potestas; A II, 8. aliqua potestas sit, vindicet se in libertatem; A fr 15. si potestas esset; T V, 54. non .. potestas est ex tempore, aut cum velis, opitulandi rei publicae; R I, 10. in qua (civitate) populi potestas summa est; R I, 47. ut .. potestatis satis in magistratibus ... sit; R II, 57. quae || quod || si tanta potestas est stultorum sententiis atque iussis, ut ..; L I, 44. »ea .. potestas semper esto«; L III, 7. quae (tribunorum potestas) *est* in re publica nostra; L III, 19. nimia potestas est tribunorum plebis; L III, 23. iudicia (dantur), ut esset populi potestas, ad quam provocaretur; L III, 27. quom potestas in populo, auctoritas in senatu sit; L III, 28. f. debet.

excellit: f. eminet.

exeunt, gerunt: f. augent.

nascitur: ista potestate nata gravitas optimatium cecidit; L III, 17. mihi .. (ista potestas) pestifera videtur, quippe quae in seditione et ad seditionem nata sit; L III, 19.

parcunt: f. augent.

placet: quibus .. regia potestas non placuit; L III, 4.

potest: f. efficit. II, 1. debeo.

praeest: quoad ei (rei publicae) regalis potestas praefuit; L III, 4.

prohibet: ni par maiorve potestas populusve prohibessit, »ad quos provocatio esto«; L III, 6. »ast potestas par maiorve prohibessit, (decreta) perscripta servanto || [ast ... servanto] ||«; L III, 10.

redeunt: f. augent.

valet: »par maiorve potestas plus valeto«; L III, 11.

videtur: f. nascitur; L III, 19.

2. sum: quid est .. libertas? potestas vivendi, ut velis; P 34.

II. **nach Verben:** 1. abrogo: quod (Ti. Gracchus) potestatem intercedenti collegae abrogavit; L III, 24.

adimo: qui (Sulla) tribunis plebis sua lege iniuriae faciendae potestatem ademerit, auxilii ferendi reliquerit; L III, 22.

antepono: ubi eos inveniemus, qui ... potestates, opes amicitiae non anteponant? Lae 63.

cognosco: quam (potestatem) tanto opere populus noster ignotam expetisset, qui posset carere cognita? L III, 26.

concedo: concessa plebei || plebi, al. || a patribus ista potestate arma ceciderunt; L III, 24. cum eius (rei publicae) administrandae potestatem aliis laudemque concederent; O I, 71.

converto: iam Atheniensium populi potestatem omnium rerum ipsi ... ad furorem multitudinis licentiamque conversam pesti *; R I, 44.

debeo: deberi non posse huic civitati illam potestatem; L III, 26.

do: in quo populo potestas honeste bonis gratificandi datur; L III, 39.

efficio: quid .. efficitur ..? divitiae, potestates, opes, honores; R III, 24.

eripio: ut ... deus ... hominis omnino aspiciendi potestatem eriperet; Lae 87.

expeto: f. cognosco.

facio: si tui nobis potestas saepius fieret; F V, 75. cum tantum modo potestatem gustandi feceris; R II, 50.

gero: »donum ne capiunto neve danto neve petenda neve gerenda neve gesta potestate«; L III, 11.

habeo: f. **habeo**, III. potestatem (7 St.) B. II, S. 128, a.

impertio: inperti etiam populo potestatis aliquid; R II, 50.

invetero: ut quisquam inveterata potestate .. ad deponendum imperium tardior esset; R II, 23.

nanciscor: quam (potestatem) ipse (Dionysius) per scelus erat nanctus; N III, 84. non novam potestatem nactus || nanctus || , sed, quam habebat, usus iniuste; R II, 51.

peto: f. gero.

redarguo: inproborum .. prosperitates ... redarguunt ... vim omnem deorum ac potestatem; N III, 88.

relinquo: f. adimo.

requiro: non ex liberis populis reges requiri aut potestatem atque opes optimatium; R I, 48.

sancio: quae (lex) sancit eam tribunorum plebis potestatem; L III, 19.

tollo: ita praecurrit amicitia iudicium tollitque experiendi potestatem; Lae 62.

trado: eam .. potestatem ... quasi iustam et legitimam hereditatis loco (Dionysius) filio tradidit; N III, 84.

2. pareo: si .. isdem imperiis et potestatibus parent; L I, 23.

subicio: subiciunt se homines imperio alterius et potestati de causis pluribus; O II, 22.

3. careo: cum (multitudo) omni consilio communi ac potestate careat; R I, 43. f. 1. cognosco.

sum: in qua re publica est unus aliquis perpetua potestate, praesertim regia; R II, 43. »huic (praetori) potestate pari, quotcumque senatus creverit populusve iusserit, tot sunto«; L III, 8.

4. absum a: quae ... absint a nostra potestate; F IV, 26.

dissero de: de qua (tribunorum potestate) disseri nihil necesse est; L III, 19.

exeo de: iratos proprie dicimus exisse de potestate, id est de consilio; T IV, 77. — ex: cum exisse ex potestate dicimus eos, qui ecfrenati feruntur aut libidine aut iracundia; T III, 11. qui .. exisse ex potestate dicuntur; T III, 11.

incido in: nostra .. causa, quae ... incidit in tribuniciam potestatem; L III, 25.

insum in: fateor in ista ipsa potestate inesse quiddam mali; L III, 23.

pono in: id oportere totum poni in potestate sapientis; F II, 86.

provoco ad: f. I, 1. est; L III, 27.

quaero in: bonum, quod est quaesitum in ea (potestate); L III, 33.

redigo in: Iugurtham se in potestatem populi Romani redacturum; O III, 79.

retineo in: moderantem cursum atque in sua potestate retinentem; R I, 45.

sentio de: quaero, de ista potestate quid sentias; L III, 19.

sum extra: ut summum bonum in eo genere ponant, quod sit extra nostram potestatem; F IV,

36. nec esse quicquam extra suam potestatem, quod ducant in bonis; T V, 30. — in: ſ. **in,** B, I. sum in potestate (36 St.) B. II, S. 271, a.
taceo de: de tribunicia potestate taceo; L III, 22.
III. **nach Adjectiven:** 1. dignus: illud ... esse ... omnium .. rerum potestate dominatuque dignissimum; N II, 29.
2. situs in: quae (adsensio) est in nostra potestate sita; A II, 37. sitne ea (beata vita) tota sita in potestate sapientis; F V, 12. cum id sit in sapientis situm non officio solum, verum etiam potestate; T V, 82.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: ſ. I, 1. est; R II, 57. II, 1. impertio.
ius: faciendum tibi est, ut ... de potestatum iure disputes; L III, 48.
ortus: cuius (potestatis) primum ortum si recordari volumus; L III, 19.
vis: quorum ipsum nomen vim suae potestatis indicat; R I, 68.
2. alqs: vgl. II, 3. sum.
xviri: ut xviri maxima potestate sine provocatione crearentur; R II, 61.
3. provocatio ad: ſ. I, 1. prohibet; L III, 6.
V. **Umſtand:** 1. gubernari: potestate regia tum melius gubernari et regi civitates, si ..; R II, 15.
immutari: eos, qui antea commodis fuerint moribus, imperio, potestate, prosperis rebus inmutari; Lae 54.
regi: ut unius perpetua potestate ... regatur salus ... civium; R II, 43. deorum inmortalium potestate, mente ... naturam omnem regi; L I, 21. ſ. gubernari.
2. a: vir sapiens ... tamquam a magistratu aut ab aliqua potestate legitima ... emissus; T I, 74. posse a summis imperiis et summis potestatibus comitiatus et concilia vel instituta dimittere vel habita rescindere; L II, 31.
in: qui (Regulus) in potestate hostium vigiliis ... necatus est; F V, 82.

potio, Trinken, Trank: I, 1. adhibeo: quem .. cibum .. aut quas potiones ... adhibebis ad deos? N I, 112. tantum cibi et potionis adhibendum, ut reficiantur vires, non opprimantur; C 36.
contemno: negat .. tenuissimo victu, id est contemptissimis escis et potionibus, minorem voluptatem percipi; F II, 90.
video: dulciculae potionis aliquid videamus et cibi; T III, 46.
2. vescor: nec (di) iis escis aut potionibus vescuntur, ut ..; N II, 59.
II. alqd: ſ. I. adhibeo; C 36. video.
aviditas: quae (senectus) mihi sermonis aviditatem auxit, potionis et cibi sustulit; C 46.
condimentum: cibi condimentum esse famem, potionis sitim; F II, 90.
iudicium: quod cibi et potionis iudicium magnum earum (oarium) est; N II, 141.
receptaculum: cum alvi natura subiecta stomacho cibi et potionis sit receptaculum; N II, 136.
III. adfici: si modo temperatis escis modicisque potionibus ita (animus) est adfectus, ut ..; D I, 115.
capi: quod (bonum) cibo et potione ... capiatur; F II, 7.
compleri: quid, quod ne mente quidem recte uti possumus multo cibo et potione completi? T V, 100.
depelli: cum cibo et potione fames sitisque depulsa est; F I, 37.
percipi: ſ. I, 1. contemno.
teneri: cum tribus rebus animantium vita teneatur, cibo, potione, spiritu; N II, 134.

potior, ſich bemächtigen, erlangen, erreichen (poti: ſ. I, 2. animus): I, 1, a. incito ad: cuius voluptatis || [voluptatis] || avidae libidines temere ... ad potiendum incitarentur; C 39.
b. difficilis ad: secundum .. genus cupiditatum nec ad potiendum difficile esse censet nec vero ad carendum; T V, 93.
c. nomina: quodsi fingenda nomina, Vicae Potae potius vincendi atque potiundi || [vincendi] .. [potiundi] ||; L II, 28.
2. alqs: qui bello potiti sunt; O I, 21.
animus: „animus aeger ... neque pati || † pati, poti || neque perpeti potest“; T III, 5.
II. alqd: in iis potiendis, quae acerrime concupivisset; F V, 70. in eis ipsis potiundis exultans ... laetitia turpis est; T IV, 66.
voluptates: an quisquam in potiendis voluptatibus gloriando se ... ecfert? P 15.
III. castrorum: se in castra redituros ea, quorum erant potiti Poeni; O III, 113.
rerum: Cleanthes ... solem dominari et rerum potiri putat; A II, 126. qui rerum potiebantur, iidem auguria tenebant; D I, 89. cum patres rerum potirentur; R I, 49. plures .. boni in qua re publica rerum potientur; R III, 46.
terrarum: noster .. populus sociis defendendis terrarum iam omnium potitus est; R III, 35.
voluptatum: quarum (voluptatum) potiendi spe inflammati multos labores ... susceperant; F I, 60.
IV. alq. re: cum ... id .. bonum solum sit, quo qui potiatur, necesse est beatus sit; F V, 83. fore ut natura iis potiens dolore careat; T III, 41. est aemulatio aegritudo, si eo, quod concupierit, alius potiatur, ipse careat; T IV, 17. quod alter quoque potiatur eo, quod ipse concupiverit; T IV, 18.
gaza: omni Macedonum gaza ... potitus [est] Paulus; O II, 76.
Karthagine: [Africanum Karthagine potiturum] || Af. .. pot. ||; Fa 18.
leto: »Euthynous potitur fatorum numine leto«; T I, 115.
lumine: ut eo (lumine honestatis) potiamur; T II, 58.
praesentibus: (sapiens) et praeterita grate meminit et praesentibus ita potitur, ut ..; F I, 62.
rebus: quibus (rebus) senectus etiamsi non abunde potitur, non omnino caret; C 48.
voluptatibus: qui potiatur corporis expetitis voluptatibus; F II, 14.
urbe: si ad decem milia annorum gentem aliquam urbe nostra potituram putem; T I, 90. qui (Aratus) ... clandestino introitu urbe est potitus; O II, 81.

potis (potior), mächtig, vermögend, bevorzugt: alqs: »iam cernam, mene an illam (matrem) potiorem putes«; T II, 20. »qui (Amor) plus pollet potiorque est patre«; T IV, 69.
alqd: iudicabit nulla ad legendum his esse potiora; F I, 11. »non potis || potest || accedi«; T II, 38. »non potis || potest || ecfari tantum dictis, quantum ..;« T II, 39. nihil mihi fuit potius, quam ut Masinissam convenirem regem; R VI, 9.
cives, propinqui: cives potiores quam peregrini, propinqui quam alieni; Lae 19.
sanguis: »neque sanguis ullo potis est pacto profluens consistere«; T II, 38.

potius, vielmehr, lieber: I. **abſolut:** 1. **allein:** quaere potius, ecquid ipse novi; A I, 2. hoc .. modo p. erat ab his postulandum, ut ..; A II, 29. cur id p. contenditis, quod ..? A II, 54.

sustinenda est p. omnis adsensio; A II, 68. illo modo p. putat urguendum fuisse Carneadem, ut ..; A II, 109. p. de dissensionibus tantis summorum virorum disseramus; A II, 147. suum .. p. peritissimum voluptatum aucupem sapientem esse contendet; A fr 20 (B. 11). hoc dixerit p. Ennius; F II, 41. p. ergo illa dicantur; F II, 95. explicabo p. ... totam Zenonis Stoicorumque sententiam; F III, 14. bonam valetudinem .... ponere in bonis p.; F IV, 20. sumpturum sapientem eam vitam p.; F IV, 30. quin p. ita dicis? F IV, 34. ne homini ... certe sit nihil bonum aliud p.; T I, 76. portum p. paratum nobis et perfugium putemus; T I, 118. illa p. explicetur incredibilis fabrica naturae; N II, 138. hanc p. (partem) sumas; N II, 168. eam .. facultatem disserendi ... p. huc conferas; N II, 168. quid .. p. (di) hominibus dedissent, si ..? N III, 71. Epicurum igitur audiemus p.? D I, 62. quid p. ... agerem; D II, 6. illud erat philosophi p. || philosophi ||; D II, 80. quis .. te p. .. de maiorum dixerit institutis? R I, 71. in regem p. cadit domini similitudo; R III, 46. ego vero huic p. adsentior; L I, 8. ego vero aetatis p. vacationi confidebam; L I, 10. quid .. agam p.? L I, 13. miror te, quom Roma absis, usquam potius esse; L II, 2. quodsi fingenda nomina, Vicae Potae p. vincendi atque potiundi || [vincendi] .. [potiundi] ||; L II, 28. quae ante oculos sunt, ea p. adtingam; L II, 41. illae virtutes bonum virum videntur p. attingere; O I, 46. est p. inmanitatis omnem humanitatem repellentis; O I, 62. imperia ... p. .. non accipienda interdum; O I, 68. ad severitatem p. (facti sumus); O I, 103. facile patior tum p. Pontium fuisse; O II, 75. non viri boni (hoc genus est), versuti p., obscuri; O III, 57. Diogenes ait, Antipater negat, cui p. assentior; O III, 91. nos autem || vero || a te p. (quaerimus); Lae 25. illud p. praecipiendum fuit, ut ..; Lae 60.

2. **Verbindungen:** ac: ac potius ignoratio iuris litigiosa est quam scientia; L I, 18. atque: s. aut; L I, 40.

an: quod cum omnibus est faciendum, ... tum haud scio an nemini p. quam tibi; O III, 6.

aut: efficiet .. ratio, ut ... mors aut malum non sit aut sit bonum p.; T I, 23. aut || atque || incauti p. habendi sunt inprobi; L I, 40. quam tenui aut nulla p. valetudine (fuit P. Africani filius)! C 35. qua hunc obiurgatione aut quo p. convicio || convitio || a tanto errore coner avellere? O III, 83. aut quis (est) p., qui ea (utilia) non studiosissime persequatur? O III, 101.

et: quas (cupiditates) nulla praeda umquam improbe parta minuit *et* || sed || p. inflammat; F I, 51. et istis quidem, quae modo dixisti, utar p. Latinis; F III, 16. nulla est .. societas nobis cum tyrannis, et p. summa distractio est; O III, 32. s. vel; L I, 5.

ne: quodsi dies notandus fuit, eumne potius, quo natus, an eum, quo sapiens factus est? F II, 103. quaerit, ... equine pretiosi potius iacturam faciat an servoli vilis; O III, 89.

non: cur .. regem appellem ... hominem dominandi cupidum, ... non tyrannum p.? R I, 50. quid habet .. vita commodi? quid non p. laboris? C 84.

que: p.que † refallor || refello propter, al. || potest id, quod ..; A II, 56. p.que et amicis inpertientes et rei publicae; O I, 92. nec illa extincta sunt aluntur que p. et augentur ..; Lae 104.

sed: nec .. gubernationi ... similem sapientiam esse arbitramur, sed actioni illi potius, quam ..; F III, 24. neque .. illum (dolorem) ... ratione aut sapientia tulerant, sed studio p. et gloria; T II, 65. illud non modo non adrogantis, sed p. prudentis; N III, 26. sed quo p. utar aut auctore aut teste quam te? D I, 17. nec ea ... minuunt, sed augent p. illam facultatem; Fa 8. neque haec scribunt (familiares) vituperantes, sed p. ad laudem; Fa 10. neque eos (Chaldaeos, divinos) usuros esse coniunctionibus || conexionibus ||, ... sed p. ita dicant; Fa 15. medicus ... non ita proponet, ... sed p. illo modo; Fa 15. item .. geometres non ita dicet, ... sed p. illo modo; Fa 15. sed adplicat se (Chrysippus) ad eos (philosophos) p., qui ..; Fa 39. Clodius, Asellio, nihil ad Coelium || Caelium ||, sed p. ad antiquorum languorem; L I, 6. benivolentiam non ... ardore ..., sed stabilitate p. ... iudicemus; O I, 47. talis inproborum consensio non modo excusatione amicitiae tegenda non est, sed p. supplicio omni vindicanda est; Lae 43. non est .. amici talem esse in eum, qualis ille in se est, sed p. eniti ..; Lae 59. s. et; F I, 51.

ve: sensim tardeve potius quasi nosmet ipsos cognoscimus; F V, 41.

vel: ii ... haec ipsa eripiunt vel instrumenta vel ornamenta vitae, vel p. ... vitam evertunt; A II, 31. revocat virtus vel p. reprendit manu; A II, 139. reperiam multos, vel innumerabiles p.; F II, 28. quod vos interdum vel p. nimium saepe dicitis; F II, 41. Stoicorum .. non ignoras quam sit subtile, vel spinosum p., disserendi genus; F III, 3. simul .. (homo) cepit intellegentiam vel notionem p.; F III, 21. nos ... habere etiam insitam quandam vel p. innatam cupiditatem scientiae; F IV, 4. age nunc isti doceant, vel tu p.; F IV, 26. rogarem te .., ut diceres pro me ..., vel p. paulum loci mihi, ut iis responderem, dares; F IV, 62. tum ille (Lucius) timide vel p. verecunde; F V, 6. necesse est .. miseros esse eos ... vel p. omnis; T I, 9. calidior est .. vel p. ardentior animus, quam est hic aër; T I, 42. illud angit vel p. excruciat; T I, 83. magna haec ... Graeci putant vel tum p. putabant; T I, 111. quam sim hesterna disputatione tua delectatus vel p. adiutus; T II, 10. industrios homines illi (Graeci) studiosos vel p. amantis doloris appellant; T II, 35. si virtutis compotes, vel p. si viri volumus esse; T II, 43. venit Epicurus, homo minime malus vel p. vir optimus; T II, 44. non nimis ... lamentatur vel modice p.; T II, 48. ea ... tollenda (sunt) de libro vel totus liber p. abiciundus; T III, 44. haec ille ... vel p. omnis partis orasque circumspiciens; T V, 71. cur pecuniam magnopere desideret vel p. cur curet omnino? T V, 89. quoniam insitas eorum (deorum) vel p. innatas cognitiones habemus; N I, 44. vel innumerabiles p. (mundos) in omni puncto temporis alios nasci, alios interire; N II, 94. modo possemus eum (mundum) animantem cogitare vel p. ... animo hoc cernere! N III, 20. dabunt .. mihi veniam mei cives vel gratiam p. habebunt, quod ..; D II, 6. tribuenda est opera rei publicae vel omnis p. in ea .. cura ponenda; D II, 7. quae potest .. contagio ... pertinere ad lunam vel p. ad terram? D II, 92. ex hoc .. populo indomito vel p. immani; R I, 68. post obitum vel p. excessum Romuli; R II, 52. quem illa (comoedia) non adtigit vel p. quem non vexavit? R IV, 11. novem tibi orbibus vel p. globis conexa sunt omnia; R VI, 17. postulatur a te iam diu vel || et || flagitatur p. historia; L I, 5. ita maxume vult princeps omnium vel p. solus esse; O I, 64. (mercatura) satiata quaestu vel contenta p; O I, 151. quae .. esset ista mens vel quae vita p.? O II, 7. duri .. hominis vel p. vix hominis videtur periculum capitis inferre multis; O II, 50. capitalis [Eteocles vel p. Euripides]! O III, 82. iustitia vacillat vel iacet p.; O III, 118. istam paupertatem

vel p. egestatem ac mendicitatem tuam; P 45. o miserum vel p. amentem! fr VIII, 18.

uter: qui inter se contenderent, uter p. rem publicam administraret; O I, 87.

II. **mit folgendem quam:** existimavi ... Graeca potius quam nostra lecturos; A I, 4. ut ea e || a || fontibus p. hauriant quam rivulos consectentur; A I, 8. horum || verum || (Stoicorum) esse .. arbitror ... correctionem veteris Academiae p. quam novam aliquam disciplinam putandam; A I, 43. privabo p. illum debito testimonio quam id cum mea laude communicem; A II, 3. qui (vir) statuit intolerabili dolore lacerari p., quam aut officium prodat aut fidem; A II, 23. ut ... ratione p. quam auctoritate ducantur; A II, 60. Synephebos ego .. p. Caecilii aut Andriam Terentii quam utramque Menandri legam? F I, 4. primum vilissimas res addunt, dein || deinde || singulas p., quam omnia ... coniungerent; F II, 42. ut omnibus p. quam ipsis nobis consuluerimus; F II, 62. L. Verginius ... virginem filiam sua manu occidit p., quam ea Ap. Claudii libidini ... dederetur; F II, 66. ne hoc „ephippiis" ... p. quam „proëgmenis" ... concedatur; F III, 15. (illa) sumenda p. quam expetenda; F IV, 20. hoc simile tandem est? non risu p. quam oratione eiciendum? F IV, 31. ut alia sumamus, alia expetamus, p. quam uno fine utrumque concluderent; F IV, 39. nec (audebo cetera) fraudare suo vetere nomine p. quam aliquod || quam aliquid p. || novum exquirere; F V, 91. Zeno .. Eleates, qui perpessus est omnia p., quam conscios delendae tyrannidis indicaret; T II, 52. huic acupenserem || acip. || p. quam aliquem Socraticum libellum dabis? hydrauli hortabere ut audiat voces p. quam Platonis? T III, 43. cur misereare p. quam feras opem? T IV, 56. cuius .. p. opibus utamur quam tuis? T V, 5. si imaginibus p. uti quam rebus ipsis placet; T V, 14. si ... non populus [a bono consule] || a bono consule || p. quam ille (vir) [a bono populo] || a populo || repulsam fert; T V, 54. quam bellum erat .. confiteri p. nescire, quod nescires, quam ... nauseare! N I, 84. id .. quid p. dixeris quam deum? N II, 16. neque ... (ea natura) optuma putanda p. quam deterruma, nec vero ... non sit deterior mundi p. quam humana condicio; N II, 36. ad hanc praesensionem ... nostram nihil video quod p. accommodem, quam ut ... iudicem; N II, 45. atque ex ea (Venere) p. „venustas" quam „Venus" ex venustate; N II, 69. quem (C. Laelium) p. audiam ... quam quemquam principem Stoicorum; N III, 5. quasi vero quisquam nostrum istum p. quam Capitolinum Iovem appellet; N III, 11. eos ... victoriam populi Romani Vatinio p. ... quam M. Catoni ... nuntiavisse? N III, 11. non omnia ... ea deo p. tribuenda sunt quam naturae; N III, 24. nec ego multorum aegrorum salutem non ab Hippocrate p. quam ab Aesculapio datam iudico, nec Lacedaemoniorum disciplinam dicam umquam ab Apolline p. Spartae quam a Lycurgo datam; N III, 91. ficta haec esse dicamus, quidvis denique p. quam deos res humanas curare fateamur; D I, 33. ne Pherecydes quidem ... p. divinus habebitur quam physicus; D I, 112. his (haruspicibus) .. quam physicis credendum p. existumas? D II, 37. quae .. ista auguratio est ex passeribus annorum p. quam aut mensuum || mensium, mensum || aut dierum? D II, 65. cur divinitus ea p. quam casu facta esse dicamus; D II, 67. equidem adsentior C. Marcello p. quam App. Claudio; D II, 75. cur .. (di vias) Tuscis p. quam Romanis darent? D II, 106. ut ... valeant .. (libri) ad deponendas p. quam ad suscipiendas religiones; D II, 112. ut quidvis p. ex illis libris quam regem proferant; D II, 112. aegros a coniectore somniorum p. quam a medico petere medicinam; D II, 123. cur ... (deus ista visa) non vigilantibus p. det quam dormientibus; D II, 126. ut sit utendum interpretibus somniorum p., quam derecto deus ... diceret idque visum vigilanti p. quam dormienti daret; D II, 127. ut hoc deus, hoc natura fecerit p. quam aut omnia deus aut ..; D II, 127. ut sumat »terrigenam« ... p. quam hominum more cocleam diceret || dicere, [dicere] ||; D II, 133. quam ... ob causam tam est obscure admonitus, ... p. quam aperte thensaurum quaerere iuberetur? D II, 134. quo modo isti ... non ex multis (somniis) p. uni fidem derogent quam ex uno innumerabilia confirment; D II, 146. ut Nemea (quis) p. quam Isthmo victoriam petat; Fa 7. ut in porticu Pompeii p. quam in campo ambulemus; tecum quam cum alio; Idibus p. quam Kalendis; Fa 8. ut (Chaldaei) negationes infinitarum coniunctionum p. quam infinita conexa ponant; Fa 15. eam plagam p. accipiam quam fato omnia fieri conprobem; Fa 21. (virtus) aliis nata p. quam sibi; R III, 12. eum lusisse p. quam ... dicere voluisse; R VI, 4. eos ... quidvis p. tulisse quam leges; L II, 11. volam .. hoc ... diis inmortalibus gratum p. videri quam grave || hominibus ||; L II, 41. cur ... aliena proferam p. quam .. nostra? L III, 21. propinquum p. et amicum quam vicinum defenderis; O I, 59. non .. solum scientia, quae est remota ab iustitia, calliditas p. quam sapientia est appellanda, verum etiam animus paratus ad periculum ... audaciae p. nomen habeat quam fortitudinis; O I, 63. ut ... sint vi p. superiores quam iustitia pares; O I, 64. ut (fortis civis) ... mortem .. oppetat p. quam deserat illa; O I, 86. nec (res familiaris) libidini p. ... quam liberalitati ... pareat; O I, 92. Catoni ... moriendum p. quam tyranni vultus aspiciendus fuit; O I, 112. dives esse p. quam maxumis corporis viribus; O II, 88. si discendi labor est p. quam voluptas; O III, 6. suum cuique incommodum ferendum est potius quam de alterius commodis detrahendum; O III, 30. p. doceret (causam) non esse aequam, ... quam ... fateretur; O III, 88. promissum p. non faciendum quam tam taetrum facinus admittendum fuit; O III, 95. ut turpiter p. quam calamitose; O III, 105. iucundum p. quam odiosum; C 26. ut (Scipio) ... ad superos videatur deos p. quam ad inferos pervenisse; Lae 12. a natura mihi videtur p. quam ab indigentia orta amicitia; Lae 27. ut iis amici p. quam ipsi (viri boni) fruantur; Lae 57. ferendum id Scipio p. quam inimicitiarum tempus cogitandum putabat; Lae 60. ut extinctae p. amicitiae quam oppressae || esse || videantur; Lae 78.

potissimum, hauptsächlich, vornehmlich, gerade: ut nostrum inimicum potissimum nominem; A II, 14. si ... ad hanc p. philosophiam me adplicavi; A II, 65. si (sapiens argumentis philosophorum) est crediturus, quorum p.? A II, 117. quam p. sententiam eliget? A II, 117. quem unum e physicis p. probabit? A II, 117. quem p. (deligam)? A II, 125. contra eos (Stoicos) p. Academicorum exarsit ingenium; A fr 20 (S. 7). sic .. in homine perfectio ista in eo p., quod est optimum, ... laudatur; F IV, 37. qui (Lucius) audire de summo bono p. velit; F V, 15. ut de vite p. loquar; F V, 39. qui (animus) ... ex inflammata anima constat, ut p. videri video Panaetio; T I, 42. cras ... agamus haec et ea p., quae ..; T I, 119. sententiis .. utendum eorum p., qui ..; T III, 22. multitudo contulit se ad eam p. disciplinam; T IV, 6. e quibus (generibus) nos id p. consecuti sumus, quo ..; T V, 11.

eam nobis p. probatam esse philosophiam, quae ..; N I, 6. non ad hanc p. (levationem) confugissem; N I, 9. nos hanc p. disciplinam secutos; N I, 11. mens mundi ... haec p. providet et in his maxime est occupata, .. ut ..; N II, 58. quem p. Herculem colamus; N III, 42. ut utar p. te auctore; D I, 106. ut .. animus molestiis hac p. re levaretur; D II, 7. ut possint eam vitam, quae tamen esset reddenda naturae, pro patria p. reddere; R I, 4. ut hae feriae nobis ad utilissimos rei publicae sermones p. conferantur; R I, 33. quod erat aequum de re publica p. principem rei publicae dicere; R I, 34. ut eum (regem) p. nominem; R I, 44. sequamur .. p. Polybium nostrum; R II, 27. ab eo nobis causa ordienda est p.; L I, 21. qui nunc p. huc venerim; L II, 2. isti .. rationi p. adsentior; L II, 34. quas p. religiones tenerent; L II, 40. quem morem p. sequerentur; L II, 40. ea (natura agri) p. ut compleatur; L II, 67. sequamur ... p. Stoicos; O I, 6. ut quisque maxume opis indigeat, ita ei potissimum opitulari; O I, 49. a quo .. plurimum sperant, ... ei p. inserviunt; O I, 49. ut si nautae certarent, quis eorum p. gubernaret; O I, 87. ad quas .. res aptissimi erimus, in iis p. elaborabimus; O I, 114. quem p. vitae cursum sequi vellent; O I, 119. ita illi ipsi ... ad hominum utilitatem suam prudentiam intellegentiamque p. conferunt; O I, 156. cur ... ad hoc nos studium p. contulissemus; O II, 6. quem .. (Panaetium) nos correctione quadam adhibita p. secuti sumus; O III, 7. plerique ... amicos tamquam pecudes eos p. diligunt, ex quibus ..; Lae 79.

poto, trinken, zechen: I, 1. voluptas: aut .. fruatur aliquis pariter cum aliis voluptate potandi aut ... ante discedat; T V, 118.
2. alqs: potantem in rosa Thorium; F II, 65.
II. alqd: Stoicorum ista magis gustata quam potata delectant; T V, 13.

potulentus, trinkbar, Getränk: in ea parte oris, qua esculentis et potulentis iter natura patefecit; N II, 141.

potus, Trank: illa (pars animi) ... cum sit inmoderato obstupefacta || extumefacta, al. || potu atque pastu; D I, 60.

prae, vor, gegen, im Vergleich mit, wegen: I. contemno: illa praeclara, in quibus publicae utilitatis species prae honestate contemnitur; O III, 47. neque magnum bonum (esse divitias) et prae rectis honestisque contemnendum ac despiciendum; F IV, 78.
despicio: s. contemno; F IV, 78.
fero: ut probitatem quandam prae se et ingenuitatem ferat || ferret ||; A I, 33. qui (poëtae) cum magnam speciem doctrinae sapientiaeque prae se tulerunt; T III, 3. quod .. laetabile, id praedicandum et prae se ferendum; T V, 48. est in aliqua vita praedicabile aliquid et gloriandum ac prae se ferendum; T V, 49. beata vita glorianda et praedicanda et prae se ferenda est; nihil est enim aliud, quod praedicandum et prae se ferendum sit; T V, 50. facultatem ... me ... secutum esse prae me fero; N I, 12. noli .. prae te ferre vos plane expertes esse doctrinae; N II, 47. nec .., cum (hostis) venit, prae se fert, .. qui sit; R II, 6. nisi speciem prae te boni viri feras; O II, 39. ille ... prae se fert dolorem suum; O II, 79.
quatio: »quod (Bootes) quasi temoni adiunctam prae se quatit Arctum«; N II, 109.
videor: Academicos .. prae illis (Stoicis) modestos ... homines videri Epicuro; A fr 20 (§. 39).
volvo: »moles ... prae se undas volvit«; N II, 89.
II. zum Satz: eam (Venerem) prae lubidine negat curare quicquam; T IV, 73. solem prae iaculorum multitudine et sagittarum non videbitis; T I, 101.

praebeo, darbieten, geben, reichen, zeigen, beweisen, erweisen: I. mit einfachem Object: alqd: (Cimonem) vilicis imperavisse, ut omnia praeberentur; O II, 64.
corpus: cur Poenorum crudelitati Reguli corpus est praebitum? N III, 80.
crus: crus .. alterum (Marius) non praebuit; T II, 53.
domum: hanc urbem sedem aliquando et domum summo esse imperio praebituram; R II, 10.
iusta: iusta praebenda; O I, 41.
rem: ut altera (res) esset efficiens, altera autem quasi huic se praebens; A I, 24.
sedem: s. domum.
spectaculum: circumitus solis et lunae ... spectaculum hominibus praebent; N II, 155.
spiritum: (aër) vitalem et salutarem spiritum praebet animantibus; N II, 117.
II. mit doppeltem Accusativ: alqm: praebebo .. ego me tibi vicissim attentum contra Stoicos auditorem; N III, 2. nec se comitem illius (Ti. Gracchi) furoris, sed ducem (C. Blossius) praebuit; Lae 37. deinde ad hanc enervatam muliebremque sententiam satis docilem se Epicurus praebuit; T II, 15. ducem: s. dux, II, 1. praebeo (3 St.) B. I, S. 783, b. quamvis idem forticulum se in torminibus et in stranguria sua praebeat; T II, 45. acrem .. se et bonorum et vitiorum suorum iudicem praebeat; O I, 114. qui .. earum (voluptatum) .. se quasi ministros praebuerunt; R VI, 29. in eo (Philippus) vehementer se moderatum praebuit; O II, 73. permisit ..., ut huic animanti principes se ducesque praeberent; Ti 46. ut sese splendore animi et vitae suae sicut speculum praebeat civibus; R II, 69. neque ... se .. e continenti genere tertiam victimam rei publicae praebuisset; F II, 61.
appetitum: ut ... appetitum rationi oboedientem praebeamus; O I, 132.
partem: ut illa tertia pars ... se vegetam ad somniandum acremque praebeat; D I, 61.
patientiam: ut haec patientia dolorum ... in omni genere se aequabilem praebeat; T II, 65.
rem familiarem: (res familiaris) quam plurimis, modo dignis, se utilem praebeat; O I, 92.
sapientiam: quae (sapientia) ... certissimam se nobis ducem praebeat ad voluptatem; F I, 43.
socios: nonne .. socii .. spectatores .. se otiosos praebuerunt Leuctricae calamitatis? O II, 26.

praebibo, zutrinken: cui (Theramenes) venenum praebiberat; T I, 96.

praebitor, Geber, Lieferant: „an tu id agis ut Macedones non te regem suum, sed ministrum et praebitorem sperent fore?" bene „ministrum et praebitorem", quia sordidum regi; O II, 53.

praecaveo, Vorsichtsmaßregeln treffen, vorbeugen: 1. astutia ad: »quibus (feris) abest ad praecavendum intellegendi astutia«; F V, 31.
2. verbal: cum videtur praecaveri potuisse, si provisum esset; T III, 52.

praecento, vorsingen, vortragen: huic Epicurus praecentet, si potest; F II, 94.

praeceps, abschüssig, jäh, kopfüber, blindlings: amicus: obsequium multo molestius, quod peccatis indulgens praecipitem amicum ferri sinit; Lae 89.
iter: nullum est .. genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ad finitimum quoddam malum praeceps ac lubricum; R I, 44.
locus: ut tam in praecipitem locum non debeat se sapiens committere; A II, 68. si locus is, quo ferentur equi, praeceps erit; A II, 94.
obitus, partes: »Phoebi fax ... praecipitis caeli partis obitusque petessens«; D I, 18.

praeceptio, Unterweisung, Vorschrift: I. est: propria est ea praeceptio Stoicorum, Academicorum, Peripateticorum; O I, 6.
II. sum: quae (lex) est recti praeceptio pravique depulsio; N II, 79.

praeceptrix, Lehrerin: qua (sapientia) praeceptrice in tranquillitate vivi potest; F I, 43.

praeceptum, Vorschrift, Regel, Lehre, Befehl: I. **absolut:** 1. est: fortitudinis quaedam praecepta sunt ac paene leges; F II, 94. quae .. sunt vetera praecepta sapientium; F III, 73. quod praeceptum quia maius erat, quam ut ab homine videretur, idcirco assignatum est deo; F V, 44. contentionis praecepta rhetorum sunt, nulla sermonis, quamquam haud scio an possint haec quoque esse; O I, 132. quamquam, quae verborum sententiarumque praecepta sunt, eadem ad sermonem pertinebunt; O I, 132. huius generis totius breve et non difficile praeceptum est; O III, 43. ſ. valet.
evertunt: ratio ista, ... praecepta ... funditus evertunt amicitiam; F II, 80.
habet: haec (praecepta) sine physicis quam vim habeant ⟨et habent maximam⟩, videre nemo potest; F III, 73. nimirum hanc habet vim praeceptum Apollinis, quo monet || [quo monet] ||, ut se quisque noscat; T I, 52.
patet: hoc praeceptum, quod de dolore datur, patet latius; T II, 58.
pertinet: ad se praeceptum illud Atrei pertinere; T V, 52. est; O I, 132.
possunt: ſ. est; O I, 132. — II, 1. trado; O I, 6.
valet: hoc .. praeceptum, cuiuscumque est, ad tollendam amicitiam valet; Lae 60.
vetant: quae (praecepta, leges) effeminari virum vetant in dolore; F II, 94.
videtur: ſ. est; F V, 44.
ohne Verb: extremum .. praeceptum in beneficiis operaque danda, ne quid ... contendas, ne quid ..; O II, 71.
2. sum: illa .. ipsa praecepta sunt; O I, 148.
3. Ausruf: qui sermo, quae praecepta! C 12.
II. **nach Verben:** 1. adsigno: ſ. I, 1. est; F V, 44.
capio: boni mores et modestiores et ad capienda praecepta molliores; fr V, 51.
colo: quoniam sapientium praecepta et inventa coluerunt; R III, 7.
comparo: nec ... sibi .. comparavit ... [praecepta fortitudinis,] duritiam virilem; T V, 74.
coniungo: cum .. Aristoteles itemque Theophrastus, ... cum philosophia dicendi etiam praecepta coniunxerint; D II, 4. ſ. trado; O I, 6.
desidero: nec (perversitas) magnopere admonitionem et praecepta desiderat || desiderant ||; O I, 145.
dico: neque medicorum praecepta dici vere possunt; L II, 13.
disco: quae (praecepta) didicisti, quae probas; F II, 80.
do: ſ. **do,** III. praeceptum (4 St.) B. I, S. 750, a.
duco: a quibus (officiis) constanter honesteque vivendi praecepta ducuntur; O III, 5.
edo: qua (oratione animus) praecepta salutis et laudis apte ad persuadendum edat suis civibus; L I, 62.
percipio: quamvis artis praecepta perceperiat; O I, 60.
persequor: qui ... hoc ipso tempore praecepta officii persequamur; O II, 7.
probo: ſ. disco.
quaero: cum .. tertia pars bene vivendi praecepta quaereret; F V, 11.
refero: si omnia philosophiae praecepta referuntur ad vitam; N I, 7.
relinquo: quam multa non solum praecepta in artibus, sed etiam exempla in orationibus bene dicendi reliquerunt! F IV, 5.
teneo: duo Platonis praecepta teneant, unum, ut ..., alterum, ut ..; O I, 85. hoc praeceptum officii diligenter tenendum est, ne ..; O II, 51.
trado: disserendi .. ab isdem non dialectice solum, sed etiam oratorie praecepta sunt tradita; F V, 10. Philo ... instituit alio tempore rhetorum praecepta tradere, alio philosophorum; T II, 9. cum carminibus soliti illi esse dicantur .. praecepta quaedam occultius tradere; T IV, 3. quis est .., qui nullis officii praeceptis tradendis philosophum se audeat dicere? O I, 5. neque ulla officii praecepta firma, stabilia, coniuncta naturae tradi possunt; O I, 6. quorum .. officiorum praecepta traduntur; O I, 7. officii conservandi praecepta traduntur illa; O I, 60.
tribuo: non esset hoc acrioris cuiusdam animi praeceptum tributum deo; T I, 52.
video: benivolentiae praecepta videamus; O II, 32.
2. oboedio: hic ... parebit et oboediet praecepto illi veteri; T V, 36.
obtempero: quam (virtutem) alii ipsam temperantiam dicunt esse, alii obtemperantem temperantiae praeceptis; T IV, 30.
pareo: ſ. **pareo,** II. praecepto (3 St.) S. 7, a.
3. abundo: quamquam te ... abundare oportet praeceptis institutisque philosophiae; O I, 1.
4. pono in: alterum (genus est), quod positum est in praeceptis; O I, 7.
III. **nach Substantiven:** sententia, vis: cuius praecepti tanta vis et tanta sententia est, ut ..; L I, 58.
IV. **Umstand:** 1. confirmare: quae (ratio) quibusdam quasi praeceptis confirmat vim fortitudinis; T II, 11.
conformari: quibus (praeceptis) in omnis partis usus vitae conformari possit; O I, 7.
duci: ſ. gaudere.
erudire: ut me sic audiatis, ... ut unum ... usu .. et domesticis praeceptis multo magis eruditum quam litteris; R I, 36. qui magnam .. Graeciam ... institutis et praeceptis suis erudierunt; Lae 13.
gaudere: adulescentes senum praeceptis gaudent, quibus ad virtutum studia ducuntur; C 26.
imbui: plerumque .. parentium praeceptis inbuti ad eorum consuetudinem ... deducimur; O I, 118.
institui: iniurias .. fortunae facile veterum philosophorum praeceptis instituta vita superabat; F IV, 17.
laetari: si talibus monitis || monumentis || praeceptisque laetabere; O III, 121.

monere: s. I, 1. habet; T I, 52.
2. ex: est .. unus dies bene et ex praeceptis tuis actus peccanti inmortalitati anteponendus; T V, 5.
in: in his .. utilitatum praeceptis Antipater Tyrius Stoicus ... duo praeterita censet esse a Panaetio; O II, 86.

praecido, zerschneiden, abschneiden, trennen, abbrechen, kurz fassen: I. alqs: praecide, inquit; A II, 133. brevi praecidam; C 57.
II. amicitias: ut amicitias ... magis decere censent sapientes sensim diluere quam repente praecidere; O I, 120.
caput: Cinna collegae sui ... praecidi caput iussit; T V, 55.
cotem: Tarquinius .. dixit se cogitasse cotem novacula posse praecidi; D I, 32.
pollices: ut Aeginetis, qui classe valebant, pollices praeciderentur; O III, 46.

praecino, vorspielen: nec .. illud non eruditorum temporum argumentum est, quod et deorum pulvinaribus et epulis magistratuum fides praecinunt; T IV, 4.

praecipio, vorher wissen, sich vorstellen, vorschreiben, verordnen, befehlen: I. alqs: ut Tuberoni Panaetius praecipit; A II, 135. vereor, ... ne ... quasi praecipientis cuiusdam et docentis ... esse videatur oratio mea; R I, 70. nemini parere ... nisi praecipienti ‖ [praecipienti] ‖ aut docenti; O I, 13. bene praecipiunt, qui ..; O I, 30. quibus (servis) non male praecipiunt qui ita iubent uti, ut mercennariis; O I, 41. ut recte praecipere videantur, qui monent, ut ..; O I, 90. quam (orationem) si ipse exequi nequeas, possis tamen Scipioni praecipere et Laelio; C 28.
II, 1. direkte Rede: bene .. illo Graecorum proverbio praecipitur: „quam quisque norit artem, in hac se exerceat“; T I, 41.
2. de: s. **de,** I. praecipio (5 St.) B. I, S. 606, b.
3. indir. Frage: verbis praecipiens (Diodotus) discentibus, unde quo quamque lineam scriberent; T V, 113. sero .. mihi .. praecipis, quid defendam; N III, 1.
4. ne: s. **ne,** I, 1, a. praecipio (3 St.) B. II, S. 652, a.
5. ut: praecipitis .. quodam modo, ut nostram stabilem conscientiam contemnamus; F II, 71. a sapientia praecipitur, se ipsam, si usus sit, sapiens ut relinquat; F III, 61. cum .. praecipitur, ut nobismet ipsis imperemus, hoc praecipitur, ut ratio coërceat temeritatem; T II, 47. deum ... praecepisse .., ut (Hannibal) pergeret protinus; D I, 49. huic simile est, quod nos augures praecipimus, ... ut iumenta iubeant diiungere; D II, 77. una ex re satis praecipit, ut ... id tribuatur vel ignoto; O I, 51. idem .. praecipit, ut „eos adversarios existimemus, qui ..;“ O I, 87. quibus (epistulis) praecipiunt, ut oratione benigna multitudinis animos ad benivolentiam alliciant; O II, 48. quo modo in omni vita rectissime praecipitur, ut perturbationes fugiamus, ... sic ..; O I, 136. praecipiendum est .. bonis, ut ... ne existiment ita se alligatos, ut ..; Lae 42. s. III. alqd; T I, 52. Lae 60.
6. Infinitiv: iustitia .. praecipit parcere omnibus, consulere generi hominum; R III, 24.
7. accus. c. infin.: an ratio parum praecipit nec bonum illud esse ... nec porro malum? T IV, 39.
III. alqd: quod Croeso scribit Herodotus praeceptum a Solone; F II, 87. a nobis (ista) descripta, notata, praecepta sunt; F IV, 61. etsi facit hic ... ea, quae praecipis; F V, 6. non ... id praecipit, ut membra nostra ... noceamus; T I, 52. quod paulo ante praecipiebam; T II, 63. „ut illa ad alios dicta et praecepta excidant“; T III, 71. quod Apollo praecepit Pythius; L I, 61. hoc ille (Philippus) filio, sed praeceptum putemus omnibus; O II, 54. ad quas ipsas consultationes ‖ ex ‖ superioribus libris satis multa praecepta sunt; O III, 33. illud potius praecipiendum fuit, ut eam diligentiam adhiberemus in amicitiis comparandis, ut ..; Lae 60. praecipiunt haec isti, sed facit nemo; fr V, 41. s. II, 5. T II, 47. **de,** I. praecipio (5 St.) B. I, S. 606, b.
cognitionem: haec tractanti animo ... existit illa a deo Delphis praecepta cognitio; T V, 70.
futura: ingenii magni est praecipere cogitatione futura; O I, 81.

praecipito, stürzen, herabstürzen: I, 1. unpersönlich: praecipitare istuc quidem est, non descendere; N I, 89.
2. alqs: si quando iis ludentes minamur praecipitaturos alicunde; F V, 31. quo praecipitet ac decidat; R I, 69.
adsensio: ne (adsensio) praecipitet, si temere processerit; A II, 68.
Fibrenus: (Fibrenus) statim praecipitat in Lirem; L II, 6.
Nilus: ubi Nilus ad illa, quae Catadupa nominantur, praecipitat ‖ praecipitatur ‖ ex altissimis montibus; R VI, 19.
II. alqm: qui se e Leucata praecipitaverit; T IV, 41.
Nilum: s. I, 2. Nilus.
rem publicam: quod unius vitio praecipitata (res publica) in perniciosissimam partem facillime decidit; R II, 48.

praecipue, vornehmlich, vorzugsweise: I. colo: „rite .. vestri ... praecipue coluere vigenti numine divos“; D I, 21.
do: homini ... praecipue ‖ praecipui ‖ a natura nihil datum esse dicemus? F II, 110.
fruor: praecipue .. fruentur ea (pulchritudine), qui ..; T I, 45.
sum: Caria tota praecipueque Telmesses ... in ostentis animadvertendis diligentes fuerunt; D I, 94.
tribuo: populi, quamvis soluti ... sint, praecipue multis multa tribuunt; R I, 53.
II. decorus: color .. albus praecipue decorus deo est quom in cetero ‖ ceteris ‖, tum maxime in textili; L II, 45.

praecipuus, besonders, hauptsächlich, vorzüglich, außerordentlich: A. amor: natura ... ingenerat .. in primis praecipuum quendam amorem in eos, qui procreati sunt ‖ [ingenerat ... sunt] ‖; O I, 12.
condicio: cui cum liceret ... non praecipuam, sed parem cum ceteris fortunae condicionem subire; R I, 7.
B, I. sunt: sunt et in animo praecipua quaedam et in corpore; F II, 33. sunt .. in corpore praecipua, valetudo, vires ..., sunt item in animo; T IV, 30.
II, 1. appello: quae vel ita appellemus ... vel ... praeposita vel praecipua; F III, 52.
dico: eadem Stoici „praecipua“ vel „producta“ dicunt, quae „bona“ isti. dicunt illi quidem, sed iis vitam beatam compleri negant; T V, 47.
do: homini ... praecipue ‖ praecipui ‖ a natura nihil datum esse dicemus? F II, 110. ut bestiis aliud alii praecipui a natura datum est, ... sic homini multo quiddam praestantius; T V, 38.

habeo: non video, quid praecipui somnus habeat; D II, 121.
malo: „praeposita“ aut „praecipua“ malo; F IV, 72.
nomino: quod praepositum vel praecipuum nominamus; F III, 53.
retineo: quod (praecipuum) suum quaeque (bestia) retinet nec discedit ab eo; T V, 38.
2. discedo a: f. 1. retineo. — III. alqd: f. II, 1. do. habeo. — IV. compleri: f. II, 1. dico.

praecise, abgekürzt: id praecise dicitur; N II, 73.

praeclare, sehr deutlich, glänzend, vortrefflich, herrlich: accuso: praeclare in epistula quadam Alexandrum filium Philippus accusat, quod ..; O II, 53.
ago: ut ... (sapiens) praeclare .. agi secum putet, si ..; A II, 128. aguntur ista praeclare; T IV, 55. in quibus (hominibus) praeclare agitur si sunt simulacra virtutis; O I, 46. cum illo (Scipione) .. quis neget actum esse praeclare? Lae 11.
cano: Epaminondas ... fidibus praeclare cecinisse dicitur; T I, 4.
cohaereo: ea, quae dicat, praeclare inter se cohaerere; F V, 79.
consequor: quam sint praeclare illa his, quae iam posui, consequentia; F III, 26.
constituo: ut ... praeclarissime constituta res publica dilaberetur; O II, 80.
defendo: quem (deum) vos praeclare defenditis; N III, 90.
dico: omne ... mihi praeclare dici videtur; F III, 19. haec omnia dicta esse praeclare; F IV, 19. ab eo (Epicuro) dici multa severe, multa praeclare; T III, 46. qui (Epicurus) multa praeclare saepe dicit; T V, 26. praeclare .. dicis; R III, 44. quamquam praeclare Socrates hanc viam ad gloriam proximam ... dicebat esse; O II, 43. vgl. elliptisch; N II, 65.
exigo: praeclare exigis; L II, 7.
explico: praeclare .. explicatur Peripateticorum ... auctoritas; A I, 33.
facio: praeclare .. facis; F III, 9. nihil .. quemquam, nisi quod lubeat, praeclare facere posse; T IV, 44.
fundo: qui hanc rem publicam tam praeclare fundatam nobis reliquerunt; P 10.
gero: rem praeclare esse gestam; D II, 65.
habeo: res .. se praeclare habebat; F IV, 8.
iacio: quod .. fundamentum huius quaestionis est, id praeclare iactum videtis; N I, 44.
inquam: praeclare .. Epicurus his paene verbis: „eadem“, inquit, „sententia“ ..; F I, 68. praeclare .. Aristoteles: „si essent“, inquit, „qui“ ..; N II, 95.
intellego: praeclare intellego; D I, 104. R IV, 4. L II, 13.
munio: f. tueor.
nomino: praeclare nostri ... angorem propter similitudinem corporum aegrorum aegritudinem nominaverunt; T III, 22.
paro: praeclare tu quidem, inquam, paratus *; D I, 132.
perspicio: vitia .. tribunatus praeclare .. perspicis; L III, 23.
pono: praeclare et ab illis positam et a nobis susceptam operam philosophandi; T V, 2.
saepio: gustatus praeclare saeptus est; N II, 145.
scribo: ut praeclare scriptum est a Platone; O I, 22.
sum: de qua (ambitione) praeclare apud eundem est Platonem; O I, 87.
suscipio: f. pono.
tueor: multorum te benivolentia praeclare tuebere et munies; F II, 84.
vivo: vives ... magnifice atque praeclare; F IV, 69.
usurpo: praeclare .. iam nunc a te verba usurpantur civilis iuris; L I, 56. praeclare .. est hoc usurpatum a doctissimis; P 33.
elliptisch: apud quem (Lucilium) praeclare Scaevola: »Graecum te ..;« F I, 9. praeclare hoc quidem; F II, 5. praeclare Laelius, et recte σοφός; F II, 24. reliqua .. praeclare: »nam tibi moenimenta mei peperere labores;« F II, 106. praeclare .. Chrysippus, cetera nata esse hominum causa et deorum; F III, 67. praeclare .. Plato: „beatum, cui ... contigerit ..;“ F V, 58. haec etsi praeclare, nondum tamen perpolita; F V, 88. praeclare id ‖ is ‖ quidem, qui (Socrates) ... se ostenderit ... nihil laborare; T I, 103. praeclare Anaxagoras, qui ... quaerentibus amicis ... „nihil necesse est“, inquit; T I, 104. male Latine videtur, sed praeclare Accius; T III, 20. praeclare, si Aristo Chius ... diceret; T V, 27. dicunt .. „caelo fulgente, tonante“. Euripides autem, ut multa praeclare, sic hoc breviter ‖ [breviter] ‖; N II, 65. in his (rebus) hanc quoque sanciendam putaverunt .... praeclare; R IV, 12. quo difficilius, hoc praeclarius; O I, 64. praeclare .. Ennius: »quem metuunt, oderunt; quem quisque odit, periisse expetit«; O II, 23. in quo (libro) multa praeclare; O II, 56. praeclare Ennius: »bene facta male locata male facta arbitror;« O II, 62. praeclare Ennius: »o Fides alma apta pinnis et ius iurandum Iovis!« O III, 104. de quo (Q. Maximo) praeclare familiaris noster Ennius: »unus homo ..;« C 10. qui .. in virtute summum bonum ponunt, praeclare illi quidem, sed ..; Lae 20.

praeclarus, herrlich, glänzend, vorzüglich, ausgezeichnet, angesehen: alqd: iam illa praeclara, quanto artificio esset sensus nostros ... fabricata natura! A II, 86. quae sine dubio praeclara sunt; F I, 35. nec .. (M. Regulus) sua illa superiora tam magna neque tam praeclara ducebat quam illum ultimum casum; F II, 65. multa praeclara in illo calamitoso otio scripsit; F V, 54. praeclarum .. nescio quid adepti sunt; T I, 49. cum (homines) quaedam etiam praeclara cuperent eaque nescirent nec ubi nec qualia essent; T III, 4. praeclarum illud est et, si quaeris, rectum quoque et verum, ut ..; T III, 73. quid autem praeclarum non idem arduum? T III, 84. quae pulchra, honesta, praeclara sunt; T V, 67. »illa iacent multa et praeclara relicta«; T V, 101. iis fatendum est eos (deos) aliquid agere, idque praeclarum, nihil est autem praeclarius mundi administratione; N II, 76. omitto illa; sunt enim praeclara; N III, 40. cuius .. (Deiotari regis) hoc praeclarissimum est, quod ..; D I, 27. quid ... praeclarum putet in rebus humanis, qui ..? R I, 26. virtute .. gubernante rem publicam quid potest esse praeclarius? R I, 52. quo nihil possit esse praeclarius; R II, 42. quid .. potest esse praeclarius, quam cum ..? R III, 5. maiores suos multa mira atque praeclara gloriae cupiditate fecisse; R V, 9. ex quo (orbe) omnia mihi contemplanti praeclara cetera et mirabilia videbantur; R VI, 16. id in rerum natura tanto est magnificentius tantoque praeclarius, ut ..; L I, 23. cave .. putes Attici nostri Amalthio ... quicquam esse praeclarius; L II, 7. quo quid accidere potuit homini praeclarius? L II, 42. Pyrrhi .. de captivis reddendis illa praeclara; O I, 38. praeclarum .. illud Platonis; O I, 63. quae eximia plerisque et praeclara videntur; O I, 67. non minus prae-

clarum hoc quam illud iudicandum est; O I, 75. qui ista praeclara pepererunt; O II, 8. cum multa praeclara maiorum, tum quod ..; O II, 65. illa praeclara, in quibus publicae utilitatis species prae honestate contemnitur; O III, 47. multa in eo viro praeclara cognovi; C 12. quo .. opere quid potest esse praeclarius? C 29. esse profecto aliquid natura pulchrum atque praeclarum, quod sua sponte peteretur, quodque ... optumus quisque sequeretur; C 43. non .. aurum habere praeclarum sibi videri dixit, sed eis, qui haberent aurum, imperare; C 55 (56). multa in vestro || nostro || collegio praeclara, sed hoc, de quo agimus, in primis, quod ..; C 64. omnia praeclara rara; Lae 79. quod laudabile esset || esse || et praeclarum || videtur, videretur || ? P 12.

aequabilitas: praeclara .. est aequabilitas in omni vita et idem semper vultus eademque frons; O I, 90.

aries: »duos consanguineos arietes inde eligi praeclarioremque alterum immolare me«; D I, 44.

auctor: L. Brutus ..., praeclarus auctor nobilitatis tuae; T IV, 2.

auspicia: praeclara .. auspicia, si esurientibus pullis res geri poterit, saturis nihil geretur! D I, 77.

carmen: praeclarum carmen! T III, 46.

causa: praeclaram .. causam ad me defertis; R III, 8.

civitas: in qua (area) civitatem extrueret arbitratu suo, praeclaram ille quidem fortasse, sed ..; R II, 21.

condicio: animal hoc providum ... praeclara quadam condicione generatum esse; L I, 22.

constitutio: illa praeclara constitutio Romuli cum ducentos annos et viginti fere firma mansisset *; R II, 53.

decretum: si fieri potest, ut hoc praeclarum quasi decretum beatae vitae possit omnium sententiis ... convenire; T V, 84.

dies: o praeclarum diem, cum ... proficiscar! C 84.

discessus: o praeclarum discessum .. e vita! D I, 47.

doctrina: qui ... praeclara eruditione atque doctrina ... ornati; O I, 119.

domus: quod praeclaram aedificasset in Palatio et plenam dignitatis domum; O I, 138.

emendatrix: o praeclaram emendatricem vitae poëticam! T IV, 69.

epistula: in hac praeclara epistula; F II, 99. est praeclara epistula Platonis ad Dionis propinquos; T V, 100.

eruditio: ſ. doctrina.

facta: qui (populus Romanus) ex omnibus praeclaris factis illud pulcherrimum existimat; O III, 19.

frons: ſ. aequabilitas.

habitus: nec virtutis usum modo, ... sed ipsum habitum per se esse praeclarum; A I, 38.

homines: »municipem Ponti, Tritanni centurionum, praeclarorum hominum«; F I, 9. animos praeclarorum hominum ... divinos esse; N III, 12.

instituta: ut (plebes) multis *institutis* praeclarissimis adduceretur, ut ..; L III, 25.

lex: quod se legem illam praeclaram neglecturum negaret; R II, 61. praeclara ... ista lex || est || ; L III, 28. gravis et, ut arbitror, praeclara lex; L III, 40. leges praeclarissimae de duodecim tabulis translatae || tralatae || duae; L III, 44.

mors: praeclarae mortes sunt imperatoriae; F II, 97.

mos: praeclarum a maioribus accepimus morem rogandi iudicis; O III, 44.

munus: o praeclarum munus deorum! N III, 73. id .. esse praeclarissimum sapientiae munus; R I, 33. o praeclarum munus aetatis! C 39.

natura: rerum natura tanta tamque praeclara; D II, 29.

opus: quod nulla fuerit ... tam praeclari operis inceptio; A II, 119. an (veritas est) in individuis corpusculis tam praeclara opera ... fingentibus? N I, 67. qui ex operibus magnificis atque praeclaris ... suspicati essent ..; N I, 100. praeclarum opus efficiat necesse est; Ti 4.

propylaea: quod (Pericles) tantam pecuniam in praeclara illa propylaea coniecerit; O II, 60.

prospectus: o praeclarum prospectum! A II, 80.

res: sine aliqua mente rem ullam effici posse praeclaram? A II, 125. honestatem ... absolutam, rem unam praeclarissimam omnium maximeque laudandam; F V, 69. res tam gravis tamque praeclaras Latinis etiam litteris contineri; N I, 7. erat .. difficile rem tantam tamque praeclaram inchoatam relinquere; N I, 56. duabus praeclarissimis ad diuturnitatem rei publicae rebus confirmatis, religione atque clementia; R II, 27. praeclara res est; Lae 17. ob praeclarissimas res a me gestas; P 30.

responsum: praeclarum responsum; C 31.

sapientia: o praeclaram sapientiam! Lae 47.

semina: tum in optimam segetem praeclara essent sparsa semina; R V, 11.

species: eius (Draconis) ..., totius est praeclara species; N II, 107. num ... species praeclara oppidi ... rem publicam efficiebat? R III, 44.

status: eadem .. (factio) oritur etiam ex illo saepe optimatium praeclaro statu; R I, 68.

testimonium: quoniam .. tam praeclarum mihi dedisti iudicii tui testimonium; L III, 1.

verba: inter ista tam magnifica verba tamque praeclara; F II, 77.

via: o praeclaram beate vivendi ... viam! F I, 57.

vir: nihil magno et praeclaro viro dignius placabilitate; O I, 88. accipite ... orationem Archytae .., magni in primis et praeclari viri; C 39.

vis: domina rerum ... eloquendi vis, quam est praeclara quamque divina! N II, 148.

vox: quis non studiose rei publicae subvenerit hac tam praeclara legis voce laudatus? L III, 43.

urbs: urbs illa praeclara; R III, 43.

usus: ſ. habitus. — vultus: ſ. aequabilitas.

praeco, Ausrufer: I. praedicat: si domini iussu ita praeco praedicet: „domum pestilentem vendo“; O III, 55.

II. vox: non ... bona civium voci subicere praeconis; O II, 83.

III. per: (Dionysium) ferunt haec ... per praeconem vendidisse; N III, 84.

praecordia, Zwerchfell, Magen, Herz, Brust: I. figo subter: huic .. Booti »subter praecordia fixa videtur stella micans radiis, Arcturus nomine claro«; N II, 110.

invenio in: cum is ipse anulus in praecordiis piscis inventus est; F V, 92.

loco subter: quas (partes Plato) *suis* locis, iram in pectore, cupiditatem subter praecordia, locavit; T I, 20.

II. concipi: cum (vir egregius) iam praecordiis conceptam mortem contineret; T I, 96.

praecurro, vorangehen, zuvorkommen: I. adsensio, approbatio: cognitioni et perceptioni adsensionem approbationemque praecurrere; A I, 45.

signa: ut certis rebus certa signa praecurrerent; D I, 118.
II. iudicium: ita praecurrit amicitia iudicium; Lae 62.
rationem: ut adpetitus ... eam .. (rationem) neque praecurrant nec .. deserant; O I, 102.

praecursio, Vorangehen: non fieri adsensiones sine praecursione visorum; Fa 44.

praeda, Beute, Raub, Gewinn: I. adfert: ut unius imperatoris praeda finem attulerit tributorum; O II, 76.
inflammat, minuit: quas (cupiditates) nulla praeda umquam improbe parta minuit *et* || sed || potius inflammat; F I, 51.
II, 1. dispertio: ille .., qui archipirata dicitur, nisi aequabiliter praedam dispertiat; O II, 40.
pario: s. I. inflammat.
vendo: est .. ausus (Sulla) dicere ... „praedam se suam vendere“; O II, 27.
2. deporto ex: cum aliud nihil ex tanta praeda domum suam (M. Marcelli avus) deportavisset; R I, 21.
reporto ex: cum ipse nihil ex praeda domum suam reportaret; R II, 16.
III, 1. libamenta: dona magnifica quasi libamenta praedarum Delphos ad Apollinem misit; R II, 44.
partitio: propter aequabilem praedae partitionem .. Bardulis Illyrius latro || [latro] || ... magnas opes habuit; O II, 40.
2. alqd ex: s. II, 2.
IV, 1. locupletari: maxima auri argentique praeda locupletatus; R II, 44.
IV. sine: sine depopulatione atque praeda posse eos (cives) colendis agris abundare commodis omnibus; R II, 26.

praedicabilis, rühmenswert: alqd: nec in misera vita quicquam est praedicabile aut gloriandum; T V, 49. est in aliqua vita praedicabile aliquid et gloriandum ac prae se ferendum; T V, 49.

praedicatio, Rühmen: an quisquam in potiendis voluptatibus gloriando se et praedicatione ecfert? P 15.

praedico, ausrufen, verkünden, erklären, rühmen, preisen: I. alqs: quod ei (Epicuro) non praedicanti tamen facile equidem crederem; N I, 72.
II, 1. directe Rede: si domini iussu ita praeco praedicet: „domum pestilentem vendo“; O III, 55.
2. de: s. **de,** I. praedico (5 St.) B. I, S. 606, b.
3. indir. Frage: ut .. tulerit quisque eorum, qui sapienter tulerunt, non quo quisque incommodo adfectus sit, praedicandum est; T III, 79.
4. acc. c. inf.: voltus semper idem, quem dicitur Xanthippe praedicare solita in viro suo fuisse; T III, 31. qui ... possit idem de se praedicare, numquam se plus agere, quam ..; R I, 27.
III. alqm: Argiae || Argivae || sacerdotis Cleobis et Biton filii praedicantur; T I, 113.
alqd: quod .. laetabile, id praedicandum et prae se ferendum; T V, 43. nihil est .. aliud, quod praedicandum et prae se ferendum sit; T V, 50. quod non audeat praedicare; O III, 77. s. **de,** I. praedico (4 St.) B. I, S. 606, b.
filios: s. alqm.
orbitates: similiter commemorandis exemplis orbitates quoque liberum praedicantur; T III, 58.
vitam: beata vita glorianda et praedicanda et prae se ferenda est; T V, 50.

praedico, vorhersagen, vorherverkündigen, prophezeien: I, 1. genus: Scylax ... totum hoc Chaldaicum || Chaldaeicum || praedicendi genus repudiavit; D II, 88.
2. alqs: quia .. ostendunt, portendunt, monstrant, praedicunt || prodicunt ||, ostenta, portenta, monstra, prodigia dicuntur; D I, 93. qui ex fulgoribus ostentisque praedicerent; D II, 26.
II, 1. de: nec de Oedipode potuisse Apollinem praedicere ... nec quicquam eius modi; Fa 33.
2. ne: ei (Hannibali) secundum quietem visam esse Iunonem praedicere, ne id faceret; D I, 48.
3. indir. Frage: ut praedici posset, quid cuique eventurum ... esset; D I, 2. ut ii ..., quo quidque tempore eorum futurum sit, multo ante praedicunt; D I, 128. ut praedicere possint dumtaxat, qualis ... futurus sit; D II, 90.
4. acc. c. inf.: mihi .. a peritis in Asia praedictum est fore eos eventus ..; D I, 58. divitissumum (Midam) fore praedictum est; D I, 78. quamquam huic (naufrago) .. hic scribit praedictum in aqua esse pereundum; Fa 5.
III. alqd: hominibus ea ostendi, monstrari, portendi, praedici; N II, 7. fortasse non omnia eveniunt, quae praedicta sunt; N II, 12. non numquam ea, quae praedicta sunt, minus eveniunt; D I, 24. cum terrae saepe fremitus, saepe mugitus, saepe motus multa nostrae rei publicae, multa ceteris civitatibus gravia et vera praedixerint; D I, 35. eodem .. modo multa a vaticinantibus saepe praedicta sunt, neque solum verbis, sed etiam »versibus, quos olim Fauni vatesque canebant«; D I, 114. non modo plura, sed etiam pauciora divine praesensa et praedicta reperiri; D I, 124. si unum aliquid ita sit praedictum praesensumque, ut, cum evenerit, id cadat, ut praedictum sit; D I, 125. deos ... multa praedicere; D I, 132. quo modo .. id, quod temere fit, ... praesentiri et praedici potest? D II, 15. ea praedicunt .., quae naturae necessitas perfectura est; D II, 17. quod .. is, qui divinat, praedicit, id vero futurum est; D II, 20. cum mihi quaedam casu viderentur sic evenire, ut praedicta essent a divinantibus; D II, 48. ea, quae praedicta sunt, fortuito cecidisse potuerunt; D II, 66. quorum generum nullum est, ex quo non aliquid, sicut praedictum sit || est ||, evaserit; D II, 109. ut, quodcumque accidisset, praedictum videretur hominum et temporum definitione sublata; D II, 110. remex ille de classe Coponii nonne ea praedixit, quae facta sunt? D II, 114. nihil .. scribit ei (Icadio) praedictum; Fa 5. id videtur (Apollo) non solum Lacedaemoniis, sed etiam omnibus opulentis populis praedixisse; O II, 77. s. II, 1.
calamitates: hoc ne homines quidem probi faciunt, ut amicis inpendentis calamitates praedicant; D II, 54.
defectionem: s. **defectio,** II, 1. praedico (4 St.) B. I, S. 625, b.
futura: quae (gens) non significari futura et a quibusdam intellegi praedicique posse censeat; D I, 2. non .. credo nullo percepto .. eos (artifices), qui divinatione utantur, futura praedicere; Fa 11.
mortem: Polyidum Corinthium nonne Homerus et aliis multa et filio ad Troiam proficiscenti mortem praedixisse commemorat? D I, 89.
partum: qui inridetur, partus hic mulae nonne ... praedictus est ab haruspicibus incredibilis partus malorum? D I, 36.
rem: quota .. quaeque res evenit praedicta ab istis (haruspicibus)? D II, 52.

praedictio, Vorherverkündigung, Weis-

sagung: I, 1. declarant: praedictiones .. et praesensiones rerum futurarum quid aliud declarant nisi hominibus ea ostendi? N II, 7.

monet: quid est, quod me moneant aut sortes aut exta aut ulla praedictio? D II, 20.

2. sum: quae (divinatio) est earum rerum, quae fortuitae putantur, praedictio atque praesensio; D I, 9. divinationem esse earum rerum praedictionem et praesensionem, quae essent fortuitae; D II, 13.

II, 1. audio: saepe hariolorum etiam et vatum furibundas praedictiones ... audiendas putaverunt; D I, 4.

irrideo: quia nihil tam irridet Epicurus quam praedictionem rerum futurarum; N II, 162.

probo: omnis .. .. praedictio mali tum probatur, cum ad praedictionem cautio adiungitur; D II, 54.

reperio: nonne ... in Sibyllae libris eaedem repertae praedictiones sunt? D I, 98.

2. utor: quis rex umquam fuit, quis populus, qui non uteretur praedictione divina? D I, 95.

3. adiungo ad: s. 1. probo.

III. genus: Anchialum et Cassandrum ... hoc praedictionis genere non usos; D II, 88.

IV, 1. moveri: quae (gens, civitas) non ... aut augurum aut astrologorum aut sortium ... aut somniorum aut vaticinationum ... praedictione moveatur? D I, 12.

2. causa: si quid praedictionis causa ex portentis et monstris Sibyllae interpretes haruspicesve monuerunt; N III, 5.

in: Chaldaeis in praedictione et in notatione cuiusque vitae ex natali die minime esse credendum; D II, 87.

praedictum, Weissagung: I. cadunt: s. III.

ohne Verb: illa praedicta Veientium, ... si (lacus Albanus) repressus esset, Veios *; D II, 69.

II. comprobo: si ista conprobabis divina praedicta; Fa 13.

defendo: qui haec Chaldaeorum natalicia praedicta defendunt; D II, 89.

interpretor: sunt ad placandos deos alii (sacerdotes) constituti ..., ad interpretanda alii praedicta vatium; L II, 30.

refello: quorum praedicta cotidie videat re et eventis refelli; D II, 99.

reicio: qui (Panaetius) unus e Stoicis astrologorum praedicta reiecit; D II, 88.

III. cadere: || ex || augurum praedictis multa incredibiliter vera cecidisse; L II, 33.

praeditus, versehen, begabt, behaftet: alqs: beatus esse poterit virtute una praeditus, carens ceteris; F IV, 51. sitne tantum in virtute, ut ea praediti vel in Phalaridis tauro beati sint; F V, 85. »nec vero tanta praeditus sapientia quisquamst, qui ... non ..;« T III, 71. non ut parvo metu praeditus sit, sed ut nullo; T V, 41. proinde quasi ... magno animo praeditis ulla sit ad rem publicam adeundi causa iustior, quam ..; R I, 9. quom hanc benivolentiam ... vir sapiens in aliquem pari virtute praeditum contulerit; L I, 34. M. Lepidum, eodem sacerdotio praeditum; C 61. quos tum eodem studio praeditos dilexerunt; Lae 74. virtute .. ipsa non tam multi praediti esse quam videri volunt; Lae 98. qua (virtute) praediti qui sunt, soli sunt divites; P 51. quis .. bona mente praeditus non mallet ..? fr V, 81. s. ingenium, III, 3 (3 St) B. II, S. 306, a.

alqd: aliquid profecto sit necesse est melius et maiore vi praeditum quam deus; N II, 76.

adulescentes: ut .. adulescentibus bona indole praeditis sapientes senes delectantur, ... sic ..; C 26.

animans, animus: quid .. tam absurdum quam ... animante || animo, animi autem || virtute praedito ... non admodum delectari? Lae 49.

Capra: »haec (Capra) est magno atque inlustri praedita signo«; N II, 110.

civitas: qua pulchritudine urbem, quibus autem opibus praeditam (Dionysius) servitute oppressam tenuit civitatem! T V, 57.

corpuscula: ex corpusculis non calore, non qualitate aliqua, ... non sensu praeditis, sed concurrentibus temere; N II, 94.

deus: Zenoni ... aether videtur summus deus, mente praeditus; A II, 126. ut ... deum fingeret ... membris hominis praeditum omnibus, usu membrorum ne minimo quidem; N I, 123. illi .. (di) pulcherrima forma praediti; N II, 60. deos ... membris .. humanis esse praeditos, sed eorum membrorum usum nullum habere; N III, 3. qualem .. deum intellegere nos possumus nulla virtute praeditum? N III, 38. nec ratione .. utentem nec virtute ulla praeditum deum intellegere qui possumus? N III, 39.

errores: hos siderum errores id ipsum esse, quod rite dicitur tempus, multitudine infinita, varietate admirabili praeditos; Ti 33.

frater: cum fratre pari pietate et industria praedito; A II, 1.

homines: homines nescio qua singulari nequitia praeditos; F V, 56. non perfecti .. homines et tamen ingeniis excellentibus praediti excitantur saepe gloria; F V, 69.

imagines: imagines divinitate praeditas inesse in universitate rerum; N I, 120.

mens: nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens ... praedita motu sempiterno; T I, 66. fr IX, 10.

mundus: neque .. (audite) mundum ipsum animo et sensibus praeditum; N I, 18.

privati: privati eodem sacerdotio praediti rem publicam ... rexerunt; D I, 89.

vir: vir sapiens, multo arte maiore praeditus; T V, 104. magnae .. res ... a .. viris summo imperio praeditis ... gerebantur; R II, 56.

urbs: s. civitas.

praedium, Besitzung, Grundstück, Gut: I, 1. vendo: s. II. ius.

2. capio ex: capit ille ex suis praediis sescena sestertia, ego centena ex meis; P 49.

sum in: quicquid .. esset in praedio vitii; O III, 65.

II. ius: de iure .. praediorum sanctum apud nos est iure civili, ut in iis vendendis vitia dicerentur, quae nota essent venditori; O III, 65.

merces: summas familiaritates praediorum fructuosorum mercede superari; F II, 85.

III. in: nec .. in praediis solum ius civile ... malitiam fraudemque vindicat; O III, 71.

praedo, Räuber: I. dant: praedones multi saepe poenas dant; N III, 82.

insequuntur: si cui naviganti, praedones si insequantur, deus qui dixerit: „eice te"; T II, 67.

II, 1. habeo: qui (Harpalus) temporibus illis praedo felix habebatur; N III, 83.

neco: nec .. possumus dicere non pluris captivos acerbe quam praedones necatos; N III, 82.

2. adfero: si praedonibus pactum pro capite pretium non attuleris; O III, 107.

praedico: s. III. fatum.

3. redimo a: qui suis facultatibus .. captos a praedonibus redimunt; O II, 56 (55).

III. concursus: praedonum ille concursus, ... non civitas erat; P 27.

crura: quid mirum .. ex spelunca saxum in crura eius (Icadii praedonis) incidisse? Fa 6.
fatum: ne hercule Icadii quidem praedonis video fatum ullum; nihil enim scribit ei praedictum; Fa 5.
manus: cum in praedonum Etruscorum manus incidissent; fr V, 95.

praedor, Beute machen, rauben: neminem id agere, ut ex alterius praedetur inscitia; O III, 72.

praeeo, vorangehen: I. appello a: »ii .. a praeeundo, iudicando, consulendo praetores, iudices, consules appellamino«; L III, 8.
II. lictores: instituit .. primus, ut singulis consulibus alternis mensibus lictores praeirent; R II, 55.
natura: ad quorum .. cognitionem ... natura ipsa praeeunte deducimur; F V, 58.

praefectura, Kreisstadt: e praefectura Reatina Romam venienti (P. Vatinio); N II, 6.

praefectus, Aufseher, Befehlshaber: I. solet, al.: nec .. mulieribus praefectus praeponatur, qui apud Graecos creari solet; R IV, 6.
2. sum: qui (Callicratidas) praefectus classis proximus post Lysandrum fuit; O I, 109.

praefero, vorhalten, zeigen, vorziehen: algm: nemo dubitat Academicum praelātum iri; A fr 20 (S. 34).
civem: ille civis ... etiam iis, qui illa disputant, ipsis est praeferendus doctoribus; R I, 3.
culturam: se .. (cultura vitium) omnibus vitis partibus praeferat; F IV, 38.
ius: cum (T. Torquatus) ipsi naturae patrioque amori praetulerit ius maiestatis atque imperii; F I, 23.
legem: s. vitam.
pecuniam: qui pecuniam praeferre amicitiae sordidum existiment; Lae 63.
vitam: cum is, qui inperat aliis, ... suam vitam ut legem praefert suis civibus; R I, 52.
urbes: quem ad modum „urbes magnas atque imperiosas", ut appellat Ennius, viculis et castellis praeferendas puto, sic ..; R I, 3.

praeficio, vorsetzen, die Aufsicht, Führung übertragen: I. algm: modo (Aristoteles) alium quendam praeficit mundo; N I, 33. cum te Pompeius alae [alteri] praefecisset; O II, 45.
deos: cur non (mens divina) rebus humanis aliquos otiosos deos praeficit? N III, 93.
divinationem: nec locus nec materia invenitur, cui divinationem praeficere possimus; D II, 12.
magistratum: huic procurationi certum magistratum praefecerat; L II, 66.
pontifices: sacris e principum numero pontifices quinque praefecit; R II, 26.
virum: video iam, illum, quem expectabam, virum cui praeficias officio et muneri; R II, 69.
II. animum: eum .. (animum deus) ut dominum atque imperantem oboedienti praefecit corpori; Ti 21.

praefidens, zu sehr vertrauend: homines secundis rebus ecfrenatos sibique praefidentes; O I, 90.

praefinio, vorschreiben, festsetzen, beschränken: I. unpersönlich: tu vero, ut videtur; nam praefinire non est meum; T V, 21.
II. alqd: ego cetera non tam restricte praefinio; L II, 45.
sumptum: a quo (viro) item funerum sumptus praefinitur ex censibus a minis quinque usque ad minam; L II, 68.

praefor, vorher sagen, vorausschicken: alqd: idcirco (maiores nostri) omnibus rebus agendis „QUOD BONUM, FAUSTUM, FELIX FORTUNATUMQUE ESSET" praefabantur; D I, 102. — quae .. de deorum, qui cernuntur quique sunt orti, natura praefati sumus; Ti 37.
honorem: quae si appelles, honos praefandus sit; F II, 29.

praefracte, rücksichtslos: nimis mihi praefracte videbatur aerarium vectigaliaque defendere, omnia publicanis negare, multa sociis; O III, 88.

praefractus, schroff, rücksichtslos: his contrarius Aristo Chius, praefractus, ferreus: nihil bonum, nisi quod rectum atque ‖ et ‖ honestum est ‖ esset ‖; fr V, 38.

praegnans, schwanger: mater: Dionysii mater ... cum praegnans ‖ praegnas ‖ hunc ipsum Dionysium alvo contineret; D I, 39.
matrona: parere quaedam matrona cupiens dubitans, essetne praegnans ‖ praegnas ‖; D II, 145. alter (coniector) praegnantem ‖ praegnatem ‖ (matronam) esse dixit; D II, 145.

praegressio, Vorhergehen, Vorrücken: I. noto: qui errantium stellarum cursus, praegressiones, institiones notavit; T I, 62.
II. fieri: si omnia fato fierent eius modi, ut nihil fieret nisi praegressione causae; Fa 44.

praegressus, Vorhergehen: per quam (rationem homo) ... earum .. (rerum) praegressus et quasi antecessiones non ignorat; O I, 11.

praeiudico, voraus entscheiden: I. de: de .. iis censores praeiudicent; L III, 47.
II. opinionem: tantum opinio praeiudicata poterat, ut etiam sine ratione valeret auctoritas; N I, 10.

praelabor, sich vorausbewegen: quem propter (Arietem) »Pisces, quorum alter paulum praelabitur ante«; N II, 111.

praeluceo, voranleuchten: quod (amicitia) bonam spem praelucet in posterum; Lae 23.

praemeditatio, Vorherbedenken: I. lenit: haec .. praemeditatio futurorum malorum lenit eorum adventum, quae venientia longe ante videris; T III, 29.
II. reprehendo: male reprehendunt (Epicurii) praemeditationem rerum futurarum; T III, 34.
III. frangi: quibus (armis) eorum (casuum et eventuum) advenientes impetus diuturna praemeditatione frangantur; T III, 31.

praemeditor, vorher bedenken: alqd: cui nihil, quod homini evenire possit, *non praemeditatum sit*; T V, 57.
mala: neque vetustate minui mala nec fieri praemeditata leviora; T III, 32.

praemitto, vorausschicken: praemittebat .. de stipatoribus suis; O II, 25.

praemium, Preis, Belohnung, Auszeichnung: I, 1. est: nullum iniustitia partum praemium (esse) tantum, semper ut timeas; R III, 26.

cum permagna praemia sunt, est causa peccandi; O III, 79. »ecquid erit || erat || praemi?« C 1.
exstant: si in ea (domo, re publica) nec recte factis praemia extent ulla nec supplicia peccatis; N III, 85.
potest: f. II, 1. do.
2. sum: quamquam sapientibus conscientia ipsa factorum egregiorum amplissimum virtutis est praemium; R VI, 8.
II, 1. do: ut *id* illis (filiis dea) praemii || praemium || daret pro pietate, quod maxumum homini dari posset a deo; T I, 113.
expeto: iustitia nihil expetit praemii, nihil pretii; L I, 48.
expono: tanto praemio exposito; R VI, 26.
pario: f. I, 1. est; R III, 26.
propono: Xerxes ... praemium proposuit, qui invenisset novam voluptatem; T V, 20. talibus praemiis propositis numquam defutura bella civilia; O II, 29. si praemium sibi proposuisset; O III, 86.
2. spolio: si ... inimici potentes suis virtutem praemiis spoliant; R III, 40.
utor: f. 3. comparo cum.
3. comparo cum: quae sunt .. voluptates corporis cum auctoritatis praemiis comparandae? quibus qui splendide usi sunt, ii mihi videntur fabulam aetatis peregisse; C 64.
pono in: nec in praemiis humanis spem posueris rerum tuarum; R VI, 25.
III. alqd: f. I, 1. est; C 1. — II, 1. do. expeto.
genera: nec (virtus) triumphos arescentibus laureis, sed stabiliora quaedam et viridiora praemiorum genera desiderat; R VI, 8.
mercedes: innatam esse homini probitatem gratuitam, non invitatam voluptatibus nec praemiorum mercedibus evocatam; F II, 99.
IV, 1. demoveri: ut (honestas) nullis nec suppliciis nec praemiis demoveri possit ex eo, quod rectum esse decreverit; F IV, 59.
elicere: nos vellem praemio elicere possemus, qui nobis aliquid attulisset, quo hoc firmius crederemus; T V, 20.
licere: deinde (L. Lucullus) absens factus aedilis, continuo praetor (licebat enim celerius legis praemio); A II, 1.
metiri: qui virtutem praemio metiuntur; L I, 49.
referciri: Xerxes .. refertus omnibus praemiis donisque fortunae; T V, 20.
2. causa: qui inperia consulatusque ... non praemiorum aut gloriae causa adpetendos putet; R I, 27.
sine: sine ullis praemiis fructibusve; F II, 45. si sine praemio (liberalitas) benigna || benignus || est, gratuita, si cum mercede, conducta; L I, 48.

praemolestia, Vorbetrübnis: alii .. metum praemolestiam appellabant; T IV, 64.

praemoneo, vorher verkünden: »qui .. agent rem duelli quique popularem || pro populo rem ||, (augures) auspicium praemonento«; L II, 21.

praemonstro, vorher anzeigen: »ventos praemonstrat saepe futuros inflatum mare«; D I, 13.

praemunio, vorbauen: quae praemuniuntur omnia reliquo sermoni disputationique nostrae; L I, 34.

praenosco, voraus erkennen: I. inbir. Frage: officium .. esse eius (divinationis) praenoscere, dei erga homines mente qua sint; D II, 130.
II. futura: neque non (di) possunt futura praenoscere; D I, 82. II, 102. 106 (105).

praenotio, Vorbegriff: f. **anticipatio** (B. I, S. 209, a).

praenuntia, Vorherverkündigerin: quae (stellae) nuper bello Octaviano magnarum fuerunt calamitatum praenuntiae; N II, 14.

praenuntio, vorher verkündigen: est .. vis et natura quaedam, quae ... futura praenuntiat; D I, 12.

praeparatio, Vorbereitung: I. potest: quoniam multum potest provisio animi et praeparatio ad minuendum dolorem; T III, 30.
II. adhibeo: in omnibus .. negotiis, prius quam adgrediare, adhibenda est praeparatio diligens; O I, 73.

praeparo, vorbereiten: alqm: Pythagoras et Plato ... praeparatos (nos) quodam cultu atque victu proficisci ad dormiendum iubent; D II, 119.
alqd: quod omnia essent ei (sapienti) praeparanda, quibus nesciret an aliquando uti necesse esset; R I, 11. quorum haec causa praeparantur; L I, 28. quae meditata et praeparata inferuntur; O I, 27.
animum: litteris talibusque doctrinis ante excoli animos et ad sapientiam concipiendam inbui et praeparari decet; fr V, 23. f. **animus,** II, 1. praeparo (2 St.) B. I, S. 189, b.
otium: historia .. nec institui potest nisi praeparato otio; L I, 9.
res: ad eam .. (vitam) degendam (homo) praeparat res necessarias; O I, 11.

praepes, bedeutsam, glücklich: avis: »simul ex alto longe pulcherruma praepes laeva volavit avis«; D I, 108.
loca: »corpora sancta avium praepetibus sese pulchrisque locis dant«; D I, 108.
pinnae: »hanc (Iovis satellitem) ubi praepetibus pinnis lapsuque volantem conspexit Marius, divini numinis augur«; D I, 106.

praepondero, überwiegen: qui ... neque ea volunt praeponderari honestate; O III, 18.

praepono, vorsetzen, die Aufsicht, Führung übertragen, voranstellen, vorziehen: alqm: munus hoc, cui me Laelius praeposuit; R I, 70. qui ... conservat .. eos, quibus est praepositus, quam optima in condicione vivendi; R II, 47. cui (corpori) praepositus est; R VI, 26.
alqd: quae pluris (aestimanda essent), ea praeposita appellabat, reiecta autem, quae minoris; A I, 37. quodsi in ipso corpore multa voluptati praeponenda sunt, ut vires, valetudo, velocitas, pulchritudo; F II, 114. quamquam haec .. „praeposita“ recte et „reiecta“ dicere licebit; F III, 15. quae vel ita appellemus ... vel promota et remota vel ... praeposita vel praecipua; F III, 52. hoc posito non aliqua esse praeposita; F III, 53. ut ..., qui ita talus erit iactus, ut cadat rectus, praepositum quiddam habebit ad finem, qui aliter, contra, neque tamen illa praepositio tali ad eum, quem dixi, finem pertinebit, sic ea, quae sunt praeposita, referuntur illa quidem ad finem, sed ad eius vim naturamque nihil pertinent; F III, 54. haec, quae praeposita dicimus, partim sunt per se ipsa praeposita, partim quod aliquid efficiunt, partim utrumque, per se, ut quidam habitus oris et vultus, ut status, ut motus, in quibus sunt et praeponenda quaedam et reicienda; alia ob eam rem praeposita dicentur, quod ex se aliquid efficiant,

ut pecunia, alia autem ob utramque rem, ut integri sensus, ut bona valetudo; F III, 56. commoda .. et incommoda in eo genere sunt, quae praeposita et reiecta dicimus || diximus ||; F III, 69. praeposita esse, non bona; F IV, 20. quid .. interest, divitias, opes, valetudinem bona dicas anne praeposita? F IV, 23. qui eadem illa praeposita nominas; F IV, 23. quod praepositum vel praecipuum nominamus; F III, 53. „praeposita“ aut „praecipua“ malo, sit || sic || tolerabilius et mollius; F IV, 72. bonum negas esse divitias, praepositum esse dicis; F IV, 73. longius verbum „praepositum“ quam „bonum“; F IV, 73. bonum ex quo appellatum sit, nescio, praepositum ex eo credo, quod praeponatur aliis; F IV, 73. qui (Zeno) eas (divitias) in praepositis poneret; F IV, 73. quae illi (Stoici) commoda certe dicunt esse et sumenda et eligenda et praeposita; F V, 90. ut non difficile sit in exquirendo officio, quid cuique sit praeponendum, videre; O I, 160.

causas: nullis in rerum natura causis praepositis, cur ab eo (Oedipode) patrem interfici necesse esset; Fa 33. Chrysippus .. cum ... nihil vellet sine praepositis causis evenire; Fa 41.

xviros: praepositis xviris nobilissimis; R II, 62.

divitias: divitias alii praeponunt, bonam alii valitudinem, alii potentiam, alii honores, multi etiam voluptates; Lae 20.

famam: bonam famam ipsam propter se praepositam et sumendam esse; F III, 57.

honores: s. divitias.

officia: studiis officiisque scientiae praeponenda esse officia iustitiae; O I, 155.

potentiam: s. divitias.

praefectum: nec .. mulieribus praefectus praeponatur; R IV, 6.

prima: quae (prima naturae Stoici) cum praeponunt, ... naturam videntur sequi; F IV, 43.

pulchritudinem: s. alqd; F II, 114.

rationem: quibus praeposita (ratio) vitam omnem debet gubernare; F IV, 39.

res: paratiorem me ... fore, si illam (pecuniam) in rebus praepositis quam si in bonis duxero; F IV, 72.

sacerdotem: ea, quae praeposita erat oraclo, sacerdos; D I, 76.

valetudinem: s. alqd; F II, 114. divitias.

velocitatem, vires: s. alqd; F II, 114.

vitam: Stoici .. tantum modo praeponendam in seligendo (illam vitam putant); F IV, 68. ille (Zeno) Metelli vitam negat beatiorem quam Reguli, praeponendam tamen ...; ego, quam ille praeponendam et magis eligendam, beatiorem hanc appello; F V, 88.

praepositio, Vorzug: s. **praepono** alqd; F III, 54.

praepostere, verkehrt: ago: ut praepostere tecum agam; A II, 66.

cogito: nihil tam praepostere, tam incondite, tam monstruose cogitari potest, quod non possimus somniare; D II, 146.

praeposterus, verkehrt: praeposteris .. utimur consiliis et acta agimus, quod vetamur vetere proverbio; Lae 85.

praepotens, sehr mächtig: A. alqs: finge non solum callidum eum, ... verum etiam praepotentem, ut M. Crassus fuit, ... ut hodie est noster Pompeius; F II, 57. ea efficere rerum omnium praepotentem Iovem; D II, 42. quamvis praepotens sit; O I, 109.

deus: illum ... praesentem ac praepotentem deum (invocant); N II, 4. parent .. huic ... praepotenti deo; L I, 23.

natura: non est .. natura deorum praepotens neque excellens; N II, 77.

signum: »quod ad dexteram || quod dexterum || cepit cursum ab laeva signum praepotens«; D I, 45.

B, I. voco: tum (populus) magistratus et principes ... arguit, praepotentes, reges, tyrannos vocat; R I, 66.

II. opes: multorum opes praepotentium excludunt amicitias fideles; Lae 54.

praeripio, entreißen, vorwegnehmen, zuvorkommen: I. absolut: cadit ergo in virum bonum mentiri emolumenti sui causa, criminari, praeripere, fallere? O III, 81.

II. consilia: facile celare, tacere, dissimulare, insidiari, praeripere hostium consilia; O I, 108.

gratiam: ut Mario praeripere collegis et tribunis plebi popularem gratiam non ita turpe ... videbatur; O III, 81.

praerogativus, zuerst stimmend: I. est: praerogativam etiam maiores omen iustorum comitiorum esse voluerunt; D I, 103.

II refero: qui in praerogativa referenda subito concidisset; D II, 74.

elliptisch: iam illa: „favete linguis“ et „praerogativam, omen comitiorum“; D II, 83.

praeruptus, abschüssig, schroff: tractus ductusque muri ... definitus ex omni parte arduis praeruptisque montibus; R II, 11.

praesagio, ahnen, weissagen: I. alqs: is .., qui ante sagit, quam oblata res est, dicitur praesagire, id est futura ante sentire || [is ... sentire] ||; D I, 65. qui (Scipio) .., quasi praesagiret, perpaucis ante mortem diebus ... triduum disseruit de re publica; Lae 14.

alqd: Aristoteles .. eos etiam, qui ... melancholici dicerentur, censebat habere aliquid in animis praesagiens atque divinum; D I, 81.

II. acc. c. inf.: »praesagibat animus frustra me ire«; D I, 65.

praesagitio, Ahnung: I. exardescit, al.: inest .. in animis praesagitio extrinsecus iniecta atque inclusa divinitus. ea si exarsit acrius, furor appellatur; D I, 66.

II. utor: cum uterer, qua soleo, praesagitione divina; D I, 123.

praescribo, vorschreiben, verordnen, erinnern: I. absolut: ut in actionibus praescribi solet, „DE EADEM RE (FECIT) ALIO MODO“; F V, 88. dum modo ea moderata sint, ut lege praescribitur; L II, 38.

II, 1. directe Rede: omnis .. in quaerendo ... oratio praescribere primum debet ... EA RES AGETUR; F II, 3.

2. indir. Frage: etsi iniquum est praescribere mihi te, quem ad modum a me disputari velis; T V, 15. senatui, quae (bella) sint gerenda, praescribo; C 18.

3. ut: quid .. mirum, si hoc eodem modo homini natura praescripsit, ut nihil pulchrius quam hominem putaret? N I, 77. nec .. solum ut obtemperent oboediantque magistratibus, sed etiam ut eos colant diligantque, praescribimus; L III, 5. si hoc natura praescribit, ut homo homini, quicumque sit, ... consultum velit; O III, 27.

III. alqd: quae praescripta et quasi imperata sint; A II, 8. quae ratio et doctrina praescripserit;

N I, 7. ut (magistratus) praesit praescribatque recta et utilia et coniuncta cum legibus; L III, 2. cui (mulier) leges imponit, praescribit, iubet, vetat, quod videtur; P 36. f. II, 3.

curationem: an Aesculapius, an Serapis potest nobis praescribere per somnum ‖ somnium ‖ curationem valetudinis, Neptunus gubernantibus non potest? D II, 123.

iura: a quibus iura civibus praescribebantur; C 27.

modum: neque solum his ‖ iis ‖ (magistratibus) praescribendus est imperandi, sed etiam civibus obtemperandi modus; L III, 5.

res: quas (res) natura praescriberet; A I, 23.

praescriptio, Vorschrift, Bestimmung: I. est: hanc normam, hanc regulam, hanc praescriptionem esse naturae; A II, 140.

II. averto a: intemperantiam, quae est a tota mente [a recta ratione] defectio sic aversa a praescriptione rationis, ut ..; T IV, 22.

congruo cum: quae (res) erant congruentes cum praescriptione naturae; A I, 23.

praescriptum, Vorschrift: haec praescripta servantem licet magnifice ... vivere; O I, 92.

praesens, gegenwärtig, anwesend, persönlich, augenblicklich, wirksam, entschlossen: A. **bei Substantiven:** alqs: his tu praesentibus gemere ... non audebis profecto; T II, 45. cuius (L. Sestii) in cubiculo ecfossum esse se praesente mortuum; R II, 61. neque solum vivi atque praesentes studiosos discendi erudiunt ..., sed ... etiam post mortem ..; O I, 156. et praesens tecum propediem, ut spero, et, dum aberis, absens loquar; O III, 121.

alqd: corpore nihil nisi praesens et quod adest sentire possumus; F I, 55. id aut extimescere veniens aut non ferre praesens nonne turpe est? T II, 43. nos .. omnia adversa cum venientia metu augentes, tum maerore praesentia; T V, 4. quid, qui non modo ea futura timet, verum etiam fert sustinetque praesentia? T V, 16. quod adest quodque praesens est; O I, 11. quamquam, quod praesens tamquam in manum datur, iucundius est; O II, 60.

animus: fortis .. animi ... est ... praesenti animo uti et consilio; O I, 80.

bella: qui (Scipio) duabus urbibus eversis inimicissimis huic imperio non modo praesentia, verum etiam futura bella delevit; Lae 11.

bonum: praesentibus (bonis) non fruuntur; F I, 60. voluptas gestiens, id est praeter modum elata laetitia, opinione praesentis magni alicuius boni; T III, 24. ut sit laetitia praesentium bonorum, libido futurorum; T IV, 11. laetitia (est) opinio recens boni praesentis, ... lubido opinio venturi boni, quod sit ex usu iam praesens esse atque adesse; T IV, 14.

calamitas: tanta .. calamitatis praesentis adhibetur a philosopho medicina, quanta inveteratae ‖ inveterata, in inveterata ‖ ne desideratur quidem; T III, 54.

consilium: f. animus.

deus: apud Graecos ... Hercules tantus et tam praesens habetur deus; T I, 28. illum ... praesentem ac praepotentem deum (invocant); N II, 4. quod et praesentes saepe di vim suam declarant; N II, 6. saepe visae formae deorum quemvis non ... impium deos praesentes esse confiteri coëgerunt; N II, 6. praesentis videmus deos, ut apud Regillum Postumius; N III, 11.

dolor: nihil dolendum esse animo, quod sit a dolore corporis praesenti futurove seiunctum; F I, 59. nullo nec praesenti nec futuro dolore; F II, 63.

incommoda: ut ... stulti nec vitare venientia (incommoda) possint nec ferre praesentia; N I, 23.

malum: opinio et iudicium magni praesentis atque urgentis mali; T III, 61. ex malis metum et aegritudinem nasci censent, metum futuris, aegritudinem praesentibus; T IV, 11. praesentis .. mali sapientis adfectio nulla est; T IV, 14. est .. metus, ut aegritudo praesentis, sic ille futuri mali; T IV, 64. non .. video, quo modo sedare possint mala praesentia praeteritae voluptates; T V, 74. f. **malus,** B, **b**, IV, 1. opinio; T III, 25. 74. 75. IV, 14 (B. II, S. 519, b).

poena: praesens .. poena sit; D II, 122. praesentis poenae metu religio confirmari videtur; L II, 25.

res: earum rerum est absentium metus, quarum praesentium est aegritudo; T IV, 8. per quam (rationem homo) ... rebus .. praesentibus adiungit ... futuras; O I, 11. si constitueris cuipiam te advocatum in rem praesentem esse venturum; O I, 32.

voluptas: qui blanditiis praesentium voluptatum deleniti; F I, 33. nulla praeterea neque praesenti nec exspectata voluptate; F I, 41. quibus (voluptatibus amicitiae) non solum praesentibus fruuntur, sed etiam spe eriguntur consequentis ... temporis; F I, 67. eum esse beatum, qui praesentibus voluptatibus frueretur confideretque se fruiturum ..; T III, 38. quocirca corpus gaudere tam diu, dum praesentem sentiret voluptatem, animum et praesentem percipere pariter cum corpore et prospicere venientem nec praeteritam praeterfluere sinere; T V, 96.

B. **allein: a,** I. laudo: etsi vereor laudare praesentem; N I, 58.

II. a: ut tamquam a praesentibus coram (sermo) haberi videretur; Lae 3.

b, I, 1. cerno: (animus) meminit praeteritorum, praesentia cernit, futura providet; D I, 63.

complector: quod et praeterita teneat et futura provideat et complecti possit praesentia; T I, 66. fr IX, 10.

sentio: qui trium temporum particeps animus sit, corpore autem praesentia solum sentiantur; F II, 108.

2. fruor: (sapiens) fruitur praesentibus; F I, 62.

potior: (sapiens) et praeterita grate meminit et praesentibus ita potitur, ut animadvertat ..., neque pendet ex futuris; F I, 62.

3. copulo cum: quae (ratio, mens) ... cum praesentibus futura copulet; F II, 45.

praesensio, Vorempfindung, Ahnung: I, 1. declarant: praedictiones .. et praesensiones rerum futurarum quid aliud declarant nisi hominibus ea ostendi? N II, 7.

est: et medici et gubernatoris et imperatoris praesensio est rerum fortuitarum; D II, 13. quae est .. aut ubi versatur fortuitarum rerum praesensio, quam divinationem vocas? D II, 14. potestne .. earum rerum, quae nihil habent rationis, quare futurae sint, esse ulla praesensio? D II, 15. est .. fortuna; rerum igitur fortuitarum nulla praesensio est; D II, 18. adsumit .. Cratippus hoc modo: „sunt autem innumerabiles praesensiones non fortuitae." at ego dico nullam; D II, 109.

potest: f. est; D II, 15.

versatur: f. est; D II, 14.

videtur: quibus (collegiis) nulla videbatur in auguriis aut praesensio aut scientia veritatis futurae; D I, 105.

2. sum: quae (divinatio) est earum rerum, quae fortuitae putantur, praedictio atque praesensio; D I, 9. divinationem esse earum rerum praedictionem et praesensionem, quae essent fortuitae; D II, 13. talium .. rerum, quae in fortuna positae sunt, praesensio divinatio est; D II, 14. quam (divinationem) dicebas praesensionem esse rerum fortuitarum; D II, 19.

II, 1. appello: quam (divinationem) Graeci μαντικήν appellant, id est praesensionem et scientiam rerum futurarum; D I, 1.

comprobo: cum ... plurumis .. locis gravis auctor Democritus praesensionem rerum futurarum conprobaret; D I, 5.

dico: quae (divinatio) a te fortuitarum rerum est dicta praesensio; D II, 19.

voco: ſ. I, 1. est; D II, 14.

2. accommodo ad: ad hanc praesensionem notionemque nostram nihil video quod potius accommodem, quam ut ..; N II, 45.

dico de: de praesensione diximus; N III, 16.

orior ex: quae (causa) orta esset ex praesensione rerum futurarum; N II, 13.

suscipio ex: qui (modus) est susceptus ex praesensione rerum futurarum; N III, 16.

III. causae: quis .. elicere causas praesensionum potest? D I, 13.

ratio: quid, si etiam ratio exstat artificiosae praesensionis facilis, divinae autem paulo obscurior? D I, 109.

IV. referciri: his rerum praesensionibus Prognostica tua referta sunt; D I, 13.

praesentia, Gegenwart: I. declarant: ipsorum deorum saepe praesentiae, quales supra commemoravi, declarant ab iis ... consuli; N II, 166.

II. commemoro: ſ. I. declarant.

III, 1. esse: quarum .. rerum praesentia sumus in aegritudine, easdem inpendentes et venientes timemus; T III, 14.

2. in: haec in praesentia nota esse debebunt; F V, 21. pronuntiatum (sic enim mihi in praesentia occurrit ut appellarem ἀξίωμα); T I, 14. vestrae .. cenae non solum in praesentia, sed etiam postero die iucundae sunt; T V, 100.

praesentio, vorher empfinden, ahnen: I. alqd: est profecto quiddam etiam in barbaris gentibus praesentiens atque divinans; D I, 47.

II. acc. c. inf.: cum talem esse deum certa notione animi praesentiamus; N II, 45. quas (res) esse futuras ... aut ratio aut coniectura praesentit; D I, 128. etiamne (terrae motum) futurum esse aquae iugis colore praesentiunt? D II, 31.

III. alqd: quae .. extis, quae fulgoribus, quae portentis, quae astris praesentiuntur; D I, 109. multa medici, multa gubernatores, agricolae etiam multa praesentiunt; D I, 112. non modo plura, sed etiam pauciora divine praesensa et praedicta reperiri; D I, 124. si unum aliquid ita sit praedictum praesensumque, ut ..; D I, 125. ea praesentiri a divinantibus, quae nusquam sint; D I, 128. quae .. praesentiri aut arte aut ratione aut usu aut coniectura possunt; D II, 14. quo modo .. id, quod temere fit, ... praesentiri et praedici potest? D II, 15.

deflagrationem, eluviones: natura futura praesentiunt, ut aquarum eluviones et deflagrationem futuram aliquando caeli atque terrarum, D I, 111.

futura: ſ. **futurus,** B, II, 1. praesentio (6 St.) B. II, S. 89, b.

imbres, ventos: ventos aut imbres inpendentes quibusdam praesentire signis; D II, 14.

praesertim, zumal, besonders: I. allein: cur eo non estis contenti, praesertim concedentibus nobis? A II, 54. ironiam .. alterius, perpetuam p., nulla fuit ratio persequi; A II, 74. p. ne Carneade quidem huic loco valde repugnante; A II, 112. p. Theophrasto multa diserte ... *contra* dicente; A II, 134. in quo .. maxime consuevit iactare vestra se oratio, tua p.; F I, 36. malo .. ‖ ita ‖ dicere quam voluptates, in tanto p. viro; F II, 61. sapientis .. nullo modo, physici p., ... putare ..; F II, 102. (causam) tractatam p. et ab aliis et a te ipso saepe; F IV, 1. iis p. cognitis, quae ..; T I, 102. quid possum, p. nihil agens, agere melius? T II, 1. suis argumentis et admonitionibus tractanda quaeque res est, tanta p.; T V, 19. quam .. erat miserum ... homini p. docto! T V, 63. quae erat pecunia temporibus illis, Athenis p., maxuma; T V, 91. facilius me, talibus p. de rebus, quid non sentirem, quam quid sentirem, posse dicere; N II, 2. placet .. tantas res opinione stultorum iudicari, vobis p.; N III, 11. si ... erudimus iuventutem: his p. moribus atque temporibus; D II, 4. illud .. dici, p. a Stoicis, nullo modo potest; D II, 24. non eventis (oportet docere), iis p., quibus mihi liceat non credere; D II, 27. licet verum exquirere sine invidia, mihi p. de plerisque dubitanti; D II, 28. non lubet (haruspicum responsa) commemorare, nec vero necesse est, tibi p., qui interfuisti; D II, 53. ut in cunis fuerit anguis, non tam est mirum, in Solonio p.; D II, 66. nec tam multum dormiens ullo somnio sum admonitus, tantis p. de rebus; D II, 142. cuius (declinationis) p. causam reperire (Epicurei) non possent ‖ possem, possunt ‖; Fa 23. cum quibus (hominibus) .. configere .. multitudine p. incitata miserum ... sit; R I, 9. te .. permagnum est nancisci otiosum, hoc p. motu rei publicae; R I, 14. ut me sic audiatis, neque ut omnino expertem Graecarum rerum neque ut eas nostris in hoc p. genere anteponentem; R I, 36. concedamus .. famae hominum, p. ... sapienter a maioribus proditae, ... ut ..; R II, 4. haec aetas .. iam ‖ tam ‖ exculta p. eludens ‖ et prudens ‖ omne, quod fieri non potest, (fabulas) respuit; R II, 19. in qua re publica est unus aliquis perpetua potestate, p. regia; R II, 43. quom licet pluris dies abesse, p. hoc tempore anni; L II, 3. quae (leges) p. uno versiculo senatus puncto temporis sublatae sint; L II, 14. excepto p. in ipsa lege sollemni sacrificio; L II, 35. hodierno sermone conficiam, spero, hoc p. die; L II, 69. p. natura ipsa magistra et duce; O I, 129. deforme etiam est de se ipsum praedicare falsa p.; O I, 137. studiose .. plerique p. in hanc partem facta principum imitantur; O I, 140. facilior est haec posterior (liberalitas), locupleti p.; O II, 52. nullum ... vitium taetrius est ... quam avaritia, p. in principibus; O II, 77. habet senectus honorata p. tantam auctoritatem, ut ..; C 61. iam sensus moriendi aliquis esse potest, isque ad exiguum tempus, p. seni; C 74. senectus .. aetatis est peractio tamquam fabulae, cuius defectionem ‖ defetigationem ‖ fugere debemus, p. adiuncta satietate; C 85. non tam ista me sapientiae ... fama delectat, falsa p.; Lae 15. studiis .. generorum, p. in re bona, .. difficile est ... obsistere; Lae 26.

II. Verbindungen: cum, quom: ſ. **cum, quom,** A, II. praesertim (41 u. 3 St.) B. I, S. 574, a. 576, b.

quoniam: non inpedio, praesertim quoniam feriati sumus; R I, 20.

si: praesertim *si* et ante perceptis bonis contentus esset *et* nec mortem nec deos extimesceret;

T III, 38. proximae legi parebitur; L III, 28. ipse aedifices; O I, 140. utrique vestrum ... gratum futurum est; C 6.

praesidium, Schutz, Hülfe, Hülfsmittel, Bedeckung, Besatzung, Wache, Posten: I, 1. est: in hoc ipso vitae spatio amicitiae praesidium esse firmissimum; F I, 68. satis est tibi in te, satis in legibus, satis in mediocribus amicitiis praesidii; F II, 84. si praesidii ad beate vivendum in virtute satis est, T V, 2. ad bene vivendum satisne est praesidii in virtute? certe satis; T V, 12. si in virtute satis est praesidii ad bene vivendum, satis est etiam ad beate; T V, 53. in qua (virtute) plurimum est praesidii; Lae 51.

2. sum: laudem et caritatem (consecutus est), quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima; F I, 35.

II, 1. cognosco: urbis ... nativa praesidia quis est tam neglegens qui non habeat animo notata ac plane cognita? R II, 11.

comparo: qui ... mortem non timet, magnum is sibi praesidium ad beatam vitam comparat || comparavit ||; T II, 2.

conligo: collige omnia, quae soletis: „praesidium amicorum"; F II, 84.

debeo: necessaria praesidia vitae debentur iis maxime, quos ante dixi; O I, 58.

desero: quoniam forensibus operis, laboribus, periculis non deseruisse mihi videor praesidium; F I, 10.

exsequor: »quid petam praesidi aut exequar?« T III, 44.

habeo: ut omnia praesidia haberet in se bene beateque vivendi; T V, 19. virtus satis habeat ad vitam beatam praesidii; T V, 83.

invenio: qui praesidia contra feras invenerunt; T I, 62.

noto: f. cognosco.

paro: omnes non inprobi humiles ... praesidium sibi paratum vident; O II, 70.

peto: f. **peto,** III. praesidium (3 St.) S. 74, b.

quaero: homines .. spe custodiae rerum suarum urbium praesidia quaerebant; O II, 73. ex eo fieri, ut mulierculae magis amicitiarum praesidia quaerant quam viri; Lae 46.

relinquo: qui propter metum praesidium reliquit; T III, 17.

2. decedo de: vetat .. Pythagoras iniussu imperatoris, id est dei, de praesidio et statione vitae decedere; C 73.

loco in: in quo (praesidio) a populo Romano locatus sum; F I, 10.

III. dignus: inopes digni praesidio deorum; D II, 134.

IV. alqd: f. I. est. II, 1. exsequor. habeo; T V, 83.

V, 1. inire: quarum (rationum) praesidio (sapiens) iniret difficile illud ... proelium; F IV, 31.

saepiri: praesidiis etiam, ut Athenis Pisistratus, saepiuntur; R I, 68. quod ... nullis praesidiis saepti multis afficientur iniuriis; O II, 39.

zum Satz: qui (animus Reguli) tot virtutum praesidio tantoque comitatu ... capi ... non potuit; P 16.

2. causa: praesidii adiumentique causa ... amicitias esse expetendas; Lae 46.

praesignifico, vorher anzeigen: aut (di) non censent esse suae maiestatis praesignificare hominibus, quae sunt || sint || futura; D I, 82. II, 101.

praestabilis, vorzüglich, vortrefflich: alqd: nihil omnium rerum melius est mundo, nihil praestabilius, nihil pulchrius; N II, 18. quid .. sit melius, quid praestabilius; N III, 26. cum .. optumates || optumatis || appellantur, nihil potest videri praestabilius; R III, 47. omnium ... nihil est profecto praestabilius quam plane intellegi ..; L I, 28. qua (philosophia) nihil a dis inmortalibus uberius, nihil florentius, nihil praestabilius hominum vitae datum est; L I, 58. quid .. eloquentia praestabilius? O II, 66. cum .. homini .. natura ... nihil mente praestabilius dedisset; C 40. ut ea (virtute) excepta nihil amicitia praestabilius putetis; Lae 104.

animus: quanto praestabilior est animus corpore; R IV, 1.

status: quem tandem hoc statu praestabiliorem ... possimus dicere? F I, 40.

praestans, vorzüglich, vortrefflich, ausgezeichnet, außerordentlich: alqs: cum ... reliquisset duo .. praestantissimos studio atque doctrina, Xenocratem Calchedonium et Aristotelem Stagiritem; A I, 17. quod (Calatinus) praestantissimus fuisset in conficiendis voluptatibus; F II, 117. praestans valetudine, viribus, forma, acerrumis integerrumisque sensibus; T V, 45. princeps ille, quo nemo in scribendo praestantior fuit; R II, 21. quibus cum esse praestantem Numam Pompilium fama ferret; R II, 25. ad unum aliquem confugiebant virtute praestantem; O II, 41. nec .. (Q. Maximus) in armis praestantior quam in toga; C 11. nec .. ille (Q. Maximus) in luce modo ... magnus, sed intus domique praestantior; C 12. num idcirco est ille (T. Pontius centurio) praestantior? C 33. Cyrum minorem, Persarum regem, praestantem ingenio atque imperii gloria, ... agrum ... ostendisse; C 59. quem (pontificem Scaevolam) unum nostrae civitatis et ingenio et iustitia praestantissimum audeo dicere; Lae 1.

alqd: vides .., si amicitiam sua caritate metiare, nihil esse praestantius; F II, 85. qua (virtute) nihil possit || posset, potest || esse praestantius; F III, 2. quod .. in homine praestantissimum atque optimum est; F V, 59. nihil .. (natura) habet praestantius, ... quam honestatem, quam laudem, quam dignitatem, quam decus; T II, 46. qui ... nihil praestantius honoribus, imperiis, populari gloria iudicaverunt; T III, 3. ut bestiis aliud alii praecipui a natura datum est, ... sic homini multo quiddam praestantius; etsi praestantia debent ea dici, quae habent aliquam comparationem; T V, 38. quid eo (sapiente) possit esse praestantius? T V, 72. quid praestantius bonitate et beneficentia? N I, 121. qua (ratione) nihil potest esse praestantius; N II, 16. quo nihil in quoque genere nec potest nec debet esse praestantius; N II, 29. ut in omni natura nihil eo (deo) sit praestantius; N II, 45. nihil est .. praestantius deo; N II, 77. cum deo nihil praestantius esset; N III, 20. nihil est .. beneficentia praestantius; D I, 82. II, 102. si .. ius suum populi teneant, negant quicquam esse praestantius, liberius, beatius; R I, 48. placet .. esse quiddam in re publica praestans et regale; R I, 69. parere iubet intercessori, quo nihil praestantius; L III, 42. horum .. trium praestantissimum est appetitum optemperare rationi; O I, 141. quid est (praestantius (sapientia)? O II, 5. quo (animo) nihil est praestantius neque divinius; P 14. quandoquidem neque mundo quicquam pulchrius neque eius aedificatore praestantius; Ti 7. hoc .. (deus) iudicabat esse praestantius; Ti 9. nihil esse eorum, quae natura cernerentur, inintellegens intellegente in toto genere praestantius; Ti 10. vgl. commodum.

artes: exornavit (Pythagoras) eam Graeciam ... praestantissimis et institutis et artibus; T V, 10.

bonum: quo bono nullum optabilius, nullum praestantius neque datum est mortalium generi deorum concessu; Ti 52.
civis: idem (Ti. Gracchus) ... civis praestans; D I, 36.
commodum: omnium .. eorum commodorum ... longe praestantissimum esse, quod honestum esset atque laudabile; F IV, 59.
dignitas: Q. Catulum, praestantissuma dignitate virum; N III, 80.
exemplum: ex multis mirabilibus exemplis haud facile quis dixerit hoc exemplo aut laudabilius aut praestantius; O III, 110.
familiae: Elis ... familias duas certas habet ... haruspicinae nobilitate praestantes; D I, 91.
formae: cum ... duae formae praestantes sint, ex solidis globus, ... ex planis autem circulus; N II, 47.
genitor: quo (animo) nihil est ab optimo et praestantissimo genitore melius procreatum; Ti 27.
genus: ut aliud (genus) alio possit esse praestantius; R I, 42. ut praestantius genus esset eorum, qui essent futuri viri; Ti 44.
hereditas: hereditas ... omni .. patrimonio praestantior; O I, 121.
imperium: quod .. imperium, qui magistratus, quod regnum potest esse praestantius, quam ..? R I, 28.
ingenium: istorum .. verborum amore ... praestantissimis ingeniis homines se ad philosophiae studium contulerunt; F II, 51. ad haec mediocri opus est prudentia an .. ingenio praestanti? D II, 130. qui (homines) praestantibus ingeniis ... divina studia coluerunt; R VI, 18.
instituta: f. artes.
intellegentia: praestantem intellegentiam in sideribus esse; N II, 43.
ius: praestantissimum in re publica ius est augurum cum auctoritate ‖ quoniam auctoritati est ‖ coniunctum; L II, 31.
magistratus: f. imperium.
memoria: hoc erat memoria illa praestantior; A II, 2.
mens: esse aliquod numen praestantissimae mentis; N II, 4.
natura: praestans deorum natura hominum pietate coleretur; N I, 45. praestantissumam naturam ... eandem esse pulcherrimam; N I, 47. colimus naturam excellentem atque praestantem; N I, 56. cum praestantissima natura quaeratur; N I, 96. aliquam excellentem esse praestantemque naturam; N I, 100. est eorum (deorum) eximia quaedam praestansque natura; N I, 116. optimam et praestantissimam naturam dei .. esse; N I, 121. quod maxime proprium est optimae praestantissimaeque naturae; N I, 121. quia necesse sit praestantem esse aliquam naturam; N II, 46. esse praestantem aliquam aeternamque naturam; D II, 148.
nobilitas: praestanti sapientia et ‖ sapientiae ‖ nobilitate Pythagoras; T IV, 2.
philosophus: laus Academiae praestantissumi philosophi iudicio ... conprobata est; D I, 7.
regnum: f. imperium.
res: qua (scientia) ne in deo quidem est res ulla praestantior; N II, 147. huic praestantissimae rei nomen nostri a divis ... duxerunt; D I, 1.
sapientia: haec est illa praestans et divina sapientia; T III, 30. f. nobilitas.
societas: omnium societatum nulla praestantior est, ... quam ..; O I, 55.
species: nulla (species est) pulchrior et ad rationem sollertiamque praestantior; N II, 155.
suavitas: quam multa ex terra arboribusque gignuntur ... suavitate praestanti? T V, 99.
vir: ceterorum .. virorum fortium atque omni virtute praestantium facta ... cognoscens; F III, 37. quid ego Socratem aut Theramenem, praestantis viros virtutis et sapientiae gloria, commemoro? T I, 100. sumatur .. nobis quidam praestans vir optumis artibus; T V, 68. vir ... haud sciam an omnium praestantissimus; N II, 11. Amphiaraus et Tiresias non humiles et obscuri, ... sed clari et praestantes viri; D I, 88. vir ingenio et virtute praestans, L. Brutus; R II, 46. mos ipse patrius praestantes viros adhibebat; R V, 1. in quo (loco) omnia sunt magnis et praestantibus viris; R VI, 25. hominum .. studia ... [virorum praestantium] sapientia ‖ morum praestantia [sapientia] ‖ ... excitantur; O II, 17. id quod fuit sapientis et praestantis viri; O II, 83. multos praestantes viros ... tanta esse conatos; C 82. quo (Catone meo) nemo vir melior natus est, nemo pietate praestantior; C 84.
vita: illi .. antiqui non tam acute optabiliorem illam vitam putant, praestantiorem, beatiorem; F IV, 63.

praestantia, Vortrefflichkeit, Vorzüglichkeit, Vorzug: I. anteit: qui quamvis minimam praestantiam animi omnibus bonis corporis anteire dicamus; F V, 93.
displicet: an vero displicuit ea, quae tributa est animi virtutibus tanta praestantia? F IV, 19.
est: in partibus .. (esse) sensus integros et praestantiam aliquam partium singularum; A I, 19. quarum (virtutum) est excellens in animorum laude praestantia; F V, 36. quo maior est in eis (animis) praestantia et divinior, eo maiore indigent diligentia; T IV, 58. quorum (philosophorum) alii tantam praestantiam in bonis animi esse dicunt, ut ..; T V, 119.
excellit: f. est; F V, 36.

II, 1. consequor: si minus imitatione tantam ingenii praestantiam consequi possumus; O III, 1. si quam praestantiam virtutis, ingenii, fortunae consecuti sint ‖ sunt ‖; Lae 70.
habeo: ut (animus) ... habeat praestantiam mentis; F V, 34.
tribuo: f. I. displicet. — voco: f. 2. pono in.
2. cerno in: quarum (partium) altera in animi excellentis magnitudine et praestantia cernitur; O III, 96.
exquiro ex: ex qua (praestantia) ratio inveniendi officii exquiritur; O I, 107.
pono in: cum .. (Zeno) summum bonum posuisset in ingenii praestantia, quam virtutem vocamus; F IV, 54.
traho a: a qua (praestantia) omne honestum decorumque trahitur; O I, 107.

III, 1. particeps: quod omnes participes sumus rationis praestantiaeque eius; O I, 107.
2. dignus: corporis voluptatem non satis esse dignam hominis praestantia; O I, 106.

IV. fructus: fructus .. ingenii et virtutis omnisque praestantiae tum maxumus capitur, cum ..; Lae 70.

V, 1. antecellere: qua (praestantia) antecellimus bestiis; O I, 107.
duci: ducuntur (homines) ... aut dignitatis praestantia aut ..; O II, 22.
excellere: deos .. inmortalis, rerum omnium praestantia excellentis; D II, 129.
excitari: hominum .. studia ... [virorum praestantium] sapientia ‖ morum praestantia [sapientia] ‖ ... excitantur; O II, 17.
vinci: ut inmortalitate vincamur ab ea natura, sic animi praestantia vinci, atque ut animi, item corporis; N I, 96.

2. cum: nobis .. personam imposuit ipsa natura magna cum excellentia praestantiaque animantium reliquarum; O I, 97.

propter: propter virtutis caelestem quandam et divinam tantamque praestantiam, ut ..; F V, 95. propter eorum, quae (Panaetius) perfecisset, praestantiam; O III, 10.

praestigiae (praestrigiae), Blendwerk: I. possunt, sunt: quid ergo? isti doli, quid? machinae, quid? fallaciae praestrigiaeque || praestig. || num sine ratione esse potuerunt? N III, 73.

II, 1. praestringo: »ita omnes meos dolos, fallacias, praestrigias || praestigias || praestrinxit commoditas patris«; N III, 73.

2. nascor ex: ex eisdem verborum praestigiis .. regna nata vobis sunt; F IV, 74.

III. depelli: ne ab iis, quae clara sint ipsa per sese, quasi praestigiis quibusdam et captionibus depellamur; A II, 45.

praestituo, vorher festsetzen: ea (natura) .. dedit usuram vitae tam quam pecuniae nulla praestituta die; T I, 93.

praesto (sum), gegenwärtig, zugegen, zu Diensten, zur Verfügung, bereit: alqs: praesto est, qui neget ..; A II, 101. cum ... alter ... praesto fuisset ad horam mortis destinatam; T V, 63. eum ... mane bubulco praesto ad portam fuisse; D I, 57. est .. boni auguris meminisse se maximis rei publicae temporibus praesto esse debere; L III, 43.

amicitia: quoquo te verteris, (amicitia) praesto est, nullo loco excluditur; Lae 22.

ancillae: f. Virtutes.

delphinus: eice te e navi; praesto est, qui excipiat, vel delphinus. ... vel ..; T II, 67.

domina: f. ratio.

imago: quid, quod, simul ac mihi collibitum est, praesto est imago? N I, 108.

materia: isti providentiae divinae materiam praesto esse oportuit; N fr 2.

portus: portus .. praesto est, ... aeternum nihil sentiendi receptaculum; T V, 117.

ratio: praesto est domina omnium et regina ratio; T II, 47.

receptaculum: f. portus. — regina: f. ratio.

temperatio: praesto est huius vitii temperatio; L III, 27.

Virtutes: praesto esse Virtutes ut ancillulas; F II, 69.

praesto, voranstehen, den Vorzug haben, besser sein, leisten, gewähren, erweisen, beweisen, Gewähr leisten, einstehen: I. **absolut:** alqs: eo .. (se) praestare ceteris, quod ..; A I, 16. abundantia quadam ingenii praestabat ... Aristoteles; A I, 18. Aristoteles, longe omnibus ... praestans et ingenio et diligentia; T I, 22. qui potuit .. (haec efficere), is praestat homini. homini autem praestare quis possit nisi deus? N III, 25. multum .. is (Procles) fratri rerum gestarum gloria praestitit; D II, 91 (90). non ... dubito, quin tibi ingenio praestiterit nemo; R I, 37. perhibetur (Romulus) ... et corporis viribus et animi ferocitate tantum ceteris praestitisse ut ..; R II, 4. quo (ingenio) omnibus praestiterunt; R III, 18. hoc (ius) civile ... eatenus exercuerunt, quoad populo || populum, al. || praestare voluerunt; L I, 14. qua (ratione) una praestamus beluis; L I, 30. tu si tabellariam (legem) tuleris, ipse praestabis; L III, 37. cum praestare omnibus concupieris; O I, 64. qui .. scire debuit de sanitate, de fuga, de furtis, praestat edicto aedilium; O III, 71. multitudine peccatorum praestat; P 25. probitate videlicet praestabat; Ti 9. vitae gravitate praestitit; fr V, 66.

alqd: quom .. omnia, quae rationem habent, praestent iis, quae sint rationis expertia; L II, 16. ex quibus (gradibus), quid cuique praestet, intellegi possit; O I, 160. — Infinitiv: cum accipere quam facere praestat iniuriam, tum morti iam ipsi adventanti paulum procedere ob viam, quod fecit Catulus, quam quod Marius; T V, 56. tacere praestaret philosophis || philosophos || quam iis, qui se audissent, nocere; N III, 77.

amicitia: hoc praestat amicitia propinquitati, quod ..; Lae 19. vgl. commoditas.

animus: quom multum animus corpori praestet; L II, 24.

cognitio: longe omnibus studiis contemplationem rerum cognitionemque praestare; T V, 9.

commoditas: quom ... maximas commoditates amicitia contineat, tum illa nimirum praestat omnibus, quod bonam spem praelucet; Lae 23.

contemplatio: f. cognitio.

deus: f. alqs; N III, 25.

fides: »quorum (vestrorum) pietasque fidesque praestitit et longe vicit sapientia cunctos«; D I, 21.

genus: ex tribus primis generibus longe praestat mea sententia regium, regio autem ipsi praestabit id, quod ..; R I, 69. id (genus) praestare singulis, quod ..; R II, 65.

homo: qui (homo) ceteris animantibus plurimum praestat; F II, 110.

honestas: tantum .. eam (honestatem) rebus omnibus praestare et excellere, ut ..; F IV, 59.

Lacedaemo: cum (Lacedaemo) praestare putabatur disciplina rei publicae; R I, 50.

maiores: quorum .. patres aut maiores aliqua gloria praestiterunt; O I, 116.

medietas: earum (medietatum) alteram eadem parte praestantem extremis eademque superatam, alteram pari numero praestantem extremis parique superatam; Ti 23.

mens: cum longe multumque praestet mens atque ratio; F V, 40.

optimates: illud .. non adsentior tibi, praestare regi optimates; R III, 47.

patres: f. maiores.

patria: necesse est caritate eam (patriam) praestare; L II, 5. non .. patria praestat omnibus officiis? O III, 90.

perfectio: quibus tantum praestat mentis excellens perfectio, ut ..; F V, 60.

pietas: f. fides.

ratio: ratio est .., quae praestet omnibus; N II, 133. f. mens.

res: quom ... nefas .. sit dicere ullam rem praestare naturae omnium rerum; L II, 16.

similitudo: quod eius (dei) iudicio praestabat dissimilitudini similitudo; Ti 17.

status: ob hanc causam praestare nostrae civitatis statum ceteris civitatibus, quod ..; R II, 2.

virtus: si .. virtus ... tantum .. praestat reliquis rebus, ut ..; F IV, 51.

II. **mit acc. c. inf.:** quis potest praestare semper sapientem beatum fore? T V, 29. f. I. alqd; N III, 77.

III. **mit einfachem Object:** alqd: cum id, quod ab homine non potuerit praestari, evenerit; T III, 34. arbitramur nos et publicis et privatis in rebus ea praestitisse, quae ..; N I, 7. illa .. praestare debebit, quae erunt in ipsius potestate, iustitiam, fidem, liberalitatem, modestiam, temperantiam; O I, 121. quod dictum non est, id praestandum putas? O III, 55. cum ex duodecim tabulis satis esset ea praestari, quae essent lingua nuncupata; O III, 65. magni esse iudicis statuere,

... quid quemque cuique praestare oporteret; O III, 70. vgl. tempora. vitium.

damnum: emptori damnum praestari oportere; O III, 66.

dictum: sin autem dictum non omne praestandum est; O III, 55.

fidem: quae (virtus) vetat spectare fortunam, dum praestetur fides; D II, 79. s. alqd; O I, 121.

ius: vgl. I. alqs; L I, 14. — iustitiam, liberalitatem, modestiam, temperantiam: s. alqd; O I, 121.

tempora: superiorum temporum Fortuna rei publicae causam sustineat; haec ipsi praestare debemus; A ep 2.

vitam: non possit beatam vitam praestare sapientia; F V, 12.

vitium: id (vitii) statuerunt, si venditor sciret, nisi nominatim dictum esset, praestari oportere; O III, 65. quod vitii venditor non dixisset sciens, id oportere praestari; O III, 67.

voluptatem: istam voluptatem perpetuam quis potest praestare sapienti? F II, 89.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** alqm: qui .. utraque in re gravem, constantem, stabilem se in amicitia praestiterit; Lae 64. qui invictum se a labore praestiterit; O I, 68.

praestrigiae s. **praestigiae.**

praestringo, hemmen, abstumpfen, blenden: aciem: vos ... aciem animorum nostrorum virtutis splendore praestringitis; F IV, 37. quorum utrumque praestringere aciem mentis solet; D I, 61.

dolos, al.: »ita omnes meos dolos, fallacias, praestrigias || praestigias || praestrinxit commoditas patris«; N III, 73.

oculos: (voluptas) mentis, ut ita dicam praestringit oculos; C 42.

praesul. Vortänzer: I. placet: qui diceret praesulem sibi non placuisse ludis; D I, 55.

II. somnium de: pervulgatum iam illud de praesule ... somnium; D II, 136.

praesum, vorstehen, leiten, führen, beaufsichtigen, befehligen, an der Spitze stehen: I. alqs: ibi permultos || per multos || annos admirabili quadam laude provinciae praefuit; A II, 1. qui cuique || cuicumque || artificio praesunt; F IV, 76. quibus (auspiciis) nos praesumus; N I, 14. qui praesit et cui pareatur; N II, 15. tertius (Volcanus) ..., qui Lemni fabricae traditur praefuisse; N III, 55. quibus nationibus praefuimus ipsi; D I, 2. cum Asiae pro cos. praeessem; D I, 58. cum (C. Coponius) praetorio imperio classi Rhodiae praeesset; D I, 68. qui praeerant Lacedaemoniis; D I, 96. quibus (pastoribus) Romulus praefuit; D I, 105. qui his urbibus consilio atque auctoritate praesunt; R I, 3. ut summi virtute et animo praeessent || praeesse || inbecillioribus; R I, 51. quid? domi || quid domi? || pluresne praesunt negotiis tuis? — immo vero unus, inquit || [inquit] ||; R I, 61. libidinose .. omni imperio et acerbe et avare populo praefuerunt; R II, 63. cum (Pericles) iam suae civitati maxima auctoritate plurimos annos domi et belli praefuisset; R IV, 11. qui ei muneri praefuerunt; L I, 14. qui sacris publice praesint; L II, 30. magistratibus iisque, qui praesint, contineri rem publicam; L III, 12. qui togati rei publicae praesunt; O I, 79. omnino qui rei publicae praefuturi sunt; O I, 85. qui praesunt rei publicae; O I, 89. qui rei publicae praesunt; O II, 77. qui (L. Metellus) ... viginti et duos annos ei sacerdotio praefuit; C 30. non .. paruit ille (C. Blossius) Ti. Gracchi temeritati, sed praefuit; Lae 37. magnis imperiis et provinciis praefui; P 37.

animus: s. imperium; R III, 37.

augures: cur sacris pontifices, cur auspiciis augures praesunt? N I, 122.

effector: possumusne dubitare, quin iis praesit aliquis vel effector ... vel ... moderator? T I, 70.

genus: »eorum .. (sacerdotum) genera sunto tria, unum, quod praesit caerimoniis et sacris, alterum ..;« L II, 20.

imperium: in qua (re publica) ... nullum fore, quod praesit, inperium; R I, 60. sic regum, sic imperatorum, sic magistratuum, sic patrum, sic populorum imperia civibus sociisque praesunt ut corporibus animus; R III, 37.

leges: ut .. magistratibus leges, ita populo praesunt magistratus; L III, 2.

magistratus: magistratus hanc esse vim, ut praesit; L III, 2. s. leges.

moderator: s. effector.

natura: ut (natura) .. praesit omnibus; N II, 36.

pontifices: s. augures.

potestas: quoad ei (rei publicae) regalis potestas praefuit; L III, 4.

ratio: ita fit, ut ratio praesit, adpetitus obtemperet; O I, 101.

sacerdotes: qui (sacerdotes) sacris praesint sollemnibus; L II, 30.

viri: cum ... triginta viri illi urbi iniustissime praefuerunt; R III, 44. nisi hi viri praefuissent; R V, 1.

virgines: ei (Vestae) colendae virgines praesint; L II, 29.

II. alqs: tertium (Dionysum) Cabiro patre (natum), eumque regem Asiae praefuisse dicunt; N III, 58.

praeter, außer, ausgenommen, darüber hinaus, gegen, wider: 1. **Pronomina, Zahlwort:** quam praeter vos nemo appellat voluptatem; F II, 77. totam domum num quis alter p. te regit? R I, 61. ut .., Metrodorum non fere p. suos quisquam in manus sumit; T II, 8. quis facile p. hunc (Demetrium) inveniri potest? L III, 14. quam (rem) omnes p. eum Stoici certissimam putant; A II, 107. quicquid .. p. id, quod honestum sit, expetendum esse dixeris; F III, 10. nec quisquam (libros) attingit p. eos, qui ..; T I, 6. p. eos (Gracchos) quamvis enumeres multos licet; L III, 24. nihil p. id, quod honestum sit, propter se esse expetendum; O III, 33. quorum in villa ... nihil ornatum fuit p. ipsos; P 38. cui (deo) reliqui di concessissent, ut p. ceteros divinaret; T I, 114. s. **ceterus,** B, **a,** V. praeter (8 St.) G. I, S. 416, a. cum ... nec quicquam omnino p. haec tria possit esse; F V, 18.

2. **Eigennamen:** quis .. tibi istud dabit p. Pyrrhonem, Aristonem eorumve similes? F IV, 49. ceteri p. Zenonem, Aristonem, Pyrrhonem idem fere, quod modo tu; T II, 15. Peripateticorum .. explicata causa est p. Theophrastum; T V, 85. reliqui .. omnes p. Epicurum ... divinationem probaverunt; D I, 5. excepi de antiquis p. Xenophanem neminem; D I, 87. nec p. Phliuntios ulli sunt, quorum ..; R II, 8. coloniarum .. quae est deducta ... p. unam Magnesiam, quam ..? R II, 9. nulli erant antea maritumi p. Etruscos et Poenos; R II, 9. * p. Arcadas et Atheniensis; R III, 25. sunt .. omnes pares inter se p. Superbum; P 11.

3. **Gattungsnamen:** de pertinentibus nihil est bonum p. actiones honestas, de efficientibus nihil p. amicum; F III, 55. nihil esse animal

|| animale || intrinsecus in natura ... p. ignem. qui magis quam praeter animam? N III, 36. ut nihil esse p. animum videretur; F IV, 28. p. animum nihil curant; F IV, 36. cum .. nihil erit p. animum; T I, 47. infra .. iam nihil est nisi mortale ... p. animos; R VI, 17. nihil .. habeo p. auditum; O I, 33. ubi sit aut quod sit ullum bonum p. illud; F II, 7. qui ... nihil in suum || suum in || censum p. caput attulissent; R II, 40. ut, etiamsi p. consuetudinem extiterit, p. naturam tamen non possit existere; D II, 60. quod p. deos negat scire quemquam; T I, 99. f. 1. ceteros. si quisquam ullam disciplinam philosophiae probaret p. eam, quam ipse sequeretur; A II, 7. p. .. tres disciplinas ... ceteris omnibus philosophis ..; F III, 36. dolorem: f. voluptatem; F I, 30. hoc p. dominum nemo sciat; O III, 54. sus .. quid habet p. escam? N II, 160. p. eos eventus, qui sequuntur; L II, 43. »p. Idaeae matris famulos ... ne quis stipem cogito;« L II, 22. si in mari mortuus esset, eadem p. piaculum et ferias; L II, 57. (M. Regulus) nulla vi coactus p. fidem; F II, 65. nullum est animal p. hominem, quod ..; L I, 24. qui (vultus) nullo in animante esse p. hominem potest; L I, 27. ceterorum .. siderum ambitus ignorantes homines p. admodum paucos; Ti 33. cui p. honestatem multa bona, p. turpitudinem multa mala videntur; A II, 135. cui (Zenoni) p. honestum nihil est in bonis; A II, 135. nihil esse, quod intersit aut differat aliud ab alio, p. honesta et turpia; F III, 25. relinqui nihil p. ignem; N II, 118. f. animal. nihil .. p. laudem bonis ... reportandum; L III, 18. hic (Paulus) nihil domum suam intulit p. memoriam nominis sempiternam; O II, 76. modum (4 St.) B. II, S. 574, a. si nihil in eo ... p. motum ingenii quendam, id est rationem; F IV, 35. mundum p. hunc umquamne vidisti? N I, 96. neque .. est quicquam aliud p. mundum, cui nihil absit; N II, 37. p. mundum cetera omnia aliorum causa esse generata; N II, 37. quos (Persas) negat ad panem adhibere quicquam p. nasturcium; T V, 99. naturam (3 St.) B. II, S. 648, a. nihil p. suum negotium agere; O I, 125. ad Satrium nihil p. nomen pervenire; O III, 74. inter Zenonem et Peripateticos nihil p. verborum novitatem interesse; T V, 32. num quis existat, ... cui .. p. officium ... magni viri quicquam aliud propositum fuisse videatur? P 13. quae magna et p. opinionem suam animadverterunt; O II, 36. qui (Cyrenaici) p. permotiones intumas nihil putant esse iudicii; A II, 142. si ullam aliam (philosophiam) probavissent p. eam; F III, 11. piaculum: f. ferias. in quibus (rebus) nihil sequere p. probabile; A II, 109. in qua (natura) si nihil est p. rationem; F IV, 41. f. motum. »nocturna mulierum sacrificia ne sunto p. olla«; L II, 21. neque .. leges Porciae ... quicquam p. sanctionem attulerunt novi; R II, 54. nec (illud officium) p. sapientem cadere in quemquam potest; O III, 14. si (Erillus) ita sensit, nihil esse bonum p. scientiam; F V, 23. cum mihi nihil sane p. sedulitatem probarent; F I, 16. mihi .. p. hoc Marianum (somnium) nihil sane, quod meminerim; D II, 141. »quicquid p. spem eveniat«; T III, 30. nec quicquam aliud est philosophia ... p. studium sapientiae; O II, 5. cum omnia concedunt in amore iuvenum p. stuprum; R IV, 4. neque p. terram rem ullam in mundo moveri; A II, 123. turpia: f. honestum; F III, 25. turpitudinem: f. honestatem. multa .. p. virtutem homini .. cara esse; A II, 134. erat ... tuum nihil p. virtutem in bonis ducere; F III, 10. quae p. virtutem ipsam viderant; F IV, 42. nec esse res ullas p. virtutes et vitia, inter quas quicquam omnino interesset; F IV, 47. p. virtutem nihil in bonis esse ducendum; F IV, 51. haec est nec omnia spernentis p. virtutem ... oratio; F V, 72. p. vitia atque virtutes (Aristo) negavit rem esse ullam aut fugiendam aut expetendam; F V, 73. culpa .. omni carens (virtus) praeter se ipsam nihil censet ad se pertinere; T V, 4. etiamsi sit bonum aliquod p. virtutem; T V, 21. si quicquam p. ipsam (virtutem) boni est; T V, 29. ut nihil p. virtutem diceretur bonum; T V, 34. quae virtus p. ceteras totam || tota || se ad alienas porrigit utilitatis || utilitates ||; R III, 11. vitia: f. virtutem; F IV, 47. V, 73. ea (natura) ... quid iudicat, quo aut petat aut fugiat aliquid, p. voluptatem et dolorem? F I, 30. nihil .. putare esse p. voluptatem ... summae mihi videtur inscitiae; F II, 34. in qua (aeternitate) quid est boni p. summam voluptatem, et eam sempiternam? F II, 89.

praeterea, außerdem, überdies, ferner: adhibito ... Antiochi fratre Aristo et praeterea Aristone et Dione; A II, 12. deinde nihilne p. diximus? A II, 79. nulla p. neque praesenti nec exspectata voluptate; F I, 41. nec p. est res ulla, quae ..; F I, 41. p. et appetendi et refugiendi ... initia proficiscuntur aut a voluptate aut a dolore; F I, 42. p. bona praeterita non meminerunt; F I, 60. p. sublata cognitione et scientia tollitur omnis ratio .. vitae degendae; F I, 64. quid p. sit bonum; F II, 30. nihil p. est magnopere dicendum; F II, 85. quid habebis p., quod sequare? F III, 14. quid p. dices esse fugiendum? F III, 14. quo modo .. optimum, si bonum p. nullum est? F IV, 34. ut is, qui eam (summam bonorum) adeptus sit, nihil p. desideret; F IV, 46. solum (sapientem) p. formosum, solum liberum; F IV, 74. nec est p., quem audiamus; F V, 6. cum .. uterque ... pluribus p. conscripsisset, qui esset ..; F V, 11. cum p. nulla (sententia) esse possit; F V, 23. quid, cum volumus nomina eorum ... nota nobis esse, parentes, patriam, multa p. minime necessaria? F V, 52. haec honesta ..., praeterquam quod nosmet ipsos diligamus, p. suapte natura per se esse expetenda; F V, 61. quae .. omnia et innumerabilia p. ... qui fecerint; F V, 64. ad quam (calcem) cum sit decursum, nihil sit p. extimescendum; T I, 15. ut omnia p., quae bona corporis ... putantur, perexigua ... videantur; T II, 30. p. necesse est, qui fortis sit, eundem esse magni animi; T III, 15. »p. ad Troiam cum misi ob defendendam Graeciam«; T III, 28. qui (Alcmaeo) soli et lunae reliquisque sideribus animoque p. divinitatem dedit; N I, 27. qui (Xenophanes) mente adiuncta omne p., quod esset infinitum, deum voluit esse; N I, 28. Chrysippus ... mundum deum dicit esse ...., tum fatalem vim ..., ignem p. et ... aethera; N I, 39. ut eorum (deorum) bella ... videremus, odia p., discidia ..; N I, 42. neque (sidera) ulla p. sunt || est || admixta natura; N II, 39. vestitus ornatusque (deorum nobis) noti sunt, genera p., coniugia ..; N II, 70. et calore ... et terendo cibo || terendo || et p. spiritu omnia cocta atque confecta; N II, 136. latent p. utiliter (oculi); N II, 143. p. vescimur bestiis et terrenis et aquatibus; N II, 151. multos .. p. et nostra civitas et Graecia tulit singulares viros; N II, 165. p. ipsorum deorum saepe praesentiae ... declarant ..; N II, 166. multa p. ostentis, multa extis admonemur; N II, 166. quos tibi Velleius multique p. ne animantis quidem esse concedant, N III, 11. p. omnia haec tum intereunt, cum ..; N III, 31. p., si quid est, quod nec voluptatem sentiat nec dolorem,

id animal esse non potest; N III, 33. p. nullum potest esse animal, in quo non ..; N III, 33. pisces, canes, lupos, faelis, multas p. beluas in deorum numerum reponemus; N III, 47. qui (Chrysippus) totam de divinatione duobus libris explicavit sententiam, uno p. de oraclis; D I, 6. p. cum fato omnia fiant; D I, 127. primum Latine Apollo numquam locutus est; deinde ..; p. Pyrrhi temporibus iam Apollo versus facere desierat; postremo ..; D II, 116. adiunxit .. p. flamines, Salios virginesque Vestales; R II, 26. erat in eo p. summa comitas; R II, 35. ut (Sisenna) unum Clitarchum neque p. quemquam de Graecis legisse videatur. L I, 7. neque (virtus est) alio ullo in genere || ingenio || p.; L I, 25. haec p. sunt in legibus † de uncturaque; L II, 60. duae sunt p. leges de sepulchris; L II, 61. p. neque tributa capitis comitia rata esse posse neque ulla privilegii; L III, 45. multa .. sunt civibus ... communia, ... leges, iura, iudicia, suffragia, consuetudines p. et familiaritates; O I, 53. adhibenda p. munditia est non odiosa; O I, 130. interitus exercituum ..., clades imperatorum ..., invidiae p. multitudinis ... sine hominum opibus ... neutram in partem effici possunt; O II, 20. multa p. commemorarem nefaria in socios; O II, 28. possunt .. p. non nullae esse (causae) leviores; O II, 32. ut ... p ... rem publicam augeant imperio, agris, vectigalibus; O II, 85. suscepisti onus p. grave et Athenarum et Cratippi; O III, 6. p. in extremo libro tertio ... pollicetur ..; O III, 9. tum hoc, tum illud probabilius videtur nec p. quicquam probabile; O III, 33. p. in fragili corpore odiosa omnis offensio est; C 65. demonstrabantur mihi p., quae Socrates ... disseruisset; C 78. si quae || qua || p. sunt; Lae 24. simplicem p. et communem ... eligi par est; Lae 65.

praetereo, vorübergehen, vergehen, übergehen, auslassen, unerwähnt lassen: I. alqs: cum a praetereuntibus dicitur: »o domus antiqua ..;« O I, 139.

alqd: cum ea, quae praeterierunt, acri animo ... intuemur; F I, 57. cur et ea, quae praeterierunt, facta sint et, quae instant, fiant et, quae sequuntur || sequentur ||, futura sint; D I, 126. cum .. id (extremum) advenit, tum illud, quod praeteriit, effluxit; C 69.

puer: cum ... casu formosus puer praeteriret; O I, 144.

res: maximae res tacitae praeterierunt, de divinatione, de fato; N III, 19.

II. indir. Frage: quem ad modum ... depellantur, ... haud sane difficile dictu est, sed tamen praetereundum est; N II, 138.

III. alqm: praetereo multos, in his doctum hominem ..., Hieronymum; F V, 14. nec .. ille ipse est praetereundus; N III, 68.

alqd: ut nihil in praeteritis relinquamus; A II, 45. (oratio hominis) nihil praetereuntis eorum, quae ..; A II, 64. animo .. et praeterita et futura (sentire possumus); F I, 55. (sapiens) et praeterita grate meminit et praesentibus ita potitur, ut ..; F I, 62. „praeteritis", inquit, „gaudeo." quibusnam praeteritis? si ad corpus pertinentibus ..; F II, 98. quod et praeterita teneat et futura provideat et complecti possit praesentia; T I, 66. fr IX, 10. quae praetereo; T IV, 4. ut illa praeteream, quae sunt furoris; T IV, 76. praetereo Samothraciam eaque, quae ..; N I, 119. multa praetereunda sunt [et tamen multa dicuntur]; N II, 131. tum (animus) meminit praeteritorum, praesentia cernit, futura providet; D I, 63. omnia .. vera in praeteritis necessaria sunt, ... quia sunt inmutabilia nec in falsum e vero praeterita possunt convertere; Fa 14. ut praeterita ea vera dicimus, quorum superiore tempore vera fuerit instantia, sic ..; Fa 27. ne praeterita quidem ea, quorum nulla signa tamquam vestigia extarent, Apollini nota esse (Carneades) censebat; quo minus futura! Fa 33. quorsum haec praeterita? quia sequitur illud ..; Fa 35. ipsa mens ea, quae futura videt, praeterita meminit; R IV, 1. »ne sumptuosa respersio, ne longae coronae nec acerrae« praetereantur; L II, 60. cum praeterire aliquid maxumum vitium in dividendo sit; O I, 10. paulum admodum sentiens (belua) praeteritum aut futurum; O I, 11. duo praeterita .. esse a Panaetio, valetudinis curationem et pecuniae; O II, 86. cum ... tanta memoria praeteritorum (sit) futurorumque prudentia; C 78.

aetatem: praeterita .. aetas quamvis longa cum effluxisset; C 4.

annos: quia .. aetas ... annis .. praeteritis insaturabiliter expletur; N II, 64. iis .. regiis quadraginta annis et ducentis paulo cum interregnis fere amplius praeteritis; R II, 52.

bona: sapientes bona praeterita grata recordatione renovata delectant; F I, 57. bona praeterita non meminerunt; F I, 60. bona praeterita non effluere sapienti; F II, 104. ad bona praeterita redeamus; F II, 105.

curationem: f. alqd; O II, 86.

dolorem: cum et praeteriti doloris memoria recens est et futuri atque impendentis torquet timor; F II, 95.

hominem: f. alqm; F V, 14.

hortos: quos (Epicuri hortos) modo praeteribamus; F V, 3.

labores: nec male Euripides ...: »suavis laborum est praeteritorum memoria«; F II, 105. laboribus hic (Africanus) praeteritis gaudet, tu iubes voluptatibus; F II, 106.

locum: ego .., etiamsi praeterieris, repetam a te istum ... locum. — tu vero et istum, Attice, et si quem alium praeteriero; L III, 30.

mala: quid, si etiam iucunda memoria est praeteritorum malorum? F II, 105.

numeros: quod alia peccata plures, alia pauciores quasi numeros officii praeterirent; F IV, 56.

res: cum iam rebus transactis et praeteritis orationes scribimus; T IV, 55. quibus (notis) ... monumenta rerum praeteritarum tenerentur; R III, 3. quas res a summo philosopho praeteritas arbitror, quod essent faciles; O II, 86.

Samothraciam: f. alqd; N I, 119.

sapientiam: quod eam (sapientiam) ... non possum silentio praeterire; L I, 63.

somnium: quod (somnium) a te praeteritum esse miror; D II, 135.

suavitatem: praeterita verni temporis suavitate aestatem ... venisse; C 70.

tempus: mundus .. si in aeterno praeteriti temporis spatio fuit insipiens; N II, 36. nec praeteritum tempus umquam revertitur; C 69.

tumulum: ut suum tumulum multis etiam post saeculis praetereuntes sic loquantur; fr VIII, 9.

virum: cum sapiens et bonus vir ... suffragiis praeteritur; T V, 54.

voluptatem: ut non modo nullam captet, sed etiam praetereat omnes voluptates; F I, 24. ut neque divinum numen horreat nec praeteritas voluptates effluere patiatur; F I, 41. corporis .. voluptas si etiam praeterita delectat; F II, 106. quibus (voluptatibus) ille (Epicurus) et praeteritarum memoria et spe consequentium sapientis vitam refertam putat; T III, 33. una se dicit recordatione adquiescere praeteritarum voluptatium || voluptatum ||; T V, 74. non .. video, quo modo sedare possint mala praesentia praeteritae

voluptates; T V, 74. nec (animum) praeteritam (voluptatem) praeterfluere sinere; T V, 96.

praeterfluo, vorüberfließen: nec (animum) praeteritam (voluptatem) praeterfluere sinere; T V, 96.

praetermissio, Auslassung: Mamerco, homini divitissimo, praetermissio aedilitatis consulatus repulsam attulit; O II, 58.

praetermitto, vorübergehen lassen, auslassen, unterlassen, übergehen, übersehen: I. reges: reges .. si scientes praetermittunt, magna culpa est; N III, 90.

II. alqm: Menoeceus non praetermittitur; T I, 116. ne quis se aut suorum aliquem praetermissum queratur; R I, 1.

alqd: quid .. est a Chrysippo praetermissum in Stoicis? F I, 6. videtisne quam nihil praetermittatur, quod vitam adiuvet? F I, 57. quod te praetermissurum credam aut mortis aut doloris metu; F II, 80. quid .. ab antiquis ex eo genere ... praetermissum est? F IV, 8. eorum .. omnium multa praetermittentium ... quasi curta sententia; F IV, 36. ceteris in rebus sive praetermissum sive ignoratum est quippiam; F V, 15. ne quid praetermittamus; F V, 27. praetermissa repetimus; F V, 51. ne quid praetermissum aut relictum putes; T I, 119. quod praetermissum est in illis libris; D I, 9. quae praetermittam; D I, 123. in qua (disputatione) nihil fere ... est praetermissum ‖ pr. puto ‖; R I, 13. qui ne quid praetermitterent; R III, 5. nihil ... praetermittere, quo minus ea, quae natura postulet, consequatur; L I, 56. quod ab eo, quoi ‖ quoius, al. ‖ ipse heres esset, praetermissum fuisset; L II, 51. quod a Panaetio praetermissum esse miror; O I, 7. ‖ in ‖ hac divisione ... duo praetermissa sunt; O I, 10. quae Panaetius praetermisisset; O III, 10. quatenus .. (volgus) intellegit, nihil putat praetermissum; O III, 15.

bona: est iniqua in omni re accusanda praetermissis bonis malorum enumeratio; L III, 23.

cives: praetermissis suis civibus regem alienigenam ... populus adscivit; R II, 25.

consilium: quo tum consilio praetermisso; R II, 59.

defensionem: praetermittendae .. defensionis ... plures solent esse causae; O I, 28.

genus: f. **genus,** II, 1. praetermitto (3 St.) B. II, S. 98, a. — locum: f. **locus,** II, 1. praetermitto (5 St.) B. II, S. 473, b.

officia: officia ... servata praetermissaque media putabat; A I, 37.

orationem: qua oratione praetermissa minime necessaria; T IV, 23.

partem: ea pars ... praetermittenda est; A II, 12. ut nulla pars caelo, mari, terra, ut poetice loquar ‖ [ut p. loquar] ‖, praetermissa sit; F V, 9.

particulam: ut ne qua particula in hoc sermone praetermissa sit; R I, 38.

rationem: quam (rationem) ... praetermittamus; T I, 39.

reprehensionem: ne illam quidem praetermisisti .. reprehensionem Antiochi; A II, 111.

spinas: spinas partiendi et definiendi praetermittunt; T IV, 9.

voluptatem: ii voluptatem maximam adipiscuntur praetermittenda voluptate; F I, 48. nulla turpis voluptas erit, quae praetermittenda sit; F II, 31. si quis praetermissam a nobis voluptatem putabit; F V, 45. (voluptas) iure praetermissa est; F V, 45. ut ... temperantia in praetermittendis voluptatibus (cernatur); F V, 67. temperantia .. constat ex praetermittendis voluptatibus corporis; N III, 38. valetudo sustentatur ... continentia in victu omni atque cultu corporis tuendi causa [praetermittendis voluptatibus]; O II, 86.

praeterquam, außer: I. allein: a qua (Moneta) praeterquam de sue plena quid umquam moniti sumus? D II, 69. fulmen sinistrum auspicium optumum habemus ad omnis res p. ad comitia; D II, 74.

II. mit quod: p. quod nosmet ipsos diligamus, praeterea ..; F V, 61. at id, p. quod fieri non potuit, ne fingi quidem potest; D II, 28. praeter enim quam quod comitia ‖ omnia ‖ illa essent armis gesta servilibus; L III, 45.

praetervehor, vorbeifahren: qui praetervehebantur; F V, 49.

praetervolo, vorbeieilen: I. oratio: nescio quo modo praetervolavit oratio; F V, 77.

II. proposita: haec duo proposita non praetervolant, sed ita dilatant, ut ..; A II, 42.

praetexo, verbrämen: carmen: in Sibyllinis ex primo versu cuiusque sententiae primis litteris illius sententiae carmen omne praetexitur; D II, 112.

togam: quod summi puerorum amores saepe una cum praetexta toga ponerentur ‖ deponerentur ‖; Lae 33.

praetor, Prätor: I, 1. capit: Macedonum legatis accusantibus, quod pecunias praetorem in provincia cepisse arguerent; F I, 24.

comminuit: quem (Viriathum) C. Laelius ... praetor fregit et comminuit; O II, 40.

est: »iuris disceptator, qui privata iudicet iudicarive iubeat, praetor esto; is iuris civilis custos esto«; L III, 8.

exercet: qui (L. Tubulus) cum praetor quaestionem inter sicarios exercuisset; F II, 54.

frangit: f. comminuit.

habet: bene Pericles ...: „at enim praetorem, Sophocle, decet non solum manus, sed etiam oculos abstinentes habere"; O I, 144.

it: sessum it praetor. quid ut iudicetur? N III, 74.

salutat: »Graece .. praetor Athenis ... te, cum ad me accedis, saluto«; F I, 9.

solent: QUAE (pacta, promissa) NEC VI NEC DOLO MALO. ut praetores solent, FACTA SINT; O III, 92.

2. sum: qui (A. Albinus) tum P. Scipione et ‖ [et] ‖ M. Marcello coss. praetor esset; A II, 137. ego tibi, Carneade, praetor esse non videor; A II, 137. quin .. praetor ille esset; A II, 137. cum (Gratidianus) praetor esset; O III, 80.

ohne Verb: neminem consulem, praetorem, imperatorem ... nisi sapientem? A II, 136.

abl. abs.: cum apud Delium male pugnatum esset Lachete praetore; D I, 123. id actum est praetore me quinquennio ante quam consul sum factus; Lae 96.

II, 1. appello: »ii .. a praeeundo, iudicando, consulendo praetores iudices, consules appellamino«; L III, 8.

decet: f. I, 1. habet.

designo: qualis (fuit) M. Cato praetore designato mortuo filio; T III, 70.

facio: (L. Lucullus) absens factus aedilis, continuo praetor ⟨licebat enim celerius legis praemio⟩; A II, 1.

video: e quibus (filiis) ... quartum .. praetorem (vidit); F V, 82.

2. sum: »huic (praetori) potestate pari, quotcumque senatus creverit populusve iusserit, tot sunto«; L III, 8. »cum populo patribusque agendi ius esto consuli, praetori, magistro populi equitumque«; L III, 10.

III. edictum: non .. a praetoris edicto ... hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17.

IV. a: cum (Polycrates) ab Oroete, praetore Darei, in crucem actus est; F V, 92. ut a Scaevola est praetore salutatus Athenis Albucius; F I, 8.

praetorius, des Prätors, prätorisch, gewesener Prätor, n. Hauptquartier: A. alqs: s. B, a.

conlegium: cum ... collegium .. praetorium tribuni plebi adhibuissent; O III, 80.

imperium: cum (C. Coponius) praetorio imperio classi Rhodiae praeesset; D I, 68.

ius: quae .. (promissa) pleraque iure praetorio liberantur, non nulla legibus; O I, 32.

B, a, I. dicit: pueris nobis Cn. Aufidius praetorius .. in senatu sententiam dicebat; T V, 112.

II. audio ex: equidem e Cn. Aufidio, praetorio, erudito homine, ... saepe audiebam ..; F V, 54.

b. ante: cum ille (Sulla) in agro Nolano immolaret ante praetorium; D I, 72.

praetura, Prätur, Statthalterschaft, Heerführung: I. venio ex: quom (Gellius) pro consule ex praetura in Graeciam venisset[que] || abisset venissetque || ; L I, 53.

II. conlega in: cum (Pericles) haberet collegam in praetura Sophoclem poëtam; O I, 144.

III. post: C. Marius cum ... iam septimum annum post praeturam iaceret; O III, 79.

praevaricatio, Pflichtverletzung: quod vir optumus, Diogenes, Chaldaeis quasi quandam praevaricatione concedit; D II, 91.

praeverto, voranstellen: quod huic sermoni praevertendum putes; D I, 10.

praevolo, voranfliegen: eae .. (grues) in tergo praevolantium colla et capita reponunt; N II, 125.

prandium, Frühstück, Mahlzeit: ut Oresti nuper prandia in semitis decumae nomine magno honori fuerunt; O II, 58.

pratulum, kleine Wiese: placitum est, ut in aprico maxime pratuli loco ... considerent; R I, 18.

pratum, Wiese: I. intermittunt: (non intermittunt) »herbis prata convestirier«; T I, 69.

II, 1. aestimo: si isti callidi rerum aestimatores prata et areas quasdam magno aestimant; P 51.

convestio: s. I.

diligo: prata et arva et pecudum greges diliguntur isto modo, quod fructus ex iis capiuntur; N I, 122.

2. capio ex: s. 1. diligo.

III. viriditas: quid de pratorum viriditate ... plura dicam? C 57.

IV. laetus: nec .. segetibus solum et pratis et vineis et arbustis res rusticae laetae sunt, sed hortis etiam; C 54.

prave, unrichtig, verkehrt: ceno: ille (Gallonius) .. [male,] prave, nequiter, turpiter cenabat; non igitur *bene*; F II, 25.

facio: recte facta sola in bonis actionibus ponens, prave, id est peccata, in malis; A I, 37.

pravitas, Krümmung, Gebrechen, Unregelmäßigkeit, Verkehrtheit: I. adfert: plus .. mali pravitas voluntatis affert quam fortuna cuiquam boni; fr V, 39.

deflectit: cum ipsos principes aliqua pravitas de via deflexit; R I, 68.

habent, sunt: an corporis pravitates, si erunt perinsignes, habebunt aliquid offensionis, animi deformitas non habebit? L I, 51.

ohne Verb: ex quo pravitas membrorum, distortio, deformitas; T IV, 29.

II, 1. dico: siquidem pravitates animi recte vitia dicuntur; P 22.

fugio: si pravitatem imminutionemque corporis propter se fugiendam putamus; F V, 47.

2. levo: pravitate membrorum et cruciatu dolorum si quis quem levet; F IV, 31.

3. converto a: quo facilius animos imperitorum ad deorum cultum a vitae pravitate converterent; N I, 77.

persto in: tamenne in ista pravitate perstabitis? A II, 26.

sum in: nec solum in rectis, sed etiam in pravitatibus insignis est humani generis similitudo; L I, 31.

versor in: in omni continuo pravitate et in summa opinionum perversitate versamur; T III, 2.

III. errores: quorum (Aegyptiorum) inbutae mentes pravitatis || pravis || erroribus; T V, 78.

interitus: quae (philosophia) non interitum afferat pravitatis, sed sit contenta mediocritate vitiorum; F II, 27.

IV. deterrere: haec inconstantia mutabilitasque mentis quem non ipsa pravitate deterreat? T IV, 76.

dissentire: omnes homines inter se natura confusi pravitate dissentiunt; L fr 2.

infici: plane inficimur opinionum pravitate; T III, 3.

pravus, krumm, mißgestaltet, verkehrt, unrichtig: A. alqd: quid verum, quid falsum, quid rectum in oratione pravumve (esset); A I, 19. si nihil malum, nisi quod turpe, inhonestum, indecorum, pravum, flagitiosum, foedum; F III, 14. si quae in membris prava aut debilitata aut imminuta sint; F V, 46. quo pravius nihil esse possit; T III, 80.

adfectio: non (adfectio est) distorta nec prava; T IV, 29.

bestiae: quamvis .. (bestiae) depravatae non sint, pravae tamen esse possunt; F II, 33.

errores: quorum (Aegyptiorum) inbutae mentes pravitatis || pravis || erroribus; T V, 78.

opiniones: sic pravarum opinionum conturbatio ... sanitate spoliat animum; T IV, 23. hunc optimum statum pravis hominum opinionibus eversum esse; R I, 51.

ratio: plus .. rectam naturam quam rationem pravam valere; F II, 58.

B, I, 1. sancio: nec ratio divina non hanc vim in rectis pravisque sanciendis habet; L II, 10.

sentio: nihil sentire est melius quam tam prava sentire; A II, 125. multi de dis prava sentiunt; T I, 30.

2. intersum inter: interesse oportet, ut inter rectum et pravum, sic inter verum et falsum; A II, 33.

numero in: eam .. (comprehensionem) neque in rectis neque in pravis numerabat; A I, 42.

II. depulsio: quae (lex) est recti praeceptio pravique depulsio; N II, 79.

precatio, Bitte, Gebet: I. est: in ea dea

... omnis et precatio et sacrificatio extrema est; N II, 67.
II, 1. utor: simili precatione Trophonius et Agamedes usi dicuntur; T I, 114.
2. video in: in augurum precatione Tiberinum, Spinonem, ... alia propinquorum fluminum nomina videmus; N III, 52.

preces, Bitte, Fürbitte, Gebet: I. adhibeo: quid est quod ullos deis inmortalibus cultus, honores, preces adhibeamus? N I, 3.
II, 1. supplicare: s. **precor**, I, 2.
2. in: qui (deus) numquam nobis occurrit neque in precibus neque in optatis neque in votis; N I, 36.

precor, beten, anrufen, bitten, wünschen: I, 1. unpersönlich: precari ab indigno, supplicare; Lae 57.
2. alqs: Cethego, homini non probatissimo, .. (illa cupiditas) coëgit eos ... munera mittere, ... precari, ‖ precibus ‖ denique supplicare; P 40.
II, 1. ut: ita sacerdos advecta in fanum ... precata a dea dicitur, ut ... daret; T I, 113. qui totos dies precabantur et immolabant, ut ... essent; N II, 72.
2. quo minus: quo minus ambo una necaremini, non deprecarere ‖ precarere ‖? F II, 79.
3. Infinitiv: „ambo .. una necarier precamur"; F V, 63.
III. bona: a quibus bona precaremur; N III, 84.
deos: quid veneramur, quid precamur deos? N I, 122.
viros: eos .. (viros) esse ipsos, quos nos colere, precari venerarique soleamus; N I, 119.

prehendo (prendo), fassen, ergreifen: alqm: quom (animus) ... ipsum .. ea moderantem et regentem paene prenderit; L I, 61.
dextram: prehendisse eum (C. Marium) dextram tuam; D I, 59.
res: (comprehensionem) similem iis rebus, quae manu prenderentur; A I, 41.

premo, drücken, drängen, bedrängen, zusetzen, festhalten, zusammenfassen, part. knapp, genau, gemäßigt: I. alqs: (Carneades) premebat alio modo nec ullam adhibebat calumniam; Fa 81.
aegritudo: angor (est) aegritudo premens; T IV, 18.
dolor: premit .. (dolor) atque instat; T III, 71.
metus: premente metu; O II, 25.
necessitas: nulla necessitate premente; R I, 11.
II. alqm: hoc uno vitio maxime mihi premi videntur tui Stoici; F IV, 78. quoniam me verbo premis; T I, 13. cum premetur summis doloribus; T II, 16. idem ... prematur etiam doloribus acerrumis corporis; T V, 117. fore ut premerere, cum ex te causas unius cuiusque divinationis exquirerem; D II, 46. qui calamitate premitur; O II, 61. te miseriae, te aerumnae premunt omnes; P 18. quis te aut est aut fuit umquam in partiundis rebus, in definiendis, in explicandis pressior? fr V, 56.
alqd: haec ..., quae dilatantur a nobis, Zeno sic premebat; N II, 26.
alas: qui (galli) ... »plausu .. premunt alas«; D II, 57.
argumentum: hoc premendum etiam atque etiam est argumentum; T I, 88.
capita: usque eo (plataleam) premere earum (avium) capita mordicus; N II, 124.
exercitum: cum ... a Samnitibus .. premeretur noster exercitus; D I, 51.
modos: haec cum pressis et flebilibus modis ... concinuntur; T I, 106.
multitudinem: cum premeretur inops multitudo ab iis, qui maiores opes habebant; O II, 41.
philosophos: neque tamen (philosophi), cum se in media stultitia ... haerere intellegant, aegritudine premuntur; T III, 70.
rem publicam: quamvis ea (res publica) prematur periculis; R I, 10.
sonos: ea (lingua) ... sonos vocis distinctos et pressos efficit; N II, 149.
umorem: umor ita mollis est, ut facile premi conlidique possit; N III, 31.

prendo s. **prehendo.**

presse, gedrängt, knapp, kurz, bestimmt, genau: accedo: Antiochus ad istum locum pressius videbatur accedere; A II, 29.
ago: pressius agamus; F IV, 24. mihi ... placet agi subtilius et ... pressius; F IV, 24.
definio: eas (perturbationes) definiunt pressius; T IV, 14.
loquor: alterum exercitatio augebit, alterum imitatio presse loquentium et leniter; O I, 133.
refero: non (illud refers) ut Antipater, sed, ut ais, „pressius"; A II, 109.

pressus, Druck: I. depello: simillime animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum; T II, 54.
II. continere: »hic (Anguitenens) pressu duplici palmarum continet Anguem«; N II, 109.
efflare: »vestrone pressu quondam Nemeaeus leo frendens efflavit graviter extremum halitum?« T II, 22.

pretiosus, kostbar, wertvoll: equi: quaerit, ... equine pretiosi potius iacturam faciat an servoli vilis; O III, 89.
res: non minor .. voluptas percipitur ex vilissimis rebus quam ex pretiosissimis; F II, 91.
vasa: cetera parare, quae parantur pecunia, ... vestem egregiam, vasa pretiosa; Lae 55.

pretium, Wert, Preis, Geld, Lohn: I. est: quo utantur homines acuti argumento ad probandum, operae pretium est considerare; F IV, 67.
II. adfero: si praedonibus pactum pro capite pretium non attuleris; O III, 107.
do: »nec mi pretium dederitis«; O I, 38.
expeto: iustitia nihil expetit praemii, nihil pretii; L I, 48.
paciscor: s. adfero.
reddo: »cui nemo civis neque hostis quivit pro factis reddere par ‖ operae, opis ‖ pretium«; R fr 7.
III. alqd: s. II. expeto.
IV. corrumpere: mihi .. hoc plus mali facere videtur, qui oratione, quam qui pretio iudicem corrumpit, quod ..; R V, 11.
duci: pretio ac mercede ducuntur; O II, 21.

pridem, längst, vor langer Zeit: s. **iam**, I, 5. pridem (9 St.) B. II, S. 197, a.

pridie, tags zuvor: I. sicut pridie feceramus; T II, 9. venisse (Varronem) eum Roma pridie vesperi; A I, 1.
II. quam: quom (Scipio) ... domum reductus ... est ..., pridie quam excessit e vita; Lae 12.

primarius, vornehm, angesehen: alqs: (Calatinum) primarium fuisse populi ‖ pop. fuisse ‖; F II, 117. „hunc unum ‖ unum hunc, al. ‖ plurimae consentiunt gentes populi primarium fuisse virum"; F II, 116. C 61.

primordia, Anfang: „a Iove Musarum primordia“, sicut in Aratio carmine orsi sumus. — quorsum istuc? — quia nunc item ab eodem et a ceteris dis inmortalibus sunt nobis agendi capienda primordia; L II, 7.

primoris, vorn: qui illud nescio quid, quod in primoribus habent, ut aiunt, labris; fr V, 93.

prior, primus, eher, früher, vordere, erste, angesehenste, vorzüglichste, zuerst, vorn: A. bei Substantiven: alqs: Socrates mihi videtur ... primus a rebus occultis ... avocavisse philosophiam; A I, 15. Aristoteles .. primus species ... labefactavit; A I, 33. qui primi Platonis rationem auctoritatemque susceperant; A I, 34. quem primum audierunt; A II, 8. alii .. negabant se pro hac evidentia quidquam priores fuisse dicturos; A II, 17. eum recte primum esse suo iudicio; A fr 20 (B. 4). qui (Torquatus) hoc primus cognomen invenit; F I, 23. quorum (sophistarum) e numero primus est ausus Leontinus Gorgias in conventu poscere quaestionem; F II, 1. quem (Platonem) accepimus primum hic disputare solitum; F V, 2. Pherecydes Syrius primum || primus || dixit ..; T I, 38. Platonem ... primum .. de animorum aeternitate ... rationem .. attulisse; T I, 39. qui primus ... omnibus rebus imposuit nomina; T I, 62. qui primi se ad philosophiae studium contulerunt; T V, 2. a quibus vita hominum instructa primis sit; T V, 6. Socrates .. primus philosophiam devocavit e caelo; T V, 10. qui (Thales) primus de talibus rebus quaesivit; N I, 25. Anaxagoras ... primus omnium rerum discriptionem ... mentis infinitae vi ... confici voluit; N I, 26. ex quibus (Iovibus) primum et secundum natos in Arcadia; N III, 53. primi (Διόσκουροι) tres ... ex rege Iove antiquissimo et Proserpina nati; N III, 53. Musae primae quattuor Iove altero natae; N III, 54. Volcani item complures, primus Caelo natus; N III, 55. Aesculapiorum primus Apollinis ..., qui ... primus .. volnus dicitur obligavisse; N III, 57. qui (Aesculapius) primus purgationem alvi ... invenit; N III, 57. Dianae item plures, prima Iovis et Proserpinae; N III, 58. Dionysos multos habemus, primum Iove et Proserpina natum; N III, 58. Venus prima Caelo et Die nata; N III, 59. Minerva prima, quam Apollinis matrem supra diximus; N III, 59. Cupido primus Mercurio et Diana prima natus dicitur; N III, 60. magnam molestiam suscepit ... primus Zeno, post Cleanthes, deinde Chrysippus; N III, 63. qui (P. Decius) primus e Deciis consul fuit; D I, 51. Rhodium quendam ... dixisse, qui primus eorum (aequalium), qui secundus, qui deinde || [deinde] || deinceps moriturus esset; D I, 64. idem (Thales) primus defectionem solis ... praedixisse fertur; D I, 112. Latinis ipsis mane ad eum (P. Africanum) primus sororis filius venit Q. Tubero; R I, 14. quod Thaletem Milesium primum vidisse dicunt; R I, 25 eundem primum ludos maximos ... fecisse; R II, 36. post eum Servius Tullius primus iniussu populi regnavisse traditur; R II, 37. primus .. (L. Brutus) in hac civitate docuit ... esse privatum neminem; R II, 46. P. Valerius .. fasces primus demitti iussit; R II, 53. instituit .. primus, ut ..; R II, 55. Poeni primi ... mercibus suis avaritiam ... importaverunt; R III, fr 3. qui primus utilitatem a iure seiunxisset; L I, 33. (Sulla) primus e patriciis Corneliis igni voluit cremari; L II, 57. qui (Cn. Octavius) primus ex illa familia consul factus est; O I, 138. ille (Cn. Octavius) in suam domum consulatum primus attulit; O I, 138. qui (P. Scipio) primus Africanus appellatus est; O III, 1. qui (C. Duellius) Poenos classe primus devicerat; C 44. is (Crassus) primus instituit in forum versus agere cum populo; Lae 96. quando philosophi esse coeperunt? Thales, ut opinor, primus; fr V, 32. primus balneola suspendit, inclusit pisces; fr V, 76.

alqd: vgl. B, b.

adfectio: cum ... ad primam atque optimam affectionem animi pervenerit; Ti 45.

admiratio: ex prima admiratione hominum || homines || ... credidisse; D II, 42.

aetas: quorum || quarum || .. prima aetas ... in hominum ignoratione versatur; O II, 45.

aetatulae: facile est hoc cernere in primis puerorum aetatulis; F V, 55.

annus: primo anno; A II, 18. F II, 66. R IV, 3.

appetitio: primam .. (nos) ex natura hanc habere appetitionem, ut conservemus nosmet ipsos; F IV, 25. ut prima appetitio naturalis postulat; F IV, 25.

appetitus: voluptatis alii primum appetitum putant et primam depulsionem doloris; F V, 17 (18). quod hic ei (animali) primus ad omnem vitam tuendam appetitus a natura datur, se ut conservet; F V, 24. primus .. appetitus ille animi tantum agit, ut salvi ... esse possimus; F V, 41.

argumentum: primum (argumentum) fuit ... statim nos intellegere ..; N III, 10.

ars: hanc posteriorem (artem) et Stoici et Peripatetici, priorem autem illi egregie tradiderunt; F IV, 10.

ascensus: »ollis .. (aedilibus) ad honoris amplioris gradum is primus ascensus esto«; L III, 7.

aspectus: quod cuique ... primo quasi aspectu probabile videtur; A II, 35. ut hic primo aspectu inanimum quiddam ... se putat cernere; N II, 90. si forte eos (philosophos) primus aspectus mundi conturbaverat; N II, 90.

auditus: s. C, b, 1. O II, 56.

bellum: bello Punico primo; N II, 7. D II, 20. primo (bello) Punico; N II, 165. primo Punico bello; O I, 39.

bona: naturae primis bonis || [bonis] || aut omnibus aut maxumis frui; T V, 84.

caput: e quibus (capitibus) primum est esse aliquod visum falsum, secundum non posse id percipi; A II, 83. primum (caput) Epicurus non dat; A II, 83. te primum caput libri || viri || optimi prodidisse; L I, 21.

cavea: ut Turpione Ambivio magis delectatur, qui in prima cavea spectat, delectatur tamen etiam, qui in ultima, sic ..; C 48.

causa: primam (causam) posuit eam, de qua modo dixi; N II, 13. eius (populi) .. prima causa coëundi est ... naturalis quaedam hominum quasi congregatio; R I, 39. ea est .. prima causa coëundi; R IV, 3. illum ... necesse est intellegentis ... naturae primas causas conquirere, dein secundas earum rerum, quae ..; Ti 51.

classis: ut ... prima classis ... habeat; R II, 39. in prima classe tota; R II, 40.

coeptus: primos suos quasi coeptus appetendi fuisse, ut se conservaret; F IV, 41.

commendatio: Epicurus .. cum in prima commendatione voluptatem dixisset; F II, 35. ut voluptatem illam [Aristippi] in prima commendatione poneret; F II, 35. (extremum appetendorum) ductum a prima commendatione naturae; F V, 40. prima illa commendatio ... incerta ... est; F V, 41. ut ea (ratio) duceretur omnis a prima commendatione naturae; F V, 46. prima .. est adulescenti commendatio ad gloriam; O II, 45. prima .. commendatio proficiscitur a modestia; O II, 46.

commoda: qui ad honestatem prima naturae commoda adiungerent; A II, 138. quoniam de primis naturae commodis satis dictum est; F V, 58.
conciliatio: prima est .. conciliatio hominis ad ea, quae sunt secundum naturam; F III, 21. quod non inest in primis naturae conciliationibus honesta actio; F III, 22.
congressio: ut a prima congressione maris et feminae, deinde a progenie ... ordiar; R I, 38.
congressus: primos congressus copulationesque et consuetudinum instituendarum voluntates fieri propter voluptatem; F I, 69.
constitutio: ab iis constitutio illa prima naturae ... exponitur; F IV, 15. in prima .. constitutione Zeno tuus a natura recessit; F IV, 54.
consules: decem fere annis post primos consules; R II, 56. quarto circiter et quinquagesimo anno post primos consules; R II, 60.
consulatus: cuius (M. Valerii Corvini) inter primum et sextum consulatum sex et quadraginta anni interfuerunt; C 60.
consulta: si prima quaeque bene ab eo (sapiente) consulta atque facta ipsius oblivione obruentur; F II, 105.
copulationes: ſ. congressus.
definitio: haec prima definitio est, ut ..; T IV, 14.
depulsio: ſ. appetitus; F V, 17.
dialectica: in primis (dialecticis) .. hoc traditur; T I, 14.
dies: quod eis de rebus ... primo et proxumo die disputatum est; T IV, 64. multa primo die, ... non pauca etiam postero ... sunt dicta de morte; T V, 118.
disciplina: quod earum ipsarum rerum ... prima institutio et quasi disciplina illo libro continetur; A II, 102.
distinctio: de iis ... haec sit prima distinctio; Ti 7.
divisio: sequitur .. haec prima divisio; F III, 20.
elementa: sunt .. quasi prima elementa naturae; F III, 19. sunt .. prima elementa naturae; F V, 43.
excursio: haec fuerit nobis tamquam levis armaturae prima orationis excursio; D II, 26.
exta: ut (di) primis minentur extis, bene promittant secundis; D II, 38.
facta: ſ. consulta. — filius: ſ. alqs; R I, 14.
flos: »ereptum primo iam a flore iuventae te«; D I, 22.
fons: de primo .. officii fonte diximus; O I, 19.
forma: quare prima sit haec forma et species et origo tyranni inventa nobis in ea re publica; R II, 51.
genus: duo (sunt) prima genera; F V, 36. prioris generis est docilitas, memoria; F V, 36. quae (genera) prima dixi; R I, 45. ex tribus primis generibus longe praestat mea sententia regium; R I, 69. quod .. illa prima (genera) facile in contraria vitia convertuntur; R I, 69. quod (genus) e tribus primis esset modice temperatum; R II, 65.
hastatus: cum signifer primi hastati || astati || signum non posset movere loco; D I, 77. quod evelli primi hastati signum non potuerit; D II, 67.
Helice: »prior illa (Helice) magis stellis distincta refulget«; N II, 106.
homo: »te ... municipem Ponti, Tritanni centurionum, praeclarorum hominum ac primorum ... maluisti dici«; F I, 9. P. Crassi, ... et eloquentis et primi hominis, nepos; T I, 81.
inflatus: primo inflatu tibicinis; A II, 20.
institutio: quae .. natura suae primae institutionis oblita est? F IV, 32. ſ. disciplina.
intellegentia: quorum ex prima et inchoata intellegentia genera (natura) cognovit; L I, 27.
intervalla: in primis intervallis; Ti 23.
invitamenta: in quo (fonte) sint prima invitamenta naturae; F V, 17.
labra: hunc censes primis, ut dicitur, labris gustasse physiologiam? N I, 20.
lex: quae (lex) centuriatis comitiis prima lata est; R II, 53. quarum (legum) prima de magistratibus mandandis; L III, 35. haec .. prima lex amicitiae sanciatur, ut ..; Lae 44.
liber: haec ... sunt sumpta de primo (libro); A II, 98. Dicaearchus ... primo libro multos loquentis facit; T I, 21. haec .. in primo libro de natura deorum; N I, 41. quae ipse (Chrysippus) primo libro de deis inmortalibus dixerat || dixerit ||; N I, 41. primus .. (liber) est de contemnenda morte; D II, 2. Panaetius ... de duobus generibus primis tribus libris explicavit; O III, 7. ut in primo libro disserui; O III, 74. quoniam a quattuor fontibus honestatis primo libro officia duximus; O III, 96.
littera: Neptunus a nando paulum primis litteris immutatis; N II, 66. casu .. prima littera itidem immutata; N II, 67. cum deinceps ex primis *primi cuiusque* versus || primis versuum, al. || litteris aliquid conectitur; D II, 111. in Sibyllinis ex primo versu cuiusque sententiae primis litteris illius sententiae carmen omne praetexitur; D II, 112.
locus: quae primo || priore, al. || loco sunt; F III, 52. omne, quod est bonum, primum locum tenere; F III, 53. ex quattuor .. locis ... primus ille ... maxime naturam attingit humanam; O I, 18.
lux: (filius) cum primo luci || prima luce || Pomponi domum venisse dicitur; O III, 112.
medicina: erit .. in consolationibus prima medicina docere ..; T III, 77.
mensis: eodem .. nomine (Theuth) anni primus mensis apud eos (Aegyptios) vocatur; N III, 56.
miles: ut primus miles fiat bono nomine; D I, 102.
modus: eum primum concludendi modum traditis; A II, 96.
monstra: aut .. haec monstra probanda sunt aut prima illa tollenda; N III, 44.
motus: quibus rebus ad illum primum motum animi ... adhibitis; Lae 29.
munus: iustitiae primum munus est, ut ..; O I, 20.
mutatio: huius regiae (rei publicae) prima ... est illa mutatio; R I, 65.
naturae: si a primis inchoatisque naturis ad ultimas perfectasque volumus procedere; N II, 33.
naturalia: in his primis naturalibus voluptas insit necne; F II, 34.
notiones: ne omnia revocentur ad primas notiones; N I, 46.
nox: (Helice) »late prima confestim a nocte videtur«; N II, 106.
officium: primum est officium ..., ut ..; F III, 20. ut prima (officia) dis inmortalibus, secunda patriae, tertia parentibus, deinceps gradatim reliquis debeantur; O I, 160.
Olympias: prima posita est Olympias; R II, 18. ante primam Olympiadem; R II, 42.
opera: hanc .. primam exigam a te operam, ut ..; F IV, 80.
oratio: quas (adsensiones) prima oratione tractavi; Fa 40.
origo: ſ. forma.
ortus: a primo, ut opinor, animantium ortu petitur origo summi boni; F II, 31. in primo ortu; F V, 17. 59. parvi .. primo ortu sic iacent,

tamquam ..; F V, 42. in primo .. ortu inest teneritas; F V, 58. a primo urbis ortu; T IV, 1. habetis .. primum ortum tyranni; R II, 49. cuius (potestatis) primum ortum si recordari volumus; L III, 19. primum ortum unum fore omnibus; Ti 48.

pars: quam (partem) primam posui; A I, 23. cum primas (partes) sibi quemque vindicare necesse sit; A fr 20 (Z. 3). cum primae sint animi partes, secundae corporis; F V, 34. prior .. pars orationis tuae faciebat, ut mori cuperem; T I, 112. ne egere quidem videtur .. oratione prima pars; N II, 4. negaram .. hanc primam partem egere oratione; N II, 23. quarum prima pars ‖ [pars] ‖ est, quae ducitur ..; N II, 75. de prima .. parte satis dictum est; N II, 80. quoniam ... de prima .. (parte) diximus, consideremus secundam; N III, 20. prioribus equitum partibus secundis additis; R II, 36. quae (pars) prima discripta ‖ descr. ‖ est; O I, 15. f. elliptisch. **pars**, I, 1. antecedit (S. 10, a).

patres: quos (patres) priores sententiam rogabat; R II, 35.

philosophi: primi .. ex omnibus philosophis ... docuerunt ..; F IV, 17.

principium: est .. primum (principium), quod ..; O I, 50.

progressus: quae (ars) primo progressu festive tradit elementa loquendi; A II, 92.

proles: »ausa .. (proles) funestum prima est fabricarier ensem«; N II, 159.

puer: »primus Priamo qui (puer) foret postilla natus«; D I, 42.

ratio: prima veniat in medium Epicuri ratio; F I, 13.

res: fruentem rebus iis, quas primas homini natura conciliet; A II, 131. frui rebus iis, quas primas natura conciliavisset; A II, 131. quae (res) primae appetuntur; F III, 17. quas (res) primas secundum naturam esse diximus; F V, 20. 45. consequentium rerum cum primis coniunctio; N II, 147. quae (res) prima inpulit etiam, ut ..; R III, 3.

rex: *ab* illo *primo* rege Cecrope; L II, 63.

rogator: primus rogator ... ibidem est repente mortuus; N II, 10.

sacramentum: [priore (militiae sacramento) amisso]; O I, 36.

satus: quae (caritas generis humani) nata a primo satu; F V, 65.

sententia: haec ... prima sententia est; N I, 85. nec .. illa prima (sententia) vera est; Lae 57.

societas: est ... prima homini cum deo rationis societas; L I, 23. prima societas in ipso coniugio est, proxima in liberis, deinde ..; O I, 54. primus .. sol ... ita movetur, ut ..; N II, 49.

species: quae (nomina) prima specie admirationem, re explicata risum moverent; F IV, 61. quaedam humanitatis quoque habent primam speciem; T IV, 32. f. forma.

spiritus: ex qua adfectione caeli (puer) primum spiritum duxerit; D II, 99.

susceptio: ea ... susceptione prima, non perfectione recta sunt iudicanda; F III, 32.

tempus: a primis temporibus aetatis; T V, 5. a primo tempore aetatis; N I, 6. L I, 13. primum .. tempus salutationis in percontatione consumpsimus *; Ti 2.

versus: primos tris versus revocasse dicitur Socrates; T IV, 63. f. littera; D II, 111. 112.

victima: cum .. [tristissuma] ‖ primae victimae ‖ exta sine capite fuerunt; D II, 36.

vinculum: illud vinclum, quod primum homines inter se rei publicae societate devinxit; R I, 42.

voluntates: f. congressus.

voluptas: fluit .. voluptas corporis et prima quaeque avolat; F II, 106.

elliptisch: Thales, ... cui sex reliquos concessisse primas ferunt; A II, 118. ad quem (Velleium) tum Epicurei primas ex nostris hominibus deferebant; N I, 15.

B. **allein: a. masc.:** I. **nach Substantiv:** cum chirographum sex primorum imitatus est; N III, 74.

II. **Präpositionen:** C. Coponium ..., cumprime ‖ cum primo, cum primis ‖ hominem prudentem atque doctum; D I, 68. in primis: f. **in,** B, IV, 7 (60 St.) B. II, S. 283, a.

b. neutr.: I. **absolut:** 1. **Subject:** prima .. illa naturae, sive secunda sive contraria, sub iudicium sapientis et dilectum cadunt; F III, 61. ita .. prima statim scribit Aristoteles consecuta; D I, 53. illud primum ... falsum esse; A II, 67. si prima vera sunt; F IV, 25. quorum similia sunt prima in animis quasi virtutum igniculi et semina; F V, 18. alterum peccatum, quod ... hic (Epicurus) primum et tertium putat idem esse; T III, 47. cum .. in omnibus rebus vim haberent maxumam prima et extrema; N II, 67. possunt: f. II, 1. adiungo. **ohne Verb:** deinde prima illa, quae in congressu solemus; F III, 8. verum .. primum; verum igitur extremum; O III, 27.

2. **Prädicat:** quae essent prima natura; A I, 22. aër ... et ignis et aqua et terra prima sunt; A I, 26. quid aut primum sit aut postremum; A II, 94. hoc primum est in quo admirer, cur ..; F I, 4. quae sunt prima naturae; F III, 21. IV, 41. quod idem reapse primum est, ut intellegamus ..; F V, 27. quod primum est; N I, 61. quae priora duo sunt; N II, 3. si id est primum; N III, 7. primum .. quod est in conexo; Fa 14. quod primum in conexo est; Fa 14. de benivolentia ‖ benev. ‖ ... primum illud est in officio, ut ..; O I, 47. certum .. hoc sit, idque et primum et maxume necessarium, familiaritates habere; O II, 30. Aristoteli ea prima visa sunt; F II, 34. **ohne Verb:** in quibus (actionibus) primum et maximum: »vis abesto«; L III, 42.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** aut voluptas adiungi potest ad honestatem ... aut doloris vacuitas ... aut prima naturae; F V, 21. qui primum illud adsequi *; R III, 23. quod .. ipsum per se primum appetatur; F V, 23. quae prima natura approbavisset; F II, 42. quae prima sunt adscita natura; F III, 17. ut, quod medium sit, ut ei primum proportione, ita id postremo comparetur; Ti 14. me tibi primum quidque concedente; A II, 49. primum tibi recte .. concessum est, ... secundum non recte; F I, 39. mihi placere non solet consequentia reprehendere, cum prima concesseris; T V, 24. quis .. tibi primum illud concesserit? F IV, 48. concludo: f. 4. redeo ad. confirmabat .. et primum et secundum; A II, 67. de quo (mundo) id primum consideremus, quod ..; Ti 5. quae .. constituta sunt prima naturae; F V, 45. quae prima dilexerat; F III, 21. quae prima data sint natura; F II, 33. virtute adhibita frui primis a natura datis; F II, 34. ut (natura) ea, quae prima dederit, non deserat; F IV, 37. ut in geometria, prima si dederis, danda sunt omnia; F V, 83. »conspicit inde sibi data Romulus esse priora«; D I, 108. id, quod medium est, tum primum fit, tum postremum, postrema autem et prima media fiunt; Ti 14. illa prima et summa habemus; O III, 101. ab iis alii, quae prima secundum naturam nominant, proficiscuntur; F V, 18. omne officium referent aut ad voluptatem aut ad non dolendum aut ad prima illa secundum naturam obtinenda; F V, 19. cum aut

voluptatem aut vacuitatem doloris aut prima naturae in summis bonis ponerent; F III, 30. hi (Stoici) .. ponunt illi quidem prima naturae, sed ea seiungunt a finibus et summa bonorum; quae cum praeponunt ..; F IV, 43. quod primum posui; F V, 27. praepono: s. pono; F IV, 43. est ... traductio temporis nihil novi efficientis et primum quidque replicantis; D I, 127. neque ultimum te paucorum neque primum multorum respondere posse; A II, 93. ut omnia illa prima naturae huius (rationis) tutelae subiciantur; F IV, 38. primum sumpseras, tamquam interesset; A II, 44. sustineo: s. C, c, I, 1. N II, 33. sic consequentibus vestris sublatis prima tolluntur; F IV, 55. ut omnia supera infera, prima ultima media videremus; T I, 64. primum quidque videamus; N III, 7. prima videamus; O III, 103.

2. Dativ: quid posterius priori non convenit? F III, 74. ita priori posterius, posteriori superius non iungitur; A II, 44. respondent extrema primis, media utrisque, omnia omnibus; F V, 83.

3. Ablativ: fruor: s. 1. do; F II, 34. A. bona.

4. mit Präpositionen: ad ea (prima naturae) si voluptas accesserit; F V, 45. ut ... vicissim .., ut extremum cum medio, sic medium cum primo conferatur; Ti 14. in quibus (primis naturae) numerant incolumitatem conservationemque omnium partium; F V, 18. ad illa prima redeamus eaque ipsa concludamus aliquando; Lae 100. causa .. et ratio efficiens magnos viros in priore (est); O I, 67.

III. Präposition: a: s. a, IV, 2. primo (6 St.) B. I, S. 13, b.

C. adverbielle Formen: a. prius: I. absolut: 1. ohne folgende Zeitbestimmung: »postque || priusque || magisque viri nunc gloria claret;« C 10. prius oportet vos || potestis || totius eorum rationis quasi fundamenta cognoscere; A II, 40. credo: s. video; A II, 25. si pauca prius de instituto ac de iudicio meo dixero; O II, 1. si prius iis de rebus ... dixerimus; O II, 22. si prius, quid maxume reprehendere Scipio solitus sit, dixero || edixero ||; Lae 59. quem fuerat aequius, ut prius introieram, sic prius exire de vita; Lae 15. id explicemus prius; L I, 32. nisi, quid sit, fuerit intellectum prius; R I, 38. introeo: s. exeo. laudemus .. prius legem ipsam; L III, 2. »ni prius ... sancta Iovis species claros spectaret in ortus;« D I, 20. ut ii, qui conbibi purpuram volunt, sufficiunt prius lanam medicamentis quibusdam, sic ..; fr V, 23. illud ..., quod movet, prius oportet videri eique credi; A II, 25. si prius Epicuri sententiam viderimus T III, 32. si prius, .. Stoicorum conclusio rationis ... quid valeat, videro; D II, 101. ohne Verb: sed prius pauca cum Antiocho; A II, 69.

2. mit folgender Zeitbestimmung: plebs montem sacrum prius, deinde Aventinum occupavit; R II, 58. »quin prius adstiterit vocum dulcedine captus, post ... pervenerit«; F V, 49.

II. mit folgendem quam: 1. Indicativ: »prius quam oppeto malam pestem mandatam hostili manu«; T II, 38. »in os prius accipiam ipse, quam gladium in stomacho furi || † suria, al. || ... sisto«; T IV, 48. — quem ad modum .. membris utimur prius, quam didicimus, ... sic ..; F III, 66. catuli aeque caeci, prius quam dispexerunt, ac si ..; F IV, 65. prius quam Theseus eos (Atticos) demigrare ex agris ... iussit || iussisset ||; L II, 5. prius quam in os iniecta gleba est; L II, 57.

2. Conjunctiv: placet .. Chrysippo ... aliquanto prius quam ad multa perveniat, quiescere; A II, 93. prius quam ad finem veniam, equos sustinebo; A II, 94. quorum (Aegyptiorum) inbutae mentes pravitatis || pravis || erroribus quamvis carnificinam prius subierint, quam ibim ... violent; T V, 78. videamus ..., prius quam adgrediamur ad leges singulas; L II, 8. ut, prius quam ipsam legem recitem, de eius legis || [legis] || laude dicam; L II, 14. in omnibus .. negotiis, prius quam adgrediare, adhibenda est praeparatio diligens; O I, 73. — hi conlocuti inter se, prius quam manum consererent; T IV, 49. cum (adulescentes) exanimarentur prius, quam victos se faterentur; T V, 77. ut mane ad portam adesset, prius quam plaustrum ex oppido exiret; D I, 57. — si adigam ius iurandum sapientem, nec prius, quam Archimedes ... descripserit, ... iuraturum putas? A II, 116. neque terminum malorum prius aspiciet, quam illam sequi coeperit conversionem; Ti 45. — ne ad te prius ipse quid scriberem, quam aliquid accepissem; A ep 1. quo modo ..., finem haberet prius, quam esset ulta, ulciscendi libido? T IV, 79. ne adiectae voces ... errarent, prius quam sensus ab iis || his || pulsus esset; N II, 144.

3. ohne Verb: prius a se poterit quisque discedere quam appetitum ... amittere; F V, 33. haec .. spinosiora, prius ut confitear, me cogunt, quam ut adsentiar; T I, 16. »prius quam ferae volucresque«—; T I, 106. prius .. Boeotia Leuctra tollentur quam pugnae Leuctricae gloria; T I, 110. prius .. te quis de omni vitae statu quam de ista auctoritate deiecerit; N I, 66.

b. primo: 1. ohne folgende Zeitbestimmung: hic pauca primo; A I, 2. quae .. (ars philosophiae) erat primo duobus ... nominibus una; A I, 18. cuius (Arcesilae) primo non admodum probata ratio; A II, 16. primo utilitatis causa amicum expeti; F II, 82. ita re simpliciter primo collocata; F IV, 17. quae cum magnifice primo dici viderentur, considerata minus probabantur; F IV, 55. ille apud Accium pastor ... primo admirans ... hoc modo loquitur; N II, 89. dubitat (pastor) primo, quae sit ea natura; N II, 89. primo ea, quae erant cotidiana ..., de pace et de otio; Fa 2. hoc primo || [auditu] || incredibile nobis videri; O II, 56. gravate ille primo; O III, 59. s. c, I, 1. N II, 33.

2. mit folgender Zeitbestimmung: deinde (10 St.), tum (4 St.) s. **deinde,** II, 1. primo B. I, S. 633, a.

post: videtis, in tabella iam ante quanta sit facta labes, primo Gabinia lege, biennio autem post Cassia; Lae 41. s. **post,** B, III, 1, b. primo (4 St.) S. 129, a.

c. primum: I. allein: 1. ohne folgende Zeitbestimmung: de naturis .. sic sentiebat, primum, ut ..; A I, 39. in qua (parte philosophiae) primum de sensibus ipsis quaedam dixit nova; A I, 40. primum mihi videmini ... facere idem, quod seditiosi cives solent; A II, 13. componunt .. primum artem quandam de iis, quae visa dicimus; A II, 40. primum .. perspicuitas illa ... satis magnam habet vim, ut ..; A II, 45. adversatur .. primum, quod .. defigunt; A II, 46. primum conantur ostendere ..; A II, 47. et primum quidem hoc reprehendendum, quod ..; A II, 49. primum interest; A II, 52. primum quidem me ad Democritum vocas; A II, 56. haec primum conclusio quam habeat vim, considera; A II, 66. nobis .. primum, etiamsi quid percipi possit, tamen ... videtur; A II, 68. primum .. negatis fieri posse, ut ..; A II, 107. † primum .. videri oportet || oportere ||, in quo sit etiam adsensus; A II, 108. a quo (Antiocho) primum quaero ..; A II, 113. hoc primum quale est? A II, 115. primum ..., quae de natura rerum sint quaesita,

videamus; A II, 116. principio .. in physicis, quibus (Epicurus) maxime gloriatur, primum totus est alienus; F I, 17. primum ... sic agam, ut ..; F I, 29. primum, inquam, deprecor, ne ..; F II, 1. omnis .. in quaerendo ... oratio praescribere primum debet ... EA RES AGETUR; F II, 3. primum idem esse || [esse] || dico voluptatem, quod ille ἡδονήν; F II, 13. primum divisit ineleganter; F II, 26. (ratio) pronuntiabit primum de voluptate, nihil esse ei loci; F II, 37. primum Aristippi Cyrenaicorumque omnium (sententias semovendas putabo); F II, 39. nec .. (de improbo quaerimus) omnia timente, sed primum qui animi conscientiam non curet; F II, 54. primum cur ista res digna odio est, nisi quod est turpis? F II, 79. id primum videamus, beate vivere vestrum quale sit; F II, 86. primum ... gaudere non potes; F II, 98. primum in nostrane est potestate, quid meminerimus? F II, 104. in qua (selectione) primum inesse incipit et intellegi, quid sit ..; F III, 20. sed ex hoc primum error tollendus est; F III, 22. quod primum intellegi debet figura membrisque corporum; F III, 62. quare ad ea primum, si videtur; F IV, 2. sed positum sit primum nosmet ipsos commendatos esse nobis; F IV, 25. sed primum illud vide; F IV, 45. videre, ubi primum insisteret; F IV, 45. nunc venio ad illa tua brevia ... et primum illud; F IV, 48. primum rebus iis, quas nos bonas dicimus, concessit, ut ..; F IV, 56. quippe qui (Stoici) primum valetudinem bonam expetendam negent esse, eligendam dicant; F IV, 62. si verbum sequimur, primum longius verbum „praepositum“ quam „bonum“; F IV, 73. vacuitatem doloris alii censent primum ascitam et primum declinatum dolorem; F V, 17 (18). quo primum natura moveatur vel ad appetendum vel ad repellendum; F V, 18. quod (prudentia) statuerit esse, quo primum natura moveatur; F V, 19. [primum, quae contra voluptatem dicta sunt, eadem fere cadunt contra vacuitatem doloris]; F V, 21. huius .. aetati || aetati et huic || nunc haec primum fortasse audientis || audienti || servire debemus; F V, 27. mors .. ipsa ... quid sit, primum est videndum; T I, 18. auctoribus ... uti optimis possumus, ... et primum quidem omni antiquitate; T I, 26. quis est .., qui suorum mortem primum non eo lugeat, quod ..? T I, 30. Pherecydes Syrius primum || primus || dixit animos esse hominum sempiternos; T I, 38. habet (animus hominis) primum memoriam; T I, 57. sin autem est quinta quaedam natura, ab Aristotele inducta primum; T I, 65. exsecratur luculentis sane versibus apud Ennium Thyestes, primum ut naufragio pereat Atreus; T I, 107. primum Argiae || Argivae || sacerdotis Cleobis et Biton filii praedicantur; T I, 113. primum .. de inbecillitate multorum ... loquar; T II, 15. non .. de aegritudine solum, quamquam id quidem primum, sed de omni animi ... perturbatione ... explicabo; T III, 13. primum multis verbis iracundiam laudant; T IV, 43. primum in ipsa cupiditate ... non est quaerendum ..; T IV, 62. vexatur .. (philosophus) ab omnibus primum in eo libro, quem ..; T V, 24. in ea .. gente primum ei, qui sapientes habentur, nudi aetatem agunt; T V, 77. primum simplices quattuor (sententiae defensae sunt); T V, 84. primum .. horribilis ista caecitas quibus tandem caret voluptatibus? T V, 111. qui (dolores) primum per se ipsi plerumque conficiunt hominem; T V, 117. primum ipsius rei publicae causa philosophiam nostris hominibus explicandam putavi; N I, 7. solus .. (Epicurus) vidit primum esse deos; N I, 43. ut (vis et natura deorum) primum non sensu, sed mente cernatur; N I, 49. hinc vobis extitit primum illa fatalis necessitas; N I, 55. quaeritur primum in ea quaestione, ... sintne di necne sint; N I, 61. primum .. unde tibi notae sunt opiniones nationum? N I, 62. quae (atomi) primum nullae sunt; N I, 65. primum .. quidque || quidquid || considera quale sit; N I, 77. quod primum in terrena natura perspici potest; N II, 25. aquae etiam admixtum esse calorem primum ipse liquor aquae declarat; N II, 26. primum || prima, primo || .. animadvertimus a natura sustineri ea, quae gignantur || gignuntur || e terra; N II, 33. ut primum hunc ipsum mundum ... animantem esse ... iudicem; N II, 45. primum .. aut negandum est esse deos ... aut ..; N II, 76. quo primum inlabuntur ea, quae accepta sunt ore; N II, 135. quae (providentia) primum eos (homines) humo excitatos celsos ... constituit; N II, 140. quae (natura) primum oculos membranis tenuissimis vestivit et saepsit; quas primum || [primum] || perlucidas fecit; N II, 142. primum .. oculi in iis artibus ... multa cernunt subtilius; N II, 145. dic, ... quid requiras. egone? primum illud, cur ..; N III, 8. primum .. non est probabile ..; N fr 2. »primum astrorum volucris te consule motus ... vidisti«; D I, 18. cum bello Latino ludi votivi maxumi primum fierent; D I, 55. quo (die Caesar) primum in sella aurea sedit; D I, 119. primum eodem revolveris; D II, 13. de quo primum hoc libet dicere; D II, 27. inspiciamus ... exta primum; D II, 28. primum nescio, cur (centum Venerii casu consistere) non possint; D II, 48. »Argolicis primum ut vestita est classibus Aulis«; D II, 63. sed primum auspicia videamus; D II, 70. primum .. hoc sumitis; D II, 104. »unde superstitiosa primum saeva evasit vox fera || foras ||«; D II, 115. primum .. intellegendum est nullam vim esse divinam effectricem somniorum; D II, 124. hic primum si || primum || mihi libeat adsentiri Epicuro; Fa 21. „declinat“, inquit, „atomus“. primum cur? Fa 46. his rationibus ... opponuntur ... primum labores; R I, 4. visne ... hoc primum .. videamus? R I, 15. quare ... hoc primum videamus, quid sit ..; R I, 38. hi coetus ... sedem primum certo loco domiciliorum causa constituerunt; R I, 41. urbem auspicato condere et firmare dicitur primum cogitavisse rem publicam; R II, 5. primum quod essent urbes maritimae ... multis periculis oppositae; R II, 5. quo facto primum vidit iudicavitque idem, quod ..; R II, 15. anno fere centesimo et quadragesimo post mortem Numae primum Italiam Pythagoram attigisse; R II, 29. ubi primum extitissent; R II, 30. hoc loco primum videtur insitiva quadam disciplina doctior facta esse civitas; R II, 34. primum .. numero definieram genera civitatum tria probabilia; R II, 65. ecquid .. primum mutis tribuemus beluis? R III, 19. ad haec illa dici solent primum ab iis, qui ..; R III, 26. quia primum mihi populus non est ... nisi qui consensu iuris continetur; R III, 45. horum † in severitatem dicitur inhorruisse primum civitas; R IV, 6. primum quasi muneribus deorum nos esse instructos; L I, 35. primum aliquid se habere sentiet divinum; L I, 59. qui primum eius modi scita sanxerint; L II, 11. qui (puer) primum ... patribus omnem honorem eripuit; L III, 19. quod ... primum in eo peccant, quod ..; O I, 44. quae (victoria) anteponatur consilio Solonis ei, quo primum constituit Ariopagitas || Areop. ||; O I, 75. officium ... hanc primum habet viam, quae ..; O I, 100. primum improbantur ii quaestus; O I, 150. qui primum haec natura cohaerentia opinione distraxissent; O III, 11. ubi primum prudentiae locus dabitur? O III, 117. anno .. post (Q. Maximus) consul primum fuerat,

quam ego natus sum; C 10. primum habui semper sodales; C 45. sed hoc primum sentio, nisi in bonis amicitiam esse non posse; Lae 18. id primum videamus; Lae 36. primum danda opera est, ne ..; Lae 78. refrenet primum libidines; P 33. mundum efficere moliens deus terram primum ignemque iungebat; Ti 13. quoniam haec primum a nobis novantur; Ti 13. quid ... primum eam docebas? fr I, 8. hic primum Catulus delectatus ipso loco; fr V, 19.

2. **mit folgender Zeitbestimmung:** deinde: quanto quasi artificio natura fabricata esset primum animal omne, deinde hominem maxime; A II, 30. ut (homo) ... se implicet primum civium, deinde omnium mortalium societate; F II, 45. quod genus imperii primum ad homines iustissimos et sapientissimos deferebatur, ... deinde etiam deinceps posteris prodebatur; L III, 4. s. **deinde,** II, 1. primum (88 St.) — 2, a (3 St.) B. I, S. 633—635.

denique (1 St.), porro (1 St.), praeterea (1 St.) s. B. I, S. 635, a.

iterum: qui (Scipio) ... factus consul || [consul] || est bis, primum ante tempus, iterum sibi suo tempore; Lae 11.

post (3 St.) S. 129, a. — postea (3 St.) S. 130, a. — postremo: s. **deinde,** II, 1. primum (7 St.) B. I, S. 634, b. s.

tum: par est .. primum ipsum esse virum bonum, tum alterum similem sui quaerere; Lae 82. expone ... primum ... animos remanere post mortem, tum ... docebis ..; T I, 26. primum .. est de honesto ..., tum pari ratione de utili, post de comparatione eorum disserendum; O I, 10. s. **deinde,** II, 1. primum (10 St.) B. I, S. 634, b. s.

II. **Verbindungen:** ac: s. **atque,** II, 1. primum (4 St.) B. I, S. 257, a.

cum primum aquam quasi naturalem domum videre potuerunt; N II, 124. »cum primum gelidos rores aurora remittit«; D I, 14. cum primum (Hercules) pubesceret; O I, 118.

et primum, quod initio dixisti, videamus quale sit; A II, 72. et primum Etruscorum iniurias bello est ultus; R II, 38.

nunc: qui haec nunc primum tractare conamur; A I, 25. qui ea nunc primum audemus attingere; F III, 5. »si mihi nunc tristis primum inluxisset dies;« T III, 67.

quam primum mori; T I, 114. quam primum || mori et || tamquam ex incendio fugere || effugere violentiam || fortunae; fr IX, 9.

simul ac primum (crocodili, testudines, serpentes) niti possunt; N II, 124.

tum: quae (ars memoriae) tum primum proferebatur; A II, 2. tum .. primum (isti libri) in Antiochi manus venerant; A II, 11. quos (ludos) tum primum anniversarios in circo facere instituisset; R II, 12. ut eas (res pueri) non tum primum accipere videantur, sed reminisci; C 78.

ut: atque ego ut primum fletu represso loqui posse coepi; R VI, 15. ut primum (Epaminondas) dispexit; F II, 97.

princeps, erste, angesehenste, vornehmste, Führer, Haupt, Anstifter: A. **bei Substantiven** (vgl. B, I, 2): alqs: princeps Thales ... ex aqua dixit constare omnia; A II, 118. ab Aristotele .. principe de singulis rebus in utramque partem dicendi exercitatio est instituta; F V, 10. qua (consuetudine) princeps usus est Aristoteles, deinde eum qui secuti sunt; T II, 9. qui (Plato) princeps de re publica conscripsit idemque separatim de legibus eius; L II, 14.

amor: amor ... princeps est ad benivolentiam coniungendam; Lae 26.

civis: te .. et principem civem et pontificem esse cogites; N II, 168. delecti ac principes cives; R I, 42. per delectos et principes cives; R I, 48. non erat aequum principes cives rem habere; O III, 74.

deus: nihil est .. illi principi deo ... acceptius quam ..; R VI, 13. qui tam regit ... id corpus ... quam hunc mundum ille princeps deus; R VI, 26.

fortitudo: iam tibi aderit princeps fortitudo; T III, 36.

homo: qualem hominis honorati et principis domum placeat esse; O I, 138.

lex: principem legem illam et ultimam mentem esse dicebant ... dei; L II, 8. lex vera atque princeps ... ratio est recta summi Iovis; L II, 10.

magnitudo: animi magnitudo ... principem .. se esse mavult quam videri; O I, 65.

natura: est lex iustorum iniustorumque distinctio ad illam antiquissimam et rerum omnium principem expressa naturam; L II, 13.

ordo: si ordines reliqui principis ordinis consilio rem publicam gubernari velint; L III, 28.

parentes, patria: principes sint patria et parentes; O I, 58.

pars: quae (animi pars) princeps est, quaeque mens nominatur; F V, 36.

philosophi: nobilissimi philosophi longeque principes; O I, 69.

qualitates: earum .. qualitatum sunt aliae principes, aliae ex iis ortae. principes sunt unius modi et simplices; A I, 26.

sapientia: princeps .. omnium virtutum illa sapientia, quam σοφίαν Graeci vocant; O I, 153. sapientia, quam principem dixi; O I, 153.

sol: quorum (siderum) est princeps sol omnia clarissima luce conlustrans; N II, 92.

B. **allein:** I. **absolut:** 1. ait: quid ait ex tragoedia princeps ille Argonautarum? T IV, 69.

canit: Epaminondas, princeps meo iudicio Graeciae, fidibus praeclare cecinisse dicitur; T I, 4.

capiunt: cum .. consilium hoc principes cepissent; O III, 40.

carent: nomen illi principes optimatium mordicus tenent, re autem carent [eo nomine]; R I, 51.

cogitat: num etiam eius collega P. Decius, princeps in ea familia consulatus, ... aliquid de voluptatibus suis cogitabat? F II, 61.

concipiunt: quo perniciosius de re publica merentur vitiosi principes, quod non solum vitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in civitatem, neque solum obsunt, quod ipsi corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt, plusque exemplo quam peccato nocent; L III, 32.

consulunt: est .. quasi regium, id est patrium consilium populo bene consulentium principum; R I, 65.

conveniunt: tres .. trium disciplinarum principes convenistis; N I, 16.

corrumpunt: s. concipiunt.

declarant: quod ... declarant ... principes illi, Diodotus, Philo; N I, 6.

degenerat: a Stoicis vel princeps eius disciplinae ... degeneravit, Panaetius; D I, 6.

dicit: cum Panaetius, princeps prope meo quidem iudicio Stoicorum, ea de re dubitare se dicat; A II, 107. quorum (philosophorum) princeps et auctoritate et antiquitate, Socraticus Aristippus, non dubitavit summum malum dolorem dicere. deinde ..; T II, 15. Timotheum, clarum hominem Athenis et principem civitatis, ferunt ... dixisse ..; T V, 100. quae princeps Stoicorum Panaetius dixerit || dixit ||; D II, 97. quod erat aequum de re publica potissimum principem rei publicae dicere; R I, 34.

dissentiunt: duo vel principes dialecticorum, Antipater et Archidemus, ... nonne multis in rebus dissentiunt? A II, 143.
disserit: sic .. princeps ille philosophiae disserebat; T V, 47.
docet: Pericles, .. et auctoritate et eloquentia et consilio princeps civitatis suae, ... docuisse suos civis dicitur ..; R I, 25.
dubitat: f. dicit; A II, 107. T II, 15.
est: Zeno ..., eorum (Stoicorum) princeps, non tam rerum inventor fuit quam verborum novorum; F III, 5. qualem in re publica principem *esse* conveniret; F V, 11. erant .. principes (Syracusanorum) mecum; T V, 65. ut comitiorum ... principes civitatis essent interpretes; D II, 74. (populus) magistratus et principes, nisi valde lenes et remissi sint et large sibi libertatem ministrent, insequitur insimulat, arguit, praepotentes, reges, tyrannos vocat; R I, 66.
excogitant: cum prudenter illi principes novam ... interregni ineundi rationem excogitaverunt; R II, 23.
exsistunt: ab his imperatores ac rerum publicarum principes exstiterunt; F V, 7.
exstruit: f. sumit.
faciunt: philosophiae .. ipsius principes numquam in suis studiis tantos progressus sine flagranti cupiditate facere potuissent; T IV, 44.
gerit: neminem neque ducem bello || belli || nec principem domi magnas res ... gerere potuisse; O II, 16.
infundunt, merentur, nocent, obsunt: f. concipiunt. — ministrant: f. est; R I, 66.
obmutescunt: num philosophorum principes ... coëgit ... obmutescere || obmutiscere || senectus? C 23.
obtinet: mediam fere regionem sol obtinet, dux et princeps et moderator luminum reliquorum; R VI, 17.
opinatur: Eudoxus, ... in astrologia iudicio doctissimorum hominum facile princeps, sic opinatur; D II, 87.
peccant: nec .. tantum mali est peccare principes; L III, 31.
potest: f. faciunt. gerit.
rapiunt: tamquam pilam rapiunt ... rei publicae statum ... ab iis (tyrannis) .. principes aut populi, a quibus .. factiones; R I, 68.
repudiat: Scylax, ... in regenda sua civitate princeps, totum hoc Chaldaicum praedicendi genus repudiavit; D II, 88.
retinent: quam (iuris cognitionem) ... in possessione sua principes retinuerunt; O II, 65.
statuunt: haruspicesne ex Etruria arcessentur, an principes statuent et delecti viri periti rerum civilium? D II, 11.
subit: qui (princeps) retinendi officii causa cruciatum subierit voluntarium; O III, 105.
sumit: princeps ille, quo nemo in scribendo praestantior fuit, aream sibi sumsit, in qua civitatem extrueret arbitratu suo; R II, 21.
tenent: f. carent.
venit: unde ad istas opiniones vester ille princeps venerit; N I, 95. cum ... venisset .. eodem ... Cratippus, Peripateticorum omnium ... meo iudicio facile princeps; Ti 2.
2. sum: qui erant Athenis tum principes Stoicorum; A II, 69. qui (Zeno) inventor et princeps Stoicorum fuit; A II, 131. cum in re publica princeps esse velles; F IV, 61. quos illi (pueri) labores [non] perferunt, ut aequalium principes sint! F V, 61. principem in sacrificando Ianum esse voluerunt; N II, 67. qui (M. Cato) tum erat princeps; N III, 11. fuisse .. quendam ferunt Demaratum Corinthium et honore et auctoritate et fortunis facile civitatis suae principem; R II, 34. qui ... horum scelerum principes fuerant; L II, 42. ut et doctrinae studiis et regenda civitate princeps esset; L III, 14. qui in re publica princeps vellet esse; O I, 25. ut quisque animi magnitudine maxume excellet || excellit ||, ita maxume vult princeps omnium vel potius solus esse; O I, 64. et qui principes inveniendi fuerunt, ... homines certe fuerunt, nec ... possemus; O II, 14. »cuius ipse princeps iuris iurandi fuit, ... solus neglexit fidem«; O III, 98. „sumus," inquit, „principes civitatis". vos vero ne conservorum quidem vestrorum principes estis; P 36. f. ohne Verb; F V, 7.
abl. abs.: quo auctore et principe concitata civitas; R II, 46. ab || † ab || hac familia magis ista manarunt Platone principe; L III, 14.
ohne Verb: Megaricorum fuit nobilis disciplina, cuius ... princeps Xenophanes; A II, 129. quorum princeps Aristippus, ... post Epicurus; A II, 131. quorum (Peripateticorum veterum) princeps || est || Aristoteles; F V, 7. trium proximarum (sententiarum) hi principes; F V, 20.
II. **nach Verben:** 1. adfligo: deligitur ... dux contra illos principes adflictos iam et depulsos loco audax, inpurus; R I, 68.
adhibeo: adhibuit sibi in consilium quindecim principes; O II, 82.
alo: principem civitatis gloria esse alendum; R V, 9.
appello: qui (principes) appellati sunt propter caritatem patres; R II, 14.
arguo: f. I, 1. est; R I, 66.
audio: quem (C. Laelium) potius audiam ... quam quemquam principem Stoicorum; N III, 5.
cogo: f. I, 1. obmutescunt.
corrumpo: f. I, 1. concipiunt.
deflecto: cum ipsos principes aliqua pravitas de via deflexit; R I, 68.
deligo: nemo delectos principes quaereret; R I, 52. quamquam cum Tatio in regium consilium delegerat principes; R II, 14.
depello: f. adfligo.
dico: quem (Aristotelem) excepto Platone haud scio an recte dixerim principem philosophorum; F V, 7.
doceo: »Etruria .. principes disciplinam doceto«; L II, 21.
fero: quam (Minervam) principem et inventricem belli ferunt; N III, 53.
insequor, insimulo: f. I, 1. est; R I, 66.
interimo: cur ... tot civitatis principes a Cinna interempti? N III, 80.
nomino: quid duces et principes nominem? T I, 101.
pello: princeps huius civitatis Phalereus Demetrius cum patria pulsus esset iniuria; F V, 54.
pono: quem (Themistoclem) facile Graeciae principem ponimus; A II, 2.
praebeo: ut huic animanti principes se ducesque praeberent; Ti 46.
quaero: quem .. locupletiorem (testem) quaerimus quam principem populi Romani? O III, 105. f. deligo; R I, 52.
vitupero: qui (Phalereus Demetrius) Periclem, principem Graeciae, vituperat, quod ..; O II, 60.
voco: f. I, 1. est; R I, 66.
2. adiungo: ut principibus heroum, Ulixi, Diomedi, Agamemnoni, Achilli, certos deos ... periculorum comites adiungeret; N II, 166.
ago: qui (philosophi) naturae cognitionem admirantur eiusque inventori et principi gratias exultantes agunt; T I, 48.
exhibeo: tam diu stare rem publicam, quam diu ab omnibus honor principi exhiberetur; R V, 9.

interpretor: quae magi Cyro illi principi interpretati sint; D I, 46.
pareo: qui pareant principibus; R I, 67.
sum: quae (eloquentia) .. principibus maximo ornamento est; F IV, 61.
3. accipio a: cum a principe Epicureorum accepissem, quem ad modum (illa) dicerentur; N I, 59. a Cratippo .., principe huius memoriae philosophorum, haec te .. audire atque accipere; O III, 5.
audio a: f. accipio a; O III, 5.
aequo cum: inventum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus aequari se putarent; L III, 24.
deligo contra: f. 1. adfligo.
disco a: disces tu quidem a principe huius aetatis philosophorum; O I, 2.
dissero cum: eum .. (Pythagoram) cum Leonte, principe Phliasiorum, docte et copiose disseruisse quaedam; T V, 8. — inter: an, partus ancillae sitne in fructu habendus, disseretur inter principes civitatis, P. Scaevolam, M'.que Manilium? F I, 12.
duco a: si a principe investigandae veritatis huius disputationis principium duxero; N II, 57.
exsisto in: quaecumque mutatio morum in principibus extiterit, eandem in populo secutam; L III, 31.
loquor de: loquor de principibus; T I, 34.
rapio a: f. I, 1. rapiunt.
sum de: est apud Heraclitum physicum de principe Ephesiorum Hermodoro; T V, 105. — in: qui (Caepio) ... in principibus iam esset, si viveret; F III, 8. nisi in quibusdam principibus temporibus illis fuissent studia doctrinae; T IV, 5. — penes: in hoc statu rei publicae ... erat penes principes tota res publica; R II, 62.
III. **nach Adjectiven:** 1. decorus: sunt ... reliqui, qui ... earum rerum disputationem principibus civitatis non ita decoram putent; A II, 5.
2. dignus: relinquitur sola haec disciplina ... digna principibus, digna regibus; F V, 74.
IV. **nach Substantiven:** administratio: illi .. Massiliensium paucorum et principum administrationi civitatis finitimus est, qui fuit ... consensus ..; R I, 44.
auctoritas: placet ... esse aliud auctoritati principum inpartitum ac tributum; R I, 69. qui (vir) modica libertate populo data facilius tenuit auctoritatem principum; R II, 55. ut (plebes) auctoritati principum cederet; L III, 25.
caedes: vel Opimii damnatio (commemoratur) ... vel acerbissima C. Marii clades principumque caedes || [pr. caed.] ||; R I, 6.
clientelae: habuit plebem in clientelas principum discriptam || descr. ||; R II, 16.
consilium: ut et potestatis satis in magistratibus et auctoritatis in principum consilio et libertatis in populo sit; R II, 57. f. I, 1. consulunt.
continentia, cupiditates: ut .. cupiditatibus principum et vitiis infici solet tota civitas, sic emendari et corrigi continentia; L III, 30.
decreta: consensisse gentes decretis videlicet principum, nihil esse rege melius; R I, 56. quodsi populorum iussis, si principum decretis, si sententiis iudicum iura constituerentur; L I, 43.
dominatus: quam (legem) populus liber numquam desideravit, idem oppressus dominatu ac potentia principum flagitavit; L III, 34.
facta: studiose .. plerique praesertim in hanc partem facta principum imitantur; O I, 140.
filii: ut de principum filiis x ex || sex, x, al. || singulis Etruriae populis in disciplinam traderentur D I, 92.
gravitas: quom (puer) adflixisset principum gravitatem; L III, 19.
imitatores: quod permulti imitatores principum existunt; L III, 31.
interitus: ut ex nimia potentia principum oritur interitus principum, sic ..; R I, 68.
mores: quidam homines severi et graves nec populi nec principum mores ferre potuerunt; O I, 69.
numerus: sacris e principum numero pontifices quinque praefecit; R II, 26. qui † numero || numeros || optumatum et principum optulit || optudit || is vocibus; R VI, 2.
potentia: f. dominatus. interitus.
vitia: quod ... hoc ... non ferme sine magnis principum vitiis evenit; R I, 69. f. continentia.
V. **Umstand:** 1. abl. comp.: f. I, 1. sumit.
2. a: sive haec ad utilitatem vitae constituta sunt a principibus rerum publicarum; R I, 56. siquidem satis ... a principe philosophiae Socrate dictum est de ubertatibus virtutis; N II, 167. ut sua commoda populus neglegi a principibus putet; R I, 52. ut eae (res publicae) tum a principibus tenerentur, tum a populis, aliquando a singulis; D II, 6. omnia summa cum auctoritate a principibus cedente populo tenebantur; R II, 56.
cum: cum quibus (principibus) causas cognovit; O II, 82.
in: nullum .. vitium taetrius est ... quam avaritia, praesertim in principibus et rem publicam gubernantibus; O II, 77.

principalis, erste, ursprünglich: causa: non sequitur .., ut etiam sedere eos et ambulare et rem agere aliquam principalibus causis definitum et constitutum sit; Fa 9. cum id visum proximam causam habeat, non principalem; Fa 42. f. **perficio**, II. causas (2 St.) S. 52, b. **adiuvo**, I, 2. causae (3 St.) B. I, S. 75, a.

principatus, erste Stelle, Vorzug, erster Rang, höchste Stellung, Grundkraft, leitendes Princip, Ursprung, Anfang: I. est: eius ipsius (mundi) principatum, qui in mente et ratione versetur (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. in quo sit totius naturae principatus; N II, 29.
inest: in arborum .. et earum rerum, quae gignuntur e terra, radicibus inesse principatus putatur; N II, 29. in qua (parte) mundi inest principatus; N II, 30.
II, 1. dico: principatum .. id dico, quod Graeci ἡγεμονικόν vocant; N II, 29.
do: huic (eloquentiae) ... a maioribus nostris est in toga dignitatis principatus datus; O II, 66. principatum dedit superiori (coniunctioni); Ti 25.
fingo: qui (C. Caesar) omnia iura divina et humana pervertit propter eum, quem sibi ipse opinionis errore finxerat, principatum; O I, 26.
habeo: omnem .. naturam necesse est ... habere aliquem in se principatum; N II, 29.
pono: cuius (animi) principatum, id est rationem, (Plato) in capite sicut in arce posuit; T I, 20.
teneo: aliis pars quaedam cerebri visa est animi principatum tenere; T I, 19. qui (sol) astrorum tenet principatum; N II, 49. quod, ut quisque aetate antecedit, ita sententiae principatum tenet; C 64. teneant .. omnium animantium principatum; Ti 41.
tribuo: modo .. (Theophrastus) menti divinum tribuit principatum, modo caelo, tum autem signis sideribusque caelestibus; N I, 35.
2. accedo ad: quorum ordo proxime accedit, ut secundus sit, ad regium principatum; F III, 52.

orior a: semperne (mundus) fuerit nullo generatus ortu, an ortus sit ab aliquo temporis principatu; Ti 5.

III. dignus: quae (bella civilia) ... civis .. in re publica dignus principatu fugiet; O I, 86.

IV. appetitio: huic veri videndi cupiditati adiuncta est adpetitio quaedam principatus; O I, 13.

cupiditas: quod in hac ... magnitudine animi facillime ... nimia cupiditas principatus innascitur; O I, 64.

V. propter: ſ. II, 1. fingo.

principium, Anfang, Urſprung, Grund, Grundlage, Grundſtoff: I. **abſolut:** 1. creat: principium extinctum nec ipsum ab alio renascetur nec *ex* se aliud creabit; T I, 54. exstinctum ... ex; R VI, 27.

est: omnium .. rerum principia parva sunt, sed suis progressionibus usa augentur; F V, 58. ita fit, ut motus principium ex eo sit, quod ipsum a se movetur; T I, 54. R VI, 27. quid est, cuius principium aliquod sit, nihil sit extremum? N I, 20. principia mentis, quae sint in eodem universo, deos esse dicit; N I, 120.

nascitur: vobis ... unde officii, unde agendi principium nascatur, non reperietis; F IV, 46. e principio oriuntur omnia, ipsum autem nulla ex re alia nasci potest; T I, 54. ex ‖ e ‖; R VI, 27.

occidit, oritur: quod (principium) si numquam oritur, ne occidit quidem umquam; T I, 54. quodsi; R VI, 27.

potest: ſ. nascitur; T I, 54.

proficiscitur: quod habemus ... tam clarum ... exordium quam huius urbis condendae principium profectum a Romulo? R II, 4.

renascitur: ſ. creat.

utuntur: ſ. est; F V, 58.

2. sum: quae essent principia naturae; F IV, 45. me nostri sermonis principium esse voluisti; F V, 8. ceteris, quae moventur, hic fons, hoc principium est movendi; T I, 53. R VI, 27. nec .. esset id principium, quod gigneretur aliunde; T I, 54. R VI, 27. bene .. Ennius: »flagiti principium est nudare inter civis corpora«; T IV, 70. causam et ‖ causa, al. ‖ principium philosophiae esse inscientiam; N I, 1. ipse (Romulus), quod principium rei publicae fuit, urbem condidit auspicato; R II, 16. quoniam hominem, quod principium reliquarum rerum esse voluit, generavit ... deus; L I, 27. quom et bonum et malum natura iudicetur et ea sint principia naturae; L I, 46. quae naturae principia sint communitatis et societatis humanae; O I, 50. est .. primum (principium), quod cernitur in universi generis humani societate; O I, 50. id .. est principium urbis et quasi seminarium rei publicae; O I, 54.

II. **nach Verben:** 1. accipio: nostrum est ... ad ea principia, quae accepimus, consequentia exquirere; F V, 60. cum accepissent inmortale principium mortalis animantis; Ti 47.

adipiscor: omnia officia eo referri, ut adipiscamur principia naturae; F III, 22.

alo: quod illi verbis et artibus aluerunt naturae principia, hi autem institutis et legibus; R III, 7.

aperio: e quibus (notionibus) non principia solum, sed latiores quaedam ad rationem inveniendam viae aperirentur; A I, 42.

augeo: ſ. I, 1. est; F V, 58.

capio: ut rite ab eo dicendi principia ‖ principium ‖ capiamus, quem ..; R I, 56.

cerno: ſ. I, 2. O I, 50.

cognosco: initia .. ut appellantur (mysteria), ita re vera principia vitae cognovimus; L II, 36.

contineo: qua (ratione) et principia rerum agendarum et ultima bonorum continerentur; F IV, 47. ut ... et liberalitatis et referendae gratiae principia in nobis contineremus; F V, 43.

do: quod .. natura (comprehensionem) quasi normam scientiae et principium sui dedisset; A I, 42. ſ. **do,** III. principium (3 St.) B. I, S. 750, a.

duco: ſ. **duco,** III. principium (4 St.) B. I, S. 774, b.

exploro: vereor committere, ut non bene provisa et diligenter explorata principia ponantur; L I, 37.

facio: obliti mihi videntur, quae ipsi fecerint ‖ iecerint, al. ‖ principia naturae; F V, 72.

habeo: cum ... ea habeas principia naturae, quibus parere et quae sequi debeas, ut ..; O III, 52. cum .. semper agitetur animus nec principium motus habeat, quia se ipse moveat; C 78. ſ. I, 1. proficiscitur.

iacio: ſ. facio.

muto: quid dubitas .. mutare principia naturae? F IV, 34.

peto: a se principia rei gerendae peti; F IV, 47. ut ex ea (natura) petant agendi principium, id est officii; F IV, 48.

pono, provideo: ſ. exploro.

probo: nec tamen ut omnibus (principia) probentur, ... sed ut eis, qui ..; L I, 37.

quaero: quod .. (Stoici) principium officii quaerunt, melius quam Pyrrho; F IV, 43.

repeto: quam tu longe iuris principia repetis! L I, 28.

sequor: ſ. habeo; O III, 52.

video: nunc iuris principia videamus; L I, 18.

2. congruo: quibus (principiis) congruere debent, quae sequuntur; F III, 20.

pareo: ſ. I. habeo; O III, 52.

sum: ſ. III. origo.

3. fruor: ut ... Carneadi frui principiis naturalibus esset extremum; F II, 35.

4. consto e: e quibus (principiis) omnia constant; A II, 117.

discedo a: quoniam .. ab his principiis naturae discessimus; F III, 20.

exordior a: ego rursus quasi ab alio principio sum exorsus dicere; D II, 101.

exquiro ad: ſ. 1. accipio; F V, 60.

orior a: siquidem necesse est a principio oriri omnia; T I, 54. R VI, 27. — e: ſ. I, 1. nascitur; T I, 54.

permano a: ut (natura) a principiis permanaret ad fines; F IV, 42.

pono in: in principiis .. naturalibus plerique Stoici non putant voluptatem esse ponendam; F III, 17. cum (Protagoras) in principio libri sic posuisset; N I, 63.

proficiscor a: a falsis principiis profecta; F IV, 53. ſ. **a,** I. proficiscor a principio (3 St.) B. I, S. 9, a.

refero a: alii rursum isdem a principiis omne officium referent ..; F V, 19. — ad: eam (haruspicinae disciplinam) postea crevisse rebus novis ... ad eadem illa principia referendis; D II, 50.

revoco ad: signis omnibus ad principium stellisque revocatis; R VI, 24.

sum in: quanta differentia est in principiis naturalibus; F V, 19.

video de: tantum de principiis rerum ... videamus, quem probet; A II, 117.

III. **nach Subſtantiven:** genus: Aristoteles cum quattuor nota illa genera principiorum esset complexus; T I, 22. quia corpora nostra terreno principiorum genere confecta ardore animi concalescunt; T I, 42.

origo: principii nulla est origo; T I, 54. principii ‖ principio ‖; R VI, 27.

IV. **Umstand**: 1. Ablativ: principio, inquam, in physicis, ... (Epicurus) primum totus est alienus; F I, 17. p. .. dixisti ..; T II, 47. C. Marius ... p. vetuit se alligari; T II, 53. p. male reprehendunt (Epicurii) praemeditationem rerum futurarum; T III, 34. ut p. dixi; T III, 61. p. .. terra ... circumfusa undique est hac animali ‖ animabili ‖ (spirabilique natura; N II, 91. p. terra universa cernatur; N II, 98. p. eorum, quae gignuntur e terra, stirpes .. stabilitatem dant iis, quae sustinent; N II, 220. p. ipse mundus deorum hominumque causa factus est; N II, 154. p. Ioves tres numerant ii, qui theologi nominantur; N III, 53. p. Assyrii ... traiectiones motusque stellarum observitaverunt; D I, 2. »p. aetherio flammatus Iuppiter igni vertitur«; D I, 17. ius augurum ‖ augurium ‖, etsi divinationis opinione p. constitutum sit, tamen ..; D II, 75. p. duplicavit illum pristinum patrum numerum; R II, 35. p. disciplinam puerilem ingenuis ... nullam certam ... esse voluerunt; R IV, 3. quoniam p. rerum omnium quasi adumbratas intellegentias animo ... conceperit; L I, 59. p. generi animantium omni est a natura tributum, ut ..; O I, 11. ad ea, quae posui p. fundamenta iustitiae; O I, 31. p. corporis nostri magnam natura ipsa videtur habuisse rationem; O I, 126. de qua (prudentia) p. diximus; O I, 143. p. tollit convictum humanum; O III, 21. p. qui potest esse vita „vitalis"? Lae 22. quod p. est in omni quaestione considerandum; Ti 5. s. **deinde**, II, 1. principio (2 St.). — 2, b. (1 St.) B. I, S. 635.

2. a: sequitur ab animantibus principiis ea esse generata; N II, 75. s. **a**, IV, 2. principio (11 St.) B. I, S. 13, b.

prior s. **primus.**

priscus, nach alter Art, altertümlich, alt: A. alqd: quae iam prisca videntur propter vetustatem; L III, 20.

litterae: Ioves quoque pluris in priscis Graecorum litteris invenimus; N III, 42. sortis erupisse in robore insculptas priscarum litterarum notis; D II, 85.

verba: sunt certa legum verba, .. neque ita prisca, ut in veteribus XII sacratisque legibus; L II, 18.

viri: credendum nimirum est veteribus et priscis, ut aiunt, viris; Ti 38.

B. insero: unum illud erat insitum priscis ‖ in primis ‖ illis, quos „cascos" appellat Ennius; T I, 27.

pristinus, vorig, ehemalig, früher: A. bella: quae (urbs) renovat pristina bella; R VI, 11.

domicilium: hominem (natura) .. ad caeli quasi cognationis domiciliique pristini conspectum excitavit; L I, 26.

munera: pristinis orbati muneribus; D II, 7.

numerus: Pompilius ... ad pristinum numerum duo augures addidit; R II, 26. duplicavit illum pristinum patrum numerum; R II, 35.

robur: potest ... temperantia etiam in senectute conservare aliquid pristini roboris; C 34.

studium: nobis placet nec pristinum dicendi studium deponere et in hac ... arte versari; T I, 7.

B. manent: non necesse est .. illa pristina manere, ut tuenda sint? F V, 40.

privatim, in Privatverhältnissen, für seine Person, für sich, in seinem Namen: celebro: nec unum genus est divinationis publice privatimque celebratum; D I, 3.

colo: »privatim colunto, quos (deos) rite a patribus *cultos acceperint*;« L II, 19.

exorno: exornavit (Pythagoras) eam Graeciam, quae magna dicta est, et privatim et publice praestantissimis et institutis et artibus; T V, 10.

facio: »quo .. haec privatim et publice modo rituque fiant«; L II, 20.

gero: aut privatim aliquid gerere malunt aut ... capessunt rem publicam; F V, 57. nihil fere quondam maioris rei nisi auspicato ne privatim quidem gerebatur; D I, 28.

habeo: quae qui privatim habent; T V, 102.

venio: privatimne (peregrinus) an publice venerit; O I, 149.

zum Satz: aurum .. et argentum in urbibus et privatim et in fanis invidiosa res est; L II, 45.

privatio, Befreiung: I. est: quia dolori non voluptas contraria est, sed doloris privatio; F II, 28.

II. nomino: doloris omnis privatio recte nominata est voluptas; F I, 37.

III. terminari: omnis .. privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem; F I, 38.

privatus, dem Einzelnen angehörig, persönlich, besondere, eigentümlich, Privatperson, Privatmann, ohne Amt: A. **bei Substantiven**: alqs, alqd: s. B.

domus: ut .. privata domus omnis vacet dominatione; R I, 67.

dux: s. B, a, II, 2. oppono.

familiae: optimum .. et in privatis familiis et in re publica vectigal duco esse parsimoniam; R IV, 7.

homines: in privatos homines leges ferri noluerunt; id est enim privilegium; L III, 44.

lites: *cum* privatarum litium iudices sumus; F II, 36.

loca: quae (divinatio) multis locis, rebus, temporibus apparet cum [in] privatis tum maxume ‖ in ‖ publicis; N II, 162.

munus: Appium ... intellegimus in illo suo casu nec privato nec publico muneri defuisse; T V, 112.

negotium: ut eos (reges) nulla privati negotii cura a populorum rebus abduceret; R V, 3.

otium: qui privatum otium negotiis publicis antetulerunt; T III, 57.

possessiones: similis .. est privatarum possessionum discriptio ‖ descr. ‖; O I, 21.

probrum: quae (libido) cum probro privato coniungeret imperii dedecus; C 42.

religio: ut sine iis, qui sacris publice praesint, religioni privatae satis facere non possint; L II, 30. statuit .. collegium locum publicum non potuisse privata religione obligari; L II, 58.

res: arbitramur nos et publicis et privatis in rebus ea praestitisse, quae ..; N I, 7. inde iudicium publicum rei privatae lege Plaetoria; N III, 74. quod in rebus privatis diligentissime singulos cives ... tuebantur; R II, 59. neque publicis neque privatis neque forensibus neque domesticis in rebus; O I, 4. ita facillime, quae volemus, et privatis in rebus et in re publica consequemur; O II, 24. quocum (Scipione) mihi coniuncta cura de publica re et de privata fuit; Lae 15. in hac (amicitia Scipionis) mihi de re publica consensus, in hac rerum privatarum consilium ... fuit; Lae 103. s. loca.

sacra: »sacra privata perpetua manento«; L II, 22.

studia: ne quid privatis studiis de opera publica detrahamus; A II, 6.

tempora: s. loca.
verba: rhetorum artes ... verbis .. in docendo quasi privatis utuntur ac suis; F III, 4.
vita: ea quoque (pars) est ab isdem non solum ad privatae vitae rationem, sed etiam ad rerum publicarum rectionem relata; F V, 11. neque ea (ingenia manent) solum in claris et honoratis viris, sed in vita etiam privata et quieta; C 22.
usus: ut (patria) ... tantum .. nobis in nostrum privatum usum, quantum ipsi superesse posset, remitteret; R I, 8.
B. adiect.: a. masc.: I, 1. effert: privatum .. oportet aequo et pari cum civibus iure vivere neque summissum et abiectum neque se ecferentem, tum in re publica ea velle, quae tranquilla et honesta sint; O I, 124.
efficiunt: eos .. privatos, qui efficiant, ne quid inter privatum et magistratum differat, ferunt laudibus et mactant honoribus; R I, 67.
elabuntur: his poenis ..., egestate, exilio, vinculis, verberibus, elabuntur saepe privati; R III, 34.
est: nec .. quisquam privatus erat disceptator aut arbiter litis; R V, 3. »nec eo magis (privati) lege liberi sunto«; L III, 11.
iubet: cum ... ipse privatus, ... qui rem publicam salvam esse vellent, se sequi iussit; T IV, 51.
parent: quod attulit auxilium reliquis non modo magistratibus sed etiam privatis consuli non parentibus; L III, 16.
petunt: quod ius privati petere solebant a regibus; R V, 3.
prodest: nec plus Africanus ... in excindenda || exscind. || Numantia rei publicae profuit quam eodem tempore P. Nasica privatus; O I, 76.
regunt: »privati ad eos (censores) acta referunto«; L III, 11. in qua (civitate) et reges augures et postea privati eodem sacerdotio praediti rem publicam religionum auctoritate rexerunt; D I, 89.
solent: s. petunt.
sumit: delectabatur (C. Duellius) cereo || crebro || funali et tibicine, quae sibi nullo exemplo privatus sumpserat; C 44.
vivit, vult: s. effert.
2. sum: numquam privatum esse sapientem; T IV, 51. qui (L. Brutus) cum privatus esset; R II, 46. in conservanda civium libertate esse privatum neminem; R II, 46.
II, 1. abicio, summitto: s. I, 1. effert.
audio: de privatis magistratibusve audiendis; L III, 43.
fero: s. I, 1. efficiunt.
2. adfero: si (homines) senserint ... aeque peccare se, si privatis ac si magistratibus manus adferant; P 23. s. I, 1. parent.
cado: nimia .. illa libertas et populis et privatis in nimiam servitutem cadit || cedit, al. ||; R I, 68.
efficio: quid .. efficitur ...? imperia, regna vel privatis vel populis; R III, 24.
oppono: cui (duci) quia privato sunt oppositi timores, dantur imperia; R I, 68.
3. averto a: quod L. Papirius P. Pinarius censores multis dicendis vim armentorum a privatis in publicum averterant; R II, 60.
differo inter: s. I, 1. efficiunt.
II. similis: qui in magistratu privatorum similes esse velint; R I, 67.
IV. aedificia: quarum (legum) altera privatorum aedificiis, altera ipsis sepulchris caret; L II, 61.
bona: ut suum quisque teneat neque de bonis privatorum publice deminutio fiat; O II, 73.
domus: privatorum domos, aedes sacras incendisti; P 30.
officia: de magistratuum, de privatorum, [de civium,] de peregrinorum officiis dicere; O I, 124.
V. a: »rem populum docento, doceri a magistratibus privatisque patiunto;« L III, 11.
b. neutr.: I. sunt: sunt .. privata nulla natura, sed aut vetere occupatione ... aut ..; O I, 21.
II, 1. iudico: »iuris disceptator, qui privata iudicet iudicarive iubeat, praetor esto;« L III, 8.
2. utor: ut communibus pro communibus utatur, privatis ut suis; O I, 20.

privilegium, Ausnahmegesetz, Vorrecht: I. sum: in privatos homines leges ferri noluerunt; id est enim privilegium; quo quid est iniustius? L III, 44.
II. fero: familiarissimus tuus de te privilegium tulit, ut, si in opertum Bonae Deae accessisses, exulares; P 32.
inrogo: »privilegia ne inroganto;« L III, 11.
tollo: quarum (legum) altera privilegia tollit; L III, 44.
III. comitia: neque tributa capitis comitia rata esse posse neque ulla privilegii; L III, 45.
IV. abl. comp.: s. I.

privo, berauben, befreien: I. philosophia: quae (philosophia) ... privat adprobatione omni, orbat sensibus; A II, 61.
senectus: quod (senectus) privet fere omnibus || om. f. || voluptatibus; C 15.
II. alqm: privabo potius illum debito testimonio quam ..; A II, 3. si quis quem oculis privaverit; A II, 33. (T. Torquatus) privavisse se etiam videtur multis voluptatibus; F I, 23. quia privari se vitae bonis arbitrentur; F V, 31. cum privamur dolore; F I, 37. qui (Democritus) ... dicitur se oculis privasse; F V, 87. quod eum, quem diliximus, vitae commodis privatum arbitramur; T I, 30. video nos ... privari spe beatioris vitae; T I, 82. et domesticis et forensibus solaciis ornamentisque privati; T I, 84. quem ad modum aegritudine privemus eum; T III, 44.
deum: s. **deus,** II, 1. privo. (3 St.) B. I, S. 664, a.
homines: cum (homines) ... ob eum .. errorem .. voluptatibus maximis saepe priventur; F I, 43. bonis rebus homines morte privari; T I, 87.
patrem: patrem vita privare si per se scelus est; P 24.
taurum: an quod (taurus) aspexit || aspexerit || vestitu purpureo excordem Caesarem, ipse corde privatus est? D II, 37.

pro (proh), o! ach! di immortales! s. **deus,** I, 3. pro (2 St.) B. I, S. 662, b. »pro deum, popularium omnium ... ploro atque imploro fidem«; N I, 13.
fidem: s. **fides,** I, 2. (2 St.) B. II, S. 46, a.
elliptisch: quid igitur, pro deum inmortalium! primum eam docebas, quaeso? fr I, 8.

pro, vor, für, als, an Stelle, wie, nach, nach Beschaffenheit, im Verhältnis zu, vermöge, gemäß: I. nach Verben: accipio: si sapiens adulterinos nummos acceperit inprudens pro bonis; O III, 91. potest accidere, ut aliquod signum dubie datum pro certo sit acceptum; D I, 124.
ago: »qui .. agent rem duelli quique popularem ||pro populo rem||«; L II, 21.
approbo: ne (sapiens) adprobet falsa pro veris; A II, 53.

cado: non uno bello pro patria cadentis Scipiones Hispania vidisset; T I, 89.

capio: qui (angor) pro amico saepe capiendus est; Lae 48.

conscribo: si quae inscii inperitique pro salutaribus mortifera conscripserunt; L II, 13.

contendo: ne quid contra aequitatem contendas, ne quid pro iniuria; O II, 71. ut (tauri) pro vitulis contra leones summa vi ... contendant; F III, 66.

creo: »plebes quos pro se contra vim auxilii ergo decem creassit;« L III, 9.

devoveo: ut quidam imperatores etiam se ipsos dis inmortalibus ... pro re publica devoverent; N II, 10. qui (P. Decius) se pro re publica quarto consulatu devoverat; C 43.

dico: dicet pro me ipsa virtus; F II, 65. ut diceres pro me tu idem; F IV, 62. tibi ipsi pro te erit maxima corona causa dicenda; T I, 10. cum (M. Antonius) contente pro se ipse lege Varia diceret; T II, 57. ut etiam pro his dicam; R I, 34. quom (Magnus) pro Ampio tecum simul diceret; L II, 6. etsi satis dixit pro se in illis libris Scipio; L III, 38. f. philosophis. veri inveniundi causa contra omnia dici oportere et pro omnibus; A II, 60. pro Academia .. quae dicenda essent; T II, 4. quae pro illa causa dici possent; A II, 64. nec .. hunc ipsum mundum pro certo rotundum esse dicitis; N II, 48. alii .. negabant se pro hac evidentia quidquam priores fuisse dicturos; A II, 17. licebit etiam finem pro extremo aut ultimo dicere; F III, 26. quibus propositum est veri reperiendi causa et contra omnis philosophos || [philosophos] || et pro omnibus dicere; N I, 11. patronus ... pro reo dicens; F IV, 22. pro qua (sententia) non in senatu ... dicere audeant; T III, 51. ultimo: f. extremo.

dimico: convenit dimicare pro legibus, pro libertate, pro patria; T IV, 43.

do: vadem te ad mortem tyranno dabis pro amico? F II, 79. quam (pecuniam civitates) pro libertate dederant; O III, 87. qui (Silenus) cum a Mida captus esset, hoc ei muneris pro sua missione dedisse scribitur; T I, 114. ut *id* illis (filiis dea) praemii || praemium || daret pro pietate, quod ..; T I, 113. animum illi pecudi datum pro sale, ne putisceret; F V, 38. cui (sui) .., ne putesceret, animam ipsam pro sale datam dicit esse Chrysippus; N II, 160.

duco: f. **duco,** IV, 3 (3 St.) B. I, S. 775, a.

efficio: si quis Athonem pro monumento vult funditus efficere || † efficere, effingere ||; R III, fr 5.

evenio: cum mihi nihil inproviso nec gravius, quam exspectavissem, pro tantis meis factis evenisset; R I, 7.

excipio: qui excipiunt eos (dolores) pro patria; F III, 42.

expeto: cuius (Erechthei) etiam filiae cupide mortem expetiverunt pro vita civium; T I, 116.

facio: aut ulciscendi (causa faciendum est), ut duo Luculli, aut patrocinii, ut nos pro Siculis, pro Sardis in Albucio Iulius; O II, 50. ut nos ... contra L. Sullae dominantis opes pro Sex. Roscio Amerino fecimus; O II, 51. »quae (sacrificia) pro populo rite fient«; L II, 21.

gero: quae pro salute gentium summo labore gessisset; F II, 119. quas (res) pro salute rei publicae gessimus; L III, 26. optimis auspiciis ea geri, quae pro rei publicae salute gererentur; C 11. bella aut pro sociis aut de imperio gerebantur; O II, 26.

habeo: f. **habeo,** IV, 2 (8 St.) B. II, S. 131, b.

loquor: si (voluptas) ipsa pro se loquatur; F III, 1.

mentior: num aut ipse (Roscius) aut pro eo Lanuvium totum mentiebatur? D I, 79.

morior: ut moriare pro amico; F II, 79. mori pro patria; F II, 76. pro qua (patria) mori ... debemus; L II, 5.

neco: cum ... *Pylades* Orestem se esse diceret, ut pro illo necaretur; Lae 24.

occumbo: ut esset, qui pro patria mortem non dubitaret occumbere; T I, 102.

offero: nemo umquam sine magna spe inmortalitatis se pro patria offerret ad mortem; T I, 32.

oppeto: clarae .. mortes pro patria oppetitae; T I, 116. pro qua (patria) quis bonus dubitet mortem oppetere? O I, 57. qui mortem oppetat pro re publica; F III, 64.

paciscor: si praedonibus pactum pro capite pretium non attuleris; O III, 107.

parturio: qua (securitate) frui non possit animus, si tamquam parturiat unus pro pluribus; Lae 45.

polliceor: ut etiam pro Scipione pollicear; C 6.

probo: pro veris probare falsa turpissimum est; A II, 66. illa, in quibus consentiunt, num pro veris probare possumus? A II, 135. quibus (sensibus) si semel aliquid falsi pro vero probatum sit; F I, 22.

profundo: fortes viri ... sanguinem pro patria profundunt; F II, 60. qui non modo pecuniam, sed etiam vitam profundere pro patria parati essent; O I, 84.

propugno: cum eam (fortitudinem) virtutem esse dicunt propugnantem pro aequitate; O I, 62. non (bestiae) pro suo partu ita propugnant, ut vulnera excipiant? T V, 79.

pugno: ea animi elatio ... si ... pugnat .. non pro salute communi, sed pro suis commodis, in vitio est; O I, 62. qui pugnantes pro patriae libertate ceciderunt; N III, 49.

puto: f. **nihilum,** A, I, 2. puto pro (9 St.) B. II, S. 704, b.

reddo: »cui nemo civis neque hostis quivit pro factis reddere par || operae, opis || pretium;« R fr 7. ut possint eam vitam, quae tamen esset reddenda naturae, pro patria potissimum reddere; R I, 4.

relinquo: duo nobis opera pro uno relinquunt; F IV, 39.

respondeo: ut pro Attico etiam respondeam; A I, 33. ut pro utroque respondeam; L I, 32. pro hoc .., qui minor est natu, meo iure respondeo; Lae 32. pro omni .. divinatione idem ... respondebo; D I, 16. quae pro perspicuitate responderi possunt; A II, 46. idem, quod pro rebus iis, quas commemoravi, respondebo; D I, 16.

solvo: soluturusne sit (sapiens) eos (adulterinos nummos) ... pro bonis; O III, 91.

substituo: philosophiam nobis pro rei publicae procuratione substitutam putabamus; D II, 7.

sum: nihil .. est pro certo futurum, quod ..; D II, 21. esse pro cive, qui civis non sit, rectum est non licere; O III, 47.

sumo: id sumere istos pro certo, quod dubium ... sit; D II, 104. videsne .., quae dubia sint, ea sumi pro certis atque concessis? D II, 106. id sumunt pro concesso et probato; T V, 18. f. certo; D II, 106. cum haec duo pro congruentibus sumunt tam vehementer repugnantia; A II, 44. probato: f. concesso.

suscipio: quem (dolorem) optimus quisque pro patria et pro suis suscipit; F I, 24. cum ... omnia .. alter pro altero suscipiet; Lae 82

nullum bellum suscipi a civitate optima nisi aut pro fide aut pro salute; R III, 34. pro omnibus gentibus conservandis aut iuvandis maximos labores molestiasque suscipere; O III, 25. patria: f. aliquo; F I, 24. ne res publica quidem pro se (haec) suscipi volet; O I, 159. salute: f. fide.

trado: pro vera certaque iustitia simulationem nobis iustitiae traditis; F II, 71.

valeo: non video, quid praecipui somnus habeat, in quo valeant falsa pro veris; D II, 121.

videor: quae quod Aristoni et Pyrrhoni omnino visa sunt pro nihilo; F II, 43. videri possunt permulta somniantibus falsa pro veris; D II, 120.

vigilo: vigilantem pro re alterius; O II, 67.

vindico: cui soli vere liceat omnia non Quiritium, sed sapientium iure pro suis vindicare; R I, 27.

voveo: nostri imperatores pro salute patriae sua capita voverunt; F V, 64.

utor: ut communibus pro communibus utatur, privatis ut suis; O I, 20. neque Hieronymus ... voluptatis nomine umquam utitur pro illa indolentia; F II, 19. aër (hoc quoque enim utimur *iam* pro Latino); A I, 26. ut sententiis nostris pro suis uterentur; F V, 74. quibus (verbis) ut aliis multis consuetudo iam utitur pro Latinis; A I, 25. quibus (verbis) instituto veterum utimur pro Latinis, ut ipsa philosophia; F III, 5.

II. **nach Adjectiv:** sollicitus: ne necesse sit unum sollicitum esse pro pluribus; Lae 45.

III. **nach Substantiven:** certamen: est .. mihi tecum pro aris et focis certamen et pro deorum templis atque delubris proque urbis muris; N III, 94.

contentio: pro qua (libertate) magnanimis viris omnis debet esse contentio; O I, 68.

iudicia: inde tot iudicia de fide mala, tutelae, mandati, pro socio, fiduciae; N III, 74.

pericula: omnia ? pericula pro re publica, mori pro patria, haec cum loqueris; F II, 76.

praemium: f. I. do; T I, 113.

IV. **zum ganzen Satz gehörig:** pro se quisque, quod ceperat, adferebat; O III, 58. ea .. pro eo, quantum in quoque sit ponderis, esse aestimanda; F IV, 58. pro amplitudine honorum ... sane exiguus sumptus aedilitatis fuit; O II, 59. cum Asiae pro cos. praeessem; D I, 58. quom (Gellius) pro consule ex praetura in Graeciam venisset; L I, 53. ut pro dignitate cuique tribuatur; O I, 42. generatum exemplum (mundi artifex) est pro aeterno secutus; Ti 6. aegritudinem suscipere pro experientia, si quid habere velis; T IV, 56. pro sua quisque facultate parat, a quibus (canibus) lanietur; T I, 108. faciundum est, modo pro facultatibus, nos ipsi ut fecimus; O II, 58. satisne vobis videor pro meo iure in vestris auribus commentatus? F V, 75. quodam obtutu oculorum duo pro uno lucernae lumina; D II, 120. si pro singulis malis aegritudines accederent; T IV, 40. tritum est .. (nomen) pro Latino; N II, 91. modo satis illa dilucide dixerimus pro rerum obscuritate; T IV, 33. eas (res humanas) nequaquam pro opinione volgi esse extimescendas; T III, 58. ut ... pro .. hac opinione omnium civium bonus ille vir vexetur, rapiatur; R III, 27. parte: f. **pars,** V, 2. pro (4 St.) S. 16, b. iam .. hoc pro φαντασία, verbum satis hesterno sermone trivimus; A II, 18. et pro quaestore aliquot annos et in ipso bello (philosophiae deditus fuit); A II, 4. cum Alexandriae pro quaestore .. essem; A II, 11. cui (altercationi) pro tuo studio non est alienum te interesse; N I, 15. quod est, eo decet uti et, quicquid ‖ quidquid ‖ agas, agere pro viribus; C 27.

proavus, Urgroßvater: eius, quem tu in ore semper habes, proavi mei ... facta, dicta, consilia cognoscens; F III, 37.

probabilis, beifallswürdig, tüchtig, annehmbar, glaublich, wahrscheinlich: A. **bei Substantiven:** alqs: cum superiores ... alii (fuissent) in gerendo probabiles, in disserendo rudes; R I, 13.

alqd: volunt ... probabile aliquid esse et quasi veri simile; A II, 32. quod cuique ... primo quasi aspectu probabile videtur; A II, 35. contra naturam est probabile nihil esse; A II, 99. sic, quidquid acciderit specie probabile, ... utetur eo sapiens; A II, 99. probabile ‖ ei ‖ sapienti videatur se illuc venturum esse salvum; A II, 100. quod .. dicimus esse quaedam probabilia; A II, 102. si modo probabilia sint; A II, 105. in incertis .. nihil est probabile; A II, 110. modo hoc, modo illud probabilius videtur; A II, 121. nostro (sapienti), ne quid maxime quidem probabile sit, occurrit; A II, 124. cum ista tua mihi ne probabilia quidem videantur; A II, 126. tum hoc mihi probabilius, tum illud videtur; A II, 134. age, haec probabilia sane sint; num etiam illa? A II, 135. nec quicquam habeo adhuc probabilius; A II, 139. nec mihi dabas id, quod probabile esset, satis magnam vim habere ad artes; A II, 146. est .. aliquid in his rebus probabile; F III, 58. quis .. potest ea, quae probabilia videantur ei, non probare? F V, 76. id .. coniectura probabile est; T IV, 2. quid sit in quaque re maxime probabile; T IV, 7. ex quo exstitit illud, multa esse probabilia ‖ [ex ... prob.] ‖; N I, 12. probabile est .. praestantem intellegentiam in sideribus esse; N II, 43. nihilo probabilius deos ... nihil intellegentium (bestiarum) causa tantum laborasse; N II, 133. probabilius .. videtur tale quiddam esse animum, ut ..; N III, 36. quod si probabile non est; N III, 49. non est probabile eam materiam rerum ... esse divina providentia effectam; N fr 2. multo est probabilius: „non est .. divinatio; non sunt ergo di"; D II, 41. utrum sit probabilius, deosne inmortalis ... concursare ..., an natura fieri, ut ..; D II, 129. quo facilius id a quoque probaretur, quod cuique maxime probabile videretur; Fa 1. nos ... alia probabilia, contra alia dicimus; O II, 7. ea, quae probabilia mihi videantur, sequi, quae contra, inprobare; O II, 8. quodcumque maxime probabile occurrat; O III, 20. tum hoc, tum illud probabilius videtur nec praeterea quicquam probabile; O III, 33. ut illa etiam populo probabilia viderentur; P 1. nihil est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile; P 3.

accessio: accessione utuntur non ita probabili; F II, 42.

argumentatio: ut multa non modo probabili argumentatione, sed etiam necessaria mathematicorum ratione concluderent; F V, 9.

causa: causam .. probabilem tu quidem adfers; A I, 10. nec .. agere quicquam (actio debet), cuius non possit causam probabilem reddere; O I, 101.

coniectura: qui nihil sine aliqua probabili coniectura ac ratione dicunt; D II, 16.

falsa: quod multa falsa probabilia sint; A II, 103.

genera: definieram genera civitatum tria probabilia; R II, 65.

morae: auspicia (dantur), ut multos inutiles comitiatus probabiles inpedirent morae; L III, 27.

ratio: est .. officium, quod ita factum est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit; F III, 58. medium .. officium id esse dicunt, quod cur

factum sit, ratio probabilis reddi possit; O I, 8. ſ. coniectura.
res: ut aliae (res) probabiles videantur, aliae contra; A II, 103. arripere .. mihi videmini quasi vestro iure rem nullo modo probabilem; N I, 77.
species: muri causam opposuit, speciem honestatis nec probabilem nec sane idoneam; O III, 41.
visio: sive tu probabilem visionem, sive probabilem et, quae non impediatur, ... sive aliud quid proferes, quod sequare; A II, 33.
visum: quaerunt, quonam modo, falsa visa quae sint, ea deus efficere possit probabilia; A II, 47. si nulla visa sunt probabilia, quae falsa sint; A II, 48. si tale visum obiectum est a deo dormienti, ut probabile sit; A II, 49. alia visa esse probabilia, alia non probabilia; A II, 99. ut sit visum illud probabile neque ulla re impeditum; A II, 101.
B. **allein** (vgl. A. alqd): I. elucet: quod hoc ipsum probabile elucere non posset; O II, 8.
est: quod est .. istuc vestrum probabile? A II, 35. in quibus .. (probabile) est; A II, 110.
potest: ſ. elucet.
II, 1. adfirmo: ſ. sequor; A II, 8.
adsentio, comprehendo: ſ. sequor; A II, 99.
constituo: sic inducto et constituto probabili, et eo quidem expedito, soluto, libero, nulla re implicato; A II, 105.
dico: contenti .. esse debebitis, si probabilia dicentur; Ti 8. ut, si probabilia dicentur, ne quid ultra requiratis; Ti 8.
expedio: ſ. constituo.
habeo: ut (sapiens) illa habet probabilia non percepta, sic ..; A II, 110. ſ. sequor; A II, 8.
impedio, induco: ſ. constituo.
nomino: quae probabilia vel veri similia putavi nominanda; A fr 19.
percipio: ſ. habeo. sequor; A II, 99.
sequor: quod ... nos probabilia multa habemus, quae sequi facile, adfirmare vix possumus; A II, 8. probabilia vos sequi; A II, 59. is quoque, qui a vobis sapiens inducitur, multa sequitur probabilia non comprehensa neque percepta neque adsensa, sed similia veri; A II, 99. qui probabilia sequitur; A II, 108. ut homunculus unus e multis probabilia coniectura sequens; T I, 17. qui sequimur probabilia; T II, 5.
2. utor: quam (notam) quoniam (sapiens) non habet, utitur probabilibus; A II, 110.
III. praeter: in quibus (rebus) nihil sequere praeter probabile; A II, 109.

probabilitas, Wahrscheinlichkeit: I. deficit, occurrit, II. sequor: ut (sapiens) sequens probabilitatem, ubicumque haec aut occurrat aut deficiat, aut „etiam“ aut „non“ respondere possit; A II, 104.
III. contrarius: si nihil se offeret, quod sit probabilitati illi contrarium; A II, 99.
IV. fallere: quae nos fallerent probabilitate magna; A II, 75. ne cui falso adsentiamur neve umquam captiosa probabilitate fallamur; F III, 72.
percutere: quodcumque nostros animos probabilitate percussit, id dicimus; T V, 33.

probabiliter, beifallswert, glaublich, mit Wahrscheinlichkeit: ago: ut etiam probabiliter acti ratio reddi possit; F III, 58.
concludo: probabiliter concludi putant non omnia fato fieri, quaecumque fiant; Fa 40.
conficio: ex quo posse probabiliter confici eum recte primum esse suo iudicio; A fr 20 (B. 4).
defendo: quas (sententias) putat probabiliter posse defendi; A II, 138.
dico: illa .. cur eveniant, quis probabiliter dixerit? D I, 14.

probatio, Musterung, Billigung, Schein der Wahrheit: I. consequitur: tale visum nullum esse, ut perceptio consequeretur || consequatur ||, ut autem probatio, multa; A II, 99.
II. in: hoc idem Sophocles si in athletarum probatione dixisset; O I, 144.

probe, gut, richtig: adficio: quem ad modum oculus conturbatus non est probe adfectus ad suum munus fungendum, ... sic ..; T III, 15.
definio: probe definitur a Stoicis fortitudo; O I, 62.
dico: probe dicis; T II, 26.
figo: hoc .. probe stabilito et fixo; T I, 88.
memini: quem .. (Ennium) probe meminisse potestis; C 14.
sentio: probe .. sentires, si re ac non verbis dissiderent; L I, 54.
stabilio: ſ. figo.
ohne Verb: probe et ille: »sanun es, qui temere lamentare?« T IV, 73.

probitas, Biederkeit, Rechtschaffenheit: I. est: quae tanta ... probitas, fides ... in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2. (lex) significat probitatem gratam esse deo, sumptum esse removendum; L II, 25.
innascitur: innatam esse homini probitatem gratuitam, non invitatam voluptatibus nec praemiorum mercedibus evocatam; F II, 99.
II, 1. adfero: ſ. quaero.
appeto: quam (probitatem) qui adpetiverunt; Lae 32.
comparo: ſ. est; T I, 2. — diligo: ſ. III. vis.
evoco, invito: ſ. I. innascitur.
fero: ut probitatem quandam prae se et ingenuitatem ferat || ferret ||; A I, 33.
quaero: si pudor quaeritur, si probitas, si fides, Mancinus haec attulit; R III, 28.
2. sum: ut ... || *eum* ||, qui sit improbissimus, (civitas) existimet esse summa probitate ac fide; R III, 27.
III. effigies: is (Sex. Peducaeus) qui hunc nostrum reliquit effigiem et humanitatis et probitatis suae filium; F II, 58.
exemplum: cum .. ipse sis quasi unicum exemplum antiquae probitatis et fidei; R III, 8.
lumen: quod in eo quasi lumen aliquod probitatis et virtutis perspicere videamur; Lae 27.
opinio: detracta opinione probitatis; O II, 34.
significatio: natura gigni ... benivolentiae caritatem facta significatione probitatis; Lae 32.
vis: quodsi tanta vis probitatis est, ut eam vel in eis, quos numquam vidimus, vel ... in hoste etiam diligamus; Lae 29.
IV, 1. convinci: convincuntur .. scripta eius (Epicuri) probitate ipsius ac moribus; F II, 99.
praestare: probitate videlicet praestabat; Ti 9.
2. propter: cum propter virtutem et probitatem etiam eos, quos numquam vidimus, quodam modo diligamus; Lae 28. ab altero (duce) propter probitatem eius non nimis alienos animos habemus; Lae 28.

probo, probatus, prüfen, erproben, bewähren, anerkennen, billigen, genehmigen, gelten lassen, annehmbar, glaublich machen, beweisen, erweisen: I. **absolut**: 1, a. utor ad: quo utantur homines acuti argumento ad probandum; F IV, 67.
b. species: probandi species est, percipiendi signum nullum habemus; A II, 111.
2. alqs: quod dicunt omnia se credere ei, quem

indicent fuisse sapientem, probarem; A II, 9. nec dico temporis causa, sed ita plane probo; A II, 113. introducebat etiam Carneades, non quo probaret, sed ut opponeret Stoicis, summum bonum esse ..; A II, 131. quod (summum bonum) is (Carneades) non tam, ut probaret, protulit, quam ut Stoicis ... opponeret; F II, 42. audirem et plane probarem; F II, 105. non probares, si consilio pulso libidines ... tenerent omnia? R I, 60.

II. **mit Ergänzung:** 1. ut: qui .. probari potest, ut sibi mederi animus non possit? T III, 5. j. III. alqd; F II, 108.

2. accus. c. infin.: facilior .. (sapiens) erit, ut albam esse nivem probet, quam erat Anaxagoras; A II, 100. ut probet voluptatem natura expeti; F II, 32. nullo modo probari possit beatam vitam virtute effici; F III, 11. id ita esse sic probant, quod ..; F III, 16. minime .. probatur huic disciplinae ... amicitiam propter utilitates adsciscì; F III, 70. eum, qui ita sit affectus, beatum esse numquam probabis; F V, 85. magnum opus est probare maerenti illum suo iudicio ... maerere; T III, 79. quo modo probas continenter imagines ferri? N I, 109. quas (atomos) .. esse mihi probari nullo modo potest; Fa 48. quod ... iussu Tarquinii se ius dicere probavisset; R II, 39. j. III. alqd; F V, 81. N I, 107.

III. **mit Object:** alqm: si Epicurum, id est si Democritum probarem; A I, 6. quos tu probas; A II, 61. tantum de principiis rerum ... videamus, quem probet; A II, 117. quem (Polemonem) Antiochus probat maxime; A II, 131. quae dicta sunt ab iis, quos probamus; F I, 6. audiam, quid sit, quod Epicurum nostrum non tu quidem oderis ..., sed certe non probes, eum quem ..; F I, 14. multis (Epicurus) se probavit; F II, 80. quos tu non probas; F IV, 49. sin autem eos non probabat; F IV, 60. non eos tibi non probatos, tantis ingeniis homines tantaque auctoritate, sed ..; F IV, 62. quod ab eo, quem probant, iudicatum vident; N I, 10. in ista .. re vehementer Sullam probo; L III, 22. Pompeium .. quod una ista in re non ita valde probas; L III, 26. ne noster quidem probandus; O I, 83. in his .. tribus continetur cura etiam illa, ut probemur iis; O I, 126.

alqd: quod minime Socrates probabat; A I, 17. argumentis quibusdam ... ducibus utebantur ad probandum ... id, quod ..; A I, 32. qui ... ea, quae ab Arcessila novata sunt, probas; A I, 43. quia non laboro, quam valde ea, quae dico, probaturus sim; A II, 10. nec .. esse ullam rationem disputare cum iis, qui nihil probarent; A II, 17. iis, quae ad concludendum sumpta erunt, ita probatis, ut ..; A II, 44. haec .. aiunt probari Stoicis; A II, 47. quod quoniam a te probatur; A II, 66. qui (Plato) certe tam multis libris haec persecutus non esset, nisi probavisset; A II, 74. quam multa (Chrysippus) contra omnia, quae in consuetudine probantur! A II, 75. quod a Carneade dicitur probatum; A II, 78. hoc magis ab eo (Carneade) disputatum quam probatum puto; A II, 78. aut quidquid .. eodem modo concluditur, probabitis, aut ars ista nulla est; A II, 96. sensibus probanda multa sunt; A II, 99. quae nisi probet, omnis vita tollatur; A II, 99. haec si vobis non probamus; A II, 105. ne id quidem, quod, probet, posse percipi; A II, 109. qui (geometrae) omnia vobis, quae describunt, probant; A II, 116. qui (Aristo) cum Zenonis fuisset auditor, re probavit ea, quae ille verbis; A II, 130. nonne indicat (Antiochus) non posse illa probanda esse sapienti? A II, 133. illa, in quibus consentiunt, num pro veris probare possumus? A II, 135. numquam se intellegere potuisse, quid Carneadi probaretur; A II, 139. num quid horum probat noster Antiochus? A II, 143. quid nobis probaretur; F I, 12. cum mihi nihil sane praeter sedulitatem probarent; F I, 16. neque erat umquam controversia, quid ego intellegerem, sed quid probarem; F I, 16. audire .. cupio, quid non probes; F I, 17. utriusque cum multa non probo, tum illud in primis, quod ..; F I, 18. quae etsi mihi nullo modo probantur; F I, 21. quibus (sensibus) si semel aliquid falsi pro vero probatum sit; F I, 22. quod ipsa natura, ut ait ille (Epicurus), sciscat et probet; F I, 23. haec .. Epicuri non probo; F I, 26. quae tibi probarentur; F I, 26. quid non probes eius, a quo dissentias; F I, 27. si probarem, quae ille (Epicurus) diceret; F I, 27. quae te ipsum probaturum esse confidam; F I, 28. tibi, .. si mihi probabis ea, quae dices, libenter assentiar. probabo, inquit; F I, 28. quod ne in ipsis quidem philosophis magnopere umquam probavi; F II, 1. hoc positum in Phaedro a Platone probavit Epicurus; F II, 4. si (Epicurus) utrumque probaret, ut probat; F II, 18. hic, qui utrumque probat, ambobus debuit uti; F II, 20. equidem illud ipsum non nimium probo et tantum patior, philosophum loqui ..; F II, 27. si id non probares; F II, 79. qui id probari potest, ut is ... gaudeat? F II, 108. ergo et || etiam || probandum; F III, 27. ipsi .. dicunt ea se modo probare, quibus natura tacita assentiatur; F III, 40. quidnam horum ab eo (Zenone) non sit probatum; F IV, 19. quod esse caput debebat, si probari posset; F IV, 23. minime .. illud probo, quod ..; F IV, 46. quae cum magnifice primo dici viderentur, considerata minus probabantur; F IV, 55. si tibi illa probabantur; F IV, 61. memento te, quae nos sentiamus, omnia probare, nisi quod verbis aliter utamur, mihi autem vestrorum nihil probari; F IV, 80. quod .. eo probavi magis, quia memini Staseam ... dicere solitum; F V, 75. ego non quaero, quid tibi a me probatum sit, sed huic Ciceroni nostro; F V, 75. mihi .. ista valde probata sunt, quod item fatri puto; F V, 76. nonne meministi licere mihi ista probare, quae sunt a te dicta? quis enim potest ea, quae probabilia videantur ei, non probare? an vero, inquit, quisquam potest probare, quod perceptum ... non habet? F V, 76. si id probas; F V, 77. quid minus probandum quam esse aliquem beatum nec satis beatum? F V, 81. hoc tu nunc in illo (Zenone) probas; F V, 88. adsunt .., qui haec non probent; T I, 76. ut, etiam quae non probare soleant, ea cogantur constantiae causa defendere; T II, 5. quae nemo probaret, nisi ..; T III, 63. quod imperitis ea probari posse non arbitrabantur; T IV, 6. quod (illa) ... ab indoctis probentur; T IV, 7. quae si probata sunt; T IV, 64. quod etsi difficile est probatu, ... tale tamen est, ut elaborantum sit, quo facilius probetur; T V, 1. id sumunt pro concesso et probato; T V, 18. hoc probato consequens esse ..; T V, 18. quod mihi quidem probatur; T V, 32. nec .. probare soleo id, quod de Pythagoreis accepimus; N I, 10. quid est, quod minus probari possit, *quam* ... incidere imagines? N I, 107. quod etiam ipse (Epicurus) probat; N II, 46. nonne mavis illud credere, quod probari potest? N III, 12. illud non probabam, quod negabas ..; N III, 28. quod si probabile non est, ne illa quidem superiora, unde haec manant, probanda sunt; N III, 49. nihil .. horum probandum est; N III, 52. haec ... veteres rerum magis eventis moniti quam ratione docti probaverunt; D I, 5. mihi ad hoc ... probandum satis est ... pauciora ... praedicta reperiri; D I, 124. cum .. proprium sit Academiae ... ea probare, quae simillima veri videantur; D II, 150. quo facilius id a quoque probaretur, quod cuique

maxime probabile videretur; Fa 1. quamquam id est minime probandum; R I, 42. ut hoc, quod dico, probem; R I, 61. quae ‖ haec ‖ cum Scipio dixisset, admodum probans Mummius; R V, 11. ego arbitrabar posse id populo nostro probari; L I, 12. si hoc non probas; L I, 21. iis omnibus ... — his ‖ iis ‖ omnibus haec, quae dici, probentur; L I, 38. si haec suffragiis aut scitis multitudinis probarentur; L I, 43. nihil ... per magistratus gestum sine eorum (augurum) auctoritate posse cuiquam probari; L II, 31. ea nec constanter fieri possunt neque iis, qui adsunt, probari; O I, 137. haec ... gravi .. homini ... probari posse nullo modo; O II, 57. quod .. mihi probaretur; O III, 34. ut (Graeci), quod in eo genere minimum est, id maxime probare videantur; C 45. ut ea, quae ex me audistis, re experti probare possitis; C 85. hoc .. omnes mortales et intellegunt et re probant; Lae 24. Cato ... ea sentit, quae non sane probantur in volgus ‖ vulgus ‖; P 2. quae vix in gymnasiis et in otio Stoici probant; P 3. possentne ... ita dici, ut probarentur; P 4. illud neutiquam probantes; fr. XI, 2. f. animum.

Academiam: quam (Academiam veterem) nos ... probamus; A I, 7.

accusationem: quarum etsi laudabilior est defensio, tamen etiam accusatio probata persaepe est; O II, 49.

acerbitatem: Panaetius nec acerbitatem sententiarum nec disserendi spinas probavit; F IV, 79. severitatem in senectute probo, sed eam, sicut alia, modicam, acerbitatem nullo modo; C 65.

adfectionem: nemo est ..., quin hanc affectionem animi probet atque laudet; F V, 63.

adulescentem: ut .. adulescentem, in quo est senile aliquid, sic senem, in quo est aliquid adulescentis, probo; C 38.

aequitatem: qui ... ita vivunt, ut eorum probetur fides, integritas, aequitas, liberalitas; Lae 19.

aera: tu .. soles, ... si aera singula probasti, summam, quae ex his confecta sit, non probare? fr V, 59.

amicitiam: aut iustitiam aut amicitiam propter utilitates adscisci aut probari; F III, 70. quae (amicitiae) minus delectent et minus probentur; O I, 120.

animum: probas .. animum ita adfectum? — nihil vero, inquit, magis; R I, 60.

artem: minime .. artes eae probandae, quae ministrae sunt voluptatum; O I, 150. f. inventorem.

bonum: nec .. ullum probetur *oportet* summum bonum, quod virtute careat; F III, 2.

causam: eam (causam) mihi non sane ‖ satis ‖ probas; A I, 10.

clementiam: ita probanda est mansuetudo atque clementia, ut ..; O I, 88.

conclusionem: f. **conclusio,** II, 1. probo (4 St.) B. I, S. 474, b.

consilium: tuum .. in ea re consilium probo; A ep 2.

declinationem: tibi et declinationem istam atomorum et magnitudinem solis probabo et .. errata ... correcta permulta; F I, 28.

definitiones: definitiones rerum probabant; A I, 32.

disciplinam: f. **disciplina,** II, 1. probo (3 St.) B. I, S. 718, b.

divinationem: nec .. divinationem, quam probatis, ullam esse arbitror; A II, 126. reliqui .. omnes (philosophi) ... divinationem probaverunt, sed non uno modo; D I, 5. cum sint, qui omnino nullam divinationem probent; D I, 113. ego ... levitate, vanitate, malitia exclusa ‖ exclusam ‖ divinationem probo; D I, 132.

ἐποχήν: ἐποχὴν illam omnium rerum improbans ‖ comprobans, non probans ‖; A II, 148.

errata: f. declinationem.

exceptionem: illa .. exceptio cui probari tandem potest? R I, 10.

excusationem: ea vitia ... habent aliquid excusationis non illius quidem iustae, sed quae probari posse videatur; C 65.

explicationem: verborum etiam explicatio probabatur, ... quam ἐτυμολογίαν appellabant; A I, 32.

fabulam: vidit Homerus probari fabulam non posse; F V, 49.

falsum: pro veris probare falsa turpissimum est; A II, 66. f. alqd; F I, 22.

fidem: f. aequitatem.

filios: eius (Ti. Gracchi) filii nec vivi probabantur bonis; O II, 43.

flagitia: quae (comoedia), si haec flagitia non probaremus, nulla esset omnino; T IV, 69. numquam comoediae, nisi consuetudo vitae pateretur, probare sua theatris flagitia potuissent; R IV, 11.

genus: f. **genus,** II, 1. probo (12 St.) B. II, S. 98, a.

histrionem: modo, in quocumque fuerit actu, (histrio) probetur; C 70.

hominem: homo sane in ista philosophia ... probatus et nobilis; A II, 11. Stilponem ... acutum sane hominem et probatum temporibus illis accepimus; Fa 10. quod ... hominem ... in primis patri meo Paulo probatum et carum fuisse cognoveram; R I, 23. ne .. spoliaret fama probatum hominem; O III, 77. Cethego, homini non probatissimo, (illa cupiditas) servire coëgit eos, qui ..; P 40. f. alqm; F IV, 63.

ingenium: * probavit, nos ‖ *an arboris aut equi ingenium natura* probabimus, ‖ ingenia iuvenum non item? L I, 45.

integritatem: f. aequitatem.

interitum: probat .. legum et libertatis interitum; O III, 83.

inventorem: quorum (generum radicum) ... utilitate et ars est et inventor probatus; D I, 13.

iudicium: quorum iudicium in eo, quod ... putent, difficile factu est non probare; O I, 71.

iustitiam: f. amicitiam; F III, 70.

liberalitatem: f. aequitatem.

libidinem: mihi .. et Flacco neutiquam probari potuit tam flagitiosa ... libido; C 42.

librum: cuius (Xenocratis) libri sunt de ratione loquendi multi et multum probati; A II, 143. qui liber cum et tibi probatus videretur et iis, quos ..; F I, 2.

magnitudinem: f. declinationem.

maiores: est .. adulescentis ... ex .. iis (maioribus natu) deligere optimos et probatissimos; O I, 122.

mansuetudinem: f. clementiam.

medicinam: cur ... animi .. medicina ... nec tam multis grata et probata (sit); T III, 1.

mediocritates: mediocritates illi probabant; A II, 135. Peripatetici ... mediocritates vel perturbationum vel morborum animi mihi non sane probant; T III, 22.

monstra: aut .. haec monstra probanda sunt aut ..; N III, 44.

motus: neque .. solum corporis, ... sed multo etiam magis animi motus probandi; O I, 100.

operta: quorum (Apollinis opertorum) partim ficta aperte, partim effutita temere numquam ... probata sunt; D II, 113.

orationem: orationes, quas nos multitudinis iudicio probari volebamus; T II, 3. mihi egregie probata est oratio tua; T IV, 8.

oratorem: oratorem .. non modo accusantem, sed ne defendentem quidem probant sine aculeis iracundiae; T IV, 43.

partes: quas (partes) a te probari intellexisse mihi videbar; A ep 1. si opinione universa virtus, eadem eius etiam partes probarentur; L I, 45.

philosophiam: si ullam aliam (philosophiam) probavissent praeter eam, quae ..; F III, 11. eam nobis potissimum probatam esse philosophiam, quae ..; N I, 6.

physicum: quem unum e physicis potissimum probabit? nec plus uno poterit; A II, 117.

porticus: theatra, porticus, nova templa ... doctissimi non probant; O II, 60.

praecepta: quae (praecepta) probas; F II, 80.

praedictionem: omnis .. praedictio mali tum probatur, cum ad praedictionem cautio adiungitur; D II, 54.

principia: nec .. ut omnibus (principia) probentur, ... sed ut eis, qui ..; L I, 37.

rationem: restat unum genus reprehensorum, quibus Academiae ratio non probatur; A II, 7. cuius (Arcesilae) primo non admodum probata ratio; A II, 16. nec ulla de summo bono ratio ... probabitur; F II, 38. quorum ratio mihi probatur; F III, 16. quae (ratio) maxume probatur de bonis et malis; T IV, 66. nec illa infinita ratio superstitionis probabitur; N III, 52.

recta: tibi si recta probanti placebis; T II, 63.

rem: quamquam in hac divisione rem ipsam prorsus probo, elegantiam desidero; F II, 27. quam (rem) tu ex omnibus maxime probas; T V, 1.

scientiam: ut .. medicorum scientiam non ipsius artis, sed bonae valetudinis causa probamus, ... sic ..; F I, 42.

senem: s. adulescentem.

sententiam: quam (sententiam) reliquorum philosophorum nemo probet; A II, 70. quamcumque .. sententiam probaverit; A II, 119. cuius (Calliphontis) .. sententiam Carneades ita studiose defensitabat, ut eam probare etiam videretur; A II, 139. quam (sententiam) tibi ... maxime probatam existimo; F V, 8. huius (Platonis) hanc unam sententiam de inmortalitate animorum (Panaetius) non probat; T I, 79. de quibus (finibus) tres video sententias ferri, quarum nullam probo; Lae 56.

severitatem, spinas: s. acerbitatem.

statum: accommodabimus hoc tempore leges ad illum, quem probamus, civitatis statum; L III, 4.

summam: s. aera.

temperationem: quam maxime probat temperationem rei publicae; L III, 12.

templa, theatra: s. porticus.

virum: qui (Themistocles) cum consuleretur, utrum bono viro pauperi an minus probato diviti filiam collocaret; O II, 71.

virtutem: s. partes.

visa: dormienti .. (Ennio illa visa) aeque ac vigilanti probabantur; A II, 88.

Lücke: * *maiores* nostros .. probavisse maxime ... iudico; R II, 64.

probrum, Schimpf, Schmach, Vorwurf: I, 1. audio, defendo: nec probrum audire (debemus) nisi ea lege, ut respondere liceat et iudicio defendere; R IV, 12.

obicio: in qua (oratione Cato) obiecit ut probrum M. Nobiliori, quod is in provinciam poëtas duxisset; T I, 3.

relinquo: »censores ... probrum in senatu ne relinquonto ‖ relinquunto ‖;« L III, 7.

2. coniungo cum: quae (libido) cum probro privato coniungeret imperii dedecus; C 42.

duco in: cum artem ludicram scaenamque totam in probro ducerent; R IV, 10.

II. in: in probris maxime in promptu est, si quid tale dici potest; O I, 61.

probus, tüchtig, brav, rechtschaffen, sittsam, bescheiden: A. adulescentes: nec .. (petulantia, libido est) omnium adulescentium, sed non proborum; C 36.

artifex: si pulcher est hic mundus et si probus eius artifex; Ti 6.

filii: ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut iustus parens probis filiis; T II, 51.

fruges: illud Accii: »probae etsi in segetem sunt deteriorem datae fruges, tamen ipsae suapte natura enitent«; T II, 13.

homines: hoc ne homines quidem probi faciunt, ut ... calamitates praedicant; D II, 54. error hominum non proborum ... id (utile) continuo secernit ab honesto; O III, 36.

ingenium: in ipso ioco aliquod probi ingenii lumen eluceat; O I, 103.

navigium: si (sapiens) ... proficiscatur ... probo navigio, bono gubernatore; A II, 100.

B, a, I. invidet: probus .. invidet nemini; Ti 9.

II, 1. defendo: sin autem inopem, probum tamen et modestum (defenderis); O II, 70.

iubeo, veto: quae (lex) .. neque probos frustra iubet aut vetat; R III, 33.

2. absum: ista omnia talia videmus, ut et ‖ etiam ‖ inprobi habeant et absint probis; P 7.

b. capit: quod insit in iis aliquid probi, quod capiat ignaros; O III, 15.

procacitas, Begehrlichkeit, Dreistigkeit: a petendo petulantia, a procando, id est poscendo, procacitas nominata est; R IV, 6.

procax, dreist, zudringlich: tum demum mihi procax Academia videbitur, si ..; N I, 13.

procedo, auftreten, vortreten, erscheinen, vorrücken, fortschreiten, Fortschritte machen: I. unpersönlich: nihil .. adiuvat procedere et progredi in virtute, quo minus miserrimus sit; F IV, 64. praestat ... morti iam ipsi adventanti paulum procedere ob viam, quod fecit Catulus, quam quod Marius; T V, 56.

II. alqs: sin ipse tua sponte processeris; A II, 49. qui processit aliquantum ad virtutis habitum, nihilo minus in miseria est quam ille, qui nihil processit; F III, 48. quo (die Caesar) ... cum purpurea veste processit; D I, 119. quae (signa) receptui canunt, ut eos etiam revocent, qui iam processerint; R I, 3. quod ei fuit illa manu copiisque facillimum, ut in agrum Rutulorum Aboriginumque ‖ ve ‖ procederet; R II, 5. cum (Themistocles) aetate processisset; C 21. s. **ad,** I. procedo (3 St.) B. I, S. 47, a. **in,** B, I. procedo (3 St.) B. II, S. 264, b.

adsensio: ne (adsensio) praecipitet, si temere processerit; A II, 68.

agmen: quorum (Spartiatarum) procedit agmen ‖ † ad modum, al. ‖ ad tibiam; T II, 37.

animal: cum .. (animal) processit paulum; F V, 24.

compositiones, conditiones: perspicuum est .., quo conpositiones unguentorum, quo ciborum conditiones, quo corporum lenocinia processerint; N II, 146.

dies: quae (dies) procedens ita mitigat, ut ... leniatur aegritudo; T III, 53.

infantes: cum .. paulum (infantes) processerunt; F V, 55.

lenocinia: f. compositiones.

oratio: ut ratione et via procedat oratio; F I, 29.

philosophia: posteaquam philosophia processit; D I, 86.

sidera: quia bifariam contrarie simul procedentia (sidera) efficiebant, ut ..; Ti 31.

tempus: sin (tempus aetatis) processerit longius; C 70.

procella, Sturm: I. instant: »fulix ... nuntiat horribilis clamans instare procellas«; D I, 14.

II. habeo: fortuna .. casus rariores habet, primum ab inanimis procellas, tempestates, naufragia; O II, 19.

puto: imbres, nimbi, procellae, turbines dei putandi; N III, 51.

III. expelli, rapi: »dum quod sublime ventis expulsum rapi (credas) saxum aut procellis«; N II, 89.

proceritas, hoher Wuchs, Schlankheit: I. admiror: cum .. admiraretur Lysander .. proceritates arborum; C 59.

II. adiuvari: quae .. (animalia) altiora sunt, adiuvantur proceritate collorum; N II, 123 (122).

procerus, hoch, schlank, lang: palma: quod Homericus Ulixes Deli se proceram et teneram palmam vidisse dixit; L I, 2.

populi: nos inter has procerissimas populos in viridi ... ripa inambulantes; L I, 15.

rostrum: cum (ibes) sint aves excelsae, ... corneo proceroque rostro; N I, 101.

Vincla: »procera .. Vincla videbis«; N II, 114.

procinctus, Kampfbereitschaft: ex quo in procinctu testamenta perierunt; N II, 9.

proclivi, abwärts, leicht (f. **proclivis,** alqs; T IV, 28. res): curro: proclivi currit oratio; F V, 84.

labor: quia (vitia) sunt in lubrico incitataque semel proclivi labuntur; T IV, 42.

proclivis, abschüssig, abwärts, geneigt, bereitwillig, leicht: alqs: ut sunt alii ad alios morbos procliviores ..., sic || sint || alii ad metum, alii ad aliam perturbationem; T IV, 27. et invidi et malivoli ..., quia proclives || proclive, al. || ad eas perturbationes, non quia semper, feruntur || semper feruntur ||; T IV, 28. ut optuma quisque valetudine adfectus potest videri natura ad aliquem morbum proclivior, sic ..; T IV, 81. ut sit alius ad alios motus perturbationesque proclivior; T IV, 81.

alqd: quod est multo proclivius; R I, 11. dictu .. est proclive; O II, 69.

amicitia: amicitia remissior esse debet ... et ad omnem comitatem facilitatemque proclivior; Lae 66.

cursus: cuius (Phalaridis) in similitudinem dominatus unius proclivi cursu et facile delabitur; R I, 44.

ratio: ut fingendi proclivis esset ratio; R II, 18.

res: serpit † deinde res, quae proclivis || proclivius || ad perniciem, cum semel coepit, labitur; Lae 41.

proclivitas, Geneigtheit: I. apparet, al.: haec aliorum ad alios morbos proclivitas late patet; nam pertinet ad omnes perturbationes; in multis etiam vitiis apparet, sed nomen res non habet; T IV, 27. 28.

II. dico, al.: haec .. proclivitas ad suum quodque genus a similitudine corporis aegrotatio dicatur, dum ea intellegatur ad aegrotandum proclivitas. sed haec in bonis rebus ... facilitas nominetur, in malis proclivitas, ut significet lapsionem, in neutris habeat superius nomen; T IV, 28.

proco, fordern: a petendo petulantia, a procando, id est poscendo, procacitas nominata est; R IV, 6.

proconsul, Proconsul: quam multi anni sunt, cum bella a proconsulibus et a propraetoribus administrantur, qui auspicia non habent! D II, 76.

procreatio, Hervorbringung, Zeugung: I. significat: quid procreatio liberorum (significat) ..., nisi ..? T I, 31. quae procreatio vitis aut arboris ... tantam naturae sollertiam significat, quantam ipse mundus? N II, 85.

II. habeo, percurro: dissimilitudo locorum nonne dissimilis hominum procreationes habet? quas quidem percurrere oratione facile est; D II, 96.

III. causa: quae (membra) .. procreationis causa natura corpori adfinxit; N I, 92.

procreator, Erzeuger, Urheber: I. gignit: animum .. cum ille procreator, mundi deus ex sua mente et voluntate genuisset; Ti 26.

II. a: ut ii, qui procreati essent, a procreatoribus amarentur; F IV, 17. quod || quo || a procreatoribus nati diliguntur; F V, 65.

procreo, hervorbringen, erzeugen, erschaffen, zeugen, gebären: I, 1, a. egeo ad: quae (pars corporis) coniunctione alterius egeret ad procreandum; N II, 64.

valeo ad: quae (seminum vis) ad gignendum procreandumque plurimum valeat; D II, 94.

b. aptus ad: partes corporis et ad procreandum et ad concipiendum aptissimae; N II, 128.

c. libido: cum sit hoc natura commune animantium, ut habeant lubidinem procreandi; O I, 54.

ratio: quae (membra) ipsa declarant procreandi a natura habitam esse rationem; F III, 62.

vis: ut in eo (calido, igneo) insit procreandi vis et causa gignendi; N II, 28.

voluptas: ad procreandi voluptatem hoc divinum animal ortum esse voluerunt; F II, 40.

d. causa: f. II. alqd; O I, 11.

2, a. unpersönlich: f. II. alqm; F III, 62.

b. alqs: violatur is, qui procreavit, is, qui aluit, is, qui erudivit; P 25.

II. alqm: ut natura et procreari vellet et diligi procreatos non curaret; F III, 62. ut ii, qui procreati essent, a procreatoribus amarentur; F IV, 17. nasci .. animos, quod declaret eorum similitudo, qui procreentur; T I, 79. quae (Medea) duobus avis, Sole et Oceano, Aeeta patre, matre Idyia procreata est; N III, 48. secundae (Musae) Iove tertio et Mnemosyne procreatae novem; N III, 54. quintus (Sol), qui Colchis fertur Aeetam et Circam procreavisse; N III, 54. altera (Venus) spuma procreata; N III, 59. et concubiturum cum uxore Laium et ex ea Oedipum procreaturum; Fa 30. in quo (solo) tu ortus et procreatus es; L II, 4. hanc quoque, quae te procrearit, esse patriam tuam; L II, 6. natura ... ingenerat ... amorem in eos, qui procreati sunt || [ing. ... sunt] ||; O I, 12.

alqd: quid dicam, quantus amor bestiarum sit in educandis custodiendisque iis, quae procreaverunt? N II, 129. commune item || autem || animantium omnium est coniunctionis adpetitus procreandi causa et cura quaedam eorum, quae procreata sint || sunt ||; O I, 11. quo (animo) nihil est ab optimo et praestantissimo genitore melius procreatum; Ti 27.

animantes: cum (mundus) ex se procreet animantis atque sapientis; N II, 22.
deum: sic deus ille aeternus hunc perfecte beatum deum procreavit; Ti 21.
fetus: quae multiplices fetus procreant, ut sues, ut canes; N II, 128.
filios: ubi cum de matre familias Tarquiniensi duo filios procreavisset; R II, 34.
homines: quoniam earum quoque artium homines ex eo (mundo) procreantur; N III, 23.
iustitiam: hominum .. societas et communitas ... iustitiam procreavit; N III, 38.
liberos: istuc .. te impediet ... in uxore ducenda, in liberis procreandis; A II, 109. ibi (Damaratus) ... liberos procreavit; T V, 109.
mortales: ut ... mortalis .. ex inmortali procreatos (videremus); N I, 42.
ortum: inter arma civium ... (potestatis ortum) procreatum videmus || vidimus ||; L III, 19.
pecudes: pecudes ... partim esse ad usum hominum, partim ad fructum, partim ad vescendum procreatas; L I, 25.
ramos: quae (terra) ex fici tantulo grano aut ex acini vinaceo aut ex ceterarum frugum aut stirpium minutissimis seminibus tantos truncos ramosque procreet; C 52.
res: quas (res) terra procreet; D II, 30.
sapientes: f. animantes. — truncos: f. ramos.
III. mundum: idcirco singularem deus hunc mundum atque unigenam procreavit; Ti 12.
truncos: f. ramos.

procul, fern, weit, in, aus der Ferne: absum: aegritudinem omnem procul abesse a sapiente; T III, 82. qui (adpetitus) procul absit a naturae constantia; T IV, 47. cum procul ab his omnibus rebus (Epicurus) absit; T V, 89. ira procul absit; O I, 136. quod (senectus) haud procul absit a morte; C 15.
amando: natura res similis procul amandavit a sensibus; N II, 141.
amoveo: adsentatio...procul amoveatur; Lae 89.
conspicio: ut procul divinum et novum vehiculum Argonautarum e monte conspexit; N II, 89.
evenio: sive (haec duo genera) dissipantur, procul a terris id evenit; T I, 42.
specto: delectatur etiam senectus procul eas (voluptates) spectans; C 48.
sum: caelestia ... procul esse a nostra cognitione; A I, 15. quia sunt *haud* procul ab aetatis huius memoria; R I, 1. quod (sepulchrum) *haud* procul a Fontis ara est; L II, 56.
video: cum .. procul cursum navigii videris; N II, 87.
zum Satz: animi adfectio ... procul ab omni metu; T V, 41.

procuratio, Besorgung, Verwaltung, Sühnung: I. tenet: dum (me) rei publicae non solum cura, sed quaedam etiam procuratio ... tenebat; A I, 11.
II, 1. facio: ut sue plena procuratio fieret, vocem ab aede Iunonis ex arce extitisse; D I, 101.
gero: ut .. tutela, sic procuratio rei publicae ... gerenda est; O I, 85.
habeo: qui (philosophi) omnino nullam habere censerent rerum humanarum procurationem deos; N I, 3.
relinquo: cum mihi sit unum opus hoc a parentibus maioribusque meis relictum, procuratio atque administratio rei publicae; R I, 35.
2. praeficio: huic procurationi certum magistratum praefecerat; L II, 66.
3. privo: an eos (deos) omni procuratione atque actione privet; N II, 44.
4. dico de: de expiationibus et procurationibus sat esse plane || satis esse iam || in ipsa lege dictum; L III, 34.
proficiscor a: quod ... ei proficiscendum est ab omni mundo atque ab eius procuratione; F III, 73.
substituo pro: philosophiam nobis pro rei publicae procuratione substitutam putabamus; D II, 7.
III. 1. accidere: nihil .. est pro certo futurum, quod potest aliqua procuratione accidere ne fiat; D II, 21.
2. in: caput .. est in omni procuratione negotii et muneris publici, ut ..; O II, 75.
sine: quae (pecudes, stirpes) sine procuratione hominum salvae esse non possunt; N II, 130. quaero, quid reapse sit turpius quam sine procuratione senator legatus; L III, 18.

procurator, Verwalter: sit .. oppositus .. bonus et sapiens et peritus utilitatis dignitatisque civilis quasi tutor et procurator rei publicae; R II, 51.

procuratrix, Pflegerin: cum sapientiam totius hominis custodem et procuratricem esse vellent; F IV, 17.

procuro, besorgen, warten, sühnen: I. haruspices: »quibus divis (haruspices) creverint, procuranto;« L II, 21.
II. alqd: prudentiam ... procurantem caelestia maxime, deinde in terris ea, quae pertineant ad homines; A I, 29. quem ad modum .. ea procurentur atque expientur; D II, 130.
caelestia: f. alqd; A I, 29.
monstra: cum .. magna vis videretur esse ... monstris interpretandis ac procurandis in haruspicum disciplina; D I, 3.
res: addunt (haruspices) ad extremum omnia levius casura rebus divinis procuratis; D II, 25.

prodeo, hervorgehen, hinausgehen: alqs: ut in scaenam sine subligaculo prodeat nemo; O I, 129. cavendum ... est, ... ne extra modum sumptu et magnificentia prodeas; O I, 140.
Olympionicae: permagnum existimans tris Olympionicas una e domo prodire; T I, 111.
philosophi: qui (philosophi) in aciem non saepe prodeunt; T II, 60.

prodico, vorausbestimmen: f. **prodigium,** II. dico; D I, 93.

prodigium, Wunder, Wunderzeichen: I. est: ille ... haud dubitavit ... docere nullum esse prodigium; R I, 23.
II. defero: »prodigia, portenta ad Etruscos haruspices || arusp. ||, si senatus iussit, deferunto«; L II, 21.
dico: ex quo illa „ostenta, monstra, portenta, prodigia" dicuntur; N II, 7. quia .. ostendunt, portendunt, monstrant, praedicunt || prodicunt ||, ostenta, portenta, monstra, prodigia dicuntur; D I, 93.
mitto: »quod mihi portento caelestum pater prodigium misit«; N III, 68.

prodigus, verschwenderisch: quorum (largorum) alteri prodigi, alteri liberales, prodigi, qui epulis et viscerationibus et gladiatorum muneribus ... pecunias profundunt; O II, 55.

proditio, Verrat: nascuntur, solent: quo e vitio et amicitiarum proditiones et rerum publicarum nasci solent; A II, 27. hinc patriae proditiones ... nasci; C 40.

proditor, Verräter: I. odi: quis Pullum Numitorium Fregellanum, proditorem, ... non odit? F V, 62.
vitupero: nec magis est vituperandus proditor patriae quam communis utilitatis aut salutis desertor; F III, 64.
II. supplicium: nemo .. parricidae aut proditoris supplicio misericordia commovetur; T IV, 18.

prodo, aufstellen, ernennen, übergeben, überliefern, preisgeben, verraten: I. poëtae: ut .. poëtae tragici prodiderunt; O III, 97.
II, 1. indir. Frage: quid cuique significaretur, (Assyrii) memoriae prodiderunt; D I, 2.
2. acc. c. inf. (part.): quam (Venerem) Adonidi nupsisse proditum est; N III, 59. caput arsisse Servio Tullio dormienti quae historia non prodidit? D I, 121, f. III. alqd; R II, 28. **memoria,** II, 2. prodo (7 St) B. II, S. 537, a.
III. alqm: »olli .. (patres) ec se produnto, qui comitiatu creare consules rite possint«; L III, 9. »quem patres prodent ‖ produnt ‖ consulum rogandorum ergo«; L III, 10.
alqd: quae scriptores Graeciae prodiderunt; T I, 29. ut, id quod proditum est a maioribus, iniussu senatus ne legantur quidem libri; D II, 112. verene ... hoc memoriae proditum est, ... Numam ... Pythagoreum fuisse? R II, 28. et quod proditum memoriae est, xviros ... sine provocatione creatos; R II, 54. quae isto modo memoriae sint ‖ sunt ‖ prodita; L I, 4. qui (di immortales) me non accipere modo haec a maioribus voluerunt, sed etiam posteris prodere; C 25.
caput: si audierint te primum caput libri ‖ viri ‖ optimi prodidisse; L I, 21.
conscios: an coli iustitia poterit ab homine ... prodente conscios? T II, 31.
consulta: qua (oratione animus) ... facta .. et consulta fortium et sapientium ... sempiternis monumentis prodere (possit); L I, 62.
decretum: quorum (decretorum) nullum sine scelere prodi poterit. cum enim decretum proditur, lex veri rectique proditur; A II, 27.
dogma: scelus .. dicebas esse .. dogma prodere; A II, 133.
facta: f. consulta.
famam: concedamus .. famae hominum ... sapienter a maioribus proditae, ... ut ..; R II, 4.
fidem: qui (vir) statuit ... intolerabili dolore lacerari potius, quam aut officium prodat aut fidem; A II, 23.
genus: (id genus imperii) etiam deinceps posteris prodebatur; L III, 4.
laudes: laudes unius cuiusque nostrum a patribus acceptas posteris prodere; R VI, 23.
legem: f. decretum.
memoriam: quorum (beneficiorum) memoria liberis posterisque prodatur; O II, 63.
monumenta: nihil est ..., quod non longinquitas temporum ... prodendis .. monumentis ... adsequi possit; D I, 12.
nomen: cuius (Lacedaemonii) ne nomen quidem proditum est; T I, 100.
officium: f. fidem.
patriam: ut peccatum est patriam prodere; F III, 32. si patriam prodere conabitur pater, silebitne filius? O III, 90.
regnum: quod (regnum) a Tantalo et Pelope proditum iure optinebatur; O III, 84.
religionem: quae a maioribus prodita est quom dominis, tum famulis ... religio Larum; L II, 27.
sacra: ut ... deinceps familiis prodantur ... sacra ‖ [sacra] ‖; L II, 47.

vocabula: qui (viri) se progeniem deorum esse dicebant, itaque eorum vocabula nobis prodiderunt; Ti 38.
urbem: urbem philosophiae ... proditis, dum castella defenditis; D II, 37.

produco, vorführen, vorziehen, auszeichnen, verlängern, ausdehnen: alqm: »tu produxisti nos intra luminis oras«; R I, 64. a quibus producti sunt, existunt eorum ipsorum tyranni; R I, 68.
alqd: ea, quae secundum locum obtinent. προηγμένα, id est producta, nominentur; F III, 52. ista ... dicam Graece προηγμένα, Latine autem „producta“; F IV, 72. haec ... nominibus ... appellata partim novis et commenticiis, ut ista „producta“ et „reducta“; F V, 90. sin autem ... nec illa pluris aestimanda ego, qui bona, quam tu, qui producta appellas; F V, 90. eadem Stoici „praecipua“ vel „producta“ dicunt, quae „bona“ isti; T V, 47.
commoditates: commoditates corporis tam .. productae temporibus tamque multae; F IV, 29.
convivium: quod (convivium) ad multam noctem ... vario sermone producimus; C 46.
doctrinam: Phalereus ille Demetrius ... mirabiliter doctrinam ex umbraculis eruditorum otioque non modo in solem atque in pulverem, sed in ipsum discrimen aciemque produxit; L III, 14.
dolorem: sin (dolor) productior (foret), plus habiturum iucundi quam mali; T III, 38. sin forte longinquitate producti (dolores) vehementius .. torquent; T V, 117.
nomen: nomen .. productum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a nando paulum primis litteris immutatis; N II, 66.
regem: regem ipsum quasi productum esse ad dignitatem ⟨id est enim προηγμένον⟩; F III, 52.
sermonem: sermonem in multam noctem produximus; R VI, 10.

productio, Verlängerung: fieri: quem ad modum oportunitas ‖ opp. ‖ ... non fit maior productione temporis; F III, 45. ut .. oportunitas illa, sic haec ... non fiunt temporis productione maiora; F III, 46.

proëgmena, vorzuziehende Dinge: ne hoc „ephippiis“ et „acratophoris“ potius quam „proëgmenis“ et „apoproëgmenis“ concedatur; F III, 15.

proelior, kämpfen: proeliantem eum (Eudemum) ad Syracusas occidisse; D I, 53.

proelium, Kampf, Treffen, Gefecht: I, 1. committo: nec eam rem (C. Flaminius) habuit religioni obiecto signo, ... ne committeret proelium; D I, 77. pullarius diem proelii committendi differebat; D I, 77.
facio: „proelium rectum est hoc fieri“; T IV, 43. cum hoc calamitosum proelium fieret; D I, 78.
ineo: f. **ineo,** II. proelium (3 St.) B. II, S. 298, b.
restituo: »cum (Aiax) ... manu sua restituit proelium insaniens«; T IV, 52.
video: fecerunt .. (poëtae), ut eorum (deorum) bella, proelia, pugnas, vulnera videremus; N I, 42.
2. careo: nec ... bellis proeliisque (di) caruerunt; N II, 70.
3. fugio e: fugit (Deiotarus) e proelio cum Pompeio; D II, 79.
mitto in: quae (Lacaena) cum filium in proelium misisset; T I, 102.
II. casus: casum .. proelii nemo nostrum erat quin timeret; D II, 114.
certamen: cum ... proelii .. certamen varium atque anceps fuisset; R II, 13.

contentiones: equos propter crebras contentiones proeliorum ferocitate exultantes; O I, 90.
pericula: cum (P. Decius) pericula proeliorum iniret audacius; D I, 51.

III, 1. devincere: cum ad fluvium Sagram Crotoniatas Locri maximo proelio devicissent; N II, 6.
dimicare: cum A. Postumius dictator cum Octavio Mamilio Tusculano proelio dimicaret; N II, 6.
esse: tantus .. imperator ... fuit proeliis, oppugnationibus; A II, 3.
superari: a quo Caudino proelio Sp. Postumius, T. Veturius consules superati sunt; C 41.
sustinere: »eloquere, res Argivum proelio ut se sustinet«; T II, 39.
vinci: fore ut [armis] || armis || Dareus et Persae ab Alexandro et Macedonibus proelio || [proelio] || vincerentur; D I, 121.

2. de: nescio quid etiam de Locrorum apud Sagram proelio; N III, 11.
in: neque porro ex eo natus cum Pyrrho bellum gerens consul cecidisset in proelio; F II, 61. qui (Tyndaridae fratres) non modo adiutores in proeliis victoriae populi Romani, sed etiam nuntii fuisse perhibentur; T I, 28. non L. Brutus ... in proelio concidisset; T I, 89. ex hoc ille animus in proeliis paratus ad volnera; T II, 37. ut .. fit in proelio, ut ignavus miles ac timidus ... fugiat, ... sic ..; T II, 54. ex hoc ... impetu animorum ... illa pericula adeuntur in proeliis; T II, 58. Cimbri et Celtiberi in proeliis exultant, lamentantur in morbo; T II, 65. saepe etiam .. in proeliis Fauni auditi ... esse dicuntur; D I, 101. cum Ptolomaeus || Ptolem. || ... in proelio telo venenato ictus esset; D II, 135. qui (Lucumo) Romuli socius in Sabino proelio occiderat; R II, 14.

profanus, ungeweiht: ex quo transitiones perviae „iani" foresque in liminibus profanarum aedium „ianuae" nominantur; N II, 67.

profectio, Abreise: ut (exercitus, rectores) „profectione laeti piscium lasciviam intuerentur", ut ait Pacuvius; D I, 24.

profecto, fürwahr, wahrlich, sicherlich, in der That: I. **affirmativ:** nosti enim profecto os huius adulescentioris Academiae; A ep 1. dubitis enim p., ut in rebus inusitatis ... utamur verbis interdum inauditis; A I, 24. p. eius (philosophiae) tractatio optimo ... quoque dignissima est; A II, 6. vides p. .. iacere iam illud tuum perspicuitatis patrocinium; A II, 105. ego vero ... debeo p. ... in eo quoque elaborare, ut ..; F I, 10. summum p. malum est vivere cum dolore; F I, 41. quae (verba) nota tibi p. .. sunt; F II, 20. ut iam omnes insipientes sint miseri, quod p. sunt; F IV, 66. sed his rebus concluditur p. ... honestum ... per se esse expetendum; F V, 64. is es p. tu; F V, 78. res .. domesticas ac familiaris nos p. et melius tuemur et lautius; T I, 2. p. beati erimus, cum ..; T I, 44. atque ea p. tum multo puriora et dilucidiora cernentur, cum ..; T I, 46. si ne id quidem (vides), at quantum sit, p. vides; T I, 60. quid est .. memoria rerum et verborum? quid porro inventio? p. id, quo ..; T I, 65. utrum tandem (Priamus) a bonis an a malis discessisset? tum p. videretur a bonis; T I, 85. sed p. mors tum aequissimo animo oppetitur, cum ..; T I, 109. non .. temere ... creati sumus, sed p. fuit quaedam vis, quae ..; T I, 118. cedet p. virtuti dolor; T II, 31. est p. animi medicina, philosophia; T III, 6. is invidet p.; T IV, 17. p. spe beate vivendi tantam in eo studio curam operamque posuerunt; T V, 2. quod laudabile autem, p. etiam honestum; T V, 43. omnes ... nos in iis linguis, quas non intellegimus, ... surdi p. sumus; T V, 116. alterum fieri p. potest, ut earum (opinionum) nulla, alterum certe non potest, ut plus una vera sit; N I, 5. p. eos ipsos ... addubitare coget doctissimorum hominum de maxuma re tanta dissensio; N I, 14. terra enim p., quoniam mundi pars est, pars est etiam dei; N I, 24. (deus) ea figura p. est, quae pulcherrima sit || est || omnium; N I, 48. est igitur p. deus; N II, 16. aliquid p. sit necesse est melius ... quam deus; N II, 76. si modo (di) sunt, ut p. sunt; N II, 78. p. ipsa terra eadem vi continetur; N II, 83. p. et esse deos et haec tanta opera deorum esse arbitrarentur; N II, 95. est enim p. divinatio; N II, 162. haec .. vis ... homini p. est nec alii cuiquam a dis inmortalibus data; N II, 163. illud p. confitemini, longe aliter se rem habere, atque hominum opinio sit; N III, 63. efficiam p., ut fateare; N III, 65. sic enim se p. res habet, ut ..; D I, 23. est p. quiddam etiam in barbaris gentibus praesentiens; D I, 47. ergo et ii ... cernunt illa p., quae vaticinantes pronuntiant; D I, 114. p. hominibus a dis futura significari necesse est; D I, 117. quod adsequar p., si instituta perfecero; D II, 6. ut, si quis M. Marcellum illum ... multis annis ante dixisset naufragio esse periturum, divinasset p.; D II, 14. maior ei (patriae) p. quam parenti debetur gratia; R I, fr 2. p. omnis istorum disputatio ... vereor ne ... videatur ...; R I fr 5. fr V, 42. sed p. tanta fuit in eo vis ingenii ..., ut ..; R II, 20. nos ... nullam p. molestiam fugere debemus; R III, 8. cernis p. quantis in angustiis vestra se gloria dilatari velit; R VI, 22. si manet illa quercus, haec est p.; L I, 1. potes autem tu p. satis facere in ea (historia); L I, 5. sed profecto ita se res habet, ut ..; L I, 58. constat p. ad salutem civium ... inventas esse leges; L II, 11. quibus p. diligentissime sanciendum est, ut ..; L II, 37. et p. ita est, ut id habendum sit antiquissimum ..., quod sit optumum; L II, 40. id enim est p., quod constituta religione rem publicam contineat maxime; L II, 69. iam illud apertum est p.; L III, 18. deorum p. vitam homines viverent; L fr 2. orationem autem Latinam efficies p. legendis nostris pleniorem; O I, 2. itaque lex ipsa naturae ... decernet p., ut ..; O III, 31. captivi p. Poenis redditi essent; O III, 110. quia p. videtis nefas esse dictu miseram fuisse talem senectutem; C 13. esse p. aliquid natura pulchrum atque praeclarum, quod sua sponte peteretur; C 43. animus ... in ea p. loca discessit, quo ..; C 84. meministi enim p. ..., quanta esset ... admiratio; Lae 2. si cadit in sapientem animi dolor, qui p. cadit, nisi ..; Lae 48. concedetur p. verum esse, ut bonos boni diligant; Lae 50. quod est multo p. magis in veris patribus ... faciendum; Lae 70. haec p., quae sunt summarum virtutum, pluris aestimanda sunt; P 48. p. (mundi artifex) speciem aeternitatis imitari maluit; Ti 6. unus p. (mundus), siquidem factus est ad exemplum; Ti 12. quodsi ullum umquam animal consecrandum fuit, illud p. fuit; fr IX, 11.

II. **negativ:** nec: nec p. nobis delectatio deerit aliud ex alio quaerentibus; L I, 14.
nihil: quo (Aristotele) p. nihil est acutius, nihil politius; A II, 143. nihil enim est p. homini prudentia dulcius; T I, 94. p. Epicurus quasi pueri delicati nihil cessatione melius existimat; N I, 102. hi sunt di et homines, quibus p. nihil est melius; N II, 133. nihil eum (mortalem) p. fallat; D I, 127. sed omnium ... nihil est p. praestabilius quam plane intellegi ..; L I, 28. sensu

carente (animo) nihil p. est mali; L fr 1. nihil est p. magis (decorum) quam aequabilitas ..; O I, 111. nihil p. minus; O III, 81. p. nihil est aliud bene et beate vivere nisi honeste et recte vivere; P 15.

non: ſ. **non,** A, **b.** profecto (7 St.) B. II, S. 734, b.

nullus: nulla p. (natura) *est*, quin suam vim retineat; F IV, 32. omnibus enim ex animi perturbationibus est p. nulla vehementior; T IV, 75. mundi divina [in homines] moderatio p. nulla est; N III, 85. videndum est, cuiusnam animantium deus ... similitudinem secutus sit. nullius p. id quidem, quae sunt nobis nota animantia; Ti 11.

numquam: ſ. **numquam,** A, II. profecto (4 St.) B. II, S. 776, b.

profero, herbeibringen, hervorbringen, vorrücken, ausdehnen, verschieben, vorbringen, erwähnen, bekannt machen: I. indir. Frage: quid ego, quae magi Cyro illi principi interpretati sint, ex Dinonis Persicis proferam? D I, 46.

II. alqm: similiter vos ... Xenophanem, Platonem etiam et Socratem profertis; A II, 14. non .. proferremus vino aut somno oppressos aut mente captos tam absurde, ut ..; A II, 53. de contemnendo honore (agitur), multi inhonorati proferuntur; T III, 57. Themistoclem mihi et Demosthenen ‖ Demosthenem ‖ profertis; T IV, 55. Soles ipsi quam multi a theologis proferuntur! N III, 54.

alqd: omnia .. haec proferuntur, ut illud efficiatur ..; A II, 90. quae .. adhuc protulisti, popularia sunt; F IV, 24. quia nihil erat prolatum melius, illud, quod erat, tenebant; T IV, 6. ut ea sunt, quae profertis; T IV, 55. malo .. Graecorum quam nostra proferre; T V, 105. multa eius modi proferre possum; N II, 126. eundem .. (Dionysium) ferunt haec ... sublata de fanis in forum protulisse; N III, 84. sescenta licet eiusdem modi proferri, ut ..; D II, 34. cur .. aut vetera aut aliena proferam potius quam et nostra et recentia? L III, 21. temptare volui possentne proferri in lucem [id est in forum]; P 4. ſ. agros. regem. visionem.

agros: multa .. alia in aliis locis commemorabilia proferre possum, multos fertiles agros alios aliorum fructuum; N II, 131.

artem: quae (ars memoriae) tum primum proferebatur; A II, 2.

bonum: quod (summum bonum) is (Carneades) non tam, ut probaret, protulit, quam ut Stoicis ... opponeret; F II, 42.

diem: cur pulmo incisus etiam in bonis extis dirimat tempus et proferat diem; D I, 85.

exempla: ego exempla ominum nota proferam; D I, 103.

fabellas: nec fabellas aniles proferas; N III, 12.

fabulam: philosophi quidam .. fictam et commenticiam fabulam prolatam dicunt a Platone; O III, 39.

finem: sapientia iubet augere opes, amplificare divitias, proferre finis; R III, 24.

formulas: nondum .. C. Aquilius, collega et familiaris meus, protulerat de dolo malo formulas; O III, 60.

fossiones, irrigationes: quid ego irrigationes, quid fossiones agri repastinationesque proferam? C 53.

indicium: deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte; T I, 113. quod (iudicium) C. Aquillius, familiaris noster, protulit; N III, 74.

leges: quid ego communes leges profero, quibus omnibus es exul? P 32.

libros: proferrem libros, si negares; N I, 113.

operta: quo de genere Apollinis operta prolata sunt; D I, 115.

partum: mulae partus prolatus est a te; D II, 49.

rationem: (quam rationem) profiteri et in medium proferre non audeas; F II, 76.

repastinationes: ſ. fossiones.

res: cum res occultissimas aperueris in lucemque protuleris; A II, 62.

regem: cum antistitibus agamus, ut quidvis potius ex illis libris quam regem proferant; D II, 112.

similitudines: hoc loco similitudines eas ... dissimillimas proferebas; F IV, 64.

somnia: multa etiam sunt a te ex historiis prolata somnia; D II, 136.

sphaeram: memoria teneo C. Sulpicium Gallum ... sphaeram ... iussisse proferri; R I, 21.

viros: cum aliquos ex antiquis claros viros proferunt; A II, 13.

visionem: sive tu probabilem visionem, sive probabilem et, quae non impediatur, ... sive aliud quid proferes, quod sequare; A II, 33.

Lücke: se ad extremum pollicetur prolaturum, † quae se ipsa comest, quod efficit dialecticorum ratio; fr V, 30.

proficio. bewirken, ausrichten, nützen: I. oratio, ratio: illa .. altera ratio et oratio ... raro proficit; T IV, 60.

II, 1. ut: ſ. II. alqd; N I. 8.

III. alqd: quid proficit (quiescere)? A II, 93. multum .. ad ea, quae quaerimus, explicatio tua ista profecerit; F III, 14. ad ferendum .. dolorem ... plurimum proficit ... cogitare ..; T II, 58. quo in genere tantum profecisse videmur, ut ... (non) vinceremur; N I, 8. cum ... nec quicquam proficeretur, plures cum accederent; D I, 77. quid .. (Iuppiter) proficit, cum in medium mare fulmen iecit? quid, cum ..? D II, 45. quid proficiatur, si ea causa non ex aeternis causis apta dicatur? Fa 34. quoad te, quantum proficias, non paenitebit; O I, 2. nos .. quantum in utroque profecerimus, aliorum sit iudicium; O I, 3. si modo in philosophia aliquid profecimus; O III, 37. ſ. **nihil,** C, II, 1. proficio (6 St.). E. (2 St.) B. II, S. 702, a. 704, a.

hilum: »Sisyphus versat saxum sudans nitendo neque proficit hilum;« T I, 10.

proficiscor, aufbrechen, abreisen, reisen, ausgehen, herrühren: I. **unpersönlich:** iubet .. Plato sic ad somnum proficisci corporibus adfectis, ut ..; D I, 62. doctissimis viris proficisci placuit a lege; L I, 18.

II. **indir. Frage:** ipsi .. gerere quam personam velimus, a nostra voluntate proficiscitur; O I, 115.

III. **mit einfachem Subject:** alqs: ut, aut unde proficiscatur, aut quo perveniendum sit, nesciat; A II, 29. ut ad Orestem pervenias profectus a Theseo; F I, 65. profectus in exsilium Tubulus ‖ est ‖ statim; F II, 54. heri ... ex urbe profectus veni ad vesperum; F III, 8. quod ... ei proficiscendum est ab omni mundo atque ab eius procuratione; F III, 73. ab his initiis profecti; F IV, 17. quonam modo ab isdem principiis profecti efficiatis, ut ..; F IV, 26. scis .. Citieos, clientes tuos, e Phoenica profectos; F IV, 56. ab iis alii, quae prima secundum naturam nominant, proficiscuntur; F V, 18. ut Platonem reliquosque Socraticos et deinceps eos, qui ab his profecti sunt, legunt omnes, ... sic ..; T II, 8. nos quasi in mercatus quandam celebritatem ex urbe aliqua sic in hanc vitam ex alia vita et natura

profectos alios gloriae servire, alios pecuniae; T V, 9. Zeno .. et ii, qui ab eo essent profecti; D I, 5. sibi ad Pompeium proficiscenti; D I, 27. II, 78. ad mortem proficiscens Callanus Indus; D I, 47. Pythagoras et Plato ... praeparatos (nos) quodam cultu ... proficisci ad dormiendum iubent; D II, 119. Heraclides .. Ponticus profectus ab eodem Platone; L III, 14. qui (Aratus) ... profectus Argis Sicyonem; O II, 81. Alexandream se proficisci velle dixit; O II, 82. ad quos (Cratippum, Athenas) cum tamquam ad mercaturam bonarum artium sis profectus; O III, 6. neque .. tum (Regulus) ignorabat se ad crudelissimum hostem et ad exquisita supplicia proficisci; O III, 100. cur .. (Regulus) ad senatum proficiscebatur? O III, 110. qui (M. Atilius) ad supplicium est profectus, ut ..; C 75. quo .. me proficiscentem haud sane quis facile retraxerit; C 83. o praeclarum diem, cum in illud divinum animorum concilium coetumque proficiscar! C 84. proficiscar .. non ad eos solum viros, ... verum etiam ad Catonem meum; C 84. qui (P. Nigidius) cum me in Ciliciam proficiscentem Ephesi expectavisset; Ti 2.

alqd: Pythagorei ex numeris et mathematicorum initiis proficisci volunt omnia; A II, 118. quae .. a falsis initiis profecta vera esse non possunt; F I, 72. cum .. illa ... proficiscantur ab initiis naturae; F III, 22. quicquid .. a sapiente proficiscitur; F III, 32. ea, quae proficiscuntur a virtute; F III, 32. si a falsis principiis profecta congruunt ipsa sibi; F IV, 53. quod .. sit a virtute profectum vel in ipsa virtute situm; T II, 46. nihil .. potest esse aequabile, quod non a certa ratione proficiscatur; T II, 65. quae si a natura profecta observatio atque usus agnovit; D I, 131. quae proficisci ab ostentatione magis quam a voluntate videantur; O I, 44. tum .. illud fit, quod ab amico est profectum, iucundum, si cum studio est profectum; Lae 51. ſ. contagiones.

actiones: ex ea (virtute) proficiscuntur honestae voluntates, sententiae, actiones omnisque recta ratio; T IV, 34.

aequitas: nisi aequitas, fides, iustitia proficiscantur a natura; F II, 59.

amplitudines: amplitudines quaedam bonorum excitabantur, partim profectae a contemplatione rerum occultarum; F IV, 18.

animal: non proficiscitur animal illud modo natum a summa voluptate; F II, 31.

animus: iis (animis) ad illos (deos), a quibus essent profecti, reditum facilem patere; T I, 72. nonne vobis videtur is animus, qui plus cernat ..., videre se at meliora proficisci? C 83. animus a medio profectus; Ti 26.

appetitio: qui dicat appetitionem rerum ad vivendum accommodatarum a natura profectam; F IV, 78.

ars: negabat .. ullam esse artem, quae ipsa a se proficisceretur, F V, 16.

arteriae: ſ. nervi.

astra: cum .. ad idem, unde semel profecta sunt, cuncta astra redierint; R VI, 24.

benivolentia: quam (benivolentiam) si qui putant ab inbecillitate proficisci; Lae 29.

bona: qui ne dicerent quidem sua summa bona esse a natura profecta; F V, 45.

causa: an esset ... magis a natura ipsa profecta alia causa; Lae 26. non sunt .. ab earum (utilitatum) spe causae diligendi profectae; Lae 30.

clades: »omnes (voces) civilem generosa *a* || generosam, generosa ab || stirpe profectam vitare ingentem cladem pestemque monebant«; D I, 20.

clientes: ſ. alqs; F IV, 56.

commendatio: commendationes a natura profectae; F IV, 26. prima .. commendatio proficiscitur a modestia; O II, 46.

conservatores: harum (civitatum) rectores et conservatores hinc profecti huc revertuntur; R VI, 13.

consilia: cuius omnia consilia resque omnes, quas gerit, ab ipso proficiscuntur eodemque referuntur || feruntur ||; P 34.

contagiones: quae (contagiones malorum) a Lacedaemoniis profectae manarunt || profecta emanarunt || latius; O II, 80.

cupiditates: quae .. cupiditates a natura proficiscuntur; F I, 53.

cursor: cursor ad Olympia proficisci cogitans; D II, 144.

denuntiatio: ſ. significatio.

di: illi maiorum gentium di qui habentur, hinc *a* nobis || hinc || profecti in caelum reperientur; T I, 29.

divinatio: si est divinatio, qualibusnam a perceptis artis proficiscitur? Fa 11.

exercitus: an Achivorum exercitus et tot navium rectores non ita profecti sunt ab Ilio, ut ..? D I, 24.

facta: recte facta, quando || quoniam || a virtutibus proficiscuntur; P 22.

fides: ſ. aequitas.

filius: Polydium Corinthium ... filio ad Troiam proficiscenti mortem praedixisse; D I, 89.

genus: quod ea (duo genera) proficiscuntur a natura; D I, 113. quod (genus divinationis) ex arte profectum dicimus; D I, 130. quod (genus largiendi) a liberalitate proficiscitur; O II, 61.

homo: ut (homo) profectus a caritate domesticorum ac suorum serpat longius; F II, 45.

imago: unde profectam imaginem? D II, 137.

initia: et appetendi et refugiendi et omnino rerum gerendarum initia proficiscuntur aut a voluptate aut a dolore; F I, 42.

iniuriae: illae .. iniuriae ... saepe a metu proficiscuntur; O I, 24.

institutio: omnis ... institutio debet a definitione proficisci; O I, 7.

iustitia: ſ. aequitas.

legiones: cum legiones scribat Cato saepe alacris in eum locum profectas, unde ..; T I, 101. cum recorder || recordor || ... legiones nostras ... in eum locum saepe profectas alacri animo et erecto, unde ..; C 75.

mathematici, medici, musici: mathematici, poëtae, musici, medici denique ex hac tamquam omnium artificum || artium || officina profecti sunt; F V, 7.

natura: qui .. convenit ab alia voluptate dicere naturam proficisci? F II, 32. quae (natura) etiam nullo docente profecta ab iis ... confirmat ipsa per se rationem; L I, 27.

nervi: qui (nervi) sicut venae et arteriae a corde tracti et profecti; N II, 139.

officia: cum .. omnia officia a principiis naturae proficiscantur; F III, 23. cum ab his (mediis) omnia proficiscantur officia; F III, 60.

pestis: ſ. clades.

philosophi: cum a sensibus profecti (philosophi) maiora quaedam ... vidissent; F IV, 42. quid tandem a Socrate et Platone profectis philosophis faciendum iudicas || vides, putas || ? T V, 119.

poëtae: ſ. mathematici.

principium: huius urbis condendae principium profectum a Romulo; R II, 4.

prudentia: necesse est eam (prudentiam) quoque ab aliqua re esse constitutam et profectam; F V, 16.

quaestio: cum omnis haec quaestio de finibus ... ab eo proficiscatur, quod ..; F V, 23.

ratio: ratio ... profecta a Socrate, repetita ab Arcesila; N I, 11. erat .. ratio profecta a rerum natura; L II, 10. f. actiones.

rectores: f. conservatores. exercitus.

res: earum .. rerum utramque a corde proficisci || proficisci * ||; D I, 119. f. consilia.

sapiens: si iam ex hoc loco (sapiens) proficiscatur Puteolos stadia triginta; A II, 100.

sapientia: ab isdem (principiis naturae) necesse est proficisci ipsam sapientiam; F III, 23.

sententiae: f. actiones.

sidera: ut omnium siderum eodem, unde profecta sint, fiat ad unum tempus reversio; F II, 102.

significatio: quae est .. ista a deis profecta significatio et quasi denuntiatio calamitatum? D II, 54.

societas: a quo initio profectam communem humani generis societatem persequimur; F III, 62.

venae: f. nervi.

virtutes: virtutibus .. omnibus sine ullo animi terrore ad cruciatum profectis; T V, 80.

visum: nullum esse visum verum a sensu profectum, cui ..; A II, 83. nulla visa somniorum proficisci a numine deorum; D II, 124.

voluntates: f. actiones.

voluptas: nullam .. novistis nisi profectam a corpore et redeuntem ad corpus animi voluptatem; N I, 111.

vox: quoniam his voluminibus ad te profecta vox est mea; O III, 121.

IV. **mit doppeltem Nominativ:** alqs: cum .. eo (Q. Maximo) ... adulescentulus miles ad Capuam profectus sum quintoque anno post ad Tarentum; C 10. (L. Lucullus) in Asiam quaestor profectus; A II, 1. cum esset Roma profectus rei militaris rudis; A II, 2.

profiteor, bekennen, gestehen, erklären, nennen, verheißen, angeben: I. alqs: ut, si iam fieri possit vera coniectura somniorum, tamen isti, qui profitentur, eam facere non possint; D II, 129. quom contra fecerint quam polliciti professique sint; L II, 11.

II, 1. de: nihil excipit, de quo non profiteatur; A II, 78. f. III. alqd; T V, 120.

2. accus. c. infin.: plus (isti videntur) profiteri se scire, quam sciant; A II, 14. cuius (Academiae Antiochus) esse se profiteatur; A II, 113. geometrae provideant, qui se profitentur non persuadere, sed cogere; A II, 116. quia (Sirenes) multa se scire profitebantur; F V, 49. qui ... se sapientis esse profitentur; T I, 17. qui id (genus Atticorum) sequi se profitebantur; T II, 3. quia profitentur ipsi illi, qui eos (libros) scribunt, se ... scribere; T II, 7. qui (Zopyrus) se naturam cuiusque ex forma perspicere profitebatur; T IV, 80. tum poterunt clarissima voce profiteri se neque ... terreri; T V, 30. qui se docere profitentur; N I, 10. cuius rei tantae ... facultatem consecutum esse me non profiteor; N I, 12. qui (Divitiacus) .. naturae rationem ... notam esse sibi profitebatur; D I, 90. nec haec, qui divini habentur, profitentur se esse dicturos; D II, 10. qui (Zopyrus physiognomon) se profitebatur hominum mores ... ex corpore ... pernoscere; Fa 10. adsunt optimates, qui se melius hoc idem facere profiteantur; R I, 55. illos ... postulatione ipsa profiteri omnia se amici causa esse facturos; Lae 35. quorum (sceleratorum atque impiorum) tu te ducem esse profiteris; P 31. non est cunctandum profiteri ... hunc mundum animal esse; Ti 10. maius est, quam ut profiteri nos scribere audeamus; Ti 38. — qui philosophiam iam professus sim populo nostro me exhibiturum; A I, 18. cum .. ipsa natura accuratae orationis hoc profiteatur, se .. patefacturam; A II, 44. id se effecturam philosophia profitetur; T III, 84. quid profitetur (philosophia)? ... perfecturam se, ... ut ..; T V, 19. quod ... iidem ad gubernacula se accessuros profiteantur excitatis maximis fluctibus; R I, 11.

III. alqd: nihil oportere neque profiteri neque adfirmare quemquam; A I, 45. quod (philosophi) de sapientium perpetua bene vivendi facultate dignum quiddam philosophorum voce profitentur; T V, 120. cetera, quae profiteantur; D II, 90. quae disputari de amicitia possunt, ab eis censeo petatis, qui ista profitentur; Lae 17. f. II, 2. A II, 44. T V, 19.

artem: quod (philosophus) artem .. vitae professus delinquit in vita; T II, 12.

magna: eos (viros) magna professos in parvis esse versatos; L I, 14.

medicinam: talem .. medicinam philosophia profitetur; T II, 43.

opiniones: quae (opiniones) in senatu, quae apud populum, quae in omni coetu concilioque profitendae sint; F II, 77.

rationem: (quam rationem) profiteri et in medium proferre non audeas; F II, 76.

scientiam: quod in eo ipso peccet, cuius profitetur || profiteatur || scientiam; T II, 12.

sententiam: ex quo equidem existimo tardiores ad hanc sententiam profitendam multos esse factos; N I, 63.

IV. se: qui intellegentiae sapientiaeque se amatorem profitetur; Ti 51. qui se auctorem vitae graviter ... agendae profiteretur; F IV, 21. si grammaticum se professus quispiam barbare loquatur; T II, 12. qui (sapiens) se unus, quod sciam, sapientem profiteri sit ausus. nam Metrodorum non puto ipsum professum; F II, 7. qui se sapientem profiteretur; C 43.

profligo, niederschlagen, abthun: profligata iam haec et paene ad exitum adducta quaestio est; T V, 15.

profluenter, fließend: omnia profluenter, absolute, prospere, igitur beate; T V, 53.

profluo, fließen, herausfließen: alqd: quae profluentia necessario taetri essent aliquid habitura; N II, 141.

amnis: ut profluens amnis aut vix aut nullo modo, conclusa autem aqua facile conrumpitur, sic ..; N II, 20.

aqua: non prohibere aqua profluente; O I, 52.

lacus: si lacus emissus lapsu et cursu suo ad mare profluxisset; D I, 100.

sanguis: »neque sanguis ullo potis est pacto profluens consistere«; T II, 38.

profugio, entfliehen, sich flüchten: alqs: qui (Mercurius) .. dicitur ... Aegyptum profugisse; N III, 56. libenter || ego || .. istinc sicut ab domino ... furioso profugi; C 47. (C. Blossius) in Asiam profugit; Lae 37.

profundo, profusus, vergießen, hervorströmen lassen, darbringen, preisgeben, verschwenden, part. verschwenderisch, unmäßig: alqd: quae frugibus atque bacis terrae fetu profunduntur; L I, 25. ut ne nimis omnia profundamus; O I, 104.

genus: genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenuum et facetum esse debet; O I, 103.

hilaritatem: ut ... laetitia profusam hilaritatem (efficiat); T IV, 15.

pecuniam: qui non modo pecuniam, sed etiam vitam profundere pro patria parati essent; O I, 84. qui ... ludorum venationumque apparatu pecunias profundunt in eas res, quarum ..; O II, 55.

res: res iam universas profundam; A II, 87.

sanguinem: fortes viri ... sanguinem pro patria profundunt; F II, 60. multo sanguine profuso; F II, 97.

vim: equidem vim lacrimarum profudi; R VI, 14.

vitam: Miltiadem, victorem domitoremque Persarum, ... vitam ex hostium telis servatam in civium vinclis profudisse; R I, 5. s. pecuniam; O I, 84.

umores: qui (umores) e renibus profunduntur; N II, 137.

vocem: quia profundenda voce omne corpus intenditur; T II, 56. ea (lingua) vocem inmoderate profusam fingit; N II, 149.

profundum, Tiefe, Meerestiefe, Abgrund: abstrudo in: naturam accusa, quae in profundo veritatem, ut ait Democritus, penitus abstruserit; A II, 32.

demergo in: ut Democritus, in profundo veritatem esse demersam; A I, 44.

erigo, eruo ex: »nisi ... forte Triton ... molem ex profundo saxeam ad caelum eruit || erigit ||«; N II, 89.

sum in: si etiam tum essent in profundo; F III, 48. qui sint in profundo; F IV, 64.

progenies, Nachkommenschaft, Nachkommen: I. sum: qui (viri) se progeniem deorum esse dicebant; Ti 38.

II, 1. exspecto: ut ex iis (proletariis) quasi proles, id est quasi progenies civitatis, expectari videretur; R II, 40.

pario: »optumam progeniem Priamo peperisti extra me«; D I, 66.

quaero: virtutem et sapientiam regalem, non progeniem quaeri oportere; R II, 24.

tollo: si Cadmi progenies ... in caelum tollenda fama fuit; fr IX, 11.

2. orbo: Priamum tanta progenie orbatum ... hostilis manus interemit; T I, 85.

3. absum a: quae (antiquitas) quo propius aberat ab ortu et divina progenie; T I, 26.

ordior a: ut a prima congressione maris et feminae, deinde a progenie et cognatione ordiar; R I, 38.

progigno, hervorbringen, erzeugen: lumen: qui illud lumen progenuit; O III, 66.

res: ut in seminibus vis inest earum rerum, quae ex iis progignuntur, sic ..; D I, 128.

prognatus, abstammend, Nachkomme: alqs: qualis .. tibi ille videtur »Tantalo prognatus, Pelope natus?« T III, 26. »Eurydica prognata, pater quam noster amavit«; D I, 40.

prognostica, Wetterzeichen: I. pronuntio: eo .. loco .. Prognostica nostra pronuntiabas; D II, 47.

refercio: his rerum praesensionibus Prognostica tua referta sunt; D I, 13.

II. causae: prognosticorum causas persecuti sunt et Boëthus Stoicus ... et noster etiam Posidonius; D II, 47.

progredior, fortschreiten, vorgehen, vorrücken: I. unpersönlich: nihil .. adiuvat procedere et progredi in virtute, quo minus miserrimus sit; F IV, 64. adhibent modum quendam, quem ultra progredi non oporteat; T IV, 38. modus .. est optimus decus ipsum tenere ... nec progredi longius; O I, 141.

II. alqs: qui poterunt longius progredi? A II, 44. progrediamur longius; A II, 45. progrediere rursus, quoad videbitur; A II, 93. negas te usque ad obscura progredi; A II, 94. progrediamur igitur; F III, 20. Zenonem ... a communibus initiis progredientem; F IV, 45. ultra .. quo progrediar, quam ut veri similia videam, non habeo; T I, 17. qui ... nec ultra quam *ad* id, quod veri simile occurrit, progredi possumus; T II, 5. progrediar .. longius; T III, 13. sine hac gladiatoria iracundia videmus progredientem apud Homerum Aiacem multa cum hilaritate; T IV, 49. cum iam progressus esset (Deiotarus rex) multorum dierum viam; D I, 27. illum (Hannibalem) .. cum exercitu progredi coepisse; D I, 49. cum .. (Dionysius) aliquantum progressus esset; D I, 73. quo possimus longius progredi; R II, 70. ut regredi quam progredi mallent; O I, 23. paululum || paulum || aetate progressi; C 33. quam longe progrediare, cum semel transieris; P 20.

aetas: s. **aetas,** I. progreditur (3 St.) B. I, S. 105, b.

amor: quatenus amor in amicitia progredi debeat; Lae 36.

animal: tum (animal) sensim incipit progredi seseque agnoscere; F V, 24.

animus: cum .. progrediens confirmatur animus; F V, 43.

divinatio: coniectura .. (divinatio) nititur, ultra quam progredi non potest; D I, 24.

dolor: sensim .. et pedetemptim progrediens extenuatur dolor; T III, 54.

dux: dux .. suo *se* periculo progredi cogitat; L III, 23.

furor: quid est .., quo non progrediatur eodem ira, quo furor? T IV, 77.

geometrae: quibus (initiis) non concessis (geometrae) digitum progredi non possunt; A II, 116.

ignis: ut eam (naturam Zeno) dicat ignem esse artificiosum, ad gignendum progredientem via; N II, 57.

ira: s. furor.

mens: quo longius mens humana progredi non potest; T IV, 47.

natura: ipsam per se naturam longius progredi; L I, 27.

oratio: quo facilius oratio progredi possit longius; T II, 42. de quo progrediente oratione plura me dicturum puto; R I, 62.

philosophia: quae (philosophia) rationibus progredi debet; A II, 27.

ratio: rebus comprensis et perceptis nisa et progressa ratio; A II, 44. adhuc .. ita nobis progressa ratio est, ut ..; F V, 46. quae (ratio) conixa per se et progressa longius fit perfecta virtus; T II, 47.

res: quos .. ad sumptus progressa iam ista res sit; L II, 62.

res publica: si progredientem rem publicam ... videris; R II, 30.

rex: s. alqs; D I, 27.

sol: cur .. sol .. nec longius progrediatur solstitiali orbi itemque brumali; N III, 37.

vis: ut (naturae vis) progredi possit longius; F V, 43. naturam esse ... vim participem rationis ... tamquam via progredientem; N II, 81.

usus: cum .. usus progrediens familiaritatem effecerit; F I, 69.

progressio, Fortschritt, Zunahme, Wachstum: I. est: quod iter sit naturae quaeque progressio; F IV, 37.

II, 1. appello: in qua (philosophia) quod inchoatum est neque absolutum, progressio quaedam ad virtutem appellatur; A I, 20.
facio: vestri .. progressionem ad virtutem fieri aiunt; F IV, 67. progressio admirabilis incredibilisque cursus ad omnem excellentiam factus est; T IV, 1. si qua || quae || ad virtutem est facta progressio; O III, 17.
habeo: qui habent ad virtutem progressionis aliquantum; F IV, 66.
persequor: omnium virtutum et originem et progressionem persecuti sunt; F IV, 17.
2. utor: suis progressionibus usa (principia) augentur; F V, 58.
III. alqd: f. II, 1. habeo.
IV. adsequi: quae (officia) et ingenii bonitate multi assequuntur || assecuntur || et progressione discendi; O III, 14.

progressus, Vorrücken, Fortschreiten, Fortschritt: I. conservo: quod in omni aeternitate conservat progressus et regressus reliquosque motus constantis et ratos; N II, 51.
facio: philosophiae ... principes numquam in suis studiis tantos progressus sine flagranti cupiditate facere potuissent; T IV, 44.
habeo: qui (Q. Lucilius Balbus) tantos progressus habebat in Stoicis, ut ..; N I, 15.
II. tradere: quae (ars) primo progressu festive tradit elementa loquendi; A II, 92.

prohibeo, abhalten, zurückhalten, abwehren, verhindern, verwahren, verbieten, bewahren, schützen, sichern: I, 1, a, α. ratio: quae lex est recta ratio imperandi atque prohibendi; L I, 42.
sapientia: quod (aeternum) universum mundum regeret imperandi prohibendique sapientia; L II, 8.
β. sancire: necesse erit .. appellare eam legem, quae scripta sancit, quod vult, aut iubendo *aut prohibendo*; L I, 19.
b. verbal: non prohibere aqua profluente; O I, 52.
2. populus, potestas: »ni par maiorve potestas populusve prohibessit«; L III, 6. »ast potestas par maiorve prohibessit, (decreta) perscripta servanto || [ast ... servanto] ||«; L III, 10.
II, 1. ne: prohiberi melius fuit impedirique, ne (Cinna) tot summos viros interficeret; N III, 81.
2. Infinitiv: necessitas ferendae condicionis humanae quasi cum deo pugnare prohibet; T III, 60.
3. acc. c. inf.: »censores ... caelibes esse prohibento«; L III, 7.
III. alqm: nos consuetudine prohibemur; T III, 20. quas (leges) cum vellet Lysander commutare, eadem est prohibitus religione; D I, 96. nec prohibebatur quisquam iure suffragii; R II, 40. qui cum prohiberet iniuria tenuiores; O II, 41. a re publica forensibusque negotiis armis impiis vique prohibiti; O III, 1.
alqd: Philippo minitante per litteras se omnia, quae (Lacedaemonii) conarentur, prohibiturum; T V, 42. eam .. (naturalem legem) vim obtinere recta imperantem prohibentemque contraria; N I, 36. rex Prusias ... negabat se (depugnare) audere, quod exta prohiberent; D II, 52. quae (ratio) iubet ea, quae facienda sunt, prohibetque contraria; L I, 18. »quod .. ii (tribuni) prohibessint«; L III, 9.
iram: prohibenda .. maxime est ira in puniendo; O I, 89.
peregrinos: usu .. urbis prohibere peregrinos sane inhumanum est; O III, 47.
sapientes: sapientes ... nulla re impediri, nulla prohiberi; F III, 26.
stipem: || stipem prohibeo ||; L III, 5.
IV. alqm: ut is (Cyrenaicus Hegesias) a rege Ptolomaeo || Ptolem. || prohibitus esse dicatur illa in scholis dicere; T I, 83. quid .. me prohiberet Epicureum esse? F I, 27. ille (Paulus pater) .. me complexus ... flere prohibebat; R IV, 14. quid, quos res ipsa lugere prohibet? T III, 65. an Lacedaemonii ... quaesiverunt, num (Philippus) se esset etiam mori prohibiturus? T V, 42. quid .. aut hunc (Critolaum) prohibet aut etiam Xenocratem illum gravissimum philosophorum ... in virtute non beatam modo vitam, sed etiam beatissimam ponere? T V, 51. si Flaminius consul iis signis ..., quibus pugnare prohibebatur, paruisset; D II, 21. violare alterum naturae lege prohibemur; O III, 27.
alqd: quae (causae) prohibeant quicquam secus cadere, atque casurum sit; Fa 28. nihil .. prohibet quaedam esse ... cum bestiis homini communia; F V, 25.
peregrinos: qui peregrinos urbibus uti prohibent; O III, 47.
sapientem: num .. ignobilitas aut humilitas aut etiam popularis offensio sapientem beatum esse prohibebit? T V, 103.

proicio, werfen, hinwerfen, wegwerfen, preisgeben, hervortreten lassen, part. hervorragend: alqm: Diogenes ... proici se iussit inhumatum. tum amici: „volucribusne et feris?" T I, 104. is (Alcibiades) cum esset proiectus inhumatus; D II, 143. qui in nave necatus, deinde in mari || mare || proiectus esset; L II, 57.
adulterium, al: quod adulterium, quod stuprum, quae libido non se proripiet ac proiciet? F II, 73. iustitia foras spectat et proiecta tota est atque eminet; R III, 11.
mortuum: qui (Simonides) cum ignotum quendam proiectum mortuum vidisset; D I, 56.
sicas: quas (sicas C. Gracchus) ipse se proiecisse in forum dixit; L III, 20.

proin, proinde, daher, ebenso: I. allein: praeceptum .. Atrei ..: »proinde ita parent se in vita, ut vinci nesciant«; T V, 52. »proin vide ne ... is sapientia munitum pectus egregie || egregium || gerat«; D I, 45. proinde ordire; Fa 4.
II. ac: ut (philosophia) proinde, ac de hominum est vita merita, laudetur; T V, 6.
quasi: proinde quasi sapiens nullum aliud decretum habeat! A II, 109. proinde || perinde || quasi .. plures fortunati sint quam infelices; T I, 86. proinde quasi novitas nos magis quam magnitudo rerum debeat ad exquirendas causas excitare; N II, 96. proinde quasi bonis et fortibus ... ulla sit ad rem publicam adeundi causa iustior; R I, 9. extrema illa persona est, ut is ... proinde habeatur, quasi eam pecuniam ceperit; L II, 49.

prolabor, sich bewegen, herabgleiten, sinken: alqs: libenter .., frater, † quod istam orationem tecum prolaber; L I, 52.
Argo: »Canis ad caudam serpens prolabitur Argo«; N II, 114.
iuventus: quibus (temporibus iuventus) ita prolapsa est, ut omnium opibus refrenanda atque coërcenda sit; D II, 4.
moles: »moles ... ruit prolapsa«; N II, 89.

proles, Nachkommenschaft: I. audet, al.: »ferrea tum vero proles exorta repente est ausaque funestum prima est fabricarier ensem et gustare manu vinctum ... iuvencum«; N II, 159.
cupit, al: si cupiat proles illa futurorum hominum deinceps laudes ... prodere; R VI, 23.

videtur: f. **proletarius.**
II. discribo: »censores ... equitum peditumque prolem discribunto || descr. || «; L III, 7.
expecto: f. **proletarius.**

proletarius, Bürger der untersten Klasse, Proletarier: nomino, al.: eos, qui aut non plus mille quingentos aeris aut omnino nihil in suum || suum in || censum praeter caput attulissent, proletarios nominavit, ut ex iis quasi proles, id est quasi progenies civitatis, expectari videretur; R II, 40.
Lücke: accensis velatis, liticinibus, cornicinibus, proletariis; R II, 40.

proloquor, aussprechen: »cupido cepit miseram nunc me proloqui caelo atque terrae Medeai miserias«; T II, 63.

promereor, sich verdient machen: consuetudine beneficentiae paratiores erunt et tamquam exercitatiores ad bene de multis promerendum; O II, 53.

promissum, Verheißung, Versprechen: I. accidit: potest .. accidere promissum aliquod et conventum, ut id effici sit inutile vel ei, cui promissum sit, vel ei, qui promiserit; O I, 32.
est: cave .. putes ... ullum .. esse philosophiae promissum uberius aut maius; T V, 19. nec promissa .. servanda sunt ea, quae sint iis, quibus promiseris, inutilia; O I, 32. quae (promissa) non sunt iis ipsis utilia, quibus illa promiseris; O III, 94.
nocent, prosunt: si plus tibi ea (promissa) noceant quam illi prosint, cui promiseris; O I, 32.
potest: f. accidit.
II, 1. consequor: si ante mors adventet, quam Chaldaeorum promissa consecuti sumus; T I, 95.
efficio: f. 1. accidit.
exigo: quid, quod Theseus exegit promissum a Neptuno? O III, 94.
facio: f. **facio,** III. promissum (4 St.) B. II, S. 18, b.
libero: quae .. (promissa) pleraque iure praetorio liberantur, non nulla legibus; O I, 32.
promitto: f. I. accidit. est. nocent. IV. stare.
servo: pacta et promissa semperne servanda sint; O III, 92. ne illa quidem promissa servanda sunt; O III, 94. quanto melius fuerat in hoc (Phaëthonte) promissum patris non esse servatum! O III, 94. f. I. est; O I, 32.
III. exspectatio: ego exspectatione promissi tui moveor, ut admoneam te; A ep 1.
IV. capi: ducuntur (homines) ... spe largitionis promissisque capti; O II, 22.
stare: iam illis promissis standum non esse quis non videt, quae coactus quis metu, quae deceptus dolo promiserit? O I, 32.

promitto, versprechen, zusagen, zusichern, verheißen: I, 1. unpersönlich: ut ... magis .. ille, cui promissum sit, ab officio discedat; O I, 32.
2. alqs: quae (promissa) sint iis, quibus promiseris, inutilia; O I, 32. si plus tibi ea (promissa) noceant quam illi prosint, cui promiseris; O I, 32. cum ille (C. Canius) promisisset; O III, 58. f. III. conventum.
di: quae .. inconstantia deorum est, ut primis minentur extis, bene promittant secundis? D II, 38.
sapiens: promisisse || promisisset || (sapientem) nollem; O III, 93. quoniam (sapiens) promisit; O III, 93.
II. accus. c. infin.: si (sapiens) ... id .. se facturum promiserit; O III, 93.
III. alqd: si ... Neptunus, quod Theseo promiserat, non fecisset; O I, 32. si quid singuli temporibus adducti hosti promiserunt; O I, 39. nec (Panaetius) exsolvit id, quod promiserat; O III, 7. faciat (sapiens) quod promiserit, necne? O III, 93. quod .. adfirmate quasi deo teste promiseris, id tenendum est; O III, 104. vgl. promissum; O III, 94.
conventum: ut id (promissum, conventum) effici sit inutile vel ei, cui promissum sit, vel ei, qui promiserit; O I, 32.
promissum: illis promissis standum non esse ..., quae coactus quis metu, quae deceptus dolo promiserit; O I, 32. quae (promissa) non sunt iis ipsis utilia, quibus illa promiseris; O III, 94. f. conventum vgl. I, 2. alqs; O I, 32. ⨯.

promo, hervorheben, vorbringen: libros: causa .. fuit huc veniendi, ut quosdam hinc libros promerem; F III, 8.
medicamenta: doloris medicamenta illa Epicurea tamquam de narthecio proment; F II, 22.
voces: »tum quis non ... voces tristificas chartis promebat Etruscis?« D I, 20.

promota, vorzuziehende Dinge: quae vel ita appellemus ... vel promota et remota vel ... praeposita vel praecipua; F III, 52.

promptus, sichtbar, bereit, geneigt, entschlossen: A. alqs: promptiores .. debemus esse ad nostra pericula quam ad communia; O I, 83. non philosophi quidem, sed prompti tamen ad disputandum omnes aiunt esse beatos, qui ..; fr V, 39.
studia: studia ad amplificationem nostrarum rerum prompta ac parata; O II, 17.
B. iudico: altera (admonitione) prompta et aperta iudicari || indicari ||; F I, 30.

promptus, Sichtbarkeit, Bereitschaft: habeo in: f. **habeo,** IV, 1. alqd in promptu (3 St.) B. II, S. 131, a.
pono in: quae (natura) formam nostram reliquamque figuram ... eam posuit in promptu; O I, 126.
sum in: f. **in,** B. sum in promptu (9 St.) B. II, S. 271, b.

promulgatio, Bekanntmachung: deinde de promulgatione; L III, 43.

promulgo, bekannt machen: »promulgata proposita in aerario cognita agunto«; L III, 11.

promunturium, Vorgebirge: cum in flectendis promunturiis ventorum mutationes maxumas saepe sentiunt; D II, 94.

pronepos, Urenkel: Iovis iste .. pronepos; T III, 26.

Pronoea, Vorsehung: cessat, al: isto .. tam inmenso spatio quaero .. cur Pronoea vestra cessaverit, laboremne fugiebat? N I, 22. Pronoea .. vestra .. si est *eadem*, cadem requiro ...; sin alia est, cur mortalem fecerit mundum; N I, 20.

pronuntiatio, Ausspruch, Satz: quid est, cur non omnis pronuntiatio aut vera aut falsa sit? Fa 26.

pronuntio, aussprechen, verkündigen, bekannt machen, angeben, einen Richterspruch fällen: I, 1. de: f. 3. F II, 37.

2. nom. c. inf.: quae .. iurati iudices cognovissent, ut ea non esse facta, sed ut „videri“ pronuntiarentur; A II, 146.

3. acc. c. inf.: qui (Academicus) sibi adhuc de re tanta deliberandum esse pronuntiat; A fr 20 (S. 33). ut ... re .. ex utraque parte audita pronuntiaret eum non .. videri ..; F I, 24. quarum adeo omnium (virtutum) sententia (ratio) pronuntiabit primum de voluptate, nihil esse ei loci; F II, 37. is (M. Cato) .. iudex ita pronuntiavit: ... praestari oportere; O III, 66.

II. alqd: quod vulgari quodam versu Graeco pronuntiari solet; F III, 64. quasi non necesse sit, quicquid isto modo pronunties, id aut esse aut non esse; T I, 14. in primis (dialecticis) .. hoc traditur: omne pronuntiatum ⟨sic enim mihi in praesentia occurrit ut appellarem ἀξίωμα ... ⟩ — id ergo est pronuntiatum, quod est verum aut falsum; T I, 14. qui ... ea, quae pronuntiavi, accuratissume scripseris; D I, 22. ii ... ardore .. inflammati ... cernunt illa profecto, quae vaticinantes pronuntiant; D I, 114. in quo nostra quaedam Aratea memoriter a te pronuntiata sunt; D II, 14. ut ea (mens) || eas (res) || non modo cernat multo ante, sed etiam numero versuque pronuntiet; D II, 117. si illa, quae (Demosthenes) a Platone didicerat, tenuisset et pronuntiare voluisset; O I, 4.

aristolochiam, al: eo .. loco et Prognostica nostra pronuntiabas et genera herbarum, scammoniam aristolochiamque radicem; D II. 47.

percepta: ut (Chaldaei, divini) ita sua percepta pronuntient: „si quis“ ..; Fa 15.

rem: cum in vendundo rem eam scisset et non pronuntiasset; O III, 66. s. alqd; D II, 117.

sententiam: cum (iudices) sententiam pronuntiant; F II, 36. aequam .. pronuntiabit sententiam ratio; F II, 37. summa .. memoria (Philo) pronuntiabat plurimas Epicuri sententias iis ipsis verbis, quibus erant scriptae; N I, 113.

versum: quos (versus) in secundo *de* consulatu || consulatus || Urania Musa pronuntiat; D I, 17. histrio ..., si versus pronuntiatus est syllaba una brevior aut longior, exsibilatur; P 26.

pronus, geneigt, schräg: A. anxitudo: quarta .. anxitudo prona ad luctum et maerens; R II, 68.

genus: (rei publicae genus) inclinatum et quasi pronum ad perniciosissimum statum; R II, 47.

motus: si animal omne, ut vult, ita utitur motu sui corporis, prono, obliquo, supino; D I, 120.

B. habeo: nihil .. habent haec duo genera proni et supera semper petunt; T I, 42.

prooemium, Eingang, Vorrede: I. habeo: habes legis prooemium || prohoem. al. ||; sic enim haec || hoc || appellat Plato; L II, 16.

II. in: in his ipsis antiquitatum prooemiis † philosophie scribere voluimus; A I, 8.

propagatio, Verlängerung, Fortpflanzung: I. delectat: religatio et propagatio vitium (me delectat); C 53.

est: quae propagatio et suboles origo est rerum publicarum; O I, 54.

significat: quid procreatio liberorum, quid propagatio nominis ... (significat), nisi ..? T I, 31.

II. haurire: is (Pompeius) propagatione vitae quot, quantas, quam incredibilis hausit calamitates! T I, 86.

propago, erweitern, ausdehnen, verlängern: finis: FINIS IMPERII PROPAGAVIT; R III, 24.

gloriam: vera gloria radices agit atque etiam propagatur; O II, 43.

religionem: ut religio propaganda etiam est, ... sic superstitionis stirpes omnes eligendae || eiciendae ||; D II, 149.

vitam: qui (Philoctetes) cum cruciaretur non ferendis doloribus, propagabat tamen vitam aucupio; F V, 32.

propago, Ableger: malleoli, plantae, sarmenta, viviradices, propagines nonne || ea || efficiunt, ut quemvis cum admiratione delectent? C 52.

prope, nahe, nahe bei, nahe an, nächstens, kürzlich, fast, beinahe: A. Präposition: I. moveo: ranae .. marinae dicuntur obruere sese harena solere et moveri prope aquam; N II, 125.

II. modum: s. **modus,** V, 3. prope (4 St.) B. II, S. 574, a. **propemodum** (S. 186, a).

B. Adverb: 1. Raum: absum: quae (antiquitas) quo propius aberat ab ortu et divina progenie, hoc melius ... cernebat; T I, 26. quod eo cernere mihi melius videor, quo ab ea (morte) propius absum; C 77.

accedo: quod aut verum sit aut ad id quam proxime accedat; A II, 7. si magnam partem ... ad verum ipsum aut quam proxime accedant; A II, 36. quae (visa) .. plane proxume ad verum accedant; A II, 47. Aristoteles eiusque amici huc proxime videntur accedere; A II, 131. quorum ordo proxime accedit, ut secundus sit, ad regium principatum; F III, 52. ut propius ad ea .. accedam; F IV, 24. quid .. habent admirationis, cum prope accesseris? F IV, 74. ad similitudinem .. deorum || deo, al. || propius accedebat humana virtus quam figura; N I, 96. cum (sol) propius accesserit; N III, 27. qua .. (re) proxime ad deorum vim natura mortalis possit accedere; D I, 1. quorum omnium interpretes, ut grammatici poëtarum, proxime ad eorum, quos interpretantur, divinationem || divinitatem || videntur accedere; D I, 34. in qua (re) propius ad deorum numen virtus accedat humana; R I, 12. quoniam antiquitas proxume accedit ad deos; L II, 27. nulla est .. persona, quae ad vicem eius, qui e vita emigrarit, propius accedat; L II, 48. si minus ... possumus, voluntate certe proxime accedimus; O III, 1. quae (voluptates agricolarum) ... mihi ad sapientis vitam proxime videntur accedere; C 51. quo propius ad mortem accedam; C 71. ut quisque proxume accederet; L 19. qui ad sapientiam proxume accedunt; Lae 38.

admoveo: quam (probitatem) qui adpetiverunt, adplicant se || sese || et propius admovent; Lae 32.

ambio: ut terram lunae cursus proxime ambiret; Ti 29.

copulo: eorum || eos || (deorum) qui prope copulentur; Ti 37.

fero: propius a terra Iovis stella fertur; N II, 52.

sum: propius fore eos .. ad respirandum; F IV, 64.

teneo: quinque .. stellae eundem orbem tenentes, aliae propius a terris, aliae remotius; N I, 87.

II. Zeit: cuius ... ratio ... proxime a Lacyde solo retenta est, post autem confecta a Carneade; A II, 16. reliqua fere singuli, ut multo ante veteres, proxime autem Aristoxenus; T I, 19. quem proxime nominavi; N I, 37. quas (Fidem, Mentem) in Capitolio dedicatas videmus proxime a M. Aemilio Scauro; N II, 61. tertiae (Musae) ... eodem numero, quo proximae || proxime || superiores; N III, 54. omnes hoc historici, Fabii, Gellii, sed proxume Coelius; D I, 55. interitus exercituum,

ut proxime trium, saepe multorum; O II, 20. quam (fabulam senex) ... proxime scripserat; C 22.

III. **Weise, Beschränkung**: quae (philosophia) nunc prope dimissa revocatur; A II, 11. Panaetius, princeps prope meo quidem iudicio Stoicorum; A II, 107. licetne ⟨omitto „per Aristotelem“, meo iudicio in philosophia prope singularem⟩; A II, 132. ab iis constitutio illa prima naturae ... his prope verbis exponitur; F IV, 15. qui etiam nunc ... prope contra naturam vigilias suscipere soleamus; F V, 54. totum prope caelum ... nonne humano genere completum est? T I, 28. hos .. ut famulos vinclis prope atque custodia; T II, 48. conceptio contra naturam fortasse, sed partus prope necessarius; D II, 50. qui (Demosthenes) abhinc annos prope trecentos fuit; D II, 118. eadem prope verbis isdem conversa dicere; L II, 17. quod nos prope idem Graecum, *non* interpretatum nomen tenemus; L II, 29. eisdem prope verbis; L II, 64. proxime .. et secundum deos homines hominibus maxume utiles esse possunt; O II, 11. operi inchoato, prope tamen absoluto; O III, 33. s. **iam,** I, 5. prope (4 St.) B. II, S. 197, a.

IV. **ohne Verbindung:** quid iudicant sensus? dulce amarum, leve asperum, prope longe; F II, 36.

propediem, nächstens: praesens tecum propediem, ut spero, ... loquar; O III, 121. propediem te videbo; D I, 47.

propello, forttreiben: quaerebam .., utrum panderem vela orationis statim an eam ante paululum dialecticorum remis propellerem; T IV, 9.

propemodum (s. **modus,** V, 3. prope, 4 St. B. II, S. 574, a), beinahe, fast: ut propemodum iustioribus utamur illis ... quam his; F I, 2. in eadem p. brevitate, qua illae bestiolae, reperiemur; T I, 94. hoc p. verbo Graeci omnem animi perturbationem appellant; vocant enim *πάθος*; T III, 23. videtur .. ad exitum venisse quaestio. — p. id quidem; T V, 18. haec .. una res prorsus ... aeque utrisque est p. comparanda; O II, 30.

propendeo, das Übergewicht haben: bona: si multo maiore et graviore ex parte bona propendent; T V, 86.

lanx: qui (Critolaus) ... tantum propendere illam [boni lancem] putet, ut terram et maria deprimat; T V, 51.

propensio, Neigung, Gewicht: nulla in re nisi in virtute aut vitio || [aut v.] || propensionem ne minimi quidem momenti ad summum bonum adipiscendum esse; F IV, 47.

propensus, geneigt, sich hinneigend, sich nähernd, überwiegend: alqs: utrum hortandus es nobis, Luci, .. an etiam tua sponte propensus es? F V, 6. ut in iis rebus, inter quas nihil interest, neutram in partem propensiores sumus, item ..; F V, 30. s. **ad,** II. propensus (7 St.) B. I, S. 55, a.

alqd: quae (causa) quoniam utro accessit, id fit propensius; P 24.

animus: animus alius ad alia vitia propensior; T IV, 81.

benignitas: propensior benignitas esse debebit in calamitosos; O II, 62.

disputatio: ut ... mihi Balbi (disputatio) ad veritatis similitudinem videretur esse propensior; N III, 95. cuius (Lucilii) disputatio tibi ipsi ... ad veritatem est visa propensior; D I, 9.

voluntas: in eum fere est voluntas nostra propensior; O II, 69.

propero, eilen: I. alqs: veniet tempus, et quidem celeriter, sive retractabis sive properabis; T I, 76. ita .., cum magis properant, concludere solent: „si di sunt“ ..; D II, 41. ut ego ... ad illa non properem; L I, 28.

II. mit Infinitiv: propter .. Centaurus scedit Equi partis properans subiungere Chelis; N II, 114. quin huc ad vos venire propero? R VI, 15.

propino, zutrinken: adridens (Theramenes) „propino“, inquit, „hoc pulchro Critiae“; T I, 96.

propinquitas, Nähe, Verwandtschaft: I, 1. contineo: si amicitiae, si propinquitates ... summo bono non continentur; F V, 69.

2. praesto, 3. tollo ex, II. nomen: hoc praestat amicitia propinquitati, quod ex propinquitate benivolentia || benev. || tolli potest, ex amicitia non potest; sublata enim benivolentia amicitiae nomen tollitur, propinquitatis manet; Lae 19.

III, 1. coniungi: ut bonos boni diligant adsciscantque sibi quasi propinquitate coniunctos atque natura; Lae 50.

2. propter: nimis .. imminebat propter propinquitatem Aegina Piraeo; O III, 46.

propinquus, nahe, benachbart, nahe bevorstehend, verwandt: A. alqs: ut (Lucullus) ita erudiatur, ut et patri et Caepioni nostro et tibi tam propinquo respondeat; F III, 8.

flumina: in augurum precatione Tiberinum, Spinonem, Almonem, Nodinum, alia propinquorum fluminum nomina videmus; N III, 52.

hortuli: cuius (Platonis) etiam illi propinqui hortuli; F V, 2.

itio: s. reditus.

locus: M. .. Catoni ... licuit Tusculi se in otio delectare salubri et propinquo loco; R I, 1.

mors: qui (Hector) moriens propinquam Achilli mortem denuntiat; D I, 65.

reditus: Rhodiorum classi propinquum reditum ac domum itionem dari; D I, 68.

B, I. conveniunt: deinceps bene convenientes propinqui; O I, 58.

efficiunt: hunc (Tib. Gracchum) etiam post mortem secuti amici et propinqui quid in P. Scipione effecerint, sine lacrimis non queo dicere; Lae 41.

ineunt: sequebantur epulae, quas inibant || inirent || propinqui coronati; L II, 63.

sequuntur: s. efficiunt.

sunt: quae sunt extrinsecus, ... ut liberi, ut propinqui; F V, 68. cari sunt parentes, cari liberi, propinqui, familiares; O I, 57.

vendit: M. Marius Gratidianus, propinquus noster, C. Sergio Oratae vendiderat aedes eas; O III, 67.

abl. abs.: quam (hastam) P. Sulla cum vibrasset dictatore propinquo suo; O II, 29.

ohne Verb: sequuntur conubia et adfinitates, ex quibus etiam plures propinqui; O I, 54. cives potiores quam peregrini, propinqui quam alieni; Lae 19. s. conveniunt.

II, 1. corono: s. I. ineunt.

defendo: propinquum potius et amicum quam vicinum defenderis; O I, 59.

expeto: exsistit illud, ut amici, ut fratres, ut propinqui ... propter se expetendi sint; F V, 67.

habeo: si propinquos habeant inbecilliore || inbecilliores || vel animo vel fortuna; Lae 70.

numero: in bonis numerabis amicos, liberos, propinquos; F V, 81.

2. sum: neque .. solum nobis divites esse volumus, sed liberis, propinquis; O III, 63. f. IV, 1. opes.

3. audio a: velle bene audire a parentibus, a propinquis; F III, 57.

praedico apud: apud quos (propinquos) de mortui laude † quomsi quid veri erat praedicatum; L II, 63.

III. communis cum: quibuscum (propinquis) communis etiam fortuna plerumque est; O I, 58.

magnus in: quae (iustitia, pietas) cum magna in parentibus et propinquis, tum in patria maxima est; R VI, 16.

IV, 1. amissio: magis fugiendam censet ... amissionem etiam liberorum, propinquorum, amicorum quam facere cuiquam iniuriam; O III, 26.

consuetudo: cum (Dionysius) ... abundaret ... consuetudine propinquorum; T V, 58.

custodiae: constringatur (illa pars animi) amicorum propinquorumque custodiis; T II, 48.

manus: si impias propinquorum manus effugeris; R VI, 12.

opes: ut ... eorum (parentum, propinquorum) augeant opes eisque honori sint et dignitati; Lae 70.

querella: hac recenti querella Lucretiae patris ac propinquorum; R II, 46.

societas: artior .. colligatio est societatis propinquorum; O I, 53.

2. amicitia cum: cum his (propinquis) .. amicitiam natura ipsa peperit; Lae 19.

epistula ad: est praeclara epistula Platonis ad Dionis propinquos; T V, 100.

V. a: cum (Regulus) retineretur a propinquis et ab amicis; O I, 39.

propior, proximus, nahe, ähnlich, verwandt, vorige, folgende: A. **bei Substantiven:** alqs: (Critolaus) est gravitate proximus; F V, 14. cui miseriae proxumus est is, qui adpropinquans aliquod malum metuit; T IV, 35. qui (M'. Manilius) .. adsedit proximus Laelio; R I, 18. vgl. censor.

alqd: quod proximum fuit, (Epicurus) non vidit; F II, 4. (Silenum) docuisse regem non nasci homini longe optimum esse, proximum autem quam primum mori; T I, 114. proximum est, ut doceam deorum providentia mundum administrari; N II, 73. ut id habendum sit antiquissimum et deo proximum, quod sit optumum; L II, 40. proximum est: »is ordo vitio careto«; L III, 28. proximum ‖ proximus ‖ .. est de suffragiis; L III, 33. non nasci longe optimum ..., proximum autem ... quam primum ‖ mori et ‖ tamquam ex incendio fugere ‖ effugere violentiam ‖ fortunae; fr IX, 9.

accessus: cuius (lunae) tenuissimum lumen facit proximus accessus ad solem; N II, 50.

aër: qui (aër) est terrae proximus; T I, 42.

animans: caelum .. hoc simulacrum illius ultimi (animantis) sit (necesse est), non proximi; Ti 12.

annus: ut anno proximo P. Scaevola tribunus plebis ferret ..; F II, 54.

causa: post .. causa fuit propior et cum exitu iunctior; Fa 36. cum id visum proximam causam habeat, non principalem; Fa 42. quod proxima illa et continens causa non moveat adsensionem; Fa 44. Chrysippus concedens adsensionis proximam et continentem causam esse in viso positam; Fa 44. f. **adiuvo,** I, 2. causae (3 St.) B. I, S. 75, a.

censor: hic (L. Flamininus) Tito fratre suo censore, qui proximus ante me fuerat, elapsus est; C 42.

circumvectio: ut terram lunae cursus proxime ambiret eique supra terram proxima solis circumvectio esset; Ti 29.

cognatio: quae tandem esse potest propior certiorve cognatio? L I, 25.

di: tanta inter eos (deos) dissensio (est), saepe etiam inter proxumos, ut ..? D II, 38.

dextra: capiti .. Equi proxima est Aquarii dextra; N II, 112.

dies: quod eis de rebus ... primo et proxumo die disputatum est; T IV, 64.

domus: f. liberi.

genus: id genus imperii visum est .. proximum similitudini regiae; R II, 56.

grus: in eius (ducis) locum succedit ‖ proxima, al. ‖ (grus) ex iis, quae adquierunt; N II, 125.

hostia: proxuma hostia litatur saepe pulcherrime; D II, 36.

lex: si proximae legi parebitur; L III, 28. postea tot leges et proxumae quaeque duriores, ... ut ..; O II, 75.

liberi: proximi (sint) liberi totaque domus; O I, 58.

lictor: C. Marium ... te ... lictori .. proxumo tradidisse, ut ..; D I, 59.

locus: qui locus est proximus; N II, 94. quarum rerum in proxumis locis tantae dissimilitudines saepe sunt ‖ sint ‖, ut ..; D II, 94.

mare: quod .. (mare) ... dissimile .. est proximo et continenti; A II, 105.

membrum: si (membrum) proximi membri valetudinem ad se traduxisset; O III, 22.

Musae: tertiae (Musae) ... isdem nominibus et eodem numero, quo proximae ‖ proxime ‖ superiores; N III, 54.

Nonae: proximis Nonis cum in hortos D. Bruti ... venissemus; Lae 7.

nox: conclave ... proxima nocte corruit; D I, 26. perniciem Asiae proxuma nocte natam; D I, 47. quod (conclave) proxuma nocte corruit; D II, 20.

orbis: huic .. (stellae Iovis) proximum inferiorem orbem tenet Πυρόεις; N II, 53.

praefectus: qui (Callicratidas) praefectus classis proximus post Lysandrum fuit; O I, 109.

res: quae (res) virtuti propiores sunt; O II, 22.

sententiae: trium proximarum (sententiarum) hi principes; F V, 20.

sidus: ut, quod (sidus) esset tardissimum, id proximum fieret celerrimo; Ti 31.

societas: propior est eiusdem gentis, nationis, linguae (societas); O I, 53. prima societas in ipso coniugio est, proxima in liberis, deinde ..; O I, 54. propior (societas) eorum, qui eiusdem civitatis (sint); O III, 69.

stella: terrae .. proxima (est) stella Veneris; N II, 53. quantum (luna) absit a proxuma Mercurii stella; D II, 91.

tempus: cui (morti) proxumum tempus est post mortem ‖ [p. m.] ‖; T I, 16.

via: hanc viam ad gloriam proximam et quasi compendiariam .. esse; O II, 43.

vicinus: quaerit ex proximo vicino, num ..; O III, 59.

vis: ad hanc .. rationem quoniam maximam vim natura habet, fortuna proximam; O I, 120.

B. **allein: a,** I. faciunt: † quam quom proxumi fecerant; L II, 63.

II, 1. relinquo, al.: quas .. copias his (proximis) et suppeditari aequius est et relinqui; O I, 44.

2. communico cum: ut ... inpertiant ea suis communicentque cum proximis; Lae 70.

confero in: fructus .. ingenii ... tum maxumus capitur, cum in proxumum quemque confertur; Lae 70.

III. iniuriosus in: quod iniuriosi sunt in proximos; O I, 44.
b, 1. video: propiora videamus; N III, 80. D II, 22. propiora || propriora, propria || videamus; D I, 43.
2. venio ad: veniunt (rhetores) inde ad propiora; T I, 116.

propitius, geneigt, günstig, gnädig: A. deus: quid .. dicam „(deus) propitius sit“? esse enim propitius potest nemini; N I, 124.
B. cognosco: iratum propitium, laetantem dolentem (oculi cognoscunt); N II, 145.

propono, hinstellen, aufstellen, angeben, darstellen, zeigen, darlegen, ankündigen, in Aussicht stellen: I. **absolut:** deinceps, ut erat propositum, de beneficentia ... dicatur; O I, 42.
II. **mit Ergänzung:** 1. Conjunctiv: sic est propositum, de quo disputaremus; T V, 11.
2. ut: non fortuito factum videtur, sed a te ratione propositum, ut ... disputaremus; T IV, 83. tertium est propositum, ut in beneficentia dilectus esset dignitatis; O I, 45. his idem propositum fuit, quod regibus, ut ne qua re egerent, ne cui parerent; O I, 70. unum debet esse omnibus propositum, ut ... sit ..; O III, 26.
3. ne: s. ut; O I, 70.
4. Infinitiv: si cui propositum sit conliniare || collineare, al. || hastam aliquo; F III, 22. quibus propositum est veri reperiendi causa et contra omnis philosophos || [philosophos] || et pro omnibus dicere; N I, 11.
5. acc. c. inf.: oblitine sumus hoc nunc nobis esse propositum, (nihil mali esse ..)? T I, 81. hoc .. tibi propone, amplitudinem animi ... esse .. rem pulcherrimam; T II, 64.
III. **mit Object:** alqm: Zeno proponatur Eleates; T II, 52.
alqd (vgl. **propositum**): perfacile *ut* appareat aliud quiddam iis (bestiis) propositum, non voluptatem; F II, 109. opifex plus sibi proponet ad formarum quam civis excellens ad factorum pulchritudinem? F II, 115. quibus nihil est aliud propositum nisi rectum atque honestum; F IV, 46. his propositis tenuit prorsus consequentia; F IV, 54. esse aliud artem ipsam, aliud, quod propositum sit arti; F V, 16. naturam ... id .. habere propositum quasi finem et extremum, se ut custodiat; F V, 26. id .. sit || est, fuit || propositum; T III, 25. nescio quo pacto ab eo, quod erat a te propositum, aberravit oratio; T III, 80. proponenda quaedam quasi moventia sunt; T V, 68. his .. omnibus, quae proposui, adiunctis; N I, 98. quod, ut propositum est, ne fieri quidem potest; Fa 12. medicus in primis, quod erit ei perspectum in arte, non ita proponet: „si cui“ ..; Fa 15. facilius .., quod est propositum, consequar, si ..; R II, 3. est .. ad id, quod propositum || positum || est, adcommodatum; L II, 48. his propositis quaestiunculae multae nascuntur; L II, 51. »promulgata proposita in aerario cognita agunto«; L III, 11. qui magna sibi proponunt obscuris orti maioribus; O I, 116. quae proposita sunt ad gloriam; O II, 38. consulem ob eam rem fieri, quod sibi tum proposuerat, (Mario) valde utile videbatur; O III, 81. cum ex altera parte proposita haec sint, ex altera ius amicitiae; Lae 63. quae (haeresis) ... minutis interrogatiunculis quasi punctis, quod proposuit, efficit; P 2. num quis existat, cui voluptas, cui divitiae, cui denique praeter officium ... magni viri quicquam aliud propositum fuisse videatur? P 12. hoc proposito numquam eris dives ante, quam ..; P 45. s. II, 5.

bonum: quo facilius id, quod propositum est, summum bonum consequamur; F I, 57.
cogitationem: quae (cogitatio) mihi, Laeli, a te proponitur; R I, 35.
conservationem: cui proposita sit conservatio sui; F V, 37.
consilium: cum (Cato) ... semper .. in proposito susceptoque consilio permansisset; O I, 112.
constitutionem: neque (commodum) eam constitutionem summi boni, quae est proposita, mutaverit; F V, 45.
cursum: ut .. gubernatori cursus secundus, medico salus, imperatori victoria, sic huic moderatori rei publicae beata civium vita proposita est; R V, 8.
delectum: ne prudentia quidem egeremus nullo delectu proposito bonorum et malorum; fr V, 50.
deum: propone ante oculos deum nihil aliud ... cogitantem; N I, 114.
divisionem: nunc ad reliquam partem propositae divisionis revertamur; O III, 6.
divitias: s. alqd; P 12.
exemplar: si is ... id sibi proponet exemplar; Ti 4. ex ea parte deficiebat ad propositum exemplar imaginis similitudo; Ti 34.
feritatem: utrumque immanitate et feritate quadam proponenda castigari solet; T IV, 66.
fines: qui sibi alios proposuerunt fines bonorum; F V, 57. qui ... quem .. sperandi sibi, eundem bene dicendi finem proponerent; T II, 3. propositis bonorum et malorum finibus; O I, 5.
fugam: cum esset proposita aut fuga turpis aut gloriosa mors; F II, 97.
genus: s. **genus,** II, 1. propono (3 St.) B. II, S. 98, a.
gloriam: magna gloria proposita; F II, 56. quibus (bellis) imperii proposita gloria est; O I, 38.
honesta: si duo honesta proposita sint, alterum cum valetudine, alterum cum morbo; F IV, 59. duobus propositis honestis utrum honestius, itemque duobus propositis utilibus utrum utilius (sit, deliberari solet); O I, 10. duobus propositis honestis utrum honestius sit; O I, 161. s. alqd; F IV, 46.
ignorationem: qui impunitate et ignoratione omnium proposita abstinere possit iniuria; O III, 72.
imaginem: qui sibi non illius (Scipionis) memoriam atque imaginem proponendam putet; Lae 102.
immanitatem: s. feritatem.
impunitatem: s. **impunitas,** II. propono (4 St.) B. II, S. 247, a.
initia: dicitis initia proponi necesse esse apta et accommodata naturae; F IV, 46.
iter: qui (Deiotarus rex) cum ex itinere quodam proposito et constituto revertisset; D I, 26.
ius: s. alqd; Lae 63.
laborem: nec .. fortitudine egeremus nullo proposito aut labore aut periculo; fr V, 50.
largitiones: cum reges popularesve homines largitiones aliquas proponunt; O II, 21.
leges: s. **lex,** II, 1. propono (3 St.) B. II, S. 450, b.
licentiam: aut occultatione proposita aut impunitate aut || ac || licentia; F II, 73.
memoriam: s. imaginem.
mortem: tot milia latrocinantur morte proposita; N I, 86. s. fugam.
necessitates: reliquis .. tribus virtutibus necessitates propositae sunt ad eas res parandas tuendasque; O I, 17.
occultationem: s. licentiam.
periculum: s. laborem.

poenam: cum improbis poenam proponitis; F II, 57.
praemium: f. **praemium,** II, 1. propono (3 St.) S. 145, a.
rationem: me esse longius provectum, quam proposita ratio postularet; F III, 74. quinque .. rationibus propositis officii persequendi; O II, 9.
rectum: f. alqd; F IV, 46.
salutem: f. cursum.
spem: nulla spe proposita fore levius aliquando; F I, 41. dolor corporis ... perfertur spe proposita boni; T III, 61.
victoriam: f. cursum.
vitam: iudiciis .. magistratuum, disceptationibus legitimis propositam vitam, non poëtarum ingeniis, habere debemus; R IV, 12. f. cursum.
voluptatem: f. alqd; F II, 109. P 12.
utilia: f. honesta; O I, 10.

proportio, Ebenmaß, Verhältnis: I dico: id optime adsequitur, quae Graece *ἀναλογία*, Latine ... conparatio proportiove dici potest; Ti 13.
habeo: habebat *numerus ad* numerum eandem proportionem conparationem*que* || [comparationem*que*] || in extremis, quam habent ducenta quinquaginta *sex* cum ducentis quadraginta tribus; Ti 24.
II. comparari: ut, quod medium sit, ut ei primum proportione, ita id postremo comparetur; Ti 14.
compingi: qui (animus) ... temperatione trium partium proportione conpactus; Ti 27.
coniungere: ut ... deus ... ea .. inter se conpararet et proportione coniungeret; Ti 15.
reddere: ut, quem ad modum ignis animae, sic anima aquae, quodque anima aquae, id aqua terrae proportione redderet; Ti 15.

propositio, Vorstellung: huiusne vitae propositio et cogitatio aut Thyestem levare poterit aut Aeetam? T III, 39.

propositum, Vorsatz, Satz, Thema, Hauptsache: I, 1. adsequor: ut omnia faciat, quo propositum assequatur; F III, 22.
dilato, praetervolo: haec duo proposita non praetervolant, sed ita dilatant, ut ..; A II, 42.
2. aberro a: f. **a,** I. aberro a proposito (4 St.) B. I, S. 1, a.
disputo contra: hanc Academicorum contra propositum disputandi consuetudinem .. te suscepisse; Fa 4.
redeo ad: f. **ad,** I. redeo ad propositum (3 St.) B. I, S. 48, a. — revertor ad: f. **ad,** I. revertor ad propositum (4 St.) B. I, S. 50, a.
II. Ellipsen: sed ut ad propositum || revertamur ||; F II, 104. sed de hoc ... alio loco pluribus; nunc ad propositum; O III, 119.

propraetor, Proprätor: quam multi anni sunt, cum bella a proconsulibus et a propraetoribus administrantur, qui auspicia non habent! D II, 76.

proprie, eigentlich, besonders, ausschließlich, ausdrücklich, persönlich: appello: quae .. proprie virtutes appellantur; F V, 38.
dico: id .. (verbum) proprie quidem in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa disparia; F II, 10. iratos proprie dicimus exisse de potestate, id est de consilio; T IV, 77. illud .. honestum, quod proprie vereque dicitur; O III, 13. quod proprie dicitur vereque est honestum; O III, 17.
disputo: altera (medicina erit) et de communi condicione vitae et proprie, si quid sit de ipsius, qui maereat, disputandum; T III, 77.
habeo: proprie, ut aegrotatio in corpore, sic aegritudo in animo nomen habet non seiunctum a dolore; T III, 23.
quaero: cum hoc ipsum proprie non quaereretur hoc tempore, num quod || quid || esset malum; T III, 80.
remaneo: (nomen hostis) a peregrino .. recessit et proprie in eo, qui arma contra ferret, remansit; O I, 37.
tribuo: quae (persona) proprie singulis est tributa; O I, 107.

proprietas, Eigentümlichkeit: singularum rerum singulas proprietates esse; A II, 56.

proprius, eigen, angehörig, eigentümlich, eigenartig, persönlich: A. **bei Substantiven:** alqd: quorum utrumque mentis esset proprium et ingenii; A I, 20. cum .. virtutis hoc proprium sit, ... habere dilectum; F III, 12. extrema illa et summa ... sua cuique (animali) propria (sint); F V, 25. haec ita iustitiae propria sunt, ut ..; F V, 65. eius (frugalitatis) .. videtur esse proprium motus animi adpetentis regere; T III, 17. proprium est .. irati cupere, a quo laesus videatur, ei quam maxumum dolorem inurere; T III, 19. est .. proprium stultitiae aliorum vitia cernere, oblivisci suorum; T III, 73. quod proprium eius fuit, de qua loquor, disciplinae; T IV, 4. si ... id .. virtutis est proprium; T V, 39. sapientis est .. proprium nihil, quod paenitere possit, facere; T V, 81. cum hoc proprium sit animantium, ut aliquid adpetant, quod sit naturae accommodatum; N I, 104. tollit (Epicurus) id, quod maxime proprium est optimae praestantissimaeque naturae; N I, 121. censet .. artis maxume proprium esse creare et gignere; N II, 57. sunt .. haec propria philosophorum; D II, 10. cum .. proprium sit Academiae iudicium suum nullum interponere; D II, 150. quod proprium est in nostra re publica; R II, 42. quod .. huius civis proprium; R V, 3. proprium .. utrumque legis est; L I, 19. est huius .. disputationis .. proprium id, quod expectas; L I, 58. id erat proprium tum in iis, quos humus iniecta contexerat; L II, 57. huius loci de magistratibus || [de magistratibus] || sunt propria quaedam a Theophrasto ... quaesita; L III, 13. quod est oratoris proprium, apte, distincte, ornate dicere; O I, 2. ut ... libertate uterentur, cuius proprium est sic vivere, ut velis; O I, 70. admodum .. tenenda sunt sua cuique non vitiosa, sed tamen propria; O I, 110. quae erant prudentiae propria; ... quae autem harum virtutum; O I, 143. proprium hoc statuo esse virtutis, conciliare animos hominum; O II, 17. id .. est proprium ... civitatis atque urbis, ut sit libera ... custodia; O II, 78. harum .. est virtutum proprium nihil extimescere; O III, 100. an esset hoc .. proprium amicitiae; Lae 26. hoc proprium est animi bene constituti, et laetari bonis rebus et dolere contrariis; Lae 47. ut .. et monere et moneri proprium est verae amicitiae; Lae 91. soli .., quod est proprium divitiarum, contenti sunt rebus suis; P 52.
admonitiones: propriis .. et suis argumentis et admonitionibus tractanda quaeque res est; T V, 19.
aequitas: quae (aequitas) est iustitiae maxume propria; O I, 64.
aestimatio: alia est .. propria aestimatio virtutis; F III, 34.
argumenta: illa argumenta propria videamus, cur omnia sint paria peccata || pec. s. par. ||; F IV, 75. ad vestra propria (argumenta) venire malo; N I, 64. f. admonitiones.

artes: appellari ceteros homines, esse solos eos, qui essent politi propriis humanitatis artibus; R I, 28.
aures: frons, oculi, aures et reliquae partes quales propriae sint hominis; F V, 35.
bella: ut cum Gigantibus, (di) sua propria bella gesserunt; N II, 70.
bona: suis et propriis bonis laudis et gloriae ... mortui non carent; T I, 109.
consolationes: etsi singularum rerum sunt propriae consolationes; T III, 82.
declaratio: quae (visa) propriam quandam haberent declarationem earum rerum, quae viderentur; A I, 41.
dissensio: eorum .. (Stoicorum) erat propria ista dissensio; A II, 69.
fortitudo: viri .. propria maxime est fortitudo; T II, 43.
frons: f. aures.
genus: ut .. mel, etsi dulcissimum est, suo tamen proprio genere saporis ... dulce esse sentitur; F III, 34. cum .. illud (genus decertandi) proprium sit hominis, hoc beluarum; O I, 34.
inquisitio, investigatio: hominis est propria veri inquisitio atque investigatio; O I, 13.
laudes: laudemus .. prius legem ipsam veris et propriis generis sui laudibus; L III, 2.
locus: erit .. iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus; F I, 37. locus .. iis etiam naturis, quae sine animis sunt, suus est cuique proprius; N I, 103. magnus locus philosophiaeque proprius; D II, 3.
munus: quamquam hoc .. proprium tuum munus est; F III, 8. proprium suum cuiusque (virtutis) munus est; F V, 67. eius .. virtutis hoc munus est proprium; O I, 13. est .. proprium munus magistratus intellegere se gerere personam civitatis; O I, 124.
natura: haec est propria natura animi atque vis; T I, 54. R VI, 28. quae est ei (animo) natura? propria, puto, et sua; T I, 70. ut ... ea (universa natura) conservata propriam nostram sequamur; O I, 110.
nomen: quae (virtutes) in voluntate positae magis proprio nomine appellari solent; F V, 36. vide, ne ... non sit hoc proprium nomen omnium; T II, 43. quod, qui proprio nomine perduellis esset, is hostis vocaretur; O I, 37.
nota: propria veri, non communi veri et falsi nota; A II, 33. sine aliqua eius rei ... certa et propria nota; A II, 35. ut ei (sapienti) vera multa videantur, neque tamen habere insignem illam et propriam percipiendi notam; A II, 101. non inesse in iis propriam ... veri et certi notam; A II, 103.
numerus: Philo et proprio numero || [et proprium] noster || et lecta poëmata et loco adiungebat; T II, 26.
oculi: f. aures.
officium: ut .. considerandis rebus humanis proprio philosophiae fruatur officio; T III, 34. haec .. officia ... esse ... non sapientium modo propria, sed cum omni hominum genere communia; O III, 15.
partes: f. aures.
pericula: non dubitaverim ... meis .. propriis periculis parere commune reliquis otium; R I, 7.
praeceptio: propria est ea praeceptio Stoicorum, Academicorum, Peripateticorum; O I, 6.
rationes: aegritudine .. sublata propriis rationibus; T IV, 59.
res: ne quis civis propriam aut suam rem ullam queat dicere; R IV, 5.
ruinae: hoc commune vitium; illae Epicuri propriae ruinae; F I, 18.
sanatio: haec est certa et propria sanatio; T IV, 60.
sententia: ista Academiae est propria sententia; A II, 148.
species: quod suam, quod propriam || [q. pr.] || speciem habeat, cur appetendum sit; F IV, 60.
stips: quam (stipem) ... propriam Idaeae Matris excepimus; L II, 40.
varietas: varietas, quae est propria fortunae; D II, 109.
verba: tu ... cur non propriis verbis illa tenebas? F IV, 61.
virtus: mundi est propria virtus; N II, 39.
vis: (bonum) propria vi sua et sentimus et appellamus bonum; F III, 34. f. natura; T I, 54. R VI, 28.
vitium: id .. non proprium senectutis vitium est, sed commune valetudinis; C 35.
B. allein (vgl. A. alqd): noto: nullum erit iudicium, quia proprium communi signo notari non potest; A II, 34.
video: propiora || propriora, propria || videamus; D I, 43.

propter, neben, daneben, nahe bei, nahe, wegen, aus, durch: A. Präposition: I. Raum: 1. adsido: eum (P. Rutilium Scipio) ... propter Tuberonem iussit adsidere; R I, 17.
cerno: »Nepae cernes propter fulgentis acumen Aram«; N II, 114.
convolvo: »Scorpios, ... quem propter nitens pinnis convolvitur Ales«; N II, 113.
loco: »cuius (Persei) propter laevum genus omni ex parte locatas parvas Vergilias || laevum genu »Vergilias || ... videbis«; N II, 112.
pono: bacillum propter me ... ponitote; T I, 104.
sum: quod (Pasiphaae fanum) est in agro propter urbem; D I, 96.
versor: »hanc (Cassiepiam) .. inlustri versatur corpore propter Andromeda«; N II, 111.
2. insulae: quartus (Volcanus) Memalio natus, qui tenuit insulas propter Siciliam; N III, 55.
3. zum Satz: quem propter (Arietem) »Pisces«; N II, 111. — haec (Corona) .. a tergo, propter caput autem Anguitenens; N II, 108. — elliptisch: is est hodie locus saeptus religiose propter Iovis pueri; D II, 85.
II. Grund: propter me; F II, 108. nos; F V, 30. PROPTER TE; O III, 70. se; F V, 47. (expeto:) F I, 47. II, 9. 83. III, 21. 36. V, 46. ><. 47. ><. 50. 67. 68. O I, 6. III, 33. ><. Lae 80. (fugio:) F I, 48. V, 47. f. ipse, A. I, 2. B, I, 2. propter se (7 u. 5 St.) V. II, S. 365, a. 367 a. potest || propter || id; A II, 56. id ipsum; T III, 57. ipsos; F III, 57. 64. V, 46. ipsum .. propter ipsum; F II, 78. quem; P 30. quod; T III, 74. »propter quae«; L II, 19. — alios; T IV, 56. paucos; N I, 23.
propter Pompeium; O II, 60.
propter animi acerbitatem; T III, 63. Pythagoreorum admirationem; T IV, 3. admirationem; N I, 117. assiduitatem; O II, 74. eam (amicitiam); Lae 48. amplificationem; O II; 42. has amplitudines; L II, 64. antiquitatem; F IV, 62. artus; N II, 150. avaritiam; T III, 17. summam ... auctoritatem; O I, 1. aviditatem; P 43. beneficium; N I, 101. benivolentiam; N I, 58. brevitatem; T I, 91. inclusum ... calorem; N II, 24. caritatem; R II, 14. incertos casus; T I, 91. causas; Fa 9. molles commissuras; N II, 150. hunc concentum; L I, 21. constantiam; F II, 65. crebras contentiones; O I, 90. copias; C 8. corpus; F II, 98. T III, 37. aëris crassitudinem; D I, 93. cruciatus; L I, 51. crudelitatem; Lae 28. cupiditatem

(5 St.) B. I, S. 588, a. damna; L I, 51. sermonis delectationem; C 46. depravationem; O III, 69. desperationem; F IV, 56. detrimenta; L I, 51. earum rerum ... dignitatem; F II, 51. dignitatem; C 8. dissensionem; Lae 77. caeli dissimilitudinem; D II, 93. divitias; R III, 23. doctrinam; R II, 35. oculorum dolorem; F II, 94. eluviones; R VI, 23. suum .. emolumentum; O III, 21. exhalationes; T I, 43. eorum exiguitatem; F IV, 29. exiguitatem; F IV, 32. exustiones; R VI, 23. oboediendi facilitatem; R III, 37. fecunditatem; D I, 94. fidem; F II, 65. PROPTER TE FIDEMVE TUAM; O III, 70. firmitatem; N I, 49. formam; T I, 65. genus; R III, 23. hoc iniuriae genus; O II, 80. eximiam belli gloriam; R I, 18. Archimedi gloriam; R I, 21. honestatem; O III, 40. humanitatem; R II, 35. humilitatem; O II, 45. 85. ignaviam; O I, 73. 102. ignorationem (4 St.) B. II, S. 215 b. inbecillitatem; N II, 77. Lae 26. indigentiam; Lae 51. infirmitatem; O I, 121. inopiam; Lae 26. unius ... intemperiem; R II, 63. intermissionem; D II, 142. invidiam; Lae 42. laborem; L I, 12. lubidinem; T IV, 73. unius libidinem; R II, 59. magnitudinem (6 St.) B. II, S. 499, b. mala; T IV, 61. recentem memoriam; T IV, 50. metum (4 St.) B. II, S. 548, b. molestias; F I, 46. mortem; D II, 74. eorum .. multitudinem; T II, 6. caeli .. naturam; N II, 17. necessitatem; O I, 158. obscuritatem; A I, 29. O II, 45. occupationem; T IV, 6. infinitum odium; T IV, 50. aliquas opes; R III, 23. opes ‖ opis ‖; C 8. aequabilem praedae partitionem; O II, 40. parvitatem; Ti 47. paupertatem; D I, 31. animi ... percursionem; T IV, 31. ignis periculum; L II, 58. pigritiam; O I, 102. planitiam; D I, 2. recentem poenam; Lae 41. virtutis ... praestantiam; F V, 95. eorum ... praestantiam; O III, 10. eum ... principatum; O I, 26. probitatem; Lae 28. ⤫ propinquitatem; O III, 46. pulchritudinem; N I, 92. rabiem; T III, 63. rem (6 St.) ſ. **res.** nauticarum rerum scientiam; N II, 152. huius modi sententias; T V, 28. aeternum ... silentium; T III, 63. similitudinem; T III, 22. honestatis et gloriae similitudinem; L I, 32. soliditatem; F I, 17. spem; F IV, 56. strepitum; L I, 21. studium; C 22. variam suavitatem; R I, 7. pelicatus ‖ pael. ‖ suspicionem; O II, 25. temeritatem; T III, 17. limatam ... tenuitatem; F III, 40. tenuitatem; D I, 92. aerarii tenuitatem; O II, 74. tam varia ... tormenta; T V, 1. rei turpitudinem; L I, 51. turpitudinem; L I, 51. O III, 33. verecundiam; O I, 105. vetustatem; T IV, 3. D II, 114. L III, 20. virtutem; N III, 87. Lae 28. Ti 20. vim; T I, 45. II, 31. III, 26. R IV, 8. L I, 51. ea vitia; R II, 9. aliqua vitia; O III, 54. [propter vitia]; O III, 68. alienam ... voluntatem; T V, 106. voluptatem (13 St.) ſ. **voluptas.** usum; A II, 31. F III, 57. eorum usum; F III, 18. utilitatem (5 St) ſ. **utilitas.**

B. **Adverb:** cedo: propter .. Centaurus »cedit Equi partis properans subiungere Chelis«; N II, 114.

intueor: adulescentia voluptates propter intuens magis fortasse laetatur; C 48.

porto: »propter se Aquila ardenti cum corpore portat«; N II, 113.

sero: si (caules) propter sati sint; N II, 120.

propterea, deswegen, deshalb. I. **allein:** propterea singulis finibus utuntur; F II, 19. cum homines bestiaeque hoc calore teneantur et p. moveantur ac sentiant; N II, 31. sapiens est (mundus) et p. deus; N II, 39. sus rostro si humi A litteram inpresserit, num p. suspicari poteris ..? D I, 23. caelum esse tenue purumque et p. salubre; D I, 130. p. (Cato) quasi cognomen iam habebat in senectute sapientis; Lae 6.

II. **Verbindungen:** 1. quia: diligi ... iucundum est p., quia tutiorem vitam ... efficit; F I, 53. si .. p. vitia alia aliis maiora non sunt, quia ... potest; F IV, 68. quia non confidebas ..., p. multis argumentis deos esse docere voluisti; N III, 9. num p. nulla est rei publicae gerendae ratio atque prudentia, quia ..? D I, 24. res mirabilis, p. quia non saepe fit; D II, 49. quia sic ... accepimus ..., p. .. otio fruor; O III, 3. quia .. possumus ..., p. illa prima et summa habemus; O III, 101.

2. quod: id .. p. vitiosum in illo non putandum, quod idem fuerit in Socrate; A II, 15. propterea quod nihil esset clarius ἐναργείᾳ, ut Graeci; A II, 17. si notionem veri et falsi, p. quod ea non possunt internosci, nullam habemus; A II, 33. earum ipsarum rerum ... prima institutio ... illo libro continetur; A II, 102. multa falsa probabilia sint; A II, 103. ipsa natura divitias ... et parabiles et terminatas habet; F I, 46 (45). num p. idem voluptas est, quod, ut ita dicam, indolentia? F II, 11. ut selectione dignum p. sit, quod ... habeat; F III, 20. non inest in primis naturae conciliationibus honesta actio; F III, 22. non continent tamen omnes partes, e quibus (artes) constant; F III, 24. ea non ad corporis incommodum referuntur, sed ..; F III, 39. (Carneades) pugnare non destitit .., F III, 41. haec (virtus) plurimae commentationis ... indigeat; F III, 50. ei proficiscendum est ab omni mundo; F III, 73. alia peccata plures, alia pauciores quasi numeros officii praeterirent; F IV, 56. (virtutes voluntariae) ex ratione gignuntur; F V, 38. natura inest in mentibus nostris insatiabilis quaedam cupiditas veri videndi; T I, 44. in perturbato animo sicut in corpore sanitas esse non posset; T III, 9. omnis naturas ipsa (universa natura) cohibet et continet; N II, 35. eorum (astrorum) motus in orbem circumque ferretur; N II, 44. avis illa victa silere soleret, canere, si vicisset; D I, 74. Arabes et Cilices, quod pastu pecudum maxume utuntur ..., p. facilius cantus avium et volatus notaverunt; D I, 94. si p. (ea duo genera probantur), quod ea proficiscuntur a natura; D I, 113. omnia essent ei (sapienti) praeparanda; R I, 11. eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ..; L II, 51. quod (philosophi) in veri investigatione versentur quodque ea ... contemnant ..., p. iustos esse; O I, 28. lenior eorum vita et mores fuerant faciliores; O I, 112. tam longo spatio multa hereditatibus ... tenebantur sine iniuria; O II, 81. quodsi is esset Panaetius, qui virtutem p. colendam diceret, quod ea efficiens utilitatis esset; O III, 12. volgus, quid absit a perfecto, non fere intellegit; O III, 15. quam .. (disciplinam) his libris p. sequimur, quod ... disseruntur; O III, 20.

propugnaculum, Schutzwehr, Bollwerk: quid? duo propugnacula belli Punici, Cn. et P. Scipiones, ... cogitassene ... videntur? P 12.

propugno, kämpfen, streiten: bestiae: non (bestiae) pro suo partu ita propugnant, ut vulnera excipiant? T V, 79.

virtus: cum eam (fortitudinem) virtutem esse dicunt propugnantem pro aequitate; O I, 62.

propulso, abwenden, abwehren: contraria: coeptat .. (animal) et ea, quae naturae sentit apta, appetere et propulsare contraria; F V, 24.

famem, frigus: si nihil interesse nostra putemus, ... frigus, famem propulsare possimus necne possimus; F IV, 69.

hostes: extra ulciscendi aut propulsandorum

hostium causam bellum geri iustum nullum potest; R III, 35.

incommodum: per eosdem ..., si quid importetur nobis incommodi, propulsemus; O II, 18.

iniuriam: qui ab iis, quibus infertur, si possunt, non propulsant iniuriam; O I, 33. magnanimi sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant iniuriam; O I, 65. si is, qui non defendit iniuriam neque propulsat, cum potest, iniuste facit; O III, 74.

propylaea, Vorhof: I. efficiunt: num ... aut propylaea nobilia aut arx ... rem publicam efficiebat? R III, 44.

II. conicio in: quod (Pericles) tantam pecuniam in praeclara illa propylaea coniecerit; O II, 60.

proripio, hervorstürzen: quod adulterium, quod stuprum, quae libido non se proripiet ac proiciet? F II, 73.

prorsus, prorsum (prosus, prosum), durchaus, ganz und gar: ut inter eos (mundos) nihil prorsus interesit; A II, 55. nullo p. commodo extrinsecus posito; A fr 20 (Z. 16). p. .. assentior; F I, 28. non vides ...? non p., inquit; F II, 17. quamquam in hac divisione rem ipsam p. probo, elegantiam desidero; F II, 27. ut inter optime valere et gravissime aegrotare nihil p. dicerent interesse; F II, 43. his propositis tenuit p. consequentia; F IV, 54. ne longius, p., ... si ista mala sunt, (liber ille) placet; F V, 85. nemo ergo non miser. — p. nemo; T I, 9. ne esse quidem (miseros putas)? — p. isto modo; T I, 11. p. haec divina mihi videtur vis; T I, 65. omittamus hunc (Epicurum) igitur nihil p. dicentem; T II, 45. haecine .. cadere in sapientem putas? — p. existimo; T III, 8. non .. existimas cadere in sapientem aegritudinem? — p. non arbitror; T IV, 8. sic p. intellego; T IV, 9. modo satis illa dilucide dixerimus ... . — p. satis; T IV, 33. nempe negas ad beate vivendum satis posse virtutem? — p. nego; T V, 12. ita fit, ut deus ille ... nusquam p. appareat; N I, 37. quasi sanguis quid sit, nullo p. modo intellego; N I, 74. sin autem id dicis, nihil esse mundo sapientius, nullo modo p. adsentior; N III, 21. p. ... tacere praestaret philosophis || philosophos || quam ..; N III, 77. quarum rerum (divinatio) sit, nihil p. intellego; D II, 12. his ... p. adsentior; D II, 100. effectum est, ut nihil p. somniis tribuendum sit; D II, 147. p. .. expressa sunt a te, quae dicta sunt ab illo (Platone); R I, 68. omnia qui (Lycurgus) p. iubet esse communia; R IV, 5. ego hanc meam esse patriam p. || prosus || numquam negabo; L II, 5. p. adsentior; L II, 12. p. || prosus || adsentior; L II, 17. p. maiorem quidem rem nullam sciscam aliter; L II, 24. agri .. ne consecrentur, Platoni prorsus adsentior; L II, 45. sic prorsum || prosum || censeo; L III, 49. haec .. una res p. ... aeque utrisque est propemodum comparanda; O II, 30. harum trium sententiarum nulli p. adsentior; Lae 57. f. **ita,** II. prorsus (11 St.) B. II, S. 401, a.

prosapia, Geschlecht, Familie: reliquos (deos ex his generatos editosque) ... et eorum, ut utamur vetere verbo, prosapiam; Ti 39.

proscribo, ausbieten: alqd: ille, quod non placebat, proscripsit; O III, 55.

aedes: Claudium aedes postea proscripsisse, quam esset ab auguribus demoliri iussus; O III, 66. sic tu aedes proscribas? O III, 68.

insulam: ut ... Claudius proscripsit insulam [vendidit] || insulam ||; O III, 66.

villam: qui proscribunt villam bonam beneque aedificatam; O III, 55.

proscriptio, Ächtung: qui proscriptiones locupletium || locupletum || ... recordetur; P 46.

prosemino, aussäen: sollertiam .. eam, *quae* posset vel in tegulis proseminare ostreas; fr V, 78.

prosequor, begleiten, geleiten: I. alqs: ea (mulier) laeta prosequentibus suis una cum viro in rogum imponitur; T V, 78.

II. fortitudinem, al.: (vita beata) iustitiam, temperantiam in primisque fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam prosecuta; T V, 80.

laudes: eas .. (laudes) etiam cantus ad tibicinem prosequatur, cui nomen neniae; L II, 62.

mortuos: tantus eos (mortuos) honos, memoria, desiderium prosequitur amicorum; Lae 23.

philosophum: quem (philosophum) ut vidisset et salutavisset honorificisque verbis prosecutus esset; T II, 61.

volatus: volatus eorum (pullorum) matres prosequuntur; N II, 129.

prospectus, Aussicht: o praeclarum prospectum! A II, 80.

prosper, prosperus, günstig, glücklich: A. alqd: magistra ac duce natura nihil esse prosperum nisi voluptatem; F I, 71. quae nobis ipsis aut prospera aut adversa eveniunt; O I, 30.

eventa: si eventa quaerimus, ... nullo modo prospera Deiotaro; D II, 79.

eventus: aves .. *si* prosperos eventus ostenderunt; D II, 79.

flatus: cum prospero flatu eius (fortunae) utimur; O II, 19.

fortuna: ut ad prosperam adversamve fortunam, qualis sis ..., nihil intersit; N III, 89. illi iniusto domino ... aliquam diu in rebus gerundis prospera fortuna comitata est; R II, 44.

fulgor: est hominum generi prosperus et salutaris ille fulgor, qui dicitur Iovis; R VI, 17.

res: ut Theophrastus ... rebus Alexandri prosperis angitur; T III, 21. magnis .. viris prosperae semper omnes res; N II, 167. in rebus prosperis et ad voluntatem nostram fluentibus; O I, 90. qui || quis || esset tantus fructus in prosperis rebus, nisi haberes ..? Lae 22. eos, qui antea commodis fuerint moribus, ... prosperis rebus inmutari; Lae 54.

B. edo: Homericus Aiax ... hoc modo nuntiat: »prospera Iuppiter his dextris fulgoribus edit«; D II, 82.

prospere, glücklich: omnia profluenter, absolute, prospere, igitur beate; T V, 53.

prosperitas, Gedeihen, Glück: I. redarguunt: inproborum .. prosperitates secundaeque res redarguunt ... vim omnem deorum; N III, 88.

II, 1. habeo: omnem .. commoditatem prosperitatemque vitae a dis se habere; N III, 86.

2. coniungo cum: ut Aristoteles virtutis usum cum vitae perfectae prosperitate coniunxit; F II, 19.

prospicio, vorsehen, sorgen, erblicken, vorausſehen: I. alqs: saluti prospexit civium; F I, 35. cum tu duobus huius urbis terroribus depulsis in omne tempus prospexeris; R I, 71.

senex: melius Caecilius de sene alteri saeculo prospiciente; C 25.

II. casus: ut nos longe prospicere oporteat futuros casus rei publicae; Lae 40.

circumitus, orbes: quos (orbes, circumitus) prospicere inpendentis in gubernanda re publica moderantem cursum ... divini paene est viri; R I, 45.
futura: f. **futurus,** B, II, 1. prospicio (3 St.) B. II, S. 89, b.
posteritatem: nescio quo modo animus erigens se posteritatem ita semper prospiciebat, quasi ..; C 82.
rem publicam: prospicere .. iam videor ... quasi perfectam rem publicam; R II, 22.
tyrannidem: alii ... orientem tyrannidem multo ante prospiciunt; D I, 111.
voluptatem: animum et praesentem (voluptatem) percipere pariter cum corpore et prospicere venientem; T V, 96.

prosterno, niederwerfen, zu Grunde richten: alqm: »prostratum terra ‖ terrae ‖, graviter saucium (me) ... contueri ... mirificum facinus«; D I, 44. tu ... sic te ipse abicies atque prosternes, ut ..? P 14.
religiones: quorum scelere religiones tum prostratae adflictaeque sunt; L II, 42.

prosum, nützen, förderlich sein: I. unpersönlich: quia maius est certeque gratius prodesse omnibus quam opes magnas habere; N II, 64. hoc scientiae genere prodesse quam plurimis; O II, 65. si, quid esset „prodesse", mihi cum Ennio conveniret; O III, 62.
II. Infinitiv: multum prodest ea, quae metuuntur, ipsa contemnere; T IV, 64. nihil .. illis profuisset divinare; D II, 24. prodest, inquit, mihi eo esse animo. immo videri fortasse. esse enim nisi eris, non potes ‖ nisi videris, non prodest ‖; F II, 78.
III. alqs: ut plurimis prosimus, enitimur; A II, 6. ut prodesse velimus quam plurimis; F III, 65. quamquam (Pullus Numitorius) rei publicae nostrae profuit; F V, 62. ut, si occupati profuimus aliquid civibus nostris, prosimus etiam, si possumus, otiosi; T I, 5. in quo quantum ceteris profuturi simus, non facile dixerim; T V, 121. nec prodesse Pheraeo Iasoni is (voluit); N III, 70. multi .. et, cum obesse vellent, profuerunt et, cum prodesse, obfuerunt; N III, 70. »men obesse, illos prodesse?« D I, 66. quanam re possem prodesse quam plurimis; D II, 1. ut ... prodessemus civibus nostris, qua re cumque possemus; D II, 7. multum .. et nobismet ipsis et nostris profuturi videbamur, si ..; D II, 148. cui prodesse velle videantur; O I, 42. si in eos, quos speramus nobis profuturos, non dubitamus officia conferre, quales in eos esse debemus, qui iam profuerunt? O I, 48. pro qua (patria) quis bonus dubitet mortem oppetere, si ei sit profuturus? O I, 57. nec plus Africanus, singularis et vir et imperator, in excindenda ‖ exscind. ‖ Numantia rei publicae profuit quam eodem tempore P. Nasica privatus; O I, 76. quo pluribus profuerint; O II, 53. licet ... opera prodesse multis beneficia petentem, commendantem iudicibus, magistratibus; O II, 67. sive vir bonus est is, qui prodest, quibus potest, nocet nemini; O III, 64. eum virum bonum esse, qui prosit, quibus possit, noceat nemini nisi lacessitus iniuria; O III, 76. feci non invitus, ut prodessem multis rogatu tuo; Lae 4.
alqd: quod prodesset; F II, 5. quod prodesset (ὠφέλημα enim sic appellemus); F III, 33. quae prosunt aut quae nocent; F III, 69. quia (amicitia) sit ex eo genere, quae prosunt; F III, 70. in vita occupata atque ... militari pauca ipsa multum saepe prosunt; T II, 2. quae prodessent hominum vitae; N I, 118. vel profuerit aliquid ad cog*; R I, 46. illud .. semel profuit, hoc semper proderit civitati; O I, 75. quae tibi plus prodessent cognita quam tritici vilitas; O III, 52.
amicitia: quae (mediocris amicitia) .. ipsa et delectat et prodest; Lae 22.
arbores: „serit arbores, quae alteri saeclo prosint", ut ait *ille* ‖ Statius ‖ in Synephebis; T I, 31. „serit arbores, quae alteri saeculo ‖ saeclo ‖ prosint", ut ait Statius noster in Synephebis; C 24.
auctoritas: cuius mihi consilium et auctoritas quid tum in maximis rebus profuisset, dicerem; A II, 3.
benignitas: quin illa benignitas ... possit prodesse pluribus; O II, 54.
consilium: f. auctoritas.
consolatio: quamquam (illa consolatio) et usitata est et saepe prodest: „non tibi hoc soli". prodest haec quidem, ut dixi, sed nec semper nec omnibus; T III, 79. ceteris item multum illam (Consolationem) profuturam puto; D II, 3.
cultus: et amici cultus et parentis ei, qui officio fungitur, in eo ipso prodest, quod ..; F V, 69.
divinatio: si omnia fato, quid mihi divinatio prodest? D II, 20.
emolumenta: quorum altera (emolumenta) prosunt, nocent altera (detrimenta); F III, 69.
genus: omnino .. genus hoc voluptatum optabile esse, si non obsit, prodesse numquam; T V, 94.
homines: ut ipsi (homines) inter se aliis alii prodesse possent; O I, 22. quin homines plurimum hominibus et prosint et obsint; O II, 17.
ignes: hi .. ignes ... non modo nihil nocent terris rebusque terrestribus, sed ita prosunt, ut ..; N II, 92.
imagines: animantes imagines, quae vel prodesse nobis soleant vel nocere (deos esse dicit); N I, 120.
imperator: f. alqs; O I, 76.
iustitia: iustitia conficit .. benivolentiam, quod prodesse vult plurimis; O II, 38.
liberalitas: quae (liberalitas) prosit amicis, noceat nemini; O I, 43.
philosophia: quod est .. maius argumentum nihil eam (philosophiam) prodesse, quam ..? T II, 12.
promissa: si plus tibi ea (promissa) noceant quam illa prosint, cui promiseris; O I, 32.
res: quo plus in negotiis gerendis res quam verba prosunt; A II, 2. ut ea res aut prosit aut certe ne obsit rei publicae; O II, 72. quae res aut prodesse soleant aut obesse; O II, 86.
sapiens: ex quo Ennius „nequiquam sapere sapientem, qui ipse sibi prodesse non quiret"; O III, 62.
verba: f. res; A II, 2.
vilitas: f. alqd; O III, 52.
vinum: quia (vinum aegrotis) prodest raro, nocet saepissime; N III, 69.
vir: f. alqs; O I, 76.
vita: quo ... eius (Solonis) vita ... plus aliquanto rei publicae prodesset; O I, 108.

protego, decken, schützen: cum in acie M. Allienum Paelignum scuto protexerit; T IV, 50.

proterreo, verjagen: Themistoclem patria, quam liberavisset, pulsum atque proterritum ... confugisse; R I, 5.

proterve, dreist, frech: aliqui .. dux .. consectans proterve bene saepe de re publica meritos; R I, 68.

protervus, dreist, frech: alqs: ecce ... alii audaces, protervi; F I, 61.

adulescentia: quis est, qui non oderit libidinosam, protervam adulescentiam? F V, 62.
dictum, factum: non audet cuiquam aut dicto protervo aut facto nocere; F II, 47.
homines: quales (motus) protervorum hominum aut mollium esse solent; F V, 35.

protinus, ununterbrochen: deum ... praecepisse .., ut (Hannibal) pergeret protinus; D I, 49.

protrudo, fortstoßen: ut ..., qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis, ... sic ..; Fa 43.

proveho, führen, vorrücken, hinreißen: alqm: iam sentio me esse longius provectum, quam proposita ratio postularet; F III, 74. cum tu ... provectus subito atque delapsus in flumen nusquam apparuisses; D I, 58. qui iam aetate provecti in nostris libris adquiescunt; D II, 5. quamquam eum (Q. Maximum) colere coepi non admodum grandem natu, sed tamen iam aetate provectum; C 10. studio rusticarum rerum provectus sum; C 55. quodsi qui longius in amicitia provecti essent; Lae 34.
aetatem: ex his (bestiolis) .. hora octava quae mortua est, provecta aetate mortua est; T I, 94.
imbecillitatem: in altum .. (imbecillitas) provehitur imprudens; T IV, 42.
prudentiam: quorum usque ad extremum spiritum est provecta prudentia; C 27.

provenio, hervorkommen: »proveniebant oratores novi, stulti adulescentuli«; C 20.

proverbium, Sprichwort: I. est: unde est hoc contritum vetustate proverbium: „quicum in tenebris“? F II, 52. ut proverbia non nulla veriora sint quam vestra dogmata; F II, 105. de Sagra Graecorum etiam est volgare proverbium; N III, 13.
monet: f. II, 1. laudo.
nascitur: a quibus (rusticis) natum est id, quod iam contritum est vetustate, proverbium; O III, 77.
II, 1. contero: f. I. est; F II, 52. nascitur.
facio, tero: ex quo illud „summum ius summa iniuria“ factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33.
laudo: nec .. umquam sum adsensus veteri illi laudatoque proverbio, quod monet „mature fieri senem, si diu velis senex esse“; C 32.
2. adsentior: f. II, 1. laudo.
3. sum in: f. **in**, B. sum in proverbio (3 St. T II, 11) B. II, S. 271, b.
III. admonitus: veteris proverbii admonitu vivorum memini; F V, 3.
consuetudo: id quod a nostris hominibus saepissime usurpatum iam in proverbii consuetudinem venit; O II, 55.
locus: numquam ita pervolgatum illud esset, ut iam proverbii locum obtineret; T IV, 36.
IV. praecipi: bene .. illo Graecorum proverbio praecipitur: »quam quisque norit artem, in hac se exerceat«; T I, 41.
vetari: praeposteris .. utimur consiliis et acta agimus, quod vetamur vetere proverbio; Lae 85.
zum Satz: videsne hoc proverbio neque Gygi illi posse veniam dari neque huic? O III, 78. pares .. vetere proverbio cum paribus facillime congregantur; C 7.

providens f. **provideo.**

providenter, vorsichtig: quae (ratio) de providentia deorum ab illis (Stoicis) sanctissume et providentissume constituta est; N III, 94.

providentia, Voraussicht, Fürsorge, Vorsehung: I. constituit: quae (providentia) .. eos (homines) humo excitatos celsos et erectos constituit; N II, 140.
contemnit, curat: non curat (divina providentia) singulos homines. non mirum; ne civitates quidem; non modo eas, ne nationes quidem et gentes. quodsi has etiam contemnet, quid mirum est omne ab ea genus humanum esse contemptum? N III, 93.
dat, al.: vestra ista providentia reprehendenda, quae rationem dederit iis, quos scierit ea perverse et inprobe usuros. nisi forte dicitis eam nescisse; N III, 78.
efficit, al.: eius (materiae) .. universae fictricem et moderatricem divinam esse providentiam; hanc igitur, quocumque se moveat, efficere posse, quicquid velit. itaque aut nescit, quid possit, aut neglegit res humanas aut, quid sit optimum, non potest iudicare; N III, 92.
moderatur: quo (statu ea) cohaerere nullo modo potuerint nisi sensu moderante divinaque providentia; N II, 87.
II. 1. appello: mens mundi cum .. ob eam .. causam vel prudentia vel providentia appellari recte possit (Graece enim πρόνοια dicitur); N II, 58.
dico: nec (audite) anum fatidicam, Stoicorum πρόνοιαν, quam Latine licet providentiam dicere; N I, 18.
fingo: ab iis (Stoicis) providentiam fingi quasi quandam deam singularem; N II, 73.
induco: anum fatidicam πρόνοιαν a Stoicis induci, id est providentiam || [id est providentiam] ||; N II, 73.
reprehendo: f. I. dat.
2. adiungo ad: ad hanc providentiam naturae tam diligentem tamque sollertem adiungi multa possunt; N II, 140.
dico, disputo de: cum disputabimus de providentia deorum, de qua plurima a te .. dicta sunt; N III, 17.
III. praesto: isti providentiae divinae materiam praesto esse oportuit; N fr 2.
IV, 1. nomen: non .. ignoro, quanti eius (providentiae) nomen putetis; N III, 78.
2. vir: hoc vir excellenti providentia sensit ac vidit; R II, 5.
3. ratio de: quae (ratio) de providentia deorum ab illis (Stoicis) sanctissume et providentissume constituta est; N III, 94.
IV, 1. administrari: f. **administro** mundum (6 St.) B. I, S. 76, b.
constitui: providentia deorum mundum et omnes mundi partes et initio constitutas esse et omni tempore administrari; N II, 75. quas (res) divina providentia dicimus constitutas; N II, 98. hunc mundum animal esse, idque intellegens et divina providentia constitutum; Ti 10.
consuli: deorum providentia consuli rebus humanis; N II, 162.
effici: non est probabile eam materiam rerum ... esse divina providentia effectam; N fr 2.
regi: videamus ... primum deorumne providentia mundus regatur; N III, 65.
2. a: magna adhibita cura est a providentia deorum, ut ..; N II, 127. f. I. contemnit.

provideo, voraussehen, vorsehen, Vorsichtsmaßregeln treffen, sorgen: I, 1, a. appello ex: quae virtus ex providendo est appellata prudentia; L I, 60.
nanciscor ex: quae (prudentia) ipsum nomen hoc nacta est ex providendo; R VI, 1.

b. causa: si deus ista visa nobis providendi causa dat; D II, 126.

2, a. unpersönlich: cogitare .. et providere ... in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. cum videtur praecaveri potuisse, si provisum esset; T III, 52. ut cavere ‖ confidere, providere ‖ decet, timere non decet, sic ..; T IV, 66. futurum esse, nisi provisum esset, ut Roma caperetur; D I, 101. id .. est sapientis, providere; ex quo sapientia est appellata prudentia; fr V, 33.

b. alqs: dirae .. nuntiant eventura, nisi provideris; D I, 29. quos prudentes possumus dicere, id est providentes, divinos nullo modo possumus; D I, 111.

animus: quod provideat animus ipse per sese; D I, 64.

deus: siquidem est deus, ... qui meminit, qui providet; R VI, 26.

geometrae: geometrae provideant, qui se profitentur non persuadere, sed cogere; A II, 116.

homo: consilium ... hominis .. iam tum longe providentis secutus est; R II, 12.

II, 1. indir. Frage: qui ..., quos dolores ... excepturi sint, occaecati cupiditate non provident; F I, 33. nec, quid eventurum sit, provident; F I, 47. qua (divinatione cygni) providentes, quid in morte boni sit; T I, 73. »quae .. quoique divo decorae ... sint hostiae, providento«; L II, 20. vetus illa Graecia longe providens, quam ... repente ... everteret; L II, 39.

2. ne: f. **ne**, I, 1, a. provideo (7 St.) B. II, S. 652, a.

3. ut: id .. (natura) providit ut identidem fieri posset cum maxima celeritate; N II, 142. provisum etiam, ut ... in sordibus aurium ... (bestiola) inhaeresceret; N II, 144. f. III, 2. alqd; N II, 58.

4. acc. c. inf.: qui potest provideri quicquam futurum esse, quod ..? D II, 17. f. III, 2. alqd; D II, 25.

5. alicui: nec .. universo generi hominum solum, sed etiam, singulis a dis inmortalibus consuli et provideri solet; N II, 164. non idcirco non optume nobis a dis esse provisum, quod ..; N III, 70.

generi: f. alicui; N II, 164.

hominibus: facilius .. intellegetur a dis inmortalibus hominibus esse provisum; N II, 133.

vitae: ab isdem (dis) hominum vitae consuli et provideri; N I, 4.

III, 1. rerum: concedimus etiam providentes (esse deos), et rerum quidem maxumarum; N II, 77.

2. alqd: hoc ipsum providens, dialecticas captiones; F II, 17. hoc idem ‖ quidem ‖ in dolore maxume est providendum, ne ..; T II, 55. si .. (malum) in re esset, cur fierent provisa leviora? T III, 31. quod provisum ante non sit, id ferire vehementius; T III, 52. quis .. non timeat omnia providentem ... deum? N I, 54. mens mundi ... haec potissimum providet ..., ut ... sit ..; N II, 58. multa augures provident; N II, 163. relinquitur, ut ea fortuita divinari possint, quae nulla nec arte nec sapientia provideri possunt; D II, 14. si .. provideri nihil potest futurum esse eorum, quae casu fiunt, ... divinatio nulla est; sin autem idcirco possunt provideri, quia certa sunt et fatalia, rursus divinatio nulla est; D II, 25. neque cuncta ingenia conlata in unum tantum posse uno tempore providere, ut ... complecterentur; R II, 2. quod est ei, qui diuturnam rem publicam serere conatur, diligentissime providendum; R II, 5. considerate nunc, cetera quam sint provisa sapienter ad illam civium .. societatem; R IV, 3. admirandum tantum maiores in posterum providisse; L III, 44. multa eius (Catonis) et in senatu, et in foro .. provisa prudenter ... ferebantur; Lae 6.

captiones: f. alqd; F II, 17.

consilia: quis .. te potius ... dixerit ... de consiliis in posterum providendis? R I, 71.

eloquentiam: ita futura eloquentia provisa in infante est; D I, 78.

futura: f. **futurus**, B, II, 1. provideo (3 St.) B. II, S. 89, b.

genus: naturale (genus divinandi) ... videbatur .. animo per somnum sensibus et curis vacuo provideri; D II, 27.

insidias: medicus morbum ingravescentem ratione providet, insidias imperator, tempestates gubernator; D II, 16.

iras: »divorum .. iras (augures) providento«; L II, 21.

mala: sive illa (mala) ante provisa et expectata sint sive inveteraverint; T III, 32.

morbum: f. insidias.

principia: vereor committere, ut non bene provisa et diligenter explorata principia ponantur; L I, 37.

rem: »ego providebo rem istam et albae virgines«; D I, 81. credo Romulum ... habuisse opinionem esse in providendis rebus augurandi scientiam; D II, 70.

tempestatem: maris subita tempestas quam ante provisa terret navigantes vehementius; T III, 52. f. insidias.

viam: cui vivendi via considerata atque provisa est; P 34.

providus, vorhersehend, vorsorgend: animal: animal hoc providum ..., quem vocamus hominem; L I, 22.

mens: ut (adflatus e terra) eam (mentem) providam rerum futurarum efficiat; D II, 117.

natura: mundi ... natura ... consultrix et provida utilitatum oportunitatumque omnium (a Zenone dicitur); N II, 58. haec omnia esse opera providae sollertisque naturae; N II, 128.

provincia, Geschäftskreis, Provinz: I. sentiunt: sentit curia, campus, socii, provinciae, ut ... peccetur; N III, 69.

sunt: plenae miserorum provinciae sunt; T V, 106.

II, 1. comprehendo: qui ... universas provincias regionesque uno calamitatis iure comprehenderet; O II, 27.

defaenero, diripio: qui (videt) ... dimissiones libertorum ad defaenerandas diripiendasque provincias; P 46.

defendo: si provincias ... aequitate et fide defendissent; O II, 27 (26).

do: erit hoc quasi provincias atomis dare, quae recte, quae oblique ferantur; F I, 20.

teneo: [Popilius imperator tenebat provinciam]; O I, 36.

2. praesum: ibi permultos ‖ per multos ‖ annos provinciae praefuit; A II, 1. magnis imperiis et provinciis praefui; P 37.

3. decedo de: iam ... de provinciis decedatur; L III, 18.

duco in: in qua (oratione Cato) obiecit ut probrum M. Nobiliori, quod is in provinciam poëtas duxisset; T I, 3.

mitto ex: e provincia litteras ad collegium misit ..; N II, 11.

revertor ex: ex quibus (provinciis) admodum pauci in patriam revertuntur; T V, 106.

sum in: qui in provinciis sunt; L III, 18.

III. cupiditas: iam illa cupiditas ... honoris, imperii, provinciarum, quam dura est domina! P 40.

IV, 1. abl. compar.: nihil erit iis urbe ... dulcius nec laboriosius molestiusque provincia; L III, 19.

2. in: pecunias praetorem in provincia cepisse; F I, 24.

provisio, Vorhersehen, Vorsorge: I. est: omnium horum vitiorum atque incommodorum una cautio est atque una provisio, ut ne ... incipiant; Lae 78.

potest: quoniam multum potest provisio animi et praeparatio ad minuendum dolorem; T III, 30.

II. sentire: quod provisione aut permotione mentis magis quam natura ipsa sentiamus; D II, 9.

provocatio, Berufung: I. est: provocationem .. etiam a regibus fuisse declarant pontificii libri, significant nostri etiam augurales; R II, 54. »ad quos (potestatem, populum) provocatio esto«; L III, 6. »militiae ab eo, qui imperabit, provocatio nec esto«; L III, 6.

ohne Verb: tum provocationes omnium rerum; R I, 62.

II, 1. constituo: cum ... caerimoniae, comitia, provocationes, patrum consilium (esset constitutum); T IV, 1.

relinquo: non provocatione ad populum contra necem et verbera relicta; R II, 62.

2. sum sine: reliquos sine provocatione magistratus non fuisse; R II, 54. cum ipse potestatem summam haberet, quod decemvirum sine provocatione esset; R II, 61. quid? cum decemviri Romae sine provocatione fuerunt tertio illo anno? R III, 44.

III. xviri sine: xviros, qui leges scripserint, sine provocatione creatos; R II, 54. ut xviri maxima potestate sine provocatione crearentur; R II, 61.

lex de: qui leges populares de provocationibus tulerint; A II, 13. lege illa de provocatione perlata; R II, 55.

magistratus sine: ne qui magistratus sine provocatione crearetur; R II, 54.

IV. adversus: (lex) ne quis magistratus civem Romanum adversus provocationem necaret neve verberaret; R II, 53.

provoco, auffordern, herausfordern, Berufung einlegen: I. 1. unpersönlich: ab omni iudicio poenaque provocari licere indicant XII tabulae compluribus legibus; R II, 54. iudicia (dantur), ut esset populi potestas, ad quam provocaretur; L III, 27.

2. populus: noster populus in pace et domi ... recusat, appellat, provocat, in bello sic paret ut regi; R I, 63.

II. alqm: quamquam a te ipso id quidem facio provocatus gratissimo mihi libro; F I, 8. quae cum dixissem, magis ut illum provocarem, quam ut ipse loquerer; F I, 26. si voluptatis causa cum Gallo apud Anienem depugnavit provocatus; F II, 73. ut ipsum Hectorem ... toto pectore trementem provocasse ad pugnam paeniteret; T IV, 49. quidnam beneficio provocati facere debemus? O I, 48. quem (Gallum T. Manlius) ab eo provocatus occiderat; O III, 112.

prudens, umsichtig, einsichtsvoll, verständig, klug: A. alqs: hic .. neutri adsentiens ... *nonne utroque* est prudentior? A II, 132. ex quo excordes ... dicuntur et Nasica ille prudens bis consul Corculum; T I, 18. nihilo .. erat ipse Cyclops quam aries ille prudentior; T V, 115. nec .. eius (Aristotelis) condiscipulus Xenocrates in hoc genere prudentior ‖ est ‖; N I, 34. quos prudentes possumus dicere, id est providentes; D I, 111. numquam ne mediocri quidem cuiquam, non modo prudenti (Apollinis operta) probata sunt; D II, 113. est ille prudens, qui ..; R II, 67. is prudentissimus et sapientissimus rite haberi solet; O I, 16. quasi possit quisquam, qui non idem prudens sit, iustus esse; O II, 35. ut idem etiam prudentes haberentur; O II, 42. exstant epistulae et Philippi ... et Antipatri ... et Antigoni ..., trium prudentissimorum; O II, 48. quo (Catone) erat ... nemo prudentior; Lae 5. Acilius (sapiens appellabatur), quia prudens esse in iure civili putabatur; Lae 6.

alqd: proinde ‖ perinde ‖ quasi ... sperare sit prudentius quam timere; T I, 86.

aetas: haec aetas ... exculta .. eludens ‖ et prudens ‖ omne, quod fieri non potest; R II, 19.

belua: elephanto beluarum nulla prudentior; N I, 97.

condiscipulus: s. alqs; N I, 34.

homo: Graeci .. homines ... prudentes, ut est captus hominum, satis; T II, 65. apud prudentes .. homines ... cum loquar; R I, 38. si ... prudentes homines ... reges habere voluerunt; R I, 58. vos .. homines amicissimi ac prudentissimi; R I, 70. C. Coponium ..., hominem prudentem atque doctum; D I, 68.

poëta: intellegit poëta prudens ..; T II, 49.

ratio: prudens, temperata, fortis, iusta ratio; F V, 58.

vir: intervenit vir prudens ..., M'. ‖ M. ‖ Manilius; R I, 18. vir iste fuit ... prudens et acutus; L I, 54. ut alios fortes, alios viros bonos, alios prudentes esse dicamus; O II, 35.

B, I. dubitant: s. II, 4. voco ad.

II. 1. corrumpo: quod pecunia corrumpere pudentem ‖ prudentem ‖ nemo potest, dicendo potest; R V, 11.

indico: quis .. prudentem et ... catum non ex ipsius habitu, sed ex aliqua re externa iudicet? L I, 45.

quaero: prudentem fortasse quaeris? R II, 67.

2. sum: est .. prudentis sustinere ut cursum, sic impetum benivolentiae; Lae 63.

ohne Verb: illud non modo non adrogantis, sed potius prudentis, intellegere ..; N III, 26.

3. cresco: quae (studia doctrinae) .. prudentibus et bene institutis pariter cum aetate crescunt; C 50.

sum: cum .. apud prudentissimos loquar, quibus haec inaudita non sint; P 33.

4. loquor ad: s. 3. sum.

voco ad: si ad prudentes (me vocas), alterum fortasse dubitabunt, ... alterum *non* dubitabunt; F V, 85.

III. coniecturae: haec ... non somniantium philosophorum esse commenta ..., sed prudentium coniecturas; R VI, 3.

mens, ratio: ea (lex est) mens ratioque prudentis; L I, 19.

prudenter, umsichtig, einsichtsvoll, klug: adsequor: num ... vates ‖ vatis ‖ ... belli administrationem prudentius quam imperator coniectura adsequetur? D II, 12.

cogito: [ita fit, ut agere considerate pluris sit quam cogitare prudenter]; O I, 160.

cohibeo: prudenter .. Academicos a rebus incertis adsensionem cohibuisse; N I, 1.

defendo: quod (ii philosophi) videntur acutissime sententias suas prudentissimeque defendere; D II, 150.

dico: prudentissime .. dicis; L I, 57.
disputo: multa ab eo (Scaevola) prudenter disputata ... memoriae mandabam; Lae. 1.
dissero: haec pleraque sunt prudenter acuteque disserentium; T IV, 48.
eloquor: eloqui copiose, modo prudenter, melius est quam vel acutissime sine eloquentia cogitare; O I, 156.
excogito: cum prudenter illi principes novam ... interregni ineundi rationem excogitaverunt; R II, 23.
facio: facit .. Lucius noster prudenter; T V, 15. id cum constanter prudenterque fit; T IV, 12. quod cum faciamus, prudenter facere dicimur, iuste non dicimur; R III, 16.
pono: quorum (ostentorum) .. vim ... verba ipsa prudenter a maioribus posita declarant; D I, 93.
provideo: multa eius (Catonis) ... provisa prudenter ... ferebantur; Lae 6.
vivo: quod ni ita accideret, melius et prudentius viveretur; C 67.
utor: ratione uti atque oratione prudenter ... decet; O I, 94.

prudentia, Wissenschaft, Kenntnis, Umsicht, Einsicht, Klugheit: I. **absolut:** 1. abest: quo modo .. iucunda vita potest esse, a qua absit prudentia? T V, 101.
adsequitur: in quo prudentia versaretur et quod assequi vellet; F V, 1.
constat: quae (prudentia) constat ex scientia rerum bonarum et malarum et nec bonarum nec malarum; N II, 38.
docet: prudentiae .. quid respondebis docenti virtutem sese esse contentam? T III, 37.
ducit: ut illa prudentia, quam artem vitae esse diximus, in earum trium rerum aliqua versetur, a qua totius vitae ducat exordium; F V, 18.
est: omnium .. rerum, quae sint || sunt || ei (deo) subiectae, quasi prudentiam quandam (esse) procurantem caelestia maxime, deinde in terris ea, quae pertineant ad homines; A I, 29. in eodem tanta prudentia fuit in constituendis temperandisque civitatibus, ... ut ..; A II, 3. quoniam ... vivendi ars est prudentia; F V, 16. prudentiamne vis esse, sine qua ne intellegi quidem ulla virtus potest? T II, 31. cum .. sint in nobis consilium, ratio, prudentia; N II, 79. num propterea nulla est rei publicae gerendae ratio atque prudentia, quia ..? D I, 24. physicorum est ista prudentia; D II, 11. arbitrantur prudentiam esse legem; L I, 19. quae (prudentia) est rerum expetendarum fugiendarumque scientia; O I, 153. temeritas est videlicet florentis aetatis, prudentia senescentis; C 20. cum tanta celeritas animorum sit, tanta memoria praeteritorum futurorumque prudentia; C 78. f. 1. ducit.
inest: quibus || in quibus, al. || .. artibus .. prudentia maior inest; O I, 151.
nanciscitur: quae (prudentia) ipsum nomen hoc nacta est ex providendo; R VI, 1.
negat: negat .. (prudentia) ei (beatae vitae) cum dolore et cruciatu quicquam esse commune; T V, 14.
patitur: ea (prudentia) patieturne te quicquam facere nihil proficientem? T II, 31.
percipit: »quodni Palamedi perspicax prudentia istius (Ulixis) percepset malitiosam audaciam«; O III, 98.
pervenit: prudentiam .. et mentem a deis ad homines pervenisse; N II, 79.
procurat: f. est; A I, 29.
proficiscitur: f. II, 1. constituo.
provehitur: quorum usque ad extremum spiritum est provecta prudentia; C 27.
recordatur: f. videt.
retinet: beatam .. vitam ... conantem ire in eculeum retinet ipsa prudentia || [ipsa prudentia] ||; T V, 14.
statuit: quod (prudentia) statuerit esse, quo primum natura moveatur; F V, 19.
valet: prudentia sine iustitia nihil valet ad faciendam fidem; O II, 34. sine iustitia nihil valebit prudentia; O II, 34.
versatur: f. adsequitur. ducit.
videt: prudentia ipsa hoc videt ... multaque ... recordatur; T V, 14.
vult: f. adsequitur.
2. sum: quae (malitia) volt ... videri se esse prudentiam; O III, 71.
II. **nach Verben:** 1. adfero: quam (prudentiam), ut cetera auferat, adfert certe senectus; T I, 94.
adipiscor: si existimabimur adepti coniunctam cum iustitia prudentiam; O II, 33.
appello: omnibus .. artibus volumus attributam esse eam, quae communis appellatur prudentia; F IV, 76. quas (virtutes) appellamus voluntarias, ut prudentiam temperantiam ..; F V, 36. mens mundi cum ... vel prudentia vel providentia appellari recte possit ⟨Graece enim πρόνοια dicitur⟩; N II, 58. quae virtus ex providendo est appellata prudentia; L I, 60. id .. est sapientis, providere; ex quo sapientia est appellata prudentia; fr V, 33.
attribuo: f. appello; F IV, 76.
cerno: ut ... prudentia in dilectu bonorum et malorum (cernatur); F V, 67.
complector: eo tris virtutes, fortitudinem, iustitiam, prudentiam frugalitas complexa est; T III, 17.
confero: illi ipsi ... ad hominum utilitatem suam prudentiam intellegentiamque potissimum conferunt; O I, 156.
coniungo: f. adipiscor.
constituo: necesse est eam (prudentiam) quoque ab aliqua re esse constitutam et profectam; F V, 16.
deporto: te .. non cognomen solum Athenis deportasse, sed humanitatem et prudentiam intellego; C 1.
dico: rationem dico et, si placet pluribus verbis, mentem, consilium, cogitationem, prudentiam, ubi invenimus? N II, 18. prudentiam .., quam Graeci φρόνησιν dicunt || φρόνησιν ||, aliam quandam intellegimus; O I, 153.
existimo: hanc .. utilem homines existimant veramque prudentiam; O II, 33.
exspecto: totam .. expectas prudentiam huius rectoris; R VI, 1.
habeo: quam (prudentiam) omnes, qui cuique || cuicumque || artificio praesunt, debent habere; F IV, 76. quae (coniecturae) haberent artem atque prudentiam; D II, 13. ne scaenici plus quam nos videantur habere prudentiae; O I, 114.
imitor: quam (prudentiam) vult imitari malitia; O III, 96. fuit .. stulta calliditas perverse imitata prudentiam; O III, 113.
intellego: f. dico; O I, 153.
introduco: prudentiam introducunt scientiam suppeditantem voluptates, depellentem dolores; O III, 118.
invenio: f. dico; N II, 18.
iungo: ut Aristoteles ... dicere *docere* etiam coepit adulescentes et prudentiam cum eloquentia iungere; T I, 7.
laudo: quae (prudentia) quaeratur laudeturque; F III, 31.

loco: prudentia est .. locata in dilectu bonorum et malorum; O III, 71.
perficio: rationem, consilium, prudentiam qui non divina cura perfecta esse perspicit; N II, 147.
pono: in qua (parte) sapientiam et prudentiam ponimus; O I, 15.
quaero: si ratio, consilium, prudentia (quaeritur), Pompeius antistat; R III, 28. ſ. laudo.
requiro: in quo equidem continentissimorum hominum, maiorum nostrorum, saepe requiro prudentiam; P 7.
sequor: [cognitionem prudentiamque sequetur considerata actio]; O I, 160.
significo: nec .. eae stellae ... non significant eandem mentem atque prudentiam; N II, 54.
tempto: temptarem etiam summi regis ... et Ulixi Sisyphique prudentiam; T I, 98.
tollo: quid .. apertius quam ... tollatur || † tollatur || omnis ea ... prudentia? F III, 31.
tribuo: prudentiamne deo tribuemus? N III, 38.
2. do: ubi primum prudentiae locus dabitur? O III, 117.
respondeo: ſ. I, 1. docet.
3. careo: careat .. (deus) sensu necesse est, careat etiam prudentia; N I, 30.
egeo: ne prudentia quidem egeremus nullo delectu proposito bonorum et malorum; fr V, 50.
opus est: ad haec mediocri opus est prudentia? D II, 130.
privo: omni illum (deum Aristoteles) sensu privat, etiam prudentia; N I, 33.
sum: Tages ... puerili specie dicitur visus, sed senili fuisse prudentia; D II, 50.
vaco: si .. nulla virtus prudentia vacat; T V, 14. quae (causae) vacantes prudentia .. perturbata .. efficiunt; Ti 51.
4. absum a: abest (malitia) ab ea (prudentia) distatque plurimum; O III, 71.
dico de: quae de prudentia ... dicuntur; F IV, 19. de qua (prudentia) principio diximus; O I, 143.
disputo de: de prudentia ... disputatum est; O III, 96.
disto a: ſ. absum a.
versor in: ſ. IV, 1. caput.
III. **nach Adjectiven:** 1. proprius: quae erant prudentiae propria, suo loco dicta sunt; O I, 143.
2. dignus: quod non modo philosophia dignum esset, sed mediocri prudentia; N I, 61.
3. aptus ad: ut ..., ad scientiam, prudentiam, fortitudinem aptos animos haberemus; F V, 43.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: ſ. II, 1. habeo; O I, 114.
caput: id .. est caput civilis prudentiae, in qua omnis haec nostra versatur oratio, videre itinera flexusque rerum publicarum; R II, 45.
definitio: potest eadem esse prudentiae definitio; O I, 143.
munus: quod .. munus prudentiae? an legere intellegenter voluptates? O III, 117.
rationes: ut prodesse velimus ... rationibus .. prudentiae tradendis; F III, 65.
simulatio: quae videntur esse utilitates contra iustitiam simulatione prudentiae; O III, 95.
specimen: cur temperantiae prudentiaeque specimen ... pontifex maximus est Q. Scaevola trucidatus? N III, 80.
via: sin altera est utra via prudentiae deligenda; R III, 6.
2. vir: quo verius ... vir magni ingenii summaque prudentia, L. Cotta, dicebat ..; L III, 45.
V. **Umstand:** 1. adiuvare: ut (senes) ... rem publicam consilio et prudentia quam plurimum adiuvent; O I, 123.
cernere: cum (sapiens) [contineri] prudentia utilitatem civium cernat; T V, 72.
conscribere: qui (x viri) cum x tabulas summa legum || [legum] || aequitate prudentiaque conscripsissent; R II, 61.
constitui: ineuntis .. aetatis inscitia senum constituenda et regenda prudentia est; O I, 122.
contineri: ſ. cernere.
fidere: haec sunt opera .. animi ... prudentia consilioque fidentis; O I, 81.
fieri: fieri .. studebam eius (Scaevolae) prudentia doctior; Lae 1.
regi: efficitur omnia regi divina mente atque prudentia; N II, 80. ſ. constitui.
abl. comp.: nihil .. est profecto homini prudentia dulcius; T I, 94.
2. cum: esse aliquam vim, cum prudentia et consilio scilicet; A II, 87.
sine: sine quorum (magistratuum) prudentia ac diligentia esse civitas non potest; L III, 5. cum ea (iustitia) sine prudentia satis habeat auctoritatis; O II, 34. iustitia sine prudentia multum poterit || [iustitia ... poterit] ||; O II, 34. ſ. I, 1. est; T II, 31.

pruina, Reif: concrescere: quae (aqua) neque conglaciaret frigoribus neque nive pruinaque concresceret; N II, 26.
obrigescere: quod pars earum (regionum) adpulsu solis exarserit, pars obriguerit nive pruinaque longinquo solis abscessu; N I, 24. e quibus (cingulis) duos maxime inter se diversos ... obriguisse pruina vides; R VI, 21.

pseudomenus, Trugschluß: 1. increpo, al.: tum || tunc || pseudomenon et soritam et totam dialecticam aut illudis aut increpas || increpas? ||; fr V, 55.
2. dissero de: potius de dissensionibus ... disseramus ... quam ... de sorite aut pseudomeno; A II, 147.

psychomantium, Totenorakel: 1. agnosco, 2. utor: non me sortilegos neque eos, qui quaestus causa hariolentur, ne psychomantia quidem, quibus Appius ... uti solebat, agnoscere; D I, 132.
3. venio in: ait .. (Crantor) Terinaeum quendam Elysium ... venisse in psychomantium quaerentem, quae fuisset ... causa; T I, 115.

pubertas, Mannbarkeit: si qui dentes et pubertatem natura dicat existere; N II, 86.

pubes, erwachsen: filii: nostro .. more cum parentibus puberes filii ... non lavantur; O I, 129.
populus: neque (populum) ut in cunabulis vagientem relictum, sed adultum iam et paene puberem; R II, 21.
Lücke: * nudari puberem; R IV, 4.

pubes, Volk: si magis placeret suo more loqui, quam ut »omnes Danai atque Mycenenses, Attica pubes« reliquique Graeci; F II, 18.

pubesco, heranwachsen, reifen, sich bekleiben: alqs: cum primum (Hercules) pubesceret; O I, 118.
alqd: quibus (caeli mutationibus) omnia, quae terra gignat, maturata pubescant; N I, 4. cum is (sol) .. efficiat, ut omnia floreant et in suo quaeque genere pubescant; N II, 41. quibus ... pubescant maturitatemque adsequantur, quae oriuntur e terra; N II, 50.
viriditas: culmo .. erecta geniculato vaginis iam quasi pubescens (viriditas) includitur; C 51.
vites: (non intermittunt) »arbores frondescere, vites laetificae pampinis pubescere«; T I, 69.

publicanus, Steuerpächter: I. negant: nostri .. publicani ... negabant inmortalis esse ullos, qui aliquando homines fuissent; N III, 49. II. nego, al.: nimis .. praefracte videbatur ... omnia publicanis negare, multa sociis, cum ... cum illis sic agere (deberemus), ut cum colonis nostris soleremus; O III, 88.

publicatio, Einziehung: patronusne causae in epilogo ... negaret esse malum exsilium, publicationem bonorum? F IV, 22.

publice, öffentlich, von Staats wegen, im Namen, Auftrage des Staates, durch, für den Staat: ascisco: »separatim nemo habessit deos neve novos neve advenas nisi publice adscitos«; L II, 19.
celebro: nec unum genus est divinationis publice privatimque celebratum; D I, 3.
constituo: qui publice ad eam rem constitutus esset; L II, 65. hoc in Graecia fit publice constitutis accusatoribus; L III, 47.
dedico: maiorum institutis mens, fides, virtus, concordia consecratae et publice dedicatae sunt; N II, 79. earum (Nympharum) templa sunt publice vota et dedicata; N III, 43. quarum omnium Romae dedicata publice templa sunt; L II, 28.
exorno: exornavit (Pythagoras) eam Graeciam, quae magna dicta est, et privatim et publice praestantissimis et institutis et artibus; T V, 10.
expono: principio disciplinam puerilem ingenuis ... nullam certam aut destinatam legibus aut publice expositam ... esse voluerunt; R IV, 3.
facio: quae (res divinae) publice fierent; D I, 102. sunt inlustriora, quae publice fiunt; R III, 24. »quo .. haec privatim et publice modo rituque fiant«; L II, 20. ut ... neque de bonis privatorum publice deminutio fiat; O II, 73.
gero: nihil publice sine auspiciis nec domi nec militiae gerebatur; D I, 3.
gratulor: volgo ex oppidis publice gratulabantur; T I, 86.
iuro: Athenienses iurare etiam publice solebant omnem suam esse terram, quae ..; R III, 15.
libo: »certas .. fruges certasque bacas sacerdotes publice || [sac. publ.] || libanto«; L II, 19.
praesum: ut sine iis, qui sacris publice praesint, religioni privatae satis facere non possint; L II, 30.
refero: ad quem (Apollinem) etiam Athenienses publice de maioribus rebus semper rettulerunt; D I, 122.
signo: »aes, argentum aurumve publice signanto«; L III, 6.
suscipio: ne susceptas publice religiones disputatio talis exstinguat; N fr 1. quae suscepta publice essent; L II, 30.
venio: privatimne (peregrinus) an publice venerit; O I, 149.
voveo: s. dedico; N III, 43.
zum Satz: qui publice socii atque amici sunt; F V, 65.

publico, einziehen, verkaufen, zum Gemeingut machen: bona: secutus est, qui ... non singulorum civium bona publicaret, sed ..; O II, 27.
silvas: silvas maritimas omnis publicavit, quas ceperat; R II, 33.

publicus, öffentlich, staatlich, dem Staate gehörig, im Namen, im Auftrage, auf Kosten des Staates, subst. Staatsgut, Staatskasse, Staatspacht, öffentlicher Ort: A. bei Substantiven: annales: neque .. satis id annalium publicorum auctoritate declaratum videmus; R II, 28.
augures: »interpretes .. Iovis optumi || optumi || maxumi, publici augures«; L II, 20. »qui agent, ... auguri publico parento«; L III, 11. »auguri || auguri p. || parento«; L III, 43.
bonum: enitar, ut cuiusque et boni publici et mali causam tamquam virgula videar attingere; R II, 52.
caerimoniae: qui caerimonias religionesque publicas sanctissime tuendas arbitror; N I, 61.
calamitas: cum plebes publica calamitate inpendiis debilitata deficeret; R II, 59.
canes: in Hyrcania plebs publicos alit canes, optumates domesticos; T I, 108.
consilia: et Athenienses omnibus semper publicis consiliis divinos quosdam sacerdotes, quos μάντεις vocant, adhibuerunt, et Lacedaemonii ... senibus (sic enim consilium publicum appellant) augurem interesse voluerunt; D I, 95. sunt .. expertes imperii, consilii publici; R I, 47. si senatus dominus sit publici consilii; L III, 28.
custodia: cum (Socrates) esset in custodia publica; D I, 52.
disciplina: non possum .. dicere ... Lycurgum, Solonem ... publicae disciplinae carere gloria; T I, 110.
equi: publicis equis adsignandis; R II, 36.
exsecrationes: quod Athenis exsecrationibus publicis || Buzygis || sanctum est; O III, 55 (54).
feriae: ut nec || ut || ipsius neque publicae feriae sint; L II, 55.
focus: »virgines .. Vestales in urbe custodiunto ignem foci publici sempiternum«; L II, 20.
iniuriae: qui cum publicas iniurias lente tulisset, suam non tulit; fr V, 86.
instituta: quae habemus etiam in publicis institutis atque legibus; L III, 43.
interpretes: eorum .. ut publici interpretes essent, lege sanximus; L II, 34.
iudicium: inde iudicium publicum rei privatae lege Plaetoria; N III, 74.
ius: quae (oratio) sit anteponenda bene constitutae civitati publico iure et moribus; R I, 3. ut neque disceptatione vinci se nec ullo publico ac legitimo iure patiantur; O I, 64.
leges: negat .. mutari posse musicas leges sine mutatione legum publicarum; L II, 39. s. instituta.
litterae: publicis litteris consignatam memoriam publicam nullam habemus; L III, 46.
locus: quae (divinatio) multis locis, rebus, temporibus apparet cum [in] privatis tum maxume || in || publicis; N II, 162. non esse ius in loco publico fieri sepulchrum; L II, 58. statuit .. collegium locum publicum non potuisse privata religione obligari; L II, 58.
ludi: »loedis publicis ... popularem laetitiam ... et fidibus et tibiis moderanto«; L II, 22. ludi publici quoniam sunt cavea circoque divisi; L II, 38.
malum: s. bonum. — memoria: s. litterae.
mores: s. ius; R I, 3.
munus: Appium ... nec privato nec publico muneri defuisse; T V, 112. quantum vacabit a publico officio et munere; D II, 7. caput .. est in omni procuratione negotii et muneris publici, ut ..; O II, 75.
negotium: qui privatum otium negotiis publicis antetulerunt; T III, 57. qui omnis negotii publici expertes sint || sunt ||; R I, 3. qui ... a negotiis publicis se removerint; O I, 69. s. munus; O II, 75.
officium: s. munus; D II, 7.
opera: ne quid privatis studiis de opera publica detrahamus; A II, 6.
patrimonium: lege Sempronia patrimonium publicum dissupari; T III, 48.
pecunia: »domi pecuniam publicam custodiunto«; L III, 6.

religiones: f. caerimoniae.
res: arbitramur nos et publicis et privatis in rebus ea praestitisse, quae ..; N I, 7. ea (populi res) .. est, ut dixi antea, publica; R I, 43. omnibus publicis rebus instituendis ... ex singulis tribubus singulos cooptavit augures; R II, 16. neque publicis neque privatis neque forensibus neque domesticis in rebus; O I, 4. quocum (Scipione) mihi coniuncta cura de publica re et de privata fuit; Lae 15. ut ab amicis in magna aliqua re publica peccantibus non discedant; Lae 42. f. locus; N II, 162. vgl. **res publica.**
sacerdos: »discunto ignari a publicis sacerdotibus«; L II, 20. »quod (sacrum commissum) expiari poterit, publici sacerdotes expianto«; L II, 22. publicus .. sacerdos inprudentiam consilio expiatam metu liberet; L II, 37.
sacrificium: excepto ... sollemni sacrificio ac publico; L II, 35.
sepulturae: nec de mortui laude nisi in publicis sepulturis ... dici licebat; L II, 65.
signa: villas signis et tabulis refertas, partim publicis, partim etiam sacris et religiosis; L III, 31.
tabulae: qui transscripserit tabulas publicas; N III, 74. f. signa.
tempora: f. locus; N II, 162.
verba: dialecticorum .. verba nulla sunt publica, suis utuntur; A I, 25.
usus: Catonem ... locos ... tractare abhorrentes ab hoc usu forensi et publico; P 1.
utilitas: illa praeclara, in quibus publicae utilitatis species prae honestate contemnitur; O III, 47.
B. **allein**: 1. sumo: qui honeste rem quaerunt ... operis dandis, publicis sumendis; P 46.
tango: iustitia .. praecipit ... *sacra*, publica, aliena non tangere; R III, 24.
2. ambulo in: noctu ambulabat in publico Themistocles; T IV, 44.
averto in: quod L. Papirius P. Pinarius censores multis dicendis vim armentorum a privatis in publicum averterant; R II, 60.
sum in: est .. earum rerum omnium *in* nostra urbe summa in publico copia; T V, 102.

pudens, zartfühlend, ehrbar, sittsam, bescheiden: I. miles: ut severo imperatori miles pudens (paret); T II, 50.
mulier: cum ... mulier .. pudens et nobilis ob illam iniuriam sese ipsa morte multavisset; R II, 46.
II. corrumpo: quod pecunia corrumpere pudentem || prudentem || nemo potest, dicendo potest; R V, 11.

pudet, sich schämen: I. absolut: f. III. alqm; T II, 14.
II. mit Ergänzung: ne id non pudeat sentire, quod pudeat dicere; F II, 77. pudet etiam || iam, al. || loqui de pudicitia; L I, 50. — »virgines vereor aequalis, patris mei meum factum pudet, optumi viri«; D I, 66.
III. alqm: nec est quod te pudeat sapienti assentiri; F II, 7. me pudet tam cito de sententia esse deiectum. — magis esset pudendum, si in sententia permaneres; T II, 14. quos non pudet ea, quae Stoici aspera dicunt, mala dicere; F V, 93. puderet me dicere non intellegere; N I, 109. nescio, nec me || nec || pudet, ut istos, fateri nescire, quod nesciam; T I, 60. — pudet me non tui quidem, ... sed Chrysippi, Antipatri, Posidonii; D II, 35. quasi vero me pudeat .. istorum, F II, 7. me istorum philosophorum pudet, qui ..; L I, 50. pudebit te .. illius tabulae; F II, 69. quos (Epicureos) *non* pudeat quarundam || earum, al. || Epicuri vocum; N I, 111.
philosophum: non pudet philosophum in eo gloriari, quod haec non timeat? T I, 48.
physicum: nonne pudet physicos haec dicere? D II, 33. non pudet .. physicum, id est speculatorem venatoremque naturae, ab animis consuetudine inbutis petere testimonium veritatis? N I, 83.
pueros: ut pudet victos (pueros)! F V, 61.
speculatorem, venatorem: f. physicum; N I, 83.
IV. alqd: qui (Epicurei) ..., cum id pudet, illud tamen dicunt, quod est inpudentius; Fa 37.

pudicitia, Sittsamkeit, Keuschheit: 1. coërceo: si pudor, si modestia, si pudicitia ... infamiae metu coërcebuntur; F II, 73.
2. dico de: quid de continentia, quid de verecundia, pudore pudicitiaque dicemus? L I, 50.
loquor de: pudet .. loqui de pudicitia; L I, 50.

pudicus, ehrbar, sittsam: alqs: possumus eos, quia a stupro arcentur infamiae metu, pudicos dicere? L I, 51.
amores: qui (amores) ut sint ... pudici; T IV, 70.
mulier: cum vinolenti adulescentes ... mulieris pudicae fores frangerent; fr X 3.

pudor, Scham, Ehrgefühl, Scheu, Schüchternheit, Verlegenheit: I. abest: ut ... absit omnis pudor; R I, 67.
arcet: ut pudor civis non minus a delictis arceret quam metus; R V, 6.
deterret: neque alium pudor, alium cogitatio ... deterreret; T IV, 76.
inest: in quibus (animi partibus) inest moderator cupiditatis pudor; F II, 113.
ohne Verb: unde pudor, continentia, fuga turpitudinis? R I, 2.
II, 1. adfero: f. quaero.
coërceo: si pudor, si modestia, si pudicitia ... infamiae metu coërcebuntur; F II, 73.
consequor: ex quo fit, ut pudorem rubor ... consequatur; T IV, 19.
diligo: quis .. in illa aetate pudorem ... non .. diligat? F V, 62.
quaero: si pudor quaeritur, si probitas, si fides, Mancinus haec attulit; R III, 28.
subicio: sub metum .. subiecta sunt pigritia, pudor, terror, timor, pavor, exanimatio, conturbatio, formido; T IV, 16.
2. consulo: satisne .. pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat? F II, 60.
3. dico de: quid de continentia, quid de verecundia, pudore pudicitiaque dicemus? L I, 50.
III. particeps: quod .. hoc solum animal natum est pudoris ac verecundiae particeps; F IV, 18.
IV. magister: imbecillis || imbecillus || .. est pudoris magister timor; fr V, 72.
signa: multa iam mihi dare signa puerum et pudoris et ingenii; F III, 9.
V. ferre: ferunt pudore alii, multi metu; T II, 46.
frangi: saepe .. videmus fractos pudore, qui ratione nulla vincerentur; T II, 48.
impediri: pudore impedior; F IV, 2.

puella, Mädchen: I. nascitur: si puella nata biceps esset, seditionem in populo fore; D I, 121.
petit, al.: puellam defatigatam petisse a matertera, ut sibi concederet, paulisper ut in eius sella requiesceret; illam autem dixisse: „vero, mea puella, tibi concedo meas sedes"; D I, 104.
II. complector: ille (L. Paulus) artius puellam complexus; D I, 103.
defatigo: f. I. petit.

puer, Kind, Knabe, Bursch, Diener, Sklav: I. **absolut**: 1. accipiunt, adripiunt: quod iam pueri, cum artes difficiles discant, ita celeriter res innumerabiles arripiant, ut eas non tum primum accipere videantur, sed reminisci et recordari; C 78.

adfligit: quom (puer) adflixisset principum gravitatem, numquam tamen conquievit; L III, 19.

adsunt: adsint etiam formosi pueri, qui ministrent; F II, 23.

audit: C. Fimbriam consularem audiebam de patre nostro puer iudicem M. Lutatio Pinthiae fuisse; O III, 77. saepe audivi ex maioribus natu, qui se porro pueros a senibus audisse dicebant, mirari solitum C. Fabricium ..; C 43.

clepunt: Spartae, rapere ubi pueri et clepere discunt; R IV, 3.

cessant: pueri, etiam cum cessant, exercitatione aliqua ludicra delectantur; N I, 102.

combibit: (puer) iam infici debet iis artibus, quas si, dum est tener, combiberit, ad maiora veniet paratior; F III, 9.

conquiescit: f. adfligit.

consistunt: ad mensam eximia forma pueros delectos iussit consistere; T V, 61.

cupiunt: quam cupiunt (pueri) laudari! F V, 61.

dat: multa iam mihi dare signa puerum et pudoris et ingenii; F III, 9.

debet: f. combibit.

diiudicat: summum .. bonum et malum vagiens puer utra voluptate diiudicabit? F II, 31.

discunt: qui, quae pueros non didicisse turpe est, ea putant usque ad senectutem esse discenda; F I, 72. quo facilius (pueri) possint maiora discere; R I, 30. discebamus .. pueri XII ut carmen necessarium; L II, 59. f. accipiunt. clepunt.

dormit: nutrix animadvertit puerum dormientem circumplicatum serpentis amplexu; D I, 79.

ducit: fac in puero referre, ex || referre, || qua adfectione caeli primum spiritum duxerit; D II, 99.

edit, eripit: quid .. ille (puer) non edidit? qui primum, ut impio dignum fuit, patribus omnem honorem eripuit, omnia infima summis paria fecit, turbavit, miscuit; L III, 19.

est: quos illi (pueri) labores [non] perferunt, ut aequalium principes sint! F V, 61. in quo (consessu theatri) sunt mulierculae et pueri; T I, 37. »eum (puerum) esse exitium Troiae, pestem Pergamo«; D I, 42. f. combibit.

excipiunt: cum pueros Lacedaemone, adulescentis Olympiae ... videris excipientis gravissimas plagas et ferentis silentio; T II, 46.

exclamat: quorum (puerorum) non modo nemo exclamavit umquam, sed ne ingemuit quidem; T II, 34.

existimant: Epicurus quasi pueri delicati nihil cessatione melius existimat; N I, 102.

facit: f. edit.

ferunt: pueri ferunt gloria ducti; T II, 46. f. excipiunt.

gaudent, gestiunt: videmusne, ut pueri ... pulsi recurrant? ut aliquid scire se gaudeant? ut id aliis narrare gestiant? F V, 48.

gustat: nondum (puer) gustaverat .. vitae suavitatem; T I, 93.

indicant: indicant pueri; F V, 61.

ingemescunt: pueri Spartiatae non ingemescunt verberum dolore laniati; T V, 77. f. exclamat.

intuentur: eos .. (pueros iussit) nutum illius intuentis diligenter ministrare; T V, 61.

loquuntur: si infantes pueri, mutae etiam bestiae paene loquuntur ..; F I, 71.

meminit: ego L. Metellum memini puer ... ita bonis esse viribus extremo tempore aetatis, ut ..; C 30.

ministrant: f. adsunt. intuentur.

miscet: f. edit. — narrant: f. gaudent.

nascitur: »primus Priamo qui (puer) foret postilla natus«; D I, 42. quod aiunt quadringenta septuaginta milia annorum in periclitandis experiundisque pueris, quicumque essent nati, Babylonios posuisse, fallunt; D II, 97.

nolunt: ut (pueri) se accusari nolunt! F V, 61.

nuntiat: dixerat hoc ille (Scipio), cum puer nuntiavit venire ad eum Laelium; R I, 18.

occidit: si puer parvus occidit; T I, 93.

oriuntur: perinde, utcumque temperatus sit aër, ita pueros orientis animari atque formari; D II, 89.

pascit: qui (Attus Navius) cum propter paupertatem sues puer pasceret; D I, 31.

perferunt: videmusne, ut pueri ... ob eam .. rem vel famem et sitim perferant? F V, 48. f. est; F V, 61.

plorant: nec verbis solum, sed etiam verberibus ... (pueros) plorare cogunt; T III, 64.

possunt: hoc pueri possunt, viri non poterunt? T II, 34. f. discunt; R I, 30.

praeterit: cum .. casu formosus puer praeteriret; O I, 144.

rapiunt: f. clepunt.

recordantur, reminiscentur: f. accipiunt.

recurrunt: f. gaudent.

renascitur: multo .. taetrior et foedior (puer) renatus est; L III, 19.

respondet: ad ea sic ille (pusio) respondet, ut puer; T I, 57.

sciunt: f. gaudent. — turbat: f. edit.

vagit: f. diiudicat. — venit: f. combibit.

videt: C. Duellium ... redeuntem a cena senem saepe videbam puer; C 44.

videntur: f. accipiunt.

vincunt: ut illi (pueri) efferuntur laetitia, cum vicerunt! F V, 61.

2. sum: cum (Midas) puer esset; D I, 78.

abl. abs.: pueris nobis; T V, 12. O I, 76.

3. Ausruf: cum ... dixisset .. Sophocles: „o puerum pulchrum, Pericle!“ O I, 144.

II. **nach Verben**: 1. accipio: Spartae .. pueri ad aram sic verberibus accipiuntur, »ut ... sanguis exeat,« non numquam etiam ... ad necem; T II, 34.

accuso: f. I, 1. nolunt.

adsequor: nonne »modo pueros, modo adulescentes in cursu a tergo insequens nec opinantis adsecuta est« senectus? T I, 94.

animadverto: f. I, 1. dormit.

animo: f. I, 1. oriuntur.

castigo: pueros .. matres et magistri castigare etiam solent; T III, 64.

circumplico: f. I, 1. dormit. — ego: f. I, 1. plorant. — delecto: f. I, 1. cessant.

deligo: f. I, 1. consistunt.

deterreo: videmusne, ut pueri ne verberibus quidem a contemplandis rebus perquirendisque deterreantur? F V, 48.

diligo: cum ... puerum diligis; F III, 9.

doceo: Dionysius .. tyrannus Syracusis expulsus Corinthi pueros docebat; T III, 27.

duco: f. I, 1. ferunt.

effero: f. I, 1. vincunt.

exaro: Etrusci .. habent exaratum puerum auctorem disciplinae suae; D II, 80.

experior: f. I, 1. nascitur; D II, 97. — formo: f. animo. — habeo: f. exaro. — inficio: f. I, 1. combibit. — insequor: f. adsequor.

lanio: f. ingemescunt.

laudo: causa difficilis laudare puerum; R fr 5. f. I, 1. cupiunt.
neco: quom esset cito necatus || legatus, al. || tamquam ex XII tabulis insignis ad deformitatem puer; L III, 19.
obtrunco: »puerum interea obtruncat«; N III, 67.
pello: f. I, 1. gaudent.
periclitor: f. I, 1. nascitur; D III, 97.
pudet: ut pudet victos (pueros)! F V, 61.
recreo: brevi tempore nescio quo pacto recreatus (est puer); L III, 19.
teneo: videmusne, ... ut (pueri) pompa, ludis atque eius modi spectaculis teneantur? F V, 48.
tollo: »ibi ex oraclo voce divina edidit Apollo, puerum ... temperaret tollere«; D I, 42.
video: f. I, 1. excipiunt. — vinco: f. pudet.
2. do: ut .. pueris non omnem ludendi licentiam damus, ... sic ..; O I, 103.
3. cerno in: in quibus (pueris) ut in speculis natura cernitur; F V, 61.
eluceo in: non latuit scintilla ingenii, quae iam tum elucebat in puero; R II, 37.
exigo ab: ab hoc (puero) acerbius exegit natura, quod dederat; T I, 93.
sum in: quae memoria est in iis (pueris) bene merentium, quae referendae gratiae cupiditas! F V, 61. in viro (esse meliora) quam in puero; N II, 38.
video in: non sine causa eas ... in pueris virtutum quasi scintillas videmus; F V, 43.
III. **nach Adjectiv:** gratus: haec pueris et mulierculis et servis ... esse grata; O II, 57.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqs: f. I, 1. exclamat.
aetatulae: facile est hoc cernere in primis puerorum aetatulis; F V, 55.
amores: quod summi puerorum amores saepe una cum praetexta toga ponerentur || deponerentur ||; Lae 33.
articulus: naevus || naevos || in articulo pueri delectat Alcaeum; N I, 79.
bibliotheca: cum ... vellem .. e bibliotheca pueri Luculli quibusdam libris uti; F III, 7.
commendatio: ista commendatio puerorum ... indicat ..; F II, 99.
infirmitas: ut et infirmitas puerorum et ferocitas iuvenum ... naturale quiddam habeat, quod ..; C 33.
ingenia: ut (istae artes) paulum acuant ... ingenia puerorum; R I, 30.
labra: quas (apes) dixisti in labris Platonis consedisse pueri; D II, 66.
manus: quae (sortes) Fortunae monitu pueri manu miscentur atque ducuntur; D II, 86.
oblectamenta: non ut vincla virorum sint, sed ut oblectamenta puerorum; P 38.
ortus: cur stella Iovis aut Veneris coniuncta cum luna ad ortus puerorum salutaris sit, Saturni Martisve contraria; D I, 85. illud nescio quid tenue ... ad puerorum ortus pertinere; O II, 94.
os: illa tritici grana in os pueri Midae congesta; D II, 66.
elliptisch: is est hodie locus saeptus religiose propter Iovis pueri; D II, 85.
2. spes de: qui (Scipio) summam spem civium, quam de eo iam puero habuerant, continuo adulescens incredibili virtute superavit; Lae 11.
V. **Umstand:** 1. comitatior: puero ut uno esset comitatior; T V, 113.
abl. comp.: nihil illo puero clarius, nihil nobilius fore; D I, 79.
2. ab: si quid in domestico luctu hilarius ab iis (pueris) factum est aut dictum; T III, 64. f. **a,** IV, 2. puero (8 St.) B. I, S. 13, b.

cum: »quae (altrix) tum cum pueris flammato fulminis ictu concidit«; D I, 20.
in: sed haec in pueris; F V, 62. quo modo ... mortem filii tulit! memineram Paulum, videram Galum || Gallum ||, sed hi in pueris, Cato in perfecto et spectato viro; Lae 9. f. I, 1. ducit.

puerilis, kindlich, für Knaben, kindisch: alqd: istius modi .. res dicere ornate velle puerile est; F III, 19. an quicquam tam puerile dici potest, ... quam si ..? N I, 97. in historia puerile quiddam (Sisenna) consectatur; L I, 7.
delectatio: in quibus (poëtis) nulla solida utilitas omnisque puerilis est delectatio; F I, 72.
disciplina: nihil .. (Epicurus) olet ex Academia, ... nihil ne e puerilibus quidem disciplinis; N I, 72. disciplinam puerilem ingenuis ... nullam certam ... esse voluerunt; R IV, 3.
fabulae: Ponticus Heraclides puerilibus fabulis refersit libros; N I, 34.
species: is .. Tages ... puerili specie dicitur visus, sed senili fuisse prudentia; D II, 50.

pueriliter, kindisch, läppisch: consector: similitudines ... geminorum ... pueriliter consectantur; A II, 54.
facio: faciunt pueriliter; A II, 33.
fingo: quae cum res tota ficta sit pueriliter, tum ..; F I, 19.

pueritia, Knabenalter, Kindheit: I, 1. requiro: nisi forte adulescentes pueritiam ... debent requirere; C 33.
2. obrepo: qui .. citius adulescentiae senectus quam pueritiae adulescentia obrepit? C 4.
II. studia: sunt pueritiae studia certa; C 76.
III. a: f. **a,** IV, 2. pueritia (6 St.) B. I, S. 13, b.
in: in pueritia facillime se .. naturae voluntatem posse cognoscere; F V, 55.

pugil, Faustkämpfer: dolent, al.: pugiles ..., etiam cum feriunt adversarium, in iactandis caestibus ingemescunt, non quod || quo || doleant animove succumbant, sed quia ... corpus intenditur; T II, 56.
ingemescunt, al.: pugiles caestibus contusi ne ingemescunt quidem; T II, 40. f. dolent.

pugillatus, Faustkampf: † sint corporum certationes cursu et pugillatu || pugillatione || et luctatione; L II, 38.

pugio, Dolch: o plumbeum pugionem! F IV, 48.

pugna, Kampf, Gefecht, Treffen: I. est: omnis pugna de quarto (capite) est; A II, 83. hic .. quanta pugna est doctissumorum hominum! D II, 105.
II, 1. audio: eo ipso die auditam esse eam pugnam ludis Olympiae; N II, 6.
recordor: ut pedestres navalesve pugnas ... recordentur; C 13.
video: fecerunt .. (poëtae), ut eorum (deorum) bella, proelia, pugnas, vulnera videremus; N I, 42.
2. provoco ad: ut ipsum Hectorem ... provocasse ad pugnam paeniteret; T IV, 49.
III. calamitas: multis signis Lacedaemoniis Leuctricae pugnae calamitas denuntiabatur; D I, 75.
forma, species: quae species formaque pugnae, quae acies (non ita expicta est, ut ..)? T V, 114.
gloria: prius .. Boeotia Leuctra tollentur quam pugnae Leuctricae gloria; T I, 110.
IV, 1. cadere: qui Cannensi pugna ceciderint; D II, 97.

esse: tantus .. imperator ... fuit proeliis, oppugnationibus, navalibus pugnis; A II, 3.

2. ante: stellae aureae ... Delphis positae paulo ante Leuctricam pugnam deciderunt; D I, 75. multa ante Lacedaemoniorum malam pugnam in Leuctricis ‖ Leuctris ‖ a Callisthene commemorata dixisti; D II, 54.

in: nihil ne in ipsa quidem pugna iracunde rabioseve fecerunt; T IV, 49. qua in pugna quia Castor et Pollux ... visi esse dicebantur; D I, 75. Paulus paruit (auspiciis); num minus cecidit in Cannensi pugna cum exercitu? D II, 71. eundem ... aedem ... bello Sabino in ipsa pugna vovisse faciendam; R II, 36.

post: [secundo .. Punico bello post Cannensem pugnam]; O I, 40. quos post Cannensem pugnam .. ad senatum misit Hannibal; O III, 113.

pugnaciter, hartnäckig: certo: ego de omni statu consilioque totius vitae .. certare cum aliis pugnaciter ... velim? A II, 65.

defendo: eam .. sententiam, quam adamaverunt, pugnacissime defendere (malunt); A II, 9.

pugnax, kampflustig: Marcellus ut acer et pugnax, Maximus ut consideratus et lentus; R V, 10.

pugno, kämpfen, streiten, sich widersprechen, streben, sich bemühen: I, 1. amor: [cum amore pugnandi (Catonis filius) in exercitu remansisset]; O I, 36.

2, a. unpersönlich: necessitas ferendae condicionis humanae quasi cum deo pugnare prohibet; T III, 60. cum apud Delium male pugnatum esset Lachete praetore; D I, 123. cum male pugnatum apud Caudium esset; O III, 109. pugnandum tamquam contra morborum vim ‖ morbum ‖ sic contra senectutem; C 35.

b. alqs: quid pugnas? A II, 54. hic pugnes licet; non repugnabo; A II, 57. Arcesilan .. non obtrectandi causa cum Zenone pugnavisse; A II, 76. pugnas omnino, sed cum adversario facili; A II, 84. pugnare nolo; A II, 85. nec cum istis tantopere pugnare (debeo), qui Graeca legere malint; F I, 10. pugnant Stoici cum Peripateticis; F II, 68. quod ut ita sit ⟨nihil enim pugno⟩; T I, 49. e quibus (Lacedaemoniis) unus ... „in umbra igitur", inquit, „pugnabimus"; T I, 101. quod (Epicurus) secum ipse pugnat; T III, 47. potestne (Epicurus) magis secum ipse pugnare? T III, 47. illi pugnant; T III, 50. »iratus pugno«; T IV, 48. non pugno; N I, 62. ut .. apud Regillum ... in nostra acie Castor et Pollux ex equis pugnare visi sunt; N II, 6. quia mihi videtur Epicurus vester de dis inmortalibus non magnopere pugnare; N III, 3. tu auctoritates contemnis, ratione pugnas; N III, 9. eos, qui semel cremati essent, equitare et in acie pugnare potuisse? N III, 12. rumoribus .. mecum pugnas; N III, 13. qui pugnantes pro partriae libertate ceciderunt; N III, 49. ille .. in Synephebis Academicorum more contra communem opinionem non dubitat pugnare ratione; N III, 72. nihil est, quod cum his magnopere pugnemus; D I, 113. si Flaminius consul iis signis ..., quibus pugnare prohibebatur, paruisset; D II, 21. pugnasti commenticiorum exemplorum mirifica copia; D II, 27. nescio, cur (centum Venerii casu consistere) non possint, sed non pugno; D II, 48. [quia priore [militiae sacramento) amisso iure cum hostibus pugnare non poterat]; O I, 36. negat .. ius esse, qui miles non sit, cum hoste pugnare; O I, 37. s. dialectici.

alqd: nec ego repugno, sed inter sese ipsa pugnant; F II, 90. pugnantia te loqui non vides? T I, 13. omnia philosopho digna, sed cum voluptate pugnantia; T III, 49. cum omnia ea cum consilio et ratione pugnent; T V, 43. cum pugnare videtur cum honesto id, quod videtur esse utile; O I, 9. si quando ea, quae dixi, pugnare inter se viderentur; O II, 9. si id, quod speciem haberet honesti, pugnaret cum eo, quod utile videretur; O III, 7. si quando cum illo, quod honestum intellegimus, pugnare id videbitur, quod appellamus utile; O III, 19. quod (Panaetius) non utilia cum honestis pugnare aliquando posse dixerit, ... sed ea, quae viderentur utilia; O III, 34. ut utilia cum honestis pugnare videantur; O III, 72.

consilia: (animus) pugnantibus et contrariis studiis consiliisque semper utens; F I, 58.

dialectici: cum hoc (Epicuro) .. dialectici pugnent, id est Antiochus et Stoici; A II, 97.

elatio: ea animi elatio ... si pugnat .. non pro salute communi, sed pro suis commodis, in vitio est; O I, 62.

fortuna: ut fortuna non numquam tamquam ipsa mortalis cum inmortali natura pugnare videatur; O I, 120.

milites: ut (milites) ... expeditis armis ut membris pugnare possint; T II, 37.

oratio: s. **oratio,** I. pugnat (3 St.) B. II, S. 846, a. — studia; s. consilia. — utilia: s. alqd; O III, 34. — utilitas: s. **cum,** I. pugno cum honestate (3 St.) B. I, S. 580, b.

II, 1. indir. Frage: non pugnem cum homine, cur tantum aberret ‖ habeat, al. ‖ in natura boni; F V, 80.

2. ut: illud video pugnare te, species ut quaedam sit deorum, quae ..; N I, 75.

3. acc. c. inf.: quod (Carneades) pugnare non destitit ... esse ... controversiam; F II, 41. quid .. tam pugnat, quam non modo miserum, sed omnino quicquam esse, qui non sit? T I, 13. pugnant .. haec inter se, Fabium oriente Canicula natum esse, et Fabium in mari moriturum; Fa 12. haec quoque pugnant, et esse Fabium, et in mari esse moriturum; Fa 12.

III. alqd: s. II, 2.

pugnus, Faust: I. comprimo: cum (Zeno) ... illum pugnum arte vehementerque compresserat, scientiam talem esse dicebat, A II, 145.

facio: cum plane (Zeno digitos) compresserat pugnumque fecerat, comprensionem illam esse dicebat; A II, 145.

II. similis: rhetoricam palmae, dialecticam pugni similem esse (Zeno) dicebat; F II, 17.

III. certare: adulescentium greges Lacedaemone vidimus ipsi incredibili contentione certantis pugnis, calcibus; T V, 77.

contendere: quoniam verbis inter nos contendimus, non pugnis; P 23.

pulcher, schön, vortrefflich, herrlich, rühmlich, glücklich: A. alqs: propino .. hoc pulchro Critiae; T I, 96. non audeo dicere pulchriorem esse me, quam ille fuerit taurus, qui vexit Europam; N I, 78. huic (Catulo Roscius) deo pulchrior; N I, 79. »Romulus pulcher in alto quaerit Aventino«; D I, 107.

alqd: ut hoc pulcherrimum esse iudico, vera videre, sic ..; A II, 66. cum id, quod quaeritur, sit pulcherrimum; F I, 3. te ... nolim ... idem putare pulcherrimum; T II, 63. quam haec pulchra putet, ipse iam dicet; T IV, 67. in hoc .. genere nescio quo pacto magis quam in aliis suum cuique pulchrum est; T V, 63. quae pulchra, honesta, praeclara sunt; T V, 67. quod homini homine pulchrius nihil videbatur ‖ videatur, videtur ‖; N I, 77. ut (homo) nihil pulchrius quam hominem putaret; N I, 77. nihil omnium rerum melius est

mundo, ... nihil pulchrius; N II, 18. sint ista pulchriora dumtaxat aspectu; N II, 47. quid .. pulchrius ea figura, quae ..? N II, 47. quo spectaculo nihil potest admirabilius esse, nihil pulchrius; N II, 104. quid dicis melius? si pulchrius, adsentior; N III, 21. nihil est .. eo (mundo) pulchrius; N III, 23. in qua (cognitione, scientia) excellere pulchrum putamus; O I, 18. quae .. maiori parti pulcherrima videntur, ea maxime exoptant; O I, 118. cum (Agamemnon) devovisset Dianae, quod in suo regno pulcherrimum natum esset illo anno; O III, 95. qua (Iphigenia) nihil erat eo quidem anno natum pulchrius; O III, 95. esse profecto aliquid natura pulchrum atque praeclarum, quod sua sponte peteretur, quodque ... optumus quisque sequeretur; C 43. qua (uva, vite) quid potest esse ... aspectu pulchrius? C 53. quandoquidem neque mundo quicquam puchrius; Ti 7. imperfecto .. nec absoluto simile pulchrum esse nihil potest; Ti 11. quod .. pulcherrimum in rerum natura intellegi potest; Ti 12.

amicitia: ita pulcherrima illa ... carent amicitia; Lae 80.

Arquus: cur .. Arqui species non in deorum numero reponatur? est enim pulcher; N III, 51.

avis: »ex alto longe pulcherruma praepes laeva volavit avis«; D I, 108.

causa: an esset ... antiquior et pulchrior ... alia causa; Lae 26.

comitatus: quid deformius sola (vita beata) relicta, a comitatu pulcherrimo segregata? T V, 80.

compositio, conformatio: quae conpositio membrorum, quae conformatio liniamentorum, quae figura, quae species humana potest esse pulchrior? N I, 47.

conus, cylindrus: conum tibi ais et cylindrum et pyramidem pulchriorem quam sphaeram videri; N II, 47.

deus: igitur aliquis non pulcherrimus deus; N I, 80.

domus: si domum magnam pulchramque videris; N II, 17. quae .. in domo pulchra cum pulchritudine mundi comparabas; N III, 18. si domus pulchra sit; N III, 26.

facies: si plures (facies), aliam esse alia pulchriorem necesse est; N I, 80.

factum: qui (populus Romanus) ex omnibus praeclaris factis illud pulcherrimum existimat; O III, 19.

figura: (deus) ea figura profecto est, quae pulcherrima sit ‖ est ‖ omnium; N I, 48. f. compositio.

forma: quod ea forma neget ullam esse pulchriorem Plato; N I, 24. quod ... forma quoque (divina) esse pulcherrima debeat; N I, 76. nec esse humana (forma) ullam pulchriorem; N I, 76. illi .. (di) pulcherrima forma praediti; N II, 60.

homo: »me visus homo pulcher per amoena salicta ... raptare«; D I, 40.

liniamenta: animi .. liniamenta sunt pulchriora quam corporis; F III, 75.

loca: »corpora sancta avium praepetibus sese pulchrisque locis dant«; D I, 108.

ministratores: nec pulchros illos ministratores aspiciebat; T V, 62.

mortalis: »mortalis visust pulchrior esse deo«; N I, 79.

mundus: mundum .. effici ornatissimum et pulcherrimum ex eorum corporum concursione fortuita; N II, 93. si pulcher est hic mundus; Ti 6.

munera: ille (Africanus) .. requiescens a rei publicae pulcherrimis muneribus; O III, 2.

natura: cum praestantissumam naturam ... convenire videatur eandem esse pulcherrimam; N I, 47.

nomen: quae (sapientia) ... hoc pulcherrimum nomen apud antiquos adsequebatur; T V, 7.

opus: sive (est) inanima natura .. haec pulcherrima opera efficiens; N II, 76. (deus) ratus est opus illud effectum esse pulcherrimum; Ti 10.

ornatus: Voluptatem pulcherrimo vestitu et ornatu regali in solio sendentem; F II, 69.

partes: ut (mundi partes) neque ad usum meliores potuerint esse neque ad speciem pulchriores; N II, 87.

puer: o puerum pulchrum! O I, 144.

pyramis: f. conus.

quaestio: quae (quaestio) .. ad agnitionem animi pulcherrima est; N I, 1.

res: ne illarum .. rerum pulcherrimarum a te ipso minuatur auctoritas; A II, 62. se rerum illarum pulchrarum atque admirabilium fundamenta subducere; F IV, 42. amplitudinem, exaggerationem (animi) unam esse omnium rem pulcherrimam, eoque pulchriorem, si ..; T II, 64. quae (causae) cum intellegentia sunt efficientes pulcherrimarum rerum atque optumarum; Ti 51.

sapiens: recte (sapiens) etiam pulcher appellabitur; F III, 75.

species: cum praesertim deum non modo aliqua, sed pulcherrima specie decebat esse; N I, 26. nulla (species est) pulchrior; N II, 155. f. compositio.

stragulum: conlocari iussit hominem in aureo lecto strato pulcherrimo textili stragulo; T V, 61.

supellex: quid .. stultius quam ... amicos non parare, optumam et pulcherrimam vitae, ut ita dicam, supellectilem? Lae 55.

titulus: quos si titulus hic delectat insignis et pulcher; T V, 30.

vestitus: f. ornatus.

vinculum: vinculorum id est aptissimum atque pulcherrimum, quod ..; T 13.

virtutes: vestrae eximiae pulchraeque virtutes nisi voluptatem efficerent; F I, 42.

urbs: num idcirco existimas formicam anteponendam esse huic pulcherrumae urbi, quod ..? N III, 21. quam (urbem) ait Timaeus Graecarum maxumam, omnium autem esse pulcherrimam; R III, 43.

elliptisch: divinae animationis maxime speciem faciebat ex igne, ut et splendidissimus esset et aspectu pulcherrimus; Ti 35.

B. facio: fas .. nec est nec umquam fuit quicquam nisi pulcherrimum facere ei, qui esset optumus; Ti 10.

nomino: ea honesta, ea pulchra, ea laudabilia, illa autem superiora naturalia nominantur; F IV, 58.

peto, sequor: vgl. A. alqd; C 43.

pulchre, schön, vortrefflich, herrlich: auguror: »pulcherrume auguratum est rem Romanam publicam summam fore«; D I, 45.

dico: quam pulchre dicere videbare ..! F II, 63.

gero: ab ea .. (natura sentiente) omnia pulcherrume geri; N II, 75. ea .. ab ea (natura) pulcherrime geri; N II, 81.

guberno: ut ... vitam .. eius (animantis) quam pulcherrime regerent et gubernarent; Ti 46.

lito: proxuma hostia litatur saepe pulcherrime; D II, 36.

rego: f. guberno.

sum: deum nihil aliud in omni aeternitate nisi „mihi pulchre est“ et „ego beatus sum“ cogitantem; N I, 114.

pulchritudo, Schönheit, Trefflichkeit, Herrlichkeit, Pracht: I. aufert: oris .. pulchritudo reliqui corporis imitandi spem auferebat; O III, 10.

cogit: eam (aeternam naturam) suspiciendam ... hominum generi pulchritudo mundi ... cogit confiteri; D II, 148.
delectat: ut ... pulchritudo corporis ... delectat hoc ipso, quod ..; O I, 98.
est: valetudinem, vires, pulchritudinem (esse) in toto; A I, 19. summa erunt illa: valetudo, vacuitas doloris, pulchritudo; F IV, 35. sunt .. in corpore praecipua, valetudo, vires, pulchritudo || pul. vir. val. ||; T IV, 30. quartam causam esse ... solis, lunae siderumque omnium distinctionem, varietatem, pulchritudinem; N II, 15. ut in eo (mundo) eximia pulchritudo sit; N II, 58. quanta maris est pulchritudo! N II, 100.
excitat: haec .. pulchritudo etiam in terris „patritam" illam ... philosophiam ... excitavit; T I, 45.
movet: ut .. pulchritudo corporis apta compositione membrorum movet oculos, ... sic ..; O I, 98.
potest: f. II, 1. efficio. secerno.
retinet: fani pulchritudo et vetustas Praenestinarum etiam nunc retinet sortium nomen; D II, 86.
II, 1. admiror: quis non admiretur splendorem pulchritudinemque virtutis? O II, 37.
appello: quom ... valetudinem, pulchritudinem commodas res appellet, non bonas; L I, 55.
aspicio: cum ex appetitione rerum virtutis pulchritudinem aspexissent; F IV, 42.
cognosco: cum ... aspexissent .. solem eiusque .. magnitudinem pulchritudinemque ... cognovissent; N II, 95.
consequor: numquam illam, quam expetet, pulchritudinem consequetur; Ti 4.
conservo: multo etiam magis (natura ratioque) pulchritudinem, constantiam, ordinem in consiliis factisque conservandam || conservanda, al. || putat; O I, 14.
contemno: inducant animum illa, quorum splendore capiuntur, vires, valetudinem, pulchritudinem ... contemnere; T V, 30.
contemplor: licet ... oculis quodam modo contemplari pulchritudinem rerum earum; N II, 98.
corrumpo: fama popularis simulatione honestatis formam eius (gloriae) pulchritudinemque corrumpit; T III, 4.
dico: ea .. (figura membrorum) dicitur pulchritudo; T IV, 31.
duco: f. expeto.
efficio: num etiam Veneris Coae pulchritudinem effici posse aspersione fortuita putas? D I, 23.
expeto: quid est cur non recte pulchritudo etiam ipsa propter se expetenda ducatur? F V, 47.
numero: in quibus (primis naturae) numerant ... valetudinem, sensus integros, ... pulchritudinem; F V, 18.
perspicio: si quis ... pulchritudinem siderum perspexisset; Lae 88.
praepono: quodsi in ipso corpore multa voluptati praeponenda sunt, ut vires, ... pulchritudo; F II, 114.
puto: tantam varietatem pulchritudinemque rerum caelestium ... si tuum ... domicilium putes; N II, 17.
rego: qui (di) hanc omnem pulchritudinem tuentur et regunt; C 81.
secerno: ut venustas et pulchritudo corporis secerni non potest a valetudine, sic ..; O I, 95.
sentio: eorum ipsorum ... nullum aliud animal pulchritudinem, venustatem ... sentit; O I, 14.
sequor: quid est cur pulchritudinem non sequamur? F V, 47.
specto: caeli signorum ... insatiabilem .. pulchritudinem magis spectat; fr V, 53.
tueor: f. rego.
voco: in animo opinionum iudiciorumque aequabilitas et constantia ... pulchritudo vocatur; T IV, 31.
2. fruor: praecipue .. fruentur ea (pulchritudine), qui ..; T I, 45.
3. agnosco ex: ex ... omni .. pulchritudine virtutis vim divinam mentis adgnoscito; T I, 70.
comparo cum: quae .. in domo pulchra cum pulchritudine mundi comparabas; N III, 18.
propono ad: opifex plus sibi proponet ad formarum quam civis excellens ad factorum pulchritudinem? F II, 115.
III. praeditus: qua pulchritudine urbem, quibus autem opibus praeditam (Dionysius) servitute oppressam tenuit civitatem! T V, 57.
IV, 1. genera: cum .. pulchritudinis duo genera sint; O I, 130.
species: Stoici ... amorem ipsum „conatum amicitiae faciendae ex pulchritudinis specie" definiunt; T IV, 72.
2. femina: vidisse se in somnis pulchritudine eximia feminam; D I, 52.
pecus: »visust in somnis pastor || visum est ... pastorem || ad me appellere pecus lanigerum eximia pulchritudine«; D I, 44.
V, 1. excellere: ut excellas etiam pulchritudine et viribus; O III, 25.
laudabilis: ut (illud) ... sua .. pulchritudine esset specieque laudabile; F II, 49.
2. in: quartum (genus honesti) sequitur .. in eadem pulchritudine; F II, 47.
propter: quandoquidem haec esse in deo propter pulchritudinem voltis; N I, 92.

puleium, Polei: puleium aridum florescere brumali ipso die; D II, 33.

pullarius, Hühnerwärter: I. differt: pullarius diem proelii committendi differebat. tum Flaminius ex eo quaesivit ..; D I, 77.
renuntiat: de caelo servare non ipsos censes solitos, qui auspicabantur? nunc imperant pullario; ille renuntiat; D II, 74.
II, 1. nomino: attulit .. in cavea pullos is, qui ex eo ipso nominatur pullarius; D II, 72.
2. impero: f. I. renuntiat.
3. quaero ex: f. I. differt.

pullus, Junges, junges Huhn: I. bibunt, edunt: ut (pulli) biberent, quoniam esse nollent; N II, 7.
effugiunt: eas (gallinas pulli) relinquunt et effugiunt sequentes; N II, 124.
esuriunt: praeclara .. auspicia, si esurientibus pullis res geri poterit, saturis nihil geretur! D I, 77.
faciunt: etiamsi tripudium solistumum pulli fecissent; D II, 20.
nolunt: f. bibunt.
oriuntur: e quibus (anitum ovis) pulli orti primo aluntur ab iis (gallinis) ut a matribus; N II, 124.
possunt, utuntur: cum .. pulli pinnulis uti possunt, tum volatus eorum matres prosequuntur; N II, 129.
relinquunt: f. effugiunt.
II. adfero: attulit .. in cavea pullos is, qui ex eo ipso nominatur pullarius; D II, 72.
alo: f. oriuntur.
consumo, corripio: »qui (draco) platani in ramo foliorum tegmine saeptos corripuit pullos; quos cum consumeret octo« ..; D II, 63.
excludo: a quibus (matribus pulli) exclusi || excusi || fotique sunt; N II, 124.

excudo, foveo: e quibus (ovis) pullos cum excuderunt, ita tuentur, ut .. pinnis foveant, ne frigore laedantur; N II, 129. ſ. excludo.
laedo: ſ. excudo.
libero: cum cavea liberati pulli non pascerentur; N II, 7.
mergo: qui (P. Claudius) ... mergi eos (pullos) in aquam iussit; N II, 7.
pasco: ſ. **pasco,** III. pullum (4 St.) S. 24, b.
saepio: ſ. consumo. — tueor: ſ. excudo.
III. os: necesse est .. offa obiecta cadere frustum ex pulli ore; D I, 27. cum .. offa cecidit ex ore pulli, tum auspicanti tripudium solistimum nuntiatur; D II, 72.
volatus: ſ. I. possunt.

pulmo, Lunge: I. aspirant, contrahunt, dilatant: qui (pulmones) tum se contrahunt adspirantes, tum in respiratu ‖ intrante spiritu ‖ dilatant; N II, 136.
dirimit: quid .. habet haruspex, cur pulmo incisus etiam in bonis extis dirimat tempus et proferat diem? D I, 85.
dolent: possunt oculi (dolere), potest caput, latera, pulmones; T II, 44.
ducunt: cum ... pulmones .. et cor extrinsecus spiritum ducant; N II, 136.
habet: tauri opimi iecur aut cor aut pulmo quid habet naturale, quod declarare possit, quid futurum sit? D II, 29.
pertinent: magis illa (ad vitam pertinent), cerebrum, cor, pulmones, iecur; N I, 99.
possunt: ſ. dolent. — profert: ſ. dirimit.
II, 1. contraho, dilato: ſ. 1. aspirant.
habeo: nec externa (membra) magis (frustra habebit deus) quam interiora, cor, pulmones, iecur; N I, 92.
incido: ſ. I. dirimit.
2. duco in: quae spiritu in pulmones anima ducitur; N II, 138.
insum in: in pulmonibus .. inest raritas quaedam et adsimilis spongiis mollitudo; N II, 136.
pertineo a: a pulmonibus arteria usque ad os intimum pertinet; N II, 149. — ad: cum ... ea .. (aspera arteria) ad pulmones usque pertineat; N II, 136.
reddo, respiro a: cum eandem .. (animam aspera arteria) a pulmonibus respiret et reddat; N II, 136.
sisto in: »prius ... quam gladium in stomacho furi ‖ † suria, al. ‖ ac pulmonibus sisto«; T IV, 48.
III. contagio: ea (anima) calescit ... contagione pulmonum; N II, 138.
figura: quod fieri ... nec sine faucium, laterum, pulmonum vi et figura potest; T I, 37.
spiritus: »quae (vestis) ... urguens .. graviter pulmonum haurit spiritus«; T II, 20.
vis: ſ. figura.

pulpamentum, Zukost: mihi .. est ... cubile terra, pulpamentum fames; T V, 90.

puls, Brei: (avis) fame enecta si in offam pultis invadit ‖ invasit ‖; D II, 73.

pulso, schlagen, treffen, erregen, Eindruck machen: alqm: »quem (Persea) summa ab ‖ a ‖ regione aquilonis flamina pulsant«; N II, 112.
animos: fac imagines esse, quibus pulsentur animi; N I, 107. an (censemus) dormientium animos), ut Democritus censet, externa et adventicia visione pulsari? D I, 120.
deum: cum (deus) sine ulla intermissione pulsetur agiteturque atomorum incursione sempiterna; N I, 114.
naturam: ea ipsa vitia naturam vehementius saepe pulsant; N II, 61.

pulsus, Stoß, Eindruck, Anregung: I. commovet: sive .. externus et adventicius pulsus animos dormientium commovet; D II, 126.
II. agitari: quod pulsu agitetur alieno; N II, 32. inanimum est .. omne, quod pulsu agitatur externo; T I, 54. R VI, 28. is ardor, qui est mundi, non agitatus ab alio neque externo pulsu; N II, 31.
cogitari: nulla .. species cogitari potest nisi pulsu imaginum; D II, 137.
pelli: ignis .. et aër omni pulsu facillime pellitur; N III, 31.
. penetrare: »vidimus ... draconem terribilem, Iovis ut pulsu penetraret ab ara; D II, 63.
vigere: ut (animi) vigeant vigilantes nullo adventicio pulsu, sed suo motu; D II, 139.

pulvinar, Polster: quod et deorum pulvinaribus et epulis magistratuum fides praecinunt; T IV, 4.

pulvis, Staub, Ringplatz: I. est: »quibus (Lacaenis virginibus) magis palaestra, .. sol, pulvis ... studio est«; T II, 36.
II, 1. attingo, erudio: quia numquam eruditum illum pulverem attigistis; N II, 48.
depello: umorem .. (nares) semper habent ad pulverem multaque alia depellenda non inutilem; N II, 145.
2. describo in: qui (Archimedes) dum in pulvere quaedam describit attentius; F V, 50.
excito a: ex eadem urbe humilem homunculum a pulvere et radio excitabo, ... Archimedem; T V, 64.
produco in: doctrinam ... non modo in solem atque in pulverem, sed in ipsum discrimen aciemque produxit; L III, 14.

punctum, Punkt, Wahlstimme, Augenblick: I. sum: punctum esse, quod magnitudinem nullam habeat; A II, 116.
II. attingo: quo (imperio nostro) quasi punctum eius (terrae) attigimus; R VI, 16.
intermitto: nullo puncto temporis intermisso; N I, 52.
II. instar: terram .. ad universi caeli complexum quasi puncti instar obtinere, quod κέντρον illi (mathematici) vocant; T I, 40.
IV, 1. Zeit: id (imperium) tenere punctum temporis contra religionem; N II, 11.
2. conligere: qui haec olim punctis singulis colligebant; T II, 62.
efficere: quae (haeresis) ... minutis interrogatiunculis quasi punctis, quod proposuit, efficit; P 2.
Zeit: in mundis, credo, (veritas est) innumerabilibus omnibus minimis temporum punctis aliis nascentibus, aliis cadentibus, N I, 67. uno et eodem temporis puncto nati; D II, 95. quae (leges) praesertim uno versiculo senatus puncto temporis sublatae sint; L II, 14.
3. ad: totum .. hoc leve est, qualecumque est; fit enim ad punctum temporis; T I, 82.
in: innumerabiles potius (mundos) in omni puncto temporis alios nasci, alios interire; N II, 94.

pungo, stechen, quälen, kränken: I. alqs: pungunt quasi aculeis interrogatiunculis angustis; F IV, 7.
dolor: pungit dolor, vel fodiat sane; T II, 33. ut eos ... perleviter pungat animi dolor; T III, 61.
ignominia: si ignominia pupugit; T III, 82.

II. alqm: quae (fortuna) pervellere te forsitan potuerit et pungere; T III, 36. quos .. pungit aliquid; T V, 102.

punio, (punior, poenio, poenior), strafen, rächen: I, 1. duco ad: quae (leges) ad puniendum non iracundia, sed aequitate ducuntur; O I, 89.
2. modus: est .. ulciscendi et puniendi modus; O I, 33 (34).
3. a, inritare: quae (res publica) ... nec puniendo inritet animum inmanem; R II, 41.
b. in: prohibenda .. maxime est ira in puniendo; O I, 89.
II. alqm: ille Terentianus „ipse se poeniens", id est ἑαυτὸν τιμωρούμενος; T III, 65. ut ira sit libido poeniendi eius, qui videatur laesisse iniuria; T IV, 21. qui punitur aliquem aut verbis castigat; O I, 88.
fana: quod vellet Graeciae fana poenire; R III, 15.
inimicos: cum multi inimicos etiam mortuos poeniuntur; T I, 107.
sontes: id .. est magni viri ‖ viri magni ‖, rebus agitatis punire sontes; O I, 82.

puppis, Hinterteil des Schiffes, Schiff: I, 1. flecto: »quin puppim flectis, Ulixes!« F V, 49.
avello: cum ... e monte ‖ ex monte, monte ‖ Taygeto extrema montis quasi puppis avolsa est; D I, 112.
2. sedeo in: cum ... ille .. (gubernator) clavum tenens quietus sedeat in puppi; C 17.
II. a: basis .. trianguli, quem efficiunt grues, ea tamquam a puppi ventis adiuvatur; N II, 125.

pupula, Pupille, Augenstern: aperio, claudo: palpebrae ... aptissimae factae et ad claudendas pupulas, ne quid incideret, et ad aperiendas; N II, 142.
voco: acies .. ipsa, qua cernimus, quae pupula vocatur, ita parva est, ut ..; N II, 142.

pure, rein, unbefleckt, rechtschaffen: ago: est etiam quiete et pure ... actae aetatis placida ... senectus; C 13.
tribuo: haec .. omnia pure atque caste tribuenda deorum numini ita sunt, si animadvertuntur ab iis; N I, 3.

purgatio, Reinigung: tertius (Aesculapius) Arsippi et Arsinoae, qui primus purgationem alvi ... invenit; N III, 57.

purgo, reinigen, abführen, aufräumen: I. possum ad: quid scammoneae radix ad purgandum ... possit; D I, 16.
II. alvos: quod ... purgantes ‖ purgare ‖ alvos ibes Aegyptiae curantur ‖ curant ‖; N II, 126.
locum: inmissi cum falcibus multi ‖ famuli, al. ‖ purgarunt et aperuerunt locum; T V, 65.

purpura, Purpur, Purpurkleid: combibo: ut ii, qui conbibi purpuram volunt, sufficiunt prius lanam medicamentis quibusdam, sic ..; fr V, 23.
intueor: Lysandrum intuentem purpuram eius (Cyri) ... dixisse ..; C 59.

purpurasco, sich röten: eius (maris) unda cum est pulsa remis, purpurascit; A fr 7.

purpuratus, Hofbeamter: istis ... ista horribilia minitare purpuratis tuis; T I, 102.

purpureus, rot, purpurn: mare: mare illud, quod nunc favonio nascente purpureum videtur; A II, 105.
tunicla: extenuato .. sumptu tribus riciniis et tunicla ‖ † vincla ‖ purpurea; L II, 59.
vestis: quo (die Caesar) ... cum purpurea veste processit; D I, 119.
vestitus: quod (taurus) aspexit ‖ aspexerit ‖ vestitu purpureo excordem Caesarem; D II, 37.

purus, rein, fleckenlos, unentweiht: A. alqd: multo etiam integriora ac puriora sunt; T I, 41. ea ... tum multo puriora et dilucidiora cernentur, cum ..; T I, 46.
aër: qui terras incolant eas, in quibus aër sit purus ac tenuis; N II, 42.
animus: cum (animus) omni admixtione corporis liberatus purus et integer esse coepisset; C 80. castus animus purusque vigilantis ... est paratior; D I, 121. s. B.
ardor: qui (mundus) integro et libero et puro ... ardore teneatur; N II, 31.
caelum: caelum esse tenue purumque; D I, 130.
familia: in eo, qui in nave necatus, deinde in mari ‖ mare ‖ proiectus esset, decrevit P. Mucius familiam puram; L II, 57.
fervor: mundi ille fervor purior, perlucidior mobiliorque *est* multo; N II, 30.
humus: cum .. admiraretur Lysander ... humum subactam atque puram; C 59.
mens: ut eos (deos) semper pura, integra, incorrupta et mente et voce veneremur; N II, 71.
pars: quae (sidera) ex mobilissima purissimaque aetheris parte gignuntur; N II, 39.
regio: illi (di) ... purissima .. in regione caeli collocati; N II, 60.
religio: quom animus ... cultum .. deorum et puram religionem susceperit; L I, 60.
species: quae (species deorum) ... sit .. pura, levis, perlucida; N I, 75.
vox: s. mens.
B. pervolant: castos .. [animos], puros, integros ... ad deos ... pervolare; fr IX, 12.

pusio, Knäbchen: pusionem quendam Socrates interrogat quaedam geometrica de dimensione quadrati. ad ea sic ille respondet, ut puer, et tamen ita faciles interrogationes sunt, ut gradatim respondens eodem perveniat, quo si geometrica didicisset; T I, 57.

putamen, Schale: instituit (Dionysius), ut candentibus iuglandium putaminibus barbam sibi et capillum adurerent; T V, 58.

puteal, Puteal: supra .. inpositum puteal accepimus; D I, 33.

puteo, übel riechen, **puter,** faul: quibus etiam alabaster plenus unguenti putere ‖ puter esse ‖ videatur; A fr 11.

putesco (putisco), verwesen: alqs: Theodori .. nihil interest, humine an sublime putescat; T I, 102.
pecus: animum illi pecudi datum pro sale, ne putisceret; F V, 38.
sus: cui (sui) .., ne putesceret, animam ipsam pro sale datam dicit esse Chrysippus; N II, 160.

puteus, Brunnen: haurio de: cum vidisset haustam aquam de iugi puteo; D I, 112. — ex: qui (Pherecydes) cum aquam ex puteo vidisset haustam; D II, 31.
traho ex: ex puteis iugibus aquam calidam trahi; N II, 25.

putidus, gesucht: sonus erat dulcis, litterae neque expressae, neque oppressae, ne aut obscurum esset aut putidum; O I, 133.

puto, rechnen, veranschlagen, ansehen, achten, halten, vermuten, meinen, glauben: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** posteaquam Arcesilas Zenoni, ut putatur, obtrectans ... conatus est clarissimis rebus tenebras obducere; A II, 16. cur in vita secus (putatur)? T I, 93. nec .. se adduci posse, ut hoc, quem ad modum putaretur, a Biante esse dictum || dictum esse || crederet; Lae 59.

2. **persönlich:** alqs: errorem .. eorum, qui ita putarunt, coarguit; A I, 13. Latinam linguam ... *non* inopem, ut vulgo putarent, ... esse; F I, 10. vitiosa res, ut Stoici putant; F II, 13. si sunt di, ut vos etiam putatis; F II, 115. non (efficitur), ut illi putant, ut ..; T III, 59. Sphaeri, hominis in primis bene definientis, ut putant Stoici; T IV, 53. homo demens, ut isti putant; R I, 1. hac dulcedine corruptelaque depravati (mores), ut quidam putant; L II, 38. ingenii magni est ... nec committere, ut aliquando dicendum sit: „non putaram"; O I, 81. utilitate, ut putat, officium derigit || dir. || magis quam humanitate; O III, 89.

II. **mit Ergänzung:** 1. **unabhängig:** quae est ei (animo) natura? propria, puto, et sua; T I, 70.

2. **abhängig:** a. **Infinitiv:** Xenocraten audire potuit ...; et sunt qui putent audisse; N I, 72. de vino aut salsamento putes loqui; D II, 117.

b. **nomin. c. infin.:** α. **vollständiger Infinitiv:** cum .. e philosophis ingenio ... putaretur Antiochus, Philonis auditor, excellere; A II, 4. bene .. nosse Carneaden Stratoniceus Metrodorus putabatur; A II, 16. qui (Chrysippus) fulcire putatur porticum Stoicorum; A II, 75. qua (parte) mores conformari putantur; F IV, 5. lusisse putemur; T III, 18. quae repperisse || peperisse || ipsi putamur; T IV, 4. ea nasci putantur a metu; T IV, 25. aegrotationes .. morbique animorum difficilius evelli posse putantur; T IV, 32. in eo (libro philosophus) .. putatur dicere ..; T V, 24. quae (bestiae) || in || igne nasci putentur; N I, 103. in arborum ... radicibus inesse principatus putatur; N II, 29. tanta putabatur utilitas percipi e bubus, ut ..; N II, 159. cui (Dionyso) sacra Orphica putantur confici; N III, 58. di poëtici ... peccasse in beneficio putarentur; N III, 77. Chaldaei ... scientiam putantur effecisse, ut ..; D I, 2. arbores .. ut hiemali tempore ... tempestive caedi putentur; D II, 33. cuius (solis) lumine (luna) conlustrari putatur; D II, 91. cum (Lacedaemo) praestare putabatur disciplina rei publicae; R I, 50. ut rex putaretur unus esse in caelo; R I, 56. bene meriti de rebus communibus ut genere etiam putarentur ... esse divino; R II, 4. hi || ii || (Catuli) .. optime uti lingua Latina putabantur; O I, 133. qui anteire ceteris virtute putantur; O II, 37. quia (Acilius) prudens esse in iure civili putabatur; Lae 6.

β. **Particip:** nec, qui (id) nesciebat, satis excultus doctrina putabatur; T I, 4. a qua (Luna Endymion) consopitus putatur; T I, 92. a quo (Dionyso) Trieterides constitutae putantur; N III, 58. eandem artem etiam Aegyptii ... consecuti putantur; D I, 2. ex quo etiam Pythagoriis || Pythagoricis || interdictum putatur, ne faba vescerentur; D I, 62. quorum (versuum) interpres nuper ... dicturus in senatu putabatur ..; D II, 110. qui (philosophi) prope iam absoluti et perfecti putantur; D II, 150. ut ... deorum in numero conlocatus putaretur; R II, 17. lege .. consociati homines cum dis putandi sumus; L I, 23. quorum rebus gestis quamquam imperium Lacedaemoniis *partum* putatur; O I, 76. suffragata (domus) domino ... ad consulatum putabatur; O I, 138.

c. **accus. c. infin.:** α. **vollständiger Infinitiv:** puto fore ut ... mirere ..; A ep 1. qui ... nullam .. artem esse nec dicendi nec disserendi putant; A I, 5. quoniam utramque vim virtutem esse nostri putant; A I, 5. quod illi, quae nesciant, scire se putent; A I, 16. morum .. putabant studia esse; A I, 20. cetera .. pertinere ad id (summum bonum) putant .. adaugendum; A I, 21. quae (genera) putant plerique Peripateticos dicere; A I, 22. materiam ipsam totam penitus commutari putant; A I, 28. perturbationes voluntarias esse putabat; A I, 39. nec hic sibi .. hoc licere putet soli; A II, 17. orationem nullam putabant inlustriorem ipsa evidentia reperiri posse; A II, 17. ad ea ... dici oportere putabant; A II, 17. in quo (tactu) Cyrenaici solo putant veri esse iudicium; A II, 20. ex his duo sibi putant concedi; A II, 41. quos numquam putassemus a nobis internosci posse; A II, 56. nonne putarem ... inveniri verum potuisse; A II, 76. talpam non desiderare lumen putas? A II, 81. Epicurus .. posse putat etiam minorem esse eum (solem), quam videatur, sed non multo; ne maiorem quidem multo putat esse; A II, 82. qui numquam sensus mentiri putat, A II, 82. si Quintum se videre putabat; A II, 84. cuius furor consederit, putare non fuisse ea vera; A II, 88. nisi vero Ennium non putamus ita totum illud audivisse; A II, 88. ego .. etsi maximam actionem puto repugnare visis; A II, 108. illo modo potius putat urguendum fuisse Carneadem, ut ..; A II, 109. putas solem esse tantulum? A II, 123. qui (Aristo) nihil istorum sciri putat posse; A II, 123. tune .. inane quicquam putes esse? A II, 125. Cleanthes, ... Zenonis auditor, solem dominari ... putat; A II, 126. ut (sapiens) ... praeclare .. agi secum putet, si ..; A II, 128. homuncio hic, qui multa putat ... homini .. cara esse; A II, 134. virtutem iacere plane puto; A II, 134. quas (sententias) putat probabiliter posse defendi; A II, 138. nihil .. me putatis ... moveri? A II, 141. qui (Pythagoras) putat id cuique verum esse, quod cuique videatur; L II, 142. qui (Cyrenaici) praeter permotiones intumas nihil putant esse iudicii; A II, 142. ut percipi nihil putem posse; A II, 148. quis alienum putet eius esse dignitatis ..? F I, 11. sublatum esse omne iudicium veri et falsi (Epicurus) putat; F I, 22. quod ita putant dici ab illo (Epicuro); F I, 25. sentiri haec putat || hoc [putat] ||; F I, 30. omnis .. privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem; F I, 38. sollicitudines ... a dis immortalibus supplicii causa importari putant; F I, 51. qui ... ea putant usque ad senectutem esse discenda; F I, 72. Metrodorum non puto ipsum (se sapientem) professum, sed ... repudiare ... noluisse; F II, 7. quo (Hieronymus) putet omnia referri oportere; F II, 8. nemo nostrum istius generis asotos iucunde putat vivere; F II, 23. ut M'. Curium putes loqui; F II, 30. quae putat esse specula naturae; F II, 32. nihil .. putare esse praeter voluptatem; F II, 34. an tu me de L. Tubulo putas dicere? F II, 54. cave putes quicquam esse verius; F II, 71. si ne hoc quidem satis ample ... dici putas; F II, 76. num .. utiliorem tibi hunc Triarium putas esse posse? F II, 84. qui .. voluptate vitam effici beatam || eff. vol. b. vit. || putabit; F II, 88. sapientis .. nullo modo, ... putare ullum esse cuiusquam diem natalem; F II, 102. in quibus (animis) doctissimi illi veteres inesse quiddam caeleste ... putaverunt; F II, 114. puto concedi nobis oportere, ut ..; F III, 15. in principiis .. naturalibus plerique Stoici non putant voluptatem esse ponendam; F III, 17. qui (philosophi) mancam fore puta-

verunt ... virtutem; F III, 30. quem impure ... putet vivere; F III, 38. cum ... nostri non ex omni ... compleri vitam beatam putent; F III, 41. illi .. corporis commodis compleri vitam beatam putant; F III, 43. qui illum bonorum finem ... crescere putent posse; F III, 48. qui crescere bonorum finem non putamus; F III, 48. utrumque eorum ... quasi dilatari putant; F III, 48. quo modo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic ..; F III, 67. putabam equidem satis .. me dixisse; F IV, 2. hi .. ita non sola virtute finem bonorum contineri putant, ut ..; F IV, 49. quo nihil putatis esse vitiosius; F IV, 50. ut dialectici ne rationem quidem reddi putent oportere; F IV, 55. si nihil interesse nostra putemus, valeamus aegrine simus; F IV, 69. quod (Stoici) se posse putant duas contrarias sententias obtinere; F IV, 78. a sede .. ipsa ... desiderari illam vocem puto; F V, 4. qui ... nec inter eas res quicquam omnino putant interesse; F V, 23. qui haec omnia regi natura putant; F V, 33. quorum sine causa fieri nihil putandum est; F V, 42. quo studio Aristophanem putamus aetatem in litteris duxisse? F V, 50. cum quibus coniungi vitam beatam nullo modo posse putavit; F V, 77. aliter homines, aliter philosophos loqui putas oportere? F V, 89. ego .. nusquam esse illos (miseros) puto; T I, 11. sunt .. qui discessum animi a corpore putent esse mortem; T I, 18. haec ... in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. id puto esse commodius; T I, 23. si nunc aliquid adsequi se putant, qui ..; T I, 45. quod .. spectaculum fore putamus, cum ..? T I, 45. tam natura putarem hominis vitam sustentari quam vitis; T I, 56. nihil .. ille (Plato) putat esse, quod oriatur; T I, 58. utrum capacitatem aliquam in animo putamus esse? ... an inprimi quasi ceram animum putamus? T I, 61. ut ego .. poëtam grave ... carmen sine caelesti aliquo mentis instinctu putem fundere; T I, 64. ne post mortem miseros nos putemus fore; T I, 83. qui omnino vivere expedire nemini putat; T I, 84. quo minus (sapiens) ... posteritatem ipsam ... ad se putet pertinere; T I, 91. lacerari eum (Hectorem) et sentire, credo, (Achilles) putat; T I, 105. requiescere in sepulcro putat mortuum; T I, 107. qui illa recta dici putant; T II, 8. o verborum inops interdum, quibus abundare te semper putas, Graecia! T II, 35. ego illud ... tantum esse ... non puto; T II, 42. nos ab eo (homine) derideri puto; T II, 45. num tum ingemuisse Epaminondam putas? T II, 59. haec fere hoc tempore putavi esse dicenda; T II, 67. quidnam esse .. causae putem, cur ..? T III, 1. haecine .. cadere in sapientem putas? — prorsus existimo; T III, 8. ut medici causa morbi inventa curationem esse inventam putant, sic ..; T III, 23. ne quis me putet fingere; T III, 41. quod ... hic (Epicurus) primum et tertium putat idem esse; T III, 47. Hecubam .. putant ... fingi in canem esse conversam; T III, 63. quod luctum et maerorem esse non putabant viri; T III, 71. si (maerens) se officio fungi putet iusto; T III, 76. quod se ita putet oportere facere; T III, 79. qui (sapiens) ... nec id putet esse rectum; T III, 80. quis .. est, qui putet ... aures clausas fuisse? T IV, 2. id illi firmamentum esse disciplinae putant; T IV, 7. eam (voluntatem) illi putant in solo esse sapiente; T IV, 12. similiter facit, ut si posse putet eum ... sustinere se; T IV, 41. imperia severiora nulla esse putant sine aliqua acerbitate iracundiae; T IV, 43. num putamus haec fieri sine summo cupiditatis ardore potuisse? T IV, 44. illum (sapientem) .. putas omni perturbatione esse liberum, te vis; T IV, 58. putat aliquis esse voluptatem bonum || [putat ... bonum] ||; T IV, 60. hi .. sine iis (bonis vitam) esse nullam putant; T V, 47. qui (Critolaus) ... tantum propendere illam [boni lancem] putet, ut ..; T V, 51. ut ... nec putet ... praeceptum ... pertinere; T V, 52. similemne putas C. Laelii unum consulatum fuisse? T V, 54. an tu me in viola putabas ... dicere? T V, 73. quae fortissime de beata vita dici putem; T V, 82. quem ad modum his putes consentaneum esse id dicere; T V, 82. quin bonorum animum putet esse iudicem; T V, 87. eos aliquid putare esse universos; T V, 104. ex quo effici putat ille (Epicurus), ... ut ..; T V, 110. nullos (deos) esse omnino Diagoras Melius et Theodorus Cyrenaicus putaverunt || [putaverunt] ||; N I, 2. caeli .. mutationes ... a dis inmortalibus tribui generi humano putant; N I, 4. qui quicquam, quod ortum sit, putet aeternum esse posse; N I, 20. varietatene eum (deum) delectari putamus? N I, 22. mentem divinam esse (Ponticus Heraclides) putat; N I, 34. rationem quandam ... vi divina esse adfectam (Zeno) putat; N I, 36. quas (rerum formas) vos effici posse sine follibus ... non putatis; N I, 54. quis .. non timeat ... omnia ad se pertinere putantem ... deum? N I, 54. putemne talem esse (naturam deorum); N I, 57. »si Lupus aut Carbo, Neptuni filius,« ut ait Lucilius, putasset esse deos; N I, 63. an putas ullam esse terra marique beluam, quae ..? N I, 77. an tu mei similem putas esse aut tui deum? profecto non putas; N I, 84. ille (Epicurus) .. deos esse putat; N I, 86. rideri te putares; N I, 88. seminane deorum decidisse de caelo putamus in terras? N I, 91. num .. (Iovem, Minervam) esse talis putas? N I, 100. tertium et quartum ... puto esse in aliud tempus differenda; N II, 3. quis .. Hippocentaurum fuisse ... putat? N II, 5. qui (homo) nihil in omni mundo melius esse quam se putet; N II, 16. ab his .. (animis) principium motus esse ductum (Plato) putat; N II, 32. (sidera) esse ignea duorum sensuum testimonio confirmari Cleanthes putat; N II, 40. absurdum esse Aristoteli videtur in ea parte ... animal gigni nullum putare; N II, 42. cibo quo utare, interesse aliquid ad mentis aciem putant; N II, 43. caelestium .. admirabilem ordinem ... qui vacare mente putat; N II, 56. Romulus, quem .. eundem esse Quirinum putant; N II, 62. Dianam .. et Lunam eandem esse putant; N II, 68. qui .. convenit ... mundum ... rationis esse expertem putare? N II, 87. ut hic primo aspectu inanimum quiddam ... se putat cernere; N II, 90. non intellego, cur non idem putet ... posse ... effici; N II, 93. ut .. Athenas ... Atheniensium causa putandum est conditas esse; N II, 154. quamquam avis quasdam ... rerum augurandarum causa esse natas putamus; N II, 160. Cleanthes ... quattuor modis formatas in animis hominum putat deorum esse notiones; N III, 16. qui deos esse putent; N III, 17. num .. idcirco in urbe esse rationem ... putas? N III, 21. quare mundum ratione uti putemus; N III, 23. quid Chalcidico Euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse constantius? N III, 24. si illum (mundum) aedificatum esse || aedificatum ||, non ... a natura conformatum putarem; N III, 26. nisi vero loqui solem cum luna putamus; N III, 27. ecquem tam amentem esse putas, qui ..? N III, 41. quem dolum idem Aquillius tum teneri putat, cum ..; N III, 74. qui deos putas humana neglegere; N III, 89. qui etiam somnia putet ad nos mitti ab Iove; N III, 95. Pisidarum gens et ... Pamphylia ... volatibus avium ... declarari res futuras putant; D I, 2. »multa .. misceri

nocturna strage putasti»; D I, 18. num etiam Veneris Coae pulchritudinem effici posse aspersione fortuita putas? D I, 23. sin autem nihil esse in observatione putant; D I, 113. quid est tandem, quod casu (haec) fieri ... putemus? D II, 18. Marcone Crasso putas utile ... fuisse ... scire ..? D II, 22. quid .. Caesarem putamus ..., quo cruciatu animi vitam acturum fuisse? D II, 23. pestilentiam extis significari putat; D II, 30. nihil (haruspices) putant accidere potuisse tristius; D II, 32. quare putes ... subito id (cor) ... interisse? D II, 37. eos .. (deos Epicurus) habere putat eadem membra; D II, 40. non .. te puto esse eum, qui Iovi fulmen fabricatos esse Cyclopas in Aetna putes; D II, 43. putarem annonam in macello cariorem fore; D II, 59. contrahi .. animum Zeno ... putat; D II, 119. gubernatores ... tempestatem significari putant; D II, 145. cum ... iis .. (perturbationibus) esse occurrendum putaremus; Fa 2. puto ... saxum tamen illud casurum fuisse; Fa 6. qui ex eo cogi putat ..; Fa 9. fatum confirmari (Epicurus) putat; Fa 21. Epicurus declinatione atomi vitari necessitatem fati putat; Fa 22. Carneades ... nimis inconsiderate concludi hanc rationem putabat; Fa 31. probabiliter concludi putant ..; Fa 40. id quale sit, facile a se (Chrysippus) explicari putat; Fa 42. suapte natura ... versari turbinem (Chrysippus) putat; Fa 42. nisi forte Manilius interdictum aliquod inter duos soles putat esse componendum; R I, 20. quis .. putare vere potest plus egisse Dionysium tum? R I, 28. id .. esse praeclarissimum sapientiae munus ... puto; R I, 33. hanc unam rite rem publicam ... appellari putant; R I, 48. qui (homines) ... genere nobili natos esse optimos putant; R I, 51. ut sua commoda populus neglegi a principibus putet; R I, 52. cave putes ... flammam esse tantam, quam ..; R I, 65. puto .. tibi haec esse nota; R I, 66. puto nobis ... aptiorem .. fore disserendi locum; R II, 65. quod ita facillume verum inveniri putes; R III, 8. semper ut impendere aliquam poenam putes; R III, 26. nisi .. hos velle putarem; R III, 32. quid se putent esse facturos; R III, fr 2. se non putare idem esse arietis et P. Africani bonum; R IV, 1. iurgare .. lex putat inter se || vetat || vicinos; R IV, 8. sic .. putant, ... effici posse ut ..; L I, 5. quae a nobis expectari puto; L I, 14. qui sibi eam rem fructuosam putabit fore; L I, 42. cave .. putes ... quicquam esse praeclarius; L II, 7. nec ... idcirco minus Coclitem illum rem gessisse ... putabimus; L II, 10. nec ... aliam esse ullam legem puto ... habendam; L II, 13. Plato videlicet hoc quoque legis putavit esse; L II, 14. ut in se rationem et mentem putet inesse, in caelo mundoque non putet; L II, 16. ut ea ... *nulla* ratione moveri putet; L II, 16. qui esse (hanc scientiam) etiam nunc putat; L II, 33. sat esse plane || satis esse iam || ... dictum puto; L II, 34. hostia .. maxima parentare pietatis esse adiunctum || [adiunctum] || putabat; L II, 54. »bustum« ⟨nam id puto appellari *τύμβον*⟩; L II, 64. puto (inveniri) posse; L III, 13. temperamentum, quo tenuiores cum principibus aequari se putarent; L III, 24. mores mutari civitatum puto; L III, 32. quam ille triplicem putavit esse rationem; O I, 10. tales .. nos esse putamus, ut iure laudemur; O I, 91. ut eos (Catulos) exquisito iudicio putares uti litterarum; O I, 133. quia deos nocere non putant; O II, 12. quantam eius (iustitiae) vim ... fore putamus? O II, 40. ut eos tibi fideles putares fore; O II, 53. melius apud bonos ... beneficium collocari puto; O II, 71. ut commodius putarent numerari sibi, quod tanti esset; O II, 82. ut ... (membrum) posse putaret se valere, si ..; O III, 22. nihilo plus sibi licere putet (sapiens) peccare || [peccare] ||; O III, 38, quod esse utile putes; O III, 49. in quibus (exemplis) peccari volgus hominum fortasse non putet; O III, 73. si quis aurum vendens orichalcum se putet vendere; O III, 92. quid .. auditurum putas fuisse Ulixem? O III, 98. nemo .. est tam senex, qui se annum non putet posse vivere; C 24. contemni se (senes) putant; C 65. tu velim ... Laelium loqui ipsum putes; Lae 5. nihil mali accidisse Scipioni puto; Lae 10. quam (benivolentiam) si qui putant ab inbecillitate proficisci; Lae 29. a quo se metui putet; Lae 53. cui se putabit inimicum esse posse; Lae 59. si habere se putant, quod ..; Lae 71. cum ipsi se contemni putant; Lae 72. orationem illam vanam testimonium esse laudum suarum putant; Lae 98. ut nihil inter te atque inter quadripedem aliquam putes interesse; P 14. quicquid non oportet, scelus esse, quicquid non licet, nefas putare debemus; P 25. pervenisse ad me (iniuriam) numquam putavi; P 28. cum omnes meo discessu exulasse rem publicam putent; P 30. (animus) nihil sibi deesse putat; P 43. quis hunc non putet confiteri ..? P 46. satis esse putant, quod est; P 52. bene agi (oratio) putat, si ..; Ti 8. satis ferme esse dictum puto; Ti 52. ∫. III. alqd; N III, 26. — IV, 6. alqd—causam.

β. **Particip:** *αα.* **Präsens:** subiectam putant omnibus sine ulla specie atque carentem omni illa qualitate ... materiam quandam; A I, 27.

ββ. **Perfect:** nihilne tot saeculis .. explicatum putamus? A II, 15. hoc magis ab eo (Carneade) disputatum quam probatum puto; A II, 78. hos si ... abiectos putamus; A II, 130. Zeno in una virtute positam beatam vitam putat; A II, 134. id ... nec mihi .., ne faciam, interdictum puto; F I, 7. nisi mihi Phaedrum .. mentitum aut Zenonem putas, F I, 16. totum .. discrimen summi boni in earum (virtutis, voluptatis) comparatione positum putat; F II, 44. id eo ipso vitium nominatum puto; F III, 40. quod eos, qui sapientes sunt, absolutos et perfectos putamus; F IV, 37. iure ... illum appetitum ... ingeneratum putaverunt omnibus; F V, 33. si quis praetermissam a nobis voluptatem putabit; F V, 45. somnum .. nobis ... contra naturam putaremus datum; F V, 54. quam (inconstantiam) ... ego positam in re putabam; F V, 90. quas (partes) is ... semotas a mente et disclusas putat; T I, 80. portum potius paratum nobis et perfugium putemus; T I, 118. ne quid praetermissum aut relictum putes; T I, 119. quibus (voluptatibus) ille (Epicurus) ... sapientis vitam refertam putat; T III, 33. aegritudinem *λύπην* Chrysippus quasi solutionem totius hominis appellatam putat; T III, 61. haec omnia recta, vera, debita putantes faciunt in dolore; T III, 64. definitio perturbationis (occurrit), qua recte Zenonem usum puto; T IV, 47. cave .. putes ullam in || a, al. || philosophia vocem emissam clariorem; T V, 19. ut stultitia ... numquam se .. satis consecutam putat; T V, 54. neque (cogitatio) se in brevitate vitae conlocatam || conlocata, conlocatum || putat; T V, 70. ut dissoluto animante sensum extinctum putet; T V, 88. ut ... muribus illam (domum) et mustelis aedificatam putes; N II, 17. quos quasi novos ... cives in caelum receptos putant; N III, 39. quoniam Neptunum a nando appellatum putas; N III, 62. philosophiam nobis pro rei publicae procuratione substitutam putabamus; D II, 7. hoc tu auspicium aut hoc modo Romulum auspicari solitum putas? D II, 73. nisi forte putamus neminem eodem tempore ... natum; D II, 95. quam paucis

verbis confectum negotium putant! D II, 108. quem .. tu Marium visum a me putas? D II, 137. quia nostro consilio ... sese ... conservatos putant; R I, 6. nihil fere ... *est* praetermissum || pr. puto. ||; R I, 13. quam (Olympiadem) quidam .. ab eodem Lycurgo constitutam putant; R II, 18. quod adhuc de re publica dictum putemus; R II, 70. ad laudem hunc omnia consecutum puto; R III, 6. nec dubito, quin iidem cum Egeria conlocutum Numam ... putent; L I, 4. eam .. rem illi Graeco putant nomine *a* suum cuique tribuendo appellatam; L I, 19. ingenium .. in se suum sicut simulacrum aliquod dicatum putabit; L I, 59. ut, illa qui habeant, ... deos ipsos in animis suis conlocatos putent; L II, 28. [iure iurando se solutum putabat]; O I, 40. quale sit id, ... intellectum puto; O I, 99. hoc ... praeceptum putemus omnibus; O II, 54. cum ... se spectatum ... putet || putat ||; O II, 70. putant quidam hanc comparationem non recte introductam; O III, 13. (volgus) nihil putat praetermissum; O III, 15. ut ne quis concessum putet ..; Lae 43. captum me fortasse .. putas; fr V, 63. ſ. IV, 6. alqm—fraudulentum.

γγ. **Futurum**: quid eum facturum putem? A II, 30. iuraturum (sapientem) putas? A II, 116. ne me tamquam philosophum putetis scholam vobis aliquam explicaturum; F II, 1. quam spem consulatus eius .. futuram putas? F II, 76. in hac me causa tempus dilaturum putas? F IV, 1. numquam putarem me in Academia tamquam philosophum disputaturum; F V, 8. quid facturam (vitem) putas? F V, 40. quos (sapientes) ... nihil aliud acturos putant, nisi ut ..; F V, 53. si iucundissimis .. nos somniis usuros putemus; F V, 55. quid ... eos (Stoicos) responsuros putas; F V, 83. si haec ... eventura putaret; T I, 90. si ... gentem aliquam urbe nostra potituram putem; T I, 90. mundum totum se ... conversurum putat; T IV, 73. contra Brutumne me dicturum putas? T V, 21. quem tibi hoc daturum putas; N I, 89. ex quo eventurum nostri putant id; N II, 118. num etiam centum Venerios ... casu futuros putas? D I, 23. ceteris item multum illam (Consolationem) profuturam puto; D II, 3. ut agricola ... bacam .. se visurum putat; D II, 16. (rex) hostium vim se perversurum putavit; D II, 115. plura me dicturum puto; R I, 62. etsi minime facile eas (commutationes) ... futuras puto; R I, 65. eos (philosophos) ne ad rem publicam quidem accessuros putat nisi coactos; O I, 28. si ... aedes .. vendiderit pluris multo, quam se venditurum putarit; O III, 54. qui se diremturos controversiam putaverunt; O III, 119. ſ. *α.* F II, 7. N III, 6.

δδ. **Gerundiv**: nullam moram interponendam putavimus, quin ..; A I, 1. id quidam e philosophis ... faciundum omnino non putabant; A II, 17. mihi .. non idem faciundum puto, sed ipsa capita dicenda; A II, 49. neque te, quo minus ... sententiam mutes, deterrendum puto; A II, 63. stultitiam meam ... condemnandam puto; A II, 65. nec .. istas quaestiones physicorum exterminandas puto; A II, 127. quae probabilia ... putavi nominanda; A fr 19. ut ... Electram .. male conversam Atilii mihi legendam putem; F I, 5. dum modo ... ne Graecos quidem legendos putent; F I, 8. et argumentandum et accurate disserendum ... putant; F I, 31. non ob ea solum incommoda ... fugiendam improbitatem putamus; F I, 53. si amicitiam propter nostram voluptatem expetendam putemus; F I, 69. sin autem (Epicurus) voluptatem putat adiungendam; F II, 16. hic homo severus luxuriam ipsam per se reprendendam non putat. et hercule ... rectissime non putat; F II, 23. omnes .. sententias simplices eorum ... semovendas putabo; F II, 39. ardentiore studio .., quam Epicurus voluptatem petendam putat; F II, 61. ego istam ... virtutem non magno aestimandam putem; F III, 11. artis etiam ipsas propter se assumendas putamus; F III, 18. quid mutandum putes; F IV, 3. universa .. illorum ratione cum tota vestra confligendum puto; F IV, 3. si illud ... asperum et vix ferendum putabit; F IV, 53. rationes ... afferendas puto; F V, 27. quam (rationis absolutionem) ... explicandam putant; F V, 38. cum omnes natura totos se expetendos putent; F V, 46. si pravitatem imminutionemque corporis propter se fugiendam putamus; F V, 47. ut ... non multum Graecis supplicandum putarem; F V, 75. hoc (studium sapientiae) mihi Latinis litteris inlustrandum putavi; T I, 1. quae sit illa vis ..., intellegendum puto; T I, 60. iidem, si puer parvus occidit, aequo animo ferendum putant; T I, 93. ut nihil minus curandum putem; T II, 10. qui eum ... non laudandum putaret; T II, 43. qui non putant lugendum viris; T III, 70. cui .. (dolori) Crantor ... cedendum putat; T III, 71. eos putant vituperandos; T III, 72. quas (perturbationes) nos extirpandas putamus; T IV, 43. quod putem conferendum; T IV, 68. quae (poëtica) amorem .. in concilio deorum conlocandum putet; T IV, 69. veterem amorem ... eiciendum putant; T IV, 75. non ego hoc loco id quaerendum puto; T V, 33. tertias (cupiditates) ... funditus eiciendas putavit; T V, 93. forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94. ut voluptatem ... semper optandam *et* expetendam || expetendamque || putet; T V, 95. ne non mortem aut optandam aut certe non timendam putet; T V, 118. philosophiam nostris hominibus explicandam putavi; N I, 7. quae dicenda putarem de natura deorum; N II, 168. harum ego religionum nullam umquam contemnendam putavi; N III, 5. de quibus ... accuratius disserendum puto; N III, 65. vatum .. praedictiones ... audiendas putaverunt; D I, 4. quod huic sermoni praevertendum putes; D I, 10. ea non divinis tribuenda putas; D II, 14. dicendum .. putas de sortibus? D II, 85. quem ad modum „urbes magnas“ ... viculis ... praeferendas puto; R I, 3. earum .. rerum scientiam ... hominibus ... in illo genere exercitatis concedendam putant; R I, 11. qui inperia consulatusque ... muneris fungendi gratia subeundos ... putet; R I, 27. cum ... ego ... haec ... magis putem quaerenda; R I, 31. ceteras .. res publicas ne appellandas quidem putant iis nominibus; R I, 50. qui (Aratus) ... a Iove incipiendum putat; R I, 56. quodsi quis ... adiungendam sibi etiam doctrinam ... putavit; R III, 5. quod quoniam, qui aurum quaerunt, non putant sibi recusandum; R III, 8. quae (fana) ne reficienda quidem Graii putaverunt; R III, 15. de populi sapientia dicendum puto; R III, 24. in his (rebus) hanc quoque sanciendam putaverunt; R IV, 12. expendendos civis, non numerandos puto; R VI, 1. intellego te .. alias in historia leges observandas putare; L I, 5. ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17. quas (caerimonias, religiones) ... ea coniunctione, quae est homini cum deo, conservandas puto; L I, 43. quod aut laudandum aut vituperandum putes; L I, 51. non solum illa subtili disputatione (animus) sibi utendum putabit; L I, 62. ego ... nec plane (id) contemnendum puto; L II, 39. quod pontifices ... isdem ... caerimonias adscribendas putant; L II, 50. quod putarem novandum in legibus; L III, 12. gentes sibi ... perturbandas putaverunt; L III, 21. quid

optimum sit, tibi dicendum puto; L III, 37. de iure populi Romani ... dicendum nihil putas? L III, 48. si de sacrorum alienatione dicendum putasti; L III, 48. multo etiam magis (natura ratioque) pulchritudinem, constantiam, ordinem ... conservandam || conservanda, al. || putat; O I, 14. hoc intellegendum puto; O I, 46. iis ... vitio dandum puto; O I, 71. qui classem ab Arginusis removendam ... putabant; O I, 84. qui graviter inimicis irascendum putabunt; O I, 88. qui nihil ex occulto ... agendum putant; O I, 109. quod laudandum putet; O II, 5. qui ... pecunias creditas debitoribus condonandas putant; O II, 78. ille Graecus ... omnibus consulendum putavit; O II, 83. id praestandum putas? O III, 55. ullum tu decus ... cum hac tranquillitate conferendum putas? O III, 97. nihil ... intolerandum putare; O III, 100. ius iurandum conservandum putabat; O III, 100. notandam putavi libidinem; C 42. hos viros bonos ... appellandos putemus; Lae 19. amicitiam ... expetendam putamus; Lae 31. ut, quidquid ille (Tib. Gracchus) vellet, sibi faciendum putaret; Lae 37. ferendum id Scipio potius quam inimicitiarum tempus cogitandum putabat; Lae 60. quae putant homines expetenda; Lae 84. qui sibi non illius (Scipionis) ... imaginem proponendam putet; Lae 102. qui (maiores nostri) haec inbecilla ... verbo „bona" putaverunt appellanda; P 7. qui (Cn. et P. Scipiones) Carthaginiensium || Karth. || adventum corporibus suis intercludendum putaverunt; P 12. ego .. istum ... nequissimum servum ... appellandum puto; P 36.

d. **elliptisch**: mihi .. ista valde probata sunt, quod item fratri puto; F V, 76. si iis angustiis, quibus plerique putant, (frugalitas) teneretur; T III, 16. vitam beatam virtute confici ..., sed Brutus ... non sentit hoc; putat enim, etiamsi ..; T V, 21. videtis .. non esse eam (mentem divinam) tam occupatam, quam putabatis? N III, 93. ne illam quidem consequuntur, quam putant, gratiam; O II, 79. obrepere aiunt eam (senectutem) citius, quam putassent || putavissent ||; C 4. vgl. III. verba.

III. **mit einfachem Object**: alqd: quod profecto numquam (Epicurus) putavisset; F I, 20. id .. putare quemquam hominem, nihil homine esse melius || [nihil ... melius] ||; N III, 26. si .. hoc semper ita putatum est; D I, 84. quid debent putare singuli? O II, 29. quod ille (Scipio) minime putabat; Lae 11. quod cum ita putarem; P 3.

deos: id ipsum est deos non putare; D I, 104.

falsum: quis coëgit eos falsum putare? C 4.

iustitiam: natura .. viros bonos eam iustitiam sequi, quae sit, non eam, quae putetur; R III, 18.

monstrum: ut, si mures corroserint aliquid, ... monstrum putemus? D II, 59.

ordinem: inventus est .. ordo in iis stellis, qui non putabatur; D II, 146.

supplicia: etiamsi cetera supplicia, quae putantur, effugerit; R III, 33.

verba: duae sunt .. res quoque, ne tu verba solum putes; F II, 20.

IV. **mit Object und prädicativem Zusatz**: 1. **in**: s. **in**, B. puto (3 St.) B. II, S. 265, a.

2. **pro**: s. **nihilum**, A, I, 2. puto pro (9 St.) B. II, S. 704, b.

3. **supra**: rationem: quae (ratio recta) supra hominem putanda est; N II, 34.

4. **Genetiv**: alqm: sit sane adrogantis pluris se putare quam mundum; N III, 26.

alqd: pluris putare, quod utile videatur, quam quod honestum sit || est ||, ... turpissimum est; O III, 18. quaecumque sunt in omni mundo, deorum atque hominum putanda sunt; N II, 154. duci .. maiorum rerum contemplatione ad cupiditatem scientiae summorum virorum est putandum; F V, 49.

correctionem, disciplinam: horum || verum || (Stoicorum) esse .. arbitror ... correctionem veteris Academiae potius quam novam aliquam disciplinam putandam; A I, 43.

iudicium: bestiarum .. nullum iudicium puto; F II, 33.

nomen: non .. ignoro, quanti eius (providentiae) nomen putetis; N III, 78.

superstitionem: qui ... eam .. superstitionem inbecilli animi atque anilis putent; D II, 125.

5. **Ablativ**: alqm: s. 6. alqm — beatum; R I, 28.

6. **Accusativ, Nominativ** (vgl. II, 2, b, β. c, β): alqm: equidem etiam Epicurum ... Democriteum puto; F IV, 13. Solem deum esse Lunamque, quorum alterum Apollinem Graeci, alteram Dianam putant, N III, 51. quid me .. putas? A I, 18. Athenis tenue caelum, ex quo etiam acutiores putantur Attici; Fa 7. nec .. ego M. Regulum aerumnosum nec infelicem nec miserum umquam putavi; P 16. an me .. tam amentem putas, ut ..? F II, 74. utrum (L. Mummius) illum civem excellentem an atriensem diligentem putaret? P 38. non Graecos minus barbaros quam Romanos puto; R I, 58. Metrodorus .. perfecte eum beatum putat, cui ..: T II, 17. cum esset ex eo (Socrate) quaesitum, Archelaum, Perdiccae filium, ... nonne beatum putaret; T V, 34. quibus (rebus) abundant ii, qui beati putantur; N II, 95. quis divitiorem quemquam putet ... aut potentiorem ... aut beatiorem ... aut firmiore fortuna? R I, 28. qui se locupletes, honoratos, beatos putant; O II, 69. qui putentur || putantur || beati; Lae 46. qui te beatum, qui te florentem putas; P 18. in qua (specie civitatis) opulentissimi optimi putantur; R I, 51. civem: s. atriensem. illo .. se loco copiosos et disertos putant, cum ..; R I, 4. Acheron, Cocytus, Pyriphlegethon, tum Charon, tum Cerberus di putandi; N III, 43. quo modo .. potes, si Latonam deam putas, Hecatam non putare? N III, 46. nonne odio multos dignos putamus, qui ..? F V, 47. quem .. dignum fortuna quam amplissima putant; O II, 21. si (multitudo) cum admiratione quadam honore dignos putat; O II, 31. disertos: s. copiosos. dum te inanem videbo, divitem non putabo; P 44. s. beatum; R I, 28. florentem: s. beatum; P 18. (A. Torquatum) fortem non puto; F II, 73. quam est hic fortunatus putandus! R I, 27. quos improbos, maledicos || maleficos ||, fraudulentos putant et ad faciendam iniuriam instructos; O II, 36. nec me minus hominem quam te putaveris; A II, 141. honoratos: s. beatum; O II, 69. eum ... communem hostem tenuiorum putant; O II, 63. improbos: s. fraudulentos. infelicem: s. aerumnosum. quanto pluris (iniquos, infideles) ei regi putas? O III, 84. neque ... inimicus ipse sibi putandus est; F V, 28. iniquos: s. infideles. te .. iudicem aequum puto; F I, 15. locupletes: s. beatum; O II, 69. maledicos || maleficos ||: s. fraudulentos. ego me cupio non mendacem putari; L I, 4. an tu ... miseros putas illos? T I, 13. s. aerumnosum. ut consiliorum omnium particeps et socius paene regni putaretur; R II, 35. potentem: s. beatum; R I, 28. »iam cernam, mene an illam (matrem) potiorem putes«; T II, 20. socium: s. participem. sordidi etiam putandi, qui mercantur a mercatoribus, quod statim vendant; O I, 15. quem isti tardum putant; A II, 97.

certe .. malet existimari bonus vir ‖ vir bonus ‖, ut non sit, quam esse, ut non putetur; F II, 71.

alqd: quod ... quinquaginta annorum possessiones moveri non nimis aequum putabat; O II, 81. nisi alienum putas; F III, 14. illis (rebus) et apta quaedam ad naturam putare et aliena; F V, 39. quodsi homines „humani ... nihil a se alienum putarent"; L I, 33. Chremes „humani nihil a se alienum putat"; O I, 30. non amicitiae tales, sed coniurationes putandae sint; O III, 44. apta: ſ. alienum; F V, 39. asperum: ſ. II, 2, c, β, δδ; F IV, 53. auspicium: ſ. II, c. β, ββ; D II, 73. id .. in ceteris rebus melius putatur; T I, 93. quae bona corporis et fortunae putantur; T II, 30. sint sane ista bona, quae putantur, honores, divitiae, voluptates, cetera; T IV, 66. quom ... hic (Zeno) *nihil*, nisi quod honestum esset, putarit bonum; L I, 54. ſ. mala; F V, 28. ego ... tibi istam iustam causam puto ‖ esse ‖, cur ..; L II, 4. quisquam sanissimus tam certa putat, quae videt, quam is (Tuditanus) putabat, quae videbantur? A II, 89. unam illam civitatem putat; L II, 5. curationes: ſ. amicitias. posterum quodam modo et consequens putandum est; F III, 32. hoc putarem philosophia nobisque dignum; F IV, 52. quid .. aut praeclarum putet in rebus humanis, qui ..., aut diuturnum, qui ..., aut gloriosum, qui ..? R I, 26. nos ... hanc eruditionem liberalem et doctrinam putamus; T II, 27. quid futurum putamus, cum ..? T II, 4 (3). gloriosum: ſ. diuturnum. honestum ſ. **honestus,** B, II, 1. puto (3 St.) B. II, S. 182, a. qui (vir) ista putat humana, sua bona divina iudicat; R III, 40. nisi ineptum putarem in tali disputatione id facere; A II, 65 id .. si accidat, mortis instar putemus; F V, 55. patrocinio .. se usos aut clientes appellari mortis instar putant; O II, 69. is ... cunctari illum (Diagoram) diutius in vita fortunae obiectum inutile putabat ipsi; T I, 111. magna haec ... Graeci putant vel tum potius putabant; T I, 111. necesse .. est ... eum, quae bona sunt, mala putare, bona contra, quae mala; F V, 28. omnia, quae mala putentur; T III, 30. quae mala putantur; T V, 89. ut ne moriendum quidem esse miserum putem; T I, 15. istuc ipsum, non esse, cum fueris, miserrimum puto; T I, 12. haec .. duo naturalia putantur; D I, 12. non necesse (dicere) putat Diogenes; O III, 91. quae Persae nefaria putaverunt; R III, 14. nefas: vgl. II, 2, c, α; P 25. sunt qui unum officium consolantis putent ‖ putent docere ‖ malum illud omnino non esse; T III, 76. quae maxima putantur onera; C 14. si, quod raro fit, id portentum putandum est; D II, 61. posterum: ſ. consequens. praeclarum: ſ. diuturnum. ut ... nihil amicitia praestabilius putetis; Lae 104. te ... nolim .., quod illa (multitudo) putet, idem putare pulcherrimum, T II, 63. quam haec pulchra putet; T IV, 67. ut (homo) nihil pulchrius quam hominem putaret; N I, 77. in qua (cognitione, scientia) excellere pulchrum putamus; O I, 18. recta: ſ. II, 2, c, β, ββ; T III, 64. sunt qui satis putent ostendere ..; T III, 76. (Epicurus) videtur satis .. putare, si dixerit ..; N III, 3. experrectus .. (Ennius) potuit illa visa putare, ut erant, somnia; A II, 63. turpe putandum est, non dico dolere, ... sed ..; F II, 94. id hi turpe putantes; T III, 71. quod ignorari ab iis ... turpissimum puto; L III, 48. ego .. utrumque verum puto; A II, 113. ſ. II, 2, c, β, ββ; T III, 64. ut, qui virtutem praemio metiuntur, nullam virtutem nisi malitiam putent; L I, 49. id .. propterea vitiosum in illo non putandum, quod ..; A II, 15. quod utile putant; O III, 18. Athenienses ... id ne utile quidem putaverunt; O III, 49. utile putare, quod turpe sit; O III, 49. quod quia patriae non utile putavit; O III, 110.

aedificia, agros: agros .. et aedificia et pecudes et inmensum argenti pondus ... qui bona nec putare nec appellare soleat; R I, 27.

amorem: quem (amorem) »deum qui non summum putet«; T IV, 68.

appetitum: voluptatis alii primum appetitum putant et primam depulsionem doloris; F V, 17 (18).

barbarum: o miserum, qui fideliorem et barbarum et stigmatiam putaret quam coniugem! O II, 25.

bovem: bovem quendam putari deum; R III, 14.

casus: ut ... humanos .. casus virtute inferiores putes; Lae 7.

coniugem: ſ. barbarum.

consensionem: consensio omnium gentium lex naturae putanda est; T I, 30.

depulsionem: ſ. appetitum.

deos: ut deos beatos et inmortales putemus; N I, 45 (44). [cur deos hominum similis putaremus]; N I, 77. qui ... ex dispersis quasi membris simplex sit putandus deus; N I, 34.

diem: ut horribilem illum diem aliis, nobis faustum putemus; T I, 118.

disciplinam: qui (philosophus) disciplinam suam non ostentationem scientiae, sed legem vitae putet; T II, 11.

disputationem: qui ... earum rerum disputationem principibus civitatis non ita decoram putent; A II, 5.

dolorem: qui dolorem malum putet; F IV, 53. patibiles et dolores et labores putandi; T IV, 51.

facultatem: talium .. sumptuum facultatem fructum divitiarum putat; O II, 56.

filium: beatum: ſ. alqm—beatum; T V, 34. illum filium Solis nonne patris ipsius luce indignum putas? T III, 26.

hominem: plerique ... rem idoneam, de qua quaeratur, et homines dignos, quibuscum disseratur, putant; A II, 18. nonne (M'. Curius) hunc hominem ita servum iudicet, ut ne in familia quidem dignum maiore aliquo negotio putet? P 38.

imbres: imbres, nimbi, procellae, turbines dei putandi; N III, 51.

imperatorem: hic imperator ... hoc nomine dignus putetur; P 33.

iter: hoc iter vitae tam confragosum putamus, tam plenum iniuriarum; fr IX, 17.

labores: ſ. dolorem; T IV, 51.

leges: tu Titias et Apuleias leges nullas putas? L II, 14.

licentiam: quam (licentiam) illi solam libertatem putant; R I, 68.

linguam: quam (linguam) plerique uberiorem putant; F III, 5.

ludibria: ille (Bias) haec ludibria fortunae ne sua quidem putavit; P 9.

magistros: nec ulli bonarum artium magistri non beati putandi; C 29.

magnitudinem: tantum .. ornatum mundi, tantam varietatem pulchritudinemque rerum caelestium, tantam vim et magnitudinem maris atque terrarum si tuum ac non deorum inmortalium domicilium putes; N II, 17.

matrem: ſ. alqm—potiorem.

medicinam: an medicina ars non putanda est? D I, 24.

mercaturam: mercatura .., si tenuis est, sordida putanda est; O I, 151.

Nationem: Natio quoque dea putanda est; N III, 47.

naturam: ut ... mens nostra beatam illam naturam et sempiternam putet; N I, 105. neque ... (ea natura) optuma putanda sit potius quam deterruma; N II, 36.
nimbos: f. imbres.
officia: officia .. [et] servata praetermissaque media putabat; A I, 37.
oppressionem: earum .. (legum, libertatis) oppressionem taetram ... gloriosam putat; O III, 33.
orationem: mollis et enervata putanda est Peripateticorum ratio et oratio; T IV, 38.
ornatum: f. magnitudinem.
ostenta: quae (ostenta) si signa deorum putanda sunt; D II, 55.
pecudes, pondus: f. aedificia. — procellas: f. imbres. — pulchritudinem: f. magnitudinem.
quaestum: sin autem ... nullum quaestum turpem putas; P 43.
rationem: rationem .. eam ... non satis firmam puto; N I, 62. f. orationem.
rem: quam (rem) omnes praeter eum Stoici certissimam putant; A II, 107. quae (res) fortuitae putantur; D I, 9. idoneam: f. hominem; A II, 18.
sapientiam: sapientia, quae ars vivendi putanda est; F I, 42.
sensus: hos (sensus) natura certos putamus: L I, 47.
solem: ego || egone? || ne bis quidem tantum (solem puto); A II, 123.
somnia: somnia divina putanda non sunt; D II, 126.
stigmatiam: f. barbarum.
turbines: f. imbres.
varietatem: f. magnitudinem.
vicissitudinem: in sermone communi vicissitudinem non iniquam putet; O I, 134.
vim: f. magnitudinem.
virum: ut (civitas) bonum illum virum sceleratum, facinorosum, nefarium putet; R III, 27.
vitam: antiqui non tam acute optabiliorem illam vitam putant, praestantiorem, beatiorem; F IV, 63. tu in eo sitam vitam beatam putas? T V, 35. sine quibus (voluptatibus) vitam nullam putarent; C 7.

pyramis, Pyramide: f. **conus** (B. I, S. 545, a).

Qua, wo, wohin, in wie weit: addo: quo || qua, cui || addi nihil possit; F II, 75.
cedo: ut, ... qua quodque (corpus) cesserit, aliud ilico subsequatur; A II, 125.
conluceo: qua (mare) a sole conlucet; A II, 105.
declaro: qui (di) eatenus nobis declarantur, qua ipsi volunt; Ti 40.
fugio: Socrates ... eadem, qua ceteri, fugere noluit; D I, 123.
ingredior: quod, qua vellet, (aries) ingredi posset; T V, 115.
moveo: ut ..., *qua* quodque movebitur corpus, *aliud* || quo quid movebitur corporum, *corpus* || cedat; A II, 125.
venio: qui sciet, ubi quidque positum sit, quaque eo veniat; F IV, 10.

quacumque, überall wo: imus; N II, 83. (belua) incederet; D I, 49. ingredimur; F V, 5. movemur; N II, 83.

quadragesimus, vierzigste: anno fere centesimo et quadragesimo post mortem Numae; R II, 29.

quadraginta, vierzig: A. anni: (Cyrus) quadraginta natus annos; D I, 46. iis .. regiis quadraginta annis et ducentis paulo cum interregnis fere amplius praeteritis; R II, 52. cuius (M. Valerii Corvini) inter primum et sextum consulatum sex et quadraginta anni interfuerunt; C 60.
B. allein: quam (proportionem conparationemque) habent ducenta quinquaginta *sex* cum ducentis quadraginta tribus; Ti 24.

quadratum, Viereck: I. nomino: ea triangula illi et quadrata nominant; D II, 89.
II. dimensio: pusionem quendam Socrates interrogat quaedam geometrica de dimensione quadrati; T I, 57.
forma: mihi vel cylindri vel quadrati (forma) ... videtur esse formosior; N I, 24.

quadratus, viereckig: quid iudicant sensus? ... stare movere, quadratum rotundum; F II, 36.

quadriduum, vier Tage: I. sermo: quadridui .. sermonem superioribus ad te perscriptum libris misimus; T V, 11.
II. Ablativ: quae a nobis hoc quadriduo disputata sunt; T IV, 82.

quadriennium, vier Jahre: Ablativ: quaestor .. quadriennio post factus sum; C 10. qui (L. Metellus) cum quadriennio post alterum consulatum pontifex maximus factus esset; C 30. quibus (viribus) ... aut consul in Hispania fuerim aut quadriennio post; C 32.

quadrigae, Viergespann: currus: cursor ad Olympia proficisci cogitans visus est in somnis curru quadrigarum vehi; D II, 144.
inventrix: quam (Minervam) Arcades ... quadrigarum inventricem ferunt; N III, 59.

quadrigulae, kleines Viergespann: Philippus hasne in capulo quadrigulas vitare monebatur? Fa 5.

quadriiugus, vierspännig: »vidi Hectorem curru quadriiugo raptarier«; T I, 105.

quadringenti, vierhundert: anni: videsne .. minus quadringentorum annorum esse hanc urbem, ut sine regibus sit? R I, 58. haec quadringentorum annorum aetas; R I, 58. his annis quadringentis Romae rex erat? R I, 58.
milia: quadringenta septuaginta milia annorum; D I, 36. II, 97.
tali: si quadringentos talos ieceris; D I, 38. quadringentis (talis) centum Venerios non posse casu consistere; D II, 48.

quadripertitus (quadrup.), vierfach: commutationes: cum videmus ... commutationes .. temporum quadrupertitas ad maturitatem frugum ... aptas; T I, 68.
divisio: quadripertita .. fuit divisio tua; N III, 6.

quadripes, vierfüßiges Tier: I. absolut: »quadrupes tardigrada, agrestis, humilis, aspera, capite brevi, cervice anguina, aspectu truci, eviscerata, inanima, cum animali sono«; D II, 133.

II, 1. teneo: »hic (Centaurus) dextram porgens, quadrupes qua vasta tenetur«; N II, 114.

2. intersum inter: ut nihil inter te atque inter quadripedem aliquam putes interesse; P 14.

III. celeritas, al.: efficimus etiam domitu nostro quadripedum vectiones, quorum celeritas atque vis nobis ipsis adfert vim et celeritatem; N II, 151.

quaero, suchen, erstreben, verlangen, fragen, forschen, untersuchen: I. **absolut:** 1. **substantivisch:** a. defetigatio: quaerendi defetigatio turpis est; F I, 3.

delectatio: huic discendi quaerendique divinae delectationi toto se animo dedissent? T V, 115.

initium: quaerendi initium ratio attulit; A II, 26. sic et initium quaerendi et exitus percipiundi et comprendendi tenetur; A II, 26.

pars: quae (philosophiae pars) est quaerendi ac disserendi, quae λογική dicitur; F I, 22.

b. confirmari: cum esset ipsa ratio confirmata quaerendo; A II, 26.

in: ea .. se uti regula ... in quaerendo ac disserendo; A II, 32. omnis .. in quaerendo ... oratio praescribere primum debet ... EA RES AGETUR; F II, 3.

2. **verbal:** a. **unpersönlich:** difficile est negare. credo, si in contione quaeratur; N I, 61. s. III. rem; Lae 16.

b. alqs: sic .. quaerebas; A II, 106. cedo caput cenae; »sermone bono«, quid ex eo? »si quaeris, libenter;« F II, 25. nobis ... vix ... (pastus) suppetunt multo labore quaerentibus; F II, 111. noli .. ex me quaerere; F V, 5. praeclarum illud est et, si quaeris, rectum quoque; T III, 73. quaerentibus .. respondebat ..; T IV, 44. noli, quaeso ‖ quaero ‖, prae te ferre ..; N II, 47. aliunde mihi quaerendum est, ut ..; N III, 64. »Romulus pulcher in alto quaerit Aventino«; D I, 107. ut a doctissimis Graeciae quaesitum et disputatum est; L III, 13. cum ille, qui quaesierat, dixisset ..; O II, 89. non .., ut quaereremus, exposuimus, sed ut explicaremus; O III, 56. ea res, si quaeris, ei (Mario) magno honori fuit; O III, 80. si quaerimus, etiam avari (sunt senes); C 65. quaerunt ... multi; Lae 8. quamquam etiam ab istis saepe quaesivi et audivi non invitus equidem; Lae 25.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: s. **de,** I. quaero (52 St.) B. I, S. 607, a.

2. **directe Frage:** quaero, ... si boni est viri parere legibus, quibus? R III, 18. quaero, ... quis tandem erit tam demens, qui ..? R III, 27. quaero .. a te, .. sicut illi solent: .. estne numerandum? L II, 12. quid est .., quaeret aliquis, bonum? P 9. quaero ex te ...: utrum nobis est quaerendum, quid baioli an quid homines doctissimi senserint? P 23.

3. **indirecte Frage:** quaere potius, ecquid ipse novi; A I, 2. quaero, quid sit, cur ... hoc genus praetermittas; A I, 3. quaero, unde (constantia) nata sit aut quo modo; A II, 23. quaerunt, quonam modo, falsa visa quae sint, ea deus efficere possit probabilia; A II, 47. ne ... tribunus ... in contione quaereret, qui tibi constares; A II, 63. quis iste dies inluxerit, quaero, A II, 69. cum quaereret, Dionysius ille Heracleotes utrum comprehendisset certa illa nota ... illudne ... an ..; A II, 71. quaesivit de Zenone fortasse, quid futurum esset, si ..; A II, 77. quasi quaeratur, quid sit, non, quid videatur; A II, 80. tum, cum videbantur, quo modo viderentur, id quaeritur; A II, 88. non .. id quaeritur, qualis recordatio fieri soleat eorum, ... sed ..; A II, 90. si quaesitum ex eo (sapiente) sit, stellarum numerus par an impar sit; A II, 110. quaero .., quid sit, quod comprendi possit; A II, 113. a quo (Antiocho) primum quaero, quo tandem modo sit eius Academiae; A II, 113. quaero .., quem (sapiens) sequatur; A II, 117. quaero, quando ista fuerint *ab* Academia vetere decreta; A II, 135. turba ... quaerentium tantum ‖ tamen ‖, quem ... discerpant; A fr 20 (S. 21). quaere, quem (Academicus) magis amet; A fr. 20 (S. 35). quod his libris quaeritur, qui sit finis; F I, 11. cum in rerum natura duo quaerenda sint, unum, quae materia sit, ... alterum ..; F I, 18. quaerimus .., quid sit extremum ... bonorum; F I, 29. cum ... quaerebas, quis .. hoc miserior; F II, 63. illud quaero, quid ei ... consentaneum sit dicere; F II, 70. non quaeritur .., quid naturae tuae consentaneum sit; F II, 80. non quaero, quid dicat; F II, 84. quaero .., quid sit, quod ..; F II, 101. quaero .. de te, ... qui possint esse (di) beati; F II, 115. quaerendum est .., ubi sit illud summum bonum; F III, 2. egone quaeris .. quid sentiam? F III, 11. quaero, quis .. de misera vita possit gloriari; F III, 28. in quo etiam de animis, cuius generis essent, quaereretur; F IV, 12. quaero .., quo modo hae tantae commendationes ... subito a sapientia relictae sint; F IV, 26. non quaerimus, quid obscuretur; F IV, 31. quid .. dubitamus in tota eius (hominis) natura quaerere quid sit effectum? F IV, 36. admirantes quaeramus ab utroque, quonam modo vitam agere possimus; F IV, 69. cum quaeritur in his (bonis, malis), quid sit extremum; F V, 17. quaerimus .., non quae (beata vita) sit, sed unde sit; F V, 23. ipsi .. quaeramus a nobis, ... quem ad modum nos moveant; F V, 51. quamquam ego non quaero quid tibi a me probatum sit; F V, 75. me non quaerere, ... quid ... possit; F V, 79. non .. quaero, quid verum ... sit; F V, 83. qui (Democritus) ⟨vere falsone, quaerere *nolumus* ‖ non quaeremus ‖⟩ dicitur se oculis privasse; F V, 87. quaere, quorum (deorum) demonstrentur sepulcra in Graecia; T I, 29. non quaero, quanta memoria Simonides fuisse dicatur; T I, 59. ubi (animus) habitet, ne quaerendum quidem est; T I, 67. quaererem ex eo (Panaetio), cuius suorum similis fuisset Africani fratris nepos; T I, 81. Elysium ... venisse in psychomantium quaerentem, quae fuisset ... causa; T I, 115. quaerit .. (Patricoles), quid actum sit; T II, 39. mittunt (gladiatores) ... ad dominos, qui quaerant, quid velint; T II, 41. quaeres fortasse, quo modo, et recte; T II, 43. si, quid maxime consentaneum sit, quaerimus; T II, 45. saepe quaesivi ... ex iis, qui appellabantur sapientes, quid haberent ..; T III, 42. quaerendum ..., quem ad modum aegritudine privemus eum; T III, 44. quaerit (Gracchus), ... qui sibi (Piso) constet; T III, 48. ipsius rei natura qualis et quanta sit, quaerimus, ut de paupertate non numquam; T III, 56. quaerebam .., utrum panderem vela orationis statim an ..; T IV, 9. in ipsa cupiditate ... non est quaerendum, bonum ... sit; T IV, 62. quaesivisse (Leontem) ex eo (Pythagora), qua maxime arte confideret; T V, 8. Leontem ... quaesivisse, quinam essent philosophi; T V, 8 (9). ut ... in omni disputatione, quid esset simillimum veri, quaereremus; T V, 11. quaero, utrum aliquid actum superioribus diebus an nihil arbitremur; T V, 15. quam bene, non quaeritur, constanter quidem certe; T V, 24. quaero, quam vim habeat libra illa Critolai; T V, 51. cum ... quaesitum .. esset ex eo (Socrate), quare id faceret; T V, 97. cum quidam quaereret, quid ei

(Asclepiadi) caecitas attulisset; T V, 113. cum ex eis (Pythagoreis) quaereretur, quare ita esset; N I, 10. quaerere a nobis .. soletis, quae vita deorum sit; N I, 50. quaeritur .. in ea quaestione, ... sintne di necne sint; N I, 61. quaeres, quid intersit; N I, 90. illud quaero, quae fuerit tanta fortuna; N I, 90. quaero .., vester deus primum ubi habitet; N I, 104. animum .. illum spirabilem, si quis quaerat, unde habeamus; N II, 18. hic quaeret ‖ quaerat ‖ quispiam, cuiusnam causa tantarum rerum molitio facta sit; N II, 133. di utrum sint necne sint, quaeritur; N III, 17. a te .. item illud etiam atque etiam quaeram, quibus rationibus .. persuadeas ..; N III, 19. quaerit apud Xenophontem Socrates, unde animum arripuerimus; N III, 27 (26). ego quaero, unde orationem (arripuerimus); N III, 27. nobismet ipsis quaerentibus, quid sit de divinatione iudicandum; D I, 7. eum (Hannibalem) admiratum quaesisse de deo, quodnam illud esset tale monstrum; D I, 49. eum ... quaesisse ex eo (bubulco), quid esset in plaustro; D I, 57. visum tibi esse ... C. Marium ... quaerere ex te, quid tristis esses; D I, 59. Flaminius ex eo (pullario) quaesivit, ... quid faciendum censeret; D I, 77. fiat necne fiat, id quaeritur; D I, 86. (Socratem) quaesivisse, quid esset; D I, 123. quaerenti mihi multumque et diu cogitanti, quanam re possem prodesse quam plurimis; D II, 1. quod ... Carneades quaerere solebat, quarumnam rerum divinatio esset; D II, 9. cum quaeritur, qui sit optimus rei publicae status; D II, 11. quaero etiam, ... somniumne exspectandum sit; D II, 122. cum quaereretur ex eo (Xenocrate), quid adsequerentur eius discipuli; R I, 3. quaesierat ex me Scipio, quidnam sentirem ..; R I, 19. recte quaeris, quod maxime e tribus (generibus probem); R I, 54. cum quaereretur ex eo, quo scelere inpulsus mare haberet infestum; R III, 24. quaesivi .., viveretne ipse; R VI, 14. quaero, ... tuine versus hanc quercum severint, an ..; L I, 3. multa quaeruntur in Mario fictane an vera sint; L I, 4. si quaeris ‖ quaeres ‖, ego quid expectem; L I, 15. non .. id quaerimus hoc sermone, .. quem ad modum caveamus in iure; L I, 17. hac tu de re quaero quid sentias; L II, 32. quo modo .. tu adsentiare ..., sane quaero; L II, 34. quom (Athenienses) ... quaesissent, .. quem morem potissimum sequerentur; L II, 40. hoc ego loco ... quaero a vobis, ... quid sit ..; L II, 52. quaero, ecquidnam ‖ quidnam ‖ sit in legibus; L II, 58. quaero, quid reapse sit turpius; L III, 18. ego .. quaero, de ista potestate quid sentias; L III, 19. non vides ... quaeri in suffragiis, quid optimi viri sentiant? L III, 39. cum quaerimus, quid deceat; O I, 117. cum quaeretur, quid deceat; O I, 125. [in quo .. quaeri dixi, quid utile, quid inutile]; O II, 1. a quo (Catone) cum quaereretur, quid maxume in re familiari expediret; O II, 89. quaero, ... quidnam facerent; O III, 39. cum .. quaerimus, ... quid facturi sint; O III, 39. cum ex eo (C. Aquilio) quaereretur, quid esset dolus malus; O III, 60. quaerit, ... equine pretiosi potius iacturam faciat an servoli vilis; O III, 89. nec .. dubitat agricola ... quaerenti, cui serat, respondere ..; C 25. illi (Pisistrato) quaerenti, qua tandem re fretus sibi (Solon) tam audaciter obsisteret; C 72. ex me quaerunt, credo ex hoc item Scaevola, quonam pacto mortem Africani feras; Lae 7. quaero .., non quibus intendam rebus animum, sed quibus relaxem ac remittam; fr. V, 31. |. 2. P 23. III. alqm; L III, 48. **cur,** B, 1. quaero (14 St.) B. I, S. 590, b. **ne,** B, **b,** I, 1. quaero (16 St.) B. II, S. 661, b. **nonne,** II. (4 St.) B. II, S. 749, a. **num,** II, 1. quaero (13 St.) B. II, S. 772, a.

III. **mit einfachem Object:** alqm: quam (Proserpinam) frugum semen esse volunt absconditamque quaeri a matre fingunt; N II, 66. »tarda .. vestigare et quaerere te (videbar)«; D I, 40. * *quem* iam dudum quaero et ad quem cupio pervenire; R II, 67. quaeruntur ‖ quaeritur ‖ .., qui astringantur sacris; L II, 48. par est .. primum ipsum esse virum bonum, tum alterum similem sui quaerere; Lae 82.

alqd: quibus de rebus et alias saepe nobis multa quaesita et disputata sunt et ..; A II, 9. quod quaerebatur; A II, 10. ut ... non videam, quid (natura nostra) quaerat amplius; A II, 19. sine quibus (notitiis) nec intellegi quidquam nec quaeri disputarive potest; A II, 21. id .. quaero, quod ..; A II, 34. maiora fortasse quaeris; A II, 82. illud quaero; A II, 95. quae de natura rerum sint quaesita, videamus; A II, 116. quaeret .. haec et vester sapiens et hic noster; A II, 128. cum haec quaeremus; A II, 147. quod quaeritur; F I, 3. II, 18. N III, 19. quid est .. in vita tantopere quaerendum quam cum omnia in philosophia, tum id, quod ..? F I, 11. qui quaesivit aliquid; F II, 2. nondum .. id quaero; F II, 11. quae quaerimus; F III, 14. L I, 20. quicquid quaeritur; F IV, 6. tum licebit otiose ista quaerere, de magnitudine rerum, de excellentia; F IV, 32. hoc .. quaerentes omnes; F IV, 47. *a* nobis .. ista quaesita ... sunt; F IV, 61. nec .. alia sunt quaerenda contra Carneadiam illam sententiam; F V, 22. quae (extrema, summa) quaerimus; F V, 25. quid esset hoc, quod quaerimus, omnium rerum ... summum et ultimum; F V, 41. quid ego quaeram, non perspicis; F V, 78. quid ad id, quod quaerebam, respondeas; F V, 78. id quaeris, .. in quo ..? F V, 86. quid quaerens aliud nisi vitam beatam? F V, 87. haec in hac urbe primum a Socrate quaeri coepta; F V, 88. ne et vetera et externa quaeram; T I, 33. quod quaerimus; T III, 11. V, 110. R I, 38. L I, 18. quae (virtus) si ... non ... omnia sua complexa nihil quaerat aliunde; T III, 37. cum hoc ipsum proprie non quaereretur hoc tempore, num quod ‖ quid ‖ esset malum; T III, 80. quod quaero; T IV, 9. si quae diligentius erunt cognoscenda, quaeremus alias; T IV, 33. »quaerunt aliquid, postulant«; T IV, 48. »si id quaeritis«; T IV, 48. quis est, qui aut bellatori aut imperatori aut oratori quaerat aliquid? T IV, 53. hoc nunc quaeramus; T V, 14. non ego hoc loco id quaerendum puto, verumne sit ..; T V, 33. quod quaererem; T V, 65. illud, quod quaeris, optumum; T V, 67. ut plura quaererent; T V, 69. quae (bestiae) ... eo contentae non quaerunt amplius; T V, 98. sine qua (informatione) nec intellegi quicquam nec quaeri ... potest; N I, 43. si nihil aliud quaereremus, nisi ut deos pie coleremus et ut superstitione liberaremur; N I, 45. de quo (Simonide) cum quaesivisset hoc idem tyrannus Hiero; N I, 60. cum idem ex eo (Simonide) postridie quaereret; N I, 60. agri multa efferunt manu quaesita; N II, 151. mihi quaerenti ex te ea, quae parum accepi; N III, 4. qui id quaeris; N III, 8. non id quaeritur, sintne aliqui, qui deos esse putent; N III, 17. illa omnia ... loco suo quaerentur; N III, 18. quia commodius arbitratus es separatim id quaeri; D I, 9. ne hoc ‖ hic ‖ quidem quaero, cur haec arbor una ter floreat; D I, 16. quid aut plura aut vetera quaerimus? D I, 58. explorata si sint ea, quae ante quaeri debeant, sint haec, quae quaerimus, faciliora; D I, 117. nihil ut adfirmem, quaeram omnia; D II, 8. quod in primis Carneades quaerere solebat; D II, 9. quoniam de re publica multa quaesierint; R I, 12. qui (Panaetius) cum cetera, tum haec caelestia vel studiosissime solet quaerere; R I, 15.

quae de natura quaererentur; R I, 15. alia quaeremus || quaeramus ||; R I, 33. quae nota sunt omnibus, quaesita autem a nobis iam diu; R I, 70. quod quaesierat Laelius; R II, 65. haec || hoc || iam *non* ex te .. quaero, verum ex ipso poëta; L I, 3. cur ista quaeris? L I, 4. nec .. nobis delectatio deerit aliud ex alio quaerentibus; L I, 14. quaedam a Theophrasto primum, deinde a Dione || Diogene || Stoico quaesita subtilius; L III, 13. ut nihil aliud nisi pax quaesita videatur; O I, 80. illud forsitan quaerendum sit, num ..; O I, 159. honesta .. bonis viris, non occulta quaeruntur; O III, 38. qui ista subtilius quaerunt; Lae 7. si quae || qua || praeterea sunt, ... ab iis, si videbitur, qui ista disputant, quaeritote; Lae 24. in eo (homine), ... qui nihil quaerat ... amplius; P 42. ut iis ... intellegimus opus esse quaesito; P 46. quis hunc non putet confiteri sibi quaesito opus esse? cui quaesito autem opus sit, quis umquam hunc vere dixerit divitem? P 46. ſ. miseriam. viaticum. II, 3. A II, 88. 90. F I, 18. II, 70. N I, 90. III, 19. D I, 86. L I, 4. 17.

actionem: si vitae modum actionemque quaerimus; T V, 66.

amicitiam: utilitatis causa amicitia est quaesita; F II, 84.

anularium: an tibi erit quaerendus anularius aliqui? A II, 86.

argumenta: nunc argumenta quaerenda sunt, quibus hoc refellatur? N I, 91.

artem: cur ... corporis curandi tuendique causa || [causa] || quaesita sit ars; T III, 1.

auctorem: ſ. **auctor,** II, 2. quaero (3 St.) B. I, S. 272, a.

aurum: qui aurum quaerunt; R III, 8.

auxilium: huic subvenire debemus; quaerit enim auxilium; T III, 44.

bella: multi .. bella saepe quaesiverunt propter gloriae cupiditatem; O I, 74.

bonum: bonum, quod est quaesitum in ea (potestate); L III, 23. ſ. **bonus,** B, **b**, II, 1. quaero (4 St.) B. I, S. 357, b. vgl. alqd; T V, 67.

causam: ſ. **causa,** II, 1. quaero (7 St.) B. I, S. 394, b.

cibum: sic dissimillimis bestiolis communiter cibus quaeritur; N II, 123. eam (avem) sibi cibum quaerere advolantem ad eas avis, quae se in mari mergerent; N II, 124.

consilium: si pudor quaeritur, si probitas, si fides, Mancinus haec attulit, si ratio, consilium, prudentia, Pompeius antistat; R III, 28.

constantiam: firmamentum .. stabilitatis constantiaeque est eius, quam in amicitia quaerimus, fides; Lae 65.

copiam: quarum (voluptatum) genera non || [non] || contemnunt, quaerunt tamen copiam; T V, 94.

decorum: quo facilius decorum illud, quod quaerimus, retineatur; O I, 110.

defensionem: quin ... defensionem .. facinoris a naturae iure aliquo quaereret; L I, 40.

deverticula: ipsi voluptarii deverticula quaerunt || quaerant ||; F V, 74.

dignitatem: ornanda .. est dignitas domo, non ex domo tota quaerenda; O I, 139.

disciplinam: ubi ea (disciplina) quaeretur, cum ab hoc discendi genere discesseris? O II, 6.

discipulos: discipulos quaerere videtur; F II, 30.

eventa: quarum .. rerum eventa magis arbitror quam causas quaeri oportere; D I, 12. si eventa quaerimus; D II, 79.

exempla: quae quaerimus exempla maiora? N II, 11.

exitia: si non nulli reperiuntur, qui aut laqueos aut alia exitia quaerant; F V, 28.

explanatorem: neque est quaerendus explanator aut interpres eius (legis) alius; R III, 33.

fidem: ſ. consilium.

figuram: formam aliquam figuramque quaerebant; T I, 37.

finem: quaerimus .. finem bonorum; F II, 4. cum omnium artium finis is esset, quem natura maxime quaereret; F IV, 19.

formam: formam dei quaeri non oportere; N I, 31. ſ. figuram.

frumentum: Galli turpe esse ducunt frumentum manu quaerere; R III, 15.

gentem: ad hoc, de quo agitur, non quaerimus gentem, ingenia quaerimus; R I, 58.

gloriam: cum ... bello .. quaeritur gloria; O I, 38. gloria et quaerenda et collocanda ratione est; O II, 42.

gloriosa: est .. philosophi ... non tam gloriosa quam vera quaerentis; F V, 72.

herbam: capras .. in Creta feras ... herbam quaerere, quae dictamnus vocaretur; N II, 126.

hereditates: si sunt (hereditates) malitiosis blanditiis, officiorum non veritate, sed simulatione quaesitae; O III, 74.

honestum: quibus ex rebus conflatur et efficitur id, quod quaerimus, honestum; O I, 14. quod (honestum) ex animo excelso magnificoque quaerimus; O I, 79. ſ. alqd; O III, 38.

ignominiam: si rerum naturam, non ignominiam nominis quaerimus; T V, 107.

immortalitatem: cum (Hercules) inmortalitatem ipsa morte quaerebat; T II, 20.

ingenia: ſ. gentem.

initia: non quaero ex his (geometris) illa initia mathematicorum; A II, 116.

interpretem: ſ. explanatorem.

iudicium: quaerimus gravitatis, constantiae, firmitatis, sapientiae iudicium; A II, 53.

ius: ius .. semper est quaesitum aequabile; O II, 42.

iustitiam: cum iustitiam quaeramus, rem multo omni auro cariorem; R III, 8.

laqueos: ſ. exitia.

largitionem: qui novam largitionem quaerunt aliquo plebei scito reddendorum equorum; R IV, 2.

latebram: videant, ne quaeratur latebra periurio; O III, 106.

lucrum: qui nec plausum nec lucrum quaererent; T V, 9.

ludum: inertissimos homines ... quaerere quempiam ludum; F V, 56.

medicinam: aliunde .. est quaerenda medicina, et maxime quidem ... ab iis, quibus ..; T II, 45. semper .. huic generi ... aliqua sublevatio et medicina quaesita est; R II, 59.

mercedem: id .. iniustissimum ipsum est, iustitiae mercedem quaerere; L I, 49.

miseriam: quatenus non ipse (animans) bene factus sua culpa sibi aliquid miseriae quaereret; Ti 46.

modum: quaeramus .. modum aegritudinis; T IV, 40. qui modum .. vitio quaerit; T IV, 41. ſ. actionem.

molestiam: quos intellegimus nec sibi fingere ullam molestiam nec alteri quaerere; N I, 56.

molitionem: ut originem rerum et molitionem novam quaereret; Ti 9.

momenta: non .. tam auctores in disputando quam rationis momenta quaerenda sunt; N I, 10.

naturam: ſ. **natura,** II, 1. quaero (3 St.) B. II, S. 639, b.

nomina: quod ... illi (Stoici) nomina nova quaerunt, quibus idem dicant; F V, 89.

oblectationem: sive oblectatio quaeritur animi requiesque curarum; O II, 6.
officia: sin officia (quaerimus), a virtute ipsius, non ab auspiciis petita sunt; D II, 79.
opinionem: si speciem utilitatis opinionemque quaerimus; O III, 86.
opus: haec Graeci ... in singulos libros dispertiunt; opus enim quaerunt; T III, 81.
originem: f. molitionem.
patronum: Socrates nec patronum quaesivit ad iudicium capitis nec iudicibus supplex fuit; T I, 71.
pacem: f. alqd; O I, 80. — pecuniam: f. **pecunia**, II, 1. quaero (4 St.) S. 40, a.
philosophiam: cum ... eius .. (virtutis) adipiscendae causa philosophia quaesita sit; T III, 47.
plausum: f. lucrum.
praecepta: cum .. tertia pars bene vivendi praecepta quaereret; F V, 11.
praesidia: homines .. spe custodiae rerum suarum urbium praesidia quaerebant; O II, 73. ex eo fieri, ut mulierculae magis amicitiarum praesidia quaerant quam viri et inopes quam opulenti et calamitosi quam ii, qui putentur || putantur || beati; Lae 46.
principem: si universi videre optimum ... possent, nemo delectos principes quaereret; R I, 52. quem .. locupletiorem (testem) quaerimus quam principem populi Romani? O III, 105.
probitatem: f. consilium.
progeniem: virtutem et sapientiam regalem, non progeniem quaeri oportere; R II, 24.
prudentem: prudentem fortasse quaeris? R II, 67.
prudentiam: quae (prudentia) quaeratur laudeturque; F III, 31. f. consilium.
pudorem: f. consilium.
radiculam: emissi sunt || emisisse, et misisset, al. ||, qui illam radiculam quaererent; D II, 135.
rationem: quaere rationem, cur ita videatur; A II, 81. non quaero rationes eas, quae ex coniectura pendent; A II, 116. multa verba fecisti te, cum res videres, rationem causamque non quaerere; D II, 46. ut non tam fides non habenda quam ratio quaerenda sit; R I, 15. f. consilium.
regnum: id ipsum quam callide, qui regnum adulterio quaereret; N III, 68.
rem: cum .. quaereretur res admodum difficilis; F IV, 12. ut eos .. in rebus quaerendis ... aetates conterere videamus; F V, 57. quae (res) ad requietem animi delectationemque quaeruntur; L II, 2. versabor in re difficili ac multum et saepe quaesita; L III, 33. qui ... opitulantur in re vel quaerenda vel augenda; O II, 56 (55). qui res meliores quaerit nullis suis rebus adversis; O II, 61. res .. familiaris quaeri debet iis rebus; O II, 87. si, quem ad modum soles de ceteris rebus, quom ex te quaeruntur || quaeritur ||, sic de amicitia disputaris; Lae 16. qui honeste rem quaerunt mercaturis faciendis, operis dandis, publicis sumendis; P 46. f. iustitiam.
remedia: non esse ab eo doloris remedia quaerenda, qui ..; T II, 45. ut eo (genere aegritudinis) sublato reliquorum remedia ne magnopere quaerenda arbitraremur; T III, 81.
requietem: si .. requietem natura non quaereret; F V, 54. f. oblectationem.
sapientem: is est sapiens, quem quaerimus, is est beatus; T IV, 37.
sapientiam: f. progeniem.
sedem: quam (summi boni sedem) quaerimus; F II, 37.
sententiam: quaeramus unam quamque reliquorum sententiam; T V, 84.
sermonem: non mihi videtur ... alius nobis sermo esse quaerendus; R I, 19.
significationem: quod .. vi naturae ... videmus effici, ex eo significationem rerum consequentium quaerimus? D II, 44.
socium: socium studii quaereret; O I, 158.
soliditatem: cum soliditas mundo quaereretur; Ti 15.
speciem: f. opinionem.
stabilitatem: f. constantiam.
studia: ne ea quidem (studia) quaeruntur in senectute; C 76.
sublevationem: f. medicinam; R II, 59.
testem: f. principem; O III, 105.
testimonium: quod .. testimonium maius quaerimus? F II, 99.
thensaurum: quam .. ob causam tam est obscure admonitus, ... potius quam aperte thensaurum quaerere iuberetur? D II, 134.
verbum: saepe quaerimus verbum Latinum par Graeco, et quod idem valeat; hic nihil fuit, quod quaereremus; F II, 13.
verum: tot ingeniis tantisque studiis (verum) quaerentibus; A II, 76. a malis .. mors abducit, non a bonis, verum si quaerimus; T I, 83. si verum quaerimus, in omnibus officiis persequendis animi est adhibenda contentio; T II, 55. quod habet inflationem magnam is cibus tranquillitati mentis quaerenti vera contrariam; D I, 62. f. gloriosa.
viaticum: potest .. quicquam esse absurdius quam, quo viae minus restet || restat ||, eo plus viatici quaerere? C 66.
vim: quod (concilium) qui permovet, quom agi nihil potest, vim quaerit; L III, 42.
virtutem: quaesita .. virtus est, non quae relinqueret naturam, sed quae tueretur; F IV, 41. f. progeniem.
virum: is (vir), ... quem quaerimus; F III, 29. vir is, quem quaerimus; T V, 42.
vitam: agendo aliquid considerandove (beatam vitam) quaeramus; F II, 41. cum beata vita quaeratur; F V, 12. f. alqd; F V, 87.
voluptatem: ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem, F I, 32. nulla exspectata nec quaesita voluptate; F II, 82. qua (altera natura) impulsi multa faciant || faciunt || nullam quaerentes voluptatem; F V, 74.
utilitatem: qua (affectione animi) ... utilitas nulla quaeritur; F V, 68. quibus .. artibus ... non mediocris utilitas quaeritur; O I, 151. eum ipsum diligere ... nulla utilitate quaesita; Lae 100.
IV. **mit doppeltem Accusativ:** censorem: et late patet, ut vitio careat ordo, et || [† et laterat ... et] || censorem quaerit || quaerat || interpretem; L III, 28.

quaeso, bitten: I. absolut: omitte ista ..., quaeso, inquit; A I, 2. da, quaeso, te huic etiam generi litterarum; A I, 12. vide, quaeso, etiam atque etiam, ne ..; A II, 62. hoc, quaeso, cave, ne te terreat; A II, 63. desine, quaeso, communibus locis; A II, 80. videte, quaeso, quam in parvo lis sit; A II, 83. quorum (Torquatorum) facta quem ad modum, quaeso, interpretaris? F I, 34. quis, quaeso, inquit, est, qui, quid sit voluptas, nesciat? F II, 6. estne, quaeso, inquam, sitienti in bibendo voluptas? F II, 9. vide, quaeso, rectumne sit; F II, 77. quis, quaeso, illum (Epicurum) negat .. bonum virum ... fuisse? F II, 80. quare conare, quaeso; F III, 16. nunc videamus, quaeso, de summo bono ... quid tandem attulerit; F IV, 14. quis istud, quaeso, nesciebat? F IV, 72. ad eos .. converte te, quaeso; F V, 7. cuius (Pisonis) oratio attende, quaeso, Brute, su-

tisne videatur ..; F V, 8. quare attende, quaeso; F V, 78. mane, quaeso, inquit; F V, 94. dic, quaeso: num te illa terrent? T I, 10. male hercule narras. — cur? quaeso; T I, 10. uberius ista, quaeso; T I, 16. dic, quaeso, ne esse quidem se (animus) sciet? T I, 53. „istis, quaeso", inquit, „ista horribilia minitare purpuratis tuis;" T I, 102. »neu relliquias semiesas sireis || semi assi reis, quaeso mens sieris || ... divexarier«; T I, 106. quae meditare, quaeso, dies et noctes; T II, 66 solane beata vita, quaeso, relinquitur? T V, 13. noli, quaeso || quaero ||, prae te ferre ..; N II, 47. vide, quaeso, ... ne ... dicendum sit; N III, 24. »isti ... magis audiendum quam auscultandum censeo«. cur? quaeso; D I, 131. vide, quaeso, Cratippe noster, quam sint ista similia; D II, 108. quid, quaeso, interest ..? R I, 61. quaeso, inquam, pater sanctissime, ... quid moror in terris? R VI, 15. quaeso, inquit Africanus, quousque humi defixa tua mens erit? R VI, 17. ordire explicare, quaeso; L I, 14. perge, quaeso; L I, 22. „quaeso," inquit, „quid est hoc, Pythi?" O III, 59. Regulum nolite, quaeso, vituperare; O III, 105. quos (Xenophontis libros) legite, quaeso, studiose; C 59. quid .., pro deum inmortalium! primum eam docebas, quaeso? fr I, 8. perge, quaeso; fr. V, 28. quare adgredere, quaeso, et gratificare rei publicae; fr V, 61. — adgredere, quaesumus; L I, 6.

II. ne: leniter arridens Scipio: st! quaeso, inquit, ne me e somno excitetis; R VI, 12.

quaesticulus, kleiner Gewinn: qua ex coniunctione naturae ... convenire potest ... meus quaesticulus cum caelo, terra rerumque natura? D II, 34.

quaestio, Frage, Untersuchung, Forschung, Vernehmung, Criminalgericht: I. debet: f. est; N I, 1.

declarat: severitatem maiorum ... consulum exercitu adhibito quaestio animadversio*que* || [animadversio] || declarat; L II, 37.

est: quaestio .. est adpetitio cognitionis; A II, 26. de quo haec tota quaestio est; A II, 83. de quo (sapiente) ... omnis haec quaestio est; A II, 115. de quo omnis haec quaestio est; F II, 5. 42. haec alia quaestio est; T III, 11. perturbationes sintne eiusdem (vitiositatis) partes, quaestio est; T IV, 29. perdifficilis ... et perobscura quaestio est de natura deorum, quae et ad agnitionem animi pulcherrima est et ad moderandam religionem necessaria. de qua tam variae sunt || sint || doctissimorum hominum tamque discrepantes sententiae, ut magno argumento esse debeat causam et || causa, al. || principium philosophiae esse inscientiam; N I, 1. de quibus haec quaestio est; N I, 43. quae (quaestio) est de natura deorum; N I, 61. alia est ea quaestio; N I, 113. quae (quaestio) nunc in manibus est; N III, 19. quae (ἀξιώματα) ... quam vim habeant, obscura quaestio est, quam περὶ δυνατῶν philosophi appellant, totaque est λογική, quam rationem disserendi voco; Fa 1. haec .. quaestio communis est omnium philosophorum; O I, 5. omnis de officio duplex est quaestio; O I, 7. huius generis quaestiones sunt omnes eae, in quibus ex tempore officium exquiritur; O III, 32. eius generis hae sunt quaestiones; O III, 50. f. **magnus,** A. quaestio (6 St.) B. II, S. 507, a.

exsistit: existit .. hoc loco quaedam quaestio subdifficilis, num ... sint anteponendi; Lae 67.

pertinent: pleraeque .. quaestiones, quae ad vitam moresque pertinent, a virtutis fonte ducuntur; T IV, 34.

proficiscitur: cum omnis haec quaestio de finibus ... ab eo proficiscatur, quod ..; F V, 23.

venit: videtur .. ad exitum venisse quaestio; T V, 18.

videtur: f. venit. II, 1. tracto.

II, 1. adduco: si ita est, profligata iam haec et paene ad exitum adducta quaestio est; T V, 15.

adhibeo: is quaestione adhibita confessus est pateramque rettulit; D I, 54.

appello: f. I. est; Fa 1. — V, 2. in; F III, 41.

attingo: qui locus attingit hanc quaestionem, nihil fieri, quod non necesse fuerit; Fa 17.

cognosco: cognosce alias quaestiones, auri Tolossani, coniurationis Iugurthinae; N III, 74.

contineo: f. **contineo,** quaestionem (3 St.) B. I, S. 580, b.

decerno: quo plebiscito decreta a senatu est consuli quaestio Cn. Caepioni; F II, 54.

differo: in aliud tempus ea quaestio differatur; F V, 45.

divido: dividunt nostri totam istam de dis inmortalibus quaestionem in partis quattuor; N II, 3. quoniam quattuor in partes totam quaestionem divisisti; N III, 20.

duco: f. I. pertinent.

exerceo: qui (L. Tubulus) cum praetor quaestionem inter sicarios exercuisset; F II, 54.

explico: f. **explico,** III. quaestionem (3 St.) B. I, S. 923, a.

extermino: nec .. istas quaestiones physicorum exterminandas puto; A II, 127.

habeo: quae (quaestio) habetur de finibus bonorum et malorum; F V, 17.

perficio: quae (quaestio) ut plane || plene || esset cumulateque perfecta; D II, 3.

persequor: non persequor quaestiones infinitas; A II, 117.

posco: quorum (sophistarum) e numero primus est ausus Leontinus Gorgias in conventu poscere quaestionem, id est iubere dicere, qua de re quis vellet audire; F II, 1.

profligo: f. adduco.

repeto: repete ... haec cotidiana, sicae, veneni, peculatus, testamentorum etiam lege nova quaestiones; N III, 74.

tracto: ut tota fere quaestio tractata videatur; A II, 10.

voco: f. I. est; Fa 1.

2. satis facio: erit abunde satis factum toti huic quaestioni; D II, 3.

2. dico de: quae (philosophia) de maximis quaestionibus copiose posset ... dicere; T I, 7. quibus de quaestionibus tu quidem strictim, nostri autem multa solent dicere; N III, 19.

impello ad: dies noctesque oculis cognitae ... ad quaestionem totius naturae inpulerunt; Ti 52.

pertineo ad: pertinet ad omnem officii quaestionem semper in promptu habere ..; O I, 105.

refero ad: haec .. omnia ad hanc de dis inmortalibus quaestionem referenda sunt; N I, 14.

separo a: ab hac ea quaestione ... separantur; N III, 19.

versor in: qui (Stoici) mihi videntur in hac quaestione versari acutissime; T IV, 11.

III. plenus: plenus est sextus liber de officiis Hecatonis talium quaestionum; O III, 89.

IV, 1. finis: quaestionis .. finis (est) inventio; A II, 26.

fons: totius .. quaestionis eius ... fons reperiendus est; F V, 17.

fundamentum: quod .. fundamentum huius quaestionis est; N I, 44.

stirps: quae (pars) quasi stirps est huius quaestionis; F IV, 5.

2. sententiae de: f. I. est; N I, 1.

V, 1. perterreri: hac amentia quaestione nova perterritus (C. Blossius) in Asiam profugit; Lae 37.

2. in: in omni hac quaestione, quae de bonis et malis appelletur, non esse rerum Stoicis cum Peripateticis controversiam, sed nominum; F III, 41. quid .. laboro, nisi ut veritas in omni quaestione explicetur? T III, 46. quid est .., quod occurrat in hac quaestione? T IV, 47. velut in hac quaestione plerique ... deos esse dixerunt; N I, 2. quaeritur primum in ea quaestione, ... sintne di necne sint; N I, 61. sequemur ... hac in quaestione potissimum Stoicos; O I, 6. quod principio est in omni quaestione considerandum; Ti 5. [. I. est; O III, 32.

quaestiuncula, Frage: his propositis quaestiunculae multae nascuntur, quas qui intellegat † non, si ad caput referat, per se ipse facile perspiciat; L II, 51.

quaestor, Quästor, Schatzmeister: I, 1. accusat: quo in statu rei publicae Sp. Cassium ... quaestor accusavit; R II, 60.
est: quibus (viribus) ... quaestor ... fuerim; C 32.
habet: eum (Antiochum) secum et quaestor habuit et post aliquot annos imperator; A II, 4.
indagat: cuius (Archimedis) ego quaestor ... indagavi sepulcrum; T V, 64.
proficiscitur: (L. Lucullus) in Asiam quaestor profectus; A II, 1.
2. sum: alter ... in hac (dictatura) fuit quaestor urbanus; C II, 29.
abl. abs.: sodalitates .. me quaestore constitutae sunt sacris Idaeis Magnae Matris acceptis; C 45.
II. facio: quaestor .. quadriennio post factus sum; C 10.
III. pro: pro quaestore aliquot annos (philosophiae deditus fuit); A II, 4. cum Alexandriae pro quaestore .. essem; A II. 11.

quaestorius, quästorisch: (Scipio) salutavit ... generos Laelii, doctos adulescentes, iam aetate quaestorios; R I, 18.

quaestuosus, vorteilhaft, einträglich, gewinnsüchtig: A. mercatura: nec mercatura quaestuosa, si in maximis lucris paulum aliquid damni contraxerit; F V, 91. ut quaestuosa mercatura, fructuosa aratio dicitur; T V, 86.
B. relinquo: relinquo istum quaestuosum; P 49.

quaestura, Quästur: I. peto: sibi ... quaesturam petere *dubitanti*; D I, 56.
II. tempus: qui ... quaesturae diuturnum tempus ... in Asia *in* pace consumpserat; A II, 2.

quaestus, Erwerb, Gewinn, Vorteil: I. est potest: cum isti ordini ne honestus quidem (quaestus) possit esse ullus; P 43. [. II, 1. habeo.
incurrunt: [. II, 1. improbo.
ohne Verb: inliberales .. et sordidi quaestus mercennariorum omnium; O I, 150.
II, 1. habeo: qui (quaestus) liberales habendi, qui sordidi sint; O I, 150.
improbo: improbantur ii quaestus, qui in odia hominum incurrunt, ut portitorum, ut faeneratorum; O I, 150.
puto: sin autem propter aviditatem pecuniae nullum quaestum turpem putas; P 43.
2. habeo: habere .. quaestui rem publicam non modo turpe est, sed sceleratum etiam; O II, 77.
3. abduco ad: ne ars tanta propter tenuitatem hominum a religionis auctoritate abduceretur ad mercedem atque quaestum; D I, 92.
accipio de: de artificiis et quaestibus ... haec fere accepimus; O I, 150.
invenio ad: tota res est inventa fallaciis aut ad quaestum aut ad superstitionem; D II, 85.
III. contentus: [. IV, 1. satiari.
IV, 1. duci: ut ... alii emendi aut vendendi quaestu et lucro ducerentur; T V, 9.
pari: quae (res familiaris) .. bene parta sit nullo neque turpi quaestu neque odioso; O I. 92.
satiari: si (mercatura) satiata quaestu vel contenta potius ... se in agros ... contulit; O I, 151.
2. causa: qui gallinas alere permultas quaestus causa solerent; A II, 57. sophistes. sic enim appellabantur ii, qui ostentationis aut quaestus causa philosophabantur; A II, 72. ut apud Ennium est, »qui sui quaestus causa fictas suscitant sententias«; D I, 88. qui quaestus causa hariolentur; D I, 132.

qualis, wie beschaffen, welcherlei, was für einer, wie, irgendwie beschaffen: I. relativ: qualis Q. Pompeius in foedere Numantino infitiando fuit; F II, 54. ut nos, quales oportet esse, servemus; F IV, 25. qualis fuit Q. Maxumus ..., qualis L. Paulus ..., qualis M. Cato ..., quales reliqui, quos ..; T III, 70. bonus vir, qualis ille (C. Laelius) fuit; T V, 54. qualis ille maritimus Triton pingitur; N I, 78. ut, qualis haberi vellet, talis esset; O II, 43. ut facillime, quales simus, tales esse videamur; O II, 44. qui (Fabricius) talis in hac urbe, qualis Aristides Athenis, fuit; O III, 87. non est .. amici talem esse in eum, qualis ille in se est; Lae 59. plerique ... habere talem amicum || tal. am. hab., al. || volunt, quales ipsi esse non possunt; Lae 82. qualem fuisse Athenis Timonem nescio quem accepimus; Lae 87. quod .. esset ... unius modi et tale, quale esset; A I, 30. qui, quidquid videtur, tale dicam esse, quale videatur; A II, 19. qualia sunt haec, ... talia sequuntur ea, quae ..; A II, 21. ut non in suo quidque genere sit tale, quale est; A II, 54. id .. solum (Plato putat) esse, quod semper tale sit, quale est || sit ||; T I, 58. an hoc eiusdem modi est, quale Pherecydeum illud? D II, 31. aliquid ... tale, quale de Homero scribit Ennius; R VI, 10. qualis cuiusque animi adfectus esset, talem esse hominem; T V, 47. qualis (amicitia) eorum ... fuit; Lae 22. tali amico orbatus, qualis ... nemo .. fuit; Lae 10. qualis (amor) in Leucadia est; T IV, 72. qualis est avaritia, gloriae cupiditas; T IV, 79. talia .., qualibus (bonis) C. Marius uti poterat; F II, 105. sit hoc quasi ultimum, quale nos summum in vita bonum dicimus; F III, 22. qui (populus) est talis coetus multitudinis, qualem exposui; R I, 41. qualis est .. omnis haec ... conspiratio consensusque virtutum, tale est ... honestum; F V, 66. cupiditas: [. avaritia. qualis tu eos (deos) esse vis*; N III, 64. qualis fuit inter P. Africanum et Q. Metellum ... dissensio; O I, 87. excellentiae quaedam ..; qualis erat Scipionis; Lae 69. quale fuisset Reguli factum; O III, 115. non inesse in iis (sensibus) quicquam tale, quale non etiam falsum nihil ab eo differens esse possit; A II, 99. tale verum, quale falsum esse non possit; A II, 113. [. **falsus,** B, I, 1. est (4 St.) B. II, S. 27, b. qualis est illa »flexanima tamquam lymphata«; D I, 80. quot .. et quales animalium formas mens ... poterat cernere, todidem et tales ..; Ti 34. qualis .. homo ipse esset, talem eius esse orationem; T V, 47. quales (homines) isti Tyndaridae fuerunt; N III, 12. talia cuique exta esse, qualis cuique obtigerit hostia; D II, 38. »tales sunt hominum mentes, quali pater ipse Iuppiter auctiferas lustravit lumine terras«; Fa fr 3.

eum (filium) non talem videri fuisse in imperio, quales eius maiores fuissent; F I, 24. quales (motus) protervorum hominum ... esse solent; F V, 35. talem esse (naturam deorum), qualis modo a te sit exposita; N I, 57. talis est quaeque res publica, qualis eius aut natura aut voluntas, qui illam regit; R I, 47. odium mulierum, quale in μισογύνῳ Atilii est; T IV, 25. qualis (oratio) est in Timaeo Platonis; F II, 15. talis (oratio) sit, qualis illa, quae ..; Ti 8. nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus alius; A II, 85. deorum saepe praesentiae, quales supra commemoravi; N II, 166. qualem sapientem esse volumus; T V, 42. sapientem, qualem in reliqua Graecia ‖ Gr. rel. ‖ neminem; Lae 6 (7). qualem (senectutem) accepimus Platonis, ... qualem Isocratis; C 13. signa .. eius generis, qualia permulta historia tradidit, quale scriptum illud videmus; D I, 121. quale est (somnium) de illo interfecto a caupone ‖ copone ‖ Megaris, quale de Simonide ..., quale etiam de Alexandro; D II, 135. senectus ... agens aliquid ... tale .., quale cuiusque studium in superiore vita fuit; C 26. si illud esset ... tale visum ..., quale esse non posset ex eo, unde non esset; A II, 18. eius modi visis .., qualia visa a falsis discerni non possent; A II, 22. quodsi omnia visa eius modi essent, qualia isti dicunt; A II, 27. omne visum, quod sit a vero, tale esse, quale etiam a falso possit esse; A II, 41. quod (visum) tale fuerit, quale falsum esse non possit; A II, 57. si eiusdem modi esset visum verum, quale vel falsum; A II, 77. voluntas: f. natura; R I, 47. qualis est haec (voluptas) aurium, tales sunt et oculorum et ..; T IV, 20.

II. fragend: 1. direct: viros commemoro; qualis tandem Lacaena? T I, 102. qualis .. tibi ille videtur »Tantalo prognatus, Pelope natus?« T III, 26. quales in eos esse debemus, qui iam profuerunt? O I, 48. qualis habendus est is, qui ... adiuvat iniuriam? O III, 74. hoc .. quale est? A II, 115. illud .. quale tandem videtur? F II, 74. iam illud quale tandem est? F II, 104. illa Lyconis qualia sunt? T III, 78. hoc ... quale tandem est? N I, 105. quale est istuc? L I, 1. illud .. quale est? L II, 5. qualis tandem fuit adfinis tuus, .. Tuditanus? A II, 89. qualia ista bona sunt? T V, 45. »qualem te patriae custodem di genuerunt!« R I, 64. qualem .. deum intellegere nos possumus nulla virtute praeditum? N III, 38. qualis ista „fabrica“ est? A II, 87. qualem .. hominem natura inchoavit? F IV, 35. ista bellatrix iracundia ... qualis est cum uxore? T IV, 54. ubi .. aut qualis est ista mens? ubi tua aut qualis? T I, 67. qualis .. ista mens est deorum? D II, 131. qualis est istorum oratio? A II, 44. qualis ista philosophia est? F II, 27. quale .. visum? A II, 77.

2. indirect: qualis hic futurus sit, ... exponitur; T II, 51. ex quo intellegitur, qualis ille sit, quem ..; T IV, 36. ut ..., qualis sis ..., nihil intersit; N III, 89. qualis ‖ quali ‖ quisque natura et ad quam quisque maxume rem aptus futurus sit; D II, 90. qualis quisque sit; L II, 15. quos nos et quales esse velimus; O I, 117. sit .. omne iudicium ..., qualis quisque sit; O II, 71. nihil omnino quale sit posse reperire; A II, 14. nihil .. agens ne cogitari quidem potest quale sit; A II, 37. (definiunt), quale sit id, quod ..; A II, 40. quod initio dixisti, videamus quale sit; A II, 72. quod intellegi quale sit vix potest; A II, 124. constituam, quid et quale sit id; F I, 29. possumusne hoc scire quale sit? F II, 4. iudicandi, quale quidque sit ‖ sit quidque ‖; F II, 18. id non intellego quale sit; F II, 94. erit .. notius, quale sit; F III, 14. nusquam posuit, non esse malum dolorem, sed quid esset et quale; F IV, 23. id ne cogitari quidem potest quale sit; F IV, 29. ut plane qualia sint intellegantur; F V, 58. quod ipsum quale esset, erat ... explanatum a Platone; T I, 20. quo minus (animus) percipiat, quale quidque sit ‖ est ‖; T I, 47. id quale sit, intellegere non possumus; T I, 51. si, quid sit hoc, non vides, at, quale sit, vides; T I, 60. cum (homines) ea .. nescirent nec ubi nec qualia essent; T III, 4. id, quod quaerimus, quid et quale sit, verbi vis ipsa declarat; T III, 11. quale sit illud, quod perturbet animum; T IV, 62. hoc, quod mihi dixi videri, quale sit; T V, 12. qualia vero † est ‖ alia sint ‖, ab ultimo repetam superiorum; N I, 25. id quale esse possit, intellegi non potest; N I, 30. roges me, quid aut quale sit deus; N I, 60. primum .. quidque ‖ quidquid ‖ considera quale sit; N I, 77. quod quale sit, ex mysteriis intellegi potest; N II, 62. quale sit id, ... incipit suspicari; N II, 90. quae ... intellegi qualia sint sine summa ratione non possunt; N II, 115. quod .. quale sit, iam videbimus; N III, 27. quod quale sit, ne intellegi quidem potest; N III, 34. hoc totum quale sit, mox; N III, 37. id ... videamus ... quale sit; D I, 9. ut ne illud quidem sciam quale sit; D II, 20. hoc ... quale sit videamus; Fa 40. id quale sit, facile a se (Chrysippus) explicari putat; Fa 42. quae vix coniectura qualia sint possumus suspicari; R I, 15. numquam .., quale sit illud, ... intellegi poterit, nisi ..; R I, 38. ut civitate maxima reapse cerneretur quale esset id, quod ..; R II, 66. quale sit id, quod decere dicimus, intellectum puto; O I, 99. quale quidque eorum sit, ex aliis iudicare; O I, 146. si quando dubitatio accidit, quale sit id; O III, 18. volumus ... istuc ... videre quale sit; C 6. quod .. quale sit, etiam in bestiis quibusdam animadverti potest; Lae 27. iudicari, qualia sint, non facile possint ‖ iudicare ... possim ‖; P 24. videamus, beate vivere vestrum quale sit; F II, 86. spatio .. qualis ea (aeternitas) fuerit, intellegi *non* potest; N I, 21. si ... de amicitia disputaris quid sentias, qualem existumes; Lae 16. quales .. (animi) sint, ratione discendum est; T I, 36. quod nequeunt, qualis animus sit vacans corpore, intellegere .... quasi vero intellegant, qualis sit in ipso corpore; T I, 50. difficilior .. cogitatio ..., qualis animus in corpore sit ..., quam qualis ..; T I, 51. quia difficilis erat animi, quid aut qualis esset, intellegentia; T I, 51. si, qualis sit animus, ipse animus nesciet; T I, 53. intellegitur, quales (animi) futuri sint; C 81. quod bonum quale sit; A I, 7. ut is ... id extremum, id ultimum bonorum, id ipsum quid et quale sit, nesciat; F II, 6. quarum (rerum) qualis comparatio fieri soleat ..., non est necesse disputare; O II, 74. ipsi animi magni refert quali in corpore locati sint; T I, 80. „non est corpus, sed quasi corpus.“ hoc intellegerem quale esset, si ..; N I, 71. emergit, quale sit decorum illud; O I, 110. etiamsi ignoret, qualem habere deum deceat; L I, 24. f. **deus**, I, 1. est; T I, 36. N I, 29. 60. 65. II, 3. 13. 46. 71. 72. III, 6. 20. 64 (B. I, S. 658). qualis .. differentia sit honesti et decori; O I, 94. dolor: f. alqd; F IV, 23. dicendum est .., qualem hominis honorati ... domum placeat esse; O I, 138. hoc .. celandi genus quale sit ..., quis non videt? O III, 57. hanc (honestatem) se ... ignorare .. quam aut qualem esse velint ‖ ii ‖; F II, 48. eo (honesto), quale sit, breviter ... constituto; F II, 44. quod (honestum) quale sit; F II, 45. ut ... non crederes leones et pantheras esse, cum tibi, quales essent, diceretur; N I, 88. ipsius

rei natura qualis et quanta sit, quaerimus; T III, 56. roges me, qualem naturam deorum esse ducam; N I, 57. ut, qualis eorum (deorum) natura sit, consideremus; N II, 45. f. alqs; D II, 90. pantherae: f. leones. quin, frons, oculi, aures et reliquae partes quales propriae sint hominis, intellegatur; F V, 35. qualem in re publica principem *esse* conveniret; F V, 11. quaeritur, qualis recordatio fieri soleat; A II, 90. qualis (res publica) sit ..., ostendam; R I, 70. mihi non minori curae est, qualis res publica post mortem meam futura || sit ||, quam qualis hodie sit; Lae 43. scientia intellegitur quam vim habeat quali*sque* sit || [qualis sit] ||; N II, 147. quicquam interesse ..., quali uteretur victu; F II, 90. exemplo sunt, haec vis amicitiae et || amicitiae || qualis et quanta sit; Lae 80. qualis visio fuerit ..; A II, 90. fingunt qualis futura sit vita sapientium; F V, 53. explicabo, voluptas ipsa quae qualisque sit; F I, 37.

II. **Ausruf:** qualis ille vel consul vel civis ... fuit! F II, 62. qualis tum patronus iustitiae fuit (Laelius)! Lae 25.

IV. **unbestimmt:** illa effici (putant), quae appellant qualia; e quibus ... unum effectum esse mundum; A I, 28.

qualiscumque, wie immer beschaffen: totum .. hoc leve est, qualecumque est; T I, 82. quale id cumque est; N II, 76. quicquid || quidquid || .. oritur, qualecumque est, causam habeat a natura necesse est; D II, 60. ut tantum modo (animal) se tueatur, qualecumque sit; F V, 24. qui (Lycurgus) regem ... duxit ... habendum, qualiscumque is foret; R II, 24. qualescumque summi civitatis viri fuerint, talem civitatem fuisse; L III, 31.

qualislibet, wie immer beschaffen: si innumerabiles unius et viginti formae litterarum vel aureae vel qualeslibet aliquo coiciantur; N II, 93.

qualisnam, wie beschaffen? si est divinatio, qualibusnam a perceptis artis proficiscitur? Fa 11.

qualitas, Beschaffenheit, Eigenschaft: I. 1. oriuntur, sunt: earum .. qualitatum sunt aliae principes, aliae ex iis ortae. principes sunt unius modi et simplices; ex iis autem variae ortae sunt et quasi multiformes; A I, 26.

2. sum: cum ita moveatur illa vis, quam qualitatem esse diximus; A I, 28.

II, 1. appello: qualitates .. appellavi, quas ποιότητας Graeci appellant || vocant ||; A I, 25.

nomino: quod ex utroque, id † iam corpus et quasi qualitatem quandam nominabant; A I, 24.

voco: ex corpusculis non calore, non qualitate aliqua, quam ποιότητα Graeci vocant, non sensu praeditis; N II, 94.

2. careo: subiectam putant omnibus ... carentem omni illa qualitate ... materiam quandam; A I, 27.

3. orior ex: ex iis (qualitatibus) .. ortae animantium formae; A I, 26. f. I, 1.

III. praeditus: f. II, 1. voco.

quam, wie, als, in welchem Grade, wie sehr, möglichst, recht sehr: I. **Vergleich:** 1. **ohne Demonstrativ:** esse .. quam vellet iniquus (Pompeius) poterat impune; F II, 57. hic quam volet Epicurus iocetur; N II, 46. quam vellet cunctaretur; D I, 56. f. **diu,** II. quam (rel.) 7 St. (B. I, S. 736, a).

2. **mit Demonstrativ:** a. **Gleichheit:** tam: quid .. tam absurde dici potest, quam cum ita loquuntur ..? A II, 36. fac .. antiquos illos Servilios ... tam similes, quam dicuntur; A II, 56. neque tam quererer cum deo, quod parum longe, quam quod falsum viderem; A II, 81. quisquam sanissimus tam certa putat, quae videt, quam is (Tuditanus) putabat, quae videbantur? A II, 89. quamquam nihil mihi tam mirum videtur quam ista || ita || dici; A II, 102. tam vera quam falsa cernimus; A II, 111. haec tibi ... tam sunt defendenda quam moenia; A II, 137. tam moveor quam tu; A II, 141. quid tam planum videtur quam mare? A fr 3. ne ipsos quidem Graecos est cur tam multos legant, quam legendi sunt; F I, 6. alii cum eas voluptates ... negarent esse per se ipsas tam expetendas, quam nostras expeteremus; F I, 66. amicitiae ... effectrices sunt voluptatum tam amicis quam sibi; F I, 67. nec .. (M. Regulus) sua illa superiora tam magna neque tam praeclara ducebat quam illum ultimum casum; F II, 65. tam permanet (beata vita) quam ... sapientia; F II, 87. sit .. tam facilis, quam vultis, comparatio voluptatis; F II, 92. mihi .. nihil tam perspicuum videtur, quam ... dissidere; F III, 41. tam insipientem quam sapientem sumpturum, quae secundum naturam sint; F III, 59. si nihil est, quod tam miseros faciat quam impietas; F IV, 66. quid .. est tam repugnans quam eundem dicere ..? F IV, 78. in omni .. honesto ... nihil est tam illustre ... quam coniunctio; F V, 65. cum tam || cum || docuerim gradus istam rem non || non magis || habere quam virtutem; F V, 84. quid .. tam pugnat, quam ... quicquam esse, qui non sit? T I, 13. tam natura putarem hominis vitam sustentari quam vitis, quam arboris; T I, 56. non .. tam cumulus bonorum iucundus esse potest quam molesta decessio; T I, 110. nec tam quaerendum est, dolor malumne sit, quam firmandus animus ad dolorem ferendum; T II, 28. nihil est .., quod tam obtundat ... aegritudinem quam ... cogitatio ..., quam meditatio condicionis humanae, quam vitae lex; T III, 34. quid tam temerarium (est) ... quam aut falsum sentire aut ..? N I, 1. non .. tam auctores in disputando quam rationis momenta quaerenda sunt; N I, 10. Velleius ... nihil tam verens, quam ne dubitare aliqua de re videretur; N I, 18. mihi .. non tam facile in mentem venire solet, quare verum sit aliquid, quam quare falsum; N I, 57. non est .. tam explorata ista ratio ad id, quod vultis, confirmandum, quam videtur; N I, 64. Apim ... nonne deum videri Aegyptiis? tam hercle quam tibi illam vestram Sospitam; N I, 82. Metrodorum tam aperte (locutum esse) quam paulo ante te; N I, 86. utinam tam facile vera invenire possim || possem || quam falsa convincere! N I, 91. an quicquam tam puerile dici potest, ... quam si ... dicamus? N I, 97. ne curiosissimi quidem homines exquirendo audire tam multa possunt, quam sunt multa; N I, 97. quid .. potest esse tam apertum tamque perspicuum, ... quam esse aliquod numen? N II, 4. dicatur .. tam „aether“ Latine, quam dicitur aër; N II, 91. quia nihil tam inridet Epicurus quam praedictionem rerum futurarum; N II, 162. neque tam refellendi tui causa (meditabar) quam ea, quae minus intellegebam, requirendi; N III, 1. quia non confidebas tam esse id perspicuum, quam tu velles; N III, 9. videtis .. non esse eam (mentem divinam) tam occupatam, quam putabatis? N III, 93. quorum neutrum tam facile, quam tu arbitraris, conceditur; D I, 10. nihil .. est tam contrarium rationi ... quam fortuna; D II, 18. quid est tam perspicuum quam ... talia cuique exta esse, qualis ..? D II, 38. quasi vero quicquam sit tam valde quam nihil sapere vulgare!

D II, 81. quid tam divinum .. quam adflatus e terra mentem ita movens, ut ..? D II, 117. tam licet de his erroribus ... quam de somniis disputare; D II, 120. quid est tam incertum quam talorum iactus? D II, 121. quae est .. forma tam invisitata, tam nulla, quam non sibi ipse fingere animus possit? D II, 138. tam est inmutabile (Catonem) venturum, cum est verum, quam venisse; Fa 28. tam .. est fatale medicum adhibere quam convalescere; Fa 30. tam .. esse clemens tyrannus quam [rex] inportunus potest; R I, 50. * si fortuito id faciet, tam cito evertetur quam navis; R I, 51. quod habemus .. institutae rei publicae tam clarum ac tam omnibus notum exordium quam huius urbis condendae principium? R II, 4. est tam tyrannus iste conventus, quam si esset unus; R III, 45. *nihil esse tam* regale quam explanationem aequitatis; R V, 3. nec ... tam metu poenaque terrentur ... quam verecundia; R V, 6. cum .. nihil tam incorruptum esse debeat in re publica quam suffragium, quam sententia; R V, 11. qui tam regit et moderatur et movet id corpus ... quam hunc mundum ille princeps deus; R VI, 26. nullius .. agricolae cultu stirps tam diuturna quam poëtae versu seminari potest; L I, 1. quid tam exile quam isti omnes? L I, 6. neque tam facile interrupta contexo quam absolvo instituta; L I, 9. quid .. (est) tam exiguum, quam est munus hoc eorum, qui consuluntur? L I, 14. nihil est .. unum uni tam simile, tam par, quam omnes inter nosmet ipsos sumus; L I, 29. sui nemo ipse tam similis esset, quam omnes essent || sunt || omnium; L I, 29. nihil .. tam dissimile quam .. ea; L II, 17. nihil tam facile in animos teneros ... influere quam varios canendi sonos; L II, 38. nec .. tam denicales ... quam ceterorum caelestium quieti dies feriae nominarentur; L II, 55. Sulla .. acerbiore odio incitatus, quam *si tam* sapiens fuisset, quam fuit vehemens; L II, 56. ea non tam ad religionem spectant quam ad ius sepulchrorum; L II, 58. nihil .. tam aptum est ad ius ... naturae ... quam imperium; L III, 3. tam est in vitio, quam si parentes ... deserat; O I, 28. nihil .. est tam angusti animi tamque parvi quam amare divitias; O I, 68. falli, errare ... tam dedecet quam delirare; O I, 94. nec tam est enitendum, ut bona ... sequamur, quam ut vitia fugiamus; O I, 114. nihil est .., quod tam deceat, quam ... servare constantiam; O I, 125. in homines non tam commutandarum quam evertendarum rerum cupidos; O II, 3. quid est tam inhumanum quam eloquentiam ... ad bonorum pestem ... convertere? O II, 51. tam .. id honestum ... tuendum ... nobis est quam illud ... sapientibus; O III, 17. quodsi nihil est tam contra naturam quam turpitudo ... nihilque tam secundum naturam quam utilitas; O III, 35. quid .. tam absurdum, quam si ... praeco praedicet ..? O III, 55. non .. tam isti (lacerti mortui sunt) quam tu ipse; C 27. huic divino ... dono nihil tam esse inimicum quam voluptatem; C 40. nihil esse tam detestabile tamque pestiferum quam voluptatem; C 41. nihil ei (Xenophonti) tam regale videri quam studium agri colendi; C 59. quid est .. tam secundum naturam quam senibus emori? C 71. nihil esse morti tam simile quam somnum; C 80. non tam ista me sapientiae ... fama delectat, ... quam, quod ... spero ..; Lae 15. quid tam absurdum quam delectari multis inanimis || inanibus || rebus? Lae 49. nihil esse, quod ad se rem ullam tam alliciat || illiciat || et attrahat quam ad amicitiam similitudo; Lae 50. non .. tam utilitas parta per amicum quam amici amor ipse delectat; Lae 51. quid .. potest esse tam flexibile, tam devium quam animus eius, qui ..? Lae 93. secerni .. blandus amicus a vero ... tam potest ... quam omnia fucata ... a sinceris; Lae 95. nec hoc tam re est quam dictu inopinatum; P 35. nec tam miserum est non adipisci, quod velis, quam adipisci velle, quod non oporteat; fr V, 39. ſ. **diu,** II. quam (rel.) 4 St. (B. I, S. 736, a). **non,** A, **b.** tam (34 St.) B. II, S. 735, b.

tantopere: quid est .. in vita tantopere quaerendum quam ... id, quod ..? F I, 11.

b. **Ungleichheit**: alius: hominem natum ad nihil aliud esse quam || ad || honestatem; A fr 20 (Z. 14).

ante: ſ. **ante,** B, **b** (B I, S. 205, b. ſ.).

contra: quom contra fecerint quam polliciti professique sint; L II, 11.

extra: quod negant sapientem suscepturum ullam rei publicae partem, extra quam si eum tempus et necessitas coëgerit; R I, 10.

infra: (stomachi) partes eae, quae sunt infra quam id, quod devoratur; N II, 135.

malo: ſ. **malo** (59 St.) B. II, S. 514, ſ. — post (postquam): ſ. **post,** B, III, 2 (9 St) S. 129, b. — postea (posteaquam): ſ. **postea,** II (19 St.) S. 130, a.

postridie: postridie, .. quam apud Catulum fuissemus; A II, 9.

praesto: cum accipere quam facere praestat iniuriam, tum morti ... paulum procedere ob viam, quod fecit Catulus, quam quod Marius; T V, 56. tacere praestaret philosophis || philosophos || quam iis, qui se audissent, nocere; N III, 77.

praeter: praeter .. quam quod comitia || omnia || illa essent armis gesta servilibus; L III, 45.

pridie: quom (Scipio) ... domum reductus ... est ..., pridie quam excessit e vita; Lae 12.

secus: qui secus, quam decuit, vixerunt; D I, 63. dulcis .. non multo secus est ea (patria), quae genuit, quam illa, quae excepit; L II, 5.

supra: ostium ... adiunctum ... paulo supra, quam ad linguam stomachus adnectitur; N II, 136.

ultra: ultra .. quo progrediar, quam ut veri similia videam, non habeo; T I, 17. qui ... nec ultra quam *ad* id, quod veri simile occurrit, progredi possumus; T II, 5.

Comparative: quid absurdius? N I, 38. quicquam esse absurdius; C 66. nihil est ... acceptius; R VI, 13. acerbiore odio; L II, 56. acriores .. morsus sunt; O II, 24. acrius accusavit; A II, 69. acrius videre; A II, 81. acutiora ingenia; N II, 42. acutiorem (philosophiam); F V, 96. ✕ acutius ... adsequetur; D II, 12. nihil admirabilius; C 12. aegrius depellitur; T IV, 81. aequius esse; D I, 36. alienius (est quicquam); O II, 23. extrui ... sepulchrum altius; L II, 68. nihil .. est amabilius; O I, 56. sol ... amplior; N II, 92. nihil tribuit amplius; N II, 33. nihil est ... amplius; L II, 64. animosior .. senectus; C 72. antiquiorem ... laudem et gloriam; D II, 78. antiquior parens; R I, fr 2. antiquiora (verba); L II, 18. quid .. apertius? F III, 31. nihil est .. appetentius; Lae 50. aptius est ... appellare; F III, 57. aptius est quicquam; O II, 23. aptior (fervor); N II, 30. ingenia ... aptiora; N II, 42. aptiora ... officia; O I, 153. aptior partitio; F I, 45. aptior persona; Lae 4. ardentior animus; T I, 42. ardentiore studio; F II, 61. artior ... somnus; R VI, 10. feci .. audacius; P 3. — beatiorem (M. Regulum); F II, 65. beatior Iuppiter; F II, 88. Q. Metellus ... beatior; F V, 82. beatiorem esse Metellum; F V, 83. beatior ille; T V, 56. beatior Epicurus; T V, 109. aetas .. beatior; C 60. patrem .. beatiorem; F IV, 65. vitam .. beatiorem; F V, 88. qui benigniores volunt esse; O I, 44. dicam brevius; P 6. dissero brevius; N I, 49. — calidior est ... animus; T I, 42. capitalior (iniustitia); O I, 41. capitaliorem pestem; C 39.

cariorem ... patriam; F III, 64. sapientiam .. cariorem; F III, 23. carior (societas); O I, 57. certius quicquam; F III, 42. certiora esse; N III, 13. D II, 126. dux certior; F IV, 10. citius f. **cito** (7 St.) B. I, S. 421, a. clariora ... esse; D II, 126. res ... clariores; O I, 74. ut commodius putarent numerari; O II, 82. commodius ... disputatur; O II, 87. simulatio ... coniunctior; O I, 44. vox ... contemptior; C 27. copiosior est lingua; T II, 35. copiosius alantur; F V, 56. nihil .. est ... copulatius; O I, 56. curiosius id faciunt; N I, 10. — Sardanapallus ... deformior; R III fr 4. quid ... est ... deformius? T IV, 35. deformior species; R I, 51. delicatior ... ratio; F V, 12. (Aristo) deterior; F IV, 43. ista ... deteriora; F IV, 69. nihil est difficilius; N II, 45. nihil difficilius esse; Lae 33. quicquam difficilius; Lae 79. difficilior .. cogitatio; T I, 51. difficilius evelli; T IV, 32. quae ... digniora; N I, 120. fuit ... dignius; D II, 126. diligentius ... cingitis; N III, 94. iudicabant; O III, 111. distortius (genus); Fa 16. esse .. divinius, quod ..; N II, 32. divinius ... conplecti; R II, 10. diutius ... afuit; A II, 3. habebat; T V, 101. manent; L I, 2. sentire; F II, 106. silent; A I, 2. quid dulcius? Lae 22. — eruditius .. disputare; C 3. — facilius sit sedare; R I, 65. cursum ... faciliorem; Lae 14. facilior (sapiens); A II, 100. facilius ... cognocitur; fr V, 26. conciliare; O II, 77. consequar; R II, 3. dicere; N II, 2. intellegi; O I, 94. reperietur; T V, 42. feracior ... locus; O III, 5. fideliorem .. barbarum; O II, 25. firmior; F IV, 52. firmiores ... opiniones; N I, 81. firmior (societas); O I, 55. quid .. foedius? T IV, 35. me ... fortiorem; F IV, 72. Posidonium ... fortiorem; fr V, 44. dicuntur fortius; F V, 75. fortunatiorem ... Fortunam; D II, 87. — quod dicatur aut gravius aut grandius; T V, 46. est ... gratius prodesse; N II, 64. res ... gratiores; O II, 46. nihil ... gravius; R I, 7. quid gravius? L II, 31. graviores aegritudines; T III, 71. gravior (honestas); O III, 35. graviora iudicia; L III, 34. ortus ... gravior; Lae 32. gravior (societas); O I, 57. gravius ... ferret; Lae 22. f. grandius. — nihil honestius; O I, 68. honestius mentietur; O III, 93. honestius hic; O III, 109. quae ... sunt humiliora; L I, 14. — senectutem .. imbecilliorem; C 30. visa imbecilliora; A II, 88. nihil ... indoctius; N II, 48. inferior (Timotheus); O I, 116. vocem inimiciorem; Lae 59. candor inlustrior; N II, 40. nomen ... inlustrius; O I, 75. inlustrior ... res; R I, 38. quid ... inscitius? N II, 36. D II, 127. ego insipientior; D II, 51. quid intolerabilius? F IV, 20. iucundius est carere; C 47. iustioribus .. illis; F I, 2. causa iustior; R I, 9. — [gratulator laetior]; F II, 108. laetioribus nominibus; F IV, 73. latius pateat; F V, 65. lenior (vis); L III, 23. lenius ferri; R III, 47. leviora .. sunt ea; O I, 27. didicerim libentius; F II, 8. recordor; O II, 26. utatur; Lae 68. liberiore ... die; Fa 2. linguam ... locupletiorem; F I, 10. locupletior ... natura; N I, 112. locupletiorem (testem); O III, 105. longiores ... sumus; O II, 16. »longius quicquam«; T IV, 48. longior .. oratio; Ti 30. longius verbum; F IV, 73. me esse longius provectum; F III, 74. — magis: f. **magis** (B. II, S. 489—495). nihil .. magnificentius; O I, 68. maior: f. **magnus** (B. II, S. 499—512). melior: f. **bonus**, A. (B. I, S. 344—351). melius: f. **bene** (B. I, S. 334—337). minor: f. **parvus**, A. (S. 22, f.). minus: f. **parum** (S. 18—21). miserius (istuc); T I, 13. quid .. est .. miserius? T IV, 35. homines ... miseriores; F IV, 63. mollior .. ratio; F V, 12. — secunda (Diana) notior; N III, 58. notior (forma); R VI, 10. — cogitatio ... obscurior; T I, 51. quod est odiosius; A II, 95. »sepulchrum .. operosius«; L II, 64. textile .. operosius; L II, 45. quid ... optatius? F IV, 44. ornatius (dictum esse); N I, 58. otiosiorem (me); R I, 14. — paratiorem me; F IV, 72. dimicare paratius; O I, 83. parcius (utamur); T IV, 27. ad pauciores pertinet; P 20. turpitudo peius est; T II, 31. peius existimare; fr VIII, 13. perfectiores .. naturas; N II, 86. quid .. perversius? F IV, 20. dices ... planius; T IV, 10. (nuncupat); N II, 64. plus, plures; f. **multus** (B. II, S. 600—614). nihil .. fuit potius; R VI, 9. cives potiores ..., propinqui; Lae 19. potius: f. **potius**, II (S. 136). quid ... praeclarius? R III, 5. nihil ... praestabilius; L I, 28. praestantior (Q. Maximus); C 11. praestantior (societas); O I, 55. prius: f. **primus**, C, a, II (S. 161). promptiores .. debemus esse; O I, 83. sint ... propensiores; Lae 32. propius accedebat; N I, 96. accedat; R I, 12. Cyclops ... prudentior; T V, 115. sperare sit prudentius; T I, 86. prudentius ... adsequetur; D II, 12. pulchriorem esse me; N I, 78. nihil pulchrius; N I, 77. liniamenta .. pulchriora; F III, 75. conum ... et cylindrum et pyramidem pulchriorem; N II, 47. — nihil est ... rapacius; Lae 50. „invidere florem“ rectius quam „flori“; T III, 20. rectius .. appellabitur; F III, 75. ⋈ ⋈ ordiri; T V, 37. quid religiosius? L II, 31. — efficitur saepius; C 29. (irasci); R I, 59. lacrimasse; T I, 93. laudo; L III, 1. peperisse; D II, 61. reliquit; F II, 106. sanctius .. colunt; N III, 50. satius fuerit; N I, 69. III, 69. vis ... senior; L II, 9. quicquam similius; T IV, 52. erat .. .. veri similius hunc mentiri; F II, 55. veri .. similiora (oracula); N I, 66. perfecta ... sollertius; N II, 88. spendidius ... disseruntur ‖ disserentur ‖; O III, 20. conservantis studiosius; R I, 54. quid stultius? F IV, 20. quid ... stultius? O II, 54. III, 55. C 68. Lae 55. quicquam stultius; T V, 104. quicquam .. suavius; F II, 11. conscribis ... subtilius; L I, 13. dicta; N I, 49. disputari; P 10. eventus .. superiores; T IV, 61. vitium taetrius; O II, 77. tardius ... triumphavit; A II, 3. tolerabilius patiuntur; F III, 42. tristioribus (nominibus); F IV, 73. quicquam .. turpius; A I, 45. nihil turpius; F I, 19. L III, 18. Lae 77. quid turpius? F II, 50. L III, 50. Lae 99. hoc dicere turpius est; N I, 70. hoc turpius; D I, 87. — fraus valentior; Ti 40. aliquid uberius; L I, 15. locus .. uberior; O III, 5. vehementius actum est; O II, 84. continet; O II, 84. terret; T III, 52. torquent; T V, 117. quid est .. verius? L II, 16. id ... est verius; L III, 32. ortus ... verior; Lae 32. proverbia ... veriora; F II, 105. verius ... nominari; O II, 27. hoc .. nos verius; F I, 61. sunt vitiosiores; T III, 73. utiliorem ... Triarium; F II, 84. nihil ... utilius; T IV, 82. utilius solum ... regnare; O III, 41. ignoratio ... utilior; D II, 23. utilior ... partitio; F I, 45. [vita .. utilior]; O III, 29.

II. **Steigerung**: quandam exaggerationem quam altissimam animi ... esse .. rem pulcherrimam; T II, 64. quem .. dignum fortuna quam amplissima putant; O II, 21. quorum corpora viva cum mortuis ... quam aptissime colligabantur; fr V, 95. ut mundus quam aptissimus sit ad permanendum; N II, 58. agam quam brevissume potero; N II, 3. exposui quam brevissime potui somnii et furoris oracla ‖ oracula ‖; D I, 70. ut quam facillume ova serventur; N II, 129. ‖ fortunam quam florentissimam permanere ‖; R fr 5. omnis bonos interitu suorum quam gravissime maerere oportere; T III, 63. commodissimum esse quam laxissimas habenas habere amicitiae; Lae 45. ut verbis utamur quam usita-

tissimis et quam maxime aptis; F IV, 57. ut quam maxime permaneant diuturna corpora; T I, 108. ut quam maxime significem; T II, 46. ut in stadio cursores exclamant, quam maxime possunt; T II, 56. se quam maxime excruciari luctuque confici; T III, 80. si (animus) ... ea ... contemplans quam maxime se a corpore abstrahet; R VI, 29. quam maxime probat temperationem rei publicae; L III, 12. contendere debet, quam maxume possit, ut vincat; O III, 42. quod (convivium) ad multam noctem, quam maxime possumus, vario sermone producimus; C 46. quod (vinculum) ex se atque de iis, quae stringit, quam maxime unum efficit; Ti 13. ut quam maxime caelum omnibus conluceret; Ti 31. velle bonis aliquem affici quam maximis; F II, 78. earum rerum, quae sint secundum naturam, quam plurima et quam maxima adipisci; F IV, 25. volo in virtute vim esse quam maximam; F V, 77. si quam maxumum dolorem inurere; T III, 19. ut opes quam maxumas consequantur; O I, 64. ut quam minime animus a cogitationibus abduceretur; F V, 87. ut ea ... quam minime indecore facere possimus; O I, 114. ut ... corporis vitium .. quam minimum appareat; F V, 46. civitatem ... quam minimam potuit ... effecit; R II, 52. eos .. (nidos) quam possunt mollissume substernunt; N II, 129. necessitati dant operam ut quam occultissime pareant; O I, 127. ut vitis ... quam optime se habeat; F IV, 38. ut (vitis) quam optime se habere possit; F V, 39. venditorem ... velle quam optume vendere; O III, 51. qui ... conservat .. eos ... quam optima in condicione vivendi; R II, 47. ut cogitatione ad res quam optumas utamur; O I, 132. comitem .. eum (ignem) sapientiae quam optimae mentis effecit; Ti 35. ut ea ... quam perfectissima natura haberemus; F V, 44. posthac ... quam plurima, si videtur, et de nobis inter nos; A ep 2. ut prodesse velimus quam plurimis; F III, 65. detrahere quam plurumum; T III, 75. te ... saepe quam plurimis posses argumentis onerare iudicem; N III, 8. quanam re possem prodesse quam plurimis; D II, 1. imperare quam plurimis; R III, 24. (res familiaris) quam plurimis ... se utilem praebeat; O I, 92. ut (senes) ... rem publicam consilio ... quam plurimum adiuvent; O I, 123. ut iis beneficiis quam plurimos adficiamus; O II, 63. hoc scientiae genere prodesse quam plurimis; O II, 65. an silentio suum (frumentum) quam plurimo venditurus (sit); O III, 50. ſ. maximus; F IV, 25. quam primum mori; T I, 114. quam primum || mori et || ... fugere ..; fr IX, 9. quod aut verum sit aut ad id quam proxime accedat; A II, 7. si magnam partem ... ad verum ipsum aut quam proxime accedant; A II, 36. ut ... vitam .. eius (animantis) quam pulcherrime regerent; Ti 46. ea .. (consuetudine) ... quam saepissime utemur; D II, 150. ut quam saepissime peccet amicus; Lae 59. ut possem te remunerari quam simillimo munere; A ep 1. usitatissimus: ſ. maxime; F IV, 57.

III. **Frage:** 1. **direct:** a. **Adjectiva:** quam diuturna ista (observatio) fuit? D II, 28. quam longinquo tempore observari potuit? D II, 28. cum Cleanthe ... quam multis rebus Chrysippus dissidet? A II, 143.

b. **Adverbia:** quam diu ille erit || erat || Hector? T I, 105. qui de nobis || vobis || loquuntur, quam loquentur diu? R VI, 22. ut .. vera videamus, quam longe videmus? A II, 80. quam multum iis (auspiciis) utimur? D II, 76.

2. **indirect:** a. **Adjectiva, Pronomina, Substantiv:** e quo intellegi potest, quam acuti natura sint; T I, 48. enumerare possum, ... quam sollers subtilisque (sit) discriptio partium quamque admirabilis fabrica membrorum; N II, 121. optume .. (virtus) ..., quam amabilis sit, intellegit; Lae 98. corporis ... figura et forma et statura quam apta ad naturam sit, apparet; F V, 35. quam sint omnia in hominis figura ... ad venustatem apta, describere; N I, 47. a Balbo .. animadvertisti .. quam multa dicta sint quamque ... apta inter se et cohaerentia; N III, 4. quamquam ... tyrannus ipse indicavit, quam esset beatus; T V, 61. non vides, quam blanda conciliatrix et quasi sui sit lena natura? N I, 77. cum ignorem, (rex Persarum) quam sit doctus, quam vir bonus; T V, 35. quam bonum (poëtam), nihil ad rem; T V, 63. videtisne ..., quam bona a dis inmortalibus navigatio sacrilegis detur? N III, 83. quam .. civitati (Scipio) carus fuerit, maerore funeris indicatum est; Lae 11. vide, quam sit catus is, quem ..; A II, 97. mihi ... recordanti, quam ille (Marius) gravem suum casum magno animo, quam constanti tulisset; D II, 140. ut ... intellegatur .., ea (disciplina) ... quam gravis, quam continens, quam severa sit; F I, 37. ut intellegeretis, quam esset obscura (natura deorum) et quam difficilis explicatus haberet; N III, 93. doctus: ſ. bonus; T V, 35. e quibus intellegatur, quantae res hominibus [a dis] || a dis || quamque eximiae tributae sint; N II, 140. oratio Laelii, ... quam simpuvia || simpula, al. || pontificum dis immortalibus grata sint; R VI, 2. gravis: ſ. continens. cogitare, quam id honestum sit; T II, 58. caveat, ne id modo consideret, quam illa res honesta sit; O I, 73. intellegemus, quam sit turpe diffluere luxuria ... quamque honestum parce (vivere); O I, 106. cum docebimus ea ... quam sint virtutis inimica; O III, 96. id quam iniustum in patriam et quam turpe || [et quam inutile] || esset, non videbat; O III, 82. intellegitur, quam fuerint inopes amicorum; Lae 53. cuius (A. Torquati) quantum studium et quam insigne fuerit erga me temporibus illis ..., scire; F II, 72. inutilis: ſ. iniustus. ut (sapiens) animadvertat, quanta sint ea quamque iucunda; F I, 62. earum ... causarum quanta quamque sit iusta una quaeque, videamus; C 15. illa visa quam levia fuerint, intellegunt; A II, 52. ut .. illud, quod cupiat, ostendatur quam leve, quam contemnendum, quam nihili sit omnino, quam facile ... neglegi possit; T IV, 74. quidam saepe in parva pecunia perspiciuntur quam sint leves; Lae 63. sit .. omne iudicium, non quam locuples, sed qualis quisque sit; O II, 71. quae (conversio) quam longa sit, magna quaestio est; N II, 52. quod quam magnum sit, fictae veterum fabulae declarant; F I, 65. videsne, quam sit magna dissensio? F II, 49. tantum refert, quam magna (bona) dicam, cum expetenda (dixero), quam valde; F V, 90. non intellegunt homines, quam magnum vectigal sit parsimonia; P 49. ſ. constans. haec diceremus ..., quam multa, quam varia, quanta spectacula animus in locis caelestibus esset habiturus; T I, 47. quod facile sentio, quam multorum ... scribendi studia commoverim; N I, 8. non .. sentitis, quam multa vobis suscipienda sint; N I, 94. nonne animadvertis ..., quam multi votis vim tempestatis effugerint? N III, 89. quid dicam, insanis ... quam multa falsa videantur? D II, 120. in quo (anno) vix dicere audeo quam multa hominum saecula teneantur; R VI, 24. quom intellegat, quam multa firmentur iure iurando ..., quam multos divini supplicii metus a scelere revocarit, quamque sancta sit societas civium inter ipsos; L II, 16. videmus, quibus exstinctis oratoribus quam in paucis spes, quanto in paucioribus facultas, quam in

multis sit audacia; O II, 67. f. aptus; N III, 4. tum intellegas, quam illud non sit necessarium; fr V, 73. videtisne, quam nihil praetermittatur, quod vitam adiuvet? F I, 57. f. levis; T IV, 74. nondum dico, quam haec signa nulla sint; D II, 16. obscurus: f. difficilis. videte, .. quam in parvo lis sit; A II, 89. docentes, quam parva et quam pauca sint, quae natura desideret; T III, 56. cotidie nos ipsa natura admonet, quam paucis || admonet || , quam parvis rebus egeat, quam vilibus; T V, 102. qui (Oceanus) .. tanto nomine quam sit parvus, vides; R VI, 21. pauci: f. multus; O II, 67. parvus; T III, 56. V, 102. in potestate: f. vitiosus. quam haec pulchra putet, ipse iam dicet; T IV, 67. sanctus: f. multus; L II, 16. severus: f. continens. quam simile istud sit, .. tu videris; N III, 9. vide, ... quam sint ista similia; D II, 108. sollers: f. admirabilis. Stoicorum .. non ignoras quam sit subtile, vel spinosum potius, disserendi genus; F III, 3. f. admirabilis. alter (cingulus) ... cerne quam tenui vos parte contingat; R VI, 21. haec laetitia quam turpis sit, satis est ... videre; T IV, 68. f. honestus; O I, 106. iniustus. non videmus, quam sint varia terrarum genera? D I, 79. f. multus; T I, 47. vilis: f. parvus; T V, 102. ut intellegatur, non modo quam vitiosae (perturbationes), sed etiam quam in nostra sint potestate; T IV, 14.

b. **Adverbia**: quam bene, non quaeritur, constanter quidem certe; T V, 24. ut facilius iudicarem, quam illa bene refellerentur; N I, 59. quae ... quam diu adfutura sint, certum || certe || sciri nullo modo potest; L I, 52. facile: f. a. levis; T IV, 74. vide quam non flebiliter respondeat; T II, 39. *videte*, quam humane excipiat altera lex; L II, 60. illud attendimus, in hoc omni genere quam inconstanter loquamur; A II, 53. ea qui consideret quam inconsulte ac temere dicantur; N I, 43. quam hoc late pateat, intelleges; T I, 29. efficitur, ut .. illud ... decorum quam late fusum sit, appareat; O I, 98. vide, quam tecum agam liberaliter; N I, 62. illa ... quam longe serpant, non vides; N III, 51. quam longe progrediare, ... ad augendam transeundi || augendam || culpam nihil pertinet; P 20. audiet || audiret, al. || (deus), quam nobiscum male egerit || ageretur || ; A II, 80. »spectant ..., quam mox (consul) emittat pictis e faucibus currus;« D I, 108. vides, quantum ab eo (Zenone Erillus) dissenserit et quam non multum a Platone; A II, 129. videamus .., quam sint praeclare illa his ... consequentia; F III, 26. quam id recte faciam, viderint sapientes; Lae 10. quasi vero referat, quod fieri potest, quam id saepe fiat; D II, 62. ut advertatis animum, quam sapienter iam reges hoc nostri viderint; R II, 31. considerate nunc, cetera quam sint provisa sapienter; R IV, 3. providens, quam sensim pernicies inlapsa in civium animos ... civitates everteret; L II, 39. video, quam suaviter voluptas sensibus nostris blandiatur; A II, 139. ne hoc quidem ipsum quam subtiliter conclusum sit, intellegent; T I, 55. vide, quam temere committant, ut ... nulli sint di; D II, 41. f. inconsulte. quia non laboro, quam valde ea ... probaturus sim; A II, 10. f. a. magnus; F V, 90. cum, id quam vere fiat, ignores; Lae 97.

c. **Verba**: adiuvo: f. delecto. quem (Sophoclem) scis quam admirer quamque eo delecter; F V, 3. cohaerens: f. a. aptus; N III, 4. quam sit ea (populi voluntas) contemnenda, || sicut a, al. || paulo ante dictum est; T V, 106. vide, quam ista tui latrocinii tela contempserim; P 28. f. a. levis; T IV, 74. quam sibi conveniat, ipse viderit; T V, 34. nec velle experiri, quam se aliena deceant; O I, 113. dici non potest, quam sim hesterna disputatione tua delectatus vel potius adiutus; T II, 10. f. admiror. non .. ignoras, quam (Epicurei) ista derideant; D II, 39. illorum vides quam niteat oratio; F IV, 5. intelleges, quam sit obsistendum dolori; T II, 28. haec inter se quam repugnent, plerique non vident; T III, 72.

IV. **Ausruf**: 1. **Adjectiva, Pronomen**: iuventutis .. exercitatio quam absurda in gymnasiis! R IV, 4. quae stirpes sunt aegritudinis, quam multae, quam amarae! T III, 83. quam .. aptas quamque multarum artium ministras manus natura homini dedit! N II, 150. quam illa (verba) aurea! O III, 70. quam bellum erat .. confiteri potius ..! N I, 84. quam brevi tempore quot et quanti poëtae ... extiterunt! T IV, 5. conclusa .. est a te permagna || tam magna || lex sane quam brevi; L II, 23. quam brevi .. in conspectu posita est a te omnium magistratuum discriptio || descr. || ; L III, 12. illud .. quam callida ratione! N III, 66. quam gravis .., quam magnifica, quam constans conficitur persona sapientis! F III, 75. quam haec sunt contraria! F II, 29. quam graves, quam difficiles plerisque videntur calamitatum societates! Lae 64. quot genera quamque dispaaria ... beluarum! N II, 100. »o domus antiqua, heu quam dispari dominare domino«! O I, 139. domina rerum, ... eloquendi vis, quam est praeclara quamque divina! N II, 148. iam illa cupiditas ... honoris ... quam dura est domina, quam imperiosa, quam vehemens! P 40. quam est illa misera, quam dura servitus! P 40. quam est id exiguum! T I, 82. illorum .. ista ipsa quam exilia de virtutis vi! F IV, 7. gravis: f. constans. difficilis. quam fuit inbecillus P. || Publii || Africani filius! C 35. imperiosus: f. durus. is (Pompeius) propagatione vitae quot, quantas, quam incredibiles hausit calamitates! T I, 86. quam illud iter iucundum esse debet! T I, 96. quam levis epheborum illa militia! quam contrectationes et amores soluti et liberi! R IV, 4. magnificus: f. constans. quam magnos quantaque amoris conspiratione consentientes tenuit amicorum greges! F I, 65. quam magnum illud Scaevolae faciunt! L II, 47. atque || at quam || illa mirabilia, quod ..; N II, 126. quam huic (Dionysio) erat miserum carere consuetudine amicorum! T V, 63. quam miser virtutis famulatus servientis voluptati! O III, 117. f. durus. quam molestum est uno digito plus habere! N I, 99. quam multa vident pictores in umbris et in eminentia! ... quam multa, quae nos fugiunt in cantu, exaudiunt in eo genere exercitati! A II, 20. quam multa vitiosa! F II, 31. quam multa .. iniuste fieri possunt! F II, 57. quam multa illi de re publica scripserunt, quam multa de legibus! quam multa ... exempla ... reliquerunt; F IV, 5. quam multa ab iis conquisita et collecta sunt de omnium animantium genere, ortu, membris, aetatibus! quam multa de rebus iis, quae gignuntur e terra! quam multae quamque de variis rebus et causae ... et demonstrationes! F IV, 13. quam multi dies reperiri possunt, qui tali nocti anteponantur! T I, 97. quam multa non desidero! T V, 91. quam multa ex terra arboribusque gignuntur! T V, 99. Soles ipsi quam multi a theologis proferuntur! N III, 54. quam multos (annos) ante hunc (Dionysium) in ipso Graeciae flore Pisistratus (tyrannus fuit)! N III, 82. noster (populus) quam multa genera (divinationis) conplexus est! D I, 3. quam multa (haruspicum responsa) luserunt! D II, 53. quam multi anni sunt, cum ..! D II, 76. quam multa ego Pompeio, quam multa Crasso, quam multa huic

ipsi Caesari a Chaldaeis dicta memini, neminem ... esse moriturum! D II, 99. quam multi .. (sunt), qui (somnia) contemnant! D II, 125. quam multi inopes digni praesidio deorum nullo somnio ad thensaurum reperiendum admonentur! D II, 134. quam multi ... homines immolare ... dis immortalibus gratissumum esse duxerunt! R III, 15. quam multa passus est Ulixes in illo errore diuturno! O I, 113. quam multi villarum magnificentiam imitati ‖ [imitati] ‖ ! O I, 140. philosophi senes quam multa meminerunt! C 22. quam multa .., quae nostra ‖ nostri ‖ causa numquam faceremus, facimus causa ‖ [causa] ‖ amicorum! Lae 57. honores ... quam multi ita contemnunt, ut ..! Lae 86. f. amarus. aptus. videtis, quam nefaria vox! Lae 37. quam nihil curo! F V, 80. ipsa .. quam nihil ad rem pertinet ... similitudo! N I, 97. nullus: f. tenuis. ipse (Epicurus) quam parvo est contentus! T V, 89. quam paucis verbis confectum negotium putant! D II, 103. quam periculosa consuetudo! N III, 62. meministis, ... quam popularis lex de sacerdotiis C. Licini Crassi videbatur! Lae 96. praeclarus: f. divinus. quam tempestativos .. dedit (natura), quam salutares ... ventos Etesias! N II, 131. »simia quam similis ... nobis!« N I, 97. quam hoc suave! F II, 88. quam suave est! F V, 80. T II, 17. quam hoc suave est! T V, 31. tempestivus: f. salutaris. quam tenui aut nulla potius valetudine (fuit P. Africani filius)! C 35. quam turpe, o di boni! T V, 77. quae .. et quam varia genera bestiarum! N II, 99. f. multus; F IV, 13. vehemens: f. durus.

2. Adverbia: quam erant illa acute explicanda nobis! quam argute, quam obscure etiam contra Stoicos disserendum! A I, 7. at id ipsum quam callide! N III, 68. quam commode ordines discripti ‖ descr. ‖ ! R IV, 2. at quam rhetorice (Aeschines invehitur), quam copiose! T III, 63. quam copiose ab eo (Xenophonte) agri cultura laudatur in eo libro, qui ..! C 59. at quam festive (hoc) dissolvitur! D II, 35. at quam licenter! N I, 109. quorum (somniorum) .. defensio repetita quam longe est! D II, 119. quam tu longe iuris principia repetis! L I, 28. ea ... quam magnifice sunt dicta ab illis, quam splendide! F IV, 6. obscure: f. acute. at quam pulchre dicere videbare, cum ..! F II, 63. rhetorice: f. copiose. quam saepe apparet nihil eos (gladiatores) malle quam ..! T II, 41. quantis in rebus quamque saepe (senatus) responsis haruspicum paruit! D I, 97. quam scite per notas nos certiores facit Iuppiter! D II, 47. splendide: f. magnifice.

3. Verba (Participia): quam illa (sapientia) ardentis amores excitaret sui ‖ si videretur ‖ ! F II, 52. auspicia .. vestra quam constant! D I, 25. quam contemnet (animus), quam despiciet, quam pro nihilo putabit ea, quae ..! L I, 61. quam cupiunt (pueri) laudari! F V, 61. quam suave est, quam hoc non curo! T II, 17. quam te decebat iis verbis uti! F II, 51. quam me delectat Theramenes! T I, 96. quam delectabat eum (C. Galum) defectiones solis ... praedicere! C 49. despicio: f. contemno. quam elato animo (Theramenes) est! T I, 96. quam gaudebat bello suo Punico Naevius! quam Truculento Plautus, quam Pseudolo ‖ Pseudulo ‖ ! C 50. quantus iste est hominum et quam inveteratus error! R II, 29. in hac ille (animus) magnificentia rerum ... quam se ipse noscet! L I, 61. quam pro nihilo puto! T V, 73. f. contemno. quam vellem .. te ad Stoicos inclinavisses! F III, 10. quam vellem Panaetium nostrum nobiscum haberemus! R I, 15. solutus: f. 1. levis.

V. Lücke: quia me ‖ quam, quoniam ‖ Athenis audire ex Phaedro meo memini ..; L I, 53.

quamquam, obgleich, wiewohl, obschon, gleichwohl, indessen, jedoch: A. Aussage: I. Indicativ: 1. Präsens: quamquam Antiochi magister Philo ... negat ... duas Academias esse; A I, 13. nostra quidem causa facilis est; A II, 7. si illa ... vera sunt, nihil attinet ..; A II, 38. totum hoc ... contra vos est; A II, 53. nihil mihi tam mirum videtur quam ..; A II, 102. a Polemonis ... finibus non facile divellor; A II, 139. a te ipso id quidem facio provocatus; F I, 8. utriusque .. multa non probo; F I, 18. quod q. Aristippi est ..., tamen eius modi esse iudico ..; F I, 23. te quidem video minime esse deterritum; F I, 26. »q. haec inter nos nuper notitia admodum est;« F II, 14. non negatis nos intellegere ..; F II, 15. in hac divisione rem ipsam prorsus probo, elegantiam desidero; F II, 27. aliquantum (intellegi) potest; F II, 45. quod (gloriosum) .. q. voluptatibus quibusdam est saepe iucundius, tamen expetitur propter voluptatem; F II, 48. ab iis (Graecis) philosophiam ... habemus; sed tamen ..; F II, 68. te non possum ... corrumpere; F II, 72. hoc quidem proprium tuum munus est; F III, 8. (honestum) post oritur, tamen ... expetendum est; F III, 21. sed q. negant nec virtutes nec vitia crescere, tamen ... putant; F III, 48. tu hanc (linguam) copiosiorem etiam soles dicere; F III, 51. id quidem infinitum est in hac urbe; F V, 5. quod q. dubitationem non habet, ... tamen ... puto; F V, 27. qua quidem de re q. assentior iis, ... tamen concedo ..; F V, 33. vereor, ne nimius in hoc genere videar, tamen ... accedunt; F V, 55. ego non quaero, quid tibi a me probatum sit; F V, 75. est ‖ est enim ‖ in Originibus ..., tamen ..; T I, 3. non male ait Callimachus ..; T I, 93. non sumus ignari multos studiose contra esse dicturos; T II, 3. hoc nescio quo modo dicitur, quasi duo simus; T II, 47. »q. graviter cernimus ictum«; T II, 49. ipsa iracundia libidinis est pars; T III, 11. metus non est morbi admodum similis, q. aegritudini est finitimus; T III, 23. non haec una res efficit maximam aegritudinem, tamen ... sint .. omnia ... meditata; T III, 30. fac sane esse summum bonum non dolere ⟨q. id non vocatur voluptas⟩; T III, 40. o poëtam egregium! q. ab his cantoribus Euphorionis contemnitur; T III, 45. hostium repens adventus magis aliquanto conturbat quam expectatus; T III, 52. (illa consolatio) .. usitata est; T III, 79. plenae disputationes delectationis sunt; T III, 81. vestigia .. Pythagoreorum q. multa colligi possunt, paucis tamen utemur; T IV, 3. id quidem etiam XII tabulae declarant; T IV, 4. ipsa virtus brevissume recta ratio dici potest; T IV, 34. in eis ipsis (gladiatoribus) videmus saepe constantiam; T IV, 48. de ipsius metus inconstantia ... dicendum est, tamen ..; T IV, 64. (haec) non constantissime dici mihi videntur; T V, 23. repetam .., q. non mihi, sed tibi hic venit adiutor; N I, 17. video non nullis videri ..; N I, 85. Chrysippus .., q. est acerrimo ingenio, tamen ea dicit, ut ..; N II, 16. Velleius aliter existimat; N II, 61. quae (arbores, herbae) q. sine sensu sunt, tamen a natura sustinentur; N II, 133. circumitus ... siderum, q. etiam ad mundi cohaerentiam pertinent, tamen et spectaculum hominibus praebent; N II, 155. avis quasdam ... rerum augurandarum causa esse natas putamus; N II, 160. Circen quoque coloni nostri Circeienses religiose colunt; N III, 48. Pythagoras, cum in geometria quiddam novi invenisset, Musis bovem immolasse dicitur; N III, 88. quae q. ex

alio genere sunt, tamen divinationi sunt similiora; D I, 13. tu quidem non hostiarum causam ‖ casum ‖ confirmas sortium similitudine, sed ..; D II, 38. ut medici, q. intellegunt saepe, tamen numquam aegris dicunt illo morbo eos esse morituros; D II, 54. haud ignoro, quae bona sint, sinistra nos dicere; D II, 82. huic (naufrago) quidem hic scribit praedictum in aqua esse pereundum; Fa 5. hoc Chrysippo non videtur valere in omnibus; sed tamen ..; Fa 14. ut, q. de futuro dicitur, tamen ut id non possit convertere in falsum; Fa 17. id est minime probandum, tamen ... posse videtur ..; R I, 42. (disputatio) uberrimos fontes virtutis ... continet, tamen ... vereor ..; R I, fr 5. fr V, 42. qui (tyrannus) q. figura est hominis, morum tamen inmanitate vastissimas vincit beluas; R II, 48. et ‖ sed, al. ‖ q. potest id (genus) lenius ferri, quam tu soles ferre, tamen ..; R III, 47. sed q. sapientibus conscientia ipsa ... est praemium, tamen ..; R VI, 8. ‖ et q. optatissimum est ..., tamen ..; R fr 5 ‖. apud Herodotum ... sunt innumerabiles fabulae; L I, 5. ex his alius alio plus habet virium, tamen ..; L I, 6. (munus) est populo necessarium ‖ [q. ... nec.] ‖; L I, 14. est magnum hoc per se ipsum malum; L III, 31. te ... abundare oportet praeceptis ..., tamen ... censeo ..; O I, 1. quae q. ita sunt in promptu, ut res disputatione non egeat, tamen ..; O I, 6. ea (officia) q. pertinent ad finem bonorum, tamen minus id apparet; O I, 7. Terentianus ille Chremes „humani nihil a se alienum putat“; sed tamen ..; O I, 30. omnis virtus nos ... allicit, ... tamen iustitia ... id maxime efficit; O I, 56. quorum rebus gestis q. imperium Lacedaemoniis *partum* putatur, tamen ..; O I, 76. haec quidem res non solum ex domestica est ratione ..., sed tamen ..; O I, 76. hoc animi, illud etiam ingenii magni est; O I, 81. haud scio an possint haec quoque (praecepta sermonis) esse; O I, 132. in antiquissima ... philosophia Cratippo auctore versaris, ... tamen ... nolui; O II, 8. fortuita sunt, tamen sine hominum opibus ... neutram in partem effici possunt; O II, 20. ea quoque de re duo sunt nostri libri, sed attingamus; O II, 31. in utroque ‖ utraque ‖ inest gratificandi liberalis voluntas, tamen ..; O II, 52. intellego in nostra civitate inveterasse ..., ut ..; O II, 57. quod praesens tamquam in manum datur, iucundius est; tamen ..; O II, 60. Italia ornata domus ipsa mihi videtur ornatior; O II, 76. a Cratippo nostro ... haec te ... accipere confido, tamen ... arbitror ..; O III, 5. a Peripateticis vestris ..., quae honesta sunt, anteponuntur iis, quae videntur utilia, tamen ... disseruntur; O III, 20. hoc q. video ... neque aut lege sanciri aut iure civili, tamen naturae lege sanctum est; O III, 69. illud etiam apud Accium ... q. ab impio rege dicitur, luculente tamen dicitur; O III, 102. certo scio non »sollicitari te«; C 1. id quidem maximum est; C 9. in aliis ‖ his ‖ minus hoc mirum est; C 24. est id quidem senile; C 30. inmoderatis epulis caret senectus, modicis tamen conviviis delectari potest; C 44. non caret is, qui non desiderat; C 47. me quidem non fructus modo, sed etiam ipsius terrae vis ... delectat; C 51. confirmatur amor .. beneficio accepto; Lae 29. miror, illa superbia ... (Tarquinius) si quemquam amicum habere potuit; Lae 54. a multis virtus ipsa contemnitur; Lae 86. ista adsentatio, quamvis perniciosa sit, nocere tamen nemini potest nisi ei, qui ..; Lae 97. blanda ista vanitas apud eos valet ..., tamen ..; Lae 99. omne colligatum solvi potest; Ti 40. nec argumentis nec rationibus certis eorum oratio confirmatur; Ti 38.

2. **Imperfect**: quamquam Clitomachus adfirmabat numquam se intellegere potuisse ..; A II, 139. ea (epistula) cum summa eius (Epicuri) philosophia ‖ philosophiae, al. ‖ nullo modo congruebat; F II, 100. aliquid ipse poteram, tamen invenire malo paratiores; F II, 119. q. ea verba ..., q. Latine ea dici poterant, tamen ... nostra ducamus; F III, 5. »q. multa manus ad caeli caerula templa tendebam lacrumans«; D I, 41. dicebas omnia, quae fierent ..., fato contineri; D II, 19. (genus legationis) ad commodum senatus pertinere videbatur, tamen adprobante senatu frequentissimo; L III, 18. (Catuli) erant litterati; sed et alii; O I, 133. praeclare Socrates ... dicebat ..; O II, 43. Africanus maiorem laudem meo iudicio assequebatur; O III, 4. ille (Scipio) quidem nihil difficilius esse dicebat, quam amicitiam ... permanere; Lae 33.

3. **Perfect**: quamquam fuit acri ingenio, tamen ... semovendus est; A I, 34. cuius ... ratio q. floruit ..; A II, 16. philosophiae quidem vituperatoribus satis responsum est; F I, 2. arbitror, q. admodum delectatus sum eius oratione perpetua, tamen commodius ..; F II, 3. in eo sermone ... non remissi fuimus, tamen ... est ... parata contentio; F III, 2. ex omnibus philosophis Stoici plurima novaverunt; F III, 5. quae q. vitiose quidam (philosophi) secuti sunt, tamen ... antepono; F III, 30. scripsit artem rhetoricam Cleanthes, ... sed sic, ut ..; F IV, 7. a te .. diligenter est explicatum ..., tamen ... exponam; F IV, 14. (Pullus Numitorius) rei publicae nostrae profuit; F V, 62. foramina illa ... callidissimo artificio natura fabricata est, tamen ... sunt intersaepta; T I, 47. de universa philosophia ... satis ... dictum est in Hortensio; T III, 6. hic quidem tyrannus ipse iudicavit, quam esset beatus; T V, 61. haec q. .. inventa sunt acutius ... ab Epicuro, ... tamen ..; N I, 49. non tam dicendi ratio mihi habenda fuit quam audiendi; N I, 56. in quo (libro) disputatio Cottae q. labefactavit sententiam meam, non funditus tamen sustulit; D I, 8. tua me oratio confirmavit, tamen etiam mea sponte ... iudicabam; D II, 100. semper fuit ... »stolidum genus Aeacidarum«, ... tamen ... potuisset; D II, 116. nostri casus plus honoris habuerunt quam laboris; R I, 7. decori vestro non defui, nunc tamen ... enitar multo vigilantius; R VI, 26. quae quattuor q. inter se colligata ... sunt, tamen ... nascuntur; O I, 15. id nomen durius effecit iam vetustas; O I, 37. libri nostri complures ... ad scribendi studium excitaverunt, tamen .. vereor ..; O II, 2. alterum vivum amavi; O III, 73. id quidem ... Pyrrhi bello ... iudicatum est; O III, 86. eum (Q. Maximum) colere coepi ... iam aetate provectum; C 10. etiam ab istis saepe quaesivi; Lae 25. sed q. utilitates multae ... consecutae sunt, non sunt tamen ..; Lae 30. mihi quidem Scipio, q. est subito ereptus, vivit tamen; Lae 102.

4. **Plusquamperfect**: quamquam ex me quaesieras ..; A II, 76. quibus (oratoriis studiis) etiam te incendi, q. flagrantissumum acceperam; Fa 3. q. cum Tatio in regium consilium delegerat principes ... — sed q. ea Tatio sic erant discripta ‖ descr. ‖ vivo, tamen ... regnavit; R II, 14. populus curiatis eum comitiis regem esse iusserat, tamen ... tulit; R II, 25.

5. **Futurum**: quamquam id quidem licebit iis existimare, qui legerint; F I, 12. haec quidem „praeposita“ recte ... dicere licebit; F III, 15. nullum erit nomen, quod non ..; N III, 62. ex quo, q. hoc videbitur fortasse cuipiam durius, tamen audeamus imitari Stoicos; O I, 28. quae verborum sententiarumque praecepta sunt, eadem ad sermonem pertinebunt; O I, 132. hi tibi tres libri inter Cratippi commentarios tamquam hospites erunt recipiendi; O III, 121.

II. **Conjunctiv**: 1. **Präsens**: quamquam .. et laetitiam nobis voluptas animi et molestiam dolor afferat, .. tamen utrumque .. ortum esse; F I, 55. in amicitia alii dicant ..., tamen ... fatentur ..; F III, 70. (ii) sint in quibusdam malis, tamen ..; T V, 85. omnia .. iucunda, q. sensu corporis iudicentur, ad animum referri tamen; T V, 95. ut id (semen), q. sit perexiguum, tamen ... ita fingat ..; N II, 81. quem potissimum Herculem colamus, scire sane velim; N III, 42. adsensio non possit fieri nisi commota viso, tamen ..; Fa 42.

2. **Imperfect**: quamquam tum quidem vel aliae quaepiam rationes honestas nobis et curas et actiones darent; A ep 2. oriretur ‖ oreretur ‖ a sensibus, tamen non esse iudicium veritatis in sensibus; A I, 30. si plane sic verterem Platonem ..., male .. mererer de meis civibus; F I, 7. quae (probabilia) q. non perciperentur, tamen ... iis sapientis vita regeretur ‖ [quae ... regeretur] ‖; N I, 12. iter instaret, ‖ te, se ‖ tamen silentium fieri iussisse *se*; D I, 59.

3. **Perfect**: quamquam .. sensus abierit, tamen suis ... bonis ... mortui non carent; T I, 109.

4. **Plusquamperfect**: neque necesse fuisse Cypselum regnare Corinthi, quamquam id millensimo ante anno Apollinis oraculo editum esset; Fa 13.

III. **Ellipsen**: Parmenides, Xenophanes, minus bonis quamquam versibus, sed tamen illi versibus increpant eorum adrogantiam; A II, 74. si omnia illa, quae sunt extra, q. expetenda, summo bono continerentur; F V, 68. hoc quidem minime; T I, 40. fortasse id quoque; T I, 67. hoc quidem nimis saepe, sed eo, quod ..; T I, 90. non .. de aegritudine solum, q. id quidem primum, sed de omni animi ... perturbatione ... explicabo; T III, 13. id ipsum aliquanto minus quam olim; D I, 28. Ennius recte: »amicus certus in re incerta cernitur,« tamen ..; Lae 64.

B. **Frage**: quamquam quid est, quod magis perspicuum sit, *quam* ..? F V, 31. quid opus est in hoc philosophari? T I, 89. quis est tam stultus, ... cui ..? C 67. o di boni! quid est in hominis natura ‖ vita ‖ diu? C 69.

C. **Ausruf**: quamquam ... quam multa ex terra arboribusque gignuntur! T V, 99.

quamvis, wie sehr auch, wenn auch noch so, beliebig, obgleich, obschon: I. **Verba**: quamvis amem ipse me, tamen non audeo dicere ..; N I, 78. voluptate capiatur; O I, 105. licet Menti delubra et Virtuti et Fidei consecremus, tamen ... videmus; N III, 88. nec ulli bonarum artium magistri non beati putandi, q. consenuerint vires atque defecerint; C 29. ut (sapiens) ... [quamvis] omnia ... summo otio secum ipse consideret et contempletur, tamen ... excedat e vita; O I, 153. deficio: s. consenesco. sint demersae leges alicuius opibus, q. timefacta libertas, emergunt tamen haec; O II, 24. (bestiae) depravatae non sint, pravae tamen esse possunt; F II, 33. eam (amicitiam) Epicurus, ut facit, in caelum efferat laudibus; F II, 80. (Aristoxenus), q. eruditus sit, sicut est, haec magistro concedat Aristoteli; T I, 41. neque tu possis, q. excellas, omnes tuos ad honores amplissimos perducere; Lae 73. hominis mentem sit habiturus; R IV, 1. licet insectemur istos; T IV, 53. Themistocles iure laudetur; O I, 75. is ... ab oppressis civibus parens nominetur; O III, 83. ut .., quod turpe est, id, q. occultetur, tamen honestum fieri nullo modo potest, sic ..; O III, 78. quis (munus) ostenderit; A ep 1. artis praecepta perceperint; O I, 60. murum aries percusserit; O I, 35. ea (res publica) prematur periculis; R I, 10. suis ... bonis laudis et gloriae, q. non sentiant, mortui non carent; T I, 109. (Epicurus) spernat voluptates eas ..., ego tamen ..; T III, 46. in ea (re publica) sit .. senatus, ... tamen ..; R II, 43. timefacio: s. demergo. eam (mentem) non videas, ut deum non vides, tamen ... adgnoscito; T I, 70.

II. **Adjectiva, Participia**: quamvis .. (Antiochus) fuerit acutus, ut fuit, tamen inconstantia levatur auctoritas; A II, 69. haec ego non possum dicere non esse hominis q. et belli et humani; F II, 102. comis (Epicurus) in amicis tuendis fuerit, tamen ..; F II, 80. populi, q. soluti ecfrenatique sint, praecipue multis multa tribuunt; R I, 53. nec (pertimuissem) sine ista philosophia rhetorem q. eloquentem; N II, 1. si qui tyrannum occidit q. familiarem; O III, 19. ut ager q. fertilis sine cultura fructuosus esse non potest, sic ..; T II, 13. idem forticulum se ... in stranguria sua praebeat; T II, 45. senectus .. q. non sit gravis, ... tamen aufert eam viriditatem; Lae 11. cum omnia per populum geruntur q. iustum atque moderatum, tamen ..; R I, 43. rudem illum ... (videamus) q. levi ictu ploratus turpissimos edere; T II, 38. praeterita .. aetas q. longa cum effluxisset; C 4. cum ipsi q. magnum aliquod (beneficium) acceperint; O II, 69. moderatus: s. iustus. nihil agis, dolor! q. sis molestus, numquam te esse confitebor malum; T II, 61. q. multa cuiusque modi (oratio) rapiat, nihil tamen teneas; F II, 3. q. enumeres multos licet; L III, 24. q. .. multis locis dicat Epicurus, sicuti dicit, satis fortiter de dolore, tamen non id spectandum est; O III, 117. q. .. multis nominibus est hoc vitium notandum levium hominum; Lae 91. sed tamen ea (voluptas), q. parva sit, pars est eius vitae; F IV, 31. quamquam ista adsentatio, q. perniciosa sit, nocere tamen nemini potest; Lae 97. q. illa (arca) sit plena; P 44. q. praepotens sit; O I, 109. mendicus esse beatus nemo potest, q. sit sapiens; F V, 84. solutus: s. ecfrenatus. hoc turpe sit, tamen ... faciam; O III, 53.

III. **Adverbia**: quamvis copiose haec diceremus, si res postularet; T I, 47. stultitiam .. accusare q. copiose licet; T III, 73. de cuius (sapientis) excellentia multa .. dici q. fuse lateque possunt; T IV, 57. ut, dum ea conservet, (fortis civis) q. graviter offendat; O I, 86. q. honeste id facerent, ius tamen amicitiae deserere arguerentur ‖ † arguerentur ‖; Lae 35. late: s. fuse. in quibus q. multum processeris, tamen ... est; F IV, 65. q. occulte (*improbitas*) fecerit, numquam tamen .. confidet ..; F I, 50. ut in fidibus ..., q. paulum discrepent, tamen id a sciente animadverti solet, sic ..; O I, 145. ut nihil sit, quod non ex ea (materia) q. subito fingi ... possit; N III, 92. de quo disputent q. subito; Lae 17.

IV. **Substantiva**: quis est tam stultus, quamvis sit adulescens, cui ..? C 67. nec .. dubitat agricola, q. sit senex, ... respondere ..; C 25.

quando, wann, da, weil, wann? je, jemals, einmal: I. **relativ, causal**: quando .. sibi ‖ ibi, unum ‖ quodque eorum siderum cursum decorum est adeptum, ... tum ..; Ti 30. q. ‖ quoniam ‖ ... adiunximus causas utriusque generis; O I, 29. utinam ... tum essem natus, q. Romani accipere dona ‖ dona acc. ‖ coepissent! O II, 75. mensis .., q. luna lustrato suo cursu solem consecuta est; Ti 32. contingit, ut ..; Ti 14. omnes (di) ... creati sunt, tum ..; Ti 40. me in hunc locum deduxit oratio; N III, 43. finem habet motus, vivendi finem habeat necesse est; T I, 53. R VI, 27. inest in omni virtute cura quaedam; F V, 67.

ad maiora quaedam ... nati sumus; F V, 21. (sidera) animantia orta sunt ..., tum ..; Ti 30. potest tibi P. Geminus Quintus videri; A II, 85. q. ‖quoniam‖ a virtutibus proficiscuntur; P 22. q. ..., q. igitur virtus est adfectio animi constans; T IV, 34. »ast q. duellum gravius, discordiae civium escunt;« L III, 9. »ast q. consules magisterve populi nec escunt ‖erunt‖«; L III, 9. erat aedilis; O II, 58.

II. **fragend:** 1. **direct:** qualis ista „fabrica" est? ubi adhibita? quando? A II, 87. aliquid eius modi ab haruspice ... audivimus? D II, 32. ubi ut eam (voluptatem) caperet aut q.? F II, 61. philosophi esse coeperunt? fr V, 32. nobis ... ullus orationis ... ornatus defuit? F I, 10. ista vis .. evanuit? D II, 117. ea nos extis exquirimus? D II, 32. Socrates ... quicquam tale fecit? F II, 1. haec .. q. aut a quibus inventa dicemus? D II, 80. libero animo esse poteris? D II, 33. nec .. ille (Ti. Gracchus) erat sapiens ⟨quis enim hoc aut q.?⟩ F IV, 65.

2. **indirect:** quaero, q. ista fuerint *ab* Academia vetere decreta; A II, 135. vident ..., q. illa (luna) ... incurrat in umbram terrae, ... quandoque ... eius (solis) lumen obscuret; D II, 17. in his studiis ... viventi non intellegitur q. obrepat senectus; C 38. defectiones solis et lunae .. praedictae, ... quae, quantae, q. futurae sint; N II, 153. — Endymion .. ut nescio q. in Latmo obdormivit; T I, 92.

III. **unbestimmt:** ne: timentes hoc interdictum iustitiae ne quando existeret; R III, 25. nobis ... caventibus .., ne q. illa (mentis acies) hebescat; fr V, 97. ut ne q. amare inciperemus eum; Lae 60. ne q. intermitterem consulere rei publicae; D II, 1.

num quando amici novi ... veteribus sint anteponendi; Lae 67.

si: imbecillis ‖imbecillus‖ .. est pudoris magister timor, qui si quando paululum aberravit ..; fr V, 72. accidit, ut ei subveniatur, qui ..; O II, 51. dubitatio accidit; O III, 18. aliqua res maior ... adquiritur; O II, 58 regi iusto vim populus attulit; R I, 65. quae (inpotentia) si q. adepta erit id, quod ..; T IV, 35. eorum ipsorum (virorum) .. facta audiamus; F V, 2. nos demersimus; A fr 10. quod .. mihi si q. dictum est; F II, 12. naturam hominis dicam; F V, 33. aliqua portentosa ... nata dicuntur; D II, 60. (homines deliciis diffluentes) de amicitia ... disputabunt; Lae 52. id efficit, quod perraro potest; R II, 67. aliquod somnium verum evaserit; D II, 108. aliquod officium extitit; Lae 24. incidissent ‖incidisset‖; O III, 34. iis ludentes minamur ..; F V, 31. minus occurret Latinum (verbum); F III, 15. ea, quae videtur utilitas, honestati repugnat; O III, 120. ambitus sileat; L III, 39. turpe non sit; F II, 49. verum multitudinis iudicium de bonis si q. est; T I, 110. vera viderunt; D II, 108. si q., si forte ‖[si forte]‖ tibi visus es irasci alicui; R I, 59. ea ... pugnare inter se viderentur; O II, 9. cum illo ... pugnare id videbitur; O III, 19. opificum antelucana victus esset industria; T IV, 44. rem agere vellet; D II, 77. usus esset; O I, 92. — ut victum, si q., se esse fateatur; T III, 14.

quandoque, wann einmal: quandoque ab eadem parte sol iterum defecerit, tum ..; R VI, 24.

quandoquidem, da eben, da ja: quandoquidem ea (gloria) in rebus maioribus administrandis adiuvat plurimum; O II, 31. (mundus) cernitur et tangitur; Ti 5. id (summum bonum) tale esse debet, ut ..; F V, 37. eam (aegritudinem) tu videri tibi in sapientem cadere dixisti; T III, 25. honestum aut ipsa virtus est aut ..; F V, 66. haec esse in deo propter pulchritudinem voltis; N I, 92. eos (censores) in re publica semper volumus esse; L III, 47. neque mundo quicquam pulchrius; Ti 7.

quantopere, s. **quantus,** B, **b,** I. opere (5 St.).

quantulus, wie groß, wie viel: A. misit coniectori, quantulum visum est de argento; D II, 134.

B. id .. (ius) quantulum est! L II, 47. quantulus (sol) nobis videtur! mihi quidem quasi pedalis; A II, 82.

quantus, wie groß, wie viel: A. **relativ:** I. **bei Substantiven:** ego illud ... tantum esse, quantum videatur, non puto; T II, 42. ut ea ... multo minora, quam quanta sint existimata, videantur; T III, 58. quae .. tanta ex improbis factis ad minuendas vitae molestias accessio potest fieri, quanta ad augendas? F I, 51. cum videmus ... conversionis celeritatem tantam, quantam cogitare non possumus; T I, 68. expulso .. Tarquinio tantum odium populum Romanum regalis nominis tenuit, quantum tenuerat post obitum ... Romuli desiderium; R II, 52. ita fit, ut, quanta differentia est in principiis naturalibus, tanta sit ... dissimilitudo; F V, 19. quod tanta est inter eos (bonos et improbos), quanta maxima potest esse, morum studiorumque distantia; Lae 74. aliquem confectum tantis animi corporisque doloribus, quanti in hominem maximi cadere possunt; F I, 41. si est tantus dolor, quantus Philoctetae; T II, 44. pauca ... ferunt fructus, si non tantos, quanti ex universa philosophia percipi possunt, tamen ..; T II, 2. quem Tiberina descensio ... tanto gaudio affecit, quanto L. Paullum ... eodem flumine invectio? F V, 70. quid .. est tantum, quantum ius civitatis? L I, 14. quem ... tanta laetitia perfundi arbitramur, quanta .. superiorem Africanum Hannibale victo? F V, 70. tanta .. calamitatis praesentis adhibetur a philosopho medicina, quanta inveteratae ‖inveterata, in inveterata‖ ne desideratur quidem; T III, 54. istorum disputatio ... vereor ne non tantum videatur adtulisse negotii hominibus, quantam oblectationem; R fr 5. fr V, 42. non tanta studia assequuntur eorum, quibus dederunt, quanta odia eorum, quibus ademerunt; O II, 54. talis ... amicitia tantas oportunitates habet, quantas vix queo dicere; Lae 22. tanta .. poena eos adficiamus, quantam aequitas ... patitur; O II, 18. ‖illa .. aequabilitas vitae non tantum habet sensum, quantum cum ..; R fr 5‖. tantum esse (solem), quantus videatur; A II, 82. tantum .. (solem Epicurus) esse censet, quantus videtur; F I, 20. sol maiorne quam terra sit an tantus, quantus videatur? D II, 10. quae procreatio vitis aut arboris ... tantam naturae sollertiam significat, quantam ipse mundus? N II, 85. quantum spatium aetatis maiores ‖nostri‖ ad senectutis initium esse voluerunt, tantus illi (M. Valerio Corvino) cursus honorum fuit; C 60. tenebras cogitemus tantas, quantae quondam ... finitimas regiones obscuravisse dicuntur; N II, 96. tanta incitatum aliquem voluptate corporis, quanta percipi posset maxima; C 41.

II. **mit Genetiv:** quae (fabulae) delectationis habeant, quantum voles; D II, 113. quamquam nostri casus neque tantum molestiae (habuerunt),

quantum gloriae; R I, 7. »non potis || potest || ecfari tantum dictis, quantum factis suppetit laboris«; T II, 39. tantum erat philosophiae loci, quantum superfuerat ... rei publicae temporibus; O II, 4. »nec mihi ... tantum invexit tristis Eurystheus mali, quantum una vaecors Oenei partu edita«; T II, 20. nec .. tantum mali est peccare principes ..., quantum illud, quod ..; L III, 31. num .. tantum mali turpitudo ista habebat, quantum ille cruciatus? O III, 102. mihi liceret ... multis ... maioribus (rebus) operae quantum vellem dare; L I, 10. ea .. pro eo, quantum in quoque sit ponderis, esse aestimanda; F IV, 58. tribues iis (voluminibus) temporis quantum poteris, poteris autem, quantum voles; O III, 121.

III. **allein:** 1. **quantum:** a. **absolut:** ut ... omnia .. in omnibus, quantum in ipsis sit, || est || ... perfecta sint; T V, 87. quantum quidem in te est; N III, 15. nihil, quantum in ipso sit, praetermittere ..; L I, 56. delectatur etiam senectus procul eas (voluptates) spectans tantum, quantum sat est; C 48. ex eo, quantum cuique satis est, metiuntur homines divitiarum modum; P 44. quantum .. esset reliquum ex humano animo, ... id omne ..; Ti 46. se dicere || sed differre || inter honestum et turpe nimium quantum, nescio quid immensum ... interesse; F IV, 70. a litibus .., quantum liceat et nescio an paulo plus etiam, quam liceat, abhorrentem; O II, 64. fugientes conspectum sceleratorum ... abdimus nos, quantum licet; O III, 3. quantum .. cuique opus est, ad id accommodatur ... divitiarum modus; P 44. ut (patria) ... tantum .. nobis in nostrum privatum usum, quantum ipsi superesse posset, remitteret; R I, 8. tantum huic studio relinquendum (est), quantum vacabit a publico officio; D II, 7. mihi .. (haec sunt defendenda) bono modo tantum, quantum videbitur; A II, 137. e fontibus eorum (Stoicorum) iudicio ... nostro, quantum quoque modo videbitur, hauriemus; O I, 6.

b. **nach Verben:** quod mihi tantum tribui dicis, quantum ego nec adgnosco nec postulo; Lae 9. quid est, quod adferre tantum utilitas ista ... possit, quantum auferre? O III, 82. qui morte testamentove eius tantundem || tantumdem || capiat, quantum omnes heredes; L II, 48. qui tantundem caperent, quantum omnes heredes; L II, 52. tantum sibi persuaserant, quantum natura admonente cognoverant; T I, 29. quantum coniti animo potes, quantum labore contendere, ... tantum fac ut efficias; O III, 6. ut ... animum .. et corpus, quantum efficere possimus, molestia liberemus; F I, 49. tantum .. cuique tribuendum, primum quantum ipse efficere possis, deinde etiam quantum ille ... sustinere; Lae 73. cur tantum interest inter novum et veterem exercitum, quantum experti sumus? T II, 38. quantum equidem intellego; F IV, 13. tantum (Epicurus) monet, quantum intellegit; T II, 44. quantum e vultu eius intellego; L III, 37. quod haec (belua) tantum, quantum sensu movetur, ad id ... se accomodat; O I, 11. quantum .. potero, minuam contentiones; F II, 39. s. **possum,** III. A I, 7. 8. F I, 12. 30. T I, 83. II, 54. D I, 130. C 33. 34. Lae 19 (S. 128, a). postulo: s. agnosco. quoad te, quantum proficias, non paenitebit; O I, 2. fuit, quantum ego sentio, non magna contentio; A II, 140. sustineo: s. efficio; Lae 73. quantum .. ad id, quod ortum est, aeternitas valet, tantum ad fidem veritas; Ti 8. pleroque in magistratibus ... tantum sapere, quantum apparitores velint; L III, 48. intellegentiae iustitia coniuncta, quantum volet, habebit ad faciendam fidem virium; O II, 34.

2. **quanti:** emit homo cupidus ... tanti, quanti Pythius voluit; O III, 59. ut, quanti quisque se ipse facit || faciat ||, tanti fiat ab amicis; Lae 56. faciat; Lae 59. non plus incommodi est, quam quanti quaeque earum rerum est; F V, 15. tantum poterat tantique erat, quanti multitudo, *senatus* *; R III, 48.

3. **quanto:** elatus ille levitate ... nonne tanto miserior, quanto sibi videtur beatior? T V, 16. quia quanto diutius considero, .. tanto mihi res videtur obscurior; N I, 60. mihi .. tanto (miserius) videtur, quanto praestabilior est animus corpore; R IV, 1. ut, quanto superiores simus, tanto nos geramus summissius; O I, 90.

B. **fragend: a. direct: 1 bei Substantiven:** quantum Aristoxeni ingenium consumptum videmus in musicis? F V, 50. quantam eius (iustitiae) vim inter leges et iudicia ... fore putamus? O II, 40.

II. **allein:** 1. **quantum:** exilium ... quantum tandem a pepetua peregrinatione differt? T V, 107.

2. **quanti:** ut .. conloqui cum Orpheo ... liceat, quanti tandem aestimatis? T I, 98. quanti .. ista civitas aestimanda est? T V, 109. quanti .. haec philosophia aestimanda est? N I, 55. quanti tandem est ista hominum gloria? R VI, 25.

3. **quanto:** quanto id in hominum consuetudine facilius fieri poterit || potuerit || et iustius? F I, 69. quanto magis philosophi delectabunt? A I, 10. quanto id nobis magis concedendum est? A I, 25. quanto id nobis magis est concedendum? F III, 5. si singulas disciplinas percipere magnum est, quanto maius omnis? N I, 11. quanto pluris (iniquos, infideles) ei regi putas? O III, 84.

b. indirect: 1. **bei Substantiven:** ut (sapiens) animadvertat quanta sint ea; F I, 62. (id) quantum sit, profecto vides; T I, 60. quod quanta sint, quae accidunt, considerandi spatium non datur; T III, 52. perspicuum est .., quanta in singulos reges rerum bonarum ... fiat accessio; R II, 37. mihi videntur ne suspicari quidem, quanta sit admirabilitas caelestium rerum; N II, 90. meministi ..., quanta esset hominum vel admiratio vel querella; Lae 2. quid dicam, quantus amor bestiarum sit ..? N II, 129. cernis .., quantis in angustiis vestra se gloria dilatari velit; R VI, 22. disputari poterat .., quanto quasi artificio natura fabricata esset .. animal omne; A II, 30. illa praeclara, quanto artificio esset sensus nostros ... fabricata natura! A II, 86. earum ... causarum quanta quamque sit iusta una quaeque, videamus; C 15. ut, celeritas eius (solis) quanta sit, ne cogitari quidem possit; A II, 82. (diceres,) quanta primum intellegentia, deinde consequentium rerum cum primis coniunctio et conprehensio esset in nobis; N II, 147. nonne videmus, quanta perturbatio rerum omnium consequatur, quanta confusio? F II, 117. quae quanto consilio gerantur, nullo consilio adsequi possumus; N II, 97. vide, quanta sit controversia; D II, 109. quorum (tribunorum) vides quanta copia semper futura sit; A II, 63. defectiones solis et lunae .. praedictae, ... quae, quantae, quando futurae sint; N II, 153. vides, quanto haec in errore versentur; T I, 107. quaerere ..., quanta (excellentia) in quoque sit ad beate vivendum; F IV, 32. nescis, .. quanta cum exspectatione .. sim te auditurus; N III, 2. admonendus *est*, quantus sit furor amoris; T IV, 75. nec quanta iis (dis) gratia debeatur, ... intellegi potest; F III, 73. docet .. ratio mathematicorum, ... quanta humilitate luna feratur; D II, 91. intelleget, ... quanta .. instrumenta habeat ad obtinendam ... sapientiam; L I, 59. intellegentia: s. comprehensio. videtis, in ta-

bella iam ante quanta sit facta labes; Lae 41. ut scias, quanto e loco, quantis opibus, quibus de rebus lapsa fortuna occidat || accidat || ; T III, 44. ut, quanta luce ea (perspicua) circumfusa sint, possint agnoscere; A II, 46. non quaero, quanta memoria Simonides fuisse dicatur, quanta Theodectes, quanta ... Cineas, quanta nuper Charmadas, quanta ... Scepsius Metrodorus, quanta noster Hortensius; T I, 59. quorum quanta mens sit difficile est existimare; T I, 59. qui videant, quanto sit etiam apud deos moderatio, quantus ordo; F IV, 11. videsne .., quanto munere deorum simus adfecti? N III, 67. ipsius rei natura qualis et quanta sit, quaerimus; T III, 56. opes: ſ. locus. incredibile est, ... quanta opera machinata natura sit; N II, 149. an obliviscimur, quantopere in audiendo ... moveamur? F V, 62. de universa philosophia, quanto opere .. expetenda esset ..., satis ... dictum est; T III, 6. quantopere .. (Dionysius) amicitias desideraret, ... declaravit ..; T V, 63. illa .. notiora, quanto se opere custodiant bestiae; N II, 126. difficile dictu est, quantopere conciliet animos comitas ... sermonis; O II, 48. ordo: ſ. moderatio. quantus ornatus in Peripateticorum disciplina sit, satis est ... dictum; F V, 9. perturbatio: ſ. confusio. querella: ſ. admiratio. quid loquar, quanta ratio in bestiis ... appareat? N II, 128. videamus, quanta sint, quae *a* philosophia remedia morbis animorum adhibeantur; T IV, 58. vides, quantam rem agat; F IV, 7. e quibus intellegatur, quantae res hominibus ... tributae sint; N II, 140. ut animadvertatur, quanta illa res sit; O I, 141. quom intellegat, ... quantae saluti sint foederum religiones; L II, 16. videtisne, quanta series rerum ... sit? L I, 52. sol quantus sit, quid ad illum (dialecticum)? A II, 91. responderint posse percipi, quantus sol sit; A II, 128. si, sol quantus sit, percipi non potest; A II, 128. haec diceremus ..., quanta spectacula animus ... esset habiturus; T I, 47. cuius (A. Torquati) quantum studium ... fuerit erga me ..., scire; F II, 72. apud nostros .. non ignoras quae sit et quanta subtilitas; A I, 6. videsne, quanta fuerit apud Academicos verecundia? T IV, 47. quis est, quin cernat, quanta vis sit in sensibus? A II, 20. quanta (in virtute vis) sit, alias; F V, 77. docet, quanta vis insit caloris in omni corpore; N II, 24. quae (ratio) docet, quanta sit animi vis; D I, 129. patefieri ..., quantam vim rerum optimarum mens humana contineat; L I, 16. quorum (sonorum) dici vix potest quanta sit vis; L II, 38. quanta .. vis amicitiae sit, ex hoc intellegi maxime potest; Lae 20. quanta vis amicitiae ... sit, ex dissensionibus .. perspici || percipi || potest; Lae 23. nec ipsi sibi exemplo sunt, haec vis amicitiae et || amicitiae || qualis et quanta sit; Lae 80. eo .. intellegi potest, quanta voluptas sit non dolere; F I, 56. in quantam hominum facetorum urbanitatem incurratis, non dico; F II, 103. quorum (membrorum) utilitas quanta sit, a medicis etiam disputatur; F III, 18. quod quantae fuerit utilitati, post videro; R II, 16.

II. **mit Genetiv:** posuit ..., quantum .. in eo (dolore) esset alieni; F IV, 23. ex quo, quantum boni sit in amicitia, iudicari potest; Lae 23. intellegis, quantum mali de humana condicione deieceris? T I, 15. cogitatione, quantum illa res utilitatis esset habitura; Lae 27.

III. **allein:** 1. **quantum:** a. **absolut:** quantum .. intersit inter incertum et id, quod percipi non possit, docere conantur; A II, 32. inter locorum naturas quantum intersit, videmus; Fa 7. quantum cuique liceat, spectare debemus; P 25.

b. **nach Verben:** docet .. ratio mathematicorum ..., quantum (luna) absit a proxuma Mercurii stella; D II, 91. nulla .. in re ..., quanto aut addito aut dempto certum respondeamus, [non] habemus; A II, 92. nec id nunc agitur, tu illum quantum ames; T V, 12. in promptu habere, quantum natura hominis pecudibus ... antecedat; O I, 105. ex quo, quantum cuique debeatur, intellegas; O I, 59. videsne .., quantum ... de doloris terrore deieceris? T II, 14. demo: ſ. addo. quantum inter se homines studiis ... differant; fr V, 37. vides, quantum ab eo (Zenone Erillus) dissenserit; A II, 129. quantum .. consuetudine famaeque dandum sit, id curent vivi; T I, 109. ut, quantum sit ementita opinio, appareat; T III, 58. vide, quantum .. fallare; F I, 15. nos .. quantum in utroque profecerimus, aliorum sit iudicium; O I, 3. in quo quantum ceteris profuturi simus, non facile dixerim; T V, 121. dum modo, quantum tribuendum sit, intellegas; F V, 72. iudicandum est, quantum auspiciis ... tribuamus; D I, 7. tyranni ... interitus declarat, quantum odium hominum valeat ad pestem; O II, 23.

2. **quanti:** nec .. ignoras, quanti fecerim Caepionem; F III, 8. quem (Platonem) tu quanti facias scio; T I, 39. non .. ignoro, quanti eius (providentiae) nomen putetis; N III, 78. quanti quidque sit, aliter docti et indocti; sed cum constiterit inter doctos, quanti res quaeque sit ..; F V, 89.

3. **quanto:** satis docuisse videor, hominis natura quanto omnis anteiret animantes; N II, 153. videmus, ... quam in paucis spes, quanto in paucioribus facultas, quam in multis sit audacia; O II, 67. qui (Dicaearchus) ... comparat, quanto plures deleti sint homines hominum impetu ... quam ..; O II, 16. (Diogenes) disputare solebat, quanto regem Persarum vita fortunaque superaret; T V, 92.

C. **Ausruf:** I. **bei Substantiven:** quanta .. illa sunt! N II, 147. quanta (auctoritas) fuit in L. Caecilio Metello, quanta in *A.* Atilio Calatino! C 61. illa quanta benignitas naturae! N II, 131. is (Pompeius) propagatione vitae quot, quantas, quam incredibilis hausit calamitates! T I, 86. quanta studia decertantium sunt! quanta ipsa certamina! F V, 61. quanta in altero (fratre) diritas, in altero comitas! C 65. quam magnos quantaque amoris conspiratione consentientes tenuit amicorum greges! F I, 65. in hoc ipso ... quanta contentio est! A II, 143. quanta illa depravatio et foeditas turpificati animi debet videri! O III, 105. quanta delectatione .. adficerer,, cum ..! T I, 98. diritas: ſ. comitas. haec quanta dissensio est! D II, 83. quanta .. ab illis (antiquis) varietas argumentorum ratione concludentium eorumque cum captiosis interrogationibus dissimilitudo! F IV, 9. iudex .. quantum habet dominatum! P 40. quantus iste est hominum et quam inveteratus error! R II, 29. foeditas: ſ. depravatio. quanta illa ... fuit gravitas, quanta in oratione maiestas! Lae 96. hic amor Medeae quanta miseriarum excitavit incendia! T IV, 69. qui labor, || et || quantus agminis, ferre ..! T II, 37. ille cursus, concursus, clamor quanti laboris est! T II, 37. maiestas: ſ. gravitas. quantis .. molestiis vacant, qui ..! T V, 105. quanta .. est eorum (deorum) multitudo! N III, 40. quanta iam reperiatur virorum excellentium multitudo! R III, 7. qui sermo, quae praecepta, quanta notitia antiquitatis, scientia iuris augurii! C 12. quantus orator! T V, 103. quantum adiit periculum! F II, 56. quam brevi tempore quot et quanti poëtae ... extiterunt! T IV, 5. quanta pugna est doctissumorum hominum! D II, 105. quanta

maris est pulchritudo! N II, 100. quantis in rebus quamque saepe (senatus) responsis haruspicum paruit! D I, 97. scientia: f. notitia. M. .. Cethegum ... quanto studio exerceri in dicendo videbamus etiam senem! C 50. f. certamina. quanta .. animi tranquillitate humana et citeriora considerat! T V, 71. animantium .. quanta varietas est, quanta ad eam rem vis, ut ..! N II, 121. f. dissimilitudo. suppeditabit nobis Atticus ... quos et quantos viros! F II, 67. Xenophon Socraticus ⟨qui vir et quantus!⟩ D I, 52. consules ⟨quos et quantos viros!⟩ ... in vincula coniecit; L III, 20. vis: f. varietas.

II. **mit Genetiv**: eloquentiae ... quantum tibi ex monumentis nostris addidisses! F IV, 61.

III. **allein**: 1. **quantum** (quanta): quanta conantur ‖ conatur ‖! F IV, 7. quantum differebat! D II, 76.

2. **quanti**: quanti libertas ipsa aestimanda est ..! A II, 120. quanti est aestimanda virtus! P 51. illa quanti sunt! C 49. **elliptisch**: quanti verba illa: UTI NE ..! O III, 70.

3. **quanto**: cum sacerdotes deorum vacationem habeant, quanto est aequius habere ipsos deos! A II, 121. efficitur .. in homine virtus; quanto igitur in mundo facilius! N II, 39. quanto id deo est facilius! D I, 120. quanto Aristoteles gravius et verius nos reprehendit! O II, 56. »a parco patre quod sumas, quanto dissipes libentius«! N III, 73. quanto magis animi morbis (vitae iucunditatem) impediri necesse est! F I, 59. hominum caritas et amicitia gratuita est. quanto igitur magis deorum! N I, 122. quanto id magis in homine fit natura! Lae 81. quanto melius haec vulgus imperitorum! N I, 101. quanto Stoici melius! N I, 121. quanto Q. Maximus melius! O I, 84. quanto melius fuerat in hoc (Phaëthonte) promissum patris non esse servatum! O III, 94. quanto est miserius in hominis figura animo esse efferato! R IV, 1. verius: f. gravius.

quantuscumque, wie viel immer: quantumcumque eo addideris; F III, 34. debeo profecto, quantumcumque possum, in eo quoque elaborare, ut ..; F I, 10.

quapropter, weswegen, daher: quapropter .. iis forsitan concedendum sit; O I, 71. in adeundis periculis consuetudo imitanda medicorum est; O I, 83. is .. ardor ... animus sit necesse est; N II, 32. in his studiis nobis omnis opera ... ponenda est; fr V, 97. hoc diiudicari nescio an numquam ... potest; L I, 56. a natura mihi videtur potius ... orta amicitia; Lae 27. — si ea ... sole ipso illustriora ... sunt, ... nonne ei maximam gratiam habere debemus? F I, 71.

quaque, wo nur, überall: an hoc usque quaque, aliter in vita? F V, 91.

quare, wodurch, warum, weswegen, daher: I. **allein**: 1. **Aussage**: accipio; T III, 31. improbans ... adsentior; A II, 148. amabo; L II, 4. attendo; F III, 40. debet; O I, 43. dixerit; O III, 110. dedisti; T II, 28. effectum sit ‖ est ‖; O I, 160. expetenda ... est; O I, 80. faciundum est; O II, 58. inest; L II, 3. licet; T I, 91. mirabar; L II, 2. oppositi; L III, 16. permitto; N III, 4. pertinet; O I, 95. placere; A II, 99. reperiendum est; F II, 109. retinendus .. est; R VI, 15. secernit; O III, 36. simplex fuit ... disputatio; F III, 3. una ratio est; T IV, 62. tuum est munus; L I, 7. dementis est; O I, 83. suscipitur; A II, 18. suscipienda ... sunt; O I, 35. tegenda .. est; Lae 43. valet; Lae 60. videndum est; F V, 87. velim; fr V, 48. utendum est; O I, 52.

2. **Frage**: a. **direct**: quare qui convenit polliceri ..? R I, 11. — quare .. pluris adiungimus deos? N III, 40. quia, cum ... editur: „virtus ad beate vivendum se ipsa contenta est“, quare? inquit; F V, 97.

b. **indirect**: cum ... quaesitum .. esset ex eo (Socrate), quare id faceret; T V, 97. cum ex eis (Pythagoreis) quaereretur, quare ita esset; N I, 10. mihi .. non tam facile in mentem venire solet, quare verum sit aliquid, quam quare falsum; N I, 57. quare et mundus universus et sol et luna ... mentem haberent; N III, 18. nihil .. adfert pater iste Stoicorum, quare ... putemus; N III, 23. quare in iis (rebus) vis deorum insit, tum intellegam, cum cognovero; N III, 61. rationibus oportet, quare quidque ita sit, docere; D II, 27. quid habes, quare putes ..? D II, 37. quae (res) nihil habent rationis, quare futurae sint; D II, 15. quare id ... necesse fuerit; O II, 68.

3. **Aufforderung**: a. **Conjunctiv**: audiamus; L II, 18. commentemur; T I, 75. dimittamus; F III, 1. demus; T V, 34. habeant; Lae 18. intellegatur; F V, 29. obscurentur; F IV, 31. omittat; D I, 12. prima sit haec forma; R II, 51. sint .. isti ... magni homines; R III, 4. quercus ... sit haec; L I, 2. teneamus; F V, 12. veniamus; L III, 32. viderint; T V, 120.

b. **Imperativ**: aggredere; F IV, 1. adgredere .. et gratificare; fr V, 61. attende; F V, 78. cogitato; R III, 47. conare; F III, 16. deduc orationem tuam ..; R I, 34. fac ut efficias; O III, 6. perge; R II, 22.

c. **elliptisch**: ad ea primum; F IV, 2.

II. **Verbindungen**: cum: gignantur; N II, 42. dicimus; F V, 26. similis ... sit; N II, 41. penes unum est; R I, 42. sit ... vinculum; R I, 49. commune sit; O I, 70. quom ... iudicetur; L I, 46.

ne: sit .. summum malum; T II, 14.

quamquam: confido; O III, 5.

qui: tollit; A II, 39. voluit; R III, 6.

quoniam: dictum est; F V, 58. quaerimus; R I, 38.

si: attulimus; T I, 6. perficiet; T I, 109. potest esse beatus; F V, 78. liberari ... possumus; T I, 23. peius est; T II, 31. ita sunt; C 81. videtur; N III, 19.

ut: ut perspicuum est; F III, 62. ad quietum me licet venias; T V, 90.

quartanus, viertägig: vide, ... ne tertianas quoque febres et quartanas divinas esse dicendum sit; N III, 24.

quartus, vierte: A. alqs: qui (Carneades) quartus ab Arcesila fuit; A I, 46. qui (Carneades) est quartus ab Arcesila; A II, 16. quartus (Hercules) Iovis est et Asteriae; N III, 42. quartus (Sol) is, quem heroicis temporibus Acantho Rhodi peperisse dicitur; N III, 54. quartus (Volcanus) Memalio natus; N III, 55. quartus (Mercurius) Nilo patre; N III, 56. quartus (Apollo) in Arcadia, quem Arcades *Νόμιον* appellant; N III, 57. quartum (Dionysum) Iove et Luna (natum); N III, 58. quarta (Venus) Syria Cyproque concepta, quae Astarte vocatur; N III, 59. quarta (Minerva) Iove nata et Coryphe; N III, 59.

alqd: f. B.

annus: quartum iam annum regnante Lucio Tarquinio Superbo; R II, 28. — quarto circiter et quinquagesimo anno post primos consules; R II, 60. qui (Isocrates) eum librum ... quarto et

nonagesimo || non. quarto || anno scripsisse se dicit; C 13. quartum ago annum et octogesimum; C 32.

anxitudo: quarta .. anxitudo prona ad luctum; R II, 68.

caput: quartum (caput est) nullum esse visum verum e sensu profectum, cui ..; A II, 83. omnis pugna de quarto (capite) est; A II, 83.

causa: quartam causam esse ..; N II, 15. quartam (reperio causam), quod (senectus) haud procul absit a morte; C 15. quarta restat causa; C 66.

consulatus: non esset imitatus (factum) quarto consulatu suo filius; F II, 61. qui (P. Decius) se pro re publica quarto consulatu devoverat; C 43.

dies: expositis tridui disputationibus quartus dies hoc libro concluditur; T IV, 7.

filius: e quibus (filiis) ... quartum .. praetorem (vidit); F V, 82.

genus: quartum (genus honesti) sequitur ... aptum ex illis tribus; F II, 47. quartum quoddam genus rei publicae maxime probandum esse sentio; R I, 45. recte .. hoc adiunctum esse quartum exquirendorum officiorum genus; O II, 89. animantium genera quattuor, quorum ... terrestre quartum; Ti 35.

gradus: necesse est esse quartum illum et altissimum gradum; N II, 35. quartus .. gradus est et altissimus eorum, qui ..; N II, 34.

legio: cum in Africam venissem M'. Manilio consuli ad quartam legionem tribunus ... militum; R VI, 9.

liber: quartus (liber est) de reliquis animi perturbationibus; D II, 2. tres (libri) erunt de oratore, quartus Brutus, quintus orator; D II, 4. vgl. elliptisch.

locus: quarto (loco), qui ... de creditoribus eius plurimum servet; L II, 48. quoniam hic locus erat quartus; O II, 88.

modus: quartus (modus est susceptus) ex astrorum ordine caelique constantia; N III, 16.

pars: reliqua quarta pars mundi; N II, 27. quarta fere diei parte addita; N II, 49. quarta parte ... in regiones || reliqua in regione || distributa; D I, 31. quarum (partium) una sit || est || cognitionis, altera communitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis; O I, 152. restat quarta pars; O III, 116. deinde quartam (partem deus detraxit), quae secundae dupla esset; Ti 22.

persona: quarta etiam (persona adiungitur); O I, 115.

virtus: reliqua .. est, quarta virtus ut sit, ipsa frugalitas; T III, 17.

elliptisch: quia legi tuum nuper quartum de finibus; T V, 32.

B, I. est: tertium et quartum, quia maiora sunt, puto esse in aliud tempus differenda; N II, 3.

ohne Verb: quid maxime ..., expediret ...; quid secundum ...; quid tertium ...; quid quartum; O II, 89.

II. differo: ſ. I. est.

pono, al.: hoc quarto, quod extremum posui, boni notitia facta est; F III, 33.

C. quartum: cum .. eo (Q. Maximo) quartum consule; C 10.

quasi, *als ob, als wenn, gleichsam:* I. **allein:** 1. **Substantiva:** illa ars quasi Penelope telam retexens; A II, 95. ille (Epicurus) convocata de hortulis in auxilium q. Liber || libera || turba temulentorum ... instat; A fr 20. nec .. (ea explicabo) q. Pythius Apollo, ... sed ut homunculus; T I, 17. ab illis (Graecis) quoque *Δημήτηρ* q. *Γημήτηρ* nominata est; N II, 67. Demosthenes ... *φιλιππίζειν* Pythiam dicebat, id est q. cum Philippo facere; D II, 118. ut (hoc opus) in arce poni possit q. illa Minerva Phidiae; P 5. pungunt q. aculeis interrogatiunculis angustis; F IV, 7. adsentatores: ſ. 4. titillo; O II, 63. ut (patria) nulla q. alimenta exspectaret a nobis; R I, 8. si (Anaxagoras) mentem istam q. animal aliquod voluit esse; N I, 26. per quam (rationem homo) ... earum (rerum) praegressus et q. antecessiones non ignorat; O I, 11. ego me q. malis architectis mensurae vestrae nego credere; A II, 126. quae ab illo inventore veritatis et q. architecto beatae vitae dicta sunt; F I, 32. nec .. habere virtutem satis est q. artem aliquam, nisi utare; R I, 2. in istam rationem et q. artem; R I, 87. quanto q. artificio natura fabricata esset .. animal omne; A II, 30. quod cuique ... primo q. aspectu probabile videtur; A II, 35. nescio quo modo inhaeret in mentibus q. saeclorum quoddam augurium futurorum; T I, 33. in ... imbecilla .. mente vis naturae q. per caliginem cernitur; F V, 43. ipse labor q. callum quoddam obducit dolori; T II, 36. ut sues q. caprae ex ramis glande pascantur; fr XII. captiones: ſ. praestigiae. omnis ab eo q. capite de summo bono et malo disputatio ducitur; F V, 17. plurimi ... animos .. q. capite damnatos morte multant; T I, 50. an inprimi q. ceram animum putamus? T I, 61. animi cultus ille erat ei q. quidam humanitatis cibus; F V, 54. miri .. sunt orbes et q. circumitus in rebus publicis commutationum; R I, 45. videris ... ei (philosophiae) q. civitatem dare; F III, 40. ſ. urbs. primos suos q. coeptus appetendi fuisse, ut se conservaret; F IV, 41. quam (naturam) q. cognatione continuata || cognationem continuatam || conspirare dicebas; N III, 28. hominem (natura) .. ad caeli q. cognationis domiciliique pristini conspectum excitavit; L I, 26. (Cato) q. cognomen iam habebat in senectute sapientis; Lae 6. exanimationem metum subsequentem et q. comitem pavoris (definiunt); T IV, 19. communicatio: ſ. societas; F V, 65. qua (ratione) societas hominum inter ipsos et vitae q. communitas continetur; O I, 20. qua ex coniunctione naturae et q. concentu atque consensu ... convenire potest ..? D II, 34. inter se .. (esse deos) q. civili conciliatione et societate coniunctos; N II, 78. q. doctissimorum hominum in concilio; R I, 58. quia (temperantia) pacem animis afferat et eos q. concordia quadam placet; F I, 47. eius (populi) .. prima causa coëundi est ... naturalis quaedam hominum q. congregatio; R I, 39. est .. in ea (natura) iste q. consensus, quam *συμπάθειαν* Graeci vocant; N III, 28. ſ. concentus. morum .. putabant studia esse et q. consuetudinem; A I, 20. cum videmus ... hominem .. ipsum q. contemplatorem caeli ac deorum cultorem; T I, 69. Xenocrates animi figuram et q. corpus negavit esse; T I, 20. nec tamen ea species corpus est, sed q. corpus; N I, 49. non corpus esse in deo, sed q. corpus, N I, 68. non est corpus, sed q. corpus; N I, 71. in deo quid sit „q. corpus“ aut „q. sanguis“, intellegere non possum; N I, 71. nunc istuc „q. corpus“ et „q. sanguinem“ quid intellegis? N I, 73. q. corpus et q. sanguis quid sit, nullo prorsus modo intellego; N I, 74. iracundiam fortitudinis q. cotem esse; A II, 135. q. culpa contractum malum aegritudinem acriorem facit; T III, 52. qui (homines) q. cultores terrae constituti; N II, 99. crebris q. cuneolis inliquefactis unum efficiebant ex omnibus corpus; Ti 47. ita q. in currum universitatis (animos) inposuit; Ti 43. ab iis (Stoicis) providentiam fingi q. quandam deam singularem; N II, 73. huius (solis) magnitudinem q. decempeda permensi; A II 126.

hoc praeclarum q. decretum beatae vitae; T V, 84. quae est ista ... significatio et q. denuntiatio calamitatum? D II, 54. hominem ad duas res ... esse natum q. mortalem deum; F II, 40. eam (rationem philosophus) q. deum ducem subsequens; F V, 43. audiamus .. Platonem q. quendam deum philosophorum; N II, 32. Diana dicta, quia noctu q. diem efficeret; N II, 69. diremptus: ſ. discessus. dialecticam inventam esse dicitis veri et falsi q. disceptatricem et iudicem; A II, 91. est .. interitus q. discessus et secretio ac diremptus earum partium, quae ..; T I, 71. quod earum ipsarum rerum ... prima institutio et q. disciplina illo libro continetur; A II, 102. simili .. inscitia || inscientia || mors fugitur q. dissolutio naturae; L I, 31. audiamus communis q. doctores eruditorum hominum; R I, 56. posse animos ... in caelum q. in domicilium suum pervenire; T I, 24. ſ. cognatio; L I, 26. nos ... tamquam hospites tui libri q. domum reduxerunt; A I, 9. cum (animus) ... in liberum caelum q. domum suam venerit; T I, 51. est .. mundus q. communis deorum atque hominum domus aut urbs utrorumque; N II, 154. quae sunt q. dona Fortunae; Lae 55. argumentis quibusdam et rerum notis q. || quasi rerum notis || ducibus utebantur ad probandum ... id, quod ..; A I, 42. ut (divitiae) q. duces sint ad voluptatem; F III, 49. quod (metus) esset q. dux consequentis molestiae; T IV, 64. quae (legis vis) q. dux vitae et magistra officiorum sit; N I, 40. L. Aelius „lessum" q. lugubrem eiulationem, ut vox ipsa significat; L II, 59. ad quas (ranas) q. ad escam pisces cum accesserint; N II, 125. amplitudinem animi et q. quandam exaggerationem quam altissimam animi ... esse .. rem pulcherrimam; T II, 64. quo (Catone) omnes ... q. exemplari ad industriam virtutemque ducimur; R I, 1. haec quaestio ... q. de extremis bonorum et malorum; F V, 23. ſ. finem; F V, 26. si pauca ante q. de fama mea dixero; A II, 64. cum videmus ... lunam ... q. fastorum notantem et significantem dies; T I, 68. haec ita multa q. fata inpendere amicitiis, ut ..; Lae 35. cum .. q. faces ei (Posidonio) doloris admoverentur; T II, 61. quae (partes) q. fenestrae sint animi; T I, 46. si hoc fingamus esse q. finem et ultimum; F III, 54. naturam ... id .. habere propositum q. finem et extremum, se ut custodiat; F V, 26. quom .. Vesta q. focum urbis ... conplexa sit; L II, 29. ex hoc ... q. quodam sancto augustoque fonte; T V, 36 (37). terra continens adventus hostium ... q. fragore quodam et sonitu ipso ante denuntiat; R II, 6. prius oportet vos || potestis || totius eorum rationis q. fundamenta cognoscere; A II, 40. ita sunt alte repetita q. fundamenta quaedam verecundiae; R IV, 4. rerum plurimarum obscuras nec satis * intellegentias inchoavit || enudavit, al. || q. fundamenta quaedam scientiae; L I, 26. quas (perturbationes) in vitam hominum stultitia q. quasdam furias inmittit; T III, 25. Scipio q. quodam gaudio elatus ... inquit ..; R III, 42. quibus (elementis naturae) auctis virtutis q. germen efficitur; F V, 43. ut ea (honesta, commoda) inter se magnitudine et q. gradibus, non genere differrent; N I, 16. omnis .. orbis eorum (siderum) q. helicae inflexione vertebat; Ti 31. cum Speusippum ... Plato philosophiae q. heredem reliquisset; A I, 17. quorum similia sunt prima in animis q. virtutum igniculi et semina; F V, 18. videntur ... offensionum et repulsarum q. quandam ignominiam timere et infamiam; O I, 71. hunc Crassum ad imitationem q. nostri generis contendisse; fr V, 22. imperator: ſ. magister; R III, 33. quos (sensus) iunctos esse censuit e quadam q. impulsione oblata extrinsecus; A I, 40. infamia: ſ. ignominia. ita fit, ut sapientia sanitas sit animi, insipientia autem q. insanitas quaedam; T III, 10. qui (homines) q. magnam quandam insulam incolunt; O II, 165. iudex: ſ. disceptatrix. arripere .. mihi videmini q. vestro iure rem nullo modo probabilem; N I, 77. fuit .. hoc in amicitia q. quoddam ius inter illos, ut ..; R I, 18. quodsi (galli) victores alacritate et q. laetitia ad canendum excitantur; D II, 56. quam blanda conciliatrix et q. sui sit lena natura; N I, 77. naturam sequi et eius q. lege vivere; L I, 56. dona magnifica q. libamenta praedarum Delphos ... misit; R II, 44. extremitatem et q. libramentum (esse), in quo nulla omnino crassitudo sit; A II, 116. siquidem bene meritis de patria q. limes ad caeli aditum patet; R VI, 26. videtur (aër) q. locum dare et cedere; N II, 83. honestum ipsum q. virtutis lumen exstinxeris; F III, 10. cuius (honestatis) si q. lumen aliquod aspeximus; T II, 58. quod in eo q. lumen aliquod probitatis ... perspicere videamur; Lae 27. deus ipse solem q. lumen accendit; Ti 31. ſ. lux. quid, quod ... ratio omnis tollitur q. quaedam lux lumenque vitae? A II, 26. in ipsis q. maculis, ubi habitatur, vastas solitudines interiectas; R VI, 20. cum .. eodem q. maxumus quidam magister populus *accessit*; T III, 3. unus .. erit communis q. magister et imperator omnium deus; R III, 33. adprobatio populi q. magni cuiusdam et sapientis magistri; R IV, 9. magistra: ſ. dux; N I, 40. neque ... signum sibi ullum ... a deo q. mali alicuius inpendentis datum; D I, 124. is q. manus afferre videtur socio; O I, 23. vitis ... ut se erigat, claviculis suis q. manibus, quicquid est nacta, complectitur; C 52. ut sinus et gremium q. matris mortuo tribueretur; L II, 63. est .. illa subiecta q. materia sapientiae; F III, 61. huic (virtuti) q. materia ... subiecta est veritas; O I, 16. nec adhibita .. ratio q. quaedam Socratica medicina; T IV, 24. qui ex omnibus sideribus ... ex dispersis q. membris simplex sit putandus deus; N I, 34. eius partes q. membra quaedam caedenda; fr V, 58. quae voluptate q. mercede aliqua ad officium impellitur; A II, 140. omnibus .. ex rebus voluptatem q. mercedem exigit; F II, 73. quod vix invenitur, qui ... non q. mercedem rerum gestarum desideret gloriam; O I, 65. mortem ... esse ... quandam q. migrationem commutationemque vitae; T I, 27. qui ... earum (voluptatum) .. se q. ministros praebuerunt; R VI, 29. hic omnibus his q. morbis voluit carere sapientem; A I, 38. quorum mens motu q. morbo perturbata nullo sit; T III, 11. ut aegritudo q. morsum aliquem doloris efficiat; T IV, 15. animum *ἐνδελέχειαν* (Aristoteles) appellat novo nomine q. quandam continuatam motionem; T I, 22. q. muneribus deorum nos esse instructos; L I, 35. nasus .. ita locatus est, ut q. murus oculis interiectus esse videatur; N II, 143. natura: ſ. propinquitas. omnia .. duo ... q. nodum vinculumque desiderant; Ti 13. quod .. natura (comprehensionem) q. normam scientiae et principium sui dedisset; A I, 42. notae: ſ. signum; Lae 62. quae (philosophia) ... q. noctem quandam rebus offunderet; N I, 6. quod alia peccata plures, alia pauciores q. numeros officii praeterirent; F IV, 56. ut .. adversa q. perpetua oblivione obruamus; F I, 57. qui q. officinas instruxerunt sapientiae; L I, 36. maxime .. declaratur || declarat || hoc q. officii iudicio fieri, quod ..; T III, 64. corpus q. operimento matris obducitur; L II, 56. (aspera arteria) tegitur quodam q. operculo; N II, 136. in quo (libro Epicurus) ... q. oracula edidisse

sapientiae dicitur; F II, 20. qui nobis q. oraculum ediderit ..; F II, 102. alia (membra videntur esse donata) ... q. ad quendam ornatum; F III, 18. in qua (parte honestatis) verecundia et q. quidam ornatus vitae ... cernitur; O I, 98. qui ... rettulisset q. ostentum, quod anguis domi vectem circumiectus fuisset; D II, 62. est .. animorum ... naturale quoddam q. pabulum consideratio contemplatioque naturae; A II, 127. q. pactio fit inter populum et potentis; R III, 23. illum .. q. parentem huius universitatis invenire difficile; Ti 6. hominem .. esse censebant q. partem quandam civitatis; A I, 21. huic (dialecticae) q. altera parte oratoria || [oratoria] || vis dicendi adhibebatur; A I, 32. cuius .. omne animal q. particula quaedam est; Ti 11. quod .. absolutum, virtus, id est || id est virtus || q. perfectio naturae; A I, 20. nos ... q. e portu egredientis paululum remigare; T IV, 9. quae (ratio) quibusdam q. praeceptis confirmat vim fortitudinis; T II, 11. ne ab iis ... q. praestigiis quibusdam et captionibus depellamur; A II, 45. quod ... Diogenes Chaldaeis q. quadam praevaricatione concedit; D II, 91. principium: ſ. norma. procurator: ſ. tutor. ut ex iis (proletariis) q. proles, id est q. progenies civitatis, expectari videretur; R II, 40. ut bonos boni diligant adsciscantque sibi q. propinquitate coniunctos atque natura; Lae 50. erit hoc q. provincias atomis dare; F I, 20. omnium .. rerum, quae sint || sunt || ei subiectae, q. prudentiam quandam (esse); A I, 29. Epicurus q. pueri delicati nihil cessatione melius existimat; N I, 102. terram ... ad universi caeli complexum q. puncti instar obtinere; T I, 40. quo (imperio nostro) q. punctum eius (terrae) attingimus; R VI, 16. quae (haeresis) ... minutis interrogatiunculis q. punctis, quod proposuit, efficit; P 2. cum ... extrema montis q. puppis avolsa est; D I, 112. id † iam corpus et q. qualitatem quandam nominabant; A I, 24. neque molestam extinctionem et q. quietem vitae fore; fr V, 97. terra ... q. radicibus suis haereat; A II, 122. hunc errorem q. radicem malorum omnium stirpitus philosophia se extracturam pollicetur; T IV, 83. receptaculum: ſ. vas. ut in araneolis aliae q. rete texunt; N II, 123. hoc q. rostro finditur Fibrenus; L II, 6. haec omnia (animus) q. saepimento aliquo vallabit disserendi ratione; L I, 62. nec (ea species) habet sanguinem, sed q. sanguinem; N I, 49. ſ. corpus. quae (mors) q. saxum Tantalo semper impendet; F I, 60. eas ... in pueris virtutum q. scintillas videmus; F V, 43. secretio: ſ. discessus. secta: ſ. via; N II, 57. quod .. Zeno in suis commentariis q. semina quaedam sparsisset; D I, 6. * *quae*dam q. semina; R I, 41. ſ. igniculi. id ... est principium urbis et q. seminarium rei publicae; O I, 54. (Romulus) hoc consilio et q. senatu | sen. quasi | fultus et munitus; R II, 15. (mens) et sensibus utitur et artes efficit q. sensus alteros et ..; A II, 31. (sapientia) debet institutum illud q. signum absolvere; F IV, 34. nec habere (homines) q. signa quaedam et notas; Lae 62. quod latius pateat quam ... q. quaedam societas et communicatio utilitatum; F V, 65. pina ... cum parva squilla q. societatem coit comparandi cibi; N II, 123. ſ. conciliatio. ex quo ipsam aegritudinem λύπην Chrysippus q. solutionem totius hominis appellatam putat; T III, 61. sonitus: ſ. fragor. si casum in eo quoque dicis esse q. sortem quandam; D II, 39. q. sorte aut micando victus alteri (tabulam) cedet alter; O III, 90. sunt ... homines ... q. spectatores superarum rerum; N II, 140. quae (pars) q. stirps est huius quaestionis; F IV, 5. q. (Hyades) a subus essent, non ab imbribus nominatae; N II, 111. »quod (Bootes) q. temoni adiunctam prae se quatit Arctum«; N II, 109. ad quamcumque sunt disciplinam q. tempestate delati; A II, 8. quod (tenerum, molle) aegritudine q. tempestate quatiatur; T III, 12. qui sint in amicitia fines et q. termini diligendi || deligendi, al. ||; Lae 56. ut, quo propius ad mortem accedam, q. terram videre videar; C 71. unde copia depromi maior gravissimorum exemplorum q. incorruptorum testimoniorum potest? fr V, 27. e quibus locis q. thesauris argumenta depromerentur; F IV, 10. quam (verecundiam) natura homini dedit q. quendam vituperationis non iniustae timorem; R V, 6. quibus (voluptatibus) q. titillatio ⟨Epicuri enim hoc verbum est⟩ adhibetur sensibus; N I, 113. non est voluptatum tanta q. titillatio in senibus; C 47. cum .. fertur q. torrens oratio; F II, 3. (sol) q. tristitia quadam contrahit terram; N II, 102. quod .. vetat Chrysippus, ad recentis q. tumores animi remedium adhibere; T IV, 63. sit .. oppositus .. bonus ... q. tutor et procurator rei publicae; R II, 51. ei sunt constituti q. mala valetudine animi; T IV, 80. earum (aquarum) ... q. vapor quidam aër habendus est; N II, 27. corpus .. q. vas est aut aliquod animi receptaculum; T I, 52. qui quodam q. veneno perficiat, ut veros heredes moveat; O III, 76. repentino quodam q. vento impetu animi incitati; O I, 49. ut hodie stet Asia Luculli institutis servandis et q. vestigiis persequendis; A II, 3. viae q. quaedam sunt ad oculos ... a sede animi perforatae; T I, 46. quod (natura) habet q. viam quandam et sectam, quam sequatur; N II, 57. cum (corpora) q. quodam vinculo circumdato colligantur; N II, 115. ſ. nodus. habeat sane populus tabellam q. vindicem libertatis; L III, 39. quodsi omnia nobis ... q. virgula divina, ut aiunt, suppeditarentur; O I, 158. sit hoc q. ultimum; F III, 22. in eo q. in ultimo consistere naturam; F V, 44. ſ. finis; F III, 54. hac exaudita q. voce naturae; F I, 71. eum .. (mundum) esse q. communem urbem et civitatem hominum et deorum; F III, 64. ſ. domus; N II, 154. fraus q. vulpeculae, vis leonis videtur; O I, 41.

2. **Pronomina, Adjectiva, Zahlwörter:** hos .. (Xenocratem, Aristotelem) quasi eosdem esse vultis; A II, 136. sensim tardeve potius q. nosmet ipsos cognoscimus; F V, 41. q. .. ipsos induxi loquentes; Lae 3. — corpuscula ... hamata quaedam et q. adunca; N I, 66. ego rursus q. ab alio principio sum exorsus dicere; D II, 101. consuetudine q. alteram quandam naturam effici; F V, 74. virtutis .. amplitudinem q. in altera librae lance ponere (audebo); F V, 91. nostris .. manibus in rerum natura q. alteram naturam efficere conamur; N II, 152. ſ. 1 pars; A I, 32. sensus. bestiarum ... sunt ... aliae q. ancipites in utraque sede viventes; N I, 103. eius temporis ancipitem video q. fatorum viam; R VI, 12. ascripticius: ſ. novus; N III, 39. quod antiqui illi q. barbati ... crediderint ..; F IV, 62. caducus: ſ. vietus. si obscurior et q. caliginosa stella extiterit; D I, 130. ut ei (homini) cum genere humano q. civile ius intercederet; F III, 67. ut (hominis natura) habeat quiddam ingenitum q. civile atque populare; F V, 66. ſ. 1. conciliatio. praeclare Socrates hanc viam ad gloriam proximam et q. compendiariam dicebat esse; O II, 43. haec sunt q. controversa iura Stoicorum; O III, 91. duros et q. corneolos (aures) habent introitus; N II, 144. quae (causa) terreret animos ... lapideis .. imbribus et guttis imbrium q. cruentis; N II, 14. eorum .. omnium multa praetermittentium ... q. curta sententia; F IV, 36.

sic ... has suaves et q. dulces voluptates appellat; F II, 30. duabus q. nos a natura indutos esse personis; O I, 107. q. fatalem et immutabilem continuationem ordinis sempiterni (appellant); A I, 29. qui virtutem duram et q. ferream esse quandam volunt; Lae 48. ut deorum inmortalium q. gentiles esse debeant; Ti 41. arteriae micare non desinunt q. quodam igneo motu; N II, 24. immutabilis: f. fatalis. illi versibus increpant eorum adrogantiam q. irati, qui ..; A II, 74. eam .. potestatem ... q. iustam et legitimam hereditatis loco (Dionysius) filio tradidit; N III, 84. quae erant cotidiana et q. legitima nobis; Fa 2. f. iustus. qui (Cleanthes) q. maiorum est gentium Stoicus; A II, 126. qui (orbes) caelum q. medium dividunt; D II, 92. ex iis .. (principibus qualitatibus) variae ortae sunt et q. multiformes; A I, 26. hanc q. naturalem atque insitam in animis nostris inesse notionem, ut ..; F I, 31. cum primum aquam q. naturalem domum videre potuerunt; N II, 124. miluo est quoddam bellum q. naturale cum corvo; N II, 125. bonis inter bonos q. necessariam benivolentiam; Lae 50. in quam (Mesopotamiam Euphrates) quot annos q. novos agros invehit; N II, 130. quos quasi novos et adscripticios cives in caelum receptos putant; N III, 39. quasi in familiam patriciam venerit, (Fibrenus) amittit nomen obscurius; L II, 6. occurrit nomen q. patrium regis; R I, 54. quantulus (sol) nobis videtur! mihi quidem q. pedalis; A II, 82. ea nescio quo modo q. pleniore ore laudamus; O I, 61. popularis: f. civilis; F V, 66. sunt .. q. prima elementa naturae; F III, 19. rhetorum artes ... verbis .. in docendo q. privatis utuntur ac suis; F III, 4. (rei publicae genus) inclinatum et q. pronum ad perniciosissimum statum; R II, 47. quis .. vestrum non edidicit Epicuri κυρίας δόξας, id est q. maxime ratas? F II, 20. est .. q. regium, id est patrium consilium; R I, 65. haec .. officia ... q. secunda quaedam honesta esse dicunt; O III, 15. postquam adamavi hanc q. senilem declamationem; T II, 26. suus: f. privatus. cur celatis, q. turpe aliquid, sententiam vestram? A II, 60. quae (stellae) errantes et q. vagae nominarentur; R I, 22. volunt ... probabile aliquid esse et q. veri simile; A II, 32. necesse fuit esse aliquid ... tamquam in arborum bacis ... maturitate tempestiva q. vietum et caducum; C 5. cum .. ipse sis q. unicum exemplum antiquae probitatis; R III, 8. quom (animus) ... sese ... civem totius mundi q. unius urbis agnoverit; L I, 61. ut unus animus fiat ex pluribus; Lae 92.

3. **Adverbia**: si quidem nos non quasi Graece loquentem audiamus; N II, 91. quando .. inest in omni virtute cura quaedam q. foras spectans; F V, 67. primo q. temere de re publica locutus (P. Vatinius) in carcerem coniectus est; N II, 6.

4. **Verba**: quae visa sunt et quasi accepta sensibus; A I, 40. qui certis quibusdam ... sententiis q. addicti et consecrati sunt; T II, 5. quoniam principio rerum omnium q. adumbratas intellegentias animo ... conceperit; L I, 59. agnosco: f. recordor. barbarorum agris q. adtexta quaedam videtur ora esse Graeciae; R II, 9. cedo: f. 1. locus. ut ita munita arx circumiectu arduo et q. circumciso saxo niteretur; R II, 11. circumdo: f. redimio. quibus q. circumscriptus est habitandi locus; P 18. qui (Epicurei) verentur, ne ... tota amicitia q. claudicare videatur; F I, 69. quod (rerum cognitiones) habeant quiddam in se q. complexum et continens veritatem; F III, 17. quo modo .. hoc, q. concedatur, sumitis? N III, 36. concido: f. labor. in qua (patria) nostra omnia ponere et q. consecrare debemus; L II, 5. f. addico. q. consentiens ad mundi incolumitatem coagmentatio naturae; N II, 119. ut ... q. consignatas in animis notiones ... haberemus; T I, 57. quae q. contineant omnem hanc quaestionem; A II, 40. f. complector. contraho: f. diffundo. q. decurso spatio; C 83. hanc .. omnem coniunctionem (deus) diffidit mediaeque accommodans mediam q. decussavit; Ti 24. quae (regula) q. delapsa de caelo est; F I, 63. idem .. (Cleanthes) q. delirans ... fingit ..; N I, 37. est .. animus caelestis ex altissimo domicilio depressus et q. demersus in terram; C 77. quid, quod pluribus locis q. denuntiant, ut ..? F IV, 9. ut ... illum (Sophoclem) q. desipientem a re familiari removerent iudices; C 22. illos ... q. desperatos aliquos relinquamus; A II, 32. q. desperata cognitione certi; F II, 43. depulsum et q. detrusum cibum; N II, 135. dicto: f. **dicto** (3 St.) B. I, S. 701, a. ut (virtus) et bonis amici q. diffundatur et incommodis contrahatur; Lae 48. utrumque eorum fundi quodam modo et q. dilatari putant; F III, 48. ut q. dispensare rem publicam ... possit; R V, 5. quom ... alteri disciplina vestra q. divinare ‖ divinari ‖ videatur ‖ videantur ‖ posse; L II, 32. doceo: f. praecipio. id .. appellant ἀξίωμα, quod est q. ecfatum; A II, 95. qui ... nec haec sic agit, ut ex tempore q. effutire videatur; T V, 88. quod si facerem q. te erudiens; F III, 6. quae q. expletam rerum comprehensionem amplectuntur; A II, 21. accipiendi aliquid extrinsecus, id est q. ferendi et patiendi, necessitatem; N III, 29. naturale (genus divinandi) .. concitatione mentis edi et q. fundi videbatur; D II, 27. quam (perturbationem) ego malo laetitiam appellare, q. gestientis animi elationem voluptariam; F III, 35. quo magis tum ... q. helluari libris ... videbatur; F III, 7. quae praescripta et q. imperata, sint; A II, 8. isti physici raro admodum ... exclamant q. mente incitati ..; A II, 14. quibus q. informatum est, quid hominis natura postulet; F V, 36 (37). omnibus .. innatum est et in animo q. insculptum esse deos; N II, 12. insero: f. 2. naturalis; F I, 31. etsi ... (natura) ingenuit ... notitias parvas ... et q. instituit docere ..; F V, 59. cum ea, quae q. involuta fuerunt, aperta sunt; A II, 26, altera (conclusione) occulta quaedam et q. involuta aperiri; F I, 30. contrahi .. animum Zeno et q. labi putat atque concidere; D II, 119. nullo prorsus commodo extrinsecus posito et q. lenocinante mercede; A fr 20 (B. 16). micare: f. 1. sors; O III, 90. proponenda quaedam q. moventia sunt; T V, 68. in qua (Academia) disputationem habitam non q. narrantes exponimus, sed eisdem fere verbis; T II, 9. quodsi illi tum in novis rebus q. modo nascentes haesitaverunt; A II, 15. ex hac nimia licentia ... ut ex stirpe quadam existere et q. nasci tyrannum; R I, 68. quod ei generi possessionum minime q. noceri potest; P 51. haec patefactio q. rerum opertarum ... definitio est; F II, 5. reliqua ‖ reliquae ‖ partes accipiendi et q. patiendi (vim habent); A I, 26. f. fero. prospicere .. iam videor ... q. perfectam rem publicam; R II, 22. cum omnes sensus dulcedine omni q. perfusi moverentur; F II, 114. quia (honestum, decorum) ... maxime .. q. perlucet ex iis ... virtutibus; O II, 32. ut altera (res) esset efficiens, altera autem q. huic se praebens; A I, 24. vereor, ... ne ... q. praecipientis cuiusdam et docentis ... esse videatur oratio mea; R I, 70. qui (Scipio) .., q. praesagiret, ... disseruit ..; Lae 14. regem ipsum q. productum esse ad dignitatem (id est enim προηγμένον); F III, 52.

vaginis iam q. pubescens (viriditas) includitur; C 51. necessitas ferendae condicionis humanae q. cum deo pugnare prohibet; T III, 60. alia (visa mens) q. recondit; A II, 30. qui, unde ortus sit, q. recordetur et agnoscat || [agnoscat] ||; L I, 25. terram q. quibusdam redimitam et circumdatam cingulis; R VI, 21. in aliis (locis) esse pituitosos et q. redundantis; Fa 7. contraria .. non (dico me) fugere, sed q. secernere; F IV, 72. illud .., ut feriat, q. seligendum, non expetendum; F III, 22. alios in reliquas mundi partes ... spargens q. serebat; Ti 46. visum obiectum inprimet ... et q. signabit in animo suam speciem; Fa 43. hoc est non considerare, sed q. sortiri, quid loquare; N I, 98. satis .. et q. sparsis animis; Ti 43. tanta vis inerat, ... ut nos intuens quasi testificarere laudari honestatem; F II, 51. si ea sola voluptas esset, quae q. titillaret sensus, ut ita dicam; F I, 39. nisi sensus q. titillarentur voluptate; T III, 47. illa (benignitas est) q. adsentatorum populi multitudinis levitatem voluptate q. titillantium; O II, 63. a dis q. traditam religionem tueri; L II, 27.

5. **Sätze:** nihilo .. magis ..., quam si || quasi || inter illa (ova) omnino nihil interesset; A II, 58. q. quaeratur, quid sit, non, quid videatur; A II, 80. q. quisquam neget .., qui experrectus sit, eum (putare) somniasse se || † somniare ||; A II, 88. qui .. id adprobat, q. percipiat, nullam rem percipit; A II, 128. quoniam Aristippus, q. animum nullum habeamus, corpus solum tuetur, Zeno, q. corporis simus expertes, animum solum complectitur; A II, 139. q. .. emendum eis sit, quod addant ad virtutem; F II, 42. q. ego id curem, quid ille (Epicurus) aiat aut neget; F II, 70. q. nihil inter res quoque ipsas ... intersit! F IV, 77. q. non necesse sit, quicquid isto modo pronunties, id aut esse aut non esse! T I, 14. q. (quattuor corpora) partita habeant inter se ac divisa momenta; T I, 40. id .. q. constet; T I, 80. q. de verbo, non de re laboretur; T II, 29. hoc nescio quo modo dicitur, q. duo simus; T II, 47. q. fieri ullo modo possit, ... ut quisquam plus alterum diligat quam se; T III, 72. est .. avaritia opinatio vehemens de pecunia, q. valde expetenda sit; T IV, 26. q. aut aër sine ulla forma deus esse possit ... aut non ..; N I, 26. q. ego ... de fundo Formiano P. Rutilii sim questus, non de amissa salute; N III, 86. q. ego artem aliquam istorum esse negem! divinationem nego; D II, 45. q. ego aut fieri concederem aut ..! D II, 46. q. non potuerit id evenire casu et non ..! D II, 48. q. pisces, non galli cecinerint! D II, 56. q. tibi ipsi in iudicando placeat multitudo! D II, 81. q. commodissime respondisset; L III, 30. quae q. longo intervallo interiecto videmus; O I, 30. »homo ..., q. lumen de suo lumine accendat, facit;« O I, 51. quod .. adfirmate q. deo teste promiseris; O III, 104. q. aliquid esset oblitus; O III, 113. q. ita dixerim, intellegatur; Ti 23.

II. **Verbindungen:** idem: ut ... eodem loco res sit, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 58. sensu .. amisso fit idem, q. (Scipio) natus non esset omnino; Lae 14.

ita: s. **ita,** II. quasi (10 St.) B. II, S. 401, b.

perinde: s. **perinde** quasi (2 St.) S. 55, b.

proinde: s. **proinde,** II. quasi (5 St.) S. 183, b.

sic: iis sic utamur q. concessis; F IV, 24. sic eas (disputationes) exponam, q. agatur res, non q. narretur; T I, 8. nos q. in mercatus quandam celebritatem ex urbe aliqua sic ... profectos; T V, 9. quia sic adgredior .. ad hanc disputationem, q. nihil .. audierim; N III, 7. est q. rudentis explicatio sic traductio temporis; D I, 127. quas .. (litteras Graecas) sic avide arripui q. diuturnam sitim explere cupiens; C 26. q. poma ex arboribus, cruda si sunt, vix evelluntur || avell. || ..., sic vitam ..; C 71.

vero: quasi vero clarorum virorum .. tacitos congressus esse oporteat! A II, 6. non specie visa iudicentur! A II, 58. me pudeat .. istorum; F II, 7. perpetua oratio rhetorum solum, non etiam philosophorum sit; F II, 17. haec appetitio non ad summi boni adeptionem pertineret! F IV, 47. concedatur in omnibus stultis aeque magna esse vitia! F IV, 77. (Heracleotes Dionysius) hoc didicisset a Zenone! F V, 94. intellegant, qualis (animus) sit in ipso corpore! T I, 50. ista vi quicquam tum potuerit ei (Priamo) melius accidere! T I, 85. quisquam ita nonaginta annos velit vivere, ut ..! T I, 92. atra bili solum mens ... moveatur; T III, 11. ipse non propter lubidinem tanta flagitia et faciat et dicat; T I, 73. non Graius hoc dicat; N II, 91. quisquam nostrum istum potius quam Capitolinum Iovem appellet; N III, 11. quicquam intersit, mures ... scuta an cribra corroserint! D II, 59. referat, quod fieri potest, quam id saepe fiat; D II, 62. quicquam sit tam valde quam nihil sapere vulgare! D II, 81. faba .. Pythagorei utique abstinere, q. vero eo cibo mens, non venter infletur; D II, 119. capulo (Philippus) sit occisus; Fa 5. maior cuiquam necessitas accidere possit || posset ||, quam accidit nobis; R I, 10. ille (Plato) aut factum id esse aut fieri potuisse defendat! O III, 39. forti viro vis possit adhiberi; O III, 110.

quassus, Erschütterung: »attrectatu et quassu saevum amplificatis dolorem«; T II, 50.

quatenus, wie weit, in wie fern: I. relativ: quatenus iure civili constitutum sit; O III, 51. q. .. (volgus) intellegit, nihil putat praetermissum; O III, 15. q. non ipse (animans) bene factus sua culpa sibi aliquid miseriae quaereret; Ti 46. leges (tollunt astutias), q. manu tenere || teneri || possunt, philosophi, q. ratione et intellegentia; O III, 68.

II. fragend: cum (animal), ... q. quidque || quidquid || se attingat ad seque pertineat, perspicere coepit; F V, 24. qui (Pelops) non ... docuerit, q. esset quidque curandum; T I, 107. est .., q. amicitiae dari venia possit; Lae 61. animadvertendum est etiam, q. sermo delectationem habeat; O I, 135. pertineo: s. attingo. id primum videamus ..., q. amor in amicitia progredi debeat; Lae 36. elliptisch: ut ulla in re statuere possimus, quatenus; A II, 91.

quater, viermal: utrum malles te ... semel ut Laelium consulem an ut Cinnam quater? T V, 54.

quatio, schütteln, erschüttern, treiben: Arctum: »quod (Bootes) quasi temoni adiunctam prae se quatit Arctum«; N II, 109.

flammam: »magnus Leo tremulam quatiens e corpore flammam«; N II, 110.

iubam: »Equus ille iubam quatiens fulgore micanti«; N II, 111.

molle, al.: quod (tenerum, molle) aegritudine quasi tempestate quatiatur; T III, 12.

quattuor, vier: A. admonitores: misi .. ad te quattuor admonitores non nimis verecundos; A ep 1.

capita: q. sunt capita, quae concludant ..; A II, 83. horum q. capitum secundum et tertium omnes concedunt; A II, 83.

causae: Cleanthes q. de causis dixit in animis

hominum informatas deorum esse notiones; N II, 13. q. reperio causas, cur senectus misera videatur; C 15.

centuriae: quibus ex centum q. centuriis || VIIII centurias || ... octo solae si accesserunt; R II, 39.

consulatus: se non modo q. consulatus uni anteponere, sed ..; T V, 55.

corpora: eam .. naturam esse q. omnia gignentium corporum, ut ..; T I, 40. »cedunt de caelo ter q. corpora sancta avium«; D I, 108.

filii: Metellus ille honoratis q. filiis, at quinquaginta Priamus; T I, 85. q. robustos filios ... Appius regebat; C 37.

fontes: quoniam a q. fontibus honestatis primo libro officia duximus; O III, 96.

genera: eorum .. q. (generum) ... dissimile; A I, 26. Aristoteles ... cum q. nota illa genera principiorum esset complexus; T I, 22. haec et similia eorum in horum q. generum inesse nullo putat; T I, 22. qui (animus) si est horum q. generum; T I, 42. cum q. genera sint corporum; N II, 84. cum proposita sint genera q.; O I, 61. erant .. animantium genera quattuor; Ti 35.

initia: ut || in || q. initiis rerum illis quintam hanc naturam ... non adhiberet; A I, 39.

leges: sunt .. q. leges tabellariae; L III, 35.

libri: q. eius (Clitomachi) libri sunt de sustinendis adsensionibus; A II, 98. satis accurate in Academicis q. libris explicata arbitramur; T II, 4. iis || bis || q. Academicis libris satis responsum videtur; N I, 11. quod genus philosophandi minime adrogans ... arbitraremur, q. Academicis libris ostendimus; D II, 1. de ipsa iustitia q. implevit sane grandis libros; R III, 12.

loci: ex q. .. locis ... primus ille ... maxime naturam attingit humanam; O I, 18.

menses: ea .. (stella) IIII et XX mensibus ... eundem lustrat orbem; N II, 53.

modi: Cleanthes ... q. modis formatas in animis hominum putat deorum esse notiones; N III, 16.

Musae: Musae primae quattuor Iove altero natae; N III, 54.

naturae: q. .. naturas ... (Empedocles) divinas esse vult; N I, 29.

orbes: q. (orbis deus fecit) .. inter se dispares; Ti 25.

paria: quod ex omnibus saeculis vix tria aut q. nominantur paria amicorum; Lae 15.

partes: ita esse q. (partes); T IV, 11. dividunt nostri totam istam ... quaestionem in partis q.; N II, 3. quoniam q. in partes totam quaestionem divisisti; N III, 20. cum .. in q. partis vineam divisisset; D I, 31. q. (partis) ... duplicare; D II, 42. omne, quod est honestum, id q. partium oritur ex aliqua; O I, 15. cum omnis honestas manet a partibus q.; O I, 152.

perturbationes: (perturbationes) sunt genere q., partibus plures; F III, 35. T III, 24. q. perturbationes aequaliter distributae sunt; T III, 24. sic q. perturbationes sunt, tres constantiae; T IV, 14. est etiam in omnibus q. perturbationibus illa distinctio; T IV, 59.

res: ut ... q. ex rebus omnia constare dicerent; F IV, 12. ex iis rebus numero q. mundi est corpus effectum; Ti 15. earum .. q. rerum ... sic ... partes omnes conlocatae sunt, ut ..; Ti 16.

sententiae: duae (sententiae) sine patrono, q. defensae; F V, 21. simplices q. (sententiae defensae sunt); T V, 84.

tali: q. tali iacti casu Venerium efficiunt; D I, 23. Venerium iaci posse casu q. talis iactis; D II, 48.

tempora: ex q. temporum mutationibus omnium ... initia ... ducuntur; N II, 49.

versus: laudem mortui incisam ne plus q. herois versibus; L II, 68.

virtutes: quae (honestas) tota q. his virtutibus ... continetur; F II, 48.

B, a. currunt: an non intellegis q. ante te cucurrisse? D II, 144.

elliptisch: Leonidas, Epaminondas, tres aliqui aut q.; F II, 62.

b. conligo: quae q. quamquam inter se colligata atque implicata sunt; O I, 15.

elliptisch: Empedocles haec pervolgata et nota q.; A II, 118.

que, und, auch, sowohl—als auch: A. **am Anfang des Satzes:** I. **einfach:** Aristotelesque; N I, 33. Fortuna; L II, 28. Iovem; N III, 87. augur; C 11. aurium; N II, 146. cervae; N II, 127. »cor«; T III, 18. discriptio || descr. ||; L II, 30. »divis«; L II, 20. »equitatum«; L III, 9. leges; L III, 46. luna; D II, 10. nasus; N II, 143. opifices; O I, 150. princeps; O I, 153. sollertiam; fr V, 78. »tribunis«; L III, 10. »virgines«; L II, 20. — »extremus«; N II, 105. gratam; R II, 60. magno; C 78. »mollipedes«; D I, 15. multos; F V, 46. N II, 165. multa; N I, 28. II, 131. Fa 7. L I, 2. plura; O I, 128. omnis; N II, 145. omnes; F III, 35. omnia; F IV, 59. paribus; N II, 106. »procera«; N II, 114. »sancti«; L III, 9. similis; O I, 21. simili; L I, 31. tantum; N II, 158. Lae 51. tanta; F V, 57. tota; T I, 104. L II, 55. totum; T V, 95. — primus; N II, 49. quarta; R II, 68. — nos; F IV, 25. suos; L II, 25. idem; T V, 59. N I, 37. II, 22. ×. III, 26. 73. 83. 89. D I, 121. II, 130. R II. 53. O I, 87. eundem; N III, 84. eiusdem; N II, 49. 83. eodem; D II, 113. L II, 56. O I, 4. III, 109. iidem; F IV, 16. isdem; N II, 103. O I, 91. ab eisdem; O II, 14. eadem; F II, 45. N II, 124. D I, 94. R IV, 1. L I, 48. O I, 140. II, 41. eandem; L II, 27. eadem (abl.); F I, 47. N II, 116. D I, 75. R II, 53. O II, 13. (neutr.) N I, 28. D I, 120. ipsum; O I, 103. is; N III, 83. R II, 35. eo; N II, 138. eos; A II, 17. ea; F V, 55. D I, 90. »ea«; L III, 7. eam; N II, 75. III, 37. R III, 14. ob eam; O I, 156. ad eas; F III, 72. earum; O II, 12. id; A II, 2. 38. F II, 102. III, 58. V, 31. T I, 27. III, 67. N I, 57. III, 83. D II, 126. R VI, 29. R fr 1. L III, 32. O I, 82. »id«; L II, 20. eo; F I, 56. ea (pl.); T IV, 39. »qui«; L II, 21. »quo« || † quo ||; L II, 20. »quae« (fem.); L II, 20. quas; N II, 152. quarum; O I, 127. quod; F IV, 26. T IV, 63. N I, 24. II, 57. R II, 56. O I, 127. quo; A II, 71. quae (neutr.); F I, 68. III, 73. N I, 92. II, 56. 84. L II, 11. O I, 31. »quae«; L II, 21. — credo; L II, 60. munitae; N II, 143. necesseque est; F V, 28. sunt; O I, 59. vetat; C 73. videndum; O II, 70. — concinne; N II, 69. contra; O I, 61. eo; A II, 101. N I, 8. R II, 89. L III, 39. facilius; N II, 133. »iam«; D I, 67. II, 112. in primis; D II, 3. O I, 18. 108. 134. ita; F III, 9. Ti 15. item; A II, 25. T IV, 31. N II, 141. III, 50. D I, 91. 102. Fa 15. 29. 44. L II, 20. 45. O I, 83. 109. III, 25. 35 (s. B. II, S. 404, b). maxime; F V, 52. R I, 11. O II, 38. minime; O I, 150. multo; F I, 61. T III, 10. omnino; A II, 39. T II, 62. Fa 45. praeterea; N III, 31. recte; L I, 33. semper; R II, 59. || sicque ||; F V, 40. similiter; T IV, 25. Fa 35. — cum; A I, 38. ×. ×. II, 22. F III, 33. IV, 10. 16. 20. 57. V, 11. T I, 44. 58. V, 59. N II, 47. 67. 79. III, 5. 29. 54. D I, 3. 47. 74. 110. II, 2. 4. R IV, 1. 11. C 40. Ti 35. quom; L I, 62. II, 16. 29. Lae 23. quod; F III, 65. L III, 41. quoniam; F III, 58. 59. 64. 67. T IV, 13. N I, 48. L II, 28. Lae 101. — de; F II, 59. in; D I, 97. propter; N II, 114.

II. **mit folgendem** 1. et: nariumque item et gustandi † et parte ‖ arte ‖ tangendi magna indicia sunt; N II, 146.

2. que: cumque ... non tollerent naturaque ... dicerent; A I, 38. cumque ... dicerent ... aliaque in parte ... collocarent; A I, 39. idemque etiam legis ... vim ... Iovem dicit esse eandemque fatalem necessitatem appellat; N I, 40. isdemque spatiis ... feruntur eodemque modo oriuntur; N II, 103. »certasque fruges certasque bacas ... libanto«; L II, 19, »suntoque aediles curatores urbis ..., ollisque ... ascensus esto«; L III, 7. — aciesque ... ita parva est ..., palpebraeque ... mollissimae tactu ..., idque providit ..; N II, 142. eademque natura ... hominem conciliat homini ... ingeneratque ... amorem ... impellitque, ut ..; O I, 12. idemque disputat aethera esse eum, quem homines Iovem appellarent, quique aër per maria manaret, eum esse Neptunum, terramque eam esse, quae Ceres diceretur, similique ratione persequitur vocabula ..; N I, 40. eodemque tempore ... mel ex olea fluxisse dicunt, haruspicesque dixisse ..., eorumque iussu ... arcam esse factam, eoque conditas sortis; D II, 86. idemque (animus) quom caelum ... perspexerit, eaque ... viderit ipsumque ... regentem paene prenderit seseque ... civem ... agnoverit; L I, 61.

3. et und que: eundemque ferunt haec ... protulisse et ... vendidisse exactaque pecunia edixisse, ut ..; N III, 84. araque vetusta ... et altera ... detestataque ‖ detestanda atque ‖ omnia ... repudianda sunt; L II, 28. — eodemque illa etiam differemus ..., quaeque ... comparabas, et cum ... adferebas, Zenonisque ... conclusiones ... differemus, eodemque tempore illa omnia ... quaerentur, omniaque ... reservabo; N III, 18.

B. **im Satz:** I. **anreihend: a. ohne andere Copulativpartikel:** 1. **einmal:** a. **Substantiva und substantivische Pronomina:** istius veteris ... Academiae ... Peripateticorumque; F V, 8. in veteres Academicos Peripateticosque; A II, 132. Iovem, ... Apollinem reliquosque deos; N I, 81. ad Arcesilan Carneademque; A II, 12. Aristippi Cyrenaicorumque omnium; F II, 39. Aristoteles eiusque amici; A II, 131. Aristoteles reliquique Platonis alumni; F IV, 72. Aristoteles ... Heraclidesque Ponticus; L III, 14. Atheniensium Lacedaemoniorumque causa; N II, 154. ad Baulos Puteolosque; A II, 125. Brenno .. eiusque Gallicis copiis; D I, 81. Calliphontis .. Diodorique; T V, 87. Calliphonti Dinomachoque; F V, 21. Caria .. praecipueque Telmesses; D I, 94. Centone Tuditanoque consulibus; C 50. Chaldaeos ceterosque divinos; Fa 15. P. Claudius ... eiusque collega L. Iunius; D I, 29. Speusippus, Xenocrates, Polemo, Crantor ceterique; F V, 7. Diagoras ... posteaque Theodorus; N I, 63. Epigonos Medumque; O I, 114. Erechtheus .. filiaeque eius; N III, 50. Aristonis, Pyrrhonis, Erilli non nullorumque aliorum; T V, 85. »Europam Libyamque«; T I, 45. N III, 24. »Fauni vatesque«; D I, 114. Herodoto auctore aliisque pluribus; T I, 113. Orphei, Musaei, Hesiodi Homerique; N I, 41. in Italia Siciliaque; Ti 1. per Iovem deosque penates; A II, 65. Laeli vosque; R I, 70. Lucifer ceteraeque errantes; N III, 51. Spes, Moneta omniaque, quae ..; N III, 47. Oceanum Salaciamque; Ti 39. de Pausania Lysandroque; O I, 76. Peripatetici veteresque Academici; T V, 75. Peripateticos veteremque Academiam; T V, 82. Peripateticorum Academiaeque; T II, 9. a veteribus Peripateticis Academicisque; F IV, 5. contra Pythagoram, Platonem Empedoclemque; N I, 93. a Platone philosophiaque; D II, 6. Romulum .. aliosque compluris; N III, 39. Rutulorum Aboriginumque ‖ ve ‖; R II, 5. flamines, Salios virginesque Vestales; R II, 26. Samnitibus ipsique Pyrrho; C 43. Samothraciam eaque, quae ..; N I, 119. inter ... P. Scaevolam M'.que Manilium; F I, 12. Scipio unaque Pontius; Fa fr 5. P. Scipio, tuque, C. Laeli ‖ tu, Scipio, tuque, Laeli ‖; C 77. a Scipione ceterisque; R I, 18. Serapim Isimque; N III, 47. Socrates omnesque Socratici; D I, 5. Solem ... Lunamque; N III, 51. Syria Cyproque; N III, 59. a Platone, Aristotele, Theophrasto totaque Peripateticorum familia; D II, 3. a Q. Tuberone aequalibusque amicis; Lae 37. Velleius multique praeterea; N III, 11. Zenonis Stoicorumque; F III, 14. — mihi tibique; R I, 13. mihi ... reliquisque omnibus; C 7. te ipsum .. omnisque avidos; R I, 19. tibi ... vobisque; R VI, 9. se ... trecentosque eos; F II, 97. haec .. aliaque eius modi; N III, 60. haec eaque, quae ..; D II, 18. — accessus discessusque; N II, 19. legi, accusatori iudicioque; L III, 47. acies .. sensusque; R VI, 19. in actiones omnemque vitam; O I, 111. habitus, affectiones ususque; F V, 36. adiutor auctorque; O III, 116. adsensionem approbationemque; A I, 45. aegritudo .. ceteraeque perturbationes; T IV, 42. aegrotationes .. morbique; T IV, 32. aequitas humanitasque; O II, 18. summa legum ‖ [legum] ‖ aequitate prudentiaque; R II, 61. aequitate iustitiaque; Lae 82. aerarium vectigaliaque; O III, 88. aestatem autumnumque; C 70. in agros possessionesque; O I, 151. alienatio disiunctioque; Lae 76. altitudinem excellentiamque; F V, 71. ambitiones levitatesque; T V, 104. amicitiae concordiaeque; Lae 23. amicitiae coniunctionisque; Lae 71. veritatis amicos minimeque fallaces; O I, 63. amicorum propinquorumque; T II, 48. in amore summo summaque inopia; N III, 72. anfractus reditusque; R VI, 12. animantium .. earumque rerum, quae ..; A I, 26. animum ipsum mentemque hominis; N II, 147. animi corporisque; F I, 41. V, 37. animo mentique; Ti 28. animo factisque; P 29. animorum ingeniorumque; A II, 127. animorum corporumque; T IV, 31. in .. animis ingeniisque; O I, 74. »urbis, annonae ludorumque«; L III, 7. apium formicarumque; A II, 120. aquam .. animamque; Ti 15. aquilonibus reliquisque frigoribus; N II, 26. aras delubraque; N III, 46. ad arcem urbemque retinendam; D II, 69. argento auroque; T V, 61. inter argumentum conclusionemque rationis; F I, 30. isdem argumentis ... isdemque sententiis; F IV, 45. armis .. vique; O III, 1. artes exercitationesque; C 9. artificium .. fabricamque divinam; N I, 47. astra mentesque; A I, 26. astris stellisque ‖ astris ‖; R I, 22. auctoritate consilioque; R II, 14. haruspices, augures coniectoresque; D I, 72. avium ‖extorum ‖ reliquorumque signorum; D I, 121. in avibus ceterisque signis[que]; L II, 32. auri argentique; T V, 91. N II, 98. R II, 44. multo auro multisque gemmis; C 59. in auribus animisque mutatis; L II, 38. »auspicium iudiciumque«, L III, 10. »simul auspicio augurioque«; D I, 107. — »bellum motusque«; D I, 18. belli domique; R I, 38. bellis proeliisque; N II, 70. ad beneficentiam liberalitatemque; O I, 68. in beneficiis operaque danda; O II, 71. bilis eique umores, qui ..; N II, 137. blanditiis .. illecebrisque; F III, 1. bonorum malorumque; A II, 114. 128. F V, 19. 21. — omne caelum omnisque natura; T I, 54. caelum terrasque; D I, 17. a caelo astrisque; N III, 51. caelo terrisque; D I, 19. in caelo mundoque; L II, 16. caerimoniae religionesque; L I, 43. caerimonias religionesque; N I, 61. III, 5. cantu fidibusque; T IV, 3. cantus numerosque; T V, 104. caritate .. benivolentiaque; Lae 102. ingenia, ... casus .. eventusque; D II, 89. cavea

circoque; L II, 38. celeritates tarditatesque; Ti 31. »certamen .. clademque«; F V, 49. in certamen iudiciumque; T V, 78. cervices oculosque; L II, 39. circulos .. orbesque; R VI, 15. civibus sociisque; R III, 37. »cladem pestemque«; D I, 20. II, 63. ad claritatem amplitudinemque; O I, 70. tantis classibus tantisque equestribus et pedestribus copiis; F II, 112. in .. coetu concilioque; F II, 77. e coetu .. frequentiaque; O III, 2. cogitatio motusque animi; O I, 19. cogitationes sermonesque; R VI, 10. cognationis domiciliique; L I, 26. cognitio ... consideratioque; R I, 19. cognitio contemplatioque; O I, 153. ad cognitionem intellegentiamque; T V, 68. [cognitionem prudentiamque]; O I, 160. rerum cognitione doctrinaque; Lae 86. cognitiones comprensionesque rerum, e quibus ..; F III, 49. comitas adfabilitasque; O II, 48. ad .. comitatem facilitatemque; Lae 66. »per maximum comitiatum ollosque«; L III, 11. commoda vitasque; N I, 52. commoditatem prosperitatemque vitae; N III, 86. ad .. commoditatem iucunditatemque; O I, 9. commoditatis dignitatisque; O I, 138. || a || communitate coniunctioneque; O I, 157. conplexus .. concubitusque; R IV, 4. comprehensio perceptioque; A II, 106. conatus furoresque; O II, 58. in ... concilium coetumque; C 84. concilia coetusque; R VI, 13. salutem, concordiam ceteraque eius modi; N III, 61. condicio lexque vitae; T IV, 62. condiciones pactionesque; O III, 108. contentio, confirmatio sermoque intumus; T II, 51. coniunctio confusioque; F V, 67. ad coniunctionem congregationemque; F III, 65. consideratio contemplatioque; A II, 127. consideratio cognitioque; F V, 58. consilio rationique; O I, 79. omnia consilia resque omnes, quas ..; P 34. in consiliis factisque; O I, 14. consiliis diligentiaque; O I, 77. consobrinorum sobrinorumque; O I, 54. omnis constantia omnisque moderatio; O I, 102. constantiae virtutisque; O II, 6. summa fide, constantia iustitiaque; Lae 25. [consuetudo exercitatioque]; O I, 59. ad .. consuetudinem moremque; O I, 118. consuetudini famaeque; T I, 109. »consuli eique, quem« ..; L III, 10. contemplationem .. cognitionemque; T V, 9. iracundiae, || iracundae || contentiones concertationesque ... pertinaces; F I, 27. contentionibus dissensionibusque; T II, 4. continuatio seriesque; N I, 9. continuatio coniunctioque; D II, 142. convenientiam consensumque; N III, 18. ad convenientiam conservationemque; O I, 100. de convenientia consensuque; N III, 28. conversiones commutationesque; D II, 89. tantarum copiarum tantique belli; F II, 112. corporis animique; F V, 44. e corpore animoque; F V, 34. de corpore animoque; F V, 36. cruciatu supplicioque; N III, 81. cubilia .. nidosque; N II, 129. extra .. culpam causamque; Ti 46. in .. cultu laboreque; R II, 4. cupiditatem ceteraque generis eiusdem; N I, 28. cupiditates iracundiasque; N II, 148. curam operamque; T V, 2. summa cura studioque; A II, 7. cura .. studioque; D I, 111. curae metusque; D II, 150. curas cogitationesque; O II, 2. cursus lustrationesque; T V, 79. e custodia vinclisque; Lae 14. — ad decus honestatemque; O II, 9. decoris honestatisque causa; F II, 56. de templis, delubris sacrificiisque sollemnibus; N I, 14. delubris .. spatiisque communibus; R I, 41. deos hominesque; O III, 37. deorum hominumque causa; N II, 154. dis hominibusque; R II, 48. O III, 39. dictorum conventorumque; O I, 23. diem noctemque; N II, 102. diei noctisque; N II, 132. Ti 37. dies noctesque .. cognitae; Ti 52. dies noctesque; F II, 114. P 18. fr V, 97. dierum noctiumque; N I, 21. L II, 16. difficultas laborque discendi; D I, 105. disceptatio contentioque; D II, 150. disciplinam scientiamque; D I, 91. »disciplinam .. sacerdotesque«; L II, 21. in .. discrimen aciemque; L III, 14. doctrinae sapientiaeque; T III, 3. »dolor morbusque«; T III, 59. ad quemcumque .. dolorem cruciatumque; T V, 81. doloris mortisque; F II, 113. dolorum laborumque; O III, 117. domi militiaeque; T V, 55. C 82. ducum regumque; D I, 24. muri ..., aquarum ductus omniaque, quae ..; O II, 60. dulcedine corruptelaque; L II, 38. — equitum peditumque; T IV, 1. L III, 7. errorem .. perturbationemque; D I, 62. excellentia magnitudoque; O I, 17. magna cum excellentia praestantiaque; O I, 97. exemplari formaque; R II, 22. exercitationem consuetudinemque; T V, 74. exercitus .. imperatoresque; O II, 40. expilatio direptioque; O II, 75. furta, .. expilationes direptionesque; O III, 36. avium || extorum || reliquorumque signorum; D I, 121. extis .. multisque rebus aliis; N II, 166. extispicum eorumque, qui ..; D II, 26. — facinus ceteraque; N III, 75. honeste facta ipsumque honestum; F III, 21. in factis dictisque; O I, 14. recte factis commodisque amicorum; Lae 59. fallaciae praestrigiaeque || praestig. ||; N III, 73. fames sitisque; F I, 37. »familiae patrumque«; L II, 19. familiae patrumque; L II, 27. »aevitates .., familias pecuniasque«; L III, 7. fastidium arrogantiamque; O I, 90. hic fervor concitatioque animi; T IV, 24. propter fidem constantiamque; F II, 65. fidem .. amicitiamque; D II, 78. fidem .. bonitatemque; O III, 77. fidem iustitiamque; O III, 82. a fide iustitiaque; O III, 79. figuram situmque; N II, 153. figura membrisque; F III, 62. N I, 95. minimum firmitatis .. minimumque virium; Lae 46. »flamma ferroque«; D I, 21. extra fores ... limenque; T V, 80. formam .. figuramque; T I, 37. formam .. pulchritudinemque; T III, 4. formam nostram reliquamque figuram; O I, 126. forma ipsa figuraque sua; N II, 117. in foro turbaque; R I, 28. fortitudinem patientiamque; F I, 49. fossiones .. repastinationesque; C 53. fratres ... agnatosque; Ti 39. in fraudem malitiamque; N III, 78. fraudis iniuriaeque; O II, 33. frigora caloresque; N II, 151. qui fructus quaeque utilitates; O II, 14. frugum fructuumque reliquorum; O II, 12. ex fulgoribus ostentisque; D II, 26. fundi villaeque; L II, 27. funerum sepulchrorumque; L II, 66. ad furorem mortemque; T IV, 52. ad furorem .. licentiamque; R I, 44. futtilitatis || futil. || summaeque levitatis; N II, 70. — gallinae avesque reliquae; N II, 129. ✕ genere cursuque vivendi; O I, 117. genera partesque; T V, 71. ad genera formasque generum; F IV, 8. gentium generumque; N I, 62. in gestu motuque; O I, 130. gravitatem constantiamque; T IV, 57. 60. gravitatem dignitatemque; T V, 85. cum gravitate constantiaque; O I, 72. — in .. habitum .. coloremque; D II, 30. historiae cognitioque rerum; F I, 25. histrionibus oratoribusque; O I, 129. homines bestiaeque; N II, 31. hominum pecudumque; N II, 14. hominum rerumque; R II, 55. honestas officiumque; O I, 61. honestum decorumque; O I, 107. II, 32. honoribus imperiisque; F V, 57. hospitem .. laudatoremque; D I, 90. — imagines earumque circumitus; N I, 29. imbecillitatem fragilitatemque; T V, 3. nubes, imbres ventique; T I, 43. imitatio simulatioque; A II, 140. de animae immortalitate .. caeloque; R VI, 3. imperio legumque poena; R I, 3. inperia consulatusque; R I, 27. incolumitatem conservationemque; F V, 18. inconstantia mutabilitasque; T IV, 76. ad industriam virtutemque; R I, 1. inferos easque formidines; T I, 36. ingenii mentisque; N II, 153. animi, ingenii con-

siliique; R VI, 12. ingenio scientiaque; A II, 4. ingenia virtutesque; T IV, 1. tantis ingeniis .. tantaque auctoritate; F IV, 62. initium satusque; Ti 41. initia causaeque; N II, 49. initiorum causarumque; T V, 7. inliberalitatis avaritiaeque; O II, 64. insidiarum periculorumque; O III, 84. aliquo instinctu inflatuque divino; D I, 12. instinctu divino adflatuque; D I, 34. agri, insulae litoraque; N II, 99. intellegentiae sapientiaeque; Ti 51. ab interitu iisque rebus, quae ..; F III, 16. interpositu interiectuque terrae; N II, 103. eorum inventis scriptisque; R I, 28. aegritudines, irae libidinesque; T I, 80. itinera flexusque; R II, 45. iudicio voluntatique; R I, 69. ab .. iudicio poenaque; R II, 54. iudicio arbitrioque; O I, 6. iudicia opinionesque; T IV, 30. ad ius condicionemque naturae; L III, 3. iustitia .. reliquaeque virtutes; N II, 153. iustitia ... omnesque eae virtutes; O III, 118. iustitiae honestatique; O I, 86. — in labore patientiaque; O I, 122. labores molestiasque; O III, 25. laborum dolorumque; A I, 23. in laboribus periculisque; F V, 67. »lactis feturaeque«; L II, 20. laetitia .. libidoque; T V, 43. lamentis .. lacrimisque; T II, 48. languori .. desidiaeque; O I, 123. »lapsu spatioque«; D I, 17. »laudis reditusque«; D I, 106. legi morique; Ti 38. leges moresque; O II, 15. legum iudiciorumque; F I, 47. scriptis legibus institutisque; L I, 42. lepusculos vulpeculasque; N I, 88. coniugi, liberis ceterisque; O I, 12. liberis posterisque; O II, 63. libidini ceterisque vitiosis animi partibus; R III, 36. lubidini .. luxuriaeque; O I, 92. lubidinum peccatorumque omnium; Lae 83. in litteris reliquisque rebus; D II, 10. litteris talibusque doctrinis; fr V, 23. locum sedemque; F V, 4. locis manuque; R I, 41. ludorum venationumque; O II, 55. solem, lunam stellasque; N I, 100. solis, lunae siderumque, N II, 15. a luna ceterisque sideribus; D II, 94. lux lumenque; A II, 26. — magistratus imperatoresque; O II, 27 (26). »a magistratibus privatisque«; L III, 11. magistratibus iisque, qui praesint; L III, 12. magnitudinem pulchritudinemque; N II, 95. malitiam fraudemque; O III, 71. de summo malo bonoque; L I, 57. malorum commutationumque; R II, 9. ex .. malis vitiisque; T III, 78. illa manu copiisque; R II, 5. maria terraeque; L III, 3. caelum .., maria rerumque .. naturam; L I, 61. membra ipsa sensusque; F II, 113. mens voluntasque; N III, 70. mens ratioque; L I, 19. mentem sapientiamque; A I, 29. mentis vitaeque; T IV, 34. mente consilioque; N II, 132. annis, mensibus annorumque mutationibus; N I, 36. mensum annorumque; Ti 52. migrationem commutationemque; T I, 27. misericordiam aegritudinemque; A II, 135. moderationi modestiaeque; O I, 159. ad modestiam magnitudinemque animi; T I, 64. modum actionemque; T V, 66. »modo rituque«; O III, 121. morbi aegrotationesque; L II, 20. monitis ‖ monumentis ‖ praeceptisque; T IV, 23. 25. ad morbos senectutemque; Ti 17. contra morem consuetudinemque; O I, 148. more .. institutisque civilibus; O I, 148. mores naturasque; Fa 10. iuris .., morum consuetudinumque; R III, 17. morum institutorumque; O I, 120. morum studiorumque; Lae 74. moribus opinionibusque; T III, 2. de moribus institutisque; T IV, 1. »moribus antiquis ... virisque«; R V, 1. mortis dolorisque; T II, 43. L I, 60. mortis dolorumque; fr V, 67. in tantis motionibus tantisque vicissitudinibus; N II, 15. motus conversionumque ‖ in conversione ‖ caeli; N II, 15. voltus, .. motus statusque; O I, 102. motus mutationemque; A II, 119. motus ususque; F V, 35. motus perturbationesque; T IV, 81. motus conversionesque; T V, 69. »motus cursusque«; D I, 17. in .. motibus mutationibusque; D II, 94. multitudinem suavitatemque; N II, 160. maturitates, mutationes vicissitudinesque; N I, 100. — natricum viperarumque; A II, 120. natura ratioque; O I, 14. naturam sensumque; F II, 16, naturam vimque; O I, 18. Ti 31. naturae .. rationisque; O I, 14. naturae morumque; O I, 109. ipsi naturae patrioque amori; F I, 23. divinae naturae aeternitatique; C 77. natura doctrinaque; F IV, 21. in rerum natura totoque mundo; Lae 24. nemora silvaeque; D I, 114. nervos ... eorumque implicationem; N II, 139. nervorum vocumque; T I, 4. nive pruinaque; N I, 24. II, 26. nives hiemalemque vim; T V, 77. nobilitatem famamque popularem; T V, 46. nodum vinculumque; Ti 13. notiones animadversionesque censorum; O III, 111. numero versuque; D II, 117. numeri motusque; T V, 10. — ortus, obitus cursusque; N II, 153. ortus, obitus motusque; D I, 128. propter obscuritatem ignorationemque; A I, 29. a ‖ ab ‖ .. obsequio indulgentiaque; L I, 60. »oculos ... pectusque«; N II, 109. oculorum sensuumque reliquorum; A II, 147. oculorum reliquorumque sensuum; F IV, 20. oculorum auriumque; O I, 128. ab oculis naribusque; N II, 141. ab officio naturaque; O I, 146. nostra oliveta nostraeque vineae; R III, 16. opem .. salutemque; F II, 118. OPE CONSILIOQUE TUO; N III, 74. regna, ... opes eaque, quae ..; O I, 115. opibus fortunisque; D II, 22. operam curamque; N I, 6. operae curaeque; O I, 19. operae studiique; O I, 78. tanti operis tantique muneris; N II, 90. opificem aedificatoremque; N I, 18. opiniones adsensionesque; Ti 28. opinionum iudiciorumque; T IV, 31. opinionibus maloque more; T V, 78. oportunitates habilitatesque; L I, 27. in orbem circumque; N II, 44. ordinem seriemque; D I, 125. ortus occasusque; D II, 92. ortus obitusque; Fa 17. extorum, .. ostentorum signorumque caelestium; D I, 127. extra ostium limenque; T V, 13. — ad pacem ... foedusque faciendum; C 16. in pace concordiaque; R II, 27. parens .. educatrixque; L I, 62. parens effectorque; Ti 40. a parentibus maioribusque; R I, 35. ab eadem parte .. eodemque tempore; R VI, 24. omnis partis orasque; T V, 71. »praecipitis caeli partis obitusque«; D I, 18. in omnes partes motusque; D II, 29. patrem patriamque; N III, 67. »patrum .. populique«; D I, 20. »patribus populoque«; D I, 21 peccatorum vitiorumque; T III, 4. pecudibus reliquisque beluis; O I, 105. peregrinationes rusticationesque; Lae 103. sine personis temporibusque; F IV, 6. in personis temporibusque; R II, 55. in perspicientia veri sollertiaque; O I, 15. ad .. pestem perniciemque; O II, 51. philosophia nobisque dignum; F IV, 52. pictores fictoresque; N I, 81. in picturis ... in aliisque compluribus; O III, 15. »pinnis lapsuque«; D I, 106. propter planitiam magnitudinemque; D I, 2. »populus sanctusque senatus«; D I, 20. »populi equitumque«; L III, 10. populi senatusque; O III, 109. »cum populo patribusque«; L III, 10. »populos urbisque«; D I, 21. summa potentia summaque fortuna; T III, 21. vis, potestas nomenque regium; R II, 50. potestatem .. laudemque; O I, 71. potestate dominatuque; N II, 29. praeceptis institutisque; O I, 1. praemiis donisque; T V, 20. ad hanc praesensionem notionemque nostram; N II, 45. praesidii adiumentique causa; Lae 46. pravitatem imminutionemque; F V, 47. principes .. ducesque; Ti 46. proportionem conparationem*que* ‖ [comparationem*que*] ‖; Ti 24. prosperitates secundaeque res; N III, 88. provincias regionesque; O II, 27. prudentiam intellegentiamque; O I, 156. prudentia consilioque; O I,

81. de verecundia, pudore pudicitiaque; L I, 50. pulchritudine .. specieque; F II, 49. ad pulverem multaque alia depellenda; N II, 145. — radicum seminumque; R V, 5. ratio .. mensque; T V, 70. ratio .. coniecturaque; D II, 42. ratio mensque; L II, 8. rationem auctoritatemque; A I, 34. rationem vitae beatae veritatemque; N I, 67. ad rationem sollertiamque; N II, 155. rationem causamque; D II, 46. rationis consiliique; N I, 87. rationis praestantiaeque; O I, 107. rationis concentionisque; Ti 27. rationi studioque; L III, 14. rationi disciplinaeque; O III, 20. nulla ratione nullaque doctrina; T I, 30. ratione animoque; O I, 57. ratione sapientiaque; Ti 7. rationum inventorumque; F II, 96. prae rectis honestisque; F IV, 73. in rectis pravisque sanciendis; L II, 10. religionem timoremque; R I, 24. religionem caerimoniamque; L II, 55. ad requietem .. delectationemque; L II, 2. requiem || requietem || oblectamentumque; C 52. ad rem veritatemque; T V, 14 (13). rem causamque; N I, 2. res rationesque; O I, 53. rerum sententiarumque; L I, 52. in aliis rebus aliisque sententiis; L II, 17. rei publicae causa communisque religionis; D II, 28. rei publicae suisque; T I, 91. a re publica forensibusque negotiis; O III, 1. res publicae civitatesque; O II, 73. ipsius rogatu arcessituque; N I, 15. — sacris caerimoniisque retinendis; D II, 148. in sacris initiisque tradendis; fr V, 95. cum saeclis aetatibusque; N II, 5. unguentarios, saltatores totumque ludum talarium; O I, 150. ad salutem .. conservationemque; N II, 132. constantia, ... sapientia reliquaeque virtutes; T V, 13. sapientiam verasque opiniones; F V, 58. saturitate copiaque; C 56. scammoniam aristolochiamque radicem; D II, 47. »scamna solumque«; D I, 108. ad .. scelus furoremque; P 27. scientiam intellegentiamque; N I, 29. scripta reliquaque eiusdem generis; F I, 12. »senatus populusque«; L II, 20. senatus populusque Romanus; O III, 114. sensu molestiaque; T I, 118. contra sensus contraque perspicuitatem; A II, 99. »sensus .. vitasque«; D I, 17. ab sensibus omnique inpeditione curarum; D I, 115. servituti turpitudinique; O I, 81. servorum ancillarumque; O I, 113. solem, .. sidera universitatemque rerum; N I, 39. signis sideribusque; N I, 35. iis signis iisque auspiciis; D II, 21. signis ... stellisque; R VI, 24. similitudinem .. speciemque; O III, 16. simulatio dissimulatioque; O III, 61. societas .. coniunctioque; O I, 17. 50. ad societatem communitatemque; F IV, 4. societatem coniunctionemque; L I, 28. sociorum nominisque Latini; R III, 41. solaciis ornamentisque; T I, 84. motus ..., sollicitudines aegritudinesque; T V, 110. solstitiis brumisque; N II, 19. de spatio curriculoque; Lae 40. ad .. spatia .. sedesque; L I, 14. spatiis cursibusque; N II, 49. species formaque; T V, 114. speciem .. candoremque; T I, 68. speciem .. opinionemque; O III, 86. de specie figuraque; N I, 78. »specie tortuque«; D II, 63. speculatorem venatoremque; N I, 83. spes opinioque; O III, 37. in spem cogitationemque meliorem; Lae 59. spe .. promissisque; O II, 22. splendorem pulchritudinemque; O II, 37. stabilitatis constantiaeque; Lae 65. ad .. statum eaque ... diligenda; F III, 16. »stragem .. caedemque«; D I, 20. studium curamque; O III, 4. studia vitaque; O I, 155. ad .. studia institutaque; O I, 118. studiorum amorisque nostri; A I, 1. studiorum officiorumque; Lae 49. »studiis nobisque«; D I, 22. studiis officiisque; O I, 155. studiis consiliisque; F I, 58. malis studiis malisque doctrinis; L II, 39. in .. studiis laboribusque; C 38. »sumptum ... luctumque«; L II, 22. minuendi sumptus .. lamentationisque; L II, 59. suspicionum offensionumque; Lae 88. — temeritas ignoratioque; F III, 72. temeritas .. errorque; D I, 7. temperantiae prudentiaeque; N III, 80. tempus necessitasque; O I, 81. terram .. ignemque; Ti 13. terra marique; A II, 120. N I, 77. II, 49. ex terra arboribusque; T V, 99. cum caelo, terra rerumque natura; D II, 34. terris rebusque terrestribus; N II, 92. terroribus cupiditatibusque; F I, 43. testamenta commendationesque; F III, 65. tibiarum nervorumque; N II, 146. tibicines iique, qui ..; T V, 104. timiditatem ignaviamque; F I, 49. tonitrua iactusque fulminum; D II, 42. tractus ductusque; R II, 11. traiectiones motusque; D I, 2. in tranquillitate .. constantiaque; T III, 9. truncos ramosque; C 52. »lictores, turma .. cohorsque«; F I, 9. — varietas dissimilitudoque; D II, 96. varietatem pulchritudinemque; N II, 17. varietates .. iniuriasque; F IV, 17. velis ... remisque; T III, 25. in venis medullisque; T IV, 24. verborum sententiarumque; O I, 132. eadem veritas ... eademque lex; N II, 79. veri rectique; A II, 27. veri falsique; A II, 29. 83. vestitu cultuque; Lae 49. vias .. angiportusque; D I, 69. vicissitudines ordinesque; N I, 52. victorem domitoremque; R I, 5. victoriis divitiisque; R II, 45. victus cultusque; O I, 106. Lae 86. ad victum cultumque; R II, 10. O I, 158. viris equisque; O III, 116. virtus moresque; P 19. virtutis rerumque gestarum; O I, 121. virtutis .. beataeque vitae; F V, 58. a virtute sapientiaque; A I, 42. vis gravitasque; F V, 12. vis ... ratioque; D I, 125. Fa 1. ea vis eaque natura; D II, 139. ad .. vim naturamque; F III, 54. vim consensumque; D II, 144. propter vim turpitudinemque; L I, 51. vim naturamque; L II, 8. vi impetuque; F III, 66. vi manuque; O I, 76. »vires vitaque«; D I, 40. in visceribus medullisque; T V, 27. vita .. victusque; O I, 58. vitam fortunasque; F III, 26. ad vitam moresque; T IV, 84. ad vitam .. usumque vivendi; R V, 7. se, vitam corpusque; O I, 11. vitae necisque; R III, 23. vitae sermonisque; Lae 21. vitae naturaeque; Lae 101. »vita ... locoque«; T II, 41. vita fortunaque; T V, 92. vita victuque; L III, 32. in .. vita fortunaque; O I, 67. de vitibus olivetisque; N II, 156. vitia culpamque; N III, 76. vitiorum peccatorumque; T V, 5. umbram noctemque; R IV, 1. ex umbraculis .. otioque; L III, 14. volatibus .. cantibusque; D I, 2. »tam teneros volucris matremque«; D II, 64. voluntas studiumque; T V, 5. ad voluptatem doloremque; F II, 108. voluptatis otiique; R I, 1. usum .. exercitationemque; O I, 60. ad .. usum cultumque; O I, 140. in usu vitaque; Lae 18. utilitatis dignitatisque; R II, 51. utilitatum oportunitatumque; N II, 58.

b. **Adjectiva, adjectivische Pronomina, mit Adjectiven verbundene Participia und Genetive:** inter Esquilinum Quirinalemque montem; R II, 11. Italicarum Syracusiarumque mensarum; T V, 100. παράδοξα ... Socratica longeque verissima; P 4. — acerrumis integerrumisque sensibus; T V, 45. in ... acerbissimo miserrimoque spectaculo; T III, 66. cum admirabili incredibilique constantia; N II, 55. admirabile quoddam artificiosumque iudicium; N II, 146. admirabili incredibilique constantia; N III, 23. cursus aequabiles aeternique; N III, 23. quicquid aequum iustumque esset; F III, 71. ex agresti immanique vita; L II, 36. altissimam aetheriamque naturam; N II, 64. amplissimis summisque .. laudibus; L III, 22. tam angusti animi tamque parvi; O I, 68. animali || animabili || spirabilique natura; N II, 91. mundum .. animantem sapientemque; N I, 23. animantem conpotemque rationis; N II, 22. animan-

tis compotesque rationis; N II, 22. animans ... mundus composque rationis; N II, 22. mundus .. animans sapiensque; N II, 22. in antiquissima nobilissimaque philosophia; O II, 8. aperta simplexque mens; N I, 27. quid ... tam apertum tamque perspicuum; N II, 4. (res) inter se aptae conligataeque; N I, 9. apta atque || apteque, al. || pendens; fr V, 52. arduis praeruptisque montibus; R II, 11. res ... vehementer arduas plenasque ..; O I, 66. artificiosi operis divinique; N II, 138. in asperis reiciendisque rebus; F V, 78. quicquid asperum alienumque; T II, 66. fortem ignavum, audacem timidumque; N II, 145. — quod beatum aeternumque sit; N I, 45. a beata inmortalique natura; N I, 45. deus .. beatus inmortalisque; N I, 95. bellicam peregrinamque mortem; L II, 60. (di) benefici generique hominum amici; D I, 82. D II, 102. benefici liberalesque sumus; Lae 31. de bonis contrariisque rebus; A II, 147. vir optimus nostrique amantissimus; F II, 72. vir optimus tuique ... amantissimus; F IV, 73. boni sapientesque; T V, 109. N II, 34. optimae praestantissimaeque naturae; N I, 121. bonis .. iustisque regibus; R I, 50. bonis firmisque populis; L II, 35. meliores cives utilioresque; O I, 155. villam bonam beneque aedificatam; O III, 55. boni assiduique domini; C 56. optumus beatissimusque comitatus; Lae 83. quod cum optumum maxumumque sit; Lae 84. te ... optimam doctissimamque; fr IX, 11. bonum: f. a. ad breve exiguumque tempus; O II, 56. — castus animus purusque; D I, 121. quos (dies) ... celeberrimos laetissimosque; Lae 12. certae stabilique sententiae; F I, 55. certis .. destinatisque sententiis; T II, 5. rationibus tam certis tamque inlustribus; R I, 4. viros clarissimos mihique amicissimos; C 77. tam claro homini tamque nobili; P 41. (selectio) constans consentaneaque naturae; F III, 20. adfectio animi constans conveniensque; T IV, 34. quem ... constantem continentemque; T IV, 36. continentem ... unamque naturam; N II, 84. motus ... contrarios inimicosque rationi; T IV, 10. genus conveniens consentaneumque; F III, 24. conveniens constansque conversio; N II, 54. corneo proceroque rostro; N I, 101. (venae, arteriae) crebrae multaeque; N II, 138. ex ... cultis notisque terris; R VI, 22. — »decorae grataeque sint hostiae«; L II, 20. delicatior ... molliorque ratio; F V, 12. nihil .. tam detestabile tamque pestiferum; C 41. difficile ... magnumque proelium; F IV, 31. ad .. providentiam .. tam diligentem tamque sollertem; N II, 140. unus pluresve divitiores opulentioresque; R I, 48. divinarum humanarumque rerum; F II, 37. T V, 7. Lae 20. quid divinum aeternumque sit; L I, 61. labores diurnos nocturnosque; C 82. doctus vir sapiensque; T II, 39. doctus sapiensque (Simonides); N I, 60. doctissimis sapientissimisque; D I, 110. omnes docti indoctique; R I, 56. ad domesticum maiorumque morem; R III, 5. quod dubium controversumque || contravers. || sit; D II, 104. — ad .. enervatam muliebremque sententiam; T II, 15. excellentem .. praestantemque naturam; N I, 100. excellenti divinaque ratione; N II, 97. ex animo excelso magnificoque; O I, 79. excelso animo magnoque; O II, 37. eximiae pulchraeque virtutes; F I, 42. eximia .. praestansque natura; N I, 116. multa eximia divinaque; L II, 36. haec (somnia) externa ob eamque causam ignota .. sunt; D II, 136. — ad rem factam nostramque; O III, 99. cum falso incognitoque; A I, 41. qui (testes) ... falsi fictique; D II, 27. fastidiosae molleque mentes; R I, 67. QUOD BONUM, FAUSTUM, FELIX FORTUNATUMQUE ESSET; D I, 102. opiniones adsensionesque firmae veraeque; Ti 28. rerum formidolosarum contrariarumque; T IV, 53. fortium bonorumque; L II, 27. fortis animi magnique; O I, 67. viro forti claroque; O II, 52. res .. fragiles caducaeque; Lae 102. futtilis || futilis || commenticiasque sententias; N I, 18. — genuinis domesticisque virtutibus; R II, 29. gloriosam memorabilemque virtutem; F III, 11. id gratum acceptumque; T V, 45. grave plenumque carmen; T I, 64. quod gravius magnificentiusque; T V, 1. res tam gravis tamque praeclaras; N I, 7. gravibus seriisque rebus; O I, 103. poenas ... graves iustasque; Lae 37. graviores constantioresque; Lae 99. — in his finitumisque partibus; D II, 89. hoc ... loco multisque aliis; L II, 52. quod honestum decorumque sit; O I, 66. nihil (est) honestius magnificentiusque; O I, 68. honestum: f. a. humili animo imbecilloque; F I, 49. in rem tam humilem tamque contemptam; Lae 32. — ex eadem .. alteraque natura; Ti 27. in inbecillo remissoque animo; D II, 140. ut inbelles timidique videamur; O I, 83. Polyphemum ... inmanem ferumque; T V, 115. (gentem) tam inmanem tamque barbaram; D I, 2. Academicus ... insanus, imperitus temerariusque; A fr 20 (S. 28). de impiis periurisque; N I, 63. ab eo .. tam importuno tamque crudeli; F I, 35. inconstantia perturbataque; Ti 51. (animus) incorruptus suique similis; T I, 43. indociles quidam tardique sunt; N I, 12. illud tam ineruditum absurdumque; A II, 132. infima est ... terraeque proxima stella; N II, 53. is .. infirmus est mollisque; Lae 75. ab iniuriosa facinerosaque vita; L I, 40. de re tam inlustri tamque nota; R I, 38. »inrita infectaque sunto«; L II, 21. inscii imperitique; L II, 13. in tam insolitum tamque perturbatum domicilium; T I, 58. integris incorruptisque sensibus; A II, 19. integrum se salvumque; F II, 33. se integros castosque; T I, 72. ab integra certaque ratione; T IV, 38. intellegentis sapientisque naturae; Ti 51. inter eas res iisque contrarias; F IV, 20. iustissimus .. sapientissimusque rex; R I, 43. iustorum iniustorumque; L II, 13. — (nihil) laboriosius molestiusque; L III, 19. sermo ... lenis minimeque pertinax; O I, 134. — inter .. tam magnifica verba tamque praeclara; F II, 77. id ... tanto est magnificentius tantoque praeclarius; L I, 23. magnarum verarumque virtutum; F V, 36. de maioribus consequentibusque; F V, 58. magno animo erectoque; F V, 71. domum magnam pulchramque; N II, 17. maius est certeque gratius; N II, 64. magnus locus philosophiaeque proprius; D II, 3. || magnum audaxque consilium ||; L fr 2. (res) maiores clarioresque; O I, 74. maximae .. certissimaeque divitiae; P 51. (philosophis) maximis longeque clarissimis; fr V, 97. quae mala perniciosaque sunt; L I, 44. malum: f. a. marinis terrenisque umoribus; N II, 43. vitam .. miseram acerbamque; F III, 35. misero diuturnoque morbo; N III, 84. ex mobilissima purissimaque .. parte; N II, 39. moderati aequabilesque habitus; F V, 36. moderata inmutabilique constantia; N II, 90. modestos cautosque homines; A fr 20 (S. 39). laborum dolorumque .. multorum magnorumque; A I, 23. multos labores magnosque; F I, 60. in quibus (fabulis) tam multis tamque variis; F I, 65. multis modis variisque; T V, 111. multum ... variumque sermonem; N I, 6. plures causae maioresque; O I, 45. — nocentem ... nefarium impiumque; O II, 51. nobilissimi philosophi longeque principes; O I, 69. (laudes) minus notas minusque pervolgatas; A II, 6. quae (virtutes) notae illustresque; F IV, 4. — quos ... operarios barbarosque; T V, 104. urbem opulentam refertamque; R II, 44. opulentum fortunatumque; O II, 70. — unam ... parem

communemque rationem; L I, 35. cum perfectis hominibus planeque sapientibus; O I, 46. fervor purior, perlucidior mobiliorque *est*; N II, 30. morbi perniciosiores pluresque sunt; T III, 5. ex perpetuis .. plenisque gaudiis; T V, 67. »perpetuis signis clarisque«; D I, 19. physica constantique ratione; N III, 92. placidam quietamque constantiam; T IV, 10. ad popularis inlustrisque laudes; A II, 6. eloquendi vis, quam est praeclara quamque divina! N II, 148. »praepetibus .. pulchrisque locis«; D I, 108. praestantem .. aeternamque naturam; D II, 148. commoditates .. tam .. productae temporibus tamque multae; F IV, 29. providae sollertisque naturae; N II, 128. — quanta sint ea quamque iucunda; F I, 62. quantae res ... quamque eximiae; N II, 140. quanta quamque .. iusta (causa); C 15. voluptas .. quae qualisque sit; F I, 37. qui qualesque sint; N II, 71. quot genera quamque disparia; N II, 100. — ratos inmutabilesque cursus; N II, 95. quod .. rectum honestumque sit; F III, 13. ratio recta constansque; N II, 34. quod est rectum verum*que*; L II, 11. rectum: s. a. (fulgor) rutilus horribilisque; R VI, 17. — vis .. multo saevior multoque vehementior (est); L III, 23. ut (animal) se salvum ... incolumeque vellet; F IV, 19. ex ... sancto augustoque fonte; T V, 36. ille .. sapientissimus .. vir longeque doctissimus; L II, 39. in sapientibus viris perfectisque; O III, 45. in .. selectis .. brevibusque sententiis; N I, 85. sempiternae sapientisque vitae; Ti 26. simili parique natura; N II, 28. (animus) simplex unusque; A II, 124. quod verum, simplex sincerumque; O I, 13. quam sollers subtilisque (sit) discriptio; N II, 121. soluto liberoque motu; D I, 34. stabilem certamque sententiam; N II, 2. ratione stabili firmaque; O I, 67. studiosissimi adpetentissimique honestatis; T II, 58. stultorum inproborumque consensu; T V, 46. a superis externisque naturis; N II, 83. summi ... sapientissimique homines; R I, 36. — tanti philosophi tamque nobilis; F II, 28. cuius rei tantae tamque difficilis; N I, 12. rem tantam tamque praeclaram; N I, 56. tanti ignes tamque multi; N II, 92. natura tanta tamque praeclara; D II, 29. terrenis concretisque corporibus; T I, 47. tot tantosque viros; T I, 32. reliquis .. tot tam variisque virtutibus; T V, 72. tot tantisque gaudiis; T V, 72. quae quom tot res tantaeque sint; L I, 62. turbidi .. concitatique motus; T IV, 34. turpe .. valdeque vitiosum; O I, 144. — excordes, vaecordes concordesque dicuntur; T I, 18. sub varios incertosque casus; T V, 2. tam variae ... tamque discrepantes sententiae; N I, 1. opiniones .. tam variae .. tamque inter se dissidentes; N I, 5. uberrumi latissumique fructus; N II, 156. agros uberrumos maximeque fertiles; D I, 94. ut ... pars ... se vegetam ... acremque praebeat; D I, 61. verum: s. a. pro vera certaque iustitia; F II, 71. verae elegantisque philosophiae; T IV, 6. quid ... verum sincerumque sit; O II, 18. in veris patribus certisque; Lae 70. »species ... vetus venerataque«; D I, 19. in veteribus XII sacratisque legibus; L II, 18. veteri .. laudatoque proverbio; C 32. cum ... viles neglectique simus; F III, 66. »semper viridis semperque gravata lentiscus«; D I, 15. in viridi opacaque ripa; L I, 15. vitiosas imbecillasque partes; R III, 37. ad ultimas perfectasque (naturas); N II, 33. ab .. usitatis notisque naturis; T I, 66. fr IX, 10. usitatas perceptasque cognitiones; N I, 36. utilem ... veramque prudentiam; O II, 33. usus vulgaris communisque; F III, 3.

c. **Adverbia und andere Umstandsbestimmungen:** tam accurate tamque diligenter; F II, 101. accurate copioseque; O I, 4. acutissime copiosissimeque; T V, 11. acutissime ... prudentissimeque; D II, 150. nimis admirabiliter nimisque magnifice; T IV, 36. aequo animo .. libenterque; R II, 4. tam aperte perspicueque; A II, 60. arte vehementerque; A II, 145. auguste sancteque; N II, 62. auguste .. sancteque; N III, 53. bene beateque; F I, 5. 14. T IV, 84. V, 19. O I, 19. II, 6. C 4. multo .... melius .. veriusque; F I, 61. bene planeque; N III, 88. bene honesteque; C 70. melius sapientiusque; fr V, 49. breviter .. minimeque obscure; A I, 43. breviter aperteque; F II, 100. brevius angustiusque; N II, 20. celeriter expediteque; F V, 36. congruenter naturae convenienterque; F III, 26. conserte contexteque; Fa 31. 32. iudicio, considerate constanterque; O I, 49. constanter prudenterque; T IV, 12. quam ... constanter convenienterque; T V, 26. constanter honesteque; O III, 5. convenienter congruenterque naturae; F III, 31. copiose .. ornateque; T I, 7. copiose sapienterque; O II, 48. diligentius saepiusque; F III, 9. diserte copioseque; A II, 134. diu multumque; A II, 130. C 9. diu .. multumque; O I, 118. elegantius .. meliusque; F II, 100. facilius commodiusque; O I, 120. firme graviterque; F I, 71. quamvis fuse lateque; T IV, 57. tam fuse lateque; R V, 1. graviter ornateque; F I, 8. eo gravius ardentiusque; T V, 16. magnifice, graviter animoseque; O I, 92. hinc illincque ‖ illinc ‖; Ti 49. sapienter, honeste iusteque; F I, 57. honeste beateque; L II, 11. humiliter demisseque; T V, 24. imperite absurdeque; R II, 28. inconsiderate neglegenterque; O I, 103. inhumane .. contraque naturae legem; O III, 30. late longeque; N I, 54. latius uberiusque; R V, 6. tam late long*eque*; L I, 34. longe multumque; F II, 111. V, 40. tam longe lateque; F II, 115. N II, 40. longe lateque; T IV, 2. V, 76. D I, 79. male misereque; T V, 24. severe ‖ severe, ‖ maledice contumelioseque; O I, 134. ornate splendideque; O I, 4. tam parce tamque restricte; F II, 42. pariter aequaliterque; Lae 56. pie sancteque; N I, 56. pie inviolateque; C 81. plane ‖ plene ‖ .. cumulateque; D II, 3. tam polite tamque subtiliter; A II, 120. polite apteque; F IV, 5. prope .. contrariaque regione; Ti 37. proprie vereque; O III, 13. prudenter acuteque; T IV, 48. publice privatimque; D I, 3. recte honesteque; R I, 2. honeste, sapienter iusteque; T V, 26. sapientissime moderatissimeque; L III, 12. satis superque; T I, 109. N II, 2. Lae 45. simpliciter breviterque; O II, 31. »subito penitusque«; D I, 13. »subter superaque«; N II, 106. tranquille placideque; T III, 25. varie copioseque; A I, 16. viriliter animoque magno; O I, 94. ultro citroque; A I, 28. R VI, 9.

d. **Zahlwörter:** una eademque .. vis; T III, 56. una eademque natura; L fr 2. sub unam eandemque tutelam; L fr 2. unus animus .. idemque; Lae 92. unius eiusdemque naturae; Ti 30. sensum .. unum communemque omnium; Ti 44. a primis inchoatisque naturis; N II, 33. semel .. iterumque; D I, 54.

e. **Verba:** non nullas (bestias) abditas terraque tectas; T V, 38. a vero abduci fallique; F III, 72. quom (Gellius) ... ‖ abisset ‖ venisset[que]; L I, 53. tam ... abiectus tamque fractus; T III, 26. absoluto perfectoque numero .. absolutum annum perfectumque .. compleri; Ti 33. abest (malitia) ... distatque plurimum; O III, 71. addendo deducendoque; O I, 59. nihil .. adfingat adsumatque; T III, 80. (eos) adflictari lamentarique coepisse; T III, 66. Chrysippus aestuans laboransque; Fa fr 1. rationibus agitandis exquirendisque; T V, 66. sed eos agitant ‖ ut eos agitent ‖

insectanturque furiae; L I, 40. agendi aliquid discendique causa; F V, 54. actum disputatumque est; T II, 9. cum .. actis perfectisque rebus; R I, fr 5. fr V, 42. agendi cogitandique sollertiam; O I, 157. animantes alantur augescantque; N II, 50. ali augerique; N II, 81. altae renovataeque stellae; N II, 118. amputata circumcisaque inanitate omni et errore; F I, 44. res .. aperueris in lucemque protuleris; A II, 62. rem appellari spectarique; T V, 23. quibus .. adscitis susceptisque; L II, 11. idem (lumen) aspexit adgnovitque; Lae 100. quidque se attingat ad seque pertineat; F V, 24. in audiendo in || [in] || legendoque; F V, 62. augeri amplificarique; F I, 38. — ad .. pastum capessendum conficiendumque; N II,121. qui ... circumveniri urguerique || urgerique || videatur; O II, 51. quod ... coërceri reprimique non potest; F I, 2. quod nisi cognitum conprehensumque animis haberemus; N II, 5. defectiones ... cognitae praedictaeque; N II, 153. cognitis perceptisque virtutibus; L I, 60. muneris colendi efficiendique causa; L I, 16. ut eos colant diligantque; L III, 5. quid ... tam compositum tamque compactum et coagmentatum inveniri potest? F III, 74. quae .. ita conposita sanctaque essent; L II, 11. in concipientem conprendentemque naturam; N II, 81. confectus iam coctusque (cibus); N II, 137. male coniecta maleque interpretata (signa); D I, 118. in constituendis temperandisque civitatibus; A II, 3. naturae deorum ... constitutae nominataeque sunt; N II, 60. constare administrarique mundum; N II, 82. a contemplandis rebus perquirendisque; F V, 48. in contemplandis rebus perspiciendisque; T I, 44. appetitus .. contrahendos sedandosque esse; O I, 103. conturbato errantique regi; F V, 63. cum (virtutes) ita copulatae conexaeque sint; F V, 67. conroboratis iam confirmatisque et ingeniis et aetatibus; Lae 74. corrupti mores depravatique sunt; O II, 71. ut (conchylia) ... pariter crescant pariterque decrescant; D II, 33. corporis curandi tuendique causa || [causa] ||; T III, 1. — ad defaenerandas diripiendasque provincias; P 46. deficere sol .. exstinguique visus est; R VI, 24. res definimus circumscripteque complectimur; N II, 147. demetendi percipiendique fructus (scientia); N II, 156. demitti contrahique .. rectum esse videatur; T IV, 14. timido animo, .. demisso fractoque; O III, 115. bellum, quod denuntiatum indictumque non esset; R II, 31. desertarum relictarumque rerum; N I, 11. ius .., quod ita dici appellarique possit; F III, 71. direptum effusumque frumentum; D I, 69. ad discendum cognoscendumque; F V, 52. discendi quaerendique .. delectationi; T V, 115. dandis recipiendisque meritis; Lae 26. »dono .. doque«; O I, 38. — in educandis custodiendisque iis, quae procreaverunt; N II, 129. quo modo efficiatur concludaturque ratio; F I, 22. ex quibus effici cogique possit; N III, 34. homini erudito in geometriaque perfecto; F I, 20. de evertendis .. diripiendisque urbibus; O I, 82. tuam excellentem ... perfectamque sapientiam; C 4. (pulli) exclusi || excusi || fotique sunt; N II, 124. vitam ... excultam constitutamque; fr IX, 11. exedunt animos conficiuntque; F I, 59. lacerat, exest animum planeque conficit; T III, 27. de expetendis fugiendisque rebus; A I, 6. rerum expetendarum fugiendarumque; A I, 18. O I, 153. expetendarum fugiendarumque || fugiendarumve || rerum; T V, 68. in amicitiis expetendis colendisque; Lae 30. ea, quae natura desiderat, expleta cumulataque habeamus; O II, 18. rationis explicandae disserendique cupiditas; F IV, 18. explosae eiectaeque sententiae; F V, 23. exultans gestiensque laetitia; T IV, 66.

— cum omnia fecerit diligentissimeque circumspexerit; A II, 36. quae fiunt quaeque futura sunt; D II, 19. quid faciendum fugiendumque || fugiendumve || sit; O I, 101. quod faciendum imitandumque est; Lae 70. quod ferri tolerarique possit; T II, 30. fert sustinetque praesentia; T V, 16. in pictis, fictis caelatisque formis; N II, 145. quod non ... fingi convertique possit; N III, 92. multa ... fingi gignique possunt; D I, 94. ne quid humile, ... fractum abiectumque faciamus; T IV, 64. — quod (exemplar) generatum ortumque dicimus; Ti 6. ut Oceanum Salaciamque ... generatos editosque memoremus; Ti 39. ad gignendum procreandumque; D II, 94. — animum ... habitantem pernoctantemque; T V, 69. — imperandi prohibendique sapientia; L II, 8. inpetriendis consulendisque rebus; D I, 3. visum .. impressum effictumque ex eo, unde esset; A II, 18. inita subductaque ratione; N III, 71. ineundis subducendisque rationibus; fr V, 94. hoc .. infirmat tollitque; A II, 18. quod ita sit informatum anticipatum*que* || informatum ||; N I, 76. ut ... inlusi destitutique videamur; T I, 95. (futura) intellegi praedicique posse; D I, 2. a se ipso intuendo || instituendo || contemplandoque; R II, 69. acerbius in aliquem invehi insectarique vehementius; Lae 57. in .. iuncta moderateque permixta conformatione; R I, 69. — labamus mutamusque sententiam; T I, 78. »quem (anguem) ... lanians rostroque cruentans«; D I, 106. — metiendi ratiocinandique utilitate; T I, 5. impetum caeli ... moveri vertique; N II, 97. omnia fingi, moveri mutarique posse; N III, 92. — cum ita nati factique simus; F V, 43. ut quisque optime natus institutusque est; F V, 57. — obrutam oppletamque (Aegyptum) tenuit; N II, 130. res ... observari animadvertique potuerunt; D II, 47. ut obtemperent oboediantque magistratibus; L III, 5. ad obtinendam adipiscendamque sapientiam; L I, 59. quod tam obtundat elevetque aegritudinem; T III, 34. ut voluptatem ... optandam et expetendam || expetendamque || putet; T V, 95. nativos esse deos ... orientis occidentisque; N I, 25. — quod *non* ... partum confirmatumque sit; R I, 2. (adversas res) partiens communicansque; Lae 22. ad patiendum tolerandumque; T II, 18. ut .. confidas perceptum id cognitumque esse; A II, 18. percipi comprehendique; A II, 105. memoria perceptarum comprensarumque rerum; A II, 106. dum ... cetera percipi comprehendique dicant; A II, 128. nos ... peregrinantis errantisque; A I, 9. quod ... perfectum expletumque sit; N II, 37. in periclitandis experiundisque pueris; D II, 97. in perspicienda cognoscendaque rerum natura; O I, 154. »qui (Amor) plus pollet potiorque est«; T IV, 69. polliciti professique sint; L II, 11. si unum aliquid .. sit praedictum praesensumque; D I, 125. quos .. colere, precari venerarique soleamus; N I, 119. ut .. (umor) premi conlidique possit; N III, 31. prohiberi ... impedirique; N III, 81. in proposito susceptoque consilio; O I, 112. religiones .. prostratae adflictaeque sunt; L II, 42. quibus ... pubescant maturitatemque adsequantur, quae oriuntur; N II, 50. cum (deus) ... pulsetur agiteturque; N I, 114. — quae (prudentia) quaeratur laudeturque; F III, 31. quaerenti mihi multumque et diu cogitanti; D II, 1. — ut ... nos ... redargui refellique patiamur; T II, 5. »religatum .. vinctumque«; T II, 23. viri ... repudiati ... condemnatique; A II, 118. qua .. posset repugnari obsistique fortunae; F IV, 17. sunt ... retentae defensaeque sententiae; T V, 84. rogandi orandique sunt; T IV, 78. — officia .. [et] servata praetermissaque; A I, 37. populi, quamvis soluti

ecfrenatisque sint; R I, 53. genae ... subiectae leniterque eminentes; N II, 143. cui subvenire opitularique possit; O I, 154. succumbis cedisque fortunae; T III, 36. quasi vero ... hoc perspicuum sit constetque inter omnis; N III, 11. animum ... secum esse secumque ... vivere; C 49. eam (naturam) suspiciendam admirandamque; D II, 148. omnia .. alit, .. sustinet sensuque adficit; N II, 41. — »tardata .. species multumque morata«; D I, 21. tegendi causa .. tutandique sensus; N II, 144. ea ... ut tenere tuerique possimus; F III, 72. testata consignataque antiquitas; D I, 87. ut .. vites ... se tractandas tuendasque esse fateantur; F V, 39. tractanti contemplantique res; O I, 154. ad tuendos conservandosque homines; F III, 68. honestum ... tuendum conservandumque .. est; O III, 17. — ut .. variari voluptas distinguique possit; F I, 38. (sapiens) versatus exercitatusque sit; A II, 110. vidit iudicavitque idem, quod ..; R II, 15. »vinctum domitumque iuvencum«; N II, 159. ad vivendum crescendumque; F V, 26.

f. **Präpositionen:** circum terras infra lunam ... in terrisque; N II, 56.

g. **Wiederholung desselben Wortes:** necesse est .. partes ... caras esse carioresque, quo ..; F V, 37. — cum ... cogitandum sit iam iamque esse moriendum; T I, 14. plurimum se et longe longeque plurimum tribuere honestati; F II, 68. — eas (caerimonias religionesque) defendam semper semperque defendi; N III, 5. viri boni multa detrahunt detrahique patiuntur; Lae 57. cum .. animi hominum semper fuerint futurique sint; D I, 131. alii alios vincunt vicissimque vincuntur; Ti 29. Scipio ... vivit tamen semperque vivet; Lae 102.

h. **verschiedene Wortarten und Satzteile:** quod (honestum) sit .. sua vi propter seque expetendum; F II, 44. aegritudo, .. libido, quamque Stoici ... ἡδονήν appellant; F III, 35. nos ... penitus totosque tradimus; T V, 5. mundum quaeque in eo [mundo] sint omnia; N II, 133. quantis in rebus quamque saepe (senatus) ... paruit! D I, 97. quod cum disputando rationibusque docuisset; R I, 25. »quod ... imperassit, ius ratumque esto«; L III, 6. maior etiam (lepos erat) magisque de industria; O I, 108. intus domique; C 12. quae quia sunt admirabilia contraque opinionem omnium; P 4.

i. **ausgeführtere Satzteile und Sätze:** A ep 1. 2. I, 1. 2. 3. ×. 13. 20. ×. 21. 22. 23. ×. 24. 26. 27. 33. 34. 35. 38. 39. 41. 42. ×. ×. 45. 52. II, 1. 3. 4. 7. ×. 9. 11. 14. 15. 17. 22. 24. 25. 29. 31. 32. ×. 40. 42. 45. ×. 46. 52. 56. 61. 62. 65. 66. 68. 71. ‖ 73 ‖. 76. 83. 92. 95. 96. ×. 98. 100. 101. 107. 108. 109. 110. 114. ×. 123. 125. 127. 128. 141. 142. 145. 146. 147. 148. A fr 13. 20 (3. 11. 16). F I, 1. ×. 2. 11. 12. ×. 13. 16. 17. ×. 23. 24. 28. 29. ×. 30. ×. 32. ×. 33. 35. 36. 37. 43. 46. 49. ×. 51. ×. 57. 58. 63. 64. 65. 66. 68. II, 1. 2. 10. 14. 17. 18. 21. ×. 24. 33. ×. 34. 39. 44. 45. ×. 50. 53. 55. 58. 60. 61. ×. 66. 71. 82. 86. 90. 91. 99. 102. 106. ×. 108. 112. 113. 118. 119. III, 3. ×. 5. 6. 7. ×. 9. 10. 16. ×. 20. ×. 21. 22. 26. 29. ×. 30. 31. 37. ×. ×. 41. 49. 51. 57. ×. ×. 59. 61. 63. 65. 66. 71. 74. 75. IV, 6. 8. 9. 10. ×. 13. 15. 18. 19. 21. ×. 22. 23. 24. 25. ×. 26. 27. ×. 29. 33. 34. ×. 36. 37. 38. 40. ×. 45. 46. 51. 54. 61. ×. 62. 72. 73. V, 1. 3. 4. 9. 10. ×. ×. 12. 14. ×. 15. 17. 20. 23. ×. 24. 26. 27. 29. 32. 35. 36. ×. ×. 37. 38. ×. 39. 40. 41. ×. 42. 43. ×. ×. 44. 48. 54. ×. 55. 57. ×. 60. 63. 65. 66. ×. 67. 71. 72. 75. 78. 87. 92. 95. 96. T I, 1. 4. ×. 18. 19. 24. 28. ×. 29. 30. 33. ×. [36]. ×. ×. 38. 43. ×. ×. 44. ×. 45. 50. 53. 62. 64. ×. 68. 72. 73. 75. ×. 80. 81. 87. 92. 95. 97. 98. 100. ×. 108. 110. 111. 113. 118. II, 4. 5. ×. 12. 20. 27. 31. 42. 45. 50. 52. 54. 55. 56. 61. 64. 66. 67. III, 2. 3. 4. ×. 5. ×. ×. [9]. 10. ×. 16. 17. 22. 24. 26. 27. 33. 34. 37. 38. 42. 47. 53. 57. 58. 60. 64. ×. 65. 67. 73. 75. 77. ×. 80. ×. 84. IV, 1. 2. ×. 6. 7. 12. 13. 15. 23. ×. ×. 24. 26. 27. 34. ×. 35. 37. ×. 38. 43. 44. 48. 50. 57. 60. 63. 65. 83. V, 3. 5. 9. 14. (13). 15. 16. ×. 17. 27. 30. 33. 37. 39. 43. 46. 47 48. 57. ×. 58. 59. 60. 61. ×. 62. 68. 69. 70. 72. 73. 75. 76. ×. 77. 79. 82. 87. ×. 88. 94. 95. ×. 97. ×. 103. 104. 115. 116. 121. ×. N I, 1. ×. 2. ×. 4. ×. 6. 19. 25. 31. 32. 33. 34. 36. ×. 38. 41. 42. ×. 43. 49. ‖ × ‖. 50. 55. 60. 62. 63. 66. 73. ‖ 90 ‖. 92. 96. 103. 114. 119. ×. 120. II, 4. 5. 6. 10. 13. 15. 16. 19. 22. 25. ×. 26. ×. 28. 29. ×. 30. 32. 34. 37. 38. 40. 41. 46. 47. 48. ×. 50. 52. 53. 56. ×. 58. 60. ×. 62. 64. 66. ×. ×. 67. ×. 68. 70. ×. 71. ×. 75. 76. 78. 79. ×. 81. ×. ×. 83. ×. 85. 86. ×. 87. ×. 89. ×. 90. 91. 93. 95. ×. 97. 98. ×. 99. 101. ×. ×. 112. ×. 116. 119. ×. ×. 121. 122. 123. 124. 125. ×. ×. 127. 128. 129. 130. 133. 136. 137. ×. ×. 138. 141. 145. 147. 150. ×. ×. ×. 151. 152. 154. ×. 158. 161. ×. 164. III, 3. 4. 5. ×. ×. ×. 10. 16. 17. 18. 20. 23. 24. ×. 28. 31. 40. 44. 56. 57. ×. 58. 69. 78. 80. 84. 89. ×. ×. ×. 94. N fr 2. D I, 1. ×. 5. 7. 9. ×. ×. 12. 16. 18. 24. 27. 30. 33. 36. ×. 43. ×. 48. ×. 49. ×. 50. 51. ×. 53. 54. 55. ×. ×. 56. 57. 58. 59. 60. ×. 61. 68. ×. 74. ×. 75. 76. 78. 79. 87. 88. 91. 92. 97. ×. 98. 99. 100. 105. 110. 111. 112. 115. ×. 116. 119. 121. 122. 123. 125. 127. 128. 130. 131. ×. II, 1. 5. 8. ×. 13. 17. 22. 26. ×. 29. 33. ×. 40. 44. ×. 45. 50. ×. ×. 60. 67. 69. 75. 82. 88. 89. × ‖ atque ‖. ×. ×. ×. 91 (90). 91. 92. ×. 94. 98. ×. 112. 114. 119. 125. 127. 134. 135. 139. 143. 145. 148. 150. Fa 1. ×. ×. 2. ×. ×. 13. 14. 18. 23. 25. 28. 33. 43. 48. Fa fr 5. R I, 1. 4. ×. 5. 6. 7. ×. 8. 11. 14. 15. 16. ×. 17. 18. ×. ×. 19. ×. 25. 26. 30. 33. 36. 38. 51. 52. 56. ×. 60. 66. 67. ×. ×. 68. 70. II, 4. ×. 10. 13. 14. ×. 18. 23. 25. 26. ×. 30. 31. 33. 36. ×. 38. 39. 46. ×. ×. 47. ×. 51. 52. 56. ×. 59. 60. 68. 69. 70. III, 3. 5. 14. 19. 23. 24. 27. 33. 41. 48. ×. IV, 10. V, 3. ×. 6. VI, 2. 3. 9. ×. 10. 11. ×. 12. ×. 15. 17. 19. 24. 27. ×. L I, 6. 10. 11. 17. 20. 21. 24. ×. 26. 33. ×. 34. 37 (*que*). 39. 40. ×. 42. 44. 47. 54. 55. ×. 56. 58. 59. ×. 62. 63. ×. II, 4. ×. 6. 7. 10. 11. 14. 16. ×. 23. 24. 26. 29. 32. 34. ×. 37. 38. 44. 45. 49. 50. 53. 55. 56. 57. 60. ×. ×. 61. 62. ×. 66 69. III, 2. ×. 4. ×. 14. 18. 19. 22. 23. 26. 28. 29. 32. 33. 36. 37. 39. 41. 42. 45. 46. 47. ×. L fr 4. O I, 1. 3. 4. 5. 9. 11. ×. ×. ×. 12. ×. 13. ×. 14. ×. 15. ×. ×. 16. 17. 19. ×. 23. 25. 26. 28. ×. 29. 31. ×. 34. 38. 39. 43. 50. 53. 56. ×. 58. 64. 65. 67. ×. 69. 74. 75. 83. ×. 84. 88. 89. 90. ×. 91. 92. ×. 95. 98. 103. 104. 105. 106. 109. ×. 114. 115. 118. 121. 122. ×. 124. 125. 126. ×. 127. 132. 140. 147. 149. 151. 153. 155. II, 2. 4. 5. 9. 10. ×. 15. 17. 18. 19. 20. 21. 23. 26. ×. 29. 30. 33. ×. 35. ×. 36. 37. 39. 40. ×. 48. ×. 52. 55. 56. ×. ×. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 72. 74. 80. 82. ×. 83. ×. 89. III, 2. 4. 7. 15. 17. 18. 22. 27. 31. 35. ×. 38. ×. ×. 47. 48. ×. 49. 50. 52. 62. 66. ×. 69. 71. 74. 75. 80. ×. ×. 83. ×. ×. ×. 84. 86. ×. ×. 88. 90. 92. 98. 101. [107]. 112. 115. 116. 117. 121. C 3. 5. ×. ×. 9. 10. ×. 13. 16. ×. 22. 26. 27. ×. 28. 30. 33. ×. 35. 38. 43. ×. 46. 51. 53. 56. 59. 60. 65. 70. 71. 72. 74. 77. 78. 84. Lae 1. 7. ×. 13. 14. 15. 17. ×. 24. 26. 30. 42. 44. 50. ×. 57. 59. 62. 67. 69. 70. ×. 71. 81. 88. ×. 92. 97. 98. 99. 100. ×. 103. P 4. 8. 14. 17. 25. 34. 52. Ti 2. 5. ×. 8. 9. 10. 12. 14. 15. ×. 17. 21. 22. 23. ×. 24. ×. ×. 25. 26. ×. 27. ×. 29. ×. 30. ×. 33. 37. ×. × (*que*). ×. 39. 40. 41. ×. 42. 43. 44. 46. ×. ×. 47. 49. 50. fr V, 16. 18. 53. 95. 97. IX, 10. 11.

»que«; F I, 9. V, 49. T II, 20. 21. 23. ×. III, 59. N II, 104. 106. 107. 110. 111. 114. 159. D I, 13. 15. 17. 22. ×. 24. 29. ×. 44. ×. 45. 106. ×. 131. 132. II, 57. L II, 19. 21. ×. 22. ×. III, 6. ×. 7. 8. 9. ×. 10. ×. 40.

k. **Verbindungen:** iam: »postquam || posquam || pater adpropinquat iamque paene ut conprehendatur parat«; N III, 67.

in primis: legimus ... multos alios in primisque familiarem nostrum Posidonium; F I, 6. omnia ad huius adulescentiam conferamus, in primisque ut ..; F V, 6. hoc ... est providendum, ne ..., in primisque refutetur ... ille clamor; T II, 55. (vita beata) iustitiam, temperantiam in primisque fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam prosecuta; T V, 80. desunt omnino ei populo multa ... in primisque libertas; R II, 43. institutio vitae adiumenta hominum desiderat, in primisque ut habeat ..; O II, 39. magno vir ingenio in primisque clarus; O II, 59. ab hoc .. genere largitionis ... aberunt ii, ... in primisque operam dabunt, ut ..; O II, 85.

ita: s. **ita,** II. que (10 St.) B. II, S. 401, b.

item: s. **item,** II. que (35 St.) B. II, S. 404, b.

maxime: ut e Socraticorum libris maximeque Platonis intellegi potest; A I, 16. ut cognovi ex iis, qui illum audierant, maximeque ex Epicureo Zenone; A I, 46. conficiuntur et angore et metu maximeque cruciantur, cum .. sentiunt ..; F I, 60. honestatem ... absolutam, rem unam praeclarissimam omnium maximeque laudandam; F V, 69. haec ... faciunt in dolore, maximeque declaratur ..; T III, 64. aliis haec locis satis accurate a nobis dicta sunt maximeque in iis sex libris, quos ..; T IV, 1. removo perturbationes maxumeque iracundiam; T IV, 54. quae ratio poëtas maxumeque Homerum inpulit, ut ..; N II, 166. haec ... confusa ... versantur, maxumeque reliquiae rerum earum moventur ..; D II, 140. at hoc .. minime vis, maximeque tibi de hoc ipso ... certamen est; Fa 13. neque tot nationes id (nomen) ad hoc tempus retinuissent, ut ... Cilicum maximeque Pisidarum; L II, 33. hinc M. Marcellus, innumerabiles alii, maximeque ipse populus Romanus animi magnitudine excellit; O I, 61. fit interdum, ut ..., maximeque in eo plerumque elaborant ii, qui ..; O I, 116. eius modi motibus sermo debet vacare ..., maximeque curandum est, ut ..; O I, 136. divites esse volumus ... liberis, propinquis, amicis maxumeque rei publicae; O III, 63.

nach einer Negation: pluris est haud paulo magisque ipsum propter se expetendum; F V, 60. haut || haud, aut || sane erit mirum, contentique esse debebitis, si ..; Ti 8. minime id quidem .. alienum, multumque ... explicatio ... profecerit; F III, 14. eos (voluptatem) minime consequi, iucunditatemque victus esse in desiderio; T V, 100. minime vero, meque ... spero liberatum metu; T II, 67. s. maxime; Fa 13. ne scilicet dolorem summum malum diceres oppositoque dedecore sententia depellerere; T II, 16. vide, ne fortitudo minime sit rabiosa sitque iracundia tota levitatis; T IV, 50. »ne ... is sapientia munitum pectus egregie || egregium || gerat teque regno expellat«; D I, 45. vereor, ne istam causam nemo noscat tibique semper dicendum sit; L I, 11. ne ... labamur .. errore sermonis ignoremusque vim rationis; L II, 8. ne incognita pro cognitis habeamus iisque temere assentiamur; O I, 18. ut ne nimis omnia profundamus elatique ... delabamur; O I, 104. modo ne adiuvent (divitiae), sitque omne iudicium, ... qualis quisque sit; O II, 71. s. in primis; T II, 55. ne .. iucundissimis quidem .. somniis ..., idque si accidat ..; F V, 55. ne bestiae quidem ... patiuntur sese contineri motusque solutos requirunt; F V, 56. ut ... ne legantur quidem libri valeantque ad deponendas ... religiones; D II, 112. id ne utile quidem putaverunt totamque eam rem ... repudiaverunt; O III, 49. nec: s. **b**, 2. nec. negabit suumque ... voluptatum aucupem sapientem esse contendet; A fr 20 (B. 11). negatis ... totamque ... ponitis; F IV, 57. virum .. videri negant ..., eamque ... appellant; T IV, 43. qui ... neget in his ullam inesse rationem eaque casu fieri dicat; N II, 97. nemo nostrum credebat, eratque veri similius hunc mentiri; F II, 55. neve ... fallamur, eaque ... ut tenere ... possimus; F III, 72. nihil ... concupiscunt, plusque ... detrimenti est; F I, 53. nihil eum fecisse sua causa omniaque rei publicae; F II, 60. nihil ... putat esse, quod ..., idque solum esse, quod ..; T I, 58. ut virtus ... nihil valeat, omneque ... illi cassum ... esse dicant; T V, 119. nihil opus fuisse fabrica, tamque eam rem esse facilem; N I, 53. quae (species deorum) nihil concreti habeat, ... nihil eminentis, sitque pura, levis, perlucida; N I, 75. quoniam nihil est ratione melius eaque est || estque || et in homine et in deo; L I, 23. nihil melius illis mysteriis ..., initiaque ut appellantur, ita ..; L II, 36. nihil reticebo volamque hoc ... gratum .. videri; L II, 41. nihil est amplius ..., poenaque est; L II, 64. illae (beluae) nihil sentiunt nisi voluptatem ad eamque feruntur omni impetu; O I, 105. nihil ... adferunt ..., similesque sunt || [sim. sunt] ||, ut si ..; C 17. hoc ... non vult omnibusque ex rebus voluptatem ... exigit; F II, 73. pertinax non ero tibique ... adsentiar; F I, 28. non prorsus (video) .., omnisque ... in voluptate ... esse dico; F II, 17. ille (Torquatus) non pertimuit saneque fidenter ... inquit ..; F II, 21. non viderunt ... esse natum ..., contraque ... ortum esse voluerunt; F II, 40. quam .. certationem ... non contemnit totumque discrimen ... positum putat; F II, 44. non metuet ..., certeque malet ..; F II, 71. non constat, deque eo est ... dissensio; F V, 17. ut agri non omnes frugiferi sunt ... falsumque illud Accii; T II, 13. illud ... tantum esse ... non puto, falsaque eius visione ... moveri homines dico vehementius; T II, 42. summum dolorem ... non continuo esse dico brevem multosque possum bonos viros nominare, qui ..; T II, 45. cuius (philosophiae) auxilium non ... petendum est foris, omnibusque opibus ... elaborandum est; T III, 6. non crescere voluptatem dolore detracto, summamque voluptatem *esse* || esse vol. || nihil dolere; T III, 47. eam (vitam beatam virtutes) tergiversari non sinent secumque rapient; T V, 81. cum .. non instituto ... sit opinio constituta maneatque ... consensio; N I, 44. arteriae micare non desinunt ..., animadversumque saepe est ..; N II, 24. quercus huic loco non deerit ... eaque ... »canescet«; L I, 1 (2). satiari non queo magnificasque villas ... contemno; L II, 2. si ... deducta scripta non sit ipsique minus ceperint; L II, 50. sine quorum prudentia ... esse civitas non potest, quorumque discriptione ... moderatio continetur; L III, 5. non sit contra officium ..., magisque ille ... ab officio discedat; O I, 32. animi magnitudo honestum ... non in gloria iudicat principemque se esse mavult quam videri; O I, 65. voluptatem non satis esse dignam ..., eamque contemni ... oportere; O I, 106. officia non eadem ... tribuuntur aliaque sunt; O I, 122. in exigendo non acerbum (esse) in omnique re contrahenda ... aequum; O II, 64. si haec ... non dixerit aedesque vendiderit pluris; O III, 54. non .. tam utilitas ...

quam amici amor ipse delectat, tumque illud fit ... iucundum ..; Lae 51. qui non isdem rebus movetur naturaque consentit; Lae 65. si voluptas ... in rebus bonis habenda non est, eaque quo est maior, eo magis mentem ... demovet; P 15. non nobis solum nati sumus ortusque nostri partem patria vindicat; O I, 22. in quibus (poëtis) nulla solida utilitas omnisque puerilis est delectatio; F I, 72. nulla naturae vi commoventur, omniaque ea sunt opiniones ... levitatis; F III, 35. nullis definitionibus utuntur ipsique dicunt ..; F III, 40. qui cum rei publicae nullam umquam partem attigissent essetque eorum alter Cyrenaeus, alter Babylonius; T IV, 5. ut nulla re umquam terreamur semperque simus invicti; T V, 53. nullos esse deos Epicuro videri, quaeque is ... dixerit ..; N I, 123. quae natura .. nulla esse potest, idque videns Epicurus re tollit; N I, 123. nullum esse prodigium, idque ... esse semper futurum, cum ..; R I, 23. quoniam .. nullum (genus) ... probo anteponoque singulis illud, quod conflatum fuerit ex omnibus; R I, 54. nullum est animal ..., ipsisque in hominibus nulla gens est; L I, 24. senectutis .. nullus est certus terminus, recteque in ea vivitur, quoad ..; C 72. numquam illa dicet facta fortuito naturalemque rationem omnium reddet; D II, 61. numquam aberrabimus sequemurque .. id, quod ..; O I, 100.

bei oder vor einer Negation: ut adpetitus rationi oboediant eamque neque praecurrant nec ..; O I, 102. cum ... commemoraret ... negaretque ..; T V, 61. cum soluta nobis est eligendi optio, cumque nihil impedit; F I, 33. te ... facturum esse, teque nihil fecisse ..; F II, 74. ut horribilem illum diem aliis, nobis faustum putemus nihilque in malis ducamus, quod ..; T I, 118. quae (figura) sola omnis alias figuras complexa continet, quaeque nihil asperitatis habere ... potest; N II, 47. vidit ... adpendicem animi esse corpus, nihilque esse in eo magnum; fr V, 96. ut iam liceat ... omnia complecti non dubitantemque dicere ..; F V, 26. quoniam dant aliquid, idque non parvum; D I, 113. animi elatio ... si iustitia vacat pugnatque non pro salute communi, sed ..; O I, 62. quis tam esset ferreus, qui eam vitam ferre posset, cuique non auferret fructum voluptatum omnium solitudo? Lae 87. novi ... moderationem animi tui ... teque non cognomen solum Athenis deportasse; C 1. nos institutum tenebimus nullisque || nulliusque || unius disciplinae legibus adstricti ..; T IV, 7. cum ... reliquae .. virtutes rapiantur ad tortorem nullumque recusent nec supplicium nec dolorem; T V, 13. ut haec in philosophia ratio contra omnia disserendi nullamque rem aperte iudicandi ... viguit; N I, 11. definieram genera .. tria ..., nullumque ex eis unum esse optimum; R II, 65. Athenienses cum Persarum impetum nullo modo possent sustinere statuerentque, ut ... naves conscenderent libertatemque ... defenderent; O III, 48.

nach und vor einer Negation: extra quem (mundum) nulla materiae pars || pars mat. || sit nullumque corpus; A I, 23. non potest esse dubium, quin id sit summum ... bonorum ..., beateque vivere nihil aliud sit ..; F I, 54. Epicurum nescire ..., eumque ... non intellegere ..; F II, 6. Epicurus iocetur, homo non aptissimus ad iocandum minimeque resipiens patriam; N II, 46. nihil est factum, quod non futurum fuerit, eodemque modo nihil est futurum, cuius ..; D I, 125. peregrini ... officium est ... nihil de alio anquirere minimeque esse in aliena re publica curiosum; O I, 125. danda .. opera est, ne ... tributum sit conferendum, idque ne eveniat, ... erit providendum; O II, 74. nihil .. utile (esse) ... testatur negatque ullam pestem maiorem ... invasisse; O III, 34. quodsi nihil est tam contra naturam quam turpitudo nihilque tam secundum naturam quam utilitas; O III, 35. plerique ... habere talem amicum || tal. am. hab., al. || volunt, quales ipsi esse non possunt, quaeque ipsi non tribuunt amicis, haec ..; Lae 82.

omnino: plurimum .. idem (tu) poëtis nostris omninoque Latinis et litteris luminis et verbis attulisti; A I, 9. ut de virtutibus et vitiis omninoque de bonis rebus et malis quaereret; A I, 15. nec ... vocabit omninoque adhaerescet; O I, 86.

simul: accipio ... haec arma ..., simulque iudico malum illud opinionis esse; T III, 31.

2. zweimal: ratio argumentique conclusio rerumque innumerabilium multitudo; A II, 30. contra sensus et perspicuitatem contraque omnem consuetudinem contraque rationem; A II, 87. mundus omnesque partes mundi, quaeque in eo essent; F I, 19. ipsius (mundi) principatum ... communemque rerum naturam universitatemque omnia continentem; N I, 39. crocodili fluviatilesque testudines quaedamque serpentes; N II, 124. auspiciis rebusque divinis religionique; D I, 7. in Liguribus, Gallia compluribusque insulis totaque in Italia; D I, 78. ad salutem civium civitatumque incolumitatem vitamque hominum quietam; L II, 11. in avibus ceterisque signis[que] disciplinae nostrae; L II, 32. — animo magno elatoque humanasque res despiciente; O I, 61. — »quae ... usurpant homines, cogitant, curant, vident, quaeque agunt vigilantes agitantque«; D I, 45. — Sätze: A I, 16. 29. II, 52. 105. F II, 58. III, 46. IV, 15. 17. 18. 21. V, 51. 60. T I, 48. II, 5. IV, 14. (|| qua ||). 24. 27. 42. V, 4. 8. 69. 100. N I, 26. 100. II, 52. 95. 128. III, 67. D I, 5. 31. 56. 58. 63. 102. II, 67. 79. 119. 130. R I, 16. II, 31. 38. 39. VI, 29. L I, 59. II, 28. 40. III, 43. O I, 112. II, 32. 63. 81. 82. III, 70. C 38. Lae 13. Ti 21. 30. 35. 36. 41. fr V, 97. »que«; T IV, 73. L II, 19. III, 9. — illa (pina) ... isque (pinoteres) ... itemque formicae, apes, ciconiae; F III, 63. Lacedaemonii regibus suis augurem adsessorem dederunt, itemque senibus ... augurem interesse voluerunt, iidemque ... oraculum ... petebant; D I, 95. sic omnia nimia ... in contraria fere convertuntur, maximeque id in rebus publicis evenit, nimiaque illa libertas ... in nimiam servitutem cadit || cedit, al. ||; R I, 68. nihil minus, contraque illa hereditate dives ob eamque rem laetus; F II, 55. in virtute ... cum sit bonum positum, cumque nec virtus ... nec honestum crescat, idque bonum solum sit, quo ..; F V, 83. fato adsensiones liberabant negabantque ... necessitatem ... posse removeri, iique ita disserebant; Fa 40. ei ... visam esse Iunonem praedicere, ne id faceret, minarique se curaturam ..., idque ab homine acuto non esse neglectum; D I, 48. ad quam (gloriam) fertur optumus quisque veramque illam honestatem expetens ... in summa inanitate versatur consectaturque nullam eminentem effigiem virtutis, sed ..; T III, 3. quia sunt in lubrico incitataque semel proclivi labuntur sustinerique nullo modo possunt; T IV, 42.

3. dreimal: vicissitudines dierum ... commutationesque temporum ... eorumque omnium moderatorem ... solem lunamque ... significantem dies; T I, 68. — Sätze: F IV, 4. 58. T I, 72. V, 14. 94. N II, 30. 136. 147. R II, 55. L II, 16. O II, 18.

4. viermal: lusiones .. deorum ..., quaeque in orbibus eorum conversiones ... eveniant, cumque inter se paene contingant ... quibusque temporibus a nostro aspectu oblitescant rursusque

emersi terrorem incutiant rationis expertibus; Ti 37.

5. **achtmal:** »augures ... disciplinam tenento sacerdotesque ‖ et ‖ vineta virgetaque et salutem populi auguranto, quique agent rem duelli quique popularem ‖ pro populo rem ‖, auspicium praemonento, ollique optemperanto, divorumque iras (augures) providento sisque ‖ iisque ‖ apparento caelique fulgora ‖ fulgura ‖ regionibus ratis temperanto, urbemque et agros [et] templa liberata et effata habento«; L II, 21.

b. mit andern Copulativpartikeln: 1. affirmativ: a. zwei Partikeln: ac, atque: atque is (Dionysius) cum pila ludere vellet ... tunicamque poneret; T V, 60. occupavi te ... atque cepi omnisque aditus tuos interclusi; T V, 27. cultus .. deorum est optimus idemque castissimus atque sanctissimus plenissimusque pietatis, ut ..; N II, 71. qui (Mercurius) Argum dicitur interemisse ob eamque causam ‖ in ‖ Aegyptum profugisse atque Aegyptiis leges ... tradidisse; N III, 56. si acres ac diligentes esse volumus animadversores[que] ‖ * animadversoresque ‖ vitiorum; O I, 146.

denique: male .. de se mereri sibique inimicus esse atque hostis, vitam denique fugere; F V, 29.

et: mentem .. acrem et vigentem celerrimeque multa simul agitantem; F II, 45. quonam modo .. efficiatis, ut ..., et quonam modo corpus subito deserueritis omniaque ea ... absint a nostra potestate; F IV, 26. mens ... omnia sentiens et movens ipsaque praedita motu sempiterno; T I, 66. ille exercitatus et vetus ob eamque rem fortior; T II, 38. cum terra in aquam se vertit, et cum ex aqua oritur aër, ex aëre aether, cumque eadem vicissim retro commeant; N III, 31. quoad munus officii exsequi et tueri possit ‖ possis ‖ [mortemque contemnere]; C 72. ut ... sint ‖ sunt ‖ .. pares in amore et aequales propensioresque ad bene merendum quam ad reposcendum; Lae 32. ita ... illud ... caeleste et divinum ob eamque rem aeternum sit necesse est; fr IX, 10. — primos congressus copulationesque et consuetudinum instituendarum voluntates; F I, 69. iusta ratio reliquaeque virtutes et actiones virtutibus congruentes; F V, 58. ex hac ... terrena mortalique natura et caduca; T I, 62. sol ... circum eam ipsam (terram) volvitur, isque ... diem noctemque conficit et ... binas ... reversiones ... facit; N II, 102. simulacra deorum Romulusque et Remus cum altrice belua; D II, 45. cum ... triumphum egeris censorque fueris et obieris legatus Aegyptum; R VI, 11. »augures ... sacerdotes .. ‖ et ‖ vineta virgetaque et salutem populi auguranto«; L II, 21. s. **et,** C, II, **b**, 1, a. que (97 St.) B. I, S. 856, f.

b. **drei Partikeln:** atque: causas aperuisti plurimumque ... attulisti atque ipse ... poëma fecisti philosophiamque ... inchoasti; A I, 9. caelum totum ... ornatum lunaeque luminum varietatem eorumque omnium ortus ... atque ... inmutabiles .. cursus; N II, 95. ut ... labes factae sint terraeque desederint ‖ desiderint ‖ fluminaque in contrarias partes fluxerint atque in amnes mare influxerit; D I, 78. atque eundem .. ludos ... fecisse .., aedemque ... vovisse faciendam, mortuumque esse ..; R II, 36.

et: (natura) dedit talem mentem ... ingenuitque ... notitias parvas ... et quasi instituit docere et induxit in ea ... elementa; F V, 59. canum .. tam fida custodia tamque amans dominorum adulatio tantumque odium in externos et tam incredibilis ... sagacitas narium; N II, 158. eandem causam agas teque ... pontificem esse cogites et ... hanc potius (partem) sumas eamque facultatem disserendi ... potius huc conferas; N II, 168. »astrorum ... motus concursusque .. stellarum ... vidisti et ... cometas multaque misceri ... putasti«; D I, 18. * deterrimus et ex hac ... tyrannica illa ..., itemque ex ea genus aliquod ecflorescere ... solet, mirique sunt orbes ..; R I, 45. dando et accipiendo mutuandisque ‖ mutandisque ‖ facultatibus et commodandis ‖ commodis ‖; O II, 15. s. **et,** C, II, **b**, 1, b. (16 St.) B. I, S. 857.

c. **vier Partikeln:** »legum exitium ... ferebant templa deumque adeo flammis urbemque iubebant eripere et stragem horribilem caedemque vereri«; D I, 20. »omnia ... sepelit recipitque in sese omnia omniumque idemst pater indidemque eadem aeque oriuntur de integro atque eodem occidunt«; D I, 131. s. **et,** C, II, **b**, 1, c (6 St.) B. I, S. 857, b.

d. **sechs Partikeln:** s. **et,** C, II, **b**, 1, d (B. I, S. 857, b).

e. **sieben Partikeln:** cum videmus speciem primum ... caeli, dein conversionis celeritatem ..., tum vicissitudines dierum ..., tum ... quinque stellas ferri ..., tum globum terrae ..., tum multitudinem pecudum ..., hominemque ipsum ... atque hominis utilitati agros omnis et maria parentia; T I, 68. 69. (Chrysippus) ait .. vim divinam ... esse positam ..., ipsumque mundum deum dicit esse ..., tum eius ipsius principatum ... communemque rerum naturam ..., tum fatalem vim ..., ignem praeterea ..., tum ea, quae ..., atque etiam homines eos, qui ..; N I, 39.

f. **acht Partikeln:** s. **et,** C, II, **b**, 1, e (B. I, S. 857, b).

2. **negativ: a. zwei Partikeln:** nec .. divinationem ... ullam esse arbitror fatumque illud ... contemno; A II, 126. nec ... habet .. mens quicquam, ubi consistat ..., omnesque .. metus ... ad dolorem referuntur; F I, 41. nec ... provident ob eamque causam ... in dedecora incurrunt; F I, 47. nec intemperantiam propter se esse fugiendam temperantiamque expetendam, ... quia maiores (voluptates) consequatur; F I, 48. nec ... consistet virtutibusque ... profectis resistet; T V, 80. neque (sidera) ulla praeterea sunt admixta natura totaque sunt calida; N II, 39. neque ... pecudum scientia est, earumque omnium rerum hominum est ... cura; N II, 156. nec vero levitatis Atheniensium crudelitatisque in amplissimos civis exempla deficiunt; R I, 5. »militiae ... provocatio nec esto, quodque is, qui bellum geret, imperassit, ius ratumque esto«; L III, 6. nec ... ferre potuerunt, vixeruntque ... in agris; O I, 69. neque ... consectabitur totamque ... tuebitur; O I, 86. nec ... vocabit omninoque ... adhaerescet; O I, 86. non ... exaggerantes neque excludentes ... potiusque ... amicis impertientes; O I, 92. nec ... deserant sintque tranquilli; O I, 102. nec tamen nostrae nobis utilitates omittendae sunt aliisque tradendae; O III, 42. ut eorum probetur fides, ... nec sit in eis ulla cupiditas, .. sintque magna constantia; Lae 19. virtutem ... interpretemur nec eam ... verborum magnificentia metiamur virosque bonos eos ... numeremus; Lae 21. — cum ipsam medicinam corporis animus ‖ [animus] ‖ invenerit, cumque ... natura valeat nec omnes ... convalescant; T III, 5. expendere oportebit ... eaque moderari nec velle experiri; O I, 113. cum homines ... aequitate ... gaudebunt, omniaque alter pro altero suscipiet, neque quicquam ... postulabit; Lae 82. s. **nec,** B, I, 9, a. que (14 St.) B. II, S. 671, b.

b. **drei Partikeln:** ac primum ... petebant eique (naturae) parendum esse dicebant, neque ...

quaerendum esse; A I, 19. nec illa extincta sunt aluntorque potius ... memoria mea, et ... adfert .. aetas .. solacium; Lae 104. f. **nec,** B, I, 9, b (7 St.) B. II, S. 672, a.

c. **vier Partikeln:** speciem dei percipi cogitatione, non sensu, nec esse in ea ullam soliditatem, neque eandem ad numerum permanere, eamque esse eius visionem, ut ..., ex eoque fieri, ut ..; N I, 106.

II. **correspondierend:** 1. **mit que:** »ipsique tibique«; T I, 115. C 1. »patrem divumque hominumque«; N II, 4. pater divomque || divumque || hominumque; N II, 64. noctesque diesque; F I, 51. »noctesque diesque«; N II, 104. »pietasque fidesque«; D I, 21. — »postque || plusque, al. || magisque«; O I, 84. || priusque ||; C 10.

2. **mit et:** et ita figuratum corpus, ut excellat aliis, animumque || et animum || ita constitutum, ut ..; F V, 34. et ii ... cernunt illa ..., multisque rebus inflammantur tales animi; D I, 114. — et formae .. nobis deorum et aetates et vestitus ornatusque noti sunt; N II, 70. ut et vescamur iis (beluis) et exerceamur in venando ... et utamur domitis ... multaque ... remedia ... eligamus; N II, 161. permultorum exemplorum et nostra est plena res publica et omnia regna omnesque populi cunctaeque gentes; L II, 33. f. **et,** D, **f** (B. II, S. 864, a).

3. **mit nec** (vgl. I, **b**, 2): ut ... nec frustra siderum motus intueremur dinumerationibusque noctium ac di*erum* *; R III, 3. — neque .. omnes anxii ..., nec ... interest, aliudque est ..; T IV, 27. se ... nec paupertate terreri, omniaque sibi in sese esse posita, nec esse quicquam ..; T V, 30. — nec acerbitatem sententiarum nec disserendi spinas probavit fuitque ... illustrior semperque habuit in ore Platonem; F IV, 79. cum praesertim neque necessitati subveniatur nec dignitas augeatur ipsaque illa delectatio .. ad breve ... tempus capiatur, eaque a levissumo quoque; O II, 56. f. **nec,** C, **d—f** (B. II, S. 679, a).

quem ad modum f. **modus,** V, 3. ad (3 St.) B. I, S. 574, a. **ad,** IV, 3. modum (B. I, S. 58, a. f).

queo, können: quod assequi non queas; O I, 110. barbari quidam et inmanes ferro decertare acerrume possunt, aegrotare viriliter non queunt; T II, 65. ut Africanus: ... »nemo est, qui factis || me || aequiperare queat«; T V, 49. nihil agentem .. deum non queunt cogitare; N I, 101. ut nullo modo adpetitiones animi nec regi nec contineri queant; T IV, 22. ne quis civis propriam aut suam rem ullam queat dicere; R IV, 5. de officio nihil queant dicere; O I, 6. hoc queo dicere; C 32. amicitia tantas oportunitates habet, quantas vix queo dicere; Lae 22. propinqui quid in P. Scipione effecerint, sine lacrimis non queo dicere; Lae 41. quod officiose et amice ... factum queant dicere; Lae 71. si nihil queam disputare, quam ob rem quidque fiat; D II, 109. ut (mundus) dissolvi nullo modo queat; Ti 15. ut nulla vis tantos queat motus mutationemque moliri, nulla senectus diuturnitate temporum exsistere, ut ..; A II, 119. cur ... Priamus sapiens hoc idem facere non queat; D I, 85. cum ipsi auxilium ferre, si cupiant, non queant; R I, 9. quod sit summum bonum, quid habet, ut queat iudicare? A II, 91. ego .. mirari *satis* || rimari || non queo, unde ..; F I, 10. moliri: f. exsistere. quod (decretum) movere nulla ratio queat; A II, 27. cum perturbatio nulla est, qua (animus) moveri queat; T V, 16. ex quo Ennius „nequiquam sapere sapientem, qui ipse sibi prodesse non quiret"; O III, 62. »cui nemo civis neque hostis quivit pro factis reddere par pretium«; R fr 7. regi: f. contineri. equidem ... satiari non queo; L II, 2. »ut .. Calchantis fata queamus scire ratosne habeant an vanos pectoris orsus«; D II, 63. quibus (partibus) .. sentire nihil queat mens; T I, 46. huius vis ea est, ut ab honesto non queat separari; O I, 93. ante ... quam quisquam (hostem) venturum esse suspicari queat; R II, 6. ut, quocumque haec (voluptas) loco suppeditetur, ibi beate queant vivere; T V, 108.

quercus, Eiche: I. canescit, al.: dum Latinae loquentur litterae, quercus huic loco non deerit, quae Mariana dicatur || dicetur ||, eaque, ut ait Scaevola de fratris mei Mario, »canescet saeclis innumerabilibus«; L I, 1 (2).

est, al.: lucus .. ille et haec Arpinatium quercus agnocitur saepe a me lectus in Mario. si || sin, si enim || manet illa quercus, haec est profecto; etenim est sane vetus. — manet vero ... et semper manebit; sata est enim ingenio; L I, 1. „glandifera" illa quercus, ex qua olim evolavit »nuntia fulva Iovis miranda visa figura«, nunc sit haec. sed quom eam tempestas vetustasve consumpserit, tamen erit his in locis quercus, quam Marianam quercum || [quercum] || vocabunt; L I, 2.

II. sero: quaero, ... tuine versus hanc quercum severint, an ..; L I, 3. f. I. est.

III. rami: ibi quercorum rami ad terram iacent; fr XII.

querella (querela), Klage, Beschwerde: I. est: eorum .. est haec querela, qui sibi cari sunt; F V, 29. meministi, ... quanta esset hominum vel admiratio vel querella; Lae 2.

II, 1. iacio: »acredula ... adsiduas iacit ore querellas«; D I, 14.

invetero: f. IV, 1. exstingui.

video: ut ... (deorum) querellas, lamentationes (videremus); N I, 42.

2. intersum: saepe .. interfui querelis || querellis || aequalium meorum; C 7.

III, 1. culpa: omnium istius modi querelarum || querellarum || in moribus est culpa, non in aetate; C 7.

2. senectus sine: quorum (maiorum natu) ego multorum cognovi senectutem sine querela || querella ||; C 7.

IV, 1. exstingui, gigni: eorum querela inveterata non modo familiaritates exstingui solere, sed odia etiam || etiam odia || gigni sempiterna; Lae 35.

iubere: civitas hac recenti querella Lucretiae patris ac propinquorum ... iussit; R II, 46.

2. cum: cum aliqua querela non Graecorum modo, sed eorum etiam, qui ..; F III, 5.

sine: ita perfectum est, ut omnes concordia constituta sine querella discederent; O II, 82.

queror, klagen, sich beschweren: I, 1. unpersönlich: si .. (puer occidit) in cunis, ne querendum quidem (putant); T I, 93.

2. alqs: soletis queri; N I, 93. si aliter ... accidisset, qui possem queri? R I, 7.

II, 1. de: f. **de,** I. queror (5 St.) B. I, S. 607, b.

2. quod: qui etiam queruntur, quod eos insimulemus omnia incerta dicere; A II, 32. neque tam quererer cum deo, quod parum longe, quam quod falsum viderem; A II, 81. hoc sentit Homerus, cum querentem Iovem inducit, quod ... non posset; D II, 25. (Scipio) querebatur, quod omnibus in rebus homines diligentiores essent; Lae 62.

3. acc. c. inf.: cum artificia tolli quereris a

nobis; A II, 144. queruntur quidam Epicurei, viri optimi, ... me studiose dicere contra Epicurum; T III, 50. querebatur .. (Theophrastus) se tum, cum illa videre coepisset, extingui; T III, 69. virtutes .. noli vereri ne ... querantur se a beata vita esse relictas; T V, 14. ut queritur ille „in civitate fieri facinora capitalia"; N I, 13. id .. querebatur caput esse exitiorum omnium; L I, 34 (33). — ne quis se aut suorum aliquem praetermissum queratur; R I, 1. si se destitutum queratur; O I, 32.

III. alqd: quid est .., quod querare, si (natura vitam) repetit, cum volt? T I, 93. quae apud Homerum Achilles queritur hoc, ut opinor, modo: »corque meum ..;« T III, 18. quod Cato ille sapiens queritur; D I, 28. ni vererer, ne de me ipso aliquid viderer queri; O II, 67. quorum plerique aut queruntur semper aliquid aut etiam exprobrant; Lae 71.

questus, Wehklage: saxum illud Lemnium ..., »quod eiulatu, questu, gemitu, fremitibus resonando mutum flebiles voces refert«; F II, 94. »in tecto umido, quod eiulatu ..;« T II, 33.

qui, welcher, der: A. **bei Substantiven, substantivierten Adjectiven und Participien:** I. **attributiv:** 1. **allein:** quae animi affectio ... iustitia dicitur; F V, 65. quae nobis ipsis aut prospera aut adversa eveniunt; O I, 30. ex quibus humanae vitae erroribus et aerumnis fit, ut ..; fr V, 95. qui .. aër per maria manaret, eum esse Neptunum; N I, 40. qua aetate qui exercentur; O II, 47. quos .. agros ceperat, divisit; R II, 33. quae spiritu in pulmones anima ducitur; N II, 138. quod animal in eo gignatur; N II, 42. ad quas (bestiae) se adplicent eiusdem generis animantis; Lae 81. quae sunt nobis nota animantia; Ti 11. a quo .. animanti omnis reliquos contineri vellet animantes; Ti 17. qui est .. animus in aliquo morbo; T III, 10. quo animo (Aiax) traditur; O I, 113. quo quidem anno P. Africanus sol alter extinctus est; N II, 14. cuius quidem anni nondum vicesimam partem scito esse conversam; R VI, 24. qui appetitus longius evagantur; O I, 102. quo .. solebat uti argumento; A II, 71. quod argumentum ex Dionysio ipse sumpsisset; A II, 71. quae quidem ars ‖ res ‖ efficit, ne ..; F IV, 10. quarum .. artium summae crescere possunt; F IV, 67. »quam quisque norit artem, in hac se exerceat«; T I, 41. quibus ‖ in quibus, al. ‖ autem artibus .. prudentia maior inest; O I, 151. quo aspectu exterrita (nutrix); D I, 79. quam illorum (Stoicorum) tristitiam atque asperitatem fugiens Panaetius; F IV, 79. quo quidem auctore nos ipsi ea gessimus, ut ..; F II, 62. quo auctore et principe concitata civitas; R II, 46. cui quidem auguri vehementer adsentior; D I, 105. — quo tamen in bello cum te Pompeius alae [alteri] praefecisset; O II, 45. quae beneficia aeque magna non sunt habenda atque ea; O I, 49. quae autem opera ... beneficia dantur; O II, 65. quibus bestiis erat is cibus, ut ..; N II, 123. quod bonum quale sit; A I, 7. quo bono nullum optabilius ... datum est; Ti 52. — qua caecitate ‖ qua (fama populari) caecati ‖ homines ... everterunt suas civitates; T III, 4. quam calamitatem accepisset in bello; O III, 99. quo capite iubentur sumptum ‖ sumptus ‖ ... removere; L II, 62. qua de causa; A I, 32. quibus de causis; A I, 45 F III, 37. qua ex causa; R II, 13. qua quidem in causa ... invidos vituperatores confutare possumus; N I, 5. quam ob causam; F I, 61. R VI, 18. Ti 10. quam quidem certationem ... Chrysippus non contemnit; F II, 44. quas civitates L. Sulla ... liberavisset; O III, 87. quae copulatio rerum et ... coagmentatio naturae quem non movet; N II, 119. quae cogitatio magno opere luctum levat; T III, 60. qua ex cognitione facilior facta est investigatio rerum occultissimarum; F V, 10. quae confectio etiam a lingua adiuvari videtur; N II, 134. qua ex coniunctione caelum ita aptum est, ut ..; Ti 15. quo tamen e collegio laus est illa eximia C. Iulii; R II, 61. qui fuit quodam tempore apud Athenienses triginta *virorum* consensus et factio; R I, 44. quo tum consilio praetermisso; R II, 59. ad quam nos consuetudinem ... adducti; T II, 9. quam consuetudinem lege minuit ipse (Demetrius); L II, 66. quae si consuetudo ac licentia manare coeperit latius; R III, 41. cuius contentionis cum tanta vis sit; T II, 57. quos parvo contentos tenuis victus ... delectat; Lae 86. quae diiunctis populis tribui solent conubia; R II, 63. quas enim copias his (proximis) .. suppeditari aequius est; O I, 44. copulatio: s. coagmentatio. quae .. cupiditates a natura proficiscuntur; F I, 53. quas cura exsuscitat etiam animos; O I, 12. quas curias earum nominibus nuncupavit, quae ... virgines ..; R II, 14. in quo cursu multa mirabiliter efficiens (stella); N II, 52. — quae autem dea ad res omnes veniret, Venerem nostri nominaverunt; N II, 69. quae declinatio cum ratione fiet, cautio appelletur; T IV, 13. quam declinationem sine causa fieri ... cogitur (Epicurus) confiteri; Fa 22. quae deliberatio est omnium difficillima; O I, 117. in qua deliberatione ad suam cuiusque naturam consilium est omne revocandum; O I, 119. quae autem parva videntur esse delicta; O I, 145. qui deus Graece id ipsum nomen habet; N II, 64. cuius dictatoris iussu ... Sp. Maelium ... interemit; C 56. quos quidem dies quem ad modum agatis; F II, 103. quo die est a nobis ea de re ... disputatum; T V, 1. quae voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina; F I, 37. quae discriptio si esset ignota vobis; R II, 39. qua in disputatione quoniam tu paratior es; R I, 34. cuius disputationis fuit extremum ..; Lae 14. haec est illa, quae videtur utilium fieri cum honestis saepe dissensio; O III, 56. qua distinctione sublata; A II, 84. quod mihi tecum est dogma commune; A II, 133. quem dolum ... tum teneri putat, cum ..; N III, 74. quam dubitationem avunculus tuus .. sustulit; T V, 4. — dum, qua eloquentia (Cotta) falsos deos sustulit, eadem veros inducat; N II, 2. qui ‖ qui si ‖ error stultis extenuetur die; T IV, 39. s. aerumnae. quibus me nunc exemplis uti videtis; C 26. in quam exercitationem ita nos studiose ‖ operam ‖ dedimus, ut ..; T I, 7. — factio: s. consensus. quod quidem eius (P. Decii) factum nisi esset iure laudatum; F II, 61. »quo facto«; D I, 42. quo eius facto; D I, 51. quo facto; D I, 54. R II, 15. O III, 49. quae mihi facultas ... ante hoc tempus numquam est data; F I, 72. quo foedere .. Sabinos in civitatem adscivit; R II, 13. ea, qua ‖ eaque ‖ erant forma di inmortales; N I, 90. quibus formis ... minime noceri potest; N II, 117. qui ... est fructus uberrimus; T I, 119. qui fructus quaeque utilitates ... percipiantur; O II, 14. — qui quidem gemitus si levationis aliquid adferret; T II, 57. quod genus minime in philosophia probari solet; A II, 49. magos .., quod genus sapientium ... habebatur in Persis ‖ [quod ... Persis] ‖; D I, 46. quod .. acutum genus est; F I, 12. quod genus conveniens ... dicimus; F III, 24. quod genus sacrificii Lari vervecibus ‖ [verbecibus] ‖ fiat; L II, 55. quod genus imperii .. ad homines iustissimos ... deferebatur; L III, 4. quod quidem genus legationis ego consul ...

sustulissem; L III, 13. quod genus peccandi vitandum est; O I, 84. quod amici genus adhibere omnino levitatis est; Lae 93. cuius generis ... animum esse dixerant; A I, 39. cuius generis error ita manat, ut ..; A II, 93. cuius generis oracla etiam habenda sunt; D I, 34. cuius generis duo sint ... exempla; D I, 101. cuius generis est magna penuria; Lae 62. quo possem litterarum genere; A ep 1. quo genere Athamantem ... furere dicimus; T III, 11. quo genere nihil adrogantius; D II, 30. quo genere (iocandi) ... libri referti sunt; O I, 104. quorum generum nullum est ..; D II, 109. quorum generum in utroque magnus noster Cato est; L III, 40. quo de genere illa sunt; D I, 114. quo de genere Apollinis operta prolata sunt; D I, 115. quo de genere expecto disputationem tuam; L I, 56. quo de genere mortis difficile dictu est; Lae 12. quo e genere nobis notitiae rerum imprimuntur; A II, 21. quo ex genere Cupidinis et Voluptatis ... vocabula consecrata sunt; N II, 61. ex quo genere saepe hariolorum etiam ... praedictiones ... audiendas putaverunt; D I, 4. ex quo genere comparationis illud est Catonis senis; O II, 89. ex quo genere ea sunt sidera, quae ..; Ti 36. quo in genere tantum profecisse videmur, ut ..; N I, 8. vel maxime est Fortuna numeranda; N III, 61. Marcios quosdam fratres ... fuisse; D I, 89. severitatem maiorum senatus vetus auctoritas de Bacchanalibus ... declarat; L II, 37. etiam in re publica multa peccantur; O I, 33. Graeci Themistoclem ... ceteris anteponunt; O I, 108. versutissimum ... Lysandrum accepimus; O I, 109. multum mali etiam in exemplo est; O I, 140. non est incommodum ..; O I, 146. est in primis senectus; C 4. sperare videor Scipionis et Laeli amicitiam notam posteritati fore; Lae 15. qua gloria commotus Epicurus exoritur; T V, 31. qua gloria parta; R II, 5. — quae penitus in omni sensu implicata insidet, imitatrix boni, voluptas, malorum autem mater omnium; L I, 47. a quo initio profectam ... societatem persequimur; F III, 62. quae [a] ‖quae]‖ ratione suscipitur de aliqua re institutio; O I, 7. quae .. in animis inprimuntur ... inchoatae intellegentiae; L I, 30. quae intervalla item infinite dividi possint; A I, 27. »quo iudicio Lacedaemonia mulier ... advenit«; D I, 114. quod ius privati petere solebant; R V, 3. tam haec tractanda, quae conposita sunt et discripta ‖ descr. ‖ iura et iussa populorum; L I, 17. »cuius ipse princeps iuris iurandi fuit«; O III, 98. iussa: ſ. ius; L I, 17. — quos .. labores (sapiens) ... susciperet, eosdem ..; F I, 68. quam legem quo modo (Zeno) efficiat animantem, intellegere non possumus; N I, 36. quae lex est recta ratio ..; L I, 42. qua in lege quom esset ..; L II, 60. quam legem ... in decimam tabulam coniecerunt; L II, 64. quae lex hanc sententiam continet, ut ..; L III, 38. quam legem tulerunt sapientissimi consules; O III, 47. qui liber cum .. tibi probatus videretur; F I, 2. quo de libro .. velim scire quid sentias; N I, 16. qua licentia Romae data; L II, 36. ſ. consuetudo; R III, 41. qui quidem Romuli lituus ... inventus est integer; D I, 30. qui locus est proximus; N II, 94. attingit hanc quaestionem; Fa 17. patet latius; L II, 47. est sane lubricus; O I, 65. a Panaetio est praetermissus; O I, 152. quem quidem locum cum multa venustate ... Lucilius; F I, 9. quem locum multo etiam accuratius (Socrates) explicat; T I, 57. miror a Posidonio breviter esse tactum; O III, 8. breviter paulo ante perstrinxi; Lae 46. quo loco videtur quibusdam stabilitas amicitiae vacillare; F I, 66. nec (potest), quo loco vult, insistere; T IV, 41. quo loco quaero ..; T V, 51. quo quidem loco convocandi omnes videntur; N I, 13. quem in locum ... coloniam deduxit; R II, 5. quo in loco ad fluctum aiunt declamare solitum Demosthenem; F V, 5. in quo loco (bestiae) natae sunt; F V, 42. quo in loco cum (Romulus) esset ... sustentatus; R II, 4. — quem magistratum gessi ..; C 10. quae magna ... animadverterunt; O II, 36. mater: ſ imitatrix. sine qua meditatione tranquillo animo esse nemo potest; C 74. quibus utitur ministeriis deus, cum ..; Ti 50. cui miseriae proxumus est is, qui ..; T IV, 35. quo modo; A II, 38. 112. 146. F III, 67. IV, 11. T I, 91. III, 37. IV, 28 (29). V, 18. 82. N III, 41. L I, 33. O I, 119. 136. III, 7. C 12. qui mos cum a posterioribus non esset retentus; F II, 2. quem morem cum Carneades acutissime ... tenuisset; T V, 11. quem nos morem tenemus; L II, 67. — qua in natione Chaldaei ... putantur effecisse, ut ..; D I, 2. quibus nationibus praefuimus ipsi; D I, 2. quae .. nobis natura informationem ipsorum deorum dedit; N I, 45. quae natura primum nulla esse potest; N I, 123. quae natura agri tantum modo efficere possit, ut ..; L II, 67. ea, quae meus amicus Appius *νεκυομαντεῖα* faciebat; T I, 37. cui (Diti) *nuptam dicunt* Proserpinam, quod Graecorum nomen est; N II, 66. principem ... Ianum esse voluerunt, quod ab eundo nomen est ductum; N II, 67. quo .. eos (deos) nomine consuetudo nuncupaverit; N II, 71. quod nomen patuit postea latius; N II, 72. quod quoniam nomen minus est adhuc tritum; R II, 51. † qua ‖ qua ‖ ille (Caesar) rei novitate perculsus; D I, 119. quae aut historia nobis aut ratio nova adfert; N I, 88. qua nocte natus Alexander esset, eadem ..; N II, 69. qua nocte templum Ephesiae Dianae deflagravit; D I, 47. septem ..., qui numerus rerum omnium fere nodus est; R VI, 18. — quorum .. officiorum praecepta traduntur; O I, 7. quod a communitate ducatur officium, id esse maximum; O I, 153. quod omen res consecuta est; D I, 104. quod pater omen accepit; D II, 83. quod onus est ei ... gravissimum; R I, 37. quam eorum opinionem magni errores consecuti sunt; T I, 36. in qua opinione illud insit, ut ..; T III, 74. cuius opinionis levitas confutata a Cotta; N II, 45. quam opinionem nemo umquam mortalis adsequi potuit ..; R II, 17. quo optato impetrato; O III, 94. quo quidem opere quid potest esse praeclarius? C 29. quorum operum ego parens effectorque sum, haec ..; Ti 40. quod Apollo Pythius oraclum ‖ oraculum ‖ edidit; O II, 77. quae iam oratio ... a censore opprimenda est; F II, 30. quae si longior fuerit oratio; O II, 20. quae .. in multitudine cum contentione habetur oratio; O II, 48. quae ... exstat oratio; O II, 51. haec, quae est habita de universitate oratio a nobis; Ti 52. quod ostentum habuit hanc vim, ut ..; D I, 73. quo ostento regnum patris ... concidisse; D I, 121. — quam palmam utinam di inmortales .. tibi reservent! C 19. quae pars optuma est in homine; T V, 67. quae pars animi rationis ... sit particeps; D I, 70. quae latet in animis hominum quaeque pars animi mens vocatur; R II, 67. quae .. pars subiecta generi est; O I, 96. quae partes .. corporis ad naturae necessitatem datae; O I, 126. quarum .. partium corporis usus sunt necessarii; O I, 127. quam partitionem a Zenone esse retentam videmus; F IV, 4. quae ex eo peccata nascantur ‖ nascuntur ‖, aequalia sint oportet; P 20. quae erat pecunia temporibus illis ... maxuma; T V, 91. qua pecude ... nihil genuit natura fecundius; N II, 160. qua perturbatione animi ... ea demens eventura esse dicebat; D II, 114. qua peste quae

potest esse maior? O II, 73. quas plagas ipsi contra se Stoici texuerunt; A II, 147. quo plebiscito decreta a senatu est consuli quaestio; F II, 54. quae quondam credebantur apud inferos portenta; N II, 5. quibus portentis magna populo Romano bella ... denuntiabantur; D I, 97. quae ‖ quod ‖ si tanta potestas est stultorum sententiis; L I, 44. quod praeceptum quia maius erat, quam ut ..; F V, 44. cuius praecepti tanta vis ... est, ut ..; L I, 58. princeps: s. auctor; R II, 46. quae propagatio et suboles origo est rerum publicarum; O I, 54. prospera: s. adversa. qua in pugna quia Castor et Pollux ... visi esse dicebantur; D I, 75. — quibus de quaestionibus ... nostri ... multa solent dicere; N III, 19. — quae ratio maxime tractata ab Euhemero est; N I, 119. quae ratio poëtas ... inpulit, ut ..; N II, 166. quam rationem quoniam susciperent; A II, 29. quam rationem maiorum etiam comprobat diligentia; A II, 146. quam ille triplicem putavit esse rationem; O I, 10. cuius rationis vim ... accepimus; N I, 43. qua ratione deum esse mundum concluditur; N II, 47. qua .. ratione haec (genera divinandi) inducis, eadem ..; D II, 109. quibus .. rationibus instantia feruntur, eisdem ..; T IV, 64. quam regionem cum superavit animus; T I, 43. reiectio: s. selectio. ea, quae a maioribus prodita est ... religio Larum; L II, 27. videamus, quanta sint, quae *a* philosophia remedia morbis animorum adhibeantur; T IV, 58. quae res genuit falsas opiniones; N II, 70. quae res quom sapientissime ... constituta esset; L III, 12. qua re celebrata; D I, 31. qua quidem re audita; O III, 114. quae res pecuniae cupiditatem adferunt; T V, 89. quae quom tot res tantaeque sint; L I, 62. quas res illi propter antiquitatem parum vidissent; F IV, 62. mansuetudo animorum consecuta ... est; O II, 15. a summo philosopho praeteritas arbitror; O II, 86. quas .. res violentissimas natura genuit; N II, 152. tum natura, tum casus adfert; D II, 55. quarum rerum aspectus ipse satis indicaret ..; N II, 15. utilitatem video; N III, 61. in proxumis locis tantae dissimilitudines saepe sunt ‖ sint ‖, ut ..; D II, 94. recordatio .. si una cum illo (Scipione) occidisset; Lae 104. quarum .. rerum praesentia sumus in aegritudine, easdem ..; T III, 14. quarum quidem rerum eventa magis arbitror ... quaeri oportere; D I, 12. quibus rebus eandem vim tribueret; F IV, 21. quibus rebus vita consentiens; F V, 66. quibus rebus intellegitur ..; F I, 49. efficiuntur voluptates; F II, 89. breviter expositis; F V, 64. expositis; N II, 153. institutis; R II, 27. effectum est, ut ..; O I, 25. intellegitur; O I, 155. exculta hominum vita; O II, 15. ad illum primum motum animi ... adhibitis; Lae 29. quibus .. rebus cum aequalibus (parvi) decertant; F V, 42. quibus et talibus rebus exquisitis; T V, 71. quibus rebus ‖ [rebus], libris ‖ editis; D II, 3. haec ... quibus rebus pariuntur a singulis, eisdem fere a multitudine; O II, 31. quas ad res civis instituit ..., eas ..; R I, 52. quam quidem ad rem nos ... magnum attulimus adiumentum; O I, 1. ad quas .. res aptissimi erimus, in iis ..; O I, 114. qua de re cum sit inter doctissimos summa dissensio; F I, 11. qua quidem de re quamquam assentior iis; F V, 33. quibus de rebus ... saepe nobis multa quaesita et disputata sunt; A II, 9. nuper ... disputatum est; D I, 8. quoniam nobis contigit, ut ..; R I, 13. quibus ex rebus quom omne genus hominum sociatum inter se esse intellegatur; L I, 32. conflatur ... honestum; O I, 14. breviter disputatis intellegi potest ..; O I, 161. philosophiam adepti sumus; Ti 52. »qua in re adiutricem coniugem cepit sibi«; N III, 68. quibus .. in rebus tanta obscuratio non fit; F IV, 30. quibus in rebus temeritas et casus ... valet; D II, 85. non sit in nostra potestate, ut ..., eas ..; Fa 45. duo maxime sunt fugienda; O I, 129. quam ob rem: s. **ob**, II. rem (78 St.) **B.** II, **S.** 782, b. in qua re publica est unus aliquis perpetua potestate; R II, 43. plures .. boni in qua re publica rerum potientur; R III, 46. qui risus ... multas ipsi lacrimas ... attulit; N II, 7. — qua inventa selectione et item reiectione; F III, 20. quae terra concipiat semina; N II, 26. ad quos sensus capiendos ... ... plures ... artes repertae sunt; N II, 146. cui sententiae consentaneum est ..; F I, 41. quae sententia est Peripateticorum; F III, 43. qua est sententia in Cresphonte usus Euripides; T I, 115. in qua sententia Democritus ... fuit; Fa 39. quae sententia omnem societatem distrahit civitatis; O III, 28. quae similitudo in genere etiam humano apparet; F V, 42. quam similitudinem videmus in bestiis; F V, 42. cernere possumus in iis aquis, quae ..; N II, 27. natura ... ad animum transferens; O I, 14. qua ex similitudine etiam nomen ei rei ... κατάληψιν imposuit; A II, 145. cuius societatis artissimum vinculum est; O III, 28. quae si quos inter societas .. est; Lae 83. »qua miser sollertia transverberatus«; T II, 23. quod matris somnium inmanis filii crudelitas conprobavit; D I, 46. quo somnio quid inveniri potest certius? D I, 56. quod quidem somnium ... mirifice ad verbum cum re convenisse; D I, 99. quid naturae copulatum habuit Alcibiadis quod scribitur somnium? D II, 143. quo sonitu reddito; T I, 96. quo spectaculo nihil potest admirabilius esse; N II, 104. cuius ego sphaerae cum persaepe ... nomen audissem; R I, 21. quo in statu rei publicae Sp. Cassium ... quaestor accusavit; R II, 60. qua ex stirpe orirentur amicitiae cognationum; F IV, 17. quo studio cum satiari non possint ‖ possunt ‖; F V, 57. quibus in studiis (Diodotus) oculis non egebat; T V, 113. quod propter studium cum (Sophocles) rem neglegere familiarem videretur; C 22. quam ad suavitatem nullis (Nestor) egebat corporis viribus; C 31. suboles: s. propagatio. — qui ita talus erit iactus, ut ..; F III, 54. haec est ..., quam Scipio laudat ... temperationem rei publicae; L III, 12. quibus temporibus florere ... potuit; A II, 1. quo tempore cum signifer ... signum non posset movere loco; D I, 77. quo quidem tempore novus ille populus vidit tamen id; R II, 24. quod *ad* tempus ut sacrificiorum ‖ [sacrificiorum] ‖ libamenta serventur; L II, 29. quod tempus a natura ad deligendum ... datum est, O I, 118. quibus quidem Romulum tenebris etiamsi natura ad humanum exitum abripuit, .. tamen ..; R I, 25. quae .. terra fruges ferre ... possit; L II, 67. tristitia: s. asperitas. — nomen invidiae, quod verbum ductum est a nimis intuendo fortunam alterius; T III, 20. modestiam, quo in verbo modus inest; O I, 142. in quo verbo ‖ [verbo] ‖ lapsa consuetudo deflexit de via; O II, 9. qui est versus omnium seminator malorum; N III, 66. quem quidem ille (Ennius) versum ... tamquam ex oraculo mihi quodam esse effatus videtur; R V, 1. quod .. verum visum est, id ..; A II, 40. quod .. apparet ... tamquam vestigium ungulae; N III, 11. cui viro ex se ipso apta sunt omnia; T V, 36. quem virum facite ut agnoscatis; R II, 51. quod in quo viro perspectum sit ‖ est ‖, hunc ..; O II, 38. quae ex Sabinis virgines raptae; R II, 14. quae virtus ... totam ‖ tota ‖ se ad alienas porrigit utilitatis ‖ utilitates ‖; R III, 11. quae virtus fortitudo vocatur; R V, 9. quae virtus ex providendo est appellata prudentia; L I, 60. quam vim animum

esse dicunt mundi; A I, 29. quam vim mali significantes poëtae; T IV, 35. quae vis non modo senior est quam ..; L II, 9. quae visa sunt eius modi, ut ..; A II, 40. quae visa falsa sint; A II, 41. inter quae visa nihil intersit; A II, 41. 83. falsa visa quae sint; A II, 47. qua in vita tantum abest ut ..; F V, 57. qua in vita est aliquid mali, ea ..; F V, 91. ex qua vita sic summi viri ornantur, ut ..; R III, 6. quod vitium effugere qui volet; O I, 18. quibus vitiis declinatis; O I, 19. quo e vitio .. amicitiarum proditiones ... nasci solent; A II, 27. in quo vitio latissime patet avaritia; O I, 24. quae vitia sunt non senectutis; C 36. cui nomen neniae, quo vocabulo etiam *apud* Graecos cantus lugubres nominantur; L II, 62. qua voluptate animi nulla certe potest esse maior; C 50. quae minimae sint voluptates, eas ..; F IV, 29. s. imitatrix. quae vox declarat ..; T III, 30. qua in urbe excellit haruspicum disciplina; D I, 91. utilitates: s. fructus. quae hic (C. Gracchus) rei publicae vulnera imponebat, eadem ..; F IV, 66.

2. **mit Zusatz:** quorum amborum generum una ratio est, qua Cratippus noster uti solet; D I, 70. quarum ambarum rerum cum medicinam pollicetur; F II, 70. quam rem antiquissimam cum videamus; T V, 7. qui ... sepulti sunt clari viri; L II, 58. quibus duobus morbis, ... aegritudine et cupiditate, qui tandem possunt in corpore esse graviores? T III, 5. quibus duobus verbis significatis deum; N I, 68. quae eadem Diana „omnivaga" dicitur; N II, 68. Vesta ..., ut Graeco nomine est appellata, quod nos prope idem Graecum ... nomen tenemus; L II, 29. quae sordidissima est illa quidem ratio; O II, 21. ad quas ipsas consultationes ... satis multa praecepta sunt; O III, 33. quae quidem ipsa lex ... in mulieres plena est iniuriae; R III, 17. quem ego meum casum fortiter ferre visus sum; C 84. qua oratione praetermissa minime necessaria; T IV, 23. quae omnes aegrotationes animi ex quodam metu nascuntur; T IV, 25. quae omnes artes in veri investigatione versantur; O I, 19. qua ex omni copia plurima ... argumenta sumuntur; F IV, 13. quae deliberatio omnis in rationem utilitatis cadit; O I, 9. quarum omnium rerum quia vis erat tanta, ut ..; N II, 61. quae sunt omnes unius generis ad perfundendum animum tamquam inliquefactae voluptates; T IV, 20. quae genera (rerum publicarum) .. sunt in iis singula vitiis, quae ..; R I, 44. quod solum bonum ... gravis philosophus novit; F II, 29. quae sola divina natura est; N I, 96. qui tantus error fuit, ut ..; N III, 63. cuius tanti mali ... reddenda ratio nobis ... est; R V, 2. quae tributa est animi virtutibus tanta praestantia; F IV, 19. cuius rei tantae tamque difficilis facultatem consecutum esse me; N I, 12. ex acuminibus .., quod totum auspicium militare est; D II, 77. quae cum res tota ficta sit pueriliter; F I, 19. quae est tota Diodori vobis inimica sententia; Fa 13. quae cogitatio una maxime molestias omnis extenuat; T III, 34. ex qua re una vita omnis apta est; A II, 31. ex qua una virtute viri boni appellantur; O II, 38.

II. **attributiv und zurückbezogen:** id .. consilium .. semper ad eam causam referendum est, quae causa genuit civitatem; R I, 41. ea ... laeta errore fieri, qui error stultis extenuetur die; T IV, 39. porrecta manu, quae manus significet ..; F I, 39. quia possit eiusdem modi exsistere falsum aliquod, cuius modi hoc verum; A II, 101. quo in numero conticuisti, si ad eum numerum unum addidero, multane erunt? A II, 93. scelus est .. nocere bestiae, quod scelus qui velit *; R III, 19. voluptatem corporis ..., cuius voluptatis || (voluptatis) || avidae libidines ... ad potiendum incitarentur; C 39.

III. **prädicativ:** ea, quae est nominata »Argo«; T I, 45. terram .. eam esse, quae Ceres diceretur; N I, 40. ea quae magna (Graecia) dicta est; T IV, 2. »sublime candens, quem invocant omnes Iovem«; N II, 4. 65. III, 10. 40. mare .., quem Neptunum esse dicebas; N III, 52. quod (mare) Atlanticum, quod magnum, quem Oceanum appellatis in terris; R VI, 21. — quae et honesta actio sit et sine dolore; F III, 44. neutram in partem moveri, quae ἀδιαφορία ab ipso dicitur; A II, 130. ea .., quae appellatur aequabilitas; R I, 53. ea, quae ἀκροστιχίς dicitur; D II, 111. qui volgo appellatur amor; T IV, 68. quae Graece ἀναλογία, Latine ... conparatio proportiove dici potest; Ti 13. quae ἀπάθεια nominatur; A II, 130. quae est inmoderata adpetitio opinati magni boni; T III, 24. velut in cantu et fidibus quae ἁρμονία dicitur; T I, 19. vgl. harmonia. quae sit scientia atque ars agricolarum; F V, 39. atomos quas (Democritus) appellat; F I, 17. extra .. eminent quae appellantur aures; N II, 144. ratio .. enuntiationum, quae Graeci ἀξιώματα vocant; Fa 1. enuntiatio, quod ἀξίωμα dialectici appellant; Fa 20. in voluptate .., quod (Epicurus) summum bonum esse vult; F I, 29. quibus .. gradibus Romulus escendit || ascendit || in caelum? iisne, quae isti bona appellant? P 11. in Solonio || Selonio ||, qui est campus agri Lanuvini; D I, 79. quod caput est; D II, 117. quae causa perspicua est malorum ... Graeciae; R II, 9. quas dixi paulo ante iustas causas esse bellorum; O I, 38. coetus .. hominum iure sociati, quae civitates appellantur; R VI, 13. comparatio: s. ἀναλογία. quae .. a ratione aversa incitata est vehementius, ea libido est vel cupiditas effrenata; T IV, 12. eandem .. esse mentem sapientiamque perfectam, quem deum appellant; A I, 29. ipsi illi maiorum gentium di qui habentur; T I, 29. mundus hic totus, quod domicilium quamque patriam di nobis communem secum dederunt; R I, 19. imagines, quae εἴδωλα nominant; F I, 21. ea est .., quam eloquentiam dicimus; O II, 48. * quia pertinet (ea pars) ad mores, quod ἦθος illi vocant; Fa 1. quam .. appellant εὐδοξίαν; F III, 57. quae sine dubio vitae est eversio; F V, 28. haec .. scientia continentur ea, quam Graeci εὐταξίαν nominant; O I, 142. illum bonorum finem, quod appellamus extremum, quod ultimum; F III, 48. qui fons est fraudium, maleficiorum, scelerum omnium; O III, 75. benivolentiam, qui est amicitiae fons a natura constitutus; Lae 50. quem nos furorem, μελαγχολίαν illi vocant; T III, 11. quem ... appellet furorem; D I, 80. existit ... ea, quae gemma dicitur; C 53. quod tu modo dicebas esse vitiosum interrogandi genus; A II, 92. in Academia, quod est alterum gymnasium; A I, 17. quae harmonia a musicis dicitur in cantu, ea est in civitate concordia; R II, 69. vgl. ἁρμονία. animal hoc providum ..., quem vocamus hominem; L I, 22. || quam || ἰδέαν appellat ille (Plato), nos speciem; T I, 58. [insanitatem et aegrotum animum, quam appellarunt insaniam]; T III, 8. lituus, ... quod clarissumum est insigne auguratus; D I, 30. quae iudicia quasque opiniones perturbationum esse dixi; T IV, 15. (vitiositatem) malo quam malitiam appellare eam, quam Graeci κακίαν appellant; T V, 34. earum rerum, quae dicuntur de quodam aut quibusdam, quae κατηγορήματα dialectici appellant; T IV, 21. quae ... illi .. appellant κατορθώματα; F III, 24. demus ... sumptiones ⟨ea quae λήμματα appellant dialectici⟩; D II, 108. eam .., quam lenitatem nos dicimus; T IV, 43. quae quidem recte lex appellari possit; L II, 11. libido: s. cupiditas. quae λογικά appellant; T IV, 33. vix .. audeo dicere medietates,

quas Graeci μεσότητας appellant; Ti 23. μελαγχολία: f. furor; T III, 11. humiles, quae magna in populo multitudo est; O II, 70. quam interdum eandem necessitatem appellant; A I, 29. morbi .., quae vocant illi νοσήματα; T IV, 23. neque solum deorum voces Pythagorei observitaverunt, sed etiam hominum, quae vocant omina; D I, 102. opinio: f. iudicium. quae (sortes) vaticinatione funduntur, quae oracla verius dicimus; D II, 70. mirabilia Stoicorum, quae παράδοξα nominantur; A II, 136. ista παράδοξα quae appellant; P 4. quae ... quoniam mundi partes sunt; N I, 24. qui est unus suavissimus pastus animorum; T V, 66. quoniam, quae Graeci πάθη vocant, nobis perturbationes appellari magis placet quam morbos; T IV, 10. ut perturbatio sit, quod πάθος ille dicit; T IV, 11. patria: f. domicilium. mulierositas, ut ita appellem eam, quae Graece φιλογυνία dicitur; T IV, 25. illa, quae in concha patula pina dicitur, isque, qui, quod eam custodit, pinoteres vocatur; F III, 63. qualitates .. appellavi, quas ποιότητας Graeci appellant ‖ vocant ‖; A I, 25. quae .. sunt vetera praecepta sapientium; F III, 73. quae verborum sententiarumque praecepta sunt, eadem ..; O I, 132. laudem et caritatem, quae sunt vitae ... praesidia firmissima; F I, 35. quae prima natura approbavisset; F II, 42. quae .. constituta sunt prima naturae; F V, 45. ipse (Romulus), quod principium rei publicae fuit, urbem condidit auspicato; R II, 16. quoniam hominem, quod principium reliquarum rerum esse voluit, generavit ... deus; L I, 27. proportio: f. ἀναλογία. eam, quae communis appellatur prudentia; F IV, 76. motum istum celerem cogitationis, acumen, sollertiam, quam rationem vocamus; N III, 69. tota .. (quaestio) est λογική, quam rationem disserendi voco; Fa 1. scientia: f. ars. ex illis sempiternis ignibus, quae sidera et stellas vocatis; R VI, 15. species: f. ἰδέα. a parvis .. aut .. a bestiis, quae putat esse specula naturae; F II, 32. (animantem) globosum (deus) est fabricatus, quod σφαιροειδές Graeci vocant; Ti 17. quae Saturni stella dicitur; N II, 52. Πυρόεις, quae stella Martis appellatur; N II, 53. f. sidus. ut ea, quae ille (Epicurus) propter firmitatem στερέμνια appellat; N I, 49. iste quasi consensus, quam συμπάθειαν Graeci vocant; N III, 28. ex ... consensu (naturae), quam συμπάθειαν Graeci appellant; D II, 34. illum globum, ... quae terra dicitur; R VI, 15. percepta appello, quae dicuntur Graece θεωρήματα; Fa 11. cordis parte .., quem ventriculum cordis appellant; N II, 138. tollitur beneficium, tollitur gratia, quae sunt vincla concordiae; F II, 117. iuris et aequitatis, quae vincla sunt civitatis; P 38. quae quidem proprie virtutes appellantur; F V, 38. quae visa dicimus; A II, 40. inconstantia, quod est vitium; L I, 45. ultimum: f. extremum. quam cur voluptatem appelles, nescio; F II, 10. quam etiam pecudes ... appellarent voluptatem; F II, 18. quam nemo umquam voluptatem appellavit; F II, 30. quam omnes ... voluptatem vocant; F II, 77. quam praeter vos nemo appellat voluptatem; F II, 77. quae quidem mihi vox pecudum videtur esse; P 14. Pheras .., quae erat urbs in Thessalia tum admodum nobilis; D I, 53. quae videntur esse utilitates contra iustitiam simulatione prudentiae; O III, 95. ea, quae videbatur utilitas; O III, 109. ea, quae videtur utilitas; O III, 120. is, qui appellatur vultus; L I, 27. obtrectatio ..., ea quam intellegi ζηλοτυπίαν volo; T IV, 17 (18).

IV. **zurückbezogen**: 1. **allein**: a. **Eigennamen**: α. Personennamen: qui (Achilles); N III, 45. qui (C. Acilius); O III, 115. a quo (Aeeta); T III, 39. qui (Aelius Sextus); R I, 30. cui (Aelio Sexto); R I, 30. qui (Aesculapius); N III, 57. quem (Aesculapium); N III, 57. cuius (Aesculapii); N III, 57. ex quo (Aethere); N III, 53. qui (Africanus); P 48. quem (Africanum); R VI, 10. qui (Trophonius et Agamedes); T I, 114. qui (Agamemnon); D I, 29. in quo (Agamemnone); T III, 62. cuius (Aiacis); T IV, 49. a quo (Alabando); N III, 50. qui (A. Albinus); A II, 137. ✕. cui (T. Albucio); T V, 108. qui (Alcibiades); D II, 143. cui (Alcidamanti); T I, 116. qui (Alcmaeo); A II, 89. N I, 27. qui (Alexander); T IV, 79. R III, 15. O II, 25. is, quem modo dixi, Alexander; O II, 26. quorum (Alexini, Stilponis, Diodori); A II, 75. cuius (Amafinii); T IV, 6. »qui (Amor)«; T IV, 69. qui ‖ [qui] ‖ (Amphiaraus et Tiresias); D I, 88. quorum (Amphiari et Tiresiae); D II, 88. qui (Anaxagoras); A II, 100. T I, 104. N I, 26. quem (Anaxagoram); T III, 30. cuius (Anaxagorae); R I, 25. qui (Anaxarchus); T II, 52. qui (Antiochus); A II, 69. 113. 132. L I, 54. quem (Antiochum); F V, 6. cui (Antiocho); A II, 102. a quo (Antiocho); A II, 113. a quibus (Antiocho, Posidonio); N I, 6. quocum (Antiocho); L I, 54. qui (Antipater); A II, 17. O II, 86. cuius (Antipatri); T V, 112. cui (Antipatro); O III, 91. qui (Apollo); D II, 115. quem (Apollinem); N II, 68. N III, 57. ✕. ✕. cuius (Apollinis); N III, 55. 57. ad quem (Apollinem); D I, 122. qui (Appius); T V, 112. qui (Aratus); R I, 56. O II, 81. qui (Arcesilas); A II, 15. cuius (Arcesilae); A II, 16. a quo (Arcesila); A fr 20 (S. 37). qui (Archelaus); T V, 34 (35). qui (Archimedes); F V, 50. cuius (Archimedis); T V, 64. qui (Archytas); T IV, 78. R I, 59. qui (Arganthonius); C 69. qui (Aristaeus); N III, 45. qui (Aristippus); A II, 131. T II, 19. 41. qui (Aristo); A II, 123. 130. F IV, 43. N I, 37. quibus (Aristoni et Dioni); A II, 12. qui (Aristoteles); A II, 119. F IV, 73. quos (Aristotelem aut Xenocratem); A II, 137. quem (Aristotelem); F V, 7. quo (Aristotele); A II, 143. a quo (Aristotele); N II, 125. quorum (Aristoxeni et Dicaearchi); T I, 41. cuius (Aristi); A I, 12. quae (Artemisia); T III, 75. qui (M. Atilius); C 75. de quo (Atilio); F I, 5. in quem (A. Atilium); C 61. qui (Atreus); T IV, 77. N III, 53. »qui« (Bellerophon); T III, 63. qui (Bias); Lae 59. P 8. cuius (Biantis); P 8. qui (Boëthus); D I, 13. II, 47. qui (L. Brutus); R II, 46. O II, 50. C 74 (75). cuius (Bruti); T V, 12. a quo (Bruto); T V, 121. qui (Caepio); F III, 8. qui (Caesar); D I, 119. O I, 26. in quo (Caesare); T V, 55. qui (Calchas); D I, 72. quos (Calchantem, Helenum); N II, 7. cuius (Calchantis); D II, 63. qui (Callicratidas); O I, 84. 109. qui (Callipho, Diodorus); F IV, 50. cuius (Calliphontis); A II, 139. cui (Carboni); L III, 35. qui (Carneades); A I, 46. II, 16. Fa 18. R III, 9. quem (Carneadem); F V, 4. cuius (Carneadis); Fa 31. qui (M. Cato); F III, 7. N III, 11. D II, 51. O III, 1. C 3. Lae 4. qui (M. Varro et M. Cato); D I, 68. quem (M. Catonem); F III, 7. R II, 1. cuius (Catonis); R II, 1. C 84. cui (Catoni); R II, 1. quo (Catone); R I, 1. C 84. Lae 5. a quo (Catone); O II, 89. apud quem (M. Catonem); C 3. qui (L. Censorinus); A II, 102. quem (M. Cethegum); C 50. qui (Chrysippus); A II, 75. F I, 3. N I, 39. II, 38. D I, 6. R III, 12. quem (Chrysippum); N I, 41. D I, 6. cui (Chrysippo); Fa 7. de quo (Chrysippo); A II, 87. quem (Ciceronem); F V, 75. qui (App. Claudius); F II, 66. N II, 7. O III, 66. qui (P. Claudius ‖ Clodius ‖ L. Iunius); D II, 71. quem (App. Claudium); D I, 105. qui (Cleanthes); A II, 126. N I, 37. quem (Cleombrotum); T I, 84. quem (Clitarchum); L I, 7. qui (Clitomachus); A II, 98. quem (Clitomachum); T III, 54. qui (Codrus); T I, 116. qui

(C. Cotta); A II, 84. qui (Crantor); T III, 12. qui (M. Crassus); F II, 57. III, 75. T I, 12. fr V, 22. quem (M. Crassum); F V, 92. T III, 31. L III, 42. eius, qui nunc floret, Cratippi; D II, 100. quem (Cratippum); D I, 5. ad quos (Athenas, Cratippum); O III, 6. qui (Critias); T I, 96. qui (Critolaus); T V, 51. qui (Cupido); N III, 60. quos (C. Fabrici, M'. Curi); Lae 28. cuius (M'. Curii); C 55. qui (Dardanus, Mnesarchus); A II, 69. cui (Dario); T V, 97. qui (P. Decius); D I, 51. C 43. eius, quem dico, Deci; C 43. cuius (P. Decii); D I, 51. qui (Decii); C 75. qui (Deiotarus); D I, 26. ×. D II, 20. cuius (Deiotari); D I, 27. qui (Demaratus); R II, 34. qui (Demetrius); F V, 54. O II, 60. de quo (Demetrio); L III, 14. qui (Democritus); A II, 73. F V, 87. N I, 29. quem (Democritum); F II, 102. N I, 93. cuius (Democriti); N I, 120. cui (Democrito); A II, 56. qui (Demosthenes); T IV, 44. V, 103. D II, 118. qui (Diagoras); N I, 63. III, 89. qui (Diagoras, Theodorus); N I, 117. quae (Diana); N III, 58. qui (Dicaearchus); T I, 24. O II, 16. quorum (Aristoxeni, Dicaearchi); T I, 41. qui (Callipho, Diodorus); F IV, 50. qui (Diodotus); A II, 115. ×. ×. quem (Diodotum); A II, 115. ×. qui (Diogenes); F III, 33. eum, quem .. vidistis, Diogenem; C 23. quibus (Aristoni et Dioni); A II, 12. qui (Dionysius); T V, 58. N III, 83. D I, 39. 73. O II, 25. quem (Dionysium); T II, 60. de quo (Dionysio); N III, 83. qui (Dionysus); N III, 58. cui (Dionyso); N III, 58. ×. a quo (Dionyso); N III, 58. qui (*Διόσκουροι*); N III, 53. cui (Diti); N II, 66. qui (Divitiacus); D I, 90. qui (C. Duellius); C 44. qui (Endymion); T I, 92. qui (Ennius); T I, 3. D I, 132. II, 104. R I, 25. quem (Ennium); C 14. quorum (Epaminondae et Leonidae); F II, 97. qui (Epicurus); A II, 97. 142. A fr 20 (§. 32). F I, 21. 45. T III, 32. V, 26. 73. N I, 49. II, 82. D II, 104. Fa 48. quem (Epicurum); F I, 14. 57. D II, 103. cuius (Epicuri); A II, 131. F V, 3. cui (Epicuro); T V, 31. qui (Er); R VI, 3. quem (Erechthea); N III, 49. cuius (Erechthei); T I, 116. N III, 49. qui (Erillus); A II, 129. ×. a quo (Euclide); A II, 129. quem (Euhemerum); N I, 119. quae (Eumenides); N III, 46. quarum (Eumenidum); N III, 46. »quam (Eurydicam)«; D I, 40. qui (Fabricius); O III, 87. P 13. 48. quos (C. Fabricium, M'. Curium); Lae 28. cuius (Q. Fadii Galli); F II, 55. qui (C. Flaminius); A II, 13. D I, 77. quae ... dicitur, Fortuna; P 34. quam (Fortunam); N III, 61. quem (Galbam); R III, 42. quem (Gallonium); F II, 25. quem (Gallum); O III, 112. qui (Gorgias); C 13. quos ante dixi, Isocratem, Gorgiam; C 23. qui (Ti. Gracchus); A II, 15. D I, 33. 36. cuius (M. Gratidii); L III, 36. qui (Gyges); O III, 38. qui (Harpalus); N III, 83. quae (Hecate); N III, 46. qui (Hector); D I, 65. eius, quem dixi, Hegesiae; T I, 84. qui (Hegesinus); A II, 16. quos (Calchantem, Helenum); N II, 7. qui (Heraclitus); A II, 11. F II, 15. N III, 35. cum quo (Heraclito); A II, 11. qui (Hercules); T II, 20. N III, 42. ×. quem (Herculem); T IV, 50. N III, 42. ×. ×. O III, 25. cuius (Herculis); N III, 42. cui (Herculi); T II, 20. N III, 42. eo, per quem iuravi, Hercule, || [Hercule] || digna; T II, 17. qui (Hieronymus); F II, 16. ×. 19. ×. quem (Hieronymum); F V, 14. cui (Hieronymo); F II, 41. qui (Hippocentaurus); T I, 90. qui (Homerus); T I, 65. N III, 11. C 54. apud quem (Homerum); T III, 65. de quo (Homero); R VI, 10. cuius (Hydrae); N II, 114. qua (Iphigenia); O III, 95. cuius (Iridis); N III, 51. qui (Isocrates); C 13. quos (Isocratem, Gorgiam); C 23. cuius (Isocratis); C 13. qui (L. Iulius); D I, 4. R II, 20. 61. qui (P. Claudius || Clodius || L. Iunius); D II, 71. quae (Iuno); N II, 66. qui (Iupiter); N III, 53. D II, 85. O III, 104. quem (Iovem); N II, 64. cuius (Iovis); N III, 53. cui (Iovi); T II, 40. ex quibus (Iovibus); N III, 53. qui (Labienus); D I, 68. quem (C. Laelium); N III, 5. cuius (Laelii); Lae 5. quibus (Laelio, Scipione); T IV, 5. quorum (Epaminondae, Leonidae); F II, 97. quae (Leucothea); N III, 39. quem (Liberum); N II, 62. cuius (Libonis); A I, 3. qui (Livius); C 50. qui (Q. Lucilius); N I, 15. cuius (Lucilii); D I, 9. apud quem (Lucilium); F I, 9. qui (Lucius); F V, 15. qui (Lucumo); R II, 14. quorum (Solis, Lunae); N III, 51. a qua (Luna); T I, 92. qui (Lyco); T III, 78. apud quem (Lycomedem); Lae 75. qui (Lycurgus); D I, 96. R II, 24. IV, 5. cuius (Lycurgi); T V, 7. qui (Lysander); D I, 75. cuius (Lysandri); C 63. cuius (Macri); L I, 7. qui (Numicius, Q. Maelius); O III, 109. qui (C. Mancinus); O III, 109. qui (M'. Manilius); R I, 18. qui (T. Manlius); O III, 112. ×. cuius (T. Manlii); O III, 112. qui (M. Marcellus); D II, 14. Fa 33. R I, 21. cuius (M. Marcelli); C 75. qui (Ancus Marcius); R II, 33. ad quem (Marcum); O I, 78. qui (Marius); O III, 79. P 16. »quae (Martia)«; D I, 20. ad quem (Masinissam); R VI, 9. qui magna verteret, Mavors; N II, 67. qui (Q. Maximus); C 10. 11. cuius (Q. Maximi); C 12. de quo (Q. Maximo); O I, 84. C 10. quae (Medea); N III, 48. qui (Menoeceus); T I, 116. qui (Mercurius); N III, 56. ×. quem (Mercurium); N III, 56. ×. cuius (Mercurii); N III. 56. ex quo (Mercurio); N III, 56. qui (Q. Metellus); F V, 82. C 30. cuius (Metelli); O III, 79. qui modo fuit, ... Metrodorus; T I, 59. qui (Metrodorus); N I, 113. qui (Milo); O II, 58. C 27. quae (Minerva); N II, 67. III, 59. quam (Minervam); N III, 53. 59. ×. ×. ×. ×. cui (Minervae); N III, 59. a qua (Moneta); D II, 69. qui ... fuit, L. Mummius; O II, 76. quem (Spurium Mummium); R I, 18. quas (Musas); N III, 54. qui (Attus Navius); D I, 31. quem (Attum Navium); N III, 14. cuius (Atti Navii); D I, 32. quem (Nausiphanem); N I, 73. a quo (Nausiphane); N I, 93. qui (Nearchus); C 41. qui (Neoptolemus); R I, 30. cuius (Nicomachi); F V, 12. qui (P. Nigidius); Ti 1. 2. qui (Numa); R II, 25. V, 3. qui (Ti. Numicius, Q. Maelius); O III, 109. qui (Cn. Octavius); O I, 138. qui (Oileus); T III, 71. cuius (Oilei); T III, 71. qui (Pacuvianus); D I, 131. qui (Pamphylus); R VI, 3. qui (Panaetius); D II, 88. R I, 15. O III, 7. 12. quem (Panaetium); O II, 60. III, 7. cuius (Panaetii); F IV, 23. qui (Parmenides); N I, 28. qui (L. Paulus); C 75. quem (Paulum); R VI, 14. qui (Peducaeus); F II, 58. qui (Pelops); T I, 107. »quem (Persea)«; N II, 112. »cuius (Persei)«; N II, 112. quem (Phaedrum); F V, 3. quorum (Phaedri, Zenonis); F I, 16. qui (Phalaris); O II, 26. cuius (Phalaridis); R I, 44. O II, 26. in quem (Phalarim); O II, 26. quem (Pherecraten); T I, 21. qui (Pherecydes); D II, 31. qui (Philippus); R III, 15. qui (Philoctetes); F V, 32. cui (Philoctetae); T II, 19. quem (Philonem); T II, 9. quem (Philum); R I, 20. cuius (Pisonis); F V, 8. qui (Plato); A I, 17. II, 74. N I, 30. D I, 62. L II, 14. 41. 45. 67. III, 32. C 13. quem (Platonem); F V, 2. T I, 39. ×. 79. IV, 71. R IV, 4. L I, 15. ×. ×. C 41. cuius (Platonis); A I, 46. F V, 2. R I, 16. L III, 1. cui (Platoni); N II, 32. apud quem (Platonem); T V, 34. quem (Polemonem); A II, 131. cuius (Polemonis); F V, 2. a quo (Polemone); F IV, 45. qui (Polyaenus); A II, 106. quo (Polybio); R II, 27. qui (Cn. Pompeius); T I, 12. 86. Lae 2. cui (Pompeio); F II, 57. quo (Q.

Pompeio); O III, 109. quocum (Pompeio); Lae 2. qui (Pomponius); O III, 112. cui (Pomponio); O III, 112. a quo (C. Pontio); C 41. [cuius (Popilii)]; O I, 36. qui (Posidonius); O III, 10. quem (Posidonium); T II, 61. a quibus (Antiocho, Posidonio); N I, 6. qui (Postumius); O III, 109. qui (Prodicus); N I, 118. cui (Prometheo); T III, 76. quae (Proserpina); N II, 66. quam (Proserpinam); N II, 66. qui (Protagoras); N I, 29. cuius (Protagorae); N I, 63. cui (Protagorae); N I, 117. qui (Ptolomaeus); O II, 82. cui (Ptolomaeo); O II, 82. qui (Pyrrho); F IV, 43. qui (Pythagoras); A II, 142. T I, 38; IV, 2. V, 10. N I, 27. D I, 5. quem (Pythagoram); T V, 8. cuius (Pythagorae); T V, 8. 10. qui (Pythius); O III, 58. ×. qui (Regulus); F V, 82. O III, 101. quem (M. Regulum); F II, 65. cuius (Reguli); O III, 100. qui (Romulus); D II, 70. R I, 58. II, 4. 20. fr V, 54. quem (Romulum); N II, 62. qui (Roscius); D I, 79. in quem (Roscium); N I, 79. quem (Rupilium); O I, 114. qui (P. Rutilius); R I, 17. O III, 10. qui (Salinator); C 11. qui (Sardanapallus); T V, 101. qui (Saturnus); N II, 44. quem (Saturnum); N III, 44. quem (Scaevolam); Lae 1. cuius (P. Scaevolae); F IV, 77. quo (Scaevola); Lae 1. qui (P. Scipio); C 50. Lae 11. ×. ×. 14. quem (Scipionem); Lae 14. cuius (Scipionis); R VI, 9. Lae 62. quo (Scipione); L III, 37. quibus (Laelio, Scipione); T IV, 5. qui (Scipiones); C 75. P 12. quocum (Scipione); Lae 15. ×. qui (Sergius); O III, 67. qui (Servilii); A II, 56. cuius (L. Sestii); R II, 61. qui (Silenus); T I, 114. quem (Silenum); D I, 49. qui (Simonides); D I, 56. II, 135. de quo (Simonide); N I, 60. qui (Socrates); F II, 1. 90. T I, 103. V, 10. R I, 15. C 78. qui (Plato, Socrates); D I, 62. cuius (Socratis); T V, 11. N III, 82. cui (Socrati); O III, 11. quo (Socrate); D I, 122. a quo (Socrate); T III, 8. qui (Sol); N III, 54. quem (Solem); N III, 54. cuius (Solis); N III, 54. qui (Solon); O I, 108. C 26. qui (Sophocles); D I, 54. quem (Sophoclem); F V, 3. quam (Sospitam); N I, 82. qui (Speusippus, Xenocrates); A I, 34. quorum (Stilponis, Diodori, Alexini); A II, 75. qui (Strato); N I, 35. qui (Sulla); F III, 75. L III, 22. qui (Summanus); D I, 16. qui (Tarquinius); F III, 75. T III, 27. R II, 37. Lae 54. »quem (Telamonem)«; T III, 39. ×. »cuius (Telamonis)«; T III, 39. in quo (Telamone); T III, 39. quae (Tertia); D I, 103. qui (Thales); N I, 25. D I, 111. L II, 26. cui (Thali); A II, 118. qui (Themistocles); O II, 71. Lae 42. quem (Themistoclem); A II, 2. qui (Diagoras, Theodorus); N I, 117. cuius (Theodori); T I, 102. cui (Theodoro); T I, 102. qui (Theramenes); T I, 96. cui (Theseo); O III, 94. quem (L. Thorium); F II, 63. D I, 88. quem ... audio, Thyamis; L II, 7. qui (Timaeus); N II, 69. qui (Timon); T IV, 25. qui (Timotheus); O I, 116. qui (Amphiaraus et Tiresias); D I, 88. quem (Tiresiam); T V, 115. quorum (Amphiarai et Tiresiae); D I, 88. qui (Titus); O III, 112. C 42. qui (Torquatus); F I, 23. 24. T IV, 49. cuius (Torquati); F II, 72. quos (Torquatos); F I, 34. quorum Torquatorum); F I, 34. qui (Trophonius et Agamedes); T I, 114. quem (Q. Tuberonem); R I, 14. qui (L. Tubulus); F II, 54. quem (Servium Tullium); R II, 37. cuius (Tulli Hostilii); R II, 31. qui (P. Valerius); A II, 13. cuius (M. Valerii); C 60. qui (A. Varius); F II, 62. qui (M. Varro et M. Cato); D I, 68. ad quem (Velleium); N I, 15. quae (Venus); N III, 59. ×. quam (Venerem); N III, 59. cuius (Veneris); N III, 59. ex qua (Venere); N III, 59. quae (Vesta); N II, 67. quem (Viriathum); O II, 40. cui (Viriatho); O II, 40. qui (Ulixes); O III, 98. qui (Volcanus); N III, 55. ×. quem (Volcanum); N I, 83. III, 55. ex quo (Volcano); N III, 55. in quo (Volcano); N I, 83. quos (Aristotelem, Xenocratem); A II, 137. cuius (Xenocratis); A II, 143. N I, 34. qui (Xenophanes); N I, 28. D I, 5. quem (Xenophanem); A II, 129. cuius (Xenophontis); T II, 62. qui (Zeno); A I, 35. 46. II, 131. F IV, 47. 59. 73. T II, 52. V, 27. quem (Zenonem); N I, 59. quorum (Phaedri, Zenonis); F I, 16. cuius (Zenonis); N I, 37. cui (Zenoni); A II, 135. a quo (Zenone); A fr 20 (S. 36). T II, 60. qui (Zopyrus); T IV, 80. Fa 10.

β. Völker- und Klassennamen: qui (Academicus); A fr 20 (S. 33). qui (Academici, Peripatetici); A I, 17. F IV, 5. qui (Academici); F II, 43. a quibus (Peripateticis, Academicis); A II, 15. a quibus (Academicis); A II, 103. qui (Aeginetae); O III, 46. qui inridentur, Aegyptii; N I, 101. quorum (Aegyptiorum); T V, 78. apud quos (Alabandenses); N III, 50. qui (Arcades); D I, 57. qui (Arcades, Athenienses); R III, 25. qui (Athenienses); O III, 46. quibus (Cimmeriis); A II, 61. quorum (Corinthiorum); T III, 53. qui (Cynici); O I, 128. qui (Cyrenaici); A II, 76. 142. T III, 52. quos (Cyrenaicos); F II, 39. quibus (Cyrenaicis); O III, 116. e quibus (Druidis); D I, 90. apud quos (Eleos, Thebanos); R IV, 4. qui (Epicurei); F I, 69. Fa 37. quos (Epicureos); T I, 77. N I, 111. quorum (Eretriacorum); A II, 129. qui (Graeci), A I, 25. F II, 18. 80. N III, 13. C 45. quorum (Graecorum); T II, 35. a quibus (Graecis); A I, 24. apud quos (Graecos); L III, 46. quae (Lacaena); T I, 102. cuius (Lacedaemonii); T I, 109. qui (Lacedaemonii); C 63. quibus (Lacedaemoniis); C 64. e quibus (Lacedaemoniis); T I, 101. in quos (Lacedaemonios); T I, 101. qui (Laco); T I, 111. V, 40. quibuscum (Numantinis); O III, 109. qui (Peripateticus); A II, 112. qui (Peripatetici); A II, 115. ×. F V, 94. N I, 16. O III, 20. quos (Peripateticos); Ti 2. quorum (Peripateticorum); F V, 7. T IV, 43. quibus (Peripateticis, dat.); F III, 44. quibus (Peripateticis, abl.); T III, 22. quos (Persas); T V, 99. qui (Pythogorei); C 78. quos (Pythagoreos); N I, 10. quorum (Pythagoreorum); Ti 1. apud quos (Rhodios); R III, 48. qui (Saguntini); P 24. quorum (Spartiatarum); T II, 37. cui (Stoico); T V, 18. qui (Stoici); A II, 101. F II, 13. III, 36. IV, 61. 62. V, 22. T I, 78. ×. II, 42. III, 13. IV, 11. 54. V, 82. N I, 16. 121. Fa 33. O I, 23. quos (Stoicos); A II, 47. 133. T V, 83. quorum (Stoicorum); T V, 83. 85. quibus (Stoicis, dat.); F III, 17. quibuscum (Stoicis); F II, 42. quos (Telmesses); D I, 94.

γ. Ländernamen u. a.: ad quos (Cratippum, Athenas); O III, 6. quem (Caucasum); R VI, 22. quae (Graecia); T V, 10. Lae 13. qui (Indus); N II, 130. cui (Karthagini); C 18. de qua (Karthagine); C 18. qui (Latmus); T I, 92. in quam (Mesopotamiam); N II, 130. qui (Oceanus); R VI, 21. »quae (Troia)«; D II, 64. quae (Plutonia, acc.); D I, 79. — »quem (Anguitenentem)«; N II, 109. »qui (Ante Canem)«; N II, 114. »quam (Aram)«; N II, 114. cuius (Arcturi); N II, 110. quem propter (Arietem); N II, 111. »quem (Capricornum)«; N II, 112. »quae (Cynosura)«; A II, 66. »qua (Cynosura)«; A II, 66. cuius (Haedi); N II, 110. cuius (Helices); N II, 105. quem (Orionem); N II, 114. »quorum (Piscium)«; N II, 111. »quem (Scorpion)«; N II, 113. quae (Vincla); N II, 114. — quae (Academia); A I, 46. ×. quam (Academiam); A I. 7. 46. F V, 8. L I, 39. cuius (Academiae); A II, 113. a qua (Academia); A I, 14. in qua (Academia); F V, 7. T II, 9. — quam (Olympiadem); R II, 18. — quae (Consolatio); D II, 3. quam (Consolationem); T I, 76. — quas

(Fidem, Mentem); N II, 61. quam (Fidem); O III, 104. quae (Natio); N III, 47. cui (Nationi); N III, 47. quae (Virtutes); F II, 69. — quibus (Parilibus); D II, 98. — quae (Victoriolae); N III, 84.

b. **Gattungsnamen**: quam (absolutionem); F V, 38. quam (abundantiam); P 47. in qua (accessione); F IV, 30. quarum etsi laudabilior est defensio, tamen etiam accusatio probata persaepe est; O II, 49. qui (accusatores); L III, 47. quae (acies); A II, 122. N II, 142. qua (acie); A II, 129. N II, 142. quae (actio); F V, 35. quam (actionem); F III, 24. quae (actiones); F III, 39. V, 60. quas (actiones); F III, 39. a qua (actione); O I, 19. in quibus (actionibus); L III, 42. qui (acupenser); Fa fr 5. quae (adfectio); T III, 16. qua (adfectione); F V, 63. sequuntur conubia et adfinitates, ex quibus etiam plures propinqui; O I, 54. qui (aditus); R II, 11. quod (adminiculum); Lae 88. quae (admiratio); Lae 88. quae (adsensio); A II, 37. quam (adsensionem); A I, 40. II, 37. quas (adsensiones); Fa 40. quae (adsentatio); Lae 89. quam (adsumptionem); D II, 108. qui (adversarius); A II, 12. quae (adversa); O I, 30. ×. qui (adulescentes); O II, 46. quos (adulescentes); F II, 117. quorum (adulescentium); D II, 5. in quo (adulescente); C 38. quem (adulescentulum); T V, 60. quas (aedes); O III, 67. quae (aegritudo); T III, 68. quam (aegritudinem); T IV, 45. cuius (aegritudinis); N I, 9. qua (aegritudine); T IV, 82. quas (aegritudines); T IV, 61. de qua (aegritudine); T IV, 64. in qua (aegritudine); T IV, 40. exsistit morbus et aegrotatio, quae evelli inveterata non possunt; T IV, 24. quae (aegrotationes); T IV, 23. qui (aegrotus); N III, 78. quae (aemulatio); T IV, 56. quae (aequabilitas); N II, 49. quam (aequabilitatem); R I, 53. O I, 111. qua (aequabilitate); R I, 69. qui (aequales); C 46. quibuscum (aequalibus); Lae 101. quae (aequitas); O I, 64. II, 78. quam (aequitatem); F I, 28. qui (aër); T I, 42. N II, 26. quem (aëra); T I, 42. 43. N II, 18. 117. cuius (aëris); N II, 118. quo (aëre); N I, 29. quod (aes); O II, 84. quae (aestimatio); F III, 34. ×. quam (aestimationem); F III, 20. quorum (aestuum); D II, 34. quae (aetas); C 76. qua (aetate); N I, 51. D II, 88. O II, 87. C 45. quae (aetates); F V, 62. quam (aeternitatem); N I, 21. in qua (aeternitate); F II, 89. D I, 25. quod (aeternum); L II, 8. qui (aether); N II, 42. 65. 91. eum, quem ante dixi, aethera; N I, 39. qui (ager); L II, 67. qui (agri); T II, 13. R V, 8. O I, 48. quos (agros); R II, 26. III, 15. ad quem (agrum); C 57. in quibus (agris); D I, 94. quae (agitatio); O I, 19. qui (agnus); D II, 39. »quondam ‖ quem (agnum) clam, al. ‖«; N III, 68. quem (agnum); D II, 39. cui (altercationi); N I, 15. quae (altitudo); O I, 88. »quae (altrix)«; D I, 20. quae (alvus); N II, 136. de qua (ambitione); O I, 87. quae (amicitia); Lae 22. 97. quam (amicitiam); F I, 65. N I, 122. O I, 58. Lae 29. 52. cuius (amicitiae); L I, 34. Lae 86. qua (amicitia); Lae 20. 47. quae (amicitiae); O I, 120. quarum (amicitiarum); T V, 63. quibus (amicitiis, dat.); O III, 43. quibus (amicitiis, abl.); F I, 66. de qua (amicitia); F I, 65. in qua (amicitia); Lae 97. quo (amiculo); N III, 83. qui (amicus); L I, 49. qui (amici); Lae 38. 90. quos (amicos); Lae 38. ×. quorum (amicorum); D I, 55. quibus (amicis, dat.); T I, 84. de quibus (amicis); Lae 38. ex quibus (amicis); Lae 79. in quibus (amicis); A I, 8. qui (amor); T IV, 72. ×. quem (amorem); T IV, 68. cui (amori); T IV, 68. qui (amores); T IV, 70. quibus (amoribus, dat.); T IV, 71. ex quo (amore); F IV, 8. N I, 122. Lae 26. quae (amphibolia); D II, 116. quas (amplitudines); L II, 64. ea, quam dixi, aliorum amputatio; C 53. qui (angor); Lae 48. quibus (angoribus, abl.); O II, 2. qui (anguis); D II, 65. »quem (anguem)«; D I, 106. quibus (angustiis, abl.); T III, 16. per quas (angustias); T I, 45. quo (anhelitu); D II, 117. qui (anhelitus); D II, 44. anhelitus ..., quibus (abl.); D I, 115. quae (anima); N II, 136. quod (animal); F IV, 28. V, 28. T I, 90. N II, 128. III, 29. 32. D I, 119. L I, 24. Ti 43. quod (animal, acc.); Ti 34. ×. quae (animalia); F II, 31. N II, 123 (122). O II, 11. in quo (animali); N III, 33. Ti 12. qui (animans); Ti 12. cuius (animantis); Ti 12. quae (animantia); N II, 128. ×. ×. 133. omnes .., qui animo cernuntur ..., animantes; Ti 11. qui (animantes); Ti 12. quos (animantes); Ti 41. quarum (animantium); N II, 121. quibus (animantibus); Ti 31. qui (animus); T I, 42. 43. D I, 64. 115. C 83. P 16. 27. Ti 27. cuius (animi); T I, 20. L I, 51. ‖ cui ‖; C 83. quo (animo); P 14. Ti 27. qui (animi); T I, 72. × III, 5. D I, 114. R VI, 29. quorum (animorum); T IV, 31. quibus (animis); T I, 72. ex quo (animo); N I, 27. III, 36. in quo (animo); L II, 24. de quibus (animis); T IV, 58. in quibus (animis); F II, 114. D I, 64. quibus (annalibus); L I, 6. qui (annus); N II, 51. quo ille mortuus, eodem est anno natus; R II, 20. quos (annos); fr V, 35. in quo (anno); R VI, 24. quam (anticipationem); N I, 43. quae (antiquitas); T I, 26. qui (antiqui); F IV, 8. quem (anulum); O III, 38. quo (anulo); F V, 92. quae (anus); T I, 48. N II, 5. quas (apes); D II, 66. quae (appetitio); F III, 23. quam (appetitionem); F IV, 39. T IV, 34. qua (appetitione); A II, 24. quas (appetitiones); N II, 58. O II, 18. de qua (appetitione); F IV, 58. qui (appetitus); T IV, 11. 47. quem (appetitum); F V, 17. eum, quem diximus, animi appetitum; F V, 24. qui (appetitus); N II, 34. appetitus ...; a quibus; O I, 102. qua (approbatione); A II, 52. quae (aqua); N II, 26. quae (aquae); N II, 27. quam (aram); D I, 101. in quibus (arbitriis); O III, 70. quae (arbores); T I, 31. C 24. quae (arbores, herbae); N II, 133. quarum (arborum); T I, 31. quae (arca); P 44. qui (ardor); N II, 31. 37. 41. in qua (area); R II, 21. quibus (argumentis, abl.); F IV, 45. N I, 91. quae (aristolochia); D I, 16. quarum (scammoniae, aristolochiae); D II, 47. quae (arma); T II, 37. D I, 74. quibus (armis, abl.); T III, 31. quae (ars); A I, 18. II, 2. 22. 92. 94. F III, 72. IV, 16. V, 16. 39. quam (artem); A II, 22. T I, 112. cuius (artis); F III, 3. qua (arte); A II, 57. 107. quae (artes), A II, 107. F III, 4. IV, 16. T I, 1. D I, 24. R I, 33. O I, 150. C 9. Ti 1. quas (artes); F I, 26. III, 9. R II, 37. quarum (artium); A II, 22. N II, 145. quibus (artibus, abl.); F II, 115. IV, 10. ad quas (artes); F III, 49. in qua (arte); R I, 20. in quibus (artibus); F IV, 16. per quam (artem); D I, 116. O II, 6. sine qua (arte); D II, 122. R I, 20. sine quibus (artibus); O II, 15. per quam (arteriam); N II, 149. qui (artifex); R I, 35. qui (artifices; Fa 11. ad quae (artificia); A II, 86. qui (asoti); F II, 23. ×. ×. ×. quo (aspectu); N II, 142. »quae (gravia, aspera)«; T II, 20. quocum (astro); Ti 45. quae (astra); F I, 62. N II, 41. 117. R I, 22. Ti 34. quorum (astrorum); T I, 62. quod (astu); L II, 5. quae (atomi); N I, 54. 65. quas (atomos); Fa 48. e quibus (atomis); A II, 125. qui (auctor); D II, 97. quae (auctoritas, potentia); R II, 59. a quo (auditu); N II, 144. qui (augures); R II, 16. quo (augurio); T I, 33. quae (auguria); D II, 76. quae (avis); N II, 124. quae (aves); N II, 124. × D II, 72. quibus (avibus); D I, 27. ex quibus (avibus); N II, 166. quod (aurum); D I, 48. qui

(auspices); D I, 28. quod (auspicium); D I, 106. II, 73. quo (auspicio); D II, 73. quae (auspicia); D I, 25. 27. II, 71. 78. quibus (auspiciis); N I, 14. quibus (auspiciis, abl.); D II, 21. f. simulacra; D II, 71. cuius (avi); C 19. *quod* a natura datum est, auxilium; T III, 35. quod (ἀξίωμα); A II, 95. quae (ἀξιώματα); Fa 1.

quae (bacae); N II, 127. quod (bacillum); D I, 30. quo (bacillo); T I, 104. quam (barbariam); R I, 5. quod (bellum); D I, 105. R II, 31. 63. O I, 36. III, 49. quod (bellum, acc.); R I, 25. cuius (belli); O II, 45. quae (bella); R III, 35. quae (bella, acc.); O I, 86. quibus (bellis); O I, 38. quibus (bellis, abl.); N II, 9. in quo (bello); A II, 4. L II, 34. O I, 79. quae (belua); N I, 77. nihil ista, quae ... imitatur, immanius belua est; R III, 45. quarum (beluarum); O II, 16. cuius (beneficentiae, liberalitatis); O II, 52. qua (beneficentia, bonitate); N I, 121. qua (beneficentia, liberalitate); O I, 42. quae (beneficia); O I, 49. 56. II, 72. ×. ×. ×. quorum (beneficiorum); O II, 63. quae (benignitas); O II, 54. qua (benignitate); O II, 52. quae (benivolentia); O II, 32. quam (benivolentiam); O I, 47. Lae 29. 61. quae (bestiae); F V, 42. T V, 98. N I, 103. II, 124. 128. O II, 14. ×. quas (bestias); F V, 56. quarum (bestiarum); F III, 62. T I, 80. quibus (bestiis); F II, 111. quibus (bestiis, abl.); F II, 109. in quibus (bestiis); F V, 38. ×. quae (bestiola); T I, 94. ×. quae (bestiolae); T I, 94. quae (bibliotheca); D II, 8. in quibus (bibliothecis); T II, 6. quod (bonum); A I, 7. F I, 42. II, 7. III, 2. 21. 33. 45. 61. IV, 14. 15. 46. V, 44. T IV, 14. N I, 111. L I, 37. III, 23. id, quod propositum est, summum bonum; F I, 57. quod (bonum, acc.); F II, 42. F III, 2. 30. T IV, 56. quae (bona); F I, 60. II, 105. III, 55. L II, 48. O I, 114. quae (bona, acc.); F I, 57. ×. T V, 45. quibus (bonis, abl.); T III, 46. V, 44. de quo (bono); F III, 34. P 15. in quo (bono); T IV, 14. quorum (boum); N II, 159. quibus (bubus); N II, 159. quae (brevia); F IV, 48. qua (brevitate); T I, 94.

quod (victum et caducum); C 5. quorum (caelestium); N II, 105. quod (caelum); D II, 91. Ti 20. cuius (caeli); N II, 117. R I, 22. in quo (caelo); T I, 43. hoc in latere aut in caemento, ex quibus urbs effecta est; D II, 99. quas (caerimonias); T I, 27. quas (caerimonias, religiones); L I, 43. quas (calamitates); D II, 54. a quo (calido, igneo); N II, 28. qua (calliditate); N III, 75. qui (calor); N III, 18. 27. quem (calorem); N II, 136. quo (calore); N II, 30. 31. ex quo (calore); N III, 18. ad quam (calcem); T I, 15. in quo (campo); A II, 112. quibus (equis, canibus, abl.); F IV, 37. a quibus (canibus); T I, 108. quod (canorum); C 28. cui (cantui); L II, 62. quas (capedunculas); N III, 43. de quibus (capedunculis); N III, 43. quas (captiones); D II, 41. in quod (captum); N II, 124. quae (capita); A II, 83. e quibus (capitibus); A II, 83. quae (caritas); F II, 83. V, 65. Lae 27. ×. (ab) ea, quam exposui, caritate ac societate humana; F V, 66. eam, quam volumus, adipisci ... caritatem; O II, 29. quod (carmen); R IV, 12. quod (carmen, acc.); T IV, 4. quo (carmine); C 22. quae (carmina); N II, 104. qui (casus); F II, 65. T V, 29. D II, 75. quem (casum); F II, 65. in quo (casu); T III, 81. in quibus (casibus); T V, 3. quorum (castrorum); O III, 113. qui (catulus); F III, 48. ×. qui (catuli); F IV, 64. ×. quae (causa); F II, 67. IV, 1. T V, 88. N II, 13. 14. Fa 34. 46. 47. L II, 3. III, 25. O II, 41. C 66. P 24. Ti 9. quam (causam); N II, 13. qua (causa); F I, 49. IV, 56. quae (causae); Fa 28. ×. O III, 40. Ti 50. ×. 51. ×. quas (causas); F IV, 1. N II, 164. III, 17. Lae 88. quarum (causarum); N III, 17. quibus (causis, abl.); O II, 5. de qua (causa); N II, 13. R I, 41. in qua (causa); Fa 12. quae (celeritas); T I, 43. cui (celeritati); N I, 24. quae (celeritates); O I, 131. in qua (celeritate); N I, 24. qui (censor); R IV, 26. qui (censores); L III, 47. O III, 111. quae (centuria); R II, 39. qui (cibus); F II, 64. cuius (cibi); N II, 24. quo (cibo); N II, 43. 136. quem (cingulum); R VI, 21. quorum (cingulorum); R VI, 21. in quo (cingulo); R VI, 21. e quibus (cingulis); R VI, 21. quos (circuitus, orbes); R I, 45. qui (civis); R I, 3. 47. O III, 47. cuius (civis); O III, 79. a quo (cive); O III, 79. de quo (cive); R V, 3. quae (civitas); A II, 136. N III, 5. D I, 12. R I, 41. II, 52. III, 28. O III, 83. ×. Lae 23. P 28. quam (civitatem); T II, 27. quae (civitates); R I, 53. quarum (civitatum); L II, 38. ex qua (civitate); T V, 109. in qua (civitate); D I, 89. R I, 42. 47. II, 52. in quibus (civitatibus); R I, 47. V, 6. quae (classis); O III, 49. »quam (classem)«; F V, 49. »quae (classes)«; D II, 68. quae (cogitatio); R I, 35. quam (cogitationem); A II, 66. sine qua (cogitatione); L I, 12. quam (cognitionem atque interpretationem); O II, 65. quas (cognitiones); F III, 17. quibus (cognitionibus, abl.); F II, 16. e qua (cognitione); N II, 153. in qua (cognitione, scientia); O I, 18. e quibus (cognitionibus comprehensionibusque); F III, 49. quod (cognomen); R VI, 11. qui (colles); R II, 11. quam (coloniam); R II, 9. quibus (coloribus); R V, 2. in qua (columella); T V, 65. quae (columna); D I, 48. quae (commendatio); F V, 41. qua (commendatione); F V, 33. quos (commentarios); F III, 10. ×. quae (vitae lex commentatioque parendi); T III, 34. quae (commissura); Ti 24. quae (commoda); N II, 12. quae (commoda, acc.); N III, 17. quibus (commodis); F IV, 59. quae (communitas); O I, 56. 159. quae (comoedia); T IV, 69. quam (proportionem comparationemque); Ti 24. qua (comparatione); Ti 15. qui (complexus); N II, 101. in quo (complexu); N II, 101. quam (comprehensionem); A I, 42. II, 17. quae (concentio); Ti 27. quem (concentum); R II, 69. quod (concilium); L III, 42. quam (concitationem); T V, 48. quod (conclave); D II, 20. quae (conclusio); A II, 26. in qua (conclusione); D II, 103. quae (concordia); O II, 78. *quam* (concursationem); Ti 29. quam (concursionem); T I, 42. quae (conexio); Fa fr 2. quae (coniectura); D II, 147. quae (coniecturae); D II, 13. in qua (coniectura); D II, 55. ultra quam (coniecturam); D I, 24. quae (coniunctio); N II, 85. L I, 43. Ti 25. quam (coniunctionem); D II, 124. 142. O III, 23. quem (coniugem); T IV, 69 quibus (collegis); D I, 105. in quo (conlegio); L III, 24. quam (conscientiam); F II, 54. qua (conscientia); N III, 85. in quo (consessu); T I, 37. quod (consilium); Ti 40. quod (consilium, acc.); N III, 15. O III, 49. quo (consilio); O I, 75. quae (consilia); Fa 2. quam (consituram); R I, 29. qui (consobrini, sobrini); O I, 54. qua (consolatione); T III, 55. de quibus (consolationibus); T III, 82. haec, quam dico, conspiratio consensusque virtutum; F V, 66. ad eam, quam ... tracto, constantiam; Lae 65. quam (constantiam); Lae 65. ex qua (constantia); N II, 56. quae (constitutio); F V, 45. a qua (constitutione); F IV, 15. quam (consuetudinem); A I, 20. II, 42. qua (consuetudine); T II, 9. qui (consul); P 28. quos (consules); L III, 23. qui (consulatus); F II, 76. quem (consulatum); A II, 1. F II, 62. quam (contagionem); D II, 33. Fa 5. quae (contagiones); O II, 80. quae (contemptio); T II, 2. quae (contentio); A II, 78. quam (contentionem); F III, 41. Fa 17. quae (contentiones); O I, 137. quibus (contentionibus, abl.); L I, 11.

in qua (contentione); Fa 17. quam (continuationem); D II, 142. quae (contio); Lae 95. in qua (contione); Lae 97. a quibus (contrariis); F IV, 8. quae (controversia); F III, 6. L I, 54. in qua (controversia); L I, 55. quam (convenientiam); D II, 124. quae (conversio); N II, 52. Ti 19. quam (conversionem); Ti 45. quod (convivium, acc.); C 46. quam (copiam); F V, 64. qui (cornus); N II, 149. quod (corpus); T I, 105. III, 10. N III, 29. D II, 137. cui (corpori); R VI, 26. quae (corpora); N I, 110. ×. »e quo (corpore)«; T II, 25. quae (cultura); F III, 4. cuius (culturae); F IV, 38. de qua (cultura); O I, 151. quae (libido, cupiditas); T IV, 12. quae (cupiditas); P 40. quam (cupiditatem); T I, 91. quae (cupiditates); F I, 43. 45. ×. ×. 53. P 44. quas (cupiditates); F I, 51. quarum (cupiditatum); F I, 45. quibus (cupiditatibus); Lae 82. »quae (cura)«; C 1. quibus (curis, abl.); R VI, 29. quae (curatio); T IV, 61. N I, 94. quae (curia); F V, 2. D I, 30. qui (cursus); N II, 69. R I, 3. cuius (cursus); R VI, 18. per quem (cursum); R I, 10. in quibus (cursibus); R VI, 18. »quae (custos)«; T II, 24. a quibus (custodibus); R IV, 3. qui (cygni); T I, 73.

quod (damnum); fr V, 81. quae (dea); N II, 73. qui (decemviri); R II, 54. 61. 63. quorum (decemvirum); R II, 61. quae (declinatio); T IV, 13. cuius (declinationis); Fa 23. quod (decorum); O I, 96. ×. 98. ×. hoc, quod dico, decorum; O I, 95. quod (decorum, acc.); O I, 97. 110. de quo (decoro); O I, 95. 97. quod (decretum, acc.); A II, 27. quo (decreto); A II, 109. quae (decreta, acc.); A II, 27. quorum (decretorum); A II, 27. quod (decus); R fr 8. quod .. officium, quae laus, quod decus erit tanti, quod adipisci cum dolore corporis velit? T II, 16. quod (decus, acc.); L I, 55. de quo (decore); O I, 141. quod (dedecus); fr V, 81. quae (defectio); D I, 112. R I, 25. quarum (defensionis, accusationis): ∫. accusatio; O II, 49. quam (definitionem); A II, 18. ×. qua (definitione); F II, 5. 45. T IV, 47. de qua (definitione); A II, 132. *de* qua (delectatione); C 56. in qua (deliberatione); O III, 12. quod (delubrum); N III, 50. quae (deniceles); L II, 55. qui (dentes); N II, 134. quae (depulsio); Ti 49. quod (desiderium, acc.); C 54. quam (despicientiam); O I, 72. et emolumenta et detrimenta, quae *ὠφελήματα* et *βλάμματα* appellant, communia esse voluerunt; F III, 69. qui (deus); A II, 134. T I, 66. N I, 34. 36. 52. ×. ×. R VI, 13. 26. ×. ×. ×. ×. Ti 20. 40. fr IX, 10. quem (deum); N I, 37. III, 90. 91. R III, 14. cuius (dei); N I, 54. 106. D I, 20. R VI, 15. cui (deo); T I, 114. R III, 33. »cui (deo)«; T IV, 72. qui (di); N I, 34. ×. 116. 122. II, 62. 63. III, 93. D I, 9. 79. C 25. 81. Ti 37. ×. ×. ×. 40. quos (deos); N III, 15. 47. 53. L II, 19. Ti 38. 39. quorum (deorum); T I, 29. N II, 80. III, 43. R III, 14. L II, 26. quibus (dis); L II, 26. quibus (dis, hominibus, abl.); N II, 133. de quo (deo); D I, 125. a quibus (dis); T I, 72. cum quibus (dis); N I, 116. de quibus (dis); N I, 105. III, 64. »qua (dextra)«; N II, 114. a quibus (dialecticis); N I, 70. quae (facete dicta); O I, 104. (acc.) ×. qui (dies); A II, 69. F II, 102. T I, 114. quae (dies); T III, 53. quem (diem); R I, 25. quo (die); F II, 103. T I, 57. V, 88. D I, 119. qui (dies); T I, 97. quos (dies); Lae 12. quam (differentiam); F III, 50. quam (dignitatem); F I, 11. quam (gravitatem dignitatemque); T V, 85. de quibus (dignitate, honestate, specie); F II, 107. in quibus (diiunctionibus); N I, 70. quem (dilectum); F I, 36. is, quem exquirimus, dilectus officii; O III, 46. quae (diligentia); T IV, 46. »qui (disceptator)«; L III, 8. quae (disciplina); R III, 4. illam, quam Themistocles spreverat, disciplinam; A II, 2. quam (disciplinam); A II, 7. O III, 20. cuius (disciplinae); A II, 129. quae (disciplinae); F III, 11. 36. O I, 5. quas (disciplinas); R IV, 4. ad quam (disciplinam); A II, 114. de qua (disciplina); F III, 26. 70. T IV, 4. R IV, 3. L III, 29. in qua (disciplina); R IV, 3. in qua (discriptione); N I, 92. quae (disputatio); T II, 2. R I, 12. 13. quam (disputationem); T III, 54. Lae 5. in qua (disputatione); R I, 13. quae (dissensio); L I, 54. Lae 77. quae (dissimilitudo); L I, 30. quam (dissimulationem); A II, 15. ×. quam (distributionem); D II, 45. quae (divinatio); N II, 162. III, 15. D I, 9. 110. 127. II, 19. 21. 77. quam (divinationem); A II, 126. D I, 1. 82. 86. II, 19. L II, 82. qua (divinatione); T I, 73. N I, 55. D I, 112. quod (divinum, acc.); D I, 122. cui (divino); D I, 122. qua (divisione); F V, 16. quas (divitias); T V, 56. quarum (divitiarum); O II, 71. quibus (divitiis, abl.); F I, 46 (45). iis, qui illa disputant, ... doctoribus; R I, 3. qui (doctores); R I, 56. quorum (doctissimorum); P 33. qui (dolor); F II, 64. 93. Lae 48. quem (dolorem); F I, 24. II, 57. T II, 23. 65. Lae 8. cuius (doloris); F II, 92. T III, 61. V, 88. cui (dolori); T III, 71. quo (dolore); F I, 32. II, 93. qui (dolores); T V, 117. quorum (dolorum); F II, 94. de quibus (dolore, voluptate); F I, 71. quae (domicilia); N II, 95. quem (dominum); N I, 54. R II, 47. qui (domini); T II, 41. quae (domus); R I, 19. VI, 20. O I, 58. 138. quam (domum); R I, 19. cuius (domus); O I, 138. in quam (domum); O I, 139. »qui (draco)«; D II, 63. 64. qui (draco); D II, 65. quem (draconem); D II, 135. quos (ductus); L II, 2. cui (duci); R I, 68. quo (duce); D I, 49.

quorum ‖ quae eorum ‖ (ecfatorum); L II, 20. quae (effusiones); O II, 56. quorum (*εἰδώλων*); F I, 21. quae (elatio); O I, 62. in ea, quae inerant, elementa; F V, 59. quibus (elementis); F III, 19. quibus (elementis, abl.); F V, 43. R I, 38. e quibus (elementis); A I, 26. quo (elogio); C 73. quae (eloquentia); F IV, 61. quam (eloquentiam); fr V, 45. qua (eloquentia); F IV, 61. quas (eluviones, exustiones); R VI, 23. quae (emendatio); F IV, 21. in quo (epigrammate); F II, 106. quae (epistula); T IV, 4. quam (epistulam); F II, 100. quibus (epistulis); O II, 48. in qua (epistula); T V, 100. O I, 37. quas (epulas); L II, 63. in quo (equitatu); R IV, 2. qui (equus); Fa 5. C 14. quem (equum); D I, 73. cuius (equi); D I, 73. O III, 38. Lae 68. quo (equo); Lae 68. qui (equi); T II, 67. in quo (equo); D II, 140. quibus (erratis); N I, 31. qui (error); T I, 37. quo (errore); N III, 25. C 85. Lae 10. qui (errores); A II, 45. quos (errores); T I, 36. quae (eruditio); F I, 71. quae (eventa); D II, 79. quibus (eventis); D II, 27. qui (eventus); D I, 58. L II, 43. ea, quam .. commemorabas, eversio; A II, 99. quam (*εὐταξίαν*); O I, 142. *εὐταξία*, in qua ..; O I, 142. quae (exaggeratio); T II, 64. quae (excusatio); O 65. quod (exemplar); Ti 6. quod (exemplar, acc.); Ti 6. quod (exemplum, acc.); D I, 64. cui (exemplo); R I, 34. quae (exempla); R I, 5. quorum (exemplorum); L II, 41. ad quae (exempla); R II, 55. in quibus (exemplis); O III, 73. quibus (exercitationibus); P 5. qui (exercitus); D II, 114. R II, 63. in qua (explanatione); R V, 3. quam (explicationem); A I, 32. qua (explicatione); F IV, 11. quod (exsilium); T V, 106. quam (exspectationem); A II, 10. qui (exsules); O II, 81. quorum (extorum); D I, 131. quibus (extis); D II, 36. quae (extrema, summa); F V, 25. quas (exustiones); R V, 23.

quo (fabrica); N I, 19. quam (fabulam); C 22. cuius (fabulae); C 85. quae (fabulae); D II, 113.

quas (fabulas); R VI, 8. e quibus (fabulis); F V, 51. in quibus (fabulis); F I, 65. quae (facies); O I, 15. qua (facie); N I, 81. nullum .. scelus, nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum ... impelleret; C 40. de quo (facto); O III, 68. quae (facta); F V, 69. quam (facultatem); N II, 168. qua (facultate); O I, 52. quae (falsa); A II, 42. illa ..., quae ... volt, ... fama; T III, 4. hanc, quam dixi, .. famam; F III, 57. quam (famam); Lae 15. ‖ qua (fama) ‖; T III, 4. qui (familiaris); R I, 15. quibus (familiaritatibus); N I, 6. quod (fanum); D I, 96. omnia, quae possunt, fana; N I, 86. quae (fana); R III, 15. quo (fato); A II, 126. quae (fata); D I, 100. de quo (fato); D II, 19. latera, fauces, linguam, e quibus eici vocem ... videmus; T II, 56. »quae (fax)«; D I, 18. quarum (febrium); N III, 24. quae (femina); D I, 52. quae (feminae); T II, 36. »quibus (feris)«; F V, 31. in quibus (feris); O I, 50. quas (ferias); L II, 29. quas (fibras); T III, 84. quae (fides); O II, 84. III, 106. quam (fidem); F II, 65. quae (figura); N I, 48. N II, 47. ×. R VI, 26. quas (formas et figuras); N I, 54. in qua (figura); O I, 126. [qui (filius)]; O I, 36. qui (filius); O I, 121. C 35. quem (filium); F I, 24. e quibus (filiis); F V, 82. T I, 85. qui (finis); O III, 119. quem (finem); F III, 45. F IV, 19. 25. 68. V, 50. ad eum, quem dixi, finem; F III, 54. quem sperandi ..., eundem .. dicendi finem; T II, 8. cuius (finis); F II, 85. quos (fines); A II, 132. F V, 57. quibus (finibus); T I, 32. C 82. ad quos (fines); A II, 129. de quibus (finibus); Lae 56. in quibus (finibus); F II, 35. quam (flammam); R I, 65. per quam (flammam); T II, 62. quem (fletum); T II, 55. quae spectet, florida et varia; T III, 43. quos (fluctus); L III, 36. qui (fluvius); T I, 94. apud quem (focum); R III, 40. quibus (foederibus); O III, 11. quo (fonte); F V, 17. L I, 20. in quo (fonte); F V, 17. e quibus (fontibus); T I, 6. quae (foramina); T I, 47. fores ..; quibus ..; O III, 38. quae (forma); R VI, 10. quam (formam); F V, 41. cuius (formae); A I, 33. qua (forma); F IV, 19. N I, 107. quae (formae); D I, 81. quas (formas); N I, 54. R I, 29. quibus (formis); T III, 46. ex quibus (formis); N I, 19. II, 102. quas (formidines); T I, 36. quam (formulam); O III, 19. in quibus (formulis); O III, 60. quae (fortitudo); T III, 36. IV, 50. O III, 117. ista ..., quam vos iracundiam esse vultis, .. fortitudo; T IV, 50. cuius (fortitudinis); T II, 43. de qua (fortitudine); T V, 42. in qua (fortitudine; R V, 9. in quibus (fortitudinibus); O I, 78. quae (fortuna); T III, 36. V, 25. N II, 43. R II, 50. ‖ quae (fortuna) ‖; L II, 28. quam (fortunam); F II, 89. qua (fortuna); D II, 19. quid ego irrigationes, quid fossiones agri repastinationesque proferam, quibus fit ..? C 53. qui (frater); N III, 48. qui (fratres); T I, 28. C 65. qui (fratres, sorores); N III, 44. quae (frons); T III, 31. quae (frugalitas); T III, 16. cui (frugalitati); T III, 17. cuius (fructus); O II, 56. quos (fructus); N II, 37. quibus (fructibus); T II, 2. in quo (fructu); T V, 72. qua (fruge); T III, 18. qui (fulgor); R VI, 17. quem (fulgorem); R VI, 17. quibus (funebribus); L II, 60. quem (furorem); D II, 110. quorum (futurorum); Fa 27. 32.

qui (gallinarius); A II, 86. qui (galli); D II, 57. quod (gaudium); F II, 98. quae (gaza); O II, 76. a qua (gemma); C 58. »cui (genetrici)«; D II, 63. quae (gens); D I, 2. 12. R III, 14. VI, 19. L I, 24. cuius (gentis); T I, 30. quod (genus); F IV, 8. 15. 36. V, 68. N I, 48. II, 25. D I, 3. 34. ×. Fa 12. R I, 44. 45. 54. 69. II, 65. III, 47. L I, 24. II, 20. ×. O I, 7. ×. 51. 160. II, 61. III, 9. Ti 21. ×. 36. ×. quod (genus, acc.); F III, 55. V, 12. ×. D I, 130. II, 26. Fa 3. R I, 38. 65. III, 23. L III, 36. O I, 117. cuius (generis); F II, 47. quo (genere); F V, 68. T V, 11. 40. Fa 16. L II, 56. quae (genera); F II, 26. N I, 97. D I, 72. II, 66. 101. O II, 1. 49. Ti 41. quae (genera, acc.); A I, 22. 26. 38. D I, 9. II, 100. 109. ×. ×. ea, quae dico, ... genera; D I, 85. quorum (generum); D I, 11. 13. O I, 130. Ti 35. quibus (generibus, abl.); Ti 41. ad quod (genus); O I, 17. de quo (genere); R I, 17. e quo (genere); A I, 26. D II, 109. in quo (genere); F II, 47. R I, 22. III, 45. sine quo (genere); L III, 41. de quibus (generibus); D I, 9. 10. II, 100. e quibus (generibus); T I, 22. 42. V, 11. D I, 79. O I, 61. in quibus (generibus); O III, 7. Ti 41. qui (geometrae); A II, 116. ×. quam (geometriam); A I, 6. quos penes (γέροντας); R II, 50. qui (gladiatores); T II, 41. qui (globus); R VI, 17. quem (globum); R VI, 15. cui (globo); R VI, 17. qui (globi); R VI, 17. quorum (globorum); R VI, 17. in quo (globo); R VI, 17. ex quibus (globis); R VI, 17. quae (gloria); F V, 69. T III, 8. R VI, 25. haec, quae expetitur, gloria; T V, 103. cui (gloriae); O I, 121, ad quam (gloriam); T III, 3. in qua (gloria); O II, 45. qui (gradus); O I, 59. in quo (gradu); N II, 36. ex quibus (gradibus); O I, 160. illam ..., quam putant, gratiam; O II, 79. quibus (ira, gratia); N I, 45. ea, quae desideratur ..., gravitas; F V, 13. quae (grues); N II, 125. qui (gustatus); N II, 141. in quibus (gustatu, odoratu); A II, 20. »quae (guttae)«; T II, 25. quod (gymnasium); F V, 1. in quibus (gymnasiis); T IV, 70.

quas (habenas); Lae 45. quae (haeresis); P 2. qui (haruspices); D I, 33. 36. 79. II, 24. quos (haruspices); D II, 74. quorum (haruspicum); D I, 36. quam (haruspicinam); D II, 28. quam (hastam); O II, 29. eam, qua erat transfixus, hastam; F II, 97. quae (herba); N II, 126. quam (herbam); N II, 126. quarum (herbarum); N II, 161. quae (herbula); N II, 127. hermas, quos vocant; L II, 65. quam (historiam); F V, 51. qui (homo); F I, 52. II, 110. T V, 104. N II, 16. 32. L I, 41. Lae 81. »qui (homo)«; O I, 51. quem (hominem); O III, 75. cuius (hominis); L II, 54. cui (homini); T V, 111. N II, 86. Fa 17. qui (homines); A II, 43. T V, 102. N I, 39. II, 99. 164. ×. 165. ×. R I, 51. VI, 15. 18. L III, 29. O II, 73. III, 114. ×. fr I, 7. quos (homines); N III, 70. ×. O III, 114. quorum (hominum); T III, 69. ×. V, 55. N I, 38. II, 99. quibus (hominibus); O II, 84. in quo (homine); R III, 34. quibuscum (hominibus); A II, 18. cum quibus (hominibus); R I, 9. in quibus (hominibus); O I, 46. qui (homuncio); A II, 134. qui (homunculus); T V, 64. quae (honestas); F II, 48. V, 78. cuius (honestatis); T II, 58. de quibus (dignitate, honestate, specie); F II, 107. [in qua (honestate)]; F V, 21. sine qua (honestate); O III, 40. quod (honestum); F II, 45. 50. V, 64. O I, 14. III, 13. 17. ×. quod (honestum, acc.); F V, 22. O I, 14. 55. 65. 79. ×. id, quod quaerimus, honestum; O I, 14. quo (honesto); T V, 45. quae (honesta); F V, 61. ×. de quo (honesto); F V, 65. ex quo (honesto); O I, 60. in quo (honesto); F IV, 68. quos (honores); O II, 59. quorum (honorum); Lae 86. quos (hortos); F V, 3. adversus quem (hostem); O III, 108. de qua (humatione et sepultura); T I, 102.

quo (ictu); F II, 32. qui (ignari); O III, 15. quos (igniculos); T III, 2. qui (ignis); A II, 118. N II, 40. Ti 49. quem (ignem); N II, 40. qui (ignes); N II, 41. quorum (ignium); A II, 61. a quo (igne); N II, 118. quam (imaginem); N II, 108. quae (imagines); N I, 106. 120. quibus (imaginibus); N I, 107. qua (imbecillitate, incon-

stantia); F IV, 77. quae (immortalitas); N II, 153. R III, 41. qui (imperatores); N III, 15. qui (imperiti); N I, 101. quod (imperium); R I, 60. O III, 88. nullum fore, quod praesit, imperium; R I, 60. quo (imperio); R VI, 16. sine quo (imperio); L III, 3. quos (impios); P 31. quorum (impiorum); P 31. quae (impotentia); T IV, 35. qui (improbus); F II, 54. quam (impulsionem); A I, 40. Fa 46. quae (inanima); O II, 12. in quo (inani); F I, 17. per quod (inane); Fa 47. quibus (inclinationibus et momentis); F V, 11. quae (incommoda); F I, 53. O III, 28. quam (inconstantiam); F V, 90. ſ. imbecillitas. quae (individua, intermundia); F II, 75. quae (indolentia); T III, 12. in qua (indole); F V, 61. ipsa, quae laudatur, industria; F I, 49. qui (summi et infimi); R I, 53. e qua (infinitate); A II, 118. in qua (infinitate); N I, 28. quam (infinitionem); F I, 21. sine qua (informatione); N I, 43. quo (ingenio); R III, 13. quae (inimicitiae); Lae 78. ex quibus (inimicitiis); Lae 78. quod (initium); A I, 23. quod (initium, acc.); A II, 24. quorum (initiorum); F IV, 46. quibus (initiis); A II, 16. ex quibus (initiis); D II, 11. quam (iniuriam); Lae 42. quae (iniuriae); O I, 24. P 18. quas (iniurias); T V, 118. quae (innocentia); T III, 16. quibus (inrigationibus); C 53. quae (insania); T III, 11. ex qua (inscientia); A I, 41. quo (insigni); A II, 36. quibus (insitionibus); C 54. in qua (institutione); F IV, 3. quo (instituto); F V, 23. quae (instrumenta); R III, 5. ×. quae (insula); L II, 1. quam (insulam); N II, 165. quae (insulae); N III, 55. R II, 8. in qua (insula); N I, 88. quae (intellegentia atque ratio); Ti 50. quae (intellegentia); fr V, 97. quibus (ratione, intellegentia); N III, 38. quibus (intellegentiis); L I, 59. de quibus (intellegentiis); L I, 30. quae (intemperantia); T IV, 22. quae (intermundia); F II, 75. qui (interpretes); D I, 39. qui (vates, interpretes); fr V, 95. quae (interpretatio); L I, 12. quibus (interrogatiunculis); F IV, 7. quae (invidia); T III, 20. quae (invitamenta); R II, 8. quibus (invitamentis); F V, 52. quae (ira); T IV, 21. 77. O III, 104. quam (iram); T IV, 52. cuius (irae); T IV, 77. cum qua (ira); O I, 136. ſ. gratia. quae (iracundia); T IV, 27. 43. qua (iracundia); T III, 19. quo (itinere); T I, 96. ea, quae sensum aliquem moveat, iucunditas; F II, 14. qui (iudices); T I, 98. apud quos (iudices); T I, 10. quod (iudicium); N III, 74. cui (iudicio); A II, 20. quo (iudicio); A II, 84. N II, 146. quae (iudicia); L I, 40. quorum (iudiciorum); O II, 49. in quibus (iudiciis); O III, 61. quod (ius); F III, 71. T I, 64. V, 98. R I, 2. II, 31. L II, 47. O III, 69. ×. quod (ius, acc.); L I, 14. 17. 42. quo (iure); R I, 67. II, 31. L I, 42. latebunt, quae vocantur, iura; L I, 17. de quo (iure); R III, 13. ex quo (iure); L I, 34. sine quo (iure); R V, 5. quae (iustitia); F I, 50. T III, 36. N III, 38. R III, 18. ×. L I, 42. O III, 96. quae (iustitia, pietas); R VI, 16. cuius (iustitiae); O II, 40. cui (iustitiae); F V, 65. T III, 36. ad quam (iustitiam); F III, 70. O I, 42. de qua (iustitia); O I, 46. ex qua (iustitia); O I, 20. in qua (iustitia); O I, 20. sine qua (iustitia); O II, 71. quos (iuvenes); T I, 113.

quam (κατάληψιν); A II, 31.

quem (laborem); L I, 8. qui (labores); R I, 4. quae (laetitia); T III, 23. quae (laetitia, libido); T IV, 8. quam (laetitiam); F II, 13. 96. T IV, 13. qua (laetitia); D II, 56. »in quo (lapatho)«; F II, 24. qui (lapis); D I, 86. quibus (laqueis); T V, 76. quae (largitio); O II, 52. quorum (largorum); O II, 55. in qua (latebra); L III, 34. de quo (latrone); O II, 40. e quibus (lateribus); ſ. fauces. quae (laudatio); T I, 116. quam (laudationem); C 12. quae (laus); F II, 50. quae (laudes); T II, 5. quas (laudes); F II, 47. O I, 116. in qua (laude); F I, 54. quam (legationem); A II, 5. quos (legatos); T V, 91. qua (levitate); T IV, 66. quo (leto); D I, 56. quae (lex); T V, 118. N II, 79. R I, 27. II, 53. 61. 63. III, 33. ×. L I, 19. ×. 33. III, 19. O III, 31. quam (legem); T III, 48. L I, 42. ×. II, 8. III, 34. O II, 73. cuius (legis); L I, 19. II, 14. qua (lege); R I, 38. quae (leges); R II, 54. L II, 11. 13. 14. ×. 23. III, 38. ×. O I, 89. II, 42. quae (praecepta, leges); F II, 94. quas (leges); T II, 34. D I, 96. R II, 26. V, 3. L III, 46. O II, 40. quarum (legum); L II, 61. III, 35. 44. quibus (legibus); T IV, 7. R I, 52. O II, 40. quibus (legibus, abl.); L I, 17. O III, 23. quae (libamenta); L II, 29. qui (liber); A II, 12. 73. T I, 24. 57. III, 41. 42. N I, 16. 32. 41. D II, 1. O II, 87. C 13. 59. ||[qui]||; O II, 31. quem (librum); A II, 102. F I, 8. II, 100. T IV, 63. V, 1. 24. D II, 8. O II, 56. 87. C 54. quo (libro); F I, 2. T I, 84. qui (libri); T I, 77. N I, 34. D II, 148. Fa 1. O I, 3. quos (libros); F III, 10. T I, 34. II, 7. IV, 1. N I, 37. D I, 7. II, 3. Fa 1. R IV, 1. L I, 27. O II, 60. III, 63. C 59. quibus (libris); D II, 8. de quo (libro); T I, 102. de quibus (libris); A II, 4. 11. in quo (libro); F II, 20. V, 12. T I, 83. 102. V, 24. D I, 8. L I, 21. O II, 56. in quibus (libris); T I, 77. D II, 3. quae (liberalitas); O I, 43. qua (liberalitate); F I, 32. N I, 67. quae (libertas); R I, 47. II, 43. L III, 25. cuius (libertatis); O I, 70. qua (libertate); T V, 83. R I, 47. pro qua (libertate); O I, 68. quae (libido); T IV, 8. 12. C 42. quae (libidines); R I, 60. VI, 1. eas, quae nullae essent, libidines; fr V, 50. quae (licentia); O I, 103. quam (licentiam); R I, 68. quam (linguam); F III, 5. quae (linguae); T V, 116. quas (linguas); T V, 116. ſ. fauces. quas (litteras); C 26. quarum (litterarum); F I, 14. C 3. quibus (litteris); T V, 105. L II, 11. in quibus (litteris); F I, 12. quem (lituum); D II, 80. quo (lituo); N II, 9. D I, 30. qui (locus); N II, 75. 84. D I, 16. II, 2. 4. L I, 36. O I, 18. 156. quem (locum); A II, 61. F III, 67. IV, 5. V, 95. R VI, 16. ×. cuius (loci); F V, 3. quo (loco); R I, 52. qui (loci); D I, 98. quae (loca, acc.); N II, 95. D II, 93. de quo (loco); D I, 117. ex quo (loco); N II, 140. L II, 46. in quo (loco); D I, 7. R VI, 25. in quos (locos); O I, 18. in quibus (locis); F V, 2. L II, 4. Lae 68. cui (λόγῳ); Fa 28. qui (lucus); D I, 101. quae (ludibria); P 9. qui (ludi); T II, 62. D I, 55. R II, 36. quos (ludos); R II, 12. quae (lumina); A II, 107. quae (luna); N II, 56. 103. cuius (lunae); A fr 6. N II, 50. quam (lucem); N II, 103.

qui (maerores); F I, 59. qui (magistri); T II, 28. cui (magistratui); L III, 15. quorum (magistratuum); L III, 5. ×. quae (magnificentia); L II, 66. quae (magnitudo); T I, 61. qua (magnitudine); F IV, 17. quas (magnitudines); R VI, 16. a qua (magnitudine); T II, 44. in quam (magnitudinem); N I, 54. qui (magi); D I, 90. quibus (magis); L II, 26. qui (maiores); A II, 146. C 7. 43. fr V, 88. Lae 13. P 7. quae (malitia); O III, 71. quod (malum); T I, 100. III, 58. IV, 14. »quod (malum)«; T IV, 63. quo (malo); T III, 72. quae (mala, acc.); A II, 135. T III, 29. quibus (malis); T I, 111. in quo (malo); T IV, 14. in quae (mala); F V, 81. quae (mancipia); P 35. quae (μαντική); N I, 55. nec manus adfixit ... nec pedes aut alia membra, quibus ... sustineret; Ti 19. quod (mare); A II, 105. ×. T IV, 57. R VI, 21. ×. »quae (mater)«; T I, 106. a quibus (matribus); N II, 124. quae (materia); A I, 27. N fr 2. Ti 21. ×. ×. quam (materiam); A I, 6. N fr 2. ×. O I, 16. cui (materiae); D II, 12. qua (ma-

teria); N II, 81. e qua (materia); A I, 27. N III, 92. ex qua (materia); F I, 18. in qua (materia); N III, 92. D II, 12. O I, 16. quae (matronae); R II, 13. quae (maturitas); C 71. quae (medicina); T IV, 24. quam (medicinam); T III, 35. D I, 24. cuius (medicinae); N III, 15. qua (medicina); D II, 123. qui (medici); T I, 46. O I, 83. quorum (medicorum); A II, 122. a quo (medico); T II, 38. quae (mediocritas); O I, 89. ×. quae (mediocritates); T III, 74. quae (media); F III, 39. in quibus (mediis); A I, 36. inter quae (media); F IV, 71. quas (membranas); N II, 142. quae (membra); F III, 18. 62. N II, 121. quae (membra, acc.); N I, 92. ×. D II, 40. in ea, quae decuit, membra; Ti 22. quorum (membrorum); F III, 18. ſ. manus. quae (memoria); A II, 22. quam (memoriam); A II, 2. T I, 57. qua (memoria); A II, 4. quae (mens); A II, 30. 119. F V, 59. T I, 80. N I, 25. D I, 17. R IV, 1. quae (ratio, mens); F II, 45. cui (menti); A I, 30. F V, 34. T III, 11. qua (mente); A II, 126. O III, 44. a qua (mente); T III, 31. in qua (mente); F V, 84. quae (mensae); F II, 92. in quibus (mensis); N III, 84. quae (mensura); Ti 31. quem (mentientem); D II, 11. qui (mercatus); T V, 9. quorum (mercennariorum); O I, 150. ×. quam (mercedem); R III, 40. quibus (meridiationibus); D II, 142. quae (meta); R I, 22. qui (metus); D II, 150. de quo (metu); T IV, 64. qui (miles); T II, 54. qui (milites); D II, 135. qua (militia); D I, 52. a quibus (miseriis); T III, 33. quam (modestiam); O I, 142. qui (modus); N III, 16. quem (modum); T IV, 38. quo (modo); A II, 128. F I, 68 Lae 56. qui (modi); T I, 106. de quo (modo); N III, 16. quam (molestiam); Lae 90. qua (molestia); Lae 90. quae (momenta); A II, 130. ſ. inclinationes. de quibus (monstris); D II, 87. ‖ qui (morbi) ‖; T IV, 32. ſ. aegrotatio. quae (mors); T I, 18. 25. 89. 91. 96. R III, 34. C 66. ×. quam (mortem); T I, 75. 92. C 73. cui (morti); T I, 16. qua (morte); F I, 49. de qua (morte); C 74 (75). in qua (morte); T I, 110. qui (mortalis); D I, 127. cui (mortali); D II, 30. qui (mortales); F II, 6. D II, 129. qui (mos); R II, 36. L II, 23. quos (mores); R V, 2. quorum (morum, studiorum); Lae 74. quibus (moribus); R V, 2. eas, quae ... percipiuntur, motiones; T III, 41. ×. qui (motus); Ti 19. cuius (motus); Ti 24. quo (motu); F II, 8. qui (motus); N II, 23. O I, 100. ×. quos (motus); O II, 18. Ti 44. quibus (motibus); D I, 2. quem (mucronem); L III, 21. quae (mulier); T V, 78. quae (munditia); O I, 130. qui (mundus); N II, 31. 58. 86. 87. quem (mundum); N I, 33. Ti 7. cuius (mundi); N II, 86. quo (mundo); N II, 45. III, 20. qui (mundi); F I, 21. de quo (mundo); Ti 5. ex quo (mundo); N II, 88. extra quem (mundum); A I, 28. in quo (mundo); N II, 34. cui (muneri); R I, 70. quo (munere); C 2. quae (munera); C 34. quibus (muneribus); T V, 90. quos (muros); N III, 94. quorum (murum); D II, 59. quibus (mutationibus); N I, 4. quibus (mysteriis); L II, 36.

quae (nares); N II, 145. quo (nasturcio); F II, 92. quae (natura); A I, 39. ×. II, 32. F IV, 32. 33. ×. ×. V, 40. 47. T IV, 62. V, 37. N I, 17. 29. 35. 100. 116. II, 29. ×. 30. 36. ×. 64. 115. 142. D II, 33. 80. L I, 27. II, 61. O I, 126. C 78. eadem, quae coagmentavit, natura; C 72. eadem .., quae conglutinavit, natura; C 72. quae (natura atque vis); T I, 54. ×. D I, 12. R VI, 28. ×. quam (naturam); N II, 89. III, 9. 28. L I, 26. O III, 46. Ti 22. cuius (naturae); F II, 90. cui (naturae); F II, 49. N II. 91. qua (natura); F III, 74. V, 74. N II, 46. 142. D II, 128. L I, 20. qua (necessitate, natura); N II, 77. quae (naturae); N I, 103. II, 86. quas (naturas); N I, 29. quarum (naturarum); N III, 34. a qua (natura); D I, 110. C 5. ad quam (naturam); L II, 13. ex qua (natura); A I, 39. F IV, 12. T I, 22. in qua (natura); A I, 28. F IV, 41. ×. N I, 117. ex quibus (naturis); N I, 29. II, 84. quod (naturale); D II, 29. C 33. »qui (natus)«; T III, 26. quorum (navigiorum); N II, 152. quam (necessitatem); N I, 55. in qua (necessitate); R I, 10. ſ. natura. qui (nervi); N II, 139. a quibus (nervis); N II, 139. cui (nocti); T I, 97. qua (nocte); D II, 121. quod (nomen); A II, 145. T III, 83. N III, 62. quae (nomina); F III, 75. IV, 61. N II, 62. quae (nomina, acc.); F III, 15. quibus (nominibus); F V, 89. R I, 50. a qua (norma); A II, 140. quae (nota); A II, 84. 103. quam (notam); A II, 69. 110. qua (nota); A II, 71. 84. quibus (notis); R III, 3. Lae 62. ad quas (notas); D I, 127. quam (notionem); F III, 21. T IV, 53. qua (notione); T IV, 53. quas (notiones); T I, 57. e quibus (notionibus); A I, 42. quas (notitias); A II, 30. sine quibus (notitiis); A II, 21. quarum (nubium); N III, 51. quo (numine); N II, 4. III, 10. cuius (numeri); T I, 20. quo (numero); N III, 54. quorum (numerorum); R VI, 12. nutrices et paedagogi ...; qui ..; Lae 74.

in quibus (obiurgationibus); O I, 136. quae (oblectatio); N I, 22. O II, 6. quae (obnuntiatio); D I, 29. quae (obscurationes); F IV, 32. quam optabam, occasionem; L I, 5. quae (occatio); C 51. quo (oculo); D I, 48. quibus (oculis); A II, 105. F II, 52. quod (odium); Lae 89. quod (odium, acc.); T IV, 25. qui (odores); C 59. quae (offensiones); T IV, 24. quod (officium); F III, 58. ×. O I, 100. 158. ×. quod (officium, acc.); O III, 14. Lae 8. cuius (officii); T II, 12. quae (officia); F IV, 69. V, 69. O I, 59. 153. 155. II, 52. quae (officia, acc.); O III, 14. Lae 71. a quibus (officiis); O III, 5. de quibus (officiis); O I, 7. III, 14. 15. quae (omina); D I, 102. quas (onerarias); D I, 69. quod (onus); C 2. duo, quae ... putantur, onera; C 14. ad quam (operam); L I, 12. quod (operculum); N II, 136. quorum (opertorum); D II, 113. qui (opifices); A II, 144. quam (opinationem); T IV, 15. quae (opinio); A I, 41. II, 1. T III, 75. quam (opinionem); N III, 5. Lae 30. quae (opiniones); F II, 77. ×. ×. ×. ×. ×. N I, 43. quas (opiniones); N III, 5. quae (opes); T III, 45. qui (optimates); R I, 50. 55. quibus (optimatibus); R II, 23. quibus (optimatibus, abl.); R I, 52. quod (opus); N I, 100. Ti 17. quae (opera); N II, 76. ex quo (opere); N I, 100. quam (oram); T I, 68. ×. quas (oras); T I, 98. quarum (orarum); T I, 68. in qua (ora); N I, 54. in quibus (oris); D II, 45. quae (oracula); D I, 34. ×. II, 115. quae (oracula, acc.); D I, 37. 70. de quibus (oraculis); D II, 70. 100. quae (oratio); A II, 63. N III, 5. R I, 3. 70. C 39. Ti 8. fr V, 57. omnis, quae ... habetur, oratio; F II, 3. quae (ratio, oratio); T IV, 60. O I, 50. quam (orationem); R VI, 2. C 28. qua (oratione); T I, 97. IV, 9. D II, 50. L I, 62. ×. ×. ×. ×. ×. ×. quas (orationes); T II, 3. in qua (oratione); T I, 3. qui (orbis); N I, 28. II, 47. D II, 89. quem (orbem); F V, 23. N I, 28. II, 53. cuius (orbis); R II, 45. qui (orbes); D II, 82. ×. in quo (orbe); N I, 28. ex quo (orbe); R VI, 16. qui (ordo); D II, 146. quem (ordinem); F III, 74. in quo (ordine); N II, 43. in quibus (ordinibus); N II, 15. quem (ornatum); N II, 85. quod (os); N II, 134. quae (ossa); N II, 139. quae (ostenta); D II, 55. quorum (ostentorum); D I, 93. iis, quos dixi, otiosis; O I, 70. quo (otio); O III, 3. quae (oves); N II, 158. e quibus (ovis); N II, 124. 129.

quae (pacta, promissa); O III, 92. qui (paedagogi); Lae 74. quae (palpebrae); N II, 142. quae (pantherae); N II, 126. quod (par); A II, 140. quam (parentem); T V, 6. patria et parentes, quorum ..; O I, 58. quae (pars); A I, 30. 34. II, 12. F I, 22. ×. IV, 5. V, 36. ×. 38. 57. T II, 47. N II, 32. 42. 64. 75. ×. 117. III, 20. D I, 31. 60. 61. ×. 70. II, 89. L II, 32. O I, 15. 101. ×. ×. III, 116. Ti 22. ×. ×. ×. quam (partem); A I, 23. T II, 41. 48. N III, 18. R I, 26. O II, 9. III, 10. qua (parte); F IV, 5. N II, 141. Ti 28. quae (partes); A I, 27. F II, 33. V, 48. T I, 46. 71. N II, 135. ×. D I, 79. ×. 119. Ti 46. quas (partes); A ep 1. T I, 20. 80. D II, 42. Ti 23. quarum (partium); F IV, 5. V, 48. T II, 47. N II, 75. O I, 152. III, 96. quibus (partibus); T I, 46. de qua (parte); O I, 94. 100. ex qua (parte); L II, 7. in qua (parte); A I, 40. F II, 115. N II, 30. D I, 60. 61. II, 89. O I, 15. 98. e quibus (partibus); F III, 24. L III, 43. in quibus (partibus); F II, 113. T I, 80. sine quibus (partibus); D I, 119. quas (particulas); Ti 47. qua (partitione); F I, 45. qui inridetur, partus hic mulae; D I, 36. quos (parvos); F III, 17. in quibus (passerculis); D II, 65. qui (pastor); N II, 89. quos (pastores); Lae 70. quibus (pastoribus); D I, 105. »qui (pater)«; N III, 72. qui (pater); L II, 3. »quem (patrem)«; N III, 73. quos (patres); C 33. quam (pateram); D I, 46. quam (patientiam); T II, 65. quae (patria); L I, 5. II, 5. ×. 6. quam (patriam); T II, 59. R I, 5. cui (patriae); L II, 5. O I, 154. qua (patria); L II, 5. a qua (patria); L II, 5. in qua (patria); L II, 5. pro qua (patria); L II, 5. O I, 57. ſ. parentes. cuius (paupertatis); T III, 56. quae (pax); O I, 35. quod (peccatum); N II, 11. quae (peccata); F IV, 20. quae (pecunia); F II, 55. O II, 42. 71. quam (pecuniam); O II, 82. III, 87. P 48. cuius (pecuniae); O I, 25. quod (pecus); N II, 160. quorum (pecorum); A fr 20. quae (pecudes, stirpes); N II, 130. ‖ quarum (pecudum) ‖; L I, 25. quarum (pecudum); O II, 11. quam ‖ quas ‖ (perceptionem); A II, 22. in qua (peregrinatione); T V, 107. quae (perfugia); R I, 9. qua nulla pernicies maior ... potuit afferri; O II, 9. quae (persona); L II, 48. O I, 107. Lae 4. ×. quam (personam); O I, 115. ×. quas (personas); O I, 115. quarum (personarum); O I, 107. quam (perspicuitatem); A II, 45. 51. quae (perturbatio); F III, 35. T IV, 59. O I, 27. quam (perturbationem); F III, 35. qua (perturbatione); T V, 16. quae (perturbationes); F III, 35. T III, 24. IV, 34. quas (perturbationes); F III, 35. T III, 25. IV, 43. 59. quarum (perturbationum); T III, 24. quibus (pedibus): ſ. manus. quae (pestis); O II, 16. quae (pestes); R I, 6. quae (philosophia); A II, 11. 27. 61. F II, 27. III, 11. 40. IV, 22. T I, 5. 7. IV, 6. V, 5. N I, 6. D I, 86. P 2. haec omnis, quae est ..., philosophia; T III, 8. quam (philosophiam); T II, 4. cuius (philosophiae); F V, 96. T III, 6. V, 5. cui (philosophiae); N I, 55. O II, 4. C 2. qua (philosophia); L I, 58. quae (philosophiae); N I, 16. ad quam (philosophiam); F V, 54. de qua (philosophia); F III, 4. in qua (philosophia); A I, 20. P 2. qui (philosophus); T II, 11. ×. ×. quem (philosophum); T II, 61. qui (philosophi); A II, 76. 147. F III, 30. ×. ×. ×. 31. ×. ×. T I, 48. II, 28. 60. III, 69. IV, 70. 71. N I, 3. 4. D II, 150. Fa 39. ×. L I, 50. 58. L III, 26. O III, 102. ×. ‖ [qui (philosophi)] ‖; L III, 26. quos (philosophos); T V, 90. O III, 92. quorum (philosophorum); T II, 15. V, 119. ×. 120. N I, 3. D II, 150. O III, 105. quibus (philosophis); Fa 39. a quo (philosopho); F II, 49. contra quos (philosophos); N I, 4. cum quibus (philosophis); D II, 150. eorum, de quibus loquor, philosophorum; F IV, 19. e quibus (philosophis); T II, 60. D I, 5. in quo (philosopho); D I, 86. quae (physica); A I, 6. T I, 29. quibus (physicis); F I, 17. quem (physicum); F II, 102. qui (physici); A II, 55. quibus (physicis); Fa 24. a quibus (physicis); A II, 55. qui (pictor); O III, 10. quae (pietas); R VI, 16. cui (pietati); N II, 153. cum qua (pietate); N I, 3. quibus (pilis); N II, 143. qui (pinoteres); F III, 63. ×. qui (pisces); A II, 81. qua (plaga); O I, 84. quae (poena); R V, 6. O III, 36. quam (poenam); T I, 100. O III, 36. qua (poena); F II, 53. quas (poenas); R III, 34. qui (poëta); T V, 63. qui (poëtae); T III, 3. N I, 41. 42. quorum (poëtarum); T IV, 70. ad quos (poëtas); R IV, 9. in quibus (poëtis); F I, 72. quae (poëtica); T IV, 69. qui (populus); F II, 44. R I, 41. II, 43. III, 45. O III, 19. quis rex fuit, quis populus, qui ... uteretur? D I, 95. quem (populum); R III, 24. cuius (populi); R III, 24. quo (populo); T II, 4. qui (populi); R I, 48. »ad quos (populos)«; L III, 6. a quibus (populis); R I, 68. ad quas (portas); N II, 137. quibus (portentis); N II, 163. ex quo (portu); T V, 5. quae (possessio); P 49. cuius (posteritatis); T I, 91. quam (potentiam); Lae 63. quae potestas; L III, 19. ×. quam (potestatem); N III, 84. R II, 51. L III, 26. cuius (potestatis); L III, 19. ad quam (potestatem); L III, 27. de qua (potestate); L III, 19. quod (praeceptum); T II, 58. quo (praecepto); T I, 52. quae (praecepta); F II, 94. quae (praecepta, acc.); F II, 80. ×. quibus (praeceptis); O I, 7. C 26. quod (praecipuum); T V, 38. quod (pulchrum atque praeclarum); C 43. qui (praefectus); R IV, 6. quibus (praemiis); C 64. cum uterer, qua soleo, praesagitione; D I, 123. quam (praesensionem); D II, 14. quo (praesidio); F I, 10. quam (praestantiam); F IV, 54. qua (praestantia); O I, 107. a qua (praestantia); O I, 107. ex qua (praestantia); O I, 107. quorum (praeteritorum); Fa 27. 33. quae (prima); F IV, 43. in quibus (primis); F V, 18. qui (princeps); O III, 105. quo (principe); R II, 21. qui (principes); R II, 14. a quibus (principibus); R I, 68. cum quibus (principibus); O II, 82. qui (principatus); N I, 39. quem (principatum); O I, 26. quod (principium); T I, 54. O I, 50. quae (principia); N I, 120. quae (principia, acc.); F V, 60. O III, 52. quibus (principiis); F III, 20. O III, 52. e quibus (principiis); A II, 117. quo (privilegio); L III, 44. quae (probabilia); N I, 12. quam (probitatem); Lae 32. qui (proconsules, propraetores); D II, 76. quas (procreationes); D II, 96. quam (πρόληψιν); N I, 44. quae (promissa); O I, 32. ×. III, 94. ſ. pacta. quam (πρόνοιαν); N I, 18. apud quos (propinquos); L II, 63. quibuscum (propinquis); O I, 58. qui (propraetores); D II, 76. quae (prospera); O I, 30. ×. id, quod ... est, proverbium; O III, 77. quod (proverbium); C 32. quae (providentia); N II, 140. III, 78. de qua (providentia); N III, 17. ex quibus (provinciis); T V, 106. quae (prudentia); F III, 31. N III, 38. R VI, 1. O I, 153. quam (prudentiam); F IV, 76. V, 18. T I, 94. O I, 153. III, 96. de qua (prudentia); O I, 143. in qua (prudentia); R II, 45. sine qua (prudentia); T II, 31. quibus (psychomantiis); D I, 132. »qui (puer)«; D I, 42. qui (puer); L III, 19. qui (pueri); F II, 23. quorum (puerorum); T II, 34. in quibus (pueris) F V, 61. quod (pulchrum); C 48. »quos (pullos)«; D II, 63. qui (pulmones); N II, 136.

quorum (quadripedum); N II, 151. quae (quaestio); F III, 41. V, 17. N I, 1. 61. III, 19. D II, 3. quam (quaestionem); Fa 1. quae (quaestiones); T IV, 34. de qua (quaestione); N I, 1. in quibus (quaestionibus); O III, 32. quas (quaestiunculas); L II, 51. qui (quaestus); O I, 150. quam

(qualitatem); N II, 94. quae (quercus); L I, 1. quam (quercum); L I, 2. ex qua (quercu); L I, 2. qua (radicula); D II, 135. ad quas (ranas); N II, 125. quae (ratio); A II, 26. ×. F I, 13. II, 45. V, 11. 19. 95. T I, 53. II, 11. 47. 51. III, 57. IV, 60. 65. 66. V, 72. ×. N I, 62. II, 34. 75. 133. III, 76. 94. D I, 117. ×. 129. II, 136. R II, 21. 59. III, 33. L I, 18. 22. 23. 45. II, 10. O I, 50. III, 23. Ti 28. 50. eadem ..., quae humano in genere, ratio; N II, 79. illa ignava ratio, quae dicitur; Fa 28. quam (rationem); A II, 81. F I, 13. II, 38. 80. T I, 39. N I, 11. III, 66. D I, 90. 117. II, 91. Fa 41. 42. L II, 69. cuius (rationis); O I, 20. cui (rationi); O I, 102. III, 23. qua (ratione); F II, 76. IV, 47. 68. V, 38. N II, 16. 34. D I, 70. O I, 20. ‖sermone‖; L II, 8. quibus (ratione, intellegentia); N III, 38. quae (rationes); A II, 116. ×. 117. T I, 116. quas (rationes); R II, 52. quarum (rationum); F IV, 31. O II, 9. duplex ratio ..., quarum in altera ..; O II, 48. quibus (rationibus, abl.); A II, 116. T IV, 59. N I, 76. II, 26. de qua (ratione); L I, 23. de quibus (rationibus); F II, 38. ex qua (ratione); F V, 38. T V, 72. per quam (rationem); L I, 30. qui (rector); R V, 8. cuius (rectoris); F IV, 11. qui (redemptor); D II, 47. quae (regio); N II, 50. quas (regiones); D I, 2. R VI, 25. quarum (regionum); F II, 102. quod (regnum); O III, 84. quorum (regnorum); R I, 49. quae (regula); F I, 63. eadem .., quae honestatis, .. regula; O III, 75 (74). quam (regulam); O III, 81. ad quam (regulam); F I, 63. quae (religio); N I, 117. D II, 149. quibus (sanctitate, religione); N I, 3. quae (religiones); L II, 40. quas (reliquias); N II, 24. quo (remedio); N II, 126. »quibus (repagulis)«; N III, 66. quibus (repastinationibus); C 53. qua (reprehensione); A II, 111. quibus (reprehensoribus); A II, 7. eam, quae videretur esse, non quae esset, repugnantiam; O III, 34. quae (res, sg.); A II, 62. F I, 41. III, 49. T III, 77. D II, 46. L I, 17. O III, 35. Lae 41. P 34. quam (rem); A II, 85. 107. F III, 36. IV, 55. T V, 1. N I, 53. L I, 10. O I, 141. III, 49. 55. cuius (rei); Fa 36. qua (re); N I, 27. D I, 1. (vgl. **quare**, S. 233). quae (res, pl.); A I, 23. 26. 29. 31. 41. ×. 44. II, 23. 47. 91. 95. 128. F I, 53. II, 10. 34. 51. III, 3. 12. 16. 18. 31. ×. ×. ×. ×. 33. 39. 50. 58. IV, 13. 14. 15. ×. 20. 25. 32. 39. V, 10. 26. 33. 36. 37. 38. 52. 57. 73. T IV, 16 (17). 21. 53. 64. 65. N I, 106. II, 3. 29. 80. 86. 127. D I, 9. 13. 102. 128. II, 9. ×. ×. 10. 12. ×. ×. ×. 13. ×. 14. 15. 55. 138. R I, 33. L I, 6. 62. II, 2. O I, 17. 60. 66. 142. II, 12. 14. 22. 74. III, 1. C 15. ×. 56. Lae 22. Ti 1. 28. 51. quas (res); A I, 3. 20. 23. II, 19. 39. 42. 57. 107. F I, 50. 65. II, 89. III, 30. 61. ×. IV, 18. 55. 56. 57. 60. V, 20. 26. 38. 39. 41. 45. 58. 74. T II, 67. III, 35. IV, 25. N II, 47. 96. 98. 130. 136. 166. III, 16. D I, 16. 128. II, 30. 128. R I, 2. L III, 26. O I, 51. II, 46. ×. III, 4. C 38. 79. Lae 75. 87. 103. P 34. Ti 16. quarum (rerum); F V, 22. N II, 16. 140. D II, 10. 128. O I, 66. II, 18. 55. 74. C 1. quibus (rebus, dat.); A II, 39. quibus (rebus, abl.); T I, 43. V, 70. N II, 95. O I, 17. 29. II, 1. 13. ×. C 1. 48. a qua (re); F V, 18. a quibus (rebus); O II, 87. ad quas (res); O II, 38. de qua (re); A II, 18. T I, 2. N I, 5. R I, 38. ×. de quibus (rebus); A II, 7. 74. 87. 102. F III, 40. D II, 140. Ti 8. ex qua (re); T IV, 79. ex quibus (rebus); O I, 151. in qua (re); N II, 61. R I, 12. L I, 41. in quibus (rebus); A I, 15. II, 109. 110. F III, 4. IV, 77. V, 15. 23. O III, 64. Lae 57. fr V, 84. inter quas (res); F IV, 77. V, 30. propter quas (res); T III, 15. quae (res familiaris); T I, 75. O I, 92. quam (rem familiarem); O II, 64. quae (responsa); D II, 52. quae (res publica); R I, 41. II, 2. 41. III, 7. L III, 37. O I, 35. II, 58. III, 47. 95. quam (rem publicam); R I, 70. ×. II, 1. 51. ×. 64. L I, 20. III, 37. cuius (rei publicae); O II, 50. in qua (re publica); D I, 121. R I, 49. 60. O II, 3. in qua (retentione); A II, 59. qua (reticentiae); O III, 67. quarum (reversionum); N II, 102. quam (revocationem); T III, 35. qui (rex); T I, 98. III, 57. R I, 56. II, 24. O III, 40. 84. †. populus. quem (regem); D II, 112. cui (regi); O III, 41. de quo (rege); R II, 45. quam (rhetoricam); F II, 17. quo (ritu); L II, 37. quam (rogationem); O III, 109. qua (rogatione); O III, 109. quibus (rusticis, abl.); C 24. a quibus (rusticis); O III, 77.

qui (sacerdotes); L II, 30. quos (sacerdotes); D I, 95. ea, quae praeposita erat oraclo, sacerdos; D I, 76. »quae (sacrificia)«; L II, 21. »quod (sacrum)«; L II, 22. ×. quibus (sacris); L II, 36. quae (saecla); N I, 21. quas (sagittas); T II, 19. quo (sale); N II, 74. quae (vinum, salsamentum); D II, 117. qua (salute); F I, 35. qui (sanguis); D I, 46. quae (sanitas); T IV, 30. qui (sapiens); F II, 7. III, 75. T III, 77. 80. IV, 37. quem (sapientem); A II, 66. F V, 80. T IV, 37. cuius (sapientis); F III, 76 (75). T IV, 57. cui (sapienti); T III, 80. V, 107. quo (sapiente); T V, 81. qui (sapientes); F III, 73. quos (sapientes); F V, 53. de quo (sapiente); A II, 57. 105. 115. quae (sapientia); A II, 27. F I, 42. 43. ×. 46. IV, 17. T I, 1. V, 7. R III, 47. L I, 63. C 5. Lae 100. quam (sapientiam); O I, 153. ×. Lae 18. cuius (sapientiae); O II, 5. qua (sapientia), F I, 43. in qua (sapientia); O I, 153. quam (satietatem); P 47. »quod (saxum)«; F II, 94. qui (scaenici); O I, 114. quos (sceleratos); P 31. quorum (sceleratorum); P 31. quibus (sceleratis); O III, 3. quo (scelere); T I, 97. R III, 24. in quo (scelere); O III, 87. †. facinus. quae (scientia); F II, 37. T V, 72. ×. D I, 109. L II, 33. O I, 63. quam (scientiam); A II, 23. F V, 49. D II, 70. cuius (scientiae); A II, 145. qua (scientia); N II, 147. ex qua (scientia); T V, 72. quae (scintilla); R II, 37. eas, quas dixi ..., scintillas; F V, 43. e quibus (scintillis); F V, 43. qui (scriptores); L I, 7. de quibus (scriptoribus); L I, 7. quae (scuta); D II, 67. quam (sectam); N II, 57. quae (securitas); F V, 23. O I, 69. qua (securitate); Lae 45. quam (sedem); F II, 37. R I, 41. in qua (selectione); F III, 20. quae (semina); D II, 33. quae (semina, acc.); N II, 26. qui (senarioli); T V, 64. quos (senariolos); T V, 64. »qui (senator)«; L III, 11. qui (senatus); R II, 23. O I, 75. III, 87. P 28. quem (senatum); D II, 23. cui (senatui); O III, 110. quae (senectus); C 4. 42. 46. 62. ×. quam (senectutem); C 4. ad quam (senectutem); C 85. qui (senex); C 66. qui (senes); C 67. in quo (sene); C 38. quo (sensu); N I, 26. qui (sensus, pl.); F I, 64. II, 113. quos (sensus); A I, 40. II, 79. 108. F I, 64. quorum (sensuum); A II, 19. quibus (sensibus, dat.); F I, 22. quae (sententia); F I, 68. II, 19. IV, 45. Lae 58. quam (sententiam); A I, 12. II, 9. 70. 148. F V, 8. T I, 26. V, 28. qua (sententia); L III, 33. quae (sententiae); A II, 138. F V, 20. T V, 85. quas (sententias); A II, 138. F III, 81. T I, 23. N I, 85. Lae 3. quarum (sententiarum); F V, 20. Lae 56. in quibus (sententiis); F II, 39. pro qua (sententia); T III, 51. quod (sepulchrum); L II, 56. (acc.) L II, 64. de qua (sepultura); T I, 102. qui (sermo); F III, 2. O I, 111. C 46. Lae 2. quem (sermonem); T I, 21. 57. L I, 13. C 30. ‖quo (sermone)‖; L II, 8. qui (sermones); A I, 16. e quibus (sermonibus); A II, 74. in quo (sermone); O I, 134. qui (servi); P 37. ×. ×. ×. ×. quibus (servis, dat.); T V, 58. O I, 41. quam (sessionem); F V, 2. sine qua (severitate); O I, 88. quas (sicas); L III, 20. quibus (sicis); L III, 20. quae (siccitas);

T V, 99. quae (sidera, nom.); N I, 34. II, 39. 43. D II, 89. Ti 30. ×. 36. ×. ×. quorum (siderum); T V, 69. N II, 49. 92. ex quibus (sideribus); Ti 30. quae (significationes); N II, 166. quod (signum); D I, 124. ×. quod (signum, acc.); D II, 67. quae (signa); D II, 130. R I, 3. quae (signa, acc.); D I, 16. quas (silvas); R II, 33. quam (simiam); D I, 76. quae (similitudo); T I, 79. ipsa ..., quae vos delectat maxime, similitudo; N I, 97. quibus (similitudinibus); F IV, 64. ex quibus (similitudinibus); A II, 30. quae (simulacra, acc.); N I, 77. D I, 46. haec .., quibus utimur ..., simulacra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo; D II, 71. quem (simulatorem); O I, 108. quae (societas); O I, 57. III, 69. eam quae maxime est secundum naturam, humani generis societatem; O III, 21. hanc, quam dico, societatem; F V, 65. quam (societatem); O III, 31. Lae 20. qua (societate); O I, 53. III, 28. ad quas (societates); Lae 64. in qua (societate); O I, 51. Lae 84. qui (sol); A II, 82. N II, 40. 49. quem (solem); A II, 82. 116. 128. cuius (solis); N II, 102. D II, 91. quam (solitudinem); F V, 1. O III, 3. quae (sollertia); fr V, 20. *quae* (sollertia); fr V, 78. quibus (sollicitudinibus); F I, 51. in quo (solo ‖ solio ‖); D I, 88. in quo (solo); L II, 4. quod (somnium); D I, 43. quod (somnium, acc.); D II, 135. quo (somnio); D I, 42. quae (somnia, nom.); D I, 39. 56. quorum (somniorum); D I, 52. II, 119. ad quae (somnia); D I, 47. de quo (somnio); D I, 43. de quibus (somniis); D I, 39. qui (somnus); T I, 97. in quo (somno); D II, 121. qui (sonus); N II, 141. R VI, 18. qui (soni); T I, 62. R III, 3. quorum (sonorum); T I, 41. L II, 38. quorum (sophistarum); F II, 1. quem (soritam); D II, 11. sorites, quo ..; F IV, 50. fratres et sorores, qui ... nominantur; N III, 44. quae (sortes); D I, 34. II, 70. ×. 86. ×. quas (sortes); D I, 34. quibus (sortibus, dat.); N III, 14. quibus (spatiis); N II, 103. quae (species); N I, 75. O III, 99. Ti 4. ×. quam (speciem); Ti 4. quas (species); A I, 33. ×. a qua (specie); D II, 143. in qua (specie); R I, 51. quam (spem); Lae 11. qua (spe); N III, 76. quam (sphaeram); N II, 88. R I, 21. ×. cuius (sphaerae); N II, 88. [de qua (sphaera)]; R I, 28. qua (sponsione); L II, 41. ea, quam iam dudum tractamus, stabilitas; Lae 82. quae (statua); D I, 75. qui (status); F II, 32. V, 47. meliorem, quam qui est in vita, ... statum; L fr 1. quem (statum); R I, 34. 71. II, 62. L III, 4. P 17. quo (statu); N II, 87. stetisset, quo coeperat, statu; O II, 3. quae (stella); N II, 52. ×. 53. ×. R VI, 16. quam (stellam); R VI, 17. quae (stellae); N II, 14. 51. 54. 119. D I, 75. II, 10. R I, 22. VI, 15. »quae (stellae)«; D I, 17. ×. quas (stellas); N II, 14. 51. 103. III, 23. D I, 75. R VI, 16. »quas (stellas)«; N II, 105. quarum (stellarum); N II, 51. 54. 103. 104. 119. III, 23. ex quibus (stellis); R VI, 16. qui (stipatores); O II, 25. quae (stirpes); N II, 130. quarum (stirpium); N II, 161. quam (stipem); L II, 40. quas (strages); L III, 22. quae (studia); F III, 6. T I, 4. IV, 55. C 50. quae (studia, acc.); F V, 50. T I, 1. IV, 1. R I, 30. quorum (studiorum); Lae 74. quibus (studiis); Fa 3. in quibus (studiis); Fa 2. R I, 7. Lae 104. quae (stultitia); C 36. qua (stultitia); T III, 70. quos (*stultos*); F IV, 74. quo (suco); N II, 120. 137. quae (suffragia); L III, 33. in quo (suggesto); D I, 124. quae (summa, nom. sg.); T IV, 40. fr V, 59. quod (summum); F V, 40. quae (summa, acc. pl.); F V, 25. quorum (superiorum); R I, 13. e quibus (superioribus); F IV, 14. qua (superstitione); F I, 60. L I, 32. in qua (superstitione); N I, 117. supplicia, quae putantur; R III, 32. cui (sui); N II, 160.

quam (tabulam); F II, 69. quas (XII); L II, 59. quibus (tabulis); R II, 63. quem (tactum); A II, 20. qui (taurus); N I, 78. »quod (tectum)«; T II, 33. quibus (tectis); O II, 13. ea, quae est ... nona, tellus; R VI, 17. quae (temeritas); A I, 45. O II, 8. quo (temperamento); L III, 24. quae (temperantia); F I, 47. II, 60. T III, 36. V, 42. fr V, 50. cui (temperantiae); N III, 38. quae (temperatio); L III, 12. in qua (temperatione); Ti 42. quae (tempestates); N III, 51. quod (templum); N II, 61. quod (tempus); L III, 18. O I, 64. fr V, 16. quod (tempus, acc.); F I, 63. cui (tempori); T III, 66. L III, 25. quo (tempore); F I, 62. T III, 49. D II, 46. 47. 56. 95. 97. quae (tempora); F II, 72. quae (tempora, acc.); L I, 9. quorum (temporum); N II, 49. quibus (temporibus); T IV, 2. D II, 4. in quo (tempore); T I, 16. quas (tenebras); fr V, 54. quod (tenue); D II, 94. quos (terminos); L I, 57. quae (terra); A II, 118. 123. N II, 83. D II, 92. R III, 15. VI, 21. C 51. ×. 52. Ti 37. quam (terram); N II, 17. 164. R VI, 17. † quam (terram); L II, 63. »quas (terras)«; T II, 20. in quibus (terris); N II, 42. quem (terrorem); D II, 60. quod (testamentum); O III, 73. qui (testes); D II, 27. qui (timor); fr V, 72. qua (toleratione); F II, 94. quae (tranquillitas); O I, 69. III, 97. quam (tranquillitatem); F II, 118. V, 23. eam, quam dico, tranquillitatem; O I, 69. quem (triangulum); N II, 125. qui (tribunus); L III, 16. cui (tribuno); L III, 21. »quos (tribunos)«; L III, 10. quorum (tribunorum); A II, 63. quod (turbulentum); R III, fr 1. quae (turpitudo); O III, 105. quae (turpitudines); F II, 117. qui (tyrannus); R II, 48. quem (tyrannum); T I, 89. R I, 65. O II, 23. quo (tyranno); R II, 48. quos (tyrannos); R I, 68. quorum (tyrannorum); O II, 23.

quae (vacuitas); F II, 42. in qua (vacuitate); T V, 42. ex ‖ e ‖ quibus (vaginis); C 51. qui vapores; N II, 118. quibus (vaporibus); N II, 118. quae (varietas); D II, 109. qua (varietate); N I, 22. easdem, quas Saturni stella, efficit ... varietates; N II, 52. quae (varia): f. florida, *vas*, .. in quo ..; D I, 76. qui (vates); fr V, 95. quae (vela); T IV, 33. quae (vena); N II, 137. cui (ventriculo); N II, 138. in quem (ventriculum); N II, 138. quorum (ventorum); N II, 131. quod (verbum, nom.); F II, 13. ×. III, 15. IV, 2. quo (verbo); L I, 21. quae (verba); F II, 20. 51. III, 4. quae (verba, acc.); A I, 5. F IV, 78. T III, 84. quibus (verbis); A I, 25. F II, 51. III, 5. T II, 18. 35. N I, 113. quam (verecundiam); R V, 6. sine qua (verecundia); O I, 148. sine qua (veritate); Lae 92. quos (versus); D I, 17. II, 110. L II, 68. O III, 82. »quos (versus)«; D I, 114. quorum (versuum); D II, 110. quibus (versibus); C 1. cuius (veri); O I, 19. quae (vestigia); R I, 29. »quorum (vestrorum)«; D I, 21. »quae (vestis)«; T II, 20. in quo (vestitu); O I, 130. qui (veteres); A I, 44. D I, 89. »qui (veteres)«; D I, 21. »quorum (veterum)«; D I, 21. quibus (veteribus, dat.); Fa 40. quae (vetustas); D II, 117. quae (via); F III, 45. O I, 100. quam (viam); N II, 57. O I, 100. C 6. qua (via); T III, 42. quae (viae); F I, 46. N II, 137. quas (vias); A II, 98. per quas (vias); N II, 137. ×. quae (victoria); O I, 75. qua (victoria); D I, 75. quae (villa); A II, 9. quarum (villarum); O I, 140. quod (vinculum); Ti 13. quae (vincula); Ti 47. quibus (vinculis); Ti 40. 47. quae (vinum, salsamentum); D II, 117. quae (vina); Lae 67. qui (vir); A II, 23. F II, 53. R II, 55. III, 40. O II, 71. 83. III, 31. 50. 112. quem (virum), F III, 29. ×. T V, 42. R II, 69. III, 26. L III, 1. O III, 77. C 61. qui (viri); T II, 45. D I, 84. L I, 14. III, 26. Lae 21. Ti 38. quos (viros); A II, 13. T I, 81. O II, 46. C 82. quorum (virorum); F II, 55. N I, 94.

II, 165. R I, 1. quibus (viris, dat.); R I, 4. a quo (viro); L II, 68. quibuscum (viris); O II, 46. de quibus (viris); C 84. in quibus (viris); O II, 36. quae (virgines); R II, 12. »quibus (virginibus)«; T II, 36. quae (viriditas); C 51. in qua (viriditate); Lae 11. quae (virtus); F IV, 41. ×. V, 38. T III, 37. D II, 79. R I, 51. III, 12. L I, 49. O I, 157. Lae 47. 48. 50. 100. 102. P 51. equi virtus, quae dicitur; L I, 45. quae voluptate ... impellitur, ea non est virtus; A II, 140. quam (virtutem); F II, 43. T I, 91. III, 16. IV, 30. N I, 121. Lae 61. cuius (virtutis); A II, 39. qua (virtute); F III, 2. P 51. quae (virtutes); F II, 48. IV, 4. V, 86. ×. L I, 46. O I, 143. II, 32. III, 118. quas (virtutes); F II, 37. V, 36. ex iis, quas commemoravi, virtutibus; O II, 32. quarum (virtutum); A II, 140. F III, 25. V, 36. 43. quibus (virtutibus); F IV, 59. ad quam (virtutem); Lae 48. de quibus (virtutibus); F I, 66. III, 72. O I, 143. e quibus (virtutibus); N II, 153. in qua (virtute); F V, 84. Lae 51. sine qua (virtute); Lae 84. 104. quae (vis); A II, 37. 67. ×. 89. F I, 18. T I, 21. 54. ×. 61. ×. 65. 118. N I, 40. II, 72. 148. D I, 12. 38. 118. II, 29. 35. 94. 117. R VI, 28. ×. L I, 27. III, 23. O II, 25. III, 102. P 23. quam (vim); A I, 28. II, 30. F II, 8. IV, 7. D I, 79. Ti 52. vim ..., cuius ..; N II, 81. L III, 42. qua (vi); T I, 21. 54. N I, 32. II, 77. R VI, 27. Ti 41. quibus (viribus); C 32; in qua (vi); N I, 50. sine qua (vi); N II, 28. quae (visio); A II, 33. quod (visum, nom.); A II, 40. 41. 57. 77. 83. ×. 84. cui (viso); A II, 83. quae (visa); A II, 41. 47. ×. 48. ×. 58. 99. 104. D II, 122. quae (visa, acc.); A II, 104. D II, 129. quibus (visis); A II, 104. de quo (viso); A II, 33. e quibus (visis); A II, 27. 80. inter quae (visa); A II, 36. 47. quae (vita); F IV, 15. 20. ×. 30. 31. 57. 60. ×. V, 37. 44. T I, 27 V, 49. 100. R I, 4. Lae 22. P 19. 26. vestra .., quae dicitur, vita; R VI, 14. quam (vitam); F V, 87. 88. N I, 67. cui (vitae); T V, 72. qua (vita); T V, 64. N I, 51. a qua (vita); T V, 101. ad quam (vitam); F IV, 57. in qua (vita); T V, 100. Lae 52. ex qua (vitiositate); T IV, 34. quae (vitis); C 52. fr I, 18. quam (vitem); C 52. cuius (vitis); C 53. qua (vite); C 58. quarum (vitium); N II, 156. quod (vitium, acc.); O III, 67. quo (vitio); T IV, 66. quae (vitia); F IV, 67. T IV, 32. R II, 9. L I, 46. O III, 65. quae (vitia, acc.); F I, 62. R I, 44. O III, 54. 91. C 65. quorum (vitiorum); Lae 76. quibus (vitiis, dat.); O II, 37. quae (ultima bonorum); F IV, 40. de quo (ultimo); F IV, 33. quae (umbra); D II, 17. quibus (vocabulis); N II, 83. volnus: ſ. vulnus. quae (volubilitas); N II, 49. quae (voluntas); T IV, 12. quam (voluntatem); T IV, 12. in quibus (voluntatibus); Lae 61. quae (voluptas); F I, 37. ×. 39. 47. 54. 56. II, 9. 10. 16. 29. ×. 31. ×. 32. 39. 75. L I, 31. P 15. quam (voluptatem); F I, 32. II, 6. 18. ×. 20. 28. 35. ×. 75. 77. V, 48. T III, 41. cuius (voluptatis); C 46. fr V, 81. qua (voluptate); F I, 47. II, 11. 18. 29. 63. T II, 52. fr V, 81. quae (voluptates); F I, 66. T III, 37. C 51. fr V, 81. quas (voluptates); T III, 42. 46. N I, 111. quarum (voluptatum; F I, 60. T V, 94. quibus (voluptatibus, abl.); F I, 67. T III, 33. V, 92. N I, 118. D 51. P 6. de qua (voluptate); F I, 28. de quibus (voluptatibus); F II, 68. T V, 94. in quae (voluptate); F II, 32. T III, 49. sine quibus (voluptatibus); C 7. qui (umor); N II, 18. qui (umores); N II, 137. qua universitate); N I, 39. voltus: ſ. vultus. quam (vomicam); N III, 70. quae (vox); O III, 1. quae (voces); D I, 99. quibus (vocibus); N I, 111. quae (urbe); N III, 54. R VI, 11. quam (urbem); D II, 47. R II, 9. 12. III, 43. IV, 5. cuius (urbis); R II, 11. quae (urbes); R II, 5. quas (urbes); N I, 108. L II, 26. ad quam (urbem); R VI, 11. sine qua (urbe); O II, 28. quo (usu); F V, 54. ad quem (usum); O I, 138. quae (utilitas); N II, 162. O III, 119. Lae 100. utilitas ista, quae dicitur; O III, 82. quam (utilitatem); N I, 101. D I, 116. O III, 26. qua (utilitate); O I, 155. quae (utilitates); N II, 159. de qua (utilitate); O II, 87. C 54. quae (uva); D I, 31. C 53. quae (volnera); R I, 5. qui (voltus); L I, 27. quem (voltum); T III, 31.

2. **mit Zusatz:** quae (somnia) si alia falsa, alia vera; D II, 128. quos (libros) compluris ... edidimus; N I, 6. idem: ſ. **idem,** A, I, 2. qui (18 St.) B. II, S. 201, a. quod ipsum (*ποιότης*) apud Graecos non est vulgi verbum, sed philosophorum; A I, 25. ſ. **ipse,** A, I, 2. qui (30 St.) B. II, S. 363, b. animante ‖ animo, al. ‖ ..., eo qui .. amare ... possit; Lae 49. quorum (maiorum natu) ego multorum cognovi senectutem sine querela ‖ querella ‖; C 7. quos (nervos) ‖ quo ‖ plures quam septem haberet; L II, 39. quae quidem (vera somnia) multo plura evenirent, si ..; D I, 60. omnis: ſ. **omnis,** A, II. qui (11 St.) B. II, S. 822, a. quarum (rerum) praesentium est aegritudo; T IV, 8. quae (genera) prima dixi; R I, 45. quos (patres) priores sententiam rogabat; R II, 35. quas (res) primas homini natura conciliet; A II, 131. quas (res) primas natura conciliavisset; A II, 131. quae (res) primae appetuntur; F III, 17. quae (res) prima inpulit etiam, ut ..; R III, 3. vinclum, quod primum homines inter se ... devinxit; R I, 42. ex bonis, quae sola honesta sunt; T V, 45. cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. principatum dedit superiori (coniunctioni), quam solam individuam reliquit; Ti 25. quod (honestum) solum in bonis ducitur; F III, 21. scientia: ſ. cognitio. in quo (tactu) Cyrenaici solo putant veri esse iudicium; A II, 20. in quibus (virtutibus) solis inesse etiam scientiam dicimus; A II, 23. eam .. vitam, quae est sola vita nominanda; C 77. quae (aegritudo) tota poterit evelli; T III, 61. ne illam quidem, quae tota sit in factionis potestate, posse vere dici rem publicam; R III, 44. nullam .. citius negaverim *esse* rem publicam, quam istam, quae tota *; R III, 45. quae (dialectica) una continet ..; F II, 18. ea forma ..., qua una omnes formae reliquae concluduntur; Ti 17. id genus aegritudinis, quod unum est omnium maxumum; T III, 81. quam (honestatem) unam natura maxime anquirit; T III, 8. quae (materia) una omnia accipere possit; A I, 27. qui unus (motus) ex septem motibus mentem ... cieret maxime; Ti 19. qua (ratione) una praestamus beluis; L I, 30. ab ea (virtute), quae una ceteris excellebat; T II, 43. quae (virtus) est una ... maxime munifica; R III, 12. quam omnes unam appellamus voluptatem; F II, 41. quam (voluptatem) unam virtus minimi facit; F II, 42. in qua una (voluptate) ... vacui negotiis ... liberaliter possimus vivere; F IV, 12.

B. **mit Pronomina, Zahlangaben und Genetiven verbunden: I. Pronomina, Zahlangaben:** si in ceteris rebus esset quicquam, quod aliud alio melius esset aut peius; F IV, 54. qui ambo mei collegae fuerunt; D II, 75. [quos decem Hannibal Romam .. misit]; O I, 40. quae duo maxime expetenda sunt; F V, 58. qui, ut illi (Titanes) caelestibus, sic hi adversentur magistratibus; L III, 5. idem: ſ. **idem,** B, I, 1, a. qui (43 St.). II. P 20. Ti 3. B. II, S. 202, b. ipse: ſ. **ipse,** B, I, 1. qui (21 St.). 2. sibi, se (B. II, S. 366, f.). is: ſ. **is,** B, I, 1, a. qui (34 St.) B. II, S. 881, a. quae scripsisti plura quam quisquam e nostris; L I, 9. quae multa et varia in hominum vita ... versantur; O I, 67. omnis:

j. **omnis,** B. qui (27 St.) B. II, S. 822, b. qui pauci nominantur; Lae 22. qui primus ... omnibus rebus imposuit nomina; T I, 62. purgationem alvi ... invenit; N III, 57. utilitatem a iure seiunxisset; L I, 33. Africanus appellatus est; O III, 1. quem primum audierunt; A II, 8. qui primi se ad philosophiae studium contulerunt; T V, 2. quod primum intellegi debet figura membrisque corporum; F III, 62. in terrena natura perspici potest; N II, 25. quae prima data sint natura; F II, 33. sunt adscita natura; F III, 17. dilexerat; F III, 21. (natura) dederit; F IV, 37. quae quattuor quamquam inter se colligata ... sunt, tamen ..; O I, 15. quae si potest (sapiens) singula consolando levare, universa quo modo sustinebit? F V, 84. quos singulos sicut operarios barbarosque contemnas, eos aliquid putare esse universos; T V, 104. quae si singula vos forte non movent, universa certe tamen ... movere debebunt ‖ debebant ‖; N II, 163. de quibus singulis dicam suo loco; nunc de universis; D II, 16. de quibus dicam equidem singulis, quoad videbitur; sed dicendum etiam est de universis; D II, 54. qui scit uti solus omnibus; F III, 75. quae sola divina sunt; T I, 66. fr IX, 10. cui soli vere liceat omnia ... pro suis vindicare; R I, 27. qui soli in populos perpetuam potestatem haberent; R II, 49. quid est, quod adferre tantum utilitas ista, quae dicitur, possit, quantum auferre? O III, 82. qui a te totus diversus est; A II, 101. quod totum contra est; F IV, 40. est voluntarium; T III, 83. opinabile est; Ti 8. in quo uno positum est beatum esse; F V, 83. qui unus (subvenire) potest; R I, 31. qui si unus satis omnia consequi posset, nihil opus esset pluribus; R I, 52. quem unum omnium deorum et hominum regem esse; R I, 56. in quo uno fuit civitatis salus; L III, 24.

II. **Genetive:** quod acerbitatis habet obiurgatio; O I, 137. quem vellet civium; L I, 42. quod in rebus honestis et cognitione dignis operae curaeque ponetur; O I, 19. »idem iuris, quod duo consules, teneto«; L III, 9. »quod quis earum rerum migrassit«; L III, 11. quod quisque a sacris ‖ quisque sacri ‖ haberet; N III, 84. quod datum est temporis nobis; T II, 9. quod cuique temporis ad vivendum datur; C 69. quod vitii venditor non dixisset sciens; O III, 67.

C. **allein: a. masc.: I. Singular: 1. qui: a. Activ:** abducat; F I, 3. aberravisset; A II, 140. absolverit; O III, 9. abstinet; F II, 71. abstinere possit; O III, 72. abundat; P 49. accedit; O I, 73. accedet; O I, 89. accipit; O II, 53. accepit; N III, 70. O II, 79. acceperit; T I, 85. adferat; D II, 39. attulisset; T V, 20. adferre possis; O III, 30. adfirmaret; A II, 28. 109. adeptus erit; N I, 121. adeptus sit; F IV, 46. T V, 76. adipisci ... volet; O II, 43. adipisci velit; F I, 32. adiuvat; O III, 74. allicere (possit); T I, 6. administrabit; O II, 73. admiratur; O III, 75. est admiratus; A II, 73. adoleverit ‖ aduleverit ‖; N I, 98. arripuerit; T I, 110. adsentior; A II, 101. adsentietur; A II, 38. adsentiar; A II, 66. adsentetur; Lae 99. adsequi *; R III, 23. adsisteret; R II, 37. adsit; T IV, 21. aedificavit; T I, 63. »aequiperare queat«; T V, 49. agnoscat ‖ [agnoscat] ‖; L I, 25. agit; T V, 88. N II, 44. agat; A II, 79. ageret; L III, 42. aluit; P 25. alere posset; P 45. amiserit; D II, 110. amet; F I, 82. anteibat; T I, 5. anteponit; O II, 38. anteponat; O II. 69. Lae 64. aperuit; N III, 70. appellas; F V, 90. ×. appellat; T V, 88. appellaret; A I, 35. appellasset; R II, 40. appellare soleat; R I, 27. appetat; P 42. apponit; T IV, 42. adprobat; A II, 128. ×. adprobem; A II, 66. arbitror; N I, 61. D I, 132. arbitratur; T IV, 35. arbitretur; T V, 2. arabat; D II, 50. aspernor; A II, 128. aspernatur; Lae 89. audierit; F IV, 52. audierat; F II, 24. audieris; F V, 8. audire vult; F II, 2. audire vellet; T I, 8. abstulerit; L II, 40. ×. auspicatur; D II, 72. bibat; F II, 17. blandiatur; Lae 99. capiat; L II, 48. usu ceperit; L II, 48. ceperit; L II, 48. Lae 25. quicquid ‖ qui quid ‖ cepisset; L II, 53. captare vult; A II, 94. careat; F II, 14. T I, 90. castigat; O I, 88. censeat; A II, 134. F V, 30. velit ... circumfluere; Lae 52. clamare cogatur; T II, 19. »clepsit«; L II, 22. coërcet; R II, 67. »coerret«; L III, 10. cogitat; T III, 34. ×. ×. P 34. cogitavisset; T III, 32. cognoverit; T III, 55. cognoveram; A II, 62. cognoverit; R I, 26. cognosset; L II, 47. colit; P 34. commodaverit; F II, 117. ‖ compescit, al. ‖; R VI, 1. conplet; R VI, 18. composuit; D II, 110. conposuit; Ti 47. comprehenderit; F I, 71. comprehenderet; O II, 27. »conprimam«; T IV, 77. N III, 68. comprobet; A II, 108. concedat; O III, 92. »concidit«; fr VIII, 9. concidisset; D II, 74. concupierit; T III, 19. concupiverit; O III, 83. condidit; Ti 18. condideris; T V, 27. contulit; Lae 71. contulerit; O I, 120. confecerit; Ti 45. confidit; T V, 40. confideret; T III, 38. confutat; T V, 88. congredi conatus sim; N II, 1. congregavit; T I, 62. »coniciet«; D II, 12. conliniet; D II, 121. conlocavit; P 25. consectetur; F I, 32. consentit; Lae 65. consecutus est; O I, 62. consequatur; R I, 28. consecutus sit; O III, 84. conservat; R II, 47. conservaret; F III, 67. consideret; N I, 43. constet; N I, 98. constaret; F IV, 17. construxit; C 72. consulit; F IV, 66. R II, 47. consumpserat; A II, 3. continuerit; P 21. contineat; A II, 104. contineret; N II, 64. »contundam«; T IV, 77. N III, 68. contuderit; R VI, 1. convocavit; T I, 62. coxerat; T V, 98. corrumpit; R V, 11. ×. corruperit; R V, 11. ×. credam; C 85. credat; N III, 41. D II, 51. 99. 116. creavit; R I, fr 2. »creare ... possint ‖ possiet, al. ‖«; L III, 9. cupit; F IV, 66. currit; O III, 42. decernit; F II, 115. decrevit; F V, 28. declaravit; T IV, 51. dediderit; Ti 44. deduceret; D I, 102. defendit; O I, 23. III, 74. definieris; T V, 27. deposuerit; O III, 95. descenderim; F V, 5. desciscis; A I, 43. desiderat; C 47. desideret; F II, 6. O I, 65. dicit; F IV, 23. T II, 17. N III, 72. P 34. (dicit); T II, 44. dixit; A II, 45. 123. T I, 111. dicam; A II, 19. T III, 50. dicas; A II, 80. dicat; A II, 121. F II, 6. ×. 14. ×. IV, 78. T III, 44. V, 31. dicat ‖ iudicat ‖; O III, 117. dixeris; A II, 87. dixerit; F IV, 32. T II, 45. V, 26. diceret; A II, 146. D I, 55. II, 139. dixisset; Lae 59. dicere audeat; F V, 93. O I, 5. dicturus est; A II, 30. R I, 37. dictavisses; F IV, 62. diffidit; T V, 40. diffidet ‖ diffidit ‖; F II, 86. diligat; F V, 30. didici; C 26. didicerit; N I, 98. O III, 76. didicisset; F I, 25. disponere ... possit; T I, 6. disputem; D II, 51. dissentit; F V, 14. disseram; Ti 8. dissuaserit; O III, 101. dividit; T V, 40. divinat; D II, 20. dedit; N III, 70. dederit; T II, 57. det; Lae 99. dederit; N III, 70. doceo; A I, 18. docuit; N I, 53. docere vellet; A II, 71. dolet; T III, 21. 74. doleat; A II, 21 (20). T III, 25. IV, 17. dubitet; T IV, 79. N II, 4. R III, 27. O III, 50. ducat; T V, 17. ×. ediderit; F II, 102. ecferat; Lae 24. efficit; N III, 25. efficere molitur; Ti 4. effugere .. volet; O I, 18. effuderit; P 21. eget; P 49. emigrarit; L II, 48. epulatur; F II, 16. eripit; O II, 40. eripuerit; O III, 85. eripere conetur; A II, 30. erudivit; P 25. in summo malo est; F II, 104. est in asperis .. rebus; F V, 78. est

in parvis malis; F V, 78. non est; T I, 87. fortis est; T III, 14. est fidens; T III, 14. in eo .. non est; T III, 40. quietus .. est sibique .. placatus; T IV, 37. beatus est; T V, 23. est matre libera; N III, 45. dea matre est; N III, 45. in ore est; L I, 6. in .. potestate est; L II, 50. minor est natu; Lae 32. est tamquam alter idem; Lae 80. est excors; Lae 99. est .. aptus; P 17. erit in iis; F V, 86. aptus erat; N II, 121. erat in hospitio; D I, 57. ‖ (aegrotus) fuerat ‖; T III, 12. scriba fuerat; O II, 29. in voluptate sit; A II, 21 (20). non sit; A II, 85. in his omnibus (malis) sit; A II, 134. sapiens sit aut fuerit; A II, 145. sit secundus; A fr 20. (ß. 5). magno sit animo; F III, 29. non sit (miser); T I, 12. non sit; T I, 13. fortis sit; T III, 15. magni animi sit; T III, 15. invictus sit; T III, 15. sit temperans; T III, 16. sit frugi; T III, 18. (sit) constans; T III, 18. (sit) quietus; T III, 18. beatus sit; T V, 41. sit improbissimus; R III, 27. ingenio possit moveri ‖ sit mediocri ‖; L II, 46. miles non sit; O I, 37. tam magno animo fuerit; T I, 100. carus fuerit; T IV, 18. propensus fuerit; Fa 11. cum telo fuerit; P 31. esset ea memoria; A II, 4. vir bonus ... esset; F IV, 62. dignus esset; T V, 63. perduellis esset; O I, 37. qui ‖ cui ‖ ... non esset heres; O III, 75. Aristides esset; C 21. esset optumus; Ti 10. rogator .. fuisset; D II, 75. senex fuisset; Lae 4. in ea voluptate velit esse; F I, 32. volo .. esse ... gratus; F II, 72. velit esse in genere isto; F II, 114. rudis esse videatur; T I, 75. vellet .. liber esse; T V, 63. »volt esse«; N III, 66. princeps vellet esse; O I, 25. beatus futurus est; N I, 103. philosophus qui futurus sit ‖ qui fut. s. phil. ‖; F II, 12. everterit; N I, 151. excelleret; T IV, 3. L III, 14. excipiat; T II, 67. exceperit; O III, 82. excitet; A II, 93. exegisset; L II, 51. existimat ‖ existimet ‖; N II, 93. existimabit; F II, 87. experrectus sit; A II, 88. potest ... explicare; O I, 16. expectat; fr V, 83. extorqueas; T III, 35. fabricatus esset; T I, 62. facit; O I, 23. P 34. faciet; T IV, 38. faciet ‖ facit ‖; L I, 41. »faxit«; L II, 19. faciebat; L II, 53. faciat; F II, 57. O II, 63. III, 93. Lae 78. fecerit; P 31. facere possit; O III, 83. fatetur; O III, 83. fert; T V, 16. ferret; O I, 37. Lae 22. tulisset; fr V, 86. ferre posset; Lae 87. »finisset«; T I, 115. floruisset; Lae 4. frueretur; T III, 38. fugiat; F I, 32. O III, 101. fungitur; F V, 69. functus est; T I, 109. furatur; O II, 40. gaudet; P 34. gaudeat; F II, 108. gauderet; Lae 22. gessit; T III, 17. »geret«; L III, 6. gesseris; D I, 22. genui; R VI, 16. habet; T V, 45. O II, 71. P 44. habui; Lae 102. »sat habuit«; N III, 68. habuit; O II, 79. ×. habeat; F III, 43. T I, 85. V, 45. 66. R II, 10. O II, 69. ×. P 15. haberet; O II, 35. habere voluit; O III, 82. habitet; F IV, 7. hortatus .. est; O III, 55. iacet; T II, 33. ignorat; L I, 42. ignoret; A II, 29. impedire vult; Lae 75. inperat; R I, 52. imperat; L III, 5. ×. imperavit; T V, 56. »imperabit«; L III, 6. imperet; L III, 5. potest ... imperare; P 38. impetrire velit; D II, 35. incenderit; N III, 74. intulit; L II, 36. inflectit; R II, 67. incideret ‖ inciderit ‖; A I, 35. infitiatus esset; O III, 65. inlustrare possit; T I, 6. † qui ‖ avo ‖ ... inquit; L III, 36. instituit; O I, 5. intellegat; D II, 71. 125. L II, 51. interfecit; T V, 55. interficeret; F V, 64. interroget; A II, 93. interfuisti; D II, 53. intervenit; N I, 17. introduxerit; N I, 20. intuetur; Lae 23. invenerit; N I, 13. [invenerat]; O I, 40. invenisset; T V, 20. invidet; T IV, 16. irasci nesciat; T IV, 43. dicat ‖ iudicat ‖; O III, 117. iudicet; O III, 12. iunxit; Ti 18. lacessierit; O I, 33. videatur laesisse; T IV, 21. laetetur; F II, 14. »lamentare«; T IV, 73. legere assueverit; F I, 11. liceatur; O III, 61. loquitur; F II, 90. loquatur; F II, 15. loqui poterit; T V, 117. lugeat; T I, 30. machinatus sit ‖ est ‖; Ti 9. maeret; T III, 60. maereat; T III, 77. malit; T V, 66. meminerit; D II, 125. »meminissem«; T III, 29. est meritus; O II, 70. metitur; O I, 1. metietur; L I, 41. metiatur; T III, 49. metuit; T II, 2. IV, 35. V, 41. migraret; F III, 67. misceat; F II, 17. miratur; D II, 49. monuerit; D I, 30. mortuus sit; L II, 49. sit .. moratus; T II, 11. multaverit; T I, 100. mutaverit; F IV, 57. narrat; F II, 13. nascatur; D II, 89. natus sit; N I, 98. navigat; R I, 63. nego; D II, 8. negat; F II, 24. L II, 33. neget; A II, 101. T I, 54. N II, 44. 97. D II, 81. R VI, 28. O III, 62. negaret; A II, 28. negare potest; P 36. nesciebat; T I, 4. nesciat; F II, 6. nocet; T V, 41. noceat; O III, 76. nocere .. cogitat; O I, 24. nominas; F IV, 23. norit; L I, 59. notavit; T I, 62. numeraret; A I, 35. solitus esses obire; Lae 7. obnuntiavit; D I, 29. obsistit; O I, 23. obstrinxerit; O III, 83. obtemperarit; D I, 30. occiderit; P 31. non dubitaret occumbere; T I, 102. occupaverit; P 31. oderit; F V, 62. Lae 28. ×. opiner; A II, 66. mortem oppetat; F III, 64. optet; P 42. ostenderit; T I, 103. paret; L III, 5. ×. P 34. paruit; T V, 56. D I, 29. parebit; R III, 23. »paruerit«; L II, 21. pareas; L I, 36. pareat; D II, 125. C 2. paruisset; T V, 19. parere .. velit; O III, 23. peperit; N II, 74. peperisset; L II, 60. O III, 3. »parat«; T II, 39. patiatur; Lae 78. 99. pateretur; T II, 43. pendet; T IV, 35. O I, 65. peragravisset; F II, 102. percipit; A II, 38. perceperit; T II, 1. D I, 91. perficiat; O III, 76. perfecerit; O III, 83. permovet; L III, 42. persequeris; F I, 36. persequatur; O III, 101. perspicit; N II, 147. perspexerit; F II, 16. R I, 16. persuadeat; N II, 93. persuaserit; T II, 16. pervenire .. possit; L I, 30. perviderit; O III, 75. ponit; F II, 88. III, 29. P 17. ponat; F II, 24. 70. O III, 117. populabatur; O I, 33. possidet; P 14. possideat; R I, 28. potuit (efficere); N III, 25. potuit; R III, 6. postules; T III, 36. postulet; F V, 89. potiatur; F II, 14. V, 83. praecipitaverit; T IV, 41. possit ... praedicare; R I, 27. se ... praestiterit; O I, 68. Lae 64. praesit; N II, 15. probas; A I, 43. probat; F II, 20. processit; F III, 48. ×. processeris; F III, 6. procreavit; P 25. profitetur; Ti 51. professus sim; A I, 18. profiteretur; F IV, 21. C 43. progenuit; O III, 66. prohiberet; O II, 41. promiserit; O I, 32. propulsat; O III, 74. prodest; O III, 64. prosit; O III, 76. protrusit; Fa 43. publicaret; O II, 27. punitur; O I, 88. putas; N III, 89. P 18. putat; A II, 82. T I, 84. N II, 56. Fa 9. L II, 33. putabit; F II, 88. L I, 42. putes; D II, 43. putet; F IV, 53. T IV, 2. N I, 20. III, 95. R I, 27. C 24. Lae 102. »putet«; T IV, 68. putaret; T II, 43. O II, 25. putare ... soleat; R I, 27. quaeris; N III, 8. quaerit; T IV, 41. O II, 61. quaesivit; F II, 2. quaesierat; O II, 89. quaerat; T IV, 53. P 42. quaereret; N III, 68. »rapsit«; L II, 22. recesserit; T IV, 40. recipit; T III, 14. Lae 97. recepisset; O III, 45. recordetur; T V, 118. L I, 25. P 46. ×. ×. ×. ×. ×. ×. ×. ×. ×. recusare audet; P 36. reddidit; T III, 17. reddiderit; O II, 69. P 21. redisset; O III, 113. rettulerit; O II, 69. rettulisset; D II, 62. regit; R I, 47. II, 67. rexerit; Ti 44. »regat«; L III, 9. reiciat; F I, 4. reliquit; T III, 17. reliquisset; A I, 34. repellit; O III, 74. requirat; A II, 19. respondisse dicitur; A II, 2. rogavi; F V, 8. N II, 11. roget; N III, 43. sagit ‖ [sagit] ‖; D I, 65. saperet; F I, 25. sciet; F IV, 10. scire

debuit; O III, 71. scripseris; D I, 22. scripsisset; F II, 55. sentiat ‖ sentiet, sentient ‖; A II, 21. (20). sentiat; T I, 41. 90. N II, 55. sentiret; F IV, 60. sequor; A II, 98. sequitur; A II, 108. C 88. P 34. recte vivit ‖ † recta sequitur ‖; P 34. sequare; L I, 36. serere conatur; R II, 5. servarat; L II, 42. servet; L II, 48. sinat; T I, 106. spectat; C 48. ✕. spernat; F I, 4. statuat; F I, 3. voluit subvenire; A II, 45. suspicari possit; D I, 15. sustinet; T V, 16. teneat; D I, 127. teneret; O III, 67. terminaverit; O III, 117. testificetur; F II, 7. timet; T II, 2. V, 16. O II, 38. timebit; T V, 40. timeret; N I, 86. tollit; A II, 39. Lae 82. tollat; O III, 26. sustulerit; N I, 115. tractabit; A II, 23. tractare ... sciat; R I, 27. tradidit ‖ tradet ita, tradet, tradit ‖; D I, 121. tradiderit; D I, 61. tradat; F III, 66. transscripserit; N III, 74. tribuat; O I, 106. tueri potest; R II, 51. vacat; T V, 41. vendat; O III, 91. venerim; L II, 2. verberat; F IV, 76. ✕. versatus sum; D 18. verser; P 50. videt; P 46. ✕. ✕. vidit; T I, 62. viderit; T I, 90. videbat; A II, 84. videat; F II, 16. N II, 12. 44. viderit; R I, 26. videre soleat; F V, 78. potest .. videre; O I, 16. videtur ... vidisse; R II, 37. vigilassem; R VI, 10. vicit ‖ vincit ‖; Lae 55. vicisset; O II, 65. vindicavit; O I, 109. violat; O III, 26. 104. vituperat; O II, 5. vivit; F II, 90. recte vivit ‖ † recta sequitur ‖; P 34. vixerit; Ti 45. vivat; F II, 70. T V, 12. vixerit; F IV, 30. viveret; F IV, 62. T I, 33. victurus sit ‖ est ‖; F III, 73. volo; D II, 46. voluit; R III, 6. velit; F I, 8. T II, 12. R II, 48. ✕. III, 19. fr V, 81. usurpet; Lae 28. utitur; A II, 22. est usus; D I, 71. II, 107. quin ‖ qui non ‖ ... utatur; Lae 68. uti .. non potest; T IV, 55. uti sciat; R I, 27.

b. **Passiv:** addictus esset; O III, 45. afficiatur; F III, 37. ita sit affectus; F I, 40. V, 85. ita sit adfectus; T III, 11. P 35. adhibetur; D II, 72. agitur; F V, 84. angatur; F II, 14. ita appelletur ‖ appellatur ‖; N I, 36. circumveniri .. videatur; O II, 51. commendatus sit; F III, 23. sit ... constitutus; T II, 11. constitutus esset; L II, 65. quia continentur ‖ qui continetur ‖; F V, 33. convertitur; Lae 93. excrucietur ‖ crucietur ‖; F II, 14. crucietur; T V, 24. delectatur; Lae 97. delectetur; T V, 102. occultus et tectus dicitur; F II, 54. »dicitur esse Bootes«; N II, 109. liberalis benignusve dicitur; L I, 48. archipirata dicitur; O II, 40. eliditur; T V, 16. videtur eruditus; F I, 71. »frangatur«; T III, 71. frangatur; O I, 68. volo ... haberi gratus; F II, 72. humetur; L II, 58. est imbutus; F I, 60. impellitur; Lae 89. inducitur; A II, 99. inlusus sit; Lae 99. sapientissimus est iudicatus; Lae 13. sit ... liberatus; R I, 28. est missus; T I, 59. movetur; O II, 38. Lae 65. moveatur; F V, 62. Lae 65. ingenio possit moveri ‖ sit mediocri ‖; L II, 46. necatus (esset); L II, 57. nominatur pullarius; D II, 72. erat nominatus; D I, 54. nominari solet; A II, 81. obiurgetur; O I, 137. opprimi possit; T V, 26. premitur; O II, 61. spectari velit; L III, 40. teneretur; L III, 16. torqueatur; F II, 16. T V, 24. videbitur; A II, 84. erat ... volneratus; N III, 91. uratur; L II, 58. urgeatur; T V, 23. Fa 17. ursueri ‖ urgeri ‖ .. videatur; O II, 51.

c. **Ellipsen, Lücken:** ille, qui: »video, video te«, ... nonne .. bis exclamavit se videre ..? A II, 89. »nemo pius est, qui pietatem —«; F II, 71. »qui consuetus in armis aevom agere —«; T II, 49. qui Dives, ... quia ..; N II, 66. qui † numero ‖ numeros ‖ optumatum ... optulit ‖ optudit ‖ is vocibus; R VI, 2. † qui ‖ cui ‖ non tum hoc, tum illud ..., sed idem semper, animos .. esse divinos; Lae 13.

2. **quem:** a. **Subject im acc. c. inf.:** α. **Activ:** posse converrere; O III, 78. esse; T I, 12. beatum ... esse; F II, 108. »hebetem«; D I, 45. fuisse sapientem; A II, 9. gestire; T V, 42. intellegere; O II, 48. sapere; O II, 48. impure ac flagitiose .. vivere; F III, 38. bene (vivere); T V, 12.

β. **Passiv:** conveniri; N III, 41.

b. **Object:** adfecerat; D I, 56. adiuves; Lae 73. amat; F V, 6. amarat; T V, 60. ames; Lae 100. σώφρονα appellant; T III, 16. Iovem appellarent; N I, 40. aspicies; N II, 114. »attingat«; T III, 59. audiamus; F V, 6. non gratum esse cogunt; L II, 16. ✕. ✕. ✕. declarat; R VI, 26. descripserit; A fr 20 (§. 9). fortem virum dicimus; F III, 29. moderatum, .. modestum, .. temperantem, .. constantem continentemque; T IV, 36. magnanimum et fortem virum; T IV, 61. mollem; T V, 88. voluptarium; T V, 88. virum bonum; O I, 31. peregrinum; O I, 37. dileximus; T I, 30. diligemus ‖ diligimus ‖; N I, 122. diligas; Lae 73. diligere coeperunt; Lae 32. discerpant; A fr 20 (§. 21). fugeret; R II, 2. in ore .. habes; F III, 37. regem habebamus; D II, 110. humarat; D II, 135. imitarentur; F I, 10. insectari soletis; F V, 3. sapientissimum iudicavit; Lae 10. laeserat; N III, 91. »metuunt«; O II, 23. metuat; Lae 53. movet; N II, 119. moveat; D I, 87. moveant; T I, 11. necassem; R I, 59. necare; O III, 32. nominavi; F II, 2. N I, 37. L III, 14. »odit«; O II, 23. odisse possemus; Lae 60. perisset; D I, 39. probant; N I, 10. »prodent ‖ produnt ‖«; L III, 10. tardum putant; A II, 97. dignum ... putant; O II, 21. * *quem* ... quaero; R II, 67. sequatur; A II, 118. spoliare possit; L I, 41. »potuit superare«; R III, 6. videmus; T V, 16. »vidit«; T II, 21. vidimus; T II, 51. videris; A II, 84. T V, 43. vindicet; T V, 42.

c. **mit Präpositionen:** ad: pervenire; R II, 67. veniat; N III, 36. — apud: Lae 87. — contra: dicuntur; T I, 80. — in: cadit; T III, 14. 21. V, 52. (cadit); T V, 52. cadunt; T III, 14. cadat; T III, 14. conlata sunt; Lae 71. conferetur; O I, 45. — per: Lae 29. — propter: P 30.

3. **cuius:** a. **nach Verben:** intererat; R II, 40. interest; O III, 90. interesset; F II, 55.

b. **nach Adjectiv:** similis (fuisset); T I, 81.

c. **nach Substantiven:** animus; L III, 40. animum; Lae 81. in animo; F I, 53. audacia; O III, 82. aures; Lae 90. consilium et auctoritas; A II, 3. omnia consilia resque omnes; P 34. focum; R III, 40. furor; A II, 88. de laudibus; C 61. memoriam; D II, 35. mentem; T I, 30. mentionem feci; C 14. meritum; N I, 116. mors; F II, 59. cum moribus et natura; Lae 27. opes; O II, 21. quasi particula quaedam; Ti 11. possessio; P 49. in potestate; T V, 82. versus (pl.); D I, 17. ad voluntatem; Lae 98.

4. **cui:** a. **nach Verben:** acciderit; N II, 167. quo ‖ qua, cui ‖ addi .. possit; F II, 75. adsentiar; A II, 125. aut adsit aut adesse possit; T V, 42. »abstulerit«; F II, 23. auferret; Lae 87. auguraverim; R IV, 8. cedit; P 34. cui ‖ cum ‖ ... »venae ... cruciatus cient«; F II, 94. commendatus (sit); F III, 23. concesserim; T V, 25. constitutum sit; T II, 17. contingit; F III, 28. contigerit; F V, 58. deest; P 49. desit; R I, 28. P 45. data est; O II, 79. erepta est; O II, 79. evenerit; T III, 59. possit (evenire); T II, 16. »exalbescat«; F V, 31. exploratum (sit); T II, 17. sit exploratum; C 67. exploratum possit esse; T II, 17. »exsecrabor«; N II, 65. [cui gratulatur]; F II, 108. fidem habent; O II, 21. impendeat; T V, 62. imperat; P 36. leges imponit, praescribit, iubet, vetat; P 36. illatae .. fuerint ‖ fuerunt ‖; N III, 41. ubi nitatur ‖ cui innitatur ‖;

N II, 125. invidetur; T IV, 16. »vincti escunt || iuncti essent ||«; L II, 60. legatum est; L II, 58. legatum sit; L II, 51. liceat; L III, 42. liceret; T V, 75. R I, 7. et || ei, cui || ... moventur; Fa 15. narraret; Lae 88. noceant; T IV, 17. nupta fuerat; D I, 104. fuerim occupatus; C 32. optare; T I, 107. opus sit; P 46. paratur; N II, 15. pendet; P 17. persuasum sit; R I, 28. praebiberat; T I, 95. *praemeditatum sit;* T IV, 57. promiseris; O I, 32. promissum sit; O I, 32. ×. proposita sit; F V, 37. (propositae fuisse videantur); P 12. ×. propositum fuisse videatur; P 12. prodesse velle videantur; O I, 42. »quivit ... reddere« R fr 7. »refugiat«; F V, 81. sapiat; F II, 24. est visio ... communis; A II, 33. »cui nihil est * mali«; F II, 41. summum bonum est; F II, 91. est necesse; T IV, 47. mali nihil est nec esse potest; N III, 38. sat est; P 18. qui || cui || ... esset heres; O III, 75. superat; P 49. udituri sint; T I, 96. videntur; A II, 135. videri potest; T IV, 37. »vincti escunt || iuncti essent ||«; L II, 60.

b. **nach Adjectiven:** cara .. esset; L III, 25 inimicum esse; Lae 95. nota sit; T IV, 37. (nota) sint; T II, 1. perspicua sint; O II, 16.

c. **beim Passiv:** considerata atque provisa est P 34. faciendum sit; O II, 50.

5. **quo: a:** acceperis; N I, 116. sperant; O I, 49. remuneratio fore videtur; O II, 69. venit; O II, 28. (commendatus) sit; F III, 23. est conligatus; Ti 15. diligamur || diligimur ||; O I, 47. essent . dimensa atque discripta; C 59. est .. datus; R VI, 15. laesus videatur; T III, 19. laedatur; T IV, 17. metui; Lae 53. — **quocum:** certet; O III, 42. vixeris; Lae 77. — **de:** existimare; fr VIII, 13. loquor; P 3. scivisse; L III, 45. — **in:** appareat; Fa 17. O I, 46. inesse videtur; O I, 55. nitatur; R VI, 12. sit; F II, 27. T IV, 57. ×. ×. ×. sunt; F III, 60. aut sunt ... aut fore videntur; F III, 60. erit; T II, 51. [sit]; P II.

6. **quicum:** bellum geras; O I, 37. communicaret; O III, 49. quicum || qui cum || ... concinere .. sibi videretur; A fr 2. conloqui libeat; R I, 28. audeas .. loqui; Lae 22. mices; O III, 77. pepigerat; O III, 92. certamen fuisset; O III, 86. **elliptisch:** quicum in tenebris; F II, 52.

II. **Plural:** 1 **qui:** a. **Subject:** α. **Activ:** abducant; T III, 76. aberrant; N I, 100. abiecerunt; Lae 32. abeunt; F V, 52. T IV, 29. abundant; P 13. ×. ×. ×. ×. accedunt; Lae 38. accipiunt; O I, 52. accommodaverunt; O I, 70. accubarent; T IV, 3. videbantur accusare; C 7. adquiescunt; D II, 5. adamaverunt; A fr. 4. addiscunt; C 26. attulissent; R II, 40. adhibuerunt; R III, 5. O III, 58. adepti sunt || sint ||; T V, 85. adiungunt; F II, 42. IV, 51. adiungerent; A II, 138. adiuvant; O II, 56 (55). adiuverint; R II, 13. administrarent; O I, 92. admirantur; N I, 11. admiremur; O II, 56. admonent; N I, 5. assentiuntur; F IV, 7. adestis; A II, 144. adsunt; R II, 67. O I, 137. aderant; T III, 7. R III, 42. adsint; R I, 28. agnoscerent; T IV, 80. agunt; D I, 95. O I, 41. »agent«; L II, 21. III, 11. aiunt; A II, 20. alere ... solerent; A II, 57. ambigunt; F II, 4. amiserant; O II, 82. amatis; F II, 94. ament; A II, 5, ×. anguntur; T IV, 27. angantur; T V, 17. anquirunt; O II, 6. anteire ... putantur; O II, 37. antetulerunt; T III, 57. anteponant; O I, 82. Lae 68. anteponerent; F II, 55. appellant; T III, 16. appellent; N II, 82. adpetiverunt; R II, 48. Lae 32. adprobant; T II, 8. appropinquent; F IV, 64. *arbitrantur;* A II, 7. arbitrantur; A II, 8. 123. T I, 32. III, 67. IV, 60. N I, 14. Lae 72. 84. quod || qui || ... arbitrentur || arbitrantur ||; F V, 55. arbitrentur; T III, 32. arcessebant; C 56. audemus attingere; F III, 5. audiunt; F IV, 7. O II, 48. audierunt; A I, 16. N III, 77. audient; A II, 60. audiebant; F II, 2. 69. audierant; A I, 46. II, 16. audirent; A II, 69. audissent; N III, 77. audire vellent; F II, 2. audire .. possent; F II, 67. auxerint; R VI, 13. avocent; F I, 2. D I, 111. auspicabantur; D II, 74. ceciderunt; O III, 49. ceciderint; D II, 97. ceperunt; L III, 27. caperent; L II, 52. carebant; F II, 115. careant; T I, 12. caverent; F II, 21. cesserint; T I, 35. cenent; F II, 24. (cenent); F II, 24. censent; T I, 18. IV, 60. D II, 100. censebunt; O I, 88. censeant; T I, 18. cernunt; D I, 127. coërcent; O II, 24. cogitant; F V, 31. cogitarent; T IV, 43. cognorunt; D I, 128. cohaerere possunt; T III, 61. colunt; L I, 32. coluerunt; R VI, 18. concedamus; D II, 109. concedant; N II, 76. concludunt; A I, 5. concupiscunt; T IV, 68. concupiscant; T V, 17. conducunt; O II, 40. se contulerunt; Lae 86. conficiunt; F I, 59. confirmarunt; R I, 2. confugient; O I, 35. confugere conantur; O II, 21. cupiunt confundere; A II, 53. coniungerent; A II, 138. colligebant; T II, 62. colligant; T III, 76. conarentur; O I, 92. consectantur; T II, 8. essent consecuti; F IV, 63. possent ... consequi; F IV, 56. conservaverint; R VI, 13. constituunt; F IV, 45. constituant; F I, 2. constituissent; R II, 2. constent; O I, 71. consuerunt; O II, 55. consulunt; O I, 85. contemnunt; F II, 91. contemnant; D II, 125. O I, 71. videntur ... contempsisse; F V, 47. contenderent; O I, 87. conticuerunt; T II, 3. continent; D I, 36. continerent; O I, 92. contrahunt; T V, 105. convolent; T III, 50. credunt; D II, 51. quoniam || qui || ... credituri fuerunt || fuerint ||; T I, 48. »creare ... possint || possiet, al. || «; L III, 9. frangere deberent; L III, 31. decreverint || decreverunt ||; N I, 92. dediderunt; T IV, 82. O I, 71. P 37. deerravissent; A fr 16. defenditis; N I, 109. defendunt; F III, 2. D II, 89. O II, 67. curent defendere; T V, 87. detulimus; L II, 42. definiunt; A I, 5. deliberant; O III, 37. descendant; T II, 62. Lae 64. descripserint; L II, 11. deserunt; F I, 33. deserviant; O I, 109. desiderent; F I, 2. 10. despiciunt; O II, 37. qui || si qui || ... desunt; fr V, 48. dicunt; A II, 32. F I, 4. 64. III, 2. IV, 59. V, 59. T I, 17 IV, 38. 79. N III, 53. D II, 16. 17. 18. 35. R II, 18. O III, 28. Fa 20. 38. dixerunt; F IV, 43. N I, 2. 23. 118. D I, 34. II, 33. dicent; F IV, 47. Fa 42. dicebant; A II, 129. dicamus; F V, 93. N I, 12. D II, 70. dicatis; N III, 11. dicant; A II, 103. 138. 140. F I, 1. 70. II, 2. IV, 49. ×. D II, 29. R I, 15. O I, 29. dicant || dicunt ||; F III, 47. T V, 85. dicant || ducant ||; O I, 6. ×. dicerent; A II, 11. 70. F IV, 45. T II, 3. audeant ... dicere; A II, 74. audeant dicere; O I, 84. non dubitant .. dicere; F IV, 62. vellent ... dicere; F IV, 6. diligunt; F V, 29. dirimunt; O III, 23. didicerunt; F II, 26. D I, 34. didicissent; T I, 29. discere volunt; N I, 10. dispicere cupiebant; T I, 45. disputant; A I, 5. F V, 72. T V, 33. R I, 4. Lae 24. disputent; A II, 7. dissentiunt; F I, 14. V, 33. Fa 44. dissentiebant; Fa 40. disserunt; A II, 43. R III, 4. O III, 106. Lae 18. (disserunt); O III, 106. disserere coeperunt; Lae 13. disserere soleamus; O II, 7. dissident; A II, 132. 143. T I, 55. distinguunt; A II, 32. distraxerint; O III, 34. distraxissent; O III, 11. dividunt; T IV, 10. divinare dicuntur; D II, 10. divinare videantur; D I, 124. dederunt; T II, 36. docere .. possunt; fr V, 49. ducunt; T IV, 61. P 18. duxerunt; L I, 37. ducant; D II, 125. dicant || ducant ||; O I, 6. ducerent; D I, 102. ebullire

volent; T III, 42. ecferunt se; T IV, 68. efficiant; R I, 67. egeant; O I, 52. emunt; O II, 40. enitimur; A II, 6. cubitum irent; D II, 122. eripiunt; O I, 43. erudierunt; Lae 13. evolaverunt; R VI, 14. exaequant; F III, 11. exaequaverunt; F III, 12. excesserunt; T I, 98. excesserant; T I, 29. N III, 41. excellunt; L I, 51. excipiunt; F III, 42. (excipiunt); F III, 42. exceperunt; T II, 65. exceperint; D II, 50. volunt exclamare; T II, 56. exedunt; F I, 59. exisse ... dicuntur; T III, 11. exigant; L I, 4. existumant; T V, 75. Lae 83. existiment; N I, 85. Lae 63. existument; N III, 16. experrecti sint; A II, 90. expetunt; O II, 5. expresserunt; A I, 10. exterminant; O III, 47. fabricantur; O I, 147. faciunt; F II, 45. T I, 92. O I, 65. II, 67. Lae 72. ‖ [faciunt] ‖; T IV, 10. fecerunt; F III, 11. N III, 89. fecerint; F V, 64. facere possunt; F III, 66. facere .. possunt; T II, 5. facere .. videantur; O I, 29. fatentur; F V, 93. ferunt; A II, 70. T II, 49. III, 58. 67. 73. IV, 45. tulerunt; T II, 65. III, 79. IV, 63. tulerant; T III, 27. ferant; T III, 72. O I, 87. tulerint; A II, 13. ferre .. possunt; T II, 54. fingunt; Lae 51. finxerunt; N III, 62. flagitent; A ep. 1. flectunt; L I, 47. fluere ... dicuntur; N III, 43. frui possint; F III, 61. frui volunt; F I, 48. fugerant; D I, 123. fugiant; F V, 31. »fuderunt«; D I, 21 (22). furerent; D I, 81. furere destiterint; A II, 90. bellum gerunt; O I, 79. gerunt; C 20. Lae 86. se gerunt; Lae 19. bellum ... gerant; fr V, 47. gesserint; F V, 52. gestiunt; O I, 102. gratificantur; O I, 42. gubernabunt; O II, 74. habemus; O III, 4. 49. P 50. habent; F III, 42. IV, 66. V, 36. T V, 102. D II, 77. 108. R III, 23. 26. O I, 72. P 6. [habent] ‖ habent ‖; D I, 95. habuerunt; O I, 119. habebunt; O I, 149. habebant; O II, 41. habeant; T I, 44. R I, 28. L II, 28. haberent; O I, 6. C 55 (56). erant .. habere soliti; A I, 17. habitavissent; N II, 95. hariolentur; D I, 132. ignorabant; A II, 4. imitamur; O I, 118. imitarentur; C 77. immolabant; N II, 72. incolunt; R II, 7. VI, 16. 20. incolebant; R II, 4. incolant; N II, 42. incurrunt; O I, 29. indigeant ‖ indigent ‖; Lae 51. inferunt; O I, 23. inficiunt; L I, 47. ingredi cogitant; O III, 6. insectantur; N I, 5. insistunt; R VI, 21. instruunt; O II, 24. instruxerunt; L I, 36. intellegunt; F I, 42. »qui ... intellegunt«; D I, 131. intellegant; F V, 71. interpretantur; D II, 147. interpretarentur; N III, 77. interrogant; A II, 35. introducunt; Fa 20. 42. intuerentur; T V, 9. invenerunt; T I, 62. ×. ×. ×. ×. invenire ... volumus; A II, 7. investigarent; O I, 92. videntur ... invidere; A II, 7. iubent; O I, 41. iudicamus; F III, 44. iudicaverunt; T I, 99. III, 3. iudicabant; C 43. iudicetis; Ti 8. iudicent; N I, 13. qui quidem ‖ qui [idem], al. ‖ ... nequeant iudicare; O III, 15. labi nolumus; A II, 115. lacerarunt; O I, 57. latrocinantur; O II, 40. laudant; T III, 12. R I, 58. laudarunt; O III, 55. laudarent; T II, 3. legerint; F I, 12. legere malint; F I, 10. liberaverunt; P 11. »qui ... liquerunt«; D II, 63. locant; O II, 40. loquuntur; F II, 77. R VI, 22. loquantur; R I, 28. malunt; F I, 11. mandarint; D II, 50. mandarent; T IV, 5. meditantur; T III, 58. mercantur; O I, 150. metiuntur; F II, 56. V, 93. L I, 49. O III, 12. 18. metiantur; F II, 48. metuant; T V, 17. N III, 16. migrassent; L II, 55. monent; O I, 90. »qui ... monstrant«; D I, 132. moriuntur; T I, 93. mortui sunt; T I, 9. mortui sunt ‖ sint ‖; T I, 13. moriantur; T III, 73. mortui sint; T I, 14. mortui essent; T I, 12. 15. nascuntur ‖ nascantur ‖; D II, 93. nati (sumus); F V, 63. nati sunt; T I, 13. R VI, 23. nascentur; R VI, 23. nati .. sint; T I, 13. nati sint; D II, 92. sint nati; D II, 93. navigant; D II, 94. navigassent ‖ navigavissent ‖; D I, 56. neglegunt; O I, 85. III, 82. neglegant; O I, 71. negamus; A II, 73. ×. negant; A II, 27. 31. F III, 64. V, 23. T I, 51. II, 17. Fa 44. O III, 9. 28. C 17. negent; A II, 7. F I, 1. 31. R I, 11. negavissent; A II, 15. nescient; A I, 10. nesciamus; A II, 126. nocent; O I, 42. nocere .. conati sint; O II, 18. nolumus; A II, 6. nolint; A II, 6. notaverunt; D I, 128. oblectabant; C 56. oboediunt; R III, 41. occiderunt; T I, 9. occidissemus; T I, 48. opinantur; D II, 16. opitulantur; O II, 56 (55). orti estis; Ti 40. pareant; R I, 67. paruissent; N II, 8. pepererunt; O II, 8. partiuntur; A I, 5. passi .. sumus; L II, 42. patiantur; T IV, 60. passi sint; T III, 5. [qui ‖ quia ‖ peierassent]; O I, 40. perierunt; N III, 89. perfugerint; O I, 69. perpetiantur; O I, 109. persequuntur; D I, 84. 36. L III, 18. persequuntur ‖ persecuntur ‖; D II, 17. persecuti sunt; R II, 29. persequentur ‖ persequuntur ‖; O II, 65. persequamur; O II, 7. perspiciunt; O II, 10. perspicerent; T V, 9. persuaserint; A II, 115. persuadere vellent; A II, 17. petessunt; T II, 62. qui ... a se ipsi ‖ ipsis ‖ petunt; C 4. philosophantur ‖ philosophentur ‖; T II, 6. philosophabantur; A II, 72. philosophentur; N I, 12. philosophati sint; F II, 101. philosophari possint; F III, 40. placere volunt; A II, 10. ploderent; fr VIII, 13. ×. ponimus; F III, 44. ponunt; F I, 42. III, 42. Lae 20. posuerunt; T III, 10. ponebant; T V, 8. ponerent; F V, 75. posse .. volunt; O II, 64. poterunt; A I, 10. ×. auderent postulare; Lae 35. potiti sunt; O I, 21. se ... praebuerunt; R VI, 29. praedicerent; D II, 26. praesentiunt; D I, 34. II, 16. qui cuique ‖ cuicumque ‖ artificio praesunt; F IV, 76. praesunt; R I, 3. O I, 79. 89. II, 77. praefuerunt; L I, 14. praeerant; D I, 96. praesint; L II, 30. III, 12. praefuturi sunt; O I, 85. praetervehebantur; F V, 49. precabantur; N II, 72. probant; F I, 13. probent; T I, 76. D I, 113. probarent; A II, 17. processerint; R I, 3. processissent; F IV, 21. profecti sunt; T II, 8. essent profecti; D I, 5. profitentur; T I, 17. N I, 10. D II, 129. Lae 17. profitebantur; T II, 8. profundunt; O II, 55. profundere ... parati essent; O I, 84. progredi possumus; T II, 5. prohibent; O III, 47. proponunt; O I, 116. proposuerunt; F V, 57. proponerent; T II, 3. propulsant; O I, 23. 65. proscribunt; O III, 55. profuerunt; O I, 48. provident; F I, 33. putamus; F III, 48. putant; A I, 5. F I, 72. V, 23. 33. T II, 8. III, 70. O I, 109. II, 69. 78. putarunt; A I, 13. putaverunt; O III, 119. putabunt; O I, 88. putabant; O I, 84. putent; A II, 5. F III, 48. T I, 18. III, 76. ×. N I, 72. III, 17. D II, 125. Lae 86. (putent); T III, 76. quaerunt; R III, 8. IV, 2. Lae 7. P 46. quaerant; F V, 28. quaererent; T V, 9. D II, 135. quaesissent; R I, 30. queruntur; A II, 32. recesserunt; O I, 71. recepissent; N III, 89. O I, 35. recusant; P 39. recusarent; Lae 35. redimunt; O II, 56 (55). referunt; T V, 108. Lae 32. referatis; F II, 58. regnant; L III, 4. regant; O I, 92. relegerent; N II, 72. reliquerunt; F IV, 36. P 10. removerint; O I, 69. reprehendunt; T III, 78. requirunt; N I, 10. restiterunt; T II, 54. respuant; T III, 79. reticuerunt; O III, 58. retinent; F I, 48. retractarent; N II, 72. reverterunt; T V, 107. revertissent; O III, 115. ruunt; T III, 61. sanxerunt; R I, 2. sanxerint; L II, 11. »qui ... sapiunt«; D I, 131. 132. sciunt; F II, 13. scire videntur; P 40. scribunt; T II, 7. scripserunt; T II, 6. scrutantur; N III, 42. segregaverunt; F IV, 49. sentiunt; T II, 7. senserunt; R I, 56.

sequimur; T II, 5. secuti sunt; T II, 9. secuti erunt; Lae 42. sequantur; T V, 100. sequerentur; A II, 70. sequi nesciunt; F I, 32. sinimus; R III, 16. somniaverunt; D II, 122. statuunt; F II, 56. stabunt; A II. 144. stent; A II, 123. studemus; R I, 1. student; F IV, 65. studeant; O I, 132. sumus; T I, 87. id aetatis; R III, 41. in navi; || nave || sunt; A II, 81. ubique; F II, 18. T I, 35. in ore; F II, 67. in .. honore; F III, 52. sine virtute; F III, 61. ab eo; F IV, 7. sapientes; F IV, 37. cari; F V, 29. altiore animo; F V, 57. socii atque amici; F V, 65. nulli; T I, 87. ab ea disciplina; T II, 7. [qui .. in morbo sunt]; T III, 9. di non; N III, 48. cives; R I, 49. mali; R III, 26. inglorii; L I, 32. in provinciis; L III, 18. sana mente; O I, 127. sunt; C 21. cum imperio; C 64. superiores; Lae 71. 72. praediti; P 51. post eos fuerunt; F III, 57. auditores; F IV, 61. in compedibus; T I, 75. viri; R IV, 23. crudeles ..., inmanes; O I, 35. principes; O II, 14. in hac terra; Lae 18. in famulatu fuerunt || fuerint ||; Lae 70. erunt firmiores nec .. robustissimi; T II, 48. benefici et liberales; O II, 53. ibi .. eramus; D II, 114. erant cum Aristotele; A I, 17. tum; N I, 98. Academici (erant); O III, 20. et ... principes fuerunt et ... inpii; L II, 42. sine dolore sint; F II, 17. sapientes; F IV, 54. 63. in profundo; F IV, 64. compotes; F V, 77. inhumati; T I, 106. in bonis; T V, 28. expertes sint || sunt ||; R I, 8. molliores; O I, 71. eiusdem gentis sint || sunt ||; O III, 69. eiusdem civitatis (sint); O III, 69. commodis fuerint moribus; Lae 54. essent; T I, 14. inferioris ordinis; L III, 30. conscii; O III, 73. in vinculis; C 42. idonei; Lae 62. homines fuissent; N III, 49. inimici; L II, 43. asoti esse velint; F II, 30. carissimi e. debeant; T III, 73. vitiosi e. dicuntur; T IV, 81. similes e. velint; R I, 67. sui possunt e.; R III, 37. benigniores volunt e.; O I, 44. e. amplissimi videbantur; P 40. aliquando futuri sint; F III, 64. essent futuri viri; Ti 44. suscipiunt; O I, 83. »qui ... suscitant«; D I, 88. suscipere soleamus; F V, 54. suspicarentur; O III, 73. suspicati essent; N I, 100. temptant; O II, 78. tenent; F I, 26. »qui ... tenuere«; D I, 21. tenebant; O II, 82. terminavit; T I, 62. timerent; T IV, 46. ×. ×. ×. ×. ×. tollunt; F I, 64. O III, 28. Lae 47. tractare conamur; A I, 25. tradunt; N I, 119. L I, 18. tradiderunt; O I, 112. Lae 86. velint tradere; F I, 31. tuebuntur; O II, 85. tuerentur; C 77. vacant; O I, 29. valent; F III, 66. vendunt; O II, 40. venerunt; O I, 21. Fa fr 5. R I, 18. venirent; T V, 9. versantur; T I, 59. R III, 5. L III, 48. Lae 64. vetant; O I, 30. vident; F V, 50. D II, 147. viderunt; F V, 80. T I, 45. ×. videant; F IV, 11. D I, 126. viderent; F IV, 4. vidissent; T III, 66. quintae classis videntur; A II, 73. sapientes videntur; A fr 20. violaverunt; R VI, 29. vivimus; T I, 14. vivunt; Lae 19. vixerunt; D I, 63. R VI, 16. vivant; fr V, 89. vixerimus; O III, 8. vixerint; T I, 98. III, 61. viverent; T I, 9. volent vivere; O III, 23. vocent; F I, 1. volunt; A II, 44. F I, 2. III, 5. T I, 6. 98. II, 7. L III, 1. O II, 78. III, 17. 18. Lae 48. fr V, 23. voluerunt; F III, 2. L II, 26. volent; O II, 24. 62. velint; N I, 24. O I, 87. vellent; T IV, 51. urinantur; A fr 10. utuntur; F I, 52. T III, 22. V, 104 N II, 157. usi sunt; C 64. utantur; N II, 42. uterentur; D II, 26. uti possent; N II, 157. uti volunt; D II, 9. uti velint; F I, 10.

β. Passiv: addicti (sunt); T II, 5. affecti sunt; F I, 49. sunt ... adfecti; D I, 63. adfecti sint; T III, 11. essent .. adfecti; A II, 53. † qui dum appellantur || tum appellarentur, al. ||; A I, 22. di appellantur; N III, 63. septem appellantur; Lae 7. appellabantur sapientes; T III, 42. iudices appellentur; T I, 98. arcentur; L I, 51. astringantur; L II, 48. [qui capti erant]; O I, 40. coluntur; C 26. Lae 26. commemorabantur; N III, 47. commissi sunt; O I, 85. commoti sunt; O I, 102. conditi sunt; L II, 57. consecrati sunt; T II, 5. constricti (sunt); T II, 5. consuluntur; L I, 14. O II, 67. cremati essent; N III, 12. tales creabuntur; Ti 41. erant ... creati; Ti 47. cruciari (vellent); F V, 29. damnati essent; C 42. defensi sunt; O II, 66. delectamur; N I, 79. delectantur; F V, 48. L I, 5. Lae 86. delectarentur; O I, 92. demersi sunt; F III, 48. dicuntur iracundi aut misericordes aut invidi aut tale quid; T IV, 80. dii ... facti esse dicuntur; R II, 18. melancholici dicerentur; D I, 81. diliguntur; C 26. ducantur; T II, 66. ecferantur; T V, 17. (essent) electi; T IV, 5. erunt eruditi; A I, 10. essent excitati; T IV, 5. exercentur; O II, 47. existimantur boni; O III, 17. dii ... facti esse dicuntur; R II, 18. sunt ... fatigandi; O III, 73. feruntur; T III, 4. ×. 11. frangantur; O I, 71. gignuntur; N II, 34. gignuntur || gignantur ||; D II, 93. sapientes habentur; T V, 77. divini; D II, 10. boni; O III, 73. (viri boni); Lae 21. sapientes ... et habebantur et nominabantur || [qui ... nomin.] ||; T V, 7. »qui caelestes .. habiti«; L II, 19. sapientes || sunt || habiti; O III, 16. honorati sunt; L I, 32. implicantur; O II, 40. incitantur; D I, 114. instituti sumus; F V, 63. sunt ... laudati; F II, 116. levantur; T III, 73. levandi sunt; Lae 72. erant missi; O III, 113. monentur; Lae 90. movemur; N II, 58. L I, 41. moveantur; R I, 12. necabantur; fr V, 95. theologi nominantur; N III, 53. sophistae nominabantur; F II, 1. f. habeor. (sapientes || sunt ||) nominati; O III, 16. observantur; Lae 26. obsidentur; O II, 56. occupati et sunt et fuerunt; O I, 57. pascuntur; O II, 40. perscripti ... sunt; A I, 16. essent politi; R I, 28. procreentur; T I, 79. qui procreati sunt || [qui procreati sunt] ||; O I, 12. procreati essent; F IV, 17. beati putantur; N II, 95. putentur || putantur || beati; Lae 46. rapiantur; D I, 111. reprenderentur; F II, 21. suscepti .. sumus; F V, 63. tenentur; O II, 21. torqueri vellent; F V, 29. vincti ... fuerunt; T I, 75. vincerentur; T II, 48. Academici vocantur; F V, 7. cosmoe vocantur; R II, 58. volvuntur; R VI, 17.

γ. Ellipsen, Lücken: qui † cum ... intuerentur; T I, 73. nec, qui anxii, .. anguntur; T IV, 27. qui ingenio ... singulares; D II, 97. qui „nec sibi nec alteri"; O II, 36. qui illud nescio quid, quod in primoribus habent, ut aiunt, labris; fr V, 93.

b. Prädicat: iidem abeunt, qui venerant; F IV, 7. ut simus ii, qui haberi velimus; O II, 44.

2. quos: a. Subject im acc. c. inf.: α. Activ: adsentiri; A II, 38. consilium ... capere posse; O II, 33. efficere potuisse; A II, 16. esse multos; F I, 55. animantis .. esse; N III, 11. plures ... esse; D II, 5. in auspicio esse; L III, 43. bonos viros ... fuisse; F III, 11. expedire (posse); O II, 33. fingere; N I, 56. functos esse; R I, 12. intellegere; O II, 33. posse iudicare; F I, 2. obstare; O III, 38. pervenire; N III, 41. profuturos; O I, 48. prospicere (posse); O II, 33. quaerere; N I, 56. sentire; A II, 38. usuros; N III, 78.

β. Passiv: exstinctos || esse ||; R VI, 14. sapientes habitos; Lae 45. internosci posse; A II, 56. receptos; N III, 39. sepultos esse; N III, 11. tractandos; F IV, 79.

b. Prädicat im acc. c. inf.: quos nos et quales esse velimus; O I, 117.

c. **Object:** accepimus; N I, 30. admiramur; L II, 4. ait ... senes; C 56. „caecos" appellat; T I, 27. ephoros appellant; R II, 58. *δαίμονας* appellant; Ti 38. senes .. appellavit; R II, 50. Tyndaridas appellabas; N III, 11. appellare possim; T IV, 5. audierim; T V, 55. cognovi; C 83. colere (soleamus); N I, 119. commemoravi; C 50. conplexa est; Lae 54. conlegimus; T III, 70. conlocavit; A II, 6. »quos ... locaverint ‖ conlocav. ‖«; L II, 19. contexerat; L II, 57. corrupisses; O II, 53. »quos ... creassit«; L III, 9. crearet; N II, 10. delectat; T III, 63. V, 30. delectant; P 36. ×. ×. ×. ×. servos delegerat; T V, 58. depellere ... potuit; L III, 20. desereret; A fr 20 (§. 28). deviceris; O II, 35. dicis; F II, 119. miseros dicis; T I, 11. dixi; F II, 34. O I, 58. II, 50. C 23. prudentes possumus dicere ..., divinos nullo modo possumus; D I, 111. diligimus; L II, 4. dilexerunt; Lae 74. diligamus; Lae 102. posset (ducere); N I, 118. eduxerat; F II, 97. enumeravi; L I, 47. enumerare magnum est; T I, 116. excipere .. potuissent; R IV, 8. exedunt; T V, 16. genuerimus; F III, 62. caros habeat; O I, 12. (imitari) visum est; O I, 118. imitatus; L II, 14. incenderunt; R VI, 1. incitant; T V, 16. interpretantur; D I, 34. sapientes ... iudicabant; Lae 18. (laedere) debent; O II, 68. (laedere) expedit; O II, 68. legisset; A II, 8. »quos ... locaverint ‖ conlocav. ‖«; L II, 19. »quos ... locassint ‖ locasint ‖«; L III, 11. misit; O III, 113. movere .. potuit; Lae 63. nominavi; F I, 7. 16. IV, 45. V, 12. O II, 59. Lae 19. sapientis nominaverunt; R I, 12. novisse vis; F V, 6. offendit; F I, 3. offendas; O II, 68. precari (soleamus); N I, 119. probas; A II, 61. F IV, 49. probamus; F I, 6. lugere prohibet; T III, 65. non pudet ... dicere; F V, 93. pungit; T V, 102. improbos ... putant et ... instructos; O II, 36. redarguimus; F II, 44. volebat refellere; A II, 15. restituerat; O II, 81. sequamur; A II, 61. terrent; T V, 16. tueri .. debeat; O I, 12. tueri debent; O I, 28. venerari .. soleamus; N I, 119. vident; F V, 42. vidimus; Lae 28. 29. *ἀντίποδας* vocatis; A II, 123.

d. **mit Präpositionen:** ad: referam; F II, 119. senatus, quos ad soleret, referendum censuit; N II, 10. venerit ‖ [ad q. ... venerit] ‖; L II, 48. — **apud:** agit; L III, 40. loquare; F II, 74. honos sit; T II, 62. laus viget; T II, 62. vivamus; O I, 126. — **in:** impetum .. facere; T IV, 78. — **inter:** disseritur; F II, 3. est communio; L I, 23. sunt; O I, 56. communis; L I, 23.

3. **quorum: a. nach Verben:** intersit; O III, 57. fuerant; O II, 81. essent; L III, 30.

b. **nach Pronomina:** alter; R III, 27. alter ..., alter; F II, 14. alter ..., altera; O I, 1. alterum ..., alter; T V, 63. nemo; L I, 40. plerique; Lae 71. uterque; F III, 9. T V, 87. O I, 4.

c. **nach Substantiven:** quorum ‖ quarum ‖ ... aetas; O II, 45. agri; R II, 8. animus; N III, 25. O II, 7. animi; T III, 4. N II, 62. D I, 114. auctoritas; R I, 12. II, 59. auctoritate; O I, 122. bona; O II, 81. consilio; O I, 122. copiis; R II, 4. corpora; R III, 40. fr V, 95. disciplinam; D I, 36. in ... domo; P 38. error; O II, 10. exitio; N II, 8. e q. fontibus; T III, 31. genera; L I, 27. gloria; R I, 12. ingenio; T I, 35. ingeniis; fr IX, 11. institutio; F IV, 8. interpretes; N II, 12. inventis; fr IX, 11. indicium; F I, 7. O I, 71. ad q. iudicium; F I, 7. q. de iustitia; O II, 42. laus; P 18. q. ad ... laudes; A II, 6. libri; T II, 7. linguae; D II, 96. maiores; O II, 116. matres; N III, 45. mens; T I, 59. III, 11. IV, 35. N III, 25. D I, 114. nomen; R I, 63. q. e numero; A II, 15. q. ... in nutu; C 61. opiniones; N I, 5. oratio; T V, 83. ordo; F III, 52. ordini; O I, 151. patres; T I, 34. N III, 45. patrocinio; R II, 26. praedicta; D II, 99. princeps; A II, 131. prudentia; C 27. ratio; F III, 16. q. .. in ratione; F V, 58. res; T V, 112. rebus gestis; O I, 76. in q. rixam; A fr 20 (§. 25). scelere; L II, 42. q. ad scientiam; O II, 86. q. .. in sententia; C 61. similitudinem; T I, 110. studio; D II, 5. studia; O I, 155. studiis; O II, 18. eorum ‖ quorum ‖ suffragiis; L I, 44. q. in villa; P 38. »quorum virtuti ‖ virtute ‖«; O I, 38. virtute; T I, 35. vita; F II, 67. O I, 149. 155. q. cum vita; P 18. vitia; O I, 146.

4. **quibus (dat.): a. nach Verben:** ademerunt; O II, 54. ademptum est; O II, 79. assentior; F I, 8. 31. III, 57. circumscriptus est; P 18. concedit; D II, 90. commiserat; O II, 2. committat; R II, 51. commissa est; O I, 85. consultum ... dicitis; N III, 79. dederunt; O II, 54. se .. daturum; T I, 114. data est; D I, 127. L I, 33. datum est; O II, 79. defusum ... sit; F II, 23. dixit; D I, 123. evenit; T I, 9. eventurum est; T I, 9. infertur; O I, 23. innascitur; N II, 34. »quibus .. imperat«; D I, 132. »quibus iussi erunt (imperare)«; L III, 6. liceret; L III, 30. medetur; T III, 58. obsequi nollent; Lae 35. paruerunt; R I, 64. persuadeam; F II, 28. placet; D II, 106. placuit; L III, 4. »quibus .. pollicentur«; D I, 132. est praepositus; R II, 47. (prodesse) potest; O III, 64. (prodesse) possit; O III, 76. promiseris; O I, 32. III, 94. est .. propositum; F IV, 46. propositum est; N I, 11. respondit; O I, 84. responderit; F IV, 47. (servire) et possumus et debemus; P 41. summa (bonorum) est in voluptate; F IV, 46. summum bonum sine virtute est; F IV, 51. nihil est ... opis; C 4. ius sit; L III, 40. sit ‖ est ‖ causa; O I, 71. optabilis mortes fuisse; T I, 116. tributum est; L II, 58. videtur; T II, 41. 45. O III, 20. ×. putere ‖ puter esse ‖ videatur; A fr 11. verum esse videatur; N I, 12. videantur; O I, 82.

b. **nach Adjectiven:** sunt ... communia; L I, 23. ignota sunt; F I, 5. inaudita .. sint; P 33. par esset; O II, 65.

c. **beim Passiv:** fuerint cogitata; T III, 30. cognita esset; O II, 7. (est) committendum; R I, 52. (sunt) imponenda; F III, 3. moriendum est; T I, 9. moriendum esset; T I, 9. notatus est; D I, 127. parienda sunt; F III, 3. percepta sunt; D I, 118. tuendum est; R I, 52.

5. **quibus (abl.): a. nach Verb:** orbati sumus; T I, 111.

b. **mit Präpositionen:** a: acceperis; O I, 33. didicit; A II, 107. dissentio; F I, 5. dissentiunt; F II, 80. exspectat; O II, 70. exspectant; O II, 21. expectare ... potestis; R VI, 20. ortus erat; R II, 44. precaremur; N III, 84. **elliptisch:** R I, 2. accusatus (sum); T I, 99. audiri ... potest; R VI, 24. essent coli soliti; C 7. condemnatus sum; T I, 99. conscripta sunt; T II, 11. diligamur; Lae 102. discripta ‖ descr. ‖ sunt; R I, 2. disputata (sunt); T II, 11. ducti; T V, 8. educantur; F V, 42. exculti; T I, 62. instructa .. sit; T V, 6. inventa (sunt); T II, 11. esset inventa; N I, 38. inventa; D II, 80. mansuefacti; T I, 62. metuentur; O II, 24. esse peragratas; F V, 50. praescribebantur; C 27. producti sunt; R I, 68. violatum sit; R III, 19. — **quibuscum** concinebat; F IV, 60. conferemus; O I, 136. possit .. conferre; O II, 39. congregemur; O II, 18. coniuncti esse possunt; Lae 29. disserebat; F II, 2. iuncti sumus; O I, 156. res est; A II, 83. vivimus; O I, 143. vivamus; O I, 126. vivitur; O I, 98. — **de:** actum esset; L III, 45. audivi et legi et .. conscripsi; C 83. diximus; A II, 46. dici ..

necesse est; T IV, 55. male existumant; O II, 36. quaestio est; N I, 48. zum Satz: F III, 11. elliptisch: O III, 113. — e: »e q. ereptum«; D I, 22. zum Satz: A II, 16 — in: completur; F V, 68. inesse videatur; O I, 56. est; F I, 4. T IV, 34. O I, 25. II, 36. III, 13. 16. sunt; O I, 56. erat; A I, 20. esse; O II, 32. videndum est; D I, 147. elliptisch: O II, 36.

b. femin.: quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte lueret, inventa est; F V, 64. »cui nec arae patriae domi stant«; T III, 44. quorum ‖ quarum ‖ .. prima aetas ... in hominum ignoratione versatur; O II, 45.

c. neutr.: I. **Singular:** 1. **quod (nom.):** a. **Subject:** *α.* **Activ:** »quod .. abest«; N III, 79. absit; A II, 36. abesset; A II, 81. abhorret; D II, 125. O I, 128. accedat; A II, 7. deberet accedere; Ti 46. possit ... accedere; F I, 41. accidit; A II, 121. (accidit); T III, 58. accidet; T II, 6. acciderit; O I, 120. C 31. acciderat; D II, 67. O II, 80. accidat; Lae 99. acciderit; T III, 61 (62). 75. accideret; C 67. accidisset; F III, 8. D II, 7. accidere .. potest; R I, 53. accidere possit; T III, 34. O III, 100. posset accidere; L II, 57. solet ... accidere; T IV. 60. accipit; N III, 32. adest; F I, 55. T V, 54. O I, 11. adfert; T I, 53. R VI, 27. adferat; D I, 62. adferre soleat; O III, 18. adiuvet; F I, 57. adliciat; Lae 28. allicit ‖ illiciat ‖; Lae 50. angebat; T II, 29. antecedat; Fa 34. ×. apparet; F II, 46. N III, 11. adpareat; A II, 38. appareat; A II, 44. attinet; O III, 32. attrahat; Lae 50. cadit; T III, 19. O I, 9. cecidit; Fa 19. cadat; T I, 79. caderet; Ti 9. cadere ... potest; F IV, 15. cadere ... posset; A I, 42. caleat; N III, 35. capiat; L II, 68. O III, 15. caret; F I, 39. D II, 71. careat; T V, 75. 88. N II, 46. Ti 13. complectitur; Ti 12. complecti possit; T I, 66. fr IX, 10. consequitur; Fa 14. conservat; N II, 51. constat; F IV, 33. N I, 44. constaret; N III, 8. continet; F III, 26. V, 92. T III, 58. N I, 2. D I, 117. contineat; L II, 69. contingit; F III, 10. V, 33. N II, 26. D I, 113. 129. Lae 72. ‖ [quod .. contingit] ‖; T III, 4. ‖ contigit ‖; D I, 34. contigit; T V, 15. D I, 46. 47. 119. O II, 50. 59. contingeret; N I, 27. III, 67. D II, 94. possit ... contingere; F III, 28. (contingere) solet; fr VI, 14. contigisse .. dicitur; D I, 81. scribitur contigisse; D I, 52. convenit; N III, 7. convenerit; R I, 38. conveniat; T V, 31. crescit; N II, 23. decet; O I, 94. decuit; C 84. deceat; O I, 14. 94. 95. 97. 125. III, 77. fr V, 39. delectat; D II, 8. delectet; F II, 107. desit; F IV, 16. T V, 23. O I, 121. differat; L I, 34. O I, 99. differret; F III, 50. doleat; T I, 79. efficit; N II, 16. Fa 36. efficeret; A I, 23. 39. elevet; T III, 34. est; A II, 77. ×. 85. C 27. P 18. 52. *est*; T V, 50. absolutissimum est; Ti 12. absurdum; N II, 36. D II, 106. acutum et perspicax; O I, 100. admirabilius; N II, 51. aptissimum; F I, 52. beatum et inmortale; N I, 85. bonum; F III, 27. ×. 53. T V, 46. quo ‖ quod ‖ melius sit; F I, 41. optimum; F IV, 37. N II, 38. praestantissimum atque optimum; F V, 59. calidum et igneum; N II, 23. [quod certissimum est]; F II, 71. (est) consequens; T I, 78. quod est ‖ si ‖ ... difficile; L III, 40. difficile ... probatu; T V, 1. difficile; O II, 39. difficilius dictu; Lae 23. difficillimum; T I, 78. L I, 58. dignum; O I, 97. multo .. evidentius; Lae 27. expers; N II, 22. ×. externum (est); F II, 89. facile; T I, 78. falsum; A II, 40. 106. Fa 38. verum aut falsum; T I, 14. cum leve ... tum .. falsum; N I, 62. vehemens atque forte (est); O I, 100. gloriosum; F II, 48. honestum; F III, 28. V, 70. T IV, 62. O I, 15. 94. III, 11, 17. ×. 46. 78. est ‖ esset ‖; O III, 12. (est); O III, 20. rectum et honestum; P 9. rectum atque ‖ et ‖ honestum est ‖ esset ‖; fr V, 38. inpudentius; Fa 37. infidum; Lae 65. iucundius; F II, 48. laudabile; F III, 27. litteratum; N III, 23. ×. maius; Lae 29. P 2. maximum; A II, 38. O III, 110. medium; Ti 14. pluris est ‖ sit ‖; F V, 60. plurimi; N II, 18. odiosius; A II, 95. minimum; T I, 67. C 45. praesens; O I, 11. primum; N I, 61. Fa 14. ×. probabile; N III, 49. proclivius; R I, 11. proprium; R II, 42. O I, 2. P 52. maxime proprium; N I, 121. rectum verumque; L II, 11. reliquum; Fa 43. veri simile; N I, 2. III, 47. similius veri; L II, 47. cuiusque maxume suum ‖ maxume ‖; O I, 113. tale; A I, 30. II, 18. F II, 45. turpe; O III, 78. P 41. turpe atque vitiosum; T II, 29. verum; Fa 38. vitiosissimum; C 39. ultimum; F IV, 32. 34. aliter; N II, 76. L I, 47. ita; F III, 12. 76. T V, 32. 45. ×. N I, 45. II, 32. III, 44. Fa 21. 31. 40. L I, 45. 49. O III, 27. 53. necesse; A II, 3. T I, 119. D II, 19. (necesse); A II, 120. nequicquam; T III, 18. satis; F V, 81. D I, 16. L I, 30. II, 48. longe secus; D I, 105. Lae 29. animal; T I, 54. R VI, 28. Lae 68. argumentum; T IV, 7. dictu .. fas; Ti 6. fundamentum; N I, 44. L I, 43. malum; T I, 88. populus; R III, 43. Aristippi; F I, 23. ignaviae; T III, 17. iniustitiae; T III, 17. nostri iudicii; F II, 36. laudis; T III, 14. unius modi; A I, 30. stultitiae; T III, 17. ante oculos; R I, 56. »quod est ante pedes«; D II, 30. R I, 30. apud Aristotelem; fr V, 95. apud Ennium; O I, 26. contra (naturam est); F V, 89. contra naturam; T III, 35. N III, 33. cum virtute; P 9. e natura; L II, 59. in altero; Lae 100. »quod in me est«; N II, 65. in singulis (est); R III, 28. in consuetudine; T III, 11. in ... moribus; O II, 66. in natura; L I, 43. convenienter naturae vivere; F III, 61. habere ea ... maxima; F IV, 27. fuit ... facillimum; R II, 5. maius; R VI, 2. proprium; T IV, 4. proximum; F II, 4. erit facilius; O I, 122. honestum; T V, 50. inmortale; Ti 41. necessarium; T III, 13. »quod ossus erit«; L III, 10. eius modi; R II, 42. futurum est; N III, 14. D II, 21. erat; T IV, 6. consentaneum; A I, 45. corporeum; Ti 26. maximum; R II, 56. ultimum; F IV, 46. utile; O III, 40. 41. fuerat ‖ fuerit ‖; L III, 16. sit; A II, 52. aequum .. an iniquum; O I, 30. aequum; O III, 43. beatum aeternumque; N I, 45. alienum; T V, 98. aliud; A II, 85. animans; N II, 46. aptum; T I, 87. N II, 37. aptius; F I, 70. bonum; F III, 27. IV, 50. T V, 45. optimum; F IV, 34. ×. N II, 38. optumum; L II, 40. optumum maxumumque; Lae 84. fragile et caducum; F II, 86. consentaneum; O I, 96. ×. contrarium; A II, 99. F III, 20. O III, 116. dubium controversumque ‖ contravers. ‖; D II, 104. honestum decorumque; O I, 66. dignum; F III, 41. R III, 18. expers; Ti 13. aut verum aut falsum; A II, 95. fructuosum; Lae 79. gloriosum; A II, 140. honestum; F II, 68. III, 10. 11. 26. 29. 36. 39. 58. IV, 45. ×. 46. 68. 78. V, 83. T, V, 18. 21. 45. O I, 67. III, 12. 33. ×. 35. 77. 85. ‖ est ‖; T II, 45. O III, 18. rectum honestumque; F III, 13. indifferens; F III, 58. iniustum; O III, 76. inutile; O III, 101. laudabile; F III, 27. T II, 46. V, 48. quam magnum; F I, 65. medium; Ti 14. molestum; N I, 24. plurimi ‖ est ‖; P 48. necessarium; L I, 34. nigrum; A II, 34. optabile (sit); F IV, 50. perspicuum; F V, 31. O II, 29. cum ‖ quod ‖ .. perspicuum; D II, 109. quale; N II, 62. III, 27. 34. Lae 27. rectum; F II, 50. O I, 8. veri simile; A II, 128. verum, simplex sincerumque; O I, 13. (sit) situm; T II, 46. tale; T I, 58. turpe; F III, 29. 39. T III, 77. O III, 49. ×. 106. (sit ‖ est ‖);

verum; A II, 7. Fa 13. 17. vitiosum; Fa 40. utile; O III, 76. 110. ita; F I, 42. III, 11. T I, 49. 71. N I, 122. D I, 125. Fa 28. R I, 69. L I, 25. O III, 13. satis; F II, 101. L II, 6. semper; Ti 3. umquam; Ti 3. pars; N II, 30. mille denarium; O III, 92. ex eodem genere; F IV, 50. in bonis; F III, 49. in quo; F V, 16. sine sensu; F II, 100. sceleratissimum fuerit; O III, 82. verum; N III, 14. necesse; Fa 17. utilitati; R II, 16. gratum futurum sit ‖ est ‖; Fa 4. futurum sit verum; Fa 13. 17. haud scio an aliquando; Lae 43. futurum fuerit; D I, 125. esset futurum; Fa 18. esset; D II, 33. aestimabile; F III, 53. aeternum; D II, 118. aptissimum; O I, 4. simplex quoddam et solum et unum; A I, 35. QUOD BONUM, FAUSTUM, FELIX FORTUNATUMQUE ESSET; D I, 102. optumum; T I, 114. commodum; R III, 8. contrarium; A II, 130. credibile .. esset ‖ est ‖; T V, 118. dignum; N I, 61. D II, 6. dividuum; Ti 21. honestum; A II, 71. F III, 39. 75. IV, 54. T II, 61. V, 18. 33. L I, 54. 55. O III, 49. (esset) honestum; O II, 9. III, 11. quod esset ‖ quod ‖ honestum; F III, 50. honestum .. atque laudabile; F IV, 59. unum et simile et idem; A II, 129. infinitum et immutabile; A II, 118. infinitum; N I, 28. laudabile esset ‖ esse ‖ et praeclarum; P 12. perspicuum; N III, 8. probabile; A II, 146. rectum; Lae 35. simile; Ti 31. simplex; A I, 30. tanti; O II, 82. tardissimum; Ti 31. turpe; T V, 27. (esset) turpe; L I, 55. † ‖ quod [id] verum esset ‖; R VI, 4. utile; O II, 9. ita; T V, 18. N I, 77. II, 4. O III, 108. Lae 29. nusquam; A II, 146. satis; A II, 146. T I, 111. V, 91. ante pedes; T V, 114. contra fidem, contra ius iurandum, contra rem publicam; Lae 39. e terra; R III, 40. secundum naturam; F IV, 28. L I, 54. aut secundum naturam .. aut contra; F III, 53. ita fuisset; C 35. maius esse videatur; T III, 11. rectum e. videatur; T IV, 83. tale debet e.; F I, 29. videtur e. turpissimum; T II, 12. videtur e. utile; O I, 9. alicubi e. cogatur; A I, 24. e. caput debebat; F IV, 23. opus e. videretur; O III, 115. ×. usui possit e.; F III, 58. evenit; R I, 65. II, 50. evenit; D I, 29. 78. II, 143. C 76. eveniet; Ti 45. eventurum est; D II, 24. evenerat; N II, 14. evenire possit; T IV, 57. solet evenire; O I, 134. excelleret; F IV, 33. expediat; F II, 76. T III, 51. O III, 39. 76. extat; D I, 51. exstet; T I, 38. facit; O I, 67. P 14. faciat; F IV, 66. fugit; R II, 24. fugerat; N I, 69. habet; F V, 27. D I, 23. II, 17. 103. habebit; Fa 20. habeat; A II, 116. F IV, 60. V, 12. T I, 66. N II, 46. III, 34. 36. Ti 3. fr IX, 10. haberet; F III, 66. O III, 7. C 82. impediat; N I, 87. impediat; O II, 8. incideret; T I, 118. insit; N II, 88. alliciat ‖ illiciat ‖; Lae 50. instat; T III, 10. interest; F IV, 30. intersit; A II, 58. T I, 24. interesset; F IV, 71. intereat; T I, 58. interire possit; N III, 37. iuvaret; F II, 5. iubeat; T IV, 44. liberet; F II, 5. (licet); T V, 113. licet; P 20. licebat; A II, 62. liceat; F II, 68. ×. N I, 74. O III, 63. (liceat); T V, 113. liceret; A fr 16. L III, 30. liqueat; A II, 94. N I, 29. liqueret; N II, 3. •quod lucet•; N II, 65. manet; L III, 4. movet; A II, 25. movetur; R VI, 27. moveat; F V, 17. T IV, 62. N II, 31. nascitur; F II, 78. T IV, 26. natum est; Ti 13. erat ... natum; N II, 60. natum esset; O III, 95. natum ... esse videatur; T I, 66. fr IX, 10. noceat; N II, 145. obsit; F V, 28. O I, 42. obstet; A II, 80. obtigit; O I, 21. obtundat; T III, 34. occidat; D II, 37. occurrit; A II, 25. 35. T II, 5. occurrat; T IV, 47. offenderet; F II, 69. officere posset; D I, 93. oportebat; Lae 90. ortum est; Ti 8. oriatur; T I, 58. D II, 37. ortum sit; N I, 20. 26. ortum esset; T V, 37. paenitere possit; T V, 81. patet; O II, 24. pateat; F V, 65. O III, 19. pellat; N II, 31. percrebruisset; O III, 58. permanare possit; N I, 3. [quod ... pertinet]; D II, 94. pertineat; F II, 101. T I, 35. IV, 47. O III, 22. 42. pertineret; R I, 13. III, 5. perturbet; T IV, 57. 62. placet; N I, 27. D II, 93. Fa 18. L III, 32. O III, 35. placebat; O III, 55. ×. placeat; F I, 33. placuerit; T V, 83. ×. posset ‖ possit ‖; C 78. praeteriit; C 69. prodesset; F II, 5. II, 33. est profectum; Lae 51. proficiscatur; T II, 65. sit ... profectum; T II, 46. provideat; T I, 66. fr IX, 10. redundat; fr V, 73. sapit; T I, 66. fr IX, 10. sentit; T I, 66. N III, 33. fr IX. 10. sentiat; N III, 33. sequitur; L II, 30. 34. Ti 11. spectet; O II, 6. splendescat; P 3. superat; F V, 42. superest; Fa 42. teneat; T I, 66. fr IX, 10. tuetur; F V, 39. •quod .. vacat•; D I, 22. vacat; O I, 62. vacet; T III, 80. † quod vacet; N I, 65. valet; T III, 16. O II, 24. valebat; N III, 5. valeat; T III, 66. O II, 6. et debet et solet valere; T I, 26. usu venit; T I, 73. usu .. venit; N I, 59. venit usu ‖ usu venit ‖; L II, 57. videtur; A II, 25. 107. P 36. bonum; T IV, 12. horribile; T II, 29. medium; F I, 38. probabile; A II, 35. utile; O III, 46. 81. est visum; A II, 24. visum est; A II, 59. T I, 62. utile; O III, 36. visum erit; A II. 25. videbatur; T I, 76. pingue; A II, 109. secus; R I, 26. (verum); A II, 105. utile; O III, 41. videatur; A II, 79. 142. bonum; T IV, 12. incredibile; L I, 34. veri simile; A II, 36. 127. veri simillimum; T IV, 47. verum; A II, 34. virile; F II, 47. utile; O III, 18. 40. 56. visum sit; A II, 35 (36). 39. (videretur); F III, 10. ita videretur; N I, 62. probabile; Fa 1. utile; O III, 7. 12. tristissumum visum esset; D I, 99. viget; T I, 66. fr IX, 10. vigeat; T V, 37. vincit; N II, 18. vivit; T I, 66. N II, 24. fr IX, 10. utitur; N II, 21. ×. III, 22. ×.

β. Passiv: absolutum (est); A I, 20. ×. esset .. absolutum; F III, 33. absolvi (debeat); F IV, 35. est accommodatum; F V, 24. accommodatum (est); O I, 100. sit .. accommodatum; N I, 104. esset accusandum; C 7. addi potest; Lae 50. adfirmari solet; N II, 48. est .. adiunctum; F IV, 8. admissum; F I, 2. agitatur; T I, 54. R VI, 28. agitetur; N II, 32. agitur; A II, 85. actum est; F III, 58. erat actum; O III, 110. esset actum; O III, 103. alitur; N II, 23. amitti potest; P 29. (sit) anticipatum ‖ informatum ‖; N I, 76. utile appellatur; O II, 9. appetatur; F V, 17. appetitum sit; F V, 44. adpeteretur; fr V, 50. appetendum sit; F IV, 43. esset .. appetendum; F II, 5. attingendum fuit; Ti 30. audiretur; Ti 18. auferri (potest); P 29. caveri potest; O II, 84. cerni posset; Ti 18. (posset); A I, 45. coërceri (potest); F I, 2. sit cogitatum; R I, 21. (sit) cognitum; N I, 1. commutari .. posset; N III, 30. compositum fuerat; O III, 80. comprehenditur; F V, 16. conprehenditur; Ti 7. comprehendi possit; A II, 83. c. ... possit; A II, 148. c. posset; A II, 18. c. ... posset; A II, 17. erat .. compressum; A I, 41. comprendi possit; A II, 40. 59. 113. conceditur; F III, 51. T V, 55. est concretum; N III, 30. erat concretum; Ti 26. fuerit concupitum; T IV, 35. conectitur; Fa 12. confirmatum .. sit; R I, 2. est ... considerandum; Ti 5. considerandum .. videatur; O III, 18. sit ... constitutum; T I, 118. (soleat) consuli; D II, 10. continetur; Ti 7. converti .. possit; N III, 92. cumulatum est; T V, 39. datur; N III, 70. O II, 60. datum est; T III, 25. sit; F IV, 16. dari posset; T I, 113. declarari possit; D II, 30. defenditur; F I, 23. Fa 38. definitur; F V, 76. devoratur; N II, 135.

dicitur; F III, 19. D I, 122. O I, 158. Lae 67. falsum; Fa 12. summum bonum; O III, 18. (honestum); O III, 17. tempus; Ti 33. dictum est; F IV, 14. dici potest; C 8. dici .. decorum potest; O I, 93. dici possit; T III, 32. bonum possit dici; F III, 20. f. **dico,** III. alqd, 1. quod (27 St.) B. I, S. 691, a. f. sit diligendum; L I, 48. disci posset; T IV, 44. disiunctum sit; A II, 97. dissolutum est; L II, 29. sit; F II, 100. ×. dividi nequeat; A I, 27. docetur; A II, 56. dubitatur; D II, 103. ducatur; A II, 131. efficitur; F III, 59. V, 77. N II, 88. efficiebatur; F III, 27. efficeretur; A I, 24. 39. effici debet; O II, 22. potuit; N II, 86. possit; A II, 22. posset; N III, 18. solet; F II, 78. (esset) effictum; A II, 77. eligitur; F V, 90. enuntiatur; Fa 19. enuntietur; Fa 21. eripi (potest); P 29. exceptum .. esset; A II, 28. excolatur; P 3. excuti ‖ exuri, eximi ‖ .. potest; N III, 7. expetatur; F V, 46. expetendum (est); T V, 45. expetendum sit; F III, 27. IV, 50. expiatum est; D I, 101. expletum (est); T V, 39. expletum sit; N II, 37. explicetur; A II, 43. expolitum sit; D II, 48. extimescendum sit; T V, 106. — fieri .. potest; N I, 28. R II, 19. f. **facio,** III. alqd, quod (65 St.) B. II, S. 13, b. f. prae se ferendum sit; T V, 50. ferri (possit); T II, 30. fingi (possit); N III, 92. fictum esse videatur; T I, 66. fr IX, 10. finitum est; D II, 103. fugiendum .. sit; O III, 33. funditur; F V, 92. gignitur; Ti 3. genitum ‖ gentium ‖ est; R II, 9. gignatur; Ti 3. gigneretur; T I, 54. R VI, 27. turpe .. haberi soleat; O III, 19. sit horrendum; T II, 2. imitandum .. est; Lae 70. esset ... impressum; A II, 77. impressum esset; A II, 112. inchoatum est; A I, 20. sit informatum; N I, 76. institutum ... est; D II, 74. institutum; L II, 29. intellegitur; N II, 166. intellegi ... potest; A II, 124. i. .. potest; N I, 75. i. potest; Ti 13. posset; A I, 45. C 41. (sit) inventum; R I, 21. sit ‖ est ‖ iudicatum; F I, 47. iuratum est; O III, 107. ×. laudatur; T II, 43. laudetur; F II, 49. T II, 63. L I, 46. legatum est; L II, 53. miserandum sit; N III, 62. movetur; T I, 53. R VI, 27. movet ‖ movetur ‖; R VI, 27. moveatur; R VI, 28. moveri possit; F III, 74. N II, 43. negari .. potest; D I, 38. neglectum; D I, 101. nosci (possit); A II, 83. nuntiatum est; R I, 15. observatum sit; D II, 42. opinandum fuisset; T III, 55. »quod ... ostentumst«; D I, 45. paritur; O III, 81. partum (sit); R I, 2. percipiebatur; A II, 26. perceptum sit; N I, 1. perciperetur; A II, 28. percipi .. possit; A II, 32. percipi possit; A II, 60. 68. 76. 79. 91. 148. ×. (possit); A II, 40. 83. posset; A II, 17. 77. perferatur; T II, 46. ×. nihil in eo (homine), quod ‖ in eo; in quo ‖ perficiendum est; F IV, 35. perfectum (sit); N II, 37. sit ... perfectum; Lae 79. perfici debeat; F IV, 35. erit .. perfectum; Fa 15. perspectum sit ‖ est ‖; O II, 38. persuasum est; T II, 47. N I, 85. III, 7. peteretur; C 43. positum; F II, 100. III, 39. L II, 47. III, 16. est ... positum; T II, 29. postulatur; T II, 43. postulandum .. est; D II, 5. praedicandum (sit); T V, 50. potuerit praestari; T III, 34. praetermissum est; D I, 9. praetermissum fuisset; L II, 51. probatur; A II, 66. T V, 32. probaretur; O III, 34. probari potest; N III, 12. possit; N I, 107. dicitur probatum; A II, 78. proditum .. est; R II, 54. pronuntiari solet; F III, 64. est propositum; R II, 3. propositum ‖ positum ‖ est; L II, 48. (propositum fuit); O I, 70. erat ... propositum; T III, 80. propositum sit; F V, 16. est ... providendum; R II, 5. provisum ... sit; T III, 52. quaeritur; F I, 3. 11. 25. II, 18. N III, 19. quaerebatur; A II, 10. quatiatur; T III, 12. regatur; N II, 85. relictum .. erat; O I, 33. reperietur; T III, 10. est reprehendendum; F V, 31. reprehendi possit; N II, 86. reprimi ... potest; F I, 2. responsum est; C 72. sanctum est; O III, 55 (54). sciri potest; T I, 42. posset; A I, 45. scriptum ... est; D I, 33. sit ... seiunctum; F I, 59. sentiatur; T V, 73. potest ... separari; O I, 95. (esset) signatum; A II, 77. (signari) posset ‖ possit ‖; A II, 71. significatur; A II, 36. tenendum est; R II, 39. teneretur; L fr 2. tolerari .. possit; T II, 30. traditum est; L II, 15. transferri possit; A II, 50. possit ... transferri; Fa 16. tributum est; O II, 63. videndum fuit; fr V, 96. vgl. *α*. videtur. violatum videbitur ‖ violatum ‖; O II, 68. vitari .. potest; T II, 2. usurpatum est; D II, 35.

γ. Ellipsen: sed quod ex utroque, id † .. corpus ... nominabant; A I, 24. quia, quod bene, id recte; F II, 25. si nihil malum, nisi quod turpe, inhonestum, indecorum, pravum, flagitiosum, foedum; F III, 14. expetendum (esse aliquid), quod non placens; F III, 27. id (esse) malum .., quod turpe; F III, 50. si insipiens ⟨quod certe, quoniam tyrannus⟩, numquam beatus; F V, 92. nihil bonum, nisi quod honestum, nihil malum, nisi quod turpe; T II, 30. quod .. laetabile, id praedicandum ...; quod tale autem, id etiam gloriosum; ... quod laudabile autem, profecto etiam honestum; quod bonum igitur, id honestum; T V, 43. solum igitur bonum, quod honestum; T V, 44. quod ‖ quia ‖ .. ex atomis, id natum .. est; N I, 68. quod quidem huius civis proprium, de quo agimus*; R V, 3. quod nobis quidem egregium et ... gloriosum; L III, 21. [quod honestum, idem iustum (esse censent)]; O II, 10. quod .. bonum, id certe utile; O III, 35. sed nihil, quod crudele, utile; O III, 46. in eo, QUOD MELIUS AEQUIUS, potest ulla pars inesse fraudis? O III, 61. quousque audebunt dicere quicquam utile, quod non honestum? O III, 87.

b. Prädicat: num .. idem voluptas est, quod, ut ita dicam, indolentia? F II, 11. ut .. omnes insipientes sint miseri, quod profecto sunt; F IV, 66. idem prope modum (sors est), quod micare, quod talos iacere, quod tesseras; D II, 85.

2. **quod (acc.):** a. **im acc. c. inf.:** *α*. Activ: contingere; N II, 17. contigisse; N I, 11. O II, 44. decere; O I, 99. deesse; F V, 96. esse aptum et accommodatum; F V, 23. optimum; N II, 18. dignum .. aut indignum; F V, 47. honestum; O III, 37. honestum ... et laudabile; T V, 119. magnum; Lae 98. malum; F III, 29. T I, 16. „omne“ esse ‖ [esse] ‖; D II, 103. rectum; F IV, 59. verum; L II, 59. utile; O III, 49. ita; T III, 53. P 35. (esse ‖ [esse] ‖) ἡδοντὴν; F II, 13. esse fraudem; L III, 42. summum malum; T III, 77. eius modi; F I, 23. e virtute ... vivere; F II, 34. esse futurum; D II, 19. futurum .. esse; D II, 62. futurum esse ‖ [esse] ‖; Fa 27. »quod fore«; D II, 25. *evenire*; F I, 70. (libere); C 42. permansurum; P 17. placuisse; D II, 33. L III, 15. videri; F I, 26. T V, 12.

β. Passiv: animadvertendum esse; F V, 47. »quod ... coerari«; L III, 10. conferendum; T IV, 68. coniungi; L II, 50. dictum; R II, 70. posse dissolvi; D II, 35. effici; D II, 44. (effici) vult; O I, 56. esse expetendum; F III, 32. explanari; A I, 32. fieri solere; A II, 51. posse fieri; F I, 70. liceret fieri; T IV, 4. fieri posse; T IV, 70. fieri; R II, 57. (fieri) posse; O III, 39. factum esse; D I, 100. factum; Lae 71. esse faciendum; F I, 48. ignorari; L III, 48. iudicatum; N I, 10. laudandum; L I, 51. O II, 5. novandum; L III, 12. occultari; A I, 2. praeceptum; F II, 87. praetermissum esse; O I, 7. praevertendum, D I, 10. recusandum; R III, 8. vituperandum; L I, 51.

elliptisch: nihi .. ista valde probata sunt, quod item fratri puto; F V, 76.

b. **Object**: absolverint; L II, 68. accepit; N II, 136. C 51. accepimus; N I, 10. D I, 122. utendum acceperis; T III, 36. acceptum; T III, 10. accommodem; N II, 45. addidit; D I, 78. addant; F II, 42. adfert; Ti 8. adferat; C 4. vetat ... adhibere; T IV, 63. adipisci; fr V, 39. ×. adeptus; T IV, 39. adiungere soletis; F II, 118. adnuissent ‖ adnuisset ‖; fr V, 16. arripiet; N II, 162. adsentiar; N III, 64. adsequar; D II, 6. assequemur; O I, 131. adsequi possit; D I, 12. assequi .. queas; O I, 110. assequi vellet; F V, 17. adsumit; D II, 107. assumat; F III, 70. animum adverti; Lae 8. agitet; N I, 114. ago: f. **ago,** III. alqd, quod (10 St.) B. I, S. 115, b. ait; C 50. aiunt; C 21. amplexantur; T II, 30. animadvertunt; D II, 94. animadverti (perf.); N I, 15. honestum appellas; F III, 14. honestum ... appellamus; T II, 30. O III, 17. rectum; T II, 30. decorum; T II, 30. malum; T II, 30. utile; O III, 19. appellant honestum; F I, 61. *ἐπιγεννηματικόν*; F III, 32. (appellant) *εἱμαρμένην*; D I, 125. *ὁμολογίαν*; F III, 21. recte factum appellemus; F III, 59. appetit; F V, 24. adprobavit; L II, 50. adprobaris; T V, 45. adprobare possit; A II, 107. aspernentur; Fa 47. attigisti; fr V, 58. attigimus; N I, 88. audio; A I, 13. audiebamus; A I, 18. audisset; O III, 49. audivisset; O III, 112. audissemus; A I, 1. audisse; T III, 30. audientes; C 48. auditum; Lae 88. avemus; Ti 8. ceperat; O III, 58. creverit; L III, 28. cernere; C 77. coepimus; N I, 17. L I, 57. coeperam; A II, 129. cogitabis; D II, 83. cognitum .. habet; F V, 76. cognitum ... haberemus; N II, 5. commemorare; Lae 88. commutare gestiret; F IV, 8. possim comparare; Lae 103. comprehendit; A II, 22. comprehensum ... habet; F V, 76. conprehensum ... haberemus; N II, 5. concedis; F IV, 53. concedit; D II, 91. concedimus; F II, 81. concessi; L I, 22. concedamus; F III, 50. (concedere) solemus; fr V, 60. concupivit; T V, 54. concupiverit; T IV, 18. conficiat; T I, 22. nollem (confiteri); fr V, 63. conetur; F I, 52. consecutus sis; C 69. consequi potuero; R I, 70. posse consequi; O II, 42. (consecutum); T IV, 46. ×. consecutum; D II, 1. conspicis; R VI, 15. consumit; N II, 118. contemnunt; C 75. credo; Lae 9. crederem; N I, 72. credidisset; A II, 71. credidissent; R II, 20. cupiebat; O I, 113. cupias; T IV, 39. cupiat; T IV, 74. (declarat); F II, 13. declarant; N I, 6. D I, 28. 72. declaret; T I, 79. defensitavisset; A II, 71. describeret; R II, 66. desideres; T I, 24. C 47. desideret ‖ desiderat ‖; F V, 25. desideret; R I, 28. Lae 29. detraxerit; O III, 28. (detrahere) possit; O III, 22. dicis; fr V, 103. (dicit); F II, 16. (dicimus); A II, 73. dicitis; A II, 59. dicunt; A II, 60. O III, 28. dixi; N I, 73. D I, 28. R II, 8. Lae 65. dicere; N III, 18. R I, 34. dicere solebat; N III, 77. dixisse; Lae 53. nostrum dico; F V, 60. honestum decorumque dicimus; O II, 32. summum bonum dicitis; F IV, 67. *ἀδιάφορον* dicunt; F III, 58. *τέλος*; F III, 26. *κατόρθωμα* dicebas; F IV, 15. *ius* quod dicam; L I, 33. dixerim solum (bonum); T II, 46. f. **dico,** III. alqd, quod (25 St.) B. I, S. 691, a. f. didicerint; R I, 11. disputare solitum; T V, 83. disputaturum; F V, 8. disserunt; F I, 64. disseruit; N I, 123. das; A II, 68. dant; F II, 82. dederat; T I, 93. docet; N II, 24. docent; A II, 143. docui; N I, 85. docuisset; R I, 25. debuerat (docere); T III, 54. docere volumus; N II, 81. dolebat; T III, 78. dubitet; N II, 4. dubitare .. possit; A II, 107. dubitare possimus; D I, 119. ducant; T V, 30. solet ebullire; F V, 80. effabimur; A II, 97. efferant; R II, 9. efficit; F V, 12. fr V, 30. effecit; T I, 63. »quod ... effecerint«; L II, 64. efficiat; N II, 57. (efficere) potest; R II, 67. efficere .. possit; N I, 53. II, 16. ×. ×. ×. III, 25. 92. D II, 86. efficere (possit); D I, 12. efficere vultis; N I, 68. velle efficere; A II, 54. emerat; O III, 67. excipiunt; R IV, 4. existimo; T III, 25. ita existimas; T III, 12. miserrimum existimem; T II, 29. exoptas; P 45. expedire ... possimus; N I, 7. expetat; T II, 46. (solent exponere); F III, 15. expectas; L I, 58. exspectare noli; F II, 118. (facere) solent; A II, 13. f. **facio,** III. alqd, quod (58 St.) B. II, S. 13, b. f. fatentur; F IV, 33. fert; T II, 5. ferunt; T II, 5. ferremus; A II, 7. parati simus .. ferre; T II, 58. tulisse; T III, 60. gloriari soletis; N I, 117. habent; fr V, 93. haberet; N III, 84. P 52. habere velis; T I, 88. hortari videbare; T V, 82. ignoras; N I, 1. imitari posse; T II, 3. imitati; R VI, 18. »quod ... imperassit«; L III, 6. improbare (possit); A II, 107. intellegit ‖ intellegam ‖; F II, 21. honestum intellegimus; O III, 19. intellegam; F I, 15. T III, 41. D II, 133. intellegere possit; N I, 74. interpretantur; F II, 34. interpretemur; F V, 26. (invenire) cuperent; A II, 7. iudicavit; O III, 67. optimum iudices; R I, 46. iuraris; O III, 108. largiantur; O I, 43. locuti sumus; A ep. 1. eramus locuti; R VI, 10. loquar; L II, 41. machinata .. est; N II, 128. malo; R III, 32. malim; A I, 14. malle; F II, 17. T I, 23. poterat ... meditari; O II, 47. meminerim; D II, 141. »quod memoro«; N II, 91. miror; O III, 8. mirabitur; F III, 3. monuit; F III, 76. solebat narrare; T II, 61. neglexit; D I, 54. negat; T I, 79. N II, 76. negatis; D II, 127. negabas; N III, 28. D II, 49. nescio; A II, 126. nesciam; T I, 60. nesciat; A I, 16. T IV, 26. nescires; N I, 84. non vis; A II, 67. nolunt; A II, 54. nolit; F V, 93. nollem; Lae 103. nollet; F V, 92. praepositum vel praecipuum nominamus; F III, 53. *τέλος* nominant; F I, 42. *προηγμένον* (nominavit); F III, 51. *ἀποπροηγμένον* nominavit; F III, 51. norit; O III, 51. rectum opinantes; T III, 71. optavit; O I, 32. fas esset optare; Lae 11. patitur; A II, 54. perceptum ... habet; F V, 76. parati simus ... perpeti; T II, 58. persequantur; Lae 45. perspiciunt; O II, 10. persuadere ... possunt; R I, 8. pollicetur; T V, 20. extremum posui; F III, 33. posterius posui; F IV, 30. primum posui; F V, 27. positum; A II, 107. potest; P 45. possumus; C 34. possis; A II, 81. posset; Lae 26. postulas; R I, 33. postulabat; A II, 28. praecipimus; D II, 77. praecepit; L I, 61. praecipiebam; T II, 63. audeat praedicare; O III, 77. praedicit; D II, 20. praetermissurum; F II, 80. probat; N II, 46. probavi; F II, 1. V, 75. probabat; A I, 17. probet; A II, 109. F I, 23. »quod ... prohibessint«; L III, 9. promiserat; O I, 32. III, 7. promiseris; O III, 104. promiserit; O III, 93. proposuit; P 2. proposuerat; O III, 81. utile putant; O III, 18. utile putavit; O III, 110. putabat; Lae 11. (pulcherrimum) putet; T II, 63. ita putarem; P 3. putavisset; F I, 20. quaero; T IV, 9. quaeris; T V, 67. quaerimus; F V, 41. T III, 11. V, 110. R I, 38. L I, 18. quaerebam; F V, 78. quaesierat; R II, 65. quaererem; T V, 65. quaerere solebat; D II, 9. queritur; D I, 28. recepit; N II, 136. recusarent; Lae 35. referas; F II, 98. refugit; N III, 33. relinquerent; T III, 42. reliquisset; A I, 45. reprendo; F II, 28. reprendat; F II, 70. reprenderem; F II, 23. requiram; T V, 21. requiras; F II, 8. L III, 48. respondebo; D I, 16. respondeam; D I, 9. respondeat; F III, 74. respondere soleat; O II, 10. respuant; Fa 47. retinu-

erunt; T III, 10. »quod ... rogassint«; L III, 9. debuisset rogare; F II, 55. »quod .. scitis«; O III, 98. sciam; F II, 7. 82. O III, 59. scias; O III, 57. sciat; F III, 66. scire; T I, 99. scire curaverint; R I, 11. sciscat; F I, 23. scribit; D I, 121. scripsi; C 75. scribere ... auderem; O II, 51. scriptum habetis; D I, 28. sentio; F V, 83. T I, 12. R I, 15. P 6. sentit; T I, 6. 55. IV, 7. D I, 62. sentiunt; O I, 84. (sentiebant); F IV, 57. sentiam; N III, 64. D I, 11. sentiat; F II, 90. sentiamus; D II, 9. senserim; Lae 103. sensissent; D I, 50. sentire poterat; F II, 106. sequitur; C 38. sequare; A II, 83. F III, 14. sequatur; A II, 24. sequantur; F IV, 36. N I, 12. sequi debeat; F V, 12. serunt; L I, 1. servant; N II, 62. significent ‖ significant ‖; F IV, 22. somniarimus; D II, 121. possimus somniare; D II, 146. spectet; T V, 71. spectare (debeat); F V, 12. sperat; C 68. speret; C 68. statuerunt; F I, 47. studet; F V, 6. »quod sumas«; N III, 78. suscenseam; T I, 99. suscepimus; L I, 56. sustinere .. potuit; T V, 24. sustinere ... posse videatur; L I, 11. tenet; A II, 22. *tenemus*; L III, 30. tenuerunt; L II, 58. tenebimus; T V, 46. tenuisset; A II, 71. tenere debuit; F II, 35. tenere ... potuero; R I, 70. timebat; A II, 18. tractabimus; T III, 84. transtulerunt; T II, 36. transferat; O III, 75. (tribuere) possis; O III, 43. vendant; O I, 150. vetamur; Lae 85. videt; D II, 49. vident; D I, 127. vidit; D II, 49. vidimus; T I, 51. N I, 88. O I, 109. viderat; R II, 15. viderit; D II, 129. vidisset; A II, 146. »videre quod me ‖ sum ‖ passa«; T I, 105. vidisse; R I, 25. vitare ... potuimus; T II, 3. πολιτικόν vocant; F V, 66. κέντρον; T I, 40. ἡγεμονικόν; N II, 29. volo; A II, 34. L I, 21. vis; A II, 106. F III, 40. T I, 16. N III, 21. vult; F I, 15. 19. 25. N I, 70. L I, 19. volumus; F V, 60. N II, 77. D I, 67. L II, 38. vultis; A II, 138. N I, 64. R I, 38. volunt; A II, 41. 43. 44. F V, 46. T I, 78. voluit; D II, 107. volet; T II, 51. quod quisque ‖ quodcumque ‖ voluerit; L II, 45. velis; F II, 3. IV, 50. N III, 1. 21. velit; F V, 93. velitis; D II, 104. velint; F V, 33. O I, 109. velle; A I, 14. F III, 12. — **elliptisch**: quid .. „honeste" dicit? idemne, quod „iucunde"? F II, 50. cum .. idem sentiret quod omnes; F IV, 21. quod .. ego pluribus verbis, illi brevius; F IV, 26. quod vestri non item; F V, 83. Platonem ... sensisse idem, quod Pythagoram; T I, 39. ceteri ... idem fere, quod modo tu, malum illud quidem, sed alia peiora; T II, 15. sentit idem, quod Xenocrates, quod Aristoteles; L I, 55. siquidem et illud bene dictum est a Pythagora, ... et quod Thales; L II, 26. vellem equidem idem possem ‖ posse ‖ gloriari, quod Cyrus; C 32. ut ..., quod .. anima aquae, id aqua terrae .. redderet; Ti 15.

c. **mit Präpositionen**: ad: adhibetur; F V, 90. audiam; Fa 4. referrentur; F IV, 32. — in: invadi solere; O I, 77. — propter: dolet; T III, 74.

3. **cuius**: a. **nach Substantiven**: causa; Fa 34. 36. causam; O I, 101. causae; D I, 125. consequens; F IV, 68. extremitas; Ti 17. extremum; N I, 20. ignoratio; T I, 36. principium; N I, 20. scientiam; T II, 12. sensum; T I, 35.

b. **mit Präposition**: causa; F I, 19.

4. **cui**: absit; N II, 37. adsentiar; A II, 141. deest; T V, 39.

5. **quo**: a. **abl. absol.**: posito et ... approbato; F III, 29. cognito; F V, 37. concesso; F IV, 48. N II, 75. constituto; F IV, 32. N II, 75. defenso; Fa 23. effecto; L II, 6. impetrato; O I, 32. stante et incolume; fr VIII, 10.

b. **nach Verben**: careat; L II, 12. egeret; R II, 10. potiatur; F V, 83. redundaret; R II, 10. vescuntur; N II, 68. vescatur; N III, 41. † quo ‖ quo ‖ utamur; Lae 63.

c. **nach Adjectiv**: contentus esse potueras; A II, 54.

d. **abl. causae und instrum.**: posset ... accipere; R II, 10. constes; T IV, 39. crederemus; T V, 20. decidat; R I, 69. delectet; L II, 3. differre; A II, 111. fugiat; F I, 30. gaudemus; F I, 37. gubernari possit; F II, 43. quos ‖ quo ‖ ... haberet; L II, 39. oppressus iaceas; T IV, 39. iudicatur; T III, 1. iudicantur; A II, 33. quo ‖ et quo ‖ iuvaremur; L I, 54. labefactari possit; N II, 116. meminimus; T I, 59. minueretur; L II, 65. moveatur; F V, 18. 19. offendimur; F I, 37. pellerent; R II, 20. petat; F I, 30. praecipitet; R I, 69. progrediatur; T IV, 77. posset ... reddere; R II, 10. sentimus et sapimus; fr V, 97. sit beatior; T V, 72. magis virtus sit; P 22. meliores cives utilioresque ... essent; O I, 155. viveremus; F I, 72. ✕.

e. **bei Comparativen**: α. abl. mensurae: f. **quo**.

β. abl. comp.: nihil .. videtur absurdius; F II, 40. quid absurdius, quam ... adficere? N I, 38. quid potest dici absurdius? D II, 98. nihil est ... accommodatius; O I, 141. nihil fieri potest aptius; N II, 47. beatius esse .. nihil potest; P 16. nihil potest brevius; F IV, 48. (sit) nihil brevius; T II, 44. certius nihil potest esse; A II, 90. quid potest dici immanius? L I, 49. ne in deo *quidem* quicquam maius intellegi potest; T I, 65. dedecus maius ... nullum expecto; T II, 28. nihil posset fieri minus; F I, 19. quid dici potuit obtusius? N I, 70. nihil potest esse perversius; F IV, 40. quid potest dici perversius? T V, 50. nihil possit esse praeclarius; R II, 42. quid accidere potuit .. praeclarius? L II, 42. nihil ... potest ... esse praestantius; N II, 29. nihil praestantius; L III, 42. pravius nihil esse possit; T III, 80. quid dici potest stultius? L I, 46. esse nihil potest stultius; O I, 83. nihil sit superius; T II, 44. nihil turpius; F I, 19.

f. **mit Präpositionen**: a: abesse velis; F IV, 65. a quo .. conficiuntur; N II, 16. dissentias; F I, 27. intereat; A I, 29. — cum quo effici .. necesse sit; Fa 36. — de: addubitare; N II, 118. agimus; T I, 70. O II, 9. C 64. agitur; R I, 58. ageretur; O III, 7. ambigebatur; N I, 69. audire vellet; T I, 7. † de quo ... celaret; Ti 36. cogitare nequeamus; D II, 139. consentit; N I, 44. consideretur; O III, 18. consulerent; L II, 40. fuit ... contentio; A II, 140. conveniat; N III, 9. deliberant; O I, 9. dixi; D I, 65. diximus; F III, 39. dicam; N I, 23. dixero; L I, 34. libet dicere; D II, 27. dicturum; R I, 62. disputo; A II, 59. D I, 124. disputamus; F II, 4. disputent; Lae 17. disputarem; N II, 147. disputaremus; T V, 11. disputabitur; R I, 38. disputetur; O I, 7. disputari; T II, 13. V, 12. dissensio est; F IV, 32. disseratur; F II, 3. dubitaverat; N II, 90. dubitare .. possumus; T I, 88. dubitari possit; F III, 38. liquet; D I, 6. loquitur; N III, 68. profiteatur; A II, 73. quaerimus; F I, 29. V, 34. quaestio est; A II, 83. F II, 5. 42. scriptum est; T V, 18. sentias; F IV, 60. R I, 17. **zum Satz**: O III, 9. — e: apparet; F III, 60. e quo ‖ † e quo ‖ ... appetet; O I, 21. dictum est; T I, 36. ductum .. est; F II, 78. intellegi potest; T I, 48. oriretur; F II, 69. vocant; A fr 8. **zum Satz**: A I, 42. e quo ‖ aequa, quo ‖; T IV, 47. — ex: adgnoscitur; T V, 101. est appellata; fr V, 33. appellari potest; L I, 24. appellatam; T III, 61. comparari potest; F V, 16. compleatur ‖ completur ‖; T V, 70. concludimus; N II, 147. concluditur; N II, 28. posse .. confici;

A fr 20 (§. 3). consequitur; F V, 15. consequi; F III, 64. dicitur; T III, 18. IV, 27. dicuntur; T I, 18. N II, 7. ex quo ... dicti ‖ [ex quo ... dicti] ‖; D I, 65. duxerat; A I, 41. efficitur; F II, 24. III, 59. T I, 55. N II, 77. Fa 23. R III, 18. L I, 25. efficiuntur; N I, 54. efficiantur; F I, 17. efficeretur; F I, 19. effici; F I, 44. f. **efficio,** II, 2. 3. (18 St.) B. I, S. 783. elucebit; O I, 102. emergit; O I, 110. evenit; O I, 85. eventurum; N II, 118. exardescit; Lae 100. ex quo licet existumare; D II, 118. existit; R III, 23. O I, 13. exstitit ‖ [ex quo exstitit] ‖; N I, 12. existet; T V, 68. Fa 18. exsistebat; F IV, 17. exstitisse; Lae 34. »quoi pos ‖ quo post ‖ funus faciat«; L II, 60. fit; F III, 64. T III, 19. IV, 19. N I, 101. D I, 129. R I, 67. O I, 21. 64. C 72. facta .. est; D I, 100. factum est; D I, 32. O I, 33. factum; D I, 81. fieret; R I, 22. esse factos; N I, 63. intellegas; O I, 59. intellegitur; F I, 48. III. 29. 58. 59. T III, 71. IV, 36. N II, 79. 147. 150. D I, 70. 126. II, 97. O I, 13. 106. III, 72. C 16. 81. intellegendum est; T III, 10. intellegantur; N I, 106. intellegi debet; F III, 16. V, 26. N II, 24. O II, 89. III, 4. debet intellegi; N II, 153. O II, 29. intellegi potest; R II, 19. O I, 36. fr V, 50. intellegi ... potest; R II, 29. intellegi par est; L II, 11. facile intellectu est; Fa 44. esse interpretatum; D I, 53. inveniri (potest); F V, 16. iudicari potest; Lae 23. nascitur; A II, 128. nascuntur; O I, 91. III, 72. nata est; T I, 53. nominantur; N II, 67. nominata est; C 51. nominati sunt; C 56. nominetur; N I, 26. oriatur; T IV, 60. ×. perierunt; N II, 9. perspicitur; L I, 34. retulerunt; T II, 6. secuit; Ti 24. est; D I, 65. perspicuum est; F V, 37. T IV, 3. sunt; O I, 52. iudicium esset; A II, 29. suscepta sit; T IV, 59. vocantur; N II, 68. vocabantur; R II, 16. zum Satz: F V, 39. T I, 58. IV, 45. 78. V, 17. 57. D I, 62. Fa 7. R I, 67. II, 50. O I, 21. 23. II, 15. Lae 23. Ti 15. ex quo ‖ qua ‖; L II, 8. elliptisch: A I, 23. T IV, 19. 29. N II, 60. O III, 62. Lücke: R II, 38. — in: adiuverit; O I, 75. admirandum est; N II, 124. admirer; F I, 4. appareat; N II, 120. beatior; T V, 56. compareant; O III, 15. defuit; R II, 57. differat; O I, 96. possint .. excellere; O I, 26. excellens; fr V, 62. est elaborandum; T I, 6. falli; O I, 91. possit .. gloriari; F IV, 51. haeret; F I, 20. consuevit iactare .. se; F I, 36. inest; T V, 68. O I, 15. numerantur; D I, 72. esset optemperatum; O I, 35. peccatur; P 20. perspicitur; O I, 99. quaereretur; F IV, 12. [in quo .. quaeri dixi]; O II, 1. requiro; P 7. sum; F II, 16. est magnus; F V, 13. aliquid extremum; C 69. vis; Lae 15. crassitudo; A II, 116. principatus; N II, 29. potest esse; T I, 91. versaretur; F V, 17. zum Satz: f. **in,** B, IV, 1, c. quo (31 St.) B. II, S. 279, a. in quo considerando; O I, 9. — sine: F II, 4. Fa 36. ×.

II. **Plural:** 1. **quae (nom.):** *α.* Activ: absolvunt; F IV, 58. absint; F IV, 26. accedant; A II, 47. accesserint; F V, 40. ×. accidunt; T III, 52. D I, 115. O I, 27. acciderunt; D I, 43. accidant; F III, 25. T III, 55. N II, 82. acciderint; T III, 57. 58. IV, 63. acciderent; D II, 114. quae cuique ‖ quaecumque ‖ accidere possunt; T V, 17. accidere possunt; T V, 42. accidere potuerunt; O II, 29. possunt ... accidere; O III, 21. acuant; T I, 80. adferunt; T III, 59. afferunt; O I, 147. afferrent; F I, 72. adiuvant; Ti 50. adfutura sint; L I, 52. amplectuntur; A II, 21. angunt; T V, 89. attinebunt; F IV, 38. adtingunt; L II, 13. cadunt ‖ cadent ‖; A II, 105. cadunt; T III, 14. Ti 11. »quae ... ceciderec; D I, 19. cadere possint; F III, 29. cadere ... possunt; T V, 4. comitantur; T V, 100. consequuntur; F IV, 54. conservant; N III, 24. conservent; N I, 50. 109. constent; T I, 40. constarent; Lae 24. continent; F I, 12. T IV, 23. contineant; A II, 40. conturbent; N I, 61. O III, 81. conveniunt; F IV, 78. T V, 18. convertant; T V, 68. crescant ‖ crescunt ‖; N II, 23. declarant; F I, 24. T I, 56. delectant; F IV, 52. differant; Fa 7. discrepant; O I, 145. discrepent; P 2. ecferant; N II, 86. egeuerunt; N II, 115. evenerunt; D I, 98. evenirent; D II, 114. eventura sunt ‖ sint ‖; D I, 82. II, 105. possint .. evenire; T III, 36. excellerent; F IV, 20. exsistunt; N I, 97. faciant ‖ faciunt ‖; T I, 80. fallerent; A II, 75. ferunt; T V, 36. ferant; T II, 13. fluerent; N I, 39. fugiunt; A II, 20. habent; F V, 38. T IV, 23. V, 38. N I, 92. III, 24. Fa 26. L II, 16; habeant; F IV, 58. T I, 119. essent .. habitura. N II, 141. impediunt; A II, 19. insederint; Ti 45. instant; D I, 126. insunt; F V, 68. insint; A I. 28. interimant; N I, 50. 109. iuvent; F IV, 52. manarent; N I, 39. movent; L I, 30. moveant; T IV, 61. ×. nata sunt; N II, 128. nasci possent, T I, 56. nocent; F III, 69. nocuerunt; N I, 42; nocitura videantur; O I, 11. nocere possint; N II, 142. obstant; A II, 19. obtinent; F III, 52. obtundant; T I, 80. oriuntur; N II, 50. 131. aeque ‖ que, quae ‖ oriuntur; D I. 131. orerentur; A II, 118. perficiunt; F IV, 58. incerta permanent; A II, 26. permovent; R VI, 1. pertinent; A II, 144. O I, 31. 141. 158. II, 11. 60. pertinebunt; O I, 151. pertineant; A I, 29. N I, 113. pertineant ‖ pertinent ‖; R I, 19. ×. pertinerent; A I, 35. F I, 14. N II, 72. O II, 86. C 82. praeterierunt; D I, 126. proficiscuntur; F III, 82. proficisci ... videantur; O I, 44. prosunt; F III, 69. 70. prodessent; N I, 118. O III, 52. repugnent; O III, 12. requirebant; F IV, 6. restant; R I, 55. L III, 26. L fr 4. O II, 45. sequuntur; F II, 23. III, 20. T III, 42. IV, 77. V, 108. N II, 110. ×. III, 65. D I, 126. II, 104. Fa 40. L II, 59. sequantur; F IV, 55. solverent; R I, 30. stant; D II, 120. ×. sunt; T V, 52. N I, 109. [quae sunt]; N III, 30 sunt admirabilia; P 4. bona; F V, 28. T I, 83. L I, 47. carentia; N II, 21. clariora; A II, 87. communia; F IV, 24. N I. 62. conservantia; F III, 16. contraria; F IV, 69. T IV, 23. 25. V, 80. O I, 115. II, 88. digna; N III, 61. dona; Lae 55. duo; A II, 41. F II, 30. priora duo; N II, 3. efficientia; F II, 21. esculenta; N II, 124. externa; F V, 69. minus operosa et multo quidem faciliora ‖ [faciliora] ‖; N II, 94. faciliora; O I, 73. falsa .. et ... repugnantia; N I, 30. fortuita; D II, 24. fundamenta; O III, 101. futura; N III, 14. D I, 82. 127. II, 19. Fa 17. 33. ‖ sint ‖; D II, 101. 102. recta et honesta; F II, 56. pulchra, honesta, praeclara; T V, 67. honesta; O I, 152. III, 20. 46. humiliora; T V, 37. L I, 14. eadem; Ti 28. inanima; Lae 68. laeva; Ti 49. magna; A I, 2. mala; F V, 28. mala perniciosaque; L I, 44. molesta; O I, 52. moventia; T 5. notissima; F III, 6. nota; N II, 30. 155. R I, 70. nulla; A II, 22. occulta; F III, 37. minima; T V, 46. perniciosa; T IV, 41. perspicua; A II, 46. F III, 81. perparva ‖ per se parva ‖; L I, 52. praeclara; F I, 35. praeposita; F III, 54. prima naturae; F III, 21. IV, 41. priora duo; N II, 3. recta et simplicia; O I, 130. similia; O I, 17. summa; Lae 83. superiora, Ti 49. talia; N I, 4. 19. turpia; O III, 71. vera; Fa 26. utilia; O I, 52. sunt extra; F V, 68. N II, 147. extrinsecus; F V, 68. corporis sunt; F 34, aut animi aut corporis; F V, 68. generis eiusdem; F V, 65. O I, 7. eiusdem generis; D II, 18. generis eius; O I. 51. furoris; T IV, 76. cuiusdam modi; F IV, 25. pecuniae; P 48. magni

cuiusdam viri; T V, 31. summarum virtutum; P 48. primo || priore, al. || loco sunt; F III, 52. ante oculos sunt; L II, 41. contra .. opinionem omnium; P 4. ex alio genere; D I, 13. ex media laude iustitiae; O I, 63. in nobis; N I, 80. ita in animis; F V, 60. in corpore; F IV, 28. in tua disciplina; A II, 115. in effectu; F III, 32. isdem in erratis; N I, 31. in hoc genere; R I, 17. in eo (mundo) || [quae .. in eo sunt] ||; N II, 154. in mundo; N III, 25. in natura rerum; D I, 115. in promptu; A I, 4. O I, 6. in usu vitaque communi; Lae 18. secundum naturam; F III, 20. 21. 60. IV, 32. 48. V, 19. N III, 33. || sint ||; F V, 20. nec erant satis nota nostris et erant cognitione dignissima; O II, 5. cotidiana et quasi legitima; Fa 2. prudentiae propria; O I, 143. harum virtutum (propria); O I, 143. vera; T I, 26. in promptu; A II, 10. fuerant communia; O I, 21. extra erunt; R VI, 29. nostri ingenii; O I, 114. in ipsius potestate; O I, 121. sint; A II, 45. F I, 17. N II, 82. sint apta; F IV, 58. bona; D II, 82. digna; O I, 153. dubia; D II, 106. rationis expertia; L II, 16. futura; D I, 127. Fa 18. 20. 32. recta et honesta; F I, 25. honesta et recta; F II, 99. tranquilla et honesta; O I, 124. (honesta); O III, 103. inanima; fr V, 20. eadem; Ti 27. necessaria; O I, 11. nulla; A II, 47. paria; F III, 69. perspicua; A II, 44. qualia; R I, 15. sita || sancita ||; L I, 42. sint || sunt || suavissima; F II, 91. tanta; F III, 28. turpia; O I, 128. ×. (utilia); O III, 103. ita; F III, 29. T I, 117. L III, 5. nusquam; D I, 117. 128. ubique; F IV, 74. contra (naturam sint); F IV, 72. extra virtutem sint; F IV, 40. in hoc mundo; N II, 154. in nostra potestate; Fa 45. in his urbibus; N II, 154. secundum naturam; F III, 20. 59. IV, 27. 58. ×. 72. V, 91. sine ea (honestate); T V, 87. essent aliena firmae .. adsensionis; A I, 42. fragilia .. et caduca; L I, 24. tam clara; A II, 17. consequentia; Ti 46. nulla aestimatione digna; F III, 51. homine dignissima; T III, 35. dura; T I, 107. futura; D II, 19. grata; F II, 72. idonea; A I, 20. prima; A I, 22. talia; N I, 45. ubique; A II, 136. in eo (mundo); F I, 19. in re; A I, 42. in senibus; C 19. secundum naturam; A I, 36. F II, 34. O III, 13. vera esse non possunt; F I, 72. bona negarentur esse ... et quae mala; F IV, 73. dubia nemini debent esse; N II, 10. videntur esse mediocria; T IV, 76. videntur ante oculos esse; R I, 31. videntur digna esse; O I, 31. honesta natura videntur esse; O III, 95. videantur esse utilia; O III, 96. suppeditent; O I, 12. neque se tollere ... possunt; T V, 37. vacant; N II, 56. valeant; F V, 26. valerent; A I, 21. F III, 50. veniunt; F IV, 24. venerunt; O III, 84. versantur; A I, 22. L I, 28. videntur; A II, 7. 40. 48. 52. 58. videntur acerba; O I, 67. admirabilia; Lae 86. bona; T III, 56. IV, 12. levia atque communia; C 63. eximia et praeclara; O I, 67. mala; T III, 56. prisca; L III, 20. pulcherrima; O I, 118. utilia; O III, 20. 43. 114. (utilia); O III, 85. aliis sic, aliis secus; L I, 47. visa sunt; A I, 40. D I, 43. visa sunt pro nihilo; F II, 43. videbantur; A II, 89. D I, 122. videantur; A II, 41. D II, 126. dura, difficilia, adversa; F IV, 59. bona malave; T V, 87. futura; D II, 121. probabilia; F V, 76. O II, 8. simillima veri; D II, 150. contra (videantur); O II, 8. ita; A II, 40. in somnis || somniis ||; A II, 47. visa sint; A II, 42. sint visa maiora; T III, 54. viderentur; N I, 70. essent .. visa; A II, 88.

b. **Passiv**: accepta sunt; N II, 135. adiuncta sunt; A I, 21. aestimantur; F III, 43. (aestimanda essent); A I, 37. ×. aestimanda essent; F III, 51. agitata sunt; A II, 102. aguntur; O I, 119. »quae ... agentur«; L III, 10. ×. 40. ×. agentur; O I, 148. alantur || aluntur ||; N II, 23. amputanda sunt; T IV, 57. appetenda; F V, 28. attinguntur; L I, 28. cernantur; F I, 17. cernerentur; T V, 22. Ti 10. cerni videantur; A fr 18. cerni possent; A II, 33. circumcidenda ... sunt; T IV, 57. quae ... »coluntur«; N I, 119. commemorantur; O II, 16. solebant .. conpleri; L II, 39. conposita ... essent; L II, 11. composita videntur; L I, 39. *comprehendantur* || *comprehendat* ||; L II, 16. concedantur; F IV, 52. D II, 104. conscripta ... sunt; L I, 14. constituta ... sunt; D I, 82. II, 102. consumantur; N II, 151. continentur; N II, 83. 120. videntur posse convelli; D I, 117. sint conversa; F I, 6. sunt credenda; D II, 118. declarentur; A II, 47. decorari ... debuerunt; A II, 4. defenduntur; A II, 69. sunt .. defensa; A II, 12. defensa sunt; A II, 130. delentur; N I, 28. describuntur; D II, 10. designata sunt; D I, 82. II, 102. dicuntur; A II, 45. 133. F III, 2. IV, 19. ×. 68. T I, 98. N II, 19. III, 39. O I, 15. P 5. oportuna; F III, 45. τελικά; F III, 55. amplissima; L I, 61. dicta sunt; A I, 22. II, 36. 71. F I, 6. 32. 68. II, 82. 84. III, 12. 48. IV, 3. 24. 78. 80. V, 21. T I, 102. N III, 18. ×. 65. R I, 68. L I, 48. 57. sunt ... dicta; F V, 76. D II, 8. sunt dicta; R III, 46. dicebantur; A II, 18. F II, 53. dicentur; N I, 4. Fa 28. R I, 37. falsa ... dicentur; Fa 13. dicantur; A II, 99. nec honesta nec laudabilia dicantur; F IV, 58. dicta sint; F I, 6. dicerentur; A II, 17. R VI, 3. essent dicta; F II, 119. IV, 80. D II, 150. bona dicenda sint; T V, 46. dicenda essent; T II, 4. »quae cum dicta«; A I, 14. dici possent; A II, 64. dici viderentur; F IV, 55. (dici solent); F V, 21. dici solent; R III, 8. dici soleant; T III, 81. ×. dici ... potuerunt; R V, 6. diiudicanda sunt || est ||; O III, 56. diiuncta fuerant; Ti 14. dilatantur; N II, 20. discripta sunt; O I, 51. disputantur; D I, 22. disputata sunt; F I, 5. T IV, 82. N I, 57. disputabantur; L I, 36. erant disputata; T III, 6. disputentur || disputent ||; A II, 32. disputari solent; A II, 40. disputari ... possunt; Lae 17. disputari videntur || [quae ... videntur] ||; P 10. disserebantur; Lae 33. disserenda erant; F IV, 5. divinata sunt; D I, 123. dantur; D II, 123. danda sint; R I, 47. ducuntur; A II, 42. Fa 33. magna et laetabilia ducuntur; T IV, 65. ecferantur; N II, 86. efficiuntur; T IV, 15. Fa 40. enuntiata essent; Fa 37. evellenda et extrahenda ... sunt; T IV, 57. explicata sunt; A II, 37. fiunt; F V, 42. T II, 64. IV, 51. N III, 74. D II, 19. 25. Fa 21. R III, 24. O I, 15. 137. II, 17. 57. C 71. Lae 57. facta sunt; F III, 24. D II, 114. Fa 17. R II, 22. facienda sunt; L I, 18. fiant; O III, 115. fierent; F II, 5. N II, 115 D II, 19. Fa 23. fieri possent || possunt ||; T I, 37. feruntur; N II, 84. ×. ×. ferrentur; C 11. finguntur; Lae 18. fugienda; F V, 28. generantur; C 52. geruntur; F V, 60. gesta sunt; D I, 43. O I, 61. gerantur; N II, 97. L II, 15. gererentur; C 11. gignuntur; F V, 26. T I, 80. N II, 49. 120. L I, 25. II, 16. O II, 11. gignantur || gignuntur ||; N II, 38. gignantur; O I, 22. T 27. haberentur amplissima; O II, 59. imperata sint; A II, 8. meditata et praeparata inferuntur; O I, 27. instructa ... videntur; L I, 39. intellegi non possunt; A I, 4. N II, 115. intellegi (possent) || possunt ||; T I, 37. internosci ... non possunt; A II, 22. involuta fuerunt; A II, 26. indicantur; N II, 146. laudanda non sint; O III, 15. legenda ... sunt; F IV, 46. limantur; A I, 2. mandentur; N II, 151. venientia metuuntur; T IV, 11. metuuntur; T IV, 64. moventur; T I, 53. N II, 44. R VI, 27. moveantur; A I, 27. moverentur; N II, 44. Lae 24.

moveri incipere nisi pulsa non possunt; Fa 42. mutantur; Ti 28. Catadupa nominantur; R VI, 19. notarentur; D I, 181. novata sunt; A I, 43. sunt ... bona corporis numerata; F V, 71. essent .. nuncupata; O III, 65. observantur; C 63. observanda essent; R II, 27. occultantur; F V, 51. omittantur; N I, 28. opposita sunt; L III, 39. optantur; Lae 18. optanda sunt; F IV, 46. parantur; Lae 55. erant ... parata; D I, 76. peccentur; F IV, 77. percipiantur; T V, 111. percipi dicuntur; A II, 21. non possint percipi; A II, 67. possint (percipi); A II, 67. percipi non possunt; A II, 68. *quae* (percipi) *possunt*; A II, 68. perdiscenda ... essent; R II, 27. perfecta sunt; N II, 87. ×. ponderantur; R I, 47. portendebantur; D I, 119. praecepta sunt; O I, 4. praedicta sunt; N II, 12. D I, 24. II, 66. praescripta ... sint; A II, 8. praesentiuntur; D I, 109. ×. ×. ×. praesentiri ... possunt; D II, 14. probantur; A II, 75. F I, 21. P 2. probata sunt; T IV, 64. probarentur; F I, 26. procreata sint ‖ sunt ‖; O I, 11. sint ‖ sunt ‖ prodita; L I, 4. profunduntur; L I, 25. proposita sunt; O II, 38. provideri possunt; D II, 14. bona corporis ... putantur; T II, 30. sint .. ista bona, quae putantur; T IV, 66. mala putantur; T V, 89. mala putentur; T III, 30. quaererentur; R I, 15. quaeri debeant; D I, 117. relicta sunt; L III, 49. C 58. relicta .. videntur; A I, 129. responderi possunt; A II, 46. sancta .. essent; L II, 11. sanciendae sint ‖ sancienda sunt ‖; L III, 46. scripta sunt; D II, 8. R I, 37. sentiuntur; N III, 34. O I, 14. significantur; D I, 104. significari dicuntur; D II, 28. subiecta sunt; A II, 74. T IV, 18 (19). 21. erant sumpta; F III, 27. sumpta erunt; A II, 44. sumenda ... sunt; F IV, 46. essent sumenda; A I, 37. suscepta .. essent; L II, 30. tecta sunt; T I, 50. teneantur; A I, 28. tolluntur neque tollerentur; L II, 60. tractantur; T V, 1. D II, 11. tractata sunt; A II, 88. tradita (sunt); L III, 49. tradita ... sunt; O I, 4. transferuntur; P 14. videntur, al. s. a.

c. **Ellipsen:** quae perdifficiliter, internoscantur tamen; A II, 47. eadem effici omnia, quae, si stante terra caelum moveretur; A II, 123. qui (Graeci), quae adfirmant, certiora esse dicunt quam illa, quae apud Sagram; N III, 13. ut ea, quae semper idem; Ti 42.

2. **quae (acc.):** a. **Subject im acc. c. inf.:** α. **Activ:** accidisse; L II, 43. esse; N I, 97. apta naturae esse; F IV, 60. bona; F IV, 57. commoda; F V, 90. humana; L II, 43. nota, libera; L III, 33. officia; F III, 22. praeposita; F V, 90. tanta; L I, 63. vera; L I, 35. penes deos; N II, 79. secundum naturam; F IV, 31. V, 72. inesse; N II, 54. ortum habere; Ti 5. pertinere; C 24. placuisse; A II, 72.

β. **Passiv:** accommodata et ... assumenda esse; F IV, 43. aestimanda ... esse; F IV, 60. posse concedi; O III, 44. deseri; N III, 94. dici .. posse; F V, 96. commemoravit ... dicta; A II, 12. dicenda putarem; N II, 168. disputata ... meminisset; Lae 4. eligenda (esse); F V, 90. putant .. expetenda; Lae 84. expectari; L I, 14. fieri; D I, 118. ficta ‖ facta ‖ esse, fieri .. potuisse; R II, 28. gigni; Ti 5. probabilia ... putavi nominanda; A fr 19. percipi; A II, 21. praedicari; L I, 8. esse servata; D I, 103. sumenda ... esse; F IV, 60. timenda esse; N I, 86.

b. **Object:** accepi; N III, 4. acceperant; A I, 34. utenda acceperis; O I, 48. accepissent; N I, 8. adferebat; N III, 29. adfirmant; N III, 13. adfirmare vix possumus; A II, 8. adsecuti sunt; T I, 2. »quae ... agitant«; D I, 45. agnovit; F II, 88. D I, 181. agit; T V, 48. »quae agunt«; D I, 45. agant; N II, 59. agere non possem; C 38. antepono; F IV, 24. appellant qualia; A I, 28. bona; F III, 41. πάθη; T III, 7. appelles; F II, 29. bona .. appellemus; F III, 43. ita appellemus; F III, 52. appellare audent; L I, 40. bona non audet appellare; F IV, 56. mala .. non audent appellare; F V, 78. adprobatis; L I, 32. adsciscat; T II, 30. aspernetur; T II, 30. audivi; F II, 119. audistis; C 85. audiebamus; F I, 16. audiamus; T V, 111. audire ... possumus; A I, 2. audisse; Lae 14. cavere nequeamus; D II, 54. *quae* cernerent; L II, 26. coeperas; N I, 17. cogitas; F II, 74. »quae ... cogitant«; D I, 45. cogitarat; O II, 84. cogitans; T I, 48. cognoscimus; R I, 56. cognoverat; F IV, 61. cognosceret; T I, 46. cognovissent; A II, 146. commemoravi; D I, 109. comparabas; N III, 18. conplecteris; L I, 28. complexus es; F IV, 21. complexi; F V, 58. concupiverunt; O I, 24. concupierat; T V, 57. concupivisset; F V, 70. conaris; F II, 74. conarentur; T V, 42. consequebantur; F V, 40. considerantibus; fr V, 97. conspersimus; A I, 8. contemnit; F II, 26. contemnere; O III, 24. contemplantes; O I, 113. contendis; F II, 74. contuens; N II, 153. corrigere vult; F I, 17. »quae ... curant«; D I, 45. curant; C 21. defendunt; A II, 8. »quae; ... vitiosa, dira defixerit ‖ deixerit ‖ «; L II, 21. definiunt; F V, 90. depingimus; A II, 48. deplorare solebant; C 7. ×. describunt; A II, 116. desiderat; O II, 18. desideret; T III, 56. desideraret; O I, 158. despiciunt; O II, 37. detraxerat; fr V, 68. non comprehensa et non percepta dicimus; A II, 95. praeposita dicimus; F III, 56. praeposita et reiecta dicimus ‖ diximus ‖; F III, 69. perspicua dicunt; F IV, 8. dicunt (bona et mala); F V, 80. aspera dicunt; F V, 93. dixit; F V, 77. diximus; N I, 31. inanima diximus; O II, 12. dixerat ‖ dixerit ‖; N I, 41. recte facta dicamus; F III, 24. media dicamus; F III, 59. ×. dixerit; N I, 123. dicerem; D I, 131. C 85. Lae 104. bona dicerent; F IV, 20. s. **dico,** III. alqd, quae (68 St.) B. I, S. 691, b. s. didicimus; L II, 49. didicerat; O I, 4. didicerant; N I, 8. didicerimus; F III, 72. didicisset; F V, 88. didicisse; F I, 72. disputant; T IV, 33. disputavi; N III, 95. D I, 84. disputasti; D II, 100. disputentur ‖ disputent ‖; A II, 32. disseruisset; C 78. dissignasset ‖design.‖; Ti 46. docent; F IV, 9. docuerunt; T V, 18. docebat; D II, 51. docuerat; A I, 8. dubitent; O III, 77. ducebas; N III, 51. pro nihilo ducere; O III, 24. »quae ... ediderat«; D I, 19. »quae edi«; T V, 101. possit ecferre; R I, 28. efficit; N II, 85. effugias; T II, 14. enumeravi; T V, 30. existimant; A II, 59. expetat; R I, 28. expetant; O I, 28. exponunt; T IV, 46. exposui; R II, 42. exposuisset; A II, 104. expectabam; L I, 28. facis; F II, 74. faciunt; A II, 52. O III, 73. faceremus; C 43. Lae 57. QUAE ... FACERE POSSIT; O III, 44. feriat; O I, 73. et tulerint et ferant; T III, 57. finxerit ‖ finxit ‖; F V, 49. possumus fingere; N III, 47. fugiamus; F I, 23. fugiant; L I, 39. fundit; N II, 156. gessisti; D I, 22. gessimus; A II, 51. gessisset; F II, 119. gignit; F V, 33. gignat; N I, 4. gustemus; T V, 111. habeo; T I, 67. habemus; L III, 43. habent; T V, 102. R I, 47. conlecta habent; D II, 145. habuit; F V, 40. habebat; T V, 101. habere cupiamus; T I, 44. habere vellem; T I, 67. habere possemus; O II, 14. halucinatus est; N I, 72. »quae ... hausit«; T V, 101. ignoramus; N II, 148. imitabatur; Ti 34. infirmatis; N II, 147. infitiatus esset; O III, 65. intellexi; N III, 4. intellegebam; N III, 1. intellegam; F IV, 2. intellegamus; D II, 131. intellegerent; A I, 8. intellegere possent; A I, 4. possimus intellegere; D II, 54. intuerer;

R VI, 18. invexerat; T III, 26. inveniret; R I, 30. laudat; T V, 46. leget; F IV, 40. legere curarent; A I, 4. loquebamur; F II, 18. mandamus; F I, 11. mandare volumus; A II, 2. meditare; T II, 66. meminit; A II, 106. meminimus; T I, 61. semel audita meminisse potuisset; A II, 4. memini etiam, quae nolo; F II, 104. mirentur; O I, 71. moliri; T I, 16. nos monerent; D II, 132. monemur; Lae 88. mutat; F I, 21. neglegat; F V, 33. nesciant; A I, 16. nolo: vgl. memini. »quae non volt, videt«; C 25. non volt; C 25. prima secundum naturam nominant; F V, 18. novit; N I, 89. in malis numerat; T V, 25. bona numerant; T V, 44. quae || quam (mortem) || utinam potuissem obire! T I, 109. oblivisci non possum, quae volo; F II, 104. occultavit; O I, 127. olfaciamus; T V, 111. volumus ostendere; T V, 68. pariat; N I, 4. repperisse || peperisse ||; T IV, 4. percontari ... possumus; A I, 2. perdidicerit; F V, 76. perfectura est; D II, 17. quae ... [non perfecisset]; O III, 10. perfecisset; O III, 10. permiscens; Ti 22. persecutus est; C 16. persequi soleo; C 46. posui; F III, 26. L II, 33. O I, 31. posuisti; T V, 21. facere omnia, quae possit; F III, 22. postules; A II, 126. postulet; L I, 56. praecipis; F V, 6. praefati sumus; Ti 37. praescripserit; N I, 7. praetereo; T IV, 4. praeterierunt«; F I, 57. praetermittam; D I, 123. praetermisisset; O III, 10. probant; P 3. probet; A II, 99. probaret; T III, 63. probare soleant; T II, 5. probaturum esse; F I, 28. procreaverunt; N II, 129. prodiderunt; T I, 29. profertis; T IV, 55. protulisti; F IV, 24. profiteantur; D II, 90. promiserit; O I, 32. pronuntiant; D I, 114. pronuntiavi; D I, 22. proposui; N I, 98. nefaria putaverunt; R III, 14. quaerimus; F III, 14. D I, 117. L I, 20. queritur; T III, 18. recipit; T III, 14. recordetur; F V, 118. dicta rettulit; N I, 31. reiciet; F IV, 40. reiciamus; N III, 47. scripta ... reliquerunt; R I, 36. reperias; R II, 22. repperisse || peperisse ||; T IV, 4. possit reprehendere; F II, 57. repudiabat; F V, 87. requiro; N III, 7. requires; N III, 4. respondissent; F II, 2. scimus; N II, 148. sciebat; A II, 106. scribimus; L I, 9. scripsisti; Fa 4. scripsit || scripta sit, al. ||; T V, 22. sentio; R I, 65. sentit; T V, 48. naturae sentit apta; F V, 24. sentias; F II, 77. sentiamus; F IV, 80. sentiant; A II, 76. senserit; F I, 14. sensisset; T II, 60. sequitur; F I, 21. sequuntur; F V, 69. secuti sunt; F III, 30. sequatur; T V, 88. sequamur; F I, 23. sequi ... possumus; A II, 8. deinde prima illa, quae in congressu solemus; F III, 8. somniarent; D II, 122. digna statuissent; T I, 1. stringit; Ti 13. sumunt; A II, 41. sumpserat; C 44. suscipiamus; D II, 84. sustinent; N II, 120. tenebamus; F IV, 41. tenebatis; R I, 70. timeretis; T I, 48. tollitis; N II, 147. tollunt; O III, 28. tracto; Fa 3. tractemus; T V, 111. tractavissent; F I, 1. tradunt; F IV, 9. tribuunt; Lae 82. tutentur; A II, 43. verens; N II, 59. videt; A II, 89. videmus; A II, 20. 52. 86. T I, 46. V, 111. D II, 89. O I, 80. »quae iam matura videtis«; D II, 64. vident; F V, 50. »quae ... vident«; D I, 45. vidimus; D II, 138. viderant; F IV, 42. videat; N II, 44. D II, 110. videant; R I, 26. viderit; T V, 114. quae || [quae] || cum viderent; N II, 95. videre possemus; N II, 99. videre non possunt; D I, 129. videre debebant; D II, 91. vis vocare; A fr 19. volo: f. oblivisci. vis; T I, 17. volt; C 25. volumus; D II, 139. volunt; R III, 45. O III, 33. volemus; O II, 24. velim; F I, 28. velint; O II, 10. III, 44. vellet; T V, 115. — elliptisch: ea dico incerta, quae ἄδηλα Graeci; A II, 54. eadem dicit, quae Stoici; A II, 69. ea, quae vos „percipi comprehendique", eadem nos ... „videri" dicimus; A II, 105. eam (sententiam) sic animo comprensam habebit, ut ea, quae sensibus; A II, 119. qui (Aristo) ... re probavit ea, quae ille verbis; A II, 130. collige omnia, quae soletis; F II, 84. ista ipsa, quae tu breviter; F IV, 7. re (Stoici) eadem defendunt, quae Peripatetici; F IV, 78. cum ... ea perferant, quae Philoctetam videmus in fabulis; F V, 32. (Peripatetici) praecipiunt eadem, quae Stoici; F V, 94. eadem, quae vulgus, in malis et bonis numerare concedi nullo modo potest; T V, 31. eadem Stoici „praecipua" vel „producta" dicunt, quae „bona" isti; T V, 47. haec eadem, quae Epicurus, totidem verbis dicit Hieronymus; T V, 118. eadem requiro, quae paulo ante; N I, 20. cum ... ille (gubernator) ... non faciat || facit || ea, quae iuvenes; C 17. ipsis scriptis non ea, quae nunc, sed actiones nostras mandaremus; O III, 3. vgl. a. soleo.

c. mit Präpositionen: ad quae nati sumus; F V, 41. »propter quae«; L II, 19.

3. **quorum**: a. nach Adjectiv: similia; F V, 18.

b. nach Pronomina: aliquid; D II, 149. alia; D I, 72. * quorum in aliis; Fa 5. alterum; T V, 15. Fa 37. Ti 8. altera; F III, 69. neutrum; F IV, 57. N II, 44. D I, 10. (acc.) N II, 40. Fa 28. nihil; N I, 40. III, 38. 75. D II, 103. (acc.) F I, 30. V, 42. quid (indef.); Ti 12. quippiam; T V, 78. utrumque; A I, 20. D I, 61. utrumvis; N II, 85.

c. nach Substantiven: altitudo; O III, 66. bonum; F III, 46. causae; Fa 45. ad q. et cognitionem et usum; F V, 58. nec scientiam neque explanatorem; D II, 131. initium satusque; Ti 41. interpretes; D II, 131. recordatione; F II, 98. splendore; T V, 30. stirpes; N II, 28.

d. mit Präposition: causa; L I, 38.

4. **quibus (dat.)**: assentiatur; F III, 40. interfuit; L I, 8. esset interpositum; Ti 14. praeposita; F IV, 39. praestat; F V, 60. resistendum esse; N III, 60. tribuit; N II, 33.

5. **quibus (abl.)**: a. abl. absol.: actis; Fa 3. adscitis susceptisque; L II, 11. amputatis; R VI, 22. cognitis; T IV, 79. R I, 33. concessis; D II, 104. demptis; F II, 64. detractis; F II, 23. N I, 98. explicatis ad rationemque revocatis; N I, 119. expositis; F V, 88. positis; A II, 40. T V, 50.

b. nach Verben: abundarent; P 6. frui coeperat; T I, 93. orbari (solet); C 17. vescimur; N II, 141. utantur; N II, 154. uti; R I, 11.

c. abl. instrum. und causae: alantur augescantque; N II, 50. augeri .. solet; C 17. cohaererent; L I, 24. commotus; F IV, 43. confirmentur; N II, 10. contineatur; N I, 73. D I, 113. contineretur; O III, 70. convalescit; R II, 26. exterriti; N II, 14. implentur; L II, 48. informatum est; F V, 36 (37). possint iuvare; O I, 9. moveatur; A II, 30. moventur; N I, 86. esse praestantem; R II, 25. sanciendum est; L II, 37.

d. abl. comp.: nihil nec taetrius nec foedius excogitari potest; O III, 36.

e. mit Präpositionen: a: venerimus; F III, 23. — cum quibus coniungi ... posse; F V, 77. — de: agitur; A II, 113. acturi .. sumus; L I, 63. dixi; F III, 46. dicere adgrediar; O II, 1. digladiari soleant; O I, 28. disceptabatur; A I, 32. disputatum est; A II, 38. disserent || disserant ||; A II, 44. disserendum; N III, 65. scriptum est; F I, 6. zum Satz: F IV, 9. — e: appareat; F II, 58. constat; N III, 81. constamus; T IV, 30. constant; N III, 30. effecta .. est; F III, 27. effectum esse; A I, 28. vim habent; A I, 26. intellegatur; N II, 140. nata sunt; F IV, 54. nihil; F II, 106. unum; F II, 82. — ex: efficitur et cogitur; L II, 33. effici cogique possit; N III, 34.

concluditur; T V, 47. constant; N III, 30. conlatis ... et conparatis ... efficimus; N II, 148. contemnitur; O III, 47. enavigavit; T IV, 33. intellegitur; O I, 103. ex quibus ‖ quibus ‖ perspici possit; O III, 33. perspicuum est; O II, 14. significatio fit; O I, 131. — in: apparet; N II, 82. consentiunt; A II, 135. consistit; T V, 40. elaborarent; T I, 1. peccetur; F V, 35. processeris; F IV, 65. est; A II, 110. zum Satz: f. **Im,** B, IV, 1, c. quibus (11 St.) B. II, S. 279, a.

D. **alte Formen:** quoius (finis bonorum); L I, 52. (rei publicae); L I, 39. (sapientiae); L I, 58. 63. (voluptatis); L I, 47. (vultus); L I, 27. — virtus moresque; P 19. quoi ‖ quoius ‖ .. heres; L II, 51. — causa; Ti 30.

quoi (Antiocho); L I, 54. »quoi (homini mortuo)«; L II, 60. (homini); P 42. ius, quo ‖ quoi ‖ ..; L I, 42. — referunt gratiam; L I, 49. esset satis; P 52. quoi ‖ quoius ‖ .. heres esset; L II, 51.

E. **Fragmente, Lücken:** a qua isti avocabant; R I, fr 6. quae sanguine alitur, quae ... sic exultat, ut ..; R II, 68. quae Carneades, Graecus homo et consuetus, quod commodum esset, verbis *; R III, 8. erat enim (Mummius) odio † quorum rhetorum inbutus *; R V, 11. † quam quom proxumi fecerant ‖ iniecerant ‖; L II, 63. se ad extremum pollicetur prolaturum, † quae se ipsa comest, quod efficit dialecticorum ratio; fr V, 30.

qui, welcher? **qui,** irgend ein: f. **quis.**

qui, wodurch? wie denn? wie? irgend wie: I. **fragend:** 1. **direct:** »cedo, qui vestram rem publicam tantam amisistis tam cito?« C 20. qui igitur convenit ab alia voluptate dicere naturam proficisci? F II, 32. retinebis (amicitiam)? qui convenit? F II, 79. qui sibi is conveniet? F II, 88. quae qui convenit penes deos esse negare? N II, 79. qui igitur convenit ... scire adhibitam esse artem? N II, 87. qui igitur convenit aegros a coniectore somniorum potius quam a medico petere medicinam? D II, 123. quare qui convenit polliceri operam suam rei publicae tum denique, si necessitate cogantur? R I, 11. qui magis haec crederet, si essent, quam credebat, quia videbantur? A II, 90. hunc hominem omnino numerari qui decet? L II, 16. quam ‖ quas ‖ (perceptionem) si subtraxeris, qui distingues artificem ab inscio? A II, 22. tu vero, qui visa sensibus alia vera dicas esse, alia falsa, qui ea distinguis? A II, 80. eo concesso qui evenit, ut ..? D II, 35. qui tandem evenit, ut litetur aliis (dis), aliis non litetur? D II, 38. qui fit, ut ..? F II, 12. D II, 37. qui tolerabilius feret incommodum, qui ..? T III, 55. qui tandem isti grandiloqui contra haec duo ... melius se habent quam Epicurus? T V, 89. qui enim iudicatur iste optimus? R I, 50. qui iam licet nobis a natura leges et iura seiungere? L I, 35. qui enim citius adulescentiae senectus quam pueritiae adulescentia obrepit? C 4. qui enim potest quidquam comprehendi, ... quod ..? A II, 18. (sapientia) ignorans, quo omnia referantur, qui poterit esse sapientia? A II, 24. qui poterunt longius progredi? A II, 44. quod fieri qui potest? A II, 50. qui potestis non impediri, cum ..? A II, 59. qui enim possum non cupere verum invenire? A II, 66. qui potes hanc (conclusionem) non probare? A II, 96. hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; qui igitur magis illud? A II, 96. sapiens num comprehensum animo habet ... se ex sententia navigaturum? qui potest? A II, 100. qui autem (eo animo) esse poteris? F II, 78. qui potest igitur habitare in beata vita summi mali metus? F II, 92. illud autem ipsum qui obtineri potest? F II, 107. qui id probari potest, ut ..? F II, 108. etsi qui potest intellegi aut cogitari ..? F V, 28. qui potest esse quisquam alius alio beatior? F V, 83. qui potest (mors videri malum), cum ista cognoverim? — qui possit, rogas? T I, 77. qui poteris (abigere)? T I, 104. qui vero probari potest, ut ..? T III, 5. qui potest quicquam de dolore mutari? T III, 74. qui id adprobari ‖ quis id adprobare, al. ‖ possit? T IV, 56. qui diffidit (suis bonis), beatus esse qui potest? T V, 40. qui enim poterit ... fortunae stabilitate confidere? T V, 40. qui autem illam ... securitatem ... habere quisquam potest, cui ..? T V, 42. qui autem poterit esse celsus est erectus? T V, 42. iam vero qui potest vir bonus non ad id, quod laudabile sit, omnia referre, quae ..? T V, 48. sed nos deum nisi sempiternum intellegere qui possumus? N I, 25. qui potest esse in eius modi trunco sapientia? N I, 84. qui potuisset ... dicere Ennius ..? N II, 4. qui enim potest (ea natura) aliter esse optuma? N II, 36. qui igitur potest ei (mundo) deesse id, quod est optimum? N II, 38. qui potest ipse (mundus) non natura administrari? N II, 86. nam fortis deus intellegi qui potest? N III, 38. nec virtute ulla praeditum deum intellegere qui possumus? N III, 39. reliqua qui tandem ... intellegi possunt? N III, 41. deus falli qui potuit? N III, 76. qui potest provideri quicquam futurum esse, quod? D II, 17. qui potest eadem vis esse nascentium, eum ..? D II, 93. nam qui potest pelli alia (atomus) ab alia? Fa 22. quod verum non est, qui potest non falsum esse? aut, quod falsum non est, qui potest non verum esse? Fa 38. si aliter ... accidisset, qui possem queri? R I, 7. consul autem esse qui potui, nisi ..? R I, 10. qui autem (libertas) aequa potest esse in istis civitatibus, in quibus ..? R I, 47. qui potuit igitur divinius .. utilitates conplecti maritimas Romulus? R II, 10. qui istuc fieri potest L. Gellio mortuo? L I, 53. quippe quam (potestatem) tanto opere populus noster ignotam expetisset, qui posset carere cognita? L III, 26. qui poterit socios tueri? L fr 3. nam qui potest temperantiam laudare is, qui ..? O III, 117. mortem igitur omnibus horis inpendentem timens qui poterit animo consistere? C 74. qui potest esse vita „vitalis", ... quae ..? Lae 22. qui id fieri poterit, si ..? Lae 92. si vis, (peccata) sane ‖ visa ‖ sint breviora, leviora qui possunt videri ‖ possunt ‖? P 26. qui enim aegris subveniretur? O II, 15. qui enim est hoc illo evidentius? N II, 5. qui minus gravis esset iis senectus, si ..? C 4. qui istuc tandem vides? L I, 55. **ohne Verb:** iam mallem Cerberum metueres .... — quid ‖ qui ‖ tandem? T I, 12. qui enim beatior Epicurus, quod ..? T V, 109. qui tandem? inquit ille; N III, 3. nihil esse animal ... praeter ignem. qui magis quam praeter animam? N III, 36. haec .. indocti; quid vos philosophi? qui meliora? N III, 40. quid ‖ qui ‖ vero hoc turpius, quam quod ... censet? D I, 87. anguibus .. comprehensis haruspices ... convocatos. qui magis anguibus quam lacertis? D II, 62. quid ‖ qui ‖ enim? ... cur ... arceamus? L II, 25.

2. **indirect:** disco: sed qui ista intellecta sint, a philosophis debeo discere; N III, 14.

quaero: ne ... tribunus ... in contione quaereret, qui tibi constares; A II, 63. quaero .. de te, ... qui possint esse (di) beati; F II, 115. quaerit (Gracchus) audiente populo Romano, qui sibi (Piso) constet; T III, 48.

rogo: f. I, possum; T I, 77.

sum: nihil ut esset, qui distingueretur tremor ille et pallor; A II, 48.

video: nec video, qui magis in multitudinis dominatu rei publicae nomen appareat; R III, 45.
II. **unbestimmt:** »si qui sapientia magis vestra mors devitari potest«; T II, 38.

quia, weil: I. **nach Pronomina:** hic: est tam tyrannus iste conventus, quam si esset unus, hoc etiam taetrior, quia nihil ista ... immannius belua est; R III, 45.
is: qui permulta ob eam unam causam faciunt, quia decet, quia rectum, quia honestum est; F II, 45. non ob eam causam .. illud dici esse honestum, quia laudetur a multis, sed quia tale sit, ut ... esset ... laudabile; F II, 49. ob eam causam, quia speciem habeat ‖ habet ‖ admirabilem, Thaumante dicitur *Iris* esse nata; N III, 51. quod eo errore dixisti, quia existumas ... providentiam fingi; N II, 73. ea re, quia (hoc) turpe sit, non esse faciendum; O III, 53. quod ex eo sciri potest, quia corpora ... concalescunt; T I, 42. futurum .. (id) fuisse ex eo, quia factum est, intellegi debet; Fa 18. dictator quidem ab eo appellatur, quia dicitur; R I, 63. haec nascuntur ex eo, quia natura propensi sumus ad diligendos homines; L I, 43. miseros ob id ipsum .. (esse), quia nulli sint; T I, 11. miseros, ob id ipsum, quia non sint; T I, 13. dolorem ob id ipsum, quia dolor sit, semper esse fugiendum; T V, 95. vgl. II. eo.
qui: ex quo sagae anus, quia multa scire volunt, et sagaces dicti canes ‖ [ex ... canes] ‖; D I, 65.
II. **nach Adverbien:** cur: cur non .. fit? — quia dolori non voluptas contraria est, sed doloris privatio; F II, 28.
eo: quia non laboro, quam valde ea ... probaturus sim, eo minus conturbor; A II, 10. eo .. sapientem non adsentiri, quia possit eiusdem modi exsistere falsum aliquod, cuius modi hoc verum; A II, 101. nec ille ..., Laelius, eo dictus est sapiens, quod non intellegeret, ... sed quia parvi id duceret; F II, 24. Democriti .. securitas ... eo separanda fuit ab hac disputatione, quia ... est ..; F V, 23. quod quidem eo probavi magis, quia memini Staseam ... dicere solitum; F V, 75. quia non sint, cum fuerint, eo miseros esse; T I, 13. quia, nec qui ... praesidium reliquit, ... frugi appellari solet, eo ... complexa est; T III, 17. quod ... eo molestius (est), quia (vitia) sunt in lubrico; T IV, 42. quod eo est admirabilius in his stellis, ... quia .. occultantur; N II, 51. qui in ea causa eo plus auctoritatis habent, quia ... non sunt in disputando vafri; R III, 26. quod .. eo fuit maius, quia ... non erant; R VI, 2. quod eo magis iudico verum esse, quia lex Solonis id ipsum vetat; L II, 59. quod eo firmiore animo faciant, quia ... non invidetur; O II, 45. quod eo magis miror, quia scriptum ... est ..; O III, 8. quod eo maius est illi (Catoni) ..., quia nos ea philosophia plus utimur; P 2.
idcirco: ſ. **idcirco** (14 St.) B. II, S. 198, b. ſ.
ideo: nec Marcellum apud Clastidium ideo fortem fuisse, quia fuerit iratus; T IV, 49. ideo quia nihil decet invita Minerva, ut aiunt; O I, 110.
ita: ſ. **ita,** II. quid? (3 St.) B. II, S. 401, b.
propterea: ſ. **propterea,** II, 1 (7 St.) S. 191, b.
quorsum: quorsum haec praeterita? quia sequitur illud: »nam numquam ..;« Fa 35. quorsum ‖ quorsus ‖ .. haec tam multa de Maximo? quia profecto videtis ..; C 18. quorsum haec? quia sine sociis nemo quicquam tale conatur; Lae 42.
III. **zum Satz:** quia iis visis ... aequaliter omnibus abrogatur fides; A II, 36. nulla causa accedat extrinsecus; Fa 24. facillime in nomine tuo acquiesco; F III, 6. (temperantia) pacem animis afferat et eos quasi concordia quadam placet ac leniat; F I, 47. (iustitia) iucunditatis vel plurimum afferat; F I, 53 (virtutes) non nullas curas ... adferunt; Lae 48. fere sic afficiuntur omnes; F V, 31. sic adgredior, ... quasi ..; N III, 7. nec quia bonum sit valere, sed quia sit non nihilo aestimandum; F IV, 62. quodque ‖ quia, al. ‖ (mare) nunc ... albescit et vibrat; A II, 105. animadverti; N III, 8. animum adverti nuper; R I, 61. nulla in visis distinctio appareat; A II, 48. cum Sol dictus sit, vel quia solus ex omnibus sideribus est tantus vel quia ... solus apparet; N II, 68. (inmutabilitas) non apparet; Fa 17. dictum id risu adprobavisset; T V, 60. commodius arbitratus es ..; D I, 9. numquam eruditum illum pulverem attigistis; N II, 48. contrariis partibus oculorum contrarias partes attingunt; Ti 49. — nunc item ab eodem ... sunt nobis agendi capienda primordia; L II, 7. dulcedine hac et scabie carent; L I, 47. brevi tempore (Dionysius) regnare coepit; D II, 67. nusquam coluntur; N III, 45. nihil conferunt in eam (vitae societatem) studii; O I, 29. qui (lunae cursus) quia mensa spatia conficiunt; N II, 69. sibi nemo confidit; R III, 23. de re una solum dissident, de ceteris mirifice congruunt; L I, 53. coniuncta ei (vitae) virtus est; F IV, 15. nemo .. ipsam voluptatem, quia voluptas sit, aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur .. dolores; F I, 32. temperantiam .. (esse) expetendam, non quia voluptates fugiat, sed quia maiores consequatur; F I, 48. consumit aetas temporum spatia; N II, 64. continentur ‖ qui continetur ‖ ea commendatione naturae; F V, 38. (vita) nos, in quo nati sumus, continet; L I, 31. non idem contingit in sensibus; L I, 47. (mens) sola cerneret id; A I, 30. — ratum esse non debuit; O III 103. an quia delectat Ennius, Pacuvius? A I, 10. non solum quia pervulgata sunt, sed multo magis, quia ... delectant; T V, 19. viam demonstravisset interimendi sui; T V, 60. numquam deseritur a se; T I, 53. R VI, 27. (artes exercitationesque virtutum) numquam deserunt; C 9. non diceret se vidisse Homerum, sed ..; A II, 88. Castor et Pollux cum Lacedaemoniorum classe visi esse dicebantur; D I, 75. (peccata) discrepant; F IV, 75. valde a Xenocrate et Aristotele ... discreparet; L I, 55. disputabant inambulantes in Lycio; A I, 17. (Timocrates) nescio quid in philosophia dissentiret; N I, 93. disseruntur subtilius; T IV, 33. dissideo: ſ. congruo. nulla nota verum (visum) distinguebatur a falso; A II, 84. vera quietis oracla ducebant; D I, 96. — soritas hoc vocant, quia acervum efficiunt uno addito grano; A II, 49. Diana dicta, quia noctu quasi diem efficeret; N II, 69. bifariam contrarie simul procedentia (sidera) efficiebant, ut ..; Ti 31. minus oraculorum veritas excellit; D I, 38. tum (arbores) exsiccatae sint; D II, 33. fetus extitit in sterilitate naturae; D I, 36. — suum cuiusque fit eorum ‖ fit, eorum ‖; O I, 21. fiat, quod dictum est, appellatam fidem; O I, 23. pacem cum Samnitibus fecerant; O III, 109. multa Cn. Pompeium ... fefellerunt; D I, 24. quia proclives ‖ proclive, al. ‖ ad eas perturbationes, non quia semper, feruntur ‖ semper feruntur ‖; T IV, 28. »Engonasin vocitant, genibus quia nixa feratur«; N II, 108. continenter laberentur et fluerent omnia; A I, 31. summus imperator nuper fugit amisso exercitu; D I, 24. ſ. consequor; F I, 48. — (gubernatoris ars) bene navigandi rationem habet; F I, 42. te habeo aequissimum eorum studiorum ... existimatorem; F III, 6. momentum aliquod habeat ad iucundum accessio; F IV, 30. infinitum

quoddam ... malum haberemus; T I, 15. ultra nihil habemus; T I, 94. non modo quia necesse est mori, verum etiam quia nihil habet mors, quod sit horrendum; T II, 2. (probabilia) visum quendam haberent insignem || [quia ... ins.] ||; N I, 12. (elephantus) difficiles aditus habebat ad pastum; N II, 123 (122). (dux) non habet, ubi nitatur || cui innitatur ||; N II, 125. (accubitio epularis) vitae coniunctionem haberet; C 45. multarum rerum usum habebat; Lae 6. — non numquam eius modi tempora incidunt, ut ..; F I, 32. sed quia nondum omne animal in mundo intus incluserat; Ti 34. cum ... editur: „virtus ad beate vivendum se ipsa contenta est", quare? inquit; F V, 79. nihil tam irridet Epicurus quam ..; N II, 162. profundenda voce omne corpus intenditur venitque plaga vehementior; T II, 56. Carneades lubenter in Stoicos invehebatur; N II, 162. id salutare esse maxime iudicat; P 34. — labor: ſ. fluo. legi tuum nuper quartum de finibus; T V, 32. lenio: ſ. adfero; F I, 47. — nihil semper suo statu maneat; N I, 29. quia me || quam, quoniam || Athenis audire ex Phaedro meo memini ..; L I, 53. de natura nimis obscure memoravit; F II, 15. Minerva, quia minuit aut quia minatur; N III, 62. ostendunt, portendunt, monstrant, praedicunt || prodicunt ||, ostenta, portenta, monstra, prodigia dicuntur; D I, 93. cognitiones comprensionesque rerum ... appetitionem movent; F III, 49. (animus) se ipse moveat; C 78. — necesse sit praestantem esse aliquam naturam; N II, 46. necesse est aliquid ex ore cadere; D II, 72. neque .. hoc, quia sum ipse augur, ita sentio, sed quia sic existimare nos et necesse; L II, 31. ſ. habeo; T II, 2. non sine magna causa sit neglecta amicitia; Lae 63. (vinum aegrotis) prodest raro, nocet saepissime; N III, 69. (milites) sequi noluerant; D I, 69. — Chrysippus et Stoici ... in his || iis || partiendis ... occupati sunt; T IV, 9. cui (duci) quia privato sunt oppositi timores, dantur imperia; R I, 68. et recidunt omnia in terras et oriuntur e terris; N II, 66. ostendo: ſ. monstro. — illas (timiditatem ignaviamque) reici, quia dolorem pariant, has (fortitudinem patientiamque) optari, quia voluptatem; F I, 49. [qui || quia || peierassent]; O I, 40. magis ea percipimus atque sentimus ... quam illa; O I, 30. * quia pertinet (ea pars) ad mores; Fa 1. pervulgo: ſ. delecto; T V, 18. quae est nominata »Argo, quia Argivi ... viri .. petebant« ..; T I, 45. placo: ſ. adfero. portendo: ſ. monstro. nihil aliter possit ... evenire || † inter ||; A I, 29. proprium communi signo notari non potest; A II, 34. possit fieri, ut ..; A II, 122. quae (bona) quia certa esse non possunt; F I, 60. non quia philosophia Graecis .. litteris ... percipi non posset, sed ..; T I, 1. disertus esse possem, si contra ista dicerem; T I, 10. possunt evenire; T I, 86. nullus ignis sine pastu aliquo posset || possit || permanere; N II, 40. quod quia ipse dux facere non potest; N II, 125. esse certa non possunt; D II, 25. id quia non potuerit accidere, ut sine corde victuma illa viveret; D II, 36. futura vera .. non possunt esse ea, quae ..; Fa 26. quae (lubidines) quia nec expleri nec satiari ullo modo possunt; R VI, 1. [quia ... iure cum hostibus pugnare non poterat]; O I, 36. (philosophi) tam graviter cadere non possunt; O I, 73. numquam posset utilitas cum honestate pugnare; O III, 9. ſ. sum; Fa 14. praedico: ſ. monstro. nihil erat prolatum melius; T IV, 6. (Sirenes) multa se scire profitebantur; F V, 49. profitentur ipsi illi ... se ... scribere; T II, 7. prosum: ſ. noceo. nostro consilio ... esse ... conservatos putant; R I, 6. deos nocere non putant; O II, 12. prudens esse in iure civili putabatur; Lae 6. — recido: ſ. orior. (comprehensio) nihil, quod cadere in eam posset, relinqueret; A I, 42. reliquit perfectissimam disciplinam; A II, 15. motus turbulenti ... vitae beatae nullam partem relinquunt; T V, 15. (animus) numquam se ipse sit relicturus; C 78. quia nihil extra, quod cerni posset, relictum erat, ... quia ne quod audiretur quidem; Ti 18. (denicales) residentur mortuis || mortui ||; L II, 55. — quia || quia hi, qui || (morbi) non tam celeriter sanantur, quam illa (vitia) tolluntur; T IV, 32. Saturnus, quia se saturat annis; N III, 62. sciret aquam nigram esse; A II, 100. nusquam erat scriptum, ut ..; L II, 10. cui adsentiatur || quia sentiatur ||; A II, 20. voluptatem hanc esse sentiunt omnes, quam ..; F II, 6. ſ. percipio. sequantur ... naturam optimam bene vivendi ducem; Lae 19. nomen insaniae significat mentis aegrotationem; T III, 8. galli victi silere solerent; D II, 56. (Ti. Gracchus) studebat laudi; F IV, 65. subicitur haec vis; T I, 87. sapiens non sum; A II, 137. dolor sit; F I, 32. gravissimae sint ad beate vivendum breviter enuntiatae sententiae; F II, 20. summum id malum non erat; F II, 93. trium temporum particeps animus sit; F II, 108. sit in iis (artibus) aliquid dignum assumptione; F III, 18. sapientia est conveniens actio; F III, 55. (amicitia) sit ex eo genere, quae prosunt; F III, 70. valde parva sint; F IV, 29. sit admodum parvum; F IV, 31. nulla sit in dolore nec fraus nec improbitas; F IV, 52. quae (vitae ratio) quia deorum vitae erat simillima; F V, 11. de summo .. bono quia duo genera librorum sunt; F V, 12. (appetitus animi) sit sibi inimicus; F V, 28. dubitatio in re nulla erat; F V, 64. nisi quod honestum est, nullum est aliud bonum; F V, 79. si mala sunt, is, qui erit in iis, beatus non erit; F V, 86. turpe non esset; F V, 94. non sunt; T I, 13. ne mors quidem est malum; T I, 16. natura optima sint; T I, 35. difficilis erat animi ... intellegentia; T I, 51. tanta caritas patriae est, ut ..; T I, 90. satis esset argumenti malum esse dolorem; T II, 60. quae (gloria) quia recte factorum plerumque comes est; T III, 3. quia (ista necopinata) recentia sunt, maiora videntur, non quia repentina; T III, 55. dicimus gravedinosos quosdam, *quosdam* torminosos, non quia iam sint, sed quia saepe; T IV, 27. (Africanus) notior est nobis; T IV, 50. voluptas sit; T V, 95. (sapiens) semper sit in voluptatibus; T V, 110. nimis indociles quidam tardique sunt; N I, 12. vel quia (natura) beata est vel quia sempiterna; N I, 47. commune hoc est argumentum aliorum etiam philosophorum; N I, 64. sunt || sint || quae interimant; N I, 109. maiora sunt; N II, 3. quarum omnium rerum quia vis erat tanta, ut ..; N II, 61. maius est certeque gratius prodesse omnibus quam ..; N II, 64. Latina sunt; N II, 104. Solem, quia solus esset, appellatum esse; N III, 54. (oracula) nota tibi sunt; D I, 37. sunt haec cotidiana, angues non item; D II, 62. (visa) falsa sunt; D II, 122. (vera in praeteritis) sunt inmutabilia nec in falsum e vero praeterita possunt convertere; Fa 14. in sphaera maximi orbes erunt; Fa 16. ita fatum sit; Fa 30. sine adversario nulla luctatio est; Fa 30. sunt *haud* procul ab aetatis huius memoria; R I, 1. mihi populus non est ... nisi qui ..; R III, 45. haec est mea ... patria; L II, 3. populo licere satis est; L III, 39. (peccare) semper est turpe; O III, 64. semper est honestum virum bonum esse; O III, 64. plena sunt dedecoris ac turpitudinis; O III, 85. (causa) non esset utilis rei publicae; O III, 88. sit iniurium; O III, 89. (navis) sua sit; O III, 89. sint flagitiosa, foeda; O III, 115. con-

scientia bene actae vitae ... recordatio iucundissima est; C 9. summa laus senectutis est, quod ..; C 44. quae quia sunt admirabilia; P 4. semper, quid futurum sit, incertum est; fr V, 83. s. aestimo. appareo; N II, 68. consequor, F I, 32. necesse est; L II, 31. sumenda sint; T V, 76. — virtus ... altissimum locum in homine ... tenet; F IV, 37. Drusum ferro ... sustulerat; N III, 81. quae quia partus matronarum tueatur; N III, 47. — multa venirent in mentem acuta; N I, 60. Venus, quia venit ad omnia; N III, 62. s. intendo. versor: s. vivo; D I, 115. Mavors, quia magna vertit; N III, 62. vibro: s. albesco. quod quia quem ad modum natura efficere sine aliqua mente possit non videtis; N I, 53. numquam vidimus; N I, 97. (oculi) recte aliquando viderunt; D II, 108. videbantur; A II, 90. (mare) nobismet ipsis modo caeruleum videbatur; A II, 105. quanto diutius considero, .. tanto mihi res videtur obscurior; N I, 60. mihi videtur Epicurus vester de dis immortalibus non magnopere pugnare; N III, 3. quia »mater gravida parere ex se ardentem facem visast in somnis Hecuba«; D I, 42. plerumque id melius videbatur; D II, 82. (ea officia) magis ad institutionem vitae communis spectare videntur; O I, 7. nulla videbatur aptior persona, quae ..; Lae 4. de suis [notis] rebus videntur loqui; Ti 38. qui (animus) quia vixit ab omni aeternitate versatusque est cum innumerabilibus animis; D I, 115. cum Scipione vixerim; Lae 15. — ohne Verb: si, quia obscura, concedo; A II, 94. quia, quod bene, id recte, frugaliter, honeste; F II, 25. peccata paria. — quonam modo? — quia nec honesto quicquam honestius nec turpi turpius; F IV, 75. quod ‖ quia ‖ enim ex atomis, id natum aliquando est; N I, 68. bene „ministrum et praebitorem," quia sordidum regi; O II, 53. nec, quia utile, honestum, sed, quia honestum, utile; O III, 110.

quicumque, jeder welcher, wer, welcher nur immer (qui—cumque s. A. genus; L II, 46. res; D II, 7. B, **b.** videtur): A. **bei Substantiven:** quicumque Laciades in villam suam devertisset; O II, 64. modo, in quocumque fuerit actu, (histrio) probetur; C 70. qui cuique ‖ cuicumque ‖ artificio praesunt; F IV, 76. ista, sive beatitas sive beatitudo dicenda est, ... verum ea, quaecumque est ..; N I, 95. bona: vgl. B, **b.** videtur; T V, 120. ut, quemcumque casum fortuna invexerit, hunc ... quiete ferat; T IV, 38. ut non difficile sit, ... quaecumque nova causa consultatiove acciderit, eius tenere ius; L II, 46. causarum inlustrium, quascumque defendi, nunc cum maxime conficio orationes; C 38. consultatio: s. causa; L II, 46. ad quemcumque ipsae (virtutes) dolorem cruciatumque ducentur; T V, 81. quaecumque est hominis definitio, una in omnis valet; L I, 29. ad quamcumque sunt disciplinam quasi tempestate delati; A II, 8. etsi, quamcumque (sententiam, disciplinam) eliget, insipiens eliget; A II, 117. dolor: s. cruciatus. quamcumque in domum stuprum (homines) intulerint, eandem esse labem lubidinis; P 23. utendum etiam est excusatione adversus eos, quos invitus offendas, quacumque possis; O II, 68. quod ad cumque legis genus me disputatio nostra deduxerit; L II, 46. quando .. trium vel numerorum vel figurarum vel quorumcumque generum contingit ut, quod medium sit, ... comparetur; Ti 14. ut homo homini, quicumque sit, ... consultum velit; O III, 27. quaero, ... si boni est viri parere legibus, quibus? an quaecumque erunt? R III, 18. ligneum .., quod *quisque* ‖ quodcumque ‖ voluerit, uno e ligno dicato; L II, 45. ut, quocumque haec (voluptas) loco suppeditetur, ibi beate queant vivere; T V, 108. cuiuscumque .. modi animal constitueris; F IV, 28. quocumque .. modo summum bonum sic exponitur, ut id vacet honestate; F V, 22. omnia .. scire, cuiuscumque modi sint, cupere curiosorum ... est putandum; F V, 49. Carbonem, quocumque ‖ quoquo, al. ‖ modo potuimus, ... sustinuimus; Lae 41. vocant .. πάθος. ... quicumque est motus in animo turbidus; T III, 23. quaecumque mutatio morum in principibus extiterit, eandem in populo secutam; L III, 31. quaecumque rebus iis ... nomina imponis, memoriae mando; F III, 40. qui (homines) ubique sunt quacumque in ora ac parte terrarum; N II, 164. quae est .. philosophia, Socrate? nec dubito, quin, quaecumque sit ..; fr V, 43. in periclitandis experiundisque pueris, quicumque essent nati; D II, 97. si locupletent eos (amicos) quacumque ratione; O I, 43. quaecumque res eum (sapientem) sic attinget, ut ..; A II, 101. philosophi quamcumque rem habent in manibus; T V, 18. ut ... prodessemus civibus nostris, qua re cumque possemus; D II, 7. ut ..., quibuscumque rebus vel belli vel domi poterunt, rem publicam augeant; O II, 85. quamcumque .. sententiam probaverit; A II, 119. quaecumque vera sit earum sententiarum; T I, 23. quaecumque dissentientium philosophorum sententia sit de finibus; T V, 83. s. disciplina; A II, 117. cum ... notent sidera natalicia Chaldaei, quaecumque lunae iuncta videantur; D II, 91. ut id ..., quascumque velint in terras, portare possint; R II, 9.

B. **allein: a. masc.:** quicumque epulis ... existimationem ‖ aestimationem ‖ hominum sibi conciliant; R fr 8. commode .., quicumque dixit, „pecuniam qui habeat" ..; O II, 69. atque cum ‖ at quicumque ‖ perturbationes animi miseriam ... efficiant; T V, 43. quicumque Epicurei esse voluerunt ‖ voluerint ‖; F II, 12. sic .. appelletur, quicumque erit rector et gubernator civitatis; R II, 51. »quicumque erit iuris disceptator«; L III, 9. quicumque intueatur in aliquod maius malum; T III, 28. omnes, quicumque nati sunt eruntve, ... miseri; T I, 9. omnis (miseros esse), quicumque nati sunt; T I, 9. cum esset habendus rex, quicumque genere regio natus esset; R I, 50. volunt: s. est; F II, 12. — quae .. (sapientia) me eum, quicumque sum, effecit; L I, 63. vgl. A. homo. — quicumque gignantur in omni terra; D II, 92. — cum de quocumque volt, supplicium sumit multitudo; R III, 45. — hoc .. praeceptum, cuiuscumque est, ad tollendam amicitiam valet; Lae 60.

b. neutr.: quae cuique ‖ quaecumque ‖ accidere possunt; T V, 17. ut, quodcumque accidisset, praedictum videretur; D II, 110. quodcumque in mentem incideret; F IV, 43. quoniam ... libas .. ex omnibus (disciplinis), quodcumque te maxime specie veritatis movet; T V, 82. quodcumque tamquam occurreret; F IV, 43. qui, quodcumque in mentem veniat, aut quodcumque occurrat, se sequi dicent; F IV, 47. ut, quodcumque maxime probabile occurrat, id nostro iure liceat defendere; O III, 20. quodcumque nostros animos probabilitate percussit, id dicimus; T V, 33. possunt: s. accidit; T V, 17. quaecumque sint, docet omnia effecta esse natura; A II, 121. ea sunt ..., quaecumque sunt, quae similitudinem faciant ‖ faciunt ‖; T I, 80. quaecumque sunt in omni mundo, deorum atque hominum putanda sunt; N II, 154. hinc, quodcumque in solum venit, ut dicitur, effingis; N I, 65. s. occurrit; F IV, 47. qui (Academici) ... id sequi volunt, quodcumque veri simile videatur; F II, 43. quod erit cumque visum, ages; F IV, 69. cum, quaecumque bona Peripateticis, eadem Stoicis com-

moda viderentur; T V, 120. — quaecumque agit; L I, 49. agunt; O I, 85. »quodcumque senatus creverit, agunto«; L III, 6. quod haerebant in memoria, quaecumque audierat et viderat; A II, 2. facio: ſ. **facio,** III. alqd, quaecumque (6 St.) B. II, S. 14, b. quaecumque .. homines homini tribuunt ad eum augendum; O II, 21. video: ſ. audio.

quidam, ein gewiſſer, gleichſam, gewiſſermaßen: A. **bei Subſtantiven:** 1. **allein:** *qui* (philosophi) ut quidam Academici constituisse dicuntur ..; F III, 31. fuit ... Arganthonius quidam Gadibus; C 69. vidi etiam in Peloponneso ... quosdam Corinthios; T III, 53. Cyrsilum quendam ... lapidibus obruerunt; O III, 48. Decimus: ſ. Verginius. fuisse .. quendam ferunt Demaratum Corinthium ... facile civitatis suae principem; R II, 34. sunt .. quidam Epicurei timidiores paulo contra vestra convicia; F I, 69. queruntur quidam Epicurei ..; T III, 50. si liceat, quod quibusdam Graecis cotidie; T V, 118. cum Lacedaemonius quidam ... mortem tantopere contempserit, ut ..; T I, 100. Pamphilum quendam ... ait (Epicurus) a se Sami auditum; N I, 72. duobus (libris) Pherecraten quendam Phthiotam senem ... disserentem inducit; T I, 21. hoc Orphicum carmen Pythagorei *ferunt* cuiusdam fuisse Cercopis; N I, 107. Pythius ei (Canio) quidam ... venales .. se hortos non habere; O III, 58. Rhodium quendam morientem sex aequales nominasse; D I, 64. ut Themistocles fertur Seriphio cuidam in iurgio respondisse ..; C 8. Tages quidam dicitur in agro Tarquiniensi ... extitisse repente; D II, 50. Terinaeum quendam Elysium ... venisse in psychomantium; T I, 115. Veientem quendam ad nos hominem nobilem perfugisse; D I, 100. cum Decimus quidam Verginius virginem filiam ... interemisset; R II, 63. — abundantia quadam ingenii praestabat ... Aristoteles; A I, 18. Hecubam .. putant propter animi acerbitatem quandam et rabiem fingi in canem esse conversam; T III, 63. est .. eius generis actio quoque quaedam; F III, 58. est .. etiam actio quaedam corporis; F V, 35. ad quod (genus) est adhibenda actio quaedam; O I, 17. ſ. motus; F III, 24. quadam admiratione commotus; L III, 1. si (multitudo) cum admiratione quadam honore dignos putat; O II, 31. ego admiratione quaedam virtutis eius (Africani cum dilexi); Lae 30. Zeno ..., advena quidam et ignobilis verborum opifex; T V, 34. cum (Dionysius) ... haberet etiam more Graeciae quosdam adulescentis amore coniunctos; T V, 58. quaedam .. sunt aegritudines, quas ..; T IV, 61. haec constitutio .. habet aequabilitatem quandam magnam; R I, 69. ea ... quadam aestimatione dignanda docebat; A I, 36. fuit quaedam ab infinito tempore aeternitas; N I, 21. Cyrum ... ei (Lysandro) quendam consaeptum agrum ... ostendisse; C 59. non perspicitis aleam quandam esse in hostiis deligendis? D II, 36. ipse (mundus) se concordi quadam amicitia et caritate conplectitur; Ti 15. obsecuti amico cuipiam ‖ cuidam ‖; A II, 8. cum ... ei (Diagorae) quidam amicus „tu ... nonne animadvertis" ..? N III, 89. ut quosdam .. exaruisse amnes ... videmus; D I, 38. natura ... ingenerat ... praecipuum quendam amorem in eos, qui procreati sunt ‖ [ing. ... sunt] ‖; O I, 12. amplitudines quaedam bonorum excitabantur; F IV, 18. anhelitus quosdam fuisse terrarum, quibus ..; D I, 115. quodsi non hominis summum bonum quaereremus, sed cuiusdam animantis; F IV, 27. non esset hoc acrioris cuiusdam animi praeceptum tributum deo; T I, 52. quod (genus hominum) non habeat sine doctrina anticipationem quandam deorum; N I, 43. si ... est quaedam appetitio naturalis; F IV, 32. huic veri videndi cupiditati adiuncta est adpetitio quaedam principatus; O I, 13. ut (vitis) appetitum quendam habeat; F V, 40. bestiis (natura) ... dedit .. cum quodam adpetitu accessum ad res salutares; N II, 34. an quodam animi ardore atque impetu concitati (fortes viri proelium ineunt)? F II, 60. benivolentiam non adulescentulorum more ardore quodam amoris ... iudicemus; O I, 47. si isti callidi rerum aestimatores prata et areas quasdam magno aestimant; P 51. argumentis quibusdam et rerum notis quasi ‖ quasi rerum notis ‖ ducibus utebantur; A I, 32. philosophorum ... exquisita quaedam argumenta ... collecta sunt; D I, 5. haec .. et quaedam eiusdem modi argumenta ... ducuntur a fato; D I, 128. omnem .. legem ... esse laudabilem quibusdam talibus argumentis docent; L II, 11. ita facta est ... ars quaedam philosophiae; A I, 17. componunt ... artem quandam de iis, quae visa dicimus; A II, 40. maiore quadam opus est vel arte vel diligentia; A II, 45. ad ceteras res (sapiens) habet quandam artem; A II, 57. haec (animus) ... valabit ... arte quadam intellegendi; L I, 62. quaedam ars *est* etiam docendi; L II, 47. illud quoque necesse est, declinare, quibusdam atomis vel, si volunt, omnibus naturaliter *; Fa 48. inhaeret in mentibus quasi saeclorum quoddam augurium futurorum; T I, 33. esse avem quandam, quae platalea nominaretur; N II, 124. quamquam avis quaedam ... rerum augurandarum causa esse natas putamus; N II, 160. — barbari quidam et inmanes ... aegrotare viriliter non queunt; T II, 65. quibusdam convenis et feris barbaris corporis custodiam (Dionysius) committebat; T V, 58. milno est quoddam bellum quasi naturale cum corvo; N II, 125. ne intemperata quaedam benivolentia ... impediat magnas utilitates amicorum; Lae 75. ſ. indulgentia. immanes quaedam bestiae sibi solum natae sunt; F III, 63. sunt .. bestiae quaedam, in quibus ..; F V, 38. alias (bestias natura voluit) volucres caelo frui libero, serpentis quasdam, quasdam esse gradientis; T V, 38. inmanis alias (bestias), quasdam autem cicures, non nullas abditas terraque tectas; T V, 38. firmiores .. videas apud eos opiniones esse de bestiis quibusdam; N I, 81. sunt quaedam (bestiae) etiam, quae ‖ in ‖ igne nasci putentur; N I, 103. data est quibusdam (bestiis) etiam machinatio quaedam atque sollertia; N II, 123. nos onera quibusdam bestiis ... inponimus; N II, 151. quod .. quale sit, etiam in bestiis quibusdam animadverti potest; Lae 27. apud Hypanim fluvium ... bestiolas quasdam nasci, quae unum diem vivant; T I, 94. quod esset simplex quoddam et solum et unum bonum; A I, 35. et in corpore et extra esse quaedam bona; F II, 68. ut ... spoliati magnis quibusdam bonis ... videamur; T I, 95. in singulis si perspiciunt necopinata quaedam bona; O II, 36. bovem quendam putari deum; R III, 14. — est etiam quaedam calamitas in amicitiis dimittendis non numquam necessaria; Lae 76. ipse labor quasi callum quoddam obducit dolori; T II, 36. existunt etiam saepe iniuriae calumnia quadam; O I, 33. captiones: ſ. praestigiae. nisi redditi essent Poenis captivi nobiles quidam; O III, 99. caritas: ſ. amicitia. id ... casus quidam ne facerem inpedivit; Fa 1. in quibusdam causis dubiis ex altera parte defenditur honestas, ex altera ..; O III, 56. nos quasi in mercatus quandam celebritatem ... profectos; T V, 9. ut (animi) vi-

geant ... suo motu incredibili quadam celeritate; D II, 139. animi cultus ille erat ei quasi quidam humanitatis cibus; F V, 54. terram quasi quibusdam redimitam et circumdatam cingulis; R VI, 21. hic (Epicurus) circumitione quadam deos tollens; D II, 40. quos (circumitus) prospicere inpendentis ... magni cuiusdam civis ... est; R I, 45. civitates quaedam universae more doctae parsimonia delectantur; T V, 99. cum esset ex quodam regis cliente conceptus; R II, 37. commentarios quosdam, inquam, Aristotelios ... veni ut auferrem; F III, 10. quem locum miror a Posidonio breviter esse tactum in quibusdam commentariis; O III, 8. communicatio: f. societas; F V, 65. sin autem ... studiorum commutatio quaedam ... facta erit; Lae 77. f. migratio. quod contingit animalibus ... quadam compactione membrorum; F V, 33. f. contentio. ut in cantu ... concentus est quidam tenendus ex distinctis sonis; R II, 69. qui ... concitatione quadam animi ... futura praesentiunt; D I, 34. qui (Stoici) contortulis quibusdam ... conclusiunculis ... effici volunt ..; T II, 42. quia (temperantia) ... eos (animos) quasi concordia quadam placet; F I, 47. Democritum ... efficientem animum concursu quodam fortuito; T I, 22. effectum esse caelum ... concursu quodam fortuito; N I, 66. animal hoc providum ... praeclara quadam condicione generatum esse; L I, 22. eius (populi) .. prima causa coëundi est ... naturalis quaedam hominum quasi congregatio; R I, 39. coniector quidam et interpres ... respondisse dicitur ..; D II, 62. coniunctio: f. convenientia. species istas hominum conlatas in deos ... consilio quodam sapientium; N I, 77. omnis res publica ... consilio quodam regenda est; R I, 41. novum quoddam ... consilium ... secutus est; R II, 12. constantia: f. tranquillitas. si contentio quaedam et comparatio fiat; O I, 58. est .. admirabilis quaedam continuatio seriesque rerum; N I, 9. morsus .. et contractiuncula quaedam animi relinquetur ‖ contractiunculae ... relinquentur, al. ‖; T III, 83. ex quadam convenientia et coniunctione naturae; D II, 124. naturales esse quasdam conversiones rerum publicarum; D II, 6. copia: f. facultas; A I, 46. corpora quaedam solida ... gravitate ferri; N II, 93. esse corpuscula quaedam levia, alia aspera, rotunda ‖ rutunda ‖ alia, partim autem angulata, hamata quaedam; N I, 66. correctione quadam adhibita; O III, 7. est .. maritimis urbibus etiam quaedam corruptela ac demutatio morum; R II, 7. earum .. (rerum) augendarum ... quandam cultricem esse; F V, 39. praeparatos (nos) quodam cultu atque victu; D II, 119. nos ... habere etiam insitam quandam ... cupiditatem scientiae; F IV, 4. quod .. natura inest in mentibus nostris insatiabilis quaedam cupiditas veri videndi; T I, 44. quando .. inest in omni virtute cura quaedam quasi foras spectans; F V, 67. commune .. animantium .. est ... cura quaedam eorum, quae procreata sint ‖ sunt ‖; O I, 11. maior quaedam cura adhibenda est; O I, 47. cursus: f. iter; R II, 30. — ab iis (Stoicis) providentiam fingi quasi quandam deam singularem; N II, 73. quae (visa) propriam quandam haberent declarationem earum rerum, quae viderentur, A I, 41. decoloratio quaedam ex aliqua contagione terrena maxume potest sanguini similis esse; D II, 58. in quibus si peccetur distortione et depravatione quadam; F V, 35. consolabitur eam ‖ eum ‖ ... humanarum opinionum alta quaedam despectio; fr V, 69. ut ... deum fingeret ... exilem quendam atque perlucidum; N I, 123. audiamus .. Platonem quasi quendam deum philosophorum; N II, 32. quodam ... magis vacuo ab interventoribus die; Fa 2. quod videretur esse quaedam in visis differentia; A II, 111. diligentia: f. ars; A II, 45. videtur insitiva quadam disciplina doctior facta esse civitas; R II, 34. f. educatio; L III, 29. ratio; N III, 85. est quaedam inter nos parva dissensio; L I, 8. distortio: f. depravatio. versari quandam inter homines divinationem; D I, 1. dolor: f. metus. — earum etiam rerum, quas terra gignit, educatio quaedam et perfectio est; F V, 39. id .. difficile factu est nisi educatione quadam et disciplina; L III, 29. ut pictura et fabrica ... habent quendam absoluti operis effectum, sic ..; N II, 35. quod (carmen) valde Panaetius laudat epistula quadam; T IV, 4. praeclare in epistula quadam Alexandrum filium Philippus accusat, quod ..; O II, 53. qui (Posidonius) .. scribit in quadam epistula ..; O III, 10. naturane nobis hoc .. datum dicam an errore quondam, ut ..? F V, 2. errore quodam fallimur ita disputando; R III, 47. quasi quandam exaggerationem quam altissimam animi ... esse .. rem pulcherrimam; T II, 64. saepe .. excellentiae quaedam sunt; Lae 69. egregia quadam exercitatione in dialecticis ... rem in .. discrimen adduxit; F III, 41. est ... sermo ... a tali quodam ductus exordio; T II, 10. — adfertur etiam de Sileno fabella quaedam; T I, 114. (Carneades) incredibili quadam fuit facultate et *copia dicendi;* A I, 46. ut ... in explicandis rationibus rerum civilium quandam facultatem ... † essemus auctores; R I, 13. cuius (caeli) omnem ornatum ... poëtica quadam facultate versibus Aratum extulisse; R I, 22. falsa quadam hominum fama dicturus in senatu putabatur ..; D II, 110. hic cum quidam familiaris iocans dixisset ..; T V, 60. non nulli ... felicitate quadam ... rectam vitae secuti sunt viam; O I, 118. num feriae quaedam piscatorum essent; O III, 59. utrumque inmanitate et feritate quadam proponenda castigari solet; T IV, 66. in qua (parte animi) feritas quaedam sit atque agrestis inmanitas; D I, 60. magnitudo animi remota ‖ a ‖ communitate ... humana feritas sit quaedam et immanitas; O I, 157. erat quidam fervor aetatis; C 45. ut corporis est quaedam apta figura membrorum cum coloris quadam suavitate, ... sic ..; T IV, 31. constantia cum firmitate quadam et stabilitate virtutem subsequens; T IV, 31. foedus esse quoddam sapientium; F I, 70. foedus quoddam inter se facere sapientis; F II, 83. ex hoc ... quasi quodam sancto augustoque fonte; T V, 36 (37). inter ipsas impressiones nihil interesse, sed inter species et quasdam formas eorum (visorum); A II, 58. appetitio animi ... ad quandam formam vivendi videtur data; F III, 23. (Cleanthes) fingit formam quandam et speciem deorum; N I, 37. in arena geometricas formas quasdam esse descriptas; R I, 29. quia quasdam post mortem formidines extimescant; F V, 31. certam quandam disciplinae formulam composuerunt; A I, 17. ut quibusdam in formulis EA RES AGETUR; F II, 3. formula quaedam constituenda est; O III, 19. terra continens adventus hostium ... quasi fragore quodam et sonitu ipso ante denuntiat; R II, 6. quo in genere Marcios quosdam fratres ... apud maiores nostros fuisse; D I, 89. fuga: f. recessus. labor est functio quaedam vel animi vel corporis gravioris operis; T II, 35. ita sunt alte repetita quasi fundamenta quaedam verecundiae; R IV, 4. quasi fundamenta quaedam scientiae; L I, 26. quas (perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quasdam furias inmittit; T III, 25. — Scipio

quasi quodam gaudio elatus; R III, 42. eorum .. quattuor (generum) ... dissimile Aristoteles quoddam esse rebatur; A I, 26. videmus in quodam volucrium genere non nulla indicia pietatis; F II, 110. vita agenda est certo genere quodam, non quolibet; F III, 24. cum ... animus non inane nescio quid sit, ... sed in quodam genere corporis; F IV, 36. est .. quoddam genus eorum, qui ..; T II, 7. ut ... esset .. quoddam genus eorum, ... qui ..; T V, 9. rotam [id est genus quoddam tormenti apud Graecos]; T V, 24. licet .. videre et genera quaedam et nationes huic scientiae deditas; D I, 91. rarum est quoddam genus eorum, qui ..; D I, 111. non nullas etiam valetudinis significationes ... ex quodam genere somniorum intellegi posse; D II, 142. (virtus) stabiliora quaedam et viridiora praemiorum genera desiderat; R VI, 8. quarum (beluarum) impetu docet quaedam hominum genera esse consumpta; O II, 16. omnia (animantia) in quaedam genera partita; Ti 11. non tam natura liberales quam quadam gloria ductos; O I, 44. — per se (sunt praeposita), ut quidam habitus oris et vultus; F III, 56. herbae: ſ. stirps; N II, 161. cervae .. paulo ante partum perpurgant se quadam herbula, quae seselis dicitur; N II, 127. quae Menippum imitati ... quadam hilaritate conspersimus; A I, 8. quidam homines severi et graves nec populi nec principum mores ferre potuerunt; O I, 69. — videntur ... repulsarum quasi quandam ignominiam timere et infamiam; O I, 71. ingentis quasdam imagines (deos esse dicit); N I, 120. cum terra discessisset magnis quibusdam imbribus; O III, 38. immanitas: ſ. feritas. ut quidam imperatores etiam se ipsos dis inmortalibus ... devoverent; N II, 10. impetus: ſ. ardor; F II, 60. inflammant ... inpotentiam quandam animi; T IV, 34. quos (sensus) iunctos esse censuit e quadam quasi impulsione oblata extrinsecus; A I, 40. omnes inter se naturali quadam indulgentia et benivolentia ‖ [et benevolentia] ‖ ... contineri; L I, 35. πρόληψιν .., id est anteceptam animo rei quandam informationem; N I, 43. habebam .. in animo insitam informationem quandam dei; N I, 100. ingenuitas: ſ. probitas. cum ... dixisset ei (Lacedaemonio) quidam inimicus ..; T I, 100. nisi quaedam admodum intolerabilis iniuria exarserit; Lae 76. ita fit, ut sapientia sanitas sit animi, insipientia autem quasi insanitas quaedam; T III, 10. mira quadam exultasse populum insolentia libertatis; R I, 62. ut non nulli ... suum quoddam institutum consequantur; O I, 116. qui (homines) quasi magnam quandam insulam incolunt; N II, 165. omnis .. terra ... parva quaedam insula est; R VI, 21. in quibus (gustatu, odoratu) intellegentia, etsi vitiosa ‖ vitior ‖, est quaedam tamen; A II, 20. quod quaedam animalis intellegentia per omnia ea permanet; A II, 119. omnium perturbationum matrem esse arbitrabatur immoderatam quandam intemperantiam; A I, 39. ut ... Aristoxenus ... ipsius corporis intentionem quandam; T I, 19. interpres: ſ. coniector. hic magna quaedam exoritur ... artificiosa somniorum [Antiphontis] interpretatio; D I, 116. quod (aegritudo) ... exoriatur ... quadam invitatione ad dolendum; T III, 82. iis (animis) devium quoddam iter esse; T I, 72. qui (Deiotarus rex) cum ex itinere quodam proposito ... revertisset; D I, 26. rem publicam ... in optimum statum naturali quodam itinere et cursu venientem; R II, 30. iucunditate quadam ad legendum invitati; A I, 8. quae (voluptas) ... cum iucunditate quadam percipitur sensibus; F I, 37. quam (voluptatem) sensus accipiens ... iucunditate quadam perfunditur; F II, 6. ut Menelao Laconi quaedam fuit suaviloquens iucunditas; R V, 10. aurium .. item est admirabile quoddam ... iudicium; N II, 146. fuit .. hoc in amicitia quasi quoddam ius inter illos, ut ..; R I, 18. maxume iustitia ... mirifica quaedam multitudini videtur; O II, 38. — Herculi quendam laborem exanclatum a Carneade; A II, 108. integros ... leni quodam et facili lapsu ad deos ... pervolare; fr IX, 12. ibi permultos ‖ per multos ‖ annos admirabili quadam laude provinciae praefuit; A II, 1. cum animum infinita quadam laude anteponerent corpori; F IV, 16. cuius ... ratio quamquam floruit ... admirabili quodam lepore dicendi; A II, 16. quod inter se omnes partes cum quodam lepore consentiunt; O I, 98. leges: ſ. praecepta; F II, 94. si quodam in libro vere est a nobis philosophia laudata; A II, 6. cum ... vellem .. e bibliotheca pueri Luculli quibusdam libris uti; F III, 7. ut quosdam hinc libros promerem; F III, 8. locos .. quosdam ... transferam; F I, 7. adfirmat .. (Epicurus) quodam loco ..; T II, 17. ostendebat .. Karthaginem de ... illustri et claro quodam loco; R VI, 11. ut hoc (ius) civile ... in parvum quendam ... locum concludatur; L I, 17. appellatur .. quidam a philosophis ἀργὸς λόγος; Fa 28. quid, quod ... ratio omnis tollitur quasi quaedam lux lumenque vitae? A II, 26. — cum machinatione quadam moveri aliquid videmus; N II, 97. ſ. bestiae; N II, 123. cum .. eodem quasi maxumus quidam magister populus *accessit;* T III, 3. adprobatio populi quasi magni cuiusdam et sapientis magistri; R IV, 9. incredibilis quaedam ingenii magnitudo non desideravit indocilem usus disciplinam; A II, 2. admirabilis quaedam exardescit benivolentiae magnitudo; Lae 29. esse quaedam et corporis et fortunae mala; A II, 134. ut ii ... etiam quibusdam malis affecti beati sint; F V, 77. quia ... infinitum quoddam ... malum haberemus in vita ‖ [in vita] ‖; T I, 15. ut magnum quoddam malum adesse ... videatur; T III, 28. quamquam .. (ii) sint in quibusdam malis, tamen ..; T V, 85. iter ad finitimum quoddam malum praeceps; R I, 44. in eo .., quod efficeretur, materiam quandam (esse); A I, 24. subiectam putant omnibus ... carentem omni illa qualitate ... materiam quandam; A I, 27. parere quaedam matrona cupiens; D II, 145. extitisse quandam maturitatem serendi generis humani; L I, 24. ut ii ... sufficiunt prius lanam medicamentis quibusdam; fr V, 23. nisi (somnus) ... medicinam quandam laboris afferret; F V, 54. nec adhibita .. ratio quasi quaedam Socratica medicina; T IV, 24. est .. quaedam medicina certe; T IV, 58. ut membra quaedam amputantur; O III, 32. aut tibi id ipsum pervertendum fuit ... aut eius partes quasi membra quaedam caedenda; fr V, 58. habuit .. divinam quandam memoriam rerum; A II, 2. nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens soluta quaedam et libera; T I, 66. fr IX, 10. ut esset mensura quaedam evidens; Ti 31. qui (Laco) glorianti cuidam mercatori ... inquit ..; T V, 40. non erit ista amicitia, sed mercatura quaedam utilitatum suarum; N I, 122. interdum obiciebatur animo metus quidam et dolor; T II, 10. quae omnes aegrotationes animi ex quodam metu nascuntur; T IV, 25. mortem ... esse ... quandam quasi migrationem commutationemque vitae; T I, 27. modestiam quandam cognitio rerum caelestium affert iis; F IV, 11. in omni permotione naturalem volebant esse quendam modum; A II, 135. ex animo constamus et corpore, quae sunt cuiusdam modi; F IV, 25. animus non esse solum, sed etiam cuiusdam modi debet esse; F V,

36. ego .. maiore etiam quodam modo memoriam admiror; T I, 59. adhibent modum quendam, quem ultra progredi non oporteat; T IV, 38. si fissum cuiusdam modi fuerit in iecore; D II, 34. iis .. rebus ... modum quendam et ordinem adhibentes; O I, 17. ludendi etiam est quidam modus retinendus; O I, 104. cuius (voluptatis) est fortasse quidam naturalis modus ‖ motus ‖; C 46. id .. (deus) molitus tali quodam est modo; Ti 21. Theophrastus ... vehementius etiam fregit quodam modo auctoritatem veteris disciplinae; A I, 33. quae non sensibus ipsis percipi dicuntur, sed q. m. sensibus; A II, 21. animus q. m. eripitur iis, quos neque sentire neque adsentiri volunt; A II, 38. adfici se q. m.; A II, 76. aquae tinctum q. m. et infectum *; A fr 7. praecipitis .. q. m., ut ..; F II, 71. congregatione aliae (bestiae) coetum q. m. civitatis imitantur; F II, 109. posterum q. m. et consequens putandum est; F III, 32. utrumque eorum fundi q. m. et quasi dilatari putant; F III, 48. ipsa veritas clamabat q. m. non posse adduci, ut ..; F IV, 55. (Stoici) q. m. sunt non dissimiles Aristonis; F IV, 43. in quibus videmus ea ... multa q. m. efficere ipsa sibi per se; F V, 26. nunc ... (foramina illa) terrenis concretisque corporibus sunt intersaepta q. m.; T I, 47. est in animis ... quiddam .. humile, enervatum q. m. et languidum; T II, 47. in carcerem q. m. ipse se (Dionysius) incluserat; T V, 58. q. m. etiam paupertatis malum tollitur; T IV, 59. licet ... oculis q. m. contemplari pulchritudinem rerum earum; N II, 98. arcus .. ipse e nubibus efficitur q. m. coloratis; N III, 51. necesse est eam (vim) ... conformari q. m. numine deorum; D II, 29. quoniam .. me q. m. invitas; R I, 15. simile est q. m., ... ac si omnis hic mundus intereat; R III, 34. cuius .. mali ... nobis ... tamquam reis capitis q. m. dicenda causa est; R V, 2. ut quasi dispensare rem publicam et in ea q. m. vilicare possit; R V, 5. civilis .. iuris scientia pontificium q. m. tollitis; L II, 52. videor id meo iure q. m. vindicare; O I, 2. cognitio contemplatioque ‖ rerum ‖ naturae manca q. m. atque inchoata sit; O I, 153. nobis quoque licet in hoc q. m. gloriari; O II, 59. cum propter virtutem ... etiam eos, quos numquam vidimus, q. m. diligamus; Lae 28. ut ii, qui superiores sunt, summittere se debent in amicitia, sic q. m. inferiores ‖ se ‖ extollere; Lae 72. quorum (Pythagoreorum) disciplina extincta est q. m.; Ti 1. in primo .. ortu inest teneritas ac mollitia quaedam; F V, 58. in pulmonibus .. inest raritas quaedam et adsimilis spongiis mollitudo; N II, 136. ortus androgyni nonne fatale quoddam monstrum fuit? D I, 98. morsus: ſ. contractiuncula. qui (Simonides) cum ignotum quendam proiectum mortuum vidisset; D I, 56. ipsum animum ἐνδελέχειαν (Aristoteles) appellat novo nomine quasi quandam continuatam motionem; T I, 22. ut .. histrioni actio, saltatori motus non quivis, sed certus quidam est datus, sic ..; F III, 24. praeter motum ingenii quendam; F IV, 35. in quibus (bestiis) ... animorum aliqua ex parte motus quosdam videmus; F V, 38. qui quodam motu aut statu videntur naturae legem et modum contempsisse; F V, 47. quod non ita vigeat interiore quodam motu, ... ut ..; T V, 37. quod ... crescit, motu quodam utitur certo et aequabili; N II, 23. venae et arteriae micare non desinunt quasi quodam igneo motu; N II, 24. esse posse quendam animi motum voluntarium; Fa 23. ſ. modus; C 46. sessiones. quosdam (mundos) inter sese non solum similis (esse), sed ..; A II, 55. munere quodam necessitatis et gravi opere perfungimur; C 77. — nationes: ſ. genus; D I, 91. singularis est .. quaedam natura atque vis animi; T I, 66. fr IX, 10. est eorum (deorum) eximia quaedam praestansque natura; N I, 116. esse quandam beatam naturam et aeternam; N III, 3. est .. vis et natura quaedam, quae ... futura praenuntiat; D I, 12. inest in ‖ † in revis et, in rubetis et ‖ ranunculis vis et natura quaedam; D I, 15. notae: ſ. signa; Lae 62. neque ... (Sirenes) videntur .. novitate quadam et varietate cantandi revocare eos solitae; F V, 49. quae (philosophia) ... quasi noctem quandam rebus offunderet; N I, 6. esse quoddam numen et vim deorum; N II, 95. si ... numerus quidam est animus; T I, 41. — quaedam observatio constans atque diuturna est; D II, 124. quodam obtutu oculorum duo pro uno lucernae lumina (videntur); D II, 120. occupationes: ſ. studia; O I, 28. odio quodam hominum; O I, 29. ita est quoddam commune officium sapientis et insipientis; F III, 59. hoc .. inchoati cuiusdam officii est, non perfecti; F IV, 15. et medium quoddam officium dicitur et perfectum; O I, 8. sunt .. quaedam officia etiam adversus eos servanda, a quibus iniuriam acceperis; O I, 33 (34). (aspera arteria) tegitur quodam quasi operculo; N II, 136. opinio est .. quaedam effeminata ac levis; T II, 52. ſ. scientia; T IV, 80. opus: ſ. munus. ita barbarorum agris quasi adtexta quaedam videtur ora esse Graeciae; R II, 9. quem .. ille (Ennius) versum ... tamquam ex oraculo mihi quodam esse effatus videtur; R V, 1. tum ego ... huius modi quadam oratione sum exorsus; A II, 64. ordo: ſ. modus; O I, 17. alia (membra videntur esse donata) ... quasi ad quendam ornatum; F III, 18. in qua (parte honestatis) verecundia et quasi quidam ornatus vitae ... cernitur; O I, 93. ostentatio: ſ. venditatio. — est .. animorum ingeniorumque naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioque naturae; A II, 127. quod .. Democritus ... quodam pacto negat; N II, 76. hominem esse censebant quasi partem quandam civitatis; A I, 21. illa (virtus) ... partem quandam tuetur; F IV, 41. aliis pars quaedam cerebri visa est animi principatum tenere; aliis nec cor ipsum placet nec cerebri quandam partem esse animum; T I, 19. non nulli aegritudinis partem quandam metum esse dicebant; T IV, 64. ex ea .. (anima) ... pars concipitur cordis parte quadam; N II, 138. animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos; D I, 70. ex quibus (terrarum generibus) .. mortifera quaedam pars est; D I, 79. ut mundum ex quadam parte mortalem ipse deus aeternus (movet), sic ..; R VI, 26. ut corporis partes quaedam aperiantur; O I, 129. homo ... est quaedam particula perfecti; N II, 37. cuius .. omne animal quasi particula quaedam est; Ti 11. perfectio: ſ. educatio; F V, 39. quae quamquam vitiose quidam (philosophi) secuti sunt; F III, 30. ut quidam philosophi ... sensus reliquerunt; F IV, 42. quosdam perfectos philosophos turpiter vivere; T II, 12. philosophi quidam ... fabulam prolatam dicunt a Platone; O III, 39. ut quidam minuti philosophi censent; C 85. fortitudinis quaedam praecepta sunt ac paene leges; F II, 94. quae (ratio) quibusdam quasi praeceptis confirmat vim fortitudinis; T II, 11. cum carminibus soliti illi esse dicantur .. praecepta quaedam occultius tradere; T IV, 3. quaedam praecepta danda sunt; O II, 44. propter virtutis caelestem quandam et divinam tantamque praestantiam, ut ..; F V, 95. ne ab iis ... quasi praestigiis quibusdam et captionibus depellamur; A II, 45. quod ... Diogenes Chaldaeis quasi quadam praevaricatione concedit; D II, 91. prata: ſ. areae. nisi in qui-

busdam principibus ... fuissent studia doctrinae; T IV, 5. ut probitatem quandam prae se et ingenuitatem ferat || ferret ||; A I, 33. dum (me) rei publicae ... quaedam .. procuratio ... tenebat; A I, 11. progressio quaedam ad virtutem appellatur; A I, 20. omnium .. rerum ... quasi prudentiam quandam (esse); A I, 29. pusionem quendam Socrates interrogat quaedam geometrica de dimensione quadrati; T I, 57. — existit .. hoc loco quaedam quaestio subdifficilis; Lae 67. id † iam corpus et quasi qualitatem quandam nominabant; A I, 24. — rabies: ∫. acerbitas. possunt haec quadam ratione dici; F I, 62. (membra) ad quandam rationem vivendi data esse; F III, 23. corporis bona facilem quandam rationem habere censebant; F IV, 17. haec coniunctio ... virtutum tamen a philosophis ratione quadam distinguitur; F V, 67. quod ratio quaedam sanat illos; T III, 58. rationem quandam per omnem naturam rerum pertinentem vi divina esse adfectam; N I, 36. ut ... nec res publica ratione quadam et disciplina dissignata || design. || videatur, ... sic ..; N III, 85. quod in civitatibus ratione quadam ... agnationibus familiarum distinguuntur status; L I, 23. ut non recondita quadam ratione (decorum) cernatur; O I, 95. ∫. via; F II, 3. ut ... metus recessum quendam animi et fugam (efficiat); T IV, 15. quod etiam quibusdam regionibus atque urbibus contingere videmus, .. ut ..; N II, 17. pantheras ... remedium quoddam habere; N II, 126. remigem quendam ... vaticinatum ..; D I, 68. ut replicatione quadam mundi motum regat; N I, 33. cum ipse Antiochus dissentit quibusdam in rebus ab his ... Stoicis; A II, 133. est gloria solida quaedam res et expressa; T III, 3. magnifica quaedam res et salutaris; D I, 1. medici ex quibusdam rebus ... morbos intellegunt; D II, 142. ut .. ad quasdam res natura loci pertinet aliquid, ad quasdam autem nihil, sic astrorum adfectio valeat, si vis, ad quasdam res, ad omnis certe non valebit; Fa 8. ut quibusdam in rebus vere dici possit ... non esse in nostra potestate ..., quibusdam autem in rebus causis antegressis in nostra tamen esse potestate, ut ..; Fa 45. placet ... esse quasdam res servatas iudicio ... multitudinis; R I, 69. adhibenda est .. quaedam reverentia; O I, 99. tu equo advectus ad quandam magni fluminis ripam; D I, 58. influxit .. non tenuis quidam e Graecia rivulus in hanc urbem; R II, 34. — Caeciliam Metelli ... exisse in quoddam sacellum; D I, 104. Athenienses ... divinos quosdam sacerdotes ... adhibuerunt; D I, 95. est .. quaedam animi sanitas, quae ..; T IV, 30. si fidentia ... scientia quaedam est et opinio gravis non temere adsentientis; T IV, 80. num dubitares, quin inesset in oliva tibicinii quaedam scientia? N II, 22. animadverterat (Thales) fortasse quadam scientia olearum ubertatem fore; D I, 112. secta: ∫. via; N II, 57. Archytas iracundiam ... seditionem quandam animi vere || ab animo removendam || ducebat; R I, 60. quod .. Zeno in suis commentariis quasi semina quaedam sparsisset; D I, 6. * *quaedam* quasi semina; R I, 41. tenebam .. quosdam senariolos; T V, 64. mihi videtur ... orta amicitia adplicatione magis animi cum quodam sensu amandi; Lae 27. qui certis quibusdam destinatisque sententiis quasi addicti ... sunt; T II, 5. ut mihi ... sit certa quaedam tuenda sententia; N I, 17. series: ∫. continuatio. quaedam .. serpentes ortae extra aquam; N II, 124. quam ob rem etiam sessiones quaedam et flexi fractique motus ... contra naturam sunt; F V, 35. (Zeno) rebus inanimis ... per quandam significatio-

nem haec docet tributa nomina; N I, 36. ut signis quibusdam consequentia declarantibus futura praesentiat; D I, 127. esse .. in natura signa quaedam rerum futurarum; D I, 130. imbres inpendentes quibusdam praesentire signis; D II, 14. medici signa quaedam habent ex venis et spiritu aegroti; D II, 145. ut signa quaedam sic verba rebus inpressit; R III, 3. nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas, quibus ..; Lae 62. est inter haec quaedam .. similitudo; T II, 35. sunt .. quaedam animi similitudines cum corpore; T II, 54. nec ille ... candore mixtus rubor sanguis est, sed quaedam sanguinis similitudo; N I, 75. in lunae quoque cursu est et brumae quaedam et solstitii similitudo; N II, 50. in quibus ... ordo apparet et artis quaedam similitudo; N II, 82. inest .. in ea condicione populi similitudo quaedam servitutis; R I, 43. ne illi quidem septem (sapientes fuerunt), sed ... similitudinem quandam gerebant speciemque sapientium; O III, 16. quodsi ... (bestiae) id .. faciunt ... cum quadam similitudine amoris humani; Lae 81. in bestiis erunt ... humanarum quaedam simulacra virtutum? F II, 110. cum .. (hominem) esse coniunctum cum hominibus communi || omnibus humana || quadam societate; A I, 21. quod latius pateat quam ... quasi quaedam societas et communicatio utilitatum; F V, 65. quae (ratio, oratio) ... homines coniungit .. naturali quadam societate; O I, 50. ut inter omnes esset societas quaedam, maior autem, ut quisque proxume accederet; Lae 19. ut (vis et natura deorum) primum non sensu, sed mente cernatur nec soliditate quadam; N I, 49. sollertia: ∫. bestiae; N II, 123. sint falsa quaedam (somnia); D I, 60. sonitus: ∫. fragor. qui sono quodam vocum ... incitantur; D I, 114. quorum sunt contorta ... quaedam sophismata; A II, 75. si casum in eo quoque dicis esse quasi sortem quandam; D II, 39. me ... Oedipodis huc venientis ... species quaedam commovit; F V, 3. species ut quaedam sit deorum; N I, 75. species dumtaxat obicitur quaedam; N I, 107. fit etiam saepe specie quadam ... ut pellantur animi vehementius; D I, 80. est .. quaedam opinione species deorum in oculis; L II, 26. temperantia .. cum specie quadam liberali; O I, 96. quae .. huic (honesto) repugnent specie quadam utilitatis; O III, 12. ∫. forma; N I, 37. similitudo; O III, 16. stabilitas: ∫. firmitas. status: ∫. motus; F V, 47. sicut ex quibusdam stirpibus et herbis (remedia eligimus); N II, 161. ex hac nimia licentia ... ut ex stirpe quadam existere ... tyrannum; R I, 68. suis studiis quibusdam occupationibusve sic impediuntur, ut ..; O I, 28. ad quaedam studia graviora (facti sumus); O I, 103. sunt extrema quaedam studia senectutis; C 76. accedat huc suavitas quaedam oportet sermonum; Lae 66. ∫. figura. accedit superstitio muliebris quaedam; T III, 72. — multi .. faciunt multa temeritate quadam; O I, 49. difficilem quandam temperantiam postulant; F I, 2. temporibus .. quibusdam ... saepe eveniet, ut ..; F I, 33. me quodam tempore Metapontum venisse; F V, 4. quia (hae stellae) ... ad quoddam tempus insistunt; N II, 51. haec ad quoddam tempus cohaerere possunt; N III, 34. quibusdam temporibus sublato Areopago; R I, 43. qui fuit quodam tempore apud Athenienses triginta *virorum* consensus; R I, 44. subsiciva quaedam tempora incurrunt; L I, 9. quae (bestiae) ex se natos ita amant ad quoddam tempus ..., ut ..; Lae 27. teneritas: ∫. mollitia. propter limatam quandam ... verborum tenuitatem; F III, 40. quam (verecundiam) natura homini dedit quasi quendam vituperationis non iniustae timorem; R V, 6. tam-

quam tormenta quaedam adhibemus; O III, 39. sanitatem .. animorum positam in tranquillitate quadam constantiaque (maiores) censebant; T III, 9. (sol) quasi tristitia quadam contrahit terram; N II, 102. aderit .. malorum ... turba quaedam; T V, 29. — earum (aquarum) .. quasi vapor quidam aër habendus est; N II, 27. varietas: s. novitas. a multis virtus ipsa ... venditatio quaedam atque ostentatio esse dicitur; Lae 86. qui quodam quasi veneno perficiat, ut ..; O III, 76. repentino quodam quasi vento impetu animi incitati; O I, 49. quod (Solon) ait versiculo quodam ..; C 50. quod vulgari quodam versu Graeco pronuntiari solet; F III, 64. quae (femina) ... diceret Homericum quendam eius modi versum; D I, 52. est quidam Graecus vulgaris in hanc sententiam versus; D II, 12. id ... quibusdam etiam vestigiis indicatur; T IV, 2. e quibus (notionibus) ... latiores quaedam ad rationem inveniendam viae aperirentur; A I, 42. quae (oratio) via quadam et ratione habetur, F II, 3. viae quasi quaedam sunt ad oculos ... perforatae; T I, 46. quod (natura) habet quasi viam quandam et sectam, quam sequatur; N II, 57. sucus ... permanat ad iecur per quasdam a medio intestino usque ad portas iecoris ... ductas et derectas ‖ dir. ‖ vias; N II, 137. victus: s. cultus. cum ... in villa quadam campi Atinatis maneres; D I, 59. quasi quodam vinculo circumdato; N II, 115. tamquam levia quaedam vina nihil valent in aqua; T V, 13. quae sunt magni cuiusdam et alti viri; T V, 31. sumatur .. nobis quidam praestans vir; T V, 68. vereor, ne quibusdam bonis viris philosophiae nomen sit invisum; O II, 2. de collocanda pecunia ... commodius a quibusdam optumis viris ... disputatur; O II, 87. Agrigentinum .. doctum quendam virum ... vaticinatum ‖ esse ‖ ferunt ..; Lae 24. ut (malum) ... habeat quandam viriditatem; T III, 75. quasdam virtutes ... more perfectas (esse); A I, 38. id quod ... quaedam generosa virtus statim respuit; T II, 16. ut incredibilis quaedam et divina virtus exsisteret; R III, 4. in quibus (viris) existumant se excellentes quasdam et singulares perspicere virtutes; O II, 36. qui virtutem duram et quasi ferream esse quandam volunt; Lae 48. in qua (mente) sit mirabilis quaedam vis rationis; F V, 34. eloquentiam sine maiore quadam vi fluere; T I, 64. fuit quaedam vis, quae ..; T I, 118. quam diu in illo opinato malo vis quaedam insit; T III, 75. Speusippus ... vim quandam dicens, qua ..; N I, 32. vim quandam esse caelestem; N II, 14. vi quadam maiore fieri, ut ..; N II, 44. naturam esse .. vim quandam; N II, 81. (venae, arteriae) vim quandam incredibilem ... testantur; N II, 138. ut cum (Aesopum) vis quaedam abstraxisse a sensu mentis videretur; D I, 80. esse quandam vim divinam; D I, 118. ad hostiam deligendam ‖ dilig. ‖ potest dux esse vis quaedam sentiens; D I, 118. ad hostiam deligendam ducem esse vim quandam sentientem; D II, 35. vim quandam esse aiunt signifero in orbe ... talem, ut ..; D II, 89. divina vis quaedam consulens nobis; D II, 124. Lucifer .. et sancta Mercuri stella ... vim quandam contrariam (habent); Ti 29. s. natura. numen. esse quaedam falsa visa; A II, 44. 111. visa quaedam mitti a deo; A II, 47. visis quibusdam saepe movebantur; T I, 29. deosne ... obicere iis (mortalibus) visa quaedam tortuosa et obscura; D II, 129. quia (probabilia) visum quendam haberent insignem et inlustrem ‖ [quia ... inl.] ‖; N I, 12. malitia certi cuiusdam vitii nomen est, vitiositas omnium; T IV, 34. quaedam volucres longius (vident); A II, 81. quod (gloriosum) .. quam quam voluptatibus quibusdam est saepe iucundius; F II, 48. inest ... insatiabilis quaedam e cognoscendis rebus voluptas; F IV, 12. quos (Epicureos) *non* pudeat quarundam ‖ earum, al. ‖ Epicuri vocum; N I, 111. urbes: s. regiones. ratiocinandi quidam usus opus est; R V, 4.

2. **mit Zusatz** (Pronomina, Zahlen): un alia quaedam esset erudita, alia popularis oratio; P 4. s. **alius**, A, I. aditus. curatio. dei. filum. liber. locus. modus. notio. peccata. prudentia. ratio. vis. voluptas (B. I, S. 133—136). consuetudine quasi alteram quandam naturam effici; F V, 74. cum duo quidam Arcades familiares iter una facerent; D I, 57. dum modo sit haec quaedam ... res ... minime quidem contemnenda, ratio civilis; R III, 4. nec .. nostra quaedam est instituenda nova ratio; R I, 13. quartum quoddam genus rei publicae maxime probandum esse; R I, 45. quintum genus ... singulare ... Aristoteles quoddam esse rebatur; A I, 26. num quinta quaedam natura videretur esse; F IV, 12. Aristoteles ... quintam quandam naturam censet esse; T I, 22. sin autem est quinta quaedam natura; T I, 65. ut in pecude ... videmus naturam suo quodam itinere ad ultimum pervenire; N II, 35. grammatici etiam more quodam loquuntur suo; F III, 4. qui (Chrysippus) suo quodam more loquitur; R III, 12. tertius quidam motus oritur extra pondus et plagam; Fa 22. Erillus ... unum quoddam bonum vidit; F II, 43.

II. **mit Genetiv**: haec ... et quaedam eiusdem generis ab iis ... disputari solent; R I, 53. in ista ipsa potestate inesse quiddam mali; L III, 23. mihi .. Homerus huius modi quiddam vidisse videtur in iis; F V, 49. eius modi quiddam ... Pericles ... docuisse civis suos dicitur; R I, 25. Pythagoras cum in geometria quiddam novi invenisset; N III, 88.

III. **mit Pronomina, Adjectiven und Participien**: 1. *allein*: (barbari, captivi, mortuus, volucres: s. I, 1): cum .. ex primis ... litteris aliquid conectitur, ut in quibusdam Ennianis; D II, 111. ratio habet in se quiddam amplum atque magnificum, ad imperandum ... accommodatum, omnia humana ... levia ducens, altum quiddam et excelsum, nihil timens, nemini cedens, semper invictum; F II, 46. legem ... nec scitum aliquod esse populorum, sed aeternum quiddam; L II, 8. (Aristoteles) alium quendam praeficit mundo; N I, 33. perfacile *ut* appareat aliud quiddam iis (bestiis) propositum, non voluptatem; F II, 109. te natura excelsum quendam videlicet et altum et humana despicientem genuit; T II, 11. ad altiora quaedam et magnificentiora ... nati sumus; F II, 113. s. accommodatus. ambitiosus: s. impurus. amplus: s. accommodatus. artificiosus, bonus: s. honestus. in quibus (animis) ... inesse quiddam caeleste et divinum; F II, 114. omne ... id .. cassum quiddam et inani vocis sono decoratum esse; T V, 119. cedens: s. accommodatus. ut (hominis natura) habeat quiddam ingenitum quasi civile atque populare; F V, 66. Parmenides .. commenticium quiddam coronae simile efficit; N I, 28. quod (rerum cognitiones) habeant quiddam in se quasi complexum et continens veritatem; F III, 17. homines ... inchoatum ‖ incohatum ‖ quiddam et confusum sonantes; R III, 3. considerans: s. praecipiens. constantem .. quendam volumus, sedatum, gravem, humana omnia spernentem illum esse; T IV, 61. quod (artes) ... contineant quiddam in se ratione constitutum et via; F III, 18. continens: s. complexus. decoratus: s. cassus. generale quoddam decorum intellegimus; O I, 96. (id consilium) aut uni tribuendum est aut delectis

quibusdam; R I, 42. demissus: ſ. mollis. ut quaedam contra naturam depravata haberent; D II, 96. despiciens: ſ. altus. dialecticus: ſ. geometricus. etsi habet haec Stoicorum ratio difficilius quiddam et obscurius; F III, 15. quod (philosophi) ... dignum quiddam philosophorum voce profitentur; T V, 120. divinans: ſ. praesentiens. quas (species) mirifice Plato erat amplexatus, ut in iis quiddam divinum esse diceret; A I, 33. inesse in animis hominum divina quaedam; T I, 56. esse divinum quiddam; D I, 122. ſ. caelestis. magnus; F IV, 42. docens: ſ. praecipiens. nec eam (virtutem), ut quidam docti, verborum magnificentia metiamur; Lae 21. ducens: ſ. accommodatus. enervatus: ſ. mollis. excelsus: ſ. accommodatus, altus. qui omnibus veris falsa quaedam adiuncta esse dicamus; N I, 12. in aliis .. fortuita quaedam esse possunt; Fa 5. inmutabilitatem ... in futuris quibusdam ... ne inesse quidem videri; Fa 17. si velim ... geometricum quiddam aut physicum aut dialecticum explicare; D II, 122. ſ. I, 1. pusio; cum Athenis ludis quidam in theatrum grandis natu venisset; C 63. gravis: ſ. constans. honestis similia sunt quaedam non honesta et bonis non bona et artificiosis minime artificiosa; A II, 50. horridus: ſ. incultus. manu cum hoste confligere immane quiddam et beluarum simile est; O I, 81. ſ. I. barbarus. impuri cuiusdam aut ambitiosi aut omnia ad suam potentiam revocantis esse sententiam; Lae 59. ut hic primo aspectu inanimum quiddam sensuque vacuum se putat cernere; N II, 90. inchoatus: ſ. confusus. quod inciderint in inculta quaedam et horrida, de malis Graecis Latine scripta deterius; F I, 8. lubidines infinita quaedam cogunt; R VI, 1. quoniam is ... habet insigne quiddam ad decus; F III, 28. invictus: ſ. accommodatus. quaedam (invisitata) etiam ex hominum pecudumve conceptu (oriebantur); D I, 93. involutus: ſ. occultus. languidus: ſ. mollis. magnificus: ſ. accommodatus. altus. ad maiora .. quaedam nos natura genuit; F I, 23. cum a sensibus profecti (philosophi) maiora quaedam et diviniora vidissent; F IV, 42. quando ad maiora quaedam ... nati sumus; F V, 21. aegritudo maiora quaedam (habet); T III, 27. qui ... conarentur magna quaedam; O I, 92. inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam; A I, 37. non placuit Epicuro medium esse quiddam inter dolorem et voluptatem; F I, 38. ex quo intellegitur officium medium quiddam esse; F III, 58. quibusdam ... placuisse opinor mirabilia quaedam; Lae 45. haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi quaedam essent modica natura; F V, 31. cum quidam ei (Stratonico) molestus Alabandum deum esse confirmaret; N III, 50. est in animis omnium fere natura molle quiddam, demissum, humile, enervatum quodam modo et languidum; T II, 47. ſ. tener. proponenda quaedam quasi moventia sunt; T V, 68. ut ... senectutis maturitas naturale quiddam habeat; C 33. de sensibus ipsis quaedam dixit nova; A I, 40. Philo .. dum nova quaedam commovet; A II, 18. obscenus: ſ. taeter. obscurus: ſ. difficilis. altera (conclusione) occulta quaedam et quasi involuta aperiri; F I, 30. physicus: ſ. geometricus. popularis: ſ. civilis. vereor, ... ne ... quasi praecipientis cuiusdam et docentis et non vobiscum simul considerantis esse videatur oratio mea; R I, 70. sunt .. in animo praecipua quaedam et in corpore; F II, 33. cum (homines) quaedam etiam praeclara cuperent; T III, 4. quodetsi ingeniis magnis praediti quidam dicendi copiam sine ratione consequuntur; F IV, 10. (talus) praepositum quiddam habebit ad finem; F III, 54. est profecto quiddam etiam in barbaris gentibus praesentiens atque divinans; D I, 47. homini multo quiddam praestantius (datum est); T V, 38 esse quiddam in re publica praestans et regale; R I, 69. huius loci de magistratibus || [de mag.] || sunt propria quaedam a Theophrasto ... quaesita; L III, 13. in historia puerile quiddam (Sisenna) consectatur; L I, 7. raros esse quosdam, qui ... rerum naturam studiose intuerentur; T V, 9. regalis: ſ. praestans; R I, 69. revocans: ſ. impurus. cuidam rustico Romano dormienti visus est venire, qui ..; D I, 55. scriptus: ſ. incultus. sedatus: ſ. constans. esse in animo quaedam similia eorum, quae sunt in corpore; F IV, 28. simile quiddam est in Consolatione Crantoris; T I, 115. bestiae simile quiddam faciunt; T IV, 31. habere ... principatum ... in belua quiddam simile mentis; N II, 29. (voluptas) habet quiddam simile naturalis boni || naturali bono ||; L I, 31. ſ. commenticius. immanis. spernens: ſ. constans. si quaedam etiam suaviora natura desideret; T V, 99. ita taetra quaedam (Posidonius collegit), ita obscena, ut ..; O I, 159. aegrotationi .. talia quaedam subiecta sunt; T IV, 28. tale quiddam esse animum, ut ..; N III, 36. est naturale || naturabile, natura, al. || in animis tenerum quiddam atque molle; T III, 12. timens: ſ. accommodatus. est .. quiddam turbulentum in hominibus singulis; R III, fr 1. vacuus: ſ. inanimus.

2. **mit Zusatz:** nostra quaedam Aratea memoriter a te pronuntiata sunt; D II, 14. haec .. officia ... quasi secunda quaedam honesta esse dicunt; O III, 15.

IV. **allein: a. masc.:** quidam .. ad eas laudes ... addunt aliquam suam; O I, 116. falsum testamentum quidam e Graecia Romam attulerunt; O III, 73. hoc etiam Platonem in Timaeo dicere quidam arbitrantur; A II, 123. quidam .. non tam id reprehendunt, ... sed ... arbitrantur; F I, 1. quidam ... caricas Cauno advectas vendens Cauneas clamitabat; D II, 84. cum quidam ex eius (Dionysii) adsentatoribus, Damocles, commemoraret ... copias eius; T V, 61. quod quidam nimis magnum studium ... in res obscuras ... conferunt; O I, 19. defert ad coniectorem quidam ..; D II, 134. quod ... captiosis interrogationibus circumscripti atque decepti quidam ... desciscunt a veritate; A II, 46. quoniam haec quidam desiderant; C 56. quod quidam ei (philosophiae) deesse dicebant; F V, 96. ex iis (legatis) quidam dixisse dicitur ..; D I, 100. ut dixerunt quidam; R II, 20. quod quidam dicunt; O III, 28. dixisse ex iis (Lacedaemoniis) quendam ..; C 64. discedit: ſ. revoco. cum quidam etiam disputent ..; T V, 111. dicitur quidam ... calculos eiecisse; D II, 143. sunt .. quidam e nostris, qui ..; F I, 31. scio .. esse quosdam, qui ..; F III, 40. quia nimis indociles quidam tardique sunt; N I, 12. sunt .. quidam homines non re, sed nomine; O I, 105. esse quendam Athenis, qui ..; C 43. sunt .. quidam, qui ..; Lae 72. ſ. cognosco. id .. quo magis quidam ita faciunt, ut ..; F V, 31. pollicetur: ſ. respondeo. id quidam e philosophis ... faciundum omnino non putabant; A II, 17. novo quidam amore veterem amorem ... eiciendum putant; T IV, 75. quam (Olympiadem) quidam ... ab eodem Lycurgo constitutam putant; R II, 18. ut quidam putant; L II, 38. putant quidam hanc comparationem non recte introductam; O III, 18. cum quidam quaereret ..; T V, 113. cum ex eo (Sophocle) quidam ... quaereret ..; C 47.

reprehendunt: ſ. arbitrantur; F I, 1. vendit: ſ. clamitat. ita .. vivunt quidam, ut ..; F II, 81. quod quidam volunt; F V, 45. quidam brevius perturbationem esse adpetitum vehementiorem, sed vehementiorem eum volunt esse ..; T IV, 11. **ohne Verb:** ne, ut quidam, Graeca verba inculcantes ... rideamur; O I, 111. — circumscribo, decipio: ſ. desciscunt. quidam saepe in parva pecunia perspiciuntur quam sint leves, quidam autem ... cognoscuntur in magna; Lae 63. dicimus gravedinosos quosdam, *quosdam* torminosos; T IV, 27. quorum (honorum) cupiditate quidam inflammantur; Lae 86. a vita quidam per inediam discedens revocatur ab amicis; T I, 84. — quibusdam ... totum hoc displicet, philosophari; F I, 1. quibusdam ... placuisse opinor mirabilia quaedam; Lae 45. pollicenti cuidam se artem ei memoriae ... traditurum respondisse dicitur ..; A II, 2. quod quibusdam medium videtur; F I, 38. videtur quibusdam stabilitas amicitiae vacillare; F I, 66. quod quibusdam incredibile videatur; L I, 34. quae quibusdam admirabilia videntur; Lae 86. quibusdam usu venire, ut ..; F I, 8. — hi ... apud quosdam etiam multo magis (coluntur); N III, 45. melius de quibusdam acerbos inimicos mereri; Lae 90. in quibusdam neque pecuniae modus est neque honoris; F I, 51. in quibusdam .. animus abiectior est; Lae 59. ſ. III, 1. modicus. — tertium peccatum commune cum quibusdam; T III, 47. — ut ... a quibusdam interrogentur ..; A II, 35. futura .. a quibusdam intellegi praedicique posse; D I, 2. quod dicitur a quibusdam; O I, 158. cum (Bias) esset admonitus a quodam, ut ..; P 8.

b. neutr.: apparent: ſ. obscuro. quaedam deesse sapientibus; F IV, 20. quaedam esse vera; A II, 44. esse quaedam probabilia; A II, 102. quoniam .. in iis rebus ... est .. quiddam, quod usui possit esse; F III, 58. esse quiddam, quod recte factum appellemus; F III, 59. obscura .. quaedam esse confiteor; F IV, 2. quaedam esse ... cum bestiis homini communia; F V, 25. ita taetra sunt quaedam, ut ..; T I, 108. ut quaedam essent etiam contraria; D II, 76. quaedam .. sunt ... in rebus simplicia, quaedam copulata; Fa 30. ex aeternitate quaedam esse vera; Fa 38. est .. quiddam, ... quod deceat; O I, 95. sunt .. quaedam partim ita foeda, partim ita flagitiosa, ut ..; O I, 159. cum mihi quaedam casu viderentur sic evenire, ut ..; D II, 48. quia multa Cn. Pompeium, quaedam M. Catonem, non nulla etiam te ipsum fefellerunt; D I, 24. quaedam .. humanitatis quoque habent primam speciem; T IV, 32. videri quaedam utilia, quae non sint; O III, 103. videri quaedam honesta, quae non sint; O III, 108. ſ. eveniunt. — si modo ea sunt quaedam; A II, 68. — mihi .. omnes isti videntur nimis etiam quaedam adfirmare; A II, 14. quaedam adiuncta sunt; D II, 140. omne animal adpetit quaedam et fugit a quibusdam; N III, 33. cogitare se quiddam; D I, 32. quaedam etiam Posidonius ... comminisci videtur; Fa 5. etsi quaedam (Epicurus) commutavit, ... tamen pleraque dicit eadem; N I, 73. ut geometrae solent non omnia docere, sed postulare, ut quaedam sibi concedantur; O III, 33. qui (Archimedes) dum in pulvere quaedam describit attentius; F V, 50. eum .. (Pythagoram) cum Leonte ... copiose disseruisse quaedam; T V, 8. apes, ciconiae aliorum etiam causa quaedam faciunt; F III, 63. si natura non feret, ut quaedam imitari possit; O I, 121. ad hunc .. ipsum ... quaedam institui; A I, 2. obscurari quaedam nec apparere; F IV, 29. in quibus sunt et praeponenda quaedam et reicienda; F III, 56. illis (rebus) et apta quaedam ad naturam putare et aliena; F V, 39. reicio: ſ. praepono. ab hoc (Zenone) ... quaedam non melius quam veteres, quaedam omnino relicta; F IV, 9. tribuenda quaedam esse populo; R II, 31. verti, ut quaedam Homeri, sic istum ipsum locum; F V, 49. **elliptiſch:** ſ. relinquo. — eorum in aliis satis esse causae, quam ob rem quibusdam anteponerentur; F III, 51. — virtus ... cernitur .. in quibusdam, quae ... beatae vitae adiuncta sunt; A I, 21. ut libido sit earum rerum, quae dicuntur de quodam aut quibusdam, quae *κατηγορήματα* dialectici appellant; T IV, 21. fugio a: ſ. appeto.

quidem, zwar, freilich, gewiß, wenigstens: A. **allein:** I. **nach Substantiven:** 1. **Eigennamen:** de Africano quidem ... vel iurare possum ..; T IV, 50. Agrigentinum q. ... vaticinatum ‖ esse ‖ ferunt ..; Lae 24. Alabandenses q. sanctius Alabandum colunt ... quam ..; N III, 50. Alcidamas q. ... scripsit etiam laudationem mortis; T I, 116. ad has omnes visiones inanes Antiochus q. .. permulta dicebat; A II, 49. quamquam nihil mihi tam mirum videtur quam ista ‖ ita ‖ dici, ab Antiocho q. maxime; A II, 102. Appium q. veterem illum ... intellegimus ... nec ... defuisse; T V, 112. Aristoteles q. ait ..; T I, 80. Aristoteles q. eos etiam ... censebat habere ..; D I, 81. Brutus q. noster ... sic philosophiam ... persequitur, .. ut ..; A I, 12. Callimachi q. epigramma in Ambraciotam Cleombrotum est; T I, 84. de bona .. fama ... Chrysippus q. et Diogenes detracta utilitate ne digitum quidem eius causa porrigendum esse dicebant; F III, 57. Chrysippus q. ... ea dicit, ut ..; N II, 16. Chrysippus q. divinationem definit his verbis; D II, 130. Cleanthes q. noster ... dixit ..; N II, 13. Cretum q. leges, quas *sive Iuppiter* sive Minos sanxit de Iovis q. sententia, ... laboribus erudiunt iuventutem; T II, 34. Cyrenaici q. non recusant; F II, 114. Cyrus q. apud Xenophontem ... negat ..; C 30. Cyrus q. haec moriens; C 81 (82). Damaratus q. ... fugit Tarquinios Corintho; T V, 109. Democritus q. optumis verbis causam explicat, cur ..; D II, 57. Demosthenes q. ... iam tum *φιλιππίζειν* Pythiam dicebat; D II, 118. Dicaearchus q. et Aristoxenus ... nullum omnino animum esse dixerunt; T I, 51. Diogenes q. Cynicus dicere solebat ..; N III, 83. Dionysius q. tyrannus ... Corinthi pueros docebat; T III, 27. exclamant ..., Empedocles q., ut interdum mihi furere videatur; A II, 14. de qua (amicitia) Epicurus q. ita dicit; F I, 65. Hecatonem q. Rhodium ... video in iis libris ... dicere ..; O III, 63. apud Lacedaemonios q. ii ... nominantur senes; C 20. Iuppiter: ſ. Cretes. L. q. Tarutius Firmanus ... urbis etiam nostrae natalem diem repetebat ab iis Parilibus, quibus ..; D II, 98. L. q. Philippus ... gloriari solebat ..; O II, 59. Lycurgus q. ... leges suas auctoritate Apollinis Delphici confirmavit; D I, 96. M. ‖ Marci ‖ q. Catonis senis est epistula ..; O I, 37. M. q. Valerium Corvinum ‖ Corvum ‖ accepimus ..; C 60. Metrodorus q. perfecte eum beatum putat, cui ..; T II, 17. Neoptolemus q. apud Ennium ... ait ..; T II, 1. Panaetius q. Africanum ... solitum ait dicere ..; O I, 90. Philippum q. ... humanitate video superiorem fuisse; O I, 90. Pomponius q. .. noster iocari videtur; F V, 4. Pyrrhi q. de captivis reddendis illa praeclara; O I, 38. Q. ‖ Quintus ‖ q. Scaevola ... dixit; O III, 62. Q. q. Scaevola ... dicebat ..; O III, 70. Rutilius q. noster ... solebat ... conquirere; R I, 17. quam ob rem Sibyllam q. sepositam ... habeamus; D II, 112. de qua (humatione et sepultura)

Socrates q. quid senserit, apparet ..; T I, 102. Socrates q. cum rogaretur ..; T V, 108. Solonis q. sapientis est elogium ‖ elegium ‖, quo ..; C 73. Stoicorum q. facilis conclusio est; T V, 82. Themistocles q. ... „oblivionis (artem)," inquit, „mallem"; F II, 104. Theodori q. nihil interest, humine an sublime putescat; T I, 102. Theophrastus q. scribit ..; O II, 64. Tib. ‖ Tiberium ‖ q. Gracchum ... derelictum videbamus; Lae 37. Zeno q. etiam litigabat; N I, 93. Zeno q. non eos solum, qui tum erant, ... figebat maledictis, sed ..; N I, 93.

2. **Gattungsnamen:** aegritudine quidem hesterna disputatione videbatur (posse sapiens vacare); T IV, 8. at illum (Pythagoram) artem q. se scire nullam, sed esse philosophum; T V, 8. etsi ars q., cum ea non utare, scientia tamen ipsa teneri potest; R I, 2. atrocitas q. ista tua quo modo in veterem Academiam inruperit, nescio; A II, 136. auctoribus q. ad istam sententiam ... uti optimis possumus; T I, 26. auctoritatem q. nullam debemus ... commenticiis rebus adiungere; D II, 113. mors insecuta Gracchum est. causa q., credo, aliqua morbi gravioris, non emissione serpentis; D II, 62. natura igitur corpus q. hominis sic .. genuit, ... ut ..; F V, 59. exitus q. omnium unus ... fuit; D II, 97. faba q. Pythagorei utique abstinere; D II, 119. qua facie q. (animus) sit; T I, 67. fontis q. earum (legum) utique perspexerit; R V, 5. formam q. ipsam ... honesti vides; O I, 15. gentem q. nullam video .. tam humanam; D I, 2. gloria q. huius sententiae quis est illo viro dignior? T V, 34. utrum .. sit melius, ... hominem q. scire arbitror neminem; T I, 99. horae q. cedunt et dies; C 69. invidia q. summus ordo caret; L III, 24. locos q. quosdam ... transferam; F I, 7. lucus q. ille ... agnoscitur; L I, 1. »malo q. me quovis dignum deputem«; T III, 65. post mortem q. sensus aut optandus aut nullus est; C 74. magnum periculum adiit. — in oculis q. exercitus; F I, 35. auribus fortasse multae, oculis q. nulla poterat esse fortior ... disciplina; T II, 41. oratores q. laudari video; A I, 10. ortum q. amicitiae videtis; Lae 32. oris q. habitus ad vitae firmitatem nihil pertinet; N I, 99. hanc ego subtilitatem philosophia q. dignissimam iudico, sed ..; A II, 43. quamquam philosophiae q. vituperatoribus satis responsum est eo libro, quo ..; F I, 2. non philosophi q., sed prompti tamen ad disputandum omnes aiunt esse beatos, qui ..; fr V, 89. adiungamus philosophia doctissimum hominem, poëtam q. divinum, Sophoclem; D I, 54. populo q. Romano non videtur; O III, 19. ratio q. vestra sic cogit; F II, 65. haec ... cogitatione inter se differunt, re q. copulata sunt; T IV, 24. scaenicorum q. mos tantam habet ... verecundiam, ut ..; O I, 129. sensus q. ‖ sensusque idem ‖ non obscuros dicis, sed tenebricosos; A II, 73. quae est .. ista securitas? specie q. blanda, sed reapse ‖ re ipsa ‖ multis locis repudianda; Lae 47. teneamus hoc verbum † q.; A I, 40. pauca ... ab hoc (Democrito) de virtute q. dicta; F V, 88. quam ob rem vita q. talis fuit ..., ut ..; Lae 12. vitis q. ..., quicquid est nacta, complectitur; C 52. vitia q. tribunatus praeclare .. perspicis; L III, 23. voluptatem q. ... concessuram arbitror ... dignitati; F III, 1. non ... dubito, quin tibi ingenio praestiterit nemo, usu q. ... omnis viceris; R I, 37.

II. **nach Adjectiven und Zahlwörtern:** ut ... philosophia nascatur Latinis quidem litteris ex his temporibus; T II, 5. — alterum q. ... palam (auctorem fuisse), alterum ... obscurius; A II, 13. * iusto q. rege cum est populus orbatus; R I, 64. qui (Strato) det isti deo immunitatem magni q. muneris; A II, 121. prorsus maiorem q. rem nullam sciscam aliter; L II, 24. de cuius (sapientis) excellentia multa q. dici ... possunt, sed brevissime illo modo; T IV, 57. multis q. ante cruciatis; N III, 82. mihi videntur omnes q. illi errasse, ... sed alius alio magis; F IV, 43. lex .. indicat omnium q. animos inmortalis esse, sed fortium bonorumque divinos; L II, 27. (Trophonius et Agamedes) petiverunt mercedem non parvam q. operis ... sui ..., sed quod esset optumum homini; T I, 114. equidem etiam Epicurum, in physicis q., Democriteum puto; F IV, 13. nunc vero a primo q. mirabiliter occulta natura est; F V, 41. quantum q. in te est, Balbe; N III, 15. reliquis q. licet facere id, quod fere faciunt; T V, 85. summa q. auctoritate philosophi ... distinguunt; O II, 10. venales q. se hortos non habere, sed licere ..; O III, 58. non veterum q. illorum (philosophorum more), sed eorum, qui ..; L I, 36.

III. **nach Pronomina:** 1. **persönliche:** ut ego quidem intellego; R II, 55. non me q. .., sed sapientem dico scire; A II, 115. me q. ad altiorem memoriam Oedipodis huc venientis ... species quaedam commovit; F V, 3. me q. ipsae illae nostrae Athenae non tam operibus ... delectant; L II, 4. non me q. iis esse viribus, ... sed tamen ..; C 32. quamquam me q. non fructus modo, sed etiam ipsius terrae vis ... delectat; C 51. illud philosophiae studium mihi q. ipse sumo; A I, 7. ut mihi q. videtur; A I, 18. F I, 22. 23. II, 18. V, 45. 58. T III, 80. L II, 23. O II, 64. C 76. ‖ quidem mihi ‖; A I, 44. mihi q. omnes isti videntur nimis etiam quaedam adfirmare; A II, 14. an in eo auctoritas nihil obest? mihi q. videtur vel plurimum; A II, 60. dissolvit idem. mihi q. non videtur; sed dissolverit sane; A II, 75. quantulus (sol) nobis videtur! mihi q. quasi pedalis; A II, 82. mihi q. nulli satis eruditi videntur, quibus ..; F I, 5. ut (Epicurus) ea ... mihi q. depravare videatur; F I, 17. quod mihi q. (Triarius) visus est ... velle ... audire Torquatum; F II, 21. mihi q. eae verae videntur opiniones; F II, 77. mihi q. Antiochum ... satis belle videris attendere; F V, 6. mihi q. Homerus huius modi quiddam vidisse videtur in iis; F V, 49. mihi q. etiam lautius videtur, quod eligitur; F V, 90. mihi q. .. satis hoc confirmatum videtur; F V, 96. qui (error) mihi q. iam sublatus videtur; T I, 37. mihi q. naturam animi intuenti; T I, 51. ut mihi q. .. innocens damnatus esse videatur; T I, 100. tu longior? non mihi q.; T I, 112. ego ... necesse mihi q. esse arbitror philosophari; T II, 1. Epicurus .. ea dicit, ut mihi q. risus captare videatur; T II, 17. bene plane magnus mihi q. videtur (Philoctetae dolor); T II, 44. quin etiam mihi q. laudabiliora videntur omnia, quae ..; T II, 64. non mihi q. soli, sed ... maioribus quoque nostris hoc ita visum intellego; T III, 8. mihi q. etiam Appii Caeci carmen ... Pythagoreum videtur; T IV, 4. mihi q. in tota ratione ea ... una res videtur causam continere; T IV, 65. mihi q. haec in Graecorum gymnasiis nata consuetudo videtur; T IV, 70. quod mihi q. probatur; T V, 32. mihi q. in vita servanda videtur illa lex; T V, 118. mihi q. etiam Democritus ... nutare videtur in natura deorum; N I, 120. ut mihi q. admirari luberet in homine esse Romano tantam scientiam; N I, 91. ut mihi q. numquam hunc admirabilem caeli ornatum ... suspexisse videantur; N II, 94. quod ... mihi q. ex animo exeuti ‖ exuri, eximi ‖ non potest; N III, 7. mihi q. sane multi (di) videntur; N III, 40. quae mihi q. non videntur posse convelli; D I, 117. quae (Consolatio) mihi q. ipsi sane aliquantum medetur; D II, 3. mihi q. praeter hoc Marianum

(somnium) nihil sane, quod meminerim; D II, 141. mihi q. tanto (miserius) videtur, quanto ..; R IV, 1. mihi q. hoc plus mali facere videtur, qui ..; R V, 11. ut mihi q. plerumque videri solet; L I, 19. mihi q. neque ... Q. Catulus Cn. Pompeio cedere videbatur; O I, 76. mihi q. ... apud maiores nostros ... videntur .. bene morati reges constituti; O II, 41. mihi q. non videtur; O III, 73. mihi q. etiam verae hereditates non honestae videntur; O III, 74. mihi q. ita iucunda huius libri confectio fuit, ut ..; C 2. mihi q. numquam persuaderi ‖ pers. n. ‖ potuit animos ... emori; C 80. atque etiam mihi q. videntur ... amabilissimum nodum amicitiae tollere; Lae 51. mihi q. Scipio ... vivit tamen; Lae 102. moderatio, a me q. paulo ante appellata frugalitas; T III, 36. me q. auctore etiam Peripatetici ... balbutire aliquando desinant; T V, 75. nihil sane ex me q. audire potuisses; N I, 57. aderamus nos q. adulescentes, sed multi amplissimi viri; F II, 55. nos q. Virtutes sic natae sumus, ut tibi serviremus; F II, 69. quem adhuc nos q. vidimus neminem, sed ..; T II, 51. nos q. illud ‖ illud q. ‖ cum pace agemus; T V, 83. genere nos q. sermonis utimur usitato; N III, 41. maxime nos q. exquirentes ea consilia, quae ..; Fa 2. ut de utroque nos q. dicamus genere causarum; Ti 51. quod nobis q. egregium; L III, 21. — causam .. probabilem tu q. adfers; A I, 10. quid sit, quod Epicurum nostrum non tu q. oderis ..., sed certe non probes; F I, 14. tu q. .. totum Epicurum paene ... sustulisti; F I, 26. tu q. (hereditatem) reddes; F II, 58. faceres tu q. .. haec omnia; F II, 80. iam illa externa parce tu q.; F V, 81. neminem tu q. eorum, qui viverent, exciperes, ... esset tamen .. finis; T I, 9. satis tu q. in Consolatione es lamentatus; T I, 76. tu q. adhuc meam causam agis; T II, 26. de quibus (consolationibus) audies tu q., cum voles; T III, 82. tu q. tabellis obsignatis agis mecum; T V, 33. quibus de quaestionibus tu q. strictim, nostri autem multa solent dicere; N III, 19. vehementius ... tu q. invectus es in eam Stoicorum rationem; N III, 94. arcem tu q. Stoicorum ... defendis; D I, 10. praeclare tu q., inquam, paratus*; D I, 132. adcurate tu q., inquam, ... Stoicorum sententiam defendisti; D II, 8. quamquam tu q. non hostiarum causam ‖ casum ‖ confirmas sortium similitudine, sed ..; D II, 38. quoniam oratorias exercitationes non tu q. ... reliquisti, sed ..; Fa 3. permagnam tu q. expectationem ... inponis orationi meae; R I, 37. multas tu q. ... saepe causas ita defendisti, ut ..; R III, 42. perseveras tu q.; L III, 26. quam ob rem disces tu q. a principe huius aetatis philosophorum; O I, 2. recte tu q.; Lae 8. 33. quamquam te q. video minime esse deterritum; F I, 26. esse te q. mihi carissimum, sed multo fore cariorem, si ..; O III, 121. te q. id (onus senectutis) modice ... ferre; C 2. pudet me non tui q. ..., sed Chrysippi; D II, 35. ego .. tibi q. ... responderam; T I, 111. ut tibi q. videri solet; L I, 5. in quibus (animi partibus) inest memoria rerum innumerabilium, in te q. infinita; F II, 113. a te q. apte ac rotunde; F IV, 7. quod vos q. adiungere soletis, sed fieri non potest; F II, 118. vos q. .. soletis ..., quam sint omnia ... apta, describere; N I, 47. vos q. ... legem antiquastis sine tabella; L III, 38. inmortales vos q. esse ... non potestis, neutiquam tamen dissolvemini; Ti 40. — ut sibi q. videtur; fr V, 71.

2. **Possessiva**: Panaetius, princeps prope meo quidem iudicio Stoicorum; A II, 107. Theophrastus, auctor haud deterior mea q. sententia; L II, 15. Scaevolae, pontifices maximi et homines meo q. iudicio acutissimi; L II, 52. scripsit ... perite meo q. iudicio; L III, 49. mea q. sententia paci ... semper est consulendum; O I, 35. habes a patre munus ... mea q. sententia magnum; O III, 121. mea q. sententia haud scio an nulla (senectus) beatior possit esse; C 56. — quamquam nostra q. causa facilis est; A II, 7. ad quae (artificia) pauci accedunt, nostri q. generis admodum; A II, 86. non (acutiorem philosophiam) quam nostram q.; F V, 96. nostris q. acerbissimis doloribus ... alia nulla potuit inveniri levatio; T V, 121. nostri q. publicani ... negabant ..; N III, 49. nostri q. duces mare ingredientes inmolare hostiam fluctibus consuerunt; N III, 51. nostri quidem omnes reges vocitaverunt, qui ..; R II, 49. noster q. hic natura iustus vir ... conloquetur; L I, 41. nostrae q. legis interpretes ... hoc intellegant ..; L II, 62. nostro q. more cum parentibus puberes filii ... non lavantur; O I, 129. quos (honores) ... adepti sumus nostro q. anno; O II, 59. — quod vestri q. vel optime disputant; F II, 12. vestrae q. cenae ... etiam postero die iucundae sunt; T V, 100.

3. **Demonstrativa**: hic: sit hic (Timagoras) quidem maiorum similis; A II, 80. etsi facit hic q. ... ea, quae praecipis; F V, 6. hic q. (Aristoxenus) ... haec magistro concedat Aristoteli; T I, 41. certe Eurypylus hic q. est; T II, 38. quamquam hic q. tyrannus ipse iudicavit, quam esset beatus; T V, 61. recte hic q.; T V, 115. sed hic q. locus concludi iam potest; N III, 79. admonet iuris consultus hic q. ipse Alucius ..., ut minus capiat; L II, 53. quamquam huic (naufrago) q. hic scribit praedictum in aqua esse pereundum; Fa 5. de incesto nihil sane hoc q. loco disputandum est; L II, 41. etsi hi q. homunculi, sed tamen ridiculi; N III, 76. nec in summa tamen ipsa .. varietas est ulla apud hos q.; F V, 12. hos q. ut famulos vinclis prope ... revocatos; T II, 48. quam ob rem hos q. ab hoc sermone removeamus; Lae 32. haec q. fuit apud eos morum institutio; A I, 23. sed haec q. est perfacilis ... defensio; F III, 36. prodest haec q. (consolatio); T III, 79. sed haec q. laus Academiae ... conprobata est; D I, 7. quamquam haec q. res non solum ex domestica est ratione ..., sed ..; O I, 76. haec q. ratio non magis contra Reguli quam contra omne ius iurandum valet; O III, 104. recens haec q. aetas; fr V, 32. eiuro ... iniquum, hac q. de re; F II, 119. est hoc q. illius rei signum ..., sed fieri potest ..; A II, 36. praeclare hoc q.; F II, 5. quamquam hoc q. proprium tuum munus est; F III, 8. etsi hoc q. est in vitio; F V, 31. ergo hoc q. apparet; F V, 58. quamquam hoc q. minime; T I, 40. quamquam hoc q. nimis saepe, sed eo, quod ..; T I, 90. optare hoc q. est, non docere; T II, 30. sed hoc idem ‖ quidem ‖ in dolore maxume est providendum; T II, 55. etsi hoc q. commune est virtutum; T III, 17. verum hoc q., ut voletis; N I, 90. non sane mirabile hoc q.! D II, 67. hoc q. iam tripudium dicitur; D II, 72. sed hoc q. genus divinationis vita iam communis explosit; D II, 86. erat hoc q. verum ex aeternitate, sed causas id efficientis non habebat; Fa 33. optare hoc q. est, non disputare; Fa 46. decipere hoc q. est, non iudicare; O I, 33. quare hoc q. effectum sit ‖ est ‖; O I, 160. ergo hoc q. perspicuum est; O II, 42. sed hoc q. non est saepe faciendum; O II, 50. quam ob rem hoc q. deliberantium genus pellatur e medio; O III, 37. hoc q. sane beculente; O III, 60. beluarum hoc q. extremum; Lae 20. vim hoc q. est adferre; Lae 26. an esset hoc q. proprium amicitiae, sed antiquior ... alia causa; Lae 26. quam ob rem hoc q. ... constet; Lae 50. hoc q. est nimis exi-

gue ... ad calculos vocare amicitiam; Lae 58. quare hoc q. praeceptum ... ad tollendam amicitiam valet; Lae 60. atqui reperies .. in hoc q. pertinacem; F II, 9. maxime .. in hoc q. genere vis est perspicua naturae; F V, 32. sequemur igitur hoc q. tempore ... potissimum Stoicos; O I, 6. sed haec q. liberius ab eo (Epicuro) dicuntur; F II, 28. verum haec q. hactenus; T III, 84. sunt haec q. magna, ... sed ..; L I, 28. sed haec q. hactenus; O I, 91. sed haec q. de iis, qui ..; O III, 17. quamquam haec q. „praeposita" recte ... dicere licebit; F III, 15. sed haec q., quae dixi, cor, cerebrum, animam, ignem vulgo; T I, 19.

ille: cum miraretur ille (Atticus) q. utrumque, Phaedrum autem etiam amaret; F I, 16. fruendi rebus iis ... Carneades non ille q. auctor, sed defensor disserendi causa fuit; F V, 20. agnoscit ille (animus) q. naturae vim, sed ita, ut ..; F V, 43. huic (mari) autem continens aër fertur ille q. levitate sublime ‖ sublimi, al. ‖, sed tamen ... se .. fundit; N II, 117. ut agricola ... bacam .. se visurum putat, non sine ratione ille q.; D II, 16. in qua (area) civitatem extrueret arbitratu suo, praeclaram ille q. fortasse, sed ... abhorrentem; R II, 21. ille q. semper inpendebit timor, ne rex ... exsistat iniustus; R II, 50. habuit .. vires agrestis ille (Antipater) q. ..., sed tamen ..; L I, 6. vir iste fuit ille *quidem* prudens et acutus; L I, 54. quam ob rem ille q. sapientissimus Graeciae vir ... valde hanc labem veretur; L II, 39. itaque factus est ille (Marius) q. consul, sed a fide ... discessit; O III, 79. dicit ille q. multa, ... sed aqua haeret, ut aiunt; O III, 117. etiam temperantiam inducunt non facillime illi q., sed tamen quoquo modo possunt; O III, 118. quamquam ille (Scipio) q. nihil difficilius esse dicebat, quam amicitiam ... permanere; Lae 33. Democritum .., magnum illum q. virum, sed ... rotundis corpusculis efficientem animum, ... omittamus; T I, 22. ioco uti illo q. licet, sed ... tum, cum .., O I, 103. quam ob rem cum illo (Scipione) q. ... actum optime est, mecum incommodius; Lae 15. illi q. etiam P. Africanum referre in eundum numerum solent; A II, 13. hi (Stoici) autem ponunt illi quidem prima naturae, sed ea seiungunt ..; F IV, 43. etsi illi q. etiam voluptates faciunt interdum gloriosas; F IV, 51. cuius (Nicomachi) accurate scripti de moribus libri dicuntur illi q. esse Aristoteli, sed non video ..; F V, 12. namque horum posteri meliores illi q. ..., sed .. degenerarunt; F V, 13. Graeci volunt illi q. (disiungere), sed parum valent verbo; T III, 11. dicunt illi (Stoici) q. (praecipua), sed iis vitam beatam compleri negant; T V, 47. debebant illi (di) q. omnis bonos efficere; N III, 79. nam veteres verbo tenus acute illi q., sed non ad hunc usum ... disserebant; L III, 14. admirantur igitur communiter illi (homines) q. omnia ..., separatim autem ..; O II, 36. philosophi quidam, minime mali illi q., sed non satis acuti ... dicunt ..; O III, 39. qui .. in virtute summum bonum ponunt, praeclare illi q., sed haec .. virtus amicitiam ... continet; Lae 20. sic vos de pagis omnibus colligitis bonos illos q. viros, sed certe non pereruditos; F II, 12. vitae autem degendae ratio maxime illis q. placuit quieta; F V, 11. libri ... scripti ... ab optimis illis q. viris, sed non satis eruditis; T I, 6. sequitur disputatio copiosa illa q., sed paulo abstrusior; A II, 30. sic ferarum natura non est illa q. depravata mala disciplina, sed natura sua; F II, 33. est enim tarda illa q. medicina, sed tamen magna; T III, 35. aemulatio autem dupliciter illa q. dicitur; T IV, 17. ut eorum ... adfectio est illa q. discrepans sibi ipsa, ... sed non distorta; T IV, 29. scito illa q. (meretricula scripsit) sermone et Attico, sed tamen; N I, 93. (adsensio) hanc habet rationem, ... non ut illa q. fieri possit nulla vi extrinsecus excitata, ... sed ..; Fa 42. quae sordidissima est illa q. ratio; O II, 21. quae (malitia) volt illa q. videri se esse prudentiam, sed abest ab ea ... plurimum; O III, 71. tristitia autem et in omni re severitas habet illa q. gravitatem, sed amicitia remissior esse debet; Lae 66. quare illam (voluptatem) q. dimittamus; F III, 1. similiter sensus ... tuetur illam (naturam) q., sed etiam se tuetur; F IV, 38. ea vitia ... habent aliquid excusationis non illius q. iustae, sed quae probari posse videatur; C 65. sed omnis eius modi perturbatio animi placatione abluatur illa q., cum doceas ..; T IV, 60. non sunt illae q. (novitates) repudiandae, vetustas tamen suo loco conservanda; Lae 68. non † faciles illas q. ‖ *res* ‖, ... sed ut hoc indicaremus; F IV, 59. ut res geras magnas illas q.; O I, 66. esse aliquid perspicui, verum illud q. ..., neque tamen ..; A II, 34. iam illud q. perspicuum est; F I, 56. sic bonum hoc ... est illud q. plurimi aestimandum, sed ea aestimatio genere valet; F III, 34. est illud q. vel maxumum animo ipso animum videre; T I, 52. malum illud q., sed alia peiora; T II, 15. Graecum illud q. (nomen), sed perceptum iam tamen usu a nostris; N II, 91. de ipso Roscio potest illud q. esse falsum, ... sed ... non tam est mirum ..; D II, 66. visum obiectum inprimet illud q. ... suam speciem, sed adsensio nostra erit in potestate; Fa 43. horum trium generum quodvis ... non perfectum illud q. ... *est*, sed tolerabile tamen; R I, 42. hoc ... decorum totum illud q. est cum virtute confusum, sed .. distinguitur; O I, 95. atqui ‖ atque ‖ illud q. honestum, quod proprie ... dicitur, id in sapientibus est solis; O III, 13. in iis autem ... ipsum illud q. perfectum honestum nullo modo, similitudines honesti esse possunt; O III, 13. ita totum animal movebatur illud q., sed inmoderate; T 48. perficiam illud q., ut ..., sed dies me deficiet; F II, 62. illud quidem sic habeto; T III, 13. sequi illud q., ut ..., verum non ..; Fa 41. illud ‖ † illud, † illa ‖ q. *video*; L II, 39. otio fruor, non illo q., quo debebat is, qui ..; O III, 3. ea, quae sunt praeposita, referuntur illa q. ad finem, sed ... nihil pertinent; F III, 54. haec autem ... sunt illa q. sua sponte cara, sed eodem in genere, quo illa, non sunt; F V, 68. ut reliqua non illa q. nulla, sed ita parva sint, ut nulla esse videantur; F V, 72. illa q. (sunt) ex rhetorum pompa; T IV, 48. quae (somnia) Antiphontis interpretatione explicata declarant illa q. acumen interpretis, sed ... decuit ..; D I, 39. officii conservandi praecepta traduntur illa q. ..., sed ... desiderat ..; O I, 60. illis q. temporibus aliter facere (Regulus) non potuit; O III, 111.

ipse: quid inventum sit, paulo post videro, te ipso q. iudice; A II, 76. ipsum q. illud peccare, quoquo verteris, unum est; P 20. miseros ob id ipsum q. (esse), quia nulli sint; T I, 11.

is: faceta is (Lucilius) q., sicut alia; sed neque ..; F I, 7. ut ... propter mala is q. angatur, sed ..; T IV, 61. *Lycurgus γέροντας Lacedaemone* appellavit, nimis is q. paucos, XXVIII; R II, 50. Tib. Gracchus regnum occupare conatus est, vel regnavit is q. paucos menses; Lae 41. in eo q. libro ... dicis haec; T III, 41. qua (Iphigenia) nihil erat eo q. anno natum pulchrius; O III, 95. ei (Stoici) q. non unam aliquam ... *rem* ..., sed totam ... philosophiam transtulerunt; F V, 74. nisi somniorum patrocinium philosophi suscepissent, nec ii q. contemptissimi, sed in primis acuti;

D II, 150. propius fore eos q. ad respirandum, ... sed ... posse; F IV, 64. eos q. (bonos exitus) arripimus; N III, 89. illa autem altera ratio et oratio ... est ea q. utilior, sed ..; T IV, 60. non eam (rem familiarem) q. omni ratione exaggerantes; O I, 92. nullius philosophiae || [philosophiae] || earum q., quae in honore sunt, vacaret locus; N I, 16. id q. non falso; A I, 22. nec id q. dubitari poterat; A II, 11. tuo vero id q., inquam, arbitratu; F I, 28. minime id q., inquam, alienum; F III, 14. facillimum id q. est, inquam; F III, 15. potest id q. ... rhetorice et augeri et ornari, sed ... delectant; F III, 26. quamquam id q. infinitum est in hac urbe; F V, 5. superbum id q. est; T I, 17. absurdum id q.; T I, 61. praeclare id || is || q., qui ... permiserit ..; T I, 103. minime mirum id q.; T II, 11. nullum vero id q. argumentum est; T II, 13. humanum id q., quod ita existimas; T III, 12. est id (insperatum malum) q. non mediocre ad aegritudinem augendam; T III, 28. ergo id q. non dubium, quin ..; T III, 30. est id q. magnum; T III, 52. sapientiae studium vetus id q. in nostris, sed tamen ... non reperio; T IV, 5. est id q. rectius; sed post requires, si quid fuerit obscurius; T IV, 10. gladiatorium id q.; T IV, 48. videtur .. ad exitum venisse quaestio. — propemodum id q.; T V, 18. recte id q., sed .. intellego ..; T V, 25. philosophi id q., sed si Socrates ... diceret ..; T V, 26. nam illud Antipatri Cyrenaici est *id* q. paulo obscenius, sed ..; T V, 112. in tua id q. potestate est; T V, 118. sapienter id q.; N I, 85. quam ob rem id q. commune est de calido; verum tamen videamus exitum; N III, 36. facile id q. fuit; D II, 42. verum id q. fieri non potest; R III, 32. non dubito id q.; sed haec iam *non* ex te .. quaero; L I, 3. non est id q. dubium, quin ...; sed tamen ..; O II, 48. quam ob rem id q. non dubium est, quin ..; O II, 54. nequaquam (fieri) potest id q.; sed quaero ..; O III, 39. quamquam id q. cum saepe alias, tum Pyrrhi bello ... iudicatum est; O III, 86. nefas id q. est, quin etiam defendat patrem, si arguatur; O III, 90. quamquam id q. maximum est; C 9. quamquam est id q. senile; C 30. facile id q. fuit; Lae 25. cuiusnam animantium deus ... similitudinem secutus sit. nullius profecto id q., quae sunt nobis nota animantia; Ti 11. falsum id q.; fr V, 39. quamquam a te ipso id q. facio provocatus; F I, 8. quamquam id q. licebit iis existimare, qui legerint; F I, 12. non postulo id q., aveo tamen audire; T I, 16. laudo id q., etsi nihil nimis oportet confidere; T I, 78. nemo id q. dicit, etsi Democritum insimulat Epicurus, Democritii negant; T I, 82. non audeo dicere id q. || id d. q., id q. d., id d. equidem ||; T II, 14. habebis id q.; T II, 15. non .. de aegritudine solum, quamquam id q. primum, sed ... explicabo; T III, 13. quamquam id q. etiam XII tabulae declarant; T IV, 4. vellem id q., sed habeo paulum, quod requiram; T V, 21. non usquam id q. dicit omnino, sed ..; T V, 24. etsi id q. alius alio modo tradidit; T V, 58. sed id q. non credo; N III, 88. sin fugiendum id q. censet, sed multo illa peiora; O III, 26. numquam .. voluisset id q.; sed si voluisset, paruissem; Lae 37. etsi ea q. ... quamvis ad aetatem recte isto modo dicerentur; F V, 27. illa ... complent ea q. beatissimam vitam, sed ita, ut ..; F V, 71.

iste: Iovis iste q. pronepos; T III, 26. minime vero istorum q. (sententiam sequi); F III, 12. non sane optabilis ista q. .. rudentibus apta fortuna; T V, 40. quam ob rem in ista q. re vehementer Sullam probo; L III, 22. istae q. artes ... *id valent*, ut ..; R I, 30. sane istuc q., inquit; A I, 14. Stoicum istuc || est, sed est || q. nec admodum credibile; A II, 85. immo istud q. ..., quo loco quidque *; F IV, 2. iam istuc q. nihil negotii est, *sed* || est || *maiora molior*; T I, 16. praecipitare istuc q. est, non descendere; N I, 89. ioculare istuc q.; L I, 53. est istuc q. honestum, verum hoc expedit; O III, 75. est istud || istuc || q. .. aliquid, sed nequaquam in isto sunt omnia; C 8. istuc q. .. ita necesse est; Lae 16. istuc q. considerabo, nec vero sine te; A I, 13. ergo istuc q. percipis? A II, 35. istud q., inquam, optime dicis, sed quaero ..; F III, 13. istud q. ita vobis dicere necesse est; N I, 84. qui idem istuc q. dicunt, quod ..; D II, 35. ista q., inquam .., iam diu exspectans non audeo tamen flagitare; A I, 3. istis q. ipsis verbis, inquit; F II, 21.

4. **Relativ**: qui q. etiam ... respondisse dicitur ..; A II, 2. qui q. gemitus si levationis aliquid adferret, tamen videremus ..; T II, 57. qui q. Romuli lituus ... inventus est integer; D I, 30. qui q. contra eos tam diu disputem; D II, 51. artificem, qui q. excellat; R I, 35. qui q. (Scipio) ... triduum disseruit ..; Lae 14. quem q. (sapientem) nihil opinari tu quoque .. concedis; A II, 66. quem q. locum cum multa venustate ... idem Lucilius; F I, 9. quem q. (dolorem) vos ... impetibilem facitis; F II, 57. quem q. (M. Regulum) ... clamat virtus beatiorem fuisse quam ..; F II, 65. quem q. (sapientem) ... ait dicturum ..; F V, 80. hinc etiam Romulus, quem q. eundem esse Quirinum putant; N II, 62. quem q. ille versum ... tamquam ex oraculo mihi quodam esse effatus videtur; R V, 1. quem q. (Ennium) probe meminisse potestis; C 14. cuius (dei) q. vos maiestatem deducitis usque ad apium ... perfectionem; A II, 120. cuius (Calliphontis) q. sententiam Carneades ita studiose defensitabat, ut ..; A II, 139. cuius (Panaetii) q. ... sententia condemnata ..; F IV, 23. cuius q. (mundi) administratio nihil habet in se, quod reprehendi possit; N II, 86. cuius q. (Deiotari regis) hoc praeclarissimum est, quod ..; D I, 27. cuius q. anni nondum vicesimam partem scito esse conversam; R VI, 24. cuius (M'. Curii) q. ego villam contemplans; C 55. natura adfert dolorem, cui q. Crantor ... cedendum putat; T III, 71. cui q. auguri vehementer adsentior; D I, 105. cui q. (Chrysippo) primum de ipsa contagione rerum respondeamus; Fa 7. cui q. utinam vere fideliter † abundiente || quidem certe al. || auguraverim; R IV, 8. cui (Viriatho) q. etiam exercitus nostri ... cesserunt; O II, 40. cui (Socrati) q. ita sunt Stoici adsensi, ut ..; O III, 11. cui q. || cui || etiam ... Fortuna ipsa cedit; P 34. quo q. auctore nos ipsi ea gessimus, ut ..; F II, 62. quo q. loco convocandi omnes videntur; N I, 13. quo q. anno P. Africanus sol alter extinctus est; N II, 14. a quo q. rei familiaris ad paucos, cupiditatum ad multos inprobos venit hereditas; O II, 28. qui q. ipsi (di immortales) se nobis non offerunt; D I, 79. qui q. (galli) ... »favent ... cantu«; D II, 57. qui q. ipsi (metus) per se minus valerent ..., nisi ..; D II, 150. qui q. (accusatores) graves esse non possunt, nisi sunt voluntarii; L III, 47. qui q. (ignari) || qui [idem], al. ||, quid ... vitii sit, nequeant iudicare; O III, 15. quos q. video esse multos, sed imperitos; F I, 55. quos q. dies quem ad modum agatis; F II, 103. quos q. tibi studiose ... tractandos magnopere censeo; F IV, 79. quos q. plures ... esse cognovi; D II, 5. Peripateticorum omnium, quos q. .. ego audierim; Ti 2. quorum q. (somniorum) defensio repetita quam longe est! D II, 119. quorum q. (philosophorum) testem ... Regulum nolite .. vituperare; O III, 105.

quae q. (ars philosophiae) erat primo duobus ... nominibus una; A I, 18. quae q. (pecunia) vel cum periculo est quaerenda vobis; F II, 55. quae q. (philosophia) adhuc peregrinari Romae videbatur; F III, 40. quae q. ars || quidem res, quidem || efficit, ne necesse sit ... decantare; F IV, 10. quae q. (mors) si timeretur; T I, 89. quae q. ipsa lex ... in mulieres plena est iniuriae; R III, 17. quae q. ad rem pertineat, una (dissensio est); L I, 54. quae q. recte lex appellari possit; L II, 11. quae q. (benivolentia) capitur beneficiis maxime; O II, 32. quae q. (maturitas) mihi tam iucunda est, ut ..; C 71. quae q. (virtus) est ... in amicitia tenera; Lae 48. quae q. mihi vox pecudum videtur esse; P 14. quam q. (sententiam) ille Carneadeam esse dicebat; A II, 148. quam q. certationem homo ... diligens, Chrysippus, non contemnit; F II, 44. memoriam, ... quam q. Plato recordationem esse volt vitae superioris; T I, 57. quam q. (imaginem) Graeci »Engonasin vocitant«; N II, 108. quam q. (divinationem) esse re vera hac Stoicorum ratione concluditur; D I, 82. quam q. (Academiam) ego placare cupio; L I, 39. quam q. ad rem nos ... magnum attulimus adiumentum; O I, 1. honestatis pars confecta est, quam q. tibi cupio esse notissimam; O II, 9. quam q. (rem familiarem) dilabi || delabi || sinere flagitiosum est; O II, 64. quam q. (iuris cognitionem) ... in possessione sua principes retinuerunt; O II, 65. quam q. (disciplinam) his libris propterea sequimur, quod ..; O III, 20. cuius q. (Helices) clarissimas stellas totis noctibus cernimus; N II, 105. cuius q. (vitis) non utilitas me solum ... delectat; C 53. cui q. (sui) ... animam ipsam pro sale datam dicit esse Chrysippus; N II, 160. qua q. de re quamquam assentior iis, ... tamen ..; F V, 33. qua q. in causa .. benivolos || benev. || obiurgatores placare ... possumus; N I, 5. qua q. (beneficentia) nihil est naturae hominis accommodatius; O I, 42. qua q. re audita; O III, 114. qua q. (amicitia) haut scio an ... nihil melius homini sit ... datum; Lae 20. quae q. proprie virtutes appellantur; F V, 38. quae q. (laudes) erant expetendae; T II, 5. quae q. (oves) neque ali neque sustentari ... potuissent; N II, 158. quae q. (artes) dignae libero essent; Ti 1. quas q. (voluptates Epicurus) non erubescens persequitur omnis nominatim; N I, 111. quas q. (dissimilis hominum procreationes) percurrere oratione facile est; D II, 96. quas q. (atomos) esse mihi probari nullo modo potest; Fa 48. quas q. (litteras Graecas) sic avide arripui ..., ut ..; C 26. quarum q. rerum eventa magis arbitror quam causas quaeri oportere; D I, 12. quibus q. Romulum tenebris etiamsi natura ad humanum exitum abripuit, .. tamen ..; R I, 25. quod q. iam fit etiam in Academia; F II, 2. mihi si quando dictum est; F II, 12. eius (P. Decii) factum nisi esset iure laudatum; F II, 61. nobis non saepe contingit; F III, 10. pluris est || sit || haud paulo; F V, 60. mihi videtur esse turpissimum; T II, 12. solet eis etiam accidere, qui ..; T IV, 60. nisi fit; T V, 51. intellegitur etiam significationibus rerum futurarum; N II, 166. quale sit, iam videbimus; N III, 27. me dignum esset; D II, 6. institutum rei publicae causa est; D II, 74. recte honesteque dicatur; R I, 2. (inperium), nisi unum sit, esse nullum potest; R I, 60. huius civis proprium; R V, 8. eo fuit maius, quia ..; R VI, 2. in terris fiat; R VI, 13. maxime e natura est; L II, 59. volgo solitum fieri ab ordine nostro; O II, 63. mihi probaretur; O III, 34. esset factum; O III, 121. ni ita se haberet, ut ..; C 82. quale sit; Lae 27. haud scio an aliquando futurum sit; Lae 48. quod q. perpetuo Lucullo loquente fecerat; A II, 63. ego a principio ita me malle dixeram; F II, 17. nemo mediocriter doctus mirabitur; F III, 3. eo probavi magis, quia ..; F V, 75. (Epicurus) solet ebullire non numquam; F V, 80. citius dixerim solum quam non summum bonum; T II, 46. me tamen plaudente dicit; T V, 73. Carneadem disputare solitum accepimus; sed is, ut contra Stoicos; T V, 83. Cleanthes his etiam argumentis docet; N II, 24. somnium Sisenna cum disputavisset mirifice ad verbum cum re convenisse; D I, 99. sexennio post Veios captos factum esse videmus; D I, 100. natura desideret; R I, 28. ego facerem, nisi ..; L II, 17. genus legationis ego consul ... sustulissem; L III, 18. his temporibus in multis licet dicere; O I, 139. magis credo; Lae 9. senserim; Lae 103. faciam; fr IX, 11. quo q. concesso; F IV, 48. quo q. (augurio saeclorum futurorum) dempto; T I, 33. in quo q. magis tu mihi natare visus es quam ipse Neptunus; N III, 62. quo q. tempore novus ille populus vidit tamen id; R II, 24. quo q. opere quid potest esse praeclarius? C 29. quae q. (arma) ita geruntur apte, ut ... possint; T II, 37. omnia sunt patria Democriti quam Democrito digniora; N I, 120. (membra) intus inclusa sunt; N II, 121. (auspicia) nunc a Romanis auguribus ignorantur; D I, 25. (vera somnia) multo plura evenirent, si ..; D I, 60. illi (Caesari) portendebantur a dis immortalibus; D I, 119. (promissa) pleraque iure praetorio liberantur; O I, 32. (studia doctrinae) prudentibus ... pariter cum aetate crescunt; C 50. quae q. omnia ... qui fecerint; F V, 64. sapientes [utentes] sequuntur duce natura [tanquam]; F V, 69. dicis eadem omnia et bona et mala, quae || quae [quidem] || dicunt ii; F V, 80. (nostri) digna statuissent, in quibus elaborarent; T I, 1. cogitans; T I, 48. omnia eam vim seminis habent in se, ut ..; N II, 127. a te scis || scio || ... summa cum religione esse servata; D I, 103. contemnere ... comparantem cum utilitate communi; O III, 24. etiam in Sabinis persequi soleo; C 46. quorum q. (ostentorum) vim ... verba ipsa ... declarant; D I, 93.

IV. **nach Verben:** non audeo quidem || equidem ||, inquit, ad ista .. dicere; R I, 30. conclusa q. est a te permagna || tam magna || lex sane quam brevi; L II, 23. eos haud contemnunt q. || eos cont. q. neutiquam ||, sed de iis male existumant; O II, 36. te ... currentem q., ut spero; F V, 6. dicitur q. istuc, inquit, a Cotta, ... sed ..; D I, 8. dictu q. est proclive; O II, 69. ratio ... est communis, doctrina differens, discendi q. facultate par; L I, 30. quare expetenda q. magis est decernendi ratio, ... sed cavendum; O I, 80. laudata q. || est || (sapientia) a te graviter; L I, 62. de causa autem ipsa malim q. te ab hoc dissentire; A II, 63. qui (paedagogi) neglegendi q. non sunt, sed alio quodam modo *aestimandi* || modo* ||; Lae 74. perfecta q. sapientia si simus || sumus si, simus, si ||, nihil habeat res vitii; Lae 38. quare pertinet q. ad omnem honestatem hoc ... decorum; O I, 95. quaerunt q. ... multi, sed ego id respondeo, quod ..; Lae 8. quin (populi) serviant q., fieri non potest; R I, 50. qui (Antiochus) appellabatur Academicus, erat q. ... germanissimus Stoicus; A II, 132. sunt q. absurda; Fa 5. est quidem vera lex recta ratio naturae congruens, R III, 33. quare suscipienda q. bella sunt ob eam causam, ut ..; O I, 35.

V. **nach Adverbien:** numquam quicquam (interest, doleus) .. ad beate quidem vivendum; T II, 29. hos ergo asotos bene q. vivere ... numquam dixerim; F II, 23. societas est, ... latissime q. quae pateat, omnium inter omnes; O III, 69. maxume

q. optandum est, ut ..; Lae 101. dum modo sit haec quaedam ... res, sicut est, minime q. contemnenda, ratio civilis; R III, 4. nunc q. hactenus; F V, 80. sed nunc q. valetudini tribuamus aliquid; T I, 119. nunc q. paululum .. a sole; T V, 92. quo modo nunc q. est; N III, 41. nunc q. ... lucubrationes detraxi; D II, 142. ut nunc q. (villa) est; L II, 3. nec nunc q. vires desidero adulescentis; C 27. quae (magna Graecia) nunc q. deleta est, tum florebat; Lae 13. postea q. quam fuit, quem (poëtae, oratores) imitarentur; F I, 10. posthac q., inquit, audacius; F II, 119. praeclare q. dicis; R III, 44. primum q. me ad Democritum vocas; A II, 56. prope q. sentires, si ..; L I, 54. id .. (verbum) proprie q. in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa disparia; F II, 10. quo q. etiam maturius venimus; A II, 9. quo q. me proficiscentem; C 83. id .. si acciderit, simus armati. — sane q., sed ne accidat, providebo; T I, 78. visne ... locum mutemus? — sane q.; L II, 1. sane q. hercle || herculo ||, et est ista recta docendi via; L II, 8. sane q., sicut de religionum lege fecisti; L III, 2. quamquam tum q. vel aliae quaepiam rationes honestas nobis .. curas ... darent; nunc autem ..; A ep. 2. in una centuria tum q. plures censebantur quam ..; R II, 40. hic nunc victor, tum q. victus quae cogitarat, ea perfecit; O II, 84. vere id q., O III, 62. ut q. nunc se causa habet; A II, 10. ulciscitur, ut q. sibi videtur; T I, 105. ut q. poëtae tragici prodiderunt; O III, 97.

VI. **nach Conjunctionen und Fragepartikel:** unde appares? ... † an || an || quidem non dubium est, quin ab Alcibiade? fr II, 2. cum q. (Epicurus) gloriaretur ..; N I, 72. semel dicta sunt; N I, 74. C. Postumius haruspex oraret illum, ut ..; D I, 72. ii ... in hostium equitatum inciderunt; D I, 123. ille ... suasor legis Cinciae ... fuit; C 10. „certe", inquit ridens; C 11. ei sermoni interfuisset Plato Atheniensis; C 41. quom q. illi ... leges civitatibus suis scripserunt; L II, 14. dum q. spirare potero; N III, 94. dum q. his || iis || (dominis) oboediet; P 33. quom: f. cum. quoniam q. res in nostra potestate est; T III, 66. populi res non erat; R III, 44. populi esse rem volumus rem publicam; R III, 45. tam praeclarum mihi dedisti iudicii tui testimonium; L III, 1. tu posse te (servire) dicito, quoniam q. potes; P 41. si q., inquit, (discrimen) tollerem, sed relinquo; F III, 13. »si q. sit || est || quisquam deus, cui ego sim curae«; T IV, 72. si q. nos non quasi Graece loquentem audiamus; N II, 91. utinam q. (deus) roget; A II, 80. utinam q. dicerent alium alio beatiorem; F V, 83. nisi forte dicitis eam (providentiam) nescisse. utinam q.! sed non audebitis; N III, 78. at, ne longum fiat, videte. — utinam q.! quid enim agere malumus? L II, 24. nos igitur divitiores, qui plura habemus? utinam q.! P 50.

B. **Verbindungen:** at: f. **at,** II. quidem (13 St.) B. I, S. 252, b. — atque, ac.: f. **atque,** II, 1. quidem (71 St.). 2, i. quidem (4 St.) B. I, S. 257, a. 267, a. — certe: f. **certe,** II. quidem (14 St.) B. I, S. 410, a. — et: f. **et,** C, I. quidem (66 St.). III, a, 1, k. quidem (101 St.). 2, h. quidem (1 St.) B. I, S. 830, a. 851, b. 855, a. — nam: f. **nam,** I, 1. quidem (36 St.) B. II, S. 626, a. — ne: f. **ne-quidem** (B. II, S. 655—659). — (non: vgl. B. II, S. 746, b. u. a.).

quidni, warum nicht? laudat Africanum Panaetius, quod fuerit abstinens. quidni laudet? O II, 76. potes ... eum negare beate vivere? — quidni possim? T V, 12.

quies, Ruhe, Erholung: I. sum: neque molestam (nobis) extinctionem et quasi quietem vitae fore; fr V, 97.

II, 1. adfero: qui (somnus) non numquam etiam sine visis somniorum placatissimam quietem adfert; T I, 97.

exaggero: ille (Epicurus) ... voluptatis nomen, suavitatem, quietem teste populo exaggerans instat acriter; A fr 20 (S. 24).

patior: ut .. animus ... neque ulla condicione quietem sempiternam possit pati; F V, 55.

2. do: »quoniam || quom iam || quieti corpus nocturno inpetu dedi«; D I, 44.

trado: qui salubri et moderato cultu atque victu quieti se tradiderit; D I, 61. qui se tradidit || tradet ita, tradet, tradit || quieti praeparato animo; D I, 121.

3. utor: ludo ... uti .. quidem licet, sed sicut somno et quietibus ceteris tum, cum ..; O I, 103.

4. eo ad: si ad quietem integri iremus; D I, 60.

fero ad: quae (viae) ad quietem et tranquillitatem ferant; F I, 46.

suppedito ad: ut (patria) ... suppeditaret .. tranquillum ad quietem locum; R I, 8.

III. aptus ad: umbram noctemque .. cum ad numerum dierum aptam tum ad laborum quietem; R IV, 1.

IV. oracla: quia vera quietis oracla ducebant; D I, 96.

visa: ei (parti animi) visa quietis occurrent tranquilla atque veracia; D I, 61.

V, 1. satiari: (gallos) cantus edere quiete satiatos; D II, 57.

2. in: sive illa (inania visa) cogitatione informantur ... sive in quiete; A II, 51. ei (Eudemo) visum in quiete egregia facie iuvenem dicere fore ut ..; D I, 53. me ... vidisse in quiete ... me contremuisse ..; D I, 58. qui aut per furorem eas (causas) aut in quiete videant; D I, 126. parere quaedam matrona cupiens ... visa est in quiete obsignatam habere naturam; D II, 145. quae se in quiete per visum ex Africano audisse (Scipio) dicebat; Lae 14.

secundum: quae ei (Aeneae) secundum quietem visa sunt; D I, 43. ei (Hannibali) secundum quietem visam esse Iunonem praedicere, ne id faceret; D I, 48. cum quid visum secundum quietem sit; D II, 124. sive quae causa alia est, cur secundum quietem aliquid videre, audire, agere videamur, eadem causa vigilantibus esse poterat; idque si nostra causa di secundum quietem facerent, vigilantibus idem facerent; D II, 126. secundum quietem visus ei (Alexandro) dicitur draco ... radiculam ore ferre; D II, 135.

quiesco, ruhen, ausruhen, Ruhe halten: I, 1. tempus: diei noctisque vicissitudo conservat animantes tribuens aliud agendi tempus, aliud quiescendi; N II, 132.

2. verbal: cum ille quiescendum respondisset, Flaminius: „praeclara vero auspicia!" D I, 77.

II. alqs: placet .. Chrysippo ..., aliquanto prius quam ad multa perveniat, quiescere, id est, quod ab iis || his || dicitur, ἡσυχάζειν. per me vel stertas licet, inquit Carneades, non modo quiescas; A II, 93. quiesce .. et volnus adliga; T II, 39. si (T. Albucius) in re publica quiescens Epicuri legibus paruisset; T V, 108. nec, cum quiescere volunt, fremitum murmurantis maris (audiunt); T V, 116. qui (Arcades) ut cenati quiescerent; D I, 57. qui (Q. Maximus) consul iterum Sp. || Spurio || Carvilio collega quiescente C. Flaminio tribuno plebis ... restitit; C 11.

conlega: f. alqs; O 11.

dux: (dux) revolat, ut ipse quoque quiescat; N II, 125.

equus: »sicut fortis equus ... nunc senio confectus quiescit«; C 14.

oculi: † ut qui ‖[ut qui], al.‖ tamquam involuti (oculi) quiescerent; N II, 143.

urbs: quae (urbs) ... renovat pristina bella nec potest quiescere; R VI, 11.

quiete, ruhig: ago: est etiam quiete et pure atque eleganter actae aetatis placida ... senectus; C 13.

conloquor: hi conlocuti inter se ... leniter et quiete; T IV, 49.

fero: ut, quemcumque casum fortuna invexerit, hunc apte et quiete ferat; T IV, 38.

vivo: quod aptissimum est ad quiete vivendum; F I, 52.

quietus, ruhig, friedlich, unthätig: A. alqs: qua (superstitione) qui est imbutus, quietus esse numquam potest; F I, 60. qui sit frugi, ... cum necesse est esse constantem; qui autem constans, quietum; qui quietus, perturbatione omni vacuum; T III, 18. qui moderatione et constantia quietus animo est; T IV, 37. ut ad quietum me licet venias; T V, 90.

alqd: quid potest esse minus quietum quam ... versari circum axem caeli admirabili celeritate? N I, 52. id sibi (deus) adsumpsit non tranquillum et quietum, sed inmoderate agitatum et fluitans; Ti 9.

aetas: otiosam aetatem et quietam sine ullo aut ‖ullo‖ labore aut ‖et‖ contentione traducere; C 82.

animus: ut animo quieto satiaret desideria naturae; F II, 25. is vivere animo quieto nullo modo potest; T II, 2. quando .. ista observans quieto et libero animo esse poteris? D II, 83.

consilia: quibus periculosa et calida consilia quietis et cogitatis ... maiora videantur; O I, 82.

constantia: tranquillitatem, id est placidam quietamque constantiam; T IV, 10.

deus: quo modo (deus) semper se movens esse quietus ..., potest? N I, 83.

dies: ceterorum caelestium quieti dies; L II, 55.

genus: ut ... sequeretur .. et illud forense dicendi et hoc quietum disputandi genus; O I, 3.

gubernator: cum ... ille (gubernator) .. clavum tenens quietus sedeat in puppi; C 17.

locus: gallinae ... quietum requirunt ad pariendum locum; N II, 129.

mens: ut numquam liceat quieta mente consistere; D II, 149.

ratio: vitae .. degendae ratio maxime illis quidem placuit quieta; F V, 11. etiamsi cui videbitur illa in optimis studiis ... quieta vitae ratio beatior; R III, 6.

sermo: est decorus senis sermo quietus et remissus; C 28.

status: animi quietus et placatus status cernitur, cum ..; T V, 16.

tempora: utinam quietis temporibus ... haec inter nos studia exercere possemus! A ep 2.

vita: ut .. mortis metu omnis quietae vitae status perturbatur, ... sic ..; F I, 49. ut omnes bene sanos in viam placatae, tranquillae, quietae, beatae vitae deduceret; F I, 71. ad ... vitam .. hominum quietam et beatam inventas esse leges; L II, 11. neque ea (ingenia manent) solum in claris et honoratis viris, sed in vita etiam privata et quieta; C 22.

B. a. concito: maiora .. *studia* ‖ maior .. cura ‖ (concitantur) efficiendi rem publicam gerentibus quam quietis; O I, 78.

b. I. est: nisi quietum .. nihil beatum est; N I, 52.

II. alqd: (animus) contrariis studiis ... semper utens nihil quieti videre, nihil tranquilli potest; F I, 58.

quilibet (quilubet), jeder beliebige: A. bei Substantiven: vita agenda est certo genere quodam, non quolibet; F III, 24. sive quae aliae voluptates in toto homine gignuntur quolibet sensu; T III, 41. non istam (Epicurus) dicit voluptatem. — dicat quamlibet; T III, 49. — num illa definitio possit in aliam rem transferri quamlubet; A II, 43.

B. allein: a. masc.: hic apud maiores nostros adhibebatur peritus, nunc quilubet; D II, 71. quemlibet (sequere), modo aliquem; A II, 132.

b. neutr.: »dum modo doleat aliquid, doleat quidlubet«; T IV, 45. 55. — statue aliquando quidlibet; A II, 133.

quin, so daß nicht, ohne daß, ohne zu, als ob nicht, warum nicht? I. allein: 1. Nebensätze: dubitatio: nisi ‖ni‖ forte tanta ubertas et varietas pomorum ... dubitationem adfert, quin hominibus solis ea natura donaverit; N II, 158. cum .. hic locus nihil habeat dubitationis, quin homines plurimum hominibus et prosint et obsint; O II, 17.

dubito: ſ. **dubito,** II, 2 (32 St.). 3 (1 St.). IV, 2 (3 St.) B. I, S. 771, b. ſ. — dubius: ſ. **dubius,** A. quin (14 St.), alqd quin (4 St.) B. I, S. 772, b. ſ.

nec, neque: nec .. virtutem cuiquam adesse, quin ea semper uteretur; A I, 38. nec se tenuit, quin contra suum doctorem librum etiam ederet; A II, 12. neque .. quisquam potest hostis advolare terra, quin ... scire possimus; R II, 6. ſ. **dubito,** II, 2. quin; F V, 88. L I, 4. fr V, 43 (B. I, S. 771, b). **dubius,** A. quin; F V, 85. N II, 46. L I, 47. O I, 49 (B. I, S. 772, b).

nego: negat .. esse ullum cibum tam gravem, quin ... concoquatur; N II, 24.

nemo: »nemo haec umquam est transvectus caerula cursu, quin .. adstiterit«; F V, 49. ſ. **nemo,** B, I. est; F III, 17. IV, 32. V, 48. 63. T V, 87. D II, 114. 121. R III, 5. IV, 1. L I, 40. Lae 68 (B. II, S. 690, b).

nihil: nihil esse, quod doleat, quin id aegrum esse quoque possit; T I, 79. (stella) nihil inmutat sempiternis saeclorum aetatibus, quin eadem isdem temporibus efficiat; N II, 52. horum .. nihil est, quin intereat; N III, 30. nihil esse, quod sensum habeat, quin id intereat; N III, 34. ſ. dubitatio; O II, 17.

non: teneri non potui, quin ... declararem; A ep 1. alterum dici non potest, quin ii ... beati sint; T V, 17. non esse in nostra potestate, quin illa eveniant; Fa 45. quin (populi) serviant quidem, fieri non potest; R I, 50. ſ. dubito. dubius. recuso.

nullus: nullam moram interponendam putavimus, quin videremus ..; A I, 1. nulla profecto (natura) *est*, quin suam vim retineat; F IV, 32. an Epicuro ... dicere licebit, ... nullum sapienti esse tempus ..., quin possit exclamare ..? T V, 73.

num: num dubitas, quin (Alcmaeo) sibi haec videre videatur? A II, 89. num .. dubium est, quin ... verbis illi (superiores) commodius utantur? F IV, 58. illud num dubitas, quin specimen naturae capi deceat ex optima quaque natura? T I, 32. num quid ... est causae, quin amicos nostros Stoicos ‖[Stoicos]‖ dimittamus? T I, 78. num dubitares, quin inesset in oliva tibicinii quaedam scientia? N II, 22.

numquam: Pythagoreos ... numquam dubitasse, quin ex universa mente divina delibatos animos haberemus; C 78.

quis: quis est, quin cernat, quanta vis sit in sensibus? A II, 20. quis est .., in quo sit cupiditas, quin recte cupidus dici possit? F II, 27. quis .. de ipso sapiente aliter existimat, quin ... moveatur? F V, 32. quis est quin intellegat .. eos ... immemores fuisse ..? F V, 64. quid est causae, quin ... liceat idem Peripateticis dicere? T V, 32. f. **dubito,** II, 1. quin; T IV, 79. X. N II, 88. P 48 (B. I, S. 771, b).

recuso: non possumus, quin alii a nobis dissentiant, recusare; A II, 7.

2. **Hauptsätze:** a. **Aussage:** quin et umorem et calorem ..., si quis quaerat, unde habeamus, apparet, quod ..; N II, 18. quin hoc ipso sapientiam maiorum statues esse laudandam, quod ..; R II, 30. quin labebar longius, nisi me retinuissem; L I, 52. quin ipse ... sum illi villae amicior modo factus; L II, 4. quin ipsum Ti. Gracchum ... sublatus intercessor evertit; L III, 24. quom || quin, cum || locis ipsis delectemur; Lae 68.

b. **Frage, Ausruf:** quin potius ita dicis ..? F IV, 34. »o decus Argolicum, quin puppim flectis, Ulixes!« F V, 49. quin tu aspicis ad te venientem Paulum patrem? R VI, 14. quin huc ad vos venire propero? R VI, 15. f. **igitur,** B, II, 1, e (3 St.) B. II, S. 212, a.

II. **Verbindungen:** etiam: f. **etiam,** II, 4. quin (35 St.) B. I, S. 875, a.

ne—quidem: quid? || qui, quin || ne nunc quidem, cum ..? A II, 82. quin ne bestiae quidem ... facile patiuntur sese contineri; F V, 56.

nemo: quin || quin etiam in || ipso equo ... nemo est, quin ... utatur ..; Lae 68.

nihil: nemini (Archytas) censebat fore dubium, quin ... nihil cogitatione consequi posset; C 41.

non: quid .. dubitamus, quin ... non esse in voluptate dolor sit maximus? F II, 28.

quinam f. **quisnam.**

quincunx, Kreuzstellung: cum .. admiraretur Lysander et proceritates arborum et derectos || dir. || in quincuncem ordines; C 59.

quindecim, fünfzehn: adhibuit sibi in consilium quindecim principes; O II, 82.

quingenti, fünfhundert: qui .. non plus mille quingentos aeris ... in suum || suum in || censum ... attulissent; R II, 40.

quinquagesimus, fünfzigste: annus: anno trecentesimo quinquagesimo || quinq. CCC, al. || fere post Romam conditam; R I, 25. quarto circiter et quinquagesimo anno post primos consules; R II, 60.

Olympias: quo *autem* ille mor*tuus*, eodem *est anno* na*tus Simonides Olympiade sex*ta et quinqu*agesima*; R II, 20.

quinquaginta, fünfzig: A. anni: si haec post trecentos et quinquaginta fere annos eventura putaret; T I, 90. cum eius (Arati) civitas quinquaginta annos a tyrannis teneretur; O II, 81. quod ... quinquaginta annorum possessiones moveri non nimis aequum putabat; O II, 81.

filiae: si, ut aiunt † Danaum quinquaginta || aiunt Danaum, q.; aiunt Danao, q. || sint filiae; P 44.

filii: Metellus ille honoratis quattuor filiis, at quinquaginta Priamus; T I, 85.

talenta: cum legati ab Alexandro quinquaginta ei (Xenocrati) talenta attulissent; T V, 91.

B. allein: quam (proportionem conparationemque) habent ducenta quinquaginta *sex* cum ducentis quadraginta tribus; Ti 24.

quinque, fünf: A. anni: (Dionysius) quinque et viginti natus annos; T V, 57. * *quinque et* sexaginta annis antiquior; R II, 42. ego quinque et sexaginta annos natus; C 14.

classes: relicuum populum distribuit in quinque classis; R II, 39.

di: quinque eos (deos esse Xenocrates dicit), qui ..; N I, 34.

dies: dierum quinque scholas in totidem libros contuli; T I, 8. has quinque dierum disputationes memoria comprehendamus; T V, 121. quod (sepulchrum) *quinque homines* quinque diebus absolverint; L II, 68.

digiti: quia nec specie nec usu || speciem .. usum || alium quinque (digiti) desiderant; N I, 99.

filiae: quinque filias ... Appius regebat; C 37.

formae: unde .. ortae illae quinque formae? N I, 19.

homines: f. dies; L II, 68.

libri: ad Brutum ... hos libros alteros quinque mittemus; T V, 121. duo (libros edidit) Antipater, quinque noster Posidonius; D I, 6. perpurgatus est is locus a nobis quinque libris; D II, 2.

minae: a quo (viro) .. funerum sumptus praefinitur ex censibus a minis quinque usque ad minam; L II, 68.

motus: quinque .. reliquis motibus orbum eum (mundum) voluit esse; Ti 36.

nuntii: quae numquam quinque nuntiis animus cognosceret, nisi ..; T I, 46.

orbes: circumitus .. solis orbium v et LX et CCC ... conversionem conficiunt annuam; N II, 49.

partes: (ratio) in quinque partes distribui debere reperitur; O I, 10.

pedes: quoniam usus capionem duodecim tabulae intra quinque pedes esse noluerunt || voluerint ||; L I, 55.

pontifices: sacris e principum numero pontifices quinque praefecit; R II, 26.

rationes: quinque .. rationibus propositis officii persequendi; O II, 9.

sidera: solis numquidnam aut lunae aut quinque errantium siderum simile vidisti? N I, 87.

stellae: cum videmus ... in eodem orbe ... quinque stellas ferri; T I, 68. quinque .. stellae eundem orbem tenentes; N I, 87. maxume .. sunt admirabiles motus earum quinque stellarum; N II, 51. cum solis et lunae et quinque errantium (stellarum) ... est facta conversio; N II, 51. infima est quinque errantium ... stella Veneris; N II, 53. cuius (sphaerae) singulae conversiones idem efficiunt in sole et in luna et in quinque stellis errantibus; N II, 88. quem (motum habeant) quinque stellae, quae errare dicuntur; D II, 10. in quo (sphaerae genere) solis et lunae motus inessent et earum quinque stellarum, quae ..; R I, 22. elliptisch: cum Archimedes lunae, solis, quinque errantium motus in sphaeram inligavit; T I, 63.

B. allein: Spartae ... sunt .. quinque, quos illi ephoros appellant, ... constituti; R II, 58.

quinquennium, fünf Jahre: 1. Accusativ: »censores ... magistratum quinquennium habento«; L III, 7. qui (Isocrates) ... vixit .. quinquennium postea; C 13.

2. ante: etsi quinquennio ante D. || Decimum || Brutum ... C. Curiatius in vincula coniecit; L III, 20. id actum est ... quinquennio ante quam consul sum factus; Lae 96. — vixerat M'. Curius cum

P. Decio, qui quinquennio ante eum consulem se ... devoverat; C 43.
post: Eudemum ‖ [Eudemum] ‖ quinquennio post domum esse rediturum; D I, 53.

quinqueremis, Fünfruderer: remigem quendam e quinqueremi Rhodiorum vaticinatum ..; D I, 68.

quinquevir, Mitglied des Fünfmännerkollegium: neminem consulem, praetorem, imperatorem, nescio an ne quinquevirum quidem quemquam nisi sapientem? A II, 136.

quinquiens, fünfmal: M. Marcellus ille quinquiens consul; D II, 77.

quintus, fünfte: alqs: quintus (Hercules) in India, qui Belus dicitur; N III, 42. quintus (Sol), qui Colchis fertur Aeetam et Circam procreavisse; N III, 54. quintus (Mercurius), quem colunt Pheneatae; N III, 56. quintum (Dionysum) Niso natum et Thyone; N III, 58. quinta (Minerva) Pallantis, quae patrem dicitur interemisse; N III, 59.
annus: quinto .. anno exeunte; D I, 53. profectus sum quinto .. anno post ad Tarentum; C 10.
classis: qui mihi cum illo (Democrito) collati quintae classis videntur; A II, 73.
dies: quintus hic dies .. finem faciet Tusculanarum disputationum; T V, 1. quinto .. die cum eodem in loco consedissemus; T V, 11.
genus: quintum genus ... singulare ... Aristoteles quoddam esse rebatur; A I, 26. quintum genus (Aristoteles) adhibet vacans nomine; T I, 22.
liber: quintus (liber) eum locum conplexus est, qui ..; D II, 2. ita tres (libri) erunt de oratore, quartus Brutus, quintus orator; D II, 4. quod ... Posidonius disseruit in libro quinto de natura deorum; N I, 123.
natura: ut ‖ in ‖ quattuor initiis rerum illis quintam hanc naturam .. non adhiberet; A I, 39. num quinta quaedam natura videretur esse; F IV, 12. Aristoteles ... quintam quandam naturam censet esse, e qua sit mens; T I, 22. si ... est animus ... quinta illa non nominata magis quam non intellecta natura; T I, 41. sin autem est quinta quaedam natura, ab Aristotele inducta primum; T I, 65.
pars: quintam inde (partem deus detraxit), quae tertiae tripla; Ti 22.
ratio: quarum (rationum) ... quinta ad eligendi iudicium (pertinet); O II, 9.

quippe, nämlich, freilich, allerdings: I. allein: sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriaque perfecto; F I, 20. regem ... solum esse sapientem, a te quidem apte ac rotunde; quippe; habes enim a rhetoribus; F IV, 7. quem hunc appellas, Zeno? beatum, inquit. — etiam beatissimum? quippe, inquiet; F V, 84. quia animum adverti nuper ... te familiae valde interdicere, ut uni dicto audiens esset. — quippe vilico; R I, 61. iuventuti nostrae minime audiendus; quippe, si ita sensit, ut loquitur, est homo impurus; R III, 32.
II. quippe cum Peripatetici omnia, quae ipsi bona appellant, pertinere dicant ad beate vivendum; F III, 41. poenam ne dubitatio quidem effugere potuisset; N I, 63. agri culturam ‖ cultura ‖ saepissime opera deficiat; R V, 5. ea (iustitia) sine prudentia satis habeat auctoritatis; O II, 34. propter virtutem ... etiam eos, quos numquam vidimus, quodam modo diligamus; Lae 28. viderem rebus his circumfluentis ea tamen desiderare maxime, quibus abundarent; P 6. quippe, quom in illa (historia) *omnia* ad veritatem ‖ cuncta ‖ .. referantur; L I, 5. sit opus ... unum hoc oratorium maxime; L I, 5. antiqui omne, quod secundum naturam esset, ... bonum esse decreverint; L I, 54.
quippe qui nesciamus, soli an aetheri serviamus; A II, 26. qui testificetur ne intellegere quidem se posse ..; F II, 7. qui (Hieronymus) ne in expetendis quidem rebus numeret voluptatem; F II, 19. qui (M. Cato) ... in ipsa curia soleret legere saepe; F III, 7. qui valetudinem, vires, ... multa alia bona esse dicant, laudabilia non dicant; F IV. 49. qui (Stoici) primum valetudinem bonam expetendam negent esse, eligendam dicant; F IV, 62. quae (vis) nulla sit; T I, 21. quos (libros) numquam legerim; T II, 7. qui ob eam causam a vita recesserit; T IV, 40. qui (Parmenides) bellum, qui discordiam, qui cupiditatem ... ad deum revocet; N I, 28. qui (sol) *in* inmenso mundo tam longe lateque conluceat; N II, 40. quae (terra) gravidata seminibus omnia pariat; N II, 83. quippe, inquit Velleius, qui etiam somnia putet ad nos mitti ab Iove; N III, 95. qui (animus) deorum cognatione teneatur; D I, 64. qui (exercitus) patriae bellum intulisset; D II, 114. qui (populi) domini sint legum; R I, 48. quae (potestas) in seditione et ad seditionem nata sit; L III, 19. quam (potestatem) tanto opere populus noster ignotam expetisset, qui posset carere cognita? L III, 26. cui liceat concilium ... dimittere; L III, 42. qui (callidus et occultus) etiam adversando saepe adsentetur; Lae 99. qui (animus) ex eadem iunctus alteraque natura ... per se omnis movetur; Ti 27.

quis, qui, wer? was? was für ein? wieviel? warum? wie? (nescio quis, qui: s. **nescio,** B. qui, quis. G. II, S. 694. — quoi: s. B, I, 1. deus; L II, 29): A. **directe Frage:** I. **bei Substantiven:** 1. allein: quis .. est Athos aut Olympus tantus? R III, fr 5. »vidi ... Hectorem ... raptarier.« quem Hectorem? T I, 105. qui ... a Iove incipiendum putat. — quo Iove? R I, 56. quem .. tu Marium visum a me putas? D II, 137. — quae .. tanta ... accessio potest fieri, quanta ..? F I, 51. quae regio, quae ora, qui locus Graeciae, quae species formaque pugnae, quae acies, quod remigium, qui motus hominum, qui ferarum non ita expictus est, ut ..? T V, 114. quae .. (dei est) actio vitae? N I, 103. quod adulterium, quod stuprum, quae libido non se proripiet? F II, 73. quam habet aequitatem, ut ..? O II, 79. quae .. aetas longa est? T I, 94. quae est .. amentia? T III, 71. quae sunt tantae animi angustiae? N I, 88. quae .. animans (esse potest) natura nihil curans? N I, 123. Alexandrum Pheraeum quo animo vixisse arbitramur? O II, 25. quae est anus tam delira, quae ..? T I, 48. quae .. anus tam excors inveniri potest, quae ..? N II, 5. quem .. ardorem studii censetis fuisse in Archimede? F V, 50. quod est.. maius argumentum? T II, 13. ars .. quae potest esse, nisi quae ..? A II, 22. quid fiet artibus? quibus? A II, 107. quae tandem id ars non habet? D I, 24. quae est ‖ ista ‖ ars coniectoris eludentis ingenio? D II, 145. quae .. libido, quae avaritia, quod facinus .. suscipitur nisi consilio capto? N III, 71. quo potius utar aut auctore aut teste quam te? D I, 17. quo (Socrate) quem auctorem meliorem quaerimus? D I, 122. Etrusci .. habent exaratum puerum auctorem disciplinae suae; nos quem? D II, 80. quem .. auctorem de illo (Socrate) locupletiorem Platone laudare possumus? R I, 16. quae aves? D II, 72. »quo ...

auxilio ... freta sim?« T III, 44. — quae barbaria India vastior? T V, 77. quod bellum susceptum ab ea (Graecia) sine consilio deorum est? D I, 3. elephanto beluarum nulla prudentior; at figura ‖ ad figuram ‖ quae vastior? N I, 97. quorum tandem bonorum (suppeditatio)? N I, 111. — qui .. fundus aut quae talis animi figura intellegi potest aut quae tanta omnino capacitas? T I, 61. quod est caput Epicuri? ... quod vestrum? A II, 101. quae est .. causa istarum angustiarum? F IV, 68. quam .. ob causam tam est obscure admonitus? D II, 134. quae causa in rerum natura continebatur? F 36. quae .. nova causa in natura est? Fa 46. quae causa est, cur ..? Lae 48. tu .. quam celebritatem sermonis hominum aut quam expetendam consequi gloriam potes? R VI, 20. quem cibum .. aut quas potiones ... adhibebis ad deos? N I, 112. quae est .. gens aut quae civitas, quae non ..? D I, 12. quae .. domus tam stabilis, quae tam firma civitas est, quae non ..? Lae 23. quae est .. civitas? ... omnisne conventus ..? P 27. quem clamorem contionis aut quam spem consulatus eius ... futuram putas? F II, 76. quae est .. coagmentatio non dissolubilis? N I, 20. cum rerum .. natura quam cognationem (haec) habent? D II, 33. thensaurus .. et hereditas ... qua cum somniis naturali cognatione iunguntur? D II, 142. quae tandem esse potest propior ... cognatio? L I, 25. quam .. Graecia coloniam misit ..? D I, 3. coloniarum .. quae est deducta ..? R II, 9. qui .. ex bestiis fructus aut quae commoditas ... percipi posset? O II, 14. quae conpositio membrorum, quae conformatio liniamentorum, quae figura, quae species humana potest esse pulchrior? N I, 47. concentus: ſ. coniunctio. „condimenta .. defuerunt." quae tandem? T V, 98. quae .. confectio est valetudinis, quae deformatio coloris et corporis, quod turpe damnum, quod dedecus, quod non ..? fr V, 81. quae est .. confectio valetudinis, quae deformatio corporis? fr V, 81. quae .. animantis figura conformatioque membrorum tantam naturae sollertiam significat? N II, 85. ſ. compositio. qua ex coniunctione naturae et quasi concentu atque consensu ... convenire potest ..? D II, 34. ſ. continuatio. quod .. est tam desperatum collegium? L III, 24. consensus: ſ. coniunctio. quae .. iis scribendi alia causa aut quod omnino consilium fuit? R III, 13. quae tanta constantia, magnitudo animi, probitas, fides ... in ullis fuit, ut ..? T I, 2. quae .. est inter augures conveniens et coniuncta constantia? D II, 82. quae potest .. contagio ... pertinere ..? D II, 92. quae est continuatio coniunctioque naturae? D II, 142. qua hunc obiurgatione aut quo potius convicio ‖ convitio ‖ a tanto errore coner avellere? O III, 83. quam ... bonorum copiam dicunt? T III, 40. quod Marii corpus erat? D II, 137. quid .. Caesarem putamus ... quo cruciatu animi vitam acturum fuisse? D II, 23. quid .. censemus ... Dionysium quo cruciatu timoris angi solitum? O II, 25. quae esset oblectatio valentium, qui victus aut cultus? O II, 15. — damnum: ſ. confectio. quod huic officium, quae laus, quod decus erit tanti, quod ..? T II, 16. dedecus, deformatio: ſ. confectio. quae .. istarum definitionum non aperit notionem nostram? T IV, 53. quae tanta dementia est, ut ..? D II, 94. quam potissimum sententiam eliget et disciplinam? A II, 117. est quaedam inter nos parva dissensio. — quae tandem? L I, 8. huic tu viro quas divitias obicies? quae imperia? quae regna? R III, 40. dolorem quem (dicis) maximum? F II, 93. quis est non modo recusandus, sed non ultro adpetendus ... dolor? T II, 14. quis .. Epicurum sequitur dolor? T II, 28. quod eius (dei) est domicilium? quae sedes? qui locus? N I, 103. domus: ſ. civitas; Lae 23. — quae quaerimus exempla maiora? N II, 11. philosophia ... quem habebit exitum? A II, 27. quod habemus .. institutae rei publicae tam clarum ac tam omnibus notum exordium quam ..? R II, 4. — quod facinus occultius? N III, 74. ſ. avaritia. quae est in me facultas? Lae 17. quae molitio, quae ferramenta, qui vectes, quae machinae, qui ministri tanti muneris fuerunt? N I, 19. quae esset conclusi argumenti fides? A II, 27. ſ. constantia; T I, 2. figura: ſ. capacitas. compositio. conformatio. quae flamma est, per quam non ..? T II, 62. aër .. quem sensum habere potest aut quam formam dei? N I, 29. quae est .. forma tam invisitata, ... quam non ..? D II, 138. ſ. acies. quae potest esse fortuna? D II, 19. ibi fraus venditoris quae potest esse? O III, 55. quam .. utilitatem aut quem fructum petentes? F III, 37. qui ‖ quis ‖ esset tantus fructus in prosperis rebus, nisi ..? Lae 22. ſ. commoditas. fundus: ſ. capacitas. — quae est .. gens aut quod genus hominum, quod non habeat ..? N I, 43. ſ. civitas; D I, 12. e tribus istis (generibus) quod maxime probas? R I, 54. ſ. gens. quis mediocris gladiator ingemuit, quis vultum mutavit umquam? quis ... decubuit turpiter? quis ... collum contraxit? T II, 41. gloria: ſ. celebritas; R VI, 20. quibus tandem gradibus Romulus escendit ‖ ascendit ‖ in caelum? P 11. quae tanta gravitas ..., in ullis fuit, ut ..? T I, 1. quis autem tantus est gurges, qui ..? fr V, 81. — caput arsisse Servio Tullio dormienti quae historia non prodidit? D I, 121. »quis homo te exsuperavit usquam gentium inpudentia? — quis autem ‖ item ‖ malitia te?« T IV, 77. ut homo nemo velit nisi hominis similis esse .... sed tamen cuius hominis? N I, 79. hoc si est in libris, in quem hominem et in quod tempus est? D II, 110. hoc verbum in quo homine ponimus? P 42. — quam .. quis ignominiam, quam turpitudinem non pertulerit, ut ..? T II, 16. quod .. imperium, qui magistratus, quod regnum potest esse praestantius quam ..? R I, 28. ſ. divitiae. quae .. inconstantia deorum est, ut ..? D II, 28. quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi ..? fr II, 4. quae fuit eorum (deorum) tanta iniquitas, ut placari ... non possent? N III, 15. quae .. classium navigatio aut quae instructio exercitus aut ... quae procreatio vitis ... tantam naturae sollertiam significat? N II, 85. quae .. potest in vita esse iucunditas? T I, 14. quod iudicium est veri? A II, 59. quo iure societas civium teneri potest? R I, 49. hunc tu quas conscientiae labes in animo censes habuisse, quae vulnera? O III, 85. quam .. relinquis populari rei publicae laudem? R III, 48. ſ. decus. quem timeam lectorem? F I, 8. quaero ..., si boni est viri parere legibus, quibus? R III, 18. libidinem .. laudare cuius est libidinis? T IV, 55. ſ. adulterium. avaritia. quem locum incolunt? T I, 11. in quo .. loco est (mens)? T I, 70. qui locus est divinationi? D II, 19. apud eum quem habet locum fortitudo? O III, 17. ſ. acies. domicilium. — machinae: ſ. ferramenta. quis .. magistratus aut quis vir inlustrior utitur sortibus? D II, 87. ſ. imperium. quae .. (potest esse) tam inmensa magnitudo, quae ..? T I, 61. ſ. constantia; T I, 2. quae potest .. esse memoria falsorum? A II, 22. liberatos .. se ..., dicunt ... terrore .. et ... metu. quo terrore? quo metu? T I, 48. ministri, molitio: ſ. ferramenta. quis potest modus esse?

O II, 55. quo modo? ſ. **modus,** V, 2. (68 St.) B. II, S. 568—574. **ad,** IV, 3. quem ad modum, b, a (4 St.) B. I, S. 58, b. quibus duobus morbis ... qui tandem possunt in corpore esse graviores? T III, 5. sol, luna quem motum habeat? quem quinque stellae, quae errare dicuntur? D II, 10. ſ. acies. quod est munus, quod opus sapientiae? F IV, 35. quod .. munus rei publicae adferre maius ..., possumus? D II, 4. quod .. munus prudentiae? O III, 117. — quae .. natio non comitatem ... diligit? quae superbos, quae maleficos, || [quae maleficos] || quae crudeles, quae ingratos non aspernatur, non odit? L I, 32. quae est .. (natura), quae se umquam deserat? F IV, 32. quae .. natura suae primae institutionis oblita est? F IV, 32. quae est melior .. in hominum genere natura? T I, 32. quae est ei (animo) natura? T I, 70. quae .. natura tam mirabiliter temperari potest? T V, 101 (100). in qua rerum natura inest id futurum? D II, 18. quae est .. natura, quae ..? D II, 80. quae .. natura obtulit illam speciem Simonidi? D II, 143. navigatio: ſ. instructio. quod enim levius || lenius || huic levitati nomen imponam? T I, 95. quam haberet in C. Cotta ... agnoscendo eius modi notam, quae ..? A II, 84. qua .. notione discerneres? A II, 85. hereditatis spes ... quem nutum locupletis orbi senis non observat? P 39. — obiurgatio: ſ. convicium. oblectatio: ſ. cultus. teneo ... occasionem .... — quam tandem? L I, 5. quibus .. oculis [animi] intueri potuit ..? N I, 19. quos tactus, quos odores adhibebis ad deos? N I, 112. officium: ſ. decus. quis .. opifex praeter naturam ... tantam sollertiam persequi potuisset in sensibus? N II, 142. quae regna, quas opes studiis eorum ... antepones? T V, 66. tu quod opus tandem magnum ... habes? N I, 100. ſ. munus; F IV, 35. ora: ſ. acies. quae est .. eius (Socratis) oratio? T I, 97. quae est .. istorum oratio tam exquisita? R I, 3. — color, vox, oculi ... quam partem habent sanitatis? T IV, 52. quae est ... ad bene vivendum aptior partitio quam illa? F I, 45. quod .. patrocinium aut quae ista causa est voluptatis? F II, 67. qua peste quae potest esse maior? O II, 73. quae est .. philosophia? F V, 43. si (sapiens argumentis philosophorum) est crediturus, quorum potissimum? A II, 117. aegritudinem laudare ... quorum est tandem philosophorum? T IV, 55. quem philosophum non contemnimus? C 12. quae potest esse pietas, quae sanctitas, quae religio? N I, 3. quae .. pietas ei debetur, a quo nihil acceperis? N I, 116. quae tam subito facta est deorum tanta placatio? D II, 86. quis rex umquam fuit, quis populus, qui non ..? D I, 95. potiones: ſ. cibus. quae est ... fortuitarum rerum praesensio? D II, 14. probitas: ſ. constantia; T I, 2. procreatio: ſ. instructio. — quam .. a me rationem .. desideras? N III, 6. quae te .. ratio in istam spem induxit, ut ..? O II, 53. regio: ſ. acies. »multi ... infideles regno« ... at cui regno? O III, 84. ſ. divitiae. imperium. opes. Prodicus Cius ... quam tandem religionem reliquit? N I, 118. ſ. pietas; N I, 3. remigium: ſ. acies. in qua re? A II, 91. qua de re est .. inter summos viros maior dissensio? A II, 129. qua .. re ab || a || deo (Epicurus) vincitur? F II, 89. quibus rebus ... (deus) beatus est? N I, 103. quae res tandem inciderat? R I, 17. quae .. fuit tum Atheniensium res, cum ..? R III, 44. quae res .. gesta umquam in bello tanta? O I, 77. a rebus gerendis senectus abstrahit. quibus? C 15. quae res ad necem Porsennae C. Mucium inpulit? P 12. vgl. **quare,** I, 2 (S. 283, b). rex: ſ. populus. — quae .. potest esse sanctitas, si ..? N I, 123. ſ. pietas; N I, 3. quod potest maius esse scelus quam ..? O III, 19. sedes: ſ. domicilium. intemperantiae, timiditatis quae semina essent? N III, 71. utere .. argumento ... sensus tui. cuius, inquit ille, sensus? R I, 59. ſ. forma. tu mihi videris Epicharmi ... sententiam sequi. — quam? T I, 15. ſ. disciplina. cui sermoni nos intervenimus? R I, 19. quae servitus est, si ..? P 40. servus: ſ. III, 1. liber; L III, 25. quae est in collatione ista similitudo? N III, 70. quae (somnia Ennius) vera, quae falsa habet? D II, 127. ſ. species: ſ. acies. compositio. quod tandem spectaculum fore putamus? T I, 45. spes: ſ. clamor. quem tandem hoc statu praestabiliorem ... possimus dicere? F I, 40. quo studio Aristophanem putamus aetatem in litteris duxisse? F V, 50. quo tandem studio colentur a bonis? L I, 40. stuprum: ſ. adulterium. — tactus: ſ. odores. ante tempus mori miserum esse. quod tandem tempus? T I, 93. quod .. est tempus, quo ..? D II, 56. quod .. tempus, quo non ..? D II, 97. ad cetera ... quod tibi tandem tempus vacuum fuit concessum? L I, 9. ſ. homo; D II, 110. terror: ſ. metus. quod .. testimonium maius quaerimus? F II, 90. quem .. locupletiorem (testem) quaerimus? O III, 105. ſ. auctor; D I, 17. qui triumphus conferendus? O I, 77. turpitudo: ſ. ignominia. — quas vocum aut florum varietates ... adhibebis ad deos? N I, 112. vectes: ſ. ferramenta. quae possunt verborum, quae rerum ipsarum esse vestigia? T I, 61. quae vetustas est, quae ..? D II, 117. victus: ſ. cultus. vir: ſ. magistratus. quae tam excellens in omni genere virtus in ullis fuit, ut ..? T I, 2. quam habet vim? T I, 59. quae .. (vis) potest maior esse? N II, 44. hoc quam habet vim nisi illam? O III, 77. quae vis Coclitem ... tenuit in ponte solum? quae patrem Decium, quae filium ... inmisit in armatas hostium copias? P 12. quae vis est .., quae ..? P 23. quae .. vita tribuitur isti rotundo deo? N I, 24. quae ergo vita? N I, 111. quae .. vita fuisset Priamo, si ..? D II, 22. ſ. 2. ista mens. traducis cogitationes meas ad voluptates. quas? T III, 37. ista caecitas quibus tandem caret voluptatibus? T V, 111. etiam (solem dicam) beatum? quibus fruentem voluptatibus? N I, 84. quae sunt .. epularum ... voluptates cum his voluptatibus comparandae? C 50. quae sunt .. voluptates corporis cum auctoritatis praemiis comparandae? C 64. quae .. vox potest esse contemptior quam ..? C 27. utilitas: ſ. fructus; F III, 37. vulnera: ſ. labes.

2. mit Zusatz anderer Pronomina: quae est .. alia Tellus? N III, 52. quae .. est alia causa erroris tanti? F II, 115. quae .. iis scribendi alia causa aut quod omnino consilium fuit? R III, 13. quae .. forma alia occurrit umquam? N I, 46. quae est .. alia fortitudo nisi ..? T V, 41. — hic .. quis est, qui conplet aures meas tantus et tam dulcis sonus? R VI, 18. illa vis quae tandem est? T I, 61. quae tandem ea est disciplina? A II, 114. quae ista amicitia est? F II, 79. quis est .. iste amor amicitiae? T IV, 70. ars: ſ. 1. ars; D II, 145. quae sunt ista arma? T II, 51. quae tandem ista auguratio est? D II, 65. quae est .. ista calliditas? D I, 35. quis iste tantus casus? N I, 90. quae ista causa est voluptatis? F II, 67. quae tandem ista causa est? L II, 3. quod est istud crimen senectutis? C 67. quae est .. ista a deis profecta significatio et quasi denuntiatio calamitatum? D II, 54. quae est tandem ista distinctio? D II, 127. quae tandem ista sunt (praemiorum genera)? R VI, 8. quae .. istae imagines vestrae? N I, 107. quae est ista laus, quae ..? F II, 50. quae est ista designandi licentia,

ut ..? D II, 127. quae .. esset ista mens vel quae vita potius? O II, 7. quis erit tandem modus iste? T IV, 40. quae sunt tandem ista mysteria? A II, 60. quae ista potest esse oblectatio deo? N I, 22. quae est ista in commemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio? P 42. quae est .. ista philosophia? F IV, 22. quae tandem ista ratio est? F II, 93. quae ista regula est [veri et falsi]? A II, 33. quae est ista relaxatio? F II, 95. quae est .. ista securitas? Lae 47. quae tandem est Epicharmi ista sententia? T I, 15. quae est ista servitus tam claro homini? P 41. significatio: f. denuntiatio. vita: f. mens. vester: f. istae imagines. 1. caput.

II. **mit Genetiv:** 1. **quis?** quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut ..? F I, 32. quis nostrum dixerit melius esse ..? F V, 93. quis est omnium, ... qui ..? T V, 66. quis veterum scriptorum non loquitur ..? D I, 31. quis .. vestrum non edidicit Epicuri κυρίας δόξας? F II, 20.

2. **quid?** quid .. (admirabilia) habent admirationis? F IV, 74. Dionysii equus quid attulit admirationis, quod ..? D II, 67. tabulae .. novae quid habent argumenti, nisi ut ..? O II, 84. quid .. habet auctoritatis furor iste? D II, 110. in qua (aeternitate) quid est boni praeter summam voluptatem? F II, 89. quid .. causae est, cur ..? A I, 10. D I, 85. quid est causae, quin ..? T V, 32. quid .. in his ‖ iis ‖ (sortibus) potest esse certi? D II, 86. quid habet .. vita commodi? quid non potius laboris? C 84. vos .. mihi ... quid consilii datis? A II, 138. quid habes explorati, cur ..? A II, 85. quid habemus in rebus bonis et malis explorati? A II, 129. quid .. est horum in voluptate? P 15. quid horum est liberi? quid denique servi non inertis? P 39. hereditatis spes quid iniquitatis in serviendo non suscipit? P 39. quid .. eius modi istorum est? T V, 40. cum quibus (dis) quid potest nobis esse iuris? N I, 116. quid iuris bonis viris Ti. Gracchi tribunatus reliquit? L III, 20. laboris: f. commodi. mecum .. quid habent litium? A II, 98. mali .. quid adfert ista sententia? T I, 82. in quo quid potest esse mali? T I, 91. quid negotii est haec poëtarum ... portenta convincere? T I, 11. quid .. negotii est eadem prope verbis isdem conversa dicere? L II, 17. »quid petam praesidi?« T III, 44. quae detracta utilitate quid habent venustatis? N I, 92. quid tibi, Torquate, quid huic Triario litterae, quid historiae cognitioque rerum, quid poëtarum evolutio, quid tanta tot versuum memoria voluptatis affert? F I, 25. obtrectare .. alteri ... quid habet utilitatis? T IV, 56.

III. **bei Adjectiven, Participien, Pronomina:** 1. **allein:** quid .. foedius avaritia, quid inmanius libidine, quid contemptius timiditate, quid abiectius tarditate et stultitia dici potest? L I, 51. quo quid potest dici absurdius? D II, 98. quid .. aut Herodoto dulcius aut Thucydide gravius aut Philisto brevius aut Theopompo acrius aut Ephoro mitius inveniri potest? fr V, 25. quid non sic aliud ex alio nectitur, ut ..? F III, 74. f. **alius,** A, III. quid? (16 St.) B. I, S. 137, b. quo (honesto) detracto quid poterit beatum intellegi? T V, 45. quid eo (animo) dici aut cogitari poterit beatius? L I, 60. pro qua (patria) quis bonus dubitet mortem oppetere? O I, 57. quid possumus facere melius? F IV, 80. quid possum ... agere melius? T II, 1. quid est .. in homine sagaci ac bona mente melius? T V, 67. quid esse potest in rerum natura homine melius? N II, 16. quid .. optumo melius cogitari potest? R III, 47. quo somnio quid inveniri potest certius? D I, 56. quid ... tam compositum tamque compactum et coagmentatum inveniri potest? F III, 74. cum rerum natura ... quid habere potest commune non dicam gallinaceum fel, ... sed tauri opimi iecur ... quid habet naturale, quod ..? D II, 29. quid habere mundus potest cum thesauri inventione coniunctum? D II, 33. contemptum: f. abiectum. quid naturae copulatum habuit Alcibiadis ... somnium? D II, 143. quem .. deditum voluptatibus, quem cupiditatum incendiis inflammatum ... tanta laetitia perfundi arbitramur? F V, 70. quid .. possumus hoc agere divinius? F III, 16. quae .. divina? T I, 65. quid hoc somnio dici potest divinius? D I, 58. quid est ... in homine ... ratione divinius? L I, 22. dialecticam inventam esse dicitis veri et falsi quasi ... iudicem. cuius veri et falsi? A II, 91. foedum: f. abiectum. quid habet ista res aut laetabile aut gloriosum? T I, 49. quo quid potest dici immanius? L I, 49. f. abiectum. inflammatus: f. deditus. laetabile: f. gloriosum. quis .. non modo liber, *sed* servus libertate dignus fuit, cui ..? L III, 25. cui tandem hic libero imperabit, qui ..? P 33. quid est .. magnum ... de corpusculorum concursione fortuita loqui? A I, 6. quid eo miserius dici aut fingi potest? F I, 41. quid tandem potest esse naturale, quod ..? T IV, 57. f. commune. aera legum de caelo tacta quid habent observatum ac vetustum? D II, 47. quo quid dici potuit obtusius? N I, 70. quid P. Scipione, quid C. Laelio, quid L. Philo perfectius cogitari potest? R III, 5. quo quid potest dici perversius? T V, 50. quis hoc physicus dixit umquam? D II, 37. quid posterius priori non convenit? F III, 74. quid .. praeclarum non idem arduum? T III, 84. quo quid accidere potuit homini praeclarius? L II, 42. quis .. bona mente praeditus non mallet ..? fr V, 81. quid simile medicina ... et divinatio? N III, 15. quid simile habet passer annis? D II, 65. quid habet illius carminis simile haec oratio? R I, 56. quo quid dici potest stultius? L I, 46. quid potest accidere tale ei, cui ..? T IV, 57. quid .. esset in virtute tantum? F IV, 59. quid cogitari potest turpius? O III, 117. quod tandem verum sibi videbuntur attingere? A II, 36. f. falsum. vetustum: f. observatum. quem unum e physicis potissimum probabit? A II, 117.

2. **mit Zusatz anderer Pronomina:** quae sunt tandem ista maiora? T I, 16. quod est .. istuc vestrum probabile? A II, 35.

IV. **allein: a. masc.:** 1. **Singular: a. quis:** α. **Subject: Activ:** adhibuisset? N III, 76. admiretur? O II, 37. admirari (potest)? N I, 121. anteponit? A II, 73. qui id adprobari ‖ quis id adprobare, al. ‖ possit? T IV, 56. arbitraretur? F I, 42. adtendere ... potest? fr V, 81. audiet? R VI, 22. cecidit? D II, 86. coarguere possit? F II, 59. cogitare ... potest? fr V, 81. coëgit? C 4. conprehendere .. potest? N I, 121. concesserit? F IV, 48. confidit? F II, 86. potest contemnere? D I, 56. dabit? F IV, 49. D II, 104. dederit? A II, 50. D II, 103. potest ... decedere? F IV, 52. dicit? F V, 39. T II, 44. dixit? A II, 113. dixerit? A fr 12. N II, 97. D I, 14. R I, 71. II, 46. P 46. ecquis id ‖ id quis ‖ dixerit? T I, 87. diceret? R III, 43. solet dicere? F III, 35. dicere audeat? D II, 127. diligit? F V, 62. diligat? F V, 62. Lae 53. dolavit? D II, 86. dubitat? T IV, 71. dubitet? N II, 88. P 48. dubitarit? T IV, 79. elicere ... potest? D I, 13. est tam cupidus? O I, 54. dignus? F II, 114. dignior? T V, 34. tam dissimilis? F V, 62. tam

excors? T I, 11. tam inimicus? F I, 4. tam invidus? F I, 3. tam neglegens? R II, 11. est ... paratus? T V, 88. quis est, qui ..? F I, 3. II, 6. 16. III, 37. V, 62. 93. T I, 30. 54. IV, 2. 53. 79. V, 2. D I, 15. II, 116. 121. R VI, 28. O I, 5. II, 69. III, 101. ×. Lae 24. 28. ×. 52. quem ..? D I, 87. cui ..? F V, 31. T II, 16. O II, 16. quin ..? A II, 20. F II, 27. V, 64. est tam stultus? C 67. quis est .., aut quis umquam fuit .. avaritia tam ardenti? F III, 36. aut est aut fuit ... pressior? fr V, 56. tam caecus ... fuit? N I, 77. erit tam demens? R III, 27. tam esset amens? T I, 33. tam esset ferreus? Lae 87. tam audax, tam nobis inimicus fuisset? L III, 21. amicus esse cuiquam (potest)? F II, 78. non (disertus esse posset)? T I, 11. potest ... non libidinosus et cupidus esse? T IV, 57. potest ... esse non miser? T V, 15. possit esse florentior? R I, 71. existimat? F V, 32. extimescit? T V, 89. ferat? R I, 50. ferret? L III, 31. ferre posset? F IV, 21. frangeret? L III, 31. potest ... non ... horrere? A II, 121. ignorat? F IV, 64. T V, 78. D I, 37. O II, 19. ignorabat? R III, 28. poterit imitari? L II, 17. inire ... potest? fr V, 81. inriserit? L II, 2. inscripsit? D II, 86. intellegit? T IV, 71. invenit? N III, 14. iudicet? L I, 25. iudicare (potest)? N I, 121. laudat? F V, 62. ×. laudaret? T I, 97. laudare recte possit? T IV, 57. legat? F I, 8. »qui ‖ quis ‖ ... mandet?« T II, 19. potest non mirari? N II, 125. negat? A II, 54. F II, 80. V, 92. T III, 84. D II, 74. L III, 23. O III, 99. neget? L II, 16. Lae 11. P 35. possit .. negare? F II, 9. negare potest? T V, 7. nesciebat? F IV, 72. notavit? N III, 14. ×. obduruit? F III, 37. odit? F III, 38. V, 62. potest praestare? F II, 89. T V, 29. praestare .. possit? N III, 25. potest ... probare? F V, 76. »quis ... promebat?« D I, 20. putat? N II, 5. putet? F I, 11. R I, 28. P 46. putare .. potest? R I, 28. ×. redargueret? F II, 55. reprendet? A II, 6. reprehenderit? F I, 32. sentit? A II, 51. L III, 34. secutus esset? A II, 60. subvenerit? L III, 43. timet? F II, 93. timeat? N I, 54. videt? F III, 38. T V, 97. D I, 95. II, 94. O I, 32. III, 57. vivit? F III, 37. P 34. — Passiv: irrideatur? F IV, 31. inveniri potest? L III, 14. offenditur? F III, 38. — Ellipsen: quis .. ista melius? F IV, 26. hoc aut quando? F IV, 65. beatior? T I, 97. non miser? T II, 16. tam demens? T III, 71. auctor istorum? D II, 136. plerique ... facta principum imitantur, ut L. Luculli ... virtutem quis? O I, 140. clarior? Lae 42. potentior? Lae 42.

β. Prädicat: quis est hic? A II, 72. quis .. est iste? T II, 17. quis ego sum? Lae 17.

b. qui: »qui ‖ quis ‖ ... mandet?« T II, 19.

c. quem: hoc daturum putas? N I, 89. — poterit adducere? A I, 6. tanto gaudio affecit? F IV, 70. adtigit? R IV, 11. censes? O III, 99. non coget ea ... conprobare? N II, 19. conferre possumus? A II, 73. (deligam)? A II, 125. ×. deterreat? T IV, 76. intellegimus divitem? P 42. vexavit? R IV, 11. — hunc appellas ..? beatum, inquit; F V, 84.

d. cuius: opibus? T V, 5. vita? O III, 85.

e. cui: accidit? A II, 121. possit exploratum esse? A II, 54. fit iniuria? O III, 51. pepercit? R IV, 11. probari .. potest? R I, 10. odio non est? F V, 62. cursum ... faciliorem fuisse? Lae 14. — non sunt auditae Demosthenis vigiliae? T IV, 44.

f. qui: quicum ioca seria, ut dicitur, quicum arcana, quicum occulta omnia? F II, 85.

2. Plural: quorum imagines? N I, 107.

b. neutr.: 1. pronominal: a. Singular:

α. quid (nom.): Subject: Activ: accessit? L II, 53. deest? T V, 40. potest ... deesse? T V, 42. est? F I, 17. V, 75. D I, 103. est, cur ..? s. **cur,** B, II. quid (16 St.) B. I, S. 591, a. est ..., quod laboremus? T V, 117. preces adhibeamus? N I, 3. te forma una conturbet? N I, 98. deos veneremur? N I, 117. casu (haec) fieri ... putemus? D II, 18. me adiuvent haruspices? D II, 24. est ... melius? O II, 5. bonum? P 9. consentaneum? F IV, 48. foedius .. et deformius? T IV, 35. dignius? L III, 1. O II, 5. divinius? F III, 76. T II, 14. D I, 106. L I, 22. dulcius? T V, 105. tam exiguum? L I, 14. tam futtile ‖ futile ‖? A II, 59. gravius? L II, 31. tam incertum? D II, 121. tam inhumanum? O II, 51. iniustius? L III, 44. inscitius? N II, 36. D II, 127. iucundius? C 28. magnificentius? L II, 31. maius? L II, 31. mirum? N III, 39. Fa 8. Lae 29. nequius aut turpius? T III, 36. optabilius? O II, 5. tam perspicuum? D II, 38. perspicuum? D II, 109. praestantius? O II, 5. quid est, quod (pron.) ..? A I, 13. 14. II, 22. 79. 91. F I, 41. IV, 35. V, 31. T I, 93. III, 66. IV, 47. 57. V, 31. 46. N I, 74. 87. 107. D II, 20. 30. 42. Fa 16. L I, 34. III, 48. O II, 8. III, 2. 18. 82. Ti 3. quid est, cuius ..? N I, 20. religiosius? L II, 31. tam repugnans? F IV, 78. simile? N III, 90. stultius? O II, 54. III, 55. tantum? L I, 14. tam temerarium tamque indignum? N I, 1. turpius? T II, 57. N I, 1. verius? L II, 16. quid est .., quo non progrediatur ..? T IV, 77. in physicis Epicuri non a Democrito? N I, 73. in his (rebus terrestribus), in quo non ..? N II, 120. in iure iurando? O III, 102. in hominis natura ‖ vita ‖ diu? C 69. tam secundum naturam? C 71. erat, quod concupisceret deus mundum ... ornare? N I, 22. futurum est? A II, 27. potest esse tam apertum tamque perspicuum? N II, 4. constantius? N III, 24. tam flexibile, tam devium? Lae 93. cum fructu laetius, tum aspectu pulchrius? C 53. sole maius? A II, 82. odiosum? T I, 90. optatius? F IV, 44. praeclarius? R I, 52. III, 5. C 29. minus quietum? N I, 52. mundo valentius? N II, 31. esse potest extra universa? A II, 73. possit esse praestantius? T V, 72. iis esse laetum? D II, 24. impediet? A II, 108. interest? F IV, 23. V, 89. 90. N I, 105. D II, 42. R I, 61. III, 47. VI, 28. O III, 82. Lae 48. interesset? F IV, 60. manet? R V, 2. nocet? D II, 46. obstat? N I, 95. prohibet? T V, 51. prohiberet? F I, 27. pugnat? T I, 13. sequitur? A II, 101. F III, 74. in mentem venit? D II, 57. videtur? A II, 148. tam planum videtur? A fr 8. videatur .. magnum? T IV, 37. magnum .. videri potest? T IV, 37. — Passiv: addi potest? O I, 37. adferri potest? D II, 52. Fa 44. magis colendum? F III, 76. deberi potest? N I, 116. dici potest? A II, 36. dici poterit? F III, 38. dici debet? D II, 43. efficitur? R III, 24. existimandum est? D II, 16. O III, 58. fiet? A II, 107. ut iudicetur? N III, 74. aut laudari rite aut vituperari potest? L I, 51. est ... praetermissum? F I, 6. praetermissum est? F IV, 8. probandum? F V, 81. proficiatur? Fa 34. est ... quaerendum? F I, 11. relinquitur? T V, 106. potest reperiri? A II, 44. — Ellipsen: quid absurdius? N I, 38. tam absurdum? O III, 55. Lae 49. apertius? F III, 81. melius? T I, 117. V, 26. N I, 121. minus conveniens? N III, 44. deformius? T V, 80. tam divinum? D II, 117. dulcius? Lae 22. tam exile? L I, 6. foedius? T IV, 52. ×. V, 80. inpudentius? T III, 27. inconstantius? D II, 127. interius? N I, 26. intolerabilius? F IV, 20. levius? A II, 35. T V, 103. longum? T I, 94. magnum? Fa 5. mirum? N I, 77. D II, 81. 114. Fa 6. O III, 59. D 35. minus mirum? D II, 69. optabilius? T I,

117. perversius? F IV, 20. praestabilius? O II, 66. praestantius? N I, 121. pulchrius? N II, 47. sollertius? N III, 74. stultius? F IV, 20. C 68. Lae 55. tristius? D II, 79. turpius? F II, 50. Lae 99. quid ‖ qui ‖ ..hoc turpius? D I, 87. tu, Epicure? A II, 123. ad utilitatem tantae pecuniae? F II, 85.

Prädicat: quid non modo nos, sed omnino vita hominum sine te esse potuisset? T V, 5. quid hoc? T I, 25. est hoc? O III, 59. est .. illud? T I, 59. id esset? A II, 77. id est? L II, 35 (34). istuc gradatim? N I, 89. est .. civitas? R I, 49. (est) inventio? T I, 65. est .. libertas? P 34. est memoria rerum et verborum? T I, 65. sors est? D II, 85. quid .. est amare? F II, 78. quid .. est se ipsum colligere? T IV, 78. quid faenerari? ... quid hominem .. occidere? O II, 89.

β. **quid (acc.):** acc. c. inf.: esse .. censes .. discendum? R I, 33. censes in Latino (sermone) fore? F III, 15. futurum putamus? T II, 4 (3). faciendum iudicas ‖ vides, al. ‖? T V, 119. putas fieri posse constantius? N III, 24. ×. ×. fieri oportet? Lae 97. dices esse fugiendum? F III, 14.

Object: affers? F II, 70. adfert? N III, 14. adferre potest? Fa 8. adeptus est? Lae 11. adiungit? T III, 45. P 41. adiungunt? R I, 64. est adsecutus? N I, 23. ago: ſ. **ago,** III. alqd, quid? (11 St.) B. I, S. 115, b. ais? O III, 52. ait? F IV, 72. T IV, 69. L I, 16. audierat? O I, 73. auditurum putas fuisse? O III, 96. censes? F II, 114. N I, 78. 82. R I, 56. P 38. censemus ... Dionysium quo cruciatu timoris angi solitum? O I, 25. cogitasse arbitramur? T I, 32. est consecutus? F I, 35. curet? T I, 92. desiderat? T V, 72. dicis breve? F II, 98. dicis? T I, 12. N III, 21. 47. „honeste" dicit? F II, 50. [quid ... dicit?] T I, 101. dicit? N I, 61. dicimus? D I, 60. dicitis? N III, 44. dicemus? F II, 92. T III, 77. ×. N I, 63. ×. L I, 50. ×. ×. ×. dicam? A II, 74. T I, 24. N II, 99. 139. 156. III, 82. D II, 3. R V, 2. L III, 20. Lae 11. 104. id .. quid potius dixeris quam deum? N II, 16. dicere habeant? A II, 43. possint dicere? T IV, 48. miserius .. stultitia quid possumus dicere? N I, 23. habemus dicere? D II, 136. disseras? O III, 26. dedissent? N III, 71. docebas? fr I, 8. edunt? T IV, 71. edidit? L III, 19. expectamus? D I, 79. facio: ſ. **facio,** III. alqd, quid? (16 St.) B. II, S. 15, a. habes? D II, 87. habet? A II, 91. N II, 160. D I, 85. ×. ×. habent? F I, 6. habebis? F III, 14. „quasi sanguinem" quid intellegis? N I, 73. intellegit honestum? F II, 50. iudicat? F I, 30. iudicant? F II, 36. iudicabit? A II, 91. loquor? F V, 63. P 50. loquar? A II, 66. 73. 89. F V, 50. ×. T I, 2. II, 62. ×. N II, 128. 159. D I, 105. C 50. 54. 61. meminit? A II, 22. mereas? N I, 67. mereri velis? F II, 74. moniti sumus? D II, 69. optamus? N I, 122. percipit? F I, 30. proficit? A II, 93. D II, 45. ×. ×. ×. profitetur? T V, 19. me .. putas? A I, 18. Caesarem putamus ... quo cruciatu animi vitam acturum fuisse? D II, 23. praeclarum putet? R I, 26. debent putare? O II, 29. refers? F II, 98. reliquisti? F I, 26. respondebis? T III, 37. N III, 48. ×. respondens? A II, 80. responderes? F IV, 61. responsuros putas? F V, 83. scire ... potuerunt? D II, 75. sentit? A II, 48. ×. F II, 8. sequuntur ‖ secuntur ‖? D II, 18. sequebatur? P 12. ×. significat? D II, 42. significant (significat)? T I, 31. ×. ×. ×. ×. spectans? T I, 31. Fa 33. tendit? F II, 16. timeam? C 67. valet? P 41. volunt; D II, 54. voluit? F IV, 57. vovemus? N I, 122.

γ. **quo:** in quo melius hunc consumam diem? L I, 13. evigilarunt curae et cogitationes meae? P 17.

b. **Plural:** *α.* **quae:** sequuntur? F IV, 55 sunt ea? T I, 16.

β. **quorum:** causa quis dixerit ..? N II, 133.

γ. **quibus:** plurimum tribuendum sit officii; O I, 58.

2. **adverbiell: a. mit vollständigem Satz:** quid igitur huc adhibetis iram? T IV, 50. adiuvas? F IV, 73. ergo adiuvat divinatio? D II, 20. igitur .. ostenta ... nostros adiuverunt? D II, 55. sed quid singulorum opiniones animadvertam? T I, 108. ergo Academici appellamur? A II, 143. »quid ego te appellem, Venus?« T IV, 73. attinet luxuriosis ullam exceptionem dari? F II, 21. ergo attinet dicere ..? F II, 23. ergo attinet gloriose loqui? F II, 89. attinuit cum iis ... verbis discrepare? F IV, 60. sed quid attinet de rebus tam apertis plura requirere? F V, 51. enim attinet ... plura esse nomina? N I, 84. ergo adtinet inculcare fatum? Fa 6. hoc .. in talibus viris quid adtinet dicere? Lae 39. verba audiam, cum facta videam? T III, 48. istos interpretes audiamus? D II, 128. sed quid ego Socratem ... commemoro? T I, 100. ego hospitem nostrum ... commemorem? D I, 26. ego haruspicum responsa commemorem? D II, 52. ego vitium ortus ... commemorem? C 52. sed quid eos colligam? A II, 75. igitur minuta colligimus? O III, 83. me decipis? T II, 29. vos illa delectat explicatio fabularum? N III, 62. enim dicis ‖ enim? ‖ omne animal ... applicatum esse ad se diligendum? F IV, 34. dicam Albucium? N I, 93. enim dicam „(deus) propitius sit"? N I, 124. dicam, quantus amor bestiarum sit ..? N II, 129. quid multitudinem suavitatemque piscium dicam? quid avium? N II, 160. de fretis ... plura dicam? D II, 34. quid dicam, insanis, quid ebriis quam multa falsa videantur? D II, 120. dicam insulas Graeciae? R II, 8. de pratorum viriditate ... plura dicam? C 57. ergo haec ab illa conclusione differt? A II, 96. Antipater digladiatur cum Carneade tot voluminibus? A fr 1. dubitamus igitur adfirmare ..? A II, 50. dubitas igitur ... id tenere unum? F II, 11. ergo dubitamus, quin ..? F II, 28. dubitas igitur mutare principia naturae? F IV, 34. igitur ‖ ergo ‖ dubitamus in tota eius (hominis) natura quaerere quid sit effectum? F IV, 36. dubitas negare deos esse? N I, 85. de Codro dubitare possumus? N III, 49. enumerem artium multitudinem? O II, 15. quid exornamus philosophiam aut quid eius nomine gloriosi sumus? T II, 33. quid iaces aut quid maeres aut cur succumbis ... fortunae? T III, 36. enim Phidias sui similem speciem inclusit in clupeo Minervae? T I, 34. intersum: vgl. 1, a, *α.* Subject, interest. sed quid poëtis irascimur? T II, 28. igitur iuvat aut quid adfert ad cavendum scire aliquid futurum? N III, 14. igitur hunc (Scipionem) paucorum annorum accessio iuvare potuisset? Lae 11. enim laboro, nisi ut ..? T III, 46. quid enim ego laboravi aut quid egi? P 17. ego nunc lugeam vitam hominum? T I, 83. maereo: ſ. iaceo. me igitur mones? D II, 133. moror in terris? R VI, 15. sed quid necesse est ... etiam vitam efficere deplorando miseriorem? T I, 83. enim necesse est ... voluptatem in virtutum concilium adducere? F II, 12. autem iratus Iuppiter plus nocere potuisset? O III, 102. sed quid duces et principes nominem? T I, 101. Macrum numerem? L I, 7. igitur mihi ferarum laniatus oberit nihil sentienti? T I, 104. quid enim tanto opus est instrumento ...? quid tanto concursu honestissimorum studiorum? F II, 111. tibi ergo opera nostra opus est? T I, 24. quamquam quid opus est in hoc philosophari? T I, 89. ergo opus

est ... ratione ... illa? T III, 55. opus est consolatione? T III, 74. opus erat te gradatim istuc pervenire? N I, 89. quid enim pedibus opus est sine ingressu? quid manibus, si ...? quid reliqua discriptione ‖ descr. ‖ omnium corporis partium? N I, 92. quid huic opus est dilectu bonorum et malorum? quid autem ratione? quid intellegentia? N III, 38. opus est circumitione et anfractu? D II, 127. sed quid opus est plura? C 3. opus esset eloquentia? fr V, 50. quid haec ad vitam membra pertinent? quid ipsa facies? N I, 99. iustitia ... quid pertinet ad deos? N III, 38. quarum (divitiarum) magnitudo quid ad unum quemque nostrum pertinet? O II, 71. quid veneramur, quid precamur deos? N I, 122. ego, quae magi ... interpretati sint, ex Dinonis Persicis proferam? D I, 46. quid ego irrigationes, quid fossiones agri repastinationesque proferam? C 53. sed quid ego communes leges profero? P 32. mihi divinatio prodest? D II, 20. pugnas igitur? A II, 54. sed quid aut plura aut vetera quaerimus? D I, 58. enim mihi L. Pauli nepos ... quaerit? R I, 31. »sed quid oculis rabere visa es derepente ardentibus?« D I, 66. refert? T I, 76. refert, si ..? N I, 79. D II, 106. quae (aves) pascantur necne, quid refert? D II, 72. enim refert, qua me ratione cogatis? Lae 26. me istud .. rogas? F V, 83. autem stomachatur Mnesarchus? A fr 1. tergiversamur? T III, 41. tristis es? D I, 103. veneror: ſ. precor. me igitur ... in contionem vocas? A II, 144. tibi vis in geminis? A II, 54. ego hic sceleratorum utar exemplis? L II, 41.

b. elliptisch: α. allein: quid de tactu ... aut doloris aut voluptatis? A II, 20. ergo istud ad nos? A II, 32. Cyrenaici? A II, 76. ego de nave? A II, 82. ad illum (dialecticum)? A II, 91. plura? A II, 93. L II, 3. enim ad illum, ... utrum ..? A II, 94. Zeno in una virtute positam beatam vitam putat. quid Antiochus? etiam, inquit, beatam, sed non beatissimam; A II, 134. semper Laelius bene (cenabat). quid bene? dicet Lucilius: »cocto, condito«, sed cedo caput cenae: »sermone bono«, quid ex eo? »si quaeris, libenter;« F II, 25. tu, inquit, huc? F III, 8. Zeno? portenta haec ‖ [haec] ‖ esse dicit; F IV, 70. Lucius noster? inquit; F V, 5. quid ‖ qui ‖ tandem? T I, 12. sed quid poëtas? opifices post mortem nobilitari volunt; T I, 34. sed quid hos, quibus Olympiorum victoria consulatus ille antiquus videtur? T II, 41. dices: quid in pace, quid domi, quid in lectulo? T II, 60. ille Terentianus „ipse se poeniens"? T III, 65. concedam .. ex individuis constare omnia. quid ad rem? N I, 67. quid Opis (templum)? quid Salutis? quid Concordiae, Libertatis, Victoriae? N II, 61. haec .. indocti; quid vos philosophi? N III, 40. »quid vero Phoebi fax?« D I, 18. sed quid vetera? D I', 29. sed quid ego Graecorum? D I, 55. sed quid plura? D II, 50. 99. tu ... tam mane, Tubero? R I, 14. tu .., Scipio? R I, 54. supra? R I, 58. tandem id ‖ [id] ‖ ad rem? L I, 53. enim ad potificem de iure parietum? L II, 47. multa? O III, 59. 80. C 78. sed quid ego alios? ad me ipsum iam revertar; C 45. in levioribus studiis, sed tamen acutis? C 50. tu? fr II, 2. — ohne Zusammenhang: quid? ergo .. Antiocho id magis licuerit? A I, 13. quid? eum (Antiochum) Mnesarchi paenitebat? quid? Dardani? A II, 69. quid ‖ qui, quin ‖? ne nunc quidem, cum ..? A II, 82. apud Euripidem Hercules ... non perinde movebatur falsis, ut veris moveretur? A II, 89. cum (Alcmaeo) virginis fidem implorat? A II, 89. meminisse visa nisi comprensa non possumus? A II, 106. cum Cleanthe .. quam multis rebus Chrysippus dissidet? A II, 143. Theophrastus mediocriterne delectat? F I, 6. T. Torquatus ... numquid tibi videtur de voluptatibus suis cogitavisse? F I, 24. idem iste (Hieronymus) .. de voluptate quid sentit? F II, 8. illud ... quale tandem videtur? F II, 74. istam voluptatem perpetuam quis potest praestare sapienti? F II, 89. ille incendat? F IV, 7. de ipsa beata vita ... quae dicitis? F IV, 57. in motu et in statu corporis nihil inest, quod ..? F V, 47. tuum credibile? F V, 85. miserius (istuc putas) quam omnino numquam fuisse? T I, 13. illa vis quae tandem est? T I, 61. fortitudini ... quo modo respondebis? T II, 32. quid? exercitatio legionum, quid? ille cursus, concursus, clamor quanti laboris est? T II, 37. huic calix mulsi impingendus est, ut ..? T III, 44. ista bellatrix iracundia ... qualis est cum uxore? T IV, 54. vos studia libidinem vocatis? T IV, 55. tu in eo sitam vitam beatam putas? T V, 35. quid potest ad beate vivendum deesse ei, quem ..? T V, 42. bestiae non frigus ... patiuntur? T V, 79. vos hesterna .. cenula non intellexistis me pecunia non egere? T V, 91. aër ... quem sensum habere potest? N I, 29. solis numquidnam ... simile vidisti? N I, 87. Prodicus Cius ... quam tandem religionem reliquit? N I, 118. aestus maritimi ... sine deo fieri non possunt? N III, 24. Apollinem, Volcanum ... deos esse dices? N III, 45. Aristaeus ..., Theseus ... non erunt in deorum numero? N III, 45. quaeris, .. cur haec ita fiant? D I, 23. lituus ... unde vobis est traditus? D I, 30. quis veterum scriptorum non loquitur ..? D I, 31. illa duo somnia ... quis tandem potest contemnere? D I, 56. Lacedaemoniis ... quae significatio facta est! D I, 74. quid? vestra oratio in causis, quid? ipsa actio potest esse vehemens ..., nisi ..? D I, 80. in nubibus numquam animadvertisti leonis formam? D II, 49. poëta nemo ... obscurus? D II, 132. inquit Laelius; R I, 56. tum, cum tu es iratus, permittis illi iracundiae dominatum animi tui? R I, 59. tu non vides ..? R I, 62. hic .. quis est, qui ..? R VI, 16. ad cetera ... quod tibi tandem tempus vacuum fuit concessum? L I, 9. quid? ‖ [quid] ‖ leges non iure rogatas ‖ legem, si ... rogata est ‖ tollere? L II, 31. de iure populi Romani ... dicendum nihil putas? L III, 48. Alexandrum Pheraeum quo animo vixisse arbitramur? O II, 25. L. Mummius numquid copiosior, cum ..? O II, 76. quid? iuris consulti, quid? pontifices, quid? augures, quid? philosophi senes quam multa meminerunt! C 22. quam graves ... plerisque videntur calamitatum societates! Lae 64. iam illa cupiditas ... honoris ... quam dura est domina! P 40. quam est illa misera ... servitus! P 40. tu .. soles ... summam ... non probare? fr V, 59. ſ. **me**, B, **a**, I, 2. quid? (15 St.) B. II, S. 661, a. **nonne**, I, 2. quid? (58 St.) B. II, S. 748, b. **num**, I, 2. quid? (20 St.) B. II, S. 772, a.

β. mit andern Partikeln und Relativ: cum: quid, cum fictas fabulas ... cum voluptate legimus? F V, 51. volumus nomina eorum ... nota nobis esse? F V, 52. Cumis Apollo sudavit? D I, 98. quid? cum fluvius Atratus sanguine fluxit? quid? cum saepe lapidum ... imber defluxit? quid? cum in Capitolio ictus Centaurus e caelo est? D I, 98. quaeritur, qui sit optimus rei publicae status? D II, 11. pluribus deis immolatur, qui tandem evenit, ut ..? D II, 38. dicunt ..., nonne eius modi sunt, ut ..? D II, 92. decemviri Romae sine provocatione fuerunt tertio illo anno? R III, 44.

deinde: quid deinde? N III, 48.

enim: quid enim? conscendens navem sapiens num comprehensum animo habet ..? A II, 100.

summus dolor plures dies manere non potest? F II, 93. aiebat, bonum negas esse divitias? F IV, 73. de bello Punico agitur? T III, 51. non eisdem vobis placet omnem ignem pastus indigere? N III, 37. aiebat, ... num ... negari potest? N III, 44. non videmus, quam sint varia terrarum genera? D I, 79. possumus eos ... pudicos dicere? L I, 51. quid ‖ qui ‖ enim? ... cur eam (paupertatem) ... deorum aditu arceamus? L II, 25. Africanus indigens mei? Lae 30. ſ. a. dico; F IV, 34. **ne,** B, **a,** I, 2. quid enim? (6 St.) B. II, S. 661, a.

ergo: ſ. **ergo,** B, II, 2. quid? (22 St.) B. I, S. 823, a. — igitur: ſ. **igitur,** B, II, 1, d. quid? (6 St.) B. II, S. 210, b. — ita: ſ. **ita,** II. quid? (5 St.) B. II, S. 401, b.

qui: quid, de quo nulla dissensio est? F IV, 32. quos res ipsa lugere prohibet? T III, 65. qui non putant lugendum viris? T III, 70. qui ... fert sustinetque praesentia? T V, 16. quorum patres di, non erunt in deorum numero? quid, quorum matres? N III, 45. qui post XII in urbe sepulti sunt clari viri? L II, 58. qui etiam addiscunt aliquid? C 26.

quod: quid, quod ... ratio omnis tollitur? A II, 26. eadem illa ars ... tollit ad extremum superiora? A II, 95. res alia tota est? F II, 28. pluribus locis quasi denuntiant, ut ..? F IV, 9. homines infima fortuna ... delectantur historia? F V, 52. eadem mente res dissimillimas comprendimus? T I, 46. iidem Peripatetici ... dicunt..? T IV, 43. ne mente quidem recte uti possumus? T V, 100. quid, quod eiusdem hominis in meum (animum imagines incurrunt) aliae, aliae in tuum? quid, quod earum rerum, quae numquam .. fuerunt? ... quid, quod ... urbium earum, quas numquam vidimus? quid, quod, simul ac mihi collibitum est, praesto est imago? quid, quod etiam ad dormientem veniunt invocatae? N I, 108. scriptum apud te est de Ti. Graccho, nonne ... conprobat ..? D I, 33. in annalibus habemus ... Veientem quendam ... perfugisse? D I, 100. aliis avibus utuntur, ... alia respondent, ‖ respondent? ‖ non necesse est fateri ..? D II, 83. non intellegunt seminum vim ... funditus tolli, mediocris erroris est? D II, 94. dissimilis ... casus habent, parumne declarat ..? D II, 95. multo plura falsa? D II, 109. multa perniciose ... sciscuntur in populis? L II, 13. Zaleucum istum negat ullum fuisse Timaeus? L II, 15. Theseus exegit promissum a Neptuno? O III, 94. *quod* Agamemnon ... immolavit Iphigeniam? O III, 95. sapientissimus quisque aequissimo animo moritur, ... nonne ..? C 83.

si: quid, si utrumque? ‖ utroque? ‖ num peius est? A II, 60. in eiusdem modi cera centum sigilla hoc anulo impressero? A II, 86. *si*, quae dicuntur in utramque partem, et acuta mihi videntur et paria? A II, 133. quid, si ‖ quod si ‖ nos non interpretum fungimur munere, sed tuemur ea? F I, 6. efficio, ut fateare me ... scire? F II, 75. iacturae rei familiaris erunt faciundae? F II, 79. etiam iucunda memoria est praeteritorum malorum? F II, 105. etiam bestiae multa faciunt duce sua quaeque natura? F II, 109. reviviscant Platonis illi? F IV, 61. non sensus modo ei (viti) datus sit, verum etiam animus hominis? F V, 40. (animi) maneant? T I, 25. mors liberorum accessisset? T IV, 40. deinde dolores graves corporis? T IV, 40. idem ... infamiam timet? T V, 15. etiam .. falsum illud omnino est? N I, 81. platani fidiculas ferrent numerose sonantes? N II, 22. etiam ratio exstat artificiosae praesensionis facilis? D I, 109. nos tacemus, locus ipse te non admonet ..? L III, 47. Phalarim ... vestitu spoliare possit, nonne faciat? O III, 29. una tabula sit, duo naufragi, ... sibine uterque rapiat? O III, 90. haec paria in utroque? O III, 90. pater fana expilet, ... indicetne id magistratibus filius? O III, 90. tyrannidem occupare ... conabitur pater, silebitne filius? O III, 90. qui sapiens rogatus sit ab eo, ... ut ... saltet, ... faciat? O III, 93. is ... bellum inferat patriae, reddasne depositum? O III, 95. illud etiam addimus? Lae 50. solusne (tu) dives? quid, si ne dives quidem? quid, si pauper etiam? P 42.

tum: quid tum? T II, 26. parumne multa de toleranda paupertate dicuntur? T V, 107.

vero: quid vero? negarine ullo modo possit ..? F III, 29. nonne videmus eos nec ... habere rationem? F V, 48. illum ... nonne recte miserrimum dixeris? T V, 16. in Epitaphio quo modo idem (Socrates)? T V, 36. tanta rerum consentiens cognatio quem non coget ea ... conprobare? N II, 19. hominum ratio non in caelum usque penetravit? N II, 153.

B. **indirecte Frage:** I. **bei Substantiven:** 1. **allein:** quem potissimum Herculem colamus, scire sane velim; N III, 42. — apparet statim, quae sint officia, quae actiones; F IV, 46. si, actiones quae sint deorum, non vident; N I, 101. fac in puero referre, ex ‖ referre, ‖ qua adfectione caeli primum spiritum duxerit; D II, 99. quaerere a nobis .. soletis, quae vita deorum sit, quaeque ab iis (deis) degatur aetas; N I, 50. id .. late patet: ... quos socios res publica ‖ [res publica] ‖ habeat, quos amicos, quos stipendiarios, qua quisque sit lege, condicione, foedere; L III, 41. tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos; Lae 53. videbunt, quem (animum) in ipso corpore intellegant; T I, 51. quo quisque animo, studio, benivolentia fecerit, ponderandum est; O I, 49. quae .. in orbibus eorum (deorum) conversiones quaeque antecessiones eveniant, ... si verbis explicare conemur; Ti 37. quo utantur homines acuti argumento ad probandum, operae pretium est considerare; F IV, 67. quaesivisse (Leontem) ex eo (Pythagora), qua maxime arte confideret; T V, 8. quaeris, ... qua arte (haec) perspici possint? D I, 23. erit hoc quasi provinciam atomis dare, quae recte, quae oblique ferantur; F I, 20. num sortiuntur (atomi) inter se, quae declinet, quae non? Fa 46. — senatui quae (bella) sint gerenda, praescribo; C 18. benivolentia: ſ. animus. si velim numerare ‖ enumerare ‖, quibus bonis male evenerit, ... si commemorem, quibus improbis optime; N III, 81. quod sit summum bonum, quid habet, ut queat iudicare? A II, 91. ne intellegere quidem se posse, ... quod sit ullum bonum praeter illud; F II, 7. — quom scias, a quo sit capite (ius) repetendum; L II, 46. indagatio ..., quibus cavernis maria sustineantur; T V, 69. verborum .. explicatio .., id est, qua de causa quaeque essent ita nominata; A I, 32. docere, quod et qua de causa discidium factum sit; A I, 43. quae fuerit causa, mox videro; F I, 35. scire cupio, quae causa sit, cur ..; F IV, 19. (animal) incipit ... intellegere, quam ob causam habeat eum ... animi appetitum; F V, 24. quaerentem, quae fuisset tantae calamitatis causa; T I, 115. cognitionem .., quae cuiusque rei causa sit; T IV, 57. sin autem quis requirit, quae causa nos inpulerit; N I, 7. quaero, ... quae causa eum (deum) loco moveat; N I, 104. quae causa sit, nescio; D I, 16. quod difficile dictu videtur, quae cuiusque divinationis ratio, quae causa sit; D I, 85. ut disputes, quibus de causis maxime placeat ista discriptio; L III, 13. videndum est, ... de qua causa quisque sentiat; O I, 147. in perspiciendo,

... quae cuiusque rei causa sit; O II, 18. reliquorum siderum quae causa collocandi fuerit, quae .. eorum sit conlocatio, in sermonem alium differendum est; Ti 30. neque se, quo quid colore aut quo sono sit, scire; A II, 76. cedo tandem, qui sit ordo aut quae concursatio somniorum; D II, 146. condicio: ſ. amici; L III, 41. quasi vero intellegant, ... quae conformatio, quae magnitudo, qui locus (animi sit); T I, 50. quae coniunctio, quae diiunctio vera sit, ... si haec ... iudicat; A II, 91. quae sit coniunctio hominum, quae naturalis societas inter ipsos; L I, 16. conlocatio: ſ. causa; Ti 30. constituere .., quod sit eorum consilium; A II, 32. cum cognitum habeas, quod sit summi rectoris ac domini numen, quod consilium, quae voluntas; F IV, 11. perspicuum est, ... quae sit inter eos philosophos ... controversia; O III, 92. conversiones: ſ. antecessiones. quam quisque curationem recipere possit, videndum est; T III, 79. qui ... spatium etiam deliberandi habuerunt, quem potissimum vitae cursum sequi vellent; O I, 119. — defectiones solis et lunae .. praedictae, ... quae, quantae, quando futurae sint; N II, 153. deus pertinens ... per maria Neptunus, alii per alia, poterunt intellegi qui qualesque sint; N II, 71. quibus hostiis immolandum quoique deo, quoi maioribus, quoi lactentibus, quoi maribus, quoi feminis; L II, 29. eorum || eos || (deorum) qui prope copulentur contrariaque regione et pone quos aut ante labantur; T 37. si considerare volumus, quae sit in natura || hominis || excellentia et dignitas; O I, 106. diiunctio: ſ. coniunctio; A II, 91. discidium: ſ. causa; A I, 43. nec .. didici, ... rem publicam ... qua disciplina, quibus moribus aut legibus constituere vel conservare possimus; R II, 64. enumerare possum, ... quae sit in figuris animantium ... discriptio partium; N II, 121. quis ... non loquitur, quae sit ... regionum facta discriptio? D I, 31. intellegatur, quae sit causarum distinctio ac dissimilitudo; Fa 43. cuius (formae) quas acceperim dissupationes || disputationes, al. ||, ... exponam; A I, 33. discernit, ... quae .. distinctio sit inter ea; Ti 27. ſ. dissimilitudo. qui ..., quos dolores et quas molestias excepturi sint, ... non provident; F I, 33. »nec quem dolum ad eum (patrem) aut machinam commoliar, scio quicquam«; N III, 73. qui ductus oris, qui vultus in quoque sit; F V, 47. — si (Priamus) ... scisset, quos eventus senectutis esset habiturus; D II, 22. excellentia: ſ. dignitas. circumspicite, ... qui sint rerum exitus consecuti; L II, 42. vident, ... qui exortus quoque die signi alicuius aut qui occasus futurus sit; D II, 17. — quae facie .. (animus) sit, ... ne quaerendum quidem est; T I, 67. ut praedici posset, ... quo quisque fato natus esset; D I, 2. percipi, ... quae sit vel sterilitas agrorum vel fertilitas futura; D I, 131. nullo modo viderunt, animi natura intellegentis || et intellegentia || in quam figuram cadere posset; N I, 23. quod ... quaeritur, qui sit finis, quid extremum, quid ultimum; F I, 11. si ea ... (luxuriosos) docerent .., qui essent fines cupiditatum; F II, 21. qui sit .. finis bonorum, mox; F IV, 5. edisseri, ... quae finis funestae familiae ... fiat; L II, 55. si tibi non dico, ... qui sit finis bonorum; O III, 52. quo modo est conlatum, ... quod fissum periculum, quod commodum aliquod ostenderet; D II, 28. foedus: ſ. amici; L III, 41. ut videas, quae sit in ea (intellegentia tua) [species] forma || species [forma] || et notio viri boni; O III, 81. illud quaero, quae fuerit tanta fortuna; N I, 90. perspicuum est, qui fructus quaeque utilitates ... percipiantur; O II, 14. — quae id (ovum) gallina peperisset, dicere solebant; A II, 57. de animis, cuius generis essent, quaereretur; F IV, 12. cuius generis onus navis vehat, id ... nihil pertinere; F IV, 76. in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76. ostendi .., quod esset imperandi genus; T II, 53. mirari licet, quae sint animadversa a medicis herbarum genera; D I, 13. quod genus philosophandi minime adrogans ... arbitraremur, ... ostendimus; D II, 1. recte quaeris, quod maxime e tribus (generibus probem); R I, 54. quod cuiusque rei publicae genus sit, intellegi; L III, 12. constituendum est, ... in quo genere vitae (esse velimus); O I, 117. ante, ... quam potuit, quod (genus) optimum esset, iudicare; O I, 117. indagatio, ... qua omnia delata gravitate medium mundi locum semper expetant; T V, 69. — quam possit harmoniam efficere, non video; T I, 41. hoc .. celandi genus quale sit et cuius hominis, quis non videt? O III, 57. habet aliquid divini, quae cuique hostia obtingat; D II, 38. »quae .. quoique divo decorae grataeque sint hostiae, providento«; L II, 20. ſ. deus; L II, 29. — ut ... nihil intersit, qui ventus, qui imber, quae tempestas ubique sit; D II, 94. quae essent in re publica rerum inclinationes et momenta temporum; F V, 11. non quo quisque incommodo adfectus sit, praedicandum est; T III, 79. quae sint initia rerum; D II, 11. indagatio, ... quae .. cuiusque generis ... origo, quae vita, qui interitus quaeque ex alio in aliud vicissitudo atque mutatio; T V, 69. eius .. somnii ... quae sit interpretatio facta, videamus; D I, 45. videamus, clarissumarum sortium quae tradatur inventio; D II, 85. considerare, quod iter sit naturae quaeque progressio; F IV, 37. iter huius sermonis quod sit, vides; L I, 37. nec, saeculorum reliquorum iudicium quod de ipsis futurum sit, pertimescere; D I, 36. edisseri, ... quae .. in porca contracta iura sint; L II, 55. qui, id, quod emerat, quo iure esset, teneret; O III, 67. — »o lapathe, ut iactare, nec es satis cognitus qui sis!« F II, 24. cum quaeritur, ... quae leges, qui mores .. utiles (sint); D II, 11. ſ. amici; L III, 41. disciplina. lunae quae liniamenta sint, potesne dicere? A fr 6. quo loco quidque*; F IV, 2. e quibus locis quasi thesauris argumenta depromerentur, vestri ne suspicati quidem sunt; F IV, 10. doceant, ... quo loco corpus subito deserueritis; F IV, 26. nec .. quemquam senem audivi oblitum, quo loco thesaurum obruisset; C 21. ſ. conformatio. — machina: ſ. dolus. magnitudo: ſ. conformatio. cum ... duo quaerenda sint, unum, quae materia sit; F I, 18. nec .. ignorare deus potest, qua mente quisque sit; D II, 125. praenoscere, dei erga homines mente qua sint; D II, 130. qua (quisque) mente, qua pietate colat religiones, (deos) intueri; L II, 15. qui (Plato) vetat dubitare, qua sit mente futurus deus; L II, 41. vicissitudines .. habebant, quibus mensibus populari munere fungerentur, quibus senatorio; R III, 48. in iure iurando non qui metus, sed quae vis sit, debet intellegi; O III, 104. sentit, ... quid sit, quod deceat, in factis dictisque qui || quid || modus; O I, 14. ſ. **modus,** V, 2. (40 St.) B. II, S. 568—574. **ad,** IV, 3. quem ad modum, b, β (44 St.) B. I, S. 58, b, ſ. molestiae: ſ. dolores; F I, 33. momenta: quom (Athenienses) ... quaesissent .., quem morem potissimum sequerentur e variis; L II, 40. ſ. disciplina. mulieres ... in certamen iudiciumque veniunt, quam plurimum ille (vir) dilexerit; T V, 78. cuius muneris colendi ... causa nati ... simus; L I, 16. mutatio: ſ. interitus. — satisne tandem ea nota sunt nobis, quae nervorum natura sit, quae venarum? A II, 124.

videndum est, ... quae sit hominis natura; F V, 34. quae .. cuiusque vis et natura sit, mox videbimus; F V, 60. quae sit et beata natura et aeterna; N I, 49. quae natura partum animantis faciat, ignorat; D II, 49. animadvertendum est diligentius, quae natura rerum sit; O II, 69. si tibi non dico, quae natura deorum sit; O III, 52. si, nomen quod sit, conveniat; R I, 38. quae (somnia) ... qua nota internoscantur, scire sane velim; D II, 128. sin quaepiam (nota) est, aveo audire, quae sit; D II, 128. notio: ſ. forma. quorum omnium quae sint notitiae, ... mox videbimus; F V, 60. numen: ſ. consilium; F IV, 11. — occasus: ſ. exortus. facile, quod cuiusque temporis officium sit, poterimus ... iudicare; O I, 29. ea (iustitiae officia) quae essent, dictum est; O II, 43. ſ. actiones; F IV, 46. vos .. considerantis, quae sit utilitas quaeque oportunitas in homine membrorum; N I, 92. videmus, quibus exstinctis oratoribus quam in paucis spes ... sit; O II, 67. ordo: ſ. concursatio. origo: ſ. interitus. — »omnis ... meditari secum oportet, quo pacto adversam aerumnam ferant;« T III, 30. non video, quo pacto ille ... „in domum aeternam patris" ... pervenerit; N III, 41. docet Chaldaeos, quo pacto eos exponere percepta oporteat; Fa 15. quo modo est conlatum ‖ conlata ‖ ..., quae pars inimica, quae pars familiaris esset? D II, 28. ut ex eo dicerent, fulmen qua ex parte venisset; D II, 42. gerere quam personam velimus, a nostra voluntate proficiscitur? O I, 115. pietas: ſ. mens; L II, 15. non .. recte existimamus, quae poena divina sit; L II, 43. non quae cuique peccato poena sit, ... spectare debemus; P 25. unde terra et quibus librata ponderibus; T V, 69. ut, quem in portum se recipiant, scire non possint; F V, 15. si ... de amicitia disputaris quid sentias, ... quae praecepta des; Lae 16. obliviscemur .., quae virtuti ipsi principia dederimus; F IV, 40. a quo (Polemone Zeno), quae essent principia naturae, acceperat; F IV, 45. obliti mihi videntur, quae ipsi fecerint ‖ iecerint, al. ‖ principia naturae; F V, 72. quae naturae principia sint ... societatis humanae, repetendum videtur altius; O I, 50. progressio: ſ. iter; F IV, 37. — qui (quaestus) liberales habendi, qui sordidi sint; O I, 150. — quae ratio esset perferendi; F IV, 23. quae degendae aetatis ratio deligenda ‖ diligenda ‖ (sit); T V, 71. quaeram, quibus rationibus tibi persuadeas deos esse; N III, 19. ventorum et imbrium signa ... rationem quam habeant, non satis perspicio; D I, 16. non difficile est, ... ea qua ratione fiant, suspicari; D I, 118. quibus ea rationibus infirmes, audire sane velim; D II, 100. quibus .. rationibus hanc facultatem assequi possimus, ... dicemus; O II, 19. si ... didicerimus, quibus facillime rationibus ingravescentem aetatem ferre possimus; C 6. quid .. refert, qua me ratione cogatis? Lae 26. ſ. causa; D II, 85. quom consulerent Athenienses Apollinem Pythium, quas potissimum religiones tenerent; L II, 40. quibus rebus haec nomina imponam; A fr 19. iubere dicere, qua de re quis vellet audire; F II, 1. quae res huic voci subiciatur; F II, 6. cuius rei causa perficere, quae conaris, velis; F II, 74. quid .. attulerit, quam ob rem ab inventoribus ... dissentiret; F IV, 14. conferam tecum, quam cuique verbo rem subicias; F IV, 74. qui acute in causis videre soleat, quae res agatur; F V, 78. »ut scias, ... quibus de rebus lapsa fortuna occidat ‖ accidat ‖ «; T III, 44. dicat, ... qua de re disputari velit; T IV, 8. ut hic ... ne ignoret, quae res agatur; N I, 17. quaero, ... ad quam denique rem (deus) motu mentis ... utatur; N I, 104. qui (di) quam ob rem colendi sint, non intellego; N I, 116. utrum ignorant (di), quae res maxumae sint? N II, 77. si nihil queam disputare, quam ob rem quidque fiat; D I, 109. notari possit, quae res quamque causam plerumque consequatur; D I, 126. quarum rerum (divinatio) sit, nihil prorsus intellego; D II, 12. ad quam quisque maxume rem aptus futurus sit; D II, 90. qua de re agatur, ... non videt; Fa 9. is non videt, quae quamque rem res consequatur; Fa 9. videat in primis, quibus de rebus loquatur; O I, 134. ut disseramus, quibus rebus facillime possimus eam ... adipisci ... caritatem; O II, 29. quae res aut prodesse soleant aut obesse; O II, 86. quaerenti, qua tandem re fretus sibi tam audaciter obsisteret; C 72. quaero .., non quibus intendam rebus animum, sed quibus relaxem; fr V, 31. — cum quaereretur ex eo, quo scelere inpulsus mare haberet infestum; R III, 24. qua in sede (animi) maneant ..., ratione discendum est; T I, 36. qui (di) quo sensu beati esse possint, intellegi non potest; N I, 34. sub hanc vocem honestatis quae sit subicienda sententia; F II, 48. harum sententiarum quae vera sit, deus aliqui viderit; quae veri simillima, magna quaestio est; T I, 23. qui, quae sit earum (sententiarum) vera, iudicent; N I, 13. quo in signo quaeque errantium stellarum ... futura sit; D II, 17. qui sint situs partium, quam vim quaeque pars habeat, ignoramus; A II, 122. societas: ſ. coniunctio; L I, 16. socii: ſ. amici; L III, 44. sonus: ſ. color. tamquam in sortibus, quae cui ducatur; D II, 38. species: ſ. forma. cum .. uterque ... pluribus .. conscripsisset, qui esset optimus rei publicae status; F V, 11. cum quaeritur, qui sit optimus rei publicae status; D II, 11. ut explicet, quem existimet esse optimum statum civitatis; R I, 33. sterilitas: ſ. fertilitas. stipendiarii: ſ. amici; L III, 44. quibus .. studiis semper ‖ deditus ‖ fueris, tenemus; R I, 37. apud nostros .. non ignoras quae sit et quanta subtilitas; A I, 6. ut ... videre (possimus), quae reliqui summa fiat; O I, 59. quos .. ad sumptus progressa iam ista res sit, ... vidisse *te* credo; L II, 62. — quae a luna ceterisque sideribus caeli temperatio fiat; D II, 94. num ..., quae tempestas inpendeat, vates ‖ vatis ‖ melius coniciet? D II, 12. ſ. imber. nonne aspicis, quae in templa veneris? R VI, 17. ut ii ..., quo quidque tempore eorum futurum sit, multo ante praedicunt; D I, 128. a quibus temporibus scribendi capiat ‖ capiatur ‖ exordium; L I, 8. quo tempore incipiat sepulchrum esse; L II, 55. quibus .. temporibus a nostro aspectu oblitescant (di); Ti 37. — ventus: ſ. imber. non, qua via captiosa solvantur, ... (Epicurus) ostendit; F I, 22. ad deligendum, quam quisque viam vivendi sit ingressurus; O I, 118. vicissitudo: ſ. interitus. quae vis esset in sensibus; A II, 30. haec .. conclusio quam habeat vim, considera; A II, 66. quodsi eos docuisset aliquis, quam vim habere diceretur scientia; A II, 146. quae vis sit, quae quidque efficiat; F I, 18. diligenter oportere exprimi, quae vis subiecta sit vocibus; F II, 6. non dolere .. istud quam vim habeat, postea videro; F II, 9. ut nos non intellegamus, quae vis sit istius verbi; F II, 15. haec (praecepta) sine physicis quam vim habeant, ... videre nemo potest; F III, 73. indicare .. posset, quae vis .. totius esset naturae; F V, 41. quaero, quam vim habeat libra illa Critolai; T V, 51. quae vis sit in quoque declaratur deo; N II, 62. ex quo scientia intelligitur quam vim habeat; N II, 147. id ... videamus quam habeat vim; D I, 9. quod ... dicere audent, quae vis id effecerit; D II, 31. possum .. nescire, quae vis sit cordis ad vivendum;

D II, 37. quae (ἀξιώματα) ... quam vim habeant, obscura quaestio est; Fa 1. f. metus. natura; F V, 60. situs. quoniam .. docere .. vellent, quae visa accipi oporteret, ‖ et ‖ quae repudari; A II, 29. ut, ... quam vitam ingrediar, definias; A II, 114. quaerimus, .. non quae (beata vita) sit; F V, 23. f. aetas. interitus. voluntas: f. consilium; F IV, 11. quam .. ego dicam voluptatem, iam videtis; F IV, 43. non intellegere nos, quam dicat Epicurus voluptatem; F II, 12. non intellegere nos, quam dicatis voluptatem; F II, 75. quivis ut intellegat, quam voluptatem norit Epicurus; T III, 42. principes inveniendi ..., quem ex quaque belua usum habere possemus; O II, 14. prius, quam didicimus, cuius ea (membra) causa utilitatis ‖ util. causa ‖ habeamus; F III, 66. non habeo, ad volgi opinionem quae maior utilitas quam regnandi esse possit; O III, 84. f. fructus. oportunitas. vultus: f. ductus. — Lücke: permirum mihi videri solet, quae sit tanta doc*; R V, 7.

2. mit Zusatz anderer Pronomina: nec hercule invenio, quo nomine alio (amor) possit appellari; T IV, 68. finis hic bonorum et quis ‖ qui ‖ a Stoicis et quem ad modum diceretur; F IV, 14. hanc (honestatem) se tuus Epicurus omnino ignorare dicit quam aut qualem esse velint ‖ ii ‖; F II, 48. quae sit illa vis, ... intellegendum puto; T I, 60. explicabo, voluptas ipsa quae qualisque sit; F I, 37. dubitat (pastor) primo, quae sit ea natura; N II, 89. quis iste dies inluxerit, quaero; A II, 69. ista varietas quae sit, non satis perspicio; F II, 10.

II. mit Genetiv: 1. quis: similiter facere eos ..., ut si nautae certarent, quis eorum potissimum gubernaret; O I, 87. quaererem ex eo (Panaetio), cuius suorum similis fuisset Africani fratris nepos; T I, 81.

2. quid: ortum videamus haruspicinae; sic facillume, quid habeat auctoritatis iudicabimus; D II, 50. (cygni) providentes, quid in morte boni sit; T I, 73. quid quaque de re certi haberemus, scire cupientium; N I, 6. tu ... celabis homines, quid iis adsit commoditatis et copiae? O III, 52. Simoniden ... dubitantem, quid eorum esset verissimum; N I, 60. facile iudicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146. videsne, poëtae quid mali adferant? T II, 27. quid (res publica) habeat militum; L III, 41. si, quid officii sui sit, non occurrit animo; A II, 25. non video, quid praecipui somnus habeat; D II, 121. expendere oportebit, quid quisque habeat sui; O I, 113. omni .. in re quid sit veri videre ... decet; O I, 94. qui, .. quid in una quaque re vitii sit, nequeant indicare; O III, 15.

III. mit Adjectiven, Pronomina: ut ... non videam, quid (natura nostra) quaerat amplius; A II, 19. disputat, quod cuiusque generis animantium statui deceat extremum; F IV, 28. improbi: f. I, 1. boni. me .. quaerere, ... quid ipsum a se dissentiat; F V, 79. Rhodium quendam ... dixisse, qui primus eorum (aequalium), qui secundus, qui deinde ‖ [deinde] ‖ deinceps moriturus esset; D I, 64. quid esset hoc, quod quaerimus, omnium rerum ... summum et ultimum; F V, 41.

IV. allein: a. masc.: 1. Singular: a. quis: α. Subject: qui ‖ qui ‖ sibi, cui ipsi debeant; C 21. possit gloriari; F III, 28. sit sapiens; A fr 20 (§. 9). sit melior; A fr 20 (§. 31). miserior, beatior; F II, 63.

β. Prädicat: sit; R II, 6. qui ‖ quis ‖ sit; R II, 6.

b. qui: α. fecisset; D I, 54. sit sapiens; A II, 9. — β. f. a, β.

c. quem: »cui ‖ cuius ‖ in manu sit, quem esse dementem velit, quem sapere, quem sanari, quem in morbum inici, * quem contra amari, quem expeti, quem arcessier«; T IV, 68. — amet; A fr 20 (§. 35). anteponam; F II, 65. probet; A II, 117. sequar; A II, 132. sequatur; A II, 117.

d. cuius causa laborent; Lae 55.

e. cui committam; T V, 55. debeant; C 21. numerari iuberet; T V, 91. parent ‖ parantur, al. ‖; Lae 55. serat; C 25.

f. quo: in quo sit; F V, 16.

g. quicum loquar; F II, 107.

2. Plural: a. qui: α. quis ‖ qui ‖ sibi, cui ipsi debeant; C 21. sint „boni"; O III, 70. dicendi sint beati; T V, 28. — β. simus; A II, 98. F IV, 25. essemus; A I, 9.

b. quos dicam bonos; T V, 28.

b. neutr.: 1. pronominal: a. Singular: α. quid (nom.): Subject: Activ: absit; O III, 15. acciderit; D I, 29. accidisset; O III, 59. accidere possit; O I, 81. conducat; D II, 105. contingat; Ti 27. conveniat; D II, 124. O I, 98. deceat; O I, 94. 97. 98. 117. 119. 125. 133. differat; D II, 96. discrepet; O I, 146. displiceat; L II, 36. sit; A II, 80. N I, 60. R I, 38. non sit; N I, 60. sit, cur ..; A I, 3. sit, quod ... oderis; F I, 14. caveat; F II, 101. appetatis; L II, 52. sit aeternum; R I, 26. L I, 61. alienum; R I, 20. aptum; O I, 125. maxime aptum; Ti 27. beatius; T V, 81. bonum; F I, 31. II, 23. 29. 30. 64. D II, 10. melius; N III, 26. optimum; F I, 11. T IV, 38. N III, 92. L III, 37. extremum et ultimum bonorum; A II, 24. F I, 29. bonorum extremum; F V, 15. caducum; L I, 61. consentaneum; F II, 80. ×. T V, 22. O II, 18. maxime consentaneum; T II, 45. consequens; T V, 68. O II, 18. contrarium; L I, 62. dignissimum; T II, 53. ×. ×. divinum; L I, 61. extremum; F I, 11. V, 17. falsum; A II, 91. honestum; F II, 49. malum; F I, 31. D II, 10. extremum .. malorum; F V, 15. mortale; L I, 61. neutrum; D II, 10. postremum; A II, 94. praestabilius; N III, 26. primum; A II, 94. maxime probabile; A II, 124. T IV, 7. sit, quod (pron.) ..; A II, 113. F III, 20. T V, 71. O I, 14. III, 33. repugnans; T V, 68. satis, F II, 62. sincerum; O II, 18. suum; R I, 20. tale; F IV, 31. turpius; L III, 18. verum; A II, 91. F IV, 8. V, 83. N I, 13. O II, 18. verissimum; F I, 11. T V, 104. O I, 16. ultimum; F I, 11. V, 17. ultumum; T V, 71. sit eiusdem generis, .. alterius; Ti 27. aut ad naturam aut contra; F I, 30. in quaque re; F II, 18. (in auspiciis); D I, 105. esset; D I, 123. esset, cur ..; F IV, 61. esset bonum; T III, 46. optimum; A II, 8. L III, 26. consentaneum; A II, 22. consentiens, falsum; A I, 19. necessarium; L III, 26. pravum, rectum, repugnans esset; A I, 19. veri simile; T II, 9. veri simillimum; T I, 8. simmillimum veri; T V, 11. suavissimum; F II, 24. verum; A I, 19. fortis ... viri; T II, 57. in plaustro; D I, 57. futurum sit; N III, 14. D I, 128. II, 18. 24. 29. 106. fr V, 83. sit futurum; D I, 82. II, 101. futurum esset; A II, 77. Fa 33. esset futurum; D II, 62. eveniat; D I, 15. 109. 131. eventurum sit; F I, 47. D I, 82. II, 101. eventurum ... esset; D I, 2. eventurum esset; D I, 30. esset eventurum; D II, 55. evenire ... soleat; D II, 124. expediret; O II, 89. ×. ×. ×. intereat; F IV, 31. intersit; A II, 51. F IV, 76. V, 60. N I, 90. III, 26. 79. Lae 95. interesset; T V, 8 (9). necesse sit; O I, 59. occurrat; F II, 108. placeat; O I, 147. II, 57. praestet; O I, 160. repugnet; A II, 91. F V, 83. repugnaret; A II, 22. sequatur; A II, 91. F V, 83. T V, 50. N I, 95. D II, 124. L I, 62. C 69. sequi soleat; D II, 124. significet; D I, 109. 131. in montem

venerit; O II, 56. videatur; A II, 80. A fr 20 (S. 30). D II, 101. O III, 92. videretur; T I, 8. — **Passiv:** agatur; R I, 19. ×. actum sit; T II, 39. ageretur; T V, 9. agendum sit; O I, 81. cavendum (esset); D II, 44. concedatur; N III, 21. declaretur; R I, 38. dicatur; A II, 9. F V, 30. 79. dictum sit; A II, 91. diceretur; F I, 12. D II, 2. ×. dicendum sit; F II, 98. V, 80. 83. T V, 28. sit dicendum; L III, 47. dici possit; D II, 150. sit dissolutum; F II, 100. efficiatur; N II, 147. sit effectum; F IV, 36. existimandum sit; N I, 14. ×. ×. fiat; F II, 46. D I, 16. R I, 19. fieret; D I, 49. II, 46. faciendum non faciendumve sit; F I, 47. faciendum sit; F IV, 46. O III, 92. faciendum ... sit; O I, 101. faciendum esset; D II, 44. fugiendum .. sit; O I, 101. sit ... fugiendum; O III, 33. inventum sit; A II, 76. sit ... indicandum; D I, 7. obscuretur; F IV, 31. obtineri possit; L III, 37. ostendatur; D I, 92. peccatum sit; O I, 147. sit praeponendum; O I, 160. probatum sit; F V, 75. probaretur; A II, 139. F I, 12. significaretur; D I, 2. sit ... tributum; L I, 16. — **Ellipsen:** expecto, quid ad ista; T IV, 46. [quaeri .., quid utile, quid inutile, tum ex utilibus quid utilius aut quid maxime utile]; O I, 1.

Prädicat (vgl. Subject, sit, esset): Faunus quid sit; N III, 15. quid .. sit; F V, 17. hoc; T I, 60. id; F I, 29. II, 3. 4. T III, 11. O I, 7. id ipsum; F II, 6. R I, 38. quidque; F II, 5. R I, 38. carere; T I, 88. prodesse; O III, 62. bene agi; O III, 70. (animal); F V, 24. animus; A II, 124. ipse animus; T I, 18. illud verum ... bonum; A I, 7. ipsum bonum; F II, 4. bonum ipsum; F II, 5. corpus; N I, 74. quasi corpus; N I, 71. 74. deus; N I, 30. 60. ἡδονή; F II, 12. finis; F II, 4. mors .. ipsa; T I, 18. natura; F V, 24. ipsa natura; N II, 81. officium; O I, 7. ordo; O I, 14. sanguis; N I, 74. quasi sanguis; N I, 71. 74. silentium; D II, 71. vir bonus; O III, 75. voluptas; F II, 5. 6. ×. 12. 15. 18. 75. quid simus; F V, 41. esset (animus); T I, 51. bonum ipsum; F II, 5. cognitio aut perceptio aut ... comprehensio; A II, 17. (dolor); F IV, 23. dolus malus; O III, 60.

β. **quid (acc.):** acc. c. inf.: dicat esse summum bonum; F II, 8. quid summum dicas esse, quid breve; T II, 44. faciendum censeret; D I, 77. patiare a te impetrari; Lae 76. mutandum putes; F IV, 3. — eam (voluptatem) tu velis esse; F II, 75.

Object: abnuat; F II, 3. attulerit; F IV, 14. attulisset; T V, 113. admittat; L II, 15. adsequerentur; R I, 3. ago: s. **ago,** III. alqd, quid (13 St.) B. I, S. 115, b. aiat; F II, 70. appetat; N I, 104. audierim; C 38. »quid ‖ ut ‖ .. auferam«; N III, 73. concedat; F II, 3. possit consequi; O I, 59. cupiat; T IV, 71. defendam; N III, 1. desiderem; R II, 64. desideret; F I, 63. fr V, 82. quid summum dicat in dolore, quid breve in tempore; T II, 45. dicam „bene"; T V, 12. s. **dico,** III. alqd, quid (22 St.) B. I, S. 692, b. didicerimus; N I, 17. efficiat; T V, 20. N II, 81. effecerint; Lae 41. efficere possit; F V, 79. expectem; L I, 15. Lae 41. facias; P 30. faciat; A II, 110. F II, 30. facturi sint; O III, 39. eos facere vellet; O III, 58. se putent esse facturos; R III fr 2. »quid .. ferat«; O I, 38. fugiat; F I, 11. fugere debeant; F IV, 46. gesserint; F V, 52. L III, 47. haberet; O III, 80. haberent; T III, 42. intellegerem; F I, 16. invenerint; A II, 60. optimum ... iudices; F II, 74. loquare; N I, 98. P 30. loquatur; F II, 15. T IV, 71. D I, 60. O I, 147. loquantur; R VI, 25. meminerimus; F II, 104. metuat; T I, 107. neget; F II, 70. possint obtinere; T V, 85. possit; F V, 24. N III, 92. D I, 16. ×. possem; T I, 7. postules; Lae 76. postulet; F I, 42. V, 36 (37). 44. quemque ... praestare oporteret; O III, 70. non probes; F I, 17. 27. probarem; F I, 16. quaeram; F V, 78. reprehendere .. solitus sit; Lae 59. requiras; N III, 6. 8. requirat; T V, 23. respondeam; N III, 43. ‖ quod ‖; D I, 9. respondeas; F V, 78. respondeat; A II, 110. respondeamus; L I, 17. responsurus sis; T V, 55. scripserim; T V, 33. sentiam; F III, 11. N I, 57. D I, 10. L I, 5. C 77. Ti 41. sentias; F III, 11. N I, 16. II, 2. III, 6. D I, 11. II, 100. R I, 17. 34. 60. L I, 14. II, 32. III, 19. Lae 16. sentiat; F II, 21. ×. N III, 6. ×. D I, 129. O I, 99. 147. sentiamus; N I, 10. sentiant; T II, 7. L III, 39. senseris; O I, 40. senserit; T I, 102. senserint; P 23. ×. sentirem; N II, 2. ×. Lae 24. sentiret; F II, 8. L III, 34. 45. sentirent; F II, 2. sequatur; F I, 11. N II, 81. O II, 7. sequantur; N I, 100. secuti sint; P 12. sequeretur; A II, 140. sequi ... debeant; F IV, 46. significet; D II, 45. significent; D II, 130. sonet; F II, 6. spectaverint; P 12. statueris; F II, 79. »quid studeam«; T IV, 67. suspicentur; Lae 12. possit sustinere; Lae 73. tribuam; T I, 49. valeat; F III, 73. D I, 16. ×. II, 101. Fa 17. L III, 41. O III, 39. P 17. »quid velim«; T IV, 67. velis; R I, 55. velit; F II, 101. T V, 104. R II, 6. C 66. Lae 88. velint; A II, 32. T II, 41. IV, 71. vellet; F IV, 41. (vellet), vellent; L III, 33.

γ. **quo:** ex quo appellatum sit; F IV, 73. gignantur; O II, 18. — in quo sit adsensus; A II, 108. causa consistat; Fa 9.

b. **Plural:** *α.* **quae (nom.):** futura sint; T I, 31. D I, 82. II, 101. sint futura; D I, 114. II, 119. quae alba sint, quae nigra; D II, 9. quae vera, quae falsa sint; D II, 10. in pontificio iure; L II, 58. essent futura; D I, 90. recta essent; C 64. in suo genere; A II, 50. sequantur; T III, 44. — sint coniuncta; F I, 55. sint quaesita; A II, 116. significentur; F V, 60. D II, 130. tradantur; T I, 29.

β. **quae (acc.):** dici putem; T V, 82. esse maiora intellegas; R I, 31. — agas; F V, 22. dicat; F I, 15. dicant; T III, 33. faciat; C 34. interpretati sint; D I, 46. sis observaturus; F II, 74. patiantur; T V, 79. perferant; T V, 79. responderit; D I, 37. ×. ×. ×. ×. ×. scribat; A I, 2. scripserit ‖ scripsit ‖; A I, 13. sentiremus; L III, 4.

γ. **quibus:** e quibus haec efficiuntur; F I, 55.

2. **adverbiell:** quid adriseris; N I, 79. historia delectet; F V, 51. ab animantibus ceteris differamus; F V, 41. tum in maximis rebus profuisset, dicerem; A II, 3. tristis esses; D I, 59.

C. **Ausruf:** I. **bei Substantiven:** quanta maris est pulchritudo! quae species universi! quae multitudo et varietas insularum! quae a m o e n i t a t e s orarum ac litorum! N II, 100. quibus b l a n d i t i i s C. Papirius nuper influebat in auris ‖ aures ‖ contionis! Lae 96. quae .. et quam varia genera bestiarum vel cicurum vel ferarum! qui volucrium ‖ volucrum ‖ lapsus atque c a n t u s! qui pecudum pastus! quae vita silvestrium! N II, 99. qui c l a m o r e s vulgi ... excitantur in theatris! F V, 63. qui clamores tota cavea nuper in hospitiis ... mei M. Pacuvi nova fabula! Lae 24. quae sunt eorum consolationes, quae c o h o r t a t i o n e s! quae etiam monita et c o n s i l i a scripta ad summos viros! F IV, 6. Tarentum .. qua vigilantia, quo consilio (Q. Maximus) recepit! C 11. c o n s o l a t i o n e s: s. cohortationes. quos ille (Cn. Octavius), di immortales! ... c r u c i a t u s perferebat! F II, 93. quae memoria est in iis (pueris) bene merentium, quae

referendae gratiae cupiditas! F V, 61. quas inflammant cupiditates! R IV, 9. quae nobis in Graeciam Roma responsa haruspicum missa sunt! quae dicta Pompeio! D II, 53. quo tandem .. gaudio adfici necesse est sapientis animum! T V, 69. genera: ſ. cantus. quos illi (pueri) labores [non] perferunt! F V, 61. qui labor, ‖ et ‖ quantus agminis, ferre plus dimidiati mensis cibaria! T II, 37. lapsus: ſ. cantus. haec ipsa per sese quam habent levitatem, quae videntur esse mediocria! T IV, 76. memoria: ſ. cupiditas; F V, 61. quos invehunt metus! R IV, 9. quo modo fert apud eum (Aeschylum) Prometheus dolorem! T II, 23. quo .. tu illa modo diceres! N II, 147. monita: ſ. consilium; F IV, 6. multitudo: ſ. amoenitates. qua pulchritudine urbem, quibus autem opibus praeditam (Dionysius) servitute oppressam tenuit civitatem! T V, 57. quam brevi tempore quot et quanti poëtae, qui autem oratores extiterunt! T IV, 5. pastus: ſ. cantus. gladiatores ... quas plagas perferunt! T II, 41. qui sermo, quae praecepta, quanta notitia antiquitatis, scientia iuris augurii! C 12. pulchritudo: ſ. opes. responsa: ſ. dicta. quas sententias (Aeschines) colligit, quae verba contorquet! T III, 63. sermo: ſ. praecepta. Lacedaemoniis paulo ante Leuctricam calamitatem quae significatio facta est! D I, 74. species: ſ. amoenitates. at quae stirpes sunt aegritudinis, quam multae, quam amarae! T III, 83. ille (tribunus) quas strages edidit! L III, 22. quas illi (poëtae) obducunt tenebras! R IV, 9. quo timore (iudex) nocentes adficit! P 40. at quas tragoedias efficit! T IV, 73. varietas: ſ. amoenitates. verba: ſ. sententiae. vigilantia: ſ. consilium; C 11. suppeditabit nobis Atticus noster e thesauris suis quos et quantos viros! F II, 67. Xenocraten audire potuit, quem virum, di inmortales! N I, 72. Xenophon Socraticus ⟨qui vir et quantus!⟩; D I, 52. consules ⟨quos et quantos viros!⟩ ... in vincula coniecit; L III, 20. quem virum nuper P. Crassum ... vidimus! C 61. vita: ſ. cantus. quas hic (Hercules) voces apud Sophoclem in Trachiniis edit! T II, 20.

II. **mit Genetiv:** di boni, quid lucri est emori! T I, 97. quid mali datis! N I, 122. »astrologorum signa in caelo quid fit ‖ sit ‖ observationis ‖ quaesit, observat Iovis ‖, cum ..!« R I, 30.

III. **allein:** fortis vir ... quae de iuvenum amore scribit Alcaeus! T IV, 71.

quis, qui, irgend ein, jemand: **ohne Anschluß:** 1. bei Substantiven: quid (faciet is homo) in deserto quo loco nactus ... inbecillum? L I, 41. quibus (pilis) ... somno coniventibus (oculis) ... † ut qui ‖ [ut qui], al. ‖ tamquam involuti quiescerent; N II, 143.

2. mit Genetiv: non magis est contra naturam morbus aut egestas aut quid eius modi; O III, 30. apud quos (propinquos) de mortui laude † quomni quid veri erat praedicatum; L II, 63.

3. allein: a. masc.: quem ad modum quis ambulet, sedeat; F V, 47. neque illud tenue caelum efficiet, ut Zenonem quis ... audiat; Fa 7. prius .. te quis de omni vitae statu quam de ista auctoritate deiecerit; N I, 66. ne iustitiam quidem recte quis dixerit per se ipsam optabilem; F I, 53. quorum .. causa quis dixerit effectum esse mundum? N II, 133. non igitur faciat, dixerit quis, quod utile sit? O III, 76. quid est igitur, dixerit quis, in iure iurando? O III, 102. filiam quis habet, pecunia est opus; P 44. magnum est efficere, ut quis intellegat, quid sit ..; A I, 7. nihilne .. interest, ... patrem quis necet anne servum? P 24. »negat quis, nego; ait, aio«; Lae 93. quam porro quis ignominiam ... non pertulerit, ut effugiat dolorem? T II, 16. hoc nudum relinquitur, possitne quis beatus esse, quam diu torqueatur; T V, 14. fieri .. potest, ut recte quis sentiat et id, quod sentit, polite eloqui non possit; T I, 6. iubere dicere, qua de re quis vellet audire; F II, 1. ponere iubebam, de quo quis audire vellet; T I, 7. quid .. est ... deformius quam aegritudine quis adflictus, debilitatus, iacens? T IV, 35. quotienscumque dicetur male quis de se mereri; F V, 29. — alienum .. esse a sapiente non modo iniuriam cui facere, verum etiam nocere; F III, 71.

b. neutr.: neque se, quo quid colore aut quo sono sit, scire; A II, 76. »ast quid erit, quod extra magistratus coerari oesus sit;« L III, 10. »ast quid turbassitur in agendo, fraus actoris esto«; L III, 11. — qua (vi) vel agamus quid vel sentiamus; T I, 21. contraria ... ea dico, quorum alterum ait quid, alterum negat; Fa 37. ut aut adprobet quid aut improbet ‖ [ut ... improbet] ‖; A II, 104. alienum esse a iustitia ... detrahere quid de aliquo, quod sibi assumat; F III, 70. — si nihil in eo, quod ‖ in eo; in quo ‖ perficiendum est; F IV, 35.

alius: 1. bei Substantiven: sive quae causa alia est, cur ..; D II, 126. si quem alium (locum) praeteriero; L III, 30. aut vero alia quae natura mentis et rationis expers haec efficere potuit? N II, 115. si qua est alia magna perversitas; O I, 145. numine, sive quod est aliud verbum; L I, 21. caelum sive mundus, sive quo alio vocabulo gaudet, hoc a nobis nuncupatus sit; Ti 4. si quae sunt aliae (voluptates); F II, 106. sive quae aliae voluptates in toto homine gignuntur quolibet sensu; T III, 41.

2. allein: ſ. **alius,** A, III. quis (10 St.) V. I, S. 138, a.

cum, quom: a. masc.: si ... potest .., cum quis divinationem habeat, errare aliquando nec vera cernere; D II, 107. — cum tua causa cui commodes; F II, 117. cum .. in quo „sapienter" dicimus ‖ [dicimus] ‖; F III, 32.

b. femin.: cum est communis ‖ cuius ‖ earum (mulierum) vir mortuus; T V, 78.

c. neutr.: cum quid evenerit; O I, 81. ita visum sit, ut ..; T III, 28. visum secundum quietem sit; D II, 124. aedificaturus est; N fr 2. in causis acrius et vehementius dicimus; T IV, 55. etiam cum (homines) taciti optent quid aut voveant; D I, 129. quom semel quid orsus *sum*; L I, 9.

cur: dirae ... non causas adferunt, cur quid eveniat; D I, 29.

dum: »dum quod sublime ventis expulsum rapi (credas) saxum aut procellis«; N II, 89.

etiamsi: etiamsi ‖ etiam, si ‖ qua fortuna acciderit, ut ..; Lae 61. etiamsi quae pars abesset; T V, 22. — etiamsi quis morte poenas sceleris effugerit; N III, 90. etiamsi cui videbitur illa ... quieta vitae ratio beatior; R III, 6. quos ego existimo, etiamsi qui ipsi rem publicam non gesserint, tamen ... functos esse ..; R I, 12. — is, etiamsi quid obrutum erit, poterit eruere; F IV, 10. etiamsi quid percipi possit; A II, 68.

haud: haud facile quis dixerit hoc exemplo .. laudabilius; O III, 110. quo .. me proficiscentem haud sane quis facile retraxerit nec tamquam Peliam recoxerit; C 83.

ne: 1. bei Substantiven: ne quis civis ... suam rem ullam queat dicere; R IV, 5. danda opera est, ne qua amicorum discidia fiant; Lae 78. ne quo incommodo afficiare; F II, 79. ne cui loco non videatur esse responsum; F II, 85. (lex) ne quis magistratus civem Romanum ad-

versus provocationem necaret; R II, 53. ne qui magistratus sine provocatione crearetur; R II, 54. ne quod (animus) aut sempiternum aut diuturnum timeret malum; F I, 68. ne qui morbus eum (mundum) posset aut senectus attingere; Ti 16. ne quo ornamento in hoc genere disputationis careret Latina oratio; T II, 26. ne quod in vestimentis telum occultaretur; O II, 25. ut caveres, ne quis improbus tribunus plebis ... arriperet te; A II, 63.

2. mit Genetiv: vereor, ne cui vestrum ... videatur ..; P 6. — »ne quid horum umquam accidat animo novum«; T III, 30. quorum ne quid accideret; Ti 12. ne quid invidiae (Epicurus) subeat aut criminis; N III, 3. ne quid habeat iniucunditatis oratio; N II, 138.

3. mit Adjectiv: ne quem umquam innocentem iudicio capitis arcessas; O II, 51. eam (terram) ne quis nobis minuat neve vivos neve mortuos ‖ vivus .. mortuus ‖; L II, 67. — quod habeat rationem, ne cui falso assentiamur; F III, 72. ne quid humile, summissum, molle, effeminatum, fractum abiectumque faciamus; T IV, 64.

4. allein: a. masc.: ne quis sit admiratus, cur ..; O II, 35. »eumdem magistratum, ni interfuerint decem anni, ne quis capito«; L III, 9. »praeter Idaeae matris famulos ... ne quis stipem cogito«; L II, 22. »ne quis agrum consecrato«; L II, 22. ne quis iterum idem consecrato; L II, 45. »ne quis ea (sepulchra) deleat neve alienum inferat«; L II, 64. »rei suae ergo ne quis legatus esto«; L III, 9. non vereor, condiscipulorum ne quis exaudiat; L I, 21. ne quis sequi existimet, ut ..; F III, 22. »ne quis sepulchrum faceret operosius, quam« ..; L II, 64. ne quis inspiciat tabellam, ne roget, ne appellet; L III, 38. ne quis me putet fingere; T III, 41. ne quis se ... praetermissum queratur; R I, 1. modo ne quis illud tam ineruditum ... respondeat; A II, 132. — ne cui parerent; O I, 70. — ne qui fallerentur; A II, 17. — ne quos offendant; O II, 68.

b. neutr.: ne quid excidat, aut ne quid in terram defluat; Lae 58. inter privatum et magistratum differat; R I, 67. videndum est in vita ne forte quid discrepet; O I, 145. ne quid effeminatum aut molle et ne quid durum aut rusticum sit; O I, 129. incideret; N II, 142. intrare possit; N II, 144. in eas (nares), quod noceat, possit pervadere; N II, 145. ne plus aequo quid in amicitiam congeratur; Lae 58. fictum sit neve simulatum; Lae 65. in eo genere peccetur; O I, 26. — ne quid praetermissum aut relictum putes; T I, 119. ne cupide quid agerent; O I, 33. (natura ratioque) lubidinose aut faciat aut cogitet; O I, 14. ne quid contra aequitatem contendas, ne quid pro iniuria; O II, 71. ex his deperdat; T V, 40. privatis studiis de opera publica detrahamus; A II, 6. umquam didicisse videatur; N I, 73. ut (Voluptas) caveret, ne quid faceret imprudens, ... aut quicquam, e quo ..; F II, 69. hoc ... est providendum, ne quid abiecte, ne quid timide, ne quid ignave, ne quid serviliter muliebriterve faciamus; T II, 55. indecore effeminateve faciat; O I, 14. praetermittamus; F V, 27. qui ne quid praetermitterent; R III, 5. ne ad te prius ipse quid scriberem, quam aliquid accepissem; A ep 1. elliptisch: de evertendis ... urbibus valde considerandum est ne quid temere, ne quid crudeliter; O I, 82. ratio .. hoc postulat, ne quid insidiose, ne quid simulate, ne quid fallaciter; O III, 68.

ut ne: quid .. aliud intellegetur, nisi uti ne quae pars naturae neglegatur? F IV, 41. neque hoc polliceor me effecturum, ut ne qua particula in hoc sermone praetermissa sit; R I, 38. his idem propositum fuit, quod regibus, ut ne qua re egerent; O I, 70. — s. talis; O I, 33. — ut ne cui quis noceat nisi lacessitus iniuria; O I, 20. ut ne quis concessum putet ..; Lae 43. ut ne cui quis noceat nisi lacessitus iniuria; O I, 20. ut ‖ in ‖ inferenda ne cui noceant iniuria; O I, 28. ut ne cui noceatur; O I, 31. — ut ex eodem (caelo) ne quid absit; Ti 41. ut ne quid impediat, quo minus ..; F V, 36. ut ne quid ab eo (animali) fieret nisi honeste ac decore; F IV, 18. ut ne quid temere ac fortuito ... agamus; O I, 103. ut ne quid omnino, quod venditor norit, emptor ignoret; O III, 51. ut, si probabilia dicentur, ne quid ultra requiratis; Ti 8.

ne: possitne quis beatus esse, quam diu torqueatur; T V, 14 (13).

nec: ut nec absit quid eorum nec aegrum debilitatumve sit; F V, 35. ut ... nec sitienter quid expetens ardeat desiderio; T IV, 37. nec frustra ... quid facere dignum deo est; D II, 125. ut ... nec ... materia .. quicquam ‖ quid ‖ iuvaret, nisi ..; D I, 116.

neve: »neve quem initianto nisi ... Cereri Graeco sacro«; L II, 21.

nisi: nisi quae causa gravior obstitisset; D II, 4. nisi quae (sententiae) me forte fugiunt; T I, 22. »nisi quas terrestris pontus strages conciet«; N II, 89. nisi quae vis obstitit; N II, 35. — nisi quid aliud tibi videtur; T III, 7. nisi Quintus aliud quid nos agere mavult; L I, 18. nisi quid tu melius attuleris; T V, 82. — nisi quid necesse erit; T I, 17. Quinto videtur secus; L I, 7. erat numeris explicandum; T I, 38. nisi forte quid desideratis; L III, 47. dicis; T I, 39. habes ad haec; T I, 55. vis ad haec; T II, 42. ad haec forte vultis; Lae 32.

non: non et natus est quis oriente Canicula, et is in mari morietur; Fa 15. non et ‖ ei, cui ‖ venae sic cui moventur, et is febrim non habet; Fa 15.

num: num .. aut haruspex aut augur aut vates quis aut somnians melius coniecerit ..? D II, 13. num quod ‖ quid ‖ esset malum, nisi quod ..; T III, 80. num quod officium aliud alio maius sit; O I, 7. — num quis horum miser hodie? T I, 89. num quid horum probat noster Antiochus? A II, 143. num quid eorum divinari potest? D II, 11. num quid .. est causae, quin ..? T I, 78. — num quid est aliud? T III, 37. totam domum num quis alter praeter te regit? R I, 61. num amplius quid desideres; A II, 80. num quid simile populus Romanus audierat aut viderat? Lae 41. s. talis. — num quis, quod bonus vir esset, gratias dis egit umquam? N III, 87. de officio num quis haruspicem consulit? D II, 11. quicquam decernit invitus? T III, 65. existat, cui ..? P 12. num quid ... est, quod ..? D II, 9. 10.

quamvis: quamvis quis (munus) ostenderit; A ep 1.

qui: cui quid horum acciderit; N II, 167. »quod quis earum rerum migrassit«; L III, 11. quae coactus quis metu ... promiserit; O I, 32. tamquam in sortibus, quae cui ducatur; D II, 38. quicquid ‖ qui quid ‖ cepisset, adstringi; L II, 53. voluntas est, quae quid cum ratione desiderat; T IV, 23. qui .. quid percipit; A II, 38.

quo: ut .., *qua* quodque movebitur corpus, *aliud* ‖ quo quid movebitur corporum, *corpus* ‖ cedat; A II, 125. quo .. quis versutior et callidior, hoc invisior ... est; O II, 34.

quodsi: quodsi quis ad ea instrumenta animi ... adiungendam sibi etiam doctrinam ... putavit; R III, 5. quodsi quem etiam ista delectant; C 46. quodsi cui ... »simul animus cum re concidit«; T III, 40. quodsi qui longius in amicitia provecti essent; Lae 34. se gloriam consequi

posse rentur; O II, 43. satis sibi ... saepti esse ... videntur; F I, 51.

si: 1. bei Substantiven: si qui fuerunt Stoici paene Cynici; O I, 128. qui (amor) si quis est ... sine desiderio; T IV, 72. si quod esset animal, quod ..; F IV, 28. si quae bestiae furantur aliquid; N II, 157. si qua minima bestiola conaretur inrumpere; N II, 144. si qui eius modi forte casus inciderit, ut ..; F III, 68. si quo casu evenerit, ut ..; O I, 129. quod si qui deus diceret; F V, 8. si cui naviganti ... deus qui dixerit: „eice te“; T II, 67. si quis deus mihi largiatur, ut ..; C 83. si qui dies ad rusticandum dati sint; L I, 9. »si qua invecta diritas casu foret;« T III, 29. dolores .. si qui incurrunt; F I, 62. si quis error alicunde extitit; T III, 82. si qua (gloria) ex bellicis rebus comparari potest; O II, 45. si qui (homines) forte his legibus parere voluerint; L III, 29. cum tu hominem terreto, si quem eris nanctus, istis ... minis; P 17. si quae leges sint ‖ sunt ‖ tyrannorum; L I, 42. si quae (leges) forte a me hodie rogabuntur; L II, 23. ut si quis medicus aegroto imperet, ut ..; D II, 133. si qua sint adiuncta ei (viti) membra; F V, 40. si [quo] modo consequi potuero; R II, 52. munus, si quo forte fungitur; O II, 70. si qua est alia magna perversitas; O I, 145. si quam praestantiam virtutis ... consecuti sint ‖ sunt ‖; Lae 70. si qua ‖ quae ‖ ad virtutem est facta progressio; O III, 17. iis rebus, si quas dignas laude gessimus; A I, 11. si quae (sententiae) similes earum sunt; F III, 31. si qua significatio virtutis eluceat; Lae 48. si quae (somnia) ad rem publicam pertinere visa sunt; D I, 4. si quam habent ulciscendi vim; T IV, 78. — et istum (locum repetes) .. et si quem alium praeteriero; L III, 30. si quae sunt aliae (voluptates); F II, 106.

2. mit Genetiv: si quem tuorum adflictum maerore videris; T III, 43. — si quid ad eam rem pertinet eorum, quae ..; T V, 18. s. tenebrarum. si quid adversi acciderit; A II, 121. eveniat; O I, 73. inesset boni; O III, 3. postea fraudis aut vitii evenisset; Ti 46. importetur nobis incommodi; O II, 18. ludorum; L II, 61. fuerit loci aut temporis; L III, 29. eius modi est; L II, 47. eius modi (dici potest); O I, 61. in his studiis operae posuerim; P 33. temporis: s. loci. si quid tenebrarum obfudit exilium, aut eorum, quae modo dixi, si quid extitit; T III, 82. vitii: s. fraudis.

3. mit Adjectiv und Pronomen: si quid accideret acerbius universis; R I, 7. si quid aliud attentius cogitet; O I, 144. si quis ipse sibi inimicus est; F V, 28. si qui ... secum ipse meditetur; O I, 144. si quis mortalis possit esse, qui ..; D I, 127. si quae inscii ... pro salutaribus mortifera conscripserunt; L II, 13. si qui sapiens rogatus sit ab eo, ... ut ..; O III, 93. si simile veri quid invenerim; A II, 66. vinulentia, ‖ vinol. ‖ cuppedia, et si qua similia; T IV, 26. talis: s. talis.

4. allein: a. masc.: si quis id ageret; O II, 43. pecus ... amiserit; P 8. sibi appetet; O I, 21. in caelum ascendisset; Lae 88. si minus quis cepisset; L II, 51. malo careat; F V, 22. si ... potest .. quis ... errare aliquando nec vera cernere; D I, 71. urbes despicere et oculis conlustrare possit; R III, 14. obmutescere concupierit; F IV, 7. corrigere aliquid volet; N III, 87. »si quis bustum ... violarit, laeserit, deiecerit, fregerit«; L II, 64. si gladium quis ... deposuerit; O III, 95. si .. quis .. dicit; O III, 83. dicat; N II, 74. aliquid ... dixerit; D II, 83. si .. de elephanto quis diceret; N I, 88. dixisset; D II, 14. dicere velit; F V, 27. semel aliquid ... dispexerit ‖ dixerit, al. ‖; D II, 108. medicamentum cuipiam dederit; O III, 92. ‖ si qui ... dedisset ‖; T II, 60. Athonem pro monumento vult funditus efficere ‖ effingere, al. ‖; R III fr 5. est, qui ..; T V, 102. est paulo erectior; O I, 105. est paulo ... propensior; O I, 105. asperitate ea est; Lae 87. fateatur; Lae 40. aegre ferat; T IV, 59. 61. habet causam ... acceptam; O II, 44. inciderit ... nec ... impetret; O III, 92. si .. manibus ingrediatur quis; F V, 35. labefactare volet; A II, 36. quem levet; F IV, 31. natus est; Fa 12. 15. occentavisset; R IV, 12. pepigerit; O III, 92. pareat; F II, 60. perspexisset; Lae 88. privaverit; A II, 33. putabit; F V, 45. putet; O III, 92. quaerat; N II, 18. si ... causam quis ... quaereret; F II, 112. recordari velit; T V, 74. velit idem referre; Fa 32. (roget); P 12. velit vituperare; T II, 4. volt; T IV, 8. — si qui in foro cantet; O I, 145. si ... pecuniam debuerit; L II, 49. dicat; N II, 86. dicere velit; F V, 30. doleat; T IV, 17. voluerit ... evolvere; O III, 76. tyrannum occidit; O III, 19. roget; P 12. metum .. sustulisset; T IV, 46. vult; P 8. velit; O I, 52. — si digito quem attigisset; T V, 55. si quis quem levet; F IV, 31. si quis quem oculis privaverit; A II, 33. — *improbitas si* cuius in mente consedit; F I, 50. si cuius virtutem suspiciunt; O II, 21. — »ea si cui ... accidunt«; D I, 45. (sapiens) si cui debeat; O III, 91. naviganti ... deus qui dixerit; T II, 67. venae sic moventur; Fa 15. propositum sit conliniare ‖ collineare, al. ‖; F III, 22. haec suppetunt; O II, 31. — si qui hoc ... consecuti sunt; L II, 58. qui ‖ si qui ‖ forte mihi desunt; fr V, 48. dicant; C 17. erraverunt; N II, 12. sunt, qui ..; T V, 87. R I, 12. pilae studiosi fuerunt; Lae 74. tremerent et exalbescerent; A II, 48. e nostris aliter existimant; F I, 55. magnis ingeniis in eo genere extiterunt; T I, 3. forte ... aliquid fecerunt humanius; T III, 64. horrent dolorem et reformidant; T V, 85. e nostris Hyperidem sint ‖ sunt ‖ ... imitati; A I, 10. putant; Lae 29. Carneadeum finem tueri volunt; F IV, 49. de nostris ... tenerentur; A I, 4. — quae si quos inter societas .. est; Lae 83.

b. femin.: si qua erat famosa; R IV, 6.

c. neutr.: si quid accidit; Lae 10. accidisset; T I, 104. si ex ea quid ... ceciderit; D I, 28. dedeceat; O I, 146. est, quod ..; N III, 33. dubium est .., utrum dicat aliquid beatum esse ... an, si quid ‖ quod ‖ sit; N I, 86. est evidens; N III, 9. mei iudicii est; F II, 36. fuerit obscurius; T IV, 10. cui simile esse possit; A II, 50. si necopinato quid evenerit; T III, 52. incidit; N II, 123. incideret; N II, 143. forte incidisset; N II, 136. inhaeserit; N II, 123. noceret; N II, 142. opus esset; T V, 92. videretur; F II, 2. ita conexum est, ut ..; A II, 143. delinquitur; O I, 146. hilarius ... factum est aut dictum; T III, 64. sit ... disputandum; T III, 77. reprehensum sit; O I, 147. — si quid explanari tibi voles; N III, 4. attuleris; F II, 8. adfirmarent; N I, 10. »si quid ego ‖ te ‖ adiuero«; C 1. si tecum agas quid; O I, 4. de Corinthiis tuis amiseris; T II, 32. e vitae commodis casus abstulerit; N II, 167. detraxeris; O III, 30. asperius dixeram; N I, 93. fecimus; T IV, 52. es facturus; T V, 13. fecerint locutive sint; O I, 148. habere velis; T IV, 56. invenerint; F III, 17. si velim scribere quid aut legere ... aut geometricum quiddam ... explicare; D II, 122. monuerunt; N III, 5. hosti promiserunt; O I, 89. ad usum velint; T II, 37. vellet; D I, 47. — si quid cui simile esse possit; A II, 50. — si quae

|| qua || praeterea sunt; Lae 24. in membris prava aut debilitata aut imminuta sint; F V, 46. sunt de genere eodem; T IV, 16. videbuntur; A II, 148. diligentius erunt cognoscenda; T IV, 33. — exponamus .., si quae forte possumus; F V, 8. — si qua ... corrigere voluit; F I, 26.

sin: sin quae necessitas huius muneris alicui rei publicae obvenerit; O II, 74. — sin aliud quid voles; F IV, 2. — sin quis extiterit; T V, 105. sin autem quis requirit ..; N I, 7. — sin autem quid || quod || animal est; N III, 33. sin quid requiritis; L I, 32.

siquidem: »siquidem qui tempestivam medicinam admovens non adgravescens volnus inlidat manu«; T III, 76.

sive, seu: cum .. homini sive natura sive quis deus nihil mente praestabilius dedisset; C 40. s. alius, 1. — Platonis illud, seu quis dixit alius; R I, 29. sive tu probabilem visionem, ... sive aliud quid proferes, quod sequare; A II, 33. sensus adsit, sive secetur quid sive avellatur a corpore; T III, 12. sive quid mecum ipse cogito sive [aut] quid scribo aut lego; L II, 1. sive quid fecerit sive non fecerit; Fa 30.

talis: num quis .. talis fuit? D II, 95. — si quid tale acciderit, ut ..; T I, 118. si quid tale posset || possit || contingere, ut ..; Lae 87. qui .. natura dicuntur iracundi ... aut invidi aut tale quid; T IV, 80. si quid tale dici potest; O I, 61. quod ... tale quid efficiat, ut ..; F III, 20. num quid tale, Epicure, vidisti? N I, 88. num quid tale Democritus? F II, 102. ut .. ipse ne quid tale posthac; O I, 33.

utrum: quid .. interest, utrum ex homine se convertat quis in beluam an hominis figura immanitatem gerat beluae? || [utrum ... beluae] ||; O III, 82. — ut nihil intersit, utrum ita cui videatur ut insano, an *ut* sano; A II, 54. — interesse .. aiunt, utrum eius modi quid sit, sine quo effici aliquid non possit, an eius modi ..; Fa 36.

quisnam, quinam, wer denn? welcher? I. **direct:** 1. bei Substantiven: quonam gaudio (homines) complerentur? F V, 69. »quinam Tantalidarum internecioni || internic. || modus paretur?« N II, 90. cuiusnam modi est Superbi Tarquinii somnium? D I, 43. nesciunt. quonam, inquit, modo? F II, 6. quonam modo (relinquis)? inquam; F III, 14. peccata paria. — quonam modo? F IV, 75. ecquid .. intellegis, quantum mali de humana condicione deieceris? — quonam modo? T I, 15. haec (ratio) ut imperet ...; quonam modo? inquies; T II, 48. maioribus ... hoc ita visum intellego .... — quonam tandem modo? T III, 8. vide ne (tua) desideretur constantia. — quonam modo? T V, 32. si autem homo ille Tages fuit, quonam modo potuit terra oppressus vivere? D II, 51. somnia observari possunt? quonam modo? D II, 146. non desinam te uti teste .... me, inquit ille, quonam modo? R I, 61. quonam .. modo quisquam amicus esse poterit ei || eius ||, cui se putabit inimicum esse posse? Lae 59. quod audio. quanam, inquam, de re? A I, 13. »quaenam umquam ob mortem Myrtili poenis luendis dabitur satias supplici«? N III, 90. quamnam .. sententiam dicimus? L I, 56. quaenam sollicitudo vexaret impios sublato suppliciorum metu? L I, 40. quaenam species caeli videretur? N II, 96. quam (geometriam) quibusnam quisquam (poterit) enuntiare verbis? A I, 6. — quonam .. alio modo καταληπτόν diceres? A I, 41. quinam est iste epilogus? T I, 112.

2. mit Genetiv: quidnam esse .. causae putem, cur ..? T III, 1. in surditate .. quidnam est mali? T V, 116.

3. mit Adjectiven: »praeteritis«, inquit, »gaudeo«. quibusnam praeteritis? F II, 98. — quaenam ista (maiora) sunt? R I, 62.

4. allein: »quisnam florem liberum invidit meum?« T III, 20. quinam ... isti sunt? R I, 56. — quidnam est istuc? T IV, 9. id est? L II, 18. dici potest, quam ob rem ..? T III, 56. faciendum est iis, qui ..? T V, 75. egisset ille? L II, 36. beneficio provocati facere debemus? O I, 48. — »quidnam torpentes subito obstipuistis?« D II, 64.

II. **indirect:** 1. bei Substantiven: quaerunt, quonam modo, falsa visa quae sint, ea deus efficere possit probabilia; A II, 47. doceant, ... quonam modo ab isdem principiis profecti efficiatis, ut ..., et quonam modo aut quo loco corpus subito deserueritis; F IV, 26. quaeramus ab utroque, quonam modo vitam agere possimus; F IV, 69. a dis futura significari necesse est. sed distinguendum videtur, quonam modo; D I, 118. dicendum est, quonam modo hominum studia ad utilitates nostras allicere ... possimus; O II, 20. Chrysippus aestuans laboransque, quonam *pacto* || hoc modo || explicet; Fa fr 1. ex me quaerunt, ... quonam pacto mortem Africani feras; Lae 7. admiratum Leontem novitatem nominis quaesivisse, quinam essent philsophi; T V, 8 (9). quem (Dionysium) cum Cleanthes .. rogaret, quaenam ratio eum de sententia deduxisset; T II, 60. quaerenti mihi ..., quanam re possem prodesse quam plurimis; D II, 1. quod ... Carneades quaerere solebat, quarumnam rerum divinatio esset; D II, 9. quaenam sit istius veteris ... Academiae ... sententia; F V, 8. — Oedipodis ..., quaenam essent haec ipsa loca, requirentis; F V, 3. eum (Hannibalem) admiratum quaesisse de deo, quodnam illud esset tale monstrum; D I, 49.

2. mit Genetiv: scire cupio, ... quidnam horum ab eo (Zenone) non sit probatum; F IV, 19. videndum est, cuiusnam animantium deus in fingendo mundo similitudinem secutus sit; Ti 11. ut perspiciamus, ... quidnam a Zenone novi sit allatum; F IV, 14.

3. allein: hic quaeret || quaerat || quispiam, cuiusnam causa tantarum rerum molitio facta sit; N II, 133. — visne ... videamus, ... quidnam sit, ... quod nuntiatum est ..? R I, 15. haud sane intellego, quidnam sit, quod laudandum putet; O II, 5. quaero, ecquidnam || quidnam || sit in legibus; L II, 58. — quaero, ... quidnam facerent; O III, 39. quaesierat, ... quidnam sentirem de hoc, quod ..; R I, 19.

quispiam, irgend ein, irgend jemand, etwas (quoipiam: s. I. homo): I. bei Substantiven: obsecuti amico cuipiam || cuidam ||; A II, 8. eius modi quampiam cessationem || cessionem || liberam atque otiosam (ista oratio postulat); L I, 10. ut ea (vis, sententia) non homini quoipiam, sed Delphico deo tribueretur; L I, 58. inertissimos homines ... aut alveolum poscere aut quaerere quempiam ludum aut sermonem aliquem requirere; F V, 56. sin quaepiam (nota) est, aveo audire, quae sit; D II, 128. — num aliud quodpiam membrum tumidum ... non vitiose se habet? T III, 19. quamquam tum quidem vel aliae quaepiam rationes honestas nobis ... actiones darent; A ep. 2. ut ea vis diligendi ad aliam rem quampiam referatur; F V, 30. *ut* propter aliam quampiam rem ... nos amemus; F V, 30.

II. mit Genetiv: qui eorum cuipiam, qui una latrocinantur, foratur aliquid; O II, 40. quorum etiamsi inprudentes (Aegyptii) quippiam fecerint;

T V, 78. si aliud quippiam nacti sumus fortuiti boni aut depulimus mali; N III, 87.

III. mit Adjectiv: si ostendi simile natum factumve quippiam; D II, 149. quodsi interesse quippiam tantulum modo potuerit in *amicitia*; L I, 34.

IV. allein: quis .. te adhibuisset, dixerit quispiam, si ista non essent? N III, 76. forsitan quispiam dixerit: nonne .. sapiens ..? O III, 29. „o stultum hominem“, dixerit quispiam, „et repugnantem utilitati suae!“ O III, 100. fortasse dixerit quispiam tibi ... videri; C 8. sin sit quispiam, qui aliquid tribuat voluptati; O I, 106. cum immolare quispiam velit; D II, 35. si grammaticum se professus quispiam barbare loquatur; T II, 12. hic quaeret || quaerat || quispiam, cuiusnam causa tantarum rerum molitio facta sit; N II, 133. si ... roget eos quispiam, num ..; A II, 43. — cum ita dicimus, velle aliquid quempiam aut nolle sine causa; Fa 24. cum aliqua de causa quempiam diligunt; O II, 21. qui iniuste impetum in quempiam facit; O I, 23. — si segetibus aut vinetis cuiuspiam tempestas nocuerit; N II, 167. — si quis medicamentum cuipiam dederit ad aquam intercutem; O III, 92. qui gratificantur cuipiam, quod obsit illi; O I, 42. noceo: s. quippiam; N III, 86. hebes acies est cuipiam oculorum; F IV, 65. si constitueris cuipiam te advocatum in rem praesentem esse venturum; O I, 32. quamquam hoc videbitur fortasse cuipiam durius; O I, 23. — sive deest naturae quippiam sive abundat; D I, 61. si evenit quippiam; D II, 52. ut de nihilo quippiam fiat; Fa 18. sine quo quippiam non fit; Fa 36. sive praetermissum sive ignoratum est quippiam; F V, 15. si maior pars pecuniae legata est || [si ... est] ||, si inde quippiam ceperit; L II, 49. ne suspicari quidem possumus quemquam horum ab amico quippiam contendisse, quod contra fidem ... esset; Lae 39. si .. (*improbitas*) molita quippiam est; F I, 50. si uredo aut grando quippiam || cuipiam || nocuit; N III, 86. simul obiecta species est cuiuspiam, quod bonum videatur; T IV, 12.

quisquam, irgend ein, jemand: A. bei Substantiven: miror, ... (Tarquinius) si quemquam amicum habere potuit; Lae 54. auctor: s. lator. bonum: s. C. potest .., quod inutile rei publicae sit, id cuiquam civi utile esse? O III, 101. »si quidem sit || est || quisquam deus, cui ego sim curae«; T IV, 72. id .. putare quemquam hominem, nihil homine esse melius || [nihil ... melius] ||, summae adrogantiae censet esse; N III, 26. veteribus displicuisse Romanis vel laudari quemquam in scaena vivum hominem vel vituperari; R IV, 12. neque .. quisquam potest hostis advolare terra, quin ..; R II, 6. isti rogationi || rationi || neque lator quisquam est inventus nec auctor umquam bonus; L III, 34. ego ... non me inertiorem esse confitear quam opificem quemquam, si ..? R I, 35. quem (C. Laelium) potius audiam ... quam quemquam principem Stoicorum; N III, 5. nec .. quemquam senem audivi oblitum, quo loco thesaurum obruisset; C 21. nec .. melior vir fuit Africano quisquam nec clarior; Lae 6.

B. mit Genetiv: 1. masc.: hunc a se maiorem ducem cognitum quam quemquam eorum, quos legisset; A II, 3. numquam hoc ita defendit Epicurus neque Metrodorus aut quisquam eorum; F I, 25. quasi vero quisquam nostrum istum potius quam Capitolinum Iovem appellet; N III, 11. num aut tuum aut cuiusquam nostrum || vestrum || nomen .. Caucasum ... transcendere potuit? R VI, 22. ne suspicari quidem possumus quemquam horum ab amico quippiam contendisse, quod ..; Lae 39. ut ad eius (Caesaris) corpus non modo amicorum, sed ne servorum quidem quisquam accederet; D II, 23. quoniam ... nec eorum (inproborum et avarorum) quisquam adhuc inventus est, quoi ..; P 52. Alabandenses .. sanctius Alabandum colunt ... quam quemquam nobilium deorum; N III, 50. num quid est, quod quisquam divinorum .. respondere soleat ..., quid bonum sit? D II, 10. improborum: s. avarorum. mortuorum ... ne vita quidem ipsa quisquam caret; T I, 87. ut ego ... ne Atticorum quidem oratorum quemquam aut *suavitate* *; R III, 42. quis non paupertatem extimescit? neque tamen quisquam philosophorum; T V, 89. neque stultorum quisquam beatus neque sapientium || sapientum || non beatus; F I, 61. servorum: s. amicorum. quorum (tyrannorum) haud fere quisquam talem interitum effugit; O II, 23.

2. neutr.: ut intersit rei publicae quicquam illorum facere sapientem; O I, 159. qui (Epicurus) negat quicquam deos nec alieni curare nec sui; D II, 104. hanc (bonorum complexionem) assequi virtus, si quicquam praeter ipsam boni est, non potest; T V, 29. neque in illo inani ... quicquam fuisse causae (dicis), cur ..; Fa 47. cum idem negares quicquam certi posse reperiri; A II, 63. proinde || perinde || quasi ... certi quicquam sit in rebus humanis; T I, 86. quid .. minus a physicis dici debet quam quicquam certi significari rebus incertis? D II, 43. si .. nec certi est quidquam nec ..; fr V, 100. hoc auspicium divini quicquam habere potest? D II, 73. cum ... nec ei quicquam fiat iniuriae; O III, 92. ut iam doctis hominibus ... ad fingendum vix quicquam esset loci; R II, 19. ne si interirent quidem animi, quicquam mali esse in morte; T I, 81. nec .. cuiquam bono mali quicquam evenire potest; T I, 99. neque (me) mei quicquam relicturum; T I, 103. nec de Oedipode potuisse Apollinem praedicere ... nec quicquam eius modi; Fa 33. quod beatum aeternumque sit, id nec habere ipsum negotii quicquam nec ..; N I, 45. neque .. leges Porciae ... quicquam praeter sanctionem attulerunt novi; R II, 54. omnium .. rerum nec aptius est quicquam ... quam diligi nec alienius quam timeri; O II, 23. sui: s. alieni. viti: s. C. nil.

C. mit Adjectiven und Pronomina: qui potest esse quisquam alius alio beatior? F V, 83. haec ... vis ... homini profecto est nec alii cuiquam a dis inmortalibus data; N II, 163. s. alius, A, III. quidquam (13 St.) B. I, S. 138, a. quasi vero ista vi quicquam tum potuerit ei (Priamo) melius accidere! T I, 85. ne suspicari quidem se quicquam bonum, nisi ..; T III, 47. ne cogitari quidem quicquam melius potest; N II, 18. plerique neque in rebus humanis quicquam bonum norunt, nisi ..; Lae 79. certe ne bono quidem melius quicquam inveniri potest; P 22. s. B, 2. mali; T I, 99. ut nec medici nec imperatores ... quicquam magna laude dignum sine usu et exercitatione consequi possunt, sic ..; O I, 60. cum simplex animi esset natura || nat. esset || neque haberet in se quicquam admixtum dispar sui atque dissimile; C 78. aut Homero delectationem animi ac voluptatem aut cuiquam docto defuisse umquam arbitramur? T V, 114 (115). an quicquam eximium potest esse in ea natura? N I, 116. cum tam vitiosum esse constet adsentiri quicquam aut falsum aut incognitum; A II, 68. implicatum: s. tortuosum. si hoc uno quicquam sol vidisset indignius; O II, 28. »neque dedi neque do infideli cuiquam (fidem)«; O III, 102. 106. nec .. quicquam ingenuum habere

potest officina; O I, 150. nec ‖ neque ‖ quicquam insipiente fortunato intolerabilius fieri potest; Lae 54. languidum: f. turpe. »nec longius quicquam nobis, quam dextrae gladium dum accommodet alter«; T IV, 48. quo ne in deo *quidem* quicquam maius intellegi potest; T I, 65. potestne bonum cuiquam malo esse? P 7. numquam ne mediocri quidem cuiquam, non modo prudenti (Apollinis operta) probata sunt; D II, 113. nec (perturbationes) habere quicquam aut naturale aut necessarium; T IV, 60. »senectus, si nil quicquam aliud viti adportes tecum«; C 25. ne veniet quidem in eum ordinem quisquam vitii particeps; L III, 29. num censes his nuntiis ... quemquam physicum crediturum fuisse? D II, 58. quod nec ipsi (Epicuro) nec cuiquam physico placet; Fa 18. nec .. quisquam privatus erat disceptator aut arbiter litis; R V, 3. nec quicquam habeo adhuc probabilius; A II, 139. quisquam sanissimus tam certa putat, quae videt quam ..? A II, 89. caeli ornatus ex corporibus ... cursantibus potuisse effici cuiquam sano videri potest? N II, 115. neque Saturninus ... simile quidquam habuit veterum illorum; A II, 14. nec .. quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat; F I, 59. [negant .. (philosophi) stultum quemquam his morbis vacare]; T III, 9. non inesse in iis (sensibus) quicquam tale, quale ..; A II, 99. quando .. Socrates ... quicquam tale fecit? F II, 1. quia sine sociis nemo quicquam tale conatur; Lae 42. nec .. in Torquati sermone quicquam implicatum aut tortuosum fuit; F III, 3. cave turpe quicquam, languidum, non virile; T II, 51.

D. **allein**: 1. **masc.**: quisquam: negatis fieri posse, ut quisquam nulli rei adsentiatur; A II, 107. nec .. umquam summum bonum assequi q. posset; F V, 68. neque me q. ibi adgnovit; T V, 104. nullo .. modo fieri potest, ut q. tanti aestimet aequitatem et fidem, ut ..; A II, 23. cur neque deformem adulescentem q. amat neque formosum senem? T IV, 70. nec q. (libros) attingit praeter eos, qui ..; T I, 6. »nec q. e nostris spolia cepit laudibus«; T II, 22. nec .. q. magis confirmare mihi videtur ... fatum; Fa 48. quoniam nihil q. debet, nisi ..; P 41. potestne .. q. dicere ..? A II, 21 (20). te .. ita adfectum ne virum quidem q. dixerit; T II, 32. quasi fieri ullo modo possit, ... ut q. plus alterum diligat quam se; T III, 72. nec .. de hoc q. dubitare posset, nisi ..; T I, 73. an q. in potiendis voluptatibus gloriando se ... effert? P 15. quam (geometriam) quibusnam q. (poterit) enuntiare verbis? A I, 6. neque .. q. est, qui ..; F I, 32. nec potest q. alias beatus esse, alias miser; F II, 87. ut neque q. nisi bonus vir et omnes boni beati sint; F III, 76. si est q., qui ..; F V, 78. nec .. potest esse miser q. sensu perempto; T I, 89. nec .. q. fuit, qui ..; T II, 43. »nec .. tanta praeditus sapientia quisquamst, qui ... non ..;« T III, 71. talis .. nec maerens nec timens nec cupiens nec gestiens esse q. potest; T IV, 61. potest ea timens esse q. beatus? T V, 15. mihi .. non videbatur q. esse beatus posse, cum ..; T V, 22. nec q. rex Persarum potest esse, qui non ..; D I, 91. estne q. ita desipiens, qui credat ..? D II, 51. neque ullum ingenium tantum extitisse dicebat, ut, quem res nulla fugeret, q. aliquando fuisset; R II, 2. ut q. inveterata potestate .. ad deponendum imperium tardior esset; R II, 23. nec est q. gentis ullius, qui ..; L I, 30. quasi possit q., qui non idem prudens sit, iustus esse; O II, 35. aut .. nemo ... aut, si q., ille (Cato) sapiens fuit; Lae 9. quonam .. modo q. amicus esse poterit ei ‖ eius ‖, cui? Lae 59.

potest q. in abundantia bonorum ipse esse non bonus? P 7. quod non possit sine honestate contingere, ut iure q. glorietur; F IV, 50. qui .. illam ... securitatem ... habere q. potest, cui ..? T V, 42. an q. potest sine perturbatione mentis irasci? T IV, 54. nec .. potest q. de bonis et malis vere iudicare nisi ..; F III, 73. quid q. meminit, quod non ..? A II, 22. quasi q. neget ..; A II, 88. quisquamne istuc negat? N III, 70. neque ut ea ipsa ... q. extra conlegium nosset; L II, 30. si q. ullam disciplinam philosophiae probaret praeter eam, quam ..; A II, 7. an ... q. potest probare, quod ..? F V, 76. ne vitationem quidem doloris ipsam per se q. in rebus expetendis putavit, nisi ..; F V, 20. neque .. q. repugnat; A II, 41. haud erat sane, quod q. rationem ac doctrinam requireret; T III, 2. quae scripsisti plura quam q. e nostris; L I, 9. ut ... Metrodorum non fere praeter suos q. in manus sumit; T II, 8. nec .. quicquam ita dicam, ut q. id fingi suspicetur; A II, 98. in quo (orbe) neque figuram divinam neque sensum q. suspicari potest; N I, 28. navalis hostis ante adesse potest, quam q. venturum esse suspicari queat; R II, 6. nec in his eum (Gygen) facinoribus q. potuit videre; O III, 38. vituperare q. vitae parentem ... audet? T V, 6. quasi vero q. ita nonaginta annos velit vivere, ut ..! T I, 92. neque Herculi q. decumam vovit umquam, si sapiens factus esset; N III, 88. — estne q. tanto inflatus errore, ut ..? A II, 116. nec prohibebatur q. iure suffragii; R II, 40. nec q. ante Marium solutus dicitur esse sectus; T II, 53.

quemquam: Pittacus omnino accedere quemquam vetat in funus aliorum ‖ alienorum ‖; L II, 66. nihil oportere neque profiteri neque adfirmare q. neque adsensione approbare; A I, 45. quo modo q. aut conclusisse aliquid aut invenisse diceremus? A II, 27. negas fortem esse q. posse, qui ..; F IV, 53. cum ... negaret .. umquam beatiorem q. fuisse; T V, 61. hic ego non mirer esse q., qui ..? N II, 93. negat .. sine furore Democritus q. poëtam magnum esse posse; D I, 80. Stoici ... negant q. nisi sapientem divinum esse posse; D II, 129. negant .. q. esse virum bonum nisi sapientem; Lae 18. ut mihi permirum videatur q. exstare, qui ..; D II, 99. nihil .. q., nisi quod lubeat, praeclare facere posse; T IV, 44. nec gaudere q. nisi propter corpus nec dolere; F II, 98. mandare q. litteris cogitationes suas, ... hominis est ..; T I, 6. neque peccare q. nisi adsensione; A II, 39. at scire negatis q. rem ullam nisi sapientem; A II, 145. quod praeter deos negat scire q.; T I, 99. negat Epicurus ... q., qui honeste non vivat, iucunde posse vivere; F II, 70. negat (Epicurus) q. iucunde posse vivere, nisi idem honeste ... vivat; T V, 26. — nec q. hoc errore duci oportet, ut ..; O I, 148. *numquam* q. ... magno animo ... effici posse, nisi ..; F III, 29. nihil esse turpius quam [est] q. legari nisi rei publicae causa; L III, 18. nihil .. attinet q. nominari; L II, 42. — neminem ... imperatorem, nescio an ne quinquevirum quidem q. nisi sapientem? A II, 136. — nec cognovi q. qui ..; D II, 139. qui velit, ut neque diligat q. nec ..; Lae 52. neque .. Iovem ... neque q., qui ita appelletur ‖ appellatur ‖, (Zeno) in deorum habet numero, sed ... docet; N I, 36. ut (Sisenna) unum Clitarchum neque praeterea q. de Graecis legisse videatur; L I, 7. quis .. divitiorem q. putet quam eum, cui nihil desit? R I, 28. q. paeniteret, quod fecisset per iram? T IV, 79. nec q. vidi, qui ..; N I, 86. nec .. (fortis civis) criminibus falsis in odium ... q. vocabit; O I, 86. — his sententiis omnibus nihil post mortem per-

tinere ad q. potest; T I, 24. nec (illud officium) praeter sapientem cadere in q. potest; O III, 14.

cuiusquam: erat .., si cuiusquam, certe tuum nihil praeter virtutem in bonis ducere; F III, 10. quae (lex naturae) vetat ullam rem esse c. nisi eius, qui ..; R I, 27. sapientis .. nullo modo (esse) ... putare ullum esse c. diem natalem; F II, 102. nullus est .. c. dies natalis; F II, 102. recte solus (sapiens appellabitur) liber nec dominationi c. parens; F III, 75. si ulla sententia c. esse potest nihil adprobantis; A II, 29.

quoiusquam: nihil neque meum est neque quoiusquam, quod auferri ... potest; P 29.

cuiquam: quasi vero maior cuiquam necessitas accidere possit ‖ posset ‖, quam accidit nobis; R I, 10. nec .. virtutem c. adesse, quin ..; A I, 38. plus .. mali pravitas voluntatis affert quam fortuna c. boni; fr V, 39. nec in philosophia c. cessit; fr V, 66. homo .. iustus ... nihil c. ... detrahet; O III, 75. si .. amicus ... nec usquam id scripserit ... nec c. dixerit; F II, 58. id nec habet nec exhibet c. negotium; N I, 85. an id exploratum c. potest esse? F II, 92. qui ... nec facere c. videantur iniuriam; O I, 29. magis fugiendam censet ... amissionem etiam liberorum ... quam facere c. iniuriam; O III, 26. quae (iustitia) non modo numquam nocet c., sed ..; F I, 50. non audet c. aut dicto protervo aut facto nocere; F II, 47. quae .. forma alia occurrit umquam aut vigilanti c. aut dormienti? N I, 46. persuaderi ... c. potest ..? D II, 28. nihil ... sine eorum (augurum) auctoritate posse c. probari; L II, 31. quae (terra) ... nec umquam ‖ cuiquam ‖ sine usura reddit, quod accepit; C 51. nolite sinere nos c. servire; P 41. ut ... deum fingeret ... nihil c. tribuentem; N I, 123. cum efficere non possit, ut c. ... vacuitas doloris et voluptas idem esse videatur; F II, 16. — id ... non solent dicere, c. suave esse cruciari; T II, 17. potest ... c. esse utile ... taeterrimum parricidium patriae? O III, 83. possunt .. c. esse utiles angores, sollicitudines? O III, 84. quis amicus esse c. (potest)? F II, 78. »si fas endo plagas caelestum ascendere c. est«; R fr 6.

quicquam, quidquam (nom.): quia ne ad finem quidem bonorum eum ... quicquam potest accedere; F IV, 68. an potest ... q. esse suavius quam nihil dolere? F II, 11. an vero certius q. potest esse quam ..? F III, 42. nec .. q. est, quod ..; F III, 74. si in ceteris rebus esset q., quod ..; F IV, 54. cum ... nec q. omnino praeter haec tria possit esse; F V, 18. quippe quae (vis) nulla sit nec sit q. nisi corpus unum et simplex; T I, 21. an est q. similius insaniae quam ira? T IV, 52. an q. est secundum naturam, quod ..? T IV, 79. nec in misera vita q. est praedicabile aut gloriandum; T V, 49. quoniam ... neque est q., quod non ..; N II, 38. quasi vero q. sit tam valde quam nihil sapere vulgare? D II, 81. cum ... neque coniectura ... q. sit incertius; D II, 147. an mihi .. potest q. esse molestum, quod ..? Fa 4. potest .. q. factum esse, quod ..? Fa 27. ut ... nec esse ‖ esset ‖ (posset) q. civitate bene constituta beatius; R V, 7. omnino si q. est decorum, O I, 111. nec .. est q. turpius vanitate; O I, 150. nec simulatum potest q. esse diuturnum; O II, 43. viro bono ... nullo modo videri potest q. esse utile, quod non honestum sit; O III, 77. potest .. q. utile esse, quod ..? O III, 116. potest .. q. esse absurdius quam ..? C 66. q. bonum est, quod non ..? P 14. nec inter nos et eos ... quidquam interest, nisi quod ..; A II, 8. ut ... nec in iis q. intersit; A II, 40. neque ut q. interesset inter intestinum et oblatum (tremorem, pallorem); A II, 48. si negaret q. interesse ad beate vivendum, quali uteretur victu; F II, 90. nec esse res ullas praeter virtutes et vitia, inter quas q. omnino interesset; F IV, 47. numquam q. (interest, doleas); T II, 29. quasi vero q. intersit ..! D II, 59. nec .. mihi sane q. occurrit, cur ..; T I, 49. hoc se unum tollere, ut q. possit ita *verum* videri, ut non ..; A II, 33. nec utile q. (videtur), quod non honestum; O III, 20. tum hoc, tum illud probabilius videtur nec praeterea q. probabile; O III, 33. mihi ne diuturnum quidem q. videtur, in quo ..; C 69. — neque q. illuc adfertur a Praxitele; D II, 48. cum dicitur INTER BONOS BENE AGIER, q. agi dolose ... potest? O III, 61. quoniam nec capiendum q. erat nec repellendum; Ti 19. qui enim potest quidquam comprehendi ... quod ..? A II, 18. si q. comprendi posse dicatur; A II, 109. an q. tam puerile dici potest, ... quam si ..? N I, 97. neque .. q. est de hac parte post Panaetium explicatum; O III, 34. q. potest casu esse factum, quod ..? D I, 23. nec q. fit, quod fieri non potest; D II, 61. si q. extra virtutem habeatur in bonis; F V, 77. sine quibus (notitiis) nec intellegi quidquam nec quaeri disputarive potest; A II, 21. sine qua (informatione) nec intellegi q. nec quaeri nec disputari potest; N I, 43. neque q. interiectum est, quod obstet, sed ..; A II, 80. qui potest q. de dolore mutari, si neque de eo, propter quod dolet, q. est mutatum neque de eo, qui dolet? T III, 74. si q., nisi quod honestum sit, numeretur; F IV, 45. cum ... nec q. proficeretur, plures cum accederent; D I, 77. ne vendundum quidem q. est sed donandum; O III, 53. desitum est .. videri q. in socios iniquum; O II, 27. neque in eo q. esset † requisitum; Ti 14. — Ellipsen: quia nec honesto q. honestius nec turpi turpius; F IV, 75. nec q. sine virtute laudabile; T V, 43. an q. stultius, quam ..? T V, 104. nec mundo q. melius; N II, 21. nec q. difficilius quam reperire ..; Lae 79. quandoquidem neque mundo q. puchrius neque eius aedificatore praestantius; Ti 7.

quicquam, quidquam (acc.): ut neget accedere quicquam posse ad voluptatem nihil dolentis; F II, 28. quae (causae) prohibeant q. secus cadere, atque casurum sit; Fa 28. Arcesilas negabat esse quidquam, quod ..; A I, 45. neque esse quidquam, quod ..; A I, 45. neque hoc quidquam esse turpius quam ..; A I, 45. cum .. ita negaret quidquam esse, quod ..; A II, 18. qui .. negaret q. esse, quod perciperetur; A II, 28. qui ‖ [qui] ‖ (Cyrenaici) negant esse q., quod ..; A II, 76. tunc .. inane q. putes esse? A II, 125. illi (Stoici) .. negant esse bonum q., nisi ..; F I, 61. alteri negant q. esse bonum, nisi quod ..; F II, 68. cave putes q. esse verius; F II, 71. negat .. (prudentia) si (beatae vitae) cum dolore ... q. esse commune; T V, 14. nec esse q. extra suam potestatem, quod ..; T V, 30. hunc censes primis ... labris gustasse physiologiam, ... qui q., quod ortum sit, putet aeternum esse posse? N I, 20. cum idem (Democritus) omnino ... neget esse q. sempiternum; N I, 29. cum mundo negas q. esse melius; N III, 21. idem (Chrysippus) ... negat esse in omni natura q. homine melius; N III, 26. qui potest provideri q. futurum esse, quod ..? D II, 17. negant q. esse praestantius; R I, 48. libertate ne feris quidem q. esse dulcius; R I, 55. cave .. putes Attici nostri Amalthio ... q. esse praeclarius; L II, 7. ut (Stoici) et, quicquid honestum esset, id utile esse censerent nec utile q., quod non honestum; O III 11. neque inter eorum vitam et improbissimorum q. omnino interesse; F IV, 21. qui ... nec inter eas res q. omnino putant interesse; F V, 23. nec q. inter Alcibia-

dem ... et quemvis baiolum interesse; T III, 77. neque q. ad nos pertinere, nisi quod ..; T V, 73. negas sine deo posse q.; A II, 121. quid .. minus est dignum, quam tibi peius q. videri dedecore? T II, 14. — nihil minus .. civile ... quam ... q. agi per vim; L III, 42. qui negant q. posse comprendi; A II, 31. negemus q. ratione confici; T IV, 84. negant ab ullo philosopho q. dictum esse languidius; T V, 25. quod nullo modo arbitrabatur quidquam effici posse ab ea (natura), quae ..; A I, 39. innumerabiles alii ... cogitassene q. in vita sibi esse expetendum, nisi quod laudabile esset ..., videntur? P 12. quo nihil turpius physico, quam fieri q. sine causa dicere; F I, 19. ut ... neque in eo q. casu ... factum esse appareat; D I, 125. si dicamus q. fieri sine causa; Fa 25. siquidem concedendum tibi est aut fato omnia fieri, aut q. fieri posse sine causa; Fa 26. qui negavissent quidquam sciri aut percipi posse; A II, 15. ut (Stoici) negent quicquam posse percipi nisi ..; F V, 76. nec omnino de eo genere q. praecipiendum fuisse; O III, 13. noluit q. statui nisi columellam; L II, 66. — quid .. tam pugnat, quam non modo miserum, sed omnino q. esse, qui non sit? T I, 13. — quos (Persas) negat ad panem adhibere q. praeter nasturcium; T V, 99. qui vetant q. agere, quod ..; O I, 30. nec .. agere q. (actio debet), cuius ..; O I, 101. quid .. est tam futtile ‖ futile ‖, quam q. adprobare non cognitum? A II, 59. talis vir non modo facere, sed ne cogitare quidem q. audebit, quod ..; O III, 77. quis ... cogitare omnino quidquam potest? fr V, 81. eam (Venerem) prae lubidine negat curare q.; T IV, 73. num quis .. q. decernit invitus? T III, 65. alii .. negabant se pro hac evidentia quidquam priores fuisse dicturos; A II, 17. nec .. q. ita dicam, ut ..; A II, 98. quousque audebunt dicere q. utile, quod non honestum? O III, 87. ut ... nec ei (virtuti) q., .. unde oriretur, darent; F II, 43. si ... nec ars efficit q. sine ratione; N II, 87. veretur .. q. aut facere aut eloqui; F II, 47. (Voluptas) caveret, ne quid faceret imprudens, ... aut q., e quo ..; F II, 69. ſ. **facio**, III. alqd, quicquam (5 St.) B. II, S. 15, b. nec .. habet nostra mens q., ubi consistat; F I, 41. cur .. q. ignoraret animus hominis, si ..? N I, 28. si nec percipere q. posset sapiens; A II, 77. cum ... neque q. umquam nisi honestum ... alter ab altero postulabit; Lae 82. negat .. vos Zeno ... scire q.; A II, 144. »nec quem dolum ad eum (patrem) ... commoliar, scio q.;« N III, 73. neque ... attinet ... q. sequi, quod ..; O I, 110. an ea ... q. significant nisi acumen hominum? D II, 145. nec ut emat melius nec ut vendat, q. simulabit aut dissimulabit vir bonus; O III, 61. nec .. Protagoras ... q. videtur de natura deorum suspicari; N I, 29. — qui illa visa ... negant q. a falsis interesse; A II, 27. ut ... nec ... materia .. q. ‖ quid ‖ iuvaret, nisi consectionis eius fabricam haberemus; D I, 116. cum .. (Stoici) negant ea (prima naturae) q. ad beatam vitam pertinere; F IV, 43. negabat (Carneades) genus hoc orationis q. omnino ad levandam aegritudinem pertinere; T III, 60.

quisque, jeder (quoique: ſ. A, I. deus; L II, 29. divus. D, **b,** I. quoique): A. **bei Substantiven:** I. **ohne Zusatz:** quod cuiusque (animalis) natura desideret ‖ desiderat ‖; F V, 25. si ad rem pertinet, quo modo caelo adfecto ... quodque animal oriatur; D II, 98. pastum .. animantibus ... copiose natura eum, qui cuique aptus erat, comparavit; N II, 121. qualis cuiusque animi adfectus esset, talem esse hominem; T V, 47. cum constituantur earum rerum vocabula, quae in quaque arte versentur; F III, 3. qui cuique ‖ cuicumque ‖ artificio praesunt; F IV, 76. quem ex quaque belua usum habere possemus; O II, 14. enitar, ut cuiusque et boni publici et mali causam ... videar attingere; R II, 52. quae res quamque causam plerumque consequatur; D I, 126. quid de quaque consultatione respondeamus; L I, 17. ut .., *qua* quodque movebitur corpus, *aliud* ‖ quo quid movebitur corporum, *corpus* ‖ cedat et, qua quodque cesserit, aliud ilico subsequatur; A II, 125. his .. nominibus ... quae vis sit in quoque declaratur deo; N II, 62. quibus hostiis immolandum quoique deo; L II, 29. qui exortus quoque die signi alicuius ... futurus sit; D II, 17. quid quoque die dixerim; C 38. quae cuiusque divinationis ratio ... sit; D I, 85. »quae .. quoique divo decorae grataeque sint hostiae«; L II, 20. quod cuiusque generis animantium statui deceat extremum; F IV, 28. quae .. cuiusque generis vel inanimi vel animantis ... origo; T V, 69. quo nihil in quoque genere ... debet esse praestantius; N II, 29. cuiusque generis beluas numero consecratas deorum; R III, 14. quid iis (doctis hominibus) de quoque officii genere placeat; O I, 147. ſ. modus; O I, 139. unde quo quamque lineam scriberent; T V, 113. quid quoque loco aut modo aut tempore contingat; Ti 27. malum: ſ. bonum. quamvis multa cuiusque modi (oratio) rapiat; F II, 3. ut persequerentur cuiusque modi voluptates; F II, 22. quantum quoque modo videbitur, hauriemus; O I, 6. in quam (domum) ... admittenda hominum cuiusque modi ‖ generis ‖ multitudo; O I, 139. ſ. locus. quid quibusque ostendatur monstris atque portentis; D I, 92. si in ceteris quoque naturis id cuique esset ultimum, quod in quaque excelleret; F IV, 33. quod in quaque (natura) optimum sit; F IV, 34. quam vim quaeque pars habeat; A II, 122. quia cuiusque partis naturae ... sua quaeque vis sit; F V, 46. ex quo (loco) ducatur quaeque pars iuris; L II, 46. quae cuique peccato poena sit; P 25. quod quaque persona dignum est; O I, 97. quid a quoque, et quid contra quemque philosophum diceretur; D II, 2. portenta: ſ. monstra. quid cuique rei consentaneum esset; A II, 22. quid sequatur quamque rem; A II, 91. quae materia sit, ex qua quaeque res efficiatur; F I, 18. quid in quaque re sit; F II, 18. argumenta sumuntur ad cuiusque rei naturam explicandam; F IV, 18. quanti res quaeque sit; F V, 89. quid in quaque re veri simile esset; T II, 9. quid sit in quaque re maxime probabile; T IV, 7. quae cuiusque rei causa sit; T IV, 57. causarum .. cuiusque rei cognitione; T V, 7. quid cuique rei sit consequens; T V, 68. quid quaque de re certi haberemus; N I, 6. quid quaque de re ipsi sentiamus; N I, 10. deus pertinens per naturam cuiusque rei; N II, 71. quid cuiusque rei causa efficiat; N II, 81. quid ex quibusque rebus efficiatur; N II, 147. quid quamque rem significet; D I, 109. 131. quid quaque de re quoque tempore futurum sit; D II, 24. quid cuique rei conveniat [ex somniis], et quid quamque rem sequatur; D II, 124. quae quamque rem res consequatur; Fa 9. causis .. efficientibus quamque rem cognitis; Fa 33. quo quaeque res inclinet; R II, 45. quid quamque rem sequatur; L I, 62. quid in re quaque verissimum sit; O I, 16. quid in quaque re verum sincerumque sit; O II, 18. quae cuiusque rei causa sit; O II, 18. quid cuique rei sit maxime aptum; Ti 27. talis est quaeque res publica, qualis ..; R I, 47. quod cuiusque rei publicae genus sit; L III, 12. quae sub quemque sensum

cadunt || cadent || ; A II, 105. ex primo versu cuiusque sententiae primis litteris illius sententiae carmen omne praetexitur; D II, 112. quid in quamque sententiam dici possit; D II, 130. quae (bacae) ex quaque stirpe funduntur; N II, 127. quo in signo quaeque errantium stellarum quoque tempore futura sit; D II, 17. perinde ut quaeque stellae in his finitumisque partibus sint quoque tempore; D II, 89. quod cuiusque temporis officium sit; O I, 29. ſ. locus. res; D II, 24. quam cuique verbo rem subicias; F IV, 74. ubi quisque (vir) habitare ... sit solitus; L II, 4. quicquid aget quaeque virtus; F V, 66. Chaldaeis in praedictione ... cuiusque vitae ex natali die minime esse credendum; D II, 87. qui (di) utilitates quasque gignebant; N II, 62.

II. mit Zuſatz: quotus .. quisque (homo) formosus est? N I, 79. quota .. quaeque res evenit praedicta ab istis (haruspicibus)? D II, 52. — extrema illa et summa ... sua cuique (animali) propria (sint); F V, 25. quoniam .. sua cuiusque animantis natura est; F V, 25. necesse est finem .. omnium (animantium) hunc esse, ut || ut sua cuiusque || natura expleatur; F V, 25. animantium ... quanta ad eam rem vis, ut in suo quaeque genere permaneat! N II, 121. scientiam .. suam cuiusque artis esse; F V, 26. cum in suo quemque opere artificem ... nihil aliud cogitare ... videam, nisi quo ..; R I, 35. si ratio esset in beluis, non suo quasque generi plurimum tributuras fuisse? N I, 78. suo quaeque (bestia) appetitu movetur; F V, 42. suam .. cuique (bestiae) naturam esse ad vivendum ducem; F V, 42. quod (praecipuum) suum quaequa (bestia) retinet; T V, 38. ut contra vim ... suis se armis quaeque (bestiae) defendant || defendat ||; N II, 127. ut nemo sit nostrum, qui in sensibus sui cuiusque generis iudicium requirat acrius; A II, 19. haec .. proclivitas ad suum quodque genus ... aegrotatio dicatur; T IV, 28. necesse est .. in suum quaeque locum natura rapiatur; N III, 34. quid, si etiam bestiae multa faciunt duce sua quaeque natura? F II, 109. locus .. iis etiam naturis, quae sine animis sunt, suus est cuique proprius; N I, 103. ut ceterae naturae suis seminibus quaeque gignuntur; N II, 58. sua .. cuique parti aetatis tempestivitas est data; C 33. propriis .. et suis argumentis ... tractanda quaeque res est; T V, 19. ut ne quid impediat, quo minus suo sensus quisque munere fungatur; F V, 36. septem alia (sidera) suos quaeque tenere cursus; T V, 69. proprium suum cuiusque (virtutis) munus est; F V, 67. quia cuiusque partis naturae ... sua quaeque vis sit; F V, 46. — fore ut premerere, cum ex te causas unius cuiusque divinationis exquirerem; D II, 46. quod (decorum) spectatur in uno quoque genere virtutis; O I, 98. si unum quodque membrum sensum hunc haberet, ut ..; O III, 22. ut eius orbis una quaeque pars alia alio modo moveat ... caelum; D II, 89. quod ex maiore parte unam quamque rem appellari ... dicunt; T V, 23. quid in una quaque re vitii sit; O III, 15. quaeramus unam quamque reliquorum sententiam; T V, 84. — ut quaeque (civitas) optime morata est, ita ..; C 63. cuius (voluptatis) motus ut quisque est maximus, ita ..; fr V, 81. stellae: ſ. I. tempus; D II, 89. — dum modo haec (tabella) optimo cuique et gravissimo civi ostendatur; L III, 39. ea in optima quaque indole maxime apparent; F V, 61. illud num dubitas, quin specimen naturae capi deceat ex optima quaque natura? T I, 32. ut optimae cuiusque partis ... virtus sit expetenda maxime; F V, 38. animi .. optimam quamque partem (esse) carissimam; F V, 40. in optuma quaque re publica plurimum auspicia ... valuisse; D I, 95. gravissimus: ſ. optimus; L III, 39. cuius (lunae) tenuissimum lumen facit proximus accessus ad solem, digressus autem longissimus quisque plenissimum; N II, 50. an dolor longissimus quisque miserrimus? F II, 88. sapientiae ... usus longissimus quisque sit plurimi; F III, 47. nec dubium, quin maximo cuique (beneficio) plurimum debeatur; O I, 49. si prima quaeque bene ab eo (sapiente) consulta atque facta ipsius oblivione obruentur; F II, 105. cum deinceps ex primis *primi cuiusque* versus || primis versuum, al. || litteris aliquid conectitur; D II, 111. fluit .. voluptas corporis et prima quaeque avolat; F II, 106. postea tot leges et proxumae quaeque duriores; O II, 75. cum (anhelitus terrae) ... eius .. (nubis) tenuissimam quamque partem coeperint dividere; D II, 44. »tertio .. quoque funesto die«; T II, 24. veterrima quaeque (amicitia) ... esse debet suavissima; Lae 67.

B. mit Genetiv: I. ohne Zuſatz: [quoad quisque eorum vixit]; O I, 40. quo quidque tempore eorum futurum sit; D I, 128. quale quidque eorum sit; O I, 146. eius .. est istorum quidque, qui ..; Lae 55. non plus incommodi est, quam quanti quaeque earum rerum est; F V, 15. ceterarum rerum perspicuum est quo quaeque discedat; C 80. quando .. sibi || ibi, unum || quodque eorum siderum cursum decorum est adeptum; Ti 30. stellarum: ſ. A, I. tempus; D II, 17.

II. mit Zuſatz: quotus .. quisque philosophorum invenitur, qui sit ..? T II, 11. — earum quaeque (bestiarum) suum tenens munus ... manet in lege naturae; T V, 38. quarum (naturarum) suum quaeque locum habeat; N III, 34. — unum quemque nostrum eius mundi esse partem; F III, 64. laudes unius cuiusque nostrum a patribus acceptas posteris prodere; R VI, 23. quae (societas) cum re publica est uni cuique nostrum; O I, 57. quarum (divitiarum) magnitudo quid ad unum quemque nostrum pertinet? O II, 71. si unus quisque nostrum ad se rapiat commoda aliorum; O III, 22. earum ... causarum quanta quamque sit iusta una quaeque, videamus; C 15. siderum: ſ. I. siderum. ponite ante oculos unum quemque veterum || [regum] ||; P 11.

C. mit Adjectiven, Pronomina und ut: alius: in sermonibus alium [quemque] || aliquem ||, quamvis praepotens sit, efficere, ut ..; O I, 109.

is: ſ. suus; N III, 84.

quotus: quis est aut quotus quisque, cui ... non ..? F V, 31. quotus quisque est, qui voluptatem neget esse bonum? D II, 81. quotus .. est quisque, qui somniis pareat? D II, 125. quotus .. quisque reperietur, qui ... possit? O III, 72.

se, sibi: sine aliqua eius rei, quam sibi quisque placere dicit, certa ... nota; A II, 35. cum primas (partes) sibi quemque vindicare necesse sit; A fr 20 (S. 3). sibi quemque natum esse et suis voluptatibus; F II, 79. sibi cuique cariorem suam (esse rationem); F III, 70. sibi quemque esse carum; F V, 29. ita diligi a sese quemque, ut ..; F V, 30. non modo carum sibi quemque, verum etiam vehementer carum esse; F V, 31. quoniam satis apertum est sibi quemque natura esse carum; F V, 34. si, .. simul atque ortus esset, se quisque cognosceret; F V, 41. ut se quisque noscat; T I, 52. Metelli sperat sibi quisque fortunam; T I, 86. neglegere, quid de se quisque sentiat; O I, 99. id sibi quisque genus aetatis degendae constituit, quod maxime adamavit; O I, 117. sibi ut quisque malit, quod ad usum vitae pertineat, quam alteri adquirere; O III, 22. quam (utilitatem) si ad se quisque rapiet;

O III, 26. in vita sibi quemque petere, quod pertineat ad usum; O III, 42. pro se quisque, quod ceperat, adferebat; O III, 58. quod quisque minus per se ipse posset; Lae 26. satis superque esse sibi suarum cuique rerum; Lae 45. ut, quanti quisque se ipse facit ‖ faciat ‖, tanti fiat ab amicis; Lae 56. faciat; Lae 59. ut, quem ad modum in se quisque sit ‖ quisque ‖, sic in amicum sit animatus; Lae 57. ipse .. se quisque diligit; Lae 80. quod per se sibi quisque ‖ quisque sibi ‖ carus est; Lae 80. ſ. ut; Lae 30.

suus: ut non in suo quidque genere sit tale, quale est; A II, 54. ad suam quisque (disciplinam) rapiet; A II, 114. qui (maiores) .. iurare „ex sui animi sententia" quemque voluerunt; A II, 146. non adversatur ius, quo minus suum quidque cuiusque sit; F III, 67. comprehenditur .. suis cuiusque sensibus sic, ut ..; F V, 27. in sensibus est sua cuiusque virtus; F V, 36. animi affectio suum cuique tribuens; F V, 65. ut ... iustitia in suo cuique tribuendo (cernatur); F V, 67. quae (officia) oriuntur a suo cuiusque genere virtutis; F V, 69. suam quisque videri voluit afferre sententiam; F V, 72. pro sua quisque facultate parat, a quibus (canibus) lanietur; T I, 108. quae (natura) ... in suo quidque genere perfectum esse voluit; T V, 37. in hoc .. genere ... magis quam in aliis suum cuique pulchrum est; T V, 63. ut omnia floreant et in suo quaeque genere pubescant; N II, 41. ut id (semen) ... ita fingat et efficiat in suo quidque genere, .. ut ..; N II, 81. cum .. suo cuique iudicio sit utendum; N III, 1. quae (iustitia) suum cuique distribuit ‖ tribuit ‖; N III, 38. ut ... id ante diem certam in suum quidque fanum referret; N III, 84. ubi in suo quisque est gradu firmiter collocatus; R I, 69. qui suam quisque rem publicam constituissent legibus atque institutis suis; R II, 2. iustitia .. praecipit ... suum cuique reddere; R III, 24. eam .. rem illi Graeco putant nomine *a* suum cuique tribuendo appellatam; L I, 19. ut in suo vitio quisque plectatur; L III, 46. (honestum versatur) ... in tribuendo .. suum cuique; O I, 15. quia suum cuiusque fit eorum ‖ fit, eorum ‖; O I, 21. admodum .. tenenda sunt sua cuique non vitiosa, sed tamen propria; O I, 110. expendere oportebit, quid quisque habeat sui; O I, 113. id .. maxume quemque decet, quod est cuiusque maxume suum ‖ maxume ‖; O I, 113. suum quisque .. noscat ingenium; O I, 114. in qua deliberatione ad suam cuiusque naturam consilium est omne revocandum; O I, 119. ut .. pictores ... suum quisque opus a vulgo considerari vult, ... sic ..; O I, 147. ut suum quisque teneat; O II, 73. si habere suum cuique non licet; O II, 78. ut sit libera et non sollicita suae rei cuiusque custodia; O II, 78. ut iuris ... aequitate suum quisque teneat; O II, 85. ut propter suum quisque emolumentum spoliet aut violet alterum; O III, 21. suum cuique incommodum ferendum est potius quam de alterius commodis detrahendum; O III, 30. suae cuique utilitati ... serviendum est; O III, 42. num ista societas talis est, et nihil suum cuiusque sit? O III, 53. amicitiarum sua cuique permanet stabilis et certa possessio; Lae 55. si ... „suis ea (Fortuna) cuique fingitur moribus"; P 34. ſ. sibi; Lae 45. unus; F V, 5.

unus: suo enim unus ‖ enim ‖ quisque studio maxime ducitur; F V, 5. sentit domus unius cuiusque, ... ut ... peccetur; N III, 69. quippe qui (populi) domini sint ... capitis unius cuiusque; R I, 48. ut eadem sit utilitas unius cuiusque et universorum; O III, 26. si ne in uno quidem quoque unus animus erit idemque semper; Lae 92.

ut: ut quisque optime natus institutusque est, esse omnino nolit in vita, si ..; F V, 57. omnia ista, perinde ut cuique data sunt pro rata parte, ita aut ‖ avita aut ‖ longa aut brevia dicuntur; T I, 94. ut .. tulerit quisque eorum, qui sapienter tulerunt, non quo quisque incommodo adfectus sit, praedicandum est; T III, 79. ergo ut optuma quisque valetudine adfectus potest videri natura ad aliquem morbum proclivior, sic ..; T IV, 81. ut .. quisque maxime perspicit, quid in re quaque verissimum sit, ... is prudentissimus ... haberi solet; O I, 16. facillime .. ad res iniustas inpellitur, ut quisque altissimo animo est, gloriae cupiditate; O I, 65. ut inter omnes esset societas quaedam, maior autem, ut quisque proxume accederet; Lae 19. ſ. **ita,** II. ut quisque (11 St.) B. II, S. 402, b.

Superlative: quod (adminiculum) in amicissimo quoque dulcissimum est; Lae 88. quem (dolorem) optimus quisque pro patria ... suscipit; F I, 24. quam communi omnium iudicio et optimi cuiusque studiis atque factis (intellegi potest); F II, 45. cum optumus quisque maxume posteritati serviat; T I, 35. ad quam (gloriam) fertur optumus quisque; T III, 3. ex ceteris philosophis nonne optumus et gravissumus quisque confitetur multa se ignorare? T III, 69. quo libentius rei publicae causa periculum adiret optimus quisque; N III, 50. teneamus eum cursum, qui semper fuit optimi cuiusque; R I, 3. quodsi liber populus ... deliget ... optimum quemque; R I, 51. si esset optimi cuiusque ad illam vim dominationis adiuncta auctoritas; R II, 15. an non cernimus optimo cuique dominatum ab ipsa natura ... datum? R III, 37. ut ... alii studiosi optimi cuiusque videantur, pauci universorum; O I, 85. adhibenda est .. quaedam reverentia adversus homines ‖ [adversus homines] ‖ et optimi cuiusque et reliquorum; O I, 99. id optimus quisque re ipsa ostendit; O I, 154. quod (pulchrum atque praeclarum) ... optumus quisque sequeretur; C 43. haud optimi cuiusque animus maxime ad inmortalitatem et ‖ inmortalitatis ‖ gloriam niteretur; C 82. iis .. (animis) reditum in caelum patere, optimoque et iustissimo cuique expeditissimum; Lae 13. id si ita est, ut optumi cuiusque animus in morte facillime evolet; Lae 14. pestem .. nullam maiorem esse amicitiis quam ... in optimis quibusque honoris certamen; Lae 34. in ipsa virtute optimum quidque rarissimum est; F II, 81. nescio quo modo doctissimus quisque [contemnit] ‖ quisque ‖ ... contra hanc immortalitatem disseruit; T I, 77. gravissimus: ſ. optimus; T III, 69. iustissimus: ſ. optimus; Lae 13. cum ... ea .. (delectatio) a levissumo quoque (*capiatur*); O II, 56. me tibi primum quidque concedente; A II, 49. primum quidque videamus; N III, 7. est ... traductio temporis ... primum quidque replicantis; D I, 127. fructus .. ingenii ... tum maxumus capitur, cum in proxumum quemque confertur; Lae 70. recentissima quaeque sunt ... emendata maxime; A I, 13. quod sapientissimus quisque aequissimo animo moritur, stultissimus iniquissimo; C 83. quod summi cuiusque bonitas commune perfugium est omnium; O II, 63.

D. **allein: a. masc.:** 1. **Singular:** optimo quisque ... ingenio longe illam vitam huic anteponit; O III, 25. quid q. concedat, quid abnuat; F II, 3. optimo q. ingenio ... totum se in cognitione ... collocaret; O I, 158. quid q. ... aut possit consequi aut non possit; O I, 59. quod q. desideret; Lae 29. quid q. dicat; T V, 28. prius a se poterit q. discedere quam appetitum ... amittere; F V, 33. si ... eo beatior

q. sit, quo sit corporis ... bonis plenior; F III, 43. qualis ‖ quali ‖ q. natura et ad quam q. maxume rem aptus futurus sit; D II, 90. qua mente q. sit; D II, 125. mens cuiusque is est q.; R VI, 26. qualis q. sit, quid agat, quid in se admittat; L II, 15. qua q. sit lege, condicione, foedere; L III, 41. qualis q. sit; O II, 71. ubi q. erit; P 32. quo q. animo ... fecerit; O I, 49. quod q. a sacris ‖ quisque sacri ‖ haberet; N III, 84. quam (benivolentiam) q. habeat erga nos; O I, 47. oves quot q. haberet; Lae 62. quam q. viam vivendi sit ingressurus; O I, 118. quid q. loquatur; O I, 147. quae q. meminit; A II, 106. quo q. fato natus esset; D I, 2. quo modo q. natus est; O I, 119. »quam q. norit artem«; T I, 41. eius esse eum locum, quem q. occuparit; F III, 67. »quem q. odit, periisse expetit«; O II, 23. tantum, quantum potest q., nitatur; C 33. quam q. curationem recipere possit; T III, 79. quod q. sentit; T IV, 7. quid q. sentiat; D I, 129. quid q. sentiret; L III, 34. quid q. sentiat atque etiam de qua causa q. sentiat; O I, 147. quod cuique obtigit, id q. teneat; O I, 21. quam (dignitatem) mihi q. tribuat ‖ tribuit ‖; F I, 11. quod *quisque* ‖ quodcumque ‖ voluerit; L II, 45. quo q. incommodo adfectus sit; T III, 79. fit ut aeque q. altero delectetur ac se ipso; O I, 56. — quid quemque cuique praestare oporteret; O III, 70. quid q. deceat; O I, 97. s. C. suus; O I, 113. colendum .. esse ita q. maxime, ut quisque maxime ... erit ornatus; O I, 46. — ex eo .. ingenia, mores, animum, corpus, actionem vitae, casus cuiusque eventusque fingi; D II, 89. mens c. is est quisque; R VI, 36. se naturam c. ex forma perspicere; T IV, 80. sensus .. c. clamabat ..; F IV, 55. quale c. studium in superiore vita fuit; C 26. eo .. erat c. gratior in re publica virtus, quod ..; R II, 59. ad c. vitam institutam accommodandum est ..; O II, 30. — quae cuique ‖ quaecumque ‖ accidere possunt; T V, 17. etsi .. illud erat aptius, aequum c. concedere; F IV, 2. quod c. conceditur; T V, 55. quid c. conducat; D II, 105. quantum c. debeatur; O I, 59. si unus quisque ... detrahat .., quod c. possit; O III, 22. quod c. temporis ad vivendum datur; C 69. id c. verum esse, quod c. videatur; A II, 142. quid c. .. consentaneum sit; T V, 22. talia c. exta esse, qualis c. obtigerit hostia; D II, 38. quantum c. satis est; P 44. quid c. eventurum ... esset; D I, 2. quantum c. liceat; P 25. quid c. maxime necesse sit; O I, 59. qualis c. obtigerit hostia; D II, 38. quae c. hostia obtingat; D II, 36. quod c. obtigit; O I, 21. quod c. occurrit; A II, 35. quantum .. c. opus est; P 44. quid quemque c. praestare oporteret; O III, 70. quid c. significaretur; D I, 2. tribuere id c., quod sit quoque dignum; R III, 18. ut pro dignitate c. tribuatur; O I, 42. tantum .. c. tribuendum, .. quantum ..; Lae 73. quod c. ... primo quasi aspectu probabile videtur; A II, 35. quo facilius id a quoque probaretur, quod c. maxime probabile videretur; Fa 1. qui imitamur, quos c. visum est; O I, 118. s. est; A II, 142. quid c. dicendum sit; F V, 83. T V, 28. — quanta (excellentia) in quoque sit ad beate vivendum; F IV, 32. qui ductus oris, qui vultus in q. sit; F V, 47. tribuere id cuique, quod sit q. dignum; R III, 18. s. cuique videor; Fa 1.

2. **Plural**: iacent .. ea (studia) semper, quae apud quosque improbantur; T I, 4. e locis .. ipsis, qui a quibusque incolebantur; D I, 93.

b. neutr.: 1. **Singular**: cum (animal), ... quatenus quidque ‖ quidquid ‖ se attingat ad seque pertineat, perspicere coepit; F V, 24. quid q. sit; F II, 5. quale q. sit ‖ sit q. ‖; F II, 18. quanti q. sit; F V, 89. quale q. sit ‖ est ‖; T I, 47. quare q. ita sit; D II, 27. quorsum q. pertineat; N III, 60.* cur q. ita appellatum sit; N III, 63. quatenus esset q. curandum, T I, 107. quem ad modum q. dicatur; N II, 73. quid sit et quot modis q. dicatur; R I, 38. fit: s. **facio**, III. quidque (5 St.) B. II, S. 15, b. ubi q. positum sit; F IV, 10. quo q. referatur; F V, 16. quo loco quidque;* F IV, 2. — quidque ‖ quidquid ‖ considera quale sit; N I, 77. quae vis sit, quae q. efficiat; F I, 18. quae (natura) q. gigneret; A I, 39. quae .. cuiusque vis et natura sit; F V, 60. — quod cuique antecedat; Fa 34. quid consentaneum c. (sit), quid consequens; O II, 18. quid c. sit praeponendum; O I, 160. quid c. praestet; O I, 160. quid sit quoique contrarium; L I, 62. — quantum in quoque sit ponderis; F IV, 58. suis in q. seminibus inclusis; T V, 37. quid ex q. eveniat; D I, 109. 131.

2. **Plural**: ex quo quaeque gignantur; O II, 16. qua de causa q. essent ita nominata; A I, 32.

quisquis, wer, welcher es sei, wer immer: I. bei Substantiv: te, quoquo modo loqueretur, intellegere, quid diceret; F I, 26. q. m. ‖ quomodocumque ‖ dicitur, intellegi tamen, quid dicatur, potest; F V, 30. q. m. hoc accipietur; T I, 110. q. .. m. nos gesserimus, fiet tamen illud, quod futurum est; D II, 21. populus non (est) omnis hominum coetus q. m. congregatus, sed ..; R I, 39. sin ipsae opes expetuntur q. m.; O III, 87. in his .. tribus generibus, q. m. possunt, non incallide tergiversantur; O III, 118. etiam temperantiam inducunt non facillime illi quidem, sed tamen q. m. possunt; O III, 118. Carbonem, quocumque ‖ quoquo, al. ‖ modo potuimus, ... sustinuimus; Lae 41.

II. mit Genetiv: quicquid .. horum attigeris, ulcus est; N I, 104. quicquid esset in aegritudine mali; T III, 80. hoc loco est, Syracusis quicquid est piscium; O III, 59. quicquid .. esset in praedio vitii; O III, 65.

III. mit Adjectiv: quidquid acciderit specie probabile; A II, 99.

IV. allein: 1. masc.: inepte, quisquis Minervam docet; A I, 18. hic q. est, ... is est sapiens, quem quaerimus; T IV, 37. q. .. sentit, quem ad modum sit affectus; F I, 38.

2. neutr.: quod .. satis est, eo quicquid accessit ‖ accesserit ‖, nimium est; F V, 81. facilius ferunt, q. accidit; T III, 67. accidat; N I, 55. mihi .. q. acciderit in tam ingrata civitate; P 17. magnam utilitatem generi adferret humano; N II, 60. cum (animal), ... quatenus quidque ‖ quidquid ‖ se attingat ad seque pertineat, perspicere coepit; F V, 24. quidquid aut sit aut fiat; A II, 121. aequum iustumque esset; F III, 71. esset honestum; F III, 71. secundum naturam est; F V, 89. asperum alienumque natura sit; T II, 66. ubi .. q. esset, quod disci posset; T IV, 44. supervacaneum sit aut usum non habeat; N I, 99. q. ‖ quidquid ‖ in capite est; D II, 68. q. ‖ quidquid ‖ futurum sit; Fa 13. q. ‖ quidquid ‖ non sit futurum; Fa 13. eius modi est; O I, 26. est .., quod deceat; O I, 94. [q. .. iustum sit]; O II, 10. [q. honestum sit]; O II, 10. honestum esset; O III, 11. honestum est; O III, 20. valde utile sit; O III, 103. (in amicitia) est; Lae 26. est laudabile; P 19. »q. praeter spem eveniat«; T III, 30. excellit; N I, 45. ipsis expediat; F II, 117. habet: s. est; N I, 99. non licet; P 25. natum sit; T I, 79. oportet; P 25. q. ‖ quidquid ‖ .. oritur; D II, 60. pertinet: s. attingit. proficiscitur; F III, 32. quidquid videtur; A II, 19. honestum; O III, 35. — agitur;

T I, 52. commodari possit; O I, 51. quidquid .. eodem modo concluditur; A II, 96. denuntiatum est; P 39. ex utraque parte dici posset; F V, 10. quidquid efficiatur; A II, 125. quidquid enuntietur; A II, 95. ita fit aut dicitur; F III, 59. q. ‖ quidquid ‖ fieri possit; Fa 17. factum sit ‖ est ‖; O II, 70. ſ. est; A II, 121. litteris mandetur; T II, 8. obiectum est; F V, 98. peccetur ‖ peccatur ‖; P 26. quaeritur; F IV, 6. — quidquid (animus) est, mortale sit an aeternum? A II, 124. est illud, quod sentit; T I, 66. fr IX, 10. quinam est iste epilogus? aveo enim audire, q. est; T I, 112. ego illud, q. sit ‖ est ‖, tantum esse ... non puto; T II, 42. est, quod bonum sit; T V, 45. »cui, quod in me est, exsecrabor hoc, quod lucet, q. est«; N II, 65. est .., quod sensum habeat; N III, 36. »q. est hoc, omnia animat«; D I, 131. erat, quod in cernendi sensum caderet; Ti 9. — quicquid .. praeter id, quod honestum sit, expetendum esse dixeris; F III, 10. — ad rem publicam attulimus; O I, 155. aget quaeque virtus; F V, 66. agerent; L II, 43. q. ‖ quidquid ‖ agas; C 27. tibi audire utile est; O III, 52. q. ‖ qui quid ‖ cepisset; L II, 53. porro animo cernimus; F I, 64. in studiis nostris concupissem; F V, 96. quidque ‖ quidquid ‖ considera quale sit; N I, 77. dixerint; A II, 35. QUIDQUID SIBI DARE FACERE OPORTERET EX FIDE BONA; O III, 66. fecerit; F II, 53. 71. (natura) genuit; T V, 37. vitis ... q. est nacta; C 52. in bonis .. numeraveris; F III, 10. optasset; O III, 94. isto modo pronunties; T I, 14. reticeas; O III, 57. velim; F II, 28. velit; N III, 92. quidquid ille vellet; Lae 37. quidquid velint; Lae 38. quidquid velimus; Lae 38.

quivis, jeder, wer es auch sei: I. bei Substantiven: actio: ſ. motus. etsi ea ... quamvis ad aetatem recte isto modo dicerentur; F V, 27. nec quicquam inter Alcibiadem summo loco natum et quemvis baiolum interesse; T III, 77. quorum (Aegyptiorum) .. mentes ... quamvis carnificinam prius subierint, quam ..; T V, 78. dic in quovis conventu ..; F II, 76. ut ... dolores .. quosvis suscipere malit quam ..; F I, 24. erat (L. Thorius) et cupidus voluptatum et eius ‖ cuiusvis ‖ generis intellegens et copiosus; F II, 63. appetitio animi ... non ad quodvis genus vitae, sed ad quandam formam vivendi videtur data; F III, 23. qui quavis lingua philosophari possint; F III, 40. »malo .. me quovis dignum deputem;« T III, 65. ut .. histrioni actio, saltatori motus non quivis, sed certus quidam est datus, sic ..; F III, 24. ut .. illis ... adeunda sunt quaevis ‖ saepe ‖ pericula decoris ... causa; F II, 56. qui quamvis minimam praestantiam animi omnibus bonis corporis anteire dicamus; F V, 93. subvenire .. tempestati quavis ratione sapientis (est); O I, 83. quam (rem) adipisci scelere quovis velit; F III, 36. in omni .. arte vel studio vel quavis scientia ... optimum quidque rarissimum est; F II, 81. — ut aut cum matre corpus miscere videatur aut cum quovis alio vel homine vel deo, saepe belua; D I, 60.

II. mit Genetiv: horum trium generum quodvis ... non perfectum illud quidem ... *est*; R I, 42. quid .. interest ... inter hominem et ... saxum aut quidvis generis eiusdem? Lae 48.

III. mit Adjectiven: saepe visae formae deorum quemvis non aut hebetem aut impium deos praesentes esse confiteri coëgerunt; N II, 6. ut Plato, tantus ille vir, ... nihilo melius quam quivis improbissimus ... vixerit; F IV, 21. quas (divitias) cum quivis quamvis indignus habere possit; T V, 46.

IV. allein: 1. masc.: subtilius ..., quam ut quivis ea possit agnoscere; N I, 49. quod .. est bonum, id non quivis habere potest; T V, 46. quivis ut intellegat ..; T III, 42. licet .. haec ‖ hoc ‖ quivis arbitratu suo reprehendat; A II, 102. — docet (Socrates) quemvis ... bene interroganti respondentem declarare ..; T I, 57. sine hac arte quemvis arbitrantur a vero abduci fallique posse; F III, 72. viviradices, propagines nonne ‖ ea ‖ efficiunt, ut quemvis cum admiratione delectent? C 52. non quemvis hoc idem interrogarem; T V, 55. — item .. (sunt) alii, qui quidvis perpetiantur, cuivis deserviant; O I, 109.

2. neutr.: ut licere quidvis rhetori intellegas; T III, 63. quodsi etiam possis quidvis deferre ad alterum; Lae 73. cum mens nostra quidvis videatur cogitatione posse depingere; N I, 39. ficta haec esse dicamus, quidvis denique potius quam ..; D I, 33. eos ... quidvis potius tulisse quam leges; L II, 11. isti philosophi ... quidvis malle videntur quam se non ineptos; D II, 118. perpetior: ſ. 1. cuivis. qui quidvis ab amico auderent postulare; Lae 35. ut quidvis potius ex illis libris quam regem proferant; D II, 112.

quo, A. wo? wohin? 1. fragend: 1. direct: »quo accidam? quo applicem«? T III, 44. quo .. haec erumpit moles? T IV, 77. »quo vobis mentes ... dementes sese flexere viai?« C 16. quin labebar longius, nisi me retinuissem. — quo tandem? L I, 52. quo pertinent obscuritates et aenigmata somniorum? D II, 132. quo .. spectat illud, ... nisi ut ..? A II, 144. quo me vocas? L I, 14.

2. indirect: cuius generis error ita manat, ut non videam, quo non possit accedere; A II, 93. cor subito non potuisse nescio quo avolare; D II, 37. certarum rerum notatio docet, unde fulmen venerit, quo concesserit; D II, 45. quo sit confugiendum, tu vides; T II, 67. ceterarum rerum perspicuum est quo quaeque discedat; C 80. cum sciatis, quo quaeque res inclinet; R II, 45. visus ei (Alexandro) dicitur draco ... simul dicere, quo illa (radicula) loci nasceretur; D II, 135. video iam, quo pergat oratio; R III, 44. ut, earum (ferarum) motus et impetus quo pertineant, non intellegamus; F I, 34. ut, .. quo perveniendum sit, nesciat; A II, 29 ultra .. quo progrediar, quam ut veri similia videam, non habeo; T I, 17. numeri motusque tractabantur, et unde omnia orerentur quove reciderent; T V, 10. idem .. quom ... ea, ... quo recursura ‖ recurrant ‖ *ali*quando (sint) ... viderit; L I, 61. (sapientia) ignorans, quo omnia referantur; A II, 24. quod in libris quaeritur, ... quo sint omnia bene vivendi recteque faciendi consilia referenda; F I, 11. tenesne, ... quo (Hieronymus) putet omnia referri oportere? F II, 8. te ..., quae contendis, quo referas, ... non audere ... dicere; F II, 74. *inventum* igitur ‖ est igitur, cum exigitur ‖, quo quidque referatur; F V, 16. invenitur, ... quo referenda sint officia; T V, 71. non erit dubium, quo sint haec referenda; L I, 20. verbis praecipiens (Diodotus) discentibus, unde quo quamque lineam scriberent; T V, 113. si semel .. suscipimus genus hoc argumenti, attende, quo serpat; N I, 98. videsne, ... ut nemo dubitet, eorum omnia officia quo spectare ... debeant? F IV, 46. »ut se edoceret, obsecrans Apollinem, quo sese vertant tantae sortes somnium«; D I, 42.

II. relativ: necesse est esse quartum ... gradum, quo nulla vis possit accedere; N II, 35. quo posteaquam modica ... temperatio accessit; L III, 17. summam voluptatem, quo ‖ qua, cui ‖

addi nihil possit; F II, 75. sumptuum sapientem eam vitam potius, quo haec adiecta sint; F IV, 30. quo ne inprudentiam quidem oculorum adici fas fuit; L II, 36. haec etiam in eculeum coiciuntur, quo vita non adspirat beata; T V, 13 (12). maior .. pars eo fere deferri solet, quo a natura ipsa deducitur; O I, 147. parere .. (Epicurus) censet animum rationi posse et, quo illa ducat, sequi; T III, 33. eodem, quo ille (Plato) Homerum ... emittit ex ea urbe; R IV, 5. si locus is, quo ferentur equi, praeceps erit; A II, 94. ut, quo natura ferat, eo (res) possint ire; F V, 39. cum, quo natura fert, liber animus pervenerit; T I, 46. quarum (naturarum) suum quaeque locum habeat, quo naturae vi feratur; N III, 34. utrum capacitatem aliquam in animo putamus esse, quo ... ea, quae meminimus, infundantur? T I, 61. quo primum inlabuntur ea, quae accepta sunt ore; N II, 135. se hortulos aliquos emere velle, quo invitare amicos ... posset; O III, 58. ut .. *qua* quodque movebitur corpus, *aliud* || quo quid movebitur corporum, *corpus* || cedat; A II, 125. perfero: ſ. volo; T II, 67. quo utinam velis passis pervehi liceat! T I, 119. orae ipsae locorum illorum, quo pervenerimus; T I, 44. ut (pusio) gradatim respondens eodem perveniat, quo si geometrica didicisset; T I, 57. volumus sane, nisi molestum est, Cato, ... istuc, quo pervenisti, videre quale sit; C 6. perspicuum est ..., quo conpositiones unguentorum, quo ciborum conditiones, quo corporum lenocinia processerint; N II, 146. quo quidem me proficiscentem haud sane quis facile retraxerit nec tamquam Peliam recoxerit; C 83. quo longius mens humana progredi non potest; T IV, 47. quid est ..., quo non progrediatur eodem ira, quo furor? T IV, 77. »neque sepulcrum, quo recipiat, habeat portum corporis;« T I, 107. summum bonum, quo omnia referrentur; A I, 19. ultimum .. id esse, quo omnia, quae recte fierent, referrentur; F II, 5. id bonum, quo omnia referenda sunt || ref. s. om. ||; F III, 21. ad finem bonorum (labebar), quo referuntur ... omnia; L I, 52. revolvo: ſ. volo; A II, 18. idne est, quo traducti luctum levemus? T III, 40. quo .. etiam maturius venimus; A II, 9. quo cum venissem; F III, 7. T V, 100. quo cum venerimus; T I, 75. quo omnes duce natura venimus; N I, 2. quo cum (Hannibal) venisset; D I, 49. quo quom (Athenienses) iterum venissent; L II, 40. quo mihi ipsi cernebat esse veniendum; C 84. ita (Philo) imprudens eo, quo minime volt, revolvitur; A II, 18. equi Pelopis illi Neptunii ... te .., quo velis, perferent; T II, 67. — quo cum patefactus esset aditus; T V, 66. — zum Satz: quoad .. perventum est eo, quo sumpta navis est; O III, 89.

B. je, damit dadurch, damit desto, als ob: I. **affirmativ: 1. bei Verben:** ut omnia faciat, quo propositum assequatur; F III, 22. quid est, ... quod requiras? dicam, inquam, et quidem discendi causa magis, quam quo te ... reprensum velim; F II, 8.

2. **bei Comparativen:** quem ... videmus ..., quo .. affluentius voluptates undique hauriat, eo gravius ... sitientem; T V, 16. quo sit earum stellarum admirabilior aspectus; N II, 106. quo sis .. alacrior ad tutandam rem publicam, sic habeto; R VI, 13. Plato Xenocratem vincebat ..., quo esset beatior? T V, 109. se, quo melius cenaret, obsonare ambulando famem; T V, 97. qui docere nihil possunt, quo melius sapientiusque vivamus; fr V, 49. quid est, quod huc possit, quo || quod || melius sit, accedere? F I, 41. eas (disciplinas) ... nihil arbitror .. afferre || † affirmare ||, quo meliores simus, sed .. depravare naturam; F III, 11. cum ... artificem ... nihil aliud .. meditari, curare videam, nisi quo sit in illo genere melior; R I, 35. videndum est in vita ne forte quid discrepet, vel multo etiam magis, quo maior et melior actionum quam sonorum concentus est; O I, 145. quo .. quis versutior et callidior, hoc invisior et suspectior est || suspectior ||; O II, 34. quo in somnis certiora videamus; D II, 119. quo commodius disputationes nostrae explicentur; T I, 8. plaga hoc gravior, quo est missa contentius; T II, 57. quo est detestabilior istorum inmanitas; O I, 57. quo difficilius, hoc praeclarius; O I, 64. quo plura et difficiliora (iuris consulti) scire videantur; L II, 47. quo maior est in eis (animis) praestantia et divinior, eo maiore indigent diligentia; T IV, 58. si nihil ... animi efficerent, quo diutius memoriam sui teneremus; C 80. quae (animi partes) quo sunt excelsiores, eo dant clariora indicia naturae; F V, 48. facilius: ſ. **facile**, I. adsequor. cerno; T IV, 62. consequor; F I, 57. converto; N I, 77. explico; O III, 33. intellego; A I, 8. F III, 51. obtineo. perfruor. possum discere. intellegere; N II, 81. L I, 34. perspicere; F III, 54. progredi. vincere; C 43. probo. reperio; F IV, 27. retineo (B. II, S. 3—5). quod ... orae ..., quo faciliorem nobis cognitionem rerum caelestium, eo maiorem cognoscendi cupiditatem dabunt; T I, 44. quo gravior viderere; F II, 77. quo libentius rei publicae causa periculum adiret optimus quisque; N III, 50. quo possimus longius progredi; R II, 70. qui, quo magis id intellegat, definitionem aliquam desideret; F II, 6. quo magis hoc philosopho faciendum est; F III, 4. quo magis tum in summo otio maximaque copia quasi helluari libris ... videbatur; F III, 7. id .. quo magis quidam ita faciunt, ut iure etiam reprehendantur, hoc magis intellegendum est haec ... futura non fuisse; F V, 31. »quo magis est aequum tumulis mandare peremptos firmo animo«; T III, 65. quo magis (mentem ab oculis) sevoco, eo minus id ... possum mente comprehendere; N III, 21. quo magis cavendum est, ne ..; O I, 26. quo magis iis .. magnitudo est animi adhibenda; O I, 73. quo magis reprehendendos Calliphontem || Calliphonem || et Dinomachum iudico; O III, 119. quod quo magis intellegi posset; C 41. quo etiam magis vituperanda est rei maxime necessariae tanta incuria; Lae 86. cum ... nihil possit addi, quo magis peccari posse videatur; P 26. quo magis hi (animi) fuerint semper in suo cursu, ... hoc .. faciliorem adscensum ... fore; fr V, 97. ut, quo hae (res) maiores minoresve sint, eo, quae peccentur ..., aut maiora sint aut minora; F IV, 77. qui ... in re eo meliore, quo maior sit, mediocritatem desiderent; F I, 2. ea (συμπάθεια), quo sua sponte maior est, eo minus divinatione fieri existimanda est; N III, 28. multo .. magis, quo maius erat certamen et discrimen salutis; D I, 95. quo maius sit, cum radicem ore teneret (draco), locutus est; D II, 141. quo maiorem auctoritatem haberet oratio; C 3. si ... ea .. (voluptas) quo est maior, eo magis mentem ex sua sede ... demovet; P 15. cuius possessio quo est maior, eo plus requirit ad se tuendam; P 49. ſ. melior; O I, 145. divinior. qua (benignitate) quo in plures usus sis, eo minus in multos uti possis; O II, 52. quo pluribus profuerint, eo plures ad benigne faciendum adiutores habebunt; O II, 53. quo plures (amicus) det sibi tamquam ansas ad reprehendendum; Lae 59. ſ. difficilior. quo plus in negotiis gerendis res quam verba prosunt, hoc ..; A II, 2. quo pluris sint nostra

oliveta; R III, 16. quo plus auctoritatis habeant, paulo antiquiora (sunt legum verba); L II, 18. non insequar longius, eoque minus, quo plus poenarum habeo quam petivi; L II, 44. quo et tutior eius (Solonis) vita esset et plus aliquanto rei publicae prodesset; O I, 108. minor: ſ. maior; F IV, 77. quo minus animus ... gustare partem ullam liquidae voluptatis et liberae potest; F I, 58. quo minus .. honoris erat poëtis, eo minora studia fuerunt; T I, 3. ne praeterita quidem ea ... Apollini nota esse (Carneades) censebat; quo minus futura! Fa 33. quae faciliora sunt philosophis, quo minus multa patent in eorum vita, quae fortuna feriat, et quo minus multis rebus egent; O I, 73. potest .. quicquam esse absurdius quam, quo viae minus restet || restat ||, eo plus viatici quaerere? C 66. quo minus (animi) se ... implicuerint hominum vitiis ..., hoc ..; fr V, 97. ſ. **parum,** B, II (16 St.) S. 21, b. **impedio,** II. quo minus (5 St.) B. II, S. 235, b. necesse est huic partes .. sui caras esse carioresque, quo perfectiores sint; F V, 37. quo perniciosius de re publica merentur vitiosi principes; L III, 32. si ... eo beatior quisque sit, quo sit corporis ... bonis plenior; F III, 43. quae (antiquitas) quo propius aberat ab ortu ..., hoc melius ... cernebat; T I, 26. quo propius ad mortem accedam; C 71. quod eo cernere mihi melius videor, quo ab ea (morte) proprius absum; C 77. quo etiam sapientiorem Socratem soleo iudicare; R I, 15. sapientius: ſ. melius; fr V, 49. obducuntur ... cortice trunci, quo sint a frigoribus ... tutiores; N II, 120. ſ. plus; O I, 108. ut .. balistae lapidum ... eo graviores emissiones habent, quo sunt ... adducta vehementius, sic ..; T II, 57. versutior: ſ. callidior. quo verius in causa nostra ... L. Cotta dicebat ..; L III, 45.

II. **negativ:** non quo (populus) fugiendus sit, ... sed tamen nullum theatrum virtuti conscientia maius est; T II, 64. ſ. **non,** B, II. sed; A II, 37. 131. 136. F I, 29. IV, 2. 63. T II, 56. III, 54. D II, 150. C 84 (B. II, S. 742—745).

quoad, so weit als, so lange als, bis: I. Indicativ: tam diu .. velle debebis, quoad te, quantum proficias, non paenitebit; O I, 2. q. .. perventum est eo, quo sumpta navis est; O III, 89. q. poterant, defendebant sententiam suam; F II, 2. cognitis, q. possunt ab homine cognosci, bonorum et malorum finibus; T IV, 82. ego ... tractabo, q. potero, eius ipsius generis ius civile nostrum; L II, 46. qui (Q. Maximus) ... C. Flaminio tribuno plebis, q. potuit, restitit; C 11. cum (deus) optimi speciem, q. fieri potest, efficit; Ti 50. hoc (ius) civile, quod vocant, eatenus exercuerunt, q. populo || populum, al. || praestare voluerunt; L I, 14. q. ei (rei publicae) regalis potestas praefuit; L III, 4. si ullum probarem simplex rei publicae genus, sed ita, q. statum suum retineat; R II, 43. (populus) est moderatior, q. sentit et sapit; R I, 65. progrediere rursus, q. videbitur; A II, 93. de quibus dicam equidem singulis, q. videbitur; D II, 54. q. vixit; R III, 42. L III, 36. ×. [q. quisque eorum vixit]; O I, 40.

II. Conjunctiv: quoad certus rex declaratus esset; R II, 23. q. sit id, quod volumus, effectum; F V, 60. cum constituisset deus ... mali nihil admiscere, q. natura pateretur; Ti 9. ut orandae litis tempus, q. per leges liceat, accommodet; O III, 43. ut, q. possem et liceret, a senis latere numquam discederem; Lae 1. recte .. in ea (senectute) vivitur, q. munus officii exsequi et tueri possit || possis ||; C 72. ſ. liceret.

quocirca, daher, deshalb: I. allein: 1. Aussage: quocirca nemo ... laudem est adeptus; O I, 62. eodem modo sapiens erit affectus ..; F I, 68. et absentes adsunt et egentes abundant; Lae 23. aquarum vaporibus (stellae) aluntur iis; N II, 118. optimo quisque ... ingenio longe illam vitam huic anteponit; O III, 25. Iunonem illam appellatam Monetam; D I, 101. nobis sic cerno esse faciendum, ut ..; Ti 51. non sine causa maiores motus animorum concitantur; O I, 73. bene ... senatus ... decrevit, ut ..; D I, 92. est .. fugienda talis sollertia; O I, 33. corpus gaudere tam diu, dum ..; T V, 96. animum inclusit in corpore; Ti 10. intellegi necesse est ..; F V, 52. sapientem esse mundum necesse est; N II, 30. necesse est esse quartum illum ... gradum; N II, 35. nihil nobis opus esse lege; L III, 45. bene praecipiunt, qui ..; O I, 30. enervata putanda est Peripateticorum ratio; T IV, 38. melius || est || rationes referri; L III, 47. in fidibus testudine resonatur; N II, 144. Carneades ... reprendere Chrysippum solebat; T III, 59. permirum mihi videri solet ..; R V, 7. huic (virtuti) quasi materia ... subiecta est veritas; O I, 16. nec id ... fas est ... comparari; O III, 17. nihil esse tam detestabile; C 41. astutiae tollendae sunt; O III, 71. vereor committere, ut ..; L I, 37. vereor ne invidi ... sit; Lae 14. Pittacus omnino accedere quemquam vetat; L II, 65. poëtae, ... quid deceat, videbunt; O I, 98. mihi videtur ..; D I, 125. (mens) et sensibus utitur et artes efficit ..; A II, 31.

2. Aufforderung: »quocirca || (quocirca) || ne quis agrum consecrato;« L II, 22. ne quis iterum idem consecrato; L II, 45. ſ. II. si; Fa 33.

II. **Verbindungen:** cum: quocirca ..., cum iudicaris || iudicaveris ||, diligere oportet; Lae 85. si: quocirca, si mundus globosus est ..., necesse est ..; N II, 116. si Stoicis ... consentaneum est ..., vide, ne ..; Fa 38. si reditum in hunc locum desperaveris; R VI, 25. si sapientiam meam admirari soletis; C 5. si is ... eam speciem ... intuebitur; Ti 4. si forte ... minus id consequemur, ut ..; Ti 8.

quocumque, wohin nur: quocumque adspexisti, ut furiae sic tuae tibi occurrunt iniuriae; P 18. si animal omne ... membra .., quocumque vult, flectit, contorquet, porrigit, contrahit; D I, 20. quo ea (ratio) me cumque ducet; T II, 15. si opinionum vanitas non inbecillitatem animorum torqueret et flecteret, quocumque coepisset; L I, 29. ſ. contorqueo. idem .. (ignis), quocumque invasit, cuncta disturbat ac dissipat; N II, 41. hanc (divinam providentiam) .., quocumque se moveat, efficere posse, quicquid velit; N III, 92. porrigo: ſ. contorqueo. qui ... coërcet et regit beluam, quocumque vult || volt ||; R II, 67. torqueo: ſ. flecto. non .., ut tu Velleius, quocumque veneris, sic idem in Italia Volcanus, idem in Hispania; N I, 84. (superstitio), quo te cumque verteris, persequitur; D II, 149. volo: ſ. contorqueo. rego.

quod, ferner, hinsichtlich, also, nun, daß, weshalb, weil: A. **Adverb:** quod vestri quidem vel optime disputant, nihil opus esse ..; F II, 12. quod nescio an ne in uno quidem versu possit tantum valere fortuna; N II, 93. quod etiam coniector quidam ... non inscite respondisse dicitur ..; D II, 62. quod Carneadem Clitomachus scribit dicere solitum, nusquam se ... vidisse ..; D II, 87. ſ. **cum,** A, II. quod (5 St.) B. I, S. 574, a. **quodetsi—quodsi.**

B. **Conjunction:** I. **nach Verben:** accido: mihi .. videtur idem fere accidere iis, ... nisi quod ratio quaedam sanat illos; T III, 58.

accuso: sin ... me accusas, non quod tuis rationibus non adsentiar, sed quod nullis; A II, 125. Macedonum legatis accusantibus, quod pecunias praetorem in provincia cepisse arguerent; F I, 24. Theophrastus .. moriens accusasse naturam dicitur, quod cervis ... vitam diuturnam ... dedisset; T III, 69. accusat Timocratem ... Metrodorus, quod dubitet ..; N I, 113. praeclare ... Alexandrum filium Philippus accusat, quod largitione benivolentiam Macedonum consectetur; O II, 53.

addo: »adde ‖ addo ‖ .. huc, quod mihi portento caelestum pater prodigium misit«; N III, 68.

admiror: apud quem (M. Catonem) Laelium et Scipionem facimus admirantes, quod is tam facile senectutem ferat; C 3. saepe numero admirari soleo ..., quod numquam ... senserim; C 4.

adversor: adversatur ..., quod parum defigunt animos; A II, 46.

appareo: apparet, quod aliud a terra sumpsimus, aliud ab umore; N II, 18.

criminor: criminabatur (M. Pomponius) etiam, quod (L. Manlius) Titum filium ... ab hominibus relegasset; O III, 112.

declaro: maxime .. declaratur ‖ declarat ‖ hoc quasi officii iudicio fieri, quod ... revocant se .. ad maestitiam; T III, 64. declaratur .. studium bellicae gloriae, quod statuas quoque videmus ornatu fere militari; O I, 61.

delecto: non tam ista me sapientiae ... fama delectat, falsa praesertim, quam, quod ... spero ..; Lae 15.

evenio: bene mihi evenire, quod mittar ad mortem; T I, 97.

gaudeo: sane gaudeo, quod te interpellavi; L III, 1.

glorior: glorianti cuidam mercatori, quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset; T V, 40.

ignosco: ignoturum alteri, quod patrem, alteri, quod tutorem secutus esset; fr VI, 15.

ingemesco: pugiles ... ingemescunt, non quod ‖ quo ‖ doleant ..., sed quia ... corpus intenditur; T II, 56.

irrideo: qui (Cynici) reprehendunt et inrident, quod ea, quae turpia non sint, ‖ nominibus ac ‖ verbis flagitiosa ducamus ‖ dicamus ‖; O I, 128.

intersum: nec inter nos et eos ... quidquam interest, nisi quod illi non dubitant, quin ..; A II, 8. tantum interest, quod tu, cum es commotus, adsciscis; A II, 141. inter acutos .. et inter hebetes interest, quod ingeniosi ... et recreantur ocius, hebetes non item; T IV, 32.

invehor: Aeschines in Demosthenem invehitur, quod is ... hostias immolavisset; T III, 63.

laudo: cum ariete etiam conloquentem (Polyphemum Homerus) facit eiusque laudare fortunas, quod, qua vellet, ingredi posset; T V, 115. laudat Africanum Panaetius, quod fuerit abstinens; O II, 76.

miror: qui (Cato) mirari se aiebat, quod non rideret haruspex; D II, 51. mirari solitum C. Fabricium, quod ... audisset ..; C 43.

obicio: in qua (oratione Cato) obiecit ut probrum M. Nobiliori, quod is in provinciam poëtas duxisset; T I, 3.

probo: quidnam horum ab eo sit probatum; quodne omnem naturam conservatricem sui dixerint, an quod omne animal ipsum sibi commendatum ..., an *quod* ... idem statui debere de totius arte vitae, an quod ... et haec ipsa et eorum virtutes per se esse sumendas; F IV, 19. te ... omnia probare, nisi quod verbis aliter utamur; F IV, 80.

queror: s. **queror,** II, 2. (4 St.) S. 251, b.

reprehendo: Antipatrum reprensum, quod diceret consentaneum esse ..; A II, 109. neque nunc reprehendo, quod ad voluptatem omnia referantur; N I, 113. s. inrideo.

sum: nec est quod te pudeat sapienti assentiri; F II, 7. haud erat sane, quod quisquam rationem ac doctrinam requireret; T III, 2.

susceneo: nec .. ego iis ... habeo quod suscenseam, nisi quod mihi nocere se crediderunt; T I, 99.

vitupero: qui (Phalereus Demetrius) Periclem ... vituperat, quod ... coniecerit; O II, 60.

II. **nach Adjectiven und Adverbien:** aegre: ad officium pertinere aegre ferre, quod sapiens non sis; T III, 68.

amice: tu, ... quod mihi tantum tribui dicis, facis amice; Lae 9.

beatus: qui .. beatior Epicurus, quod in patria vivebat, quam, quod Athenis, Metrodorus? T V, 109.

bene: optime vero Epicurus, quod exiguam dixit fortunam intervenire sapienti; F I, 63. bene facis, .. quod me adiuvas; F III, 16. bene vero, quod Mens, Pietas ... consecratur manu ‖ humana ‖; L II, 28. melius etiam, quod largitionem „corruptelam" dixit esse; O II, 53.

falsus: falsum est, quod negas animi ullum esse gaudium; F II, 98.

fortunatus: qui (rex) laudat senem et fortunatum esse dicit, quod inglorius sit ... ad supremum diem perventurus; T III, 57.

gratus: mihi .. gratum est, quod ... profitentur; T V, 120.

mirabilis: mirabile videtur, quod non rideat haruspex, cum haruspicem viderit; N I, 71. quod (Regulus) rediit, nobis nunc mirabile videtur; O III, 111.

moleste: moleste .. se .. ferre, quod eum non posset audire; T II, 61.

molestus: est .. in hoc genere molestum, quod ... existunt ... cupiditates; O I, 26.

percommode: percommode factum est, quod ... disputatum est; T IV, 64.

praeclarus: cum multa praeclara maiorum, tum quod .. iuris ... in honore fuit cognitio; O II, 65.

recte: recte eum (Deiotarum) facere, quod populi Romani libertatem defendere pararet; D II, 78. facio et lubenter et, ut spero, recte, quod eam (sapientiam) ... non possum silentio praeterire; L I, 63.

III. **nach Substantiven** (vgl. IV): admiratio: Dionysii equus quid attulit admirationis, quod emersit e flumine quodque habuit apes in iuba? D II, 67.

argumentum: satis esse .. argumenti videtur, ... quod est nemo ..; F III, 17. maxumum .. argumentum est ..., quod omnibus curae sunt, ... quae post mortem futura sint; T I, 31. quod .. maxumum argumentum est non dici illa subtiliter, quod ... ediscantur; T IV, 7. grave etiam argumentum tibi videbatur, quod opinio ... esset; N III, 11. mihi ... satis est argumenti .. esse deos ..., quod esse clara et perspicua divinationis genera iudico; D I, 10. quo (auspicio) antiquissumos augures non esse usos argumento est, quod decretum ... habemus ..; D II, 73. magno .. esse argumento homines scire pleraque ante, quam nati sint, quod .. pueri ... arripiant; C 78. s. IV. hic. ille.

benignitas: s. IV. ille.

causa: si ... ullam aliam ob causam, nisi quod ei (A. Torquato) talia facta digna viro videbantur; F II, 73. quae .. est alia causa erroris tanti, ... nisi quod ... deliberat? F II, 115. qui (cygni) non sine causa Apollini dicati sint, sed quod ab eo divinationem habere videantur; T I, 73. quidnam esse .. causae putem, cur ... quaesita sit ars ...? an quod ... iudicamus? T III, 1. omnia videri subita maiora, et quidem ob duas causas, primum quod ... considerandi spatium non datur; T III, 52. nec, quod in campum descenderim, id fuisse causae, cur pila luderem, nec Hecubam causam interitus fuisse Troianis, quod Alexandrum genuerit, nec Tyndareum Agamemnoni, quod Clytaemnestram; Fa 34. quattuor reperio causas ..., unam, quod (senectus) avocet a rebus gerendis, alteram, quod corpus faciat infirmius, tertiam, quod privet ... voluptatibus, quartam, quod haud procul absit a morte; C 15. quod ... in conlegio nostro non adfuisses, valitudinem respondeo causam, non maestitiam fuisse; Lae 8. nec ob aliam causam ullam boni improbis ... amici esse non possunt, nisi quod .. est ..; Lae 74. f. IV. hic. is.

commoditas: f. IV. ille.

consolatio: ut ... adversis casibus triplici consolatione sanetur, primum quod posse accidere diu cogitavit ..., deinde quod humana *humane* || humana, humanae || ferenda intellegit, postremo quod videt malum nullum esse nisi culpam; T III, 34.

error: f. IV. hic. — exceptio: f. IV. ille.

grates: grates .. tibi ago, summe Sol, ... quod ... conspicio; R VI, 9.

gratia: num quis, quod bonus vir esset, gratias dis egit umquam? at quod dives, quod honoratus, quod incolumis; N III, 87. dabunt .. mihi veniam mei cives vel gratiam potius habebunt, quod ... neque .. me abdidi; D II, 6. rem publicam nostram iustissimas huic municipio gratias agere posse, quod ex eo duo sui conservatores extitissent; L II, 6.

honos: Cn. Octavio ... honori fuisse accepimus, quod .. aedificasset; O I, 138.

laus: si Fabio ... laudi datum esset, quod pingeret; T I, 4. quia non modo vituperatio nulla, sed etiam summa laus senectutis est, quod ea voluptates nullas magnopere desiderat; C 44.

maeror: est .. inpudens luctus maerore se conficientis, quod imperare non liceat liberis; T III, 26.

modus: tribus modis (Posidonius) censet deorum adpulsu homines somniare, uno, quod provideat animus ..., altero, quod plenus aër sit inmortalium animorum ..., tertio, quod ipsi di cum dormientibus conloquantur; D I, 64. eodem modo ferme, nisi quod non ita incorrupta; Ti 42. f. IV. iste.

opinio: f. IV. iste.

ostentum: qui ... rettulisset quasi ostentum, quod anguis domi vectem circumiectus fuisset; D II, 62. Flaminiana ostenta collecta sunt: quod ipse et equus eius repente conciderit; ... quod evelli primi hastati signum non potuerit; D II, 67.

peccatum: paucis verbis tria magna peccata. unum, quod (Epicurus) secum ipse pugnat; ... alterum peccatum, quod ... primum et tertium putat idem esse; ... tertium peccatum ..., quod ... a virtute summum bonum separavit; T III, 47. peccati .. se insimulant, quod dolere intermiserint; T III, 64.

portentum: f. IV. ille. is.

ratio: non deest ... copia rationum ...; primum quod ita sit informatum ...; deinde quod ... forma quoque (divina) esse pulcherrima debeat; ... tertiam rationem adfertis, quod nulla alia figura domicilium mentis esse possit; N I, 76. f. IV. hic.

solacium: f. IV. ille.

venia: f. gratia; D II, 6.

vitium: alterum est vitium, quod ... conferunt; O I, 19. ne M. || Marco || quidem Seio vitio datum est, quod in caritate asse modium populo dedit; O II, 58. f. IV. hic.

vituperatio: sequitur tertia vituperatio senectutis, quod eam carere dicunt voluptatibus; C 39. f. laus; C 44.

IV. **nach Pronomina**: alius: neque aliud est quicquam, cur incredibilis iis animorum videatur aeternitas, nisi quod nequeunt ..; T I, 50. nec .. quicquam aliud adfertur, cur ea ... divinandi genera nulla sint, nisi quod ... videtur; D I, 85. aliud molestius, quod (M. Crassus) male audiebat; T V, 116.

alter: alterum est, quod ... quidam ... desciscunt a veritate; A II, 46.

hic: id .. hoc argumento confirmari potest, quod ... excedat; O I, 153. multitudinem haec (causa) maxime allicit, quod .. putant ..; F I, 25. ob hanc causam praestare nostrae civitatis statum ceteris civitatibus, quod ... fuissent ..; R II, 2. ea .. forma civitatis mutabilis maxime est hanc ob causam, quod ... decidit; R II, 48. cum Persis .. Alexander ... hanc bellandi causam inferebat, quod vellet Graeciae fana poenire; R III, 15. hanc, ut sibi ignoscerem, causam (C. Blossius) adferebat, quod tanti Tib. Gracchum fecisset; Lae 37. hic error ac dissipatio civium, quod mercandi cupiditate ... armorum cultum reliquerant; R II, 7. haec .. est illa pernicies; quod alios bonos, alios sapientes existimant; O III, 62. hac videlicet ratione (verum est), quod ea, quae externa sunt, iis tuemur officiis; F V, 69. hac .. ratione omnis natura artificiosa est, quod habet quasi viam quandam ..., quam sequatur; N II, 57. hoc uno vitio maxime mihi premi videntur tui Stoici, quod ... putant; F IV, 78. — hoc ... solutiores sumus, quod integra nobis est iudicandi potestas; A II, 8. cum inter inanimum et animal hoc maxime intersit, quod animal agit aliquid; A II, 37. hoc reprehendendum, quod captiosissimo genere interrogationis utuntur; A II, 49. hoc .. ipsum impediet, quod statuet ..; A II, 109. *improbitas* ... hoc ipso, quod adest, turbulenta est; F I, 50. hoc interest, quod voluptas dicitur etiam in animo; F II, 13. cum Epicuro .. hoc plus est negotii, quod ... coniunctus est, quodque ... fuerunt; F II, 44. homines ... hoc uno plurimum a bestiis differunt, quod rationem habent; F II, 45. nisi hoc dicis sua (causa), quod interest omnium recte facere; F II, 72. mihi .., quod .. ipse (Epicurus) bonus vir fuit, ... hoc videtur maior vis honestatis; F II, 81. is (Aristo) hoc melior quam Pyrrho, quod || quod vel || aliquod genus appetendi dedit; F IV, 43. hoc .. te ferre non potuisse, quod ... crediderint; F IV, 62. tibi hoc incredibile, quod beatissimum; F V, 85. ut .. firmissimum hoc adferri videtur, cur deos esse credamus, quod ... sit; T I, 30. ut .. hoc turpior sit, quod in eo ipso peccet, cuius profitetur || profiteatur || scientiam, sic philosophus in vitae ratione peccans hoc turpior est, quod ... labitur; T II, 12. hoc .. ipso || hi .. ipsi || (morbi) odiosi sunt, quod ad animum pertinent; T III, 5. de quibus (animis) hoc etiam (natura) est merita melius, quod animorum salus inclusa in his || [iis] || ipsis est; T IV, 58. in hoc me ipse castigo, quod ... existimo; T V, 4. hoc mirabilius (videtur), quod vos inter vos risum tenere possitis; N I, 71. ex hoc quoque intellegi poterit in eo (mundo) inesse intellegentiam, quod

.. est ..; N II, 32. hoc homini amplius (natura dedit), quod addidit rationem; N II, 34. hoc sum contentus, quod, ... quid fiat, intellego; D I, 16. cuius .. (Deiotari regis) hoc praeclarissimum est, quod ... negat ..; D I, 27. maxime .. hoc in hominum doctorum oratione mihi mirum videri solet, quod ... profiteantur ..; R I, 11. quaesierat ex me Scipio, quidnam sentirem de hoc, quod duo soles visos esse constaret; R I, 19. hoc ipso sapientiam maiorum statues esse laudandam, quod .. intelleges ..; R II, 30. hoc in ratione utriusque generis interfuit, quod ... aluerunt; R III, 7. mihi .. hoc plus mali facere videtur, qui oratione ... iudicem corrumpit, quod ... potest; R V, 11. in hoc admodum delector, quod ... versaris ..; L II, 17. hoc magis eas res et memini et expecto, quod ... pertinent; L II, 46. hoc .. primum minuit consulare ius, quod exstitit ..., deinde quod attulit ..; L III, 16. inter hominem et beluam hoc maxime interest, quod haec ... se accommodat; O I, 11. ut ... pulchritudo corporis ... delectat hoc ipso, quod ... partes ... consentiunt; O I, 98. quod Herculem Prodicus dicit ... exisse, ... hoc ... potuit .. contingere; O I, 118. hoc commodius se res habet, quod non potest ..; O I, 159. in hoc Panaetius defendendus est, quod ... dixerit; O III, 34. in hoc sumus sapientes, quod naturam optumam ducem ... sequimur; C 5. huius (M. Valerii Corvini) extrema aetas hoc beatior quam media, quod auctoritatis habebat plus, laboris minus; C 60. multa ... praeclara, sed hoc, de quo agimus, in primis, quod ... principatum tenet; C 64. hoc praestat amicitia propinquitati, quod ex propinquitate benivolentia ‖ benev. ‖ tolli potest, ex amicitia non potest; Lae 19. quanta .. vis amicitiae sit, ex hoc intellegi maxime potest, quod ... ita contracta res est; Lae 20. ut hic mundus esset animanti absoluto simillimus, hoc ipso, quod solus atque unus esset; Ti 12. — licet .. haec quivis ... reprehendat, quod negemus rem ullam percipi posse; A II, 102.

ille: nec .. illud non eruditorum temporum argumentum est, quod ... praecinunt; T IV, 4. illa quanta benignitas naturae, quod ... gignit! N II, 131. quom ... maximas commoditates amicitia contineat, tum illa nimirum praestat omnibus, quod bonam spem praelucet; Lae 23. illa .. exceptio cui probari tandem potest, quod negant ..? R I, 10. maximum .. illud portentum isdem Spartiatis fuit, quod ... simia ... sortes ... disturbavit; D I, 76. me ipse consolor, et maxime illo solacio, quod eo errore careo; Lae 10. nec .. illa parva vis naturae ... est, quod unum hoc animal sentit ..; O I, 14. — utriusque cum multa non probo, tum illud in primis, quod ... disseruerunt; F I, 18. minime .. illud probo, quod ... dicitis; F IV, 46. illud (te terret), quod »Sisyphus versat saxum«? T I, 10. laudabat illud, quod diceret ..; T II, 62. nec minus illud acute, quod ... nominaverunt; T III, 10. illud animorum corporumque dissimile, quod ... possunt ..; T IV, 31. illud minime auguris, quod adscripsit ..; D I, 29. illud .. eius philosophi magnificum ac paene divinum, quod ... aequissimo animo se dixit mori; D I, 124. ut ne illud quidem sciam quale sit, quod Deiotarum ... aquila revocavit; D II, 20. mirabile .. illud, quod eo ipso tempore ... signum Iovis ... conlocabatur; D II, 46. accedit illud etiam, quod in metu ... finguntur inpunius; D II, 58. illud mirarer, si crederem, quod ... dixisti ..; D II, 63. illud admodum ridiculum, quod negas ..; D II, 78. illud extremum est, quod recte vivendi ratio ‖ omnis, al. ‖ meliores efficit; L I, 32. illud vitiosum, Athenis quod ... fecerunt Contumeliae fanum; L II, 28. illud, quod permulti imitatores principum existunt; L III, 31. equidem etiam illud animadverto, quod ... is hostis vocaretur; O I, 37. illud odiosum est, quod ... cupiditas .. innascitur; O I, 64. videndum .. illud est, quod ... manet gratia; O II, 70. unum illud est admiratione dignum, quod captivos retinendos censuit; O III, 111. illud absurdum, quod ii ... eam molestiam ... capiunt; Lae 90. ut honestum illud Solonis sit, quod ait ... senescere se ..; C 50. illud .. interest, quod in servo necando ... semel peccatur; P 25. — expromam primum illa invidiosa, quod ... dicatis; A II, 144. illa palmaria, quod ... is eum (mundum) dixerit fore sempiternum; N I, 20. illa mirabilia, quod ... curantur; N II, 126. quanta .. illa sunt, quod ... percipimus! N II, 147.

is: qui quod tibi parum videtur eruditus, ea causa est, quod duxit ..; F I, 71. f. **causa**, V, 2. ob; A II, 98. F II, 22. V, 29. T I, 111. II, 9. V, 105. R I, 12. 34. L I, 41. II, 12. O III, 15. 27 (B. I, S. 396, b. f.). quod clipeos Lanuvii ... mures rosissent, maxumum id portentum haruspices esse dixerunt; D II, 59 ob eam .. rem ..., quod haec esset una omnis ‖ hominis ‖ sapientia, A I, 16. ea re ..., quod videretur esse quaedam in visis differentia; A II, 111. amicitiam ... ob eam .. rem colendam esse, quod ... posset; F II, 82. alia ob eam rem praeposita dicentur, quod ex se aliquid efficiant; F III, 56. Iovem .. optumum et maxumum ob eas res appellant, non quod nos iustos ... efficiat, sed quod salvos; N III, 87. hanc Epicurus rationem induxit ob eam rem, quod veritus est, ne ..; Fa 23. virtutem ... ob eam rem esse laudandam ‖ conlaudandam ‖, quod efficiens esset voluptatis; O III, 116. — ex eo, quod eam voluptatem ... videtur amplexari saepe vehementius; F II, 28. idne consensisse de Calatino plurimas gentis arbitramur, primarium fuisse populi ‖ pop. fuisse ‖, quod praestantissimus fuisset in conficiendis voluptatibus? F II, 117. ob id ipsum, quod homo sit; F III, 63. praepositum ex eo (appellatum esse) credo, quod praeponatur aliis; F IV, 73. ex eo .., quod (prudentia) statuerit ..; F V, 19. amici cultus ... ei ... in eo ipso prodest, quod ... est; F V, 69. illa lugubris lamentatio ... ex eo est, quod ... arbitramur; T I, 30. non pudet philosophum in eo gloriari, quod haec non timeat, et quod falsa esse cognoverit? T I, 48. id .. ipsum dolendum esse dicebat, quod in tam crudelem necessitatem incidissemus; T III, 60. obtrectatio .. est ... aegritudo ex eo, quod alter quoque potiatur eo; T IV, 18. ex eo, quod magni aestumetur ea res; T IV, 79. nec .. Aristoteles non laudandus est in eo, quod ... censuit; N II, 44. sive a penu ducto nomine ... sive ab eo, quod (Penates) penitus insident; N II, 68. quod ... neque eas (stellas) usquam repertas esse dixisti, furum id magis factum quam deorum videtur; D II, 68. quod .. dicantur adsensiones fieri causis antepositis, id quale sit, facile a se (Chrysippus) explicari putat; Fa 42. in eo admirandum esse inventum Archimedi, quod excogitavisset ..; R I, 22. ex eo, quod ... censores ... vim armentorum ... averterant; R II, 60. quod in civitatibus ratione quaedam ... agnationibus familiarum distinguuntur status, id in rerum natura tanto est magnificentius ..., ut ..; L I, 23. quod erat factitatum, ut uni plura *funera* fierent ..., id quoque ne fieret ..; L II, 60. quod ... primum in eo peccant, quod iniuriosi sunt in proximos; O I, 44. ex eo, quod omnes participes sumus rationis praestantiaeque eius; O I, 107. errat in eo, quod ... existumat;

O III, 26. »edepol ... unum id sat est, quod diu vivendo multa, quae non volt, videt;« C 25. f. III. causa; Fa 34. **eo,** B, I. dico. lugeo. elliptisch. II. (24 St.) B. I, S. 816.

iste: pecudum greges diliguntur isto modo, quod fructus ex iis capiuntur; N I, 122. accessit etiam ista opinio fortasse, quod homini homine pulchrius nihil videbatur || videatur, videtur ||; N I, 77. ista varietas quae sit, non satis perspicio, quod ais ..; F II, 10.

nihil: hic nihil fuit, quod (verbum Latinum) quaereremus; F II, 13. nihil haberemus, *quod reprehenderemus* (luxuriosos); F II, 21. nihil acciderat ei (Polycrati), quod nollet, nisi quod anulum ... abiecerat; F V, 92. nihil est, quod Pisonem ... desideres; N I, 16. nihil maius, quam quod ita stabilis est mundus; N II, 115. nihil est, quod cum his magnopere pugnemus; D I, 113. qui (Leontinus Gorgias) ... „nihil habeo“, inquit, „quod accusem senectutem“; C 13.

plus: ut non plus habeat sapiens, quod gaudeat, quam quod angatur; F I, 62.

quis: audiam, quid sit, quod Epicurum nostrum ... non probes; F I, 14. quaero .., quid sit, quod ... caveat ..; F II, 101. quid .. minus consentaneum est quam quod aiunt ..? F IV, 48. quid interest, nisi quod ego res notas notis verbis appello, illi ..? F V, 89. quid est .., quod queraris? T I, 93. quid hos aliud placavit, nisi quod luctum ... esse non putabant viri? T III, 71. quid est tandem, ... quod laboremus? T V, 117. quid est quod ullos deis inmortalibus cultus ... adhibeamus? N I, 3. quid .. erat quod concupisceret deus mundum signis ... ornare? N I, 22. quid est, quod te forma una conturbet? N I, 98. quid est .., quod deos veneremur propter admirationem eius naturae? N I, 117. quid || qui || vero hoc turpius, quam quod ... censet? D I, 87. quid est tandem, quod casu (haec) fieri ... putemus? D II, 18. quid est, quod me moneant .. sortes? D II, 20. quid est, quod me adiuvent haruspices? D II, 24. quid sit, quod ad ius pontificium civile appetatis; L II, 52. quid .. illum (Ti. Gracchum) aliud perculit, nisi quod potestatem ... abrogavit? L III, 24. f. **quis,** A, IV, **b**, 2, b, β. quod (20 St.) S. 312, a.

quisquam: f. alius.

V. **nach Partikeln** (eo: f. IV. is): idcirco: idcirco esse ea (studia) propter se expetenda, quod ... delectentur; F V, 50. quod ex nobis natos „liberos“ appellamus, idcirco Cerere nati nominati sunt Liber et Libera; N II, 62. num idcirco existimas formicam anteponendam esse huic pulcherrumae urbi, quod ... sit? N III, 21. non idcirco non optume nobis a dis esse provisum, quod multi ... uterentur; N III, 70. si mens ... divina idcirco consuluit hominibus, quod .. est largita ..; N III, 70. negant .. sapientem idcirco virum bonum esse, quod eum ... iustitia delectet, sed quod vacua metu ... vita bonorum virorum sit; R III, 26. quod ea ... consequi sine aliis ... non possemus, idcirco initam esse ..; O I, 158. quid sit, quod idcirco fugiendum non sit, quod omnino turpe non sit; O III, 33.

praeterquam: praeterquam quod nosmet ipsos diligamus, praeterea ..; F V, 61. id, praeterquam quod fieri non potuit, ne fingi quidem potest; D II, 28. praeter enim quam quod comitia || omnia || illa essent armis gesta servilibus, praeterea ..; L III, 45.

propterea: f. **propterea,** II, 2 (31 St.) S. 191, b.

qui: qui potuit .. divinius .. utilitates conplecti maritimas Romulus ... quam quod urbem perennis amnis ... posuit in ripa? R II, 10. f. IV. quis; D I, 87.

quo: quo perniciosius de re publica merentur vitiosi principes quod ... vitia ... infundunt in civitatem; L III, 32.

sic: id ita esse sic probant, quod ... salutaria appetant parvi; F III, 16.

VI. **zum Satz: 1. Beziehung:** quod autem (lex) addit: „neve urito,“ indicat ..; L II, 58. quod .. addit: »causas populi teneto«, est senatori necessarium ..; L III, 41. quod autem (sapientia) honestas actiones affert et efficit, || [id] || efficiens dici potest; F III, 55. Stoici .., quod finem bonorum in una virtute ponunt, similes sunt illorum; quod autem principium officii quaerunt, melius quam Pyrrho; quod ea non occurrentia fingunt, vincunt Aristonem; quod autem ea ... non adiungunt ad finem bonorum, desciscunt a natura; F IV, 43. nam quod sit sensibus .. iudicari ..., plus tribuit sensibus, quam ..; F II, 36. nam quod aiunt plerosque consolationibus nihil levari adiunguntque consolatores ... confiteri ..., utrumque dissolvitur; T III, 73. nam quod aiunt nimia resecari oportere, ... quid tandem potest ..? T IV, 57. nam quod aiunt ... Babylonios posuisse, fallunt; D II, 97. nam quod aiunt: „minima de malis“ ..., an est ..? O III, 105. nam quod aiunt, quod valde utile sit, id fieri honestum, immo vero esse; O III, 110. »nam quod ad dexteram || quod dexterum || cepit cursum ab laeva signum praepotens, auguratum est« ..; D I, 45. quod autem non iudex, sed deus ipse vindex constituitur, ... religio confirmari videtur; L II, 25. nam, quod dicunt omnia se credere ei, ... probarem; A II, 9. quod autem magnum dolorem brevem ... esse dicitis, id non intellego quale sit; F II, 94. quod autem meum munus dicis, non equidem recuso; F III, 9. nam quod et maris deos et feminas esse dicitis, quid sequatur, videtis; N I, 95. quod vero a te disputatum est maiores esse voluptates ..., qui id probari potest? F II, 108. fingo: f. adiungo. quod autem (lex) pietatem adhiberi ... iubet, significat ..; L II, 25. quod autem ex hominum genere consecratos ... coli lex iubet, indicat ..; L II, 27. et ubi est, quod et vestrae litterae illum laudant patriae rectorem? R V, 8. quod vero (T. Torquatus) securi percussit filium, privavisse se .. videtur .. voluptatibus; F I, 23. pono: f. adiungo. Pompeium vero quod una ista in re non ita valde probas, ... videris ..; L III, 26. nam quod haruspices responderint || responderunt || ..., miror ..; D II, 66. nam quod vereris, ne non conveniat nostris aetatibus ista oratio; fr V, 57. nam quod (lex) »rogum« ... vetat ... adigi || adici ||« ..., incendium veretur; L II, 61. quod autem (lex) »forum ... usu capi« vetat, tuetur ius sepulchrorum; L II, 61. quod vero (Plato) sine corpore ullo deum vult esse ..., id quale esse possit, intellegi non potest; N I, 30. quod autem exemplo nostrae civitatis usus sum, non ad definiendum optimum statum valuit; R II, 66. vgl. IV. is; D II, 68. Fa 41. L I, 23. II, 60.

2. **Grund** (vgl. 1. adfero): quod Diana ... afuisset domo; N II, 69. eos fuisse iustos accepimus; O I, 97. L. Manlio ... diem dixit, quod is ... addidisset; O III, 112. † quod id verum esse || quod [id] verum esset || adfirmet; R VI, 4. ea voluptas parvos ad se alliciat; F II, 32. aderam Laenati ... in consilio; Lae 37. amavi hominem; A II, 113. his naturis relatus amplificatur sonus; N II, 144. aetate antecedebat; R I, 18. is anteibat aetate; Lae 69. equus ... demersus rursus apparuit; D II, 140. arbitrabatur; A I, 39. O II, 81. arbitrentur || arbitrantur ||; F V, 55. arbitrabantur; T IV, 6. »quod ... arbitror«; N III, 68. (taurus) aspexit || aspexerit ||

... excordem Caesarem; D II, 37. (cupiditates) ne naturam quidem attingerent; T V, 93. dicere audent; D II, 81. (iuris interpretatio) dicendi cogitationem auferat; L I, 12. — ne in cogitationem quidem cadit, ut ..; N I, 21. »quod ferme dirum in tempus cecidere Latinae«; D I, 18. ea (voluptate) videlicet homines capiantur ut pisces; C 44. mors sensu careat; F I, 40. voluptatibus carerent; C 7. in excelsiore loco Veliae coepisset aedificare; R II, 53. eam (libidinem animus) coërcet et frangit; R III, 37. ista ipsa de re multum ... cogitavi; A I, 4. et ipse hominem diligebam et in primis patri meo ... carum fuisse cognoveram; R I, 23 (Mercurius) aspectu Proserpinae commotus sit; N III, 56. ipsa genera generibus saepe commutantur novis; R I, 69. non quod (comprehensio) omnia ... comprehenderet, sed ..; A I, 42. ipsa senectus dedecus concipit; O I, 123. erat xxxviii ante primam Olympiadem condita; R II, 42. senatus lege nostra confirmatur auctoritas; L III, 27. (homines) in terra ... conlocati sint; N II, 17. multi ... mortem sibi ipsi consciscerent; T I, 83. ‖ magnum ... consilium suscepisse Graeciam .., quod ... Cupidinum ... simulacra ... consecrasset ‖; L fr 2. erat constitutum ... navigare; A II, 9. omnia sint ab iis (dis) constituta; D II, 105. (artes) constent ex cognitionibus; F III, 18. (poena divina) constet ‖ eamque constare ‖ ..; L II, 44. non quod ‖ quo ‖ eos (philosophos) maxume contemnamus, sed quod videntur ... defendere; D II, 150. magna vis terrae cavernis contineatur ‖ continetur ‖ caloris; N II, 25. illa prima (genera) facile ... convertuntur; R I, 69. Platonis Politian ... mures corroserunt; D II, 59. neque solum (vitiosi principes) obsunt, quod ipsi corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt; L III, 32. eam (pinam) custodit; F III, 63. — deceat cariorem nobis esse patriam; F III, 64. et praesentes saepe di vim suam declarant; N II, 6. luna defecisset; R I, 23. timorem .. deiecerat; R I, 24. depono: ſ. pono; Lae 33. eam voluptatem ... non desideremus; F II, 29. dicimus; A II, 102. fr V, 89. dicat; F I, 4. dicitis; F IV, 45. dicunt; T V, 23. dixit; D I, 112. L I, 2. [quod ... diceret]; O I, 40. ille regio ornatu ius dixisset; R II, 38. illa ... Latine dici posse diffiderent; N I, 8. ‖ quo ‖ a procreatoribus nati diliguntur; F V, 65. ſ. cognosco. didicerunt se ... esse perituros; T I, 49. a Carneade multa ... disputata sint; D I, 7. natura (comprehensionem) quasi normam scientiae ... dedisset; A I, 42. hic ei (animali) primus ... appetitus a natura datur; F V, 24. oraculum erat datum; T I, 116. iis ‖ his ‖ (bestiis) sensus a natura est datus; T V, 38. nefas esse duceret; R III, 14. — efficiat multa improvisa; A I, 29. aliquid efficiunt; F III, 56. is (sol) diem efficeret; N II, 95. ex iis ... quod senatus efficitur; L III, 27. seorsum eunt alii ad alios; R VI, 1. pars earum (regionum) ... exarserit, pars obriguerit; N I, 24. quod (aegritudo) inanis sit, quod frustra suscipiatur, quod non natura exoriatur; T III, 82. os supra terram non extaret; L II, 57. (homines) tonitrua ... extimuissent; D II, 42. adsensionem ... extraxisset; A II, 108. — magna accessio facta esset; T III, 69. ipse honos laborem leviorem faceret imperatorium; T II, 62. et insani et ebrii multa faciunt saepe vehementius; T IV, 52. de caelo apud eos (Etruscos) multa fiebant; D I, 93. eorum auctoritate pax erat facta; O III, 109. omnis odor ad supera fertur; N II, 141. ab eo (Apolline Arcades) se leges ferunt accepisse; N III, 57. omne pondus ... moveatur et feratur necesse est; Fa 48. desiderium non facile ferat; Lae 75. frango: ſ. coërceo. (hominum natura) pluribus generibus fruitur voluptatum; N I, 112. (Deiotarus) functus sit officio; D II, 78. — (rerum cognitiones) habeant quiddam in se quasi ... continens veritatem; F III, 17. habeat rationem, ne ..; F III, 72. sapientia, pedem ubi poneret, non habebat; F IV, 69. Staseam ... habueris apud te; F V, 8. qui (libri) Lesbiaci vocantur, quod Mytilenis sermo habetur; T I, 77. (insipiens) nihil umquam haberet boni; T IV, 66. angi alieno bono, quod id etiam alius habeat; T IV, 56. habet inflationem magnam is cibus; D I, 62. iugula concava non haberet; Fa 10. quae (vis populi) ducem quod ‖ quom ‖ habet, interdum lenior est; L III, 23. haerebant in memoria, quaecumque audierat; A II, 2. — (Etrusci) crebrius hostias immolabant; D I, 93. in omnium animis eorum (deorum) notionem inpressisset ipsa natura; N I, 43. inciderint in inculta quaedam; F I, 8. (templa) parietibus includerent deos; L II, 26. (Telmesses) agros uberrumos ... incolunt; D I, 94. erat insitus menti cognitionis amor; F IV, 18. terrae motus instaret; D I, 112. intellegebam; N I, 58. intellegeres; D II, 46. perverse philosophorum disputationem interpretarentur ‖ [quod ... interpr.] ‖; N III, 77. vix invenitur, qui ..; O I, 65. sive quod (ea disciplina) erat cognitu perfacilis, sive quod invitabantur ..., sive etiam, quia ..; T IV, 6. lex ... iubet; L II, 60. ita iudico; A II, 113. vehementer eius (Posidonii) artus laborarent; T II, 61. (Theophrastus) laudarit illam sententiam; T V, 25. quot ‖ quod ‖ .. sunt laudandae civitates; R III, 7. latius loquerentur rhetores; F II, 17. ita locuti sint; T V, 105. — ii (partus) maturescunt ..; N II, 69. proxima illa ... causa non moveat adsensionem; Fa 44. ſ. fero, Fa 48. — an quod insani sua visa coniectori non narrant? D II, 122. hoc solum animal natum est pudoris ... particeps; F IV, 18. ista ... orationis ornamenta (Epicurus) neglexerit; F I, 14. (iustitia) eas res spernit et neglegit; O II, 38. negavit; A I, 33. negatis; A II, 106. neget; N I, 24. negaret; R II, 61. utrum quod minus noceant animi aegrotationes ..., an quod corpora curari possint? T III, 4. iam beatus nollet esse; T V, 62. in septem numeratur tamquam vagantibus; N II, 68. — auspicari esset oblitus; N II, 11. obrigesco: ſ. exardesco. essent urbes maritimae ... multis periculis oppositae; R II, 5. multa invisitata ‖ inusitata ‖ ... oriebantur; D I, 93. — dierum essent pactae ... indutiae; O I, 33. sibi a caupone interitus pararetur; D I, 57. earum (rerum puplicarum) administratio latissime pateat ad plurimosque pertineat; O I, 92. in eo peccant, quod iniuriosi sunt in proximos; O I, 44. quaedam animalis intellegentia per omnia ea permanet et transeat; A II, 119. pertineo: ſ. pateo. sit positum iudicium eius (voluptatis) in sensibus; F III, 3. summi puerorum amores saepe una cum praetexta toga ponerentur ‖ deponerentur ‖; Lae 33. ea sustinere vix poterat; A II, 18. tenere atque servare id ... non possunt; F I, 47. non possit sine honestate contingere, ut ..; F IV, 50. (sententiae) in hunc orbem ... incidere non possunt; F V, 23. cum ‖ quod ‖ somnum capere non posset; T IV, 44. tam longe retro respicere non possunt; T V, 6. tyrannum Cypselum quod ferre (Damaratus) non poterat; T V, 109. molestiis ‖ molestias ‖ ... impertire posset; R V, 10. hoc ipsum probabile elucere non posset; O II, 8. ei generi possessionum minime quasi noceri potest; P 51. secum ipsum (caelum) ... facile esse posset; Ti 20. ſ. noceo. praestabat dissimilitudini simitidido; Ti 17. iussu Tarquinii se ius dicere probavisset; R II, 38. exta prohiberent; D II, 52. putamus; F IV, 37. Lae 31. putet;

T III, 79. putes, R III, 8. — non quod ea quaerebat, quae ..., sed quod ea respondebat, quae ..; R I, 30. »quod (Bootes) ... prae se quatit Arctum«; N II, 109. — penitus a natura recessit; F IV, 49. insepultos reliquissent eos; R IV, 8. a gravioribus leviora natura repellantur; T I, 40. semper in se ipse ‖ ipso ‖ omnem spem reponet sui; T V, 36. respondeo: s. quaero. (ceterae) partes) aut frigore rigeant aut urantur calore; T I, 69. — Saturnus .. est appellatus, quod saturaretur annis; N II, 64. et scripta multa sunt (a nobis) ... et scribentur fortasse plura; F I, 11. aliter heredem eum (sapientem) scripturus ille non esset; O III, 93. numquam sinit eum respirare; F I, 53. praecipitem amicum ferri sinit; Lae 89. quasi semina quaedam sparsisset; D I, 6. spernerentur ab iis; C 7. s. neglego; O II, 38. (C. Ateium) ementitum auspicia subscriberet; D I, 29. (res) ita essent parvae, ut ..; A I, 31. erant qui ... dicerent; A II, 70. nulla fuerit ... tam praeclari operis inceptio; A II, 119. is Eretria fuit; A II, 129. (sapientia) est tamquam artifex ... comparandae voluptatis; F I, 42. cur tandem? an quod (sapientia) ita callida est, ut ..? F II, 52. numquam facies. cur, nisi quod turpis oratio est? F II, 74. cur ista res digna odio est, nisi quod est turpis? F II, 79. parvo esset natura contenta; F II, 91. maximae res essent in potestate sapientis; F IV, 17. non quo beatior ea vita sit, sed quod ad naturam accommodatior; F IV, 63. is locus ab omni turba ... vacuus esset; F V, 1. et umidum et caliginosum (caelum) est; T I, 43. alii ad alia bona sunt aptiores; T IV, 28. nullum (vitium) erat iracundia foedius; T IV, 54. (metus) esset quasi dux consequentis molestiae; T IV, 64. (cupiditates) essent plane inanes; T V, 93. parvo cultu natura contenta sit; T V, 97. cum omnes stulti sint sine dubio miserrimi, maxime quod stulti sunt; ... deinde quod ita multa sunt incommoda in vita, ut ..; N I, 23. imbecilla essent omnia; N I, 45. esset earum (atomorum) motus certus; N I, 69. esset omnibus perspicuum deos esse; N II, 23. ei (aëri) similitudo est aetheris; N II, 66. nihil est eo (aëre) mollius; N II, 66. (ea dea) est rerum custos intumarum; N II, 67. cibi et potionis iudicium magnum earum (narium) est; N II, 141. esset perspicuum; N III, 8. non quod ‖ quo ‖ difficile sit mentem ab oculis sevocare, sed ..; N III, 21. erant multa (oracla) obscura; D I, 116. erat hibernum tempus anni; R I, 18. tum erat res in pecore; R II, 16. auctor ei ... Attus Navius non erat; R II, 36. erat maior natu; R II, 55. voluptatibus erant inferiores; R II, 59. decemvirum (potestas) sine provocatione esset; R II, 61. (status) non esset in omnis ordines civitatis aequabilis; R II, 62. est unus; R III, 46. perspicuum sit ‖ quarum (pecudum) perspicuum est ‖ ..; L I, 25. laudabile bonum est ‖ est, bonum ‖; L I, 46. quom est partitio ‖ [quod est p.] ‖; L II, 50. iidem iuris civilis estis peritissimi; L II, 52. (homo) rationis est particeps; O I, 11. essent faciles; O II, 86. senatus populusque Romanus ... tam excelso animo fuisset; O III, 114. hominum generi universo cultura agrorum est salutaris; C 56. per se sibi quisque ‖ quisque sibi ‖ carus est; Lae 80. s. adfirmo. exorior. invito. suscipio: s. exorior. — omnis e vita tolletur actio; Fa 29. (iustitia) tranquillet animos; F I, 50. (Ti. Gracchus) inauspicato pomerium transgressus esset; D I, 33. — in eam (Samum) ... agripeta venerat; N I, 72. hi venerunt; R I, 19. inscientia multa versaretur in vita; A II, 146. metus in malis opinatis ... versetur; T V, 43. in Arpinati homine versere; L I, 4. cogitatio in se ipsa vertitur; O I, 156. se classe hostium circumfusos viderent; T III, 66. eos (piscatores) nullos videret; O III, 59. comprehensio facta sensibus .. vera esse illi videbatur; A I, 42. ita visum sit; A II, 104. mihi (Triarius) visus est ... velle ... audire ..; F II, 21. quae quod Aristoni et Pyrrhoni omnino visa sunt pro nihilo; F II, 43. earum rerum videatur ei levis fructus; R I, 27. naturae interitus videtur sequi; L I, 31. quasi lumen aliquod probitatis ... perspicere videamur; Lae 27. s. contemno. in illa fortuna (Harpalus) tam diu viveret; N III, 83. quod ‖ cum ‖ .. nemo in summa solitudine vitam agere velit; F III, 65. inter haec velit virtute tamquam lege vivere; L I, 56. (iustitia) prodesse vult plurimis; O II, 38. uro: s. rigeo. — Ellipsen, Lücken: an senatus ... „quod eius virtute“ aut „felicitate“ posset dicere? F IV, 22. ὅτι μόνος ὁ σοφὸς πλούσιος. ‖ [quod solus sapiens dives] ‖; P VI. quod eorum iam“; R III, 45. † quod istam orationem tecum prolaber; L I, 52.

quodetsi, obgleich nun: quodetsi ingeniis magnis praediti quidam dicendi copiam sine ratione consequuntur, ars tamen est dux certior; F IV, 10.

quodni, quodnisi, wenn nun nicht: »quodni Palamedi perspicax prudentia istius (Ulixis) percepset malitiosam audaciam, ... falleret«; O III, 98. — quodnisi eo nomine ‖ omnes ‖ virtutes continerentur, numquam ita pervolgatum illud esset; T IV, 36.

quodquia, weil nun: quodquia nullo modo sine amicitia firmam ... iucunditatem vitae tenere possumus, ... idcirco ..; F I, 67.

quodquoniam, da nun: quodquoniam (sapiens) numquam fallitur in iudicando; F III, 59. q. illud negatis; D II, 127.

quodsi, wenn nun: I. Indicativ: quodsi mundi partes natura administrantur; N II, 86. hoc apparet in bestiis; Lae 81. ii philosophi ... semper beatum censent esse sapientem; T V, 119. ne id quidem conceditur; D I, 128. ea ficta credimus; N II, 7. studia Graecorum vos tanto opere delectant; R I, 30. quem etiam ista delectant; C 46. quodsi poena ‖ [si poena] ‖, si metus supplicii ... deterret ab iniuriosa ... vita; L I, 40. in hoc erro; C 85. (galli) victores alacritate ... ad canendum excitantur; D II, 56. non existimantur fefellisse; O III, 55. falluntur ii, qui ..; D II, 16. istis ipsis voluptatibus bona aetas fruitur libentius; C 48. curam fugimus; Lae 47. quid, si ‖ quod si ‖ nos non interpretum fungimur munere? F I, 6. haec ... habent aliquam talem necessitatem; D II, 18. corporis gravioribus morbis vitae iucunditas impeditur; F I, 59. inest in hominum genere mens, fides; N II, 49. ea intereunt; N III, 31. ea ... maiore mensura ... iubet reddere Hesiodus; O I, 48. Graeci leguntur a Graecis; F I, 6. in omnibus his rebus obsistis; N I, 98. quodsi ‖ quod si ‖ (principium) numquam oritur; R VI, 27. quod si; T I, 54. desiderando pendemus animis ‖ animi ‖, cruciamur, angimur; T I, 96. ne ipsarum quidem virtutum laus ... reperire exitum potest, nisi ..; F I, 54. mundum efficere potest concursus atomorum; N III, 94. qui ... rentur; O II, 43. omnium consensus naturae vox est; T I, 35. tanta vis est ... in iis; T I, 80. est, qui ... ducat; T V, 17. gaudere talibus bonis animi ... beatum est; T V, 72. mundus universus non est deus; N III, 23. ignis ex sese ipse animal est; N III, 36. tales

dei sunt, ut ..; N III, 47. Luna dea est; N III, 51. nec earum rerum ... ulla divinatio est; D II, 12. iustitia est obtemperatio scriptis legibus; L I, 42. quae ‖ quod ‖ si tanta potestas est ..; L I, 44. nihil est tam contra naturam; O III, 35. Aquiliana definitio vera est; O III, 61. haec utilia non sunt; O III, 85. tanta vis probitatis est, ut ..; Lae 29. virtutes sunt pares inter se; P 21. eorum (siderum) vi caelum ... temperatur; D II, 93. in scaena ... verum valet; Lae 97. vitam omnem perturbari videmus errore; F I, 46. qui satis sibi ... saepti esse ... videntur; F I, 51. omnium animantium formam vincit hominis figura; N I, 48. ea ... arte naturae vivunt et vigent; N II, 88. — forte ... (tyranni) occiderunt; Lae 53. in ea lingua ... concessum est, ut ..; F III, 5. cui ... »animus ... concidit«; T III, 40. omnes mundi partes ita constitutae sunt, ut ..; N II, 87. non est a deo materia facta; N fr 2. illi tum in novis rebus ... haesitaverunt; A II, 15. ab iis inventa et perfecta virtus est; T V, 2. quis ... putavit; R III, 5. operam nostram numquam ... removimus; A II, 6. fatum fuit ..; D II, 21. — has etiam (nationes, gentes divina providentia) contemnet; N III, 93. liber populus deliget, quibus se committat; R I, 51. negabit ..; L I, 41. non relinques amicum; F II, 79. etiam bonus erit vir; O II, 71. audire voletis externa; C 20. — exemeris ... benivolentiae coniunctionem, nec ... poterit; Lae 23. interesse quippiam tantulum modo potuerit in *amicitia*, amicitiae nomen iam occiderit; L I, 34. nubes rettuleris in deos, referendae certe erunt tempestates; N III, 51. haec studia traducta erunt ad nostros; T II, 6. quodsi ... Latium, ... si Samnium, si Etruriam ... conlustrare animo voluerimus; R III, 7. — aliquid aliquando (animus) acturus est; A II, 25. geometricis rationibus (sapiens) non est crediturus; A II, 117. non sumus inmortales futuri; C 85. — per se .. ius est expetendum et colendum; quodsi ius, etiam iustitia; L I, 48. amicitia per se colenda est; L I, 49. ullam umquam animal consecrandum fuit; fr IX, 11. eius modi visis credendum non est; D II, 120. falsis visis credendum non est; D II, 121. fingenda nomina; L II, 28. vita doloribus referta maxime fugienda est; F I, 41. insanorum visis fides non est habenda; D II, 122. dies notandus fuit; F II, 103. in ipso corpore multa voluptati praeponenda sunt; F II, 114. vituperandi, qui reticuerunt; O III, 58.

II. **Coniunctiv:** quodsi concedatur nihil posse evenire nisi ..; Fa 34. etiam possis quidvis deferre ad alterum; Lae 73. fingere nobis et iungere formas velimus; N I, 78. — in Britanniam sphaeram aliquis tulerit hanc ..., quis ... dubitet ..? N II, 88. rectum statuerimus .. concedere amicis, quidquid velint, ... perfecta quidem sapientia si simus, nihil habeat res vitii; Lae 38. — populorum iussis, si principum decretis, si sententiis iudicum iura constituerentur; L I, 43. hoc idem ex aeternis tenebris contingeret, ut ..; N II, 96. homines ab iniuria poena ... arcere deberet; L I, 40. aliqua res efficeretur sine causa antecedente; Fa 43. universi corpus planum ... explicaretur; Ti 14. vultum tibi, si incessum fingeres; F II, 77. haberem aliquid, quod liqueret; N II, 3. homines ... putarent; L I, 33. non hominis summum bonum quaereremus; F IV, 27. aegre ferre sapiens soleret; T III, 21. essent falsae notitiae; A II, 22. omnia visa eius modi essent; A II, 27. esset in voluptate summum bonum; F II, 114. (philosophi) essent eo animo, ut ..; L I, 53. is esset Panaetius, qui ..; O III, 12. omnia nobis ... quasi virgula divina suppeditarentur; O I, 158. depravatio consuetudinum, si opinionum vanitas non inbecillitatem animorum torqueret et flecteret, quocumque coepisset; L I, 29. ipsam honestatem ... penitus viderent; F V, 69. — eos docuisset aliquis ..; A II, 146. talis nos natura genuisset, ut ..., haud erat sane ..; T III, 2. haec astro ingenerata et tradita essent; D II, 96. quodsi ‖ quidsi ‖ hoc ... cavere noluisset; L II, 53. (Priamus) ante occidisset; T I, 85. ita natura paratum esset, ut ..; D II, 122. qui longius in amicitia provecti essent; Lae 34. is casus fuisset rerum, ... ut ..; L III, 26.

quom f. B. I, S. 576.

quo modo f. **modus**, V, 2 (B. II, S. 568—574).

quomodocumque, wie nur: quoquo modo ‖ quomodocumque ‖ dicitur, intellegi tamen, quid dicatur, potest; F V, 30.

quondam, einmal, zuweilen, einstmals, ehemals: I. bei Verben: »agnum inter pecudes aurea clarum coma quondam ‖ quem clam, al. ‖ Thyestem clepere ausum esse e regia«; N III, 68. quae solebant q. conpleri severitate iucunda; L II, 39. »qui q. Hectoreo percussus concidit ense«; fr VIII, 9. quae q. credebantur apud inferos portenta; N II, 5. accurate .. q. a L. Torquato ... defensa est Epicuri sententia de voluptate; F I, 13. quid? cum saepe lapidum, sanguinis non numquam, terrae interdum, q. etiam lactis imber defluxit? D I, 98. id quod ego magno q. cum assensu omnium dixi; C 62. quibus de rebus et alias saepe nobis multa quaesita et disputata sunt et q. in Hortensii villa; A II, 9. »quae q. ... Lydius ediderat Tyrrhenae gentis haruspex«; D I, 19. »vestrone pressu q. Nemeaeus leo frendens efflavit graviter extremum halitum?« T II, 22. quae (disputatio) mihi tibique q. adulescentulo est a P. Rutilio Rufo ... exposita; R I, 13. quod etiam idem vos q. facere Nonis solebatis; D I, 90. nihil fere q. maioris rei nisi auspicato ... gerebatur; D I, 28. »qui (Pelope natus) q. a socru ‖ socero, socro ‖ Oenomao rege Hippodameam raptis nanctust nuptiis«; T III, 26. qui q. ... crudelitate excogitata necabantur; fr V, 95. qui (Pythagorei) essent Italici philosophi q. nominati; C 78. quantae (tenebrae) q. eruptione Aetnaeorum ignium finitimas regiones obscuravisse dicuntur; N II, 96. omnes antiquae gentes regibus q. paruerunt; L III, 4. qui q. peperisset otium civitati; O III, 3. »pater altitonans ... ipse suos q. tumulos ... petivit«; D I, 19. II, 45. quoniam regale civitatis genus probatum q. postea ... repudiatum est; L III, 15. qui q. ‖ quodam, cum ‖ ad eum (coniectorem) rettulisset; D II, 62. Corinthios .. publicis equis ... alendis ... viduarum tributis fuisse q. diligentis; R II, 36. quae (iudicia) q. nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt; L I, 40. qui (Peripatetici) q. idem erant, qui Academici; O III, 20. quae (res) q. a multis claris viris, nunc ab uno ... sustinetur; L I, 17. ut qui q. in vacua venerunt; O I, 21. cum in Graeco sermone haec ipsa q. rerum nomina novarum * non videbantur; F III, 15. qui in maxima celebritate ... q. viximus; O III, 3.

II. bei Adjectiv (vgl. I. sum): nobilissima Graeciae civitas, quondam vero etiam doctissima; T V, 66.

III. bei Substantiv: apud quem (focum) sedens ille ‖ ille sedens ‖ Samnitium, quondam hostium, tum iam clientium suorum, dona repudiaverat; R III, 40.

quoniam, weil ja, weil denn, da ja, da doch: I. allein: quoniam antiquitas proxume accedit ad deos; L II, 27. de Volcano sic accepi-

mus; N I, 83. pluris Ioves etiam accepimus; N III, 42. mors ... non deteriorem adlatura est statum; L fr 1. quando ‖ quoniam ‖ igitur ... adiunximus causas utriusque generis; O I, 29. in aqua (procedere) nihil adiuvat; F IV, 64. ab iis, qui auspicia nulla habent, bella administrantur; D II, 77. quam (satietatem rerum) tu q. numquam adsequere; P 47. nulla possessio ... pluris ... aestimanda est; P 48. apud Graecos iudices res agetur; T I, 10. non id agitur hoc tempore; T IV, 8. satis iam ambulatum est; L II, 1. illud ... munus in tuo nomine apparuit; P 5. Neptunum a nando appellatum putas; N III, 62. arbitror; O III, 97. — quod q. non cadit in sapientem; T III, 19. nec capiendum quicquam erat; Ti 19. censent; R I, 56. haec nos etiam tractare coepimus; F II, 67. coepimus; T III, 13. nunc q. de re publica consuli coepti sumus; D II, 7. sapientium praecepta ... coluerunt; R III, 7. quasi adumbratas intellegentias animo ... conceperit; L I, 59. (res) vi manuque confecta est; O I, 76. ius est augurum cum auctoritate ‖ quoniam auctoritati est ‖ coniunctum; L II, 31. virtuti tuae fortuna coniuncta est; C 59. quos (sensus) q. adpetitio consequatur; A II, 108. quod q. fere constat inter omnis; N I, 44. in eo studio aetatem consumpsi; O I, 2. meam autem q. pecuniam contemnis; P 47. verbis inter nos contendimus; P 23. plura beneficia continet patria; R I, fr 2. nobis contigit, ut ..; R I, 13. q. ‖ qui ‖ haec sine doctrina credituri fuerunt ‖ fuerint ‖; T I, 48. — nihil quisquam debet, nisi ..; P 41. te haec vita delectat; T V, 61. ante demonstratum est ..; F V, 44. haec quidam desiderant; C 56. satis dictum est; F V, 58. invidia ... dicitur; T IV, 16. paulo ante diximus; T V, 33. satis multa diximus; O I, 151. se ipsi ‖ ipsos ‖ omnes natura diligant; F III, 59. ipsi a nobis diligamur; F V, 37. ab his principiis naturae discessimus; F III, 20. ab Epicuro loqui discimus F II, 31. tibi non omnino displicet definire; F II, 5. tanto opere dissentiunt; A II, 132. a gaudio laetitiam distinguimus; T IV, 66. iam ludi publici q. sunt cavea circoque divisi; L II, 38. »q. ‖ quom iam ‖ quieti corpus nocturno inpetu dedi«; D I, 44. quae q. non dantur; D II, 123. nos autem q. leges damus liberis populis; L III, 4. — is (ignis) ... efficit, ut sentiamus; N III, 36. philosophia vir bonus efficitur; D II, 3. nulla eam rem sua vi efficit; Fa 36. ex quibus q. ... enavigavit oratio; T IV, 33. rebus omnibus excellat natura divina; N I, 76. expedit; O III, 53. Erilli iam pridem explosa sententia est; O I, 6. extorsisti, ut faterer; T I, 14. — idem tu certe fecisses; F II, 58. cum ‖ quoniam ‖ (appetitus animi) id sua causa faciet; F V, 28. an [quoniam] ipse animi discessus a corpore non fit sine dolore? T I, 82. quod q. non fit; D II, 126. quae (causa) q. ultro accessit, id fit propensius; P 24. tertium diem iam feriati sumus; R VI, 8. — hominem ... generavit et ornavit deus; L I, 27. — quam (notam) q. (sapiens) non habet; A II, 110. insitas eorum (deorum) ... cognitiones habemus; N I, 44. distinctos dignitatis gradus (Athenienses) non habebant ‖ habebat ‖; R I, 43. maximam vim natura habet; O I, 120. incertas ... possessiones habent; P 52. te nulla vincula impediunt; T V, 82. es initiatus; T I, 29. intellego; D I, 15. intellexi; R I, 61. gallinarium invenisti Deliacum illum; A II, 86. me quodam modo invitas; R I, 15. — ipsi non laborant; T II, 7. libitum est vobis ..; L II, 69. in utramque partem vobis licet disputare; N II, 168. — ex vitiis manant (peccata); P 22. quia me ‖ quam, quoniam ‖ .. audire ... memini ..; L I, 53. a viris virtus nomen est mutuata; T II, 43. — nacti te ..sumus aliquando otiosum; F I, 14. eos enim sanos q. intellegi necesse est; T III, 11. (pulli) esse nollent; N II, 7. qui (Heraclitus) q. quid diceret intellegi noluit; N III, 35. usus capionem duodecim tabulae ... esse noluerunt ‖ voluerint ‖; L I, 55. haec primum a nobis novantur; Ti 13. — obsignata fuisset; D II, 145. eius (voluptatis) blanditiis non facile obsistimus; C 44. vitiorum emendatricem legem esse oportet; L I, 58. aegritudini nulla constantia opponitur; T IV, 14. ex mundi ardore motus omnis oritur; N II, 32. — in eo est peccatum, si ..; P 20. (ea verba) usu percepta sunt; F III, 5. placet; A I, 18. T IV, 10. quod q. non placet; N I, 27. „confidens" mala consuetudine loquendi in vitio ponitur; T III, 14. ‖ [vel illa], al. ‖ vera definitio transferri non possit in falsum; A II, 43. multum potest provisio animi ..; T III, 30. nihil esse potest, nisi quod attigimus; N I, 88. sine iis (talis, tesseris) beata esse senectus potest; C 58. solitaria non posset virtus ad ea ... pervenire; Lae 83. me verbo premis; T I, 13. quod q. a te probatur; A II, 66. eorum (generum) nullum ... probo; R I, 54. earum quoque artium homines ex eo (mundo) procreantur; N III, 23. his voluminibus ad te profecta vox est mea; O III, 121. quando ‖ quoniam ‖ a virtutibus (recte facta) proficiscuntur; P 22. (sapiens) promisit; O III, 93. q. ‖ quom ‖ de religione leges proposueras; L III, 48. utramque vim virtutem esse nostri putant; A I, 5. quod q. ... non putant sibi recusandum; R III, 8. — de re publica multa quaesierint et scripserint; R I, 12. de re publica quaerimus; R I, 38. — non recognoscimus nunc leges populi Romani; L III, 37. oratorias exercitationes non tu quidem ... reliquisti; Fa 3. voluptas ab eo (summo bono) remota est; F III, 2. nihil ex te ... requirunt; R II, 64. sumus ab ipsa calce ... revocati; R fr 7. — leges .. quom ... sanciendae sint ‖ quae quoniam ... sancienda sunt ‖; L III, 46. illa sic scripta sunt, ut ..; L I, 8. scriptum est a te de optimo rei publicae statu; L I, 15. vera a falsis nullo discrimine separantur; A II, 141. nos autem q. contra omnes ... dicere ... solemus; A II, 7. ipsi etiam illi solent non confuse loqui; A II, 47. speramus; C 6. sibi vivo non subvenisset; D I, 57. esset, quod percipi posset; A II, 77. Stoicus est; A II, 119. omnium rerum una est definitio comprehendendi; A II, 128. otiosi sumus; F III, 14. (Panaetius) Stoicus fuit; F IV, 23. perspicuum est ..; F IV, 68. omne peccatum imbecillitatis ... est; F IV, 77. quod q. in quo sit magna dissensio est; F V, 16. omnium est natura communis; F V, 25. satis apertum est ..; F V, 34. post mortem mali nihil est; T I, 16. est corpus; T I, 24. non esse miseros (concedo), q. ne sint quidem; T I, 25. nihil tertium est; T I, 82. haec plausibilia non sunt; T III, 51. [q. mors ibidem est]; T V, 117. (terra) mundi pars est; N I, 24. quae ... q. mundi partes sunt; N I, 24. sit natura mortalis; N I, 109. homines mortales sunt; N I, 109. omnis in inbecillitate est ... caritas; N I, 124. (homo) rationis est particeps; N II, 32. quae (natura) q. talis est, ut .. praesit; N II, 36. quod q. absurdum est; N II, 36. qui q. tenuissimus est; N II, 42. esset aliquid in rerum natura, quod ..; N III, 18. (mens in urbe) non sit; N III, 21. (ratio) pestifera est multis; N III, 69. ea (divinatio) rerum futurarum est; D III, 21. utriusque studii nostra possessio est; Fa 3. in naturis hominum dissimilitudines sunt; Fa 8. qua in disputatione q. tu paratior es; R I, 34. id est in rerum natura longe maximi consilii; R III, 7.

haec est vita; R VI, 15. vacui sumus; L I, 13. nihil est ratione melius; L I, 23. sermo familiaris est; L II, 18. sermo mihi est apud vos; L II, 41. omnis disputatio de officio futura est; O I, 7. hic locus erat quartus; O II, 88. id vitium ignotum Sergio non fuisset; O III, 67. iuris natura fons sit; O III, 72. quam rationem q. susciperent; A II, 29. — id nomen illi tam restricte tenent; R III, 7. tenes ordinem legum; L III, 30. quod q. nomen minus est adhuc tritum sermone nostro; R II, 51. Aristippus ... corpus solum tuetur; A II, 139. — qua (iracundia) q. (sapiens) vacat; T III, 19. vendat; O III, 51. utrique ... ad eundum exitum veniant; Fa 44. omnis haec in religione versatur oratio; L II, 34. (Plato) nondum videbat sapientiam; F IV, 64. aliquid videtur esse, quod non est; A II, 85. non deseruisse mihi videor praesidium; F I, 10. sol paululum a meridie iam devexus videtur; L fr 4. ita vixi, ut ..; C 84. unam societatem hominum esse volumus; F V, 67. ille (Pythagoras) ne Apollini quidem Delio hostiam immolare voluit; N III, 88. ea ... etiam ex me audire voluistis; R I, 70. utrique Socratici et Platonici volumus esse; O I, 2. Terentiano verbo lubenter utimur; Lae 89. — **ohne Verb:** recta effectio ⟨κατόρθωσιν enim ita appello, q. rectum factum κατόρθωμα⟩; F III, 45. ille (Polycrates) .., si insipiens ⟨quod certe, q. tyrannus⟩; F V, 92. est miserum igitur (mors), q. malum; T I, 9. vita igitur laudabilis boni viri, et honesta ergo, q. laudabilis; T V, 47. perfectum officium rectum .. vocemus, q. Graeci κατόρθωμα; O I, 8. — **Lücke:** q. tu hanc imaginem urbis et populi ni *; R II, 66.

II. **Verbindungen:** atqui, quoniam pares virtutes sunt; P 22.

autem: s. **autem,** A, I, 8. quoniam (6 St.) B. I, S. 310, b.

enim: quoniam enim id haberent Academici decretum; A II, 29. videmus esse quiddam, quod ..; F III, 59. natura suis omnibus expleri partibus vult; F V, 47.

et quoniam satis multa dixi; A II, 147. saepe diximus; F III, 5. (homines) nascuntur in terra; N I, 109. est integrum; R I, 20. catuli, qui iam dispecturi sunt, caeci aeque et ii, qui modo nati; F IV, 64. s. **et,** C, I. quoniam (10 St.) B. I, S. 830, b.

etenim quoniam detractis de homine sensibus reliqui nihil est; F I, 30.

igitur: s. **igitur,** B, I, 5. quoniam (6 St. L I, 20) B. II, S. 209, b.

itaque quoniam quattuor in partes totam quaestionem divisisti; N III, 20.

nam quoniam ... ipsa liberatione et vacuitate omnis molestiae gaudemus; F I, 37.

praesertim quoniam feriati sumus; R I, 20.

que: quoniamque ita ratio comparata est vitae ..., ut ..; Lae 101. deos beatissimos esse constat; N I, 48. a malis natura declinamus; T IV, 13. illa vox inhumana ... ducitur eorum; F III, 64. expectatione rerum bonarum erigitur animus; L II, 28. in iis rebus ... est tamen quiddam, quod ..; F III, 58. non dubium est, quin ..; F III, 59. ea natura esset hominis, ut ..; F III, 67. eadem est ratio iuris in utroque; R III, 24.

quidem: quoniam quidem tam praeclarum mihi dedisti iudicii tui testimonium; L III, 1. tu posse te (servire) dicito, q. quidem potes; P 41. res in nostra potestate est; T III, 66. populi res non erat; R III, 44. populi esse rem volumus rem publicam; R III, 45.

sed quoniam .. advesperascit; F IV, 80. N III, 94. non audes ... negare esse deos; N I, 87. decorum illud in omnibus factis, dictis ... cernitur; O I, 126. coepi secus agere; N II, 28. coëgisti, ut concederem ..; T I, 15. sed mundus q. omnia conplexus est; N II, 38. dictum est; T III, 6. O I, 121. II, 72. satis est disputatum; D II, 49. dant aliquid; D I, 113. a quattuor fontibus honestatis ... officia duximus; O III, 96. mane est eundum; T V, 221. amicitiae mentionem fecisti; Lae 16. operi inchoato ... tamquam fastigium inponimus; O III, 33. de dolore loquimur; T II, 58. de re publica loquimur; R III, 24. non nobis solum nati sumus; O I, 22. estis orti; Ti 40. tantum in ea arte ponitis; A II, 92. non possunt omnia simul dici; F V, 21. regale civitatis genus probatum quondam postea ... repudiatum est; L III, 15. rhetorica mihi vestra sunt nota; Fa 4. copiae parvae singulorum sunt; O I, 52. non numquam hoc subsidium necessarium est; O II, 22. res humanae fragiles caducaeque sunt; Lae 102. suspicor; T IV, 58. in populari ratione omnis nostra versatur oratio; L I, 19.

verum quoniam ... nauta significat; A II, 147.

quoque, auch: I. **allein:** 1. **nach Substantiven:** Caeli quoque parentes di habendi sunt; N III, 44. [Catonis q. filium ... dimisit]; O I, 36. quamquam Circen q. coloni nostri Circeienses religiose colunt; N III, 48. nam Ioves q. pluris in priscis Graecorum litteris invenimus; N III, 42. Natio q. dea putanda est; N III, 47. Numam q. regem Pythagoreum a posterioribus existimatum; T IV, 3. Platonem q. necesse est ... aeque caecum animo ac Phalarim fuisse; F IV, 64. — est autem eius generis actio quoque quaedam; F III, 58. praeter animam, unde animantium q. constet animus; N III, 36. vereor .., ne natura ... animos q. dederit .. corporum doloribus congruentis; T V, 3. si ... animum q. contulisti in istam rationem; R I, 37. ad hanc rem aiunt artis q. requisitas; F IV, 16. ex quibus conlatis inter se ... artes q. efficimus; N II, 148. qui ingenio ... singulares, num astro q. uno? D II, 97. ut agricola, cum florem oleae videt, bacam q. se visurum putat; D II, 16. divitias q. in bonis esse ponendas; F III, 49. necesse est finem q. omnium (animantium) hunc esse, ut ..; F V, 25. quod ... forma q. (divina) esse pulcherrima debeat; N I, 76. fortitudinem q. aliquo modo expediunt; O III, 118. quaedam .. humanitatis q. habent primam speciem; T IV, 32. si lex (data est), ius q.; L I, 33. ex quo leges q. (cives) incipiunt neglegere; R I, 67. lege q. consociati homines cum dis putandi sumus; L I, 23. mihi ... videntur e locis q. ipsis ... divinationum oportunitates esse ductae; D I, 93. in lunae q. cursu est .. brumae quaedam ... similitudo; N II, 50. ex quo magnitudo q. animi exsistebat; F IV, 17. in quo tamen ipso (levissumo quoque) una cum satietate memoria q. moriatur voluptatis; O II, 56. metus q. est diffidentia expectati ... mali; T IV, 80. orbitates q. liberum praedicantur; T III, 58. necesse est huic partes q. sui caras esse; F V, 37. quin ... partes q. et corporis et animi ... sua caritate colantur; F V, 37. patrem q. eius (Saturni) Caelum esse deum; N III, 44. perturbationem q. omnem esse in opinione; T IV, 79. ut aliquid suorum studiorum philosophiae q. impertiat; F V, 6. physicae q. non sine causa tributus idem est honos; F III, 73. prudentiam q. et mentem a deis ad homines pervenisse; N II, 79. rationes q. ... afferendas puto; F V, 27. duae sunt enim res q., ne tu verba solum putes; F II, 20. quasi nihil inter res q. ipsas ... intersit! F IV, 77. sapientiae q. usus longissimus quisque sit plurimi; F III, 47. ut (vitis) sensus q. suos ... tueatur; F V, 40. non enim

hominum interitu sententiae q. occidunt, sed ..; N I, 11. societas q. hominum et aequalitas et iustitia per se *est* expetenda; L I, 49. solem q. animantem esse oportet; N II, 41. quod statuas q. videmus ornatu fere militari; O I, 61. verbis q. novis cogimur uti; A I, 5. hoc enim modo viator q. bene vestitus causa grassatori fuisse dicetur ‖ diceretur ‖, cur ab eo spoliaretur; Fa 34. virtutes q. utriusque eorum per se expetendas esse dicebant; F IV, 16. virtutes q. animi bonis corporis anteponebant; F IV, 16. rei magnitudo usum q. exercitationemque desiderat; O I, 60.

2. **nach Adjectiven:** quod est rectum verum*que*, *aeternum quo*que sit; L II, 11. (Ulixes) alios q. obiurgat; T II, 50. quod aliis q. multis locis reperietur; T III, 10. alia q. ex ratione ... magna fluxit multitudo deorum; N II, 63. potuit accidisse alia q. laetitia; D II, 56. in aliis q. oraculis Delphicis ‖ [Delph.] ‖ aliquid non sinceri fuisse; D II, 118. quod alter q. potiatur eo, quod ipse concupiverit; T IV, 18. beati q. opinione essent; L I, 46. si in ceteris q. naturis id cuique esset ultimum, quod ..; F IV, 33. honesta q. et turpia natura diiudicanda sunt; L I, 45. certe honesta q. et turpia simili ratione diiudicanda ‖ iudicanda ‖ ... sunt; L I, 46. si .. Zenoni licuit ... inauditum q. ei rei nomen imponere; F III, 15. praeclarum illud est et, si quaeris, rectum q. et verum; T III, 73. videtur mihi cadere in sapientem aegritudo. — num reliquae q. perturbationes animi? T III, 7. reliquas q. partis aegritudinis utilis esse dicunt; T IV, 46. sin ea (iustitia) ‖ si iustitia ‖, reliquae q. virtutes per se colendae sunt; L I, 48. quod idem in similibus q. artibus continget; A II, 22. viribus corporis ... similes similibus q. verbis animi vires nominantur; T IV, 31. ego vero propter sermonis delectationem tempestivis q. conviviis delector; C 46. vide ... ne tertianas q. febres et quartanas divinas esse dicendum sit; N III, 24.

3. **nach Pronomina:** (alius, alter: f. 2.): a. **persönliche:** ego quoque .. didicerim libentius; F II, 8. quamquam a te ... est explicatum, ... tamen ego q. exponam; F IV, 14. Hortensius ... me q. ... coepit hortari, ut sententia desisterem; A II, 63. me q. adscribe ‖ adscribito, al. ‖ fratris sententiae; L I, 20. ut ... aliquando me q. audires; O III, 121. quod mihi q. licebat; A II, 62. nos q. concedimus; F IV, 29. ut nos q. idem ab illis requiramus; T III, 71. nam nos q. oculos eruditos habemus; P 38. nobis q. idem existimandum est; T I, 35. nobis q. licet in hoc quodam modo gloriari; O II, 57. tamquam longam aliquam viam confeceris, quam nobis q. ingrediundum sit; C 6. quem .. (sapientem) nihil opinari tu q. concedis; A II, 66. a qua (constitutione naturae) tu q. ordiebare; F IV, 15. »tu q., Ulixes, ... nimis paene animo es molli«; T II, 49. quod tu q., Balbe, visus es dicere; N III, 46. »concursus .. gravis stellarum ... tu q. ... vidisti«; D I, 18. iam istuc te q. impediet in navigando; A II, 109. quia te q. .. animadverti, Cotta, ... onerare iudicem; N III, 8. te q. aliquam partem huius nostri sermonis attingere; R III, 32. quae (virtutes) a te q. commemoratae sunt; F II, 48. »vos q. signa videtis«; D I, 15. ut vos q. soletis; F IV, 38. —

b. **possessive:** quod nostris quoque corporibus contingit; N II, 16. nostri q. oratorii libri in eundem librorum numerum referendi videntur; D II, 4.

c. **demonstrative:** hic: aër ⟨hoc quoque enim utimur *iam* pro Latino⟩; A I, 26. ut in hoc q. nostro mundo aliquid alicui sic sit par, ut ..; A II, 55. hi q. multa a Platone; A II, 129. hoc q. alienum; F I, 26. hanc q. iucunditatem, si vis, transfer in animum; F II, 14. ut hoc q. pluribus nominibus insigne faciamus; F III, 14. tamen hi q. posteriores fatentur alienum esse ..; F III, 70. hic (Diodorus) q. suus est; F V, 14. ut huius q. generis laudem ... Graeciae eripiant; T II, 5. quin hic q. motus animi sit totus opinabilis; T IV, 79. mutuemur hoc q. verbum; N II, 91. his q. hominibus (di) consulunt; N II, 164. an haec (Hecate) q. dea est? N III, 46. hoc q. ... coactum tripudium solistimum dicitis; D I, 28. ergo haec q. dialectici dicent, non divini; D II, 11. hoc q. est concedendum; D II, 103. si curatio daretur valetudinis, haec q. ... darentur; D II, 123. explodatur *igitur* haec q. somniorum divinatio pariter cum ceteris; D II, 148. haec q. pugnant; Fa 12. ergo haec q. coniunctio est ex repugnantibus; Fa 12. in his (rebus) hanc q. sanciendam putaverunt; R IV, 12. etsi hoc q. munere fungebantur; R V, 3. hanc q. ... esse patriam tuam; L II, 6. hoc q. legis putavit esse; L II, 14. habemus igitur huius q. auctoritatem de sepulchris summi viri; L II, 68. dedit huic quoque iudicio C. Coelius ‖ Caelius ‖ tabellam; L III, 36. his q. de rebus pauca dicantur; O I, 126. quamquam haud scio an possint haec q. (praecepta sermonis) esse; O I, 132. huic (eloquentiae) [quoque] ‖ quoque ‖ ergo ... est ... dignitatis principatus datus; O II, 66. ut hoc q. loco intermissionem eloquentiae ... deplorarem; O II, 67. nam haec (mens, animus) q. ... extinguuntur senectute; C 36.

ille: ne illarum quoque rerum ... minuatur auctoritas; A II, 62. nam ab illis (Graecis) q. Δημήτηρ quasi Γημήτηρ nominata est; N II, 67. nec ... illarum (bestiarum) q. causa ea nata esse dicemus; N II, 157. illa q. reiciemus; N II, 47. illud q. necesse est; Fa 48. si .. est verum, ... illud q. verum est; Fa 12.

ipse: cum praesertim ipse quoque animus non inane nescio quid sit; F IV, 36. (dux) revolat, ut ipse q. quiescat; N II, 125.

is: eam quoque ... correctionem explicabo; A I, 35. si ea q. (efficere) possit; A II, 47. vos ... id q. conceditis; A II, 83. etenim is q. ... multa sequitur probabilia; A II, 99. cum id q., ut cupiebat, audivisset; F II, 97. si (sapiens) ea q. habeat, quae ..; F IV, 56. ea q. (pars) est ab isdem ... ad rerum publicarum rectionem relata; F V, 11. necesse est eam (prudentiam) q. ab aliqua re esse constitutam; F V, 16. deinde id q. videmus; F V, 34. potest is q. (beatus) esse, qui ..; F V, 78. id q. esset ei (animo hominis) commune cum bestiis; T I, 56. quamquam fortasse id q.; T I, 67. cur ea q. (studia) arcessita aliunde ... videantur; T IV, 2. id q. damus; N I, 89. conveniat id q. necesse est; N I, 89. ut ea (sidera) q. rectissime .. animantia esse ... dicantur; N II, 39. cum is (sol) q. efficiat, ut ..; N II, 41. id q. adsentior; N III, 21. quoniam earum q. artium homines ex eo (mundo) procreantur; N III, 23. id q. L. Alenus fecit; N III, 74. ut eum q. oculum, quo bene videret, amitteret; D I, 48. nam si casum in eo q. dicis esse; D II, 39. ergo aut ea q. genera divinandi sunt ... aut ..; D II, 109. nam si ea (falsa somnia) q. divina; D II, 127. eum q. (P. Rutilium Scipio) ut salutavit; R I, 17. id q. ordino; L II, 48. id q. ‖ quodque, al. ‖ ne fieret, lege sanctum est; L II, 60. quamquam ea q. de re duo sunt nostri libri; O II, 31.

iste: quare istam (causam) quoque aggredere; F IV, 1.

4. **nach Verben:** ex hac discriptione a g e n d i quoque aliquid in vita et officii ipsius initium

reperiebatur; A I, 23. eum, quem re vera regem habebamus, appellandum q. esse regem; D II, 110. ita taetra quaedam (Posidonius collegit), ut dictu q. videantur turpia; O I, 159. nihil esse, quod doleat, quin id aegrum esse q. possit; T I, 79.

5. nach Partikeln: animi enim quoque dolores ‖ dol. quoque ‖ (sapiens) percipiet ... maiores quam corporis; F II, 108. an tum q. (iracundia) est utilis? T IV, 54.

II. Verbindungen: at: s. at, II. quoque (3 St.) V. I, S. 252, b.

atque ‖ atqui ‖ mihi quoque videor .. venisse ... oportune ‖ opportune ‖; N I, 16. atque ex hoc q. intellegi poterit in eo (mundo) inesse intellegentiam, quod ..; N II, 32.

non solum: ut sentire quoque aliud, non solum dicere videretur; F IV, 57.

sed: sed tua quoque vide ne desideretur constantia; T V, 32. sed tamen id q. rimatur ... Posidonius; D I, 130. sed haec [quoque] ‖ † quoque ‖ in promptu fuerint; D II, 124. sed nimirum me alia q. causa delectat; L II, 3. sed hoc q. colendum est aequabile ... orationis genus; O I, 3. sed est alius q. quidam aditus ad multitudinem; O II, 31. — nec vero id satis est, ... sed illud q. intellegendum est, neminem esse ..; F V, 30. quam (scientiam) nos non comprehensionem modo rerum, sed eam stabilem q. ... esse censemus; A II, 23. non mihi quidem soli, sed ... maioribus q. nostris hoc ita visum intellego; T III, 8.

quoquo, wohin nur: ita, quoquo sese verterint Stoici, iaceat necesse est omnis eorum sollertia; D II, 24. quoquo te verteris, (amicitia) praesto est; Lae 22. ipsum .. illud peccare, quoquo verteris, unum est; P 20.

quor s. **cur** (V. I, S. 589, a).

quorsum, quorsus, wohin? wozu? confirmant interpretando, quorsum quidque pertineat; N III, 60. id ... quorsus pertineat, expecto; L I, 22. sed quorsus hoc pertinet? L I, 62. quorsum tandem aut cur ista quaeris? L I, 4. quorsus igitur haec spectat oratio? T I, 60. elliptisch: quorsum haec praeterita? quia sequitur illud; Fa 35. quorsum istuc? — quia nunc ..; L II, 7. quorsus haec? ut illud intellegas ..; O III, 68. quorsum ‖ quorsus ‖ igitur haec tam multa de Maximo? quia ..; C 13. quorsus hoc ‖ quorsum haec ‖? ut intellegeretis ..; C 42. quorsus ‖ quorsum ‖ igitur tam multa de voluptate? quia ..; C 44. quorsum haec? quia ..; Lae 42.

quot, wie viele, so viele als, alle: I. relativ: quot ‖ quod ‖ et sunt laudandae civitates et fuerunt; R III, 7. »quot avis taetro mactatas dente videtis, tot nos ad Troiam belli exanclabimus annos«; D II, 64. quot dies erimus in Tusculano; T I, 119. fiebat, ut soli luna totidem conversionibus in aere illo, quot diebus in ipso caelo, succederet; R I, 12. quot .. et quales animalium formas mens ... poterat cernere, totidem et tales ..; Ti 34. quot homines, tot sententiae; F I, 15. quot hominum linguae, tot nomina deorum; N I, 84. in his (definiunt), quale sit id, ... totidem verbis, quot Stoici; A II, 40.

II. fragend: capras et oves quot quisque haberet, dicere posse ‖ posset ‖, amicos quot haberet, non posse ‖ posset ‖ dicere; Lae 62. ut ..., quot modis quidque dicatur, definiam saepius; R I, 38. ille ... vidit, non modo quot fuissent adhuc philosophorum de summo bono, sed quot omnino esse possent sententiae; F V, 16. — allein: sis bis bina quot essent, didicisset Epicurus; N II, 49.

III. Ausruf: is (Pompeius) propagatione vitae quot, quantas, quam incredibilis hausit calamitates! T I, 86. quot genera quamque disparia ... beluarum! N II, 100. quam brevi tempore quot et quanti poëtae ... extiterunt! T IV, 5.

IV. unbestimmt: in quam (Mesopotamiam Euphrates) quot annos quasi novos agros invehit; N II, 130.

quotannis, jährlich: quod satis sit ad diem agendum natalem suum quotannis mense Gamelione; F II, 101. Ceos accepimus ortum Caniculae diligenter quotannis solere servare; D I, 130.

quotcumque, wie viele nur: »huic (praetori) potestate pari, quotcumque senatus creverit populusve iusserit, tot sunto«; L III, 8.

quotidianus, quotidie s. **cot.**

quotiens, wie oft, so oft wie: I. relativ: quotiens hoc agitur, ecquandone nisi admirationibus maximis? F V, 63.

II. Ausruf: quotiens non modo ductores nostri, sed universi etiam exercitus ad non dubiam mortem concurrerunt! T I, 89. quotiens senatus decemviros ad libros ire iussit! D I, 97. quotiens illum (C. Galum) lux noctu aliquid describere ingressum, quotiens nox oppressit, cum mane coepisset! C 49.

quotienscumque, so oft nur: quotienscumque dicetur male quis de se mereri; F V, 29. cetera, quotienscumque voletis, et hoc loco et aliis parata vobis erunt; T III, 84.

quotus s. **quisque,** A, II. B, II. C. quotus (7 St.) S. 325.

quousque, wie lange? quousque audebunt dicere quicquam utile, quod non honestum? O III, 87. q. humi defixa tua mens erit? R VI, 17. q. ludis? N I, 113.

Rabide, wütend, ungestüm: quem ... videmus ... omnia rabide adpetentem cum inexplebili cupiditate; T V, 16.

rabies, Wut, Wildheit: propter: Hecubam .. putant propter animi acerbitatem quandam et rabiem fingi in canem esse conversam; T III, 63. sine: qui ... neque eos existumet sine rabie quicquam fortiter facere posse; T IV, 53.

rabio, toll sein, wüten: »quid oculis rabere visa es derepente ardentibus?« D I, 66.

rabiose, wütend: nihil ne in ipsa quidem pugna iracunde rabioseve fecerunt; T IV, 49.

rabiosus, wütend: vide, ne fortitudo minime sit rabiosa; T IV, 50.

radiatus, strahlend: orbis: »dextrorsum orbem flammeum radiatum solis liquier cursu novo«; D I, 44.
sol: hic radiatus (sol) me intueri videtur; A II, 126.

radicitus, mit der Wurzel, ganz: excutio: hanc excutere opinionem mihimet volui radicitus; T I, 111.
extraho: tollenda est (cupiditas) atque extrahenda radicitus; F II, 27. haec (philosophia) extrahit vitia radicitus; T II, 13. Epicurus .. ex animis hominum extraxit radicitus religionem; N I, 121.
tollo: s. extraho; F II, 27.

radicula, kleine Wurzel: secundum quietem visus ei (Alexandro) dicitur draco ... radiculam ore ferre et simul dicere, quo illa loci nasceretur, . . . eius autem esse vim tantam, ut Ptolomaeum ‖ Ptolem. ‖ facile sanaret. ... emissi sunt ‖ emisisse, et misisset, al. ‖, qui illam radiculam quaererent; qua inventa et Ptolomaeus ‖ Ptolem. ‖ sanatus dicitur et multi milites; D II, 135.

radio, strahlen: »uno mentum radianti sidere lucet«; N II, 107.

radius, Zeichenstab, Strahl: I, 1. obscuro: tum (luna) subiecta atque opposita soli radios eius et lumen obscurat, tum ..; N II, 103.
2. cerno in: ut, quem ad modum stellae in radiis solis, sic istae (accessiones) in virtutum splendore ne cernantur quidem; F V, 71.
excito a: ex eadem urbe humilem homunculum a pulvere et radio excitabo, ... Archimedem; T V, 64.
incurro in: omnia ista ... in virtutis tamquam in solis radios incurrere; F V, 90.
II. accendi: in infimo .. orbe luna radiis solis accensa convertitur; R VI, 17.
attingi: cuius omnis extremitas paribus a medio radiis attingitur; Ti 17.
dare: »candida se radiis dedit icta foras lux«; D I, 108.
incendi: huius (solis) hanc lustrationem eiusdem incensa radiis menstruo spatio luna complet; N I, 87.
micare: Booti »subter praecordia fixa videtur stella micans radiis, Arcturus nomine claro«; N II, 110.
vinci: eius .. (solis) radiis acies vestra sensusque vincitur; R VI, 19.

radix, Wurzel: I. potest: quid scammoneae radix ad purgandum ... possit; D I, 16.
II, 1. ago: vera gloria radices agit atque etiam propagatur; O II, 43.
extraho: hunc errorem quasi radicem malorum omnium stirpitus philosophia se extracturam pollicetur; T IV, 83.
pronuntio: pronuntiabas .. genera herbarum, scammoniam aristolochiamque radicem, quarum causam ignorares, vim et effectum videres; D II, 47.
teneo: cum radicem ore teneret (draco); D II, 141.
2. adiungo: cum aspera arteria ... ostium habeat adiunctum linguae radicibus; N II, 136.
3. haereo ad: linguam .. ad radices eius haerens excipit stomachus; N II, 135.
insum in: in arborum .. et earum rerum, quae gignuntur e terra, radicibus inesse principatus putatur; N II, 29.
nascor in: Calanus ‖ Callanus ‖ Indus, ... in radicibus Caucasi natus; T II, 52.
orior ex: sunt .. omnia ista ex errorum orta radicibus; T IV, 57.
III. devexus a: qui (lucus Vestae) a Palatii radice in novam viam devexus est; D I, 101.
IV. causa, al.: s. II, 1. pronuntio.
fibrae: nos .. audeamus non solum ramos amputare miseriarum, sed omnis radicum fibras evellere; T III, 13.
genera: quae (sint animadversa) radicum (genera) ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos, ad vulnera; D I, 13.
V, 1. contineri: quo (suco) alantur ea, quae radicibus continentur; N II, 120.
haerere: ut videamus, terra penitusne defixa sit et quasi radicibus suis haereat an media pendeat; A II, 122.
servari: videmus ea, quae terra gignit, corticibus et radicibus valida servari; F V, 33.
2. subter: »Triton fuscina evertens specus subter radices penitus undanti in freto«; N II, 89.
VI. Lücke: * radicum seminumque cognoscere num te offendet? R V, 5.

rado, kratzen, zerkratzen: »mulieres genas ne radunto«; L II, 59. 64.

ramulus, kleiner Zweig: in agro ambulanti ramulum adductum, ut remissus esset, in oculum suum recidisse; D I, 123.

ramus, Ast, Zweig: I. iacent: ibi quercorum rami ad terram iacent; fr XII.
incurvescunt, al.: (non intermittunt) »rami bacarum ubertate incurvescere«; T I, 69.
II, 1. amputo: nos .. audeamus non solum ramos amputare miseriarum, sed omnis radicum fibras evellere; T III, 13.
procreo: quae (terra) ... ex ceterarum frugum aut stirpium minutissimis seminibus tantos truncus ramosque procreet; C 52.
2. pascor ex: ut sues quasi caprae ex ramis glande pascantur; fr XII.
III. in: »qui (draco) platani in ramo ... corripuit pullos«; D II, 63.

rana, Frosch, Froschfisch: ranae .. marinae dicuntur obruere sese harena solere et moveri prope aquam, ad quas quasi ad escam pisces cum accesserint, confici a ranis atque consumi; N II, 125.

ranunculus, kleiner Frosch: quis est, qui ranunculos hoc videre suspicari possit? sed inest in ‖ † in revis et, in rubetis et ‖ ranunculis vis et natura quaedam; D I, 15.

rapax, sich aneignend, reißend: alqd: nihil est .. appetentius similium sui nec rapacius quam natura; Lae 50.
unda: »Europam Libyamque rapax ubi dividit unda«; T I, 45. N III, 24.

rapide, reißend schnell: rapide .. dilapsus (Fibrenus) cito in unum confluit; L II, 6.

rapidus, reißend, reißend schnell: gurges: »has inter (stellas), veluti rapido cum gurgite flumen, torvus Draco serpit«; N II, 106.
oratio: nusquam orationem rapidam coërceas; F II, 3.

rapina, Raub, Plünderung: sequuntur: etiam sequuntur largitionem rapinae; O II, 54.
sunt: rapinas Dyrrhachii et conscensionem in naves ‖ navis ‖ cum fuga ... fore; D I, 68.

rapio, raffen, reißen, hinreißen, fortreißen, plündern, rauben: I, 1. cupiditas: inest .. in tali liberalitate cupiditas plerumque rapiendi et auferendi per iniuriam; O I, 44.

2. alqs: neque .. tu solus, sed ad suam quisque (disciplinam) rapiet; A II, 114.
pueri: ut Spartae, rapere ubi pueri et clepere discunt; R IV, 3.
utilitas: cum .. utilitas ad se rapere, honestas contra revocare ad se videtur; O I, 9.

II. alqm: cur rapior in invidiam? A II, 126. rapior illuc, revocat autem Antiochus; F V, 6. nec Homerum audio, qui Ganymeden ab dis raptum ait propter formam; T I, 65. qui ... ad divinarum rerum cognitionem cura omni studioque rapiantur; D I, 111. quoniam maxime rapimur ad opes augendas generis humani; R I, 3. iam qui incolunt eas urbes, non haerent in suis sedibus, sed volucri semper spe et cogitatione rapiuntur a domo longius; R II, 7. opinionibus vulgi rapimur in errorem; L II, 43. (honesta res) totos ad se convertit et rapit; O II, 37. ad quas (res) plerique inflammati aviditate rapiuntur; O II, 38. omnes .. expetimus utilitatem ad eamque rapimur; O III, 101. in interitu Romuli, † qui ‖ qui in ‖ obscuratione solis est factus ‖ † factus, raptus ‖; fr V, 54.
alqd: quamvis multa cuiusque modi (oratio) rapiat, nihil tamen tenens; F II, 3. quae (natura) ... ad medium rapit et convertit extrema; N II, 115. si quae bestiae furantur aliquid ex iis aut rapiunt; N II, 157. cum agunt, rapiunt, tenent, dissipant, quae volunt; R III, 45. s. sacrum.
cibum: (semen) rapit omnem fere cibum ad sese eoque saeptum fingit animal; N II, 128.
commoda: si unus quisque nostrum ad se rapiat commoda aliorum; O III, 22.
constantiam: cum constantia, gravitas, fortitudo, sapientia reliquaeque virtutes rapiantur ad tortorem; T V, 13.
currus: qui (equi Neptunii) „per undas currus suspensos rapuisse“ dicuntur; T II, 67.
examen: »iam .. mari magno classis cita texitur; exitium examen rapit«; D I, 67.
fortitudinem, gravitatem: s. constantiam.
hominem: una pars ..., quae est ὁρμή Graece, quae hominem huc et illuc rapit; O I, 101.
libidinem: cum libido ad id, quod videtur bonum, inlecta et inflammata rapiatur; T IV, 12.
matronas: matronis ipsis, quae raptae erant, orantibus; R II, 13.
naturam: quin ad eas res hominum natura nullo emolumento invitata rapiatur; F V, 48. necesse est .. in suum quaeque locum natura rapiatur; N III, 34.
nuptias: »qui (Pelope natus) quondam a socru ‖ socero, socro ‖ Oenomao rege Hippodameam raptis nanctust nuptiis«; T III, 26.
pilam: tamquam ‖ tanq. ‖ pilam rapiunt inter se rei publicae statum tyranni ab regibus; R I, 68.
sacrum: »sacrum sacrove commendatum qui clepsit rapsitve, parricida esto«; L II, 22.
sapientiam: s. constantiam.
saxum: »dum quod sublime ventis expulsum rapi (credas) saxum aut procellis«; N II, 89.
statum: s. pilam.
tabulam: sibine uterque rapiat (tabulam), an alter cedat alteri? O III, 90.
verba: ipsae res verba rapiunt; F III, 19.
virum: ut ... pro .. hac opinione omnium civium bonus ille vir vexetur, rapiatur; R III, 27.
virgines: cum Sabinas ... virgines ... rapi iussit; R II, 12. quae ex Sabinis virgines raptae postea fuerant oratrices pacis; R II, 14.
virtutes: s. constantiam.
vitam: eam (vitam beatam virtutes) tergiversari non sinent secumque rapient; T V, 81.
utilitatem: quam (utilitatem) si ad se quisque rapiet; O III, 26.

rapto, fortreißen, fortschleppen: alqm: »vidi ... Hectorem curru quadriiugo raptarier«; T I, 105. »me visus homo pulcher per amoena salicta et ripas raptare locosque novos«; D I, 40.

raptus, Raub: quis aut de Ganymedi raptu dubitat, quid poëtae velint, aut non intellegit, quid ... loquatur? T IV, 71.

raritas, Lockerheit, Porosität: in pulmonibus .. inest raritas quaedam et adsimilis spongiis mollitudo; N II, 136.

raro, selten: qui (acupenser) admodum raro capitur; Fa fr 5. ingemescere non numquam viro concessum est, idque raro; T II, 55. isti physici raro admodum ... exclamant ... abstrusa esse omnia; A II, 14. si, quod raro fit, id portentum putandum est; D II, 61. salubritatem hanc sequor, raro autem licet; L II, 3. (ratio, oratio) raro proficit; T IV, 60. quia (vinum aegrotis) prodest raro, nocet saepissime; N III, 69. ad hoc genus castigandi raro invitique veniemus; O I, 136. quae qui privatim habent, nec tam multa et raro vident; T V, 102. ohne Verb: alterum .. et a paucis et raro, alterum et saepe et a plurimis; N III, 69.

rarus, selten, einzeln, zerstreut: alqs: raros esse quosdam, qui ... rerum naturam studiose intuerentur; T V, 9.
alqd: in omni .. arte vel studio ... optimum quidque rarissimum est; F II, 81. haec ergo ... rariora; O II, 19. omnia praeclara rara; Lae 79.
casus: ipsa fortuna ceteros casus rariores habet; O II, 19.
genus: rarum est quoddam genus eorum, qui se a corpore avocent; D I, 111. illud .. maxime rarum genus est eorum, qui ..; O I, 119. hunc ex maxime raro genere hominum iudicare debemus et paene divino; Lae 64. digni .. sunt amicitia, quibus in ipsis inest causa, cur diligantur. rarum genus; Lae 79.
loca: vides habitari in terra raris et angustis in locis; R VI, 20.

ratio, Rechnung, Rechenschaft, Rücksicht, Verhältnis, Beziehung, Plan, System, Theorie, Lehre, Methode, Regel, Grundsatz, Weise, Zustand, Einsicht, Vernunft, Vernunftthätigkeit, Vernunftschluß, Beweggrund: I. **absolut:** 1. **Subject:** abstrahit: abstrahit (ratio) ab acerbis cogitationibus; T III, 33.
accedit: eo cum accessit ratio argumentique conclusio; A II, 30.
adducit: argumenti conclusio, quae est Graece ἀπόδειξις, ita definitur: „ratio, quae ex rebus perceptis ad id, quod non percipiebatur, adducit“; A II, 26.
adfert: quaerendi initium ratio attulit; A II, 26. quae (geometricae rationes) vim adferunt in docendo; A II, 117. omnia tollamus ..., quae aut historia nobis aut ratio nova adfert; N I, 83.
adhibent: quae (rationes) ... nullam adhibent persuadendi necessitatem; A II, 116.
adiungit: sequitur tertia, quae per omnis partis sapientiae manat et funditur, quae rem definit, genera dispertit, sequentia adiungit, perfecta concludit, vera et falsa diiudicat, disserendi ratio et scientia. ex qua cum summa utilitas exi-

stit ad res ponderandas, tum maxume ingenua delectatio et digna sapientia; T V, 72.

adiuvat: „fortis“ .. non modo „fortuna adiuvat“, ... sed multo magis ratio; T II, 11.

adolescit: quae (ratio) quom adolevit || adul. || atque perfecta est, nominatur rite sapientia; L I, 22.

adversatur: nonne ipsa veritas et gravis et recta ratio mihi adversetur? A II, 139. haec prima definitio est, ut aegritudo sit animi adversante ratione contractio; T IV, 14.

aperit: ratio .. eventus aperit causam; Fa 37.

apparet: quid est in his (rebus terrestribus), in quo non naturae ratio intellegentis appareat? N II, 120. quid loquar, quanta ratio in bestiis ad perpetuam conservationem earum generis appareat? N II, 128.

attingit: cum (ratio) eam partem attingit, qua sensus cieri potest; Ti 28.

avocat: erat .. ratio profecta a rerum natura et ad recte faciendum inpellens et a delicto avocans; L II, 10.

cadit: Cynicorum .. rationem atque vitam alii cadere in sapientem dicunt, ... alii nullo modo; F III, 68.

canit: a quibus (miseriis ratio) cum cecinit receptui; T III, 33.

cavet: quam similitudinem natura ratioque ab oculis ad animum transferens multo etiam magis pulchritudinem, constantiam, ordinem in consiliis factisque conservandam || conservanda, al. || putat cavetque, ne quid indecore effeminatere faciat, tum in omnibus et opinionibus et factis ne quid lubidinose aut faciat aut cogitet; O I, 14.

cernit: bene adhibita ratio cernit, quid optumum sit; T IV, 58.

circumspectat: dubitans, circumspectans, haesitans, multa adversa reverens tamquam in rate in mari inmenso nostra vehitur ratio; T I, 73.

coërcet: hoc praecipitur, ut ratio coërceat temeritatem; T II, 47.

cogit: ipsa .. ratio conexi, cum concesseris superius, cogit inferius concedere; A II, 96. ratio .. vestra sic cogit; F II, 65. eorum ... ratio certe cogit, ut ... conservetur beata vita sapienti; F III, 42. fieri .. omnia fato ratio cogit fateri; D I, 125. ratio ipsa coget .. ex aeternitate quaedam esse vera; Fa 38. ut nunc ratio cogit; R III, 43.

cogitat: f. cavet.

complectitur: quae (ratio, mens) et causas rerum et consecutiones videat et similitudines transferat et disiuncta coniungat et cum praesentibus futura copulet omnemque complectatur vitae consequentis statum; F II, 45.

conciliat: eius (societatis) .. vinculum est ratio et oratio, quae docendo, discendo, communicando, disceptando, iudicando, conciliat inter se homines coniungitque naturali quadam societate; O I, 50.

concludit: f. adiungit.

confirmat: quae (ratio) quibusdam quasi praeceptis confirmat vim fortitudinis; T II, 11.

congruit: quae (ratio) cum aliquo uno ex tribus illis congruere possit; F V, 19. est .. vera lex recta ratio naturae congruens, diffusa in omnes, constans, sempiterna, quae vocet ad officium iubendo, vetando a fraude deterreat; R III, 33.

conititur: quae (ratio) conixa per se et progressa longius fit perfecta virtus; T II, 47.

coniungit: f. complectitur. conciliat.

consentit: ratio .. nostra consentit, pugnat oratio. minime vero, inquit ille, consentit; F III, 10.

consequitur: qui (Socrates), ... quae de natura quaererentur, .. maiora, quam hominum ratio consequi posset || possit ||, ... dixerit; R I, 15. quam (naturam) imitata ratio res ad vitam necessarias sollerter consecuta est; L I, 26.

constat: ex accusatione et ex defensione (iudiciorum ratio) constat; O II, 49.

contendit: patere .. rationem meam cum tua ratione contendere; N III, 10.

continet: continet .. totam hanc quaestionem ea ratio, quae est de natura deorum; D I, 117.

convincit: cum eum ne liberum quidem esse ratio et veritas ipsa convincat; P 41.

copulat: f. complectitur.

dat: quamquam tum quidem vel aliae quaepiam rationes honestas nobis et curas et actiones darent; A ep 2. hoc videndum est, possitne nobis hoc ratio philosophorum dare. pollicetur certe; F V, 87.

debet: quibus praeposita (ratio) vitam omnem debet gubernare; F IV, 39. id, quod ratio debuerat, usus docet, minora esse ea, quae sint visa maiora; T III, 54. f. II, 1. accendo.

declarat: ratio hoc idem ipsa declarat; N I, 46.

deducit: quem (Dionysium) cum Cleanthes condiscipulus rogaret, quaenam ratio eum de sententia deduxisset; T II, 60.

deest: f. **desum,** III. ratio (4 St.) B. I, S. 652, b. — definit: f. adiungit.

describit: quod ratio oratioque describeret; R II, 66.

desiderat: omnis ratio atque institutio vitae adiumenta hominum desiderat; O II, 39.

deterret: f. congruit; R III, 33.

detrahit: quae (ratio, oratio) simul et opinionem falsam tollit et aegritudinem detrahit; T IV, 60.

differt: f. est; L I, 30. — diiudicat: f. adiungit.

discedit: (ratio) non discedit ab eorum curatione; F IV, 39.

dispertit: f. adiungit.

dividit: tota illius ratio tribunatus divisit populum unum in duas partis; R I, 31.

docet: qui (sensus) si omnes veri erunt, ut Epicuri ratio docet; F I, 64. cum ratio docuerit, quod honestum esset, id esse solum bonum; F III, 75. huic .. alteri generi similis est ea ratio consolandi, quae docet humana esse, quae acciderint; T III, 57. de forma .. (deorum) partim natura nos admonet, partim ratio docet; N I, 46. cur ... ausus es dicere? ratio || ratio, inquis, || docuit. ergo hoc te ratio non docebit? N I, 96. quae (pars) ducitur ab ea ratione, quae docet esse deos; N II, 75. a natura .. alia quaedam ratio est, quae docet, quanta sit .. vis; D I, 129. nec omnium (rerum) divinatio est, ut ratio docuit; D II, 12. quid significet .. (fulmen), nulla ratio docet; D II, 45. docet .. ratio mathematicorum, ... quanta humilitate luna feratur terram paene contingens; D II, 91. f. debet; T III, 54.

dubitat: f. circumspectat.

ducit: quo ea (ratio) me cumque ducet; T II, 15. parere .. (Epicurus) censet animum rationi posse et, quo illa ducat, sequi; T III, 33. ut, quos ratio non posset, eos ad officium religio duceret; N I, 118.

edocet: edocuit .. ratio ... id non naturale esse; T III, 80.

efficit: si rebus comprensis et perceptis nisa et progressa ratio hoc efficiet, nihil posse comprendi; A II, 44. efficiet .. ratio, ut ... mors .. malum non sit; T I, 23. cuius (Socratis) multiplex ratio disputandi rerumque varietas ... plura genera effecit dissentientium philosophorum; T V, 11. si ... est aliquid ..., quod hominis mens, quod ratio, quod vis, quod potestas humana efficere non possit; N II, 16. illud extremum est,

quod recte vivendi ratio ‖ omnis, al. ‖ (homines) meliores efficit; L I, 32. causa .. et ratio efficiens magnos viros in priore (est); O I, 67. hoc multo magis efficit ipsa naturae ratio; O III, 23. quod efficit dialecticorum ratio; fr V, 30.

est: fuit .. iam accepta a Platone philosophandi ratio triplex, una de vita et moribus, altera de natura et rebus occultis, tertia de disserendo et, quid verum, quid falsum ... *esset*, iudicando; A I, 19. si nulla visa sunt probabilia, quae falsa sint, alia ratio est; A II, 48. eadem ratio est somniorum; A II, 51. ironiam . . alterius . . . nulla fuit ratio persequi; A II, 74. si ars, si ratio, si via, si vis denique conclusionis valet, eadem est in utroque; A II, 96. quae (Epicuri ratio) plerisque notissima est; F I, 13. quarum (cupiditatum) ea ratio est, ut necessariae nec opera multa nec impensa expleantur; F I, 45. quae tandem ista ratio est? F II, 93. virtutis .. non sit eadem ratio; F III, 50. quamquam ... alii dicant aeque caram esse sapienti rationem amici ac suam, alii autem sibi cuique cariorem suam; F III, 70. quae ratio esset perferendi (doloris); F IV, 23. esse .. unam rationem; F IV, 47. quae (vitae ratio) quia deorum vitae erat simillima, sapiente visa est dignissima; F V, 11. haec .. est nostra ratio; F V, 95. haec est ... vetus et Socratica ratio contra alterius opinionem disserendi; T I, 8. praesto est domina omnium et regina ratio; T II, 47. quae (ratio) erit in eo perfecta atque absoluta; T II, 51. duplex est igitur ratio veri reperiendi non in iis solum, quae mala, sed in iis etiam, quae bona videntur; T III, 56. ratio una omnium est aegritudinum, plura nomina; T III, 83. illa .. altera ratio et oratio ... est ea quidem utilior; T IV, 60. omnium philosophorum ... una ratio est medendi; T IV, 62. cum ... duplex ... ratio perturbationis sit; T V, 43. ad omnis casus facillima ratio est eorum, qui ..; T V, 108. quam (rationem) nunc prope modum orbam esse in ipsa Graecia intellego; N I, 11. si ratio esset in beluis; N I, 78. adiungis: nec rationem esse nisi in hominis figura; N I, 89. in homine rationem esse et mentem videbas; N I, 98. in eo .. (homine) solo est ratio; N II, 16. longa est oratio multaeque rationes, quibus doceri possit omnia ... semina ... oriri; N II, 26. sequitur, ut eadem sit in iis (dis), quae humano in genere, ratio; N II, 79. cum .. sint in nobis consilium, ratio, prudentia; N II, 79. eadem ratio in reliquo mundo est; N II, 83. ratio est .., quae praestet omnibus; N II, 133. neque .. mihi par ratio cum Lucilio est ac tecum fuit; N III, 3. num .. idcirco in urbe esse rationem, cogitationem, mentem putas? N III, 21. quod . . . in formica non modo sensus (sit), sed etiam mens, ratio, memoria; N III, 21. quoniam (ratio) pestifera est multis, admodum paucis salutaris; N III, 69. num propterea nulla est rei publicae gerendae ratio atque prudentia, quia ..? D I, 24. quod difficile dictu videtur, quae cuiusque divinationis ratio, quae causa sit; D I, 85. qui (Divitiacus) .. naturae rationem, quam φυσιολογίαν Graeci appellant, notam esse sibi profitebatur; D I, 90. haec .. vatium ratio est, nec dissimilis sane somniorum; D I, 115. eadem in litteris ratio est reliquisque rebus, quarum est disciplina; D II, 10. quorum omnium . . . una ratio est; D II, 60. quam (rationem mathematicorum) istis (Chaldaeis) notam esse oportebat; D II, 91. omnium somniorum .. una ratio est; D II, 136. hi (Stoici) .. urguentur angustius, illorum ratio soluta ac libera est; Fa 38. si illi ... † fateantur ..., alia ratio est; Fa 44. erat .. tum haec nova et ignota ratio, solem lunae oppositu solere deficere; R I, 25. ut fingendi proclivis esset ratio; R II, 18. quae (ratio) nusquam est in Graecorum libris; R II, 21. nunc rationem videtis esse talem, ut ..; R II, 39. † fuerat fortasse aliqua ratio maioribus nostris in illo aere alieno ‖ illo consilio aeri alieno ‖ medendi; R II, 59. dum modo sit haec quaedam ... res ... minime quidem contemnenda, ratio civilis et disciplina populorum; R III, 4. haec civilis (vitae ratio) laudabilior est certe et inlustrior; R III, 6. quoniam .. eadem est ratio iuris in utroque; R III, 24. eadem ratio quom est in hominis mente confirmata et confecta ‖ perfecta ‖, lex est; L I, 18. quoniam nihil est ratione melius eaque est ‖ estque ‖ et in homine et in deo; L I, 23. inter quos .. ratio, inter eosdem etiam recta ratio [et] communis est; quae quom sit lex ..; L I, 23. ratio ... certe est communis, doctrina differens, discendi quidem facultate par; L I, 30. unam esse hominum inter ipsos vivendi parem communemque ‖ et communem ‖ rationem; L I, 35. constans et perpetua ratio vitae, quae virtus est, itemque inconstantia ... sua natura ‖ iudicabitur ‖; L I, 45. quam ille triplicem putavit esse rationem; O I, 10. similis est ratio fortitudinis; O I, 94. ut incipiendi ratio fuerit, ita sit desinendi modus; O I, 135. Cynicorum .. ratio tota est eicienda; est enim inimica verecundiae; O I, 148. quae sordidissima est illa quidem ratio et inquinatissima; O II, 21. ut pecuniae non quaerendae solum ratio est, verum etiam collocandae, ... sic ..; O II, 42. cum duplex ratio sit orationis, quarum in altera sermo sit ‖ est ‖, in altera contentio; O II, 48. quorum (iudiciorum) ratio duplex est; O II, 49. cuius (beneficentiae, liberalitatis) est ratio duplex; O II, 52. tota .. ratio talium largitionum genere vitiosa est, temporibus necessaria; O II, 60. ea .. est summa ratio et sapientia boni civis; O II, 83. quae (naturae ratio) est lex divina et humana; O III, 23. aliam rationem esse civium reliquorum; O III, 28. mens .. et ratio et consilium in senibus est; C 67. ut par sit ratio acceptorum et datorum; Lae 58. nec (amicitia) ullam aetatis degendae rationem patitur esse expertem sui; Lae 87. ʃ. avocat. conciliat. congruit; R III, 33. continet. docet; T III, 57. D I, 129. efficit; O I, 67. oritur; L II, 10. — II, 4. utor; D I, 70.

evertit: ratio ista, ... praecepta ... funditus evertunt amicitiam; F II, 80.

excellit: ʃ. significat. — V, 1. facere; N II, 97.

excludit: eam dedisses hominibus rationem, quae vitia culpamque excluderet; N III, 76.

exoritur: exoritur Antipatri ratio ex altera parte; O III, 52.

explicat: quorum (generum radicum) vim atque naturam ratio numquam explicavit; D I, 13.

exsistit: ex eo ... exsistet recti etiam ratio atque honesti; F V, 19.

exstat: quid, si etiam ratio exstat artificiosae praesensionis facilis, divinae autem paulo obscurior? D I, 109.

facit: eadem .. ratio fecit hominem hominum appetentem; F II, 45. hebetem *facit* (ratio) aciem ad miserias contemplandas; T III, 33. si ratio mecum facit, si eventa; D I, 84. ʃ. cavet.

floret: cuius ... ratio quamquam floruit cum acumine ingenii, tum admirabili quodam lepore dicendi; A II, 16.

fluit: ab isto capite fluere necesse est omnem rationem bonorum et malorum; F II, 34.

fugit: quae (ratio) neque Solonem Atheniensem non longis temporibus ante fugerat neque post aliquanto nostrum senatum; R II, 59.

gubernat: ʃ. debet; F IV, 39.

habet: eadem ratio habet in se quiddam am-

plum atque magnificum, ... altum quiddam et excelsum, nihil timens, nemini cedens, semper invictum; F II, 46. etsi habet haec Stoicorum ratio difficilius quiddam et obscurius; F III, 15. nec ratio divina non hanc vim in rectis pravisque sanciendis habet; L II, 10. feriarum festorumque dierum ratio in liberis requietem litium habet et iurgiorum, in servis operum et laborum; L II, 29.

haesitat: ſ. circumspectat.

iacet: si mala non sunt, iacet omnis ratio Peripateticorum; F V, 86.

imitatur: ſ. consequitur; L I, 26.

impedit: nec nos impediet illa ignava ratio, quae dicitur; Fa 28.

impellit: quae ratio poëtas maxumeque Homerum inpulit, ut ..; N II, 166. ne me solum ratio ac disputatio impulit, ut ita crederem, sed nobilitas etiam summorum philosophorum et auctoritas; C 77. ſ. **impello,** I, 2. ratio (3 St.) B. I, S. 236, b.

imperat: haec (ratio) ut imperet illi parti animi, quae oboedire debet, id videndum est viro; T II, 47. ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut iustus parens probis filiis; T II, 51. cur ... ratio (imperat) libidini ceterisque vitiosis animi partibus? R III, 36. cur ... ratio (imperat) libidini iracundiaeque et ceteris vitiosis eiusdem animi partibus? R III, 37.

incipit: ſ. oritur; L II, 10.

incitat: inpellit (ratio) .. et incitat ad conspiciendas totaque mente contrectandas varias voluptates; T III, 33.

indagat: quas (res) a natura occultatas ... indagare ratio potest; F V, 58.

inducit: quae te ... ratio in istam spem induxit, ut ... putares? O II, 53.

inest: ſ. **insum,** II. ratio (11 St.) B. II, S. 332, a.

innascitur: quibus a principio innascitur ratio recta constansque; N II, 34.

invitat: invitat .. vera ratio bene sanos ad iustitiam, aequitatem, fidem; F I, 52.

iubet: quae (ratio) iubet ea, quae facienda sunt, prohibetque contraria; L I, 18.

manat: latius .. manabit haec ratio; T II, 66. ſ. adiungit.

medetur: »mederi posse rationem || ratione || iracundiae«; T III, 76.

moderatur: quibus (rebus) ab aeterno tempore fluentibus in aeternum ratio tamen mensque moderatur; T V, 70. nulla moderante natura, nulla ratione; N I, 67.

monet: ratio ipsa monet amicitias comparare; F I, 66.

movet: quod (decretum) movere nulla ratio queat; A II, 27. haec me Peripateticorum ratio magis movebat et veteris Dicaearchi et eius, qui nunc floret, Cratippi; D II, 100.

nascitur: ex quo illa ratio nata est Platonis; T I, 53.

nititur: ſ. efficit; A II, 44.

occupat: haec ratio .. aliquanto maiorem locum quam de uno dolore occupabit; T II, 66.

oritur: ex qua (natura) ratio et intellegentia oriretur; F IV, 12. quae (ratio) non tum denique incipit lex esse, quom scripta est, sed tum, quom orta est; orta autem est simul cum mente divina; L II, 10.

patet: haec ratio late patet; F I, 36. de tribus .. reliquis latissime patet ea ratio; O I, 20.

pendet: non quaero rationes eas, quae ex coniectura pendent; A II, 116. cui spes omnis et ratio et cogitatio pendet ex fortuna; P 17.

penetrat: hominum ratio non in caelum usque penetravit? N II, 153.

perficit: quae (ratio) perfecit virtutem; A II, 26. si ipsa ratio minus perficiet, ut mortem neglegere possimus, at vita acta perficiat, ut ..; T I, 109. quae (ratio, disciplina) perficit in bonis ingeniis ... ut ... virtus exsisteret; R III, 4.

pertinet: quae (ratio) pertinet ad animi perturbationem; T IV, 65. rationem quandam per omnem naturam rerum pertinentem vi divina esse adfectam (Zeno) putat; N I, 36. quinque .. rationibus propositis officii persequendi, quarum duae ad decus honestatemque pertinent, duae ad commoda vitae ..., quinta ad eligendi iudicium; O II, 9.

pervenit: eadem ratio perfecta his gradibus ad sapientiam pervenit; A II, 30.

placet: vitae .. degendae ratio maxime illis quidem placuit quieta; F V, 11.

pollicetur: ſ. dat; F V, 87.

postulat: ut ratio postulet agere aliquid et facere eorum; F III, 58. sentio me esse longius provectum, quam proposita ratio postularet; F III, 74. qui (philosophus) sit ... ita animo ac vita constitutus, ut ratio postulat; T II, 11. ratio .. hoc postulat, ne quid insidiose, ne quid simulate, ne quid fallaciter; O III, 68.

potest: ex quo ... beate vivendi ratio inveniri et comparari potest; F V, 16. timor .. ab his aegritudinem potuit repellere, ratio ab sapienti viro non poterit? T III, 66. quoniam ... nec virtus sine ratione constare nec ratio usquam inesse nisi in hominis figura (potest); N I, 48. tu .. sumebas nisi in hominis figura rationem inesse non posse; N I, 98. ita male instituta ratio exitum reperire non potest; N I, 104. ſ. congruit; F V, 19. consequitur; R I, 15. dat; F V, 87. ducit; N I, 118. efficit; N II, 16. indagat. medetur. — II, 1. astringo. perspicio.

praecipit: an ratio parum praecipit nec bonum illud esse ... nec porro malum, quo ..? T IV, 39.

praeest: ita fit, ut ratio praesit, adpetitus obtemperet; O I, 101.

praescribit: quae ratio et doctrina praescripserit; N I, 7.

praesentit: quas (res) esse futuras ... aut ratio aut coniectura praesentit; D I, 128.

praestat: cum longe multumque praestet mens atque ratio; F V, 40. ſ. est; N II, 133.

proficiscitur: ex ea (virtute) proficiscuntur honestae voluntates, sententiae, actiones omnisque recta ratio; T IV, 34. ut haec in philosophia ratio contra omnia disserendi nullamque rem aperte iudicandi profecta a Socrate, repetita ab Arcesila, confirmata a Carneade usque ad nostram viguit aetatem; N I, 11. ſ. avocat.

proficit: (ratio, oratio) raro proficit neque est ad volgus adhibenda; T IV, 60.

progreditur: adhuc .. ita nobis progressa ratio est, ut ea duceretur omnis a prima commendatione naturae; F V, 46. ſ. conititur. efficit; A II, 44.

prohibet: ſ. iubet.

pronuntiat: aequam .. pronuntiabit sententiam ratio; F II, 37. quarum adeo omnium (virtutum) sententia (ratio) pronuntiabit primum de voluptate, nihil esse ei loci; F II, 37.

putat: ſ. cavet. — quit: ſ. movet; A II, 27.

repellit: ſ. potest; T III, 66.

reperit: ſ. potest; N I, 104.

repugnat: an quicquam est secundum naturam, quod fit repugnante ratione? T IV, 79.

restituit: ut ea sibi ratio vera restituat, quae consuetudo vitiosa detraxerat; fr V, 68.

reveretur: ſ. circumspectat.

sanat: quod ratio quaedam sanat illos, hos ipsa natura; T III, 58. ſ. II, 1. adhibeo; T IV, 24.
sequitur: sequitur disserendi ratio cognitioque naturae; F IV, 8. ſ. concludit.
significat: nec .. figura corporis nec ratio excellens ingenii humani significat ..; F II, 41.
solet: ut (Epicuri ratio) ... non soleat accuratius explicari; F I, 13.
subest: si his vitiis ratio non subesset; N III, 71.
tollit: ſ. detrahit.
transfert: ſ. cavet. complectitur.
valet: plus .. rectam naturam quam rationem pravam valere; F II, 58. mos valet, ratio non valebit? T II, 34. quibus in rebus temeritas et casus, non ratio nec consilium valet; D II, 85. haec .. ratio non magis contra Reguli quam contra omne ius iurandum valet; O III, 104. plus apud me ... vera ratio valebit quam vulgi opinio; P 8. ſ. est; A II, 96.
vehitur: ſ. circumspectat.
venit: prima veniat in medium Epicuri ratio; F I, 13.
versatur: ratio .. vera, quae versatur in iis, quae sunt semper eadem, et in iis, quae mutantur; Ti 28.
vetat: vetat .. ratio intueri molestias; T III, 33.
videt: ſ. complectitur.
videtur: communis haec ratio et utrisque hic bonorum finis videbatur; A I, 22. haec mihi videtur delicatior, ut ita dicam, molliorque ratio, quam virtutis vis gravitasque postulat; F V, 12. quae (ratio) tibi videtur inconstans; F V, 95. etiamsi cui videbitur illa in optimis studiis et artibus quieta vitae ratio .. beatior; R III, 6. ſ. est; F V, 11.
viget: ſ. proficiscitur; N I, 11.
vocat: ſ. congruit; R III, 33.
vult: quas (virtutes) ratio rerum omnium dominas ... esse (vult); F II, 37.
abl. absol.: defervescere ... significat ardorem animi invita ratione excitatum; T IV, 78.
ohne Verb: tum prudens, temperata, fortis, iusta ratio; F V, 58.
2. Prädicat: sum: nec .. esse ullam rationem disputare cum iis, qui nihil probarent; A II, 17. omnis opinio ratio est, et quidem bona ratio, si vera, mala autem, si falsa est opinio; N III, 71. est .. malitia versuta et fallax ratio nocendi; N III, 75. si modo, ut iidem (viri) definiunt, lex est ratio summa insita in ‖ [in] ‖ natura; L I, 18. ea (lex est) mens ratioque prudentis; L I, 19. quae (lex) est recta ratio in iubendo et vetando; L I, 33. quae lex est recta ratio imperandi atque prohibendi; L I, 42. est .. virtus perfecta ratio; L I, 45. est .. (illa lex) ratio mensque sapientis ad iubendum et ad deterrendum idonea; L II, 8. lex vera atque princeps apta ad iubendum et ad vetandum ratio est recta summi Iovis; L II, 10. ſ. congruit; R III, 33.
II. nach Verben: 1. Accusativ: absolvo: ſ. **absolvo** rationem (3 St.) V. I, S. 20, b.
accendo: e quibus (scintillis) accendi philosophi ratio debet; F V, 43.
accipio: ſ. **accipio,** III. rationem (4 St.) V. I, S. 29, a.
accommodo: ratio talium largitionum ... et ad facultates accommodanda et mediocritate moderanda est; O II, 60.
addo: hoc homini amplius (natura dedit), quod addidit rationem; N II, 34.
adfero: ſ. **adfero,** II. rationem (11 St.) V. I, S. 65, a.
adficio: ſ. I, 1. pertinet; N I, 36.
adhibeo: cum est concupita pecunia nec adhibita continuo ratio quasi quaedam Socratica medicina, quae sanaret ‖ sanet ‖ eam cupiditatem; T IV, 24. in ostentis ratio plerumque coniecturaque adhibetur; D II, 42. ſ. I, 1. cernit. proficit.
adiungo: (natura) sensibus rationem adiunxit; F IV, 38.
adsumo: cum .. assumpta est ratio; F IV, 38.
agito: alterius mens rationibus agitandis exquirendisque alebatur cum oblectatione sollertiae; T V, 66.
antepono: anteponet eam (rationem); F II, 38.
appello: ſ. I, 1. est; D I, 90.
aspernor: cum omnis perturbatio sit animi motus vel rationis expers vel rationem aspernans vel rationi non oboediens; T III, 24.
astringo: hoc artius adstringi ratio non potest; Fa 32.
coepi: istam rationem, quam coepisti, tene; L II, 69.
cognosco: omni cognita ratione naturae et vitae etiam deorum; F III, 73.
comparo: ſ. **comparo** rationem (3 St.) V. I S. 461, a.
compenso: rationes tuas te video compensare cum istis doloribus; F II, 98.
compleo: quibus (artibus) perfecte ratio et oratio compleatur; F IV, 10.
comprobo: quam rationem maiorum etiam comprobat diligentia; A II, 146.
concludo: ſ. **concludo,** III. rationem (8 St.) V. I, S. 474, a.
conficio: cuius ... ratio ... proxime a Lacyde solo retenta est, post autem confecta a Carneade; A II, 16. ſ. I, 1. est; L I, 18.
confirmo: ſ. **confirmo,** III. rationem (4 St.) V. I, S. 483, b.
conligo: quae (rationes) exquisitius a philosophis colliguntur; T I, 116.
conloco: cum ... alia .. in parte animi cupiditatem, in alia rationem collocarent; A I, 39.
conquiro: rationibus conquisitis de voluptate et dolore disputandum putant; F I, 31.
constituo: quae (ratio) de providentia deorum ab illis (Stoicis) sanctissume ... constituta est; N III, 94.
contineo: ſ. **contineo** rationem (4 St.) V. I, S. 530, b.
contraho: multis .. (civibus) cum multis res rationesque contractae; O I, 58.
converto: si homines rationem ... in fraudem malitiamque convertunt; N III, 78.
defendo: quam (rationem) defendis; F II, 80.
definio: ſ. I, 1. adducit.
deligo: quae degendae aetatis ratio deligenda ‖ diligenda ‖ (sit); T V, 71.
describo: prius, quam Archimedes eo (sapiente) inspectante rationes omnes descripserit eas; A II, 116. ſ. discribo.
desero: nihil equidem (meream), inquis, ut rationem vitae beatae veritatemque deseram; N I, 67. ut adpetitus ... eam .. (rationem) neque praecurrant nec propter pigritiam aut ignaviam deserant; O I, 102.
desidero: quam .. a me rationem .. desideras? N III, 6.
dico: cuius (summi rectoris) ad naturam apta ratio vera illa et summa lex a philosophis dicitur; F IV, 11. quamquam ipsa virtus brevissume recta ratio dici potest; T IV, 34. rationem dico et, si placet pluribus verbis, mentem, consilium, cogitationem, prudentiam, ubi invenimus? N II, 18. (adsensio) haec habet rationem, ... quam dudum diximus; Fa 42. ſ. I, 1. impedit.
diffundo: ſ. I, 1. congruit; R III, 33.

diligo: ſ. deligo.
discribo: ad vitam .. usumque vivendi ea discripta ‖ descr. ‖ ratio est iustis nuptiis; R V, 7.
distribuo: ita ... (ratio) in quinque partes distribui debere reperitur; O I, 10.
do: ſ. **do,** III. rationem (9 St.) B. I, S. 750, a.
duco: sive ratio constantiae virtutisque ducitur; O II, 6. ſ. I, 1. progreditur.
efficio: non, quo modo efficiatur concludaturque ratio, (Epicurus) tradit; F I, 22. ratione effecta (natura) sensus non reliquit; F IV, 38.
eicio: ſ. I, 1. est; O I, 148.
elimo: Helicen et clarissimos Septemtriones (teneo), id est rationes has latiore specie, non ad tenue elimatas; A II, 66.
enervo: mollis et enervata putanda est Peripateticorum ratio et oratio; T IV, 38.
everto: homines optimi non intellegunt totam rationem everti; F I, 25.
excito: excitaret (sapiens) omnes rationes fortitudinis ac patientiae; F IV, 31.
excogito: cum prudenter illi principes novam et inauditam ceteris gentibus interregni ineundi rationem excogitaverunt; R II, 23.
expeto: expetenda .. magis est decernendi ratio quam decertandi fortitudo; O I, 80.
explico: ſ. **explico,** III. rationem (9 St.) B. I, S. 923, b.
exploro: non est .. tam explorata ista ratio ad id, quod vultis, confirmandum, quam videtur; N I, 64.
expono: ſ. **expono,** III. rationem (4 St.) B. I, S. 925, a. — exquiro: ſ. **exquiro,** III. rationem (3 St.) B. I, S. 926, b.
facio: fit perfecta mens, id est absoluta ratio, quod est idem virtus; T V, 39. ſ. I, 1. conititur.
fundo: ſ. I, 1. adiungit.
guberno: sic omnis ratio vitae gubernabitur; A II, 99.
gusto: hunc censes primis, ut dicitur, labris gustasse physiologiam, id est naturae rationem? N I, 20.
habeo: quae voluptatem habeant in omni animante, sed in homine rationem etiam; F IV, 58. ut ad rem gerendam non superstitionem habeas, sed rationem ducem; D II, 83. ſ. **habeo,** III. rationem (83 St.) B. II, S. 128, b.
ignoro: summum .. bonum si ignoretur, vivendi rationem ignorari necesse est; F V, 15.
impedio: non impediri rationem amicitiae; F I, 70.
implico: neglecta (ratio) multis implicatur erroribus; T IV, 58.
includo: physica ratio non inelegans inclusa est in impias fabulas; N II, 64.
induco: ita tripartita ab iis inducitur ratio bonorum; A I, 21. hanc Epicurus rationem induxit ob eam rem, quod ..; Fa 23.
ineo: ſ. **ineo,** II. rationem (4 St.) B. II, S. 298, b. — insero: ſ. I, 2. L I, 18.
instituo: nec .. nostra quaedam est instituenda nova et a nobis inventa ratio; R I, 13. ſ. I, 1. potest; N I, 104.
invenio: ſ. **invenio,** III. rationem (6 St.) B. II, S. 355, b. — iudico: ſ. I, 1. est; L I, 45.
largior: quod iis (hominibus mens divina) est largita rationem; N III, 70.
loco: tanto in dominatu (ratio) locatur, ut ..; F IV, 38.
locupleto: quam (rationem) cum honestate ornatissimam, tum etiam ipsis initiis naturae et totius perfectione vitae locupletatam videbit; F II, 38.
metior: et manendi in vita et migrandi ratio omnis iis rebus ... metienda; F III, 61.
moderor: ſ. accommodo.
moveo: cum ‖ quaeque ‖ (ratio) *in* eodem et in altero movetur ipsa per sese sine voce et sine ullo sono; Ti 28.
neglego: ea .. divinationum ratio ne in barbaris quidem gentibus neglecta est; D I, 90. ſ. implico.
nomino: ſ. I, 1. adolescit.
obtineo: quam (rationem) si obtinemus; D I, 117.
orno: ſ. locupleto. — perficio: ſ. **perficio,** II. rationem (11 St.) S. 53, a.
persequor: Theophrastus .. (persecutus est) ... omnium .. fere rerum ... causas atque rationes; F V, 10.
perspicio: ea scientia ... consequentium repugnantiumve ratio potest perspici; F I, 63. in qua (civitate) ratio rerum civilium perspici posset; R II, 52.
perturbo: perturbata .. semel ratione et ordine; P 26.
peto: a te rationem totius haruspicinae peto; D II, 46.
pono: ſ. **pono,** III. rationem (3 St.) S. 101, b.
praecurro: ſ. desero; O I, 102.
praepono: ſ. I, 1. debet; F IV, 39.
praetermitto: quam (rationem) ... praetermittamus; T I, 39.
probo: nec ulla de summo bono ratio aut voluptatis non dolendive particeps aut honestatis expers probabitur; F II, 38. ſ. **probo,** III. rationem (5 St.) S. 174, a.
profero, profiteor: (quam rationem) profiteri et in medium proferre non audeas; F II, 76.
propono: ſ. I, 1. pertinet; O II, 9. postulat; F III, 74.
puto: rationem .. eam ... non satis firmam puto; N I, 62. quae (ratio recta) supra hominem putanda est deoque tribuenda, id est mundo; N II, 34. ſ. enervo.
quaero: ſ. **quaero,** III. rationem (5 St.) S. 218, a.
recondo: ut non recondita quadam ratione (decorum) cernatur, sed sit in promptu; O I, 95.
reddo: etiamsi possis rationem reddere, cur id eveniat; A II, 105. est .. aliquid in his rebus probabile, et quidem ita, ut eius ratio reddi possit, ergo ut etiam probabiliter acti ratio reddi possit. est autem officium, quod ita factum est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit; F III, 58. ut dialectici ne rationem quidem reddi putent oportere; F IV, 55. rationem illi (Pythagorei) sententiae suae non fere reddebant, nisi ..; T I, 38. maioribus .. nostris etiam nulla ratione reddita credere (debeo); N III, 6. omnium talium rerum ratio reddenda est; N III, 24. tu reddes ‖ redde ‖ rationem, quem ad modum id fieri potuerit aut cur fieri desierit; N III, 41. commenticiarum fabularum reddere rationem; N III, 63. qui (Plato, Socrates) ut rationem non redderent, auctoritate tamen hos minutos philosophos vincerent; D I, 62. naturalem .. rationem omnium reddet; D II, 61. cuius tanti mali non modo reddenda ratio nobis, sed etiam ... dicenda causa est; R V, 2. medium .. officium id esse dicunt, quod cur factum sit, ratio probabilis reddi possit; O I, 8.
refello: eas (rationes) tu ita refellis, ut ... avertas orationem; N III, 19.
refero: cum sine fato ratio omnium rerum ad naturam fortunamve referatur; Fa 6. melius ‖ est ‖ rationes referri, causamque exponi censoribus; L III, 47.
relinquo: ita relinquet duas (rationes); F II, 38.
repello: quia motus turbulenti iactationesque animorum ... rationem omnem repellentes vitae beatae nullam partem relinquunt; T V, 15.

reperio: eadem fortitudinis ratio reperietur; F I, 49. quae (intellegentia atque ratio) nisi in animo nulla alia in natura reperiantur; Ti 50.

repeto: primum mihi videtur ... a deo, ... deinde a fato, deinde a natura vis omnis divinandi ratioque repetenda; D I, 125. f. I, 1. proficiscitur; N I, 11.

reprehendo: haec ratio a Chrysippo reprehenditur; Fa 30.

requiro: haud erat sane, quod quisquam rationem ac doctrinam requireret; T III, 2. adsuescunt animi neque admirantur neque requirunt rationes earum rerum; N II, 96. ego .. a te rationes requiro * || rationes * ||; N III, 13.

retineo: f. conficio.

revoco: cum ad veritatem coepi revocare rationem; O III, 84.

scribo: f. I, 1. oritur; L II, 10.

sequor: temperantia est .., quae, ... ut rationem sequamur, monet; F I, 47. eamne rationem .. sequere? F II, 76. nunc rationem ... sequar; T II, 15. erat facile sequentem eam rationem ... negare umquam laetitia adfici posse insipientem; T IV, 66. quam rationem sequantur, vides; D II, 17.

solvo: f. I, 1. est; Fa 33.

subduco: quod non subducta utilitatis ratione effici solet, sed ipsum a se oritur; F II, 78. Medea .. et Atreus ... inita subductaque ratione nefaria scelera meditantes; N III, 71. non et sine ea cogitatione ineundis subducendisque rationibus; fr V, 94.

subicio: cur sic opinetur (Ennius), rationem subicit; D II, 104.

subsequor: ut eam (rationem philosophus) quasi deum ducem subsequens ad naturae perveniat extremum; F V, 43.

supero: quae (somniorum ratio) ... videamus ne nostra superstitione et depravatione superetur; D II, 136.

suscipio: qui primi Platonis rationem auctoritatemque susceperant; A I, 34. quam rationem quoniam susciperent; A II, 29.

teneo: rationes et causas rerum non tenebant; T I, 29. f. coepi. elimo.

tollo: quid, quod .., ratio omnis tollitur quasi quaedam lux lumenque vitae? A II, 26. sublata cognitione et scientia tollitur omnis ratio et vitae degendae et rerum gerendarum; F I, 64. non modo disputandi, sed etiam vivendi ratione sublata; O II, 7.

tracto: quae ratio maxime tractata ab Euhemero est; N I, 119.

trado: quae (ars) ... tradit ... ambiguorum intellegentiam concludendique rationem; A II, 92. traditur ... ab Epicuro ratio neglegendi doloris; F II, 98. ut prodesse velimus ... rationibus .. prudentiae tradendis; F III, 65. cum tradunt rationem neglegendae mortis, perpetiendi doloris; O III, 118.

traduco: hanc .. rationem naturae difficile est fortasse traducere ad id genus divinationis, quod ..; D I, 130.

traho: quae (rationes) disputationibus huc et illuc trahuntur; A II, 116. ut a physicis rebus ... tracta ratio sit ad commenticios et fictos deos; N II, 70.

tribuo: quam (rationem) vos divino beneficio homini solum tributam dicitis; N III, 66. f. puto; N II, 34.

verso: ille ... nonne versat huc et illuc cogitatione rationem? N III, 68.

verto: cum .. (ratio) in illis rebus vertitur, quae ..; Ti 28.

video: cum videat omnium rerum rationem, modum, disciplinam; N II, 15. cuius (medicinae) ego rationem video; N III, 15. ego ... rationibus eisdem, quas ille vidit, ... enitar, ut ..; R II, 52. f. locupleto.

vinco: vincit ipsa rerum publicarum natura saepe rationem; R II, 57.

voco: humano generi motum istum celerem cogitationis, acumen, sollertiam, quam rationem vocamus, ... non dari; N III, 69. tota .. (quaestio) est λογική, quam rationem disserendi voco; Fa 1.

2. **Genetiv:** sum: horum sunt auguria non divini impetus, sed rationis humanae; D I, 111.

3. **Dativ:** adsentior: non quod tuis rationibus non adsentiar, sed quod nullis; A II, 125. isti ... rationi potissimum adsentior; L II, 34.

credo: quodsi geometricis rationibus (sapiens) non est crediturus; A II, 117.

desum: Dicaearchus huic rationi studioque non defuit; L III, 14.

invenio: isti rogationi || rationi || neque lator quisquam est inventus nec auctor umquam bonus; L III, 34.

oboedio: f. **oboedio,** II. rationi (6 St.) B. II, S. 786, b. — obtempero: f. **obtempero,** II. rationi (5 St.) B. II, S. 791, a.

occurro: illi rationi ... (Chrysippus) sic occurrit; Fa 41.

oppono: his rationibus tam certis tamque inlustribus opponuntur ... labores; R I, 4.

pareo: f. **pareo** rationi (8 St.) S. 7, a.

subicio: cui (rationi appetitus) sunt subiecti lege naturae; O I, 102.

4. **Ablativ:** careo: quae ... careant .. omni intellegentia atque ratione; Ti 50.

egeo: quae non modo ut fierent ratione eguerunt, sed ..; N II, 115.

opus est: (Epicurus) negat opus esse ratione neque disputatione, quam ob rem voluptas expetenda ... sit; F I, 30. quid .. opus est, dicet aliquis, ratione aut omnino consolatione illa? T III, 55. quid .. (huic opus est) ratione? quid intellegentia? N III, 38. num censes .. subtiliore ratione opus esse ad haec refellenda? N III, 61.

utor: qua (ratione) tecum ipse et cum tuis utare; F II, 76. qua (ratione) sum paulo ante usus; F IV, 68. munus .. animi est ratione bene uti, et sapientis animus ita semper adfectus est, ut ratione optime utatur; T III, 15. sententiis .. utendum eorum potissimum, qui maxime forti et, ut ita dicam, virili utuntur ratione atque sententia; T III, 22. utile est .. uti motu animi, qui uti ratione non potest; T IV, 55. quibus (rationibus) heri usi sumus; T IV, 59. ad quam .. rem (deus) motu mentis ac ratione utatur; N I, 104. quod ratione utitur, id melius est quam id, quod ratione non utitur; nihil autem mundo melius; ratione igitur mundus utitur; N II, 21. III, 22. eorum .. animantium (causa), quae ratione utuntur; N II, 133. soli .. (di, homines) ratione utentes iure ac lege vivunt; N II, 154. nihil .. adfert, ... quare mundum ratione uti putemus; N III, 23. quibus (ratione, intellegentia) utimur ad eam rem, ut apertis obscura adsequamur; N III, 38. nec ratione .. utentem ... deum intellegere qui possumus? N III, 39. quorum amborum generum una ratio est, qua Cratippus noster uti solet; D I, 70. hac ratione et Chrysippus et Diogenes et Antipater utitur; D I, 84. ut ratione utamur omissis testibus; D II, 89. ratione uti atque oratione prudenter ... decet; O I, 94. eorum (animalium) .. alia rationis expertia sunt, alia ratione utentia; ... ratione autem utentium duo genera ponunt, deorum unum, alterum hominum; O II, 11. nec .. (avus) excursione nec saltu ... uteretur, sed consilio, ratione, sententia; C 19.

5. **mit Präpositionen**: abhorreo a: quorum mens abhorret a ratione; T IV, 35.
abstraho a: (animus) concitatus et abstractus ab integra certaque ratione; T IV, 38.
accedo a: a ratione ad humanam figuram quo modo accedis? N I, 89.
accommodo ad: ad omnem rationem Teucri vox accommodari potest; T V, 108.
averto a: ſ. **a,** I. averto a ratione (7 St.) B. I, S. 8, a.
cado in: quae deliberatio omnis in rationem utilitatis cadit; O I, 9.
confero in: si ... animum quoque contulisti in istam rationem et quasi artem; R I, 37.
confligo cum: universa .. illorum ratione cum tota vestra confligendum puto; F IV, 3.
conquiro contra: dum (Chrysippus) studiose omnia conquisierit contra sensus et perspicuitatem contraque omnem consuetudinem contraque rationem; A II, 87.
consentio cum: una virtus est consentiens cum ratione et perpetua constantia; P 22.
considero de: de quibus (rationibus) etiam atque etiam consideret; F II, 38.
consto in: nec officia nec virtutes in ea ratione nec amicitiae constare possunt; F V, 22.
contendo cum: ſ. I, 1. contendit.
cumulo ex: quod (summum) cumulatur ex integritate corporis et ex mentis ratione perfecta; F V, 40.
descendo ad: sua voluntate sapientem descendere ad rationes civitatis non solere; R I, 11.
descisco a: qui ab antiquorum ratione desciscis; A I, 43.
detorqueo a: nisi quos (philosophos) a recta ratione natura vitiosa detorsisset; T V, 90.
dico de: de qua (ratione) dicetur idoneo loco; L I, 28.
discedo a: ubi semel a ratione discessum est; T IV, 42. fortis .. animi ... est ... nec a ratione discedere; O I, 80.
disco de: se de rationibus rerum publicarum aut constituendarum aut tuendarum nihil nec didicisse umquam nec docere; R I, 11.
dissentio de: de tota philosophiae ratione dissentit; F V, 14.
dissero de: reliqui disseruerunt ... de generibus et de rationibus civitatum; R II, 22. qui de ratione vivendi disserunt; R III, 4.
dissideo a: Archytas iracundiam videlicet dissidentem a ratione seditionem quandam animi vere ‖ ab animo removendam ‖ ducebat; R I, 60. — de: de qua (definitione summi boni) qui dissident, de omni vitae ratione dissident; A II, 132.
do ad: ut (membra) ad quandam rationem vivendi data esse appareant ‖ adpareat ‖; F III, 23.
doceo de: ſ. disco de.
dubito de: nemo cunctam intuens terram de divina ratione dubitaret; N II, 99.
duco a: ſ. I, 1. docet; N II, 75.
exeo de: iratos proprie dicimus exisse de potestate, id est de consilio, de ratione, de mente; T IV, 77.
exsisto ex: ſ. I, 1. adiungit.
firmo ex: quae tolluntur omnia, si vis et natura fati ex divinationis ratione firmabitur; Fa 11.
fluo ex: alia quoque ex ratione, et quidem physica, magna fluxit multitudo deorum; N II, 63.
gigno ex: quod (virtutes voluntariae) ex ratione gignuntur; F V, 38.
intersum inter: quid inter naturam et rationem intersit, non distinguitur; N III, 26.
invehor in: vehementius ... invectus es in eam Stoicorum rationem; N III, 94.
loquor de: nondum de ratione et sapientia (loquor); T II, 40.
pecco in: philosophus in vitae ratione peccans hoc turpior est, quod ..; T II, 12.
permaneo in: quae (Academia) neque ad Carneadem perducta ... in eadem [Arcesilae] ratione permansit; A I, 46.
pertineo ad: quod magno opere ad rationes omnium rerum ‖ publicarum, civilium ‖ pertineret; R I, 13.
pono in: hic omnes (virtutes) in ratione ponebat; A I, 38. alter (animi fetus positus) in discriptione expetendarum fugiendarumque ‖ fugiendarumve ‖ rerum *et in ratione* vivendi; T V, 68. ait .. (Chrysippus) vim divinam in ratione esse positam et in universae naturae animo atque mente; N I, 39. una pars in appetitu posita est, ... altera in ratione; O I, 101.
proficiscor a: nihil .. potest esse aequabile, quod non a certa ratione proficiscatur; T II, 65.
pugno cum: cum omnia *ea* cum consilio et ratione pugnent; T V, 43.
refero ad: ea quoque (pars) est ab isdem non solum ad privatae vitae rationem, sed etiam ad rerum publicarum rectionem relata; F V, 11.
revoco ad: quibus explicatis ad rationemque revocatis; N I, 119. ut ... illa de urbis situ revoces ad rationem; R II, 22.
sum ex: ex qua (ratione) virtus est, quae rationis absolutio definitur; F V, 38. quamquam haec .. res non solum ex domestica est ratione ⟨attingit etiam bellicam⟩; O I, 76. — in: ſ. **in,** B, I. sum in ratione (6 St.) B. II, S. 271, b. — sine: videturne (Atreus) summa inprobitate usus non sine summa esse ratione? N III, 69. neque .. esse mens divina sine ratione potest; L II, 10.
teneo de: tota .. de ratione humationis unum tenendum est, ad corpus illam pertinere; T I, 104.
venio ad: a virtute ad rationem video te venisse gradibus; N I, 89.
versor in: ſ. **in,** B, I. versor in ratione (4 St.) B. II, S. 275, a.
video de: nunc de ratione videamus; T II, 42.
III. **nach Adjectiven und Adverb**: 1. **Genetiv**: compos: ſ. **compos** rationis (5 St.) B. I, S. 465, a. — expers: ſ. **expers,** I. rationis (17 St.) B. I, S. 918, b.
ignarus: ut plerique dicunt physicae rationis ignari; N II, 54.
particeps: ſ. **particeps** rationis (13 St.) S. 17, b.
plenus: est .. (constantia siderum) plena rationis; N II, 43. animal hoc providum, ... plenum rationis et consilii, quem vocamus hominem; L I, 22.
2. **Dativ**: consentaneus: huic rationi quod erat consentaneum, faciebat, ut ..; A I, 45. si Zenonis rationi consentaneum sit satis magnam vim in virtute esse ad beate vivendum; T V, 32. erit .. haec formula Stoicorum rationi disciplinaeque maxime consentanea; O III, 20.
contrarius: motus ... contrarios inimicosque rationi; T IV, 10. nihil .. est tam contrarium rationi et constantiae quam fortuna; D II, 18.
convenienter: quid (Epicurus) convenienter possit rationi et sententiae suae dicere; F II, 84.
inimicus: rationi (voluptas) inimica est; C 42. ſ. contrarius; T IV, 10.
3. **mit Präpositionen**: aptus ex: ex ea (ratione) quae sint apta; F IV, 58.
multus in: nolo in stellarum ratione multus vobis videri, maximeque earum, quae errare dicuntur; N II, 119.
praestans ad: nulla (species est) pulchrior et ad rationem sollertiamque praestantior; N II, 155.

sapiens ad: commodius .. et ad rationem instituti sermonis sapientius; L I, 20.
vacuus a: huic (parti animi) omnia visa obiciuntur a mente ac ratione vacua; D I, 60.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: quae (res) nihil habent rationis, quare futurae sint; D II, 15.
absolutio: s. II, 5. sum ex; F V, 38.
aemuli: post Amafinium ... multi eiusdem aemuli rationis multa cum scripsissent; T IV, 7.
aspernatio: quorum (animorum) omnes morbi et perturbationes ex aspernatione rationis eveniunt; T IV, 31. perturbationem, quae est aspernatio rationis aut adpetitus vehementior; T IV, 59.
auctoritas: huius (rationis) ego nunc auctoritatem sequens idem faciam; F II, 39.
complexus: omnes .., qui animo cernuntur ..., animantes conplexu rationis et intellegentiae ... comprehenduntur; Ti 11.
conclusio: interesse .. inter argumentum conclusionemque rationis et inter mediocrem animadversionem atque admonitionem; F I, 30. quod efficitur hac etiam conclusione rationis; F III, 59. et Stoicorum conclusio rationis et Cratippi nostri quid valeat; D II, 101. conclusio .. rationis ea probanda est, in qua ex rebus non dubiis id, quod dubitatur, efficitur; D II, 103.
conlatio: si aut usu aliquid cognitum sit aut coniunctione aut similitudine aut collatione rationis; F III, 33. cum .. ab iis rebus, quae sunt secundum naturam, ascendit animus collatione rationis; F III, 33. cum philosophia ex rationum conlatione constet; T IV, 84.
conquisitio: difficillimum .. est in omni conquisitione rationis exordium; Ti 7.
copia: non deest hoc loco copia rationum; N I, 76.
donum: ut donum hoc divinum rationis et consilii ad fraudem hominibus, non ad bonitatem impertitum esse videatur; N III, 75.
fides: ut neque sensuum fidem sine ratione nec rationis *sine* sensibus exquiramus; F IV, 9.
fundamenta: prius oportet vos || potestis || totius eorum rationis quasi fundamenta cognoscere; A II, 40.
gyrus: homines secundis rebus ecfrenatos ... tamquam in gyrum rationis et doctrinae duci oportere; O I, 90.
habitus: non ... idem (natura) facit in homine, cum eum ad rationis habitum perduxit || perduxerit ||; F IV, 37.
memoria: quam (laetitiam) capiebam memoria rationum inventorumque nostrorum; F II, 96.
momenta: cum in eadem re paria contrariis in partibus momenta rationum invenirentur; A I, 45. ita sunt in plerisque contrariarum rationum paria momenta; A II, 124. non .. tam auctores in disputando quam rationis momenta quaerenda sunt; N I, 10.
opera: an ... non dubitamus, quin illa opera sint rationis? N II, 97.
pars: si (animus) est, trisne partes habeat, ut Platoni placuit, rationis, irae, cupiditatis, an ..? A II, 124. tum eveniet, ... ut illa tertia pars rationis et mentis eluceat; D I, 61. cuius (rationis) partes duae || sunt ||, iustitia ... et huic coniuncta beneficentia; O I, 20.
perfectio: rationis .. perfectio est virtus; F IV, 35. naturam .. eam, quae res omnes conplexa teneat, perfectione rationis excellere (necesse est); N II, 30.
perturbatio: cum, quicquid peccetur || peccatur ||, perturbatione peccetur rationis atque ordinis; P 26.
praescriptio: intemperantiam, quae est a tota mente [a recta ratione] defectio sic aversa a praescriptione rationis, ut ..; T IV, 22.
praesidium: quarum (rationum) praesidio (sapiens) iniret difficile illud ... magnumque proelium; F IV, 31.
societas: est .. prima homini cum deo rationis societas; L I, 23.
summa: in homine .. summa omnis animi est et in animo rationis; F V, 38.
tutela: ut omnia illa prima naturae huius (rationis) tutelae subiciantur; F IV, 38.
vis: in qua (mente) sit mirabilis quaedam vis rationis et cognitionis et scientiae; F V, 34. cuius rationis vim atque utilitatem ex illo caelesti Epicuri de regula et iudicio volumine accepimus; N I, 43. ne ..., ignoremus .. vim rationis || sermonis || eius, qua || quo, quom || iura nobis definienda sint; L II, 8. eadem .. natura vi rationis hominem conciliat homini et ad orationis et ad vitae societatem; O I, 12. nec .. illa parva vis naturae est rationisque, quod ..; O I, 14.
utilitas: s. vis; N I, 43.

2. **mit Präpositionen:** controversia inter: si perspexerit, rerum inter eas (rationes) verborumne sit controversia; F II, 38.
copia sine: quodetsi ingeniis magnis praediti quidam dicendi copiam sine ratione consequuntur; F IV, 10.
defectio a: s. 1. praescriptio.
dissensio de: quia ... esset .. inter eos ... de omni vivendi ratione dissensio; L I, 55.
elatio sine: quam (laetitiam) ita definiunt: sine ratione animi elationem; T IV, 13.
libri de: cuius (Antiochi) libri sunt de ratione loquendi multi et multum probati; A II, 143.
sublatio sine: qui (Stoici) eam (voluptatem) sic definiunt: sublationem animi sine ratione opinantis se magno bono frui; F II, 13.
vis ad: ad hanc .. rationem quoniam maximam vim natura habet, fortuna proximam; O I, 120.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adduci: his et talibus rationibus adductus Socrates; T I, 71.
administrari: maximas .. ab eo || [ab eo] || (sapiente) ... res consilio ipsius et ratione administrari; F I, 63. qui (philosophi) deorum mente atque ratione omnem mundum administrari et regi censeant; N I, 4.
adsequi: quibus .. rationibus hanc facultatem assequi possimus, ut ..; O II, 19.
aedificari: etiamsi illa (villa) nec bona est nec aedificata ratione; O III, 55.
agi: quod .. ratione actum est, id officium appellamus; F III, 58.
aspernari: si voluptatem aspernari ratione et sapientia non possemus; C 42.
aucupari: a nobili homine ... omnis rumusculos populari ratione || popularis aurae || aucupante; L III, 35.
augeri: augeatur (res familiaris) ratione, diligentia, parsimonia; O I, 92.
capi: eae (aves) ne caperentur quidem nisi hominum ratione atque sollertia; N II, 160.
caveri: quod multis rationibus caveri potest; O II, 34.
cerni: s. II, 1. recondo.
cognoscere: ut deos esse natura opinamur, quales(que) sint, ratione cognoscimus, sic ..; T I, 36. quam (amicitiam) nec usu nec ratione habent cognitam; Lae 52.
cogere: legem ... mentem esse .. omnia ratione aut cogentis aut vetantis dei; L II, 8. quid .. refert, qua me ratione cogatis? cogitis certe; Lae 26.

coli: omni .. ratione colenda et retinenda iustitia est; O II, 42.

componi: quodsi Graeci leguntur a Graecis iisdem de rebus alia ratione compositis; F I, 6.

comprehendi: ut ea, quae vix summa ingenii *ratione comprehendantur* || *comprehendat* ||, *nulla* ratione moveri putet; L II, 16. quorum alterum intellegentia et ratione conprehenditur; Ti 3. quod ratione sapientiaque conprehenditur; T 7.

concludere: tradebatur omnis dialecticae disciplina, id est orationis ratione conclusae; A I, 32. iam argumenti ratione conclusi caput esse faciunt ea, quae perspicua dicunt; F IV, 8. quanta .. ab illis (antiquis) varietas argumentorum ratione concludentium! F IV, 9. ut multa non modo probabili argumentatione, sed etiam necessaria mathematicorum ratione concluderent; F V, 9. multa .. a te contra istam sententiam dicta sunt et Stoicorum ratione conclusa; T V, 82. qua ratione deum esse mundum concluditur; N II, 47. sic undique omni ratione concluditur ... omnia ... administrari; N II, 132. ex quo videlicet, quid ex quibusque rebus efficiatur, idque ratione || [idque ratione] || concludimus; N II, 147. quam .. (divinationem) esse re vera hac Stoicorum ratione concluditur; D I, 82.

conficere: aut .. negemus quicquam ratione confici . . . aut ..; T IV, 84. Anaxagoras ... primus omnium rerum discriptionem et modum || motum || mentis infinitae vi ac ratione dissignari et confici voluit; N I, 26. quae (natura) per omnem mundum omnia mente et ratione conficiens funditur; N II, 115.

confirmare: quorum nihil oportere || oporteret || exquisitis rationibus confirmare, tantum satis esse admonere; F I, 30. id ipsum rationibus physicis confirmare volo; N II, 23. quamquam nec argumentis nec rationibus certis eorum oratio confirmatur; Ti 38.

confligi: ſ. II, 5. confligo cum.

conglobari: eadem .. ratione mare ... conglobatur undique aequabiliter neque redundat umquam neque effunditur; N II, 116.

conligere: ita cognitione et ratione (homo) collegit, ut statueret ..; F III, 21.

conlocari: gloria et quaerenda et collocanda ratione est; O II, 42.

consequi: si ... natura ... eam (requietem) posset alia quadam ratione consequi; F V, 54. quin ... nihil ratione, nihil cogitatione consequi posset; C 41.

constitui: quod (artes) ... contineant quiddam in se ratione constitutum et via; F III, 18.

contemnere: quibus .. rationibus instantia feruntur, eisdem contemnuntur sequentia; T IV, 64. ea .. ratione stabili firmaque contemnere fortis animi ... ducendum est; O I, 67.

contineri: qua (ratione) et principia rerum agendarum et ultima bonorum continerentur; F IV, 47. qua (ratione) societates hominum inter ipsos et vitae quasi communitas continetur; O I, 20.

convelli: si ita erat comprensum, ut convelli ratione non posset, scientiam ... nominabat; A I, 41.

corrigi: ut ... alia .. ratione malivolus || malev. ||, alia amator, alia rursus anxius, alia timidus (sit) corrigendus; T IV, 65.

corroborare: quam (partem animi vir) non meditatione et ratione conroboret; T II, 41.

curari: omni ratione curandum est, ut id bono consilio fecisse videamur; O I, 121.

definire: ſ. IV, 1. vis; L II, 8.

deici: cum illa (vitia) sibi insita, sed ratione a se deiecta diceret; T IV, 80.

depellere: eum .. terrorem, quem tibi rei novitas attulerit, naturae ratione depellito; D II, 60. cum illa ... ratione depulerit; Ti 45.

designari: ſ. dissignari.

dicere: possunt haec quadam ratione dici; F I, 62. neque id dicitis superstitiose atque aniliter, sed physica constantique ratione; N III, 92.

differre: quantum inter se homines studiis, moribus, omni vitae ratione differant; fr V, 37.

diiudicari: honesta quoque et turpia simili ratione diiudicanda || iudicanda || et ad naturam referenda sunt; L I, 46.

discere: qua in sede (animi) maneant ..., ratione discendum est; T I, 36. docebo meliora me didicisse de colendis dis inmortalibus iure pontificio et more maiorum ... quam rationibus Stoicorum; N III, 43.

disputari: quae (dialectica) una continet omnem ... scientiam ... ratione ac via disputandi; F II, 18. ſ. II, 1. conquiro.

disseri: tum pari ratione de utili ... (est) disserendum; O I, 10.

dissignari: ut .. nec domus nec res publica ratione quadam et disciplina dissignata || design. || videatur, ... sic ..; N III, 85. ſ. conficere; N I, 26.

distinguere: aliud (est) ea, quae dicas, ratione et arte distinguere; F IV, 10. haec coniunctio confusioque virtutum tamen a philosophis ratione quadam distinguitur; F V, 67. (sonus) intervallis disiunctus inparibus, sed tamen pro rata parte ratione distinctis; R VI, 18. quod in civitatibus ratione quadam ... agnationibus familiarum distinguuntur status; L I, 23.

docere: quibus (rationibus) docere velitis humanas esse formas deorum; N I, 76. haec ... veteres rerum magis eventis moniti quam ratione docti probaverunt; D I, 5. argumentis et rationibus oportet, quare quidque ita sit, docere, non eventis; D II, 27. quod cum disputando rationibusque (Pericles) docuisset; R I, 25. ſ. I, 1. est; N II, 26.

donare: iis solis (hominibus mens divina) consuluit, quos bona ratione donavit; N III, 70.

duci: ut, qui audient, .. ratione potius quam auctoritate ducantur; A II, 60.

effici: quibus (rationibus) efficitur multis partibus solem maiorem esse quam terram; A II, 116. casune ipse (mundus) sit effectus aut necessitate aliqua an ratione ac mente divina; N II, 88.

effundi: ſ. conglobari.

eniti: ſ. II, 1. video; R II, 52.

erudiri: L. .. Tarutius Firmanus ... in primis Chaldaicis || Chaldaeicis || rationibus eruditus; D II, 98.

esse: ſ. inducere. vgl. zum Satz.

evertere: qui ... nec manibus, ut Xerses || Xerxes ||, sed rationibus deorum inmortalium templa et aras everterit; N I, 115.

exaggerare: non eam (rem familiarem) .. omni ratione exaggerantes; O I, 92.

excidi: eadem .. ratione nec lapides ex terra exciderentur ad usum nostrum necessarii; O II, 13.

explicari: haec ratione explicari et ad naturam revocari facile possunt; D II, 145.

facere: »incerta haec si tu postules ratione certa facere«; T IV, 76. nihil .. ratione in rerum natura factum esse vultis; N I, 90. dubitamus, quin ea non solum ratione fiant, sed etiam excellenti divinaque ratione? N II, 97. ea (συμπάθεια), quo sua sponte maior est, eo minus divina ratione fieri existimanda est; N III, 28. ut, quem ad modum ratione recte fiat, sic ratione peccetur; N III, 69. non difficile est, quae fieri certe videmus, ea qua ratione fiant, suspicari; D I, 118.

cavendum (est), ne id bellandi magis fuga quam utilitatis ratione faciamus; O I, 80.

ferre: neque .. illum (dolorem) . . . ratione aut sapientia tulerant, sed studio potius et gloria; T II, 65. quibus facillime rationibus ingravescentem aetatem ferre possimus; C 6. f. contemnere; T IV, 64.

finire: f. 2. ad.

formare: quam (consuetudinem) partim adsiduitate exercitationis ‖ exerc. adsid. ‖, partim ratione formabant; A I, 20.

frui: ea .. ipsa (levatione) nulla ratione melius frui potui, quam si ..; N I, 9.

fugi: eadem .. ratione dolorem ob id ipsum, quia dolor sit, semper esse fugiendum; T V, 95.

haberi: quae (oratio) via quadam et ratione habetur; F II, 3.

haerere: eadem ratione ... haerebitis; F IV, 68.

inducere: qua .. ratione haec (genera divinandi) inducis, eadem illa possunt esse, quae tollis; D II, 109.

infirmare: his de generibus quid sentias et quibus ea rationibus infirmes, audire sane velim; D II, 100.

ingredi: te .. ingressum ratione ad disputandum nova; R II, 21.

intellegi: animo .. ac ratione intellegi posse .. voluptatem ... esse expetendam; F I, 31. omnes .., qui animo cernuntur et ratione intelleguntur, animantes; Ti 11. quod .. omnis animantis eos, qui ratione intelleguntur, complectitur; Ti 12.

invenire: si quid ratione per se ipsi (parvi) invenerint; F III, 17. ratione .. et mente divina ad originem temporis curriculum inventum est solis et lunae; Ti 29.

iudicari: huic omnia sensu, non ratione sunt iudicanda; F II, 91. f. diiudicari.

locupletare: si locupletent eos (amicos) quacumque ratione; O I, 43.

lustrare: cum omnia ratione animoque lustraris; O I, 57.

moveri: quod tu ... de .. eo nulla ratione neque pelli neque moveri potes; A II, 141. cum ratione animus movetur placide atque constanter, tum illud gaudium dicitur; T IV, 13. nihil est .., quod ratione et numero moveri possit sine consilio; N II, 43. qui .. convenit ... non dubitare, quin id (navigium) ratione atque arte moveatur? N II, 87. f. comprehendi; L II, 16.

peccari: f. facere; N III, 69.

pelli: f. moveri; A II, 141.

percipi: ut ne ratione quidem et coniectura ulla res percipi possit; A II, 42. quid est, quod ratione percipi possit? A II, 91.

perfici: quis in illa barbaria dubitet, quin ea sphaera sit perfecta ratione? N II, 88.

persequi: simili .. ratione (Chrysippus) persequitur vocabula reliquorum deorum; N I, 40. eae res, quas ingenio ac ratione persequimur, gratiores sunt quam illae, quas viribus; O II, 46.

persuadere: quibus rationibus tibi persuadeas deos esse; N III, 19.

philosophari: qui liberaliter eruditi ... ratione et via philosophantur ‖ philosophentur ‖; T II, 6. qui hac ratione philosophentur; N I, 12.

praesentire: carent .. arte ii, qui non ratione aut coniectura observatis ac notatis signis, sed concitatione .. animi ... futura praesentiunt; D I, 34. quae .. praesentiri aut arte aut ratione aut usu aut coniectura possunt; D II, 14.

praestare: qua (ratione) una praestamus beluis; L I, 30.

procedere: ut ratione et via procedat oratio; F I, 29.

progredi: quae (philosophia) rationibus progredi debet; A II, 27.

proponi: non fortuito factum videtur, sed a te ratione propositum, ut ..; T IV, 83.

providere: medicus morbum ingravescentem ratione providet, insidias imperator, tempestates gubernator; D II, 16.

pugnare: tu auctoritates contemnis, ratione pugnas; N III, 9. ille .. in Synephebis Academicorum more contra communem opinionem non dubitat pugnare ratione; N III, 72.

quaeri: f. conlocari. — redundare: f. conglobari. — referri: f. diiudicari.

regere: qua (ratione) regerentur animi adpetitus; N II, 34. deorum inmortalium vi, natura ‖ [natura] ‖, ratione ... naturam omnem regi; L I, 21. quos (motus animi) qui ratione rexerit, iuste vixerit; Ti 44. f. administrari; N I, 4.

retineri: f. coli. — revocari: f. explicari.

sedari: neque omnis aegritudo una ratione sedatur; T IV, 59.

sentire: haec ‖ hoc ‖ ita sentimus natura duce, nulla ratione nullaque doctrina; T I, 30.

sequi: quia consequuntur magni dolores eos, qui ratione voluptatem sequi nesciunt; F I, 32. sequetur .. horum ratione vel ad supplicium beata vita virtutem; T V, 87.

subvenire: subvenire .. tempestati quavis ratione sapientis (est); O I, 83.

suscipi: quae [a] ‖ quae ‖ ratione suscipitur de aliqua re institutio; O I, 7.

tegere: quae (leges) tegunt omni ratione suffragium; L III, 38.

tenere: leges (tollunt astutias), quatenus manu tenere ‖ teneri ‖ possunt, philosophi, quatenus ratione et intellegentia; O III, 68.

tolli: aegritudine .. sublata propriis rationibus; T IV, 59. quod eadem ratione omnis e vita tolletur actio; Fa 29.

vallare: haec omnia (animus) quasi saepimento aliquo vallabit disserendi ratione; L I, 62.

vetare: f. cogere; L II, 8.

videre: (Chaldaei) oculorum fallacissimo sensu iudicant ea, quae ratione atque animo videre debebant; D II, 91.

videri: ulla uti ratione mors tibi videri malum possit; T I, 76.

vinciri: haudquaquam boni est ratione vinctum velle dissolvere; Ti 40.

vinci: saepe .. videmus fractos pudore, qui ratione nulla vincerentur; T II, 48.

vivi: neque ea ratione ullo modo posse vivi; F IV, 70.

abl. comp.: qua (ratione) nihil est in homine divinius; F V, 38. (Cleanthes) nihil ratione censet esse divinius; N I, 37. qua (ratione) nihil potest esse praestantius; N II, 16. si ratione et sapientia nihil est melius; N II, 18. nihil .. est mente et ratione melius; N II, 38. quid est non dicam in homine, sed in omni caelo atque terra ratione divinius? L I, 22. f. I, 1. est; L I, 28.

zum Satz: talia .. (decreta) neque esse neque videri possunt eorum ratione, qui ..; A II, 27. eadem .. ratione ne temperantiam quidem propter se expetendam esse dicemus; F I, 47. illorum ratione ... non posse sapientem beatum esse, cum eculeo torqueatur; F III, 42. consentaneum est his, quae dicta sunt, ratione illorum; F III, 48. hac videlicet ratione (verum est), quod ea, quae externa sunt, iis tuemur officiis; F V, 69. hac quidem ratione omnis natura artificiosa est; N II, 57. illud vero quam callida ratione! N III, 66. ex summis et infimis et mediis ‖ et ‖ interiectis ordinibus ut sonis moderata ratione civitas consensu dissimillimorum concinit; R II, 69. vgl. excidi.

2. Präpositionen: a: qui appetitus ... non satis a ratione retinentur; O I, 102. f. 1. suscipi.

ad: »id .. ne committi possit, ad eam rem, rationem ‖ ratione ‖ cursus annuos sacerdotes finiunto«; L II, 20.

cum: voluntas est, quae quid cum ratione desiderat; T IV, 12. quae declinatio cum ratione fiet, cautio appelletur; T IV, 13. »nihilo plus agas, quam si des operam, ut cum ratione insanias«; T IV, 76.

in: in hac ratione tota de maximis fere rebus Stoici illos secuti sunt; F IV, 12. mihi .. in tota ratione ea ... una res videtur causam continere; T IV, 65. hoc in ratione utriusque generis interfuit, quod ..; R III, 7. ut fit in omni oratione ‖ ea ratione, al. ‖ saepissime; D II, 115.

per: per quam (rationem) coniectura valemus, argumentamur, refellimus, disserimus, conficimus aliquid, concludimus; L I, 30.

praeter: in qua (natura) si nihil est praeter rationem; F IV, 41. si nihil in eo, quod ‖ in eo; in quo ‖ perficiendum est, praeter motum ingenii quendam, id est rationem; F IV, 35.

sine: quae .. (declinatio fiet) sine ratione, ... nominetur metus; T IV, 18. cum .. nihil sine ratione recte fieri possit; T IV, 84. tantum opinio praeiudicata poterat, ut etiam sine ratione valeret auctoritas; N I, 10. virtutem .. sine ratione constare non posse; N I, 89. natura est .., quae contineat mundum ..., et ea quidem non sine sensu atque ratione; N II, 29. hanc .. in stellis constantiam ... non possum intellegere sine mente, ratione, consilio; N II, 54. naturam esse censent vim quandam sine ratione cientem motus in corporibus necessarios; N II, 81. si ... nec ars efficit quicquam sine ratione; N II, 87. quae ... intellegi qualia sint sine summa ratione non possunt; N II, 115. quae .. libido, quae avaritia, quod facinus ... sine animi motu et cogitatione, id est ratione, perficitur? N III, 71. fallaciae praestrigiaeque ‖ praestig. ‖ num sine ratione esse potuerunt? N III, 73. quorum nihil nec suscipi sine ratione nec effici potest; N III, 75. nisi et virtutis et vitiorum sine ulla divina ratione grave ipsius conscientiae pondus esset; N III, 85. eos .. (bonos exitus) arripimus attribuimusque sine ulla ratione dis inmortalibus; N III, 89. cum duobus modis animi sine ratione et scientia .. incitarentur; D I, 4. ii ipsi saepe falluntur, qui nihil sine certa ratione opinantur; ut agricola ... bacam .. se visurum putat, non sine ratione ille quidem; D II, 16. quodsi falluntur ii, qui nihil sine aliqua probabili coniectura ac ratione dicunt; D II, 16. quas (strages) sine ratione ... furor edere potuit inpurae beluae; L III, 22. f. I, 1. potest; N I, 48. — IV, 1. fides.

ratiocinator, Berechner: ut boni ratiocinatores officiorum esse possimus; O I, 59.

ratiocinor, rechnen, überlegen: I. usus: ut bono patri familias colendi, aedificandi, ratiocinandi quidam usus opus est; R V, 4.

utilitas: nos metiendi ratiocinandique utilitate huius artis (geometriae) terminavimus modum; T I, 5.

II. alqs: parumne ratiocinari videtur et sibi ipsa nefariam pestem machinari? N III, 66.

ratis, Floß, Fahrzeug: tamquam in rate in mari inmenso nostra vehitur ratio; T I, 73.

ratiuncula, Grund, Schluß: I. sunt: levis .. ratiunculas eorum (esse), qui ita cogitarent; T IV, 43.

II. concludo: concludunt ratiunculas Stoici, cur (dolor) non sit malum; T II, 29.

suggero: huic incredibili sententiae ratiunculas suggerit; N III, 78.

ratus, fest, gültig, bestimmt, bestätigt: alqd: quod tu ... verum illud, certum, comprehensum, perceptum, ratum, firmum, fixum vis; A II, 141. id habent ratum, quod ab eo, quem probant, iudicatum vident; N I, 10. quid (habet) augur, cur a dextra corvus, a sinistra cornix faciat ratum? D I, 85. quod pater familias in eius donatione, qui in ipsius potestate est, adprobavit, ratum est; quod eo insciente factum est, si id is non adprobat, ratum non est; L II, 50. »quod .. is, qui bellum geret, imperassit, ius ratumque esto«; L III, 6. »quod .. ii (tribuni) prohibessint quodque plebem rogassint, ratum esto«; L III, 9. quia, quod per vim hostium esset actum, ratum esse non debuit; O III, 108. non debuit ratum esse, quod erat actum per vim; O III, 110.

auspicium: cur .. aliis a laeva, aliis a dextra datum est avibus ut ratum auspicium facere possint? D II, 80.

comitia: populi comitia ne essent rata, nisi ea patrum adprobavisset auctoritas; R II, 56. neque tributa capitis comitia rata esse posse neque ulla privilegii; L III, 45.

cursus: cum ... cernerent ... eorum (astrorum) ... in omni aeternitate ratos inmutabilesque cursus; N II, 95.

decretum: quin ... neque satis sit (decretum) non esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratum esse debeat; A II, 27. »eius (senatus) decreta rata sunto«; L III, 10. 28.

δόξαι: quis .. vestrum non edidicit Epicuri κυρίας δόξας, id est quasi maxime ratas? F II, 20.

foedera: »foederum pacis, belli ‖ [belli] ‖, indotiarum ratorum ‖ † oratorum ‖ fetiales iudices, nontii ‖ † non ‖ sunto«; L II, 21.

motus: quod in omni aeternitate conservat progressus et regressus reliquosque motus constantis et ratos; N II, 51.

ordines: cum vidissent ... omnia .. ratis ordinibus moderata inmutabilique constantia; N II, 90. cum tam certos caeli motus, tam ratos astrorum ordines ... viderit; N II, 97.

orsus: »auguris ut nostri Calchantis fata queamus scire ratosne habeant an vanos pectoris orsus«; D II, 63.

pars: f. **pars,** V, 2. pro (3 St.) S. 16, b.

progressus, regressus: f. motus.

regiones: »caeli .. fulgora ‖ fulgura ‖ regionibus ratis (augures) temperanto«; L II, 21.

spatia: quorum (siderum) vagi motus rata tamen et certa sui cursus spatia definiant; T V, 69.

tempus: quod ab omni aeternitate certum fuerit esse futurum rato tempore; D II, 19. quod ... nulla constantia, nullo rato tempore videmus effici; D II, 44.

ravus, grau: quia (mare) nobismet ipsis modo caeruleum videbatur, mane ravum; A II, 105.

reapse, in der That, wirklich: I. im affirmativen Satz: quod idem reapse primum est, ut intellegamus ..; F V, 27. usus .. eius (virtutis) est maximus civitatis gubernatio et earum ipsarum rerum ... reapse, non oratione perfectio; R I, 2. ut civitate maxima reapse cerneretur quale esset id, quod ..; R II, 66. quaero, quid reapse sit turpius quam sine procuratione senator legatus; L III, 18. quae est, .. ista securitas? specie quidem blanda, sed reapse ‖ re ipsa ‖ multis locis repudianda; Lae 47.

II. im negativen Satz: obiciuntur etiam saepe formae, quae reapse nullae sunt, speciem autem offerunt; D I, 81.
III. Fragment: reapse; R fr 7.

recalesco, warm werden: cum (nostra corpora) motu atque exercitatione recalescunt; N II, 16.

recedo, zurücktreten, sich zurückziehen, sich entfernen, abweichen, verlassen: alqs: s. a, I. recedo (11 St.) B. I, S. 9, b.
aestus: enumerari .. non possunt ... aestus maritimi [multum] accedentes et recedentes; N II, 132.
motus: multo etiam magis elaborandum est, ne animi motus a natura recedant; O I, 131.
Nilus: cum tota aestate obrutam oppletamque (Aegyptum Nilus) tenuit, tum recedit; N II, 130.
nomen: a peregrino .. (nomen) recessit; O I, 37.
pater: »haec ecfatus pater .. repente recessit«; D I, 41.
sol: (sol) modo accedens, tum autem recedens binas ... reversiones ... facit; N II, 102. »interea sol albus recessit in infera noctis«; D I, 108.
stellae: quia (hae stellae) ... tum adeunt, tum recedunt; N II, 51.

recens, frisch, neu, jung, unmittelbar, kräftig: A. alqs: qui (Homerus) recens ab illorum (Tyndaridarum) aetate fuit; N III, 11.
alqd: additur ad hanc definitionem a Zenone recte, ut illa opinio praesentis mali sit recens. hoc autem verbum sic interpretantur, ut non tantum illud recens esse velint, quod paulo ante acciderit, sed, quam diu in illo opinato malo vis quaedam insit, ut vigeat et habeat quandam viriditatem, tam diu appelletur recens; T III, 75.
Academia: hanc (Academiam) ab Arcesila et Carneade recentem; L I, 39.
aetas: quando philosophi esse coeperunt? Thales, ut opinor, primus. recens haec quidem aetas; fr V, 32.
comitia: qui (haruspices) recentibus comitiis in senatum introducti; D I, 33.
conglutinatio: omnis conglutinatio recens aegre, inveterata facile divellitur; C 72.
fossio: recenti fossione terram fumare calentem; N II, 25.
malum: s. alqd; T III, 75.
memoria: cum .. praeteriti doloris memoria recens est; F II, 95. quia (Africanus) notior est nobis propter recentem memoriam; T IV, 50. ut ... recentiore memoria iidem Tyndaridae Persem ‖ Persen ‖ victum nuntiaverunt; N II, 6. quod .. in recenti memoria ... versere; L I, 4.
necopinata: quia (ista necopinata) recentia sunt, maiora videntur, non quia repentina; T III, 55.
nomen: nomen .. esse confitemur recens; T V, 7.
opinio: aegritudo est ... recens opinio talis mali, ut in eo rectum videatur esse angi; T III, 25. est .. aegritudo ... in opinione mali recenti; T III, 26. huic (Artemisiae) erat illa opinio cotidie recens; quae tum denique non appellatur recens, cum vetustate exaruit; T III, 75. est .. aegritudo opinio recens mali praesentis; T IV, 14. laetitia (est) opinio recens boni praesentis; T IV, 14. s. alqd; T III, 75.
poena: Carbonem ... propter recentem poenam Tib. Gracchi sustinuimus; Lae 41.
querella: hac recenti querella Lucretiae patris ac propinquorum; R II, 46.
somnium: pervulgatum ... C. Gracchi etiam et recens Caeciliae ... somnium; D II, 136.
tumores: quod .. vetat Chrysippus, ad recentis quasi tumores animi remedium adhibere; T IV, 63.
B, a. alqd: attulisti aliud humanius horum recentiorum; F II, 82.
b. corrigo, emendo: recentissima quaeque sunt correcta et emendata maxime; A I, 13.
fero: ut ... aliter ferant inveterata, aliter recentia; T IV, 39.
profero: cur .. aut vetera aut aliena proferam potius quam et nostra et recentia? L III, 21.

receptaculum, Behälter, Zufluchtsort: 1. est: portus .. praesto est, [...] aeternum nihil sentiendi receptaculum; T V, 117.
2. sum: corpus .. quasi vas est aut aliquod animi receptaculum; T I, 52. cum alvi natura ... cibi et potionis sit receptaculum; N II, 136.

receptus, Rückzug: cano: a quibus (miseriis ratio) cum cecinit receptui; T III, 33. neque ea signa audiamus, quae receptui canunt; R I, 3.

recessus, Zurückgehen, Entfernung: I. possunt: eorum .. (aestuum) certis temporibus vel accessus vel recessus sine deo fieri non possunt? N III, 24.
temperant: solis tum accessus modici, tum recessus et frigoris et caloris modum temperant; N II, 49.
II. do: bestiis (natura) ... dedit .. cum quodam adpetitu accessum ad res salutares, a pestiferis recessum; N II, 34.
efficio: ut ... metus recessum quendam animi et fugam (efficiat); T IV, 15.
facio: s. I. possunt.
guberno: quorum (aestuum) accessus et recessus lunae motu gubernantur; D II, 34.
III. fieri: cum ... conversiones commutationesque tantae fiant accessu stellarum et recessu; D II, 89.

recido, zurückfallen, zurückschnellen, zurückkommen: alqd: unde omnia orerentur quove reciderent; T V, 10. quia et recidunt omnia in terras et oriuntur e terris; N II, 66.
dominatus: post interitum .. Tatii cum ad eum (Romulum) dominatus ‖ potentatus ‖ omnis reccidisset; R II, 14.
ramulus: in agro ambulanti ramulum adductum, ut remissus esset, in oculum suum recidisse; D I, 123.

recinium s. **ricinium.**

recipio, annehmen, aufnehmen, empfangen, zulassen, zurückziehen, sich zurückziehen: I. alqs: »neque sepulcrum, quo recipiat, habeat portum corporis;« T I, 107.
II. alqm: ut, quem in portum se recipiant, scire non possint; F V, 15. qui illum in eandem navem recepissent; N III, 89. * facile in civitatem receptus esset; R II, 35. ut me recepi; R VI, 18. ii, qui armis positis ad imperatorum fidem confugient, ... recipiendi; O I, 35. ille (Africanus) ... e coetu hominum frequentiaque interdum tamquam in portum se in solitudinem recipiebat; O III, 2. (Gyges) in concilium se pastorum recepit; O III, 38. qui eum ad diem se recepisset; O III, 45. ut ... Xersem ‖ Xerxem ‖ .. reciperent; O III, 48.
alqd: Plato ex materia in se omnia recipiente mundum factum esse censet a deo sempiternum;

A II, 118. quae qui recipit, recipiat idem necesse est timiditatem et ignaviam; T III, 14. (alvus) arcet .. et continet, ... quod recepit; N II, 136. hoc aut in inmensum serpet, aut nihil horum recipiemus; N III, 52. »omnia ... sepelit recipitque in sese«; D I, 131.

adsentationem: qui eam (adsentationem) recipit atque ea delectatur; Lae 97.

animantes: ita oriuntur animantes, quos et vivos alatis et consumptos sinu recipiatis; Ti 41.

civitates: qui civitates aut nationes devictas bello in fidem recepissent; O I, 35.

coniunctionem: non recipit istam coniunctionem honestas, aspernatur, repellit; O III, 119.

corpus: quae natura agri tantum modo efficere possit, ut mortuorum corpora sine detrimento vivorum recipiat; L II, 67.

curationem: in aegritudine lenienda, quam quisque curationem recipere possit, videndum est; T III, 79. nos modo curationem eius (philosophiae) recipiamus; T III, 84.

fabulas: antiquitas .. recepit fabulas fictas etiam non numquam incondite; R II, 19.

ferrum: quis (gladiator), cum decubuisset, ferrum recipere iussus collum contraxit? T II, 41.

fluctum: »cornix ... demersit caput et fluctum cervice recepit«; D I, 14.

hospites: in quam (domum) .. hospites multi recipiendi; O I, 139.

ignaviam: f. alqd; T III, 14.

inconstantiam: nec inconstantiam virtus recipit; R III, 18.

libertatem: sexagesimo anno post libertatem receptam; F II, 66.

merita: ut dandis recipiendisque meritis quod quisque minus per se ipse posset, id acciperet ab alio vicissimque redderet; Lae 26.

nationes: f. civitates.

pinoteren: qui (pinoteres) ... in eandem || eam || .. (concham) cum se recepit, includitur; F III, 63.

poëtas: sero .. a nostris poëtae vel cogniti vel recepti; T I, 3.

senem: consurrexisse omnes illi (Lacedaemonii) dicuntur et senem sessum recepisse; C 63.

Tarentum: Q. Maximum, eum qui Tarentum recepit || [eum ... recepit] ||; C 10. Tarentum .. qua vigilantia, quo consilio (Q. Maximus) recepit! C 11. cum (Q. Maximus) ... Salinatori ... ita dicenti: „mea opera, Q. Fabi, Tarentum recepisti:“ „certe,“ inquit ridens, nam nisi tu amisisses, numquam recepissem; C 11.

timiditatem: f. alqd; T III, 14.

III. alqm: quos quasi novos et adscripticios cives in caelum receptos putant; N III, 39.

libros: quamquam hi tibi tres libri inter Cratippi commentarios tamquam hospites erunt recipiendi; O III, 121.

reciproco, umkehren, zurückwenden: alqd: siquidem ista sic reciprocantur, ut ..; D I, 10.

motum: quid Chalcidico Euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse constantius? quid freto Siciliensi? N III, 24.

recito, vortragen, vorlesen, hersagen: alqd: Metrodori ... multa inpudentiora recitabat; N I, 113. multa me consule a me ipso scripta recitasti; D II, 54.

carmen: quo (carmine) recitato sententiis iudicum (Sophocles) est liberatus; C 22.

fabulam: senex dicitur eam fabulam, ... Oedipum Coloneum, recitasse iudicibus; C 22.

legem: f. **lex,** II, 1. recito (3 St.) B. II, S. 450, b. — Oedipum: f. fabulam.

senatum: cum tamquam senatum philosophorum recitares; N I, 94.

recludo, erschließen: »quibus (repagulis) ego iram omnem recludam atque illi perniciem dabo«; N III, 66.

recognosco, wiedererkennen, durchsehen, prüfen: alqd: se non tum illa discere, sed reminiscendo recognoscere; T I, 57.

leges: quoniam non recognoscimus nunc leges populi Romani, sed aut repetimus ereptas aut novas scribimus; L III, 37.

recondo, verwahren, verbergen: alqd: a Lucullo .. reconditiora desidero; A II, 10.

litteras: qui interiores scrutantur et reconditas litteras; N III, 42.

mores: speciem (natura) ita formavit oris, ut in ea penitus reconditos mores effingeret; L I, 26.

rationem: ut non recondita quadam ratione (decorum) cernatur, sed sit in promptu; O I, 95.

venas: adde etiam reconditas auri argentique venas; N II, 98. alia (visa mens) quasi recondit, e quibus memoria oritur; A II, 30.

recoquo, kochen: quo .. me proficiscentem haud sane quis facile retraxerit nec tamquam Peliam recoxerit; C 83.

recordatio, Erinnerung: I, 1. facit: vobis voluptatum perceptarum recordatio vitam beatam facit; F II, 106.

occidit: quarum rerum recordatio et memoria si una cum illo (Scipione) occidisset; Lae 104.

solet: qualis recordatio fieri soleat eorum, qui experrecti sint, aut eorum, qui furere destiterint; A II, 90.

2. sum: memoriam, ... quam quidem Plato recordationem esse volt vitae superioris; T I, 57. quia conscientia bene actae vitae ... recordatio iucundissima est; C 9.

II, 1. facio: f. I, 1. solet.

2. fruor: recordatione nostrae amicitiae sic fruor, ut beate vixisse videar; Lae 15.

III. acquiescere: una se dicit recordatione adquiescere praeteritarum voluptatium || voluptatum ||; T V, 74.

cogitari: quae (voluptates) propter corpus vel recordatione vel spe cogitentur; T III, 37.

confutare: qui ... maxumis .. doloribus adfectus eos ipsos inventorum suorum memoria et recordatione confutat; T V, 88.

delectare: me ... Athenae non tam operibus magnificis ... delectant quam recordatione summorum virorum; L II, 4.

gaudere: quorum recordatione te gaudere dicis; F II, 98.

iubere: civitas recordatione superbiae Tarquinii multarumque iniuriarum et ipsius et filiorum ... iussit ..; R II, 46.

laetari: ut ... earum .. (voluptatum) assidua recordatione laetetur; F I, 41.

levare: ut (C. Marius) ... tropaeorum recordatione levaret dolorem suum; F II, 105.

refellere: cum illa falsa (visa) vel furiosorum vel somniantium recordatione ipsorum refellitis; A II, 90.

renovari: sapientes bona praeterita grata recordatione renovata delectant; F I, 57.

recordor, sich erinnern, eingedenk sein: I, 1. causa: saepius .. (voluptas corporis) relinquit causam paenitendi quam recordandi; F II, 106.

2. verbal: ex quo effici volt Socrates, ut discere nihil aliud sit nisi recordari; T I, 57. ita nihil est aliud discere nisi recordari; T I, 58.

II, 1. de: f. III. alqd; T I, 18. V, 14.

2. indirecte Frage: cum, illa unde habeant, recordantur; T V, 102. mihi ... recordanti, quam ille (Marius) gravem suum casum magno animo ... tulisset; D II, 140. qui, unde ortus sit, quasi recordetur et agnoscat || [agnoscat] ||; L I, 25.

3. acc. c. infin.: »cum decore atque omni me orbatum laude recordor«; T III, 18. ut si quis aestuans ... recordari velit sese ... circumfusum fuisse; T V, 74. se ... recordatum esse vitio sibi tabernaculum captum fuisse; N II, 11. f. III. alqm. alqd; P 46.

III. alqm: cum recorder || recordor || non L. Brutum, ... non avum tuum L. Paulum, ... sed legiones nostras ... in eum locum saepe profectas alacri animo ..., unde ..; C 74. 75.

alqd: quid est .., quod malim quam ex Antiocho iam pridem audita recordari? A I, 14. tu si meliore memoria es, velim scire, ecquid de te recordere; T I, 13. multa .. de M. Atilio, Q. Caepione, M'. Aquilio (prudentia) recordatur; T V, 14. quae qui recordetur; T V, 18. qui expulsiones vicinorum, qui latrocinia in agris, qui cum servis, cum libertis, cum clientibus societates, qui possessiones vacuas, qui proscriptiones locupletium || locupletum ||, qui caedes || clades || municipiorum, qui illam Sullani temporis messem recordetur, qui testamenta subiecta, tot qui sublatos homines, qui denique omnia venalia, edictum || dilectum || decretum, alienam suam sententiam, forum domum, vocem silentium; P 46.

avum: f. alqm.

bella: ut bella a se gesta, ut triumphos recordentur; C 13.

bona: ut iis bonis erigimur, quae expectamus, sic laetamur iis, quae recordamur; F I, 57.

caedes, al.: f. alqd; P 46.

domestica, externa: externa libentius in tali re quam domestica recordor; O II, 26.

expugnationes, pugnas: ut urbium expugnationes, ut pedestres navalesve pugnas ... recordentur; C 13.

ortum: cuius (potestatis) primum ortum si recordari volumus; L III, 19.

res: ut eas (res pueri) non tum primum accipere videantur, sed reminisci et recordari; C 78.

triumphos: f. bella.

recreo, erquicken, kräftigen, wiederherstellen: alqm: cuius (Scipionis) ego nomine ipso recreor; R VI, 9.

animum: cum se (animus) collegit atque recreavit; T I, 58.

civitatem: quos (tyrannos) si boni oppresserunt, ut saepe fit, recreatur civitas; R I, 68.

hebetes, ingeniosos: quod ingeniosi ... in morbum et incidunt tardius et recreantur ocius, hebetes non item; T IV, 32.

puerum: brevi tempore nescio quo pacto recreatus (est puer); L III, 19.

recta, geradeswegs: elliptisch: tempus est, si videtur, et recta quidem ad me; F V, 96. Marius ab subselliis in rostra recta; O III, 80.

recte, gerade, lotrecht, richtig, folgerichtig, sicher: addo: additur ad hanc definitionem a Zenone recte, ut illa opinio praesentis mali sit recens; T III, 75. quod recte addi potest; Lae 50.

adficio: num manus adfecta recte est, cum in tumore est? T III, 19.

adiungo: recte .. hoc adiunctum esse quartum exquirendorum officiorum genus; O II, 89. rectene .. hanc tertiam partem ad exquirendum officium adiunxerit an secus; O III, 11.

amplexor: quod recte amplexantur isti (Stoici); T II, 30.

animadverto: rectissime .. animadvertis; L III, 12.

appello: rectius .. (sapiens) appellabitur rex quam Tarquinius ..., rectius magister populi quam Sulla ..., rectius dives quam Crassus; F III, 75. recte (sapiens) etiam pulcher appellabitur, ... recte solus liber ..., recte invictus; F III, 75. 76. quem (locum) civilem recte appellaturi videmur, Graeci πολιτικόν; F IV, 5. haud scio, an recte ea virtus frugalitas appellari possit; T III, 16. mens mundi cum .. ob eam .. causam vel prudentia vel providentia appellari recte possit (Graece enim πρόνοια dicitur); N II, 58. quae quidem recte lex appellari possit; L II, 11.

capio: quid .. scire Etrusci haruspices .. de tabernaculo recte capto ... potuerunt? D II, 75.

committo: his (hominibus) liberos rectissime committi arbitramur; O II, 33.

concedo: primum tibi recte .. concessum est, nihil desiderare manum, ... secundum non recte; F I, 39. quae quom vera esse recte, ut arbitror, concesserimus; L I, 35.

concludo: rectissime conclusum dicitis; A II, 96. si recte conclusi, teneo; sin vitiose, minam Diogenes mihi reddet; A II, 98.

conficio: qui recte atque honeste curriculum vivendi a natura datum confecerit; Ti 45.

conloco: aures ... recte in altis corporum partibus collocatae sunt; N II, 141.

consecro: recte etiam Spes a Calatino consecrata est; L II, 28.

consentio: recte consensit Arcesilas; A II, 77.

contemno: meam .. quoniam pecuniam contemnis, et recte; P 47.

converto: quos (deos) Graeci δαίμονας appellant, nostri, opinor, Lares, si modo hoc recte conversum videri potest; Ti 38.

cupio: nulla de re magis (audire cupio). — et recte quidem; L I, 16.

definio: id nos a Zenone definitum rectissime dicimus; A II, 18.

desino: recte iam pridem contra eos desitum est disputari; F II, 43.

dico: hanc illi ἰδέαν appellant, ... nos recte speciem possumus dicere; A I, 30. ipsam iracundiam fortitudinis quasi cotem esse dicebant, recte secusne, alias viderimus; A II, 135. ne iustitiam quidem recte quis dixerit per se ipsam optabilem; F I, 58. quis est .., in quo sit cupiditas, quin recte cupidus dici possit? F II, 27. quamquam haec .. „praeposita" recte et „reiecta" dicere licebit; F III, 15. ut recte dici possit omnia officia eo referri, ut ..; F III, 22. idem de vita talis viri rectissime dicetur; F III, 28. id a primo rectissime dicitur; F III, 32. quem ad modum, theatrum cum commune sit, recte tamen dici potest eius esse eum locum, ... sic ..; F III, 67. recte eius omnia dicentur, qui scit uti solus omnibus; F III, 75. recte dicis; F IV, 54. R III, 48. L I, 36. quem (Aristotelem) excepto Platone haud scio an recte dixerim principem philosophorum; F V, 7. ut omnium artium recte dici potest commune esse, ut in aliqua scientia versentur, ... sic ..; F V, 26. etsi ea ... quamvis ad aetatem recte isto modo dicerentur; F V, 27. hos Latinos ii soli legunt, qui illa recte dici putant; T II, 8. nos .. hos eosdem motus concitati animi recte, ut opinor, perturbationes dixerimus; T III, 7. ab invidendo .. invidentia recte dici potest; T III, 20. quarum (perturbationum) altera, voluptas gestiens, ... altera ... vel cupiditas recte vel libido dici potest; T III, 24. si qui doleat eius rebus secundis, a quo ipse laedatur, non recte dicatur invi-

dere; T IV, 17. illum ... nonne recte miserrimum dixeris? T V, 16. ut quaestuosa mercatura, fructuosa aratio dicitur, ... sic vita ... beata recte dici potest; T V, 86. ut ea (sidera) quoque rectissime et animantia esse et sentire atque intellegere dicantur; N II, 39. ut ... omnia .., quae sint in his urbibus, eorum populorum recte esse dicuntur; N II, 154. nihil .. dicitur a philosophis, quod quidem recte honesteque dicatur, quod *non* ..; R I, 2. quod si ita recte dicitur; L I, 19. una erit virtus, quae malitia rectissime dicetur; L I, 49. quem (M. Cethegum) recte „Suadae medullam“ dixit Ennius; C 50. siquidem pravitates animi recte vitia dicuntur; P 22. rectene .. unum mundum diximus, an ..? Ti 12.

disputo: nec cum iracundia aut pertinacia recte disputari potest; F I, 28.

dubito: hic (Epicurus) circumitione quadam deos tollens recte non dubitat divinationem tollere; D II, 40.

duco: quid est cur non recte pulchritudo etiam ipsa propter se expetenda ducatur? F V, 47.

eicio: recte .. a Platone (poëtae) eiciuntur ex ea civitate, quam finxit ille; T II, 27.

existimo: id quod recte existimas; Fa 3. non ... recte existimamus, quae poena divina sit; L II, 43.

exsecror: recte .. Socrates exsecrari eum solebat, qui ..; L I, 33.

facio: quod non modo recte fieri, sed omnino fieri non potest; A II, 62. quo sint omnia bene vivendi recteque faciendi consilia referenda; F I, 11. quo omnia, quae recte fierent, referrentur; F II, 5. cui (Pompeio) recte facienti gratia est habenda; F II, 57. quod interest omnium recte facere; F II, 72. aliquando posse recte fieri dicunt; F II, 82. in illis (artibus) quae recte facta sunt; F III, 24. alium magis alio vel peccare vel recte facere; F III, 48. recte .. haec facta distinctio est; F III, 54. hominem frugi omnia recte facere; T IV, 36. contractionem animi recte fieri numquam posse, elationem posse; T IV, 67. cum .. nihil sine ratione recte fieri possit; T IV, 84. ut, quem ad modum ratione recte fiat, sic ratione peccetur; N III, 69. recte eum (Deiotarum) facere, quod populi Romani libertatem defendere pararet; D II, 78. cuius (legis) ea vis sit, ut recte facere iubeat, vetet delinquere; L I, 19. facio et lubenter et, ut spero, recte, quod ..; L I, 63. ‖ tu ‖ vero facis ‖ recte ‖ et merito et pie ‖ ipse ‖; L I, 63. ratio ... ad recte faciendum inpellens et a delicto avocans; L II, 10. quod recte fit; O I, 28. cum qua (ira) nihil recte fieri, nihil considerate potest; O I, 136. ego si Scipionis desiderio me moveri negem, quam id recte faciam, viderint sapientes; Lae 10. cum homines, quod facere ipsi non possent, id recte fieri in altero iudicarent; Lae 24. si, quod recte fit et honeste et cum virtute, id bene fieri vere dicitur; P 9. — factum: inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam, recte facta sola in bonis actionibus ponens; A I, 37. quae .. nos aut recta aut recte facta dicamus; F III, 24. esse quiddam, quod recte factum appellemus; F III, 49. si iuste depositum reddere in recte factis sit; F III, 59. illo .. addito „iuste“ fit recte factum; F III, 59. recte .. facta et peccata non habentur communia; F III, 69. recte facta omnia aequalia (esse); F IV, 55. quod ita fungi officio in recte factis est; F V, 69. quae (gloria) quia recte factorum plerumque comes est; T III, 3. si in ea (domo, re publica) nec recte factis praemia extent ulla nec supplicia peccatis; N III, 85. vim habere ad recte facta vocandi et a peccatis avocandi; L II, 9. tantum remanet, quod virtute et recte factis consecutus sis; C 69. recte factis commodisque amicorum necesse erit angi, dolere, invidere; Lae 59. si bene facta recte facta sunt; P 22. recte facta ... paria esse debent; P 22.

fero: sive aliae (atomi) declinabunt, aliae suo nutu recte ferentur, primum erit hoc quasi provincias atomis dare, quae recte, quae oblique ferantur; F I, 20. rite ‖ recte ‖ .. te, Cyre, beatum ferunt; C 59.

glorior: in virtute recte gloriamur; N III, 87.

improbo: aut ea quoque genera divinandi sunt, quae tu rectissume inprobas, aut ..; D II, 109.

intellego: recte, inquit, intellegis; F II, 119.

interpretor: animadverte .., rectene hanc sententiam interpreter; F II, 20. rectene interpretor sententiam tuam? T III, 37. reditu .. in castra liberatum se esse iure iurando interpretabatur, non recte; O III, 113.

introduco: putant quidam hanc comparationem non recte introductam; O III, 13.

iudico: rectissime .. iudicas; R III, 44. quod si recte iudicavit; O III, 67. non recte iudicas de Catone; Lae 9.

laudo: mediocritates .. malorum quis laudare recte possit? T IV, 57. ex quo ‖ qua ‖ illa lex ... recte est laudata; L II, 8. recte etiam a Theophrasto est laudata hospitalitas; O II, 64.

loquor: de quo recte et verissume loquitur Atreus; N III, 68.

memini: haec, si recte memini, partitio fuit, rectissume, inquit Balbus; N III, 6.

nego: recte .. is negat umquam bene cenasse Gallonium, recte miserum; F II, 25.

nolo: quod tu non vis, et recte, ut mihi videris; A II, 67.

nomino: doloris omnis privatio recte nominata est voluptas; F I, 37. recte ... ars ea, quae tollit haec, virtus nominata est; F III, 72. qui (orbes) a Graecis ὁρίζοντες nominantur, a nobis „finientes“ rectissume nominari possunt; D II, 92. recte genus hoc interrogationis ignavum atque iners nominatum est; Fa 29.

ordior: unde .. ordiri rectius possumus quam a communi parente natura? T V, 37.

placeo: doctissimis viris proficisci placuit a lege, haud scio an recte; L I, 18. quae (mediocritas) placet Peripateticis, et recte placet; O I, 89.

pono: virtutibus .. rectissime mihi videris ... vitia posuisse contraria; F III, 40. uno .. modo in virtute sola summum bonum recte poneretur; F IV, 28. si .. Stoici finis bonorum recte posiverunt; T V, 83. recte .. Magnus ille noster me audiente posuit in iudicio rem publicam ... gratias agere posse; L II, 6.

praecipio: ut recte praecipere videantur, qui monent, ut ..; O I, 90. quo modo in omni vita rectissime praecipitur, ut perturbationes fugiamus, ... sic ..; O I, 136. recte etiam praecipi potest in amicitiis, ne ... benivolentia ... impediat ..; Lae 75.

puto: et hercule, ... si summum bonum voluptas est, rectissime (reprendendam) non putat; F II, 23. igitur tu Titias et Apuleias leges nullas putas? — ego vero ne Livias quidem. — et recte; L II, 14.

quaero: quaeres fortasse, quo modo, et recte; T II, 43. cur fiat quidque, quaeris. recte omnino; D I, 86. recte quaeris, quod maxime e tribus (generibus probem); R I, 54.

refero: virtutem .. nemo umquam acceptam deo rettulit. nimirum recte; N III, 86. 87.

requiro: recte requiris; T II, 26. recte requiris ‖ requiri ‖ (modum); L II, 62.

respondeo: recte, inquit, respondes; A I, 83.

sentio: confuse loquitur; gerendus est mos, modo recte sentiat; F II, 27. fieri .. potest, ut recte quis sentiat et id, quod sentit, polite eloqui non possit; T I, 6.

sum: ex quo posse probabiliter confici eum recte primum esse suo iudicio; A fr 20 (Z. 4). nares ... recte sursum sunt; N II, 141.

taceo: non recte frumentarius ille, non recte aedium pestilentium venditor tacuit; O III, 67.

tollo: quae recte tolluntur; L II, 60.

tribuo: quibus (amicitiis) .. non tribuere, quod recte possis, ... contra officium; O III, 43.

video: quia (oculi) recte aliquando viderunt; D II, 108.

videor: nobis aliter videtur; recte secusne postea; F III, 44. videtur .. (oratio) auctoritatem adferre peccandi; recte videretur, nisi ..; N III, 85.

vivo: quid? ad recte, honeste, laudabiliter ... vivendum satisne est praesidii in virtute? T V, 12. etiam in tormentis recte, honeste, laudabiliter ... vivi potest; T V, 12. quod recte vivendi ratio || omnis, al. || (homines) meliores efficit; L I, 32. recte .. in ea (senectute) vivitur, quoad ..; C 72. nihil est aliud bene et beate vivere nisi honeste et recte vivere; P 15. quis .. vivit, ut volt, nisi qui recte vivit || † recta sequitur || ? P 34.

utor: definitio perturbationis (occurrit), qua recte Zenonem usum puto; T IV, 47. quid, quod ne mente quidem recte uti possumus multo cibo et potione completi? T V, 100.

ohne Verb: praeclare Laelius, et recte σοφός; F II, 24. quia, quod bene, id recte, fruguliter, honeste; F II, 25. scis .. me Graece loqui in Latino sermone non plus solere quam in Graeco Latine. — et recte quidem; T I, 15. ut .. „videre“, sic „invidere florem“ rectius quam „flori“; T III, 20. recte id quidem; T V, 25. recte hic (Homerus) quidem; T V, 115. quae (lex) in Graecorum conviviis obtinetur: „aut bibat“, inquit, „aut abeat“. et recte; T V, 118. repetam stirpem iuris a natura .... — rectissime; L I, 20. illud ... idcirco recte a poëta, quia ..; O III, 106. recte tu quidem, Scaevola, et vere; Lae 8. recte tu quidem; Lae 33. quamquam Ennius recte: »amicus certus in re incerta cernitur,« tamen ..; Lae 64. s. nego. vgl. videor; F III, 44.

rectio, Regierung, Leitung: I. refero ad: ea quoque (pars) est ab isdem non solum ad privatae vitae rationem, sed etiam ad rerum publicarum rectionem relata; F V, 11.

II. genera: omnium .. rerum publicarum rectionis genera, status, mutationes ... perscripsimus; F IV, 61.

rector, Lenker, Leiter: I, 1. auget: hanc (verecundiam) ille rector rerum publicarum auxit opinionibus; R V, 6.

consulit: qui (rector) populi utilitati magis consulat quam voluntati; R V, 8.

inest: inesse aliquem non solum habitatorem in hac caelesti ac divina domo, sed etiam rectorem; N II, 90.

intuentur: an Achivorum exercitus et tot navium rectores non ita profecti sunt ab Ilio, ut „profectione laeti piscium lasciviam intuerentur“, ut ait Pacuvius? D I, 24.

proficiscuntur, al.: harum (civitatum) rectores et conservatores hinc profecti huc revertuntur; R VI, 13. s. intuentur.

studet: si noster hic rector studuerit sane iuri et legibus cognoscendis; R V, 5.

2. sum: sic .. appelletur, quicumque erit rector et gubernator civitatis; R II, 51.

II. laudo: ubi est, quod et vestrae litterae illum laudant patriae rectorem? R V, 8.

III. consilium, al.: cum cognitum habeas, quod sit summi rectoris ac domini numen, quod consilium, quae voluntas; cuius ad naturam apta ratio vera illa et summa lex a philosophis dicitur; F IV, 11.

prudentia: totam .. expectas prudentiam huius rectoris; R VI, 1.

rectus, gerade, recht, richtig, sittlich gut, rechtlich, pflichtgemäß: A. **bei Substantiven:** alqd: quid rectum in oratione pravumve (esset); A I, 19. dici ab illo (Epicuro), recta et honesta quae sint, ea facere ipsa per se laetitiam, id est voluptatem; F I, 25. qui permulta ob eam unam causam faciunt, quia decet, quia rectum, quia honestum est; F II, 45. quod sit ipsum per se rectum atque laudabile; F II, 49. ut ... quicquam aliud honestum intellegat, nisi quod sit rectum; F II, 50. recta et honesta quae sunt; F II, 56. vide, .. rectumne sit; F II, 77. quae honesta et recta sint, ipsa esse optabilia per sese; F II, 99. quod non rectum honestumque sit; F III, 13. illud .. rectum est (quod κατόρθωμα dicebas); F IV, 15. quod (honestas) rectum esse decreverit; F IV, 59. haec omnia recta, vera, debita putantes faciunt in dolore; T III, 64. quod alii rectum opinantes aegritudini se solent dedere; T III, 71. praeclarum illud est et ... rectum quoque et verum; T III, 73. est id .. rectius; T IV, 10. ea re .. (animi morbos) suscipi, quod ita rectum esse videatur; T IV, 83. ut, quod est rectum verumque, *aeternum quoque* sit; L II, 11. quom aliquid verum et rectum esse dicitur; L III, 34. ut, rectum quod sit, id officium perfectum esse definiant; O I, 8. in utroque genere quae sunt recta et simplicia, laudantur; O I, 130. sine qua (verecundia) nihil rectum esse potest, nihil honestum; O I, 148. Athenienses scire, quae recta essent, sed facere nolle; C 64. cum aliquid ab amicis, quod rectum non esset, postularetur; Lae 35. ut neque rectum neque honestum sit; Lae 76. quod rectum et honestum et cum virtute est, id solum opinor bonum; P 9. si bene facta recte facta sunt et nihil recto rectius; P 22. his contrarius Aristo Chius ...: nihil bonum, nisi quod rectum atque || et || honestum est || esset ||; fr V, 38. — infin.: nec .. rectum est cum amicis aut bene meritis consociare aut coniungere iniuriam; F III, 71. aegritudo est ... recens opinio talis mali, ut in eo rectum videatur esse angi; T III, 25. oportere, rectum esse, ad officium pertinere ferre illud aegre, quod acciderit; T III, 61 (62). rectum esse et aequum et ad officium pertinere aegre ferre, quod sapiens non sis; T III, 68. in quo (malo) demitti contrahique animo rectum esse videatur; T IV, 14. in quo (bono) ecferri rectum esse videatur; T IV, 14. uni gubernatori ... rectius esse .. navem committere ... quam multis; R I, 62. rectum est ... gravitatem retinere, iracundiam repellere; O I, 137. esse pro cive, qui civis non sit, rectum est non licere; O III, 47. quodsi rectum statuerimus vel concedere amicis, quidquid velint, vel inpetrare ab iis || eis ||, quidquid velimus; Lae 38. — acc. c. inf.: qui (sapiens) ... nec id putet esse rectum, se quam maxime excruciari luctuque confici; T III, 80. proelium rectum est hoc fieri; T IV, 43. neque .. esset rectum minori parere maiorem; Ti 21. vgl. **recte,** ohne Verb; T III, 20.

adfectiones: cum omnes rectae animi adfectiones virtutes appellentur; T II, 43.

effectio, factum: recta effectio (κατόρθωσιν enim ita appello, quoniam rectum factum κατόρθωμα), recta igitur effectio ... crescendi accessionem nullam habet; F III, 45.

lineae: ut ... has (partes) rursum rectis lineis in caelestem locum subvolent; T I, 40. si gravitate feruntur ad perpendiculum corpora individua rectis lineis; Fa 22.
mentes: »rectae quae (mentes) stare solebant antehac«; C 16.
natura: plus .. rectam naturam quam rationem pravam valere; F II, 58.
officium: perfectum officium rectum, opinor, vocemus, quoniam Graeci κατόρθωμα; O I, 8. illud .. officium, quod rectum idem (Stoici) appellant, perfectum atque absolutum est; O III, 14. vgl. A. alqd; O I, 8.
orbis: cum ... orbis illius generis alterius inmutatus et rectus omnia animo .. denuntiat; Ti 28.
ratio: nonne ... gravis et recta ratio mihi adversetur? A II, 139. ut perturbatio sit ... aversa a recta ratione contra naturam animi commotio; T IV, 11. intemperantiam, quae est a tota mente [a recta ratione] defectio; T IV, 22. quem ad modum .. temperantia sedat adpetitiones et efficit, ut eae rectae rationi pareant, ... sic ..; T IV, 22. ex ea (virtute) proficiscuntur honestae voluntates ... omnisque recta ratio, quamquam ipsa virtus brevissume recta ratio dici potest; T IV, 34. commotiones animorum a recta ratione aversas esse vitiosas; T IV, 61. nisi quos (philosophos) a recta ratione natura vitiosa detorsisset; T V, 90. quibus a principio innascitur ratio recta constansque; N II, 34. est .. vera lex recta ratio naturae congruens; R III, 33. inter quos .. ratio, inter eosdem etiam recta ratio [et] communis est; L I, 23. iisdem etiam recta ratio data est, ergo et ‖ etiam ‖ lex, quae est recta ratio in iubendo et vetando; L I, 33. quae lex est recta ratio imperandi atque prohibendi; L I, 42. lex vera ... ratio est recta summi Iovis; L II, 10.
res: perspicuum est omnis rectas res atque laudabilis eo referri, ut cum voluptate vivatur; F I, 42.
studia: ii ... magna spectare et ad ea rectis studiis debent contendere; O II, 45.
talus: ita iacere talum, ut rectus assistat; F III, 54. qui ita talus erit iactus, ut cadat rectus; F III, 54.
via: quae (artes) ad rectam vivendi viam pertinerent; T I, 1. est ista recta docendi via; L II, 8. non nulli ... sine ‖ sive ‖ parentium disciplina rectam vitae secuti sunt viam; O I, 118.
vita: vita ... recta et honesta ... existimari potest; F V, 66.
B. **adiect.:** I. sum: s. A. alqd.
II, 1. antepono: qui honesta et recta emolumentis omnibus et commodis anteponerent; F II, 55.
appello: unum istud, quod honestum appellas, rectum, laudabile, decorum, ... id ... si solum est bonum; F III, 14. quod honestum, quod rectum, quod decorum appellamus; T II, 30.
desidero: recta .. et convenientia et constantia natura desiderat aspernaturque contraria; O III, 35.
dico: quae .. nos aut recta aut recte facta dicamus, si placet; F III, 24.
duco: qui omnia recta atque honesta per se expetenda duxerunt; L I, 37.
impero: eam .. (naturalem legem) vim obtinere recta imperantem prohibentemque contraria; N I, 36.
iudico: ea, quae proficiscuntur a virtute, susceptione prima, non perfectione recta sunt iudicanda; F III, 32.
loquor: recta, honesta, digna imperio, ... haec cum loqueris; F II, 76.
neglego: qui omnia recta et honesta neglegunt; O III, 82.
postulo: cum ... neque quicquam umquam nisi honestum et rectum alter ab altero postulabit; Lae 82.
praescribo: ut (magistratus) praeesit praescribatque recta et utilia et coniuncta cum legibus; L III, 2.
probo: tibi si recta probanti placebis; T II, 63.
propono: quibus nihil est aliud propositum nisi rectum atque honestum; F IV, 46.
retineo: est magni viri ... in omni fortuna recta atque honesta retinere; O I, 82.
sancio: nec ratio divina non hanc vim in rectis pravisque sanciendis habet; L II, 10.
sequor: ut recta sequamini; F II, 25. qui recte vivit ‖ † recta sequitur ‖ ? P 34.
2. contemno, despicio prae: neque magnum bonum (esse divitias) et prae rectis honestisque contemnendum ac despiciendum nec magnopere expetendum; F IV, 73.
intersum inter: interesse oportet, ut inter rectum et pravum, sic inter verum et falsum; A II, 33.
numero in: eam .. (comprehensionem) neque in rectis neque in pravis numerabat; A I, 42.
sum in: nec solum in rectis, sed etiam in pravitatibus insignis est humani generis similitudo; L I, 31.
III. lex: cum .. decretum proditur, lex veri rectique proditur; A II, 27.
praeceptio: quae (lex) est recti praeceptio pravique depulsio; N II, 79.
ratio: ex eo ... exsistet recti etiam ratio atque honesti; F V, 19.
IV, 1. abl. comp.: s. A. alqd; P 22.
2. causa: ex quo laborum dolorumque susceptio multorum magnorumque recti honestique causa; A I, 23.

recumbo, sich niederlegen: cum se conlegisset, ... (eum) recubuisse; D I, 57.

recupero, wiedererlangen: alqd: ut commodius putarent numerari sibi, quod tanti esset, quam suum recuperare; O II, 82. ut ... neque locupletibus ad sua vel tenenda vel recuperanda obsit invidia; O II, 85.
rem: id populus egit, ut rem suam recuperaret; R III, 44.
suem: una (sue) ex iis amissa (Attus Navius) vovisse dicitur, si recuperasset, uvam se deo daturum; D I, 31.

recurro, zurückkommen, zurückkehren: I. mutari: (lunae) forma mutatur tum crescendo, tum defectibus in initia recurrendo; N II, 50.
II. alqd: ea .. unde generata, quo recursura ‖ recurrant ‖ *ali*quando (sint); L I, 61.
pueri: videmusne, ... ut (pueri) pulsi recurrant? F V, 48.

recusatio, Weigerung, Einwendung: I. habeo: poena .. violatae religionis iustam recusationem non habet; L II, 41.
II. sine: »iis .. (imperiis) cives modeste ac sine recusatione parento«; L III, 6.

recuso, zurückweisen, ablehnen, Einspruch thun, sich weigern: I. alqs: Cyrenaici .. non recusant; F II, 114. non equidem recuso, sed te adiungo socium; F III, 9. si quis deus mihi largiatur, ut ... repuerascam, .. valde recusem; C 83. mihi vero quicquid acciderit in tam ingrata civitate, ne recusanti quidem evenerit, non modo [non] ‖ non ‖ repugnanti; P 17.
populus: noster populus in pace et domi ...

recusat, appellat, provocat, in bello sic paret ut regi; R I, 63.

II, 1. ne: sententiam ne diceret, (Regulus) recusavit; O III, 100.

2. quin: non possumus, quin alii a nobis dissentiant, recusare; A II, 7.

3. quo minus: s. **parum,** B, II. quo minus, recuso (3 St.) S. 21, b.

III. mit Object: alqd: quod quoniam, qui aurum quaerunt, non putant sibi recusandum; R III, 8. quod qui recusarent, quamvis honeste id facerent, ius tamen amicitiae deserere arguerentur || † arguerentur ||; Lae 35. qui nihil imperanti (mulieri) negare potest, nihil recusare audet; P 36.

condicionem: qui cupiditate peculii nullam condicionem recusant durissimae servitutis; P 39.

dolorem: quae ut effugias, quis est non modo recusandus, sed non ultro adpetendus ... dolor? T II, 14. cum ... reliquae .. virtutes ... nullum .. recusent nec supplicium nec dolorem; T V, 13.

genus: qui (Anaxarchus) ... nullum genus supplicii deprecatus est neque recusavit; T II, 52.

imperium: habent .. (voluptates agricolarum) rationem cum terra, quae numquam recusat imperium; C 51.

laborem: quem (laborem) non recusarem; L I, 8.

lyram: Themistocles ... cum in epulis recusaret lyram, est habitus indoctior; T I, 4.

molestias: ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae; F I, 33.

munus: sin autem temporibus cogeretur, tum id munus denique (sapientem) non recusare; R I, 11.

poenam: poenam nullam recusent; T V, 78.

supplicium: ut quisquam tanti aestimet aequitatem et fidem, ut eius conservandae causa nullum supplicium recuset; A II, 23. s. dolorem; T V, 13.

redamo, wiederlieben: quid .. tam absurdum quam ... animante || animo, animi autem || virtute praedito, eo qui vel amare vel, ut ita dicam, redamare possit, non admodum delectari? Lae 49.

redarguo, widerlegen: I. alqs: quis .. redargueret? F II, 55.

II. alqm: quos nisi redarguimus; F II, 44. ita redarguitur ipse (Epicurus) a sese || se ||; F II, 99. ut ... eam .. (philosophiam) nos adiuvemus nosque ipsos redargui refellique patiamur; T II, 5. opto redargui me; N III, 95.

orationem: talis (oratio) sit, qualis illa, quae neque redargui neque convinci potest; Ti 8.

potestatem, vim: improborum .. prosperitates secundaeque res redarguunt ... vim omnem deorum ac potestatem; N III, 88.

reddo, zurückgeben, ausstoßen, hingeben, abgeben, zustellen, ablegen, angeben, erweisen, gewähren, machen: I. absolut: per se .. hoc ipsum reddere in officio ponitur; F III, 59.

II. ut: reddes .. nobis ..., de magistratibus ut disputes || [ut disputes] ||, quibus de causis maxime placeat ista discriptio; L III, 13.

III. alqm: cum .. parentibus redditi, dein magistris traditi sumus; T III, 2.

alqd: cum ... graviter feras te, quod utendum acceperis, reddidisse; T III, 36. ista .. a vobis quasi dictata redduntur; N I, 72. »de his divitiis sibi deducant drachumam, reddant cetera«; D I, 132. quo posset urbs et accipere a || ex || mari, quo egeret, et reddere, quo redundaret; R II, 10. iustitia .. praecipit ... suum cuique reddere; R III, 24. redde cetera. — reddam vero, et id, si potero, brevi; L II, 34. quodsi ea, quae utenda acceperis, maiore mensura, si modo possis, iubet reddere Hesiodus; O I, 48. quae (terra) ... nec umquam || cuiquam || sine usura reddit, quod accepit, sed alias minore, plerumque maiore cum faenore; C 51. ut dandis recipiendisque meritis quod quisque minus per se ipse posset, id acciperet ab alio vicissimque redderet; Lae 26. nec (videtur vera amicitia) observare restricte || stricte ||, ne plus reddat quam acceperit; Lae 58. quoniam nihil quisquam debet, nisi quod est turpe non reddere; P 41. ut, quem ad modum ignis animae, sic anima aquae, quodque anima aquae, id aqua terrae proportione redderet; Ti 15.

adsensionem: aut ei sensus adimendus est aut ea ... reddenda adsensio; A II, 37.

animam: cum ... eandem .. (animam aspera arteria) a pulmonibus respiret et reddat; N II, 136.

beneficium: cum duo genera liberalitatis sint, unum dandi beneficii, alterum reddendi; O I, 48. non reddere (beneficia) viro bono non licet; O I, 48.

captivos: s. **captivus,** B, II, 1. reddo (5 St.) B. I, S. 380, b.

causam: nec .. agere quicquam (actio debet), cuius non possit causam probabilem reddere; O I, 101.

corpus: »corpus Priamo reddidi, Hectorem abstuli«; T I, 105. redditur .. terrae corpus; L II, 56.

depositum: s. **depono** alqd (7 St.) B. I, S. 645, a. — dictata: s. alqd; N I, 72.

equos: qui novam largitionem quaerunt aliquo plebei scito reddendorum equorum; R IV, 2.

gladium: (gladium) reddere peccatum sit, officium non reddere; O III, 95.

hereditatem: s. **hereditas,** II, 1. reddo (2 St.) B. II, S. 140, b.

iura, libertatem: ut ... civibus libertatem et iura redderet; T V, 62.

minam: si recte conclusi, teneo; sin vitiose, minam Diogenes mihi reddet; A II, 98.

oram: ut ... superior *aëri*, aetheriis || superior aetheri, al. || ignibus altissima ora reddatur; N I, 103.

ornamenta: ei (Academiae orator) vicissim reddit ubertatem orationis et ornamenta dicendi; Fa 3.

partem: ex ea .. (anima) pars redditur respirando, pars concipitur cordis parte quadam; N II, 138.

particulas: particulas ignis et terrae et aquae et animae a mundo, quas rursus redderent, mutuabantur; Ti 47.

pecuniam: pecuniam qui habeat, non reddidisse, qui reddiderit, non habere; O II, 69. ut ... neque iis (civitatibus) pecuniam, quam pro libertate dederant, redderemus; O III, 87.

pretium: »cui nemo civis neque hostis quivit pro factis reddere par || operae, opis || pretium«; R fr 7.

rationem: s. **ratio,** II, 1. reddo (12 St.) S. 348, b.

solum: solum .. frugibus expiatum ut vivis redderetur; L II, 63.

sonitum: (Theramenes) reliquum sic e poculo eiecit, ut id resonaret, quo sonitu reddito ... inquit ..; T I, 96.

speciem: si in splendore consedit, tum vel eadem species vel interdum inmutata redditur, cum ..; Ti 49.

terram: »reddenda terrae est terra«; T III, 59.

ubertatem: s. ornamenta.

vitam: sibi dari tempus, ut possint eam vitam, quae tamen esset reddenda naturae, pro patria potissimum reddere; R I, 4.

votā: »caute vota redduntoۥ; L II, 22.
voces: »cum ... saxa ... tristificas certant Neptuno reddere voces«; D I, 13.
IV. alqm: nec (me) segniorem ad respondendum reddidisti; F I, 34.
alqd: si una fefellerit similitudo, dubia omnia reddiderit; A II, 84. ne hoc quidem cernunt, omnia se reddere incerta; A II, 54. (sapiens) non metuit, ne confundere omnia videatur et incerta reddere; A II, 110. supina etiam ora cernuntur depulsione luminum; quae convertens inferiora reddit, quae sunt superiora; Ti 49. qui omnia sic exaequaverunt, ut in utramque partem ita paria redderent, uti nulla selectione uterentur; F III, 12.
neglegentiam: difficultas laborque discendi disertam neglegentiam reddidit; D I, 105.
virtutem: spoliavit .. virtutem suo decore imbecillamque reddidit; A I, 33.
vitam: quae (perturbationes animorum) vitam insipientium miseram acerbamque reddunt; F III, 35. quoniam ... studemus .. nostris consiliis et laboribus tutiorem et opulentiorem vitam hominum reddere; R I, 3.

redemptor, Unternehmer: redemptor, qui columnam illam de Cotta et de Torquato conduxerat faciendam, non inertia aut inopia tardior fuit, sed a deis inmortalibus ad istam horam reservatus est; || est? || D II, 47.

redeo, zurückgehen, zurückkehren, kommen, gelangen, eingehen: I, 1. in: quod ... in redeundo ... auspicari esset oblitus; N II, 11.
2. verbal: in urbem .. redeatur; L III, 18. redeundum est .. ad propositum; O II, 29.
II. alqs: »pericla, damna peregre rediens semper secum cogitet«; T III, 30. »exclusit, revocat; redeam?« N III, 72. ipsum .. Eudemum || [Eudemum] || quinquennio post domum esse rediturum; D I, 53. Simonidem redisse; D I, 56. ut (L. Paulus) ea ipsa die domum ad vesperum rediit; D I, 103. »domum cum laude redeunto«; L III, 18. Regulus ... cum ... iurasset .. se rediturum; O I, 39. [quos decem Hannibal Romam astrictos misit iure iurando se redituros esse]; O I, 40. [rediit paulo post]; O I, 40. (te) inanem redire turpissimum est; O III, 6. ut redeamus ad fabulas; O III, 94. (Regulus) iuratus missus est ad senatum, ut ... rediret ipse Carthaginem || Karth. ||; O III, 99. ipse (Regulus) Carthaginem || Karth. || rediit; O III, 100. quod (Regulus) rediit; O III, 111. si (decem illi) non redierunt; O III, 113. qui paulo post, quam erat egressus || qui egressus || e castris, redisset; O III, 113. C. Duellium M. f. || Marci filium || ... redeuntem a cena senem saepe videbam puer; C 44. f. **ad,** I. redeo (24 St.) B. I, S. 48, a. — **in,** A, I. redeo (5 St.) B. II, S. 258, a.
alqd: etiamsi ad se ex iis (bonis) nihil redundet || redeat. et ||; F II, 78.
astra: cum .. ad idem, unde semel profecta sunt, cuncta astra redierint; R VI, 24.
filius: f. alqd; C 44.
imperia: »imperia, potestates, legationes ... domum cum laude redeunto«; L III, 9.
iracundia: cum (iracundia) domum rediit; T IV, 54.
legationes: f. imperia.
legiones: unde (legiones) redituras se non arbitrarentur; T I, 101. unde (legiones) se redituras numquam arbitrarentur; C 75.
oratio: f. **oratio,** I. redit (4 St.) B. II, S. 846, a. — potestates: f. imperia.

voluptas: nullam .. novistis nisi profectam a corpore et redeuntem ad corpus animi voluptatem; N I, 111.

redhibeo, zurückgeben: quae (vitia) nisi dixeris, redhibeatur mancipium iure civili; O III, 91.

redigo, bringen: alqm: brevi tempore aut vivum aut mortuum Iugurtham se in potestatem populi Romani redacturum; O III, 79.
Lücke: nomen ... regis ... eos (cives) conservantis studiosius quam || *redigentis* || *; R I, 54.

redimio, bekränzen, umwinden: alqm: incendes odores et || ordores || sertis redimiri iubebis et rosa? T III, 43. Homerum redimitum coronis et delibutum unguentis; R IV, 5.
terram: cernis .. eandem terram quasi quibusdam redimitam et circumdatam cingulis; R VI, 21.

redimo, loskaufen, befreien: alqm: [nisi de redimendis iis, qui capti erant, impetrassent]; O I, 40.
captivos: nisi de redimendis captivis impetravissent; O III, 113.
captos: liberales .. (sunt), qui suis facultatibus .. captos a praedonibus redimunt; O II, 56 (57). redimi e servitute captos; O II, 63.
homines: eos (homines) senatus non censuit redimendos; O III, 114.

reditus, Rückkehr: I. adfert: cui (Carboni) ne reditus quidem ad bonos salutem a bonis potuit adferre; L III, 35.
est: hoc iis (animis) faciliorem adscensum et reditum in caelum fore; fr V, 97.
patet: iis (animis) ad illos (deos), a quibus essent profecti, reditum facilem patere; T I, 72. iis .. (animis) reditum in caelum patere, optimoque et iustissimo cuique expeditissimum; Lae 13.
II, 1. aperio: docti homines ... aperuerunt sibi reditum in hunc locum; R VI, 18.
converto: cum aetas tua septenos octiens solis anfractus reditusque converterit; R VI, 12.
despero: si reditum in hunc locum desperaveris; R VI, 25.
do: Rhodiorum classi propinquum reditum ac domum itionem dari; D I, 68. multi .. dantur ad studia reditus; O I, 19. reditum mihi gloriosum iniuria tua dedit, non exitum || exilium || calamitosum; P 29.
paro: reditum tibi celerem et gloriosum paratum; D I, 59.
2. arceo: L. Brutus arcens eum reditu tyrannum, quem ipse expulerat; T I, 89.
libero: reditu .. in castra liberatum se esse iure iurando interpretabatur; O III, 113.
III, 1. signa: »ubi ... Marius ... fausta .. signa suae laudis reditusque notavit«; D I, 106.
2. consultum de: ut audivisses in monumento Marii de tuo reditu magnificentissumum illud senatus consultum esse factum; D I, 59.
V, 1. metiri: homines .. populariter annum tantum modo solis, id est unius astri, reditu metiuntur; R VI, 24.
2. ad: rem .. integram ad reditum suum iussit esse; O II, 82.

reduco, zurückführen, zurückgeleiten, zurückziehen: I. unpersönlich: haec .. ipsa sunt honorabilia, ... decedi, adsurgi, deduci, reduci, consuli; C 63.
II. alqm: † satis eum || tum, al. || longo intervallo ad suam villam reduximus; A I, 1. nos in nostra urbe peregrinantis errantisque tamquam hospites tui libri quasi domum reduxerunt; A I, 9.

quom (Scipio) senatu dimisso domum reductus ad vesperum || ad v. red. || est a patribus conscriptis, populo Romano, sociis et Latinis; Lae 12.

alqd: haec ... nominibus ... appellata partim novis et commenticiis, ut ista „producta" et „reducta"; F V, 90.

calculum: tibi concedo, quod in XII scriptis solemus, ut calculum reducas, si te alicuius dati paenitet; fr V, 60.

hospites: f. alqm; A I, 9.

perfugam: hunc (perfugam) Fabricius reducendum curavit ad Pyrrhum; O III, 86.

redundo, überströmen, austreten, sich ergießen, übergehen, Überfluß haben: I. alqs: in aliis (locis) esse pituitosos et quasi redundantis, in aliis exsiccatos atque aridos; Fa 7.

alqd: etiamsi ad se ex iis (bonis) nihil redundet || redeat. et ||; F II, 78. ex meo tenui vectigali detractis sumptibus cupiditatis aliquid etiam redundabit; P 49. tum intellegas, quam illud non sit necessarium, quod redundat; fr V, 78.

bilis: cum sanguis corruptus est aut pituita redundat aut bilis; T IV, 23.

exempla: quae (exempla) nata ... apud illos (Athenienses) etiam in gravissumam civitatem nostram dicuntur redundasse; R I, 5.

infamia: quorum (vitiorum) .. ad amicos redundet infamia; Lae 76.

lacus: Veios capi non posse, dum lacus is redundaret; D I, 100. si lacus Albanus redundasset isque in mare fluxisset, Romam perituram; D II, 69.

mare: mare ... conglobatur undique aequabiliter neque redundat umquam neque effunditur; N II, 116.

oratio: (Critolaus) est gravitate proximus, et redundat oratio; F V, 14.

pituita: f. bilis.

II. alq. re: quo posset urbs et accipere a || ex || mari, quo egeret, et reddere, quo redundaret; R II, 10.

alvo, al.: tuus .. deus non digito uno redundat, sed capite, collo, cervicibus, lateribus, alvo, tergo, poplitibus, manibus, pedibus, feminibus, cruribus; N I, 99.

sanguine: ut tota domus sanguine redundaret; D I, 46.

sceleratis: quibus (sceleratis) omnia redundant; O III, 3.

redux, zurückführend: quae (vita) in claris viris et feminis dux || redux || in caelum soleret esse; T I, 27.

refello, widerlegen: I, 1. causa: sin me interrogare (voles) non tam intellegendi causa quam refellendi; N III, 4.

2. alqs: cui (Democrito) non adsentior potiusque † refallor potest || refello propter, al. || id, quod ..; A II, 56. nos ... et refellere sine pertinacia et refelli sine iracundia parati sumus; T II, 5. per quam (rationem) coniectura valemus, argumentamur, refellimus, disserimus; L I, 30. etiamsi id possis nullo refellente optinere; O III, 77.

II. alqm: ita disputat, ut nihil adfirmet ipse, refellat alios; A I, 16. Socrates .. de se ipse detrahens in disputatione plus tribuebat iis, quos volebat refellere; A II, 15. si esses Orestes, Pyladem refelleres? F II, 79. ut ... eam .. (philosophiam) nos adiuvemus nosque ipsos redargui refellique patiamur; T II, 5. cupio refelli; T III, 46. quos (Stoicos) studiosissime semper refellebat; T V, 83. neque iam refellendi tui causa (meditabar) quam ..; N III, 1. Chrysippus Academicos refellens; D II, 126. f. I, 2. T II, 5.

alqd: haec refelli possunt; A II, 85. T I, 80. ut audias me, quae a te dicta sunt, refellentem; F IV, 80. ut facilius iudicarem, quam illa bene refellerentur; N I, 59. nunc argumenta quaerenda sunt, quibus hoc refellatur? N I, 91. nec .. *id* ita refellendum est, ut ..; N II, 167. vestri .. non modo haec non refellunt, verum etiam confirmant interpretando; N III, 60. num censes .. subtiliore ratione opus esse ad haec refellenda? N III, 61. num .. opus est ad haec refellenda Carneade? num Epicuro? D II, 51. sed quid plura? cotidie refelluntur; D II, 99.

captiones: omnes .. istius generis captiones eodem modo refelluntur; Fa 30.

falsa: f. alqd; A II, 90.

orationem: ita .. vivunt quidam, ut eorum vita refellatur oratio; F II, 81. cogito ... non tam refellere eius orationem quam ..; N III, 4.

praedicta: quorum praedicta cotidie videat re et eventis refelli; D II, 99.

rationes: eas (rationes) tu ita refellis, ut ..; N III, 19.

visa: cum illa falsa (visa) vel furiosorum vel somniantium recordatione ipsorum refellitis; A II, 90.

refercio, anfüllen: alqd: libris omnia refserserunt; T II, 6.

libros: Ponticus Heraclides puerilibus fabulis refersit libros; N I, 34.

vitam: qui (di) ... hominum .. vitam superstitione omni refserserunt; N II, 63.

refero, zurückbringen, wiedergeben, bezahlen, wenden, umdrehen, erwidern, anführen, berichten, erzählen, melden, anzeigen, beantragen, eintragen: I absolut: 1. unpersönlich: senatus, quos ad soleret, referendum censuit; N II, 10.

2. alqs: Gracchus cum ... rem .. illam in religionem populo venisse sentiret, ad senatum rettulit; N II, 10. ut, si esset dictum: „luctabitur Olympiis Milo" et referret aliquis: „ergo, sive habuerit adversarium sive non habuerit (Milo), luctabitur", erraret; Fa 30.

consul: f. vir.

matrona: quaedam matrona ... visa est in quiete obsignatam habere naturam. rettulit. negavit (coniector) ..; D II, 145.

pater: pater .. Roscii ad haruspices rettulit; D I, 79.

vir: referente optumo ... viro consule; D I, 59.

II. mit Ergänzung: 1. de: f. de, 1. refero (4 St.) B. I, S. 607, b.

2. indirecte Frage: ad vos nunc refero, quem sequar; A II, 132.

3. quod: f. III. ostentum.

4. acc. c. inf.: ego nunc tibi refero artem sine scientia esse non posse; A II, 146.

III. mit einfachem Object: alqm: illi .. etiam P. Africanum referre in eundem numerum solent; A II, 13. mox referam me ad ordinem; A II, 66. rettuli me, Brute, te hortante maxime ad ea studia, quae ..; T I, 1. sin reflantibus ventis reiciemur, tamen eodem paulo tardius referamur necesse est; T I, 119. primus rogator, ut eos rettulit, ibidem est repente mortuus; N II, 10. ut ... uterque .. se a scientiae delectatione ad efficiendi utilitatem refert; R V, 5. existimavi honestissime molestias posse deponi, si me ad philosophiam rettulissem; O II, 4.

alqd: tamen illud usitatum et saepe repudiatum refers; A II, 109. quae contendis, quo referas; F II, 74. *inventum* || est || .., quo quidque refera-

tur; F V, 16. ut ... id ante diem certam in suum quidque fanum referret; N III, 84. si quis velit idem referre atque ita dicere; Fa 32. quo (fonte iuris) invento non erit dubium, quo sint haec referenda, quae quaerimus; L I, 20. ad finem bonorum (labebar), quo referuntur et quoius apiscendi causa sunt facienda omnia; L I, 52. referri .. decet ad ea, quae posui principio, fundamenta iustitiae; O I, 31. ſ. **ad,** I. refero (46 St.) B. I, S. 48, a. — **omnis,** C, **b,** II, 1. refero; A I, 19. II, 24. F I, 28. II, 5. 8 (B. II, S. 828, a).

acta: »privati ad eos (censores) acta referunto«; L III, 11.

admirationem: omnis honos, omnis admiratio, omne studium ad virtutem ... refertur; F V, 60.

aegritudines: omnes .. et metus et aegritudines ad dolorem referuntur; F I, 41.

ambitus: cum se octo ambitus confectis suis cursibus ad idem caput rettulerunt || retul. ||; Ti 33.

amicitiam: quam (amicitiam) si ad fructum nostrum referemus, non ad illius commoda, quem diligemus || diligimus || ; N I, 122.

animadversionem: neque(animadversio, castigatio) ad eius, ... sed ad rei publicae utilitatem referri (debet); O I, 88.

animum: is, cuius non ad auctorem || actorem || referatur animus, sed qui per se ipse spectari velit; L III, 40.

auditum: »Silvani melo consimilem ad aures cantum et auditum refert«; N II, 89.

bonum: ut ad id (extremum et ultimum bonorum) omnia referri oporteat, ipsum autem nusquam; F I, 29. ſ. res; F I, 42.

caelum: eodem .. in libro rursus terram et caelum (Ponticus Heraclides) refert in deos; N I, 34.

calamitatem: hic ... in domum multiplicatam non repulsam solum rettulit, sed ignominiam etiam et calamitatem; O I, 138.

cantum: ſ. auditum.

castigationem: ſ. animadversionem.

circumitus: qui (Democritus) tum imagines earumque circumitus in deorum numero refert, tum illam naturam, quae imagines fundat ac mittat, tum scientiam intellegentiamque nostram; N I, 29.

cogitationes: non sine causa dicitur ad ea (media) referri omnes nostras cogitationes, in his et excessum e vita et in vita mansionem; F III, 60.

conatum: ad honestatem .. (Scipio) illum omnem conatum suum referebat, non ad voluptatem; F II, 56.

consilia: quo sint omnia bene vivendi recteque faciendi consilia referenda; F I, 11. id .. consilium primum semper ad eam causam referendum est, quae causa genuit civitatem; R I, 41. cuius omnia consilia resque omnes, quas gerit, ab ipso proficiscuntur eodemque referuntur || feruntur || ; P 34.

consulatum: quem (consulatum) cum ad patrem tuum rettulisses, fortissimum virum; F II, 62.

cultum: victus cultusque corporis ad valetudinem referatur et ad vires, non ad voluptatem; O I, 106.

discriptionem: cum ... astra ... eandem .. totius caeli discriptionem || descr. || longis intervallis rettulerint; R VI, 24.

disputationem: in eo (libro Clitomachi) est disputatio scripta Carneadis, quam se ait in commentarium rettulisse; T III, 54.

divinationem: quae (divinatio naturalis) physica disputandi subtilitate referenda est ad naturam deorum; D I, 110.

excessum: ſ. cogitationes.

facta: quo omnia referenda sunt || ref. a. om. ||, honeste facta ipsumque honestum; F III, 21.

gaudium: quod (gaudium) non referatur ad corpus; F II, 98.

gratiam: ſ. **gratia,** II, 1. refero (10 St.) B. II, S. 114, a.

honesta: an ... honesta et turpia non ad naturam referri necesse erit? L I, 46. honesta quoque et turpia simili ratione diiudicanda || iudicanda || et ad naturam referenda sunt; L I, 46. ſ. facta.

honorem: ſ. admirationem.

ignominiam: ſ. calamitatem.

imagines: quae (imagines), in Capitolium cum pervenerim || pervenerint || , tum ad animum meum referantur; N I, 106. ſ. circumitus.

intellegentiam: ſ. circumitus.

iucunda: omnia .. iucunda, quamquam sensu corporis iudicentur, ad animum referri tamen; T V, 95.

liberalitatem: vulgaris liberalitas referenda est ad illum Enni || Ennii || finem: »nihilo minus ipsi lucet«; O I, 52.

libros: nostri quoque oratorii libri in eundem librorum numerum referendi videntur; D II, 4.

magnitudinem: solis .. magnitudinem ... — vos ergo huius magnitudinem quasi decempeda permensi refertis; A II, 126.

mansionem: ſ. cogitationes.

metus: ſ. aegritudines.

modum: modus adhibeatur, isque referatur ad facultates; O II, 55.

naturam: ſ. circumitus.

nubes: quodsi nubes rettuleris in deos, referendae certe erunt tempestates; N III, 51.

oculos: haec ego admirans referebam tamen oculos ad terram identidem; R VI, 19.

officium: ſ. **officium,** II, 1. refero (4 St.) B. II, S. 801, b.

opus: hoc .. opus in acceptum ut referas, nihil postulo; P 5.

orationem: ut eo, unde egressa || digr. || est, referat se oratio; O II, 77.

ostentum: qui .. ad eum (coniectorem, interpretem) rettulisset quasi ostentum, quod anguis domi vectem circumiectus fuisset; D II, 62.

partem: ea quoque (pars) est ab isdem non solum ad privatae vitae rationem, sed etiam ad rerum publicarum rectionem relata; F V, 11.

pateram: si quaestione adhibita confessus est pateramque rettulit; D I, 54.

praecepta: si omnia philosophiae praecepta referuntur ad vitam; N I, 7.

praerogativam: qui in praerogativa referenda subito concidisset; D II, 74.

quaestiunculas: quas (quaestiunculas), qui intellegat † non, si ad caput referat, per se ipse facile perspiciat; L II, 51.

rationem: cum sine fato ratio omnium rerum ad naturam fortunamve referatur; Fa 6. melius || est || rationes referri, causamque exponi censoribus; L III, 47.

repulsam: ſ. calamitatem.

res: perspicuum est omnis rectas res atque laudabilis eo referri, ut cum voluptate vivatur; F I, 42. quod (summum bonorum) ipsum nullam ad aliam rem, ad id autem res referuntur omnes; F I, 42. eam (haruspicinae disciplinam) postea crevisse rebus novis cognoscendis et ad eadem illa principia referendis; D II, 50. ſ. consilia; P 34.

satellitem: »rursum taetros avida (Iovis satelles) se ad pastus refert«; T II, 24.

scientiam: ſ. circumitus.

solem: eam .. causam Cleanthes adfert, cur se sol referat; N III, 37.

sonum: quod his naturis relatus amplificatur sonus; N II, 144. ex tortuosis locis et inclusis *soni* referuntur ampliores; N II, 144.
sortem: ut ... sors ipsa ad sortes referenda sit; D II, 115.
studium: s. admirationem.
summam: ad quos (fines) et bonorum et malorum summa referatur; A II, 129. quoniam .. omnis summa philosophiae ad beate vivendum refertur; F II, 86.
terram: s. caelum. — turpia: s. honesta.
victum: s. cultum.
vim: ut ea vis diligendi ad aliam rem quampiam referatur, non ad eum ipsum, qui sese diligat; F V, 30.
vocabula: non numquam haec eadem vocabula ad frugalitatis nomen tamquam ad caput referre volumus; T IV, 36.
voces: »quod (saxum) eiulatu, questu, gemitu, fremitibus resonando mutum flebiles voces refert«; F II, 94. »quod (tectum) ... flebilis« ..; T II, 33.
IV. **mit doppeltem Accusativ** (vgl. III. ostentum): alqd: in iis, quae (Xenophon) a Socrate dicta rettulit; N I, 31.
virtutem: virtutem .. nemo umquam acceptam deo rettulit; N III, 86.

refert, es nützt, liegt daran, kommt darauf an: I. alqd: quid refert? T I, 76. erat ... perversissimis oculis. quid refert, si hoc ipsum salsum illi ... videbatur? N I, 79. fac dare deos (vias) ...; quid refert, si accipere non possumus? D II, 106.
II. indir. Frage: refert tamen, quo modo (moriantur); F II, 97. tantum refert, quam magna (bona) dicam, cum expetenda (dixero), quam valde; F V, 90. ipsi animi magni refert quali in corpore locati sint; T I, 80. sunt .. qui (illam consolationem) respuant; sed refert, quo modo adhibeatur; T III, 79. quasi vero referat, quod fieri potest, quam id saepe fiat; D II, 62. quae (aves) pascantur necne, quid refert? D II, 72. fac in puero referre, ex ‖ referre, ‖ qua adfectione caeli primum spiritum duxerit; D II, 99. quid .. refert, qua me ratione cogatis? cogitis certe; Lae 26.

refertus, angefüllt, voll: A. alqd: Xerxes .. refertus omnibus praemiis donisque fortunae; T V, 20. s. liber; O I, 104.
alqd: cum .. omnia completa et referta sint aeterno sensu et mente divina; D I, 110. rhetorum turba referta omnia (sunt); O I, 132.
boves: s. B.
cella: semper .. boni assiduique domini referta cella vinaria, olearia, etiam penuria est; C 56.
comoedia: s. liber; O I, 104.
fabulae: talibus exemplis non fictae solum fabulae, verum etiam historiae refertae sunt; F V, 64.
formula: certam quandam disciplinae formulam composuerunt, et eam quidem plenam ac refertam; A I, 17.
historiae: s. fabulae.
liber: quo genere (iocandi) non modo Plautus noster et Atticorum antiqua comoedia, sed etiam philosophorum Socraticorum libri referti sunt; O I, 104. totus .. liber, qui est de summo bono, refertus *est* et verbis et sententiis talibus; T III, 42.
oraclum: neque (oraclum Delphis fuisset) tantis donis refertum omnium populorum atque regum; D I, 37.
orationes: quod .. orationes declarant refertae philosophorum sententiis; N I, 6.
Prognostica: his rerum praesensionibus Prognostica tua referta sunt; D I, 13.

scaena: nec .. scaena solum referta est his sceleribus, sed multo vita communis paene maioribus; N III, 69.
villae: quom videret eorum villas signis et tabulis refertas; L III, 31.
vita: si (vita) undique referta bonis est; T V, 86. quodsi vita doloribus referta maxime fugienda est; F I, 41. plena exemplorum est historia, tum referta vita communis; D I, 50. cui (vitae) refertae tot tantisque gaudiis Fortuna ipsa cedat necesse est; T V, 72. sceleribus: s. scaena. quibus (voluptatibus) ille (Epicurus) ... sapientis vitam refertam putat; T III, 39.
urbs: Suessam Pometiam, urbem opulentam refertamque, cepit; R II, 44.
B. confero: confer sudantis, ructantis, refertos epulis tamquam opimos boves; T V, 100 (99).

referveseo, aufwallen: qui (sanguis) cum terram attigisset, refervescere videretur sic, ut .. domus .. redundaret; D I, 46.

reficio, wiederherstellen, erfrischen, einnehmen: alqd: hoc proposito numquam eris dives ante, quam tibi ex tuis possessionibus tantum reficiatur, ut ..; P 45.
fana: quae (fana) ne reficienda quidem Graii putaverunt; R III, 15.
muros, portas: exaudita vox est, ... ut muri et portae reficerentur; D I, 101.
templum: templum Iunonis Sospitae L. Iulius ... de senatus sententia refecit ex Caeciliae ... somnio; D I, 4.
tribunos: cum (C. Papirius) ferret legem de tribunis plebis reficiendis; Lae 96.
vires: tantum cibi et potionis adhibendum, ut reficiantur vires, non opprimantur; C 36.

reflecto, zurückwenden: »obstipum caput at ‖ a, ac ‖ tereti cervice reflexum obtutum in cauda maioris figere dicas«; N II, 107.

reflo, entgegenwehen, aufschwellen: I. fortuna: cum (fortuna) reflavit, affligimur; O II, 19.
venti: sin reflantibus ventis reiciemur; T I, 119.
II. pelagus: »moles ... pelagus respergit, reflat«; N II, 89.

reformido, fürchten, scheuen: alqd: ita taetra sunt quaedam, ut ea fugiat et reformidet oratio; T I, 108.
dolorem: si qui illum (Theophrastum) secuti imbecillius horrent dolorem et reformidant; T V, 85.
ictus, impetus: ut (bestiae) ... nullos impetus, nullos ictus reformident; T V, 79.
iudicium: quorum ille (Lucilius) iudicium reformidans; F I, 7.
reprensionem: ne reprensionem quidem vulgi inanem reformidans; F III, 7.
temeritatem: temeritatem reformidat; F II, 47.

refreno, zügeln, hemmen: iuventutem: quibus (temporibus iuventus) ita prolapsa est, ut omnium opibus refrenanda atque coërcenda sit; D II, 4.
libidines: refrenet primum libidines, spernat voluptates, iracundiam teneat; P 33.

refrigeratio, Abkühlung: me (delectat) ... refrigeratio aestate et vicissim aut sol aut ignis hibernus; C 46.

refrigero, abkühlen: I, 1. vis: quae vim habeant refrigerandi calfaciendi, concrescendi liquendi; Ti 50.

2. stella: cum summa (stella) Saturni refrigeret, media Martis incendat; N II, 119.
II. aetatem: ubi .. potest illa aetas ... umbris aquisve refrigerari salubrius? C 57.
calorem: refrigerato .. et extincto calore occidimus ipsi et extinguimur; N II, 23.
membra: dei membra partim ardentia, partim refrigerata dicenda sunt; N I, 24.

refrigesco, erkalten, bedeutungslos werden: ceteris .. in locis sortes plane refrixerunt; D II, 87.

refugio, zurückweichen, fliehen, meiden: I, 1. initia: et appetendi et refugiendi ... initia proficiscuntur aut a voluptate aut a dolore; F I, 42.
2. oculi: »refugere oculi, corpus macie extabuit;« T III, 26.
sanguen: cui, mors cum appropinquet, non »refugiat timido sanguen atque exalbescat metu?« F V, 31. ut ait Ennius: »refugiat ... metu«; fr V, 65.
vites: a caulibus ... ut a pestiferis et nocentibus (vites) refugere dicuntur; N II, 120.
II. alqd: quod .. (animal) refugit, id contra naturam est; N III, 33.

refugium, Zuflucht: regum, populorum, nationum portus erat et refugium senatus; O II, 26.

refulgeo, glänzen: Canis: »fervidus ille Canis stellarum luce refulget«; N II, 114.
Helice: »prior illa (Helice) magis stellis distincta refulget;« N II, 106.

refundo, zurückergießen: stellae atque omnis aether refundunt eadem et rursum trahunt indidem; N II, 118.

refuto, zurückweisen: refutetur ac reiciatur Philocteteus ille clamor; T II, 55.

regalis, königlich: alqd: ut .. sapere, sic divinare regale ducebant || ducebatur ||; D I, 89. placet .. esse quiddam in re publica praestans et regale; R I, 69. *nihil esse tam* regale quam explanationem aequitatis; R V, 3. nihil ei (Xenophonti) tam regale videri quam studium agri colendi; C 59.
explanatio: s. alqd; R V, 3.
genus: quae (res publica) ex tribus generibus illis, regali et optumati et populari, confusa modice; R II, 41. ipsum regale genus civitatis non modo non est reprehendendum, sed haud scio an reliquis simplicibus longe anteponendum; R II, 43. quoniam regale civitatis genus probatum quondam postea ... repudiatum est; L III, 15.
imperium: si in animis hominum regale || si || imperium sit; R I, 60.
nomen: expulso ... Tarquinio tantum odium populum Romanum regalis nominis tenuit, quantum ..; R II, 52.
ornatus: Voluptatem pulcherrimo vestitu et ornatu regali in solio sedentem; F II, 69.
potestas: quoad ei (rei publicae) regalis potestas praefuit; L III, 4.
progenies: s. sapientia.
res publica: cum de ipsa regali re publica quaerimus; R III, 47.
sapientia: virtutem et sapientiam regalem, non progeniem quaeri oportere; R II, 24.
sententia: regalis sane et digna Aeacidarum genere sententia; O I, 38.
studium: s. alqd; C 59. — virtus: s. sapientia.

regia, Königsburg: I. clepo e: »agnum inter pecudes aurea clarum coma quondam || quem clam, al. || Thyestem clepere ausum esse e regia«; N III, 68.
II. in: ut ... nemo dicit in regia regem ... productum esse ..., sic ..; F III, 52.

regifice, königlich: »o Priami domus! ... vidi ego te ... auro, ebore instructam regifice«; T III, 44.

regina, Königin: I, 1. est: praesto est domina omnium et regina ratio; T II, 47.
abl. abs.: hac oportunitate anuli usus (Gyges) reginae stuprum intulit eaque adiutrice regem dominum interemit; O III, 38.
2. sum: haec .. una virtus omnium est domina et regina virtutum; O III, 28.
II. infero: s. I, 1. abl. abs.

regio, Richtung, gerade Linie, Grenze, Landstrich, Gegend, Gebiet, Bezirk: I. est: neque solum eius (lunae) species ac forma mutatur, ... sed etiam regio, quae tum est aquilonia, tum australis; N II, 50.
vacant: s. II, 1. contueor.
II, 1. comprehendo: qui ... universas provincias regionesque uno calamitatis iure comprehenderet; O II, 27.
contueor: cum ... contueri licebit eius ... (terrae) cum situm ..., tum et habitabiles regiones et rursum omni cultu propter vim frigoris aut caloris vacantis; T I, 45.
dirigo: nempe eo (lituo) Romulus regiones direxit tum, cum urbem condidit; D I, 30.
expingo: quae regio, quae ora, qui locus Graeciae (non ita expictus est, ut ..)? T V, 114.
incolo: propter planitiam magnitudinemque regionum, quas (Assyrii) incolebant; D I, 2.
muto: s. I. est.
obeo: cur (Pythagoras) tantas regiones barbarorum pedibus obiit, tot maria transmisit? F V, 87.
obscuro: quantae (tenebrae) quondam eruptione Aetnaeorum ignium finitimas regiones obscuravisse dicuntur; N II, 96.
peragro: qui innumerabilis mundos infinitasque regiones ... mente peragravisset; F II, 102.
supero: quam regionem cum superavit animus; T I, 43.
termino: quo (lituo Attus Navius) ad investigandum suem regiones vineae terminavit; N II, 9.
video: [regionem video]; A II, 80. terrae maxumas regiones inhabitabilis atque incultas videmus; N I, 24. sermo .. omnis ille .. angustiis cingitur iis regionum, quas vides; R VI, 25.
2. contingo: quod etiam quibusdam regionibus atque urbibus contingere videmus, hebetiora ut sint .. ingenia; N II, 17.
3. conloco in: quod (homines) in terra, hoc est in crassissima regione mundi, conlocati sint; N II, 17. illi (di) ... purissima .. in regione caeli collocati; N II, 60.
distribuo in: quarta parte, quae erat reliqua, in regiones || reliqua in regione || distributa; D I, 31.
III. angustiae: s. II, 1. video; R VI, 25.
discriptio: quae sit ab Atto || Attio, al. || Navio per lituum regionum facta discriptio; D I, 31.
extremitas: quarum (regionum) nulla esset ora, nulla extremitas; F II, 102.
historia: cum omnium factorum, cum regionum conquiris historiam; F II, 107.
magnitudo: si inmensam ... magnitudinem regionum videretis; N I, 54. s. II, 1. incolo.

ora: f. extremitas.
pars: quod pars earum (regionum) adpulsu solis exarserit, pars obriguerit nive pruinaque longinquo solis abscessu; N I, 24.
planitia: f. II, 1. incolo.
sedes: tu sedem ‖ sedum, al. ‖ regionum, locorum ... aperuisti; A I, 9.
IV, 1. temperare: »caeli .. fulgora ‖ fulgura ‖ regionibus ratis (augures) temperanto«; L II, 21.
zum Saß: eorum ‖ eos ‖ (deorum) qui prope copulentur contrariaque regione; Ti 37.
2. a: »quem (Persea) summa ab ‖ a ‖ regione aquilonis flamina pulsant«; N II, 112. animus a medio profectus extremitatem caeli a suprema regione rotundo ‖ rutundo ‖ ambitu circumiecit; Ti 26.
e: dicitis esse e regione nobis in contraria parte terrae, qui ..; A II, 123. si omnia deorsus ‖ deorsum ‖ e regione ferrentur et ... ad lineam; F I, 19. motum naturalem omnium ponderum, ut ipse (Epicurus) constituit, e regione inferiorem locum petentium; F I, 19. cum (luna) est e regione solis; N II, 103. quando illa (luna) e regione solis facta incurrat in umbram terrae; D II, 17. ut, cum duo individua per inanitatem ferantur, alterum e regione moveatur, alterum declinet; Fa 18. neque in illo inani ... quicquam fuisse causae (dicis), cur ea (atomus) non e regione ferretur; Fa 47. ex quo ... incideret luna tum in eam metam, quae esset umbra terrae, cum sol e regione *; R I, 22. ut .. ipsae (coniunctiones) .. inter se ex commissura, quae e regione esset, iungerentur; Ti 24.
in: locum .. delegit et fontibus abundantem et in regione pestilenti salubrem; R II, 11.
subter: subter mediam fere regionem sol obtinet; R VI, 17.

regius, königlich, der Könige, unter Königen: aedes: cum ... commemoraret ... magnificentiam aedium regiarum; T V, 61.
agri: qui (agri) essent regii; R V, 3.
anni: regiis annis dinumeratis; R II, 29. iis .. regiis quadraginta annis et ducentis paulo cum interregnis fere amplius praeteritis; R II, 52.
apparatus: apparatu regio accepti sermonem in multam noctem produximus; R VI, 10.
civitas: ut, quem ad modum Tarquinius, ... totum genus hoc regiae civitatis everterit; R II, 51.
consilium: est .. quasi regium, id est patrium consilium populo bene consulentium principum; R I, 65. quamquam cum Tatio in regium consilium delegerat principes; R II, 14.
dominatus: dominatu regio re publica liberata; T IV, 1.
genus: cum esset habendus rex, quicumque genere regio natus esset; R I, 50. si unum ac simplex (genus) *probandum sit*, regium *probem* *; R I, 54. *ex* tribus primis generibus longe praestat mea sententia regium, regio autem ipsi praestabit id, quod ..; R I, 69.
imperium: »regio imperio duo sunto«; L III, 8.
insignia: ne insignibus quidem regiis Tullus nisi iussu populi est ausus uti; R II, 31.
instituta: cum a primo urbis ortu regiis institutis, partim etiam legibus auspicia (essent constituta); T IV, 1.
iudicia: omnia conficiebantur iudiciis regiis; R V, 3.
matres: »quod re in summa summum esse arbitror periclum, matres coinquinari regias«; N III, 68.
nomen: unius superbia Tarquinii nomen huic populo in odium venisse regium; R I, 62. illud excellit regium nomen; R II, 43. excellit atque eminet vis, potestas nomenque regium; R II, 50.
opes: exaggeratis .. regiis opibus; T III, 45.
ornatus: ne (Codrus) posset adgnosci, si esset ornatu regio ‖ [ne ... regio] ‖; T I, 116. quod ... ille regio ornatu ius dixisset; R II, 38.
pastor: erat .. (Gyges) regius pastor; O III, 38.
potestas: singulari imperio et potestate regia tum melius gubernari et regi civitates, si ..; R II, 15. in qua re publica est unus aliquis perpetua potestate, praesertim regia; R II, 43. uti consules potestatem haberent tempore dumtaxat annuam, genere ipso ac iure regiam; R II, 56. quibus .. regia potestas non placuit; L III, 4. f. nomen; R II, 50.
principatus: quorum ordo proxime accedit, ut secundus sit, ad regium principatum; F III, 52.
res publica: huius regiae (rei publicae) prima ... est illa mutatio; R I, 65.
similitudo: novum .. id genus imperii visum est et proximum similitudini regiae; R II, 56.
virgines: ita sordido ancillarique artificio regiae virgines ut tonstriculae tondebant barbam et capillum patris; T V, 58.
vis: ut contra consulare imperium tribuni pl., sic illi contra vim regiam constituti; R II, 58. f. nomen; R II, 50.
Lücke: * deterrimus et ex hac vel optimatium vel factiosa tyrannica illa vel regia vel etiam persaepe popularis; R I, 45.

regno, königliche Gewalt haben, König sein, herrschen, regieren: I, 1, a. accio ad: eum .. (Numam) ad regnandum Sabinum hominem Romam Curibus accivit; R II, 25.
b. cupiditates: hinc ... in liberis civitatibus regnandi existunt cupiditates; O III, 36.
gratia: »si violandum est ius, regnandi gratia violandum est«; O III, 82.
utilitas: non habeo, ad volgi opinionem quae maior utilitas quam regnandi esse possit; O III, 84.
2. verbal: sapientia iubet ... pollere, regnare, dominari; R II, 24.
II. alqs: siquidem ... Archilochus (fuit) regnante Romulo; T I, 3. qui (Pythagoras) cum Superbo regnante in Italiam venisset; T I, 38. cur omnium crudelissimus tam diu Cinna regnavit? N III, 81. Prisco regnante Tarquinio; D I, 31. ex triplici adpetitione solis triginta annos Cyrum regnaturum esse portendi; D I, 46. cum (Cyrus) quadraginta natus annos regnare coepisset; D I, 46. facta coniectura etiam in Dionysio est, paulo ante quam regnare coepit; D I, 73. ut Dionysius paucis post diebus regnare coeperit; D I, 73. quae (defectio solis) Astyage regnante facta est; D I, 112. quia brevi tempore (Dionysius) regnare coepit; D II, 67. neque necesse fuisse Cypselum regnare Corinthi; Fa 13. quae (solis defectio) Nonis Quinctilibus fuit regnante Romulo; R I, 25. eo (Tatio) interfecto multo etiam magis Romulus patrum auctoritate consilioque regnavit; R II, 14. Romulus cum septem et triginta regnavisset annos; R II, 17. ille cum undequadraginta annos summa in pace concordiaque regnavisset; R II, 27. quartum iam annum regnante Lucio Tarquinio Superbo; R II, 28. ita cum tres et viginti regnavisset annos, (Ancus Marcius) est mortuus; R II, 33. eundem ... mortuum .. esse, cum duodequadraginta regnavisset annos; R II, 36. post eum Servius Tullius primus iniussu populi regnavisse traditur; R II, 37. cum ... Servius .. regnare coepisset non iussu, sed voluntate atque concessu civium; R II, 38. iussus .. regnare legem de imperio suo curiatam tulit; R II, 38. etiam Spartae regnante Theopompo sunt item quinque, quos illi ephoros appellant, ... constituti; R II, 58. si regnante L. Tarquinio nulla

erat Romae scripta lex de stupris; L II, 10. quod [et] in iis etiam, qui nunc regnant, manet; L III, 4. »vosne velit an me regnare era«; O I, 38. qui (Ptolomaeus) tum regnabat alter post Alexandream conditam; O II, 82. honestum non esse in ea civitate, quae libera fuerit ..., regnare, sed ei esse utile; O III, 83. regnare et Ithacae vivere otiose; O III, 97. qui (Arganthonius) octoginta regnavit || regnaverat || annos; C 69. Tib. Gracchus regnum occupare conatus est, vel regnavit is quidem paucos menses; Lae 41.

gentilis: fuit .. (Pherecydes Syrius) meo regnante gentili; T I, 38.

rex: cui (regi) cum visum esset utilius solum quam cum altero regnare; O III, 41.

regnum, Königsherrschaft, Königsgewalt, Königtum, Königreich: I, 1. concidit: quo ostento regnum patris et domum funditus concidisse; D I, 121.

est: antiquiorem .. sibi fuisse laudem et gloriam quam regnum et possessiones suas; D II, 78. quod .. imperium, qui magistratus, quod regnum potest esse praestantius quam ..? R I, 28. permultorum exemplorum et nostra est plena res publica et omnia regna; L II, 33.

nascuntur: ex eisdem verborum praestigiis et regna nata vobis sunt et imperia et divitiae; F IV, 74.

suppetit: »regnum suppetebat mi«; T III, 44.

abl. abs.: hic (Priamus) si vivis filiis incolumi regno occidisset; T I, 85.

2. sum: neque potest eius modi res publica non regnum et esse et vocari; R II, 48.

II, 1. antepono: quae regna, quas opes studiis eorum et delectationibus antepones? T V, 66.

appeto: magister equitum C. Servilius Ahala Sp. Maelium regnum adpetentem occupatum interemit; C 56. num Vecellinum || Viscellinum || amici regnum adpetentem ... debuerunt iuvare? Lae 36.

divido: ut essent ex fabulis tria regna divisa; N II, 66.

do: datum est .. Neptuno ... maritimum omne regnum; N II, 66.

efficio: quid .. efficitur ...? imperia, regna vel privatis vel populis; R III, 24.

guberno: regna, imperia, nobilitas, honores, divitiae, opes eaque, quae sunt his contraria, in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115.

labefacto: dicitur (Romulus) ab Amulio ... ob labefactandi regni timorem ad Tiberim exponi iussus esse; R II, 4.

malo: vel regnum malo quam liberum populum; R III, 46.

obicio: huic tu viro quas divitias obicies? quae imperia? quae regna? R III, 40.

obtineo: quod (regnum) a Tantalo et Pelope proditum iure optinebatur; O III, 84.

occupo: s. **occupo** regnum (3 St.) B. II, S. 794, b.

perspicio: qui haec deorum regna perspexerit; R I, 26.

prodo: s. obtineo.

quaero: qui regnum adulterio quaereret; N III, 68.

socio: regnum suum cum illorum rege sociavit; R II, 13.

tribuo: cui (menti) regnum totius animi a natura tributum est; T III, 11.

voco: regem illum unum vocamus et regnum eius rei publicae statum; R I, 42. s. 1, 2.

2. abutor: abuteris ad omnia atomorum regno et licentia; N I, 65.

careo: in vivo intellegi .. potest regno te carere; T I, 88. regno non aequo animo carebas; T III, 26.

expello: cum (Tarquinius) regno esset expulsus; T I, 88, »ne ... is ... te .. regno expellat«; D I, 45.

spolio: si quando .. regi iusto vim populus attulit regnove eum spoliavit; R I, 65.

3. consisto in: neque omnino in voluptatis regno virtutem posse consistere; C 41.

conspicio in: quod ... conspicio in meo regno et his tectis P. Cornelium Scipionem; R VI, 9.

dico de: quae sunt dicta de regno; R III, 46.

nascor in: cum (Agamemnon) devovisset Dianae, quod in suo regno pulcherrimum natum esset illo anno; O III, 95.

percontor de: ego illum de suo regno, ille me de nostra re publica percontatus est; R VI, 9.

restituo in: is (Tarquinius) cum restitui in regnum nec Veientium nec Latinorum armis potuisset; T III, 27.

sum in: qui .. (libertas) aequa potest esse, omitto dicere in regno, ... sed in istis civitatibus, in quibus ..? R I, 47. ne plura insignia essent imperii in libero populo quam in regno fuissent; R II, 55.

sum sub: sub regno .. tibi esse placet omnis animi partes, et eas regi consilio? R I, 60.

III, 1. cupiens: Romulus ... cum fratre ... »curantes magna cum cura tum cupientes || concupientes || regni«; D I, 107.

2. benivolus, al.: »multi iniqui atque infideles regno, pauci benivoli,« inquit Accius. at cui regno? O III, 84.

contrarius: s. II, 1. guberno.

IV. desiderium: maeres videlicet regni desiderio, non filiae; T III, 26.

fides: quorum (regnorum), ut ait Ennius, „nulla [regni] sancta societas nec fides est"; R I, 49. quod .. est apud Ennium: »nulla sancta societas nec fides regni est«; O I, 26.

initium: Olympias .. secunda et sexagesima eadem Superbi regni initium et Pythagorae declarat adventum; R II, 28.

memoria: nomen .. Tarquiniorum et memoriam regni esse tollendam; O III, 40.

opes: ad muniendas opes regni ac populi sui; R II, 12.

scamna: »auspicio regni stabilita (esse) scamna solumque«; D I, 108.

societas: s. fides.

socius: ut consiliorum omnium particeps et socius paene regni putaretur; R II, 35.

solum: s. scamna.

stabilimen: »quod mihi portento caelestum pater prodigium misit, regni stabilimen mei«; N III, 68.

victoria: »utri magni victoria sit data regni«; D I, 108.

vitia: quoniam regale civitatis genus non tam regni quam regis vitiis repudiatum est; L III, 15.

V, 1. multari: posteaquam (Deiotarus rex) a Caesare tetrarchia et regno pecuniaque multatus est; D I, 27.

2. in: ne in regnis quidem reges omnia minima curant; N III, 86. in regnis nimis expertes sunt ceteri communis iuris et consilii; R I, 49. multo iam id in regnis minus; R I, 49.

rego, leiten, lenken, beherrschen: I. deus: sive in ipso mundo deus inest aliquis, qui regat, qui gubernet; N I, 52.

II. alqm: qui (Tarquinius) nec se nec suos regere potuit; F III, 75. si Massilienses, nostri clientes, per delectos et principes cives summa iustitia reguntur; R I, 43. ad militiam euntibus dari solitos esse custodes, a quibus primo anno regantur; R IV, 3.

alqd: quae (mens) ... omnia moderetur, moveat, regat; A II, 119. qui haec omnia regi natura putant; F V, 33. an .. ab iis (deis) ... omnia ... ad infinitum tempus regantur atque moveantur; N I, 2. quae (natura) haec effecisset || ecfecisset ||, moveret, regeret, gubernaret; N I, 100. esse aliquod numen praestantissimae mentis, quo haec regantur; N II, 4. aut .. nihil est, quod sentiente natura regatur, aut mundum regi confitendum est; N II, 85. nos intellegere esse aliquod numen, quo haec regantur; N III, 10. quom (animus) ... ipsum .. ea moderantem et regentem paene prenderit; L I, 61. f. **omnis,** C, **b**, II, 1. rego (5 St.) B. II, S. 828, b.

aequabilitatem: ut unius perpetua potestate et iustitia omnique sapientia regatur salus et aequabilitas et otium civium; R II, 43.

appetitiones: ut nullo modo adpetitiones animi nec regi nec contineri queant; T IV, 22.

appetitum: qua (ratione) regerentur animi adpetitus; N II, 34.

beluam: qui ... coërcet et regit beluam, quocumque volt || volt ||; R II, 67.

caelum: qua (necessitate, natura) caelum, maria, terrae regantur; N II, 77. quae vis ... aequalis (est) illius caelum atque terras tuentis et regentis dei; L II, 9.

civitatem: f. **civitas,** II, 1. rego (8 St.) B. I, S. 427, b. — clientes: f. alqm; R I, 43.

clientelas: quattuor robustos filios, quinque filias, tantam domum, tantas clientelas Appius regebat et caecus et senex; C 37.

corpus: qui tam regit et moderatur et movet id corpus ... quam hunc mundum ille princeps deus; R VI, 26.

deos: quoniam deos omnis censent unius regi numine; R I, 56.

domum: totam domum num quis alter praeter te regit? R I, 61. f. clientelas.

equitatum: »equitatum .. qui regat«; L III, 9.

filias, filios: f. clientelas.

finis: nec Mamilia lege singuli, sed e XII tres arbitri finis regemus; L I, 55.

inscitiam: ineuntis aetatis inscitia senum constituenda et regenda prudentia est; O I, 122.

libidines: neque suos mores regere poterat neque suorum libidines; R II, 45. nec temperantia (egeremus), quae regeret eas, quae nullae essent, libidines; fr V, 50.

maria: f. caelum; N II, 77.

mores: »censores mores populi regunto«; L III, 7. f. libidines; R II, 45.

motum: f. **motus,** II, 1. rego (4 St.) B. II, S. 593, a. — mundum: f. **mundus,** II, 1. rego (13 St.) B. II, S. 616, b.

naturam: omnem .. regit ipse (deus) naturam; N II, 77. deorum inmortalium vi, natura || [natura] ||, ratione, potestate, mente, numine ... naturam omnem regi; L I, 21.

otium: f. aequabilitatem.

partes: sub regno .. tibi esse placet omnis animi partes, et eas regi consilio? R I, 60.

populum: f. **populus,** II, 1. rego (4 St.) S. 106, a.

pulchritudinem: qui (di) hanc omnem pulchritudinem tuentur et regunt; C 81.

rem publicam: qui (Peripatetici) claros viros a se instructos dicant rem publicam saepe rexisse; A II, 115. si quis dicat Atheniensium rem publicam consilio regi; N II, 74. (deos) unum mundum ut communem rem publicam atque urbem aliquam regentis; N II, 78. in qua (civitate) et reges augures et postea privati ... rem publicam religionum auctoritate rexerunt; D I, 89. cum, quod est multo proclivius, nulla necessitate premente rem publicam regere nesciant; R I, 11. omnis .. populus, ... omnis civitas, ... omnis res publica ... consilio quodam regenda est, ut diuturna sit; R I, 41. talis est quaeque res publica, qualis eius aut natura aut voluntas, qui illam regit; R I, 47. cum illo Romuli senatus ... temptaret post Romuli excessum, ut ipse regeret || gereret || sine rege rem publicam; R II, 23. maximas geri res et maximi animi ab iis, qui res publicas regant; O I, 92.

salutem: f. aequabilitatem.

terras: f. caelum.

vim: quarum omnium rerum quia vis erat tanta, ut sine deo regi non posset; N II, 61.

vitam: »vitam regit fortuna, non sapientia«; T V, 25. quae (probabilia) quamquam non perciperentur, tamen ... iis sapientis vita regeretur || [quae ... regeretur] ||; N I, 12. ut ... vitam .. eius (animantis) quam pulcherrime regerent et gubernarent; Ti 46.

urbes: »qui (veteres) populos urbisque modo ac virtute regebant«; D I, 21. f. rem publicam; N II, 78.

regredior, zurückgehen: alqs: similiter .. superiora repetentem regredi infinite licet; Fa 35. ut regredi quam progredi mallent; O I, 33.

regressus, Rückgang: quod in omni aeternitate conservat progressus et regressus reliquosque motus constantis et ratos; N II, 51.

regula, Richtscheit, Richtschnur, Regel, Grundsatz: I, 1. delabitur: quae (regula) quasi delapsa de caelo est ad cognitionem omnium; F I, 63.

est: hanc .. esse regulam totius philosophiae, constitutionem veri falsi, cogniti incogniti; A II, 29. quae ista regula est (veri et falsi)? A II, 33. si nihil interest, nulla regula est; A II, 33. hanc normam, hanc regulam, hanc praescriptionem esse naturae; A II, 140. in his .. ipsis mediocritatis regula optima est; O II, 59. eadem utilitatis, quae honestatis, est regula; O III, 75 (74). omnium una regula est, quam tibi cupio esse notissimam; O III, 81.

2. sum: ea (lex est) iuris atque iniuriae regula; L I, 19. vgl. 1. est.

II, 1. constituo: cognitionis regula et iudicio ab eodem illo || eadem illa || (Epicuro) constituto; F I, 64.

habeo: habeo .. regulam, ut talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possint; A II, 58.

servo: servata illa ... regula; F I, 63.

2. egeo: si id crederemus, non egeremus perpendiculis, non normis, non regulis; A fr 8.

utor: ea .. se uti regula et in agenda vita et in quaerendo ac disserendo; A II, 32.

3. discedo a: ab hac (regula) mihi non licet transversum, ut aiunt, digitum discedere; A II, 58.

III. volumen de: cuius rationis vim atque utilitatem ex illo caelesti Epicuri de regula et iudicio volumine accepimus; N I, 43.

IV, 1. metiri: ut ... nos studia nostra nostrae naturae regula metiamur; O I, 110.

2. ad: ad quam (regulam) omnia iudicia rerum derigentur; F I, 63.

reicio, zurückwerfen, verschlagen, zurückweisen, verwerfen, verweisen: alqm: reicietur etiam Carneades; F II, 38. hic ipse (Erillus) iam pridem est reiectus; F II, 43. sin reflantibus ventis reiciemur, tamen eodem paulo tardius referamur necesse est; T I, 119.

alqd: quae pluris (aestimanda essent), ea praeposita appellabat, reiecta autem, quae minoris; A I, 37. ut (cetera) nec expetenda nec fugienda, sed eligenda modo aut reicienda sint; F II, 38. quamquam haec .. „praeposita" recte et „reiecta" dicere licebit; F II, 15. eorum ... partim satis habere causae, quam ob rem reicerentur; F III, 51. illa reiecta (appellamus); F III, 52. in quibus sunt et praeponenda quaedam et reicienda; F III, 56. quoniam .. non dubium est, quin in iis ... sit aliud sumendum, aliud reiciendum; F II, 59. commoda .. et incommoda in eo genere sunt, quae praeposita et reiecta dicimus || diximus ||; F III, 69. haec reicienda esse, non fugienda? F IV, 22. quae (virtus) leget quaeque reiciet; F IV, 40. ut eorum (mediorum) alia eligenda sint, alia reicienda, alia omnino neglegenda; F IV, 71. quae ... aspera .. et incommoda et reicienda et aliena naturae esse concedunt; F V, 78. est tamen reiciendum; T II, 29. quae si reiciamus, illa quoque, unde haec nata sunt, reiciemus; N III, 47.

Antiopam: qui Ennii Medeam aut Antiopam Pacuvii spernat aut reiciat; F I, 4.

clamorem: in primis .. refutetur ac reiciatur Philocteteus ille clamor; T II, 55.

contraria: s. **contrarius**, B, II, 1. reicio (4 St.) B. I, S. 538, b.

disputationem: Socratem omnem istam disputationem reiecisse; R I, 16.

genera: Cratippus ... reliqua divinationis genera reiecit; D I, 5.

ignaviam: illas (timiditatem ignaviamque) reici, quia dolorem pariant; F I, 49.

iusta: qui (Plato) iusta funerum reicit ad interpretes religionum; L II, 67.

Medeam: s. Antiopam.

os: quem ad modum os resectum || reiectum, al. || terra obtegatur; L II, 55.

praedicta: qui (Panaetius) unus e Stoicis astrologorum praedicta reiecit; D II, 88.

res: vivere ..., quae (res) contra naturam sint, reicientem; F III, 31. si potest esse beatus is, qui est in asperis reiciendisque rebus; F V, 78.

timiditatem: s. ignaviam.

vitam: si optio esset, eligendam Metelli (vitam), Reguli reiciendam; F V, 88.

voluptates: ut (sapiens) .. reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur; F I, 33. eam .. (corporis voluptatem) contemni et reici oportere; O I, 106.

reiectaneus, verwerflich: illa .., morbum, egestatem, dolorem, non appello mala, sed, si libet, reiectanea; F IV, 72.

reiectio, Verwerfung: qua inventa selectione et item reiectione; F III, 20.

relaxatio, Erholung: „dat .. (dolor) intervalla et relaxat". primum non saepe, deinde quae est ista relaxatio? F II, 95.

relaxo, abspannen, nachlassen, erleichtern, sich erholen: I. dolor: s. **relaxatio.**

II. alqd: ut ... tu a contentionibus ... cotidie relaxes aliquid; L I, 11.

alvum: ea .. (alvus) tum astringitur, tum relaxatur; N II, 136.

animum: si ... animus .. somno relaxatus solute moveatur; D II, 100. animum quoque relaxes oportet; R I, 14. cum relaxare animos et dare se iucunditati volent; O I, 122. ex quo intellegitur, quales (animi) futuri sint, cum se plane corporis vinculis relaxaverint; C 81. quaero .., non quibus intendam rebus animum, sed quibus relaxem ac remittam; fr V, 31.

curas: »tu .. anxiferas curas requiete relaxans«; D I, 22.

insanos: ut ..., cum relaxentur, (insani) sentiant; A II, 52.

intestina: quem ad modum .. reliquiae cibi depellantur tum astringentibus se intestinis, tum relaxantibus; N II, 138.

terram: cum ... terra se ... hieme ad † concipiendas || conficiendas || (fruges) relaxarit; R IV, 1.

relego, entfernen, verbannen: filium: criminabatur (M. Pomponius) etiam, quod (L. Manlius) Titum filium ... ab hominibus relegasset et ruri habitare iussisset; O III, 112.

gentem: »hos ... ictus corpori inflixit meo ... non saeva terris gens relegata ultimis«; T II, 20.

relego, wieder lesen, durchgehen: qui .. omnia, quae ad cultum deorum pertinerent, diligenter retractarent et tamquam relegerent, sunt dicti religiosi ex relegendo, ut elegantes ex eligendo || relegendo, [elegantes ex eligendo] ||; N II, 72.

religatio, Anbinden: adminiculorum ordines (me delectant), capitum iugatio, religatio et propagatio vitium; C 53.

religio, Gottesverehrung, Gottesfurcht, Bedenken, Scheu, Gewissenszwang, religiöse Schuld, Fluch, Verpflichtung, Gewissenhaftigkeit, Heiligtum: I. **Subject:** ducit: ut, quos ratio non posset, eos ad officium religio duceret; N I, 118.

est: quae potest esse pietas, quae sanctitas, quae religio? N I, 3. quantae saluti sint foederum religiones; L II, 16. iam tanta religio est sepulchrorum, ut extra sacra et gentem inferri fas negent esse; L II, 55. s. II, 1. teneo.

haeret: vir sapientissimus ... peccatum suum ... confiteri maluit quam haerere in re publica religionem; N II, 11.

potest: s. est; N I, 3.

versatur: tum maxume et pietatem et religionem versari in animis, quom rebus divinis operam daremus; L II, 26.

videtur: praesentis poenae metu religio confirmari videtur; L II, 25.

vincit: illius (Crassi) vendibilem orationem religio deorum inmortalium nobis defendentibus facile vincebat; Lae 96.

ohne Verb: unde .. pietas aut a quibus religio? R I, 2.

II. **nach Verben:** 1. adfero: adfert .. haec opinio religionem utilem civitatibus; L II, 26.

adfligo: quorum scelere religiones tum prostratae adflictaeque sunt; L II, 42.

admitto: s. immitto.

antepono: religio et fides anteponatur amicitiae; O III, 46.

colo: sic religionibus colendis operam addidit, sumtum removit; R II, 27. qua (quisque) mente, qua pietate colat religiones, (deos) intueri; L II, 15.

conficio: plures .. deorum omnium, singuli singulorum sacerdotes ... conficiendarum || confitendarum || religionum facultatem adferunt; L II, 29.

confirmo: s. **confirmo,** III. religionem (3 St.) B. I, S. 483, b.

conservo: quas (caerimonias, religiones) non metu, sed ea coniunctione, quae est homini cum deo, conservandas puto; L I, 43.

constituo: id .. est profecto, quod constituta religione rem publicam contineat maxime; L II, 69.
contemno: harum ego religionum nullam umquam contemnendam putavi; N III, 5. vidimus eos, ... quidquid agerent, modo timentis, vicissim contemnentis religiones; L II, 43.
contineo: quae (religio) deorum cultu pio continetur; N I, 117.
declaro: tota .. huius iuris conpositio pontificalis magnam religionem caerimoniamque declarat; L II, 55.
defendo: ut ... sacra, caerimonias religionesque defenderem. ego vero eas defendam semper semperque defendi; N III, 5. satis .. defensa religio est in secundo libro a Lucilio; D I, 9.
deicio: quod hominibus perturbatis inanem religionem timoremque deiecerat; R I, 24.
deleo: ut (Cotta) Stoicorum magis argumenta confutet quam hominum deleat religionem; D I, 8.
depono: ſ. suscipio; N fr 1.
divido: cum .. omnis populi Romani religio in sacra et in auspicia divisa sit; N III, 5.
exstinguo: ſ. suscipio; N fr 1.
extraho: Epicurus .. ex animis hominum extraxit radicitus religionem; N I, 121.
fingo: sapienter aiebant ad opinionem imperitorum esse fictas religiones; D I, 105.
habeo: prius quam in os iniecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil habet religionis; L II, 57.
immitto: sacerdos ... audaciam in * et inmittendis ‖ in admittendis ‖ religionibus foedis ‖ foedas ‖ damnet; L II, 37.
iungo: quae (religio) est iuncta cum cognitione naturae; D II, 149.
moderor: quae (quaestio) ... ad moderandam religionem necessaria (est); N I, 1.
neglego: C. Flaminium Coelius ‖ Caelius ‖ religione neglecta cecidisse apud Trasumenum scribit; N II, 8.
perturbo: ne perturbentur religiones; N III, 60.
pono, prodo: neque ea, quae a maioribus prodita est quom dominis, tum famulis posita in fundi villaeque conspectu, religio Larum, repudianda est; L II, 27.
propago: ut religio propaganda etiam est, ... sic superstitionis stirpes omnes eligendae ‖ eiciendae ‖; D II, 149.
prosterno: ſ. adfligo.
relinquo: Prodicus Cius ... quam tandem religionem reliquit? N I, 118.
repudio: ſ. pono.
retineo: retinetur .. et ad opinionem vulgi et ad magnas utilitates rei publicae mos, religio, disciplina; D II, 70.
suscipio: ne susceptas publice religiones disputatio talis exstinguat; N fr 1. ut ... valeant .. (libri) ad deponendas potius quam ad suscipiendas religiones; D II, 112. quom animus ... cultum .. deorum et puram religionem susceperit; L I, 60.
teneo: de quo quom consulerent Athenienses Apollinem Pythium, quas potissimum religiones tenerent, oraclum editum est: „eas, quae essent in more maiorum"; L II, 40.
timeo: ſ. contemno; L II, 43.
tollo: cum qua (pietate) simul sanctitatem et religionem tolli necesse est, quibus sublatis perturbatio vitae sequitur et magna confusio; N I, 3. qui sustulerit omnem funditus religionem; N I, 115. horum .. sententiae omnium non modo superstitionem tollunt, ... sed etiam religionem; N I, 117. ii ... nonne omnem religionem funditus sustulerunt? N I, 118. utrum .. hic (Euhemerus) confirmasse videtur religionem an penitus totam sustulisse? N I, 119. nec ... superstitione tollenda religio tollitur; D II, 148. neque solum in homines obsequia, sed etiam in deos caerimoniae religionesque tolluntur ‖ tollentur ‖; L I, 43.
trado: iam ritus familiae patrumque servare id est ... a dis quasi traditam religionem tueri; L II, 27.
tueor: qui caerimonias religionesque publicas sanctissime tuendas arbitror; N I, 61. ſ. trado.
violo: poena .., violatae religionis iustam recusationem non habet; L II, 41.

2. habeo: nec eam rem (C. Flaminius) habuit religioni obiecto signo, ... ne committeret proelium; D I, 77. nec ... est habendum religioni nocentem aliquando ... defendere; O II, 51.
pareo: eorum imperiis rem publicam amplificatam, qui religionibus paruissent; N II, 8. parendum .. religioni fuit; D II, 71.
satis facio: ut sine iis, qui sacris publice praesint, religioni privatae satis facere non possint; L II, 30.
tribuo: in quo (loco) indicandum est, quantum auspiciis rebusque divinis religionique tribuamus; D I, 7.

3. ago de: cum de religione agitur; N III, 5.
coniungo cum: quod (ius) cum religione coniunctum est; L II, 47.
dico de: quem (C. Laelium) potius audiam dicentem de religione in illa oratione nobili quam quemquam principem Stoicorum; N III, 5. de haruspicum religione, de expiationibus et procurationibus sat esse plane ‖ satis esse iam ‖ in ipsa lege dictum puto; L II, 34.
existimo de: quid de religione, pietate, sanctitate ... existimandum sit; N I, 14.
pertineo ad: quod sequitur .., non solum ad religionem pertinet, sed etiam ad civitatis statum; L II, 30.
separo a: non .. philosophi solum, verum etiam maiores nostri superstitionem a religione separaverunt; N II, 71.
specto a: ea non tam ad religionem spectant quam ad ius sepulchrorum; L II, 58.
teneo contra: id (imperium) tenere punctum temporis contra religionem; N II, 11.
venio in: Gracchus cum ... rem .. illam in religionem populo venisse sentiret; N II, 10.
versor in: quoniam omnis haec in religione versatur oratio; L II, 34.

III. nach Adjectiven: 1. expers: nonne expertes sunt religionum omnium? N I, 119.
2. dignus: quis (istas imagines) aut cultu aut religione dignas iudicare (potest)? N I, 121.
3. impius in: qui ... praeter ceteros in omni religione inpii (fuerant); L II, 42.

IV. nach Substantiven: 1. alqd: ſ. II, 1. habeo.
auctoritas: in qua (civitate) et reges augures et postea privati .. rem publicam religionum auctoritate rexerunt; D I, 89. ne ars tanta propter tenuitatem hominum a religionis auctoritate abduceretur ad mercedem atque quaestum; D I, 92.
caerimoniae: animos ... ardentis consuetudine et cupiditate bellandi religionum caerimoniis mitigavit; R II, 26.
confusio: suos .. deos aut novos aut alienigenas coli confusionem habet religionum; L II, 25.
constitutio: non multum discrepat ista constitutio religionum a legibus Numae nostrisque moribus; L II, 23.
genus: discriptio ‖ descr. ‖ .. sacerdotum nullum iustae religionis genus praetermittit; L II, 30.
interpretes: qui (Plato) iusta funerum reicit ad interpretes religionum; L II, 67.
iura: omnia tum ‖ hominibus. cum ‖ perdito-

rum civium scelere discessu meo religionum iura polluta sunt; L II, 42.

lex: sicut de religionum lege fecisti; L III, 2. ut in religionis lege fecisti admonitu et rogatu meo; L III, 13.

locus: habetis .. explicatum omnem ... religionum locum; L II, 69.

mater: illa .. diuturna pax Numae mater huic urbi iuris et religionis fuit; R V, 3.

metus: e physicis ... sumitur ... constantia contra metum religionis et sedatio animi; F I, 64. ut pellatur mortis et religionis metus; F IV, 11.

partes: omnis .. partis religionis statuit sanctissime; R II, 26.

poena: s. II, 1. violo.

ratio: a te .. philosopho rationem accipere debeo religionis; N III, 6.

sanctitates: deorum cultus religionumque sanctitates exsistunt in dies maiores; N II, 5.

simulacra: ut ad errorem multitudinis religionis simulacra fingerent; D I, 105.

timor: aut illos mortis timor terret aut hos religionis; N I, 86.

vis: apud maiores tanta religionis vis fuit, ut ..; N II, 10. nulla .. vis fuit religionis, quae tantam utilitatem perverteret; O III, 102.

2. leges de: iam exprome ... istas leges de religione; L II, 17. quoniam || quom || de religione leges proposueras; L III, 48.

V. **Umstand:** 1. cingere: diligentius .. urbem religione quam ipsis moenibus cingitis; N III, 94.

consecrari: vetera iam ista et religione omnium consecrata; T I, 32.

imbui: quod (Etrusci) religione inbuti studiosius et crebrius hostias immolabant; D I, 93.

obligari: statuit .. collegium locum publicum non potuisse privata religione obligari; L II, 58.

perturbari: memini me admodum adulescentulo ... perturbari exercitum nostrum religione et metu; R I, 23.

prohiberi: quas (leges) cum vellet Lysander commutare, eadem est prohibitus religione; D I, 96.

sancire: nec (caerimonias sepulcrorum) violatas tam inexpiabili religione sanxissent; T I, 27. quod (ius) per se iustissime inventum sanxit fetiali religione; R II, 31.

superior: religione, id est cultu deorum, multo superiores (reperiemur); N II, 8.

teneri: quo tempore incipiat sepulchrum esse et religione teneatur; L II, 55.

2. causa: quam (haruspicinam) ego rei publicae causa communisque religionis colendam censeo; D II, 28.

cum: quae a te scis || scio || et consule et imperatore summa cum religione esse servata; D I, 103.

sine: cui plus legatum sit, quam sine religione capere liceat; L II, 51.

religiose, fromm, religiös: colo: quamquam Circen quoque coloni nostri Circeienses religiose colunt; N III, 48.

saepio: is est hodie locus saeptus religiose propter Iovis pueri; D II, 85.

religiosus, gottesfürchtig, fromm, gewissenhaft, heilig: A. alqs: s. **relego.**

alqd: quid religiosius (est) quam cum populo, cum plebe agendi ius aut dare aut non dare? L II, 31.

adfirmatio: est .. ius iurandum adfirmatio religiosa; O III, 104.

asoti: reperiemus asotos .. ita non religiosos, ut „edint de patella“; F II, 22.

fana: fore .. omnis castiores, veluti quom in fanis essent maxime religiosis; L II, 26.

iura: gleba vocatur, ac tum denique multa religiosa iura conplectitur; L II, 57. qui (maiores) mortuis tam religiosa iura tribuerunt; Lae 13.

signa, tabulae: villas signis et tabulis refertas, partim publicis, partim etiam sacris et religiosis; L III, 31.

testis: nos cum te, M. Cato, ... religiosissimum testem, audiremus; F IV, 61.

B, I. insum in: his .. in verbis omnibus inest vis legendi eadem, quae in religioso; N II, 72.

II. in: ita factum est in superstitioso et religioso alterum vitii nomen, alterum laudis; N II, 72.

religo, binden, anbinden, umwinden: alqm: trahit Hectorem ad currum religatum Achilles; T I, 105. »aspicite religatum asperis vinctumque saxis«; T II, 23. »eius (Anguis) ipse (Anguitenens) manet religatus corpore torto«; N II, 109.

virtutem: quae (virtus) si extrinsecus religata pendeat et non .. oriatur a se; T III, 37.

relinquo, zurücklassen, hinterlassen, bestehen lassen, übrig lassen, übergeben, hingeben, lassen, vernachlässigen, verlassen, aufgeben, auslassen, übergehen: I. **absolut:** quamquam fortasse id quoque; sed relinquamus; T I, 67.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: s. III. alqd; L III, 49.

2. indir. Frage: s. IV. alqd — nudum.

3. ut: mihi, ne ut dubitem quidem, relinquatur || relinquetur || ? A II, 119. relinquitur, ut summum bonum sit vivere scientiam adhibentem earum rerum; F III, 31. relinquendum est homini, ut signis quibusdam consequentia declarantibus futura praesentiat; D I, 127. ita relinquitur, ut ea fortuita divinari possint, quae ..; D II, 14.

4. acc. c. inf.: s. III. alqd; F I, 26.

III. **mit einfachem Object:** alqm: cum ... reliquisset duo .. praestantissimos studio atque doctrina, Xenocratem Calchedonium et Aristotelem Stagiritem; A I, 17. illos ... quasi desperatos aliquos relinquamus; A II, 32. »vix aegro tum corde meo me somnus reliquit«; D I, 41. ex aeternitate vera fuit haec enuntiatio: „relinquetur in insula Philoctetes“; Fa 37. ut C. Flaminium atque ea ... relinquam; L III, 20. [eos omnes censores ... in aerariis reliquerunt nec minus illum, qui ..;] O I, 40. Macedones nonne Demetrium reliquerunt universique se ad Pyrrhum contulerunt? O II, 26. s. alqd; A II, 129. IV. disciplinam.

alqd: neutra .. in mediis relinquebat; A I, 36. ne illud quidem ipsum (sciri posse), quod Socrates sibi reliquisset; A II, 45. memoriae quidem certe ... nihil omnino loci relinquitur; A II, 22. omitto illa, quae relicta iam videntur, Erillum || ut Herillum ||; A II, 129. quod .. satis esset, (nos) relinquere; A II, 146. quid ei (Epicuro) reliquisti, nisi te, quoquo modo loqueretur, intellegere, quid diceret? F I, 26. cum id relinqueretur; F III, 58. ab hoc (Zenone) .. quaedam non melius quam veteres, quaedam omnino relicta; F IV, 9. ut ea, quae ante explanationem tenebamus, relinquamus; F IV, 41. Critoni .. nostro non persuasi me hinc avolaturum neque mei quicquam relicturum; T I, 103. habes epilogum, ne quid praetermissum aut relictum putes; T I, 119. haec .. te ... custos dignitatis relinquet et deseret; T II, 33. aliquid relinquetur fortasse; T III, 13. relinquetur id solum, quod erit necessarium; T III, 13. quid haberent, quod in bonis relinquerent, si illa detraxissent; T III, 42. »illa iacent multa et praeclara relicta«; T V, 101. quid relinquitur, quod extimescendum sit? exilium, credo; T V, 106. tantum huic studio relinquendum (est), quantum vacabit a publico officio et munere; D II, 7. si

... ipsi .. minus ceperint, quam omnibus heredibus relinquatur; L II, 50. ut minus capiat, quam omnibus heredibus relinquatur; L II, 53. dicere debemus, de iure populi Romani quae relicta sunt et tradita; L III, 49. aliquantum agri in medio relictum est; O I, 33. in medio relictum quod erat, populo Romano adiudicavit; O I, 33. ut ... non illa omnia relinquat atque abiciat; O I, 154. ineunte vere in iis, quae relicta sunt, exsistit ... ea, quae gemma dicitur; C 53. quia ne quod audiretur quidem (relictum erat); Ti 18. f. alqm; L III, 20. errorem. ius. otium. talos. **nihil,** C, II, 1. relinquo (8 St.) B. II, S. 702, b.

Academiam: relictam a te veterem Academiam, .. tractari autem novam; A I, 13.

actionem: ut si ... ipsius animi, ut fecit Erillus, cognitionem amplexarentur, actionem relinquerent; F IV, 36.

aculeos: ut omnes istos aculeos et totum tortuosum genus disputandi relinquamus; A II, 98.

administrationem: cum mihi sit unum opus hoc a parentibus maioribusque meis relictum, procuratio atque administratio rei publicae; R I, 35.

agrum: f. **ager,** II, 1. relinquo (3 St.) B. I, S. 110, b.

amicitiam: relinquesne (amicitiam)? F II, 79.

amicum: quodsi ... non relinques amicum, tamen, ... ut moriatur, optabis; F II, 79.

animum: ne finem quidem (animum) habiturum esse motus, quia numquam se ipse sit relicturus; C 78.

archipiratam: (archipirata) aut interficiatur a sociis aut relinquatur; O II, 40.

argumentum: ita neque color neque corpus nec veritas nec argumentum nec sensus neque perspicuum ullum relinquitur; A I, 34.

artem: an ille ... vivendi artem tantam tamque operosam ... relinqueret? F I, 72. qui (antiqui) et definierunt plurima et definiendi artes reliquerunt; F IV, 8. an hanc iam artem plane relinquimus? — tu vero istam ne reliqueris; T I, 112.

bellum: milites bellum illud, quod erat in manibus, reliquisse; R II, 63.

bona: ut ea (bona corporis) ne in conspectu quidem relinquantur; F V, 93.

capedunculas: capedunculis iis, quas Numa nobis reliquit; N III, 43.

causam: f. **causa,** II, 1. relinquo (3 St.) B. I, S. 394, b.

certationem: relinquitur non mihi cum Torquato, sed virtuti cum voluptate certatio; F II, 44.

colorem: f. argumentum.

commendationes: quaero ..., quo modo hae tantae commendationes ... subito a sapientia relictae sint; F IV, 26.

consuetudinem: illam .. Socraticam ... consuetudinem disserendi reliquerunt; A I, 17.

consulem: cum consulem languentem reliquit; T IV, 51.

contractiunculam: morsus .. et contractiuncula quaedam animi relinquetur ‖ contractiunculae ... relinquentur, al. ‖; T III, 83.

copias: quas .. copias his (proximis) et suppeditari aequius est et relinqui; O I, 44.

corpus: cum corporibus relictis .. cupiditatum ... erimus expertes; T I, 44. f. argumentum.

cultum: quod mercandi cupiditate et navigandi et agrorum et armorum cultum reliquerant; R II, 7.

deos: quamquam video non nullis videri Epicurum ... verbis reliquisse deos, re sustulisse; N I, 85. id .. videns Epicurus re tollit, oratione relinquit deos; N I, 123.

dilectum: si rerum aliquem dilectum reliquissent; O I, 6.

disciplinam: f. **disciplina,** II, 1. relinquo (3 St.) B. I, S. 718, b.

discrimen: si quidem .. (discrimen) tollerem, sed relinquo; F III, 18.

domum: non (Pompeius) domum reliquisset; T I, 86.

errorem: ne relinquatur aliquid erroris in verbo; T I, 88.

exempla: quam multa non solum praecepta in artibus, sed etiam exempla in orationibus bene dicendi reliquerunt! F IV, 5.

exercitationes: quoniam oratorias exercitationes non tu quidem ... reliquisti, sed certe philosophiam illis anteposuisti; Fa 3.

exsilium: f. alqd; T V, 106.

gallinas: eas (gallinae pulli) relinquunt et effugiunt sequentes; N II, 124.

genus: f. **genus,** II, 1. relinquo (6 St. F V, 12) B. II, S. 98, b.

herbam: quod (natura) facit in frugibus, ut ... relinquat et pro nihilo habeat herbam; F IV, 37.

hominem: quo modo .. evenit, ut hominis natura sola esset, quae hominem relinqueret? F IV, 38. qui (homines) relicti in castris fuissent a Paulo et a Varrone consulibus; O III, 114.

honestatem: non cum hoc deliberetur ‖ deliberatur ‖, relinquendane sit honestas propter utilitatis magnitudinem; O III, 40.

iniurias: iniurias fortunae, quas ferre nequeas, defugiendo relinquas; T V, 118.

intervallum: eius .. particulae intervallo relicto; Ti 24.

ius: quid iuris bonis viris Ti. Gracchi tribunatus reliquit? L III, 20.

laudem: quam .. relinquis populari rei publicae laudem? R III, 48.

locum: f. **locus,** II, 1. relinquo (8 St.) B. II, S. 473, b.

lucem: quin (sapiens) ... discessu a suis atque ipsa relinquenda luce moveatur; F V, 82.

memoriam: quarum (rerum) memoriam aut brevem aut nullam omnino sint relicturi; O II, 55.

morsum: f. contractiunculam.

naturam: quaesita .. virtus est, non quae relinqueret naturam, sed quae tueretur; F IV, 41. (Stoici) rursus naturam relinquunt; F IV, 43.

naturalia: quod aiunt nimia resecari oportere, naturalia relinqui; T IV, 57.

nomen: nihil demi (potest), ut virtutis nomen relinquatur; P 22.

oboedientiam: relinquunt .. (appetitus) et abiciunt oboedientiam nec rationi parent; O I, 102.

officia: an coli iustitia poterit ab homine ... multa officia relinquente? T II, 31.

opera: duo nobis opera pro uno relinquunt; F IV, 39. f. administrationem.

oracula: quae (oracula), quia nota tibi sunt, relinquo; D I, 37.

ortum: humilem sane relinquunt et minime generosum, ut ita dicam, ortum amicitiae; Lae 29.

otium: ut non multum imperatori sub ipsis pellibus otii relinquatur; A II, 4.

ova: etsi pisces, ut aiunt, ova cum genuerunt, relinquunt; N II, 129.

partem: hanc .. partem relictam explebimus nullis adminiculis; O III, 34. f. **pars,** II, 1. relinquo (5 St.) S. 18, a.

particulam: cum particulam singulorum (intervallorum deus) relinqueret; Ti 23.

patrimonium: f. **patrimonium,** I, 1. relinquo (3 St.) S. 33, a.

pecuniam: si ... ea .. pecunia non minor esset facta cum superiore exactione, quam heredibus omnibus esset relicta; L II, 51.

perspicuum: ſ. argumentum.
potestatem: qui (Sulla) tribunis plebis sua lege iniuriae faciendae potestatem ademerit, auxilii ferendi reliquerit; L III, 22.
praecepta: ſ. exempla.
praeclara: ſ. alqd; T V, 101.
praesidium: qui propter metum praesidium reliquit, quod est ignaviae; T III, 17.
probrum: »censores ... probrum in senatu ne relinquonto || relinquunto ||«; L III, 7.
procurationem: ſ. administrationem.
provocationem: non provocatione ad populum contra necem et verbera relicta; R II, 62.
quaestuosum: relinquo istum quaestuosum; P 49.
rationes: ita relinquet duas (rationes); F II, 38.
religionem: Prodicus Cius ... quam tandem religionem reliquit? N I, 118.
rem: nihil malo quam has res relinquere; T I, 76. nec .. desertarum relictarumque rerum patrocinium suscepimus; N I, 11. quae (res) est a nostris hominibus adhuc aut ignorata aut relicta; L I, 6.
rem publicam: quam (rem publicam) patres nostri nobis acceptam iam inde a maioribus reliquerunt; R I, 70.
sapientiam: a sapientia praecipitur, se ipsam, si usus sit, sapiens ut relinquat; F III, 61.
scintillam: isti ... ne scintillam quidem ullam nobis ad dispiciendum reliquerunt; A II, 61.
sensus: ratione effecta (natura) sensus non reliquit; F IV, 38. ut quidam philosophi ... sensus reliquerunt, sic ..; F IV, 42. ſ. argumentum.
sententias: ita tris relinquit sententias; A II, 138.
sestertios: cum ei (sapienti) testamento sestertium milies relinquatur; O III, 93.
spem: hanc totam spem inmortalitatis relinquamus; T I, 39.
statum: optimum longe statum civitatis esse eum, quem maiores nostri nobis reliquissent; R I, 34.
studium: nec illi defecerunt neque nos studium exquirendi defatigati relinquemus; A II, 7.
suffragium: uno in genere relinqui videbatur vocis suffragium, ... perduellionis; L III, 36.
suspicionem: quin tantus interitus in morte sit, ut ne minima quidem suspicio sensus relinquatur; T I, 88.
talos, tesseras: nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant et tesseras, id ipsum utrum lubebit; C 58.
veritatem: ſ. argumentum.
virtutes: virtutes .. noli vereri ne ... querantur se a beata vita esse relictas; T V, 14.
vim: quod ... de materia disseruerunt, vim et causam efficiendi reliquerunt; F I, 18. an ne illas || eas || quidem vires senectuti relinquemus || relinquimus ||, ut .. doceat? C 29.
visa: relinqui || reliquit || eius modi visa, quibus ad actionem excitemur; A II, 104.
vitam: solane beata vita .. relinquitur extra ostium limenque carceris? T V, 13. quid deformius sola (vita beata) relicta, a comitatu pulcherrimo segregata? T V, 80.
urbem: urbe relicta rura peragrantes saepe soli sumus; O III, 1. Athenienses cum ... statuerent, ut urbe relicta ... naves conscenderent; O III, 48.
utilitatem: non utilitas relinquenda est, sed ..; O III, 35.
IV. **mit doppeltem Accuſativ:** alqm: cum Speusippum, sororis filium, Plato philosophiae quasi heredem reliquisset; A I, 17. quod insepultos reliquissent eos; R IV, 8.
alqd: si hoc incohatum reliqueris; R I, 55. hoc nudum relinquitur, possitne quis beatus esse, quam diu torqueatur; T V, 14 (13). ut C. Gracchus ... scriptum reliquit; D I, 36. id quod scriptum reliquit; D II, 87. quae de ista consultatione scripta nobis summi ex Graecia ... homines reliquerunt; R I, 36.
coniunctionem: principatum dedit superiori (coniunctioni), quam solam individuam reliquit; Ti 25.
disciplinam: quia reliquit perfectissimam disciplinam, Peripateticos et Academicos; A II, 15.
filias: ſ. filium; F V, 82.
filium: is (Sex. Peducaeus) qui hunc nostrum reliquit effigiem et humanitatis et probitatis suae filium; F II, 58. heredem: ſ. alqm; A I, 17. qui (Q. Metellus) ... eos .. (filios) salvos reliquit et tris filias nuptas; F V, 82.
hospitem: (Caesar) spoliatum reliquit et hospitem et regem; D II, 79.
iudicium: cum .. proprium sit Academiae ... nulla adhibita sua auctoritate iudicium audientium relinquere integrum ac liberum; D II, 150.
partem: qui (pictor) in Coa Venere eam partem, quam Apelles inchoatam reliquisset, absolveret; O III, 10. qui ... nullam in eo (homine) neque animi neque corporis partem vacuam tutela reliquerunt; F IV, 36.
patriam: imperantem .. patriam Lacedaemoniis (Epaminondas) relinquebat, quam acceperat servientem; T II, 59.
plebem: »sancti .. (tribuni) sunto neve plebem orbam tribunis relinquonto || relinquunto ||;« L III, 9.
populum: neque (populum) ut in cunabulis vagientem relictum, sed adultum iam et paene puberem; R II, 21.
rem: erat .. difficile rem tantam tamque praeclaram inchoatam relinquere; N I, 56.
rem publicam: qui hanc rem publicam tam praeclare fundatam nobis reliquerunt; P 10.
regem: ſ. hospitem.

reliquiae, Reſt, Überreſte, Trümmer:
I. inhaerent: incidit (animus) in visa varia et incerta ex reliquiis, ut ait Aristoteles, inhaerentibus earum rerum, quas vigilans ... gesserit; D II, 128.
II, 1. aequo: superioris .. permixtionis reliquias fundens aequabat eodem modo ferme; Ti 42.
agito: maxume .. reliquiae rerum earum moventur in animis et agitantur, de quibus vigilantes aut cogitavimus aut egimus; D II, 140.
converto: reliquiae coniurationis a Catilinae furiis ad tuum scelus furoremque conversae, || conversae || non civitas erat; P 27.
delibuo: »neu reliquias semiesas sireis || semi assi reis, quaeso meas sieris || denudatis ossibus per terram sanie delibutas foede divexarier;« T I, 106.
depello: quem ad modum .. reliquiae cibi depellantur tum astringentibus se intestinis, tum relaxantibus; N II, 138.
dissipo: C. Marii sitas reliquias apud Anienem dissipari iussit Sulla victor; L II, 56.
divexo: ſ. delibuo. — fundo: ſ. aequo.
moveo: ſ. agito.
persequor: quam palmam utinam di inmortales, Scipio, tibi reservent, ut avi reliquias persequare! C 19.
2. insum in: cuius (cibi) etiam in reliquiis insit calor iis, quas natura respuerit; N II, 24.
III. ex: ſ. I.

reliquus, übrig, rückſtändig, künftig, ſpäter (relicuus: ſ. A. multitudo. populus): A. **bei Sub-**

ftantiven: alqs: Thales, unus e septem, cui sex reliquos concessisse primas ferunt; A II, 118. Zenoni et reliquis fere Stoicis aether videtur summus deus; A II, 126. »omnes Danai atque Mycenenses, Attica pubes« reliquique Graeci; F II, 18. cur (Plato) ad reliquos Pythagoreos? F V, 87. ut Platonem reliquosque Socraticos ... legunt omnes, ... sic ..; T II, 8. non arbitror te, Vellei, similem esse Epicureorum reliquorum; N I, 111. (convenit) cum in reliquos vestros, tum in eum maxime; N II, 74. et Conlatinum innocentem suspicione cognationis expulerunt et reliquos Tarquinios offensione nominis; R II, 58. eadem mihi usu venirent reliquisque omnibus maioribus natu; C 7.

alqd: ea (adsensio) ... extrinsecus pulsa, quod reliquum est, suapte vi et natura movebitur; Fa 43 quantum .. esset reliquum ex humano animo, quod deberet accedere; Ti 46. — ut: reliquum est, ut tute tibi imperes; T II, 47.

actiones: ſ. virtutes; F V, 58.

alumni: quid ait Aristoteles reliquique Platonis alumni? F IV, 72.

animalia: nihil .. prohibet quaedam esse et inter se animalibus reliquis et cum bestiis homini communia; F V, 25.

animantes: in quo natura eius (hominis) a reliquis animantibus differat; O I, 96. nobis .. personam imposuit ipsa natura magna cum excellentia praestantiaque animantium reliquarum; O I, 97. a quo .. animanti omnis reliquos contineri vellet animantes; Ti 17.

anni: ut, cum sexaginta (annos) confecerit, reliquos dormiat; T I, 92.

artes: quae (virtutes) omnes similes artium reliquarum materia tantum ... differunt; F IV, 4. ignem artificiosum, magistrum artium reliquarum; N II, 57.

astra: solem quoque animantem esse oportet, et quidem ‖ atque item ‖ reliqua astra; N II, 41. ali .. solem, lunam, reliqua astra aquis; N III, 37.

aves: gallinae avesque reliquae .. quietum requirunt ad pariendum locum; N II, 129.

beluae: quantum natura hominis pecudibus reliquisque beluis antecedat; O I, 105.

Caelites: grates .. tibi ago, summe Sol, vobisque, reliqui Caelites, quod ..; R VI, 9.

calamitas: quanto plures deleti sint homines hominum impetu ... quam omni reliqua calamitate; O II, 16.

caritates: ad tuendas amicitias et reliquas caritates quid natura valeat; F III, 73.

causae: reliquae causae ... tum tractabuntur a nobis, cum disputabimus de providentia deorum; N III, 17.

centuriae: tot .. (centuriae) reliquae sunt; R II, 39.

cibus: ex intestinis .. secretus a reliquo cibo sucus is, quo alimur, permanat ad iecur; N II, 137.

cives: genus id hominum .. honore civium reliquorum carere ... voluerunt; R IV, 10. aliam rationem esse civium reliquorum; O III, 28.

commoda: et nascentibus et cadentibus cum reliquis commodis, tum maxime liberis; T V, 36.

corpus: certe (animus), quoniam est corpus, interibit cum reliquo corpore; T I, 24. reliquum .. corpus Draconis totis noctibus cernimus; N II, 108. ut facile ... omnia ... in reliquum corpus dividantur; N II, 136. omitto oportunitates habilitatesque reliqui corporis; L I, 27. oris .. pulchritudo reliqui corporis imitandi spem auferebat; O III, 10.

cupiditates: nec libidinum nec epularum nec reliquarum cupiditatum (modus est); F I, 51.

cura: quo (itinere) confecto nulla reliqua cura, nulla sollicitudo futura sit; T I, 96. volatus eorum (pullorum) matres prosequuntur, reliqua cura liberantur; N II, 129.

di: cui (deo) reliqui di concessissent, ut praeter ceteros divinaret; T I, 114. simili .. ratione (Chrysippus) persequitur vocabula reliquorum deorum; N I, 40. a parvis .. Iovem, ... Apollinem reliquosque deos ea facie novimus, qua pictores fictoresque voluerunt; N I, 81. reliquorum .. (deorum) ... et nosse et enuntiare ortum eorum ‖ [eorum] ‖ maius est, quam ut ..; Ti 38. Iovem atque Iunonem, reliquos (deos ex his generatos editosque); Ti 39.

disciplinae: horum posteri meliores ... quam reliquarum philosophi disciplinarum; F V, 13.

discriptio: quid reliqua discriptione ‖ descr. ‖ omnium corporis partium (opus est)? N I, 92.

disputatio: reliquae disputationis cursum teneamus; T IV, 33. ſ. sermo; L I, 34.

elementa: reliqua (initia, elementa) ‖ reliquae ‖ partes accipiendi et quasi patiendi (‖ vim ‖ habent), aquam dico et terram; A I, 26.

externa: si amicitiae, si propinquitates, si reliqua externa summo bono non continentur; F V, 69.

figura: quae (natura) formam nostram reliquamque figuram ... eam posuit in promptu; O I, 126.

formae: hunc (animantem) ea forma figuravit, qua una omnes formae reliquae concluduntur; Ti 17.

frigora: aquilonibus reliquisque frigoribus adstrictus ‖ adiectis ‖ durescit umor; N II, 26.

fructus: neque agri cultura neque frugum fructuumque reliquorum perceptio et conservatio sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12.

frugalitas: reliqua .. est, quarta virtus ut sit, ipsa frugalitas; T III, 17.

fures: ut reliqui fures earum rerum, quas ceperunt, signa commutant, sic ..; F V, 74.

genera: ut duo reliqua (genera), metus et aegritudo, malorum (opinione turbantur); T III, 25. ut eo (genere aegritudinis) sublato reliquorum remedia ne magnopere quaerenda arbitraremur; T III, 81. Cratippus ... reliqua divinationis genera reiecit; D I, 5. in optuma quaque re publica plurimum auspicia et reliqua divinandi genera valuisse; D I, 95. haud scio an (regale genus) reliquis simplicibus longe anteponendum; R II, 43. tria genera nobis reliqua sunt; Ti 41.

globi: qui (globus) reliquos omnes complectitur, summus ipse deus ... continens ceteros; R VI, 17.

gradus: dein reliqui gradus; F IV, 50.

Graecia: nec .. solum ipsa (res publica) cecidit, sed etiam reliquam Graeciam evertit contagionibus malorum; O II, 80. ut eruditi solent appellare sapientem, qualem in reliqua Graecia ‖ Gr. rel. ‖ neminem; Lae 6 (7).

homines: adhibenda est .. quaedam reverentia adversus homines ‖ [adversus homines] ‖ et optimi cuiusque et reliquorum; O I, 99.

initia: ſ. elementa.

intervalla: reliqua .. tria intervalla infinita; D II, 91.

iudicia: reliquorum .. iudiciorum haec verba maxime excellunt; O III, 61.

laudes: sicut reliquas omnis (laudes) ... industria sua maiores nostri transtulerunt; T II, 5.

lumina: sol obtinet, dux et princeps et moderator luminum reliquorum; R VI, 17.

magistratus: reliquos sine provocatione magistratus non fuisse; R II, 54. »reliqui magistratus annui sunto ‖ [reliqui ... sunto] ‖ «; L III, 7.

»reliqui magistratus ne sunto«; L III, 9. si unus omnibus reliquis magistratibus imperabit; L III, 15. ut ei (consuli) reliqui magistratus omnes pareant excepto tribuno; L III, 16. quod attulit auxilium reliquis non modo magistratibus, sed etiam privatis consuli non parentibus; L III, 16.

morbi: et aegritudinis et reliquorum animi morborum una sanatio est; T IV, 83.

motus: eo .. erant voltu, oratione, omni reliquo motu et statu, ut ..; T III, 53. quod in omni aeternitate conservat progressus et regressus reliquosque motus constantis et ratos; N II, 51. alter (modus est susceptus) ex perturbationibus tempestatum et reliquis motibus; N III, 16. sex .. reliquos motus ab eo (mundo deus) separavit; Ti 19. quinque .. reliquis motibus orbum eum (mundum) voluit esse; Ti 36. post (exsistere) iram et metum et reliquos motus animi; Ti 44.

multitudo: relicua .. multo maior multitudo ... neque excluderetur suffragiis; R II, 39.

mundi: cum ex illis individuis ... in reliquis mundis ... innumerabiles Q. Lutatii Catuli ... sint; A II, 55. eadem ratio in reliquo mundo est; N II, 83.

naturae: reliquas .. naturas nihil aliud agere, nisi ut ..; F IV, 34. illa (virtus), ut vobis placet, partem quandam tuetur, reliquam (naturam) deserit; F IV, 41. qui (mundus) reliquas naturas omnes ... contineat; N II, 86.

opinio: nonne (Democritus) deum omnino ita tollit, ut nullam opinionem eius reliquam faciat? N I, 29.

oratio: pauca etiam nunc dicam ad reliquam orationem tuam; F II, 85. quoniam ... saepius .. genus eius hominis erit in reliqua nobis oratione *tractandum* *; R II, 52. ad quae (exempla) reliqua oratio derigatur ‖ deregatur ‖ mea; R II, 55. cum ... silentio .. omnium reliqua eius (Scipionis) expectaretur oratio; R II, 64.

orbes: quattuor (orbis deus fecit) ... dissimilis trium reliquorum; Ti 25.

ordines: si ordines reliqui principis ordinis consilio rem publicam gubernari velint; L III, 28.

ornatus: his libris eum (Lucullum) malo quam reliquo ornatu villae delectari; F III, 8.

par: unum .. par, quod depugnet, reliquum est, voluptas cum honestate; A II, 140.

partes: qui (sensus) tibi, ut reliquae corporis partes, ... virtutum .. ministri .. videbuntur; F II, 113. frons, oculi, aures et reliquae partes quales propriae sint hominis; F V, 35. an dubium est, quin virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliquas obruat? F V, 91. ut ... reliquae duae partes ... subvolent; T I, 40. quem ad modum ... reliquae partes totumve corpus statu cum est motum, deest officio suo ..., sic ..; T III, 15. reliquas quoque partis aegritudinis utilis esse dicunt; T IV, 46. reliqua quarta pars mundi, ea ... tota natura fervida est; N II, 27. quarta parte, quae erat reliqua, in regiones ‖ reliqua in regione ‖ distributa; D I, 31. quis in reliquis orientis aut obeuntis solis ultimis ... partibus tuum nomen audiet? R VI, 22. ne, dum partem aliquam tuentur, reliquas deserant; O I, 85. sequitur, ut de una reliqua parte honestatis dicendum sit; O I, 93. nunc ad reliquam partem propositae divisionis revertamur; O III, 6. si (membra) ... nocent reliquis partibus corporis; O III, 32. reliquae sunt duae partes honestatis; O III, 96. alios in terram, alios in lunam, alios in reliquas mundi partes ... spargens quasi serebat; Ti 46. f. elementa.

pecudes: expertes rationis equi, boves, reliquae pecudes; O II, 11.

perturbationes: videtur mihi cadere in sapientem aegritudo. — num reliquae quoque perturbationes animi? T III, 7. distinctio, utrum ad universam perturbationem ... an ad singulas, ut ad metum, lubidinem, reliquas, melius adhibeatur oratio, T IV, 59. ut .. metus, sic reliquae perturbationes sunt in malo; T IV, 80. contra .. aegritudinem et reliquas animi perturbationes satis esse videmur ... armati; T V, 76. quartus (liber est) de reliquis animi perturbationibus; D II, 2. f. **omnis**, A, II. reliquus (3 St.) B. II, S. 822, a.

philosophi: quam (sententiam) reliquorum philosophorum nemo probet; A II, 70. quis hunc philosophum non anteponit Cleanthi, Chrysippo, reliquis inferioris aetatis? A II, 73. ut ... magna habere possit auxilia a reliquorum philosophorum disciplinis; T II, 4. an ad cetera, quae mala putantur, non et Epicurus et reliqui philosophi satis parati videntur? T V, 89. reliqui .. omnes (philosophi) ... divinationem probaverunt; D I, 5.

philosophiae: cuius (philosophiae) antea supellectilem pluris aestimabam quam possessiones reliquarum; F V, 96.

populus: relicuum populum distribuit in quinque classis; R II, 39.

rationes: de tribus .. reliquis latissime patet ea ratio; O I, 20.

regio: f. pars; D I, 31.

res: cur id sapiens de reliquis rebus facere non possit? A II, 107. an ... ille (sapiens) in reliquis rebus non poterit eodem modo insistere? A II, 107. tibi ... reliquarum rerum discrimen omne tollenti; F III, 13. si .. virtus ... tantum .. praestat reliquis rebus, ut dici vix possit; F IV, 51. animum .. (natura) reliquis rebus ita perfecit, ut corpus; F V, 59. id nos ut in reliquis rebus faciamus; D I, 6. eadem in litteris ratio est reliquisque rebus, quarum est disciplina; D II, 10. res capitalis et reliquas omnis iudicabant iidem; R III, 48. quod (deus hominem) principium reliquarum rerum esse voluit; L I, 27. cum reliquis in rebus, tum in sermone communi vicissitudinem non iniquam putet; O I, 134. ut .. in reliquis rebus multo maiora opera sunt animi quam corporis, sic ..; O II, 46.

reges: auguribus .. reliqui reges usi; D I, 3. tractus ductusque muri cum Romuli tum etiam reliquorum regum sapientia definitus; R II, 11. te reliquos reges persequente; R II, 22.

saecula: saeculorum reliquorum iudicium quod de ipsis futurum sit; D I, 36.

scripta: nos .. ea scripta reliquaque eiusdem generis .. legimus libenter; F I, 12.

sensus: potius ... quam de oculorum sensuumque reliquorum mendaciis (disseramus); A II, 147. integritatem oculorum reliquorumque sensuum ponere in bonis potius; F IV, 20.

sermo: teneamus hoc verbum † quidem; erit enim utendum in reliquo sermone saepius; A I, 40. quae praemuniuntur omnia reliquo sermoni disputationique nostrae; L I, 34. visne ... in insula ... sermoni reliquo demus operam sedentes? L II, 1.

sidera: qui (Alcmaeo) soli et lunae reliquisque sideribus ... divinitatem dedit; N I, 27. est princeps sol, ... deinde reliqua sidera magnitudinibus inmensis; N II, 92. circumitus solis et lunae reliquorumque siderum ... spectaculum hominibus praebent; N II, 155. qui solis et lunae reliquorumque siderum ortus, obitus motusque cognorunt; D I, 128. reliquorum siderum quae causa collocandi fuerit; Ti 30.

signa: castus animus ... vigilantis ... ad avium ‖ ad extorum ‖ reliquorumque signorum ... veritatem est paratior; D I, 121. qui avium reli-

quorumve signorum observatione futura dicamus; D II, 70.

socii: si quis item reliquos eiusdem consilii socios (roget), quid spectaverint; P 12.

sollicitudo: f. cura; T I, 96.

supellex: ecquid scis ‖ nescis ‖ ... posse habere te reliquam supellectilem salvam? T II, 32.

tempora: reliqua .. tempora demetendis fructibus ... accommodata sunt; C 70.

tormenta: ut .. balistae lapidum et reliqua tormenta telorum eo graviores emissiones habent, quo ..; T II, 57.

tranquillitas: dicit ... de inmortalitate animorum et reliqua post mortem tranquillitate bonorum ‖ [dicit ... bon.] ‖; L II, 68.

tyranni: nec .. huius tyranni solum ... interitus declarat, ... sed reliquorum similes exitus tyrannorum; O II, 23.

venenum: reliquum (venenum Theramenes) sic e poculo eiecit, ut ..; T I, 96.

virtutes: caritas, amicitia, iustitia, reliquae virtutes (ruunt); A II, 140. quas (virtutes) appellamus voluntarias, ut ... fortitudinem, iustitiam et reliquas generis eiusdem ‖ eiusdem gen. ‖; F V, 36. reliquae .. virtutes et actiones virtutibus congruentes; F V, 58. haec ita iustitiae propria sunt, ut sint virtutum reliquarum communia; F V, 65. omnis innocentia ... — reliquas etiam virtutes frugalitas continet; T III, 16. cum ... fortitudo, sapientia reliquaeque virtutes rapiantur ad tortorem; T V, 13. cum (sapiens) ... reliquis utatur tot tam variisque virtutibus; T V, 72. in specie .. fictae simulationis, sicut reliquae virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3. cui (pietati) coniuncta iustitia est reliquaeque virtutes; N II, 153. neque reliquarum virtutum ... reperiatur ulla institutio; R I, 41. sin ea (iustitia) ‖ si iustitia ‖, reliquae quoque virtutes per se colendae sunt; L I, 48. reliquis .. tribus virtutibus necessitates propositae sunt ad eas res parandas; O I, 17.

vita: sub terra censebant reliquam vitam agi mortuorum; T I, 36.

voluntas: hoc (retento) reliqua voluntas auctoritati aut gratiae traditur; L III, 39.

elliptisch: similis .. est eiusdem generis definitio reliquarum; T IV, 26.

B. **allein: a. masc.: I. Subject:** reliqui sibi constiterunt; F II, 35. dabit hoc Zenoni Polemo, etiam magister eius et tota illa gens et reliqui, qui ..; F IV, 51. reliqui disseruerunt ... de generibus et de rationibus civitatum; R II, 22. enatant: f. habent. reliquis .. licet facere id, quod fere faciunt; T V, 85. quaero, ... cur idem medici, cur geometrae, cur reliqui facere non possint; Fa 15. reliqui habere se videntur angustius, enatant tamen, Epicurus, Hieronymus; T V, 87. placeretne unum in civitate esse magistratum, cui reliqui parerent; L III, 15. possunt: f. faciunt; Fa 15. sunt ... reliqui, qui ... earum rerum disputationem principibus civitatis non ita decoram putent; A II, 5. quales (fuerunt) reliqui, quos in Consolatione conlegimus; T III, 70. Aristaeus, ... Apollinis filius, Theseus Neptuni, reliqui ... non erunt in deorum numero? N III, 45. videntur: f. habent. ohne Verb: reliqui iustiores; O I, 88.

II. **nach Verben:** 1. Accusativ: admonere reliquos potuit, ut adcuratius scriberent; L I, 6. commemorant reliquos, qui leges populares de provocationibus tulerint; A II, 13. omitto reliquos; P 11.

2. Dativ: ut prima (officia) dis inmortalibus, secunda patriae, tertia parentibus, deinceps gradatim reliquis debeantur; O I, 160. licet: f. I. faciunt; T V, 85. non dubitaverim ... meis .. propriis periculis parere commune reliquis otium; R I, 7. ferocitatem .. eius (Viriathi C. Laelius) ita repressit, ut facile bellum reliquis traderet; O II, 40. cum id ... reliquis eiusdem disciplinae solis luce videatur clarius; D I, 6.

3. mit Präpositionen: quid iam de Saturnino, Sulpicio, reliquis dicam? L III, 20. quid inter eos (philosophos) et reliquos interesset; T V, 8 (9).

III. **nach Substantiven:** eadem erit Hieronymi et Carneadis causa et hercule omnium reliquorum; T V, 88. cognitis etiam reliquorum sententiis; A II, 9. exclusis sententiis reliquorum; F V, 23. reliquorum sententiae spem adferunt ..; T I, 24. quaeramus unam quamque reliquorum sententiam; T V, 84.

b. neutr.: I. Subject: reliqua ... ad easdem .. portas iecoris confluunt; N II, 137. possunt: f. II, 1. concedo. ut reliqua non illa quidem nulla, sed ita parva sint, ut; F V, 72. reliqua sunt in more; L II, 61. reliqua se in sanguinem vertunt; N II, 137. id (vitellum) .. ei ex ovo videbatur aurum declarasse, reliquum argentum; D II, 134. ohne Verb: reliqua .. praeclare; F II, 106. inde ... reliqua, quae ... contra fidem fiunt; N III, 74.

II. **nach Verben:** 1. Accusativ: ut .. illa oculis modo agnoscuntur, sic reliqua visis; A II, 33. sin autem reliqua appetenda sunt; F IV, 34. ita fit, ut illud breve vitae reliquum nec avide adpetendum senibus nec sine causa deserendum sit; C 72. audi reliqua; F IV, 71. reliqua qui tandem non modo concedi, sed omnino intellegi possunt? N III, 41. reliqua vaticinationis brevi esse confecta; D I, 68. reliqua ex conlatione facile est conterere atque contemnere; T V, 85. reliqua .. multa et varia oratione defendunt; A II, 41. desero: f. appeto; C 72. reliqua ... differamus in crastinum; R II, 70. ex quibus (formis) reliqua formantur; N I, 19. si ... ea (honestas) ... omni pondere gravior habenda (est) quam reliqua omnia; O III, 35. intellego: f. concedo. nec, qui pauca perceperit, non idem reliqua eodem studio persequetur; T II, 1. reliqua subtilius persequentes; F IV, 17. cui (Chrysippo) .. primum de ipsa contagione rerum respondeamus, reliqua postea persequemur; Fa 7. reliqua deinceps persequemur; O II, 89. iisdem sensibus (hic sapiens) reliqua, quae sub quemque sensum cadunt ‖ cadent ‖, sentiet; A II, 105. quo .. omnia iudicantur, sublato reliqua se negant tollere; A II, 33. et fruges et reliqua, quae terra pariat, ... a dis inmortalibus tribui ... putant; N I, 4. nunc reliqua videamus; F IV, 44.

2. mit Präpositionen: ut .. de sensibus hesterno sermone vidistis, item faciunt de reliquis; A II, 42. quae si adprobatis, pergam ad reliqua; L I, 32. haud equidem adsentior, tu tamen ad reliqua pergas velim; L III, 26. iam ad reliqua pergamus; O I, 161. ad reliqua alacri tendebamus animo sic parati, ut ..; D II, 4. * quorum in aliis, ... ut in unguibus, ut in reliquis eius modi, naturae contagio valet; Fa 5. ad reliqua veniamus; L III, 32. elliptisch: reliqua fere singuli, ut multo ante veteres, proxime autem Aristoxenus; T I, 19.

III. **nach Substantiven:** quoniam detractis de homine sensibus reliqui nihil est; F I, 30. cum reliqui nihil sit omnino; F II, 101. ut ... addendo deducendoque videre (possimus), quae reliqui summa fiat; O I, 59.

reluceo, glänzen: Cratera: »in medio .. sinu fulgens Cratera relucet«; N II, 114.
stella: »huic (Draconi) non una modo caput ornans stella relucet«; N II, 107.

remaneo, zurückbleiben, übrig bleiben, bleiben: I. alqs: ita sermone confecto Catulus remansit; A II, 148. si in vita remaneas; O III, 30. unum ex decem || unum || ... Romae remansisse; O III, 113. si (Regulus) ... domi remanere voluisset; O III, 115.
alqd: tantum remanet, quod virtute et recte factis consecutus sis; C 69.
animi: animos remanere post mortem; T I, 26. animos non remanere post mortem; T I, 82. quorum cum remanerent animi; N II, 62.
filius: [cum amore pugnandi (Catonis filius) in exercitu remansisset]; O I, 36. [si eum (filium) patitur in exercitu remanere]; O I, 36.
imagines: et Gracchi et Octavii imagines remanere; N I, 106.
motus: qui (motus) quam diu remanet in nobis, tam diu sensus et vita remanet; N II, 23.
nomen: (nomen) proprie in eo, qui arma contra ferret, remansit; O I, 37.
sensus: ne in animo quidem .. sensus remanet; T I, 82. f. motus
vita: f. motus.
II. alqs: si (Regulus) domi senex captivus, periurus consularis remansisset; O III, 100.
auctoritas, potentia: quae .. (potentia atque auctoritas senatus) gravis et magna remanebat; R II, 59.

remedium, Heilmittel, Arznei: 1. adhibeo: videamus, quanta sint, quae *a* philosophia remedia morbis animorum adhibeantur; T IV, 58. quod .. vetat Chrysippus, ad recentis quasi tumores animi remedium adhibere; T IV, 63.
comparo: nec .. illa sibi remedia comparavit ad tolerandum dolorem; T V, 74.
eligo: ut ... multa .. ex earum (beluarum) corporibus remedia morbis et vulneribus eligamus || eliciamus ||, sicut ex quibusdam stirpibus et herbis; N II, 161.
habeo: auditum est pantheras ... remedium quoddam habere, quo cum essent usae, non morerentur; N II, 126.
quaero: non esse ab eo doloris remedia quaerenda, qui dolorem malorum omnium maxumum dixerit; T II, 45. ut eo (genere aegritudinis) sublato reliquorum remedia ne magnopere quaerenda arbitraremur; T III, 81.
2. utor: f. 1. habeo.

remeo, zurückkommen: cum umore consumpto neque terra ali posset nec remearet aër; N II, 118.

remex, Ruderer, Ruderknecht: I. perspicit, potest: utrum ... magis veri simile est vesanum || vaesanum || remigem an aliquem nostrum ... consilia deorum .. perspicere potuisse? D II, 114.
praedicit: remex ille de classe Coponii nonne ea praedixit, quae facta sunt? D II, 114.
vaticinatur: remigem quendam e quinqueremi Rhodiorum vaticinatum madefactum iri ... Graeciam sanguine; D I, 68.
II. hortor: constabat eos ... nihil aliud tum egisse, nisi ut remiges hortarentur; T III, 66.

remigium, Ruderwerk, Rudern: quae species formaque pugnae, quae acies, quod remigium (non ita expictum est, ut ..)? T V, 114.

remigo, rudern: utrum igitur mavis? statimne nos vela facere an quasi e portu egredientis paululum remigare? T IV, 9.

remigro, zurückkehren, ausziehen: alqs: Antiocho id magis licuerit, ... remigrare in domum veterem e nova quam nobis in novam e vetere? A I, 13. ut .. in aeternam et plane in || plane || nostram domum remigremus; T I, 118. ei (Dionysio) ne integrum quidem erat, ut ad iustitiam remigraret; T V, 62.

reminiscor, sich erinnern: I. agnoscere: cum se (animus) collegit atque recreavit, tum adgnoscit illa reminiscendo; T I, 58.
recognoscere: se non tum illa discere, sed reminiscendo recognoscere; T I, 57.
II. indir. Frage: reminiscere, ... quae tradantur mysteriis; T I, 29.
III. res: ut eas (res pueri) non tum primum accipere videantur, sed reminisci et recordari; C 78.

remisse, gelind, gelassen: ago: quidam non tam id reprehendunt, si remissius agatur, sed ..; F I, 1.
dissero: nervosius qui ista disserunt ..., qui autem remissius ..; O III, 106.

remissio, Herablassen, Nachlassen, Abspannung: I. consequitur: ipsa remissio luctus cum est consecuta; T III, 64.
II. iudico ex: ex oculorum optutu, superciliorum aut remissione aut contractione ... iudicabimus ..; O I, 146.
III. eluere: tales .. amicitiae sunt remissione usus eluendae; Lae 76.
urgeri: remissione .. (animus) sic urgetur, ut se nequeat extollere; T II, 54.

remitto, remissus, zurückschicken, abspannen, nachlassen, zugestehen, schenken, part. schlaff, mild, gelassen: alqm: quamquam in eo sermone ... non remissi fuimus, tamen ... est ... parata contentio; F III, 2. si Carneadem ipsum Orcus remittat; R III, 9.
alqd: urguent .. et nihil remittunt; F IV, 77. ut (patria) ... tantum .. nobis in nostrum privatum usum, quantum ipsi superesse posset, remitteret; R I, 8. in minoribus (rebus) remittam hoc tibi; L II, 24.
amicitiam: amicitia remissior esse debet et liberior et dulcior; Lae 66.
animos: haec scilicet in inbecillo remissoque animo multa omnibus modis confusa ... versantur; D II, 140. (vis sonorum) tum remittit animos, tum contrahit; L II, 38. alter (iocus) .. si || si in || tempore fit, ut || aut || si remisso animo; O I, 104. multa .. (animi), cum remissi et liberi sunt, futura prospiciunt; C 81. quaero .., non quibus intendam rebus animum, sed quibus relaxem ac remittam; fr V, 31.
appetitus: qua (ratione) regerentur animi adpetitus, qui tum remitterentur, tum continerentur; N II, 34.
captivos: qui (Regulus) non modo non censuerit captivos remittendos, verum etiam dissuaserit; O III, 101.
corpora: ut onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt; T II, 54.
habenas: quas (habenas amicitiae) vel adducas, cum velis, vel remittas; Lae 45.
magistratus: nisi (magistratus et principes) valde lenes et remissi sint; R I, 66.

memoriam: memoriam mihi remittas oportet; A II, 106.
numeros: quem ad modum Roscius ... de senectute numeros in cantu remiserat || cecinerat, al. ||, ... sic ..; L I, 11.
principes: f. magistratus.
ramulum: in agro ambulanti ramulum adductum, ut remissus esset, in oculum suum recidisse; D I, 123.
rores: »cum primum gelidos rores aurora remittit«; D I, 14.
sermonem: est decorus senis sermo quietus et remissus; C 28.
studia: quae (studia) retenta animo, remissa temporibus, longo intervallo intermissa revocavi; T I, 1.
vitam: »ubi remissa humana vita corpus requiescat malis;« T I, 107.

remote, entfernt: quinque .. stellae eundem orbem tenentes, aliae propius a terris, aliae remotius; N I, 87.

removeo, remotus, wegschaffen, beseitigen, abwenden, entfernen: alqm: ab his || iis || aiebas removendum Socraten et Platonem; A II, 74. qui eam, quam dico, tranquillitatem expetentes a negotiis publicis se removerint; O I, 69. ut ... illum (Sophoclem) quasi desipientem a re familiari removerent iudices; C 22. hos .. ab hoc sermone removeamus; Lae 32. ab amicitia Q. Pompei meo nomine se removerat ... Scipio; Lae 77. in quibus (studiis) remoti ab oculis populi omne otiosum tempus contrivimus; Lae 104.
alqd: uno nomine omnia, quae essent aliena firmae et constantis adsensionis, a virtute sapientiaque removebat; A I, 42. si ... omnia removentur, quae obstant et impediunt; A II, 19. quae vel ita appellemus ... vel promota et remota; F III, 52. eadem omnes, qui sana mente sunt, removent ab oculis; O I, 127.
arbitros: remotis .. arbitris ad se adulescentem iussit venire; O III, 112.
causam: nullius .. rei causa remota reperiri origo potest; Ti 3.
classem: qui classem ab Arginusis removendam ... putabant; O I, 84.
conscientiam: hominum conscientia remota; F II, 28.
dilectum, discrimen: quod ... officia .. tollebantur dilectu || del. || omni et discrimine remoto; F IV, 69.
errorem: errorem .. et temeritatem et ignorantiam ... a virtute ... removebat; A I, 42.
ferrum: ab his ipsis (filiabus) ... (Dionysius) ferrum removit; T V, 58.
gratiam: quibus (ira, gratia) remotis nullos a superis impendere metus; N I, 45.
ignorantiam: f. errorem. — iram: f. gratiam.
iracundiam: remove perturbationes maxumeque iracundiam; T IV, 54. Archytas iracundiam videlicet dissidentem a ratione seditionem quandam animi vere || ab animo removendam || ducebat; R I, 60.
luctum: f. sumptum; L II, 62.
magnitudinem: magnitudo animi remota || a || communitate coniunctioneque humana feritas sit quaedam; O I, 157.
necessitatem: negabant .. fato adsensionibus adhibito necessitatem ab his posse removeri; Fa 40.
operam: quodsi ... operam nostram numquam a populari coetu removimus; A II, 6.
opinionem: ex omni deliberatione celandi et occultandi spes opinioque removenda est; O III, 37.
ornatum: a forma removeatur omnis viro non dignus ornatus; O I, 130.
perturbationes: f. iracundiam; T IV, 54.
salinas: enumerari .. non possunt ... salinae ab ora maritima remotissimae; N II, 132.
scientiam: scientia, quae est remota ab iustitia, calliditas potius quam sapientia est appellanda; O I, 63.
seditionem: f. iracundiam; R I, 60.
sensus: ii remotis sensibus ne id ipsum quidem expedire possunt, quod disserunt; F I, 64.
spem: f. opinionem.
subtilitatem: (hanc subtilitatem iudico) ab eorum causa ... remotissimam; A II, 43. iam remota subtilitate disputandi; N II, 98.
sumptum: religionibus colendis operam addidit, sumtum removit; R II, 27. (lex) significat probitatem gratam esse deo, sumptum esse removendum; L II, 25. quo capite iubentur sumptum || sumptus || et luctum removere a deorum Manium iure; L II, 62.
temeritatem: temeritate .. remota gratissima est liberalitas; O II, 63. f. errorem.
voluptatem: quoniam .. voluptas ab eo (summo bono) remota est; F III, 2.

remuneratio, Vergeltung, Erwiderung: I. est, videtur: a quo .. expeditior et celerior remuneratio fore videtur; O II, 69.
II. abl. comp.: nihil est .. remuneratione benivolentiae ... iucundius; Lae 49.

remuneror, beschenken: ut possem te remunerari quam simillimo munere; A ep 1.

remus, Ruder: I, 1. contemno: vidi .. a te remum contemni; A II, 82.
inflecto: dum de remo inflexo aut de collo columbae respondeam; A II, 19.
infringo: tu .. te negas infracto remo neque columbae collo commoveri. primum cur? A II, 79.
2. respondeo de: f. inflecto.
sum in: in remo sentio non esse id, quod videatur; A II, 79.
II. commoveri: f. I, 1. infringo.
fugere: (aegritudo res est) omni contentione, velis, ut ita dicam, remisque fugienda; T III, 25.
levari: sensim ab utroque latere, tamquam remis, ita pinnis cursus avium levatur; N II, 125.
pelli: eius (maris) unda cum est pulsa remis, purpurascit; A fr 7.
propellere: an eam (orationem) ante paululum dialecticorum remis propellerem; T IV, 9.

renes, Nieren: laboro ex: cum (Heracleotes Dionysius) ex renibus laboraret; T II, 60.
profundo e: ab eo cibo cum est secreta bilis eique umores, qui e renibus profunduntur; N II, 137.

renascor, wieder geboren werden, wieder erstehen: I. principium: principium extinctum nec ipsum ab alio renascetur nec ex se aliud creabit; T I, 54. exstinctum ... ex; R VI, 27.
II. puer: multo .. taetrior et foedior (puer) renatus est; L III, 19.

renovatio, Erneuerung: I. facio: a quo (igne) rursum animante ac deo renovatio mundi fieret; N II, 118.
II. compleri: terrae eiusdem generis stirpium renovatione conplentur; N II, 127.

renovo, erneuern, auffrischen, wiederherstellen, kräftigen: alqd: haec, ... ne obsolescerent, renovabam, cum licebat, legendo; A I, 11. et ista et totam veterem Academiam ... renovari a te ... velim; A I, 14.

Academiam: f. alqd; A I, 14.
aethera: quibus (vaporibus) altae renovataeque stellae atque omnis aether; N II, 118.
bella: quae (urbs) ... renovat pristina bella; R VI, 11.
bona: sapientes bona praeterita grata recordatione renovata delectant; F I, 57.
disciplinam: qui (P. Nigidius) illam (Pythagoreorum disciplinam) renovaret; Ti 1.
iecur: »cum .. adesum inflatu renovatumst iecur«; T II, 24.
picturam: nostra .. aetas ... eam (picturam) coloribus eisdem, quibus fuerat, renovare neglexit; R V, 2.
stellas: f. aethera.
studia: pristinis orbati muneribus haec studia renovare coepimus; D II, 7.
templum: vides Virtutis templum, vides Honoris a M. Marcello renovatum; N II, 61.

renuntio, erklären, melden: I. pullarius: de caelo servare non ipsos censes solitos, qui auspicabantur? nunc imperant pullario; ille renuntiat; D II, 74.
II. acc. c. inf.: renuntio .. vobis nihil esse, quod adhuc de re publica dictum putemus; R II, 70.

reor, meinen, glauben: I. alqs: nam, reor, nullis, si vita longior daretur, posset esse iucundior; T I, 94. quos .. plures, quam rebar, esse cognovi; D II, 5.
II. acc. c. inf.: quintum genus, e quo essent astra mentesque, singulare ... Aristoteles quoddam esse rebatur; A I, 26. ex qua (natura) superiores sensus et mentem effici rebantur; A I, 39. furorem .. esse rati sunt mentis ad omnia caecitatem; T III, 11. rebantur .. fore ut exercitus imperatorem ... persequeretur; N III, 15. hoc erat, quod ego non rebar posse dissolvi; D II, 35. in quibus eas virtutes esse remur; O II, 32. quodsi qui simulatione ... stabilem se gloriam consequi posse rentur, vehementer errant; O II, 43. sic (deus) ratus est opus illud effectum esse pulcherrimum; Ti 10. sic .. ratus est ille, qui ista iunxit, ... ipsum se contentum esse mundum; Ti 18.

repagula, Riegel: I. trado: »ille traversa mente mi hodie tradidit repagula, quibus ego iram omnem recludam«; N III, 66.
II. claudi: in templo Herculis valvae clausae repagulis subito se ipsae aperuerunt; D I, 74.
recludere: f. I.

repandus, aufwärts gebogen: quam (Sospitam) tu ... vides ... cum hasta, cum scutulo, cum calceolis repandis; N I, 82.

repastinatio, Umgraben, Behacken: quid ego irrigationes, quid fossiones agri repastinationesque proferam, quibus fit multo terra fecundior? C 53.

repello, zurücktreiben, zurückwerfen, vertreiben, abhalten, abwehren, zurückhalten, zurückweisen: I. moveo ad: quo primum natura moveatur vel ad appetendum vel ad repellendum; F V, 18.
II. alqm: qui inimice insectantur, repellendi (sunt); N I, 5. idem .. Sabinos cum a moenibus urbis reppulisset; R II, 36.
alqd: quibus (pilis) .. apertis oculis, si quid incideret, repelleretur; N II, 143. quoniam nec capiendum quicquam erat nec repellendum; Ti 19.
aegritudinem: timor .. ab his aegritudinem potuit repellere, ratio ab sapienti viro non poterit? T III, 66. quod ... id hi turpe putantes aegritudinem reppulerunt; T III, 71.
causam: nec, qui contra dicunt, causam difficilem repellunt; F III, 2.
coniunctionem: non recipit istam coniunctionem honestas, aspernatur, repellit; O III, 119.
contumeliam: ut severitas adhibeatur et contumelia repellatur; O I, 137.
criminationes: non solum ab aliquo allatas criminationes repellere; Lae 65.
debilitatem: eos (sapientes) id agere, ut a se dolores, morbos, debilitates repellant; F IV, 20.
dolorem: omne animal ... dolorem aspernari ut summum malum et, quantum possit, a se repellere; F I, 30. omnis voluptas assumenda est, omnis dolor depellendus || repellendus ||; F I, 38. ut (sapiens) ... perferendis doloribus asperiores repellat; F I, 33. f. debilitatem.
humanitatem: est potius inmanitatis omnem humanitatem repellentis; O I, 62.
iniuriam: qualis habendus est is, qui non modo non repellit, sed etiam adiuvat iniuriam? O III, 74.
iracundiam: rectum est, ... etiamsi nobis indigna audiamus, tamen gravitatem retinere, iracundiam repellere; O I, 137.
labes: coërceat avaritiam, ceteras animi labes repellat; P 33.
leviora: quod a gravioribus leviora natura repellantur; T I, 40.
morbos: f. debilitatem.
plagam: graviorem .. plagam (Epicurus) accipiebat, ut leviorem repelleret; N I, 70.
rationem: motus turbulenti iactationesque animorum ... rationem omnem repellentes; T V, 15.
res: (fortitudo est) conservatio stabilis iudicii in eis rebus, quae formidolosae videntur, subeundis et repellendis; T IV, 53.
stridorem: »densus stridor cum celso e vertice montis ortus adaugescit scopulorum saepe repulsus«; D I, 13.
sudorem: superiora superciliis obducta sudorem a capite et fronte defluentem repellunt; N II, 143.

repens, plötzlich, unerwartet: adventus: hostium repens adventus magis aliquanto conturbat quam expectatus; T III, 52.
cura: »ut ... ne me inparatum cura laceraret repens«; T III, 29.

repente, plötzlich, unvermutet: adripio: non cani nec rugae repente auctoritatem arripere possunt; C 62.
aspicio: haec Scipio cum dixisset, L. Furium repente venientem aspexit; R I, 17.
averto: ut ... repente avertas orationem nec des respondendi locum; N III, 19.
concido: et ipse (C. Flaminius) et equus eius ... sine causa repente concidit; D I, 77. quod ipse (Flaminius) et equus eius repente conciderit; D II, 67.
deficio: ipsa (luna) incidens in umbram terrae ... interpositu ... terrae repente deficit; N II, 103.
desero: Lacedaemonios iniuste imperantes nonne repente omnes fere socii deseruerunt? O II, 26.
disrumpo: repente in medio cursu amicitias exorta aliqua offensione disrumpimus; Lae 85.
everto: quam sensim pernicies inlapsa in civium animos malis studiis ... repente totas civitates everteret; L II, 39.
exagito: »ut iniecto eculei freno repente tactu exagitantur novo«; T III, 67.
excito: civitas ad arma repente est excitata; D I, 55.

exorior: »ferrea tum .. proles exorta repente est«; N II, 159. sic repente anuli beneficio (Gyges) rex exortus est Lydiae; O III, 38.
exsisto: cur mundi aedificatores repente exstiterint, innumerabilia saecla dormierint; N I, 21. tum te repente laetum exstitisse; D I, 58. Tages quidam dicitur in agro Tarquiniensi ... extitisse repente; D II, 50.
facio: cum obscurato sole tenebrae factae essent repente; R I, 25.
immigro: cum repente (animus) in tam insolitum ... domicilium immigravit; T I, 58.
morior: primus rogator ... ibidem est repente mortuus; N II, 10.
nascor: unde tam felix concursus atomorum, ut repente homines deorum forma nascerentur? N I, 91 (90).
praecido: ut amicitias ... magis decere censent sapientes sensim diluere quam repente praecidere; O I, 120.
recedo: »haec ecfatus pater .. repente recessit«; D I, 41.
video: cum repente terram et maria caelumque vidissent; N II, 95.

repentinus, plötzlich, unvermutet: A. alqd: vgl. B.
adventus: terra continens adventus hostium non modo expectatos, sed etiam repentinos multis indiciis ... denuntiat; R II, 6.
fuga: ut ea ... terrae motum significare ‖ significari ‖ dicas aut repentinam aliquam fugam; D II, 120.
hiatus: quae (causa) terreret animos ... labibus aut repentinis terrarum hiatibus; N II, 14.
mors: propter mortem repentinam eius, qui ... concidisset; D II, 74.
motus: quae repentino aliquo motu accidunt; O I, 27.
multitudo: collectis ceteris causis eluvionis, pestilentiae, vastitatis, beluarum etiam repentinae multitudinis; O II, 16.
necopinata: quia (ista necopinata) recentia sunt, maiora videntur, non quia repentina; T III, 55.
tumor: citius .. repentinus oculorum tumor sanatur, quam diuturna lippitudo depellitur ‖ [depellitur] ‖; T IV, 81.
ventus: vel morbo in omnes vel repentino quodam quasi vento impetu animi incitati; O I, 49.
B. perturbat: quid est, quod tantam gravitatem ... perturbet? an inprovisum aliquid aut repentinum? T IV, 57.
sunt: sentit (poëta) omnia repentina et necopinata esse graviora; T III, 45.
videntur: videntur .. omnia repentina graviora; T III, 28.

reperio, auffinden, antreffen, finden, ausfindig machen, erkennen, entdecken, ersinnen: I. **absolut:** alqs: ea (Chrysippus) dicit, ut ab ipsa natura didicisse, non ut ipse repperisse videatur; N II, 16.
II. **mit Ergänzung:** 1. indirecte Frage: nihil omnino quale sit (nos) posse reperire; A II, 14. nec reperio, quo modo iudicem „si lucet, lucet" verum esse; A II, 98. vobis ... unde agendi principium nascatur, non reperietis; F IV, 46. expecto, quid ad ista. — reperiam fortasse; T IV, 47. cum ... nec, quid potius, quod quidem me dignum esset, agerem, reperiebam; D II, 6.
2. nom. c. inf.: quartum iam annum regnante Lucio Tarquinio Superbo ... in eas Italiae partis Pythagoras venisse reperitur; R II, 28. ita, quam ille triplicem putavit esse rationem, in quinque partes distribui debere reperitur; O I, 10. ſ. IV, 1. deos.
3. acc. c. inf.: in primis .. reperiebant esse in iis (animi bonis) iustitiae semina; F IV, 17. quem (Platonem) Tarentum venisse L. Camillo, Ap. Claudio consulibus reperio; C 41. (deus) reperiebat nihil esse ... praestantius; Ti 10. ſ. III, alqd; T III, 52. vgl. IV, 1. alqd. res publicas.
III. **mit einfachem Object** (vgl. IV): alqm: si non nulli reperiuntur, qui aut laqueos aut alia exitia quaerant; F V, 28. in eadem propemodum brevitate, qua illae bestiolae, reperiemur; T I, 94. si reperiebantur non nulli, qui nihil laudarent, nisi quod se imitari posse confiderent; T II, 3. ante Laelii aetatem et Scipionis non reperio quos appellare possim nominatim; T IV, 5. e gregibus epheborum vix singuli reperiebantur; N I, 79. reperias multos, quibus periculosa ... consilia ... maiora videantur; O I, 82. quotus .. quisque reperietur, qui impunitate ... proposita abstinere possit iniuria? O III, 72. sin erunt aliqui reperti, qui pecuniam praeferre amicitiae sordidum existiment; Lae 63.
alqd: quid potest reperiri, quod ipsum sibi repugnet magis? A II, 44. reperirentur, quae et in suo genere essent et in alieno; A II, 50. perspicuum est nihil ad iucunde vivendum reperiri posse, quod ..; F I, 70. negat se reperire in asotorum vita, quod reprendat; F II, 70. quod aliis quoque multis locis reperietur; T III, 10. cum diligenter necopinatorum naturam consideres, nihil aliud reperias nisi omnia videri subita maiora; T III, 52. ne ea, quae repperisse ‖ peperisse ‖ ipsi putamur, aliunde didicisse videamur; T IV, 4. ea quae ... medicorum ingeniis reperta sunt; N II, 126. ut, quae ipse reperias, tribuere aliis malis quam ..; R II, 22. quod erit eius modi, nihil ut tale ulla in re publica reperiatur; R II, 42. nec quicquam difficilius quam reperire, quod sit omni ex parte in suo genere perfectum; Lae 79. ſ. certum, novum.
amicitias: verae amicitiae difficillime reperiuntur in iis, qui in honoribus ... versantur; Lae 64.
amicum: quod nisi idem in amicitiam transferetur, verus amicus numquam reperietur; Lae 80.
artes: ad quos sensus capiendos ... plures etiam, quam vellem, artes repertae sunt; N II, 146. artes .. innumerabiles repertae sunt docente natura; L I, 26.
bestiolas: ſ. alqm; T I, 94.
bonum: quod (summum bonum) reperire volumus; F III, 2. aliud aliquod .. hominis summum bonum reperiendum est; F II, 109.
causam: ſ. **causa,** II, 1. reperio (6 St.) B. I, S. 394, b.
certum: cum .. negares quicquam certi posse reperiri; A II, 63.
dies: quam multi dies reperiri possunt, qui tali nocti anteponantur! T I, 97.
exitum: ſ. **exitus,** II, 1. reperio (3 St.) B. I, S. 915, b.
facultatem: nos causa aegritudinis reperta medendi facultatem reperiemus; T III, 23.
fontem: totius .. quaestionis eius ... fons reperiendus est; F V, 17.
genera: ita fit, ut duo genera propter se expetendorum reperiantur; F V, 68.
initium: ex hac discriptione agendi quoque aliquid in vita et officii ipsius initium reperiebatur; A I, 23.
institutionem: sine hoc institutionem omnino amicitiae non posse reperiri; F I, 70. neque reliquarum virtutum nec ipsius rei publicae reperiatur ulla institutio; R I, 41.

intellegentiam: quae (intellegentia atque ratio) nisi in animo nulla alia in natura reperiantur; Ti 50.
levationem: cuius (aegritudinis) si maiorem aliquam levationem reperire potuissem; N I, 9.
locum: in altum .. (imbecillitas) provehitur imprudens nec reperit locum consistendi; T IV, 42.
medicinam: si nulla reperietur alia medicina; O I, 136.
mucronem: quem (mucronem tribunicium) quom homines scelerati ... nulla in gente reperirent; L III, 21.
multitudinem: quanta iam reperiatur virorum excellentium multitudo! R III, 7.
nomen: quae (aristolochia) nomen ex inventore repperit, rem ipsam inventor ex somnio; D I, 16.
novum: Zenoni ... obtrectans nihil novi reperienti; A II, 16.
officia: ita fere officia reperientur, cum quaeretur, quid deceat; O I, 125.
oportunitates: magnae etiam oportunitates ad cultum hominum atque abundantiam aliae aliis in locis reperiuntur; N II, 130.
orationem: orationem nullam putabant inlustriorem ipsa evidentia reperiri posse; A II, 17.
originem: nullius .. rei causa remota reperiri origo potest; Ti 8.
paria: in quibus (fabulis) ... tria vix amicorum paria reperiuntur; F I, 65.
partes: cum .. eae partes in extis non reperiuntur; D I, 119.
praedictiones: nonne ... in Sibyllae libris eaedem repertae praedictiones sunt? D I, 98.
rationem: eadem fortitudinis ratio reperietur; F I, 49. ſ. intellegentiam.
res: quae (res) sunt ab antiquis repertae; F V, 57. ſ. nomen.
stellas: stellae aureae ... Delphis positae ... deciderunt neque repertae sunt; D I, 75. stellas aureas ... decidisse, neque eas usquam repertas esse; D II, 68.
thensaurum: quam multi inopes ... nullo somnio ad thensaurum reperiendum admonentur! D II, 134.
tribunum: neminem in nos mercede ulla tribunum potuisse reperiri, nisi cui ..; L III, 21. *non* nullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos; L III, 24.
verum: me .. ardere studio veri reperiendi; A II, 65. quo verum facilius reperiamus; F IV, 27. quibus propositum est veri reperiendi causa et contra omnis philosophos || [philosophos] || et pro omnibus dicere; N I, 11. duplex est .. ratio veri reperiendi non in iis solum, quae mala, sed in iis etiam, quae bona videntur; T III, 56.
virum: perspicuum est ... virum bonum non posse reperiri; F II, 59. certe istum virum bonum non facile reperimus; O III, 64. eos .. (viros bonos) omittamus, qui omnino nusquam reperiuntur; Lae 21.
vocem: negabat (Scipio) ullam vocem inimiciorem amicitiae potuisse reperiri quam eius, qui dixisset ..; Lae 59.
utilia: quia nusquam possumus nisi in laude, decore, honestate utilia reperire; O III, 101.
Lücke: * et repperiret et tueretur; R III, 12.
IV. **mit Object und Zusatz:** 1. alqm: reperiam multos, vel innumerabiles potius, non tam curiosos nec tam molestos, quam vos estis; F II, 28. vide .., ne ... neminem ... divinum reperire possimus; D II, 131. ceteris rebus aut pares aut etiam inferiores reperiemur; N II, 8. molestum: ſ. curiosum. qui (dies) ut inluxit, (Trophonius et Agamedes) mortui sunt reperti; T I, 114. parem: ſ. inferiorem. reperies .. in hoc quidem pertinacem; F II, 9.
alqd: non modo plura, sed etiam pauciora divine praesensa et praedicta reperiri; D I, 124. nihil in hac praeclara epistula scriptum ab Epicuro congruens et conveniens decretis eius reperietis; F II, 99.
asotos: reperiemus asotos primum ita non religiosos, ut „edint de patella", deinde ita mortem non timentes, ut ..; F II, 22.
copiam: materiam .. rerum et copiam apud hos exilem, apud illos uberrimam reperiemus; F IV, 12 (13).
deos: ipsi illi maiorum gentium di qui habentur, hinc *a* nobis || hinc || profecti in caelum reperientur; T I, 29.
materiam: ſ. copiam.
orationem: in omnibus iis rebus, quae coniectura investigari videntur, anceps reperitur oratio; D II, 55.
philosophiam: hanc (philosophiam) .. laetor etiam acutiorem repertam quam ceteras; F V, 96.
res publicas: maximas res publicas ab adulescentibus labefactatas, a senibus sustentatas et restitutas reperietis; C 20.
sententiam: cum hac sententia non modo verior, sed ne utilior quidem hominum vitae reperiri ulla possit; P 23.
tribunum, vocem: ſ. III.
2. civitatem, virum: vir is, quem quaerimus, non multo facilius tali animo reperietur quam civitas universa? T V, 42.

repeto, wieder aufsuchen, zurückrufen, wieder aufnehmen, wiederholen, zurückfordern, zurückgehen, ableiten, nachholen: I. alqs: repetunt iam *a* P. Valerio; A II, 18.
rhetores: repetunt (rhetores) ab Erechtheo; T I, 116.
II. indir. Frage: qualia vero † est || alia sint ||, ab ultimo repetam superiorum; N I, 25. quae .. principia sint ..., repetendum videtur altius; O I, 50.
III. alqd: praetermissa repetimus; F V, 51. nisi molestum est, repete, quae coeperas. repetam vero; N I, 17. repete superiora, Tubuli de pecunia capta ob rem iudicandam, posteriora, de incestu rogatione Peducaea, tum haec cotidiana, sicae, veneni, peculatus ... quaestiones; N III, 74. similiter .. superiora repetentem regredi infinite licet; Fa 35. alte .. et ... a capite .. repetis, quod quaerimus; L I, 18.
auctoritatem: ut ab ultumis auctoritatem repetam; D I, 2.
coniecturam: est .. (coniectura) ab omni aeternitate repetita; D I, 25.
defensionem: quorum (somniorum) .. defensio repetita quam longe est! D II, 119.
diem: L. .. Tarutius Firmanus ... urbis etiam nostrae natalem diem repetebat ab iis Parilibus, quibus eam a Romulo conditam accepimus; D II, 98.
disputationem: unius aetatis clarissimorum ... virorum disputatio repetenda memoria est; R I, 13.
fabulas: in quibus (fabulis) tam multis tamque variis ab ultima antiquitate repetitis; F I, 65.
fundamenta: ita sunt alte repetita quasi fundamenta quaedam verecundiae; R IV, 4.
gladium: si gladium quis apud te sana mente deposuerit, repetat insaniens; O III, 95.
gravitatem: huius sententiae gravitas a Platonis auctoritate repetatur; T V, 34.
ius: quom scias, a quo sit capite (ius) repetendum; L II, 46.
leges: quoniam ... aut repetimus ereptas (leges) aut novas scribimus; L III, 37.

locum: ego .., etiamsi praeterieris, repetam a te istum de educatione ... locum; L III, 30.
memoriam: cum ... esset iuris et aequitatis ... repetita memoria; P 28.
naturam: natura .. iuris explicanda nobis est eaque ab hominis repetenda natura; L I, 17.
originem: nunc mea repetet oratio populi || Romani || originem; R II, 3.
ortum: visne .. ipsius iuris ortum a fonte repetamus? L I, 20.
pecunias: nondum centum et decem anni sunt, cum de pecuniis repetundis a L. Pisone lata lex est; O II, 75.
populum: quem (populum) Africanus hesterno sermone a stirpe repetivit; R III, 24.
principia: quam tu longe iuris principia repetis! L I, 28.
quaestiones: s. alqd; N III, 74.
rationem: ratio ... profecta a Socrate, repetita ab Arcesila ... usque ad nostram viguit aetatem; N I, 11. primum mihi videtur .... a deo, ... deinde a fato, deinde a natura vis omnis divinandi ratioque repetenda; D I, 125.
res: nullum bellum iustum habetur nisi denuntiatum, nisi indictum, nisi repetitis rebus; R III, 35. quod (bellum) aut rebus repetitis geratur aut denuntiatum ante sit et indictum; O I, 36.
stirpem: repetam stirpem iuris a natura; L I, 20.
studia: ita audies, ... ut (hominem) longo intervallo haec studia repetentem; Fa 4.
vim: s. rationem; D I, 125.
vitam: si (natura vitam) repetit, cum volt; T I, 93.

replicatio, Rückbewegung, Kreisbewegung: ut replicatione quadam mundi motum regat atque tueatur; N I, 33.

replico, entfalten, aufrollen: alqd: est ... traductio temporis nihil novi efficientis et primum quidque replicantis; D I, 127.
memoriam: si velis replicare memoriam temporum; L III, 31.

repono, zurücklegen, legen, aufbewahren, beisetzen, setzen, versetzen, rechnen: alqd: alii (philosophi) ... in animo reponunt omnia; T V, 119.
beluas, al: boves .. et equos, ibis, accipitres, aspidas, crocodilos, pisces, canes, lupos, faelis, multas praeterea beluas in deorum numerum reponemus; N III, 47.
capita, colla: eae .. (grues) in tergo praevolantium colla et capita reponunt; N II, 125.
deum: quem (deum) ... in animi notione tamquam in vestigio volumus reponere; N I, 37.
fructus: neque condendi ac reponendi (fructus) ulla pecudum scientia est; N II, 156.
homines: homines iam morte deletos reponere in deos; N I, 38.
sidera: non possumus ea ipsa (sidera) non in deorum numero reponere; N II, 54.
species: cur .. Arqui species non in deorum numero reponatur? N III, 51.
spem: quod semper in se ipse || ipso || omnem spem reponet sui; T V, 36.
stellas: quas (stellas) tu innumerabilis in deorum numero reponebas; N III, 23.

reporto, zurückbringen: alqd: cum ipse nihil ex praeda domum suam reportaret; R II, 16. nihil .. praeter laudem bonis atque innocentibus neque ex hostibus neque a sociis reportandum; L III, 18.
Lücke: * reportare; R III, 42.

reposco, zurückfordern, fordern: ut ... sint || sunt || ... propensiores .. ad bene merendum quam ad reposcendum; Lae 32.

reprehendo (reprendo), fassen, zurückhalten, zurechtweisen, tadeln, rügen: I, 1, a. adripio ad: quod uterque vestrum arripiet fortasse ad reprendendum; N II, 162.
do ad: quo plures (amicus) det sibi tamquam ansas ad reprehendendum; Lae 59.
b. apertus ad: cum (haec) ... brevius ... concluduntur, tum apertiora sunt ad reprendendum; N II, 20.
2, a. unpersönlich: nec .. reprehendere libet nec laudare possum; L III, 22.
b. alqs: bene reprehendis; T I, 78. quod sequitur, quo modo aut tu adsentiare *aut* ego reprehendam, sane quaero; L II, 34. quae si opposita sunt ambitiosis, ... non reprehendo; L III, 39.
virtus: revocat virtus vel potius reprendit manu; A II, 139.
vituperatores: ut alteros (vituperatores) reprehendisse paeniteat; N I, 5.
II, 1. de: s. III. alqm; F III, 6. N I, 28.
2. quod: neque nunc reprehendo, quod ad voluptatem omnia referantur; N I, 113. qui (Cynici) reprehendunt et irrident, quod ea, quae turpia non sint, || nominibus ac || verbis flagitiosa ducamus || dicamus ||; O I, 128. s. III. alqm; A II, 109. alqd; A II, 49.
III. alqm: Antipatrum .. Stoicum, qui multus in eo fuisset, reprehendebant; A II, 17. ut (Philo) est reprehensus a patre Catulo; A II, 18. Antipatrum reprensum, quod diceret ..; A II, 109. quis .. vel eum iure reprehenderit, qui ..., vel illum, qui ..? F I, 32. dicam ... discendi causa magis, quam quo te aut Epicurum reprensum velim. ego quoque, inquit, didicerim libentius, si quid attuleris, quam te reprehenderim; F II, 8. qui ... a summo philosopho non reprenderentur eo nomine dumtaxat; F II, 21. de ipsis rebus .. saepenumero .. vereor ne reprehendar; F III, 6. quod si facerem ..., iure reprehenderer; F III, 6. id .. quo magis quidam ita faciunt, ut iure etiam reprehendantur; F V, 31. Carneades ... reprendere Chrysippum solebat laudantem Euripideum carmen illud; T III, 59. Xenophanes ... de ipsa mente item reprehenditur, ut ceteri, de infinitate autem vehementius; N I, 28. ille (Democritus) reprehensus a multis est; N I, 107. qui (Stoici) a vobis reprehenduntur; N I, 121. si quid aliud attentius cogitet, non reprehendatur; O I, 144. quanto Aristoteles gravius et verius nos reprehendit! O II, 56. quo magis reprehendendos Calliphontem || Calliphonem || et Dinomachum iudico; O III, 119.
alqd: hoc reprehendendum, quod ... utuntur; A II, 49. licet .. haec || hoc || quivis arbitratu suo reprehendat; A II, 102. quidam .. non tam id reprehendunt, si remissius agatur, sed ..; F I, 1. quamvis multa cuiusque modi (oratio) rapiat, nihil tamen teneas, nihil apprehendas || reprehendas ||; F II, 3. quid .. attinet dicere: „nihil haberem, quod reprenderem?" F II, 23. quod equidem non reprendo; F II, 28. quae nemo possit reprehendere; F II, 57. negat se reperire in asotorum vita, quod reprendat; F II, 70. hoc etsi multimodis || multis modis || reprendi potest, tamen accipio, quod dant; F II, 82. quod item || idem || est reprehendendum in dolore; F V, 31. mihi placere non solet consequentia reprehendere, cum prima concesseris; T V, 24. eadem .. (Parmenides efficit) de sideribus, quae reprehensa in alio iam in hoc omittantur; N I, 28. cuius ..

(mundi) administratio nihil habet in se, quod reprehendi possit; N II, 86. ut, si quid reprehensum sit a pluribus, id corrigatur; O I, 147. cuius (rei publicae) inimicos ulcisci saepius non est reprehendendum; O II, 50. si quid ob eam causam alteri detraxeris, non sit reprehendendum; O III, 30. quod maximum in eo (Regulo) est, id reprehenditis; O III, 110. quid maxume reprehendere Scipio solitus sit; Lae 59.

asotos: hoc est dicere: „non reprenderem asotos, si non essent asoti". isto modo ne improbos quidem, si essent boni viri; F II, 23.

avaros, cupidos: qui avari avaros, gloriae cupidos gloriosi reprehendunt; T III, 73.

disciplinas: in iis Graeciae disciplinis, quas reprendis; R IV, 4.

errata: Democriti errata ab Epicuro reprehensa et correcta permulta; F I, 28.

genus: ipsum regale genus civitatis ... non est reprehendendum; R II, 43.

improbos: s. asotos.

luxuriam: hic homo severus luxuriam ipsam per se reprendendam non putat; F II, 23. luxuriam non reprendit; F II, 30.

luxuriosos: nihil haberemus, *quod reprehenderemus* (luxuriosos); F II, 21. non esse reprendendos luxuriosos, si sapientes sint; F II, 21. nonne reprenderes, Epicure, luxuriosos ob eam ipsam causam, quod ita viverent? F II, 22.

otium: quis reprendet otium nostrum? A II, 6.

parricidas: dicit absurde similiter et si dicat non reprendendos parricidas; F II, 21.

pertinaciam: si in minimis rebus pertinacia reprehenditur, calumnia etiam coërcetur; A II, 65.

philosophum: hic .. elegantissimus omnium philosophorum et eruditissimus non magnopere reprehenditur; T V, 24.

porticus: theatra, porticus, nova templa verecundius reprehendo propter Pompeium; O II, 60.

praemeditationem: male (reprehendunt) Epicurii) praemeditationem rerum futurarum; T III, 34.

providentiam: vestra ista providentia reprehendenda, quae rationem dederit iis; N III, 78.

rationem: haec ratio a Chrysippo reprehenditur; Fa 30.

templa, theatra: s. porticus.

vitam: ipse (Epicurus) negat ... luxuriosorum vitam reprendendam; F II, 70.

reprehensio (reprensio), Tadel, Widerlegung: I. est: certe levior reprehensio est; A II, 102. ne illam quidem praetermisisti, Luculle, reprehensionem Antiochi ⟨nec mirum; in primis enim est nobilis⟩, qua solebat dicere Antiochus Philonem maxime perturbatum; A II, 111.

II, 1. effugio: cum aliquid non veri simile dicatis et effugere reprehensionem velitis; N I, 69.

praetermitto: s. I. A II, 111.

reformido: ne reprensionem quidem vulgi inanem reformidans; F III, 7.

vitupero: dissentientium inter se reprehensiones non sunt vituperandae; F I, 27.

2. careo: (Sophocles) iusta reprehensione caruisset; O I, 144.

3. incurro in: non eram nescius ... fore ut hic noster labor in varias reprehensiones incurreret; F I, 1.

III, 1. adfici: ut homines castigationibus, reprehensionibus, ignominiis adfici se in delicto dolerent; T IV, 45.

perturbari: s. I. A II, 111.

2. sine: neque .. disputari sine reprehensione nec cum iracundia aut pertinacia recte disputari potest; F I, 28. quod duobus modis sine reprensione fit; F II, 15.

reprehensor (reprensor), Tadler: I. probo: restat unum genus reprehensorum, quibus Academiae ratio non probatur; A II, 7.

II. convicia: orationis flumine reprensoris convicia diluuntur; N II, 20.

genus: s. I.

reprimo, zurückdrängen, einschränken, aufhalten, hemmen, unterdrücken: I. alqs: reprimam iam ‖ iam me ‖ et non insequar longius; L II, 44.

II. alqm: s. I.

alqd: quod semel admissum coërceri reprimique non potest; F I, 2.

ferocitatem: ferocitatem .. eius (Viriathi C. Laelius) ita repressit, ut facile bellum reliquis traderet; O II, 40.

fletum: ego ut primum fletu represso loqui posse coepi; R VI, 15.

impetum: saepe .. populi impetum iniustum auspiciis di immortales represserunt; L III, 27.

lacum: si (lacus Albanus) repressus esset; D II, 69.

repudio, verschmähen, zurückweisen, verwerfen: alqm: Calchantem, Helenum, quos tamen augures ne ipsae quidem fabulae adscivissent, si res omnino repudiaret; N II, 7. Curio ad focum sedenti magnum auri pondus Samnites cum attulissent, repudiati sunt; C 55 (56).

alqd: illud usitatum et saepe repudiatum refers; A II, 109. tibi hoc repudiare, illud .. superius ... defendere necesse erit; A II, 119. ut (Plato) ... ea ..., quae Socrates repudiabat, addisceret; F V, 87. id .. repudiandum; N III, 44. ara .. vetusta in Palatio Febris et altera Esquiliis Malae Fortunae detestataque ‖ detestanda atque ‖ omnia eius modi repudianda sunt; L II, 28.

aram: s. alqd; L II, 28.

beneficium: Metrodorum, ... cum (sapiens) appellaretur ab Epicuro, repudiare tantum beneficium noluisse; F II, 7.

deos: cur barbarorum deos repudiemus? N III, 47.

dona: apud quem (focum) sedens ille ‖ ille sedens ‖ Samnitium ... dona repudiaverat; R III, 40.

fabulas: his fabulis spretis ac repudiatis; N II, 71.

genus: s. **genus,** II, 1. repudio (4 St.) V. I, S. 98, b.

gloriam: quae (gloria) ... non est bonis viris repudianda; T III, 3.

honores: ille (vir sapiens) ... honores .. populi etiam ultro delatos repudiabit; T V, 104.

immortalitatem: siquidem etiam ille sapientissimus vir, Ithacam ut videret, inmortalitatem scribitur repudiasse; L II, 3.

iracundiam: illa .. (iracundia) omnibus in rebus repudianda est; O I, 89.

legem: lex popularis suffragiis populi repudiata est; Lae 96.

morem: parendum .. religioni fuit nec patrius mos tam contumaciter repudiandus; D II, 71.

munusculum: alieni facinoris munusculum non repudiaverunt; O III, 73.

nomen: nomen tantum videbitur regis repudiatum, res manebit; L III, 15.

novitates: non sunt illae quidem (novitates) repudiandae, vetustas tamen suo loco conservanda; Lae 68.

patrocinium: aut haec tibi .. sunt vituperanda, aut patrocinium voluptatis repudiandum; F II, 67.

pacem: ut pax Samnitium repudiaretur; O III, 109.

pecuniam: qui (Fabricius) illam pecuniam repudiabat; P 48.

religionem: neque ... religio Larum repudianda est; L II, 27.
rem: totam .. eam rem ... auctore Aristide repudiaverunt; O III, 49.
securitatem: quae est .. ista securitas? specie quidem blanda, sed reapse ‖ re ipsa ‖ multis locis repudianda; Lae 47.
viros: ceteri tot viri et tanti repudiati ab eo condemnatique discedent; A II, 118.
virtutem: non plus quam ut virtutes, quia non nullas curas ... adferunt, repudientur; Lae 48. virtus, quam sequitur caritas, minime repudianda est; Lae 61.
visa: quoniam .. docere .. vellent, quae visa accipi oporteret, ‖ et ‖ quae repudiari; A II, 29.
voluptatem: ut .. voluptates repudiandae sint; F I, 33. in ea (voluptate) .. spernenda et repudianda virtus vel maxime cernitur; L I, 52.

repuerasco, wieder zum Kinde werden: si quis deus mihi largiatur, ut ex hac aetate repuerascam et in cunis vagiam, valde recusem; C 83.

repugnanter, widerstrebend: ut .. proprium est verae amicitiae .. alterum libere facere, non aspere, alterum patienter accipere, non repugnanter; Lae 91.

repugnantia, Widerstand, Widerspruch: I, 1. incidit: f. II, 1. induco.
perturbat, al.: pravarum opinionum conturbatio et ipsarum inter se repugnantia sanitate spoliat animum morbisque perturbat; T IV, 23.
2. sum, II, 1. diiudico: f. induco.
II, 1. efficio: ita fit, ut in altera corruptione opinionum morbus efficiatur et aegrotatio, in altera inconstantia et repugnantia; T IV, 29.
induco: ut ea ‖ eam ‖ sine errore diiudicaremus, si quando incidissent ‖ incidisset ‖, induxit eam, quae videretur esse, non quae esset, repugnantiam; O III, 34.
2. comparo cum: nec id, quod vere honestum est, fas est cum utilitatis repugnantia comparari; O III, 17.

repugno, Widerstand leisten, widerstehen, widerstreben, widersprechen: I. alqs: neque .. quisquam repugnat; A II, 41. hic pugnes licet; non repugnabo; A II, 57. si ... diceret ..., non repugnarem; A II, 112. non repugnabo; A II, 128. quae tu si alio nomine vis vocare, non ‖ nihil ‖ repugno; A fr. 19. non modo non repugnantibus, verum etiam approbantibus nobis; F I, 62. nec ego repugno, sed inter sese ipsa pugnant; F II, 90. in quo erat facile vincere non repugnantes; T I, 3. mihi .. quicquid acciderit in tam ingrata civitate, ne recusanti quidem evenerit, non modo [non] ‖ non ‖ repugnanti; P 17.
alqd: quid consentiens, quid repugn*ans* esset; A I, 19. quo modo .., quid cuique rei consentaneum esset, quid repugnaret, videremus? A II, 22. tantum abesse dicebat, ut id ‖ [id], al. ‖ consentaneum esset, ut maxime etiam repugnaret; A II, 28. cum haec duo pro congruentibus sumunt tam vehementer repugnantia; A II, 44. ne repugnantia quidem videmus? A II, 50. quid sequatur quamque rem, quid repugnet; A II, 91. nihil tam repugnare; A II, 111. ea scientia ... consequentium repugnantiumve ratio potest perspici; F I, 63. quid .. est tam repugnans quam eundem dicere ..? F IV, 78. illud vehementer repugnat, eundem beatum esse et multis malis oppressum; F V, 77. quid sequatur, quid repugnet, vident; F V, 83. alterum non dubitabunt, quin et Stoici convenientia sibi dicant et vos repugnantia; F V, 85. haec inter se quam repugnent, plerique non vident; T III, 72. quae et per se sunt falsa perspicue et inter se vehementer repugnantia; N I, 30. philosophi ... consequentia et repugnantia videntes; D II, 150. haec quoque coniunctio est ex repugnantibus: „et est Fabius, et in mari Fabius morietur"; Fa 12.
animus: animo .. mihi opus est non repugnante; T II, 15.
honestas: ea (utilitas) nulla erat repugnante honestate; O III, 48.
natura: f. **natura,** I, 1. adversatur. repugnat (5 St.) B. II, S. 633, b. 638, a.
ratio: an quicquam est secundum naturam, quod fit repugnante ratione? T IV, 79.
utilitas: ut animadvertendum sit, repugnetne (utilitas) plane an possit cum honestate coniungi; O III, 50.
II, 1. de: de vita beata nihil repugno; N I, 67.
2. sibi: quid potest reperiri, quod ipsum sibi repugnet magis? A II, 44. ut non repugnet ipsum sibi; F IV, 29. f. I. alqd; F V, 85.
amicitiae: cum .. omnium rerum simulatio vitiosa est, ... tum amicitiae repugnat maxime; Lae 92.
cupiditati: cum huic (cupiditati) obsecutus iis ‖ es ‖, illi est repugnandum; T V, 60.
fortitudini: ita fit, ut fortitudini aegritudo repugnet ‖ [ita ... repugnet] ‖; T III, 14.
fortunae: qua (magnitudine animi) facile posset repugnari obsistique fortunae; F IV, 17.
honestati: cum repugnare utilitas honestati videatur; O III, 50. si quando ea, quae videtur utilitas, honestati repugnat; O III, 120.
honesto: quae .. huic (honesto) repugnent specie quadam utilitatis; O III, 12.
loco: ne Carneade quidem huic loco valde repugnante; A II, 112.
naturae: neque .. attinet naturae repugnare nec quicquam sequi, quod assequi non queas; O I, 110. quid est .. aliud Gigantum modo bellare cum dis nisi naturae repugnare? C 5.
perturbationibus: his .. perturbationibus ... omnibus viribus atque opibus repugnandum est; T III, 25.
rei: quid cuique rei sit consequens, quid repugnans; T V, 68.
sententiae: is .. (dolor) huic maxime sententiae repugnat; T V, 76.
virtuti: si (voluptas) virtuti diutius repugnet; F III, 1. si ea virtuti non repugnarent; O III, 18.
visis: esti maximam actionem puto repugnare visis; A II, 108.
utilitati: „o stultum hominem", dixerit quispiam, „et repugnantem utilitati suae!" O III, 100.

repulsa, Zurückweisung, Zurücksetzung: I. adfero: Mamerco, homini divitissimo, praetermissio aedilitatis consulatus repulsam attulit; O II, 58.
fero: f. **fero,** II, 1. repulsam (3 St.) B. II, S. 42, b.
refero: hic ... in domum multiplicatam non repulsam solum rettulit, sed ignominiam etiam et calamitatem; O I, 138.
II. ignominia, infamia: videntur ... offensionum et repulsarum quasi quandam ignominiam timere et infamiam; O I, 71.
III. cum: similemne putas C. Laelii unum consulatum fuisse, et eum quidem cum repulsa? T V, 54.

reputo, berechnen, erwägen: alqd: haec reputent isti, qui ..; T I, 51. hunc horum nihil umquam reputavisse certo scio; N II, 119.

defectiones: ut ex hoc die ... superiores || superioris || solis defectiones reputatae sint usque ad illam, quae Nonis Quinctilibus fuit regnante Romulo; R I, 25.

mala: »nos .. humanae vitae varia reputantis mala;« T I, 115.

requies, Ruhe, Erholung: I. est: in eadem (amicitia Scipionis mihi) requies plena oblectationis fuit; Lae 103.

II, 1. adfero: nisi (somnus) requietem corporibus et medicinam quandam laboris afferret; F V, 54.

consequor: si aut requietem natura non quaereret aut eam posset alia quadam ratione consequi, facile pateremur; F V, 54.

habeo: feriarum festorumque dierum ratio in liberis requietem litium habet et iurgiorum; L II, 29.

nosco: ut meae senectutis requiem || requietem || oblectamentumque noscatis; C 52. sive oblectatio quaeritur animi requiesque curarum; O II, 6. f. consequor.

2. quaero ad: quae (res) ad requietem animi delectationemque quaeruntur; L II, 2.

III. intervalla: parvos (dolores) multa habere intervalla requietis; F I, 49.

IV. relaxare: »tu .. anxiferas curas requiete relaxans«; D I, 22.

requiesco, ruhen, ausruhen: I. studium: nostrum .. otium negotii inopia, non requiescendi studio constitutum est; O III, 2.

II. alqs: ille (Africanus) .. requiescens a rei publicae pulcherrimis muneribus; O III, 2. ubi, quom satis erit ambulatum, requiescemus; L I, 14.

corpus: »sepulcrum, ... ubi remissa humana vita corpus requiescat malis;« T I, 107.

mortuus: requiescere in sepulcro putat mortuum; T I, 107.

puella: puellam defatigatam petisse a matertera, ut sibi concederet, paulisper ut in eius sella requiesceret; D I, 104.

requiro, suchen, fragen, forschen, verlangen, bedürfen, vermissen: I. alqs: nos, ... si quae videbuntur, requiremus; A II, 148. tu fortasse verum dicis, sed requiram diligentius; A fr 20 (8. 37). triste .. est nomen .. carendi, quia subicitur haec vis: habuit, non habet, desiderat, requirit, indiget; T I, 87. unde isti versus? ... recte requiris; T II, 26. post requires, si quid fuerit obscurius; T IV, 10.

II. indirecte Frage: si ... ab ea (natura) deus aliqui requirat, contentane sit ..; A II, 19. post requisitum, etiamne, si eiusdem modi esset visum, verum, quale vel falsum; A II, 77. Oedipodis ... illo mollissimo carmine, quaenam essent haec ipsa loca, requirentis; F V, 3. quid sit in quaque re maxime probabile, semper requiremus || exquiremus ||; T IV, 7. sin autem quis requirit, quae causa nos inpulerit, ut ..; N I, 7. qui .. requirunt, quid quaque de re ipsi sentiamus; N I, 10. cum ... admirans Hiero requireret, cur ita (Simonides) faceret; N I, 60. quod faciebat etiam Panaetius requirens, Iuppiterne ... iussisset; D I, 12. f. III. alqd; N III, 8. D II, 97. 126.

III. alqm: ne alios requiramus; R I, 44.

alqd: illud .. mihi ante hoc tempus numquam in mentem venit a te requirere; A I, 3. quid est, ... quod requiras? F II, 8. vivere ex hominis natura undique perfecta et nihil requirente; F V, 26. quid attinet de rebus tam apertis plura requirere? F V, 51. ut nos quoque idem ab illis requiramus; T III, 71. habeo paulum, quod requiram; T V, 21. qui beatus est, non intellego, quid requirat, ut sit beatior; T V, 23. neque tam refellendi tui causa (meditabar) quam ea, quae minus intellegebam, requirendi; N III, 1. cogito ... ea, quae minus intellexi, requirere; N III, 4. ad singula, quae requires, statim respondebo; N III, 4. expecto, quid requiras; N III, 6. ea, quae requiro, doce; N III, 7. dic, ... quid requiras. egone? primum illud, cur ... dixeris; N III, 8. ego .. etiam haec requiro: omnesne, qui Cannensi pugna ceciderint, uno astro fuerint; D II, 97. illud etiam requiro, cur ... (deus ista visa) non vigilantibus potius det quam dormientibus; D II, 126. quoniam nihil ex te .. hi maiores natu requirunt; R II, 64. sin quid requiritis, id explicemus prius; L I, 32. quid tandem hoc loco est quod requiras; L III, 48. quo minus ab eo id, quod desit, requiratur; O I, 121. cuius possessio quo est maior, eo plus requirit ad se tuendam; P 49. nihil sibi deesse sentiunt, nihil requirunt; P 52. ut, si probabilia dicentur, ne quid ultra requiratis; Ti 8. neque in eo quicquam esset † requisitum; Ti 13. f. apparatum.

adulescentiam: ego L. Metellum memini ... ita bonis esse viribus extremo tempore aetatis, ut adulescentiam non requireret; C 30. nisi forte adulescentes pueritiam, paululum || paulum || aetate progressi adulescentiam debent requirere; C 33.

animantis: ut (bestiae) requirant atque adpetant, ad quas se adplicent eiusdem generis animantis; Lae 81.

apparatum: eadem requiro, quae paulo ante, ministros, machinas, omnem totius operis dissignationem || design. || atque apparatum; N I, 20.

artes: ad hanc rem aiunt artis quoque requisitas; F IV, 16.

auctorem: nec litterarum Graecarum nec philosophiae iam ullum auctorem requiro; A II, 5.

bonum: isto bono utare, dum adsit, cum absit, ne requiras; C 33.

causam: nec ... a deo causam requirimus, cum culpae paene vocem audiamus; N III, 91. similiter ad animorum motus voluntarios non est requirenda externa causa; Fa 25.

cultum: (sapientes) nullum necessarium vitae cultum aut paratum requirentes; F V, 58.

dissignationem: f. apparatum.

doctrinam: haud erat sane, quod quisquam rationem ac doctrinam requireret; T III, 2.

ignem: quem (ignem) usus vitae requirit; N II, 41.

iudicium: ut nemo sit nostrum, qui in sensibus sui cuiusque generis iudicium requirat acrius; A II, 19.

libros: quos (libros) hic tandem requiris? F III, 10.

locum: gallinae avesque reliquae .. quietum requirunt ad pariendum locum; N II, 129.

machinas, ministros: f. apparatum.

medicum: ille exercitatus et vetus ... medicum modo requirens ... inquit ..; T II, 38.

modum: requiro || credo, Quinte ||, ut ceteri sumptus, sic etiam sepulchrorum modum. — recte requiris || requiri ||; L II, 62.

motus: (bestiae) motus .. solutos et vagos a natura sibi tributos requirunt; F V, 56.

opes: non ex liberis populis reges requiri aut potestatem atque opes optimatium; R I, 48.

orationem: quae requirebant orationem ornatam et gravem; F IV, 6.

paratum: f. cultum. — potestatem: f. opes.

prudentiam: in quo equidem continentissimorum hominum, maiorum nostrorum, saepe requiro prudentiam; P 7.

pueritiam: f. adulescentiam; C 33.
rationes: adsuescunt animi ... neque requirunt rationes earum rerum; N II, 96. ego .. a te rationes requiro * ‖ rationes * ‖; N III, 18. f. doctrinam.
rem: rem a me saepe deliberatam ... requiris; A I, 4. ut ... eas (res) .. sine voluptate aut utilitate aliqua non requirat; F III, 37.
respirationem: neque erant anima circumfusa extrema mundi, ut respirationem requireret; Ti 18.
reges: f. opes.
sermonem: inertissimos homines .. aut quaerere quempiam ludum aut sermonem aliquem requirere; F V, 56. qui secum loqui poterit, sermonem alterius non requiret; T V, 117.
studia: sunt ineuntis adulescentiae (studia certa); num ea constans iam requirit aetas? C 76.
terminos: requiri placere terminos, quos Socrates pegerit; L I, 56.
voluptatem: virtutem .. nixam hoc honesto nullam requirere voluptatem; F I, 61. nec voluptatem requirentes nec fugientes laborem; F V, 57. eas .. (voluptates) si natura requirat; T V, 94.
Lücke: * sas requisivit; R II, 52.

res, Sache, Gegenstand, Wesen, Ding, Begebenheit, Angelegenheit, Umstand, Handlung, Lage, That, Verhältnis, Wirklichkeit, Wahrheit, Mittel, Interesse, Ursache, Grund, Geschäft, Ausgang, Verlauf, Vermögen: I. **absolut**: 1. **Subject**: absunt: ceteras res omnis plane paris ac ne minimum quidem, utrum adessent an abessent, interesse; L I, 55.
accedit: accessit eo numerus, res cum ad vitam necessaria, tum una inmutabilis et aeterna; R III, 3.
acuunt: ita duae res ... illum acuebant, otium et solitudo; O III, 1.
adducunt: quae (res) ad confessionem ignorationis adduxerant Socratem; A I, 44.
adferunt: quae (res) dulcem motum afferant sensibus; F II, 10. quae (res) interitum videantur afferre; F III, 16. quae res pecuniae cupiditatem adferunt; T V, 89. ea res tibi aut timorem adferet aut alacritatem? D II, 83. † non ‖ non ‖ ut eae res causam adferrent amoris; Fa 35. quae (res) languorem adferunt ceteris; O III, 1. quae (res) speciem utilitatis attulerit; O III, 35.
adficit: quae (res) aegritudine Alcibiadem adficiebat; T III, 77.
adhibent: (eae res) lacerant, vexant, stimulos admovent, ignis adhibent, respirare non sinunt; T III, 35.
admonet: cum res ipsa admonuerit, ut in eos dicamus, qui ..; R II, 48. admonebat me res, ut hoc quoque loco intermissionem eloquentiae ... deplorarem; O II, 67.
admovent: f. adhibent. — adsunt: f. absunt.
angit: f. est; F I, 41.
antecedit: cum ... tota .. ea res ‖ ars ‖ longe ceteris et studiis et artibus antecedat; A I, 3.
attingit: quaecumque res eum (sapientem) sic attinget, ut sit visum illud probabile; A II, 101. quamquam haec .. res non solum ex domestica est ratione ⟨attingit etiam bellicam⟩; O I, 76.
cadunt: quod (res) aut ita essent parvae, ut sub sensum cadere non possent, aut ita mobiles, ... ut ..; A I, 31. est (animus) ... rationis concentionisque ... sempiternarum rerum et sub intellegentiam cadentium compos et particeps; Ti 27.
claudicat: tota .. res vacillat et claudicat; N I, 107.
coepit: serpit † deinde res, quae proclivis ‖ proclivius ‖ ad perniciem, cum semel coepit, labitur; Lae 41. quod .., ut res ire coepit, haud scio an aliquando futurum sit; Lae 43.
comprobat: haruspices ..., quorum .. disciplinam et sapientissimus vir et eventus ac res conprobavit; D I, 36. ita res somnium conprobavit; D I, 50.
concurrunt: res .. concurrent contrariae; F V, 28.
conducunt: prius ... quam appetitum earum rerum, quae sibi conducant, amittere; F V, 33.
congruunt: ex quo ... susceptio ..., earum rerum ‖ appetitio ‖, quae erant congruentes cum praescriptione naturae; A I, 23.
consequitur: quanta primum intellegentia, deinde consequentium rerum cum primis coniunctio et conprehensio esset in nobis; N II, 147. quod omen res consecuta est; D I, 104. quae res quamque causam plerumque consequatur, etiamsi non semper; D I, 126. quod .. vi naturae ... videmus effici, ex eo significationem rerum consequentium quaerimus? D II, 44. is non videt, quae quamque rem res consequatur; Fa 9.
continet: mihi .. in tota ratione ea ... una res videtur causam continere; T IV, 65. nec .. ulla res vehementius rem publicam continet quam fides; O II, 84.
convenit: quodsi (philosophi) essent eo animo, ut nollent aetatem in litibus conterere, posse rem convenire; L I, 53.
convertit: honesta res ... totos ad se convertit et rapit; O II, 37.
dat: »qui volt esse, quod volt, ita dat se res, ut operam dabit«; N III, 66.
debet: res .. familiaris quaeri debet iis rebus, a quibus abest turpitudo, conservari autem diligentia et parsimonia, eisdem etiam rebus augeri; O II, 87. f. II, 1. tracto; F IV, 7.
declarat: nonne res declarat fuisse totum illud voluntarium? T III, 64. eam (utilitatis speciem), ut res declarat, falsam iudicavit; O III, 99.
desunt: duas sibi res, quo minus in vulgus et in foro diceret, confidentiam et vocem defuisse *; R III, 42.
dicit: quarum (rerum) una ... in summo eum bono dicat esse, altera versetur in levissima parte naturae; F V, 22.
differt: nihil interest, omnibusne partibus visa res nihil differat, an internosci non possit, etiamsi differat; A II, 85.
dilabitur: quam (rem familiarem) .. dilabi ‖ delabi ‖ sinere flagitiosum est; O II, 64.
discedit: cum hominis natura morte dissolvitur, ceterarum rerum perspicuum est quo quaeque discedat; C 80.
distant: sescenta licet eiusdem modi proferri, ut distantium rerum cognatio naturalis appareat; D II, 34.
docet: cum res ipsa doceat (aleam quandam esse); D II, 36.
ducit: hic alio res familiaris, alio ducit humanitas; O III, 89.
efficit: quae cum res tota ficta sit pueriliter, tum ne efficit *quidem*, quod vult; F I, 19. cum (voluptas) percipitur e multis dissimilibus rebus dissimilis efficientibus voluptates; F II, 10. quae quidem ars ‖ quidem res, quidem ‖ efficit, ne necesse sit ... decantare; F IV, 10. quamquam non haec una res efficit maximam aegritudinem, tamen ..; T III, 30. f. est; A I, 24.
eget: cum rem non magnopere philosophia egere videamus; T I, 89. quae quamquam ita sunt in promptu, ut res disputatione non egeat, tamen ..; O I, 6.

est, sunt: dicam .., ut res est ..; A I, 11. id est quasi perfectio naturae omniumque rerum, quas in animis ponunt, una res optima; A I, 20. ut altera (res) esset efficiens, altera autem quasi huic se praebens *ex* eaque efficeretur aliquid; A I, 24. nota .. mihi res est; A II, 10. cum animi inaniter moveantur eodem modo rebus iis, quae nullae sint, ut iis, quae sint; A II, 47. an tu ... negabis esse rem ullam, quae cognosci, comprendi, percipi possit? A II, 62. quibuscum res est; A II, 83. quae (res) sunt in philosophia multae atque magnae; A II, 91. quae (res) sint in genere contrario; A II, 95. si .. mihi cum Peripatetico res esset; A II, 112. erit .. res iam in discrimine; A II, 132. qui ... in re eo meliore, quo maior sit, mediocritatem desiderent; F I, 2. nec praeterea est res ulla, quae sua natura aut sollicitare possit aut angere; F I, 41. duae sunt .. res quoque, ne tu verba solum putes; F II, 20. quid, quod res alia tota est? F II, 28. cur ista res digna odio est, nisi quod est turpis? F II, 79. eae (res) non sunt in potestate sapientis; F II, 89. earum rerum, quae secundum naturam sint || sunt ||, habere dilectum || del. ||; F III, 12. quae (res) sint contra naturam; F III, 18. quae (res) contra naturam sint; F III, 31. quae (res) sint secundum naturam; F III, 31. vivere ... seligentem, quae (res) secundum naturam, et, quae contra naturam sint, reicientem; F III, 31. quae (res) sunt secundum naturam; F III, 33. neque ab ulla re, quae non sit in bonis, id, quod sit in bonis, contineri potest; F III, 49. quae (res) neque in virtutibus sunt neque in vitiis; F III, 58. quas (res) secundum naturam esse dicimus; F III, 61. tertium .., omnibus aut maximis rebus iis, quae secundum naturam sint, fruentem vivere; F IV, 15. quae (res) sunt secundum naturam neque sunt in nostra potestate; F IV, 15. quod maximae res essent in potestate sapientis; F IV, 17. quae (vita) etiam ceteris rebus, quae essent secundum naturam abundaret; F IV, 20. earum rerum, quae sint secundum naturam, quam plurima et quam maxima adipisci; F IV, 25. quae (natura) ... deserat ... ullius earum rerum, quae secundum naturam sunt, aut motum aut statum; F IV, 32. ipsam etiam virtutem volunt esse earum rerum, quae secundum naturam sunt; F IV, 39. nec esse res ullas praeter virtutes et vitia, inter quas quicquam omnino interesset; F IV, 47. falsam illam ipsam (rem) esse, quam (ea) sequantur; F IV, 55. ut, quo hae (res) maiores minoresve sint, eo, quae peccentur ..., aut maiora sint aut minora; F IV, 77. non plus incommodi est, quam quanti quaeque earum rerum est; F V, 15. quas (res) primas secundum naturam esse diximus; F V, 20. quae (res) sunt in utriusque (corporis, animi) motu et statu; F V, 37. quae (res) aut sine animo sunt aut *non* multo secus; F V, 38. quas (res) primas secundum naturam esse diximus; F V, 45. positum est a nostris in iis esse rebus, quae secundum naturam essent, non dolere; F V, 73. cum constiterit inter doctos, quanti res quaeque sit; F V, 89. cum a re familiari, quae est ministra et famula corporis, ... sevocamus animum; T I, 75. ita est utraque res sine altera debilis; T II, 13. experiar equidem; sed magna res est; T II, 15. tristis .. res est sine dubio, aspera, amara, inimica naturae, ad patiendum tolerandumque difficilis; T II, 18. »cum secundae res sunt maxume, tum maxume meditari secum oportet ..;« T III, 30. non est .. in nostra potestate fodicantibus iis rebus, quas malas esse opinemur, dissimulatio vel oblivio; T III, 35. quoniam .. res in nostra potestate est; T III, 66. intellegi necesse est non rem ipsam causam atque || [causam atque] || fontem esse maeroris; T III, 67. si et eadem res est et idem est homo; T III, 74. cum, quorum res esset, sua ipsi non videbant, caecum adhibebant ducem; T V, 112. res .. nulla est, de qua tantopere || tanto opere || non solum indocti, sed etiam docti dissentiant; N I, 5. tam .. eam rem esse facilem, ... ut ..; N I, 53. in Epicureo deo non res, sed similitudines rerum esse; N I, 75. quid, quod earum rerum (imagines incurrunt), quae numquam omnino fuerunt neque esse potuerunt, ut Scyllae, ut Chimaerae? N I, 108. tota res .. nugatoria est; N I, 108. utrum ignorant (di), quae res maxumae sint, ... an ..? N II, 77. qua (scientia) ne in deo quidem est res ulla praestantior; N II, 147. magnifica quaedam res et salutaris, si modo est ulla; D I, 1. nota res est et a te ipso mandata monumentis; D I, 33. si ea res nulla esset omnino; D I, 65. quas (res) esse futuras aut concitata mens aut soluta somno cernit aut ..; D I, 128. divinationem esse earum rerum praedictionem et praesensionem, quae essent fortuitae; D II, 13. potestne .. earum rerum, quae nihil habent rationis, quare futurae sint, esse ulla praesensio? D II, 15. quae (res) talis est; D II, 46. tecum .. mihi res est; D II, 109. ut (imagines) ... accurrant? etiamne earum rerum, quae nullae sunt? D II, 138. quae (res) .. in nostra potestate sint, ab iis fatum abesse; Fa 45. neque .. est ulla res, in qua propius ad deorum numen virtus accedat humana, quam civitatis .. condere; R I, 12. quae (lex naturae) vetat ullam rem esse cuiusquam nisi eius, qui tractare et uti sciat; R I, 27. non committam, ut *non* sit inlustrior illa ipsa res ... quam oratio mea; R I, 38. ea (populi res) .. est ... publica; R I, 43. quod tum erat res in pecore et locorum possessionibus; R II, 16. quae .. fuit tum Atheniensium res, cum ..? R III, 44. quoniam quidem populi res non erat; R III, 44. populi nulla res erat; R III, 44. * dici possint, cur illa sit res publica resque populi; R III, 46. sunt .. maxumae res in hac memoria atque aetate nostra; L I, 8. sit ista res magna, sicut est; L I, 17. qui sibi eam rem fructuosam putabit fore; L I, 42. quae quom tot res tantaeque sint; L I, 62. quod eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 51. ut ... eodem loco res sit, quasi ea pecunia legata non esset, L II, 53. quae (res) sunt in iure societatis humanae; O I, 60. altera est res, ut ... res geras magnas illas quidem; O I, 66. caveat, ne id modo consideret, quam illa res honesta sit; O I, 73. cum plerique arbitrentur res bellicas maiores esse quam urbanas; O I, 74. ut animadvertatur, quanta illa res sit, quam efficere velimus; O I, 141. cum minimarum (rerum) sine arte nulla sit; O II, 6. qui fructus quaeque utilitates ex rebus iis, quae sint || sunt || inanimae, percipiantur; O II, 14. quarum (rerum) una est in perspiciendo, quid in quaque re verum sincerumque sit; O II, 18. si prius iis de rebus, quae virtuti propiores sunt, dixerimus; O II, 22. eae res, quas ingenio ac ratione persequimur, gratiores sunt quam illae, quas viribus; O II, 46. ut earum rerum copia sit, quae sunt || ad victum || necessariae; O II, 74. rem .. integram ad reditum suum iussit esse; O II, 82. quas res a summo philosopho praeteritas arbitror, quod essent faciles; sunt certe utiles; O II, 86. perpaucae res sunt, in quibus non dolus malus iste versetur; O III, 64. ea res ... ei (Mario) magno honori fuit; O III, 80. est .. ulla res tanti, ... ut ..? O III, 82. magna .. res est; O III, 119. nullaene .. res sunt seniles, quae ..? C 15. nec .. segetibus solum et pratis et vineis et arbustis res rusticae laetae sunt, sed hortis etiam et pomariis; C 54. praeclara res est; Lae 17. ceterae res,

quae expetuntur, oportunae sunt singulae rebus fere singulis; Lae 22. multae .. res sunt, in quibus de suis commodis viri boni multa detrahunt detrahique patiuntur; Lae 57. quoniam res humanae fragiles caducaeque sunt; Lae 102. parva, inquit, est res. at magna culpa; P 20. nec est ulla res, quae plus apud eum polleat quam ipsius voluntas atque iudicium; P 34. ſ. attingit; O I, 76. cadunt; A I, 31. congruunt. potest; A II, 23. — II, 1. aperio; F II, 54. T V, 102.

evenit: ſ. **evenio,** III. res (6 St.) B. I, S. 884, a.

eunt: ut, quo natura ferat, eo (res) possint ire; F V, 39. ſ. coepit; Lae 43.

exsistunt: cuius (Tulli Hostilii) excellens in re militari gloria magnaeque extiterunt res bellicae; R II, 31. multae res extiterunt urbanae maiores clarioresque quam bellicae; O I, 74.

fert: fidenti animo, si ita res feret, gradietur ad mortem; T I, 110.

fluunt: quibus (rebus) ab aeterno tempore fluentibus in aeternum ratio tamen mensque moderatur; T V, 70. in rebus prosperis et ad voluntatem nostram fluentibus; O I, 90.

fodicant: ſ. est; T II, 35.

fugit: ut, quem res nulla fugeret, quisquam aliquando fuisset; R II, 2.

gignit: quae res genuit falsas opiniones errores que turbulentos; N II, 70.

habet: cum tam ‖ cum ‖ docuerim gradus istam rem non ‖ non magis ‖ habere quam virtutem; F V 84. quid habet ista res aut laetabile aut gloriosum? T I, 49. in multis etiam vitiis (haec proclivitas) apparet, sed nomen res non habet; T IV, 28. gravitatem res habet, quom frequens ordo est; L III, 40. mihi videtur ... orta amicitia adplicatione magis animi ... quam cogitatione, quantum illa res utilitatis esset habitura; Lae 27. perfecta .. sapientia si simus ‖ sumus si, simus, si ‖, nihil habeat res vitii; Lae 38. ſ. est; D II, 15. — se habet: ſ. **habeo,** III. se (24 St.) B. II, S. 122, a.

immutant: tot rebus ipsis se inmutantibus; N II, 19.

impedit: nulla res obiecta impediet, quo minus (animus) percipiat, quale quidque sit ‖ est ‖; T I, 47. ſ. **impedio,** I. res (3 St.). III. naturam (2 St.) B. II, S. 235, b. ſ.

impellit: quae (res) prima inpulit etiam, ut suspiceremus in caelum; R III, 3. quae res ad necem Porsennae C. Mucium inpulit sine ulla spe salutis suae? P 12.

impendent: quarum .. rerum praesentia sumus in aegritudine, easdem inpendentes et venientes timemus; T III, 14.

incidit: quae res tandem inciderat? inquit Philus. tum ille (Scipio): de solibus istis duobus; R I, 17. saepe incidunt magnae res, ut discedendum sit ab amicis; Lae 75.

inclinat: cum sciatis, quo quaeque res inclinet; R II, 45.

instant: spero nos ... earum .. rerum rationem, quae nunc instant, explicaturos; R I, 33.

insunt: quae (res) inessent in omni mundo cum magno usu et commoditate generis humani; N II, 80. quae (res) inesse in homine perspiciantur ab iis, qui se ipsi velint nosse; L I, 62.

labitur: ſ. coepit; Lae 41.

lacerant: ſ. adhibent.

latent: quas (res) a natura occultatas et latentes indagare ratio potest; F V, 58.

manet: cum ... eaedem res maneant alio modo; F IV, 22. dum res maneant, verba fingant (docti) arbitratu suo; F V, 89. cum res eadem maneat ‖ eaedem maneant ‖; T IV, 39. nomen tantum videbitur regis repudiatum, res manebit; L III, 15. cum .. (ratio) in illis rebus vertitur, quae manentes semper eadem ‖ eaedem, eodem ‖ non sensu, sed intellegentia continentur *; Ti 28.

movent: quae (res) necessario movent alias, cum ipsae ab aliis moventur; Ti 51.

mutat: ſ. potest; D II, 96.

nocet: quae (res secundae) nihil noceant invidenti; T IV, 16 (17). quid tibi hic tandem nocet? resne, ... an ego? D II, 46. earum ... rerum, quae noceant et obsint, eadem divisio est; O II, 12.

obest: ut ea res aut prosit aut certe ne obsit rei publicae; O II, 72. quae res aut prodesse soleant aut obesse; O II, 86. ſ. nocet; O II, 12.

obtinet: ipsa res deorum nomen obtinuit; N II, 61.

occurrit: cum ei (sapienti) res similes occurrant, quas non habeat dinotatas; A II, 57. quaerenti mihi ... nulla maior (res) occurrebat, quam si optimarum artium vias traderem meis civibus; D II, 1.

paret: nec (res familiaris) lubidini potius luxuriaeque quam liberalitati et beneficentiae pareat; O I, 92.

patet: nec ita claudenda res est familiaris, ut eam benignitas aperire non possit, nec ita reseranda, ut pateat omnibus; O II, 55.

patitur: qui benigniores volunt esse, quam res patitur; O I, 44.

pertinet: ſ. **pertineo,** II. res (6 St.) S. 67, b.

perturbant: quae (res) perturbent animum; T IV, 65.

pervagatur: Epicurus ... de (re) illustri et facili et iam in vulgus pervagata loquitur; F II, 15. ut doctissimi homines de rebus non pervagatis inusitatis verbis uterentur; F III, 5.

pervenit: ut eandem illam rem ... non multis partibus malit ad sese ... sine facinore quam illo modo pervenire; F III, 36.

pervertit: nec .. ulla res magis labefactatam diu et Carthaginem et Corinthum pervertit aliquando quam hic error ac dissipatio civium; R II, 7.

placet: sine aliqua eius rei, quam sibi quisque placere dicit, certa et propria nota; A II, 35.

pollet: ſ. est; P 34. — poscit: ſ. potest; P 6.

postulat: ſ. **postulo,** I. res (3 St.) S. 181, b.

potest: nisi iis rebus adsensus sit, quae falsae esse non possint; A II, 23. ut ne ratione quidem et coniectura ulla res percipi possit; A II, 42. praesto est, qui neget rem ullam percipi posse sensibus; A II, 101. quod negemus rem ullam percipi posse; A II, 102. brevi res potest tota confici; A II, 108. non quo ipsa res immutari soleat aut possit; T III, 54. quam (rem) vos effici negatis sine divina posse sollertia; N I, 53. res caelestes omnesque eae, quarum est ordo sempiternus, ab homine confici non possunt; N II, 16. universam .. naturam nulla res potest impedire; N II, 35. ut (natura) et praesit omnibus et eam nulla res possit inpedire; N II, 36. praeclara .. auspicia, si esurientibus pullis res geri poterit, saturis nihil geretur! D I, 77. si (res) fieri non potuisset, facta non esset; D II, 49. quodsi haec astro ingenerata et tradita essent, nulla res ea mutare posset; D II, 96. neque .. occupata opera neque inpedito animo res tanta suscipi potest; L I, 8. ut res posit intellegi; O III, 82. dicam brevius, quam res tanta dici potest ‖ [dici] poscet ‖; P 6. ſ. cadunt; A I, 31. convenit. differt. est; A II, 62. F I, 41. N I, 108. eunt. — II, 1. animadverto. efficio; A II, 125. O II, 20.

praebet: (res familiaris) quam plurimis, modo dignis, se utilem praebeat; O I, 92. ſ. est; A I, 24.

praestat: quom ... nefas .. sit dicere nullam rem praestare naturae omnium rerum; L II, 16.

praetereunt: maximae res tacitae praeterierunt, de divinatione, de fato; N III, 19.

probat: et nostrorum augurum et Etruscorum haruspicum disciplinam ... res ipsa probavit; N II, 10.

proficiscitur: earum .. rerum utramque a corde proficisci ‖ proficiscі * ‖; D I, 119. cuius omnia consilia resque omnes, quas gerit, ab ipso proficiscuntur eodemque referuntur ‖ feruntur ‖; P 34.

progreditur: quos .. ad sumptus progressa iam ista res sit, in C. Figuli sepulchro vidisse *te* credo; L II, 62.

prohibet: quid, quos res ipsa lugere prohibet? T III, 65.

prosunt: quo plus in negotiis gerendis res quam verba prosunt, hoc ..; A II, 2. ſ. obest.

rapiunt: ipsae res verba rapiunt; F III, 19. ſ. convertit.

redarguunt: inproborum .. prosperitates secundaeque res redarguunt ... vim omnem deorum ac potestatem; N III, 88.

repudiat: Calchantem, Helenum, quos tamen augures ne ipsae quidem fabulae adscivissent, si res omnino repudiaret; N II, 7.

serpit: ſ. coepit; Lae 41. — **sinunt:** ſ. adhibent. — **solet:** ſ. obest; O II, 86. potest; T III, 54. II, 1. impetrio. — **sollicitat:** ſ. est; F I, 41.

spectat: si ad perniciem patriae res spectabit; O III, 90.

stat: »moribus antiquis res stat Romana virisque«; R V, 1. quibus (antiquis moribus) ille dixit rem stare Romanam; R V, 2.

suppetit: etiamsi res forte non suppetit; O II, 31.

sustinet: »eloquere, res Argivum proelio ut se sustinet«; T II, 39.

vacillat: ſ. claudicat.

venit: Gracchus cum ... rem .. illam in religionem populo venisse sentiret, ad senatum rettulit; N II, 10. si res in contentionem veniet; O II, 71. ſ. impendent.

versatur: cum constituantur earum rerum vocabula, quae in quaque arte versentur; F III, 3. de illis .. rebus, quae in philosophia versantur, num quid est, quod ..? D II, 10. quae (res) in re publica versantur; D II, 12. ſ. dicit.

vexant: ſ. adhibent.

videtur: quae (visa) propriam quandam haberent declarationem earum rerum, quae viderentur; A I, 41. ut aliae (res) probabiles videantur, aliae contra; A II, 103. earum etiam rerum auctoritatem se, quae inlustriores videantur, amittere; A II, 128. fortitudo est ... conservatio stabilis iudicii in eis rebus, quae formidolosae videntur, subeundis et repellendis; T IV, 53. quia, quanto diutius considero, tanto mihi res videtur obscurior; N I, 60. mihi populi res ... non maxime expetenda fuisse illa videtur; R I, 43. digna mihi res cum omnium cognitione, tum nostra familiaritate visa est; Lae 4. ſ. adferunt; F III, 16. continet; T IV, 65. — II, 1. conligo. investigo; D II, 55. involvo; Ti 1. subicio; A I, 31.

vigent: ut necesse sit omnium rerum, quae natura vigeant, similem esse finem, non eundem; F V, 26.

vult: ſ. efficit; F I, 19.

abl. abs.: Deli fuisse complures salvis rebus illis, qui ..; A II, 57. secundis .. suis rebus volet etiam mori; T I, 110. qui res meliores quaerit nullis suis rebus adversis; O II, 61. quae (res publica) Cannensi calamitate accepta maiores animos habuit quam umquam rebus secundis; O III, 74. qui (C. Marius) mihi secundis rebus unus ex fortunatis hominibus, adversis unus ex summis viris videbatur; P 6.

ohne Verb: omnium .. rerum, quas in animis ponunt, una res optima; A I, 20. vitiosa res, ut Stoici putant; F II, 13. res tota .. non doctorum hominum; F II, 103. magnis .. viris prosperae semper omnes res; N II, 167. res mirabilis, propterea quia non saepe fit; D II, 49. nota scilicet illa res et celebrata monumentis plurimis litterarum; R II, 63. ſ. absunt.

2. **Prädicat:** sum: quae (mors) videtur notissima res esse; T I, 18. amplitudinem animi et quasi quandam exaggerationem quam altissimam animi ... unam esse omnium rem pulcherrimam, eoque pulchriorem, si ..; T II, 64. est .. gloria solida quaedam res et expressa, non adumbrata; T III, 3. taetra .. res est (aegritudo), misera, detestabilis, omni contentione, velis, ut ita dicam, remisque fugienda; T III, 25. est ... res publica res populi; R I, 39. quae (res publica), ut dixi, populi res est; R I, 41. quoniam .. populi esse rem volumus rem publicam; R III, 45. aurum .. et argentum in urbibus et privatim et in fanis invidiosa res est; L II, 45.

3. **Ausruf:** fugit (Deiotarus) e proelio cum Pompeio; grave tempus! discessit ab eo; luctuosa res! D II, 79. — rem videlicet difficilem et obscuram! F II, 75. o rem dignam, in qua non modo docti, sed etiam agrestes erubescant! L I, 41.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abdo: quid eum facturum putem de abditis rebus et obscuris? A II, 30. qui (Epicurus) res occultas et penitus abditas non modo viderit animo, sed etiam sic tractet, ut manu; N I, 49.

accipio: ſ. **accipio,** III. rem (4 St.) B. I, S. 29, a. — **accommodo:** ſ. **accommodo,** II, rem (4 St.) B. I, S. 30, a.

accuso: est iniqua in omni re accusanda praetermissis bonis malorum enumeratio vitiorumque selectio; L III, 23.

acquiro: si quando aliqua res maior atque utilior populari largitione adquiritur; O II, 58.

addo: primum vilissimas res addunt, dein ‖ deinde ‖ singulas potius, quam omnia ... coniungerent; F II, 42. qui (philosophi) ob eam .. rem trium earum rerum ... singuli singulas addiderunt; F III, 30.

addubito: si plus adipiscare re explicata boni quam addubitata mali; O I, 83.

adduco: ſ. **adduco,** III. rem (3 St.) B. I, S. 62, a.

adfero: homo acutus ... † itaque attulit rem commenticiam; F I, 19. quas .. res tum natura, tum casus adfert; D II, 55. ultro .. adfero res multum et diu cogitatas; C 38.

adficio: quo quid absurdius, quam .. res sordidas atque deformis deorum honore adficere? N I, 38.

adfligo: quod senatus populusque Romanus rebus adflictis tam excelso animo fuisset; O III, 114.

adhibeo: quibus rebus ad illum primum motum animi et amoris adhibitis; Lae 29.

adipiscor: quam (rem) adipisci scelere quovis velit; F III, 36.

adiungo: nulla re adiuncta, qua (mens) sentire possit; N I, 27. per quam (rationem homo) ... rebus .. praesentibus adiungit atque adnectit futuras; O I, 11.

adlicio: nihil esse, quod ad se rem ullam tam alliciat ‖ illiciat ‖ et attrahat quam ad amicitiam similitudo; Lae 50.

administro: s. **administro** rem (5 St.) B. I, S. 77, a.
admiror: rem haud sane difficilem ... admirari videmini; C 4.
adnecto: s. adiungo; O I, 11.
adripio: arripere .. mihi videmini quasi vestro iure rem nullo modo probabilem; N I, 77. quod iam pueri, cum artes difficiles discant, ita celeriter res innumerabiles arripiant, ut ..; C 78.
adsequor: rem .. magnam adsecutus *est*, quod ... timorem ... deiecerat; R I, 24.
adumbro: in qua (contione) rebus fictis et adumbratis loci plurimum est; Lae 97. s. I, 2. T III, 3.
aestimo: quod magni aestumetur ea res, ex qua animus aegrotat; T IV, 79. si consenda nobis sit atque aestimanda res; P 48.
agito: rem a me saepe deliberatam et multum agitatam requiris; A I, 4. id .. est magni viri || viri magni ||, rebus agitatis punire sontes, multitudinem conservare; O I, 82.
ago: s. **ago,** III. rem (24 St.) B. I, S. 116, b.
alo: quas (res) natura alit, auget, tuetur; F V, 26. earum .. (rerum) augendarum et alendarum quandam cultricem esse; F V, 39.
amando: natura res similis procul amandavit a sensibus; N II, 141.
animadverto: si causae non reperiantur istarum rerum, res tamen ipsae observari animadvertique potuerunt; D II, 47.
antepono: s. **antepono,** res (3 St.) B. I, S. 208, b. — aperio: s. **aperio,** II. rem (9 St.) B. I, S. 212, a.
appello: hanc unam rite rem publicam, id est rem populi, appellari putant; R I, 48. quom ... divitias, valetudinem, pulchritudinem commodas res appellet, non bonas, paupertatem, debilitatem, dolorem incommodas, non malas; L I, 55. s. **appello,** II. rem (6 St.) B. I, S. 215, a.
appeto: quae (res) primae appetuntur; F III, 17. quod est ultimum rerum appetendarum; F IV, 32. 34. (isti) obliti naturam omnem appetendarum rerum ita late patere, ut ..; F IV, 42.
approbo: s. **approbo,** III. rem (4 St.) B. I, S. 222, b.
arbitror: qui invictus sit, eum (necesse est) res humanas despicere atque infra se positas arbitrari; T III, 15.
aspernor: quae (virtus) necesse est cum aliqua cura res sibi contrarias aspernetur atque oderit; Lae 47.
attingo; ceteras .. res ... inscii non attingunt; fr V, 84.
attraho: s. adlicio. — audio: s. **audio,** III. rem (6 St.) B. I, S. 279, b. — augeo: s. **augeo,** II. rem (5 St.) B. I, S. 282, a.
auguror: quamquam avis quasdam ... rerum augurandarum causa esse natas putamus; N II, 160.
capio: ut reliqui fures earum rerum, quas ceperunt, signa commutant, sic ..; F V, 74. si nemo sit, qui ullam rem ceperit; L II, 48.
celebro: qua re celebrata; D I, 81. s. I, 1. ohne Verb; R II, 63.
censeo: s. aestimo; P 48.
cerno: ut tantum modo animo rem cernat; A II, 22. eas .. (res) cernimus, audimus, gustamus, olfacimus, tangimus; D II, 9. ut ea (mens) || eas (res) || non modo cernat multo ante, sed etiam numero versuque pronuntiet; D II, 117.
claudo: s. I, 1. patet.
cogito: quas (res animus) vigilans gesserit aut cogitaverit; D II, 128. s. adfero; C 38.
cognosco: s. **cognosco,** III. rem (6 St.) B. I, S. 443, b.
commemoro: idem, quod pro rebus iis, quas commemoravi, respondebo; D I, 16.
communico: s. facio; Lae 22.
commuto: sive, ut Zenoni visum est, rebus non commutatis inmutaverunt vocabula; L I, 38. utinam res publica ... nec in homines non tam commutandarum quam evertendarum rerum cupidos incidisset! O II, 3.
comparo: s. **comparo** rem (3 St.) B. I, S. 461, b. — complector: s. **complector,** III. res (4 St.) B. I, S. 463, b.
compono: quodsi Graeci leguntur a Graecis iisdem de rebus alia ratione compositis; F I, 6.
comprendo: s. **comprehendo,** III. rem (4 St.) B. I, S. 466, b.
comprobo: qui nullam rem adsensu suo comprobet; A II, 108.
concedo: s. **concedo,** III. res (3 St.) B. I, S. 470, a.
concilio: honeste .. vivere fruentem rebus iis, quas primas homini natura conciliet, .. vetus Academia (finem esse) censuit; A II, 131. summum bonum esse frui rebus iis, quas primas natura conciliavisset; A II, 131.
concito: (res ita) concitatae, ut nihil umquam unum esset *et* constans; A I, 31.
condo: sic in causis conditae sunt res futurae; D I, 128.
conduco: (fidei bonae nomen versari in) rebus emptis venditis, conductis locatis; O III, 70.
confero: modo commutatis verbis ipsas res conferamus; F IV, 60.
conficio: s. **conficio,** III. rem (7 St.) B. I, S. 481, b.
confirmo: duabus praeclarissimis ad diuturnitatem rei publicae rebus confirmatis, religione atque clementia; R II, 27.
conligo: ut alia (res) ex alia nexa et omnes inter se aptae conligataeque videantur; N I, 9.
conloco: ita re simpliciter primo collocata; F IV, 17. ut modestia sit scientia rerum earum, quae agentur aut dicentur, loco suo collocandarum; O I, 142.
consequor: s. **consequor,** III. rem (5 St.) B. I, S. 501, a.
conservo: s. I, 1. debet; O II, 87.
considero: ut .. considerandis rebus humanis proprio philosophiae fruatur officio; T III, 34. adhibebit ad considerandas res et tempus et diligentiam; O I, 18.
constituo: s. **constituo,** III. rem (6 St.) B. I, S. 514, a.
consulo: cum .. magna vis videretur esse .. inpetriendis consulendisque rebus ... in haruspicum disciplina; D I, 3.
contemno: s. **contemno,** II. rem (5 St.) B. I, S. 525, a. — contemplor: s. **contemplor,** II. res (4 St.) B. I, S. 525, b. — contineo: s. **contineo,** rem (11 St.) B. I, S. 530, b. — contraho: s. **contraho,** II. rem (5 St.) B. I, S. 537, a.
copulo: copulata .. res est et confatalis; Fa 30. res a natura copulatas audebit errore divellere; O III, 75.
credo: quae (fides) esse nulla potest, nisi erit necessaria solutio rerum creditarum; O II, 84.
creo: quas (res) et creat natura et tuetur; F V, 38.
curo: deos res humanas curare; D I, 33.
declaro: s. **declaro,** III. rem (3 St.) B. I, S. 621, a. — defero: s. **defero,** II. rem (5 St.) B. I, S. 628, a. — definio: s. **definio,** III. rem (4 St.) B. I, S. 629, b.
delibero: s. agito; A I, 4.

demitto: eo .. rem demittit Epicurus, ... nulli (sensui) esse credendum; A II, 79.
depono: neque .. est consentaneum ullam honestam rem actionemve, ne sollicitus sis, aut non suscipere aut susceptam deponere; Lae 47.
desero: nec .. desertarum relictarumque rerum patrocinium suscepimus; N I, 11.
desidero: f. **desidero,** III. rem (4 St.) B. I, S. 650, a. — despicio: f. **despicio,** res (3 St.) B. I, S. 651, b.
detraho: his .. rebus detractis; F II, 70.
dico: rebus iis, quas nos bonas dicimus, concessit, ut haberentur aestimabiles || aptae [habiles] || et ad naturam accommodatae; F IV, 56. quas (res) divina providentia dicimus constitutas; N II, 98. illam rem populi, id est rem publicam, quis diceret tum, cum ..? R III, 43. ne quis civis propriam aut suam rem ullam queat dicere; R IV, 5. f. **dico,** III. rem (10 St.) B. I, S. 695, b.
diiudico: quem ad modum ... diiudicanda res sit, satis est supra disputatum; O III, 120.
dinoto: f. I, 1. occurrit; A II, 57.
dirimo: quid gravius (est) quam rem susceptam dirimi? L II, 31.
disco: quas (res) tecum simul didici; A I, 3. quae (res) discuntur et cognoscuntur; F V, 52. est .. ars in iis, qui novas res coniectura persequuntur, veteres observatione didicerunt; D I, 34.
dispertio: in singulis .. rebus, quas in minima dispertiunt, volunt efficere ... adiuncta esse; A II, 42.
disputo: quibus ex rebus breviter disputatis intellegi potest ..; O I, 161.
dissero: quae (res) in philosophia disseruntur; D II, 12. qua (lege) credo omnibus in rebus disserendis utendum esse, si errorem velis tollere; R I, 38.
divello: f. copulo.
divido: quod .. est definitioni adiunctum, ut res in partes dividatur; F IV, 8.
do: cui data (res) est, etiam dissimulat se accipere voluisse; O II, 79. f. I, 1. dat.
doceo: haec .. (philosophia) una nos quom ceteras res omnes, tum ... docuit, ut ..; L I, 58. »rem populum docento«; L III, 11.
edo: quibus rebus || [rebus], libris || editis tres libri perfecti sunt de natura deorum; D II, 3.
effero: aliis modis easdem res efferre possumus; Fa 16.
efficio: sine aliqua mente rem ullam effici posse praeclaram? A II, 125. ut || † et || communis intellegentia nobis notas res efficit easque in animis nostris inchoavit; L I, 44. secundae res, honores, imperia victoriae ... sine hominum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20. f. **efficio,** III, 2. rem (9 St.) B. I, S. 792, a.
eligo: nos e terrae cavernis ferrum eligimus, rem ad colendos agros necessariam; N II, 151.
emo: f. conduco.
eripio: omnibus ereptis nostris rebus ac perditis; L II, 42. cui res erepta est, est inimicus; O II, 79.
everto: f. commuto; O II, 3.
exaequo: ut inter eas res, quas Zeno exaequaret, nihil interesset; F IV, 55. quae (officia) esse *non* poterant rebus omnibus sic exaequatis, ut ... nihil interesset; F IV, 69.
exaggero: non eam (rem familiarem) .. omni ratione exaggerantes; O I, 92.
expedio: plane .. et perspicue (istius modi res) expedire posse docti ... viri (est); F III, 19. quos .. et futura prospicere credimus et ... expedire rem ... posse; O II, 33.
expeto: f. **expeto,** III. rem (23 St.) B. I, S. 920, a.
explico: f. **explico,** III. rem (5 St.) B. I, S. 923, b.
expono: quibus rebus breviter expositis; F V, 64. quibus rebus expositis; N II, 153.
exprimo: f. I, 2. T III, 3.
exquiro: quibus et talibus rebus exquisitis hoc vel maxime efficitur, ... ut ..; T V, 71.
exsequor: quas (res) si exequi nequirem, tamen me lectulus meus oblectaret; C 38.
exspecto: hoc magis eas res et memini et expecto, quod ..; L II, 46.
extimesco: hi .. omnes ... intellegebant eas (res humanas) nequaquam pro opinione volgi esse extimescendas; T III, 58.
facio: rem .. mea sententia minime dubiam argumentando dubiam facis; N III, 10. et secundas res splendidiores facit amicitia et adversas partiens communicansque leviores; Lae 22. f. **facio,** III. rem (10 St.) B. II, S. 19, a.
fero: gratam .. etiam illam legem || rem || ... de multa et sacramento Sp. Tarpeius et A. Aternius consules comitiis centuriatis tulerunt; R II, 60. ut adversas res, sic secundas inmoderate ferre levitatis est; O I, 90. adversas .. (res) ferre difficile esset sine eo, qui illas gravius etiam quam tu ferret; Lae 22. f. I, 1. proficiscitur; P 34.
fingo: f. **fingo,** III. rem (3 St.) B. II, S. 54, a.
fugio: quae omnes aegrotationes animi ex quodam metu nascuntur earum rerum, quas fugiunt et oderunt; T IV, 25. opinionem (definiunt) vehementem de re non fugienda inhaerentem et penitus insitam tamquam fugienda; T IV, 26. f. I, 2. T III, 25. **expeto,** III. rem; A I, 6. 18. F I, 47. V, 78. T V, 68. O I, 153 (B. I, S. 920, a).
gero: f. **gero,** II. rem (52 St.) B. II, S. 105, b. f.
gigno: f. **gigno,** II. rem (9 St.) B. II, S. 107, b.
gusto: f. cerno; D II, 9.
habeo: sic ille in animo res insculptas habebat; A II, 2. quod is (Panaetius) potest facere vel de iis rebus, quas illi ... certas habuerint || habuerunt ||; A II, 107. haec est illa ... sapientia, et perceptas penitus et pertractatas res humanas habere; T III, 30. philosophi quamcumque rem habent in manibus; T V, 18. nec eam rem (C. Flaminius) habuit religioni obiecto signo, ... ne committeret proelium; D I, 77. non esse in civitate duo milia hominum, qui rem haberent; O II, 73. non erat aequum principes civis rem habere; O III, 74. f. dico; F IV, 56. — I, 1. occurrit; A II, 54.
ignoro: si aut res ignoratur aut erratur in nomine; F IV, 57. quae (res) est a nostris hominibus adhuc aut ignorata aut relicta; L I, 6.
immuto: f. I, 1. immutant. potest; T III, 54.
impedio: inpediri .. bonam rem melius quam concedi malae; L III, 42. quas (res) qui impedire vult; Lae 75.
impetrio: ut nunc extis, ... sic tum avibus magnae res inpetriri solebant; D I, 28. f. consulo; D I, 3.
impetro: re a senatu non impetrata; O III, 113.
improbo: f. sequor; A II, 95.
inchoo: erat .. difficile rem tantam tamque praeclaram inchoatam relinquere; N I, 56. f. efficio; L I, 44.
indago: f. I, 1. latent.
induco: rem perniciosissimam in civitatem inducunt, seditionem atque discordiam; O I, 85.
insculpo: f. habeo; A II, 2.
instituo: omnibus publicis rebus instituendis ... ex singulis tribubus singulos cooptavit augures; R II, 16. quibus rebus institutis; R II, 27.
intellego: f. **intellego,** III, 2. rem (4 St.) B. II, S. 338, a. — internosco: f. I, 1. differt.
intueor: et lumen mutari saepe volumus et situs earum rerum, quas intuemur; A II, 19.

inveho: eodem .. ut flumine res ad victum cultumque maxime necessarias non solum mari † absorberet, sed etiam invectas acciperet ex terra; R II, 10.
invenio: s. invenio, III. rem (6 St.) B. II, S. 355, b.
investigo: maximam materiam ex rebus per se investigatis ad rerum occultarum cognitionem attulerunt; F V, 9. in omnibus iis rebus, quae coniectura investigari videntur, anceps reperitur oratio; D II, 55.
involvo: Socrates mihi videtur ... primus a rebus occultis et ab ipsa natura involutis ... avocavisse philosophiam; A I, 15. fuit .. ille vir ... acer investigator et diligens earum rerum, quae a natura involutae videntur; Ti 1.
iudico: s. iudico, III. rem (7 St.) B. II, S. 414, b.
laudo: honestatem ... absolutam, rem unam praeclarissimam omnium maximeque laudandam; F V, 69. iam aegritudinem laudare, unam rem maxime detestabilem, quorum est tandem philosophorum? T IV, 55. non .. res laudanda, sed spes est; R fr 5.
lego: s. lego, III. res (3 St.) B. II, S. 444, a.
loco: s. conduco.
maereo: illa sicut acerbissimam rem maeret; T I, 105.
mando: nunc postea quam sum ingressus res eas ... mandare monumentis; A I, 3. s. I, 1. est; D I, 33.
memini: s. expecto.
metior: qui res expetendas vel voluptate vel indolentia metiuntur; O III, 12.
metuo: quod eis de rebus, quae maxime metuuntur, ... primo et proxumo die disputatum est; T IV, 64.
moveo: neque praeter terram rem ullam in mundo moveri; A II, 123. s. I, 1. movent.
narro: sic eas (disputationes) exponam, quasi agatur res, non quasi narretur; T I, 8.
necto: s. colligo. — neglego: s. neglego, III. rem (6 St.) B. II, S. 686, b.
nomino: ex maiore parte plerasque res nominari, ... ut vires, ut valetudinem, ut divitias; T V, 22. ut ea ipsa (res) nominetur deus, ut Fides, ut Mens; N II, 61.
noto: s. noto, II. res B. II, S. 759, a.
numero: quae (disciplinae) rem ullam virtutis expertem aut in bonis aut in malis numerent; F III, 11.
nuncupo: ipsas .. res utiles et salutares deorum esse vocabulis nuncupatas; N I, 38.
nuntio: Flaminius re nuntiata suo more neglexit; D I, 77.
obicio: s. obicio, II. rem (4 St.) B. I, S. 784, a.
obruo: an dubium est, quin virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliquas obruat? F V, 91.
observo: s. animadverto. — occulto: s. I, 1. latent. — odi: s. aspernor. fugio; T IV, 25.
offero: »di rem tantam ‖ sed in re tanta ‖ haud temere improviso offerunt«; D I, 45. is .., qui ante sagit, quam oblata res est, dicitur praesagire ‖ [is ... praes.] ‖; D I, 65.
olfacio: s. cerno; D II, 9.
omitto: qui (nuptiarum auspices) re omissa nomen tantum tenent; D I, 28.
operio: haec patefactio quasi rerum opertarum ... definitio est; F II, 5.
pario: plus .. in ipsa iniuria detrimenti est quam in iis rebus emolumenti, quae pariuntur iniuria; F I, 53. quibus (portentis) cognitis multae saepe res ex hominum sententia atque utilitate partae (sunt); N II, 163. quae (res familiaris) .. bene parta sit nullo neque turpi quaestu neque odioso; O I, 92.
paro: reliquis .. tribus virtutibus necessitates propositae sunt ad eas res parandas tuendasque; O I, 17.
partior: quis te aut est aut fuit umquam in partiundis rebus, in definiendis, in explicandis pressior? fr V, 56. s. facio; Lae 22.
patefacio: cauponem ‖ cop. ‖ re patefacta poenas dedisse; D I, 57.
percipio: s. percipio, III. rem (17 St.) S. 47, b.
perdo: ‖ cum ex saevis et perditis rebus ad meliorem statum fortuna revocatur; R fr 5 ‖. s. eripio; L II, 42.
perfero: fortitudo est .. scientia rerum perferendarum; T IV, 53.
perficio: »cum Danais inclinantibus summam rem perfecit«; T IV, 52. istorum disputatio ... collata cum eorum actis perfectisque rebus; R I, fr 5. fr V, 42.
perpetior: fortitudo est .. adfectio animi legi summae in perpetiendis rebus obtemperans; T IV, 53.
perquiro: videmusne, ut pueri ne verberibus quidem a contemplandis rebus perquirendisque deterreantur? F V, 48.
persequor: s. persequor, III. rem (5 St.) S. 62, a.
persono: quas (res) isti in angulis personant; R I, 2.
perspicio: s. perspicio, III. rem (3 St.) S. 63, b. — pertracto: s. habeo; T III, 30.
perverto: quae est .. ista calliditas res vetustate robustas calumniando velle pervertere? D I, 35.
pondero: ex qua (disserendi ratione et scientia) cum summa utilitas existit ad res ponderandas, tum ..; T V, 72.
pono: s. pono, III. res (5 St.) S. 101, b.
portendo: *qui* (haruspices) cum res tristissimas portendi dixerunt; D II, 24.
possideo: soli .. possident res et fructuosas et sempiternas; P 52.
posthabeo: omnibus rebus posthabitis; T V, 2.
praebeo: s. I, 1. praebet.
praedico: quota .. quaeque res evenit praedicta ab istis (haruspicibus)? D II, 52.
praeparo: ad eam .. (vitam) degendam (homo) praeparat res necessarias; O I, 11.
praepono: paratiorem me ... fore, si illam (pecuniam) in rebus praepositis quam si in bonis duxero; F IV, 72.
praescribo: quod (officii initium) erat in conservatione earum rerum, quas natura praescriberet; A I, 23.
praetereo: s. praetereo, III. res (3 St.) S. 154, b.
prendo: (comprehensionem) similem iis rebus, quae manu prenderentur; A I, 41.
probo: quamquam in hac divisione rem ipsam prorsus probo, elegantiam desidero; F II, 27. quam (rem) tu ex omnibus maxime probas; T V, 1.
procreo: habitu extorum ... declarari .. haec ..: pabuli genus et earum rerum, quas terra procreet, vel ubertatem vel tenuitatem; D II, 30.
procuro: addunt (haruspices) ad extremum omnia levius casura rebus divinis procuratis; D II, 25.
profero: cum res occultissimas aperueris in lucemque protuleris; A II, 62.
profundo: res iam universas profundam; A II, 87.
progigno: ut in seminibus vis inest earum rerum, quae ex iis progignuntur, sic ..; D I, 128.

pronuntio: cum in vendundo rem eam scisset et non pronuntiasset; O III, 66. ſ. cerno; D II, 117.
provideo: »ego providebo rem istam et albae virgines«; D I, 81. credo Romulum ... habuisse opinionem esse in providendis rebus augurandi scientiam; D II, 70.
puto: plerique ... rem idoneam, de qua quaeratur, et homines dignos, quibuscum disseratur, putant; A II, 18. quam (rem) omnes praeter eum Stoici certissimam putant; A II, 107. ut ... eas (res) .. sine voluptate aut utilitate aliqua non requirat et pro nihilo putet; F III, 37. quae (divinatio) est earum rerum, quae fortuitae putantur, praedictio atque praesensio; D I, 9.
quaero: ſ. **quaero,** III. rem (10 St.) S. 218, a.
recordor: ut eas (res pueri) non tum primum accipere videantur, sed reminisci et recordari; C 78.
recupero: id populus egit, ut rem suam recuperaret; R III, 44.
refero: perspicuum est omnis rectas res atque laudabilis eo referri, ut cum voluptate vivatur; F I, 42. quod (summum bonorum) ipsum nullam ad aliam rem, ad id autem res referuntur omnes; F I, 42. eam (haruspicinae disciplinam) postea crevisse rebus novis cognoscendis et ad eadem illa principia referendis; D II, 50. ſ. I, 1. proficiscitur; P 34.
reicio: si potest esse beatus is, qui est in asperis reiciendisque rebus; F V, 78. ſ. I, 1. est; F III, 31.
relinquo: ſ. **relinquo,** III. rem (3 St.) S. 374, a. — reminiscor: ſ. recordor.
repello: ſ. I, 1. videtur; T IV, 53.
reperio: quae (res) sunt ab antiquis repertae; F V, 57. quae (aristolochia) nomen ex inventore repperit, rem ipsam inventor ex somnio; D I, 16.
repeto: nullum bellum iustum habetur ... nisi repetitis rebus; R III, 35. quod (bellum) .. rebus repetitis geratur; O I, 36.
repudio: totam .. eam rem ... auctore Aristide repudiaverunt; O III, 49.
requiro: ſ. agito; A I, 4. puto; F III, 37.
resero: ſ. I, 1. patet.
restituo: de quo (Q. Maximo) Ennius: »unus homo nobis cunctando restituit rem«; O I, 84. »unus ... rem«; C 10.
rogo: haec .. lex in amicitia sanciatur, ut neque rogemus res turpes nec faciamus rogati; Lae 40.
sancio: nostrae .. duodecim tabulae cum perpaucas res capite sanxissent, in his hanc quoque sanciendam putaverunt; R IV, 12.
scio: scire negatis quemquam rem ullam nisi sapientem; A II, 145. ſ. pronuntio.
scisco: prorsus maiorem quidem rem nullam sciscam aliter; L II, 24.
seligo: ſ. I, 1. est; F III, 81.
sequor: quid sequatur quamque rem, quid repugnet; A II, 91. rebus sumptis adiungam ex iis sequendas esse alias, *alias* improbandas; A II, 95. si ea, quae rem aliquam sequantur, falsa sint; F IV, 55. (Stoici) nominibus aliis easdem res secuti sunt; F V, 22. coniectores, ... quid cuique rei conveniat [ex somniis], et quid quamque rem sequatur, intellegunt; D II, 124. haec (animus) ... vallabit ... arte quadam intellegendi, quid quamque rem sequatur; L I, 62. ſ. I, 1. est; F IV, 55.
servo: totam .. rem Lucullo integram servatam oportuit; A II, 10. fortasse (res) servata est; A II, 10. placet ... esse quasdam res servatas iudicio voluntatique multitudinis; R I, 69.
significo: propter earum rerum, quae significabantur his verbis, dignitatem; F II, 51. ea .. verba ... non, ut videntur, easdem res significant, sed aliquid differunt; T III, 84. quid quamque rem significet; D I, 109. 131.
signo: an ... putamus .. esse memoriam signatarum rerum in mente vestigia? T I, 61.
specto: quod ex maiore parte unam quamque rem appellari spectarique dicunt; T V, 23. rem .. opinor spectari oportere, non verba; T V, 32.
sperno: quod (iustitia) eas res spernit et neglegit; O II, 38.
subeo: ſ. I, 1. videtur; T IV, 53.
subicio: omnium .. rerum, quae sint ‖ sunt ‖ ei subiectae, quasi prudentiam quandam (esse); A I, 29. nec (sensus) percipere ullo modo res ullas, quae subiectae sensibus viderentur; A I, 31. quid sonet haec vox voluptatis, id est quae res huic voci subiciatur; F II, 6. huic verbo omnes, qui ubique sunt, qui Latine sciunt, duas res subiciunt; F II, 13. conferam tecum, quam cuique verbo rem subicias; F IV, 74. quae (res) subiectae sunt sensibus; F V, 36. omnes res subiectas esse naturae sentienti; N II, 75. quodsi nec earum rerum, quae subiectae sensibus sunt, ulla divinatio est nec earum, quae ..; D II, 12.
sumo: cum res sumpseris non concessas; F IV, 50. ſ. sequor; A II, 95.
suscipio: quo modo (sapientia) suscipere aliquam rem aut agere fidenter audebit? A II, 24. ne aut neglectis iis (auspiciis rebusque divinis) impia fraude aut susceptis anili superstitione obligemur; D I, 7. cur Epicurus ... uno tempore suscipiat res duas inenodabiles, unam, ut sine causa fiat aliquid, ... alteram, ut ..; Fa 18. ſ. depono. dirimo. I, 1. potest; L I, 8.
sustineo: qua (vi) tantas res sustineant et gerant; N II, 77. quae (res) quondam a multis claris viris, nunc ab uno summa auctoritate et scientia sustinetur; L I, 17.
tango: ſ. cerno; D II, 9.
tempto: qui ... ob eam .. causam .. agrariam rem temptant; O II, 78. armis et castris temptata res est ab omni genere hominum et ordine; O II, 84.
teneo: naturam .. eam, quae res omnes conplexa teneat, perfectione rationis excellere (necesse est); N II, 30.
timeo: me .. biduo duarum rerum, quas maxime timebam, spero liberatum metu; T II, 67. ſ. I, 1. impendent.
tracto: illi (seditiosi) cum res novas ‖ bonas, al. ‖ tractent, similes bonorum videri volunt; A II, 72. si dicent ab illis (Graecis) has res esse tractatas; F I, 6. res .. fortasse verae, certe graves, non ita tractantur, ut debent, sed aliquanto minutius; F IV, 7. propriis .. et suis argumentis et admonitionibus tractanda quaeque res est, tanta praesertim; T V, 19. quo .. eae (res) modo tractandae et tuendae (sint); N II, 77. ne in iis quidem rebus, quae arte tractantur, divinatione opus est; D II, 9. sive etiam in istorum otio ac litteris tractata res; R III, 4. quae (res) tractantur in vita; O I, 17. ei tractanti contemplantique res cognitione dignissimas; O I, 154. ſ. abdo; N I, 49.
transfero: ei (Stoici) .. non unam aliquam aut alteram rem a nobis ... transtulerunt; F V, 74. difficultas ineundi consilii rem a rege ad plures, error et temeritas populorum a multitudine ad paucos transtulit; R I, 52. si in plures translata res sit; R I, 60. ut ab homine inerti ... ad sapientem ... virum transferantur res ad vivendum necessariae; O III, 81.
transigo: cum iam rebus transactis et praeteritis orationes scribimus; T IV, 55.
tribuo: e quibus intellegatur, quantae res hominibus [a dis] ‖ a dis ‖ quamque eximiae tri-

butae sint; N II, 140. quas (res) mihi aut fortuna aut natura tribuit; Lae 103.

tueor: res .. domesticas ac familiaris nos profecto et melius tuemur et lautius; T I, 2. studio rei familiaris tuendae; O I, 29. eas .. (res) tueor animi, non corporis viribus; C 38. qui (liber) est de tuenda re familiari, qui Oeconomicus inscribitur; C 59. f. alo; F V, 26. creo. paro. tracto; N II, 77.

vendo: quid .. est stultius quam venditorem eius rei, quam vendat, vitia narrare? O III, 55. f. conduco.

video: quas res illi propter antiquitatem parum vidissent; F IV, 62. ut nec res videre optimas nec agere possint; F V, 58. quam rem antiquissimam cum videamus; T V, 7. quas (res) semper vident; N II, 96. si (di) vident res humanas; N III, 82. multa verba fecisti te, cum res videres, rationem causamque non quaerere; D II, 46. f. abdo; N I, 49. — I, 1. differt.

vindico: et a regum et a patrum dominatione solere in libertatem rem populi vindicari; R I, 48.

elliptisch: ut aliquid etiam de humatione et sepultura dicendum existimem, rem non difficilem; T I, 102. augures rem ad senatum; N II, 11.

2. **Genetiv**: damno: qui in vinculis essent damnati rei capitalis; C 42.

obliviscor: omnium ceterarum rerum obliti; F V, 57.

potior: f. **potior,** III. rerum (4 St.) S. 134, b.

sum: ea .. verba, quae dixi, singularum rerum sunt; T III, 84. ita ne divinatio quidem (est), quoniam ea rerum futurarum est; D II, 21. eam (divinationem) .. tu fortuitarum rerum esse dicebas; D II, 25. vgl. IV, 1. consolationes. definitio; A II, 128. disciplina; D II, 10. proprietates. — f. I, 1. est; F IV, 39.

3. **Dativ**: accido: quae possunt aut corpori accidere aut rebus externis; O III, 21.

accommodo: an ... is mihi agnus adfertur, qui habet exta rebus accommodata? D II, 39.

adhibeo: iis .. rebus ... modum quendam et ordinem adhibentes; O I, 17. in tota vita constituenda multo est ei rei cura maior adhibenda; O I, 119.

adiungo: auctoritatem .. nullam debemus nec fidem commenticiis rebus adiungere; D II, 113. si ... turpitudinem videas adiunctam ei rei; O III, 35. f. 1. adiungo; O I, 11.

adnecto: f. 1. adiungo; O I, 11.

adsentior: **adsentior,** I, 2. alqs rei (6 St.). sapiens rei (4 St.). virtus (B. I, S. 84, b. f.).

adversor: cum duae causae perspicuis et evidentibus rebus adversentur; A II, 46.

antepono: ut rebus .. omnibus virtutem anteponant; F IV, 49. virtutem omnibus rebus multo anteponentes; F IV, 51. ut me sic audiatis, neque ut omnino expertem Graecarum rerum neque ut eas nostris in hoc praesertim genere anteponentem, sed ut ..; R I, 36. ut sunt, ... qui urbanis rebus bellicas anteponant, sic reperias multos, quibus ..; O I, 82. ego vos hortari tantum possum, ut amicitiam omnibus rebus humanis anteponatis; Lae 17.

concedo: f. 1. dico; F IV, 56. impedio; L III, 42.

consentio: quibus rebus vita consentiens virtutibusque respondens; F V, 66.

constituo: qui rebus infinitis modum constituant; F I, 2. ut perniciosis etiam rebus non *modo* nomen deorum tribueretur, sed etiam sacra constituerentur; N III, 63.

consulo: f. **consulo,** III. rebus (8 St.) B. I, S. 521, b.

convenio: qui evenit, ut is, qui impetrire velit, convenientem hostiam rebus suis immolet? D II, 35. f. 1. sequor; D II, 124.

coopto: f. 1. instituo; R II, 16.

do: Crotoniates .. Alcmaeo ... non sensit sese mortalibus rebus inmortalitatem dare; N I, 27. sic .. mihi liceret .. isti rei, quam desideras, et multis uberioribus atque maioribus operae quantum vellem dare; L I, 10. tum maxume et pietatem et religionem versari in animis, quom rebus divinis operam daremus; L II, 26.

duco: sic huic praestantissimae rei nomen nostri a divis, Graeci, ut Plato interpretatur, a furore duxerunt; D I, 1.

excello: f. praesto; F IV, 59.

immineo: postea ‖ post [quam] ‖ bello subegit Aequorum magnam gentem ... et rebus populi Romani imminentem; R II, 36.

impono: qua ex similitudine etiam nomen ei rei, quod ante non fuerat, κατάληψιν imposuit; A II, 145. quid dicam, id est quibus rebus haec nomina imponam; A fr 19. nobis, quibus etiam verba parienda sunt imponendaque nova rebus novis nomina; F III, 3. vide, ne magis, inquam, tuum fuerit ... non nova te rebus nomina imponere; F III, 10. si .. Zenoni licuit ... inauditum quoque ei rei nomen imponere; F III, 15. quaecumque rebus iis ... nomina imponis, memoriae mando; F III, 40. quibus rebus eandem vim tribueret, alia nomina imponentem; F IV, 21. qui primus, quod summae sapientiae Pythagorae visum est, omnibus rebus imposuit nomina; T I, 62.

imprimo: ut signa quaedam sic verba rebus inpressit; R III, 3.

intersum: quodsi tales dei sunt, ut rebus humanis intersint; N III, 47.

invideo: non .. plebes incitata ‖ [incitata] ‖ nostris rebus invidit; L III, 25.

moderor: f. I, 1. fluunt; T V, 70.

noceo: hi .. ignes ... non modo nihil nocent terris rebusque terrestribus, sed ita prosunt, ut ..; N II, 92.

obduco: posteaquam Arcesilas ... conatus est clarissimis rebus tenebras obducere; A II, 16.

offundo: quae (philosophia) lucem eriperet et quasi noctem quandam rebus offunderet; N I, 6.

pono: qui haec rebus nomina posuerunt; T III, 10. sunt .. rebus novis nova ponenda nomina; N I, 44.

praebeo: f. I, 1. est; A I, 24.

praecurro: ita a principio inchoatum esse mundum, ut certis rebus certa signa praecurrerent; D I, 118.

praeficio: cur non (mens divina) rebus humanis aliquos otiosos deos praeficit? N III, 93.

praesto: si .. virtus ... tantum .. praestat reliquis rebus, ut dici vix possit; F IV, 51. tantum .. eam (honestatem) rebus omnibus praestare et excellere, ut ..; F IV, 59.

prosum: f. noceo. — repugno: f. III, 2. consentaneus; A II, 22. consequens.

resisto: omnibus .. rebus, non solum dolori, simili contentione animi resistendum est; T II, 58.

satis facio: cum gravibus seriisque rebus satis fecerimus; O I, 103.

studeo: quo (Catone) omnes, qui isdem rebus studemus, quasi exemplari ad industriam virtutemque ducimur; R I, 1.

subvenio: neque hunc ... his tam periculosis rebus subvenire patiuntur; R I, 31.

sum: f. 1. adumbro.

timeo: quom (Clisthenes) rebus timeret suis; L II, 41.

tollo: »ego cum genui, tum morituros scivi et ei rei sustuli; T III, 28.

tribuo: cum ... neque tamen Peripatetici plus tribuerent divitiis, bonae valetudini, ceteris rebus

generis eiusdem quam Stoici; T V, 120. (Zeno) rebus inanimis atque mutis per quandam significationem haec docet tributa nomina; N I, 36. cum .. huic rei magnam auctoritatem Pythagoras iam ante tribuisset; D I, 5. Cratippus ... isdem rebus fidem tribuit; D I, 5. in quo (loco) iudicandum est, quantum auspiciis rebusque divinis religionique tribuamus; D I, 7. s. constituo; N III, 63. impono; F IV, 21.

4. **Ablativ:** abundo: quibus (rebus) abundant ii, qui beati putantur; N II, 95. earum rerum, quibus abundaremus, exportatio ... nulla esset; O II, 13. s. I, 1. est; F IV, 20.

careo: *ita* carere ‖ ea re, † carere ‖ in morte non dicitur; nec enim esset dolendum; T I, 88. s. **careo,** II. re (6 St.) B. I, S. 384, a.

circumfluo: cum viderem rebus his circumfluentis ea tamen desiderare maxime, quibus abundarent; P 6.

egeo: s. **egeo,** II. re (10 St.) B. I, S. 795, b.

fruor: s. **fruor,** II, 2. rebus (6 St.) B. II, S. 80, b.

perfruor: ut ... sequamur .. eam vitam, quae rebus ‖ quae ‖ iis perfruatur; F V, 44.

potior: quibus (rebus) senectus etiamsi non abunde potitur, non omnino caret; C 48.

privo: hoc ipsum concedatur, bonis rebus homines morte privari; T I, 87.

sum: innumerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus, honoribus, rebus gestis, ingeniis, formis, aetatibus? A II, 125.

vescor: cum .. vescamur iis rebus, ... tum esse in motu voluptatem; F II, 10.

utor: Callisthenem incidisse in hominem ... ignarum, quem ad modum rebus secundis uti conveniret; T III, 21. si imaginibus potius uti quam rebus ipsis placet; T V, 14. plurimis .. maritimis rebus fruimur atque utimur; N II, 152. quae (officiorum genera) pertinent ... ad earum rerum, quibus utuntur homines, facultatem, ad opes, ad copias; O II, 1. cum ex eo (Sophocle) quidam iam adfecto aetate quaereret, utereturne rebus veneriis; C 47.

5. **mit Präpositionen:** abduco a: te ... ab iis rebus, quae sensibus aut artificiis perciperentur, abducere divinationem; D II, 13. ut eos (reges) nulla privati negotii cura a populorum rebus abduceret; R V, 3.

abhorreo a: ut a rebus cognitione dignis abhorreat; F III, 37.

abicio in: qui suas omnes cogitationes abiecerunt in rem tam humilem tamque contemptam; Lae 32.

absum ab: cum procul ab his omnibus rebus (Epicurus) absit; T V, 89. s. I, 1. debet. est; Fa 45.

accedo ad: ut nemo sine eo instrumento ad ullam rem illustriorem satis ornatus possit accedere; F V, 7.

accommodo in: adhibuit etiam latebram obscuritatis, ut iidem versus alias in aliam rem posse accommodari viderentur; D II, 111.

acquiro ex: ex quibus (rebus) aliquid adquiritur; O I, 151.

adduco ex: ratio, quae ex rebus perceptis ad id, quod non percipiebatur, adducit; A II, 26.

adfero ad: quam .. ad rem nos, ut videmur, magnum attulimus adiumentum hominibus nostris; O I, 1. — ex: s. 1. investigo; F V, 9.

adfirmo de: si ulla alia de re obscura adfirmare possem; T I, 60.

adhibeo ad: ad nullam .. earum rerum, quae sensu accipiuntur, divinatio adhibetur; D II, 9.

adipiscor ex: quibus ex rebus philosophiam adepti sumus; Ti 52.

admoneo de: nec tam multum dormiens ullo somnio sum admonitus, tantis praesertim de rebus; D II, 142.

adsentior de: qua .. de re quamquam assentior iis, ... tamen ..; F V, 33.

adsevero de: neminem ulla de re posse contendere nec adseverare sine aliqua ... nota; A II, 35.

aegroto ex: s. 1. aestimo; T IV, 79. — ago de: s. **ago,** II, 1. re (4 St.) B. I, S. 114, a.

alieno a: animal ... alienari .. ab interitu iisque rebus, quae ..; F III, 16. a falsa .. assensione magis nos alienatos esse quam a ceteris rebus ... arbitrantur; F III, 18.

appareo in: cum eae (similitudines) plurimis in rebus appareant; A II, 54. s. V, 1. apparere; N II, 162.

ascendo ab: cum .. ab iis rebus ... ascendit animus collatione rationis, tum ..; F III, 33.

audio de: quod audio, quanam, inquam, de re? A I, 18. eadem de re etiam saepius (illum audiebam); A II, 10. est ausus ... poscere quaestionem, id est iubere dicere, qua de re quis vellet audire; F II, 1. nulla de re magis (audire cupio); L I, 16.

avoco a: s. 1. involvo; A I, 15.

cado in: quae .. (sortes) ductae ut in rem apte cadant, fieri credo posse divinitus; D I, 34.

capio ex: nostri .. magistratus imperatoresque ex hac una re maximam laudem capere studebant; O II, 27 (26).

cogito de: s. **cogito,** II, 2. re (8 St.) B. I, S. 438, a.

cognosco ex: haec paulo post facilius cognoscentur ex iis rebus ipsis, quas mundus efficit; N II, 47. ex utraque re et mundi volubilitas ... et stellarum rotundi ambitus cognoscuntur; N II, 49.

cohibeo a: prudenter .. Academicos a rebus incertis adsensionem cohibuisse; N I, 1.

comparo ex: si qua (gloria) ex bellicis rebus comparari potest; O II, 45.

compleo ex: (hoc) completur .. et ex eo genere vitae ... et ex iis rebus; F IV, 15.

concerto de: ut ... inter vos de huiusce modi rebus controversemini, non concertetis; fr II, 3.

concludo ex: arbitror ... commodius ... ex rebus concessis concludi, quod velis, et ad exitum perveniri; F II, 3.

confero cum: s. 1. perficio, R I fr 5. — in: quod quidam nimis magnum studium multamque operam in res obscuras atque difficiles conferunt; O I, 19.

conflo ex: quibus ex rebus conflatur et efficitur id, quod quaerimus, honestum; O I, 14.

congruo de: quia de re una solum dissident, de ceteris mirifice congruunt; L I, 53.

conligo de: quam multa (conquisita et collecta sunt) de rebus iis, quae gignuntur e terra! quam multae quamque de variis rebus et causae ... et demonstrationes! F IV, 13. — inter: s. 1. conligo.

conquiro ad: si ea nullam ad aliam rem nisi ad voluptatem conquiruntur; F II, 111. — de: s. conligo de.

constituo ad: qui publice ad eam rem constitutus esset; L II, 65.

consto ex: s. **ex,** I. consto ex rebus (3 St.) B. I, S. 888, b.

consulo de: quem (Philum) video maioribus iam de rebus quam me aut quam P. Mucium consuli; R I, 20. »nec plus quam de singulis rebus semel ‖ semul ‖ consulunto«; L III, 11.

contendo de: s. adsevero de.

controversor de: s. concerto de.

convenio ad: nihil est .. tam naturae aptum, tam conveniens ad res vel secundas vel adversas; Lae 17. — cum: quod .. somnium Sisenna cum disputavisset mirifice ad verbum cum re convenisse; D I, 99. — de: cur .., cum de re conveniat, non malumus usitate loqui? F IV, 72. — in: in eam (rem) quae conveniunt, congerunt omnia; T V, 18.

converto in: in eadem sunt iniustitia, ut si in suam rem aliena convertant; O I, 42.

decanto de: ne necesse sit isdem de rebus semper quasi dictata decantare; F IV, 10.

delector de: neque .. || omnes || isdem de rebus nec omni tempore nec similiter delectamur; O I, 135.

delibero de: qui (Academicus) sibi adhuc de re tanta deliberandum esse pronuntiat; A fr 20.

descisco a: nominis dignitatem (Antiochus) videtur, cum a re ipsa descisceret, retinere voluisse; A II, 70.

dico de: s. **de,** I. dico de re (15 St.) B. I, S. 602, a.

discedo a: utrum ... a bonis rebus an a malis (Pompeius) discessisset? certe a miseris; T I, 86.

discepto de: si de re disceptari oportet; F IV, 60.

discrepo de: qui (philosophi) de bonis contrariisque rebus tanto opere discrepant, ut ..; A II, 147. quae (curatio) possit esse omnium etiam de ceteris rebus discrepantium philosophorum; T IV, 61.

disputo de: s. **de,** I. disputo de re (12 St.) B. I, S. 603, b. — dissentio de: s. I, 1. est; N I, 5. — dissero de: s. **de,** I. dissero de re (5 St.) B. I, S. 604, a.

dissideo de: s. congruo de.

divido in: de natura ... ita dicebant || docebant ||, ut eam dividerent in res duas; A I, 24.

do ad: ad eas .. res ab Epicuro praecepta dantur; F II, 84.

dominor in: ut tu ... ad naturam referebas omnia, sic in his ipsis rebus ... natura dominatur; L II, 2.

dubito de: s. **de,** I. dubito (3 St.) B. I, S. 604, b.

duco a: a qua (re prudentia) totius vitae ducat exordium; F V, 18. duxisti .. divinationem omnem a tribus rebus, a deo, a fato, a natura; D II, 27. ab iis rebus ... quem ad modum ducatur honestum ..., satis fere diximus; O I, 60. — in: s. 1. praepono.

efficio ex: ex quo videlicet, quid ex quibusque rebus efficiatur, idque ratione || [idque ratione] || concludimus; N II, 147. s. **ex,** I. efficio ex re (5 St.) B. I, S. 890, b.

elaboro in: ad quas .. res aptissimi erimus, in iis potissimum elaborabimus; O I, 114.

erro in: errabat .. multis in rebus antiquitas; D II, 70. hominum est parum considerate loquentium atque in maxumis rebus errantium; O II, 6.

excello in: cuius (Tulli Hostilii) excellens in re militari gloria magnaeque extiterunt res bellicae; R II, 31. student ... excellere, ut Q. Mucius P. f. in iure civili, Pauli filius Africanus in re militari; O I, 116.

exerceo in: hanc (naturam animi atque vim) tu exerce optimis in rebus! R VI, 29.

exercito in: in quibus (rebus sapiens) versatus exercitatusque sit; A II, 110.

exigo ex: omnibus .. ex rebus voluptatem quasi mercedem exigit; F II, 73.

explico de: omni orationi cum iis rebus, de quibus explicat, videtur esse cognatio; Ti 8.

facio de: s. **de,** I. facio de re (8 St.) B. I, S. 605, a. — ex: vos ex his tam dissimilibus rebus non modo nomen unum ..., sed etiam rem unam ... facere conamini; F II, 20. largitio .., quae fit ex re familiari, fontem ipsum benignitatis exhaurit; O II, 52.

finio ad: »id .. ne committi possit, ad eam rem, rationem || ratione || cursus annuos sacerdotes finiunto«; L II, 20.

habeo ad: ad ceteras res (sapiens) habet quandam artem, qua vera a falsis possit distinguere; A II, 57. — in: quid habemus in rebus bonis et malis explorati? A II, 129. necesse est .. legem haberi in rebus optimis; L II, 12. si voluptas ... in rebus bonis habenda non est; P 15.

haesito in: quodsi illi tum in novis rebus quasi modo nascentes haesitaverunt; A II, 15.

impedio in: istuc .. te impediet ... in uxore ducenda, in liberis procreandis plurimisque in rebus; A II, 109.

impello ad: ad nullam rem umquam (animus) impelletur; A II, 25. facillime .. ad res iniustas impellitur, ut quisque altissimo animo est, gloriae cupiditate; O I, 65.

impertio de: saepe idoneis hominibus indigentibus de re familiari inpertiendum; O II, 54.

impleo de: s. IV, 2. volumina de. — insisto in: s. **in,** B, I. insisto in re (3 St.) B. II, S. 260, b.

instituo ad: cum, quas ad res civis instituit et vocat, eas omnis conplexus est ipse; R I, 52.

insum in: inest in rebus ipsis obscuritas; F IV, 2. intellegi necesse est in ipsis rebus ... invitamenta inesse; F V, 52. tum .. res ipsa, in qua vis inest maior aliqua, sic appellatur, ut ... nominetur; N II, 61. quare .. in iis (rebus) vis deorum insit, tum intellegam, cum cognovero; N III, 61. hoc inerat in rebus futuris; D II, 143. hac in re tanta inest ratio atque sollertia, ut ..; R I, 25.

intellego ex: s. **ex,** I. intellego ex re (5 St.) B. I, S. 894, a.

intersum in: si *ne* in eius modi quidem rebus maiores natu nolent interesse; O I, 122. — inter: s. **intersum,** IV. inter rem (9 St.) B. II, S. 351, a.

invenio in: cum in eadem re paria contrariis in partibus momenta rationum invenirentur; A I, 45. si in eius modi rebus, veri simile quod sit, invenerit; A II, 128.

investigo in: causam .. investigato in re nova atque admirabili, si poteris; D II, 60.

iocor de: non ego tecum iam ita iocabor, ut isdem his de rebus, cum ..; F IV, 74.

iudico de: infirmissimo tempore aetatis ... de rebus incognitis iudicant; A II, 8. qui (censores) nulla de re diligentius quam de iure iurando iudicabant; O III, 111. — ex: quis .. prudentem ... non ex ipsius habitu, sed ex aliqua re externa iudicet? L I, 45.

labor de: »ut scias, quanto e loco, quantis opibus, quibus de rebus lapsa fortuna occidat || accidat ||;« T III, 44.

laboro de: quasi de verbo, non de re laboretur; T II, 29.

lego de: dum modo de iisdem rebus ne Graecos quidem legendos putent; F I, 8. s. I. compono.

loquor de: s. **de,** I. loquor de re (6 St.) B. I, S. 606, a.

mentior de: praesertim cum plurimis de rebus divini isti mentiantur; N III, 14.

mereor de: bene meriti de rebus communibus ut genere etiam putarentur, non solum ingenio esse divino; R II, 4.

misceo ex: nec .. finis bonorum [et malorum] ... ex dissimillimis rebus misceri et temperari potest; O III, 119.

nascor ad: hominem ad duas res, ut ait Aristoteles, ad intellegendum et || et ad || agendum, esse natum quasi mortalem deum; F II, 40. ad unam hanc rem natum hominem, ut frueretur voluptatibus; F II, 41. — ex: ex rebus .. timiditas, non ex vocabulis nascitur; F IV, 53. ipsum .. (principium) nulla ex re alia nasci potest; T I, 54. R VI, 27.

necto ex: f. 1. conligo.

numero in: qui (Hieronymus) ne in expetendis quidem rebus numeret voluptatem; F II, 19.

occupo in: in quibus (rebus) omnes ante eum philosophi occupati fuerunt; A I, 15.

pecco in: f. **in,** B, I. pecco in re (6 St.) B. II, S. 262, a. — percipio ex: f. **ex,** I. percipio ex re (3 St.) B. I, S. 896, b.

perspicio in: quorum vita perspecta in rebus honestis atque magnis est; O I, 149.

pertineo ad: f. **ad,** I. pertineo (8 St.) B. I, S. 46, a.

pervenio a, ad: videsne, ut ad rem dubiam *a* concessis rebus || non dubiis || (Epicurus) pervenerit? D II, 104.

philosophor de: fuit .. iam accepta a Platone philosophandi ratio triplex, una de vita et moribus, altera de natura et rebus occultis, tertia de disserendo; A I, 19.

pono in: f. **in,** B, I. pono in re (8 St.) B. II, S. 264, a.

praecipio ex: una ex re satis praecipit, ut ... id tribuatur vel ignoto; O I, 51.

proficiscor ab: necesse est eam (prudentiam) quoque ab aliqua re esse constitutam et profectam; F V, 16.

profundo in: qui ... ludorum venationumque apparatu pecunias profundunt in eas res, quarum ..; O II, 55.

prosum in: cuius mihi consilium et auctoritas quid tum in maximis rebus profuisset, dicerem; A II, 3.

puto in: ne vitationem quidem doloris ipsam per se quisquam in rebus expetendis putavit, nisi ..; F V, 20. qui imperia consulatusque nostros in necessariis, non in expetendis rebus ... putet; R I, 27.

quaero de: f. **de,** I. quaero de re (10 St.) B. I, S. 607, b. — in: neque ulla alia in re nisi in natura quaerendum esse illud summum bonum; A I, 19.

rapio ad: quin ad eas res hominum natura nullo emolumento invitata rapiatur; F V, 48. ad quas (res) plerique inflammati aviditate rapiuntur; O II, 38.

redeo ad: ad rem redeamus; F I, 65. ad rem .. ut redeam; N III, 88.

refero ad: ad eas .. res referre, quae agas; F V, 22. ut ea vis diligendi ad aliam rem quampiam referatur, non ad eum ipsum, qui sese diligat; F V, 30. f. 1. refero; F I, 42. — de: f. **de,** I. refero (3 St.) B. I, S. 607, b.

removeo a: ut ... illum (Sophoclem) quasi desipientem a re familiari removerent iudices; C 22.

reperio in: f. 1. investigo; D II, 55.

reprehendo de: de ipsis rebus .. saepenumero .. vereor ne reprehendar; F III, 6.

requiro ad: ad hanc rem aiunt artis quoque requisitas; F IV, 16. — de: quid attinet de rebus tam apertis plura requirere? F V, 51.

respondeo de: a peritissimis sunt istis de rebus et responsa et scripta multa; L II, 46. — pro: f. II, 1. commemoro.

retineo ad: quae (avium divinatio) ... ad urbanas *res* || ab urbanis || retenta videtur, a bellicis esse sublata; D II, 77.

revoco ex: f. 1. perdo.

scribo de: qui (Antiochus) ... scripsit de his rebus acutissime; A II, 69. cum scripsisset iisdem de rebus ad L. Censorinum; A II, 102. hac de re in utramque partem et dicta sunt et scripta multa; A II, 108. de maxumis .. rebus nihil fere intermisimus postea nec disputare nec scribere; T III, 6. dixi in eo libro, quem de rebus rusticis scripsi; C 54. f. respondeo de.

sentio de: qui (Stoici) de rebus bonis et malis sentirent ea; F IV, 61. eisdem .. de rebus hos (Stoicos) cum acutius disseruisse, tum sensisse gravius et fortius; F IV, 62. qui .. requirunt, quid quaque de re ipsi sentiamus; N I, 10. facilius me, talibus praesertim de rebus, quid non sentirem, quam quid sentirem, posse dicere; N II, 2. hac tu de re quaero quid sentias; L II, 32.

sevoco a: f. I, 1. est; T I, 75.

sum de: sin autem certum est, quid quaque de re quoque tempore futurum sit; D II, 24. — in: f. **in,** B, I. sum in re (39 St.) B. II, S. 271, b.

sumo ad: sume ad hanc rem tempus; L I, 6.

tempero ex: f. misceo ex.

tollo a: f. retineo ad.

traduco ad: cum .. animum ab ista pictura imaginibusque virtutum ad rem veritatemque traduxeris; T V, 14 (13).

traho a: ut a physicis rebus ... tracta ratio sit ad commenticios et fictos deos; N II, 70.

transfero in: si ... roget eos quispiam, num illa definitio possit in aliam rem transferri quamlubet; A II, 43. quod (genus) ab Ennio positum in una re transferri in permultas potest; O I, 51.

valeo ad: astrorum adfectio valeat, si vis, ad quasdam res, ad omnia certe non valebit; Fa 8. — in: in qua (re militari) cum virtute nostri multum valuerunt, tum plus etiam disciplina; T I, 2. quibus in rebus temeritas et casus, non ratio nec consilium valet; D II, 85.

venio a: ut a caelestibus rebus ad terrestres veniamus; N II, 120. — ad: f. **ad,** I. venio ad rem (3 St.) B. I, S. 52, b. — in: si constitueris cuipiam te advocatum in rem praesentem esse venturum; O I, 32.

versor in: f. **in,** B, I. versor in re (8 St.) B. II, S. 275, a.

vertor in: virtus omnis tribus in rebus fere vertitur; O II, 18. f. I, 1. manet; Ti 28.

vigilo pro: licet ... prodesse ... vigilantem pro re alterius; O II, 67.

voco ad: f. instituo ad. — utor ad: f. **ad,** I. utor ad rem (8 St.) B. I, S. 53, a.

III. **nach Adjectiven, adjectivischen Participien und Adverbien:** 1. **Genetiv:** cupidus: cupidis .. rerum talium odiosum fortasse et molestum est carere; C 47. f. II, 1. commuto; O II, 3.

efficiens: cum causas rerum efficientis sustuleris; A I, 6. quae (causae) cum intellegentia sunt efficientes pulcherrimarum rerum atque optumarum; Ti 51.

expers: utriusque harum rerum humanus animus est expers; T I, 65. f. II, 3. antepono; R I, 36.

imperitus: quem (amorem) Caecilius »deum qui non summum putet, aut stultum aut rerum esse imperitum« existumat; T IV, 68.

peritus: haruspicesne ex Etruria arcessentur, an principes statuent et delecti viri periti rerum civilium? D II, 11. quod memineram persaepe te cum Panaetio disserere solitum coram Polybio, duobus Graecis vel || Graecis, vel Graecis || peritissimis rerum civilium; R I, 34.

praepotens: ea efficere rerum omnium praepotentem Iovem; D II, 42.

providens: concedimus etiam providentes (esse deos), et rerum quidem maxumarum; N II, 77.

providus: ut (adflatus e terra) eam (mentem) providam rerum futurarum efficiat; D II, 117.

rudis: cum esset Roma profectus rei militaris rudis; A II, 2. qui omnium rerum rudis esse videatur; T I, 57.

2. **Dativ**: alienus: ut animantibus, sic illis (rebus) et apta quaedam ad naturam putare et aliena; F V, 39.

aptus: (animus) cetera diiudicat, quid cuique rei sit maxime aptum; Ti 27. s. alienus.

consentaneus: iis rebus, si quas dignas laude gessimus, hoc in primis consentaneum (est); A I, 11. quo modo .., quid cuique rei consentaneum esset, quid repugnaret, videremus? A II, 22.

consequens: tertius (animi fetus positus) in iudicando, quid cuique rei sit consequens, quid repugnans; T V, 68.

oportunus: s. I, 1. est; Lae 22.

similis: s. II, 1. prendo.

3. **Ablativ**: contentus: contentum .. suis rebus esse maximae sunt ... divitiae; P 51. soli .., quod est proprium divitiarum, contenti sunt rebus suis; P 52.

dignus: furere tibi Empedocles videtur, at mihi dignissimum rebus iis, de quibus loquitur, sonum fundere; A II, 74. accedere ad rem publicam plerumque homines nulla re bona dignos; R I, 9.

fretus: cum (Solon) illi (Pisistrato) quaerenti, qua tandem re fretus sibi tam audaciter obsisteret, respondisse dicitur || respondit ||: „senectute"; C 72.

vacuus: his rebus mentem vacuam (maiores) appellarunt insaniam; T III, 9.

4. **mit Präpositionen**: alienus a: ut ... ad scientiam, prudentiam, fortitudinem aptos animos haberemus a contrariisque rebus alienos; F V, 43.

aptus ad: s. **ad,** II. aptus (3 St.) B. I, S. 58, b. — ex: ex qua re una vita omnis apta est; A II, 31.

bonus ad: fulmen sinistrum auspicium optumum habemus ad omnis res praeterquam ad comitia; D II, 74.

certus de: quid quaque de re certi haberemus, scire cupientium; N I, 6.

diligens in: (Scipio) querebatur, quod omnibus in rebus homines diligentiores essent; Lae 62.

iniquus de: eiuro, inquit arridens, iniquum, hac quidem de re; F II, 119.

longus in: in rebus apertissimis nimium longi sumus; F II, 85.

perutilis ad: multas ad res perutiles Xenophontis libri sunt; C 59.

satis ad: haec .. iudicare ad ceteras res ... non est satis; A II, 91.

simul cum: quodsi cui ... »simul animus cum re concidit«; T III, 40.

utilis ad: nonne .. sapiens ... abstulerit cibum alteri homini ad nullam rem utili? [minime vero]; O III, 29.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: alqd: nihil earum rerum defuturum, quas natura non depravata desideret; F I, 50. omnium rerum ... nihil esse maius amicitia, nihil uberius, nihil iucundius; F I, 65. beatus, cui nihil humanarum rerum aut intolerabile ad demittendum animum aut nimis laetabile ad ecferendum videri potest; T IV, 37. si iam difficile sit persuadere nihil earum rerum ... aut in bonis aut in malis esse habendum, tamen ..; T IV, 65. certe nihil omnium rerum melius est mundo, nihil praestabilius, nihil pulchrius; N II, 18. nihil fere quondam maioris rei nisi auspicato ne privatim quidem gerebatur; D I, 28. sine qua (arte) nihil earum rerum nec fieri nec expediri potest; D II, 122. aut scire istarum rerum nihil aut ..., nec meliores ob eam scientiam nec beatiores esse possumus; R I, 32. »quod quis earum rerum migrassit«; L III, 11. harum rerum duarum splendor omnis, amplitudo ... in posteriore est; O I, 67. omnium .. rerum ... nihil est agri cultura melius, nihil uberius, nihil dulcius, nihil homine libero dignius; O I, 151. omnium .. rerum nec aptius est quicquam ad opes tuendas ... quam diligi nec alienius quam timeri; O II, 23. satis superque esse sibi suarum cuique rerum, alienis nimis implicari molestum esse; Lae 45. s. I, 1. est; F IV, 25.

abundantia: cum ... commemoraret ... maiestatem dominatus, rerum abundantiam, magnificentiam aedium regiarum; T V, 61. qui velit ... in omnium rerum abundantia vivere; Lae 52. deus ... suppeditans omnium rerum, quas natura desiderat, abundantiam et copiam; Lae 87. copiam .. declarat satietas rerum atque abundantia; P 47.

accessio: perspicuum est .., quanta in singulos reges rerum bonarum et utilium fiat accessio; R II, 37.

actio: sublata .. adsensione omnem et motum animorum et actionem rerum sustulerunt; A II, 62. alterum est, quod negatis actionem ullius rei posse in eo esse, qui ..; A II, 108. periculosae .. rerum actiones partim iis sunt, qui eas suscipiunt, partim rei publicae; O I, 83. nec actio rerum illarum aperta petulantia vacat nec orationis obscenitas; O I, 127. si nulla actio rerum || actio || consequatur; O I, 153.

adfluentia: ut ne in omnium quidem rerum affluen*tia* ... *; R I, 39.

administratio: utrum (di) ... omni curatione et administratione rerum vacent; N I, 2.

admirabilitas: quanta sit admirabilitas caelestium rerum atque terrestrium; N II, 90.

admiratio: nec .. intermittunt aut admirationem earum rerum ... aut investigationem novarum; F V, 57. tertius est locus, qui ducitur ex admiratione rerum caelestium atque terrestrium; N II, 75.

aegritudo: earum rerum est absentium metus, quarum praesentium est aegritudo; T IV, 8. an omnium rerum tollenda omnino (videatur) aegritudo; T IV, 59.

aestimatio: omnis ista rerum corporearum aestimatio ... intereat necesse est; F III, 45.

aestimatores: si isti callidi rerum aestimatores prata et areas quasdam magno aestimant; P 51.

altor: omnium .. rerum ... seminator et sator et parens, ut ita dicam, atque educator et altor est mundus; N II, 86.

amplificatio: nec .. rei familiaris amplificatio nemini nocens vituperanda est; O I, 25. studia ad amplificationem nostrarum rerum prompta ac parata; O II, 17.

amplificator: nec .. Pythagoras nominis solum inventor, sed rerum etiam ipsarum amplificator fuit; T V, 10.

antecessiones: per quam (rationem homo) ... earum .. (rerum) praegressus et quasi antecessiones non ignorat; O I, 11.

appetitio: cur ... id non aut ex omnium earum (rerum) aut ex plurimarum et maximarum appetitione concluditur? F IV, 34. cum ex appetitione rerum virtutis pulchritudinem aspexissent; F IV, 42. qui (Zeno) . . . ad appetitionem . . rerum esse in iis momenta diceret; F IV, 47. qui dicat appetitionem rerum ad vivendum accommodatarum a natura profectam; F IV, 78. s. I, 1. congruunt.

appetitus: iure ... illum appetitum rerum ad

naturam accommodatarum ingeneratum putaverunt omnibus; F V, 38. unde oriantur rerum adpetitus; N II, 29. quae (animalia) habent suos impetus et rerum appetitus; O II, 11. ſ. I, 1. conducunt.

arbitrium: in arbitrio rei uxoriae MELIUS AEQUIUS; O III, 61.

argumentum: est hoc .. illius rei signum aut argumentum; A II, 36.

ars: si est ars ulla rerum incognitarum; D II, 33. nullam dicere maxumarum rerum artem esse ... hominum est ... errantium; O II, 6.

aspectus: quarum rerum aspectus ipse satis indicaret non esse ea fortuita; N II, 15.

auctores: nos .. philosophi esse volumus, rerum auctores, non fabularum; N III, 77.

auctoritas: ne illarum quoque rerum pulcherrimarum a te ipso minuatur auctoritas; A II, 62. ſ. I, 1. videtur; A II, 128.

auxilia: nisi communis vita ab hominibus harum rerum auxilia petere didicisset; O II, 13.

bonum: omnium rerum ... earum summum bonum in corpore est; F V, 38.

casus: quodsi is casus fuisset rerum, ... ut non omnibus gratus esset; L III, 26.

causa: tu omnium divinarum humanarumque rerum nomina, genera, officia, causas aperuisti; A I, 9. quae (ratio, mens) et causas rerum et consecutiones videat; F II, 45. Theophrastus .. (persecutus est) stirpium naturas omniumque fere rerum ... causas atque rationes; F V, 10. rationes et causas rerum non tenebant; T I, 29. sapientiam esse rerum divinarum et humanarum scientiam cognitionemque, quae cuiusque rei causa sit; T IV, 57. quae (sapientia) ... initiorum causarumque cuiusque rei cognitione hoc pulcherrimum nomen apud antiquos adsequebatur; T V, 7. cum (cogitatio) rerum causas alias ex aliis aptas et necessitate nexas videt; T V, 70. quarum .. rerum eventa magis arbitror quam causas quaeri oportere; D I, 12. ut fatum sit ... causa aeterna rerum, cur .. ea ... facta sint; D I, 126. easdem .. causas veri simile est rerum futurarum cerni ab iis, qui ..; D I, 126. qui .. teneat causas rerum futurarum, idem necesse est omnia teneat, quae futura sint; D I, 127. magna stultitia est earum rerum deos facere effectores, causas rerum || [rerum] || non quaerere; D II, 55. Chrysippus metuit, ne ... non teneat omnia fato fieri et ex causis aeternis rerum futurarum; Fa 21. eius rei .. causa ipsa natura est; Fa 25. nulla .. earum est causa, quoniam nulla eam rem sua vi efficit, cuius causa dicitur; Fa 36. per quam (rationem homo) ... causas rerum videt; O I, 11. quae cuiusque rei causa sit; O II, 18. haec omnia ex eo genere sunt, quae rerum adiuvant causas; Ti 50. illum ... necesse est intellegentis sapientisque naturae primas causas conquirere, dein secundas earum rerum, quae ..; Ti 51. ſ. II, 1. animadverto. vgl. III, 1. efficiens; A I, 6.

cognatio: tanta rerum consentiens, conspirans, continuata cognatio quem non coget ea ... conprobare? N II, 19. ſ. I, 1. distant.

cognitio: quid tibi ... historiae cognitioque rerum ... voluptatis affert? F I, 25. per se esset et virtus et cognitio rerum ... expetenda; F I, 25. rerum .. cognitiones, quas vel comprehensiones vel perceptiones vel ... καταλήψεις appellemus licet, eas igitur ipsas propter se adsciscendas arbitramur; F III, 17. quia cognitiones comprensionesque rerum, e quibus efficiuntur artes, appetitionem movent; F III, 49. modestiam quandam cognitio rerum caelestium affert iis; F IV, 11. quae de prudentia, de cognitione rerum ... dicuntur; F IV, 19. vitae ... ratio ... in contemplatione et cognitione posita rerum; F V, 11. maximae .. sunt ... consideratio cognitioque rerum caelestium et earum, quas ..; F V, 58. quam (vitam beatam) si etiam in rerum cognitione ponebat, tamen ..; F V, 87. quod ... orae ..., quo faciliorem nobis cognitionem rerum caelestium, eo maiorem cognoscendi cupiditatem dabunt; T I, 44. nisi animus, ante quam in corpus intravisset, in rerum cognitione viguisset; T I, 57. ex quo tam multarum rerum cognitionis admiratio tollitur; T I, 58. quae (sapientia) divinarum humanarumque rerum ... cognitione hoc .. nomen ... adsequebatur; T V, 7. in vita longe omnibus studiis contemplationem rerum cognitionemque praestare; T V, 9. unus (animi fetus) in cognitione rerum positus et in explicatione naturae; T V, 68. qui ... ad divinarum rerum cognitionem cura omni studioque rapiantur; D I, 111. omnis .. avidos sapientiae cognitio ipsa rerum consideratioque delectat; R I, 19. adiungendam ... uberiorem rerum cognitionem putavit; R III, 5. cognitionem .. rerum aut occultarum aut admirabilium ad beate vivendum necessariam ducimus; O I, 13. quorum studia vitaque omnis in rerum cognitione versata est; O I, 155. nisi ea virtus ... attingat cognitionem rerum; O I, 157. qui rerum cognitione doctrinaque delectantur; Lae 86. rerum .. optumarum cognitionem nobis oculi attulerunt; Ti 52.

commoditas: tertius (modus est susceptus) ex commoditate rerum, quas percipimus, et copia; N III, 16.

communitas: in qua (societate) omnium rerum ... est servanda communitas; O I, 51. ut ... sit inter eos (amicos) omnium rerum, consiliorum, voluntatum sine ulla exceptione communitas; Lae 61.

commutatio: »id ... populo commutationem rerum portendit fore perpropinquam«; D I, 45.

comparatio: quarum (rerum) qualis comparatio fieri soleat et debeat, non est necesse disputare; O II, 74. quam (formulam) si sequemur in comparatione rerum; O III, 19.

compositio: ordinem (Stoici) sic definiunt: compositionem rerum aptis et accommodatis locis; O I, 142.

comprehensio: quae quasi expletam rerum comprehensionem amplectuntur; A II, 21. quam (scientiam) nos non comprehensionem modo rerum, sed eam stabilem quoque et immutabilem esse censemus; A II, 23. ſ. cognitio; F III, 49. — I, 1. consequitur; N II, 147.

concentio: ſ. I, 1. cadunt; Ti 27.

concordia: ſ. ordo; F III, 21.

conexio: fatum est conexio rerum per aeternitatem se invicem tenens; Fa, fr. 2.

confusio: nonne videmus, quanta perturbatio rerum omnium consequatur, quanta confusio? F II, 117.

coniunctio: ſ. I, 1. consequitur; N II, 147.

conloquia: quasi vero clarorum virorum aut tacitos congressus esse oporteat ... aut rerum conloquia leviorum! A II, 6.

consecutiones: ſ. causa; F II, 45.

consensio: est .. amicitia nihil aliud nisi omnium divinarum humanarumque rerum cum benivolentia et caritate consensio; Lae 20.

conservatio: impetum caeli ... constantissime conficientem vicissitudines anniversarias cum summa salute et conservatione rerum omnium; N II, 97. accedit ad ... earum rerum, quas terra gignit, conservationem et salutem hominum etiam sollertia et diligentia; N II, 130. ſ. II, 1. praescribo.

consideratio: ſ. cognitio; F V, 58. R I, 19.

consilium: in hac (amicitia Scipionis) mihi de re publica consensus, in hac rerum privatarum consilium ... fuit; Lae 103.
consolatio: etsi singularum rerum sunt propriae consolationes; T III, 82. quarum (rerum) consolatio .. maior est; C 1.
contagio: cui (Chrysippo) ... de ipsa contagione rerum respondeamus; Fa 7.
contemplatio: amplitudines, .. partim profectae a contemplatione rerum occultarum; F IV, 18. duci .. maiorum rerum contemplatione ad cupiditatem scientiae summorum virorum est putandum; F V, 49. contemplationes .. rerum caelestium ... quem ad modum nos moveant; F V, 51. qui in rerum contemplatione studia ponebant; T V, 8. f. cognitio; F V, 11. T V, 9.
contemptio: totam .. vim bene vivendi ... in omnium rerum humanarum contemptione ac despicientia ... ponamus; T I, 95. ex quo magnitudo animi existit humanarumque rerum contemptio; O I, 13.
contextus: mirabilis est apud illos (Stoicos) contextus rerum; F V, 83.
continuatio: est .. admirabilis quaedam continuatio seriesque rerum; N I, 9.
controversia: si perspexerit, rerum inter eas (rationes) verborumne sit controversia; F II, 38. in omni hac quaestione ... non esse rerum Stoicis cum Peripateticis controversiam, sed nominum; F III, 41.
convenientia: in ea (virtute) est .. convenientia rerum, in ea stabilitas, in ea constantia; Lae 100.
copia: si eos (civis) non modo copia rerum auxeris, ... sed etiam verborum; A I, 26. nisi tanta in Arcesila, multo etiam maior in Carneade et copia rerum et dicendi vis fuisset; A II, 60. materiam .. rerum et copiam apud hos exilem, apud illos uberrimam reperiemus; F IV, 12 (13). est .. earum rerum omnium *in* nostra urbe summa in publico copia; T V, 102. hominum .. causa eas rerum copias comparatas fatendum est; N II, 158. ad facultates rerum atque copias ... conducat id; O I, 9. omnium rerum affluentibus copiis; O I, 153. an nulla (senectus) beatior possit esse ... saturitate copiaque rerum omnium; C 56. f. abundantia; Lae 87 commoditas. — I, 1. est; O II, 74.
copulatio: quae copulatio rerum ... quem non movet; N II, 119.
cultrix: f. II, 1. alo; F V, 39.
cupiditas: Poeni ... inexplebiles cupiditates omnium rerum inportaverunt in Graeciam; R III, fr 3. minimam olim istius rei fuisse cupiditatem multa extant exempla maiorum; L II, 62. qui se istarum rerum cupiditatibus dediderunt; P 37.
cura: earum .. omnium rerum hominum est et usus et cura; N II, 156. est .. difficilis cura rerum alienarum; O I, 30.
curatio: f. administratio.
cursus: quibus cursus rerum observando notatus est; D I, 127. qui cursum rerum eventorumque consequentiam diuturnitate pertractata notaverunt; D I, 128.
custodia: appeteret etiam (animus) conservationem sui earumque rerum custodiam; F IV, 27. homines .. spe custodiae rerum suarum urbium praesidia quaerebant; O II, 73. ut sit libera et non sollicita suae rei cuiusque custodia; O II, 78.
custos: quod (ea dea) est rerum custos intumarum; N II, 67.
declaratio: f. I, 1. videtur; A I, 41.
definitio: definitiones rerum probabant; A I, 32. plerique ... definitiones ipsarum etiam evidentium rerum non improbant; A II, 18. quoniam omnium rerum una est definitio comprehendendi; A II, 128.
despicientia: patientiae, rerum humanarum despicientiae quo modo respondebis? T II, 32. quarum (rerum) una in rerum externarum despicientia ponitur; O I, 66. despicientia adhibenda est rerum humanarum; O I, 72. f. contemptio; T I, 95.
differentia: qui (philosophi) nullam rerum differentiam esse dixerunt; F III, 31. deinceps explicatur differentia rerum; F III, 50.
dignitas: f. II, 1. significo; F II, 51.
dilectus: earum rerum hic tenetur a sapiente dilectus || delectus ||, ut ..; F I, 33. id totum evertitur eo dilectu rerum, quem modo dixi, constituto, ut ..; F I, 36. si dilectum rerum utilium et inutilium non habebit; L fr 3. si rerum aliquem dilectum reliquissent; O I, 6. f. I, 1. est; F III, 12.
diligentia: tollitur ... diligentia rei familiaris; F IV, 68.
disciplina: quod earum ipsarum rerum ... prima institutio et quasi disciplina illo libro continetur; A II, 102. cum videat omnium rerum rationem, modum, disciplinam; N II, 15. eadem in litteris ratio est reliquisque rebus, quarum est disciplina; D II, 10.
discordia: ex hac .. non rerum, sed verborum discordia controversia est nata de finibus; L I, 55.
discrepantia: maiorem multo inter Stoicos et Peripateticos rerum esse aio discrepantiam quam verborum; F III, 41.
discrimen: tibi ... reliquarum rerum discrimen omne tollenti; F III, 13.
discriptio: alter (animi fetus positus) in discriptione expetendarum fugiendarumque || fugiendarumve || rerum; T V, 68. inde Anaxagoras ... primus omnium rerum discriptionem et modum || motum || mentis infinitae vi ac ratione dissignari et confici voluit; N I, 26.
disputatio: sunt ... reliqui, qui ... earum rerum disputationem principibus civitatis non ita decoram putent; A II, 5.
dissensio: potestne rerum maior esse dissensio? F III, 44. haec .. est non verborum parva, sed rerum permagna dissensio; N I, 16.
dissimilitudines: Academicis placere esse rerum eius modi dissimilitudines, ut ..; A II, 103. quarum rerum in proxumis locis tantae dissimilitudines saepe sunt || sint ||, ut ..; D II, 94.
distinctio: harum .. rerum facilis est et expedita distinctio; F I, 33.
divinatio: quod ... Carneades quaerere solebat, quarumnam rerum divinatio esset, earumne, quae sensibus perciperentur; D II, 9. quarum rerum (divinatio) sit, nihil prorsus intellego; nam aut omnium debet esse, aut .... sed nec omnium divinatio est, ut ratio docuit, nec ..; D II, 12. f. II, 1. subicio; D II, 12. vgl. II, 2. sum; D II, 21. 25.
divisio: f. I, 1. nocet; O II, 12.
doctrina: || in || quibus .. artibus ... utilitas quaeritur, ... ut architectura, ut doctrina rerum honestarum; O I, 151. f. cognitio; Lae 86.
domina: quas (virtutes) ratio rerum omnium dominas ... esse (vult); F II, 37. quae (fortuna) domina rerum sit et externarum et ad corpus pertinentium; T V, 25. domina rerum ..., eloquendi vis, quam est praeclara! N II, 148.
dominator: illum .. et Iovem et dominatorem rerum (invocant); N II, 4.
dominatus: illud ... esse ... omnium .. rerum potestate dominatuque dignissimum; N II, 29. quod earum rerum videatur ei levis fructus,

exiguus usus, incertus dominatus, saepe etiam deterrimorum hominum inmensa possessio; R I, 27.

dominus: qui ita sit adfectus, eum dominum esse rerum suarum vetant duodecim tabulae; T III, 11. dominos esse omnium rerum ac moderatores deos; L II, 15.

educatio: earum etiam rerum, quas terra gignit, educatio quaedam et perfectio est non dissimilis animantium; F V, 39.

educator: ſ. altor.

educatrix: earum (rerum) parens est educatrixque sapientia; L I, 62.

effectores: ſ. causa; D II, 55.

effigies: ista rerum effigies ex individuis quo modo corporibus oritur? N I, 110.

elegantia: admiror, nec rerum solum, sed verborum etiam elegantiam; R IV, 8.

emolumenta: emolumenta .. rerum fallacibus iudiciis vident; O III, 36.

ἐποχή: ἐποχὴν illam omnium rerum improbans ‖ comprobans, non probans ‖; A II, 148.

eventa: haec ... veteres rerum magis eventis moniti quam ratione docti probaverunt; D I, 5. nec .. peccata rerum eventis, sed vitiis hominum metienda sunt; P 20. ſ. causa; D I, 12.

eventus: fore eos eventus rerum, qui acciderunt; D I, 58.

excellentia: ſ. magnitudo; F IV, 32.

exemplum: inlustribus in personis temporibusque exempla hominum rerumque definio; R II, 55. earum rerum exemplum (Scipio) ex similitudine capiebat ineuntis aetatis; Lae 33.

exitus: ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sic exitum mors; T I, 91. circumspicite celeriter animo ..., qui sint rerum exitus consecuti; L II, 42. haec rerum ‖ rei ‖ exitus indicavit; L III, 25.

exportatio: ſ. II, 4. abundo; O II, 13.

exspectatio: desperatio (est) aegritudo sine ulla rerum expectatione meliorum; T IV, 18. quoniam .. expectatione rerum bonarum erigitur animus; L II, 28.

extremum: constituebant .. extremum esse rerum expetendarum et finem bonorum adeptum esse omnia; A I, 19. quandoquidem id (summum bonum) tale esse debet, ut rerum expetendarum sit extremum; F V, 37.

facultas: cuius rei tantae tamque difficilis facultatem consecutum esse me non profiteor; N I, 12. ſ. copia; O I, 9. — II, 4. utor; O II, 1.

fastidium: unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium; F I, 10.

fides: (honestum versatur) in ... rerum contractarum fide; O I, 15.

figurae: ex quo efficiuntur eae rerum formae et figurae, quas ..; N I, 54.

finis: qui finem rerum expetendarum voluptatem esse dicat; F II, 6. cognitis .. rerum finibus; F V, 15. qui ... sese .. suarum rerum finibus continerent; O I, 92. ſ. I, 1. vigent.

formae: ex iis (qualitatibus) .. ortae animantium formae earumque rerum, quae gignuntur e terra; A I, 26. ſ. figurae.

fructus: ſ. dominatus; R I, 27.

fundamenta: neque intellegunt se rerum illarum pulchrarum atque admirabilium fundamenta subducere; F IV, 42.

genus: ut semper essent et bestiarum genera et arborum omniumque rerum; N II, 127. Theophrastus ... habitavit ... in eo genere rerum; L III, 14. ſ. causa; A I, 9.

gloria: an Cn. Pompeium censes ... maximarum rerum gloria laetaturum fuisse, si sciret ..? D II, 22. multum .. is (Procles) fratri rerum gestarum gloria praestitit; D II, 91 (90). optuma .. hereditas a patribus traditur liberis ... gloria virtutis rerumque gestarum; O I, 121.

hereditas: a quo .. rei familiaris ad paucos, cupiditatum ad multos inprobos venit hereditas; O II, 28.

iacturae: quid, si ... iacturae rei familiaris erunt faciundae? F II, 79.

ignoratio: cum ignoratione rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexetur; F I, 43. non conturbamur ignoratione rerum; F I, 63. omnium rerum occultarum ignoratione sublata; F I, 64. in summo errore necesse est homines atque in maximarum rerum ignoratione versari; N I, 2. ignoratio rerum aliena naturae deorum est; N II, 77.

imagines: ſ. I, 1. est; N I, 108. D II, 138.

imbecillitas: ut perspicerent rerum humanarum inbecillitatem varietatemque fortunae; O I, 90.

inclinationes: quae essent in re publica rerum inclinationes et momenta temporum; F V, 11.

incuria: quo etiam magis vituperanda est rei maxime necessariae tanta incuria; Lae 86.

indagatio: indagatio ipsa rerum cum maximarum, tum etiam occultissimarum habet oblectationem; A II, 127.

indigentia: ut libido sit earum rerum, quae dicuntur de quodam aut quibusdam, quae κατηγορήματα dialectici appellant, ... indigentia rerum ipsarum sit ‖ est ‖, ut honorum, ut pecuniae; T IV, 21.

infinitas: quibus (litteris) infinitatem rerum atque naturae ... cognoscimus; T V, 105.

informatio: quam (anticipationem) appellat πρόληψιν Epicurus id est anteceptam animo rei quandam informationem; N I, 43.

initium: ut ‖ in ‖ quattuor initiis rerum illis quintam hanc naturam ... non adhiberet; A I, 39. cum de rerum initiis omnique mundo locuti essent; F V, 9. Thales ... aquam dixit esse initium rerum; N I, 25. quae sint initia rerum, ex quibus nascuntur omnia; D II, 11. ſ. causa; T V, 7. exitus; T I, 91.

inquisitor: non .. vocabulorum opificem, sed rerum inquisitorem decet esse sapientem; A fr 19.

institutio: in ulla rerum institutione non esse aliquid extremum atque perfectum; N II, 35. ſ. disciplina; A II, 102.

intellegentia: vivere cum intellegentia rerum earum; F II, 34. rerum plurimarum obscuras nec satis * intellegentias inchoavit ‖ enudavit, al. ‖ quasi fundamenta quaedam scientiae; L I, 26.

intercessor: »intercessor rei malae salutaris civis esto«; L III, 11. 42 (43).

interpretes: sensus .. interpretes ac nuntii rerum in capite tamquam in arce ... conlocati sunt; N II, 140.

invectio: earum (rerum), quibus egeremus, invectio certe nulla esset; O II, 13.

inventor: Zeno ... non tam rerum inventor fuit quam verborum novorum; F III, 5.

investigatio: qua ex cognitione facilior facta est investigatio rerum occultissimarum; F V, 10. illum (Africanum) ... investigatione .. earum rerum ... nec otiosum nec solum umquam fuisse; O III, 4. ſ. admiratio; F V, 57.

investigator: ſ. II, 1. involvo; Ti 1.

iudex: mentem volebant rerum esse iudicem; A I, 30.

iudicium: iudicia rerum (Epicurus) in sensibus ponit; F I, 22. ad quam (regulam) omnia iudicia rerum derigentur; F I, 63. fortitudo est ... scientia rerum formidolosarum contrariarumque ... conservans earum rerum stabile iudicium; T IV, 53. inde iudicium publicum rei privatae lege Plaetoria; N III, 74.

labores: ſ. pericla. — libido: ſ. indigentia.

magnificentia: in hac ille (animus) magnificentia rerum ... quam se ipse noscet! L I, 61.

magnitudo: tum licebit otiose ista quaerere, de magnitudine rerum, de excellentia; F IV, 32. propter magnitudinem rerum occupationemque hominum; T IV, 6. proinde quasi novitas nos magis quam magnitudo rerum debeat ad exquirendas causas excitare; N II, 96. rei magnitudo usum quoque exercitationemque desiderat; O I, 60.

mater: ita fit, ut mater omnium bonarum rerum *sit* sapientia; L I, 58. cum tibi sive deus sive mater, ut ita dicam, rerum omnium natura dederit animum; P 14.

materia: materiam .. rerum ... totam esse flexibilem et commutabilem; N III, 92. non est probabile eam materiam rerum ... esse divina providentia effectam; N fr 2.

medicina: quarum ambarum rerum cum medicinam pollicetur; F II, 70.

memoria: habuit .. divinam quandam memoriam rerum; verborum maiorem Hortensius; A II, 2. si .. memoria perceptarum comprensarumque rerum est; A II, 106. in quibus (animi partibus) inest memoria rerum innumerabilium; F II, 113. habet (animus hominis) primum memoriam, et eam infinitam rerum innumerabilium; T I, 57. quid est .. memoria rerum et verborum? quid porro inventio; T I, 65. ex memoria rerum et inventione et celeritate motus ... vim divinam mentis adgnoscito; T I, 70. dum memoria rerum Romanarum manebit; O II, 43. quarum (rerum) memoriam aut brevem aut nullam omnino sint relicturi; O II, 55. quarum rerum recordatio et memoria si una cum illo (Scipione) occidisset; Lae 104. ſ. II, 1. signo.

merces: quod vix invenitur, qui ... non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam; O I, 65.

metus: ſ. aegritudo; T IV, 8. — II, 1. fugio; T IV, 25. timeo; T II, 67.

moderatio: earum (rerum) moderationem nos soli habemus; N II, 152.

moderatores: ſ. dominus; L II, 15.

modus: in qua (parte honestatis) ... omnis .. sedatio perturbationum animi et rerum modus cernitur; O I, 93. habet natura ut aliarum omnium rerum ‖ rer. om. ‖, sic vivendi modum; C 85. siquidem rerum modum figere non possumus, animorum modum tenere possumus; P 25. ſ. disciplina; N II, 15. discriptio; N I, 26.

molitio: propter paucos .. tanta est facta rerum molitio; N I, 23. hic quaeret ‖ quaerat ‖ quispiam, cuiusnam causa tantarum rerum molitio facta sit; N II, 133. ſ. origo; Ti 9.

monumenta: quibus (notis) ... monumenta rerum praeteritarum tenerentur; R III, 3.

motus: ſ. discriptio; N I, 26. — I, 1. est; F IV, 32.

multitudo: eo cum accessit ratio argumentique conclusio rerumque innumerabilium multitudo, tum ..; A II, 30.

mutationes: qui omnis motus fortunae mutationesque rerum et temporum levis et imbecillos fore intellegant; F V, 71.

natura: cur id potius contenditis, quod rerum natura non patitur? A II, 54. rerum natura nullam nobis dedit cognitionem finium; A II, 92. ut ... naturam rerum omnium evolvas; A II, 114. quae de natura rerum sint quaesita, videamus; A II, 116. ecquid nos eodem modo rerum naturas persecare ... possumus? A II, 122. cum in rerum natura duo quaerenda sint; F I, 18. omnium .. rerum natura cognita levamur superstitione; F I, 63. nisi .. rerum natura perspecta erit; F I, 64. ut est rerum ipsarum natura, sic dicendi exercitatio duplex; F IV, 6. argumenta sumuntur ad cuiusque rei naturam explicandam; F IV, 13. sensus .. cuiusque et natura rerum ... clamabat ... non posse adduci, ut ..; F IV, 55. si penitus rerum naturam videas; F V, 21. intrandum .. est in rerum naturam; F V, 44. qui rerum naturam ... cogitat; T III, 34. ipsius rei natura qualis et quanta sit, quaerimus; T III, 56. nos ... rerum naturam quam errorem nostrum damnare malumus; T V, 4. raros esse quosdam, qui ... rerum naturam studiose intuerentur; T V, 9. si rerum naturam, non ignominiam nominis quaerimus; T V, 107. qui (Pythagoras) censuit animum esse per naturam rerum omnem intentum; N I, 27. rationem quandam per omnem naturam rerum pertinentem vi divina esse adfectam (Zeno) putat; N I, 36. communem .. rerum naturam universitatemque omnia continentem (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. nihil .. ratione in rerum natura factum esse vultis; N I, 90. rerum magis natura cognoscitur quam deorum; N I, 119. is .. est gradus, in quo rerum omnium natura ponitur; N II, 36. deus pertinens per naturam cuiusque rei; N II, 71. nostris .. manibus in rerum natura quasi alteram naturam efficere conamur; N II, 152. cum rerum natura ... duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluisset; N III, 9. in omni natura rerum id vivere, ... quod caleat; N III, 35. eos .., qui di appellantur, rerum naturas esse, non figuras deorum; N III, 63. ut ille Pacuvianus, qui in Chryse physicus inducitur, minime naturam rerum cognosse videatur; D I, 131. in qua rerum natura inest id futurum? D II, 18. necesse est eam (vim) ... cum rerum natura esse coniunctam; D II, 29. cum rerum natura .... quid habere potest commune non dicam gallinaceum fel, ... sed ..? D II, 29. cum rerum .. natura quam cognationem (haec) habent? D II, 33. meum lucrum natura rerum continetur; D II, 33. qua ex coniunctione naturae ... convenire potest ... meus quaesticulus cum caelo, terra rerumque natura? D II, 34. quod in natura rerum „omne“ esse ‖ [esse] ‖ dicimus; D II, 103. non inclusae (sunt causae) in rerum natura atque mundo; Fa 28. nullis in rerum natura causis praepositis, cur ab eo (Oedipode) patrem interfici necesse esset; Fa 33. quae causa in rerum natura continebatur, fore ut is (Philoctetes) in insula Lemno linqueretur? Fa 36. qui natura omnium rerum pervestiganda senserunt omnem hunc mundum mente *; R I, 56. quod fieri natura rerum ipsa cogebat; R II, 57. quoniam id est in rerum natura longe maximi consilii, constituere ..; R III, 7. id in rerum natura tanto est magnificentius tantoque praeclarius, ut ..; L I, 23. ut eorum ‖ quorum ‖ (stultorum) suffragiis rerum natura vertatur; L I, 44. idem .. (animus) quom caelum, terras, maria rerumque omnium naturam perspexerit; L I, 61. erat .. ratio profecta a rerum natura; L II, 10. quom ... nefas .. sit dicere ullam rem praestare naturae omnium rerum; L II, 16. nec rerum natura omnis nec ipse mundus (stare) potest; L III, 3. cognitio contemplatioque ‖ rerum ‖ naturae manca quodam modo atque inchoata sit; O I, 153. quis .. est tam cupidus in perspicienda cognoscendaque rerum natura, ut ..? O I, 154. animadvertendum est diligentius, quae natura rerum sit; O II, 69. quodsi exemeris ex rerum natura benivolentiae coniunctionem; Lae 23. quae in rerum natura totoque mundo constarent, quaeque moverentur; Lae 24. quod .. pulcherrimum in rerum natura intellegi potest; Ti 12. ſ. II, 1. appeto; F IV, 42. — **Im**, B, I. sum in natura (12 St.) B. II, S. 270, a.

necessitas: temporibus .. quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut .. voluptates repudiandae sint; F I, 33. fatalem vim ‖ † umbram, normam ‖ et necessitatem rerum futurarum (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. nec .. quisquam magis confirmare mihi videtur non modo fatum, verum etiam necessitatem et vim omnium rerum, ... quam hic; Fa 48.

nodus: septem ..., qui numerus rerum omnium fere nodus est; R VI, 18.

nomen: aut .. nova sunt rerum novarum facienda nomina aut ex aliis transferenda; A I, 25. haec quidem de rerum nominibus; F III, 5. cum in Graeco sermone haec ipsa quondam rerum nomina novarum * non videbantur; F III, 15. nomina rerum commutantem ‖ [nom. rer. com.] ‖; F IV, 21. eos .. (deos) aut beluarum nomine appellas, ut Capram, ut Nepam, ... aut rerum inanimarum, ut Argo, ut Aram, ut Coronam; N III, 40. eius rei, de qua quaeretur ‖ quaeritur ‖, si, nomen quod sit, conveniat; R I, 38. rerum .. expetendarum nomina (fingenda), Salutis, Honoris, Opis, Victoriae; L II, 28.

nota: argumentis quibusdam et rerum notis quasi ‖ quasi rerum notis ‖ ducibus utebantur ad probandum ... id, quod ..; A I, 32. illi (Stoici) ... nomina tamquam rerum notas mutaverunt; F V, 74. ∫. I, 1. placet.

notatio: caeli .. distributio ... et certarum rerum notatio docet, unde fulmen venerit, quo concesserit; D II, 45.

notio: unde postea notiones rerum in animis imprimerentur; A I, 42. cum .. rerum notiones in animis fiant; F III, 33. ut a pueris tot rerum atque tantarum insitas ... in animis notiones ... haberemus; T I, 57. sine varietate colorum licebat vivere beate, sine notione rerum non licebat; T V, 114.

notitiae: quo e genere nobis notitiae rerum imprimuntur; A II, 21. cetera .. (vis mens) similitudinibus construit, ex quibus efficiuntur notitiae rerum; A II, 30. nec memoriam sine adsensione posse constare nec notitias rerum nec artes; A II, 38. qui (Epicurus) omne iudicium in sensibus et in rerum notitiis et in voluptate constituit; A II, 142. ingenuit .. (natura) sine doctrina notitias parvas rerum maximarum; F V, 59.

novitas: † qua ‖ qua ‖ ille (Caesar) rei novitate perculsus; D I, 119. quem (terrorem) tibi rei novitas attulerit; D II, 60. ∫. magnitudo; N II, 96.

nuntii: ∫. interpretes.

oblectamenta: possum persequi permulta oblectamenta rerum rusticarum; C 55.

obscuritas: certamen instituit non pertinacia, ... sed earum rerum obscuritate; A I, 44. cum rerum obscuritas, non verborum, facit, ut non intellegatur oratio; F II, 15. modo satis illa dilucide dixerimus pro rerum obscuritate; T IV, 33.

occupatio: in quo (bello) ita magna rei militaris esse occupatio solet, ut .., A II, 4.

officia: ∫. causa; A I, 9.

opiniones: eorum vitia constant e falsis opinionibus rerum bonarum et malarum; T IV, 81.

ordo: rerum ordo et discriptio disciplinae (facta est); A I, 17. simul ... vidit .. rerum agendarum ordinem et, ut ita dicam, concordiam; F III, 21. incredibilis .. me rerum traxit ordo; F III, 74. ut .. sit apud illos ... ordo rerum conservatus; F IV, 53. qui (deus) ... mutationes temporum, rerum vicissitudines ordinesque conservet; N I, 52. in ... tam multarum rerum atque tantarum ordinibus; N II, 15. eam (aeternam naturam) suspiciendam ... hominum generi ... ordo .. rerum caelestium cogit confiteri; D II, 148. mihi ... ordo iste rerum placet; L III, 5. deinceps de ordine rerum et de oportunitate temporum dicendum est; O I, 142. ∫. I, 1. potest; N II, 16.

origo: nullius .. rei causa remota reperiri origo potest; Ti 3. ut originem rerum et molitionem novam quaereret; Ti 9.

parens: ∫. altor. educatrix.

pars: hanc omnem partem rerum opinabilem appellabant; A I, 31. si (stulti) sint in maiore parte rerum earum ‖ earum rerum ‖; F III, 61. quin ... partes quoque et corporis et animi et earum rerum ... sua caritate colantur; F V, 37. earum .. quattuor rerum ... sic in omni mundo partes omnes conlocatae sunt, ut ..; Ti 16.

partitio: eadem rerum expetendarum fugiendarumque partitio (erat utrisque); A I, 18.

patefactio: ∫. II, 1. operio.

patrocinium: ∫. II, 1. desero.

percursio: propter animi multarum rerum brevi tempore percursionem; T IV, 31.

perfectio: usus .. eius (virtutis) est maximus civitatis gubernatio et earum ipsarum rerum ... reapse, non oratione perfectio; R I, 2. ∫. educatio.

pericla: ut res geras ... plenas .. laborum et periclorum cum vitae tum multarum rerum, quae ad vitam pertinent; O I, 66.

perturbatio: quarum (rerum) perturbatione mirabiles interdum existunt species somniorum; D II, 128. ∫. confusio.

perturbatrix: perturbatricem .. harum omnium rerum Academiam ... exoremus, ut sileat; L I, 39.

pondera: ut omnia verborum momentis, non rerum ponderibus examinet; R III, 12.

possessio: ∫. dominatus; R I, 27.

potentia: hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ulla in parte Italiae posita urbs tenere potuisset; R II, 10.

potestas: Atheniensium populi potestatem omnium rerum ... ad furorem multitudinis ... conversam pesti *; R I, 44. ∫. dominatus; N II, 29.

praedictio: praedictiones .. et praesensiones rerum futurarum quid aliud declarant nisi hominibus ea ostendi? N II, 7. quia nihil tam inridet Epicurus quam praedictionem rerum futurarum; N II, 162. ∫. I, 1. est; D II, 13. — II, 1. puto; D I, 9.

praegressus: ∫. antecessiones.

praemeditatio: male reprehendunt (Epicurii) praemeditationem rerum futurarum; T III, 34.

praesensio: ∫. **praesensio** (15 St.) S. 147, b. ∫.

praesentia: ∫. I, 1. impendent.

praestantia: deos .. inmortalis, rerum omnium praestantia excellentis; D II, 129.

princeps: est lex iustorum iniustorumque distinctio ad illam antiquissimam et rerum omnium principem expressa naturam; L II, 13.

principium: tantum de principiis rerum ... videamus, quem probet; A II, 117. a se principia rei gerendae peti; F IV, 47. qua (ratione) et principia rerum agendarum et ultima bonorum continerentur; F IV, 47. omnium .. rerum principia parva sunt; F V, 58. quoniam hominem, quod principium reliquarum rerum esse voluit, generavit ... deus; L I, 27. quoniam principio rerum omnium quasi adumbratas intellegentias animo ac mente conceperit; L I, 59.

procuratio: qui (philosophi) omnino nullam habere censerent rerum humanarum procurationem deos; N I, 3.

proprietates: singularum rerum singulas proprietates esse; A II, 56.

provocationes: tum provocationes omnium rerum; R I, 62.

prudentia: ſ. II, 1. subicio; A I, 29.

pulchritudo: tantam varietatem pulchritudinemque rerum caelestium ... si tuum ... domicilium putes; N II, 17. licet ... oculis quodam modo contemplari pulchritudinem rerum earum; N II, 98.

radices: in arborum .. et earum rerum, quae gignuntur e terra, radicibus inesse principatus putatur; N II, 29.

ratio: sublata cognitione et scientia tollitur omnis ratio et vitae degendae et rerum gerendarum; F I, 64. eos nec valetudinis nec rei familiaris habere rationem; F V, 48. adsuescunt animi neque admirantur neque requirunt rationes earum rerum; N II, 96. omnium talium rerum ratio reddenda est; N III, 24. ut (Boëthus) earum rationem rerum explicaret, quae in mari caelove fierent; D I, 13. cum sine fato ratio omnium rerum ad naturam fortunamve referatur; Fa 6. in explicandis rationibus rerum civilium; R I, 13. quod magno opere ad rationes omnium rerum || publicarum, civilium || pertineret; R I, 13. in qua (civitate) ratio rerum civilium perspici posset; R II, 52. habenda .. ratio est rei familiaris; O II, 64. sapientis esse nihil contra mores, leges, instituta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63. ſ. causa; F V, 10. T I, 29. disciplina; N II, 15. — I, 1. instant.

recordatio: ſ. memoria; Lae 104.

reliquiae: incidit (animus) in visa varia et incerta ex reliquiis, ut ait Aristoteles, inhaerentibus earum rerum, quas vigilans ... gesserit; D II, 128. maxume .. reliquiae rerum earum moventur in animis et agitantur, de quibus vigilantes aut cogitavimus aut egimus; D II, 140.

salus: ſ. conservatio.

sapientia: admirari soleo ... ceterarum rerum tuam excellentem ... sapientiam; C 4.

satietas: studiorum || rerum || omnium satietas vitae facit satietatem; C 76. non .. debent esse amicitiarum sicut aliarum rerum satietates; Lae 67. ſ. abundantia; P 47.

sator: ſ. altor. — saturitas: ſ. copia; C 56.

scientia: sunt etiam, qui negent in iis || his || ... fuisse earum rerum ... scientiam; A II, 7. ad rerum .. scientiam vitaeque constantiam aptissima cum sit mens hominis; A II, 31. si stabilem scientiam rerum tenebimus; F I, 63. adhibita .. divinarum humanarumque rerum scientia; F II, 37. relinquitur, ut summum bonum sit vivere scientiam adhibentem earum rerum; F III, 31. vivere adhibentem scientiam earum rerum, quae natura evenirent; F IV, 14. saepe ab Aristotele, a Theophrasto mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia; F V, 73. sapientiam esse rerum divinarum et humanarum scientiam; T IV, 57. earum (rerum) moderationem nos soli habemus, maris atque ventorum, propter nauticarum rerum scientiam; N II, 152. haec .. sive vis sive ars sive natura ad scientiam rerum futurarum homini ... est ... data; N II, 163. quae (prudentia) constat ex scientia rerum bonarum et malarum et nec bonarum nec malarum; N III, 38. quam (divinationem) Graeci μαντικήν appellant, id est praesensionem et scientiam rerum futurarum; D I, 1. ego ne utilem quidem arbitror esse nobis futurarum rerum scientiam; D II, 22. earum .. rerum scientiam non doctis hominibus ac sapientibus, sed in illo genere exercitatis concedendam putant; R I, 11. arbitrarer hanc rerum civilium minime neglegendam scientiam sapienti; R I, 11. quae (prudentia) est rerum expetendarum fugiendarumque scientia; O I, 153. illa .. sapientia ... rerum est divinarum et humanarum scientia; O I, 153. sapientia .. est ... rerum divinarum et humanarum causarumque, quibus eae res continentur, scientia; O II, 5. ſ. causa; T IV, 57. iudicium; T IV, 53. — II, 1. perfero.

selectio: ut eam (virtutem) rerum selectione exspoliarent; F II, 43. si selectio nulla sit ab iis rebus, quae contra naturam sint, earum rerum, quae sint secundum naturam; F III, 31. ut sit aliqua rerum selectio; F IV, 43.

seminator: ſ. altor.

sententiae: ſ. summa; L II, 18.

series: videtisne, quanta series rerum sententiarumque sit? L I, 52. ſ. continuatio.

significationes: quod .. intellegitur etiam significationibus rerum futurarum; N II, 166. ſ. I, 1. consequitur; D II, 44.

signum: signa ostenduntur a dis rerum futurarum; N II, 12. bello Punico secundo nonne C. Flaminius consul iterum neglexit signa rerum futurarum? D I, 77. esse censet (Posidonius) in natura signa quaedam rerum futurarum; D I, 130. eosdem || eorum numen, al. || (deos) ... posse nobis signa rerum futurarum ostendere; L II, 32. ſ. argumentum. — II, 1. capio; F V, 74.

similitudines: in Epicureo deo non res, sed similitudines rerum esse; N I, 75.

simulacrum: nullo posito ob oculos simulacro earum rerum; Ti 37. ſ. utilitas; N III, 61.

simulatio: cum .. omnium rerum simulatio vitiosa est, ... tum amicitiae repugnat maxime; Lae 92.

situs: ſ. II, 1. intueor.

solutio: ſ. II, 1. credo.

species: quales animalium formas mens in speciem rerum intuens poterat cernere; Ti 34.

spectaculum: quarum (rerum caelestium) spectaculum ad nullum aliud genus animantium pertinet; N II, 140.

spectatores: sunt ... homines ... quasi spectatores superarum rerum atque caelestium; N II, 140.

spes: nec in praemiis humanis spem posueris rerum tuarum; R VI, 25.

status: ſ. I, 1. est; F IV, 32.

studium: quae (studia) vel optimarum rerum ... sedata tamen et tranquilla esse debent; T IV, 55. studio rusticarum rerum provectus sum; C 55. quo minus et ceterarum rerum et in primis agri colendi studia teneamus usque ad ultimum tempus senectutis; C 60.

summa: cum penes unum est omnium summa rerum, regem illum unum vocamus; R I, 42. leges .. a me edentur non perfectae, ... sed ipsae summae rerum atque sententiae; L II, 18.

summum: quid esset hoc, quod quaerimus, omnium rerum ... summum et ultimum; F V, 41.

susceptio: ſ. I, 1. congruunt.

tenuitas: propter limatam quandam et rerum et verborum tenuitatem; F III, 40. ſ. II, 1. procreo.

terminatio: exposita ... terminatione rerum expetendarum; F V, 27.

timor: beatus .. esse in maximarum rerum timore nemo potest; F II, 86.

tolerantia: sapientis animus ... tolerantia rerum humanarum, contemptione fortunae ... saeptus vincetur? P 27.

tractatio: cum rerum magnarum tractatio atque usus cum illarum artium studiis et cognitione coniungitur; R III, 5.

tristitia: lenitate verbi rei tristitiam mitigatam; O I, 37.

turpitudo: quom ipsa infamia propter rei turpitudinem consequatur; L I, 51. si rerum turpitudini adhibetur verborum obscenitas; O I, 104.

varietas: cuius (Socratis) multiplex ratio disputandi rerumque varietas ... plura genera effecit dissentientium philosophorum; T V, 11. s. pulchritudo; N II, 17.

ubertas: ad hominum commoditates et usus tantam rerum ubertatem natura largita est, ut ..; L I, 25. s. II, 1. procreo.

veritas: eandem .. (legis vim) fatalem necessitatem appellat, sempiternam rerum futurarum veritatem; N I, 40.

vestigia: »omnia .. e latis rerum vestigia terris (tenemus)«; F V, 49. quae possunt verborum, quae rerum ipsarum esse vestigia? T I, 61. s. II, 1. signo.

vicissitudines: s. ordo; N I, 52.

vis: quarum omnium rerum quia vis erat tanta, ut sine deo regi non posset; N II, 61. solem dico et lunam ... et caelum et mundum ipsum et earum rerum vim; N II, 80. salutem, concordiam ceteraque eius modi rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61. quantam vim rerum optimarum mens humana contineat; L I, 16. s. necessitas; N I, 39. Fa 48. — II, 1. progigno.

vitium: male coniecta maleque interpretata (signa) falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscientia; D I, 118. s. II, 1. vendo.

ultimum: s. summum. — II, 1. appeto; F IV, 32. 34.

universitas: solem, lunam, sidera universitatemque rerum, qua omnia continerentur (Chrysippus deos dicit esse); N I, 39. censet imagines divinitate praeditas inesse in universitate rerum; N I, 120.

vocabula: quorum omnium quae sint notitiae, quae ‖ quibus ‖ .. significentur rerum vocabulis; F V, 60. vocabulis rerum mutatis inconstantiae crimen ille (Zeno) effugit; F V, 88. quo ex genere Cupidinis et Voluptatis et Lubentinae Veneris vocabula consecrata sunt, vitiosarum rerum neque naturalium; N II, 61. s. I, 1. versatur; F III, 3.

usus: non ... dubito, quin ... usu .. in re publica rerum maximarum facile omnis viceris; R I, 37. ut omnia complecterentur sine rerum usu ac vetustate; R II, 2. neque excludentes ab eius (rei familiaris) usu suos; O I, 92. Cato (sapiens appellabatur), quia multarum rerum usum habebat; Lae 6. s. cura; N II, 156. dominatus; R I, 27. tractatio.

utilitas: nec .. supra terram, sed etiam in intumis eius tenebris plurimarum rerum latet utilitas; N II, 162. quarum rerum utilitatem video, video etiam consecrata simulacra; N III, 61.

elliptisch: satis esse causae ..., ut in doloris vacuitate, ut gloriae, divitiarum, similium rerum; F III, 51.

2. mit Präpositionen: alqd de: quom ... ceteri .. ita fugerent, ut multa de suis rebus asportarent; P 8. s. I, 1. versatur; D II, 10. — ex: quid sequatur natura ut summum ex rebus expetendis; F I, 11. si quis aliquid ex sua re atque ex suo sermone dixerit; D II, 83. equidem ex omnibus rebus ... nihil habeo, quod cum amicitia Scipionis possim comparare; Lae 103. s. II, 1. sequor; A II, 95. — V, 2. in; Fa 37.

accessus ad: bestiis (natura) ... dedit .. cum quodam adpetitu accessum ad res salutares, a pestiferis recessum; N II, 34.

aegritudo ex: quem ad modum misericordia aegritudo est ex alterius rebus adversis, sic invidentia aegritudo est ex alterius rebus secundis; T III, 21.

altercatio de: oritur .. mihi magna de re altercatio cum Velleio; N I, 15.

cognatio cum: s. II, 5. explico de.

comprehensio, coniunctio cum: s. I, 1. consequitur; N II, 147.

consilium de: omnis .. cogitatio motusque animi .. in consiliis capiendis de rebus honestis ... versabitur; O I, 19. — in: tuum .. in ea re consilium probo; A ep 2.

controversia de: cum .. omnis controversia aut de re soleat aut de nomine esse; F IV, 57.

cura de: quocum (Scipione) mihi coniuncta cura de publica re et de privata fuit; Lae 15.

demonstrationes de: s. II, 5. conligo de.

disputatio de: erat de hac una re unius diei disputatio; A II, 49.

dissensio de; s. de, III. dissensio (4 St.) B. I, S. 610, a.

fabulae de: cum ... minor .. fabulis nisi de veteribus rebus haberetur fides; R II, 18.

fastidium ad: quae habent ad res certas vitiosam offensionem atque fastidium; T IV, 23.

fides de: vgl. fabulae de.

institutio de: quae [a] ‖ quae ‖ ratione suscipitur de aliqua re institutio; O I, 7.

invitamenta ad: voluptates .. nulla ad res necessarias invitamenta adferunt senibus; fr V, 80.

iudicium de: de rebus ipsis utere tuo iudicio; O I, 2.

legatus de: Aristodemum ... maximis de rebus pacis et belli legatum ad Philippum Athenienses saepe miserunt; R IV, 13.

libri de: quamquam ea quoque de re duo sunt nostri libri; O II, 31.

offensio ad: s. fastidium ad.

opinatio de: definiunt .. animi aegrotationem opinationem vehementem de re non expetenda, tamquam valde expetenda sit; T IV, 26.

opinio de: s. II, 1. fugio; T IV, 26.

oraclum de: iidem .. (Lacedaemonii) de rebus maioribus semper ... oraclum ... petebant; D I, 95.

oratio de: me .. oratio Luculli de ipsa re ita movit, ut docti hominis; A II, 64. his de rebus et splendida est eorum et illustris oratio; F V, 11.

ratio de: fuit ... ratio triplex, una de vita et moribus, altera de natura et rebus occultis, tertia de disserendo; A I, 19.

recessus a: s. accessus ad.

responsa de: de .. his rebus haruspicum extiterunt responsa verissuma; D II, 45.

selectio ab: s I. selectio; F III, 31.

sermo de: de quibus (rebus) hic sermo est; F III, 40.

severitas in: tristitia .. et in omni re severitas habet illa quidem gravitatem, sed ..; Lae 66.

summum ex: quid sequatur natura ut summum ex rebus expetendis; F I, 11.

telum ad: nec mediocre telum ad res gerendas existimare oportet benivolentiam civium; Lae 61.

vir cum: »ille vir haud magna cum re, sed plenus fidei«; C 1.

vis ad: animantium ... quanta ad eam rem vis (est), ut in suo quaeque genere permaneat! N II, 121. magnam vim esse in fortuna ... vel secundas ad res vel adversas; O II, 19.

volumina de: de quibus (rebus) volumina impleta sunt non a nostris solum, sed etiam a Chrysippo; A II, 87.

voluptas ex: s. II, 1. cognosco; F IV, 12.

utilitas ad: s. II, 1. pondero.

V. Umstand: 1. Ablativ (vgl. quare S. 233): abesse: neque ulla re longius absumus a natura ferarum; O I, 50.

accedere: qua .. (re) proxime ad deorum vim natura mortalis possit accedere; D I, 1.

adipisci: quibus rebus facillime possimus eam, quam volumus, adipisci cum honore et fide caritatem; O II, 29.

admoneri: multa .. ostentis, multa extis admonemur multisque rebus aliis; N II, 166.
ali: in quo (simili animus) nulla re egens aletur et sustentabitur isdem rebus, quibus ..; T I, 43. quibus (rebus) astra sustentantur et aluntur; T I, 43.
angi: ut Theophrastus ... rebus Alexandri prosperis angitur; T III, 21.
antiquus: sapientiam ... quis negare potest non modo re esse antiquam, verum etiam nomine? T V, 7.
apparere: quae (divinatio) multis locis, rebus, temporibus apparet cum [in] privatis tum maxume || in || publicis; N II, 162.
augere: aut honoribus aucti aut re familiari; N III, 87. ut ..., quibuscumque rebus vel belli vel domi poterunt, rem publicam augeant; O II, 85. ſ. I, 1. debet.
beatus: quibus rebus, id quod vultis, (deus) beatus est? N I, 103.
cedere: vita ... nulla alia re nisi inmortalitate ... cedens caelestibus; N II, 153.
cerni: fortis animus et magnus duabus rebus maxime cernitur; O I, 66.
colere: »aliis rebus pietatem colas«; O III, 82.
commoveri: te suspicor eisdem rebus quibus me ipsum interdum gravius commoveri; C 1.
commutare: ut haec non tam rebus quam vocabulis commutaverat, sic ..; A I, 37.
concedi: non attendere superius illud ea re a se esse concessum; A II, 111.
conciliare: nulla .. re conciliare facilius benivolentiam multitudinis possunt ii ... quam abstinentia et continentia; O II, 77.
concinere: quid attinuit cum iis, quibuscum re concinebat, verbis discrepare? F IV, 60. Antiocho .. Stoici cum Peripateticis re concinere videntur, verbis discrepare; N I, 16.
concludi: his rebus concluditur profecto ... honestum ... per se esse expetendum; F V, 64.
condiri: his .. rebus Lacedaemoniorum epulae condiuntur; T V, 98.
confiteri: quam declinationem sine causa fieri si minus verbis, re cogitur (Epicurus) confiteri; Fa 22.
congruere: qui (Academici et Peripatetici) rebus congruentes nominibus differebant; A I, 17. quia reliquit perfectissimam disciplinam, Peripateticos et Academicos, nominibus differentes, re congruentes; A II, 15. sive Aristotelem et Theophrastum cum illis congruentis re, genere docendi paulum differentis secuti sunt; L I, 38.
consentire: qui (Peripatetici, Academici) re consentientes vocabulis differebant; F IV, 5. Zenonem ... cum Aristotele et illis re consentire, verbis discrepare; F IV, 72.
contineri: quibus (rebus) actio vitae continetur; O I, 17. quando ... eas .. res ante constituimus, quibus iustitia contineretur; O I, 29.
copulari: haec, quae dico, cogitatione inter se differunt, re quidem copulata sunt; T IV, 24.
crescere: ſ. II, 1. refero; D II, 50.
dari: »exspectabat populus atque ore timebat, rebus utri || timebat rebus, utri || magni victoria sit data regni«; D I, 108.
decertare: quibus .. rebus cum aequalibus (parvi) decertant; F V, 42.
defendi: ita re magis quam summa || quam || auctoritate causa illa defensa est; Lae 96.
delectari: vixerunt .. non nulli (philosophi, homines) in agris delectati re sua familiari; O I, 69. qui ... delectarentur re sua familiari; O I, 92. quid .. tam absurdum quam delectari multis inanimis || inanibus || rebus, ... animante ... non admodum delectari? Lae 49.
differre: ut ... nec sit in duobus aut pluribus nulla re differens ulla communitas; A II, 54.
dissidere: cum Cleanthe, doctore suo, quam multis rebus Chrysippus dissidet? A II, 143. has sententias eorum philosophorum re inter se magis quam verbis dissidere; F III, 41. non verbis Stoicos a Peripateticis, sed universa re et tota sententia dissidere; F IV, 2. videsne .. Zenonem tuum cum Aristone verbis concinere || consistere ||, re dissidere? F IV, 72. ex quo facile intellectu est ... verbis eos, non re dissidere; Fa 44. probe .. sentires, si re ac non verbis dissiderent; L I, 54.
dolere: ſ. **doleo,** II, 3. rebus (4 St.) B. I, S. 757, b.
duci: nos .., cum ea laudemus, nulla alia re nisi honestate duci; F V, 64.
effici: quibus rebus efficiuntur voluptates; F II, 89. quibus rebus effectum est, ut infinita pecuniae cupiditas esset; O I, 25. fides .. ut habeatur, duabus rebus effici potest; O II, 33. ſ. II, 1. exquiro.
effrenatus: homines secundis rebus ecfrenatos ... tamquam in gyrum rationis ... duci oportere; O I, 90.
eripi: an possit (beata vita) aut labefactari aut eripi rebus adversis; F V, 12. quibus .. gradibus Romulus escendit || ascendit || in caelum? iisne, quae isti bona appellant, an rebus gestis atque virtutibus? P 11.
excellere: quoniam rebus omnibus excellat natura divina; N I, 76. qui .. utraque re excelleret; L III, 14.
excoli: quibus rebus exculta hominum vita tantum distat || destitit || a victu ... bestiarum; O II, 15.
experiri: ut ea, quae ex me audistis, re experti probare possitis; C 85.
expeti: non intellego, cur (virtus) aut verbis tam vehementer ornanda aut re tantopere expetenda videatur; T III, 37.
expleri: negatis eam (beatam vitam) esse, quae expleta sit iis rebus omnibus, quas natura desideret; F IV, 57.
frangi: qui rebus his fractus aegritudine eliditur; T V, 16. qua .. re audita fractum animum Hannibalis; O III, 114.
gaudere: qui || quis || esset tantus fructus in prosperis rebus, nisi haberes, qui illis aeque ac tu ipse gauderet? Lae 22.
ieiunus: Lyco oratione locuples, rebus ipsis ieiunior; F V, 13.
imbui: his .. rebus inbutae mentes; L II, 16.
immutari: eos, qui antea commodis fuerint moribus, imperio, potestate, prosperis rebus inmutari; Lae 54.
impediri: probabilia vos sequi, si nulla re || re nulla || impediamini; A II, 59. ut sit visum illud probabile neque ulla re impeditum; A II, 101. quae (visa) nulla re impedirentur; A II, 104. sapientes ... nulla re impediri, nulla prohiberi, nulla egere; F III, 26. cum (homines) re nulla impediantur necessaria; F V, 56.
implicari: eo (probabili) .. expedito, soluto, libero, nulla re implicato; A II, 105.
inferior: cur .., cum ceteris rebus inferiores simus, forma pares sumus? N I, 96. ceteris rebus aut pares aut etiam inferiores reperiemur; N II, 8.
inflammari: multis .. rebus inflammantur tales animi, qui corporibus non inhaerent; D I, 114.
inopinatus: nec hoc tam re est quam dictu inopinatum atque mirabile; P 35.
instrui: his rebus instructus (sapiens) semper est in voluptate; F I, 62. quae (domicilia) essent ornata signis atque picturis instructaque rebus iis omnibus; N II, 95.

intellegi: quibus rebus intellegitur ..; F I, 49. O I, 155. id .. cum multis aliis rebus, tum e pontificio iure ... intellegi licet; T I, 27.
intendere: quaero .., non quibus intendam rebus animum, sed quibus relaxem ac remittam; fr V, 31.
iucundus: ſ. levis.
iudicare: his et talibus auctoribus usi confirmant causam rebus ‖ [rebus] ‖ a dis immortalibus iudicatam; T I, 119. id optimus quisque re ipsa ostendit et iudicat; O I, 154. cum re ac factis (maiores nostri) longe aliter iudicavissent; P 7.
labefactari: ſ. eripi.
laetari: (populus) sua re gesta laetatur; R I, 65. hoc proprium est animi bene constituti, et laetari bonis rebus et dolere contrariis; Lae 47.
levari: ut .. animus molestiis hac potissimum re levaretur; D II, 7. si .. nihil fit extra fatum, nihil levari re divina potest; D II, 25.
levis: his mihi rebus .. levis est senectus, nec solum non molesta, sed etiam iucunda; C 85.
lugubris: praeclarum carmen! est enim et rebus et verbis et modis lugubre; T III, 46.
maior: ut maiora omnia re quam fama viderentur; fr VI, 14.
metiri: et manendi in vita et migrandi ratio omnis iis rebus ... metienda; F III, 61.
mirabilis: ſ. inopinatus. — molestus: ſ. levis.
moveri: ut in omnibus factis re, non teste moveamur; F II, 52. qui (Lyco) aegritudinem extenuans parvis ait eam rebus moveri; T III, 78. consentientem, id est qui rebus isdem moveatur, eligi par est; Lae 65. qui non isdem rebus movetur naturaque consentit; Lae 65. ſ. I, 1. est; A II, 47.
mutari: mutari etiam mores hominum saepe dicebat, alias adversis rebus, alias aetate ingravescente; Lae 33.
niti: rebus comprensis et perceptis nisa et progressa ratio; A II, 44.
offendi: numquam illum (Scipionem) ne minima quidem re offendi; Lae 103.
ornari: (Caesar) a nobilissumis civibus, partim etiam a se omnibus rebus ornatis, trucidatus; D II, 23. qui aut excellenti ingenii magnitudine aut praeclara eruditione atque doctrina aut utraque re ornati; O I, 119.
ostendere: ſ. iudicare; O I, 154.
par: ſ. inferior; N II, 8.
pari: quorum rebus gestis quamquam imperium Lacedaemoniis *partum* putatur; O I, 76. haec ... quibus rebus pariuntur a singulis, eisdem fere a multitudine; O II, 31.
percipi: minorem voluptatem percipi quam rebus exquisitissimis ad epulandum; F II, 90.
perficere: animum .. (natura) reliquis rebus ita perfecit, ut corpus; F V, 59.
perire: Spartam nulla re alia nisi avaritia esse perituram; O II, 77.
perturbari: ſ. 2. in; O I, 80.
ponderari: cum ea re, non verbis ponderarentur; T V, 120.
posse: ſ. prodesse; D II, 7.
praeparari: praeparato animo cum bonis cogitationibus, tum rebus ad tranquillitatem adcommodatis; D I, 121.
probare: qui (Aristo) cum Zenonis fuisset auditor, re probavit ea, quae ille verbis; A II, 130. hoc .. omnes mortales et intellegunt et re probant; Lae 24.
prodesse: quanam re possem prodesse quam plurimis; D II, 1. ut ... prodessemus civibus nostris, qua re cumque possemus; D II, 7.
progredi: ſ. niti.
prohiberi: ſ. impediri; F III, 26.

quaeri: res .. familiaris quaeri debet iis rebus; O II, 87.
refelli: quorum praedicta cotidie videat re et eventis refelli; D II, 99.
relaxare, remittere: ſ. intendere.
satisfacere: re mihi (Epicurus) non aeque satisfacit; F I, 15.
sentire: ſ. II, 1. adiungo; N I, 27.
separari: quod cogitatione magis a virtute potest quam re separari; O I, 95.
sequi: ea re id (signum, argumentum) sequor; A II, 36.
significari: quid .. minus a physicis dici debet quam quicquam certi significari rebus incertis? D II, 43.
succumbere: re succumbere non oportebat verbis gloriantem; T II, 30.
superari: Philippum ... rebus gestis et gloria superatum a filio; O I, 90.
suscipi: ea re .. (animi morbos) suscipi, quod ita rectum esse videatur; T IV, 83.
sustentari: ſ. ali.
talis: nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus alius; A II, 85.
teneri: cum tribus rebus animantium vita teneatur, cibo, potione, spiritu; N II, 134. favore magis quam re legum nomen tenent; L II, 11.
terreri: ut nulla re umquam terreamur; T V, 53.
tueri: quod in rebus privatis diligentissime singulos cives opera, consilio, re tuebantur; R II, 59.
valere: alias earum (animantium) corpore excellere, alias autem animo, non nullas valere utraque re; F IV, 28. tu ... utraque re valuisti; N II, 1.
videri: ſ. maior.
vinci: qua .. re ab ‖ a ‖ deo (Epicurus) vincitur, si aeternitate non vincitur? F II, 89.
Zum Satz: sicut facit re, neque tamen dividit verbis; F II, 20. cum re idem tibi, quod mihi, videretur; F III, 10. re (Stoici) eadem defendunt, quae Peripatetici, verba tenent mordicus; F IV, 78. ut (M. Crassus) ea re minus *ἀγέλαστος* ... vocaretur; F V, 92. astra ... illa non re, sed vocabulo errantia; T I, 62. quamquam video non nullis videri Epicurum ... verbis reliquisse deos, re sustulisse; N I, 85. Epicurus re tollit, oratione relinquit deos; N I, 123. qui hos ‖ eos ‖ deos ex hominum genere in caelum translatos non re, sed opinione esse dicunt; N III, 53. »quae (stellae) verbo et falsis Graiorum vocibus errant, re vera certo lapsu spatioque feruntur«; D I, 17. quam quidem (divinationem) esse re vera hac Stoicorum ratione concluditur; D I, 82. rebus .. divinis, quae publice fierent, ut „FAVERENT LINGUIS", imperabatur; D I, 102. quod idem (fulmen) omnibus rebus optumum auspicium habemus, si sinistrum fuit; D II, 43. eum, quem re vera regem habebamus, appellandum quoque esse regem; D II, 110. nomen illi principes optimatium mordicus tenent, re autem carent [eo nomine]; R I, 51. rem publicam verbo retinemus, re ipsa vero iam pridem amisimus; R V, 2. initia .. ut appellantur (mysteria), ita re vera principia vitae cognovimus; L II, 36. Pompeium .. nostrum ceteris rebus omnibus semper amplissimis summisque ecfero laudibus; L III, 22. plebi re, non verbo danda libertas; L III, 25. [egressus e castris iure iurando se solutum putabat, et erat verbis, re non erat]; O I, 40. sunt .. quidam homines non re, sed nomine; O I, 105. latrocinari, fraudare, adulterare re turpe est, sed dicitur non obscene; O I, 128. liberis dare operam re honestum est, nomine obscenum; O I, 128. ea re, quia (hoc) turpe sit, non esse faciendum; O

III, 53. qui ‖ cui ‖ re vera non esset heres; O III, 75. ut haec duo verbo inter se discrepare, re unum sonare videantur; O III, 83. quae est .. ista securitas? specie quidem blanda, sed reapse ‖ re ipsa ‖ multis locis repudianda; Lae 47.

2. **Präpositionen:** a: s. I, 1. est; F III, 49. movent. — II, 5. proficiscor a. — ad: s. **ad,** V. rem (7 St.) B. I, S. 60, a.

causa: cuius rei causa perficere, quae conaris, velis; F II, 74. alii naturam esse censent ... vim ... declarantem ..., quid cuiusque rei causa efficiat, quid sequatur; N II, 81.

de: haec ipsa de vita et moribus et de expetendis fugiendisque rebus illi ‖ enim ‖ simpliciter; A I, 6. nihil ut iisdem de rebus Graeca desideres; A I, 12. qui de omnibus rebus contineat se ab adsentiendo; A II, 104. in hac ratione tota de maximis fere rebus Stoici illos secuti sunt; F IV, 12. de maxima autem re eodem modo; F IV, 12. non levissuma de re, ... sed ut adsint, cognoscant ..; N I, 13. sed ante quam de re, pauca de me; N III, 5. ac nos quidem nimis multa de re apertissuma; N III, 79. quibus de rebus, quoniam nobis contigit, ut ..; R I, 13.

ergo: »rei suae ergo ne quis legatus esto«; L III, 9.

ex: s. II, 1. sequor; A II, 95.

in: dabitis .. profecto, ut in rebus inusitatis ... utamur verbis interdum inauditis; A I, 24. cum eo verbo antea nemo tali in re usus esset; A I, 41. non debere eos (Academicos) in suo decreto, sicut in ceteris rebus, fluctuari; A II, 29. si in minimis rebus pertinacia reprehenditur; A II, 65. dialecticam inventam esse dicitis veri et falsi ... iudicem, cuius veri et falsi? et in qua re? A II, 91. ut ulla in re statuere possimus, quatenus; A II, 92. nulla omnino in re minutatim interrogati, ... quanto aut addito aut dempto certum respondeamus, [non] habemus; A II, 92. in quibus (rebus) nihil sequere praeter probabile; A II, 109. huic (Aristoni) summum bonum est in his rebus neutram in partem moveri; A II, 130. cum ipse Antiochus dissentit quibusdam in rebus ab his ... Stoicis; A II, 133. Antipater et Archimedes ... nonne multis in rebus dissentiunt? A II, 143. cur in gravissimis rebus non delectet eos sermo patrius; F I, 4. sic in omni re doloris amotio successionem efficit voluptatis; F I, 37. in rebus aut expetendis aut fugiendis ut rationem sequamur; F I, 47. hoc dictum in una re latissime patet; F II, 52. helluari libris, si hoc verbo in tam clara re utendum est; F III, 7. nemo ulla in re potest id, quod malum esse decreverit, non curare; F III, 29. in rebus minime obscuris non multus est apud eos disserendi labor; F III, 40. in istis rebus mediis aliquid agere sapientem; F III, 59. si omnibus in rebus temeritas ignoratioque vitiosa est; F III, 72. (animal) animadvertens .. in omnibus rebus, ... ut ne quid ... fieret; F IV, 18. quibus .. in rebus tanta obscuratio non fit; F IV, 30. ut (Aristoteles) in omnibus rebus, quicquid ex utraque parte dici posset, expromeret; F V, 10. ceteris in rebus sive praetermissum sive ignoratum est quippiam; F V, 15. in quibus (rebus) neglectum est aliquid; F V, 15. non solum in animalibus (summa communis), sed etiam in rebus omnibus iis; F V, 26. ut in iis rebus, inter quas nihil interest, neutram in partem propensiores sumus, item ..; F V, 30. in iis rebus celeriter expediteque percipiendis; F V, 36. ut ... in his rebus summe nostra sponte moveamur; F V, 46. omni .. in re consensio omnium gentium lex naturae putanda est; T I, 30. labamus mutamusque sententiam clarioribus etiam in rebus; T I, 78. id .. in ceteris rebus melius putatur; T I, 93. quod natura fert in omnibus fere rebus; T II, 5. adversantem (frugalitatem) libidini moderatam in omni re servare constantiam; T III, 17. haec in bonis rebus ... facilitas nominetur, in malis proclivitas; T IV, 28. quid .. videatur ei magnum in rebus humanis? T IV, 37. ut ... in omnibus fere rebus mediocritatem esse optumam existiment ‖ existimant ‖; T IV, 46. arbitramur nos et publicis et privatis in rebus ea praestitisse, quae ..; N I, 7. omnibus fere in rebus, sed maxime in physicis; N I, 60. quodsi in omnibus his rebus obsistis; N I, 98. cum .. in omnibus rebus vim haberent maxumam prima et extrema; N II, 67. (deos) iis ‖ his ‖ uti in maxumis et optumis rebus; N II, 79. »qua in re adiutricem coniugem cepit sibi«; N III, 68. quod illi (Panaetio) in aliqua re invitissumis Stoicis Stoico facere licuit, id nos ut in reliquis rebus faciamus, a Stoicis non concedetur? D I, 6. cum omnibus in rebus temeritas in adsentiendo errorque turpis est, tum ..; D I, 7. quantis in rebus quamque saepe (senatus) responsis haruspicum paruit! D I, 97. saepe etiam ... in rebus turbidis veridicae voces ex occulto missae esse dicuntur; D I, 101. adfert .. vetustas omnibus in rebus longinqua observatione incredibilem scientiam; D I, 109. causarum .. ignoratio in re nova mirationem ‖ admirationem ‖ facit; D II, 49. num plerisque in rebus sequitur eorum (Stoicorum) auctoritatem multitudo? D II, 81. necesse est .. in rebus contrariis duabus, ... ex iis igitur necesse est invito Epicuro ‖ [inv. Ep.] ‖ alterum verum esse, alterum falsum; Fa 37. ut quibusdam in rebus vere dici possit ... non esse in nostra potestate ..., quibusdam autem in rebus causis antegressis in nostra tamen esse potestate, ut illud aliter eveniat; Fa 45. quibus in rebus, cum causae antecesserint, non sit in nostra potestate, ut ..; Fa 45. leve .. impedimentum ..., neque solum in tantis rebus, sed etiam in mediocribus .. studiis ... contemnendum; R I, 4. quid ... praeclarum putet in humanis, qui ..? R I, 26. quibus (elementis) uti docti homines his in rebus solent; R I, 38. quod in rebus privatis diligentissime singulos cives ... tuebantur; R II, 59. in minoribus (rebus) ... remittam hoc tibi; L II, 24. in ista .. re vehementer Sullam probo; L III, 22. Pompeium .. quod una ista in re non ita valde probas; L III, 26. neque publicis neque privatis neque forensibus neque domesticis in rebus; O I, 4. in omni est re fugienda talis sollertia; O I, 33. sunt .., qui in rebus contrariis parum sibi constent; O I, 71. fortis .. animi ... est non perturbari in ‖ perturbari ‖ rebus asperis; O I, 80. quod genus peccandi vitandum est etiam in rebus urbanis; O I, 84. illa .. (iracundia) omnibus in rebus repudianda est; O I, 89. etiam in secundissimis rebus maxime est utendum consilio amicorum; O I, 91. quibus in rebus duo maxime sunt fugienda; O I, 129. in quo (vestitu), sicut in plerisque rebus, mediocritas optima est; O I, 130. si in omni re quid deceat exquirimus; O I, 133. cum reliquis in rebus, tum in sermone communi vicissitudinem non iniquam putet; O I, 134. vitiosum in re severa convivio digna ... inferre; O I, 144. hoc idem in parentis, in amici re aut periculo fecerit; O I, 154. utitur (Panaetius) in re non dubia testibus non necessariis; O II, 16. quae in rebus inanimis quaeque in usu et ‖ [usu et] ‖ tractatione beluarum fiunt utiliter ad hominum vitam; O II, 17. facillime, quae volemus, et privatis in rebus et in re publica consequemur; O II, 24 externa libentius in tali re quam domestica recordor; O II, 26. quandoquidem ea (gloria) in rebus maioribus admini-

strandis adiuvat plurimum: O II, 31. ut .. in reliquis rebus multo maiora opera sunt animi quam corporis, sic ..; O II, 46. quid maxume in re familiari expediret; O II, 89. in talibus rebus aliud utile interdum, aliud honestum videri solet; O III, 74. Cyrum ... et ceteris in rebus comem erga Lysandrum ... fuisse et ei ... agrum ... ostendisse; C 59. stantes plaudebant in re ficta; quid arbitramur in vera facturos fuisse? Lae 24. studiis .. generorum, praesertim in re bona, cum difficile est ... obsistere; Lae 26. quae (virtus) .. est cum multis in rebus, tum in amicitia tenera atque tractabilis; Lae 48. quae in nostris rebus non satis honeste, in amicorum fiunt honestissime; multaeque res sunt, in quibus de suis commodis viri boni multa detrahunt; Lae 57. »amicus certus in re incerta cernitur«; Lae 64. aut si in bonis rebus contemnunt aut in malis deserunt; Lae 64. qui .. utraque in re gravem, constantem, stabilem se in amicitia praestiterit; Lae 64. in omni re considerandum est ..; Lae 76. plerique neque in rebus humanis quicquam bonum norunt, nisi quod fructuosum sit; Lae 79. cum multis in rebus neglegentia plectimur, tum maxime in amicis ... colendis; Lae 85. omni .. hac in re habenda ratio et diligentia est; Lae 89. auri navem evertat gubernator an paleae, in re aliquantum, in gubernatoris inscitia nihil interest; P 20. quicquid non licet, nefas putare debemus, etiamne in minimis rebus? P 25. in quibus (rebus) peccata non maxumas adferunt noxias; fr V, 84. f. I, 1. est; F I, 2. R I, 12. Lae 57. fluunt; O I, 90. videtur; T IV, 58 (?). — 3. L I, 41. — II, 1. obruo. sancio. tracto; D II, 9.

ob: f. **ob**, II. rem (B. II, S. 782, b. f.).

pro: f. II, 1. commemoro.

propter: iniustitiam et intemperantiam cum dicimus esse fugienda propter eas res; F III, 39. id .. propter rem ipsam, non propter usum; F III, 57. dicunt ... sic futurae post mortem famae tamen esse propter rem ... consulendum; F III, 57. ut propter aliam quampiam rem, verbi gratia propter voluptatem, nos amemus; F V, 30. despicere .. nemo potest eas res, propter quas aegritudine adfici potest; T III, 15. invidentiam esse dicunt aegritudinem susceptam propter alterius res secundas; T IV, 16 (17). si propter alias res virtus expetitur; L I, 52.

VI. Lücke: rebus ad victum necessariis esse invictus potest; P 27.

rescindo, aufiösen: quid .. maius est ... quam posse a summis imperiis et summis potestatibus comitiatus et concilia vel instituta dimittere vel habita rescindere? L II, 31.

rescisco, bemerken: cum (sapiens) id rescierit; O III, 91.

rescribo, ausschreiben, setzen: ex quo perspicuum est et cantus tum fuisse discriptos || rescriptos, al. || vocum sonis et carmina; T IV, 3.

reseco, abschneiden, ablösen, hemmen, entfernen: alqd: haec .. ita disputant, ut resecanda esse fateantur; T IV, 46. quod aiunt nimia resecari oportere, naturalia relinqui; T IV, 57. neque id ad vivum reseco, ut illi, qui haec subtilius disserunt; Lae 18.

linguas: ut, quorum linguae sic inhaererent, ut loqui non possent, eae scalpello resectae liberarentur; D II, 96.

os: quem ad modum os resectum || reiectum, al. || terra obtegatur; L II, 55.

resero, öffnen: nec ita claudenda res est familiaris, ut eam benignitas aperire non possit, nec ita reseranda, ut pateat omnibus; O II, 55.

reservo, aufbewahren, versparen, vorbehalten: alqm: „utinam“, inquit C. Pontius Samnis, „ad illa tempora me fortuna reservavisset“! O II, 75.

alqd: omnia ... in idem tempus reservabo; N III, 18.

palmam: quam palmam utinam di inmortales, Scipio, tibi reservent, ut avi reliquias persequare! C 19.

redemptorem: redemptor ... non inertia aut inopia tardior fuit, sed a deis inmortalibus ad istam horam reservatus est; || est? || D II, 47.

resideo, zurückbleiben, bleiben, feiern: I. auctoritas: quorum non in sententia solum, sed etiam in nutu residebat auctoritas; C 61.

sensus: in corpore .. perspicuum est vel extincto animo vel elapso nullum residere sensum; T I, 104.

II. denicales: quae (denicales) a nece appellatae sunt, quia residentur mortuis || mortui || ; L II, 55.

resido, sich setzen, nachlassen: alqs: residamus, si placet; F III, 9. nos ... in viridi ... ripa inambulantes, tum autem residentes; L I, 15.

petulantia: tarditate modorum ... illorum (adulescentium) furentem petulantiam consedisse || resedisse || ; fr X, 3.

tumor: inveterato malo, cum tumor animi resedisset; T III, 26.

resipio, schmecken: Epicurus iocetur, homo non aptissimus ad iocandum minimeque resipiens patriam; N II, 46.

resisto, stehen bleiben, bleiben, sich widersetzen, Widerstand leisten, widerstehen: I, 1. unpersönlich: premit .. (dolor) atque instat, nec resisti potest; T III, 71. ut satius fuerit illud ipsum, de quo ambigebatur, concedere quam tam inpudenter resistere; N I, 69.

2. alqs: ego in hoc resisto; F IV, 50. si nudus es, da iugulum; sin tectus „Volcaniis armis“, id est fortitudine, resiste; T II, 33. qui .. restiterunt, discedunt saepissime superiores; T II, 54. vgl. II. visis. ita incolumis in patria Regulus restitisset; O III, 110.

fortuna: »o gnata, tibi ... ex fluvio fortuna resistet;« D I, 41.

vita: nec (vita beata) ... resistet extra fores ... limenque carceris; T V, 80.

II. alicui: Antipatro hoc idem postulanti Carneades acutius resistebat; A II, 28. age, restitero Peripateticis; A II, 115. quo defenso facile Chrysippo (Epicurei) possent resistere; Fa 23. avus .. noster singulari virtute ... restitit M. Gratidio ... ferenti legem tabellariam; L III, 36. qui (Q. Maximus) consul iterum ... C. Flaminio tribuno plebis, quoad potuit, restitit; C 11.

alc. rei: nisi videret iis resisti non facile posse; A II, 75. quibus intellegis resistendum esse; N III, 60. plures .. discent, quem ad modum haec fiant, quam quem ad modum iis || his || resistatur; Lae 41.

angoribus: quibus (angoribus) essem confectus, nisi iis restitissem; O II, 2.

dolori: omnibus .. rebus, non solum dolori, simili contentione animi resistendum est; T II, 58.

hominibus: quibus (hominibus) ita restiti, ut ..; O II, 84.

licentiae: quorum (philosophorum) licentiae nisi Carneades restitisset; D II, 150.

populo: non .. facile valenti populo resistitur; R IV, 8.
rebus: f. dolori.
senectuti: resistendum ... senectuti est; C 35.
soriti: quem ad modum soriti resistas? D II, 11.
tribuno: f. alicui; C 11.
visis: visis cedo neque possum resistere; A II, 66.

resono, wiederhallen, ertönen: I, 1. referre: »quod (saxum) eiulatu, questu, gemitu, fremitibus resonando mutum flebiles voces refert«; F II, 94. »quod (tectum) ... flebilis«; T II, 33.
2. verbal: in fidibus testudine resonatur aut cornu; N II, 144.
II. cornus: nares cornibus iis (similes nostri solent dicere), qui ad nervos resonant in cantibus; N II, 149.
gloria: ea (gloria) virtuti resonat tamquam imago; T III, 3.
nervi: iam nervos in fidibus aliis pulsis resonare alios; D II, 33.
venenum: reliquum (venenum Theramenes) sic e poculo eiecit, ut id resonaret; T I, 96.

respecto, zurückblicken: animus .. non me deserens, sed respectans in ea profecto loca discessit, quo ..; C 84.

respectus, Rückblick: fugientibus .. miserabilem respectum incendiorum fore; D I, 68.

respergo, zurückspritzen: »moles ... pelagus respergit, reflat«; N II, 89.

respersio, Bespritzen, Besprengen: habeo: habes .. respersionem pigmentorum; D II, 48.
elliptisch: »ne sumptuosa respersio, ne longae coronae nec acerne« praetereantur; L II, 60.

respicio, zurückblicken, sich umsehen, berücksichtigen: I. alqs: quod tam longe retro respicere non possunt; T V, 6. ei (Hannibali) ducem illum praecepisse, ne respiceret; illum autem ... elatum .. cupiditate respexisse; D I, 49. noctu ad oppidum respicientes flagrantis onerarias ... videbatis; D I, 69. subito (Dionysius) exaudivit hinnitum respexitque et equum alacrem laetus aspexit; D I, 73.
Fortuna: Fortuna .. sit ‖ est ‖ vel Huisce ‖ Huius ‖ diei vel Respiciens ad opem ferendam; L II, 28.
II. alqm: ne tum quidem te respicies? F II, 79.

respiratio, Atmen, Ausdünstung: 1. requiro: neque erant anima circumfusa extrema mundi, ut respirationem requireret; Ti 18.
2. orior ex: ipse .. (aër) oritur ex respiratione aquarum; N II, 27.

respiratus, Einatmen: qui (pulmones) tum se contrahunt adspirantes, tum in respiratu ‖ intrante spiritu ‖ dilatant; N II, 136.

respiro, atmen, ausatmen, aufatmen: I, 1, a. prope ad: propius fore eos .. ad respirandum; F IV, 64.
reddi: ex ea .. (anima) pars redditur respirando, pars concipitur cordis parte quadam; N II, 138.
b. verbal: (eae res) lacerant, vexant, ... respirare non sinunt; T III, 35.
2. alqs: ut .., qui demersi sunt in aqua, nihilo magis respirare possunt, ... quam si ..; F III, 48. (eos) nihilo magis respirare posse quam eos; F IV, 64. nec .. ille respirat, ante quam emersit; F IV, 65. quod, cuius in animo (improbitas) versatur, numquam sinit eum respirare, numquam acquiescere; F I, 53.
II. animam: cum ... eandem .. (animam aspera arteria) a pulmonibus respiret et reddat; N II, 136.

respondeo, antworten, erwidern, beantworten, sich verantworten, Bescheid geben, entsprechen, passen: I. absolut: 1, a. comparo ad: cum ... ego me ad respondendum compararim; N III, 19.
sustineo a: cum (sapiens) se a respondendo ... sustineat; A II, 104.
b. segnis ad: nec (me) segniorem ad respondendum reddidisti; F I, 34.
c. locus: ut ... repente avertas orationem nec des respondendi locum; N III, 19.
2, a. unpersönlich: non tamen (oratio me ita movit,) ut ei responderi ‖ respondere ‖ posse diffiderem; A II, 64. quamquam philosophiae .. vituperatoribus satis responsum est eo libro, quo ..; F I, 2. satis est ad hoc responsum; F II, 82. ne cui loco non videatur esse responsum; F II, 85. his singulis (philosophis) copiose responderi solet; F III, 31. longum est .. ad omnia respondere; F IV, 73. iis ‖ his ‖ quattuor Academicis libris satis responsum videtur; N I, 11. nec probrum audire (debemus) nisi ea lege, ut respondere liceat et iudicio defendere; R IV, 12.
b. alqs: non haesitans respondebo; A I, 4. nos .. volumus, inquam, ut pro Attico etiam respondeam. et recte, inquit, respondes; A I, 33. restat, ut iis respondeam, qui ..; A II, 6. ipsum (Chrysippum) sibi respondentem inferiorem fuisse; A II, 87. sic me, inquit, ante sustineo, nec diutius captiose interroganti respondeo. si habes, quod liqueat, neque respondes, superbe; A II, 94. a me .. ei (L. Torquato) responsum (est); F I, 13. profectus in exsilium Tubulus ‖ est ‖ statim nec respondere ausus; F II, 54. cogerem .., ut responderes, nisi vererer ..; F II, 119. ut (Lucullus) ita erudiatur, ut et patri et Caepioni nostro et tibi tam propinquo respondeat; F III, 8. tibi ... non respondebo ad singula; F III, 14. cum ego te hac nova lege videam eodem die accusatori respondere; F IV, 1. ut ... paulum loci mihi, ut iis responderem, dares; F IV, 62. nisi ... istis .. alio tempore responsurus essem, tum scilicet, cum tibi; F IV, 62. Zenonem roges; respondeat totidem verbis; F IV, 69. nec tamen, si qui ... extiterunt, non satis Graecorum gloriae responderunt; T I, 3. quid, si te rogavero aliquid? nonne respondebis? T I, 17. docet .. (Socrates) quemvis ... bene interroganti respondentem declarare ..; T I, 57. quibus (amicis) respondens vitae humanae enumerat incommoda; T I, 84. nos .. universae philosophiae vituperatoribus respondimus in Hortensio; T II, 4. fortitudini comitibusque eius, magnitudini animi, gravitati, patientiae, rerum humanarum despicientiae quo modo respondebis? T II, 32. vide quam non flebiliter respondeat; T II, 39. Peripateticis respondetur a Stoicis; T IV, 47. Balbe, tibi permitto, responderene mihi malis de singulis rebus quaerenti ... an universam audire orationem meam. tum Balbus: ego vero ... respondere malo; N III, 4. vel ad singula, quae requires, statim respondebo vel, cum peroraris, ad omnia; N III, 4. ut Carneadi respondeatis ‖ respondentis ‖; R III, 9. respondebo tibi equidem; L I, 3. quo minus more patrio sedens in solio consulentibus responderem; L I, 10. ut pro utroque respondeam; L I, 32. apud quem (M. Catonem) ... facimus ... eis .. eum respondentem; C 3. ab his sermo oritur, respondet

Laelius; Lae 5. pro hoc .., qui minor est natu, meo iure respondeo; Lae 32.

alqd: quid sequitur, quod non respondeat superiori? F III, 74. respondent extrema primis, media utrisque, omnia omnibus; F V, 83. eam esse naturam, ut omnia omnibus paribus paria respondeant; N I, 50. respondent .. dextera dexteris, laeva laevis conversione luminum; Ti 49.

aedificium, al.: respondeat his vestis, argentum, Corinthium, locus ipse, aedificium; F II, 23.

benivolentia: ut nostra in amicos benivolentia illorum erga nos benivolentiae pariter aequaliterque respondeat; Lae 56.

puer, pusio: ad ea sic ille (pusio) respondet, ut puer; T I, 57. ut (pusio) gradatim respondens eodam perveniat, quo si geometrica didicisset; T I, 57. quibus rebus vita consentiens virtutibusque respondens; F V, 66.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: f. **de,** I. respondeo (5 St.) B. I, S. 607, b.

2. **directe Rede:** interdum . . . respondent: „quid ergo istud ad nos?‹ A II, 32. ut (sapiens) sequens probabilitatem ... aut „etiam" aut „non" respondere possit; A II, 104. respondet mihi non Aristoteles aut Theophrastus, ne Xenocrates quidem aut Polemo, sed his || mihi, al. || minores: „tale verum ..;" A II, 113. respondet: „quia, nisi quod honestum est, nullum est aliud bonum"; F V, 79. ut . . . (Lacedaemonius) responderit: „ego vero illi maximam gratiam habeo, qui ..;" T I, 100. respondit: „quia ... satis esset argumenti malum esse dolorem"; T II, 60. ut Prometheus ille Aeschyli ... respondit: ›siquidem qui tempestivam medicinam admovens non adgravescens volnus inlidat manu‹; T III, 76. cum civili bello victor iratus (Marius) necessariis Catuli deprecantibus non semel respondit, sed saepe: „moriatur"; T V, 56. quos (Pythagoreos) ferunt . . . respondere solitos: „ipse dixit"; N I, 10. quod etiam coniector quidam et interpres portentorum non inscite respondisse dicitur ei || † ei || ...: „tum esset", inquit, „ostentum, si" ..; D II, 62. Q. Fabi, te mihi in auspicio esse volo; respondet: audivi; D II, 71. quis .. est, qui credat Appollinis ex oraculo Pyrrho esse responsum: ›aio te ..?‹ D II, 116. Attici respondent: ›non intellegimus, nisi si aperte dixeris‹; D II, 138. quom (Athenienses) ... quaesissent .., quem morem potissimum sequerentur e variis, (Apollo) respondit: „optumum"; L II, 40. a quo (Catone) cum quaereretur, quid maxume in re familiari expediret, respondit: „bene pascere"; O II, 89. respondebit Diogenes fortasse sic: „aliud est" ..; O III, 52. cum ex eo quaereretur, quid esset dolus malus, respondebat: cum esset aliud simulatum, aliud actum; O III, 60. ut Themistocles fertur Seriphio cuidam in iurgio respondisse, ... „nec hercule", inquit ..; C 8. nec .. dubitat agricola, quamvis sit senex, quaerenti, cui serat, respondere: „dis inmortalibus"; C 25. Cyrum respondisse: „atqui ego ista sum omnia dimensus"; C 59. cum (Solon) illi (Pisistrato) quaerenti, qua tandem re fretus sibi tam audaciter obsisteret, respondisse dicitur || respondit ||: „senectute"; C 72. ›magnas vero agere gratias Thais mihi?‹ satis erat respondere: „magnas"; „ingentes," inquit; Lae 98. f. III. alqd; C 20.

3. **indirecte Frage:** ut respondere possitis, verane an falsa sint; A II, 95. num censes eos, qui divinare dicuntur, posse respondere, sol maiorne quam terra sit? D II, 10. ante quam mihi tu ipse responderis, Attice, certen || certene || ... Romulus Proculo Iulio dixerit se deum esse; L I, 3.

4. accus. c. inf.: a. **vollständiger Infinitiv:** qui ... respondisse dicitur oblivisci se malle discere; A II, 2. responderem .. audacter isti vestro deo me plane his oculis non esse contentum; A II, 81. sin autem usque ad novem verbi gratia sine dubitatione respondes pauca esse, in decumo insistis; A II, 94. responderint posse percipi, quantus sol sit; A II, 128. respondebit eum esse (sapientem), quem ipse descripserit; A fr 20 (S. 9). cum salvum esse (clipeum) flentes sui respondissent; F II, 97. quibus natura iure responderit non esse verum ..; F IV, 47. respondebo me non quaerere ..; F V, 79. cum respondisti maius tibi videri malum dedecus quam dolorem; T II, 28. quaerentibus .. respondebat Miltiadis tropaeis se e somno suscitari; T IV, 44. Pythagoram .. respondisse similem sibi videri vitam hominum et mercatum eum, qui ..; T V, 9. cui (Stoici) satis esset respondere se ante docuisse nihil bonum esse ..; T V, 18. responderet .. alius fortasse se ... anteponere; T V, 55. Socraten || Socratem || ferunt . . . respondisse se . . . obsonare ambulando famem; T V, 97. haruspices introducti responderunt non fuisse iustum comitiorum rogatorem; N II, 10. ille (Attus Navius) augurio acto posse (id fieri) respondit; D I, 32. qui (haruspices) cum respondissent . . . uxori . . . esse moriendum; D I, 36. huic (Dionysii matri) interpretes portentorum ... responderunt ... eum ... clarissimum ... fore; D I, 39. deum respondisse (monstrum) vastitatem esse Italiae; D I, 49. responsum est singulari illum (Platonem) suavitate orationis fore; D I, 78. qui (haruspices) responderunt nihil illo puero clarius ... fore; D I, 79. cum .. ille (Crito) respondisset ... ramulum ... recidisse; D I, 123. quod haruspices responderint || responderunt || nihil illo (Roscio) clarius ... fore; D II, 66. statim respondet „silentium esse videri"; D II, 72. respondit coniector thensaurum || thes. || defossum esse sub lecto; D II, 134. vir magnus ..., L. Lucullus, ferebatur, quasi commodissime respondisset ... duo se habere vicinos; L III, 30. quibus ille (Callicratidas) respondit Lacedaemonios ... posse; O I, 84. valitudinem respondeo causam, non maestitiam fuisse; Lae 8. f. III. alqd; Lae 8. — b. **Particip:** cum ille quiescendum respondisset; D I, 77. si responderint se inpunitate proposita facturos, quod expediat; O III, 39. — c. **elliptisch:** Asclepiadem ferunt, non ignobilem Eretricum philosophum, cum quidam quaereret, quid ei caecitas attulisset, respondisse, puero ut uno esset comitatior; T V, 113. Xenocraten .., nobilem ... philosophum, cum quaereretur ex eo, quid adsequerentur eius discipuli, respondisse, ut id sua sponte facerent, quod ..; R I, 3.

III. **mit Object:** alqd: quae pro perspicuitate responderi possunt; A II, 46. quid respondeas? A II, 80. nulla omnino in re minutatim interrogati, ... quanto aut addito aut dempto certum respondeamus, [non] habemus; A II, 92. hoc .. fateris, neque ultimum te paucorum neque primum multorum respondere posse; A II, 93. in iis non deerit sapienti, nec quid faciat nec quid respondeat; A II, 110. modo ne quis illud tam ineruditum absurdumque respondeat; A II, 132. quae ii respondissent; F II, 2. quid tandem talibus viris responderes? F IV, 61. exspecto .., quid ad id, quod quaerebam, respondeas; F V, 78. quid igitur, inquit, eos (Stoicos) responsuros putas? F V, 83. utrum respondero; F V, 86. ego .. tibi .., quod satis esset, paucis verbis ... responderam; T I, 111. prudentiae .. quid respondebis docenti virtutem sese esse contentam? T III, 37. non dubito, tu quid responsurus sis; T V, 55. nihil fortasse respondeam; N I, 57. dic, quid ei respondeam, qui me sic roget; N III, 43. quid Medeae respondebis? ... quid huius Absyrto frati? N III, 48.

eius (Cottae) orationi non sane desidero quid || quod || respondeam; D I, 9. pro omni .. divinatione idem . . . respondebo; D I, 16. quae Croeso Pythius Apollo, ... quae Atheniensibus, quae Lacedaemoniis, quae Tegeatis, quae Argivis, quae Corinthiis responderit, quis ignorat? D I, 37. nonne .. haruspices ea responderunt, quae evenerunt? D I, 98. parumne Epicuro Carneadive respondeam? D I, 109. num quid est, quod quisquam divinorum aut respondere soleat aut consuli, quid bonum sit? D II, 10. nihil .. scribit respondisse haruspices, si ..; D II, 62. quod (externi) aliter observant, alia respondent; D II, 83. quod (Aelius Sextus) ea respondebat, quae eos, qui quaesissent, et cura et negotio solverent; R I, 30. a peritissimis sunt istis de rebus et responsa et scripta multa; L II, 46. respondentur et alia et hoc in primis: »proveniebant ..;« C 20. hoc illud est, quod Pisistrato tyranno a Solone responsum est; C 72. quaerunt ... multi, ... sed ego id respondeo, quod animum adverti, te dolorem ... ferre ..; Lae 8.

ius: si te ad ius respondendum dedisses; L I, 12. plures .. deorum omnium, singuli singulorum sacerdotes .. respondendi iuris ... facultatem adferunt; L II, 29.

verum: si verum respondere velles; F IV, 62.

visa: ea (visa relinqui), quae interrogati in utramque partem respondere possimus; A II, 104.

responsio, Antwort: I. est: similis est haruspicum responsio omnisque opinabilis divinatio; D I, 24.

II. adripio ex: tibi ... aliquid, ut ego suspicor, ex mea brevi responsione arripere cupienti; F III, 14.

responsito, ein Gutachten abgeben: I. impedire: se responsitando et lectitando et scriptitando ne impediat; R V, 5.

II. ius: qui (viri) id (ius civile) interpretari populo et responsitare soliti sint; L I, 14.

responsum, Antwort, Gutachten, Ausspruch, Orakelspruch: I. congruunt: in .. his omnibus responsa haruspicum cum Sibyllae versibus congruebant; D I, 97.

eveniunt: vides omnia fere (haruspicum responsa) contra, ac dicta sint, evenisse; D II, 53.

exsistunt: de .. his rebus haruspicum extiterunt responsa verissuma; D II, 45.

habent: quid ego haruspicum responsa commemorem, ... quae aut nullos habuerint exitus aut contrarios? D II, 52.

ludunt: hoc civili bello ... quam multa (haruspicum responsa) luserunt! D II, 53.

sunt: vera esse haruspicum *responsa*, auspicia, oracula, somnia, vaticinationes; A II, 107.

ohne Verb: praeclarum responsum et docto homine dignum; C 13.

II, 1. aestimo: utrum aurum Samnitum an responsum M'. Curi (pluris aestimemus)? P 48.

commemoro: non lubet (haruspicum responsa) commemorare; D II, 53.

dico: s. I. eveniunt.

fero: multa eius (Catonis) ... vel acta constanter vel responsa acute ferebantur; Lae 6.

mitto: quae nobis in Graeciam Roma responsa haruspicum missa sunt! D II, 53.

2. pareo: quantis in rebus quamque saepe (senatus) responsis haruspicum paruit! D I, 97.

III. alqd ex: multa ex haruspicum responsis commemorare possum; N II, 10.

IV. declarare: hoc ille (coniector, interpres) responso satis aperte declaravit ..; D II, 62.

res publica, Gemeinwesen, Staatswesen, Staat, Staatsform, Verfassung, Staatsgewalt: I. absolut: 1. Subject: agit: rem publicam nostram iustissimas huic municipio gratias agere posse, quod ..; L II, 6.

cadit: nec .. solum ipsa (res publica) cecidit, sed etiam reliquam Graeciam evertit contagionibus malorum; O II, 80.

coepit: s. stat; O II, 3.

committit: quam diu res publica per eos gerebatur, quibus se ipsa commiserat; O II, 2.

crescit: si nostram rem publicam vobis et nascentem et crescentem et adultam et iam firmam atque robustam ostendero; R II, 3.

debet: quae (res publica) debet esse carissima; O III, 95.

decidit: quod unius vitio praecipitata (forma civitatis, res publica) in perniciosissimam partem facillime decidit; R II, 43.

depellit: quos ne depellere quidem a se sine ferro potuit res publica; L III, 20.

dilabitur: ut ... praeclarissime constituta res publica dilaberetur; O II, 80.

est: cum ... ipse privatus, ... qui rem publicam salvam esse vellent, se sequi iussit; T IV, 51. »pulcherrume auguratum est rem Romanam publicam summam fore«; D I, 45. cum esset in unius potestate res publica; D II, 6. est ... res publica res populi; R I, 39. omnis res publica, quae, ut dixi, populi res est, consilio quodam regenda est, ut diuturna sit; R I, 41. talis est quaeque res publica, qualis eius aut natura aut voluntas, qui illam regit; R I, 47. quam (rem publicam), si placet, ... simul et qualis sit et optimam esse ostendam; R I, 70. neque potest eius modi res publica non regnum et esse et vocari; R II, 43. in hoc statu rei publicae ... erat penes principes tota res publica; R II, 62. constituere eam rem publicam, quae possit esse diuturna; R III, 7. ubi tyrannus est, ibi non vitiosam, ... sed ... dicendum est plane nullam esse rem publicam; R III, 43. vides .. ne illam quidem, quae tota sit in factionis potestate, posse vere dici rem publicam; R III, 44. quoniam .. populi esse rem volumus rem publicam; R III, 45. nullam .. citius negaverim *esse* rem publicam, quam istam, quae tota *; R III, 45. * obis non placuit Syracusis fuisse rem publicam *neque* Agrigenti *neque* Athenis, cum essent tyranni, nec hic, cum decemviri; R III, 45. tibi ... Rhodiorum ... nullane videtur esse res publica? — mihi vero videtur, et minime quidem vituperanda; R III, 48. quam (rem publicam) optumam esse docuit in illis sex libris Scipio; L I, 20. omnium rerum publicarum nostram veterem illam fuisse optumam; L II, 23. permultorum exemplorum et nostra est plena res publica et omnia regna; L II, 33. eam .. optimam rem publicam esse dico, quam hic consul constituerat, quae sit in potestate optimorum; L III, 37. quae (res publica) nunc nulla est; O I, 35. cum .. res publica ... nulla esset omnino; O II, 3. plena exemplorum est nostra res publica cum saepe, tum maxime bello Punico secundo; O III, 47. mihi .. non minori curae est, qualis res publica post mortem meum futura || sit ||, quam qualis hodie sit; Lae 43. s. debet.

exulat: cum omnes meo discessu exulasse rem publicam putent; P 30.

habet: habet statum res publica de tribus secundarium; R I, 65. quid habeat militum, quid valeat aerario, quos socios res publica || [res publica] || habeat, quos amicos, quos stipendiarios; L III, 41. quae (res publica) Cannensi calamitate

accepta maiores animos habuit quam umquam rebus secundis; O III, 47.

iacet: quod ... exsanguem iam et iacentem (rem publicam) doctus vir Phalereus sustentasset Demetrius; R II, 2.

imperat: neque viri ... neque mores ... aut fundare aut tam diu tenere potuissent tantam et tam fuse lateque imperantem rem publicam; R V, 1.

incidit: utinam res publica ... nec in homines ... evertendarum rerum cupidos incidisset! O II, 3.

inritat: quae (res publica) ... nec puniendo inritet animum inmanem ac ferum; R II, 41.

nascitur: f. crescit.

postulat: ne re publica quidem postulante; O I, 84.

potest: sine summa iustitia rem publicam geri nullo modo posse; R II, 70. f. agit. depellit. est; R II, 43. III, 44.

progreditur: si progredientem rem publicam atque in optimum statum ... venientem videris; R II, 30.

serpit: *neque* .. serpit, sed volat in optimum statum instituto tuo sermone res publica; R II, 33.

stat: tam diu stare rem publicam, quam diu ab omnibus honor principi exhiberetur; R V, 9. utinam res publica stetisset, quo coeperat, statu! O II, 3. ut stante re publica facere solebamus; O II, 3. plura brevi tempore eversa quam multis annis stante re publica scripsimus; O III, 4. meis curis, vigiliis, consiliis stare te invitissimo rem publicam || cum ... staret ... res publica ||; P 29.

valet: f. habet; L III, 41.

venit: f. progreditur.

videtur: ut .. nec domus nec res publica ratione quadam et disciplina dissignata || design. || videatur, ... sic ..; N III, 85. f. est; R III, 48.

volat: f. serpit.

vult: ceteras .. res publicas ne appellandas quidem putant iis nominibus, quibus illae sese appellari velint; R I, 50. ne res publica quidem pro se (haec) suscipi volet; O I, 159.

2. **Prädicat**: sum: templa muri nihilo magis efficiebant, Dionysio tenente ut esset illa res publica; R III, 43 pot*esne* tum .. negare rem *esse* illam publicam? R III, 45. cur illa sit res publica resque populi; R III, 46. vgl. 1. est; R III, 45.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: accipio: quam (rem publicam) patres nostri nobis acceptam iam inde a maioribus reliquerunt; R I, 70. nostra .. aetas cum rem publicam sicut picturam accepisset egregiam; R V, 2.

adiuvo: ut (senes) ... rem publicam consilio et prudentia quam plurimum adiuvent; O I, 123.

administro: f. **administro** rem publicam (6 St.) B. I, S. 77, a.

adsimulo: nullum est exemplum, cui malimus adsimulare rem publicam; R I, 34.

amitto: f. **amitto,** II. rem publicam (3 St.) B. I, S. 161, b.

amplifico: eorum imperiis rem publicam amplificatam, qui religionibus paruissent; N II, 8.

appello: hanc unam rite rem publicam, id est rem populi, appellari putant; R I, 48. f. I, 1. vult; R I, 50.

augeo: ut ... rem publicam augeant imperio, agris, vectigalibus; O II, 85.

capesso: f. **capesso** rem publicam (5 St.) B. I, S. 377, b. — committo: f. I, 1. committit.

compono: composita et constituta re publica; L III, 42.

condo: quam (rem publicam) auspicato Romulus condiderit; R II, 51.

confero: nullam omnium rerum publicarum aut constitutione aut discriptione aut disciplina conferendam esse cum ea, quam ..; R I, 70.

confundo: quae (res publica) ex tribus generibus illis, regali et optumati et populari, confusa modice; R II, 41.

conservo: istam ipsam rem publicam, quam laudas, qua disciplina, quibus moribus aut legibus constituere vel conservare possimus; R II, 64.

constituo: f. **constituo,** III. rem publicam (13 St.) B. I, S. 514, a. — contineo: f. **contineo** rem publicam (6 St.) B. I, S. 530, b.

defendo: qui (labores) sint re publica defendenda sustinendi; R I, 4. ceteri senes, Fabricii, Curii, Coruncanii, cum rem publicam consilio et auctoritate defendebant, nihil agebant? C 15.

depingo: quam (rem publicam) sibi ipse Socrates tripertito || peripatetico, al. || illo in sermone depinxerit; R II, 51.

dico: illam rem populi, id est rem publicam, quis diceret tum, cum ..? R III, 43. f. I. 1. est; R III, 44.

dispenso: ut quasi dispensare rem publicam et in ea quodam modo vilicare possit; R V, 5.

dissigno: f. I, 1. videtur.

efficio: num ... aut admiranda opera Phidiae aut Piraeus ille magnificus rem publicam efficiebat? R III, 44.

everto: cum alter stabilire rem publicam studuerit, alter evertere; F IV, 65. f. I, 1. stat; O III, 4.

expono: exposita .. ad exemplum nostra re publica accommodabo ad eam ... omnem illam orationem; R I, 70.

fingo: facilius, ... quam si mihi aliquam (rem publicam), ut apud Platonem Socrates, ipse finxero; R II, 3.

firmo: firmare dicitur primum cogitavisse rem publicam; R II, 5. ad res publicas firmandas ... pergit oratio; L I, 37.

fundo: qui hanc rem publicam tam praeclare fundatam nobis reliquerunt; P 10. f. I, 1. imperat.

gero: f. **gero,** II. rem publicam (10 St.) B. II, S. 106, a. — guberno: f. **guberno,** II. rem publicam (8 St.) B. II, S. 120, b.

habeo: si non optumam, at aliquam rem publicam ... haberemus; O I, 35. habere .. quaestui rem publicam non modo turpe est, sed sceleratum etiam et nefarium; O II, 77.

instituo: quod habemus .. institutae rei publicae tam clarum ... exordium quam ..? R II, 4.

labefacto: quae (cupiditates) ... totam etiam labefactant saepe rem publicam; F I, 43. maximas res publicas ab adulescentibus labefactatas, a senibus sustentatas et restitutas reperietis; C 20.

lacero: ne pareant inprobis neve ab isdem lacerari rem publicam patiantur; R I, 9.

laudo: laudavisse mihi videris nostram rem publicam; R II, 64. f. conservo.

libero: dominatu regio re publica liberata; T IV, 1. rem .. publicam adventu suo liberavit; O II, 81.

nosco: est senatori necessarium nosse rem publicam (idque late patet); L III, 41.

offendo: offendes rem publicam consiliis perturbatam nepotis mei; R VI, 11.

ostendo: f. I, 1. crescit.

perficio: prospicere .. iam videor te reliquos reges persequente quasi perfectam rem publicam; R II, 22.

perturbo: cum perturbare, ut illi rem publicam, sic vos philosophiam bene iam constitutam velitis; A II, 14. f. offendo.

praecipito: f. I, 1. decidit.

premo: quamvis ea (res publica) prematur periculis; R I, 10.

prospicio: f. perficio. — rego: f. **rego,** II. rem publicam (9 St.) S. 369, a. — relinquo: f. accipio; R I, 70. fundo.
restituo: f. labefacto; C 20.
retineo: rem publicam verbo retinemus, re ipsa vero iam pridem amisimus; R V, 2.
sero: arbores seret diligens agricola ...; vir magnus leges, instituta, rem publicam non seret? T I, 31. qui diuturnam rem publicam serere conatur; R II, 5.
stabilio: f. everto.
substerno: si quando ... populus ... totam rem publicam substravit libidini suae; R I, 65.
sustento: f. labefacto; C 20. — I, 1. iacet.
sustineo: totam rem publicam sustinuit; R II, 46.
tempero: rem .. publicam nostri maiores certe melioribus temperaverunt et institutis et legibus; T I, 2. qui (Lycurgus) Lacedaemoniorum rem publicam temperavit; D I, 96.
teneo: ut eae (res publicae) tum a principibus tenerentur, tum a populis, aliquando a singulis; D II, 6. hoc errore volgi cum rem publicam opes paucorum, non virtutes tenere coeperunt; R I, 51. tenuit hoc in statu senatus rem publicam temporibus illis, ut ..; R II, 56. cum .. certi propter divitias aut genus aut aliquas opes rem publicam tenent, est factio; R III, 23. f. I, 1. imperat.
tueor: cum ... ad eam .. (rem publicam) tuendam ... maxime a nobis ... instrui posses; F IV, 61. transeat idem iste sapiens ad rem publicam tuendam; T V, 72. cum in armis civilibus nec tueri meo more rem publicam ... poteram; D II, 6. se de rationibus rerum publicarum aut constituendarum aut tuendarum nihil nec didicisse umquam nec docere; R I, 11. quibus (optimatibus) rem publicam tuentibus beatissimos esse populos necesse est; R I, 52. (populus) tueri .. vult per se constitutam rem publicam; R I, 65. totam .. eam (rem publicam fortis civis) sic tuebitur, ut omnibus consulat; O I, 86. qui suo iudicio tueri rem publicam velint; O I, 87. cum ... socios .. tuendae rei publicae, summos viros, amisissem; O II, 2. qui rem publicam tuebuntur; O II, 85.
tutor: quo sis .. alacrior ad tutandam rem publicam; R VI, 13.
vexo: Tib. ‖ Tiberium ‖ .. Gracchum rem publicam vexantem; Lae 37.
vinco: fore ut ab exteris gentibus vinceretur ea res publica, in qua id contigisset; D I, 121.
violo: quibus (libidinibus animi) caecati ... re publica violanda fraudes inexpiabiles concepissent; T I, 72.
voco: f. I, 1. est; R II, 43.
2. **Genetiv:** interest: ut intersit rei publicae quicquam illorum facere sapientem; O I, 159.
paenitet: fortasse ‖ fore iam, al. ‖ non tam illius te rei publicae paenitebit; R III, 47.
3. **Dativ:** accido: quod cum accidisset nostrae rei publicae, tum ..; D II, 7.
adfero: quod .. munus rei publicae adferre maius meliusve possumus? D II, 4. qui multam utilitatem rei publicae atque hominum societati ... adferre possis; O III, 30.
conduco: si rei publicae conducebat; O III, 101.
consulo: f. **consulo,** III. rei publicae (8 St.) B. I, S. 521, b.
detraho: nihil operae rei publicae detrahens; F III, 7.
fero: e quibus (caeli partibus) saepe opem rei publicae ferre possit; L III, 43.
gratificor: gratificare rei publicae; fr V, 61.
impertio: et amicis impertientes et rei publicae; O I, 92.
impono: quae hic (C. Gracchus) rei publicae vulnera imponebat, eadem ille (Drusus) sanabat; F IV, 66.
noceo: doluit (C. Coelius) ... se ... nocuisse rei publicae; L III, 36. ne sit aes alienum, quod rei publicae noceat, providendum est; O II, 84.
obsum: ista sententia ... obest saepissime rei publicae; L III, 34. ut ea res aut prosit aut certe ne obsit rei publicae; O II, 72.
obvenio: sin quae necessitas huius muneris alicui rei publicae obvenerit; O II, 74.
opitulor: non .. potestas est ex tempore ... opitulandi rei publicae; R I, 10.
opus est: si (Regulus) .. de captivis, quod ipsi opus esse videretur, non quod rei publicae, censuisset; O III, 115.
persolvo: (C. Blossius) poenas rei publicae graves iustasque persolvit; Lae 37.
polliceor: qui convenit polliceri operam suam rei publicae tum denique, si necessitate cogantur? R I, 11.
praebeo: neque ... se .. e continenti genere tertiam victimam rei publicae praebuisset; F II, 61.
praedico: cum terrae saepe fremitus, saepe mugitus, saepe motus multa nostrae rei publicae, multa ceteris civitatibus gravia et vera praedixerint; D I, 35.
praesum: quoad ei (rei publicae) regalis potestas praefuit; L III, 4. qui togati rei publicae praesunt; O I, 79. qui rei publicae praefuturi sunt; O I, 85. qui praesunt rei publicae; O I, 89. qui rei publicae praesunt; O II, 77.
prosum: quamquam (Pullus Numitorius) rei publicae nostrae profuit; F V, 62. nec plus Africanus ... in excindenda ‖ exscind. ‖ Numantia rei publicae profuit quam eodem tempore P. Nasica privatus; O I, 76. quo et tutior eius (Solonis) vita esset et plus aliquanto rei publicae prodesset; O I, 108.
relinquo: quam .. relinquis populari rei publicae laudem? R III, 48.
subvenio: quis non studiose rei publicae subvenerit hac tam praeclara legis voce laudatus? L III, 43.
sum: id .. etiam rei publicae est ornamento; O II, 64. neque .. solum nobis divites esse volumus, sed liberis, propinquis, amicis maxumeque rei publicae; O III, 63.
trado: tradet .. (fortis civis) se totum rei publicae; O I, 86. posteaquam honoribus inservire coepi meque totum rei publicae tradidi; O II, 4.
tribuo: tribuenda est opera rei publicae; D II, 7. rei publicae tribuat hoc muneris; O II, 50.
4. **mit Präpositionen:** accedo ad: accedere ad rem publicam plerumque homines nulla re bona dignos; R I, 9. eos (philosophos) ne ad rem publicam quidem accessuros putat nisi coactos; O I, 28. nos .. ipsi ... a doctoribus atque doctrina instructi ad eam (rem publicam) ... accessimus; O I, 155.
accommodo ad: qui se ad rem publicam et ad magnas res gerendas accommodaverunt; O I, 70. f. 1. expono.
adeo ad: proinde quasi bonis et fortibus ulla sit ad rem publicam adeundi causa iustior; R I, 9. dubitationem ad rem publicam adeundi in primis debui tollere; R I, 12.
adfero ad: quicquid ad rem publicam attulimus, si modo aliquid attulimus; O I, 155.
confero ad: quae (studia) ... ad ipsam rem publicam conferre possumus; R I, 30. qui ad rem publicam se contulerunt; Lae 86. — cum: f. 1. confero. — in: ego ... omnia meas curas cogitationesque in eam (rem publicam) conferebam; O II, 2. haec (beneficia) tum in universam rem publicam, tum in singulos cives conferuntur; O II, 65.

conloco in: violatur ... is, qui in sede ac domo atque in re publica conlocavit; P 25.

conscribo de: qui (Plato) princeps de re publica conscripsit idemque separatim de legibus eius; L II, 14.

consulo de: nunc quoniam de re publica consuli coepti sumus; D II, 7.

defigo in: ut ... disputes non vaganti oratione, sed defixa in una re publica; R II, 22.

depello a: s. 1. depello.

devoveo pro: ut quidam imperatores etiam se ipsos dis inmortalibus ... pro re publica devoverent; N II, 10. qui (P. Decius) ... se pro re publica ... devoverat; C 43.

dico de: quod erat aequum de re publica potissimum principem rei publicae dicere; R I, 34. nihil esse, quod adhuc de re publica dictum putemus; R II, 70.

discepto de: cum de re publica disceptatur; A II, 65.

disputo de (3 St.), dissero de (3 St.): s. **de**, I. disputo, dissero de re publica (B. I, S. 603, b. 604, a).

efficio ex: id hominibus effici ex re publica debet partim institutis, alia legibus; R IV, 3.

exercitatus in: alii .. in re publica exercitati; D I, 111.

exorior in: nonne ... exortus est, ut in optuma re publica Ti. Gracchus, ... sic Arcesilas? A II, 15.

exsisto in: existunt .. in re publica plerumque largitores et factiosi; O I, 64.

exsto in: si in ea (re publica) nec recte factis praemia extent ulla nec supplicia peccatis; N III, 85.

facio contra: neque contra rem publicam ... vir bonus faciet; O III, 43. facias .. contra rem publicam; O III, 95. si quis contra rem publicam se amici causa fecisse fateatur; Lae 40.

fero contra: quae contra rem publicam ferrentur; C 11.

haereo in: vir sapientissimus ... peccatum suum ... confiteri maluit quam haerere in re publica religionem; N II, 11.

invado in: modo .. hoc malum in hanc rem publicam invasit; O II, 75.

invenio in: nostra in re publica .., quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte lueret, inventa est; F V, 64. quare prima sit haec forma et species et origo tyranni inventa nobis in ea re publica, ... non in illa; R II, 51.

loquor de: quasi temere de re publica locutus (P. Vatinius); N II, 6. quoniam de re publica loquimur; R III, 24.

mereor de: aliqui .. dux ... consectans proterve bene saepe de re publica meritos; R I, 68. quo perniciosius de re publica merentur vitiosi principes; L III, 32. bene de re publica sentientes ac bene meritos aut merentes; O I, 149.

nascor in: L. Pauli nepos, ... in hac tam clara re publica natus; R I, 31. o virum magnum dignumque, qui in re publica nostra natus esset! O II, 83.

oppeto pro: qui mortem oppetat pro re publica; F III, 64.

pecco in: utilitatis specie in re publica saepissime peccatur; O III, 46. ut (boni) ab amicis in magna aliqua re publica ‖ re, al. ‖ peccantibus non discedant; Lae 42.

percontor de: ego illum de suo regno, ille me de nostra re publica percontatus est; R VI, 9.

pertimesco de: de re publica debui pertimescere; D II, 59.

pertineo ad: si quae (somnia) ad rem publicam pertinere visa sunt; D I, 4. quae ad domos nostras quaeque ad rem publicam pertineant ‖ pertinent ‖; R I, 19. quae (beneficia) ad universos quaeque ad rem publicam pertinent; O II, 72.

pono in: omnis potius in ea (re publica) cogitatio et cura ponenda (est); D II, 7. in qua (re publica) omnis mea cura, cogitatio, opera poni solebat; O II, 3.

prohibeo a: a re publica forensibusque negotiis ... prohibiti; O III, 1.

quaero de: s. **de**, I. quaero de re publica (5 St.) B. I, S. 607, b.

quiesco in: si (T. Albucius) in re publica quiescens Epicuri legibus paruisset; T V, 108.

recedo a: qui ... aliqua graviore causa impediti a re publica recesserunt; O I, 71.

reperio in: quod erit eius modi, nihil ut tale ulla in re publica reperiatur; R II, 42.

scribo de: quam multa illi de re publica scripserunt! F IV, 5. quos (libros) de re publica scripsimus; T IV, 1. quoniam de re publica multa quaesierint et scripserint; R I, 12. quos (libros) de re publica scripsi; O II, 60.

sentio de: s. **de**, I. sentio de re publica (5 St.) B. I, S. 608, b.

sevoco a: cum a re publica, cum a negotio omni sevocamus animum; T I, 75.

sum contra: quod ... contra rem publicam esset; Lae 39. — in: s. **in**, B, I. sum in re publica (17 St.) B. II, S. 272, a.

teneo in: quod semper in re publica tenendum est; R II, 39.

tollo de: ut hoc totum malum de re publica tolleretur; O II, 84.

valeo in: id ... in re publica nostra maxime valuit; L III, 4.

versor in: s. **in**, B, I. versor in re publica (8 St.) B. II, S. 275, a.

video in: qui mihi videtur ex omnibus in re publica vidisse plurimum; R II, 37. ut saepe in nostra re publica videmus; O II, 22.

III. **nach Adjectiven und Adverbien: 1. Dativ:** consentaneus: an censes ... non necesse esse optumae rei publicae leges dare consentaneas? L II, 23.

inutilis: potest .., quod inutile rei publicae sit, id cuiquam civi utile esse? O III, 101.

necessarius: extremae leges sunt nobis non usitatae, rei publicae necessariae; L III, 46.

periculosus: periculosae .. rerum actiones partim iis sunt, qui eas suscipiunt, partim rei publicae; O I, 83.

salutaris: modica M. Octavi (largitio) et rei publicae tolerabilis et plebi necessaria; ergo et civibus et rei publicae salutaris; O II, 72. se habere consilium rei publicae salutare; O III, 49.

sero: qui (Scipio) ... factus consul ‖ [consul] ‖ est ... iterum sibi suo tempore, rei publicae paene sero; Lae 11.

tolerabilis: s. salutaris; O II, 72.

utilis: ut hae feriae nobis ad utilissimos rei publicae sermones potissimum conferantur; R I, 33. quo meliores cives utilioresque rebus suis publicis essent; O I, 155. haec benignitas etiam rei publicae est utilis; O II, 63. quia (causa) non esset utilis rei publicae; O III, 88.

2. **mit Präpositionen:** magnus in: mediocriter doctos magnos in re publica viros ... multos commemorare possumus; L III, 14.

pariter cum: ea .. tua laus pariter cum re publica cecidit; O II, 45.

princeps in: s. **in**, B, II. princeps in re publica (3 St.) B. II, S. 277, a.

seditiosus in: populares homines inprobos, in re publica seditiosos, Cleonem, Cleophontem, Hyperbolum (comoedia) laesit; R IV, 11.

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: administratio: administratione rei publicae liberatus; A I, 11. tollitur ... administratio rei publicae; F IV, 68. rerum publicarum administratio aut administrandi scientia; F V, 58. cum mihi sit unum opus hoc ... relictum, procuratio atque administratio rei publicae; R I, 35. quod earum (rerum publicarum) administratio latissime pateat; O I, 92.

casus: ut nos longe prospicere oporteat futuros casus rei publicae; Lae 40.

clades: nonne C. Flaminius ... neglexit signa ... magna cum clade rei publicae? D I, 77.

commutatio: est ... accuratius mihi dicendum de commutationibus rerum publicarum; R I, 65. exorta est ... totius commutatio rei publicae; R II, 63.

conformatio: in hac iuncta moderateque permixta conformatione rei publicae; R I, 69.

constitutio: nec temporis unius nec hominis esse constitutionem rei publicae; R II, 37.

conversiones: naturales esse quasdam conversiones rerum publicarum; D II, 6.

corpus: ut totum corpus rei publicae curent; O I, 85.

cura: dum (me) rei publicae non solum cura, sed quaedam etiam procuratio multis officiis implicatum ... tenebat; A I, 11.

disciplina: magnam habet vim rei publicae disciplina; T I, 102. cum (Lacedaemo) praestare putabatur disciplina rei publicae; R I, 50. qui (locus) ad leges, qui ad mores, qui ad disciplinam rei publicae pertineret; O I, 156. unde .. facilius quam ex annalium monumentis ... omnis rei pub. disciplina cognoscitur? fr V, 26.

diuturnitas: duabus praeclarissimis ad diuturnitatem rei publicae rebus confirmatis, religione atque clementia; R II, 27.

eversiones: hinc rerum publicavum eversiones ... nasci; C 40.

exemplar: sine ullo certo exemplari formaque rei publicae; R II, 22.

exordium: s. II, 1. institutio.

firmamenta: cum (Romulus) ... haec egregia duo firmamenta rei publicae peperisset, auspicia et senatum; R II, 17.

flexus: id .. est caput civilis prudentiae, ... videre itinera flexusque rerum publicarum; R II, 45.

forma: qui Graeciae formam rerum publicarum dederunt; T II, 36. qui eam formam rei publicae maxime laudant; R I, 53. s. exemplar.

Fortuna: superiorum temporum Fortuna rei publicae causam sustineat; A ep 2.

fundamenta: labefactant fundamenta rei publicae, concordiam primum, ... deinde aequitatem; O II, 78.

genus: hoc loquor de tribus his generibus rerum publicarum non turbatis atque permixtis; R I, 44. nullum est .. genus illarum rerum publicarum, quod ..; R I, 44. quartum quoddam genus rei publicae maxime probandum esse sentio; R I, 45. vides unius iniustitia concidisse genus illud totum rei publicae; R I, 64. cum de illo genere rei publicae, quod maxime probo, quae sentio, dixero; R I, 65. hoc triplex rerum publicarum genus videtur mihi commune nobis cum illis populis fuisse; R II, 42. si ullum probarem simplex rei publicae genus; R II, 43. videtisne .., ut ... unius .. vitio genus rei publicae ex bono in deterrumum conversum sit? R II, 47. sane bonum ... rei publicae genus; R II, 47. id .. tibi restat genus vitiosissumae rei publicae tertium; R III, 46. expectate leges, quae genus illud optumum rei publicae contineant; L II, 23. ex eorum (magistratuum) conpositione, quod cuiusque rei publicae genus sit, intellegi; L III, 12.

gubernacula: cum gubernacula rei publicae tenebamus; D II, 3.

immortalitas: de illa immortalitate rei publicae sollicitor; R III, 41.

inimici: cuius (rei publicae) inimicos ulcisci saepius non est reprehendendum; O II, 50.

institutio: nec ipsius rei publicae reperiatur ulla institutio; R I, 41.

instituta: ut ille (Plato) ... de institutis rerum publicarum ac de optimis legibus disputat || disputavit, al. ||; L I, 15.

interitus: nullus interitus est rei publicae naturalis ut hominis; R III, 34.

itinera: s. flexus. — leges: s. disciplina; O I, 156. — II, 4. conscribo de.

moderatio: quorum .. (magistratuum) discriptione || descr. || omnis rei publicae moderatio continetur; L III, 5.

moderator: huic moderatori rei publicae beata civium vita proposita est; R V, 8.

modus: ex tribus istis modis rerum publicarum velim scire quod optimum iudices; R I, 46. nec diutius umquam || unq. || tenetur idem rei publicae modus; R I, 68. quod (genus) erit ... temperatum ex tribus optimis rerum publicarum modis; R I, 69.

mores: s. disciplina; O I, 156.

motus: te .. permagnum est nancisci otiosum, hoc praesertim motu rei publicae; R I, 14.

munus: quos ego existimo ... functos esse aliquo rei publicae munere; R I, 12. senator legatus ... sine ullo rei publicae munere; L III, 18. cur orbati rei publicae muneribus ad hoc nos studium potissimum contulissemus; O II, 6. ille Africanus .. requiescens a rei publicae pulcherrimis muneribus; O III, 2.

mutatio: omnium .. rerum publicarum rectionis genera, status, mutationes ... perscripsimus; F IV, 61. huius regiae (rei publicae) prima et certissima est illa mutatio; R I, 65.

natura: vincit ipsa rerum publicarum natura saepe rationem; R II, 57.

nomen: nec video, qui magis in multitudinis dominatu rei publicae nomen appareat; R III, 45. † qua (patria) rei publicae nomen universae civitatis est; L II, 5.

origo: quae propagatio et suboles origo est rerum publicarum; O I, 54.

pars: qui cum rei publicae nullam umquam partem attigissent; T IV, 5. maximae rei publicae partes, in his bella, ... nullis auspiciis administrantur; N II, 9. quod negant sapientem suscepturum ullam rei publicae partem; R I, 10. quoius (rei publicae) partem nec norunt ullam; L I, 39. sin autem ... in rei publicae partibus dissensio intercesserit; Lae 77.

pernicies: in hac pernicie rei publicae ne illam quidem consequuntur ... gratiam; O II, 79.

principes: ab his imperatores ac rerum publicarum principes exstiterunt; F V, 7. sive haec ad utilitatem vitae constituta sunt a principibus rerum publicarum; R I, 56. s. II, 4. dico de; R I, 34.

principium: ipse (Romulus), quod principium rei publicae fuit; R II, 16.

procuratio: philosophiam nobis pro rei publicae procuratione substitutam putabamus; D II, 7. ut .. tutela, sic procuratio rei publicae ... gerenda est; O I, 85. s. administratio; R I, 35.

procurator: sit .. oppositus ... peritus utilitatis dignitatisque civilis quasi tutor et procurator rei publicae; R II, 51.

proditiones: quo e vitio et amicitiarum proditiones et rerum publicarum nasci solent; A II, 27.

rectio: ea quoque (pars) est ab isdem non solum ad privatae vitae rationem, sed etiam ad rerum publicarum rectionem relata; F V, 11. s. mutatio; F IV, 61.

rector: hanc (verecundiam) ille rector rerum publicarum auxit opinionibus; R V, 6.

salus: quibus (bellis) rei publicae salus continetur; N II, 9. id quod retinemus hodie magna cum salute rei publicae; R II, 16. quas (res) pro salute rei publicae gessimus; L III, 26. quod illa ordinum coniunctio ad salutem rei publicae pertinebat; O III, 88. quae pro rei publicae salute gererentur; C 11.

seminarium: id .. est principium urbis et quasi seminarium rei publicae; O I, 54.

societas: quod (vinclum) primum homines inter se rei publicae societate devinxit; R I, 42. ab omni societate rei publicae ... paulisper facessant rogemus; L I, 39.

status: qui esset optimus rei publicae status; F V, 11. cum (Plato) ... optimum rei publicae statum exquireret; T II, 27. cum ... is esset rei publicae status, ut ..; N I, 7. cum quaeritur, qui sit optimus rei publicae status; D II, 11. regem illum unum vocamus et regnum eius rei publicae statum; R I, 42. tamquam pilam rapiunt inter se rei publicae statum tyranni ab regibus; R I, 68. non posse hunc incommutabilem rei publicae conservari statum; R II, 57. quo in statu rei publicae Sp. Cassium ... quaestor accusavit; R II, 60. quoniam scriptum est a te de optimo rei publicae statu; L I, 15. quoniam .. eius rei publicae ... tenendus est nobis status; L I, 20. C. .. Gracchi ‖ tribunatus ‖ ... nonne omnem rei publicae statum permutavit? L III, 20. s. mutatio; F IV, 61. — I, 1. est; R II, 62.

temperatio: quam maxime probat temperationem rei publicae; L III, 12.

tempus: ut (scientia) ad rei publicae tempus non numquam, ad agendi consilium saepissime pertineret; L II, 33. neque nobis cum illa tum peste certamen fuit, sed cum gravissimo rei publicae tempore; L III, 25. est .. boni auguris meminisse *se* maximis rei publicae temporibus praesto esse debere; L III, 43. tantum erat philosophiae loci, quantum superfuerat amicorum et rei publicae temporibus; O II, 4. nisi forte eam pecuniam in rei publicae magnum aliquod tempus contulerit; O III, 93.

tenebrae: gentes sibi in tenebris rei publicae perturbandas putaverunt; L III, 21.

tutor: s. procurator.

varietas: sive a viris in rerum publicarum varietate versatis inventa ... res; R III, 4.

usus: tantus erat in homine usus rei publicae; R II, 1. quae ad usum rei publicae pertinent; O II, 60.

utilitas: magna cum utilitate rei publicae ... tanta vis virtutis ... afuit; A II, 3. retinetur ... ad magnas utilitates rei publicae mos, religio, disciplina; D II, 70. quom alteri placeat auspicia ista ad utilitatem esse rei publicae composita; L II, 32. (animadversio) ad rei publicae utilitatem referri (debet); O I, 88. cum summa utilitate rei publicae magnam ipsi adipiscentur ... gloriam; O II, 85.

vulnus: C. Flaminium ... cecidisse ... cum magno rei publicae vulnere; N II, 8.

2. **mit Präpositionen**: beneficium in: nisi meo in rem publicam beneficio, ubi triumpharet, esset habiturus; O I, 78.

civis e: fuit ... hic vir ... civis e re publica maxime tuendaeque civitatis peritissimus ‖ paratissimus ‖; L II, 66.

consensus de: in hac (amicitia Scipionis) mihi de re publica consensus ... fuit; Lae 103.

disputatio de: quod his libris erat ... suscepta mihi de re publica disputatio; R I, 12.

liber de: s. **de**, III. liber de re publica (4 St.) B. I, S. 611, a.

pericula pro: omnia pericula pro re publica, mori pro patria, haec cum loqueris; F II, 76.

principatus in: quae (bella civilia) ... fortis civis et in re publica dignus principatu fugiet; O I, 86.

sermones de: habentur ... sermones aut de domesticis negotiis aut de re publica; O I, 135.

societas cum: quae (societas) cum re publica est uni cuique nostrum; O I, 57.

usus in: non ... dubito, quin ... usu .. in re publica rerum maximarum facile omnis viceris; R I, 37.

V. **Umstand: 1. Ablativ**: abl. comp.: plures .. boni in qua re publica rerum potientur, nihil poterit esse illa beatius; R III, 46.

2. **Präpositionen**: causa: cum ego dicerem nihil eum fecisse sua causa omniaque rei publicae; F II, 60. ipsius rei publicae causa philosophiam nostris hominibus explicandam putavi; N I, 7. qui dixerunt totam de dis inmortalibus opinionem fictam esse ab hominibus sapientibus r. p. c.; N I, 118. quo libentius r. p. c. periculum adiret optimus quisque; N III, 50. quam (haruspicinam) ego r. p. c. communisque religionis colendam censeo; D II, 28. hoc fortasse r. p. c. constitutum est; D II, 43. quod .. institutum r. p. c. est; D II, 74. existimo .. ius augurum ‖ augurium ‖ ... postea r. p. c. conservatum; D II, 75. quom illi non studii et delectationis, sed r. p. c. leges civitatibus suis scripserunt; L II, 14. nihil esse turpius quam [est] quemquam legari nisi r. p. c.; L III, 18. ut adhibeatur r. p. c. severitas; O I, 88. haec .. (sapiens) non suscipiet r. p. c.; O I, 159. nec umquam (faciendum est) nisi aut r. p. c. ... aut ..; O II, 50. gladiatoribus emptis r. p. c.; O II, 58. cuius magis interait vel sua vel r. p. c. vivere; O III, 90.

in: quid in hac re publica tot tantosque viros ob rem publicam interfectos cogitasse arbitramur? T I, 32. nescio, ecquid ipsi nos fortiter in re publica fecerimus; T IV, 52. fortis vir in sua re publica cognitus ... Alcaeus; T IV, 71. in optuma quaque re publica plurimum auspicia ... valuisse; D I, 95. quorum (adulescentium) .. in re publica late patere poterit industria; D II, 5. facillimam .. in ea re publica esse concordiam, in qua idem conducat omnibus; R I, 49. quin tu .. concedis idem in re publica, singulorum dominatus, si modo iusti sint, esse optimos? R I, 61. studeo cursus istos mutationum non magis in nostra quam in omni re publica noscere; R I, 64. ut necesse sit in eius modi re publica plena libertatis esse omnia; R I, 67. maxime .. *id* in rebus publicis evenit; R I, 68. quod proprium est in nostra re publica; R II, 42. non in umbra et imagine civitatis, sed in amplissima re publica; R II, 52. eo .. erat cuiusque gratior in re publica virtus, quod ..; R II, 59. optimum omni in re publica vinculum incolumitatis; R II, 69. optimum et in privatis familiis et in re publica vectigal duco esse parsimoniam; R IV, 7. cum .. nihil tam incorruptum esse debeat in re publica quam suffragium; R V, 11. praestantissimum in re publica ius est augurum; L II, 31. quo in genere etiam in re publica multa peccantur; O I, 33. in re publica maxime conservanda sunt iura belli; O I, 34. hinc ... in nostra re publica ... pestifera bella civilia; O I, 86. privatum .. oportet ... in re publica ea velle,

quae ... honesta sint; O I, 124. peregrini ... officium est ... minime .. esse in aliena re publica curiosum; O I, 125. ita facillime, quae volemus, et privatis in rebus et in re publica consequemur; O II, 24. cum ... multi .. in nostra re publica adulescentes ... dicendo laudem assecuti sint; O II, 49. f. 1. — II, 1. vinco.

ob: ut (L. Thorius) in acie sit ob rem publicam interfectus; F II, 63. f. in: T I, 32.

pro: f. I, 1. vult; O I, 159.

sine: ut ... nec bene vivi sine bona re publica posset; R V, 7.

respuo, auswerfen, verwerfen, verschmähen, abweisen: alqd: id quod natura ipsa et quaedam generosa virtus statim respuit, ne ... diceres; T II, 16. quod omnium mentes aspernentur ac respuant; Fa 47.

consolationem: sunt .. qui (illam consolationem) respuant; T III, 79.

constantiam: quae (fortuna) amica varietati constantiam respuit; N II, 43.

fabulas: haec aetas ... (fabulas) respuit; R II, 19.

reliquias: cuius (cibi) etiam in reliquiis inest calor iis, quas natura respuerit; N II, 24.

restinctio, Löschen: restincta .. sitis stabilitatem voluptatis habet ‖ habet, inquit ‖, illa autem voluptas ipsius restinctionis in motu est; F II, 9.

restinguo, löschen, dämpfen, vernichten: alqm: incendit .. eos, qui audiunt. — quid? ille incendat? restinguet citius, si ardentem acceperit; F IV, 7.

ardorem: omnium cupiditatum ardore restincto; F I, 43.

cupiditates: hac (eloquendi vi) cupiditates iracundiasque restinguimus; N II, 148.

facem: »cives, ferte opem et (facem) restinguite«; D I, 67.

igniculos: quos (igniculos) celeriter ... sic restinguimus, ut nusquam naturae lumen appareat; T III, 2.

incendium: non duo Scipiones oriens incendium belli Punici secundi sanguine suo restinxissent; R I, 1.

iracundias: f. cupiditates.

partem: illa etiam tertia parte animi, in qua irarum existit ardor, sedata atque restincta; D I, 61.

seditionem: restincta seditio est; L III, 24.

sitim: eademne (sitienti voluptas est), quae restincta siti? — immo alio genere; F II, 9. f. **restinctio.**

restituo, wieder herstellen, wieder einsetzen: alqm: is (Tarquinius) cum restitui in regnum nec Veientium nec Latinorum armis potuisset; T III, 27. illudne dubium est, quin multi, cum ita nati essent, ut quaedam contra naturam depravata haberent, restituerentur et corrigerentur ab natura ... aut arte atque medicina? D II, 96. quod .. eos, quos ipse restituerat, ... egere iniquissimum esse arbitrabatur; O II, 81.

alqd: ut ea sibi ratio vera restituat, quae consuetudo vitiosa detraxerat; fr V, 68.

exsules: sescentos exsules ‖ sexc. exules ‖, qui locupletissimi fuerant eius civitatis, restituit; O II, 81.

proelium: »cum (Aiax) ... manu sua restituit proelium insaniens«; T IV, 52.

rem: »unus homo nobis cunctando restituit rem«; O I, 84. C 10.

res publicas: maximas res publicas ab adulescentibus labefactatas, a senibus sustentatas et restitutas reperietis; C 20.

templum: Marsico bello templum est a senatu Iunoni ‖ Iunonis ‖ Sospitae restitutum; D I, 99.

resto, bleiben, übrig bleiben, bevorstehen: I, 1. de: restat etiam de Chaldaeis; D II, 70. nunc de sacris perpetuis et de Manium iure restat; L II, 45.

2. ut: restat, ut iis respondeam, qui ..; A II, 6. restat .., ut motus astrorum sit voluntarius; N II, 44. restat, ut, qualis eorum (deorum) natura sit, consideremus; N II, 45. restat, ut doceam atque aliquando perorem omnia ... facta esse; N II, 154.

II. alqs: restatis .. vos; F II, 43. restant Stoici; F V, 22. Stoici restant; F V, 74. sortes restant et Chaldaei; D II, 85.

alqd: restat illud, quod dicunt; A II, 60. haec .. mihi ex tua partitione restant duo; N III, 65. expediri, quae restant, vix poterunt; R I, 55. satis .. multa restant; R II, 70. ea, quae restant, audiamus; L III, 26. visne ... ea .., quae restant, in illis alnorum umbraculis persequamur? L fr 4. pergamus ad ea, quae restant; O II, 45. f. via.

aequales: qui (aequales) pauci admodum restant; C 46.

appropinquatio: quarta restat causa, quae maxime angere ... nostram aetatem videtur, adpropinquatio mortis; C 66.

aqua: aqua restabat et terra; N II, 66.

bella: cum fortuna bella restabant; T I, 109.

auspicia: auspicia restant et sortes eae, quae ducuntur; D II, 70.

complexus, determinatio: restat ... caeli complexus, ... extrema ora et determinatio mundi; N II, 101.

genus: f. **genus,** I, 1. restat (3 St.) B. II, S. 96, a.

iustitia: iustitia restat, ut de omni virtute sit dictum; F I, 50.

laetitia, libido: restant duae perturbationes, laetitia gestiens et libido; T IV, 8. restat locus huic disputationi vel maxime necessarius de amicitia; F I, 65.

ora: f. complexus.

ostenta: ostenta restant, ut tota haruspicina sit pertractata; D II, 49.

pars: f. **pars,** I, 1. restat (3 St.) S. 11, b.

perturbationes: f. libido.

sententia: Cyrenaicorum restat sententia; T III, 52.

sortes: f. alqs; D II, 85. — auspicia.

terra: f. aqua.

via: potest .. quicquam esse absurdius quam, quo viae minus restet ‖ restat ‖, eo plus viatici quaerere? C 66.

restricte, knapp, genau, streng: facio: nec .., cur id tam parce tamque restricte faciant, intellego; F II, 42.

observo: nec (videtur vera amicitia) observare restricte ‖ stricte ‖, ne plus reddat quam acceperit; Lae 58.

praefinio: ego cetera non tam restricte praefinio; L II, 45.

teneo: quoniam id nomen illi tam restricte tenent; R III, 7.

restrictus, karg, sparsam: in iis .., qui se adiuvari volent, ... restricti omnino esse nullo modo debemus; O II, 62.

resupinus, auf dem Rücken liegend: »(me) resupinum in caelo contueri maximum ac mirificum facinus«; D I, 44.

retardo, verzögern, hemmen: I, 1. efficere: in quo cursu multa mirabiliter efficiens (stella) tum antecedendo, tum retardando; N II, 52.

2. senectus: ad quem (agrum) fruendum non modo non retardat, verum etiam invitat atque adlectat senectus; C 57.

II. motus: quarum (stellarum) motus tum incitantur, tum retardantur; N II, 103.

rete, Netz: ut in araneolis aliae quasi rete texunt, ... aliae autem ex inopinato observant; N II, 123.

retentio, Zurückhaltung: nascitur, al.: ex his illa necessario nata est ἐποχή, id est adsensionis retentio, in qua melius sibi constitit Arcesilas; A II, 59.

sequitur: illud certe opinatione et perceptione sublata sequitur, omnium adsensionum retentio; A II, 78.

retento, halten, bewahren: portentum: »omnes memori portentum mente retentant«; D II, 63.

sensus, vitas: »quae (mens divina) penitus sensus hominum vitasque retentat«; D I, 17.

retexo, auflösen, zurücknehmen: alqd: audeo dicere, inquit. — non potes, nisi retexueris illa; F V, 84.

telam: illa ars quasi Penelope telam retexens; A II, 95.

reticentia, Schweigen, Verschweigen: I. possunt, al.: huius modi reticentiae iure civili || omnes || comprehendi non possunt; quae autem possunt, diligenter tenentur; O III, 67.

II. iudico ex: ex locutione, ex reticentia, ex contentione vocis ... iudicabimus ..; O I, 146.

III. poena: a iuris consultis etiam reticentiae poena est constituta; O III, 65.

reticeo, schweigen, verschweigen: I. alqs: quodsi vituperandi, qui reticuerunt; O III, 58.

II. alqd: etsi haec commemoratio vereor ne supra hominis fortunam esse videatur, tamen ... nihil reticebo; L II, 41. neque .. id est celare, quicquid reticeas, sed ..; O III, 57.

retineo, zurückhalten, halten, anhalten, aufhalten, festhalten, behaupten, bewahren, behalten: I. alqs: ille (Ulixes) non inmoderate magno in dolore: »retinete, tenete! opprimit ulcus«; T II. 50. ut, cum sciatis, quo quaeque res inclinet, retinere aut ante possitis occurrere; R II, 45.

II, 1. ut: s. III. alqd; N I, 95.

2. acc. c. inf.: divinatio .. perspicue tollitur, deos esse retinendum est; D II, 41. s. III. alqd; T III, 10.

III. alqm: labebar longius, nisi me retinuissem; L I, 52. cum (Regulus) retineretur a propinquis et ab amicis; O I, 39. neque eum (Regulum) caritas patriae retinuit nec suorum; O III, 100.

alqd: cum ea volunt retinere; F IV, 78. eos ... sensisse hoc idem, quod a Socrate acceptum diligenter Stoici retinuerunt, omnis insipientes esse non sanos; T III, 10. retinendum hoc esse, deus ut beatus inmortalisque sit; N I, 95. quo (calore) haec, quae nota nobis sunt, retinentur et vigent; N II, 30. id quod retinemus hodie magna cum salute rei publicae; R II, 16. vehementer id retinebatur; R II, 56. neque tot nationes id ad hoc tempus retinuissent; L II, 33. hoc retento reliqua voluntas auctoritati ... traditur; L III, 39.

adsensum: concedam illum ipsum sapientem ... retenturum adsensum; A II, 57.

amicitiam: retinebis (amicitiam)? F II, 79.

animum: et tibi et piis omnibus retinendus animus est in custodia corporis; R VI, 15.

appetitus: qui appetitus ... non satis a ratione retinentur; O I, 102.

ardorem: summa pars caeli ... suum retinet ardorem tenuem; N II, 117.

arcem: aqua Albana deducta ad utilitatem agri suburbani, non ad arcem urbemque retinendam; D II, 69.

auctoritatem: retinetur .. et ad opinionem vulgi et ad magnas utilitates rei publicae mos, religio, disciplina, ius augurium || augurum ||, collegii auctoritas; D II, 70. lege nostra ... auctoritas bonorum retinetur; L III, 39.

caerimonias: maiorum instituta tueri sacris caerimoniisque retinendis sapientis est; D II, 148.

captivos: captivi retenti sunt; O III, 100. quod (Regulus) captivos retinendos censuit; O III, 111.

caritatem: ut metus absit, caritas retineatur; O II, 24. ut in fabulis ... retinent .. caritatem in pastores; Lae 70.

cognitionem: quam .. (iuris cognitionem atque interpretationem) ante hanc confusionem temporum in possessione sua principes retinuerunt; O II, 65.

cursum: quos (circumitus) prospicere inpendentis in gubernanda re publica moderantem cursum atque in sua potestate retinentem ... divini paene est viri; R I, 45.

decorum: quo facilius decorum illud, quod quaerimus, retineatur; O I, 110.

definitionem: ut retineamus eam definitionem, quam Philo voluit evertere; A II, 18.

dignitatem: nominis dignitatem (Antiochus) videtur, cum a re ipsa descisceret, retinere voluisse; A II, 70.

disciplinam: s. auctoritatem; D II, 70.

divinationem: quae (avium divinatio) ... ad urbanas *res* || ab urbanis || retenta videtur, a bellicis esse sublata; D II, 77.

fatum: ut (Chrysippus) et necessitatem effugiat et retineat fatum; Fa 41.

fidem: ut et utilitas in amicitia et fides retineatur; Lae 88.

gravitatem: rectum est ..., etiamsi nobis indigna audiamus, tamen gravitatem retinere, iracundiam repellere; O I, 137.

honestatem: si honestatem tueri ac retinere sententia est; O III, 116.

honesta: est magni viri ... in omni fortuna recta atque honesta retinere; O I, 82.

instituta: veterem morem ac maiorum instituta retinebant excellentes viri; R V, 1.

interpretationem: s. cognitionem.

iudicium: qui suum iudicium retinent; F I, 48.

ius: s. **ius,** II, 1. retineo (3 St.) B. II, S. 418, a.

iustitiam: omni .. ratione colenda et retinenda iustitia est; O II, 42.

libertatem: acriores .. morsus sunt intermissae libertatis quam retentae; O II, 24.

memoriam: etsi tuus est totus ordo gratissimamque memoriam retinet consulatus tui; L III, 29.

modum: ludendi etiam est quidam modus retinendus; O I, 104.

morem: s. **mos,** II, 1. retineo (4 St.) B. II, S. 589, a.

nomen: fani pulchritudo et vetustas Praenestinarum etiam nunc retinet sortium nomen; D II, 86.

officium: qui (princeps) retinendi officii causa cruciatum subierit voluntarium; O III, 105.

partitionem: quam partitionem a Zenone esse retentam videmus; F IV, 4.
Pisces: »quae (Vincla) retinent Pisces caudarum a parte locata«; N II, 114.
praecipuum: quod (praecipuum) suum quaeque (bestia) retinet nec discedit ab eo; T V, 38.
rationem: cuius ... ratio ... a Lacyde solo retenta est; A II, 16.
recta: f. honesta.
religionem: f. auctoritatem; D II, 70.
rem publicam: nostris .. vitiis ... rem publicam verbo retinemus, re ipsa ... amisimus; R V, 2.
sacra: f. caerimonias.
sententias: sunt .. haec de finibus ... retentae defensaeque sententiae; T V, 84.
speciem: veritas auspiciorum spreta est, species tantum retenta; N II, 9.
statum: quoad (regale genus civitatis) statum suum retinet; R II, 43.
studia: plura suscepi veritus, ne movere hominum studia viderer, retinere non posse; F I, 2. quae (studia) retenta animo, remissa temporibus, longo intervallo intermissa revocavi; T I, 1.
summos: aequitate constituenda summos cum infimis pari iure retinebat; O II, 41.
verecundiam: retinenda .. est huius generis verecundia; O I, 129.
virtutem: non .. potestis voluptate omnia derigentes aut tueri aut retinere virtutem; F II, 71.
vim: nulla profecto (natura) *est*, quin suam vim retineat a primo ad extremum; F IV, 32.
vitam: quae (vita) ... in ceteris humi retineretur; T I, 27. beatam .. vitam ... conantem ire in eculeum retinet ipsa prudentia || [i. pr.] ||; T V, 14. ut ... nihil ad vitam retinendam || detin. || non necessarium (sit); N II, 121.
urbem: f. arcem. — utilitatem: f. fidem.
IV. Lücken: neque * virtute retinetur in vita, nec ..; F III, 61. * *maiores* nostros et probavisse maxime et retinuisse sapientissime iudico; R II, 64.

retractatio, Weigerung: ut sine retractatione libere dicere auderent sapientis esse semper beatissimos; T V, 82.

retracto, wieder vornehmen, sich sträuben: I. alqs: veniet tempus, et quidem celeriter, sive retractabis sive properabis; T I, 76.
II. alqd: qui .. omnia ... diligenter retractarent et tamquam relegerent; N II, 72.

retraho, zurückziehen, hinziehen: alqm: si (Scipio) Hannibalem in Africam retraxisset; F II, 56. quo quidem me proficiscentem haud sane quis facile retraxerit nec tamquam Peliam recoxerit; C 83.

retro, rückwärts, zurück: I. commeo: cum .. eadem vicissim retro commeant; N III, 31.
ingredior: si aut manibus ingrediatur quis aut non ante, sed retro; F V, 35.
pono: ut omnia, quae sine ea (honestate) sint, longe retro ponenda censeat; T V, 87.
respicio: quod tam longe retro respicere non possunt; T V, 6.
versor: cui (globo) subiecti sunt septem, qui versantur retro contrario motu atque caelum; R VI, 17.
video: vide rursus retro; F V, 83.
II. zum Sat: quid retro atque a tergo fieret, ne (Hannibal) laboraret; D I, 49. iustissimus (rex erat), et deinceps retro usque ad Romulum; R I, 58.

retrorsum, umgekehrt: deinde retrorsum vicissim ex aethere aër (oritur), inde aqua; N II, 84.

retundo, abstumpfen: sunt partes agrorum ... aliae, quae acuta ingenia gignant, aliae, quae retunsa || retusa ||; D I, 79.

reverentia, Achtung: adhibenda est .. quaedam reverentia adversus homines || [adversus homines] || et optimi cuiusque et reliquorum; O I, 99.

revereor, fürchten: dubitans, circumspectans, haesitans, multa adversa reverens ... nostra vehitur ratio; T I, 73.

reversio, Umkehr, Rückkehr: I. facio: ut omnium siderum eodem, unde profecta sint, fiat ad unum tempus reversio; F II, 102. (sol) binas in singulis annis reversiones ab extremo contrarias facit, quarum in intervallo tum quasi tristitia quadam contrahit terram, tum vicissim laetificat; N II, 102.
II. intervallum: f. I. N II, 102.
III. abl. comp.: quarum (febrium) reversione et motu quid potest esse constantius? N III, 24.

revertor, zurückkehren, sich wenden: I. unpersönlich: ad eundem fontem revertendum est, aegritudinem omnem procul abesse a sapiente; T III, 82. ut hoc ipsum videtur honestum, conservandi iuris iurandi causa ad cruciatum revertisse; O III, 103.
II. alqs: cum (M. Regulus) sua voluntate ... ex patria Karthaginem revertisset; F II, 65. eodem (voltu) semper se vidisse exeuntem illum domo et revertentem; T III, 31. qui semel egressi numquam domum reverterunt; T V, 107. ex quibus (provinciis) admodum pauci in patriam revertuntur; T V, 106. eo iam, unde huc digressi sumus, revertamur; N III, 60. qui (Deiotarus rex) cum ex itinere quodam proposito ... revertisset aquilae admonitus volatu; D I, 26. persaepe (Deiotarus rex) revertit ex itinere; D I, 27. qui (Deiotarus) nisi revertisset; D II, 20. ut, si ille non revertisset, moriendum esset ipsi; O III, 45. qui in castra revertissent eadem fraude, ut iure iurando liberarentur; O III, 115. f. **ad,** I. revertor (20 St.) B. I, S. 49, b.
animus: ut, cum animus Eudemi e corpore excesserit, tum domum revertisse videatur; D I, 53. nec (eorum animi) hunc in locum nisi multis exagitati saeculis revertuntur; R VI, 29.
conservatores: harum (civitatum) rectores et conservatores hinc profecti huc revertuntur; R VI, 13.
deus: (deus) ad temperationem superiorem revertit; Ti 42.
nobiles: Polybius ... ex decem nobilissimis ... novem revertisse dicit; O III, 113.
rectores: f. conservatores.
rex: f. alqs; D I, 26. 27.
rusticus: pedibus suis salvum (rusticum) domum || salvum || revertisse; D I, 55.
species: ut ... eorum (membrorum) .. species ad naturam revertatur; F V, 46.
tempus: nec praeteritum tempus umquam revertitur; C 69.
virtus: quae (virtus) si ... non et oriatur a se et rursus ad se revertatur; T III, 37.
III. alqs: cum (Lucullus) victor a Mithridatico bello revertisset; A II, 3.

revivisco (revivesco), wieder aufleben, auferstehen: alqs: quid, si reviviscant Platonis illi ...

et tecum ita loquuntur? „nos cum te ..;“ F IV, 61. cum .. tertio die sol inluxisset, tum ut revixisse sibi viderentur; N II, 96. qui (Er Pamphylus) rogo impositus revixisset multaque de inferis secreta narrasset; R VI, 3. revivescat M'. Curius aut eorum aliquis; P 38.

revocatio, Abrufen, Zurückrufen: I. avocat, est: revocatio illa, quam (Epicurus) adfert, cum a contuendis nos malis avocat, nulla est; T III, 35.

II, 1. adfero: s. I.

2. pono in: levationem .. aegritudinis (Epicurus) in duabus rebus ponit, avocatione a cogitanda molestia et revocatione ad contemplandas voluptates; T III, 33.

III. convertere: quae (astra) per caelum penetrantia solstitiali se et brumali revocatione converterent; Ti 34.

revoco, zurückrufen, abrufen, zurückbringen, erneuern, zurückführen, die Wiederholung verlangen: I, 1. unpersönlich: revocari .. oportere a maerore ad cogitationem bonorum conveniret mihi cum Epicuro; T III, 46.

2. alqs: rapior illuc, revocat autem Antiochus; F V, 6. »exclusit, revocat; redeam?« N III, 72. non .. paruisti mihi revocanti; D I, 123.

animus: qua (oratione animus) hortari ad decus, revocare a || ab || flagitio .. possit; L I, 62.

divinum: cui (divino) semper ipse (Socrates) paruerit numquam impellenti, saepe revocanti; D I, 122.

honestas: cum .. utilitas ad se rapere, honestas contra revocare ad se videtur; O I, 9.

virtus: revocat virtus vel potius reprendit manu; A II, 139.

II. alqm: simul ac se ipse commovit atque ad se revocavit; A II, 51. vinulenti ... dubitant, haesitant, revocant se interdum; A II, 52. hic (Africanus) se ad ea revocat, e quibus ..; F II, 106. neque .. vocum suavitate (Sirenes) videntur aut novitate quadam et varietate cantandi revocare eos solitae; F V, 49. quo || in quo || (libro) a vita quidam per inediam discedens revocatur ab amicis; T I, 84. ad philosophos me revocas; T II, 60. ad haec bona me si revocas, Epicure, pareo, sequor; T III, 37. ad hancine .. vitam Telamonem illum revocabis, ut leves aegritudinem? T III, 43. quod ... revocant se rursus ad maestitiam; T III, 64. num te ad fabulas revoco vel nostrorum vel Graecorum poëtarum? D I, 40. quod Deiotarum, necessarium nostrum, ex itinere aquila revocavit; D II, 20. neque ea signa audiamus, quae receptui canunt, ut eos etiam revocent, qui iam processerint; R I, 3. quoniam sumus ab ipsa calce eius interpellatione revocati; R fr 7. quam multos divini supplicii metus a scelere revocarit; L II, 16. nisi me e medio cursu clara voce patria revocasset; O III, 121. nec .. velim quasi decurso spatio ad carceres a calce revocari; C 83.

alqd: Erillus .. ad scientiam omnia revocans unum quoddam bonum vidit; F II, 43. ne omnia revocentur ad primas notiones; N I, 46. quibus explicatis ad rationemque revocatis; N I, 119. haec ratione explicari et ad naturam revocari facile possunt; D II, 145. ut ... illa de urbis situ revoces ad rationem; R II, 22. impuri cuiusdam ... aut omnia ad suam potentiam revocantis esse sententiam; Lae 59. s. bellum, milites.

Academiam: unde .. subito vetus Academia revocata est? A II, 70.

animos: ad humanitatem atque mansuetudinem revocavit animos hominum studiis bellandi iam immanis ac feros; R II, 27.

bellum: qui (Parmenides) bellum, qui discordiam, qui cupiditatem ceteraque generis eiusdem ad deum revocet; N I, 28.

consilium: in qua deliberatione ad suam cuiusque naturam consilium est omne revocandum; O I, 119.

cupiditatem, discordiam: s. bellum.

facta: nec ii (νομοφύλακες) solum litteras, ... sed etiam facta hominum observabant ad legesque revocabant; L III, 46.

famulos: s. milites.

fortunam: || cum ex saevis et perditis rebus ad meliorem statum fortuna revocatur; R fr 5 ||.

genera: quae (genera ostentorum) cum facta sunt, tum ad coniecturam aliqua interpretatione revocantur; D II, 66.

homines: existimavit eos (homines Romanos) paulum ab illa consuetudine esse revocandos; R II, 25.

litteras: s. facta.

milites: hos .. ut famulos vinclis prope atque custodia, qui autem erunt firmiores ..., hos admonitu oportebit ut bonos milites revocatos dignitatem tueri; T II, 48.

modum: quarum (villarum) ... est adhibendus modus ad mediocritatemque revocandus; O I, 140.

morem: Arcesilas eum (morem) revocavit; F II, 2.

naturam: quin multi ... corrigerentur ab natura, cum se ipsa revocasset; D II, 96.

necessarium: s. alqm; D II, 20.

orationem: ut ... ad haec revocetur oratio; O I, 135.

philosophiam: quae (philosophia) nunc prope dimissa revocatur; A II, 11.

rationem: cum ad veritatem coepi revocare rationem; O III, 84.

signa, stellas: signis omnibus ad principium stellisque revocatis expletum annum habeto; R VI, 24.

studia: quae (studia) ... longo intervallo intermissa revocavi; T I, 1. non sine causa ... primos tris versus revocasse dicitur Socrates; T IV, 63.

revolo, zurückfliegen: (dux) revolat, ut ipse quoque quiescat; N II, 125.

revolvo, zurückbringen, wälzen: alqm: ita (Philo) imprudens eo, quo minime volt, revolvitur; A II, 18. ad patris revolvor sententiam; A II, 148. revolveris eodem; T I, 12. eodem revolveris; D II, 13. nec ... ita disseram, ... ut ad illa elementa revolvar; R I, 38.

Draconem: »Draco serpit subter superaque revolvens sese«; N II, 106.

reus, Angeklagter: I. dicunt: cuius .. mali ... nobis ... tamquam reis capitis quodam modo dicenda causa est; R V, 2.

moliuntur: qui (videt) nocentes et pecuniosos reos eodem te actore corruptelam iudicii molientes; P 46.

ohne Verb: tot rei, tot damnati, tantum [Italicum] bellum ... excitatum, ... ut ..; O II, 75.

II, 1. video: s. I. moliuntur.

2. dico pro: patronus ... pro reo dicens; F IV, 22.

iudico de: suffragia in magistratu mandando ac de reo iudicando || [in ... iudicando] || ... ferri; L III, 33.

rex, König: I. absolut: 1. Subject: abstinet: ut Alexandrum regem videmus, qui ... vix a se manus abstinuit; T IV, 79.

animadvertunt: non animadvertunt .. omnia di, ne reges quidem; N III, 90.
appropinquat: nostri consules regem inimicissimum moenibus iam appropinquantem monuerunt, a veneno ut caveret; F V, 64.
arcessit: ex quo factum est, ut eum (Attum Navium) ad se rex Priscus arcesseret; D I, 32.
auguratur: illo (Deiotarus rex) mihi videtur .. vere augurari; D I, 27.
capiunt: ita caritate nos capiunt reges, consilio optimates, libertate populi, ut ..; R I, 55.
cavet: ſ. appropinquat.
coepit: cum rex iniustus esse coepit, perit illud ilico genus; R I, 65.
cogit: qui (rex) exercitu populi Romani populum ipsum Romanum oppressisset civitatemque ... gentibus imperantem servire sibi coëgisset; O III, 84.
colunt: ceteri (reges) ... magnam tamen partem bella gesserunt et eorum iura coluerunt; R V, 3.
condit: in eo rege, qui urbem condidit, non item; O III, 40.
conservat, consulit: occurrit nomen quasi patrium regis, ut ex se natis, ita consulentis suis civibus et eos conservantis *studios*ius quam ‖ *redig*entis ‖ *; R I, 54.
convertit: qui (rex) nutu, ut ait Homerus ‖ ait ‖, totum Olympum converteret; R I, 56.
curant: ne in regnis quidem reges omnia minima curant; N III, 86.
deducit: quem in locum multis post annis rex Ancus coloniam deduxit; R II, 5.
dicit: qui (rex) laudat senem et fortunatum esse dicit, quod inglorius sit ... ad supremum diem perventurus; T III, 57.
ducit: qui (rex) maximas copias duxit ad Troiam; T I, 98. quam multi, ... ut rex Aegypti Busiris, ut Galli, ut Poeni, homines immolare .. pium ... duxerunt! R III, 15.
errat: cum ... exitus ab utroque datur conturbato errantique regi; F V, 63.
est: cum ignorem, (rex Persarum) quam sit doctus, quam vir bonus; T V, 35. quis rex umquam fuit, quis populus, qui non uteretur praedictione divina? D I, 95. Procles et Eurysthenes, Lacedaemoniorum reges, gemini fratres fuerunt; D II, 90. quem (regem) Romae posthac nec di nec homines esse patientur; D II, 112. vel rex aequus ac sapiens vel delecti ac principes cives vel ipse populus ... posse videtur aliquo esse non incerto statu; R I, 42. tam .. esse clemens tyrannus quam [rex] inportunus potest; R I, 50. ut rex putaretur unus esse in caelo; R I, 56. ergo his annis quadringentis Romae rex erat? — et superbus quidem. — quid supra? — iustissimus; R I, 58. est idem ille (rex) tyrannus, deterrimum genus et finitimum optimo; R I, 65. qui (Lycurgus) regem non deligendum duxit, ... sed habendum, qualiscumque is foret; R II, 24. regem istum Numam Pythagorae ipsius discipulum aut certe Pythagoreum fuisse; R II, 28. ut tum fuit Romae, cum erant reges; R II, 43. rex ille ... optimi regis caede maculatus integra mente non erat; R II, 45. civitas ... exulem et regem ipsum et liberos eius ... esse iussit; R II, 46. Philippum .., Macedonum regem, ... facilitate et humanitate video superiorem fuisse; O I, 90. ſ. coepit.
evellit: perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi evellere, quasi calvitio maeror levaretur; T III, 62.
exoritur: sic repente anuli beneficio (Gyges) rex exortus est Lydiae; O III, 38.
exsacrificat: »pater rex ipse Priamus somnio mentis ‖ mentem ‖ metu perculsus curis sumptus suspirantibus exsacrificabat hostiis balantibus. tum coniecturam postulat pacem petens«; D I, 42.
exsistit: ille .. semper inpendebit timor, ne rex ... exsistat iniustus; R II, 50.
exsultat: victoriis divitiisque subnixus (rex) exultabat insolentia; R II, 45.
fatetur: ut ille rex post Alexandrum maxumus hunc a se maiorem ducem cognitum ... fateretur; A II, 3.
gerit: nisi eius augurio rex Hostilius maxima bella gessisset; N II, 9. qui (Deiotarus rex) nihil umquam nisi auspicato gerit; D I, 26. ſ. colunt.
gloriatur: in quo (epigrammate) ille rex Syriae glorietur .. se ... abstulisse; F II, 106.
habet: quam (simiam) rex Molossorum in deliciis habebat; D I, 76. Asiae rex Priamus nonne et Helenum filium et Cassandram filiam divinantes habebat? D I, 89.
habitat: ubi rex Tullus habitaverat; R II, 53.
ignorat: ignorante rege, uter Orestes *esset*; Lae 24.
imperat: corpori (animus imperat) ut rex civibus suis aut parens liberis; R III, 37.
infert: cum .. rex Pyrrhus populo Romano bellum ultro intulisset; O III, 86.
inflectit: simul atque .. se inflexit hic rex in dominatum iniustiorem; R II, 48.
inspectat: cotem ... inspectante et rege et populo novacula esse discissam; D I, 32.
it: conclave illud, ubi (Deiotarus rex) erat mansurus, si ire perrexisset, proxima nocte corruit; D I, 26.
laudat: ſ. dicit. — **manet**: ſ. it.
metuit: cum metueret (rex) ipse poenam sceleris sui summam, metui se volebat; R II, 45.
minatur: cui (Theodoro) cum Lysimachus rex crucem minaretur; T I, 102.
negat: quod ... (Deiotarus rex) negat se .. eorum auspiciorum ... paenitere; D I, 27. rex Prusias ... negabat se (depugnare) audere, quod exta prohiberent; D II, 52.
occurrit: occurrit animis rex etiam iniustus; R III, 47.
omittit: omisit hic (rex) et pietatem et humanitatem; O III, 41.
opponit: Leonidas .., rex Lacedaemoniorum, se in Thermopylis trecentosque eos ... opposuit hostibus; F II, 97.
opprimit: ſ. cogit.
ostendit: Cyrum minorem, Persarum regem, ... agrum ... ostendisse; C 59.
peccat: ſ. peccavit (rex); O III, 41.
pergit: ſ. it.
pervertit: (rex) hostium vim se perversurum putavit, pervertit autem suam; D II, 115.
petit, postulat: ſ. exsacrificat.
potest: ſ. est; R I, 42. 50.
praeest: tertium (Dionysum) Cabiro patre (natum), eumque regem Asiae praefuisse dicunt; N III, 58.
praetermittunt: reges .. si scientes praetermittunt, magna culpa est; N III, 90.
progreditur: cum iam progressus esset (Deiotarus rex) multorum dierum viam; D I, 27.
proponunt: cum reges popularesve homines largitiones aliquas proponunt; O II, 21.
putat: ſ. pervertit. — **redigit**: ſ. conservat.
regnat: ſ. II, 2. videor.
regunt: in qua (civitate) et reges augures et postea privati ... rem publicam religionum auctoritate rexerunt; D I, 89.
revertitur: qui (Deiotarus rex) cum ex itinere quodam proposito ... revertisset aquilae admonitus volatu; D I, 26. persaepe (Deiotarus rex) revertit ex itinere; D I, 27.

subnititur: f. exsultat.
temptat: cuius (Atti Navii) cum (rex Priscus) temptaret scientiam auguratus; D I, 32.
tenet: cum imperii summam rex teneret; R II, 50.
tribuit: quibus (optimatibus) ipse rex tantum tribuisset, ut eos patres vellet nominari; R II, 23.
vident: ut advertatis animum, quam sapienter iam reges hoc nostri viderint; R II, 31.
videtur: f. auguratur. est; R I, 42.
utuntur: auguribus .. reliqui reges usi; D I, 3. omnes reges, populi, nationes utuntur auspiciis; D II, 81. f. est; D I, 95.
vult: f. metuit. tribuit.
abl. abs.: mortuo rege Pompilio Tullum Hostilium populus regem interrege rogante comitiis curiatis creavit; R II, 31.
2. **Prädicat:** sum: regem, dictatorem, divitem solum esse sapientem; F IV, 7. Amphilochus et Mopsus Argivorum reges fuerunt, sed iidem augures; D I, 88. nec quisquam rex Persarum potest esse, qui non ante magorum disciplinam scientiamque perceperit; D I, 91. si Cyrus ille Perses iustissimus fuit sapientissimusque rex; R I, 43. quem unum omnium deorum et hominum regem esse omnes docti indoctique † expoliri ‖ pariter ‖ consentiunt; R I, 56. qui (Romulus) ab hoc tempore anno sescentesimo rex erat; R I, 58. num .. barbarorum Romulus rex fuit? R I, 58. vereor, ne (Romulus) barbarorum rex fuerit; R I, 58. quamquam populus curiatis eum comitiis regem esse iusserat; R II, 25. regem illum volunt esse, qui consulit ut parens populo; R II, 47. ut Macedones non te regem suum, sed ministrum et praebitorem sperent fore; O II, 53. qui rex populi Romani dominusque omnium gentium esse concupiverit; O III, 83.
3. **Vocativ:** »rex, quae in vita usurpant homines, ... ea« ..; D I, 45.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abduco: ut eos (reges) nulla privati negotii cura a populorum rebus abduceret; R V, 3.
adduco: cum regem Persem captum adduceret; F V, 70.
admoneo: f. I, 1. revertitur; D I, 26.
appello: rectius .. (sapiens) appellabitur rex quam Tarquinius; F III, 75. eum, quem re vera regem habebamus, appellandum quoque esse regem, si salvi esse vellemus; D II, 110. cur .. regem appellem Iovis optimi nomine hominem dominandi cupidum, ... non tyrannum potius? R I, 50. ne reges quidem (appellabant eos), sed patriae custodes, sed patres, sed ‖ et ‖ deos; R I, 64.
ascisco: praetermissis suis civibus regem alienigenam patribus auctoribus sibi ipse populus adscivit; R II, 25.
capio: Karthaginienses multi Romae servierunt, Macedones rege Perse capto; T III, 53. regem Persem ‖ Persen ‖ illo die captum; N II, 6. f. adduco.
cogito: cogitato Romulum aut Pompilium aut Tullium regem; R III, 47.
commemoro: quid ego ... optumum virum, Deiotarum regem, commemorem? D I, 26.
condo: eodem .. ritu in ‖ † in ‖ eo sepulchro ... regem nostrum Numam conditum accepimus; L II, 56.
constituo: post eum Numae Pompilii nepos ex filia rex a populo est Ancus Marcius constitutus; R II, 33. mihi ... iustitiae fruendae causa videntur olim bene morati reges constituti; O II, 41.
conturbo: f. I, 1. errat.
convenio: nihil mihi fuit potius, quam ut Masinissam convenirem regem; R VI, 9.
creo: mortuo Marcio cunctis populi suffragiis rex est creatus L. Tarquinius; R II, 35. f. I, 1. abl. abs.
declaro: quod certus rex declaratus esset; R II, 23.
deligo: f. I, 1. est; R II, 24.
dico: illi umquam dicerent sapientes solos reges, solos divites? A II, 136.
doceo: (Silenum) docuisse regem non nasci homini longe optimum esse; T I, 114.
exigo: f. **exigo,** III. reges (4 St.) B. I, S. 912, b.
existimo: propter Pythagoreorum admirationem Numam quoque regem Pythagoreum a posterioribus existimatum; T IV, 3.
expello: fuerat .. (Collatinus) in regibus expellendis socius Bruti consiliorum; O III, 40.
facio: fit (rex) continuo tyrannus; R II, 48.
flagito: populus ... desiderio .. Romuli postea regem flagitare non destitit; R II, 23.
genero: qui (rex) modo esset Herculis stirpe generatus; R II, 24.
habeo: cum esset habendus rex, quicumque genere regio natus esset; R I, 50. qui (rex) ... idem .. et rex et pater haberetur omnium; R I, 56. si .. et prudentes homines et non veteres reges habere voluerunt; R I, 58. f. appello; D II, 110. — I, 1. est; R II, 24.
interficio: quod oraculum erat datum, si rex interfectus esset, victrices Athenas fore ‖ [quod ... fore] ‖; T I, 116.
interimo: (Romulus) Amulium .. regem interemisse fertur; R II, 4. ea .. (regina) adiutrice regem dominum (Gyges) interemit; O III, 38.
laudo: laudandus etiam iste rex; R II, 33.
maculo: f. I, 1. est; R II, 45.
metuo: f. I, 1. metuit.
multo: posteaquam (Deiotarus rex) a Caesare tetrarchia et regno pecuniaque multatus est; D I, 27.
neco: Agim regem, quod numquam antea apud eos (Lacedaemonios) acciderat, necaverunt; O II, 80.
nomino: ut eum (regem) potissimum nominem; R I, 44.
percello: f. I, 1. exsacrificat.
persequor: prospicere .. iam videor te reliquos reges persequente quasi perfectam rem publicam; R II, 22.
pono: ponite ante oculos unum quemque veterum ‖ [regum] ‖. voltis a Romulo? P 11.
produco: regem ipsum quasi productum esse ad dignitatem ⟨id est enim προηγμένον⟩; F III, 52.
profero: cum antistitibus agamus, ut quidvis potius ex illis libris quam regem proferant; D II, 112.
relinquo: (Caesar) spoliatum reliquit et hospitem et regem; D II, 79.
requiro: non ex liberis populis reges requiri; R I, 48.
spolio: si quando .. regi iusto vim populus attulit regnove eum spoliavit; R I, 65. f. relinquo.
sumo: f. I, 1. exsacrificat.
supero: hic .. (Diogenes) disputare solebat, quanto regem Persarum vita fortunaque superaret; T V, 92.
video: f. I, 1. abstinet.
vocito: nostri .. omnes reges vocitaverunt, qui soli in populos perpetuam potestatem haberent; R II, 49.
voco: cum penes unum est omnium summa rerum, regem illum unum vocamus; R I, 42. tum (populus) magistratus et principes ... praepotentes, reges, tyrannos vocat; R I, 66. (tyranni) se Iovis optimi nomine malunt reges vocari; R III, 23.

2. **Dativ:** adfero: s. 1. spolio.
do: Lacedaemonii regibus suis augurem adsessorem dederunt; D I, 95. [se venenum regi daturum]; O I, 40. s. I, 1. errat.
edo: cum illa sors edita est ‖ esset ‖ opulentissumo regi Asiae: »Croesus ..;« D II, 115.
mitto: nos tutores regibus misimus; F V, 64.
oppono: nec ephori Lacedaemone sine causa a Theopompo oppositi regibus; L III, 16.
pareo: noster populus in pace ... provocat, in bello sic paret ut regi; R I, 63. omnes antiquae gentes regibus quondam paruerunt; L III, 4.
praesto: illud .. non adsentior tibi, praestare regi optimates; R III, 47.
propono: his idem propositum fuit, quod regibus, ut ne qua re egerent, ne cui parerent; O I, 70.
servio: hac (libertate) omnes carere, sive regi sive optimatibus serviant; R I, 55. s. I, 1. cogit.
subsum: illi regi ... tolerabili aut, si voltis, etiam amabili, Cyro, subest ... Phalaris; R I, 44.
videor: cui (regi) cum visum esset utilius solum quam cum altero regnare; O III, 41.
3. **Ablativ:** careo: ut tum (populus Romanus) carere rege, sic pulso Tarquinio nomen regis audire non poterat; R II, 52.
orbo: * iusto .. rege cum est populus orbatus; R I, 64.
sum: ut ... nec sine rege civitas nec diuturno rege esset uno; R II, 23.
utor: quo .. modo adsequi poterat Lacedaemo, ... ut bonis uteretur iustisque regibus? R I, 50.
4. **mit Präpositionen:** audio ex: ut ex ipso (Deiotaro rege) audiebam; D I, 27.
cado in: in regem potius cadit domini similitudo, quod est unus; R III, 46.
confero ad: (Phalereus Demetrius) ad Ptolomaeum ‖ Ptolem. ‖ se regem Alexandream contulit; F V, 54.
dico de: tu .. ne de Persarum quidem rege magno potes dicere, beatusne sit? T V, 35.
exsisto de: videtisne .., ut de rege dominus extiterit? R II, 47. — ex: ut existat ex rege dominus, ex optimatibus factio, ex populo turba et confusio, R I, 69.
exsulo apud: cum Hannibali apud eum (regem Prusiam) exsulanti depugnari placeret; D II, 52.
impetro a: a rege opulento vir summus facile impetravit, ut ..; O II, 82.
intersum inter: is plane perspiciet inter Hippocentaurum ... et regem Agamemnonem nihil interesse; T I, 90.
libero a: ut plusculum sibi iuris populus adscisceret liberatus a regibus; R II, 57.
loquor de: de quo (rege) loquor; R II, 45. nos .. de iniusto rege nihil loquimur nunc; R III, 47.
nanciscor a: »qui (Pelops) quondam a socru ‖ socero, socro ‖ Oenomao rege Hippodameam raptis nanctust nuptiis«; T III, 26.
nascor ex: primi (*Διόσκουροι*) tres ... ex rege Iove antiquissimo et Proserpina nati; N III, 53.
permaneo ab: Athenis iam *ab* illo *primo rege* Cecrope ... permansit hoc ius ‖ corpus ‖ terra humandi; L II, 63.
peto a: quod ius privati petere solebant a regibus; R V, 3.
rapio ab: tamquam ‖ tanq. ‖ pilam rapiunt inter se rei publicae statum tyranni ab regibus; R I, 68.
socio cum: regnum suum cum illorum rege sociavit; R II, 13.
sum apud: ut fuit apud nostros reges; R II, 43. cum (C. Fabricius) apud regem Pyrrhum legatus esset; C 43. — sine: videsne .. minus quadringentorum annorum esse hanc urbem ut sine regibus sit? R I, 58. s. II, 3. sum. — sub: desunt .. ei populo multa, *qui* sub rege est, in primisque libertas; R II, 43.
transfero a: difficultas ineundi consilii rem a rege ad plures ... transtulit; R I, 52.
venio ab: perfuga ab eo (rege) venit in castra Fabrici; O III, 86.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Dativ:** familiaris: propter humanitatem atque doctrinam Anco regi familiaris est factus usque eo, ut ..; R II, 35.
infidelis, iniquus: quanto pluris (iniquos, infideles) ei regi putas? O III, 84.
sordidus: bene „ministrum et praebitorem“, quia sordidum regi; O II, 53.
2. **Ablativ:** dignus: relinquitur sola haec disciplina ... digna principibus, digna regibus; F V, 74.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: cuius quidem (Deiotari regis) hoc praeclarissimum est, quod ... negat; D I, 27.
aequitas: cum ... regis .. eius aequitatem et sapientiam a maioribus suis accepissent; T IV, 3.
aetas: expectemus Tartessiorum regis aetatem; C 69.
anapaestum: nec siletur illud potentissimi regis anapaestum; T III, 57.
animus: species .. utilitatis animum pepulit eius (regis); O III, 41.
caedes: s. I, 1. est; R II, 45.
causa: eadem .. constituendarum legum fuit causa, quae regum; O II, 41.
cliens: cum esset ex quodam regis cliente conceptus; R II, 37.
dominatio: et a regum et a patrum dominatione solere in libertatem rem populi vindicari; R I, 48.
dona: neque (oraclum Delphis fuisset) tantis donis refertum omnium populorum atque regum; D I, 37.
epulae: qui cum famulorum *in* numero educatus ad epulas regis adsisteret; R II, 37.
error: ex quo Sardanapalli, opulentissimi Syriae regis, error adgnoscitur; T V, 101.
filius: stuprata per vim Lucretia a regis filio; F II, 66. cum maior eius (regis) filius Lucretiae ... vim attulisset; R II, 46. cum cogniti sunt et aut deorum aut regum filii inventi; Lae 70.
imperia: sic regum, sic imperatorum, sic magistratuum, sic patrum, sic populorum imperia civibus sociisque praesunt ut corporibus animus; R III, 37.
iustitia: vitam, honorem, decus sibi datum esse iustitia regis existimabant ‖ existimant ‖; R I, 64.
labor: qui (agri) essent regii[que] colerenturque sine regum opera et labore; R V, 3.
liberalitas: ne aspernari regis liberalitatem videretur; T V, 91.
manus: qui (Anaxarchus) cum Cypri in manus Timocreontis ‖ Nicocr. ‖ regis incidisset; T II, 52.
mater: siquidem istius regis matrem habemus, ignoramus patrem; R II, 33.
mentio: cum .. regis est facta mentio; R III, 47.
mos: mihi .. videtur Numa noster maxime tenuisse hunc morem veterem Graeciae regum; R V, 3.
munera: (Masinissam) omnia exequi regis officia et munera; C 34.
naufragium: num .. tot clarissimorum ducum regumque naufragium sustulit artem gubernandi? D I, 24.
nomen: temporum illorum tantum fere regum inlustrata sunt nomina; R II, 33. tyranni; nam

hoc nomen Graeci regis iniusti esse voluerunt; R II, 49. nomen tantum videbitur regis repudiatum, res manebit; L III, 15. f. I, 1. conservat. II, 3. careo.

obitus: „pectora diu tenet desiderium," sicut ait Ennius, „post optimi regis obitum"; R I, 64.

officia: f. munera. — opera: f. labor.

pater: Damaratus .., Tarquinii nostri regis pater, ... fugit Tarquinios Corintho; T V, 109. f. mater.

portus: regum, populorum, nationum portus erat et refugium senatus; O II, 26.

prudentia: temptarem etiam summi regis ... prudentiam; T I, 98.

refugium: f. portus.

sapientia: tractus ductusque muri cum Romuli, tum etiam reliquorum regum sapientia definitus; R II, 11. f. aequitas.

sepulcrum: „quid aliud", inquit Aristoteles, „in bovis, non in regis sepulcro inscriberes?" T V, 101.

similitudo: si regum similitudo permansisset; R I, 64.

vitia: quoniam regale civitatis genus non tam regni quam regis vitiis repudiatum est; L III, 15.

uxor: Artemisia illa, Mausoli, Cariae regis, uxor; T III, 75.

2. **mit Präpositionen:** bellum cum: cum ei (L. Paulo) bellum ut cum rege Perse gereret obtigisset; D I, 103.

certamen cum: cum .. de imperio certamen esset cum rege generoso ac potenti; O III, 86.

foedus cum: cum T. Tatio, rege Sabinorum, foedus icit; R II, 13.

provocatio a: provocationem .. etiam a regibus fuisse declarant pontificii libri; R II, 54.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** abl. comp.: nihil esse rege melius; R I, 56.

2. **Präpositionen:** a: ut is (Cyrenaicus Hegesias) a rege Ptolomaeo || Ptolem. || prohibitus esse dicatur illa in scholis dicere; T I, 83. dicitur (Romulus) ab Amulio, rege Albano, ... ad Tiberim exponi iussus esse; R II, 4. illud etiam apud Accium ... quamquam ab impio rege dicitur; O III, 102.

in: perspicuum est .., quanta in singulos reges rerum bonarum ... fiat accessio; R II, 37. — abl.: f. I, 1. condit.

sine: ut ipse (senatus) regeret || gereret || sine rege rem publicam; R II, 23.

rhetor, Lehrer der Beredsamkeit, Rhetor: I. commemorant, al.: clarae .. mortes pro patria oppetitae non solum gloriosae rhetoribus, sed etiam beatae videri solent. repetunt ab Erechtheo ..; Codrum *commemorant* .... veniunt inde ad propiora .... nostros non norunt; T I, 116.

loquuntur: quod latius loquerentur rhetores, dialectici autem compressius; F II, 17. Alcidamas .., rhetor antiquus in primis nobilis, scripsit etiam laudationem mortis; T I, 116.

II, 1. pertimesco: ne ego .. incautus, qui cum Academico et eodem rhetore congredi conatus sim! nam neque indisertum Academicum pertimuissem nec sine ista philosophia rhetorem quamvis eloquentem; N II, 1.

2. sum: quasi vero .. perpetua oratio rhetorum solum, non etiam philosophorum sit; F II, 17. contentionis praecepta rhetorum sunt, nulla sermonis; O I, 132.

3. licet: ut licere quidvis rhetori intellegas; T III, 63.

videor: f. I. commemorant.

4. congredior cum: f. 1.

habeo a: ista ipsa ... a te quidem apte ac rotunde; quippe; habes enim a rhetoribus; F IV, 7.

III. artes: ipsae rhetorum artes ... verbis .. in docendo quasi privatis utuntur ac suis; F III, 4.

campus: hinc rhetorum campus de Marathone, Salamine, Plataeis, Thermopylis, Leuctris; O I, 61.

epilogus: num .. etiam rhetorum epilogum desideramus? T I, 112.

gloria: cum (Aristoteles) motus esset Isocratis rhetoris gloria; T I, 7.

mysteria: ne rhetorum aperiamus mysteria; T IV, 55.

odium: erat .. (Mummius) odio † quorum rhetorum inbutus *; R V, 11.

pompa: illa .. (sunt) ex rhetorum pompa: »ardores animorum cotesque virtutum«; T IV, 48.

praecepta: Philo ... instituit alio tempore rhetorum praecepta tradere, alio philosophorum; T II, 9. vgl. II, 2. O I, 132.

turba: rhetorum turba referta omnia (sunt); O I, 132.

rhetorica f. **rhetoricus,** B, **a.**

rhetorice, rednerisch, wortreich: augeo: potest id ... rhetorice et augeri et ornari; F III, 26.

dico: dicam .., si potero, rhetorice; F II, 17.

disputo: rhetorice ... nos mavis quam dialectice disputare? F II, 17.

invehor: quam rhetorice (Aeschines invehitur), quam copiose! T III, 63.

orno: f. augeo.

rhetoricus, rednerisch, rhetorisch, Redekunst: A. ars: quamquam scripsit artem rhetoricam Cleanthes, Chrysippus etiam; F IV, 7.

exercitationes: quam (facultatem disserendi) tibi a rhetoricis exercitationibus acceptam || exercitationibus || amplificavit Academia; N II, 168.

B, **a,** I. est, loquitur: rhetoricam palmae, dialecticam pugni similem esse (Zeno) dicebat; F II, 17. hac rhetorica philosophorum (dicam), non nostra illa forensi, quam necesse est, cum populariter loquatur, esse interdum paulo hebetiorem; F II, 17.

II, 1. appello: in huiusce modi verbis, ut philosophiam aut rhetoricam aut physicam aut dialecticam appellem; A I, 25.

2. utor: quibus (verbis) instituto veterum utimur pro Latinis, ut ipsa philosophia, ut rhetorica, dialectica; F III, 5.

III. dicere: f. I.

b. sunt, al.: quoniam rhetorica mihi vestra sunt nota teque in iis et audivimus saepe et audiemus; Fa 4.

rho, Laut R: ut Demosthenem scribit Phalereus, cum RHO dicere nequiret, exercitatione fecisse || effecisse ||, ut planissume diceret; D II, 96.

ricinium, Kopftuch: 1. extenuari: extenuato .. sumptu tribus riciniis et tunicla || † vincla || purpurea et decem tibicinibus || [tribus ... tib.] || tollit etiam lamentationem; L II, 59.

2. de: de tribus riciniis || reciniis || et pleraque illa Solonis sunt; L II, 64.

rideo, lachen, auslachen, verlachen: I, 1. unpersönlich: ut, si ridere concessum sit, vituperetur tamen cachinnatio; T IV, 66.

2. alqs: tum ille (Hortensius) ridens: tollendum; A II, 148. tum ille (Torquatus) ridens: hoc vero, inquit, optimum! F II, 6. tu videlicet tecum ipse rides; F II, 76. ut ridere non curet, discedet tamen ..; F IV, 52. et ille ridens: age, age, inquit, ...

exponamus ..; F V, 8. et ille ridens: video, inquit, quid agas; F V, 86. quem (M. Crassum) semel ait in vita risisse Lucilius; F V, 92. in omni vita; T III, 31. ridens (Dionysius) „videtisne", inquit ..? N III, 83. „mea opera, Q. Fabi, Tarentum recepisti:" „certe," inquit ridens; C 11.
haruspex: mirabile videtur, quod non rideat haruspex, cum haruspicem viderit; N I, 71. qui (Cato) mirari se aiebat, quod non rideret haruspex, haruspicem cum vidisset; D II, 51.
II. alqm: si .. de elephanto quis diceret, etiam rideri te putares; N I, 88.
alqd: haec posse contemni vel etiam rideri praeclare intellego; D I, 104.

ridiculus, lächerlich: A. alqd: illud admodum ridiculum, quod negas Deiotarum auspiciorum ... paenitere; D II, 78.
homunculi: etsi hi quidem homunculi, sed tamen ridiculi; N III, 76.
B. per: cum studiose de absentibus detrahendi causa aut per ridiculum aut severe || severe, || maledice ... dicitur; O I, 134.

rigeo, starren: cum videmus ... ceteras partis incultas, quod aut frigore rigeant aut urantur calore; T I, 69.

rigidus, starr, hart: caligo: »ubi rigida constat crassa caligo inferum«; T I, 37.
crura: cum (ibes) sint aves excelsae, cruribus rigidis; N I, 101.

rigo, tränken: »altrix, Martia, quae parvos Mavortis semine natos uberibus gravidis vitali rore rigabat«; D I, 20.

rimor, durchforschen: I. indirecte Frage: ego .. mirari *satis* || rimari || non queo, unde .. sit ..; F I, 10.
II. alqd: id quoque rimatur, quantum potest, Posidonius; D I, 130.

ripa, Ufer: I, 1. ascendo: te ... eodem .. equo adversam ascendisse ripam; D I, 58.
tango: »hanc Aries tegit ... Fluminis inlustri tangentem corpore ripas«; N II, 114.
2. advehor ad: tu equo advectus ad quandam magni fluminis ripam; D I, 58.
inambulo in: nos inter has procerissimas populos in viridi opacaque ripa inambulantes, tum autem residentes; L I, 15.
pergo per: quin .. ad illa spatia nostra ... pergimus ...? — nos vero, et hac quidem ad Lirem || adirem ||, si placet, per ripam et umbram; L I, 14.
pono in: quod urbem perennis amnis ... posuit in ripa; R II, 10.
rapto per: »me visus homo pulcher per amoena salicta et ripas raptare«; D I, 40.
resido in: s. inambulo in.
II. vestitus: adde huc ... riparum vestitus viridissimos; N II, 98.
III. ad: de nostris somniis quid habemus dicere? tu de emerso me et equo ad ripam, ego ..; D II, 136.

risus, Lachen, Spott: I. adfert: qui risus classe devicta multas ipsi lacrimas ... attulit; N II, 7.
II, 1. capto: Epicurus .. ea dicit, ut mihi quidem risus captare videatur; T II, 17.
contineo: audi reliqua et risum contine, si potes; F IV, 71.
moveo: qui (Stoici) ... nominibus uterentur iis, quae prima specie admirationem, re explicata risum moverent; F IV, 61.
teneo: hoc mirabilius (videtur), quod vos inter vos risum tenere possitis; N I, 71.
2. iudico ex: ex maestitia, ex hilaritate, ex risu ... iudicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146.
III. approbare: quia dictum id risu adprobavisset; T V, 60.
beatus: non .. hilaritate nec lascivia nec risu aut ioco ... sunt beati; F II, 65.
eici: hoc simile tandem est? non risu potius quam oratione eiciendum? F IV, 31.

rite, nach Vorschrift, gesetzlich, mit Recht, gewöhnlich: appello: quae (scientia) potest appellari rite sapientia; F II, 37. hanc unam rite rem publicam, id est rem populi appellari putant; R I, 48.
capio: ut rite ab eo dicendi principia || principium || capiamus, quem ..; R I, 56.
colo: »rite .. veteres, ... rite etiam vestri ... praecipue coluere vigenti numine divos«; D I, 21. »privatim colunto, quos (deos) rite a patribus *cultos acceperint*«; L II, 19.
creo: »qui comitiatu creare consules rite possint || possiet, al. || «; L III, 9.
dico: hunc deum rite beatum dixerimus, vestrum vero laboriosissimum; N I, 52. quis .. hunc hominem rite dixerit, qui ..? R II, 48. nesciunt (homines) hos siderum errores id ipsum esse, quod rite dicitur tempus; Ti 33.
facio: »nocturna mulierum sacrificia ne sunto praeter olla, quae pro populo rite fient;« L II, 21.
fero: rite || recte || .. te, Cyre, beatum ferunt; C 59.
habeo; quorum ... animi ... rite di sunt habiti, cum et optimi essent et aeterni; N II, 62. is prudentissimus et sapientissimus rite haberi solet; O I, 16.
laudo: quid aut laudari rite aut vituperari potest? L I, 51.
nomino: quae (ratio) quom ... perfecta est, nominatur rite sapientia; L I, 22.
vitupero: s. laudo.

ritualis, die religiösen Gebräuche betreffend: quod Etruscorum declarant et haruspicini et fulgurales et rituales libri; D I, 72.

ritus, religiöser Gebrauch, Gewohnheit: I. servo: »ritus familiae patrumque servanto;« L II, 19. ritus familiae patrumque servare id est ... a dis quasi traditam religionem tueri; L II, 27.
II, 1. condi: eodem .. ritu in || † in || eo sepulchro ... regem nostrum Numam conditum accepimus; L II, 56.
consecrari: quae (tempestates) populi Romani ritibus consecratae sunt; N III, 51.
fieri: »quo .. haec privatim et publice modo rituque fiant, discunto ignari a publicis sacerdotibus«; L II, 20.
initiari: ut ... initientur .. (mulieres) eo ritu Cereri, quo Romae initiantur; L II, 37.
referre: qui pecudum ritu ad voluptatem omnia referunt; Lae 32.
2. de: deinceps in lege est, ut de ritibus patriis colantur optuma || optumi ||; L II, 40.
ex: »ex patriis ritibus optuma colunto«; L II, 22.

rivalitas, Eifersucht: quae (aemulatio) rivalitati similis est; T IV, 56.

rivulus, Bächlein, Kanal: I. influit: influxit .. non tenuis quidam e Graecia rivulus in

hanc urbem, sed abundantissimus amnis illarum disciplinarum et artium; R II, 34.

II. consector: ut ea e || a || fontibus potius hauriant quam rivulos consectentur; A I, 8.

rivus, Bach: quid .. magnum .. naufragum illum sine nomine in rivo esse lapsum? Fa 5.

rixa, Streit: in quorum rixam si Academicus incurrerit; A fr 20 (Z. 25.).

roboro, kräftigen: cum ... eam .. (gravitatem Cato) ipse perpetua constantia roboravisset; O I, 112.

robur, Eichenholz, Festigkeit, Stärke, Kern: I. est: siquidem in illo (Pontio) tantum fuit roboris; O II, 75.

II, 1. caedo: quis robur illud cecidit, dolavit, inscripsit? D II, 86.

conservo: potest .. exercitatio et temperantia etiam in senectute conservare aliquid pristini roboris; C 34.

dolo: s. caedo.

habeo: videbatur .. nobis exercitus Caesaris et audaciae plus habere ... et roboris propter vetustatem; D II, 114. qui non tantum roboris habemus, ut cogitatione tacita a solitudine abstrahamur; O III, 4.

inscribo: s. caedo.

teneo: dum modo plus in virtute teneamus, quam ille tenuit, firmitatis et roboris; F V, 12.

2. dolo e: non .. est (sapiens) e saxo sculptus aut e robore dolatus; A II, 101.

existimo de: quod ex aliorum et ex nostra fortasse mollitia, non ex ipsa virtute, de virtutis robore existumo; T V, 4.

insculpo in: perfracto saxo sortis erupisse in robore insculptas priscarum litterarum notis; D II, 85.

pono in: totam .. vim bene vivendi in animi robore ac magnitudine ... ponamus; T I, 95.

versor in: (honestum versatur) in animi excelsi atque invicti magnitudine ac robore; O I, 15.

III. alqd: s. II, 1. teneo.

robustus, stark kräftig: alqs: qui .. erunt firmiores nec tamen robustissimi; T II, 48.

animus: robustus animus et excelsus omni est liber cura et angore; F I, 49. ea ... ita ferre, ut nihil ... discedas, ... robusti animi est magnaeque constantiae; O I, 67.

filii: quattuor robustos filios ... Appius regebat; C 37.

fortitudo: tum est robusta illa et stabilis fortitudo; T IV, 51.

res: quae est .. ista calliditas res vetustate robustas calumniando velle pervertere? D I, 35.

res publica: si nostram rem publicam nobis et nascentem et crescentem et adultam et iam firmam atque robustam ostendero; R II, 3.

rodo, benagen: clipeos: ante .. Marsicum bellum quod clipeos Lanuvii ... mures rosissent, maxumum id portentum haruspices esse dixerunt; quasi vero quicquam intersit, mures diem noctem aliquid rodentes scuta an criba corroserint! nam ... si Epicuri de voluptate liber rosus esset, putarem annonam in macello cariorem fore; D II, 59.

rogatio, Gesetzesvorschlag, Antrag, Bitte: I. pertinet: haec rogatio ad ea pertinet; O III, 44.

II, 1. accipio: qui (C. Mancinus), ut Numantinis ... dederetur, rogationem suasit eam, quam L. Furius, Sex. Atilius ex senatus consulto ferebant; qua accepta est hostibus deditus; O III, 109.

fero, suadeo: alter, vir optimus, etiam suasit rogationem me ex senatus consulto ferente; R III, 28. s. accipio.

2. invenio: isti rogationi || rationi || neque lator quisquam est inventus nec auctor umquam bonus; L III, 34.

III, 1. condemnari: cuius (P. Scaevolae) is (L. Tubulus) condemnatus est rogatione; F IV, 77.

zum Satz: repete ... posteriora, de incestu rogatione Peducae; N III, 74.

2. in: suffragia ... *sciscenda* .. in lege aut rogatione || [in ... rogatione] || clam an palam ferri melius esset; L III, 33.

rogatiuncula, Frage: quae manus significet illum (Chyrsippum) in hac esse rogatiuncula delectatum; F I, 39.

rogator, Antragsteller, Stimmensammler: I, 1. est: haruspices introducti responderunt non fuisse iustum comitiorum rogatorem; N II, 10. qui (haruspices) ... negaverunt iustum comitiorum rogatorem fuisse; D I, 33. (haruspices) non iustum rogatorem fuisse dixerunt; D II, 74.

moritur: primus rogator, ut eos rettulit, ibidem est repente mortuus; N II, 10. vide, ne (haruspices) in eum dixerint, qui rogator centuriae fuisset; is enim erat mortuus; D II, 75.

refert, 2. sum: s. moritur.

rogatus, Bitte: facere: ut in religionis lege fecisti admonitu et rogatu meo; L III, 13.

prodesse: feci non invitus, ut prodessem multis rogatu tuo; Lae 4.

venire: cum feriis Latinis ad eum (C. Cottam) ipsius rogatu arcessituque venissem; N I, 15.

rogo, befragen, fragen, beantragen, zur Wahl vorschlagen, ersuchen, bitten: I. alqs: qui metuo ne te forte flagitent; ego autem mandavi, ut rogarent; A ep 1. nisi quid necesse erit, malo non roges; T I, 17. ego non iustus, qui et consul rogavi et augur et auspicato? N II, 11. ut ego „UTEI [TU] ROGAS“ possim dicere; L II, 24. ne quis inspiciat tabellam, ne roget, ne appellet; L III, 38. si irascamur aut intempestive accedentibus aut inpudenter rogantibus; O I, 88.

augur, consul: s. alqs; N II, 11.

deus: si, inquis, deus te interroget, ... quid respondeas? — utinam quidem roget! audiet ..; A II, 80.

interrex: mortuo rege Pompilio Tullum Hostilium populus regem interrege rogante comitiis curiatis creavit; R II, 31.

II, 1. de: altera (lex) de capite civis rogari nisi maximo comitiatu vetat; L III, 44.

2. indir. Frage: rogavit, essentne fusi hostes; F II, 97. qui potest (mors videri malum), cum ista cognoverim? qui possit, rogas? T I, 77.

3. Conjunctiv: ab omni societate rei publicae ... paulisper facessant rogemus; L I, 39.

4. ut: Alexandro roganti, ut diceret, si quid opus esset; T V, 92. ei dormienti eundem illum visum esse rogare, ut ... ne ... pateretur; D I, 57.

III. alqm: cum sciret nemo eum (Sex. Peducaeum) rogatum a C. Plotio; F II, 58. Zenonem roges; respondeat totidem verbis; F IV, 69. dic, quid ei respondeam, qui me sic roget; N III, 43. mandant inperia, magistratus, ambiuntur, rogantur; R I, 47. licet ... prodesse ... eos ipsos, qui aut consuluntur aut defendunt, rogantem; O II, 67. cum ... aeque .. nefas sit tale aliquid

et facere rogatum et rogare; Lae 39. haec .. lex in amicitia sanciatur, ut neque rogemus res turpes nec faciamus rogati; Lae 40. ut ... amicorum causa honesta faciamus, ne exspectemus quidem, dum rogemur; Lae 44. f. IV, 4. alqd; F V, 83.

alqd: qui id se rogasse scripsisset, quod debuisset rogare; F II, 55. f. alqm; Lae 39.

consules: (Ti. Gracchus) comitia consulibus rogandis habuit; D I, 33. »quem patres prodent || produnt || consulum rogandorum ergo«; L III, 10.

legem: f. **lex,** II, 1. rogo (5 St.) B. II, S. 450, b. — res: f. alqm; Lae 40.

senatorem: ut (senator) loco dicat, id est rogatus; L III, 40.

tribunos: »quos (tribunos) sibi plebes creassit || rogassit || «; L III, 10.

IV, 1. insbes. Frage: si ... roget eos quispiam, num illa definitio possit ... transferri; A II, 43. roga nunc Stoicum, quis sit melior; A fr 20 (S. 31). roges .. Aristonem, bonane ei videantur haec; F IV, 69. rogatus (Socrates) a Critone, quem ad modum sepeliri vellet; T I, 103. tu ... rogatus a me, etiamne maius (malum tibi dolor videretur) quam dedecus; T II, 28. quem (Dionysium) cum Cleanthes condiscipulus rogaret, quaenam ratio eum de sententia deduxisset; T II, 60. cum postridie (legati) rogarent eum (Xenocratem), cui (pecuniam) numerari iuberet; T V, 91. Socrates .. cum rogaretur, cuiatem se esse diceret; T V, 108. roges me, qualem naturam deorum esse ducam; N I, 57. roges me, quid aut quale sit deus; N I, 60. similiter facis, ac si me roges, cur te duobus contuear oculis; N III, 8. Brutum si qui roget, quid egerit in patria liberanda; si quis item reliquos eiusdem consilii socios, quid spectaverint; P 12.

2. ne: ne desis, omnes te rogamus; R III, 32.

3. ut: se ab eo rogatum, ut omnis hereditas ad filiam perveniret; F II, 55. si te amicus tuus moriens rogaverit, ut hereditatem reddas suae filiae; F II, 58. rogarem te, .. ut diceres pro me tu idem; F IV, 62. rogandi orandique sunt, ut ... differant; T IV, 78. cum .. Alexander eum (Callanum) rogaret, si quid vellet, ut diceret; D I, 47. Scipionem rogemus, ut explicet ..; R I, 38. eum (Romulum) sibi mandasse, ut populum rogaret, ut sibi ... delubrum fieret; R II, 20. si qui sapiens rogatus sit ab eo, ... ut ... saltet; O III, 93.

4. Accusativ: alqd: mihi .. (molestus sis), qui te id ipsum rogavi? F V, 8. quid me istud .. rogas? Stoicos roga; F V, 83. quid, si te rogavero aliquid? nonne respondebis? T I, 17. roga || rogo, rogaro || hoc idem Epicurum; T II, 28. praeclarum a maioribus accepimus morem rogandi iudicis, si eum teneremus, QUAE SALVA FIDE FACERE POSSIT; O III, 44. »quod .. ii (tribuni) prohibessint quodque plebem rogassint, ratum esto«; L III, 9.

sententiam: quos (patres) priores sententiam rogabat; R II, 35.

rogus, Scheiterhaufen: I. ardet: cum (Callanus) inscenderet in rogum ardentem; D I, 47.

II, 1. adigo: quod (lex) »rogum bustumve novum« vetat »propius sexaginta pedes adigi || adici || aedes alienas invito domino«; L II, 61.

exstruo: beatam vitam usque ad illum a Cyro exstructum rogum pertulisset; F III, 76.

polio: »rogum ascea ne polito«; L II, 59.

2. impono: qui (Er Pamphylus) rogo impositus revixisset; R VI, 3.

3. impono in: Metellum .. multi filii filiae, nepotes neptes in rogum inposuerunt; T I, 85. ea (mulier) laeta prosequentibus suis una cum viro in rogum imponitur; T V, 78.

infero in: in suo lectulo mortuus (Dionysius) in † typanidis || [tyrannidis] || rogum inlatus est; N III, 84.

inscendo in: f. I.

III. usque ad: f. II, 1. exstruo.

roro, träufeln: me ... delectant ... pocula, sicut in Symposio Xenophontis est, minuta atque rorantia; C 46.

ros, Tau, Naß: I. remitto: »cum primum gelidos rores aurora remittit«; D I, 14.

II. rigare: »altrix, Martia, quae parvos Mavortis semine natos uberibus gravidis vitali rore rigabat«; D I, 20.

rosa, Rose, Rosenkranz: 1. redimiri: incendes odores et || odores || sertis redimiri iubebis et rosa? T III, 43.

2. in: quem .. (M. Regulum) ... clamat virtus beatiorem fuisse quam potantem in rosa Thorium; F II, 65. an tu me in viola putabas aut in rosa dicere? T V, 73.

rostrum, Schnabel, Rüssel, Schnauze, Schiffsschnabel, Rednerbühne: I. desiderant: non curia vires meas desiderat, non rostra; C 32.

II, 1. habeo: habes et respersionem pigmentorum et rostrum suis; D II, 48.

2. escendo in: constituerunt .., ut omnes simul in rostra post meridiem escenderent; O III, 80.

III, 1. aduncitas: cibum .. (animalia) ... partim unguium tenacitate arripiunt, partim aduncitate rostrorum; N II, 122.

2. aves: cum (ibes) sint aves excelsae, cruribus rigidis, corneo proceroque rostro; N I, 101.

IV, 1. contingere: aliorum (animalium) ea est humilitas, ut cibum terrestrem rostris facile contingant; N II, 122.

cruentare: »quem (anguem) se intorquentem lanians rostroque cruentans (Iovis satelles) ... abicit«; D I, 106.

findi: hoc quasi rostro finditur Fibrenus; L II, 6.

imprimere: sus rostro si humi A litteram impresserit; D I, 23.

perfremere: »† sicut || sic aut || inciti atque alacres rostris perfremunt delphini«; N II, 89.

tundere: »extremam (Hydram) nitens plumato corpore Corvus rostro tundit«; N II, 114.

2. in: Marius ab subselliis in rostra recta; O III, 80.

rota, Rad: in eo (libro) etiam (philosophus) putatur dicere in rotam [id est genus quoddam tormenti apud Graecos] beatam vitam non escendere; T V, 24.

rotunde, abgerundet: ista ipsa ..., regem, dictatorem, divitem solum esse sapientem, a te quidem apte ac rotunde; F IV, 7.

rotundo, abrunden: cum .. eum (ignem) similem universi naturae efficere vellet, ad volubilitatem rotundavit; Ti 35.

rotundus, rund: A. alqd: id .. ita tornavit, ut nihil efficere posset rotundius || rutundius ||; Ti 17.

ambitus: ex utraque re ... stellarum rotundi ambitus cognoscuntur; N II, 49. sic animus ... extremitatem caeli a suprema regione rotundo || rutundo || ambitu circumiecit; Ti 26.

animans: admirabor eorum tarditatem, qui animantem inmortalem et eundem beatum rotundum esse velint; N I, 24.
astra: sunt .. (astra) rotunda; N II, 117.
conversio: quae .. conversione rotunda circum medium feruntur; N II, 84.
corpora: illam .. funditus eiciamus individuorum corporum levium et rotundorum || rut. || concursionem fortuitam; T I, 42.
corpuscula: Democritum, ... levibus et rotundis corpusculis efficientem animum concursu quodam fortuito; T I, 22. esse corpuscula quaedam levia, alia aspera, rotunda || rutunda || alia; N I, 66.
deus: neque .. (audite) mundum ipsum animo et sensibus praeditum, rotundum, ardentem, volubilem deum; N I, 18. quae .. vita tribuitur isti rotundo deo? N I, 24. Epicurus ... dicat se non posse intellegere, qualis sit volubilis et rotundus deus; N II, 46.
mundus: nec .. hunc ipsum mundum pro certo rotundum esse dicitis; N II, 48.
stellae: quae (stellae) globosae et rotundae ... circulos suos ... conficiunt; R VI, 15.
B, I. iudico: quid iudicant sensus? ... stare movere, quadratum rotundum; F II, 36.
II. in: qui (locus) est idem infimus in rotundo; T V, 69.

ruber, rot: ea genera beluarum, quae in rubro mari Indiave gignantur; N I, 97.

rubeta, Frosch: inest in || † in revis et, in rubetis et || ranunculis vis et natura quaedam; D I, 15.

rubor, Röte, Schamröte: I. consequor: ex quo fit, ut pudorem rubor, terrorem pallor ... consequatur; T IV, 19.
est: nec ille fusus et candore mixtus rubor sanguis est, sed quaedam sanguinis similitudo; N I, 75.
II. fundo, misceo: s. I. est.
offero: censoris iudicium nihil fere damnato nisi ruborem offert || adfert, al. ||; R IV, 6.

ructo, aufstoßen: confer sudantis, ructantis, refertos epulis tamquam opimos boves; T V, 100 (99).

rudens, Seil, Schiffstau: I. aptus: non sane optabilis ista ... rudentibus apta fortuna; T V, 40.
II. explicatio: est quasi rudentis explicatio sic traductio temporis; D I, 127.

rudis, unerfahren, unkundig, roh: A. alqs: quem (Epicurum) hebetem et rudem dicere solent Stoici; D II, 103. ut non modo Graecarum litterarum rudes, sed etiam docti aliquantum se arbitrentur adeptos; O I, 1. cum esset Roma profectus rei militaris rudis; A II, 2. qui omnium rerum rudis esse videatur; T I, 57. cum superiores ... alii (fuissent) in gerendo probabiles, in disserendo rudes; R I, 13. rudem .. esse omnino in nostris poëtis .. inertissimae segnitiae est; F I, 5.
animi: animis omnes tenduntur insidiae .. ab iis, ... qui teneros et rudes quom acceperunt, inficiunt et flectunt, ut volunt; L I, 47.
discipulus: rudem me et integrum discipulum accipe; N III, 7.
B. edit: rudem illum et inexercitatum (videmus) quamvis levi ictu ploratus turpissimos edere; T II, 38.
iudicant: si id ipsum rudes et indocti iudicare potuissent; A II, 9.

ruga, Falte: non cani nec rugae repente auctoritatem arripere possunt; C 62.

ruina, Einsturz, Umsturz, Trümmer, Untergang, Zerstörung: I. absolut: hoc commune vitium; illae Epicuri propriae ruinae; F I, 18.
II. edo: si (Academia) invaserit in haec, ... nimias || miseras || edet ruinas; L I, 39.
habeo: fortuna .. casus rariores habet, primum ab inanimis procellas, tempestates, naufragia, ruinas, incendia; O II, 19.
video: iam ruinas videres; F V, 83.
III. metus: deos ... induxit Epicurus ... habitantis ... inter duos mundos propter metum ruinarum; D II, 40.
IV. opprimi: ruina .. (Deiotarus) oppressus esset; D II, 20.
permutare: C. .. Gracchi ruinis et || tribunatus || iis sicis ... nonne omnem rei publicae statum permutavit? L III, 20.

ruinosus, baufällig: male materiatae *sint* (aedes), ruinosae; O III, 54.

rumor, Gerücht, Gerede, Beifall: I. conligo: ut rumorem bonum colligant, erubescant; L I, 50.
pono: »noenum || non enim || rumores ponebat ante salutem«; O I, 84. C 10.
II. laudari: quod multitudinis rumore laudetur; F II, 49.
pugnare: rumoribus .. mecum pugnas; N III, 13.
zum Satz: qui (Agamemnon) ... »solvere imperat secundo rumore adversaque avi«; D I, 29.

rumpo, zerbrechen, sprengen: vesiculas: inflatas rumpi vesiculas; D II, 33.
vincla: nec .. (vir sapiens) illa vincla carceris ruperit; T I, 74.

rumusculus, Geschwätz: a nobili homine ... omnis rumusculos populari ratione || popularis aurae || aucupante; L III, 35.

ruo, stürzen, sinken, eilen, sich überstürzen: alqs: ruit (Epicurus) in dicendo; F II, 18. omnibus .. modis fulciendi sunt, qui ruunt nec cohaerere possunt propter magnitudinem aegritudinis; T III, 61.
alqd: multa ruunt et maxime communitas cum hominum genere, caritas, amicitia, iustitia, reliquae virtutes; A II, 140. nisi forte, cum parietes disturbabas, ... meorum aliquid ruere ... arbitrabare; P 28.
amicitia, al.: s. alqd; A II, 140.
emptor: emptorem pati ruere et per errorem in maximam fraudem incurrere; O III, 55 (54).
ferae: id ne ferae quidem faciunt, ut ita ruant itaque turbent, ut ..; F I, 34.
moles: »moles ... ruit prolapsa«; N II, 89.

rursus, rursum, rückwärts, zurück, umgekehrt, dagegen, andrerseits, wieder, von neuem: cum (animus) materiam mutabilem arripuit et cum rursus individuam atque simplicem; Ti 27. hunc (aëra) rursus amplectitur inmensus aether; N II, 91. quia (stellae) tum occultantur, tum rursus aperiuntur; N II, 51. multa mirabiliter efficiens (stella) ... tum vespertinis temporibus delitiscendo, tum matutinis rursum se aperiendo; N II, 52. quod equus, in quo ego vehebar, mecum una demersus rursus apparuit; D II, 140. quid est .. se ipsum colligere nisi dissupatas animi partis rursum in suum locum cogere? T IV, 78. licet hic rursus ea commemores; F II, 84. rursus ut ea, quae natura efficit, conferamus;

N II, 85. haec ille intuens ... quanta rursus animi tranquillitate humana et citeriora considerat! T V, 71. cum ... contueri licebit eius .. (terrae) ... et habitabiles regiones et rursum .. cultu ... vacantis; T I, 45. rursus te ad illum (Epicurum) converte; A fr 20 (S. 35). ut ... alia .. ratione malivolus ‖ malev. ‖, alia amator, alia rursus anxius ... (sit) corrigendus; T IV, 65. »multis sunt humandi liberi, rursum creandi«; T III, 59. nec me angoribus dedidi ... nec rursum indignis homine docto voluptatibus; O II, 2. (deus) instituit dupla et tripla intervalla explere partis rursus ex toto desecans; Ti 23. cum docuistis ... solum bonum esse, quod honestum sit, tum rursum dicitis ..; F IV, 46. rursus eadem dici possunt; N III, 36. f. distinguo. vereor, ne a te rursus dissentiam; L III, 33. rursus autem, ... si dicamus quicquam fieri sine causa, distinguendum est et ita dicendum ..; Fa 25. quibus .. temporibus a nostro aspectu oblitescant (di) rursusque emersi terrorem incutiant rationis expertibus; Ti 37. quae (verba) rursus dum sibi evelli ex ordine ‖ ore ‖ (Stoici) nolunt; F IV, 78. quae cum dixisset, sic rursus exorsus est; A II, 13. quae cum ille dixisset, tum ego rursus quasi ab alio principio sum exorsus dicere; D II, 101. a quo (igne) rursum animante ac deo renovatio mundi fieret; N II, 118. ‖ rursus ‖ eadem ratione ... haerebitis; F IV, 68. inpellit (ratio) rursum et incitat ad conspiciendas ... varias voluptates; T III, 38. ait rursus idem Demetrius increbruisse eam funerum ... magnificientiam; L II, 66. qui (asoti) ... crudi .. postridie se rursus ingurgitent; F II, 23. super ‖ superiores ‖ dicebant quicquid ‖ qui quid ‖ cepisset, adstringi; rursus sacris liberantur; L II, 53. rursum ‖ rursus ‖ autem recte factis ... amicorum necesse erit ‖ [nec. erit] ‖ angi; Lae 59. cum aestimatio ... neque in bonis numerata sit nec rursus in malis; F III, 34. rursus ut id ..., quascumque velint in terras, portare possint ac mittere; R II, 9. rursus .. secundae res, honores ... sine hominum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20. progrediere rursus, quoad videbitur; A II, 93. particulas ... a mundo, quas rursus redderent, mutuabantur; Ti 47. alii rursum isdem a principiis omne officium referent; F V, 19. »tum rursum taetros avida (Iovis satelles) se ad pastus refert«; T II, 24. eodem .. in libro rursus terram et caelum (Ponticus Heraclides) refert in deos; N I, 34. (Stoici) rursus naturam relinquunt; F IV, 43. quae (virtus) si ... non et oriatur a se et rursus ad se revertatur; T III, 37. quod ... revocant se rursus ad maestitiam; T III, 64. ut ... sic hae (partes) rursum rectis lineis in caelestem locum subvolent; T I, 40. sin autem idcirco possunt provideri, quia certa sunt et fatalia, rursus divinatio nulla est; D II, 25. ut eae (civitates) rursus vectigales essent; O III, 87. rursus .. alius animans, qui eum (mundum) contineat, sit necesse est; Ti 12. refundunt eadem et rursum trahunt indidem; N II, 118. vide rursus retro; F V, 83. videamus .. rursus ... vim naturamque legis; L II, 8. idem (Gyges) rursus videbatur, cum in locum anulum inverterat; O III, 38. rursus igitur videndum, ... utrum ..; Ti 6. elliptisch: infelix (Polycrates) una molestia, felix rursus, cum ... anulus ... inventus est? F V, 92. »iniuriae, suspiciones, inimicitiae, indutiae, bellum, pax rursum!« T IV, 76.

rus, Feld, Landgut, Land: I, 1. peragro: urbe relicta rura peragrantes saepe soli sumus; O III, 1.
2. venio in: cum in sua rura venerunt; T V, 102.
II. habitare: criminabatur (M. Pomponius) etiam, quod (L. Manlius) Titum filium ... ruri habitare iussisset; O III, 112.

russus, rot: qui (galli) ... »favent faucibus russis cantu«; D II, 57.

rusticanus, vom Lande: C. Marius, rusticanus vir, sed plane vir; T II, 53.

rusticatio, Aufenthalt auf dem Lande: neque solum militia, sed etiam peregrinationes rusticationesque communes (erant); Lae 103.

rustice, bäurisch: urguent rustice sane; negant enim (fieri) posse et in eo perstant; O III, 39.

rusticor, sich auf dem Lande aufhalten: si qui dies ad rusticandum dati sint; L I, 9.

rusticus, ländlich, vom Lande, bäurisch, den Landbau betreffen, Landmann: A. alqd: ne quid durum aut rusticum sit; O I, 129.
adulescentes: quod .. adulescentes, et ii quidem non solum indocti, sed etiam rustici, contemnunt, id docti senes extimescent? C 75.
homo: eos ... victoriam populi Romani Vatinio potius, homini rustico, quam M. Catoni ... nuntiavisse? N III, 11.
opera: quas (ferias) conpositio anni conferre debet ad perfectionem operum rusticorum; L II, 29.
res: dixi in eo libro, quem de rebus rusticis scripsi; C 54. nec .. segetibus solum et pratis et vineis et arbustis res rusticae laetae sunt, sed hortis etiam et pomariis, tum ..; C 54. possum persequi permulta oblectamenta rerum rusticarum; C 55. studio rusticarum rerum provectus sum; C 55.
vectigalia: ut .. vectigalia urbana rusticis (anteponantur); O II, 88.
B. audet, al.: cuidam rustico Romano dormienti visus est venire, qui diceret praesulem sibi non placuisse ludis, idque ab eodem iussum esse eum senatui nuntiare; illum non esse ausum. iterum esse idem iussum et monitum, ne vim suam experiri vellet; ne tum quidem esse ausum. exin filium eius esse mortuum .... tum illum etiam debilem factum rem ad amicos detulisse, quorum de sententia lecticula in curiam esse delatum, cumque senatui somnium enarravisset, pedibus suis salvum domum ‖ salvum ‖ revertisse; D I, 55.
dubitant, al.: haec non turpe est dubitare philosophos, quae ne rustici quidem dubitent? a quibus natum est id, quod iam contritum est vetustate, proverbium; O III, 77.
vocant: quam omnes urbani, rustici, omnes, inquam, qui Latine loquuntur, voluptatem vocant; F II, 77.
abl. abs., al.: possum nominare ex agro Sabino rusticos Romanos, vicinos et familiaris meos, quibus absentibus numquam fere ulla in agro maiora opera fiunt; C 24.

rutilus, rötlich: (est fulgor) rutilus horribilisque terris, quem Martium dicitis; R VI, 17.

Sacculus, Säckchen, Filter: quibus vinum defusum e pleno sit, »† hirsizon«, ut aut Lucilius, »cui nihil dum sit vis et sacculus abstulerit;« F II, 23.

sacellum, Kapelle: Caeciliam Metelli ... exisse in quoddam sacellum ominis capiendi causa; D I, 104.

sacer, heilig, geheiligt, geweiht, subst. Heiligtum, Feier, Opfer: A. aedes: privatorum domos, aedes sacras incendisti; P 30.
mons: plebs montem sacrum ... occupavit; R II, 58. milites ... montem sacrum ... *armatos insedisse*; R II, 63.
signa, tabulae: villas signis et tabulis refertas, partim publicis, partim etiam sacris et religiosis; L III, 31.
terra: terra .. ut focus domiciliorum sacra deorum omnium est; L II, 45.
B, I. manent: »sacra privata perpetua manento«; L II, 22.
potest: »sacrum commissum, quod neque || nec || expiari poterit, impie commissum esto; quod expiari poterit, publici sacerdotes expianto«; L II, 22.
sunt: de sacris .., qui locus patet latius, haec sit una sententia, ut conserventur semper et deinceps familiis prodantur et ... perpetua sint sacra || [sacra] ||; L II, 47.
ohne Verb: hic sacra, hic genus, hic maiorum multa vestigia; L II, 3.
II, 1. accipio: nos .. ad sacra Idaea accipienda optimum virum delegimus; F V, 64. sodalitates .. me quaestore constitutae sunt sacris Idaeis Magnae Matris acceptis; C 45.
adiungo: ut ... iis essent || † est || ea (sacra) adiuncta, ad quos eiusdem (patris familias) morte pecunia venerit || [ut ... venerit] ||; L II, 48.
aufero: sacrilego poena est, neque ei soli, qui sacrum abstulerit, sed etiam ei, qui sacro commendatum; L II, 40.
clepo: »sacrum sacrove commendatum qui clepsit rapsitve, parricida esto«; L II, 22.
committo: s. I. potest.
communico: quo foedere .. Sabinos in civitatem adscivit sacris communicatis; R II, 13.
conficio: quartum (Dionysum) Iove et Luna (natum), cui sacra Orphica putantur confici; N III, 58.
coniungo: videtis .. omnia pendere ex uno illo, quod pontifices cum pecunia sacra coniungi volunt; L II, 50. sacra cum pecunia pontificum auctoritate, nulla lege coniuncta sunt; L II, 52.
conservo: s. I. sunt.
constituo: Romulum auspiciis, Numam sacris constitutis fundamenta iecisse nostrae civitatis; N III, 5. ut perniciosis etiam rebus non *modo* nomen deorum tribueretur, sed etiam sacra constituerentur; N III, 63.
defendo: ut opiniones, ... sacra, caerimonias religionesque defenderem; N III, 5.
excipio: excipis, credo, illa (sacra), quibus ipsi initiati sumus. — ego vero excipiam; L II, 36.
expio: s. I. potest. — habeo: s. 4. habeo a.
obeo: »sacra sollemnia || solemnia || obeunto«; L II, 19.
prodo: s. I. sunt. — rapio: s. clepo.
retineo: maiorum instituta tueri sacris caerimoniisque retinendis sapientis est; D II, 148.
tango: iustitia .. praecipit ... *sacra*, publica, *aliena* non tangere; R III, 24.
tollo: siquidem sacra nocturna tollimus; L II, 35.
trado: veteres illi sive vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes; fr V, 95.
2. commendo: s. 1. aufero. clepo.
praeficio: sacris e principum numero pontifices quinque praefecit; R II, 26.
praesum: cur sacris pontifices, cur auspiciis augures praesunt? N I, 122. »eorum .. (sacerdotum) genera sunto tria, unum, quod praesit caerimoniis et sacris, alterum« ..; L II, 20. ut sine iis, qui sacris publice praesint, religioni privatae satis facere non possint; L II, 30. qui (sacerdotes) sacris praesint sollemnibus; L II, 30.
3. libero: super || superiores || dicebant quicquid || qui quid || cepisset, adstringi; rursus sacris liberantur; L II, 53.
utor: magnum est ... eisdem uti sacris; O I, 55.
4. addo ad: cur eam (paupertatem) sumptu ad sacra addito deorum aditu arceamus? L II, 25.
divido in: cum .. omnis populi Romani religio in sacra et in auspicia divisa sit; N III, 5.
habeo a: quod quisque a sacris || quisque sacri || haberet; N III, 84.
resto de: nunc de sacris perpetuis et de Manium iure restat; L II, 45.
III, 1. alqd: s. II, 4. habeo a.
alienatio: si de sacrorum alienatione dicendum putasti; L III, 48.
apparatus, diligentia: sacrorum .. ipsorum diligentiam difficilem, apparatum perfacilem esse voluit; R II, 27.
iura: tu sacrorum iura, tu sacerdotum ... aperuisti; A I, 9.
memoria: ne morte patris familias sacrorum memoria occideret || [ne ... occideret] ||; L II, 48.
molestia: inventa est ratio, cur pecunia sacrorum molestia liberaretur; L II, 53.
2. alqs extra: iam tanta religio est sepulchrorum, ut extra sacra et gentem inferri fas negent esse; L II, 55.
ius de: id .. (ius) quantulum est! de sacris, credo, de votis, de feriis et de sepulchris; L II, 47.
sententia de: s. I. sunt.
IV. adligari: s. **adligo** alqm; L II, 50. 51. ✕. 52 (B. I, S. 76, a).
astringi: quaeruntur || quaeritur || .., qui astringantur sacris; L II, 48. tribus modis sacris adstringi, aut || adstringitur, al. || hereditate, aut si maiorem partem pecuniae capiat, aut, si maior pars pecuniae legata est, si inde quippiam ceperit; L II, 49.
commoveri: qualis est illa »flexanima tamquam lymphata aut Bacchi sacris commota«; D I, 80.
iacere: s. II, 1. constituo; N III, 5.
initiare: »neve quem initianto nisi, ut adsolet, Cereri Graeco sacro«; L II, 21. s. II, 1. excipio.

sacerdos, Priester, Priesterin: I. adferunt: plures .. deorum omnium, singuli singulorum sacerdotes et respondendi iuris et conficiendarum || confitendarum || religionum facultatem adferunt; L II, 29.
damnat: publicus .. sacerdos inprudentiam consilio expiatam metu liberet, audaciam in * et inmittendis || in admittendis || religionibus foedis || foedas || damnet atque impiam iudicet; L II, 37.
dicit: ea, quae praeposita erat oraclo, sacerdos dixisse dicitur ..; D I, 76.
expiant: »quod (sacrum commissum) expiari poterit, publici sacerdotes expianto«; L II, 22.
finiunt: »id .. ne committi possit, ad eam rem, rationem || ratione || cursus annuos sacerdotes finiunto«; L II, 20.
habent: cum sacerdotes deorum vacationem habeant, quanto est aequius habere ipsos deos! A II, 121.

iudicat, liberat: f. damnat.
libant: »certas .. fruges certasque bacas sacerdotes publice libanto; hoc || [sac. publ.] libanto || certis sacrificiis ac diebus«; L II, 19.
praesunt: discriptio || descr. || .. sacerdotum nullum iustae religionis genus praetermittit. nam sunt ad placandos deos alii constituti, qui sacris praesint sollemnibus, ad interpretanda alii praedicta vatium neque multorum ... neque ut ..; L II, 30.
precatur: ita sacerdos advecta in fanum ... precata a dea dicitur, ut ..; T I, 113.
sunt: »divis .. aliis *alii* sacerdotes, omnibus pontifices, singulis flamines sunto«; L II, 20.
II, 1. adhibeo: Athenienses omnibus semper publicis consiliis divinos quosdam sacerdotes, quos μάντεις vocant, adhibuerunt; D I, 95.
adveho: f. I. precatur.
auguro: »augures ... disciplinam tenento sacerdotesque, || et || vineta virgetaque et salutem populi auguranto«; L II, 21.
constituo: f. I. praesunt.
praepono: f. I. dicit.
veho: cum .. illam (sacerdotem) ad sollemne et statum sacrificium curru vehi ius esset; T I, 113.
video: cuius (Erechthei) Athenis et delubrum vidimus et sacerdotem; N III, 49.
voco: f. adhibeo.
2. accipio a: ut (Plato) a sacerdotibus barbaris numeros et caelestia acciperet; F V, 87.
disco a: »quo || † quo || .. haec privatim et publice modo rituque fiant, discunto ignari a publicis sacerdotibus. eorum autem genera sunto tria, unum, quod praesit caerimoniis et sacris, alterum, quod interpretetur ..;« L II, 20.
III. ignotus: suos .. deos ... coli .. habet ... ignotas caerimonias † nos sacerdotibus; L II, 25.
IV. discriptio: f. I. praesunt.
filii: Argiae || Argivae || sacerdotis Cleobis et Biton filii praedicantur; T I, 113.
genera: f. II, 2. disco a.
iura: tu sacrorum iura, tu sacerdotum ... aperuisti; A I, 9.

sacerdotium, Priestertum, Priesteramt: I. praesum: qui (L. Metellus) ... viginti et duos annos ei sacerdotio praefuit; C 30.
II. praeditus: privati eodem sacerdotio praediti rem publicam ... rexerunt; D I, 89. quem (virum) postea M. Lepidum, eodem sacerdotio praeditum, vidimus! C 61.
III. lex de: quam popularis lex de sacerdotiis C. Licini Crassi videbatur! Lae 96.

sacramentum, Strafsumme, Eid: I. amitto: [Cato ad Popilium scripsit, ut ... secundo eum (filium) obliget militiae sacramento, quia priore amisso iure cum hostibus pugnare non poterat]; O I, 36.
II. lex de: gratam .. etiam illam legem || rem || ... de multa et sacramento Sp. Tarpeius et A. Aternius consules comitiis centuriatis tulerunt; R II, 60.
III. obligare: f. I.

sacrificatio, Opfer: in ea dea ... omnis et precatio et sacrificatio extrema est; N II, 67.

sacrificium, Opfer: I. sunt: »nocturna mulierum sacrificia ne sunto praeter olla, quae pro populo rite fient«; L II, 21.
II, 1. contemno: ut illa plurima in sua patria sacrificia et fana contemneret; F II, 63.
excipio: excepto praesertim in ipsa lege sollemni sacrificio ac publico; L II, 35.
facio: f. I. — sisto: f. 2. veho ad.
2. existimo de: quid de templis, delubris, sacrificiisque sollemnibus ... existimandum sit; N I, 14.
infero in: qui in sacrificium cogitatam libidinem intulit; L II, 36.
veho ad: cum .. illam (sacerdotem) ad sollemne et statum sacrificium curru vehi ius esset; T I, 113.
III. genus: quod genus sacrificii Lari vervecibus || [verbecibus] || fiat; L II, 55.
libamenta: quod *ad* tempus ut sacrificiorum || [sacr.] || libamenta serventur fetusque pecorum; L II, 29.
IV, 1. Ablativ: »certas .. fruges certasque bacas sacerdotes publice libanto; hoc || [sac. publ.] libanto || certis sacrificiis ac diebus«; L II, 19.
2. de: quid tandem id est? — de nocturnis sacrificiis mulierum; L II, 35.
praeter: f. I.

sacrifico, opfern: principem in sacrificando Ianum esse voluerunt; N II, 67.

sacrilegus, Tempelräuber: I. aufert: f. II, 1. sum.
II, 1. do: quam bona a dis inmortalibus navigatio sacrilegis detur; N III, 83.
sum: sacrilego poena est, neque ei soli, qui sacrum abstulerit, sed etiam ei, qui sacro commendatum; L II, 40.
2. dico de: quid de sacrilegis, quid de impiis periurisque dicemus? N I, 63.

sacro, heiligen, weihen, widmen: alqd: »tu, ... quod patriae vacat, id studiis nobisque sacrasti«; D I, 22.
argentum, al.: »auri, argenti, eboris sacrandi modus esto«; L II, 22.
fidem: »fide sacratae ius perpetuo (Ulixes) falleret«; O III, 98.
leges: sunt certa legum verba, .. neque ita prisca, ut in veteribus XII sacratisque legibus; L II, 18. id indicant leges in duodecim tabulis, indicant sacratae; O III, 111.

sacrum f. **sacer** B, (S. 432, b).

saeculum (saeclum), Jahrhundert, Zeitalter: I. pertinent: quid spectans nisi etiam postera saecula ad se pertinere? T I, 31.
possunt: saecla nunc dico non ea, quae dierum noctiumque numero annuis cursibus conficiuntur; nam fateor ea sine mundi conversione effici non potuisse; N I, 21.
sunt: non .., si mundus nullus erat, saecla non erant; N I, 24.
II, 1. conficio, dico, efficio: f. I. possunt.
erudio: quod ceteri ... minus eruditis hominum saeculis fuerunt; R II, 18.
exspecto: ne illi (C. Pontio) multa saecula exspectanda fuerunt; O II, 75.
teneo: in quo (anno) vix dicere audeo quam multa hominum saecula teneantur; R VI, 24.
2. prospicio: melius Caecilius de sene alteri saeculo prospiciente; C 25.
prosum: „serit arbores, quae alteri saeclo prosint," ut ait *ille* || Statius || in Synephebis; T I, 31. „serit arbores, quae alteri saeculo || saeclo || prosint," ut ait Statius noster in Synephebis; C 24.
3. cado in: in id saeculum Romuli cecidit aetas, cum ..; R II, 18.
III. una cum: nec (opinio) una cum saeclis aetatibusque hominum inveterari potuisset; N II, 5.

IV. aetates: (stella) nihil inmutat sempiternis saeclorum aetatibus, quin eadem isdem temporibus efficiat; N II, 52.

augurium: nescio quo modo inhaeret in mentibus quasi saeclorum quoddam augurium futurorum; T I, 33.

error: qui morum ac temporum vitio aliquantum etiam ipse fortasse in huius saeculi errore verser; P 50.

iudicium: saeculorum reliquorum iudicium quod de ipsis futurum sit; D I, 36.

memoria: quae (gens Aegyptiorum) plurimorum saeculorum et eventorum memoriam litteris continet; R III, 14.

IV, 1. Accusativ: qui (Graeci) in his rebus tot iam saecula versantur; A I, 25. multa .. saecula postea sic viguit Pythagoreorum nomen, ut ..; T I, 38. in eo magistra vitae philosophia tot saecula permanet; T II, 16. cur mundi aedificatores repente exstiterint, innumerabilia saecla dormierint; N I, 21. cum (Pythagoreorum disciplina) aliquot saecla in Italia Siciliaque viguisset; Ti 1.

2. ante: maioribus quoque nostris hoc ita visum intellego multis saeculis ante Socratem; T III, 8. ut „sauciabitur Philocteta" omnibus ante saeculis verum fuit, „non sauciabitur" falsum; Fa 37. quod multis iam ante saeculis nullo alio de mortali homines credidissent; R II, 20. quae (lex) saeclis omnibus ante nata est quam scripta lex ulla; L I, 19. ſ. **ante,** B, **a,** III. saeculis (5 St.) B. I, S. 205, b.

post: suum tumulum multis etiam post saeculis praetereuntes fr VIII, 9.

zum Satz: nihilne tot saeculis summis ingeniis ... explicatum putamus? A II, 15. nonne putarem post illos veteres tot saeculis inveniri verum potuisse; A II, 76. credo equidem etiam alios tot saeculis, sed, quod ‖ in ‖ litteris exstet, Pherecydes Syrius primum ‖ primus ‖ dixit ..; T I, 38. »haec vetusta saeclis glomerata horridis luctifica clades nostro infixa est corpori«; T II, 25. eandem artem etiam Aegyptii longinquitate temporum innumerabilibus paene saeculis consecuti putantur; D I, 2. multis saeclis verax fuisse id oraculum; D I, 38. cum ... casus .. innumerabilibus paene saeculis in omnibus plura mirabilia quam in somniorum visis effecerit; D II, 147. quod ... nec una hominis vita, sed aliquot (nostra res publica esset) constituta saeculis et aetatibus; R II, 2. nec (eorum animi) hunc in locum nisi multis exagitati saeculis revertuntur; R VI, 29. ea .. (quercus) ... »canescet saeclis innumerabilibus«; L I, 1 (2). ſ. II, 1. erudio.

3. ex: quod ex omnibus saeculis vix tria aut quattuor nominantur paria amicorum; Lae 15.

saepe, oft (ſ. **alias,** I. A II, 53. N I, 15. adulescentes. bellum. dies. bodie. nuper. quondam. B. I, S. 120, a): 1. **bei Verben und Sätzen:** saepe accidit, ut ... fateamur; F IV, 29. ut .. illis ... adeunda sunt quaevis ‖ saepe ‖ pericula; F II, 56. id quod admirari s. soleo; T III, 8. admonendi videntur saepius; N I, 12. quod ... ego nihil eius modi esse arbitror, cui si adsensus sim, non adsentiar s. falso; A II, 141. qui (callidus et occultus) etiam adversando s. adsentetur et litigare se ‖ litigare ‖ simulans blandiatur; Lae 99. quorum alterum s. adest, alterum semper inpendet; T V, 15. cum .. s. mecum ageres, ut ..; Lae 4. animadversum .. s. est, cum cor ... palpitaret; N II, 24. ars est effecta eadem s. animadvertendo ac notando; D I, 25. animadverti .. s. Catonem ... locos graves ex philosophia tractare; P 1. quam s. apparet nihil eos (gladiatores) malle quam ..! T II, 41. quae (bestiae) ... appareant .. in ardentibus fornacibus s. volitantes; N I, 103. id .. ille (Democritus) summum bonum εὐθυμίαν et s. ἀθαμβίαν appellat; F V, 87. quem (aëra) s. iam appello; T I, 43. eam (Dianam) s. Graeci Upim paterno nomine appellant; N III, 58. ea s. audiendo facile cognovit, quae vel semel audita meminisse potuisset; A II, 4. eadem de re etiam saepius (illum audiebam); A II, 10. cum quo Antiochum s. disputantem audiebam; A II, 11. equidem e Cn. Aufidio ... s. audiebam, cum ... diceret; F V, 54. s. ... apertis atque integris et oculis et auribus nec videmus nec audimus; T I, 46. s. .. de familiari illo tuo videor audisse ..; N I, 58. s. ex te audivi tuum somnium; D I, 58. s. etiam et in proeliis Fauni auditi et in rebus turbidis veridicae voces ex occulto missae esse dicuntur; D I, 101. quoniam ... te .. in iis (rhethoricis) et audivimus s. et audiemus; Fa 4. s. .. ex te audivi; R I, 46. s. ... hoc de maioribus natu audivimus; R II, 28. quem ex Quinto s. audio, Thyamis Epirotes; L II, 7. s. ... ex patre audivi pontificem bonum neminem esse, nisi qui ..; L II, 47. s. audivi ex maioribus natu ..; C 43. quamquam etiam ab istis s. quaesivi et audivi non invitus equidem; Lae 25. blandior: ſ. adsentor. »s. etiam pertriste canit de pectore carmen ... acredula«; D I, 14. qui (angor) pro amico s. capiendus est; Lae 48. de quo (Homero Ennius) videlicet saepissime vigilans solebat cogitare et loqui; R VI, 10. saepissime .. mihi de amicitia cogitanti ... videri solet ..; Lae 26. haec interiora cum paucis ex ipso (Lucullo) s. cognovimus; A II, 4. ut ex te ipso s. cognovi; L I, 56. is eius (solis) tactus est, non ut tepefaciat solum, sed etiam s. comburat; N II, 40. quam (humanam societatem) s. commemoro; O III, 31. quod .. ipsa genera generibus s. conmutantur novis; R I, 69. haec in deligendo officio s. inter se comparentur necesse est; O I, 152. ut (mercatura) s. ex alto in portum ... se ... contulit; O I, 151. nec .. semel nec ad breve tempus (Cn. Octavium dolore confici vidi), sed et s. et plane diu; F II, 93. eorum consilio s. aut non suscepta aut confecta bella sunt; O I, 79. saepius .. congredientes nos; A II, 148. s. de isto conlocuti sumus; L I, 8. aliqui .. dux ... consectans proterve bene s. de re publica meritos; R I, 68. quod .. nobis non s. contingit; F III, 10. quod non singulis hominibus, sed potentibus populis s. contigit; T V, 15. id .. cum s., tum, cum te audirem, paulo ante contigit; N I, 57. quod et somniantibus s. contingit ‖ contigit ‖ et non numquam vaticinantibus per furorem; D I, 34. loci .. mutatione tamquam aegroti non convalescentes s. curandus est; T IV, 74. quod .. praesentes s. di vim suam declarant; N II, 6. multas tu ... s. causas ita defendisti, ut ..; R III, 42. cum agri culturam ‖ cultura ‖ saepissime opera deficiat; R V, 5. ut ... verbis .., quid sit et quot modis quidque dicatur, definiam saepius; R I, 38. quid? cum s. lapidum, sanguinis non numquam, terrae interdum, quondam etiam lactis imber defluxit? D I, 98. sunt .. alii, quos in luctu cum ipsa solitudine loqui s. delectat ‖ delectet ‖; T III, 63. rem a me s. deliberatam et multum agitatam requiris; A I, 4. depono: ſ. pono. ioculare istuc ... et a multis s. derisum; L I, 53. (coniectura) ad veritatem saepissime derigit ‖ dir. ‖; D I, 25. ut s. iam dixi; A II, 115. F V, 43. quod .. mihi si quando dictum est ⟨est autem dictum non parum s.⟩; F II, 12. haec .. liberius ab eo (Epicuro) dicuntur et saepius; F II, 28. quod vos interdum vel potius nimium s. dicitis; F II, 41. de quibus (obscenis

voluptatibus) ab Epicuro saepissime dicitur; F II, 68. quoniam s. diximus ..; F III, 5. quod (bonum, malum) s. iam dictum est; F III, 61. de qua (appetitione) s. iam diximus; F IV, 58. ne saepius dicas me aberrare; F V, 90. ut ante dixi (dicendum est enim saepius); T II, 58. cum .. quasi faces ei (Posidonio) doloris admoverentur, s. dixisse: „nihil agis, dolor!“ T II, 61. quam (patientiam dolorum) s. iam animi intentione dixi esse firmandam; T II, 65. ut s. dixi; T III, 46. C 71. de ceteris studiis alio loco et dicemus, si usus fuerit, et s. diximus; T IV, 5. ut aliis locis de virtute et diximus et s. dicendum erit; T IV, 34. qui (Epicurus) multa praeclara s. dicit; T V, 26. neque (Metrodorus) id semel dicit, sed saepius; N I, 113. s. dixti nihil fieri nisi ex eo (mundo) ‖ sine deo ‖; N III, 28. dicitur .. istuc .. a Cotta, et vero saepius; D I, 8. quod .. ab ipso (Socrate) in libris Socraticorum s. dicitur; D I, 122. quem (statum) dixi iam s. non posse esse diuturnum; R II, 62. in quibus (feris) inesse fortitudinem s. dicimus; O I, 50. quod (honestum) s. dicimus; O I, 55. despicientia adhibenda est rerum humanarum, quam s. dico; O I, 72. quod etsi s. dictum est, dicendum est tamen saepius; O III, 69. de ceteris et diximus multa et s. dicemus; C 3. mutari etiam mores hominum s. dicebat; Lae 33. dicendum est .. saepius; Lae 85. illos (acerbos inimicos) verum s. dicere, hos (dulces amicos) numquam; Lae 90. coniectura omnis ... in multas ... partis s. diducitur; D II, 55. qui .. restiterunt, discedunt saepissime superiores; T II, 65. iuris consulti ... s., quod positum est in una cognitione, id in infinitam dispertiuntur; L II, 47. cum ... a me .. ipso s. disputatum sit ..; O II, 35. multa sunt a nobis ... s. *cum* P. Nigidio ... disputata; Ti 1. ego etiam cum Catone meo s. dissensi; O III, 88. ita sentio et s. disserui; F I, 10. quae saepissime inter me et Scipionem de amicitia disserebantur; Lae 33. in quo considerando s. animi in contrarias sententias distrahuntur; O I, 9. cum .. causam iustam deus ipse dederit, ut tunc Socrati, nunc Catoni, s. multis; T I, 74. praedones multi s. poenas dant; N III, 82. cum saepius duplicaret numerum dierum; N I, 60. videmus ex acie efferri s. saucios; T II, 38. etsi ipsa ista ‖ ista ipsa ‖ defectio virium adulescentiae vitiis efficitur saepius quam senectutis; C 29. his poenis ... elabuntur s. privati; R III, 34. illi ... sibi accommodatissimas fabulas eligunt; ... semper Rupilius ... Antiopam, non s. Aesopus Aiacem; O I, 114. equidem s. emori, si fieri posset, vellem; T I, 98. erumpunt s. vitia amicorum tum in ipsos amicos, tum in alienos; Lae 76. rerum necessitatibus s. eveniet, ut .. voluptates repudiandae sint; F I, 33. quod ... s. *evenire* videmus; F I, 70. ut alia Tusculi, alia Romae eveniat s. tempestas; D II, 94. id quod evenit saepius; R I, 65. id quod non s. evenit; fr VI, 14. s. Faunorum voces exauditae, s. visae formae deorum quemvis non ... impium deos praesentes esse confiteri coëgerunt; N II, 6. non perfecti .. homines ... excitantur s. gloria; F V, 69. ea (oratio) s. universam (multitudinem) excitat [gloriam] ‖ excitat ‖; O II, 48. e qua ipsa (ignoratione rerum) horribiles exsistunt s. formidines; F I, 63. existunt etiam s. iniuriae calumnia quadam; O I, 33. ex quo inimicitias maximas s. inter amicissimos exstitisse; Lae 34. in parvis .. s. ..., si ... minamur ..., extimescunt; F V, 31. ut fit s.; F II, 79. id et fieri posse et s. esse factum; F II, 83. quem ad modum s. fit, ut ..; F III, 23. hoc idem faciamus s.; F IV, 80. si tui nobis potestas saepius fieret; F V, 75. feci meher-cule, et quidem saepius; T I, 24. ut s. facimus; T III, 29. quod et insani et ebrii multa faciunt s. vehementius; T IV, 52. fit etiam s. specie quadam, s. vocum gravitate et cantibus ut pellantur animi vehementius; D I, 80. res mirabilis, propterea quia non s. fit; D II, 49. quasi vero referat, quod fieri potest, quam id s. fiat; D II, 62. ut fit in omni oratione ‖ ea ratione, al. ‖ saepissime; D II, 115. ut s. fit; R I, 68. quod fit ambitione saepissime; L III, 40. a qua (actione) .. fit intermissio s.; O I, 19. aliter ampla domus dedecori s. domino fit; O I, 139. ut s. fecimus; O II, 3. hoc .. non est s. faciendum; O II, 50. sin erit, cui faciendum sit saepius; O II, 50. quod apud maiores nostros s. fiebat; O II, 74. s. .. tempore fit, ut ..; O III, 19. haec est illa, quae videtur utilium fieri cum honestis s. dissensio; O III, 56. quod multi ... s. fecerunt; C 84. medici quoque ... s. falluntur; N III, 15. ea (signa) quibus bene percepta sunt, ii non s. falluntur; D I, 118. ii ipsi s. falluntur, qui ..; D II, 16. aniculae s. inediam biduum aut triduum ferunt; T II, 40. vgl. possum; L III, 43. nemo est, quin s. iactans Venerium iaciat aliquando, non numquam etiam iterum ac tertium; D II, 121. s. idoneis hominibus indigentibus de re familiari impertiendum; O II, 54. incidunt s. tempora, cum ..; O I, 31. incidunt multae s. causae; O III, 40. incidunt ... s. causae, cum ..; O III, 50. ipsae .. ferae nullo insequente s. incidunt; O III, 68. ut non idem expediret, incidere s.; Lae 33. s. incidunt magnae res, ut ..; Lae 75. vgl. possum; O I, 152. Orpheus, id est imago eius, ... in animum meum s. incurrit; N I, 107. in ea, quae non volt, s. etiam adulescentia incurrit; C 25. quarum (stellarum) motus tum incitantur, tum retardantur, s. etiam insistunt; N II, 103. ut medici, quamquam intellegunt s., tamen numquam aegris dicunt illo morbo eos esse morituros; D II, 54. magna s. intellegemus ex parvis; O I, 146. ne „inquam“ et „inquit“ saepius interponeretur; Lae 3. s. .. interfui querelis ‖ querellis ‖ aequalium meorum; C 7. ii s. versutos homines et callidos admirantes malitiam sapientiam iudicant; O II, 10. quae (cupiditates) ... totam etiam labefactant s. rem publicam; F I, 43. quodsi qui longius in amicitia provecti essent, tamen s. labefactari, si ..; Lae 34. multo saepius lacrimasse Priamum quam Troilum; T I, 93. s. ... eos laedunt, quos non debent; O II, 68. s. ab Aristotele ... mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia; F V, 73. laudat (Epicurus) s. virtutem; T III, 48. quem (virum) ... saepius fortasse laudo, quam necesse est; L III, 1. tu .. eum (Platonem) nec nimis valde umquam nec nimis s. laudaveris; L III, 1. nec non s. laudabo sapientem illum; P 8. qui (M. Cato) ... in ipsa curia soleret legere s.; F III, 7. lucus .. ille ... agnoscitur s. a me lectus in Mario; L I, 1. licet .. lascivire, dum nihil metuas, ut in navi ac s. etiam in morbo levi; R I, 63. proxuma hostia litatur s. pulcherrime; D II, 36. diligentius saepiusque ista loquemur inter nos; F III, 9. s. cogito; R VI, 10. qui (Carneades) s. optimas causas ingenii calumnia ludificari solet; R III, 9. soleo s. mirari non nullorum insolentiam philosophorum; T I, 48. Aristodemum ... legatum ad Philippum Athenienses s. miserunt; R IV, 13. s. audio; D I, 101. et monendi amici s. sunt ‖ sunt saepe, al. ‖ et obiurgandi; Lae 88. visis quibusdam s. movebantur; T I, 29. movemur .. s. aliquo acute concluso; T I, 78. quasi vero atra bili solum mens ac non s. ... vel timore vel dolore moveatur; T III, 11. quom (Athenienses) ... maiorum ... morem dixissent s. esse

mutatum; L II, 40. s. tibi meum (somnium) narravi; D I, 58. (tuum somnium) mihi saepius noster Sallustius narravit; D I, 59. quia (vinum aegrotis) prodest raro, nocet saepissime; N III, 69. noto: ſ. animadverto; D I, 25. obiciuntur etiam s. formae, quae reapse nullae sunt; D I, 81. obiurgo: ſ. moneo. s. etiam legum iudiciorumque poenis obligantur; F I, 47. quae minimae sint voluptates, eas obscurari s. et obrui; F IV, 29. ista sententia ... obest saepissime rei publicae; L III, 34. te ... s. quam plurimis posses argumentis onerare iudicem; N III, 8. qui .. ipsi s. a male (calliditate) utentibus opprimuntur; N III, 75. eadem .. (factio) oritur etiam ex illo s. optimatium praeclaro statu; R I, 68. quam s. (senatus) responsis haruspicum paruit! D I, 97. quibus (portentis) cognitis multae s. res ex hominum sententia ... partae (sunt); N II, 163. saepius .. mulam peperisse arbitror quam sapientem fuisse; D II, 61. utilitatis specie in re publica saepissime peccatur; O III, 46. ut quam saepissime peccet amicus; Lae 59. fit ... ut pellantur animi vehementius s. etiam cura et timore; D I, 80. utilitates .. etiam ab iis percipiuntur s., qui .., Lae 26. iidem etiam dolorem s. perpetiuntur; F I, 48. qui cum multa sint s. perpessi; T III, 67. quidam s. in parva pecunia perspiciuntur quam sint leves; Lae 63. quam (poenam legum) s. perrumpunt; O III, 36. ut (scientia) ad rei publicae tempus non numquam, ad agendi consilium saepissime pertineret; L II, 33. quod summi puerorum amores s. una cum praetexta toga ponerentur || deponerentur ||; Lae 33. s. .. multi ... dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65. e quibus (caeli partibus) s. opem rei publicae ferre possit; L III, 43. eorum .. ipsorum, quae honesta sunt, potest incidere s. contentio et comparatio; O I, 152. et parenti non numquam adimi vita sine scelere potest et servo s. sine iniuria non potest; P 24. videtisne, ut apud Homerum saepissime Nestor de virtutibus suis praedicet? C 31. cum terrae s. fremitus, s. mugitus, s. motus multa nostrae rei publicae ... gravia et vera praedixerint; D I, 35. eodem .. modo multa a vaticinantibus s. praedicta sunt; D I, 114. »ventos praemonstrat s. futuros inflatum mare«; D I, 13. cum (homines) ... ob eum .. errorem et voluptatibus maximis s. priventur et durissimis animi doloribus torqueantur; F I, 43. qui (philosophi) in aciem non s. prodeunt; T II, 60. legiones ... s. alacris in eum locum profectas, unde ..; T I, 101. illae .. iniuriae ... s. a metu proficiscuntur; O I, 24. legiones nostras ... in eum locum s. profectas alacri animo et erecto, unde ..; C 75. pauca ipsa multum s. prosunt; T II, 2. quamquam (illa consolatio) ... s. prodest; T III, 79. ea ipsa vitia naturam vehementius s. pulsant; N II, 61. s. hariolorum etiam et vatum furibundas praedictiones ... audiendas putaverunt; D I, 4. quod quaeritur s., cur tam multi sint Epicurei; F I, 25. s. quaerimus verbum Latinum par Graeco; F II, 13. s. quaesivi .. ex iis, qui appellabantur sapientes, quid haberent ..; T III, 42. versabor in re difficili ac multum et s. quaesita; L III, 33. multi .. bella s. quaesiverunt propter gloriae cupiditatem; O I, 74. ſ. audio; Lae 25. s. .. redeo ad Scipionem; Lae 62. qui (Peripatetici) claros viros a se instructos dicant rem publicam s. rexisse; A II, 115. non s. (relaxat dolor); F II, 95. saepius .. (voluptas corporis) relinquit causam paenitendi quam recordandi; F II, 106. s. .. populi impetum iniustum auspiciis di immortales represserunt; L III, 27. illud usitatum et s. repudiatum refers; A II, 109. in quo ... maiorum nostrorum s. requiro prudentiam; P 7. cum (Marius) ... non semel respondit, sed s.: „moriatur“ (Catulus); T V, 56. cui (divino) semper ipse (Socrates) paruerit numquam impellenti, s. revocanti; D I, 122. scripsit .. multis s. verbis ... in eo libro ... mortem ... pertinere; F II, 100. multa .. s. ad te cohortandi gratia scripsimus; O III, 6. aliquando (populus) incenditur. — et quidem s. sedatur; L III, 24. cum in flectendis promunturiis ventorum mutationes maxumas s. sentiunt; D II, 94. [est ... fides .. iuris iurandi s. cum hoste servanda]; O III, 107. idem .. (Zeno) similitudine, ut s. solet, rationem conclusit hoc modo; N II, 22. ſ. admiror. cogito; R VI, 10. lego. ludificor. miror. ut .. domitores equorum ... cibum etiam s. subtrahunt; fr V, 85. quod (gloriosum) .. quamquam voluptatibus quibusdam est s. iucundius, tamen ..; F II, 48. hoc etiam turpe esse s. iudico; F II, 49. s. etiam tristes firmitate et constantia sunt beati; F II, 65. idemne potest esse dies saepius, qui semel fuit? F II, 102. s. officium est sapientis desciscere a vita; F III, 61. fuisti s. .. in scholis philosophorum; T II, 26. Caecilianum illud: »s. est etiam sub palliolo sordido sapientia«; T III, 56. dicimus gravedinosos quosdam ..., non quia iam sint, sed quia s.; T IV, 27. ista mihi et cum Antiocho s. et cum Aristo nuper ... dissensio fuit; T V, 22. nobis ... etiam vitia s. iucunda sunt; N I, 79. s. .. ne utile quidem est scire, quid futurum sit; N III, 14. tanta inter eos (deos) dissensio (est), s. etiam inter proxumos, ut ..; D II, 88. quarum rerum in proxumis locis tantae dissimilitudines s. sunt || sint ||, ut ..; D II, 94. palaestrici motus sunt s. odiosiores; O I, 130. utilitatum comparatio ... s. est necessaria; O II, 88. s. soli sumus; O III, 1. 3. plena exemplorum est nostra res publica cum s., tum maxime bello Punico secundo; O III, 47. s. .. in quibusdam aut animus abiectior est aut ..; Lae 59. s. .. excellentiae quaedam sunt; Lae 69. anitum ova gallinis s. supponimus; N II, 124. suscipio: ſ. conficio; O I, 79. quae (causa) terreret animos ... terrae motibus et s. fremitibus; N II, 14. ut testificor s.; T IV, 55. testatur s. Chrysippus tres solas esse sententias ..; A II, 138. nihil honestum, quod non idem utile sit, s. (Panaetius) testatur; O III, 34. ut etiam manus s. tolleret; A II, 63. torqueo: ſ. privo. (causam) tractatam praesertim et ab aliis et a te ipso s.; F IV, 1. quoniam ... saepius .. genus eius hominis erit in reliqua nobis oratione trac*tandum* *; R II, 51. multi s. vera vaticinati; D II, 112. quod iis s. usu venit, qui ..; T I, 73. quod in illo mihi usu s. venit; N I, 59. levitates comicae parumne semper || saepe || in ratione versantur? N III, 72. s. .. videmus fractos pudore, qui ratione nulla vincerentur; T II, 48. quem (Posidonium) .. ipse s. vidi; T II, 61. quamquam in eis ipsis (gladiatoribus) videmus s. constantiam; T IV, 48. cum alii s., quod ante pedes esset, non viderent; T V, 114. in qua (insula) lepusculos vulpeculasque s. vidisses; N I, 88. etiam in te s. vidi ... tantum ardorem vultuum ..., ut ..; D I, 80. ut s. in Africa vidimus; R II, 67. tibi cum essem legatus, s. vidi; R II, 67. nimis s. secus aliquanto videmus evadere; L II, 43. ut s. in nostra re publica videmus; O II, 22. C. Duellium ... redeuntem a cena senem s. videbam puer; C 44. ſ. audio; T I, 46. exaudio. vgl. effero. quod eam voluptatem ... videtur amplexari s. vehementius; F II, 28. ut aut cum matre corpus miscere videatur aut cum quovis alio vel homine vel deo, s. belua; D I, 60. quod earum rerum videatur ei ... s. etiam deterrimorum hominum inmensa possessio; R I, 27.

si quando ... tibi visus es irasci alicui. — ego vero saepius, quam vellem; R I, 59. vincit ipsa rerum publicarum natura s. rationem; R II, 57. »fortis equus, spatio qui s. supremo vicit Olympia«; C 14. cuius (rei publicae) inimicos ulcisci saepius non est reprehendendum; O II, 50. lumen mutari s. volumus; A II, 19. quam (tranquillitatem) s. usurpabas; F II, 118. apud quem (Platonem) s. haec oratio usurpata est, ut ..; T V, 34. id quod a nostris hominibus saepissime usurpatum iam in proverbii consuetudinem venit; O II, 55. teneamus hoc verbum † quidem; erit enim utendum in reliquo sermone saepius; A I, 40. ea .. (consuetudine) inter nos ... quam saepissime utemur; D II, 150.

II. **bei Substantiven** (vgl. I. defluo. facio; O III, 56. praedico; D I, 35. terreo. videor; D I, 60): interitus exercituum, ut proxime trium, saepe multorum, ... invidiae praeterea multitudinis atque ob eas bene meritorum s. civium expulsiones, calamitates, fugae ... sine hominum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20. ipsorum deorum s. praesentiae ... declarant ab iis ... hominibus consuli; N II, 166.

III. **Ellipsen**: sed haec coram et saepius; A ep 2. quamquam hoc quidem nimis s., sed eo, quod ..; T I, 90. alterum .. et a paucis et raro, alterum et s. et a plurimis; N III, 69. ubi idem saepius, ... (Sophocles) detulit rem; D I, 54. alter semper magnus, alter s. turpissimus; O I, 90. semel igitur aut non s. certe; O II, 50. ego .. te non stultum, ut s., non inprobum, ut semper, sed dementem * || insanire * ||; P 27. cum s. multa, tum memini ..; Lae 2. vgl. I. eligo.

saepenumero, oftmals: saepe numero admirari soleo ... tuam sapientiam; C 4. de ipsis rebus .. saepenumero .. vereor ne reprehendar; F III, 6.

saepes, Zaun, Gehege: densus: quae Lemni »nocturno aditu occulta coluntur, silvestribus saepibus densa«; N I, 119.
repelli: »densus stridor cum ... adaugescit scopulorum saepe repulsus«; D I, 13.

saepimentum, Umzäunung, Wall: haec omnia (animus) quasi saepimento aliquo vallabit disserendi ratione ..; L I, 62.

saepio, umzäunen, umgeben, verschließen, einschließen, verschanzen, schützen: alqm: quodsi qui satis sibi contra hominum conscientiam saepti esse et muniti videntur, deorum tamen horrent; F I, 51. volumus .. eum, qui beatus sit, tutum esse, inexpugnabilem, saeptum atque munitum; T V, 41. ut tectis saepti frigora caloresque pellamus; N II, 151. quod ... nullis praesidiis saepti multis afficientur iniuriis; O II, 39.
animal: (semen) rapit omnem fere cibum ad sese eoque saeptum fingit animal; N II, 128.
animum: sapientis animus magnitudine consilii, tolerantia rerum humanarum, contemptione fortunae, virtutibus denique omnibus ut moenibus saeptus vincetur et expugnabitur? P 27.
aram: ara .. Aio Loquenti, quam saeptam videmus, ... consecrata est; D I, 101.
comitium, curiam: fecit .. idem et saepsit de manubiis || manibiis || comitium et curiam; R II, 31.
gustatum: gustatus praeclare saeptus est; N II, 145.
imperia: ea (imperia) continuantur, praesidiis etiam, ut Athenis Pisistratus, saepiuntur; R I, 68.
locum: is est hodie locus saeptus religiose propter Iovis pueri; D II, 85.
mentem: »aetheris aeterni saepta (mens divina) atque inclusa cavernis«; D I, 17.
oculos: quae (natura) .. oculos membranis tenuissimis vestivit et saepsit; N II, 142. excelsis undique partibus (oculi) saepiuntur; N II, 143.
pullos: »qui (draco) platani in ramo foliorum tegmine saeptos corripuit pullos«; D II, 63.
sedem: quam (sedem) cum locis manuque saepsissent; R I, 41.
sepulcrum: saeptum undique et vestitum vepribus et dumetis .. sepulcrum; T V, 64.
templum: »o Priami domus, saeptum altisono cardine templum!« T III, 44.

saeta, Borste, Haar: in hoc medio apparatu fulgentem gladium e lacunari saeta equina aptum demitti iussit; T V, 62.

saevitia, Strenge, Härte: iis, qui vi oppressos imperio coërcent, sit sane adhibenda saevitia; O II, 24.

saevus, heftig, wütend, schrecklich: amor: »Medea animo aegra || aegro ||, amore saevo saucia«; Fa 35.
dolor: »attrectatu et quassu saevum amplificatis dolorem«; T II, 50.
gens: »hos ... ictus corpori inflixit meo ... non saeva terris gens relegata ultimis«; T II, 20.
res: || cum ex saevis et perditis rebus ad meliorem statum fortuna revocatur; R fr 5 ||.
vis: vis populi multo saevior multoque vehementior (est); L III, 23.
vox: »unde superstitiosa primum saeva evasit vox fera || foras ||«; D II, 115.

saga, Wahrsagerin: I. dico: sagire .. sentire acute est; ex quo sagae anus, qui multa scire volunt, et sagaces dicti canes || [sagire ... canes] ||; D I, 65.
II. superstitio: utrum philosophia dignius, sagarum superstitione ista interpretari an explicatione naturae? D II, 129.

sagacitas, Spürkraft, Scharfsinn: I. significat: canum ... tam incredibilis ad investigandum sagacitas narium ... quid significat? N II, 158.
II, 1. video: vim .., sagacitatem, memoriam ... (animus) videt; T I, 67.
2. abutor: nos sagacitate canum ad utilitatem nostram abutimur; N II, 151.

sagax, spürend, scharfsinnig: animal: animal hoc providum, sagax, multiplex, acutum ..., quem vocamus hominem; L I, 22.
canes: s. **saga**, I.
cura: »haec adeo penitus cura videre sagaci, .. qui ..;« D I, 21.
mens: quod (homines) .. habent ... mentem ... celerrime .. multa simul agitantem et, ut ita dicam, sagacem; F II, 45. quid est .. in homine sagaci ac bona mente melius? T V, 67.

sagio, ahnen, spüren (s. **saga**, I): is .., qui ante sagit, quam oblata res est, dicitur praesagire, id est futura ante sentire || [is ... sentire] ||; D I, 65.

sagitta, Pfeil: I. consolantur: nihil .. hunc virum sagittae, quas ab Hercule acceperat, tum consolantur, cum ..; T II, 19.
excidunt: quam (herbam) cum (caprae) gustavissent, sagittas excidere dicunt || [dicunt] || e corpore; N II, 126.

II. accipio: s. I. consolantur.
conlinio: si cui propositum sit conliniare || collineare, al. || hastam aliquo aut sagittam; F III, 22.
do: dant .. (dis) arcum, sagittas, hastam, clipeum, fuscinam, fulmen; N I, 101.
veneno: cum (caprae) essent confixae venenatis sagittis; N II, 126.
III. multitudo: solem prae iaculorum multitudine et sagittarum non videbitis; T I, 101.
IV. configere: cum (Hercules), ut Eurysthei filios, ita suos configebat sagittis; A II, 89. s. II. veneno.

sal, Salz, Witz, Feinheit, Meerwasser, Meer: I, 1. consumo, 2. careo: salem istum, quo caret vestra natio, *in* inridendis nobis nolitote consumere; N II, 74.
3. do pro: animum illi pecudi datum pro sale, ne putisceret; F V, 38. cui (sui) quidem, ne putesceret, animam ipsam pro sale datam dicit esse Chrysippus; N II, 160.
II. liquor: »saxa .. cana salis niveo spumata liquore«; D I, 13.
modii: verum .. illud est, quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiae munus expletum sit; Lae 67.
specimen: in quo (C. Caesare) mihi videtur specimen fuisse humanitatis, salis, suavitatis, leporis; T V, 55.
III, 1. vincere: sale .. et facetiis Caesar, Catuli patris frater, vicit omnes; O I, 133.
2. cum: quem .. locum cum multa venustate et omni sale idem Lucilius; F I, 9.

salebra, Unebenheit: haereo in: (oratio) venit ad extremum; haeret in salebra; F V, 84.
incido in: numquam in tantas salebras incidisset; F II, 30.

salictum, Weidengebüsch: »me visus homo pulcher per amoena salicta et ripas raptare«; D I, 40.

salinae, Salzlager: enumerari .. non possunt ... salinae ab ora maritima remotissimae; N II, 132.

salsamentum, Fischlake: de vino aut salsamento putes loqui, quae evanescunt vetustate; D II, 117.

salsus, salzig, reizvoll: alqd: quid refert, si hoc ipsum salsum illi et vennustum videbatur? N I, 79.
fluctus: »qui || quis || salsis fluctibus mandet me ex sublimo vertice saxi?« T II, 19.
sanguis: »unde animae excitantur ... salso sanguine«; T I, 37.

saltatio, Tanz: actioni illi potius ... et saltationi (similem sapientiam esse arbitramur); F III, 24.

saltator, Tänzer: I. addo: adde huc, si placet, unguentarios, saltatores totumque ludum talarium; O I, 150.
II. do: ut .. histrioni actio, saltatori motus non quivis, sed certus quidam est datus, sic ..; F III, 24.

saltem, wenigstens: saltem aliquid de pondere detraxisset et paulo minoris aestimavisset ea quam Peripatetici; F IV, 57. — aliquo si non bono, at s. certo statu civitatis; A ep 2. — ut hoc unum s., percipi nihil posse, perceptum esse dicerent; A II, 29. ut id ipsum s. perceptum a sapiente diceretis, nihil posse percipi; A II, 28. consentaneum esse ei, qui adfirmaret nihil posse comprehendi, id ipsum s. dicere posse comprendi; A II, 109. — ut formam s. eius (picturae) et extrema tamquam liniamenta || lineam. || servaret; R V, 2.

salto, tanzen: I. unpersönlich: si (sapiens) saltare in foro turpe ducet; O III, 93. ut vel saltare, cum patriae consulturus sit, turpe non sit; O III, 93.
II. alqs: in foro, mihi crede, (M. Crassus) saltaret; O III, 75.
sapiens: ut (sapiens), ante quam hereditatem adeat, luce palam in foro saltet; O III, 93.

saltus, Springen: nec .? (avus) excursione nec saltu ... uteretur, sed consilio, ratione, sententia; C 19.

saluber (salubris), gesund, heilsam: aedes: (aedes) pestilentes sint et habeantur salubres; O III, 54.
annus: salubrisne an pestilens annus futurus sit; D I, 130.
caelum: significari caelum esse tenue purumque et propterea salubre; D I, 130.
cultus: qui salubri et moderato cultu atque victu quieti se tradiderit; D I, 61.
locus: inter locorum naturas quantum intersit, videmus; alios esse salubris, alios pestilentis; Fa 7. M. .. Catoni ... licuit Tusculi se in otio delectare salubri et propinquo loco; R I, 1. locum .. delegit et fontibus abundantem et in regione pestilenti salubrem; R II, 11.
partes: sunt partes agrorum aliae pestilentes, aliae salubres; D I, 79.

salubritas, Gesundheit, Zuträglichkeit: I. sequor: ego ... et amoenitatem || hanc || et salubritatem hanc sequor; L II, 3.
significo: salubritatem etiam aut pestilentiam extis significari putat; D II, 30.
II. signa: quorum (extorum) ex habitu atque ex colore tum salubritatis, tum pestilentiae signa percipi; D I, 131.

salubriter, heilsam: ubi .. potest illa aetas ... umbris aquisve refrigerari salubrius? C 57.

salum, Meer: »si ... nec tam aerumnoso navigavissem salo, esset dolendi causa«; T III, 67.

salus, Gesundheit, Wohlfahrt, Heil, Glück, Rettung, Gruß: I. est: salutem hominum in eius (Iovis) esse tutela; F III, 66. C. Marium ... dixisse in eo (monumento) tibi salutem fore; D I, 59. »ollis salus populi suprema lex esto«; L III, 8. in quo uno fuit civitatis salus; L III, 24. cui nostra salus cara non esset; L III, 25.
habet: salutem, concordiam ceteraque eius modi rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61.
nititur: tu eris unus, in quo nitatur civitatis salus; R VI, 12.
oritur: ex qua (constantia) conservatio et salus omnium omnis oritur; N II, 56.
valet: valet .. salus plus quam libido; R I, 63.
II, 1. adfero: cui (Carboni) ne reditus quidem ad bonos salutem a bonis potuit adferre; L III, 35.
adipiscor: constabat eos ... nihil aliud tum egisse, nisi ... ut salutem adipiscerentur fuga; T III, 66.

amitto: quasi ego paulo ante de fundo Formiano P. Rutilii sim questus, non de amissa salute; N III, 86.
antepono: ut .. leges omnium salutem singulorum saluti anteponunt, sic ..; F III, 64. patriae salutem (filius) anteponet saluti patris; O III, 90.
auguro: »augures ... salutem populi auguranto«; L II, 21.
commendo: cum meam salutem senatus exteris nationibus *ut* civis optumi commendabat; P 29.
committo: his (hominibus) salutem nostram ... rectissime committi arbitramur; O II, 33.
contineo: quibus (bellis) rei publicae salus continetur; N II, 9. f. 2. prospicio.
defendo: tantum .. amorem ad communem salutem defendendam (esse generi hominum a natura) datum, ut ..; R I, 1.
despero: cuius .. aures clausae veritati sunt, ... huius salus desperanda est; Lae 90.
do: nec ego multorum aegrorum salutem non ab Hippocrate potius quam ab Aesculapio datam iudico; N III, 91.
fero: cum opem indigentibus salutemque ferres; F II, 118.
includo: quod corporum adiumenta adhibentur extrinsecus, animorum salus inclusa in his || [iis] || ipsis est; T IV, 58.
opto: optandae nobis sunt, ut honos, ut salus, ut victoria; N III, 61.
pario: »sibi salutem ut familiari pareret parricidio«; N III, 67.
pono: in optimorum consiliis posita est civitatium salus; R I, 51.
propono: ut ... medico salus, imperatori victoria (proposita est), sic ..; R V, 8.
rego: ut unius perpetua potestate ... regatur salus et aequabilitas et otium civium; R II, 43.
elliptisch: Anacharsis Hannoni salutem; T V, 90.
2. antepono: f. 1. antepono.
consulo: vitae et saluti consulendum; O III, 92.
prospicio: saluti prospexit civium, qua intellegebat contineri suam; F I, 35.
sum: omitto innumerabilis viros, quorum singuli saluti huic civitati fuerunt; R I, 1. quantae saluti sint foederum religiones; L II, 16.
3. accedo ad: accedit ad non nullorum animantium ... conservationem et salutem hominum etiam sollertia et diligentia; N II, 130.
administro ad: omnia ... ad salutem omnium conservationemque admirabiliter administrari; N II, 132.
cogito de: de salute Lacedaemoniis esse, non de victoria cogitandum; D I, 76.
do ad: eloquentiam a natura ad salutem hominum et ad conservationem datam; O II, 51.
gero pro: f. **pro**, I. gero (8 St.) S. 169, n.
invenio ad: ad salutem civium civitatumque incolumitatem ... inventas esse leges; L II, 11.
pertineo ad: quod illa ordinum coniunctio ad salutem rei publicae pertinebat; O III, 88.
pono ante: »noenum || non enim || rumores ponebat ante salutem«; O I, 84. C 10.
pugno pro: ea animi elatio ... si ... pugnat .. non pro salute communi, sed pro suis commodis, in vitio est; O I, 62.
queror de: f. 1. amitto.
suscipio pro: nullum bellum suscipi a civitate optima nisi aut pro fide aut pro salute; R III, 34.
voveo pro: nostri imperatores pro salute patriae sua capita voverunt; F V, 64.
III, 1. certamen: f. discrimen.
desertor: nec magis est vituperandus proditor patriae quam communis utilitatis aut salutis desertor propter suam utilitatem aut salutem; F III, 64.
discrimen: quo maius erat certamen et discrimen salutis; D I, 95.
praecepta: qua (oratione animus) praecepta salutis et laudis apte ad persuadendum edat suis civibus; L I, 62.
spes: spe dubiae salutis in apertam perniciem incurrere; N III, 69. quae res ad necem Porsennae C. Mucium inpulit sine ulla spe salutis suae? P 12.
2. curae de: sunt .. optimae curae de salute patriae; R VI, 29.
IV, 1. contineri: quae (res publica) salute nostra continebatur; O II, 58. f. II, 2. prospicio.
metiri: quia tanta caritas patriae est, ut eam non sensu nostro, sed salute ipsius metiamur; T I, 90.
2. causa: semper .. huic generi ... salutis omnium causa aliqua sublevatio ... quaesita est; R II, 59.
cum: impetum caeli ... constantissime conficientem vicissitudines anniversarias cum summa salute et conservatione rerum omnium: N II, 97. id quod retinemus hodie magna cum salute rei publicae; R II, 16.
propter: f. III, 1. desertor.

salutaris, heilsam, zuträglich, nützlich: A. alqd: nihil est .. eo (mundo) pulchrius, nihil salutarius nobis; N III, 23. sin autem (lacus) ita esset eductus, ut ad mare pervenire non posset, tum salutare nostris fore; D I, 100. (voluptas) sic ab errore mentis tamquam salutare aliquid adsciscitur; L I, 31. quia id salutare esse maxime iudicat; P 34.
calor: quarta pars mundi ... ceteris naturis omnibus salutarem inpertit et vitalem calorem; N II, 27.
civis: »intercessor rei malae salutaris civis esto«; L III, 11. 42 (43).
consilium: se habere consilium rei publicae salutare; O III, 49.
cultura: quod hominum generi universo cultura agrorum est salutaris; C 56.
fulgor: est hominum generi prosperus et salutaris ille fulgor, qui dicitur Iovis; R VI, 17.
ignis: ille (ignis) corporeus vitalis et salutaris omnia conservat; N II, 41.
largitio: (M. Octavi largitio) et civibus et rei publicae salutaris; O II, 72.
medicamenta: enumerari .. non possunt ... medicamentorum salutarium plenissimae terrae; N II, 132.
ratio: quoniam (ratio) pestifera est multis, admodum paucis salutaris; N III, 69.
res: ut (natura) corporibus tot res salutaris, animis nullam invenerit; T IV, 58. ipsas .. res utiles et salutares deorum esse vocabulis nuncupatas; N I, 38. bestiis (natura) ... dedit .. cum quodam adpetitu accessum ad res salutares, a pestiferis recessum; N II, 34. magnifica quaedam res et salutaris; D I, 1. neminem ... magnas res et salutares sine hominum studiis gerere potuisse; O II, 16.
spiritus: cuius (caeli) tenuitate et calore temperatus (aër) vitalem et salutarem spiritum praebet animantibus; N II, 117.
stella: cur stella Iovis aut Veneris coniuncta cum luna ad ortus puerorum salutaris sit, Saturni Martisve contraria; D I, 85.
venti: quam salutares (natura dedit) non modo hominum, sed etiam pecudum generi ... ventos Etesias! N II, 131.
B, I, 1. appeto: quod ... salutaria appetant parvi aspernenturque contraria; F III, 16.
2. conscribo pro: si quae inscii inperitique pro salutaribus mortifera conscripserunt; L II, 13.

habeo pro: cur non sanciunt, ut, quae mala perniciosaque sunt, habeantur pro bonis et salutaribus? L I, 44.
secerno a: ut ... altero (sensu beluae) secernerent pestifera a salutaribus; N II, 122.

salutatio, Begrüßung, Besuch: tempus salutationis in percontatione consumpsimus *; Ti 2.

saluto, grüßen, begrüßen, besuchen: I, 1. causa: cum ad me in Cumanum salutandi causa uterque venisset; F I, 14.
2. Infin.: haec .. ipsa sunt honorabilia, ... salutari, adpeti, decedi, adsurgi; C 63.
II. alqm: ut a Scaevola est praetore salutatus Athenis Albucius; F I, 8. »Graece .. praetor Athenis ... te ... saluto«; F I, 9. qui eum (Scipionem) salutatum venerant; Fa fr 5. eum .. (L. Furium Scipio) ut salutavit, amicissime adprehendit et in lecto suo conlocavit; R I, 17. eum quoque (P. Rutilium Scipio) ut salutavit, propter Tuberonem iussit adsidere; R I, 17. (Scipio) Laelium advenientem salutavit et eos, qui una venerant, ... generos Laelii, doctos adulescentes, iam aetate quaestorios; quos cum omnis salutavisset; R I, 18. cum ... venisset .. eodem Mytilenis mei salutandi et visendi causa Cratippus; Ti 2.
adulescentes, al.: f. alqm; R I, 18.
Auroram: »constiteram exorientem Auroram forte salutans«; N I, 79.
philosophum: quem (philosophum) ut vidisset et salutavisset honorificisque verbis prosecutus esset; T II, 61.
III. alqm: num .. censetis eum (Themistoclem), cum aetate processisset, qui Aristides esset, Lysimachum salutare solitum? C 21.

salvus, gesund, wohl, unverletzt, unbeschädigt, gerettet, gesichert: alqs: appetitus ille animi tantum agit, ut salvi atque integri esse possimus; F V, 41. ea .. (Dionysius) commiserat, ut salvus esse non posset, si sanus esse coepisset; T V, 62. omnia nos consecutos, ut tecti, ut vestiti, ut salvi esse possemus; N II, 150. non quod (Iuppiter) nos iustos, temperatos, sapientes efficiat, sed quod salvos, incolumis; N III, 87. quam multi votis vim tempestatis effugerint in portumque salvi pervenerint; N III, 89. si salvi esse vellemus; D II, 110. si salvi esse velint; O II, 74.
animal: ut (omne animal) se salvum in suo genere incolumeque vellet; F IV, 19.
clipeus: quaesivit, salvusne esset clipeus. cum salvum esse flentes sui respondissent ..; F II, 97.
fides: QUAE SALVA FIDE (iudex) FACERE POSSIT; O III, 44.
filii: qui (Q. Metellus) ... eos .. (filios) salvos reliquit; F V, 82.
infans: (natura movet infantem,) ut integrum se salvumque velit; F II, 33.
lex: cur ... P. Crassi filia posset habere ... aeris milliens salva lege, mea triciens non posset? R III, 17.
natura: hoc natura videlicet vult, salvam esse se; F II, 31. ut (natura) .. salva sit; F IV, 16.
patria: quae (patria) salva per te est; L I, 5.
pecudes: quae (pecudes, stirpes) sine procuratione hominum salvae esse non possunt; N II, 130.
populus: quodsi liber populus ... deliget .., si modo salvus esse vult, optimum quemque; R I, 51.
res: Deli fuisse complures salvis rebus illis, qui ..; A II, 57.
res publica: qui rem publicam salvam esse vellent; T IV, 51.
rusticus: pedibus suis salvum (rusticum) domum || salvum || revertisse; D I, 55.
sapiens: probabile || ei || sapienti videatur se illuc venturum esse salvum; A II, 100.
stirpes: f. pecudes.
supellex: posse habere te reliquam supellectilem salvam; T II, 32.
Lücke: * salvam esse consulatu abiens ... iuravissem || iurassem ||; R I, 7.

sanabilis, heilbar: ei sunt constituti quasi mala valetudine animi, sanabiles tamen; T IV, 80.

sanatio, Heilung: I. est: haec est certa et propria sanatio; T IV, 60. et aegritudinis et reliquorum animi morborum una sanatio est; T IV, 83.
II, 1. pono: eorum .. malorum in una virtute posita sanatio est; T IV, 35.
2. valeo ad: cum .. ad corporum sanationem multum ipsa corpora et natura valeat; T III, 5.

sancio, heiligen, unverletzlich machen, festsetzen, verordnen, verbieten: I, 1. de: de iure .. praediorum sanctum apud nos est iure civili, ut ... vitia dicerentur; O III, 65.
2. ne: f. **ne**, I, 1, a. sancio (4 St.) B. II, S. 652, a.
3. ut: quod ... tam accurate tamque diligenter caveat et sanciat, ut ... dent; F II, 101. cur non sanciunt, ut, quae mala ... sunt, habeantur pro bonis? L I, 44. in quo (bello) .. suscipiendo ... ius ut plurimum valeret et fides, eorumque ut publici interpretes essent, lege sanximus; L II, 34. quibus .. diligentissime sanciendum est, ut mulierum famam multorum oculis lux clara custodiat; L II, 37. f. 1.
4. ut ne: quibus (tabulis) ... haec (conubia) illi (xviri) ut ne plebei cum || plebi et || patribus essent, inhumanissima lege sanxerunt; R II, 63.
II. alqd: qui haec disciplinis informata alia moribus confirmarunt, sanxerunt autem alia legibus; R I, 2. necesse erit .. appellare eam legem, quae scripta sancit, quod vult; L I, 19. quoniam ... serendi etiam (sunt) mores nec scriptis omnia sancienda; L I, 20. quae sita || sancita || sint in populorum institutis aut legibus; L I, 42. quae .. ita conposita sanctaque essent, eas leges videlicet nominarent || nominarunt, al. ||; L II, 11. leges .. quom magis iudiciis quam verbis sanciendae sint || quae quoniam ... sancienda sunt ||; L III, 46. quod Athenis exsecrationibus publicis || Buzygis || sanctum est; O III, 55 (54). hoc quamquam video ... neque aut lege sanciri aut iure civili, tamen naturae lege sanctum est; O III, 69.
avaritiam: ut ... vis capite, avaritia multa, honoris cupiditas ignominia sanciatur; L III, 46.
caerimonias: nec (caerimonias sepulcrorum) violatas tam inexpiabili religione sanxissent; T I, 27.
cupiditatem: f. avaritiam.
disciplinam: ut dolore suo sanciret militaris imperii disciplinam; F I, 35.
incestum: »incestum pontifices supremo supplicio sanciunto«; L II, 22.
ius: quod (ius) per se iustissime inventum sanxit fetiali religione; R II, 31. * sanxisset iura nobis; R III, 18.
legem: f. **lex**, II, 1. sancio (5 St. T II, 34. L II, 13) B. II, S. 450, b.
potestatem: quae (lex) sancit eam tribunorum plebis potestatem; L III, 19.
prava, recta: nec ratio divina non hanc vim in rectis pravisque sanciendis habet; L II, 10.

rem: nostrae .. duodecim tabulae cum perpaucas res capite sanxissent, in his hanc quoque sanciendam putaverunt; R IV, 12.
scita: qui primum eius modi scita sanxerint; L II, 11.
vim: s. avaritiam.

sancte, heilig, gewissenhaft: colo: pie sancteque colimus naturam excellentem atque praestantem; N I, 56. Achillem Astypalaeenses insulani sanctissume colunt; N III, 45. Alabandenses .. sanctius Alabandum colunt ... quam quemquam nobilium deorum; N III, 50.
consecro: quem nostri maiores auguste sancteque [Liberum] ‖ Liberum ‖ cum Cerere et Libera consecraverunt; N II, 62.
constituo: quae (ratio) de providentia deorum ab illis (Stoicis) sanctissume et providentissume constituta est; N III, 94.
perscribo: belli .. aequitas sanctissime fetiali populi Romani iure perscripta est; O I, 36.
statuo: omnis .. partis religionis statuit sanctissime; R II, 26.
tueor: qui caerimonias religionesque publicas sanctissime tuendas arbitror; N I, 61.
veneror: quos (deos) auguste omnes sancteque veneramur; N III, 53.

sanctio, Strafbestimmung: neque .. leges Porciae ... quicquam praeter sanctionem attulerunt novi; R II, 54.

sanctitas, Heiligkeit, Frömmigkeit, Unverletzlichkeit: I. efficit: deos placatos pietas efficiet et sanctitas; O II, 11.
est: quae potest esse pietas, quae sanctitas, quae religio? N I, 3. sanctitas .. est scientia colendorum deorum; N I, 116. quae .. potest esse sanctitas, si dei humana non curant? N I, 123.
exsistunt: deorum cultus religionumque sanctitates exsistunt in dies maiores atque meliores; N II, 5.
potest: s. est.
II, 1. tollo: cum qua (pietate) simul sanctitatem et religionem tolli necesse est, quibus sublatis perturbatio vitae sequitur; N I, 3.
2. existimo de: quid de religione, pietate, sanctitate, caerimoniis ... existimandum sit; N I, 14.
scribo de: etiam de sanctitate, de pietate adversus deos libros scripsit Epicurus; N I, 115.
III. liber de: etiam liber est Epicuri de sanctitate; N I, 122.
IV. tueri: si pudor, .. modestia ... non sanctitate sua se tuebuntur; F II, 73.

sanctitudo, Unverletzlichkeit: pontificio iure sanctitudo sepulturae; R IV, 8.

sanctus, heilig, ehrwürdig, unverletzlich, gewissenhaft, fromm, unschuldig: alqs: quem .. (Platonem Panaetius) omnibus locis divinum, ... quem sanctissimum ... appellat; T I, 79. »te, Apollo sancte, fer opum, ... invoco«; T IV, 73. iam ad te venio, »o sancte ‖ sancte ‖ Apollo«; D II, 115.
amicitia: ubi illa sancta amicitia, si non ..? L I, 49.
amores: ne amores quidem sanctos a sapiente alienos esse arbitrantur; F III, 68.
bos: Apim illum, sanctum Aegyptiorum bovem, nonne deum videri Aegyptiis? N I, 82.
corpora: »cedunt de caelo ter quattuor corpora sancta avium«; D I, 108.
cultus: cultus .. deorum est optimus idemque castissimus atque sanctissimus plenissimusque pietatis, ut ..; N II, 71.
Eleusis: omitto Eleusinem sanctam illam et augustam; N I, 119.
fides: s. societas; R I, 49. O I, 26.
fons: ex hoc ... quasi quodam sancto augustoque fonte; T V, 36 (37).
iura: »deorum Manium iura sancta sunto«; L II, 22.
leges: »dum sanctis patriae legibus obsequimur«; T I, 101.
loca: simulacra deorum de locis sanctissimis ablata videmus a nostris; N I, 82.
muri: quos (urbis muros) vos, pontifices, sanctos esse dicitis; N III, 94.
pater: pater sanctissime atque optime; R VI, 15.
sedes: discripta ‖ descr. ‖ ratio est ... sanctis penatium deorum Larumque familiarium sedibus; R V, 7.
senatus: »tum fore ut occultos populus sanctusque senatus cernere conatus posset«; D I, 20.
simulacra: cum eorum (deorum) augusta et sancta simulacra veneremur; N II, 79. s. templa.
societas: quorum (regnorum), ut ait Ennius, „nulla [regni] sancta societas nec fides est"; R I, 49. quam .. sancta sit societas civium inter ipsos; L II, 16. quod .. est apud Ennium: »nulla sancta societas nec fides regni est«; O I, 26. ut difficilli mum sit servare „sanctam societatem"; O I, 26.
species: »ni prius ... sancta Iovis species claros spectaret in ortus«; D I, 20.
stella: Lucifer .. et sancta Mercuri stella cursum habent solis celeritati parem; Ti 29.
templa: firmiores .. videas apud eos opiniones esse de bestiis quibusdam quam apud nos de sanctissimis templis et simulacris deorum; N I, 81.
tribuni: »sancti .. (tribuni) sunto«; L III, 9.
viri: cum illi sanctissimi viri fuerint; Lae 39.

sane, fürwahr, in der That, durchaus, immerhin: I. im affirmativen Satz: 1. bei Verben: iis, qui vi oppressos imperio coërcent, sit sane adhibenda saevitia; O II, 24. age sane, inquam; F II, 119. hoc sane concedamus; F II, 27. ille (Epicurus) dixerit sane idem in Phalaridis tauro, quod, si esset in lectulo; T II, 18. hanc (contractiunculam animi) dicant sane naturalem; T III, 83. dissolvit idem. mihi quidem non videtur, sed dissolverit sane; A II, 75. demus hoc sane Bruto, ut sit beatus semper sapiens; T V, 34. do sane, si postulas; L I, 21. fac sane esse summum bonum non dolere; T III, 40. pungit dolor, vel fodiat sane; T II, 33. sane gaudeo, quod te interpellavi; L III, 1. habeat sane populus tabellam quasi vindicem libertatis; L III, 39. quid habet .. vita commodi? ... sed habeat sane; C 84. polio: s. 2. multus; F V, 13. quod sequitur, quo modo ... ego reprehendam, sane quaero; L II, 34. noster hic rector studuerit sane iuri et legibus cognoscendis; R V, 5. sit sane ita; A III, 139. sit sane ista voluptas; F II, 75. sit sane summum malum dolere; T II, 40. in illo genere sit sane Pacideianus ‖ Pacidianus ‖ aliquis hoc animo, ut narrat Lucilius; T IV, 48. sint sane ista bona, quae putantur; T IV, 66. qui (amor) si quis est in rerum natura sine sollicitudine, ... sit sane; T IV, 72. sint sane illa genera bonorum; T V, 76. sint sane (di) ex atomis; N I, 68. verum sit sane, ut vultis, deus effigies hominis et imago; N I, 103. sint sane (quae conservent), sed ea conservent, quae sunt; N I, 109. sit sane deus ipse mundus; N III, 40. aut .. nullus (sol alter) esse potest, aut sit sane, ut visus est, modo ne sit molestus; R I, 32. sit ita sane; L I, 1 (2). Lae 18. vgl. 2.

adrogans. commenticius. vexo: f. 2. magnus; N II, 73. videantur (ista) sane, ne adfirmentur modo; A II, 87. quamquam, quem potissimum Herculem colamus, scire sane velim; N III, 42. his de generibus quid sentias ..., audire sane velim; D II, 100. quae (somnia) si alia falsa, alia vera, qua nota internoscantur, scire sane velim; D II, 128. volumus sane ... istuc, quo pervenisti, videre quale sit; C 6.

2. **bei Adjectiven, adjectivischen Participien und Adverbien:** cum apud C. Cottam ... accurate sane et diligenter de dis inmortalibus disputatum est; N I, 15. Stilponem ... acutum sane hominem et probatum temporibus illis accepimus; Fa 10. sit sane adrogantis pluris se putare quam mundum; N III, 26. quae (Consolatio) mihi quidem ipsi sane aliquantum medetur; D II, 3. anile sane et plenum superstitionis fati nomen ipsum; D II, 19. Pherecydes Syrius primum || primus || dixit animos esse hominum sempiternos, antiquus sane; T I, 38. bene sane facis; A I, 25. sane bonum ... rei publicae genus; R II, 47. conclusa quidem est a te permagna || tam magna || lex sane quam brevi; L II, 23. si vis, sane || visa || sint breviora, leviora qui possunt videri || possunt || ? P 26. breviter sane minimeque obscure exposita est ... ratio; A I, 43. captiosus: f. vitiosus. sit sane etiam illud (somnium) commenticium, quo Priamus est conturbatus; D I, 42. quam (tabulam) Cleanthes sane commode verbis depingere solebat; F II, 69. iudicare difficile est sane nisi expertum; Lae 62. dignus: f. regalis. diligenter: f. accurate. A. Albinum, ... doctum sane hominem, ... iocantem dixisse ..; A II, 137. Dicaearchum .. cum Aristoxeno, ... doctos sane homines, omittamus; T I, 41. * doctum hominem sane; L II, 54. execratur luculentis sane versibus apud Ennium Thyestes, primum ut naufragio pereat Atreus. durum hoc sane; T I, 107. pro amplitudine honorum ... sane exiguus sumptus aedilitatis fuit; O II, 59. sint (haec) falsa sane, invidiosa certe non sunt; A II, 105. ille (Torquatus) non pertimuit saneque fidenter: istis quidem ipsis verbis, inquit; F II, 21. Velleius fidenter sane ... inquit ..; N I, 18. alter .. de ipsa iustitia quattuor implevit sane grandis libros; R III, 12. ex quo intellegitur Pyrrhi bello (Appium Claudium) grandem sane fuisse; C 16. honeste: f. severe. M. Lutatio Pinthiae .., equiti Romano sane honesto; O III, 77. humilem sane relinquunt et minime generosum, ut ita dicam, ortum amicitiae; Lae 29. pleni libri sunt contra ista ipsa (portenta) disserentium philosophorum. — inepte sane; T I, 11. ineptum sane negotium et Graeculum, sed tamen fortunatum; T I, 86. usu vero urbis prohibere peregrinos sane inhumanum est; O III, 47. leviculus sane noster Demosthenes; T V, 103. homo sane levis, Heracleotes Dionysius; T II, 60. opponuntur ... labores, ... leve sane inpedimentum vigilanti et industrio; R I, 4. paucis additis (ea ars) venit ad soritas, lubricum sane et periculosum locum; A II, 92. qui locus est sane lubricus; O I, 65. hoc quidem sane luculente ut ab homine perito definiendi; O III, 60. luculentus: f. durus. quae .. sunt magna sane; A I, 2. magnus sane locus est et a vestris, Cotta, vexatus; N II, 73. pauca mutat, vel plura sane; F IV, 13. scripta sane et multa et polita; F V, 13. quorum dicuntur esse Latini sane multi libri; T II, 7. multa sane occurrunt, cur ..; T IV, 2. mihi quidem sane multi (di) videntur; N III, 40. Staseam Neapolitanum, nobilem sane Peripateticum; F V, 75. f. probatus. odiosum sane genus hominum officia exprobrantium; Lae 71. dabant .. hae feriae tibi oportunam || opp. || sane facultatem ad explicandas tuas litteras; R I, 14. opulentus: f. utens. paucis sane post diebus ex Pharsalia fuga venisse Labienum; D I, 68. pauca sane (sunt in legibus); L II, 58. populare *est* sane neminem in summum locum nisi per populum venire; L III, 27. age, haec probabilia sane sint; num etiam illa? A II, 135. homo sane in ista philosophia ... probatus et nobilis; A II, 11. f. acutus. regalis sane et digna Aeacidarum genere sententia; O I, 38. urguent rustice sane; O III, 39. philosophi severe sane atque honeste haec tria genera || genere || confusa cogitatione distinguunt; O II, 10. sint (ea genera) summa sane, modo ne sola; D I, 113. Lacedaemonii ipsi ... tenui sane muro dissaepiunt id, quod excipiunt; R IV, 4. verum sint sane ista Democritea vera; D II, 32. (quercus) est sane vetus; L I, 1. vitiosum sane et captiosum genus! A II, 49. utentior || opulentior || sane sit, honestior vero quo modo? O II, 71.

3. **bei Substantiv:** haec habemus in XII sane secundum naturam; L II, 61.

4. **zum Satz:** sane istuc quidem, inquit; A I, 14. sane, inquit Scipio, et libenter quidem; R II, 64. f. **quidem,** V. sane (4 St.) S. 302, a.

II. **bei Negationen:** haud: f. **haud,** I. difficilis. mirus. II. facile: C 83. III. abhorreo. intellego. sum (S. 138, b. f.). — minime: f. I, 2. breviter. humilis.

ne: ne sit sane (tanta similitudo); videri certe potest; A II, 84. nihil ad rem! — ne sit sane; at certe gravius; F IV, 73. ne sit sane summum malum dolor, malum certe est; T II, 14.

nec: ut (natura) ... neque sane multum adiumentis externis ... uteretur; F V, 59. nec tamen mihi sane quicquam occurrit, cur non Pythagorae sit ... vera sententia; T I, 49. nec sane multum interest, utrum id neget an ..; N II, 44. haec .. vatium ratio est, nec dissimilis sane somniorum; D I, 115. nec mehercule ego sane a Quinto nostro dissentio; L III, 26. muri causam opposuit, speciem honestatis nec probabilem nec sane idoneam; O III, 41.

nihil: cum mihi nihil sane praeter sedulitatem probarent; F I, 16. „numquidnam manus tua sic affecta, quem ad modum affecta nunc est, desiderat?“ — nihil sane; F I, 39. immo sit sane nihil melius; F II, 11. sed haec nihil sane ad rem; F II, 82. nihil sane ex me quidem audire potuisses; N I, 57. mihi quidem praeter hoc Marianum (somnium) nihil sane, quod meminerim; D II, 141. nihil sane, nisi ne nimis diligenter inquiras in ea; L I, 4. iam de periuriis, de incesto nihil sane hoc quidem loco disputandum est; L II, 41. nihil habui sane, non *modo* multum, quod putarem novandum in legibus; L III, 12.

non: f. **non,** A, **b.** sane (11 St.) B. II, S. 735, a.

nullus: haec cum illis (Stoicis) est dissensio, cum Peripateticis nulla sane; F V, 76.

sanguen f. **sanguis.**

sanguineus, aus Blut bestehend: te ... nec lapideus aut sanguineus imber (terrebit); D II, 60.

sanguis (sanguen: f. I, 1. refugit. — 3.), Blut: I, 1. attingit: qui (sanguis) cum terram attigisset, refervescere videretur sic, ut .. domus .. redundaret; D I, 46.

concrescit: f. II, 1. facio.

consistit: »neque sanguis ullo potis est pacto profluens consistere«; T II, 38.

est: si cor aut sanguis aut cerebrum est animus; T I, 24. nec sanguinem (esse in deo), sed tamquam sanguinem; N I, 68. ſ. **corpus**, I, 1. est; N I, 71. X. 74 (B. I, S. 549, b).
exit: Spartae .. pueri ad aram sic verberibus accipiuntur, »ut multus e visceribus sanguis exeat«; T II, 34.
fluit: initio belli Marsici et deorum simulacra sudavisse, et sanguinem fluxisse; D I, 99.
influit: in quem (ventriculum cordis) sanguis a iecore per venam illam cavam influit; N II, 138.
potest, profluit: ſ. consistit.
refervescit, videtur: ſ. attingit.
refugit: quis est ..., cui, mors cum appropinquet, non »refugiat timido sanguen atque exalbescat metu«? F V, 31. ut ait Ennius: »refugiat timido sanguen atque exalbescat metu«; fr V, 65.
ohne Verb: nec .. sanguis nec sudor nisi e corpore; D II, 58.
2. sum: si simplex (animus), utrum sit ignis an anima an sanguis? A II, 124. Empedocles animum esse censet cordi suffusum sanguinem; T I, 19. nec ille fusus et candore mixtus rubor sanguis est, sed quaedam sanguinis similitudo; N I, 75.
3. Vocativ: »o pater, o genitor, o sanguen dis oriundum!« R I, 64.
II, 1. adulo: »(Iovis satelles) sublime avolans pinnata cauda nostrum adulat sanguinem«; T II, 24.
conrumpo: cum sanguis corruptus est; T IV, 23.
diffundo: ex his partibus .. sanguis per venas in omne corpus diffunditur; N II, 138.
elicio: ſ. V. elici.
exsorbeo: »iam decolorem sanguinem omnem (vestis) exorbuit«; T II, 20.
facio: sanguinem, bilem, pituitam, ossa ... videor posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint; T I, 56.
fundo: ex iis (simulacris deorum) Mercurium e patera, quam dextera manu teneret, sanguinem visum esse fundere; D I, 46.
gusto: si quando ... populus ... optimatium sanguinem gustavit; R I, 65.
habeo: nec (ea species) habet sanguinem, sed quasi sanguinem; N I, 49. num .. censes ullum animal, quod sanguinem habeat, sine corde esse posse? D I, 119.
intellego: istuc „quasi corpus" et „quasi sanguinem" quid intellegis? N I, 73.
largior: qui (Menoeceus) .. oraculo edito largitus est patriae suum sanguinem; T I, 116.
profundo: fortes viri ... sanguinem pro patria profundunt; F II, 60. multo sanguine profuso; F II, 97.
suffundo: ſ. I, 2. T I, 19.
2. careo: si (membra) .. ipsa sanguine et tamquam spiritu carere coeperunt; O III, 32.
redundo: ut tota domus sanguine redundaret; D I, 46.
3. demergo in: ne ‖ neo ‖ tam vegeta mens ... in Empedocleo sanguine demersa iaceat; T I, 41.
verto in: reliqua se in sanguinem vertunt; N II, 137.
III, 1. similis: decoloratio quaedam ex aliqua contagione terrena maxume potest sanguini similis esse; D II, 58.
2. cassus: ut (aegrotus) sumat »terrigenam, herbigradam, domiportam, sanguine cassam«; D II, 133.
3. crudelis in: eos (Torquatos) ... in liberos atque in sanguinem suum tam crudelis fuisse, .. ut ..? F I, 34.
una cum: cum (Epaminondas) una cum sanguine vitam effluere sentiret; T II, 59.
IV, 1. coniunctio: sanguinis .. coniunctio et benivolentia devincit homines et caritate; O I, 54.
imber: quid? cum saepe lapidum, sanguinis non numquam ... imber defluxit? D I, 98.
similitudo: ſ. I, 2. N I, 75.
socia: »Titanum suboles, socia nostri sanguinis«; T II, 23.
vis: non est certe (illa vis) nec cordis nec sanguinis; T I, 60.
2. spolia sine: si quid eius modi (dici potest): »Salmacida ‖ Salmaci, da ‖, spolia sine sudore et sanguine«; O I, 61.
V. ali: * quae sanguine alitur; R II, 68.
aspergere: ne aram sanguine aspergeret; N III, 88.
elici: Iphigenia Aulide duci se immolandam iubet, „ut hostium eliciatur suo (sanguine)"; T I, 116.
excitari: »unde animae excitantur salso sanguine«; T I, 37.
fluere: quid? cum fluvius Atratus sanguine fluxit? D I, 98. Atratum etiam fluvium fluxisse sanguine; D II, 58.
madefieri: madefactum iri minus xxx diebus Graeciam sanguine; D I, 68.
obvolvi: »adest, adest fax obvoluta sanguine atque incendio«! D I, 67.
pluere: sanguine pluisse senatui nuntiatum est; D II, 58.
restinguere: non duo Scipiones oriens incendium belli Punici secundi sanguine suo restinxissent; R I, 1.
spargere: »ipse ... latere pendens, saxa spargens tabo, sanie et sanguine atro«; T I, 107.
tingui: cui (Herculi) cum Deianira sanguine Centauri tinctam tunicam induisset; T II, 20. cum ei (Herculi) tunicam sanguine Centauri tinctam dedit; N III, 70.
turpari: »vidi ... Iovis aram sanguine turpari;« T I, 85. III, 45.

sanies, Jauche: delibui: »reliquias ... per terram sanie delibutas foede divexarier;« T I, 106.
spargere: ſ. **sanguis**, V. spargere.

sanitas, Gesundheit, Besonnenheit, Besinnung: I, 1. cadit: est .. quaedam animi sanitas, quae in insipientem etiam cadat; T IV, 30.
est: quod in perturbato animo sicut in corpore sanitas esse non posset; T III, 9. ſ. cadit.
potest: ſ. est.
2. sum: ita fit, ut sapientia sanitas sit animi, insipientia autem quasi insanitas quaedam; T III, 10.
II, 1. amitto: idem .. (animus) concitatus et abstractus ab integra certaque ratione non constantiam solum amittit, verum etiam sanitatem; T IV, 38.
dico: ut .. corporis temperatio ... sanitas, sic animi dicitur, cum eius iudicia ... concordant; T IV, 30.
pono: sanitatem .. animorum positam in tranquillitate quadam constantiaque (maiores) censebant; T III, 9.
2. careo: in animo ista mediocritas caret sanitate; T III, 22.
spolio: pravarum opinionum conturbatio et ipsarum inter se repugnantia sanitate spoliat animum morbisque perturbat; T IV, 23.
vaco: stultitiam .. censuerunt constantia, id est sanitate, vacantem posse tamen tueri mediocritatem officiorum; T III, 11.
3. exploro de: cui possit exploratum esse de sua sanitate? A II, 54.
scio de: qui .. scire debuit de sanitate, de fuga, de furtis, praestat edicto aedilium; O III, 71.

III. pars: quam (iram) bene Ennius „initium" dixit „insaniae". color, vox, oculi, spiritus, inpotentia dictorum ac factorum quam partem habent sanitatis? T IV, 52.

sano, gesund machen, heilen, zur Vernunft bringen: alqm: sanabimur, si volemus; T III, 13. ut ... adversis casibus triplici consolatione sanetur; T III, 34. quod ratio quaedam sanat illos, hos ipsa natura; T III, 58. »quem sanari, quem in morbum inici (velit)«; T IV, 68. patiamur nos sanari; T IV, 84. eius (radiculae) .. esse vim tantam, ut Ptolomaeum ‖ Ptolem. ‖ facile sanaret; D II, 135. qua (radicula) inventa et Ptolomaeus ‖ Ptolem. ‖ sanatus dicitur et multi milites; D II, 135.

animum: cum ... animi .., qui se sanari voluerint praeceptisque sapientium paruerint, sine ulla dubitatione sanentur; T III, 5. nisi sanatus animus sit, ... finem miseriarum nullum fore; T III, 13.

cupiditatem: nec adhibita .. ratio quasi quaedam Socratica medicina, quae sanaret ‖ sanet ‖ eam cupiditatem; T IV, 24.

lippitudinem: s. tumorem.

milites: s. alqm; D II, 135.

morbos: quia ‖ quia hi, qui ‖ (morbi) non tam celeriter sanantur, quam illa (vitia) tolluntur; T IV, 32.

populos: ad stabiliendas urbes sanandos*que* populos omnis nostra pergit oratio; L I, 37.

tumorem: citius .. repentinus oculorum tumor sanatur, quam diuturna lippitudo depellitur ‖ [depellitur] ‖; T IV, 81.

vomicam: quam (vomicam) sanare medici non potuerant; N III, 70.

vulnera: quae hic (C. Gracchus) rei publicae vulnera inponebat, eadem illi (Drusus) sanabat; F IV, 66. nondum sanatis volneribus iis, quae (Miltiades) ... accepisset; R I, 5.

sanus, gesund, besonnen, bei gesundem Verstande: A. alqs: sumne sanus, qui haec vos doceo? A I, 18. quisquam sanissimus tam certa putat, quae videt, quam is (Tuditanus) putabat, quae videbantur? A II, 89. ut omnes bene sanos in viam ... beatae vitae deduceret; F I, 71. [qui .. in morbo sunt, sani non sunt]; T III, 9. omnis insipientes esse non sanos; T III, 10. eos .. sanos quoniam intellegi necesse est, quorum ..; T III, 11. »sanun es, qui temere lamentare«? T IV, 73. non modo beati, sed ne sani quidem esse possumus; T IV, 84. ea .. (Dionysius) commiserat, ut salvus esse non posset, si sanus esse coepisset; T V, 62. caeli ornatus ex corporibus ... cursantibus potuisse effici cuiquam sano videri potest? N II, 115. quae, sanus (ille Graecus) cum esset, timebat ne evenirent; D II, 114. si eo medicamento sanus factus esset; O III, 92. si eo medicamento sanus factus sit; O III, 92.

animus: qui est .. animus in aliquo morbo, ... non magis est sanus quam id corpus, quod in morbo est; T III, 10.

corpus: ut corpus, etiamsi mediocriter aegrum est, sanum non est, sic ..; T III, 22. s. animus.

homines: estne sanorum hominum hoc ad nascentium ortus pertinere non dicere? D II, 94.

mens: ut, id qui neget, vix eum sanae mentis existimem; N II, 44. in quo (collegio) nemo e decem sana mente sit; L III, 24. omnes, qui sana mente sunt; O I, 127. si gladium quis apud te sana mente deposuerit, repetat insaniens; O III, 95.

sensus: si (sensus) .. sani sunt ac valentes; A II, 19. veraces sanos ‖ suos ‖ esse sensus dicis ‖ dicit ‖; A II, 79. sanis modo et integris sensibus num amplius quid desideres; A II, 80.

B, I, 1. invito: invitat .. vera ratio bene sanos ad iustitiam, aequitatem, fidem; F I, 52.

2. videor: ut nihil intersit, utrum ita cui videatur ut insano, an *ut* sano; A II, 54.

II. visa: interesse inter vigilantium visa et sobriorum et sanorum et eorum, qui essent aliter adfecti; A II, 53. furiosorum visa imbecilliora esse dicebas quam ... sanorum; A II, 88.

III. Fragment: alius aegris, ‖ alius sanis ‖ alius siccis, alius vinulentis; A fr 9.

sapiens, weise, einsichtsvoll, verständig, klug: A. bei Substantiven: alqs: ob eam .. rem se arbitrari ab Apolline omnium sapientissimum esse dictum; A I, 16. omnia se credere ei, quem iudicent fuisse sapientem; A II, 9. statuere .., qui sit sapiens, vel maxime videtur esse sapientis; A II, 9. nec sapientem posse esse, qui aut cognoscendi [esse] initium ignoret aut extremum expetendi; A II, 29. non .. sum sapiens; A II, 66. non sum sapiens; A II, 66. finge aliquem nunc fieri sapientem, nondum esse; A II, 117. non potest .. uterque esse sapiens, quoniam tanto opere dissentiunt, sed alter; A II, 132. si ‖ † si ‖ numquam, uter *sit sapiens, adparebit*; A II, 132. qui ... eum, qui in his omnibus (malis) sit, beatum fore censeat, si sapiens sit; A II, 134. quia sapiens non sum; A II, 137. qui sapiens sit aut fuerit, ne ipsi quidem solent dicere; A II, 145. qui sibi sapientes videntur; A fr 20 (Z. 2). Zeno vel Chrysippus si interrogetur ‖ interrogarentur ‖, quis sit sapiens, respondebit eum esse, quem ipse descripserit; A fr 20 (Z. 9). Metrodorum, ... cum (sapiens) appellaretur ab Epicuro, repudiare tantum beneficium noluisse; F II, 7. nec ille ..., Laelius, eo dictus est sapiens, quod ..; F II, 24. si .. sapiens aliquis miser esse possit; F III, 11. isdem placere esse alium alio etiam sapientiorem; F III, 48. si (Plato) sapiens non fuerit; F IV, 21. quod eos, qui sapientes sunt, absolutos et perfectos putamus; F IV, 37. omnes, qui non sint sapientes, aeque miseros esse; F IV, 55. negat .. Platonem, si sapiens non sit, eadem esse in causa, qua tyrannum Dionysium; F IV, 56. qui sapientes non sint, omnes aeque miseros esse; F IV, 63. nec tamen ille (Ti. Gracchus) erat sapiens ⟨quis enim hoc aut quando aut ubi aut unde?⟩; F IV, 65. sapientem esse non satis esse ad beate vivendum; F V, 81. ut (Q. Metellus) sapiens fuerit, nonne beatior quam, ut item sapiens fuerit, ... Regulus? F V, 82. si (Polycrates) sapiens, ne tum quidem miser, cum ... in crucem actus est; F V, 92. qui ... se sapientis esse profitentur; T I, 17. quem .. (Platonem Panaetius) omnibus locis divinum, quem sapientissimum ... appellat; T I, 79. aliquando sapiens Achilles: »immo ..;« T I, 105. nemo sapiens nisi fortis; T III, 14. qui appellabantur sapientes; T III, 42. rectum esse ... aegre ferre, quod sapiens non sis; T III, 68. hic, quisquis est, ... is est sapiens, quem quaerimus; T IV, 37. non .. sapientes eramus; T IV, 63. et illos septem, qui a Graecis σοφοί, sapientes a nostris et habebantur et nominabantur, ... et iam heroicis aetatibus Ulixem et Nestorem accepimus et fuisse et habitos esse sapientis; T V, 7. hic est ille moderatus, hic fortis, hic sapiens; T V, 36. in qua (vita) sapiens nemo efficiatur umquam, moderatus vero multo minus; T V, 100. qui natura boni sapientesque gignuntur; N II, 34. habeo ... C. Laelium augurem eundemque sapientem, quem .. audiam; N III, 5. ut ii, qui ista finxerunt, non modo non insani, sed etiam fuisse sapientes videantur; N III, 62. non intellego, quid intersit, utrum nemo sit sapiens, an nemo esse possit; N III, 79. quod (Iuppiter) nos

iustos, temperatos, sapientes efficiat; N III, 87. quod Cato ille sapiens queritur; D I, 28. cur ... Priamus sapiens hoc idem facere non queat; D I, 85. si, quod raro fit, id portentum putandum est, sapientem esse portentum est; D II, 61. utinam (deus) sapientis Stoicos effecisset! D II, 86. quo etiam sapientiorem Socratem soleo iudicare; R I, 15. nisi forte sapienti illi Catoni fuit patria non Roma, sed Tusculum; L II, 5. qui (Thales) sapientissimus in septem fuit; L II, 26. Sulla .. acerbiore odio incitatus, quam *si tam* sapiens fuisset, quam fuit vehemens; L II, 56. nemo .. horum sic sapiens, ut sapientem volumus intellegi, nec ii, qui sapientes ‖ sunt ‖ habiti et nominati, M. Cato et C. Laelius, sapientes fuerunt, ne illi quidem septem, sed ex mediorum ‖ meliorum ‖ officiorum frequentia similitudinem quandam gerebant speciemque sapientium; O III, 16. haec .. est illa pernicies, quod alios bonos, alios sapientes existimant; O III, 62. in hoc sumus sapientes, quod naturam optumam ducem tamquam deum sequimur; C 5. Solonis sapientis est elogium ‖ elegium ‖; C 73. quae Socrates ... disseruisset, is qui esset omnium sapientissimus oraculo Apollinis ‖ Ap. or. ‖ iudicatus; C 78. quod sapientissimus quisque aequissimo animo moritur, stultissimus iniquissimo; C 83. nunc Laelius .. sapiens (sic enim est habitus) ... de amicitia loquetur; Lae 5. te ... non solum natura et moribus, verum etiam studio et doctrina esse sapientem; Lae 6 (7). Athenis unum accepimus, et eum quidem etiam Apollinis oraculo sapientissimum iudicatum; Lae 7. aut .. nemo ... aut, si quisquam, ille (Cato) sapiens fuit; Lae 9. quem Apollo ... sapientissimum iudicavit; Lae 10. qui Apollinis oraculo sapientissimus est iudicatus; Lae 13. numquam ego dicam C. Fabricium, M'. Curium, Ti. Coruncanium ... ad istorum normam fuisse sapientes; Lae 18. boni viri, quem eundem sapientem licet dicere; Lae 65. ſ. B, II, 1. iudico. nomino. profiteor. 4. cado in; T III, 14.

habeo, IV, 8, b. sapientem (7 St.) B. II, S. 133, a.

alqd: nihil esse mundo sapientius; N III, 21.

animus: cum (animus) omni admixtione corporis liberatus purus et integer esse coepisset, tum esse sapientem; C 80.

auceps: suum .. potius peritissimum voluptatum aucupem sapientem esse contendet; A fr 20 (B. 12).

circumitus: nox .. et dies ... unum circumitum orbis efficit sapientissimum atque optimum; Ti 32.

civis: sapientis .. civis fuit causam ... perniciose populari civi non relinquere; L III, 26.

consules: quam legem tulerunt sapientissimi consules Crassus et Scaevola; O III, 47.

fratres: duo .. sapientissimos et clarissimos fratres, P. Crassum et P. Scaevolam; A II, 13.

homo: P. Crassi, et sapientis et eloquentis et primi hominis, nepos; T I, 81. vitam .. doctorum hominum et plane sapientium; T V, 64. an haec ... hominum causa a deo constituta sunt? sapientiumne? ... an stultorum? N I, 23. totam de dis inmortalibus opinionem fictam esse ab hominibus sapientibus rei publicae causa; N I, 118. homo .. sapiens fieri potest; N II, 36. earum .. rerum scientiam non doctis hominibus ac sapientibus, sed in illo genere exercitatis concedendam putant; R I, 11. quae de ista consultatione scripta nobis summi ex Graecia sapientissimique homines reliquerunt; R I, 36. quod genus imperii .. ad homines iustissimos et sapientissimos deferebatur; L III, 4. id totum dixi ex Crassi, sapientissimi hominis, sententia; L III, 42. quoniam .. vivitur non cum perfectis hominibus planeque sapientibus; O I, 46. fortis animus ... in homine non perfecto nec sapiente ‖ sapienti ‖ ferventior plerumque est; O I, 46. ab amicitiis perfectorum hominum, id est sapientium, ... ad leves amicitias defluxit oratio; Lae 100. non esse reprendendos luxuriosos, si sapientes sint; F II, 21.

magister: adprobatio populi quasi magni cuiusdam et sapientis magistri; R IV, 9.

magnitudo: vera .. et sapiens animi magnitudo honestum illud ... in factis positum ... iudicat; O I, 65.

mendicus: paupertas si malum est, mendicus esse beatus nemo potest, quamvis sit sapiens; F V, 84.

modestia: »ubi paulo ante sapiens illa virginalis modestia?« D I, 66.

mulier: mater .., mulier sapiens, non existimavit; fr V, 103.

mundus: nec magis adprobabit nunc lucere, quam ... hunc mundum esse sapientem; A II, 119. qui .. mundum ipsum animantem sapientemque esse dixerunt; N I, 23. similiter effici potest sapientem esse mundum, similiter beatum, similiter aeternum; N II, 21. cur .. mundus non animans sapiensque iudicetur? N II, 22. sapientem esse mundum necesse est; N II, 30. sapiens sit mundus necesse est; N II, 32. necesse est intellegentem esse mundum et quidem etiam sapientem; N II, 36. et sapiens a principio mundus et deus habendus est; N II, 36. sapiens est igitur (mundus) et propterea deus; N II, 39. concedam non modo animantem et sapientem esse mundum, sed fidicinem etiam? N III, 23.

natura: eam naturam ... non ... sapientem (esse)? N II, 36. si (ea natura) rationis particeps sit nec sit tamen a principio sapiens; N II, 36. quam (rerum naturam) tu sapientem esse vis; N III, 9. illum ... necesse est intellegentis sapientisque naturae primas causas conquirere; Ti 51.

naufragi: si una tabula sit, duo naufragi, eique sapientes; O III, 90.

oratio: quid valet .. illa ... L. Crassi copiosa magis quam sapiens oratio? P 41.

poëta: poëta ... doctus sapiensque (Simonides) traditur; N I, 60. ut ‖ sicut ‖ sapiens poëta dixit; P 34.

procurator: sit .. oppositus .. bonus et sapiens ... quasi tutor et procurator rei publicae; R II, 51.

rex: rex aequus ac sapiens ... posse videtur .. esse ..; R I, 42. si Cyrus ille Perses iustissimus fuit sapientissimusque rex; R I, 43.

scriptores: nec haec a sapientissimis legum scriptoribus neglecta sunt; L II, 63.

senes: ut .. adulescentibus bona indole praeditis sapientes senes delectantur, ... sic ..; C 26.

sol: etiam (solem dicam) beatum? ... et sapientem? N I, 84.

temperatio: quo posteaquam modica et sapiens temperatio accessit *; L III, 17.

tutor: ſ. procurator.

vir: vir bonus et sapiens ... utilitati omnium ... consulit; F III, 64. bonorum virorum, id est sapientium, ... vitam; F V, 93. ne ille ... vir sapiens laetus ex his tenebris ... excesserit; T I, 74. haec veteranus miles facere poterit, doctus vir sapiensque non poterit? T II, 39. nec .. umquam ne ingemescit quidem vir fortis ac sapiens; T II, 56. parumne declaravit vir gravis et sapiens lege Sempronia patrimonium publicum dissupari? T III, 48. timor .. ab his aegritudinem potuit repellere, ratio ab sapienti viro non poterit? T III, 66. nos .. de constanti viro ac sapienti quaerimus; T IV, 55. omnibus .. virtutibus instructos et ornatos tum sapientis, tum viros bonos dicimus;

T V, 28. cum sapiens et bonus vir, qualis ille (C. Laelius) fuit, suffragiis praeteritur; T V, 54. huic (dolori) beata sapientis et constantis viri vita cedet? T V, 77. vir sapiens ..., non quid verissimum sit, sed quid velit vulgus, exquiret? T V, 104. vir sapientissimus ... peccatum suum ... confiteri maluit; N II, 11. idem || item || (Ti. Gracchus) vir sapiens civisque praestans; D I, 36. quorum (haruspicum) .. disciplinam .. sapientissimus vir ... conprobavit; D I, 36. si sapientissimi viri (mecum faciunt); D I, 84. unius aetatis ... sapientissimorum nostrae civitatis virorum disputatio repetenda memoria est; R I, 13. quom hanc benivolentiam ... vir sapiens in aliquem pari virtute praeditum contulerit; L I, 34. siquidem etiam ille sapientissimus vir, Ithacam ut videret, inmortalitatem scribitur repudiasse; L II, 3. ille quidem sapientissimus Graeciae vir longeque doctissimus valde hanc labem veretur; L II, 39. hoc ... non videbit sapiens vir in vita? O I, 114. qui (adulescentes) se ad claros et sapientes viros ... contulerunt; O II, 46. id quod fuit sapientis et praestantis viri; O II, 83. ut ab homine inerti atque inutili ad sapientem, bonum, fortem virum transferantur res ad vivendum necessariae; O III, 31. in sapientibus viris perfectisque nihil potest esse tale; O III, 45. sapientem et bonum virum fingimus; O III, 50. bonus vir et sapiens et fortis miser esse nemo potest; P 19. nec forti (viro) fortiorem nec sapiente || sapienti || sapientiorem posse fieri facillume potest perspici; P 21. istum (Socratem) doctum et sapientem virum fuisse; P 23.

vita: sese .. ipse versans (animus) divinum sempiternae sapientisque vitae induxit exordium; Ti 26.

B. **allein**: I. **absolut**: 1. **Subject**: abest: ab iis .. vitiis ... (sapiens) abest plurimum; F I, 62.

abicit: ut, si fieri possit, (sapiens) virtutem in perpetuum abiciat, ut dolore omni liberetur; F V, 93.

accipit: si sapiens adulterinos nummos acceperit inprudens pro bonis; O III, 91.

adest: fac .. verbi causa Stoicum adesse sapientem; A fr 20 (S. 6).

adfingit: qui (sapiens) nihil opinione adfingat adsumatque ad aegritudinem; T III, 80.

adfirmat: quaeret .. haec et vester sapiens et hic noster, sed vester, ut adsentiatur, credat, adfirmet, noster, ut vereatur temere opinari praeclareque agi secum putet, si ..; A II, 128.

adit: si qui sapiens rogatus sit ab eo, qui eum heredem faciat, cum ei testamento sestertium milies relinquatur, ut, ante quam hereditatem adeat, luce palam in foro saltet, idque se facturum promiserit ..., faciat, quod promiserit, necne? O III, 93.

adiungit, administrat: consentaneum est huic naturae, ut sapiens velit gerere et administrare rem publicam atque, ut e natura vivat, uxorem adiungere et velle ex ea liberos; F III, 68.

adsentitur: s. **adsentior**, 1, 2. sapiens (13 St.) B. I, S. 84, b. — adsumit: s. adfingit.

agit: proinde quasi sapiens ... sine decretis vitam agere possit! A II, 109. perspicuum ... est in istis rebus mediis aliquid agere sapientem. iudicat igitur, cum agit, officium illud esse; F III, 59. eos (sapientes) id agere, ut a se dolores, morbos, debilitates repellant; F IV, 20. quos (sapientes) ... nihil aliud acturos putant, nisi ut omne tempus inquirendo ac discendo in naturae cognitione consumant; F V, 53.

ait: ut (sapiens) neque neget aliquid neque aiat; A II, 104.

amat: Stoici ... sapientem amaturum esse dicunt; T IV, 72.

animadvertit: (sapiens) et praeterita grate meminit et praesentibus ita potitur, ut animadvertat, quanta sint ea quamque iucunda, neque pendet ex futuris, sed exspectat illa; F I, 62.

anteponit: ita sapientem beatum fore, nihil aliud alii momento ullo anteponentem; F III, 31.

appellat: fateri .. coepit sapienti, hoc est summe beato, commodius tamen esse, si ea quoque habeat, quae bona non audet appellare; F IV, 56.

appetit: quibus .. commotus sapiens appeteret aliquid; F IV, 43.

approbat: ipse sapiens sustinet se, in furore || se in furore, || ne adprobet falsa pro veris; A II, 53. cum (sapiens) se a respondendo, ut aut adprobet quid aut improbet || [ut ... improbet] ||, sustineat; A II, 104. cur id sapiens de reliquis rebus facere non possit? an est aliquid, quod positum vel improbare vel adprobare possit, dubitare non possit? A II, 107. si ... nec opinari sapientis est, nihil umquam sapiens approbabit; fr V, 100.

arbitrantur: nec .. omnibus iidem illi sapientes arbitrati sunt eundem cursum in caelum patere; fr IX, 12.

audet: qui (sapiens) se unus, quod sciam, sapientem profiteri sit ausus; F II, 7. s. appellat.

aufert: nonne .. sapiens ... abstulerit cibum alteri homini ad nullam rem utili? O III, 29.

capit: huius modi .. visis (sapiens) consilia capiet et agendi et non agendi; A II, 100.

caret: hic omnibus his quasi morbis voluit carere sapientem; A I, 38. etiamne (sapiens beatus est), si sensibus carebit oculorum, si aurium? etiam; T V, 111.

censet: si (sapiens) fecerit, solem ipsum, quem deum censet esse, contempserit; A II, 116. ut amicitias ... magis decere censent sapientes sensim diluere quam repente praecidere; O I, 120.

cernit: cum (sapiens) [contineri] prudentia utilitatem civium cernat; T V, 72.

cohibet: effectum illud erit, sapientem adsensus omnes cohibiturum; A II, 68. cum (sapiens) insanos atque indomitos impetus volgi cohibere non possit; R I, 9.

committit: ut tam in praecipitem locum non debeat se sapiens committere; A II, 68.

complectitur: sapientem ... non, ut illum (Xerxem), maria pedibus peragrantem, classibus montes, sed omne caelum totamque ... terram mente complexum; F II, 112.

concupiscit: si (sapiens) irascitur, etiam concupiscit; T III, 19.

confundit: (sapiens) non metuit, ne confundere omnia videatur et incerta reddere; A II, 110.

conscendit: s. habet; A II, 100.

consequitur: ut (sapiens) aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat; F I, 33.

conservant: tam .. id honestum ... tuendum conservandumque nobis est quam illud ... sapientibus; O III, 17.

considerat: si contigerit ea vita sapienti, ut ... [quamvis] omnia ... summo otio secum ipse consideret et contempletur, tamen, si solitudo tanta sit, ut hominem videre non possit, excedat e vita; O I, 153.

consulit: s. II, 1. deterreo.

consumunt: s. agit; F V, 53.

contemnit: deprehensus (sapiens) omnem poenam contemnet; F II, 57. ista ipsa (sapiens) contemnit; T V, 111. s. censet; A II, 116.

contemplatur: s. considerat.

credit: quodsi geometricis rationibus (sapiens) non est crediturus, ... ne ille longe aberit ut

argumentis credat philosophorum, aut, si est crediturus, quorum potissimum? A II, 117. ſ. adfirmat.
debet: si (sapiens) cui debeat; O III, 91. ſ. committit.
decernit: quis .. de ipso sapiente aliter existimat, quin, etiam cum decreverit esse moriendum, tamen discessu a suis ... moveatur? F V, 32.
depugnat: ſ. videt; F IV, 31.
derivat: cum (sapiens) ... iustitia nihil in suam domum inde derivet; T V, 72.
descendit: ut verum esset sua voluntate sapientem descendere ad rationes civitatis non solere; R I, 11.
desipit: qui (Aristoteles) illum (Stoicum sapientem) desipere dicat; A II, 119.
dicit: non .. (sapiens), quem ad modum, si quaesitum ex eo sit, stellarum numerus par an impar sit, item, si de officio ..., nescire se dicat; A II, 110. cum .. tuus iste Stoicus sapiens syllabatim tibi ita dixerit; A II, 119. quem (sapientem) ..., cum summis doloribus conficiatur, ait dicturum: „quam suave est!“ F V, 80. in Phalaridis tauro si (sapiens) erit, dicet: „quam suave est, quam hoc non curo!“ T II, 17. hic ... sapientem censet id suave dicturum; T II, 17. ut is ... idem censeat „quam hoc suave est“! tum, cum dolore crucietur, dicturum esse sapientem; T V, 31.
diligunt: ſ. IV, 1. foedus.
dimicat: sic vester sapiens magno aliquo emolumento commotus † cum causa, si opus erit, dimicabit; F II, 56.
distinguit: ad ceteras res (sapiens) habet quandam artem, qua vera a falsis possit distinguere; A II, 57. posse .. eum (sapientem) falsa a veris et, quae non possint percipi, ab iis, quae possint, distinguere; A II, 67.
dolet: age, haec probabilia sane sint; num etiam illa, (sapientem) numquam timere, numquam dolere? sapiensne non timeat, ne patria deleatur? non doleat, si deleta sit? A II, 135. quae (mala) et venientia metuat sapiens necesse est et venisse doleat; A II, 135. ſ. II, 3. contingo; P 34.
dubitat: (sapiens) non dubitat, si ita melius sit, migrare de vita; F I, 62. ſ. approbat; A II, 107.
eget: sapientes ... nulla re impediri, nulla prohiberi, nulla egere; F III, 26. Cleanthes .. sapientem consolatur, qui consolatione non eget; T III, 77.
eligit: ex his eliget vester sapiens unum aliquem, credo, quem sequatur; A II, 118.
est: facilior .. (sapiens) erit, ut albam esse nivem probet, quam erat Anaxagoras; A II, 100. cuius (scientiae) compotem nisi sapientem esse neminem; A II, 145. non .. vocabulorum opificem, sed rerum inquisitorem decet esse sapientem; A fr 19. his rebus instructus (sapiens) semper est in voluptate; F I, 62. sapiens .. semper beatus est et est aliquando in dolore; F II, 104. regem, dictatorem, divitem solum esse sapientem; F IV, 7. videri fore in aegritudine sapientem patria capta; T III, 54. qui hoc Stoicorum verum esse declaravit, numquam privatum esse sapientem; T IV, 51. libidinosum .. et iracundum et anxium et timidum censemus esse sapientem? T IV, 57. illum (sapientem) .. putas omni perturbatione esse liberum, te vis; T IV, 58. in malis .. sapientem esse posse; T V, 22. in his tot et tantis (malis) ... potest esse sapiens; T V, 29. cum (sapiens) vel in omnibus his (malis) uno tempore esse possit; T V, 29. qualem sapientem esse volumus; T V, 42. semper in pluribus bonis esse sapientem, quia semper sit in voluptatibus; T V, 110. censent .. (Stoici) sapientes sapientibus etiam ignotis esse amicos; N I, 121. saepius .. mulam peperisse arbitror quam sapientem fuisse; D II, 61. Stoici .. tui negant quemquam nisi sapientem divinum esse posse; D II, 129. negant .. sapientem idcirco virum bonum esse, quod ..; R III, 26. negant .. quemquam esse virum bonum nisi sapientem; Lae 18. dictum est .. ab eruditissimis viris nisi sapientem liberum esse neminem; P 33. ‖ [omnes sapientes liberos esse et stultos omnes servos] ‖; P V. ſ. dicit; T II, 17. A. alqs; D II, 61. **beatus,** A. sapiens (27 St.) B. I, S. 328. a.
excedit: ſ. considerat.
excitat: nec ... (sapiens) similem habeat vultum et si ampullam perdidisset, sed ... excitaret omnes rationes fortitudinis ac patientiae; F IV, 31.
exclamat: ſ. II, 3. sum; T V, 73.
excubat: qui (sapiens) semper animo sic excubat, ut ei nihil inprovisum accidere possit; T IV, 37.
exspectat: nec (sapiens) exspectet ullum tempus aetatis; F III, 76. ſ. animadvertit.
extimescit: dolorem .. sapiens extimescet? T V, 76.
extorquet: extorquebitne eam (tabulam) sapiens, si potuerit? O III, 89.
facit: posuisti etiam dicere alios foedus quoddam inter se facere sapientis, ut, quem ad modum sint in se ipsos animati, eodem modo sint erga amicos; F II, 83. cum (sapiens) sit beatissimus, si id oportune facere possit; F III, 61. (sapientem) nihil facere, nisi quod expediat; T III, 51. ut ea ne conservandae quidem patriae causa sapiens facturus sit; O I, 159. quod non potest accidere tempus, ut intersit rei publicae quicquam illorum facere sapientem; O I, 159. ſ. adit. approbat; A II, 107. censet; A II, 116. — II, 3. contingo; P 34. desum; A II, 110.
fert: quodsi aegre ferre sapiens soleret, misereri etiam soleret; T III, 21. neque (esse) liberi ... exspectare ‖ exceptare ‖ sapienti non ferendas iniurias; R I, 9. quod (victum et caducum) ferundum est molliter sapienti; C 5.
fruitur: (sapiens) fruitur praesentibus; F I, 62.
fugit: hac usurum compensatione sapientem, ut et voluptatem fugiat ... et dolorem suscipiat; T V, 95.
gaudet: ut non plus habeat sapiens, quod gaudeat, quam quod angatur; F I, 62. occultum facinus esse potuerit, (sapiens) gaudebit; F II, 57.
gerit: ſ. adiungit.
habet: cum ei (sapienti) res similes occurrant, quas non habeat dinotatas; A II, 57. conscendens navem sapiens num comprehensum animo habet atque perceptum se ex sententia navigaturum? A II, 100. habet (sapiens) corpus, habet animum; A II, 101. proinde quasi sapiens nullum aliud decretum habeat! A II, 109. ut (sapiens) illa habet probabilia non percepta, sic hoc ipsum, nihil posse percipi. nam si in hoc haberet cognitionis notam, eadem uteretur in ceteris; quam quoniam non habet, utitur probabilibus; A II, 110. (sapiens) finitas habet cupiditates; F I, 62. neque .. tempus est ullum, quo (sapiens) non plus voluptatum habeat quam dolorum; F I, 62. cum sapientem semper boni plus habere vultis; F II, 57. quo minus (sapiens) ... posteritatem ipsam, cuius sensum habiturus non sit, ad se putet pertinere; T I, 91. hunc ... anulum si habeat sapiens, nihilo plus sibi licere putet peccare, quam si non haberet ‖ [peccare ... haberet] ‖; O III, 38. ſ. appellat. distinguit; A II, 57. excitat. gaudet; F I, 62.
improbat: ſ. approbat; A II, 104. 107.
incidit: si ista mala sunt ‖ sint ‖, in quae potest incidere sapiens; F V, 81. si sapiens in

aegritudinem incidere posset, posset etiam in misericordiam, posset in invidentiam; T III, 20.

init: (sapiens) ut magnum ... certamen iniens; F IV, 31. quarum (rationum) praesidio (sapiens) iniret .. illud ... magnum .. proelium; F IV, 31.

insistit: ille (sapiens) in reliquis rebus non poterit eodem modo insistere, praesertim cum possit sine adsensione ipsam veri similitudinem non impeditam sequi? A II, 107.

inspectat: prius, quam Archimedes eo (sapiente) inspectante rationes omnes descripserit eas; A II, 116.

intellegit: ut (sapiens) intellegat se opinari sciatque nihil esse, quod comprehendi et percipi possit; A II, 148.

intuetur: iisdem .. hic sapiens ..., oculis, quibus iste vester, caelum, terram, mare intuebitur; A II, 105.

irascitur: numquam ... sapiens irascitur; T III, 19. ſ. concupiscit.

it: ſ. II, 1. cogo.

iubent: qui (sapientes) iubent tempori parere et sequi deum et se noscere et nihil nimis; F III, 73.

iudicat: ſ. agit; F III, 59.

iurat: si adigam ius iurandum sapientem, nec prius, quam Archimedes ... descripserit, ... iuraturum putas? A II, 116.

lamentatur: non nimis in Niptris ille sapientissimus Graeciae saucius lamentatur; T II, 48.

leniunt: quod ita multa sunt incommoda in vita, ut ea sapientes commodorum conpensatione leniant; N I, 23.

meminit: ſ. animadvertit. — metuit: ſ. confundit. dolet. — migrat: ſ. dubitat.

miseretur: ſ. fert; T III, 21.

molitur: sapientem ... mellis causa dicemus tanta molitum; F II, 112.

monet: ſ. IV, 2. alqs ex. — navigat: ſ. habet; A II, 100. — negat: ſ. ait.

neglegit: (sapiens) neglegit mortem; F I, 62. arbitrarer hanc rerum civilium minime neglegendam scientiam sapienti; R I, 11.

nescit: quod omnia essent ei (sapienti) praeparanda, quibus nesciret an aliquando uti necesse esset; R I, 11. ſ. dicit; A II, 110.

non vult: ſ. vult.

oboedit: recte solus (sapiens appellabitur) liber nec dominationi cuiusquam parens nec oboediens cupiditati; F III, 75.

opinatur: ſ. **nihil,** C, II, 1. opinor (6 St.) B. II, S. 702, a. **opinor,** I, 2, b, α. sapiens (8 St.) B. II, S. 834, b. — paret: ſ. oboedit.

patitur: exspectas fortasse, dum dicat: „(sapiens) patietur, perferet, non succumbet“; T II, 17.

peccat: ut diceret opinaturum, id est peccaturum, esse sapientem; A II, 59.

pendet: ſ. animadvertit.

peragrat: ſ. complectitur.

percipit: si nec percipere quicquam posset sapiens nec opinari sapientis esset; A II, 77. cum (sapiens) maximas animo voluptates percipiat omnibusque partibus maiores quam corpore; F II, 108. animi .. quoque dolores ‖ dol. quoque ‖ (sapiens) percipiet omnibus partibus maiores quam corporis; F II, 108.

perdit: ſ. excitat. — perfert: ſ. patitur.

perfruuntur: quodsi ... omnes .. sapientes his gaudiis perfruuntur; T V, 72.

petit: sapientem ... voluptatem petere si dicemus; F II, 112.

possidet: qui (sapiens) ... vere .. omnia ista nomina possideat; F III, 75.

potest: ut (sapiens) sequens probabilitatem ... aut „etiam“ aut „non“ respondere possit; A II, 104. ut sapiens solum ... naturae finibus contentus sine aegritudine possit et sine metu vivere; F I, 44. illorum ratione ... non posse sapientem beatum esse, cum eculeo torqueatur; F III, 42. non mihi videtur omni animi perturbatione posse sapiens vacare. — aegritudine quidem hesterna disputatione videbatur; T IV, 8. ſ. agit; A II, 109. approbat; A II, 107. cohibet; R I, 9. considerat. distinguit. est; T V, 22. 29. D II, 129. extorquet. facit; F III, 61. incidit. insistit. percipit; A II, 77. — II, 3. sum; T V, 73.

potitur: ſ. animadvertit.

praeparat: ſ. nescit.

probat: nonne indicat (Antiochus) non posse illa probanda esse sapienti? A II, 133. ſ. est; A II, 100.

prodest: ex quo Ennius „nequiquam sapere sapientem, qui ipse sibi prodesse non quiret“; O III, 62.

proficiscitur: si iam ex hoc loco (sapiens) proficiscatur Puteolos stadia triginta; A II, 100.

profitetur: ſ. audet. — promittit: ſ. adit.

putat: qui (sapiens) ... nec id putet esse rectum, se quam maxime excruciari luctuque conficі; T III, 80. ſ. adfirmat. habet; T I, 91. O III, 38.

quaerit: ſ. adfirmat. — quit: ſ. prodest.

recusat: sin autem temporibus cogeretur, tum id munus denique (sapientem) non recusare; R I, 11.

reddit: ſ. confundit.

refert: si maxime verum sit ad corpus omnia referre sapientem ... sive omnia referre ad utilitatem suam; T III, 51.

reicit: tam insipientem quam sapientem sumpturum, quae secundum naturam sint, reiecturumque contraria; F III, 59.

relinquit: a sapientia praecipitur, se ipsam, si usus sit, sapiens ut relinquat; F III, 61.

repellit: ſ. agit; F IV, 20. consequitur.

requirunt: (sapientes) nullum necessarium vitae cultum aut paratum requirentes; F V, 53.

resciscit: cum (sapiens) id rescierit; O III, 91.

respondet: ſ. potest; A II, 104. — II, 3. desum; A II, 110.

retinet: concedam illum ipsum sapientem ... retenturum adsensum; A II, 57.

saltat: ſ. adit. — sapit: ſ. prodest.

scit: non me, ... sed sapientem dico scire; A II, 115. scire negatis quemquam rem ullam nisi sapientem; A II, 145. ſ. intellegit.

sentit: iisdem sensibus (hic sapiens) reliqua, quae sub quemque sensum cadunt ‖ cadent ‖, sentiet; A II, 105. Pyrrho .. ea ne sentire quidem sapientem, quae ἀπάθεια nominatur; A II, 130. (sapiens) de dis immortalibus sine ullo metu vera sentit; F I, 62.

sequitur: quaero .., quem (sapiens) sequatur; A II, 117. quae .. sapientes [utentes] sequuntur duce natura [tamquam]; F V, 69. ſ. eligit. insistit. potest; A II, 104.

solet: ſ. descendit. fert; T III, 21.

solvit: quaerit (Hecato) etiam, ... soluturusne sit (sapiens) eos (adulterinos nummos) ... pro bonis; O III, 91.

succumbit: ſ. patitur.

sumit: sumpturum sapientem eam vitam potius; F IV, 30. ſ. reicit.

suscipit: quos .. labores (sapiens) propter suam voluptatem susciperet, eosdem suscipiet propter amici voluptatem; F I, 68. quod negant sapientem suscepturum ullam rei publicae partem, extra quam si eum tempus et necessitas coëgerit; R I, 10. haec .. (sapiens) non suscipiet rei publicae causa; O I, 159. ſ. fugit.

sustinet: cum ipsi dicatis sapientem in furore sustinere se ab omni adsensu; A II, 48. quamquam totum hoc, sapientem aliquando sustinere adsensionem, contra vos est. si enim inter visa nihil interesset, aut semper sustineret aut numquam; A II, 53. dupliciter dici adsensus sustinere sapientem; A II, 104. f. approbat; A II, 53. 104.

timet: f. dolet.

transit: transeat idem iste sapiens ad rem publicam tuendam; T V, 72.

tuentur: sapientissimis et fortissimis et armis et consilio civitatem tuentibus; R II, 59. f. conservant.

vacat: his (perturbationibus) sapiens semper vacabit; F III, 35. aegritudo perturbatio est animi; semper igitur ea sapiens vacabit; T III, 15. qua (iracundia) quoniam (sapiens) vacat, aegritudine etiam vacabit; T III, 19. superioribus .. disputationibus effectum est vacare omni animi perturbatione sapientem; T V, 17. sapientem ab omni concitatione animi, quam perturbationem voco, semper vacare; T V, 48. f. potest; T IV, 8.

venit: neque sapienti usque ad „Plaudite" veniendum est; C 70. f. II, 3. videor; A II, 100.

veretur: f. adfirmat.

versatur: in quibus (rebus sapiens) versatus exercitatusque sit; A II, 110.

videt: cum (sapiens) sibi cum capitali adversario, dolore, depugnandum videret; F IV, 31. ut, quae sapiens non videat, ea videat insanus; D II, 110. ego si Scipionis desiderio me moveri negem, quam id recte faciam, viderint sapientes; Lae 10. f. considerat.

videtur: cui (Epicuro) etiam, si dis placet, videtur semper sapiens beatus; T V, 31. f. confundit. est; T III, 54. potest; T IV, 8.

vivit: necessario sequitur omnes sapientes semper feliciter, absolute, fortunate vivere; F III, 26. multos beate vixisse sapientes; T V, 116. f. adiungit. potest; F I, 44.

utitur: quidquid acciderit specie probabile, ... utetur eo sapiens; A II, 99. cum (sapiens) ... reliquis utatur tot tam variisque virtutibus; T V, 72. f. fugit. habet; A II, 110. sequitur; F V, 69.

vult: isti ipsi ... nonne clamant sapienti plus semper adesse, quod velit, quam quod nolit? F V, 93. f. adiungit.

ohne Verb: neminem consulem, praetorem, imperatorem, nescio an ne quinquevirum quidem quemquam nisi sapientem? postremo solum civem, solum liberum? A II, 136. solum (sapientem) praeterea formosum, solum liberum, solum civem; F IV, 74. at vero ille sapiens: »mors mea ne careat lacrimis«; T I, 117. at semper sapiens talis; semper igitur beatus; T V, 48. ὅτι μόνος ὁ σοφὸς πλούσιος. ‖ [quod solus sapiens dives] ‖; P VI. f. II, 4. cado in; T III, 15.

2. Prädicat: sum: f. A. alqs.

II. nach Verben: 1. Accusativ: adficio: f **adficio,** II. sapientem (4 St.) B. I, S. 67, a.

adigo: f. I, 1. iurat.

adlicio: ut ea (natura) debeat ipsa per se ad se colendam allicere sapientem; N I, 116.

ango: f. I, 1. gaudet; F I, 62. — animo: f. I, 1. facit; F II, 83. — appello: f. **appello,** III, 2. alqm — sapientem (6 St.). sapientem (B. I, S. 216, a. 218, b).

attingo: quaecumque res eum (sapientem) sic attinget, ut sit visum illud probabile neque ulla re impeditum, movebitur; A II, 101. ut (error) ... sapientis ne attingat quidem omnino; T IV, 39.

cogo: si ille ‖ si ‖ sapiens ad tortoris eculeum a tyranno ire cogatur; F IV, 31. f. 3. contingo; P 34. — I, 1. recusat. suscipit; R I, 10.

commoveo: f. I, 1. appetit. dimicat.

conficio: si fame ipse (sapiens) conficiatur; O III, 29. f. I, 1. dicit; F V, 80. putat.

consolor: f. I, 1. eget; T III, 77.

constituo: aut Stoicus constituatur sapiens *necesse est* aut veteris Academiae; A II, 132.

crucio: adfirmat .. (Epicurus) quodam loco, si uratur sapiens, si crucietur —; T II, 27. f. I, 1. dicit; T V, 31.

delecto: sapientes bona praeterita grata recordatione renovata delectant; F I, 57. quod eum (sapientem) sua sponte ac per se bonitas et iustitia delectet; R III, 26.

deprehendo: f. I, 1. contemnit; F II, 57.

deterreo: non deterret sapientem mors, ... quo minus in omne tempus rei publicae suisque consulat; T I, 91.

dico: illi umquam dicerent sapientes solos reges, solos divites, solos formosos? A II, 136.

dolo: non .. est (sapiens) e saxo sculptus aut e robore dolatus; A II, 101.

efficio: dum efficere vultis beatum sapientem; F II, 108.

excludo: (si sapiens) a perspiciendo temporis brevitate excluditur; A II, 58.

excrucio: f. I, 1. putat.

exercito: f. I, 1. versatur.

existimo: te sapientem et appellant et existimant; Lae 6.

facio: f. **facio,** IV, 4. alqm — sapientem (4 St.) B. II, S. 20, b.

fallo: quodquoniam (sapiens) numquam fallitur in iudicando; F III, 59.

fero: si minus sapientis (tulit civitas), ... at certe summa laude dignos; R III, 7.

fingo: quem (augurem Tiresiam) sapientem fingunt poëtae; T V, 115.

habeo: vgl. **habeo,** IV, 8, b. sapientem (7 St.) B. II, S. 133, a.

impedio: f. I, 1. eget; F III, 26.

induco: is quoque, qui a vobis sapiens inducitur, multa sequitur probabilia; A II, 99. sic .. ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur; F I, 62.

instruo: f. **instruo** sapientem (3 St.) B. II, S. 330, a. — intellego: f. A. alqs; O III, 16.

iudico: quos sapientes nostri maiores iudicabant; Lae 18.

laudo: nec non saepe laudabo sapientem illum Biantem, ut opinor, qui numeratur in septem; P 8.

libero: (sapientes) cura omni liberatos; F V, 53. f. I, 1. abicit.

locupleto: sapientem locupletat ipsa natura; F II, 90.

moveo: (sapiens) movetur mente, movetur sensibus; A II, 101. f. attingo; A II, 101. I, 1. decernit.

nomino: f. **nomino,** IV, 2. sapientem (4 St.) B. II, S. 721, a. — numero: f. laudo.

opprimo: f. 3. accido; T III, 27.

orno: sapientem plurimis et gravissimis artibus atque virtutibus instructum et ornatum; F II, 112.

pello: quanti .. ista civitas aestimanda est, ex qua boni sapientesque pelluntur? T V, 109.

procreo: cum (mundus) ex se procreet animantis atque sapientis; N II, 22.

profiteor: qui se sapientem profiteretur; C 43. f. I, 1. audet.

prohibeo: num ... popularis offensio sapientem beatum esse prohibebit? T V, 103. f. I, 1. eget; F III, 26.

quaero: f. A. alqs; T IV, 37.

rogo: f. I, 1. adit.

scribo: quod aliter heredem eum (sapientem) scripturus ille non esset; O III, 93.

sculpo: f. dolo.

seco: etiamsi (sapiens) uratur, torqueatur, secetur; T V, 73.
torqueo: ſ. seco. I, 1. potest; F III, 42.
trudo: in quorum (pecorum) societatem et hominem et sapientem trudere nefas esse; A fr 20 (Z. 19).
uro: ſ. crucio. seco.
2. **Genetiv:** sum: sapientis esse opinionem a perspicuitate seiungere; A II, 45. quo (decreto) sapientis esset nihil posse percipi; A II, 109. omnia, quae ubique essent, sapientis esse? A II, 136. ne urbes quidem aut civitates (esse), nisi quae essent sapientium? A II, 136. sapientis (esse) .. nullo modo, physici praesertim, ... putare ullum esse cuiusquam diem natalem; F II, 102. ut omnia, quae ubique sint, sapientis esse dicatis; F IV, 74. sunt illa sapientis; aberit igitur a sapiente aegritudo; T III, 18. maiorum instituta tueri sacris caerimoniisque retinendis sapientis est; D II, 148. neque sapientis esse accipere habenas; R I, 9. quos (orbes, circumitus) .. cognosse sapientis est; R I, 45. adsentior sollicitam et periculosam iustitiam non esse sapientis; R III, 39. subvenire .. tempestati quavis ratione sapientis (est); O I, 83. nemo est, qui hoc viri boni fuisse neget, sapientis negant; O III, 62. sapientis esse nihil contra mores, leges, instituta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63. multae .. causae suspicionum offensionumque dantur, quas tum evitare, tum elevare, tum ferre sapientis est; Lae 88. id .. est sapientis, providere; ex quo sapientia est appellata prudentia; fr V, 83. ſ. I, 1. approbat; fr V, 100. percipit; A II, 77. — A. alqs; A II, 9.
3. **Dativ:** accido: cum dicant posse accidere sapienti, ut ... exsistat aliquid, quod ..; A II, 36. hoc tu .. censes sapienti accidere posse, ut aegritudine opprimatur, id est miseria? T III, 27. cui (sapienti) iure id accidere non possit; T V, 107. ſ. I, 1. excubat.
adsentior: nec est quod te pudeat sapienti assentiri; F II, 7.
adsum: ſ. I, 1. vult.
concedo: negabunt id nisi sapienti posse concedi; Lae 18.
conservo: ut in omnibus tormentis conservetur beata vita sapienti; F III, 42.
contingo: illud ... contingit .. sapienti soli; F IV, 15. soli .. hoc contingit sapienti, ut nihil faciat invitus, nihil dolens, nihil coactus; P 34. ſ. I, 1. considerat.
desum: in iis non deerit sapienti, nec quid faciat nec quid respondeat; A II, 110. quaedam deesse sapientibus tum, cum sint beatissimi; F IV, 20. cupit .. (oratio) dicere nihil posse ad beatam vitam deesse sapienti; F V, 84.
do: Academico sapienti ab omnibus ceterarum sectarum ... secundas partes dari; A fr 20 (Z. 1).
effluo: bona praeterita non effluere sapienti; F II, 104.
incido: is (vir) ... bene de sese iudicare (debet) statuens nihil posse mali incidere sapienti; F III, 29.
intervenio: ſ. **fortuna,** I, 1. intervenit (3 St.) B. II, S. 71, b. — licet: ſ. I, 1. habet; O III, 38.
necesse est: posse hominem nihil opinari, nec solum posse, sed ita necesse esse sapienti; A II, 77.
occurro: nostro (sapienti), ne quid maxime quidem probabile sit, occurrit; A II, 124. ſ. I, 1. habet; A II, 57.
placeo: ut doctissimis sapientissimisque placuit; D I, 110.
praesto: istam voluptatem perpetuam quis potest praestare sapienti? F II, 89.
relinquo: ſ. I, 1. adit.
sum: an Epicuro ... dicere licebit ... nullum sapienti esse tempus ..., quin possit exclamare: „quam pro nihilo puto!“ T V, 73. quamquam sapientibus conscientia ipsa factorum egregiorum amplissimum virtutis est praemium; R VI, 8.
videor: probabile ‖ ei ‖ sapienti videatur se illuc venturum esse salvum; A II, 100. ut ei (sapienti) vera multa videantur, neque tamen habere insignem illam et propriam percipiendi notam; A II, 101. mare illud, quod nunc favonio nascente purpureum videtur, idem huic nostro (sapienti) videbitur; A II, 105. horum aliquid vestro sapienti certum videtur; A II, 124. cui (sapienti) aut malum videri nullum potest, quod vacet turpitudine, aut ita parvum malum, ut ..; T III, 80. quid ... in tam exigua brevitate vitae magnum sapienti videri potest? T IV, 37.
4. **mit Präpositionen:** absum a: abest ergo a sapiente aegritudo; T III, 21. aegritudinem omnem procul abesse a sapiente; T III, 82. ſ. 2. T III, 18.
ago cum: ſ. I, 1. adfirmat.
cado in: quae (turpitudines) ... cur non cadant in sapientem, non est facile defendere; F II, 117. Cynicorum .. rationem atque vitam alii cadere in sapientem dicunt, ... alii nullo modo; F III, 68. ea .. vita ... in sapientem solum cadit; F IV, 15. quis est .., qui hoc cadere in sapientem dicere audeat, ut ... virtutem ... abiciat? F V, 93. haecine .. cadere in sapientem putas? T III, 8. ut furor in sapientem cadere possit, non possit insania; T III, 11. quod quoniam non cadit in sapientem, ne ut irascatur quidem cadit; T III, 19. non cadit .. invidere in sapientem; ergo ne misereri quidem; T III, 21. quae (laetitia, libido) si non cadent in sapientem; T IV, 8. si cadit in sapientem animi dolor, qui profecto cadit, nisi ..; Lae 48.
dico de: quod idem cum Stoici de sapiente dicunt; T IV, 36.
existimo de: ſ. I, 1. decernit.
incurro in: qui (casus) in sapientem potest incurrere; T V, 29.
loquor de: de quo (sapiente) loquor; A II, 105. de sapiente loquamur; A II, 115.
pertineo ad: ſ. I, 1. habet; T I, 91.
peto a: nec ... aut ab illis (Deciis) fortitudinis aut ab hoc (Fabricio) iustitiae tamquam a sapiente petitur exemplum; O III, 16.
proficiscor a: quicquid .. a sapiente proficiscitur; F III 32.
quaero de: ſ. **de,** I. quaero de sapiente (6 St.) B. I, S. 607, b. — ex: si quaesitum ex eo (sapiente) sit ... multis .. aliis de rebus; A II, 110. ſ. I, 1. dicit; A II, 110.
refero ad: ad sapientes haec, non ad divinos referri solent; D II, 11.
repello a: ſ. I, 1. agit; F IV, 20.
sum in: ſ. **in,** B, I. sum in sapiente (7 St.) B. II, S. 272, b.
III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** proprius: sapientis est .. proprium nihil, quod paenitere possit, facere, nihil invitum; T V, 81. haec .. officia ... esse ... non sapientium modo propria, sed cum omni hominum genere communia; O III, 15.
2. **Dativ:** amicus: ſ. I, 1. est; N I, 121.
carus: aeque caram esse sapienti rationem amici ac suam; F III, 70.
commodus: ſ. I, 1. appellat.
levis: nec .. in summa inopia levis esse senectus potest ne sapienti quidem; C 8.
3. **Ablativ:** dignus: visa est Arcesilae ... sententia ... digna sapiente; A II, 77. quae (vitae ratio) quia deorum vitae erat simillima,

sapiente visa est dignissima; F V, 11. magnifica .. vox et magno viro ac sapiente digna; O III, 1.

4. **mit Präposition**: alienus a: s. **a**, II. alienus a sapiente (3 St.) B. I, S. 12, a.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: alqs: neque stultorum quisquam beatus neque sapientium || sapientum || non beatus; F I, 61.

adfectio: praesentis .. mali sapientis adfectio nulla est, stultorum || stulta autem, al. || aegritudo est; T IV, 14.

amicitiae: loquor ... non de sapientium, sed de communibus amicitiis; Lae 77.

animus: sapientis animum numquam nec cupiditate moveri nec laetitia ecferri; A II, 135. ut animum sapientis commoveri et conturbari negarent; A II, 135. sapientis animus ita semper adfectus est, ut ratione optime utatur; T III, 15. sapientis .. animus semper vacat vitio, numquam turgescit, numquam tumet; T III, 19. si ista (aegritudo) perturbare animum sapientis non potest, nulla poterit; T IV, 8. semper in animo eius (sapientis) esse placidissimam pacem; T V, 48. quo tandem .. gaudio adfici necesse est sapientis animum! T V, 69. nisi ex eius (sapientis) animo extirpatam humanitatem arbitramur; Lae 48. sapientis animus ... virtutibus .. omnibus ut moenibus saeptus vincetur et expugnabitur? P 27. s. corpus.

cogitatio: sapientis .. cogitatio non ferme ad investigandum adhibet oculos advocatos; T V, 111.

cognomen: (Cato) quasi cognomen iam habebat in senectute sapientis; Lae 6.

consilium: species istas hominum conlatas in deos aut consilio quodam sapientium ... aut superstitione; N I, 77. s. V, 2. a; F I, 63.

constantia: quid tam ... indignum sapientis gravitate atque constantia (est) quam ..? N I, 1.

consulta: qua (oratione animus) ... facta .. et consulta fortium et sapientium ... sempiternis monumentis prodere (possit) L I, 62.

corpus: cuius (sapientis) etiamsi corpus constringatur, animo tamen vincula inici nulla possint; F III, 76 (75).

decretum: quin decretum nullum falsum possit esse sapientis; A II, 27. cum sapientis nullum decretum esse posset || possit || nisi comprensum, perceptum, cognitum; A II, 109.

dignitas: ut nihil ... discedas .. a dignitate sapientis; O I, 67.

dilectus: prima .. illa naturae, sive secunda sive contraria, sub iudicium sapientis et dilectum cadunt; F III, 61.

dissensio: ita cogimur dissensione sapientium dominum nostrum ignorare; A II, 126.

excellentia: de cuius (sapientis) excellentia multa quidem dici quamvis fuse lateque possunt, sed brevissime illo modo; T IV, 57.

facta: s. consulta.

facultas: quod (philosophi) de sapientium perpetua bene vivendi facultate dignum quiddam philosophorum voce profitentur; T V, 120.

familiaritates: iam .. a sapientium familiaritatibus ad vulgares amicitias oratio nostra delabitur; Lae 76.

firmitas: quid .. loquar de firmitate sapientis? A II, 66.

foedus: sunt .., qui dicant foedus esse quoddam sapientium, ut ne minus amicos quam se ipsos diligant; F I, 70.

genus: magos .., quod genus sapientium et doctorum habebatur in Persis || [quod ... Persis] ||; D I, 46.

gravitas: quam (cogitationem) habemus de gravitate sapientis; A II, 66. s. constantia.

inventa: quoniam sapientium praecepta et inventa coluerunt; R III, 7.

iudicium: s. dilectus.

ius: cui soli vere liceat omnia non Quiritium, sed sapientium iure pro suis vindicare; R I, 27.

iustitia: s. II, 2. R III, 39.

mens: semper mens erit tranquilla sapientis; T IV, 8. est .. (illa lex) ratio mensque sapientis ad iubendum et ad deterrendum idonea; L II, 8. ut illa divina mens summa lex est, item ... * in mente || est || sapientis; L II, 11.

munus: extremum bonorum et summum munus esse sapientis obsistere visis; F III, 31.

numerus: qui septem appellantur, eos, qui ista subtilius quaerunt, in numero sapientium non habent; Lae 7.

officium: est quoddam commune officium sapientis et insipientis; F III, 59. et sapientis esse aliquando officium excedere e vita ... et stulti manere in vita; F III, 60. saepe officium est sapientis desciscere a vita; R III, 61. cum id sit in sapientis situm non officio solum, verum etiam potestate; T V, 82.

persona: quam gravis .., quam magnifica, quam constans conficitur persona sapientis! F III, 75.

potestas: id oportere totum poni in potestate sapientis; F II, 86. eae (res) non sunt in potestate sapientis; F II, 89. quod maximae res essent in potestate sapientis; F IV, 17. sitne ea (beata vita) tota sita in potestate sapientis; F V, 12. s. officium; T V, 82.

praecepta: quae .. sunt vetera praecepta sapientium; F III, 73. qui (animi) ... praeceptis .. sapientium paruerint; T III, 5. s. inventa.

ratio: s. mens; L II, 8. V, 2. a; F I, 63.

sensus: si .. in sensibus ipsius (sapientis) est aliqua forte gravitas aut tarditas; A II, 53.

sententia: hanc .. video sapientissimorum fuisse sententiam; L II, 8.

similitudo, species: s. A. alqs; O III, 16.

vis: sapientis .. hanc censet Arcesilas vim esse maximam ..., cavere, ne capiatur, ne fallatur, videre; A II, 66.

vita: quid turpius quam sapientis vitam ex insipientium sermone pendere? F II, 50. nec .. absolvi beata vita sapientis neque ad exitum perduci poterit; F II, 105. veteres .. philosophi in beatorum insulis fingunt qualis futura sit vita sapientium; F V, 53. quibus (voluptatibus) ille (Epicurus) ... sapientis vitam refertam putat; T III, 33. ita fit semper vita beata sapientis; T V, 82. quae (probabilia) quamquam non perciperentur, tamen ... iis sapientis vita regeretur || [quae ... regeretur] ||; N I, 12. quae (voluptates agricolarum) ... mihi ad sapientis vitam proxime videntur accedere; C 51.

2. **mit Präpositionen**: alqs ex: quod ille unus e septem sapientibus non sapienter Croesum monuit; F III, 76.

oratio de: de sapiente .. haec omnis oratio est; T V, 107.

quaestio de: de quo (sapiente) ... omnis haec quaestio est; A II, 115.

sermo de: de quo (sapiente) omnis hic sermo est; A II, 57.

vis in: negat (Epicurus) ullam in sapientem vim esse fortunae; T III, 49.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: abl. comp.: fieri posse, ut sit alius (sapiens) alio beatior; F V, 95. quid eo (sapiente) possit esse praestantius? T V, 72. quo (sapiente) quid sit beatius, mihi certe in mentem venire non potest; T V, 81.

2. **Präpositionen**: a: maximas .. ab eo || [ab eo] || (sapiente) et gravissimas res consilio

ipsius et ratione administrari; F I, 63. multae .. aliae naturae deorum ... a Graeciae sapientissimis ... constitutae nominataeque sunt; N II, 60. si prima quaeque bene ab eo (sapiente) consulta atque facta ipsius oblivione obruentur; F II, 105. hoc .. quale est, a non sapiente explicari sapientiam? A II, 115. nominari: f. constitui. ut id ipsum saltem perceptum a sapiente diceretis, nihil posse percipi; A II, 28. servari .. iustitia nisi a forti viro, nisi a sapiente non potest; F V, 66. earum rerum hic tenetur a sapiente dilectus ‖ delectus ‖, ut ..; F I, 33.

in: si neque virtus in ullo nisi in ‖ nisi ‖ sapiente nec felicitas vere dici potest; F IV, 22.

praeter: nec (illud officium) praeter sapientem cadere in quemquam potest; O III, 14.

sapienter, weise, verständig, klug: I. ago: qui se auctorem vitae graviter et sapienter agendae profiteretur; F IV, 21.

constituo: quae res quom sapientissime moderatissimeque constituta esset a maioribus nostris; L III, 12.

dico: magna est . admiratio copiose sapienterque dicentis; O II, 48.

fero: ut .. tulerit quisque eorum, qui sapienter tulerunt; T III, 79. etsi te .. id (onus senectutis) modice ac sapienter sicut omnia et ferre et laturum esse certo ‖ certe ‖ scio; C 2.

fingo: sapienter aiebant ad opinionem imperitorum esse fictas religiones; D I, 105.

instituo: Democritus .. censet sapienter instituisse veteres, ut hostiarum immolatarum inspicerentur exta; D I, 131.

invenio: omnia nostros aut invenisse per se sapientius quam Graecos aut accepta ab illis fecisse meliora; T I, 1.

moneo: quod ille unus e septem sapientibus non sapienter Croesum monuit; F III, 76.

prodo: concedamus .. famae hominum, praesertim non inveteratae solum, sed etiam sapienter a maioribus proditae, ... ut ..; R II, 4.

provideo: considerate nunc, cetera quam sint provisa sapienter; R IV, 8.

retineo: * *maiores* nostros et probavisse maxime et retinuisse sapientissime iudico; R II, 64.

video: ut advertatis animum, quam sapienter iam reges hoc nostri viderint; R II, 31.

vivo: clamat Epicurus ... non posse iucunde vivi, nisi sapienter, honeste iusteque vivatur, nec sapienter, honeste, iuste, nisi iucunde; F I, 57. non posse iucunde vivi, nisi honeste et sapienter et iuste viveretur; F II, 51. bene vivi potest, dum modo intellegas, quid nunc dicam „bene“. dico enim „constanter, graviter, sapienter, fortiter“; T V, 12. negat (Epicurus) quemquam iucunde posse vivere, nisi idem honeste, sapienter iusteque vivat; T V, 26. facessant .. omnes, qui docere nihil possunt, quo melius sapientiusque vivamus; fr V, 49.

Ellipsen, Lücke: cum .. in quo „sapienter“ dicimus ‖ [dicimus] ‖; F III, 32. nisi (Epicurus) idem hoc ipsum „honeste, sapienter, iuste“ ad voluptatem referret; T V, 26. sapienter id quidem; N I, 85. sapienter igitur illi *veteres* *; R I, 63. commodius vero et ad rationem instituti sermonis sapientius; L I, 20.

II. popularis: Lucii .. Valerii Potiti et M. Horatii Barbati, hominum concordiae causa sapienter popularium, consularis lex sanxit, ne ..; R II, 54.

sapientia, Weisheit, Einsicht, Klugheit: I. absolut: 1. absolvit, accipit: huic similis est sapientia; non enim ipsa genuit hominem, sed accepit a natura inchoatum. hanc ergo intuens debet institutum illud quasi signum absolvere; F IV, 34.

adfert: f. est; F III, 55.

adsequitur: quae (sapientia) divinarum humanarumque rerum, tum initiorum causarumque cuiusque rei cognitione hoc pulcherrimum nomen apud antiquos adsequebatur; T V, 7.

agit: f. audet. incipit.

architectatur: f. est; F II, 52.

audet: quo modo (sapientia) suscipere aliquam rem aut agere fidenter audebit? A II, 24.

cadit: de hac dico sapientia, quae videtur in hominem cadere posse; Lae 100.

comparat: quas (res) ad beate vivendum sapientia comparaverit; F I, 65. quas (res) sapientia comparat ad voluptatem; F II, 89.

complectitur: sapientia .. et animi magnitudinem complectitur et iustitiam, et ut omnia, quae homini accidant, infra se esse iudicet; F III, 25.

continet: f. IV, 1. munus; F IV, 17.

debet: f. absolvit. dubitat; A II, 27.

differt: siquidem (sapientia) non multum differt ab insania; T III, 8.

discrepat: ut intellegatis discrepare ab aequitate sapientiam; R III, 16.

docet: quae (sapientia) ... ipsius fortunae modice ferre doceat iniurias; F I, 46.

dubitat: cum .. (sapientia) dubitabit, quid sit extremum et ultimum bonorum; A II, 24. quae (sapientia) neque de se ipsa dubitare debet neque de suis decretis; A II, 27.

ducit: ex quo efficitur, ut (sapientia) divina imitetur, humana omnia inferiora virtute ducat; T IV, 57.

efficit: sapientia, quae ars vivendi putanda est, non expeteretur, si nihil efficeret; nunc expetitur, quod est tamquam artifex conquirendae et comparandae voluptatis; F I, 42. quae .. (sapientia) me eum, quicumque sum, effecit; L I, 63. f. est; F III, 55.

est: quod haec esset una omnis ‖ hominis ‖ sapientia, non arbitrari se scire, quod nesciat; A I, 16. eandem .. esse mentem sapientiamque perfectam, quem deum appellant; A I, 29. ipsa .. sapientia si se ignorabit, sapientia sit necne; A II, 24. (sapientia) ignorans, quo omnia referantur, qui poterit esse sapientia? A II, 24. sapientia .. est una, quae maestitiam pellat ex animis; F I, 43. sapientiam .. esse solam, quae nos a libidinum impetu et a formidinum terrore vindicet; F I, 46. an quod (sapientia) ita callida est, ut optime possit architectari voluptates? F II, 52. nec .. gubernationi aut medicinae similem sapientiam esse arbitramur, sed actioni .. potius; F III, 24. si sapientia bonum sit; F III, 49. et pertinentem et efficientem sapientiam volunt esse. nam quia sapientia est conveniens actio, est *ex* illo pertinenti genere, quod dixi; quod autem honestas actiones affert et efficit, ‖ [id] ‖ efficiens dici potest; F III, 55. cum sapientiam totius hominis custodem et procuratricem esse vellent, quae esset naturae comes et adiutrix; F IV, 17. ita fit, ut sapientia sanitas sit animi, insipientia autem quasi insanitas quaedam; T III, 10. haec est illa praestans et divina sapientia; T III, 30. hic Caecilianum illud (commemoratur): »saepe est etiam sub palliolo sordido sapientia«; T III, 56. sapientiam esse rerum divinarum et humanarum scientiam cognitionemque, quae cuiusque rei causa sit; T IV, 57. sapientiam .. ipsam quis negare potest non modo re esse antiquam, verum etiam nomine? T V, 7. sapientia semper eo contenta est, quod adest; T V, 54. qui potest esse in eius modi trunco

sapientia? N I, 84. * fuisse sapientiam; R III, 7. si .. sapientia est, quae gubernet rem publicam, quid tandem interest, haec in unone sit an in pluribus? R III, 47. ita fit, ut mater omnium bonarum rerum *sit* sapientia; L I, 58. earum (rerum) parens est educatrixque sapientia; L I, 62. illa .. sapientia ... rerum est divinarum et humanarum scientia; O I, 153. ea (sapientia) si maxima est, ut est certe ‖ est, certe ‖; O I, 153. sapientia .. est ... rerum divinarum et humanarum causarumque, quibus eae res continentur, scientia; O II, 5. ea .. est summa ratio et sapientia boni civis; O II, 83. quae (sapientia mea) utinam digna esset opinione vestra nostroque cognomine! C 5. hanc esse in te sapientiam existumant, ut omnia tua in te posita esse ducas; Lae 7. ſ. absolvit. efficit; F I, 42.

excellit: ſ. II, 1. admiror; C 4.

excitat: quam illa (sapientia) ardentis amores excitaret sui ‖ si videretur ‖! F II, 52.

fatigat: ut optima pars animi, id est sapientia, eiusdem animi vitiosas imbecillasque partes (fatigat); R III, 37.

gignit: ſ. absolvit.

gubernat: ſ. est; R III, 47.

habet: quod .. sapientia, pedem ubi poneret, non habebat sublatis officiis omnibus; F IV, 69.

ignorat: ſ. est; A II, 24. ×.

imitatur: ſ. ducit.

incipit: quod (initium) sapientia, cum quid agere incipiat, sequatur; A II, 24.

inest: in quibus (virtutibus) solis inesse etiam scientiam dicimus ... itemque sapientiam, artem vivendi; A II, 23.

intuetur: ſ. absolvit.

iubet: sapientia iubet augere opes, amplificare divitias, proferre finis; R III, 24.

iudicat: ſ. complectitur.

iuvat: ſ. IV, 1. munus; F IV, 17.

monstrat: quae (sapientia) ... omnis monstret vias, quae ad quietem et tranquillitatem ferant; F I, 46.

obtinet: quo modo .. obtinebit (sapientia) nomen sapientiae? A II, 24.

pellit: ſ. est; F I, 43.

permanet: tam permanet (beata vita) quam ipsa illa effectrix beatae vitae sapientia; F II, 87.

pertinet: ſ. est; F III, 55. — ponit: ſ. habet.

potest: ſ. cadit. est; A II, 24. F II, 52. III, 55. N I, 84. praestat. II, 1. copulo.

praebet: quae (sapientia) ... certissimam se nobis ducem praebeat ad voluptatem; F I, 43.

praestat: non possit beatam vitam praestare sapientia; F V, 12.

proficiscitur: ab isdem (principiis naturae) necesse est proficisci ipsam sapientiam; F III, 23.

regit: »vitam regit fortuna, non sapientia«; T V, 25.

sequitur: cum certi nihil erit, quod (sapientia) sequatur; A II, 24. ſ. incipit.

sinit: quae (sapientia) nos exhorrescere metu non sinat; F I, 43.

suscipit: ſ. audet. — tuetur: ſ. IV, 1. munus; F IV, 17. — videtur: ſ. cadit.

vincit: »quorum (vestrorum) pietasque fidesque praestitit et longe vicit sapientia cunctos«; D I, 21.

vindicat: ſ. est; F I, 46.

abl. abs.: qua (sapientia) praeceptrice in tranquillitate vivi potest; F I, 43. sapientia duce bonum virum et ob eam ipsam causam cernat se beatum fore; L I, 59.

ohne Verb: ſ. II, 1, voco.

2. sum: ſ. 1. est; A II, 24. ×. vgl. A I, 16. 29.

3. Ausruf: o praeclaram sapientiam! Lae 47.

III.

II. nach Verben: 1. accipio: cum ... regis .. eius aequitatem et sapientiam a maioribus suis accepissent; T IV, 3.

adhibeo: sapientia est adhibenda; F I, 43.

adipiscor: quanta .. instrumenta habeat ad obtinendam adipiscendamque sapientiam; L I, 59.

admiror: admirari soleo ... ceterarum rerum tuam excellentem, M. Cato, perfectamque sapientiam; C 4. si sapientiam meam admirari soletis; C 5.

adsequor: beatum, cui etiam in senectute contigerit, ut sapientiam verasque opiniones assequi possit! F V, 58. si ... sapientiam .. nemo adsequitur; N III, 79.

aestimo: ne ista gloriosa sapientia non magno aestimanda est; T III, 8.

appello: quae (scientia) potest appellari rite sapientia; F II, 37. scientia, quae est remota ab iustitia, calliditas potius quam sapientia est appellanda; O I, 63. id .. est sapientis, providere; ex quo sapientia est appellata prudentia; fr V, 33. ſ. I, 1. est; A I, 29.

cerno: quibus (oculis) sapientiam non cernimus; F II, 52.

concipio: litteris talibusque doctrinis ... animos .. ad sapientiam concipiendam inbui et praeparari decet; fr V, 23.

consequor: ſ. **consequor,** III. sapientiam (5 St.) B. I, S. 501, a.

converto: sola .. sapientia in se tota conversa est; F III, 24.

copulo: ut .. sapientiam, temperantiam, fortitudinem copulatas esse docui cum voluptate, ut ab ea nullo modo nec divelli nec distrahi possint, sic ..; F I, 50.

dico: quae (sapientia) philosophia dicitur; T I, 1. quam (sapientiam) principem dixi; O I, 153. ſ. I, 1. est; F III, 55.

distraho: ſ. copulo.

distribuo: in tres .. partes et a plerisque et a vobismet ipsis distributa sapientia est; A II, 116.

divello: ſ. copulo.

ebullio: qui si virtutes ebullire volent et sapientias; T III, 42.

excipio: qua (amicitia) .. haut scio an excepta sapientia nihil melius homini sit ‖ sit hominibus ‖ a dis inmortalibus datum; Lae 20.

expectoro: »tum pavor sapientiam omnem mi exanimato expectorat«; T IV, 19.

expeto: ſ. **expeto,** III. sapientiam (3 St.) B. I, S. 920, b.

explico: hoc .. quale est, a non sapiente explicari sapientiam? A II, 115.

facio: ipsam sapientiam nobis cariorem fieri, quam illa sint; F III, 23.

fruor: non paranda nobis solum ea (sapientia), sed fruenda etiam est; F I, 3.

ignoro: ſ. I, 1. est; A II, 24.

interpretor: eam sapientiam interpretantur, quam adhuc mortalis nemo est consecutus; Lae 18.

iudico: ii saepe versutos homines et callidos admirantes malitiam sapientiam iudicant; O II, 10.

laudo: hoc ipso sapientiam maiorum statues esse laudandam, quod ..; R II, 30. laudata .. ‖ est ‖ (sapientia) a te graviter et vere; L I, 62.

nomino: quae (ratio) quom adolevit ‖ adul. ‖ atque perfecta est, nominatur rite sapientia; L I, 12.

obtineo: ſ. adipiscor.

paenitet: neque eam (sapientiam) umquam sui paenitet; T V, 54.

paro: fruor. — perficio: ſ. **perficio,** II. sapientiam (6 St.) S. 53, a.

pono: in qua (parte) sapientiam et prudentiam ponimus; O I, 15.

58

praetereo: quod eam (sapientiam) ... non possum silentio praeterire; L I, 63.
puto: ſ. I, 1. efficit; F I, 42.
quaero: virtutem et sapientiam regalem, non progeniem quaeri oportere; R II, 24.
rapio: cum constantia, gravitas, fortitudo, sapientia reliquaeque virtutes rapiantur ad tortorem; T V, 13.
relinquo: a sapientia praecipitur, se ipsam, si usus sit, sapiens ut relinquat; F III, 61.
sumo: fortunam a deo petendam, a se ipso sumendam esse sapientiam; N III, 88.
video: quoniam (Plato) nondum videbat sapientiam; F IV, 64. tu sapientiam maiorum in illo vide; L III, 24. ſ. I, 1. excitat.
voco: princeps .. omnium virtutum illa sapientia, quam σοφίαν Graeci vocant; O I, 153.

2. videor: qui primus, quod summae sapientiae Pythagorae visum est, omnibus rebus imposuit nomina; T I, 62. ut omnia (quasi fata) subterfugere non modo sapientiae, sed etiam felicitatis (Scipio) diceret sibi videri; Lae 35.

3. adsentior: adsentiamur eorum sapientiae, quorum ingeniis ... omnem vitam legibus ... excultam ... habemus; fr IX, 11.
commendo: minime mirum est .. nos sapientiae commendari ab initiis naturae; F III, 23.
pareo: quid .. efficitur, si sapientiae pareas? R III, 24.
subicio: est .. illa subiecta quasi materia sapientiae; F III, 61.
sum: sapientiae .. quid futurum est? A II, 27.
tribuo: ego tantam vim non tribuo sapientiae contra dolorem; T II, 18.

4. sum: perfecta .. sapientia si simus ‖ sumus si, simus, si ‖, nihil habeat res vitii; Lae 38.
5. abhorreo a: haec .. habere dubia ... abhorrere a sapientia plurimum; A II, 29.
absum a: qui non longe a sapientia absunt; T IV, 29.
accedo ad: qui ad sapientiam proxume accedunt; Lae 38.
cado in: in hanc (sapientiam) tu .. tamquam in mare ... perturbationem cadere tibi dixisti videri; T IV, 57.
contineo in: in qua (sapientia) continetur deorum et ‖ [deorum et] ‖ hominum communitas et societas inter ipsos; O I, 153.
converto in: ſ. 1. converto.
dico de: de populi sapientia dicendum puto; R III, 24. ſ. I, 1. cadit.
dissideo a: quae (temeritas) a sapientia dissidet plurimum; O II, 8.
habito cum: quod (aegritudinis nomen) cum sapientia esse atque, ut ita dicam, habitare nullo modo possit; T III, 83.
loquor de: nondum de ratione et sapientia (loquor); T II, 40.
pervenio ad: ſ. **ad,** I. pervenio ad sapientiam (3 St.) B. I, S. 47, a.
pono in: non .. in ipsa sapientia positum est beatum esse, sed in iis rebus ..; F II, 89.
removeo a: omnia, quae essent aliena firmae et constantis adsensionis, a virtute sapientiaque removebat; A I, 42.
sum cum: ſ. habito cum. — infra: ſ. I, 1. complectitur.
venio ad: a quibus ad hanc (sapientiam) venerimus; F III, 23.

III. **nach Adjectiven und Adverb:** 1. avidus: omnis .. avidos sapientiae cognitio ipsa rerum ... delectat; R I, 19.
cupidus: quam (scientiam) non erat mirum sapientiae cupido patria *esse* cariorem; F V, 49.
studiosus: hos se appellare sapientiae studiosos (id est enim philosophos); T V, 9.
2. dignus: tum maxume (existit) ingenua delectatio et digna sapientia; T V, 72.
praeditus: »nec .. tanta praeditus sapientia quisquamst, qui ... non ..;« T III, 71.
3. caecus ad: mihi ... ad sapientiam caeci videmur; A fr 18.
longe a: virtutem in illo divino solio non longe a sapientia conlocare; R III, 12.

IV. **nach Substantiven:** 1. amator: qui intellegentiae sapientiaeque se amatorem profitetur; Ti 51.
amor: istorum .. verborum amore, ... sapientiae, fortitudinis, iustitiae, temperantiae; F II, 51. a quoius (sapientiae) amore Graeco verbo philosophia nomen invenit; L I, 58. „quae (facies honesti) si oculis cerneretur, mirabiles amores“, ut ait Plato, „excitaret sapientiae“; O I, 15.
comes: comitem .. eum (ignem) sapientiae quam optimae mentis effecit; Ti 35.
conlega: qui (Metrodorus) est Epicuri collega sapientiae; N I, 113.
desperatio: huic (Dionysio) mori optimum esse propter desperationem sapientiae; F IV, 56.
disciplina: cum ... tantum tibi adroges, ut exponas disciplinam sapientiae; A II, 114.
dissimilitudo: est etiam alia cum his ipsis artibus sapientiae dissimilitudo; F III, 24.
fama: non tam ista me sapientiae ... fama delectat, falsa praesertim, quam ..; Lae 15.
gloria: quid ego Socratem aut Theramenem, praestantis viros virtutis et sapientiae gloria, commemoro? T I, 100.
iudicium: quaerimus gravitatis, constantiae, firmitatis, sapientiae iudicium; A II, 53.
munus: neque ullum sapientiae munus aut opus inveniretur; F III, 50. hoc sapientiae munus esse dicebant, ut, *cum* eum tueretur, qui constaret ex animo et corpore, in utroque iuvaret eum ac contineret; F IV, 17. quod est munus, quod opus sapientiae? F IV, 35. omne officium munusque sapientiae in hominis cultu esse occupatum; F IV, 36. tum vel maxime sapientiae fungitur munere; T III, 34. id .. esse praeclarissimum sapientiae munus ... puto; R I, 33.
nobilitas: ſ. 2. alqs.
nomen: sibi habeant sapientiae nomen et invidiosum et obscurum; Lae 18. ſ. I, 1. obtinet.
officinae: qui (philosophi) quasi officinas instruxerunt sapientiae; L I, 36.
officium: ſ. munus; F IV, 36.
opus: ſ. munus; F III, 50. IV, 35.
oracula: in quo (libro Epicurus) breviter comprehensis gravissimis sententiis quasi oracula edidisse sapientiae dicitur; F II, 20.
partes: quae (disserendi ratio et scientia) per omnis partis sapientiae manat et funditur; T V, 72.
species: qui (poëtae) cum magnam speciem doctrinae sapientiaeque prae se tulerunt; T III, 3.
studium: cum omnium artium ... ratio et disciplina studio sapientiae ... contineretur; T I, 1. sapientiae studium vetus id quidem in nostris; T IV, 5. quoius (sapientiae) studio teneor; L I, 63. illi ipsi doctrinae studiis et sapientiae dediti; O I, 156. nec quicquam aliud est philosophia, si interpretari velis, praeter studium sapientiae; O II, 5. cuius (sapientiae) studium qui vituperat; O II, 5.
ultimum: inscite .. medicinae et gubernationis ultimum cum ultimo sapientiae comparatur; F III, 25.
usus: sapientiae quoque usus longissimus quisque sit plurimi; F III, 47.

2. alqs: erat .. illis paene in conspectu praestanti sapientia et ‖ sapientiae ‖ nobilitate Pythagoras; T IV, 2.

V. Umstand: 1. anteponi: eos ... iis ... longe duco sapientia ipsa esse anteponendos; R I, 3.

aspernari: si voluptatem aspernari ratione et sapientia non possemus; C 42.

comprehendi: quod ratione sapientiaque comprehenditur; Ti 7.

definiri: tractus ductusque muri ... regum sapientia definitus ... arduis ... montibus; R II, 11.

delectari: maiorum .. sapientia admodum delector; L II, 62.

devitari: »si qui sapientia magis vestra mors devitari potest«; T II, 38.

excellere: eum, qui sapientia excelleret, Pythagorae auditorem crediderunt fuisse; T IV, 3.

excitari: hominum .. studia ... [virorum praestantium] sapientia ‖ morum praestantia [sapientia] ‖ et virtute excitantur; O II, 17.

ferre: neque .. illum (dolorem) ... ratione aut sapientia tulerant, sed studio potius et gloria; T II, 65.

fieri: noster hic populus ... iustitia an sapientia est e minimo omnium *maximus factus?* R III, 24.

gaudere: sua sapientia et virtute (deus) gaudet; N I, 51.

muniri: »vide ne ... is sapientia munitum pectus egregie ‖ egregium ‖ gerat«; D I, 45. ut quisque maxime virtute et sapientia sic munitus est, ut nullo egeat; Lae 30.

obrui: ut id (malum) obruatur sapientia; T III, 80.

provideri: relinquitur, ut ea fortuita divinari possint, quae nulla nec arte nec sapientia provideri possunt; D II, 14.

regere: ut unius ... omni .. sapientia regatur salus et aequabilitas et otium civium; R II, 43. quod (aeternum) universum mundum regeret imperandi prohibendique sapientia; L II, 8.

scire: nulla .. arte alia id nec sapientia scire potuisset; D II, 14.

abl. compar.: si ratione et sapientia nihil est melius; N II, 18. despicientem omnia humana et inferiora sapientia ducentem; R I, 28. quid .. est ... optabilius sapientia? O II, 5.

2. a: s. a, V, 3, c. sapientia (3 St.) B. I, S. 17, b.

sapientipotens, mächtig durch Weisheit: »bellipotentes sunt magis (Aeacidae) quam sapientipotentes«; D II, 116.

sapio, Geschmack haben, weise sein, Verstand, Einsicht haben: I, 1. unpersönlich: si et sapere expetendum sit et valere, coniunctum utrumque magis expetendum sit quam sapere solum, neque tamen, si utrumque sit aestimatione dignum, pluris sit coniunctum quam sapere ipsum separatim ‖ separatum ‖; F III, 44. quae .. divina? vigere, sapere, invenire, meminisse; T I, 65. ut .. sapere, sic divinare regale ducebant ‖ ducebatur ‖; D I, 89.

2. alqs: cui »in manu sit, quem esse dementem velit, quem sapere«; T IV, 68. quorum de altero (Tiresia) etiam apud inferos Homerus ait „solum sapere"; D I, 88. »qui ... plus .. ex alieno iecore sapiunt quam ex suo«; D I, 131. plerosque in magistratibus ignoratione iuris sui tantum sapere, quantum apparitores velint; L III, 48. quem (sapienter dicentem) qui audiunt, intellegere etiam et sapere plus quam ceteros arbitrantur; O II, 48. si hoc, quo sentimus et sapimus, mortale et caducum est; fr V, 97.

alqd: quicquid est illud, quod sentit, quod sapit; T I, 66. fr IX, 10.

cor, palatus: nec .. sequitur, ut, cui cor sapiat, ei non sapiat palatus; F II, 24.

populus: (populus) est moderatior, quod sentit et sapit; R I, 65.

sapiens: ex quo Ennius „nequiquam sapere sapientem, qui ipse sibi prodesse non quiret"; O III, 62.

II. alqd: qui aut saperet aliquid aut ista didicisset; F I, 25. ego non possum tantum hominem nihil sapere dicere; T II, 45. quasi vero quicquam sit tam valde quam nihil sapere vulgare! D II, 81. vgl. I, 2. alqs.

semitam: »qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam«; D I, 132.

sapor, Geschmack: I. est: a quibus (Academicis) numquam dictum sit aut colorem aut saporem aut sonum nullum esse; A II, 103.

II. comprehendo: quid, quod eadem mente res dissimillimas comprendimus, ut colorem, saporem, calorem, odorem, sonum? T I, 46.

dico: explanavit (Epicurus), quid diceret. „saporem", inquit, „et corporum complexum et" ..; T III, 46.

III. genus: ut .. mel ... suo .. proprio genere saporis ... dulce esse sentitur; F III, 34.

voluptates: qualis est haec (voluptas) aurium, tales sunt et oculorum et tactionum et odorationum et saporum; T IV, 20.

IV, 1. percipi: detrahens eas voluptates, quae sapore percipiuntur; T III, 41.

2. in: quod idem fit in vocibus, in odore, in sapore; A II, 19.

sarmentum, Schößling, Reis, Gestrüg: I. delectant, efficiunt: malleoli, plantae, sarmenta, viviradices, propagines nonne ‖ ea ‖ efficiunt, ut quemvis cum admiratione delectent? C 52.

II. amputatio, immissio: sarmentorum ea, quam dixi, aliorum amputatio, aliorum inmissio (me delectat); C 53.

articuli: existit tamquam ad articulos sarmentorum ea, quae gemma dicitur; C 53.

III. silvescere: ne (vitis) silvescat sarmentis et in omnes partes nimia fundatur; C 52.

sat, genug, hinlänglich: iam de haruspicum religione ... sat esse plane ‖ satis esse iam ‖ in ipsa lege dictum puto; L II, 34. »qui non sat habuit coniugem inlexe in stuprum«; N III, 68. mihi .. unum (argumentum) sat erat; N III, 9. tantum sat est intellegi, id sumere istos pro certo, quod dubium ... sit; D II, 104. »unum id sat est, quod diu vivendo multa, quae non volt, videt«; C 25. delectatur etiam senectus procul eas (voluptates) spectans tantum, quantum sat est; C 48 cruciaris, cui nec sat est, quod est; P 18.

satelles, Trabant, Begleiter: I, 1. abicit, al.: »hic Iovis altisoni subito pinnata satelles arboris e trunco serpentis saucia morsu subrigit ipsa feris transfigens unguibus anguem semianimum et varia graviter cervice micantem. quem se intorquentem lanians rostroque cruentans iam satiata animos, iam duros ulta dolores abicit ‖ abiecit ‖ ecflantem et laceratum adfligit in unda seque obitu a solis nitidos convertit ad ortus. hanc ubi praepetibus pinnis lapsuque volantem conspexit Marius, divini numinis augur« ..; D I, 106.

adulat, al.: »iam tertio me quoque funesto die tristi advolatu aduncis lacerans unguibus Iovis satelles pastu dilaniat fero. tum iecore opimo farta et satiata adfatim clangorem fundit vastum

et sublime avolans pinnata cauda nostrum adulat sanguinem. cum vero adesum inflatu renovatumst iecur, tum rursum taetros avida se ad pastus refert«; T II, 24.

2. sum: quas (virtutes) ... tu voluptatum satellites et ministras esse voluisti; F II, 37.

videor: tum avis illa videri posset interpres et satelles Iovis; D II, 73.

II. attribuo: et ‖ ei ‖ (homini natura) sensus tamquam satellites adtribuit ac nuntios; L I, 26.

conspicio, al.: s. I, 1.

satias, Sättigung: »quaenam umquam ob mortem Myrtili poenis luendis dabitur satias supplici«? N III, 90.

satietas, Sättigung, Überfluß, Übersättigung, Überdruß: I. adfert: satietas vitae tempus maturum mortis adfert; C 76.

capit: ut ... „nec tuendi satietas capere posset“; D I, 24.

debent: s. sunt.

declarat: copiam .. declarat satietas rerum atque abundantia; quam tu quoniam numquam adsequere ..; P 47.

deterret: neque alium pudor, alium cogitatio, alium satietas deterreret; T IV, 76.

facit: studiorum ‖ rerum ‖ omnium satietas vitae facit satietatem; C 76.

potest: s. capit.

sunt: non .. debent esse amicitiarum sicut aliarum rerum satietates; Lae 67.

II, 1. adiungo: senectus .. aetatis est peractio tamquam fabulae, cuius defectionem ‖ defetigationem ‖ fugere debemus, praesertim adiuncta satietate; C 85.

adsequor: s. I. declarat. — facio: s. I. facit.

habeo: quid habet .. vita commodi? ... sed habeat sane, habet certe tamen aut satietatem aut modum; C 84.

2. sum in: iucunditatem .. victus esse in desiderio, non in satietate; T V, 100 (99).

III. una cum: in quo .. ipso (levissumo quoque) una cum satietate memoria quoque moriatur voluptatis; O II, 56.

IV. adfluere: ea .. parte animi, quae voluptate alitur, nec inopia enecta nec satietate affluenti ‖ afluenti ‖; D I, 61.

finire: cupiditates non Epicuri divisione finiebat, sed sua satietate; F II, 64.

satio, sättigen, befriedigen: alqm: nec (M. Cato) satiari poterat; F III, 7. »variis avido satiatus pectore musis«; F V, 49. quo studio cum satiari non possint ‖ possunt ‖; F V, 57. se eius (regis Persarum) voluptates non desiderare, quibus numquam satiari ille posset; T V, 92. »quae (Troia) decumo (anno) cadet et poena satiabit Achivos«; D II, 64. cuius (Catonis) me numquam satiare potuit oratio; R II, 1. equidem ... satiari non queo; L II, 2. satiatis .. et expletis iucundius est carere quam frui; C 47. satiari delectatione non possum; C 52.

animum: (animus) satiatus est aut contentus etiam pecunia; P 48.

cupiditates: necessarias (cupiditates) satiari posse paene nihilo; T V, 93.

desideria: veniebat .. (Laelius) ad cenam, ut animo quieto satiaret desideria naturae; F II, 25.

gallos: (gallos) cantus edere quiete satiatos; D II, 57.

lubidines: quae (lubidines) quia nec expleri nec satiari ullo modo possunt; R VI, 1.

mercaturam: (mercatura) satiata quaestu vel contenta potius; O I, 151.

populum: non satiaris eum (populum) libertate, sed incenderis cupiditate libertatis; R II, 50.

satellitem: »iecore opimo farta (Iovis satelles) et satiata adfatim«; T II, 24. »(Iovis satelles) iam satiata animos, iam duros ulta dolores«; D I, 106.

sitim: neque .. umquam expletur nec satiatur cupiditatis sitis; P 6.

Fragment: quae in omni crudelitate sic exultat, ut vix hominum acerbis funeribus satietur; R II, 68.

satio, Aussaat, Verpflanzung: alios in terram, alios in lunam, alios in reliquos mundi partes ... spargens quasi serebat. post autem eam sationem dis ... permisit, ut ..; Ti 46.

satis, genug, hinlänglich, hinreichend, Sicherheit (satius: s. I. sum; N I, 69. III, 69): I. **bei Verben:** ego ... admirari satis non possum vel hominis ipsius continentiam vel temporum disciplinam; C 55. cum agellus eum non s. aleret; N I, 72. cum ... s. .. ambulatum videretur; D II, 8. quom s. erit ambulatum; L I, 14. quoniam .. s. iam ambulatum est; L II, 1. fortitudo ... s. est instructa, parata, armata per sese; T IV, 52. contra .. aegritudinem ... s. esse videmur superiorum dierum disputationibus armati et parati; T V, 76. vix s. mihi illud videris attendere; L III, 26. quoius (voluptatis) blanditiis (animi) corrupti, quae natura bona sunt, ... non cernunt s.; L I, 47. his s. cognitis, quae iam explicata sunt; A II, 37. »o lapathe, ut iactare, nec es s. cognitus qui sis!« F II, 24. ne temere vel falsae rei vel non s. cognitae adsentiamur; D I, 7. quibus vellem s. cognita esset nostra sententia; O II, 7. vix admittuntur ad eos (honores) nec s. commendati multitudini possunt esse; A fr 4. satisne vobis videor pro meo iure in vestris auribus commentatus? F V, 75. cuius (Pisonis) oratio attende ... satisne videatur Antiochi complexa esse sententiam; F V, 8. satisne hoc conclusum videtur? F III, 27. mihi ... s. hoc confirmatum videtur; F V, 96. ut stultitia ... numquam se .. s. consecutam putat, sic ..; T V, 54. qui si unus s. omnia consequi posset, nihil opus esset pluribus; R I, 52. mihi non s. videmini considerare, quod iter sit; F IV, 37. nec .. s. constituere possum, quod sit eorum consilium; A II, 32. cum esset s. constitutum id .. esse ..; F III, 50. satisne ergo pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat? F II, 60. satisne videtur declarasse Dionysius nihil esse ei beatum, cui semper aliqui terror impendeat? T V, 62. neque .. s. id annalium publicorum auctoritate declaratum videmus; R II, 28. quorum (Stoicorum) s. videor defendisse sententiam; T V, 85. s. .. defensa religio est in secundo libro a Lucilio; D I, 9. de inconstantia totius illorum sententiae ... sit ‖ est ‖, ut opinor, dictum s.; A II, 29. de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis s. hoc loco dictum sit ‖ est ‖; F I, 37. putabam equidem s. .. me dixisse; F IV, 2. quantus ornatus ... sit, s. est a me ... paulo ante dictum; F V, 9. quoniam de primis naturae commodis s. dictum est; F V, 58. cum s. de aeternitate dixissemus; T I, 81. de universa philosophia ... s., ut arbitror, dictum est in Hortensio; T III, 6. s. dictum esse arbitror aegritudinem esse opinionem mali praesentis; T III, 74. ad Epicuri consolationem s. est ante dictum; T III, 78. s. erat dictum; N I, 45. contra Epicurum s. superque dictum est; N II, 2. de prima .. parte s. dictum est; N II, 80. siquidem s. a nostris et a principe philosophiae Socrate dictum est de ubertatibus virtutis et copiis; N II, 167. unus is modus est, de quo s. dixi; N III, 16.

de quo (deo) s. dictum est; D I, 125. iam de haruspicum religione ... sat esse plane ‖ satis esse iam ‖ in ipsa lege dictum puto; L II, 34. † diligentiam ‖ de diligentia ‖ votorum s. in lege dictum est; L II, 41. etsi s. dixit pro se in illis libris Scipio; L III, 38. ac de inferenda quidem iniuria s. dictum est; O I, 27. ac de bellicis quidem officiis s. dictum est; O I, 41. de iustitia s. dictum; O I, 41. atque ab iis rebus ... quem ad modum ducatur honestum ..., s. fere diximus; O I, 60. ac de iis quidem ... s. arbitror dictum; O III, 95. sed haec s. sint dicta nobis; Ti 37. ac de oculorum quidem causis ... s. ferme esse dictum puto; Ti 52. quod cum ille (Pomponius) dixisset et s. disputatum videretur; F V, 96. de qua (aegritudine) s. est disputatum; T IV, 64. sed quoniam de extis et de fulgoribus s. est disputatum; D II, 49. sed s. iam disputatum est de magistratibus; L III, 47. quem ad modum ... diiudicanda res sit, s. est supra disputatum; O III, 120. s. mihi dedisti, cum respondisti ..; T II, 28. cum s. docuerimus hos esse deos; N II, 80. s. docuisse videor, hominis natura quanto omnis anteiret animantes; N II, 153. mihi .. nulli s. eruditi videntur, quibus nostra ignota sunt; F I, 5. libri ... scripti ... ab optimis illis quidem viris, sed non s. eruditis; T I, 6. nec, qui (id) nesciebat, s. excultus doctrina putabatur; T I, 4. nondum .. explanatum s. erat, quid maxime natura vellet; F IV, 41. cum multae res in philosophia nequaquam s. adhuc explicatae sint, tum ..; N I, 1. quem ad modum officia ducerentur ..., s. explicatum arbitror libro superiore; O II, 1. sed, ... quem ad modum officia ducerentur, s. expositum videtur; O I, 152. hunc locum s., ut mihi videtur, in iis libris, quos legistis, expressit Scipio; R IV, 1. L I, 27. facio: ſ. **facio,** III. satis (12 St.) B. II, S. 19, a. qui volunt exclamare maius, num s. habent latera, fauces, linguam intendere? T II, 56. quarum rerum aspectus ipse s. indicaret non esse ea fortuita; N II, 15. video te .. testimoniis s. instructum; R I, 59. ſ. armo; T IV, 52. non .. s. intellegebam; A II, 63. non .. s. intellego, quid summum dicas esse, quid breve; T II, 44. hoc veteres interpretes Sex. Aelius, L. Acilius non s. se intellegere dixerunt; L II, 59. nec s. intellexi, quid ... vellent; L III, 33. s. tu quidem in Consolatione es lamentatus; T I, 76. ego .. mirari *satis* ‖ rimari ‖ non queo, unde .. sit ..; F I, 10. ut mirari s. istorum inconstantiam non possim; F IV, 39. equidem mirari s. non possum, unde ... venerit; N I, 95. quodsi qui s. sibi contra hominum conscientiam saepti esse et muniti videntur; F I, 51. quoniam ... nequedum s. ab his novellis arboribus omnis hic locus opacatur; L fr 4. ut nemo sine eo instrumento ad ullam rem illustriorem s. ornatus possit accedere; F V, 7. ac mihi videor s. .. esse deos ... ostendisse; N II, 72. s. ostenderit ‖ ostenderint ‖ reliquos sine provocatione magistratus non fuisse; R II, 54. an ad cetera, quae mala putantur, non et Epicurus et reliqui philosophi s. parati videntur? T V, 89. ſ. armo. si s. erit hoc perceptum ..., tantam vim esse virtutis; F V, 90. ista varietas quae sit, non s. perspicio; F II, 10. ventorum et imbrium signa ... rationem quam habeant, non s. perspicio; D I, 16. s. .. nobis ... persuasum esse debet, ... nihil .. avare ... esse faciendum; O III, 37. s. persuasum esse debet nihil esse utile, quod non honestum sit; O III, 85. est (Epicurus) ... non s. politus iis artibus; F I, 26. possum: ſ. **ad,** I. possum ad vivendum (4 St. T V, 18) B. I, S. 47, a. una ex re s. praecipit, ut ... id tribuatur vel ignoto; O I, 51.

sed eam (causam) mihi non sane ‖ satis ‖ probas; A I, 10. sunt qui s. putent ostendere nihil inopinati accidisse; T III, 76. ludere (Epicurus) videtur satisque putare, si dixerit esse .. beatam naturam; N III, 3. quamquam philosophiae quidem vituperatoribus s. responsum est eo libro, quo ..; F I, 2. s. est ad hoc responsum; F II, 82. nec tamen, si qui ... extiterunt, non s. Graecorum gloriae responderunt; T I, 3. iis ‖ bis ‖ quattuor Academicis libris s. responsum videtur; N I, 11. de optimo autem statu equidem arbitrabar me s. respondisse ad id, quod ..; R II, 65. qui appetitus ... non s. a ratione retinentur; O I, 102. rimor: ſ. miror; F I, 10. saepio: ſ. munio. quin ... neque s. sit (decretum) non esse falsum, sed etiam stabile ... esse debeat; A II, 27. si s. est ad tollendam cognitionem similia esse multa multorum; A II, 54. nobis s. est ova illa non internoscere; A II, 58. haec .. iudicare ad ceteras res ... non est s.; A II, 91. non videtur hoc s. esse vobis; A II, 102. id autem non esse s., cur alia posse percipi dicas, alia non posse; A II, 103. quod autem s. esset ipsis, (nos) relinquere; A II, 146. s. .. mihi est te iam bene accepisse, quid dicam; A fr 19. quorum nihil oportere ‖ oporteret ‖ exquisitis rationibus confirmare, tantum s. esse admonere; F I, 30. qui ... negent s. esse, quid bonum sit aut quid malum, sensu iudicari; F I, 31. nec .. s. est iudicare, quid faciendum non faciendumve sit; F I, 47. non ... carere eo malo s. est ad bene vivendum; F II, 41. mihi .. s. est, ipsis non s.; F II, 82. quod s. sit ad diem agendum natalem suum; F II, 101. ut commoneri nos s. sit, nihil attineat doceri; F III, 3. nec vero id s. est, neminem esse, qui ipse se oderit; F V, 30. me ... *illud dicere,* ... sapientem esse non s. esse ad beate vivendum. immo vero, inquit, ad beatissime vivendum parum est, ad beate s.; F V, 81. quod autem s. est, eo quicquid accessit ‖ accesserit ‖, nimium est; F V, 81. tibi .., quod s. esset, paucis verbis ... responderam; T I, 111. sed Epicuro ... non est hoc s.; T II, 17. si (sapiens) fortis est in perferendo, officio s. est; T II, 18. illud s. est, non attribuere ad amissionem amicorum miseriam nostram; T III, 73. haec laetitia quam turpis sit, s. est diligenter attendentem penitus videre; T IV, 68. cui (Stoico) s. esset respondere se ante docuisse ..; T V, 18. s. est .. certe in virtute, ut fortiter vivamus; T V, 53. iis (legatis) apposuit tantum, quod s. esset; T V, 91. sibi nihil deesse, illi (regi Persarum) nihil s. umquam fore; T V, 92. ut satius fuerit illud ipsum, de quo ambigebatur, concedere quam tam inpudenter resistere; N I, 69. satin est id ad illam abundantem bonis vitam beatissimam? N I, 114. ut satius fuerit nullam omnino nobis a dis inmortalibus datam esse rationem quam tanta cum pernicie datam; N III, 69. quod s. est; D I, 16. s. est ad confirmandam divinationem semel aliquid esse ita divinatum, ut ..; D I, 71. ita esse; D II, 107. mihi .. ad hoc ... probandum s. est ... pauciora ... praedicta reperiri; D I, 124. nec vero habere virtutem s. est quasi artem aliquam, nisi utare; R I, 2. Fibrenus ... tantum conplectitur, quod s. sit modicae palaestrae, loci; L II, 6. hoc uno posito, quod est ad cognitionem disciplinae s.; L II, 48. quia populo licere s. est; L III, 39. videndum est, ne non s. sit id; O I, 28. haud scio an s. sit eum, qui lacessierit, iniuriae suae paenitere; O I, 33 (34). in .. rebus ... difficilibus ad eloquendum, sed s. erit intellegi; O I, 126. a multisne opus sit an s. sit a paucis diligi; O II, 30. mihi utrumvis s. est; O III, 33. cum ex duodecim tabulis s. esset ea praestari, quae essent lingua nuncupata;

O III, 65. satin est hoc, ut non deliquisse videantur? O III, 73. »magnas .. agere gratias Thais mihi?« s. erat respondere: „magnas"; „ingentes", inquit; Lae 98. haec, quae verbis subtilius, quam s. est, disputari videntur || [haec ... videntur] ||; P 10. ex eo, quantum cuique s. est, metiuntur homines divitiarum modum; P 44. s. esse putant, quod est; P 52. quoniam ... nec eorum (improborum et avarorum) quisquam adhuc inventus est, quoi, quod haberet, esset s.; P 52. ſ. IV. testium. satisne .. videor vim verborum tenere, an ..? F II, 15. iam .. hoc pro φαντασίᾳ verbum s. hesterno sermone trivimus; A II, 18. ut .. ipsa „philosophia" ..., sic „sorites" s. Latino sermone tritus est; D II, 11. qui .. s. viderit ... illud animal ... factum esse nihil; T I, 90. non s. mihi videtur vidisse hoc Cleanthes; T III, 77. vita acta perficiat, ut s. superque vixisse videamur; T I, 109.

II. **bei Adjectiven:** sunt .. quidam Epicurei timidiores paulo contra vestra convicia, sed tamen satis acuti; F I, 69. (Epicurus) non s. acutus fuit; F II, 80. est .. eorum (Peripateticorum) consuetudo dicendi non s. acuta propter ignorationem dialecticae; F III, 41. philosophi quidam, minime mali illi quidem, sed non s. acuti; O III, 39. quod s. || quod || aestimabile esset; F III, 53. Graeci .. homines, non s. animosi, prudentes, ut est captus hominum, s.; T II, 65. quoniam s. apertum est sibi quemque natura esse carum; F V, 34. tenuis ... aether non s. aptus ad stellas continendas videtur; N II, 54. quid minus probandum quam esse aliquem beatum nec s. beatum? F V, 81. ebur ex inani corpore extractum haud s. castum donum deo; L II, 45. vis et natura quaedam significans aliquid per se ipsa s. certa, cognitioni autem hominum obscurior; D I, 15. etsi s. clemens sum in disputando, tamen interdum soleo subirasci; F II, 12. corporis voluptatem non s. esse dignam hominis praestantia; O I, 106. ad hanc enervatam ... sententiam s. docilem se Epicurus praebuit; T II, 15. familiaris: ſ. notus; Ti 20. rationem .. eam ... non s. firmam puto; N I, 62. ut videamus, satisne ista sit iusta defectio; A I, 43. habent .. (haec) et bene longam et s. litigiosam disputationem; F V, 76. C. Canius, eques Romanus nec infacetus et satis litteratus; O III, 58. † satis eum || tum, al. || longo intervallo ad suam villam reduximus; A I, 1. breve .. tempus aetatis s. longum est ad bene ... vivendum; C 70. perspicuitas illa ... s. magnam habet vim, ut ..; A II, 45. id, quod probabile esset, s. magnam vim habere ad artes; A II, 146. non s. magnam tribuunt inventoribus gratiam; F IV, 13. quae ita definiunt, ut s. magno aestimanda sint; F V, 90. s. magnam in virtute ad beate vivendum esse vim; T V, 19. s. magnam vim in virtute esse ad beate vivendum; T V, 32. s. magnam vim esse in vitiis ad miseram vitam; T V, 50. id s. magnum argumentum esse dixisti, cur esse deos confiteremur; N I, 62. ut nuper M. Crassus negabat ullam s. magnam pecuniam esse ei, qui ..; O I, 25. s. multa de auctoribus; A II, 76. quoniam s. multa dixi; A II, 147. de .. his rebus s. multa in nostris de re publica libris sunt dicta a Laelio; F II, 59. s. multa de ostentis; D II, 70. s. .. multa restant; R II, 70. de qua (agri cultura) quoniam in Catone maiore s. multa diximus; O I, 151. ad quas ipsas consultationes || ex || superioribus libris s. multa praecepta sunt; O III, 33. satisne tandem ea nota sunt nobis, quae nervorum natura sit? A II, 124. omnes mihi Epicuri sententiae s. notae sunt; F I, 16. quae nec erant s. nota nostris; O II, 5. quod (caelum) nec desideraret alterum s. sibi ipsum notum et familiare; Ti 20. s. esse odiosum malum omne, cum venisset; T III, 32. prudens: ſ. animosus.

III. **bei Adverbien:** satis accurate in Academicis quattuor libris explicata arbitramur; T II, 4. aliis haec locis s. accurate a nobis dicta sunt; T IV, 1 conclusum est .. contra Cyrenaicos s. acute; F I, 39. nec .. s. acute dicunt; F III, 47. si ne hoc quidem s. ample, s. honeste dici putas; F II, 76. hoc ille (coniector, interpres) responso s. aperte declaravit ..; D II, 62. mihi .. Antiochum ... s. belle videris attendere; F V, 6. s. bene pascere; O II, 89. satisne ea commode dici possint Latine; A I, 14. quis hoc dicit? idem, qui dolorem summum malum. vix s. constanter; T II, 44. qui ... gloriam neglegant, frangantur infamia, atque ea quidem non s. constanter; O I, 71. satisne constanter facere videamur; O II, 7. veteres illos Platonis auditores ... s. et copiose et eleganter habuisse constitutam disciplinam; F IV, 3. numquam .. digne s. laudari || laud. s. d. || philosophia poterit; C 2. haec explanata sunt in Academicis nostris s., ut arbitror, diligenter; O II, 8. modo s. illa dilucide dixerimus pro rerum obscuritate. — prorsus s.; T IV, 33. eleganter: ſ. copiose. quod non s. explorate perceptum sit et cognitum; N I, 1. nisi mihi viderer habere bene cognitam voluptatem et s. firme conceptam animo; F II, 6. quamvis .. multis locis dicat Epicurus ... s. fortiter de dolore; O III, 117. quae in nostris rebus non s. honeste, in amicorum fiunt honestissime; Lae 57. ſ. ample. cum .. illam (sacerdotem) ... curru vehi ius esset s. longe ab oppido ad fanum; T I, 113. cum ipse paucis interpositis versibus dicas s. luculente: »quidquid ..;« D I, 131. ut non s. plane dicat, quid sit dissolutum; F II, 100. in quo Appius ... non s. scienter ... C. Ateium notavit; D I, 29. s. .. scite me nostri sermonis principium esse voluisti; F V, 8. quae s. scite nobis instructa et composita videntur; L I, 39. dici .. hoc in te s. subtiliter non potest; T I, 88. motus concitati animi ... morbos .. non s. usitate (dixerimus); T III, 7.

IV. **bei Substantiven:** argumenti: ſ. **argumentum,** I, 2. F III, 17. V, 31. T II, 60. D I, 10. L I, 30 (B. I, S. 235, b.). ut et potestatis s. in magistratibus et auctoritatis in principum consilio et libertatis in populo sit; R II, 57. cum ea (iustitia) sine prudentia s. habeat auctoritatis; O II, 34. eorum in aliis s. esse causae, quam ob rem quibusdam anteponerentur, ... itemque eorum ... partim s. habere causae, quam ob rem reicerentur; F III, 51. ea (amicitia) non s. habet firmitatis; Lae 19. libertatis, potestatis: ſ. auctoritatis; R II, 57. virtus s. habeat ad vitam beatam praesidii; T V, 83. ſ. **praesidium,** I, 1 (4 St.) S. 149, a. s. superque esse sibi suarum cuique rerum; Lae 45. ut A. Varius ... dicere consessori solebat ...: „aut hoc testium s. est, aut nescio, quid s. sit", sic a me s. datum est testium; F II, 62. »mihi sex menses s. sunt vitae«; F II, 22.

V. **Ellipsen, Lücke:** ad impellendum s., ad edocendum parum; A I, 9. sed haec .. nunc s.; L III, 32. — rerum plurimarum obscuras nec satis * intellegentias inchoavit || enudavit, al. ||; L I, 26.

satis do ſ. **satis,** I. do.

satis facio ſ. **facio,** III. satis (12 St.) B. II, S. 19, a.

sator, Pflanzer, Erzeuger: 1. sum: omnium .. rerum ... seminator et sator et parens, ut

ita dicam, atque educator et altor est mundus; N II, 86.

2. Vocativ: »tu .., caelestum sator, iace ... vim .. fulminis;« T II, 21.

satur, satt: alqs: bis in die saturum fieri; T V, 100.

pulli: praeclara .. auspicia, si esurientibus pullis res geri poterit, saturis nihil geretur! D I, 77.

saturitas, Sättigung, Überfluß: haud scio an nulla (senectus) beatior possit esse ... saturitate copiaque rerum omnium; C 56.

saturo, sättigen: alqm: Saturnus .. est appellatus, quod saturaretur annis; N II, 64. Saturnus, quia se saturat annis; N III, 62.

alqd: quae ... nata sunt, ... earum .. (mammarum) ubertate saturantur; N II, 128.

partem: ea parte animi ... saturata .. bonarum cogitationum epulis; D I, 61.

satus, Saat, Zeugung, Ursprung, Geschlecht: I, 1. accipio: haec (philosophia) extrahit vitia radicitus et praeparat animos ad satus accipiendos; T II, 13.

commemoro: quid ego vitium ortus, satus, incrementa commemorem? C 52.

trado: quorum vobis initium satusque tradetur a me; Ti 41.

2. nascor a: quae (caritas generis humani) nata a primo satu ... serpit sensim foras; F V, 65.

orior ex: quaedam (invisitata) etiam ex hominum pecudumve conceptu et satu (oriebantur); D I, 93.

II. edi: hoc Herculi „Iovis satu edito" potuit fortasse contingere; O I, 118. ut Oceanum Salaciamque Caeli satu Terraeque conceptu generatos editosque memoremus; Ti 39.

exsistere: herbam .. asperam ‖ subito ‖ credo avium congestu, non humano satu (extitisse); D II, 68.

generari: s. edi; Ti 39.

oriri: haec vos, qui deorum satu orti estis, attendite; Ti 40.

saucio, verwunden: ut „sauciabitur Philocteta" omnibus ante saeculis verum fuit, „non sauciabitur" falsum; Fa 37.

saucius, verwundet: A. alqs: non nimis in Niptris ille sapientissimus Graeciae saucius lamentatur; T II, 48. »graviter saucium (me) ... contueri ... mirificum facinus«; D I, 44. »Medea, animo aegra ‖ aegro ‖, amore saevo saucia«; Fa 35.

satelles: »Iovis altisoni .. pinnata satelles ... serpentis saucia morsu«; D I, 106.

B, I. opplent: »Aesculapi liberorum saucii opplent porticus«; T II, 38.

II. effero: videmus ex acie efferri saepe saucios; T II, 38.

fero: huic (Ulixi) ... illi ipsi, qui ferunt saucium, ... non dubitant dicere ..; T II, 49.

saxeus, felsig: »nisi ... forte Triton ... molem ex profundo saxeam ad caelum eruit ‖ erigit ‖«; N II, 89.

saxum, Fels, Klippe, Felsblock, Stein: I. cadit: puto .., etiamsi Icadius tum in spelunca non fuisset, saxum tamen illud casurum fuisse; Fa 6.

certant: »cum ... saxa ... tristificas certant Neptuno reddere voces«; D I, 13.

impendet: quae (mors) quasi saxum Tantalo semper impendet; F I, 60. quam vim mali significantes poëtae impendere apud inferos saxum Tantalo faciunt; T IV, 35.

incidit: quid mirum .. ex spelunca saxum in crura eius (Icadii praedonis) incidisse? Fa 6.

pendent: s. IV. strui. — reddunt: s. certant.

refert: »quod (saxum) eiulatu ... fremitibus resonando mutum flebiles voces refert«; F II, 94.

vacant: non ipsa saxa magis sensu omni vacabunt quam ille „latere pendens"; T I, 107.

II, 1. circumcido: ut ita munita arx circumiectu arduo et quasi circumciso saxo niteretur; R II, 11.

cogito: nihil .. his in locis nisi saxa et montes cogitabam; L II, 2.

diffindo: fingebat Carneades in Chiorum lapicidinis saxo diffisso caput extitisse Panisci; D I, 23.

expello: »dum quod sublime ventis expulsum rapi (credas) saxum aut procellis«; N II, 89.

funesto: saxum illud Lemnium clamore Philocteteo funestare; F II, 94.

instillo: »quae (guttae) saxa adsidue instillant Caucasi«; T II, 25.

perfringo: perfracto saxo sortis erupisse in robore insculptas priscarum litterarum notis; D II, 85.

rapio: s. expello.

spargo: »ipse ... latere pendens, saxa spargens tabo, sanie et sanguine atro«; T I, 107.

spumo: »saxa .. cana salis niveo spumata liquore«; D I, 13.

verso: illud (te terret), quod »Sisyphus versat saxum sudans nitendo«? T I, 10.

2. adhaeresco ad: ad eam (disciplinam) tamquam ad saxum adhaerescunt; A II, 8. ut homines ad earum saxa discendi cupiditate adhaerescerent; F V, 49.

inhaereo ad: quot genera ... partim fluitantium et innantium beluarum, partim ad saxa nativis testis inhaerentium! N II, 100.

intersum inter: quid .. interest ... inter hominem et truncum aut saxum? Lae 48.

sculpo ex: non .. est (sapiens) e saxo sculptus aut e robore dolatus; A II, 101.

III. asperitates: adde huc ... saxorum asperitates; N II, 98.

tegmen: »hunc (draconem) ... genitor Saturnius idem abdidit et duro formavit tegmine saxi«; D II, 64.

vertex: »heu! qui ‖ quis ‖ salsis fluctibus mandet me ex sublimo vertice saxi?« T II, 19.

IV. figi: illa inania: »ipse summis saxis fixus asperis, evisceratus«; T I, 107.

muniri, niti: s. II, 1. circumcido.

strui: »advenio Acherunte ... per speluncas saxis structas asperis, pendentibus, maxumis«; T I, 37.

zum Satz: »Titanum suboles, ... aspicite religatum asperis vinctumque saxis«; T II, 23.

scaber, unsauber: »barba paedore horrida ‖ atque ‖ intonsa infuscat pectus inluvie scabrum«; T III, 26.

scabies, Reiz: quia dulcedine hac et scabie carent; L I, 47.

scaena, Bühne, Schauplatz: I. depravat: sensus nostros ... non poëta, non scaena depravat; L I, 47.

est: nec .. scaena solum referta est his sceleribus, sed multo vita communis paene maioribus; N III, 69.

II, 1. duco: cum artem ludicram scaenamque totam in probro ducerent; R IV, 10.
2. prodeo in: ut in scaenam sine subligaculo prodeat nemo; O I, 129.
III. in: eos agi || exagitari, al. || in scaena non plus decuit, quam si ..; R IV, 11. veteribus displicuisse Romanis vel laudari quemquam in scaena vivum hominem vel vituperari; R IV, 12. histrio hoc videbit in scaena? O I, 114. id .. cum in vita, tum in scaena intellegi potest ex iis fratribus, qui in Adelphis sunt; C 65. quodsi in scaena, id est in contione, ... verum valet; Lae 97.

scaenicus, Schauspieler: eligunt, al.: ne scaenici plus quam nos videantur habere prudentiae. illi enim non optumas, sed sibi accommodatissumas fabulas eligunt; qui voce freti sunt Epigonos Medumque, qui gestu, Melanippam, Clytemnestram || Clytaem. ||; O I, 114.
verentur, al.: scaenicorum .. mos tantam habet vetere disciplina verecundiam, ut in scaenam sine subligaculo prodeat nemo; verentur enim, ne ... aspiciantur non decore; O I, 129.

scalmus, Ruderholz, Dolle: scalmum nullum videt; O III, 59.

scalpellum, Lanzette: ut, quorum linguae sic inhaererent, ut loqui non possent, eae scalpello resectae liberarentur; D II, 96.

scalpo, schnitzen: ad pingendum, ad fingendum, ad scalpendum ... apta manus est; N II, 150.

scammonia (-ea), Purgierkraut: I. pronuntio, al.: pronuntiabas .. genera herbarum, scammoniam aristolochiamque radicem, quarum causam ignorares, vim et effectum videres; D II, 47.
II. radix: quid scammoneae radix ad purgandum ... possit; D I, 16.

scamnum, Schemel, Thron: »conspicit inde sibi data Romulus esse priora, auspicio regni stabilita scamna solumque«; D I, 108.

scando, besteigen: cum alii malos scandant, alii per foros cursent; C 17.

scateo, hervorquellen: (non intermittunt) »fontes scatere«; T I, 69.

scelerate, frevelhaft: qui tam scelerate imperavit; T V, 56.

sceleratus, frevelhaft, verrucht: A. alqd: habere .. quaestui rem publicam ... sceleratum .. (est) et nefarium; O II, 77. quod omnium sceleratissimum fuerit; O III, 82.
faces: cum tectis sceleratas faces inferebas; P 28.
genus: est .. totum (hoc genus) sceleratum et impium; O III, 37.
hasta: idem (P. Sulla) sexto tricensimo anno post a sceleratiore hasta non recessit; O II, 29.
homines: quem (mucronem tribunicium) quom homines scelerati ac perditi ... nulla in gente reperirent; L III, 21.
vir: ut (civitas) bonum illum virum sceleratum, facinorosum, nefarium putet; R III, 27.
vox: quoniam .. illa vox inhumana et scelerata ducitur eorum; F III, 64.
B, I. mutant, al.: omnes scelerati atque impii, quorum tu te ducem esse profiteris, quos leges exilio adfici volunt; P 31. exules sunt, etiamsi solum non mutarunt; P 31.

II. conspectus, al.: fugientes conspectum sceleratorum, quibus omnia redundant; O III, 3. quid ego hic sceleratorum utar exemplis? quorum plenae || sunt || tragoediae; L II, 41.

scelus, Frevel, Frevelthat, Verbrechen: I, 1. abest: scelus absit, in quo non potest esse gloria; O III, 87.
deest: huic ut scelus, sic ne ratio quidem defuit; N III, 68.
est: nullum .. scelus, nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis inpelleret; C 40.
facit: si nihil est, quod tam miseros faciat quam impietas et scelus; F IV, 66.
2. sum: scelus .. dicebas esse .. dogma prodere; A II, 133. scelus est .. nocere bestiae, quod scelus qui velit *; R III, 19. quod potest maius esse scelus quam non modo hominem, sed etiam familiarem hominem occidere? O III, 19. patrem vita privare si per se scelus est, Saguntini ... parricidae fuerunt; P 24. quicquid non oportet, scelus esse, quicquid non licet, nefas putare debemus; P 25.
II, 1. expio: Cylonio scelere expiato; L II, 28.
facio: nonne caveam, ne scelus faciam? A II, 133.
fero: nisi .. multorum inpunita scelera tulissemus; O II, 28.
habeo: ut eorum (boum) visceribus vesci scelus haberetur; N II, 159. cuius (belli) altera pars sceleris nimium habuit; O II, 45.
meditor: Medea .. et Atreus ... nefaria scelera meditantes; N III, 71.
metuo: ii .. ipsi (parietes) iam extrema scelera metuentes; O II, 29.
pono: frangere avaritiam, scelera ponere; A fr 5.
suscipio: s. I, 1. est. V, 2. ob; fr V, 95.
2. converto ad: reliquiae coniurationis a Catilinae furiis ad tuum scelus furoremque conversae, || conversae || non civitas erat; P 27.
revoco a: quam multos divini supplicii metus a scelere revocarit; L II, 16.
sum in: s. I, 1. abest.
III. refertus: nec .. scaena solum referta est his sceleribus, sed multo vita communis paene maioribus; N III, 69.
IV, 1. alqd: s. II, 1. habeo; O II, 45.
documentum: ut esset posteris ante os documentum Persarum sceleris sempiternum; R III, 15.
expiatio: scelerum in homines atque in deos inpietatum || impietatum || nulla expiatio est; L I, 40.
fons: qui fons est fraudium, maleficiorum, scelerum omnium; O III, 75.
poena: illos conservari melius fuit quam poenas sceleris Varium pendere; N III, 81. etiamsi quis morte poenas sceleris effugerit; N III, 90. cum metueret (rex) ipse poenam sceleris sui summam; R II, 45. sceleris est poena tristis; L II, 43. nescis exilium scelerum esse poenam? P 30.
principes: qui .. ex iis .. horum scelerum principes fuerant; L II, 42.
speculatrices, vindices: Furiae deae sunt, speculatrices, credo, et vindices facinorum et sceleris; N III, 46.
vis: »* tanta || meo tanta, vobis || vis sceleris in corpore haeret«; T III, 26. tu te, Thyesta, damnabis orbabisque luce propter vim sceleris alieni? T III, 26.
2. vir: quorum alter optimus vir, ... singulari fide, alter insigni scelere et audacia; R III, 27.
3. interitus cum: [ne hostis quidem ... interitum cum scelere (senatus) approbavit]; O I, 40.

V, 1. adfligi: quorum scelere religiones tum prostratae adflictaeque sunt; L II, 42.
adipisci: quam (rem) adipisci scelere quovis velit; F III, 36.
astringere: num .. se astrinxit scelere, si qui tyrannum occidit quamvis familiarem? O III, 19.
contaminare: qui deliberant, utrum id sequantur, quod honestum esse videant, an se scientes scelere contaminent; O III, 37. vitiis et sceleribus contaminatos deprimi in tenebras ... docuerunt; fr IX, 12.
dirimi: quae (caritas) dirimi nisi detestabili scelere non potest; Lae 27.
impelli: cum quaereretur ex eo, quo scelere inpulsus mare haberet infestum uno myoparone, „eodem", inquit, „quo tu orbem terrae"; R III, 24.
inquinari: homines sceleribus et parricidiis inquinatos nihilo miseriores esse quam eos; F IV, 63.
lacerare: qui lacerarunt omni scelere patriam; O I, 57.
pasci: qui maleficio et scelere pascuntur; O II, 40.
pollui: omnia tum perditorum civium scelere discessu meo religionum iura polluta sunt; L II, 42.
prosterni: f. adfligi.
superari: magnum dedecus, ... eum non virtute, sed scelere superatum; O III, 86.
vadere: † vadit .. in eundem carcerem ... Socrates eodem scelere iudicum, quo tyrannorum Theramenes; T I, 97.
2. ob: »ob scelera animique inpotentiam et superbiloquentiam«; T IV, 35. qui (vates, interpretes) nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum luendarum causa natos esse dixerunt; fr V, 95.
per: quam (potestatem) ipse (Dionysius) per scelus erat nanctus; N III, 84.
sine: quorum (decretorum) nullum sine scelere prodi poterit; A II, 27. id .. sine scelere fieri nullo pacto potest; O II, 51. et parenti non numquam adimi vita sine scelere potest et servo saepe sine iniuria non potest; P 24.

sceptrum, Scepter: »una fixi ... temporis hora Iuppiter excelsa clarabat sceptra columna«; D I, 21.

schola, Lehrvortrag, Vortrag, Untersuchung, Schule: I. sunt: separatim certae scholae sunt de exilio, de interitu patriae, de servitute, de debilitate, de caecitate, de omni casu, in quo nomen poni solet calamitatis; T III, 81.
II, 1. confero: dierum quinque scholas, ut Graeci appellant, in totidem libros contuli; T I, 8.
explico: ne me tamquam philosophum putetis scholam vobis aliquam explicaturum; F II, 1.
habeo: ut iam etiam scholas Graecorum more habere auderemus; T I, 7.
2. excito: numquam profecto scholis essent excitati, ... nisi ..; T IV, 5.
3. dispertio in: haec Graeci in singulas scholas et in singulos libros dispertunt; T III, 81.
exeo ex: posse .. asotos ex Aristippi, acerbos e Zenonis schola exire; N III, 77.
sum in: fuisti saepe ... in scholis philosophorum; T II, 26.
III. alqs ex: ex eadem Platonis schola Ponticus Heraclides puerilibus fabulis refersit libros; N I, 34.
IV, 1. vexari: vexatur idem Theophrastus et libris et scholis omnium philosophorum; T V, 25.
2. in: qui in scholis nominari solet; A II, 81. numquam audivi in Epicuri schola Lycurgum, Solonem, Miltiadem ... nominari; F II, 67. nec ego solus (bonum appello), sed tu etiam, Chrysippe in foro, domi; in schola desinis; F V, 89. ut is (Cyrenaicus Hegesias) a rege Ptolomaeo || Ptolem. || prohibitus esse dicatur illa in scholis dicere; T I, 83. deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte; T I, 113. multa istius modi dicuntur in scholis; D II, 31. commodius a quibusdam optumis viris ad Ianum medium sedentibus quam ab ullis philosophis ulla in schola disputatur; O II, 87. cum ea, quae dicuntur in scholis θετικῶς, ad nostrum hoc oratorium transfero dicendi genus; P 5.

sciens, wissentlich, mit Wissen, kundig: A. alqs: ita teneri (quemque voluerunt), „si sciens falleret", quod inscientia multa versaretur in vita; A II, 146. cum in mala scientes irruunt; F V, 29. me oblinam sciens; R III, 8. si inprudentes (laedunt), neglegentiae est, si scientes, temeritatis; O II, 68. an se scientes scelere contaminent; O III, 37. est scientem in errorem alterum inducere; O III, 55 (54). qui vinum fugiens vendat sciens, debeatne dicere; O III, 91.
reges: reges .. si scientes praetermittunt, magna culpa est; N III, 90.
venditor: quod vitii venditor non dixisset sciens, id oportere praestari; O III, 67.
B. a: ut in fidibus aut tibiis, quamvis paulum discrepent, tamen id a sciente animadverti solet, sic ..; O I, 145.

scienter, mit Geschick, klug: animadverto: Etruria .. de caelo tacta scientissume animadvertit; D I, 92.
complector: quae tu scientissime complexus es; F IV, 21.
expono: posteaquam coepit rationem huius operis scientissime Gallus exponere; R I, 22.
noto: in quo Appius ... non satis scienter ... C. Ateium notavit; D I, 29.
utor: tertium (est) iis, quibuscum congregemur, uti moderate et scienter; O II, 18.

scientia, Wissen, Kenntnis: I. absolut: 1. adiungit, concludit: sequitur tertia, quae per omnis partis sapientiae manat et funditur, quae rem definit, genera dispertit, sequentia adiungit, perfecta concludit, vera et falsa diiudicat, disserendi ratio et scientia; T V, 72.
conservat: fortitudo est ... scientia rerum formidolosarum contrariarumque aut || et || omnino neglegendarum conservans earum rerum stabile iudicium; T IV, 53.
definit, diiudicat, dispertit: f. adiungit.
depellit: prudentiam introducunt scientiam suppeditantem voluptates, depellentem dolores; O III, 118.
est: scientiam .. nusquam esse censebant nisi in animi notionibus atque rationibus; A I, 32. sunt etiam, qui negent in iis || his || ... fuisse earum rerum ... scientiam; A II, 7. quam (scientiam) nos non comprehensionem modo rerum, sed eam stabilem quoque et immutabilem esse censemus; A II, 23. cum ... illum pugnum arte vehementerque compresserat, scientiam talem esse dicebat; A II, 145. scientiam .. suam cuiusque artis esse; F V, 26. quae sit scientia atque ars agricolarum; F V, 39. quam (scientiam) non erat mirum sapientiae cupido patria *esse* cariorem; F V, 49. maximae .. (actiones) sunt ... rerum publicarum administratio aut administrandi scientia; F V, 58. Erillus scientiam summum bonum esse defendit; F V, 73. ut mihi .. admirari

iuberet in homine esse Romano tantam scientiam; N I, 91. neque .. serendi neque colendi nec tempestive demetendi percipiendique fructus neque condendi ac reponendi ulla pecudum scientia est; N II, 156. num imperatorum scientia nihil est, quia ..? D I, 24. quae (scientia) potest esse etiam sine motu atque inpulsu deorum; D I, 109. ego ne utilem quidem arbitror esse nobis futurarum rerum scientiam; D II, 22. certe .. ignoratio futurorum malorum utilior est quam scientia; D II, 23. credo Romulum ... habuisse opinionem esse in providendis rebus augurandi scientiam; D II, 70. potius ignoratio iuris litigiosa est quam scientia; L I, 18. qui hanc scientiam negat umquam in nostro collegio fuisse; L II, 33. quae (scientia) mihi videtur apud maiores fuisse duplex; L II, 33. cum ... tot artes, tantae scientiae || [tantae sc.] ||, tot inventa (animorum sint); C 78. f. habet; N II, 147.

habet: quodsi eos docuisset aliquis, quam vim habere diceretur scientia; A II, 146. ex quo scientia intellegitur quam vim habeat qualis*que* sit || [qualis sit] ||; N II, 147.

incommodat: quod ... animi .. ipsa scientia, etiamsi incommodatura sit, gaudeant; F V, 50.

inest: in quibus (virtutibus) solis inesse etiam scientiam dicimus; A II, 23. num dubitares, quin inesset in oliva tibicinii quaedam scientia? N II, 22.

manat: f. adiungit.

pertinet: ut (scientia) ad rei publicae tempus non numquam, ad agendi consilium saepissime pertineret; L II, 33.

potest: f. est; D I, 109. II, 1. appello; F II, 37.

sequitur: f. adiungit.

suppeditat: f. depellit.

videtur: quibus (collegis) nulla videbatur in auguriis aut praesensio aut scientia veritatis futurae; D I, 105. f. est; L II, 33.

2. sum: fortitudo est .. scientia rerum perferendarum; T IV, 53. sapientiam esse rerum divinarum et humanarum scientiam cognitionemque, quae cuiusque rei causa sit; T IV, 57. si fidentia ... scientia quaedam est et opinio gravis non temere adsentientis; T IV, 80. sanctitas .. est scientia colendorum deorum; N I, 116. ut modestia sit scientia rerum earum, quae agentur aut dicentur, loco suo collocandarum; O I, 142. sic fit, ut modestia haec ... scientia sit oportunitatis idoneorum ad agendum temporum; O I, 142. quae (prudentia) est rerum expetendarum fugiendarumque scientia; illa autem sapientia ... rerum est divinarum et humanarum scientia; O I, 153. sapientia .. est ... rerum divinarum et humanarum causarumque, quibus eae res continentur, scientia; O II, 5. f. I. conservat.

3. **Ausruf**: quanta notitia antiquitatis, scientia iuris augurii! C 12.

II. **nach Verben**: 1. adfero: adfert .. vetustas omnibus in rebus longinqua observatione incredibilem scientiam; D I, 109.

adhibeo: f. **adhibeo**, I. scientiam (4 St.) B. I, S. 70, b.

appello: quae (scientia) potest appellari rite sapientia; F II, 37. quam (divinationem) Graeci *μαντικήν* appellant, id est praesensionem et scientiam rerum futurarum; D I, 1. scientia, quae est remota ab iustitia, calliditas potius quam sapientia est appellanda; O I, 63.

concedo: earum .. rerum scientiam non doctis hominibus ac sapientibus, sed in illo genere exercitatis concedendam putant; R I, 11. philosophandi scientiam concedens multis; O I, 2.

contineo: quae (dialectica) una continet omnem et perspiciendi ... scientiam et iudicandi ... et ratione ac via disputandi; F II, 18.

do: Musae scribendi, legendi, ceterarum artium scientiam somniantibus non dabunt? D II, 123.

efficio: Chaldaei ... diuturna observatione siderum scientiam putantur effecisse, ut praedici posset ..; D I, 2.

eludo: quod iidem iuris civilis estis peritissimi, hac scientia illam eluditis; L II, 52.

fundo: f. I, 1. adiungit.

habeo: si (di) ea nobis obiciunt, quorum nec scientiam neque explanatorem habeamus; D II, 131.

immuto: quam (augurandi scientiam) vel usu iam vel doctrina vel vetustate immutatam videmus; D II, 70.

introduco: f. I. 1. depellit.

invenio: si .. neque deus est effector somniorum ... neque observatione inveniri potuit scientia; D II, 147.

laudo: saepe ab Aristotele ... mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia; F V, 73.

neglego: arbitrarer hanc rerum civilium minime neglegendam scientiam sapienti; R I, 11.

nomino: si ita erat comprensum, ut convelli ratione non posset, scientiam, sin aliter, inscientiam nominabat; A I, 41. f. V, 1. contineri; O I, 142.

percipio: nec quisquam rex Persarum potest esse, qui non ante magorum disciplinam scientiamque perceperit; D I, 91.

polliceor: scientiam pollicentur; F V, 49.

probo: ut .. medicorum scientiam non ipsius artis, sed bonae valetudinis causa probamus, ... sic ..; F I, 42.

profiteor: quod in eo ipso peccet, cuius profitetur || profiteatur || scientiam; T II, 12.

refero: qui (Democritus) ... scientiam intellegentiamque nostram (in deorum numero refert); N I, 29.

removeo: f. appello; O I, 63.

tempto: cuius (Atti Navii) cum (rex Priscus) temptaret scientiam auguratus; D I, 32.

teneo: si stabilem scientiam rerum tenebimus; F I, 63.

tollo: sublata cognitione et scientia tollitur omnis ratio .. vitae degendae; F I, 64.

video: f. immuto.

2. sum: ut constantia scientiae, sic perturbatio erroris est; T IV, 80. f. IV, 1. genus; L III, 41.

3. dedo: licet .. videre et genera quaedam et nationes huic scientiae deditas; D I, 91.

4. utor: quae (artes) ipsae fatentur coniectura se plus uti quam scientia; A II, 107.

5. conloco in: optimo quisque ingenio ... totum se in cognitione et scientia collocaret; O I, 158. — inter: inter scientiam et inscientiam comprehensionem illam ... collocabat; A I, 42.

consto ex: quae (prudentia) constat ex scientia rerum bonarum et malarum et nec bonarum nec malarum; N III, 38.

do ad: haec .. sive vis sive ars sive natura ad scientiam rerum futurarum homini ... est ... data; N II, 163.

excello in: in qua (cognitione, scientia) excellere pulchrum putamus; O I, 18.

exsisto ex: ex qua (disserendi ratione et scientia) cum summa utilitas existit ad res ponderandas, tum maxume ingenua delectatio; T V, 72.

pertineo ad: valetudo sustentatur ... arte eorum, quorum ad scientiam haec pertinent; O II, 86.

pono in: qui (Erillus) in cognitione et scientia summum bonum ponit; A II, 129.

revoco ad: Erillus .. ad scientiam omnia revocans unum quoddam bonum vidit; F II, 43.

sum sine: artem sine scientia esse non posse; A II, 146.

versor in: ut omnium artium recte dici potest commune esse, ut in aliqua scientia versentur, ... sic ..; F V, 26.

III. **nach Adjectiven:** 1. compos: cuius (scientiae) compotem nisi sapientem esse neminem; A II, 145.

2. aptus ad: ad rerum .. scientiam vitaeque constantiam aptissima cum sit mens hominis; A II, 31. ut ... ad scientiam, prudentiam, fortitudinem aptos animos haberemus a contrariisque rebus alienos; F V, 43.

IV. **nach Substantiven:** 1. amor: tantus est .. innatus in nobis cognitionis amor et scientiae, ut ..; F V, 48.

cupiditas: homini ut soli cupiditas ingeneraretur cognitionis et scientiae; A fr 14. nos ... habere etiam insitam quandam vel potius innatam cupiditatem scientiae; F IV, 4. duci .. maiorum rerum contemplatione ad cupiditatem scientiae summorum virorum est putandum; F V, 49. omnes ... ducimur ad cognitionis et scientiae cupiditatem; O I, 18.

delectatio: ut ... uterque .. se a scientiae delectatione ad efficiendi utilitatem refert; R V, 5.

fontes: omnis istorum disputatio quamquam uberrimos fontes virtutis et scientiae continet, tamen ..; R I, fr 5. fr V, 42.

fundamenta: rerum plurimarum obscuras nec satis * intellegentias inchoavit ‖ enudavit, al. ‖ quasi fundamenta quaedam scientiae; L I, 26.

genus: videtis iam genus hoc omne ‖ omne esse ‖ scientiae, diligentiae, memoriae; L III, 41. consilio iuvare ‖ [cons. iuv.] ‖ atque hoc scientiae genere prodesse quam plurimis; O II, 65. cum .. intellexero te hoc scientiae genere gaudere; O III, 121.

norma: quod .. natura (comprehensionem) quasi normam scientiae ... dedisset; A I, 42.

officia: studiis officiisque scientiae praeponenda esse officia iustitiae; O I, 155.

opinio: P. Rutili ‖ Rutilii ‖ adulescentiam ad opinionem ... iuris scientiae P. Muci ‖ Mucii ‖ commendavit domus; O II, 47.

ostentatio: qui (philosophus) disciplinam suam non ostentationem scientiae, sed legem vitae putet; T II, 11.

splendor: nunc ... huius scientiae splendor deletus est; O II, 65.

studia: cogitatio motusque animi ... in studiis scientiae cognitionisque versabitur; O I, 19. f. officia.

vis: in qua (mente) sit mirabilis quaedam vis rationis et cognitionis et scientiae virtutumque omnium; F V, 34.

2. vir: Aristoteles, vir summo ingenio, scientia, copia; T I, 7.

3. viae ad: f. **ad,** III. via ad scientiam (3 St.) B. I, S. 57, a.

V. **Umstand:** 1. animadvertere: animadverterat (Thales) fortasse quadam scientia olearum ubertatem fore; D I, 112.

augere: quorum alter (doctor) te scientia augere potest, altera (urbs) exemplis; O I, 1.

beatus: una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50.

capi: eos ... omnia .. perpeti ipsa cognitione et scientia captos; F V, 48.

contineri: haec .. scientia continentur ea, quam Graeci εὐταξίαν nominant; O I, 142. quod (officium) cognitione et scientia continetur; O I, 158.

deesse: nec .. scientia iuris maioribus suis Q. Aelius Tubero defuit, doctrina etiam superfuit; fr III, 2.

divinus: non .. sunt ii aut scientia aut arte divini; D I, 132.

efferre: cuius (caeli) omnem ornatum ... non astrologiae scientia, sed poëtica quadam facultate versibus Aratum extulisse; R I, 22.

eludere: f. II, 1. eludo.

esse: eum .. (Calchantem) ducem classium fuisse ad Ilium, auspiciorum credo scientia, non locorum; D I, 87.

excellere: cum .. e philosophis ingenio scientiaque putaretur Antiochus ... excellere; A II, 4.

gaudere: f. I, 1. incommodat.

laudari: f. beatus.

perspici: ea scientia et verborum vis et natura orationis et consequentium repugnantiumve ratio potest perspici; F I, 63.

sustineri: quae (res) quondam a multis claris viris, nunc ab uno summa auctoritate et scientia sustinetur; L I, 17.

teneri: etsi ars ..., cum ea non utare, scientia tamen ipsa teneri potest; R I, 2.

tollere: civilis .. iuris scientia pontificium quodam modo tollitis; L II, 52.

vallare: haec (animus) ... vallabit ... veri et falsi iudicandi scientia; L I, 62.

vincere: qui omnes superiores, quibus honore par esset, scientia facile vicisset; O II, 65.

abl. comp.: qua (scientia) ne in deo quidem est res ulla praestantior; N II, 147.

2. cum: qui (philosophi) cum scientia vivere ultimum bonorum ... esse dixerunt; F III, 31.

in: in ... quavis scientia ... optimum quidque rarissimum est; F II, 81.

ob: nec meliores ob eam scientiam nec beatiores esse possumus; R I, 32.

praeter: si (Erillus) ita sensit, nihil esse bonum praeter scientiam; F V, 23.

propter: earum (rerum) moderationem nos soli habemus, maris atque ventorum, propter nauticarum rerum scientiam; N II, 152.

sine: cum duobus modis animi sine ratione et scientia ... incitarentur; D I, 4.

scilicet, natürlich, freilich: I. bei Verben und Sätzen: scilicet tua libertas disserendi amissa est; L I, 36. (Chrysippus) cederet s.; A II, 96. celebro: f. II. notus. idem ‖ item ‖ s. censeres in platanis inesse musicam; N II, 22. illae s. litterae conticuerunt forenses et senatoriae; O II, 3. ne s. dolorem summum malum diceres oppositoque dedecore sententia depellere; T II, 16. nos, docti s. a Graecia; T II, 27. s. vocabulis rerum mutatis inconstantiae crimen ille (Zeno) effugit; F V, 88. s., si ista Iuppiter significaret, tum multa frustra fulmina emitteret! D II, 44. s. casas omnium introspicere; D II, 105. et tu s. mavis numine deorum id factum quam casu arbitrari; ‖ arbitrari? ‖ D II, 47. et ego id s. nesciebam! F II, 102.

II. bei Adjectiven und Pronomina: Democritus luminibus amissis alba s. discernere et atra non poterat, at vero bona mala; T V, 114. huic s. .. uni paene (officio et muneri), ut ..; R II, 69. [sc. hoc se ipsum posse cognoscere]; T I, 52. illud ... in primis hebes, illorum s., non tuum; F IV, 50. haec s. in inbecillo remissoque animo multa omnibus modis confusa et variata versantur; D II, 140. haec s. inexplicabilia esse dicitis; A II, 95. eorum s. animantium (causa), quae ratione utuntur; N II, 133. nunc dicam de voluptate, nihil s. novi, ea tamen, quae ..; F I, 28. quam (animi conscientiam) s. comprimere nihil est negotii; F II, 54. nota s. illa res et celebrata monumentis plurimis litterarum; R II, 63. tu vero iam perpauca s.; L I, 35. remissus: f.

imbecillus. videtis, ut senectus ... sit ... semper agens aliquid, ... **tale** s., quale ..; C 26.

III. **bei Adverbien:** me ... Oedipodis ... species .. commovit, **inaniter** s., sed commovit tamen; F V, 3. nisi ... istis .. alio tempore responsurus essem, **tum** s., cum tibi; F IV, 62.

IV. **bei Substantiven:** mihi videntur omnes quidem illi errasse ... sed alius alio magis, **Pyrrho** s. maxime; F IV, 43. quis hoc dicit? Stoici s.. minime; F V, 93. esse aliquam vim, cum prudentia et **consilio** s.; A II, 87. unius fore dominatum, consilii s.; R I, 60. sunt ... indicia naturae, maxime s. in **homine**, sed in omni animali; F V, 55. **prudentia:** s. consilium; A II, 87.

scindo, zerraufen: hinc ille Agamemno ... Accianus »scindens dolore identidem intonsam comam«; T III, 62.

scintilla, Funke: I. **elucet,** al.: non latuit scintilla ingenii, quae iam tum elucebat in puero; R II, 37.

II. **dico,** al.: non sine causa eas, quas dixi, in pueris virtutum quasi scintillas videmus, e quibus accendi philosophi ratio debet; F V, 43.

relinquo: isti ... ne scintillam quidem ullam nobis ad dispiciendum reliquerunt; A II, 61.

scio, wissen, kennen, erfahren, verstehen, können (scibam: s. II, 3, a. T III, 28): I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** s. II, 2. A II, 73.

2. **persönlich:** alqs (vgl. **sciens**): quam (Academiam veterem) nos, ut scis, probamus; A I, 7. qui *se scire arbitrantur*; A II, 7. qui se scire arbitrantur; A II, 8. qui, cum sciri nihil possit, audeant se scire dicere; A II, 74. semper .., ut scitis, studiosus nobilitatis fui; A II, 125. qui fit, ut ego nesciam, sciant omnes, quicumque Epicurei esse voluerunt ‖ voluerint ‖? F II, 12. qui Latine sciunt; F II, 13. cum Graece, ut videor, luculenter sciam; F II, 15. scisse .. te quis coarguere possit? F II, 59. erat .., ut scis, in eo (M. Catone) aviditas legendi; F III, 7. docent .. nos, ut scis, dialectici ..; F IV, 55. Piso, ... vir optimus tuique, ut scis, amantissimus; F IV, 73. quem (Phaedrum) unice diligo, ut scitis; F V, 3. duxerat .. consul ille in Aetoliam, ut scimus, Ennium; T I, 3. haec est .., ut scis, ... Socratica ratio ... disserendi; T I, 8. Epicurus, .. homo, ut scis, voluptarius; T II, 18. velut in Gorgia Socrates ... „haud scio", inquit; T V, 35. C. Sulpicium Gallum, doctissimum, ut scitis, hominem; R I, 21. quem (Catonem), *ut* scitis, unice dilexi; R II, 1. neque .. leges Porciae, ... ut scitis, quicquam praeter sanctionem attulerunt novi; R II, 54. cum in Africam venissem ... tribunus, ut scitis, militum; R VI, 9. vir ... mihi .., ut scis, familiaris; L I, 54. fuit .. hic vir, ut scitis, ... eruditissimus; L II, 66. Theophrastus ... habitavit, ut scitis, in eo genere rerum; L III, 14. quae, ut scis, exstat oratio; O II, 51. si nemo sciturus, nemo ne suspicaturus quidem sit; O III, 39. ab amicitia Q. Pompei meo nomine se removerat, ut scitis, Scipio; Lae 77. qui (Crassus) lentius, ut scitis, dicere solebat; fr V, 22. vgl. III. alqd; F II, 21. R I, 32.

sapiens: s. alqs; A II, 15.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** quid .. scire Etrusci haruspices aut de tabernaculo recte capto aut de pomerii iure potuerunt? D II, 75. qui .. scire debuit de sanitate, de fuga, de furtis, praestat edicto aedilium; O III, 71.

2. **indirecte Frage:** Chius Metrodorus initio libri, qui est de natura: „nego" inquit „scire nos sciamusne aliquid, an nihil sciamus, ne id ipsum quidem, nescire aut scire, scire nos, nec omnino, sitne aliquid, an nihil sit"; A II, 73. neque se, quo quid colore aut quo sono sit, scire; A II, 76. possumusne hoc scire quale sit? F II, 4. cum vacui curis etiam, quid in caelo fiat, scire avemus; F II, 46. quantum studium ... fuerit ..., scire necesse est utrumque vestrum; F II, 72. me non modo, quid sit voluptas, scire ..., sed etiam, quid eam tu velis esse; F II, 75. de quibus cupio scire quid sentias; F III, 11. quem fructum petentes scire cupimus illa ... quo modo moveantur? F III, 37. qui sciet, ubi quidque positum sit; F IV, 10. scire cupio, quae causa sit, cur ..; F IV, 19. quem (Sophoclem) scis quam admirer; F V, 3. ut, quem in portum se recipiant, scire non possint; F V, 15. velim scire, ecquid de te recordere; T I, 13. quem (Platonem) tu quanti facias scio; T I, 39. ut sciatur, quid sit carere; T I, 88. utrum .. sit melius, di inmortales sciunt, hominem quidem scire arbitror neminem; T I, 99. etsi, quod praeter deos negat scire quemquam, id scit ipse utrum sit melius; T I, 99. scire cupio, quo modo ... sit; T II, 29. ut sciam, quid summum dicat in dolore; T II, 45. »ut scias, quanto e loco ... lapsa fortuna occidat ‖ accidat ‖«; T III, 44. scitis, quae sequantur, et illa in primis: »o pater ..!« T III, 44. quid quaque de re certi haberemus, scire cupientium; N I, 6. quo de libro .. velim scire quid sentias; N I, 16. saepe .. ne utile quidem est scire, quid futurum sit; N III, 14. quamquam, quem potissimum Herculem colamus, scire sane velim; N III, 42. »nec quem dolum ad eum (patrem) ... commoliar, scio quicquam«; N III, 73. aut (di) existumant nihil interesse hominum scire, quid sit futurum; D I, 82. ut mihi ne in deum quidem cadere videatur, ut sciat, quid casu et fortuito futurum sit. si enim scit, certe illud eveniet; D II, 18. ut ne illud quidem sciam quale sit, quod ..; D II, 20. si (Priamus) ab adulescentia scisset, quos eventus senectutis esset habiturus; D II, 22. »auguris ut nostri Calchantis fata queamus scire ratosne habeant an vanos pectoris orsus«; D II, 63. nihil interesse hominum scire, quid sit futurum; D II, 101. quae (somnia) ... qua nota internoscantur, scire sane velim; D II, 128. causis ... cognitis posse .. sciri, quid futurum esset; Fa 33. an tu ad domos nostras non censes pertinere scire, quid agatur ... domi? R I, 19. sine qua (arte) scire nemo potest, quid sit suum, quid alienum; R I, 20. ex tribus istis modis rerum publicarum velim scire quod optimum iudices; R I, 46. quin eum (hostem) non modo esse, sed etiam quis ... sit, scire possimus; R II, 6. cum sciatis, quo quaeque res inclinet; R II, 45. quae ... quam diu adfutura sint, certum ‖ certe ‖ sciri nullo modo potest; L I, 52. quem scias, a quo sit capite (ius) repetendum; L II, 46. iactabatur ... nummus sic, ut nemo posset scire, quid haberet; O III, 80. Athenienses scire, quae recta essent; C 64. nec, quid sequatur, sciri potest; C 69. s. **an,** B, **b,** 1. haud scio (25 St.) B. I, S. 169, b.

3. **Infinitiv:** qui tranquillo mari **gubernare** se negent posse, quod nec didicerint nec umquam scire curaverint; R I, 11. quae (lex naturae) vetat ullam rem esse cuiusquam nisi eius, qui **tractare** et uti sciat; R I, 27. recte eius omnia dicentur, qui scit **uti** solus omnibus; F III, 75. s. tractare.

4. **accus. c. infin.:** a. **vollständiger Infinitiv:** quod illi, quae nesciant, scire se putent, ipse, se nihil scire, id unum sciat; A I, 16. excepit unum tantum, scire se nihil se scire; A II, 74. quia sciret aquam nigram esse, unde illa (nix) concreta esset; A II, 100. ut (sapiens) ... sciat .. nihil esse, quod comprehendi .. possit; A II, 148.

ut scias me intellegere; F II, 13. si scieris ... aspidem occulte latere uspiam; F II, 59. cum sciret confestim esse moriendum; F II, 61. si ibi te esse scissem; F III, 8. quos (commentarios) hic sciebam esse; F III, 10. scio .. esse quosdam, qui ..; F III, 40. scis .. me quodam tempore Metapontum venisse tecum; F V, 4. scis me .. istud idem sentire, Piso; F V, 8. scio ab Antiocho nostro dici sic solere; F V, 81. scis .. me Graece loqui in Latino sermone non plus solere quam in Graeco Latine; T I, 15. ne esse quidem se (animus) sciet? T I, 53. nobile .. genus canum illud scimus esse; T I, 108. cum sciet id sibi posse evenire; T II, 16. scio dolorem non esse nequitiam; T II, 29. ecquid scis || nescis || ... posse habere te reliquam suppellectilem salvam? T II, 32. »scibam me in mortiferum bellum ... mittere«; T III, 28. quem (Anaxagoram) ferunt ... dixisse: „sciebam me genuisse mortalem"; T III, 30. etiam Chrysippo ita videri scio; T III, 52. hoc idem ... declarat ... Anaxagoras: „sciebam me genuisse mortalem"; T III, 58. scire .. nos oportet ... nihil a philosophia posse ... utilius optari quam haec; T IV, 82. qui .. convenit ... scire adhibitam esse artem? N II, 87. di poëtici si scissent perniciosa fore illa filiis; N III, 77. quae .. a te scis || scio || ... summa cum religione esse servata; D I, 103. Marcone Crasso putas utile fuisse ... scire sibi ... cum ignominia ... esse pereundum? D II, 22. si (Cn. Pompeius) sciret se in solitudine Aegyptiorum trucidatum iri; D II, 22. secus esse scimus; R I, 32. scio tibi ita placere; R I, 46. qui (Numa) legum etiam scriptor fuisset, quas scitis extare; R V, 3. cuius .. anni nondum vicesimam partem scito esse conversam; R VI, 24. deum te .. scito esse; R VI, 26. hoc ipso in loco ... me scito esse natum; L II, 3. gentem .. Corneliam ... hac sepultura scimus esse usam; L II, 56. scis solere .. in huius modi sermone ... dici „admodum"; L III, 26. qua (sententia) te fuisse semper scio; L III, 33. si idem (vir bonus) sciat complures mercatores Alexandrea solvisse; O III, 50. quae sciunt nihil ad se omnino pertinere; C 24. scimus L. Acilium apud patres nostros appellatum esse sapientem; Lae 6. f. 2. R II, 6. **certo** scio (5 St.) B. I, S. 410, b.

b. **Particip**: scis .. Citieos ... e Phoenica profectos; F IV, 56. cum sciret nemo eum (Sex. Peducaeum) rogatum; F II, 58. corpora cremata cum scirent; T I, 37. »eum scire oportet sibi paratam || paratum || pestem ut participet parem«; T II, 39. qui id aut fieri dicat aut factum sciat; D II, 97. »ego cum genui, tum morituros scivi«; T III, 28. quid adfert ad cavendum scire aliquid futurum? N III, 14. si medicus sciat eum aegrotum ... meracius sumpturum; N III, 78. quae (providentia) rationem dederit iis, quos scierit ea perverse ... usuros; N III, 78. nulla gens est ... tam fera, quae non, etiamsi ignoret, qualem habere deum deceat, tamen habendum sciat; L I, 24.

III. **mit Object**: quae .. nemo adhuc docuerat nec erat unde studiosi scire possent; A I, 8. quod haec esset una omnis || hominis || sapientia, non arbitrari se scire, quod nesciat; A I, 16. Arcesilas negabat esse quidquam, quod sciri posset, ne illud quidem ipsum, quod Socrates sibi reliquisset; A I, 45. plus (isti videntur) profiteri se scire, quam sciant; A II, 14. qui negavissent quidquam sciri aut percipi posse; A II, 15. Polyaenus ... num illa etiam, quae sciebat, oblitus est? A II, 106. qui sibi persuaserint scire se solos omnia. non me quidem, inquit, sed sapientem dico scire. — optime! nempe ista scire, quae sunt in tua disciplina; A II, 115. estne quisquam tanto inflatus errore, ut sibi se illa scire persuaserit? A II, 116. qui (Aristo) nihil istorum sciri putat posse; A II, 123. negat .. vos Zeno ... scire quicquam; A II, 144. qui (sapiens) se unus, quod sciam, sapientem profiteri sit ausus; F II, 7. quod mihi .. (Triarius) visus est, cum sciret, velle tamen confitentem audire Torquatum; F II, 21. numquam dictum ab ipso illo (Epicuro), quod sciam; F II, 82. qui, quod sciat ipse, non tradat alteri; F III, 66. quia (Sirenes) multa se scire profitebantur; F V, 49. omnia .. scire, cuiuscumque modi sint, cupere curiosorum ... est putandum; F V, 49. quod ex eo sciri potest, quia ..; T I, 42. haec .. opinatio est iudicatio se scire, quod nesciat; T IV, 26. aliter id scire non potes? T V, 35. haec .. scire desidero; N I, 65. ego .. te scire ista melius quam me ... facile patior; N I, 74. ut ... ea, quae scimus, alios docere possimus; N II, 148. non .. me deus ista scire ... voluit; D I, 35. ex quo sagae (dictae) anus, quia multa scire volunt; D I, 65. neque nostra nihil interest scire ea, quae eventura sunt || sint || ⟨erimus enim cautiores, si sciemus⟩; D I, 82. futura sunt || sint ||; D II, 102. nulla .. arte alia id nec sapientia scire potuisset; D II, 14. si ea sciri (di) nolebant; D II, 55. cetera ... negat (Diogenes Stoicus) ullo modo posse sciri; D II, 90. nostra interest scire ea, quae eventura sunt || sint ||; D II, 105. magnus Dicaearchi liber est nescire ea melius esse quam scire; D II, 105. aut scire istarum rerum nihil aut, etiamsi maxime sciemus, nec meliores ob eam scientiam nec beatiores esse possumus; R I, 32. quo plura et difficiliora (iuris consulti) scire videantur; L II, 47. hoc praeter dominum nemo sciat; O III, 54. cum, quod tu scias, id ignorare emolumenti tui causa velis eos; O III, 57. quorum intersit id scire; O III, 57. nullae (feriae sunt), quod sciam; O III, 59. »quod omnes scitis«; O III, 98. homines scire pleraque ante, quam nati sint; C 78. f. vitium. — II, 1. D II, 75. — 2. T I, 99. III, 44. N III, 78. **aliquis**, D, b, II, 1. scio (4 St.) B. I, S. 132, a. **nihil**, C, II, 1. scio (10 St.) B. II, S. 702, b.

artem: illum (Pythagoram) artem quidem se scire nullam, sed esse philosophum; T V, 8.

consilium: id (consilium) sciri non opus esse; O III, 49.

eventum: vim et eventum agnosco, scio, adprobo; D I, 16.

litteras: nihil opus esse eum, philosophus qui futurus sit || qui fut. s. phil. ||, scire litteras; F II, 12. ut ... dispensator litteras scit; R V, 5.

rem: scire negatis quemquam rem ullam nisi sapientem; A II, 145. cum in vendundo rem eam scisset et non pronuntiasset; O III, 66.

vim: f. eventum.

vitium: id (vitii) statuerunt, si venditor sciret, nisi nominatim dictum esset, praestari oportere; O III, 65.

sciscitor, sich erkundigen, forschen: I, 1. de: cum oraclum || oraculum || ab Iove Dodonaeo (Spartiatae) petivissent de victoria sciscitantes; D I, 76.

2. indir. Frage: ab utroque .. sciscitor, cur ... exstiterint; N I, 21.

II. sententiam: Epicuri ex Velleio sciscitabar sententiam; N I, 17.

scisco, verordnen, stimmen: I, 1. de: de quo servi et latrones scivisse *se* aliquid dicerent; L III, 45.

2. ut: durius etiam Athenienses, qui sciverunt, ut Aeginetis ... pollices praeciderentur; O III, 46.

II. alqd: quod ipsa natura ... sciscat et probet; F I, 23. quid, quod multa perniciose, multa pestifere sciscuntur in populis? L II, 13. f. I, 1.

legem, rogationem: suffragia ... *sciscenda* .. in lege aut rogatione ‖ [in ... rog.] ‖ clam an palam ferri melius esset; L III, 33.
rem: maiorem .. rem nullam sciscam aliter; L II, 24.

scite, fein, geschickt, geschmackvoll: compono: quae satis scite nobis instructa et composita videntur; L I, 39.
facio: quam scite per notas nos certiores facit Iuppiter! D II, 47.
inquam: scite Chrysippus ...: „qui stadium", inquit, „currit" ..; O III, 42.
instruo: s. compono.
volo: satis enim scite me nostri sermonis principium esse voluisti; F V, 8.
elliptisch: scite enim Chrysippus, ut clipei causa involucrum, vaginam autem gladii, sic ..; N II, 37. scite enim Euripides: »iuravi lingua, mentem iniuratam gero«; O III, 108.

scitum, Beschluß, Verordnung: I. sum: legem neque hominum ingeniis excogitatam nec scitum aliquod esse populorum, sed aeternum quiddam; L II, 8.
ohne Verb: quom legis haec vis sit: ‖, ut sit ‖ scitum et iussum in omnis; L III, 44.
II. sancio: qui primum eius modi scita sanxerint; L II, 11.
scribo: ut, quod est rectum ..., neque cum litteris, quibus scita scribuntur ‖ describuntur ‖, aut oriatur aut occidat; L II, 11.
III. abrogari: quae (lex) postea plebei scito Canuleio abrogata est; R II, 63.
agere: si Athenienses quibusdam temporibus sublato Areopago nihil nisi populi scitis ac decretis agebant; R I, 43.
probari: si haec suffragiis aut scitis multitudinis probarentur; L I, 43.
quaerere: qui novam largitionem quaerunt aliquo plebei scito reddendorum equorum; R IV, 2.

scitus, geschmackvoll, witzig: alqd: vetus .. illud Catonis admodum scitum est; D II, 51. scitum est .. illud Catonis, ut multa: „melius ... mereri ..;" Lae 90.
sermo: scito illa .. (meretricula scripsit) sermone et Attico; N I, 93.

scopulus, Fels, Klippe: I. incido in: non nasci longe optimum nec in hos scopulos incidere vitae; fr IX, 9.
II. saepes: »densus stridor cum ... adaugescit scopulorum saepe repulsus«; D I, 13.

scortum, Dirne: I. voluptates: quae sunt ... ludorum aut scortorum voluptates cum his voluptatibus comparandae? C 50.
II. a: ille (L. Flamininus) ... exoratus in convivio a scorto est, ut securi feriret aliquem eorum, qui ..; C 42.

scriba, Schreiber: qui in illa dictatura scriba fuerat; O II, 29.

scribo, schreiben, beschreiben, verfassen, verlangen, ernennen: I. absolut: 1. substantivisch: a. pono in: in agendo plus quam in scribendo operae poneremus; O II, 3.
b. praestans in: princeps ille, quo nemo in scribendo praestantior fuit; R II, 21.
c. causa: quae .. iis scribendi alia causa ... fuit? R III, 13.
exordium: a quibus temporibus scribendi capiat ‖ capiatur ‖ exordium; L I, 8.
genus: qui ... genus hoc scribendi, etsi sit elegans, personae tamen et dignitatis esse negent; F I, 1.
licentia: qui eandem licentiam scribendi sibi permitti volunt; T I, 6. ludimur ab homine non tam faceto quam ad scribendi licentiam libero; N I, 123.
opera: nos ... ad hanc scribendi operam omne studium curamque convertimus; O III, 4.
ordo: quid, si ‖ quod si ‖ ... eis ... nostrum scribendi ordinem adiungimus? F I, 6.
otium: scribendi otium non erat; O II, 4.
scientia: Musae scribendi, legendi, ceterarum artium scientiam somniantibus non dabunt? D II, 123.
studium: quod facile sentio, quam multorum non modo discendi, sed etiam scribendi studia commoverim; N I, 8. quorum studio legendi meum scribendi studium vehementius in dies incitatur; D II, 5. quamquam .. libri nostri complures non modo ad legendi, sed etiam ad scribendi studium excitaverunt, tamen ..; O II, 2.
d. explicari: membra tum .. noscuntur, cum totae quaestiones scribendo explicantur; N I, 9.
2. verbal: a. unpersönlich: Megaricorum fuit nobilis disciplina, cuius, ut scriptum video, princeps Xenophanes; A II, 129. ut ab ipsis Stoicis scriptum videmus; F IV, 15. tantum abest, ut scribi contra nos nolimus, ut id etiam maxime optemus; T II, 4. (Attus Navius) mirabili magnitudine uvam, ut scriptum videmus, invenit; D I, 31. ut C. Gracchus, filius eius, scriptum reliquit; D I, 36. ut scriptum apud Philistum est; D I, 39. ut scriptum apud eundem Coelium est; D I, 56. ut in Sullae scriptum historia videmus; D I, 72. apud Troglodytas, ut scribitur, ante solstitium (Canicula exoritur); D II, 93. ut praeclare scriptum est a Platone; O I, 22. ex tribus .. optatis, ut scribitur, hoc erat tertium; O I, 32. qui, ut scriptum legimus, ... ad eam (uxorem) ... barbarum, et eum quidem, ut scriptum est, conpunctum notis Thraeciis ... iubebat anteire; O II, 25. ut a Metrodoro scriptum est; O III, 117. fuit .., ut scriptum video, Arganthonius quidam Gadibus; C 69.
b. alqs: in his ipsis antiquitatum prooemiis † philosophie scribere voluimus; A I, 8. si delectamur, cum scribimus; F I, 3. Tarentinis ait (Lucilius) se et Consentinis et Siculis scribere; F I, 7. cum ad te ne Graecis quidem cedentem in philosophia audeam scribere; F I, 8. ut ad Archytam scripsit Plato; F II, 45. in quibus (bibliothecis Graecis) multitudo infinita librorum propter eorum est multitudinem, qui scripserunt; T II, 6. se neque distincte neque distribute neque eleganter neque ornate scribere; T II, 7. ut video nostrum scribere Antiochum; T III, 59. ut scribit auditor Platonis Ponticus Heraclides, vir doctus in primis; T V, 8. ut in extremo tertio (libro) scribis; D I, 9. Ceos ... coniecturam .. capere, ut scribit Ponticus Heraclides, salubrisne ... annus futurus sit; D I, 130. qui (Ennius) ut scribit, ... soli luna obstitit; R I, 25. ut, quem ad modum scribit ille, ... descenderent; R VI, 2. Samiae .., ut is scribit, capudines ‖ cupedines ‖; R VI, 2. an ita factum de Mario, ut scribis, acceperis; L I, 3. admonere reliquos potuit, ut adcuratius scriberent; L I, 6. posteaquam ‖ postea cum ‖, ut scribit Phalereus, sumptuosa fieri funera ... coepissent; L II, 64. pluribus verbis scripsit ad patrem tuum M. Iunius sodalis perite ... et diligenter; L III, 49. qui (Plato) uno et octogesimo anno scribens est mortuus; C 13. s. III. alqd; F II, 58. orationes; T IV, 55.
meretricula: meretricula .. Leontium contra Theophrastum scribere ausa est? N I, 93.

sodalis: ſ. alqs; L III, 49.
vir: ſ. alqs; T V, 8.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** ſ. **de,** I. scribo (33 St.) B. 1, S. 608, a.

2. **directe Rede:** in alio vero libro ... (Epicurus) scribit his verbis ...: „si ea“ ..; F II, 20. itaque non est scriptum „SI INSANUS“, sed „SI FURIOSUS ESCIT“; T III, 11. »vincite!« num aut egisse umquam iratum Aesopum aut scripsisse existimas iratum Accium? T IV, 55. in qua (epistula) scriptum est his fere verbis: „quo cum venissem“ ..; T V, 100. itaque in nostris commentariis scriptum habemus: „Iove tonante ..;“ D II, 42. in ea scriptum lamina ‖ † domina ‖: „Honoris“; L II, 58.

3. **indirecte Frage:** quae Carneades contra dixerit, scripta sunt; T III, 54.

4. **ut:** quia nusquam erat scriptum, ut contra omnis hostium copias in ponte unus adsisteret; L II, 10. [Cato ad Popilium scripsit, ut ... secundo eum (filium) obliget militiae sacramento]; O I, 36.

5. **nomin. c. infin.:** qui (Silenus) cum a Mida captus esset, hoc ei muneris pro sua missione dedisse scribitur; T I, 114. eadem .. haec avis scribitur conchis se solere complere; N II, 124. quod, *ut* est dictum, sic scribitur contigisse; D I, 52. siquidem etiam ille sapientissimus vir, Ithacam ut videret, inmortalitatem scribitur repudiasse; L II, 3.

6. **accus. c. infin.:** a. **vollständiger Infinitiv:** scripsit igitur his fere verbis, ... sed scriptum est ita: Academicis placere ..; A II, 102. qui id se rogasse scripsisset, quod debuisset rogare; F II, 55. quo (nasturcio) vesci Persas esse solitos scribit Xenophon; F II, 92. scripsit .. et multis saepe verbis et breviter aperteque in eo libro ... mortem ... pertinere; F II, 100. aegre tulisse P. Rupilium fratris repulsam consulatus scriptum apud Fannium est; T IV, 40. C. Flaminium Coelius ‖ Caelius ‖ religione neglecta cecidisse apud Trasumenum scribit; N II, 8. legi etiam scriptum esse avem quandam, quae platalea nominaretur; N II, 124. quod .. scriptum habetis † aut ‖ avi ‖ tripudium fieri, si ..; D I, 28. matrem Phalaridis scribit Ponticus Heraclides ... visam esse videre in somnis simulacra deorum; D I, 46. ter eum (Cyrum solem) scribit frustra adpetivisse manibus; D I, 46. Hannibalem Coelius scribit ... (columnam auream) perterebravisse; D I, 48. apud Agathoclem scriptum in historia est Hamilcarem ... visum esse audire vocem; D I, 50. cum (Aristoteles) scribit Eudemum Cyprium ... Pheras venisse; D I, 53. hoc ... se audisse scribit Coelius; D I, 56. Calchantem augurem scribit Homerus longe optumum ... fuisse; D I, 87. quo in genere Marcios quosdam fratres ... apud maiores nostros fuisse scriptum videmus; D I, 89. in isdem .. fatis scriptum Veientes habere fore ut brevi a Gallis Roma caperetur; D I, 100. scriptum a multis est ... vocem ... extitisse; D I, 101. scriptum est item ... (Socratem) quaesivisse, quid esset; D I, 123. nihil .. scribit respondisse haruspices, ... quid esset futurum; D II, 62. ut Demosthenem scribit Phalereus ... exercitatione fecisse ‖ effecisse ‖, ut ..; D II, 96. hunc (Stilponem) scribunt ipsius familiares ... mulierosum fuisse; Fa 10. ut Africanum avum meum scribit Cato solitum esse dicere; R I, 27. in quo (libro) scripsit nihil curare deum; L I, 21. in qua (epistula) scribit se audisse ..; O I, 37. Theophrastus .. scribit Cimonem ... hospitalem fuisse; O II, 64. quia scriptum a discipulo eius Posidonio est ... vixisse Panaetium ..; O III, 8. cum scribat nullum esse locum in tota philosophia tam necessarium; O III, 8. qui (Posidonius) etiam scribit in quadam epistula P. Rutilium Rufum dicere solere ..; O III, 10.

b. **Particip:** cum legiones scribat Cato saepe alacris in eum locum profectas, unde ..; T I, 101. ita .. prima statim scribit Aristoteles consecuta; D I, 53. quod Carneadem Clitomachus scribit dicere solitum ..; D II, 87. quod ... solitum fieri ... in oratione Crassi scriptum copiose videmus; O II, 63. P. Scipionem ... dicere solitum scripsit Cato ..; O III, 1. etsi ... credo .. Clitomacho ita scribenti, ... laborem exanclatum; A II, 108. cuius (Q. Fadii Galli) in testamento scriptum esset se ab eo rogatum, ut ..; F II, 55. quod Croeso scribit Herodotus praeceptum a Solone; F II, 87. C. Gracchus ad M. Pomponium scripsit ... haruspices a patre convocatos; D II, 62. quamquam huic (naufrago) .. hic scribit praedictum in aqua esse pereundum; Fa 5. nihil .. scribit ei (Icadio) praedictum; Fa 5. qua .. re audita fractum animum Hannibalis scribit idem; O III, 114. de tertio .. genere deinceps se scripsit dicturum; O III, 7.

7. **de und accus. c. infin.:** de hoc homine a bonis auctoribus sic scriptum accepimus, summam fuisse eius ... temperantiam; T V, 57.

III. **mit einfachem Object:** alqd: ne ad te prius ipse quid scriberem, quam aliquid accepissem; A ep 1. istum ... celare, quae scribat, existimo; A I, 2. intemperantis .. arbitror esse scribere, quod occultari velit ‖ velis ‖; A I, 2. ea nolui scribere; A I, 4. quae contra [Philonis] Antiochus scripserit ‖ scripsit ‖; A I, 13. quod inciderint in inculta quaedam et horrida, de malis Graecis Latine scripta deterius; F I, 8. qui .. alia malunt scribi a nobis; F I, 11. si .. amicus ... nec usquam id scripserit, ut scripsit Fadius, nec cuiquam dixerit; F II, 58. scribebamus haec; F II, 96. nihil in hac praeclara epistula scriptum ab Epicuro congruens et conveniens decretis eius reperietis; F II, 99. cum haec ad te scribam; F III, 6. multa praeclara in illo calamitoso otio scripsit; F V, 54. nisi ‖ nisi si ‖ nihil omnino scriberemus; T II, 3. quae de iuvenum amore scribit Alcaeus! T IV, 71. de quo ante nihil scriptum est; T V, 18. quae scripsit ‖ scripta sit, al. ‖ etiam Antiochus locis pluribus; T V, 22. testificaris, quid dixerim aliquando aut scripserim; T V, 33. qui ... ea, quae pronuntiavi, accuratissume scripseris; D I, 22. quod scriptum apud te est de Ti. Graccho; D I, 33. eiusdem generis etiam illud est, quod scribit Herodotus; D I, 121. quae superiore libro scripta sunt; D II, 8. haec accepimus ab ipsis, haec scripta conservant; D II, 50. id quod scriptum reliquit; D II, 87. si velim scribere quid aut legere; D II, 122. ut ea lego, quae scripsisti; Fa 4. neque haec scribunt (familiares) vituperantes, sed potius ad laudem; Fa 10. quae a Graecis hominibus ‖ † nobis ‖ scripta sunt; R I, 37. quale de Homero scribit Ennius; R VI, 10. quoniam illa sic scripta sunt, ut ne legantur quidem; L I, 8. quae scripsisti plura quam quisquam e nostris; L I, 9. ut ... ad eorum (dierum) numerum adcommodentur, quae scribimus; L I, 9. sive quid mecum ipse cogito sive [aut] quid scribo aut lego; L II, 1. eos ... populis ostendisse ea se scripturos atque laturos, quibus ..; L II, 11. quod scribere, praesertim cum de philosophia scriberem, non auderem; O II, 51. plura brevi tempore eversa quam multis annis stante re publica scripsimus; O III, 4. quod scripsi in Originibus; C 75. reliquorum (deorum) ... enutiare ortum eorum ‖ [eorum] ‖ maius est, quam ut profiteri nos scribere audeamus; Ti 38. ſ. **aliquis,** D, **b,** II, 1. scribo (3 St.) B. I, S. 132, a. **multus,** D, **b,** II, 1. scribo (10 St.) B. II, S. 610, a.

artem: quamquam scripsit artem rhetoricam Cleanthes, Chrysippus etiam; F IV, 7.
caput: partitionis caput scriptum caute (accessit), ut centum nummi deducerentur; L II, 53.
Catonem: qui (Cato Maior) est scriptus ad te de senectute; Lae 4.
consilia: quae (sunt eorum) etiam monita et consilia scripta ad summos viros! F IV, 6.
deductam: si in testamento deducta ‖ deductio ‖ scripta non sit; L II, 50.
disputationem: in eo (libro Clitomachi) est disputatio scripta Carneadis; T III, 54.
Electram: ut, cum Sophocles vel optime scripserit Electram, tamen male conversam Atilii mihi legendam putem; F I, 5.
fabulam: quam (fabulam senex) ... proxime scripserat; C 22.
fata: eum .. (Veientem) dixisse ex fatis, quae Veientes scripta haberent ..; D I, 100.
genus: unum (genus librorum) populariter scriptum, quod ἐξωτερικόν appellabant, alterum limatius; F V, 12.
historiam: ut indicat ipsius (Albini) historia scripta Graece; A II, 137. Cn. Aufidius ... Graecam scribebat historiam; T V, 112. qui (C. Acilius) Graece scripsit historiam; O III, 115.
instituta: quodsi iustitia est obtemperatio scriptis legibus institutisque populorum; L I, 42.
laudationem: Alcidamas ... scripsit etiam laudationem mortis; T I, 116.
legem: s. **lex,** II, 1. scribo (10 St.) B. II, S. 450, b. — librum: s. **liber,** II, 1. scribo (8 St.) B. II, S. 456, b. **de,** I. scribo librum (10 St.) B. I, S. 608, b.
lineam: verbis praecipiens (Diodotus) discentibus, unde quo quamque lineam scriberent; T V, 113.
locum: nec omnino (eum locum) scribendum fuisse; O III, 9. eo .. hos locos scripsi libentius, quod ..; P 4.
monita: s. consilia.
orationem: poëma, orationem cum aut scribis aut legis; F II, 107. cum iam rebus transactis et praeteritis orationes scribimus, num irati scribimus? T IV, 55.
physica: physica ... possem scribere ita plane, ut Amafinius; A I, 6.
poëma: s. orationem; F II, 107.
rationem: quae (ratio) non tum denique incipit lex esse, quom scripta est, sed tum, quom orta est; L II, 10.
scita: quibus (litteris) scita scribuntur ‖ describuntur ‖; L II, 11.
sententias: summa .. memoria (Philo) pronuntiabat plurimas Epicuri sententias iis ipsis verbis, quibus erant scriptae; N I, 113.
signum: quale (signum) scriptum illud videmus; D I, 121.
somnium: Xenophon ... in ea militia, qua cum Cyro minore perfunctus est, sua scribit somnia; D I, 52. quid naturae copulatum habuit Alcibiadis quod scribitur somnium? D II, 143.
IV. **mit doppeltem Accusativ:** alqm — heredem: s. **heres,** II, 1. scribo (3 St.) B. II, S. 141, a.

scriptio, Ausarbeitung, Schrift: a quo (Bruto) non modo inpulsi sumus ad philosophiae ‖ philosophas ‖ scriptiones, verum etiam lacessisti; T V, 121.

scriptito, schreiben: se responsitando et lectitando et scriptitando ne impediat; R V, 5.

scriptor, Verfasser, Schriftsteller: edunt: Sisenna ... omnes adhuc nostros scriptores, nisi qui forte nondum ediderunt, de quibus existimare non possumus, facile superavit; L I, 7.
loquitur: Prisco regnante Tarquinio quis veterum scriptorum non loquitur, quae sit ... facta discriptio? D I, 31.
produnt: si .. scrutari vetera et ex iis ea, quae scriptores Graeciae prodiderunt, eruere coner; T I, 29.
2. sum: qui (Numa) legum etiam scriptor fuisset, quas scitis extare; R V, 3.
3. Ausruf: de quo (Atilio) Licinus ‖ Licinius ‖: „ferreum scriptorem“! verum, opinor, scriptorem tamen, ut legendus sit; F I, 5.
II, 1. lego: s. I, 3. — supero: s. I, 1. edunt.
2. sum: hoc scriptoris est, non furentis, adhibentis ‖ est non f. adh. ‖ diligentiam, non insani; D II, 112.
3. existimo de: s. I, 1. edunt.
III. a: nec haec a sapientissimis legum scriptoribus neglecta sunt; L II, 63.

scriptum, Schrift, Aufsatz, Linie: I. declarant: ut ipsius (Panaetii) scripta declarant; F IV, 79.
indicant: ut indicant scripta Polemonis; A II, 131.
sunt: scripta Lycurgi, Solonis, duodecim tabulas nostras non esse leges? A II, 136. sunt illius scripta leviora; F I, 7. si vera sunt tua scripta et inventa; F II, 98.
ohne Verb: scripta sane et multa et polita; F V, 13.
II, 1. agnosco: Philonis .. scriptum agnoscebat; A II, 11.
contemno: iis .. est difficilius satis facere, qui se Latina scripta dicunt contemnere; F I, 4.
convinco: convincuntur .. scripta eius (Epicuri) probitate ipsius ac moribus; F II, 99.
lego: nos .. ea scripta reliquaque eiusdem generis et legimus libenter et legemus; F I, 12. si quando eorum ipsorum (virorum) aut facta audiamus aut scriptum aliquod legamus; F V, 2.
voluto: »artis scripta ac monumenta volutans«; D I, 20.
2. mando: ipsis scriptis non ea, quae nunc, sed actiones nostras mandaremus; O II, 3.
3. appareo ex: maxume .. omnium flagrasse amore Reginum Ibycum apparet ex scriptis; T IV, 71.
defendo contra: tu .. animum induces ... causam istam et contra facta tua et contra scripta defendere? D II, 46.
sumo ex: ex eorum .. scriptis et institutis .. omnis doctrina liberalis ... sumi potest; F V, 7.
video in: ut videmus in scriptis; N I, 72.
III, 1. oblectare: cum eorum (doctissimorum hominum) inventis scriptisque se oblectent; R I, 28.
sanciri: quoniam ... serendi etiam (sunt) mores nec scriptis omnia sancienda; L I, 20.
2. in: tibi concedo, quod in XII scriptis solemus, ut calculum reducas, si te alicuius dati paenitet; fr V, 60.

scrobis, Grube: „scrobes“ *masculini sunt generis*; fr I, 16.

scruplosus, schroff: ex quibus quoniam tamquam ex scruplosis cotibus enavigavit oratio; T IV, 33.

scrupulus, Stein, Bedenken: scrupulum, inquam, abeunti, sed videbimus; F IV, 80.

scrupus, Stein, Unruhe: quod ... improbis semper aliqui scrupus in animis haereat; R III, 26.

scrutor, durchsuchen, durchforschen: arculas: qui (stipatores) scrutarentur arculas muliebres; O II, 25.
litteras: qui interiores scrutantur et reconditas litteras; N III, 42.
plagas: »quod est ante pedes, nemo spectat, caeli scrutantur plagas«; D II, 30. R I, 30.
vetera: si .. scrutari vetera ... coner; T I, 29.

sculpo, meißeln: non .. est (sapiens) e saxo sculptus aut e robore dolatus; A II, 101.

scurra, Possenreißer: Zeno ... Socraten ipsum, parentem philosophiae, Latino verbo utens scurram Atticum fuisse dicebat; N I, 93.

scutella, Schale: hedychri incendamus scutellam; T III, 46.

scutulum, kleiner Schild: quam (Sospitam) tu ... vides ... cum hasta, cum scutulo; N I, 82.

scutum, Schild: I. abicio: ut ignavus miles ... abiecto scuto fugiat, quantum possit; T II, 54.
corrodo: quasi vero quicquam intersit, mures diem noctem aliquid rodentes scuta an cribra corroserint! D II, 59.
figo, invenio: ea .. scuta, quae fuerant sublime fixa, sunt humi inventa; D II, 67.
numero: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.
II. protegere: cum in acie M. Allienium Paelignum scuto protexerit; T IV, 50.

scyphus, Becher: † vadit .. in eundem carcerem atque in eundem paucis post annis scyphum Socrates; T I, 97.

se, ohne: »cui auro dentes vincti escunt ‖ iuncti essent ‖, ast im cum illo sepeliet uretve ‖ sepelirei ureive ‖, se fraude esto«; L II, 60.

secerno, absondern, ausscheiden, trennen: alqd, amicum: secerni .. blandus amicus a vero ... tam potest ... quam omnia fucata et simulata a sinceris atque veris; Lae 95.
animum: (animus) nec secerni nec dividi ... potest, ne interire *quidem* igitur; T I, 71. secernere .. a corpore animum ecquidnam aliud *est nisi* ‖ quam ‖ mori discere? T I, 75.
bilem: ab eo cibo cum est secreta bilis eique umores, qui e renibus profunduntur; N II, 137.
contraria: contraria .. non (dico me) fugere, sed quasi secernere; F IV, 72.
honestatem: consuetudo ... honestatem ab utilitate secernens; O II, 9.
mala: secretis malis omnibus; T V, 29 (28).
pestifera: ut ... altero (sensu beluae) secernerent pestifera a salutaribus; N II, 122.
pulchritudinem: ut venustas et pulchritudo corporis secerni non potest a valetudine, sic ..; O I, 95.
simulacra: in bestiis erunt secreta a voluptate humanarum quaedam simulacra virtutum? F II, 110.
sphaeram: habent .. suam sphaeram stellae inerrantes ab aetheria coniunctione secretam et liberam; N II, 55.
sucum: secretus a reliquo cibo sucus is, quo alimur; N II, 137.
venustatem: s. pulchritudinem.
umores: s. bilem.

voluptatem: graviter et severe voluptatem secernit a bono; F II, 24.
utile: error hominum non proborum ... id (utile) continuo secernit ab honesto; O III, 36.

secessio, Trennung: tum secessiones plebei; R I, 62.

secludo, absperren, abschließen: iis (animis) devium quoddam iter esse, seclusum a concilio deorum; T I, 72.

seco, schneiden, abschneiden, zerschneiden, operieren, amputieren: I. venio ad: ut ad urendum et secandum, sic ad hoc genus castigandi raro ... veniemus; O I, 136.
II. alqm: C. Marius, rusticanus vir, sed plane vir, cum secaretur ..., principio vetuit se alligari, nec quisquam ante Marium solutus dicitur esse sectus. cur ergo postea alii? valuit auctoritas; T II, 53.
alqd: sensus adsit, sive secetur quid sive avellatur a corpore; T III, 12. permixtum illud, ex quo haec secuit (deus); Ti 24.
animal: si omne animal secari ac dividi potest; N III, 29.
partes: quae (partes) infinite secari ac dividi possint; A I, 27.
sapientem: etiamsi (sapiens) uratur, torqueatur, secetur; T V, 73.
varices: cum varices secabantur C. Mario, dolebat; T II, 35.
virum: s. alqm.

secretio, Trennung: est .. interitus quasi discessus et secretio ac diremptus earum partium, quae ..; T I, 71.

secta, Verfahren, Richtung, Schule: I. convinco, al.: sive etiam Aristonis difficilem atque arduam, sed iam tamen fractam et convictam sectam secuti sunt; L I, 38.
habeo, al.: quod (natura) habet quasi viam quandam et sectam, quam sequatur; N II, 57.
II. alqs: Academico sapienti ab omnibus ceterarum sectarum ... secundas partes dari; A fr 20 (S. 1).

secretum, Geheimnis: qui (Er Pamphylus) rogo impositus revixisset multaque de inferis secreta narrasset; R VI, 3.

secundarius, zweite: habet statum res publica de tribus secundarium; R I, 65.

secundum, nächst, zunächst, nach, gemäß: I. facio: omnia .., quae secundum naturam fiunt, sunt habenda in bonis; C 71.
sum, vivo: s. **natura,** II, 5. sum secundum (48 St.), vivo secundum (9 St.) B. II, S. 642, a. b.
II. prima: s. **natura,** IV, 3. prima secundum (2 St.) B. II, S. 645, b.
III. zum Satz: proxime .. et s. deos homines hominibus maxume utiles esse possunt; O II, 11.
obtineo: quibus ille s. fratrem plurumum tribuebat; A II, 12. naturam (3 St.) B. II, S. 648, a. quietem (5 St.) S. 302, b.

secundus, folgende, nächste, zweite, günstig, glücklich: A. bei Substantiven: alqs: qui omnium ceterorum iudicio sit secundus; A fr 20 (S. 5). Ioves tres ..., ex quibus primum et secundum natos in Arcadia; N III, 53. secundi (Διόσκουροι) Iove tertio nati et Leda, Castor et Pollux; N III, 53. secundae (Musae) Iove tertio et Mnemosyne

procreatae novem; N III, 54. secundus (Volcanus) Nilo natus, Phthas, ut Aegyptii appellant; N III, 55. secundus (Aesculapius) secundi Mercurii frater; N III, 57. secunda (Diana) notior, quam Iove tertio et Latona natam accepimus; N III, 58. secundum (Dionysum) Nilo (natum), qui Nysam dicitur interemisse; N III, 58. ex qua (Venere) et Mercurio Cupidinem secundum natum accepimus; N III, 59. secunda (Minerva) orta Nilo, quam Aegyptii Saïtae colunt; N III, 59. Cupido ... secundus Mercurio et Venere (natus dicitur); N III, 60.

alqd: Carneades [non numquam secundum] illud dabat, (sapientem) adsentiri aliquando; A II, 67. ex divisione hoc secundum est; D II, 442. secundum (est) nec facere nec pati (iniuriam); R III, 23. quid secundum: „satis bene pascere"; O II, 89.

aequalis: Rhodium quendam ... dixisse, qui primus eorum (aequalium), qui secundus ... moriturus esset; D I, 64.

ambitus: deus ipse solem quasi lumen accendit ad secundum supra terram ambitum; Ti 31.

annus: si ... Roma condita est secundo anno Olympiadis septumae; R II, 18.

avis: »Remus auspicio se devovet atque secundam solus avem servat«; D I, 107.

auspicia: quae (auspicia) sibi ad Pompeium proficiscenti secunda evenerint; D I, 27.

bellum: aliquot annis ante secundum Punicum bellum; A II, 13. secundo (bello Punico); N II, 165. bello Punico secundo; D I, 77. II, 21. O III, 47. incendium belli Punici secundi; R I, 1. [secundo .. Punico bello]; O I, 40.

bona: tria genera bonorum, maxuma animi, secunda corporis, externa tertia; T V, 85.

caput: e quibus (capitibus) primum est esse aliquod visum falsum, secundum non posse id percipi; A II, 83. horum quattuor capitum secundum et tertium omnes concedunt; A II, 83.

causae: illum ... necesse est intellegentis ... naturae primas causas conquirere, dein secundas earum rerum, quae ..; Ti 51.

consulatus: magnificentissima .. nostri Pompei munera secundo consulatu; O II, 57.

cursus: ut .. gubernatori cursus secundus (propositus est); R V, 8.

eventus: aves eventus significant aut adversos aut secundos; D II, 79.

exta: ut (di) primis minentur extis, bene promittant secundis; D II, 38.

fortuna: qui multum in fortuna secunda aut adversa ... ponerent; F V, 75.

genus: secundum .. genus cupiditatum nec ad potiendum difficile esse censet nec vero ad carendum; T V, 93.

honesta: haec .. officia ... quasi secunda quaedam honesta esse dicunt; O III, 15.

hora: cum .. experrectus esses hora secunda fere; D I, 59.

liber: in secundo .. (libro Chrysippus) volt ..; N I, 41. satis .. defensa religio est in secundo libro a Lucilio; D I, 9. quae (ratio) a te secundo libro est explicata dilucide; D I, 117. secundus (liber est) de tolerando dolore; D II, 2. — elliptisch: quos (versus) in secundo *de* consulatu ‖ consulatus ‖ Urania Musa pronuntiat; D I, 17.

locus: quae secundum locum obtinent; F III, 52. quom haec iam perfecta sint, primum ..., secundo autem loco ..., deinde ..., tum ..; L I, 35. quae .. (benivolentia) capitur beneficiis maxime, secundo autem loco voluntate benefica benivolentia movetur ‖ [vol. ... mov.] ‖; O II, 32.

officia: ut prima (officia) dis inmortalibus, secunda patriae, tertia parentibus ... debeantur; O I, 160.

Olympias: Olympias .. secunda et sexagesima; R II, 28.

ordo: quorum ordo proxime accedit, ut secundus sit, ad regium principatum; F III, 52.

ortus: eum secundus ortus in figuram muliebrem transferet; Ti 45.

pars: Academico sapienti ab omnibus ceterarum sectarum ... secundas partes dari; A fr 20 (Z. 2). cum primae sint animi partes, secundae corporis; F V, 34. secunda (pars) est .., quae docet ..; N II, 75. quoniam ... de prima .. (parte) diximus, consideremus secundam; N III, 20. prioribus equitum partibus secundis additis; R II, 36. unam principio partem (deus) detraxit ex toto, secundam autem primae partis duplam, deinde tertiam, quae esset secundae sesquialtera, ... deinde quartam, quae secundae dupla esset; Ti 22.

populus: ut, .. si quis universam (philosophiam) velit vituperare, secundo id populo facere possit; T II, 4.

prima: prima .. illa naturae, sive secunda sive contraria, sub iudicium sapientis et dilectum cadunt; F III, 61.

res: secundis .. suis rebus volet etiam mori; T I, 110. quem ad modum rebus secundis uti conveniret; T III, 21. »cum secundae res sunt maxume«; T III, 30. invidentiam esse dicunt aegritudinem susceptam propter alterius res secundas; T IV, 16 (17). si qui doleat eius rebus secundis, a quo ipse laedatur; T IV, 17. inproborum .. prosperitates secundaeque res redarguunt ... vim omnem deorum; N III, 88. homines secundis rebus ecfrenatos; O I, 90. etiam in secundissimis rebus maxime est utendum consilio amicorum; O I, 91. secundae res, honores ... sine hominum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20. quae (res publica) Cannensi calamitate accepta maiores animos habuit quam umquam rebus secundis; O III, 47. f. **adversus,** A. res (7 St.) B. I, S. 89, b.

rumor: qui (Agamemnon) ... »solvere imperat secundo rumore adversaque avi«; D I, 29.

sacramentum: [ut ... secundo eum (filium) obliget militiae sacramento]; O I, 36.

ventus: is .. (Dionysius) cum secundissumo vento cursum teneret; N III, 83.

B. **allein** (vgl. A. alqd): I. cadunt: vgl. A. prima. II, 1. primum tibi recte .. concessum est, ... secundum non recte; F I, 39. confirmabat .. et primum et secundum; A II, 67. ut ... secunda iucunde ac suaviter meminerimus; F I, 57. ab iis secundum sumebat atque etiam tertium; Ti 42.

2. quo .. concesso nihil opus est secundo; F IV, 48.

securis, Beil: I. demo: Publicola lege illa de provocatione perlata statim securis de fascibus demi iussit; R II, 55.

II. caedi: »utinam ne in nemore Pelio securibus caesae accidissent abiegnae ‖ caesa accidisset abiegna ‖ ad terram trabes!« N III, 75. Fa 35.

ferire: ille (L. Flamininus) ... exoratus in convivio a scorto est, ut securi feriret aliquem eorum, qui ..; C 42.

percutere: quod .. (T. Torquatus) securi percussit filium; F I, 23.

securitas, Sorglosigkeit, Gemütsruhe: I. adest, adfert: ut tranquillitas animi et securitas adsit, quae affert cum constantiam, tum etiam dignitatem; O I, 69.

est: Democriti .. securitas, quae est animi ‖ animi tamquam, al. ‖ tranquillitas, quam appellavit ‖ appellant ‖ (Democritus) εὐθυμίαν, eo se-

paranda fuit ab hac disputatione, quia ..; F V, 23. caput .. esse ad beate vivendum securitatem, qua frui non possit animus, si tamquam parturiat unus pro pluribus; Lae 45. quae est .. ista securitas? specie quidem blanda, sed reapse || re ipsa || multis locis repudianda; Lae 47.

II, 1. adhibeo: tranquillitas animi atque securitas (adhibenda est); O I, 72.

appello, al.: qui .. illam maxume optatam et expetitam securitatem (securitatem autem nunc appello vacuitatem aegritudinis ...) habere quisquam potest, cui ..? T V, 42.

repudio: f. I. est; Lae 47. — separo: f. I. est; F V, 23. — 2. fruor: f. I. est; Lae 45.

3. pono in: nos .. beatam vitam in animi securitate ... ponimus; N I, 53.

secus, anders: I. **ohne Vergleich:** 1. allein: rectene .. hanc tertiam partem ad exquirendum officium adiunxerit an secus; O III, 11. ipsam iracundiam fortitudinis quasi cotem esse dicebant, recte secusne, alias viderimus; A II, 135. »qui s. facit, deus ipse vindex erit«; L II, 19. in donatione hoc iidem (Scaevolae) s. interpretantur; L II, 50. cur in vita s. (putatur)? T I, 93. s. esse scimus; R I, 32. sin s. (est); Ti 6. nobis aliter videtur; recte secusne postea; F III, 44. quod paulo ante s. tibi videbatur; R I, 26. nisi quid Quinto videtur s.; L I, 7. quae aliis sic, aliis s. nec isdem semper uno modo videntur; L I, 47. non esse in iis || his || partem maximam positam beate aut s. vivendi; F IV, 59.

2. Verbindungen: Staseam ... aliquanto ista s. dicere solitum; F V, 75. nimis saepe s. aliquanto videmus evadere; L II, 43. mihi vero longe videtur s.; T III, 60. quod longe s. est; D I, 105. Lae 29. multo: f. **multus,** D, c, III. secus (4 St.) B. II, S. 614, a.

II. **Vergleich:** quoniam coepi s. agere, atque initio dixeram; N II, 23. quae (causae) prohibeant quicquam s. cadere, atque casurum sit; Fa 28. qui s., quam decuit, vixerunt; D I, 63. dulcis .. non multo s. est ea (patria), quae genuit, quam illa, quae excepit; L II, 5.

sed, aber, allein, jedoch, sondern: A. **ohne formellen Gegensatz:** I. **allein:** 1. **Aussage:** a. **vollständiger Satz:** sed abeo a sensibus; A II, 90. ab eo plurimum absum; F III, 6. sunt enim omnia, sed tempore absunt; D I, 128. adfers ... cor non fuisse; D II, 36. adhibent modum quendam; T IV, 38. iis ... adipiscendi magistratus et gerenda res publica est; O I, 72. ad haec ... adsensionem adiungit animorum; A I, 40. multitudinem haec (causa) maxime allicit, quod ..; F I, 25. adsiduitate cotidiana ... adsuescunt animi; N II, 96. ut ... ad haec revocetur oratio, sed utcumque aderunt; O I, 135. adfuistis; Lae 96. aguntur (ista) leniter; T IV, 55. ait rursus idem Demetrius ..; L II, 66. animadverti .. te ... abducere ..; D II, 13. animadvertendum est diligentius, quae natura rerum sit; O II, 69. anquirit animus .. formam ... in deo; N I, 45. in factis inmutabilitatem apparere; Fa 17. adplicat se (Chrysippus) ad eos (philosophos) potius, qui ..; Fa 39. falsum esse arbitror; T I, 82. Simoniden arbitror ... desperasse omnem veritatem; N I, 60. »sed longe a leto numine aspellor Iovis«; T II, 25. aveo audire, ... quid sentias; N II, 2. suis progressionibus usa (principia) augentur; F V, 58. — hoc summum bonum ... in sapientem .. cadit; F IV, 15. quae (natura) causas gignendi ... habeat, sed careat omni sensu; N I, 35. in hoc me ipse castigo, quod ..; T V, 4. omnes perturbationes iudicio censent fieri; T IV, 14. tribus modis (Posidonius) censet deorum adpulsu homines somniare; D I, 64. de rebus ... incertis ad Apollinem censeo referundum; D I, 122. hanc distinctionem utrique adprobant, sed alteri censent ... eas (res) fato fieri; Fa 45. haec paulo post facilius cognoscentur ..; N II, 47. et imperandi et serviendi sunt dissimilitudines cognoscendae; R III, 37. oblitus liberalitatis meae ... plura complector; N I, 67. cari sunt parentes ..., sed omnes omnium caritates patria una complexa est; O I, 57. certam quandam disciplinae formulam composuerunt; A I, 17. ipse augur Ti. Gracchus auspiciorum auctoritatem ... conprobavit; D I, 33. tibi .. concedendum est ita esse; A II, 106. ipsi patriae conducit pios habere cives in parentes; O III, 90. te mirificam in latebram coniecisti; D II, 46. inter scientiam et inscientiam comprehensionem illam ... collocabat; A I, 42. Zeno ... corrigere conatus est disciplinam; A I, 35. hunc Platonicum mirifice contemnit Epicurus; N I, 73. tu auctoritates contemnis, ratione pugnas; N III, 9. ob eam causam contendi, ut plura dicerem, quod ..; T I, 111. corrupti mores depravatique sunt admiratione divitiarum; O II, 71. ex eo credo quibusdam usu venire, ut ..; F I, 8. Iunonem a iuvando credo nominatam; N II, 66. audisse te credo ..; R I, 16. credo deos inmortales sparsisse animos in corpora humana, ut ..; C 77. f. requiro. — qui ista intellecta sint, a philosophis debeo discere; N III, 14. hoc meditatum ab adulescentia debet esse; C 74. existimare debes ..; Lae 6. nos in vita, ... quantum cuique liceat, spectare debemus; P 25. decet ... nominare (eam partem philosophiae) „moralem"; Fa 1. (definitiones) declarant communis notiones; T IV, 53. et || sed || ex ea (via) multis vitiis ... depravata deducitur; fr V, 70. dies me deficiet; F II, 62. Anaximenes infinitum aëra, sed ea, quae ex eo orerentur, definita; A II, 118. a Stoicis ... degeneravit Panaetius; D I, 6. cum illa (vitia) sibi insita, sed ratione a se deiecta diceret; T IV, 80. video plane, sed plus desidero; T II, 15. illud primum ... falsum esse .. Stoici dicunt; A II, 67. paulum ante dicendum est; A II, 128. tu istuc dixti bene Latine, parum plane; F II, 10. (Epicurus) plane dicit, quod intellegit || intellegam ||; F II, 21. emolumenta || emolumenta et detrimenta || communia esse dicuntur; F III, 69. haec ab Antiocho ... dicuntur multo melius; F V, 75. latius aliquanto dicenda sunt; T III, 22. de ceteris studiis ... saepe diximus; T IV, 5. video; sed hoc dico ..; N I, 90. ipse Iuppiter, id est „iuvans pater" ... dicitur; N II, 64. id praecisse dicitur; N II, 73. ex ea (Venere) et Marte natus Anteros dicitur; N III, 59. pauca ante dicenda sunt; O II, 19. de amicitia alio libro dictum est; O II, 31. expositis adulescentium officiis ... de liberalitate dicendum est; O II, 52. de ceteris et diximus multa et saepe dicemus; C 3. nos multa inconsiderate ... dicimus; Ti 21. eorum definitiones paulum oppido inter se differunt; F III, 33. se dicere || sed differre || inter honestum et turpe nimium quantum, nescio quid immensum ... interesse; F IV, 70. apud alios loqui videlicet (Demosthenes) didicerat, non multum ipse secum; T V, 103. de hoc genere toto in iis libris ... diligenter est disputatum; O II, 60. toto hoc de genere ... commodius ... disputatur; O II, 87. Rhodiorum classi propinquum reditum ... dari; D I, 68. ea dant || dant [magis] ||, quae ..; R I, 47. principatum dedit superiori (coniunctioni); Ti 25. ferre laborem ... consuetudo docet; T II, 38. — his poenis ... elabuntur saepe privati; R III, 34. idem in eis elaborant, quae ..; C 24.

enitar, ut Latine loquar; A I, 25. memoriam illius viri omnes excipient anni consequentes; C 19. existimo ..; F I, 14. existimant plerique ..; Ti 50. haec explanata sunt in Academicis nostris satis ... diligenter; O II, 8. Erilli similia, sed, opinor, explicata uberius; A II, 129. quid sit ipsa natura, explicandum est ante breviter; N II, 81. philosophorum sententiis, qualis hic futurus sit, ... exponitur; T II, 51. expecto, quid requiras; N III, 6. — vobis voluptatum perceptarum recordatio vitam beatam facit; F II, 106. a te oportune facta mentio est; F V, 8. haec omnia faciunt opinantes ita fieri oportere; T III, 63. lubricos oculos (natura) fecit; N II, 142. errore quodam fallimur ita disputando; R III, 47. — ea bella ... minus acerbe gerenda sunt; O I, 38. — habeo opus magnum in manibus; A I, 2. ad ceteras res (sapiens) habet quandam artem; A II, 57. ad haec, nisi molestum est, habeo quae velim; F I, 28. duros et quasi corneolos (aures) habent introitus; N II, 144. a deo tantum rationem habemus; N III, 71. habet (beneficentia, liberalitas) multas cautiones; O I, 42. hoc commodius se res habet, quod ..; O I, 159. (interpretes) haerebunt; D II, 128. — virtutem ipsam (natura) inchoavit; F V, 59. incidunt saepe tempora, cum ..; O I, 31. incidunt ... saepe causae, cum ..; O III, 50. aliquot ante annis ... inita ratio est, ut ..; R II, 61. nos umbris, deliciis, otio ... animum infecimus; T V, 78. temporum illorum tantum fere regum inlustrata sunt nomina; R II, 33. ille: „ades", inquit, „animo"; R VI, 10. insimulant eum tragoediae ..; O III, 97. inest in || † in revis et, al. || ranunculis vis ... quaedam; D I, 15. maxuma vis decori in hac inest parte; O I, 100. »sed feminae || feminea || vir feminea interimor manu«; T II, 20. eam sapientiam interpretantur, quam ..; Lae 18. hoc interest, quod ..; F II, 13. interest inter causas ..; Fa 19. inter hominem et beluam hoc maxime interest, quod ..; O I, 11. in omni iniustitia permultum interest, utrum ..; O I, 27. discentium studiis inveniuntur magistri; O I, 132. poëtae, quid quemque deceat, ex persona iudicabunt; O I, 97. eam (utilitatis speciem) ... falsam iudicavit; O III, 99. — labor longius; D II, 79. adhuc de consuetudine exercitationis loquor; T II, 40. loquimur nunc more communi; T IV, 66. loquimur de iis amicis, qui ante oculos sunt; Lae 38. — maeres videlicet regni desiderio, non filiae; T III, 26. uti oratione perpetua malo quam interrogare; F I, 29. „praeposita" aut „praecipua" malo; F IV, 72. sentiunt (volnera), sed mori malunt quam ..; T II, 58. nos Latine loqui malumus; D II, 108. homo demens ... maluit iactari quam ..; R I, 1. (tyranni) se Iovis optimi nomine malunt reges vocari; R III, 23. veteris proverbii admonitu vivorum memini; F V, 3. antea mirabar ..., sed mirabar, ut dixi, te ... delectari; L II, 2. meos amicos ... in Graeciam mitto; A I, 8. utrumque omnino durum, sed usu mollienda nobis verba sunt; N I, 95. alii dolore moventur, alii cupiditate; F V, 29. — necesse est caritate eam (patriam) praestare; L II, 5. plurimi contra nituntur; T I, 50. nosti morem dialogorum; A ep 1. — quid tibi dicendum sit, oblitus es; F II, 98. ea mala virtutis magnitudine obruebantur; F V, 92. mihi ... tu occurrebas dignus eo munere, quo ..; C 2. hoc omitto; A II, 95. prius oportet vos || potestis || totius eorum rationis quasi fundamenta cognoscere; A II, 40. intento opus est animo; T IV, 10. omne, quod est honestum, id quattuor partium oritur ex aliqua; O I, 15. — pro sua quisque facultate parat, a quibus (canibus) lanietur; T I, 108. et late patet, ut vitio careat ordo, et ..; L III, 28.

ego vero memineram, sed te ... aberrare ... facile patiebar; T I, 81. utilitatis specie in re publica saepissime peccatur; O III, 46. pertinet ad omnem officii quaestionem semper in promptu habere ..; O I, 105. perturbat nos opinionum varietas; L I, 47. huius culpae ... omnis a philosophia petenda correctio est; T V, 5. disputari poterat subtiliter ..; A II, 30. ex hoc genere toto perspici potest levitas orationis eorum; A II, 53. brevi res potest tota confici; A II, 108. similia fere dici possunt; F I, 50. possunt haec quadam ratione dici; F I, 62. in animo tantum modo cogitatione possumus morbum ab aegrotatione seiungere; T IV, 29. corporum offensiones sine culpa accidere possunt, animorum non item; T IV, 31. haec ex naturalibus causis vitia nasci possunt; Fa 11. credo, inquit, sed expediri, quae restant, vix poterunt, si ..; R I, 55. potest eadem esse prudentiae definitio; O I, 143. haec videri possunt odiosiora; P 10. f. oportet. ea pars ... praetermittenda est; A II, 12. hoc idem || quidem || in dolore maxume est providendum; T II, 55. subiectam putant omnibus ... materiam quandam; A I, 27. Epicurus declinatione atomi vitari necessitatem fati putat; Fa 22. notandam putavi libidinem; C 42. — quaerimus de sapiente; A II, 66. quaero ..; A II, 135. T V, 15. L II, 58. III, 18. O III, 39. ego ex te quaero ..; F II, 58. (Scipio) querebatur, quod omnibus in rebus homines diligentiores essent; Lae 62. — omnium talium rerum ratio reddenda est; N III, 24. difficultas laborque discendi disertam neglegentiam reddidit; D I, 105. redeo ad animum et corpus; A II, 124. ad illum (A. Torquatum) redeo; F II, 73. redeo ad antiquos (Pythagoreos); T I, 38. ad cursorem redeo; D II, 144. redeo ad formulam; O III, 20. redeo ad me; C 32. redeo ad mortem inpendentem; C 67. refert, quo modo (consolatio) adhibeatur; T III, 79. »sed prior illa (Helice) magis stellis distincta refulget«; N II, 106. si quidem .. (discrimen) tollerem, sed relinquo; F III, 13. relinquetur id solum, quod erit necessarium; T III, 13. ille (Democritus) reprehensus a multis est; N I, 107. requiro || credo, Quinte || ... sepulchrorum modum || recte requiri ||; L II, 62. Antipatro ... Carneades acutius resistebat; A II, 28. ego in hoc resisto; F IV, 50. ad eundem fontem revertendum est; T III, 82. — post aliquanto ... lege sanctum est ..; L II, 64. scriptum est ita; A II, 102. ea (prima naturae Stoici) seiungunt a finibus ... bonorum; F IV, 43. hoc vir excellenti providentia sensit ac vidit; R II, 5. haec || ea || ipsa, quae dixi, sentio fuisse longiora; C 55. hoc primum sentio; Lae 18. ab hac ea quaestione ... separantur; N III, 19. sequitur is, qui ..; R II, 37. mensem, credo, extremum anni ... hic Decembrem sequebatur; L II, 54. sed || [sed] || sequitur lex, quae ..; L III, 19. vigilantes animi vitae necessitatibus serviunt; D I, 110. omnia vestri, Balbe, solent ad igneam vim referre; N III, 35. haec ... accuratius disputari solent; O II, 6. veritas auspiciorum spreta est, species tantum retenta; N II, 9. (eos) partim etiam adversos stare vobis; R VI, 20. stomachabatur senex, si ..; N I, 93. singulis perturbationibus partes eiusdem generis plures subiciuntur; T IV, 16. idem fons erat utrisque; A I, 18. hoc extremum eorum est; A II, 97. illa sunt lumina duo, quae ..; A II, 107. probandi species est; A II, 111. omnia .. (argumenta) physicorum licet explicare; sed longum est; A II, 117. ille noster est plane ... Stoicus; A II, 137. in rebus apertissimis nimium longi sumus; F II, 85. erat aequius Triarium aliquid de dissensione nostra iudicare; F II, 119. est forma eius disciplinae ... triplex; F V, 9. ut

natura exploatur ..., sed extrema illa ... dispertita sint; F V, 25. naturas esse diversas; F V, 26. tempus est; F V, 96. mandare quemquam litteris cogitationes suas ..., hominis est .. abutentis .. otio; T I, 6. plena errorum sunt omnia; T I, 105. praesto est domina omnium ... ratio; T II, 47. haec alia quaestio est; T III, 11. est, isdem de rebus quod dici possit subtilius; T III, 32. plures sunt causae suscipiendi doloris; T III, 72. ratio una omnium est aegritudinum, plura nomina; T III, 83. perturbationes sintne eiusdem (vitiositatis) partes, quaestio est; T IV, 29. aegritudini ... finitimus est metus; T IV, 64. et aegritudinis et reliquorum animi morborum una sanatio est; T IV, 83. fuit quaedam ab infinito tempore aeternitas; N I, 21. »haec vero (Cynosura) parva est, sed nautis usus in hac est«; N II, 106. id ipsum est deos non putare; D I, 104. soli sumus; D II, 28. Tages ... puerili specie dicitur visus, sed senili fuisse prudentia; D II, 50. haec (somnia) externa ... sunt; D II, 136. ex aeternitate vera fuit haec enuntiatio; Fa 37. qui (acupenser) admodum raro capitur, sed est piscis ... in primis nobilis; Fa fr 5. in regnis nimis expertes sunt ceteri communis iuris; R I, 43. huius regiae (rei publicae) prima ... est illa mutatio; R I, 65. obscura est historia Romana; R II, 33. erit hoc de genere nobis alius aptior dicendi locus; R II, 48. est tam tyrannus iste conventus, quam si ..; R III, 45. est quaedam inter nos parva dissensio; L I, 8. est in conlegio vestro inter Marcellum et Appium ... magna dissensio; L II, 32. huius loci de magistratibus ‖ [de mag.] ‖ sunt propria quaedam; L III, 13. est iniqua ... malorum enumeratio; L III, 23. vis populi multo saevior (est); L III, 23. praesto est huius vitii temperatio; L III, 27. sunt non nullae disciplinae, quae ..; O I, 5. iustitiae primum munus est, ut ..; O I, 20. iniustitiae genera duo sunt; O I, 23. in collocando beneficio ... hoc maxume officii est; O I, 49. illud odiosum est, quod ..; O I, 64. et facilior et tutior ... vita est otiosorum; O I, 70. in .. rebus ... difficilibus ad eloquendum, sed satis erit intellegi; O I, 126. testes sunt permulti in utramque partem, sed ... familia contenti erimus una; O II, 43. honori summo nuper nostro Miloni fuit; O II, 58. utilitatum comparatio ... saepe est necessaria; O II, 88. communis utilitatis derelictio contra naturam est; O III, 30. huius generis totius breve ... praeceptum est; O III, 43. qui sint „boni“, ... magna quaestio est; O III, 70. omnium una regula est; O III, 81. ex tota hac laude Reguli unum illud est admiratione dignum, quod ..; O III, 111. omnium istius modi querelarum ‖ querellarum ‖ in moribus est culpa, non in aetate; C 7. epulabar .. cum sodalibus omnino modice, sed erat quidam fervor aetatis; C 45. haec morum vitia sunt, non senectutis; C 65. vivendi est finis optimus, cum ..; C 72. maximum est in amicitia parem esse inferiori; Lae 69. vinculorum id est aptissimum ..., quod ..; Ti 13. sumendum tempus est non minus in animorum morbis quam in corporum; T III, 76. valetudo sustentatur notitia sui corporis; O II, 86. — ipse Carneades diu **tenuit**; A II, 16. suum illud, nihil ut adfirmet, (Socrates) tenet ad extremum; T I, 99. ex hoc primum error tollendus est; F III, 22. aliter leges, aliter philosophi tollunt astutias; O III, 68. ab antiqua philosophia usque ad Socratem ... numeri motusque tractabantur; T V, 10. traducis cogitationes meas ad voluptates; T III, 37. — apud me ... argumenta plus quam testes **valent**; R I, 59. venio ad inconstantiae crimen; F V, 90. quod in illo mihi usu saepe venit; N I, 59. ventum in insulam est; L II, 6. venio ad agricolas; C 56. ille, vereor, ne virtuti plus tribuat, quam natura patiatur; A II, 134. elatus studio vereor ne longior fuerim; N I, 56. vereor, ... ne ... quasi praecipientis ... esse videatur oratio mea; R I, 70. vereor, ne, dum minuere velim laborem, augeam; L I, 12. eos invidiosum nomen voluptatis fugere, sed in vicinitate versari; A II, 138. eos (viros) magna professos in parvis esse versatos; L I, 14. et illum ... et ceteros sophistas ... lusos videmus a Socrate; F II, 2. aetatem vides; F III, 9. scrupulum, inquam, abeunti; sed videbimus; F IV, 80. hoc mox videro; T II, 26. se videre ... philosophiam plane absolutam fore; T III, 69. videro, quid (philosophia) efficiat; T V, 20. genus ipsum videtis; N II, 126. in nostris libris vides eum .. magistrum populi appellari; R I, 63. vides unius iniustitia concidisse genus illud totum rei publicae; R I, 64. eius temporis ancipitem video quasi fatorum viam; R VI, 12. iter huius sermonis quod sit, vides; L I, 37. nimis saepe secus aliquanto videmus evadere; L II, 43. obtineri *ne ea non* possint ‖ possunt, al. ‖, videndum est; L III, 33. videndum erit, quid ... necesse sit; O I, 59. videtis, ut senectus ... iners non sit; C 26. tu mihi videris Epicharmi ... sententiam sequi; T I, 15. ut supra dixi, sed dicendum idem illud paulo uberius videtur; T V, 67. studio ... disserendi deos mihi videtur funditus tollere; D I, 8. distinguendum videtur ..; D I, 118. hoc loco primum videtur ... doctior facta esse civitas; R II, 34. visum est ... melius ..; L III, 45. quae .. principia sint ..., repetendum videtur altius; O I, 50. videntur labores ... timere; O I, 71. ab iis partibus ..., quem ad modum officia ducerentur, satis expositum videtur; O I, 152. eorum et voluntatem et copiam causa vicit; R III, 13. est factio, sed vocantur illi optimates; R III, 23. et pertinentem et efficientem sapientiam volunt esse; F III, 55. vehementiorem eum (adpetitum) volunt esse, qui ..; T IV, 11. ego plane vellem me arbitrum ... datum; L I, 58. plerique perverse ... habere talem amicum ‖ tal. am. hab., al. ‖ volunt, quales ..; Lae 82. urgetis identidem hominum esse istam culpam, non deorum; N III, 76. urges me meis versibus; D II, 45. in utroque eandem habuit fortuna potestatem, sed usa in altero est; T I, 85. hisce ego pluribus nominibus unam rem declarari volo, sed utor ... pluribus; T II, 46.

b. **verkürzter Satz**: cum quo Antiochum saepe disputantem audiebam, sed utrumque leniter; A II, 11. agnoscuntur ... visis, sed propria veri, non communi veri et falsi nota; A II, 33. atqui habebam molestos vobis, sed minutos; A II, 75. pugnas omnino, sed cum adversario facili; A II, 84. hoc etiam Platonem ... dicere ..., sed paulo obscurius; A II, 123. quaeret .. haec et vester sapiens et hic noster, sed vester, ut adsentiatur; A II, 128. dicam ... rhetorice, sed hac rhetorica philosophorum, non nostra illa forensi; F II, 17. avarus erit, sed finite; F II, 27. illa ... dixerunt tum definientes, tum partientes, ut vestri etiam, sed vos squalidius; F IV, 5. Zeno id dixit esse ignem, non nulla deinde aliter, sed ea pauca; F IV, 12. animi ... plures sunt virtutes, sed duo prima genera; F V, 36. sunt ... indicia naturae, maxime scilicet in homine, sed in omni animali, ut ..; F V, 55. ea nos mala dicimus, sed exigua; F V, 78. Callisthenem incidisse in hominem summa potentia ..., sed ignarum, quem ad modum ..; T III, 21. habet ... humilitatem metus, sed aegritudo maiora quaedam; T III, 27. ut ... ea .. conlatione utamur aliquando, sed parcius, quam solent Stoici; T IV, 27. nata esset aegritudo nova, sed ‖ sit ‖ ea modica; T IV, 40. difficile

est negare. credo, si in contione quaeratur, sed in huius modi sermone ... facillimum; N I, 61. hic eum ambigue locutum esse, sed multis aliis locis ... tam aperte quam ..; N I, 86. luna ... isdem spatiis vagatur, quibus sol, sed tum congrediens cum sole, tum digrediens ‖ degred. ‖; N II, 103. consilium illud imperatorium fuit, ... sed eorum imperatorum, qui ..; N III, 15. antiquissimum (Herculem) Iove natum, sed item Iove antiquissimo; N III, 42. quem (Herculem) Iuppiter genuit, sed tertius Iuppiter; N III, 42. Amphilochus et Mopsus Argivorum reges fuerunt, sed iidem augures; D I, 88. cuius generis duo sint ex multis exempla, sed maxuma; D I, 101. »haec portenta .. dedit ... sera nimis, sed fama ac laude perenni«; D II, 64. qui (Neoptolemus Ennii) se ait „philosophari velle, sed paucis"; R I, 30. subagreste consilium, sed ad muniendas opes ... magni hominis ... secutus est; R II, 12. multa constituit, sed ea sine inpensa; R II, 27. ut animus corpori dicitur imperare, dicitur etiam libidini, sed corpori ut rex civibus suis ..; R III, 37. (lex) a nobili homine lata, L. Cassio, sed ... dissidente a bonis; L III, 35. est de honesto, sed dupliciter, ... disserendum; O I, 10. existunt ... iniuriae ... nimis callida, sed malitiosa ‖ [sed malitiosa] ‖ iuris interpretatione; O I, 33. utriusque (naturae, fortunae) omnino habenda ratio est ..., sed naturae magis; O I, 120. facilior est haec posterior (liberalitas) ..., sed illa lautior; O II, 52. saepe idoneis hominibus indigentibus de re familiari inpertiendum, sed diligenter atque moderate; O II, 54. severitatem in senectute probo, sed eam ... modicam; C 65. tribuebatur hoc modo M. Catoni, scimus L. Acilium ... appellatum esse sapientem, sed uterque alio quodam modo; Lae 6. quo modo ... mortem filii tulit! memineram Paulum, videram Galum ‖ Gallum ‖, sed hi in pueris, Cato in perfecto ... viro; Lae 9. ut ait idem Terentius, sed ille in Gnathonis persona; Lae 93. eorum (orbium) .. trium fecit pares celeritates, sed quattuor .. inter se dispares; Ti 25. Lucifer .. et sancta Mercuri stella cursum habent solis celeritati parem, sed vim quandam contrariam; Ti 29.

c. **elliptisch**: sed haec coram et saepius; A ep 2. prius pauca cum Antiocho; A II, 69. cum hoc (Antiocho) alio loco plura; A II, 71. de physicis mox; A II, 87. Anaxagoras materiam infinitam (dixit esse), sed ex ea particulas; A II, 118. durum, sed Zenoni necessarium; A II, 135. iure Mucius; F I, 10. quot homines, tot sententiae; F I, 15. hoc commune vitium; F I, 18. ille (Aristippus), ut dixi, vitiose; F II, 41. nimis multa; F II, 59. sed „fortuna fortis"; F III, 16. nunc, quod agimus; F V, 22. haec in pueris; F V, 62. quanta (in virtute vis) sit, alias; F V, 77. alias, ubi sit animus; T I, 70. haec et vetera et a Graecis; T I, 74. C. Marius, rusticanus vir, sed plane vir; T II, 53. id alias; T III, 10. male Latine videtur, sed praeclare Accius; T III, 20. cetera alias; T III, 25. omnia philosopho digna, sed cum voluptate pugnantia; T III, 49. cum istis alias; T III, 51. de hoc alias; T III, 73. haec otii; T V, 73. erat surdaster M. Crassus, sed aliud molestius, quod ..; T V, 116. illa palmaria, quod ..; N I, 20. ad ista alias; N II, 1. illud nomen veterum litteris usitatius; N III, 48. haec vetera et alia permulta; N III, 80. omnes hoc historici, Fabii, Gellii, sed proxume Coelius; D I, 55. hoc minus ad rem, D I, 66. haec alias pluribus; D II, 7. de auspiciis alio loco; D II, 43. ego insipientior quam illi ipsi, qui ..; D II, 51. ista mox; R I, 20. in orationibus .. multa, sed inepta elatio ‖ † multas ineptus datio ‖; L I, 7. hoc posterius; L I, 18. ea (discriptio) paene nostrae civitatis; L III, 12. haec .. nunc satis; L III, 32. fraus odio digna maiore; O I, 41. quo difficilius, hoc praeclarius; O I, 64. ea, quae multum ab humanitate discrepant; O I, 145. in illo (Africano) alia maiora; O II, 76. magnum dedecus et flagitium; O III, 86. illud maxumum; O III, 114. de hoc ... alio loco pluribus; O III, 19. multa in vestro ‖ nostro ‖ collegio praeclara, sed hoc, de quo agimus, in primis, quod ..; C 64. de hoc (pontifice Scaevola) alias; Lae 1. aliud quoddam filum orationis tuae; Lae 25. obsequium multo molestius, quod ..; Lae 89. s. **hactenus**, ohne Verb (9 St.) B. II, S. 136, a.

d. **Lücke**: sed *; N III, 65.

2. **Frage**: a. **vollständiger Satz**: sed quid ago? A I, 18. quid ages tandem, si ..? F II, 79. quid agimus? T I, 81. quid singulorum opiniones animadvertam? T I, 108. quid attinet de rebus tam apertis plura requirere? F V, 51. audistine modo de Carneade? F V, 6. haec eadem num censes apud eos ipsos valere nisi admodum paucos? T II, 11. isti ipsi ... nonne clamant ..? F V, 93. quid ego Socratem ... commemoro? T I, 100. quid eos colligam? A II, 75. hoc isne dicit, qui ..? T V, 26. quo modo iidem dicitis non omnia deos persequi, iidem voltis ..? N III, 93. stomachari Canius; sed quid faceret? O III, 60. utrum hortandus es nobis ... an ..? F V, 6. quid poëtis irascimur? T II, 28. quid ego de me loquor? P 50. nonne meministi licere mihi ista probare? F V, 76. quid necesse est ... etiam vitam efficere deplorando miseriorem? T I, 83. quid duces et principes nominem? T I, 101. quid opus est plura? C 3. quorsus hoc pertinet? L I, 62. ecquid nos eodem modo rerum naturas ... dividere possumus? A II, 122. potestne rerum maior esse dissensio? F III, 44. nos deum nisi sempiternum intellegere qui possumus? N I, 25. possumus audire aliquid? R I, 20. quid minus probandum quam ..? F V, 81. quid ego communes leges profero? P 32. quid proficit (quiescere)? A II, 93. ecquem tam amentem esse putas, qui ..? N III, 41. quid aut plura aut vetera quaerimus? D I, 58. cur rapior in invidiam? A II, 126. ea, quae dixi, ad corpusne refers? F II, 107. quid Catulus sentit? A II, 148. de te ipso quid est, .. quod audio? A I, 13. quae tandem ista ratio est? F II, 93. quae tandem est Epicharmi ista sententia? T I, 15. quae sunt ea, quae dicis te maiora moliri? T I, 16. quinam est iste epilogus? T I, 112. ubi est veritas? N I, 67. quae tanta dementia est, ut ..? D II, 94. quis est tandem, qui ..? O II, 69. num ista societas talis est, ut ..? O III, 53. quis ego sum? Lae 17. videsne verborum gloriam tibi cum Pyrrhone ... esse communem? F III, 11. videsne accessuram ei (viti) curam, ut ..? F V, 40. videsne, poëtae quid mali adferant? T II, 27. videtisne, quanta series rerum sententiarumque sit? L I, 52. tibi quid tandem videtur, Hortensi? A II, 148. »sed quid oculis rabere visa es derepente ardentibus?« D I, 66. visne ... locum mutemus? L II, 1. quo potius utar ... teste quam te? D I, 17.

b. **elliptisch**: sed ubi illud: „plus semper voluptatis"? F II, 95. quid poëtas? opifices post mortem nobilitari volunt; T I, 34. quid hos, quibus Olympiorum victoria consulatus ille antiquus videtur? T II, 41. quid vetera? D I, 29. quid ego Graecorum? D I, 55. quid plura? D II, 50. 99. quid ego alios? ad me ipsum iam revertar; C 45.

3. **Ausruf**: a. **vollständiger Satz**: sed ille (tribunus) quas strages edidit! quas ..; L III, 22.

b. **elliptisch**: sed illa quanta benignitas naturae, quod ..! N I, 133.

4. **Aufforderung:** a. **Imperativ:** sed cedo caput cenae; F II, 25. sic .., ut avus hic tuus, ... iustitiam cole; R VI, 16. desine, quaeso, communibus locis; A II, 80. fac ista esse non importuna; F II, 85. tu ... fac ut Metrodori tueare liberos; F II, 96. fac (animi naturam) igneam; T I, 70. fac ... animos non remanere post mortem; T I, 82. [sed fac totum dolere corpus] || si tactum dolore corpus ||; T II, 52. finge non solum callidum eum, ... verum etiam praepotentem; F II, 57. quo sis .. alacrior ad tutandam rem publicam, sic habeto; R VI, 13. memento te, quae nos sentiamus, omnia probare; F IV, 80. in omni oratione mementote eam me senectutem laudare, quae ..; C 62. perge, ut coeperas; L III, 1. 14. perge cetera; L II, 69. redde cetera; L II, 34. hoc ipso in loco ... me scito esse natum; L II, 3. primum illud vide; F IV, 45. tua quoque vide ne desideretur constantia; T V, 32. vide, quam tecum agam liberaliter; N I, 62. credere omnia vide ne non sit necesse; D II, 31. tu sapientiam maiorum in illo vide; L III, 24.

b. **Conjunctiv:** *α.* vollständiger Satz: sed adhibeat oratio modum; T V, 80. nunc dicamus de gloria, quamquam ea quoque de re duo sunt nostri libri, sed attingamus; O II, 31. audiamus ipsum (Epicurum); F II, 96. ea, quae restant, audiamus; L III, 26. sint sane (quae conservent), sed ea conservent, quae sunt; N I, 109. hoc sane concedamus; F II, 27. hoc ipsum concedatur; T I, 87. defendat, quod quisque sentit; T IV, 7. Posidonium ... cum bona gratia dimittamus; Fa 7. ab hoc credulo ... discedamus; A II, 82. discedamus a nobismet ipsis; A II, 115. demus tibi istas duas sumptiones; D II, 108. eos, si possumus, excitemus, qui ..; T II, 6. exeamus e theatro; N III, 74. sic intellegamus; F IV, 38. sed lustremus animo non has maximas artis, ... sed quaero ..; F II, 115. haec in bonis rebus ... facilitas nominetur, in malis proclivitas; T IV, 28. id omittamus; A II, 52. 78. haec omittamus; F V, 76. omittamus oracula; D I, 39. omittamus et fabulas et externa; O III, 99. progrediamur longius; A II, 45. hoc ille (Philippus) filio, sed praeceptum putemus omnibus; O II, 54. quaeramus unam quamque reliquorum sententiam; T V, 84. ad rem redeamus; F I, 65. ad bona praeterita redeamus; F II, 105. redeat, unde aberravit oratio; T V, 66. ad maiora redeamus; N II, 92. residamus, .. si placet; F III, 9. ad illam Diodori contentionem ... revertamur; Fa 17. ad propositum revertamur; O II, 35. pontificem sequamur; L II, 50. poëtas ludere sinamus; T IV, 70. superiorum temporum Fortuna rei publicae causam sustineat; A ep 2. veniamus nunc, si placet, ad somnia philosophorum; D I, 52. videamus, idemne Attico placeat fieri a me; A I, 14. videamus Herculem ipsum; T II, 20. videamus, ne haec oratio sit ..; T III, 13. quae (Epicurii) dicant, videamus, quo modo, neglegamus; T III, 33. propiora || propriora, propria || videamus; D I, 43. primum auspicia videamus; D II, 70. videamus Platonem; L II, 67. prima videamus; O III, 103.

β. verkürzter Satz: cedat vero (tabulam), sed ei, cuius ..; O III, 90.

5. **Einräumung:** sed iis, qui vi oppressos imperio coërcent, sit sane adhibenda saevitia; O II, 24. de inconstantia totius illorum sententiae ... sit || est ||, ut opinor, dictum satis; A II, 29. de clarorum hominum factis illustribus ... satis hoc loco dictum sit || est ||; F I, 37. haec satis sint dicta nobis; Ti 37. at dissolvit idem. mihi quidem non videtur; sed dissolverit sane; A II, 75. sit hoc fictum; D II, 49. quid habet .. vita commodi? ... sed habeat sane, habet certe tamen aut satietatem aut modum; C 84. positum sit primum nosmet ipsos commendatos esse nobis; F IV, 25. fuerint illa veteribus, si voltis, incognita; A II, 16. sit ingenio divino; A II, 117. in illo genere sit sane Pacideianus || Pacidianus || aliquis hoc animo; T IV, 48. sint ista pulchriora dumtaxat aspectu; N II, 47. sint falsa quaedam (somnia); contra vera quid dicimus? D I, 60. haec fuerit nobis tamquam levis armaturae prima orationis excursio; D II. 26. haec [quoque] || † quoque || in promptu fuerint; D II, 124.

II. **Verbindungen:** ante quam: sed ante quam adgrediar ad ea; N I, 57. de re, pauca de me; N III, 5. ad populares leges venias; L II, 9.

certe: s. **certe,** II. sed (11 St.) B. I, S. 410, b.

cum: s. **cum,** A, II. sed (52 St.) B. I, S. 574, a.

dum: sed dum dialecticam .. contemnit Epicurus; F II, 18. efficere vultis beatum sapientem; F II, 108. palato, quid sit optimum, (Epicurus) iudicat; N II, 49.

etiam: s. **etiam,** II, 4. sed (11 St.) B. I, S. 875, b.

etsi: sed etsi magna cum utilitate rei publicae, tamen ..; A II, 3. sed haec etsi praeclare, nondum tamen perpolita; F V, 88.

fortasse: sed tu fortasse in sententia permanes; T II, 67. est, ut dicis, Cato; sed fortasse dixerit quispiam ..; C 8. s. iam; T III, 53.

haud: sed haud scio, an ..; T III, 16. C 73. »di rem tantam || sed in re tanta || haud temere inproviso offerunt«; D I, 45. sed haud facile dixerim, cur .. "; R I, 6. sed animum (deus) haud ita, ut modo locuti sumus, tum denique, cum corpus ei effecisset, inchoavit; Ti 21.

haudquaquam: sed haudquaquam boni est ratione vinctum velle dissolvere; Ti 40.

iam: sed iam confirmata causa te ... non dubitabo monere; A II, 61. sentio me esse longius provectum, quam ..; F III, 74. decantaverant fortasse; T III, 53. »sed iam subactus miseriis obtorpui«; T III, 67. ponam in medio sententias philosophorum; N I, 13. ad te venio; D II, 115. picturam .. egregiam, sed iam evanescentem vetustate; R V, 2. ordire explicare, .. de iure civili quid sentias; L I, 14. sive etiam Aristonis difficilem ..., sed iam tamen fractam ... sectam secuti sunt; L I, 38. exprome ... istas leges de religione; L II, 17. de provinciis decedatur; L III, 18. ad reliqua pergamus; O I, 161. ad instituta pergamus; O II, 8. ad propositum revertamur; O III, 39. — sed tempus est .. iam hinc abire me; T I, 99. cognita iam causa perturbationum; T IV, 82. eo iam, unde huc digressi sumus, revertamur; N III, 60. haec || hoc || iam *non* ex te .. quaero; L I, 3. controversam rem ..., sed aliquando iam iudicandam; L I, 52. satis iam disputatum est de magistratibus; L III, 47.

ita: sed ita sentio et saepe disserui; F I, 10. prorsus existimo; F I, 23. falsa sunt ea, ... ut ..; F IV, 54. taetra sunt quaedam, ut ..; T I, 108. tamen se res habet; N I, 79. audies, ut Romanum hominem; Fa 4. si ullum probarem simplex rei publicae genus, sed ita, quoad statum suum retinet; R II, 43. noster hic rector, ... (iuris) civilis non inperitus, sed ita, ut astrorum gubernator; R V, 5. taetra quaedam (Posidonius collegit), ita obscena, ut ..; O I, 159. s. **ita,** II. sed (9 St.) B. II, S. 401, b. — sed nobis ita conplectenda ... tota causa est ..., ut ..; L I, 17. certe ita res se habet, ut ..; L I, 56. annos septuaginta natus ... ita ferebat duo ... onera ..; C 14. obsecro te, ita venusta habeantur ista .., ut ..; P 38.

maxime: omnibus fere in rebus, sed maxime in physicis, ... dixerim; N I, 60. sed .. decolo-

ratio quaedam ex aliqua contagione terrena maxume potest sanguini similis esse; D II, 58.

meherculo: f. **hercule,** 4. A II, 10. F V, 96. R I, 14 (B. II, S. 140, a).

minus, minime: sed ea (συμπάθεια), quo sua sponte maior est, eo minus divina ratione fieri existimanda est; N III, 28. — iuventuti nostrae minime audiendus; R III, 32. iis || bis ||, qui in provinciis sunt, minime placet; L III, 18. perutile esse consilium, ... sed minime honestum; O III, 49.

ne: sed ne, dum huic obsequor, vobis molestus sim; F V, 8. verbis solum attingamus ea; T V, 68. omnia revocentur ad primas notiones; N I, 46. quis sit admiratus, cur ..; O II, 35. — sed se responsitando ... ne impediat; R V, 5.

ne — quidem: sed qui sapiens sit aut fuerit, ne ipsi quidem solent dicere; A II, 145. id ne cogitari quidem potest quale sit; F IV, 29. ne vivus quidem bono caret, si eo non indiget; T I, 88. non est voluptatum tanta quasi titillatio in senibus. credo, sed ne desideratio || desideratur || quidem; C 47. mihi ne diuturnum quidem quicquam videtur, in quo est aliquid extremum; C 69.

nec, neque: unum quoddam bonum vidit, sed nec optimum, nec ..; F II, 43. quid sit ..., (animal) intellegit; F V, 24. omnium (rerum) divinatio est; D II, 12. hoc otium cum Africani otio (comparandum est); O III, 2. illa extincta sunt; Lae 104. — sed neque Saturninus ... simile quidquam habuit veterum illorum nec ..; A II, 14. tam docti tum erant; F I, 7. qui (Aristoteles) bonum esse divitias fateretur, sed neque magnum bonum; F IV, 78. his contentus sum; R I, 36. — sed id neque feci adhuc nec ..; F I, 7. sed plerique neque in rebus humanis quicquam bonum norunt, nisi ..; Lae 79.

nego: sed negas te usque ad obscura progredi; A II, 94.

nemo: doceat .. aliquis (effici) potuisse melius. sed nemo umquam docebit; N II, 87. — sed me nemo de inmortalitate depellet; T I, 77. mihi crede, nemo me vestrum ... consequetur; T I, 103. hoc praeter dominum nemo sciat; O III, 54. praecipiunt haec isti, sed facit nemo; fr V, 41.

nescio: sed nescio qui nos teneat error; fr IX, 8. f. **nescio,** B. qui; A II, 9. F V, 13. T I, 24. 33. III, 80. D II, 118. 119. C 82. Lae 89. 100 (B. II, S. 694, a).

neuter: et || sed || horum neutrum in deum cadit; D II, 125. veras esse ex contrariis diiunctiones, sed, quae in his enuntiata essent, eorum neutrum esse verum; Fa 37.

neutiquam: »sed mihi neutiquam || ne utiquam || cor consentit cum oculorum aspectu«; A II, 52. Alcmaeo autem: »sed mihi neutiquam cor consentit«; A II, 88.

nihil: sed nihil te interpellabo; T I, 16. vidi minus; T II, 39. docent Stoici; N III, 15. opus est; D II, 11. est necesse dicere, quae sequuntur; D II, 104. est magnum somnianti; D II, 141. quod crudele, utile; O III, 46. || est || admirabilius, quam ..; C 12. est, quod illi non persequantur argutiis; Lae 45. de me; Lae 96. est tam incredibile, quod non ..; P 3. — sed haec nihil sane ad rem; F II, 82. ad virtutes et ad vitia nihil interesse; F IV, 71. ea (aemulatione) nihil hoc loco utimur; T IV, 17.

nimirum: sed nimirum hoc maxumum est experimentum; T III, 74. me alia quoque causa delectat; L II, 3.

nisi: sed, nisi quid necesse erit, malo non roges; T I, 17.

noenum: „aliquot somnia vera", inquit Ennius, „sed omnia noenum necesse est"; D II, 127.

nolo: sed pugnare nolo; A II, 85. possum ... dicere, sed nolo esse longus; N I, 101. Athenienses scire, quae recta essent, sed facere nolle; C 64.

non: sed eam (causam) mihi non sane || satis || probas; A I, 110. f. **non,** A, **b.** sed (89 St.) B. II, S. 735.

nullus: sed eorum membrorum usum (deos) nullum habere; N III, 3. nullam eorum divinationem voco; D I, 112. omnium societatum nulla praestantior est, nulla firmior, quam ..; O I, 55. ea (utilitas) nulla erat repugnante honestate; O III, 48. hic piscari nulli (piscatores) solent; O III, 59. nos veri iuris ... expressam effigiem nullam tenemus; O III, 69.

numquam: sed homo catus || cautus || numquam terminat ... diuturnitatis modum; T II, 45. numquam id (Epicurus) diceret; T V, 31.

postea quam: sed nunc postea quam sum ingressus res eas ... mandare monumentis; A I, 8. posteaquam coepit rationem huius operis scientissime Gallus exponere; R I, 22.

profecto: sed profecto mors tum aequissimo animo oppetitur, cum ..; T I, 109. tanta fuit in eo vis ingenii ..., ut ..; R II, 20. ita se res habet, ut ..; L I, 58. — his rebus concluditur profecto ... honestum ... per se esse expetendum; F V, 64.

quamquam: sed quamquam negant nec virtutes nec vitia crescere; F III, 48. de ipsius metus inconstantia ... dicendum est; T IV, 64. ea Tatio sic erant discripta || descr. || vivo; R II, 14. et || sed, al. || quamquam potest id (genus) lenius ferri; R III, 47. sapientibus conscientia ipsa ... amplissimum virtutis est praemium; R VI, 18. utilitates multae et magnae consecutae sunt; Lae 30.

quamvis: sed quamvis comis (Epicurus) in amicis tuendis fuerit; F II, 80.

quasi: sed is (Dionysius) quasi dictata (admiscebat); T II, 26. quasi ita dixerim, intellegatur; Ti 23.

qui: sed quod ex utroque, id ..; A I, 24. quae essent sumenda; A I, 37. quae populari gloria decorari in Lucullo debuerunt; A II, 4. quod nos facere ingredimur; A II, 17. qui ita interrogant; A II, 35. quod coeperam; A II, 129. eum (Arcesilam) qui audiebant; F II, 2. quod proximum fuit; F II, 4. qui ad voluptatem omnia referens vivit ut Gallonius; F II, 90. quae perspicua sunt; F III, 31. qui nondum ... physica didicissent; T I, 29. qui ... mortem non timet; T II, 2. quae iudicia quasque opiniones perturbationum esse dixi; T IV, 15. quod praetermissum est in illis libris; D I, 9. quod crebro videt; D II, 49. quod caput est; D II, 117. quod proprium est; R II, 42. quae natura agri tantum modo efficere possit, ut ..; L II, 67. — sed quem ad modum saepe fit, ut ..; F III, 23. theatrum cum commune sit, recte tamen dici potest ..; F III, 67. — sed quo modo tu, si comprehendi nihil posset, artificia concidere dicebas; A II, 146. sed || et || quo modo hominum inter homines iuris esse vincula putant; F III, 67. in omni vita rectissime praecipitur, ut ..; O I, 136.

quia: sed quia non laboro ..; A II, 10. nulla sit in dolore .. fraus; F IV, 52. (Ti. Gracchus) studebat laudi; F IV, 65. fere sic afficiuntur omnes; F V, 31. ultra nihil habemus; T I, 94. profitentur ipsi illi ..; T II, 7. nec ... frugi appellari solet; T III, 17. nimis indociles quidam ... sunt; N I, 12. commune hoc est argumentum aliorum etiam philosophorum; N I, 64. non confidebas tam esse id perspicuum; N III, 9. brevi tempore (Dionysius) regnare coepit; D II, 67. cum (pulli) pascuntur, necesse est aliquod ex ore cadere;

D II, 72. deos nocere non putant; O II, 12. sic ab hominibus doctis accepimus; O III, 3. nusquam possumus nisi in laude ... utilia reperire; O III, 101. natura mutari non potest; Lae 32. nondum omne animal in mundo intus incluserat; Ti 34. de suis [notis] rebus videntur loqui; Ti 38.

quidem: Stoicum istuc || est, sed est || quidem nec admodum credibile; A II, 85. sed haec quidem liberius ab eo (Epicuro) dicuntur et saepius; F II, 28. haec quidem est perfacilis ... defensio; F III, 36. haec quidem, quae dixi, cor, ... ignem vulgo; T I, 19. hic quidem (Aristoxenus) ... haec magistro concedat Aristoteli; T I, 41. nunc quidem valetudini tribuamus aliquid; T I, 119. omnis eius modi perturbatio animi placatione abluatur illa quidem, cum doceas ..; T IV, 60. hic quidem locus concludi iam potest; N III, 79. id quidem non credo; N III, 88. haec quidem laus Academiae ... conprobata est; D I, 7. hoc quidem genus divinationis vita iam communis explosit; D II, 86. haec quidem hactenus; O I, 91. hoc quidem non est saepe faciendum; O II, 50. haec quidem de iis, qui ..; O III, 17.

quo: sed quo plus in negotiis gerendis res quam verba prosunt; A II, 2. commodius disputationes nostrae explicentur; T I, 8. maior est in eis (animis) praestantia; T IV, 58.

quod: sed, quod ... intellegebam; N I, 58. ex nobis natos „liberos“ appellamus; N II, 62. vacua metu ... vita bonorum virorum sit; R III, 26. iidem iuris civilis estis peritissimi; L II, 52.

quoniam: f. **quoniam,** II. sed (29 St. T V, 121) S. 339, a. — quoque: f. **quoque,** II. sed (6 St.) S. 341, a.

si: sed si satis est ad tollendam cognitionem ..; A II, 54. hominum similitudo tanta esse non potest; A II, 85. iam ex hoc loco (sapiens) proficiscatur Puteolos; A II, 100. istum || † ipsum || finem velim sequi; A II, 139. (Academicus) in illos ... concesserit; A fr 20 (B. 27). duo honesta proposita sint; F IV, 59. haec .. nobis explicanda sunt, sed si enodatius, vos ignoscetis; F V, 27. qualis sit animus, ipse animus nesciet; T I, 53. reperiebantur non nulli, qui ..; T II, 3. unam (virtutem) confessus eris te non habere; T II, 32. est tantus dolor, quantus Philoctetae? T II, 44. quae diligentius erunt cognoscenda; T IV, 33. et || sed ||, si Zeno Citieus ... insinuasse se in antiquam philosophiam videtur; T V, 34. multo maiore ex parte exstat in utraque (mercatura, aratione) felicitas; T V, 86. haec non videtis; N II, 48. sunt hi di; N III, 49. eadem hora aliae pecudis iecur nitidum; D II, 30. (res) fieri non potuisset; D II, 49. concedunt ..., vide, ne ..; Fa 44. aliter ... accidisset; R I, 7. unum ac simplex (genus) *probandum sit*; R I, 54. vis, .. dabo tibi testes ..; R I, 58. placet, in hunc diem hactenus; R II, 70. ingrati universi ... suis virtutem praemiis spoliant; R III, 40. meministi, omnes erant ..; R III, 48. videtur, considamus hic in umbra; L II, 7. contentio quaedam ... fiat; O I, 58. quis est paulo erectior; O I, 105. res in contentionem veniet; O II, 71. minus imitatione tantam ingenii praestantiam consequi possumus; O III, 1. cum animum attenderis, turpitudinem videas adiunctam ei rei; O III, 35. hoc sibi sument; O III, 106. aliquid dandum est voluptati; C 44. voluisset, paruissem; Lae 37. haec nec fecisti nec facere potuisti; P 29. in splendore consedit; Ti 49. — sed explorata si sint ea; D I, 117. ea animi elatio ... si iustitia vacat; O I, 62.

sicubi: sed sicubi illi (nostri poëtae) defecerunt; T II, 26.

sive: sed sive (Zaleucus) fuit sive non fuit; L II, 15. et simulatio et dissimulatio dolus malus est; O III, 64. — sed iuris consulti sive erroris obiciundi causa ... sive ... ignoratione docendi ... dispertiuntur; L II, 47.

tamen: sed tamen illa (Academia) ... vetus ... nominetur; A I, 46. orationem nullam putabant inlustriorem ipsa evidentia reperiri posse; A II, 17. maiore quadam opus est .. arte; A II, 45. similiter ..., atque seditiosi solerent claros viros, sed tamen populares aliquos nominare; A II, 72. nec ille ... iurare possit || posset || ..; A II, 123. sunt .. quidam Epicurei timidiores paulo contra vestra convicia, sed tamen satis acuti; F I, 69. nonne reprenderes, Epicure, luxuriosos ..? F II, 22. in magnis interdum versatur angustiis; F II, 28. et in corpore et extra esse quaedam bona; F II, 68. intellego, quid velit; F II, 101. ceterae philosophorum disciplinae, omnino alia magis alia, sed tamen omnes ... eas arbitror ..; F III, 11. omne ... mihi praeclare dici videtur; F III, 19. enitar; F IV, 24. tantam vim esse honestatis, ... ut ..; F IV, 59. fieri posse, ut ..; F V, 95. ineptum sane negotium et Graeculum, sed tamen fortunatum; T I, 86. in vita occupata ... pauca ipsa multum saepe prosunt; T II, 2. tantum abest, ut ..; T II, 4. (labor et dolor) sunt finitima omnino, sed tamen differt || differunt || aliquid; T II, 35. hoc evenit, ut ..; T II, 63. id se effecturam philosophia profitetur; T III, 84. (P. Rupilius) transisse videtur modum; T IV, 40. utrum malles ..? T V, 54. quis iste tantus casus? N I, 90. ea ipsa vitia naturam vehementius saepe pulsant; N II, 61. (di) poterunt intellegi qui qualesque sint; N II, 71. (coniectura) ad veritatem saepissime derigit || dir. ||; D I, 25. id quoque rimatur ... Posidonius; D I, 130. apud Stoicos de isto fato multa dicuntur; D II, 19. cum explicare nihil posses; D II, 27. eo concesso qui evenit, ut ..? D II, 35. nisi molestum est, ... velim scire ..; R I, 46. in his vitiis inest illa magna commoditas, ut ..; R II, 9. prioribus equitum partibus secundis additis ∞ↃCCC fecit equites; R II, 36. sane bonum ... rei publicae genus, sed tamen inclinatum; R II, 47. omnia summa cum auctoritate a principibus ... tenebantur; R II, 56. vincit ipsa rerum publicarum natura saepe rationem; R II, 57. est ille prudens, qui ..; R II, 67. vel regnum malo quam liberum populum; R III, 46. ut bono patri familias ... ratiocinandi quidam usus opus est; R V, 4. (sonus) intervallis disiunctus inparibus, sed tamen pro rata parte ratione distinctis; R VI, 18. non nulli isti ... faciunt imperite; L I, 4. huic amoenitati ... Thyamis Epirotes ... nihil ... concesserit; L II, 7. hoc magis eas res et memini et expecto, quod ..; L II, 46. nostra legens ... de rebus ipsis utere tuo iudicio; O I, 2. id ipsum est gestum consilio urbano sine exercitu; O I, 76. ira procul absit; O I, 136. (haec) adiuvant aliquantum ... ad amicitias comparandas; O II, 31. difficile dictu est ..; O II, 48. videmus, quibus exstinctis oratoribus quam in paucis spes ... sit; O II, 67. ad extremum utilitate ... officium derigit || dir. || magis quam humanitate; O III, 89. necesse fuit esse aliquid extremum; C 5. est decorus senis sermo quietus; C 28. quid in levioribus studiis, sed tamen acutis? C 50. recordatione nostrae amicitiae sic fruor, ut ..; Lae 15. quaero ex te ..; P 23. sed ut in magna familia sunt alii lautiores ... servi, sed tamen servi; P 37. vgl. B. quamquam. — improbe feceris, nisi monueris, ne assidat; sed impunite tamen; F II, 59. res se tamen sic habet, ut ..; F II, 105. sunt tamen perabsurdi .. ii (philosophi); F III, 31. in vivo intellegi tamen potest regno te carere; T I, 88. est tamen reiciendum; T II, 29. non numquam

tamen (agricola) fallitur; D II, 16. difficile factu est, sed conabor tamen; R I, 65. quid de te ali loquantur, ipsi videant, sed loquentur tamen; R VI, 25. illud tamen quale est? L II, 5. ego, etsi satis dixit pro se in illis libris Scipio, tamen ... largior ..; L III, 38. dicendo (Catonem) consequi tamen, ut ..; P 1. f. iam; L I, 38. ita; N I, 79.

tum: sed tum servare illud poëtas, quod deceat, dicimus, cum ..; O I, 97.

vero: sed vero intellegi sic oportet; L II, 9.

ut: sed ut *potuerint* (iudicare), potuerunt omnibus rebus auditis; A II, 9. minuam controversiam; A II, 83. ad ea, quae clariora sunt, veniam; A II, 87. omnes istos aculeos ... relinquamus; A II, 98. omittam pericula, labores; F I, 24. perspiciatis, unde omnis iste natus error sit; F I, 32. sit (dies natalis), etiamne post mortem colatur? F II, 102. ad propositum ‖ revertamur ‖; F II, 104. propius ad ea .. accedam; F IV, 24. ad propositum redeat oratio; T IV, 5. ut ... —, sed ut haec omittas; T IV, 75. ad Dionysium redeamus; T V, 63. hic ... ne ignoret, quae res agatur; N I, 17. haec concedantur; N III, 41. unde huc digressa est, eodem redeat oratio; D I, 109. in cunis fuerit anguis, non tam est mirum; D II, 66. ratione utamur omissis testibus; D II, 89. facillime, quales simus, tales esse videamur; O II, 44. (ea agere) possim, facit acta vita; C 38. aliqua similitudine adductus maximis minima conferam; fr X, 3. — sed, ut hoc pulcherrimum esse iudico, vera videre; A II, 66. (sapiens) illa habet probabilia non percepta; A II, 110. iis bonis erigimur, quae exspectamus; F I, 57. epistulam laudandam arbitror eam; F II, 100. Aristoteles ... dicere *docere* .. coepit adulescentes; T I, 7. deos esse natura opinamur; T I, 36. opinor, hic error ..; T V, 6. vis, acciderit; D I, 38. ille ... unius opem inplorat; R I, 63. ipsi † seu ‖ ne ‖ animum periditentur sum ‖ suum ‖ vident; R III, fr 2. fecit Plato; L II, 14. mihi quidem videtur, non multum discrepat ..; L II, 23. sed *ut* in urbe sepeliri lex vetat; L II, 58. nec medici nec imperatores ... quicquam ... consequi possunt; O I, 60. ad urendum ..., sic ad hoc genus castigandi raro ... veniemus; O I, 136. pecuniae non quaerendae solum ratio est; O II, 42. laudandus Regulus in conservando iure iurando; O III, 113. aliquando me quoque audires, sic ..; O III, 121. in Catone Maiore ... Catonem induxi senem disputantem; Lae 4. tum ad senem senex (scripsi) de senectute; Lae 5. mihi videris, non recte iudicas de Catone; Lae 9. f. tamen; P 37.

B. **nach Negationen und Concessivpartikeln:** equidem: non equidem recuso, sed te adiungo socium; F III, 9. cuperem equidem utrumque ..., sed est difficile confundere; T I, 23. credo equidem etiam alios tot saeculis, sed, quod ‖ in ‖ litteris exstet, Pherecydes Syrius primum ‖ primus ‖ dixit ..; T I, 38. experiar equidem; sed magna res est; T II, 15. equidem attulisse rationes mihi videor, sed ... refellis; N III, 19. audivi equidem (tuum somnium) ex te ipso, sed mihi saepius noster Sallustius narravit; D I, 59. non equidem plane despero ita esse vera, sed nescio; D II, 48. credo equidem, sed hoc nihil ad auspicia; D II, 78. respondebo tibi equidem, sed non ante quam ..; L I, 3. — video equidem, .. sed tamen (puer) iam infici debet iis artibus; F III, 9. vellem equidem idem possem ‖ posse ‖ gloriari, quod Cyrus, sed tamen hoc queo dicere ..; C 32.

etiamsi: etiamsi minus vere ..., sed tamen accurate fundatam, ... exstructam disciplinam; F IV, 1.

etsi: etsi erit hoc fortasse durius, sed temptemus; T III, 18. etsi peccare nemini licet; sed sermonis errore labimur; T V, 55. etsi hi quidem homunculi, sed tamen ridiculi; N III, 76.

fortasse: tu fortasse verum dicis, sed requiram diligentius; A fr 20 (S. 37). reperiam fortasse, sed illud ante; T IV, 47. quamquam fortasse id quoque; sed relinquamus; T I, 67. conceptio contra naturam fortasse, sed partus prope necessarius; D II, 50. difficilis auguri locus ad contra dicendum. Marso fortasse, sed Romano facillumus; D II, 70. civitatem ... praeclaram ... fortasse, sed a vita hominum abhorrentem; R II, 21. qui haec subtilius disserunt, fortasse vere, sed ad communem utilitatem parum; Lae 18. f. etsi; F III, 18. — et quidem iure fortasse (se probavit), sed tamen non gravissimum est testimonium multitudinis; F II, 81. quos (versus) dicam, ut potero, incondite fortasse, sed tamen, ut res possit intellegi; O III, 82.

haud: haud sane difficile dictu est, sed tamen praetereundum est; N II, 138. eos haud contemnunt quidem ‖ eos cont. q. neutiquam ‖, sed de iis male existumant; O II, 36. »ille vir haud magna cum re, sed plenus fidei«; C 1. eas .. (particulas) inter se copulabant haud isdem vinclis, ... sed talibus, quae ..; Ti 47.

minime: illud vero minime consectarium, sed in primis hebes, illorum scilicet non tuum; F IV, 50. minime vero, .. sed bacillum propter me ... ponitote; T I, 104. philosophi quidam, minime mali illi quidem, sed non satis acuti; O III, 39.

minus: f. etiamsi.

ne: caveat, ne id modo consideret, quam illa res honesta sit, sed etiam ut habeat efficiendi facultatem; O I, 73.

ne — quidem: ne Xenocrates quidem aut Polemo, sed his minores; A II, 113. ne fortitudo quidem (per se ipsa allicit), sed ista sequimur, ut ..; F I, 49. ne tu quidem (intellegere potes), .. sed non vis fateri; N I, 71. illum fortasse (magnitudo divitiarum) adiuvat, qui habet. ne id quidem semper; sed fac iuvare; O II, 71. Africanus indigens mei? minime hercule! ac ne ego quidem illius; sed ego admiratione quadam virtutis eius (eum dilexi); Lae 30. si ne in uno quidem quoque unus animus erit idemque semper, sed varius; Lae 92. f. **ne — quidem,** B, II. sed (9 St.) B. II, S. 659, b.

nec, neque: f. **nec,** B, I, 5—8. II, 3. 4. C, **a,** I, 4—6. II, 4. IV. V. (B. II, S. 669—678). **etiam,** II, 4. sed, neque. — neque solum (B. I, S. 875—877). **modo,** II, 6 (6 St.) B. II, S. 565, a.

nego: negabant se ... fuisse dicturos, sed ad ea, quae contra dicerentur, dici oportere putabant; A II, 17. negat esse corpus deorum, sed tamquam corpus; N I, 71. negant .. sapientem idcirco virum bonum esse, quod ..., sed quod ..; R III, 26. qui negant eum locum a Panaetio praetermissum, sed consulto relictum; O III, 9. — qui ... negent satis esse, quid bonum sit ..., sensu iudicari, sed animo etiam ... intellegi posse ..; F I, 31.

nemo: nemo .. ipsam voluptatem, quia voluptas sit, ... fugit, sed quia consequuntur dolores; F I, 32. ut ... nemo dicit in regia regem ... productum esse ..., sed eos; F III, 52. nemo .. maeret suo incommodo; ... sed illa lugubris lamentatio ex eo est, quod ..; T I, 30. quem adhuc nos quidem vidimus neminem; sed ... exponitur; T II, 51. credebat (Dionysius) eorum nemini, sed iis ... corporis custodiam committebat; T V, 58. — ut homo nemo velit nisi hominis similis esse. ... sed tamen cuius hominis? N I, 79.

nescio: vera an falsa (oracula), nescio, sed veri tamen similiora quam vestra; N I, 66.

neuter: eorum neutrum est, sed quaedam observatio constans ... est; D II, 124.

neutiquam: s. haud; O II, 36.

nihil: Zenoni ... obtrectans nihil novi reperienti, sed emendanti superiores immutatione verborum; A II, 16. inter ipsas impressiones nihil interesse, sed inter species et quasdam formas eorum (visorum); A II, 58. iam istuc quidem nihil negotii est, *sed* || est || *maiora molior*; T I, 16. ut nihil, quale sit illud, quod perturbet animum, sed de ipsa sit perturbatione dicendum; T IV, 62. melius equidem adferre nihil possum, sed a te impetrarim lubenter, ut ..; T V, 82. quorum oratio nihil ipsa iudicat, sed habetur in omnis partis; T V, 83. nihil tale dicitis, sed casu esse factum, ut ..; N I, 91. hoc vero nihil ad pontificium ius et || sed || e medio est iure civili; L II, 53. nihil ad Coelium || Caelium ||, sed potius ad antiquorum languorem; L I, 6.

nolo: »emori nolo, sed me esse mortuum nihili aestimo«; T I, 15. nolim ... mea bona .. tibi viritim dividere libeat, sed, si facias, partem petam; T III, 48. tu .. nolo existimes me adiutorem huic venisse, sed auditorem; N I, 17. interpellare te ... nolo, sed sumemus tempus aliud; N III, 65. nollem Corinthum, sed credo aliquid (maiores) secutos; O I, 35.

non: s. **non,** B, II. sed (B. II, S. 742—747). **etiam,** II, 4. sed (B. I, S. 876—879). **modo,** II, 8. 9 (B. II, S. 565, f.).

nullus: eum .. motum atomorum nullo a principio, sed ex aeterno tempore intellegi convenire; F I, 17. nullus in ipsis error est finibus bonorum et malorum, ... sed ... peccant ..; F I, 55. nullam artem ipsam in se versari, sed esse ..; F V, 16. sunt qui nullum censeant fieri discessum, sed ... occidere; T I, 18. consectatur .. (optumus quisque) nullam eminentem effigiem virtutis, sed adumbratam imaginem gloriae || [gloriae] ||; T III, 3. quae (innocentia) apud Graecos usitatum nomen nullum habet, sed habere potest ἀβλάβειαν; T III, 16. artem quidem se scire nullam, sed esse philosophum; T V, 8. nulla cogente natura, sed concursu quodam fortuito; N I, 66. homo ortus est ... nullo modo perfectus, sed est quaedam particula perfecti; N II, 37. in quibus nulla temeritas, sed ordo apparet; N II, 82. ut (animi) vigeant vigilantes nullo adventicio pulsu, sed suo motu; D II, 139. nullum .. ex eis (generibus) unum esse optimum, sed id praestare singulis, quod ..; R II, 65. sunt .. privata nulla natura, sed ... occupatione; O I, 21. restricti omnino esse nullo modo debemus, sed ... diligentiam adhibere; O II, 62. hanc .. partem relictam explebimus nullis adminiculis, sed, ut dicitur, Marte nostro; O III, 34. nullum erit certamen, sed quasi sorte ... victus alteri (tabulam) cedet alter; O III, 90. — Zeno .. nullo modo is erat, qui ..., sed contra, qui ..; A I, 35.

numquam: numquam ob eam causam negabit (se erepturum), quod id natura turpe iudicet, sed quod metuat ..; L I, 41. numquam omnino periculi fuga committendum est, ut inbelles ... videamur, sed fugiendum ..; O I, 83. hoc diiudicari nescio an numquam, sed hoc sermone certe non potest; L I, 56.

nusquam: nusquam posuit, non esse malum dolorem, sed quid esset; F IV, 23. dux ille Graeciae nusquam optat, ut Aiacis similes habeat decem, sed ut Nestoris; C 31.

omitto: qui .. (libertas) aequa potest esse, omitto dicere in regno, ... sed in istis civitatibus, in quibus ..? R I, 47.

quamquam: quamquam scripsit artem rhetoricam Cleanthes, ... sed sic, ut ..; F IV, 7. quamquam hoc quidem nimis saepe, sed eo, quod ..; T I, 90. quamquam (Catuli) erant litterati; sed et alii; O I, 133. s. fortasse; T I, 67. vgl. A, I, 4, b, α. O II, 31. Parmenides, Xenophanes, minus bonis quamquam versibus, sed tamen illi versibus increpant eorum adrogantiam ..., qui ..; A II, 74. quamquam ab iis (Graecis) philosophiam ... habemus; sed tamen est aliquid, quod ..; F II, 68. quamquam hoc Chrysippo non videtur valere in omnibus; sed tamen ... in mari Fabius mori non potest; Fa 14. quamquam Terentianus ille Chremes „humani nihil a se alienum putat"; sed tamen ... iudicamus; O I, 30.

quamvis: sed tamen ea (voluptas), quamvis parva sit, pars est eius vitae; F IV, 31.

quidem: est hoc quidem illius rei signum aut argumentum, ... sed fieri potest ..; A II, 36. hanc ego subtilitatem philosophia quidem dignissimam iudico, sed ab eorum causa ... remotissimam; A II, 43. quos quidem video esse multos, sed imperitos; F I, 55. id .. (verbum) proprie quidem in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa disparia; F II, 10. aderamus nos quidem adulescentes, sed multi amplissimi viri; F II, 55. istud quidem .. optime dicis, sed quaero ..; F III, 13. mihi videntur omnes quidem illi errasse ..., sed alius alio magis; F IV, 43. id .. si acciderit, simus armati. — sane quidem, sed ne accidat, providebo; T I, 78. Neoptolemus quidem apud Ennium „philosophari sibi" ait „necesse esse, sed paucis"; T II, 1. prodest haec quidem (consolatio), ... sed nec semper nec omnibus; T III, 79. de cuius (sapientis) excellentia multa quidem dici quamvis fuse lateque possunt, sed brevissime illo modo; T IV, 57. quod quidem Carneadem disputare solitum accepimus; sed is, ut contra Stoicos; T V, 83. dicitur quidem istuc .. a Cotta ...; sed ... videtur ..; D I, 8. erat hoc quidem verum ex aeternitate, sed causas id efficientis non habebat; Fa 33. dictator quidem ab eo appellatur, quia dicitur, sed ... vides ..; R I, 63. sunt haec quidem magna, ... sed ... nihil est .. praestabilius; L I, 28. lex ... indicat omnium quidem animos inmortalis esse, sed fortium bonorumque divinos; L II, 27. quare expetenda quidem magis est decernendi ratio quam decertandi fortitudo, sed cavendum ..; O I, 80. ludo ... uti .. quidem licet, sed sicut somno ... tum, cum ..; O I, 103. habes a patre munus ..., mea quidem sententia magnum, sed perinde erit, ut acceperis; O III, 121. tibi .. persuade esse te quidem mihi carissimum, sed multo fore cariorem, si ..; O III, 121. est istud || istuc || quidem .. aliquid, sed nequaquam in isto sunt omnia; C 8. quaerunt quidem ... multi ..., sed ego id respondeo, quod ..; Lae 8. an esset hoc quidem proprium amicitiae, sed antiquior ... alia causa; Lae 26. quae est .. ista securitas? specie quidem blanda, sed reapse || re ipsa || multis locis repudianda; Lae 47. s. minime; O III, 39. nemo; T II, 51. nullus; T V, 8. quamquam; T I, 90. **quidem,** III, 3. ille (33 St.). is (16 St.) S. 299. **non,** B, II. sed, quidem (20 St.) B. II, S. 746, b. f. bene plane magnus mihi quidem videtur (Philoctetae dolor), sed tamen non summus; T II, 44. s. etsi; N III, 76. fortasse; F II, 81.

scilicet: me ... Oedipodis ... species .. commovit, inaniter scilicet, sed commovit tamen; F V, 3.

sedate, gelassen, ruhig: fero: tune ... exclamabis ut mulier, non constanter et sedate feres? T II, 46. ad ferendum .. dolorem placide atque sedate plurimum proficit ... cogitare ..; T II, 58.

sedatio, Beruhigung: I. efficiunt: cum perturbationes animi miseriam, sedationes autem vitam efficiant beatam; T V, 43.

II. adfero: ut apud Homerum cotidianae neces interitusque multorum sedationem maerendi adferunt; T III, 65.

adiungo: adiunximus sedationem aegritudinis; T IV, 82.

cerno: in qua (parte honestatis) ... omnis .. sedatio perturbationum animi ... cernitur; O I, 93.

contineo: continet .. omnem sedationem animi humana in conspectu posita natura; T IV, 62.

explico: etsi aegritudinis sedatio et hesterna disputatione explicata est et in Consolationis libro; T IV, 63.

sumo: e physicis ... sumitur ... sedatio animi; F I, 64.

sedecim, sechzehn: caelum in sedecim partis diviserunt Etrusci; D II, 42.

sedeo, sitzen, dasitzen: alqs: ut nos nunc sedemus ad Lucrinum; A fr 13. Athenis ... statua est in Ceramico Chrysippi sedentis porrecta manu; F I, 39. quem ad modum quis ambulet, sedeat; F V, 47. ad id aut sedens aut ambulans disputabam; T I, 7. ne ut sedeamus quidem aut ambulemus voluntatis esse; Fa 9. sedere eos et ambulare; Fa 9. apud quem (focum) sedens ille || ille sedens || Samnitium ... dona repudiaverat; R III, 40. visne ... in insula ... sermoni reliquo demus operam sedentes? L II, 1. Herculem ... exisse in solitudinem atque ibi sedentem diu secum ... dubitasse ..; O I, 118. Curio ad focum sedenti; C 55 (56). s. **in,** B, I. sedeo (7 St.) B. II, S. 265, b.

gubernator: cum ... ille (gubernator) .. clavum tenens quietus sedeat in puppi; C 17.

praetor: sessum it praetor; N III, 74.

senex: consurrexisse omnes illi (Lacedaemonii) dicuntur et senem sessum recepisse; C 63.

vir: ubi quisque (vir) habitare, ubi sedere, ubi disputare sit solitus; L II, 4. a quibusdam optumis viris ad Ianum medium sedentibus; O II, 87.

Voluptas: Voluptatem pulcherrimo vestitu et ornatu regali in solio sedentem; F II, 69.

sedes, Sitz, Stuhl, Wohnsitz, Aufenthalt, Stätte: I. est: alii in corde, alii in cerebro dixerunt animi esse sedem et locum; T I, 19. ea .. ei (animo) demum naturalis est sedes, cum ad sui simile penetravit; T I, 43. quod eius (dei) est domicilium? quae sedes? qui locus? N I, 103.

II, 1. abdo: si ... ex illis abditis sedibus evadere in haec loca ... atque exire potuissent; N II, 95.

aperio: tu sedem || sedum, al. || regionum, locorum, tu omnium ... rerum nomina ... aperuisti; A I, 9.

concedo: tibi concedo meas sedes; D I, 104.

conloco: in ea civitate domicilium et sedes collocavit; R II, 34.

constituo: hi coetus ... sedem primum certo loco domiciliorum causa constituerunt; R I, 41.

contemplor: sentio .. te sedem etiam nunc hominum ac domum contemplari; R VI, 20.

contueor: si voles .. hanc sedem et aeternam domum contueri; R VI, 25.

efficio: ut (Fibrenus) hanc nobis efficeret sedem ad disputandum; L II, 6.

invenio: posteaquam (Aius iste Loquens) et sedem et aram et nomen invenit; D II, 69.

orbo: a sede .. ipsa tanta ingenii magnitudine orbata desiderari illam vocem puto; F V, 4.

praebeo: hanc urbem sedem aliquando et domum summo esse imperio praebituram; R II, 10.

quaero: ut (voluptas) sola ponatur in summi boni sede, quam quaerimus; F II, 37.

saepio: quam (sedem) cum locis manuque saepsissent; R I, 41.

trado: Caecilia se sororis filiae sedes suas tradere; D II, 83.

video: ante .., quam Pythagorae ipsum illum locum ... sedemque viderim; F V, 4. ut semper videat sedem sibi ac locum sine molestia atque angore vivendi; T IV, 38. »si ... (Iovis species) patrum sedes populique videret«; D I, 20.

2. discribo: discripta || descr. || ratio est ... sanctis penatium deorum Larumque familiarium sedibus; R V, 7.

infigo: sidera ... certis infixa sedibus; T V, 69.

inhaereo: (ea sidera) suis sedibus inhaerent; Ti 36.

inicio: »pater altitonans ... Capitolinis iniecit sedibus ignis«; D I, 19. II, 45.

3. pello: ut possessores pellantur suis sedibus; O II, 78.

4. conloco in: violatur ... is, qui in sede ac domo atque in re publica conlocavit; P 25.

demoveo ex: si ... ea .. (voluptas) ... mentem ex sua sede et statu demovet; P 15.

dico de: et de figuris deorum et de locis atque sedibus ... multa dicuntur; N I, 2.

evado, exeo ex: s. 1. abdo.

exaedifico in: in eorum (Larum) sedibus exaedificatum templum Licentiae; L II, 42.

haereo in: qui incolunt eas urbes, non haerent in suis sedibus; R II, 7.

loco in: s. **in,** B, I. loco in sede (3 St.) B. II, S. 261, a.

maneo in: qua in sede (animi) maneant; T I, 36.

perforo a: viae quasi quaedam sunt ad oculos, ad auris, ad naris a sede animi perforatae; T I, 56.

pergo ad: quin igitur ad illa spatia nostra sedesque pergimus? L I, 14.

pervolo in: quibus (curis) agitatus ... animus velocius in hanc sedem et domum suam pervolabit; R VI, 29.

pono in: s. 1. quaero.

vivo in: bestiarum .. terrenae sunt aliae, partim aquatiles, aliae quasi ancipites in utraque sede viventes; N I, 103.

III. nomina: s. II, 1. aperio.

IV, 1. Ablativ: terra nona inmobilis manens una sede semper haeret; R VI, 18.

2. a: s. II, 1. orbo.

seditio, Zwietracht, Zwist, Aufstand, Empörung: I. est: si puella nata biceps esset, seditionem in populo fore; D I, 121.

nascuntur: ex cupiditatibus odia, discidia, discordiae, seditiones, bella nascuntur; F I, 44.

potest: invito eo, qui cum populo ageret, seditionem non posse fieri; L III, 42.

ohne Verb: hinc ... in nostra re publica non solum seditiones, sed etiam pestifera bella civilia; O I, 86.

II, 1. declaro: gemino .. lucernae lumine declarari dissensionem ac seditionem [moveri] || moveri ||; D II, 120.

denuntio: quibus portentis magna populo Romano bella perniciosaeque seditiones denuntiabantur; D I, 97.

dico: ea .. dissensio civium, quod seorsum sunt alii ad alios, seditio dicitur; R VI, 1.

duco: Archytas iracundiam videlicet dissidentem a ratione seditionem quandam animi vere ducebat eamque consilio sedari volebat || ab animo removendam ducebat ||; R I, 60.

facio: magnam seditionem in castris eius (Hamilcaris) inter Poenos et Siculos milites esse factam; D I, 50. s. I. potest.

induco: rem perniciosissimam in civitatem inducunt, seditionem atque discordiam; O I, 85.
moveo: f. declaro. — removeo: f. duco.
restinguo: restincta seditio est; L III, 24.
2. nascor ad, in: quae (potestas) in seditione et ad seditionem nata sit; L III, 19.
refero de: C. Claudio consule de Cn. Carbonis seditione referente; L III, 42.
III, 1. deleri: quanto plures deleti sint homines hominum impetu, id est bellis aut seditionibus; O II, 16.
2. in: neque .. civitas in seditione beata esse potest nec in discordia dominorum domus; F I, 58.
per: duobus tribunis plebis per seditionem creatis; R II, 59.

seditiosus, aufrührerisch, unruhig: A. civis: mihi videmini ... facere idem, quod seditiosi cives solent; A II, 13. Carbonis est tertia (lex) ..., seditiosi atque inprobi civis; L III, 35. cum (P. Sulpicius) seditiosum et inutilem civem, C. Norbanum, in iudicium vocavit; O II, 49.
homines: populares homines inprobos, in re publica seditiosos, Cleonem, Cleophontem, Hyperbolum (comoedia) laesit; R IV, 11.
tribuni: ut seditiosi tribuni solent, occludi tabernas iubes? A II, 144. nondum inventis ‖ notis ‖ seditiosis tribunis plebis; L III, 44.
triumviri: triumviris seditiosissimis aliquid cotidie novi molientibus; R I, 31.
B. nominant, al.: similiter ..., atque seditiosi solerent claros viros, sed tamen populares aliquos nominare. illi cum res novas ‖ bonas, al. ‖ tractent, similes bonorum videri volunt; A II, 72.

sedo, beruhigen, beschwichtigen, hemmen, beseitigen, unterdrücken, part. ruhig: alqm: constantem .. quendam volumus, sedatum ... illum esse; T IV, 61.
alqd: in bonis sedatiora sunt efficienda ea, quae ..; T IV, 65. »modica sunto«, id est modesta atque sedata; L III, 40.
aegritudinem: haec .. officia sunt consolantium, tollere aegritudinem funditus aut sedare; T III, 75. neque omnis aegritudo una ratione sedatur; T IV, 59.
appetitiones: quem ad modum .. temperantia sedat adpetitiones; T IV, 22.
appetitus: appetitus omnes contrahendos sedandosque esse; O I, 103.
controversiam: controversiam totam istam posse sedari; L I, 54.
curriculum: post Lepus subsequitur »curriculum numquam defesso corpore sedans«; N II, 114.
dolorem: videsne, ut obmutuerit non sedatus corporis, sed castigatus animi dolor? T II, 50.
flammam, mare: cave putes .. mare ullum aut flammam esse tantam, quam non facilius sit sedare quam effrenatam insolentia multitudinem; R I, 65.
mala: non .. video, quo modo sedare possint mala praesentia praeteritae voluptates; T V, 74.
molestias: quibus (tectis) ... calorum molestiae sedarentur; O II, 13.
motus: eius (frugalitatis) .. videtur esse proprium motus animi adpetentis regere et sedare; T III, 17.
multitudinem: f. flammam.
nisum: »pedetemptim«, inquit, »et sedato nisu«; T II, 48.
partem: illa etiam tertia parte animi, in qua irarum existit ardor, sedata atque restincta; D I, 61.
populum: aliquando (populus) incenditur. — et quidem saepe sedatur; L III, 24.
seditionem: eam .. (seditionem animi) consilio sedari volebat; R I, 60.
studia: quae (studia) vel optimarum rerum ... sedata tamen et tranquilla esse debent; T IV, 55.

sedulitas, Emsigkeit, Fleiß: cum mihi nihil sane praeter sedulitatem probarent; F I, 16.

sedulo, eifrig: sedulo .. faciam; F III, 16.

seges, Saat, Saatfeld, Feld: I. largiuntur, al.: (non intermittunt) »segetes largiri fruges«; T I, 69.
ohne Verb: ne seges quidem igitur spicis uberibus et crebris, si avenam uspiam videris; F V, 91.
II, 1. habeo: vineta, segetes, oliveta ... a dis se habere; N III, 86.
subigo: ut .. segetes agricolae subigunt aratris multo ante, quam serant; fr V, 24.
2. noceo: si segetibus aut vinetis cuiuspiam tempestas nocuerit; N II, 167.
3. do in: illud Accii: »probae etsi in segetem sunt deteriorem datae fruges« ..; T II, 13.
spargo in: in optimam segetem praeclara essent sparsa semina; R V, 11.
III. laetus: nec .. segetibus solum et pratis ... res rusticae laetae sunt; C 54.

segnis, träg, säumig: alqs: nec (me) segniorem ad respondendum reddidisti; F I, 34.
cultus: terrae cultum segniorem suspicor fore; L II, 45.

segnitia, Trägheit: rudem .. esse omnino in nostris poëtis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi; F I, 5.

segrego, absondern, trennen, entfernen: alqm: haec (eloquendi vis nos) a vita inmani et fera segregavit; N II, 148.
feritatem: ista in figura hominis feritas et inmanitas beluae a communi tamquam humanitatis corpore segreganda est; O III, 32.
gratiam: a beata inmortalique natura et iram et gratiam segregari; N I, 45.
immanitatem: f. feritatem.
iram: f. gratiam.
mentem: nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens ... segregata ab omni concretione mortali; T I, 66. fr IX, 10.
virtutem: qui (philosophi) virtutem a summo bono segregaverunt; F III, 30. qui omnino virtutem a bonorum fine segregaverunt; F IV, 49.
vitam: quid deformius sola (vita beata) relicta, a comitatu pulcherrimo segregata? T V, 80.

seiugo, trennen: humani .. animi eam partem, quae sensum ... habeat, non esse ab actione corporis seiugatam; D I, 70.

seiungo, absondern, scheiden, trennen: I. alqs: ne quis sit admiratus, cur ... nunc ita seiungam, quasi ..; O II, 35.
II. alqd: quod sit a dolore corporis praesenti futurove seiunctum; F I, 59.
aequitatem: numquam aequitatem ab utilitate posse seiungi; F III, 71.
animum: animus .. a spe pariendarum voluptatum seiungi non potest; F I, 66.
bonum: quod (bonum) non possit ab honestate seiungi; A I, 7. audet dicere ne suspicari quidem se ullum bonum seiunctum ab illo Aristippeo genere voluptatis; F II, 20. quod (bonum) sit seiunctum a delicatis et obscenis voluptatibus; N I, 111.

Fortunam: quam (Fortunam) nemo ab inconstantia et temeritate seiunget; N III, 61.

genera: cum .. illi ea genera virtutum ... seiungi posse arbitrarentur; A I, 38.

iura, leges: qui iam licet nobis a natura leges et iura seiungere? L I, 35.

morbum: in animo tantum modo cogitatione possumus morbum ab aegrotatione seiungere; T IV, 29.

naturam: singularis est .. quaedam natura atque vis animi seiuncta ab his usitatis notisque naturis; T I, 66. fr IX, 10.

nomen: aegritudo in animo nomen habet non seiunctum a dolore; T III, 23.

opinionem: sapientis esse opinionem a perspicuitate seiungere; A II, 45.

prima: ea (prima naturae Stoici) seiungunt a finibus et summa bonorum; F IV, 43.

vim: quanta sit animi vis seiuncta a corporis sensibus; D I, 129. f. naturam.

ultima: facit .. ille duo seiuncta ultima bonorum; F IV, 40.

utilitatem: qui primus utilitatem a iure seiunxisset; L I, 33. qui (senatus) numquam utilitatem a dignitate seiunxit; O III, 87. cum (homines) utilitatem ab honestate seiungunt; O III, 101.

selectio, Auswahl: I. est: si selectio nulla sit ab iis rebus ... earum rerum; F III, 31. ut sit aliqua rerum selectio; F IV, 43. est iniqua in omni re accusanda ... vitiorum ... selectio; L III, 23.

sequitur: qua inventa selectione et item reiectione sequitur deinceps cum officio selectio, deinde ea perpetua, tum ad extremum constans consentaneaque naturae, in qua primum inesse incipit et intellegi, quid sit, quod verum bonum possit dici; F III, 20.

II, 1. invenio: f. I. sequitur.

2. exspolio: ut eam (virtutem) rerum selectione exspoliarent; F II, 43.

utor: ut in utramque partem ita paria redderent, uti nulla selectione uterentur; F III, 12.

3. exsisto ex: quorum (initiorum) ex selectione virtus possit exsistere; F IV, 46.

insum in: f. I. sequitur.

pono in: non .. in selectione virtus ponenda erat; F IV, 46.

III. dignus: ut selectione dignum propterea sit, quod ..; F III, 20.

seligo, auswählen: I. in: Stoici .. tantum modo praeponendam in seligendo (illam vitam putant); F IV, 63.

II. alqd: illud .., ut feriat, quasi seligendum, non expetendum; F III, 22.

bona: quom animus ... exacuerit illam ... ingenii aciem ad bona seligenda || eligenda || et reicienda contraria; L I, 60.

res: vivere ... seligentem, quae (res) secundum naturam ... sint; F III, 31.

sententias: in illis selectis eius (Epicuri) brevibusque sententiis; N I, 85.

sella, Stuhl, Sessel: requiesco in: cum virgo staret et Caecilia in sella sederet ..., puellam defatigatam petisse a matertera, ut sibi concederet, paulisper ut in eius sella requiesceret; D I, 104.

sedeo in: quo (die Caesar) primum in sella aurea sedit; D I, 119. f. requiesco in.

semel, einmal, auf einmal, ein- für allemal, mit einem Worte: I. bei Verben: quod semel admissum coërceri reprimique non potest; F I, 2. ea saepe audiendo facile cognovit, quae vel s. audita meminisse potuisset; A II, 4. iudicaverunt .. re s. audita; A II, 9. res, quae proclivis || proclivius || ad perniciem, cum s. coepit, labitur; Lae 41. nec .. s. nec ad breve tempus (Cn. Octavium dolore confici vidi), sed et saepe et plane diu; F II, 93. »nec plus quam de singulis rebus s. || semul || consulunto«; L III, 11. eos, qui s. cremati essent, equitare ... potuisse? N III, 12. cum quidem s. dicta sunt; N I, 74. neque (Metrodorus) id s. dicit, sed saepius; N I, 113. f. dispicio. ubi s. a ratione discessum est; T IV, 42. si quis s. aliquid in divinatione dispexerit || dixerit, al ||; D II, 108. satis est ad confirmandam divinationem s. aliquid esse ita divinatum, ut ..; D I, 71. ita esse; D II, 107. ergo, si s. tristior effectus est, hilara vita amissa est? F V, 92. qui s. egressi numquam domum reverterunt; T V, 107. uterque (venditor, emptor) ... non plus quam s. eloquetur; O III, 61. quia sunt in lubrico incitataque s. proclivi labuntur; T IV, 42. cum postulasset, ut sibi fundus, cuius emptor erat, s. indicaretur; O III, 62. si unus sensus s. in vita mentitus sit, nulli umquam esse credendum; A II, 79. quod s. ille (Sophocles) iterumque neglexit; D I, 54. ego animi pendere soleo, quom s. quid orsus *sum*, si traducor alio; L I, 9. illud .. interest, quod in servo necando, si id fit iniuria, s. peccatur, in patris vita violanda multa peccantur; P 25. cum ... perturbata .. s. ratione et ordine nihil possit addi, quo magis peccari posse videatur; P 26. quibus (sensibus) si s. aliquid falsi pro vero probatum sit; F I, 22. cum .. ad idem, unde s. profecta sunt, cuncta astra redierint; R VI, 24. illud .. s. profuit, hoc semper proderit civitati; O I, 75. cum (Marius) ... non s. respondit, sed saepe: „moriatur" (Catulus); T V, 56. quem (M. Crassum) s. ait in vita risisse Lucilius; F V, 92. in omni vita; T III, 31. idemne potest esse dies saepius, qui s. fuit? F II, 102. cum suscepta s. est beata vita; F II, 87. si s. .. suscipimus genus hoc argumenti, attende, quo serpat; N I, 98. quam longe progrediare, cum s. transieris; P 20. qui vel s. ita est usus oculis, ut vera cerneret; D I, 71. II, 107. elliptisch: ubi igitur illud est „semel"? A II, 82. s. igitur aut non saepe certe; O II, 50.

II. bei Substantiv: utrum malles te ... semel ut Laelium consulem an ut Cinnam quater? T V, 54.

semen, Same, Ursprung, Veranlassung, Grundlage: I, 1. adolescunt: sunt .. ingeniis nostris semina innata virtutum, quae si adolescere liceret ..; T III, 2.

augescunt: omnia, quae terra concipiat semina, quaeque ipsa ex se generata stirpibus infixa contineat, ea temperatione caloris et oriri et augescere; N II, 26.

decidunt: seminane deorum decidisse de caelo putamus in terras? N I, 91.

deest: nec .. umquam bellorum civilium semen et causa deerit; O II, 29.

efficit: seminis .. vim esse tantam, ut id, quamquam sit perexiguum, tamen, si inciderit in concipientem conprendentemque naturam nanctumque sit materiam, qua ali augerique possit, ita fingat et efficiat in suo quidque genere, .. ut ..; N II, 81.

fingit: cum .. in locis semen insedit, rapit omnem fere cibum ad sese eoque saeptum fingit animal; N II, 128. f. efficit.

incidit: f. efficit.

innascuntur: f. adolescunt. — insidit: f. fingit. — nanciscitur, potest: f. efficit.
oriuntur: f. augescunt. — rapit: f. fingit.
sunt: reperiebant esse in iis (animi bonis) iustitiae semina; F IV, 17. quorum similia sunt prima in animis quasi virtutum igniculi et semina; F V, 18. iniustitiae .., intemperantiae, timiditatis quae semina essent? N III, 71. f. efficit.
vertunt: semina malorum, quae in iis mediis inclusa sint, in contrarias partis se vertere; D II, 33.
2. sum: quam (Proserpinam) frugum semen esse volunt; N II, 66.
II, 1. alo, augeo: f. I, 1. efficit.
cohibeo: quae (terra) cum gremio mollito ac subacto sparsum semen excepit, primum id occaecatum cohibet, ex quo occatio, quae hoc efficit, nominata est, deinde tepefactum vapore et compressu suo diffundit et elicit herbescentem ex eo viriditatem; C 51.
concipio: censes ante coronam herbae extitisse, quam conceptum esse semen? D II, 68. f. I, 1. augescunt.
contineo: qui (mundus) reliquas naturas omnes earumque semina contineat; N II, 86. f. I, 1. augescunt.
diffundo: f. cohibeo.
do: his initiis *et* ... seminibus a natura datis; F IV, 18.
excipio: f. cohibeo.
facio: quod et Zeno in suis commentariis quasi semina quaedam sparsisset et ea Cleanthes paulo uberiora fecisset; D I, 6.
genero: f. I, 1. augescunt.
habeo: quarum (virtutum parvi) in se habent semina; F V, 43.
includo: suis in quoque seminibus inclusis; T V, 37. id .. semen inclusum est in intuma parte earum bacarum; N II, 127. f. I, 1. vertunt.
infigo: f. I, 1. augescunt.
occaeco: f. cohibeo.
spargo: in optimam segetem praeclara essent sparsa semina; R V, 11. f. cohibeo. facio.
tepefacio: f. cohibeo. — verto: f. I, 1. vertunt.
2. nascor: »parvos Mavortis semine natos«; D I, 20.
vescor: isdem .. seminibus .. homines adfatim vescuntur; N II, 127.
3. elicio ex: f. I. cohibeo.
insum in: ut in seminibus vis inest earum rerum, quae ex iis progignuntur, sic ..; D I, 128.
procreo ex: quae (terra) ... ex ceterarum frugum aut stirpium minutissimis seminibus tantos truncos ramosque procreet; C 52.
progigno ex: f. insum in.
rapio ad: f. I, 1. fingit.
III. indagatio: inde est indagatio nata initiorum et tamquam seminum; T V, 69.
vis: quae .. omnia eam vim seminis habent in se, ut ex uno plura generentur; N II, 127. magnam .. vim seminum secum frumenti similium (Indus) dicitur deportare; N II, 130. quod non intellegunt seminum vim ... funditus tolli, mediocris erroris est? D II, 94. f. I, 1. efficit.
IV. augescere, al.: ut ceterae naturae suis seminibus quaeque gignuntur, augescunt, continentur, sic ..; N II, 58.
gravidare: quae (terra) gravidata seminibus omnia pariat et fundat ex sese; N II, 83.
V. Lücken: * *quae*dam quasi semina; R I, 41. *ra*dicum seminumque cognoscere num te offendet? R V, 5.

sementis, Aussaat: hanc .. tantam a dis inmortalibus arbitramur malorum sementim esse factam? N III, 75.

semianimus, halb tot: »Iovis ... pinnata satelles ... subrigit ipsa feris transfigens unguibus anguem semianimum«; D I, 106.

semiesus, halb verzehrt: »neu relliquias semiesas sireis || semi assi reis, quaeso meas sicris || denudatis ossibus ... divexarier«; T I, 106.

semifer, halb tierisch, halb wild: »corporo semifero magno Capricornus in orbe«; N II, 112.

seminarium, Pflanzschule: id .. est principium urbis et quasi seminarium rei publicae; O I, 54.

seminator, Säer, Urheber: sum: omnium .. rerum ... seminator et sator ... est mundus; N II, 86. qui est versus omnium seminator malorum; N III, 66.

semino, säen, hervorbringen: nullius .. agricolae cultu stirps tam diuturna quam poëtae versu seminari potest; L I, 1.

semita, Fußweg, Pfad: I. stabilit: »semita nulla pedem stabilibat«; D I, 40.
II. sapio: »qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam«; D I, 132.
III. prandia in: ut Oresti nuper prandia in semitis decumae nomine magno honori fuerunt; O II, 58.

semoveo, trennen, ausschließen: alqm, al.: Strato, eius (Theophrasti) auditor, ... ab ea disciplina omnino semovendus est; A I, 34.
partes: quas (partes) is ... semotas a mente et disclusas putat; T I, 80.
sententias: omnes .. sententias simplices eorum ... omnino a philosophia semovendas putabo; F II, 39. ceterorum sententiis semotis; F II, 44.
voluptatem: semovenda est .. voluptas; F II, 25. voluptatem semovendam esse; F V, 21.

semper, immer, beständig, von jeher: I. **bei Verben:** absum: f. adsum; Lae 44. o verborum inops interdum, quibus abundare te semper putas, Graecia! T II, 35. cum (Curio) causam Transpadanorum aequam esse dicebat, s. autem addebat: „vincat utilitas"; O III, 88. s. aliquid ad communem utilitatem afferendum (est); O I, 52. f. impertio. sapientis animus ita s. adfectus est, ut ratione optime utatur; numquam igitur est perturbatus; T III, 15. sapiens s. ita adfectus est; T V, 43. cum .. ex ipso (deo) imagines s. affluant; N I, 114. Athenienses omnibus s. publicis consiliis divinos quosdam sacerdotes ... adhibuerunt; D I, 95. natura solitarium nihil amat semperque ad aliquod tamquam adminiculum adnititur; Lae 88. nonne clamant sapienti plus s. adesse, quod velit, quam quod nolit? F V, 93. s. ut adesse, s. ut impendere aliquam poenam putes; R III, 26. studium s. adsit, cunctatio absit; Lae 44. s. .. (natura) ita assumit aliquid, ut ..; F IV, 37. qui quoniam ... s. agitatur et viget; N II, 42. cum .. s. agitetur animus; C 78. ut appetat animus agere s. aliquid; F V, 55. hominis .. mens ... s. aliquid aut anquirit aut agit; O I, 105. qui (philosophi) deum s. agere aliquid et moliri volunt; O III, 102. videtis, ut senectus ... sit operosa et s. agens aliquid et moliens; C 26. et amarent omnes et s. amarent et idem amarent; T IV, 76. s. angi aut accipiendo aut cogitando malo; T III, 32. neque .. omnes anxii, qui anguntur aliquando, nec, qui

anxii, s. anguntur; T IV, 27. qui s. aliquid anquirunt, quod spectet ... ad bene ... vivendum; O II, 6. s. aliqui anquirendi ‖ an requirendi, al. ‖ sunt, quos diligamus; Lae 102. f. ago; O I, 105. num haec communitas ... sit etiam moderationi modestiaeque s. anteponenda; O I, 159. cur ita s. deum appellet Epicurus beatum ‖ Ep. app. b., al. ‖ et aeternum; F II, 88. s. .. ex eo, quod maximas partes continet latissimeque funditur, tota res appellatur; F V, 92. appeto: f. II. plus; P 52. ut esset contra fortunam s. armatus; T V, 19. ut (civis) sit contra haec, quae statum civitatis permovent, s. armatus; R VI, 1. s. auget adsentator id, quod ..; Lae 98. »pericla, damna peregre rediens s. secum cogitet«; T III, 30. qui .. s. cogitavisset accidere posse aliquid adversi; T III, 32. [s. .. in fide quid senseris, non quid dixeris, cogitandum]; O I, 40. quid ego de studiis dicam cognoscendi s. aliquid atque discendi? Lae 104. haec ad quoddam tempus cohaerere possunt, s. autem nullo modo possunt; N III, 34. cohibere .. s. et ab omni lapsu continere temeritatem; A I, 45. cum virtute congruere s.; O III, 13. ut ipse ad meam utilitatem s. cum Graecis Latina coniunxi; O I, 1. quae res quamque causam plerumque consequatur, etiamsi non s.; D I, 126. ut conserventur s. ... sacra ‖ [sacra] ‖; L II, 47. mea .. sententia paci ... s. est consulendum; O I, 35. cum ... solida .. omnia uno medio numquam, duobus s. copulentur; Ti 15. ne necesse sit isdem de rebus s. quasi dictata decantare; F IV, 10. dedo: f. sum; R I, 37. ego .. eas (caerimonias religionesque) defendam s. semperque defendi; N III, 5. ut s. et novitate delectemur et copia; N II, 131. digladiari .. s. et depugnare in ‖ cum ‖ facinorosis et audacibus; A fr 12. ecce .. alii ... omnia s. desperantes; F I, 61. est .. a te s. dictum ..; F II, 98. ut non (Aristoteles) contra omnia s. ... diceret; F V, 10. Piso ille Frugi s. contra legem frumentariam dixerat; T III, 48. »ego deum genus esse s. dixi et dicam caelitum«; D II, 104. ne ... tibi .. s. dicendum sit; L I, 11. miserrimum digladiari s. tum faciendis, tum accipiendis iniuriis; R III, 23. f. depugno. disco: f. cognosco. inmissam a te nefariam in me iniuriam s. duxi; P 28. Pompeium .. nostrum ceteris rebus omnibus s. amplissimis summisque ecfero laudibus; L III, 22. illi .. sibi accommodatissimas fabulas eligunt; s. Rupilius ... Antiopam, non saepe Aesopus Aiacem; O I, 114. „animus .. aeger“, ut ait Ennius, „s. errat, cupere numquam desinit“; T III, 5. plerumque .. (haec), non s. eveniunt; D II, 14. Platonem s. excipio; T I, 22. quem ad modum temeritas et libido et ignavia s. animum excruciant et s. sollicitant turbulentaeque sunt, sic ..; F I, 50. qui (sapiens) s. animo sic excubat, ut ..; T IV, 37. ipsum ... s. aliquid existimantem ab amico esse violatum ‖ [semper ... violatum] ‖; Lae 65. cupiditas avide s. aliquid expetens; T IV, 36. qua omnia delata gravitate medium mundi locum s. expetant; T V, 69. ut voluptatem ipsam per se ... s. optandam et expetendam ‖ expetendamque ‖ putet; T V, 95. exprobro: f. queror. exquiro: f. requiro. exspecto: vgl. II. idem; O II, 53. tanto .. munere deorum s. dignum aliquid et faciet et sentiet; L I, 59. si s. atomus gravitate ferretur naturali ac necessaria; Fa 23. f. elliptisch; T IV, 28. quibus (familiaritatibus) s. domus nostra floruit; N I, 6. eadem .. ratione dolorem ob id ipsum, quia dolor sit, s. esse fugiendum; T V, 95. fugienda s. iniuria est; O I, 25. s. (sapiens vir) officio fungetur; O III, 31. s. .. fere bella gerebantur; O II, 45. s. viridis semperque gravata lentiscus; D I, 15. s. auctorem habes; A II, 79. cum sapientem s. boni plus habere vultis; F II, 57. quem tu in ore s. habes; F III, 37. Panaetius ... s. .. habuit in ore Platonem; F IV, 79. quae (vitia) s. habuit; F V, 40. omnium bonorum virorum ... vitam omnibus partibus plus habere s. boni quam mali; F V, 93. s. Africanus Socraticum Xenophontem in manibus habebat; T II, 62. umorem .. (nares) s. habent; N II, 145. »divos .. eos, qui caelestes s. habiti, colunto«; L II, 19. pertinet ad omnem officii quaestionem s. in promptu habere ..; O I, 105. socer in ore s. Graecos versus de Phoenissis habebat; O III, 82. habui s. sodales; C 45. qui illam (virtutem) s. in manibus habui; Lae 102. qui sub terra s. habitavissent bonis et inlustribus domiciliis; N II, 95. quod ... improbis s. aliqui scrupus in animis haereat; R III, 26. terra nona inmobilis manens una sede s. haeret; R VI, 18. iacent .. ea (studia) s., quae apud quosque improbantur; T I, 4. istam voluptatem, inquit, Epicurus ignorat? non s., inquam; F II, 7. quae (mors) quasi saxum Tantalo s. impendet; F I, 60. omnibus .., quorum mens abhorret a ratione, s. aliqui talis terror impendet; T IV, 35. quorum alterum saepe adest, alterum s. inpendet; T V, 15. nihil esse ei beatum, cui s. aliqui terror impendeat; T V, 62. ille .. s. inpendebit timor, ne ..; R II, 50. f. adsum; R III, 26. quae (iustitia) non modo numquam nocet cuiquam, sed contra s. *impertit* aliquid ‖ aliquid adfert ‖; F I, 50. continet .. rem publicam consilio et auctoritate optimatium s. populum indigere; L II, 30. quem ad modum eae (virtutes) s. voluptatibus inhaererent; F I, 68. aut s. aut ... plerumque, ... non numquam certe, quid futurum sit, intellegunt; D I, 128. hanc .. perfectam philosophiam s. iudicavi, quae ..; T I, 7. ne s. Curios et Luscinos loquamur; P 50. quae (vitae lex) non hoc adfert, ut s. maereamus, sed ut numquam; T III, 34. Stoici ... diu mansuros aiunt animos, s. negant; T I, 77. qui (Stoici) aiunt manere animos, cum e corpore excesserint, sed non s.; T I, 78. quia nihil s. suo statu maneat; N I, 29. manet (quercus) ... et s. manebit; L I, 1. »s. aliquam molem meditabar mali«; T III, 29. sint s. omnia homini humana meditata; T III, 30. dolor ... metuetur s.; F II, 92. molior: f. ago; O III, 102. C 26. inertissimos homines ... videmus tamen et corpore et animo moveri s.; F V, 56. quod s. movetur, aeternum est; T I, 53. R VI, 27. quae (natura animi atque vis) si est una ex omnibus, quae se ipsa [s.] moveat; T I, 54. quo modo (deus) s. se movens esse quietus et beatus potest? N I, 33. qui diligentissime s. illum diem et illud munus solitus esses obire; Lae 7. alterum (ducem) propter crudelitatem s. haec civitas oderit; Lae 28. male olere omne caenum, at non s.; T IV, 54. opto: f. expeto; T V, 95. tu .. istam (artem) ne reliqueris, quam s. ornasti, et quidem iure; T I, 112. cui (divino) s. ipse (Socrates) paruerit numquam impellenti, saepe revocanti; D I, 122. tu is es, qui in disputando ... auctoritati aliorum pareas. — non s.; L I, 37. auditus .. s. patet; N II, 144. quae (nares) s. propter necessarias utilitates patent; N II, 145. qui discedere animum censent, alii statim dissipari, alii diu permanere, alii s.; T I, 18. cum (Cato) ... s. .. in proposito susceptoque consilio permansisset; O I, 112. f. II. firmus. nihil .. habent haec duo genera proni et supera s. petunt; T I, 42. iidem .. (Lacedaemonii) de rebus maioribus s. ... oraclum ... petebant; D I, 95. mihi s. Peripateticorum Academiaeque consuetudo ... disserendi ...

placuit; T II, 9. s. mihi ... tua ista studia placuerunt; R I, 29. animus erigens se posteritatem ita s. prospiciebat, quasi ..; C 82. prodest haec quidem (consolatio), ... sed nec s. nec omnibus; T III, 79. illud .. semel profuit, hoc s. proderit civitati; O I, 75. si denique hoc s. ita putatum est; D I, 84. f. adsum; R III, 26. s. .. huic generi ... aliqua sublevatio ... quaesita est; R II, 59. ius .. s. est quaesitum aequabile; O II, 42. quorum plerique aut queruntur s. aliquid aut etiam exprobrant; Lae 71. volucri s. spe et cogitatione rapiuntur a domo longius; R II, 7. et promissa non facienda non numquam, neque s. deposita reddenda; O III, 95. quos (Stoicos) studiosissime s. refellebat; T V, 83. ad quem (Apollinem) etiam Athenienses publice de maioribus rebus s. rettulerunt; D I, 122. id .. consilium .. s. ad eam causam referendum est, quae ..; R I, 41. quod s. in se ipse || ipso || omnem spem reponet sui; T V, 36. quid sit in quaque re maxime probabile, s. requiremus || exquiremus ||; T IV, 7. f. anquiro; Lae 102. non ignoro ... te s. ita sensisse, ut ..; D II, 101. f. facio. iudicis est s. in causis verum sequi; O II, 51. eius (frugalitatis) .. videtur esse proprium ... s. ... servare constantiam; T III, 17. pacta et promissa semperne servanda sint; O III, 92. quibus .. (animis) fuisset minima cum corporibus contagio seseque ab iis s. sevocavissent; T I, 72. f. obeo. videor. quarta .. anxitudo prona ad luctum et maerens semperque ipsa se sollicitans; R II, 68. f. excrucio. haec caelestia s. spectato; R VI, 20. quorum (tribunorum) vides quanta copia s. futura sit; A II, 63. hoc, quod esset infinitum et immutabile, et fuisse s. et fore; A II, 118. his rebus instructus (sapiens) s. est in voluptate; F I, 62. qua (poena improbi) aut afficiantur aut s. sint in metu ne afficiantur aliquando; F II, 53. qualis ille vel consul vel civis cum s., tum post consulatum fuit! F II, 62. illa ... s. tibi in ore sunt in iudiciis, in senatu; F II, 76. catuli aeque caeci, prius quam dispexerunt, ac si ita futuri s. essent; F IV, 65. quem ad modum in senatu s. est aliquis, qui interpretem postulet, sic ..; F V, 89. meum s. iudicium fuit ..; T I, 1. si (haec) s. fuerunt, ut Aristoteli placet; T I, 70. qui in compedibus corporis s. fuerunt; T I, 75. cui corpus bene constitutum sit et exploratum ita s. fore; T II, 17. perturbationem iactantibus se opinionibus inconstanter et turbide in motu esse s.; T IV, 24. s. in animo eius (sapientis) esse placidissimam pacem; T V, 48. perpetuas et contextas voluptates in sapiente fore s.; T V, 96. s. in pluribus bonis esse sapientem, quia s. sit in voluptatibus; T V, 110. eum .. (deum) gigni esseque immensum et infinitum et s. in motu; N I, 26. habet (deus) exploratum fore se s. cum in maximis, tum in aeternis voluptatibus; N I, 51. di .. s. fuerunt, nati numquam sunt; N I, 90. ut s. essent et bestiarum genera et arborum omniumque rerum; N II, 127. quod .. s. ex omni aeternitate verum fuerit, id esse fatum; N III, 14. animal nullum inveniri potest, quod neque natum umquam sit et s. sit futurum; N III, 32. cum .. animi hominum s. fuerint futurique sint; D I, 131. quamquam s. fuit, ut apud Ennium est, »stolidum genus Aeacidarum«; D II, 116. s. verum fuit „morietur Epicurus, cum ..;“ Fa 19. teneamus eum cursum, qui s. fuit optimi cuiusque; R I, 3. id ... certis temporibus esse s. futurum; R I, 23. cui .. (Aelio Sexto) ... in ore s. erat ille de Iphigenia Achilles || erant illa ... Achillis ||; R I, 30. quibus .. studiis s. || deditus || fueris, tenemus; R I, 37. ad eum, qui tibi s. in ore est, Catonem; L I, 6. »ea .. potestas s. esto«; L III, 7. qua (sententia) te fuisse s. scio; L III, 33. quandoquidem eos (censores) in re publica s. volumus esse; L III, 47. quod optime constituti iuris civilis summo s. in honore fuit cognitio; O II, 65. quid est, quod s. sit neque ullum habeat ortum? Ti 3. id .. consideremus, ... semperne (mundus) fuerit nullo generatus ortu, an ortus sit; Ti 5. quo magis hi (animi) fuerint s. in suo cursu; fr V, 97. vgl. II. si .. inter visa nihil interesset, aut s. (sapiens adsensionem) sustineret aut numquam; A II, 53. quod s. in re publica tenendum est; R II, 39. nullum .. emolumentum esse ... tantum, s. ut timeas; R III, 26. his (perturbationibus) sapiens s. vacabit; F III, 35. quae (mens) omni turbido motu s. vacet; T I, 80. aegritudo perturbatio est animi; s. igitur ea sapiens vacabit; T III, 15. sapientis .. animus s. vacat vitio, numquam turgescit; T III, 19. sapientem ab omni concitatione animi ... s. vacare; T V, 48. si altera (mercatura) s. omni damno ... vacat; T V, 86. ego ... philosophiae .. s. vaco; D I, 11. ut eos (deos) s. ... incorrupta et mente et voce veneremur; N II, 71. levitates comicae parumne s. || saepe || in ratione versantur? N III, 72. quod ... s. iis (improbis) ante oculos iudicia et supplicia versentur; R III, 26. ut s. videat sedem sibi ac locum sine molestia ... vivendi; T IV, 38. quas (res) s. vident; N II, 96. quae (natura deorum) cum mihi videretur perobscura, ut s. videri solet; N I, 17. f. II. beatus; T V, 31. vigeo; f. agito; N II, 42. alia s. virent; T V, 37. quis tam esset amens, qui s. in laboribus et periculis viveret? T I, 33. s. .. in his studiis laboribusque viventi; C 38. mihi .. Scipio, quamquam est subito ereptus, vivit tamen semperque vivet; Lae 102. »fabitur haec aliquis, mea s. gloria vivet;« fr VIII, 9. quod (officium) s. usurpavi, cum valerem; Lae 8. nec .. virtutem cuiquam adesse, quin ea s. uteretur; A I, 38. (animus) pugnantibus et contrariis studiis consiliisque s. utens; F I, 58. Epicurus s. hoc (statu) utitur; F II, 32. ut in causis non s. utimur eodem statu; T III, 79. ille (Deiotarus) iis (auspiciis) s. utebatur; D II, 76. elliptisch: quia proclives || proclive, al. || ad eas perturbationes, non quia s., feruntur || s. feruntur ||; T IV, 28.

II. **bei Adjectiven und Pronomina:** isto .. modo dicere licebit Iovem semper barbatum, Apollinem semper inberbem ... esse; N I, 83. quem vos beatum s. vultis esse; F II, 108. quin earum (virtutum) compotes homines ... s. sint beati; F V, 71. ut esset s. .. beatus; T V, 19. velut in ea ipsa sententia ... omnis bonos s. beatos volumus esse; T V, 28. ita fit s. vita beata sapientis; T V, 82. f. **beatus,** A. sapiens (17 St.) B. I, S. 328, a. sapientia s. eo contenta est, quod adest; T V, 54. quis .. confidit s. sibi illud stabile et firmum permansurum? F II, 86. s. Aiax fortis, fortissimus tamen in furore; T IV, 52. quia s. est honestum virum bonum esse, s. est utile; O III, 64. qui id bonum solum esse dicebant, quod esset unum et simile et idem s.; A II, 129. non s. idem dicere videntur; F V, 12. hic est .. ille voltus s. idem; T III, 31. eodem (voltu) s. se vidisse exeuntem illum domo et revertentem; T III, 31. iure .. erat s. idem voltus; T III, 31. cum eadem (somnia) et aliis aliter evadant et isdem non s. eodem modo; D II, 146. commutatur officium et non s. est idem; O I, 31. praeclara .. est aequabilitas in omni vita et idem s. vultus eademque frons; O I, 90. quae (leges) cum omnibus s. una atque eadem voce loquerentur; O II, 42. fit .. deterior, qui accipit, atque ad idem s. exspectandum paratior; O II, 53. † qui || cui || non tum hoc, tum illud, ut in || uti ||

plerisque, sed idem s., animos hominum esse divinos; Lae 13. si ne in uno quidem quoque unus animus erit idemque s.; Lae 92. quod s. unum et idem est; P 20. quod unum atque idem s. est; Ti 3. quae (species) s. eadem est; Ti 4. quod (exemplar) s. unum et idem et sui simile; Ti 6. eo .. motu, cuius orbis s. in eodem erat eodemque modo ciebatur; Ti 24. quae .. distinctio sit inter ea, quae gignantur, et ea, quae sint s. eadem; Ti 27. quae (ratio) versatur in iis, quae sunt s. eadem, et in iis, quae mutantur; Ti 28. quae (res) manentes s. eadem ‖ eaedem. al. ‖; Ti 28. quod (genus motus) s. esset in eodem † de quo et idem omnibus atque uno modo celaret; Ti 36. quod non ita incorrupta, ut ea, quae s. idem, sed ... secundum sumebat; Ti 42. si id dis hominibusque futurum sit s. ignotum, sisne facturus; O III, 39. imberbis: ſ. barbatus. quia s., quid futurum sit, incertum est; fr V, 83. ratio habet ... altum quiddam et excelsum, s. invictum; F II, 46. nos virtutem s. liberam volumus, s. invictam; T V, 52. ut ... s. .. simus invicti; T V, 53. est .. ea (natura) s. invicta; T V, 78. iracundus non s. iratus est; T IV, 54. illum fortasse (magnitudo divitiarum) adiuvat, qui habet, ne id quidem s.; O II, 71. liber: ſ. invictus; T V, 52. alter s. magnus, alter saepe turpissimus; O I, 90. omnes, quicumque nati sunt eruntve, non solum miseri, sed etiam s. miseri; T I, 9. quo modo .. haec infinita et s. nova .. memoria complecti ... possumus? D II, 146. quamvis occulte (*improbitas*) fecerit, numquam tamen id confidet fore s. occultum; F I, 50. ubi illud: „plus s. voluptatis"? F II, 95. quoniam (inprobi et avari) incertas ... possessiones habent et plus s. adpetunt; P 52. ista .. avis insectans alias avis s. ipsa postrema est; D II, 144. magnis .. viris prosperae s. omnes res; N II, 167. s. ... boni ... domini referta cella vinaria ... est; C 56. quae (materia) individua est et quae s. unius modi suique similis; Ti 21. cum .. eos (ambitus) permensus est idem et s. sui similis orbis; Ti 33. ſ. idem; A II, 129. Ti 6. quia (mens) sola cerneret id, quod s. esset simplex; A I, 30. in qua (tyrannorum vita) ... omnia s. suspecta atque sollicita; Lae 52. stabilis: ſ. firmus. s. ... studiosus nobilitatis fui; A II, 125. suspectus: ſ. sollicitus. is ... poterit .. s. .. esse in disputando suus; F IV, 10. id .. solum (Plato putat) esse, quod s. tale sit, quale est ‖ sit ‖; T I, 58. s. sapiens talis; s. igitur beatus; T V, 48. s. mens erit tranquilla sapientis; T IV, 8. turbulentus: ſ. I. excrucio. numquam .. est utile peccare, quia s. est turpe; O III, 64. viridis: ſ. I. gravo. quae aliis sic, aliis secus nec isdem s. uno modo videntur; L I, 47. non ii nemini, sed non s. uni parere voluerunt; L III, 4. ſ. idem; A II, 129. O II, 42. P 20. Ti 3. 6. similis; Ti 21. quae (iustitia) s. est utilis; O III, 96. ſ. honestus.

III. **bei Adverbien:** necessario sequitur omnes sapientes semper feliciter, absolute fortunate vivere; F III, 26. s. Laelius bene (cenabat); F II, 24. s. illud extra est, quod arte comprehenditur; F V, 16. feliciter, fortunate: ſ. absolute. male: ſ. I. oleo.

IV. **beim Substantiv:** ego semper civis, et tum maxime, cum ..; P 29.

V. **Lücke:** ego vero te non stultum, ut saepe, non inprobum, ut semper, sed dementem * ‖ insanire * ‖; P 27.

sempiternus, immerwährend, ewig: A. alqd: haec magna, haec divina, haec sempiterna sunt; T I, 67. cum idem (Democritus) omnino ... neget esse quicquam sempiternum; N I, 29. num eadem .. ista (innumerabilitas) faciet, ut sint omnia sempiterna? N I, 109. vgl. deus; A II, 118.

aetates: sempiternis saeclorum aetatibus; N II, 52.

aevum: ubi beati aevo sempiterno fruantur; R VI, 13.

amicitiae: quia natura mutari non potest, idcirco verae amicitiae sempiternae sunt; Lae 32.

animal: quodsi ea intereunt, e quibus constat omne animal, nullum est animal sempiternum; N III, 31. nullum .. animal est sempiternum; N III, 34.

animus: Pherecydes Syrius primum ‖ primus ‖ dixit animos esse hominum sempiternos; T I, 38. fragile corpus animus sempiternus movet; R VI, 26.

coniunctio: quae (coniunctio) aut sempiterna sit necesse est hoc eodem ornatu ... aut certe perdiuturna; N II, 85.

corpus: si nullum corpus inmortale sit, nullum esse corpus sempiternum; N III, 29.

cursus: in quo (globo) sunt infixi illi, qui volvuntur, stellarum cursus sempiterni; R VI, 17.

deus: id esse deum neque natum umquam et sempiternum; A II, 118. nos deum nisi sempiternum intellegere qui possumus? N I, 25.

documentum: ut esset posteris ante os documentum Persarum sceleris sempiternum; R III, 15.

dominus: inposuistis in cervicibus nostris sempiternum dominum; N I, 54.

ignis: non esse .. natura ignem sempiternum; N III, 37. iis .. (hominibus) animus datus est ex illis sempiternis ignibus, quae sidera et stellas vocatis; R VI, 15. »virgines .. Vestales in urbe custodiunto ignem foci publici sempiternum«; L II, 20.

incursio: cum (deus) ... pulsetur agiteturque atomorum incursione sempiterna; N I, 114.

lex: et omnes gentes et omni tempore una lex et sempiterna et immutabilis continebit; R III, 33. nec, si ... nulla erat ... lex ..., idcirco non contra illam legem sempiternam Sex. Tarquinius vim Lucretiae ... attulit; L II, 10.

malum: ne quod (animus) aut sempiternum aut diuturnum timeret malum; F I, 68. mortem censes esse sempiternum malum; T I, 10. quia ... infinitum quoddam et sempiternum malum haberemus in vita ‖ [in vita] ‖; T I, 15. intellegamus ..., si mors malum sit, esse sempiternum malum; T I, 100. quod cum exanclavisset omnes labores, tum incideret in mortis malum sempiternum; T I, 118. qui .. semper cogitavisset accidere posse aliquid adversi, ei fieri illud sempiternum malum; T III, 32.

memoria: hic (Paulus) nihil domum suam intulit praeter memoriam nominis sempiternam; O II, 76. quod amicitiae nostrae memoriam spero sempiternam fore; Lae 15.

mens: quid est, quod te inpediat aut solem aut mundum aut mentem aliquam sempiternam in deorum numero ‖ natura ‖ ponere? N I, 87.

miseria: in miseriam nascimur sempiternam; T I, 9.

monumenta: qua (oratione animus) ... facta .. et consulta fortium et sapientium ... sempiternis monumentis prodere (possit); L I, 62.

motus: nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens ... praedita motu sempiterno; T I, 66. fr IX, 10.

mundus: Plato ex materia in se omnia recipiente mundum factum esse censet a deo sempiternum; A II, 118. quod ... is eum (mundum) dixerit fore sempiternum; N I, 20. sin (Pronoea) alia est, cur mortalem fecerit mundum, non ... sempiternum; N I, 20.

natura: quae (natura) sit eadem sempiterna; A I, 29. quia (natura) sempiterna (est); N I, 47. ut in haec intenta mens nostra beatam illam naturam et sempiternam putet; N I, 105.
odia: eorum querela ... odia .. gigni sempiterna; Lae 35.
olea: nisi forte Athenae tuae sempiternam in arce oleam tenere potuerunt; L I, 2.
opes: quae (regiae opes) videbantur sempiternae fore; T III, 45.
ordo: quasi fatalem et immutabilem continuationem ordinis sempiterni (appellant); A I, 29. quarum (rerum) est ordo sempiternus; N II, 16.
quies: ut .. animus ... neque ulla condicione quietem sempiternam possit pati; F V, 55.
ratio: est .. vera lex recta ratio naturae congruens, ... sempiterna; R III, 33.
res: soli .. possident res et fructuosas et sempiternas; P 52. est (animus) ... rationis concentionisque ... sempiternarum rerum ... compos; Ti 27.
series: qui introducunt causarum seriem sempiternam; Fa 20.
somnus: quid melius quam ... ita coniventem somno consopiri sempiterno? T I, 117.
terror: liberatos .. se ... dicunt ... terrore sempiterno; T I, 48.
veritas: eandem .. (legis vim) fatalem necessitatem appellat, sempiternam rerum futurarum veritatem; N I, 40. ea est ex omni aeternitate fluens veritas sempiterna; D I, 125.
vita: (animus) divinum sempiternae sapientiaeque vitae induxit exordium; Ti 26.
voluptas: nec minorem voluptatem percipi in brevitate temporis, quam si illa sit sempiterna; F II, 87. in qua (aeternitate) quid est boni praeter summam voluptatem, et eam sempiternam? F II, 89.
B. voluto: despicientem omnia humana ... nihil umquam nisi sempiternum et divinum animo volutare; R I, 28.

semul s. **simul.**

senariolus, Senar: tenebam .. quosdam senariolos, quos in eius monumento esse inscriptos acceperam, qui declarabant in summo sepulcro sphaeram esse positam cum cylindro; T V, 64.

senator, Senator: I, 1. adest: s. est; L III, 40. II, 2. sum. — dicit: s. est; L III, 40.
est: quaero, quid reapse sit turpius quam sine procuratione senator legatus, sine mandatis, sine ullo rei publicae munere; L III, 18. est .. ipse senator is, ... qui per se ipse spectari velit. huic iussa tria sunt: ut adsit; ... ut loco dicat, id est rogatus; ut modo, ne sit infinitus; L III, 40. in agris erant tum senatores, id est senes; C 56.
orat, tenet: »loco senator et modo orato, causas populi teneto«; L III, 11.
potest: s. II, 1. paro.
2. sum: omnes erant iidem tum de plebe tum senatores; R III, 48. quam diu iure iurando hostium teneretur, non esse se senatorem; O III, 100.
II, 1. lego: s. I, 1. est; L III, 18.
paro: sine quo (genere) paratus esse senator nullo pacto potest; L III, 41.
rogo: s. I, 1. est; L III, 40.
2. sum: »senatori, qui nec aderit, aut causa aut culpa esto«; L III, 11. s. I, 1. est; L III, 40.
3. disputo cum: offendi eum (C. Cottam) ... cum C. Velleio senatore disputantem; N I, 15.
III. necessarius: est senatori necessarium nosse rem publicam; L III, 41.

IV. laus: brevitas non modo senatoris, sed etiam oratoris magna laus est in sententia || [in sententia] ||; L III, 40.

senatorius, senatorisch: litterae: illae scilicet litterae conticuerunt forenses et senatoriae; O II, 3.
munus: cum defensionum laboribus senatoriisque muneribus ... essem aliquando liberatus; T I, 1. vicissitudines .. habebant, quibus mensibus populari munere fungerentur, quibus senatorio; R III, 48.

senatus, Senat: I. Subject: adsentitur: ei (Philippo) senatus est assensus; O III, 87.
approbat: quamquam (genus legationis) ad commodum senatus pertinere videbatur, tamen adprobante senatu frequentissimo ... sustulissem; L III, 18.
asciscit: »quod (genus sacerdotum) interpretetur fatidicorum et vatium ecfata incognita, quorum || quae eorum || senatus populusque adsciverit«; L II, 20.
censet: senatus, quos ad soleret, referendum censuit; N II, 10. eos (homines) senatus non censuit redimendos; O III, 114.
cernit: »tum fore ut occultos populus sanctusque senatus cernere conatus posset«; D I, 20. »quodcumque senatus creverit, agunto«; L III, 6. »huic (praetori) potestate pari, quotcumque senatus creverit populusve iusserit, tot sunto«; L III, 8. »oenus ne amplius sex menses, si senatus creverit, idem iuris, quod duo consules, teneto«; L III, 9. »quom senatus creverit populusve iusserit«; L III, 9. quod .. is (senatus) creverit, defendant omnes; L III, 28.
commendat: cum meam salutem senatus exteris nationibus ut civis optumi commendabat; P 29.
constat: qui (senatus) constabat ex optimatibus; R II, 23.
decernit: an senatus, cum triumphum Africano decerneret, „quod eius virtute“ aut „felicitate“ posset dicere, si ..? F IV, 22. bene apud maiores nostros senatus tum, cum florebat imperium, decrevit, ut ..; D I, 92. quem (Crassum) est senatus secutus, quom decrevisset ... seditionem non posse fieri; L III, 42. decrevit senatus, ut ..; O III, 113.
dedit: [senatus et C. Fabricius perfugam Pyrrho dedidit]; O I, 40. numquam claros viros senatus vinctos hostibus dedidisset; O III, 108.
dicit: s. decernit; F IV, 22.
est: cur in una re publica duo senatus et duo paene iam populi sint; R I, 31. quamvis in ea (re publica) sit .. senatus; R II, 43. tantum poterat tantique erat, quanti multitudo, *senatus* *; R III, 48. »omnes magistratus auspicium iudiciumque habento, exque eis senatus esto«; L III, 10. si senatus dominus sit publici consilii; L III, 28. regum, populorum, nationum portus erat et refugium senatus; O II, 26. quod senatus populusque Romanus rebus afflictis tam excelso animo fuisset; O III, 114. cum ... esset (in re publica) senatus, qui tum occiderat; P 28.
gerit: s. regit.
intuetur: te senatus, te omnes boni ... intuebuntur; R VI, 12.
iubet: quotiens senatus decemviros ad libros ire iussit! D I, 97. »prodigia, portenta ad Etruscos haruspices || arusp. ||, si senatus iussit, deferunto«; L II, 21.
occidit: s. est; P 28.
paret: quantis in rebus quamque saepe (senatus) responsis haruspicum paruit! D I, 97.

peccat: peccante senatu ⟨quod fit ambitione saepissime⟩ nullo magistratu adiuvante; L III, 40.
potest: f. cernit; D I, 20. decernit; F IV, 22. est; R III, 48.
regit: cum ille Romuli senatus ... temptaret post Romuli excessum, ut ipse regeret ‖ gereret ‖ sine rege rem publicam; R II, 23.
seiungit: qui (senatus) numquam utilitatem a dignitate seiunxit; O III, 87.
sequitur: f. decernit; L III, 42.
temptat: f. regit.
tenet: tenuit .. hoc in statu senatus rem publicam temporibus illis, ut ..; R II, 56.
abl. absol.: qui (C. Flaminius) legem agrariam ... tribunus plebis tulerit invito senatu; A II, 13.
ohne Verb: senatus, ut abdicarent consules; abdicaverunt; N II, 11.
II. **nach Verben:** 1. appello: quae nisi essent in senibus, non summum consilium maiores nostri appellassent senatum; C 19.
cogo: dum senatus cogeretur; F III, 7.
constituo: qui (senatus) a Solone erat constitutus; O I, 75.
coopto: quem (senatum) maiore ex parte ipse (Caesar) cooptasset; D II, 23.
dimitto: quom (Scipio) senatu dimisso domum reductus ad vesperum ‖ ad v. red. ‖ est a patribus conscriptis; Lae 12.
efficio: ex iis .., qui magistratum ceperunt, quod senatus efficitur; L III, 27.
exstinguo: extincto .. senatu; O III, 2.
fugio: quae (ratio) neque Solonem Atheniensem ... fugerat neque post aliquanto nostrum senatum; R II, 59.
habeo: cum pomerium postea intrasset habendi senatus causa; N II, 11. senatum .. et populum ut unum habeamus; R I, 32.
nomino: quos senes ille appellavit, (nostri) nominaverunt senatum; R II, 50.
pario: Romulus cum ... haec egregia duo firmamenta rei publicae peperisset, auspicia et senatum; R II, 17.
recito: cum tamquam senatum philosophorum recitares; N I, 94.
video: nec mihi magis umquam videor, quam cum aut in foro magistratus aut in curia senatum video, somniare; D II, 142.
2. dico: non omnia illum transfugam ausum esse senatui dicere; D I, 100.
enarro: cum .. senatui somnium enarravisset; D I, 55.
nuntio: P. .. Vatinius ... senatui nuntiavit ‖ nuntiavisset ‖; N II, 6. id .. ab eodem iussum esse cum (rusticum) senatui nuntiare; D I, 55. sanguine pluisse senatui nuntiatum est; D II, 58.
polliceor: [cum a Pyrrho perfuga senatui est pollicitus ..;] O I, 40.
praescribo: senatui, quae (bella) sint gerenda, praescribo; C 18.
sum: cui (senatui) nisi ipse (Regulus) auctor fuisset; O III, 110.
3. ago cum: sequitur, quibus ius sit cum populo agendi aut cum senatu; L III, 40.
arcesso in: a villa in senatum arcessebatur et Curius et ceteri senes; C 56.
defero ad: delata etiam ad senatum labe agri Privernatis; D I, 97.
dico apud: cum ... et apud iudices et apud populum et apud senatum dicendo laudem assecuti sint; O II, 49.
disiungo a: videre iam videor populum a senatu disiunctum; Lae 41.
eicio e: invitus feci, ut fortissimi viri T. Flaminini fratrem, L. Flamininum, e senatu eicerem; C 42.

iaceo in: si (Caesar) divinasset fore ut in eo senatu ... in curia Pompeia ... trucidatus .. iaceret; D II, 23.
impetro a: re a senatu non impetrata; O III, 113.
introduco in: qui (haruspices) recentibus comitiis in senatum introducti; D I, 33. quos (haruspices) cum Ti. Gracchus propter mortem repentinam eius, qui ... concidisset, in senatum introduxisset; D II, 74.
mitto ad: f. **ad,** I. mitto ad senatum (5 St.) B. I, S. 44, a.
proficiscor ad: cur .. (Regulus) ad senatum proficiscebatur? O III, 110.
refero ad: Gracchus cum ... rem .. illam in religionem populo venisse sentiret, ad senatum rettulit; N II, 10.
relinquo in: »censores ... probrum in senatu ne relinquonto ‖ relinquunto ‖«; L III, 7.
sto ad: cum Carneades et Stoicus Diogenes ad senatum in Capitolio starent; A II, 137.
sum in: quem ad modum in senatu semper est aliquis, qui interpretem postulet, sic ..; F V, 89. cum summa esset auctoritas in senatu populo patiente atque parente; R II, 61. quom potestas in populo, auctoritas in senatu sit; L III, 28.
venio in: veniet in senatum Cato; Fa 28. in senatum (Regulus) venit; O III, 100. venio in senatum frequens; C 88.
III. **nach Adjectiv:** utilis: utrum .. utilius vel Fabricio ... vel senatui nostro ... armis cum hoste certare an venenis? O III, 87.
IV. **nach Substantiven:** 1. auctoritas: senatus .. auctoritatem et populi Romani libertatem ... suis armis esse defensam; D I, 27. ut ... pleraque senatus auctoritate et instituto ac more gererentur; R II, 56. causa populo nata est, ... ut potentia senatus atque auctoritas minueretur; R II, 59. quo in genere severitatem maiorum senatus vetus auctoritas de Bacchanalibus ... declarat; L II, 37. quod senatus lege nostra confirmatur auctoritas; L III, 27. quibuscum (Numantinis C. Mancinus) sine senatus auctoritate foedus fecerat; O III, 109. C. Flaminio tribuno plebis ... restitit agrum Picentem et Gallicum viritim contra senatus auctoritatem dividenti; C 11.
commodum: f. I. approbat.
consilium: est .. bellum gestum consilio senatus eius; O I, 75.
consultum: nonne senatus consultum de Vatinio vides? N III, 18. in monumento Marii de tuo reditu magnificentissumum illud senatus consultum esse factum; D I, 59. quas civitates L. Sulla pecunia accepta ex senatus consulto liberavisset; O III, 87. quam (rogationem) L. Furius, Sex. Atilius ex senatus consulto ferebant; O III, 109. ea facultas nostris maioribus erat, qui confectis senatus consultis; fr V, 88.
decreta: »eius (senatus) decreta rata sunto«; L III, 10. 28.
disceptationes: contentio disceptationibus tribuatur iudiciorum, contionum, senatus; O I, 132.
fides: piratarum .. melior fides quam senatus; O III, 87.
iniussus: ut ... iniussu senatus ne legantur quidem libri; D II, 112. iniussu .. populi senatusque (Veturius, Postumius pacem) fecerant; O III, 109.
iudicium: nos ... iudicia senatus, Italiae, gentium denique omnium conservatae patriae consecuti sumus; L II, 42. non .. suo iudicio stetit, sed suscepit causam, ut esset iudicium senatus; O III, 110.
nomen: cum ferro pulsis magistratibus senatus ‖ † senatus ‖ nomen in re publica non erat; P 27.

pars: obtrectatores .. et invidi Scipionis ... tenent ... senatus alteram partem dissidentem a vobis; R I, 31.
potentia: f. auctoritas; R II, 59.
sententia: templum Iunonis Sospitae L. Iulius ... de senatus sententia refecit ex Caeciliae, Baliarici filiae, somnio; D I, 4. cum sententia senatus inclinaret ad pacem cum Pyrrho foedusque faciendum; C 16.
suffragia: quam commode ordines discripti, ... equitatus, in quo suffragia sunt etiam senatus; R IV, 2.
versiculus: quae (leges) praesertim uno versiculo senatus puncto temporis sublatae sint; L II, 14.
2. oratio de: non .. de hoc senatu ... haec habetur oratio; L III, 29.
V. **Umstand:** 1. fulciri, muniri: (Romulus) hoc consilio et quasi senatu || sen. quasi || fultus et munitus; R II, 15.
2. a: somnio comprobato a senatu; D I, 55. quo plebiscito decreta a senatu est consuli quaestio Cn. Caepioni; F II, 54. is (Caesar) cum ... eidem .. (Deiotaro) detraxisset Armeniam a senatu datam; D II, 79. Q. Fabium Labeonem ... arbitrum Nolanis et Neapolitanis de finibus a senatu datum; O I, 33. (P. Vatinius) et agro a senatu et vacatione donatus est; N II, 6. id ... a C. Fabricio consule iterum et a senatu nostro iudicatum est; O III, 86. id .. eius (Fabrici) factum laudatum a senatu est; O III, 88. post ad Mithridaticum bellum (L. Lucullus) missus a senatu; A II, 1. Caeciliae Q. filiae || e || somnio modo Marsico bello templum est a senatu Iunoni || Iunonis || Sospitae restitutum; D I, 99.
ad: augures rem ad senatum; N II, 11.
ante: ante senatum tua sica deprehensa est; P 31.
ex: utinam ex omni senatu pro rata parte esset! R II, 67.
in: tu eadem ista dic in iudicio aut ... dic in senatu; F II, 74. illa ... semper tibi in ore sunt in iudiciis, in senatu; F II, 76. quae (opiniones) in senatu, quae apud populum ... profitendae sint; F II, 77. pro qua (sententia) non in senatu, non in contione, non apud exercitum neque ad censores dicere audeant; T III, 51. pueris nobis Cn. Aufidius praetorius .. in senatu sententiam dicebat; T V, 112. quo (tempore) fieret indicium coniurationis in senatu; D II, 46. quorum (versuum) interpres nuper ... dicturus in senatu putabatur eum ... appellandum .. esse regem; D II, 110. similes .. sunt dei, ... tamquam si Poeni aut Hispani in senatu nostro loquerentur sine interprete; D II, 131. de isto altero sole quod nuntiatum est in senatu; R I, 15. quod est || si || in senatu non difficile; L III, 40. ut ... Regulus ... captivos reddendos in senatu non censuit; O I, 39. multa eius (Catonis) et in senatu et in foro vel provisa prudenter vel acta constanter vel responsa acute ferebantur; Lae 6. cum (Cato) in senatu sententiam diceret; P 1.
per: nec .. aut per senatum aut per populum solvi hac lege possumus; R III, 33.

senecta, Greisenalter: »equidem in senecta hoc deputo miserrimum, sentire ..;« C 25.

senectus, Alter, Greisenalter: I. **absolut:** 1. abest: quattuor reperio causas, cur senectus misera videatur, unam, quod avocet a rebus gerendis, alteram, quod corpus faciat infirmius, tertiam, quod privet fere omnibus voluptatibus, quartam, quod haud procul absit a morte; C 15.
abstrahit: a rebus gerendis senectus abstrahit. quibus? C 15.
adfert: quam (prudentiam), ut cetera auferat, adfert certe senectus; T I, 94.
adfligit: non plane me enervavit, non adflixit senectus; C 32.
adlectat: ad quem (agrum) fruendum non modo non retardat, verum etiam invitat atque adlectat senectus; C 57.
adsequitur: nonne »modo pueros, modo adulescentes in cursu a tergo insequens nec opinantis adsecuta est« senectus? T I, 94.
advenit: »senectus, si nil quicquam aliud viti adportes tecum, cum advenis«; C 25.
adventat: hoc .. onere ... aut iam urgentis || urguentis || aut certe adventantis senectutis .. te ... levari volo; C 2.
agit: f. est; C 26. — apportat: f. advenit.
attingit: ne qui morbus eum (mundum) posset aut senectus attingere; Ti 16.
aufert: senectus .. quamvis non sit gravis, ... tamen aufert eam viriditatem; Lae 11. f. adfert.
auget: habeo .. senectuti magnam gratiam, quae mihi sermonis aviditatem auxit, potionis et cibi sustulit; C 46.
avocat: f. abest.
caret: sequitur tertia vituperatio senectutis, quod eam carere dicunt voluptatibus; C 39. caret (senectus) epulis extructisque mensis et frequentibus poculis, caret ergo etiam vinulentia || vinol. || et cruditate et insomniis; C 44. quamquam immoderatis epulis caret senectus, modicis tamen conviviis delectari potest; C 44. non intellego ne in istis quidem ipsis voluptatibus carere sensu senectutem; C 46. quibus (rebus) senectus etiamsi non abunde potitur, non omnino caret; C 48.
cavet: nihil .. magis cavendum est senectuti, quam ne languori se desidiaeque dedat; O I, 123.
cogit: num .. hunc (Sophoclem), num Homerum, || num || Hesiodum, Simonidem, Stesichorum, ... num postea Zenonem, Cleanthem ... coëgit in suis studiis obmutescere || obmutiscere || senectus? C 23.
concipit: quod .. ipsa senectus dedecus concipit; O I, 123.
contemnit: f. V, 2. in; C 72. — dedit: f. cavet.
defendit: f. est; C 38. 72.
desiderat: quia non modo vituperatio nulla, sed etiam summa laus senectutis est, quod ea voluptates nullas magnopere desiderat; C 44.
docet: an ne illas || eas || quidem vires senectuti relinquemus || relinquimus ||, ut adulescentes doceat, instituat, ad omne officii munus instruat? C 29.
dominatur: si (senectus) usque ad ultimum spiritum dominatur in suos; C 38.
efficit: quae (senectus) efficeret, ut id non liberet, quod non oporteret; C 42.
enervat: f. adfligit.
est: quod numquam tibi senectutem gravem esse senserim, quae plerisque senibus sic odiosa est, ut onus se Aetna gravius dicant sustinere; C 4. quo in genere est in primis senectus; C 4. qui minus gravis esset iis senectus, si octingentesimum annum agerent quam si || quam || octogesimum? C 4. nec .. in summa inopia levis esse senectus potest ne sapienti quidem nec insipienti etiam in summa copia non gravis; C 8. nefas esse dictu miseram fuisse talem senectutem; C 13. est etiam quiete et pure atque eleganter actae aetatis placida ac lenis senectus; C 13. videtis, ut senectus non modo languida atque iners non sit, verum etiam sit operosa et semper agens aliquid et moliens; C 26. ita .. senectus honesta est, si se ipsa defendit; C 38. senectus est natura loquacior;

C 55. num .. horum senectus miserabilis fuit, qui se agri cultione oblectabant? mea quidem sententia haud scio an nulla beatior possit esse; C 56. quoniam sine iis (talis, tesseris) beata esse senectus potest; C 58. habet senectus honorata praesertim tantam auctoritatem, ut ea pluris sit quam omnes adulescentiae voluptates; C 61. miseram esse senectutem, quae se oratione defenderet; C 62. nusquam est senectus honoratior; C 63. ex quo fit, ut animosior etiam senectus sit quam adulescentia et fortior; C 72. his mihi rebus ... levis est senectus, nec solum non molesta, sed etiam iucunda; C 85. senectus .. aetatis est peractio tamquam fabulae, cuius defectionem ‖ defetigationem ‖ fugere debemus, praesertim adiuncta satietate; C 85. f. aufert.

exsequitur: f. V, 2. in; C 72.

exsistit: ut nulla senectus (queat) diuturnitate temporum exsistere; A II, 119.

facit: quod ... senectus ... facit adulescentium inpudentiorem intemperantiam; O I, 123. f. abest.

habet: f. est; C 61. — insequitur: f. adsequitur. — instituit, instruit: f. docet. — invitat: f. adlectat. — molitur: f. est; C 26.

mutat: erat .. in illo viro comitate condita gravitas, nec senectus mores mutaverat; C 10.

obrepit: f. **obrepo,** senectus (S St.) B. II, S. 786, b.

potest: quod sustinere quem vel summa senectus posse videatur; L I, 11. f. attingit. caret; C 44. est; C 8. 56. 58. V, 2. in; C 72.

potitur: f. caret; C 48. — privat: f. abest.

quit: f. exsistit. — retardat: f. adlectat.

retinet: si (senectus) ius suum retinet; C 38.

solet: f. II, 1. augeo.

spectat: delectatur etiam senectus procul eas (voluptates) spectans tantum, quantum sat est; C 48.

sustinet: f. potest. — tollit: f. auget.

tuetur: f. V, 2. in; C 72.

versatur: nihil .. adferunt, qui in re gerunda versari senectutem negant; C 17.

videtur: tibi propter opes ‖ opis ‖ et copias et dignitatem tuam tolerabiliorem senectutem videri; C 8. f. abest. potest.

urguet: f. adventat.

2. Vocativ: f. I. advenit.

II. **nach Verben:** 1. accipio: qualem (senectutem) accepimus Platonis, ... qualem Isocratis; C 13.

accuso: quam (senectutem) ut adipiscantur omnes optant, eandem accusant adepti ‖ adeptam ‖; C 4. qui (Leontinus Gorgias) ... „nihil habeo," inquit, „quod accusem senectutem"; C 13.

adipiscor: f. accuso; C 4.

ago: moderati .. et nec difficiles nec inhumani senes tolerabilem senectutem agunt; C 7.

augeo: quibus non modo non orbari, sed etiam augeri senectus solet; C 17.

cognosco: quorum (maiorum natu) ego multorum cognovi senectutem sine querela ‖ querella ‖; C 7.

comparo: f. 3. comparo.

constituo: in omni oratione mementote eam me senectutem laudare, quae fundamentis adulescentiae constituta sit; C 62.

dedo: f. I, 1. cavet. — defendo: f. I, 1. est; C 38. 62. — delecto: f. I, 1. caret; C 44. spectat.

efficio: ut (huius libri confectio) non modo omnes absterserit senectutis molestias, sed effecerit mollem etiam et iucundam senectutem; C 2. poteratne tantus animus efficere non iucundam senectutem? C 56.

emancipo: si (senectus) nemini emancipata ‖ mancipata ‖ est; C 38.

facio: ut ... levior .. fit senectus eorum, qui a iuventute coluntur et diliguntur; C 26. Cyrus ... negat se umquam sensisse senectutem suam imbecilliorem factam, quam adulescentia fuisset; C 30.

fero: quod is (M. Cato) tam facile senectutem ferat; C 3. (Ennius) ita ferebat duo, quae maxima putantur, onera, paupertatem et senectutem, ut eis paene delectari videretur; C 14.

honoro: f. I, 1. est; C 61. 63. — laudo: f. constituo. — mancipo: f. emancipo.

orbo: f. augeo.

permulceo: nulla consolatio ‖ consolatione ‖ permulcere posset stultam senectutem; C 4.

stipo: quid .. est iucundius senectute stipata studiis iuventutis? C 28.

vindico: ne ab omnibus eam (senectutem) vitiis videar vindicare; C 55.

2. paenitet: num .., si (avus) ad centesimum annum vixisset, senectutis eum suae paeniteret? C 19.

3. comparo: equi fortis et victoris senectuti comparat suam; C 14.

habeo: ut intellegeretis ... magnam habendam esse ‖ esse hab. ‖ senectuti gratiam; C 42. f. I, 1. auget.

relinquo: f. I, 1. docet.

resisto: resistendum ... senectuti est; C 35.

succumbo: nec (Appius) languescens succumbebat senectuti; C 37.

trado: intemperans adulescentia effetum corpus tradit senectuti; C 29.

tribuo: tribuere etiam multum senectuti (debemus); O I, 149.

4. accedo ad: ad Appi Claudi senectutem accedebat etiam, ut caecus esset; C 16.

compello ad: omnis .. coagmentatio corporis vel caloris vel frigoris vi ‖ vi cal. vel fr., al. ‖ ... ad morbos senectutemque compellitur; Ti 17.

confero in: sua .. vitia insipientes et suam culpam in senectutem conferunt; C 14.

conscribo de: visum est mihi de senectute aliquid ad te conscribere; C 1.

dico de: quod eodem modo de senectute dici potest; C 8. haec habui, de senectute quae dicerem; C 85.

pervenio ad: ad quam (senectutem) utinam perveniatis! C 85.

postulo a: ne postulantur quidem vires a senectute; C 34.

pugno contra: pugnandum tamquam contra morborum vim ‖ morbum ‖ sic contra senectutem; C 35.

scribo de: cum de senectute vellem aliquid scribere; C 2. qui (Cato Maior) est scriptus ad te de senectute; Lae 4. ut tum ad senem senex (scripsi) de senectute, sic ..; Lae 5.

sum in: non sunt ‖ ne sint ‖ in senectute vires; C 34.

venio ad: pauci veniunt ad senectutem; C 67.

III. **nach Adjectiven und Adverbien:** 1. communis: quod est istud crimen senectutis, cum id ei videatis cum adulescentia esse commune? C 67.

foedus: luxuria .. cum omni aetati turpis, tum senectuti foedissima est; O I, 123.

2. fretus: cum (Solon) illi (Pisistrato) quaerenti, qua tandem re fretus sibi tam audaciter obsisteret, respondisse dicitur ‖ respondit ‖: „senectute"; C 72.

3. longe a: quae (mors) certe a senectute non potest esse longe; C 66.

usque ad: qui (Clitomachus) usque ad senectutem cum Carneade fuit; A II, 98. qui, quae pueros non didicisse turpe est, ea putant usque ad senectutem esse discenda; F I, 72.

IV. **nach Substantiven:** 1. apex: apex est .. senectutis auctoritas; C 60.
arma: aptissima omnino sunt ... arma senectutis artes exercitationesque virtutum; C 9.
crimen: s. III, 1. communis.
culpa: si id culpa senectutis accideret; C 7.
domicilium: Lysandrum ... dicere aiunt solitum Lacedaemonem esse honestissimum domicilium senectutis; C 63.
eventus: si (Priamus) ab adulescentia scisset, quos eventus senectutis esset habiturus; D II, 22.
fructus: fructus .. senectutis est ... ante partorum bonorum memoria et copia; C 71.
initium: quantum spatium aetatis maiores || nostri || ad senectutis initium esse voluerunt, tantus ..; C 60.
laus: s. I, 1. desiderat.
maturitas: ut ... et gravitas iam constantis aetatis et senectutis maturitas naturale quiddam habeat, quod ..; C 33.
molestiae: quod molestiis || molestias || senectutis suae vestras familias || vestris familiis || impertire posset; R V, 10. s. II, 1. efficio; C 2.
munus: senectutis .. non inertis grato atque honesto fungerer munere; L I, 10.
oblectamentum, requies: ut meae senectutis requiem || requietem || oblectamentumque noscatis; C 52.
onus: s. I, 1. adventat.
studia: sunt extrema quaedam studia senectutis; ergo, ut superiorum aetatum studia occidunt, sic occidunt etiam senectutis; C 76.
tempus: quo minus et ceterarum rerum et in primis agri colendi studia teneamus usque ad ultimum tempus senectutis; C 60.
terminus: senectutis .. nullus est certus terminus; C 72.
vitia: is .. erat locus alter de vitiis senectutis; C 27. etsi ipsa ista || ista ipsa || defectio virium adulescentiae vitiis efficitur saepius quam senectutis; C 29. id .. non proprium senectutis vitium est, sed commune valetudinis; C 35. eius .. (senectutis) vitia diligentia compensanda sunt; C 35. quae vitia sunt non senectutis, sed inertis, ignavae, somniculosae senectutis; C 36. haec morum vitia sunt, non senectutis; C 65.
vituperatio: s. I, 1. caret; C 39. desiderat.
2. liber de: quem (librum) ad nostrum Atticum de senectute misimus; D II, 3. hunc librum ad te de senectute misimus; C 3.
sententia de: Catonis sermo explicabit nostram omnem de senectute sententiam; C 3.
V. **Umstand:** 1. confici: cum ... angantur appropinquatione mortis confecti homines senectute; F V, 32. qui a spe gerendi absunt confecti senectute; F V, 52. se iam confectum (esse) senectute; O III, 100.
consumi: quibus (fortibus viris) magis id miserum videri solet, natura se consumi et senectute, quam ..; R I, 4.
delectari: s. II, 1. fero; C 14.
extingui: haec (mens, animus) quoque, nisi tamquam lumini oleum instilles, extinguuntur senectute; C 36.
impediri: quae (voluptates agricolarum) nec ulla impediuntur senectute; C 51.
languescere: orator metuo ne languescat senectute; C 28.
abl. comp.: nihil est otiosa senectute iucundius; C 49. s. II, 1. stipo.
zum Satz: neminem eorum nisi senectute, nisi domi, nisi cum claritate esse moriturum; D II, 99.
2. ad: s. **ad**, IV, 2. senectutem (3 St.) B. I, S. 58, a.
in: Graecas litteras M. Catonem in senectute didicisse; A II, 5. idem (Antiochus) haec non acrius accusavit in senectute quam antea defensitaverat; A II, 69. beatum, cui etiam in senectute contigerit, ut sapientiam ... assequi possit! F V, 58. quem ad modum Roscius ... in senectute numeros in cantu remiserat || cecinerat, al. ||; L I, 11. attribuito || id tribuito || litteris Graecis, quarum constat eum (M. Catonem) perstudiosum fuisse in senectute; C 3. omnino canorum illud in voce splendescit etiam nescio quo pacto in senectute; C 28. potest .. exercitatio et temperantia etiam in senectute conservare aliquid pristini roboris; C 34. severitatem in senectute probo, sed eam, sicut alia, modicam, acerbitatem nullo modo; C 65. recte .. in ea (senectute) vivitur, quoad munus officii exsequi et tueri possit || possis || [mortemque contemnere]; C 72. sunt etiam eius (mediae) aetatis (studia certa); ne ea quidem quaeruntur in senectute; C 76. qui et diutissime senex fuisset et in ipsa senectute praeter ceteros floruisset; Lae 4. (Cato) quasi cognomen iam habebat in senectute sapientis; Lae 6.

senesco, altern, abnehmen, hinschwinden: alqs: ut honestum illud Solonis sit, ... senescere se multa in dies addiscentem; C 50.
aestas: vgl. hiems.
aetas: temeritas est videlicet florentis aetatis, prudentia senescentis; C 20. ita sensim sine sensu aetas senescit; C 38.
arbor: arborem .. et „novellam" et „vetulam" et, „vigere" et „senescere" (dicimus); F V, 39. s. luna; D II, 33.
Graecia: prope senescente iam Graecia; R I, 58.
hiems: ea duo tempora (sol efficit), quorum alterum hiemi senescenti adiunctum est, alterum aestati; N II, 49.
laus: ut (oratorum laus) iam ... senescat brevique tempore ad nihilum ventura videatur; T II, 5.
luna: cuius (lunae) et nascentis et senescentis alias hebetiora, alias acutiora videntur cornua; A fr 6. cernerent ... lunae .. luminum varietatem tum crescentis, tum senescentis; N II, 95. arbores .. ut hiemali tempore cum luna simul senescente || senescentes || ... tempestive caedi putentur; D II, 33.

senex, alt, bejahrt, Greis: A. **bei Substantiven:** alqs: Pherecraten quendam Phthiotam senem ... disserentem inducit nihil esse omnino animum; T I, 21. »aspicite, o cives, senis Enni imaginis formam«; T I, 34. hoc ille acriculus ... senex Zeno ... contendere ... solebat; T III, 38. cur .. Marius tam feliciter septimum consul domi suae senex est mortuus? N III, 81. Catonis hoc senis est; R II, 1. M. || Marci || .. Catonis senis est epistula || epistola || ad M. filium; O I, 37. quae (facete dicta) a sene Catone collecta sunt; O I, 104. ex quo genere comparationis illud est Catonis senis; O II, 89. si (Regulus) domi senex captivus, periurus consularis remansisset; O III, 100. omnem .. sermonem tribuimus ... M. Catoni seni; C 3. ego Q. Maximum ... senem adulescens ita dilexi, ut aequalem; C 10. quoniam speramus, volumus quidem certe senes fieri; C 6. cum ... ille (Q. Maximus) admodum senex suasor legis Cinciae ... fuit; C 10. nemo .. est tam senex, qui se annum non putet posse vivere; C 24. qui (Solon) se cotidie aliquid addiscentem dicit senem fieri; C 26. qui litteras Graecas senex didici; C 26. qui (Milo Crotoniates) cum iam senex esset; C 27. cum (Cyrus) admodum senex esset; C 30. quod (proverbium) monet „mature fieri senem, si diu velis senex esse". ego

vero me minus diu senem esse mallem quam esse senem, ante quam essem, C 32. tantas clientelas Appius regebat et caecus et senex; C 37. quod qui sequitur, corpore senex esse poterit, animo numquam erit; C 38. C. Duellium ... redeuntem a cena senem saepe videbam puer; C 44. vidi etiam senem Livium; C 50. M. .. Cethegum ... quanto studio exerceri in dicendo videbamus etiam senem! C 50. nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant et tesseras; C 58. ut in Catone Maiore ... Catonem induxi senem disputantem; Lae 4. qui et diutissime senex fuisset et in ipsa senectute praeter ceteros floruisset; Lae 4. ut tum ad senem senex (scripsi) de senectute, sic ..; Lae 5. quo (Catone) erat nemo fere senior temporibus illis, nemo prudentior; Lae 5. vicissim .. senes in adulescentium caritate adquiescimus; Lae 101.

agricola: nec .. dubitat agricola, quamvis sit senex, quaerenti, cui serat, respondere: „dis inmortalibus"; C 25.

augures, consulti, philosophi, pontifices: quid? iuris consulti, quid? pontifices, quid? augures, quid? philosophi senes quam multa meminerunt! C 22.

vis: quae vis non modo senior est quam aetas populorum et civitatium || civitatum ||, sed aequalis ... dei; L II, 9.

B. **allein: I. absolut:** 1. adiuvant: ut (senes) et amicos et iuventutem et maxime rem publicam consilio et prudentia quam plurimum adiuvent; O I, 123.

agunt: moderati .. et nec difficiles nec inhumani senes tolerabilem senectutem agunt; C 7. ceteri senes, Fabricii, Curii, Coruncanii, cum rem publicam consilio et auctoritate defendebant, nihil agebant? C 15.

appetunt: ita fit, ut illud breve vitae reliquum nec avide adpetendum senibus nec sine causa deserendum sit; C 72.

augent: senibus .. labores corporis minuendi, exercitationes animi etiam augendae videntur; O I, 123.

commemorant: quod ... nostros senes commemorare audivi ab aliis senibus auditum; Lae 88.

complectitur, conlacrimat: conplexus me senex conlacrimavit; R VI, 9.

consequitur: f. est; C 68.

defendunt: f. agunt; C 15.

descendunt: ut ... senes .. ad ludum adulescentium descendant, ne sint iis odiosi et graves; R I, 67.

deserunt: f. appetunt.

dicunt: quae (senectus) plerisque senibus sic odiosa est, ut onus se Aetna gravius dicant sustinere; C 4.

est: qui (rex) laudat senem et fortunatum esse dicit, quod inglorius sit atque ignobilis ad supremum diem perventurus; T III, 57. multi ita sunt inbecilli senes, ut nullum officii aut omnino vitae munus exsequi possint; C 35. quid mirum .. in senibus, si infirmi sint || sunt || aliquando? C 35. in agris erant tum senatores, id est senes; C 56. sunt morosi et anxii et iracundi et difficiles senes. si quaerimus, etiam avari; C 65. qui (senes) si nulli fuissent, nullae omnino civitates fuissent; C 67. (senex) est eo meliore condicione quam adulescens, quod || cum || id, quod ille sperat, hic consecutus est; C 68. f. descendunt.

exsequuntur: f. est; C 35.

extimescunt: quod .. adulescentes, et ii quidem ... rustici, contemnunt, id docti senes extimescent? C 75.

flagrant: eos omnes, quos commemoravi, his studiis flagrantes senes vidimus; C 50.

fruuntur: f. II, 3. licet.

habet: quam (fabulam senex) in manibus habebat et proxime scripserat; C 22. f. sperat.

inquit: f. suspicit.

loquitur, meminit: cum senex nihil nisi de Africano loqueretur omniaque eius non facta solum, sed etiam dicta meminisset; R VI, 10.

minuunt: f. augent.

moriuntur: senes .. sic (mori videntur), ut cum sua sponte nulla adhibita vi consumptus ignis extinguitur; C 71.

obliviscitur, obruit: nec .. quemquam senem audivi oblitum, quo loco thesaurum obruisset; C 21.

pervenit: f. est; T III, 57.

potest: f. est; C 35. sperat.

prospicit: melius Caecilius de sene alteri saeculo prospiciente; C 25.

putant: contemni se (senes) putant, despici, inludi; C 65.

quaerit, recitat: senex dicitur eam fabulam, ... Oedipum Coloneum, recitasse iudicibus quaesisseque, num illud carmen desipientis videretur; C 22.

scribit: f. habet.

sperat: sperat adulescens diu se victurum, quod sperare idem senex non potest; C 68. senex ne quod speret quidem habet; C 68.

stomachatur: stomachabatur senex, si quid asperius dixeram; N I, 93.

suspicit: aliquanto .. post (senex) suspexit ad caelum et: grates, inquit, tibi ago; R VI, 9.

sustinent: f. dicunt.

videt: o miserum senem, qui mortem contemnendam esse in tam longa aetate non viderit! C 66.

videntur: f. moriuntur.

vivit: ille (adulescens) vult diu vivere, hic (senex) diu vixit; C 68.

2. sum: apud Lacedaemonios .. ii, qui amplissimum magistratum gerunt, ut sunt, sic etiam nominantur senes; C 20. f. A.

3. **Ausruf:** f. 1. videt.

II. **nach Verben:** 1. aio: quos ait Caecilius „comicos stultos senes", hos || hoc || significat credulos, obliviosos, dissolutos; C 36.

amo: cur neque deformem adulescentem quisquam amat neque formosum senem? T IV, 70.

appello: quos senes ille appellavit, (nostri) nominaverunt senatum; R II, 50.

arcesso: a villa in senatum arcessebatur et Curius et ceteri senes, ex quo, qui eos arcessebant, viatores nominati sunt; C 56.

cedo: ut Phormio possit dicere: »cedo senem«; N III, 73.

commemoro: f. I, 1. flagrant.

contemno: f. I, 1. putant.

delecto: ut .. adulescentibus bona indole praeditis sapientes senes delectantur, ... sic ..; C 26.

despicio: f. I, 1. putant.

diligo: hac nos adulescentes benivolentia senes illos, L. Paulum, M. Catonem ... dileximus; Lae 101.

disparo, divido: seniores .. a iunioribus divisit easque (classis) || eosque || ita disparavit, ut ..; R II, 39.

dissolvo: f. aio. — facio: vgl. A. alqs.

inludo: f. I, 1. putant. — laudo: f. I, 1. est; T III, 57. — nomino: f. I, 2.

probo: senem, in quo est aliquid adulescentis, probo; C 38.

recipio: consurrexisse omnes illi (Lacedaemonii) dicuntur et senem sessum recepisse; C 63.

significo: f. aio.

video: f. I, 1. flagrant.

2. sum: ut petulantia, ut libido magis est adulescentium quam senum, nec tamen omnium ..., sic ista senilis stultitia ... senum levium est, non omnium; C 36.
3. adfero: voluptates .. nulla ad res necessarias invitamenta adferunt senibus; fr V, 80.
aufero: vitam adulescentibus vis aufert, senibus maturitas; C 71.
intersum: Lacedaemonii ... senibus ⟨sic enim consilium publicum appellant⟩ augurem interesse voluerunt; D I, 95.
licet: hac .. fortuna frui licet senibus; C 60.
maneo, permaneo: manent ingenia senibus, modo permaneat studium et industria; C 22.
sum: quid est .. tam secundum naturam quam senibus emori? C 71. sensus moriendi aliquis esse potest, isque ad exiguum tempus, praesertim seni; C 74.
4. accedo ad: qui (Laco) ... accessit ad senem et gratulatus: „morere, Diagora", inquit; T I, 111.
audio a: saepe audivi ex maioribus natu, qui se porro pueros a senibus audisse dicebant, mirari solitum C. Fabricium ..; C 43. f. I, 1. commemorant.
scribo ad: f. A. alqs; Lae 5. — sum in: f. **in**, B, I. sum in sene (4 St.) B. II. S. 272, b.
III. **nach Adjectiv:** odiosus: f. I, 1. dicunt.
IV. **nach Substantiven:** latus: ut, quoad possem et liceret, a senis latere numquam discederem; Lae 1.
mos: ut de me ipse ‖ ipso ‖ aliquid more senum glorier; C 82.
nutus: hereditatis spes ... quem nutum locupletis orbi senis non observat? P 39.
officia: quoniam ... alia .. (officia) sunt iuvenum, alia seniorum; O I, 122.
oratio: facit ... sibi audientiam diserti senis compta ‖ composita ‖ et mitis oratio; C 28.
persona: haec .. etiam in fabulis stultissima persona est inprovidorum et credulorum senum; Lae 100.
pondus: adulescentes ut senum sibi pondus adsumant; R I, 67.
praecepta: adulescentes senum praeceptis gaudent, quibus ad virtutum studia ducuntur; C 26.
prudentia: ineuntis .. aetatis inscitia senum ... regenda prudentia est; O I, 122.
sermo: est decorus senis sermo quietus et remissus; C 28.
V. **Umstand:** a: maximas res publicas ab adulescentibus labefactatas, a senibus sustentatas et restitutas reperietis; C 20.
ante: »ut me hodie ante omnes comicos stultos senes versaris atque inlusseris ‖ elusseris ‖ lautissume«; Lae 99.
de: f. I, 1. prospicit. — in: f. I, 1. est; C 35.

senilis, greisenhaft, im Greisenalter: alqd: quamquam est id .. senile aetatique nostrae conceditur; C 30. ut .. adulescentem, in quo est senile aliquid, (probo), sic ..; C 38.
avaritia: avaritia .. senilis quid sibi velit, non intellego; C 66.
declamatio: haec mihi nunc senilis est declamatio; T I, 7. postquam adamavi hanc quasi senilem declamationem; T II, 26.
prudentia: Tages ... puerili specie dicitur visus, sed senili fuisse prudentia; D II, 50.
res: nullaene .. res sunt seniles, quae ..? C 15.
stultitia: ista senilis stultitia ... senum levium est, non omnium; C 36.

senium, Altersschwäche, Entkräftung: I. vaco: quod (opus) omni morbo et senio vacaret; Ti 17.
II. alere: se ipse (mundus) consumptione et senio alebat sui; Ti 18.
confici: (Tarquinius) Cumas contulisse se dicitur inque ea urbe senio et aegritudine esse confectus; T III, 27. »sicut fortis equus, spatio qui saepe supremo vicit Olympia, nunc senio confectus quiescit«; C 14.

sensim, allmählich: adulesco: quae (viriditas) nixa fibris stirpium sensim adulescit; C 51.
agnosco: f. incipio.
appareo: ita fit, sensim ‖ fit sensim, ‖ cogitantibus ut, quantum sit ementita opinio, appareat; T III, 58.
cognosco: sensim tardeve potius quasi nosmet ipsos cognoscimus; F V, 41.
deduco: consuetudo ... sensim .. eo deducta est, ut ... constitueret ..; O II, 9.
diluo: ut amicitias ... magis decere censent sapientes sensim diluere quam repente praecidere; O I, 120.
facio: sensim erit pedetemptimque (mutatio) facienda; O I, 120. f. appareo.
incipio: (animal) sensim incipit progredi seseque agnoscere; F V, 24.
inlabor: quam sensim pernicies inlapsa in civium animos malis studiis malisque doctrinis repente totas civitates everteret; L II, 39.
levo: sensim ab utroque latere, tamquam remis, ita pinnis cursus avium levatur; N II, 125.
minuo: sensim hanc consuetudinem et disciplinam iam antea minuebamus; O II, 27.
progredior: sensim .. et pedetemptim progrediens extenuatur dolor; T III, 54. f. incipio.
senesco: sensim sine sensu aetas senescit; C 38.
serpo: quae (caritas generis humani) nata a primo satu ... serpit sensim foras; F V, 65.

sensus, Gefühl, Sinn, Empfindung, Eindruck, Wahrnehmung, Bewußtsein, Gesinnung, Sinnesart: I. **absolut:** 1. **Subject:** abit: quamquam .. sensus abierit, tamen suis ... bonis ... mortui non carent; T I, 109.
accedit: cum (sensus) accessit ad naturam; F IV, 38. si ad vitem sensus accesserit, ... quid facturam putas? F V, 40.
accipit: quam (voluptatem) sensus accipiens movetur et iucunditate quadam perfunditur; F II, 6.
adest: ne aegrotus sim; si .. fuero ‖ fuerat, al. ‖, sensus adsit; T III, 12.
adfert: quod adfert opinionem sensus rationis expers; Ti 3.
antecellit: omnis .. sensus hominum multo antecellit sensibus bestiarum; N II, 145.
apparet: ut facile earum (bestiarum) sensus appareat; Lae 27.
clamat: sensus .. cuiusque et natura rerum ... clamabat ... non posse adduci, ut ..; F IV, 55.
est: in partibus .. (esse) sensus integros; A I, 19. sensus .. omnes hebetes et tardos esse arbitrabantur; A I, 31. si (sensus) .. sani sunt ac valentes; A II, 19. veraces sanos ‖ suos ‖ esse sensus dicis ‖ dicit ‖; A II, 79. dicunt .. Stoici sensus ipsos adsensus esse; A II, 108. qui (sensus) si omnes veri erunt, ut Epicuri ratio docet; F I, 64. non membra, non sensus, non ingenii motum (esse); F II, 34. „oculorum", inquit Plato, „est in nobis sensus acerrimus"; F II, 52. esse in morte sensum; T I, 27. neque est .. ullus sensus in corpore, sed ..; T I, 46. num .. aliquis dolor aut omnino post mortem sensus in corpore est? T I, 82. imaginem mortis ... cotidie induis, et dubitas, quin sensus in morte nullus sit, cum in eius simulacro videas esse nullum sensum? T I, 92. neque sensum omnino (esse posse), quo non ipsa

natura pulsa sentiret; N I, 26. qui (Aristo) neque formam dei intellegi posse censeat neque in deis sensum esse dicat; N I, 37. omnis sensus veri nuntios (Epicurus) dixit esse; N I, 70. quod in urbe sensus sit nullus, in formica non modo sensus, sed etiam mens, ratio, memoria; N III, 21. nec est ullus hebetior sensus in vobis; R VI, 19. iam sensus moriendi aliquis esse potest, isque ad exiguum tempus, praesertim seni, post mortem quidem sensus aut optandus aut nullus est; C 74.

exsistit: cum similis sensus extitit amoris; Lae 27. principio necesse erat sensum exsistere unum communemque omnium vehementiore motu excitatum coniunctumque naturae; Ti 44.

fungitur: ut ne quid impediat, quo minus suo sensus quisque munere fungatur; F V, 36.

inest: videmus .. in partibus mundi ... inesse sensum atque rationem; N II, 30. consentaneum est in iis (astris) sensum inesse et intellegentiam; N II, 42.

indicant: quid iudicant sensus? dulce amarum, leve asperum ..; F II, 36.

manet: ut idem interitus sit animorum et corporum nec ullus sensus maneat; Lae 14.

mentitur: si unus sensus semel in vita mentitus sit, nulli umquam esse credendum; A II, 79. ab hoc credulo, qui numquam sensus mentiri putat, discedamus; A II, 82.

moderatur: quo (statu ea) cohaerere nullo modo potuerint nisi sensu moderante divinaque providentia; N II, 87.

nuntiant: si ne sensus quidem vera nuntiant; A II, 79.

percipiunt: nec (sensus) percipere ullo modo res ullas, quae subiectae sensibus viderentur; A I, 31.

potest: f. clamat. est; N I, 26. C 74. — II, 1. conservo.

remanet: ne in animo quidem .. sensus remanet; ipse enim nusquam est; T I, 82. qui (motus) quam diu remanet in nobis, tam diu sensus et vita remanet; N II, 23.

residet: in corpore .. perspicuum est vel extincto animo vel elapso nullum residere sensum; T I, 104.

tuetur: similiter sensus ... tuetur illam (naturam) quidem, sed etiam se tuetur; F IV, 38.

valent: f. est; A II, 19.

videntur: qui (sensus) tibi, ut reliquae corporis partes, non comites solum virtutum, sed ministri etiam videbuntur; F II, 113.

abl. abs.: cum integra mente certisque sensibus opus ipsa suum eadem, quae coagmentavit, natura dissolvit; C 72.

ohne Verb: angustos sensus, imbecillos animos; A I, 44. carere .. sentientis est, nec sensus in mortuo; T I, 88.

2. **Prädicat:** sum: quae (mens) sensuum fons est atque etiam ipsa sensus est; A II, 30.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** abduco: sensus nostros non parens, non nutrix, non magister, non poëta, non scaena depravat, non multitudinis consensus abducit a ‖ab, ad‖ vero; L I, 47 f. I, 1. clamat.

adhibeo: se ... adhibituram et sensus et ea, quae perspicua sint; A II, 44.

adimo: aut ei sensus adimendus est aut ea ... reddenda adsensio; A II, 37.

adsequor: ut ... is, qui humanos sensus amiserit, divinos adsecutus sit; D II, 110.

amitto: f. **amitto,** II. sensum (4 St.) B. I, S. 161, b.

appello: quod .. erat sensu comprensum, id ipsum sensum appellabat; A I, 41. sensus .. non obscuros dicit, sed tenebricosos; sic enim appellat eos; A II, 73.

attribuo: et ‖ ei ‖ (homini natura) sensus tamquam satellites adtribuit ac nuntios; L I, 26.

aufero: aufert .. (somnus) sensus; F V, 54. ut .. sensus omnino omnes mors auferat; T I, 97. moriendi .. sensum celeritas abstulit; Lae 12.

capio: ad quos sensus capiendos et perfruendos plures etiam, quam vellem, artes repertae sunt; N II, 146. si .. (animal) voluptatis sensum capit, doloris etiam capit; N III, 32.

cieo: cum (ratio) eam partem attingit, qua sensus cieri potest; Ti 28.

commoveo: aptior (ille fervor *est*) ad sensus commovendos quam hic noster calor; N II, 30.

coniungo: f. I, 1. exsistit; Ti 44.

conloco: sensus ... mirifice ad usus necessarios et facti et conlocati sunt; N II, 140.

consequor: quos (sensus) quoniam adpetitio consequatur, actionem sequi; A II, 108.

conservo: quo modo .. caeli divinus ille sensus in celeritate tanta conservari potest? N I, 33.

considero: tu .. etiam membra ipsa sensusque considera; F II, 113.

declaro: sensum .. astrorum atque intellegentiam maxume declarat ordo eorum atque constantia; N II, 43.

defendo: quos (sensus) tu .. communi loco defendis; A II, 79.

depravo: f. abduco.

detraho: quoniam detractis de homine sensibus reliqui nihil est; F I, 30.

dico: alia .. ob utramque rem (praeposita dicentur), ut integri sensus, ut bona valetudo; F III, 56. f. appello; A II, 73.

do: quid, si non sensus modo ei (viti) datus sit, verum etiam animus hominis? F V, 40. quod iis ‖ his ‖ (bestiis) sensus a natura est datus; T V, 38. bestiis .. sensum et motum (natura) dedit; N II, 34. dedit .. eadem natura beluis et sensum et appetitum; N II, 122.

efficio: ex qua (natura) superiores sensus et mentem effici rebantur; A I, 39. (mens) et sensibus utitur et artes efficit quasi sensus alteros; A II, 31.

effugio: animus .. sensum omnem effugit oculorum; Ti 50.

eripio: ait vehementer errare eos, qui dicant ab Academia sensus eripi; A II, 103.

excito: f. I, 1. exsistit; Ti 44.

expeto: quod ... magis .. ipsum propter se expetendum (est) quam aut sensus aut corporis ea, quae diximus; F V, 60.

exstinguo: f. **exstinguo** sensum (3 St.) B. I, S. 931, a.

fabricor: illa praeclara, quanto artificio esset sensus nostros ... fabricata natura! A II, 86.

facio: f. conloco.

fallo: fallet .. (similitudo) sensum; A II, 84.

gigno: ignem esse ipsam naturam, quae quidque gigneret et mentem atque sensus; A I, 39. intellegamus natura gigni sensum diligendi ... facta significatione probitatis; Lae 32.

habeo: quod animans sit habeatque sensum et rationem et mentem; N II, 46. quare et mundus universus et sol et luna et stellae sensum ac mentem haberent; N III, 18. intellegere se habere sensum et rationem, haec eadem Orionem et Caniculam non habere; N III, 26. humani .. animi eam partem, quae sensum ... habeat; D I, 70. f. **habeo,** III. sensum (11 St.) B. II, S. 129, a.

hilaro: omnes .. iucundum motum, quo sensus hilaretur, Graece ἡδονήν, Latine voluptatem vocant; F II, 8.

intendo: ut sensus ad res percipiendas intenderemus; A II, 30.
iungo: quos (sensus) iunctos esse censuit e quadam quasi impulsione oblata extrinsecus; A I, 40.
moveo: f. **moveo,** II. sensum (10 St.) B. II, S. 596, b.
numero: in quibus (primis naturae) numerant ... valetudinem, sensus integros; F V, 18.
opto: f. I, 1. est; C 74.
pario: quinque formae ... apte cadentes ad animum afficiendum || efficiendum || pariendosque sensus; N I, 19.
pello: visa .. ista cum acriter mentem sensumve pepulerunt; A II, 66. prius quam sensus ab iis || his || (vocibus) pulsus esset; N II, 144.
perfruor: f. capio; N II, 146.
perfundo: cum omnes sensus dulcedine omni quasi perfusi moverentur; F II, 114. f. I, 1. accipit.
perimo: nec .. potest esse miser quisquam sensu perempto; T I, 89.
permulceo: ille (status animum) pellit, qui permulcet sensum voluptate; F II, 32.
perspicio: qui ipse sibi notus sit, hoc est qui suam naturam sensumque perspexerit; F II, 16.
praepono: f. dico.
puto: hos (sensus) natura certos putamus; L I, 47.
relinquo: nec sensus neque perspicuum ullum relinquitur; A II, 34. ratione effecta (natura) sensus non reliquit; F IV, 38. ut quidam philosophi ... sensus reliquerunt, sic ..; F IV, 42.
removeo: ii remotis sensibus ne id ipsum quidem expedire possunt, quod disserunt; F I, 64.
retento: »quae (mens divina) penitus sensus hominum vitasque retentat«; D I, 17.
suspicor: in quo (orbe) neque figuram divinam neque sensum quisquam suspicari potest; N I, 28.
tego: aures .. tegendi causa factae tutandique sensus; N II, 144.
titillo: si ea sola voluptas esset, quae quasi titillaret sensus, ut ita dicam; F I, 39. ne suspicari quidem se quicquam bonum, nisi sensus quasi titillarentur voluptate; T III, 47.
tollo: quos (sensus) qui tollunt et nihil posse percipi dicunt; F I, 64.
tueor: ut (vitis) sensus quoque suos eorumque omnem appetitum ... tueatur; F V, 40. f. I, 1. tuetur.
tutor: f. tego.
vinco: eius .. (solis) radiis acies vestra sensusque vincitur; R VI, 19.
2. **Dativ:** accipio: f. videor; A I, 40.
adfero: quae (res) dulcem motum afferant sensibus; F II, 10. hoc est vim afferre .. sensibus; F II, 16.
adhibeo: quibus (voluptatibus) quasi titillatio ⟨Epicuri enim hoc verbum est⟩ adhibetur sensibus; N I, 113. f. advoco.
adiungo: (natura) sensibus rationem adiunxit; F IV, 38.
advoco: adhibes artem advocatam etiam sensibus; A II, 86.
antecello: f. I, 1. antecellit.
blandior: video, quam suaviter voluptas sensibus nostris blandiatur; A II, 139.
credo: f. I, 1. mentitur; A II, 79.
iungo: (Anaxagoras) non vidit neque motum sensui iunctum et continentem in infinito ullum esse posse neque ..; N I, 26.
probo: quibus (sensibus) si semel aliquid falsi pro vero probatum sit; F I, 22. sensibus probanda multa sunt; A II, 99.
subicio: quae (res) subiectae sunt sensibus; F V, 36. quodsi nec earum rerum, quae subiectae sensibus sunt, ulla divinatio est; D II, 12. f. I, 1. percipiunt.

tribuo: e quo sensibus etiam fidem tribuebat; A I, 42. plus tribuit sensibus, quam nobis leges permittunt; F II, 36.
videor: quae visa sunt et quasi accepta sensibus; A I, 40. tu .., qui visa sensibus alia vera dicas esse, alia falsa, qui ea distinguis? A II, 80. qui (Stoici) multa falsa esse dicunt longeque aliter se habere, ac sensibus videantur. hoc autem si ita sit, ut unum modo sensibus falsum videatur ..; A II, 101. urguebat Arcesilas Zenonem, cum ipse falsa omnia diceret, quae sensibus viderentur; N I, 70.
3. **Ablativ:** abutor: nos elephantorum acutissumis sensibus ... ad utilitatem nostram abutimur; N II, 151.
careo: f. **careo,** II. sensu (4 St.) B. I, S. 384, b.
egeo: eius (auditus) .. sensu etiam dormientes egemus; N II, 144.
orbo: quae (philosophia) ... privat adprobatione omni, orbat sensibus; A II, 61. num .. is (Empedocles) excaecat nos aut orbat sensibus? A II, 74.
privo: omni illum (deum Aristoteles) sensu privat, etiam prudentia; N I, 33. sensu .. deum (Ponticus Heraclides) privat; N I, 34.
sum: necesse est ... id (animal) .. sensu acerrimo ... esse; N II, 42.
vaco: non ipsa saxa magis sensu omni vacabunt quam ille „latere pendens"; T I, 107.
utor: (pari) et animo utuntur et sensibus: F V, 42. oculi .. vera cernentes utuntur natura atque sensu; D II, 108. is (animus) cum languore corporis nec membris uti nec sensibus potest; D II, 128. f. II, 1. efficio; A II, 31.
4. **mit Präpositionen:** abduco a: veritatem ... abductam ab opinionibus et a sensibus; A II, 142.
abeo a: abeo a sensibus; A II, 90.
abstraho a: ut eum (Aesopum) vis quaedam abstraxisse a sensu mentis videretur; D I, 80.
adfluo ad: quae (voluptas) ad eos (sensus) cum suavitate afflueret et illaberetur; F I, 39.
amando a: natura res similis procul amandavit a sensibus; N II, 141.
cado in: quod in cernendi sensum caderet; Ti 9. — sub: quod (res) .. ita essent parvae, ut sub sensum cadere non possent; A I, 31. iisdem sensibus (hic sapiens) reliqua, quae sub quemque sensum cadunt || cadent ||, sentiet; A II, 105.
conquiro contra: dum (Chrysippus) studiose omnia conquisierit contra sensus et perspicuitatem; A II, 87.
constituo in: qui (Epicurus) omne iudicium in sensibus et in rerum notitiis et in voluptate constituit; A II, 142.
converto ad: qui ad alterius non modo sensum ac voluntatem, sed etiam vultum atque nutum convertitur; Lae 93.
depromo ex: vereor, ne cui vestrum ex Socraticorum || otiosorum, al. || hominum disputationibus, non ex meo sensu deprompta || depromta || haec videatur oratio; P 6.
dico contra: f. **contra,** I. dico contra sensus (3 St.) B. I, S. 534, a. — de: in qua (parte philosophiae) .. de sensibus ipsis quaedam dixit nova; A I, 40.
divido in, duco a: dividunt ... in sensus, deinde in ea, quae ducuntur a sensibus; A II, 42.
habito in: cum quidam etiam disputent ceteras voluptates in ipsis habitare sensibus; T V, 111.
implico in, insideo in: quae penitus in omni sensu implicata insidet, imitatrix boni, voluptas; L I, 47.
inlabor ad: f. adfluo ad.

insum in: teneatur modo illud, non inesse in iis (sensibus) quicquam tale, quale ..; A II, 99. inest nescio quid et latet in animo ac sensu meo; L II, 3.

lateo in: ſ. insum in; L II, 3.

ordior a: ordiamur .. a sensibus; A II, 19.

orior a: quamquam oriretur ‖ oreretur ‖ a sensibus, tamen non esse iudicium veritatis in sensibus; A I, 30. quicquid .. animo cernimus, id omne oritur a sensibus; F I, 64.

permano ad: qui (Stoici) contortulis quibusdam et minutis conclusiunculis nec ad sensus permanantibus effici volunt ..; T II, 42.

pono in: iudicia rerum (Epicurus) in sensibus ponit; F I, 22. quod sit positum iudicium eius (voluptatis) in sensibus; F III, 3.

proficiscor a: nullum esse visum verum a sensu profectum, cui ..; A II, 83. cum a sensibus profecti (philosophi) maiora quaedam ... vidissent; F IV, 42.

requiro in: ut nemo sit nostrum, qui in sensibus sui cuiusque generis iudicium requirat acrius; A II, 19.

seiungo a: quanta sit animi vis seiuncta a corporis sensibus; D I, 129.

sevoco a: magni .. est ingenii sevocare mentem a sensibus; T I, 38.

subicio sub: si parum magnam vim censet in iis (sensibus) esse ad ea, quae sub eos subiecta sunt, iudicanda; A II, 74.

sum in: ſ. **in**, B, I. sum in sensibus (9 St.) B. II, S. 272, b. — sine: quod .. dissolutum sit, id esse sine sensu, quod autem sine sensu sit, id nihil ad nos pertinere omnino; F II, 100. quod dissolutum sit, id esse sine sensu; F II, 100. id ipsum odiosum est, sine sensu esse; T I, 90. talis .. interitus non est sine gravi sensu; T I, 107. si di possunt esse sine sensu et mente; N I, 25. absurdum .. est dicere, ... mundum esse sine sensu; N II, 31. quae (arbores, herbae) quamquam sine sensu sunt, tamen a natura sustinentur; N II, 133. nec ullum animal est sine sensu; N III, 34. non potest ipse (ignis) esse sine sensu; N III, 36.

video de: ut .. de sensibus hesterno sermone vidistis, item faciunt de reliquis; A II, 42.

III. **nach Adjectiven: 1. Genetiv:** compos: ita efficitur animantem, sensus, mentis, rationis mundum esse compotem; N II, 47.

2. **Dativ:** continens: ſ. II, 2. iungo.

3. **Ablativ:** contentus: contentane sit (natura) suis integris incorruptisque sensibus; A II, 19.

praeditus: neque .. (audite) mundum ipsum animo et sensibus praeditum, rotundum ... deum; N I, 18. ex corpusculis ... non sensu praeditis, sed concurrentibus temere; N II, 94.

refertus: cum .. omnia completa et referta sint aeterno sensu et mente divina; D I, 110.

vacuus: ut hic primo aspectu inanimum quiddam sensuque vacuum se putat cernere; N II, 90. naturale (genus divinandi) ... videbatur .. animo per somnum sensibus et curis vacuo provideri; D II, 27.

4. **mit Präpositionen:** alienus a: dolor .. (est) motus asper in corpore alienus a sensibus; T II, 35.

liber a: viget .. animus in somnis liber ab sensibus omnique inpeditione curarum; D I, 115.

IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv:** amissio: satis habere causae, quam ob rem reicerentur, ut dolorem, morbum, sensuum amissionem; F III, 51.

appetitus: ſ. II, 1. tueor.

argumentum: tum Scipio: utere igitur argumento, Laeli, tute ipse sensus tui. cuius, inquit ille, sensus? R I, 59.

distributio: quod contingit animalibus sensuum distributione; F V, 33.

fides: ut neque sensuum fidem sine ratione nec rationis *sine* sensibus exquiramus; F IV, 9.

fons: ſ. I, 2.

integritas: satis esse causae ..., ut in valetudine, ut in integritate sensuum; F III, 51. integritatem oculorum reliquorumque sensuum ponere in bonis potius; F IV, 20.

iudicia: quorum (sensuum) ita clara iudicia et certa sunt, ut ..; A II, 19. nullo modo poterimus sensuum iudicia defendere; F I, 64.

mendacia: potius de dissensionibus ... disseramus quam de oculorum sensuumque reliquorum mendaciis; A II, 147.

suspicio: quin tantus interitus in morte sit, ut ne minima quidem suspicio sensus relinquatur; T I, 88.

testimonium: (sidera) esse ignea duorum sensuum testimonio confirmari Cleanthes putat, tactus et oculorum; N II, 40.

visum: si ullum sensus visum falsum est, nihil percipi potest; A II, 101. sunt falsa sensus visa; A II, 101.

2. **mit Präposition:** motus in: est .. (voluptas) iucundus motus in sensu; F II, 75.

V. **Umstand: 1. Ablativ:** accipere: nec potest (animal) ullo sensu iucunda accipere, non accipere contraria; N III, 32. quae (res) sensu accipiuntur; D II, 9. vgl. II, 2. videor; A I, 40.

adficere: ille (ignis) corporeus ... omnia .. alit ... sensuque adficit; N II, 41.

cerni: ut (vis et natura deorum) .. non sensu, sed mente cernatur; N I, 49.

compleri: ſ. III, 3. refertus.

comprehendere: animo iam haec tenemus comprehensa, non sensibus; A II, 21. comprendi multa et percipi sensibus; A II, 37. eam (sententiam) sic animo comprensam habebit, ut ea, quae sensibus; A II, 119. comprehenditur .. suis cuiusque sensibus sic, ut ..; F V, 27. quod et sensibus et animo ea, quae extra sunt, percipimus atque conprendimus; N II, 147. sensibus eadem omnia conprehenduntur; L I, 30. ſ. II, 1. appello; A I, 41.

confirmare: si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat, id est incorruptis atque integris testibus; F I, 71.

contineri: quae (res) manentes semper eadem ‖ eaedem ‖ non sensu, sed intellegentia continentur *; Ti 28.

fieri: quod ... comprehensio facta sensibus et vera esse illi et fidelis videbatur; A I, 42.

gigni: sive quae aliae voluptates in toto homine gignuntur quolibet sensu; T III, 41.

idem: non eandem esse vim neque integritatem dormientium et vigilantium nec mente nec sensu; A II, 52.

instrui: ut (animus) et sensibus instructus sit et habeat praestantiam mentis; F V, 34.

iudicare: qui ... negent satis esse, quid bonum sit aut quid malum, sensu iudicari; F I, 31. sensibus ipsis iudicari voluptatem bonum esse, dolorem malum; F II, 36. huic omnia sensu, non ratione sunt iudicanda; F II, 91. omnia .. iucunda, quamquam sensu corporis iudicentur, ad animum referri tamen; T V, 95. (Chaldaei) oculorum fallacissimo sensu iudicant ea, quae ratione atque animo videre debebant; D II, 91.

metiri: quia tanta caritas patriae est, ut eam non sensu nostro, sed salute ipsius metiamur; T I, 90.

moveri: (sapiens) movetur mente, movetur sensibus; A II, 101. sequitur .., ut (sidera) ipsa sua sponte, suo sensu ac divinitate moveantur; N II, 43.

qui animis movemur et sensibus; N II, 58. quod haec (belua) tantum, quantum sensu movetur, ad id solum, quod adest, ... se accommodat; O I, 11.
ornare: sensibus .. (natura animum) ornavit ad res percipiendas idoneis; F V, 59.
percipi: quae sensibus percipi dicimus; A II, 21. quae non sensibus ipsis percipi dicuntur, sed quodam modo sensibus, ut haec; A II, 21. praesto est, qui neget rem ullam percipi posse sensibus; A II, 101. quae (voluptas) ... cum iucunditate quadam percipitur sensibus; F I, 37. speciem dei percipi cogitatione, non sensu; N I, 105. ad inventa animo, percepta sensibus adhibitis opificum manibus omnia nos consecutos; N II, 150. quod ... Carneades quaerere solebat, quarumnam rerum divinatio esset, earumne, quae sensibus perciperentur; D II, 9. te ... ab iis rebus, quae sensibus aut artificiis perciperentur, abducere divinationem; D II, 13. ſ. comprehendere; A II, 37. N II, 147.
praestare: praestans valetudine, viribus, forma, acerrumis integerrumisque sensibus; T V, 45.
secernere: ut ... altero (sensu beluae) secernerent pestifera a salutaribus; N II, 122.
sentire: ſ. I, 1. est; N I, 26. — II, 4. cado sub; A II, 105.
sustineri: hi (animi) cum sustinentur membris et corpore ‖ [et corpore] ‖ et sensibus, omnia certiora cernunt, cogitant, sentiunt; D II, 139.
abl. comp.: sanis modo et integris sensibus num amplius quid desideres; A II, 80.
zum Satz: qui (di) quo sensu beati esse possint, intellegi non potest; N I, 34.
2. Präpositionen: contra: quam multa ille (Chrysippus) contra sensus! A II, 75.
cum: eos, quibus orbati sumus, esse cum aliquo sensu in iis malis; T I, 111. mihi videtur ... orta amicitia adplicatione magis animi cum quodam sensu amandi quam ..; Lae 27.
in: quis .. opifex praeter naturam ... tantam sollertiam persequi potuisset in sensibus? N II, 142. quia non idem contingit in sensibus; L I, 47.
sine: animi discessus a corpore ... fit plerumque sine sensu, non numquam etiam cum voluptate; T I, 82. quae essent dura, si sentiret, nulla *sunt* sine sensu; T I, 107. natura est .., quae contineat mundum ..., et ea quidem non sine sensu atque ratione; N II, 29. ita sensim sine sensu aetas senescit; C 38. ſ. IV, 1. fides.

sententia, Sinn, Gesinnung, Gedanke, Begriff, Inhalt, Satz, Beweisführung, Meinung, Wissen, Stimme, Urteil, Spruch: I. Subject: adfert: reliquorum sententiae spem adferunt, ... posse animos ... in caelum ... pervenire; T I, 24. mali .. quid adfert ista sententia? T I, 82.
confirmat: eadem .. sententia confirmavit animum, ... quae perspexit ... praesidium esse firmissimum; F I, 68.
debet: ſ. est; R V, 11.
definit: ſ. est; Lae 58.
desiderant: non .. hominum interitu sententiae quoque occidunt, sed lucem auctoris fortasse desiderant; N I, 11.
discrepant: ſ. est; N I, 1.
dissident: has sententias eorum philosophorum re inter se magis quam verbis dissidere; F III, 41.
distrahit: quae sententia omnem societatem distrahit civitatis; O III, 28.
ducit: quae (sententia) familiam ducit; F IV, 45.
errat: de dis inmortalibus habere non errantem et vagam, ut Academici, sed, ut nostri, stabilem certamque sententiam; N II, 2.
est: si ulla sententia cuiusquam esse potest nihil adprobantis; A II, 29. haec Academicorum est una sententia; A II, 70. testatur saepe Chrysippus tres solas esse sententias, quae defendi possint, de finibus bonorum; circumcidit et amputat multitudinem; A II, 138. quam .. (sententiam) ille (pater) Carneadeam esse dicebat; A II, 148. ista Academiae est propria sententia; A II, 148. omnes mihi Epicuri sententiae satis notae sunt; F I, 16. si (Epicurus) sententiam hanc, quae nunc Hieronymi est, coniunxisset cum Aristippi vetere sententia; F II, 19. de vacuitate doloris eadem sententia erit; F II, 37. nec .. ignoro varias philosophorum fuisse sententias; F III, 30. si quae (sententiae) similes earum sunt; F III, 31. quae sententia est Peripateticorum; F III, 43. gravissimam illam vestram sententiam ... communem fore vobis cum omnibus, qui ..; F IV, 45. quaenam sit istius veteris ... Academiae de finibus bonorum Peripateticorumque sententia; F V, 8. quam eandem (sententiam) Aristoteli fuisse et Polemonis docet; F V, 14. ille .. vidit, non modo quot fuissent adhuc philosophorum de summo bono, sed quot omnino esse possent sententiae; F V, 16. superiores tres (sententiae) erant, quae esse possent; F V, 20. sex .. hae sunt simplices de summa bonorum malorumque sententiae, duae sine patrono, quattuor defensae; F V, 21. cum praeterea nulla (sententia) esse possit; F V, 23. quae tandem est Epicharmi ista sententia? T I, 15. haec sunt fere de animo sententiae; T I, 22. harum sententiarum quae vera sit, deus aliqui viderit; quae veri simillima, magna quaestio est; T I, 23. quaecumque vera sit earum sententiarum, quas exposui; T I, 23. nec .. mihi sane quicquam occurrit, cur non Pythagorae sit et Platonis vera sententia; T I, 49. tu Epicurum existimas ista voluisse, aut libidinosas eius fuisse sententias? T III, 46. quaecumque dissentientium philosophorum sententia sit de finibus; T V, 83. hae sunt sententiae, quae stabilitatis aliquid habeant; T V, 85. eadem Calliphontis erit Diodorique sententia; T V, 87. non absurda sententia est; T V, 112. quorum (philosophorum) ea sententia est, ut virtus per se ipsa nihil valeat; T V, 119. de qua (quaestione) tam variae sunt ‖ sint ‖ doctissimorum hominum tamque discrepantes sententiae, ut ..; N I, 1. quorum (philosophorum) si vera sententia est; N I, 3. qui, quae sit earum (sententiarum) vera, iudicent; N I, 13. cuius (Zenonis) discipuli Aristonis non minus magno in errore sententia est; N I, 37. in illis selectis eius (Epicuri) brevibusque sententiis ... haec, ut opinor, prima sententia est; N I, 85. quia vestra est de somniorum veritate sententia; N III, 93. quae est tota Diodori vobis inimica sententia; Fa 13. illa .. sententia habet aliquid disputationis, haec vero non est tolerabilis; Fa 21. cum duae sententiae fuissent veterum philosophorum, una eorum, qui ..., altera eorum, quibus ..; Fa 39. cum .. nihil tam incorruptum esse debeat in re publica quam suffragium, quam sententia; R V, 11. eadem .. omnium virtutum causa atque sententia est; L I, 48. cuius praecepti tanta vis et tanta sententia est, ut ..; L I, 58. hanc .. video sapientissimorum fuisse sententiam; L II, 8. mea .. *eadem* sententia est; L II, 24. quom ... de sacris ... haec sit una sententia, ut conserventur; L II, 47. si honestatem tueri ac retinere sententia est; O III, 116. nec .. illa prima (sententia) vera est, ut ..; Lae 57. altera sententia est, quae definit amicitiam paribus officiis ac voluntatibus; Lae 58. impuri cuiusdam aut ambitiosi aut omnia ad suam potentiam revocantis esse sententiam; Lae 59. ſ. II, 1. enuntio. retineo. V, 2. in; N I, 85.
evanescunt: Aristonis, Pyrrhonis, Erilli non nullorumque aliorum (sententiae) evanuerunt; T V, 85.

fallit: ista sententia maxime et fallit imperitos et obest saepissime rei publicae; L III, 34.
fugiunt: nisi quae (sententiae) me forte fugiunt; T I, 22.
habet: f. est; T V, 85. Fa 21.
incidunt: iam explosae eiectaeque sententiae Pyrrhonis, Aristonis, Erilli quod in hunc orbem ... incidere non possunt, adhibendae omnino non fuerunt; F V, 23.
inclinat: cum sententia senatus inclinaret ad pacem cum Pyrrho foedusque faciendum; C 16.
inest: in ipso nomine legis interpretando inesse vim et sententiam iusti et veri legendi; L II, 11.
nascitur: nata est sententia veterum Academicorum et Peripateticorum; F II, 34.
obest: f. fallit. — occidunt: f. desiderant.
perspicit: f. confirmat. — potest: f. est; A II, 29. 138. F V, 16. 20. 23. incidunt. II. 1. reperio.
proficiscuntur: ex ea (virtute) proficiscuntur honestae voluntates, sententiae, actiones; T IV, 34.
restat: Cyrenaicorum restat sententia; T III, 52.
tollunt: horum .. sententiae omnium non modo superstitionem tollunt, ... sed etiam religionem; N I, 117.
valet: haec antiquorum (sententia) valeat necesse est; F V, 23.
videtur: visa est Arcesilae cum vera sententia, tum honesta et digna sapiente; A II, 77.
ohne Verb: sed quot homines, tot sententiae; F I, 15. eorum .. omnium multa praetermittentium ... quasi curta sententia; at vero illa perfecta atque plena eorum, qui ..; F IV, 36. regalis sane et digna Aeacidarum genere sententia; O I, 38.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adamo: eam .. sententiam, quam adamaverunt, pugnacissime defendere (malunt); A II, 9.
adfero: alii ... eas sententias afferunt; F IV, 36. suam quisque videri voluit afferre sententiam; F V, 72.
adhibeo: f. I. incidunt.
appello: quas (sententias) appellatis *κυρίας δόξας*; N I, 85.
aspernor: habeo .. sententiam tuam nec eam admodum aspernor; A II, 148.
audio: audite ... non futtilis ‖ futilis ‖ commenticiasque sententias; N I, 18.
celo: cur celatis, quasi turpe aliquid, sententiam vestram? A II, 60.
circumscribo: circumscriptis .. iis sententiis ... et iis; F III, 31.
cognosco: cognitis etiam reliquorum sententiis; A II, 9. quibus vellem satis cognita esset nostra sententia; O II, 7.
commuto: f. V, 2. ex; A II, 71.
complector: cuius (Pisonis) oratio attende, quaeso, .. satisne videatur Antiochi complexa esse sententiam; F V, 8.
comprehendo: eam (sententiam) sic animo comprensam habebit, ut ea, quae sensibus; A II, 119. in quo (libro Epicurus) breviter comprehensis gravissimis sententiis quasi oracula edidisse sapientiae dicitur; F II, 20.
comprobo: f. sequor; D I, 11.
concludo: tu .., Vellei, non vestro more, sed dialecticorum ... argumento ‖ argumenti, al. ‖ sententiam conclusisti; N I, 89.
coniungo: f. I. est; F II, 19.
conligo: quas sententias (Aeschines) colligit, quae verba contorquet! T III, 63.
contemno: in quo neutrorum omnino contemnenda sententia est; O I, 70.
contineo: quae lex hanc sententiam continet, ut omnes leges tollat; L III, 38.
defendo: f. **defendo,** III. sententiam (13 St.) B. I, S. 627, a.
defensito: cuius (Calliphontis) quidem sententiam Carneades ita studiose defensitabat, ut eam probare etiam videretur; A II, 139.
destino: qui certis quibusdam destinatisque sententiis quasi addicti et consecrati sunt; T II, 5.
dico: f. **dico,** III. sententiam (8 St.) B. I, S. 695, b.
dinumero: ut eorum molestum sit dinumerare sententias; N I, 2.
edo: leges .. a me edentur non perfectae, ... sed ipsae summae rerum atque sententiae; L II, 18.
eicio: f. I. incidunt.
eligo: quam potissimum sententiam eliget et disciplinam? etsi, quamcumque eliget, insipiens eliget; A II, 117.
enervo: ad hanc enervatam muliebremque sententiam satis docilem se Epicurus praebuit; T II, 15.
enumero: enumerasti memoriter et copiose ... usque a Thale Milesio de deorum natura philosophorum sententias; E I, 91.
enuntio: quia gravissimae sint ad beate vivendum breviter enuntiatae sententiae; F II, 20.
excludo: exclusis sententiis reliquorum; F V, 23.
explico: f. **explico,** III. sententiam (6 St.) B. I, S. 923, b. — explodo: f. **explodo** sententiam (3 St.) B. I, S. 924, a. — expono: f. **expono,** III. sententiam (5 St.) B. I, S. 925, a.
exprimo: f. sequor; T I, 65.
fero: de quibus (finibus) tres video sententias ferri, quarum nullam probo; Lae 56.
fingo: ut apud Ennium est, »qui sui quaestus causa fictas suscitant sententias«; D I, 88.
habeo: f. comprehendo; A II, 119. **habeo,** III. sententiam (4 St.) B. II, S. 129, a.
interpretor: animadverte .., rectene hanc sententiam interpreter; F II, 20. rectene interpretor sententiam tuam? T III, 37. sententias interpretari perfacile est; L II, 17.
iudico: etiam mea sponte nimis superstitiosam de divinatione Stoicorum sententiam iudicabam; D II, 100.
labefacto: in quo (libro) disputatio Cottae quamquam labefactavit sententiam meam, non funditus tamen sustulit; D I, 8.
laudo: quod (Theophrastus) in Callisthene suo laudarit illam sententiam; T V, 25.
mando: eius disputationis sententias memoriae mandavi, quas hoc libro exposui arbitratu meo; Lae 3.
muto: taceo neque te, quo minus ... sententiam mutes, deterrendum puto; A II, 63. labamus mutamusque sententiam clarioribus etiam in rebus; T I, 78.
nosco: Quinti novi sententiam; L I, 21. f. sequor; T I, 15.
obtineo: quod (Stoici) se posse putant duas contrarias sententias obtinere; F IV, 78. quam (sententiam) vis obtinere; T I, 26.
occulto: aperte .. vel odisse magis ingenui est quam fronte occultare sententiam; Lae 65.
omitto: has .. tot sententias ut omittamus; A II, 130.
patefacio: quoniam utrique patefacta atque explicata ‖ explicita ‖ sententia sua ad eundem exitum veniant; Fa 44.
perficio: f. I. ohne Verb; F IV, 36.
persequor: antiquorum .. sententiam Antiochus noster mihi videtur persequi diligentissime; F V, 14.
pono: quas (sententias) posui; F III, 31. ponam in medio sententias philosophorum de natura deorum; N I, 13.

probo: s. **probo,** III. sententiam (6 St.) B. II, S. 174, a.
profiteor: ex quo equidem existimo tardiores ad hanc sententiam profitendam multos esse factos; N I, 63.
pronuntio: s. **pronuntio,** II. sententiam (3 St.) S. 185, a.
quaero: quaeramus unam quamque reliquorum sententiam, si fieri potest; T V, 84.
recordor: qui .. omnia venalia (recordetur), edictum ‖ dilectum ‖ decretum, alienam suam sententiam; P 46.
relinquo: tris relinquit sententias; A II, 138.
reperio: cum hac sententia non modo verior, sed ne utilior quidem hominum vitae reperiri ulla possit; P 23.
retineo: sunt .. haec de finibus ... retentae defensaeque sententiae; T V, 84.
rogo: quos (patres) priores sententiam rogabat; R II, 35.
sciscitor: Epicuri ex Velleio sciscitabar sententiam; N I, 17.
scribo: summa .. memoria (Philo) pronuntiabat plurimas Epicuri sententias iis ipsis verbis, quibus erant scriptae; N I, 113.
seligo: s. I. est; N I, 85.
semoveo: omnes .. sententias simplices eorum, in quibus nulla inest ‖ est ‖ virtutis adiunctio, omnino a philosophia semovendas putabo; F II, 39. ceterorum sententiis semotis; F II, 44.
sequor: eandem .. sententiam sequitur, quam tu; A I, 12. liceat tandem mihi considerare, utram sententiam sequar; A II, 133. si secutus esset eorum sententiam; F II, 55. hanc eorum .. sententiam sequi nos censes oportere? F III, 12. tu mihi videris Epicharmi ... sententiam sequi. — quam? non enim novi; T I, 15. hanc nos sententiam secuti his ipsis verbis in Consolatione [hoc] expressimus; T I, 65. cum antiquissimam sententiam, tum omnium populorum et gentium consensu conprobatam sequor; D I, 11.
significo: hanc sententiam significare videtur Laconis illa vox; T I, 111.
subicio: sub hanc vocem honestatis quae sit subicienda sententia; F II, 48.
suscipio: quam (sententiam) in hac disputatione suscepimus; T V, 28.
suscito: s. fingo.
tego: ut nostram ipsi sententiam tegeremus; T V, 11.
teneo: hanc ego cum teneam sententiam; F I, 34. ut fati nomen ne adiungas et eandem tamen teneas sententiam; Fa 29.
tollo: s. labefacto.
tribuo: ut ea (vis, sententia) non homini quoipiam, sed Delphico deo tribueretur; L I, 58.
tueor: ceteris omnibus philosophis haec est tuenda sententia, maxime tamen Stoicis ‖ his ‖; F III, 36. ut mihi, velim nolim, sit certa quaedam tuenda sententia; N I, 17.
video: videamus .. sententias eorum (superiorum); F IV, 58. si prius Epicuri sententiam viderimus; T III, 32.
2. **Dativ:** addico: s. 1. destino.
adsentior: illi alteri sententiae, nihil esse, quod percipi possit, vehementer adsentior; A II, 148. harum trium sententiarum nulli prorsus adsentior; Lae 57.
ascribo: me quoque adscribe ‖ adscribito, al. ‖ fratris sententiae; L I, 20.
coniungo: huic certae stabilique sententiae quae sint coniuncta, explicabo brevi; F I, 55.
consecro: s. 1. destino.
convenio: quae superiori sententiae conveniunt; F IV, 78. si fieri potest, ut hoc praeclarum quasi decretum beatae vitae possit omnium sententiis et disciplinis convenire; T V, 84.
diffido: equidem ... huic incipio sententiae diffidere interdum; T V, 3.
faveo: ita isti faveo sententiae; T I, 55.
repugno: is .. (dolor) huic maxime sententiae repugnat; T V, 76.
suggero: huic incredibili sententiae ratiunculas suggerit; N III, 73.
sum: quae ‖ quod ‖ si tanta potestas est stultorum sententiis atque iussis, ut ..; L I, 44.
3. **Ablativ:** abundo: eloquentiam sine maiore quadam vi fluere abundantem sonantibus verbis uberibusque sententiis; T I, 64.
depello: ne scilicet dolorem summum malum diceres oppositoque dedecore sententia depellerere; T II, 16.
desisto: s. **desisto,** I. sententia (4 St.) B. I, S. 650, b.
sum: qua (sententia) te fuisse semper scio; L III, 33.
utor: vide .., ne non debeas verbis nostris uti, sententiis tuis; F II, 77. (Zenonem) stantem cum iis ... uti isdem argumentis ... isdemque sententiis; F IV, 45. ut sententiis nostris pro suis uterentur; F V, 74. qua est sententia in Cresphonte usus Euripides; T I, 115. sententiis tamen utendum eorum potissimum, qui maxime forti et, ut ita dicam, virili utuntur ratione atque sententia; T III, 22. nec .. (avus) excursione nec saltu ... uteretur, sed consilio, ratione, sententia; C 19.
4. **mit Präpositionen:** abhorreo a: his .. rebus inbutae mentes haud sane abhorrebunt ab utili aut a vera sententia; L II, 16.
accommodo ad: quid est cur verear, ne ad eam (sententiam) non possim accommodare Torquatos nostros? F I, 34.
concludo contra: s. dico contra.
coniungo cum: s. I. est; F II, 19.
decedo de: quis .. potest ... de sententia decedere? F IV, 52.
deduco de: ut contra omnium sententias disserens de sua pleros que deduceret; A I, 45. quem (Dionysium) cum Cleanthes condiscipulus rogaret, quaenam ratio eum de sententia deduxisset; T II, 60.
deicio de: me pudet tam cito de sententia esse deiectum; T II, 14.
desisto de: tu ... verbo de sententia destitisti; T II, 28.
deterreo de: num .. eorum frequentia Stoici de sententia deterrentur? D II, 81.
dico contra: multa .. a te contra istam sententiam dicta sunt et Stoicorum ratione conclusa; T V, 82. — pro: pro qua (sententia) non in senatu, non in contione, non apud exercitum neque ad censores dicere audeant; T III, 51.
diiudico inter: utrum .. inter has sententias diiudicare malumus an ad propositum redire? T I, 23.
discrepo a: eiusdem (Epicuri) testamentum ... ab ipsius sententia iudico discrepare; F II, 100.
dissero contra: s. deduco de; A I, 45.
distraho in: in quo considerando saepe animi in contrarias sententias distrahuntur; O I, 9.
incido in: ut moleste ferrem tantum ingenium ... in tam leves, ne dicam in tam ineptas sententias incidisse; N I, 59.
insum in: vgl. 1. semoveo; F II, 39.
maneo in: cum ... Zeno .. et ii, qui ab eo essent profecti, manerent in antiquorum philosophorum sententia; D I, 5.
permaneo in: s. **in,** B, I. permaneo in sententia (6 St.) B. II, S. 262, b.

persevero in: homo acutus ... in eadem sententia perseverabat; N III, 83.
quaero contra: nec .. alia sunt quaerenda contra Carneadiam illam sententiam; F V, 22.
resideo in: quorum non in sententia solum, sed etiam in nutu residebat auctoritas; C 61.
revolvo ad: ad patris revolvor sententiam; A II, 148.
sum in: f. **in,** B, I. sum in sententia (4 St.) B. II, S. 272, b.
versor in: quod in aliis rebus aliisque sententiis versaris atque ille (Plato); L II, 17.
utor ad: auctoribus .. ad istam sententiam ... uti optimis possumus; T I, 26. — pro: f. 3. utor; F V, 74.
III. **nach Adjectiven und Adverb:** 1. **Genetiv:** similis: f. I. est; F III, 31.
2. **Dativ:** consentaneus: cui sententiae consentaneum est ultimum esse bonorum cum voluptate vivere; F I, 41.
convenienter: quid (Epicurus) convenienter possit rationi et sententiae suae dicere; F II, 84.
3. **Ablativ:** refertus: totus .. liber, qui est de summo bono, refertus *est* et verbis et sententiis talibus; T III, 42. quod orationes declarant refertae philosophorum sententiis; N I, 6.
4. **mit Präpositionen:** communis cum: commune nobis est cum multorum aliorum philosophorum sententiis; F III, 36.
docilis ad: f. II, 1. enervo.
IV. **nach Substantiven:** acerbitas: Panaetius nec acerbitatem sententiarum nec disserendi spinas probavit; F IV, 79.
adiutor, auctor: floret Epicurus, eiusdem fere adiutor auctorque sententiae; O III, 116.
consensio: quocum (Scipione) ... fuit ... voluntatum, studiorum, sententiarum summa consensio; Lae 15.
copia: cum obruentur copia sententiarum atque verborum; T II, 3.
defensores: quod .. et ipse (Epicurus) et amici eius ... defensores eius sententiae fuerunt; F II, 44.
dignitas: hic (Epicurus) dignitate huius sententiae capitur; T V, 31.
gloria: gloria .. huius sententiae quis est illo viro dignior? T V, 34.
gravitas: huius sententiae gravitas a Platonis auctoritate repetatur; T V, 34.
inconstantia: de inconstantia totius illorum sententiae ... sit || est || ... dictum satis; A II, 29.
inrisores: veniant .. isti inrisores huius orationis ac sententiae; P 13.
litterae: in Sibyllinis ex primo versu cuiusque sententiae primis litteris illius sententiae carmen omne praetexitur; D II, 112.
multitudo: f. I. est; A II, 138.
praecepta: quae verborum sententiarumque praecepta sunt, eadem ad sermonem pertinebunt; O I, 132.
principatus: quod, ut quisque aetate antecedit, ita sententiae principatum tenet; C 64.
principes: trium proximarum (sententiarum) hi principes; F V, 20.
ratio: rationem illi (Pythagorei) sententiae suae non fere reddebant, nisi ..; T I, 38.
series: videtisne, quanta series rerum sententiarumque sit? L I, 52.
subtilitas: neque .. flumine conturbor inanium verborum nec subtilitate sententiarum; N II, 1.
versus: f. litterae.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adiuvari: quae (fabulae) ... verbis sententiis, numeris cantibus adiuventur; D II, 113.
augeri: potest id ... omnibus electissimis verbis gravissimisque sententiis ... augeri et ornari; F III, 26.
condemnari: cuius (Panaetii) ... sententia condemnata mihi videtur esse inanitas ista verborum; F IV, 23.
congruere: interpres ... mentis oratio verbis discrepat sententiis congruens; L I, 30.
coniungi: vir ... mecum et amicitia et omni voluntate sententiaque coniunctus, F III, 8.
constitui: haec cum constituta sunt iudicio atque sententia; T IV, 51. quodsi populorum iussis, si principum decretis, si sententiis iudicum iura constituerentur; L I, 43.
damnari: cum (is philosophus) impiis sententiis damnatus esset; D I, 124.
dici: neque sententiis solum copiose (a te dictum esse), sed verbis etiam ornatius, quam solent vestri; N I, 58.
dissentire: a quibus (Peripateticis, Academicis) Stoici ipsi verbis magis quam sententiis dissenserunt; A II, 15.
dissidere: non verbis Stoicos a Peripateticis, sed universa re et tota sententia dissidere; F IV, 2.
exponi: philosophorum sententiis, qualis hic futurus sit, ... exponitur; T II, 51.
geri: non viribus ... aut celeritate corporum res magnae geruntur, sed consilio, auctoritate, sententia; C 17.
liberari: quo (carmine) recitato sententiis iudicum (Sophocles) est liberatus; C 22.
ornari: f. augeri.
abl. comp.: f. II, 1. reperio.
zum Satz: quod (extremum et ultimum bonorum) omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut ..; F I, 29. quarum adeo omnium (virtutum) sententia (ratio) pronuntiabit primum de voluptate, nihil esse ei loci; F II, 37. his sententiis omnibus nihil post mortem pertinere ad quemquam potest; T I, 24. f. **meus,** A. sententia (10 St.) B. II. S. 551, a.
2. **Präpositionen:** de: ut Amynomachus et Timocrates, heredes sui, de Hermarchi sententia dent, quod satis sit; F II, 101. quas (Cretum leges) *sive Iuppiter* sive Minos sanxit de Iovis quidem sententia, ut poëtae ferunt; T II, 34. templum Iunonis Sospitae L. Iulius ... de senatus sententia refecit ex Caeciliae ... somnio; D I, 4. quorum (amicorum) de sententia lecticula in curiam (rusticum) esse delatum; D I, 55. ut res nummaria de communi sententia constitueretur; O III, 80.
ex: qui ex illius (Dionysii) commututa sententia docere vellet ..; A II, 71. sapiens num comprehensum animo habet ... se ex sententia navigaturum? A II, 100. qui (maiores) .. iurare „ex sui animi sententia“ quemque voluerunt; A II, 146. et animosos (dicimus) et bene animatos et ex animi sententia || [et animosos ... sententia] ||; T I, 19. quibus (portentis) cognitis multae saepe res *ex* hominum sententia atque utilitate partae (sunt); N II, 163. id totum dixi ex Crassi ... sententia; L III, 42. quod EX ANIMI TUI SENTENTIA iuraris, ... id non facere periurium est; O III, 108.
in (acc.): f. **in,** A, IV, 3. sententiam (5 St.) B. II, S. 256, b. — (abl.): velut in ea ipsa sententia ... omnis bonos semper beatos volumus esse; T V, 28. in hac ita exposita sententia sunt qui existiment ..; N I, 85. brevitas non modo senatoris, sed etiam oratoris magna laus est in sententia || [in sententia] ||; L III, 40. f. I. est; N I, 85.
propter: propter huius modi sententias istorum hominum est multitudo; T V, 28.

sentina, Bodenwasser: cum alii malos scandant, alii per foros cursent, alii sentinam exhauriant; C 17.

sentio, empfinden, fühlen, merken, wahrnehmen, einsehen, verstehen, denken, meinen, urteilen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** sagire .. sentire acute est || [sagire ... est] ||; D I, 65.

2. **persönlich:** alqs: ita qui sentiat || sentiet, sentient ||, non apertissime insaniat? A II, 21 (20). animus quodam modo eripitur iis, quos neque sentire neque adsentiri volunt; A II, 38. iocansne (Hortensius) an ita sentiens; A II, 63. confuse loquitur; gerendus est mos, modo recte sentiat; F II, 27. non sentientis ..., nihil est, ullam in partem quod intersit; T I, 24. carere .. sentientis est, nec sensus in mortuo; T I, 88. quid potest esse in eo odiosum, qui nec careat nec sentiat? T I, 90. quid curet .. (Endymion), qui ne sentit quidem? T I, 92. „qui poteris (abigere)?" illi (amici), „non enim senties"; T I, 104. lacerari eum (Hectorem) et sentire, credo, (Achilles) putat; T I, 105. quae essent dura, si sentiret, nulla *sunt* sine sensu; T I, 107. suis et propriis bonis laudis et gloriae, quamvis non sentiant, mortui non carent; T I, 109. male olere omne caenum. at non semper. commove, senties; T IV, 54. cum humiliter demisseque sentiret; T V, 24. ut ea, quae gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus, in ea ipsa, ubi sentimus, parte versentur; T V, 111. dicam ..., ut sentio; N I, 78. quoniam is (ignis), cum inest in corporibus nostris, efficit, ut sentiamus; N III, 36. non ignoro ... te semper ita sensisse, ut de ceteris divinandi generibus dubitares; D II, 101. ne sic etiam sentire videare; R III, 8. si ita sensit, ut loquitur, est homo impurus; sin aliter ..., oratio est tamen immanis; R III, 32. probe .. sentires, si re ac non verbis dissiderent; L I, 54. si hoc, quo sentimus et sapimus, mortale et caducum est; fr V, 97. s. III. alqd; T I, 6. D II, 78.

alqd: quicquid est illud, quod sentit, quod sapit; T I, 66. fr IX, 10. in qua (infinitate) nihil neque sentiens neque coniunctum potest esse; N I, 28. partim ut moveri etiam et sentire et appetere possint; N II, 81.

amici: ne illos (amicos) plus, quam ipsi velint, si sentiant, ... diligamus; T III, 73.

bestiae: cum homines bestiaeque hoc calore teneantur et propterea moveantur ac sentiant; N II, 31.

corpus: corpus unum et simplex, ita figuratum, ut temperatione naturae vigeat et sentiat; T I, 21.

deus: siquidem est deus, qui viget, qui sentit; R VI, 26.

homines: s. bestiae.

insani: quod idem contingit insanis, ut et incipientes furere sentiant et dicant aliquid ... videri .. et, cum relaxentur, sentiant; A II, 52.

mens: nulla re adiuncta, qua (mens) sentire possit; N I, 27.

natura: s. **natura,** I, 1. sentit (4 St.) B. II, S. 638, a.

pars: nullius sensu carentis pars aliqua potest esse sentiens; mundi autem partes sentientes sunt; N II, 22.

philosophus: nemo aliter philosophus sensit, in quo modo esset auctoritas; D I, 86.

populus: (populus) est moderatior, quoad sentit et sapit; R I, 65.

sidera: ut ea (sidera) quoque rectissime et animantia esse et sentire atque intellegere dicantur; N II, 39.

vis: ad hostiam deligendam || dilig. || potest dux esse vis quaedam sentiens; D I, 118. ad hostiam deligendam ducem esse vim quandam sentientem atque divinam; D II, 35.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** s. **de,** I. sentio (37 St.) B. I, S. 608, b.

2. **indirecte Frage:** quis ... non ... sentit, quid intersit inter perspicua et inania? A II, 51. quisquis .. sentit, quem ad modum sit affectus; F I, 38. cum .. dispicere coepimus et sentire, quid simus; F V, 41. quod facile sentio, quam multorum ... scribendi studia commoverim; N I, 8. non .. sentitis, quam multa vobis suscipienda sint; N I, 94. sentit domus unius cuiusque, sentit forum, sentit curia, campus, socii, provinciae, ut ... peccetur; N III, 69. nec vero illa parva vis naturae est rationisque, quod unum hoc animal sentit, quid sit ordo; O I, 14. tunc obsequatur (*homo*) naturae, cum sine magistro senserit, quid natura desideret; fr V, 82. s. III. alqd; D I, 129.

3. **accus. c. infin.:** a. **vollständiger Infinitiv:** omnis illa antiqua philosophia sensit ... esse positam; A I, 22. sentitis .. iam hoc me δόγμα dicere; A II, 29. tantum (se) sentire adfici se quodam modo; A II, 76. in remo sentio non esse id, quod videatur; A II, 79. ita sentio et saepe disserui, Latinam linguam ... locupletiorem .. esse; F I, 10. ut alterum esse appetendum, alterum aspernandum sentiamus; F I, 31. ne voluptate victi faciant id, quod sentiant || sentiunt || non esse faciendum; F I, 48. cum sero sentiunt frustra se ... studuisse; F I, 60. sensit .. (Epicurus) in omni disputatione id fieri oportere; F II, 4. quia voluptatem hanc esse sentiunt omnes, quam ..; F II, 6. sentis ... me iam diu ... dicere; F III, 26. ut mel ... non comparatione cum aliis dulce esse sentitur; F III, 34. si (Erillus) ita sensit, nihil esse bonum praeter scientiam; F V, 23. qui (Archimedes) ... ne patriam quidem captam esse senserit; F V, 50. qui animum se habere non sentiat; T I, 41. sentit .. animus se moveri; T I, 55. etiamsi sentias te (id) non habere; T I, 87. dicitur ... carere, cum aliquid non habeas et non habere te sentias; T I, 88. ut mortuorum corpora nihil sentire vivi sentiamus || [ut ... sentiamus] ||; T I, 108. nec, si id ipsi minus consequi possumus, idcirco minus id || [id] || ita faciendum esse sentimus; T II, 8. cum (Epaminondas) una cum sanguine vitam effluere sentiret; T II, 59. si ea bona esse sentires, quae essent homine dignissima; T III, 35. sentit (poëta) omnia repentina ... esse graviora; T III, 45. placere .. tibi admodum sensi ..; T V, 1. qui (Stoici) cum finem bonorum esse senserint congruere naturae; T V, 82. multis etiam sensi mirabile videri ..; N I, 6. Alcmaeo ... non sensit sese mortalibus rebus inmortalitatem dare; N I, 27. deos istos esse non sentio; N I, 109. Gracchus cum ... rem .. illam in religionem populo venisse sentiret; N II, 10. haec ipsa qui non sentiat deorum vim habere; N II, 55. verum vatem fuisse sensistis; D I, 69. quartum quoddam genus rei publicae maxime probandum esse sentio; R I, 45. sic .. decerno, sic sentio, sic adfirmo, nullam omnium rerum publicarum ... conferendam esse ..; R I, 70. posteaquam ... suspicionem populi sensit moveri; R II, 53. sentio .. te sedem etiam nunc hominum ... contemplari; R VI, 20. aliquid se habere sentiet divinum; L I, 59. ut sentiant mulieres naturam || in naturam || feminarum omnem castitatem pati; L II, 29. divinationem ... esse sentio; L II, 32. sensit .. deberi non posse huic civitati illam potestatem; L III, 26. quis .. non sentit omnem auctoritatem optimatium tabellariam legem abstulisse? L III, 34. quod numquam tibi senectutem gravem esse senserim; C 4. sin senecta hoc

deputo miserrimum, sentire ea aetate eumpse ‖ ipsum ‖ esse odiosum alteri•; C 25. haec ‖ ea ‖ ipsa ... sentio fuisse longiora; C 55. sensi ego in optimo filio, tu in ... fratribus .. mortem omni aetati esse communem; C 68. sic persuasi mihi ‖ m. p. ‖, sic sentio, ... non posse ..; C 78. tum se denique errasse sentiunt, cum ..; Lae 84. si (homines) senserint nullum in delictis esse discrimen; P 23. hunc quo modo ego appellabo divitem, cum ipse egere se sentiat? P 44. nihil sibi deesse sentiunt; P 52. f. III. alqd; F I, 30. T I, 55. III, 10. R II, 5. O III, 18. Lae 18. 86. vgl. I, 2. alqs; T IV, 54.

b. **Particip**: iam sentio me esse longius provectum, quam ..; F III, 74. ut ipsa se mens agnoscat coniunctamque cum divina mente se sentiat; T V, 70. quom .. (animus) se ad civilem societatem natum senserit; L I, 62. Cyrus ... negat se umquam sensisse senectutem suam imbecilliorem factam, quam adulescentia fuisset; C 30.

III. **mit einfachem Object:** alqd: cum aliud diceret atque sentiret; A II, 15. cum (Antiochus) annos multos alia sensisset; A II, 63. me ... ea sentire, quae dicerem; A II, 65. paenituit illa sensisse? A II, 69. iisdem sensibus (hic sapiens) reliqua, quae sub quemque sensum cadunt ‖ cadent ‖, sentiet; A II, 105. Pyrrho .. ea ne sentire quidem sapientem, quae ἀπάθεια nominatur; A II, 130. de quo Chrysippo fuit, quantum ego sentio, non magna contentio; A II, 140. quid Catulus sentit? quid Hortensius? A II, 148. ut ea, quae senserit ille (Epicurus), tibi non vera videantur; F I, 14. sentiri haec putat ‖ hoc [putat] ‖, ut calere ignem, nivem esse albam, mel dulce; F I, 30. corpore nihil nisi praesens et quod adest sentire possumus; F I, 55. instituit .., ut ii, qui se audire vellent, ... ipsi dicerent, quid sentirent; F II, 2. non .. solum Torquatus dixit, quid sentiret, sed etiam, cur; F II, 3. idem iste (Hieronymus) .. de voluptate quid sentit? F II, 8. quid (Epicurus) sentiat, non videtis. si alia sentit, inquam, alia loquitur, numquam intellegam, quid sentiat; F II, 21. ea dicas, quae non sentias? F II, 77. ne id non pudeat sentire, quod pudeat dicere; F II, 77. nec eum, quod sentiat, dicere existimo; F II, 90. quod .. ne vivus quidem .. diutius sentire poterat, quam dum fruebatur; F II, 106. de quibus cupio scire quid sentias. egone quaeris, inquit, quid sentiam? F III, 11. cum .. idem sentiret quod omnes; F IV, 21. hic ... sentiebat idem, quod ceteri; F IV, 57. ut sentire quoque aliud, non solum dicere videretur; F IV, 57. qui si ea, quae dicit, ita sentiret, ut verba significant; F IV, 60. qui (Stoici) de rebus bonis et malis sentirent ea; F IV, 61. memento te, quae nos sentiamus, omnia probare; F IV, 80. scis me .. istud idem sentire, Piso; F V, 8. fatendum est ..., quod sentio; F V, 83. fieri .. potest, ut recte quis sentiat et id, quod sentit, polite eloqui non possit; T I, 6. non dico fortasse etiam, quod sentio; T I, 12. qua (vi) vel agamus quid vel sentiamus; T I, 21. quod eum, quem dileximus, vitae commodis privatum arbitramur idque sentire. atque haec ‖ hoc ‖ ita sentimus natura duce, nulla ratione nullaque doctrina; T I, 30. Platonem ... de animorum aeternitate non solum sensisse idem, quod Pythagoram, sed rationem etiam attulisse; T I, 39. quod cum (animus) sentit, illud una sentit, se vi sua, non aliena moveri; T I, 55. nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens ... omnia sentiens et movens; T I, 66. fr IX, 10. de qua (humatione et sepultura) Socrates .. quid senserit, apparet in eo libro, in quo moritur; T I, 102. durior Diogenes, et is quidem *idem* sentiens, sed ut Cynicus asperius; T I, 104. quid .. dicant et quid sentiant ii, ... nemo *ne* mediocriter quidem doctus ignorat. quam ob rem, ... cur legendi sint nisi ipsi inter se, qui idem sentiunt, non intellego; T II, 7. quae antea de dolore ipse sensisset; T II, 60. eos ... sensisse hoc idem, quod a Socrate acceptum diligenter Stoici retinuerunt, omnis insipientes esse non sanos; T III, 10. nos ... non et dicemus hoc melius et constantius sentiemus? T III, 31. defendat, quod quisque sentit; T IV, 7. Brutus tuus auctore Aristo et Antiocho non sentit hoc; T V, 21. quae (vir bonus) agit quaeque sentit; T V, 48. qui .. requirunt, quid quaque de re ipsi sentiamus; N I, 10. quo de libro .. velim scire quid sentias; N I, 16. de te ipso dicam quid sentiam; N I, 57. aveo audire, tu ipse .. quid sentias; N II, 2. facilius me, talibus praesertim de rebus, quid non sentirem, quam quid sentirem, posse dicere; N II, 2. difficile factu est me id sentire, quod tu velis; N III, 1. habes, .. quid Cotta, quid pontifex sentiat; fac nunc ego intellegam, tu quid sentias; N III, 6. sin autem quid ‖ quod ‖ animal est, id illa necesse est sentiat; et, quod ea sentit, non potest esse aeternum, et omne animal sentit; N III, 33. ea ipsa, quae sentiuntur, ut frigus, ut calor, ut voluptas, ut dolor, ut cetera, cum amplificata sunt, interimunt ‖ interemunt ‖; N III, 34. de quibus (dis) habeo ipse quod sentiam; N III, 64. de quibus (divinationis generibus) quid ipse sentiam, si placet, exponam; D I, 10. aveo audire, de divinatione quid sentias. nihil, inquit, equidem novi, nec quod praeter ceteros ipse sentiam; D I, 11. quod cum sensissent Syracusani; D I, 50. ille (Epicurus ait), quod sentit; sentit autem (Epicurus) nihil umquam elegans, nihil decorum; D I, 62. ut .. deorum animi sine oculis, sine auribus, sine lingua sentiunt inter se, quid quisque sentiat, ... sic ..; D I, 129. quod provisione aut permotione mentis magis quam natura ipsa sentiamus; D II, 9. hoc sentit Homerus, cum querentem Iovem inducit, quod ..; D II, 25. ipse (Deiotarus) hoc sentiebat, sicuti sensit; D II, 78. illud ... tenue, quod sentiri nullo modo, intellegi autem vix potest; D II, 94. his de generibus quid sentias ..., audire sane velim; D II, 100. tecum aperte, quod sentio, loquar; R I, 15. de quo studeo .. ex te audire quid sentias; R I, 17. quaesierat ex me Scipio, quidnam sentirem de hoc, quod duo soles visos esse constaret; R I, 19. si, de re publica quid sentias, explicaris; R I, 34. cur .. dubitas, quid de re publica sentias? R I, 60. cum de illo genere rei publicae, ... quae sentio, dixero; R I, 65. hoc vir excellenti providentia sensit ac vidit, non esse ..; R II, 5. ut audias, quid ego ipse sentiam; L I, 5. iam ordire explicare, .. de iure civili quid sentias; L I, 14. sentit idem, quod Xenocrates, quod Aristoteles, loquitur alio modo; L I, 55. tanto .. munere deorum semper dignum aliquid et faciet et sentiet; L I, 59. neque .. hoc, quia sum ipse augur, ita sentio; L II, 31. hac tu de re quaero quid sentias; L II, 32. quoniam ... quae .. de optima re publica sentiremus, in sex libris ante diximus; L III, 4. quaero, de ista potestate quid sentias; L III, 19. bonis ignorantibus, quid quisque sentiret; L III, 34. non vides ... quaeri in suffragiis, quid optime viri sentiant? L III, 39. de hoc eodem cunctam Italiam, quid sentiret, ostendere; L III, 45. quae aspectu sentiuntur; O I, 14. quia magis ea percipimus atque sentimus ... quam illa; O I, 30. [semper .. in fide quid senseris, non quid dixeris, cogitandum]; O I, 40. sunt ..., qui, quod sentiunt, ... non audeant dicere; O I, 84. neglegere, quid de se quisque sentiat; O I, 99.

ut in fidibus musicorum aures vel minima sentiunt, sic ..; O I, 146. in quibus videndum est non modo quid quisque loquatur, sed etiam quid quisque sentiat atque etiam de qua causa quisque sentiat; O I, 147. existimo Panaetium ... hoc ipsum sensisse, quod dixerit, „solere“ modo, non etiam „oportere“; O III, 18. (Regulus) sibi honestum et sentire illa et pati credidit; O III, 110. non .. video, cur, quid ipse sentiam de morte, non audeam vobis dicere; C 77. si ... de amicitia disputaris quid sentias; Lae 16. hoc primum sentio, nisi in bonis amicitiam esse non posse; Lae 18. hactenus mihi videor de amicitia quid sentirem potuisse dicere; Lae 24. incidere saepe, .. ut de re publica non idem sentiretur; Lae 33. de amicitia omnes ad unum idem sentiunt, ... sine amicitia vitam esse nullam; Lae 86. numquam illum (Scipionem) ne minima quidem re offendi, quod quidem senserim; Lae 103. Cato ... ea sentit, quae non sane probantur in volgus || vulgus ||; P 2. dicam, quod sentio; P 6. utrum nobis est quaerendum, quid baioli atque operarii an quid homines doctissimi senserint? P 23. quid sentiam ..., cognoscite; Ti 41. ſ. voluptatem; A II, 76. **nihil**, C, II, 1. sentio (12 St.) V. II, S. 702, b. vgl. I, 2. insani.

amara: sentit .. (animal) et calida et frigida et dulcia et amara; N III, 32.

animal: ut hoc omne animal, quod videmus, esset illi animali, quod sentimus, ad aeternitatis imitationem simillimum; Ti 34.

appulsus: ut omnes ictus omnesque minimos et frigoris et caloris adpulsus sentire possimus; N II, 141.

bonum: (bonum) propria vi sua et sentimus et appellamus bonum; F III, 34.

calida: ſ. amara.

calorem: ſ. alqd; N III, 34.

convenientiam: eorum ipsorum ... nullum aliud animal pulchritudinem, venustatem, convenientiam partium sentit; O I, 14.

dolorem: ſ. alqd; N III, 34. voluptatem (3 St.).

dulcia: ſ. amara.

falsum: quid tam temerarium (est) ... quam aut falsum sentire aut ..? N I, 1.

frigida: ſ. amara. — frigus: ſ. alqd; N III, 34.

futurum: ſ. **futurus**, B, II, 1. sentio (3 St.) V. II, S. 90, a.

genera: qui (gustatus) sentire eorum, quibus vescimur, genera debet; N II, 141.

gloriam: aeterna moliri, non gloriae cupiditate, quam sensurus non sit, sed virtutis; T I, 91.

ictus: ſ. appulsus.

morbum: an quod corporis ... dolorem animo iudicamus, animi morbum corpore non sentimus? T III, 1.

mutationes: cum in flectendis promunturiis ventorum mutationes maxumas saepe sentiunt; D II, 94.

poenas: quas (poenas) etiam stultissimi sentiunt; R III, 34.

praesentia: quia ... corpore .. praesentia solum sentiantur; F II, 108. ſ. alqd; F I, 55.

praeteritum: animo .. et praeterita et futura (sentire possumus); F I, 55. paulum admodum sentiens (belua) praeteritum aut futurum; O I, 11.

prava: nihil sentire est melius quam tam prava sentire; A II, 125. multi de dis prava sentiunt; T I, 30.

pulchritudinem: ſ. convenientiam.

tactum: in quo (tactu) Cyrenaici solo putant veri esse iudicium, cui adsentiatur || quia sentiatur ||; A II, 20.

venustatem: ſ. convenientiam.

vera: (sapiens) de dis immortalibus sine ullo motu vera sentit; F I, 62. errare mehercule malo cum Platone, ... quam cum istis vera sentire; T I, 39.

volnera: non sentiunt viri fortes in acie volnera, vel sentiunt, sed mori malunt ..; T II, 58.

voluptatem: ea se sola percipere, quae tactu intumo sentiant, ut dolorem, ut voluptatem; A II, 76. id necesse est sentiat et voluptatem et dolorem; N III, 36. si quid est, quod nec voluptatem sentiat nec dolorem; N III, 33. corpus gaudere tam diu, dum praesentem sentiret voluptatem; T V, 96. illae (beluae) nihil sentiunt nisi voluptatem; O I, 105. ſ. alqd; N III, 34.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** alqm: talem .. solemus et sentire bonum civem et dicere; O I, 124. is .., quem sentimus virum bonum, nihil ... detrahet; O III, 75.

alqd: coeptat ... (animal) ea, quae naturae sentit apta, appetere; F V, 24. neque quicquam ad nos pertinere, nisi quod aut leve aut asperum in corpore sentiatur; T V, 73. hi (animi) cum sustinentur membris et corpore || [et corpore] || et sensibus, omnia certiora cernunt, cogitant, sentiunt; D II, 139. non is vir est, ut ... illud honestum, quod populare sit, sentiat; F II, 50.

leve: ſ. asperum.

V. **Lücke:** qui natura omnium rerum pervestiganda senserunt omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

seorsum, getrennt: ea .. dissensio civium, quod seorsum eunt alii ad alios, seditio dicitur; R VI, 1.

separabilis, trennbar: nec (vim eam) separabilem a corpore esse; T I, 21.

separatim, abgesondert, besonders: admiror: admirantur .. communiter illi (homines) quidem omnia, quae ..., separatim autem, si ..; O II, 36.

ago: nihilo minus hoc agunt separatim; T V, 19.

conscribo: qui (Plato) princeps de re publica conscripsit idemque separatim de legibus eius; L II, 14.

dico: ut de utroque nos quidem dicamus genere causarum, separatim autem de iis, quae ..; Ti 51.

diligo: earum urbium separatim ab universis singulos (di) diligunt || [diligunt] ||; N II, 165.

disputo: ut separatim de aegritudine et de ceteris perturbationibus disputaremus; T IV, 83. nisi separatim hoc ipsum, natura esse ius, disputarint; L I, 36.

dissero: ſ. quaero.

habeo: »separatim nemo habessit deos neve novos neve advenas nisi publice adscitos«; L II, 19.

implico: ne natura ... animos .. dederit ... separatim suis angoribus et molestiis implicatos; T V, 3.

loquor: Q. Fabium Labeonem ... cum utrisque separatim locutum; O I, 33.

probo: quoniam eorum (generum) nullum ipsum per se separatim || separatum || probo; R I, 54.

quaero: quod praetermissum est ... (credo, quia commodius arbitratus es separatim id quaeri deque eo disseri); D I, 9.

sum: neque ... pluris sit coniunctum quam sapere ipsum separatim || separatum ||; F III, 44. separatim certae scholae sunt de exilio, de interitu patriae; T III, 81. et de honesto et de summo bono separatim libri sunt; T V, 19.

separo, absondern, trennen: alqd: neque ... pluris sit coniunctum quam sapere ipsum separatim || separatum ||; F III, 44. ut eorum alterum

ab altero *ne* separemus; F IV, 9. ab hac ea quaestione ... separantur; N III, 19. huius vis ea est, ut ab honesto non queat separari; O I, 93. quod cogitatione magis a virtute potest quam re separari; O I, 95.

bonum: quod ... ille (Epicurus) a virtute summum bonum separavit; T III, 47.

genus: quoniam eorum (generum) nullum ipsum per se separatim ‖ separatum ‖ probo; R I, 54.

motus: sex .. reliquos motus ab eo (mundo deus) separavit; Ti 19.

numerum: equitum magno numero ex omni populi summa separato; R II, 39.

securitatem: Democriti .. securitas ... eo separanda fuit ab hac disputatione, quia ..; F V, 23.

superstitionem: non .. philosophi solum, verum etiam maiores nostri superstitionem a religione separaverunt; N II, 71.

vera: quoniam vera a falsis nullo discrimine separantur; A II, 141.

virtutem: ut (virtutes) omnes omnium participes sint nec alia ab alia possit separari; F V, 67.

ultima: (ultima bonorum) ita separantur, ut diiuncta sint; F IV, 40.

utilitatem: virtus ... ipsa per se sua sponte separata etiam utilitate laudabilis; T IV, 34.

sepelio, bestatten, begraben, zu Grabe tragen, unterdrücken: I. absolut: *ut* in urbe sepeliri lex vetat, sic decretum a pontificum collegio non esse ius in loco publico fieri sepulchrum; L II, 58. simul illud videtote, aliud habitum esse sepelire et urere; L II, 60.

II. alqm: rogatus (Socrates) a Critone, quem ad modum sepeliri vellet; T I, 103. ut tibi videbitur, (me) sepelito; T I, 103. quos Homerus ... sepultos esse dicit Lacedaemone; N III, 11. Tarquinio sepulto; R II, 38. quod nunc communiter in omnibus sepultis venit usu ‖ usu venit ‖, *ut* humati dicantur; L II, 57. quod .. (lex) addit: „neve urito", indicat, non qui uratur, sepeliri, sed qui humetur; L II, 58. »ast im cum illo (auro) sepeliet uretve, ‖ sepelirei ureive ‖ se fraude esto«; L II, 60. Aiax ... agit, ut sepeliatur, si sit forte victus; fr VIII, 9.

alqd: »omnia ... sepelit recipitque in sese omnia omniumque idemst pater«; D I, 131.

dolorem: amittenda .. fortitudo est aut sepeliendus dolor; T II, 32.

hominem: »hominem mortuum«, inquit lex in XII ‖ tabulis ‖, »in urbe ne sepelito neve urito«; L II, 58.

natum: »surge et sepeli natum ‖ tuum ‖«; T I, 106.

viros: quid, qui post XII in urbe sepulti sunt clari viri? L II, 58.

sepia, Tintenfisch: atramenti effusione sepiae (se tutantur); N II, 127.

sepono, beiseite legen: Sibyllam .. sepositam et conditam habeamus; D II, 112.

sepse, sich selbst: quae (virtus) omnia magis quam sepse diligit; R III, 12. ex quo perspicitur ... illud effici, ... ut (vir sapiens) nihilo sepse ‖ sese, al. ‖ plus quam alterum diligat; L I, 34. — Fragment: sepse, id est „se ipse"; R fr 7.

septem, sieben: A. alqs: quae eadem Diana „omnivaga" dicitur, non a venando, sed quod in septem numeratur tamquam vagantibus; N II, 68.

anni: Romulus cum septem et triginta regnavisset annos; R II, 17. cuius (Isocratis) magister Leontinus Gorgias centum et septem complevit annos; C 13. ut ... L. Flamininum e senatu eicerem septem annis post, quam consul fuisset; C 42.

cursus: quod li (partus) maturescunt aut septem non numquam aut, ut plerumque, novem lunae cursibus; N II, 69.

globi: cui (globo) subiecti sunt septem, qui versantur retro contrario motu atque caelum; R VI, 17.

motus: qui unus (motus) ex septem motibus mentem ... cieret maxime; Ti 19.

nervi: siquidem illa severa Lacedaemo nervos iussit, quos ‖ quo ‖ plures quam septem haberet, in Timothei fidibus incidi; L II, 39.

orbes: septem orbis dispares duplo et triplo intervallo (deus) moveri iussit contrariis inter se cursibus; Ti 25.

partes: septimam (partem deus detraxit), quae septem et viginti partibus antecederet primae; Ti 22.

sapientes: quod ille unus e septem sapientibus non sapienter Croesum monuit; F III, 76.

sidera: septem alia (sidera) suos quaeque tenere cursus; T V, 69.

sonus: illi .. octo cursus ... septem efficiunt distinctos intervallis sonos, qui numerus rerum omnium fere nodus est; R VI, 18.

stellae: quarum (orarum) altera ... »sub axe posita ad stellas septem«; T I, 68.

B, I. gerunt, sunt: ne illi quidem septem (sapientes fuerunt), sed ex mediorum ‖ meliorum ‖ officiorum frequentia similitudinem quandam gerebant speciemque sapientium; O III, 16.

versantur: eos .. septem, quos Graeci sapientis nominaverunt, omnis paene video in media re publica esse versatos; R I, 12.

II, 1. appello: qui septem appellantur, eos, qui ista subtilius quaerunt, in numero sapientium non habent; Lae 7.

habeo: illos septem ... habitos esse sapientis; T V, 7.

nomino: septem .. illi non suo, sed populorum suffragio omnium (sapientes) nominati sunt; F II, 7. f. I. versantur.

2. numero in: nec non saepe laudabo sapientem illum, Biantem, ut opinor, qui numeratur in septem; P 8.

III. alqs ex: princeps Thales, unus e septem, ... ex aqua dixit constare omnia; A II, 118. qui (Bias) sapiens habitus esset unus e septem; Lae 59.

IV. in: qui (Thales) sapientissimus in septem fuit; L II, 26.

septemdecim, siebzehn: anni: haec ille (Appius Claudius) egit septimo decimo anno ‖ septemdecim annis ‖ post alterum consulatum; C 16.

filii: e quibus (filiis) septemdecim iusta uxore natis; T I, 85.

septenarius, siebenfüßiger Vers: cum tam bonos septenarios ‖ octonarios ‖ fundat ad tibiam; F I, 107.

septeni, je sieben: cum aetas tua septenos octiens solis anfractus reditusque converterit; R VI, 12.

septentrio (septemtrio), Sternbild des Bären, Norden: 1. sequor: septentriones .. sequitur »Arctophylax«; N II, 109.

subsequor: minorem .. Septentrionem Cepheus ... subsequitur; N II, 111.

teneo: Helicen et clarissimos Septemtriones (teneo); A II, 66.
vocito: »quas (stellas) nostri Septem soliti vocitare Triones«; N II, 105.
2. inflecto ad: inflectens .. sol cursum tum ad septentriones, tum ad meridiem; N II, 49.

septimum, zum siebenten Mal: cur .. Marius tam feliciter septimum consul domi suae senex est mortuus? N III, 81.

septimus (septumus), siebente: annus: C. Marius cum ... iam septimum annum post praeturam iaceret; O III, 79. haec ille (Appius Claudius) egit septimo decimo anno || septemdecim annis || post alterum consulatum; C 16.
dies: Aeschines in Demosthenem invehitur, quod is septimo die post filiae mortem hostias immolavisset; T III, 63.
liber: septimus mihi liber Originum est in manibus; C 38.
mensis: »mihi sex menses satis sunt vitae, septimum Orco spondeo«; F II, 22.
Olympias: si ... Roma condita est secundo anno Olympiadis septumae; R II, 18.
pars: postremo septimam (partem deus detraxit); Ti 22.
sol: septimum solem (Xenocrates) adiungit octavamque lunam; N I, 34.

septuagesimus, siebzigste: ad septuagesimum (annum Cyrus) pervenit; D I, 46.

septuaginta, siebzig: anni: morietur Epicurus, cum duo et septuaginta annos vixerit; Fa 19. annos septuaginta natus (tot enim vixit Ennius); C 14.
milia: qui quadringenta septuaginta milia annorum ... monumentis conprehensa continent; D I, 36. quadringenta septuaginta milia annorum in periclitandis ... pueris ... Babylonios posuisse; D II, 97.

sepulcrum (sepulchrum), Grab, Gruft, Grabmal: 1. est: quo tempore incipiat sepulchrum esse et religione teneatur; L II, 55. quod (sepulchrum) *haud* procul a Fontis ara est; L II, 56. nec .. eorum ante sepulchrum est, quam iusta facta et porcus caesus est || sit ||; L II, 57. f. II, 1. exaro. ignoro.
incipit: f. est; L II, 55.
II, 1. absolvo: f. exstruo.
contemplor: studiose .. eorum (virorum) etiam sepulchra || sepulcra || contemplor; L II, 4.
deleo: »ne quis ea (sepulchra) deleat neve alienum inferat«; L II, 64.
demonstro: quaere, quorum (deorum) demonstrentur sepulcra in Graecia; T I, 29.
efficio: »ne quis sepulchrum faceret operosius, quam quod decem homines effecerint triduo«; L II, 64.
exaro: quom multa in eo loco sepulchra fuissent, exarata sunt; L II, 58.
exorno: neque id (sepulchrum) opere tectorio exornari ... licebat; L II, 65.
exstruo: extrui .. vetat (Plato) sepulchrum altius, quam quod *quinque homines* quinque diebus absolverint; L II, 68.
facio: f. **facio**, III. sepulcrum (3 St.) B. II, S. 19, a.
habeo: »neque sepulcrum, quo recipiat, habeat portum corporis;« T I, 107. magnum est ... sepulcra || sepulchra || habere communia; O I, 55.
ignoro, indago: cuius (Archimedis) ego quaestor ignoratum ab Syracusanis, cum esse omnino negarent, saeptum undique et vestitum vepribus et dumetis indagavi sepulcrum; T V, 64.
lego: nec sepulcra legens vereor, quod aiunt, ne memoriam perdam; his enim ipsis legendis in memoriam redeo mortuorum; C 21.
ostendo: cuius (Iovis) in illa insula sepulcrum ostenditur; N III, 53. cuius (Aesculapii) in Arcadia non longe a Lusio flumine sepulcrum et lucus ostenditur; N III, 57.
saepio, vestio: f. ignoro.
teneo: f. I. est; L II, 55.
video: tu egressus porta Capena cum Calatini, Scipionum, Serviliorum, Metellorum sepulcra vides; T I, 13.
2. caveo: quarum (legum) altera privatorum aedificiis, altera ipsis sepulchris cavet; L II, 61.
finio: sepulchris .. novis finivit modum; L II, 66.
sum: »natis sepulchro ipse et parens«; O I, 97.
sumo: vetat ex agro culto eove, qui coli possit, ullam partem sumi sepulchro; L II, 67.
3. accedo ad: ut ad Pericli sepulcrum accederem; F V, 5.
condo in: eodem .. ritu in || † in || eo sepulchro ... regem nostrum Numam conditum accepimus; L II, 56.
dico de: de sepulchris .. dicit haec; L II, 67.
incido in: notum est carmen incisum in sepulcro; C 61.
inscribo in: „quid aliud", inquit Aristoteles, „in bovis, non in regis sepulcro inscriberes?" T V, 101.
pono in: qui (senarioli) declarabant in summo sepulcro sphaeram esse positam cum cylindro; T V, 64.
requiesco in: portum esse corporis et requiescere in sepulcro putat mortuum; T I, 107.
sum de: de sepulchris .. nihil est apud Solonem amplius, quam »ne quis ..;« L II, 64.
III, 1. amplitudines: propter has amplitudines sepulchrorum, quas in Ceramico videmus || vidimus ||; L II, 64.
caerimoniae: id ... e caerimoniis sepulcrorum intellegi licet; T I, 27.
elogia: f. monumenta.
frequentia: est .. ad portas Agragentinas || Agragianas, al. || magna frequentia sepulcrorum; T V, 65.
ius: ea non tam ad religionem spectant quam ad ius sepulchrorum; L II, 58. quod /. (lex) »forum«, id est vestibulum sepulchri, »bustumve usu capi« vetat, tuetur ius sepulchrorum; L II, 61.
magnificentia: sepulchrorum magnificentiam esse minuendam; L II, 62. ait .. idem Demetrius increbruisse eam funerum sepulchrorumque magnificentiam, quae ..; L II, 66.
modus: requiro || credo, Quinte || ... sepulchrorum modum || recte requiri ||; L II, 62.
monumenta: quid ipsa sepulcrorum monumenta || [monumenta] ||, elogia significant nisi nos futura etiam cogitare? T I, 31.
religio: tanta religio est sepulchrorum, ut extra sacra et gentem inferri fas negent esse; L II, 55.
vestibulum: f. ius; L II, 61.
2. auctoritas de: habemus .. huius quoque auctoritatem de sepulchris summi viri; L II, 68.
ius de: id .. (ius) quantulum est! de sacris, credo, de votis, de feriis et de sepulchris; L II, 47.
leges de: duae sunt praeterea leges de sepulchris; L II, 61.
IV. in: quos .. ad sumptus progressa iam ista res sit, in C. Figuli sepulchro vidisse *te* credo; L II, 62.

sepultura, Bestattung, Begräbnis: I. est: eam .. optumam illi esse censent sepulturam; T I, 108.

II, 1. demonstro: ab Euhemero .. et mortes et sepulturae demonstrantur deorum; N I, 119.

2. careo: sepultura et iustis exsequiarum caruerunt; L II, 42.

utor: gentem .. Corneliam usque ad memoriam nostram hac sepultura scimus esse usam; L II, 56.

3. dico de, sentio de: ut aliquid etiam de humatione et sepultura dicendum existimem .... de qua Socrates quidem quid senserit, apparet in eo libro, in quo moritur; T I, 102.

III. genus: mihi .. antiquissimum sepulturae genus illud fuisse videtur, quo apud Xenophontem Cyrus utitur; L II, 56.

bonos: M. Marcellum, cuius interitum ne crudelissimus quidem hostis honore sepulturae carere passus est; C 75.

sanctitudo: sic pontificio iure sanctitudo sepulturae; R IV, 8.

IV, 1. adficere: qui (Simonides) ... moneri visus est ... ab eo, quem sepultura adfecerat; D I, 56.

2. in: nec de mortui laude nisi in publicis sepulturis ... dici licebat; L II, 65.

sequor, folgen, nachfolgen, begleiten, beitreten, beipflichten, sich anschließen, trachten, streben: I. absolut: 1. substantivisch: officium: necesse est omnino officium aut fugiendi aut sequendi ad eorum aliquid referri; F V, 18.

2. verbal: a. mit de und Subjectivsatz: α. de: sequitur .. de iure belli; L II, 34. sequitur de captis pecuniis et de ambitu; F III, 46.

β. ut: quo modo .. sumis, ut, si quid cui simile esse possit, sequatur, ut etiam difficiliter internosci possit ‖ possint ‖? A II, 50. nec .. sequitur, ut, cui cor sapiat, ei non sapiat palatus; F II, 24. ne quis sequi existimet, ut duo sint ultima bonorum; F III, 22. si sapientia bonum sit, non sequi, ut etiam divitias bonum esse dicamus; F III, 49. sequitur illud, ut animadvertamus, qui simus ipsi; F IV, 25. nec .., omnes avaritias si aeque avaritias esse dixerimus, sequetur, ut etiam aequas esse dicamus; F IV, 75. sequitur, ut nihil paeniteat, nihil desit, nihil obstet; T V, 53. sequitur, ut ea (vita beata) existat ex honestate; T V, 67. sequatur necesse est, ut, cuius in potestàte summum bonum, in eiusdem vita beata sit; T V, 82. sequitur ergo, ut (sidera) ipsa sua sponte ... moveantur; N II, 43. sequitur, ut eadem sit in iis (dis), quae humano in genere, ratio; N II, 79. sequitur, ut doceam omnia subiecta esse naturae; N II, 81. sequitur ergo, ut nemini consultum sit; N III, 70. non sequitur tamen, ut etiam sedere eos et ambulare ... principalibus causis ... constitutum sit; Fa 9. sequitur ‖ † sequitur ‖ .., ut, si ‖ ut ‖ alia (atomus) ab alia numquam depellatur, ‖ si ‖ ne contingat quidem alia aliam; Fa 22. si hoc enuntiatum: „veniet in Tusculanum Hortensius“ verum non est, sequitur, ut falsum sit; Fa 28. si omnia fato fiant, sequi illud quidem, ut omnia causis fiant antepositis; Fa 41. non sequitur, ut ne adpetitus quidem sit in nostra potestate; Fa 41. sequitur, ut conclusa mihi iam haec sit omnis oratio; L I, 48. sequitur, ut de una reliqua parte honestatis dicendum sit; O I, 93. sequitur, ut haec officiorum genera persequar; O II, 1. sequitur, ut disseramus, quibus rebus ... possimus ... adipisci ..; O II, 29. sequitur igitur, ut etiam vitia sint paria; P 22. vgl. b. divisio; F III, 55. — II. alqd; O I, 133.

γ. indir. Frage: deinde sequitur, quibus ius sit cum populo agendi aut cum senatu; L III, 40.

δ. accus. c. infin.: haec etiam sequuntur, nec memoriam ... posse constare nec ..; A II, 38. ita sequebatur (sapientem) etiam opinari; A II, 67. sequitur id ipsum, ... omnes semper beatos esse sapientes; F III, 12. necessario sequitur omnes sapientes semper feliciter ... vivere; F III, 26. quae sequuntur igitur? omnes ... aeque miseros esse; F IV, 55. quem ad modum ... sequatur vitam beatam virtute confici, sic ..; T V, 21. quo constituto sequitur ab animantibus principiis ea esse generata; N II, 75. sequitur natura mundum administrari; N II, 85. sequitur porro, nihil deos ignorare; D II, 105. nec ... sequitur ilico esse causas inmutabilis, easque aeternas; Fa 28. sequitur igitur ad ... communicandum .. inter omnes ius nos natura esse factos; L I, 33.

b. mit Subject: alqs: sequitur .., qui te ex somno excitet; A II, 93. ad haec bona me si revocas, Epicure, pareo, sequor, utor te ipso duce; T III, 37. sequitur is, qui ..; R II, 37. secutus est, qui ... comprehenderet; O II, 27.

alqd: id .. sequebatur; A I, 24. qualia sunt haec, ... talia sequuntur ea, quae ..; A II, 21. illud certe opinatione et perceptione sublata sequitur, omnium adsensionum retentio; A II, 78. quid sequitur? A II, 101. adhibentis ludos et quae sequuntur; F II, 23. quibus (principiis) congruere debent, quae sequuntur; F III, 20. quid sequitur, quod non respondeat superiori? F III, 74. sequuntur .. ea; F IV, 21. quid sequatur, quid repugnet, vident; F V, 83. quae sequuntur, in eadem sententia sunt; T III, 42. scitis, quae sequantur; T III, 44. quibus .. rationibus instantia feruntur, eisdem contemnuntur sequentia; T IV, 64. nosti, quae sequuntur; T IV, 77. quibus positis intellegis quid sequatur; T V, 50. quae (disserendi ratio et scientia) rem definit, genera dispertit, sequentia adiungit; T V, 72. qui ad voluptatem ea referunt, quae sequuntur in vita; T V, 108. quod et maris deos et feminas esse dicitis, quid sequatur, videtis; N I, 95. dein, quae sequuntur; N II, 110. tum, quae sequuntur; N II, 110. sequuntur, quae futura sunt; N III, 14. videamus ea, quae sequuntur; N III, 65. cur et ea, quae praeterierunt, facta sint et, quae instant, fiant et, quae sequuntur ‖ sequentur ‖, futura sint; D I, 126. nihil est necesse dicere, quae sequuntur; D II, 104. ne id quidem sequitur; D II, 106. observatio ... est, cum quid visum secundum quietem sit, quid evenire et quid sequi soleat; D II, 124. quorsum haec praeterita? quia sequitur illud: »nam numquam ..;« Fa 35. hoc sequeretur, si omnia perfectis et principalibus causis fieri diceremus; Fa 41. ergo illa sequuntur; R I, 67. id ... non longo intervallo ... (populus) consecutus ‖ secutum, al. ‖ est; R II, 57. quod sequitur .., non solum ad religionem pertinet, sed etiam ad civitatis statum; L II, 30. quod sequitur, quo modo .. tu adsentiare ..., sane quaero; L II, 34. nostis, quae sequuntur; L II, 59. sequitur ..: »eius (senatus) decreta rata sunto«; L III, 28. sequitur illud: »intercessor rei malae salutaris civis esto«; L III, 42 (43). nec, quid sequatur, sciri potest; C 69. hoc posito, quod sequitur; Ti 11. vgl. a.

actio: quos (sensus) quoniam adpetitio consequatur, actionem sequi; A II, 108.

adfinitates: sequuntur conubia et adfinitates; O I, 54.

aegritudo: tum fit, ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona ‖ si bona, laetitia ‖; F I, 57.

animus: parere .. (Epicurus) censet animum rationi posse et, quo illa ducat, sequi; T III, 33.
appetitio: quem ad modum primo || primum, prima || visa nos pellerent, deinde adpetitio ab his pulsa sequeretur; A II, 30.
cognitio: sequitur disserendi ratio cognitioque naturae; F IV, 8.
confusio: quibus (sanctitate, religione) sublatis perturbatio vitae sequitur et magna confusio; N I, 3.
coniunctiones: sequuntur fratrum coniunctiones, post consobrinorum sobrinorumque; O I, 54.
contentio: sequitur magna contentio; F III, 41.
conubia: ſ. adfinitates.
discipulus: ducas (discipulum) licet, si sequetur; F V, 86.
discordiae: ex .. eo tempore tantae discordiae secutae sunt, ut ..; O II, 80.
disputatio: sequitur disputatio copiosa illa quidem, sed paulo abstrusior; A II, 30.
divisio: sequitur .. haec prima divisio; F III, 20. sequitur illa divisio, ut bonorum alia sint ..; F III, 55.
dolores: in ipso .. dedecore mali nihil esse, nisi sequantur dolores; T II, 28.
epulae: sequebantur epulae, quas inibant || inirent || propinqui coronati; L II, 63.
eventus: praeter eos eventus, qui sequuntur; L II, 43.
eversio: sequitur omnis vitae ea, quam tu .. commemorabas, eversio; A II, 99.
fulgura: ostenta .. sequuntur et fulgura || fulgora ||; D II, 42.
gallinae: eas (gallinas pulli) relinquunt et effugiunt sequentes; N II, 124.
genus: his tribus generibus honestorum notatis quartum sequitur; F II, 47.
interitus: quod naturae interitus videtur sequi; L I, 31.
laetitia: ſ. aegritudo.
lex: sequitur lex, quae ..; L III, 19. secuta biennio post (lex) Cassia est de populi iudiciis; L III, 35.
μαντική: sequitur μαντική vestra, quae Latine divinatio dicitur; N I, 55.
milites: quas (onerarias) incenderant milites, quia sequi noluerant; D I, 69.
mores: dispares .. mores, disparia || mores disparia || studia sequuntur || secuntur ||; Lae 74.
multitudo: sequitur stellarum inerrantium maxima multitudo; N II, 104.
mutatio: quaecumque mutatio morum in principibus extiterit, eandem in populo secutam; L III, 31.
ostenta: ſ. fulgura.
pater: »ea gratia, ... illum (patrem) ut maeror tardaret sequi«; N III, 67.
perturbatio: ſ. confusio.
pestes: vel eorum ‖ bellorum ‖ multorum pestes (commemorantur), quae paulo post secutae sunt; R I, 6.
ratio: sequitur tertia ..., disserendi ratio et scientia; T V, 72. ſ. cognitio.
retentio: ſ. alqd; A II, 78.
scientia: ſ. ratio.
selectio: sequitur deinceps cum officio selectio, deinde ea perpetua, tum ..; F III, 20.
series: cetera series deinde sequitur maiora nectens; A II, 21.
studia: ſ. mores.
turpia: ne ... multa turpia sequantur; F III, 17.
turpitudo: ut ... declinandum de via sit || est ||, modo ne summa turpitudo sequatur; Lae 61.
vituperatio: sequitur tertia vituperatio senectutis, quod eam carere dicunt voluptatibus; C 39.
utilitas: manebit ergo amicitia tam diu, quam diu sequetur utilitas; F II, 78.

II. **mit einfachem Object:** **alqm:** sive .. Zenonem sequare; A I, 7. quos si sequamur; A II, 61. sperantem ‖ cum speraret iam, al. ‖ (Antiochum) fore ut ii, qui se sequerentur, Antiochii vocarentur; A II, 70. quaero .., quem (sapiens) sequatur; A II, 117. ex his eligit vester sapiens unum aliquem, credo, quem sequatur; A II, 118. eum (Xenophanem) secuti Parmenides et Zeno; A II, 129. ad vos nunc refero, quem sequar; A II, 132. cupio sequi Stoicos; A II, 132. Aristoteles aut Xenocrates, quos Antiochus sequi volebat; A II, 137. ut Calliphontem sequar; A II, 139. ubi .. (Antiochus) aut Xenocratem sequitur ... aut Aristotelem? A II, 143. cur cogimur eos sequi, qui inter se dissident? A II, 143. Epicurus ..., in quibus sequitur Democritum, non fere labitur; F I, 18. Democritum ... ab hoc (Epicuro), qui eum unum secutus esset, nollem vituperatum; F I, 21. quem (Democritum) ille (Epicurus) unum secutus est; F II, 102. si sequerere Pyrrhonem aut Aristonem; F III, 12. in hac ratione tota de maximis fere rebus Stoici illos secuti sunt; F IV, 12. qua (consuetudine) princeps usus est Aristoteles, deinde eum qui secuti sunt; T II, 9. quis .. Epicurum sequitur dolor? T II, 28. cum ... ipse privatus, ... qui rem publicam salvam esse vellent, se sequi iussit; T IV, 51. si qui illum (Theophrastum) secuti imbecillius horrent dolorem; T V, 85. cum Epicurus ... in Democritum ipsum, quem secutus est, fuerit ingratus; N I, 93. quem (Euhemerum) noster et interpretatus et secutus est praeter ceteros Ennius; N I, 119. Ti. Coruncanium, P. Scipionem, P. Scaevolam, pontifices maximos, non Zenonem aut Cleanthen aut Chrysippum sequor; N III, 5. vestri ... Heraclitum ... sequentes; N III, 35. si .. vos sequar; N III, 43. hoc item in Sileni, quem Coelius sequitur, Graeca historia est; D I, 49. (C. Flaminius) signa convelli et se sequi iussit; D I, 77. Socrates ... Xenophonti consulenti, sequereturne Cyrum, posteaquam exposuit ..; D I, 122. sequamur .. potissimum Polybium nostrum; R II, 27. sive Aristotelem et Theophrastum ... secuti sunt; L I, 38. quem (Crassum) est senatus secutus; L III, 42. sequemur hac in quaestione potissimum Stoicos non ut interpretes, sed ..; O I, 6. quem (Panaetium) multum in his libris secutus sum, non interpretatus; O II, 60. quem .. (Panaetium) nos correctione quadam adhibita potissimum secuti sumus; O III, 7. Tib. Gracchum sequebantur C. Carbo, C. Cato; Lae 39. hunc (Tib. Gracchum) etiam post mortem secuti amici et propinqui; Lae 41. inprobis .. poena statuenda est, nec vero minor iis, qui secuti erunt alterum, quam iis, qui ipsi fuerint impietatis duces; Lae 42. Crantorem sequor; fr IX, 7.

alqd: cum certi nihil erit, quod (sapientia) sequatur; A II, 24. sive tu probabilem visionem, ... sive aliud quid proferes, quod sequare; A II, 33. sin ex circumspectione aliqua ... quod visum sit, id se dicent sequi; A II, 35 (36). quis .. ista tam aperte ... et perversa et falsa secutus esset, nisi ..? A II, 60. sequentes tantum modo, quod ita visum sit, dum sine adsensu; A II, 104. quae (artes) tantum id, quod videtur, sequuntur; A II, 107. in quibus (rebus) nihil sequere praeter probabile; A II, 109. eum numquam, quid in vita sequeretur, habiturum; A II, 140. quid sequatur natura ut summum ex rebus expetendis; F I, 11. quae (Epicurus) sequitur, sunt tota Democriti, || Democriti. ||, atomi, inane, imagines, quae εἴδωλα nominant; F I, 21. ad haec, et quae sequamur, et quae fugiamus, (Epicurus) refert omnia; F I, 23.

ne fortitudo quidem (per se ipsa allicit), sed ista sequimur, ut ..; F I, 49. qui (Academici) ... id sequi volunt, quodcumque veri simile videatur; F II, 43. quid habebis praeterea, quod sequare? F III, 14. quae quamquam vitiose quidam (philosophi) secuti sunt, tamen ..; F III, 30. id .. sequens illud etiam ... motum aut statum esse dixit e natura absoluto; F III, 33. si omnia non sequebatur; F IV, 13. dum eligant aliquid, quod sequantur; F IV, 36. quid sequi, quid fugere debeant; F IV, 46. qui, quodcumque in mentem veniat, aut quodcumque occurrat, se sequi dicent; F IV, 47. cum ... id .. sit unum, quod philosophia spectare et sequi debeat, sitne ..; F V, 12. tum ea sequi incipimus, ad quae nati sumus; F V, 41. quae .. sapientes [utentes] sequuntur duce natura; F V, 69. natura .. omnes ea, quae bona videntur, sequuntur fugiuntque contraria; T IV, 12. nec .. fieri potest, ut ... ii nihil habeant, quod sequantur; N I, 12. qui etiamsi aberrant coniectura, video tamen, quid sequantur; N I, 100. naturam esse ... vim ... declarantem .., quid cuiusque rei causa efficiat, quid sequatur; N II, 81. qui thesaurum inventum iri ... dicunt, quid sequuntur || secuntur || ? D II, 18. si ista sequimur; D II, 59. ex quo nostri idem illud secuti atque interpretati; R II, 50. omnia, quae sequantur in vita quaeque fugiant; L I, 39. utrumque certe secuti sumus; O I, 3. Numantiam funditus sustulerunt; nollem Corinthum, sed credo aliquid (maiores) secutos, oportunitatem || opp. || loci maxume; O I, 35. sequemur et id, quod acutum et perspicax natura est, et id, quod ad hominum consociationem accommodatum, et id, quod vehemens atque forte; O I, 100. neque .. attinet ... quicquam sequi, quod assequi non queas; O I, 110. cum ... in voce .. duo sequamur, ut clara sit, ut suavis; O I, 133. quorum .. animus .. nec habeat umquam, quid sequatur; O II, 7. qui deliberant, utrum id sequantur, quod honestum esse videant, an se scientes scelere contaminent; O III, 37. quod qui sequitur, corpore senex esse poterit, animo numquam erit; C 38. si quis .. reliquos eiusdem consilii socios (roget), quid spectaverint, quid secuti sint; P 12. quid continentia C. Fabrici, quid tenuitas victus M'. Curi sequebatur? P 12.

amicitiam: quod (Deiotarus) fidem secutus amicitiamque populi Romani functus sit officio; D II, 78. non .. utilitatem amicitia, sed utilitas amicitiam secuta || consecuta || est; Lae 51.

amicum: ut ne quis concessum putet amicum vel bellum patriae inferentem sequi; Lae 43.

amoenitatem: et amoenitatem || hanc || et salubritatem hanc sequor; L II, 3.

appetitum: si adpetitus (fato fit), illa etiam, quae adpetitum sequuntur; Fa 40.

argumentum: ea re id (signum, argumentum) sequor; A II, 36.

auctoritatem: huius (rationis) ego nunc auctoritatem sequens idem faciam; F II, 39. num plerisque in rebus sequitur eorum (Stoicorum) auctoritatem multitudo? D II, 81.

bona: nec tam est enitendum, ut bona ... sequamur, quam ut vitia fugiamus; O I, 114.

causam: in illo (Sulla) secuta est honestam causam non honesta victoria; O II, 27.

certa: *de* dolore certa habet, quae sequatur; T V, 88. ʃ. alqd; A II, 24.

cognitionem: [cognitionem prudentiamque sequetur considerata actio]; O I, 160.

consilium: subagreste consilium, sed ad muniendas opes regni sui magni hominis ... secutus est; R II, 12.

conversionem: neque terminum malorum prius aspiciet, quam illam sequi coeperit conversionem; Ti 45.

convivia: sermo ... sequatur etiam convivia; O I, 132.

cursum: qui ... spatium etiam deliberandi habuerunt, quem potissimum vitae cursum sequi vellent; O I, 119.

decorum: quod (decorum) poëtae sequuntur; O I, 97.

deum: qui (sapientes) iubent tempori parere et sequi deum; F III, 73.

dignitatem: cur non etiam ... propter se formae dignitatem sequamur? F V, 47.

disciplinam: ʃ. **disciplina,** II, 1. sequor (4 St.) B. I, S. 719, a.

discriptionem: in his (perturbationibus) explicandis veterem illam equidem Pythagorae primum, dein Platonis discriptionem sequor; T IV, 10.

exemplum: generatum exemplum (mundi artifex) est pro aeterno secutus; Ti 6.

facultatem: cuius rei ... facultatem consecutum esse me non profiteor, secutum esse prae me fero; N I, 12.

falsa: ʃ. alqd; A II, 60.

fidem: quibus (avibus) auctoribus officium et fidem secutus esset; D I, 27. ʃ. amicitiam; D II, 78.

finem: si istum || † ipsum || finem velim sequi; A II, 139. si (Epicurus) suum finem bonorum sequi volet; F II, 56.

florem: Cato ... in ea est haeresi, quae nullum sequitur florem orationis; P 2.

formulam: quam (formulam) si sequemur in comparatione rerum; O III, 19.

fructum: nec est dubium, quin is ... officium, non fructum sequatur; L I, 48.

genus: ʃ. **genus,** II, 1. sequor (4 St.) B. II, S. 98, b.

honestatem: *honestatem utilitas* secuta est; O III, 19.

honestum: quod (honestum animi magnitudo) maxume natura sequitur; O I, 65.

imagines: eas ipsas (imagines) utinam sequeremur! O III, 69.

initium: quod (initium) sapientia, cum quid agere incipiat, sequatur; A II, 24.

institutum: eorum (virorum) se institutum sequi dicunt; A II, 13.

interpretes: ʃ. alqm; O I, 6.

iudicium: tu is es, qui in disputando non tuum iudicium sequare, sed auctoritati aliorum pareas; L I, 36.

iustitiam: natura .. viros bonos eam iustitiam sequi, quae sit, non eam, quae putetur? R III, 18.

largitionem: sequuntur largitionem rapinae; O II, 54.

leges: qui ne legibus quidem propter metum paret, sed eas sequitur et colit, quia ..; P 34.

magos: nec sequor magos Persarum; L II, 26.

mensem: mensem, credo, extremum anni, ut veteres Februarium, sic hic Decembrem sequebatur; L II, 54.

morem: quom (Athenienses) ... quaesissent .., quem morem potissimum sequerentur e variis, (Apollo) respondit: „optumum"; L II, 40. vgl. I, 2, b. mores.

naturam: ʃ. **natura,** II, 1. sequor (6 St.) B. II, S. 640, a. — officium: ʃ. **officium,** II, 1. sequor (3 St.) B. II, S. 801, b.

opinionem: nisi forte volumus Epicureorum opinionem sequi; Fa 37.

oportunitatem: ʃ. alqd; O I, 35.

ordinem: deinde ordinem sequuntur; F IV, 8. cum parentis ordinem cognovissent, hunc sequebantur; Ti 47.

patrem: ignoturum alteri, quod patrem, alteri, quod tutorem secutus esset; fr VI, 15.
philosophiam: tune ... eam philosophiam sequere, quae ..? A II, 61. si in eam (philosophiam), quam nos maxime sequimur, conetur invadere; T II, 4.
pontificem: pontificem sequamur; L II, 50. ſ. alqm; N III, 5.
praeclarum: quod .. (pulchrum atque praeclarum) ... optumus quisque sequeretur; C 43.
probabilia: ſ. **probabilis,** B, II, 1. sequor (6 St.) S. 171, a.
probabilitatem: ut (sapiens) sequens probabilitatem ... aut „etiam" aut „non" respondere possit; A II, 104.
prudentiam: ſ. cognitionem.
pulchritudinem: quid est cur pulchritudinem non sequamur? F V, 47.
pulchrum: ſ. praeclarum.
rationem: ſ. **ratio,** II, 1. sequor (5 St.) S. 349, a.
recta: non solum ut recta sequamini, sed etiam ut loqui deceat frugaliter; F II, 25. quis .. vivit, ut volt, nisi qui recte vivit ‖ † recta sequitur ‖ ? P 34.
rem: ſ. **res,** II, 1. sequor (7 St.) S. 394, a.
salubritatem: ſ. amoenitatem.
sectam: sive etiam Aristonis difficilem atque arduam, sed iam tamen fractam et convictam sectam secuti sunt; L I, 38. ſ. viam; N II, 57.
sententiam: ſ. **sententia,** II, 1. sequor (7 St.) S. 499, a.
septentriones: septentriones .. sequitur »Arctophylax«; N II, 109.
signum: ſ. argumentum.
similitudinem: cum (sapiens) possit sine adsensione ipsam veri similitudinem non impeditam sequi; A II, 107. videndum est, cuiusnam animantium deus in fingendo mundo similitudinem secutus sit; Ti 11.
tutorem: ſ. patrem.
verbum: si verbum sequimur, primum longius verbum „praepositum" quam „bonum"; F IV, 73.
viam: sequor .. eas vias, quas didici ab Antiocho; A II, 98. quod (natura) habet quasi viam quandam et sectam, quam sequatur; N II, 57. non nulli ... sine ‖ sive ‖ parentium disciplina rectam vitae secuti sunt viam; O I, 118.
vicinitatem: nares ... non sine causa vicinitatem oris secutae sunt; N II, 141.
virtutem: etsi .. nihil habet in se gloria, cur expetatur, tamen virtutem tamquam umbra sequitur; T I, 109. sequetur .. horum ratione vel ad supplicium beata vita virtutem; T V, 87. virtus, quam sequitur caritas, minime repudianda est; Lae 61.
virum: sequar ... divinum illum virum; L III, 1.
vitam: quod si liceret, ut iis, qui in itinere deerravissent, sic vitam deviam secutos ‖ secutis ‖ corrigere errorem paenitendo; A fr 16. ut ... sequamur .. eam vitam, quae rebus ‖ quae ‖ iis perfruatur; F V, 44.
umbram: cum (Antiochus) aestuaret, veterum, ut Maenianorum, sic Academicorum umbram secutus est; A II, 70.
voluptatem: alteram (voluptatem) si sequare; A II, 140. quia consequuntur magni dolores eos, qui ratione voluptatem sequi nesciunt; F I, 32. non .. hanc solam (voluptatem) sequimur, ... sed ..; F I, 37. e quibus appareat non voluptatem vos, sed officium sequi; F II, 58. tum intelleges, qui voluptatem maxime sequantur, eos minime consequi; T V, 100 (99).
utilitatem: sequor utilitatem; F II, 78. quae (utilitas) tamen ipsa ecflorescit ex amicitia, etiamsi tu eam minus secutus sis; Lae 100. ſ. amicitiam; Lae 51.
III. **mit doppeltem Accusativ:** naturam — ducem: ſ. **dux,** II, 1. sequor (4 St.) B. I, S. 783, b.

serenitas, Heiterkeit: haec .. cum sit tum serenitas, tum perturbatio caeli; D II, 94.

sereno, aufheitern, heiter sein: »cum terribili perculsus ‖ percussus ‖ fulmine civis luce serenanti vitalia lumina liquit«; D I, 18.

serenus, heiter, hell, klar: frons: nec .. ea frons erat, quae M. Crassi illius veteris, ... sed tranquilla et serena; T III, 31.
nox: quod serena nocte subito ... plena luna defecisset; R I, 23.
tempestas: »tonuit laevum bene tempestate serena«; D II, 82.

series, Reihe, Reihenfolge, Kette: I. adfluit: cum infinita simillumarum imaginum series ‖ species ‖ ex innumerabilibus individuis existat et ad nos ‖ deos ‖ adfluat; N I, 49.
est: est .. admirabilis quaedam continuatio seriesque rerum; N I, 9. videtisne, quanta series rerum sententiarumque sit? L I, 52.
exsistit: ſ. adfluit.
nectit, sequitur: cetera series deinde sequitur maiora nectens; A II, 21.
II. appello: fatum .. id appello, quod Graeci εἱμαρμένην, id est ordinem seriemque causarum; D I, 125.
introduco: qui introducunt causarum seriem sempiternam; Fa 20.
III. cadere: quod ita cecidit, *serie* certa causarum casurum ‖ cecidisset, certe casurum ‖, sicut cecidit, fuit; Fa 19.

serius, ernsthaft: A. res: cum gravibus seriisque rebus satis fecerimus; O I, 103. quibus de rebus loquatur; si seriis, severitatem adhibeat, si iocosis, leporem; O I, 134.
B. allein: quicum ioca seria, ut dicitur, quicum arcana? F II, 85.

sermo, Rede, Unterredung, Gespräch, Gerede, Gerücht, Ausdrucksweise, Sprache: I. **absolut:** 1. **Subject:** debet: ſ. vacat.
delectat: cur in gravissimis rebus non delectet eos sermo patrius; F I, 4. me (delectat) ... is sermo, qui more maiorum a summo adhibetur in poculo; C 46.
est: quasi vero clarorum virorum aut tacitos congressus esse oporteat aut ludicros sermones aut rerum conloquia leviorum! A II, 6. de quo (sapiente) omnis hic sermo est; A II, 57. de quibus (rebus) hic sermo est; F III, 40. quae sunt ista arma? contentio, confirmatio sermoque intumus, cum ipse secum: „cave turpe quicquam"; T II, 51. iucundus .. Balbo nostro sermo tuus contra Epicurum fuit; N III, 2. quid .. interest ab iis, qui postea nascentur, sermonem fore de te, cum ab iis nullus fuerit, qui ante nati sunt? R VI, 23. sermo .. omnis ille et angustiis cingitur iis regionum, quas vides, nec umquam de ullo perennis fuit et obruitur hominum interitu et oblivione posteritatis extinguitur; R VI, 25. quoniam et locus et sermo familiaris est; L II, 18. quo plus auctoritatis habeant, paulo antiquiora (sunt legum verba), quam hic sermo est; L II, 18. quoniam sermo mihi est apud vos; L II, 41. sit .. hic sermo, in quo Socratici maxime excellunt, lenis minimeque pertinax, insit in eo lepos; O I, 134.

duplex ratio .. orationis, quarum in altera sermo sit ‖ est ‖, in altera contentio; O II, 48. est decorus senis sermo quietus et remissus; C 28. memini ... in eum sermonem illum (Scaevolam) incidere, qui tum forte ‖ fere ‖ multis erat in ore; Lae 2. cuius (Scipionis) omnis sermo erat de amicitia; Lae 62.

explicat: ipsius Catonis sermo explicabit nostram omnem de senectute sententiam; C 3.

fluit: multum .. fluxisse video de libris nostris ... variumque sermonem partim admirantium, ... partim ... scire cupientium; N I, 6.

habet: animadvertendum est etiam, quatenus sermo delectationem habeat; O I, 135.

indicat: provideat, ne sermo vitium aliquod indicet inesse in moribus; O I, 134.

innascitur: ut .. sermone eo debemus uti, qui innatus est nobis, ... sic ..; O I, 111.

insequitur: plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo atque fama; F I, 50.

iudicat: animus oportet tuus se iudicet divitem, non hominum sermo; P 43.

oritur: ab his sermo oritur, respondet Laelius; Lae 5.

pariunt: fit .. fere, ut cogitationes sermonesque nostri pariant aliquid in somno tale, quale ..; R VI, 10.

potest: s. II, 1. sumo.

sequitur: sermo in circulis, disputationibus, congressionibus familiarium versetur, sequatur etiam convivia; O I, 132.

vacat: eius modi motibus sermo debet vacare; O I, 136.

versatur: s. sequitur.

videtur: ut tamquam a praesentibus coram sermo haberi videretur; Lae 3. s. II, 1. quaero.

vigent: vita .. victusque communis, consilia, sermones ... in amicitiis vigent maxime; O I, 58.

2. **Ausruf**: qui sermo, quae praecepta! C 12.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: adhibeo: etiam sermo et oratio (erit eadem adhibenda deo); N I, 94. his fictus ad ipsorum voluntatem sermo cum adhibetur; Lae 98.

cingo: s. I, 1. est; R VI, 25.

cognosco: s. IV, 1. studium.

confero: ut eos, quibuscum sermonem conferemus, et vereri et diligere videamur; O I, 136. ut (homo) habeat, quibuscum possit familiares conferre sermones; O II, 39.

conficio: ita sermone confecto Catulus remansit; A II, 148.

dirimo: num sermonem vestrum aliquem diremit noster interventus? R I, 17.

duco: est ... sermo ... a tali quodam ductus exordio; T II, 10.

expono: Dicaearchus .. in eo sermone, quem Corinthi habitum tribus libris exponit, ... multos loquentis facit; T I, 21. Scaevola ... exposuit nobis sermonem Laeli ‖ Laelii ‖ de amicitia habitum ab illo secum et cum altero genero; Lae 3.

exstinguo: s. I, 1. est; R VI, 25.

facio: feci .. sermonem inter nos habitum in Cumano; A ep 1.

fingo: ficto non modo sermone, sed etiam voltu; O II, 43. s. adhibeo; Lae 98.

habeo: habentur .. plerumque sermones aut de domesticis negotiis aut de re publica aut de artium studiis atque doctrina; O I, 135. s. **habeo,** III. sermonem (9 St.) B. II, S. 129, a.

infero: turpe .. valdeque vitiosum in re severa convivio digna aut delicatum aliquem inferre sermonem; O I, 144.

instituo: s. **instituo,** III. sermonem (3 St.) B. II, S. 328, a.

mitto: quadridui .. sermonem superioribus ad te perscriptum libris misimus; T V, 11.

obruo: s. I, 1. est; R VI, 25.

perscribo: qui (sermones) ab iis, qui illum audierunt, perscripti varie copioseque sunt; A I, 16. multi sermones perscripti sunt, e quibus dubitari non possit, quin Socrati nihil sit visum sciri posse; A II, 74. s. mitto.

produco: apparatu regio accepti sermonem in multam noctem produximus; R VI, 10.

quaero: non mihi videtur, .. quod hi venerunt, alius nobis sermo esse quaerendus; R I, 19.

remitto: s. I, 1. est; C 28.

requiro: inertissimos homines ... aut quaerere quempiam ludum aut sermonem aliquem requirere; F V, 56. qui secum loqui poterit, sermonem alterius non requiret; T V, 117.

sumo: ex eorum .. scriptis ... omnis sermo elegans sumi potest; F V, 7.

suscipio: in longum sermonem me vocas, Attice; quem tamen ... suscipiam; L I, 13.

tribuo: omnem .. sermonem tribuimus non Tithono, ut Aristo Cius ‖ Ceus ‖, ... sed M. Catoni seni; C 3.

2. **Dativ**: dedo: neque te sermonibus vulgi dederis; R VI, 25.

do: visne ... in insula ... sermoni reliquo demus operam sedentes? L II, 1.

intersum: cum .. ei sermoni interfuisset Plato Atheniensis; C 41.

intervenio: cui sermoni nos intervenimus? R I, 19.

offero: quae .. (philosophia) adhuc peregrinari Romae videbatur nec offerre sese nostris sermonibus; F III, 40.

praemunio: quae praemuniuntur omnia reliquo sermoni disputationique nostrae; L I, 34.

praeverto: quod huic sermoni praevertendum putes; D I, 10.

studeo: huic (sermoni) .. qui studeant, sunt nulli; O I, 132.

3. **Ablativ**: careo: carere ... societate victus, sermone omnino familiari; T V, 63.

fruor: cuius (Q. Maximi) sermone ita tum cupide fruebar, quasi ..; C 12.

utor: s. I, 1. innascitur.

4. **mit Präpositionen**: confero ad: ut hae feriae nobis ad utilissimos rei publicae sermones potissimum conferantur; R I, 33.

consumo in: te hunc diem vel totum in isto sermone consumere; L I, 28.

differo in: quae .. eorum (siderum) sit conlocatio, in sermonem alium differendum est; Ti 30.

excello in: s. I, 1. est; O I, 134.

incido in: s. I, 1. est; Lae 2.

ingredior in: quod si convenerit, tum demum ‖ [tum demum]; et ‖ decebit ingredi in sermonem; R I, 38.

insum in: s. I, 1. est; O I, 134.

pendeo ex: quid turpius quam sapientis vitam ex insipientium sermone pendere? F II, 50.

pertineo ad: quae verborum sententiarumque praecepta sunt, eadem ad sermonem pertinebunt; O I, 132.

removeo ab: hos .. ab hoc sermone removeamus; Lae 32.

sentio ex: placere .. tibi admodum sensi ... ex multis sermonibus tuis ..; T V, 1.

sum in: nec .. in Torquati sermone quicquam implicatum aut tortuosum fuit; F III, 3. quid censes in Latino (sermone) fore? F III, 15.

voco in: s. I, 1. suscipio.

III. **nach Adjectiven**: adfabilis, iucundus in: cum (Ulixes) ... in omni sermone omnibus adfabilem [et iucundum] esse se vellet; O I, 113.

sollers in: erat in omni vel officio vel sermone sollers; R II, 37.
surdus in: hi in illorum et illi in horum sermone surdi; T V, 116.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqs: de Graecis ... facetum festivique sermonis ... Socratem accepimus; O I, 108.
adfabilitas: difficile dictu est, quantopere conciliet animos comitas adfabilitasque sermonis; O II, 48.
auctor: qui (P. Rutilius) est nobis huius sermonis auctor; R I, 17. ut iam ad sermonis mei auctorem ‖ morem ‖ revertar; R I, 68.
aviditas: habeo .. senectuti magnam gratiam, quae mihi sermonis aviditatem auxit potionis et cibi sustulit; C 46.
celebritas: tu .. quam celebritatem sermonis hominum ... consequi .. potes? R VI, 20.
comitas: patrem eius (P. Scipionis Nasicae) ... nullam comitatem habuisse sermonis; O I, 109. s. adfabilitas.
consuetudo: quod est in consuetudine sermonis Latini; T III, 11. communi .. consuetudine sermonis abutimur, cum ita dicimus, velle aliquid quempiam aut nolle sine causa; Fa 24. iam virtutem ex consuetudine vitae sermonisque nostri interpretemur; Lae 21. s. studium.
delectatio: ego .. propter sermonis delectationem tempestivis quoque conviviis delector; C 46.
error: sermonis errore labimur; T V, 55. ne ... labamur interdum errore sermonis; L II, 8.
genus: genere nos .. sermonis utimur usitato; N III, 41. genus .. hoc sermonum ... plus nescio quo pacto videtur habere gravitatis; Lae 4.
iter: iter huius sermonis quod sit, vides; L I, 37.
mos: ne aestus nos consuetudinis absorbeat et ad sermonis morem usitati trahat; L II, 9. s. auctor; R I, 68.
pars: Zenonis .. brevis et acutulas conclusiones in eam partem sermonis, quam modo dixi, differemus; N III, 18. te quoque aliquam partem huius nostri sermonis attingere; R III, 32. ad eam partem sermonis, ex qua egressi sumus, revertamur; L II, 7.
praecepta: contentionis praecepta rhetorum sunt, nulla sermonis; O I, 132.
principium: satis .. scite me nostri sermonis principium esse voluisti; F V, 8.
ratio: commodius .. et ad rationem instituti sermonis sapientius; L I, 20.
studium: cognoscere mehercule, inquit, consuetudinem istam et studium sermonis ‖ sermonemque ‖; R I, fr 4.
suavitas: accedat huc suavitas quaedam oportet sermonum atque morum; Lae 66.
subtilitas: ego neque in causis ... argumentari soleo ... nec ... idem facerem in hac subtilitate sermonis; N III, 9. (Plato) leporem Socraticum subtilitatemque sermonis cum obscuritate Pythagorae et cum illa plurimarum artium gravitate contexuit; R I, 16.
vinclum: homines .. antea dissociatos iucundissimo inter se sermonis vinclo conligavit; R III, 3.
vis: ne ... ignoremus .. vim rationis ‖ sermonis ‖ eius, qua ‖ quo, quom ‖ iura nobis definienda sint; L II, 8. quoniam magna vis orationis est, eaque duplex, altera contentionis, altera sermonis; O I, 132.
2. **mit Präposition:** alqd ex: si quis aliquid ex sua re atque ex suo sermone dixerit; D II, 83.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** admisceri: admiscentur .. (maritimae urbes) novis sermonibus ac disciplinis; R II, 7.
conficere: inde vario sermone sex illa a Dipylo stadia confecimus; F V, 1. hodierno sermone conficiam, spero; L II, 69.
congruere: ratio fecit hominem ... cum .. iis (hominibus) natura et sermone et usu congruentem; F II, 45.
dare: te existimo quom populis, tum etiam singulis hodierno sermone leges vivendi et disciplinam daturum; L I, 57.
definiri: s. IV, 1. vis; L II, 8.
delinire: ut ... milites .. blande appellando [sermone] deliniant ‖ app. deleniant ‖; O II, 48.
diiudicari: hoc diiudicari nescio an numquam, sed hoc sermone certe non potest; L I, 56.
disputare: qui nulla arte adhibita de rebus ante oculos positis vulgari sermone disputant; A I, 5.
inligari: qui sermonibus eius modi nolint personas tam graves inligari; A II, 6.
labefactari: etsi (causa) hesterno sermone labefactata est; A II, 10.
metiri: neque ... conviviorum delectationem voluptatibus corporis magis quam coetu amicorum et sermonibus metiebar; C 45.
negare: Cyrus .. apud Xenophontem eo sermone, quem moriens habuit, ... negat ..; C 80.
producere: quod (convivium) ad multam noctem ... vario sermone producimus; C 46.
quaerere: non .. id quaerimus hoc sermone; L I, 17.
repetere: quem (populum) Africanus hesterno sermone a stirpe repetivit; R III, 24.
scribere: scito illa .. (meretricula scripsit) sermone et Attico; N I, 93.
serpere: *neque* .. serpit, sed volat in optimum statum instituto tuo sermone res publica; R II, 33.
sumere: nos .. hoc sermone, quae priora duo sunt, sumamus; N II, 3.
terere: hoc pro *φαντασίᾳ* verbum satis hesterno sermone trivimus; A II, 18. ut .. ipsa „philosophia", ... sic „sorites" satis Latino sermone tritus est; D II, 11. quod quoniam nomen minus est adhuc tritum sermone nostro; R II, 51. ex quo illud „summum ius summa iniuria" factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33.
tractare: quae summis ingeniis ... philosophi Graeco sermone tractavissent; F I, 1.
videre: ut .. de sensibus hesterno sermone vidistis, item faciunt de reliquis; A II, 42.
vincere: ut in illo ipso forensi genere dicendi contentiones aliorum sermone vinceret; O I, 133.
volare: s. serpere.
elliptisch: cedo caput cenae: »sermone bono«; F II, 25.
2. **Präpositionen:** e: s. II, 1. perscribo.
in: hic in omnibus fere sermonibus ... ita disputat, ut ..; A I, 16. teneamus hoc verbum † quidem; erit enim utendum in reliquo sermone saepius; A I, 40. quamquam in eo sermone ... non remissi fuimus; F III, 2. cum in Graeco sermone haec ipsa quondam rerum nomina novarum * non videbantur; F III, 15. quod (bonum) in hoc sermone totiens usurpatum est; F III, 33. scis .. me Graece loqui in Latino sermone non plus solere quam in Graeco Latine; T I, 15. quem locum multo etiam accuratius (Socrates) explicat in eo sermone, quem ..; T I, 57. ego .. numquam ita te in hoc sermone dimittam, .. uti ..; T I, 76. quod in amatorio sermone dici solet; T III, 72. cum quidam ex eius (Dionysii) adsentatoribus, Damocles, commemoraret in sermone copias eius; T V, 61. in huius modi sermone et consessu facillimum (est negare); N I, 61. ut ne qua particula in hoc sermone praetermissa sit; R I, 38. in illa (re publica), quam ... sibi ipse

Socrates tripertito ‖ peripatetico, al. ‖ illo in sermone depinxerit; R II, 51. fuit .. id ... in hoc sermone faciundum; L I, 63. in hoc omni sermone nostro ... tractabo ..; L II, 46. scis solere .. in huius modi sermone ... dici „admodum" aut „prorsus ‖ prosus ‖ ita est"; L III, 26. in sermonibus alium [quemque] ‖ aliquem ‖ ... efficere, ut ..; O I, 109. cum reliquis in rebus, tum in sermone communi vicissitudinem non iniquam putet; O I, 134. nec (Q. Mucius augur) dubitare (solebat) illum (C. Laelium) in omni sermone appellare sapientem; Lae 1. s. II, 1. expono; T I, 21.

post: qui (Pythagoras) cum post hunc Phliasium sermonem in Italiam venisset; T V, 10.

sero, zusammenfügen: nisi ex aeternitate causa causam serens hoc erit effectura; Fa 27.

sero, säen, pflanzen, erzeugen, ins Leben rufen, besäen, bepflanzen: I, 1. mollio, oblimo ad: mollitos .. et oblimatos agros ad serendum (Nilus) relinquit; N II, 130.

2. agricola: nec .. dubitat agricola, quamvis sit senex, quaerenti, cui serat, respondere: „dis inmortalibus"; C 25. ut .. segetes agricolae subigunt aratris multo ante, quam serant; fr V, 24.

II. alqm: non .. temere nec fortuito sati et creati sumus; T I, 118. alios in terram, alios in lunam, alios in reliquas mundi partes ... spargens quasi serebat; Ti 46.

alqd: haec (philosophia) ... ea .. mandat iis (animis) et, ut ita dicam, serit, quae adulta fructus uberrimos ferant; T II, 13. quale est istuc, quod poëtae serunt? L I, 1.

animos: satis .. et quasi sparsis animis; Ti 43.

arbores: s. **arbor**, II, 1. sero (5 St.) B. I, S. 232, a.

caules: si (caules) propter sati sint; N II, 120.

fructus: neque .. serendi neque colendi nec tempestive demetendi percipiendique fructus ... pecudum scientia est; N II, 156. numquam .. ulla ... opera fiunt, non serendis, non percipiendis, non condendis fructibus; C 24.

fruges: nos fruges serimus, nos arbores; N II, 152.

genus: perpetuis cursibus ‖ [cursibus] ‖ conversionibus*que* caelestibus extitisse quandam maturitatem serendi generis humani, quod sparsum in terras atque satum divino auctum sit animorum munere; L I, 24.

instituta, leges: vir magnus leges, instituta, rem publicam non seret? T I, 31.

mores: quoniam ... serendi etiam (sunt) mores nec scriptis omnia sancienda; L I, 20.

oleam: qui Transalpinas gentis oleam et vitem serere non sinimus; R III, 16.

quercum: sata est .. (quercus) ingenio; L I, 1. quaero, ... tuine versus hanc quercum severint, an ..; L I, 3.

rem publicam: qui diuturnam rem publicam serere conatur; R II, 5. s. instituta.

segetes: vgl. I, 2. fr V, 24.

vim: terrane tibi hoc nebuloso et caliginoso caelo aut sata aut concreta videtur tanta vis memoriae? T I, 60.

vitem: neque serit vitem neque, quae sata est, diligenter colit; fr I, 18. s. oleam.

sero, spät, zu spät: serius poëticam nos accepimus; T I, 3. qui .. serius honores adamaverunt; A fr 4. virtutis .. beataeque vitae ... serius lumen apparet, multo etiam serius, ut plane qualia sint intellegantur; F V, 58. sero .. a nostris poëtae vel cogniti vel recepti; T I, 3. quae (studia) sero admodum expetita in hanc civitatem e Graecia transtulerunt; T IV, 1. qui (Scipio) ... factus consul ‖ [consul] ‖ est bis, primum ante tempus, iterum sibi suo tempore, rei publicae paene sero; Lae 11. ut haec tam sero litteris mandaremus; N I, 7. sero .. mihi .. praecipis, quid defendam; N III, 1. recipio: s. cognosco. cum sero sentiunt frustra se ... studuisse; F I, 60. possumus audire aliquid an serius venimus? R I, 20. elliptisch: posthac ... quam plurima, si videtur, et de nobis inter nos, sero fortasse; A ep 2. s. appareo.

serpens, Schlange: I. apparent: ignoretur in omnibus cubiculis apparere serpentes ‖ [ign. ... serp.] ‖; O III, 54.

cingit: »virum medium serpens sub pectora cingit«; N II, 109.

nituntur, al.: veluti ... quaedam .. serpentes ortae extra aquam, simul ac primum niti possunt, ... aquam persequuntur; N II, 124.

II. amplexus: nutrix animadvertit puerum dormientem circumplicatum serpentis amplexu; D I, 79.

emissio: mors insecuta Gracchum est. causa quidem, credo, aliqua morbi gravioris, non emissione serpentis; D II, 62.

morsus: quid aristolochia ad morsus serpentium possit, ... video; D I, 16. »Iovis ... pinnata satelles ... serpentis saucia morsu«; D I, 106. nondum .. ulcerato serpentis morsu Philocteta; Fa 36.

vis: velut ibes maximam vim serpentium conficiunt; N I, 101.

III. circumplicari: visam beluam ... circumplicatam serpentibus; D I, 49.

serpo, kriechen, schleichen, sich fortbewegen, um sich greifen: I, 1. accedere: alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt; N II, 122.

2. alqd: illa ... quam longe serpant, non vides? N III, 51. hoc aut in inmensum serpet, aut ..; N III, 52.

amicitia: serpit .. nescio quo modo per omnium vitas amicitia; Lae 87.

anguiculi: serpere anguiculos; F V, 42.

ardor: »nunc serpit ardor«; T II, 21.

Argo: »Canis ad caudam serpens prolabitur Argo«; N II, 114.

bestiae: alias (bestias natura voluit) volucres caelo frui libero, serpentis quasdam, quasdam esse gradientis; T V, 38.

caritas: quae (caritas generis humani) nata a primo satu ... serpit sensim foras; F V, 65.

Draco, flumen: »has inter (stellas), veluti rapido cum gurgite flumen, torvus Draco serpit«; N II, 106.

genus: si semel .. suscipimus genus hoc argumenti, attende, quo serpat; N I, 98.

homo: ut (homo) profectus a caritate domesticorum ac suorum serpat longius; F II, 45.

res: serpit † deinde res, quae proclivis ‖ proclivius ‖ ad perniciem ... labitur; Lae 41.

res publica: *neque* .. serpit, sed volat in optimum statum instituto tuo sermone res publica; R II, 33.

vitis: quam (vitem) serpentem multiplici lapsu et erratico ferro amputans coërcet ars agricolarum; C 52.

elliptisch: quem longe serpentem et manantem aspicies; N II, 114.

serra, Säge: ne stridorem quidem serrae (audiunt), tum cum acuitur, aut grunditum, cum iugulatur, suis; T V, 116.

sertum, Blumengewinde: incendes odores et ‖ odores ‖ sertis redimiri iubebis et rosa? T III, 43.

serva, Sklavin: quem (Servium Tullium) ferunt ex serva Tarquiniense ‖ Tarquiniensi ‖ natum; R II, 37.

servatrix, Erhalterin: ut .. liceat ... dicere omnem naturam esse servatricem sui; F V, 26.

servilis, der Sklaven: arma: quod comitia ‖ omnia ‖ illa essent armis gesta servilibus; L III 45.

unctura: servilis unctura tollitur omnisque circumpotatio; L II, 60.

serviliter, sklavisch: ne quid ignave, ne quid serviliter muliebriterve faciamus; T II, 55.

servio, dienen, dienstbar, gefällig, Sklav, belastet sein: I, 1. a. dissimilitudines: et imperandi et serviendi sunt dissimilitudines cognoscendae; R III, 37.

b. iniquitas in: hereditatis spes quid iniquitatis in serviendo non suscipit? P 39.

2. alqs: quae in quem cadunt, in eundem cadit ut serviat; T III, 14. Karthaginienses multi Romae servierunt, Macedones rege Perse capto; T III, 53. nec modo (hic) vincetur, sed etiam serviet; T V, 52.

aedes: eae (aedes) serviebant, sed hoc in mancipio Marius non dixerat; O III, 67.

civitas: nulla est tam stulta civitas, quae non iniuste imperare malit quam servire iuste; R III, 28.

patria: imperantem .. patriam Lacedaemoniis (Epaminondas) relinquebat, quam acceperat servientem; T II, 59.

populi: quin (populi) serviant quidem, fieri non potest; R I, 50.

II. alicui: iis servire (debeo), qui vel utrisque litteris uti velint vel ..; F I, 10. nos .. Virtutes sic natae sumus, ut tibi serviremus; F II, 69. Cethego, homini non probatissimo, (illa cupiditas) servire coëgit eos, qui ..; P 40. „nolite sinere nos cuiquam servire". ... quid enim adiungit? „nisi vobis universis, ... quibus et possumus et debemus": P 41. f. aetati.

adulescentibus: adulescentibus paulo loquacioribus est serviendum; P 40.

aetati: huius .. aetati ‖ aetati et huic ‖ nunc haec primum fortasse audientis ‖ audienti ‖ servire debemus; F V, 27.

aetheri: qui nesciamus, soli an aetheri serviamus; A II, 126.

commodis: (patria) tantum modo nostris ipsa commodis serviens; R I, 8.

cupiditati: cum is, qui inperat aliis, servit ipse nulli cupiditati; R I, 52. cum homines benivolentia coniuncti .. cupiditatibus iis, quibus ceteri serviunt, imperabunt; Lae 82.

domino: ut hoc populorum intersit, utrum comi domino an aspero serviant; R I, 50.

gloriae: alios gloriae servire, alios pecuniae; T V, 9.

homini: f. alicui; P 40.

necessitatibus: vigilantes animi vitae necessitatibus serviunt; D I, 110.

optimatibus: hac (libertate) omnes carere, sive regi sive optimatibus serviant; R I, 55.

pecuniae: f. gloriae.

personae: quia, cum tractaretur Atreus, personae serviendum fuit; O III, 106.

posteritati: cum optumus quisque maxume posteritati serviat; T I, 35.

regi: qui (rex) civitatem ... gentibus imperantem servire sibi coëgisset; O III, 84. f. optimatibus.

societati: tu cum hominibus consulere debeas et servire humanae societati; O III, 52.

soli: f. aetheri.

tempori: in potestate est abicere dolorem, cum velis, tempori servientem. an est ullum tempus, ... cui non ponendae curae ... causa serviamus? T III, 66.

voluptati: quam miser virtutis famulatus servientis voluptati! O III, 117.

utilitati: ut communi utilitati serviatur; O I, 31. suae cuique utilitati ... serviendum est; O III, 42.

servitium, Sklavenschaft, Sklaven: 1. concito: vincula soluta sunt et servitia concitata ‖ incitata ‖; L III, 25.

2. do: Lycurgus ... agros locupletium plebi ut servitio colendos dedit; R III, 16.

servitus, Sklaverei, Sklavendienst, Dienstbarkeit, Knechtschaft: I, 1. adest: aderit ... interitus patriae, exilium, servitus denique; T V, 29.

est: ubi ne obscura quidem est aut dubia servitus; R I, 47. ‖ octo genera poenarum in legibus esse, damnum, vincula, verbera, talionem, ignominiam, exilium, mortem, servitutem ‖; L fr 4. si servitus sit, sicut est, oboedientia fracti animi et abiecti et ‖ abiecti ‖ arbitrio carentis suo; P 35. an eorum servitus dubia est, qui cupiditate peculii nullam condicionem recusant durissimae servitutis? P 39. quae servitus est, si haec libertas existimari potest? P 40. quam est illa misera, quam dura servitus! P 40. quae est ista servitus tam claro homini? P 41.

2. sum: an non est omnis metus servitus? P 40. omnis animi debilitati et humilis et fracti timiditas servitus est; P 41.

II, 1. gigno: ex hac maxima libertate tyrannus gignitur et illa iniustissima et durissima servitus; R I, 68.

timeo: si debilitatem, caecitatem (timet), si denique ... servitutem; T V, 15.

2. antepono: num stulte (Damaratus) anteposuit exilii libertatem domesticae servituti? T V, 109. mors servituti turpitudinique anteponenda (est); O I, 81.

3. libero: qui (Themistocles) cum ... servitute Graeciam liberavisset; Lae 42.

4. cado in: nimia .. illa libertas et populis et privatis in nimiam servitutem cadit ‖ cedit, al. ‖; R I, 68.

eripio ex: eripite nos ex servitute; P 41.

redimo e: redimi e servitute captos; O II, 63.

III, 1. auctoramentum: est in illis (mercennariis) ipsa merces auctoramentum servitutis; O I, 150.

condicio: f. I, 1. est; P 39.

genus: est .. genus iniustae servitutis, cum ii sunt alterius, qui sui possunt esse; R III, 37.

iugum: depulit a civibus suis iniustum illud durae servitutis iugum; R II, 46.

locus: ut ..., qui (servi) ungunt, qui verrunt, qui spargunt, non honestissimum locum servitutis tenent, sic in civitate, qui se istarum rerum cupiditatibus dediderunt, ipsius servitutis locum paene infimum obtinent; P 37.

nomen: quibus (servis) nomen servitutis ipse (Dionysius) detraxerat; T V, 58.

similitudo: inest .. in ea condicione populi similitudo quaedam servitutis; R I, 43.

2. scholae de: separatim certae scholae sunt de exilio, de interitu patriae, de servitute; T III, 81.

IV. adficere: hunc nimis liberum populum libertas ipsa servitute adficit; R I, 68.
opprimi: quibus .. opibus praeditam (Dionysius) servitute oppressam tenuit civitatem! T V, 57.

servo, retten, erretten, erhalten, bewahren, beobachten: I. **mit Ergänzung**: de: iam de caelo servare non ipsos censes solitos, qui auspicabantur? D II, 74.
II. **mit einfachem Object**: alqm: ut nos, quales oportet esse, servemus; F IV, 25. »tu me amoris magis quam honoris servavisti gratia«; T IV, 69.
alqd: quod tenere atque servare id, quod ipsi statuerunt, non possunt; F I, 47. quod in Libera servant, in Libero non item; N II, 62. quae .. a te scis || scio || et consule et imperatore summa cum religione esse servata; D I, 103. multo esse in animis id servandum magis; L II, 24. qui ... de creditoribus eius plurimum servet; L II, 48. ea migrare interdum et non servare fit iustum; O I, 31. tum servare illud poëtas, quod deceat, dicimus, cum ..; O I, 97. quod .. ita iuratum est, ut mens conciperet fieri oportere, id servandum est; O III, 107.
aequabilitatem: hanc aequabilitatem motus constantiamque ordinum in alia figura non potuisse servari; N II, 48. aequabilitas .. iuris ... neque servari potest; R I, 53.
aequitatem: difficile .. est ... servare aequitatem; O I, 64.
aevitatem: »aevitatem annali lege servanto;« L III, 9.
amicitiam: qui ob eam (amicitiam) summa fide, constantia iustitiaque servatam maxumam gloriam ceperit; Lae 25.
avem: † »in monte || hinc || Remus auspicio se devovet atque secundam solus avem servat«; D I. 107.
auspicia: nulla (auspicia) peremnia servantur, nulla ex acuminibus, nulla, *cum* viri vocantur; N II, 9. »qui agent, auspicia servanto«; L III, 11. »auspicia servanto«; L III, 43.
communitatem: in qua (societate) omnium rerum ... est servanda communitas; O I, 51.
concentum: si nulla earum (fidium) ita contenta nervis sit, ut concentum servare possit; F IV, 75.
conciliationem: communem totius generis hominum conciliationem et consociationem colere, tueri, servare, debemus; O I, 149.
coniunctionem: ut .. societas hominum coniunctioque servetur; O I, 17. optime .. societas hominum coniunctioque servabitur; O I, 50.
consociationem: s. conciliationem.
constantiam: adversantem libidini moderatam in omni re servare constantiam; T III, 17. in omni re gerenda consilioque capiendo servare constantiam; O I, 125. s. aequabilitatem; N II, 48.
cursus: cum videmus ... quinque stellas ferri eosdem cursus constantissime servantis disparibus inter se motibus; T I, 68. quod (Archimedes) excogitasset, quem ad modum in dissimillimis motibus inaequabiles et varios cursus servaret una conversio; R I, 22.
delubra: pulsus a delubris is, qui illa servarat; L II, 42.
deos: erat .. non facile agentis aliquid et molientis deos in aliarum formarum imitatione servare; N I, 77.
fetus: quod *ad* tempus ut sacrificiorum || [sacrificiorum] || libamenta serventur fetusque pecorum; L II, 29.
fidem: [est .. ius etiam bellicum fidesque iuris iurandi saepe cum hoste servanda]; O III, 107.
formam: ut formam saltem eius (picturae) et extrema tamquam liniamenta || lineam. || servaret; R V, 2.
genus: ii ... ad servandum genus hominum natura incitantur; F III, 66. »Romulus ... servat genus altivolantum«; D I, 107.
instituta: ut hodie stet Asia Luculli institutis servandis; A II, 3. hoc consilio leges Atheniensium, hoc maiorum instituta servantur; O I, 75.
ius: s. fidem.
iustitiam: servari .. iustitia nisi a forti viro, nisi a sapiente non potest; F V, 66. meminerimus .. etiam adversus infimos iustitiam esse servandam; O I, 41.
legem: mihi .. in vita servanda videtur illa lex; T V, 118. se ... debere ... servare leges; O I, 124. s. instituta; O I, 75.
libamenta: s. fetus.
liniamenta: s. formam.
memoriam: vos ... memoriam nostri pie inviolateque servabitis; C 81.
mortuos: condiunt Aegyptii mortuos et eos servant domi; T I, 108.
mundum: mundum etiam ipsum simili parique natura ... servari; N II, 28.
nomen: cupiditatis nomen servet alio; F II, 27.
officium: s. **officium**, II, 1. servo (3 St.) B. II, S. 801, b.
ortum: Ceos accepimus ortum Caniculae diligenter quotannis solere servare; D I, 130.
ova: ut quam facillume ova serventur; N II, 129.
pacta: pacta et promissa semperne servanda sint; O III, 92.
portus: Themistoclem ... non in Graeciae portus per se servatos, sed in barbariae sinus confugisse, quam adflixerat; R I, 5.
praescripta: haec praescripta servantem licet magnifice ... vivere; O I, 92.
promissum: s. **promissum**, II, 1. servo (4 St.) S. 184, a.
regulam: servata illa ... regula; F I, 63.
rem: fortasse (res) servata est; A II, 10. placet ... esse quasdam res servatas iudicio voluntatique multitudinis; R I, 69.
ritus: »ritus familiae patrumque servanto«; L II, 19. iam ritus familiae patrumque servare id est ... a dis quasi traditam religionem tueri; L II, 27.
signa: qui e Caucaso caeli signa servantes numeris ... stellarum cursus persequuntur; D I, 36.
societatem: ut difficillimum sit servare „sanctam societatem"; O I, 26. s. coniunctionem.
statum: quoniam .. eius rei publicae ... tenendus est nobis et servandus status; L I, 20.
ubertatem: »alios ad dies ubertatem lactis feturaeque servanto«; L II, 20.
vincula: »vincula sontium servanto;« L III, 6.
vitam: Miltiadem ... vitam ex hostium telis servatam in civium vinclis profudisse; R I, 5.
III. **mit doppeltem Accusativ**: alqd: videmus ea, quae terra gignit, corticibus et radicibus valida servari; F V, 33.
animos: qui (animi) .. se integros castosque servavissent; T I, 72.
causam: integram .. (causam) legi, accusatori iudicioque servari; L III, 47.
decreta: »(decreta) perscripta servanto || [perscr. serv.] ||«; L III, 10.
rem: totam .. rem Lucullo integram servatam oportuit; A II, 10.

servolus (servulus), junger Sklav: I. interesse inter: quid inter parentem et servolum intersit, intellegi et potest et debet; F IV, 76.

II. iactura: quaerit, ... equine pretiosi potius iacturam faciat an servoli vilis; O III, 89.
III. per: »per servolum percutias pavidum (parentem)«; N III, 73.

serus, spät: »haec portenta .. dedit ... tarda et sera nimis«; D II, 64.

servus, Sklav: I, 1. accedit: ut ad eius (Caesaris) corpus non modo amicorum, sed ne servorum quidem quisquam accederet; D II, 23.
dicunt: de quo servi et latrones scivisse *se* aliquid dicerent; L III, 45.
est: quis .. non modo liber, *sed* servus libertate dignus fuit, cui nostra salus cara non esset? L III, 25. ut in magna familia sunt alii lautiores, ut sibi videntur, servi, sed tamen servi, ut atrienses, at qui tractant ista, qui tergent qui ungunt, qui verrunt, qui spargunt, non honestissimum locum servitutis tenent, sic ..; P 37.
fert: servus per circum, cum virgis caederetur, furcam ferens ductus est; D I, 55.
gerunt: ex quo fit, ut etiam servi se liberius gerant; R I, 67.
metuunt: metuebant (Appium) servi, verebantur liberi, carum omnes habebant; C 37.
sciscunt: f. dicunt.
spargunt, al.: f. est; P 37.
2. sum: quod eos omnes, qui in contione stabunt, exsules, servos, insanos esse dicatis; A II, 144. ‖ [omnes sapientes liberos esse et stultos omnes servos] ‖; P V. non .. ita dicunt eos (improbos) esse servos, ut mancipia, ... sed ... quis neget omnes leves, omnes cupidos, omnes denique improbos esse servos? P 35. intuentem te, admirantem, clamores tollentem cum video, servum esse ineptiarum omnium iudico; P 37.
vivo: qui (Saguntini) parentes suos liberos emori quam servos vivere maluerunt; P 24.
ohne Verb: insipientes omnes peregrinos, exsules, servos, furiosos? A II, 136. igitur omnes improbi servi ‖ servi ig. om. imp. ‖; P 35.
II, 1. appello: eos, qui pareant principibus, agitari ab eo populo et servos voluntarios appellari; R I, 67. ego .. istum non modo servum, sed nequissimum servum ... appellandum puto; P 36.
caedo: f. I, 1. fert.
coërceo: vitiosas .. animi partes ut servos asperiore imperio coërceri; R III, 37.
deduco: an ... ad eum agnum non casu, sed duce deo servus ‖ servos ‖ deducitur? D II, 39.
deligo: (Dionysius) iis, quos ex familiis locupletium servos delegerat, quibus nomen servitutis ipse detraxerat, corporis custodiam committebat; T V, 58.
duco: f. I, 1. fert.
fatigo: domini .. servos ita fatigant, ut ..; R III, 37.
gero: f. I, 1. gerunt; R I, 67.
iudico: nonne (M'. Curius) hunc hominem ita servum iudicet, ut ne in familia quidem dignum maiore aliquo negotio putet? P 38.
neco: nihilne .. interest, ... patrem quis necet anne servum? P 24. illud tamen interest, quod in servo necando, si id fit iniuria, semel peccatur, in patris ..; P 25.
verbero: neque peccat, qui parentem et qui servum iniuria verberat; F IV, 76.
video: videre licet ... alios (philosophos) pecuniae cupidos, gloriae non nullos, multos libidinum servos; T II, 12.
2. sum: quid horum est liberi? quid denique servi non inertis? P 39.
3. adimo: et parenti non numquam adimi vita sine scelere potest et servo saepe sine iniuria non potest; P 24.
committo, detraho: f. 1. deligo.
impero: haec (ratio) ut imperet ...; „quonam modo?" inquies. vel ut dominus servo vel ..; T II, 48. libidini .. (animus imperat) ut servis dominus, quod eam coërcet et frangit; R III, 37.
videor: f. I, 1. est; P 37.
4. utor: est .. infima condicio et fortuna servorum, quibus non male praecipiunt qui ita iubent uti, ut mercennariis; O I, 41.
III, 1. similis: bene etiam colligit „haec pueris et mulierculis et servis et servorum simillimis liberis esse grata; O II, 57.
2. carus: f. I, 1. est; L III, 25. — gratus: f. 1.
IV, 1. condicio: f. II, 4. utor.
contumeliae: domi .. etiam contumelias servorum ancillarumque (Ulixes) pertulit; O I, 113.
ferrum: non (Pompeius) exercitu amisso nudus in servorum ferrum et manus incidisset; T I, 86.
fortuna: f. II, 4. utor. — manus: f. ferrum.
2. societates cum: qui cum servis, cum libertis societates ... recordetur; P 46.
V. in: feriarum ... ratio ... in servis operum et laborum (requietem habet); L II, 29.

sesceni, je sechshundert: capit ille ex suis praediis sescena sestertia, ego centena ex meis; P 49.

sescentesimus, sechshundertste: qui (Romulus) ab hoc tempore anno sescentesimo rex erat; R I, 58.

sescenti, sechshundert, sehr viele: A. anni: nec tantum Karthago habuisset opum sescentos fere annos sine consiliis et disciplina; R I, fr 3. Romuli .. aetatem minus his sescentis annis ... fuisse cernimus; R II, 18.
exsules: sescentos exsules ‖ sexc. exules ‖, qui locupletissimi fuerant eius civitatis, restituit; O II, 81.
milia: cur .. non sescenta milia esse mundorum, sed innumerabilia ausus es dicere? N I, 96.
saecula: an hoc falsum potuisset esse, si esset sescentis saeculis ante dictum? Fa 27.
B. profero: sescenta licet eiusdem modi proferri, ut ..; D II, 34.

seselis, Sesel: cervae .. paulo ante partum perpurgant se quadam herbula, quae seselis dicitur; N II, 127.

sesquialter, anderthalb: intervalla: sesquialteris .. intervallis et sesquitertiis et sesquioctavis sumptis ex his conligationibus in primis intervallis sesquioctavo intervallo sesquitertia omnia explebat, cum particulam singulorum relinqueret; Ti 23.
pars: unam principio partem (deus) detraxit, ... deinde tertiam, quae esset secundae sesquialtera, primae tripla; Ti 22.

sesquioctavus, sesquitertius, Verhältnis von neun zu acht, vier zu drei, neun Achtel, vier Drittel: f. **sesquialter**, intervalla.

sessio, Sitz, Sitzen: I. est: cuius (Polemonis) illa ipsa sessio fuit, quam videmus; F V, 2. etiam sessiones quaedam et flexi fractique motus ... contra naturam sunt; F V, 35.
tenet: status incessus, sessio accubitio ... teneat ‖ teneant ‖ illud decorum; O I, 128.
II. adhibeo: accubitio, inclinatio, sessio (erit eadem adhibenda deo); N I, 94.
video: f. I. est; F V, 2.

sessiuncula, Sitzung, Kränzchen: inertissimos homines ... circulos aliquos et sessiunculas consectari; F V, 56.

sestertius, Sesterz: capio: capit ille ex suis praediis sescena sestertia, ego centena ex meis; P 49.
relinquo: cum ei (sapienti) testamento sestertium milies relinquatur; O III, 93.

seu, oder: Platonis illud, seu quis dixit alius; R I, 129. Q. Fabium Labeonem seu quem alium ... arbitrum ... datum; O I, 33. — ut ipsi † seu || ne || animum periclitentur sum || suum || vident ..; R III, fr 2.

severe, ernsthaft, streng, scharf: ago: obsistitur, quom agitur severe; L III, 34.
contemno: qui ... voluptatem severissime contemnant, in dolore sint molliores; O I, 71.
dico: ab eo (Epicuro) dici multa severe; T III, 46. cum studiose de absentibus detrahendi causa aut per ridiculum aut severe ‖ severe, ‖ maledice contumelioseque dicitur; O I, 134.
distinguo: philosophi severe sane atque honeste haec tria genera || genere || confusa cogitatione distinguunt; O II, 10.
secerno: ita graviter et severe voluptatem secernit a bono; F II, 24.
vivo: quam .. honestum (sit) parce, continenter, severe, sobrie (vivere); O I, 106.

severitas, Ernst, Strenge: I. cadit: quom severitas eorum (morum) ob alia vitia cecidisset; L II, 38.
est: in M. Scauro et in M. Druso adulescente singularis severitas (erat); O I, 108.
habet: tristitia .. et in omni re severitas habet illa quidem gravitatem, sed amicitia remissior esse debet; Lae 66.
II, 1. adhibeo: s. **adhibeo,** I. severitatem (4 St.) B. I, S. 71, a.
declaro: quo in genere severitatem maiorum senatus vetus auctoritas de Bacchanalibus ... declarat; L II, 37.
impedio: ne blanditiis eius (voluptatis) illecebrisque impediatur disputandi severitas; F III, 1.
probo: severitatem in senectute probo, sed eam, sicut alia, modicam, acerbitatem nullo modo; C 65.
2. facio ad: ad severitatem potius et ad quaedam studia graviora (facti sumus); O I, 103.
III, 1. compleri: quae solebant quondam compleri severitate iucunda Livianis et Naevianis modis; L II, 39.
2. sine: sine qua (severitate) administrari civitas non potest; O I, 88.
IV. Lücke: horum † in severitatem dicitur inhorruisse primum civitas; R IV, 6.

severus, ernst, streng: alqd: aliud ex silvis severum et triste; fr V, 90.
civis: quid interit inter popularem, id est ... levem civem, et inter constantem, severum ‖ et severum, al. ‖ et gravem; Lae 95.
disciplina: ut ... intellegatur .., ea (disciplina) ... quam gravis, quam continens, quam severa sit; F I, 37.
homo: hic homo severus luxuriam per se reprendendam non putat; F II, 23. quidam homines severi et graves nec populi nec principum mores ferre potuerunt; O I, 69.
imperator: huius (Ulixi) animi pars illa mollior rationi sic paruit, ut severo imperatori miles pudens; T II, 50.
imperia: imperia severiora nulla esse putant sine aliqua acerbitate iracundiae; T IV, 43.
Lacedaemo: siquidem illa severa Lacedaemo nervos iussit, quos || quo || plures quam septem haberet, in Timothei fidibus incidi; L II, 39.
pater: cum dissolutus filius: »heu me miserum«! tum severus pater: »dum modo ..;« T IV, 45.
philosophus: quod solum bonum severus et gravis philosophus novit; F II, 29. [ne Xenocratem quidem, severissimum philosophorum] (comitatem habuisse sermonis); O I, 109.
res: in rebus tam severis non est iocandi locus; D II, 25. valde .. vitiosum in re severa ... delicatum aliquem inferre sermonem; O I, 144.
vir: qui (vir) perindulgens in patrem, idem acerbe severus in filium; O III, 112.

sevoco, abziehen, trennen: animum (3 St.), mentem (2 St. sed quo magis (mentem) sevoco ..; N III, 21) s. **a,** I. sevoco (B. I, S. 11, a).

sex, sechs: A. aequales: Rhodium quendam morientem sex aequales nominasse; D I, 64.
anni: qui (Livius) cum sex annis ante, quam ego natus sum, fabulam docuisset; C 50. cuius (M. Valerii Corvini) inter primum et sextum consulatum sex et quadraginta anni interfuerunt; C 60.
centuriae: relicua .. multo maior multitudo sex et nonaginta centuriarum neque excluderetur suffragiis; R II, 39. illarum .. sex et nonaginta centuriarum in una centuria tum quidem plures censebantur quam ..; R II, 40.
consulatus: talis viri interitu sex suos obruere consulatus; T V, 56.
filii: ut de principum filiis x ex || sex, x, al. || singulis Etruriae populis in disciplinam traderentur; D I, 92.
legiones: ut eo tueri sex legiones ... possis; P 45.
libri: aliis haec locis satis accurate a nobis dicta sunt maximeque in iis sex libris, quos ..; T IV, 1. his libris adnumerandi sunt sex de re publica; D II, 3. quam (rem publicam) optumam esse docuit in illis sex libris Scipio; L I, 20. quoniam ..., quae .. de optima re publica sentiremus, in sex libris ante diximus; L III, 4.
menses: »mihi sex menses satis sunt vitae, septimum Orco spondeo;« F II, 22. »oenus ne amplius sex menses ... idem iuris, quod duo consules, teneto«; L III, 9.
motus: sex .. reliquos motus ab eo (mundo deus) separavit; Ti 19. ut (animal) sex motibus veheretur; Ti 48.
partes: interiorem .. (coniunctionem) cum (deus) in sex partis divisisset; Ti 25.
pedes: signum illud ... sex pedum esse; A II, 128.
primi: cum chirographum sex primorum imitatus est; N III, 74.
sententiae: expositis ... sex de summo bono sententiis; F V, 20. sex .. hae sunt simplices de summa bonorum malorumque sententiae; F V, 21.
stadia: vario sermone sex illa a Dipylo stadia confecimus; F V, 1.
suffragia: † equitum centuriae cum sex || certamine cum et || suffragiis; R II, 39.
B, a. concedunt: Thales, unus e septem, cui sex reliquos concessisse primas ferunt; A II. 118.
b. habent: quam (proportionem conparationemque) habent ducenta quinquaginta sex cum ducentis quadraginta tribus; Ti 24.

sexagesimus, sechzigste: annus: sexagesimo anno post libertatem receptam; F II, 66.

Olympias: Olympias .. secunda et sexagesima eadem Superbi regni initium et Pythagorae declarat adventum; R II, 28.

sexaginta, sechzig: anni: cum sexaginta (annos) confecerit; T I, 92. * *quinque et* sexaginta annis antiquior; R II, 42. ego quinque et sexaginta annos natus; C 14.

orbes: circumitus .. solis orbium v et LX et CCC ... conversionem conficiunt annuam; N II, 49.

pedes: »quod (lex) rogum bustumve novum« vetat »propius sexaginta pedes adigi ‖ adici ‖ aedes alienas invito domino«; L II, 61.

sexennium, sechs Jahre: quod .. sexennio post Veios captos factum esse videmus; D I, 100.

sextarius, Schoppen, Krug: si emere aquae sextarium cogerentur ‖ cogantur ‖ mina; O II, 56.

sextus, sechste: alqs: sextus (Hercules) hic ex Alcmena; N III, 42.

annus: sexto decimo fere anno; R II, 57. sexto tricensimo anno post; O II, 29.

consulatus: cuius (M. Valerii Corvini) inter primum et sextum consulatum sex et quadraginta anni interfuerunt; C 60.

liber: quae (ratio) ... a me .. posita est in sexto libro de re publica; T I, 53. plenus est sextus liber de officiis Hecatonis talium quaestionum; O III, 89.

Olympias: *eodem est anno natus Simonides Olympiade* sexta et quinquagesima; R II, 20.

pars: sextam (partem deus detraxit) octuplam primae; Ti 22.

si, wenn, wofern, ob, ob etwa: A. **allein:** I. **Indicativ:** 1. **Präsens:** absunt; F III, 48. »si ... accidunt«; D I, 45. adferunt; Lae 68. adhibetur; O I, 104. adprobatis; L I, 32. arbitramur; T I, 35. N I, 80. arguitur; P 20. audent; L I, 40. aufers; P 43. cadit; Lae 48. caret; F V, 47. censet; A II, 74. cernitur; F III, 28. concedo; A II, 94. concedunt; Fa 44. confirmat; F I, 71. congruunt; F IV, 53. contemnimus; A II, 130. contemnunt; Lae 64. continentur; N II, 116. contorquet; D I, 120. contrahit; D I, 120. convertunt; N III, 78. decipis; P 43. deducit; C 66. delectat; T V, 30. delinquitur; O I, 146. demovet; P 15. deserunt; Lae 64. dicis; A II, 95. 96. ×. F II, 72. N III, 12. 15. D II, 19. dicit; F II, 21. O III, 83. dicimus; N III, 24. L II, 3. dicitur; L I, 19. P 9. diligit; O II, 31. dat; D II, 126. dant; D I, 83. II, 102. 106. dolet; F V, 47. dominatur; C 38. ducimus; T V, 29. eripis; P 43. erratur; F IV, 57. evertit; F IV, 76. existimat; O III, 26. existimant; F I, 55. expetitur; L I, 52. expilas; P 43. exquirimus; O I, 133. extinguit; C 66. facit; D I, 84. facimus; N III, 47. 49. faciunt; A I, 25. (faciunt); D I, 84. ×. ×. ×. ×. ×. ×. ×. ×. feruntur; Fa 22. si, ut ‖ sicut ‖ ... dixit, ... fingitur; P 34. fit; O I, 104. P 25. fiunt; D II, 21. Fa 31. 40. flectit; D I, 120. fraudas; P 43. furantur; N II, 157. (gaudes); F II, 98. habes; A II, 94. *si* ... habet; T I, 91. habet; D I, 34. O II, 31. III, 105. habemus; R I, 71. fr V, 97. habent; F I, 10. T IV, 78. ignoratur; F IV, 57. ignorantur; D II, 125. incurrunt; F I, 62. si, .. ‖ cum ‖ ... peccent, ... inest; D II, 108. intelleguntur; F III, 17. invadit ‖ invasit ‖; D II, 73. iudicat; A II, 91. iurgant; R IV, 8. (laedunt); O II, 68. ×. libet, F IV, 72. lubet; T V, 45. loquitur; F III, II, 21. N I, 16. loquuntur; F I, 71. lucet; A II, 96. 98. mavis; T III, 18. si ‖ sin, si enim ‖ manet; L I, 1. mentiris; A II, 96. 98. moventur; Fa 15. negleguntur; D II, 125. nocent; O III, 32. numeramus; N I, 33. obiciunt; D II, 131. obtinemus; D I, 117. opinamur; T I, 111. oportet; F IV, 60. pacisceris; P 43. paenitet; fr V, 60. SI PASCENTUR ‖ PASCUNTUR ‖; D II, 72. [si .. patitur]; O I, 36. permanet; T I, 43. perspiciunt; O II, 36. pertinet; T V, 18. placet; A II, 17. 116. F II, 31. III, 9. 21. 24. IV, 24. T III, 13. V, 14. 31. 88. N I, 109. II, 18. III, 23. D I, 9. 10. 52. 80. II, 28. 84. 100. Fa 40. R I, 34. 70. L I, 14. II, 9. 17. 24. III, 5. 18. O I, 150. III, 73. C 15. 81 (82). Lae 36. placent; F III, 17. porrigit; D I, 120. poscis; P 43. potes; F IV, 71. T I, 15. O III, 33. si potes ‖ [si potes] ‖; T I, 26. potest; A II, 29. 97. F II, 92. 94. V, 84. T V, 84. N I, 25. 36. III, 29. R I, 14. O I, 23. 61. II, 45. P 40. »si ... potest«; T II, 38. possumus; T I, 5. II, 6. 8. III, 25. IV, 56. potestis; A II, 93. possunt; N I, 25. O I, 23. postulas; L I, 21. postulatur; O II, 85. praestat; F IV, 51. praetermittunt; N III, 90. probas; F V, 77. (probantur); D I, 113. propendent; T V, 86. putas; N III, 46. putat; O II, 31. putamus; A II, 130. putant; Lae 29. 71. »si quaeris«; F II, 25. quaeris; T III, 73. O III, 80. quaerimus; T I, 83. II, 45. V, 66. D II, 79. L II, 31. C 65. »si .. quaeritis«; T IV, 46. quaeritur; R III, 28. ×. ×. ×. rapiunt; N II, 157. (redundat); N I, 99. si ‖ ac modo si ‖ ... reguntur; R I, 43. reguntur; R III, 23. removentur; A II, 19. reperiuntur; F V, 28. repetit; T I, 93. retinet; C 38. revocas; T III, 37. sentit; F II, 21. sequimur; F IV, 73. significant; D I, 83. II, 102. 106. solemus; F I, 69. ×. ×. ×. spectant; F V, 6. spolias; P 43. nudus es; T II, 33. meliore memoria es; T I, 13. est; A II, 21. 124. 143. F V, 78. T V, 29. 102. N I, 80. III, 25. 33. D II, 33. Fa 14. 20. L I, 44. O I, 145. III, 6. Lae 83. *est*; T V, 50. anima est; T I, 24. aut anima aut ignis; T I, 65. summum bonum; F II, 23. bonum; F III, 14. (est) competitor; O I, 38. sin ‖ si ‖ .. dea; N III, 46. dea; N III, 47. deus; N I, 24. III, 44. 45. fas; T V, 38. »si fas ... est«; R fr 6. fatum; Fa 28. 29. harmonia; T I, 24. ignis (est); T I, 24. inimicus; O I, 38. malum; F II, 41. V, 84. T V, 106. summum malum; F II, 96. scelus; P 24. sententia; O III, 116. bonus .. vir; O II, 69. aegrum; F V, 47. benigna ‖ benignus ‖; L I, 48. ×. bonum; F III, 14. commodum; N II, 1. decorum; O I, 111. difficile; D I, 128. divina; N II, 51. evidens; N III, 9. falsum; A II, 101. falsa; N III, 71. fortis; T II, 18. globosus; N II, 116. *eadem*; N I, 20. inimicus; F V, 28. maxima; O I, 153. misera; T I, 100. mortale et caducum; fr V, 97. necessarium; Fa 14. propensior; O I, 105. proprium; T V, 39. (sapiens est); A II, 132. summus; T II, 44. tenuis; O I, 151. turpe; O III, 81. vera; N I, 3. D II, 109. vera (est); N III, 71. verum; Fa 31. 32. O I, 33. aut verum aut falsum; Fa 28. vitiosa; F III, 72. una; T I, 54. R VI, 28. aliter; N II, 76. ita; F III, 12. 76. T II, 12. V, 32. 45. ×. N I, 45. II, 32. III, 44. Fa 21. ×. 31. 40. L I, 45. O III, 27. ×. 53. Lae 14. aut necesse .. aut utile; O II, 58. horum quattuor generum; T I, 42. iusti hominis (est); R III, 18. mei iudicii; F II, 36. eius modi; L II, 47. orationis; N II, 1. cuius (Iridis); N III, 51. boni .. viri; R III, 18. asperitate ea .. et inmanitate; Lae 87. a sole; N II, 129. a gerendo; N III, 52. in his (doloribus); T II, 16. in rerum natura; T IV, 72. in caelo; N III, 38. in extis; D II, 29. in rebus usitatis; D II, 49. in libris; D II, 110. in pluribus:

R I, 61. in ea (domo); O I, 139. sunt; F II, 115. N III, 43. 47. D I, 82. II, 41. 101. 104. Lae 24. (sunt); T V, 25. (deae sunt); N III, 43. deae; N III, 46. mala; F V, 85. 86. O III, 71. mala sunt ‖ sint ‖; F V, 81. simulacra; O I, 46. aliae; L I, 32. apti et cupidi bellorum gerendorum ‖ [et ... gerendorum] ‖; O I, 74. beati sint ‖ sunt ‖; F II, 115. cruda; C 71. frequentes; O II, 46. infirmi sint ‖ sunt ‖; C 35. matura (sunt); C 71. miseri; T I, 12. mortales; T I, 88. mutabilia; N III, 80. naturales; T III, 74. nota; N II, 155. (si) obscuriora; A II, 53. paria; O I, 49. plures; O II, 79. propensiores; Fa 9. similes; F III, 31. similes ‖ sunt ‖; A II, 50. vera; A II, 26. 38. 59. F II, 80. 98. ×. IV, 25. sint ‖ sunt ‖ tyrannorum; L I, 42. in numero; N III, 44. in adulescente; O II, 48. suppetunt; O II, 31. supponis; P 43. suspiciunt; O II, 21. tenemus; D I, 117. *tenemus*; L III, 30. tenetur; N II, 83. times; F II, 74. (timet); T V, 15. ×. traducor; L I, 9. vacas; D I, 10. vacat; T V, 86. O I, 62. valet; A II, 96. ×. ×. ×. valent; N I, 105. vereor; R I, 58. vident; N III, 82. videtur; A ep 2. I, 14. 35. F II, 17. IV, 2. V, 96. T I, 23. N I, 17. III, 19. 65. R VI, 20. viget; N II, 83. (vocas); F V, 85. SI ... VOCAT; L II, 9. vis; A fr 19. F II, 14. 61. 89. T I, 9. II, 13. D II, 34. Fa 8. si vis, sane ‖ visa ‖ sint breviora; P 26. age, sis; T II, 42. volt; T IV, 8. vult; P 8. volumus; A II, 17. T I, 92. 112. II, 43. ×. III, 25. IV, 84. V, 67. L III, 19. O I, 74. 146. Lae 84. fr V, 97. ×. voltis; A II, 16. R I, 44. vultis; A I, 33. volunt; F IV, 49. Fa 48. utitur; N III, 70.

2. **Perfect:** ‖ si ... accessit, al. ‖; fr V, 74. accesserunt; R II, 39. accidit; Lae 10. adiuncta est; P 24. es adsensus; A II, 137. agnovit; D I, 131. adplicavi; A II, 65. aspeximus; T II, 58. coeperunt; O III, 32. conclusi; A II, 98. condoluit; T II, 52. III, 82. conexum est; A II, 148. contulisti; R I, 37. contulit; O I, 151. conscripserunt; L II, 13. consecutus es; T V, 117. consecuti sunt; L II, 58. consecuti sint ‖ sunt ‖; Lae 70. *si* ... consedit; F I, 50. consulit; N III, 70. cocta (sunt); C 71. depulimus; N III, 87. depugnavit; F II, 73. [dixi]; F I, 71. (dixit); F II, 35. L I, 55. (est) dictum; T III, 64. discessit; D II, 114. (data est); L I, 33. erraverunt; N II, 12. evasit; D II, 146. evenit; D II, 49. 52. exarsit; D I, 66. est excultus; T V, 39. extitit; T III, 82. ×. extiterunt; T I, 3. fecimus; T IV, 52. est facta; O III, 17. factum est; T III, 64. D II, 61. flexit; A II, 63. gessimus; A I, 11. habuit; Lae 36. sint ‖ sunt ‖ ... imitati; A I, 10. induit; F II, 73. (interiit); D II, 21. invadit ‖ invasit ‖; D II, 73. iudicavit; O III, 67. locuti sunt; T III, 64. si ... legata est ‖ [si ... legata est] ‖; L II, 49. memini; N III, 6. monuerunt; N III, 5. momordit; T III, 82. movit; P 26. nacti sumus; N III, 87. Lae 27. natus es; Fa 14. natus est; Fa 12. ×. 15. natum (est); N I, 68. nati sumus; O III, 35. nata sunt; T I, 70. nocuit; N III, 86. obiectum est; A II, 49. occidit; T I, 93. O III, 19. obfudit; T III, 82. opposita sunt; L III, 39. oppresserunt; R I, 65. 68. *si* ... ostenderunt; D II, 79. (periit); N III, 81. persuasum est; T II, 47. N III, 7. potuit; Lae 54. potuerunt; F II, 83. O II, 29. praescripsit; N I, 77. probasti; fr V, 59. probata sunt; T IV, 64. est profectum; Lae 51. pronuntiatus est; P 26. profuimus; T I, 5. pupugit; T III, 82. putasti; L III, 48. putatum est; D I, 84. referta .. est; T V, 86. sensit; F V, 23. R III, 32. solita est; O I, 139. stipulatus est; L II, 53. fuit; Lae 83. fatum; Fa 5. ignotum; O II, 23. insipiens; N II, 36. sinistrum; D II, 43. verum; Fa 29. fuerunt ... Cynici; O I, 128. studiosi; Lae 74. semper; T I, 70. valuit; D I, 30. visa sunt; D I, 4. vicerunt; F V, 42. voluit; F I, 26. N I, 26.

3. **Imperfect:** adferebat; D II, 62. conducebat; O III, 101. consequebantur; O II, 42. iudicabat; D I, 29. probabantur; F IV, 61. putabat; A II, 84. solebat; A II, 98. videbatur; N I, 79.

4. **Plusquamperfect:** dixeram; N I, 93. fatum fuerat; D II, 20. (aegrotus) fuero ‖ fuerat ‖; T III, 12.

5. **erstes Futurum:** abstrahet; R VI, 29. adigam; A II, 116. adiuvabant; O I, 120. adsentietur; A II, 67. agetur; F II, 56. appetet; O I, 21. arbitrabimur; F V, 30. audietis; R I, 32. carebit; T V, 111. ×. cavebimus; O I, 131. coërcebuntur; F II, 73. ×. ×. ×. colemus; F II, 88. conferetur; O I, 50. conabitur; O III, 90. dedet; T II, 48. dicemus; F II, 112. dicentur; Ti 8. ×. (diiudicabit); F II, 31. ×. ducet; O III, 93. ducemus; T V, 46. eminebit; R VI, 29. sin ‖ si ‖ .. eveniet; D II, 18. existimabimur; O II, 33. ⁎ si ... faciet; R I, 51. feret; T I, 110. firmabitur; Fa 11. geret; T II, 48. ignorabit; A II, 24. imperabit; L III, 15. intuebitur; Ti 4. laetabere; O III, 121. leges; fr V, 29. obruentur; F II, 105. SI PASCENTUR ‖ PASCUNTUR ‖; D II, 72. placebis; T II, 63. placebit; D II, 150. potero; F II, 17. 105. T I, 15. R I, 70. II, 42. L II, 34. poteris; D II, 60. poterit; D I, 77. L I, 42. postulabit; Lae 44. probabis; F I, 28. proponet; Ti 4. putabit; F IV, 53. V, 45. quaeram; D II, 61. rapiet; O III, 26. referemus; N I, 122. sciemus; D I, 82. II, 102. sequetur; F V, 86. sequemur; O I, 100. III, 19. spectabit; O III, 90. statuemus; F III, 38. opus erit; A II, 17. F II, 56. (erit) abiectus; T II, 57. flebilis; T II, 57. inbecillus; T II, 57. SI INSANUS, .. SI FURIOSUS ESCIT; T III, 11. praeceps erit; A II, 94. necesse; A I, 26. tecum; F V, 86. in eo (viso); A II, 34. in .. tauro; T II, 17. erunt perinsignes; L I, 51. tolerabiles; Lae 78. veri; F I, 64. in sphaera; Fa 16. suppetet; F I, 11. tenebis; T II, 28. tenebimus; F I, 63. valebit; T II, 57. videbis; F III, 16. videbitur; F I, 7. C 3. Lae 24. *SI* .. VIDEBITUR; D II, 72. videbuntur; A II, 148. voles; N III, 4. R VI, 25. L II, 24. volet; F II, 56. volemus; T III, 13. volent; T III, 42.

6. **zweites Futurum** (vgl. II, 2): accesserit; F V, 45. R I, 51. L II, 45. acciderit; T I, 78. 118. O I, 120. C 31. acceperit; F IV, 7. O III, 91. addidero; A II, 93. adiunxerimus; D II, 3. »si ... adiuero«; C 1. arripuerit; O III, 89. adsueveris; A II, 57. amiseris; T II, 32. amiserit; P 8. audierint; L I, 21. ceciderit; D I, 28. II, 83. »si .. creverit«; L III, 9. coepero; F II, 62. coeperit; R III, 41. combiberit; F III, 9. concessero; D II, 34. concrepuerit; O III, 75. confluxerint; T II, 6. collegeris; L III, 23. consenserint; N I, 13. contigerit; O I, 153. convenerit; R I, 38. convenerint; A II, 144. decreverit; T II, 16. defenderis; O II, 70. defeceris; Lae 37. defecerit; F II, 79. »si ... laeserit ‖ deiecerit ‖«; L II, 64. delegerit; D II, 36. ×. destitero; F II, 79. destiterit; F II, 71. detraxerit; O III, 82. dixero; A II, 64. F IV, 72. ×. O II, 1. dixero ‖ edixero ‖; Lae 59. dixeris; R III, 8. dixerit; N III, 3. D II, 83. diximus; F IV, 75. O II, 22. didicerimus; C 6. disputaris; Lae 16. dederis; F V, 83. duxero; N II, 57. (duxero); F IV, 72. dixero ‖ edixero ‖; Lae 59. eripuerit; O III, 82. evenerit; O I, 129. explicaris; R I, 34. tuleris; L III, 37. »si ... fregerit«; L II, 64. fulserit; D II, 149. ieceris; D I, 23. inpetraritis; N I, 94. impresserit; D I, 23. incurrerit; A fr 20. invenero; T I, 14. erit inventus; N I, 13. »si .. iussit«; L II, 21.

»si ... laeserit«; L II, 64. »si ... levasso«; C 1. erunt mensi; A II, 128. mixta ... erunt; T V, 45. eris nanctus; P 17. occiderit; O III, 31. ostendero; A II, 78. F II, 44. R II, 3. peccaveris; Lae 37. erit .. perceptum; F V, 90. perfecero; D II, 6. perspexeris; F II, 69. L I, 28. perspexerit; F II, 38. erit ... perspecta; N II, 133. persuaseris; T III, 77. pervenero; R I, 62. potuero; R I, 70. L II, 18. III, 49. potueris; T I, 103. potuerit; O III, 89. praeteriero; L III, 30. recesseris; L I, 51. reliqueris; R I, 55. rogaverit; F II, 58. subtraxeris; A II, 22. (aegrotus) fuero ‖ fuerat ‖; T III, 12. fuerit; L III, 29. O II, 84. usus; T IV, 5. iniustus, intemperans, timidus; T V, 45. longior; O II, 20. obscurius; T IV, 10. tactum .. erit; D II, 149. tenueris; F V, 95. tenuerit; D II, 149. traduxerit; R III, 41. venerit; O III, 61. venerint; F V, 71. videro; D II, 101. videris; D II, 149. ×. R II, 30. erit visum; F II, 74. »si ... violarit«; L II, 64. voluerimus; R III, 7. ×. ×. ×. ×. ×. ×. voluerint; F I, 42.

7. **umschreibende Formen:** a. **Activ:** est crediturus; A II, 117. es facturus; T V, 13. futura est; Lae 38. *si* similis futura est; T I, 97. veri amici futuri sumus; F II, 85. miseri futuri sumus; T I, 13.

b. **Passiv:** appellandae sunt; O I, 113. sin ea ‖ si iustitia ‖ (colenda est); L I, 48. est ... dicendum; O II, 31. expetenda est; O III, 35. expetendum est; O III, 87. (est) habenda; O III, 35. putanda sunt; D II, 55. utendum est; F III, 7. — statuendus fuit; R III, 17. tollenda .. fuit; fr IX, 11.

II. **Conjunctiv:** 1. **Präsens:** accedat; F IV, 30. accidat; F V, 55. addatur; F IV, 30. afferat; F I, 15. (adferant); P 23. adhibeatur; R I, 67. adipiscare; O I, 83. adsit; F V, 78. adventet; T I, 95. agas; O I, 4. agatur; F I, 1. anteponat; F III, 1. appelles; F II, 29. arguatur; O III, 90. audias; N II, 168. audiatis; N II, 74. canat; T II, 12. capiat; L II, 49. careat; F V, 22. T III, 40. IV, 17. L II, 12. cogitet; O I, 144. cogatur; F IV, 31. tum .., si .. cogantur; R I, 11. cogerentur ‖ cogantur ‖; O II, 56. coiciantur; N II, 93. commemorem; N III, 81. concedamus; F III, 50. D II, 93. concipiant; D II, 81. conficiatur; O III, 29. conetur; T II, 4. conemur; Ti 37. consentiat; O I, 5. consequatur; Ti 8. contrahas; O I, 4. conveniat; R I, 38. crucietur; T II, 17. cupiam; F V, 3. cupiat; R VI, 23. cupiant; R I, 9. debeat; O III, 91. dedeceat; O I, 146. desideret; T V, 99. detrahat; O III, 22. dicamus; N I, 97. Fa 25. dicant; O I, 71. dicatur; A II, 109. Fa 13. detur; A II, 19. doceam; D I, 109. doceas; T IV, 60. eluceat; Lae 48. eveniat; O I, 73. qui ‖ qui si ‖ error .. extenuetur; T IV, 39. facias; F II, 15. fateatur; Lae 40. fateantur; T III, 72. † fateantur; Fa 44. ferat; T IV, 59. 61. fuerit ‖ ferat ‖; T II, 37. fingamus; F III, 54. fiat; T I, 117. D II, 78. fiant; Fa 41. 44. habeas; O I, 68. habeat; F I, 25. IV, 56. V, 12. O III, 38. 75. habeant; O I, 70. Lae 70. habeatur; F V, 77. ignoremus; R I. 19. ignoretur; F V, 15. imitentur; A I, 10. imperes; F II, 105. importetur; O II, 18. † significetur ‖ sic incitetur ‖; N I, 24. *si* insequantur; T II, 67. interroget; A II, 80. irascamur; O I, 88. iudices; O I, 67. iudicet; O III, 50. laboret; F IV, 31. levet; F IV, 31. primum si ‖ primum ‖ mihi libeat; Fa 21. liceat; T V, 113. locupletent; O I, 43. loquatur; F III, 1. T II, 12. loquantur; Fa 15. lugeant; T III, 72. metiare; F II, 85. *quia* ‖ si ‖ metuant; F V, 31. moveatur; D II, 100. moveantur; Lae 29. neglegat; F V, 33. noceant; O I, 32. numeremus; R III, 7. numeretur; F IV, 45. »si .. obsecret«; N III, 72. omittas; O I, 111. opinetur; T III, 28. opinemur; F I, 55. pareas; R III, 24. pareat; F II, 60. pareamus; Fa 28. parturiat; Lae 45. si, ‖ .. cum ‖ ... peccent; D II, 108. peccetur; F V, 35. pendeat; T III, 37. pertineant; F IV, 40. ponas; P 24. ponatur; F I, 70. ponantur; F V, 90. N III, 79. possim; T I, 16. possis; T IV, 56. R III, 23. O III, 32. possit; A II, 47. 50. ×. F II, 15. III, 61. V, 57. 93. T V, 40. D I, 127. II, 129. R III, 14. O II, 72. III, 5. 25. posset ‖ possit ‖; Lae 87. possimus; D II, 26. O III, 37. possint; F V, 39. 46. O III, 39. »si .. postules«; T IV, 76. postulet; T V, 94. potiatur; T IV, 17. putem; T I, 90. putet; T III, 76. O III, 92. putemus; F I, 69. IV, 69. quaerat; N II, 18. quaeratur; N I, 61. queratur; O I, 32. rapiat; O III, 22. referat; L II, 51. referantur; F II, 85. reiciamus; N III, 47. remaneas; O III, 30. remittat; R III, 9. repetat; O III, 95. requirat; T V, 94. repugnet; F III, 1. roget; A II, 43. P 12. (roget); P 12. sciat; N III, 78. O III, 50. sentiant; T III, 73. sequare; A II, 140. sequamur; A II, 61. † significetur ‖ sic incitetur ‖; N I, 24. si, inquit, fuero ‖ fuerat; si sim, qui fuerat ‖; T III, 12. liber sis; O I, 67. tardior; C 21. in oculis; T II, 63. sit; N I, 50. D I, 10. summum .. bonum; F I, 65. dominus; L III, 28. malum; T I, 100. oboedientia; P 35. voluptas .. summa; F II, 28. usus; F III, 61. beata; T V, 47. (beatum .. et inmortale); N I, 86. beatior; F III, 43. bonum; T V, 21. melius; F I, 62. (sit) certum; Fa 21. consentaneum; T V, 32. contenta; T V, 18. difficile; T IV, 65. dignum; F III, 44. longa; F III, 46. luxuriosius; F II, 22. par; A II, 55. particeps; N II, 36. pulchra; N III, 26. sapiens; A II, 134. similis; N II, 36. surdus; D II, 9. tanta; O I, 153. ita; A II, 101. F III, 11. T I, 82. III, 78. necesse; D II, 11. in corpore; F I, 56. in bonis; F III, 49. in recte factis; F III, 59. in virtute; T V, 21. in animis; R I, 60. perfecta .. sapientia .. simus; Lae 38. sint; D I, 9. 10. R III, 27. P 44. (sint) bona; F I, 57. mala; F I, 57. mala sunt ‖ sint ‖; F V, 81. beati sint ‖ sunt ‖; F II, 115. si vis, sane ‖ visa ‖ sint breviora; P 26. contenti; O I, 70. falsa; F IV, 55. infirmi sint ‖ sunt ‖; C 35. prava; F V, 46. sapientes; F II, 21. (stulti); F III, 61. tanti; T II, 67. tolerabiles; F I, 49. vera; A II, 32. D I, 9. eiusdem modi; A II, 40. sint ‖ sunt ‖ tyrannorum; L I, 42. suscipiamus; D II, 84. teneat; R I, 42. tollantur; A II, 108. vacet; T II, 64. vacemus; A II, 138. verser; R I, 70. videas; F V, 21. videatur; A II, 63. F III, 17. *si* .. ‖ si ‖ videantur; D II, 120. velim; T V, 102. N III, 81. D II, 122. R III, 17. velis; T IV, 56. D II, 120. R I, 38. L III, 31. O II, 5. C 32. velit; F V, 27. T II, 4. O I, 52. velint; F IV, 64. T II, 37. O I, 6. II, 74. uratur; F II, 88. T II, 17.

2. **Perfect** (vgl. I, 6): abstraxeris; A II, 114. attuleris; F II, 8. sit allatum; O I, 154. sint adiuncta; F V, 40. adsensus sim; A II, 141. advexerit; O III, 50. amiseris; T II, 32. attenderis; N II, 149. abstulerit; N II, 167. ceperit; L II, 49. ceperint; L II, 50. captus sit; D II, 9. coeperit; O I, 32. cognitum sit; F III, 33. commoverit; N I, 102. commota sit; F IV, 53. concesserit; Fa 21. concupierit; F IV, 7. ne si ... quidem ‖ nec si ‖ conlata .. sint; T II, 30. consecutus sit; T III, 19. consecuti sint ‖ sunt ‖; Lae 70. constitueris; O I, 32. consumpserim; R I, 35. contraxerit; F V, 91. corroserint; D II, 59. debuerit; L II, 49. debilitata ... sint; F V, 46. deleta sit; A II, 135. deposuerit; O III, 95. detraxeris; O III, 30. dixeris; A II, 114. dixerit;

T II, 67. L II, 31. dixerint; A II, 43. dispexerit ‖ dixerit, al. ‖; D II, 108. dederit; O III, 92. dati sint; L I, 9. effecerit; F I, 52. effectum sit; R I, 32. effecta *si* sint; Ti 41. effugeris; R VI, 12. effugerit; T IV, 10. tum ... exsistere, si ... evenerit; T III, 52. fecerit; A II, 116. fecerint; F I, 35. O I, 148. factus sit; O III, 92. factum sit; T II, 41. sint ‖ sunt ‖ ... imitati; A I, 10. imminuta sint; F V, 46. inciderit; N II, 81. O III, 92. inciderint; Lae 42. inhaeserit; N II, 123. invenerim; A II, 66. invenerit; A II, 128. invenerint; F III, 17. locuti .. sint; O I, 148. mentitus sit; A II, 79. moveris; F III, 74. mota .. sint; N II, 92. natus sis; fr IX, 9. nati sint; Lae 70. nocuerit; N II, 167. pepigerit; O III, 92. perstiteris; F II, 107. perveneris; A II, 49. posuerim; P 33. potuerimus; F IV, 14. sit praedictum praesensumque; D I, 125. probatum sit; F I, 22. processerit; A II, 68. promiserit; O III, 93. propositum sit; F III, 22. quaesitum ... sit; A II, 110. reprehensum sit; O I, 147. responderint; O III, 39. scieris; F II, 59. sati sint; N II, 120. usus fuerit ‖ ferat ‖; T II, 37. fuerit in iecore; D II, 34. in tauro opimo; D II, 37. si *falsa* ‖ si non, al. ‖ fuerint; A II, 10. translata .. sit; R I, 60. vendiderit; O III, 54. videris; F V, 91. N II, 17. viderit; O III, 50. viderimus; T III, 32.

3. **Imperfect:** abhorreret; Lae 50. accederent; F IV, 40. accideret; R I, 7. adferret; T II, 57. adfirmarent; N I, 10. afflueret; F II, 93. adesset; F II, 64. N I, 16. ageret; O II, 43. agerent; C 4. arbitrarentur; Lae 13. audiret; F II, 60. IV, 62. T V, 31. cernerem; T I, 56. cerneretur; O I, 15. cognosceret; F V, 41. cogerentur ‖ cogantur ‖; O II, 56. confiderem; Lae 17. conaretur; N II, 144. constituerentur; L I, 48. ×. continerentur; F V, 68. conveniret; T III, 46. O III, 62. converterent; D II, 30. crederem; D II, 63. delectarentur; L I, 42. dicerem; A II, 72. T I, 10. diceres; F II, 10. diceret; F II, 112. V, 8. T III, 36. V, 27. ×. diceremus; F III, 50. Fa 41. diceretur; Fa 18. dicerentur; F II, 105. daretur; T I, 94. docerent; F II, 21. iremus; D I, 60. facerem; F III, 6. N III, 9. facerent; D II, 126. fieret; F V, 75. fierent; Fa 44. ferretur; Fa 23. ferrentur; F I, 19. N I, 69. fingeres; F II, 77. fingeretur; N I, 71. haberet; Fa 9. O III, 22. haberent; F II, 23. ignorarent; F II, 49. incideret; N II, 143. inesset; O III, 3. intellegeretis; N I, 109. interveniret; T III, 38. iudicaret; T I, 97. liberarent; F II, 21. liberet; T I, 75. liceret; T III, 2. fr V, 50. loqueretur; F IV, 22. moveretur; A II, 123. nascerentur; N II, 22. noceret; N II, 142. pateret; N II, 144. permaneres; T II, 14. placeret; F II, 18. poneret; F II, 25. possem; T I, 60. posset; F I, 39. IV, 23. V, 54. T I, 23. 98. R I, 52. L I, 7. 53. O III, 39. possemus; N II, 99. possent; F II, 18. T I, 50. R I, 52. postularet; T I, 47. probarem; A I, 6. ×. F I, 27. R II, 43. probaret; A II, 7. F II, 18. probarentur; L I, 45. pugnaret; O III, 7. putarem; N III, 26. putaret; T I, 90. quaereret; F II, 112. repudiaret; N II, 7. sciret; D II, 22. O III, 65. sentires; T III, 35. sentiret; F IV, 60. T I, 107. sequerere; F III, 12. significaret; D II, 44. Seriphius essem; C 8. esses Orestes; F II, 79. (esses) Atheniensis ‖ esses ‖; C 8. esset; A II, 9. F IV, 28. T V, 54. N I, 22. L I, 30. bonum; F I, 39. deus; N I, 28. opus; T V, 92. tale visum; A II, 18. carere; T I, 90. commodum; D I, 111. commutabilis; N III, 30. ×. copiosus; F IV, 62. falsum; N I, 70. ignota; R II, 39. illa; F III, 46. misera; P 19. naturalis; T IV, 79. summus foret; T III, 38. tale esset; A II, 77. ×. ultimum; F IV, 33. unica; R III, 17. ita; Lae 29. eiusdem modi; A II, 77. si esset ornatu regio ‖ [si e. orn. reg.] ‖; T I, 116. in ceteris rebus; F IV, 54. in lectulo; T II, 18. in beluis; N I, 78. essent; A II, 90. T V, 22. N II, 95. homines; F V, 89. boni viri; F II, 23. vera; F I, 72. teneret; F II, 30. ×. teneremus; O III, 44. tenerent; R I, 60. teneretur; F V, 49. L fr 2. tenerentur; A I, 4. timeretur; T I, 89. tolleremus; A II, 111. transferrem; F I, 7. tribueretur; L I, 8. valeret; F IV, 62. verterem; F I, 7. »si ... videret«; D I, 20. videret; P 38. videretis; N I, 54. videretur; F II, 2. ‖ si videretur ‖; F II, 52. viveret; F III, 8. viveretur; R III, 41. vellet; T V, 75. D I, 47. O III, 58. Lae 37. vellemus; N I, 55. D II, 110.

4. **Plusquamperfect:** accessisses; P 32. accidisset; T I, 104. esset ... adiuncta; R II, 15. adfuisses; Lae 25. egissent; F IV, 56. ascendisset; Lae 88. attigisset; T V, 55. cecidissent; O II, 13. tum ..., si ... circumplicavisset; D II, 62. coepisset; T V, 62. concessum esset; N I, 70. coniunxisset; F II, 19. contendisset; Lae 39. copulavissent; O III, 119. defendissent; O II, 27 (26). ×. defecisset; D I, 121. delevisses; P 29. deliquisset; N III, 90. detraxissent; T III, 42. esset ... dictum; Fa 27. didicisset; F II, 30. ×. T I, 57. N II, 49. divinasset; D II, 23. dedisses; L I, 12. datum esset; T I, 4. emisisset; D I, 36. ×. eripuisses; P 29. ×. essent ... eruditi; A I, 4. evenisset; Ti 46. explicavisset; F II, 18. esset extinctus; T I, 86. fecisset; D I, 48. fecissent; O III, 79. factus esset; N III, 88. O III 92. fluxisset; D II, 69. habuisset; Lae 88. incidissent; Lae 34. incitasset; L III, 26. »si ... inluxisset«; T III, 67. si .. interfectus esset ‖ [si .. int. ess.] ‖; T I, 116. interemissent; O I, 112. »si .. invecta ... foret«; T III, 29. iudicavisset; O III, 77. maluisset; F I, 20. missus esset; T III, 54. mortuus esset; L II, 57. mutavisset; A II, 132. navigavisset; D I, 56. obisset; T I, 86. obmutuissent; F II, 49. esset optemperatum; O I, 35. occentavisset; R IV, 12. occidisset; T I, 85. Lae 104. occidissemus; T I, 84. orbatus essem; Lae 104. paruisset; T V, 108. D II, 21. 84. pepulisset; L III, 26. perrexisset; D I, 26. permansisset; R I, 64. perseveravisset; O III, 98. perspexisset; Lae 88. potuissem; N I, 9. potuisset; T III, 69. potuissent; A II, 9. probavissent; F III, 11. profluxisset; D I, 100. proposuisset; O III, 86. provisum esset; T III, 52. »si ...« ... putasset; N I, 63. ×. esset quaesitum; T V, 18. recuperasset; D I, 31. redundasset; D II, 69. rettulissem; O II, 4. reliquissent; O I, 6. repressus esset; D II, 69. retraxisset; F II, 56. rosus esset; D II, 59. scissem; F III, 8. scisset; D II, 22. scissent; N III, 77. secutus esset; F II, 55. fuisset; D II, 118. Peripateticus; F V, 94. opus; F II, 5. falsa; D I, 29. tenuisset; O I, 4. sustulisset; T IV, 46. sustulissemus; D II, 148. traduxisset; O III, 22. traiecisset; F IV, 22. venissem; O III, 121. venisset; F IV, 22. vidisset; O II, 28. vicisset; D I, 74. vixisset; C 19. voluisset; O I, 4. ×. III, 115. Lae 75. voluissent; N III, 71. L I, 42.

5. **umschreibende Formen:** a. **Activ:** effectura sit; T V, 95. sit profuturus; O I, 57. futurum sit .. ignotum; O III, 39. ita futurum sit; Fa 13. — adsensurus esset; A II, 67. si ... essent discessuri ‖ [si ... ess. disc.] ‖; N III, 77. essem terminaturus; C 82.

b. **Passiv:** aestimanda sit; F III, 47. censenda .. sit atque aestimanda; P 48. sit ... disputandum; T III, 77. expetendum sit; F III, 44. facienda sit; O III, 89. — habenda esset; P 33.

III. **Particip:** si ostenti simile natum factumve quippiam; D II, 149. [sed fac totum dolere corpus] || si tactum dolore corpus ||; T II, 52.

B. **Verbindungen:** I. **affirmative:** at: s. **at,** I, 3, a, β (17 St.) B. I, S. 251, a.

ac, atque: si (homines) senserint ... aeque peccare se, si privatis ac si magistratibus manus adferant; P 23. simile est ..., ac si omnis hic mundus intereat; R III, 34. tu ... similiter facis, ac si me roges ..; N III, 8. catuli aeque caeci, prius quam dispexerunt, ac si ita futuri semper essent; F IV, 65. atque, si natura confirmatura ius non erit, *virtutes omnes* tollentur; L I, 43. s. **atque,** II, 1. si (12 St.) B. I, S. 258, a.

atqui: s. **atqui,** II. si (13 St.) B. I, S. 268. b.

autem: s. **autem,** A, V, 6. si autem (48 St.) B. I, S. 321. b.

enim: nisi || si || enim, quod numquam vidimus, id quale sit, intellegere non possumus; T I, 51. s. **enim,** I, 5. si (48 St.) B. I, S. 813, b. si est enim, quod desit; T V, 23. si quando enim nos demersimus; A fr 10. si quis enim ea, quae dicta sunt, labefactare volet; A II, 36.

ergo: si ergo apud inferos miseri non sunt; T I, 11. — ergo, si semel tristior effectus est, hilara vita amissa est? F V, 92. ergo si ... ratio hoc efficiet, nihil posse comprendi; A II, 44. ergo Zeno vel Chrysippus si interrogetur || interrogarentur ||, quis sit sapiens; A fr 20 (Z. 8).

et: ut ... gubernator aeque peccat, si palearum navem evertit et si auri; F IV, 76. dicit absurde similiter et si dicat non reprendendos parricidas; F II, 21. nec ... (sapiens) similem habeat vultum et si ampullam perdidisset; F IV, 31. s. **et,** C, I. si (21 St.) B. I, S. 831, a. — II, **a,** 1, i (36 St.) S. 849, a. — 2, g (1 St.) S. 855, a.

etenim: s. **etenim,** II. si (19 St.) B. I, S. 866, a. — etiam: s. **etiam,** II, 4. si (21 St.) B. I, S. 879, a. — forte: s. **fors,** II. si (22 St.) B. II, S. 67, a. — igitur: s. **igitur,** B, I, 5. si (12 St.) B. II, S. 209, b. — ita: s. **ita,** II. si (8 St.) B. II, S. 401, b. f. — itaque: s. **itaque,** II. si (6 St.) B. II, S. 404, a.

item: itemque, si ex aeternitate falsum hoc fuit; Fa 29. item, si de officio (quaesitum sit); A II, 110. item si nihil haberet animus hominis, nisi ut ..; T I, 56.

maxime: si maxime talis est deus, ut ..; N I, 124. hoc placeat; F I, 2. verum sit; T III, 51. (caelestia) cognita essent; A II, 15.

modo: s. **modo,** I, 6. si modo (38 St.) B. II, S. 564, a. — nam: s. **nam,** II. si (52 St.) B. II, S. 627, b.

nisi: nisi omnes hi || si, ii || multa ad veritatem admirabilia dixissent; L II, 33. s. **nisi,** B, I, 2. si (1 St.). II, 2. si (3 St.) B. II, S. 709, b. 712, a.

praesertim: s. **praesertim,** II. si (4 St.) S. 148, b.

quam: tam est in vitio, quam si ... patriam deserat; O I, 23. tam absurdum, quam si ... praedicet; O III, 55. est tam tyrannus iste conventus, quam si esset unus; R III, 45. quod .. munus ... adferre maius ... possumus, quam si docemus ... iuventutem? D II, 4. (sapiens) honestius mentietur, si ex hereditate nihil ceperit, quam si ceperit; O III, 93. quod negant sapientem suscepturum ullam rei publicae partem, extra quam si eum tempus ... coëgerit; R I, 10. paratiorem me ... fore, si illam (pecuniam) in rebus praepositis quam si in bonis duxero, fortioremque in patiendo dolore, ... si || et || (eum) contra naturam esse quam si malum dixero; F IV, 72. facilius, ... quam si mihi aliquam (rem publicam) ... ipse finxero; R II, 3. »nihilo plus agas, quam si des operam, ut cum ratione insanias«; T IV, 76. si stultitia ... maius est malum, quam si ... ponantur; N III, 79. nec minorem voluptatem percipi in brevitate temporis, quam si illa sit sempiterna; F II, 87. nec (Stoicis videtur) magis expetenda beata vita, si sit longa, quam si brevis; F III, 46. num .. utiliorem tibi hunc Triarium putas esse posse, quam si tua sint Puteolis granaria? F II, 84. quae non magis legis nomen adtingunt, quam si latrones aliquas consessu suo sanxerint; L II, 13. quae (vis) magis arceat ..., quam si senserint ..; P 23. qui minus gravis esset iis senectus, si octingentesimum annum agerent quam si || quam || octogesimum? C 4. quae (vis populi) ducem quod || quom || habet, interdum lenior est, quam si nullum haberet; L III, 23. nihilo plus sibi licere putet (sapiens) peccare, quam si (anulum) non haberet || [peccare ... haberet] ||; O III, 38. nihilo .. magis ..., quam si || quasi || inter illa (ova) omnino nihil interesset; A II, 58. eam (actionem) magis esse expetendam, quam si esset eadem actio cum dolore; F III, 44. cum (bestiae) copiosius alantur, quam si essent liberae; F V, 56. mihi ... nulla maior (res) occurrebat, quam si ... traderem; D II, 1. ea .. (levatione) nulla ratione melius frui potui, quam si me ... dedissem; N I, 9. erat in meliore causa, quam si ... remansisset; O III, 100. Sulla .. acerbiore odio incitatus, quam *si tam* sapiens fuisset; L II, 56. dolor ad pauciores pertinet, quam si (lubido) petulans fuisset ..; P 20. non plus decuit, quam si ... voluisset; R IV, 11.

quando: s. **quando,** III. si (30 St.) S. 230, a.

quapropter si ea ... sole ipso ... clariora sunt; F I, 71.

quare: s. **quare,** II, si (7 St.) S. 233, b.

quid: s. **quis,** A, IV, **b,** 2, b, β. si (27 St.) S. 312, a. — quidem: s. **quidem,** A, VI. si (3 St.) S. 302, a. **siquidem.** — quocirca: s. **quocirca,** II. si (6 St.) S. 330, b. — quod: s. **quodsi** (S. 336, b).

sed: sed, si facias, partem petam; T III, 48. Socrates aut Antisthenes diceret; T V, 26. si || ni || ita esset; T V, 33. s. **sed,** A, II. si (38 St.) S. 477, a.

tamquam: similes .. sunt dei, ... tamquam si Poeni ... in senatu nostro loquerentur sine interprete; D II, 131.

veluti, si minus quis cepisset, ne sacris alligaretur; L II, 51.

vero: si vero (animus) habet aliquod tamquam pabulum studii; C 49. inest in oratione mixta modestia gravitas; O II, 48. aliquid occurrit, quod ..; A II, 127. iisdem imperiis et potestatibus parent; L I, 23. populus plurimum potest; R III, 23. numerus quidam est animus; T I, 41. id (caput iecoris) non est inventum; D II, 32. (*improbitas*) molita quippiam est; F I, 50. (puer occidit) in cunis; T I, 93. scrutari vetera ... coner; T I, 29. Academiam veterem persequamur; A I, 7. ius suum populi teneant; R I, 48. de elephanto quis diceret; N I, 88. id etiam explanare velles; F II, 60. ne futurum quidem (malum) sit; T III, 32. s. C. vero.

ut si medicus gravitatem morbi ... accuset; N III, 76. illum (Epicurum) audiam; O III, 117. qui in foro cantet; O I, 145. in eadem sunt iniustitia, ut si in suam rem aliena convertant; O I, 42. magnetem lapidem esse dicam, qui ..; D I, 86. ut, si ... rationem, cur id fiat, adferre nequeam, fieri omnino neges; D I, 86. quis dicat ..; N II, 74. qui ... dicat ..; N II, 86. similes ..

sunt ‖ [sim. sunt] ‖, ut si qui gubernatorem in navigando nihil agere dicant; C 17. [ut si dicatur ..;] Fa 13. quis medicus aegroto imperet, ut ..; D II, 133. manibus ingrediatur quis; F V, 35. qui ... in itinere ... secum ipse meditetur; O I, 144. similiter facit, ut si posse putet eum ... sustinere se; T IV, 41. quis aestuans ... recordari velit ..; T V, 74. ut, si ridere concessum sit, vituperetur tamen cachinnatio; T IV, 66. ut, si quis quem oculis privaverit, dicat ..; A II, 33. quis in domum aliquam ... venerit; N II, 15. Ennium ... ita totum illud audivisse ..., ut si vigilans audiret; A II, 88. similiter facere eos ..., ut si nautae certarent, quis ..; O I, 87. ut, si Aeacus aut Minos diceret ..., indecorum videretur; O I, 97. alterum significari idem, ut si diceretur ..; F IV, 15. utrique idem faciunt, ut si laevam partem neglegerent, dexteram tuerentur; F IV, 36. referret aliquis; Fa 30. consul esset; T IV, 51. qui tremerent et exalbescerent; A II, 48. ut, si quis ... dixisset ..., divinasset profecto; D II, 14. esset dictum ..; Fa 30. Seriphi natus esses nec umquam egressus ex insula; N I, 88. minoris, quam potuisset, vendidisset; O III, 62. qui dixisset ita amare oportere, ut si aliquando esset osurus; Lae 59. s. C. ut (4 St.).

II. **negative:** minus: s. **parum**, B, II. si (4 St.) S. 21, b.

ne — quidem: si testamenta amicorum *ne* expectas quidem; P 43. ne sensus q. vera nuntiant; A II, 79. ne hoc q. satis ample ... dici putas; F II, 76. ne id q. (vides); T I, 60. ne tum q. finem vitiorum faciet; Ti 45. *ne* in eius modi q. rebus maiores natu nolent interesse; O I, 122. ne in uno q. quoque unus animus erit idemque semper; Lae 92. sequitur ‖ † sequitur ‖ .., ut, si ‖ ut ‖ alia (atomus) ab alia numquam depellatur, ‖ si ‖ ne contingat q. alia aliam; Fa 22. ne postea q. pulli pascerentur; D I, 77. s. nemo; O III, 39. — s. vero; T III, 32. — C. ne — quidem. — neque ... vir bonus faciet, ne si iudex quidem erit de ipso amico; O III, 43. *ne* si magnam partem q. ... ad verum ... accedant; A II, 36. non utatur, ne si exploratum q. habeat ..; O III, 75. ne si iucundissimis q. nos somniis usuros putemus, Endymionis somnum nobis velimus dari; F V, 55. atqui, ne si navigare q. velim, ita gubernem, ut somniaverim; D II, 122. ne si in unum locum q. ‖q. locum, al. ‖ conlata omnia (mala) sint; T II, 30. ut ... nulla fraus sit ‖ est ‖, ne si iuratus q. id non feceris; O III, 107. ferres me, si ego idem dicerem? tu, ne si dubitarem q.; A II, 72. ne si interirent q. animi, quicquam mali esse in morte; T I, 81. isto modo, ne si avia q. eius (Epicuri) nata non esset; F II, 103.

nec, neque: si sunt di neque ante declarant hominibus, quae futura sint; D I, 82. II, 101. nec ars efficit quicquam sine ratione; N II, 87. vacas animo neque habes aliquid, quod ..; putes; D I, 10. potest .. quis ... errare aliquando nec vera cernere; D I, 71. II, 107. habes, quod liqueat, neque respondes; A II, 94. (amplitudo) vacet populo neque plausum captans se tamen ipsa delectet; T II, 64. neque in ea (honestate) voluptatem dicant inesse; F II, 48. (voluptas) nec tam pertinaces habeat patronos; F III, 1. nec ab eo ... impetret, ut ..; O III, 92. (ea natura) rationis particeps sit nec sit tamen a principio sapiens; N II, 36. »si ... nec tam aerumnoso navigavissem salo«; T III, 67. s. I. ut; N I, 88. — si (iustitia) neque natura est ... et ... convellitur; L I, 42. tantum modo ad cogitationem (di) valent nec habent ullam soliditatem nec eminentiam; N I, 105. neque virtus in ullo nisi in ‖ nisi ‖ sapiente nec felicitas vere dici potest; F IV, 22. id si nec maius nec minus umquam fieri potest; P 20. (di) neque ea nobis significant .. neque ..; D II, 131. aliquid in eloquendo nec verum nec falsum est; Fa 38. nec certi est quidquam nec opinari sapientis est; fr V, 100. nec humano *visu* ... nec tali aliquo (di sunt); N I, 85. haec nec fecisti nec facere potuisti; P 29. neque de eo, propter quod dolet, quicquam est mutatum neque de eo, qui dolet; T III, 74. amicus ... nec usquam id scripserit ... nec cuiquam dixerit; F II, 58. in ea (domo, re publica) nec recte factis praemia extent ulla nec supplicia peccatis; N III, 85. sine magnis artificiis ... nec videre nec audire possimus; A II, 86. nec percipere quicquam posset sapiens nec opinari sapientis esset; A II, 77. s. numquam; Lae 51. — neque deus est effector somniorum neque naturae ‖ est ‖ societas ulla cum somniis neque observatione inveniri potuit scientia; D II, 147. neque sidera neque sol neque caelum sub oculorum aspectum cadere potuissent; Ti 52. — (parricidae) nec cupidi sint nec deos metuant nec mortem nec dolorem; T II, 21.

nego: si negas esse fortunam; D II, 19. negabit voluptatem crescere longinquitate; F II, 88. Scipionis desiderio me moveri negem; Lae 10. deos esse neget; N II, 44. negent; O III, 39. negaveris; F II, 107. negaverint; A II, 43. negares; N I, 113. negaret quicquam interesse ..; F II, 90.

nemo: si ... sapientiam .. nemo adsequitur; N III, 79. nemo alterius causa benigne facit; L I, 49. nemo est, quin emori malit quam ..; R IV, 1. (senectus) nemini emancipata ‖ mancipata ‖ est; C 38. nemo verum vidit de natura deorum; N I, 94. nemo sit heres; L II, 48. nemo sit, qui ullam rem ceperit; L II, 48. qui ei ... pecuniam debuerit; L II, 49. nemo sciturus, nemo ne suspicaturus quidem sit; O III, 39.

nequeo: quam (orationem) si ipse exequi nequeas; C 28. quas (res) si exequi nequirem; C 38. s. I. ut; D I, 86.

nescio: sed si, qualis sit animus, ipse animus nesciet; T I, 53.

neuter: quorum si neutrum est; F IV, 57. neuter anguis emissus esset; D II, 62.

nihil: si enim nihil inter deum et deum differt; N I, 80. n. fit extra fatum; D II, 25. n. interest; A II, 33. in re ipsa n. peccatur a superioribus; F IV, 58. n. percipimus; A II, 106. percipi n. potest, quod utrique visum est; A II, 59. n. fieri potest, n. accidere, n. evenire, nisi quod ..; D II, 19. provideri n. potest futurum esse ..; D II, 25. in qua (natura) si n. est praeter rationem; F IV, 41. n. est, quod tam miseros faciat quam impietas; F IV, 66. bene facta recte facta sunt et n. recto rectius; P 22. n. situm est in ipsis nobis; A II, 39. Athenienses ... n. nisi populi scitis ... agebant; R I, 43. esurientibus pullis res geri poterit, saturis n. geretur; D I, 77. n. se offeret, quod ..; A II, 99. n. proficiet; O III, 90. n. erit, quod intersit; A II, 58. (sapiens) honestius mentietur, si ex hereditate n. ceperit, quam si ceperit; O III, 93. n. conprehendendum est; N I, 92. »senectus, si nil quicquam aliud viti adportes tecum«; C 25. idem .. si n. concupiscat; T V, 17. ea .. constantia si n. habeat percepti; A II, 23. perfecta .. sapientia si simus ‖ sumus, si, simus, si ‖, n. habeat res vitii; Lae 38. n. iuris impertias; R IV, 8. n. tale metuamus; F I, 55. n. queam disputare, quam ob rem quidque fiat; D I, 109. n. sit; T III, 18. n. efficeret; F I, 42. n. eorum .. animi efficerent; C 80. inter visa n. interesset; A II, 53. comprehendi n. posset; A II, 146. n. aliud quaereremus, nisi ut ..; N I, 45. nisi ‖ nisi si ‖ n. omnino scriberemus; T II, 3.

n. esset in eo (animo) nisi id, ut ..; T I, 56. (in animis) n. esset aliud; T II, 47. n. (deus) esset nisi animus; N I, 28. n. malum esset nisi dolere; O III, 105. f. I. item; T I, 56. quam; A II, 58. — C. nihil.

nolo: si ea sciri (di) nolebant; D II, 55. iam ipsa illa accusare nolis; T IV, 75. f. ne—quidem; O I, 122.

non: si a falsis principiis profecta congruunt ipsa sibi et a proposito non aberrant; F IV, 53. dei humana non curant; N I, 123. non explet bona naturae voluptas; F V, 45. quae si singula vos forte non movent; N II, 163. pecunias aequari non placet; R I, 49. possunt autem aliquando oculi non fungi suo munere; D I, 71. II, 107. propterea vitia alia aliis maiora non sunt; F IV, 68. mala non sunt; F V, 86. non sunt; T I, 12. aeternitate non vincitur; F II, 89. leges non iure rogatas ‖ legem, si non iure rogata est ‖; L II, 31. non fuit eorum (iudicum) indicii; F II, 36. non (fatum) fuerat; D II, 20. non poterit sive causas defensitare sive ..; O I, 121. non idem dicendum est; Fa 33. id non concedatur; F IV, 30. quae (virtus) si ... non et oriatur a se ... et omnia sua complexa nihil quaerat aliunde; T III, 37. sibi ipse consentiat et non interdum naturae bonitate vincatur; O I, 5. de paupertate non persuaseris; T IV, 59. dolorem tamen ferre non possem; T II, 60. suave etiam? an parum est, si non amarum? T II, 17. f. I. enim; T I, 51. ergo; T I, 11. vero; D II, 32. C. non; L III, 40. **non, A, a.** I, 6, b. si (104 St.) **B.** II, **S.** 729, a. quodsi poena ‖ [si poena] ‖, si metus supplicii, non ipsa turpitudo deterret; L I, 40. emolumentis, non suapte *vi* ‖ sua sponte ‖ virtus expetitur; L I, 49. (animus) sua cupiditate, non utilitate communi inpellitur; O I, 63. rerum naturam, non ignominiam nominis quaerimus; T V, 167. quam (amicitiam) si ad fructum nostrum referemus, non ad illius commoda; N I, 122. a gravibus illis antiquis philosophis petenda medicina est, ‖ est, si ‖ non ab his voluptariis; T III, 40. inbecilli animi superstitiosa ista concipiant, verum dispicere non possint; D II, 81. id donum a deo, non a nobis haberemus; N III, 87. quod ipsi opus esse videretur, non quod rei publicae, censuisset; O III, 115. tuum ac non deorum inmortalium domicilium putes; N II, 17. re ac non verbis dissiderent; L I, 54. quid sit hoc, non vides, at, quale sit, vides; T I, 60. ut ea si non decore, at quam minime indecore facere possimus; O I, 114. si non optumam, at aliquam rem publicam haberemus; O I, 35. f. C. non; A ep 2. O II, 58. supremus ille dies non extinctionem, sed commutationem adfert loci; T I, 117. ea animi elatio ... si ... pugnat .. non pro salute communi, sed pro suis commodis; O I, 62. sunt (hereditates) ... officiorum non veritate, sed simulatione quaesitae; O III, 74. haec non per se expetantur, sed ad voluptatem utilitatemve referantur; O III, 118. haec non vis et natura gignentium efficeret, sed temperatio lunae; D II, 94. f. I. quid; F I, 6. ut; F V, 35. — C. non; T II, 2. non modo utilitas, sed vita omnis beata corporis firma constitutione ... continetur; O III, 117. eos (cives) non modo copia rerum auxeris, ... sed etiam verborum; A I, 26. me non modo ad legendos libros, sed etiam ad totam philosophiam pertractandam dedissem; N I, 9. ipse usus membrorum non modo non maior, verum etiam minor futurus sit; F V, 46. non modo utilitatem (amicus) tibi nullam afferet, sed iacturae rei familiaris erunt faciundae; F II, 79. causae non reperiantur istarum rerum, res tamen ipsae observari ... potuerunt; D II, 74.

nullus: si ea nullam ad aliam rem nisi ad voluptatem conquiruntur; F II, 111. notionem veri et falsi ... nullam habemus; A II, 33. bonum praeterea nullum est; F IV, 34. nulla est (patientia); T II, 33. discrimen nullum est bonorum et malorum; N III, 85. nulla (nota) est; D II, 128. nulla visa sunt probabilia; A II, 48. nulla virtus prudentia vacat; T V, 14. mundus nullus erat; N I, 21. regnante *L.* Tarquinio nulla erat Romae scripta lex de stupris; L II, 10. nullam (causam) reperies; D II, 60. nulla reperietur alia medicina; O I, 136. nulla caritas erit; F II, 83. nulla cultura adhibeatur; F V, 39. nulla actio rerum ‖ actio ‖ consequatur; O I, 153. nulla ecferatur animi inani voluptate; T V, 17. nulla res impediat; Lae 68. nulla re ‖ re nulla ‖ impediamini; A II, 59. selectio nulla sit; F III, 31. nullum corpus inmortale sit; N III, 29. nulla sit divinatio; D II, 41. nulla earum (fidium) ita contenta nervis sit, ut ..; F IV, 75. nullus (animus) fuerit in mundo; N III, 27 (26). nulla vi contineretur; A I, 24. ea res nulla esset omnino; D I, 65. fati omnino nullum nomen, nulla natura, nulla vis esset; Fa 6. qui (senes) si nulli fuissent; C 67. f. I. quam; L III, 23.

numquam: quod (principium) si numquam oritur; T I, 54. si ‖ † si ‖ numquam, uter *sit sapiens, adparebit*; A II, 132. f. ne—quidem; Fa 22. numquam consilio, numquam opera nostra nec domi nec militiae Scipio eguisset; Lae 51.

C. **Ellipsen:** si id tantum modo, ut taceas; A II, 94. nostra, inquies, sola vera sunt. certe sola, si vera; A II, 115. si simplex (animus); A II, 124. filium morte multavit. — si sine causa ..; F I, 35. si (dolor) gravis, brevis; si longus, levis; F II, 22. 95. brevis dolor ‖ si gravis dolor, brevis, al. ‖; F II, 94. si (dolor) longus, levis; F II, 94. erat .., si cuiusquam, certe tuum; F III, 10. si id, non etiam diligendum; F III, 27. si illud, hoc; F IV, 55. ille (Polycrates) vero, si insipiens, ... numquam beatus; F V, 92. si (Polycrates) sapiens, ne tum quidem miser, cum ..; F V, 92. miser ergo Archelaus? — certe, si iniustus; T V, 35. si fortiter, etiam (satis est praesidii) ut magno animo (vivamus); T V, 53. si, ut deus ipse melius habitaret ..; N I, 22. quo modo .. probas continenter imagines ferri? aut, si continenter, quo modo aeternae? N I, 109. quid dicis melius? si pulchrius, adsentior; si aptius ad utilitates nostras, id quoque adsentior; N III, 21. si omnia fato, quid mihi divinatio prodest? D II, 20. exaratum esse, deum dicam an hominem? si deum, cur ..? D II, 51. quae (somnia) si alia falsa, alia vera; D II, 128. nullo in genere disputando † honesta ‖ si ullo in genere disputandi, in hoc ista, al. ‖ patefieri; L I, 16. si, ut Chius Aristo dixit solum bonum esse, quod honestum esset; L I, 55. funus ut indicatur, si quid ludorum; L II, 61. quibus de rebus loquatur; si seriis, severitatem adhibeat, si iocosis, leporem; O I, 134. aut .. nemo, ... aut, si quisquam, ille (Cato) sapiens fuit; Lae 9. cur hostis Spartacus, si tu civis? P 30. cur tam obscura fuerunt? si enim, ut intellegeremus, quid esset eventurum; D II, 55. aegrotationi ... subiecta sunt ... vinulentia ‖ vinol. ‖, cuppedia, et si qua similia; T IV, 26. etenim si orationes, quas nos multitudinis iudicio probari volebamus, ... — sed si ..; T II, 3. solusne (tu) dives? quid, si ne dives quidem? quid, si pauper etiam? P 42. quod ... in uno illo aut, si forte, in liberis eius manet gratia; O II, 70. nam si plures (facies), aliam esse alia pulchriorem necesse est; N I, 80. nam si ea (falsa somnia) quoque divina, quid inconstantius deo? D II, 127. nam si opinione universa virtus, eadem eius etiam partes probarentur; L I, 45. ut victum, si quando, se esse fateatur; T III, 14. quid, si utrumque?

|| utroque? || num peius est? A II, 60. quid, si deinde dolores graves corporis, si bonorum amissio, si caecitas, si exilium; D IV, 40. quid, si haec paria in utroque? O III, 90. s. etiam. haec .. nobis explicanda sunt, sed si enodatius, vos ignoscetis; F V, 27. si vero aliquid etiam —, tum || deliciarum, amorum || plane luctum omnem absterseris; T III, 43. si vero gloriosum, certe laudabile; T V, 43. ut, si lupi canibus similes || sunt ||, eosdem dices ad extremum; A II, 50. ut si cultura vitium ... — si igitur illa cultura vitium in vite insit ipsa, ... similiter ..; F IV, 38. non recte dicatur invidere, ut si Hectori Agamemno; T IV, 17. alter (iocus) est, si || si in || tempore fit, ut || aut || si remisso animo, *gravissimo* || magno || homine dignus; O I, 104. ne — quidem: s. etiam. si nihil malum, nisi quod turpe; F III, 14. si nihil in eo, quod || in eo; in quo || perficiendum est, praeter motum ingenii ...; si nihil nisi corpus ..; F IV, 35. quod est || si || in senatu non difficile; L III, 40. aliquo si non bono, at saltem certo statu civitatis; A ep 2. bonis viris si non desiderantibus, at tamen adprobantibus; O II, 58. pauca ... ferunt fructus, si non tantos, quanti ... percipi possunt, tamen eos, quibus ..; T II, 2.

D. **Lücken:** illud imprudenter, si alios esse Academicos †; A I, 22. esse .. angore, esse || angores † si, al. || miseria adflictas; R II, 68

sibilus, Zischen: in Tusculanum mihi nuntiabantur gladiatorii sibili; fr VIII, 11.

sic, so, so sehr, in dem Grade, doch: I. **ohne Vergleich:** 1. **bei Verben und Sätzen:** etsi hoc .. fortasse non poterit sic abire; F V, 7. Cato .. sic abiit e vita, ut causam moriendi nactum se esse gauderet; T I, 74. tu ... sic te ipse abicies atque prosternes, ut nihil ... putes interesse? P 14. sic ad malam domesticam disciplinam ... cum accesserunt etiam poëtae; T II, 27. sic .. accepimus; T II, 23. III, 31. O II, 48. Spartae .. pueri ad aram sic verberibus accipiuntur, »ut ... sanguis exeat«; T II, 34. quoniam de Volcano sic accepimus; N I, 83. quia sic ab hominibus doctis accepimus; O III, 3. sic a patribus accepimus; C 16. Lae 39. sic religionibus colendis operam addidit, sumtum removit; R II, 27. quia fere sic afficiuntur omnes; F V, 31. sic .. adfecto haec adhibenda curatio est, ut ..; T IV, 74. iubet .. Plato sic ad somnum proficisci corporibus adfectis, ut nihil sit, quod ..; D I, 62. si .. sic erimus adfecti, ut propter suum quisque emolumentum spoliet ... alterum; O III, 21. ipse mea legens sic adficior interdum, ut ... existimem; Lae 4. qui (noster familiaris), quae vix coniectura qualia sint possumus suspicari, sic adfirmat, ut ... videatur; R I, 15. sic .. decerno, sic sentio, sic adfirmo, nullam omnium rerum publicarum ... conferendam esse ..; R I, 70. sic natura solitarium nihil amat semperque ad aliquod tamquam adminiculum adnititur; Lae 88. (mens) alia visa sic arripit, ut iis statim utatur; A II, 30. agnosco: s. II. ut; T I, 70. de summo ... bono sic agunt; A I, 21. res acta sic est; T III, 7. acta res est sic; T IV, 7. non agunt sic; T V, 19. qui ... nec haec sic agit, ut ex tempore quasi effutire videatur; T V, 88. sic .. mecum agebas; D II, 46. sic par est agere cum civibus; O II, 83. sic .. aiebas; F IV, 53. »sic hanc custodem maesti cruciatus alo«; T II, 24. amo: s. adnitor. sophistes, sic enim appellabantur ii, qui ostentationis aut quaestus causa philosophabantur; A II, 72. sensus .. non obscuros dicit, sed tenebricosos; sic enim appellat eos; A II, 73. sophismata; sic enim appellantur fallaces conclusiunculae; A II, 75. sic .. (Epicurus) appellat hanc dulcem (voluptatem): „in motu"; F II, 16. hanc in motu voluptatem ⟨sic enim has suaves ... voluptates appellat⟩; F II, 30. aestimabile ... ⟨sic enim, ut opinor, appellemus⟩; F III, 20. quod prodesset ⟨ὠφέλημα enim sic appellemus⟩; F III, 33. oportunitas ⟨sic enim appellemus εὐκαιρίαν⟩; F III, 45. pertinentia ⟨sic enim appello, quae τελικά dicuntur⟩; F III, 55. quintum genus (Aristoteles) adhibet ... et sic ipsum animum ἐνδελέχειαν appellat; T I, 22. plebei philosophi ⟨sic enim ii ... appellandi videntur⟩; T I, 55. ut in causis non semper utimur eodem statu ⟨sic enim appellamus controversiarum genera⟩; T III, 79. vitiositas ⟨sic enim malo quam malitiam appellare eam, quam Graeci κακίαν appellant⟩; T IV, 34. confugis ad aequilibritatem ⟨sic enim ἰσονομίαν, si placet, appellemus⟩; N I, 109. res ipsa, in qua vis inest maior aliqua, sic appellatur, ut ... nominetur; N II, 61. aspera arteria ⟨sic enim a medicis appellatur⟩; N II, 136. portas iecoris ⟨sic enim appellantur⟩; N II, 137. senibus ⟨sic enim consilium publicum appellant⟩; D I, 95. copulata .. res est et confatalis; sic enim (Chrysippus) appellat; Fa 30. illa .. est civitas popularis ⟨sic enim appellant⟩, in qua ..; R I, 42. quasi tutor et procurator rei publicae; sic enim appelletur, quicumque erit rector ... civitatis; R II, 51. habes legis prooemium || prohoem., al. ||; sic enim haec || hoc || appellat Plato; L II, 16. mare sic terram appetens litoribus alludit || eludit, cludit ||, ut ... videatur; N II, 100. equidem sic arbitror; D I, 124. sic .. adscenditis; A II, 49. quaecumque res eum (sapientem) sic attinget, ut sit visum illud probabile; A II, 101. intemperantiam, quae est a tota mente ... defectio sic aversa a praescriptione rationis, ut ... queant; T IV, 22. cum sic aliquid cecidit, sic evenit, ut vel aliter cadere atque evenire potuerit; D II, 15. sic et utilitates ex amicitia maximae capientur, et erit eius ortus ... verior; Lae 32. sic .. censent, oportunitatis esse beate vivere; F III, 61. sic prorsum || prosum || censeo; L III, 49. sic .. censent; O III, 117. sic animus a medio profectus extremitatem caeli a suprema regione rotundo || rutundo || ambitu circumiecit; Ti 26. sic .. cogitans: „est istuc" ..; O III, 75. ratio .. vestra sic cogit; F II, 65. ipsa inter se corporis (commoda) sic (comparantur), ut ... anteponatur; O II, 88. quorum uterque honestatem sic complectitur, ut ... censeat; T V, 87. composita .. ea conclusio sic est; A II, 40. comprehenditur .. suis cuiusque sensibus sic, ut ... non audiatur; F V, 27. vitiosam .. naturam ab eo (Stilpone) sic edomitam et compressam esse doctrina, ut nemo ... viderit; Fa 10. totum illud concludi sic licet; F II, 104. concluduntur .. eorum (Stoicorum) argumenta sic; F III, 27. hoc sic etiam concluditur; T V, 49. sic undique omni ratione concluditur ... omnia ... administrari; N II, 132. earum .. quattuor rerum ... sic in omni mundo partes omnes conlocatae sunt, ut nulla pars ... excederet atque ut ... inessent; Ti 16. sic .. inducto et constituto probabili; A II, 105. debet .. constituta sic esse civitas, ut aeterna sit; R III, 34. sic ... mundi partium coniunctio continetur; N II, 84. sic omnia nimia ... in contraria fere convertuntur; R I, 68. sic ... maior ei (patriae) profecto quam parenti debetur gratia; R I, fr 2. decerno: s. adfirmo; R I, 70. sic .. in quibusdam causis dubiis ex altera parte defenditur honestas, ex altera ..; O III, 56. qui (Stoici) eam (voluptatem)

sic definiunt; F II, 13. sic .. definitur iracundia: ulciscendi libido; T III, 11. quam (voluntatem) sic definiunt: voluntas est ..; T IV, 12. quae .. subiecta sunt sub metum, ea sic definiunt; T IV, 18 (19). quae .. libidini subiecta sunt, ea sic definiuntur ‖ definiunt ‖, ut .. sit; T IV, 21. ea sic definiunt, ut, rectum quod sit, id officium perfectum esse definiant; O I, 8. illud superius (decorum) sic fere definiri solet; O I, 96. eam (partem) sic definiunt, ut ... velint ..; O I, 96. ut eandem nos modestiam appellemus, sic definitur a Stoicis, ut modestia sit ..; O I, 142. ordinem (Stoici) sic definiunt: compositionem rerum ..; O I, 142. neque excessu vitae sic deleri hominem, ut funditus interiret; T I, 27. meas cogitationes sic derigo ‖ dirigo ‖; A II, 66. honestate .. derigenda ‖ dir. ‖ utilitas est, et quidem sic, ut ... videantur; O III, 83. describo: ſ. discribo. scio ab Antiocho nostro dici sic solere; F V, 81. cras .. ad clepsydram; sic enim diximus; T II, 67. haec sic dicuntur a Stoicis concluduntur que contortius; T III, 22. de cuius (Oilei) commutata mente sic dicitur; T III, 71. sic .. dicebas, speciem dei percipi cogitatione; N I, 105. perfecte sic dici existimato; N II, 74. pina .. ⟨sic enim Graece dicitur⟩; N II, 123. sic .. dicitis; N III, 86. sic si diceretur: „morietur“ ..; Fa 18. Tarquinius ... sic Servium diligebat, ut is eius vulgo haberetur filius; R II, 37. sic vester sapiens ... † cum causa, si opus erit, dimicabit; F II, 56. dirigo: ſ. derigo. quamquam ea Tatio sic erant discripta ‖ descr. ‖ vivo, tamen ..; R II, 14. qui .. sic disputant; F V, 72. Cotta sic disputat, ut ... confutet ..; D I, 8. sic isti disputant, qui ..; D II, 89. sic .. princeps ille philosophiae disserebat; T V, 47. vitae .. instituta sic distant, ut ... putent; R III, 15. sic distrahuntur in contrarias partis impotentium cupiditates; T V, 60. quae (libertas) .. sic data est, ut ... adduceretur; L III, 25. id .. (Epicurus) instituit docere sic; F I, 29. eo facto sic (Dionysius) doluit, nihil ut tulerit gravius; T V, 60. edomo: ſ. comprimo. multas esse gentes sic inmanitate efferatas, ut apud eas nulla suspicio deorum sit; N I, 62. sic (deus) ratus est opus illud effectum esse pulcherrimum; Ti 10. reliquum (venenum Theramenes) sic e poculo eiecit, ut id resonaret; T I, 96. evenio: ſ. cado. qui omnia sic exaequaverunt, ut ... paria redderent; F III, 12. rebus omnibus sic exaequatis, ut ... nihil interesset; F IV, 69. »sic me ipse viduus pestes excipio anxias«; T II, 25. qui (sapiens) semper animo sic excubat, ut ei nihil inprovisum accidere possit; T IV, 37. sic .. existimo; F II, 98. sic .. mundum deorum domum existimare debemus; N III, 26. ego .. sic existimo; D I, 9. quia sic existimare nos est necesse; L II, 31. sic existimandum est, ... fore ..; fr V, 97. sic rursus exorsus est; A II, 13. sic repente anuli beneficio (Gyges) rex exortus est Lydiae; O III, 38. hoc sic expositum dissimile est superiori; F IV, 15. quocumque .. modo summum bonum sic exponitur, ut id vacet honestate; F V, 22. sic *extitit* ‖ sicque, al. ‖ extremum omnium appetendorum; F V, 40. sic homines patrum similes extitisse? N I, 91. »sic corpus clade horribili absumptum extabuit«; T II, 20. quae in omni crudelitate sic exultat, ut vix ... satietur; R II, 68. hanc (aegritudinem) nisi exuimus sic, ut abiciamus; T III, 27. sic faciam; F I, 28. sicine eos (Torquatos) censes .. in armatum hostem impetum fecisse ..., nihil ut de utilitatibus ... suis cogitarent? F I, 34. sic faciemus tuisque optumis studiis obsequemur; T II, 67. sic perpessio ceterorum facit, ut ea ... multo minora ... videantur; T III, 58. sic .. fecisse video Platonem; L I, 15. fieri sic decet; L II, 8. sic .. faciam et dicam de magistratibus; L II, 69. sic ... est faciendum, ut ... nihil contendamus; O I, 110. sic fit, ut modestia haec ... scientia sit ..; O I, 142. sic multa, quae honesta natura videntur esse, temporibus fiunt non honesta; O III, 95. nobis sic cerno esse faciendum, ut ... dicamus; Ti 51. ferior: ſ. torpeo. »sic fuit utilius finiri ipsique tibique«; T I, 115. »sic aquilae clarum firmavit Iuppiter omen«; D I, 106. natura .. corpus .. hominis sic et genuit et formavit, ut ... perficeret; F V, 59. recordatione nostrae amicitiae sic fruor, ut beate vixisse videar; Lae 15. est .. natura sic generata vis hominis, ut ... videatur; F V, 43. cum sic hominis natura generata sit, ut habeat ..; F V, 66. sic .. generatus (mundus); Ti 7. gigno: ſ. formo. sic omnis ratio vitae gubernabitur; A II, 99. res se .. sic habet, ut ... sit; F II, 103. natura .. *si* se sic habet, ut ... exitum mors (adferat); T I, 91. illud .. sic habeto, ... finem miseriarum nullum fore; T III, 13. sic se res habet: te tua, me delectant mea; T V, 63. sic .. res se habet, ut omnia ... contineant; N II, 23. hoc .. omnes mortales sic habent, externas commoditates ... a dis se habere; N III, 86. sic .. res se habet, ut ... nihil intersit; N III, 89. sic .. se profecto res habet, ut numquam ... imitetur; D I, 23. sic habeto; R VI, 13. sic habeto, non esse te mortalem; R VI, 26. sic habetote, ... patefieri; L I, 16. res se sic habet; L I, 36. sic habetote, ... contineri rem publicam; L III, 12. sic habebitur is, quem exquirimus, dilectus officii; O III, 46. sic se res habet; C 65. Laelius .. sapiens ⟨sic enim est habitus⟩; Lae 5. de me ... sic habetote; Lae 10. sic habendum est ..; Lae 91. sic se res habebat, ut praestantius genus esset eorum, qui ..; Ti 44. sic mentis acies se ipsa intuens non numquam hebescit; T I, 73. Amphiaraum .. sic honoravit fama Graeciae, deus ut haberetur, atque ut ... oracla peterentur; D I, 88. iactabatur .. temporibus illis nummus sic, ut nemo posset scire, quid haberet; O III, 80. suis studiis quibusdam ... sic impediuntur, ut ... patiantur; O I, 28. quod .. in nostro corpore si minima ex parte † significetur ‖ sic incitetur ‖; N I, 24. ut ... in .. tanta libertate canes etiam ... sic incurrant, ut iis de via decedendum sit; R I, 67. sic .. ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur; F I, 62. ſ. constituo; A II, 105. sic .. suum nomen ex Graeco nomine inflexerat; R II, 35. quorum linguae sic inhaererent, ut loqui non possent; D II, 96. qui summum bonum sic instituit, ut nihil habeat cum virtute coniunctum; O I, 5. (Arcesilan) verum invenire voluisse sic intellegitur; A II, 76. quam (Epicuri rationem) a nobis sic intellegas expositam, ut ... non soleat accuratius explicari; F I, 13. sic intellegamus; F IV, 38. sic prorsus intellego; T IV, 9. non sic causa intellegi debet, ut, quod cuique antecedat, id ei causa sit; Fa 34. hoc in omni hac disputatione sic intellegi volo, *ius* quod dicam, natura ‖ naturam ‖ esse; L I, 33. intellegi sic oportet, .. hoc ... vim habere ..; L II, 9. hoc .. verbum sic interpretantur, ut ... velint ..; T III, 75. globus ⟨sic enim *σφαίραν* interpretari placet⟩; N II, 47. sic .. interrogant; Fa 28. natura sic ab iis investigata est, ut nulla pars ... praetermissa sit; F V, 9. »vita omnibus metenda, ut fruges. sic iubet Necessitas;« T III, 59. ortum videamus haruspicinae; sic facillume, quid habeat auctoritatis, iudicabimus; D II, 50. sic plane iudico; R III, 44. illud sic est iudicandum, maximas

geri res ..; O I, 92. sic iudico, ... extitisse, qui ..; Ti 1. sic (vitis) ad illa ... iunget ea; F V, 40. sic omnia latere censebat in occulto; A I, 45. sic .. in homine perfectio ista in eo potissimum, quod est optimum ... laudatur; F IV, 37. hoc genere molestiae sic ... sum liberatus, ut ... putem; T II, 10. sic .. mihi liceret .. isti rei ... operae quantum vellem dare; L I, 10. sic, et quidem diligentius saepiusque ista loquemur inter nos; F III, 9. sic est .. (Piso) locutus; F V, 9 (8). de cuius (Calchantis) coniectura sic apud Homerum ... loquitur Agamemnon; D II, 63. ingressus est sic loqui Scipio; R II, 1. ut suum tumulum ... praetereuntes sic loquantur; fr VIII, 9. »simul inter sese sic memorant«; R I, 64. veri simile est ‖ inquam v. s. sit, al. ‖ sic etiam mentem moveri, ut ... internoscat; A II, 48. si cui venae sic moventur, is habet febrim; Fa 15. non et ‖ ei, cui ‖ venae sic cui moventur, et is febrim non habet; Fa 15. ut quisque maxime virtute ... sic munitus est, ut nullo egeat, ... ita ..; Lae 30. „nos .. Virtutes sic natae sumus, ut tibi serviremus"; F II, 69. sic ... haec antiquorum (sententia) valeat necesse est; F V, 23. quid non sic aliud ex alio nectitur, ut, si ullam ‖ unam ‖ litteram moveris, labent omnia? F III, 74. sic .. maiores nostri labores non fugiendos ... aerumnas ... nominaverunt; F II, 118. eorum .. fratres et sorores, qui a genealogis antiquis sic nominantur, Amor, Dolus ..; N III, 44. pronuntiatum (sic enim mihi in praesentia occurrit ut appellarem ἀξίωμα); T I, 14. huic loco sic soletis occurrere; N III, 70. illi rationi ... (Chrysippus) sic occurrit; Fa 41. de quibus (monstris) Eudoxus ... sic opinatur, ... Chaldaeis ... minime esse credendum; D II, 87. cur sic opinetur (Ennius); D II, 104. ad reliqua alacri tendebamus animo sic parati, ut ... nullum .. locum esse pateremur; D II, 4. Brutus ... sic philosophiam Latinis litteris persequitur, nihil ut ... Graeca desideres; A I, 12. quae .. ab his dicuntur, sic persequamur, ut ... relinquamus; A II, 45. sic ventorum et imbrium signa ... rationem quam habeant, non satis perspicio; D I, 16. sic .. mihi perspicere videor, ita natos esse nos, ut ..; Lae 19. sic persuasi mihi ‖ m. p. ‖, sic sentio, ... non posse ..; C 78. mihi .. sic placet; R I, 60. cum (Protagoras) in principio libri sic posuisset; N I, 63. sic ... medium optimates possederunt locum; R I, 52. totum .. hoc de voluptate sic ille praecipit, ut ... putet; T V, 95. haec ... Zeno sic premebat; N II, 20. id ita esse sic probant, quod ... appetant; F III, 16. sic deus ille aeternus hunc perfecte beatum deum procreavit; Ti 21. sic est propositum, de quo disputaremus; T V, 11. sic tu aedes proscribas? O III, 68. prosterno: f. abicio. sic .. putant ... effici posse, ut ..; L I, 5. sic .. quaerebas; A II, 106. sic dissimillimis bestiolis communiter cibus quaeritur; N II, 123. siquidem ista sic reciprocantur, ut ... sint; D I, 10. sic .. a me recitata lex est de suffragiis; L III, 38. qui (sanguis) ... refervescere videretur sic, ut .. domus .. redundaret; D I, 46. sic ille cum undequadraginta annos summa in pace ... regnavisset; R II, 27. sic iniurias fortunae ... defugiendo relinquas; T V, 118. removeo: f. addo. respondebit Diogenes fortasse sic; O III, 52. quos (igniculos) celeriter ... sic restinguimus, ut nusquam naturae lumen appareat; T III, 2. dic, quid ei respondeam, qui me sic roget; N III, 43. quamquam scripsit artem rhetoricam Cleanthes, Chrysippus etiam, sed sic, ut ... debeat; F IV, 7. de hoc homine a bonis auctoribus sic scriptum accepimus, .. fuisse ... temperantiam; T V, 57. quoniam illa sic scripta sunt, ut ne legantur quidem; L I, 8. de naturis .. sic sentiebat, primum, ut ... non adhiberet; A I, 39. ne sic etiam sentire videare; R III, 8. f. adfirmo; R I, 70. persuadeo. qui haec didicerunt, ... sic solent; F II, 26. cum dialectici sic statuant, omne ... esse ... necessarium; A II, 97. dum .. in una virtute sic omnia esse voluerunt, ut ... exspoliarent; F II, 43. sive .. sic est sive illo modo; D II, 120. sic, inquit, est; R I, 60. vgl. 4. sic e physicis .. fortitudo sumitur contra mortis timorem; F I, 64. sic me .. ante sustineo; A II, 94. sic et initium quaerendi et exitus percipiundi ... tenetur; A II, 26. sic consequentibus vestris sublatis prima tolluntur; F IV, 55. deum sic feriatum volumus cessatione torpere, ut ... vereamur? N I, 102. tertia .. philosophiae pars ... sic tractabatur ab utrisque; A I, 30. sic .. est traditum; L I, 3. ut utilitatem civium sic tueantur, ut, quaecumque agunt, ad eam referant; O I, 85. totam .. eam (rem publicam fortis civis) sic tuebitur, ut omnibus consulat; O I, 86. quae (conexio rerum) suo ordine et lege ‖ sic ‖ variatur, ita tamen ‖ [ita tamen] ‖, ut ipsa varietas habeat aeternitatem; Fa, fr 2. sic noctu ad eas (uxores Dionysius) ventitabat, ut omnia specularetur ... ante; T V, 59. cum sic (illa vis) ultro citroque versetur; A I, 28. novos .. deos ... sic Aristophanes ... vexat, ut ... eiciantur; L II, 37. quae aliis sic, aliis secus nec isdem semper uno modo videntur; L I, 47. multa .. saecula postea sic viguit Pythagoreorum nomen, ut nulli alii docti viderentur; T I, 38. sic honestatis comparatione ea, quae videntur utilia, vincuntur; O III, 114. sic .. vultis; A II, 120. remissione .. (animus) sic urgetur, ut se nequeat extollere; T II, 54. sic, quidquid acciderit specie probabile, ... utetur eo sapiens; A II, 99.

2. bei Adjectiven: sic est .. intemperans militaris in forti viro gloria; T II, 39. quae (senectus) plerisque senibus sic odiosa est, ut onus se Aetna gravius dicant sustinere; C 4. ut in hoc .. nostro mundo aliquid alicui sic sit par, ut nihil differat; A II, 55. sic quosdam (mundos) inter sese non solum similes, sed undique perfecte et absolute ita ‖ [ita] ‖ pares, ut ... nihil .. interesit; A II, 55. sic erat in omni vel officio vel sermone sollers; R II, 37.

3. bei Adverbien: gallos gallinaceos in eo loco sic adsidue canere coepisse, ut nihil intermitterent; D I, 74. quas .. (litteras Graecas) sic avide arripui quasi diuturnam sitim explere cupiens, ut ... essent; C 26. hoc a Cyrenaico Hegesia sic copiose disputatur, ut ... prohibitus sit; T I, 83. qui hac exaudita quasi voce naturae sic eam firme graviterque comprehenderit, ut ... deduceret; F I, 7.

4. zum Satz: »mihi sic est usus, tibi ut opust facto, face«; F V, 29. sic .. inflatus et tumens animus in vitio est; T III, 19. sic quattuor perturbationes sunt, tres constantiae; T IV, 14. sic iracundus non semper iratus est; T IV, 54. sic in Epicureo deo non res, sed similitudines rerum esse; N I, 75. sic ... non dari illam (rationem) quam dari humano generi melius fuit; N III, 78. sic in vita sibi quemque petere, quod pertineat ad usum, non iniquum est; O III, 42. sic .. ratus est ille ... contentum esse mundum; Ti 18.

5. elliptisch: quod .. scripta multa sunt (a nobis), sic ut plura nemini e nostris; F I, 11. sic Epicurus: „Philocteta, st! brevis dolor"; F II, 94. si quod esset animal, quod totum ex mente con-

staret, id ipsum tamen sic, ut ... haberet; F IV, 28. „praeposita“ aut „praecipua“ malo, sit ‖ sic ‖ tolerabilius et mollius; F IV, 72. tum Cotta: sic mehercule, inquit, Vellei; N III, 8. sic pontificio iure sanctitudo sepulturae; R IV, 8.

II. **Vergleich**: quasi: † quo ‖ quo ‖ utamur quasi equis temptatis ‖ temperatis, al. ‖, sic amicitia ex ‖ amicitiis, al. ‖ aliqua parte periclitatis moribus amicorum; Lae 65. ſ. **quasi**, II. sic (7 St.) S. 238, a.

quem ad modum: quem ad modum .. temperantia sedat adpetitiones, ... sic ... intemperantia omnem animi statum inflammat, conturbat, incitat; T IV, 22. quem ad modum ... in corpore morbi aegrotationesque nascuntur, sic pravarum opinionum conturbatio ... sanitate spoliat animum; T IV, 23. ſ. **ad**, IV, 3. quem ad modum (21 St.) B. I, S. 58, b.

quo modo: quo modo non potest animal ullum non adpetere id, quod accommodatum ad naturam adpareat, ... sic non potest obiectam rem perspicuam non adprobare; A II, 38. quo modo tu ... artificia concidere dicebas, ... sic ego nunc tibi refero artem sine scientia esse non posse; A II, 146. quo modo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestiis; F III, 67. ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sic exitum mors; T I, 91. virtutem sese esse contentam, quo modo ad bene vivendum, sic etiam ad beate; T III, 37. quo modo .. in corpore est morbus, ... sic in animo; T IV, 28 (29). quo modo hoc sit consequens illi, sic illud huic, ut ..; T V, 18. quodsi, quo modo est natura, sic iudicio homines ... putarent; L I, 33. quo modo in omni vita rectissime praecipitur, ut perturbationes fugiamus, ... sic eius modi motibus sermo debet vacare; O I, 136.

sicut: sicut una eademque natura mundus ... cohaeret ac nititur, sic omnes homines inter se natura confusi pravitate dissentiunt; L fr 2. ſ. ut; F III, 22.

tamquam: quid .. necesse est, tamquam meretricem in matronarum coetum, sic voluptatem in virtutum concilium adducere? F II, 12. parvi .. primo ortu sic iacent, tamquam omnino sine animo sint; F V, 42. vir sapiens ... tamquam a magistratu ..., sic a deo evocatus atque emissus exierit; T I, 74. cum (carcere) sic tamquam in febri dicitur alia quadam notione verbi; T I, 88. ut tamquam hosti sic obsistat dolori; T II, 51. tamquam levia quaedam vina nihil valent in aqua, sic Stoicorum ista magis gustata quam potata delectant; T V, 13. vites sic claviculis adminicula tamquam manibus adprehendunt; N II, 120. callidos .. (eos appello), quorum, tamquam manus opere, sic animus usu concalluit; N III, 25. deos ... induxit Epicurus ... habitantis tamquam inter duos lucos sic inter duos mundos; D II, 40. sic tamquam ‖ tanq. ‖ pilam rapiunt inter se rei publicae statum tyranni ab regibus; R I, 68. suavitate ‖ suavitatis *, al. ‖ delectans (voluptas) sic ab errore mentis tamquam salutare aliquid adsciscitur; L I, 31. pugnandum tamquam contra morborum vim ‖ morbum ‖ sic contra senectutem; C 35. vgl. velut; T I, 19.

velut: velut in cantu ...; sic ex corporis totius natura ... varios motus cieri tamquam in cantu sonos; T I, 19. »expectant; veluti ‖ expectant veluti ‖ ... omnes avidi spectant ad carceris oras, ... sic expectabat populus«; D I, 108.

ut: nos .. praeceptis dialecticorum ... sic parentes, ut legibus; A I, 5. si, ut illi Aeschylum, ... sic hi Platonem imitentur; A I, 10. ut haec non tam rebus, quam vocabulis commutaverat, sic ... media locabat quaedam; A I, 37. ita .., ut litteris consignamus, quae monumentis mandare volumus, sic ille in animo res insculptas habebat; A II, 2. cum perturbare, ut illi rem publicam, sic vos philosophiam bene iam constitutam velitis; A II, 14. nonne ... exortus est, ut in optuma re publica Ti. Gracchus, ... sic Arcesilas? A II, 15. qui omnia sic incerta dicunt, ut, stellarum numerus par an impar sit; A II, 32. interesse oportet, ut inter rectum et pravum, sic inter verum et falsum; A II, 33. ut .. illa oculis modo agnoscuntur, sic reliqua visis; A II, 33. ut .. necesse est lancem in libram ‖ libra ‖ ponderibus impositis deprimi, sic animum perspicuis cedere; A II, 38. ut mater geminos internoscit consuetudine oculorum, sic tu internosces, si adsueveris; A II, 57. ut hoc pulcherrimum esse iudico, vera videre, sic pro veris probare falsa turpissimum est; A II, 66. veterum, ut Maenianorum, sic Academicorum umbram secutus est; A II, 70. ut illis (piscibus) aqua, sic nobis aër crassus offunditur; A II, 81. quod, ut feram et immanem beluam, sic ex animis nostris adsensionem ... extraxisset; A II, 108. ut (sapiens) illa habet probabilia non percepta, sic hoc ipsum, nihil posse percipi; A II, 110. eam (sententiam) sic animo comprensam habebit, ut ea, quae sensibus; A II, 119. ut nos nunc simus ad Baulos ..., sic innumerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus? A II, 125. quod si liceret, ut iis, qui in itinere deerravissent, sic vitam deviam secutos ‖ secutis ‖ corrigere errorem paenitendo; A fr 16. si plane sic verterem Platonem aut Aristotelem, ut verterunt nostri poëtae fabulas; F I, 7. sic agam, ut ipsi auctori huius disciplinae placet; F I, 29. ut ... ipsa detractio molestiae consecutionem affert voluptatis, sic in omni re doloris amotio successionem efficit voluptatis; F I, 37. ut .. medicorum scientiam ... bonae valetudinis causa probamus, ... sic sapientia ... non expeteretur; F I, 42. ut .. mortis metu omnis quietae vitae status perturbatur, et ut succumbere doloribus ..., miserum est, ... sic robustus animus ... omni est liber cura; F I, 49. ut .. sapientiam, temperantiam, fortitudinem copulatas esse docui cum voluptate, ... sic de iustitia iudicandum est; F I, 50. ut iis bonis erigimur, quae exspectamus, sic laetamur iis quae recordamur; F I, 57. ut .. virtutes, ... sic amicitiam negant posse a voluptate discedere; F I, 66. ut odia ... adversantur voluptatibus, sic ... amicitiae ... effectrices sunt voluptatum; F I, 67. ut maiores nostri ab aratro adduxerunt Cincinnatum illum, ... sic vos de pagis omnibus colligitis bonos ... viros; F II, 12. ut bacillum aliud est inflexum ... de industria, aliud ita natum, sic ferarum natura non est illa quidem depravata mala disciplina, sed natura sua; F II, 33. ut ad cursum equum, ... sic hominem ad duas res ... esse natum; F II, 40. ut illis ... adeunda sunt quaevis pericula ..., sic vestris ... pericula adeunda sunt, ut ..; F II, 56. ut A. Varius ... dicere consessori solebat ..., sic a me satis datum est testium; F II, 62. ut .. nos ex annalium monimentis testes excitamus eos, quorum ..., sic in vestris disputationibus historia muta est; F II, 67. etiam, ut vestitum, sic sententiam habeas aliam domesticam, aliam forensem? F II, 77. ut ceteri dicere existimantur melius quam facere, sic hi mihi videntur facere melius quam dicere; F II, 81. ut epistulam laudandam arbitror eam, ... sic eiusdem (Epicuri) testamentum ... ab ipsius sententia iudico discrepare; F II, 100. ut (Xerxes) ... certe sine causa videretur tanta conatus, sic nos ... dicemus; F II, 112. ut .., si cui propositum sit conliniare hastam aliquo ..., sicut ‖ sic ‖ nos ultimum in bonis dicimus,

sic illi facere omnia ..., ut conliniet ‖ [sic ... conl.] ‖; F III, 22. ut membra nobis ita data sunt, ut ..., sic appetitio animi ... ad quandam formam vivendi videtur data; F III, 23. ut ... saltatori motus ... certus quidam est datus, sic vita agenda est certo genere quodam; F III, 24. ut .., qui mortem in malis ponit, non potest eam non timere, sic nemo ... potest id ... non curare; F III, 29. ut peccatum est patriam prodere, ... sic timere, sic maerere, sic in libidine esse peccatum est etiam sine effectu. verum ut haec non in posteris ..., sed in primis continuo peccata sunt, sic ea, quae proficiscuntur a virtute, susceptione prima, non perfectione recta sunt iudicanda; F III, 32. ut .. mel ... non comparatione cum aliis dulce esse sentitur, sic bonum hoc ... est illud quidem plurimi aestimandum, sed ..; F III, 34. ut .. obscuratur ... luce solis lumen lucernae, et ut interit *in* magnitudine maris Aegaei stilla mellis, et ut in divitiis Croesi teruncii accessio, ... sic ... omnis ista rerum corporearum aestimatio splendore virtutis ... obscuretur ... necesse est; F III, 45. ut .. oportunitas illa, sic haec ... non fiunt temporis productione maiora; F III, 46. ut ... neque multi cothurni paucis anteponerentur nec maiores minoribus, sic ... *ea* nec plura paucioribus nec longinquiora brevioribus anteponentur ‖ anteponent ‖; F III, 46. ut ... nemo dicit in regia regem ... productum esse ..., sic in vita non ea ... *προηγμένα* ... nominentur; F III, 52. ut ..., si hoc fingamus ..., sic ea, quae sunt praeposita, referuntur ... ad finem, sed ..; F III, 54. ut liberis consultum velimus ... propter ipsos, sic futurae post mortem famae tamen esse propter rem ... consulendum; F III, 57. *ut* perspicuum est natura nos a dolore abhorrere, sic apparet ... (nos) impelli; F III, 62. ut .. in membris alia sunt tamquam sibi nata, ... sic immanes quaedam bestiae sibi solum natae sunt; F III, 63. ut .. leges omnium salutem singulorum saluti anteponunt, sic vir bonus ... utilitati omnium plus quam ... suae consulit; F III, 64. ut tauris natura datum est, ut ... contendant, sic ii ... ad servandum genus hominum natura incitantur; F III, 66. ut est rerum ipsarum natura, sic dicendi exercitatio duplex; F IV, 6. ut quidam philosophi ... sensus reliquerunt, sic isti ... omnia ... abiecerunt; F IV, 42. ut Aristonis esset explosa sententia ..., sic errare Zenonem; F IV, 47. ut .. in fidibus pluribus ... omnes aeque incontentae sint, sic peccata, quia discrepant, aeque discrepant; F IV, 75. quoniam .., ut medicina valetudinis, navigationis gubernatio, sic vivendi ars est prudentia; F V, 16. secundum naturam vivere sic affectum, ut optime affici possit; F V, 24. ut omnium artium recte dici potest commune esse, ut in aliqua scientia versentur, ... sic commune animalium omnium secundum naturam vivere; F V, 26. ut animantibus, sic illis (rebus) et apta quaedam ad naturam putare et aliena; F V, 39. verti, ut quaedam Homeri, sic istum ipsum locum; F V, 49. vicissim .. iustitia, ut ipsa fundet se usu ‖ se fundet [usu] ‖ in ceteras virtutes, sic illas expetet; F V, 66. hoc ut vere dicitur, parva esse ... momenta ..., sic nimis violentum est nulla esse dicere; F V, 72. ut reliqui fures earum rerum, quas ceperunt, signa commutant, sic illi (Stoici) ... nomina tamquam rerum notas mutaverunt; F V, 74. ut saepe alias, sic hodie ita nosse ista visus es, ut ..; F V, 75. nec dubitatum, quin in virtute omnis ut bene, sic etiam beate vivendi spes poneretur; F V, 88. ut Aristoteles ... dicere *docere* .. coepit adulescentes ..., sic nobis placet ... in hac ... arte versari; T I, 7. ut .. antea declamitabam causas, ... sic haec mihi nunc senilis est declamatio; T I, 7. ut deos esse natura opinamur ... sic permanere animos arbitramur; T I, 36. ut ..., ut illae (partes) superiores in medium locum mundi gravitate ferantur ..., sic hae rursum rectis lineis in caelestem locum subvolent; T I, 40. ad ea sic ille (pusio) respondet, ut puer; T I, 57. ut oculus, sic animus se non videns alia cernit; T I, 67. sic mentem hominis, ... ut deum adgnoscis ex operibus eius, sic ex memoria rerum et inventione ... vim divinam mentis adgnoscito; T I, 70. ut deum noris, ... sic animum tibi tuum notum esse oportere; T I, 70. ut cygni ... moriantur, sic omnibus bonis et doctis esse faciendum; T I, 73. fac .. sic animum interire, ut corpus; T I, 82. ut nihil pertinuit ad nos ante ortum, sic nihil post mortem pertinebit; T I, 91. ut ... hoc turpior sit, quod ..., sic philosophus in vitae ratione peccans hoc turpior est, quod ..; T II, 12. ut ager quamvis fertilis sine cultura fructuosus esse non potest, sic sine doctrina animus; T II, 13. ut .. heri feci, sic nunc rationem ... sequar; T II, 15. »navem ut ... adnectunt navitae. Saturnius me sic infixit Iuppiter«; T II, 23. ut haec de honesto, sic de turpi contraria; T II, 46. huius (Ulixi) animi pars illa mollior rationi sic paruit, ut severo imperatori miles pudens; T II, 50. ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut iustus parens probis filiis; T II, 51. ut .. fit in proelio, ut ignavus miles ... fugiat, ... sic, qui doloris speciem ferre non possunt, abiciunt se; T II, 54. ut ... tormenta telorum eo graviores emissiones habent, quo sunt ... adducta vehementius, sic vox, sic cursus, sic plaga hoc gravior, quo est missa contentius; T II, 57. ut ... omnem omittat is ‖ omittas, omittat ‖ timorem, sic ... quo sit confugiendum, tu vides; T II, 67. ut .. „videre“, sic „invidere florem“ rectius quam „flori“; T III, 20. ut aegrotatio in corpore, sic aegritudo in animo nomen habet non seiunctum a dolore; T III, 23. ut in causis non semper utimur eodem statu, ... sic in aegritudine lenienda, quam quisque curationem recipere possit, videndum est; T III, 79. ut medici toto corpore curando minimae etiam parti, si condoluit, medentur, sic philosophia cum universam aegritudinem sustulit, *sustulit* etiam, si quis error alicunde extitit; T III, 82. quoniam .., ut bona natura adpetimus, sic a malis natura declinamus; T IV, 13. ut sunt alii ad alios morbos procliviores ..., sic ‖ sint ‖ alii ad metum, alii ad aliam perturbationem; T IV, 27. ut in malis attingit animi naturam corporis similitudo, sic in bonis; T IV, 30. ut .. corporis temperatio ... sanitas, sic animi dicitur; T IV, 30. ut corporis est quaedam apta figura membrorum ..., sic in animo opinionum iudiciorumque aequabilitas ... pulchritudo vocatur; T IV, 31. ut aes Corinthium in aeruginem, sic illi in morbum .. incidunt tardius; T IV, 32. ut haec tabificae mentis perturbationes sunt ..., sic hilariores illae ... non multum differunt ab amentia; T IV, 36. ut .. id non potest, sic animus perturbatus ... nec cohibere se potest nec ..; T IV, 41. sic se dicere omnes stultos insanire, ut male olere omne caenum; T IV, 54. est .. metus, ut aegritudo praesentis, sic ille futuri mali; T IV, 64. ut in malis opinatis tolerabilia, sic in bonis sedatiora sunt efficienda ea, quae ..; T IV, 65. ut nimis adflicti molestia, sic nimis elati laetitia iure iudicantur leves; T IV, 66. ut cavere ‖ confidere, providere ‖ decet, timere non decet, sic gaudere decet, laetari non decet; T IV, 66. ut turpes sunt, qui ecferunt se, ... sic flagitiosi, qui ... concupiscunt; T IV, 68. ut .. metus, sic reliquae perturbationes sunt in malo. ergo ut constantia scientiae, sic per-

turbatio erroris est; T IV, 80. ut optuma quisque valetudine adfectus potest videri natura ad aliquem morbum proclivior, sic animus alius ad alia vitia propensior; T IV, 81. tibi nos, ut antea magna ex parte, sic nunc penitus totosque tradimus; T V, 5. ut illic liberalissimum esset spectare nihil sibi adquirentem, sic in vita longe omnibus studiis contemplationem rerum ... praestare; T V, 9. ut hi miseri, sic contra illi beati; T V, 16. ut maris .. tranquillitas intellegitur nulla ... aura fluctus commovente, sic animi quietus et placatus status cernitur, cum ..; T V, 16. ut bestiis aliud alii praecipui a natura datum est, ... sic homini multo quiddam praestantius; T V, 38. ut .. innocens is dicitur, ... qui nihil nocet, sic sine metu is habendus est, ... qui omnino metu vacat; T V, 41. videamus, ne, ut acervus ex sui generis granis, sic beata vita ex sui similibus partibus effici debeat; T V, 45. ut stultitia ... numquam se tamen satis consecutam putat, sic sapientia semper eo contenta est, quod adest; T V, 54. ut .. vel summa paupertas tolerabilis sit, ... sic caecitas ferri facile possit; T V, 113. ut paulo ante caecos ad aurium traducebamus voluptatem, sic licet surdos ad oculorum; T V, 117. qui (Epicurus) res occultas ... sic tractet, ut manu; N I, 49. nobis fortasse sic occurrit, ut dicis; N I, 81. non .., ut tu Velleius, quocumque veneris, sic idem in Italia Volcanus, idem in Hispania; N I, 84. ut inmortalitate vincamur ab ea natura, sic animi praestantia vinci; N I, 96. ut nulla pars est corporis nostri, quae non minoris sit, quam nosmet ipsi sumus, sic mundum universum pluris esse necesse est quam partem aliquam universi; N II, 32. ut .. in vite, ut in pecude ... videmus naturam suo quodam itinere ad ultimum pervenire, atque ut pictura et fabrica ... habent quendam absoluti operis effectum, sic in omni natura ... necesse est absolvi aliquid; N II, 35. ut clipei causa involucrum, ... sic praeter mundum cetera omnia aliorum causa esse generata; N II, 37. ut ceterae naturae suis seminibus quaeque gignuntur, augescunt, continentur, sic natura mundi omnis motus habet voluntarios conatusque et adpetitiones ..., et his consentaneas actiones sic adhibet, ut nosmet ipsi; N II, 58. Euripides .., ut multa praeclare, sic hoc breviter ‖ [breviter] ‖; N II, 65. nomen .. productum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a nando; N II, 66. ut apud Graecos Dianam, eamque Luciferam, sic apud nostros Iunonem Lucinam in pariendo invocant; N II, 68. ut ... desit illud „Areopagi", sic ... deesse arbitrato ‖ arbitrator ‖ „deorum"; N II, 74. ut hic ... post ... incipit suspicari, sic philosophi debuerunt ... postea ... intellegere ..; N II, 90. quae si, ut animis, sic oculis videre possemus; N II, 99. ut in aedificiis architecti avertunt ab oculis ... dominorum ea, ... sic natura res similis procul amandavit a sensibus; N II, 141. ut .. Athenas et Lacedaemonem Atheniensium Lacedaemoniorumque causa putandum est conditas esse, ... sic, quaecumque sunt in omni mundo, deorum atque hominum putanda sunt; N II, 154. ut fides .. et tibias eorum causa factas dicendum est, ... sic ea, quae dixi, iis solis confitendum est esse parata, qui utuntur; N II, 157. sic agamus, ut nos ipsa ducet oratio; N III, 5. modo possemus, ... ut cetera oculis, sic animo hoc cernere; N III, 20. huic ut scelus, sic ne ratio quidem defuit; N III, 68. ut vinum aegrotis ... melius est non adhibere omnino quam ..., sic haud scio an melius fuerit humano generi motum ... cogitationis ... non dari; N III, 69. non .., ut patrimonium relinquitur, sic ratio est homini beneficio deorum data; N III, 71. ut illa anus optat, ... sic istam calliditatem hominibus di ne dedissent! N III, 75. ut (medicus) ... magna sit in culpa, sic vestra ista providentia reprehendenda; N III, 78. ut .. nec domus nec res publica ratione quadam ... dissignata ‖ design. ‖ videatur, ... sic mundi divina [in homines] moderatio profecto nulla est; N III, 85. ut .. hominum membra ... mente ipsa ... moveantur, sic numine deorum omnia fingi, moveri ... posse; N III, 92. ut .. faber ... non ipse facit materiam, ... sic isti providentiae divinae materiam praesto esse oportuit; N fr 2. ut alia nos melius multa quam Graeci, sic huic praestantissimae rei nomen nostri a divis, Graeci ... a furore duxerunt; D I, 1. ut .. (oraclum Delphis) nunc *in* minore gloria est, ... sic tum nisi summâ veritate in tanta gloria non fuisset; D I, 38. quod, *ut* est dictum, sic scribitur contigisse; D I, 52. ut .. sapere, sic divinare regale ducebant ‖ ducebatur ‖; D I, 89. ut ... vera cernit in somnis, sic castus animus purusque vigilantis ... est paratior; D I, 121. homines .., ut in ceteris artibus, sic in hac posse falli; D I, 124. ut in seminibus vis inest earum rerum, quae ex iis progignuntur, sic in causis conditae sunt res futurae; D I, 128. ut ii ... multo ante praedicunt, sic ... non numquam certe, quid futurum sit, intellegunt; D I, 128. ut .. deorum animi sine oculis ... sentiunt ..., sic animi hominum ... cernunt ea, quae ..; D I, 129. ut .. ipsa „philosophia" et multa verba Graecorum, sic „sorites" satis Latino sermone tritus est; D II, 11. cum mihi quaedam casu viderentur sic evenire, ut praedicta essent a divinantibus; D II, 48. ut .. in causis iudicialibus alia coniectura est accusatoris, alia defensoris ..., sic in omnibus iis rebus ... anceps reperitur oratio; D II, 55. ut in haruspicina fecimus, sic videamus ..; D II, 85. ut religio propaganda etiam est, ... sic superstitionis stirpes omnes eligendae ‖ eiciendae ‖; D II, 149. ut .. ad quasdam res natura loci pertinet aliquid ..., sic astrorum adfectio valeat ..; Fa 8. ut .. Epicurus veretur, ne ..., sic Chrysippus metuit ..; Fa 21. ut, cum vas inane dicimus, non ita loquimur, ut physici, ... sic ... dicimus; Fa 24. ut ..., qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis, ... sic visum obiectum inprimet ... in animo suam speciem; Fa 43. peto a vobis, ut me sic audiatis, neque ut omnino expertem Graecarum rerum neque ut eas nostris in hoc praesertim genere anteponentem, sed ut unum e togatis patris diligentia non inliberaliter institutum; R I, 36. ut ille, qui navigat, unius opem inplorat, sic noster populus ... in bello sic paret ut regi; R I, 63. ut tum (populus) carere rege, sic pulso Tarquinio nomen regis audire non poterat; R II, 52. ut contra consulare imperium tribuni pl., sic illi contra vim regiam constituti; R II, 58. ut .. in fidibus aut tibiis ... concentus ... est tenendus, sic ... civitas consensu dissimillimorum concinit; R II, 69. ut signa quaedam sic verba rebus inpressit; R III, 3. ex qua vita sic summi viri ornantur, ut vel M. Curius ... vel *; R III, 6. si esset (ius naturale), ut calida et frigida, ut amara et dulcia, sic essent iusta et iniusta eadem omnibus; R III, 13. sic regum, sic imperatorum, sic magistratuum, sic patrum, sic populorum imperia civibus sociisque praesunt ut corporibus animus; R III, 37. ut vilicus naturam agri novit, ... sic noster hic rector studuerit sane iuri et legibus cognoscendis; R V, 5. ut .. gubernatori cursus secundus ..., sic huic moderatori rei publicae beata civium vita proposita est; R V, 8. sic, Scipio, ut avus hic tuus, ut ego, qui te genui, iustitiam cole et pietatem; R VI, 16. ut mundum ex quadam parte mortalem ipse deus

aeternus, sic fragile corpus animus sempiternus movet; R VI, 26. visne .., ut ille ... disputat, sic nos ... quaeramus ..? L I, 15. quom animus ... exacuerit illam, ut oculorum, sic ingenii aciem; L I, 60. ut tu ... ad naturam referebas omnia, sic in his ipsis rebus ... natura dominatur; L II, 2. ut vestri Attici ... et sui erant iidem et Attici, sic nos et eam patriam ducimus, ubi nati, *et illam a qua excepti* sumus; L II, 5. mensem, credo, extremum anni, ut veteres Februarium, sic hic Decembrem sequebatur; L II, 54. *ut* in urbe sepeliri lex vetat, sic decretum a pontificum collegio non esse ius ..; L II, 58. requiro, ut ceteri sumptus, sic etiam sepulchrorum modum; L II, 62. qui, ut illi (Titanes) caelestibus, sic hi adversentur magistratibus; L III, 5. ¯reddes .. nobis, ut in religionis lege fecisti ..., sic de magistratibus ut disputes ‖ [ut disputes] ‖; L III, 18. ut .. cupiditatibus principum et vitiis infici solet tota civitas, sic emendari et corrigi continentia; L III, 30. illorum finis sic, ut ipsi dixerant, terminavit; O I, 33. ut .. cum civi aliter contendimus, si est inimicus, ... sic ... bellum ... gerebatur ..; O I, 38. ut ... cetera sic observentur, ut in Graecorum proverbio est, amicorum esse communia omnia; O I, 51. ut nec medici nec imperatores ... quicquam ... sine usu ... consequi possunt, sic officii conservandi praecepta traduntur illa quidem ... sed ..; O I, 60. ut .. apud Platonem est ..., sic ... vult ..; O I, 64. sic vivere, ut velis; O I, 70. ut .. sunt ..., qui urbanis rebus bellicas anteponant, sic reperias multos, quibus ..; O I, 82. ut .. tutela, sic procuratio rei publicae ... gerenda est; O I, 85. ut equos ... exultantes domitoribus tradere soleant ..., sic homines ... ecfrenatos ... tamquam in gyrum rationis ... duci oportere; O I, 90. iniusta .., ut turpia, sic indecora (sunt); O I, 94. id ut turpe, sic indecorum (videtur); O I, 94. ut venustas ... corporis secerni non potest a valetudine, sic hoc ... est ... confusum; O I, 95. ut .. pulchritudo corporis apta compositione membrorum movet oculos, ... sic hoc decorum ... movet adprobationem; O I, 98. ut .. pueris non omnem ludendi licentiam damus, ... sic in ipso ioco aliquod probi ingenii lumen eluceat; O I, 103. ut .. in corporibus magnae dissimilitudines sunt, ... sic in animis existunt maiores etiam varietates; O I, 107. ut .. sermone eo debemus uti, qui innatus est nobis, ... sic in actiones ... nullam discrepantiam conferre debemus; O I, 111. ut ad urendum et secandum, sic ad hoc genus castigandi raro ... veniemus; O I, 136. ut in ceteris habenda ratio ... etiam aliorum, sic in domo clari hominis ... adhibenda cura est laxitatis; O I, 139. ut in fidibus ... id a sciente animadverti solet, sic videndum est in vita ne ..; O I, 145. ut in fidibus musicorum aures vel minima sentiunt, sic nos ... magna saepe intellegemus ex parvis; O I, 146. ut .. pictores ... suum quisque opus a vulgo considerari vult, ... sic aliorum iudicio permulta nobis .. facienda sunt; O I, 147. eos ... sic ut aliquo honore ... affectos ... colere debemus; O I, 149. ut apium examina, ... cum congregabilia natura sint, fingunt favos, sic homines ... natura congregati adhibent agendi ... sollertiam; O I, 157. ut ceteri alia certa esse dicunt, sic ... dicimus; O II, 7. ut magnas utilitates adipiscimur ..., sic nulla tam detestabilis pestis est, quae non ..; O II, 16. ut pecuniae non quaerendae solum ratio est, verum etiam collocandae, ... sic gloria et quaerenda et collocanda ratione est; O II, 42. ut .. in reliquis rebus multo maiora opera sunt animi quam corporis, sic eae res ... gratiores sunt ..; O II, 46. ut honores, ut omnes dignitatis gradus, sic huius scientiae splendor deletus est; O II, 65. ut nemo pictor esset inventus, ... sic ea ... neminem persecutum; O III, 10. nemo .. horum sic sapiens, ut sapientem volumus intellegi; O III, 16. ut ... interire totum corpus necesse esset, sic ... necesse est; O III, 22. ut membra quaedam amputantur, ... sic ... feritas ... segreganda est; O III, 32. ut geometrae solent ... postulare, ut ..., sic ego a te postulo, ... ut ..; O III, 33. ut .. ceteri ex patribus, sic hic ... ex filio est nominandus; O III, 66. ut ... quod turpe est, id ... honestum fieri nullo modo potest, sic quod honestum non est, id utile ut sit, effici non potest; O III, 78. se, ut clam venisset, sic clam ‖ [clam] ‖ ... rediturum; O III, 86. cum ... cum illis (publicanis) sic agere (deberemus), ut cum colonis nostris soleremus; O III, 88. ut laudandus Regulus ..., sic decem illi ... vituperandi; O III, 113. ut ... aliquando me quoque audires, sic ... tribues ..; O III, 121. non, ut Flamininum, »sollicitari te, Tite, sic noctesque diesque«; C 1. ii ..., ut sunt, sic etiam nominantur senes; C 20. sic .. percontantur † ut ‖ ut ‖ est in Naevi poëtae Ludo ‖ † ludo ‖; C 20. ut adulescentibus ... senes delectantur, ... sic adulescentes senum praeceptis gaudent; C 26. ut petulantia, ut libido magis est adulescentium quam senum, ... sic ista senilis stultitia ... senum levium est; C 36. ut .. adulescentem, in quo est senile aliquid, sic senem, in quo est aliquid adulescentis, probo; C 38. ut Turpione Ambivio magis delectatur, qui ..., sic adulescentia voluptates propter intuens magis fortasse laetatur; C 48. ut .. non omne vinum, sic non omnis natura ‖ aetas matura ‖ vetustate coacescit; C 65. adulescentes mihi mori sic videntur, ut cum aquae multitudine flammae vis opprimitur, senes autem sic, ut cum sua sponte ... consumptus ignis extinguitur; C 71. ut navem, ut aedificium idem destruit facillime, qui construxit, sic hominem eadem optime, quae conglutinavit, natura dissolvit; C 72. ut superiorum aetatum studia occidunt, sic occidunt etiam senectutis; C 76. sic me colitote, .. ut deum; C 81. habet natura ut aliarum omnium rerum ‖ rer. om. ‖, sic vivendi modum; C 85. ut in Catone Maiore ... Catonem induxi ..., sic ... idonea mihi Laeli persona visa est, quae ..; Lae 4. ut tum ad senem senex (scripsi) de senectute, sic hoc libro ad amicum amicissimus scripsi de amicitia; Lae 5. quem fuerat aequius, ut prius introieram, sic prius exire de vita; Lae 15. hos viros bonos, ut habiti sunt, sic etiam appellandos putemus; Lae 19. quicum omnia audeas sic loqui ut tecum; Lae 22. ut .. benefici ... sumus ..., sic amicitiam ... expetendam putamus; Lae 31. ut huius (Tarquinii) ... mores veros amicos parare non potuerunt, sic multorum opes praepotentium excludunt amicitias fideles; Lae 54. est .. prudentis sustinere ut cursum, sic impetum benivolentiae; Lae 63. ut .. ii, qui sunt ... superiores, exaequare se cum inferioribus debent, sic inferiores ..; Lae 71. ut ii, qui superiores sunt, summittere se debent in amicitia, sic quodam modo inferiores ‖ se ‖ extollere; Lae 72. ut .. et monere et moneri proprium est verae amicitiae, ... sic habendum est ..; Lae 91. ut furiae sic tuae tibi occurrunt iniuriae; P 18. ut inprobo ... nemini bene esse potest, sic bonus vir miser esse nemo potest; P 19. ut in magna familia sunt alii lautiores ... servi ..., sic in civitate ..; P 37. ut ... vicissim .., ut extremum cum medio, sic medium cum primo conferatur; Ti 14. sic .., ut ab iis ‖ his ‖ est traditum, horum deorum ortus habeatur; Ti 39. ut ii ... sufficiunt prius lanam ..., sic ... excoli

animos ... decet; fr V, 23. quod alterius ingenium sic ‖ dulce, acidum ‖ ut acetum Aegyptium, alterius sic acre, ut mel Hymettium, dicimus; fr V, 89. sic nostros animos cum corporibus copulatos ut vivos cum mortuis esse coniunctos; fr V, 95. s. **nam,** II. ut (21 St.) B. II, S. 628, a.

sica, Dolch, Meuchelmord: I. nascuntur: hinc sicae, hinc venena, hinc falsa testamenta nascuntur; O III, 36.

II. deprehendo: ante senatum tua sica deprehensa est; P 31.

proicio: C. .. Gracchi ruinis et ‖ tribunatus ‖ iis sicis, quas ipse se proiecisse in forum dixit, quibus digladiarentur inter se cives, nonne omnem rei publicae statum permutavit? L III, 20.

III. quaestiones: repeto ... haec cotidiana, sicae, veneni ... quaestiones; N III, 74.

IV. digladiari, permutare: s. II. proicio.

sicarius, Meuchelmörder: I. dissero de: neque .. de sicariis, veneficis, testamentariis ... hoc loco disserendum est; O III, 73.

II. quaestio inter: qui (L. Tubulus) cum praetor quaestionem inter sicarios exercuisset; F II, 54.

siccitas, Trockenheit, Gesundheit: I. consequitur: adde siccitatem, quae consequitur hanc continentiam in victu; T V, 99.

est: si orationis est siccitas; N II, 1. summam esse in eo (Masinissa) siccitatem corporis ‖ corp. s. ‖; C 34.

II. addo: s. I. consequitur.

siccus, nüchtern: I. visa: dormientium et vinulentorum ... visa imbecilliora esse dicebas quam vigilantium, siccorum; A II, 88.

II. Fragment: alius siccis, alius vinulentis; A fr 9.

sicine s. **sic,** I, 1. facio; F I, 34.

sicubi, wenn irgendwo: sicubi illi (nostri poëtae) defecerunt; T II, 26. — si me adsequi potueris aut sicubi nanctus eris; T I, 103.

sicut, sicuti, sowie, gleichwie, wie: nostra .. aetas cum rem publicam sicut picturam accepisset egregiam; R V, 2. dirae, sicut ‖ sicutei, sicut et ‖ cetera auspicia, ut omina, ut signa, non causas adferunt; D I, 29. non ardentibus taedis (eos agitant furiae), sicut in fabulis; L I, 40. agam .., sicut Antiochus agebat; A II, 10. „pectora diu tenet desiderium“, sicut ait Ennius; R I, 64. quod amavi hominem, sicut ille me; A II, 113. docti homines ... aperuerunt sibi reditum in hunc locum, sicut alii, qui ..; R VI, 18. appello: s. soleo; Lae 6. *serie* certa causarum casurum ‖ cecidisset, certe casurum ‖, sicut cecidit, fuit; Fa 19. sicut ... ea gens ... sensu audiendi caret; R VI, 19. sicut una eademque natura mundus ... cohaeret ac nititur, sic ..; L fr 2. quod .. ex hominum genere consecratos, sicut Herculem et ceteros, coli lex iubet; L II, 27. omnes .., qui animo cernuntur ..., animantes conplexu rationis et intellegentiae sicut homines hoc mundo ... comprehenduntur; Ti 11. sicut verbis concipitur more nostro; O III, 108. videat ... Graeciae, sicut apud nos, delubra magnifica humanis consecrata simulacris; R III, 14. quos singulos sicut operarios barbarosque contemnas; T V, 104. omnia .. sicut membra et partes suas (mundus) nutricatur et continet; N II, 86. quem .. Homerus apud inferos conveniri facit ab Ulixe, sicut ceteros; N III, 41. quod si ... facile .. crederem, sicut mali aedificii domino glorianti se architectum non habuisse; N I, 72. tibi ... illud .. superius sicut caput et famam tuam defendere necesse erit; A II, 119. sicut Zeno definiret; A II, 18. existimo te, sicut nostrum Triarium, minus ab eo (Epicuro) delectari; F I, 14. ingenium .. in se suum sicut simulacrum aliquod dicatum putabit; L I, 59. ut ..., sicut ‖ sic ‖ nos ultimum in bonis dicimus, sic ..; F III, 22. ut non (Aristoteles) contra omnia semper, sicut Arcesilas, diceret; F V, 10. quam sit ea (populi voluntas) contemnenda ‖ sicut a, al. ‖ paulo ante dictum est; T V, 106. quamvis .. multis locis dicat Epicurus, sicuti dicit, satis fortiter de dolore; O III, 117. si, ut ‖ sicut ‖ sapiens poëta dixit, „suis ea (Fortuna) cuique fingitur moribus“; P 34. num .. dubitamus? an ‖ dubitamus ‖ sicut pleraque? T I, 40. ut ... multa .. ex earum (beluarum) corporibus remedia ... eligamus, sicut ex quibusdam stirpibus et herbis; N II, 161. sicut facit re, neque tamen dividit verbis; F II, 20. cum haec exquirerem, sicut hic faciebam; T I, 98. sicut pridie feceramus; T II, 9. sicut erat in simili causa antea factum; R II, 63. sicut de religionum lege fecisti; L III, 2. etsi te .. id (onus senectutis) modice ac sapienter sicut omnia et ferre et laturum esse certo ‖ certe ‖ scio; C 2. non debere eos (Academicos) in suo decreto, sicut in ceteris rebus, fluctuari; A II, 29. si ... tribunicia .. vis in me populum, sicut Gracchus in Laenatem, ... incitasset; L III, 26. in specie .. fictae simulationis, sicut reliquae virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3. illa sicut acerbissimam rem maeret; T I, 105. sicut intueri solem adversum nequitis; R VI, 19. nitor: s. cohaereo. nutricor: s. contineo. occurretur .., sicut occursum est; A II, 44. quom animus ... voluptatem .. sicut labem aliquam dedecoris oppresserit; L I, 60. „a Iove Musarum primordia“, sicut in Aratio carmine orsi sumus; L II, 7. »† sicut ‖ sic aut ‖ inciti atque alacres rostris perfremunt delphini«; N II, 89. cuius (animi) principatum ... (Plato) in capite sicut in arce posuit; T I, 20. possum: s. insum. sum; T III, 9. ut sese splendore animi et vitae suae sicut speculum praebeat civibus; R II, 69. sicut praedictum sit ‖ est ‖; D II, 109. severitatem in senectute probo, sed eam, sicut alia, modicam; C 65. qui (nervi) sicut venae et arteriae a corde tracti et profecti; N II, 139. libenter ‖ ego ‖ .. istinc sicut ab domino agresti ac furioso profugi; C 47. »sicut fortis equus ... nunc senio confectus quiescit«; C 14. ipse (Deiotarus) hoc sentiebat, sicuti sensit; D II, 78. eam quoque ... correctionem explicabo, sicut solebat Antiochus; A I, 35. quaero .. a te, ... sicut illi solent; L II, 12. nec sicut vulgus, sed ut eruditi solent appellare sapientem; Lae 6 (7). quod esset, sicut esset, impressum et signatum et effictum; A II, 77. est forma eius disciplinae, sicut fere ceterarum, triplex; F V, 9. (Aristoxenus) quamvis eruditus sit, sicut est; T I, 41. quod in perturbato animo sicut in corpore sanitas esse non posset; T III, 9. erat (Roscius), sicuti hodie est, perversissimis oculis; N I, 79. Posidonium, sicut aequum est, cum bona gratia dimittamus; Fa 7. dum modo sit haec quaedam ... res, sicut est, minime quidem contemnenda, ratio civilis; R III, 4. sit ista res magna, sicut est; L I, 17. in quo (vestitu), sicut in plerisque rebus, mediocritas optima est; O I, 130. me ... delectant ... pocula, sicut in Symposio Xenophontis est, minuta; C 46. non .. debent esse amicitiarum sicut aliarum rerum satietates; Lae 67. si servitus sit,

sicut est, oboedientia fracti animi; P 35. traho: f. proficiscor. sicut reliquas omnis (laudes) ... maiores nostri transtulerunt; T II, 5. sicut aperte Simonides vetitus est navigare; D II, 134. ludo ... uti .. quidem licet, sed sicut somno et quietibus ceteris; O I, 103. elliptisch: facete is (Lucilius) quidem, sicut alia; F I, 7. cetera .. (vitia) velit, ... sicut antea; F IV, 38.

sido, sich setzen: vgl. **sedeo,** praetor, senex.

sidus, Gestirn, Sternbild: I. **Subject:** adipiscitur: quando .. sibi ‖ ibi, unum ‖ quodque eorum siderum cursum decorum est adeptum; Ti 30.

cadunt: si neque sidera neque sol neque caelum sub oculorum aspectum cadere potuissent; Ti 52.

congruunt: cum (sapientis animus) ... sidera .. viderit innumerabilia caelo inhaerentia cum eius ipsius motu congruere certis infixa sedibus; T V, 69.

distant: septem alia (sidera) suos quaeque tenere cursus multum inter se aut altitudine aut humilitate distantia; T V, 69.

efficiunt: quia bifariam contrarie simul procedentia (sidera) efficiebant, ut, quod esset tardissimum, id proximum fieret celerrimo; Ti 31.

errant: solis numquidnam aut lunae aut quinque errantium siderum simile vidisti? N I, 87. eam .. vim varie moveri ab iis sideribus, quae vocantur ‖ vocentur ‖ errantia; D II, 89.

haerent, incurrunt: f. superant.

incolunt: quae (sidera) .. aetheriam partem mundi incolant; N II, 43.

inhaerent: ob eam .. causam (ea sidera) suis sedibus inhaerent et perpetuo manent; Ti 36. f. congruunt.

intellegunt: ut ea (sidera) quoque rectissime et animantia esse et sentire atque intellegere dicantur; N II, 39.

labuntur: quae (sidera) .. vaga et mutabili erratione labuntur, ita generata sunt, ut supra diximus; Ti 36.

lustrant: f. superant.

manent: f. inhaerent.

obtinent: sidera .. aetherium locum obtinent; N II, 42.

possunt: f. cadunt.

procedunt: f. efficiunt.

proficiscuntur: ut omnium siderum eodem, unde profecta sint, fiat ad unum tempus reversio; F II, 102.

radiat: »uno mentum radianti sidere lucet«; N II, 107.

sentiunt: f intellegunt.

sunt: solem, lunam, sidera (Chrysippus deos dicit esse); N I, 39. tota .. (sidera) sunt calida atque perlucida; N II, 39. ea (sidera) .. tota esse ignea; N II, 40. ex quo genere ea sunt sidera, quae infixa caelo non moventur loco, quae sunt animantia, eaque divina; Ti 36. f. efficiunt. intellegunt.

superant: tum ‖ tunc ‖ (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eiusdem naturae motum incurrentia in eaque haerentia atque impedita, cum alia maiorem lustrarent orbem, alia minorem, tardius quae maiorem, celerius quae minorem, motu unius eiusdemque naturae quae velocissime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus et, cum superabant, superari videbantur; Ti 30.

tenent: f. distant. — videntur: f. superant. II, 1. iungo. — ohne Verb: f. III, 1. princeps.

II. **nach Verben:** 1. admisceo: neque (sidera) ulla praeterea sunt ‖ est ‖ admixta natura; N II, 39.

alo: quae (sidera) ... marinis terrenisque umoribus longo intervallo extenuatis alantur; N II, 43.

animadverto: f. iungo.

compono: si ad rem pertinet, quo modo caelo adfecto conpositisque sideribus quodque animal oriatur; D II, 98.

genero: f. I. labuntur.

gigno: quae (sidera) ex mobilissima purissimaque aetheris parte gignuntur; N II, 39.

impedio: f. I. superant.

infigo: quae (sidera) infixa caelo sunt; N I, 34. f. I. congruunt. sunt; Ti 36.

iungo: cum ... ea .. animadvertant et notent sidera natalicia Chaldaei, quaecumque lunae iuncta videantur; D II, 91.

moveo: f. **moveo,** II. sidera (5 St.) B. II, S. 596, b. — noto: f. iungo.

obscuro: quia (Sol), cum est exortus, obscuratis omnibus (sideribus) solus apparet; N II, 68.

repono: non possumus ea ipsa (sidera) non in deorum numero reponere; N II, 54.

supero, vinco: f. I. superant.

voco: iis .. (hominibus) animus datus est ex illis sempiternis ignibus, quae sidera et stellas vocatis; R VI, 15. f. I. errant; D II, 89.

2. distribuo: sideribus parem numerum distribuit animorum et singulos adiunxit ad singula; Ti 43.

do: qui (Alcmaeo) soli et lunae reliquisque sideribus ... divinitatem dedit; N I, 27.

tribuo: modo .. (Theophrastus) menti divinum tribuit principatum, modo caelo, tum autem signis sideribusque caelestibus; N I, 35. tribuenda est sideribus eadem divinitas; N II, 39.

3. adiungo ad: f. 2. distribuo.

consigno ex: ex quibus (sideribus) erat modus temporis consignandus; Ti 30.

dico de: dictum etiam est de sideribus; N II, 59.

efficio de: eadem .. (Parmenides efficit) de sideribus; N I, 28.

insum in: quae cum in sideribus inesse videamus; N II, 54.

sum in: probabile est .. praestantem intellegentiam in sideribus esse; N II, 43.

III. **nach Adjectiven:** 1. princeps: quorum (siderum) est princeps sol omnia clarissima luce conlustrans, ... deinde reliqua sidera magnitudinibus inmensis; N II, 92.

similis: f. I. errant; N I, 87.

2. proximus: f. I. efficiunt.

3. simplex ex: unum (deum esse Xenocrates dicit), qui ex omnibus sideribus ... ex dispersis quasi membris simplex sit putandus deus; N I, 34.

solus ex: cum Sol dictus sit, vel quia solus ex omnibus sideribus est tantus vel ..; N II, 68.

IV. **nach Substantiven:** ambitus: ceterorum .. siderum ambitus ignorantes homines praeter admodum paucos; Ti 33.

aspectus: horum (siderum) .. aspectus impulit illos veteres ..., ut plura quaererent; T V, 69.

causa: reliquorum siderum quae causa collocandi fuerit; Ti 30.

circumitus: circumitus solis et lunae reliquorumque siderum ... spectaculum hominibus praebent; N II, 155.

cognitio: Aegyptii et Babylonii ... omnem curam in siderum cognitione posuerunt; D I, 93.

conlocatio: quae .. eorum (siderum) sit conlocatio; Ti 30.

constantia: ordo .. siderum et in omni aeternitate constantia neque naturam significat ... neque fortunam; N II, 43.

cursus: studiose .. ab iis siderum magnitudines, intervalla, cursus anquirebantur et cuncta caelestia;

T V, 10. eorum (siderum) .. cursus dimetati maturitates temporum ... cognovimus; N II, 155.
discriptio: haec omnis discriptio siderum atque hic tantus caeli ornatus; N II, 115.
distinctio: quartam causam esse ... solis, lunae siderumque omnium distinctionem, varietatem, pulchritudinem, ordinem; N II, 15.
errores: nesciunt (homines) hos siderum errores id ipsum esse, quod rite dicitur tempus; Ti 33.
flammae: ex aethere .. innumerabiles flammae siderum exsistunt; N II, 92.
genus: cum duo sint genera siderum; N II, 49.
intervalla, magnitudines: ſ. cursus; T V, 10.
motus: quorum (siderum) vagi motus rata tamen et certa sui cursus spatia definiant; T V, 69. qui solis et lunae reliquorumque siderum ortus, obitus motusque cognorunt; D I, 128. qui siderum motus numeris persequuntur || persecuntur ||; D II, 17 ut ... nec frustra siderum motus intueremur; R III, 3.
obitus: ſ. motus; D I, 128.
observatio: Chaldaei ... diuturna observatione siderum scientiam putantur effecisse, ut praedici posset ..; D I, 2.
occasus: necesse est ortus occasusque siderum non fieri eodem tempore apud omnis; D II, 92.
orbis: omnis .. orbis eorum (siderum) quasi helicae inflexione vertebat; Ti 31.
ordo: ſ. constantia. distinctio.
ortus: ſ. motus; D I, 128. occasus.
pulchritudo: si quis ... pulchritudinem siderum perspexisset; Lae 88. ſ. distinctio.
reversio: ſ. I. proficiscuntur.
varietas: ſ. distinctio.
vincla: ut eum (Saturnum) siderum vinclis alligaret; N II, 64.
vis: quodsi eorum (siderum) vi caelum modo hoc, modo illo modo temperatur; D II, 93.
V. **Umſtand:** 1. lucere: ſ. I. radiat.
ornari: cum videmus ... nocturnam .. caeli formam undique sideribus ornatam; T I, 68.
2. a: quae a luna ceterisque sideribus caeli temperatio fiat; D II, 94. ſ. I. errant; D II, 89. superant.

sigillum, Figur, Bild: imprimo: quid, si in eiusdem modi cera centum sigilla hoc anulo impressero? A II, 86.
veneror: novi ego Epicureos omnia sigilla venerantes; N I, 85.

signifer, geſtirnt, Bannerträger: A. orbis: quae (stella) anno fere vertente signiferum lustrat orbem; N II, 53. (stella Veneris) et latitudinem lustrans signiferi orbis et longitudinem; N II, 53. vim quandam esse aiunt signifero in orbe, qui Graece ζωδιακός dicitur; D II, 89.
B, I. evellit: timide fortasse signifer (signum) evellebat, quod fidenter infixerat; D II, 67.
habet: illam iram centurio habeat aut signifer vel ceteri; T IV, 55.
infigit: ſ. evellit.
movet, potest: quo tempore cum signifer primi hastati || astati || signum non posset movere loco; D I, 77.
II. municeps: ste ... municipem Ponti, Tritanni centurionum, praeclarorum hominum ac primorum signiferumque maluisti dici;« T I, 9.

significatio, Bezeichnung, Zeichen, Andeutung, Kundgebung: I, 1. apparet: in quo aliqua significatio virtutis appareat; O I, 46.
elucet: cum .. contrahat amicitiam, ... si qua significatio virtutis eluceat; Lae 48.

est, proficiscitur: quae est .. ista a deis profecta significatio et quasi denuntiatio calamitatum? D II, 54.
possunt: ſ. II, 1. intellego.
ohne Verb: nulla timoris significatio; O III, 47.
2. sum: illa iam significatio est laudis ornamenta ad mortuos pertinere; L II, 60.
II, 1. facio: ſ. **facio,** III. significationem (4 St.) B. II, S. 19, b.
intellego: non nullas etiam valetudinis significationes ..., ex quodam genere somniorum intellegi posse (medici) dicunt; D II, 142.
observo: quae (vis et natura) .. observatis longo tempore significationibus ... futura praenuntiat; D I, 12.
portendo: quod .. intellegitur etiam significationibus rerum futurarum, quae tum dormientibus, tum vigilantibus portenduntur; N II, 166.
quaero: quod .. vi naturae ... videmus effici, ex eo significationem rerum consequentium quaerimus? D II, 44.
2. obtempero: Phryges .. et Pisidae et Cilices et Arabum natio avium significationibus plurimum obtemperant; D I, 92.
3. utor: aut nescit hoc deus aut frustra somniorum significatione utitur; D II, 125.
4. constituo ad: quae (mundi partes) sunt [ad] || sunt, sunt ad || spatiorum temporis signa et notae || significationem [notae] || constitutae; Ti 46.
III. scientia: ſ. **deus,** I, 1. dat; D I, 83. II, 102. 106 (B. I, S. 657, a).
IV, 1. intellegi: quod (summum bonum) tertia significatione intellegitur; F IV, 15. ſ. II, 1. portendo.
2. in: sunt haec ... [in significatione] eventis || in significationem eventus, al. || animadversa et notata; D I, 12.
per: (Zeno) rebus inanimis atque mutis per quandam significationem haec docet tributa nomina; N I, 36.

significo, bezeichnen, andeuten, zu erkennen geben: I. **abſolut:** alqs: utor, ut quam maxime significem, pluribus (nominibus); T II, 46.
verba: qui si ea, quae dicit, ita sentiret, ut verba significant; F IV, 60.
vox: L. Aelius „lessum“ quasi lugubrem eiulationem, ut vox ipsa significat; L II, 59.
II. **mit accus. c. infin.:** 1. vollſtändiger Infinitiv: quoniam ... nauta significat ... navigandi nobis .. tempus esse; A II, 147. quae manus significet illum (Chrysippum) in hac esse rogatiuncula delectatum; F I, 39. quid procreatio liberorum, quid propagatio nominis, quid adoptationes || adoptiones || filiorum, quid testamentorum diligentia, quid ipsa sepulcrorum monumenta || [monumenta] ||, elogia significant nisi nos futura etiam cogitare? T I, 31. significat (ea disputatio) tolerabilia esse, quae ..; T III, 57. canum ... tanta alacritas in venando quid significat aliud nisi se ad hominum commoditates esse generatos? N II, 158. significari caelum esse tenue; D I, 130. provocationem .. etiam a regibus fuisse declarant pontificii libri, significant nostri etiam augurales; R II, 54. etsi omnes, qui aderant, significabant ab eo (Laelio) se esse admodum delectatos; R III, 42. (lex) significat probitatem gratam esse deo; L II, 25. illud ipsum ... significandum est, ipsius id causa ... esse susceptum; O I, 137.
2. Particip: cum ... sese .. ad audiendum significarent paratos; F II, 1. nec .. figura corporis nec ratio excellens ingenii humani significat ... natum hominem ..; F II, 41. defervescere .. certe significat ardorem animi invita ratione excitatum; T IV, 78.

III. **mit einfachem Object:** alqm: Zenonem significabat; T II, 60.

alqd: quod vides idem significare Pomponium; A I, 35. fieri potest, ut id, quod significatur, aut falsum sit aut ..; A II, 36. non elogia monimentorum id significant; F II, 116. his verbis tria significari Stoici dicunt; F IV, 14. alterum significari idem, ut si diceretur ..; F IV, 15. quod illi suis verbis significent || significant ||; F IV, 22. quae .. || quibus .. || significentur rerum vocabulis; F V, 60. haec ... nominibus ... appellata partim novis ..., partim idem significantibus; F V, 90. „carere“ .. hoc significat: egere eo, quod habere velis; T I, 88. quod .. in nostro corpore si minima ex parte † significetur || sic incitetur ||; N I, 24. quid cuique significaretur; D I, 2. vis et natura quaedam significans aliquid; D I, 15. haec ... a dis significata ... contemnimus? D I, 101. quae ab iis (dis) significantur; D I, 104. hoc idem significat Graecus ille in eam sententiam versus; D II, 25. quae significari dicuntur extis; D II, 28. id ... quid significat? D II, 42. quicquam certi significari rebus incertis; D II, 43. si ista Iuppiter significaret; D II, 44. quid significet .. (fulmen), nulla ratio docet; D II, 45. quid .. volunt di inmortales primum ea || volunt ea, ea vol. || significantes, quae ..? D II, 54. quae est .. natura, quae volucris ... efficiat ut significent aliquid? D II, 80. nihil .. a deo somniis significari; D II, 125. dei ... quid .. significent; D II, 130. quae a dis hominibus significentur in somnis; D II, 130. si (di) neque ea nobis significant || significat (mens deorum) || in somnis, quae ipsi per nos intellegamus, neque ..; D II, 131. vinces ..; id enim celeritas significat et vis equorum; D II, 144. an ea ... quicquam significant nisi acumen hominum? D II, 145. numine, sive quod est aliud verbum, quo planius significem, quod volo; L I, 21. f. II, 1. T I, 31. N I, 158. O I, 137.

acumen: f. alqd; D II, 145.

adulescentiam: ver .. tamquam adulescentiam significat; C 70.

aegrotationem, animum: quia nomen insaniae significat mentis aegrotationem et morbum [, id est insanitatem et aegrotum animum]; T III, 8.

casus: Fors, in quo incerti casus significantur magis; L II, 28.

cogitationem: dubitatio cogitationem significat iniuriae; O I, 30.

deum: quibus duobus verbis significatis deum; N I, 68.

dies: cum videmus ... lunam .. accretione et deminutione luminis quasi fastorum notantem et significantem dies; T I, 68.

eventus: aves eventus significant aut adversos aut secundos; D II, 79.

fortunam: ordo .. siderum et in omni aeternitate constantia neque naturam significat ... neque fortunam; N II, 43.

fugam: ut ea, quae stant, si moveri || mov. si || videantur, terrae motum significare || significari || dicas aut repentinam aliquam fugam; D II, 120.

futura: f. **futurus,** B, II, 1. significo (7 St.) B. II, S. 90, a. — insanitatem: f. aegrotationem.

lapsionem: haec in bonis rebus ... facilitas nominetur, in malis proclivitas, ut significet lapsionem; T IV, 28.

mentem: nec .. eae stellae ... non significant eandem mentem atque prudentiam; N II, 54.

morbum: f. aegrotationem.

motum: f. fugam. — naturam: f. fortunam.

pestilentiam: salubritatem etiam aut pestilentiam extis significari putat; D II, 30.

prudentiam: f. mentem.

rem: f. **res,** II, 1. significo (4 St.) S. 394, a.

salubritatem: f. pestilentiam.

sententiam: hanc sententiam significare videtur Laconis illa vox; T I, 111.

sollertiam: quae procreatio vitis aut arboris ... tantam naturae sollertiam significat, quantam ipse mundus? N II, 85.

tempestatem: gubernatores cum exsultantis lolligines viderunt ..., tempestatem significari putant; D II, 145.

vim: quam vim mali significantes poëtae impendere apud inferos saxum Tantalo faciunt; T IV, 35.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** senes: quos ait Caecilius „comicos stultos senes,“ hos || hoc || significat credulos, obliviosos, dissolutos; C 36.

signo, zeichnen, bezeichnen, prägen, einprägen, bestimmen: alqd: nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo posset || possit || a falso; A II, 71.

aes, al.: »aes, argentum aurumve publice signanto«; L III, 6.

res: an ... putamus .. esse memoriam signatarum rerum in mente vestigia? T I, 61.

sonos: a simili etiam mente vocis ... soni paucis notis inventis sunt omnes signati et expressi; R III, 3.

speciem: visum obiectum inprimet ... et quasi signabit in animo suam speciem; Fa 43.

tempus: »una fixi ac signati temporis hora«; D I, 21.

visum: (visum) ex eo, quod esset, sicut esset, impressum et signatum et effictum; A II, 77.

signum, Zeichen, Merkmal, Spur, Vorzeichen, Feldzeichen, Signal, Bild, Sternbild: I. **absolut:** I. adferunt: dirae, sicut cetera auspicia, ut omina, ut signa, non causas adferunt; D I, 29.

antegrediuntur: in qua (aeternitate) cum paene innumerabiliter res eodem modo evenirent isdem signis antegressis; D I, 25.

canunt: neque ea signa audiamus, quae receptui canunt, ut eos etiam revocent, qui iam processerint; R I, 3.

capit: »quod ad dexteram || quod dexterum || cepit cursum ab laeva signum praepotens«; D I, 45.

declarant: relinquendum est homini, ut signis quibusdam consequentia declarantibus futura praesentiat; D I, 127.

delectant: quos signa, quos tabulae ... nimio opere delectant; P 36.

detinet: Aëtionis tabula te stupidum detinet aut signum aliquod Polycleti; P 37.

est: nec magis adfirmabunt signum illud, si erunt mensi, sex pedum esse, quam ..; A II, 128. male coniecta maleque interpretata (signa) falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscientia; D I, 118. esse censet (Posidonius) in natura signa quaedam rerum futurarum; D I, 130. nondum dico, quam haec signa nulla sint, fissum iecoris corvi cantus, volatus aquilae, stellae traiectio, voces furentium, sortes, somnia; D II, 16.

exstant: praeterita .. ea, quorum nulla signa tamquam vestigia extarent; Fa 33.

habent: ventorum et imbrium signa, quae dixi, rationem quam habeant, non satis perspicio; D I, 16.

latet: potest aliquod (signum) latuisse aut ipsum, aut quod esset illi contrarium; D I, 124.

mentiuntur: videmus haec signa numquam fere mentientia; D I, 15.

potest: f. latet.

praecurrunt: ita a principio inchoatum esse mundum, ut certis rebus certa signa praecurrerent,

alia in extis, alia in avibus, alia in fulgoribus, alia in ostentis, alia in stellis, alia in somniantium visis, alia in furentium vocibus; D I, 118.

revocant: ſ. canunt.

ohne Verb: signum, tabula, locus amoenus, ludi —; F II, 107.

2. sum: est hoc .. illius rei signum aut argumentum; A II, 36. haec utrum abundantis an egentis signa sunt? P 43.

II. **nach Verben:** 1. absolvo: ut Phidias potest a primo instituere signum idque perficere, potest ab alio inchoatum accipere et absolvere; F IV, 34. hanc (naturam) .. intuens (sapientia) debet institutum illud quasi signum absolvere; F IV, 34.

accipio: potest accidere, ut aliquod signum dubie datum pro certo sit acceptum; D I, 124. ſ. absolvo.

aspicio: signum aut tabulam pictam cum aspexeris; N II, 87.

audio: ſ. I. canunt.

cerno: qui etsi causas ipsas non cernunt, signa tamen causarum et notas cernunt; D I, 127.

cognosco: Chrysippus .. divinationem definit his verbis: vim cognoscentem et videntem et explicantem signa, quae a dis hominibus portendantur; D II, 130.

commuto: ut reliqui fures earum rerum, quas ceperunt, signa commutant, sic ..; F V, 74.

concupisco: illi ... signa, tabulas, supellectilem et vestem infinite concupiscenti; P 49.

conicio: ſ. I. est; D I, 118.

conloco: quod ... signum Iovis biennio post, quam erat locatum, in Capitolio conlocabatur; D II, 46. eodem tempore signum Iovis conlocabatur, quo coniuratio indicabatur; D II, 47.

constituo: quae (mundi partes) sunt [ad] ‖ sunt, sunt ad ‖ spatiorum temporis signa et notae ‖ significationem [notae] ‖ constitutae; Ti 46.

convello: (C. Flaminius) signa convelli et se sequi iussit; D I, 77.

dico: ſ. I. habent.

dimeto: ita dimetata ‖ demet. ‖ signa sunt, ut ... appareat; N II, 110.

do: ſ. **do,** III. signum (5 St.) B. I, S. 750, a.

evello: quod evelli primi hastati signum non potuerit; timide fortasse signifer evellebat, quod fidenter infixerat; D II, 67.

explico: ſ. cognosco.

fabricor: qui signa fabricantur; O I, 147.

habeo: ſ. **habeo,** III. signum (4 St.) B. II, S. 129, b.

imprimo: similitudines .. aut geminorum aut signorum anulis impressorum pueriliter consectantur; A II, 54. ut signa quaedam sic verba rebus inpressit; R III, 3.

inchoo: ſ. absolvo. — infigo: ſ. evello. — instituo: ſ. absolvo. — interpretor: ſ. I. est; D I, 118. — loco: ſ. conloco; D II, 46.

metior: ſ. I. est; A II, 128.

mitto: »consul quom mittere signum volt«; D I, 107. idem .. (deus) mittit et signa nobis eius generis, qualia permulta historia tradidit; D I, 121.

moveo: cum signifer primi hastati ‖ astati ‖ signum non posset movere loco; D I, 77.

neglego: bello Punico secundo nonne C. Flaminius consul iterum neglexit signa rerum futurarum? D I, 77.

noto: qui non ratione aut coniectura observatis ac notatis signis ... futura praesentiunt; D I, 34. »ubi ... Marius ... fausta .. signa suae laudis reditusque notavit«; D I, 106.

obicio: obnuntiatio Ateii ... signo obiecto monuit Crassum, quid ..; D I, 30. nec eam rem (C. Flaminius) habuit religioni obiecto signo, ... ne committeret proelium; D I, 77.

observo: ſ. noto; D I, 34.

ostendo: signa ostenduntur a dis rerum futurarum; N II, 12. (deos) posse nobis signa rerum futurarum ostendere; L II, 32.

percipio: ea (signa) quibus bene percepta sunt, ii non saepe falluntur; D I, 118. quorum (extorum) ex habitu atque ex colore tum salubritatis, tum pestilentiae signa percipi; D I, 131.

perficio: ſ. absolvo. — portendo: ſ. cognosco.

puto: quae (ostenta) si signa deorum putanda sunt; D II, 55.

revoco: signis omnibus ad principium stellisque revocatis expletum annum habeto; R VI, 24.

scribo: quale (signum) scriptum illud videmus; D I, 121.

sequor: ea re id (signum, argumentum) sequor; A II, 36.

servo: qui e Caucaso caeli signa servantes ... stellarum cursus persequuntur; D I, 36.

tollo: mitto, unde (tabulam, signum) sustuleris, quo modo habeas; P 37.

trado: ſ. mitto; D I, 121.

video: »vos quoque signa videtis, aquai dulcis alumnae«; D I, 15. ſ. cognosco. scribo. I. mentiuntur.

2. pareo: si Flaminius consul iis signis iisque auspiciis, quibus pugnare prohibebatur, paruisset; D II, 21.

studeo: signis, credo, et tabulis studes ‖ † tabulis ludis ‖; T V, 102.

tribuo: modo .. (Theophrastus) menti divinum tribuit principatum, modo caelo, tum autem signis sideribusque caelestibus; N I, 35.

3. abundo: nonne melius tenues homines fruuntur quam illi, qui iis (signis, tabulis) abundant? T V, 102. qui signis, qui tabulis ... abundant; P 13.

utor: qui signis aut ominibus uterentur; D II, 26. quid? quod (externi) aliis avibus utuntur, aliis signis; D II, 83.

4. accommodo ad: cur (haec arbor) arandi maturitatem ad signum floris accommodet; D I, 16.

erro in: in his (signis) si qui erraverunt; N II, 12.

sum in: quo in signo quaeque errantium stellarum quoque tempore futura sit; D II, 17. quae (pars) est in avibus ceterisque signis[que] disciplinae nostrae; L II, 32.

III. **nach Adjectiven:** praeditus: »haec (Capra) est magno atque inlustri praedita signo«; N II, 110.

refertus: quom videret eorum villas signis et tabulis refertas, partim publicis, partim etiam sacris et religiosis; L III, 31.

IV. **nach Substantiven:** 1. divinatio: quae (divinatio) artificiosa dicitur, extorum, fulgorum, ostentorum signorumque caelestium; D I, 127.

exortus: qui exortus quoque die signi alicuius aut qui occasus futurus sit; D II, 17.

intervallum: neque (stella Mercurii) a sole longius umquam unius signi intervallo discedit; N II, 53. neque umquam (stella Veneris) ab sole duorum signorum intervallo longius discedit; N II, 53.

obitus: maius est .. has contortiones orationis quam signorum ortus obitusque perdiscere; Fa 17.

observatio: non .. sumus ii nos augures, qui avium reliquorumve signorum observatione futura dicamus; D II, 70.

occasus: ſ. exortus.

orbis: ea .. (stella) eundem XII signorum orbem annis XII conficit; N II, 52.

ordo: caeli signorum admirabilem ordinem insatiabilemque pulchritudinem magis spectat; fr V, 53.

ortus: f. obitus. — pulchritudo: f. ordo.
sedes: »quae (stellae) sint signorum in sede locatae«; D I, 17.
similitudo: si hominum similitudo tanta esse non potest, ne signorum quidem; A II, 85. f. II, 1. imprimo; A II, 54.
veritas: castus animus ... vigilantis et ad astrorum ‖ vigilantis ‖ et ad avium ‖ et ad extorum ‖ reliquorumque signorum ... veritatem est paratior; D I, 121.
2. observatio fit: »astrologorum signa in caelo quid fit ‖ sit ‖ observationis ‖ quaesit, observat Iovis ‖, cum ..!« R I, 30.
V. **Umstand**: 1. admoneri: qui ‖ [qui] ‖ (Amphiaraus et Tiresias) avibus et signis admoniti futura dicebant; D I, 88.
canere: »ea ... haec fore perpetuis signis clarisque frequentans .. deum genitor ... canebat«; D I, 19.
declarare: volatibus avium cantibusque *ut* certissimis signis declarari res futuras putant; D I, 2. cum tot signis eadem natura declaret, quid velit; Lae 88.
delectari: si quis est, qui his (signis, tabulis) delectetur; T V, 102.
denuntiari: multis signis Lacedaemoniis Leuctricae pugnae calamitas denuntiabatur; D I, 75.
frequentare: f. canere.
iudicare: nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas, quibus eos, qui ad amicitias ‖ amicitiam ‖ essent idonei, iudicarent; Lae 62.
monere: f. II, 1. obicio; D I, 30.
notari: nullum erit iudicium, quia proprium communi signo notari non potest; A II, 34.
ornare: quid .. erat, quod concupisceret deus mundum signis et luminibus tamquam aedilis ornare? N I, 22. quae (domicilia) essent ornata signis atque picturis; N II, 95.
praesentire: ventos aut imbres inpendentes quibusdam praesentire signis; D II, 14. f. I. declarant. II, 1. noto; D I, 34.
prohiberi: f. II, 2. pareo.
suspicari: ut ... signis certioribus, quale sit id, de quo dubitaverat, incipit suspicari; N II, 90.
videre: »publici augures signis et auspiciis † postea ‖ ostenta ‖ vidento«; L II, 20.
2. ante: et ipse (C. Flaminius) et equus eius ante signum Iovis Statoris sine causa repente concidit; D I, 77.
in: si luna paulo ante solis ortum defecisset in signo Leonis; D I, 121.

silentium, Stille, Ruhe, Stillschweigen: I. est: peritum .. esse necesse est eum, qui, silentium quid sit, intellegat; D II, 71. illi ... cum ita imperavit is, qui auspicatur: DICITO, *SI* SILENTIUM ESSE VIDEBITUR, nec suspicit nec circumspicit; statim respondet „silentium esse videri"; D II, 72.
videtur: f. est; D II, 72.
II. dico: id .. „silentium" dicimus in auspiciis, quod omni vitio caret; D II, 71.
facio: silentium fieri iussisse *se*; D I, 59.
recordor: qui .. omnia venalia (recordetur), ... forum domum, vocem silentium; P 46.
III, 1. exspectari: cum ... silentio .. omnium reliqua eius (Scipionis) expectaretur oratio; R II, 64.
favere: qui quidem (galli) „silentio noctis", ut ait Ennius, »favent ... cantu«; D II, 57.
ferre: cum ... barbaros in harena videris excipientis gravissimas plagas et ferentis silentio; T II, 46.
incitari: nec .. silentio tanti motus incitari possunt; R VI, 18.
praeterire: quod eam (sapientiam) ... non possum silentio praeterire; L I, 63.
vendere: dicturusne sit id Rhodiis an silentio suum (frumentum) quam plurimo venditurus; O III, 50.
2. propter: Nioba fingitur lapidea propter aeternum, credo, in luctu silentium; T III, 63.

sileo, still sein, schweigen, verschweigen, ruhen, aufhören: I. alqs: cum interim illis silentibus C. Amafinius extitit dicens; T IV, 6.
Academia: Academiam ... exoremus, ut sileat; L I, 39.
ambitus: si quando ambitus sileat; L III, 39.
avis: quod avis illa victa silere soleret, canere, si vicisset; D I, 74.
filius: si patriam prodere conabitur pater, silebitne filius? O III, 90.
galli: quia galli victi silere solerent, canere victores; D II, 56.
Musae: silent .. diutius Musae Varronis quam solebant; A I, 2.
II. de: cur .. de passerculis coniecturam facit, ... de dracone silet? D II, 65. de me silebo, de re loquar; P 47.
III. anapaestum: nec siletur illud potentissimi regis anapaestum; T III, 57.

silex, Kieselstein: I, 1. caedo: somniis crebris ... cum (Numerius Suffustius) iuberetur certo in loco silicem caedere; D II, 85.
2. nascor: non .. silice nati sumus; T III, 12.
II. vestigium in: illud in silice, quod hodie apparet apud Regillum tamquam vestigium ungulae, Castoris equi credis esse? N III, 11.

silva, Wald, Forst: I. commovent: multos nemora silvaeque, multos amnes aut maria commovent; D I, 114.
II. capio, publico: silvas maritimas omnis publicavit, quas ceperat; R II, 33.
III. alqd ex: aliud ex silvis severum et triste; fr V, 90.

silvesco, zu sehr ins Holz gehen: ne (vitis) silvescat sarmentis et in omnes partes nimia fundatur; C 52.

silvester, bewaldet, in, aus dem Walde: altrix: »hic silvestris erat Romani nominis altrix, Martia«; D I, 20.
belua: cum (Romulus) esset silvestris beluae sustentatus uberibus; R II, 4.
cursus: bestiae ... non montivagos atque silvestris cursus lustrationesque patiuntur? T V, 79.
loca: quom ‖ quin, cum ‖ locis ipsis delectemur, montuosis etiam et silvestribus; Lae 68.
lustrationes: f. cursus.
materia: omni .. materia et culta et silvestri ... utimur; N II, 151.
montes: enumerari .. non possunt ... montes vestiti atque silvestres; N II, 132.
pecudes: qui pecudum pastus! quae vita silvestrium! N II, 99.
saepes: quae Lemni »nocturno aditu occulta coluntur, silvestribus saepibus densa«; N I, 119.
spatia: ut ille ... in cupressetis Gnosiorum et spatiis silvestribus ... disputat; L I, 15.

silus, mit aufgeworfener Nase: eoquos (deos) silos, flaccos, frontones, capitones (arbitramur), quae sunt in nobis? N I, 80.

simia, Affe: I. dissipat, al.: maximum .. illud portentum isdem Spartiatis fuit, quod ...

simia, quam rex Molossorum in deliciis habebat, et sortes ipsas et cetera ... disturbavit et aliud alio dissupavit; D I, 76.

ohne Verb: ut Ennius, »simia quam similis, turpissuma bestia, nobis!« N I, 97.

II. improbitas: simiae .. Dodonaeae improbitatem historiis Graecis mandatam esse demiror; D II, 69.

similis, ähnlich: A. **bei Substantiven:** alqs: non posse nos Amafinii aut Rabirii similes esse; A I, 5. ut eorum (virorum) ipsi similes esse videantur; A II, 13. fac .. antiquos illos Servilios, qui gemini fuerunt, tam similes, quam dicuntur; A II, 56. uti ne minimum quidem similes esse || similes || viderentur; A II, 56. sit hic (Timagoras) .. maiorum similis; A II, 80. Democritus huic in hoc similis, uberior in ceteris; A II, 118. non esses tui similis; F II, 77. Stoici .., quod finem bonorum in una virtute ponunt, similes sunt illorum; F IV, 43. his similes sunt omnes, qui virtuti student; F IV, 65. hunc (Laelium) illi (Catulo) duco simillimum; T V, 56. casu esse factum, ut essemus similes deorum; N I, 91. non arbitror te, Vellei, similem esse Epicureorum reliquorum; N I, 111. similis nemo Homeri; D II, 97. qui in magistratu privatorum similes esse velint; R I, 67. sui nemo ipse tam similis esset, quam omnes essent || sunt || omnium; L I, 29. optandum .. (est), ut ii, qui praesunt rei publicae, legum similes sint; O I, 89. ut pomparum ferculis similes esse videamur; O I, 131. opinionem adferunt populo eorum (virorum) fore se similes; O II, 46. similes .. sunt || [sim. sunt] ||, ut si qui gubernatorem in navigando nihil agere dicant; C 17. par est .. primum ipsum esse virum bonum, tum alterum similem sui quaerere; Lae 82. multi .. Gnathonum similes cum sint loco, fortuna, fama superiores; Lae 94. f. alqd; L I, 29.

alqd: neque Saturninus .... simile quidquam habuit veterum illorum; A II, 14. volunt ... probabile aliquid esse et quasi veri simile; A II, 32. quod et veri simile videatur et absit longissime a vero; A II, 36. veri simile est || inquam v. s. sit, al. || sic etiam mentem moveri, ut ..; A II, 48. ut, si quid cui simile esse possit, sequatur, ut etiam difficiliter internosci possit || possint ||; A II, 50. honestis similia sunt quaedam non honesta et bonis non bona et artificiosis minime artificiosa; A II, 50. si satis est ad tollendam cognitionem similia esse multa multorum; A II, 54. cum gaudeam, si simile veri quid invenerim; A II, 66. multa sequitur probabilia non comprehensa neque percepta neque adsensa, sed similia veri; A II, 99. si .. aliquid occurrit, quod veri simile videatur; A II, 127. si in eius modi rebus, veri simile quod sit, invenerit; A II, 128. qui id bonum solum esse dicebant, quod esset unum et simile et idem semper; A II, 129. quae probabilia vel veri similia putavi nominanda; A fr 19. qui (Academici) ... id sequi volunt, quodcumque veri simile videatur; F II, 43. erat .. veri similius hunc mentiri, cuius interesset, quam illum; F II, 55. hoc simile tandem est? F IV, 31. quin omnium naturarum simile esset id, ad quod omnia referrentur; F IV, 32. ista similia non sunt; F IV, 65. illa sunt similia; F IV, 65. ecce aliud simile dissimile; F IV, 76. in quibus (bestiis) inest aliquid simile virtutis; F V, 38. ita facillime, quid veri simillimum esset, inveniri posse; T I, 8. veri simile est ... esse aliquid, cuius ..; T I, 35. hoc ... erit illi caelesti vitae simile; T I, 75. simile quiddam est in Consolatione Crantoris; T I, 115. qui ... nec ultra quam *ad* id, quod veri simile occurrit, progredi possumus; T II, 5. quod aliter non posset, quid in quaque re veri simile esset, inveniri; T II, 9. illi (Spartiatae) .. voluerunt nihil horum simile esse »apud Lacaenas virgines«; T II, 36. veri simile est .., in quem cadat aegritudo, cadere in eundem timorem; T III, 14. veri etiam simile illud est; T III, 16. aegrotationi ... subiecta sunt ... vinulentia || vinol. ||, cuppedia, et si qua similia; T IV, 26. bestiae simile quiddam faciunt; T IV, 31. ubi sit illud, quod veri simillimum videatur; T IV, 47. e quo || aequa, quo || possit attingi aliquid veri simile; T IV, 47. an est quicquam similius insaniae quam ira? T IV, 52. ut ... in omni disputatione, quid esset simillimum veri, quaereremus; T V, 11. quod maxime veri simile est; N I, 2. Parmenides .. commenticium quiddam coronae simile efficit; N I, 28. cum aliquid non veri simile dicatis; N I, 69. corpus illud non est, sed simile corporis; N I, 75. solis numquidnam aut lunae aut quinque errantium siderum simile vidisti? N I, 87. si .. hoc illi simile sit, esse illud huic; N I, 90. habere ... principatum, ut in homine mentem, in belua quiddam simile mentis; N II, 29. quam simile istud sit, .. tu videris; N III, 9. quid simile medicina ... et divinatio? N III, 15. quod si veri simile non est, ne illud quidem est; N III, 47. quid est simile? N III, 90. quae quamquam ex alio genere sunt, tamen divinationi sunt similiora; D I, 13. easdem .. causas veri simile est rerum futurarum cerni ab iis, qui ..; D I, 126. tum futurum id veri simile, si ..; D II, 30. quid simile habet passer annis? D II, 65. quicquid || quidquid || in capite est, id coronae simile videri potest; D II, 68. huic simile est, quod nos augures praecipimus; D II, 77. non veri simile solum, sed etiam verum esse censent ... ita pueros .. animari; D II, 89. vide, ... quam sint ista similia; D II, 108. utrum tandem ... magis veri simile est ..? D II, 114. si ostenti simile natum factumve quippiam; D II, 149. cum .. proprium sit Academiae ... ea probare, quae simillima veri videantur; D II, 150. gratissumum .. et tuorum omnium simile; Fa 3. sin omnibus ... veri simile est causam antecedere; Fa 43. quid habet illius carminis simile haec oratio? R I, 56. simile est quodam modo, ... ac si omnis hic mundus intereat; R III, 34. nihil est .. unum uni tam simile, tam par, quam omnes inter nosmet ipsos sumus; L I, 29. quae (voluptas) ... habet quiddam simile naturalis boni || naturali bono ||; L I, 31. quod similius veri est; L II, 47. constantia et moderatio et ea, quae sunt his similia; O I, 17. manu cum hoste confligere immane quiddam et beluarum simile est; O I, 81. ex summissione, ex ceteris similibus facile iudicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146. a qua (natura) non veri simile est ... extremum actum ... esse neglectum; C 5. nihil esse morti tam simile quam somnum; C 80. num quid simile populus Romanus audierat aut viderat? Lae 41. omnia sui similia generavit; Ti 9. imperfecto .. nec absoluto simile pulchrum esse nihil potest; Ti 11. ab eiusdem motu et ab eius, quod simile esset; Ti 31.

aegritudo: aegris .. corporibus simillima animi est aegritudo; T III, 23.

aemulatio: quae (aemulatio) rivalitati similis est; T IV, 56.

animal: ut hoc omne animal, quod videmus, esset illi animali, quod sentimus, ad aeternitatis imitationem simillimum; Ti 34.

animus: qui (animus) si permanet incorruptus suique similis; T I, 34. is docuit similem animum suum eius esse, qui ea (astra) fabricatus esset in caelo; T I, 62. ad quam (virtutem) se similis animus adplicet; Lae 48.

apes: † ut sibi ‖ [sibi], al. ‖ sint et ova ovorum et apes apium simillimae; A II, 54.
artes: quod idem in similibus quoque artibus continget; A II, 22.
auctor: Cratippo auctore .. iis simillimo, qui ista praeclara pepererunt; O II, 8.
bestia: ſ. simia.
bona: bona .. corporis huic sunt ... similiora; F IV, 30.
calor: cum ‖ tum ‖ .. (animus) sui similem et levitatem et calorem adeptus *est*; T I, 43.
canis: canis nonne similis lupo? N I, 97.
causa: sicut erat in simili causa antea factum; R II, 63.
comprehensio: comprehensionem .., similem iis rebus, quae manu prenderentur; A I, 41.
consulatus: similemne putas C. Laelii unum consulatum fuisse? T V, 54.
contentio: omnibus .. rebus ... simili contentione animi resistendum est; T II, 58.
culpa: simili .. sunt in culpa, qui officia deserunt mollitia animi; F I, 33.
decoloratio: decoloratio quaedam ex aliqua contagione terrena maxume potest sanguini similis esse; D II, 58.
definitio: similis .. est eiusdem generis definitio reliquarum; T IV, 26. sunt .. omnino omnes fere (definitiones) similes; T IV, 53.
dentes: plectri similem linguam nostri solent dicere, chordarum dentes, nares cornibus iis, qui ad nervos resonant in cantibus; N II, 149.
descriptio: ſ. discriptio.
deus: [eam esse causam, cur deos hominum similis putaremus]; N I, 77. an tu mei similem putas esse aut tui deum? N I, 84. cur maluerit Epicurus deos hominum similes dicere quam homines deorum; N I, 90. ut homunculi similem deum (Epicurus) fingeret, liniamentis dumtaxat extremis, non habitu solido; N I, 123. similes .. sunt dei, ... tamquam si Poeni ... in senatu nostro loquerentur sine interprete; D II, 131.
dialectica: rhetoricam palmae, dialecticam pugni similem esse (Zeno) dicebat; F II, 17.
dies: si nox non adimit vitam beatam, cur dies nocti similis adimat? T V, 112.
discriptio: similis .. est privatarum possessionum discriptio ‖ descr. ‖; O I, 21.
divinatio: similis est haruspicum responsio omnisque opinabilis divinatio; D I, 24.
error: simili in errore versantur, cum ..; A II, 34. similis est error in somniis; D II, 119.
exemplar: quod (exemplar) semper unum *et* idem et sui simile; Ti 6.
exitus: nec .. huius tyranni solum ... interitus declarat, ... sed reliquorum similes exitus tyrannorum; O II, 23.
facta: orationi .. facta (esse) similia, factis vitam; T V, 47.
figurae: in suis moribus simillimas figuras pecudum et ferarum transferetur; Ti 45.
filius: non video, cur non potuerit patri ‖ patris ‖ similis esse filius; F V, 12. ut superioris filius Africani ... propter infirmitatem valetudinis non tam potuit patris similis esse, quam ille fuerat sui; O I, 121. ſ. nepos.
finis: ut necesse sit omnium rerum, quae natura vigeant, similem esse finem, non eundem; F V, 26. similis erit ei (viti) finis boni, atque antea fuerat, neque idem tamen; F V, 40.
formae: inter ipsos homines nonne et simillimis formis dispares mores et moribus *simillimis* figura dissimilis? N I, 98. geminorum formas esse similis, vitam atque fortunam plerumque disparem; D II, 90.
formica: ſ. homo; N I, 78.
gemini: conceditur .. (geminos) similes esse, quo contentus esse potueras; tu autem vis eosdem plane esse, non similes; A II, 54. 55.
homo: ut homo nemo velit nisi hominis similis esse. et quidem formica formicae. sed tamen cuius hominis? N I, 78. 79. sic homines patrum similes extitisse? N I, 91.
igniculi: ſ. prima.
ignis: cum solis ignis similis eorum ignium sit, qui sunt in corporibus animantium; N II, 41. cum .. eum (ignem) similem universi naturae efficere vellet; Ti 35.
imagines: cum infinita simillumarum imaginum series ‖ species ‖ .. existat; N I, 49.
iniustitia, insipientia: ſ. vitium; F IV, 21.
inrisores: ipsi (inrisores) iudicent, utrum se horum alicuius ... an C. Fabrici ... similes malint; P 13.
inscitia: simili .. inscitia ‖ inscientia ‖ mors fugitur quasi dissolutio naturae; L I, 31.
laetitia: non similis aegrotationis est libido, non inmoderata laetitia; T III, 23.
levitas: ſ. calor.
liberi: haec ... servis et servorum simillimis liberis esse grata; O II, 57.
libido: ſ. laetitia. — lingua: ſ. dentes.
lupi: ut, si lupi canibus similes ‖ sunt ‖, eosdem dices ad extremum; A II, 50.
materia: quae (materia) .. semper unius modi (est) suique similis; Ti 21.
mens: a simili etiam mente vocis ... soni ... sunt omnes signati; R III, 3.
mercatus: similem sibi videri vitam hominum et mercatum eum, qui ..; T V, 9.
metus: metus non est morbi admodum similis; T III, 23.
mors: quam (mortem) qui leviorem faciunt, somni simillimam volunt esse; T I, 92. sive ... mors .. ei somno similis est, qui ..; T I, 97.
mores: ſ. formae; N I, 98.
mundus: sic quosdam (mundos) inter sese non solum similes, sed undique perfecte et absolute ita ‖ [ita] ‖ pares, ut ... nihil .. intersit; A II, 55. eius similem mundum esse dicamus; Ti 11. cum deus *eius* ‖ ei cum deus ‖ similem mundum efficere vellet; Ti 12. ut hic mundus esset animanti absoluto simillimus, hoc ipso, quod ..; Ti 12.
munus: ut possem te remunerari quam simillimo munere; A ep 1.
nares: ſ. dentes.
natura: cum .. animus naturam .. sui similem contigit; T I, 43. mundum etiam ipsum simili parique natura ... servari; N II, 28. si (ea natura) stirpium similis sit aut etiam bestiarum; N II, 36. puros, integros ... ad deos, id est ad naturam sui similem, pervolare; fr IX, 12.
nepos: cuius suorum similis fuisset Africani fratris nepos, facie vel patris, vita omnium perditorum ita similis, ut esset facile deterrimus; cuius etiam similis P. Crassi ... nepos multorumque aliorum clarorum virorum ... nepotes et filii; T I, 81.
oracula: vera an falsa (oracula), nescio, sed veri tamen similiora quam vestra; N I, 66.
orbis: cum .. eos (ambitus) permensus est idem et semper sui similis orbis; Ti 33.
ova: ſ. apes.
partes: videamus, ne ... beata vita ex sui similibus partibus effici debeat; T V, 45. ut omnes earum (formarum) partes sint inter se simillumae; N II, 47. ut (id) haberet ... omnes .. partes simillimas omnium; Ti 17.
particulae: ex ea (materia) particulas, similes inter se; A II, 118.

perpetuitas: cui (nocti) *si* similis futura est perpetuitas omnis consequentis temporis; T I, 97.
philosophi: ea difficultas induxit et vulgo inperitos et similes philosophos inperitorum, ut ..; N II, 45.
precatio: simili precatione Trophonius et Agamedus usi dicuntur; T I, 114.
prima: quorum similia sunt prima in animis quasi virtutum igniculi et semina; F V, 18.
ratio: quae (vitae ratio) quia deorum vitae erat simillima; F V, 11. huic .. alteri generi similis est ea ratio consolandi, quae docet ..; T III, 57. simili .. ratione (Chrysippus) persequitur vocabula reliquorum deorum; N I, 40. honesta quoque et turpia simili ratione diiudicanda ‖ iudicanda ‖ ... sunt; L I, 46. similis est ratio fortitudinis; O I, 94.
res: cum ei (sapienti) res similes occurrant; A II, 57. satis esse causae ..., ut gloriae, divitiarum, similium rerum; F III, 51. natura res similis procul amandavit a sensibus; N II, 141.
responsio: ſ. divinatio.
rhetorica: ſ. dialectica.
sapientia: nec .. gubernationi aut medicinae similem sapientiam esse arbitramur, sed actioni .. potius; F III, 24. huic similis est sapientia; F IV, 34.
seditiosi: illi (seditiosi) ... similes bonorum videri volunt; A II, 72.
semina: magnam .. vim seminum secum frumenti similium (Indus) dicitur deportare; N II, 130. ſ. prima.
sensus: cum similis sensus extitit amoris; Lae 27.
sententia: si quae (sententiae) similes earum sunt; F III, 31. quae (sententia sit) veri simillima, magna quaestio est; T I, 23.
simia: ut Ennius, »simia quam similis, turpissuma bestia, nobis!« N I, 97.
sol: necesse est (sol) aut ei similis sit igni, quem adhibemus, ... aut ei, qui ..; N II, 40. negat .. (Cleanthes) esse dubium, horum ignium sol utri similis sit; N II, 41.
species: quid .. Phidias sui similem speciem inclusit in clupeo Minervae? T I, 34.
supplicium: simili nos affectos esse supplicio atque eos, qui ..; fr V, 95.
ventriculus: cordis parte .., quem ventriculum cordis appellant, cui similis alter adiunctus est; N II, 138.
verba, vires: viribus corporis et nervis et efficacitati similes similibus quoque verbis animi vires nominantur; T IV, 31.
viri: Amphiaraus et Tiresias non ... eorum similes, qui ..., sed clari ... viri; D I, 88. cum viri boni moribus similes sunt familiaritate coniuncti; O I, 55.
virtutes: quae (virtutes) omnes similes artium reliquarum materia tantum ... et tractatione differunt; F IV, 4. de moderatione et temperantia et harum similibus virtutibus quaerimus; O I, 143.
visum: ut (visum sit) valde veri simile; A II, 49.
vita: e quibus (virtutibus) vita beata existit par et similis deorum; N II, 153. ſ. facta. mercatus.
vitium: omnium insipientiam, iniustitiam, alia vitia similia esse; F IV, 21. huic simile vitium in gestu motuque caveatur; O I, 130.
ultimum: ut simile sit omnium naturarum illud ultimum. ... tum enim esset simile, si ..; F IV, 33.
usus: quaero, ... cur similem animi usum in sapiente esse nolitis; F II, 115.
vultus: nec ... (sapiens) similem habeat vultum et si ampullam perdidisset; F IV, 31.

B. **allein: a. masc.:** I. habeo: dux ille Graeciae nusquam optat, ut Aiacis similes habeat decem, sed ut Nestoris; C 31.
II. praeter: quis .. tibi istud dabit praeter Pyrrhonem, Aristonem eorumve similes? F IV, 49.
b. neutr.: I. habent: satis habere causae, quam ob rem reicerentur, ut dolorem, morbum, ... similia horum; F III, 51.
insunt: haec et similia eorum in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22.
possunt: ſ. II, 1. dico.
sunt: esse in animo quaedam similia eorum, quae sunt in corpore; F IV, 28. ſ. II, 1. defendo. disco.
ohne Verb: similia de vinulentis; A II, 88. ſ. II, 1. explico.
II, 1. defendo: patroni (est) non numquam veri simile, etiamsi minus sit verum, defendere; O II, 51.
dico: similia fere dici possunt; F I, 50. similia dici possunt de explicatione naturae; F IV, 11.
disco: sive haec in errore inperitorum posita esse et fabularum similia didicimus; R I, 56.
explico: Erilli similia, sed, opinor, explicata uberius et ornatius; A II, 129.
gigno: ut ... appetere possint et ex sese similia sui gignere; N II, 81.
iudico: si haec et horum similia (dialectica) iudicat; A II, 91.
pono: etiam ab iis ... hoc simile ponitur; F III, 54.
reicio: ſ. I. habent.
subicio: voluptati (subiecta sunt) ... delectatio, iactatio et similia; T IV, 16.
transfero: his similia ad victum etiam transferuntur; T V, 97.
video: ultra .. quo progrediar, quam ut veri similia videam, non habeo; T I, 17.
2. abundo: abundas .. similibus; D II, 48.
utor: utuntur .. (Stoici) simili; F III, 46.
3. penetro ad: cum (animus) ad sui simile penetravit; in quo nulla re egens aletur; T I, 43.
versor in: ut in eodem simili verser; T II, 13.
III. appetens, rapax: nihil est .. appetentius similium sui nec rapacius quam natura; Lae 50.
IV. accessio: ut ... neque deficiat umquam ex infinitis corporibus similium accessio; N I, 105.
conversio: quod (genus motus) in anticam partem a conversione eiusdem et similis pelleretur; Ti 36. quam (conversionem) habebat in se ipse eiusdem et similis innatam; Ti 45.
V. in: ſ. II, 3. penetro ad.

similiter, ähnlich, auf ähnliche Art: I. accipio: similiter, quid fissum in extis, quid fibra valeat, accipio; D I, 16.
cano: similiter Marcius et Publicius vates cecinisse dicuntur; D I, 115.
commemoro: similiter a nobis de antiquis philosophis commemorari, atque seditiosi solerent claros viros ... nominare; A II, 72.
definio: similiter .. definitur .. mulierum odium, ut Hippolyti; T IV, 27.
delector: neque .. ‖ omnes ‖ isdem de rebus ... nec similiter delectamur; O I, 135.
depello: ut onera contentis corporibus facilius feruntur, ... simillime animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum; T II, 54.
distinguo: paribus .. stellis similiter distinctis; N II, 106.
efficio: similiter effici potest sapientem esse mundum, similiter beatum, similiter aeternum; N II, 21.
facio: similiter facit, ut si posse putet eum ...

sustinere se; T IV, 41. tu ... similiter facis, ac si me roges, cur ..; N III, 8. similiter facere eos ..., ut si nautae certarent, quis ..; O I, 87.
habeo: similiter nares ... contractiores habent introitus; N II, 145.
imprimo: quae .. in animis inprimuntur ... inchoatae intellegentiae, similiter in omnibus inprimuntur; L I, 30.
laudo: quorum (decemvirum) non similiter fides || est || nec iustitia laudata; R II, 61.
licet: similiter .. superiora repetentem regredi infinite licet; Fa 35.
nascor: similiter .. ceteri morbi, ut gloriae cupiditas, ut mulierositas ..., ceterique similiter morbi aegrotationesque nascuntur; T IV, 25.
pervagor: molestiae laetitiae, cupiditates timores similiter omnium mentes pervagantur; L I, 32.
possum: ut ... nihil esset cereum, quod commutari non posset, item nihil argenteum, nihil aëneum ...: similiter igitur ... nullum corpus esse potest non mutabile; N III, 30.
praedico: similiter commemorandis exemplis orbitates quoque liberum praedicantur; T III, 58.
profero: similiter vos ... Platonem etiam et Socratem profertis; A II, 14.
requiro: similiter ad animorum motus voluntarios non est requirenda externa causa; Fa 25.
sum: ſ. possum.
tueor: ut si cultura vitium ... in vite insit ipsa ..., se .. omnibus partibus vitis praeferat ..., similiter sensus ... se tuetur; F IV, 38.
II. absurde: dicit absurde similiter et si dicat non reprendendos parricidas; F II, 21.

similitudo, Ähnlichkeit, Gleichnis: I. **absolut:** 1. adfert: nihil necessitatis adfert, cur nascantur animi, similitudo; T I, 80.
adlicit: nihil esse, quod ad se rem ullam tam alliciat || illiciat || et attrahat quam ad amicitiam similitudo; Lae 50.
apparet: ſ. **appareo,** III. similitudo (5 St.) B. I, S. 214, a.
attingit: ut in malis attingit animi naturam corporis similitudo, sic in bonis; T IV, 30.
attrahit: ſ. adlicit.
cadit: in regem potius cadit domini similitudo, quod est unus; R III, 46.
coniugat: est .. ea iucundissima amicitia, quam similitudo morum coniugavit || [est ... coni.] ||; O I, 58.
creat: non numquam etiam errorem creat similitudo; D II, 55.
declarat: nasci .. animos, quod declaret eorum similitudo, qui procreentur; T I, 79.
deficit: ex ea parte deficiebat ad propositum exemplar imaginis similitudo; Ti 34.
delectat: ſ. pertinet.
est: similitudines dissimilitudinesque et earum tenuis et acuta distinctio .. est hominum ..; A II, 43. quis .. nostrum similitudines negat esse? A II, 54. videsne, ut in proverbio sit ovorum inter se similitudo? A II, 57. negas tantam similitudinem in rerum natura esse. ... ne sit sane; videri certe potest; A II, 84. si hominum similitudo tanta esse non potest, ne signorum quidem? A II, 85. est inter haec quaedam .. similitudo; T II, 35. sunt .. quaedam animi similitudines cum corpore; T II, 54. in Epicureo deo non res, sed similitudines rerum esse; N I, 75. in lunae quoque cursu est et brumae quaedam et solstitii similitudo; N II, 50. quod ei (aëri) similitudo est aetheris; N II, 66. quae est in collatione ista similitudo? N III, 70. est .. homini cum deo similitudo; L I, 25. nec solum in rectis, sed etiam in pravitatibus insignis est humani generis similitudo; L I, 31. nihil .. est amabilius ... quam morum similitudo bonorum; O I, 56. in iis ... perfectum honestum nullo modo, similitudines honesti esse possunt; O III, 13.
exstat: hominum .. similitudo in corporum figura magis exstat; T I, 80.
fallit: fallet .. (similitudo) sensum, et si una fefellerit similitudo, dubia omnia reddiderit; A II, 84.
inest: inest .. in ea condicione populi similitudo quaedam servitutis; R I, 43.
inlicit: ſ. adlicit.
nascitur: ut ex ovo nasceretur || nosceretur || thensauri similitudo; D II, 134.
permanet: si regum similitudo permansisset; R I, 64.
pertinet: ipsa .. quam nihil ad rem pertinet, quae vos delectat maxime, similitudo! N I, 97.
potest: ſ. est; A II, 84. 85. O III, 13.
praestat: quod eius (dei) iudicio praestabat dissimilitudini similitudo; Ti 17.
reddit: ſ. fallit. — videtur: ſ. est; A II, 84.
2. sum: nec ille fusus ... rubor sanguis est, sed quaedam sanguinis similitudo; N I, 75.
II. **nach Verben:** 1. adiungo: qui (Chrysippus) similitudines adiungens omnia in perfectis ... docet esse meliora; N II, 38.
adripio: quorum similitudinem aliquam qui arripuerit; T I, 110.
cerno: quam similitudinem cernere possumus in iis aquis, quae ..; N II, 27.
comparo: dum morbis corporum comparatur morborum animi similitudo; T IV, 23. per quam (rationem homo) similitudines comparat; O I, 11.
consector: similitudines .. aut geminorum aut signorum anulis impressorum pueriliter consectantur; A II, 54.
consequor: bene agi (oratio) putat, si similitudinem veri consequatur; Ti 8.
facio: ea sunt ..., quae similitudinem faciant || faciunt ||; T I, 80.
gero: ne illi quidem septem (sapientes fuerunt), sed ex mediorum || meliorum || officiorum frequentia similitudinem quandam gerebant speciemque sapientium; O III, 16.
habeo: quae (gloria) habet speciem honestatis et similitudinem; F V, 69.
impedio: cum (sapiens) possit sine adsensione ipsam veri similitudinem non impeditam sequi; A II, 107.
metior: non eam (similitudinem) fama populari, sed vera bonorum laude metiens; T I, 110.
nosco: ſ. I, 1. nascitur.
omitto: ut omittam similitudines; R I, 62.
perspicio: cuius (generis) similitudine perspecta in formarum specie ac dignitate; F II, 47.
profero: similitudines eas ... dissimillimas proferebas; F IV, 64.
sequor: cuiusnam animantium deus in fingendo mundo similitudinem secutus sit; Ti 11. ſ. impedio.
transfero: quae (ratio, mens) ... similitudines transferat; F II, 45. quam similitudinem natura ratioque ab oculis ad animum transferens; O I, 14.
video: quam similitudinem videmus in bestiis; F V, 42.
2. utor: quibus (similitudinibus) illi (Stoici) uti solent; F IV, 64.
3. accedo ad: ad similitudinem .. deorum || deo, al. || propius accedebat humana virtus quam figura; N I, 96.
adhibeo ad: ad similitudines istas usus adhibendus est; A II, 57.
capio ex: earum rerum exemplum (Scipio) ex similitudine capiebat ineuntis aetatis; Lae 33.

delabor in: cuius (Phalaridis) in similitudinem dominatus unius ... facile delabitur; R I, 44.
dico a: haec .. proclivitas ad suum quodque genus a similitudine corporis aegrotatio dicatur; T IV, 28.
duco ex: an ea ... quicquam significant nisi acumen hominum ex similitudine aliqua coniecturam modo huc, modo illuc ducentium? D II, 145.
efficio ex: s. V, 1. construere.
invenio a: quod (bacillum) ab eius litui, quo canitur, similitudine nomen invenit ‖ [quod ... invenit] ‖; D I, 30. — ex: ut (stellae) ex notarum figurarum similitudine nomina invenerint; N II, 104.
traduco ad: genera .. (nobis deorum nota sunt), coniugia, cognationes omniaque traducta ad similitudinem inbecillitatis humanae; N II, 70.
venio ad: ut ad valetudinis similitudinem veniamus; T IV, 27.
III. **nach Adjectiven:** 1. proximus: novum .. id genus imperii visum est et proximum similitudini regiae; R II, 56.
2. propensus ad: ut ... mihi Balbi (disputatio) ad veritatis similitudinem videretur esse propensior; N III, 95.
IV. **nach Substantiven:** 1. distinctio: s. I, 1. est; A II, 43.
2. falsa: ii (sumus), qui omnibus veris falsa quaedam adiuncta esse dicamus tanta similitudine, ut ..; N I, 12.
V. **Umstand:** 1. adduci: ut aliqua similitudine adductus maximis minima conferam; fr X, 3.
cerni: ut (species dei) similitudine et transitione cernatur; N I, 105.
cognosci: si ... aliquid cognitum sit ... aut similitudine aut collatione rationis; F III, 33.
concinere: quicum ‖ qui cum ‖ similitudine verbi concinere maxime sibi videretur; A fr 2.
concludere: idem .. (Zeno) similitudine ... rationem conclusit hoc modo; N II, 22.
confirmare: quamquam tu .. non hostiarum causam ‖ casum ‖ confirmas sortium similitudine, sed infirmas sortis conlatione hostiarum; D II, 38.
construere: cetera .. (visa mens) similitudinibus construit, ex quibus efficiuntur notitiae rerum; A II, 30.
percipi: imaginibus similitudine et transitione perceptis; N I, 49.
2. ad: ut ... exerceamur in venando ad similitudinem bellicae disciplinae; N II, 161.
cum: quodsi ... (bestiae) id .. faciunt ... cum quadam similitudine amoris humani; Lae 81.
ex: qua ex similitudine etiam nomen ei rei ... κατάληψιν imposuit; A II, 145.
in: huic in eius modi similitudine omnia sint facienda, ut conliniet; F III, 22.
propter: sollicitudinem, angorem propter similitudinem corporum aegrorum aegritudinem nominaverunt; T III, 23. propter .. honestatis et gloriae similitudinem beati, qui honorati sunt, videntur; L I, 32.

simplex, einfach, schlicht, bieder: A. alqs: sunt his alii multum dispares, simplices et aperti; O I, 109.
alqd: quia (mens) sola cerneret id, quod semper esset simplex; A I, 40. illa .. simplicia, vestra versuta; F IV, 69. haec .. simplicia, illa mixta; T V, 84 (85). quaedam .. sunt, inquit (Chrysippus), in rebus simplicia, quaedam copulata; simplex est: „morietur illo die Socrates"; Fa 30. quod verum, simplex sincerumque sit, id esse naturae hominis aptissimum; O I, 13. in utroque genere quae sunt recta et simplicia, laudantur; O I, 130.
animus: an (animus) simplex unusque sit? si simplex, utrum sit ignis an ..? A II, 124.
bonum: quid sit illud verum et simplex bonum; A I, 7. qui ... id appellaret honestum, quod esset simplex quoddam et solum et unum bonum; A I, 35.
corpus: quae (vis) nulla sit nec sit quicquam nisi corpus unum et simplex; T I, 21.
deus: qui ex omnibus sideribus ... ex dispersis quasi membris simplex sit putandus deus; N I, 34.
disputatio: illa nobis simplex fuit in utramque partem disputatio; F III, 3.
finis: una (finis) simplex, cuius Zeno auctor, posita in decore tota; F II, 35. qui (finis bonorum) simplex esse debet; O III, 119.
genus: si unum ac simplex (genus) *pro*bandum *sit*, regium *pro*bem *; R I, 54. haud scio an (regale genus) reliquis simplicibus longe anteponendum, si ullum probarem simplex rei publicae genus; R II, 43.
homo: cum simplici homine simpliciter agerem; A II, 112. non aperti (hominis hoc genus est), non simplicis, non ingenui, non iusti; O III, 57.
iter: si simplex et derectum ‖ dir. ‖ (iter) pateret; N II, 144.
materia: cum (animus) materiam mutabilem arripuit et cum rursus individuam atque simplicem; Ti 27.
mens: aperta simplexque mens ... fugere intellegentiae nostrae vim ... videtur; N I, 27.
natura: quae (natura) non solitaria sit neque simplex, sed cum alio iuncta; N II, 29 aut simplex est natura animantis ... aut concreta ‖ concretum ‖ ex pluribus naturis; N III, 34. cum simplex animi esset natura ‖ nat. esset ‖; C 78.
qualitates: principes (qualitates) sunt unius modi et simplices; A I, 26.
sententiae: omnes .. sententias simplices eorum ... omnino a philosophia semovendas putabo; F II, 39. sex .. hae sunt simplices de summa bonorum malorumque sententiae; F V. 21. simplices quattuor (sententiae defensae sunt); T V, 84.
via: o praeclaram beate vivendi et apertam et simplicem ... viam! F I, 57. una via naturae (est), eaque simplex; C 33.
vir: quem (virum bonum) apertum et simplicem volumus esse; R III, 26. viros fortes et magnanimos eosdem bonos et simplices ... esse volumus; O I, 63.
voluptas: consequentes sunt fines bonorum, Aristippo simplex voluptas; F II, 34.
B, **a.** eligo: simplicem .. et communem et consentientem ... eligi par est; Lae 65.
b. diligo: omnia vera diligimus, id est fidelia, simplicia, constantia; F II, 46.

simpliciter, einfach, offen: ago: cum simplici homine simpliciter agerem; A II, 112.
conloco: re simpliciter primo collocata; F IV, 17.
dico: si est simpliciter breviterque dicendum; O II, 31.
vivo: haec praescripta servantem licet magnifice ... vivere, atque etiam simpliciter, fideliter; O I, 92.
ohne Verb: haec ipsa de vita et moribus ... illi simpliciter; A I, 6.

simpulum, Schöpflöffel: I. sunt: s. **simpuvium.**
II. in: excitabat .. fluctus in simpulo, ut dicitur, Gratidius; L III, 36.

simpuvium, Opferschale: quam simpuvia ‖ simpula, al. ‖ pontificum dis immortalibus grata sint; R VI, 2.

simul (semul: f. I. consulo), zugleich, zusammen, sobald als: I. allein: 1. Adverb: in simul aegrotantibus fratribus; Fa 5. quod (homines) rationem habent ... mentemque ... celerrime .. multa s. agitantem; F II, 45. »nec plus quam de singulis rebus semel || semul || consulunto«; L III, 11. quoniam non possunt omnia s. dici; F V, 21. Romulus ... cum fratre ... »dant operam s. auspicio augurioque«; D I, 107. multos modios salis s. edendos esse, ut amicitiae munus expletum sit; Lae 67. constituerunt .., ut omnes s. in rostra post meridiem escenderent; O III, 80. »s. aureus exoritur sol«; D I, 108. s. .. iudico malum illud opinionis esse; T III, 31. »s. inter sese sic memorant: o Romule ..;« R I, 64. quam (rem publicam) ... s. et qualis sit et optimam esse ostendam; R I, 70. bifariam contrarie s. procedentia (sidera); Ti 31. Smyrnae || Zmyrnae || cum s. essemus compluris dies; R I, 13. cum s. P. Rutilius venisset; R I, 17.

2. Conjunction: simul illud aperiebatur, comprendi multa et percipi sensibus; A II, 37. s. .. (homo) cepit intellegentiam vel notionem potius ..., aestimavit ..; F III, 21. s. inflavit tibicen, a perito carmen agnoscitur; A II, 86. s. obiecta species est cuiuspiam, quod bonum videatur, ... impellit .. natura; T IV, 12. omne .. animal, s. est ortum || et ortum est ||, se ... diligit; F II, 33. omne animal, ... s. [et] ortum est, id agit, ut ..; F V, 24.

II. Verbindungen: ac, atque: f. **atque,** I. simul (18 St.) B. I, S. 245, b.

cum: quas (res) tecum simul didici; A I, 3. vgl. I, 1. do. f. **cum,** II. simul (10 St.) B. I, S. 581, b.

et: (appetitus animi) et oderit se et simul diliget; F V, 28. f. **et,** C, I. simul (4 St.) B. I, S. 831, a. — II, a, 1, k simul (5 St.) B. I, S. 853, a. — quae (ratio, oratio) simul et opinionem falsam tollit et aegritudinem detrahit; T IV, 60. f. I, 2. F II, 33. V, 24.

ut: simul ut experrecti sumus, visa illa contemnimus; A II, 51. s. ut velle coepissent; T IV, 5.

simulacrum, Bildnis, Abbild, Götterbild: I, 1. concidunt: tum simulacra deorum Romulusque et Remus ... vi fulminis icti conciderunt; D II, 45.

manat: cum ... Herculis .. simulacrum multo sudore manavit; D I, 74.

sudant: initio belli Marsici .. deorum simulacra sudavisse; D I, 99. deorum sudasse simulacra; D II, 58.

sunt: in bestiis erunt secreta a voluptate humanarum quaedam simulacra virtutum? F II, 110. ut essent simulacra, quae venerantes deos ipsos se adire crederent; N I, 77. in quibus (hominibus) praeclare agitur si sunt simulacra virtutis; O I, 46.

2. sum: haec .., quibus utimur, sive tripudio sive de caelo, simulacra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo; D II, 71. hunc, quem cernimus, mundum simulacrum aeternum esse alicuius aeterni; Ti 7. caelum .. hoc simulacrum illius ultimi (animantis) sit (necesse est), non proximi; Ti 12.

II, 1. aufero: simulacra deorum de locis sanctissimis ablata videmus a nostris; N I, 82.

consecro: quarum rerum utilitatem video, video etiam consecrata simulacra; N III, 61. matrem Phalaridis ... visam esse videre in somnis simulacra deorum, quae ipsa domi consecravisset; D I, 46. || quod (Graecia) Cupidinum et Amorum simulacra in gymnasiis consecrasset ||; L fr 2.

dico: ingenium .. in se suum sicut simulacrum aliquod dicatum putabit; L I, 59.

effingo: cum .. (oratio) ingressa est imitata et efficta simulacra; Ti 8.

fingo: ut ad errorem multitudinis religionis simulacra fingerent; D I, 105.

imitor: f. effingo.

induco: quod et Democritus simulacra et Epicurus imagines inducens quodam pacto negat; N II, 76.

ingredior: f. effingo.

perimo: »divom simulacra peremit fulminis ardor«; D I, 19.

pono: nullo posito ob oculos simulacro earum rerum; Ti 37.

puto: f. dico.

secerno: f. I, 1. sunt; F II, 110.

veneror: cum eorum (deorum) augusta et sancta simulacra veneremur; N II, 79. f. I, 1. sunt; N I, 77.

video: f. aufero, consecro.

2. consecro: videat ... Graeciae, sicut apud nos, delubra magnifica humanis consecrata simulacris; R III, 14.

3. iaceo ante: fore ut ... (Caesar) ante ipsius Pompeii simulacrum ... trucidatus .. iaceret; D II, 23.

sum in: cum *in* eius (mortis) simulacro videas esse nullum sensum; T I, 92.

III, 1. caput: cum ... nec usquam eius simulacri caput inveniretur; D I, 16.

manus: quae (Victoriolae, paterae, coronae) simulacrorum porrectis manibus sustinebantur; N III, 84.

2. opiniones de: firmiores .. videas apud eos opiniones esse de bestiis quibusdam quam apud nos de sanctissimis templis et simulacris deorum; N I, 81.

IV, 1. consecrari: vgl. II, 2.

2. ante: cur ... ante simulacrum Vestae pontifex maximus est Q. Scaevola trucidatus? N III, 80.

ex: ex iis (simulacris deorum) Mercurium e patera ... sanguinem visum esse fundere; D I, 46.

simulate, zum Schein: ago: sive ex animo id fit sive simulate; N II, 168.

elliptisch: ratio .. hoc postulat, ne quid insidiose, ne quid simulate, ne quid fallaciter; O III, 68.

simulatio, Vorwand, Verstellung, Täuschung: I, 1. adulterat: tollit .. (simulatio) iudicium veri idque adulterat; Lae 92.

delet: delet .. (simulatio) veritatem; Lae 92.

est: talis .. simulatio vanitati est coniunctior quam aut liberalitati aut honestati; O I, 44. sive et simulatio et dissimulatio dolus malus est; O III, 64. cum .. omnium rerum simulatio vitiosa est, ... tum amicitiae repugnat maxime; Lae 92.

repugnat: f. est; Lae 92.

tollit: f. adulterat.

2. sum: ea non est virtus, sed fallax imitatio simulatioque virtutis; A II, 140.

II, 1. fingo: in specie .. fictae simulationis ... pietas inesse non potest; N I, 3.

invenio: nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam in malitia simulatio intellegentiae; O III, 72.

tollo: ex omni vita simulatio dissimulatioque tollenda est; O III, 61.

trado: pro vera certaque iustitia simulationem nobis iustitiae traditis; F II, 71.

2. contineo in: dolus .. malus in simulatione, ut ait Aquilius, continetur; O III, 61.

persevero in: si (Ulixes) in illa simulatione perseveravisset; O III, 98.
III. species: s. II, 1. fingo.
IV. coli: qui simulatione amicitiae coluntur et observantur temporis causa; Lae 26. coluntur (tyranni) .. simulatione dumtaxat ad tempus; Lae 53.
consequi: quodsi qui simulatione ... stabilem se gloriam consequi posse rentur; O II, 43.
corrumpere: fama popularis simulatione honestatis formam eius (gloriae) pulchritudinemque corrumpit; T III, 4.
observari: s. coli; Lae 26.
quaeri: si sunt (hereditates) ... officiorum non veritate, sed simulatione quaesitae; O III, 74.
subterfugere: insimulant eum (Ulixem) tragoediae simulatione insaniae militiam subterfugere voluisse; O III, 97.
videri: quae videntur esse utilitates contra iustitiam simulatione prudentiae; O III, 95.

simulator, sich verstellend: in omni oratione simulatorem, quem εἴρωνα Graeci nominarunt, Socratem accepimus; O I, 108.

simulatque s. **atque,** (B. I, S. 245, b).

simulo, nachahmen, nachbilden, sich den Anschein geben, vorgeben, heucheln: I. alqs: modo legant illa ipsa (Graeca), ne simulent; F I, 10.
orator: oratorem .. irasci minime decet, simulare non dedecet; T IV, 55.
II. accus. c. infin.: simulas .. quaerere te de sapiente, quaeris autem fortasse de te; T IV, 59. qui (Solon) ... furere se simulavit; O I, 108. qui (callidus et occultus) etiam ... litigare se ‖ litigare ‖ simulans blandiatur; Lae 99. cur ego simulem me, si quid in his studiis operae posuerim, perdidisse? P 33.
III. alqd: cum multis partibus sint illa perfecta quam haec simulata sollertius; N II, 88. quem dolum idem Aquillius tum teneri putat, cum aliud sit simulatum, aliud actum; N III, 74. nec simulatum potest quicquam esse diuturnum; O II, 43. cum ex eo quaereretur, quid esset dolus malus, respondebat: cum esset aliud simulatum, aliud actum; O III, 60. ergo et Pythius et omnes aliud agentes, aliud simulantes perfidi; O III, 60. nec ut emat melius nec ut vendat, quicquam simulabit aut dissimulabit vir bonus; O III, 61. in amicitia .. nihil fictum est ‖ fictum ‖, nihil simulatum; Lae 26. ne quid fictum sit neve simulatum; Lae 65. secerni .. blandus amicus a vero ... tam potest ... quam omnia fucata et simulata a sinceris atque veris; Lae 95.
iracundiam: quae (iracundia) etiamsi non adsit, tamen verbis atque motu simulandam arbitrantur; T IV, 43.

sin, wenn aber, wofern aber: I. **allein:** 1. Indicativ: a. Präsens: sin agis verecundius et me accusas; A II, 125. si .. existimat ...; sin fugiendum id quidem censet; O III, 26. sin dicunt ‖ dicit ‖ obscurari quaedam; F IV, 29. si gloriae causa imperium expetendum est ...; sin ipsae opes expetuntur quoquo modo; O III, 87. si delectamur ...; sin laboramus; F I, 3. si potes ...; sin hoc non licet per Cratippum; O III, 33. si ‖ sin, si enim ‖ manet illa quercus; L I, 1. si eventa quaerimus ...; sin officia; D II, 79. quae si adprobatis ...; sin quid requiritis; L I, 32. ista studia, si ad imitandos summos viros spectant ...; sin tantum modo (ista studia) ad indicia veteris memoriae cognoscenda; F V, 6. si Polemoneus (sapiens est) ...; sin vera sunt Zenonis; A II, 132. si nihil est praeter rationem ...; sin est etiam corpus; F IV, 41. sive sensus extinguitur .... sin vera sunt, quae dicuntur; T I, 98. si nudus es, da iugulum; sin tectus, ... resiste; T II, 33. quae (mediocritates) si naturales sunt ...; sin opinabiles; T III, 74. id si ... malum est .... sin abesse patria miserum est; T V, 106. Pronoea ... si est *eadem* ...; sin alia est; N I, 20. an haec quoque dea est? ... sin haec dea est; N III, 46. si est Ceres a gerendo ..., terra ipsa dea est ...; sin terra, mare etiam; N III, 52. si ea quoque divina ...; sin vera visa divina sunt; D II, 127. si nulla (nota) est ...; sin quaepiam est; D II, 128. quodsi ... efficeretur ...; sin omnibus, quaecumque fiunt, veri simile est causam antecedere; Fa 43. mercatura .., si tenuis est ...; sin magna; O I, 151.
b. Perfect: si recte conclusi, teneo; sin vitiose ..; A II, 98. si eam (voluptatem dixit) ...; sin eam; F II, 35. quem (tyrannum) si optimates oppresserunt .... sin per se populus interfecit aut eiecit tyrannum; R I, 65. filium morte multavit. — si sine causa ...; sin, ut ..; F I, 35. quos (tyrannos) si boni oppresserunt ...; sin audaces; R I, 68.
c. Imperfect: si tibi illa probabantur ...; sin te auctoritas commovebat; F IV, 61.
d. erstes Futurum: si ... id confirmatur .... sin ... id se dicent sequi; A II, 35. si .. scit, certe illud eveniet; sin ‖ si ‖ certe eveniet, nulla fortuna est; D II, 18. quo utinam ... pervehi liceat! sin reflantibus ventis reiciemur; T I, 119. quodsi in hoc erro ...; sin mortuus ... nihil sentiam; C 85. si gemitus in dolore ad confirmandum animum valebit, utemur; sin erit ille gemitus elamentabilis, si inbecillus, si abiectus, si flebilis; T II, 57. sin erunt merita; O I, 47. sin erit, cui faciendum sit saepius; O II, 50. ad ea primum, si videtur; sin aliud quid voles, postea; F IV, 2. si quid explanari tibi voles ...; sin me interrogare non tam intellegendi causa quam refellendi; N III, 4.
e. zweites Futurum: malim .. te ab hoc dissentire; sin cesseris, non magnopere mirabor; A II, 63. sin aliquando necessitas nos ad ea detruserit, quae nostri ingenii non erunt; O I, 114. sin tale aliquid evenerit; Lae 78. sin quae necessitas huius muneris alicui rei publicae obvenerit; O II, 74. huc si perveneris ...; sin ipse tua sponte processeris; A II, 49. sin (tempus aetatis) processerit longius; C 70. sin ‖ sin vero ‖ erunt aliqui reperti, qui ..; Lae 63.
f. umschreibende Formen: si haec ita sunt ...; sin una est interiturus animus cum corpore; C 81. — quodsi ius (colendum est), etiam iustitia; sin ea ‖ si iustitia ‖; L I, 48. sin altera est utra via prudentiae deligenda; R III, 6. si, ut Graeci dicunt ...; sin id nomen moribus dandum est, non linguis; R I, 58.
2. Conjunctiv: a. Präsens: quid, si (animi) maneant? ... sin intereant? T I, 25. si amicitiam sua caritate metiare ..., sin emolumento; F II, 85. sin sit quispiam, qui ..; O I, 106.
b. Perfect: si obscurior ... stella extiterit ...; sin inlustris et perlucida stella apparuerit; D I, 130. nemo ... excellat; sin quis extiterit; T V, 105. numquam, quod fieri non potuerit, esse factum; sin potuerit, non esse mirandum; D II, 49. quae si opposita sunt ...; sin † valuerint tamen ‖ tantum ‖ leges ut ne sim ‖ desinat ‖ ambitus; L III, 39.
c. Imperfect: si essent Graecis doctrinis eruditi ...; sin a Graecorum artibus ... abhorrerent; A I, 4. si (dolor) summus foret, futurum brevem, sin productior ..; T III, 38.

d. Plusquamperfect: sin *κακίαν* malitiam dixisses; F III, 40.

II. Verbindungen: aliter: si ita erat comprensum ..., sin aliter; A I, 41. si ita sensit, ut loquitur ...; sin aliter; R III, 32.

autem: s. **autem,** A, V, 6. sin (42 St.) B. I, S. 321, b.

forte: sin forte longinquitate producti (dolores) vehementius .. torquent; T V, 117.

minus: s. **parum,** B. sin (2 St.) S. 22, a.

non: si † omnino nos neglegemus ...; sin ea non neglegemus neque tamen ad finem summi boni referemus; F IV, 40. si ... possumus ...; sin id non potest; T I, 23. si .. fatum fuit .... sin, cum auspiciis obtemperatum esset, interiturae classes non fuerunt; D II, 20.

secus: si pulcher est hic mundus ..., sin secus; Ti 6.

sincerus, echt, rein, aufrichtig: A. alqd: quod verum, simplex sincerumque sit, id esse naturae hominis aptissimum; O I, 13. quid in quaque re verum sincerumque sit; O II, 18.

B, I. est: in aliis quoque oraculis Delphicis || [Delph.] || aliquid non sinceri fuisse; D II, 118.

II. secerno a: secerni .. blandus amicus a vero ... tam potest ... quam omnia fucata et simulata a sinceris atque veris; Lae 95.

sine, ohne: I. nach Verb: sum: nemo .. vir magnus sine aliquo adflatu divino umquam fuit; N II, 167. quae (res) aut sine animo sunt aut *non* multo secus; F V, 38. parvi .. primo ortu sic iacent, tamquam omnino sine animo sint; F V, 42. quae (naturae) sine animis sunt; N I, 103. ut verbi causa sine aqua, sine vino, sine oleo vas esse dicamus || dicimus ||; Fa 24. cum minimarum (rerum) sine arte nulla sit; O II, 6. cum .. [tristissuma] || primae victimae || exta sine capite fuerunt; D II, 36 causa: s. **causa,** II, 4. sum sine (4 St.) B. I, S. 395, b. num .. censes ullum animal, quod sanguinem habeat, sine corde esse posse? D I, 119. corpore: s. **corpus,** II, 5. sum sine (3 St.) B. I, S. 553, b. qui (amor) si quis est in rerum natura sine sollicitudine, sine desiderio, sine cura, sine suspirio; T IV, 72. dolore: s. **dolor,** II, 4. sum sine (3 St.) B. I, S. 762, a. ut (cives) plane sine ullo domino sint; R I, 67. quae sine ea (honestate) sint; T V, 87. si di possunt esse sine sensu et mente; N I, 25. an (di) sine nominibus sunt? N I, 84. oleo: s. aqua. provocatione: s. **provocatio,** II, 2 (3 St.) S. 196, a. videturne (Atreus) summa inprobitate usus non sine summa esse ratione? N III, 69. neque .. esse mens divina sine ratione potest; L II, 10. minus quadringentorum annorum esse hanc urbem, ut sine regibus sit; R I, 58. ut ... nec sine rege civitas nec diuturno rege esset uno; R II, 23. artem sine scientia esse non posse; A II, 146. sensu: s. **sensus,** II, 4. sum sine (9 St.) S. 496, a. sollicitudine, suspirio: s. cura. vino: s. aqua. qui sine virtute sunt; F III, 61. quibus summum bonum sine virtute est; F IV, 51. sine qua (virtute) amicitia esse non potest; Lae 104.

II. nach Substantiven: alqs: sine metu is habendus est, non qui parva || pauca, al. || metuit, sed qui omnino metu vacat; T V, 41.

alqd: nec quicquam sine virtute laudabile; T V, 48.

aegritudo: desperatio (est) aegritudo sine ulla rerum expectatione meliorum; T IV, 18.

aër: quasi .. aër sine ulla forma deus esse possit; N I, 26.

animus: qui negant animum sine corpore se intellegere posse; T I, 51.

copia: quodetsi ingeniis magnis praediti quidam dicendi copiam sine ratione consequuntur; F IV, 10.

xviri: xviros, qui leges scripserint, sine provocatione creatos; R II, 54. ut xviri maxima potestate sine provocatione crearentur; R II, 61.

elatio: quam (laetitiam) ita definiunt: sine ratione animi elationem; T IV, 13.

homo: (convenit in) hominem sine arte, sine litteris, insultantem in omnes, sine acumine ullo, sine auctoritate, sine lepore; N II, 74.

iecur: an censes, eundem vitulum si alius delegerit, sine capite iecur inventurum || inventum, iri ||, si alius, cum capite? D II, 36.

lectio: lectionem sine ulla delectatione neglego; T II, 7.

liniamentum: liniamentum (esse) *longitudinem* latitudine carentem || lin. † sine ulla latitudine carentem ||; A II, 116.

magistratus: ne qui magistratus sine provocatione crearetur; R II, 54.

materia: subiectam putant omnibus sine ulla specie atque carentem omni illa qualitate ... materiam quandam; A I, 27.

naufragus: quid .. magnum .. naufragum illum sine nomine in rivo esse lapsum? Fa 5.

oraculum: collegit innumerabilia oracula Chrysippus nec ullum sine locuplete auctore atque teste; D I, 37.

rhetor: neque indisertum Academicum pertimuissem nec sine ista philosophia rhetorem quamvis eloquentem; N II, 1.

senectus: quorum (maiorum natu) ego multorum cognovi senectutem sine querela || querella ||; C 7.

sententiae: duae (sententiae) sine patrono, quattuor defensae; F V, 21.

spolia: »Salmacida, || Salmaci, da || spolia sine sudore et sanguine«; O I, 61.

sublatio: qui (Stoici) eam (voluptatem) sic definiunt: sublationem animi sine ratione opinantis se magno bono frui; F II, 13.

vir: vir .. temperatus, constans, sine metu, sine aegritudine, sine alacritate ulla, sine || nulla || libidine nonne beatus? T V, 48.

vita: cum solitudo et vita sine amicis insidiarum et metus plena sit; F I, 66.

III. zum Satz: 1. Pronomina: sine nobis; O I, 59. te; A I, 13. T V, 5. hoc; F I, 70. his; Lae 84. illis; F V, 71. eo; Lae 22. iis; L II, 30. eo; F II, 50. quo; F II, 4. Fa 36. ✕. aliis; O I, 158.

2. Eigennamen: ex quo illud Terentii: »sine Cerere et Libero friget Venus«; N II, 60.

3. Gattungsnamen: aliqua accessione; F III, 30. aliqua acerbitate iracundiae; T IV, 43. acerbitate; O I, 87. aculeis; T IV, 43. adiumentis hominum; O II, 16. hominum administratione; O II, 12. adsensione; A II, 37. 38. 107. adsensu; A II, 104. adversario; Fa 30. aegritudine; F I, 44. eo (aëre); N II, 83. aeternitate naturali; Fa 32. amicitia; F I, 67. Lae 86. ea (amicitia); F II, 82. hac Pyladea amicitia; F II, 84. amicitia; Lae 86. molestia atque angore; T IV, 38. summo cupiditatis ardore; T IV, 44. hac arte; F III, 72. qua (arte); D II, 122. R I, 20. quibus (artibus); O II, 15. magnis artificiis; A II, 86. eorum (augurum) auctoritate; L II, 31. senatus auctoritate; O III, 109. auribus; D I, 129. auspiciis; D I, 3. 95. — divina bonitate; N II, 60. iis (bonis); T V, 47. — causa (48 St.) B. I, S. 397, b. »sine || sive || certatione corporum«; L II, 22. clamore; T II, 52. hominum coetu; O II, 15. cogitatione; N III, 71. qua (dicendi cogitatione); L I, 12. ea cogitatione;

fr V, 94. coheredibus; L II, 51. aliqua probabili coniectura; D II, 16. collega; R I, 63. ullo conscio; F II, 58. consilio (4 St.) B. I, S. 507, a. contentione (3 St.) B. I, S. 527, b. controversia; O III, 7. mundi conversione; N I, 21. corde; D II, 36. 37. corporibus; T I, 37. corpore; L fr 1. culpa; T III, 31. cultura; T II, 13. cultu hominum; N II, 158. flagranti cupiditate; T IV, 44. cura; F I, 49. cultu hominum et curatione; N II, 158. »sine curriculo«; L II, 22. — hac commenticia declinatione; Fa 23. decretis; A II, 109. suo dedecore; O I, 84. depopulatione; R II, 26. detrimento vivorum; L II, 67. detrimento; O I, 51. deo (6 St.) B. I, S. 672, a. quorum (magistratuum) ... diligentia; L III, 5. consiliis et disciplina; R I, fr 3. sine ‖ sive ‖ parentium disciplina; O I, 118. divinatione; D I, 71. II, 75. 107. doctrina (6 St.) B. I, S. 755, a. dolore (5 St.) B. I, S. 764, a. dubitatione (5 St.) B. I, S. 771, a. dubio (7 St.) B. I, S. 773, a. — effectu; F III, 32. eloquentia; O I, 156. emolumento suo; T IV, 20. ullo errore; O III, 19. errore; O III, 34. eruditione; A I, 4. ulla exceptione; Lae 61. ullo certo exemplari formaque rei publicae; R II, 22. exemplo; R II, 66. ullius populi exemplo; R II, 66. usu et exercitatione; O I, 60. exercitu; O I, 76. explicatione ‖ explanatione ‖; F III, 73. extis; D I, 95. — facinore; F III, 36. ea (populari fama); F II, 50. fato; Fa 6. 39. ferro; L III, 20. faucium, laterum, pulmonem vi et figura; T I, 37. follibus; N I, 54. forma: f. exemplari. SINE FRAUDATIONE; O III, 70. fraude; L II, 60. fructu; F II, 79. ullis praemiis fructibusve; F II, 45. furore; D I, 80. — gemitu; T V, 77. eo genere voluptatis; F II, 115. quo (genere); L III, 41. eximia virtutis gloria; R II, 17. — ulla hilaritate; O I, 108. ea (honestate); F II, 50. honestate; F IV, 50. qua (honestate); O III, 40. — ignominia *; T V, 107. inpensa; R II, 27. quo (imperio); L III, 3. motu atque inpulsu deorum; D I, 109. follibus et incudibus; N I, 54. qua (informatione); N I, 43. divino ingenio; T I, 63. ingressu; N I, 92. iniuria (8 St.) B. I, S. 312, b. insidiis; O III, 51. caelesti aliquo mentis instinctu; T I, 64. eo instrumento; F V, 7. ulla intermissione; N I, 114. ulla minimi temporis intermissione; fr V, 81. interpellatoribus; O III, 58. interpretibus; D II, 54. interprete; D II, 131. invidia; D II, 28. iracundia; T II, 5. hac gladiatoria iracundia; T IV, 49. iudicio; O I, 49. quo (summo iure); R V, 5. iustitia (5 St.) B. II, S. 424, a. — labore (4 St.) B. II, S. 429, a. lacrimis; D II, 22. Lae 41. lege; O III, 61. lingua; T I, 37. D I, 129. — magistro; N II, 128. fr V, 82. isto malo; L III, 23. mandatis; L III, 18. manibus; N I, 92. hominum labore et manu; O II, 13. hominum manu; O II, 14. aliqua materia; A I, 24. medico; D II, 123. qua meditatione; C 74. aliqua mente; A II, 125. N I, 53. mente; N II, 54. magna mercede; T III, 12. metu (6 St.) B. II, S. 548, b. misericordia; T IV, 56. molestia (5 St.) B. II, S. 575, b. mora; fr V, 97. motu (4 St.) B. II, S. 594, b. ullo rei publicae munere; L III. 18. ullo munere; O II, 59. ulla mutatione; N II, 104. mutatione legum; L II, 39. mutuatione; T I, 100. — nitore; L I, 6. aliqua eius rei ... certa et propria nota; A II, 35. notione rerum; T V, 114. quibus (notitiis); A II, 21. — oculis; T V, 113. D I, 71. 129. II, 107. opera (6 St.) B. II, S. 831, a. hominum opibus; O II, 20. hominum opere ‖ opera ‖; O II, 14. Pythio aut Dodonaeo aut Hammonis oraculo; D I, 3. — nitore ac palaestrae; L I, 6. palato; T I, 37. quibus (partibus); D I, 119. ulla particula iustitiae; O II, 40. pastu aliquo; N II, 40. anapaestis pedibus; T II, 37. manibus et pedibus; N I, 92. personis; F IV, 6. pertinacia; A II, 9. T II, 5. perturbatione mentis; T IV, 54. philosophia; T III, 13. physicis; F III, 73. summa placatione deorum; N III, 5. populo teste; T II, 64. praecursione visorum; Fa 44. depopulatione atque praeda; R II, 26. praemio; L I, 48. procuratione hominum; N II, 130. procuratione; L III, 18. prudentia (4 St.) S. 198, b. — querella; O II, 82. — rabie; T IV, 53. ratione (20 St.) S. 354, a. »sine recusatione«; L III, 6. religione; L II, 51. reprehensione; F I, 28. reprensione; F II, 15. altera (re); T II, 13. bona re publica; R V, 7. retractatione; F V, 82. rege; R II, 23. — scelere; A II, 27. O II, 51. P 24. ratione et scientia; D I, 4. *sine* sensibus; F IV, 9. sensu; T I, 82. 107. N II, 29. C 38. qua (severitate); O I, 88. sociis; Lae 42. divina aliqua sollertia; A II, 120. divina .. sollertia; N I, 53. ullo sono; Ti 28. magna spe inmortalitatis; T I, 32. ulla spe bona; L III, 22. ulla spe salutis suae; P 12. his (studiis); A ep 2. hominum studiis; O II, 16. hominum opibus et studiis; O II, 20. subligaculo; O I, 129. illius ‖ ullis ‖ suffimentis; L I, 40. — tabella; L III, 38. iis (talis); C 58. personis temporibusque; F IV, 6. ullo animi terrore; T V, 80. iis (tesseris); C 58. teste; F II, 53. 60. timore; T IV, 58. — vanitate; O I, 151. varietate colorum; T V, 114. ulla mutatione aut varietate; N II, 104. venditatione; T II, 64. qua (verecundia); O I, 148. qua (veritate); Lae 92. versura; T I, 100. rerum usu ac vetustate; R II, 2. virtutibus; T V, 80. virtute; N I, 48. 89. 110. Lae 20. qua (virtute); Lae 84. sine maiore quadam vi; T I, 64. qua (vi caloris); N II, 23. viribus; C 34. f. figura. visis somniorum; T I, 97. viso antecedente; Fa 44. beata vita; T V, 80. magnis principum vitiis; R I, 69. voluptatibus sensum moventibus; A I, 7. quibus (voluptatibus); C 8. f. utilitate. voce; Ti 28. qua urbe; O II, 28. usura; C 51. voluptate aut utilitate aliqua; F III, 37. magna utilitate; T IV, 45.

singillatim, einzeln: eae .. voluptates singillatim extenuantur; T V, 94.

singularis, einzeln, einzig, allein, besondere, außerordentlich, ausgezeichnet, vorzüglich: alqs: licetne ⟨omitto „per Aristotelem", meo iudicio in philosophia prope singularem⟩; A II, 132. qui ingenio atque animo singulares, num astro quoque uno? D II, 97.

dea: ab iis (Stoicis) providentiam fingi quasi quandam deam singularem; N II, 73.

fides: quorum alter optimus vir, ... singulari fide; R III, 27.

genus: quintum genus, e quo essent astra mentesque, singulare ... Aristoteles quoddam esse rebatur; A I, 26. non est .. singulare nec solivagum genus hoc; R I, 39.

imperator: Africanus, singularis et vir et imperator; O I, 76.

imperium: hominem dominandi cupidum aut imperii singularis; R I, 50. singulari imperio et potestate regia tum melius ... regi civitates, si ..; R II, 15.

ingenium: singulari vir ingenio Aristoteles et paene divino; D I, 53.

memoria: quam (memoriam) fuisse in Themistocle ... singularem ferunt; A II, 2.

mundus: singularem deus hunc mundum atque unigenam procreavit; Ti 12.

natura: singularis est .. quaedam natura atque vis animi seiuncta ab his usitatis notisque naturis; T I, 66. fr IX, 10.

nequitia: homines nescio qua singulari nequitia praeditos; F V, 56.
severitas: in M. Scauro et in M. Druso adulescente singularis severitas (erat); O I, 108.
suavitas: singulari illum (Platonem) suavitate orationis fore; D I, 78.
vir: cum avunculo tuo, divino ac singulari viro; F III, 6. multos ... et nostra civitas et Graecia tulit singulares viros; N II, 165. clades imperatorum, ut nuper summi et singularis viri; O II, 20. ſ. imperator.
virtus: avus .. noster singulari virtute ... restitit M. Gratidio; L III, 36. in quibus (viris) existumant se excellentes quasdam et singulares perspicere virtutes; O II, 36.
vis: ſ. natura.

singuli, einzeln, je einer: A. **bei Substantiven:** alqs: hos contra singulos (Stoicos) dici est melius; F V, 22. an quicquam stultius quam, quos singulos ... contemnas, ... eos aliquid putare esse universos? T V, 104.
alqd: quae si potest (sapiens) singula consolando levare, universa quo modo sustinebit? F V, 84. quae si singula vos forte non movent, universa certe tamen ... movere debebunt || debebant ||; N II, 163. de quibus singulis dicam suo loco; nunc de universis; D II, 16. de quibus dicam equidem singulis, quoad videbitur; sed dicendum etiam est de universis; D II, 54.
actiones: aequabilitas *cum* universae vitae, tum singularum actionum; O I, 111.
aera: tu .. soles, ... si aera singula probasti, summam, quae ex his confecta sit, non probare? fr V, 59.
animalia: sive in singulis (animalibus) sive in universo genere cernatur; Ti 11.
animi: sideribus parem numerum distribuit animorum et singulos adiunxit ad singula; Ti 43.
anni: (sol) binas in singulis annis reversiones ab extremo contrarias facit; N II, 102.
arbitri: nec Mamilia lege singuli, sed e XII tres arbitri finis regemus; L I, 55.
augures: ex singulis tribubus singulos cooptavit augures; R II, 16.
cantus: ſ. fissa.
cives: quod in rebus privatis diligentissime singulos cives ... tuebantur; R II, 59. qui non singulorum civium bona publicaret, sed universas provincias ... comprehenderet; O II, 27. haec (beneficia) tum in universam rem publicam, tum in singulos cives conferuntur; O II, 65. eorum ... (beneficiorum) partim eius modi sunt, ut ad universos cives pertineant, partim, singulos ut attingant; O II, 72.
civitates: si singulos numeremus in singulas (civitates); R III, 7. quibus (legibus) in singulis civitatibus res publica continetur; O III, 23.
consules: ut singulis consulibus alternis mensibus lictores praeirent; R II, 55. cuius (sphaerae) singulae conversiones idem efficiunt in sole; N II, 88.
di: plures .. deorum omnium, singuli singulorum sacerdotes; L II, 29.
dies: quod efficitur in caelo singulis diebus et noctibus; N II, 88.
disciplinae: quid a singulis philosophiae disciplinis diceretur; F I, 12. si singulas disciplinas percipere magnum est, quanto maius omnis? N I, 11.
disputationes: quae (stirpes aegritudinis) ... omnes eligendae || elidendae || sunt ... singulis disputationibus; T III, 83.
divi: »divis .. aliis *alii* sacerdotes, omnibus pontifices, singulis flamines sunto«; L II, 20.

ephebi: e gregibus epheborum vix singuli reperiebantur; N I, 79.
fines: singulis finibus utuntur; F II, 19.
fissa: non placet Stoicis singulis iecorum fissis aut avium cantibus interesse deum; D I, 118.
genera: quae genera (rerum publicarum) .. sunt in iis singula vitiis; R I, 44. quoniam .. nullum (genus) ... probo anteponoque singulis illud, quod conflatum fuerit ex omnibus; R I, 54. nullum .. ex eis (generibus) unum esse optimum, sed id praestare singulis, quod ..; R II, 65.
homines: quae (cupiditates) non modo singulos homines, sed universas familias evertunt; F I, 43. quod non singulis hominibus, sed potentibus populis saepe contigit; T V, 15. ab iis (dis) et civitatibus et singulis hominibus consuli; N II, 166. non curat (divina providentia) singulos homines. non mirum; ne civitates quidem; N III, 93. est .. quiddam turbulentum in hominibus singulis; R III, fr 1.
intervalla: quas (partis deus) *in* intervallis ita locabat, ut in singulis essent bina media; Ti 23. cum particulam singulorum (intervallorum deus) relinqueret; Ti 23.
leges: prius quam adgrediamur ad leges singulas; L II, 8.
libri: haec Graeci in singulas scholas et in singulos libros dispertiunt; T III, 81.
mala: si pro singulis malis aegritudines accederent; T IV, 40.
noctes: ſ. dies.
partes: in partibus (esse) ... praestantiam aliquam partium singularum; A I, 19. (Strato) singulas mundi partes persequens; A II, 121. quae vis et totius esset naturae et partium singularum; F V, 41. etiam singulas eius (summi boni) partes esse per se expetendas; F V, 44. quod (decorum) pertinet ad singulas partes honestatis; O I, 96. partis singulas ex eodem et ex altero et ex materia (deus) temperavit; Ti 22.
perturbationes: singulis perturbationibus partes eiusdem generis plures subiciuntur; T IV, 16. utrum ad universam perturbationem ... an ad singulas ... melius adhibeatur oratio; T IV, 59.
philosophi: qui (philosophi) ... trium earum rerum ... singuli singulas addiderunt; F III, 30. his singulis (philosophis) copiose responderi solet; F III, 31.
populi: ut de principum filiis x ex || sex, x, al. || singulis Etruriae populis in disciplinam traderentur; D I, 92.
proprietates: singularum rerum singulas proprietates esse; A II, 56.
puncta: qui haec olim punctis singulis colligebant; T II, 62.
res: in singulis .. rebus ... volunt efficere ..; A II, 42. cum in rebus singulis insistas; F II, 3. primum vilissimas res addunt, dein || deinde || singulas potius, quam omnia ... coniungerent; F II, 42. ab Aristotele .. principe de singulis rebus in utramque partem dicendi exercitatio est instituta; F V, 10. etsi singularum rerum sunt propriae consolationes; T III, 82. ea .. verba, quae dixi, singularum rerum sunt; T III, 84. singulas .. res definimus; N II, 147. responderene mihi malis de singulis rebus quaerenti ... an universam audire orationem meam; N III, 4. eosdem .. (deos) consulere rebus humanis, nec solum universis, verum etiam singulis; D I, 117. »nec plus quam de singulis rebus semel || semul || consulunto«; L III, 11. de singulis rebus agendis; L III, 43. ceterae res, quae expetuntur, oportunae sunt singulae rebus fere singulis; Lae 22. ſ. philosophi; F III, 31. proprietates.

reges: perspicuum est .., quanta in singulos reges rerum bonarum ... fiat accessio; R II, 87.
sacerdotes: f. di. — scholae: f. libri.
sidera: f. animi.
stellae: singulas.. stellas numeras deas; N III, 40.
tribus: f. augures.
viri: omitto innumerabilis viros, quorum singuli saluti huic civitati fuerunt; R I, 1.
vitia: qui singulis vitiis excellunt aut etiam pluribus; L I, 51.
voces: non .. ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt, sed ex perpetuitate; T V, 31.
B. **allein: a. masc.:** I. debent, putant: quid debent putare singuli? O II, 29.
promittunt: si quid singuli temporibus adducti hosti promiserunt; O I, 39.
sunt: quod in illis (civitatibus) singuli fuissent fere, qui ..; R II, 2.
vovent: nempe singuli vovent; N III, 93.
ohne Verb: haec .. vulgo; reliqua fere singuli; T I, 19.
II, 1. adduco: f. I. promittunt.
diligo: earum urbium separatim ab universis singulos (di) diligunt || [diligunt] ||; N II, 165.
numero: si singulos numeremus in singulas (civitates); R III, 7.
vindico: quae (mors) videtur a poena singulos vindicare; R III, 34.
2. consulo: nec .. universo generi hominum solum, sed etiam singulis a dis inmortalibus consuli et provideri solet; N II, 164. nec minus (danda opera est), ut etiam singulis consulatur, sed ita, ut ... prosit ..; O II, 72.
do: te existimo quom populis, tum etiam singulis ... leges daturum; L I, 57.
nubo: plures .. (mulieres) singulis solent esse nuptae; T V, 78.
provideo: f. consulo; N II, 164.
tribuo: quae (persona) proprie singulis est tributa; O I, 107.
3. audio de: audit .. mens divina etiam de singulis; N III, 93.
deduco ad: licet ... eam .. (universitatem generis humani) gradatim ad pauciores, postremo deducere ad singulos; N II, 164.
fero de: ferri de singulis nisi centuriatis comitiis noluerunt; L III, 44.
pario a: haec ... quibus rebus pariuntur a singulis, eisdem fero a multitudine; O II, 31.
perspicio in: in singulis si perspiciunt necopinata quaedam bona; O II, 36.
specto ad: quoniam de eo genere beneficiorum dictum est, quae ad singulos spectant, .. de iis, quae ad universos ... pertinent, disputandum est; O II, 72.
sum in: quod in singulis, idem est in populis; R III, 28. — penes: gravioribus .. bellis etiam sine collega omne imperium nostri penes singulos esse voluerunt; R I, 63.
III. agelli: minora di neglegunt neque agellos singulorum nec viticulas persequuntur; N III, 86.
copiae: quoniam copiae parvae singulorum sunt; O I, 52. singulorum .. facultates et copiae divitiae sunt civitatis; O III, 63.
dominatus: singulorum dominatus, si modo iusti sint, esse optimos; R I, 61.
facultates: f. copiae; O III, 63.
opiniones: quid singulorum opiniones animadvertam? T I, 108.
salus: ut .. leges omnium salutem singulorum saluti anteponunt, sic ..; F III, 64.
viticulae: f. agelli.
IV. a: ut eae (res publicae) tum a principibus tenerentur, tum a populis, aliquando a singulis; D II, 6.

b. neutr.: ago de: ne agam de singulis; O I, 149.
nascor ex: ex singulis certa officiorum genera nascuntur; O I, 15.
respondeo ad: tibi ... non respondebo ad singula, explicabo potius ... totam Zenonis ... sententiam; F III, 14. vel ad singula, quae requires, statim respondebo vel, cum peroraris, ad omnia; N III, 4.
sum in: quid rerum sit in singulis, extrema conclusio est; F IV, 8.

sinister, links, glücklich, günstig, ungünstig: A. alqd: alia illis sinistra sunt, alia nostris; D II, 76. ita nobis sinistra videntur, Graiis et barbaris dextra meliora. quamquam haud ignoro, quae bona sint, sinistra nos dicere, etiamsi dextra sint; sed certe nostri sinistrum nominaverunt externique dextrum, quia plerumque id melius videbatur; D II, 82.
avis: »is .. ave sinistra dictus populi magister esto«; L III, 9.
fulmen: quod idem (fulmen) omnibus rebus optumum auspicium habemus, si sinistrum fuit; D II, 43. fulmen sinistrum auspicium optumum habemus ad omnis res praeterquam ad comitia; D II, 74.
pars: »partibus intonuit caeli pater ipse sinistris«; D I, 106. ut ... tum a dextra, tum a sinistra parte canant oscines; D I, 120.
B, a, 1. Ablativ: innumerabiles supra infra, dextra sinistra, ante post ... mundos esse? A II, 125.
2. a: quid (habet) augur, cur a dextra corvus, a sinistra cornix faciat ratum? D I, 85.
b, I. videntur: f. A. alqd; D II, 82.
II. exquiro: sinistra dum non exquirimus, in dira et in vitiosa incurrimus; D I, 28 (29).

sino, lassen, geschehen lassen, dulden, gestatten (vgl. situs): 1. Infinitiv: cavendum est, ne assentatoribus patefaciamus auris neve adulari nos sinamus; O I, 91. (eae res) lacerant, ... respirare non sinunt; T III, 35.
2. **accus. c. infin.:** hoc idem me in obscuris facere non sinis; A II, 94. quae (sapientia) nos exhorrescere metu non sinat; F I, 43. quod, cuius in animo (improbitas) versatur, numquam sinit eum respirare, numquam acquiescere; F I, 53. ecce alius exoritur e terra, qui matrem dormire non sinat; T I, 106. »neu relliquias semiesas sireis || semi assi reis, quaeso meas sieris || denudatis ossibus ... divexarier«; T I, 106. an temperantia sinet te inmoderate facere quicquam? T II, 31. ne iustitia quidem sinet te ista facere; T III, 36. poëtas ludere sinamus; T IV, 70. quem ... temperantia cum a libidine avocet, tum insolenti alacritate gestire non sinat; T V, 42. eam (vitam beatam virtutes) tergiversari non sinent; T V, 81. nec (animum) praeteritam (voluptatem) praeterfluere sinere; T V, 96. ubi paupertas beatos esse non sinit? T V, 102. qui Transalpinas gentis oleam et vitem serere non sinimus; R III, 16. in qua (controversia) ... depasci veterem possessionem Academiae ab hoc acuto homine non sinemus; L I, 55. quam (rem familiarem) .. dilabi || delabi || sinere flagitiosum est; O II, 64. obsequium multo molestius, quod peccatis indulgens praecipitem amicum ferri sinit; Lae 89. tuae tibi occurrunt iniuriae, quae te suspirare libere || suspirare || non sinunt; P 18. nolite sinere nos cuiquam servire; P 41.

sinus, Krümmung, Busen, Schoß, Inneres: I, 1. conficio, flecto: »Draco serpit ... conficiens .. sinus e corpore flexos«; N II, 106.

tribuo: ut sinus et gremium quasi matris mortuo tribueretur; L II, 63.

2. compello in: cuius (philosophiae) in sinum cum a primis temporibus aetatis nostra voluntas studiumque nos compulisset; T V, 5.

confugio in: Themistoclem ... non in Graeciae portus ..., sed in barbariae sinus confugisse; R I, 5.

II. usque in: portus usque in sinus oppidi et ad urbis crepidines infusi; R III, 43.

III, 1. recipere: ita orientur animantes, quos et vivos alatis et consumptos sinu recipiatis; Ti 41.

2. in: ut in sinu gaudeant, gloriose loqui desinant; T III, 51. »in medio .. sinu fulgens Cratera relucet«; N II, 114.

siquidem, wenn, sofern, weil ja: o praeclarum munus aetatis, siquidem id aufert a nobis, quod est in adulescentia vitiosissimum! C 39. concedendum tibi est ..; Fa 26. consequor: f. pario. (di) hominum generi consulebant; N III, 79. (deus) nobis consulebat; D II, 127. satis a nostris ... dictum est de ubertatibus virtutis; N II, 167. et illud bene dictum est a Pythagora ... et ..; L II, 26. pravitates animi recte vitia dicuntur; P 22. (sapientia) non multum differt ab insania; T III, 8. ea (voluptas) ... omne animi lumen extingueret; C 41. unus profecto (mundus), s. factus est ad exemplum; Ti 12. istius regis matrem habemus, ignoramus patrem; R II, 33. ut quisque, quod plurimi sit, possideat, ita divitissimus || ditissimus || habendus sit, || est, possidet, ... est ||; P 48. ignoro: f. habeo; R II, 33. ad mortem proficiscens Callanus Indus ... „o praeclarum discessum“, inquit, „e vita“! D I, 47. illa severa Lacedaemo nervos iussit ... incidi; L II, 39. »s. qui tempestivam medicinam admovens non adgravescens volnus inlidat manu«; T III, 76. meministi esse ... coniunctam societatem; O III, 53. molesta veritas, s. ex ea nascitur odium; Lae 89. necesse est a principio oriri omnia; T I, 54. R VI, 27. Platonem ex illa vetere (Academia) numeramus; A I, 46. aranti L. Quinctio Cincinnato nuntiatum est ..; C 56. nihil peperi tale, nihil consecutus sum, ut ..; P 17. bene meritis de patria quasi limes ad caeli aditum patet; R VI, 26. id, quod suscepimus, perfecturi sumus; L I, 56. multi .. testes, s. omnis multos appellari placet; R I, 56. agens aliquid ne deus quidem esse beatus potest; N I, 103. rerum modum figere non possumus, animorum modum tenere possumus; P 25. quid agatur in caelo, quaerimus; R I, 19. ista sic reciprocantur, ut ..; D I, 10. etiam ille sapientissimus vir, Ithacam ut videret, inmortalitatem scribitur repudiasse; L II, 3. ea (natura deorum) subiecta est ei vel necessitati vel naturae; N II, 77. in voluptate sunt omnia; F II, 111. Homerus fuit et Hesiodus ante Romam conditam; T I, 3. vel di ipsi vel cum dis futuri sumus; T I, 76. homo esset; T II, 39. (di) aeterni sunt futuri; N I, 90. et in Gallia Druidae sunt ... et ..; D I, 90. est deus, qui viget, qui sentit; R VI, 26. nullum esset in experiundo periculum; L I, 12. nec anxii futuri sunt et cum gravitate constantiaque victuri; O I, 72. in illo tantum fuit roboris; O II, 75. est peccare tamquam transire lineas; P 20. animo excelso et alto ... sumus; P 41. sacra nocturna tollimus; L II, 35. vivo: f. sum; O I, 72.

sis, wenn du willst: age sis, nunc de ratione videamus; T II, 42.

sisto, stellen, stoßen, festsetzen, sich stellen: alqm: ut ... vas factus sit alter eius sistendi; O III, 45. diem: indicant duodecim tabulae: AUT STATUS DIES CUM HOSTE; O I, 37.

gladium: »prius ... quam gladium in stomacho furi || † suria, al. || ac pulmonibus sisto«; T IV, 48.

sacrificium: cum .. illam (sacerdotem) ad sollemne et statum sacrificium curru vehi ius esset; T I, 113.

sitella, Urne: Ti. Gracchum cum videor contionantem in Capitolio videre de M. Octavio deferentem sitellam; N I, 106.

sitienter, durstig, gierig: ut ... nec sitienter quid expetens ardeat desiderio; T IV, 37.

sitio, dürsten, begierig sein: I. erudire: Cretum .. leges ... itemque Lycurgi laboribus erudiunt iuventutem, venando currendo, esuriendo sitiendo; T II, 34.

II. alqs: estne ... sitienti in bibendo voluptas? F II, 9. qui alteri misceat mulsum ipse non sitiens; F II, 17. qui illud (mulsum) sitiens bibat; F II, 17. ut ad cenam et sitiens et esuriens veniret; F II, 64. qui (Theramenes) cum ... venenum ut sitiens obduxisset; T I, 96. quem ... videmus ..., quo .. affluentius voluptates undique hauriat, eo gravius ardentiusque sitientem; T V, 16. numquam videlicet (Darius) sitiens biberat; T V, 97.

populus: cum ... ille (populus) .. non modice temperatam, sed nimis meracam libertatem sitiens hausit; R I, 66.

sitis, Durst, Begier: I. deest: cursus ad Eurotam, fames, sitis (defuerunt); T V, 98.

est: cibi condimentum esse famem, potionis sitim; F II, 90.

II. depello: cum cibo et potione fames sitisque depulsa est; F I, 37.

expleo: quas .. (litteras Graecas) sic avide arripui quasi diuturnam sitim explere cupiens, ut ..; C 26. neque .. umquam expletur nec satiatur cupiditatis sitis; P 6.

perfero: videmusne, ut pueri ... ob eam .. rem vel famem et sitim perferant? F V, 48.

restinguo: eademne (sitienti voluptas est), quae restincta siti? — immo alio genere; restincta enim sitis stabilitatem voluptatis habet || habet, inquit ||; F II, 9.

satio: f. expleo; P 6.

III. enecari: »enectus siti« Tantalus; T I, 10.

exarescere: cum ... inexplebiles populi fauces exaruerunt libertatis siti; R I, 66.

situs, gelegen, bestattet, befindlich, beruhend: alqs: declarat .. Ennius de Africano: „hic est ille situs“. vere; nam siti dicuntur ii, qui conditi sunt; L II, 57. »hic situs est vitae iam pridem lumina linquens, qui quondam Hectoreo percussus concidit ense«; fr VIII, 9.

alqd: ubi .. virtus, si nihil situm est in ipsis nobis? A II, 39. quod .. sit a virtute profectum vel in ipsa virtute situm; T II, 46. cum id sit in sapientis situm non officio solum, verum etiam potestate; T V, 82. haec in nobis ipsis sita videmus; N III, 88. quod si ita est, ne illa quidem, quae adpetitu efficiuntur, sunt sita in nobis; Fa 40. existimare omnia iusta esse, quae sita || sancita || sint in populorum institutis aut legibus; L I, 42. regna, imperia, nobilitas, honores, divitiae, opes eaque, quae sunt his contraria, in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115. — est .. situm in nobis, ut .. adversa ... oblivione obruamus; F I, 57. — in voluptate corporis ... situm est vivere beate; F II, 89.

adsensio: quae (adsensio) est in nostra potestate sita; A II, 37.
causa: si causa adpetitus non est sita in nobis; Fa 40.
corpus: redditur .. terrae corpus et ita locatum ac situm quasi operimento matris obducitur; L II, 56.
divitiae: s. alqd; O I, 115.
eruditio: summam eruditionem Graeci sitam censebant in nervorum vocumque cantibus; T I, 4.
honestas: in eo .. (officio) et colendo sita vitae est honestas omnis et neglegendo turpitudo; O I, 4.
honores, imperia: s. alqd; O I, 115.
ius: quod (ius hominum) situm est in generis humani societate; T I, 64.
lingua: in ore sita lingua est finita dentibus; N II, 149.
lituus: cum (Romuli lituus) situs esset in curia Saliorum; D I, 30.
nobilitas, opes: s. alqd; O I, 115.
optimum: in ea (parte) situm esse necesse est illud, quod quaeris, optumum; T V, 67.
regna: s. alqd; O I, 115.
reliquiae: C. Marii sitas reliquias apud Anienem dissipari iussit Sulla victor; L II, 56.
terra: terram in medio mundo sitam ... puncti instar obtinere; T I, 40. terra sita in media parte mundi; N II, 91.
turpitudo: s. honestas.
virtus: nec arboris nec equi virtus, quae dicitur, ... in opinione sita est, sed in natura; L I, 45.
vis: qui (Strato) omnem vim divinam in natura sitam esse censet; N I, 35.
vita: sitne ea (beata vita) tota sita in potestate sapientis; F V, 12. tu in eo sitam vitam beatam putas? T V, 35.
voluptates: obscenas voluptates ... facilis, communis, in medio sitas esse dicunt; T V, 94.

situs, Stellung, Lage, Schmutz: I. adimit: quibus (Cimmeriis) aspectum solis sive deus aliquis sive natura ademerat sive eius loci, quem incolebant, situs; A II, 61.
efficit: membrorum .. situs et figura corporis vacans animo quam possit harmoniam efficere, non video; T I, 41.
potest: s. efficit. II. efficio.
sunt: qui sint situs partium, ... ignoramus; A II, 122. non esse oportunissimos situs maritimos urbibus eis, quae ..; R II, 5.
vacat: s. efficit.
valent: plus terrarum situs quam lunae tactus ad nascendum valere; D II, 97.
II. contueor: cum ... contueri licebit eius (terrae) ... situm, formam; T I, 45.
efficio: nec figuram situmque membrorum nec ingenii mentisque vim talem effici potuisse fortuna; N II, 153.
habeo, al.: ut, quae numquam vidimus, ea tamen informata habeamus, oppidorum situs, hominum figuras; D II, 138.
muto: et lumen mutari saepe volumus et situs earum rerum, quas intuemur; A II, 19.
III. alqd de: ut ... illa de urbis situ revoces ad rationem; R II, 22.
IV. inter: »situm inter oris barba paedore horrida .. infuscat pectus«; T III, 26.

sive (seu s. S. 516, a), oder, oder wenn, sei es — oder, entweder — oder: I. **anreihend**: 1. **einmal**: a. Substantiva: ista .. flagitia Democriti sive etiam ante Leucippi; N I, 66. quod sine curriculo et sine ‖ sine curr. sive ‖ certatione corporum fiat; L II, 22. is .. sive ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut ..; T II, 51. numine, sive quod est aliud verbum; L I, 21. detrahens eas ... suavis motiones, sive quae aliae voluptates in toto homine gignuntur; T III, 41.
b. Sätze: si omnes atomi declinabunt ..., sive aliae declinabunt, aliae suo nutu recte ferentur; F I, 20. si quis occentavisset sive carmen condidisset, quod ..; R IV, 12.
2. **zweimal**: omne .. caelum sive mundus, sive quo alio vocabulo gaudet; Ti 4. si maxime verum sit ad corpus omnia referre sapientem sive ... nihil facere, nisi quod expediat, sive omnia referre ad utilitatem suam; T III, 51.
II. **correspondierend: a. mit sive**: 1. **zweimal**: a. Substantiva: quas (Cretum leges) *sive Iuppiter* sive Minos sanxit; T II, 34. ex quo exardescit sive amor sive amicitia; Lae 100. sive anima sive ignis sit ‖ est ‖ animus; T I, 60. quod vivit, sive animal sive terra editum; N II, 24. hanc nos habere sive anticipationem ... sive praenotionem deorum; N I, 44. sive beatitas sive beatitudo dicenda est; N I, 95. sive casu accidit sive consilio; T IV, 64. cum tibi sive deus sive mater ... rerum omnium natura dederit animum; P 14. non nulli .. sive felicitate quadam sive bonitate naturae sine ‖ sive ‖ parentium disciplina rectam vitae secuti sunt viam; O I, 118. sive (est) inanima natura sive necessitas vi magna incitata haec pulcherrima opera efficiens; N II, 76. cum .. homini sive natura sive quis deus nihil mente praestabilius dedisset; C 40. sive a penu ducto nomine ... sive ab eo, quod (Penates) penitus insident; N II, 68. sive regi sive optimatibus serviant; R I, 55. sive in singulis (animalibus) sive in universo genere cernatur; Ti 11. haec .., quibus utimur, sive tripudio sive de caelo; D II, 71. veteres illi sive vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes; fr V, 95.
b. Adjectiva: sive illi (animi) sint animales, id est spirabiles, sive ignei; T I, 40. sive illud aridum est sive umidum; N II, 136. prima .. illa naturae, sive secunda sive contraria; F III, 61.
c. Pronomina: sive hoc sive illud sit; T IV, 30.
d. adverbielle Ausdrücke: sive ex animo id fit sive simulate; N II, 168. sive .. sic est sive illo modo; D II, 120. sive est illa (lex) scripta uspiam sive nusquam; L I, 42.
e. Verba: qui appetitus ... tamquam exultantes sive cupiendo sive fugiendo; O I, 102. sive (haec duo genera) dissipantur ... sive permanent; T I, 42. nec eam (beatam vitam) cessando, sive gaudentem ... sive non dolentem ... quaeramus; F II, 41. sive occiderit animus sive vigeat; T I, 104. sive praetermissum sive ignoratum est quippiam; F V, 15. sive illa (mala) ante provisa et expectata sint sive inveteraverint; T III, 32. sensus adsit, sive secetur quid sive avellatur a corpore; T III, 12. veniet tempus, ... sive retractabis sive properabis; T I, 76.
f. Wiederholung desselben Wortes: s. **adhibeo,** I. medicum (4 St.) B. I, S. 70, a. **non,** B, I, 2. sive (5 St.) B. II, S. 742, a.
g. Sätze: sive .. ad sapientiam perveniri potest ... sive hoc difficile est; F I, 3. sive celare poterit ‖ potuerit ‖, sive opibus magnis, quicquid fecerit, obtinere; F II, 71. sive ... maior aliqua causa ... hanc vim ingenuit, sive hoc ita fit fortuito; F V, 33. sive ipsa natura superiora adpetente, sive quod ... repellantur; T I, 40. sive propter magnitudinem rerum occupationemque hominum, sive etiam quod ... arbitrabantur; T IV, 6. sive .. ipse mundus deus est ... sive ... deus inest; N I, 52. sive deest naturae quippiam

sive abundat atque affluit || afluit ||; D I, 61. sive haec ad utilitatem vitae constituta sunt a principibus rerum publicarum, ut ..., sive haec in errore inperitorum posita esse ... didicimus; R I, 56. sive a viris in rerum publicarum varietate versatis inventa sive etiam in istorum otio ac litteris tractata res; R III, 4. sive quid mecum ipse cogito sive [aut] quid scribo aut lego; L II, 1. sive erroris obiciundi causa ... sive ... ignoratione docendi; L II, 47. sive oblectatio quaeritur animi requiesque curarum ... sive ratio constantiae virtutisque ducitur; O II, 6. sive honestum solum bonum est, ... sive, quod honestum est, id ita summum bonum est ..., ut ..; O III, 11. sive et simulatio et dissimulatio dolus malus est, ... sive vir bonus est is, qui ..; O III, 64.

2. **dreimal**: sive tu probabilem visionem, sive probabilem et, quae non impediatur, ... sive aliud quid proferes, quod sequare; A II, 33. quibus (Cimmeriis) aspectum solis sive deus aliquis sive natura ademerat sive eius loci ... situs; A II, 61. hunc ipsum sive finem sive extremum sive ultimum definiebas ..; F II, 5. haec sive vis sive ars sive natura ad scientiam rerum futurarum homini ... est ... data; N II, 163. f. 1, a. O I, 118. sive quod (ea disciplina) erat cognitu perfacilis, sive quod invitabantur ..., sive etiam, quia ..; T IV, 6. sive enim externus et adventicius pulsus animos dormientium commovet, sive per se ipsi animi moventur, sive quae causa alia est, cur ..; D II, 126. si .. non poterit sive causas defensitare sive populum contionibus tenere sive bella gerere; O I, 121.

3. **viermal**: sive illa (inania visa) cogitatione informantur ..., sive in quiete, sive per vinum, sive per insaniam; A II, 51. sive, quod honestum est, id sit summum bonum, sive voluptas sive horum utrumque coniunctum sive tria illa genera bonorum; T IV, 62. sive tu vatem sive tu omen audieris, sive immolaris sive avem aspexeris; D II, 149. sive in Academia vetere ... manserunt, sive Aristotelem et Theophrastum ... secuti sunt, sive ... rebus non commutatis inmutaverunt vocabula, sive etiam Aristonis ... sectam secuti sunt; L I, 38.

b. mit si, sin: sive enim Zenonem sequare ...; si vero Academiam veterem persequamur ..; A I, 7. — sive sensus extinguitur ...; sin vera sunt ..; T I, 97.

sobrie, nüchtern, mäßig: quam .. bonestum (sit) parce, continenter, severe, sobrie (vivere); O I, 106.

sobrinus, Vetter: sequuntur fratrum coniunctiones, post consobrinorum sobrinorumque, qui cum una domo iam capi non possint, in alias domos tamquam in colonias exeunt; O I, 54.

sobrius, nüchtern, mäßig: A. alqs: ne sobrius in violentiam vinulentorum incidat; T V, 118.

B, I. faciunt: ne vinulenti || vinolenti || quidem quae faciunt, eadem adprobatione faciunt, qua sobrii; A II, 52.

II. visa: interesse inter vigilantium visa et sobriorum et sanorum et eorum, qui essent aliter adfecti; A II, 53.

socer, Schwiegervater: I. agit: nihil (agebat) L. Paulus, ... socer optimi viri, filii mei? C 15.

habet: ipse .. socer in ore semper Graecos versus de Phoenissis habebat; O III, 82.

II, 1. appello: Q. || Quintus || Mucius augur multa narrare de C. Laelio socero suo memoriter et iucunde solebat nec dubitare illum ... appellare sapientem; Lae 1.

diligo: hac nos adulescentes benivolentia senes illos, L. Paulum, Ti. Gracchum, Scipionis nostri socerum, dileximus; Lae 101.

habeo: qui etiam socerum habere voluit eum, cuius ipse audacia potens esset; O III, 82.

2. nanciscor a: »qui (Pelops) quondam a socru || socero, socro || Oenomao rege Hippodameam raptis nanctust nuptiis«; T III, 26.

narro de: f. 1. appello.

venio ad: C. Fannius et Q. Mucius ad socerum veniunt post mortem Africani; Lae 5.

III, 1. audacia: f. II, 1. habeo.

2. bellum cum: non .. (Pompeius) cum socero bellum gessisset; T I, 86.

IV. cum: cum soceris generi non lavantur; O I, 129.

socia f. **socius,** b.

societas, Gemeinschaft, Gemeinsamkeit, Teilnahme, Vereinigung, Gesellschaft, Verbindung: I. **absolut**: 1. est: quoniam unam societatem hominum esse volumus; F V, 67. si .. neque deus est effector somniorum neque naturae || est || societas ulla cum somniis; D II, 147. quorum (regnorum), ut ait Ennius, „nulla [regni] sancta societas nec fides est"; R I, 49. nec (cum esset) consensus ac societas coetus, quod est populus; R III, 43. quae sit coniunctio hominum, quae naturalis societas inter ipsos; L I, 16. est ... prima homini cum deo rationis societas; L I, 23. quam .. sancta sit societas civium inter ipsos; L II, 16. quod .. est apud Ennium: »nulla sancta societas nec fides regni est«; O I, 26. latissime .. patens hominibus inter ipsos omnibus inter omnes societas haec est; O I, 51. gradus .. plures sunt societatis hominum. ut enim ab illa infinita discedatur, propior est eiusdem gentis, nationis, linguae, qua maxume homines coniunguntur; O I, 53. prima societas in ipso coniugio est, proxima in liberis; O I, 54. omnium societatum nulla praestantior est, nulla firmior, quam cum viri boni ... sunt .. coniuncti; O I, 55. omnium societatum nulla est gravior, nulla carior quam ea, quae cum re publica est uni cuique nostrum; O I, 57. dirumpi necesse est, eam quae maxime est secundum naturam, humani generis societatem; O III, 21. hi sibi nihil iuris, nullam societatem communis utilitatis causa statuunt esse cum civibus; O III, 28. nulla est .. societas nobis cum tyrannis; O III, 32. num ista societas talis est, ut nihil suum cuiusque sit? O III, 53. societas est, ... latissime quidem quae pateat, omnium inter omnes; O III, 69. ut inter omnes esset societas quaedam, maior autem, ut quisque proxume accederet; Lae 19. quae si quos inter societas aut est aut fuit aut futura est; Lae 83. haec est .. societas, in qua omnia insunt, quae putant homines expetenda; Lae 84.

patet: nihil est ... quod latius pateat quam ... quasi quaedam societas et communicatio utilitatum; F V, 65. f. est; O I, 51. III, 69.

potest: f. II, 1. teneo.

procreat: hominum .. societas et communitas ... iustitiam procreavit; N III, 38.

proficiscitur: a quo initio profectam communem humani generis societatem persequimur; F III, 62.

videntur: quam graves, quam difficiles plerisque videntur calamitatum societates! Lae 64.

2. sum: quid est .. civitas nisi iuris societas? R I, 49.

II. **nach Verben:** 1. appeto: (animal) appetens .. convictum hominum ac societatem; F IV, 18.
coëo: pina ... cum parva squilla quasi societatem coit comparandi cibi; N II, 123. quom animus ... societatem .. caritatis coierit cum suis; L I, 60.
commemoro: semper (sapiens vir) officio fungetur utilitati consulens hominum et ei, quam saepe commemoro, humanae societati; O III, 31.
concilio: quam (societatem generis humani) conciliavit ipsa natura; Lae 20.
concludo: vgl. 4. concludo ab.
coniungo: siquidem meministi esse inter homines natura coniunctam societatem; O III, 53.
consequor: cuius (Platonis) et vita et oratio consecuta mihi videtur difficillimam illam societatem gravitatis cum humanitate; L III, 1.
conservo: ut .. conservetur omnis homini erga hominem societas, coniunctio, caritas; F III, 69.
constituo: ab iis (dis) .. constitutam inter homines societatem evertunt; O III, 28.
contineo: qua (ratione) societas hominum inter ipsos et vitae quasi communitas continetur; O I, 20. in qua (sapientia) continetur deorum et ‖ [deorum et] ‖ hominum communitas et societas inter ipsos; O I, 153. quibus vitae societas contineretur; O III, 70.
desero: deserunt .. vitae societatem; O I, 29.
devincio: est .. unum ius, quo ‖ quoi ‖ devincta est hominum societas; L I, 42. tum artibus, tum opera, tum facultatibus devincire (debemus) hominum inter homines societatem; O I, 22.
dico: f. tueor; F V, 65.
dirimo: ii dirimunt communem humani generis societatem; O III, 28.
disrumpo: f. I, 1. est; O III, 21.
distraho: quae sententia omnem societatem distrahit civitatis; O III, 28.
everto: societas hominum et communitas evertatur necesse est; O III, 22. f. constituo.
expeto: societas quoque hominum ... per se *est* expetenda; L I, 49.
expono: f. 4. abhorreo a.
habeo: cum hoc genere philosophiae ... magnam habet orator societatem; Fa 3.
ineo: propter necessitatem vitae ... initam esse cum hominibus communitatem et societatem; O I, 158.
persequor: f. I, 1. proficiscitur.
perspicio: si hominum inter ipsos societatem coniunctionemque perspexeris; L I, 28.
recordor: qui cum servis, cum libertis, cum clientibus societates ... recordetur; P 46.
servo: ut .. societas hominum coniunctioque servetur; O I, 17. ut difficillimum sit servare „sanctam societatem"; O I, 26. optime .. societas hominum coniunctioque servabitur; O I, 50.
specto: communitas ac societas vitae (erit spectanda); O I, 45.
teneo: quo iure societas civium teneri potest, cum par non sit condicio civium? R I, 49.
tollo; haud scio an ... fides etiam et societas generis humani ... tollatur; N I, 4. tollit convictum humanum et societatem; O III, 21. qua (societate) sublata beneficentia, liberalitas ... funditus tollitur; O III, 28.
tueor: animi affectio ... hanc, quam dico, societatem coniunctionis humanae munifice et aeque tuens; F V, 65. (honestum) versatur .. in hominum societate tuenda; O I, 15. quae (virtus) constat ex hominibus tuendis, id est ex societate generis humani; O I, 157. quod (officium) ad coniunctionem hominum et ad societatem tuendam valet; O I, 158.
volo: qui (sibi) .. cum omni hominum genere nullam iuris communionem, nullam humanitatis societatem velit; R II, 48.
2. adfero: qui multam utilitatem rei publicae atque hominum societati ... adferre possis; O III, 30.
consulo: f. 1. commemoro.
servio: tu cum hominibus consulere debeas et servire humanae societati; O III, 52.
3. careo: carere ... societate victus, sermone omnino familiari; T V, 63.
4. abhorreo a: id a communitate et ea, quam exposui, caritate ac societate humana non abhorrebit; F V, 66.
adduco ex: quod ex infinita societate generis humani ... ita contracta res est et adducta in angustum, ut ..; Lae 20.
cerno in: est .. primum (principium), quod cernitur in universi generis humani societate; O I, 50. quae (virtutes) in communitate cernuntur et in societate generis humani; O III, 118.
concilio ad: eadem .. natura vi rationis hominem conciliat homini et ad orationis et ad vitae societatem; O I, 12.
concludo ab: artior .. colligatio est societatis propinquorum; ab illa enim inmensa societate humani generis in exiguum angustumque concluditur; O I, 53.
confero in: quia nihil conferunt in eam (vitae societatem) studii; O I, 29.
contraho ex: f. adduco ex.
convoco ad: qui dissipatos homines ... ad societatem vitae convocavit; T I, 62. — in: tu dissipatos homines in societatem vitae convocasti; T V, 5.
descendo ad: ad quas (calamitatum societates) non est facile inventu qui descendant; Lae 64.
diiungo ad: vigilantes animi ... diiungunt .. se a societate divina vinclis corporis inpediti; D I, 110.
discedo ab: f. I, 1. est; O I, 53.
facesso ab: ab omni societate rei publicae ... paulisper facessant rogemus; L I, 39.
insum in: f. I, 1. est; Lae 84.
nascor ad: nos ... natos .. esse ... ad societatem communitatemque generis humani; F IV, 4. quom .. (animus) se ad civilem societatem natum senserit; L I, 62.
pertineo ad: pertinet .. (actio) ad societatem generis humani; O I, 153.
provideo ad: cetera quam sint provisa sapienter ad illam civium beate et honeste vivendi societatem; R IV, 3.
sevoco a: cum .. est somno sevocatus animus a societate et a contagione corporis; D I, 63.
sum e: falsum est omnis animi voluptates esse e corporis societate; F II, 106.
trudo in: in quorum (pecorum) societatem et hominem et sapientem trudere nefas esse; A fr 20 (Z. 18).
versor in: id .. (fidei bonae nomen) versari in tutelis, societatibus; O III, 70.
III. **nach Adjectiv:** situs in: quod (ius hominum) situm est in generis humani societate; T I, 64.
IV. **nach Substantiven:** 1. conciliatrix: omitto ... orationis vim, quae conciliatrix est humanae maxime societatis; L I, 27.
conligatio: f. II, 4. concludo ab.
gradus: f. I, 1. est; O I, 53.
ius: violabit ius humanae societatis; O I, 2. quae (res) sunt in iure societatis humanae; O I, 60.
principia: quae naturae principia sint communitatis et societatis humanae; O I, 50.

vinculum: cum lex sit civilis societatis vinculum; R I, 49. eius (societatis) .. vinculum est ratio et oratio; O I, 50. cuius societatis artissimum vinculum est .. arbitrari ..; O III, 28.
2. custodia ad: in quibus (animi partibus ... inest ad humanam societatem iustitiae fida custodia; F II, 113.
V. Umstand: 1. coniungi: eum .. (hominem) esse coniunctum cum hominibus communi || omnibus humana || quadam societate; A I, 21. inter se .. (esse deos) quasi civili conciliatione et societate coniunctos; N II, 78. quae (ratio, oratio) ... homines coniungit .. naturali quadam societate; O I, 50. f. I, 1. est; O I, 53.
contineri: omnes inter se ... societate iuris contineri; L I, 35.
devincire: haec (eloquendi vis) nos iuris, legum, urbium societate devinxit; N II, 148. vinclum, quod primum homines inter se rei publicae societate devinxit; R I, 42. inter quos ea (beneficia) sunt, firma devinciuntur societate; O I, 56.
implicare: ut (homo) ... se implicet primum civium, deinde omnium mortalium societate; F II, 45.
teneri: in officiis deligendis id genus officiorum excellere, quod teneatur hominum societate; O I, 160.
2. causa: eos (homines) .. communitatis et societatis suae (causa natos esse); F III, 67.
in: in qua (societate) omnium rerum ... est servanda communitas; O I, 51. in vitae societate audiam civem digitis peccata dimetientem sua? P 26.

socio, vereinigen, verbinden: coetum: populus (est) ... coetus multitudinis iuris consensu et utilitatis communione sociatus; R I, 39. nihil est .. illi principi deo ... acceptius quam concilia coetusque hominum iure sociati; R VI, 13.
genus: quibus ex rebus quom omne genus hominum sociatum inter se esse intellegatur; L I, 32.
regnum: regnum suum cum illorum rege sociavit; R II, 13.

socius, teilnehmend, Genosse, Gefährte, Bundesgenosse: **a. masc.:** I, 1. deserunt: Lacedaemonios iniuste imperantes nonne repente omnes fere socii deseruerunt spectatoresque se otiosos praebuerunt Leuctricae calamitatis? O II, 26.
intuentur: te socii, te Latini intuebuntur; R VI, 12.
occidit: qui (Lucumo) Romuli socius in Sabino proelio occiderat; R II, 14.
praebent: f. deserunt.
sentiunt: sentit curia, campus, socii, provinciae, ut ... peccetur; N III, 69.
sequuntur, spectant: si quis item reliquos eiusdem consilii socios (roget), quid spectaverint, quid secuti sint; P 12.
2. sum: qui publice socii atque amici sunt; F V, 65. fuerat .. (Collatinus) in regibus expellendis socius Bruti consiliorum et adiutor; O III, 40.
II, 1. adiungo: te adiungo socium; F III, 9.
amitto: cum ... socios .. tuendae rei publicae, summos viros, amisissem; O II, 2.
concito: concitatis sociis et nomine Latino; R I, 31.
defendo: noster .. populus sociis defendendis terrarum iam omnium potitus est; R III, 35. si provincias, si socios aequitate et fide defendissent; O II, 27 (26).
habeo: quos socios res publica || [res publica] || habeat, quos amicos, quos stipendiarios; L III, 41. qui piratas inmunes, socios vectigales habemus; O III, 49.
praebeo: f. I, 1. deserunt.
puto: ut consiliorum omnium particeps et socius paene regni putaretur; R II, 35.
quaero: socium studii quaereret; O I, 158.
rogo: f. I, 1. sequuntur.
spolio: si socios spolias; P 43.
tueor: qui poterit socios tueri? L fr 3.
2. adfero: cuius (Aiacis) ... ingressio laetitiam attulit sociis, terrorem autem hostibus; T IV, 49. is quasi manus afferre videtur socio; O I, 23.
nego: nimis .. praefracte videbatur ... omnia publicanis negare, multa sociis; O III, 88.
parco: »imperia, potestates, legationes ... sociis parcunto«; L III, 9.
praesum: sic regum, sic imperatorum, sic magistratuum, sic patrum, sic populorum imperia civibus sociisque praesunt ut corporibus animus; R III, 37.
3. adfero a: cum Lysander ... ei (Cyro) .. dona a sociis adtulisset; C 59.
gero pro: bella aut pro sociis aut de imperio gerebantur; O II, 26.
reporto a: nihil .. praeter laudem bonis atque innocentibus neque ex hostibus neque a sociis reportandum; L III, 18.
III. beneficus in: cum in hos (socios) benefici esse deberemus; O III, 88.
iniquus in: desitum est .. videri quicquam in socios iniquum; O II, 27.
nefarius in: multa praeterea commemorarem nefaria in socios; O II, 28.
IV, 1. benivolentia: quod (imperium) gloria debet fultum esse et benivolentia sociorum; O III, 88.
direptio, expilatio: tanta ... expilatio direptioque sociorum, ut ..; O II, 75. hinc ... expilationes direptionesque sociorum et civium (nascuntur); O III, 36.
foedera, iura: sociorum nominisque Latini iura neglexit ac foedera; R III, 41.
2. iudicia pro: inde tot iudicia de fide mala, tutelae, mandati, pro socio, fiduciae; N III, 74.
V. a: (archipirata) aut interficiatur a sociis aut relinquatur; O II, 40. quom (Scipio) ... domum reductus ... est a patribus conscriptis, populo Romano, sociis et Latinis; Lae 12.
sine: quia sine sociis nemo quicquam tale conatur; Lae 42.
b. femin.: »Titanum suboles, socia nostri sanguinis, generata Caelo«; T II, 23.

socors, träge, gleichgültig: ut excitaret homines non socordes ad veri investigandi cupiditatem; N I, 4.

socrus, Schwiegervater: f. **socer,** II, 2. nanciscor a.

sodalis, Genosse, Gefährte, Kamerad: I. scribit: pluribus verbis scripsit ad patrem tuum M. Iunius sodalis perite; L III, 49.
II, 1. habeo: habui semper sodales; C 45.
interficio: cur sodalis meus interfectus domi suae, Drusus? N III, 90.
2. persuadeo: hoc Anaximandro, populari et sodali suo, non persuasit; A II, 118.
III. frater: cum Epicurus ... Metrodori, sodalis sui, fratrem, Timocraten, ... totis voluminibus conciderit; N I, 93.
interitus: Theophrastus interitum deplorans Callisthenis, sodalis sui; T III, 21.
IV. cum: epulabar .. cum sodalibus omnino modice; C 45.

sodalitas, Genossenschaft, Verbrüderung: sodalitates .. me quaestore constitutae sunt sacris Idaeis Magnae Matris acceptis; C 45.

sol, Sonne, Sonnenschein, Sonnengott: I. **Subject:** abit: cum dormienti ei (Cyro) sol ad pedes visus esset, ter eum scribit frustra adpetivisse manibus, cum se convolvens sol || [sol] || elaberetur et abiret; D I, 46.

accedit: e quibus (igneis formis) sol, cuius magnitudine multis partibus terra superatur, circum eam ipsam volvitur, isque oriens et occidens diem noctemque conficit et modo accedens, tum autem recedens binas in singulis annis reversiones ab extremo contrarias facit, quarum in intervallo tum quasi tristitia quadam contrahit terram, tum vicissim laetificat; N II, 102. nisi vero loqui solem cum luna putamus, cum propius accesserit; N III, 27.

admonet: hic radiatus (sol) me intueri videtur admonens, ut crebro faciam mentionem sui; A II, 126.

attingit: cum sol ita locatus fuisset, ut lunam suo lumine non posset attingere; R I, 23.

cadit: si neque sidera neque sol neque caelum sub oculorum aspectum cadere potuissent; Ti 52.

comburit: solis et candor inlustrior est quam ullius ignis, quippe qui in inmenso mundo tam longe lateque conluceat, et is eius tactus est, non ut tepefaciat solum, sed etiam saepe comburat, quorum neutrum faceret, nisi esset igneus; N II, 40.

complet: sol, qui astrorum tenet principatum, ita movetur, ut, cum terras larga luce compleverit, easdem modo his, modo illis ex partibus opacet; N II, 49. ut (sol) cuncta sua luce lustret et compleat; R VI, 17.

conficit: sol duabus unius orbis ultimis partibus definiens motum cursus annuos conficit; N I, 87. annus, ubi sol suum totum confecit et peragravit orbem; Ti 32. ſ. accedit; N II, 102.

conlucet: ſ. conburit.

conlustrat: quorum (siderum) est princeps sol omnia clarissima luce conlustrans, multis partibus maior atque amplior quam terra universa; N II, 92.

contrahit: ſ. accedit; N II, 102. — convolvit: ſ. abit. — deficit: ſ. **deficio**, I. sol (3 St.) B. I, S. 628, a. — definit: ſ. conficit; N I, 87.

delectat: me (delectat) ... refrigeratio aestate et vicissim aut sol aut ignis hibernus; C 46.

discedit: eam .. causam Cleanthes adfert, cur se sol referat nec longius progrediatur solstitiali orbi itemque brumali, ne longius discedat a cibo; N III, 37.

dominatur: Cleanthes ... solem dominari et rerum potiri putat; A II, 126.

efficit: negat .. (Cleanthes) esse dubium, horum ignium sol utri similis sit, cum is quoque efficiat, ut omnia floreant; N II, 41. inflectens .. sol cursum tum ad septentriones, tum ad meridiem aestates et hiemes efficit; N II, 49. cum ... aspexissent .. solem eiusque cum magnitudinem pulchritudinemque, tum etiam efficientiam cognovissent, quod is diem efficeret toto caelo luce diffusa; N II, 95.

elabitur: ſ. abit.

est: quid potest esse sole maius? quem mathematici amplius duodeviginti partibus confirmant maiorem esse quam terram. quantulus nobis videtur! mihi quidem quasi pedalis; Epicurus autem posse putat etiam minorem esse eum, quam videatur, sed non multo; ne maiorem quidem multo putat esse, vel tantum esse, quantus videatur; A II, 82. sol quantus sit, quid ad illum (dialecticum)? A II, 91. quibus (rationibus) efficitur multis partibus solem maiorem esse quam terram; A II, 116. si (sapiens) fecerit, solem ipsum, quem deum censet esse, contempserit; A II, 116. erit ei persuasum etiam solem, lunam ... deos esse; A II, 119. quid tu, Epicure? loquere; putas solem esse tantulum? — ego || egone? || ne bis quidem tantum; A II, 123. nec magis adfirmabunt signum illud, si erunt mensi, sex pedum esse, quam solem, quem metiri non possunt, plus quam duodeviginti partibus maiorem esse quam terram; A II, 128. si, sol quantus sit, percipi non potest; A II, 128. responderint posse percipi, quantus sol sit; A II, 128. sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriaque perfecto, huic (Epicuro) pedalis fortasse; tantum enim esse censet, quantus videtur, vel paulo aut maiorem aut minorem; F I, 20. »quibus (Lacaenis virginibus) magis palaestra, Eurota || Eurotas ||, sol, pulvis ... studio est«; T II, 36. solem, lunam, sidera (Chrysippus deos dicit esse); N I, 39. ne sit .. sol, ne luna, ne stellae; N I, 88. haud sane intellego, cur non idem, sol sit an nullus sit, dubitare possit; N II, 4. cum sol igneus sit Oceanique alatur umoribus, necesse est aut ei similis sit igni, quem adhibemus, ... aut ei, qui ..; N II, 40. solem .. animantem esse oportet; N II, 41. sol maiorne quam terra sit an tantus, quantus videatur; D II, 10. aut .. nullus (sol alter) esse potest, aut sit sane, ut visus est, modo ne sit molestus; R I, 32. ſ. comburit. conlustrat. efficit; N II, 41.

exoritur: »a sole exoriente supra Maeotis paludes nemo est, qui« ..; T V, 49. »simul aureus exoritur sol«; D I, 108.

facit: ſ. accedit; N II, 102. comburit.

fruitur: ſ. II, 1. dico; N I, 84.

habet: quare ... et sol et luna et stellae sensum ac mentem haberent; N III, 18. sol, luna quem motum habeat? D II, 10. Lucifer deinde et sancta Mercuri stella cursum habent solis celeritati parem, sed vim quandam contrariam, eaque concursatione, *quam* inter se || ea .. inter se concursationes, al. || habent Lucifer, Mercurius, sol, alii alios vincunt vicissimque vincuntur; Ti 29.

inflectit: ſ. efficit; N II, 49.

inlucescit: cum .. tertio die sol inluxisset; N II, 96.

intuetur: ſ. admonet. — laetificat: ſ. accedit; N II, 102. — loquitur: ſ. accedit; N III, 27.

lustrat: ſ. complet; R VI, 17.

obit: in reliquis orientis aut obeuntis solis ultimis ... partibus; R VI, 22.

obtinet: subter mediam fere regionem sol obtinet, dux et princeps et moderator luminum reliquorum, mens mundi et temperatio, tanta magnitudine, ut ..; R VI, 17.

occidit: ſ. **occido**, sol (4 St.) B. II, S. 793, a.

opacat: ſ. complet; N II, 49. — oritur: ſ. **orior**, I. sol (3 St.) B. II, S. 854, a.

peragrat: ſ. conficit; Ti 32.

possidet: nisi forte Manilius interdictum aliquod inter duos soles putat esse componendum, ut ita caelum possideant, ut uterque possederit; R I, 20.

potest: ſ. attingit. cadit. est; A II, 82. R I, 32.

potitur: ſ. dominatur.

progreditur: ſ. discedit.

recedit: »interea sol albus recessit in infera noctis«; D I, 108. ſ. accedit; N II, 102.

refert: ſ. discedit.

solet: erat .. tum haec nova et ignota ratio, solem lunae oppositu solere deficere; R I, 25.

stat: cum ille sol, qui tanta incitatione fertur, ut, celeritas eius quanta sit, ne cogitari quidem possit, tamen nobis stare videatur; A II, 82. Hicetas Syracosius || Syracusius ||, ut ait Theophrastus, caelum, solem ... stare censet; A II, 123.

tenet: ſ. complet; N II, 49.
tepefacit: ſ. comburit.
vagatur: luna ... isdem spatiis vagatur, quibus sol; N II, 103.
videt: si hoc uno quicquam sol vidisset indignius; O II, 28.
videtur: ut olim deficere sol hominibus exstinguique visus est; R VI, 24. quoniam sol paululum a meridie iam devexus videtur; L fr 4. ſ. admonet. est; A II, 82. F I, 20. D II, 10. stat; A II, 82. vgl. II, 1. video.
vincit: ſ. habet; Ti 29.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: accendo: deus ipse solem quasi lumen accendit ad secundum supra terram ambitum; Ti 31.
adiungo: septimum solem (Xenocrates) adiungit octavamque lunam; N I, 34.
alo: ali .. solem, lunam, reliqua astra aquis; N III, 37.
antegredior: quae (stella Veneris) Φωσφόρος Graece, Lucifer Latine dicitur, cum antegreditur solem, cum subsequitur autem, Ἕσπερος; N II, 53.
appeto: ſ. I. abit.
aspicio: ſ. I. efficit; N II, 95.
consequor: hunc (solem) ut comites consequuntur Veneris alter, alter Mercurii cursus; R VI, 17. mensis .., quando luna lustrato suo cursu solem consecuta est; Ti 32.
contemno: ſ. I. est; A II, 116.
convolvo: ſ. I. abit.
dico: eundem .. (Socratem) et solem et animum deum dicere; N I, 31. solem dicam aut lunam aut caelum deum? ergo etiam beatum? quibus fruentem voluptatibus? et sapientem? N I, 84. solem dico et lunam; N II, 80.
exstinguo: quo quidem anno P. Africanus sol alter extinctus est; N II, 14. ſ. I. videtur.
fero: ut ii, qui sub Novis solem non ferunt, item ille (Antiochus) ... umbram secutus est; A II, 70. ſ. I. stat; A II, 82.
gemino: quae (causa) terret animos ... sole geminato, quod ... Tuditano et Aquilio consulibus evenerat; N II, 14.
intueor: qui † cum acriter oculis deficientem solem intuerentur; T I, 73. sicut intueri solem adversum nequitis, eiusque radiis acies vestra sensusque vincitur; R VI, 19.
loco: ſ. I. attingit.
metior: ſ. I. est; A II, 128.
metuo: si me audietis, adulescentes, solem alterum ne metueritis; R I, 32.
moveo: moveri .. solem et lunam et sidera omnia; N II, 44. ſ. I. complet; N II, 49.
obscuro: cum obscurato sole tenebrae factae essent repente; R I, 25. cum subito sole obscurato (Romulus) non conparuisset; R II, 17.
pono: quid est, quod te inpediat aut solem aut mundum ... in deorum numero || natura || ponere? N I, 87.
refero: ſ. I. discedit.
subsequor: ſ. antegredior.
tollo: solem .. e mundo tollere videntur || ii ||, qui amicitiam e vita tollunt; Lae 47.
video: qui (asoti) solem, ut aiunt, nec occidentem umquam viderint nec orientem; F II, 23. cum videmus ... eorum .. omnium (temporum) moderatorem et ducem solem; T I, 68. solem prae iaculorum multitudine et sagittarum non videbitis; T I, 101. numquam vidi solem aut mundum beatum; N I, 96. cum .. horum insignia, solem, lunam stellasque, vidissent; N I, 100. et cum duo visi soles sunt || essent || ..., et cum sol nocte visus est || esset ||; D I, 97. qui se duo soles vidisse dicant; R I, 15. quod duo soles visos esse constaret; R I, 19. quid mihi L. Pauli nepos ... quaerit, quo modo duo soles visi sint? R I, 31. ſ. I. abit. est; R I, 32.
vinco: ſ. I. habet; Ti 29.
volvo: ſ. I. accedit; N II, 102.

2. **Dativ**: do: qui (Alcmaeo) soli et lunae ... divinitatem dedit; N I, 27.
obsisto: qui (Ennius) ut scribit, anno trecentesimo quinquagesimo || quinq. ccc, al. || fere post Romam conditam »Nonis Iunis soli luna obstitit et nox«; R I, 25.
officio: umbra terrae soli officiens noctem efficit; N II, 49.
oppono: (luna) subiecta atque opposita soli radios eius et lumen obscurat; N II, 103. quando .. eadem luna subiecta atque opposita soli nostris oculis eius lumen obscuret; D II, 17.
servio: qui nesciamus, soli an aetheri serviamus; A II, 126.
subicio: ſ. oppono.
succedo: fiebat, ut soli luna totidem conversionibus in aere illo, quot diebus in ipso caelo, succederet; R I, 22.

3. **mit Präpositionen**: accipio a: luna ... eam lucem, quam a sole accepit, mittit in terras; N II, 103.
cado in: cur (beatitas, beatitudo) .. in solem illum ... cadere non potest? N I, 95.
compono inter: ſ. I. possidet.
congredior cum: tum (luna) congrediens cum sole, tum digrediens || degred. ||; N II, 103.
conluceo a: quod .. || quia, al. || (mare) nunc, qua a sole conlucet, albescit; A II, 105.
discedo a: neque (stella Mercurii) a sole longius umquam unius signi intervallo discedit tum antevertens, tum subsequens; N II, 53. neque umquam (stella Veneris) ab sole duorum signorum intervallo longius discedit tum antecedens, tum subsequens; N II, 53.
disto a: quantum ... (luna) alio intervallo distet a sole, cuius lumine conlustrari putatur; D II, 91.
mitesco a: cum .. adfecta iam prope aestate uvas a sole mitescere tempus est; fr I, 17.
nuntio de: de isto altero sole quod nuntiatum est in senatu; R I, 15.
ostendo de: »quod de sole ostentumst tibi«; D I, 45.
produco in: doctrinam ... non modo in solem atque in pulverem, sed in ipsum discrimen aciemque produxit; L III, 14.
sum a: ut ..., si est calor a sole, (aves) se opponant; N II, 129.

III. **nach Adjectiv**: similis: solis numquidnam aut lunae ... simile vidisti? N I, 87.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: abscessus: quod pars earum (regionum) adpulsu solis exarserit, pars obriguerit nive pruinaque longinquo solis abscessu; N I, 24.
accessus: (posset) solis accessus discessusque solstitiis brumisque cognosci? N II, 19. eiusdem .. solis tum accessus modici, tum recessus et frigoris et caloris modum temperant; N II, 49.
anfractus: cum aetas tua septenos octiens solis anfractus reditusque converterit; R VI, 12.
appetitio: ex triplici adpetitione solis triginta annos Cyrum regnaturum esse portendi; D I, 46.
appulsus: ſ. abscessus.
ardor: iunctis ex anima tenui et ex ardore solis temperato ignibus (animus) insistit; T I, 43. »e quo (corpore) liquatae solis ardore excidunt guttae«; T II, 25. medium (cingulum) ... solis ardore torreri; R VI, 21. vestita .. (uva) pampinis ... nimios solis defendit ardores; C 53.
aspectus: quibus (Cimmeriis) aspectum solis

sive deus aliquis sive natura ademerat sive eius loci, quem incolebant, situs; A II, 61.
calor: quae (uva) et suco terrae et calore solis augescens; C 53.
candor: f. I. comburit.
celeritas: f. I. habet; Ti 29. stat; A II, 82.
circumitus: circumitus .. solis orbium v et LX et CCC ... conversionem conficiunt annuam; N II, 49. circumitus solis et lunae ... spectaculum hominibus praebent; N II, 155.
circumvectio: ut terram lunae cursus proxime ambiret eique supra terram proxima solis circumvectio esset; Ti 29.
conversio: cum solis et lunae et quinque errantium ad eandem inter se comparationem ... est facta conversio; N II, 51.
curriculum: ratione .. et mente divina ad originem temporis curriculum inventum est solis et lunae; Ti 29.
cursus: solis annuos cursus spatiis menstruis luna consequitur; N II, 50.
defectio: f. **defectio,** I, 1. est; R I, 25. — II. facio. praedico (6 St.) B. I, S. 625, b.
discessus: f. accessus; N II, 19.
distinctio: quartam causam esse ... solis, lunae siderumque omnium distinctionem, varietatem, pulchritudinem, ordinem; N II, 15.
efficientia: f. I. efficit; N II, 95.
ignis: cum solis ignis similis eorum ignium sit, qui sunt in corporibus animantium; N II, 41.
lumen: luna .. suo lumine an solis utatur? D II, 10. f. II, 2. oppono. 3. disto a.
lustratio: huius (solis) hanc lustrationem eiusdem incensa radiis menstruo spatio luna complet; N I, 87.
lux: ut .. obscuratur et offunditur luce solis lumen lucernae, ... sic ..; F III, 45. cum id ... reliquis eiusdem disciplinae solis luce videatur clarius; D I, 6.
magnitudo: solis .. magnitudinem ... — vos ergo huius magnitudinem quasi decempeda permensi refertis; A II, 126. qui ceteras res eodem modo quo ‖ modo ‖ magnitudinem solis adprobat ...; magnitudo autem solis percipi non potest; A II, 128. tibi ... magnitudinem solis probabo; F I, 28. f. I. accedit; N II, 102. efficit; N II, 95.
mentio: f. I. admonet.
motus: cum Archimedes lunae, solis, quinque errantium motus in sphaeram inligavit; T I, 63. qui solis et lunae reliquorumque siderum ortus, obitus motusque cognorunt; D I, 128. in quo (sphaerae genere) solis et lunae motus inessent et earum quinque stellarum, quae ..; R I, 22.
obitus: »se .. (Iovis satelles) obitu a solis nitidos convertit ad ortus«; D I, 106. f. motus; D I, 128.
obscuratio: in interitu Romuli, † qui ‖ qui in ‖ obscuratione solis est factus ‖ † factus, raptus ‖; fr V, 54.
orbis: »dextrorsum orbem flammeum radiatum solis liquier cursu novo«; D I, 44. cum tota se luna sub orbem solis subiecisset; R I, 25.
ordo: f. distinctio.
ortus: »solis ad ortum conversa (Iovis species)«; D I, 20. si luna paulo ante solis ortum defecisset in signo Leonis; D I, 121. f. motus; D I, 128. obitus.
partes: f. I. obit.
pulchritudo: f. distinctio. I. efficit; N II, 95.
radii: ut, quem ad modum stellae in radiis solis, sic istae (accessiones) in virtutum splendore ne cernantur quidem; F V, 71. omnia ista ... in virtutis tamquam in solis radios incurrere; F V, 90. in infimo .. orbe luna radiis solis accensa convertitur; R VI, 17. f. lustratio. II, 1. intueor; R VI, 19. — 2. oppono; N II, 103.
recessus: f. accessus; N II, 49.
reditus: homines .. populariter annum tantum modo solis, id est unius astri, reditu metiuntur; R VI, 24. f. anfractus.
regio: cum (luna) est e regione solis; N II, 103. quando illa (luna) e regione solis facta incurrat in umbram terrae; D II, 17.
tactus: f. I. comburit.
varietas: f. distinctio.
vis: cum .. ea vi solis efficiantur, quae videmus; D II, 89.
2. **mit Präpositionen:** accessus ad: cuius (lunae) tenuissimum lumen facit proximus accessus ad solem, digressus autem longissimus quisque plenissimum; N II, 50.
intervalla a: intervalla infinita ... a sole ad Martis, inde ad Iovis ... stellam; D II, 91.
res de: quae res tandem inciderat? inquit Philus, tum ille (Scipio): de solibus istis duobus; R I, 17.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** terrere: f. II, 1. gemino.
abl. comp.: si ea, quae dixi, sole ipso illustriora et clariora sunt; F I, 71. f. I. est; A II, 82.
2. **Präpositionen:** a: Diogenes liberius, ut Cynicus, Alexandro ... „nunc quidem paululum“, inquit, „a sole“; T V, 92. f. I. exoritur; T V, 49. **a,** V, 3, c. sole (3 St.) B. I, S. 17, b.
in: ut in sole ... lucernam adhibere nihil interest; F IV, 29. cuius (sphaerae) singulae conversiones idem efficiunt in sole et in luna; N II, 88.
VI. **Lücke:** ex quo ... incideret luna tum in eam metam, quae esset umbra terrae, cum sol e regione *; R I, 22.

solacium, Trost, Hülfsmittel, Zuflucht: I. sunt: haec sunt solacia, haec fomenta summorum dolorum; T II, 59.
II, 1. adfero: magnum .. adfert ‖ adferret, al. ‖ mihi aetas ipsa solacium; Lae 104.
habeo: nec habere ne spei quidem extremum et tamen commune solacium; N III, 14.
2. privo: et domesticis et forensibus solaciis ornamentisque privati; T I, 84.
III. consolari: me ipse consolor, et maxime illo solacio, quod ..; Lae 10.
oblectare: illa (virtus) se multis solaciis oblectat; R III, 40.

solarium, Sonnenuhr, Uhr: cum solarium vel discriptum vel ‖ aut ‖ ex aqua contemplere; N II, 87.

soleo, pflegen, gewohnt sein: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** in his deliberationibus consumebatur oratio, idque et saepe alias et quodam liberiore, quam solebat, ... die; Fa 2. vgl. 2. somnus.
2. **persönlich:** alqs: eam quoque ... correctionem explicabo, sicut solebat Antiochus; A I, 35. ego non minus commotus, quam soleo in causis maioribus; A II, 64. locos .. quosdam ... transferam ..., ut ab Homero Ennius ... solet; F I, 7. nolim .. mihi fingere asotos, ut soletis; F II, 23. qui haec didicerunt, quae ille contemnit, sic solent; F II, 26. collige omnia, quae soletis; F II, 84. attendes .., ut soles, diligenter; F III, 6. ut eos (libros) ipse, ut solebam, depromerem; F III, 7. non mehercule, inquam, soleo temere contra Stoicos; F IV, 2. licet .., ut vos quoque soletis, fingere aliquid docendi causa; F IV, 38. cum audissem Antiochum, .. ut solebam, cum M. Pisone; F V, 1. tum ille amicissime, ut solebat: nos vero, inquit ..; F V, 6. tu .., ut

soles, dices ista ipsa obscura planius; T IV, 10. ut ... ea .. conlatione utamur aliquando, sed parcius, quam solent Stoici; T IV, 27. quamvis licet insectemur istos, ut Carneades solebat; T IV, 53. quibus (laqueis Stoicorum) usum me pluribus, quam soleo, intellego; T V, 76. tum Velleius fidenter sane, ut solent isti, ... audite, inquit ..; N I, 18. tum Cotta comiter, ut solebat: „atqui", inquit ..; N I, 57. neque sententiis solum copiose (a te dictum esse), sed verbis etiam ornatius, quam solent vestri; N I, 58. neque tu me celas, ut Pythagoras solebat alienos; N I, 74. cum .. (haec), ut Zeno solebat, brevius angustiusque concluduntur; N II, 20. idem .. (Zeno) similitudine, ut saepe solet, rationem conclusit hoc modo; N II, 22. spero .. te, ut soles, bene paratum venire; N III, 2. cum uterer, qua soleo, praesagitione divina; D I, 123. eam (expectationem) vinces, ut soles; R I, 37. ut ille solebat, ita nunc mea repetet oratio populi || Romani || originem; R II, 3. quaero .. a te, Quinte, sicut illi solent; L II, 12. ut solemus, e fontibus eorum (Stoicorum) iudicio ... nostro ... hauriemus; O I, 6. cum ... cum illis (publicanis) sic agere (deberemus), ut cum colonis nostris soleremus; O III, 88. domi in hemicyclio sedentem, ut solebat; Lae 2. si, quem ad modum soles de ceteris rebus, ... sic de amicitia disputaris; Lae 16. tibi concedo, quod in XII scriptis solemus, ut calculum reducas; fr V, 60.

alqd: contingebat in eo, quod plerisque contra solet, ut ..; fr VI, 14.

cives: primum mihi videmini ... facere idem, quod seditiosi cives solent; A II, 13.

interpretes: ut interpretes indiserti solent; F III, 15.

Musae: silent .. diutius Musae Varronis quam solebant; A I, 2.

praetores: QUAE (pacta, promissa) NEC VI NEC DOLO MALO, ut praetores solent, FACTA SINT; O III, 92.

senatus: senatus, quos ad soleret, referendum censuit; N II, 10.

somnus: me ... artior quam solebat somnus complexus est; R VI, 10.

tribuni: ut seditiosi tribuni solent, occludi tabernas iubes? A II, 144.

vox: eo .. nunc fit illud, ... ut minus multos tabella condemnet, quam solebat vox; L III, 39.

II. **mit Infinitiv**: quod .. solet eis etiam accidere, qui ..; T IV, 60. etenim si loca, si fana ... adamare solemus; F I, 69. in quo frustra iudices solent ... addere: „si quid mei iudicii est"; F II, 36. ad aegros ... medicos solemus adducere; D II, 9. haec ... facile adduci solent ut in bonis rebus esse negent; P 14. quid .. est, quod non numquam dubitationem adferre soleat? O III, 18. qua aetate qui exercentur, laude adfici solent; O II, 47. nihil potest esse indoctius, quam quod a vobis adfirmari solet; N II, 48. quod vos .. adiungere soletis; F II, 118. id quod admirari saepe soleo; T III, 8. saepe numero admirari soleo ... tuam sapientiam; C 4. si sapientiam meam admirari soletis; C 5. id .. te cum Laelio admirari solere dixisti; C 85. agere: vgl. I, 2. alqs; O III, 88. qui gallinas alere permultas quaestus causa solerent; A II, 57. quid .. censemus superiorem illum Dionysium quo cruciatu timoris angi solitum? O II, 25. quod eo errore careo, quo amicorum decessu plerique angi solent; Lae 10. ut ... id a sciente animadverti solet, sic ..; O I, 145. ut equis vetulis teneros anteponere solemus; Lae 67. quae (virtutes) in voluntate positae magis proprio nomine appellari solent; F V, 36. eam .. virtutem σωφροσύνην vocant, quam soleo equidem tum temperantiam, tum moderationem appellare; T III, 16. quia ... nec qui ... male rem gessit, frugi appellari solet; T III, 17. quem (Zenonem) Philo noster coryphaeum appellare Epicureorum solebat; N I, 59. quas (Musas) Pieridas et Pierias solent poëtae appellare; N III, 54. nos eam partem philosophiae „de moribus" appellare solemus; Fa 1. agros .. et aedificia ... qui bona nec putare nec appellare soleat; R I, 27. quae (senilis stultitia) deliratio appellari solet; C 36. nec sicut vulgus, sed ut eruditi solent appellare sapientem; Lae 6 (7). animus hominis dives, non arca, quae appellari solet; P 44. ego neque in causis ... argumentari soleo; N III, 9. qui (Stoici) breviter astringere solent argumenta; T III, 13. ut ex te audire soleo; D I, 29. quibus non modo non orbari, sed etiam augeri senectus solet; C 17. hoc modo Romulum auspicari solitum putas? D II, 78. solitos esse in epulis canere convivas ad tibicinem de clarorum hominum virtutibus; T I, 3. quod avis illa victa silere soleret, canere, si vicisset; D I, 74. quia galli victi silere solerent, canere victores; D II, 56. an illae aves, nisi cum vicerunt, canere non solent? D II, 56. pueros .. matres et magistri castigare etiam solent; T III, 64. utrumque immanitate et feritate quadam proponenda castigari solet; T IV, 66. celare: vgl. I, 2. alqs; N I, 74. curiam nostram ... solebam intuens Scipionem, Catonem, Laelium ... cogitare; F V, 2. de quo (Homero Ennius) videlicet saepissime vigilans solebat cogitare et loqui; R VI, 10. eos .. (viros) esse ipsos, quos nos colere, precari venerarique soleamus; N I, 119. quod spernerentur ab iis, a quibus essent coli soliti; C 7. ex se .. natos (Saturnus) comesse fingitur solitus; N II, 64. corporis commoda cum externis ... comparari solent; O II, 88. ii solent in deliberando honestum cum eo, quod utile putant, comparare, boni viri non solent; O III, 18. C. Drusi domum compleri a consultoribus solitam accepimus; T V, 112. haec avis scribitur conchis se solere complere; N II, 124. quae solebant quondam conpleri severitate iucunda Livianis et Naevianis modis; L II, 39. Cratippus solet rationem concludere hoc modo; D I, 71. ita .., cum magis properant, concludere solent; D II, 41. condi iam tum solitum esse carmen; T IV, 4. Rutilius ... sub ipsis Numantiae moenibus solebat mecum interdum eius modi aliquid conquirere; R I, 17. etiam singulis a dis inmortalibus consuli et provideri solet; N II, 164. quod quisquam divinorum aut respondere soleat aut consuli, quid bonum sit; D II, 10. quae (virtus) etiam populos universos tueri eisque optume consulere soleat; Lae 50. in quibus (generibus) deliberare homines et consultare de officio solerent; O III, 7. hoc ... Zeno ... contendere et magna voce dicere solebat, eum esse beatum ..; T III, 38. contionari (Dionysius) ex turri alta solebat; T V, 59. ut .. cupiditatibus principum et vitiis infici solet tota civitas, sic emendari et corrigi continentia; L III, 30. qui (praefectus) apud Graecos creari solet; R IV, 6. cum mendaci homini ne verum quidem dicenti credere soleamus; D II, 146. ad militiam euntibus dari solitos esse custodes; R IV, 3. ubi Demosthenes et Aeschines inter se decertare soliti sunt; F V, 5. quo in loco ad fluctum aiunt declamare solitum Demosthenem; F V, 5. quod alii rectum opinantes aegritudini se solent dedere; T III, 71. maior .. pars eo fere deferri solet, quo a natura ipsa deducitur; O I, 147. erat .. tum haec nova ... ratio, solem lunae opposita solere deficere; R I, 25. illud superius (decorum) sic fere definiri solet; O I, 96.

Carneadem ... solitum esse *eo* delabi interdum, ut diceret ..; A II, 59. nec .. solum utrum honestum an turpe sit, deliberari solet; O I, 10. ſ. consultare. eos ad imperandum deligi solitos; O II, 42. quam (tabulam) Cleanthes sane commode verbis depingere solebat; F II, 69. quae C. Salinator, quae Sp. Albinus ... deplorare solebant; C 7. sua voluntate sapientem descendere ad rationes civitatis non solere; R I, 11. vos ... soletis ..., quam sint omnia ... apta, describere; N I, 47. nos .. quoniam contra omnes, qui *se scire arbitrantur*, dicere, quae videntur, solemus; A II, 7. ut solent dicere; A II, 36. quae id (ovum) gallina peperisset, dicere solebant; A II, 57. quod interdum soletis dicere; A II, 58. qua (reprehensione) solebat dicere Antiochus Philonem maxime perturbatum; A II, 111. qui sapiens sit aut fuerit, ne ipsi quidem solent dicere; A II, 145. varium poëma, varia oratio, varii mores, varia fortuna, voluptas etiam varia dici solet; F II, 10. hoc frequenter dici solet a vobis; F II, 12. ut A. Varius ... dicere consessori solebat; F II, 62. neque .. in aliqua parte, sed in perpetuitate temporis vita beata dici solet; F II, 87. duorum ... contra superius dici solet non omne bonum esse laudabile; F III, 27. quis .. misericordiam aut ipsam iracundiam morbum solet dicere? F III, 35. quamquam tu hanc (linguam) copiosiorem etiam soles dicere; F III, 51. barbati, ut nos de nostris solemus dicere; F IV, 62. de vacuitate doloris eadem fere dici solent, quae de voluptate; F V, 21. Staseam Neapolitanum, doctorem illum tuum, ... aliquanto ista secus dicere solitum; F V, 75. scio ab Antiocho nostro dici sic solere; F V, 81. id .. illi ipsi, qui dolorem malum esse negant, non solent dicere; T II, 17. quam (voluptatem) tu idem, cum os perfricuisti, soles dicere; T III, 41. quod in amatorio sermone dici solet; T III, 72. sunt .. certa, quae de paupertate, certa, quae de vita inhonorata et ingloria dici soleant; T III, 81. [ita] ceteros ... commotos modo et perturbatos dicere solemus; T IV, 82. domina rerum, ut vos soletis dicere; N II, 148. plectri similem linguam nostri solent dicere; N II, 149. quibus de quaestionibus tu quidem strictim, nostri autem multa solent dicere; N III, 19. quod Aristo Chius dicere solebat; N III, 77. Diogenes .. Cynicus dicere solebat Harpalum ... contra deos testimonium dicere; N III, 83. vos .. ipsi dicere soletis nihil esse ..; N III, 92. ut tu soles dicere; D I, 98. quod Carneadem Clitomachus scribit dicere solitum, nusquam se ... vidisse; D II, 87. quem (Epicurum) hebetem et rudem dicere solent Stoici; D II, 103. isti .. palam dicere atque in eo multum etiam gloriari solent, se ... nec didicisse ..; R I, 11. ut Africanum avum meum scribit Cato solitum esse dicere; R I, 27. is dicere solebat ob hanc causam praestare ..; R II, 2. quae contra iustitiam dici solent; R III, 8. ut hic iuris noster interpres alia nunc Manilius iura dicat esse ..., alia solitus sit adulescens dicere; R III, 17. ad haec illa dici solent .. ab iis, qui ..; R III, 26. solere .. in huius modi sermone ... dici „admodum“; L III, 26. Panaetius .. Africanum, auditorem et familiarem suum, solitum ait dicere, ... homines ... duci oportere; O I, 90. de quo (decoro) alio loco plura dici solent; O I, 97. talem .. solemus et sentire bonum civem et dicere; O I, 124. P. Scipionem ... dicere solitum scripsit Cato ... se ... esse ..; O III, 1. P. Rutilium Rufum dicere solere ... ea ... neminem persecutum; O III, 10. cum (C. Canius) se Syracusas otiandi, ut ipse dicere solebat, non negotiandi causa contulisset; O III, 58. Lysandrum ... dicere aiunt solitum Lacedaemonem esse ..; C 63. quod a Tarentino Archyta ... dici solitum ... commemorare audivi; Lae 88. Cato ... de dis inmortalibus ... Stoico solet ... dicere; P 3. qui (Crassus) lentius ... dicere solebat; fr V, 22. ſ. contendere. de quibus inter se digladiari soleant; O I, 28. quae contra ab his dispu|tari solent; A II, 40. quem (Platonem) accepimus primum hic disputare solitum; F V, 2. quod .. Carneadem disputare solitum accepimus; T V, 83. hic .. (Diogenes) disputare solebat ..; T V, 92. haec fere ... ab iis ... disputari solent; R I, 53. disputari solet ... extitisse quandam maturitatem; L I, 24. ubi quisque (vir) habitare, ubi sedere, ubi disputare sit solitus; L II, 4. haec, cum ad philosophiam cohortamur, accuratius disputari solent; O II, 6. vgl. I, 2. alqs; Lae 16. quod memineram persaepe te cum Panaetio disserere solitum; R I, 34. qui ... aliis de rebus disserere soleamus; O II, 7. ut geometrae solent non omnia docere, sed postulare, ut quaedam sibi concedantur, ... sic ..; O III, 33. non solum id homines solere dubitare; O I, 161. existimo Panaetium, cum dixerit homines solere in hac comparatione dubitare, hoc ipsum sensisse, quod dixerit, „solere“ modo, non etiam „oportere“; O III, 18. Q. Mucius augur multa narrare de C. Laelio ... solebant nec dubitare illum ... appellare sapientem; Lae 1. quod .. (Epicurus) solet ebullire non numquam; F V, 80. »in quo (lapatho) Laelius clamores ... solebat edere«; F II, 24. quod non subducta utilitatis ratione effici solet; F II, 78. id .. vitioso more effici solet; T I, 30. genus aliquod ecflorescere ex illis ... solet; R I, 45. is (Socrates) ... interrogando elicere solebat eorum opiniones, quibuscum disserebat; F II, 2. emendari: ſ. corrigi. in quo (bello) ita magna rei militaris esse occupatio solet, ut ..; A II, 4. quod ... dolor in longinquitate levis, in gravitate brevis soleat esse; F I, 40. cum .. omnis controversia aut de re soleat aut de nomine esse; F IV, 57. quales (motus) protervorum hominum ... esse solent; F V, 35. quae (vita) in claris viris et feminis dux ‖ redux ‖ in caelum soleret esse; T I, 27. deserendi ... officii plures solent esse causae; O I, 28. quid evenire et quid sequi soleat; D II, 124. quod maxume tum solet evenire, cum ..; O I, 134. quam (Epicuri rationem) a nobis sic intelleges expositam, ut ... non soleat accuratius explicari; F I, 13. equidem soleo etiam, quod uno Graeci, ... idem pluribus verbis exponere; F III, 15. recte .. Socrates exsecrari eum solebat, qui ..; L I, 33. accepimus Socratem exsecrari solitum eos; O III, 11. eorum querela inveterata non modo familiaritates exstingui solere, sed odia etiam ‖ etiam odia ‖ gigni sempiterna; Lae 35. quod fieri solere concedimus; A II, 51. quod ... fieri interdum solet; A II, 65. qualis recordatio fieri soleat eorum; A II, 90. quod facere eloquentes homines copiose solent; T V, 85. cui (Nationi) ... rem divinam facere solemus; N III, 47. quod etiam idem vos quondam facere Nonis solebatis; D I, 90. quod fieri more veterum solebat; D I, 104. lectica operta facere iter se solere; D II, 77. ut stante re publica facere solebamus; O II, 3. quod .. volgo solitum fieri ab ordine nostro; O II, 63. quarum (rerum) qualis comparatio fieri soleat et debeat; O II, 74. utilitatum comparationes fieri solere, O II, 89. sin autem ... studiorum commutatio quaedam, ut fieri solet, facta erit; Lae 77. vgl. I, 2. cives. quodsi aegre ferre sapiens soleret, misereri etiam soleret; T III, 21. quamquam potest id (genus) lenius ferri, quam tu soles ferre; R III, 47. deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte, nec vero ea fingere ipsi, sed ..; T I, 113.

etsi munus flagitare ... ne populus quidem solet nisi concitatus; A ep 1. si aliquando alio domino (domus) solita est frequentari; O I, 139. gigni: ſ. exstingui. superstitione, quod gloriari soletis, facile est liberari; N I, 117. L. .. Philippus Q. f., magno vir ingenio ..., gloriari solebat se ... adeptum esse ..; O II, 59. te id fecisse etiam gloriari soles; P 32. ſ. dicere; R I, 11. »lentiscus triplici solita grandescere fetu«; D I, 15. qui Platonis instituto in Academia ... coetus erant et sermones habere soliti; A I, 17. is prudentissimus rite haberi solet; O I, 16. quod turpe plerumque haberi soleat; O III, 19. habitare: ſ. disputare; L II, 4. non quo ipsa res immutari soleat aut possit; T III, 54. tum avibus magnae res inpetriri solebant; D I, 28. cum .. corporis facibus inflammari soleamus ad omnis fere cupiditates eoque magis incendi, quod ..; T I, 44. infici: ſ. corrigi. inflammari: ſ. incendi. cuius (Socratis) morti inlacrimari soleo Platonem legens; N III, 82. quem vos ut deditum Epicuro insectari soletis; F V, 3. quem ad modum nostro more male rem gerentibus patribus bonis interdici solet, sic ..; C 22. qui (viri) id (ius civile interpretari populo et responsitare soliti sint; L I, 14. in quod invadi solere ab inprobis et invidis audio; O I, 77. soles .. tu haec studiose investigare; R I, 17. solent ..., id quod virorum bonorum est, admodum irasci; L I, 21. qui (Iuppiter) neque irasci solet nec nocere; O III, 104. quae (nomina) irrideri ab imperitis solent; F III, 75. quorum (philosophorum) controversiam solebat tamquam honorarius arbiter iudicare Carneades; T V, 120. quo etiam sapientiorem Socratem soleo iudicare; R I, 15. contio ... iudicare solet, quid intersit ..; Lae 95. Athenienses iurare etiam publice solebant omnem suam esse terram, quae ..; R III, 15. qui (M. Cato) ... in ipsa curia soleret legere saepe; F III, 7. quoniam ipsi etiam illi solent non confuse loqui; A II, 47. scis .. me Graece loqui in Latino sermone non plus solere quam in Graeco Latine; T I, 15. illum ... in solitudine secum loqui solitum; O III, 1. ſ. cogitare; R VI, 10. si ludere Carneades solebat; A II, 98. qui (Carneades) saepe optimas causas ingenii calumnia ludificari solet; R III, 9. soleo saepe mirari non nullorum insolentiam philosophorum; T I, 48. multis locis nostrorum hominum ingenia virtutesque .. soleo mirari; T IV, 1. mirari solitum C. Fabricium, quod ... audisset ..; C 43. misereri: ſ. ferre; T III, 21. patientiae, fortitudinis fomentis dolor mitigari solet; F II, 95. ranae .. marinae dicuntur obruere sese harena solere et moveri prope aquam; N II, 125. quod solebat narrare Pompeius; T II, 61. ſ. dubitare; Lae 1. quo e vitio et amicitiarum proditiones et rerum publicarum nasci solent; A II, 27. solent .. isti negare nos intellegere, quid dicat Epicurus; T III, 37. animantes imagines, quae vel prodesse nobis soleant vel nocere, (deos esse dicit); N I, 120. ſ. irasci; O III, 104. similiter ..., atque seditiosi solerent claros viros, sed tamen populares aliquos nominare; A II, 72. qui in scholis nominari solet; A II, 81. Graeci .. in conviviis solent nominare, cui poculum traditurí sint; T I, 96. plures .. (mulieres) singulis solent esse nuptae; T V, 78. ubi ad focum angues nundinari solent; D II, 66. quae res aut prodesse soleant aut obesse; O II, 86. qui diligentissime semper illum diem et illud munus solitus esses obire; Lae 7. obruere: ſ. moveri. inane obsignari nihil solere; D II, 145. huic loco sic soletis occurrere; N III, 70. M'. Curium et Ti. Coruncanium optare solitos, ut ..; C 43. orbari: ſ. augeri. non solemus, inquit, ostendere; A II, 60. ego animi pendere soleo; L I, 9. solebat ex me Deiotarus percontari nostri augurii disciplinam, ego ex illo sui; D II, 76. quam (historiam) solemus persequi usque ad extremum; F V, 51. quae .. etiam in Sabinis persequi soleo; C 46. quod ius privati petere solebant a regibus; R V, 3. hic piscari nulli (piscatores) solent; O III, 59. mihi placere non solent consequentia reprehendere, cum prima concesseris; T V, 24. certae scholae sunt ... de omni casu, in quo nomen poni solet calamitatis; T III, 81. in qua (re publica) omnis mea cura, cogitatio, opera poni solebat; O II, 3. postulare: ſ. docere. voltus semper idem, quem dicitur Xanthippe praedicare solita in viro suo fuisse; T III, 31. ut in actionibus praescribi solet; F V, 88. quorum utrumque praestringere aciem mentis solet; D I, 61. precari: ſ. colere; N I, 119. quod genus minime in philosophia probari solet; A II, 49. quae non probare soleant; T II, 5. nec .. probare soleo id, quod de Pythagoreis accepimus; N I, 10. tu .. soles, ... si aera singula probasti, summam, quae ex his confecta sit, non probare? fr V, 59. prodesse: ſ. nocere. obesse. proferre: ſ. fingere. quod vulgari quodam versu Graeco pronuntiari solet; F III, 64. provideri: ſ. consulere; N II, 164. putare: ſ. appellare; R I, 27. quaerere a nobis .. soletis, quae vita deorum sit; N I, 50. quod in primis Carneades quaerere solebat; D II, 9. qui (Panaetius) ... haec caelestia vel studiosissime solet quaerere; R I, 15. Socratem ... tantum de vita et de moribus solitum esse quaerere; R I, 16. de quo (Chrysippo) queri solent Stoici, ... ipsum ... fuisse; A II, 87. soletis queri; N I, 93. illi .. etiam P. Africanum referre in eundem numerum solent; A II, 13. omnia vestri .. solent ad igneam vim referre; N III, 35. ad sapientes haec, non ad divinos referri solent; D II, 11. vgl. I, 2. senatus. quid maxume reprehendere Scipio solitus sit; Lae 59. Carneades ... reprendere Chrysippum solebat laudantem Euripideum carmen illud; T III, 59. his singulis (philosophis) copiose responderi solet; F III, 31. quos (Pythagoreos) ferunt ... respondere solitos: „ipse dixit"; N I, 10. ſ. consulere; D II, 10. responsitare: ſ. interpretari. neque .. vocum suavitate (Sirenes) videntur ... revocare eos solitae; F V, 49. num .. censetis eum (Themistoclem), cum aetate processisset, qui Aristides esset, Lysimachum salutare solitum? C 21. sedere: ſ. disputare; L II, 4. sentire: ſ. dicere; O I, 124. sequi: ſ. evenire; D II, 124. Ceos accepimus ortum Caniculae diligenter quotannis solere servare; D I, 130. de caelo servare non ipsos censes solitos, qui auspicabantur? D II, 74. silere: ſ. canere; D I, 74. II, 56. cum in hominibus iuvandis aut mores spectari aut fortuna soleat; O II, 69. »rectae quae (mentes) stare solebant antehac«; C 16. interdum soleo subirasci; F II, 12. qui etiam nunc ... prope contra naturam vigilias suscipere soleamus; F V, 54. cum carminibus soliti illi esse dicantur .. praecepta quaedam occultius tradere; T IV, 3. ut equos ... domitoribus tradere soleant, sic ..; O I, 90. transferre: vgl. I, 2. alqs; F I, 7. quae diiunctis populis tribui solent conubia; R II, 63. tueri: ſ. consulere; Lae 50. quod in omnibus causis et debet et solet valere plurimum; T I, 26. ut vaticinari furor vera soleat; D I, 67. venerari: ſ. colere; N I, 119. ex hoc illud iis usu venire solet, ut ..; A II, 35. mihi .. non tam facile in mentem venire solet, quare verum sit aliquid, quam quare falsum; N I, 57. non possum .. dicere me ulla in cogitatione ... diligentius

solere versari quam in ista ipsa; R I, 35. quo (nasturcio) vesci Persas esse solitos scribit Xenophon; F II, 92. si est quisquam, qui acute in causis videre soleat, quae res agatur; F V, 78. maledicta, contumeliae, tum iracundiae, || iracundae || contentiones concertationesque in disputando pertinaces indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27. clarae .. mortes pro patria oppetitae ... rhetoribus ... beatae videri solent; T I, 116. crudele gladiatorum spectaculum ... non nullis videri solet; T II, 41. quae (natura deorum) cum mihi videretur perobscura, ut semper videri solet; N I, 17. quibus (fortibus viris) magis id miserum videri solet; R I, 4. maxime .. hoc in hominum doctorum oratione mihi mirum videri solet, quod ..; R I, 11. permirum mihi videri solet, quae sit tanta doc *; R V, 7. ut tibi quidem videri solet; L I, 5. ut mihi quidem plerumque videri solet; L I, 19. aliud Diogeni Babylonio videri solet ..., aliud ..; O III, 51. in talibus rebus aliud utile interdum, aliud honestum videri solet; O III, 74. mihi ... maxime illud considerandum videri solet; Lae 26. et a regum et a patrum dominatione solere in libertatem rem populi vindicari; R I, 48. cuius etiam focum Cato ille noster ... visere solebat; R III, 40. »quas (stellas) nostri Septem soliti vocitare Triones«; N II, 105. libenter uti solitus est ea dissimulatione, quam Graeci *εἰρωνείαν* vocant; A II, 15. quo .. solebat uti argumento tum, cum ..; A II, 71. qui (M. Crassus) .. solebat uti suo bono; F II, 57. quibus (bestiis) vos de summo bono testibus uti soletis; F II, 109. quibus (similitudinibus) illi (Stoici) uti solent; F IV, 64. qua (divisione) noster Antiochus libenter uti solet; F V, 16. qua (consolatione) solemus uti, cum ..; T III, 55. qua (ratione) Cratippus noster uti solet; D I, 70. quibus (psychomantiis) Appius, amicus tuus, uti solebat; D I, 132. quibus (meridiationibus) uti antea non solebam; D II, 142. quibus (elementis) uti docti homines his in rebus solent; R I, 38. quibus (contentionibus) summis uti solebas; L I, 11. illo loco libentissime soleo uti; L II, 1. vgl. I, 2. alqs; D I, 123.

III. **mit Accusativ:** alqd: deinde prima illa, quae in congressu solemus; F III, 8.

soliditas, Dichtheit, Masse, Festigkeit: I. est: nec esse in ea (specie dei) ullam soliditatem; N I, 105.

II. habeo: si tantum modo ad cogitationem (di) valent nec habent ullam soliditatem nec eminentiam; N I, 105. terrenam ipsam viscerum soliditatem ... unde habeamus; N II, 18.

quaero: cum soliditas mundo quaereretur; Ti 15.

III, 1. cerni: ut (vis et natura deorum) .. non sensu, sed mente cernatur nec soliditate quadam; N I, 49.

2. propter: atomos quas (Democritus) appellat, id est corpora individua propter soliditatem; F I, 17.

solidus, dicht, massiv, fest, gediegen, gehaltvoll: A. alqd: solidum .. nihil, quod terrae sit expers; Ti 13.

columna: Hannibalem Coelius scribit ... (columnam auream) perterebravisse, cumque solidam invenisset, statuisse tollere; D I, 48. cum (Hannibal) dubitaret, .. utrum ea (columna) solida esset an extrinsecus inaurata; D I, 48.

corpora: illa individua et solida corpora ferri deorsum; F I, 18. corpora quaedam solida atque individua vi et gravitate ferri; N II, 93. a corporibus .. solidis ... (Democritus) vult fluere imagines; D II, 137.

effigies: nos veri iuris ... solidam et expressam effigiem nullam tenemus; O III, 69.

formae: cum .. duae formae praestantes sint, ex solidis globus, ... ex planis autem circulus aut orbis; N II, 41.

habitus: ut homunculi similem deum (Epicurus) fingeret, liniamentis dumtaxat extremis, non habitu solido; N I, 123.

nomen: quod appellant honestum non tam solido quam splendido nomine; F I, 61.

res: est .. gloria solida quaedam res et expressa, non adumbrata; T III, 3.

sphaera: dicebat .. Gallus sphaerae illius alterius solidae atque plenae vetus esse inventum; R I, 22. hoc .. sphaerae genus ... in illa sphaera solida non potuisse finiri; R I, 22.

terra: terra ... solida et globosa; N II, 98.

utilitas: in quibus (poëtis) nulla solida utilitas omnisque puerilis est delectatio; F I, 72.

B, I, 1. copulo: cum ... solida .. omnia uno medio numquam, duobus semper copulentur, Ti 15.

habeo: quae (species deorum) nihil concreti habeat, nihil solidi, nihil expressi, nihil eminentis; N I, 75.

2. careo: nec .. tangi (potest), quod careat solido; Ti 13.

3. cado in: tripudium fieri, si ex ea quid in solidum ceciderit; D I, 28.

II. alqd: s. I, 1. habeo.

solistimus, günstig: tripudium: hoc quoque ... coactum tripudium solistimum dicitis; D I, 28. etiamsi tripudium solistumum pulli fecissent; D II, 20. cum .. offa cecidit ex ore pulli, tum auspicanti tripudium solistimum nuntiatur; D II, 72.

solitarius, einzeln, einsam: alqd: natura solitarium nihil amat semperque ad aliquod tamquam adminiculum adnititur; Lae 88.

homo: etiam solitario homini ... opinio iustitiae necessaria est; O II, 39.

natura: quae (natura) non solitaria sit neque simplex, sed cum alio iuncta atque conexa; N II, 29.

virtus: quoniam solitaria non posset virtus ad ea, quae summa sunt, pervenire; Lae 83.

solitudo, Einsamkeit, Einöde, Verlassenheit: I. acuit: duae res ... illum acuebant, otium et solitudo; O III, 1.

adest: aderit ... solitudo, amissio suorum, graves dolores corporis; T V, 29.

aufert: quis tam esset ferreus, ... cui .. non auferret fructum voluptatum omnium solitudo? Lae 87.

dat: dat .. id nobis solitudo; F V, 8.

est: cum solitudo et vita sine amicis insidiarum et metus plena sit; F I, 66. solitudo erat ea, quam volueramus; F V, 1. si est in ea (domo) solitudo; O I, 139. si solitudo tanta sit, ut hominem videre non possit, (sapiens) excedat e vita; O I, 153.

languet: nec eam solitudinem languere patior, quam mihi adfert necessitas, non voluntas; O III, 3.

II, 1. adfero: s. I. languet.

capto: ex hoc evenit, ut in animi doloribus alii solitudines captent; T III, 63.

comparo: nec hoc otium cum Africani otio nec haec solitudo cum illa comparanda est; O III, 2.

desero: s. 2. iacio in.

fugio: et solitudinem fugeret et socium studii quaereret; O I, 158.

interieio: vides ... in ipsis quasi maculis, ubi

habitatur, vastas solitudines interiectas (esse); R VI, 20.
nanciscor: quo minus homines tenebras et solitudinem nacti nullo dedecore se abstineant; F III, 38.
volo: f. I. est; F V, 1.
2. abstraho a: qui non tantum roboris habemus, ut cogitatione tacita a solitudine abstrahamur; O III, 4.
comparo cum: f. 1. comparo.
conloco in: ut aliquis nos deus ... in solitudine uspiam collocaret; Lae 87.
exeo in: Herculem ... exisse in solitudinem; O I, 118.
iacio in: quid (Iuppiter proficit), cum in desertas solitudines (fulmen iecit)? D II, 45.
loquor cum: sunt .. alii, quos in luctu cum ipsa solitudine loqui saepe delectat ‖ delectet ‖; T III, 63.
recipio in: ille (Africanus) e coetu hominum frequentia interdum tamquam in portum se in solitudinem recipiebat; O III, 2.
vivo in: vivere in solitudine ... in maximis voluptatibus; O III, 25.
III. munus: nullum opus otii, nullum solitudinis munus exstat; O III, 4.
IV. in: quod ‖ cum ‖ .. nemo in summa solitudine vitam agere velit; F III, 65. si (Cn. Pompeius) sciret se in solitudine Aegyptiorum trucidatum iri; D II, 22. illum ... in solitudine secum loqui solitum; O III, 1.

solivagus, einzeln umherschweifend, einsam, vereinzelt: bestiae: earum ipsarum (bestiarum) partim solivagas, partim congregatas; T V, 38.
caelum: eum (mundum deus) ... caelo .. solivago et volubili ... conplexus est; Ti 20.
cognitio: solivaga cognitio et ieiuna videatur; O I, 157.
genus: non est .. singulare nec solivagum genus hoc; R I, 39.

solium, Sessel, Thron: conloco in: virtutem in illo divino solio non longe a sapientia conlocare; R III, 12.
peto ab, al.: ut ab eius (Amphiarai) solo ‖ solio ‖, in quo est humatus, oracla peterentur; D I, 88.
sedeo in: Voluptatem pulcherrimo vestitu et ornatu regali in solio sedentem; F II, 69. quo minus more patrio sedens in solio consulentibus responderem; L I, 10.

sollemnis, festlich, feierlich: ludi: »sunto .. aediles curatores urbis, annonae ludorumque sollemnium«; L III, 7.
sacra: »sacra sollemnia ‖ solemnia ‖ obeunto«; L II, 19. qui (sacerdotes) sacris praesint sollemnibus; L II, 30.
sacrificium: cum .. illam (sacerdotem) ad sollemne et statum sacrificium curru vehi ius esset; T I, 113. quid de templis, delubris sacrificiisque sollemnibus ... existimandum sit; N I, 14. excepto praesertim in ipsa lege sollemni sacrificio ac publico; L II, 35.

sollers, geschickt, kunstfertig, einsichtig: alqs: sic erat in omni vel officio vel sermone sollers; R II, 37.
alqd: quid hoc homine sollertius? N III, 74. quibus (insitionibus) nihil invenit agri cultura sollertius; C 54.
discriptio: quam sollers subtilisque (sit) discriptio partium; N II, 121.
natura: haec omnia esse opera providae sollertisque naturae; N II, 128.
providentia: ad hanc providentiam naturae tam diligentem tamque sollertem adiungi multa possunt; N II, 140.

sollerter, geschickt, einsichtig: consequor: quam (naturam) imitata ratio res ad vitam necessarias sollerter consecuta est; L I, 26.
perficio: cum multis partibus sint illa perfecta quam haec simulata sollertius; N II, 88.

sollertia, Geschicklichkeit, Kunstfertigkeit, Einsicht: I. accedit: accedit ad ... earum rerum, quas terra gignit, conservationem et salutem hominum etiam sollertia et diligentia; N II, 130.
apparet: ut in tantis discriptionibus divina sollertia appareat; N II, 110.
efficit: cum omnis sollertia admiranda est, tum ea, quae efficit, ut, inanima quae sint, vivere ... videantur; fr V, 20.
est: cum in iis esset tanta sollertia; A II, 146.
iacet: ita, quoquo sese verterint Stoici, iaceat necesse est omnis eorum sollertia; D II, 24.
inest: hac in re tanta inest ratio atque sollertia, ut ... solis defectiones reputatae sint; R I, 25.
potest, proseminat: sollertiam .. eam, *quae* posset vel in tegulis proseminare ostreas; fr V, 78.
II, 1. adhibeo: sic homines ... adhibent agendi cogitandique sollertiam; O I, 157.
admiror: f. I. efficit.
consequor: vim, ... cuius sollertiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi possit imitando; N II, 81.
do: data est quibusdam (bestiis) etiam machinatio quaedam atque sollertia; N II, 123. haud scio an melius fuerit humano generi ... acumen, sollertiam, quam rationem vocamus, ... non dari; N III, 69.
fugio: in omni est re fugienda talis sollertia; O I, 33.
imitor: nulla ars imitari sollertiam naturae potest; N I, 92.
miror: mirari se non modo diligentiam, sed etiam sollertiam eius, a quo ..; C 59.
persequor: quis .. opifex praeter naturam ... tantam sollertiam persequi potuisset in sensibus? N II, 142.
significo: quae procreatio vitis aut arboris ... tantam naturae sollertiam significat quantam ipse mundus? N II, 85.
voco: f. do; N III, 69.
2. existimo ex: ex ipsa hominum sollertia esse aliquam mentem ... existimare debemus; N II, 18.
versor in: aut .. (honestum) in perspicientia veri sollertiaque versatur aut ..; O I, 15.
III. praestans ad: nulla (species est) pulchrior et ad rationem sollertiamque praestantior; N II, 155.
IV. oblectatio: alterius mens rationibus agitandis ... alebatur cum oblectatione sollertiae; T V, 66.
V, 1. antecellere: in Syria Chaldaei cognitione astrorum sollertiaque ingeniorum antecellunt; D I, 91.
capi: eae (aves) ne caperentur quidem nisi hominum ratione atque sollertia; N II, 160.
transverberari: »qua miser sollertia transverberatus castrum hoc Furiarum incolo«; T II, 23.
2. sine: negatis haec tam polito tamque subtiliter effici potuisse sine divina aliqua sollertia; A II, 120. quam (rem) vos effici negatis sine divina posse sollertia; N I, 53.

sollicito, beunruhigen, aufregen: I, 1. unpersönlich: aegritudinis est ... aerumna adfici lamentari, sollicitari, dolere; T III, 83.

2. alqs: quamquam certo scio non, ut Flamininum, »sollicitari te, Tite, sic noctesque diesque«; C 1.
anxitudo: anxitudo prona ad luctum et maerens semperque ipsa se sollicitans; R II, 68.
ignavia, al.: quem ad modum temeritas et libido et ignavia semper animum excruciant et semper sollicitant ...., sic ..; F I, 50.
res: quae (res) sua natura aut sollicitare possit aut angere; F I, 41.
II. de: de posteris nostris et de illa immortalitate rei publicae sollicitor; R III, 41.
III. animum: hoc .. ipso ‖ hi .. ipsi ‖ (morbi) odiosi sunt, quod ad animum pertinent eumque sollicitant, T III, 5.
anxitudinem: ſ. I, 2. anxitudo.

sollicitudo, Bekümmernis, Kummer, Sorge: I. est: quo (itinere) confecto nulla reliqua cura, nulla sollicitudo futura sit; T I, 96. sollicitudo (est) aegritudo cum cogitatione; T IV, 18. possunt .. cuiquam esse utiles angores, sollicitudines? O III, 84.
possunt: ſ. est; O III, 84.
vexat: quaenam sollicitudo vexaret impios sublato suppliciorum metu? L I, 40.
II, 1. detraho: (philosophia) medetur animis, inanes sollicitudines detrahit; T II, 11.
importo: eas ..ipsas sollicitudines, quibus eorum animi „noctesque diesque" exeduntur, a dis immortalibus supplicii causa importari putant; F I, 51.
lenio: motus animi, sollicitudines aegritudinesque oblivione leniuntur; T V, 110.
nomino: praeclare nostri ... molestiam, sollicitudinem, angorem propter similitudinem corporum aegrorum aegritudinem nominaverunt; T III, 22.
perfero: curas, sollicitudines, vigilias perferunt; F V, 57.
subicio: ut aegritudini (subiciuntur) ... dolor, lamentatio, sollicitudo, molestia; T IV, 16.
2. abduco ad: abducendus etiam est non numquam ad alia studia, sollicitudines, curas, negotia; T IV, 74.
III. vacuus: quod vacua metu, cura, sollicitudine, periculo vita bonorum virorum sit; R III, 26.
IV. perfugium: perfugium videtur omnium laborum et sollicitudinum esse somnus; D II, 150.
V, 1. exedi: ſ. II, 1. importo.
2. cum: ne (Stoici) omnia cum superstitiosa sollicitudine et miseria crederent; D II, 86. tibi .. de me cum sollicitudine cogitanti; D II, 140.
sine: qui (amor) si quis est in rerum natura sine sollicitudine; T IV, 72.

sollicitus, aufgeregt, unruhig, bekümmert, besorgt: alqs: fugiendas esse nimias amicitias, ne necesse sit unum sollicitum esse pro pluribus; Lae 45. neque .. est consentaneum ullam honestam rem actionemve, ne sollicitus sis, ... non suscipere; Lae 47.
alqd: in qua (tyrannorum vita) ... omnia semper suspecta atque sollicita; Lae 52.
aetas: quarta restat causa, quae maxime angere atque sollicitam habere nostram aetatem videtur, adpropinquatio mortis; C 66.
amores: qui (amores) ut sint ... pudici, solliciti tamen et anxii sunt; T IV, 70.
animus: num .. eum (Sextilium) postea censes anxio animo aut sollicito fuisse? F II, 55.
custodia: ut sit libera et non sollicita suae rei cuiusque custodia; O II, 78.
exspectatio: est .. metus futurae aegritudinis sollicita exspectatio; T V, 52.
iustitia: sollicitam et periculosam iustitiam non esse sapientis; R III, 39.

solstitialis, der Sommersonnenwende: dies: si etiam solstitiali die (bestiola mortua est); T I, 94.
orbis: cur .. sol .. nec longius progrediatur solstitiali orbi itemque brumali; N III, 37.
revocatio: quae (astra) per caelum penetrantia solstitiali se et brumali revocatione converterent; Ti 34.

solstitium, Sonnenwende, Sommersonnenwende: I. similitudo: in lunae quoque cursu est et brumae quaedam et solstitii similitudo; N II, 50.
II, 1. Ablativ: possetne ... solis accessus discessusque solstitiis brumisque cognosci? N II, 19.
2. ante, post: in his locis, quae nos incolimus, post solstitium Canicula exoritur, et quidem aliquot diebus, at apud Troglodytas, ut scribitur, ante solstitium; D II, 93.

solum ſ. solus, B.

solum, Grund, Boden, Fußboden, Fußsohle: I, 1. expio: solum .. frugibus expiatum ut vivis redderetur; L II, 63.
facio: illi aurata tecta in villis et sola marmorea facienti; P 49.
muto: omnes scelerati atque impii ... exules sunt, etiamsi solum non mutarunt; P 31.
reddo: ſ. expio.
stabilio: »conspicit inde sibi data Romulus esse priora, auspicio regni stabilita scamna solumque«; D I, 108.
2. humo in: ut ab eius (Amphiarai) solo ‖ solio ‖, in quo est humatus, oracla peterentur; D I, 88.
orior in: sum illi villae amicior modo factus atque huic omni solo, in quo tu ortus et procreatus es; L II, 4.
peto ab: ſ. humo in.
venio in: hinc, quodcumque in solum venit, ut dicitur, effingis atque efficies; N I, 65.
II. amicus: ſ. I, 2. orior in.
III. callum: mihi .. est ... calciamentum solorum callum; T V, 90.
IV. in: ſ. I, 2. orior in.

solvo, solutus, lösen, losbinden, die Anker lichten, absegeln, befreien, entfesseln, abtragen, bezahlen, part. frei, ungebunden, zügellos: I, 1, a. sum: ne videatur non fuisse solvendo; O II, 79.
b. necessitas: fraudandi .. spe sublata solvendi necessitas consecuta est; O II, 84.
2, a. unpersönlich: qui (Agamemnon) ... »solvere imperat secundo rumore adversaque avi«; D I, 29. numquam vehementius actum est quam me consule, ne solveretur; O II, 84.
b. mercatores: si idem (vir bonus) sciat complures mercatores Alexandrea solvisse; O III, 50.
II. alqm: hoc .. liberiores et solutiores sumus, quod integra nobis est iudicandi potestas; A II, 8. qui in compedibus corporis semper fuerunt, etiam cum soluti sunt, tardius ingrediuntur; T I, 75. nec quisquam ante Marium solutus dicitur esse sectus; T II, 53. his tu tam gravibus concitationibus ... quem vacuum, solutum, liberum videris; T V, 43. his terroribus ab Epicuro soluti et in libertatem vindicati; N I, 56. quod (Aelius Sextus) ea respondebat, quae eos, qui quaesissent, et cura et negotio solverent; R I, 30. nec .. aut per senatum aut per populum solvi hac lege possumus; R III, 33. ego somno solutus sum; R VI, 29. si qui hoc, ut C. Fabricius, virtutis causa soluti legibus consecuti sunt; L II, 58. [egressus e castris iure iurando se solutum putabat]; O I, 40.

alqd: omne colligatum solvi potest; Ti 40.

amores: quam contrectationes et amores soluti et liberi! R IV, 4.

animum: cum (animus hominis) ita solutus est et vacuus, ut ei plane nihil sit cum corpore; D I, 113. cum (animi hominum) .. somno soluti vacant corpore; D I, 129.

captiosa: non, qua via captiosa solvantur, ... (Epicurus) ostendit; F I, 22.

contrectationes: s. amores.

heredem: cavent, ut ... is per aes et libram heredes testamenti solvat; L II, 51. ut per aes et libram heredem testamenti solvant; L II, 53.

hereditatem: quod eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 51.

licentiam: apud quos (Eleos, Thebanos) in amore ingenuorum libido etiam permissam habet et solutam licentiam; R IV, 4.

mentem: nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens soluta quaedam et libera; T I, 66. fr IX, 10. quas (res) esse futuras aut concitata mens aut soluta somno cernit; D I, 128.

motum: (bestiae) motus .. solutos et vagos a natura sibi tributos requirunt; F V, 56. cum duobus modis animi ... motu ipsi suo soluto et libero incitarentur; D I, 4. qui ... concitatione quadam animi aut soluto liberoque motu futura praesentiunt; D I, 34.

nummos: quaerit (Hecato) etiam, ... soluturusne sit (sapiens) eos (adulterinos nummos) ... pro bonis; O III, 91.

optionem: cum soluta nobis est eligendi optio; F I, 33.

pecuniam: si qui ei, qui mortuus sit, pecuniam debuerit neminique || nemini || eam solverit; L II, 49.

populos: quamvis soluti ecfrenatique (populi) sint; R I, 53.

probabile: eo (probabili) .. expedito, soluto, libero, nulla re implicato; A II, 105.

rationem: hi (Stoici) .. urguentur angustius, illorum ratio soluta ac libera est; Fa 33.

vincula: vincula soluta sunt et servitia concitata || incitata ||; L III, 25.

solus, allein, einzig, verlassen, einsam, nur: **A. Adjectiv: I. bei Substantiven: alqs**: cuius ... ratio ... proxime a Lacyde solo retenta est; A II, 16. ne hic sibi ... hoc licere putet soli; A II, 17. neque .. tu solus, sed ad suam quisque (disciplinam) rapiet; A II, 114. scire se solos omnia; A II, 115. ne illa quidem firmissima consolatio est ...: „non tibi hoc soli"; T III, 79. metuo, ne soli philosophi sint; T IV, 53. solum habere velle summa dementia est; T IV, 56. soli sumus liberi; T V, 83. nec umquam pernoctare solum; T V, 100. solus .. (Epicurus) vidit .. esse deos; N I, 43. »ita sola ... errare videbare«; D I, 40. quorum de altero (Tiresia) etiam apud inferos Homerus ait „solum sapere"; D I, 88. solus .. (App. Claudius augur) ... divinandi tenuit disciplinam; D I, 105. »Remus ... secundam solus avem servat«; D I, 107. soli sumus; D II, 28. cur .. hic nescio qui thensaurum solus invenit? D II, 134. numquam (se) minus solum esse, quam cum solus esset; R I, 27. quis .. (putare potest) non magis solos esse, qui ..., quam qui ..? R I, 28. appellari ceteros homines, esse solos eos, qui ..; R I, 28. Aenianes et Doris et Dolopes soli absunt a mari; R II, 8. qui eam pecuniam exegisset, solum sine coheredibus sacris alligari; L II, 51. quae ... nec sibi soli (suppeditent), sed coniugi ..; O I, 12. ut quisque animi magnitudine maxume excellet || excellit ||, ita maxume vult princeps omnium vel potius solus esse; O I, 64. numquam se ... minus solum (esse), quam cum solus esset; O III, 1. saepe soli sumus; O III, 1. 3. illum (Africanum) ... nec otiosum nec solum umquam fuisse; O III, 4. id .., quod communiter compositum fuerat, (Marius) solus edixit; O III, 80. »cuius ipse princeps iuris iurandi fuit, ... solus neglexit fidem«; O III, 98. nec mihi soli (virtus illius viri) versatur ante oculos, ... sed etiam posteris erit clara; Lae 102. quae vis Coclitem contra omnes hostium copias tenuit in ponte solum? P 12. solusne tu dives? P 42. solusne (tu) dives? P 42. qua (virtute) praediti qui sunt, soli sunt divites; soli enim possident res et fructuosas et sempiternas solique ... contenti sunt rebus suis; P 52. s. **qui**, B, I. solus (3 St.) S. 269, a. — **ego**, B, II, solus (7 St.) B. II, S. 802, b. — **is**, B, I. solus (5 St.) B. II, S. 381, a.

alqd: nostra, inquies, sola vera sunt. certe sola, si vera; A II, 115. id solum dicitur honestum, quod est populari fama gloriosum; F II, 48. solum .., quod se ipsum movet, ... numquam ne moveri quidem desinit; T I, 53. sese movet || de se movetur ||; R VI, 27. quae sola divina sunt; T I, 66. fr IX, 10. s. **is**, B, I, 1. solus (10 St.) B. II, S. 381, a. vgl. bonum. malum. — **Infinitiv**: hoc non dolere solum voluptatis nomine appellaret; F II, 18. coniunctum utrumque magis expetendum sit quam sapere solum; F III, 44.

animal: quod .. hoc solum animal natum est ... verecundiae particeps; F IV, 18. solum est (hoc animal) ... particeps rationis et cogitationis; L I, 22.

animus: quoniam ... Zeno ... animum solum complectitur; A II, 139. hunc .. motum in solis animis esse (Plato) ponit; N II, 32. animus .. solus, nec cum adest nec cum discedit, apparet; C 80.

bonum: quod solum bonum severus et gravis philosophus novit; F II, 29. nec .. ignoras iis istud honestum non summum modo, sed etiam ... solum bonum videri; F III, 12. ut, quod honestum sit, id solum bonum iudicemus; F III, 26. quod .. citius dixerim solum quam non summum bonum; T II, 46. solum igitur bonum, quod honestum; T V, 44. ex bonis, quae sola honesta sunt, efficiendum est beatum; T V, 45. vgl. consilium. s. **bonus**, B, **b**, I, 2. sum; A I, 35. II, 71. 139. F III, 11. 14. 29. 39. 50. 58. 75. IV, 45. 46. 68. 78. V, 20. 83. T V, 21. 33. 45. L I, 55. ✕. O III, 11. 35 (B. I, S. 253, b. ff.).

centuriae: quibus ex centum quattuor centuriis || VIIII centurias || ... octo solae si accesserunt; R II, 39.

cognitio: una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50.

comprehensio: soli (comprehensioni) credendum esse dicebat; A I, 42.

coniunctio: principatum dedit superiori (coniunctioni), quam solam individuam reliquit; Ti 25.

consilium: cum ... consilium ita faciendi ... solum bonum sit; F V, 20.

corpus: quoniam Aristippus, quasi animum nullum habeamus, corpus solum tuetur; A II, 139.

custodia: animi est adhibenda contentio; ea est sola officii tamquam custodia; T II, 55.

di: soli .. (di, homines) ratione utentes iure ac lege vivunt; N II, 154.

disciplina: ita relinquitur sola haec disciplina digna studiosis ingenuarum artium; F V, 74.

facta: recte facta sola in bonis actionibus ponens; A I, 37.

figura: quae (figura) sola omnis alias figuras complexa continet; N II, 47.
forma: his duabus formis contingit solis, ut ..; N II, 47.
genera: ea duo genera sint summa sane, modo ne sola; D I, 113.
homo: in tanta animantium varietate homini ut soli cupiditas ingeneraretur cognitionis et scientiae; A fr 14. ut (homo) ... non sibi se soli natum meminerit; F II, 45. in eo .. (homine) solo est ratio; N II, 16. quae si hominibus solis nota sunt; N II, 155. quin hominibus solis ea natura donaverit; N II, 158. quae (utilitas) ad usum hominum orta ab hominibus solis invenitur; N II, 162. iis solis (hominibus mens divina) consuluit, quos bona ratione donavit; N III, 70. solum hominem (natura) erexit; L I, 26. f. di.
honestas: neque ... tradi possunt nisi aut ab iis, qui solam, aut ab iis, qui maxime honestatem propter se dicant ‖ ducant ‖ expetendam; O I, 6. si ... ea (honestas) aut sola expetenda est ... aut ..; O III, 35.
honestum: quod (honestum) solum in bonis ducitur; F III, 21. id solum (honestum) vi sua et dignitate expetendum est; F III, 21.
iracundi: bene .. nostri, cum omnia essent in moribus vitia, ... iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54.
iudex: nisi ... is (animus) omnium iudex solus esset; T I, 46.
ius: vgl. B, II. non; L III, 17.
laetitia: mentis laetitiam solam esse in bonis; T III, 41.
licentia: quam (licentiam) illi solam libertatem putant; R I, 68.
loca: cum in locis solis maestus errares; D I, 59.
malum: quod positum est, solum id esse malum, quod turpe sit; F III, 39. id (esse) malum solum, quod turpe; F III, 50. qui solum hoc malum dicit et malorum omnium extremum; T II, 17. cum dolorem non modo maxumum malum, sed solum malum etiam dixerit; T V, 26. qui vel summum vel solum malum dolorem esse dicat; T V, 31. cum constituerit non modo summum malum esse dolorem, sed etiam solum; T V, 73. quom ... dedecus illi summum malum, hic solum (dicat); L I, 55. solum audent malum dicere id, quod turpe sit; O III, 106.
mens: mentem ... solam censebant idoneam, cui crederetur; A I, 30. quia (mens) sola cerneret id, quod semper esset simplex; A I, 30.
mundus: quod (mundus) solus atque unus esset; Ti 12.
natura: quo modo .. evenit, ut hominis natura sola esset, quae hominem relinqueret? F IV, 33. quae sola divina natura est; N I, 96.
pecora: voluptatem .. illam Epicuri solis inter se pecoribus esse communem; A fr 20 (§. 17).
philosophi: quorum (philosophorum) licentiae nisi Carneades restitisset, haud scio an soli iam philosophi iudicarentur; D II, 150.
rex: cui (regi) cum visum esset utilius solum quam cum altero regnare; O III, 41.
sacrilegus: sacrilego poena est, neque ei soli, qui sacrum abstulerit, sed etiam ei, qui sacro commendatum; L II, 40.
sapiens: illi umquam dicerent sapientes solos reges, solos divites, solos formosos? A II, 136. postremo (sapientem) solum civem, solum liberum? A II, 136. recte solus (sapiens appellabitur) liber; F III, 75. regem, dictatorem, divitem solum esse sapientem; F IV, 7. illud ... contingit .. sapienti soli; F IV, 15. ea .. vita ... in sapientem solum cadit; F IV, 15. solum (sapientem) praeterea formosum, solum liberum, solum civem; F IV, 74. soli .. hoc contingit sapienti, ut nihil faciat invitus; P 34. ὅτι μόνος ὁ σοφὸς πλούσιος. ‖ [quod solus sapiens dives] ‖; P VI. f. **in**, B, I. sum in sapiente (4 St.) B. II, S. 272, b.
sapientia: sapientiam .. esse solam, quae nos a libidinum impetu ... vindicet; F I, 46. sola .. sapientia in se tota conversa est; F III, 24.
scientia: f. cognitio.
sententiae: tres solas esse sententias ... de finibus bonorum; A II, 138. quarum (sententiarum) est una sola defensa; F V, 20.
Sol: cum Sol dictus sit, vel quia solus ex omnibus sideribus est tantus vel quia, cum est exortus, obscuratis omnibus solus apparet; N II, 68. cum .. tu Solem, quia solus esset, appellatum esse dicas; N III, 54.
tactus: in quo (tactu) Cyrenaici solo putant veri esse iudicium; A II, 20.
virtus: quod negavit in ea (virtute) sola positum esse beate vivere; A I, 33. in quibus (virtutibus) solis inesse etiam scientiam dicimus; A II, 23. in virtute sola summum bonum recte poneretur; F IV, 28. hi .. ita non sola virtute finem bonorum contineri putant, ut ..; F IV, 49. si Stoicis concedis, ut virtus sola, si adsit, vitam efficiat beatum; F V, 78. in virtute .. sola ... cum sit bonum positum; F V, 83.
vita: de sola .. beata (vita gloriari potest); F III, 28. beatam .. vitam eam solam (appellat), quae cum virtute degatur; F IV, 60. solane beata vita relinquitur extra ostium limenque carceris? T V, 13. quid deformius sola (vita beata) relicta? T V, 80. quae est sola vita nominanda; C 77.
vitium: comitiorum solum vitium est fulmen; D II, 43.
voluptas: non .. hanc solam (voluptatem) sequimur; F I, 37. si ea sola voluptas esset, quae ..; F I, 39. quodsi ... voluptas .. est sola, quae nos vocet ad se; F I, 54. ut (voluptas) sola ponatur in summi boni sede; F II, 37. qui (Aristippus) eam voluptatem non modo summam, sed solam etiam ducit; F II, 41.

II. **allein:** nanciscor: quid (faciet is homo) in deserto quo loco nactus ... inbecillum atque solum? L I, 41.

B. **Adverb:** I. **allein:** 1. **Substantiva:** ne me existimes contra Stoicos solum dicere; F IV, 36. aures: vgl. homines; N II, 146. quasi vero atra bili solum mens ac non saepe vel iracundia graviore vel timore vel dolore moveatur; T III, 11. (animorum morbi et perturbationes) in hominibus solum existunt; T IV, 31. quae hominum solum auribus iudicantur; N II, 146. quam (rationem) vos divino beneficio homini solum tributam dicitis; N III, 66. quia ... corpore .. praesentia solum sentiantur; F II, 108. quasi vero .. perpetua oratio rhetorum solum, non etiam philosophorum sit; F II, 17. ut sapiens solum ... naturae finibus contentus sine aegritudine possit ... vivere; F I, 44. duae sunt .. res quoque, ne tu verba solum putes; F II, 20. sed ne verbis solum attingamus ea, quae volumus ostendere; T V, 68.

2. **Pronomina, Zahlwort:** immanes quaedam bestiae sibi solum natae sunt; F III, 63. vestra .. solum legitis; N II, 73. visis non omnibus adiungebat fidem, sed iis solum, quae ..; A I, 41. quia de re una solum dissident, de ceteris mirifice congruunt. — ain tandem? unane est solum dissensio? L I, 53.

II. **Verbindungen:** nec, neque: posse hominem nihil opinari, nec solum posse, sed ita necesse esse sapienti; A II, 77. nec id ex animi solum

partibus; F II, 113. nec vero de bellatoribus solum disputant; T IV, 43. nec solum nihil est, sed ne cogitari quidem quicquam melius potest; N II, 18. nec solum ea non sumitis ad concludendum, quae ab omnibus concedantur, sed ea sumitis, quibus ..; D II, 104. f. **nec,** B, I, 5 sed (12 St.) B. II, S. 670, a. **etiam,** II, 4 sed, neque solum (47 St.). verum, nec solum (2 St.) B. I, S. 877, f. 880, a.

non: quae tu vide ne impudenter etiam postules, non solum adroganter; A II, 126. quae (similitudo) etiam in ingeniis, non solum in corporibus appareat; T I, 79. bene meriti de rebus communibus ut genere etiam putarentur, non solum ingenio esse divino; R II, 4. non ius .. illud solum superbius populo ... videri ... necesse erat; L III, 17. sed quoniam ... non nobis solum nati sumus; O I, 22. f. **non,** B, I, 2 solum (8 St.). II. sed, non solum (19 St.) B. II, S. 742, a. 747, a. **etiam,** II, 4 sed, non solum (87 St.). verum, non solum (17 St.) B. I, S. 878, f. 880, a.

solute, ungehindert: si aut furore divino incitatus animus aut somno relaxatus solute moveatur ac libere; D II, 100.

solutio, Auflösung, Bezahlung: I. est: quae (fides) esse nulla potest, nisi erit necessaria solutio rerum creditarum; O II, 84.

II. appello: ex quo ipsam aegritudinem λύπην Chrysippus quasi solutionem totius hominis appellatam putat; T III, 61.

somniculosus, schläfrig: quae vitia sunt non senectutis, sed inertis, ignavae, somniculosae senectutis; C 36.

somnio, träumen: I, 1, a. acer, vegetus ad: ut illa tertia pars ... se vegetam ad somniandum acremque praebeat; D I, 61.

b. causa: hanc credo causam de illo (Mario) somniandi fuisse; D II, 140.

genus: restant duo divinandi genera, quae habere dicimur a natura, non ab arte, vaticinandi et somniandi; D II, 100.

c, α. videre: animi si quando vel vaticinando vel somniando vera viderunt; D II, 108.

β. causa: qui praeerant Lacedaemoniis, non contenti vigilantibus curis in Pasiphaae fano ... somniandi causa excubabant; D I, 96.

in: utrum .. censemus dormientium animos per sese ipsos in somniando moveri an ..? D II, 120.

2. alqs: cum (Ennius) somniavit, ita narravit: »visus Homerus adesse poëta«; A II, 51. utimur exemplis somniantium, furiosorum, ebriosorum; A II, 53. quasi quisquam neget .., qui experrectus sit, eum somniasse *se* ‖ † somniare ‖; A II, 88. cum illa falsa (visa) vel furiosorum vel somniantium recordatione ipsorum refellitis; A II, 90. qualis visio fuerit aut furentium aut somniantium tum, cum movebantur; A II, 90. quod .. somniantibus saepe contingit ‖ contigit ‖; D I, 34. haec somniantis est divinatio; D I, 115. quo modo .. aut vates aut somniantes ea videant, ... magna quaestio est; D I, 117. ut certis rebus certa signa praecurrerent, ... alia in somniantium visis, alia in furentium vocibus; D I, 118. num ... vates quis aut somnians melius coniecerit ... evasurum aegrotum ... quam medicus? D II, 13. videri possunt permulta somniantibus falsa pro veris; D II, 120. totas noctes somniamus ‖ tot noctes dormimus ‖, neque ulla est fere, qua non dormiamus ‖ somniemus ‖, et miramur aliquando id, quod somniarimus, evadere? D II, 121. maiores .. quam ulli insani efficerent motus somniantes; D II, 122. quodsi insanorum visis fides non est habenda ..., cur credatur somniantium visis, ... non intellego; an quod insani sua visa coniectori non narrant, narrant, qui somniaverunt? D II, 122. ne si navigare quidem velim, ita gubernem, ut somniaverim; D II, 122. Musae scribendi, legendi, ceterarum artium scientiam somniantibus non dabunt? D II, 123. permulto clariora et certiora esse .., quae vigilantibus videantur, quam quae somniantibus; D II, 126. nihil est magnum somnianti; D II, 141. nec mihi magis umquam videor, quam cum ... senatum video, somniare; D II, 142.

homines: tribus modis (Posidonius) censet deorum adpulsu homines somniare; D I, 64.

modus: cum duobus modis animi ... motu ipsi suo ... incitarentur, uno furente ‖ furentes ‖, altero somniante ‖ somniantes ‖; D I, 4.

philosophi: (nec audito) miracula non disserentium philosophorum, sed somniantium; N I, 18. haec ... *non* somniantium philosophorum esse commenta; R VI, 3.

II. acc. c. inf.: idem (Ennius) in Epicharmo: »nam videbar somniare med ego esse mortuum«; A II, 51. Dionysii mater ... somniavit se peperisse Satyriscum ‖ Satur. ‖; D I, 39. defert ad coniectorem quidam somniasse se ovum pendere ..; D II, 134.

III. alqd: si modo id somniavit; A II, 88. quodsi ita natura paratum esset, ut ea dormientes agerent, quae somniarent; D II, 122. nihil ... tam monstruose cogitari potest, quod non possimus somniare; D II, 146. f. I, 2. alqs; D II, 121.

ovum: nemone .. umquam alius ovum somniavit? D II, 134.

somnium, Traum: I. absolut: 1. concurrunt: nisi ista (somnia) casu non numquam forte temere concurrerent; D II, 141.

convenit: quod .. somnium Sisenna cum disputavisset mirifice ad verbum cum re convenisse; D I, 99. quae (somnia) Antiphontis interpretatione explicata declarant illa quidem acumen interpretis; D I, 39.

est: vera esse haruspicum *responsa*, auspicia, oracula, somnia, vaticinationes; A II, 107. quae ipsa (somnia) .. tam levia non sunt, quam est Stoicorum de natura deorum oratio; N III, 95. sit sane etiam illud (somnium) commenticium, quo Priamus est conturbatus; D I, 42. quod (somnium) in nostri ‖ numerum ‖ Fabii Pictoris Graecis annalibus eius modi est, ut ..; D I, 43. cuiusnam modi est Superbi Tarquinii somnium? D I, 43. multa (somnia) falsa. immo obscura fortasse nobis. sed sint falsa quaedam; contra vera quid dicimus? quae quidem multo plura evenirent, si ad quietem integri iremus; D I, 60. nondum dico, quam haec signa nulla sint, ... voces furentium, sortes, somnia; D II, 16. quis dicere audeat vera omnia esse somnia? D II, 127. est hoc in Chrysippi libro somnium; D II, 134. ad aperta et clara (somnia) veniamus, quale est de illo interfecto a caupone ‖ copone ‖ Megaris, quale de Simonide, qui ab eo, quem humarat, vetitus est navigare, quale etiam de Alexandro, quod a te praeteritum esse miror; D II, 135. haec (somnia) externa ob eamque causam ignota nobis sunt; D II, 136.

evadit: si quando aliquod somnium verum evaserit, non id fortuito accidisse; D II, 108. cum eadem (somnia) et aliis aliter evadant et isdem non semper eodem modo; D II, 146. si somnium verum evasit aliquod; D II, 146.

eveniunt: f. est; D I, 60.

habet: quid naturae copulatum habuit Alcibiadis quod scribitur somnium? D II, 143.

nascuntur: si vera (somnia) a deo mittuntur, falsa unde nascuntur? D II, 127.
pertinent: si quae (somnia) ad rem publicam pertinere visa sunt; D I, 4.
possunt: f. II, 1. distinguo. observo.
videntur: f. pertinent.
ohne Verb: unum (somnium) de Simonide; D I, 56. „aliquot somnia vera", inquit Ennius, „sed omnia noenum necesse est"; D II, 127. si ea (falsa somnia) quoque divina, quid inconstantius deo? D II, 127. quae (somnia) si alia falsa, alia vera, qua nota internoscantur, scire sane velim; D II, 128. obscura somnia minime consentanea maiestati deorum; D II, 135. quaero .., cur Alexandro tam inlustre somnium, tam certum, nec huic eidem alias, nec multa ceteris; D II, 141. f. est; D I, 60.
2. sum: somnia censet haec esse Democriti non docentis, sed optantis; A II, 121. sint haec ... somnia fabularum; D I, 43.
II. nach Verben: 1. adiungo: his .. (somniis) adiungatur etiam Aeneae somnium; D I, 43.
audio: saepe ex te audivi tuum somnium; D I, 58. audivi .. (tuum somnium) ex te ipso; D I, 59.
cerno: onusti cibo et vino perturbata et confusa (somnia) cernimus; D I, 60.
commemoro: quae (somnia) creberrume commemorantur a Stoicis; D I, 56.
comprobo: f. **comprobo,** II. somnium (3 St.) B. I, S. 467, b. — confundo: f. cerno.
conligo, conquiro: Chrysippus multis et minutis somniis colligendis facit idem, quod Antipater ea conquirens, quae ..; D I, 39.
contemno: quid? illa duo somnia ... quis tandem potest contemnere? D I, 56. quam multi vero (sunt), qui (somnia) contemnant! D II, 125.
dispertio, divido: quo modo ... iidem voltis a dis inmortalibus hominibus dispertiri ac dividi somnia? N III, 93.
distinguo: quo modo .. distingui possunt vera somnia a falsis? D II, 146.
enarro: cum .. senatui somnium enarravisset; D I, 55.
explico: f. I, 1. declarant.
expono: exposui fere non philosophorum iudicia, sed delirantium somnia; N I, 42.
exspecto: quaero, ... somniumne exspectandum sit an ars adhibenda; D II, 122.
fingo: non nulla (somnia) etiam ficta fortasse. quis enim auctor istorum? D II, 136.
habeo: qui somnia pro somniis habent; D II, 108. quae (somnia Ennius) vera, quae falsa habet? D II, 127.
ignoro: si pleraque somnia aut ignorantur aut neglegunutur, aut nescit hoc deus aut frustra somniorum significatione utitur; D II, 125.
intellego: f. 2. pareo.
internosco: f. I, 1. ohne Verb; D II, 128.
interpretor: ex quo ita illud somnium esse interpretatum, ut ..; D I, 53. cum ... ii, qui (somnia) interpretantur, coniecturam adhibeant, non naturam; D II, 147.
memini: f. 2. pareo.
mitto: qui etiam somnia putet ad nos mitti ab Iove; N III, 95. f. I, 1. nascuntur.
narro: f. **narro,** III. somnium (4 St.) B. II, S. 629, a.
neglego: nec .. somnia graviora ... a summo consilio neglecta sunt; D I, 4. f. ignoro.
observo: somnia observari possunt? quonam modo? D II, 146.
perturbo: f. cerno.
pervulgo: pervulgatum iam illud de praesule C. Gracchi etiam et recens Caeciliae, Baliarici filiae, somnium; D II, 136.

praetereo: f. I, 1. est; D II, 135.
profero: multa etiam sunt a te ex historiis prolata somnia, matris Phalaridis, Cyri superioris, matris Dionysii, Poeni Hamilcaris, Hannibalis, P. Decii; D II, 136.
puto: experrectus .. (Ennius) potuit illa visa putare, ut erant, somnia; A II, 88. somnia divina putanda non sunt; D II, 126.
scribo: Xenophon ... in ea militia ... sua scribit somnia; D I, 52. f. I, 1. habet.
trado: alterum ita traditum clarum admodum somnium; D I, 57.
video: cum illi ipsi, qui ea (somnia) vident, nihil divinent; D II, 147.
2. adhibeo: somniis, vaticinationibus, oraclis ... explanationes adhibitae sunt interpretum; D I, 116.
adiungo: f. 1. adiungo. — credo: f. **credo,** II, 1. somniis (3 St.) B. I, S. 562, a.
pareo: quotus .. est quisque, qui somniis pareat, qui intellegat, qui meminerit? D II, 125.
tribuo: effectum est, ut nihil prorsus somniis tribuendum sit; D II, 147.
3. utor: si iucundissimis .. nos somniis usuros putemus; F V, 55.
4. confirmo ex: quo modo isti ... non ex multis (somniis) potius uni fidem derogent quam ex uno innumerabilia confirment; D II, 146.
convenio ex: coniectores, ... quid cuique rei conveniat [ex somniis], ... intellegunt; D II, 124.
dico contra: f. I, 1. est. — de: de nostris somniis quid habemus dicere? D II, 136.
discedo a: discedo parumper a somniis; D I, 47.
disputo de: de quibus (somniis) disputans Chrysippus; D I, 39. tam licet de his erroribus ... quam de somniis disputare; D II, 120.
distinguo a: f. 1. distinguo.
habeo pro: f. 1. habeo.
iungo cum: thensaurus .. et hereditas ... et multa generis eiusdem qua cum somniis naturali cognatione iunguntur? D II, 142.
loquor de: de quo (somnio) in Bruto Accii || Accius, Atti || loquitur ipse (Tarquinius); D I, 48.
redeo ad: redeamus ad somnia; D I, 48.
reperio ex: quae (aristolochia) nomen ex inventore repperit, rem ipsam inventor ex somnio; D I, 16.
revertor ad: ad quae (somnia) mox revertar; D I, 47.
sum in: similis est error in somniis; D II, 119.
venio ad: f. **ad,** I. venio ad somnia (5 St.) B. I, S. 52, b.
III. nach Adjectiv: plenus: horum somniorum et talium plenus est Chrysippi liber, plenus Antipatri; D II, 144.
IV. nach Substantiven: 1. aenigmata: quo pertinent obscuritates et aenigmata somniorum? D II, 132.
auctor: f. II, 1. fingo.
auctoritas: qua (medicina) sublata tollitur omnis auctoritas somniorum; D II, 123.
concursatio: cedo tandem, qui sit ordo aut quae concursatio somniorum; D II, 146.
coniectio: idem .. (Chrysippus) somniorum coniectionem definit hoc modo; D II, 130.
coniector: qui .. convenit aegros a coniectore somniorum potius quam a medico petere medicinam? D II, 123.
coniectura: facilis coniectura huius somnii; D I, 58. si iam fieri possit vera coniectura somniorum; D II, 129.
consuetudo: haec, etiamsi ficta sunt a poëta, non absunt tamen a consuetudine somniorum; D I, 42.

defensio: quorum (somniorum) .. defensio repetita quam longe est! D II, 119.
divinatio: explodatur .. haec quoque somniorum divinatio pariter cum ceteris; D II, 148.
effector: si .. neque deus est effector somniorum neque naturae ‖ est ‖ societas ulla cum somniis neque observatione inveniri potuit scientia; D II, 147.
effectrix: nullam vim esse divinam effectricem somniorum; D II, 124.
eventus: quorum (somniorum) eventus mirabiles exstiterunt; D I, 52.
exempla: expositis exemplis verarum vaticinationum et somniorum; D I, 71.
genus: Dicaearchus Peripateticus cetera divinationis genera sustulit, somniorum et furoris reliquit; D I, 5. ut ... ista duo (divinandi genera), furoris et somnii, quae a libera mente fluere viderentur, probares; D II, 101. non nullas etiam valetudinis significationes ... ex quodam genere somniorum intellegi posse (medici) dicunt; D II, 142.
interpres: qui (Chrysippus) Stoicorum somniorum vaferrumus habetur interpres; N I, 39. non (habeo nauci) interpretes somniorum; D I, 132. ut sit utendum interpretibus somniorum potius, quam ..; D II, 127.
interpretatio: eius .. somnii a coniectoribus quae sit interpretatio facta, videamus; D I, 45. hic magna quaedam exoritur, neque ea naturalis, sed artificiosa somniorum [Antiphontis] interpretatio; D I, 116.
obscuritates: ſ. aenigmata.
oracla: exposui ... somnii et furoris oracla ‖ oracula ‖; D I, 70.
ordo: ſ. concursatio.
patrocinium: nisi somniorum patrocinium philosophi suscepissent; D II, 150.
praedictio: quae est .. gens ..., quae non ... aut somniorum aut vaticinationum ... praedictione moveatur? D I, 12.
ratio: eadem ratio est somniorum; A II, 51. haec .. vatium ratio est, nec dissimilis sane somniorum; D I, 115. omnium somniorum .. una ratio est; D II, 136.
scientia: vgl. effector.
significationes: aut .. divina vis quaedam consulens nobis somniorum significationes facit, aut ..; D II, 124. ſ. II, 1. ignoro.
species: quarum (rerum) perturbatione mirabiles interdum existunt species somniorum; D II, 128.
sortes: »quo sese vertant tantae sortes somnium«; D I, 42.
veritas: quia vestra est de somniorum veritate sententia; N III, 93.
visa: qui (somnus) non numquam etiam sine visis somniorum placatissimam quietem adfert; T I, 97. nulla visa somniorum proficisci a numine deorum; D II, 124. cum ... casus ... in omnibus plura mirabilia quam in somniorum visis effecerit; D II, 147.
2. sententia de: qui (Chrysippus) ... uno (libro) de somniis (explicavit sententiam); D I, 6.
societas cum: ſ. 1. effector.
V. Umſtand: 1. admoneri: quam multi inopes digni praesidio deorum nullo somnio ad thensaurum reperiendum admonentur! D II, 134. nec tam multum dormiens ullo somnio sum admonitus; D II, 142.
commoveri: hoc .. eum somnio commotum mane bubulco praesto ad portam fuisse; D I, 57.
conturbari: ſ. I, 1. est; D I, 42.
declarari: multa oraclis ‖ oraculis ‖ declarantur, multa vaticinationibus, multa somniis; N II, 163.
delectari: te ipsum visum somnio delectari; D I, 59.
exterreri: quae (visa) illi (mortales) exterriti somno ‖ somnio ‖ ad coniectorem mane deferant; D II, 129.
fidere: istisne fidentes somniis ... Epicurus et Metrodorus ... contra Pythagoram, Platonem ... dixerunt? N I, 93.
iuberi: somniis crebris, ad extremum etiam minacibus cum (Numerius Suffustius) iuberetur certo in loco silicem caedere; D II, 85.
monere: quid est .., cur his hominibus consulens deus somniis moneat eos, qui ..? D II, 125.
percelli: »quo facto pater rex ipse Priamus somnio mentis ‖ mentem ‖ metu perculsus«; D I, 42.
perterreri: eum .. perterritum somnio surrexisse; D I, 57.
praesentire: qui ... ostentis aut oraclis aut somniis futura praesentiunt; D II, 16.
significari: nihil .. a deo somniis significari fatendum est; D II, 125.
ʒum Saƫ: Caeciliae Q. filiae ‖ e ‖ somnio ... templum est a senatu Iunoni ‖ Iunonis ‖ Sospitae restitutum; D I, 99.
abl. comp.: quo somnio quid inveniri potest certius? D I, 56. quid hoc somnio dici potest divinius? D I, 58. nihil illo Atinati somnio fieri posse divinius; D I, 59.
2. cum: quoniam dant aliquid, idque non parvum [, vaticinationes cum somniis]; D I, 113.
ex: templum Iunonis Sospitae L. Iulius ... de senatus sententia refecit ex Caeciliae, Baliarici filiae, somnio; D I, 4. cum esset spes ex illo somnio in Cyprum illum (Eudemum) ex Sicilia esse rediturum; D I, 53. ſ. 1. ʒum Saƫ. II, 4. confirmo ex. vgl. intellego ex.
in: quae in somnis ‖ somniis ‖ videantur; A II, 47.
per: an Aesculapius, an Serapis potest nobis praescribere per somnum ‖ somnium ‖ curationem valetudinis, Neptunus gubernantibus non potest? D II, 123.
praeter: mihi .. praeter hoc Marianum (somnium) nihil sane, quod meminerim; D II, 141.

somnus, Schlaf: I. adfert: somnum .. nobis, nisi requietem corporibus et medicinam quandam laboris afferret, contra naturam putaremus datum; aufert enim sensus actionemque tollit omnem; F V, 54. sive sensus extinguitur morsque ei somno similis est, qui non numquam etiam sine visis somniorum placatissimam quietem adfert; T I, 97.
aufert: ſ. adfert; F V, 54.
complectitur: me ... artior quam solebat somnus complexus est; R VI, 10.
est: perfugium videtur omnium laborum et sollicitudinum esse somnus; D II, 150. videtis nihil esse morti tam simile quam somnum; C 80.
habet: non video, quid praecipui somnus habeat, in quo valeant falsa pro veris; D II, 121.
relinquit: »vix aegro tum corde meo me somnus reliquit«; D I, 41.
solet: vgl. complectitur. — tollit: ſ. adfert; F V, 54. — videtur: ſ. est; D II, 150.
II, 1. capio: cum ‖ quod ‖ somnum capere non posset; T IV, 44.
do: ne si iucundissimis quidem nos somniis usuros putemus, Endymionis somnum nobis velimus dari; F V, 55. ſ. I. adfert; F V, 54.
habeo: habes somnum imaginem mortis eamque cotidie induis; T I, 92.
2. do: adulescentis somno se dedisse; T I, 113.
3. exterreo: »talia tum memorat lacrimans

exterrita somno«; D I, 40. illi (mortales) exterriti somno ‖ somnio ‖; D II, 129.

solvo: ego somno solutus sum; R VI, 29.

utor: ludo ... uti .. quidem licet, sed sicut somno et quietibus ceteris; O I, 103.

4. excito ex: sequitur .., qui te ex somno excitet; A II, 93. Scipio: st! quaeso, inquit, ne me e somno excitetis; R VI, 12. etiam e somno excitamur; N II, 144.

nascor ex: ex eo ipso (somno) plurumae curae metusque nascuntur; D II, 150.

proficiscor ad: iubet .. Plato sic ad somnum proficisci corporibus adfectis, ut ..; D I, 62.

suscito e: Miltiadis tropaeis se e somno suscitari; T IV, 44.

vigeo in: vgl. V, 2. in; D I, 115.

III, 1. similis: quam (mortem) qui leviorem faciunt, somni simillimam volunt esse; T I, 92.

2. similis (dat.): s. I. adfert; T I, 97.

IV. species in: dum videntur, eadem est in somnis species eorum*que*, quae vigilantes videmus; A II, 52.

V, 1. conivere: somno coniventibus (oculis); N II, 143.

consopiri: quid melius quam ... ita coniventem somno consopiri sempiterno? T I, 117. Alexander adsidens somno est consopitus; D II, 135.

deleri: quae vel morbo vel somno ... delentur; N I, 28.

levare: »quae curam somno suspensam levas«; T I, 106.

opprimi: non .. proferremus vino aut somno oppressos ... tam absurde, ut ..; A II, 53.

relaxari: si ... animus .. somno relaxatus solute moveatur; D II, 100.

sevocari: cum .. est somno sevocatus animus ... a contagione corporis; D I, 63.

solvi: quas (res) esse futuras aut concitata mens aut soluta somno cernit; D I, 128. cum (animi hominum) .. somno soluti vacant corpore; D I, 129.

zum Satz: Iliona somno illo: »mater, te appello«, nonne .. credit ..? A II, 88.

2. in: quae in somnis ‖ somniis ‖ videantur; A II, 47. quam (Sospitam) tu numquam ne in somnis quidem vides nisi cum pelle caprina; N I, 82. quia »mater gravida parere *ex* se ardentem facem visast in somnis Hecuba«; D I, 42. »visust in somnis pastor ‖ visum est ... pastorem ‖ ad me appellere pecus lanigerum eximia pulchritudine«; D I, 44. »ea si cui in somno accidunt«; D I, 45. matrem Phalaridis scribit Ponticus Heraclides ... visam esse videre in somnis simulacra deorum, quae ipsa domi consecravisset; D I, 46. Hannibalem ... visum esse in somnis a Iove in deorum concilium vocari; D I, 49. P. Decius ... dixit ... *se* sibi in somnis visum esse ... occidere cum maxuma gloria; D I, 51. vidisse se in somnis pulchritudine eximia feminam; D I, 52. qui (Sophocles) ... in somnis vidit ipsum deum dicentem, qui id fecisset; D I, 54. eandem in somnis admonitionem fuisse tertiam; D I, 55. sibi in somnis quaesturam pet*ere dubitan*ti Ti. fratrem visum esse dicere ..; D I, 56. concubia nocte visum esse in somnis ei, qui erat in hospitio, illum alterum orare, ut subveniret; D I, 57. exsultare eam (partem animi) in somno inmoderateque iactari; D I, 60. viget .. animus in somnis liber ab sensibus; D I, 115. ut .., qui se tradidit ‖ tradet ita, tradet, tradit ‖ quieti praeparato animo, ... certa et vera cernit in somnis, sic ..; D I, 121. quo in somnis certiora videamus; D II, 119. (somniorum coniectionem) esse vim ... explanantem, quae a dis hominibus significentur in somnis; D II, 130. si (di) neque ea nobis significant ‖ significat (mens deorum) ‖ in somnis, quae ipsi per nos intellegamus, neque ..; D II, 131. dicitur quidam, cum in somnis complexu Venerio iungeretur, calculos eiecisse; D II, 143. qui (Alcibiades) paulo ante interitum visus est in somnis amicae esse amictus amiculo; D II, 143. cursor ad Olympia proficisci cogitans visus est in somnis curru quadrigarum vehi; D II, 144. ad interpretem (cursor) detulit aquilam se in somnis visum esse factum; D II, 144. fit .. fere, ut cogitationes sermonesque nostri pariant aliquid in somno tale, quale ..; R VI, 10. s. I. habet.

per: s. **per,** III, 1. somnum (8 St.) S. 44, b.

sonitus, Schall, Getöse, Geräusch: I. est: hic .. tantus est totius mundi incitatissima conversione sonitus, ut eum aures hominum capere non possint; R VI, 19.

II. capio: s. I.

reddo: (Theramenes) reliquum sic e poculo eiecit, ut id resonaret, quo sonitu reddito ..; T I, 96.

III. magnitudo: sicut ... ea gens, quae illum locum adcolit, propter magnitudinem sonitus sensu audiendi caret; R VI, 19.

IV. denuntiare: terra continens adventus hostium ... quasi fragore quodam et sonitu ipso ante denuntiat; R II, 6.

labi: »tanta moles labitur fremibunda ex alto ingenti sonitu et spiritu«; N II, 89.

oppleri: hoc sonitu oppletae aures hominum obsurduerunt; R VI, 19.

sono, klingen, tönen, hören lassen, bedeuten: I. alqs: ait eos voce inani sonare ... neque intellegere, ... quae sit subicienda sententia; F II, 48.

aër: ipse .. aër nobiscum videt, nobiscum audit, nobiscum sonat; N II, 83.

arma: cum in Herculis fano arma sonuerunt; D I, 74. Lacedaemoniis in Herculis fano arma sonuerunt; D II, 67.

extrema: natura fert, ut extrema ex altera parte graviter, ex altera autem acute sonent; R VI, 18.

fidiculae: quid, si platani fidiculas ferrent numerose sonantes? N II, 22.

verba: eloquentiam ... fluere abundantem sonantibus verbis uberibusque sententiis; T I, 64.

II. alqd: eum (Epicurum) ... non intellegere interdum, quid sonet haec vox voluptatis; F II, 6. eadem .. cum accepisset homines inconditis vocibus inchoatum ‖ incohatum ‖ quiddam et confusum sonantes; R III, 3. ut haec duo verbo inter se discrepare, re unum sonare videantur; O III, 83.

sons, straffällig, Übeltäter: I. depugnant: cum .. sontes ferro depugnabant; T II, 41.

II. punio: id .. est magni viri ‖ viri magni ‖, rebus agitatis punire sontes, multitudinem conservare; O I, 82.

III. vincula: »vincula sontium servanto«; L III, 6.

sonus, Ton, Schall, Klang, Wort: I. complet, efficit: hic, inquam, quis est, qui conplet aures meas tantus et tam dulcis sonus? hic est, inquit, ille, qui intervallis disiunctus inparibus, sed tamen pro rata parte ratione distinctis inpulsu et motu ipsorum orbium efficitur et acuta cum gravibus temperans varios aequabiliter concentus efficit; R VI, 18.

est: a quibus (Academicis) numquam dictum sit aut colorem aut saporem aut sonum nullum esse; A II, 103. sonus erat dulcis; O I, 133. s. complet.

influunt: nihil tam facile in animos teneros atque molles influere quam varios canendi sonos, quorum dici vix potest qanta sit vis in utramque partem; L II, 38.
temperat: ſ. complet.
videntur: qui sonos vocis, qui infiniti videbantur, paucis litterarum notis terminavit; T I, 62. a simili etiam mente vocis, qui videbantur infiniti, soni paucis notis inventis sunt omnes signati et expressi; R III, 3.
II, 1. accipio: a quo (auditu) cum sonus est acceptus; N II, 144.
amplifico: quod his naturis relatus amplificatur sonus; N II, 144.
cieo: ex corporis totius natura et figura varios motus cieri tamquam in cantu sonos; T I, 19.
comprendo: quid, quod eadem mente res dissimillimas comprendimus, ut colorem, saporem, calorem, odorem, sonum? T I, 46.
disiungo: ſ. I. complet. — distinguo: ſ. **distinguo,** III. sonos (3 St.) B. I, S. 734, a.
efficio: ea (lingua) ... sonos vocis distinctos et pressos efficit; N II, 149. illi .. octo cursus ... septem efficiunt distinctos intervallis sonos; R VI, 18. ſ. I. complet.
elicio: ad nervorum eliciendos sonos ac tibiarum apta manus est admotione digitorum; N II, 150.
excito: ſ. V, 1. moveri.
exprimo: ſ. I. videntur; R III, 3.
fero: cum (aures) sonum percipere debeant, qui natura [in] sublime fertur; N II, 141.
fundo: furere tibi Empedocles videtur, at mihi dignissimum rebus iis ... sonum fundere; A II, 74. cum (Epicurus) .... dicat .. nos in vocibus occupatos inanis sonos fundere; T V, 73.
linquo: gravitatis suae liquit illum tristem et plenum dignitatis sonum; R VI, 2.
pello: cum (lingua sonos) et ad dentes et ad alias partes pellit oris; N II, 149.
percipio: ſ. fero.
premo: ſ. efficio; N II, 149.
refero: ex tortuosis locis et inclusis *soni* referuntur ampliores; N II, 144. ſ. amplifico.
signo: ſ. I. videntur; R III, 3.
2. sum: neque se, quo quid colore aut quo sono sit, scire; A II, 76.
3. concino ex: ut in cantu ipso ac vocibus concentus est quidam tenendus ex distinctis sonis ..., sic ex summis et infimis et mediis ‖ et ‖ interiectis ordinibus ut sonis moderata ratione civitas ... concinit; R II, 69.
III, 1. compositio: quorum (sonorum) varia compositio etiam harmonias efficit pluris; T I, 41.
concentus: quo maior et melior actionum quam sonorum concentus est; O I, 145.
distinctio: ſ. varietas.
intervalla: harmonian ‖ harmoniam ‖ .. ex intervallis sonorum nosse possumus; T I, 41. ſ. varietas.
natura: auribus oblectatio magna parta est inventa et temperata varietate et natura sonorum; T I, 62.
varietas: quo (iudicio) iudicatur ... varietas sonorum, intervalla, distinctio; N II, 146.
vis: ſ. I. influunt.
2. concentus ex: ſ. II, 3.
quadrupes cum: »quadrupes ... eviscerata, inanima, cum animali sono«; D II, 133.
IV, 1. ciere: »cum ... absurdo .. sono fontis et stagna cietis«; D I, 15.
decorari: ut ... omne ... id illi (philosophi) cassum quiddam et inani vocis sono decoratum esse dicant; T V, 119.
discribi: et cantus tum fuisse discriptos ‖ rescriptos, al. ‖ vocum sonis et carmina; T IV, 3.
incitari: qui sono quodam vocum et Phrygiis cantibus incitantur; D I, 114.
moveri: summus ille caeli stellifer cursus ... acuto et excitato movetur sono, gravissimo autem hic lunaris; R VI, 18.
2. sine: cum (ratio) ... movetur ... sine voce et sine ullo sono; Ti 28.

sophisma, Trugschluß: quorum sunt contorta et aculeata quaedam sophismata; sic enim appellantur fallaces conclusiunculae; A II, 75.

sophistes, Philosoph, Sophist: I. sum: quis est hic (Anaxagoras)? num sophistes? sic enim appellabantur ii, qui ostentationis aut quaestus causa philosophabantur; A II, 72.
II. extermino: Abderites .. Protagoras, ... sophistes temporibus illis vel maximus, ... Atheniensium iussu urbe atque agro est exterminatus; N I, 63.
ludo: et illum, quem nominavi, et ceteros sophistas ... lusos videmus a Socrate; F II, 2.
nomino: eorum erat iste mos, qui tum sophistae nominabantur, quorum e numero primus est ausus Leontinus Gorgias in conventu poscere quaestionem; F II, 1. ſ. ludo.
III. numerus: ſ. II. nomino.

sopio, einschläfern: corpus: ut sopito corpore ipse (animus) vigilet; D I, 115.
partem: cum dormientibus ea pars animi, quae mentis et rationis sit particeps, sopita langueat; D I, 60.

sopor, Schlaf: »sopore placans artus languidos«; D I, 44.

sordes, Ohrenschmalz: provisum etiam, ut ... in sordibus aurium tamquam in visco (bestiola) inhaeresceret; N II, 144.

sordidus, schmutzig, unsauber, niedrig, gering, schimpflich, verächtlich: A. alqs: sordidi etiam putandi, qui mercantur a mercatoribus, quod statim vendant; O I, 150.
alqd: cum quibus (hominibus) comparari sordidum ... sit; R I, 9. id cum periculosum ipsi est, tum etiam sordidum ad famam, committere, ut accusator nominere; O II, 50. bene „ministrum et praebitorem“, quia sordidum regi; O II, 53. sin ‖ sin vero ‖ erunt aliqui reperti, qui pecuniam praeferre amicitiae sordidum existiment; Lae 63.
ars: opifices .. omnes in sordida arte versantur; O I, 150.
artificium: ita sordido ancillarique artificio regiae virgines ut tonstriculae tondebant barbam et capillum patris; T V, 58.
homo: ea (lex) est Gabinia, lata ab homine ignoto et sordido; L III, 35. homo omnium infimus et sordidissimus, tribunus plebis C. Curiatius; L III, 20.
mercatura: mercatura .., si tenuis est, sordida putanda est; O I, 151.
palliolum: hic Caecilianum illud (commemoratur): »saepe est etiam sub palliolo sordido sapientia«; T III, 56.
quaestus: qui (quaestus) liberales habendi, qui sordidi sint; O I, 150. inliberales .. et sordidi quaestus mercennariorum omnium, quorum operae, non quorum artes emuntur; O I, 150.
ratio: quae sordidissima est illa quidem ratio et inquinatissima; O II, 21.
res: quo quid absurdius, quam .. res sordidas atque deformis deorum honore adficere? N I, 38.
B. odi: quis non odit sordidos, vanos, leves, futtiles? F III, 38.

sorites, Haufenschluß, Kettenschluß: I. est: vitiosi sunt soritae. frangite igitur eos, si potestis ne molesti sint; erunt enim, nisi cavetis; A II, 93.

ohne Verb: iam ille sorites ‖ est ‖, quo nihil putatis esse vitiosius: quod bonum sit, id esse optabile, quod optabile, id expetendum, quod expetendum, id laudabile, dein reliqui gradus; F IV, 50.

II, 1. appello: quem ad modum soriti resistas (quem, si necesse sit, Latino verbo liceat „acervalem“ appellare; sed nihil opus est; ut enim ipsa „philosophia“, ... sic „sorites“ satis Latino sermone tritus est); D II, 11.

frango: f. I. est.

increpo, inludo: tum ‖ tunc ‖ pseudomenon et soritam et totam dialecticam aut illudis aut increpas ‖ increpas? ‖; fr V, 55.

tero: f. appello.

voco: soritas hoc vocant, quia acervum efficiunt uno addito grano; A II, 49.

2. resisto: f. 1. appello.

3. adiuvo contra: nihil .. te contra soritas ars ista adiuvat; A II, 94.

dissero de: potius ... quam ... de sorite aut pseudomeno (disseramus); A II, 147.

venio ad: (ea ars) venit ad soritas, lubricum sane et periculosum locum; A II, 92.

III, 1. abl. comp.: f. I. ohne Verb.

2. in: an tu in soritis poteris hoc, cum voles? A II, 107.

soror, Schwester: I, 1. sum: quae (Iuno) est soror et coniunx Iovis; N II, 66.

2. Vocativ: »ita sola postilla, germana soror, errare videbar«; D I, 40.

II, 1. habeo: Caeli quoque parentes di habendi sunt, Aether et Dies, eorumque fratres et sorores; N III, 44. cuius (M. Gratidii) in matrimonio sororem, aviam nostram, habebat; L III, 36.

2. sum: quartus (Hercules) Iovis est *et* Asteriae, Latonae sororis; N III, 42.

3. sum: quae (Hecate) matre Asteria est, sorore Latonae; N III, 46.

III, 1. filia: cum (Caecilia Metelli) vellet sororis suae filiam in matrimonium conlocare; D I, 104. Caecilia se sororis filiae sedes suas tradere; D II, 83.

filius: cum Speusippum, sororis filium, Plato philosophiae quasi heredem reliquisset; A I, 17. ad eum (P. Africanum) primus sororis filius venit Q. Tubero; R I, 14. cum Basilus M. Satrium, sororis filium, nomen suum ferre voluisset; O III, 74.

2. liberalitas in: quid dicam de ... liberalitate in sorores? Lae 11.

sors, Los, Schicksal, Geschick, Orakelspruch, Weissagung: I. cadunt: quae tamen (sortes) ductae ut in rem apte cadant, fieri credo posse divinitus; D I, 34.

erumpunt: perfracto saxo sortis erupisse in robore insculptas priscarum litterarum notis; D II, 85.

est: »neque tam terribilis ulla fando oratio est nec sors nec ... malum, quod non natura humana patiendo ecferat«; T IV, 63. ut eae sunt sortes, quas e terra editas accepimus; D I, 34. nondum dico, quam haec signa nulla sint, ... voces furentium, sortes, somnia; D II, 16. si casum in eo quoque dicis esse quasi sortem quandam cum deorum voluntate coniunctam; D II, 39. quid .. sors est? idem prope modum, quod micare, quod talos iacere, quod tesseras; D II, 85. haruspices .. dixisse summa nobilitate illas sortis futuras; D II, 86. ista sors inaudita Graecis est; D II, 116.

habet: etsi ipsa sors contemnenda non est, si [et] auctoritatem habet vetustatis; D I, 34.

insunt: cum ... legati .. *vas* illud, in quo inerant sortes, collocavissent; D I, 76.

monent: quid est, quod me moneant aut sortes aut exta? D II, 20.

refrigescunt: ceteris .. in locis sortes plane refrixerunt; D II, 87.

restant: auspicia restant et sortes eae, quae ducuntur, non illae, quae vaticinatione funduntur; D II, 70. sortes restant et Chaldaei; D II, 85.

vertunt: »ut se edoceret, obsecrans Apollinem, quo sese vertant tantae sortes somnium«; D I, 42.

II, 1. aequo: quae (oracla) aequatis sortibus ducuntur; D I, 34.

condo: eo .. conditas sortis, quae hodie Fortunae monitu tolluntur; D II, 86.

coniungo: f. I. est; D II, 39.

contemno: f. I. habet.

defero: quae (sortes ‖ oracula ‖) ad dialecticum deferendae ‖ deferenda ‖ sint; D II, 115.

dico: f. fundo.

dissipo: quid minus mirum quam illam monstruosissumam bestiam urnam evertisse, sortes dissupavisse? D II, 69.

disturbo: quod ... simia ... et sortes ipsas et cetera ... disturbavit; D I, 76.

duco: f. **duco,** III. sortem (4 St.) B. I, S. 775, a.

edo: cum illa sors edita est ‖ esset ‖ opulentissumo regi Asiae: »Croesus ..;« D II, 115. f. I. est; D I, 34.

effero: f. I. est; T IV, 63.

fundo: quae (sortes) vaticinatione funduntur, quae oracla verius dicimus; D II, 70. f. I. restant; D II, 70.

infirmo: quamquam tu .. non hostiarum causam ‖ casum ‖ confirmas sortium similitudine, sed infirmas sortis conlatione hostiarum; D II, 38.

insculpo: f. I. erumpunt.

misceo: quae (sortes) Fortunae monitu pueri manu miscentur atque ducuntur; D II, 86.

noto: quis cornicis cantum notavit, quis sortis? N III, 14.

pono: quo modo .. istae (sortes) positae in illo loco? D II, 86.

refero: ut interpres egeat interprete et sors ipsa ad sortes referenda sit; D II, 115.

tollo: f. condo. — verto: f. I. vertunt.

2. credo: quibus (sortibus) ego credo; N III, 14.

3. utor: quis .. magistratus aut quis vir inlustrior utitur sortibus? D II, 87.

4. dico de: dicendum .. putas de sortibus? D II, 85.

paro ad: quae erant ad sortem parata; D I, 76.

refero ad: f. 1. refero.

sum in: quid .. in his ‖ iis ‖ (sortibus) potest esse certi? D II, 86.

III. inventio: videamus, clarissumarum sortium quae tradatur inventio; D II, 85.

nomen: fani ... vetustas Praenestinarum etiam nunc retinet sortium nomen, atque id in volgus; D II, 86.

praedictio: quae est .. gens ..., quae non ... aut sortium ... aut somniorum ... praedictione moveatur? D I, 12.

similitudo: f. II, 1. infirmo.

IV, 1. duci: si e vectoribus sorte ductus ad gubernacula accesserit; R I, 51.

esse: sunt .. privata ... lege, pactione, condicione ‖ conditione ‖ sorte; O I, 21.

vinci: quasi sorte aut micando victus alteri (tabulam) cedet alter; O III, 90.

2. de: mox de sortibus; D II, 38.

in: tamquam in sortibus, quae cui ducatur; D II, 38.

sortilegus, Wahrsager: I. possunt, al.: non ‖ nonne ‖ intellegis eadem (conclusione) uti posse ... et augures et sortilegos et Chaldaeos? D II, 109.

II. agnosco: non me sortilegos neque eos, qui quaestus causa hariolentur, ... agnoscere; D I, 132.

sortior, losen: indir. Frage: hoc est non considerare, sed quasi sortiri, quid loquare; N I, 98. num sortiuntur (atomi) inter se, quae declinet, quae non? Fa 46.

spargo, streuen, ausstreuen, säen, sprengen, bespritzen: I. servi: qui (servi) ungunt, qui verrunt, qui spargunt, non honestissimum locum servitutis tenent; P 37.

II. alqm: alios in terram, alios in lunam, alios in reliquas mundi partes ... spargens quasi serebat; Ti 46.

animos: credo deos inmortales sparsisse animos in corpora humana, ut ..; C 77. satis .. et quasi sparsis animis; Ti 43.

genus: quod (genus humanum) sparsum in terras atque satum divino auctum sit animorum munere; L I, 24.

saxa: »ipse ... latere pendens, saxa spargens tabo, sanie et sanguine atro«; T I, 107.

semen: quod .. Zeno in suis commentariis quasi semina quaedam sparsisset; D I, 6. in optimam segetem praeclara essent sparsa semina; R V, 11. quae (terra) cum gremio mollito ac subacto sparsum semen excepit; C 51.

spatium, Raum, Platz, Gang, Spaziergang, Zeitraum, Zeit, Frist: I, 1. est: quantum spatium aetatis maiores ‖ nostri ‖ ad senectutis initium esse voluerunt, tantus ..; C 60.

2. sum: *Κρόνος* .. (deus) dicitur, qui est idem *χρόνος*, id est spatium temporis; N II, 64.

II, 1. cerno: cernes iam spatia frugifera atque inmensa camporum; N II, 161.

conficio: s. **conficio,** III, 2. spatia (3 St.) B. I, S. 481, b.

consumo: ex se .. natos comesse fingitur solitus (Saturnus), quia consumit aetas temporum spatia; N II, 64.

decurro: nec .. velim quasi decurso spatio ad carceres a calce revocari; C 83.

definio: quorum (siderum) vagi motus rata tamen et certa sui cursus spatia definiunt; T V, 69.

dimetior: dies noctesque oculis cognitae, tum mensum annorumque conversiones ... spatium temporis dimensae (sunt); Ti 52.

do: quod, quanta sint, quae accidunt, considerandi spatium non datur; T III, 52.

habeo: qui ... spatium etiam deliberandi habuerunt, quem potissimum vitae cursum sequi vellent; O I, 119.

nobilito: cum .. venissemus in Academiae non sine causa nobilitata spatia; F V, 1.

sumo: spatium sumamus ad cogitandum; F IV, 1.

2. acquiesco in: in cupressetis Gnosiorum et spatiis silvestribus (Plato) crebro insistens, interdum adquiescens; L I, 15.

consido in: cum .. pauca in xysto locuti essemus, tum eodem in spatio consedimus; A II, 9.

deflecto de: deflexit iam aliquantum ‖ aliquantulum ‖ de spatio curriculoque consuetudo maiorum; Lae 40.

insisto in: s. acquiesco in.

pergo ad: quin .. ad illa spatia nostra sedesque pergimus? L I, 14.

venio ad: s. 1. nobilito.

III. aequabilitas: nocturnorum .. spatiorum eadem est aequabilitas, quae diurnorum; N II, 49.

conversio, cursus: Saturnum .. eum esse voluerunt, qui cursum et conversionem spatiorum ac temporum contineret; N II, 64.

notae, signa: quae (mundi partes) sunt [ad] ‖ sunt, sunt ad ‖ spatiorum temporis signa et notae ‖ significationem [notae] ‖ constitutae; Ti 46.

IV, 1. conficere: quorum (siderum) ... alterum (genus) .. continuas conversiones duas isdem spatiis cursibusque conficiat; N II, 49.

distingui: eius modi coniunctionem tectorum oppidum vel urbem appellaverunt delubris distinctam spatiisque communibus; R I, 41.

ferri: »quae (stellae) ... re vera certo lapsu spatioque feruntur«; D I, 17.

intellegi: spatio .. qualis ea (aeternitas) fuerit, intellegi *non* potest; N I, 21.

iudicari: non intellegunt valetudinis aestimationem spatio iudicari, virtutis oportunitate; F III, 47.

zum Satz: isto .. tam inmenso spatio quaero, .. cur Pronoea vestra cessaverit; N I, 22. huius (solis) hanc lustrationem eiusdem incensa radiis menstruo spatio luna complet; N I, 87. quorum (siderum) alterum (genus) »spatiis inmutabilibus ab ortu ad occasum commeans; N II, 49. solis annuos cursus spatiis menstruis luna consequitur; N II, 50. luna ... isdem spatiis vagatur, quibus sol; N II, 103. isdem .. spatiis eae stellae, quas vagas dicimus, circum terram feruntur; N II, 103. cum essent perpauca inter se uno aut altero spatio conlocuti; R I, 18. quod tam longo spatio multa hereditatibus ... tenebantur sine iniuria; O II, 81. »fortis equus, spatio qui saepe supremo vicit Olympia«; C 14. vgl. conficere. ferri.

2. in: in hoc ipso vitae spatio amicitiae praesidium esse firmissimum; F I, 68. mundus .. si in aeterno praeteriti temporis spatio fuit insipiens; N II, 36.

species, Anblick, Erscheinung, Gestalt, Bild, Begriff, Schein, Schönheit, Pracht, Glanz: I. **Subject:** 1. adfluit: cum infinita simillumarum imaginum series ‖ species ‖ ex innumerabilibus individuis existat et ad nos ‖ deos ‖ adfluat; N I, 49.

commovet: me .. ad altiorem memoriam Oedipodis huc venientis ... species quaedam commovit; F V, 3.

concidit: »tum species ex aere vetus venerataque Nattae concidit«; D I, 19.

efficit: num .. species praeclara oppidi ... rem publicam efficiebat? R III, 44.

est: dum videntur, eadem est in somnis species eorum*que*, quae vigilantes videmus; A II, 52. probandi species est, percipiendi signum nullum habemus; A II, 111. quae figura, quae species humana potest esse pulchrior? N I, 47. nec tamen ea species corpus est, sed quasi corpus, nec habet sanguinem, sed quasi sanguinem; N I, 49. illud video pugnare te, species ut quaedam sit deorum, quae nihil concreti habeat, nihil solidi, nihil expressi, nihil eminentis, sitque pura, levis, perlucida; N I, 75. species dumtaxat obicitur quaedam; num etiam, cur ea beata sit, cur aeterna? N I, 107. eius (Draconis) cum totius est ‖ sit ‖ praeclara species, *tum* ..; N II, 107. nulla est .. insatiabilior species, nulla pulchrior et ad rationem sollertiamque praestantior; N II, 155. nec ulla deformior species est civitatis quam illa, in qua opulentissimi optimi putantur; R I, 51. est .. quaedam opinione species deorum in oculis, non solum in mentibus; L II, 26. in qua (figura) esset species honesta; O I, 126. ut videas, quae sit in

ea (intellegentia tua) [species] forma || species [forma] || et notio viri boni; O III, 81. is (Regulus) cum Romam venisset, utilitatis speciem videbat, sed eam ... falsam iudicavit; quae erat talis; O III, 99. si is ... eam speciem, quae semper eadem est, intuebitur ...; sin autem eam, quae gignitur; Ti 4.

existunt: quarum (rerum) perturbatione mirabiles interdum existunt species somniorum; D II, 128. s. adfluit.

habet: s. est; N I, 49. 75.

iacet: iaceat utilitatis species, valeat honestas; O III, 46.

moratur: s. II, 1. loco.

obversantur: obversentur species honestae verae || vero, viro, al. ||; T II, 52.

occurrit: nullam aliam nobis de deo cogitantibus speciem nisi hominis occurrere; N I, 81.

pellit: species .. utilitatis animum pepulit eius (regis); O III, 41.

permanet: speciem dei percipi cogitatione, non sensu, nec esse in ea ullam soliditatem neque eandem ad numerum permanere, eamque esse eius visionem, ut similitudine et transitione cernatur; N I, 105.

potest: nulla .. species cogitari potest nisi pulsu imaginum; D II, 137.

revertitur: ut ... eorum (membrorum) .. species ad naturam revertatur; F V, 46.

spectat: »ni prius excelsum ad columen formata decore sancta Iovis species claros spectaret in ortus«; D I, 20.

videt: »si solis ad ortum conversa (Iovis species) inde patrum sedes populique videret«; D I, 20.

videtur: quaenam species caeli videretur? N II, 96.

ohne Verb: ergo alia species Iunonis Argivis, alia Lanuvinis, *alia nobis.* et quidem alia nobis Capitolini, alia Afris Hammonis Iovis; N I, 82.

2. Ausruf: quanta maris est pulchritudo! quae species universi! quae multitudo ... insularum! N II, 100.

II. nach Verben: 1. abdo: »cum claram speciem concreto lumine luna abdidit«; D I, 18.

adfero: quae (res) speciem utilitatis attulerit; O III, 35.

admiror: cuius .. sphaerae speciem ipsam non sum tanto opere admiratus; R I, 21.

amplexor: Aristoteles .. primus species, quas paulo ante dixi, labefactavit, quas mirifice Plato erat amplexatus, ut in iis quiddam divinum esse diceret; A I, 33.

appello: || quam || *ἰδέαν* appellat ille (Plato), nos speciem; T I, 58.

caelo: hanc speciem Pasiteles caelavit argento et noster expressit Archias versibus; D I, 79.

cerno: s. I, 1. permanet.

cogito: s. I, 1. potest.

confero: species istas hominum conlatas in deos aut consilio quodam sapientium ... aut superstitione; N I, 77.

contemno: illa praeclara, in quibus publicae utilitatis species prae honestate contemnitur; O III, 47.

converto: s. I, 1. videt.

describo: cuius (Xenocratis) in libris, qui sunt de natura deorum, nulla species divina describitur; N I, 34.

desidero: s. V, 1. desiderare.

dico: hanc illi *ἰδέαν* appellant, ... nos recte speciem possumus dicere; A I, 30. s. amplexor.

do: lege nostra libertatis species datur; L III, 39.

efficio: quibus utitur ministeriis deus, cum optimi speciem ... efficit; Ti 50.

expingo: quae species formaque pugnae (non ita expicta est, ut ..)? T V, 114.

exprimo: s. caelo.

facio: divinae animationis maxime speciem faciebat ex igne; Ti 35.

fero: s. **fero,** III. speciem (3 St.) B. II, S. 42, b.

fingo: idem (Cleanthes) ... fingit formam quandam et speciem deorum; N I, 37.

formo: speciem (natura) ita formavit oris, ut ..; L I, 26. s. I, 1. spectat.

gero: similitudinem quandam gerebant speciemque sapientium; O III, 16.

gigno: s. I, 1. est; Ti 4. — habeo: s. **habeo,** III. speciem (8 St.) B. II, S. 129, b.

imitor: quia nihil ista, quae populi speciem et nomen imitatur, immanius belua est; R III, 45. (mundi artifex) speciem aeternitatis imitari maluit; Ti 6.

immuto: vel eadem species vel interdum inmutata redditur; Ti 49.

imprimo: visum obiectum inprimet illud quidem et quasi signabit in animo suam speciem, sed ..; Fa 43.

includo: quid .. Phidias sui similem speciem inclusit in clupeo Minervae? T I, 34.

intueor: s. I, 1. est; Ti 4.

invenio: quare prima sit haec forma et species et origo tyranni inventa nobis in ea re publica; R II, 51.

indico: s. I, 1. est; O III, 99.

labefacto: s. amplexor.

loco: »haec tardata diu species multumque morata consule te tandem celsa est in sede locata«; D I, 21.

muto: eius (lunae) species ac forma mutatur; N II, 50.

obicio: s. **obicio,** II. speciem (4 St.) B. II, S. 784, a.

obscuro: tanta vis est honesti, ut speciem utilitatis obscuret; O III, 47.

offero: obiciuntur etiam saepe formae, quae reapse nullae sunt, speciem autem offerunt; D I, 81. quae .. natura obtulit illam speciem Simonidi, a qua vetaretur navigare? D II, 143.

omitto: omitto dignitatem, honestatem, speciem ipsam virtutum, de quibus ante dictum est; F II, 107.

oppono: muri causam opposuit, speciem honestatis nec probabilem nec sane idoneam; O III, 41.

percipio: s. I, 1. permanet.

quaero: si speciem utilitatis opinionemque quaerimus; O III, 86.

reddo: s. immuto.

repono: cur .. Arqui species non in deorum numero reponatur? N III, 51.

retineo: veritas auspiciorum spreta est, species tantum retenta; N II, 9.

signo: s. imprimo.

supero: apud superiores utilitatis species falsa ab honestatis auctoritate superata est; O III, 109.

tardo: s. loco. — veneror: s. I, 1. concidit.

video: cum videmus speciem .. candoremque caeli; T I, 68. quem .. tu Marium visum a me putas? speciem, credo, eius et imaginem; D II, 137. s. I, 1. est; O III, 99.

2. sum: cum praesertim deum non modo aliqua, sed pulcherrima specie deceat esse; N I, 26. hominis esse specie deos confitendum est; N I, 48.

videor: is .. Tages ... puerili specie dicitur visus, sed senili fuisse prudentia; D II, 50.

3. dico de: quid de ... vinearum olivetorumve specie plura dicam; C 57. s. 1. omitto.

insum in: in specie .. fictae simulationis, sicut reliquae virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3.

intersum inter: inter ipsas impressiones nihil interesse, sed inter species et quasdam formas eorum (visorum); A II, 58.
intueor in: quales animalium formas mens in speciem rerum intuens poterat cernere; Ti 34.
perspicio in: cuius (generis) similitudine perspecta in formarum specie ac dignitate; F II, 47.
pertineo ad: quae pertinent ad liberalem speciem et dignitatem; O I, 141.
quaero de: non .. hoc loco de ingeniis ... nostris, sed de specie figuraque quaeritur; N I, 78.
sum in: s. 1. amplexor. I, 1. permaneo.
tempero in: ea cum tria (deus) sumpsisset, in unam speciem temperavit; Ti 22.
III. **nach Adjectiv:** pulcher ad: ut (mundi partes) neque ad usum meliores potuerint esse neque ad speciem pulchriores; N II, 87.
IV. **nach Substantiven:** 1. visio: s. I, 1. permanet.
2. Cassiepia: hunc (Cepheum) antecedit »obscura specie stellarum Cassiepia«; N II, 111.
draco: »vidimus inmani specie tortuque draconem terribilem«; D II, 63.
rationes: clarissimos Septemtriones (teneo), id est rationes has latiore specie, non ad tenue elimatas; A II, 66.
3. materia sine: subiectam putant omnibus sine ulla specie atque carentem omni illa qualitate ... materiam quandam; A I, 27.
moderatio, temperantia cum: ut in eo moderatio et temperantia appareat cum specie quadam liberali; O I, 96.
V. **Umstand:** 1. blandus: (securitas) specie quidem blanda, sed reapse ‖ re ipsa ‖ multis locis repudianda; Lae 47.
commovere: quia (honestum, decorum) ... animos .. omnium natura et specie sua commovet; O II, 32.
conturbare: quae (causae) conturbent animos utilitatis specie; O III, 40.
desiderare: quia nec specie nec usu ‖ speciem .. usum ‖ alium quinque (digiti) desiderant; N I, 99.
indui: qui (di) induti specie humana fabulas poëtis suppeditaverunt; N II, 63.
iudicari: quasi vero non specie visa iudicentur! A II, 58.
laudabilis: ut (illud) ... sua .. pulchritudine esset specieque laudabile; F II, 49.
movere: quae (nomina) prima specie admirationem, re explicata risum moverent; F IV, 61. falsa .. eius visione et specie moveri homines dico vehementius; T II, 42. quodcumque te maxime specie veritatis movet; T V, 82.
ornari: agro bene culto nihil potest esse nec usu uberius nec specie ornatius; C 57.
peccari: utilitatis specie in re publica saepissime peccatur; O III, 46.
pelli: fit etiam saepe specie quadam ... ut pellantur animi vehementius; D I, 80.
probabilis: quidquid acciderit specie probabile, ... utetur eo sapiens; A II, 99.
repugnare: quae .. huic (honesto) repugnent specie quadam utilitatis; O III, 12.
2. a: s. II, 1. offero; D II, 143.
ex: Stoici ... amorem ipsum „conatum amicitiae faciendae ex pulchritudinis specie“ definiunt; T IV, 72.
in: s. I, 1. est; R I, 51.

specillum, Sonde: qui (Aesculapius) specillum invenisse primusque volnus dicitur obligavisse; N III, 57.

specimen, Beispiel, Muster: I, 1. est: C. Caesaris, in quo mihi videtur specimen fuisse humanitatis, salis, suavitatis, leporis; T V, 55.
2. sum: »is ordo ... ceteris specimen esto«; L III, 10. 28. »ceteris specimen esto«; L III, 30.
II. capio: illud num dubitas, quin specimen naturae capi deceat ex optima quaque natura? T I, 32.
trucido: cur temperantiae prudentiaeque specimen ... pontifex maximus est Q. Scaevola trucidatus? N III, 80.

spectaculum, Anblick, Schauspiel: I. est: quod tandem spectaculum fore putamus, cum totam terram contueri licebit? T I, 45. crudele gladiatorum spectaculum et inhumanum non nullis videri solet, et haud scio an ita sit, ut nunc fit; T II, 41.
pertinet: quarum (rerum caelestium) spectaculum ad nullum aliud genus animantium pertinet; N II, 140.
solet, videtur: s. est; T II, 41.
II. facio: s. I. est; T II, 41.
habeo: haec diceremus ..., quam multa, quam varia, quanta spectacula animus in locis caelestibus esset habiturus; T I, 47.
praebeo: circumitus ... siderum ... spectaculum hominibus praebent; N II, 155.
III, 1. teneri: videmusne, ... ut (pueri) pompa, ludis atque eius modi spectaculis teneantur? F V, 48.
abl. comp.: quo spectaculo nihil potest admirabilius esse, nihil pulchrius; N II, 104.
2. in: cum in illo ipso acerbissimo miserrimoque spectaculo sibi timerent; T III, 66.

spectator, Zuschauer, Beobachter: I. sum: sunt ... homines ... quasi spectatores superarum rerum atque caelestium; N II, 140.
II. praebeo: nonne ... socii .. spectatores .. se otiosos praebuerunt Leuctricae calamitatis? O II, 26.

specto, spectatus, schauen, anschauen, zuschauen, betrachten, prüfen, erproben, trachten, streben, zielen, berücksichtigen, sich beziehen: I. alqs: video te alte spectare; T I, 82. ut illic liberalissimum esset spectare nihil sibi adquirentem, sic ..; T V, 9. (Attus Navius) ad meridiem spectans in vinea media dicitur constitisse; D I, 31. »veluti, consul quom mittere signum volt, omnes avidi spectant ad carceris oras, ... sic ..;« D I, 107. alte spectare si voles; R VI, 25. ut Turpione Ambivio magis delectatur, qui in prima cavea spectat, delectatur tamen etiam, qui in ultima, sic ... delectatur etiam senectus procul eas (voluptates) spectans tantum, quantum sat est; C 48.
alqd: ea non tam ad religionem spectant quam ad ius sepulchrorum; L II, 58. quod spectet et valeat ad bene beateque vivendum; O II, 6.
beneficia: quae (beneficia) ad singulos spectant; O II, 72.
cupiditas: in iis pecuniae cupiditas spectat ad opes et ad gratificandi facultatem; O I, 25.
cura: quando .. inest in omni virtute cura quaedam quasi foras spectans; F V, 67.
definitiones: eorum definitiones paulum oppido inter se differunt et tamen eodem spectant; F III, 33.
domus: quae (domus) spectat in nos solos; O I, 58.
iustitia: iustitia foras spectat; R III, 11.
officia: eorum omnia officia quo spectare ... debeant; F IV, 46. quia (ea officia) magis ad institutionem vitae communis spectare videntur; O I, 7.
oratio: quorsus .. haec spectat oratio? T I, 60. ista oratio, quae spectet ad hortandum; fr V, 57.

res: si ad perniciem patriae res spectabit; O III, 90.
species: »ni prius ... sancta Iovis species claros spectaret in ortus;« D I, 20.
studia: si (ista studia) ad imitandos summos viros spectant; F V, 6.
II, 1. indir. Frage: non id spectandum est, quid dicat, sed quid consentaneum sit ei dicere; O III, 117. nos in vita, non quae cuique peccato poena sit, sed quantum cuique liceat, spectare debemus; P 25.
2. ut: quo .. spectat illud, ... nisi ut opifices concitentur? A II, 144. hoc .. eo spectabat, ut eam (Pythiam) a Philippo corruptam diceret; D II, 118.
3. acc. c. inf.: quid spectans nisi etiam postera saecula ad se pertinere? T I, 31. hoc .. spectant leges, hoc volunt, incolumem esse civium coniunctionem; O III, 23.
III. alqm: is, cuius non ad auctorem || actorem || referatur animus, sed qui per se ipse spectari velit; L III, 40. cum, quicquid factum sit || est ||, se spectatum, non fortunam putet || putat ||; O II, 70.
alqd: cum ... id .. sit unum, quod philosophia spectare et sequi debeat; F V, 12. ut spectare aliquid velimus et visere; T I, 44. »quod est ante pedes, nemo spectat, caeli scrutantur plagas«; D II, 30. R I, 30. quid .. spectans deus ipse diceret ..? Fa 33. nos .. ea, quae sunt in usu ... communi, non ea, quae finguntur ... spectare debemus; Lae 18. si quis .. reliquos eiusdem consilii socios (roget), quid spectaverint, quid secuti sint; P 12. ſ. II, 1. O III, 117. — 3.
animum: et mores eius erunt spectandi, in quem beneficium conferetur, et animus erga nos et communitas ac societas vitae et ad nostras utilitates officia ante conlata; O I, 45.
caelestia: haec caelestia semper spectato; R VI, 20.
communitatem: ſ. animum.
decorum: quod (decorum) spectatur in uno quoque genere virtutis; O I, 98.
florida: expones, quae spectet, florida et varia? T III, 43.
fortunam: ſ. **fortuna,** II, 1. specto (3 St.) B. II, S. 72, a.
lumina: »boves spectantes lumina caeli«; D I, 15.
magna: ii ... magna spectare ... debent; O II, 45.
mores: cum in hominibus iuvandis aut mores spectari aut fortuna soleat; O II, 69. ſ. animum.
officia: ſ. animum.
ordinem: caeli signorum admirabilem ordinem insatiabilemque pulchritudinem magis spectat; fr V, 53.
philosophos: non .. ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt, sed ex perpetuitate atque constantia; T V, 31.
pulchritudinem: ſ. ordinem.
rem: quod ex maiore parte unam quamque rem appellari spectarique dicunt; T V, 23. rem .. opinor spectari oportere, non verba; T V, 32.
societatem: ſ. animum.
verba: ſ. rem; T V, 32.
virum: quod in quo viro perspectum sit || est ||, hunc igni spectatum arbitrantur; O II, 38. hi in pueris, Cato in perfecto et spectato viro; Lae 9.
voluptates: ſ. I. alqs; C 48.
IV. alqd: invenitur, quid sit, quod natura spectet extremum in bonis; T V, 71.

speculator, Späher: obtineat: oculi tamquam speculatores altissimum locum obtinent; N II, 140.

petit, al.: non pudet .. physicum, id est speculatorem venatoremque naturae, ab animis ... petere testimonium veritatis? N I, 83.

speculatrix, Ausspäherin: Furiae deae sunt, speculatrices, credo, et vindices facinorum et sceleris; N III, 46.

speculor, erspähen: sic noctu ad eas (uxores Dionysius) ventitabat, ut omnia specularetur et perscrutaretur || specularetur || ante; T V, 59.

speculum, Spiegel: I. sum: a parvis .. aut .. a bestiis, quae putat esse specula naturae; F II, 32.
II, 1. praebeo: ut sese splendore animi et vitae suae sicut speculum praebeat civibus; R II, 69.
2. cerno in: in quibus (pueris) ut in speculis natura cernitur; F V, 61.
III. levitas: cum speculorum levitas hinc illincque || illinc || altitudinem adsumpsit; Ti 49.

specus, Grotte, Schlucht: »Triton fuscina evertens specus subter radices penitus undanti in freto«; N II, 89.

spelunca, Höhle, Grotte: I. advenio per: »advenio Acherunte ... per speluncas saxis structas asperis«; T I, 37.
iaceo in: iam decimum annum (Philoctetes) in spelunca iacet; F II, 94.
incido ex: quid mirum .. ex spelunca saxum in crura eius (Icadii praedonis) incidisse? Fa 6.
sum in: etiamsi Icadius tum in spelunca non fuisset; Fa 6.
II. altitudines: adde huc ... speluncarum concavas altitudines || amplitudines ||; N II, 98.

sperno, verschmähen, verwerfen, verachten: alqm: quod spernerentur ab iis, a quibus essent coli soliti; C 7.
alqd: haec est nec omnia spernentis praeter virtutem ... oratio; F V, 72.
amicitias: [sperni ab iis veteres amicitias, indulgeri novis]; Lae 54.
Antiopam: qui Ennii Medeam aut Antiopam Pacuvii spernat aut reiciat; F I, 4.
corpora: quorum animi spretis corporibus evolant; D I, 114.
disciplinam: Lucullus adiunxerat etiam illam, quam Themistocles spreverat, disciplinam; A II, 2.
fabulas: his fabulis spretis ac repudiatis; N II, 71.
humana: volumus ... humana omnia spernentem illum esse; T IV, 61.
magistros: ut ... spernant .. discipuli magistros; R I, 67.
Medeam: ſ. Antiopam.
res: quod (iustitia) eas res spernit et neglegit; O II, 38.
veritatem: veritas auspiciorum spreta est, species tantum retenta; N II, 9.
voluptatem: quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quas modo laudavit; T III, 46. in ea (voluptate) .. spernenda et repudianda virtus vel maxime cernitur; L I, 52. spreta et contempta voluptate; C 53. spernat voluptates; P 33.

spero, hoffen, erwarten, vermuten: I, 1. finis: qui ... quem .. sperandi sibi, eundem bene dicendi finem proponerent; T II, 3.
2, a. unpersönlich: proinde || perinde || quasi ... sperare sit prudentius quam timere; T I, 86.
b. alqs: te .. hortamur omnes, currentem quidem, ut spero, ut ..; F V, 6. quoniam oratorias

exercitationes non tu quidem, ut spero, reliquisti; Fa 3. facio et lubenter et, ut spero, recte, quod ..; L I, 68. hodierno sermone conficiam, spero; L II, 69. et praesens tecum propediem, ut spero, et, dum aberis, absens loquar; O III, 121. quoniam speramus, volumus quidem certe senes fieri; C 6. pergratum mihi feceris, spero item Scaevolae, si ... disputaris ..; Lae 16.

adulescens: vgl. II. C 68.

II. accus. c. inf.: spero .. te, ut soles, bene paratum venire; N III, 2. Chrysippus aestuans falli sperat Chaldaeos; Fa 15. nos ... speremus .. nostrum nomen volitare et vagari latissime; R I, 26. sperantem || cum speraret iam, al. || (Antiochum) fore ut ii, qui se sequerentur, Antiochii vocarentur; A II, 70. spero fore ut contingat id nobis; T I, 82. quo (genere enuntiandi) Chrysippus sperat Chaldaeos contentos ... fore; Fa 16. spero .. multo uberiora fore, quae ..; R I, 37. ut Macedones non te regem suum, sed ... praebitorem sperent fore; O II, 53. quod amicitiae nostrae memoriam spero sempiternam fore; Lae 15. sperare videor Scipionis et Laeli || Laelii || amicitiam notam posteritati fore; Lae 15. ex quibus (amicis) sperant se maxumum fructum esse capturos; Lae 79. — me .. biduo duarum rerum, quas maxime timebam, spero liberatum metu; T II, 67. spero nos ad haec ipsa via perventuros; R I, 33. oportet .. eum, qui paret, sperare se aliquo tempore imperaturum; L III, 5. quos speremus nobis profuturos; O I, 48. sperat adulescens diu se victurum, quod sperare idem senex non potest. insipienter sperat; C 68.

III. alqd: a quo .. plurimum sperant; O I, 49. senex ne quod speret quidem habet; C 68. quod ille (adulescens) sperat; C 68. ſ. II. C 68.

bonum: nullo nec accepto ab iis (dis) nec sperato bono; N I, 116.

civitatem: civitatem .. optandam magis quam sperandam ... effecit; R II, 52.

fortunam: Metelli sperat sibi quisque fortunam; T I, 86.

hastam: dum homines perditi hastam illam cruentam et meminerint et sperabunt; O II, 29.

magna: hic .. iam sperabat magna; T I, 93.

voluptatem: nulla nec adiuncta nec sperata voluptate; F II, 63. cum expectatio speratarum voluptatum *cum* perceptarum memoria iungeretur; T V, 96.

spes, Hoffnung, Erwartung: I. **Subject:** adsectatur, adsidet: hereditatis spes quid iniquitatis in serviendo non suscipit? quem nutum locupletis orbi senis non observat? loquitur ad voluntatem; quicquid denuntiatum est, facit, adsectatur, adsidet, muneratur; P 39.

est: quam spem consulatus eius ... futuram putas? F II, 76. in iis adulescentibus bonam spem esse dicemus? F II, 117. si spes est expectatio boni; T IV, 80. cum esset spes ex illo somnio ... illum ... rediturum; D I, 53. videmus, quibus exstinctis oratoribus quam in paucis spes ... sit; O II, 67. nobis ... magna spes est ... fore ..; fr V, 97.

facit: ſ. adsectatur.

habet: fidem, spem, virtutem ... rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61.

inest: in nobismet insunt ipsis, ut mens, ut spes, ut fides; N III, 61.

loquitur, muneratur, observat: ſ. adsectatur.

pendet: cui spes omnis ... pendet ex fortuna; P 17.

suscipit: ſ. adsectatur.

tenet: magna me .. spes tenet .. bene mihi evenire; T I, 97.

II. **nach Verben:** 1. adfero: reliquorum sententiae spem adferunt, ... posse animos ... in caelum ... pervenire; T I, 24. novitates .. si spem adferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat; Lae 68.

aufero: oris .. pulchritudo reliqui corporis imitandi spem auferebat; O III, 10.

do: quoniam et me quodam modo invitas et tui spem das; R I, 15.

exploro: qui ... definieris summum bonum firma corporis adfectione explorataque *eius* spe contineri; T V, 27. si ... vita .. beata ... eius .. constitutionis spe explorata ... continetur; O III, 117.

frango: saepe .. in quibusdam ... spes amplificandae fortunae fractior (est); Lae 59.

habeo: qui (Scipio) summam spem civium, quam de eo iam puero habuerant, continuo adulescens incredibili virtute superavit; Lae 11.

laudo: non .. res laudanda, sed spes est; R fr 5.

omitto: omissa spe voluptatis; F II, 82.

pono: nec dubitatum, quin in virtute omnis ut bene, sic etiam beate vivendi spes poneretur; F V, 88. nec in praemiis humanis spem posueris rerum tuarum; R VI, 25.

praeluceo: quod (amicitia) bonam spem praelucet in posterum; Lae 23.

propono: nulla spe proposita fore levius aliquando; F I, 41. dolor corporis ... perfertur spe proposita boni; T III, 61.

relinquo: hanc totam spem inmortalitatis relinquamus; T I, 39.

removeo: ex omni deliberatione celandi et occultandi spes opinioque removenda est; O III, 37.

repono: quod semper in se ipse || ipso || omnem spem reponet sui; T V, 36.

supero: ſ. habeo.

tollo: fraudandi .. spe sublata solvendi necessitas consecuta est; O II, 84.

2. privo: video nos, si ita sit, privari spe beatioris vitae; T I, 82.

3. absum a: qui a spe gerendi absunt confecti senectute; F V, 52. C. Marius cum a spe consulatus longe abesset; O III, 79.

condo ad: quae (urbes) ad spem diuturnitatis conderentur atque imperii; R II, 5.

induco in: quae te, malum! .. ratio in istam spem induxit, ut ... putares? O II, 53. (amici est) efficere, ut amici iacentem animum excitet inducatque *in* spem cognitionemque meliorem; Lae 59.

nitor ad: vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi quam vota facienda videbatur; T V, 2.

proficiscor a: non sunt .. ab earum (utilitatum) spe causae diligendi profectae; Lae 30.

seiungo a: animus .. a spe pariendarum voluptatum seiungi non potest; F I, 66.

traduco ad: opinio .. omnis ad eam spem traducenda (est), ut ... intellegant; O II, 10.

III. **nach Substantiven:** 1. solacium: nec habere ne spei quidem extremum et tamen commune solacium; N III, 14.

2. homines: quid, quod homines infima fortuna, nulla spe rerum gerendarum, opifices denique delectantur historia? F V, 52.

IV. **Umstand:** 1. adduci: spe mercedis adducti; Lae 31.

capi: ducuntur (homines) ... spe largitionis promissisque capti; O II, 22.

cogitari: quae (voluptates) propter corpus vel recordatione vel spe cogitentur; T III, 37.

contineri: ſ. II, 1. exploro.

duci: ducuntur (homines) ... spe sibi id utile futurum; O II, 22.

erigi: quibus (voluptatibus amicitiae) non solum praesentibus fruuntur, sed etiam spe eriguntur consequentis ... temporis; F I, 67.
exultare: qui (timor) ... statim spe impunitatis exultat; fr V, 72.
falli: patrimonia spe bene tradendi relinquimus, qua possumus falli; N III, 76.
impertire: quae (iustitia) ... *impertit* aliquid ... spe nihil defuturum; F I, 50.
incurrere: spe dubiae salutis in apertam perniciem incurrere; N III, 69.
inflammari: quarum (voluptatum) potiendi spe inflammati multos labores ... susceperant; F I, 60.
ponere: spe beate vivendi tantam in eo studio curam ... posuerunt; T V, 2.
praestabilis: quid .. eloquentia praestabilius ... spe indigentium? O II, 66.
quaerere: homines .. spe custodiae rerum suarum urbium praesidia quaerebant; O II, 73.
rapi: volucri semper spe et cogitatione rapiuntur a domo longius; R II, 7.
refertus: quibus (voluptatibus) ille (Epicurus) et praeteritarum memoria et spe consequentium sapientis vitam refertam putat; T III, 38.
relinquere: f. falli.
suscipere: nemo umquam animo aut spe maiora suscipiet, qui .. non ..; Lae 102.
zum Saß: laetantem .. mentem ita novi: spe eorum omnium, quae supra dixi, fore ut ..; T III, 41.
2. cum: neque solum cum laetitia vivendi rationem accepimus, sed etiam cum spe meliore moriendi; L II, 36.
praeter: »(oportet,) quicquid praeter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro«; T III, 30.
propter: illi (Platoni optimum esse) propter spem vivere; F IV, 56.
sine: nemo umquam sine magna spe inmortalitatis se pro patria offerret ad mortem; T I, 32. sine ratione ac sine ulla spe bona; L III, 22. quae res ad necem Porsennae C. Mucium inpulit sine ulla spe salutis suae? P 12.

sphaera, Kugel, Weltkugel, Kreisbahn: I. est: erat .. illa (sphaera) venustior et nobilior in volgus; R I, 21.
videtur: conum tibi ais et cylindrum et pyramidem pulchriorem quam sphaeram videri; N II, 47.
II, 1. describo: eam (sphaeram) a Thalete Milesio primum esse tornatam, post autem ab Eudoxo Cnidio ... eandem illam astris stellisque ‖ astris ‖, quae caelo inhaererent ‖ astris caelo inhaerentibus ‖, esse descriptam; R I, 22.
efficio: quodsi in Scythiam aut in Britanniam sphaeram aliquis tulerit hanc, quam nuper familiaris noster effecit Posidonius, cuius singulae conversiones idem efficiunt in sole et in luna et in quinque stellis errantibus, quod efficitur in caelo; N II, 88. tum, ... cum (Archimedes) istam ipsam ‖ istam ‖ sphaeram ... effecerit; R I, 28.
facio: quam (sphaeram) ab eodem Archimede factam posuerat in templo Virtutis Marcellus idem; R I, 21.
fero: f. efficio; N II, 88.
habeo: habent .. suam sphaeram stellae inerrantes ab aetheria coniunctione secretam et liberam; N II, 55.
moveo: cum machinatione quadam moveri aliquid videmus, ut sphaeram, ut horas; N II, 97. hanc sphaeram Gallus cum moveret; R I, 22.
perficio: quis in illa barbaria dubitet, quin ea sphaera sit perfecta ratione? N II, 88.
pono: in summo sepulcro sphaeram esse positam cum cylindro; T V, 64. f. facio.
profero, tollo: memoria teneo C. Sulpicium Gallum ... sphaeram, quam M. Marcelli avus captis Syracusis ... sustulisset, iussisse proferri; R I, 21.
torno: f. describo.
2. inligo in: cum Archimedes lunae, solis, quinque errantium motus in sphaeram inligavit; T I, 63.
sum in: f. **in,** B, I. sum in sphaera (2 St.) B. II, S. 272, b.
III. conversiones: Archimedem arbitrantur plus valuisse in imitandis sphaerae conversionibus quam naturam in efficiendis; N II, 88. f. II, 1. efficio; N II, 88.
figura: in qua (columella) inerat sphaerae figura et cylindri; T V, 65.
genus: hoc .. sphaerae genus ... in illa sphaera solida non potuisse finiri; R I, 22.
inventum: dicebat .. Gallus sphaerae illius alterius solidae atque plenae vetus esse inventum; R I, 22.
nomen, species: cuius ego sphaerae cum persaepe propter Archimedi gloriam nomen audissem, speciem ipsam non sum tanto opere admiratus; R I, 21.
IV. in: ne in sphaera quidem eosdem motus Archimedes sine divino ingenio potuisset imitari; T I, 63. id .. medium infimum in sphaera est; N II, 116. in sphaera maximi orbes medii inter se dividuntur; Fa 15. 16. ex quo .. in [caelo] sphaera solis fieret eadem illa defectio; R I, 22. f. III. genus.

spica, Ähre: I. perduco ad: cum (natura fruges) ad spicam perduxerit ab herba; F IV, 37.
II. seges: ne seges quidem igitur spicis uberibus et crebris, si avenam uspiam videris; F V, 91.

spiculum, Lanzenspitze: ut ... Lacedaemonii suos omnes agros esse dictitarint, quos spiculo possent attingere; R III, 15.

spicum, Ähre: I. teneo: »spicum inlustre tenens splendenti corpore Virgo«; N II, 110.
II. ordo: ex ‖ e ‖ quibus (vaginis viriditas) cum emersit, fundit frugem spici ordine structam; C 51.

spina, Dorn, Stachel, Spitzfindigkeit: I. praetermitto: spinas partiendi et definiendi praetermittunt; T IV, 9.
probo: Panaetius nec acerbitatem sententiarum nec disserendi spinas probavit; F IV, 79.
vello: hominum *nec* ‖ non ‖ spinas vellentium, ut Stoici; F IV, 6.
II. hirsutus: quarum (animantium) aliae coriis tectae sunt, ... aliae spinis hirsutae; N II, 121.

spinosus, spitzfindig: A. genus: Stoicorum .. non ignoras quam sit subtile, vel spinosum potius, disserendi genus; F III, 3.
B. cogunt: haec .. spinosiora, prius ut confitear, me cogunt, quam ut adsentiar; T I, 16.

spirabilis (spiritabilis), luftförmig: animus: sive illi (animi) sint animales, id est spirabiles, sive ignei; T I, 40. animum .. illum spirabilem ... unde habeamus; N II, 18.
concursio: quam (corporum concursionem) .. Democritus concalefactam et spirabilem, id est animalem, esse volt; T I, 42.
natura: fac (animi naturam) igneam, fac spirabilem; T I, 70. principio .. terra ... circumfusa undique est hac animali ‖ animabili ‖ spirabilique natura; N II, 91.
Fragment: [*Cicero spiritabile dixit in libris de deorum natura*]; N fr 6.

spiritus, Hauch, Luft, Atem: I. habet: color, vox, oculi, spiritus, inpotentia dictorum ac factorum quam partem habent sanitatis? T IV, 52.
intrat: qui (pulmones) .. se ... in respiratu || intrante spiritu || dilatant; N II, 136.
permulcet: »quam (Aram) flatu permulcet spiritus austri«; N II, 114.

II, 1. amitto: quo modo ... corpora .. non intereant umore aut spiritu amisso; N III, 35.
continuo: nisi ea uno divino et continuato spiritu continerentur; N II, 19.
diffundo: spiritus per arterias (in omne corpus diffunditur); N II, 138.
duco: cum ... pulmones .. et cor extrinsecus spiritum ducant; N II, 136. fac in puero referre, ex || referre, || qua adfectione caeli primum spiritum duxerit; D II, 99.
haurio: »quae (vestis) ... urguens .. graviter pulmonum haurit spiritus«; T II, 20. in pulmonibus .. inest ... mollitudo ad hauriendum spiritum aptissima; N II, 136.
impedio: quod (operculum) ob eam causam datum est, ne ... spiritus impediretur; N II, 136.
praebeo: cuius (caeli) tenuitate et calore temperatus (aër) vitalem et salutarem spiritum praebet animantibus; N II, 117.
2. careo: si (membra) .. ipsa sanguine et tamquam spiritu carere coeperunt; O III, 32.
3. calesco ab: ea (anima) calescit .. ipso ab spiritu; N II, 138.
habeo ex: medici signa quaedam habent ex venis et spiritu aegroti; D II, 145.
provehor ad: quorum usque ad extremum spiritum est provecta prudentia; C 27.
III. usque: si (senectus) usque ad ultimum spiritum dominatur in suos; C 38.
IV, 1. augeri: cum tribus rebus animantium vita teneatur, cibo, potione, spiritu, ad haec omnia percipienda os est aptissimum, quod adiunctis naribus spiritu augetur; N II, 134.
confici, coqui: ut facile ... spiritu omnia cocta atque confecta ... dividantur; N II, 136.
contineri: nisi ea (natura) uno divino spiritu contineretur || continerentur ||; N III, 28. s. II, 1. continuo.
ducere: quem (aëra) spiritu ducimus; N II, 18. (aër) spiritu ductus alit et sustentat animantes; N II, 101. quae (anima) ducta est spiritu; N II, 136. quae spiritu in pulmones anima ducitur; N II, 138.
labi: »tanta moles labitur fremibunda ex alto ingenti sonitu et spiritu«; N II, 89.
teneri: s. augeri.
zum Satz: lusit vir egregius extremo spiritu; T I, 96.
2. in: ista ... summorum officiorum in extremo spiritu conservatio indicat ..; F II, 99.
post: num quis horum miser hodie? ne tum quidem post spiritum extremum; T I, 89.

spiro, atmen: alqs: dum .. spirare potero; N III, 94.
alqd: quae (sollertia) efficit, ut, inanima quae sint, vivere et spirare videantur; fr V, 20.

splendeo, glänzen: »spicum inlustre tenens splendenti corpore Virgo«; N II, 110.

splendesco, glänzend werden, aufleuchten: alqd: nihil (est) tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione et tamquam excolatur; P 3.
canorum: canorum illud in voce splendescit etiam nescio quo pacto in senectute; C 28.

splendide, glänzend, herrlich: ago: acta aetas honeste ac splendide tantam adfert consolationem, ut ..; T III, 61.
dico: quae .. splendide dicta sint; F I, 6. ea ... quam magnifice sunt dicta ab illis, quam splendide! F IV, 6.
dissero: splendidius haec ab eis disserantur || disserentur ||; O III, 20.
facio: splendide, constanter, graviter, honeste omnia (facere); T V, 81. Demosthenem ... ornate splendideque facere potuisse; O I, 4.
utor: quibus (auctoritatis praemiis) qui splendide usi sunt; C 64.

splendidus, glänzend, prächtig, ansehnlich, bedeutend: alqd: splendidissimum videri, quod animo magno ... factum sit; O I, 61. quorum in villa ac domo nihil splendidum, nihil ornatum fuit praeter ipsos; P 38.
candor: erat .. is splendidissimo candore inter flammas circus elucens; R VI, 16.
consilia: quibus periculosa ... consilia quietis ... splendidiora ... videantur; O I, 82.
disputatio: disputatio splendida! F II, 68.
eques: a C. Plotio, equite Romano splendido, Nursino; F II, 58. Q. Sosius, splendidus eques Romanus ex agro Piceno; N III, 74.
ingenium: quod in maximis animis splendidissimisque ingeniis plerumque existunt ... gloriae cupiditates; O I, 26. optimo quisque et splendidissimo ingenio; O III, 25.
liberalitas: illa (liberalitas) lautior ac splendidior; O II, 52.
nomen: quod appellant honestum non tam solido quam splendido nomine; F I, 61. utilitatis nomen non tam splendidum quam necessarium ducimus; O III, 101.
oratio: ita fit cum gravior, tum etiam splendidior oratio; F III, 19. his de rebus et splendida est eorum et illustris oratio; F V, 11.
res: secundas res splendidiores facit amicitia; Lae 22.
elliptisch: divinae animationis maxime speciem faciebat ex igne, ut .. splendidissimus esset; Ti 35.

splendor, Glanz, Pracht, Ansehn, Zierde: I. est: in qua (iustitia) virtutis est splendor maximus; O I, 20. harum rerum duarum splendor omnis, amplitudo ... in posteriore est; O I, 67.
II, 1. admiror: quis non admiretur splendorem pulchritudinemque virtutis? O II, 37.
adsequor: non eum (Themistoclem) sua, sed patriae gloria splendorem adsecutum; C 8.
amitto: ut viri boni et splendorem et nomen amittas; O III, 82.
deleo: nunc ... huius scientiae splendor deletus est; O II, 65.
inquino, obscuro: ad eas .. res referre, quae agas, ... obscurantis est omnem splendorem honestatis, ne dicam inquinantis; L V, 22.
postulo: ut splendor aedilitatum ab optimis viris postuletur || postularetur ||; O II, 57.
2. cerno in: ut, quem ad modum stellae in radiis solis, sic istae (accessiones) in virtutum splendore ne cernantur quidem; F V, 71.
consido in: si in splendore consedit, tum vel eadem species vel interdum inmutata redditur, cum ..; Ti 49.
III. cupidus: sunt .. multi, et quidem cupidi splendoris et gloriae, qui ..; O I, 43.
IV, 1. capi: qui ... splendore nominis capti, quid natura postulet, non intellegunt; F I, 42. illa, quorum splendore capiuntur; T V, 30. hi nostri amici verecundantur capti splendore virtutis; fr V, 75.

ducere: ipsam (honestatem) suo splendore ad se animos ducere; A fr 20 (B. 15). eos ... dignitatis splendore ductos immemores fuisse utilitatum suarum; F V, 64.

interire, al.: omnis ista rerum corporearum aestimatio splendore virtutis et magnitudine obscuretur et obruatur atque intereat necesse est; F III, 45.

praebere: ut sese splendore animi et vitae suae sicut speculum praebeat civibus; R II, 69.

praestringere: vos ... aciem animorum nostrorum virtutis splendore praestringitis; F IV, 37.

spolio, berauben, plündern: alqm: quae (philosophia) ... spoliat nos iudicio; A II, 61. ut ... spoliati magnis quibusdam bonis ... videamur; T I, 95. quem multo auro spoliare possit; L I, 41. posse .. liberalitate uti non spoliantem se patrimonio; O II, 64. ut propter suum quisque emolumentum spoliet aut violet alterum; O III, 21. si Phalarim, crudelem tyrannum ..., vir bonus ... vestitu spoliare possit; O III, 29. neque est contra naturam spoliare eum, si possis, quem est honestum necare; O III, 32.

animum: pravarum opinionum conturbatio et ipsarum inter se repugnantia sanitate spoliat animum; T IV, 23.

deos: haec oratio ... deos spoliat motu et actione divina; N I, 102.

fana: fana multa spoliata ... videmus a nostris; N I, 82.

hominem: ne .. spoliaret fama probatum hominem; O III, 77.

hospitem: (Caesar) spoliatum reliquit et hospitem et regem; D II, 79.

mentem: ii mentem hominis voluntate libera spoliatam necessitate fati devinciunt; Fa 20.

regem: si quando .. regi iusto vim populus attulit regnove eum spoliavit; R I, 65. f. hospitem.

socios: si socios spolias; P 43.

tyrannum: f. alqm; O III, 29.

viatorem: hoc .. modo viator quoque bene vestitus causa grassatori fuisse dicetur || diceretur ||, cur ab eo spoliaretur; Fa 34.

virtutem: spoliavit .. virtutem suo decore; A I, 33. si aut ingrati universi aut invidi multi aut inimici potentes suis virtutem praemiis spoliant; R III, 40.

spolium, Beute, Raub: I. ohne Verb: »Salmacida, || Salmaci, da || spolia sine sudore et sanguine«; O I, 61.

II, 1. capio: »nec quisquam e nostris spolia cepit laudibus«; T II, 22.

2. induo ex: si ... ex eius (Galli) spoliis sibi et torquem et cognomen induit; F II, 73.

III. augere: ut aliorum spoliis nostras facultates, copias, opes augeamus; O III, 22.

spondeo, geloben: »mihi sex menses satis sunt vitae, septimum Orco spondeo«; F II, 22.

spondeus, Spondeus: admonuisse tibicinam, ut spondeum caneret, Pythagoras dicitur; fr X, 3.

spongia, Schwamm: in pulmonibus .. inest raritas quaedam et adsimilis spongiis mollitudo; N II, 136.

sponsio, Versprechen, Verpflichtung, Gelübde: I. facio: cum is (Lutatius) sponsionem fecisset, NI VIR BONUS ESSET; O III, 77.

II. obligari: † diligentiam || de diligentia || votorum satis in lege dictum est ac votis || † ac voti || sponsio, qua obligamur deo; L II, 41.

sponte, aus eignem Antrieb, Entschluß, von selbst, für sich: I. bei Verben: an est aliquid, quod te sua sponte delectet? F II, 107. quod eum (sapientem) sua sponte ac per se bonitas et iustitia delectet; R III, 26. si nulla caritas erit, quae faciat amicitiam ipsam sua sponte ... expetendam; F II, 83. quod (summum bonum) certe universum sua sponte ipsum expeti et propter se necesse est; F V, 44. et ius et omne honestum sua sponte esse expetendum; L I, 48. si emolumentis, non suapte vi || sua sponte || virtus expetitur; L I, 49. potest .. tale aliquid etiam sua sponte in lapicidinis Chiorum extitisse; D II, 49. cum sua sponte nulla adhibita vi consumptus ignis extinguitur; C 71. ut id sua sponte facerent, quod cogerentur facere legibus; R I, 3. quamquam tua me oratio confirmavit, tamen etiam mea sponte nimis superstitiosam de divinatione Stoicorum sententiam iudicabam; D II, 100. ut consequentia et contraria sua sponte, non aliena iudicantur, sic ..; L I, 45. nullum habendum magnum bonum, nisi quod vere laudari sua sponte posset; L I, 37. ut ... in his rebus summe nostra sponte moveamur; F V, 46. cum is ardor ... per se ipse ac sua sponte moveatur; N II, 31. esse .. divinius, quod ipsum ex se sua sponte moveatur, quam quod pulsu agitetur alieno; N II, 32. quoniam ... is .. ardor non alieno inpulsu, sed sua sponte movetur; N II, 32. sequitur .., ut (sidera) ipsa sua sponte, suo sensu ac divinitate moveantur; N II, 43. quod ... sua sponte nascitur; F II, 78. esse profecto aliquid natura pulchrum atque praeclarum, quod sua sponte peteretur; C 43. sin ipse tua sponte processeris; A II, 49. sum: f. II.

II. bei Adjectiven: cum .. hoc animal tam sit canorum sua sponte; D II, 57. cum ipsi homines sibi sint per se et sua sponte cari; F V, 37. sunt illa quidem sua sponte cara, sed ..; F V, 68. ista sua sponte et per se esse iucunda; F I, 25. quod sit .. ipsum .. per se, sua vi, sua sponte, sua natura laudabile; F II, 50. quod .. sit a virtute profectum ..., sua sponte laudabile; T II, 46. virtus ... ipsa per se sua sponte separata etiam utilitate laudabilis; T IV, 34. ea (συμπάθεια), quo sua sponte maior est, eo minus divina ratione fieri existimanda est; N III, 28. utrum hortandus es nobis, ... an etiam tua sponte propensus es? F V, 6.

spuma, Schaum: altera (Venus) spuma procreata; N III, 59.

spumo, mit Schaum bedecken: »saxa .. cana salis niveo spumata liquore«; D I, 13.

spurcus, unsauber, schändlich: hoc poterit »Samnis, spurcus homo«; T II, 41.

squalide, rauh: illa ... dixerunt tum definientes, tum partientes, ut vestri etiam, sed vos squalidius; F IV, 5.

squama, Schuppe: pluma alias (animantes), alias squama videmus obductas; N II, 121.

squamosus, schuppig: »hanc Aries tegit et squamoso corpore Pisces«; N II, 114.

squilla, Fisch, Pinnenwächter: I. consumo in: »cum omnia in ista consumis squilla«; F II, 24.

II, 1. morsus: admonita squillae morsu pina || a squilla [pina] morsu || comprimit conchas; N II, 123.

2. societas cum: pina ... cum parva squilla quasi societatem coit comparandi cibi; N II, 123.

st, stille! sic Epicurus: „Philoctета, st! brevis dolor ‖ Ph.! si gravis dolor, brevis, al. ‖"; F II, 94. leniter arridens Scipio: st! quaeso, inquit, ne me e somno excitetis; R VI, 12.

stabilimen, Befestigung: »quod mihi portento caelestum pater prodigium misit, regni stabilimen mei«; N III, 68.

stabilio, befestigen, stärken: alqd: hoc .. probo stabilito et fixo; T I, 88.
leges: qua (oratione animus) stabiliat leges; L I, 62.
matrimonia: firmiter .. maiores nostri stabilita matrimonia esse voluerunt; R VI, 2.
pedem: »semita nulla pedem stabilibat«; D I, 40.
rem publicam: cum alter stabilire rem publicam studuerit, alter evertere; F IV, 65.
scamna, solum: »auspicio regni stabilita scamna solumque«; D I, 108.
urbes: ad stabiliendas urbes ... omnis nostra pergit oratio; L I, 37.

stabilis, feststehend, fest, dauerhaft, sicher: A. alqs: qui .. utraque in re gravem, constantem, stabilem se in amicitia praestiterit; Lae 64. neque .., qui non isdem rebus movetur ..., aut fidus aut stabilis potest esse; Lae 65.
alqd: quis .. confidit semper sibi illud stabile et firmum permansurum? F II, 86. nihil est .. stabile, quod infidum est; Lae 65.
amicitiae: aliter amicitiae stabiles permanere non possunt; Lae 74.
animus: *numquam* quemquam stabili et firmo ... animo ... effici posse, nisi ..; F III, 29.
bonum: nisi stabili et fixo et permanente bono beatus esse nemo potest; T V, 40.
comprehensio: quam (scientiam) nos non comprehensionem modo rerum, sed eam stabilem quoque et immutabilem esse censemus; A II, 23.
conscientia: ut nostram stabilem conscientiam contemnamus; F II, 71.
contemptio: in quibus (animi partibus) ... inest ... firma et stabilis doloris mortisque contemptio; F II, 113.
decretum: quin ... neque satis sit (decretum) non esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratum esse debeat; A II, 27.
domus: quae .. domus tam stabilis ... est, quae non ..? Lae 23.
fiducia: in qua (tyrannorum vita) ... nulla stabilis benivolentiae potest esse fiducia; Lae 52.
fortitudo: tum est robusta illa et stabilis fortitudo; T IV, 51.
genera: nec (virtus) triumphos arescentibus laureis, sed stabiliora quaedam et viridiora praemiorum genera desiderat; R VI, 8.
gloria: quodsi qui simulatione ... stabilem se gloriam consequi posse rentur; O II, 43.
iudicium: vel (fortitudo est) conservatio stabilis iudicii in eius rebus, quae formidolosae videntur, subeundis et repellendis vel scientia rerum formidolosarum ... conservans earum rerum stabile iudicium; T IV, 53.
mundus: quod ita stabilis est mundus; N II, 115.
opinio: non tam stabilis opinio permaneret; N II, 5.
possessio: amicitiarum sua cuique permanet stabilis et certa possessio; Lae 55.
praecepta: neque ulla officii praecepta firma, stabilia ... tradi possunt; O I, 6.
ratio: ea .. ratione stabili firmaque contemnere; O I, 67.
res: cum de re stabili et inmutabili disputat oratio; Ti 8.
scientia: si stabilem scientiam rerum tenebimus; F I, 63.
sententia: huic certae stabilique sententiae quae sint coniuncta; F I, 55. de dis inmortalibus habere non errantem et vagam, ... sed ... stabilem certamque sententiam; N II, 2.
voluptas: quod ea voluptas, quae in motu sit, et parvos ad se alliciat et bestias, non illa stabilis; F II, 32. eam (voluptatem) stabilem appellas; F II, 75. non modo illa (voluptas), ... sed ne haec quidem stabilis; F II, 77.
B. eligo: sunt .. firmi et stabiles et constantes eligendi; Lae 62.

stabilitas, Festigkeit, Beständigkeit: I. est: in ea (virtute) est .. convenientia rerum, in ea stabilitas, in ea constantia; Lae 100.
potest: f. II. confirmo.
vacillat, videtur: quo loco videtur quibusdam stabilitas amicitiae vacillare; F I, 66.
II. complector: quod virtus stabilitatem, firmitatem, constantiam totius vitae complectatur; F III, 50.
confirmo: in talibus ea, quam iam dudum tractamus, stabilitas amicitiae confirmari potest; Lae 82.
do: principio eorum, quae gignuntur e terra, stirpes .. stabilitatem dant iis, quae sustinent; N II, 120.
habeo: restincta .. sitis stabilitatem voluptatis habet; F II, 9. hae sunt sententiae, quae stabilitatis aliquid habeant; T V, 85.
quaero: firmamentum .. stabilitatis constantiaeque est eius, quam in amicitia quaerimus, fides; Lae 65.
III. aptus ad: (ossa) commissuras habent .. ad stabilitatem aptas; N II, 139.
IV, 1. alqd: f. II. habeo; T V, 85.
firmamentum: f. II. quaero.
2. voluptas in: sic .. (Epicurus) appellat hanc dulcem (voluptatem): „in motu", illam nihil dolentis „in stabilitate"; F II, 16.
V, 1. confidere: qui .. poterit ... fortunae stabilitate confidere? T V, 40.
indicare: benivolentiam non ... ardore ..., sed stabilitate potius et constantia iudicemus; O I, 47.
2. cum: aequabilitas et constantia cum firmitate quadam et stabilitate virtutem subsequens; T IV, 31.

stadium, Rennbahn, Stadium, 600 Fuß: I, 1. conficio: vario sermone sex illa a Dipylo stadia confecimus; F V, 1.
curro: qui stadium .. currit, eniti ... debet ..., ut vincat; O III, 42.
2. ingredior per: Olympiae per stadium ingressus esse Milo dicitur, cum humeris ‖ umeris ‖ sustineret bovem; C 33.
II, 1. Accusativ: ille nescio qui, ... mille et octingenta stadia quod abesset, videbat; A II, 81. si iam ex hoc loco (sapiens) proficiscatur Puteolos stadia triginta; A II, 100.
2. in: ut in stadio cursores exclamant, quam maxime possunt; T II, 56.

stagnum, See, Teich: »cum ... absurdo .. sono fontis et stagna cietis«; D I, 15.

statim, sogleich, sofort, augenblicklich, unmittelbar: qui .. quid percipit, adsentitur statim; A II, 38. apparet s., quae sint officia; F IV, 46. non placet .. detracta voluptate aegritudinem s.

consequi; F I, 56. ita .. prima s. scribit Aristoteles consecuta; D I, 53. quae vel s. consumantur vel mandentur condita vetustati; N II, 151. multi .. sunt, qui s. convolent; T III, 50. Publicola ... s. securis de fascibus demi iussit; R II, 55. consules summum imperium s. deponere (maluerunt) quam id tenere ..; N II, 11. ego s. Syracusanis ... dixi me illud ipsum arbitrari esse, quod quaererem; T V, 65. qui discedere animum censent, alii s. dissipari, alii diu permanere, alii semper; T I, 18. imbecillis ‖ imbecillus ‖ .. est pudoris magister timor, qui si quando paululum aberravit, s. spe impunitatis exultat; fr V, 72. utrum .. mavis? statimne nos vela facere an ... remigare? T IV, 9. ut ... nec fieri possit, ut non s. alienatio ... facienda sit; Lae 76. cum caelum suspexissemus, s. nos intellegere ..; N III, 10. se illum (Pomponium) s. interfecturum; O III, 112. utrum panderem vela orationis s. an ... propellerem; T IV, 9. si medicus sciat eum aegrotum ... s. .. periturum; N III, 78. quo effecto ... (Fibrenus) s. praecipitat in Lirem; L II, 6. profectus in exsilium Tubulus ‖ est ‖ s.; F II, 54. s. respondet „silentium esse videri"; D II, 72. vel ad singula, quae requires, s. respondebo vel, cum perorario, ad omnia; N III, 4. id quod natura ipsa ... s. respuit, ne ..; T II, 16. (M. Cato) surrexit s.; F III, 8. qui mercantur a mercatoribus, quod statim vendant; O I, 150. (mens) alia visa sic arripit, ut iis s. utatur; A II, 30.

statio, Posten: vetat .. Pythagoras iniussu imperatoris, id est dei, de praesidio et statione vitae decedere; C 73.

statua, Bildsäule, Standbild: I. concidit: statua Nattae (vi fulminis icta concidit); D II, 45.
dicit, al.: hoc ne statuam quidem dicturam pater aiebat, si loqui posset; F I, 39.
est: Athenis ... statua est in Ceramico Chrysippi sedentis porrecta manu; F I, 39.
habet: Nattae .. statua aut aera legum de caelo tacta quid habent observatum? D II, 47.
inhaerent: illa divina virtus non statuas plumbo inhaerentes ... desiderat; R VI, 8.
stat: in Lysandri ... statua, quae Delphis stabat, in capite corona subito exstitit ex asperis herbis; D I, 75.
ohne Verb: omnibus vicis statuae, ad eas tus, cerei; O III, 80.
II, 1. desidero: s. I. inhaerent. — ico: s. I. concidit. — tango: s. I. habet.
video: quod statuas quoque videmus ornatu fere militari; O I, 61.
2. exsisto in: s. I. stat.
III. caput: in Lysandri statuae capite Delphis extitit corona ex asperis herbis; D II, 68.
IV. ad: s. I. ohne Verb.

statuo, hinstellen, aufstellen, errichten, sich vorstellen, glauben, festsetzen, beschließen, verordnen: I. viri: haruspicesne ex Etruria arcessentur, an principes statuent et delecti viri periti rerum civilium? D II, 11.
II, 1. de: quae (lex) de capite civis Romani nisi comitiis centuriatis statui vetaret; R II, 61.
2. indir. Frage: statuere .., qui sit sapiens, vel maxime videtur esse sapientis; A II, 9. ut ulla in re statuere possimus, quatenus; A II, 92. in iis magni esse iudicis statuere, ... quid quemque cuique praestare oporteret; O III, 70.
3. ut: Athenienses cum ... statuerent, ut urbe relicta ... naves conscenderent; O III, 48.
4. Infinitiv: qui (vir) statuit omnem cruciatum perferre, intolerabili dolore lacerari potius, quam .. officium prodat; A II, 23. cum statuissem scribere ad te aliquid; O I, 4.
5. accus. c. infin.: statuebat .. ignem esse ipsam naturam; A I, 39. cum dialectici sic statuant, omne ... esse ... necessarium; A II, 97. quod statuet ne id quidem, quod probet, posse percipi; A II, 109. honeste .. vivere ... Zeno statuit finem esse bonorum; A II, 131. statuet nihil esse bonum nisi honestum; F II, 38. nisi statuerit nihil esse, quod intersit aut differat aliud ab alio, praeter honesta et turpia; F III, 25. is (vir) ... bene de sese iudicare (debet) statuens nihil posse mali incidere sapienti; F III, 29. si turpitudinem non ipsam per se fugiendam esse statuemus; F III, 38. (cultura vitium) statuat .. nihil esse melius in vite quam se; F IV, 38. quod (prudentia) statuerit esse, quo primum natura moveatur; F V, 19. cum (Theophrastus) statuisset verbera, tormenta ... magnam vim habere ad male ... vivendum; T V, 24. statuat necesse est ab aliqua mente tantos naturae motus gubernari; N II, 15. Hannibalem Coelius scribit ... (columnam auream) statuisse tollere; D I, 48. hoc ipso sapientiam maiorum statues esse laudandam, quod ..; R II, 30. statu esse optimo ‖ statuo .. optume ‖ constitutam rem publicam; R II, 41. statuit .. collegium locum publicum non potuisse privata religione obligari; L II, 58. proprium hoc statuo esse virtutis, conciliare animos hominum; O II, 17. cum .. statuisset opus esse ad eam rem constituendam pecunia; O II, 82. hi sibi ... nullam societatem communis utilitatis causa statuunt esse cum civibus; O III, 28. id (vitii) statuerunt ... praestari oportere; O III, 65. ad fidem bonam statuit pertinere notum esse ..; O III, 67. ne ... statuisse videretur virum bonum esse aliquem; O III, 77. — qui ... ea statuunt per se expetenda; F II, 56. ut statueret in eo collocatum summum illud hominis ... bonum; F III, 21. vgl. III. alqm.
III. alqm: statue contra aliquem confectum tantis ... doloribus, quanti ..; F I, 41.
alqd: statue aliquando quidlibet; A II, 133. quod ipsi statuerunt; F I, 47. super terrae tumulum noluit quicquam statui nisi columellam ... aut mensam aut labellum; L II, 66.
columellam: s. alqd; L II, 66.
extremum: quod cuiusque generis animantium statui deceat extremum; F IV, 28.
labellum, mensam: s. alqd; L II, 66.
leaenam: statuerunt † gloria leaena ‖ aeream leaenam ‖; fr VIII, 12.
modum: quis est, qui alienae modum statuat industriae? F I, 3. si pecuniae modus statuendus fuit feminis; R III, 17.
partes: omnis .. partis religionis statuit sanctissime; R II, 26.
poenam: inprobis .. poena statuenda est; Lae 42.
IV, 1. alqd de: quid .. de amicitia statueris utilitatis causa expetenda, vides; F II, 79. idem statui debere de totius arte vitae? F IV, 19.
2. alqm — ex: noster .. Plato Titanum e genere statuit eos, qui ... adversentur magistratibus; L III, 5.
3. alqd: qui (Hieronymus) summum bonum statuit non dolere; F II, 19. quae .. (nostri) digna statuissent, in quibus elaborarent; T I, 1. quodsi rectum statuerimus vel concedere amicis, quidquid velint, vel inpetrare ab iis ‖ eis ‖, quidquid velimus; Lae 38.
aëra: Anaximenes aëra deum statuit; N I, 26.
voluptatem: temperans voluptatem summum bonum statuens esse certe nullo modo potest; O I, 5.

statura, Größe, Gestalt: I. est: corporis .. nostri .. tota figura et forma et statura quam apta ad naturam sit, apparet; F V, 35.

II. dico: dicis ... valetudinem, vires, staturam, formam ... *bona*; F V, 80.

nosco: non ... id praecipit, ut membra nostra aut staturam figuramve noscamus; T I, 52.

status, Stehen, Stellung, Stand, Lage, Zustand, Bestand, Beschaffenheit: I. **Subject:** 1. congruunt: s. II, 1. teneo; F V, 35.

consistit: cum patres rerum potirentur, numquam constitisse civitatis statum; R I, 49.

est: per se (sunt praeposita), ... ut status, ut motus; F III, 56. qui esset optimus rei publicae status; F V, 11. (natura) hunc statum corporis per se ipsum expetit, qui est maxime e natura; F V, 47. cum ... is esset rei publicae status, ut eam unius consilio atque cura gubernari necesse esset; N I, 7. cum quaeritur, qui sit optimus rei publicae status; D II, 11. quem existimet esse optimum statum civitatis; R I, 33. optimum longe statum civitatis esse eum, quem maiores nostri nobis reliquissent; R I, 34. is est .. status, ut ..; R II, 43. in hoc statu rei publicae, quem dixi iam saepe non posse esse diuturnum, quod non esset in omnis ordines civitatis aequabilis, erat penes principes tota res publica; R II, 62. s. II, 1. adfero.

pellit, permulcet: nec ullum habet ictum, quo pellat animum, status hic non dolendi .... at ille pellit, qui permulcet sensum voluptate; F II, 32.

potest: s. est; R II, 62. — II, 1. conservo. teneo; L III, 28.

praestat: ob hanc causam praestare nostrae civitatis statum ceteris civitatibus, quod ..; R II, 2.

tenet: status incessus, sessio accubitio ... teneat || teneant || illud decorum; O I, 128.

abl. abs.: aliquo si non bono, at saltem certo statu civitatis; A ep 2.

2. sum: id .. sequens illud ... motum aut statum esse dixit e natura absoluto; F III, 33.

II. **nach Verben:** 1. accommodo: s. 2. utor; T III, 79.

adfero: quoniam mors aut meliorem, quam qui est in vita, aut certe non deteriorem adlatura est statum; L fr 1.

cerno: animi quietus et placatus status cernitur, cum ..; T V, 16.

complector: quae (ratio, mens) ... omnem .. complectatur vitae consequentis statum; F II, 45.

conservo: non posse hunc incommutabilem rei publicae conservari statum; R II, 57.

conturbo: intemperantia omnem animi statum inflammat, conturbat, incitat; T IV, 22.

definio: non ad definiendum optimum statum valuit; R II, 66.

desero: quae (natura) ... deserat ... ullius earum rerum ... aut motum aut statum; F IV, 32.

do: quem tandem hoc statu praestabiliorem aut magis expetendum possimus dicere? F I, 40.

diligo: nisi (parvi) statum suum diligerent, interitum timerent; F III, 16.

distinguo: quod in civitatibus ratione quadam ... agnationibus familiarum distinguuntur status; L I, 23.

effingo: plerosque status ac motus effingere a parentibus liberos; D II, 94.

everto: hunc optimum statum pravis hominum opinionibus eversum esse dicunt; R I, 51.

expeto: s. dico.

exquiro: cum (Plato) ... optimum rei publicae statum exquireret; T II, 27. ut ... totos se in optumo vitae statu exquirendo conlocarent; T V, 2.

habeo: habet statum res publica de tribus secundarium; R I, 65. quis .. te potius ... dixerit ... de optimo statu civitatis? quem si habemus ..; R I, 71.

incito, inflammo: s. conturbo.

labefacto: ut cogitaret umquam de statu nostro labefactando; L III, 21. siquidem ... nihil consecutus sum, ut eo statu essem, quem neque fortunae temeritas neque inimicorum labefactaret iniuria; P 17.

muto: qui (Plato) musicorum cantibus ait mutatis mutari civitatum status; L III, 32. quorum omnium voltus, voces, motus statusque mutantur; O I, 102.

permoveo: quae statum civitatis permovent; R VI, 1.

permuto: C. .. Gracchi minis et || tribunatus || iis sicis ... nonne omnem rei publicae statum permutavit? L III, 20.

perscribo: omnium .. rerum publicarum rectionis genera, status, mutationes ... perscripsimus; F IV, 61.

perturbo: ut .. mortis metu omnis quietae vitae status perturbatur, ... sic ..; F I, 49.

placeo: s. cerno.

probo: accommodabimus ... leges ad illum, quem probamus, civitatis statum; L III, 4.

rapio: tamquam || tanq. || pilam rapiunt inter se rei publicae statum tyranni ab regibus; R I, 68.

retineo: si ullum probarem simplex rei publicae genus, sed ita, quoad statum suum retinet; R II, 43.

servo: s. teneo; L I, 20.

teneo: quae (actio corporis) motus et status naturae congruentes tenet; F V, 35. hoc loquor de tribus his generibus rerum publicarum suum statum tenentibus; R I, 44. quoniam .. eius rei publicae ... tenendus est nobis et servandus status; L I, 20. ut ... possit ex temperatione iuris ... teneri ille moderatus et concors civitatis status; L III, 28.

voco: iste non dolendi status non vocatur voluptas; F II, 28. regem illum unum vocamus et regnum eius rei publicae statum; R I, 42.

2. maneo: quia nihil semper suo statu maneat; N I, 29.

moveo: quem ad modum ... totum .. corpus statu cum est motum, deest officio suo; T III, 15.

sum: eo .. erant voltu, oratione, omni reliquo motu et statu, ut ..; T III, 58. videamus, utrum ea fortuitane sint an eo statu, quo cohaerere nullo modo potuerint nisi sensu moderante; N II, 87. posse videtur aliquo esse non incerto statu; R I, 42. s. 1. labefacto; P 17.

utor: Epicurus semper hoc (statu) utitur; F II, 32. ut in causis non semper utimur eodem statu ⟨sic enim appellamus controversiarum genera⟩, sed ad tempus, ad controversiae naturam, ad personam accommodamus; T III, 79.

3. accommodo ad: s. 1. probo.

cerno in: quoniam decorum ... in corporis .. motu et statu cernitur; O I, 126.

certo de: ego de omni statu consilioque totius vitae aut certare cum aliis pugnaciter aut frustrari ... me .. velim? A II, 65.

commendo ad: animal ... sibi ... commendari ... ad suum statum eaque, quae conservantia sunt eius status, diligenda; F III, 16.

conservo in: primum est officium ..., ut se conservet in naturae statu; F III, 20.

deicio de: prius .. te quis de omni vitae statu quam de ista auctoritate deiecerit; N I, 66.

demoveo ex: si ... ea (voluptas) ... eo magis mentem ex sua sede et statu demovet; P 15.

dico de: s. 1. habeo; R I, 71.

discedo a: ut nihil a statu naturae discedas; O I, 67.
frustror de: ſ. certo de.
inclino ad: (rei publicae genus) inclinatum et quasi pronum ad perniciosissimum statum; R II, 47.
insum in: in motu et in statu corporis nihil inest, quod ..? F V, 47.
maneo in: is .., qui cuncta conposuit, constanter in suo manebat statu; Ti 47.
orior ex: eadem .. (factio) oritur etiam ex illo saepe optimatium praeclaro statu; R I, 68.
pertineo ad: quod sequitur .., non solum ad religionem pertinet, sed etiam ad civitatis statum; L II, 30.
respondeo de: de optimo .. statu equidem arbitrabar me satis respondisse ad id, quod ..; R II, 65.
revoco ad: || cum ex saevis et perditis rebus ad meliorem statum fortuna revocatur; R fr 5 ||.
scribo de: quoniam scriptum est a te de optimo rei publicae statu; L I, 15.
serpo in: *neque* .. serpit, sed volat in optimum statum instituto tuo sermone res publica; R II, 33.
sum in: quae (res) sunt in utriusque (corporis, animi) motu et statu; F V, 37. cuius plurimum intererat esse in optimo statu civitatem; R II, 40.
teneo in: tenuit .. hoc in statu senatus rem publicam; R II, 56.
venio in: si progredientem rem publicam atque in optimum statum ... venientem videris; R II, 30.
volo in: ſ. serpo in.
III. **nach Adjectiven:** 1. conservans: ſ. II, 3. commendo ad.
2. pronus ad: ſ. II, 3. inclino ad.
IV. **nach Substantiven:** 1. genus: sin autem sine ullius populi exemplo genus ipsum exquiris optimi status; R II, 66.
2. alqd de: ſ. II, 1. habeo; R I, 65.
oratio de: quae (oratio) est mihi habenda de optimo civitatis statu; R I, 70.
V. **Umstand:** 1. constitui: statu esse optimo || statuo .. optume || constitutam rem publicam; R II, 41.
contemnere: qui quodam motu aut statu videntur naturae legem et modum contempsisse; F V, 47.
peccari: in quibus si peccetur ... motu statuve deformi; F V, 35.
stare: utinam res publica stetisset, quo coeperat, statu! O II, 3.
zum Satz: qui eodem statu caeli et stellarum nati sint; D II, 92.
abl. comp.: ſ. II, 1. dico.
2. in: se ut custodiat (natura) quam in optimo sui generis statu; F V, 26. si turpitudinem fugimus in statu et motu corporis; F V, 47. quo in statu rei publicae Sp. Cassium ... quaestor accusavit; R II, 60. ſ. I. est; R II, 62.

stella, Stern, Himmelskörper: I. **Subject:**
abest: quae (stella) a terra abest plurimum; N II, 52.
adeunt: quod eo est admirabilius in his stellis, quas dicimus, quia tum occultantur, tum rursus aperiuntur, tum adeunt, tum recedunt, tum antecedunt, tum autem subsequuntur, tum celerius moventur, tum tardius, tum omnino ne moventur quidem, sed ad quoddam tempus insistunt; N II, 51.
antecedit: neque umquam (stella Veneris) ab sole duorum signorum intervallo longius discedit tum antecedens, tum subsequens; N II, 53. ſ. adeunt.
antegreditur: quae (stella Veneris) Φωσφόρος Graece, Lucifer Latine dicitur, cum antegreditur solem, cum subsequitur autem, Ἕσπερος; N II, 53.
antevertit: neque (stella Mercurii) a sole longius umquam unius signi intervallo discedit tum antevertens, tum subsequens; N II, 53.
apparet: sin inlustris et perlucida stella apparuerit; D I, 130.
conectit: »stella .. iungens una tenet duplices communi lumine formas aeternum ex astris cupiens conectere nodum«; N II, 111.
conficit: quinque .. stellae eundem orbem tenentes, aliae propius a terris, aliae remotius, ab isdem principiis disparibus temporibus eadem spatia conficiunt; N I, 87. ea (stella) ... xxx fere annis cursum suum conficit; N II, 52. ea .. (stella) eundem XII signorum orbem annis XII conficit; N II, 52. ea (stella Veneris) cursum anno conficit; N II, 53. quae (stellae) globosae et rotundae ... circulos suos orbesque conficiunt celeritate mirabili; R VI, 15.
cupit: ſ. conectit.
decidunt: stellae .. aureae, quae Delphis erant a Lacedaemoniis positae ... eorum insignia deorum, stellae aureae, quas dixi, Delphis positae ... deciderunt neque repertae sunt; D I, 75. quod eodem tempore stellas aureas Castoris et Pollucis Delphis positas decidisse, neque eas usquam repertas esse dixisti; D II, 68.
discedit: ſ. antecedit. antevertit.
efficit: in quo cursu multa mirabiliter efficiens (stella) tum antecedendo, tum retardando, tum vespertinis temporibus delitiscendo, tum matutinis rursum se aperiendo, nihil inmutat sempiternis saeclorum aetatibus, quin eadem isdem temporibus efficiat; N II, 52. Iovis stella ... easdem .., quas Saturni stella, efficit in cursu varietates; N II, 52.
errant: ſ. **erro,** II. stella (14 St.) B. I, S. 825, a.
est: etiam solem, lunam, stellas omnes, terram, mare deos esse; A II, 119. ne sit .. sol, ne luna, ne stellae; N I, 88. quae (stellae) nuper bello Octaviano magnarum fuerunt calamitatum praenuntiae; N II, 14. infra hanc .. (stellam) stella Mercurii est; N II, 53. infima est quinque errantium terraeque proxima stella Veneris; N II, 53. sunt .. stellae natura flammeae; N II, 118. quodsi mundus universus non est deus, ne stellae quidem; N III, 23. sunt .. (stellae) admirabili incredibilique constantia; N III, 23. cur stella Iovis aut Veneris coniuncta cum luna ad ortus puerorum salutaris sit, Saturni Martisve contraria; D I, 85. quo in signo quaeque errantium stellarum quoque tempore futura sit; D II, 17. perinde ut quaeque stellae in his finitumisque partibus sint quoque tempore; D II, 89. erant .. eae stellae, quas numquam ex hoc loco vidimus; R VI, 16. ex quibus (stellis) erat ea minima, quae ultima a caelo, citima *a* terris luce lucebat aliena; R VI, 66.
exsistit: si obscurior *et* quasi caliginosa stella extiterit; D I, 130.
faciunt: quod idem faciunt stellae superiores; N II, 53. nec habent (eae stellae) aetherios cursus neque caelo inhaerentes; N II, 54.
habent: habent .. suam sphaeram stellae inerrantes; N II, 55. quare ... stellae sensum ac mentem haberent; N III, 18. quem (motum habeant) quinque stellae, quae errare dicuntur? D II, 10. Lucifer .. et sancta Mercuri stella cursum habent solis celeritati parem; Ti 29.
immutat: ſ. efficit; N II, 52.
incendit: cum summa (stella) Saturni refrigeret, media Martis incendat; N II, 119.

inhaerent: ab Eudoxo Cnidio ... eandem illam (sphaeram) astris stellisque || astris ||, quae caelo inhaererent || astris caelo inhaerentibus ||, esse descriptam; R I, 22.
inlustrat: cum ... his || iis || (stellis) interiecta Iovis inlustret et temperet; N II, 119.
insistunt: ſ. adeunt.
inveniunt: ut (stellae) ex notarum figurarum similitudine nomina invenerint; N II, 104.
iungit: ſ. conectit. — lucet: ſ. est; R VI, 16.
lustrat: ea .. (stella) IIII et XX mensibus ... eundem lustrat orbem, quem duae superiores; N II, 53. quae (stella) anno fere vertente signiferum lustrat orbem; N II, 53. (stella Veneris) et latitudinem lustrans signiferi orbis et longitudinem; N II, 53.
micat: huic .. Booti »subter praecordia fixa videtur stella micans radiis, Arcturus nomine claro«; N II, 110.
oboediunt: cum ... infra .. Martem duae (stellae) Soli oboediant; N II, 119.
occidunt, oriuntur: eodem .. modo (stellae) oriuntur et occidunt; N II, 108.
ornat: »huic (Draconi) non una modo caput ornans stella relucet«; N II, 107.
possidet: ex quibus (globis) unum globum possidet illa (stella), quam in terris Saturniam nominant; R VI, 17.
recedunt: ſ. adeunt. — relucet: ſ. ornat.
servant: cum videmus ... in eodem orbe ... quinque stellas ferri eosdem cursus constantissime servantis disparibus inter se motibus; T I, 68.
significant: nec .. eae stellae ... non significant eandem mentem atque prudentiam; N II, 54.
stant: lunam, stellas, supera denique omnia stare censet; A II, 123.
subsequitur: ſ. adeunt. antecedit. antegreditur. antevertit. — temperat: ſ. inlustrat. — tenet: ſ. conectit. conficit; N I, 87.
videtur: ſ. micat.
II. **nach Verben:** 1. alo: terrae, maris, aquarum vaporibus (stellae) aluntur iis; N II, 118. quibus (vaporibus) altae renovataeque stellae; N II, 118.
animo: (stellae) divinis animatae mentibus; R VI, 15.
aperio: ſ. I. adeunt. efficit; N II, 52.
appello: huic .. (stellae Iovis) proximum inferiorem orbem tenet Πυρόεις, quae stella Martis appellatur; N II, 53. ea (stella Mercurii) Στίλβων appellatur a Graecis; N II, 53.
cerno: ut, quem ad modum stellae in radiis solis, sic istae (accessiones) in virtutum splendore ne cernantur quidem; F V, 71. cuius (Helices) quidem clarissimas stellas totis noctibus cernimus; N II, 105.
complector, contorqueo: ut (aetheris natura) vi sua stellas conplexa contorqueat; N II, 54.
contineo: tenuis ... aether non satis aptus ad stellas continendas videtur; N II, 54.
dico: solem dico et lunam et vagas stellas et inerrantes; N II, 80. ſ. I. adeunt. decidunt. **dico,** IV, 2. stellam (4 St.) B. I, S. 700, b.
dinumero: etiamsi dinumerare se stellas ... posse arbitretur; O I, 154.
distinguo: paribus .. stellis similiter distinctis eundem caeli verticem lustrat parva Cynosura; N II, 106.
fero: ſ. **fero,** III. stellam (4 St.) B. II, S. 42, b.
figo: ſ. I. micat. — intericio: ſ. I. inlustrat.
loco: »quae (stellae) sint signorum in sede locatae«; D I, 17.
moveo: ſ. I. adeunt. — nomino: ſ. **nomino,** III, 2. stellam (3 St.) B. II, S. 722, a.
numero: singulas .. stellas numeras deos; N III, 40.
occulto: ſ. I. adeunt. — pono, reperio: ſ. I. decidunt. — renovo: ſ. alo.
repono: quas (stellas) tu innumerabilis in deorum numero reponebas; N III, 23.
revoco: signis omnibus ad principium stellisque revocatisque expletum annum habeto; R VI, 24. ſ. alo.
video: cum .. horum insignia, solem, lunam stellasque, vidissent; N I, 100. ſ. I. est; R VI, 16.
vocito: »quas (stellas) nostri septem soliti vocitare Triones«; N II, 105. »has Graeci stellas Hyadas vocitare suërunt«, [a pluendo; ὕειν enim est pluere] nostri imperite Suculas; N II, 111.
voco: quae (causa) terreret animos ... stellis iis, quas Graeci cometas, nostri cincinnatas vocant; N II, 14. quae (stellae) falso vocantur errantes; N II, 51. quae (stellae) inerrantes vocantur; N II, 54. iis .. (hominibus) animus datus est ex illis sempiternis ignibus, quae sidera et stellas vocatis; R VI, 15.
2. tribuo: errantibus etiam stellis divinitatem (Ponticus Heraclides) tribuit; N I, 34.
3. absum a: quantum (luna) absit a proxuma Mercurii stella, multo autem longius a Veneris; D II, 91.
invenio in: inventus est .. ordo in iis stellis, qui non putabatur; D II, 146.
nomino in: quinque eos (deos esse Xenocrates dicit), qui in stellis vagis nominantur; N I, 34.
pono ad: quarum (orarum) altera ... »sub axe posita ad stellas septem«; T I, 68.
serpo inter: »has inter (stellas) ... torvus Draco serpit«; N II, 106.
sum in: in his (stellis) vim et mentem esse divinam; N II, 55. — infra: ſ. I. est; N II, 53.
III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: ostendebat .. Karthaginem de excelso et pleno stellarum ... loco; R VI, 11.
2. proximus: ſ. II, 1. appello.
IV. **nach Substantiven:** 1. accessus: cum ... caeli conversiones commutationesque tantae fiant accessu stellarum et recessu; D II, 89.
ambitus: ex utraque re ... stellarum rotundi ambitus cognoscuntur; N II, 49.
aspectus: quo sit earum stellarum admirabilior aspectus; N II, 106.
concentus: nolo in stellarum ratione multus vobis videri, maximeque earum, quae errare dicuntur; quarum tantus est concentus ex dissimillimis motibus, ut ..; N II, 119.
concursus: »concursus .. gravis stellarum ardore micantis ... vidisti«; D I, 18.
conversio: quarum (stellarum) est cotidiana conveniens constansque conversio; N II, 54.
cursus: qui errantium stellarum cursus, praegressiones, institiones notavit; T I, 62. earum .. (stellarum) perennes cursus ... declarant ..; N II, 55. quarum (stellarum) te cursus aequabiles aeternique delectabant; N III, 23. »si stellarum motus cursusque vagantis nosse velis«; D I, 17. qui e Caucaso caeli signa servantes numeris et modis || [et motibus] || stellarum cursus persequuntur; D I, 36. in quo (globo) sunt infixi illi, qui volvuntur, stellarum cursus sempiterni; R VI, 17.
distinctio: quarum (stellarum) ita discripta || descr. || distinctio est, ut ..; N II, 104.
globi: stellarum .. globi terrae magnitudinem facile vincebant; R VI, 16.
institiones: ſ. cursus; T I, 62.
lux: »fervidus ille Canis stellarum luce refulget«; N II, 114.
magnitudines: erant ... eae magnitudines omnium (stellarum), quas esse numquam suspicati sumus; R VI, 16.

motiones: quarum (stellarum) ex disparibus motionibus magnum annum mathematici nominaverunt; N II, 51.

motus: stellarum motus ... quem ad modum nos moveant; F V, 51. maxume .. sunt admirabiles motus earum quinque stellarum; N II, 51. quarum (stellarum) motus tum incitantur, tum retardantur, saepe etiam insistunt; N II, 103. Assyrii ... traiectiones motusque stellarum observitaverunt; D I, 2. astrologi motus errantium stellarum notaverunt; D II, 146. in quo (sphaerae genere) solis et lunae motus inessent et earum quinque stellarum, quae ..; R I, 22. ſ. cursus; D I, 17.

multitudo: sequitur stellarum inerrantium maxima multitudo; N II, 104.

numerus: qui omnia sic incerta dicunt, ut, stellarum numerus par an impar sit; A II, 32. si quaesitum ex eo (sapiente) sit, stellarum numerus par an impar sit; A II, 110.

praegressiones: ſ. cursus; T I, 62.

ratio: ſ. concentus. — recessus: ſ. accessus.

spatia: confectis omnium (stellarum) spatiis; N II, 51.

species: »obscura specie stellarum Cassiepia«; N II, 111.

status: qui eodem statu caeli et stellarum nati sint; D II, 92.

traiectio: nondum dico, quam haec signa nulla sint, ... stellae traiectio, voces furentium; D II, 16. te ... nec traiectio stellae nec faces visae terrebunt; D II, 60. ſ. motus; D I, 2.

vis: etiamne urbis natalis dies ad vim stellarum et lunae pertinebat? D II, 99.

2. constantia in: hanc .. in stellis constantiam ... non possum intellegere sine mente; N II, 54.

intervalla ad: intervalla infinita ... a sole ad Martis, inde ad Iovis, ab eo ad Saturni stellam, inde ad caelum ipsum; D II, 91.

V. **Umſtand**: 1. conspergi: eius (Tauri) caput stellis conspersum est frequentibus; N II, 111.

describi: ſ. I. inhaerent.

distingui: »prior illa (Helice) magis stellis distincta refulget«; N II, 106.

terrere: ſ. II, 1. voco; N II, 14.

2. in: cuius (sphaerae) singulae conversiones idem efficiunt in sole et in luna et in quinque stellis errantibus; N II, 88. ut certis rebus certa signa praecurrerent, ... alia in stellis, alia in somniantium visis; D I, 118. ſ. I. adeunt.

ex: ſ. I. est; R VI, 16.

infra: infra .. hanc (stellam) propius a terra Iovis stella fertur; N II, 52.

stellans, geſtirnt: nox: »cum ... luna ... subito stellanti nocte perempta est«; D I, 18.

Olympus: »pater altitonans stellanti nixus Olympo«; D I, 19. II, 45.

stellifer, geſtirnt: summus ille caeli stellifer cursus ... acuto et excitato movetur sono; R VI, 18.

stello, unter die Sterne verſetzen: nec stellatus Cepheus cum uxore, genero, filia traderetur; T V, 8.

stercoro, düngen: I. utilitas: quid de utilitate loquar stercorandi? C 54.

agrum: Homerus ... Laërtam ... colentem agrum et eum stercorantem facit; C 54.

stercus, Dünger: se interfectum in plaustrum a caupone ‖ cop. ‖ esse coniectum et supra stercus iniectum; D I, 57.

sterilitas, Unfruchtbarkeit: I. est: quae sit vel sterilitas agrorum vel fertilitas futura; D I, 131.

II. exsisto in: quia fetus extitit in sterilitate naturae; D I, 36.

sterno, niederwerfen, zurüſten, bedecken: alqm: si eorum (deorum) plaga perculsi adflictos se et stratos esse fateantur; T III, 72.

lectum: conlocari iussit hominem in aureo lecto strato pulcherrimo textili stragulo; T V, 61. ut uni plura *funera* fierent lectique plures sternerentur; L II, 60.

sternumentum, Nieſen: quae si suscipiamus, pedis offensio nobis ... et sternumenta erunt observanda; D II, 84.

sterto, ſchnarchen: alqs: per me vel stertas licet, inquit Carneades, non modo quiescas; A II, 93. cum (di) stertentem aliquem viderint; D II, 129.

stigmatias, Gebrandmarkter: o miserum, qui fideliorem et barbarum et stigmatiam putaret quam coniugem! O II, 25.

stilla, Tropfen: ut interit *in* magnitudine maris Aegaei stilla mellis, ... sic ..; F III, 45.

stillicidium, Dachtraufe: quid hortaris? ut libellos conficiam de stillicidiorum ac de parietum iure? L I, 14.

stimulo, beunruhigen: te conscientiae stimulant maleficiorum tuorum; P 18.

stimulus, Stachel, Qual, Antrieb: I. admoveo: (eae res) lacerant, vexant, stimulos admovent, ignis adhibent; T III, 35.

contemno: non modo stimulos doloris, sed etiam fulmina fortunae contemnamus licebit; T II, 66.

II. incitari: quoniam ... ad hanc voluptatem ipsius naturae stimulis incitamur; R I, 3.

stipator, Trabant: qui (Alexander Pheraeus) ... praemittebat .. de stipatoribus suis, qui scrutarentur arculas muliebres et, ne quod in vestimentis telum occultaretur, exquirerent; O II, 25.

stipendiarius, tributpflichtig: quos socios res publica ‖ [res publica] ‖ habeat, quos amicos, quos stipendiarios; L III, 41.

stipendium, Kriegsdienſt, Dienſt: tamquam emeritis stipendiis libidinis, ambitionis, contentionis, inimicitiarum, cupiditatum omnium; C 49.

stipo, umdrängen: quid .. est iucundius senectute stipata studiis iuventutis? C 28.

stips, Geldbeitrag, Almoſen: I. auget: ‖ stipem prohibeo; nam auget superstitionem et exhaurit domos ‖; L fr 5.

exhaurit, al.: stipem sustulimus nisi eam, quam ad paucos dies propriam Idaeae Matris excepimus; implet enim superstitione animos et exhaurit domus; L II, 40. ſ. auget.

II. cogo: »praeter Idaeae matris famulos, eosque iustis diebus, ne quis stipem cogito;« L II, 22.

excipio, al.; ſ. I.

stipulatio, Angelobung, Zuſage: I. formulae: an (hortaris,) ut stipulationum et iudiciorum formulas conponam? L I, 14.

II. ex: ut ea pecunia ex stipulatione debeatur; L II, 53.

stipulor, ausbedingen: si is, cui legatum est, stipulatus est id ipsum, quod legatum est; L II, 53.

stirpitus, mit der Wurzel, gänzlich: hunc errorem quasi radicem malorum omnium stirpitus philosophia se extracturam pollicetur; T IV, 83.

stirps, Stamm, Stengel, Wurzel, Herkunft, Geschlecht: I, 1. dant: principio eorum, quae gignuntur e terra, stirpes .. stabilitatem dant iis, quae sustinent, et e terra sucum trahunt; N II, 120.
inhaerent: stirpes .. terrae inhaerent; N II, 83.
potest: f. sunt; N II, 130. — II, 1. appello. semino.
sunt: ita sunt altae stirpes stultitiae; T III, 13. quae stirpes sunt aegritudinis, quam multae, quam amarae! quae ipso trunco everso omnes eligendae || elidendae || sunt; T III, 83. multae et pecudes et stirpes sunt, quae sine procuratione hominum salvae esse non possunt; N II, 130.
sustinent, trahunt: f. dant.
2. sum: quae (pars) quasi stirps est huius quaestionis; F IV, 5.
II, 1. alo, amplector, augeo: quae (terra) ... stirpes amplexa alat et augeat; N II, 83.
appello: ex quo vere vel agnatio nobis cum caelestibus vel genus vel stirps appellari potest; L I, 24.
contamino: »contaminari stirpem«; N III, 68.
contineo: ea, quorum stirpes terra continentur; N II, 28.
eligo, al.: ut religio propaganda etiam est, ... sic superstitionis stirpes omnes eligendae || eiciendae ||; D II, 149. f. sunt; T III, 83.
repeto: repetam stirpem iuris a natura; L I, 20.
semino: nullius .. agricolae cultu stirps tam diuturna quam poëtae versu seminari potest; L I, 1.
2. infigo: quae .. (semina) ipsa (terra) ex se generata stirpibus infixa contineat; N II, 26.
3. genero: qui (rex) modo esset Herculis stirpe generatus; R II, 24.
orior: hic .. orti stirpe antiquissima sumus; L II, 3.
4. eligo ex: sicut ex quibusdam stirpibus et herbis (remedia eligimus), quarum utilitates ... percepimus; N II, 161.
exsisto, nascor ex: ex hac nimia licentia ... ait ille (Plato) ut ex stirpe quadam existere et quasi nasci tyrannum; R I, 68.
fundo ex: quae (bacae) ex quaque stirpe funduntur; N II, 127.
orior ex: qua ex stirpe orirentur amicitiae cognationum; F IV, 17.
proficiscor a: »civilem generosa *a* || generosam, generosa ab || stirpe profectam vitare ingentem cladem«; D I, 20.
repeto a: quem (populum) Africanus hesterno sermone a stirpe repetivit; R III, 24.
III. similis: si (ea natura) stirpium similis sit aut etiam bestiarum; N II, 36.
IV. asperitas: qui (homines) ... non patiuntur eam (terram) ... stirpium asperitate vastari; N II, 99.
bonum: non .. iam stirpis bonum (vitis) quaeret, sed animalis; F V, 40.
fibrae: haec sunt illae fibrae stirpium ... persequendae; T III, 84. quae (viriditas) nixa fibris stirpium sensim adulescit; C 51.
ignoratio: qui aliquamdiu propter ignorationem stirpis et generis in famulatu fuerunt || fuerint ||; Lae 70.
natura: Theophrastus .. (persecutus est) stirpium naturas; F V, 10. cum arborum et stirpium eadem paene natura sit; F V, 33.
renovatio: terrae eiusdem generis stirpium renovatione conplentur; N II, 127.
semina: quae (terra) ... ex ceterarum frugum aut stirpium minutissimis seminibus tantos truncos ramosque procreet; C 52.
utilitates: f. II, 4. eligo ex.
V, 1. coniungi: quod ... tota domus coniugio et stirpe coniungitur; F V, 65.
contineri: quae a terra stirpibus continentur; N II, 83. quae (res) a terra stirpibus continerentur; N II, 127.
niti: quod ita ortum esset e terra, ut stirpibus suis niteretur; T V, 37.
2. per: ut tantum modo per stirpes alantur suas; N II, 81.

sto, stehen, still stehen, stehen bleiben, feststehen, bestehen, bleiben, beistehen, darauf ankommen: I, 1. nomen: quodsi fingenda nomina, ... potius ... Statae standi || [standi] ||; L II, 28.
2. verbal: stare etiam oportet in eo, quod sit || est || iudicatum; F I, 47. quid iudicant sensus? ... stare movere, quadratum rotundum; F II, 36. iam illis promissis standum non esse quis non videt? O I, 32. facere promissa, stare conventis ... commutata utilitate fiunt non honesta; O III, 95.
2. alqs: qui adversis vestigiis stent contra nostra vestigia, quos ἀντίποδας vocatis; A II, 123. cum Carneades et Stoicus Diogenes ad senatum in Capitolio starent; A II, 137. quod eos omnes, qui in contione stabunt, ... insanos esse dicatis; A II, 144. (Zenonem) stantem cum iis ... uti isdem argumentis; F IV, 45. „configebat (Philoctetes) tardus celeris, stans volantes", ut apud Attium est; F V, 32. te ... eius (multitudinis) indicio stare nolim; T II, 63. animum advertit Gracchus in contione Pisonem stantem; T III, 48. in quo (Volcano) stante atque vestito leviter apparet claudicatio non deformis; N I, 83. »nos .. timidi stantes mirabile monstrum vidimus in mediis divom versarier aris«; D II, 64. non .. suo iudicio stetit; O III, 110. stantes plaudebant in re ficta; Lae 24.
alqd: stabit illud, ... esse deos; D I, 117. navigantibus moveri videntur ea, quae stant; D II, 120. ea, quae stant, *si* moveri || mov. si || videantur; D II, 120. multa .. alia multis locis diutius commemoratione manent quam natura stare potuerunt; L I, 2.
arae: »cui nec arae patriae domi stant, fractae ... iacent«; T III, 44.
Asiae: ut hodie stet Asia Luculli institutis servandis; A II, 3.
caelum: Hicetas Syracosius || Syracusius || ... caelum, solem, lunam, stellas, supera denique omnia stare censet; A II, 123.
civitas: sine quo (imperio) nec domus ulla nec civitas nec gens nec hominum universum genus stare nec rerum natura omnis nec ipse mundus potest; L III, 3.
domus: nec domus ulla nec urbs stare poterit; Lae 23. f. civitas.
gens, genus: f. civitas.
gladiator: quis (gladiator) non modo stetit, verum etiam decubuit turpiter? T II, 41.
luna: f. caelum.
mentes: »rectae quae (mentes) stare solebant antehac«; C 16.
miles: cum ei (militi), qui steterit, nihil tale evenerit; T II, 54.
mundus: eum (mundum) ... voluit esse ... immobilem et stantem; Ti 36. f. civitas.

natura: s. civitas.
naves: videsne navem illam? stare nobis videtur; A II, 81.
parietes: parietes modo urbis stant et manent; O II, 29. »tosti alti stant parietes deformati« T III, 44.
res: »moribus antiquis res stat Romana virisque«; R V, 1. quibus (antiquis moribus) ille dixit rem stare Romanam; R V, 2.
res publica: s. **res publica**, I, 1. stat (5 St.) S. 414, a.
sapiens: sapientis est .. proprium ... suis stare iudiciis; T V, 81.
sol: cum ille sol ... nobis stare videatur; A II, 82. s. caelum.
statua: quae (statua) Delphis stabat; D I, 75.
stella, supera: s. caelum.
terra: eadem effici omnia, quae, si stante terra caelum moveretur; A II, 123.
virgo: cum virgo staret et Caecilia in sella sederet; D I, 104.
voluptas: summum .. bonum et malum vagiens puer utra voluptate diiudicabit, stante an movente? ... si stante ..; F II, 31.
urbs: s. domus.
Fragment: quo stante et incolume; fr VIII, 10.
III. alqs: (eos) partim obliquos, partim transversos, partim etiam adversos stare vobis; R VI, 20.

stolidus, thöricht: quamquam semper fuit, ut apud Ennium est, »stolidum genus Aeacidarum«; D II, 116.

stomachor, sich ärgern, grollen: alqs: quid .. stomachatur Mnesarchus? A fr 1. stomachari Canius; O III, 60.
homo: homo natura lenissumus ... stomachari tamen coepit; A II, 11.
senex: stomachabatur senex, si quid asperius dixeram; N I, 93.
vir: an vero vir fortis, nisi stomachari coepit, non potest fortis esse? T IV, 48.

stomachus, Schlund, Magen, Unwille: I. accipit, al.: linguam .. ad radices eius haerens excipit stomachus .... is utraque ex parte tosillas attingens palato extremo atque intimo terminatur. atque is agitatione et motibus linguae cum depulsum et quasi detrusum cibum accepit, depellit. ipsius autem partes eae, quae sunt infra quam id, quod devoratur, dilatantur; N II, 135.
II, 1. adnecto: ostium .. adiunctum ... paulo supra, quam ad linguam stomachus adnectitur; N II, 136.
termino: s. I.
2. subicio: cum alvi natura subiecta stomacho cibi et potionis sit receptaculum; N II, 136.
3. egeo: tracta definitiones fortitudinis, intelleges eam stomacho non egere; T IV, 53.
4. sisto in: »prius ... quam gladium in stomacho furi || † suria, al. || ac pulmonibus sisto«; T IV, 48.
III. calor: eas .. (conchas) cum stomachi calore concoxerit; N II, 124.
partes: s. I.

strabo, schielend: ecquos (deos), si non tam strabones, at paetulos esse arbitramur? N I, 80.

strages, Niederlage, Verheerung: I. concieo: »nisi quas terrestris pontus strages conciet«; N II, 89.
edo: ille (tribunus) quas strages edidit! eas videlicet, quas ... furor edere potuit inpurae beluae; L III, 22.
vereor: »iubebant ... stragem horribilem caedemque vereri«; D I, 20.
II. misceri: »multa .. misceri nocturna strage putasti«; D I, 18.

stragulum, Decke: conlocari iussit hominem in aureo lecto strato pulcherrimo textili stragulo, magnificis operibus picto; T V, 61.

stranguria, Harnzwang: quamvis idem forticulum se in torminibus et in stranguria sua praebeat; T II, 45.

strepitus, Geräusch: propter hunc concentum avium strepitumque fluminum; L I, 21.

strepo, lärmen: cum Achivi coepissent »inter se || sese || strepere«; D I, 29.

stricte, genau: nec (videtur vera amicitia) observare restricte || stricte ||, ne plus reddat quam acceperit; Lae 58.

strictim, oberflächlich: quibus de quaestionibus tu quidem strictim, nostri autem multa solent dicere; N III, 19.

stridor, Zischen: I. adaugescit, al.: »densus stridor cum celso e vertice montis ortus adaugescit scopulorum saepe repulsus«; D I, 13.
molitur: »unde horrifer aquilonis stridor gelidas molitur nives;« T I, 68.
II. audio: ne stridorem quidem serrae (audiunt), tum cum acuitur; T V, 116.
repello: s. I.

strigilis, Schabeisen: si ad illam vitam ... ampulla aut strigilis accedat; F IV, 30.

stringo, verbinden: quod (vinculum) ex se atque de iis, quae stringit, quam maxime unum efficit; Ti 13.

struo, errichten, aufbauen: frugem: ex || e || quibus (vaginis viriditas) cum emersit, fundit frugem spici ordine structam; C 51.
speluncas: »advenio Acherunte ... per speluncas saxis structas asperis«; T I, 37.

studeo, streben, trachten, sich bemühen, sich befleißigen, obliegen, fördern, begünstigen: I, 1. tui: »qui (pater) te nec amet nec studeat tui«; N III, 72.
2. dignitati: quia (Ti. Gracchus) studebat laudi et dignitati; F IV, 65.
gloriae, imperiis: frustra se aut pecuniae studuisse aut imperiis aut opibus aut gloriae; F I, 60.
iuri: a primo tempore aetatis iuri studere te memini; L I, 13.
laudi: tum .. vel maxume laudi student; D I, 63. s. dignitati.
opibus, pecuniae: s. gloriae.
rebus: qui isdem rebus studemus; R I, 1.
sermoni: huic (sermoni) .. qui studeant, sunt nulli; O I, 132.
signis, tabulis: signis, credo, et tabulis studes || † tabulis ludis ||; T V, 102.
virtuti: qui virtuti student; F IV, 65.
2. Gerundiv: noster hic rector studuerit sane iuri et legibus cognoscendis; R V, 5.
3. Infinitiv: studet .. meus audire Cicero, quaenam sit ... sententia; F V, 8. de quo studeo .. ex te audire quid sentias; R I, 17. nostri .. magistratus imperatoresque ex hac una re maximam laudem capere studebant; O II, 27 (26).

ut (Socrates) ... numeros .. et geometriam et harmoniam studeat Pythagorae more coniungere; R I, 16. hoc student efficere, naturae obsisti nullo modo posse; T III, 71. cum alter stabilire rem publicam studuerit, alter evertere; F IV, 65. ii student plerumque eodem in genere laudis excellere; O I, 116. fieri .. studebam eius (Scaevolae) prudentia doctior; Lae 1. studeo cursus istos mutationum non magis in nostra quam in omni re publica noscere; R I, 64. ut ... ob eas .. causas studeat parare ea; O I, 12. quoniam ... studemus .. nostris consiliis ... opulentiorem vitam hominum reddere; R I, 3. stabilire: ſ. evertere.

4. acc. c. inf.: ille tenuis ... gratum se videri studet; O II, 70.

III. alqd: ut illud ipsum, quod studet, facere possit ornatius; F V, 6. »quid velim, quid studeam«; T IV, 67.

studiose, eifrig, sorgfältig: ago: quod cum saepe alias, tum nuper in Tusculano studiose egimus; T IV, 7.

anquiro: studiose .. ab iis siderum magnitudines, intervalla, cursus anquirebantur; T V, 10.

aperio: multo studiosius philosophiae fontis aperiemus; T I, 6.

attendo: attendo te studiose; F III, 40.

audio: cum .. Heraclitum studiose audirem contra Antiochum disserentem; A II, 12.

caveo: callidus ille ... ne se insinuet, studiose cavendum est; Lae 99.

conquiro: dum (Chrysippus) studiose omnia conquisierit contra sensus; A II, 87.

consector: qui illa ... non studiosissime consectantur; T II, 8.

conservo, consulo: nomen ... regis, ut ex se natis, ita consulentis suis civibus et eos conservantis studiosius quam ‖ *redig*entis ‖ *; R I, 54.

contemplor: studiose .. eorum (virorum) etiam sepulchra ‖ sepulcra ‖ contemplor; L II, 4.

defensito: cuius (Calliphontis) .. sententiam Carneades ita studiose defensitabat, ut ..; A II, 139.

dico: multos studiose contra esse dicturos; T II, 3. me studiose dicere contra Epicurum; T III, 50. cum studiose de absentibus ... dicitur; O I, 134.

do: in quam exercitationem ita nos studiose ‖ operam ‖ dedimus, ut ..; T I, 7.

exquiro: qui (Stoici) studiose exquirunt, unde verba sint ducta; O I, 23.

factito: studiose .. id factitabat; T V, 60.

imitor: studiose .. plerique ... facta principum imitantur; O I, 140.

immolo: quod (Etrusci) religione inbuti studiosius et crebrius hostias immolabant; D I, 93.

intueor: raros esse quosdam, qui ... rerum naturam studiose intuerentur; T V, 9.

investigo: soles .. tu haec studiose investigare; R I, 17.

laudo: eo .. eam (liberalitatem) studiosius plerique laudant, quod ..; O II, 63.

lego: ut ... hos etiam de philosophia libros ... studiose legas; O I, 3. quos (Xenophontis libros) legite, quaeso, studiose; C 59.

persequor: qui studiose antiqua persequeris; F I, 36. quis (est) potius, qui ea (utilia) non studiosissime persequatur? O III, 101.

perspicio: qui ... studiose .. perspicerent, quid ageretur; T V, 9.

quaero: qui (Panaetius) ... haec caelestia vel studiosissime solet quaerere; R I, 15.

refello: quos (Stoicos) studiosissime semper refellebat; T V, 83.

subvenio: quis non studiose rei publicae subvenerit? L III, 43.

tracto: quos .. tibi studiose et diligenter tractandos magnopere censeo; F IV, 79.

utor: studiose equidem utor nostris poëtis; T II, 26.

studiosus, eifrig, begierig, sich befleißigend, günstig, ergeben, zugethan: A. alqs: Galbam, Africanum, Laelium doctos fuisse traditum est, studiosum autem eum, qui iis aetate anteibat, Catonem; T I, 5. ut alii populares, alii studiosi optimi cuiusque videantur, pauci universorum; O I, 85. sumus .. natura ... studiosissimi adpetentissimique honestatis; T II, 58. semper ... studiosus nobilitatis fui; A II, 125. nos cum te, M. Cato, studiosissimum philosophiae, ... audiremus; F IV, 61. si qui ineunte aetate venandi aut pilae studiosi fuerunt; Lae 74. hos se appellare sapientiae studiosos (id est enim philosophos); T V, 9. venandi: ſ. pilae.

homo: qui (Clitomachus) ... cum Carneade fuit, homo ... valde studiosus ac diligens; A II, 98. industrios homines illi (Graeci) studiosos vel potius amantis doloris appellant, nos commodius laboriosos; T II, 35.

B. I. perferunt: quae perferant ... laudis studiosi gloriae gratia; T V, 79.

possunt, al.: nec erat unde studiosi scire possent; A I, 8.

II. doceo, al.: neque solum vivi atque praesentes studiosos discendi erudiunt atque docent, sed ..; O I, 156.

III. dignus: relinquitur sola haec disciplina digna studiosis ingenuarum artium; F V, 74.

studium, Eifer, Streben, Neigung, Beschäftigung, Ergebenheit, Teilnahme: I. **Subject:** adest: studium semper adsit, cunctatio absit; Lae 44.

antecedit: cum ... id studium totaque ea res ‖ ars ‖ longe ceteris et studiis et artibus antecedat; A I, 3.

ardet: cum (P. Decius) ... eam .. mortem ardentiore studio peteret, quam Epicurus voluptatem petendam putat; F II, 61.

caret: magnum ingenium L. Luculli magnumque optimarum artium studium ... caruit .. rebus urbanis; A II, 1.

compellit: cuius (philosophiae) in sinum cum a primis temporibus aetatis nostra voluntas studiumque nos compulisset; T V, 5.

crescunt: haec quidem studia doctrinae; quae quidem prudentibus et bene institutis pariter cum aetate crescunt; C 50.

debent: quae (studia) vel optimarum rerum ... sedata tamen et tranquilla esse debent; T IV, 55.

delectant: quodsi studia Graecorum vos tanto opere delectant; R I, 30.

est: meos amicos, in quibus est studium, in Graeciam mitto; A I, 8. morum .. putabant studia esse et quasi consuetudinem; A I, 20 quarum (litterarum) summum erat in utroque studium; F I, 14. cuius (A. Torquati) quantum studium et quam insigne fuerit erga me temporibus illis; F II, 72. quia te habeo aequissimum eorum studiorum, quae mihi communia tecum sunt, existimatorem et iudicem; F III, 6. ista studia, si ad imitandos summos viros spectant, ingeniosorum sunt; sin tantum modo ad indicia veteris memoriae cognoscenda, curiosorum; F V, 6. quanta studia decertantium sunt! F V, 61. quo minus .. honoris erat poëtis, eo minora studia fuerunt; T I, 3. nisi in quibusdam principibus temporibus illis fuissent studia doctrinae; T IV, 5. sunt alia (studia) liberiora et transfusa ‖ fusa ‖ latius; R I, 30.

erat in homine .. summum vel discendi studium vel docendi; R II, 1. num id studium censes esse vilici? R V, 5. in quibus .. eadem studia sunt, eaedem voluntates; O I, 56. quale cuiusque studium in superiore vita fuit; C 26. sunt pueritiae studia certa; num igitur ea desiderant adulescentes? sunt ineuntis adulescentiae; num ea constans iam requirit aetas, quae media dicitur? sunt etiam eius aetatis; ne ea quidem quaeruntur in senectute; sunt extrema quaedam studia senectutis; C 76.

exsistit: unde hoc philosophandi nobis subito studium extitisset; N I, 6.

iacent: omnes .. incenduntur ad studia gloria, iacentque ea semper, quae apud quosque improbantur; T I, 4.

occidunt: ut superiorum aetatum studia occidunt, sic occidunt etiam senectutis; C 76.

permanet: manent ingenia senibus, modo permaneat studium et industria; C 22.

placent: semper mihi ... tua ista studia placuerunt; R I, 29.

pugnant: (animus) pugnantibus et contrariis studiis consiliisque semper utens; F I, 58.

quaerunt: tot ingeniis tantisque studiis (verum) quaerentibus; A II, 76.

sequuntur: dispares .. mores, disparia ‖ mores disparia ‖ studia sequuntur ‖ secuntur ‖, quorum dissimilitudo dissociat amicitias; Lae 74.

spectant: ſ. est; T V, 6.

suppeditant: suppeditant .. et campus noster et studia venandi honesta exempla ludendi; O I, 104.

versantur: quorum studia vitaque omnis in rerum cognitione versata est; O I, 155.

videntur: hoc .. loco consideranti mihi studia doctrinae multa sane occurrunt, cur ea quoque arcessita aliunde neque solum expetita, sed etiam conservata et culta videantur; T IV, 2. nihil ei (Xenophonti) tam regale videri quam studium agri colendi; C 59.

vigent: ubi .. studia nostra viguissent, si ..? Lae 51.

ohne Verb: sapientiae studium vetus id quidem in nostris, sed tamen ..; T IV, 5. ſ. crescunt.

II. nach Verben: 1. Accusativ: adlicio: quonam modo hominum studia ad utilitates nostros allicere atque excitare possimus; O II, 20.

adsequor: ita ... non tanta studia assequuntur eorum, quibus dederunt, quanta odia eorum, quibus ademerunt; O II, 54.

arcesso: ſ. I. videntur; T IV, 2.

cognosco: cognoscere ... consuetudinem istam et studium sermonis ‖ sermonemque ‖; R I, fr 4.

colo: ſ. **colo,** II. studia (3 St.) W. I, S. 447, b.

commoveo: quod facile sentio, quam multorum non modo discendi, sed etiam scribendi studia commoverim; N I, 8.

complector: ut hominum studia complectamur eaque teneamus; O II, 19.

concito: maiora .. *studia* ‖ maior .. cura ‖ (concitantur) efficiendi rem publicam gerentibus quam quietis; O I, 73.

confero: quae (studia) vel ad usum vitae vel etiam ad ipsam rem publicam conferre possumus; R I, 30. quod quidam nimis magnum studium multamque operam in res obscuras ... conferunt; O I, 19. quia nihil conferunt in eam (vitae societatem) studii, nihil operae; O I, 29.

conservo, considero: ſ. I. videntur; T IV, 2.

consumo: cum praesertim (Gallonius) in eo omne studium consumeret; F II, 25.

contemno: ſ. V, 1. delectari; O I, 4.

converto: nos ... ad hanc scribendi operam omne studium curamque convertimus; O III, 4.

declaro: declaratur .. studium bellicae gloriae, quod ..; O I, 61.

depono: nobis placet nec pristinum dicendi studium deponere et ..; T I, 7.

desero: nec ... oratoria illa studia deserui; Fa 8.

desidero: ſ. I. est; C 76.

detraho: quid est, sine his (studiis) cur vivere velimus? mihi vero cum his ipsis vix, his autem detractis ne vix quidem; A ep 2.

dico: qui propter animi voluptates coli dicunt ea studia, quae dixi; F V, 50. vgl. inlustro.

excito: hominum .. studia ad amplificationem nostrarum rerum prompta ac parata [virorum praestantium] sapientia ‖ morum praestantia [sapientia] ‖ et virtute excitantur; O II, 17. ſ. adlicio.

exerceo: utinam quietis temporibus ... haec inter nos studia exercere possemus! A ep 2.

expeto: ſ. **expeto,** III. studia (3 St.) W. I, S. 920, b. — fundo: ſ. 1. est; R I, 30.

impertio: ut aliquid suorum studiorum philosophiae quoque impertiat; F V, 6.

improbo: ſ. I. iacent.

incendo: cogitatio de vi et natura deorum studium incendit illius (mentis) aeternitatem ‖ aeternitatis ‖ imitandi; T V, 70.

incito: ad investigandam veritatem studio incitato (is vir sit necesse est); T V, 68. quorum studio legendi meum scribendi studium vehementius in dies incitatur; D II, 5.

inlustro: cum omnium artium ... ratio et disciplina studio sapientiae, quae philosophia dicitur, contineretur, hoc mihi Latinis litteris inlustrandum putavi; T I, 1.

intermitto: rettuli me ... ad ea studia, quae retenta animo, remissa temporibus, longo intervallo intermissa revocavi; T I, 1.

metior: ut ... nos studia nostra nostrae naturae regula metiamur; O I, 110.

moveo: veritus, ne movere hominum studia viderer, retinere non posse; F I, 2.

novi: cuius (Libonis) nosti studium; A I, 3.

omitto: ut ista divina studia omittamus; C 24.

paro: ſ. excito.

perduco: M. .. Valerium Corvinum ‖ Corvum ‖ accepimus ad centesimum annum (agri colendi studia) perduxisse; C 60.

perspicio: si ... tuas cogitationes et studia perspexeris; F II, 69. quamquam confirmatur amor ... studio perspecto; Lae 29.

pono: tantum studium tamque multam operam ponendam in eo non arbitrantur; F I, 1. qui in rerum contemplatione studia ponebant; T V, 8. in quibus (domesticis fortitudinibus) plus etiam quam in his (militaribus) operae studiique ponendum est; O I, 78.

quaero: ſ. I. est; C 76.

refero: omne studium ad virtutem ... refertur; F V, 60.

relinquo: neque nos studium exquirendi defatigati relinquemus; A II, 7.

remitto: ſ. intermitto.

renovo: pristinis orbati muneribus haec studia renovare coepimus; D II, 7.

repeto: ita audies, ... ut (hominem) longo intervallo haec studia repetentem; Fa 4.

requiro: ſ. I. est; C 76. — retineo: ſ. intermitto. moveo. — revoco: ſ. intermitto.

sedo: ſ. I. debent.

sumo: totum .. illud philosophiae studium mihi quidem ipse sumo et ad vitae constantiam ... et ad delectationem animi; A I, 7.

teneo: quo minus ... agri colendi studia teneamus usque ad ultimum tempus senectutis; C 60. ſ. complector.

traduco: quodsi haec studia traducta erunt ad nostros; T II, 6.
transfero: nostrorum hominum ingenia ... soleo mirari .. maxime in iis studiis, quae sero admodum expetita in hanc civitatem e Graecia transtulerunt; T IV, 1.
transfundo: f. I. est; R I, 30.
vinco: ita fit, ut vincat cognitionis studium consociatio hominum atque communitas; O I, 157.
vitupero: cuius (sapientiae) studium qui vituperat; O II, 5.
voco: vos studia libidinem vocatis? T IV, 55.
2. **Dativ:** abnuo: nihil .. umquam abnuit meo studio voluntas tua; Fa 3.
antecedo: f. I. antecedit.
antepono: quas opes studiis eorum et delectationibus antepones? T V, 66.
debeo: mihi videris eorum studiis ... debere hoc munus, ut ..; L I, 5.
dedo: Hirtius, ... vir ... his studiis, in quibus nos a pueritia viximus, deditus; Fa 2. illi ipsi doctrinae studiis et sapientiae dediti; O I, 156. f. 3. sum.
desum: Dicaearchus huic rationi studioque non defuit; L III, 14.
do: illum (Platonem) se et hominibus Pythagoreis et studiis illis dedisse; R I, 16.
invenio: discentium studiis inveniuntur magistri; O I, 132.
obsequor: tuis .. optumis studiis obsequemur; T II, 67.
obsisto: studiis .. generorum ... difficile est ... obsistere; Lae 26.
praepono: studiis officiisque scientiae praeponenda esse officia iustitiae; O I, 155.
praesto: in vita longe omnibus studiis contemplationem rerum cognitionemque praestare; T V, 9.
relinquo: tantum huic studio relinquendum (est), quantum vacabit a publico officio; D II, 7.
sacro: »tu, ... quod patriae vacat, id studiis nobisque sacrasti«; D I, 22.
sum: »quibus (Lacaenis virginibus) magis ... labor, militia ‖ militiae ‖ studio est quam fertilitas barbara«; T II, 26.
3. **Ablativ:** fruor: hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; Fa 3.
sum: quibus .. studiis semper ‖ deditus ‖ fueris, tenemus; R I, 37. f. II, 1. incito; T V, 68.
utor: f. I. pugnant.
4. mit Präpositionen: abduco ad: abducendus etiam est non numquam ad alia studia; T IV, 74.
admoneo de: ut aliquid aliquando de doctrinae studiis admoneamur; R I, 14.
cesso in: neque (Leontinus Gorgias) umquam in suo studio atque opere cessavit; C 13.
cohortor ad: oratio .... in hominibus ad virtutis studium cohortandis consumebatur; A I, 16. cohortati sumus ... ad philosophiae studium eo libro, qui est inscriptus Hortensius; D II, 1.
confero ad: f. **ad,** I. confero ad studium (5 St.) B. I, S. 39, b. — cum: quae (oblectatio) conferri cum eorum studiis potest? O II, 6.
confluo ad: si ad haec studia plures confluxerint; T II, 6.
coniungo cum: cum rerum magnarum tractatio ... cum illarum artium studiis ... coniungitur; R III, 5.
consumo in: nec mediocrem ... in eo studio operam curamque consumpsimus; N I, 6. quoniam in eo studio aetatem consumpsi; O I, 2.
contineo in: agitatio mentis ... potest nos in studiis cognitionis etiam sine opera nostra continere; O I, 19.

converto ad: ut omnes adulescentes se ad haec studia convertant; D II, 5.
deterreo a: vellem (Epicurus) ... ne deterruisset alios a studiis; F I, 26.
dico de: de ceteris studiis alio loco .. dicemus; T IV, 5. quid ego de studiis dicam cognoscendi semper aliquid atque discendi? Lae 104.
disputo contra: cui .. (Aelio Sexto) contra Galli studia disputanti; R I, 30.
duco ad: adulescentes senum praeceptis gaudent, quibus ad virtutum studia ducuntur; C 26.
excito ad: quamquam .. libri nostri complures non modo ad legendi, sed etiam ad scribendi studium excitaverunt; O II, 2.
facio ad: ad quaedam studia graviora atque maiora (facti sumus); O I, 103.
impello ad: ad eorum studia institutaque impellimur; O I, 118.
incendo ad: f. I. iacent.
loquor de: quid de P. Licini Crassi et pontificii et civilis iuris studio loquar? C 50.
obduresco contra: quis contra studia naturae tam vehementer obduruit, ut ..? F III, 37.
pono in: f. **in,** B, I. pono in studio (4 St.) B. II, S. 264, a.
sum in: tanta .. est vis talibus in studiis, ut ..; F V, 57.
versor in: f. **in,** B, I. versor in studio (3 St.) B. II, S. 275, a.
vivo in: semper .. in his studiis laboribusque viventi non intellegitur quando obrepat senectus; C 38. f. 2. dedo; Fa 2. — IV, 1. suavitas.
III. **nach Adjectiv:** praeditus: quos tum eodem studio praeditos dilexerunt; Lae 74.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: f. II, 1. confero; O I, 29. impertio. pono; O I, 78.
agitatio: an in omnibus his studiorum agitatio vitae aequalis fuit? C 23.
ardor: quem .. ardorem studii censetis fuisse in Archimede? F V, 50.
commutatio: sin autem aut morum aut studiorum commutatio quaedam ... facta erit; Lae 77.
concursus: quid tanto concursu (opus est) honestissimorum studiorum? F II, 111.
coniunctio: quin coniunctionem studiorum amorisque nostri, quo possem litterarum genere, declararem; A ep 1.
consensio: quocum (Scipione) ... fuit ... voluntatum, studiorum, sententiarum summa consensio; Lae 15.
dissimilitudo: f. I. sequuntur.
distantia: quod tanta est inter eos (bonos et improbos), quanta maxima potest esse, morum studiorumque distantia; Lae 74.
existimator, iudex: f. I. est; F III, 6.
pabulum: si .. (animus) habet aliquod tamquam pabulum studii atque doctrinae; C 49.
possessio: quoniam utriusque studii nostra possessio est; Fa 3.
satietas: studiorum ‖ rerum ‖ omnium satietas vitae facit satietatem; C 76.
socius: socium studii quaereret; O I, 158.
suavitas: propter variam suavitatem studiorum, in quibus a pueritia vixeram; R I, 7.
vicissitudo: nihil (est) vicissitudine studiorum officiorumque iucundius; Lae 49.
2. **mit Präpositionen:** ratio in: etiamsi cui videbitur illa in optimis studiis et artibus quieta vitae ratio beatior; R III, 6.
reditus ad: multi .. dantur ad studia reditus; O I, 19.
sermones de: habentur ... sermones de artium studiis atque doctrina; O I, 135.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** abduci: cuius (veri) studio a rebus gerendis abduci contra officium est; O I, 19.

adduci: ego ... aut ostentatione aliqua adductus aut studio certandi; A II, 65.

aedificari: hanc vides villam ... lautius aedificatam patris nostri studio; L II, 3.

agere: sunt etiam, qui .. studio rei familiaris tuendae ... suum se negotium agere dicant; O I, 29.

ait: Carneades concertationis studio modo || ait || hoc, modo illud ait || at ||; D I, 62.

ardere: me .. ardere studio veri reperiendi; A II, 65.

audire: illum (Antiochum) audiebam .. magno studio; A II, 10.

coli: quo tandem studio colentur a bonis? L I, 40.

coniungi: quin videremus hominem nobiscum .. studiis eisdem ... coniunctum; A I, 1.

conquirere: id .. (verum) summa cura studioque conquirimus; A II, 7.

constitui: nostrum .. otium negotii inopia, non requiescendi studio constitutum est; O III, 2.

contendere: ii ... magna spectare et ad ea rectis studiis debent contendere; O II, 45.

contineri: f. II, 1. inlustro.

dedere: maiore .. studio Lucullus ... philosophiae deditus fuit, quam ..; A II, 4. cui (Catoni) ... meo studio me totum ab adulescentia dedidi; R II, 1.

delectari: qui ingenuis studiis atque artibus delectantur; F V, 48. quorum uterque suo studio delectatus contempsit alterum; O I, 4.

detrahere: ne quid privatis studiis de opera publica detrahamus; A II, 6.

differre: quantum inter se homines studiis, moribus ... differant; fr V, 37.

doctus: ut sint opera, studio, labore meo doctiores cives mei; F I, 10.

ducere: suo .. unus quisque studio maxime ducitur; F V, 5. quo studio Aristophanem putamus aetatem in litteris duxisse? F V, 50. qui aut studio aut opinione ducantur; T II, 66.

efferri: »usque adeo studio atque odio illius ecferor ira;« T IV, 48. elatus studio vereor ne longior fuerim; N 1, 56. equidem efferor studio patres vestros ... videndi; C 83.

erudire: eum (Servium) summo studio omnibus iis artibus ... erudiit; R II, 37.

evertere: quam sensim pernicies inlapsa ... malis studiis ... repente totas civitates everteret; L II, 39.

exerceri: M. .. Cethegum ... quanto studio exerceri in dicendo videbamus! C 50.

explicari: nihilne tot saeculis ... maxumis studiis explicatum putamus? A II, 15.

expoliri: [animos] ... bonis .. studiis atque artibus expolitos ... ad deos ... pervolare; fr IX, 12.

facere: quo quisque animo, studio, benivolentia fecerit; O I, 49.

ferre: neque .. illum (dolorem) ... ratione aut sapientia tulerant, sed studio potius et gloria; T II, 65.

ferus: animos hominum studiis bellandi iam immanis ac feros; R II, 27.

flagrare: eos omnes ... his studiis flagrantes senes vidimus; C 50.

habere: quorum studiis ea, quae natura desiderat, expleta cumulataque habeamus || habemus ||; O II, 18.

immanis: f. ferus.

impediri: suis studiis quibusdam occupationibusve sic impediuntur, ut ..; O I, 28. discendi .. studio (philosophi) impediti; O I, 28.

incendi: quibus (oratoriis studiis) etiam te incendi, quamquam flagrantissumum acceperam; Fa 3. ut me sic audiatis, ... ut unum ... studio .. discendi a pueritia incensum; R I, 36. homines .. Romanos instituto Romuli bellicis studiis ut vidit incensos; R II, 25.

incitari: f. II, 1. incito; D II, 5.

instituere: certamen instituit non pertinacia aut studio vincendi, ... sed ..; A I, 44.

intellegi: non tam definitione ... intellegi potest ... quam ... optimi cuiusque studiis atque factis; F II, 45.

iudicari: qui .. iudicatur iste optimus? doctrina, artibus, studiis *; R I, 50.

laetus: »otia qui studiis laeti tenuere decoris«; D I, 21.

levare: multi in exsilio dolorem suum doctrinae studiis levarunt; F V, 53.

persequi: nec, qui pauca perceperit, non idem reliqua eodem studio persequetur; T II, 1.

petere: f. I. ardet.

praestans: cum ... reliquisset duo .. praestantissimos studio atque doctrina, Xenocratem .. et Aristotelem; A I, 17.

princeps: ut et doctrinae studiis et regenda civitate princeps esset; L III, 14.

provehi: studio rusticarum rerum provectus sum; C 55.

rapi: qui ... ad divinarum rerum cognitionem cura omni studioque rapiantur; D I, 111.

sapiens: te ... non solum natura et moribus, verum etiam studio et doctrina esse sapientem; Lae 6 (7).

satiari: quo studio cum satiari non possint || possunt ||; F V, 57.

stipari: quid .. est iucundius senectute stipata studiis iuventutis? C 28.

teneri: si qui de nostris eius (philosophiae) studio tenerentur; A I, 4. quoius (sapientiae) studio teneor; L I, 63. vgl. laetus.

tollere: studio contra Stoicos disserendi deos (Cotta) mihi videtur funditus tollere; D I, 8.

transferre: sicut reliquas omnis (laudes) ... studio atque industria sua maiores nostri transtulerunt; T II, 5.

Lücke: ut ... in explicandis rationibus rerum civilium quandam facultatem non modo usu, sed etiam studio discendi et docendi † essemus auctores; R I, 13.

2. **Präpositionen:** causa: quom .. illi non studii et delectationis, sed rei publicae causa leges civitatibus suis scripserunt; L II, 14.

cum: tum .. illud fit, quod ab amico est profectum, iucundum, si cum studio est profectum; Lae 51. f. II, 1. detraho.

in: in omni .. arte vel studio ... optimum quidque rarissimum est; F II, 81. quicquid in studiis nostris concupissem; F V, 96. quid .. in studiis humanis ... magnum sapienti videri potest? T IV, 37. philosophiae ... principes numquam in suis studiis tantos progressus sine flagranti cupiditate facere potuissent; T IV, 44. quibus in studiis (Diodotus) oculis non egebat; T V, 113. leve .. impedimentum ..., neque solum in tantis rebus, sed etiam in mediocribus vel studiis vel officiis ... contemnendum; R I, 4. num ... Diogenem Stoicum coëgit in suis studiis obmutescere || obmutiscere || senectus? C 23. † mori videbamus || videbamus || in studio dimetiendi paene caeli atque terrae C. Galum; C 49. quid in levioribus studiis, sed tamen acutis? C 50. in quibus (studiis) ... omne otiosum tempus contrivimus; Lae 104. f. II, 1. transfero.

praeter: nec quicquam aliud est philosophia ... praeter studium sapientiae; O II, 5.

pro: cui (altercationi) pro tuo studio non est alienum te interesse; N I, 15.
propter: quod propter studium cum (Sophocles) rem neglegere familiarem videretur; C 22.
sine: neminem ... magnas res et salutares sine hominum studiis gerere potuisse; O II, 16. sine hominum opibus et studiis neutram in partem effici possunt; O II, 20. f. II, 1. detraho.

stulte, thöricht, einfältig: I. antepono: num stulte (Damaratus) anteposuit exilii libertatem domesticae servituti? T V, 109.
credo: haec et dicuntur et creduntur stultissime; N II, 70.
cupio: nimis multis iam stulte hanc utilitatem tolli cupientibus; R IV, 2.
dico: illa ... stulte antiquos dixisse per se esse expetenda; F IV, 20. f. credo.
II. adrogans: neminem esse oportere tam stulte adrogantem, ut ..; L II, 16.
III. elliptisch: at stulte, qui ... dissuaserit .... quo modo stulte? O III, 101.

stultitia, Thorheit, Einfalt: I, 1. adipiscitur, al.: ut stultitia, etsi adepta est, quod concupivit, numquam se tamen satis consecutam putat, sic sapientia ..; T V, 54.
est: si stultitia consensu omnium philosophorum maius est malum, quam ..; N III, 79. ista senilis stultitia, quae deliratio appellari solet, senum levium est, non omnium; C 36.
immittit, incitat: quas (perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quasdam furias immittit atque incitat; T III, 25.
potest, al.: stultitiam .. censuerunt constantia, id est sanitate, vacantem posse tamen tueri mediocritatem officiorum et vitae communem cultum; T III, 11.
solet: f. est; C 36.
2. sum: summam esse stultitiam frustra confici maerore; T III, 77. esse .. stultitiam ... ab iis porrigentibus et dantibus (bona) nolle sumere; N III, 84. magna stultitia est earum rerum deos facere effectores, causas rerum ‖ [rerum] ‖ non quaerere; D II, 55.
II, 1. accuso: stultitiam .. accusare quamvis copiose licet; T III, 73.
appello: f. I, 1. est; C 36.
condemno: non modo stultitiam meam, sed etiam mores et naturam condemnandam puto; A II, 65.
detraho: non tu illi (lugenti) luctum, sed stultitiam detraxeris; T III, 77.
dico: non .. omnis error stultitia dicenda est; D II, 90.
fugio: stultitiam ... et intemperantiam cum dicimus esse fugienda propter eas res, quae ex ipsis eveniant; F III, 39.
iungo: insaniam, quae iuncta stultitia patet latius, a furore disiungimus; T III, 11.
2. condemno: condemnemus .. hos aut stultitiae aut vanitatis aut inpudentiae; D I, 36.
sum: qui propter temeritatem male rem gessit, quod est stultitiae; T III, 17.
3. evenio ex: f. 1. fugio.
haereo in: cum (philosophi) se in media stultitia ... haerere intellegant; T III, 70.
sum in: in pari stultitia sunt, quos signa, quos tabulae ... nimio opere delectant; P 36.
III. proprius: est .. proprium stultitiae aliorum vitia cernere, oblivisci suorum; T III, 73.
IV. inconstantia, perversitas: tanta est stultitiae inconstantia atque perversitas; C 4.
poena: ea communis poena stultitiae est; T IV, 35.
stirpes: ita sunt altae stirpes stultitiae; T III, 13.
V. abl. comp.: qua (stultitia) nihil est peius; T III, 70. miserius .. stultitia quid possumus dicere? N I, 23. quid abiectius tarditate et stultitia dici potest? L I, 51.

stultus, thöricht, einfältig, unverständig: A. bei Substantiven: alqs: haec mala, o stultissime Aeeta, ipse tibi addidisti; T III, 26. quem (amorem) Caecilius »deum qui non summum putet, aut stultum aut rerum esse imperitum« existumat; T IV, 68. quis est tam stultus, quamvis sit adulescens, cui sit exploratum se ad vesperum esse victurum? C 67. quod sapientissimus quisque aequissimo animo moritur, stultissimus iniquissimo; C 83. ego .. te non stultum, ut saepe .. *; P 27.
alqd: depugnare in facinorosis ... quis non ... stultissimum dixerit? A fr 12. quid (est) stultius quam bonam valetudinem ... ponere in bonis? F IV, 20. an quicquam stultius quam, quos singulos ... contemnas, ... eos aliquid putare esse universos? T V, 104. illud stultissimum, existimare omnia iusta esse, quae ..; L I, 42. quo quid dici potest stultius? L I, 46. quo esse nihil potest stultius; O I, 83. quid .. est stultius quam ... curare, ut ..? O II, 54. quid .. est stultius quam venditorem eius rei, quam vendat, vitia narrare? O III, 55. quid .. stultius quam incerta pro certis habere? C 68. quid .. stultius quam ... cetera parare ..., amicos non parare? Lae 55.
adulescentuli: »proveniebant oratores novi, stulti adulescentuli;« C 20.
calliditas: fuit .. stulta calliditas perverse imitata prudentiam; O III, 113.
civitas: nulla est tam stulta civitas, quae non iniuste imperare malit quam servire iuste; R III, 28.
homo: an haec ... hominum causa a deo constituta sunt? sapientiumne? ... an stultorum? N I, 23. „o stultum hominem!" dixerit quispiam; O III, 100.
meditatio: stultam .. etiam esse meditationem futuri mali; T III, 32.
persona: haec .. etiam in fabulis stultissima persona est ... credulorum senum; Lae 100.
philosophi: Aristoteles veteres philosophos accusans ... ait eos aut stultissimos aut gloriosissimos fuisse; T III, 69.
rex: perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi evellere, quasi calvitio maeror levaretur; T III, 62.
senectus: nulla consolatio ‖ consolatione ‖ permulcere posset stultam senectutem; C 4.
senes: quos ait Caecilius „comicos stultos senes", hos ‖ hoc ‖ significat credulos, obliviosos, dissolutos; C 36. »ut me hodie ante omnes comicos stultos senes versaris«; Lae 99.
B. allein: I, 1. adripit: si tabulam de naufragio stultus arripuerit; O III, 89.
contrahunt, demittunt: praesentis .. mali sapientis adfectio nulla est, stultorum ‖ stulta autem, al. ‖ aegritudo est, eaque ‖ ea qua ‖ adficiuntur in malis opinatis animosque demittunt et contrahunt rationi non obtemperantes; T IV, 14.
est: nemo .. *stultus* ‖ est ‖ non miser; F I, 59. et sapientis esse aliquando officium excedere e vita ... et stulti manere in vita, cum sit miser; F III, 60. perspicuum est etiam stultorum, qui iidem miseri sint, officium esse manere in vita, si sint in maiore parte rerum earum ‖ earum rerum ‖; F III, 61. *stultos* omnia contraria, quos etiam insanos esse vultis; F IV, 74. cum omnes stulti sint sine dubio miserrimi, maxime quod

stulti sunt; N I, 23. qui illos (stultos) insanos esse dicatis; N III, 11. ‖ [omnes sapientes liberos esse et stultos omnes servos] ‖; P V.

ferunt: ut ... stulti nec vitare venientia (incommoda) possint nec ferre praesentia; N I, 23.

insaniunt: sic se dicere omnes stultos insanire, ut male olere omne caenum; T IV, 54. ὅτι πᾶς ἄφρων μαίνεται. ‖ [omnes stultos insanire] ‖; P IV.

laborat: nec .. quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat; F I, 59.

obtemperant: s. contrahunt. — possunt: s. ferunt. — sanciunt: s. III. iussa.

sentiunt: quas (poenas) etiam stultissimi sentiunt; R III, 34.

vacat: [negant .. (philosophi) stultum quemquam his morbis vacare]; T III, 9.

vitant: s. ferunt.

ohne Verb: igitur neque stultorum quisquam beatus neque sapientium ‖ sapientum ‖ non beatus; F I, 61. s. est; F IV, 74.

2. sum: s. 1. est; N I, 23. vgl. A. alqs.

II, 1. adficio: s. I, 1. contrahunt.

torqueo: stulti .. malorum memoria torquentur; F I, 57.

2. sum: s. I, 1. contrahunt.

3. extenuo: qui ‖ qui si ‖ error stultis extenuetur die; T IV, 39.

sum: ut inprobo et stulto et inerti nemini bene esse potest, sic bonus vir ... miser esse nemo potest; P 19.

4. invenio in: quae (libido, cupiditas) in omnibus stultis invenitur; T IV, 12.

III. aegritudo: s. I, 1. contrahunt.

consensus: omitto nobilitatem famamque popularem stultorum inproborumque consensu excitatam; T V, 46.

iussa: quae ‖ quod ‖ si tanta potestas est stultorum sententiis atque iussis, ut eorum ‖ quorum ‖ suffragiis rerum natura vertatur, cur non sanciunt, ut ..? L I, 44.

officium: s. I, 1. est; F III, 60. 61.

opinio: placet .. tantas res opinione stultorum indicari? N III, 11.

sententiae, suffragia: s. iussa.

turba: quid erit in philosophi gravitate quam in volgi opinione stultorumque turba quod dicatur .. gravius? T V, 46.

vita: cum stultorum vitam cum sua comparat (sapiens); F I, 62.

IV. in: quoniam ... haec .. vitia in omnibus stultis aeque magna sunt; F IV, 77. quasi vero .. concedatur in omnibus stultis aeque magna esse vitia! F IV, 77.

stupeo, staunen: alqs: quae cum intuerer stupens; R VI, 18.

barones: haec cum loqueris, nos barones stupemus; F II, 76.

stupidus, dumm: alqs: stupidum esse Socraten (Zopyrus physiognomon) dixit et bardum, quod iugula concava non haberet; Fa 10. Aëtionis tabula te stupidum detinet; P 37.

stupor, Gefühllosigkeit, Starrheit: istuc nihil dolere non sine magna mercede contingit inmanitatis in animo, stuporis in corpore; T III, 12.

stupro, entehren: alqm: stuprata per vim Lucretia a regis filio; F II, 66.

filiam: (inventus est) qui filiam interficeret, ne stupraretur; F V, 64.

stuprum, Schändung, Entehrung: I. procit, al.: quod adulterium, quod stuprum, quae libido non se proripiet ac proiciet? F II, 73.

II, 1. dico: stupra dico et corruptelas et adulteria, incesta denique; T IV, 75.

excito: stupra .. et adulteria ... nullis excitari aliis inlecebris nisi voluptatis; C 40.

infero: hac oportunitate anuli usus (Gyges) reginae stuprum intulit; O III, 38. quamcumque in domum stuprum (homines) intulerint; P 23.

luo, offero: nostra in re publica .., quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte lueret, inventa est; F V, 64.

2. sum: qui (philosophi) amorem negant stupri esse; T IV, 70.

3. arceo a: possumus eos, qui a stupro arcentur infamiae metu, pudicos dicere? L I, 51.

inlicio in: »qui non sat habuit coniugem inlexe in stuprum«; N III, 68.

scribo de: si regnante *L.* Tarquinio nulla erat Romae scripta lex de stupris; L II, 10.

III. praeter: cum omnia concedunt in amore iuvenum praeter stuprum; R IV, 4.

suadeo, raten, anraten, empfehlen: I. alqs: Athenis quod ... Epimenide Crete suadente fecerunt Contumeliae fanum; L II, 28.

amici: plurimum in amicitia amicorum bene suadentium valeat auctoritas; Lae 44.

II, 1. ut: Cyrsilum quendam suadentem, ut in urbe manerent ..., lapidibus obruerunt; O III, 48.

2. mori: cum mori suadeas; F II, 95.

III. legem: suade ... istam ipsam legem; L II, 24. cum ego quinque et sexaginta annos natus legem Voconiam magna voce et bonis lateribus suasi ‖ suasissem ‖; C 14.

rogationem: alter, vir optimus, etiam suasit rogationem me ex senatus consulto ferente; R III, 28. qui (C. Mancinus), ut Numantinis ... dederetur, rogationem suasit eam; O III, 109.

suasor, Fürsprecher: sum: huius deditionis ipse Postumius, qui dedebatur, suasor et auctor fuit; O III, 109. cum .. ille (Q. Maximus) admodum senex suasor legis Cinciae de donis et muneribus fuit; C 10.

suaviloquens, lieblich redend: ut Menelao Laconi quaedam fuit suaviloquens iucunditas; R V, 11.

suavis, lieblich, angenehm: alqd: an potest, inquit [ille], quicquam esse suavius quam nihil dolere? F II, 11. quod non intellegeret, quid suavissimum esset; F II, 24. ait .. se, si uratur, „quam hoc suave!" dicturum; F II, 88. ea .. (sunt) dicenda optima, quae sint ‖ sunt ‖ suavissima; F II, 91. quem (sapientem) .., cum summis doloribus conficiatur, ait dicturum: „quam suave est!" F V, 80. in Phalaridis tauro si (sapiens) erit, dicet: „quam suave est!" ... suave etiam? an parum est, si non amarum? T II, 17. id „.. non solent dicere, cuiquam suave esse cruciari; T II, 17. hic ... sapientem censet id suave dicturum; T II, 17. ut is ... censeat „quam hoc suave est"! tum, cum dolore crucietur, dicturum esse sapientem; T V, 31. si quaedam etiam suaviora natura desideret; T V, 99. qui „in amore summo summaque inopia suave esse" dicit »parentem habere avarum«; N III, 72.

amicitia: veterrima quaeque (amicitia), ut ea vina, quae vetustatem ferunt, esse debet ‖ debent ‖ suavissima; Lae 67.

cibus: utebatur ... eo cibo, qui et suavissimus esset; F II, 64.

color: bona dicantur necesse est: candiduli dentes, ... color suavis; T V, 46.

commotio: huic verbo ... subiciunt ... commotionem suavem iucunditatis in corpore; F II, 13.

homo: praetereo ... doctum hominem et suavem, Hieronymum; F V, 14.
memoria: nec male Euripides ...: »suavis laborum est praeteritorum memoria«; F II, 105.
motiones: detrahens eas etiam, quae ex formis percipiuntur oculis, suavis motiones; T III, 41.
pastus: qui est unus suavissimus pastus animorum; T V, 66.
poëta: non .. poëta solum suavis, verum etiam ceteroqui doctus ... (Simonides) traditur; N I, 60.
vina: f. amicitia.
vir: Theophrastus .., vir .. oratione suavis; A I, 33.
voluptates: sic has suaves et quasi dulces voluptates appellat; F II, 30.
vox: cum ... in voce .. duo sequamur, ut clara sit, ut suavis; O I, 133.

suavitas, Lieblichkeit, Annehmlichkeit: I. accedit: accedat huc suavitas quaedam oportet sermonum atque morum; Lae 66.
est: in Melanthio Rhodio (non minus fuit) suavitatis; A II, 16.
II, 1. admiror: cum .. admiraretur Lysander ... suavitatem odorum; C 59.
antepono: nec lapathi suavitatem acupenseri Gallonii Laelius anteponebat, sed suavitatem ipsam neglegebat; F II, 25.
conquiro: ut conquirat undique suavitates? O III, 117. quid multitudinem suavitatemque piscium dicam? N II, 160.
exaggero: ille (Epicurus) ... voluptatis nomen, suavitatem, quietem teste populo exaggerans; A fr 20 (Z. 23).
gusto: nondum (puer) gustaverat .. vitae suavitatem; T I, 93.
neglego: f. antepono.
praetereo: praeterita verni temporis suavitate; C 70.
2. sum: singulari illum (Platonem) suavitate orationis fore; D I, 78.
3. egeo ad: quam ad suavitatem nullis (Nestor) egebat corporis viribus; C 31.
III, 1. alqd: f. I. est.
specimen: in quo (C. Caesare) mihi videtur specimen fuisse humanitatis, salis, suavitatis, leporis; T V, 55.
2. alqd: quam multa ex terra arboribusque gignuntur ... suavitate praestanti! T V, 99.
3. figura cum: ut corporis est quaedam apta figura membrorum cum coloris quadam suavitate, ... sic ..; T IV, 31.
IV, 1. delectare: levitate .. et suavitate || levitatis .. et suavitatis *, al. || delectans (voluptas); L I, 31.
delenire: ut ... delectatio (sit) voluptas suavitate auditus animum deleniens; T IV, 20.
movere: quae (voluptas) suavitate aliqua naturam ipsam movet, F I, 37.
nocere: quae poëtarum vocibus fusa ipsa suavitate nocuerunt; N I, 42.
revocare: neque .. vocum suavitate (Sirenes) videntur ... revocare eos solitae; F V, 49.
Lücke: ut ego ... ne Atticorum quidem oratorum quemquam aut *suavitate* *; R III, 42.
2. cum: quae (voluptas) ad eos (sensus) cum suavitate afflueret et illaberetur; F I, 39.
propter: propter variam suavitatem studiorum, in quibus a pueritia vixeram; R I, 7.

suaviter, lieblich, angenehm: blandior: video, quam suaviter voluptas sensibus nostris blandiatur; A II, 139.
memini: ut ... secunda iucunde ac suaviter meminerimus; F I, 57.

sub, unter, unterhalb: I. Accusativ: 1. abdo: »audisne haec, Amphiaraë sub terram abdite?« T II, 60.
cado: sub aspectum: f. **aspectus,** II, 2. cado sub (3 St.) B. I, S. 245, a. prima .. illa naturae ... sub iudicium sapientis et dilectum cadunt; F III, 61. rerum .. sub intellegentiam cadentium; Ti 27. iudicium: f. dilectum. quod (res) .. ita essent parvae, ut sub sensum cadere non possent; A I, 31. quae sub quemque sensum cadunt || cadent ||; A II, 105. qua ex coniunctione caelum ita aptum est, ut sub aspectum et tactum cadat; Ti 15.
defero: aedis suas detulit sub Veliam; R II, 53.
mitto: legionibus nostris sub iugum missis; O III, 109.
subicio: virtus subiecta sub varios incertosque casus; T V, 2. sub metum .. subiecta sunt pigritia, pudor ..; T IV, 16. quae .. subiecta sunt sub metum; T IV, 18 (19). cum tota se luna sub orbem solis subiecisset; R I, 25. quae sub eos (sensus) subiecta sunt; A II, 74. nec se (homines) intellegunt esse ... subiectos sub unam eandemque tutelam; L fr 2. sub hanc vocem honestatis quae sit subicienda sententia; F II, 48.
2. zum Satz: »natos Geminos invises sub caput Arcti«; N II, 110. »virum medium serpens sub pectora cingit«; N II, 109.
II. Ablativ: 1. habito: qui sub terra semper habitavissent bonis et inlustribus domiciliis; N II, 95.
pono: quarum (orarum) altera ... »sub axe posita ad stellas septem«; T I, 68.
sum: hic Geminis est ille sub ipsis Ante Canem; N II, 114. nunc .. (pisces) sub oculis sunt; A II, 81. Caecilianum illud: »saepe est etiam sub palliolo sordido sapientia«; T III, 56. cuius (Arcturi) sub pedibus »corniger est valido conixus corpore Taurus«; N II, 110. sub regno .. tibi esse placet omnis animi partes? R I, 60. desunt omnino ei populo multa, *qui* sub rege est; R II, 43. »inde est ales Avis lato sub tegmine caeli«; N II, 112.
2. zum Satz: thensaurum || thes. || defossum esse sub lecto; D II, 134. Rutilius ... etiam sub ipsis Numantiae moenibus solebat mecum interdum eius modi aliquid conquirere; R I, 17. qui sub Novis solem non ferunt; A II, 70. Auriga »sub laeva Geminorum obductus parte feretur«; N II, 110. ut non multum imperatori sub ipsis pellibus otii relinquatur; A II, 4. »nos ... divom placantes numina .. sub platano umbrifera«; D II, 63. sub terra censebant reliquam vitam agi mortuorum; T I, 36. is (Mercurius) qui sub terris habetur idem Trophonius; N III, 56.

subadroganter, etwas anmaßend: vereor, ne subadroganter facias, si dixeris tuam (disciplinam); A II, 114.

subagrestis, etwas bäurisch, plump: subagreste consilium ... secutus est; R II, 12.

subamarus, etwas bitter: ut alios (homines) dulcia, alios subamara delectent; Fa 8.

subc— f. **succ—**

subdifficilis, etwas schwierig: existit .. hoc loco quaedam quaestio subdifficilis, num ..; Lae 67.

subdo, unterlegen: quae (aquae) ecfervescunt || effervescunt, al. || subditis ignibus; N II, 27.

subduco, entziehen, entfernen, ans Land ziehen, berechnen, erwägen: se: an, cum videat me et meos comites, fortitudinem, magnitudinem animi ..., ipsa se subducat? fr V, 64.
calculos: fortes viri voluptatumne calculis subductis proelium ineunt? F II, 60.
cibum: subduc cibum unum diem athletae; T II, 40.
classem: classem Lacedaemoniorum, quae subducta esset ad Gytheum, clam incendi posse; O III, 49.
fundamenta: neque intellegunt se rerum illarum pulchrarum ... fundamenta subducere; F IV, 42.
rationem: f. **ratio,** II, 1. subduco (3 St.) S. 349, a.

subeo, auf sich nehmen, übernehmen, sich unterziehen, sich zuziehen, ertragen: alqd: f. crimen.
carnificinam: quorum (Aegyptiorum) inbutae mentes pravitatis || pravis || erroribus quamvis carnificinam prius subierint, quam ibim ... violent; T V, 78.
condicionem: cui cum liceret ... parem cum ceteris fortunae condicionem subire; R I, 7.
consulatus: qui inperia consulatusque ... muneris fungendi gratia subeundos ... putet; R I, 27.
crimen: ne quid invidiae (Epicurus) subeat aut criminis; N III, 3.
cruciatum: qui (princeps) retinendi officii causa cruciatum subierit voluntarium; O III, 105.
dolorem: quae ut effugias, quis est ... non ultro adpetendus, subeundus, excipiendus dolor? T II, 14.
imperia: f. consulatus.
incommoda: omnia incommoda subire vel externa vel corporis * || corporis ||; O III, 28.
invidiam: f. crimen.
nomina: haec ... nonne inutile est vitiorum subire nomina? O III, 57.
offensionem: una illa sublevanda offensio est || subeunda est offensio ||; Lae 88.
poenam: quae qui infitiatus esset, dupli poenam subiret; O III, 65.
res: fortitudo est ... conservatio stabilis iudicii in eis rebus, quae formidolosae videntur, subeundis et repellendis; T IV, 53.
verbera: neque (esse) liberi ... contumeliarum verbera subire; R I, 9.

subicio, unterlegen, unterschieben, unterwerfen, unterordnen: alqd: quae sub eos (sensus) subiecta sunt; A II, 74. singulis perturbationibus partes eiusdem generis plures subiciuntur, ut aegritudini invidentia ..., aemulatio, obtrectatio, misericordia, angor, luctus, maeror, aerumna, dolor, lamentatio, sollicitudo, molestia, adflectatio, desperatio, et si quae sunt de genere eodem. sub metum autem subiecta sunt pigritia, pudor, terror, timor, pavor, exanimatio, conturbatio, formido, voluptati malivolentia || malev. || laetans malo alieno || [laet. m. al.] ||, delectatio, iactatio et similia, lubidini ira, excandescentia, odium, inimicitia, discordia, indigentia, desiderium et cetera eius modi; T IV, 16. quae .. subiecta sunt sub metum, ea sic definiunt; T IV, 18 (19). quae .. libidini subiecta sunt, ea sic definiuntur || definiunt ||, ut ..; T IV, 21. aegrotationi .. talia quaedam subiecta sunt: avaritia, ambitio, mulierositas, pervicacia, ligurritio, vinulentia || vinol. ||, cuppedia, et si qua similia; T IV, 26. sequitur, ut doceam omnia subiecta esse naturae; N II, 81.
adflictationem, al.: f. alqd; T IV, 16.
ambitionem, al.: f. alqd; T IV, 26.
appetitus: cui (rationi appetitus) sunt subiecti lege naturae; O I, 102.
bona: non ... bona civium voci subicere praeconis; O II, 83.
Cancrum: »subiectus mediae (Arcto) est Cancer«; N II, 110.
cingulum: alter (cingulus) subiectus aquiloni; R VI, 21.
commotionem: huic verbo ... subiciunt laetitiam in animo, commotionem suavem iucunditatis in corpore; F II, 13.
decorum: et generale quoddam decorum intellegimus ... et aliud huic subiectum; O I, 96.
deum: nulli .. est naturae oboediens aut subiectus deus; N II, 77.
genas: genae .. ab inferiore parte tutantur subiectae; N II, 143.
globos: cui (globo) subiecti sunt septem, qui versantur retro; R VI, 17.
homines: nec se (homines) intellegunt esse ... subiectos sub unam eandemque tutelam; L fr 2. subiciunt se homines imperio alterius et potestati de causis pluribus; O II, 22.
laetitiam: f. commotionem.
lunam: (luna) subiecta atque opposita soli; N II, 103. luna subiecta atque opposita soli; D II, 17. cum tota se luna sub orbem solis subiecisset; R I, 25.
mare: quod (mare) est ventis subiectum; T IV, 57.
materiam: f. **materia,** II, 1. subicio (3 St.) B. II, S. 527, b.
naturam: siquidem ea (natura deorum) subiecta est ei vel necessitati vel naturae; N II, 77. alvi natura subiecta stomacho; N II, 136.
notionem: neque ulla alia huic verbo ... subiecta notio est nisi ... cumulata bonorum complexio; T V, 29 (28).
ossa: quae (ossa) subiecta corpori mirabiles commissuras habent; N II, 139.
partem: quae .. pars subiecta generi est; O I, 96.
prima: ut omnia illa prima naturae huius (rationis) tutelae subiciantur; F IV, 38.
rationem: cur sic opinetur (Ennius), rationem subicit; D II, 104.
rem: f. **res,** II, 1. subicio (8 St.) S. 394, b.
sententiam: sub hanc vocem honestatis quae sit subicienda sententia; F II, 48.
testamenta: qui testamenta subiecta (recordetur); P 46.
veritatem: huic (virtuti) quasi materia ... subiecta est veritas; O I, 16.
Virginem: cuius (Arcturi) *pedibus* || cui || subiecta fertur ... »splendenti corpore Virgo«; N II, 110.
virtutem: sin autem virtus subiecta sub varios ... casus famula fortunae est; T V, 2.
vim: diligenter oportere exprimi, quae vis subiecta sit vocibus; F II, 6. triste .. est nomen .. carendi, quia subicitur haec vis: habuit non habet; T I, 87.

subigo,* unterwerfen, unterjochen, bearbeiten: alqm: »iam subactus miseriis obtorpui«; T III, 67.
beluam: ea (pars animi) ... non unam (beluam) aut facilem ad subigendum frenat et domat; R II, 67.
gentem: postea || post [quam] || bello subegit Aequorum magnam gentem; R II, 36.
gremium: quae (terra) cum gremio mollito ac subacto sparsum semen excepit; C 51.
humum: cum .. admiraretur Lysander ... humum subactam atque puram; C 59.
segetes: ut .. segetes agricolae subigunt aratris multo ante, quam serant; fr V, 24.

terram: cum terrae subigerentur fissione glebarum; N II, 159. si ad eam (terram) utendam ferroque subigendam superstitionis aliquid accesserit; L II, 45.

subirascor, unwillig werden: etsi satis clemens sum in disputando, tamen interdum soleo subirasci; F II, 12.

subito, plötzlich, schnell: si ei ... subito sit allatum periculum ... patriae; O I, 154. valvae clausae repagulis s. se ipsae aperuerunt; D I, 74. valvae clausae s. se aperuerunt; D II, 67. magis .. me moverant Corinthi s. aspectae parietinae quam ipsos Corinthios; T III, 53. quodsi hoc idem ex aeternis tenebris contingeret, ut s. lucem aspiceremus; N II, 96. cor s. non potuisse nescio quo avolare; D II, 37. nos .. nec s. coepimus philosophari nec ..; N I, 6. cum s. mare coepit horrescere; R I, 63. qui in praerogativa referenda s. concidisset; D II, 74. »hoc caput hic paulum sese s. aequore condit«; N II, 108. naves s. perterriti metu conscendistis; D I, 69. ut nihil sit, quod non ex ea (materia) quamvis s. fingi convertique possit; N III, 92. quod serena nocte s. ... plena luna defecisset; R I, 23. delabor: f. provehor. quo loco corpus s. deserueritis; F IV, 26. ut iis ponatur, de quo disputent quamvis s.; Lae 17. ut ... ab infima ara s. anguis emergeret; D I, 72. tibi ... s. sum visus emersus e flumine; D II, 140. mihi .. Scipio, quamquam est s. ereptus, vivit tamen; Lae 102. s. (Dionysius) exaudivit hinnitum; D I, 73. »cum s. a laeva Roscius exoritur«; N I, 79. s. exorta est maxima perturbatio; R II, 63. alia .. s. ex tempore coniectura explicantur; D I, 72. unde hoc philosophandi nobis s. studium extitisset; N I, 6. in Lysandri ... statua ... in capite corona s. exstitit ex asperis herbis; D I, 75. non .. illa, quae futura sunt, s. exsistunt; D I, 127. herbam .. asperam || subito || credo avium congestu, non humano satu (extitisse); D II, 68. f. **subitus,** A. corona. haec decessio capitis aut accessio subitone fieri potest? D II, 36. quae tam s. facta est deorum tanta placatio? D II, 36. fingo: f. converto. nec (aetas) s. frangitur, sed diuturnitate extinguitur; C 38. quid habes, quare putes ... s. id (cor) in ipsa immolatione interisse? D II, 37. s. sole obscurato; R II, 17. »quidnam torpentes s. obstipuistis, Achivi?« D II, 64. erit aliquid, quod ... in nihilum s. occidat; D II, 37. »cum ... luna ... s. stellanti nocte perempta est«; D I, 18. cum tu ... provectus s. atque delapsus in flumen nusquam apparuisses; D I, 58. quaero .., quo modo hae tantae commendationes ... s. a sapientia relictae sint; F IV, 26. unde .. s. vetus Academia revocata est? A II, 70. »hic Iovis altisoni s. pinnata satelles ... subrigit«; D I, 106. »cum (mare) s. penitusque tumescit«; D I, 13.

subitus, plötzlich, unvermutet: A. clades: »qui aliorum aerumnam dictis adlevans non idem ... clade subita frangatur sua«; T III, 71.
corona: in Lysandri statuae capite Delphis extitit corona ex asperis herbis, et quidem subita || subito ||; D II, 68.
tempestas: maris subita tempestas quam ante provisa terret navigantes vehementius; T III, 52.
B. videntur: omnia videri subita maiora; T III, 52.

subiungo, herunterdrücken: propter .. Centaurus »cedit Equi partis properans subiungere Chelis«; N II, 114.

sublatio, Erhebung: qui (Stoici) eam (voluptatem) sic definiunt: sublationem animi sine ratione opinantis se magno bono frui; F II, 13.

sublevatio, Linderung: semper .. huic generi ... salutis omnium causa aliqua sublevatio et medicina quaesita est; R II, 59.

sublevo, erleichtern, lindern: alqm: ab ipso .. Socrate sublevatus (est Zopyrus); T IV, 80.
amorem: mundum totum se ad amorem suum sublevandum conversurum putat; T IV, 73.
calamitates: misericordiam (utilem esse) ad ... hominum indignorum calamitates sublevandas; T IV, 46.
offensionem: una illa sublevanda offensio est || subeunda est offensio ||, ut ..; Lae 88.

subligaculum, Binde: ut in scaenam sine subligaculo prodeat nemo; O I, 129.

sublime (sublimen), hoch, in der Höhe, in die Höhe: »(Iovis satelles) sublime avolans«; T II, 24. candeo: f. **candeo,** alqd (4 St) B. I, S. 375, a. animos, cum e corpore excesserint, ... sublime ferri; T I, 40. haec aut pondere deorsum aut levitate [in] sublime ferri; N II, 44. is ... (aër) fusus et extenuatus sublime fertur; N II, 101. huic (mari) .. continens aër fertur ... levitate sublime || sublimi, al. ||; N II, 117. qui (sonus) natura [in] sublime fertur; N II, 141. ea .. scuta, quae fuerant sublime fixa, sunt humi inventa; D II, 67. »vides sublime fusum, inmoderatum aethera«; N II, 65. Theodori nihil interest, humine an sublime putescat; T I, 102. »dum quod sublime ventis expulsum rapi (credas) saxum aut procellis«; N II, 89.

sublimus, hoch: »qui || quis || salsis fluctibus mandet me ex sublimo vertice saxi?« T II, 19.

submergo, untertauchen: beluas: quot genera ... partim submersarum, partim fluitantium et innantium beluarum! N II, 100.
equum: submersus equus voraginibus non extitit; D I, 73.

submisse (summ.), bescheiden: ut, quanto superiores simus, tanto nos geramus summissius; O I, 90.

submissus (summ.), demütig, kriechend: alqs: privatum .. oportet ... vivere neque summissum et abiectum neque se ecferentem; O I, 124.
alqd: ne quid humile, summissum, molle, ecfeminatum, fractum obiectumque faciamus; T IV, 64.

submissio (summ.), Senkung: ex contentione vocis, ex summissione ... facile iudicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146.

submitto (summ.), herablassen: quam ob rem, ut ii, qui superiores sunt, summittere se debent in amicitia, sic quodam modo inferiores || se || extollere; Lae 72.

submoveo (summ.), beseitigen: quam (Academiam) .. ego placare cupio, summovere non audeo; L I, 39.

subnixus, gestützt, vertrauend: cinguli: (cingulos) caeli verticibus ipsis ex utraque parte subnixos; R VI, 21.
rex: victoriis divitiisque subnixus (rex) exultabat insolentia; R II, 45.

suboles, Nachwuchs, Nachkommenschaft: I, 1. est: quae propagatio et suboles origo est rerum publicarum; O I, 54.
2. Vocativ: »Titanum suboles, socia nostri sanguinis, generata Caelo, aspicite religatum asperis ... saxis«; T II, 23.
II. censeo: »censores populi aevitates, suboles, familias pecuniasque censento«; L III, 7.
genero: s. I, 2.

suborno, ausrüsten: intelleget, quem ad modum a natura subornatus in vitam venerit; L I, 59.

subp— s. **supp—**

subrigo s. **surgo.**

subripio, entwenden: pateram: cum ex aede Herculis patera aurea gravis subrepta esset; D I, 54.
virtutem: quanti est aestimanda virtus, quae nec eripi nec subripi potest! P 51.

subrogo, an die Stelle wählen: I. decemviros: in annum posterum decemviros alios subrogaverunt; R II, 61. cum iidem (xviri) essent nec alios subrogare voluissent; R II, 62.
II. alqm: sibi collegam Sp. Lucretium subrogavit; R II, 55.

subscribo, unterschreiben: quod (C. Ateium) ementitum auspicia subscriberet; D I, 29.

subsellium, Bank: Marius ab subselliis in rostra recta; O III, 80.

subsequor, unmittelbar nachfolgen, folgen: I. corpus: ut, ... qua quodque (corpus) cesserit, aliud ilico subsequatur; A II, 125.
Lepus: post Lepus subsequitur; N II, 114.
libri: totidem subsecuti libri Tusculanarum disputationum; D II, 2.
metus: exanimationem metum subsequentem et quasi comitem pavoris (definiunt); T IV, 19.
stella: s. **stella,** I. adeunt. antecedit. antevertit (S. 581, a).
II. alqm: Speusippus Platonem avunculum subsequens; N I, 32. quem (Chrysippum) subsequens unum librum Babylonius Diogenes edidit, eius auditor; D I, 6.
avunculum: s. alqm; N I, 32.
Orionem: quem (Orionem) subsequens »fervidus ille Canis«; N II, 114.
Septentrionem: minorem .. Septentrionem Cepheus passis palmis a tergo subsequitur; N II, 111.
solem: quae (stella Veneris) Φωσφόρος Graece, Lucifer Latine dicitur, cum antegreditur solem, cum subsequitur autem. Ἕσπερος; N II, 53.
temperantiam: eam (temperantiam) subsequentem (esse virtutem) nec habentem ullam speciem suam; T IV, 30.
virtutem: aequabilitas et constantia cum firmitate quadam et stabilitate virtutem subsequens; T IV, 31.
III. deum, rationem: ut eam (rationem philosophus) quasi deum ducem subsequens ad naturae perveniat extremum; F V, 43.

subsicivus, erübrigt, frei: tempora: subsiciva quaedam tempora incurrunt, quae ego perire non patior; L I, 9. quin .. ista ipsa explicas nobis his subsicivis, ut ais, temporibus? L I, 13.

subsidium, Hülfe, Hülfsmittel, Hülfsquellen: I. desunt: si non desint subsidia valetudinum; T V, 113.
est, II. utor: quoniam non numquam hoc subsidium necessarium est, quem ad modum sit utendum eo, dicemus; O II, 22.
III. vinci: ego ... vel hominum vitiis vel subsidiis ‖ insidiis ‖ temporum victus; L II, 45.

substerno, unterbreiten, unterwerfen, bedecken: alqd: omne, quod erat concretum atque corporeum, (deus) substernebat animo interiusque faciebat; Ti 26.
nidos: eos .. (nidos) quam possunt mollissume substernunt; N II, 129.
rem publicam: si quando ... populus ... totam rem publicam substravit libidini suae; R I, 65.

substituo, an die Stelle setzen: philosophiam nobis pro rei publicae procuratione substitutam putabamus; D II, 7.

subsum, nahe sein, nahe stehen, zu Grunde liegen: alqs: illi regi ... amabili, Cyro, subest ad inmutandi animi licentiam crudelissimus ille Phalaris; R I, 44.
alqd: ubi in suo quisque est gradu firmiter collocatus et non subest, quo praecipitet ac decidat; R I, 69.
causa: aliquam subesse eius modi causam, ut ..; F V, 29. causas omnino subesse .. oportet easdem; O I, 38.
ratio: si his vitiis ratio non subesset; N III, 71.

subter, unterhalb, unter, unten: A. Präposition: I. figo: huic .. Booti »subter praecordia fixa videtur stella micans radiis, Arcturus nomine claro«; N II, 110.
habeo: illa (virtus) ... omnia, quae cadere in hominem possunt, subter se habet; T V, 4.
loco: quas (partes Plato) *suis* locis, iram in pectore, cupiditatem subter praecordia, locavit; T I, 20.
II. zum Satz: »Triton fuscina evertens specus subter radices penitus undanti in freto«; N II, 89.
B. Adverb: obtineo: subter mediam fere regionem sol obtinet; R VI, 17.
revolvo: »Draco serpit subter superaque revolvens sese«; N II, 106.

subterfugio, entgehen, sich entziehen: fata: ita multa quasi fata inpendere amicitiis, ut omnia subterfugere non modo sapientiae, sed etiam felicitatis (Scipio) diceret sibi videri; Lae 35.
militiam: insimulant eum (Ulixem) tragoediae simulatione insaniae militiam subterfugere voluisse; O III, 97.

subtilis, fein, genau, gründlich: A. discriptio: quam sollers subtilisque (sit) discriptio partium; N II, 121.
disputatio: non solum illa subtili disputatione (animus) sibi utendum putabit, sed etiam fusa latius perpetua oratione; L I, 62.
disputator: Demetrius Phalereus, ... disputator subtilis; O I, 3.
genus: Stoicorum .. non ignoras quam sit subtile, vel spinosum potius, disserendi genus; F III, 3.
ratio: num censes igitur subtiliore ratione opus esse ad haec refellenda? N III, 61.
B. veniunt: quia multa venirent in mentem acuta atque subtilia; N I, 60.

subtilitas, Feinheit, Genauigkeit, Gründlichkeit: I. est: apud nostros .. non ignoras quae sit et quanta subtilitas; A I, 6. alia est illa, cum veritas ipsa limatur in disputatione, subtilitas, alia, cum ad opinionem communem omnis accommodatur oratio; O II, 35.
inest: in quo inest omnis .. subtilitas disserendi; T V, 68.

II, 1. contexo: (Plato) leporem Socraticum subtilitatemque sermonis cum obscuritate Pythagorae et cum illa plurimarum artium gravitate contexuit; R I, 16.
iudico: hanc ego subtilitatem philosophia quidem dignissimam iudico, sed ab eorum causa, qui ita disserunt, remotissimam; A II, 43.
mutuor: subtilitatem .. (orator) ab Academia mutuatur; Fa 3.
removeo: iam remota subtilitate disputandi; N II, 98. f. iudico.
2. traduco a: a disputandi subtilitate orationem ad exempla traducimus; T III, 56.

III, 1. conturbari: neque .. flumine conturbor inanium verborum nec subtilitate sententiarum; N II, 1.
excellere: excellentes viri cum subtilitate, tum copia; D II, 4.
referri: quae (divinatio naturalis) physica disputandi subtilitate referenda est ad naturam deorum; D I, 110.
2. in: ego neque in causis ... argumentari soleo ... nec ... idem facerem in hac subtilitate sermonis; N III, 9.

subtiliter, fein, scharfsinnig, gründlich: ago: mihi ... placet agi subtilius et ... pressius; F IV, 24. nunc agendum est subtilius; F IV, 74.
cerno: oculi ... in corporum etiam motione atque gestu multa cernunt subtilius; N II, 145.
concludo: ne hoc quidem ipsum quam subtiliter conclusum sit, intellegent; T I, 55.
conscribo: quin ... conscribis de iure civili subtilius quam ceteri? L I, 13.
dico: numquam arbitror contra Academiam dictum esse subtilius; A II, 63. num minus haec invidiose dicuntur? nec tamen nimis eleganter; illa subtilius; A II, 146. quod subtiliter magis quam dilucide dicitur; T I, 41. dici .. hoc in te satis subtiliter non potest; T I, 88. est, isdem de rebus quod dici possit subtilius; T III, 32. non dici illa subtiliter; T IV, 7. haec quamquam et inventa sunt acutius et dicta subtilius ab Epicuro, quam ut quivis ea possit agnoscere; N I, 49.
disputo: disputari poterat subtiliter ..; A II, 30. parumne subtiliter disputat ille in Eunucho? N III, 72. quae verbis subtilius, quam satis est, disputari videntur ‖ [quae ... videntur] ‖; P 10.
dissero: cum (Zeno) ... valde .. subtiliter dissereret; A I, 35. quae subtiliter disserenda erant; F IV, 5. quae λογικά appellant, quia disseruntur subtilius; T IV, 33. qui haec subtilius disserunt; Lae 18.
divido: vides .., ut Epicurus cupiditatum genera diviserit, non nimis fortasse subtiliter, utiliter tamen; T V, 93.
efficio: negatis haec tam polite tamque subtiliter effici potuisse sine divina aliqua sollertia; A II, 120.
explico: toto genere hoc igneo, quod tranat omnia, subtilius explicato; N II, 25.
imprimo: quo modo ista ... dicemus .. *in animo* impressa subtiliter? A II, 34.
persequor: reliqua subtilius persequentes; F IV, 17. id persequar ... subtilius; R II, 42.
quaero: quaedam a Theophrasto primum, deinde a Dione ‖ Diogene ‖ Stoico quaesita subtilius; D III, 13. qui ista subtilius quaerunt; Lae 7.
trado: sunt .. quidam e nostris, qui haec subtilius velint tradere; F I, 31.

subtraho, entziehen, entfernen: alqm: his .. subtrahendi sunt ei, in quos impetum conantur facere; T IV, 78.
cibum: ut .. domitores equorum ... cibum etiam saepe subtrahunt; fr V, 85.
membra: cum .. haec (membra) subtracta sunt; D II, 139.
perceptionem: quam ‖ quas ‖ (perceptionem) si subtraxeris; A II, 22.

subvenio, zu Hülfe kommen, beistehen, abhelfen: I. alqs: in ceteris subvenies; F III, 16. visum esse in somnis ei, qui erat in hospitio, illum alterum orare, ut subveniret; D I, 57. tecta ... unde aut initio generi humano dari potuissent aut postea subvenire ‖ subveniri ‖, si ... cecidissent? O II, 13.
deus: subvenire certe potuit (deus); N III, 92.
II. alicui: huic subvenire debemus; quaerit enim auxilium; T III, 44. quoniam sibi vivo non subvenisset; D I, 57. si quando accidit, ut ei subveniatur, qui ..; O II, 51.
aegris: qui .. aegris subveniretur? O II, 15.
animo, corpori: nec .. corpori solum subveniendum est, sed menti atque animo multo magis; C 36.
discrimini: periculum discrimenque patriae, cui subvenire opitularique possit; O I, 154.
erroribus: qui voluit subvenire erroribus [Epicurus] iis; A II, 45.
menti: f. animo.
necessitati: cum praesertim neque necessitati subveniatur nec ..; O II, 56.
periculo: f. discrimini.
rebus: neque hunc ... his tam periculosis rebus subvenire patiuntur; R I, 31.
rei publicae: quis non studiose rei publicae subvenerit hac tam praeclara legis voce laudatus? L III, 48.
tempestati: subvenire .. tempestati quavis ratione sapientis (est); O I, 83.

subvolo, emporfliegen: ut ... reliquae duae partes, una ignea, altera animalis, ... rectis lineis in caelestem locum subvolent; T I, 40.

suburbanus, nahe bei der Stadt: aqua Albana deducta ad utilitatem agri suburbani; D II, 69.

succedo, folgen, eintreten, ablösen: alqs: successere huic † belli ‖ Gellius ‖ Clodius, Asellio; L I, 6. ut ... in eorum (heredum) locum ipse succedat; O III, 76.
dolor: nisi in voluptatis locum dolor forte successerit; F I, 56.
grus: in eius (ducis) locum succedit ‖ proxima, al. ‖ (grus) ex iis, quae adquierunt; N II, 125.
luna: fiebat, ut soli luna totidem conversionibus in aere illo, quot diebus in ipso caelo, succederet; R I, 22.
voluptas: etiamsi voluptas ea, quae sensum moveat, nulla successerit; F I, 56.

succenseo f. **susc.**

successio, Eintreten: in omni re doloris amotio successionem efficit voluptatis; F I, 37.

succidia, Speckseite: iam hortum ipsi agricolae succidiam alteram appellant; C 56.

succumbo (subc.), erliegen, unterliegen: I, 1. unpersönlich: viri non esse debilitari dolore, frangi, succumbere; F II, 95.
2. alqs: re succumbere non oportebat verbis gloriantem; T II, 30.
pugiles: pugiles ... ingemescunt, non quod ‖ quo ‖ doleant animove succumbant, sed ..; T II, 56.
sapiens: (sapiens) patietur, perferet, non succumbet; T II, 17.
II. adrogantiae: cedentibus ignavis et inbecillis et adrogantiae divitum succumbentibus; R I, 48.
dolori: ut succumbere doloribus ... miserum est, ... sic ..; F I, 49. huic (dolori) .. succumbet virtus? T V, 77.
fortunae: cur succumbis cedisque fortunae? T III, 36. hominem ... nulli .. neque homini neque perturbationi animi nec fortunae subcumbere (oportere); O I, 66.
homini, perturbationi: s. fortunae; O I, 66.
senectuti: nec (Appius) languescens succumbebat senectuti; C 37.

succussus, Erschütterung: »ne succussu arripiat maior dolor«; T II, 48.

sucus, Saft: I. permanat: ex intestinis .. secretus a reliquo cibo sucus is, quo alimur, permanat ad iecur; N II, 137.
II. duco: »boves ... naribus umiferum duxere ex aëre sucum«; D I, 15.
secerno: s. I.
traho: stirpes ... e terra sucum trahunt, quo alantur ea, quae radicibus continentur; N II, 120.
III. ali: s. I. II. traho.
augescere: quae (uva) et suco terrae et calore solis augescens; C 53.

sudo, schwitzen: alqs: »Sisyphus versat saxum sudans nitendo«; T I, 10. confer sudantis, ructantis, refertos epulis tamquam opimos boves; T V, 100 (99).
Apollo, al.: quid? cum Cumis Apollo sudavit, Capuae Victoria? D I, 98.
simulacra: initio belli Marsici .. deorum simulacra sudavisse; D I, 99. deorum sudasse simulacra; D II, 58.

sudor, Schweiß, Mühe: I. deest: labor in venatu, sudor, cursus ad Eurotam (defuerunt); T V, 98.
defluit: superiora superciliis obducta sudorem a capite et fronte defluentem repellunt; N II, 143.
ohne Verb: nec .. sanguis nec sudor nisi e corpore; D II, 58.
II. imitor: umor ‖ humor ‖ adlapsus extrinsecus, ut in tectoriis videmus austro, sudorem videtur imitari; D II, 58.
repello: s. I. defluit.
III. spolia sine: »Salmacida ‖ Salmaci, da ‖, spolia sine sudore et sanguine«; O I, 61.
IV. manare: cum ... Herculis .. simulacrum multo sudore manavit; D I, 74.

suesco, pflegen: »has Graeci stellas Hyadas vocitare suërunt«; N II, 111.

suffero, erleiden: at Phalaris, at Apollodorus poenas sustulit; N III, 82.

sufficio, bearbeiten: ut ii, qui conbibi purpuram volunt, sufficiunt prius lanam medicamentis quibusdam, sic ..; fr V, 23.

suffimentum, Räucherwerk: in iis sine illius ‖ ullis ‖ suffimentis expiati sumus; L I, 40.

suffragium, Stimme, Abstimmung, Urteil: I. debet: s. est.
est: ut suffragia non in multitudinis, sed in locupletium potestate essent; R II, 39. in quo (equitatu) suffragia sunt etiam senatus; R IV, 2. cum .. nihil tam incorruptum esse debeat in re publica quam suffragium, quam sententia; R V, 11. quae (suffragia) iubeo nota esse optimatibus, populo libera; L III, 33. sic .. a me recitata lex est de suffragiis: »optimatibus nota, populo libera sunto«; L III, 38. multa .. sunt civibus ... communia, ... leges, iura, iudicia, suffragia; O I, 53.
videtur: uno in genere relinqui videbatur vocis suffragium, ... perduellionis; L III, 36.
II, 1. corrumpo: ut omittam largitione corrupta suffragia; L III, 39.
fero: s. fero, III. suffragia (2 St.) B. II, S. 42, b.
occulto: non latebra danda (fuit) populo, in qua ... tabella vitiosum occultaret suffragium; L III, 34.
omitto: s. corrumpo.
relinquo: s. I. videtur.
tego: quae (leges) tegunt omni ratione suffragium; L III, 38.
2. excludo: relicua .. multo maior multitudo sex et nonaginta centuriarum neque excluderetur suffragiis, ne superbum esset; R II, 39.
3. adhibeo ad: discriptus ‖ descr. ‖ .. populus ... plus adhibet ad suffragium consilii quam fuse in tribus convocatus; L III, 44.
sum de: proximum ‖ proximus ‖ .. est de suffragiis; L III, 33.
valeo in: is valebat in suffragio plurimum, cuius ..; R II, 40.
III, 1. ius: ita nec prohibebatur quisquam iure suffragii, et ..; R II, 40.
2. lex de: s. I. est; L III, 38.
IV, 1. adipisci: quos (honores) cunctis suffragiis adepti sumus nostro quidem anno; O II, 59.
conscisci: »creatio magistratuum, iudicia populi, iussa vetita quom suffragio cosciscentur, optumatibus nota, plebi libera sunto«; L III, 10.
creari: mortuo Marcio cunctis populi suffragiis rex est creatus L. Tarquinius; R II, 35.
emergere: emergunt .. haec aliquando aut iudiciis tacitis aut occultis de honore suffragiis; O II, 24.
nominari: septem .. illi non suo, sed populorum suffragio omnium (sapientes) nominati sunt; F II, 7.
praeteriri: cum sapiens et bonus vir ... suffragiis praeteritur; T V, 54.
probari: si haec suffragiis aut scitis multitudinis probarentur; L I, 43.
repudiari: lex popularis suffragiis populi repudiata est; Lae 96.
verti: ut eorum ‖ quorum ‖ (stultorum) suffragiis rerum natura vertatur; L I, 44.
2. cum: † equitum centuriae cum sex ‖ certamine cum et ‖ suffragiis; R II, 39.
in: nihil ut fuerit in suffragiis voce melius; L III, 33. non vides ... quaeri in suffragiis, quid optimi viri sentiant? L III, 39.

suffragor, begünstigen, unterstützen: I. libido: suffragandi nimia libido in non bonis causis eripienda fuit potentibus; L III, 34.
II. alicui: mihi .. videris fratrem laudando suffragari tibi; L I, 1.
domino, al.: suffragata (domus) domino, novo homini, ad consulatum putabatur; O I, 138.

suffundo, fließen lassen, erfüllen: aethera: tenuis ac perlucens et aequabili calore suffusus aether; N II, 54.

sanguinem: Empedocles animum esse censet cordi suffusum sanguinem; T I, 19.

suggero, unterlegen: huic incredibili sententiae ratiunculas suggerit; N III, 73.

suggestum, Erhöhung, Rednerbühne: I, 1. ascendo: neque illud suggestum, in quo causam dixerat, ascendenti signum sibi ullum ... datum; D I, 124.

2. consisto in: idem .. (Dionysius) cum in communibus suggestis consistere non auderet, contionari ex turri alta solebat; T V, 59.

II, in: f. I, 1.

sugo, saugen, einsaugen: I. animalia: alia (animalia) sugunt, alia carpunt, alia vorant, alia mandunt; N II, 122.

II. errorem: ut paene cum lacte nutricis errorem suxisse videamur; T III, 2.

sui, seiner, gegen sich: A. **einfach**: I. **allein**: 1. **se (acc.)**: a. **Subject im acc. c. inf.**: α. **Activ**: afuisse; T V, 104. accessuros; R I, 11. accipere; N III, 84. accepisse; N III, 57. C 41. adquiescere; T V, 74. adhibere; O III, 44. adhibituram; A II, 44. ademisse; A II, 33. adire; N I, 77. adeptos; O I, 1. adeptum esse; O II, 59. adsequi; T I, 45. aestumare; O III, 62. agere; R I, 27. amittere; A II, 128. anteponere; F II, 91. T V, 55. appellare; F IV, 72. T V, 9. arbitrari; A I, 16. II, 146. audere; F II, 55. D II, 52. fr V, 99. audivisse; A II, 11. audisse; T III, 30. D I, 56. O I, 37. Lae 14. auferre; N III, 84. ablaturum; L I, 41. bibisse; T V, 97. esse capturos; Lae 79. cenaturum; D I, 50. cernere; N II, 90. cogere; A II, 116. cogitare; D I, 32. cogitasse; D I, 32. conperisse; R II, 60. concedere; A II, 33. consecutum; T IV, 46. consecutam; T V, 54. contemnere; F I, 4. conversurum; T IV, 73. credere; A II, 9. cupere; T V, 61. curaturam; D I, 48. dedisse; O II, 69. daturum; T I, 114. D I, 31. [O I, 40]. debere; O I, 124. *se* ... debere; L III, 43. debilitaturum; T V, 76. deportaturum fuisse; O I, 78. descripsisse; A II, 11. desiderare; T V, 92. despicere; O I, 71. detracturos; O III, 28. dicere; T IV, 54. R II, 38. O III, 103. se dicere ‖ sed differre ‖; F IV, 70. fuisse dicturos; A II, 17. dicturum; F II, 88. O III, 7. esse dicturos; D II, 10. esse dicturum; O III, 9. dirempturos; O III, 119. discere; T I, 57. didicisse; N I, 5. R I, 11. docere; N I, 10. R I, 11. docuisse; T V, 18. dolere; T III, 25. IV, 44. dubitare; A II, 107. A fr 20 (B. 31). N I, 2. D I, 6. effecturam; T III, 84. egere; P 44. erepturum; L I, 41. errasse; O I, 120. Lae 84. esse; A II, 113. F II, 13. 31. 55. 102. T I, 17. 53. T III, 4. 14. 32. 64. 68. T IV, 59. V, 108. N I, 114. R I, 27. II, 20. III, 27. L I, 3. L fr 2. O I, 65. 113. III, 1. 39. 94. 100. C 73. Lae 24 ×. Ti 38. nihil esse melius ... quam se; F IV, 38. nihil ... melius esse quam se; N II, 16. fore; N I, 51. L I, 59. O II, 46. exclamasse; D I, 59. extitisse; R III, 25. extracturam; T IV, 83. facere; F V, 28. T III, 72. 79. R I, 55. O II, 47. III, 26. fecisse; N III, 74. Lae 40. esse facturos; R III, fr 2. Lae 35. facturos; O III, 39. facturum; O III, 63. 93. satis facturos; T III, 72. missum esse facturum; O III, 112. ferre; T II, 61. laturos; L II, 11. frui; F II, 13. fruiturum; T III, 38. fungi; T III, 76. furere; O I, 108. gerere; O I, 124. habere; T I, 41. N I, 14. III, 26. 86. L I, 59. III, 30. O III, 49. 58. Lae 71. 84. habuisse; T IV, 69. N I, 72. ×. haerere; T III, 70. ignorare; F II, 48. T III, 69. imperaturum; L III, 5. intellegere; F II, 29. 49. 64. N I, 111. L II, 59. intellexisse; Lae 53. interfecturum; O III, 112. iussisse *se*; D I, 59. iudicaturum; O III, 77. laborare; T I, 103. litigare se ‖ litigare ‖; Lae 99. malle; A II, 2. F I, 1. T II, 8. mirari; D II, 51. C 59. mori; D I, 124. nactum .. esse; T I, 74. natos; T I, 32. natum; L I, 62. navigaturum; A II, 100. [se ... necaturum]; O I, 40. necaturum; O III, 86. neglecturum; R II, 61. nescire; A II, 110. F II, 23. O III, 75. nocere; T I, 99. nocuisse; L III, 36. [se oblitum]; O I, 40. obsonare; T V, 97. opinari; A II, 148. oppetere; D I, 36. optare; T I, 107. peperisse; D I, 39. patefacturam; A II, 44. esse passum; D I, 59. peccare; P 23. peccasse; Lae 90. percipere; A II, 76. perfecturam; T V, 19. pernoscere; Fa 10. perspicere; A II, 44. T IV, 80. O II, 36. persuadere; A II, 116. perversurum; D II, 115. petere; D I, 57. posse; A II, 7. 44. F II, 7. 30. 50. 87. IV, 78. V, 55. T I, 51. II, 3. 40. III, 56. V, 57. N II, 46. R I, 11. O I, 70. 84. 154. II, 10. 42. 43. O III, 22. C 24. Lae 59. ×. potuisse; A II, 139. Fa 48. praestare; A I, 16. probare; F III, 40. prolaturum; fr V, 30. proficisci; O III. 100. C 83. prohibiturum; T V, 42. putare; R IV, 1. recognoscere; T I, 57. recordatum esse; N II, 11. recusare; F III, 64. reddere; A II, 54. redacturum; O III, 79. redituras; T I, 101. C 75. rediturum; O I, 39. III, 86. [se rediturus esse]; O I, 40. redituros; O III, 113. rettulisse; T III, 54. reperire; F II, 70. reverti; F IV, 48. rogasse; F II, 55. scire; A I, 16. ×. ×. ×. II, 8. 14. 74. ×. ×. 76. 146. F V, 48. 49. T IV, 26. V, 8. *se scire*; A II, 7. scivisse *se*; L III, 45. scribere; F I, 7. T II, 7. scripsisse; C 13. scripturos; L II, 11. senescere; C 50. sentire; A II, 76. sensisse; C 30. sequi; A II, 13. 35. F IV, 47. T II, 3. O II, 69. solere; T II, 77. somniasse; D II, 134. somniasse *se* ‖ † somniare ‖; A II, 88. studuisse; F I, 60. subducere; F IV, 42. suspicari; F II, 20. T III, 47. L II, 59. *se* ... suspicari; A I, 7. sustinere; C 4. tollere; A II, 33. tradere; D II, 83. traditurum; A II, 2. tribuere; F II. 68. velle; F V, 8. T II, 41. N III, 84. R I, 30. 55. O II, 82. ×. III, 58. C 73. fr VIII, 9. voluisse; F II, 112. T II, 61. O II, 79. vendere; O III, 92. venditurum; O III, 54. venturum; A II, 100. venditaturos .. esse; R I, 14. versuros fuisse; F V, 93. videre; A II, 84. 89. T III, 69. R I, 29. vidisse; A II, 88. T III, 31. D I, 52. II, 87. R I, 15. L I, 2. visurum; D II, 16. videri; O I, 65. II, 70. III, 71. visum esse; A II, 88. D II, 144. visum iri; O I, 43. esse victurum; C 67. victurum; C 68. uti; A II, 32. 107. 121. usos; O II, 69.

β. **Passiv**: accusari; F V, 61. adfici; A II, 76. T IV, 45. adflictos ... esse; T III, 72. adiuvari; O II, 62. alligari; T II, 53. aequari; L III, 24. appellari; T II, 7. O II, 69. circumfusos; T III, 66. confici; T III, 80. confectum (esse); O III, 100. coniunctam; T V, 70. conlocari; T II, 64. conlocatam ‖ conlocata, al. ‖; T V, 70. consumi; R I, 4. contemni; C 65. contemnendos; Lae 72. curari; A II, 121. T III, 5. datum; L III, 43. delectari; F I, 4. T V, 98. 108. esse .. delectatos; R III, 42. despici; C 65. destitutum; O I, 32. deterreri; D I, 123. dici; F I, 8. dilatari; R VI, 22. donari; L II, 41. duci; T I, 116. exanimari; F II, 97. excruciari; T III, 80. extingui; T III, 69. fieri; C 26. esse ... figurata; N II, 159. esse generatos; N II, 158. haberi; F III, 5. T I, 98. II, 12. O III, 17. impediri; A II, 44. inludi; C 65. laxatos esse; C 7. liberatos;

T I, 48. liberatum .. esse; O III, 113. metui; R II, 45. O II, 24. Lae 53. moveri; F V, 54. T I, 53. 55. ×. obiurgari; Lae 90. praetermissum; R I, 1. privari; F V, 31. proici; T I, 104. esse relictas; T V, 14. rogatum; F II, 55. sanari; T III, 5. [se solutum]; O I, 40. spectatum; O II, 70. stratos esse; T III, 72. superari; Lae 71. suscitari; T IV, 44. terreri; T V, 30. tractandas tuendasque esse; F V, 39. trucidatum iri; D II, 72. videri: s. a. vinci; O I, 64. Lae 99. victos; T V, 77. vocari; R II, 20. III, 23. L I, 3. uri; T II, 40.

b. **Object:** abdicaverunt; D II, 74. abdicent; L II, 31. abdicarent; R II, 61. abdiderat ‖ abdiderit, al. ‖; D II, 51. abiciunt; T II, 54. abiecisse; T I, 84. abstinet; F II, 71. abstineant; F III, 38. SE ABSTINERENT; D I, 102. abstrahet; R VI, 29. accommodat; O I, 11. accommodaverunt; O I, 70. accommodent; D II, 36. adflictaret; T III, 77. adiungat; Lae 48. alligatos; Lae 42. admiscuerint; fr V, 97. admiscente; N III, 36. admovet; Lae 100. se ‖ sese ‖ ... admovent; Lae 32. aequarunt; O I, 3. ut me ille plus (amet) quam se; T III, 73. anteposuit; Lae 69. aperuerunt; D II, 67. aperiendo; N II, 52. appellans; D I, 52. adplicat; Fa 39. applicant; O I, 115. adplicant se ‖ sese ‖; Lae 32. adplicaverunt; T V, 77. adplicet; Lae 48. adplicent; Lae 81. arbitrabatur; T V, 108. ascriberent; O III, 45. astrinxit; O III, 19. astringentibus; N II, 138. audirent; A II, 69. audissent; N III, 77. audire vellent; F II, 2. avocent; D I, 111. cohibere se potest; T IV, 41. commisit; R II, 38. committat; R I, 51. debeat se .. committere; A II, 68. commovent; F V, 42. commoverit; N I, 102. compararet; R VI, 1. solere complere; N II, 124. contulit; F V, 54. T IV, 6. O I, 151. Lae 37. Ti 49. contulerunt; A II, 9. F II, 51. 86. T V, 2. O II, 26. 46. Lae 86. contulisset; O III, 58. conferre; L II, 5. contulisse; T III, 27. R II, 34. conficientis; T III, 26. confiteri; T III, 73. confudit; Ti 49. congregant; F V, 42. coniecit; R I, 18. conicientes; D II, 145. collegit; T I, 58. collegisset; D I, 57. collocavit; F V, 4. conservet; F III, 20. V, 24. ×. conservaret; F IV, 41. contaminent; O III, 37. contaminavissent; T I, 72. contereret; F I, 72. continent; N II, 117. contineat; A II, 104. continuerit; P 21. »se ... continento«; L III, 9. contrahunt; N II, 136. »se ... convertit«; D I, 106. convertit; R I, 18. convertet; R VI, 12. convertat; A II, 123. O III, 82. convertant; D II, 5. Lae 78. converterent; D II, 30. Ti 34. convolvens; D I, 46. custodiat; F V, 26. custodiant; N II, 126. deceant; O I, 113. dediderunt; T IV, 82. D I, 93. R VI, 29. P 37. dedet; T II, 48. »se dedet«; T IV, 67. dediderit; Ti 44. dedat; O I, 123. solent dedere; T III, 71. defendit; R III, 28. defenderet; C 62. delectare; R I, 1. deputat; T III, 65. deserat; F IV, 32. »se devovet«; D I, 107. devovit; D I, 51. devoverat ‖ devoveret ‖; F II, 61. devoverat; C 43. dicere; T V, 73. O I, 5. diffunderet; N II, 26. diiungunt; D I, 110. diliget; F V, 28. ut .. plus alterum diligat quam se; T III, 72. diligerent; F III, 16. a se diligendo; vgl. 4, b. a. F III, 16. »dat se«; N III, 66. dant; F V, 42. »se .. dedit«; D I, 108. dabit; T V, 80. dederit; T II, 57. dedissent; T V, 115. C 43. dare; O I, 122. dedisse; T I, 113. R I, 16. »se edoceret«; D I, 42. ecfert; P 15. efferunt; F V, 42. ecferunt; T IV, 68. extulit; Lae 100. extulerunt; R III, 4. ecferant; T I, 41. efferens; T IV, 20. ecferentem; O I, 124. se ‖ [se] ‖ ecferendi; T I, 43. emiserit; D II, 44. erigunt; N II, 120. erigat; C 52. erigens; C 82. exaequare; Lae 71. exercebit ‖ exercet ‖; T II, 40. »se exerceat«; T I, 41. exercentes; C 27. expediunt; F I, 66. nequeat extollere; T II, 54. debent ... ‖ se ‖ extollere; Lae 72. fabricata sit; A II, 119. fecissent; O III, 79. gerunt; Lae 19. gessit; T V, 55. geret; T II, 48. gerant; R I, 67. gerant atque gesserint; L III, 18. habet: s. **habeo,** III. se (38 St) B. II, S. 122, a. iactant; F I, 44. iactantibus; T IV, 24. iactare; F I, 36. ignorabit; A II, 24. inmisit; T I, 116. inmittentem; N III, 15. impediat; R V, 5. implicet; F II, 45. implicuerint; fr V, 97. indicet; F II, 54. induit; A II, 18. induerint; D II, 44. inflexit; R II, 48. ingurgitent; F II, 23. iniciens; N I, 54. inquinavissent; T I, 72. inquinare audet; T V, 6. inretierat; T V, 62. insimulant; T III, 64. insinuet; Lae 99. insinuasse; T V, 34. instruunt; O II, 24. instrueret; R III, 6. intendat; T II, 56. intendens; N I, 54. interemissent; O I, 112. »se intorquentem«; D I, 106. iudicet; P 43. possint iuvare; O I, 9. liberavit; O II, 58. malit; T V, 66. malint; P 13. quidvis malle videntur quam se non ineptos; D II, 118. mergerent; N II, 124. movit; P 26. moveat; N III, 92. movens; N I, 33. noscere; F III, 78. obiecissent; T I, 89. oblectat; R III, 40. oblectabant; C 56. oblectent; R I, 28. oblectare; O III, 58. obstrinxerit; O III, 83. occultent; D I, 120. oderit; F V, 28. ×. offeret; A II, 99. offerret; T I, 32. opposuit; F II, 97. opponant; N II, 129. ostendit; C 53. ostendunt; Ti 40. ostendit; R VI, 10. ostendisse; D II, 73. paenitere; D I, 27. pandant; T V, 76. »parent se«; T V, 52. patefecerit; R IV, 1. perpurgant; N II, 127. »se ... portat«; N II, 113. praebuit; T II, 15. O II, 78. Lae 37. praebuerunt; R VI, 29. O II, 26. praebeat; F I, 43. T II, 45. 65. D I, 61. O I, 92. 114. praeberent; Ti 46. praebuisset; F II, 61. R II, 4. praebens; A I, 24. praecipitaverit; T IV, 41. praeferat; F IV, 38. praestiterit; O I, 68. Lae 64. privavisse; F I, 23. privasse; F V, 27. probavit; F II, 80. proiciet; F II, 73. profitetur; Ti 51. profiteretur; F IV, 21. C 43. professus; T II, 12. profiteri sit ausus; F II, 7. esset .. mori prohibiturus; T V, 42. proripiet; F II, 73. putant; R I, 4. O II, 69. putare; N III, 26. recepit; F III, 63. O III, 38. recipiebat; O III, 2. recipiant; F V, 15. recepisset; O III, 45. recreavit; T I, 58. »se ... refert«; T II, 24. refert; R V, 5. rettulerunt ‖ retul. ‖; Ti 33. referat; N III, 37. O II, 77. regere potuit; F III, 75. relaxarit; R IV, 1. relaxaverint; C 81. relaxantibus; N II, 138. removerat; Lae 77. removerint; O I, 69. revocat; F II, 106. revocant; A II, 52. T III, 64. saturat; N III, 62. sequerentur; A II, 70. sequi; T IV, 51. D I, 77. servavissent; T I, 72. spoliantem; O II, 64. subiciunt; O II, 22. subiecisset; R I, 25. summittere .. debent; Lae 71. sustinet; A II, 53. »se sustinet«; T II, 39. sustineat; A II, 104. 107. sustinere; A II, 48. T IV, 41. texit; F I, 35. tenuit; A II, 12. tenens; Fa fr 2. tenere; F II, 21. tollere; T V, 37. fr V, 62. torqueat; A II, 123. tradunt; F I, 47. tradidit ‖ tradet, al. ‖; D I, 121. tradiderunt; O I, 112. tradiderit; D I, 61. tradat; F II, 62. transtulit; A II, 69. »se .. tremefecit«; D I, 18. tuetur; F IV, 38. tueatur; F V, 24. O I, 11. tutantur; N II. 127. vertit; N III, 31. vertunt; N II, 137. vertere; D II, 33. videns; T I, 67. vindicet; A fr 15. volunt; O II, 78. voluit; F V, 13. velit; F II, 33. vellet; F IV, 19.

c. **mit Präpositionen:** ad: allaturum; O III, 112. allicit; O I, 56. alliciat; F I, 54. II, 32. ‖ illiciat ‖; Lae 50. adliciat; D I, 86. ad se colendam allicere; N I, 116. applicatum esse ad se diligendum; F IV, 34. arcesseret; D I, 32. attra-

hat; Lae 50. ‖ trahat ‖; D I, 86. conciliari et commendari ad se conservandum; F III, 16. convertit; O II, 37. convocavit; O III, 58. esset ... delata; L III, 36. ad se expetendam .. hortatur; F III, 22. alliciat ‖ illiciat ‖; Lae 50. pertineat; F V, 24. pertinere; T I, 31. 91. V, 4. 52. N I, 54. C 24. rapit; O II, 37. rapiat; O III, 22. rapere; O I, 9. redundet ‖ redeat ‖; F II, 78. requirit ad se tuendam; P 49. revertatur; T III, 37. revocavit; A II, 51. revocare; O I, 9. traduxisset; O III, 22. attrahat ‖ trahat ‖; D I, 86. trahere; F V, 28. transtulerunt; F V, 74. venerat; R III, 40. venire; O III, 112. vocet; F I, 54. — apud: dicere; F I, 24. esset; Fa fr 5. — contra: liceatur; O III, 61. — in: admittat; L II, 15. conversa est; F III, 24. recipiente; A II, 118. transferat; O III, 75. valere; D II, 116. — qualis; Lae 59. — infra: ducens; F III, 29. positas; T III, 15. esse; F III, 25. — inter: f. **inter** (97 St.) B. II, S. 339, f. — per: f. **per**, III, 2, a. se (46 St.) S. 44, b. f. — propter: f. **propter**, A, II. se (19 St.) S. 190, b. — subter: habet; T V, 4.

2. **sui: a. nach Verben:** huic (Epicuro) ... oblivisci licebit sui? T V, 73. neque eam (sapientiam) umquam sui paenitet; T V, 54.

b. **nach Adjectiven und Particip:** est amans sui virtus; Lae 98. est natura diligens sui; F IV, 32. cum .. animi .. natura .. neque haberet in se quicquam admixtum dispar sui atque dissimile; C 78. ut (natura) sui dissimilia posset effingere; N III, 23. f. dispar. nec (amicitia) ullam aetatis degendae rationem patitur esse expertem sui; Lae 87. quid .. Phidias sui similem speciem inclusit in clupeo Minervae? T I, 34. qui (animus) si permanet incorruptus suique similis; T I, 43. cum .. animus naturam .. sui similem contigit et adgnovit; T I, 43. cum ‖ tum ‖ .. (animus) sui similem et levitatem et calorem adeptus *est*; T I, 43. cum (animus) ad sui simile penetravit; T I, 43. videamus, ne ... beata vita ex sui similibus partibus effici debeat; T V, 45. ut ... ex sese similia sui gignere (possint); N II, 81. ut ... non tam potuit patris similis esse, quam ille fuerat sui; O I, 121. nihil est appetentius similium sui ... quam natura; Lae 50. alterum similem sui quaerere; Lae 82. quod (exemplar) semper ... sui simile; Ti 6. omnia sui similia generavit; Ti 9. quae (materia) semper unius modi suique similis (est); Ti 21. semper sui similis orbis; Ti 23. ad naturam sui similem pervolare; fr IX, 12.

c. **nach Substantiven:** quam illa (sapientia) ardentis amores excitaret sui! F II, 52. appeteret etiam (animus) conservationem sui; F IV, 27. cui proposita sit conservatio sui; F V, 37. omnis natura vult esse conservatrix sui; F IV, 16. quodne omnem naturam conservatricem sui dixerint? F IV, 19. se ipse (mundus) consumptione et senio alebat sui; Ti 18. tantam ingenuit animantibus conservandi sui natura custodiam; N II, 124. imitantes genitorem et effectorem sui; Ti 47. verum .. amicum qui intuetur, tamquam exemplar aliquod intuetur sui; Lae 23. doleo tantam Stoicos nostros Epicureis inridendi sui facultatem dedisse; D II, 39. genitor: f. effector. ut ad imitationem sui vocet alios; R II, 69. quam blanda conciliatrix et quasi sui sit lena natura; N I, 77. ut et sui et Metrodori memoria colatur; F II, 101. quo diutius memoriam sui teneremus; C 80. ut crebro faciam mentionem sui; A II, 126. quae est .. (natura), quae se umquam deserat aut partem aliquam sui? F IV, 32. necesse est huic partes quoque sui caras esse; F V, 37. quod .. natura (comprehensionem) quasi ... principium sui dedisset; A I, 42. senium: f. consumptio. nisi (parvi) sensum haberent sui; F III, 16. omnem naturam esse servatricem sui; F V, 26. quod semper in se ipse ‖ ipso ‖ omnem spem reponet sui; T V, 36. quia viam demonstravisset intermittendi sui; T V, 60. virtus in usu sui tota posita est; R I, 2.

3. **sibi: a. nach Verben:** acciderit; C 81. accidere; T I, 86. N III, 89. accidisse; T III, 28. accommodatissumas; O I, 114. adquirentem; T V, 9. addidisset; O III, 112. adhibuit; O II, 82. adrogaverunt; R I, 50. adsumpsit; Ti 9. assumat; F III, 70. adsumat; O III, 23. adsumant; R I, 67. adurebat; O II, 25. adurerent; T V, 58. anteire; R II, 31. aspernerunt; R VI, 18. appetet; O I, 21. adsciscant; Lae 50. adscisceret; R II, 27. »cepit sibi«; N III, 68. comparat ‖ comparavit ‖; T II, 2. comparavit; T V, 74. comparandis; O I, 17. concedantur; O III, 33. concederet; D I, 104. concedi; A II, 41. L III, 30. conciliant; F I, 52. R fr 8. conducant; F V, 33. confidit; R III, 23. confidere; A II, 36. F III, 29. confirmat; F I, 71. conscivit; Lae 42. consentire; A II, 89. constitueret; F IV, 27. constat; D II, 40. constitit; A II, 59. constiterunt; F II, 35. constet; A II, 134. T III, 48. O I, 71. Ti 8. constare; T V, 75. construunt; N II, 129. consuluisse; D I, 27. conveniet; F II, 88. conveniat; T V, 34. convenientia; F V, 85. »sibi ... creassit ‖ rogassit ‖«; L III, 10. (debeat); C 21. dedicari; L I, 3. »sibi deducant«; D I, 132. deficere; R fr 8. defingit; A II, 51. deesse; T V, 92. P 43. 52. depelleret; T III, 77. defuisse; R III, 42. IV, 1. det; Lae 59. dedisset; O III, 112. dari; R I, 4. datum esse; R I, 64. datum; D I, 124. »sibi data .. esse«; D I, 108. Iovi ... se consiliarium ... datum, ut sibi eos; L III, 43. evellere; T III, 62. evelli; F IV, 78. evenerint; D I, 27. evenire; T II, 16. facta sint; D II, 78. fieret; R II, 20. fieri; O II, 63. fingit; A II, 51. fingere; N I, 56. habeant; C 58. ×. ×. ×. ×. Lae 18. ignoscerem; Lae 37. imposuerit; A II, 23. indicaretur; O III, 62. indulgentis; L I, 39. induit; F II, 73. insita; T IV, 80. instituit; A I, 44. licere; O I, 148. III, 38. maluerit; L I, 34. mandasse; R II, 20. moderi; T III, 5. ministrent; R I, 66. munivisset; T I, 32. narravisse; D I, 59. sunt ... nata ..., natae sunt; F III, 63. aliis nata potius quam sibi; R III, 12. philosophari ... necesse esse; T II, 1. desistere necesse esset; O III, 112. numerari; O II, 82. obsisteret; C 72. obsit; F V, 28. QUIDQUID SIBI DARE FACERE OPORTERET; O III, 66. opus esse; P 46. »sibi ... pareret«; N II, 67. pararetur; D I, 57. »sibi paratam ‖ paratum ‖«; T II, 39. paratum; O II, 70. permansurum; F II, 86. P 17. permitti; T I, 6. persuaserant; T I, 29. persuadeat; N II, 93. persuaserit; T II, 16. persuaserint; A II, 115. persuasisse; T I, 49. placuisse; D I, 55. postulavit; N I, 60. postulavisset; O III, 45. proponunt; O I, 116. proposuerunt; F V, 57. proposuerat; O III, 81. proponet; F II, 115. Ti 4. proponerent; T II, 3. proposuisset; O III, 86. proponendam; Lae 102. quaerere; N II, 124. rapiat; O III, 90. relinquit; O II, 40. reliquisset; A I, 45. restituat; fr V, 68. »sibi .. creassit ‖ rogassit ‖«; L III, 10. »sibi ... sapiunt«; D I, 132. servire; O III, 84. subrogavit; R II, 55. effectrices sunt; F I, 67. † ut sibi ‖ [sibi] ‖ sint; A II, 54. essent; R II, 16. esse; A II, 115. O III, 28. vgl. b. sumunt; R I, 9. sumsit; R II, 21. sumebat; O III, 2. sumpserat; C 44. sument; O III, 106. timerent; T III, 66. traderet; T III, 77. esse traditas; L III, 43. tributos; F V, 56. videat; T IV, 38. videtur; F II, 97. T I, 105. V, 16. Fa 47. fr

V, 71. videntur; A fr 20 (Z. 2). F I, 51. P 37. videbatur; T V, 62. videbantur; P 40. videatur; A II, 89. videretur; A fr 2. T I, 8. V, 63. viderentur; N II, 96. essent .. visa; A II, 88. videri; A II, 52. 100. F II, 2. T V, 9. C 55 (56). Lae 35. visum esse; D I, 56. esse visas; A II, 80. voluit; F IV, 57. velit; C 66. vellent; L III, 33.

b. **nach Adjectiven und Adverbien:** amicum; T V, 68. antiquiorem ... fuisse; D I, 27. II, 78. cari sunt; F V, 29. essent conscii; O III, 73. consentaneae .. esse; O I, 6. constanter convenienterque; T V, 26. contrarias; Lae 47. fructuosam .. fore; L I, 42. honestum; O III, 100. sit .. inimicus; F V, 28. inimicus esse atque hostis; F V, 29. notam esse; D I, 90. parem; Lae 69. praefidentes; O I, 90. usitatis; F III, 4. utile futurum; O II, 22.

c. **logisches Subject beim Passiv:** α. **Perfect:** captum fuisse; N II, 11.

β. **Gerundiv:** adiungendam; R III, 5. deliberandum esse; A fr 20 (Z. 33). depugnandum; F IV, 31. dicendum sit; F V, 80. esse discenda; T III, 69. esse expetendum; P 12. faciendum; Lae 37. ferendum sit; T II, 39. ferundum; T III, 60. esse moriendum; D I, 52. esse parendum; L III, 5. esse pereundum; D I, 56. II, 22. perturbandas; L III, 21. recusandum; R III, 8. utendum; L I, 62.

d. **elliptisch:** contemnuntur ii, qui „nec sibi nec alteri", ut dicitur; O II, 36.

4. se (abl.): a. abl. abs.: praesente; R II, 61.

b. **mit Präpositionen:** a: abstinuit; T IV, 79. depellere; L III, 20. discedere; F V, 33. principium ductum esse a se diligendo; F III, 16. exspectari; O II, 69. oriatur; T III, 37. pellerent; R II, 20. peti; F IV, 47. postulari; O II, 69. repellant; F IV, 20. repellere; F I, 30. — alienum; L I, 33. O I, 30. — a se adiutum; O I, 75. adscitos; R II, 35. auditum; N I, 72. 73. cognitum; A II, 3. commissum esse; L I, 40. esse concessum; A II, 111. deiecta; T IV, 80. deseritur; T I, 58. R VI, 27. desertas; T V, 13. explicari; Fa 42. gesta; C 13. instructos; A II, 115. intellegi; A II, 140. obiri; O I, 12. ornatis; D II, 23. visum esse; R II, 20. — secum: agi; A II, 128. Ti 34. »secum cogitet«; T III, 30. deportare; N II, 130. discordans; F I, 58. dubitasse; O I, 118. ecferre; R I, 28. exquirunt; O I, 147. habuit; A II, 4. loqui; T V, 117. O III, 1. »meditari secum«; T III, 30. rapient; T V, 81. esse; T I, 75. C 49. vivere; C 49. — communem; R I, 19. una; F II, 101. — sermonem ... habitum; Lae 3. — **zum Satz:** O III, 73. — de: existimans; O III, 81. mereri; F V, 29. praedicans; C 31. praedicare; R I, 27. quaererent; F II, 2. — orationem .. auditurum fuisse; F II, 60. — sese movet ‖ de se movetur ‖; R VI, 27. — ec: »ec se producto«; L III, 9. ex: conexum sit; A II, 98. ‖ [esse] ‖ conexum; A II, 98. creabit; T I, 54. R VI, 27. edere; N II, 158. efficit; Ti 13. efficiant; F III, 56. expetendam; F II, 83. generare; N II, 22. gignat; D I, 125. natos; N II, 64. Lae 27. natis; R I, 54. »parere ex se«; D I, 42. procreet; N II, 22. — in: cohibentis; Fa 19. contineant; F III, 18. N II, 28. habet; F II, 46. T I, 109. N II, 86. D I, 23. habent; F V, 43. N II, 127. habeat; L I, 46. habeant; F III, 17. haberet; F IV, 28. T V, 19. C 78. habere; N II, 24. 29. inesse; L II, 16. esse .. in se conservando occupatum; F IV, 34. esse; T IV, 61. Lae 29. — prae: s. **prae,** I. fero (8 St.). quatio. volo (S. 137, a). — pro: »pro se ... creassit«; L III, 9. dixit; L III, 38. suscipi; O I, 159.

II. **Verbindungen: 1. Substantiva, Adjectiva, Particip, Zahlwort:** se interfectum in plaustrum ... esse coniectum; D I, 57. haec habere se mortuum dicit; T V, 101. qui se porro pueros a senibus audisse dicebant; C 43. ne hic sibi ... hoc licere putet soli; A II, 17. qui sibi persuaserint scire se solos omnia; A II, 115. ut (homo) ... non sibi se soli natum meminerit, sed patriae, sed suis; F II, 45. id esse ... solum per se expetendum; F V, 20. quod didicerunt se ... totos esse perituros; T I, 49. cum omnes natura totos se expetendos putent; F V, 46. cum ... totum .. se ad investigationem naturae contulisset; A I, 34. totos se ad studia doctrinae conferunt; F V, 57. ut ... totos se in optumo vitae statu exquirendo conlocarent; T V, 2. optimo quisque ingenio ... totum se in cognitione et scientia collocaret; O I, 158. qui (animi) ... se totos libidinibus dedissent; T I, 72. quae virtus praeter ceteras totam ‖ tota ‖ se ad alienas porrigit utilitatis ‖ utilitates ‖ atque explicat; R III, 11. tradet .. (fortis civis) se totum rei publicae; O I, 86. qui se totos tradiderunt voluptatibus; Lae 86. quoniam sibi vivo non subvenisset; D I, 57. qui .. in se uno sua ponit omnia; P 17.

2. **Pronomina:** ipse: perturbatio ipsa mentis in amore foeda per se est; T IV, 75. s. **ipse,** A, I, 2. se (144 St.), II, 2. L III, 31. B, I, 2. se (53 St.). E, II, **a** (33 St.). **b** (2 St.). **c** (5 St.) B. II, S. 363—369.

quisque: cum (animal), ... quatenus quidque ‖ quidquid ‖ se attingat ad seque pertineat, perspicere coepit; F V, 24. quando .. sibi ‖ ibi, unum ‖ quodque eorum siderum cursum decorum est adeptum; Ti 30. s. **quisque,** C. se (24 St.) S. 325, b.

sui: estne quisquam tanto inflatus errore, ut sibi se illa scire persuaserit? A II, 116. omnis se secum libidinum voluptates abstulisse ‖ se omnes secum abst. lib. vol. ‖; F II, 106. se optime sibi consulere arbitrantur; F V, 29. omnia .. sibi in sese esse posita; T V, 30. nisi omnia sibi in se posita censebit; T V, 42. se sibi in somnis visum esse ... occidere cum maxuma gloria; D I, 51. facit .. per se ‖ persaepe ‖ ipsa sibi audientiam diserti senis ... mitis oratio; C 28. s. solus; F II, 45.

suus: suum se negotium agere; O I, 29. se male suis rebus consuluisse; F V, 29. suo se periculo progredi; L III, 23. praedam se suam vendere; O II, 27. cum suis se laudibus vita occidens consolari potest; T I, 109. ut contra vim et metum suis se armis quaeque (bestiae) defendant ‖ defendat ‖; N II, 127. (uterque) se a suo munere non inpedit; R V, 5. quae (possessio) suis se viribus sustinet; P 49. (voluptatem) suis se finibus tenere iubeamus; F III, 1. Academicus .. utrosque audiet trahentes se ad suas partes; A fr 20 (Z. 26). si pudor, .. modestia ... non sanctitate sua se tuebuntur; F II, 73. nisi eos (homines) per se foeditate sua turpitudo ipsa deterreat; F III, 38. quatenus non ipse (animans) bene factus sua culpa sibi aliquid miseriae quaereret; Ti 46. qui sibi cum suis civibus ... nullam iuris communionem ... velit; R II, 48. sibi cuique cariorem suam (esse rationem); F III, 70. cum ipsi homines sibi sint per se et sua sponte cari; F V, 37. satis superque esse sibi suarum cuique rerum; Lae 45. ut sibi sui liberi superstites essent; N II, 72. qui (Scipio) factus consul ‖ [consul] ‖ est bis, primum ante tempus, iterum sibi suo tempore, rei publicae paene sero; Lae 11. ingenium .. in se suum sicut simulacrum aliquod dicatum putabit; L I, 59.

B. **sese: I. allein: 1. acc.:** dare; N I, 27. habere; N I, 29. obduruisse; T III, 67. — appellari; R I, 50. circumdatum; L I, 61. circumfusum fuisse; T IV, 71. conservatos; R I, 6. contineri; F V, 56. paratos; F II, 1. — agnoverit; L I, 61. agnoscere; F V, 24. »sese ... condit«; N II, 108. continerent; O I, 92. dediderunt; O I, 71. diligunt; F V, 29. diligat; F V, 30. diligens; O III, 31. sepse || sese, al. || diligat; L I, 34. »sese ... dant«; D I, 108. »sese dedis«; D I, 41. emergit: f. ostendit. »sese ... erigit«; N II, 114. erigant; F V, 42. »sese flexere«; C 16. sese movet || de se movetur ||; R VI, 27. sese || se ipsa || moveat; R VI, 28. obruere; N II, 125. offerre; F III, 40. »sese ostendens emergit«; N II, 113. posuisset; Ti 46. praebeat; R II, 69. sevocavissent; T I, 72. »revolvens sese«; N II, 106. »sese vertant«; D I 42. verterint; D II, 24. — ad: convertebat; F V, 8. pervenire; F III, 36. rapit; N II, 128. »recipit .. in sese«; D I, 131. — inter: similes, pares; A II, 55. »inter sese .. memorant«; R I, 64. — per: T IV, 52. N II, 64.

2. **abl.:** esse contentam; T III, 37. — de: indicare; F III, 29. — ex: ecferant; N II, 86. fundit; F II, 111. pariat et fundat; N II, 83. gignere; N II, 81. aptus; P 17. in: habere; F IV, 58.

II. **Verbindungen:** ipse: nec .. sese ipsi accusarent; F V, 29. cum ... mulier .. pudens ... sese ipsa morte multavisset; R II, 46. sese .. ipse versans (animus); Ti 26. ita redarguitur ipse (Epicurus) a sese || se ||; F II, 99. quae (ars vivendi) ipsa ex sese habeat constantiam; A II, 23. quodsi ignis ex sese ipse animal est; N III, 36. terra ... undique ipsa in sese nutibus suis conglobata; N II, 98. inter sese ipsa pugnant; F II, 90. quae essent ... ipsa per sese expetenda: A I, 22. ut ipsa (perspicuitas) per sese ea ... nobis ... indicet; A II, 45. quae clara sint ipsa per sese; A II, 45. cum mens moveatur ipsa per sese; A II, 48. quae honesta et recta sint, ipsa esse optabilia per sese; F II, 99. haec ipsa per sese quam habent levitatem! T IV, 76. ut ab aliis possit (oratio) ipsa per sese nullius auctoritate adiuncta iudicari; T V, 83. nec gloriam popularem ipsam per sese expetendam nec ignobilitatem extimescendam; T V, 104. ita et nascuntur et educantur ipsa per sese; N II, 129. agitatur (animus) ipse per sese; D II, 139. quod provideat animus ipse per sese; D I, 64. retinenda iustitia est .. ipsa per sese; O II, 42. cum || quaeque || (ratio) in eodem et in altero movetur ipsa per sese; Ti 28.

quisque: ita diligi a sese quemque, ut ..; F V, 30.

sui: omnia .. sibi in sese esse posita; T V, 30.

sulcus, Furche: cum terra araretur et sulcus altius esset impressus; D II, 50.

sum, sein, vorhanden sein, leben, stattfinden, sich befinden, haben, betragen, dienen, gereichen (vgl. **futurus**): I. **absolut, mit Ortsnamen, Consecutiv- und Relativsatz:** 1. ut: non est igitur, ut mirandum sit ..; D I, 128. fore ut ... mirere nos id locutos esse; A ep 1. ii, qui se sequerentur, Antiochii vocarentur; A II, 70. hic noster labor in varias reprehensiones incurreret; F I, 1. contingat id nobis; T I, 82. natura iis potiens dolore careat; T III, 41. exercitus imperatorem ... persequeretur; N III, 15. »tum fore ut occultos populus ... cernere conatus posset«; D I, 20. perbrevi (Eudemus) convalesceret; D I, 53. brevi a Gallis Roma caperetur; D I, 100. [armis] || armis || Dareus et Persae ... vincerentur; D I, 121. ab exteris gentibus vinceretur ea res publica, in qua ..; D I, 121. in eo senatu ... trucidatus .. iaceret; D II, 23. premerere; D II, 46. is (Philoctetes) in insula Lemno linqueretur; Fa 36. fore tamen aliquando, ut omnis hic mundus ardore deflagret; A II, 119. numquam fore ut atomus altera alteram posset attingere; F I, 19. fore tota ut labet disciplina; F IV, 53. fore uti certis temporum intervallis oreretur animal; Ti 43. futurum fuisse ut omnibus perfectis artibus omni doctrina hominum vita erudiretur; T III, 69. futurum esse ... ut Roma caperetur; D I, 101. vgl. 2. alqd, alterum.

2. alqs: cum Alexandriae pro quaestore .. essem; A II, 11. sint .. oportet, si miseri sunt; T I, 12. si .. non sunt, nihil possunt esse; T I, 12. istuc ipsum, non esse, cum fueris, miserrimum puto; T I, 12. ita, qui nondum nati sunt, miseri iam sunt, quia non sunt; T I, 13. quia non sint, cum fuerint, eo miseros esse; T I, 13. miseros, ob id ipsum, quia non sint; T I, 13. cum Athenis esses; T II, 26. qualis hic futurus sit, si modo aliquando fuerit; T II, 51. cum Athenis essem; N I, 59. Athenis cum essem; N I, 79. mihi ..., qui nihil agit, esse omnino non videtur; N II, 44. cum essem adulescens Tarenti cum Q. Maximo; C 39. Romae sum; P 32. — sunt etiam, qui negent in iis || his || ... fuisse earum rerum ... scientiam; A II, 7. quod erant qui illum (Antiochum) gloriae causa facere || fecisse, al. || dicerent; A II, 70. erunt etiam, et ii || hi || quidem eruditi Graecis litteris, contemnentes Latinas, qui dicant ..; F I, 1. postea .. quam fuit, quem (poëtae, oratores) imitarentur; F I, 10. sunt autem, qui dicant foedus esse quoddam sapientium, ut ..; F I, 70. nec est praeterea, quem audiamus; F V, 6. sunt enim qui discessum animi a corpore putent esse mortem; sunt qui nullum censeant fieri discessum; T I, 18. ut esset, qui pro patria mortem non dubitaret occumbere; T I, 102. sunt qui unum officium consolantis putent || putent docere || malum illud omnino non esse, ut Cleanthi placet; sunt qui non magnum malum, ut Peripatetici; sunt qui abducant a malis ad bona, ut Epicurus; sunt qui satis putent ostendere nihil inopinati accidisse, *ut Cyrenaici*; T III, 76. sunt etiam qui haec omnia genera consolandi colligant; T III, 76. sunt enim qui (illam consolationem) respuant; T III, 79. quodsi est, qui vim fortunae, qui omnia humana ... tolerabilia ducat; T V, 17. Xenocraten audire potuit ...; et sunt qui putent audisse; N I, 72. in hac ita exposita sententia sunt qui existiment ... fecisse consulto; N I, 85. sunt autem, qui omnia naturae nomine appellent; N II, 82. si essent .., qui sub terra semper habitavissent; N II, 95. cum sint, qui omnino nullam divinationem probent; D I, 113. sunt etiam, qui ... suum se negotium agere dicant; O I, 29. sunt enim, qui in rebus contrariis parum sibi constent; O I, 71. sunt enim, qui, quod sentiunt, ... non audeant dicere; O I, 84. ut enim sunt ... qui urbanis rebus bellicas anteponant, sic ..; O I, 82. sin erit, cui faciendum sit saepius; O II, 50. esse quendam Athenis, qui se sapientem profiteretur; C 43. ut essent, qui terras tuerentur; C 77. ut sit, per quem adsequatur, quod quisque desideret; Lae 29. — fuit ... Arganthonius quidam Gadibus; C 69. quis .. Hippocentaurum fuisse aut Chimaeram putat? N II, 5. et esse Fabium, et in mari esse moriturum; Fa 12. et est Fabius, et in mari Fabius morietur; Fa 12. duo Gracchi fuerunt; L III, 24. erat iam antea Alexandriae familiaris Antiochi Heraclitus Tyrius; A II, 11. quam diu ille erit || erat || Hector? T I, 105. siquidem Homerus fuit et Hesiodus ante Romam conditam,

Archilochus regnante Romulo; T I, 3. cuius (Lycurgi) temporibus Homerus etiam fuisse ante hanc urbem conditam traditur; T V, 7. permultis annis ante Homerum fuisse quam Romulum; R II, 19. qui (Homerus) multis ... ante saeculis fuit; C 54. Orpheum poëtam docet Aristoteles numquam fuisse; N I, 107. utinam esset ille Persius! Scipio vero et Rutilius multo etiam magis; F I, 7. fuit .. (Pherecydes Syrius) meo regnante gentili; T I, 38. facile patior tum potius Pontium fuisse; O II, 75. L. Thorius Balbus fuit, Lanuvinus; F II, 63. quid, quod Zaleucum istum negat ullum fuisse Timaeus? L II, 15. sive (Zaleucus) fuit sive non fuit; L II, 15. — aliquis: ſ. **aliquis,** D, **a,** I. est (4 St.) B. I, S. 129, a. sunt autem alii, quos ... delectat || delectet ||; T III, 63. quod ceteri ... minus eruditis hominum saeculis fuerunt; R II, 18. Deli fuisse complures salvis rebus illis, qui ..; A II, 57. si duo sint, quorum alter ..; R III, 27. a Menedemo .., quod is Eretria fuit, Eretriaci appellati; A II, 129. eum, qui non sit, dicis esse; T I, 12. modo negabas eos esse, qui mortui essent; T I, 12. esse ergo eos dicis; T I, 13. quorum .. interpretes sunt, eos ipsos esse certe necesse est; N II, 12. credo .. fuisse aut eos, quibus ..., aut eos, si qui ..; L II, 58. quod eo tempore hoc contigit, cum is esset, qui ..; O III, 65. cur tam multi sint Epicurei; F I, 25. sunt autem multi, ... qui eripiunt aliis, quod ..; O I, 43. ſ. **multus,** D, **a,** I. sunt (6 St.) B. II, S. 606, b. »mortalis nemo est, quem non attingat dolor morbusque«; T III, 59. ſ. **nemo,** B, I. est (18 St.) B. II, S. 690, b. huic (sermoni) .. qui studeant, sunt nulli; O I, 132. cetera ... permulti sunt qui pro nihilo putent; Lae 86. qui autem post eos fuerunt; F III, 57. qui aliquando futuri sint; F III, 64. quem esse negas, eundem esse dicis. ... cum enim miserum esse dicis, tum || [tum] || eum, qui non sit, dicis esse; T I, 12. omnino quicquam esse, qui non sit; T I, 13. qui omnino non essent; T I, 14. qui modo fuit, Scepsius Metrodorus; T I, 59. is, qui non est; T I, 87. nos, qui sumus; T I, 87. qui ipse non sit; T I, 90. eos .., qui tum erant; N I, 93. qui (Demosthenes) abhinc annos prope trecentos fuit; D II, 118. equidem non modo eos novi, qui sunt, sed eorum patres etiam et avos; C 21. sunt autem quidam e nostris, qui haec subtilius velint tradere; F I, 31. scio enim esse quosdam, qui quavis lingua philosophari possint; F III, 40. raros esse quosdam, qui ... rerum naturam studiose intuerentur; T V, 9. sunt enim quidam, qui molestas amicitias faciunt; Lae 72. quis est omnium, qui ... habeat ..? T V, 66. ſ. **quis?** A, IV, **a,** 1. est (31 St.) S. 309, a. si qui sunt, qui desertum illud Carneadeum curent defendere; T V, 87. si quis est, qui his (signis, tabulis) delectetur; T V, 102. si quis mortalis possit esse, qui conligationem causarum omnium perspiciat animo; D I, 127. si qui sunt, qui philosophorum auctoritate moveantur; R I, 12. sin sit quispiam, qui aliquid tribuat voluptati; O I, 106. neque .. quisquam est, qui dolorem ipsum ... amet; F I, 32. si est quisquam, qui acute ... videre soleat ..; F V, 78. nec vero quisquam fuit, qui eum ... non laudandum putaret; T II, 43. esse quemquam, qui sibi persuadeat ..; N II, 93. ut, quem res nulla fugeret, quisquam aliquando fuisset; R II, 2. nec est quisquam gentis ullius, qui ... pervenire non possit; L I, 30. quotus quisque est, qui voluptatem neget esse bonum? D II, 81. quotus igitur est quisque, qui somniis pareat? D II, 125. sunt ... reliqui, qui ... putent; A II, 5. nec praeter Phliuntios ulli sunt, quorum agri non contingat mare; R II, 8. uter esset non uter imperaret; O I, 88.

alqd: esto, fecerit ... Torquatus propter suas utilitates; F II, 61. verum esto: verbum ipsum voluptatis non habet dignitatem; F II, 75. verum esto; consequatur summas voluptates; F II, 92. esto, fortes et duri Spartiatae; T I, 102 esto; fuerit hoc censoris; D I, 29. esto, populares homines inprobos ... (comoedia) laesit; R IV, 11. est vero, Africane; R fr 6. — ne ipsos quidem Graecos est cur tam multos legant, quam legendi sunt; F I, 6. est enim, quatenus amicitiae dari venia possit; Lae 61. quoniam esset, quod percipi posset; A II, 77. nec est quod te pudeat sapienti assentiri; F II, 7. quod (prudentia) statuerit esse, quo primum natura moveatur; F V, 19. si est enim, quod desit; T V, 23. sed est, isdem de rebus quod dici possit subtilius; T III, 32. nec est, quod ... permanare possit; N I, 3. quia sunt || sint || quae interimant, sint quae conservent. — sint sane, sed ea conservent, quae sunt; N I, 109. est autem, quod differat ... inter iustitiam et verecundiam; O I, 99. haud erat sane, quod quisquam rationem ... requireret; T III, 2. est ubi id isto modo valeat; T V, 23. nec erat unde studiosi scire possent; A I, 8. neque .. ulla decessio fieri poterat neque accessio, nec vero erat unde; Ti 18. est, inquit, ut dicis; A I, 13. R I, 62. est, ut dicis, inquam; F III, 19. est, ut dicis, inquit; F V, 75. est, ut dicis, Cato; C 8. — qui magis haec crederet, si essent, quam credebat, quia videbantur? A II, 90. sapientis est .. proprium ... nihil ita exspectare quasi certo futurum; T V, 81. ea, quae causas, cur futura sint, non habent; Fa 26. quodsi, quo modo est natura, sic iudicio homines ... putarent; L I, 33. quae ... neque tollerentur, nisi fuissent; L II, 60. * fuit; R I, 28. esse aliquid perspicui; A II, 34. qui veri esse aliquid non negamus; A II, 73. aliquid esse veri; A II, 119. aliquid esse minimum; F I, 20. est aliquid melius; N II, 16. erit aliquid interius, ex quo illud animal nominetur; N I, 26. aliquid profecto sit necesse est melius; N II, 76. melius esse aliquid quam virtutem necesse est; L I, 52. necesse fuit esse aliquid extremum; C 5. ſ. **aliquis,** D, **b,** I. est (15 St.) B. I, S. 129, b. sit aliud necesse est melius vita beata; T V, 50. multa .. sunt alia, quae inter locum et locum plurimum differant; Fa 7. necesse est enim sit alterum de duobus, ut aut ... auferat aut ... migretur; T I, 97. nisi alterutrum sit; A II, 134. sunt enim certa, quae de paupertate, certa, quae de vita inhonorata ... dici soleant; T III, 81. hoc, quod esset infinitum et immutabile, et fuisse semper et fore; A II, 118. si (haec) semper fuerunt; T I, 70. sive hoc sive illud sit; T IV, 30. adhuc haec erant; D II, 4. hoc erat, quod ego non rebar posse dissolvi; D II, 35. ut ... hoc idem ... nihilo minus futurum sit; Fa 17. haec sunt, quae conturbent; O III, 81. sint illa necne sint; F IV, 29. »verum illud credo fore: in os prius accipiam ipse, quam ..;« T IV, 48. ſ. hoc; T IV, 30. ne plura complectar ⟨sunt enim innumerabilia⟩; F II, 118. innumerabilia sunt, ex quibus effici ... possit ..; N III, 34. id aut esse aut non esse; T I, 14. id .. solum (Plato putat) esse, quod semper tale sit, quale est || sit ||; T I, 58. idne est, quo traducti luctum levemus? T III. 40. cum id certe futurum sit; N III, 14. cur .. ea, ... quae sequuntur || sequentur ||, futura sint; D I, 126. id vero futurum est; D II, 20. quicquid || quidquid || fieri possit, id aut esse iam aut futurum esse; Fa 17. id .. fore diceretur, quod esset futurum; futurum autem fuisse ex eo, quia ..; Fa 18. id ... certis temporibus esse semper futurum, cum ..; R I, 23. sunt autem ea, quae posui; L II, 33. id .. est profecto, quod ...

contineat; L II, 69. ne id, quod fuerat, esset; L III, 16. id gignitur et interit nec umquam esse vere potest; Ti 3. sunt .. ista; A I, 9. adeone me delirare censes, ut ista esse credam? T I, 10. si ista non essent; N III, 76. sunt ista, ut dicis; R I, 16. sunt ista; Lae 6. primum conantur ostendere multa posse videri esse, quae omnino nulla sint; A II, 47. multa erunt, quae nobis bona dicenda sint; T V, 46. credo .. esse multa; Lae 24. quorum si neutrum est; F IV, 57. eorum neutrum est; D II, 124. nihil .. valentius esse, a quo (natura) intereat; A I, 29. cum certi nihil erit, quod (sapientia) sequatur; A II, 24. quoniam detractis de homine sensibus reliqui nihil est; F I, 30. cum reliqui nihil sit omnino; F II, 101. nihil est .. aliud, quam ob rem mihi percipi nihil posse videatur, nisi quod ..; F V, 76. quoniam nihil tertium est; T I, 82. nihil est enim omnium, ... quod gravius ... dicatur; T V, 1. nihil est .. aliud, quod praedicandum ... sit; T V, 50. ut ... nihil esset cereum, quod commutari non posset, item nihil argenteum, nihil aëneum; N III, 30. horum .. nihil est, quin intereat; N III, 30. cum sit nihil aliud, quod lubenter agere possim; D I, 11. f. **nihil,** C, I, 1. est (52 St.) B. II, S. 698, a. † »cui nihildum sit || dempsit || vis et sacculus abstulerit«; F II, 23. qui omnia non tam esse quam videri volunt; A II, 44. sunt .. omnia, sed tempore absunt; D I, 128. sunt .. privata nulla natura; O I, 21. ut ipsa (perspicuitas) per sese ea, quae sint, nobis, ita ut sint, indicet; A II, 45. aliquid, quod non sit, id videri sibi; A II, 52. quoniam aliquid videtur esse, quod non est; A II, 85. ex eo, quod esset, sicut esset, impressum; A II, 77. si id (visum) tale esset ab eo, quod est, ut eiusdem modi ab eo, quod non est, posset esse; A II, 77. ea, quae sint quaeque cernantur; F I, 17. quod si *est*; T V, 50. quae nisi sunt; T V, 52. quae negemus esse, quia numquam vidimus? N I, 97. omnium, quae sint, naturam esse corpora et inane; N II, 82. sequuntur, quae futura sunt. effugere enim nemo id potest, quod futurum est; N III, 14. omnia || ea || [quae sunt]; N III, 30. quae sunt futura; D I, 82. nihil est factum, quod non futurum fuerit; D I, 125. quae futura sint; D I, 127. quae futura sunt; D I, 127. Fa 33. quae fiunt quaeque futura sunt; D II, 19. quod ab omni aeternitate certum fuerit esse futurum rato tempore; D II, 19. quae fierent futurave essent; D II, 19. fiet .. illud, quod futurum est; D II, 21. »quod fore paratum est«; D II, 25. quod esset; D II, 33. quod futurum illi esse dixerint; D II, 62. quae sunt || sint || futura; D II, 101. quae futura sunt || sint ||; D II, 102. quae non sint futura, posse fieri dicis; Fa 13. nec magis commutari ex veris in falsa posse ea, quae futura, quam ea, quae facta sunt; Fa 17. id .. fore diceretur, quod esset futurum; Fa 18. inmutabilia esse, quae futura sint; Fa 20. potest .. quicquam factum esse, quod non verum fuerit futurum esse || [esse] ||? Fa 27. futura quae sint; Fa 32. ne id, quod fuerat || fuerit ||, esset; L III, 16. quod est; C 27. P 18. 52. quod ... haud scio an aliquando futurum sit; Lae 43. quid est, quod semper sit neque ullum habeat ortum, et quod gignatur nec umquam sit? Ti 3. quaecumque sint, docet omnia effecta esse natura; A II, 121. esse quiddam, quod recte factum appellemus; F III, 59. esse divinum quiddam, quod (Socrates) δαιμόνιον appellat; D I, 122. est .. quiddam ..., quod deceat; O I, 95. quid? f. **quis,** A, IV, **b**, 1, a, α (29 St.) S. 309, b. — B, IV, **b**, I, a, α (22 St.) S. 315, b. — b, α. (6 St.) S. 316, b. — **cur,** B, II. quid (16 St.) B. I, S. 591, a. num quid est aliud? T III, 37. si quid est, quod nec voluptatem sentiat nec dolorem; N III, 33. de illis .. rebus ... num quid est, quod ... respondere soleat? D II, 10. si quae || qua || praeterea sunt; Lae 24. quidnam sit, quod laudandum putet; O II, 5. tune .. inane quicquam putes esse? A II, 125. cum ... nec quicquam omnino praeter haec tria possit esse; F V, 18. quippe quae (vis) nulla sit nec sit quicquam nisi corpus unum et simplex; T I, 21. neque aliud est quicquam, cur ..; T I, 50. neque .. est quicquam aliud praeter mundum, cui nihil absit; N II, 37. quoniam ... neque est quicquam, quod non insit in eo (mundo); N II, 38. si .. nec certi est quidquam; fr V, 100. f. **quisquam,** D. quicquam (acc.) (6 St.) S. 323, b. quo quidque tempore eorum futurum sit; D I, 128. quidquid aut sit aut fiat; A II, 121. quidquid est enim, quod sensum habeat; N III, 36. quicquid || quidquid || futurum sit; Fa 13. quicquid || quidquid || non sit futurum; Fa 18. quicquid est .., quod deceat; O I, 94. quicquid erat, quod in cernendi sensum caderet; Ti 9. neque est ullum, quod non ita vigeat; T V, 37. quorum utrumvis ut sit; N II, 85.

actio: si esset eadem actio cum dolore; F III, 44. est .. etiam actio quaedam corporis; F V, 35. deinceps sunt cum populo actiones; L III, 42.

aditus: ut ad officii inventionem aditus esset; O I, 6. est alius quoque quidam aditus ad multitudinem; O II, 31.

aegritudines: quaedam .. sunt aegritudines, quas ..; T IV, 61.

aes: ne sit aes alienum; O II, 84. si fuerit (aes alienum); O II, 85.

aetas: Romuli .. aetatem minus his sescentis annis ... fuisse cernimus; R II, 18.

aeternitas: fuit quaedam ab infinito tempore aeternitas; N I, 21.

amicitia: nec iustitia nec amicitia esse omnino poterunt, nisi ..; F III, 70. f. bonitas.

amissio: f. finis; T II, 10.

amor: sin autem est aliquis amor, ut est certe, qui nihil absit ... ab insania; T IV, 72.

ampulla: ampulla .. sit necne sit, ... si laboret; F IV, 31.

anhelitus: credo etiam anhelitus quosdam fuisse terrarum, quibus inflatae mentes oracla funderent; D I, 115.

animal: si quod esset animal, quod totum ex mente constaret; F IV, 28. qui potest ... cogitari esse aliquod animal, quod se oderit? F V, 28. illud animal, quod fuerit, factum esse nihil; T I, 90. nullum est eorum (animalium), quod effugiat ..; N III, 29. quod (animal) semper sit futurum; N III, 32. nullum potest esse animal, in quo non .. adpetitio sit ..; N III, 33.

animans: alius animans, qui eum (mundum) contineat, sit necesse est; Ti 12.

animus: sitne (animus) an, ut Dicaearcho visum est, ne sit quidem ullus? si est ..; A II, 124. animus non esse solum, sed etiam cuiusdam modi debet esse; F V, 36. quoniam (animi) ne sint quidem; T I, 25. nullum omnino animum esse; T I, 51. ne esse quidem se (animus) sciet? T I, 53. cum .. animi hominum semper fuerint futurique sint; D I, 131. eundem (animum) .. esse creditote; C 79.

anni: quam multi anni sunt, cum ..! D II, 76. nondum centum et decem anni sunt, cum ..; O II, 75.

appetitio: si ... est quaedam appetitio naturalis; F IV, 32.

ars: qui ... nullam .. artem esse nec dicendi nec disserendi putant; A I, 5. ars .. quae potest esse, nisi quae ..? A II, 22. cum .. duae sint

artes, ... una inveniendi, altera disserendi; F IV, 10. negabat .. ullam esse artem, quae ipsa a se proficisceretur; F V, 16. si est ars ulla rerum incognitarum; D II, 33. quaedam ars *est* etiam docendi; L II, 47. nullam .. maxumarum rerum artem esse; O II, 6.

atomus: atomos ullas (putes esse), e quibus ..? A II, 125. etiamsi sit atomus; Fa 22. ut essent atomi, quas quidem esse mihi probari nullo modo potest; Fa 48.

auctoritas: magna auctoritas est multique testes; R I, 56.

auspicium: ut sint auspicia, quae nulla sunt; D II, 71. tum .. esset auspicium; D II, 78.

bellum: bellum domesticum triste ... fore; D I, 105. quod (bellum) cum Persis fuit; O III, 49.

belua: an putas ullam esse terra marique beluam, quae non ... delectetur? N I, 77.

bestiae: sunt .. bestiae quaedam, in quibus ..; F V, 38. sunt quaedam (bestiae) etiam, quae ‖in‖ igne nasci putentur; N I, 103.

bonitas: neque .. bonitas nec liberalitas nec comitas esse potest, non plus quam amicitia; O III, 118.

bonum: »nimium boni est, cui nihil est * mali«; F II, 41. ut duo sint ultima bonorum; F III, 22. si bonum praeterea nullum est; F IV, 34. quia, nisi quod honestum est, nullum est aliud bonum; F V, 79. etiamsi sit bonum aliquod praeter virtutem; T V, 21. si quicquam praeter ipsam (virtutem) boni est; T V, 29. ipsum .. bonum non est opinionibus, sed natura; L I, 46. neque est ullum bonum, de quo ..; P 15.

campus: cum sit .. campus, in quo exsultare possit oratio; A II, 112.

capita: quattuor sunt capita, quae concludant ..; A II, 83.

caritas: si nulla caritas erit, quae faciat ..; F II, 83. nulla est caritas naturalis inter bonos? N I, 122. quae (caritas) est inter natos et parentes; Lae 27.

causa: f. **causa,** I, 1. est (24 St.) B. I, S. 391, b.

cautio: horum vitiorum atque incommodorum una cautio est atque una provisio, ut ne ..; Lae 78.

celebrationes: ut (homo) hominum coetus et celebrationes et esse et a se obiri velit; O I, 12.

celeritas: nulla est celeritas, quae possit ..; T I, 43.

censor: sit censor, qui .. doceat ..; R IV, 6. »censores ... bini sunto«; L III, 7.

certamen: f. **certamen,** I, 1. est (7 St.) B. I, S. 408, a. — certatio: f. **certatio,** I. est (3 St.) B. I, S. 408, b.

civitas: ne urbes quidem aut civitates (esse), nisi quae essent sapientium? A II, 136. quae est .. gens aut quae civitas, quae non ... praedictione moveatur? D I, 12. quae (civitas) posset esse; R II, 52. sine quorum (magistratuum) prudentia ac diligentia esse civitas non potest; L III, 5. qui (senes) si nulli fuissent; C 67. quem (Scipionem) .. esse natum ... haec civitas, dum erit, laetabitur; Lae 14. propter quem aliquando civitas non fuit; P 30.

clamor: quem clamorem contionis aut quam spem consulatus eius ... futuram putas? F II, 76.

coetus: f. celebrationes.

colles: colles .. sunt, qui ... adferunt umbram vallibus; R II, 11.

comitas: f. bonitas.

communitas: ut ... sit inter eos (amicos) omnium rerum ... communitas; Lae 61.

comprehensio: etiamsi comprehensio perceptioque nulla sit; A II, 106.

concertatio: nulla inter eos concertatio umquam fuit; T III, 51.

conclusio: adsumptione non concessa nulla conclusio est; D II, 109.

concordia: ea .. (concordia) sine iustitia nullo pacto esse potest; R II, 69. quae (concordia) esse non potest, cum ..; O II, 78.

confectio: quae .. confectio est valetudinis, quae deformatio coloris et corporis, quod turpe damnum, quod dedecus, quod non ... eliciatur voluptate? fr V, 81. quae est .. confectio valetudinis, quae deformatio corporis? fr V, 81.

conscensio: rapinas Dyrrhachii et conscensionem in naves ‖navis‖ cum fuga ... fore; D I, 68.

consensus: qui fuit quodam tempore apud Athenienses triginta *virorum* consensus et factio; R I, 44.

conservatio: f. cultura.

consilium: nisi est consilium domi; O I, 76.

constantia: f. perturbatio; T IV, 14.

contentio: est .. inter eos ... de tota possessione contentio; A II, 132. omnis est .. de virtutis dignitate contentio; F II, 68.

continuatio: est .. admirabilis quaedam continuatio seriesque rerum; N I, 9.

controversia: f. **controversia,** I. est (6 St.) B. I, S. 539, a.

convenientia: ullam esse convenientiam naturae cum extis; D II, 84.

conversiones: naturales esse quasdam conversiones rerum publicarum; D II, 6.

copia: quorum (tribunorum) vides quanta copia semper futura sit; A II, 63. ut earum rerum copia sit, quae sunt ‖ad victum‖ necessariae; O II, 74.

corpus: sin est etiam corpus; F IV, 41. Xenocrates animi figuram et quasi corpus negavit esse; T I, 20. quae (corpora) etiamsi essent, quae nulla sunt ‖[quae nulla sunt]‖; N I, 110. quod .. Marii corpus erat? ex eo, inquit (Democritus), quod fuerat; D II, 137.

culmus: erit brevis culmus ‖eruunt breves culmos‖; fr I, 15.

culpa: culpam .. nullam esse, cum ..; T III, 34. magna culpa est; N III, 90.

cultrix: earum .. (rerum) augendarum et alendarum quandam cultricem esse; F V, 39.

cultura, curatio: neque .. valetudinis curatio neque navigatio neque agri cultura neque frugum ... perceptio et conservatio sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12.

damnum, dedecus: f. confectio.

xviri: cum idem (xviri) essent; R II, 62.

defectio: quae (solis defectio) Nonis Quinctilibus fuit regnante Romulo; R I, 25.

definitio: quoniam omnium rerum una est definitio comprehendendi; A II, 128.

deflagratio: futura praesentiunt, ut ... deflagrationem futuram aliquando caeli atque terrarum; D I, 111.

deformatio: f. confectio.

delubrum: † Leonaticum est delubrum Athenis, quod Leocorion nominatur; N III, 50.

di: f. **deus,** I, 1. est (80 St.) B. I, S. 658, f.

dies: f. **dies,** I, 1. est (2 St.) B. I, S. 702, a.

differentia: qui (philosophi) nullam rerum differentiam esse dixerunt; F III, 31. quam (differentiam rerum) si non nullam esse diceremus; F III, 50.

disciplina: quis negat augurum disciplinam esse? D II, 74. sunt non nullae disciplinae, quae ... officium omne pervertant; O I, 5. si .. est aliqua disciplina virtutis; O II, 6.

discrepantia: maiorem multo inter Stoicos et Peripateticos rerum esse aio discrepantiam quam verborum; F III, 41.
disputatio: quoniam omnis disputatio de officio futura est; O I, 7.
dissensio: f. **dissensio,** I. est (16 St.) B. I, S. 729, a.
dissimilitudo: Academicis placere esse rerum eius modi dissimilitudines, ut ..; A II, 103. est etiam alia cum his ipsis artibus sapientiae dissimilitudo; F III, 24. ut incredibilis varietas dissimilitudoque sit; D II, 96. quae (dissimilitudo) si esset; L I, 30.
distinctio: quae .. distinctio sit inter ea, quae ..; Ti 27.
divinatio: f. **divinatio,** I. est (30 St.) B. I, S. 737, b.
divisio: etiam alia divisio est officii; O I, 8.
divi: de divis, neque ut sint neque ut non sint, habeo dicere; N I, 63.
doli: quid ergo? isti doli, quid? machinae, quid? fallaciae praestrigiaeque ‖ praestig. ‖ num sine ratione esse potuerunt? N III, 73.
domus: una domus erat, idem victus; Lae 103.
elementa: sunt .. prima elementa naturae; F V, 43.
elogium: Solonis .. sapientis est elogium ‖ elegium ‖, quo ..; C 73.
epigramma: Callimachi .. epigramma in Ambraciotam Cleombrotum est; T I, 84.
epistula: est praeclara epistula Platonis ad Dionis propinquos; T V, 100.
eruditio: nullam eruditionem esse .., nisi quae ..; F I, 71.
eventus: fore eos eventus rerum, qui acciderunt; D I, 58.
excellentiae: saepe .. excellentiae quaedam sunt; Lae 69.
excusatio: nulla est .. excusatio peccati, si ..; Lae 37.
exemplum: nullum est exemplum, cui malimus adsimulare rem publicam; R I, 34.
excusatio: in *deos inpietatum* ‖ impietatum ‖ nulla expiatio est; L I, 40.
explanatores: [sunt .. explanatores]; D I, 116.
expositiones: nec .. plures (expositiones) ... esse potuerunt; F V, 21.
facinus: nullum .. scelus, nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis inpelleret; C 40.
factio: f. consensus.
facultas: ut facultas sit, qua in nostros simus liberales; O I, 52.
fallaciae: f. doli.
familiaris: f. alqs; A II, 11.
fatum: sin autem id potest flecti, nullum est fatum; D II, 21.
feriae: ut nec ‖ ut ‖ ipsius neque publicae feriae sint; L II, 55. num feriae quaedam piscatorum essent; O III, 59.
ferramenta: quae molitio, quae ferramenta, qui vectes, quae machinae, qui ministri tanti muneris fuerunt? N I, 19.
fertilitas: quae sit vel sterilitas agrorum vel fertilitas futura; D I, 131.
fervor: erat quidam fervor aetatis; C 45.
figura: ut corporis est quaedam apta figura membrorum ..., sic ..; T IV, 31. f. corpus; T I, 20.
finis: mors si est misera, finis esse nullus potest; T I, 100. fore aliquando finem huius lucis et amissionem omnium vitae commodorum; T II, 10. finem miseriarum nullum fore; T III, 13. sit iam huius loci finis; O III, 115. vivendi est finis optimus, cum ..; C 72.
flamma: quae flamma est, per quam non cucurrerint ‖ cucurrerunt ‖ ii, qui ..? T II, 62.
foedus: foedus esse quoddam sapientium; F I, 70.
formae: cum .. duae formae praestantes sint; N II, 47.
fortitudo: neque .. est ulla fortitudo, quae rationis est expers; T IV, 50.
fortuna: sin ‖ si ‖ (illud) certe eveniet, nulla fortuna est; est autem fortuna; rerum igitur fortuitarum nulla praesensio est; D II, 18. si negas esse fortunam; D II, 19. quae potest esse fortuna? D II, 19.
fraus: ut ... nulla fraus sit ‖ est ‖; O III, 107.
gens: quae est .. gens aut quod genus hominum, quod non habeat ..? N I, 43. f. civitas; D I, 12.
genus: f. **genus,** I, 1. est (38 St.) B. II, S. 94, b.
gradus: necesse est esse quartum illum ... gradum; N II, 35. gradus .. plures sunt societatis hominum; O I, 53.
homo: si homo est, animal est mortale, rationis particeps; A II, 21. esse .. hominem, qui ... putet; N II, 16. quos (homines) videmus, si modo ulli sunt, esse perpaucos; N III, 70. nec his ‖ iis ‖ de hominibus, qui nunc sunt, sed de futuris ... haec habetur oratio; L III, 29.
homunculus: qui (homunculus) multis annis post fuit; T V, 64.
imagines: fac imagines esse, quibus pulsentur animi; N I, 107.
imperium: nullum fore, quod praesit, inperium; R I, 60. »iusta imperia sunto«; L III, 6.
inceptio: quod nulla fuerit ... tum praeclari operis inceptio; A II, 119.
incommodum: non plus incommodi est, quam ..; F V, 15.
individua: quae (individua, intermundia) nec sunt ulla nec possunt esse; F II, 75.
infinitas: infinitatem naturae .. esse, e qua omnia gignerentur; A II, 118.
inhospitalitas: ut inhospitalitas est; T IV, 25.
integritas: non integritatem corporis, non valetudinem (esse); F II, 34.
intermundia: f. individua.
interpretes: eorum .. ut publici interpretes essent, lege sanximus; L II, 34.
invectio: earum (rerum), quibus egeremus, invectio certe nulla esset; O II, 13.
invidia: non dixi invidiam, quae tum est, cum invidetur; T III, 20.
iudicium: meum semper iudicium fuit .. nostros .. invenisse ..; T I, 1. sit .. omne iudicium, ... qualis quisque sit; O II, 71.
ius: ius ... id esse natura; F III, 71. ius ... civile est aliquod, naturale nullum; nam si esset ..; R III, 13. natura esse ius; L I, 36. est .. unum ius; L I, 42.
iustitia: natura .. viros bonos eam iustitiam sequi, quae sit, non eam, quae putetur? R III, 18. si (iustitia) neque natura est; L I, 42. omnino iustitia nulla est; L I, 49. aliter iustitia non esset; O II, 42. f. amicitia; F III; 70.
iusti: ne iustos quidem esse natura; R III, 18.
leones: ut ... non crederes leones et pantheras esse; N I, 88.
lex: f. **lex,** I, 1. est (10 St.) B. II, S. 448, a.
liber: magnus Dicaearchi liber est nescire ea melius esse quam scire; D II, 105. f. **de,** III. liber (13 St.) B. I, S. 610, a.
liberalitas: f. bonitas.
locus: ut ... ad fingendum vix quicquam esset loci; R II, 19. si quid fuerit loci aut temporis; L III, 29.

luctatio: quia sine adversario nulla luctatio est; Fa 20.
luna: f. sol; N I, 88.
machinae: f. doli. ferramenta.
magistratus: »reliqui magistratus ne sunto«; L III, 9.
magnificentia: quae (magnificentia) nunc fere Romae est; L II, 66.
malum: f. **malus**, B, **b**, I, 1. est (9 St.) B. II, S. 516, a.
medicina: an quod corpora curari possint, animorum medicina nulla sit? T III, 4. est profecto animi medicina, philosophia; T III, 6. est .. quaedam medicina certe; T IV, 58.
memoria: si .. memoria perceptarum comprensarumque rerum est; A II, 106.
mens: ex ipsa hominum sollertia esse aliquam mentem ... existimare debemus; N II, 18.
mensura: ut esset mensura quaedam evidens; Ti 31.
merces: vult plane virtus honorem, nec est virtutis ulla alia merces; R III, 40.
merita: sin erunt merita; O I, 47.
milites: nisi essent milites gloriosi; Lae 98.
ministri: f. ferramenta.
miseri: ne esse quidem (miseros putas)? T I, 11.
modus: f. **modus**, I, 1. est (6 St.) B. II, S. 566, a. — molitio: f. ferramenta.
mons: utinam ne esset mons ullus Pelius! Fa 35.
mortalis: f. alqs, nemo. quis; D I, 127.
motus: non sensus, non ingenii motum (esse); F II, 34. cui (Platoni) duo placet esse motus, unum suum, alterum externum; N II, 32. terrae motum dixit futurum; D II, 31. etiamne (terrae motum) futurum esse aquae iugis colore praesentiunt? D II, 31. esse posse quendam animi motum voluntarium; Fa 23.
multitudo: propter huius modi sententias istorum hominum est multitudo; T V, 28.
mundus: ais Democritum dicere innumerabiles esse mundos; A II, 55. si mundus nullus erat; N I, 24. non sescenta milia esse mundorum, sed innumerabilia; N I, 96. unusne mundus sit an plures; D II, 11. semperne (mundus) fuerit; Ti 5.
natura: f. **natura**, I, 1. est (20 St.) B. II, S. 635, f. — naufragi: f. tabula.
navigatio: f. cultura.
negotium: cum Epicuro .. hoc plus est negotii, quod ..; F II, 44.
nomen: quamquam ... nullum erit nomen, quod non possis ... explicare ..; N III, 62. si fati omnino nullum nomen, nulla natura, nulla vis esset; Fa 6.
nota: quam (veri et falsi notam) multos annos esse negitavisset; A II, 69. si nulla (nota) est ...; sin quaepiam est; D II, 128.
notitia: »quamquam haec inter nos nuper notitia admodum est;« F II, 14.
nox: neque ulla (nox) est fere, qua non dormiamus || somniemus ||; D II, 121.
numen: f. **numen**, I. est (3 St.) B. II, S. 772, b.
observatio: quaedam observatio constans atque diuturna est, ... quid sequi soleat; D II, 124.
officium: est .. officium eius generis, quod ..; F III, 58. erit etiam inchoatum (officium); F III, 59. ita est quoddam commune officium sapientis et insipientis; F III, 59. quae (officia) esse *non* poterant rebus omnibus sic exaequatis, ut ..; F IV, 69. sunt .. officia, quae aliis magis quam aliis debeantur; O I, 59.
opinio: quae (opinio) de virtute eius (L. Luculli) erat; A II, 1. opinio est .. quaedam effeminata ac levis; T II, 52. longe aliter se rem habere, atque hominum opinio sit; N III, 63. vetus opinio est iam usque ab heroicis ducta temporibus, ... versari ... divinationem; D I, 1.
optio: si optio esset; F V, 88.
oratio: haec .. de libidine oratio est; T V, 72. de sapiente .. haec omnis oratio est; T V, 107.
ortus: cuius (aëris) ortus aqua omni exhausta esse non posset; N II, 118.
ostentum: utrum .. concepit mula an eum peperit, ostentum est? D II, 49.
otium: scribendi otium non erat; O II, 4.
pantherae: f. leones.
pars: ut .. multa pars est corporis nostri, quae ..; N II, 32.
partitio: quom est partitio || [quod est p.] ||; L II, 50.
patientia: si modo est aliqua patientia; si nulla est ..; T II, 33.
patria: Teucri vox ...: »patria est, ubicumque est bene«; T V, 108.
pecudes: multae et pecudes et stirpes sunt, quae ..; N II, 130.
penuria: cuius generis est magna penuria; Lae 62.
perceptio: f. comprehensio. cultura.
periculum: haud sane periculum est, ne ..; T V, 118. est .. periculum, ne ..; D I, 7. neque .. est periculum, ne ..; R I, 37.
persona: nulla est .. persona, quae ... propius accedat; L II, 48.
perturbatio: sit .. perturbatio; F III, 35. sic quattuor perturbationes sunt, tres constantiae; T IV, 14. nullam esse (perturbationem) nisi opinabilem; T IV, 76. cum perturbatio nulla est, qua (animus) moveri queat; T V, 16. haec .. cum sit tum serenitas, tum perturbatio caeli; D II, 94.
perversitas: si qua est alia magna perversitas; O I, 145.
pestis: nulla tam detestabilis pestis est, quae non homini ab homine nascatur; O II, 16.
pisces: hoc loco est, Syracusis quicquid est piscium, hic aquatio; O III, 59.
philosophia: a quo (Socrate) haec omnis, quae est de vita et de moribus, philosophia manavit; T III, 8.
philosophi: quando philosophi esse coeperunt? fr V, 32. f. **philosophus**, B, I, 1. est (4 St.) S. 80, a.
poena: »poena violati iuris esto«; L II, 22. poena .. est, »si quis« ..; L II, 64.
poëta: f. alqs, Orpheus.
populus: f. rex; D I, 95.
portentum: nulla .. portenta sunt; D II, 61. ita omnino nullum esse portentum; D II, 61.
potestas: horum (consilii, rationis, mentis) .. potestas in totum animum esse debet; T IV, 77. f. **potestas**, I, 1. est (5 St.) S. 133, a.
praecepta: quamquam haud scio an possint haec quoque (praecepta sermonis) esse; O I, 132.
praemium: »ecquid erit || erat || praemi?« C 1.
praeposita: hoc posito non aliqua esse praeposita; F III, 53.
praesensio: potestne .. earum rerum, quae nihil habent rationis, quare futurae sint, esse ulla praesensio? D II, 15. f. fortuna; D II, 18.
praestigiae: f. doli.
principium: quid est, cuius principium aliquod sit, nihil sit extremum? N I, 20.
prodigium: nullum esse prodigium; R I, 23.
provisio: f. cautio. — provocatio: f. **provocatio**, I. est (3 St.) S. 196, a.
prudentia: prudentiamne vis esse, sine qua ne intellegi quidem ulla virtus potest? T II, 31.

num propterea nulla est rei publicae gerendae ratio atque prudentia, quia ..? T I, 24.

pugna: omnis pugna de quarto (capite) est; A II, 83.

quaestio: ſ. **quaestio,** I. est (7 St.) S. 219, a. **magnus,** A. quaestio (6 St.) B. II, S. 507, a.

rapinae: ſ. consensio.

ratio: ironiam .. alterius ... nulla fuit ratio persequi; A II, 74. esse .. unam rationem; F IV, 47. quae (ratio) est de natura deorum; D I, 117. quorum omnium ... una ratio est; D II, 60. ut incipiendi ratio fuerit, ita sit desinendi modus; O I, 135. ut pecuniae non quaerendae solum ratio est, verum etiam collocandae, ... sic ..; O II, 42. cuius (beneficentiae, liberalitatis) est ratio duplex; O II, 52. ſ. prudentia; D I, 24.

regula: si nihil interest, nulla regula est; A II, 33.

res: cum animi inaniter moveantur eodem modo rebus iis, quae nulla sint, ut iis, quae sint; A II, 47. an tu ... negabis esse rem ullam, quae cognosci ... possit? A II, 62. nec praeterea est res ulla, quae ..; F I, 41. duae sunt .. res quoque, ne tu verba solum putes; F II, 20. nec esse res ullas praeter virtutes et vitia, inter quas quicquam omnino interesset; F IV, 47. res .. nulla est, de qua tantopere ‖ tanto opere ‖ ... dissentiant; N I, 5. quae (res) numquam omnino fuerunt neque esse potuerunt; N I, 108. quas (res) esse futuras; D I, 128. neque .. est ulla res, in qua propius ... accedat ..; R I, 12. quoniam quidem populi res non erat; R III, 44. populi nulla res erat; R III, 44. perpaucae res sunt, in quibus non dolus malus iste versetur; O III, 64. nullaene .. res sunt seniles, quae ..? C 15. multae .. res sunt, in quibus ... detrahunt; Lae 57. nec est ulla res, quae plus apud eum polleat; P 34.

res publica: nullam .. citius negaverim *esse* rem publicam; R III, 45. Syracusis fuisse rem publicam; R III, 45. cum .. res publica ... nulla esset omnino; O II, 3.

rex: quis rex umquam fuit, quis populus, qui non uteretur praedictione divina? D I, 95. quem (regem) Romae posthac nec di nec homines esse patientur; D II, 112. his annis quadringentis Romae rex erat? R I, 58. cum erant reges; R II, 43.

sacrificia: »nocturna mulierum sacrificia ne sunto«; L II, 21.

saecla: non .., si mundus nullus erat, saecla non erant; N I, 21.

sanitas: est .. quaedam animi sanitas, quae in insipientem etiam cadat; T IV, 30.

sapiens: si, quod raro fit, id portentum putandum est, sapientem esse portentum est; saepius enim mulam peperisse arbitror quam sapientem fuisse; D II, 61.

sapientia: sapientiam .. esse solam, quae nos a libidinum impetu ... vindicet; F I, 46. * fuisse sapientiam; R III, 7. si .. sapientia est, quae gubernet rem publicam; R III, 47.

satietates: non .. debent esse amicitiarum sicut aliarum rerum satietates; Lae 67.

scelus: ſ. facinus.

scholae: separatim certae scholae sunt de exilio, de interitu patriae; T III, 81.

scientia: quae (scientia) potest esse etiam sine motu atque inpulsu deorum; D I, 109. qui esse (hanc scientiam) etiam nunc putat; L II, 33.

selectio: si selectio nulla sit ab iis rebus ... earum rerum; F III, 31. ut sit aliqua rerum selectio; F IV, 43.

senes: ſ. civitas; C 67.

sensus: neque sensum omnino (esse posse), quo non ipsa natura pulsa sentiret; N I, 26.

sententia: ſ. **sententia,** I. est (12 St.) S. 497, b.

sepulcrum: cum (sepulcrum) esse omnino negarent; T V, 64. ſ. **sepulcrum,** I. est (3 St.) S. 505, a.

serenitas: ſ. perturbatio; D II, 94.

series: ſ. continuatio.

sermo: de quibus (rebus) hic sermo est; F III, 40. cuius (Scipionis) omnis sermo erat de amicitia; Lae 62.

siccitas: si orationis est siccitas; N II, 1.

silentium: *SI SILENTIUM ESSE VIDEBITUR*; D II, 72. silentium esse videri; D II, 72.

similitudo: quis .. nostrum similitudines negat esse? A II, 54. ne sit sane (tanta similitudo); videri certe potest; A II, 84. est inter haec quaedam .. similitudo; T II, 35. sunt .. quaedam animi similitudines cum corpore; T II, 54.

simulacra: ut essent simulacra, quae venerantes ..; N I, 77.

societas: quoniam unam societatem hominum esse volumus; F V, 67. societas est ... omnium inter omnes; O III, 69. ut inter omnes esset societas quaedam; Lae 19. quae si quos inter societas aut est aut fuit aut futura est; Lae 83.

sol: ne sit .. sol, ne luna, ne stellae; N I, 88. sol sit an nullus sit; N II, 4. aut .. nullus (sol alter) esse potest, aut sit sane, ut visus est; R I, 32.

sors: »nec sors (est, quam non« ..); T IV, 63.

species: probandi species est; A II, 111. species ut quaedam sit deorum, quae ..; N I, 75.

spes: cum esset spes ... illum ... rediturum; D I, 53. magna spes est ... fore ..; fr V, 97. ſ. clamor.

stellae: erant .. eae stellae, quas numquam ... vidimus; R VI, 16. ſ. sol; N I, 88.

stirpes: quae stirpes sunt aegritudinis! T III, 83. ſ. pecudes.

tabula: si una tabula sit, duo naufragi; O III, 90.

temperantia: temperantia est .., quae ... monet; F I, 47.

tempus: neque .. tempus est ullum, quo ... habeat ..; F I, 62. tempus est, si videtur; F V, 96. tempus est .. iam hinc abire me; T I, 99. negat (Epicurus) ullum esse tempus, quo sapiens non beatus sit; T III, 49. an est ullum tempus, ... cui non ... serviamus? T III, 66. cuius (Pythagorae) de disciplina aliud tempus fuerit fortasse dicendi; T V, 10. quod ne in cogitationem quidem cadit, ut fuerit tempus aliquod, nullum cum tempus esset; N I, 21. quod .. est tempus, quo illi (galli) non cantent, vel nocturnum vel diurnum? D II, 56. quod erat hibernum tempus anni; R I, 18. nullum .. est tempus, quod iustitia vacare debeat; O I, 64. ſ. locus; L III, 29.

testes: testes sunt permulti in utramque partem; O II, 43. ſ. auctoritas.

turpitudines: sunt etiam turpitudines plurimae; F II, 117.

tyranni: cum essent tyranni; R III, 45. est tam tyrannus iste conventus, quam si esset unus; R III, 45.

valetudo: ſ. integritas.

varietas: animantium .. quanta varietas est! N II, 121. sunt .. innumerabiles varietates; D II, 46. ſ. dissimilitudo; D II, 96.

ubertas: olearum ubertatem fore; D I, 112.

vectes: ſ. ferramenta.

Venerii: num etiam centum Venerios ... casu futuros putas? D I, 23.

ventus: si ventus esset; A II, 9.

verbum: cur ... verbum nullum est, quod non

intellegatur? F IV, 2. numine, sive quod est aliud verbum, quo planius significem, quod volo; L I, 21.

versus: est quidam Graecus vulgaris in hanc sententiam versus; D II, 12.

vetustas: quae vetustas est, quae vim divinam conficere possit? D II, 117.

via: quae (via est) hinc in Indiam; F III, 45. undique .. ad inferos tantundem viae est; T I, 104.

victus: s. domus.

vinculum: cum ... neque esset unum vinculum iuris; R III, 43.

viri: qui essent futuri viri; Ti 44.

virtus: quarum (virtutum) esse nulla potest, nisi erit gratuita; A II, 140. aut .. nulla virtus est aut contemnendus omnis dolor; T II, 31. quarta virtus ut sit; T III, 17. si modo est ulla virtus; T V, 4. quae (virtus) est una, si modo est, maxime munifica et liberalis; R III, 12. una erit virtus, quae malitia rectissime dicetur; L I, 49.

vis: esse aliquam vim, ... quae finxerit ... hominem; A II, 87. quae (vis) nulla sit; T I, 21. omnes .. esse vim et naturam divinam arbitrantur; T I, 30. fuit quaedam vis, quae generi consuleret humano; T I, 118. negat (Epicurus) ullam in sapientem vim esse fortunae; T III, 49. quibus exterriti homines vim quandam esse caelestem et divinam suspicati sunt; N II, 14. esse quoddam numen et vim deorum; N II, 95. nec .. (Panaetius) ausus est negare vim esse divinandi; D I, 6. est .. vis et natura quaedam, quae ... futura praenuntiat; D I, 12. esse quandam vim divinam hominum vitam continentem; D I, 118. nulla .. vis fuit religionis, quae tantam utilitatem perverteret; O III, 102. singularis est .. quaedam natura atque vis animi; fr IX, 10. s. nomen; Fa 6.

visum: nullum esse visum, quod percipi posset, si ..; A II, 77. alia visa esse, quae percipi possint, alia, quae percipi non possint; A II, 99.

vita: sine iis (bonis vitam) esse nullam; T V, 47. sine quibus (artibus) vita omnino nulla esse potuisset; O II, 15. sine amicitia vitam esse nullam; Lae 86.

voluptas: nulla turpis voluptas erit, quae praetermittenda sit; F II, 31. si quae sunt aliae (voluptates); F II, 106.

urbes: s. civitas; A II, 136.

usus: si usus fuerit; T IV, 5. si quando usus esset; O I, 92.

utilitas: sine qua (honestate) ne utilitas quidem esse potuisset; O III, 40. ut utilitatem nullam esse docuimus, quae honestati esset contraria, sic ..; O III, 119.

II. **mit Adverbien:** s. **aliter** (B. I, S. 133, a), **ante** (B. I, S. 204) u. s. w.

III. **mit Präpositionen:** s. **a** (B. I, S. 11, a), **ad** (B. I, S. 50, b) u. s. w.

IV. **mit Prädicativ:** 1. **in gleichem Casus:** a. s. **die Substantiva, Adjectiva, Pronomina.**

b. **Participia mit fui, forem, fore:** α. fui: in quibus (rebus) omnes ante eum philosophi occupati fuerunt; A I, 15. fuit .. iam accepta a Platone philosophandi ratio triplex; A I, 19. iunctae .. et duplices expositiones summi boni tres omnino fuerunt; F V, 21. qui ferro vincti multos annos fuerunt; T I, 75. coronati Neapolitani fuerunt; T I, 86. ille Romuli auguratus pastoralis, non urbanus fuit nec fictus; D I, 107. haec ... ita mixta fuerunt, ... ut ..; R II, 42. ad cetera ... quod tibi tandem tempus vacuum fuit concessum? L I, 9. fuit .. stulta calliditas perverse imitata prudentiam; O III, 113. quocum (Scipione) mihi coniuncta cura de publica re et de privata fuit; Lae 15. quorum in villa ac domo nihil splendidum, nihil ornatum fuit praeter ipsos; P 38. fuit .. vir ille .. ceteris artibus ... ornatus omnibus; Ti 1. quae (arma) fixa in parietibus fuerant; D I, 74. cui Caecilia nupta fuerat; D I, 104. quae (scuta) fuerant sublime fixa; D II, 67. quod communiter compositum fuerat; O III, 80. necessitas cogit, ut eadem sint ea, quae diiuncta fuerant; Ti 14. quae (inpotentia) si quando adepta erit id, quod ei fuerit concupitum; T IV, 35. nisi, quid sit, fuerit intellectum prius; R I, 38. quoniam .. nullum (genus) ... probo anteponoque singulis illud, quod conflatum fuerit ex omnibus; R I, 54. iis esse haec acerba, quibus non fuerint cogitata; T III, 30. cui „in monte Oetaeo illatae lampades fuerint || fuerunt ||“, ut ait Accius; N III, 41. ut (Roscius) circumligatus fuerit angui; D II, 66. quibus .. studiis semper || deditus || fueris, tenemus; R I, 37. ut (haec) temperata nullo fuerint modo; R II, 42. quod anguis domi vectem circumiectus fuisset; D II, 62. quoniam (matrona) obsignata fuisset; D II, 145. cum sol ita locatus fuisset, ut ..; R I, 23. qui (homines) relicti in castris fuissent; O III, 114. voltus semper idem, quem dicitur Xanthippe praedicare solita in viro suo fuisse [Socrate]; T III, 31. nostrorum hominum ad eorum doctissimas voces aures clausas fuisse; T IV, 2. cantus tum fuisse discriptos || rescriptos, al. || vocum sonis; T IV, 3. sese aliquando in Arpinati nostro gelidis fluminibus circumfusum fuisse; T V, 74. vitio sibi tabernaculum captum fuisse [hortos Scipionis]; N II, 11. num quis existat, ... cui .. praeter officium fortis et magni viri quicquam aliud propositum fuisse videatur? P 12. — quoniam || qui || haec sine doctrina credituri fuerunt || fuerint ||; T I, 48. quod ita cecidit, *serie* certa causarum casurum || cecidisset, certe casurum ||, sicut cecidit, fuit; Fa 19. sin, cum auspiciis obtemperatum esset, interiturae classes non fuerunt, non interierunt fato; D II, 20. etiamsi (Flaminius) obtemperasset auspiciis, idem eventurum fuisset; D II, 21. nisi de via fessus esset, (Varronem) continuo ad nos venturum fuisse; A I, 1. an me, .. nisi te audire vellem, censes haec dicturum fuisse? F I, 28. an censemus ... non multos etiam apud nos futuros Polyclitos et Parrhasios fuisse? T I, 4. an Cn. Pompeium censes ... maximarum rerum gloria laetaturum fuisse, si sciret ..? D II, 22. quid .. Casarem putamus, si divinasset ..., quo cruciatu animi vitam acturum fuisse? D II, 23. num censes his nuntiis ... quemquam physicum crediturum fuisse? D II, 58. non fuisse (Crassum) periturum, si omini paruisset; D II, 84. an tu censes ullam anum tam deliram futuram fuisse, ut somniis crederet, nisi ..? D II, 141. puto .., etiamsi Icadius tum in spelunca non fuisset, saxum tamen illud casurum fuisse; Fa 6. futurum .. (id) fuisse ex eo, quia factum est, intellegi debet; Fa 18. an censes ... me tantos labores ... suscepturum fuisse, si ..? C 82. stantes plaudebant in re ficta; quid arbitramur in vera facturos fuisse? Lae 24. hoc .. in talibus viris quid adtinet dicere, si contendisset, impetraturum non fuisse? Lae 39. — parendum .. religioni fuit nec patrius mos tam contumaciter repudiandus; D II, 71. fuit .. id ... in hoc sermone faciundum; L I, 63. quod faciendum fuit || [quod .. fuit] ||, quom ..; L III, 13. Catoni ... moriendum potius quam tyranni vultus aspiciendus fuit; O I, 112. hoc .. tempore tantum nobis declarandum fuit, cur ..; O II, 6. ne illi (C. Pontio) multa saecula exspectanda fuerunt; O II, 75. non fuit Iuppiter metuendus ne iratus noceret; O III, 104. illud potius praecipiendum fuit, ut ..; Lae 60. quod attingendum fuit; Ti 30. aut tibi id ipsum pervertendum fuit ...

aut eius partes quasi membra quaedam caedenda; fr V, 58. vidit .., quod videndum fuit; fr V, 96. quodsi ullum umquam animal consecrandum fuit, illud profecto fuit. si Cadmi progenies ... in caelum tollenda fama fuit, huic idem honos certe dicandus est; fr IX, 11. in eo conclavi ei (Deiotaro) cubandum fuisset, quod proxuma nocte corruit; D II, 20. illo modo potius putat urguendum fuisse Carneadem, ut ..; A II, 109.

β. fore: brevi tempore philosophiam plane absolutam fore; T III, 69.

2. Genetiv: alicuius: intemperantis .. arbitror esse scribere, quod occultari velit ‖ velis ‖; A I, 2. si ulla sententia cuiusquam esse potest nihil adprobantis; A II, 29. quorum sunt contorta et aculeata quaedam sophismata; A II, 75. quae (Epicurus) sequitur, sunt tota Democriti; F I, 21. quod quamquam Aristippi est; F I, 23. eorum erat iste mos, qui tum sophistae nominabantur; F II, 1. vide, ne ... sit aliqua culpa eius, qui ita loquatur, ut non intellegatur; F II, 15. Zenonis est .. hoc Stoici; F II, 17. quae (sententia) nunc Hieronymi est; F II, 19. sint ista Graecorum; F II, 68. haec non erant eius, qui ..; F II, 102. quae sententia est Peripateticorum; F III, 43. eius esse eum locum, quem quisque occuparit; F III, 67. non adversatur ius, quo minus suum quidque cuiusque sit; F III, 67. quorum fuit haec institutio; F IV, 3. cuius (Polemonis) illa ipsa sessio fuit, quam videmus; F V, 2. modo .. (exhedra) fuit Carneadis; F V, 4. ista studia ... ingeniosorum sunt; F V, 6. cuius (Nicomachi) ... libri dicuntur illi quidem esse Aristoteli; F V, 12. quam eandem (sententiam) Aristoteli fuisse et Polemonis docet; F V, 14. ad eas .. res referre, quae agas, ... obscurantis est omnem splendorem honestatis, ne dicam inquinantis; F V, 22. eorum .. est haec querela, qui sibi cari sunt; F V, 29. erat .. (Arcesilas) Polemonis; F V, 94. (haec) sunt .. ignorantis, cum de aeternitate animorum dicatur, de mente dici; T I, 80. carere .. sentientis est; T I, 88. non .. Hectora traxisti, sed corpus, quod fuerat Hectoris; T I, 105. quorum dicuntur esse Latini sane multi libri; T II, 7. nego .. eius esse, qui dolore summum malum metiatur, mentionem facere virtutis; T III, 49. haec pleraque sunt prudenter acuteque disserentium; T IV, 48. superiores definitiones erant Sphaeri, hominis in primis bene definientis; T IV, 53. cum sit aemulantis angi alieno bono, quod ipse non habeat, obtrectantis autem angi alieno bono, quod id etiam alius habeat; T IV, 56. eorum .. haec sunt, qui ..; T IV, 61. acute .. disputantis illud est ... videre; T V, 28. cum, quarum res esset, sua ipsi non videbant; T V, 112. hoc Orphicum carmen Pythagorei ferunt cuiusdam fuisse Cercopis; N I, 107. Epicuri .. hoc verbum est; N I, 113. cuius nullum meritum sit; N I, 116. est .. et philosophi et pontificis et Cottae de dis inmortalibus habere ... certam .. sententiam; N II, 2. quorum .. interpretes sunt, eos ipsos esse certe necesse est; N II, 12. quartus .. gradus est et altissimus eorum, qui ..; N II, 34. Proserpinam, quod Graecorum nomen est; N II, 66. quod opinio de dis inmortalibus .. omnium esset; N III, 11. de Sagra Graecorum etiam est volgare proverbium; N III, 13. sit sane adrogantis pluris se putare quam mundum; N III, 26. sunt .. illa imperitorum; N III, 39. quartus (Hercules) Iovis est *et* Asteriae, Latonae sororis; N III, 42. quarum (Eumenidum) .. Athenis fanum est; N III, 46. Thebanorum esse victoriam; D I, 74. ne illa quidem divinantis esse dicebas; D II, 14. quasi ego artem aliquam istorum esse negem! D II, 45. victoriam esse Thebanorum; D II, 56. non esse .. illud carmen furentis; D II, 111. hoc scriptoris est, non furentis, adhibentis ‖ est non f. adh. ‖ diligentiam, non insani; D II, 112. teneamus eum cursum, qui semper fuit optimi cuiusque; R I, 3. quae (lex naturae) vetat ullam rem esse cuiusquam nisi eius, qui tractare et uti sciat; R I, 27. unius fore dominatum, consilii scilicet; R I, 60. vereor, ... ne ... quasi praecipientis cuiusdam et docentis et non vobiscum simul considerantis esse videatur oratio mea; R I, 70. Catonis hoc senis est; R II, 1. quae (leges Porciae) tres sunt trium Porciorum; R II, 54. cum ii sunt alterius, qui sui possunt esse; R III, 37. nihil .. populi et unius erat populus ipse; R III, 43. ea (honesta, turpia) .. in opinione existimare, non in natura posita dementis est; L I, 45. quae (bona) eius fuerint, quom moritur; L II, 48. de tribus riciniis ‖ reciniis ‖ et pleraque illa Solonis sunt; L II, 64. »eorum .. tribuni sunto«; L III, 6. quorum quom essent magnificae villae; L III, 30. Carbonis est tertia (lex) de iubendis legibus ac vetandis; L III, 35. nos .. quantum in utroque profecerimus, aliorum sit iudicium; O I, 3. M. ‖ Marci ‖ .. Catonis senis est epistula ‖ epistola ‖ ad M. filium; O I, 37. in tranquillo tempestatem adversam optare dementis est; O I, 83. neglegere, quid de se quisque sentiat, non solum arrogantis est, sed etiam omnino dissoluti; O I, 99. quod est cuiusque maxume suum ‖ maxume ‖; O I, 113. quorum illa fuerant; O II, 81. ut nihil suum cuiusque sit; O III, 53. suis .. incommodis graviter angi ... se ipsum amantis est; Lae 10. eius .. est istorum quidque, qui vicit ‖ vincit ‖ viribus; Lae 55. impuri cuiusdam aut ambitiosi aut omnia ad suam potentiam revocantis esse sententiam; Lae 59. hoc .. praeceptum, cuiuscumque est; Lae 60. est igitur prudentis sustinere ... impetum benivolentiae; Lae 63. aperte .. vel odisse magis ingenui est quam fronte occultare sententiam; Lae 65. nihil neque meum est neque quoiusquam, quod auferri ... potest; P 29. quid horum est liberi? quid denique servi non inertis? P 39. ſ. domini. vgl. I, 2. elogium. epigramma, al.

alc. rei (gerund.): quae (philosophiae pars) est quaerendi ac disserendi, quae λογική dicitur; F I, 22. una pars est naturae, disserendi altera, vivendi tertia; F V, 9. si discendi labor est potius quam voluptas; O III, 6. quae (coniunctio) erat eiusdem; Ti 25.

Academiae: a quo (Antiocho) .. quaero, quo tandem modo sit eius Academiae, cuius esse se profiteatur; A II, 113.

adrogantiae (2 St.) B. I, S. 82, a.

adsentatorum: illa (benignitas est) quasi adsentatorum populi multitudinis levitatem voluptate quasi titillantium; O II, 63.

adulescentis: est .. adulescentis maiores natu vereri; O I, 122. ut petulantia, ut libido magis est adulescentium quam senum, nec tamen omnium adulescentium, sed non proborum, sic ista senilis stultitia ... senum levium est, non omnium; C 36.

adulescentiae: sunt pueritiae studia certa ...; sunt ineuntis adulescentiae ...; sunt etiam eius (mediae) aetatis ...; sunt extrema quaedam studia senectutis; C 76.

aegritudinis (2 St.) B. I, S. 96, a.

aetatis: temeritas est videlicet florentis aetatis, prudentia senescentis; C 20. ſ. adulescentiae.

amici (2 St.) B. I, S. 159, a.

animae: animae ‖ anima ‖ sit (illa vis) ignisne, nescio; T I, 60.

animi: animi .. (esse), quae essent ad comprehendendam virtutem idonea; A I, 20. falsum est, quod negas animi ullum esse gaudium; F II, 98.

animi .. et eius animi partis ... plures sunt virtutes; F V, 36. haec (quinta natura) et deorum est et animorum; T I, 65. id certe magis est attenti animi quam furentis; D II, 111. ea ... ita ferre, ut nihil ... discedas, ... robusti animi est magnaeque constantiae; O I, 67. esse .. magni animi et fuisse multos etiam in vita otiosa; O I, 92. ſ. B. I, S. 190, a (8 St.).

annorum: minus quadringentorum annorum esse hanc urbem, ut sine regibus sit; R I, 58.

artis (6 St.) B. I, S. 240, a. — auguris (3 St.) B. I, S. 283, b. — atomorum: ſ. cerebri.

boni: haudquaquam boni est ratione vinctum velle dissolvere; Ti 40.

bonorum: ut sit laetitia praesentium bonorum, libido futurorum; T IV, 11.

censoris: fuerit hoc censoris; D I, 29.

cerebri: non est certe (illa vis) nec cordis nec sanguinis nec cerebri nec atomorum; T I, 60.

civis (3 St.) B. I, S. 424, a.

civitatis (2 St.) B. I, S. 427, b.

cogitationis: Plato .. omne iudicium veritatis veritatemque ipsam ... cogitationis ipsius et mentis esse voluit; A II, 142.

cognitionis, communitatis: quarum (partium) una sit ‖ est ‖ cognitionis, altera communitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis; O I, 152.

consilii (3 St.) B. I, S. 505, b. — constantiae: ſ. animi; O I, 67. — cordis: ſ. cerebri.

corporis (2 St.) B. I, S. 551, b.

denarium: quod sit mille denarium; O III, 92.

dei: si ortus est deorum, interitus sit necesse est; N I, 68. negat esse corpus deorum, sed tamquam corpus; N I, 71. deorum .. interpretes sunt; N II, 12. haec tanta opera deorum esse; N II, 95. cuius (dei) hoc templum est omne, quod conspicis; R VI, 15. fortuna .. sit ‖ quae est ‖ vel Huiusce ‖ huius ‖ diei ... vel ..; L II, 28. ſ. animi; T I, 65.

dignitatis: qui ... genus hoc scribendi, etsi sit elegans, personae tamen et dignitatis esse negent; F I, 1.

diligentiae: est .. (poëma) magis artis et diligentiae quam incitationis et motus; D II, 111. videtis iam genus hoc omne ‖ omne esse ‖ scientiae, diligentiae, memoriae; L III, 41.

disputationis: neque .. omnia sunt huius disputationis ac temporis; L I, 27.

domini: non domini est navis, sed navigantium; O III, 89.

equi: illud in silice, quod .. apparet ... tamquam vestigium ungulae, Castoris equi credis esse? N III, 11.

erroris (2 St.) B. I, S. 826, a.

exempli: item .. cetera huius exempli dona sunto; L II, 45.

facultatis: utinam esset etiam facultatis meae! L I, 58.

fastidii: rudem .. esse omnino in nostris poëtis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi; F I, 5.

formarum: innumerabiles .. mundos alios aliarum esse formarum; N II, 48.

furoris: ut illa praeteream, quae sunt furoris; T IV, 76.

gentis: qui eiusdem gentis sint ‖ sunt ‖; O III, 69.

generis: cuius generis duo sint ex multis exempla; D I, 101. eius generis hae sunt quaestiones; O III, 50. ſ. B. II, S. 99, a (16 St.)

Graeciae: haec ... veteris sunt Graeciae; R II, 9.

gravitatis: id arbitror fuisse gravitatis; O III, 93.

hariolorum: sunt .. ea mathematicorum, non hariolorum; D II, 10.

heroum: illorum fuit heroum eam virtutem ... excitare iacentem; R III, 12.

hominis (17 St.) B. II, S. 166, b.

honestatis: ab iis partibus, quae sunt honestatis; O I, 152.

humanitatis: nec fuisse id humanitatis tuae; Lae 8.

ignaviae: qui propter metum praesidium reliquit, quod est ignaviae; T III, 17.

ignis: ſ. animae.

imbecillitatis: quoniam .. omne peccatum imbecillitatis et inconstantiae est; F IV, 77.

immanitatis: non modo .. id virtutis non est, sed est potius immanitatis; O I, 62.

impetus: horum sunt auguria non divini impetus, sed rationis humanae; D I, 111.

incitationis: ſ. diligentiae; D II, 111.

inconstantiae: ſ. imbecillitatis.

ingenii (4 St.) B. II, S. 305, b.

iniustitiae: qui ... clam depositum non reddidit, quod est iniustitiae; T III, 17.

insaniae: quod velle efficere non mediocris insaniae est; A II, 54.

invidi: maerere hoc eius (Scipionis) eventu vereor ne invidi magis quam amici sit; Lae 14.

iudicis (2 St.) B. II, S. 409, b.

iudicii: qui (Cyrenaici) praeter permotiones intumas nihil putant esse iudicii; A II, 142. ſ. B. II, S. 411, a (1 St.).

iuris: »minores magistratus partiti iuris ploeres ‖ plures ‖ im ploera sunto«; L III, 6.

laboris: quid? exercitatio legionum, quid? ille cursus, concursus, clamor quanti laboris est! T II, 37.

lamentationis: cetera in XII minuendi sumptus sunt lamentationisque funebris; L II, 59.

latronum: quin etiam leges latronum esse dicuntur; O II, 40.

laterum: est .. munus eius (oratoris) non ingenii solum, sed laterum etiam et virium; C 28.

laudis: »earum .. laudum delubra sunto, ne uncula ‖ neve ulla ‖ vitiorum«; L II, 19. ſ. B. II, S. 440, b (2 St.).

levitatis (5 St.) B. II, S. 447, a.

legis: hoc quoque legis .. esse, persuadere aliquid; L II, 14. sunt certa legum verba; L II, 18.

liberi: neque sapientis esse accipere habenas, ... neque liberi ... contumeliarum verbera subire; R I, 9.

libidinis: libidinem .. laudare cuius est libidinis? T IV, 55.

magnanimitatis: ſ. cognitionis.

maiestatis: aut (di) non censent esse suae maiestatis praesignificare hominibus quae sunt ‖ sint ‖ futura; D I, 82. II, 101.

mali: est .. metus, ut aegritudo praesentis, sic ille futuri mali; T IV, 64.

mathematicorum: ſ. hariolorum.

memoriae: ſ. diligentiae; L III, 41.

mentis: ea parte animi, quae mentis et consilii est, agitata et erecta; D I, 61. ſ. cogitationis.

modi (42 St.) B. II, S. 567, a. cuicuimodi (4 St.) B. I, S. 566, a.

moderationis: ſ. cognitionis.

morum: morum .. putabant studia esse et quasi consuetudinem; A I, 20.

motus: ſ. diligentiae; D II, 111.

narium: quod cibi et potionis iudicium magnum earum (narium) est; N II, 141. narium ... et gustandi † et parte ‖ arte ‖ tangendi magna iudicia sunt; N II, 146.

naturae (7 St.) B. II, S. 640, a.

necessitatis: cetera necessitatis esse, unum hoc voluntatis; fr V, 50.

neglegentiae: si inprudentes (laedunt), neglegentiae est, si scientes, temeritatis; O II, 68.
nihili: illud ... quam nihili sit omnino; T IV, 74.
oculorum: oculi in iis artibus, quarum iudicium est oculorum, ... multa cernunt subtilius; N II, 145. ſ. opinionis.
officii (3 St.) B. II, S. 802, a.
opinionis: opinionis .. esse mendacium, non oculorum; A II, 80. ſ. **natura**, II, 2. sum (3 St.) B. II, S. 640, a.
oportunitatis: oportunitatis esse beate vivere; F III, 61.
ordinis: qui inferioris ordinis essent; L III, 30.
partis: ſ. animi; F V, 36.
parvi: quae (pars) non minoris sit, quam nosmet ipsi sumus; N II, 32. parvi .. sunt foris arma, nisi est consilium domi; O I, 76.
patrum: »auspicia patrum sunto«; L III, 9.
patroni: patroni (est) non numquam veri simile ... defendere; O II, 51.
pecuniae: haec profecto, quae sunt summarum virtutum, pluris aestimanda sunt quam illa, quae sunt pecuniae; P 48.
pecudum: virtus ... pecudum illos motus esse dicit; A II, 139. neque condendi ac reponendi (fructus) ulla pecudum scientia est; N II, 156.
personae: ſ. dignitatis.
pedum: signum illud ... sex pedum esse; A II, 128.
philosophi: ut nimis imperiosi philosophi sit vetare meminisse; F II, 10. ſ. S. 82, a (10 St.).
pietatis: hostia .. maxima parentare pietatis esse adiunctum ‖ [adiunctum] ‖ putabat; L II, 54.
pluris (11 St.) B. II, S. 612, b.
poëtarum: poëtarum ista sunt; N III, 77.
pontificis: ſ. alicuius; N II, 2.
populi: ut sit aliquod etiam populi ius; R II, 43. ſ. S. 106, a (3 St.).
principii: principii .. nulla est origo; T I, 54. ‖principio‖; R VI, 27.
pueritiae: ſ. adulescentiae.
quanti: non plus incommodi est, quam quanti quaeque earum rerum est; F V, 15. quanti quidque sit, aliter docti et indocti; F V, 89. cum constiterit inter doctos, quanti res quaeque sit; F V, 89. tantum poterat tantique erat, quanti multitudo, *senatus* *; R III, 48. quanti tandem est ista hominum gloria? R VI, 25. illa quanti sunt! C 49.
rationis: ſ. impetus.
regionum: quarum (regionum) nulla esset ora nulla extremitas; F II, 102.
rerum: at earum rerum est absentium metus, quarum praesentium est aegritudo; T IV, 8. ut libido sit earum rerum, quae dicuntur de quodam aut quibusdam, ... indigentia rerum ipsarum sit ‖ est ‖, ut honorum, ut pecuniae; T IV, 21. et medici et gubernatoris et imperatoris praesensio est rerum fortuitarum; D II, 13. ſ. S. 395, a (8 St.).
rhetorum (2 St.) S. 426, a.
sanguinis: ſ. cerebri.
sapientis: praesentis .. mali sapientis adfectio nulla est, stultorum ‖ stulta autem, al. ‖ aegritudo est; T IV, 14. ſ. S. 450, a (19 St.).
scientiae: ut constantia scientiae, sic perturbatio erroris est; T IV, 80. ſ. diligentia; L III, 41.
scriptoris: ſ. alicuius; D II, 112.
segnitiae: ſ. fastidii.
senatus: ut esset iudicium senatus; O III, 110.
senectutis: quae vitia sunt non senectutis, sed inertis ... senectutis; C 36. ſ. adulescentiae.
senis: ſ. alicuius; R II, 1. O I, 37. adulescentis; C 36. — servi: ſ. alicuius; P 39.
sororis: ſ. alicuius; N III, 42.
stultitiae: qui propter temeritatem male rem gessit, quod est stultitiae; T III, 17.
stultorum: ſ. sapientis.
stupri: qui (philosophi) amorem negant stupri esse; T IV, 70.
sumptus: ſ. lamentationis.
tanti: quod huic officium, quae laus, quod decus erit tanti, quod adipisci cum dolore corporis velit, qui ..? T II, 16. ut commodius putarent numerari sibi, quod tanti esset; O II, 82. est ergo ulla res tanti ..., ut ..? O III, 82. ſ. quanti; R III, 48.
temeritatis: ſ. neglegentiae.
temporis: nec temporis unius nec hominis esse constitutionem rei publicae; R II, 37. laus abstinentiae non hominis est solum, sed etiam temporum illorum; O II, 76. ista laus non est hominis, sed temporum; O III, 111. ſ. disputationis.
tyrannorum: si quae leges sint ‖ sunt ‖ tyrannorum; L I, 42.
viri: turpe esse, viri non esse debilitari dolore, frangi, succumbere; F II, 95. plane .. et perspicue (istius modi res) expedire posse docti et intellegentis viri (est); F III, 19. virorum esse fortium et magnanimorum et patientium et humana vincentium toleranter dolorem pati; F II, 43. videremus, quid esset fortis et animosi viri; T II, 57. quod luctum et maerorem esse non putabant viri; T III, 71. quae sunt magni cuiusdam et alti viri; T V, 31. quos (orbes, circumitus) cum cognosse sapientis est, tum vero prospicere inpendentis ... divini paene est viri; R I, 45. si iusti hominis et si boni est viri parere legibus; R III, 18. esse .. hoc boni viri et iusti, tribuere ..; R III, 18. solent .., id quod virorum bonorum est, admodum irasci; L I, 21. nec est viri boni errare et diligere, quod per se non sit diligendum; L I, 48. id .. est magni viri ‖ viri magni ‖, rebus agitatis punire sontes, multitudinem conservare; O I, 82. qui ... id .. magnanimi et fortis viri esse censebunt; O I, 88. id quod fuit sapientis et praestantis viri; O II, 83. nemo est, qui hoc viri boni fuisse neget, sapientis negant; O III, 62. sitne boni viri in maxima caritate annonae familiam non alere; O III, 89. est .. boni viri ... haec duo tenere in amicitia; Lae 65.
virtutum: ſ. pecuniae.
virium: sin autem virtus ... nec tantarum virium est, ut se ipsa tueatur; T V, 2. ſ. laterum.
voluntatis: ne ut sedeamus quidem aut ambulemus voluntatis esse; Fa 9. voluntatis .. nostrae non esse causas externas et antecedentis; Fa 23. ſ. necessitatis.
voluptatis: cuius (voluptatis) est fortasse quidam naturalis modus; C 46.
3. **Ablativ**: aequitate: modo ista sis aequitate, quam ostendis; F I, 28.
aetate: qua (aetate) erat ipse; D II, 88. ſ. B. I, S. 106, a (2 St.).
animo (22 St.) B. I, S. 190, b.
asperitate: si quis asperitate ea est et inmanitate naturae, .. ut ..; Lae 87.
astro: omnesne, qui Cannensi pugna ceciderint, uno astro fuerint; D II, 97.
avaritia: quis est .., aut quis umquam fuit aut avaritia tam ardenti aut tam effrenatis cupiditatibus, ut ..? F III, 36.
capite: nullo imbri, nullo frigore (Masinissam) adduci, ut capite operto sit; C 34.
causa: cum causa pari collegae essent; R VI, 2.
colore: neque se, quo quid colore aut quo sono sit, scire; A II, 76. nostra .. aetas ... eam (picturam) coloribus eisdem, quibus fuerat, renovare neglexit; R V, 2.

condicione: qua quisque sit lege, condicione, foedere; L III, 41. (senex) est eo meliore condicione quam adulescens, quod || cum || ..; C 68.
constantia: sunt .. (stellae) admirabili incredibilique constantia; N III, 23. ut ... sint .. magna constantia, ut ii fuerunt, modo quos nominavi; Lae 19.
copia: (Carneades) incredibili quadam fuit facultate et *copia dicendi*; A I, 46.
corporibus: nec iis corporibus (di) sunt, ut ... morbos metuant; N II, 59.
cupiditatibus: ſ. avaritia.
facie: qua facie .. (animus) sit; T I, 67.
facultate: ſ. copia.
fide: ut ... || *cum* ||, qui sit improbissimus, (civitas) existimet esse summa probitate ac fide; R III, 27.
figura (4 St.) B. II, S. 49, a.
foedere: ſ. condicione; L III, 41.
forma: qua || eaque || erant forma di inmortales; N I, 90. qua (forma) illi fuerunt; N I, 107.
gloria: maxima fuit (Anaxagoras) et gravitatis et ingenii gloria; A II, 72.
imbecillitate: eadem imbecillitate et Tubulum fuisse, qua illum ... P. Scaevolam; F IV, 77.
immanitate: ſ. asperitate.
imperio: »regio imperio duo sunto«; L III, 8.
inconstantia: ſ. imbecillitate.
ingenio (7 St.) B. II, S. 305, b.
invidia: quia ... collegae ... invidia pari non erant; R VI, 2.
iure: qui, id, quod emerat, quo iure esset, teneret; O III, 67.
lege: ſ. condicione; L III, 41.
loco (4 St.) B. II, S. 475, b.
maioribus: cum sis clarissimis ipse maioribus; R I, 71.
matre (2 St.) B. II, S. 527, a.
memoria (3 St.) B. II, S. 537, a.
mente (6 St.) B. II, S. 541, a.
mobilitate: necesse est ... id (animal) et sensu acerrimo et mobilitate celerrima esse; N II, 42.
modo: quo modo nunc est; T V, 82. quo modo nunc quidem est; N III, 41.
moribus: qui antea commodis fuerint moribus; Lae 54.
motu: eo .. erant voltu, oratione, omni reliquo motu et statu, ut ..; T III, 53.
natura: quia natura optima sint; T I, 35.
nobilitate: summa nobilitate illas sortis futuras; D II, 86.
oculis: erat (Roscius), sicuti hodie est, perversissimis oculis; N I, 79.
oratione: ſ. motu.
ornatu: ne (Codrus) posset adgnosci, si esset ornatu regio || [ne ... regio] ||; T I, 116.
potestate: in qua re publica est unus aliquis perpetua potestate; R II, 43. »huic (praetori) potestate pari, quotcumque senatus creverit populusve iusserit, tot sunto«; L III, 8.
probitate: ſ. fide.
prudentia: is .. Tages ... puerili specie dicitur visus, sed senili fuisse prudentia; D II, 50.
rege: ut ... nec sine rege civitas nec diuturno rege esset uno; R II, 23.
sapientia: perfecta .. sapientia si simus || sumus ||; Lae 38.
sensu: ſ. mobilitate.
sententia: qua (sententia) te fuisse semper scio; L III, 33.
sono: ſ. colore; A II, 76.
specie: cum praesertim deum non modo aliqua, sed pulcherrima specie deceat esse; N I, 26. hominis esse specie deos confitendum est; N I, 49.
statu (4 St.) S. 580, b.
suavitate: singulari illum (Platonem) suavitate orationis fore; D I, 78.
valetudine: qui (pater) quom esset infirma valetudine; L II, 3. quam tenui aut nulla potius valetudine (fuit P. Africani filius)! C 35.
viribus: ego L. Metellum memini puer ... ita bonis esse viribus extremo tempore aetatis, ut ..; C 30. non me .. iis esse viribus, quibus ..; C 32.
visu: si .. nec humano *visu* ... nec tali aliquo (di sunt); N I, 85.
vitio: eodem .. vitio est ecfusio animi in laetitia, quo in dolore contractio; T IV, 66.
vocabulis: his vocabulis esse deos facimus, quibus a nobis nominantur? N I, 83.
voltu: cum (Lacedaemonius) ... esset voltu hilari atque laeto; T I, 100. ſ. motu.

V. **mit einfachem Dativ:** alicui: quae mihi sunt in promptu; A I, 4. idem fons erat utrisque; A I, 18. is, cui est visio veri falsique communis; A II, 33. si .. mihi cum Peripatetico res esset; A II, 112. qui (Peripatetici) sibi cum oratoribus cognationem esse ... dicant; A II, 115. de quo Chrysippo fuit ... non magna contentio; A II, 140. id cuique verum esse, quod cuique videatur; A II, 142. navigandi nobis .. tempus esse; A II, 147. estne ... sitienti in bibendo voluptas? F II, 9. quae sunt luxuriosis efficientia voluptatum; F II, 21. cui (Hieronymo) summum bonum est idem, quod vos ... dicitis, nihil dolere; F II, 41. »nimium boni est, cui nihil est * mali«; F II, 41. se esse heredem Q. Fadio Gallo; F II, 55. satis est tibi in te, satis in legibus ... praesidii; F II, 84. quae (controversia) mihi fuit cum avunculo tuo; F III, 6. non esse rerum Stoicis cum Peripateticis controversiam, sed nominum; F III, 41. ut non esset causa Zenoni, ... cur ..; F IV, 3. neque eam causam Zenoni desciscendi fuisse; F IV, 19. causa cur || cum || Zenoni non fuisset || causam Z. n. fuisse ||, quam ob rem ..; F IV, 44. nulla mihi, tecum, Cato, potest esse dissensio; F IV, 60. hebes acies est cuipiam oculorum; F IV, 65. animi cultus ille erat ei quasi quidam humanitatis cibus; F V, 54. haec mihi nunc senilis est declamatio; T I, 7. ista mihi .. cum Antiocho saepe ... dissensio fuit; T V, 22. mihi fuit cum Aquinio amicitia; T V, 63. cum quibus (dis) quid potest nobis esse iuris? N I, 116. neque .. mihi par ratio cum Lucilio est ac tecum fuit; N III, 3. cui mali nihil est nec esse potest; N III, 38. est .. mihi tecum pro aris et focis certamen; N III, 94. mihi ... satis est argumenti .. esse deos ..., quod ..; D I, 10. fugientibus .. miserabilem respectum incendiorum fore; D I, 68. alia illis sinistra sunt, alia nostris; D II, 76. tecum .. mihi res est; D II, 109. eadem causa vigilantibus esse poterat; D II, 126. cum quibus (philosophis) omnis fere nobis disceptatio contentioque est; D II, 150. si Daphitae fatum fuit ex equo cadere; Fa 5. in qua (causa) tibi cum Diodoro ... magna luctatio est; Fa 12. maxime .. tibi de hoc ipso cum Diodoro certamen est; Fa 13. si fatum tibi est ... convalescere; Fa 28. non convalescere; Fa 29. proinde quasi bonis et fortibus et magno animo praeditis ulla sit ad rem publicam adeundi causa iustior, quam ..; R I, 9. erit hoc de genere nobis alius aptior dicendi locus; R II, 48. nobis mox de instituendis ... civitatibus aptiorem .. fore disserendi locum; R II, 65. est tibi ex eis ipsis, qui adsunt, bella copia; R II, 67. tibi cum essem legatus; R II, 67. sint nobis isti ... magni homines, ut sunt; R III, 4. quae .. iis scribendi alia causa aut quod omnino consilium fuit? R III, 13. essent iusta et iniusta eadem omnibus; R III, 13. cum vos mihi essetis

in consilio; R III, 28. quia .. mihi populus non est ... nisi qui consensu iuris continetur; R III, 45. ut Menelao Laconi quaedam fuit suaviloquens iucunditas; R V, 10. »si fas endo plagas caelestum ascendere cuiquam est«; R fr 6. nisi forte sapienti illi Catoni fuit patria non Roma, sed Tusculum; L II, 5. et illi et omnibus municipibus duas esse censeo patrias; L II, 5. quoniam sermo mihi est apud vos; L II, 41. quoi ‖ quoius, al. ‖ ipse heres esset; L II, 51. »is ordo ... ceteris specimen esto«; L III, 10. 28. »cum populo patribusque agendi ius esto consuli, praetori, magistro populi equitumque eique, quem patres prodent ‖ produnt ‖ consulum rogandorum ergo«; L III, 10. »ceteris specimen esto«; L III, 30. quibus ius sit cum populo agendi; L III, 40. quae (societas) cum re publica est uni cuique nostrum; O I, 57. quibus .. talis nulla sit ‖ est ‖ causa; O I, 71. hi sibi nihil iuris, nullam societatem ... statuunt esse cum civibus; O III, 28. nulla est .. societas nobis cum tyrannis; O III, 32. *C.* Fimbriam consularem audiebam ... iudicem M. Lutatio Pinthiae fuisse, equiti Romano sane honesto; O III, 77. tantus illi (M. Valerio Corvino) cursus honorum fuit; C 60. qui (sermo) tum forte ‖ fere ‖ multis erat in ore; Lae 2. satis superque esse sibi suarum cuique rerum; Lae 45. quod eo maius est illi (Catoni) quam aut tibi aut nobis, quia ..; P 2. huic nihil potest esse certi; P 17. primum ortum unum fore omnibus; Ti 43.

adulescenti: prima .. est adulescenti commendatio ad gloriam; O II, 45.

aëri: quod ei (aëri) similitudo est aetheris et cum eo summa coniunctio; N II, 66.

amicitiae (3 St.) B. I, S. 155, b.

animantibus: quibus (animantibus) ius esset doceri; Ti 31.

animo: illi animo non esset hic vester finis; F IV, 27. id quoque esset ei (animo hominis) commune cum bestiis; T I, 56. quae est ei (animo) natura? T I, 70. iis (animis) devium quoddam iter esse; T I, 72. quibus .. (animis) fuisset minima cum corporibus contagio; T I, 72. ut ei (animo hominis) plane nihil sit cum corpore; D I, 113.

argumento: quo (auspicio) antiquissumos augures non esse usos argumento est, quod ..; D II, 73. ſ. B. I, S. 236, a (4 St.).

auctoritati: cum ... neque esset usquam consilio aut auctoritati locus; O II, 2.

bestiis: quibus bestiis erat is cibus, ut ..; N II, 123.

bonitati: nec iustitiae ullus esset nec bonitati locus; F III, 66.

bonis: »si (di) curent, bene bonis sit, male malis«; N III, 79. ſ. alicui; R I, 9.

bovi: ut aliud equo sit e natura, aliud bovi, aliud homini; F V, 26.

civitati: hic dolor populi Romani ... causa civitati libertatis fuit; F II, 66.

consilio: ſ. auctoritati.

consuli: ſ. alicui; L III, 10.

deo: quae ista potest esse oblectatio deo? quae si esset ..; N I, 22. deo ne excusatio quidem est inscientiae; N III, 90.

divinationi: qua (fortuna) sublata qui locus est divinationi? D II, 19.

divis: »divis .. aliis *alii* sacerdotes, omnibus pontifices, singulis flamines sunto«; L II, 20.

equiti: ſ. alicui; O III, 77. — equo: ſ. bovi.

errori: ubi .. locus fuit errori deorum? N III, 76.

flumini: *id* illi alteri flumini nomen est; L II, 1.

generi: honorem .. huic generi non fuisse; T I, 3.

gymnasio: Lyceum ... (id enim superiori gymnasio nomen est); D I, 8.

homini (14 St.) B. II, S. 167, b.

irae, libidinibus: consilio .. dominante nullum esse libidinibus, nullum irae, nullum temeritati locum; R I, 60.

iustitiae: ſ. bonitati.

magistro: ſ. alicui; L III, 10.

maioribus: † fuerat fortasse aliqua ratio maioribus nostris in illo aere alieno ‖ consilio aeri alieno ‖ medendi; R II, 59. ea facultas nostris maioribus erat; fr V, 88.

malis: ſ. bonis.

matri: cur virgini Vestali sit heres, non sit matri suae? R III, 17.

memoriae: esse ei (memoriae) locum; A II, 106.

miluo: miluo est quoddam bellum quasi naturale cum corvo; N II, 125.

morbo: ei .. morbo nomen est avaritia; T IV, 24.

municipibus: ſ. alicui; L II, 5.

mutationi: tum fuit in auribus animisque mutatis etiam huic mutationi locus; L II, 38.

naturae: si in ceteris quoque naturis id cuique esset ultimum, quod in quaque excelleret; F IV, 33. cui (naturae) nomen est aër; N II, 91. locus .. iis etiam naturis, quae sine animis sunt, suus est cuique proprius; N I, 103.

orationi: omni orationi cum iis rebus, de quibus explicat, videtur esse cognatio; Ti 8.

patri: si (Crassi filia) unica patri esset; R III, 17. ſ. plebei.

peccato: quae cuique peccato poena sit; P 25.

philosophiae: ut ... nullum philosophiae locum esse pateremur; D II, 4. tantum erat philosophiae loci, quantum ..; O II, 4.

philosophis: Gellium ... ipsis .. ‖ iis, al. ‖ (philosophis) magno opere auctorem fuisse, ut ..; L I, 53.

Pisidiae: eadem .. et Pisidiae causa fuit et huic nostrae Umbriae; D I, 94.

plebei: haec (conubia) .. ut ne plebei cum ‖ plebi et ‖ patribus essent; R II, 63.

poëtis: quo minus .. honoris erat poëtis; T I, 3.

praetori: ſ. alicui; L III, 10.

principio: principii ‖ principio ‖ .. nulla est origo; R VI, 27.

sacrilego: sacrilego poena est; L II, 40.

sapienti: nullum sapienti esse tempus, ... quin possit ..; T V, 73. quamquam sapientibus conscientia ipsa factorum egregiorum amplissimum virtutis est praemium; R VI, 8.

sapientiae: sapientiae .. quid futurum est? A II, 27.

senatori: »senatori, qui nec aderit, aut causa aut culpa esto«; L III, 11. huic (senatori) iussa tria sunt; L III, 40.

seni: iam sensus moriendi aliquis esse potest, isque ad exiguum tempus, praesertim seni; C 74.

solvendo: ne videatur non fuisse solvendo; O II, 79.

temeritati: ſ. irae.

temperantiae: nec .. libidine dominante temperantiae locum esse; C 41.

tribunis: »tribunis ... ius esto cum patribus agendi«; L III, 10.

viris: in quo (loco) omnia sunt magnis et praestantibus viris; R VI, 25. pro qua (libertate) magnanimis viris omnis debet esse contentio; O I, 68.

virgini: ſ. matri.

virtutibus: neque virtutibus neque amicitiis usquam locum esse; F II, 85.

Umbriae: f. Pisidiae.
voluptati: nihil esse ei (voluptati) loci; F II, 37. nulla potest esse ei (voluptati) cum honestate coniunctio; O III, 120.
urbibus: est .. maritimis urbibus etiam quaedam coruptela ac demutatio morum; R II, 7.
usui: quod usui possit esse; F III, 58. quae (bestiae) usui possunt esse; O II, 14.
utilitati: quod quantae fuerit utilitati, post videro; R II, 16.

VI. **mit doppeltem Dativ:** amictui: mihi amictui est Scythicum tegimen; T V, 90.
cordi: id .. eo mihi magis est cordi, quod ..; Lae 15.
curae: quod omnibus curae sunt, et maxumae quidem, quae post mortem futura sint; T I, 31. f. B. I, S. 592, b (3 St.).
dedecori: cui (gloriae) dedecori esse nefas ... iudicandum est; O I, 121.
dignitati: ut ... eis (parentibus, propinquis) honori sint et dignitati; Lae 70.
exemplo: nec ipsi sibi exemplo sunt, haec vis amicitiae ... quanta sit; Lae 80.
honori (5 St.) B. II, S. 183, b.
malo: potestne bonum cuiquam malo esse? P 7.
odio: cui Tubuli nomen odio non est? F V, 62.
opprobrio: opprobrio fuisse adulescentibus, si amatores non haberent; R IV, 3.
ornamento: quae (eloquentia) .. principibus maximo ornamento est; F IV, 61. id .. etiam rei publicae est ornamento; O II, 64.
saluti: omitto innumerabilis viros, quorum singuli saluti huic civitati fuerunt; R I, 1.
sepulchro: »natis sepulchro ipse est parens«; O I, 97.
studio: »quibus (Lacaenis virginibus) magis palaestra, Eurota ‖ Eurotas ‖, sol, pulvis, labor, militia ‖ militiae ‖ studio est quam fertilitas barbara«; T II, 36.
voluptati: haec .. ipsa mihi sunt voluptati, et erant illa Torquatis; F I, 25.
usui: ut usui civitati simus; R I, 33.

VII. **esco:** non est scriptum „SI INSANUS", sed „SI FURIOSUS ESCIT"; T III, 11. »at cui auro dentes vincti escunt ‖ iuncti essent ‖«; L II, 60. »ast quando duellum gravius, discordiae civium escunt«; L III, 9. »ast quando consules magisterve populi nec escunt ‖ erunt ‖;« L III, 9.

summa, Hauptsache, Inbegriff, Gesamtheit, Summe: I. consistit: cum in eo (decreto) summa consisteret; A II, 29.
constat: inter omnis omnium gentium summa constat; N II, 12.
crescunt: quarum .. artium summae crescere possunt, earum etiam contrariorum summa poterit augeri; F IV, 67.
est: quibus summa (bonorum) est in voluptate; F IV, 46. in homine .. summa omnis animi est et in animo rationis; F V, 38. cum penes unum est omnium summa rerum, regem illum unum vocamus .... cum autem est penes delectos ..; R I, 42. quos penes summam consilii voluit esse; R II, 50.
possunt: f. crescunt.
ohne Verb: in omnibus summa communis; F V, 26.
II, 1. adipiscor: ut is, qui eam (summam bonorum) adeptus sit, nihil praeterea desideret; F IV, 46.
augeo: f. I. crescunt.
cogo: ex hac infinita .. licentia haec summa cogitur, ut ..; R I, 67.
conficio: cum ... duo .. ii numeri ... circuitu naturali summam tibi fatalem confecerint; R VI, 12. tu .. soles, ... si aera singula probasti, summam, quae ex his confecta sit, non probare? fr V, 59.
edo: leges .. a me edentur non perfectae, ... sed ipsae summae rerum atque sententiae; L II, 18.
expleo: quid tale sit, ut expleat summam; F IV, 31.
facio: f. **facio,** III. summam (3 St.) B. II, S. 19, b.
probo: f. conficio.
refero: ad quos (fines) et bonorum et malorum summa referatur; A II, 129. quoniam .. omnis summa philosophiae ad beate vivendum refertur; F II, 86.
sustineo: summa ea fieret, quae non sustineretur; T IV, 40.
teneo: cum imperii summam rex teneret; R II, 50.
2. accedo ad: ad virtutis .. summam accedere nihil potest; F IV, 67.
detraho de: haec .. oratio de ipsa summa mali nihil detrahit; T III, 55.
insum in: omnia ... inesse debent in summa bonorum; F IV, 46.
pertineo ad: nisi (virtus) ea, quae sunt prima naturae, ut ad summam pertinentia tenebit; F IV, 41.
refero ad: nisi omnia, quae (virtus) leget quaeque reiciet, unam referentur ad summam; F IV, 40.
seiungo a: ea (prima naturae Stoici) seiungunt a finibus et summa bonorum; F IV, 43.
separo ex: equitum magno numero ex omni populi summa separato; R II, 39.
sum in: nec in summa .. ipsa .. varietas est ulla apud hos quidem; F V, 12.
III. sententiae de: sex .. hae sunt simplices de summa bonorum malorumque sententiae; F V, 21.
IV. ad: ad summam ea ... illi bona appellant; F IV, 60. ad summam ... communem totius generis hominum conciliationem ... servare debemus; O I, 149.

summatim, kurz: summatim .. haec erant de corpore animoque dicenda; F V, 36 (37).

summe, höchst, im höchsten Grade: I. moveo: ut ... in his rebus summe nostra sponte moveamur; F V, 46.
II. beatus: sapientes omnes summe beatos (esse); F IV, 55. sapienti, hoc est summe beato, commodius tamen esse, si ..; F IV, 56.
laudabilis: (ubi sint) res .. magnae et summe laudabiles virtute gestae; F V, 95.
miser: eos ... summe esse miseros; F IV, 21.

summ— f. **subm—**

sumo, nehmen, empfangen, auswählen, anlegen, annehmen, erwähnen, behaupten, sich herausnehmen, aufreiben: I. alqs: a Clitomacho sumam; A II, 98. quid opus erat te gradatim istuc pervenire? sumpsisses tuo iure; N I, 89.
II, 1. ut: quo modo .. sumis, ut ... sequatur ..? A II, 50.
2. acc. c. inf.: sin autem omnino nihil esse, quod percipi possit, a me sumpsero; A II, 68. hoc loco sumo ... Epicurum nosse; F II, 8. beatos esse deos sumpsisti. concedimus; N I, 89. tu .. sumebas nisi in hominis figura rationem inesse non posse; sumet alius nisi in terrestri; N I, 98. f. III. alqd; A II, 111. N III, 36. O III, 106.

III. **alqm**: ut ... Epicurum .. et Metrodorum non fore praeter suos quisquam in manus sumit; T II, 8. »rex .. Priamus ... curis sumptus suspirantibus exsacrificabat hostiis balantibus«; D I, 42. velim dari mihi .. iubeas indicem tragicorum, ut sumam, qui ‖ si qui ‖ forte mihi desunt; fr V, 48.

alqd: ea sumenda et quadam aestimatione diguanda docebat contraque contraria; A I, 36. quae essent sumenda, ex iis alia pluris esse aestimanda, alia minoris; A I, 37. quae .. sumunt, ut concludant id, quod volunt; A II, 41. iis, quae ad concludendum sumpta erunt, ita probatis, ut ..; A II, 44. cum haec duo pro congruentibus sumunt tam vehementer repugnantia; A II, 44. primum sumpseras, tamquam interesset; A II, 44. haec .., quae iam dicam, sunt sumpta de primo (libro); A II, 98. cum .. sumeretur unum, esse quaedam falsa visa, alterum, nihil ea differre a veris; A II, 111. ut ea ... ipsa propter se sumenda sint, contrariaque item reicienda; F III, 20. quod .. efficiebatur ex iis duobus, quae erant sumpta; F III, 27. quoniam .. non dubium est, quin in iis ... sit aliud sumendum, aliud reiciendum; F III, 59. tam insipientem quam sapientem sumpturum, quae secundum naturam sint, reiecturumque contraria; F III, 59. et haec ipsa et eorum virtutes per se esse sumendas; F IV, 19. (illa) sumenda potius quam expetenda; F IV, 20. ut alia sumamus, alia expetamus; F IV, 39. quae sumenda quaeque legenda aut optanda sunt; F IV, 46. vides .. te aut ea sumere ... aut ea; F IV, 52. quae Zeno aestimanda et sumenda et apta naturae esse dixit; F IV, 60. illa non dico me expetere, sed legere, nec optare, sed sumere; F IV, 72. hoc Terentius a philosophia sumptum cum ‖ [cum] ‖ tam commode dixerit; T III, 31. id sumunt pro concesso et probato; T V, 18. nos .. hoc sermone, quae priora duo sunt, sumamus; N II, 3. apparet, quod aliud a terra sumpsimus, aliud ab umore, aliud ab igni, aliud ab aëre eo; N II, 18. non (oportet) te ipsum, quod velis, sumere; N III, 21. quo modo .. hoc, quasi concedatur, sumitis, nihil esse animum nisi ignem? N III, 36. »a parco patre quod sumas, quanto dissipes libentius«! N III, 73. ea sumunt ad concludendum, quorum iis nihil conceditur; D II, 103. nec solum ea non sumitis ad concludendum, quae ab omnibus concedantur, sed ea sumitis, quibus concessis nihilo magis efficiatur, quod velitis. primum enim hoc sumitis: „si sunt di, benefici in homines sunt"; D II, 104. id sumere istos pro certo, quod dubium controversumque ‖ contravers. ‖ sit; D II, 104. videsne .., quae dubia sint, ea sumi pro certis atque concessis? D II, 106. cum bis sumpsit, quod voluit; D II, 107. quod multa intelleges etiam aliunde sumta meliora apud nos multo ‖ [multo] ‖ esse facta, quam ..; R II, 30. quom .. alia, quibus cohaererent homines, e mortali genere sumpserint; L I, 24. si hoc sibi sument, nullam esse fidem, quae infideli data sit; O III, 106. delectabatur (C. Duellius) cereo ‖ crebro ‖ funali et tibicine, quae sibi nullo exemplo privatus sumpserat; C 44. „a philosophis", inquit, „ista sumis". metuebam, ne „a lenonibus" diceres; P 23. ea cum tria (deus) sumpsisset, in unam speciem temperavit; Ti 22. ab iis secundum sumebat atque etiam tertium; Ti 42.

aream: princeps ille, quo nemo in scribendo praestantior fuit, aream sibi sumsit; R II, 21.

argumentum: is (Antiochus) curavit, ‖ ut, ‖ quod argumentum ex Dionysio ipse sumpsisset, ex eo ceteri sumerent; A II, 71. qua ex omni copia plurima et certissima argumenta sumuntur; F IV, 13.

arma: non (Pompeius) inparatus arma sumpsisset; T I, 86. eadem sunt arma sumenda; T II, 58. ut arma sumpsit; T IV, 49.

bona: dum corporis (bona) *et* externa iaceant humi et tantum modo, quia sumenda sint, appellentur bona; T V, 76. esse .. stultitiam ... ab iis porrigentibus et dantibus (bona) nolle sumere; N III, 84.

calceos: Scipio calceis et vestimentis sumptis e cubiculo est egressus; R I, 18.

commoda: quae illi (Stoici) commoda certe dicunt esse et sumenda et eligenda et praeposita; F V, 90.

constantiam: sic e physicis et fortitudo sumitur contra mortis timorem et constantia contra metum religionis et sedatio animi ... et moderatio; F I, 64.

discriptionem: cuius (caeli) omnem ornatum et descriptionem sumptam ab Eudoxo ... versibus Aratum extulisse; R I, 22.

doctrinam: ex eorum .. scriptis et institutis .. omnis doctrina liberalis, omnis historia, omnis sermo elegans sumi potest; F V, 7.

domiportam: ut (aegrotus) sumat »terrigenam, herbigradam, domiportam, sanguine cassam«; D II, 133.

exempla: ex hoc numero nobis exempla sumenda sunt; Lae 39.

famam: bonam famam ipsam propter se praepositam et sumendam esse dixerunt; F III, 57.

fortitudinem: ſ. constantiam. — herbigradam: ſ. domiportam. — historiam: ſ. doctrinam.

initium: quoniam ... tibi aliud dicendi initium sumendum est; L II, 1.

intervalla: sesquialteris .. intervallis et sesquitertiis et sesquioctavis sumptis ex his conligationibus in primis intervallis; Ti 28.

moderationem: ſ. constantiam.

navem: quoad .. perventum est eo, quo sumpta navis est; O III, 89.

otium: ille (Africanus) ... otium sibi sumebat aliquando; O III, 2.

partem: ſ. **pars**, II, 1. sumo (3 St.) S. 18, b.

perfugia: quae (perfugia) sumunt sibi ad excusationem, quo facilius otio perfruantur; R I, 9.

publica: qui honeste rem quaerunt ... operis dandis, publicis sumendis; P 46.

res: rebus sumptis adiungam ex iis sequendas esse alias, *alias* improbandas; A II, 95. cum res sumpseris non concessas; F IV, 50.

regem: ſ. alqm; D I, 42.

sapientiam: fortunam a deo petendam, a se ipso sumendam esse sapientiam; N III, 88.

sedationem: ſ. constantiam.

sermonem: ſ. doctrinam.

spatium: spatium sumamus ad cogitandum; F IV, 1.

studium: illud philosophiae studium mihi quidem ipse sumo .. ad vitae constantiam; A I, 7.

supplicium: cum, de quocumque volt, supplicium sumit multitudo; R III, 45.

tempus: sumendum tempus est non minus in animorum morbis quam in corporum; T III, 76. interpellare te ... nolo, sed sumemus tempus aliud; N III, 65. sume ad hanc rem tempus; L I, 6.

terrigenam: ſ. domiportam.

togam: ego .. a patre ita eram deductus ad Scaevolam sumpta virili toga, ut ..; Lae 1.

vestimenta: ſ. calceos.

vinum: eum aegrotum, qui iussus sit vinum sumere, meracius sumpturum; N III, 78.

virum: sumatur .. nobis quidam praestans vir optumis artibus; T V, 68.

virtutes: ſ. alqd; F IV, 19.

vitam: ea .. omni vita ... illam vitam ... magis expetendam non esse, sed magis sumendam; F IV, 20. sumpturum sapientem eam vitam potius; F IV, 30. nec (Metelli vitam) magis expetendam, sed magis sumendam; F V, 88.

sumptio, Voraussetzung: demus tibi istas duas sumptiones ⟨ea quae λήμματα appellant dialectici⟩; D II, 108.

sumptuosus, kostspielig, verschwenderisch: A. funera: posteaquam || postea cum || ... sumptuosa fieri funera et lamentabilia coepissent; L II, 64.

inlecebrae: habet etiam || iam || amoenitas ipsa vel sumptuosas vel desidiosas inlecebras multas cupiditatum; R II, 8.

respersio: »ne sumptuosa respersio, ne longae coronae nec acerrae« praetereantur; L II, 60.

B. venio ad: venio .. iam ad sumptuosos, relinquo istum quaestuosum; P 49.

sumptus (sumtus), Aufwand, Kosten: I. est: pro amplitudine honorum ... sane exiguus sumptus aedilitatis fuit; O II, 59.

II, 1. addo: cur eam (paupertatem) sumptu ad sacra addito deorum aditu arceamus? L II, 25.

detraho: ex meo tenui vectigali detractis sumptibus cupiditatis aliquid etiam redundabit; P 49.

extenuo: extenuatur .. magnificentia et sumptus epularum; T V, 97. extenuato .. sumptu tribus riciniis et tunicla || † vincla || purpurea et decem tibicinibus || [tribus ... tibicinibus] ||; L II, 59.

minuo: »bonos || nos, sos || leto datos divos habento; sumptum in ollos luctumque minuunto«; L II, 22. cetera in XII minuendi sumptus sunt lamentationisque funebris; L II, 59. is .. (Demetrius) sumptum minuit non solum poena, sed etiam tempore; L II, 66.

praefinio: a quo (viro) item funerum sumptus praefinitur ex censibus a minis quinque usque ad minam; L II, 68.

removeo: s. **removeo** sumptum (3 St.) S. 379, b.

suppedito: quae (pecunia) perpetuos sumptus suppeditet, nec solum necessarios, sed etiam liberales; O II, 42.

suscipio: aut inimicitias aut laborem aut sumptus suscipere nolunt; O I, 28.

2. suppeto: ut cotidianis sumptibus copiae suppetant; T V, 89.

3. progredior ad: quos .. ad sumptus progressa iam ista res sit, in C. Figuli sepulchro vidisse *te* credo; L II, 62.

III. exiguus ad: illi ... non modo ad sumptum ille est fructus, sed etiam ad faenus exiguus; P 49.

IV. facultas: talium .. sumptuum facultatem fructum divitiarum putat; O II, 56.

modus: requiro || credo, Quinte ||, ut ceteri sumptus, sic etiam sepulchrorum modum || recte requiri ||; L II, 62.

V, 1. conciliare: quicumque epulis et conviviis et sumptibus existimationem || aestimationem || hominum sibi conciliant; R fr 8.

prodire: cavendum .. est, ... ne extra modum sumptu et magnificentia prodeas; O I, 140.

2. in: in his inmanibus iacturis infinitisque sumptibus nihil nos magnopere mirari; O II, 56.

suo, nähen: tegumenta (dico) corporum vel texta vel suta; N II, 150.

supellex, Gerät, Hausgerät: I. aestimo: cuius (philosophiae) antea supellectilem pluris aestimabam quam possessiones reliquarum; F V, 96.

amitto: neque ego umquam bona perdidisse dicam, si quis pecus aut supellectilem amiserit; P 8.

concupisco: illi ... supellectilem et vestem infinite concupiscenti; P 49.

habeo: ecquid scis || nescis || ... posse habere te reliquam supellectilem salvam? T II, 32.

paro: quid .. stultius quam ... amicos non parare, optumam et pulcherrimam vitae, ut ita dicam, supellectilem? Lae 55.

II. cogitatio: num ullam cogitationem habuisse videantur ii ... suppellectilis ad delicias; P 10.

super, über, auf, darüber: A. adsido: velle aliquem imprudentem super eam (aspidem) assidere; F II, 59.

statuo: super terrae tumulum noluit quicquam statui nisi collumellam ... aut mensam aut labellum; L II, 66.

B. capio: super || superiores || dicebant quicquid || qui quid || cepisset, adstringi; L II, 53.

dico: contra Epicurum satis superque dictum est; N II, 2.

sum: satis superque esse sibi suarum cuique rerum; Lae 45.

vivo: ut satis superque vixisse videamur; T I, 109.

volo: »nona super tremulo genetrix clangore volabat«; D II, 63.

supera s. **supra.**

superbe, übermütig: si habes, quod liqueat, neque respondes, superbe; A II, 94.

superbia, Übermut, Stolz: I, 1. fero: qui (Tarquinius) bellum gereret cum iis, qui eius non tulerant superbiam; T III, 27.

fugio: etiam in rebus prosperis ... superbiam || [superbiam] || magnopere, fastidium arrogantiamque fugiamus; O I, 90.

2. duco a: Socrates ... adhibuit .. liberam contumaciam a magnitudine animi ductam, non a superbia; T I, 71.

nascor ex: ex eorum fastidio et superbia nata esse commemorant; R I, 48.

II. plenus: divitiae, nomen, opes vacuae consilio ... dedecoris plenae sunt et insolentis superbiae; R I, 51.

III, 1. recordatio: civitas recordatione superbiae Tarquinii ... exulem .. regem ... esse iussit; R II, 46.

2. alqs: quamquam miror, illa superbia et inportunitate (Tarquinius) si quemquam amicum habere potuit; Lae 54.

IV. venire: tu non vides unius inportunitate et superbia Tarquinii nomen huic populo in odium venisse regium? R I, 62.

superbiloquentia, freche Rede: »ob scelera animique inpotentiam et superbiloquentiam«; T IV, 35.

superbus, übermütig, stolz: A. alqd: superbum id quidem est; T I, 17. ne superbum esset; R II, 39.

homines: ut ... alii (homines) libidinosi, alii iracundi aut crudeles aut superbi sint; Fa 8.

ius: non ius .. illud solum superbius populo et violentius videri necesse erat; L III, 17.

rex: his annis quadringentis Romae rex erat? et superbus quidem; R I, 58.

virtus: non .. est inhumana virtus neque inmunis neque superba; Lae 50.

B. aspernor, odi: quae (natio) superbos ... non aspernatur, non odit? L I, 32.

supercilium, Augenbraue: I. contractio, remissio: ex oculorum optutu, superciliorum aut remissione aut contractione ... iudicabimus ..; O I, 146.

II. obduci: superiora superciliis obducta sudorem a capite et fronte defluentem repellunt; N II, 143.

supero, reichlich vorhanden sein, überlegen sein, überwinden, besiegen, übertreffen: I. 1. unpersönlich: uter .. est divitior, cui deest an cui superat? P 49.

2. alqd: de .. eo, quod ipsis superat, (parvi) aliis gratificari volunt; F V, 42.

sidera: f. II. sidera.

II. alqm: nos ... longe multumque superamur a bestiis; F II, 111. doctrina Graecia nos et omni litterarum genere superabat; T I, 3. num eloquentia Platonem superare possumus? T I, 24. »ne me ‖ neve ‖ occidentem ‖ occidente ‖ matris superet caritas«; T II, 20. quo eius (P. Decii) facto superati sunt et deleti Latini; D I, 51. »quem nemo ferro potuit superare nec auro«; R III, 6. Philippum ... rebus gestis et gloria superatum a filio; O I, 90. magnum dedecus, ... eum non virtute, sed scelere superatum; O III, 86. a quo Caudino proelio Sp. Postumius, T. Veturius consules superati sunt; C 41.

consules: f. alqm; C 41.

familiaritates: summas familiaritates praediorum fructuosorum mercede superari; F II, 85.

inferiores: inferiores non dolere (debent) se a suis aut ingenio aut fortuna aut dignitate superari; Lae 71.

iniurias: varietates .. iniuriasque fortunae facile veterum philosophorum praeceptis instituta vita superabat; F IV, 17.

medietatem: earum (medietatum) alteram eadem parte praestantem extremis eademque superatam, alteram pari numero praestantem extremis parique superatam; Ti 23.

rationem: quae (somniorum ratio) ... videamus ne nostra superstitione et depravatione superetur; D II, 136.

regem: hic .. (Diogenes) disputare solebat, quanto regem Persarum vita fortunaque superaret; T V, 92.

regionem: quam regionem cum superavit animus; T I, 43.

scriptores: Sisenna ... omnes adhuc nostros scriptores ... facile superavit; L I, 7.

sidera: ea (sidera) celeritate vinci a tardioribus et, cum superabant, superari videbantur; Ti 30.

speciem: apud superiores utilitatis species falsa ab honestatis auctoritate superata est; O III, 109.

spem: qui (Scipio) summam spem civium ... continuo adulescens incredibili virtute superavit; Lae 11.

terram: cuius (solis) magnitudine multis partibus terra superatur; N II, 102.

varietates: f. iniurias.

superstes, überlebend: qui ... precabantur ..., ut sibi sui liberi superstites essent, superstitiosi sunt appellati; N II, 72.

superstitio, abergläubische Scheu, Aberglaube: I. accedit: accedit etiam mors, ... tum superstitio; F I, 60. accedit superstitio muliebris quaedam; T III, 72. si ad eam (terram) utendam ferroque subigendam superstitionis aliquid accesserit; L II, 45.

instat: instat .. (superstitio) et urget et, quo te cumque verteris, persequitur; D II, 149.

occupat, opprimit: f. II, 1. fundo.

persequitur, urget: f. instat.

II, 1. augeo: ‖ stipem prohibeo; nam auget superstitionem ‖; L fr 5.

fundo: superstitio fusa per gentis oppressit omnium fere animos atque hominum inbecillitatem occupavit; D II, 148.

gigno: quae res genuit ... superstitiones paene aniles; N II, 70.

habeo: ut ad rem gerendam non superstitionem habeas, sed rationem ducem; D II, 83.

puto: quam multi .. (sunt), qui (somnia) contemnant eamque superstitionem inbecilli animi atque anilis putent! D II, 125.

separo: non .. philosophi solum, verum etiam maiores nostri superstitionem a religione separaverunt; N II, 71.

tollo: horum .. sententiae omnium non modo superstitionem tollunt, ... sed etiam religionem; N I, 117. multum .. et nobismet ipsis et nostris profuturi videbamur, si eam (superstitionem) funditus sustulissemus. nec vero ... superstitione tollenda religio tollitur; D II, 148.

2. adiungo: his superstitionibus non dubitasti etiam omina adiungere; D II, 83.

3. levo: omnium .. rerum natura cognita levamur superstitione; F I, 63.

libero: si nihil aliud quaereremus, nisi ... ut superstitione liberaremur; N I, 45. superstitione ... facile est liberari; N I, 117.

4. insum in: in qua (superstitione) inest timor inanis deorum; N I, 117.

invenio ad: tota res est inventa fallaciis ... ad superstitionem; D II, 85.

III. plenus: anile sane et plenum superstitionis fati nomen ipsum; D II, 19.

IV. alqd: f. I. accedit; L II, 45.

ratio: nec illa infinita ratio superstitionis probabitur; N III, 52.

stirpes: ut religio propaganda etiam est, ... sic superstitionis stirpes omnes eligendae ‖ eiciendae ‖; D II, 149.

V. conferri: species istas hominum conlatas in deos aut consilio quodam sapientium ... aut superstitione; N I, 77.

conflictari: nec ... idcirco ... non eadem superstitione, qua ceterae gentes, conflictantur; L I, 32.

imbui: qua (superstitione) qui est imbutus; F I, 60. qua (divinatione) tanta inbueremur superstitione, ... ut ..; N I, 55.

implere: implet (stips) superstitione animos; L II, 40.

interpretari: utrum philosophia dignius, sagarum superstitione ista interpretari an explicatione naturae? D II, 129.

obligari: ne aut neglectis iis (auspiciis rebusque divinis) impia fraude aut susceptis anili superstitione obligemur; D I, 7.

refercire: qui (di) ... hominum .. vitam superstitione omni referserunt; N II, 63.

superari: quae (somniorum ratio) ... videamus ne nostra superstitione et depravatione superetur; D II, 136.

suscipi: partim horum errore susceptum esse, partim superstitione; D II, 83.

superstitiose, abergläubisch: dico: neque id dicitis superstitiose atque aniliter, sed physica constantique ratione; N III, 92. ex quo intellegitur, ut fatum sit non id, quod superstitiose, sed id, quod physice dicitur; D I, 126.

superstitiosus, weissagend, abergläubisch: A. alqs: erat (L. Thorius) ... ita non

superstitiosus, ut ..; F II, 63. nisi forte Diagoram aut Theodorum ... censes superstitiosos esse potuisse. ego ne Protagoram quidem; N I, 117. qui ... precabantur ..., ut sibi sui liberi superstites essent, superstitiosi sunt appellati; N II, 72.

alqd: quid mirum .., si in auspiciis et in omni divinatione imbecilli animi superstitiosa ista concipiant? D II, 81.

auguria: externa .. auguria, quae sunt non tam artificiosa quam superstitiosa, videamus; D II, 76.

hariolationes: »missa sum superstitiosis hariolationibus«; D I, 66.

miseria: s. sollicitudo.

philosophi: isti philosophi superstitiosi et paene fanatici quidvis malle videntur quam se non ineptos; D II, 118.

sententia: nimis superstitiosam de divinatione Stoicorum sententiam iudicabam; D II, 100.

sollicitudo: ne (Stoici) omnia cum superstitiosa sollicitudine et miseria crederent; D II, 86.

vates: (sunt ii) »superstitiosi vates inpudentesque harioli«; D I, 132.

vox: »unde superstitiosa primum saeva evasit vox fera || foras ||«; D II, 115.

B. in: ita factum est in superstitioso et religioso alterum vitii nomen, alterum laudis; N II, 72.

supersum, übrig sein, ausreichen, im Überfluß vorhanden sein: alqs: cum heri ipse dixeris te nobis etiam superfuturum; R III, 32. nec .. scientia iuris maioribus suis Q. Aelius Tubero defuit, doctrina etiam superfuit; fr III, 2.

alqd: ut aut absit aliquid aut supersit; D I, 118. II, 35. suapte natura, quod superest, et cylindrum volvi et versari turbinem; Fa 42. ut (patria) ... tantum .. nobis in nostrum privatum usum, quantum ipsi superesse posset, remitteret; R I, 8. tantum erat philosophiae loci, quantum superfuerat amicorum et rei publicae temporibus; O II, 4.

locus: s. alqd; O II, 4.

otium: superest .. nobis hoc, cuicuimodi est, otium; T III, 83.

supervacaneus, überflüssig, überzählig: alqd: in qua (discriptione corporis partium) nihil inane, nihil sine causa, nihil supervacaneum est; N I, 92. non modo in homine, sed etiam in arbore, quicquid supervacaneum sit aut usum non habeat, obstare; N I, 99. ut nihil eorum (membrorum) supervacaneum sit; N II, 121.

operae: conditiora facit haec supervacaneis etiam operis aucupium atque venatio; C 56.

superus, obere, hoch, mächtig, vorzüglich, überlegen, bejahrt, vorhergehend, früher, letzte: A. **superus:** I. di: ut (Scipio) ex tam alto dignitatis gradu ad superos videatur deos potius quam ad inferos pervenisse; Lae 12.

naturae: quae (terra) ... ipsa .. alatur vicissim a superis externisque naturis; N II, 83.

res: sunt ... homines ... quasi spectatores superarum rerum atque caelestium; N II, 140.

II, **a. masc.:** unde haec in terram nisi ab superis defluere potuerunt? N II, 79. quibus (ira, gratia) remotis nullos a superis impendere metus; N I, 45.

b. neutr.: 1. Subject: lunam, stellas, supera denique omnia stare censet; A II, 123. omnia supera esse meliora; N II, 17.

2. nach Verben: eiusdem .. (terrae) exspirationibus et aër alitur et aether et omnia supera; N II, 83. aut nihil superum aut obscure admodum cernimus; A fr 10. cogitantes .. supera atque caelestia haec nostra ... contemnimus; A II, 127. nihil .. habent haec duo genera proni et supera semper petunt; T I, 42. ut omnia supera infera, prima ultima media videremus; T I, 64. — quod omnis odor ad supera fertur; N II, 141. quae a medio in superum ... feruntur; N II, 84.

B. **superior:** I. bei Substantiven: alqs: nos non modo non vinci a Graecis verborum copia, sed esse in ea etiam superiores; F III, 5. quem ... tanta laetitia perfundi arbitramur, quanta aut superiorem Africanum Hannibale victo aut posteriorem Karthagine eversa? F V, 70. qui .. restiterunt, discedunt saepissime superiores; T II, 54. religione ... multo superiores (reperiemur); N II, 8. tertiae (Musae) ... isdem nominibus et eodem numero, quo proximae || proxime || superiores; N III, 54. multa etiam sunt a te ex historiis prolata somnia, matris Phalaridis, Cyri superioris; D II, 136. quod ... voluptatibus erant inferiores nec pecuniis ferme superiores; R II, 59. ut ... sint vi potius superiores quam iustitia pares; O I, 64. Philippum .., Macedonum regem, ... facilitate et humanitate video superiorem fuisse; O I, 90. ut, quanto superiores simus, tanto nos geramus summissius; O I, 90. superioris filius Africani; O I, 121. superiorem illum Dionysium; O II, 25. Q. .. Maximum fratrem, egregium virum omnino, sibi nequaquam parem, quod is anteibat aetate, tamquam superiorem (Scipio) colebat; Lae 69. ut .. ii, qui sunt in amicitiae coniunctionisque necessitudine superiores, exaequare se cum inferioribus debent, sic ..; Lae 71. ut ii, qui superiores sunt, summittere se debent in amicitia, sic quodam modo inferiores || se || extollere; Lae 72. multi .. Gnathonum similes cum sint loco, fortuna, fama superiores; Lae 94. summum (esse dico), quo nihil sit superius; T II, 44. inferiora reddit, quae sunt superiora; Ti 49.

aetas: honeste acta superior aetas fructus capit auctoritatis extremos; C 62. ut superiorum aetatum studia occidunt, sic occidunt etiam senectutis; C 76.

animantes: cuius (animantis) partes sint animantes superiores; Ti 12.

conclusio: cum probaveris eiusdem generis superiorem (conclusionem); A II, 96.

coniunctio: principatum dedit superiori (coniunctioni); Ti 25.

consulatus: cum (Appius Claudius) ... censor .. ante superiorem consulatum fuisset; C 16.

decorum: illud superius (decorum) sic fere definiri solet; O I, 96.

defectiones: ut ex hoc die ... superiores || superioris || solis defectiones reputatae sint usque ad illam, quae ..; R I, 25.

definitiones: quam (opinationem) in omnis definitiones superiores inclusimus; T IV, 15. superiores definitiones erant Sphaeri; T IV, 53.

dies: quod feceramus idem superioribus diebus; T IV, 7. utrum aliquid actum superioribus diebus an nihil arbitremur; T V, 15. nisi superioribus diebus essent explicata; T V, 42. superiorum dierum disputationibus; T V, 76.

disputationes: superioribus .. disputationibus effectum est ..; T V, 17. parumne cognitum est superioribus nostris disputationibus? T V, 48.

divisio: ea pertinere ad superiorem divisionem; A II, 99.

eventus: qui eventus humanos superiores quam suos animos esse ducunt; T IV, 61.

exactio: si ... ea .. pecunia non minor esset facta cum superiore exactione, quam ..; L II, 51.

exta: ubi .. illae minae superiorum extorum? D II, 36.

frater: s. alqs; Lae 69.

genus: superioris generis huius modi sunt exempla; O I, 7. confugiendum est ad posterius (genus decertandi), si uti non licet superiore; O I, 34.

gymnasium: Lyceum ... (id enim superiori gymnasio nomen est); D I, 8.

liber: voluptatem ... concessuram arbitror convictam superiore libro dignitati; F III, 1. quoniam duobus superioribus (libris) de morte et de dolore dictum est; T III, 6. quadridui .. sermonem superioribus ad te perscriptum libris misimus; T V, 11. quae superiore libro scripta sunt; D II, 8. satis explicatum arbitror libro superiore; O II, 1. dictum est in libro superiore; O II, 43. ad quas ipsas consultationes || ex || superioribus libris satis multa praecepta sunt; O III, 33.

locus: velut superiore e loco contionandum est; T I, 117. idem nonne poterat deus hominibus disciplinam superiore e loco tradere? D II, 51.

motus: exsistere ... reliquos motus animi, comites superiorum; Ti 44.

nomen: in neutris habeat superius nomen; T IV, 28.

ora: ut ... superior *aëri*, aetheriis || superior aetheri, al. || ignibus altissima ora reddatur; N I, 103.

partes: ut illae (partes) superiores in medium locum mundi gravitate ferantur; T I, 40. non solum in hac parte honestatis, ... sed etiam in tribus superioribus; O I, 94.

permixtio: superioris .. permixtionis reliquias fundens aequabat; Ti 42.

rex: s. alqs; O I, 90.

sententiae: quae superiori sententiae conveniunt; F IV, 78. superiores tres (sententiae) erant, quae esse possent; F V, 20.

stellae: ea .. (stella) ... eundem lustrat orbem, quem duae superiores; N II, 53. quod idem faciunt stellae superiores; N II, 53.

temperatio: deinde (deus) ad temperationem superiorem revertit; Ti 42.

tempus: superiorum temporum Fortuna rei publicae causam sustineat; A ep 2. quorum superiore tempore vera fuerit instantia; Fa 27.

vicinus: duo se habere vicinos, superiorem equitem Romanum, inferiorem libertinum; L III, 30.

vir: s. alqs; Lae 69.

vita: memoriam, ... quam quidem Plato recordationem esse volt vitae superioris; T I, 57. omnem fructum vitae superioris perdidissent; D II, 24. quale cuiusque studium in superiore vita fuit; C 26. nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum luendarum causa natos esse; fr V, 95.

II. **allein: a. masc.:** 1. Subject: cum .. superiores non omnem virtutem in ratione esse dicerent; A I, 38. cuius generis Xenocrates et superiores etiam animum esse dixerant; A I, 39. nemo umquam superiorum non modo expresserat, sed ne dixerat quidem posse hominem nihil opinari; A II, 77. cum .. superiores, e quibus planissime Polemo, secundum naturam vivere summum bonum esse dixissent; F IV, 14. super || superiores || dicebant quicquid || qui quid || cepisset, adstringi; L II, 53. exprimit: s. dicit; A II, 77. ex qua (natura) superiores sensus et mentem effici rebantur; A I, 39. cum superiores alii fuissent in disputationibus perpoliti, quorum res gestae nullae invenirentur, alii ..; R I, 13. e quibus locis ... argumenta depromerentur, vestri ne suspicati quidem sunt, superiores autem artificio et via tradiderunt; F IV, 10. num .. dubium est, quin ... verbis illi (superiores) commodius utantur? F IV, 58. ohne Verb: omnes magni, etiam superiores, qui fruges ... invenerunt; T I, 62. ut superiores; A I, 38. L I, 17.

2. nach Verben: Zenoni ... emendanti superiores immutatione verborum; A II, 16. illos .. id fugerat superiores; F IV, 63. ut omittamus superiores || superioris ||; D II, 22. omnes .. P. Lentulus me consule vicit superiores; O II, 57. qui omnes superiores, quibus honore par esset, scientia facile vicisset; O II, 65. — quae a superioribus acceperant; A I, 34. cur (Zeno) et ab eo ipso (Polemone) et a superioribus dissideret; F IV, 3. ab ultimo repetam superiorum; N I, 25.

3. nach Adjectiv: par: s. 2. vinco; O II, 65.

4. nach Substantiven: quam ob rem (Zeno) a superiorum auctoritate discederet; F IV, 44. non modo opinionem vicit omnium ..., sed etiam gloriam superiorum; A II, 1. adhibita memoria ... et monumentis superiorum; D I, 127. videamus .. sententias eorum (superiorum); F IV, 58. — in his fere commutatio constitit omnis dissensioque Zenonis a superioribus; A I, 42.

5. Umstand: cum ... quaerebas, quis aut hoc miserior aut superiore illo beatior; F II, 63. — si in re ipsa nihil peccatur a superioribus; F IV, 58. apud superiores utilitatis species falsa ab honestatis auctoritate superata est; O III, 109.

b. neutr.: 1. Subject: multo .. nos (honesta actio) ad se expetendam magis hortatur quam superiora omnia; F III, 22. superiora superciliis obducta sudorem a capite et fronte defluentem repellunt; N II, 143. cum certe superiora firma ac vera sint; F III, 48. ohne Verb: s. 2. pono.

2. nach Verben: ipsa natura superiora adpetente; T I, 40. animus ... superiora capessat necesse est; T I, 42. ratio conexi, cum concesseris superius, cogit inferius concedere; A II, 96. superius illud ea re a se esse concessum; A II, 111. tibi ... illud .. superius ... defendere necesse erit; A II, 119. nec .. (M. Regulus) sua illa superiora tam magna neque tam praeclara ducebat quam illum ultimum casum; F II, 65. priori posterius, posteriori superius non iungitur; A II, 44. ea laudabilia, illa autem superiora naturalia nominantur; F IV, 58. obduco: s. 1. repellunt. illa .. superiora caduca et incerta, posita non tam in consiliis nostris quam in fortunae temeritate; Lae 20. ne illa quidem superiora, unde haec manant, probanda sunt; N III, 49. repete superiora; N III, 74. superiora repetentem regredi infinite licet; Fa 35. quid, quod eadem illa ars ... tollit ad extremum superiora? A II, 95. — quid sequitur, quod non respondeat superiori? F III, 74. — duorum ... contra superius dici solet non omne bonum esse laudabile; F III, 27. altera est nexa cum superiore; fr V, 52.

3. nach Adjectiven: inaestimabile (esse dicunt), quod sit superiori contrarium; F III, 20. hoc sic expositum dissimile est superiori; F IV, 15.

C. **supremus:** deus: animal hoc providum ... praeclara quadam condicione generatum esse a supremo deo; L I, 22.

dies: cum ageremus, inquit, vitae beatum et eundem supremum diem; F II, 96. supremo vitae die; T I, 71. C 78. si supremus ille dies ... commutationem adfert loci; T I, 117. quod inglorius sit ... ad supremum diem perventurus; T III, 57.

fatum: »(cluet) doctus Prometheus poenas .. Iovi fato expendisse supremo«; T II, 23.

lex: hominum vita iussis supremae legis obtemperat; L III, 3. »ollis salus populi suprema lex esto«; L III, 8.

regio: animus a medio profectus extremitatem caeli a suprema regione rotundo || rutundo || ambitu circumiecit; Ti 26.

spatium: »fortis equus, spatio qui saepe supremo vicit Olympia«; C 14.
supplicium: »incestum pontifices supremo supplicio sanciunto«; L II, 22.
tempus: da .. summum || supremum || tempus; C 69.

D. **summus:** I. **bei Substantiven:** alqs: quem (Cratippum) ego parem summis Peripateticis iudico; D I, 5. »quod fore paratum est, id summum exsuperat Iovem«; D II, 25. grates .. tibi ago, summe Sol; R VI, 9. lex vera ... ratio est recta summi Iovis; L II, 10.

alqd: in quo (inani) nihil nec summum nec infimum .. sit; F I, 17. summa erunt illa: valetudo, vacuitas doloris ..; F IV, 35. in omni .. animante est summum aliquid atque optimum; F IV, 37. non .. satis intellego, quid summum dicas esse .... „summum, quo nihil sit superius“; T II, 44. ut sciam, quid summum dicat in dolore; T II, 45. illa prima et summa habemus; O III, 101. quoniam solitaria non posset virtus ad ea, quae summa sunt, pervenire; Lae 83.

adrogantia: id .. putare quemquam hominem ... summae adrogantiae censet esse; N III, 26.
aequalitas: ut ... cetera in summa aequalitate ponerent; L I, 38.
aequitas: qui (x viri) cum x tabulas summa legum || [legum] || aequitate prudentiaque conscripsissent; R II, 61.
amnis: »mento summam amnem || aquam || attingens« ... Tantalus; T I, 10.
amoenitas: amoenitate summa perfructus est; fr V, 77.
amor: in amore summo summaque inopia; N III, 72. quod summi puerorum amores saepe ... ponerentur || deponerentur ||; Lae 33.
angulus: eius (trianguli) .. summo angulo aër ... adversus pellitur; N II, 125.
aqua: qui ad summam aquam iam appropinquent; F IV, 64. s. amnis.
ardor: num putamus haec fieri sine summo cupiditatis ardore potuisse? T IV, 44.
astrologi: Anchialum et Cassandrum, summos astrologos illius aetatis; D II, 88.
auctoritas: quorum summa est auctoritas apud doctissimos homines et gloria; R I, 12. omnia summa cum auctoritate a principibus ... tenebantur; R II, 56. cum summa esset auctoritas in senatu; R II, 61. quae (res) ... nunc ab uno summa auctoritate et scientia sustinetur; L I, 17. propter summam et doctoris auctoritatem et urbis; O I, 1. Pythagoram et Periclem summam auctoritatem consecutos sine ulla hilaritate; O I, 108. summa .. auctoritate philosophi ... distinguunt; O II, 10. re magis quam summa || quam || auctoritate causa illa defensa est; Lae 96.
augur: (Ti. Gracchus) .. summus augur; D I, 36.
beneficia: aliquem summis populi beneficiis usum; P 38.
benignitas: erat in eo ... summa in omnis civis ... benignitas; R II, 35.
bonum: s. **bonus,** B, **b** (145 St.) B. I, S. 352—361.
caput: »huic (Andromedae) Equus ille ... summum contingit caput alvo«; N II, 111.
caritas: in Rhodiorum ... summa .. annonae caritate; O III, 50.
celeritas: quae (terra) cum circum axem se summa celeritate convertat; A II, 123.
civis: Q. Metellum, ... summum virum et civem; O III, 79.
columna: (Hannibalem) eam (buculam) in summa columna conlocavisse; D I, 48.

comitas: erat in eo praeterea summa comitas; R II, 35.
concordia: sic ille cum undequadraginta annos summa in pace concordiaque regnavisset; R II, 27.
coniunctio: quod ei (aëri) similitudo est aetheris et cum eo summa coniunctio; N II, 66.
consensio: quocum (Scipione) ... fuit ... studiorum, sententiarum summa consensio; Lae 15.
conservatio: cum summa salute et conservatione rerum omnium; N II, 97.
consilium: nec .. somnia graviora ... a summo consilio neglecta sunt; D I, 4. non summum consilium maiores nostri appellassent senatum; C 19.
constantia: ob eam (amicitiam) summa fide, constantia iustitiaque servatam; Lae 25.
contentio: quod (bellum) Athenienses et Lacedaemonii summa inter se contentione gesserunt; R I, 25. quibus (contentionibus) summis uti solebas; L I, 11.
copia: Aristoteles, vir summo ingenio, scientia, copia; T I, 7. est .. earum rerum omnium in nostra urbe summa in publico copia; T V, 102. in summa copia; C 8.
cruciatus: huic (Epicuro) ... licebit ... tum dicere se beatum in summo cruciatu atque tormentis, cum ..? T V, 73. summo cruciatu suppliciοque Q. Varius ... periit; N III, 81.
cura: id .. (verum) summa cura studioque conquirimus; A II, 7.
cursus: summus ille caeli stellifer cursus; R VI, 18.
dementia: solum habere velle summa dementia est; T IV, 56.
deus: Zenoni ... aether videtur summus deus; A II, 126. quem (amorem) .. »deum qui non summum putet«; T IV, 68. qui (globus) reliquos omnes complectitur, summus ipse deus; R VI, 17.
dignitas: cum summa tua dignitate; F IV, 61.
diligentia: quae (diligentia) summa esset in eis, qui ..; T IV, 46.
discrimen: Carneades ... rem in summum discrimen adduxit; F III, 41.
dissensio: est .. inter magnos homines summa dissensio; A II, 117. qua de re cum sit inter doctissimos summa dissensio; F I, 11. de .. his || iis || summa philosophorum dissensione certatur; N I, 2.
distractio: nulla est .. societas nobis cum tyrannis, et potius summa distractio est; O III, 32.
divus: »hunc (aethera) summum habeto divum«; N II, 65.
dolor: qui excrucietur || crucietur || summis doloribus; F II, 14. summus dolor plures dies manere non potest? F II, 93. compensabatur .. cum summis doloribus laetitia; F II, 97. cum summis doloribus conficiatur; F V, 80. cum premetur summis doloribus; T II, 16. si summus dolor est; T II, 44. bene plane magnus mihi quidem videtur (Philoctetae dolor), sed tamen non summus; T II, 44. longe .. abest (Philoctetae dolor) a summo dolore; T II, 44. ego summum dolorem („summum“ autem dico, etiamsi decem atomis est maior alius) non continuo esse dico brevem; T II, 45. haec (sunt) fomenta summorum dolorum; T II, 59. si (dolor) summus foret; T III, 38. cum Ptolomaeus || Ptolem. || ... summo cum dolore moreretur; D II, 135.
dominus: cum cognitum habeas, quod sit summi rectoris ac domini numen; F IV, 11.
eloquentia: summa .. eloquentia rem in .. discrimen adduxit; F III, 41.
error: voluptatem animi nimiam summum esse errorem; T IV, 35. in summo errore necesse est homines ... versari; N I, 2.

eruditio: summam eruditionem Graeci sitam censebant in nervorum vocumque cantibus; T I, 4

exspectatio: cum me in summam exspectationem adduxeris; T I, 39.

familiaritates: summas familiaritates praediorum fructuosorum mercede superari; F II, 85.

fides: eum ... esse summa probitate ac fide; R III, 27. f. constantia.

fortuna: Callisthenem incidisse in hominem summa potentia summaque fortuna; T III, 21.

genus: (ea duo genera) sint summa sane, modo ne sola; D I, 113. quod contigit M. Bruto summo genere nato; O II, 50.

gloria: apud ... homines ... summa cum gloria ... versatos; R I, 38. summa augur gloria Attus Navius; R II, 36. summa .. et perfecta gloria constat ex tribus his; O II, 31. f. auctoritas; R I, 12.

gratia: summa gratia; F II, 64. Sp. Cassium ... summa apud populum gratia florentem; R II, 60.

haruspex: Caesar cum a summo haruspice moneretur; D II, 52.

homines: summi ex Graecia sapientissimique homines; R I, 36.

honos: in summo apud illos (Graecos) honore geometria fuit; T I, 5. honori summo nuper nostro Miloni fuit; O II, 58. quod optime constituti iuris civilis summo semper in honore fuit cognitio; O II, 65.

imperator: quia summus imperator nuper fugit amisso exercitu; D I, 24. unde .. esset illa *laus* in summor*um* imperator*um* inci*sa* *monimentis*? R III, 24.

imperium: qui (Ap. Claudius) tum erat *cum* summo imperio; F II, 66. consules summum imperium statim deponere (maluerunt); N II, 11. hanc urbem sedem aliquando ... summo esse imperio praebituram; R II, 10. magnae .. res ... a .. viris summo imperio praeditis ... gerebantur; R II, 56. qui (x viri) .. summum imperium haberent; R II, 61. a summis imperiis et summis potestatibus ... concilia .. instituta; L II, 31.

impetus: ut (tauri) ... summa vi impetuque contendant; F III, 66.

improbitas: videturne (Atreus) summa inprobitate usus non sine summa esse ratione? N III, 69.

impudentia: in orationibus ... summa inpudentia ‖ † summam inpudentiam ‖; L I, 7.

inanitas: (optumus quisque) in summa inanitate versatur; T III, 3.

ingenia: nihilne tot saeculis summis ingeniis ... explicatum putamus? A II, 15. quae summis ingeniis ... philosophi Graeco sermone tractavissent; F I, 1. f. copia; T I, 7.

iniuria: ex quo illud „summum ius summa iniuria“ factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33.

inopia: nec .. in summa inopia levis esse senectus potest; C 8. f. amor; N III, 72.

inscitia: nihil .. putare esse praeter voluptatem ... summae mihi videtur inscitiae; F II, 34.

iucunditas: in quo (fructu amicitiarum posita est) ... summa iucunditas e cotidiano cultu; T V, 72.

ius: noster hic rector, ... summi iuris peritissimus; R V, 5. »militiae summum ius habento«; L III, 8. f. iniuria.

iustitia: si Massilienses ... summa iustitia reguntur; R I, 43. sine summa iustitia rem publicam geri nullo modo posse; R II, 70. quorum alter optimus vir, ... summa iustitia; R III, 27. f. constantia.

labor: quae pro salute gentium summo labore gessisset; F II, 119.

laus: quod ad summam laudem clarorum virorum pertineret; R III, 5. summa laude dignos (tulit civitas); R III, 7. Pompeium ... amplissimis summisque ecfero laudibus; L III, 22. summa laus senectutis est, quod ..; C 44.

levitas: haec ... plena sunt futtilitatis ‖ futil. ‖ summaeque levitatis; N II, 70.

lex: cuius (summi rectoris) ad naturam apta ratio vera illa et summa lex a philosophis dicitur; F IV, 11. fortitudo est .. adfectio animi legi summae in perpetiendis rebus obtemperans; T IV, 53. fortitudo est ... adfectio animi in patiendo ac perferendo summae legi parens sine timore; T IV, 53. constituendi .. iuris ab illa summa lege capiamus exordium; L I, 19. ut illa divina mens summa lex est; L II, 11.

locus: Alcibiadem summo loco natum; T III, 77. quarum (naturarum) suum quaeque locum habeat, ... alia infimum, alia summum, alia medium; N III, 34. neminem in summum locum nisi per populum venire; L III, 27.

malum: f. **malus**, B, **b** (37 St.) B. II, S. 516—520.

memoria: summa .. memoria (Philo) pronuntiabat plurimas Epicuri sententias; N I, 113.

munus: summum munus esse sapientis obsistere visis; F III, 31.

nobilitas: summa nobilitate illas sortis futuras; D II, 86.

observatio: [adeo summa erat observatio in bello movendo]; O I, 36.

officia: summorum officiorum in extremo spiritu conservatio; F II, 99.

opes: »ex opibus summis opis egens, Hector, tuae«; T III, 44.

ordo: ex summis et infimis et mediis ‖ et ‖ interiectis ordinibus ut sonis moderata ratione civitas ... concinit; R II, 69. invidia .. summus ordo caret; L III, 24.

otium: in summo otio; F III, 7. ut (sapiens) ... [quamvis] omnia ... summo otio secum ipse consideret; O I, 153.

pars: quem (aëra) complexa summa pars caeli; N II, 117.

paupertas: ut .. vel summa paupertas tolerabilis sit, ... sic ..; T V, 118.

pax: f. concordia.

periclum: »quod re in summa summum esse arbitror periclum, matres coinquinari regias«; N III, 68.

perversitas: in summa opinionum perversitate versamur; T III, 2.

philosophia: quamquam ea (epistula) cum summa eius (Epicuri) philosophia ‖ philosophiae, al. ‖ nullo modo congruebat; F II, 100.

philosophus: qui ... a summo philosopho non reprenderentur; F II, 21. philosophi summi nequedum tamen sapientiam consecuti nonne intellegunt ..? T III, 68. si summi philosophi (mecum faciunt); D I, 84. quas res a summo philosopho praeteritas arbitror; O II, 86. me ... impulit ... nobilitas .. summorum philosophorum; C 77.

placatio: sine summa placatione deorum inmortalium; N III, 5.

poena: cum metueret (rex) ipse poenam sceleris sui summam; R II, 45.

poëtae: quid ... summi poëtae de se ipsis .. carminibus edunt? T IV, 71.

potentia: f. fortuna.

potestas: in qua (civitate) populi potestas summa est; R I, 47. cum ipse potestatem summam haberet; R II, 61.

probitas: f. fides.

prudentia: vir magni ingenii summaque prudentia, L. Cotta; L III, 45. f. aequitas.

ratio: quae ... intellegi qualia sint sine summa ratione non possunt; N II, 115. si modo ... lex est ratio summa insita in ‖ [in] ‖ natura; L I, 18. quae vix summa ingenii *ratione comprehendantur* ‖ *comprehendat* ‖; L II, 16. ea .. est summa ratio et sapientia boni civis; O II, 83. f. improbitas.

rector: f. dominus.

regio: »quem (Persea) summa ab ‖ a ‖ regione aquilonis flamina pulsant«; N II, 112.

religio: quae .. a te scis ‖ scio ‖ ... summa cum religione esse servata; D I, 103.

res: »cum Danais inclinantibus summam rem perfecit«; T IV, 52. f. periculum.

res publica: »pulcherrume auguratum est rem Romanam publicam summam fore«; D I, 45. utinam ... isto animo ... in summa re publica nobiscum versari quam in municipali maluisses! L III, 36.

rex: temptarem etiam summi regis ... prudentiam; T I, 98.

salus: f. conservatio.

sapientia: quod summae sapientiae Pythagorae visum est; T I, 62. f. ratio; O II, 83.

saxa: »ipse summis saxis fixus asperis«; T I, 107.

scientia: f. auctoritas; L I, 17. copia; T I, 7.

senectus: quod sustinere quom vel summa senectus posse videatur; L I, 11. f. **ad,** IV, 2. senectutem (3 St.) B. I, S. 58, a.

sepulcrum: in summo sepulcro sphaeram esse positam; T V, 64.

siccitas: summam esse in eo (Masinissa) siccitatem corporis ‖ corp. s. ‖; C 34.

solitudo: quod ‖ cum ‖ .. nemo in summa solitudine vitam agere velit; F III, 65.

spes: qui (Scipio) summam spem civium ... superavit; Lae 11.

stella: cum summa (stella) Saturni refrigeret, media Martis incendat; N II, 119.

studium: quarum (litterarum) summum erat in utroque studium; F I, 14. erat in homine ... summum vel discendi studium vel docendi; R II, 1. eum (Servium) summo studio ... erudiit; R II, 37. f. cura.

stultitia: summam esse stultitiam frustra confici maerore; T III, 77.

supplicium: f. cruciatus; N III, 81.

temperantia: summam fuisse eius (Dionysii) in victu temperantiam; T V, 57.

tempus: da .. summum ‖ supremum ‖ tempus; C 69.

timor: cum ... Atheniensium .. animos summus timor occupavisset; R I, 25.

tormenta: f. cruciatus; T V, 73.

turpitudo: modo ne summa turpitudo sequatur; Lae 61.

veritas: tum nisi summa veritate (oraclum Delphis) in tanta gloria non fuisset; D I, 38.

vir: qua de re est .. inter summos viros maior dissensio? A II, 129. potius de dissensionibus tantis summorum virorum disseramus; A II, 147. quae (sunt eorum) ... consilia scripta ad summos viros! F IV, 6. etsi multa ... sunt ... indicia summorum virorum; F V, 4. si (ista studia) ad imitandos summos viros spectant; F V, 6. duci ... ad cupiditatem scientiae summorum virorum est putandum; F V, 49. summos viros desipere ... dicebas; N I, 94. ne (Cinna) tot summos viros interficeret; N III, 81. * uos sustentari unius optimi et summi viri diligentia; R I, 54. ex qua vita sic summi viri ornantur, ut ..; R III, 6. industria tueretur summi viri indolem; R V, 9. summos fuisse in civitate nostra viros; L I, 14. me ... Athenae ... delectant .. recordatione summorum virorum; L II, 4. habemus .. huius quoque auctoritatem de sepulchris summi viri; L II, 68. qualescumque summi civitatis viri fuerint; L III, 31. hic (Scaurus), summi et clarissimi viri filius; O I, 138. L. Luculli, summi viri, virtutem; O I, 140. cum ... socios .. tuendae rei publicae, summos viros, amisissem; O II, 2. clades imperatorum, ut nuper summi et singularis viri; O II, 20. ut non multum differat inter summos et mediocris viros; O II, 30. magnam laudem .. a summo viro ... consequebare; O II, 45. nostros Gracchos, Ti. Gracchi summi viri filios; O II, 80. a rege opulento vir summus facile impetravit, ut ..; O II, 82. quem (dolorem) acceperis .. summi viri ... morte; Lae 8. vita atque factis inlustrata sunt summorum virorum haec; P 10. qui (C. Marius) mihi secundis rebus unus ex fortunatis hominibus, adversis unus ex summis viris videbatur; P 16. f. civis.

virtus: Lysander Lacedaemonius, vir summae virtutis; C 59. quae sunt summarum virtutum; P 48.

vis: summa .. vis infinitatis ... est; N I, 50. summam vim esse dicebat in omnibus iis arbitriis, in quibus adderetur EX FIDE BONA; O III, 70. f. impetus.

vitia: aegrotationes ... animorum difficilius evelli posse putantur quam summa illa vitia; T IV, 32.

voluptas: illud ... non modo voluptatem esse, verum etiam summam voluptatem; F I, 38. omnis .. privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem; F I, 38. quod ais, cum dolore careamus, tum in summa voluptate nos esse; F II, 10. omnis .., qui sine dolore sint, in voluptate, et ea quidem summa, esse dico; F II, 17. cum esset praesertim, ut ais tu, summa voluptas nihil dolere; F II, 22. si non dolere voluptas sit summa; F II, 28. non proficiscitur animal illud modo natum a summa voluptate; F II, 31. qui (Aristippus) eam voluptatem non modo summam, sed solam etiam ducit; F II, 41. tum .. eam ipsam vis, ... tum aliam quandam summam voluptatem; F II, 75. in qua (aeternitate) quid est boni praeter summam voluptatem, et eam sempiternam? F II, 89. consequatur summas voluptates non modo parvo, sed per me nihilo, si potest; F II, 92. summam .. voluptatem *esse* ‖ esse vol. ‖ nihil dolere; T III, 47. summam voluptatem esse dolore carere; T III, 47. qui ... velit ita moveri suos sensus, ut moventur in summis voluptatibus; fr V, 81.

urbanitas: ut urbanitas summa appareat, doctrina mediocris; F I, 7.

usus: quae (centuria) ad summum usum urbis fabris tignariis est data; R II, 39.

utilitas: illud genus ... cupiditatis ad summam utilitatem esse dicunt a natura datum; T IV, 44. ex qua (disserendi ratione et scientia) .. summa utilitas existit ad res ponderandas; T V, 72. cum summa utilitate infirmorum; R III, 37. cum summa utilitate rei publicae; O II, 85. haec utilitas, et quidem summa, ... cum honestate pugnabit; O III, 117.

II. **allein: a. masc.:** 1. Subject: non solum ut summi virtute et animo praeessent ‖ praeesse ‖ inbecillioribus, sed ut hi etiam parere summis velint; R I, 51. cum .. par habetur honos summis et infimis, qui sint in omni populo necesse est, ipsa aequitas iniquissima est; R I, 53.

2. nach Verben: aequitate constituenda summos cum infimis pari iure retinebat; O III, 41. — habeo, pareo: f. 1.

3. nach Substantiv: quod summi cuiusque bonitas commune perfugium est omnium; O II, 63.

4. Präposition: is sermo, qui more maiorum a summo adhibetur in poculo; C 46.

b. neutr. (vgl. I. alqd): 1. absolut: quoniam .. id est vel summum vel ultimum vel extremum bonorum (quod Graeci τέλος nominant); F I, 42. non potest esse dubium, quin id sit summum atque extremum bonorum omnium; F I, 54. quid esset hoc, quod quaerimus, omnium rerum ... summum et ultimum; F V, 41.

2. nach Verben: quod (summum) cumulatur ex integritate corporis et ex mentis ratione perfecta; F V, 40. me ..., quod τέλος Graeci dicunt, id dicere tum extremum, tum ultimum, tum summum; F III, 26. ut ... extrema illa et summa, quae quaerimus, inter animalium genera distincta et dispertita sint; F V, 25. nomino: s. 1. F I, 42. id (summum bonorum) qui in una virtute ponunt; F I, 42. quaero: s. distinguo. 1. F V, 41. quid sequatur natura ut summum ex rebus expetendis; F I, 11. — si non longe absunt a summo; F III, 48. est .. virtus nihil aliud nisi perfecta et ad summum perducta natura; L I, 25. ut (extremum appetendorum) ad summum perveniret; F V, 40. oratorum .. laus ita ducta ab humili venit ad summum, ut ..; T II, 5.

3. nach Adjectiv: omnia infima summis paria fecit; L III, 19.

4. Präpositionen: lituus, id est incurvum et leviter a summo inflexum bacillum ‖ [id ... bacillum] ‖; D I, 30. deus .. illum (mundum) effecit ... a medio ad summum parem; Ti 20.

supinus, rückwärts: motus: si animal omne, ut vult, ita utitur motu sui corporis, prono, obliquo, supino; D I, 120.

ora: supina etiam ora cernuntur depulsione luminum; Ti 49.

suppeditatio, Überfluß: quae ergo vita? suppeditatio, inquis, bonorum nullo malorum interventu; N I, 111.

suppedito (subp.), ausreichen, vorhanden sein, darbieten, verschaffen: I. alqd: quae suppeditent ad cultum et ad victum; O I, 12.

innumerabilitas: innumerabilitas .. suppeditat atomorum; N I, 109.

II. alqd: quodsi omnia nobis ... quasi virgula divina, ut aiunt, suppeditarentur; O I, 158. cum omnia suppeditata sint a nobis; O III, 6.

abundantiam: deus ... suppeditans omnium rerum, quas natura desiderat, abundantiam et copiam; Lae 87.

cibos: quae .. terra fruges ferre et ut mater cibos suppeditare possit; L II, 67.

copias: quorum (navigiorum) cursibus subpeditantur omnes undique ad vitam copiae; N II, 152. quas .. copias his (proximis) et suppeditari aequius est et relinqui; O I, 44. s. abundantiam.

exempla: suppeditant .. et campus noster et studia venandi honesta exempla ludendi; O I, 104.

fabulas: qui (di) induti specie humana fabulas poëtis suppeditaverunt; N II, 63.

invitamenta: multa etiam ad luxuriam invitamenta perniciosa civitatibus subpeditantur mari; R II, 8.

locum, perfugium: ut (patria) ... tutum perfugium otio nostro suppeditaret et tranquillum ad quietem locum; R I, 8.

sumptus: quae (pecunia) perpetuos sumptus suppeditet; O II, 42.

viros: suppeditabit nobis Atticus noster e thesauris suis quos et quantos viros! F II, 67.

voluptatem: quocumque haec (voluptas) loco suppeditetur; T V, 108. prudentiam introducunt scientiam suppeditantem voluptates, depellentem dolores; O III, 118.

suppeto, ausreichen, reichlich vorhanden sein: alqd: si cui haec suppetunt; O II, 31. s. labor.

copiae: ut amori, ut ambitioni, ut cotidianis sumptibus copiae suppetant; T V, 89.

labor: »non potis ‖ potest ‖ ecfari tantum dictis, quantum factis suppetit laboris«; T II, 39.

pastus: nobis .. aut vix aut ne vix quidem (pastus) suppetunt multo labore quaerentibus; F II, 111.

regnum: »regnum suppetebat mi«; T III, 41.

res: etiamsi res forte non suppetit; O II, 32.

vita: si vita suppetet; F I, 11.

supplanto, ein Bein stellen: supplantare eum, quocum certet, ... nullo modo debet; O III, 42.

supplex, bittend, flehend: alqs: Socrates ... nec iudicibus supplex fuit; T I, 71. cum .. Alcibiades .. lacrimans .. Socrati supplex esset, ut sibi virtutem traderet; T III, 77.

supplicium, Strafe, Bestrafung, Marter, Hinrichtung: I. exstant: si in ea (domo, re publica) nec recte factis praemia extent ulla nec supplicia peccatis; N III, 85.

sunt: ex quo efficitur, ut nec laudationes iustae sint ... nec supplicia; Fa 40.

versantur: quod ... semper iis (improbis) ante oculos iudicia et supplicia versentur; R III, 26.

II, 1. effugio: etiamsi cetera supplicia, quae putantur, effugerit; R III, 33.

exquiro: neque .. tum (Regulus) ignorabat se ... ad exquisita supplicia proficisci; O III, 100.

puto: s. effugio.

recuso: ut eius (fidei) conservandae causa nullum supplicium recuset; A II, 23. cum ... reliquae .. virtutes ... nullum .. recusent nec supplicium nec dolorem; T V, 18.

sumo: cum de quocumque volt, supplicium sumit multitudo; R III, 45.

2. proficiscor ad: qui (M. Atilius) ad supplicium est profectus, ut fidem hosti datam conservaret; C 75. s. 1. exquiro.

sequor ad: sequetur ... vel ad supplicium beata vita virtutem; T V, 87.

redeo ad: (Regulus) ad supplicium redire maluit quam fidem hosti datam fallere; O I, 39.

III. dignus: nec .. non omni supplicio digni P. Claudius ‖ Clodius ‖ L. Iunius consules; D II, 71.

IV. genus: qui (Anaxarchus) ... nullum genus supplicii deprecatus est neque recusavit; T II, 52.

metus: quaenam sollicitudo vexaret impios sublato suppliciorum metu? L I, 40. si metus supplicii, non ipsa turpitudo deterret ab iniuriosa ... vita; L I, 40. quam multos divini supplicii metus a scelere revocarit; L II, 16.

satias: »quaenam umquam ob mortem Myrtili poenis luendis dabitur satias supplici«? N III, 90.

V, 1. adficere: quae (leges) supplicio inprobos adficiunt; L II, 13. simili nos affectos esse supplicio atque eos, qui ..; fr V, 95.

coërcere: plebem ... multae .. dictione ovium et bovum ‖ boum ‖ ..., non vi et suppliciis coërcebat; R II, 16.

commoveri: nemo .. parricidae aut proditoris supplicio misericordia commovetur; T IV, 18.

demoveri: ut (honestas) nullis nec suppliciis nec praemiis demoveri possit ex eo, quod rectum esse decreverit; F IV, 59.

perire: summo cruciatu supplicioque Q. Varius ... periit; N III, 81.

sancire: »incestum pontifices supremo supplicio sanciunto«; L II, 22.

vindicari: talis inproborum consensio ... supplicio omni vindicanda est; Lae 43.

2. causa: eas .. ipsas sollicitudines ... a dis immortalibus supplicii causa importari putant; F I, 51.

supplico, anflehen, anrufen: I. unpersönlich: precari ab indigno, supplicare; Lae 57.

II. alicui: ut ... non multum Graeciae supplicandum putarem; F V, 75. »ut ego illi || illis || supplicarem tanta blandiloquentia«? N III, 65. Cethego, homini non probatissimo, .. (illa cupiditas) coëgit eos ... munera mittere, ... supplicare; P 40.

homini: f. alicui; P 40.

suppono, unterlegen, unterschieben: ova: anitum ova gallinis saepe supponimus; N II, 124.

testamenta: ius esset ... testamenta falsa supponere; L I, 43. si testamenta amicorum *ne* expectas quidem atque ipse supponis; P 43.

supprimo, hemmen: tollere aegritudinem funditus aut sedare aut detrahere quam plurumum aut supprimere; T III, 75.

supra (supera: f. B. revolvo), oben, oberhalb, über, früher: A. Präposition: 1. exeo: si ... nec .. exissent umquam supra terram; N II, 95.

exsto: quod os supra terram non extaret; L II, 57.

lateo: nec .. supra terram, sed etiam in intumis eius tenebris plurimarum rerum latet utilitas; N II, 162.

puto: quae (ratio recta) supra hominem putanda est deoque tribuenda; N II, 34.

sum: etsi haec commemoratio vereor ne supra hominis fortunam esse videatur; L II, 41. supra lunam sunt aeterna omnia; R VI, 17. cum (mare) supra terram sit; N II, 116.

II. ambitus: deus ipse solem quasi lumen accendit ad secundum supra terram ambitum; Ti 31.

III. zum Satz: »a sole exoriente supra Maeotis paludes nemo est, qui« ..; T V, 49. supra terram; Ti 29.

B. Adverb: ostium .. adiunctum ... paulo supra, quam ad linguam stomachus adnectitur; N II, 136. deorum saepe praesentiae, quales s. commemoravi; N II, 166. quae s. dicta sunt; A I, 22. quae s. dixi; A I, 26. T III, 41. quae (genera) s. dixi; A I, 38. quas (res) s. dixi; F III, 30. 61. Ti 16. quas (voluptates) s. dixi; T III, 42. illud iam s. diximus; T IV, 67. Minerva prima, quam Apollinis matrem s. diximus, ... tertia illa, quam a || quam || Iove generatam s. diximus; N III, 59. quem ad modum s. dixi; O I, 82. quas (personas) s. dixi; O I, 115. ut s. dictum est; O I, 119. f. **dico,** I, 2, b, β. supra (16 St.) B. I, S. 677, a. satis est s. disputatum; O III, 120. ut s. docui; D II, 33. quae s. enumeravi; T V, 30. de quo feci s. mentionem; L III, 14. s. .. inpositum puteal accepimus; D I, 33. se interfectum in plaustrum ... esse coniectum et s. stercus iniectum; D I, 57. »Draco serpit subter superaque revolvens sese«; N II, 106. innumerabilis s. infra, dextra sinistra ... mundos esse? A II, 125. quae (partes) .. s. (sunt), contrahuntur; N II, 135. ohne Verb: etiam supra: „utinam ne esset mons ullus Pelius!“ Fa 35. quid supra? — iustissimus (rex erat); R I, 58.

surdaster, harthörig: erat surdaster M. Crassus; T V, 116.

surditas, Taubheit: in surditate .. quidnam est mali? T V, 116.

surdus, taub: A. alqs: hi in illorum et illi in horum sermone surdi, omnesque item || id, al. || nos in iis linguis, quas non intellegimus, ... surdi profecto sumus; T V, 116.

divinus: si (ille divinus) surdus sit, (num possit) varietates vocum aut modos noscere? D II, 9.

B. traduco: ut paulo ante caecos ad aurium traducebamus voluptatem, sic licet surdos ad oculorum; T V, 117.

surgo (subrigo: f. satelles), sich erheben, aufstehen: alqs: (M. Cato) surrexit statim; F III, 8. »surge et sepeli natum || tuum ||«; T I, 106. eum .. perterritum somnio surrexisse; D I, 57. quae cum essent dicta, surreximus; D II, 150. (Pomponius) surrexit e lectulo; O III, 112.

satelles: »hic Iovis altisoni subito pinnata satelles arboris e trunco ... subrigit«; D I, 106.

sursum, sursus, aufwärts: commeo: naturis his || iis || ... sursus deorsus, ultro citro commeantibus; N II, 84.

sum: nares ... recte sursum sunt; N II, 141.

Lücke: et sursum et deorsum, modo huc, modo illuc *; Ti 48.

sus, Schwein: I. habet: sus .. quid habet praeter escam? cui quidem, ne putesceret, animam ipsam pro sale datam dicit esse Chrysippus; N II, 160.

imprimit: sus rostro si humi A litteram impresserit, num propterea suspicari poteris Andromacham Ennii ab ea (sue) posse describi? D I, 23.

procreant: quae multiplices fetus procreant, ut sues, ut canes; N II, 128.

putescit: f. habet.

volunt: ne sui || sues || quidem id velint, non modo ipse; T I, 92.

ohne Verb: etsi non „sus Minervam“, ut aiunt; A I, 18.

II, 1. amitto: qui (Attus Navius) cum propter paupertatem sues puer pasceret, una ex iis amissa vovisse dicitur, si recuperasset, uvam se deo daturum; D I, 31.

invenio: sue inventa; D I, 31.

investigo: quo (lituo Attus Navius) ad investigandum suem regiones vineae terminavit; N II, 9.

iugulo: f. III. grunditus.

pasco: ut sues quasi caprae ex ramis glande pascantur; fr XII. f. amitto.

recupero: f. amitto. — 2. do: f. I. habet.

3. moneo de: a qua (Moneta) praeterquam de sue plena quid umquam moniti sumus? D II, 69.

nomino a: quasi (Hyades) a subus essent, non ab imbribus nominatae; N II, 111.

video in: in quibus (bestiis) non corporum solum, ut in suibus, sed etiam animorum aliqua ex parte motus quosdam videmus; F V, 38.

III. grunditus: ne stridorem quidem serrae (audiunt) ... aut grunditum, cum iugulatur, suis; T V, 116.

rostrum: habes et respersionem pigmentorum et rostrum suis; D II, 48.

IV, 1. fieri: ut sue plena procuratio fieret, vocem ab aede Iunonis ex arce extitisse; D I, 101.

2. a: f. I. imprimit.

in: ut non inscite illud dictum videatur in sue; F V, 38.

suscenseo, zürnen: I. alqs: cur mihi magis suscensetis ... quam eis, qui ..? A II, 123. ne nobis quidem suscenserent; A II, 146. possum ... huic suscensere dicenti non omnis bonos esse beatos? T V, 25.

II. alqd, quod: nec .. ego iis ... habeo quod suscenseam, nisi quod mihi nocere se crediderunt; T I, 99.

susceptio, Übernahme: I. absolut: ex quo laborum dolorumque susceptio multorum magnorumque recti honestique causa et earum rerum || appetitio ||, quae ..; A I, 23.

II. iudicari: ea, quae proficiscuntur a virtute, susceptione prima, non perfectione recta sunt iudicanda; F III, 32.

suscipio, aufnehmen, übernehmen, annehmen, auf sich nehmen, erdulden, sich unterziehen, anerkennen: I. **mit Ergänzung:** 1. ut: suscepit .. vita hominum consuetudoque communis, ut ... tollerent; N II, 62. nec .. hoc suscepi, ut tamquam magister persequerer omnia; R I, 38. vos suscipite, ut illa (genera) gignatis; Ti 41.

2. acc. c. inf.: qui (Stoici), quod tota in hac causa difficillimum est, suscipiant, posse animum manere; T I, 78.

II. **mit Object:** alqm: qui ad laudem et ad decus nati, suscepti, instituti sumus; F V, 63. simul atque editi in lucem et suscepti sumus; T III, 2. ut ille Cato ... in populi Romani civitatem susceptus est; L II, 5.

alqd: plura suscepi; F I, 2. non .. sentitis, quam multa vobis suscipienda sint; N I, 94. quorum nihil nec suscipi sine ratione nec effici potest; N III, 75. non necesse est fateri partim horum errore susceptum esse, partim superstitione, multa fallendo? D II, 83. quae si suscipiamus; D II, 84. siquidem id, quod suscepimus, perfecturi sumus; L I, 56. quibus illi (populi) adscitis susceptisque honeste beateque viverent; L II, 11. quae suscepta publice essent; L II, 30. quod acerbitatis habet obiurgatio, ... ipsius id || [id] || causa, qui obiurgetur, esse susceptum; O I, 137. haec .. (sapiens) non suscipiet rei publicae causa, ne res publica quidem pro se suscipi volet; O I, 159. cum ... omnia .. alter pro altero suscipiet; Lae 82. nemo umquam animo aut spe maiora suscipiet, qui .. non ..; Lae 102. s. iniquitatem. I, 1. R I, 38.

acerbitatem: s. alqd; O I, 137. — actionem: s. **actio,** II, 1. suscipio (3 St.) B. I, S. 34, b.

aegritudinem: s. **aegritudo,** II, 1. suscipio (9 St.) B. I, S. 96, a.

aes: qui ... aes alienum suscipiunt amicorum; O II, 56 (55).

avaritiam: s. facinus; N III, 71.

auctoritatem: qui primi Platonis rationem auctoritatemque susceperant; A I, 34.

auspicia: ne ... iis (auspiciis rebusque divinis) ... susceptis anili superstitione obligemur; D I, 7.

bellum: in quo (bello) et suscipiendo et gerendo et deponendo ius ut plurimum valeret et fides, ... sanximus; L II, 34. s. **bellum,** II, 1. suscipio (7 St.) B. I, S. 332, a.

casum: quem (casum) propter fidem constantiamque susceperat; F II, 65.

causam: nec in hac dissensione suscepi populi causam, sed bonorum; R IV, 8. suscepit causam; O III, 110.

celeritates: ne ... in festinationibus suscipiamus nimias celeritates; O I, 131.

consilium: s. **consilium,** II, 1. suscipio (3 St.) B. I, S. 505, b.

consuetudinem: hanc Academicorum contra propositum disputandi consuetudinem .. te suscepisse; Fa 4.

cultum: quom animus ... cultum .. deorum et puram religionem susceperit; L I, 60.

curam: ut neve maior neve minor cura et opera suscipiatur, quam causa postulet; O I, 141.

disputationem: quod his libris erat instituta et suscepta mihi de re publica disputatio; R I, 12.

dolorem: s. **dolor,** II, 1. suscipio (6 St.) B. I, S. 761, a.

exercitationem: quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut ..? F I, 32.

facinus: quae .. libido, quae avaritia, quod facinus .. suscipitur nisi consilio capto? N III, 71. nullum .. scelus, nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis inpelleret; C 40.

genus: si semel .. suscipimus genus hoc argumenti; N I, 98. alterum dubitari non potest, quin a Panaetio (hoc genus) susceptum sit, sed relictum; O III, 9.

inimicitias: aut inimicitias aut laborem aut sumptus suscipere nolunt; O I, 28. cavendum erit, ne ... inimicitiae susceptae videantur; Lae 77.

iniquitatem: hereditatis spes quid iniquitatis in serviendo non suscipit? P 39.

institutionem: quae [a] || quae || ratione suscipitur de aliqua re institutio; O I, 7.

iter: nescis ... meum illud iter ob praeclarissimas res a me gestas esse susceptum? P 30.

laborem: s. **labor,** II, 1. suscipio (9 St.) B. II, S. 428, a. — libidinem: s. facinus; N III, 71.

miseriam: si .. ne futurum quidem (malum) sit, frustra suscipi miseriam voluntariam; T III, 32.

modum: qui (modus) est susceptus ex praesensione rerum futurarum; N III, 16.

molestiam: s. **molestia,** II, 1. suscipio (3 St.) B. II, S. 575, a.

morbos: ea re .. (animi morbos) suscipi, quod ita rectum esse videatur; T IV, 83.

onus: suscepisti onus praeterea grave et Athenarum et Cratippi; O III, 6.

operam: praeclare et ab illis positam et a nobis susceptam operam philosophandi; T V, 2. s. curam.

orationem: omnis oratio contra Academiam suscipitur a nobis, ut ..; A II, 18. mihi .. haec oratio suscepta non de te est, sed de genere toto; O II, 45.

partem: is partem suscipit vitiorum; T IV, 42. quod negant sapientem suscepturum ullam rei publicae partem, extra quam si eum tempus et necessitas coëgerit; R I, 10.

patrocinium: s. **patrocinium,** II, 1. suscipio (4 St.) S. 33, a. — perturbationem: s. **perturbatio,** I, 1. est; A I, 39. T IV, 65. 76. versantur (S. 68).

philosophiam: ita necesse fuit ... susceptae philosophiae nomen amittere; N I, 66.

rationem: quam rationem quoniam susciperent; A II, 29. s. auctoritatem.

religionem: s. **religio,** II, 1. suscipio (3 St.) S. 371, a. — rem: s. **res,** II, 1. suscipio (6 St.) S. 394, b.

scelera: ob aliqua scelera suscepta in vita superiore; fr V, 95. s. facinus; C 40.

sententiam: quam (sententiam) in hac disputatione suscepimus; T V, 28.

sermonem: quem (sermonem) ... suscipiam; L I, 13.

sumptus: s. inimicitias; O I, 28.

vigilias: qui ... prope contra naturam vigilias suscipere soleamus; F V, 54.

vitam: cum suscepta semel est beata vita; F II, 87.

voluntatem: ut dignum est tua erga me et philosophiam voluntate ab adulescentulo suscepta; F II, 96.

vota: iidem etiam vota suscipi dicitis oportere; N III, 93.

suscito, erwecken, ermuntern, erregen: alqm: eriget ipse se, suscitabit, instruet, armabit; T II, 51. Miltiadis tropaeis se e somno suscitari; T IV, 44.
sententias: ut apud Ennium est, »qui sui quaestus causa fictas suscitant sententias«; D I, 88.
vertices: »moles ... vertices vi suscitat«; N II, 89.

suspectus, verdächtig: alqs: quo .. quis versutior et callidior, hoc invisior et suspectior est ‖ suspectior ‖; O II, 34. cum is (Hippolytus) patri suspectus esset de noverca; O III, 94.
alqd: in qua (tyrannorum vita) ... omnia semper suspecta atque sollicita; Lae 52.
medicina: cur ... animi .. medicina ... pluribus etiam suspecta et invisa (sit); T III, 1.
nomen: invidiosum nomen est, infame, suspectum; F II, 12.
philosophia: philosophia ... multitudinem consulto ipsa fugiens eique ipsi et suspecta et invisa; T II, 4.

suspendo, suspensus, aufhängen, part. schwebend, ungewiß, unruhig: alqd: cui viro .. ex se ipso apta sunt omnia nec suspensa aliorum .. bono casu ... pendere ex alterius eventis ‖ [ex alterius eventis] ‖ ... coguntur; T V, 36.
balneola: primus balneola suspendit; fr V, 76.
curam: »mater, ... tu, quae curam somno suspensam levas«; T I, 106.
currus: qui (equi Neptunii) „per undas currus suspensos rapuisse" dicuntur; T II, 67.

suspicio, aufblicken, erblicken, verehren, bewundern: I. alqs: illi ... cum ita imperavit is, qui auspicatur: DICITO *SI* SILENTIUM ESSE VIDEBITUR, nec suspicit nec circumspicit; D II, 72. quae (res) prima inpulit etiam, ut suspiceremus in caelum; R III, 3.
senex: aliquanto .. post (senex) suspexit ad caelum; R VI, 9.
II. alqm: qui (pisces) neque videntur a nobis ... neque ipsi nos suspicere possunt; A II, 81.
alqd: haec ille intuens atque suspiciens; T V, 71. nihil .. altum, nihil magnificum ac divinum suspicere possunt, qui ..; Lae 32.
astra: astra suspeximus; T I, 62.
caelum: cum caelum suspeximus; N II, 4. cum caelum suspexissemus; N III, 10.
naturam: eam (aeternam naturam) suspiciendam admirandamque hominum generi pulchritudo mundi ... cogit confiteri; D II, 148.
ornatum: ut mihi quidem numquam hunc admirabilem caeli ornatum ... suspexisse videantur; N II, 94.
palatum: „caeli palatum", ut ait Ennius, (Epicurus) non suspexit; N II, 49.
viros: eos viros suspiciunt maxumisque ecferunt laudibus; O II, 36.
virtutem: si cuius virtutem suspiciunt; O II, 21.

suspicio, Verdacht, Ahnung, Vermutung: I. abest: ut inliberalitatis avaritiaeque absit suspicio; O II, 64.
cruciat: illa suspicio intolerabili dolore cruciat, si opinamur ..; T I, 111.
est: multas esse gentes sic inmanitate efferatas, ut apud eas nulla suspicio deorum sit; N I, 62. ut nulla sit in iis (hominibus) fraudis iniuriaeque suspicio; O II, 33. apud Homerum ... talis de Ulixe nulla suspicio est; O III, 97.
insequitur: plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo ..; F I, 50.
ohne Verb: »iniuriae, suspiciones, inimicitiae, indutiae, bellum, pax rursum«! T IV, 76.
II. moveo: posteaquam ... suspicionem populi sensit moveri; R II, 53.
pello: ut avaritiae pellatur etiam minima suspicio; O II, 75.
relinquo: quin tantus interitus in morte sit, ut ne minima quidem suspicio sensus relinquatur; T I, 88.
vito: vitanda .. suspicio est avaritiae; O II, 58.
III. causae: multae .. causae suspicionum offensionumque dantur; Lae 88.
IV, 1. attingere: istam .. intellegentiam ... terrae non modo comprehendere animo, sed ne suspicione quidem possum attingere; N III, 64.
zum Satz: Conlatinum innocentem suspicione cognationis expulerunt; R II, 53.
2. propter: ab ea (coniuge) est .. ipsa propter pelicatus ‖ pael. ‖ suspicionem (Alexander Pheraeus) interfectus; O II, 25.

suspiciosus, argwöhnisch: non solum ab aliquo allatas criminationes repellere, sed ne ipsum quidem esse suspiciosum; Lae 65.

suspicor, argwöhnen, ahnen, vermuten, annehmen: I. alqs: alterum, ut suspicantur ‖ [ut susp.] ‖ obscurius (auctorem fuisse); A II, 13. tibi ... aliquid, ut ego suspicor, ex mea brevi responsione arripere cupienti; F III, 14. si nemo sciturus, nemo ne suspicaturus quidem sit; O III, 39.
II, 1. de: s. III. alqd; N I, 29. Lae 12.
2. indirecte Frage: quod bonum quale sit, omnino negat ‖ negat omnino ‖ Epicurus se sine voluptatibus sensum moventibus ne suspicari *quidem*; A I, 7. ut, quid praeterea sit bonum, neget se posse ne suspicari quidem; F II, 30. e quibus locis ... argumenta depromerentur, vestri ne suspicati quidem sunt; F IV, 10. ut ... signis certioribus, quale sit id, de quo dubitaverat, incipit suspicari; N II, 90. nunc .. (philosophi) mihi videntur ne suspicari quidem, quanta sit admirabilitas; N II, 90. non difficile est, quae fieri certe videmus, ea qua ratione fiant, suspicari; D I, 118. quae vix coniectura qualia sint possumus suspicari; R I, 15.
2. accus. c. infin.: ut quisquam id fingi suspicetur; A II, 98. nisi forte, quae ... animose fiunt, iracunde fieri suspicamur; T IV, 51. quoniam suspicor te non tam de sapiente quam de te ipso quaerere; T IV, 58. qui ... suspicati essent aliquam excellentem esse ... naturam; N I, 100. tu quod opus ... egregium habes, ... ex quo esse deos suspicere? N I, 100. quibus exterriti homines vim quandam esse ... divinam suspicati sunt; N II, 14. quis est, qui ranunculos hoc videre suspicari possit? D I, 15. num propterea suspicari poteris Andromacham Ennii ab ea (sue) posse describi? D I, 23. ego .. possum ... suspicari ... bovis exile ... cor ... fuisse; D II, 37. ante ..., quam quisquam (hostem) venturum esse suspicari queat; R II, 6. erant ... eae magnitudines omnium (stellarum), quas esse numquam suspicati sumus; R VI, 16. terrae cultum segniorem suspicor fore; L II, 45. a se ... expectari aliquod suspicantur; O II, 69. qui cum illud (testamentum) factum esse suspicarentur; O III, 73. te suspicor eisdem rebus ... interdum gravius commoveri; C 1. ne suspicari quidem possumus quemquam horum ab amico quippiam contendisse, quod ..; Lae 39. — postremo aliquos futuros suspicor, qui me ad alias litteras vocent; F I, 1.
III. alqd: cum id nos ne suspicemur quidem; A II, 20. nec .. Protagoras ... quicquam videtur de natura deorum suspicari; N I, 29. qui (poëtae) haec ne suspicati quidem sint ‖ sunt ‖;

N I, 41. id omnino neminem umquam suspicaturum; O III, 75. quo de genere mortis difficile dictu est, quid homines suspicentur, videtis; Lae 12.
bonum: ne suspicari quidem se ullum bonum seiunctum ab illo Aristippeo genere voluptatis; F II, 20. ne suspicari quidem se quicquam bonum, nisi sensus quasi titillarentur voluptate; T III, 47.
figuram: in quo (orbe) neque figuram divinam neque sensum quisquam suspicari potest; N I, 28.
genus: se ... suspicari vestimenti aliquod genus funebris; L II, 59.
sensum: s. figuram.

suspirium, Seufzer: si quis est (amor) ... sine desiderio, sine cura, sine suspirio; T IV, 72.

suspiro, atmen, seufzen: alqs: tuae tibi occurrunt iniuriae, quae te suspirare libere ‖ suspirare ‖ non sinunt; P 18.
curae: »rex .. Priamus ... curis sumptus suspirantibus«; D I, 42.

sustento, aufrecht erhalten, unterstützen, unterhalten, erhalten, ernähren: alqm: cum (Romulus) esset silvestris beluae sustentatus uberibus; R II, 4.
animantes: idem (aër) ... sustentat animantes; N II, 101.
animum, astra: in quo (simili animus) ... aletur et sustentabitur isdem rebus, quibus astra sustentantur et aluntur; T I, 43.
momenta: quae (astra) ... forma ipsa figuraque sua momenta sustentant; N II, 117.
oves: quae (oves) .. neque ali neque sustentari ... potuissent; N II, 158.
rem publicam: quod ... iacentem (rem publicam) doctus vir Phalereus sustentasset Demetrius; R II, 2. maximas res publicas ab adulescentibus labefactatas, a senibus sustentatas et restitutas reperietis; C 20.
valetudinem: valetudo sustentatur notitia sui corporis et observatione, quae res ..; O II, 86.
virtutem: maxime .. suo decore (virtus) se ipsa sustentat; R III, 40.
vitam: tam natura putarem hominis vitam sustentari quam vitis; T I, 56.
Lücke: * uos sustentari unius optimi ... viri diligentia; R I, 54.

sustineo, stützen, unterstützen, aufrecht erhalten, zurückhalten, hemmen, aushalten, auf sich nehmen, tragen, unterhalten: alqm: sic me .. ante sustineo; A II, 94. cum Panaetius se .. ab adsensu sustineat; A II, 107. sustinuero Epicureos, tot meos familiares, tam bonos, tam inter se amantes viros; A II, 115. exspectabam omnino iam diu meque sustinebam, ne ... scriberem; A ep 1. cum Carneadem sustinere non possent; F III, 57. posse .. eum, qui se e Leucata praecipitaverit, sustinere se, cum velit; T IV, 41. Carbonem ... propter recentem poenam Tib. Gracchi sustinuimus; Lae 41.
alqd: quod ea sustinere vix poterat, quae contra Academicorum pertinaciam dicebantur; A II, 18. quae si potest (sapiens) singula consolando levare, universa quo modo sustinebit? F V, 84. quid, qui non modo ea futura timet, verum etiam fert sustinetque praesentia? T V, 16. hoc illud est, quod Theophrastus sustinere non potuit; T V, 24. a natura sustineri ea, quae gignantur ‖ gignuntur ‖ e terra; N II, 33. ille (ignis) corporeus ... omnia .. alit, auget, sustinet; N II, 41. eorum, quae gignuntur e terra, stirpes .. stabilitatem dant iis, quae sustinent; N II, 120. quod sustinere quom vel summa senectus posse videatur; L I, 11. quantum ille, quem ... adiuves, sustinere (possit); Lae 73. quid ille possit sustinere; Lae 73.
adsensionem: s. **adsensio,** II, 1. sustineo (4 St.) B. I, S. 83, a. — adsensum: s. **adsensus,** II, 1. sustineo (3 St.) B. I, S. 88, a.
animantes: animantes .. adspiratione aëris sustinentur; N II, 83.
animos: hi (animi) cum sustinentur membris et corpore ‖ [et corpore] ‖ et sensibus; D II, 139.
arbores: quae (arbores, herbae) quamquam sine sensu sunt, tamen a natura sustinentur; N II, 133.
bovem: Olympiae per stadium ingressus esse Milo dicitur, cum humeris ‖ umeris ‖ sustineret bovem; C 33.
caelum: nec .. Atlans sustinere caelum ... traderetur; T V, 8.
causam: superiorum temporum Fortuna rei publicae causam sustineat; A ep 2.
concursum: mihi .. magis videtur (Antiochus) non potuisse sustinere concursum omnium philosophorum; A II, 70.
coronas: quae (Victoriolae, paterae, coronae) simulacrorum porrectis manibus sustinebantur; N III, 84.
culpam: Cassiae legis culpam Scipio tuus sustinet; L III, 37.
cursum: est .. prudentis sustinere ut cursum, sic impetum benivolentiae; Lae 63.
decus, dignitatem: se ... debere .. eius (civitatis) dignitatem et decus sustinere; O I, 124.
equos: ego .. ut agitator callidus, prius quam ad finem veniam, equos sustinebo; A II, 94.
exspectationem: sustines .. non parvam expectationem imitandae industriae nostrae; O III, 6.
familiares: s. alqm; A II, 115.
herbas: s. arbores.
impetum: Athenienses cum Persarum impetum nullo modo possent sustinere; O III, 48. s. cursum.
ingressum: ei (mundo deus) ... nec pedes (adfixit) aut alia membra, quibus ingressum corporis sustineret; Ti 19.
labores: qui (labores) sint re publica defendenda sustinendi; R I, 4.
maria: quibus cavernis maria sustineantur; T V, 69.
munus: sustinendi muneris propter inbecillitatem difficultas minime cadit in maiestatem deorum; N II, 77. quae (munera) non possunt sine viribus sustineri; C 34.
onus: quae (senectus) plerisque senibus sic odiosa est, ut onus se Aetna gravius dicant sustinere; C 4.
ova: facile .. illa (ova) aqua .. sustinentur; N II, 129.
partes: omnes .. partes mundi ... calore fultae sustinentur; N II, 25. cum omnes mundi partes sustineantur calore; N II, 28.
pateras: s. coronas.
possessionem: quae (possessio) suis se viribus sustinet; P 49.
rem: »eloquere, res Argivum proelio ut se sustinet«; T II, 39. qua (vi) tantas res sustineant et gerant; N II, 77. quae (res) quondam a multis claris viris, nunc ab uno summa auctoritate ... sustinetur; L I, 17.
rem publicam: totam rem publicam sustinuit; R II, 46.
sapientem: sapientem in furore sustinere se ab omni adsensu; A II, 48. ipse sapiens sustinet se, in furore ‖ se in furore, ‖ ne adprobet falsa pro veris; A II, 53. cum (sapiens) se a respondendo,

ut aut adprobet quid aut improbet || [ut ... improbet] ||, sustineat; A II, 104.
summam: summa ea fieret, quae non sustineretur; T IV, 40.
terram: quae (terra) traiecto axi sustinetur; Ti 37.
Victoriolas: f. coronas.
viros: f. alqm; A II, 115.
vitia: quia (vitia) ... incitata .. semel proclivi labuntur sustinerique nullo modo possunt; T IV, 42.
volatus: idem (aër) ... volatus alitum sustinet; N II, 101.

susurrus, Flüstern: qui (Demosthenes) illo susurro delectari se dicebat aquam ferentis mulierculae ... insusurrantisque alteri: „hic est“ ..; T V, 103.

suus, sein, ihr, selbständig: A. **einfach:** I. **bei Substantiven:** alqs: is ... poterit .. semper .. esse in disputando suus; F IV, 10. hic (Diodorus) quoque suus est; F V, 14. credamus ... Panaetio a Platone suo dissentienti? T I, 79. Oileus ... cum audivisset de suo (Aiace); T III, 71. illa »flexanima ... in tumulis Teucrum commemorans suum«; D I, 80. est .. genus iniustae servitutis, cum ii sunt alterius, qui sui possunt esse; R III, 37. quom animus ... omnis .. natura coniunctos suos duxerit; L I, 60. ut vestri Attici ... et sui erant iidem et Attici; L II, 5.
alqd: nec .. (M. Regulus) sua illa superiora tam magna ... ducebat quam illum ultimum casum; F II, 65. sine qua (arte) scire nemo potest, quid sit suum, quid alienum; R I, 20.
acerbitas: apud quem evomat virus acerbitatis suae; Lae 87.
admonitiones: propriis .. et suis argumentis et admonitionibus tractanda quaeque res est, tanta praesertim; T V, 19.
adsecula: is (Caesar) cum .. Trocmorum || Trogmorum, al. || tetrarchian ... adseculae suo Pergameno nescio cui dedisset; D II, 79.
adsensus: qui nullam rem adsensu suo comprobet; A II, 108. summum munus esse ... assensus .. suos firme sustinere; F III, 31.
adventus: rem .. publicam adventu suo liberavit; O II, 81.
aedes: aedis suas detulit sub Veliam; R II, 53.
aequalis: f. condiscipulus.
aetas: in qua (perpetua peregrinatione) aetates suas philosophi nobilissimi consumpserunt; T V, 107. ipse .. aequalem aetatis suae memoriam deposcit; L I, 8.
agri: ut id, quod agri efferant sui, ... portare possint; R II, 9. ut ... Lacedaemonii suos omnes agros esse dictitarint, quos spiculo possent attingere; R III, 15. f. patrimonia.
amici: se beneficos in suos amicos visum iri; O I, 43.
amor: mundum totum se ad amorem suum sublevandum conversurum putat; T IV, 73.
angores: ne natura ... animos .. dederit ... separatim suis angoribus et molestiis implicatos; T V, 3.
animus: qui (maiores) .. iurare „ex sui animi sententia“ quemque voluerunt; A II, 146. is docuit similem animum suum eius esse, qui ea (astra) fabricatus esset in caelo; T I, 62. qui eventus humanos superiores quam suos animos esse ducunt; T IV, 61. † seu || ne || animum periclitentur sum || suum || vident; R III, fr 2. ut, illa qui habeant, ... deos ipsos in animis suis conlocatos putent; L II, 28. si qui voluerit animi sui complicatam notionem evolvere; O III, 76. cuius (alterius) animum (homo) ita cum suo misceat, ut ..; Lae 81. f. vita; R II, 69.

annus: incurret etiam in illum ° et || illum || memorabilem annum suum; L I, 8.
appetitus: quae (animalia) habent suos impetus et rerum appetitus; O II, 11.
arbitratus: licet .. haec || hoc || quivis arbitratu suo reprehendat; A II, 102. dum res maneant, verba fingant (docti) arbitratu suo; F V, 89. in qua (area) civitatem extrueret arbitratu suo; R II, 21.
arbitrium: Epicurei num desistunt de iisdem ... ad arbitrium suum scribere? F I, 6. sapientis est .. proprium ... omnia ad suum arbitrium referre; T V, 81. an tibicines ... suo, non multitudinis arbitrio cantus numerosque moderantur? T V, 104. si servitus sit .. oboedientia .. animi ... arbitrio carentis suo; P 35.
ardor: summa pars caeli ... suum retinet ardorem tenuem; N II, 117.
argumenta: f. admonitiones.
arma: imperii dignitatem suis armis esse defensam; D I, 27.
ars: num existimes ... Polyclitum, Zeuxim ad voluptatem artes suas derexisse; F II, 115. uterque .. illis ad artem suam utitur; R V, 5.
artificium: ne opifices quidem tueri sua artificia possent, nisi ..; F III, 4. hic (Aristoxenus) ab artificio suo non recessit; T I, 20.
asperitas: dolor in maximis malis ducitur quom sua asperitate, tum quod ..; L I, 31.
auctoritas: cum .. proprium sit Academiae ... nulla adhibita sua auctoritate iudicium audientium relinquere integrum; D II, 150.
augurium: solebat ex me Deiotarus percontari nostri augurii disciplinam, ego ex illo sui; D II, 76.
aures: ita fit, ut is adsentatoribus patefaciat aures suas maxime, qui ..; Lae 97.
bellum: nec solum, ut apud Homerum, ... sed etiam, ... ut cum Gigantibus, (di) sua propria bella gesserunt; N II, 70. quam gaudebat bello suo Punico Naevius! C 50.
bonum: qui (M. Crassus) tamen solebat uti suo bono; F II, 57. qui .. diffidet || diffidit || perpetuitati bonorum suorum; F II, 86. qui ne dicerent quidem sua summa bona esse a natura profecta; F IV, 45. suis et propriis bonis laudis et gloriae ... mortui non carent; T I, 109. quid .. deest ad beate vivendum ei, qui confidit suis bonis? T V, 40. utatur .. suis bonis oportet ..., qui beatus futurus est; N I, 103. qui (vir) ista putat humana, sua bona divina iudicat; R III, 40. f. vitia; O I, 114.
caecitas: Tiresiam ... numquam inducunt deplorantem caecitatem suam; T V, 115.
Callisthenes: quod (Theophrastus) in Callisthene suo laudarit illam sententiam; T V, 25.
cantus: alter (Aristoxenus) ita delectatur suis cantibus, ut ..; T I, 41.
capita: nostri imperatores pro salute patriae sua capita voverunt; F V, 64.
caritas: si amicitiam sua caritate metiare, nihil esse praestantius, sin emolumento ..; F II, 85. quin ... partes quoque et corporis et animi ... sua caritate colantur; F V, 37. ipse se quisque diligit, non ut aliquam a se ipse || ipso || mercedem exigat caritatis suae, sed quod ..; Lae 80.
casus: qui suos casus aliter ferunt, atque ut auctores aliis ipsi fuerunt; T III, 73. Appium ... intellegimus in illo suo casu nec privato nec publico muneri defuisse; T V, 112. quam ille (Marius) gravem suum casum magno animo ... tulisset; D II, 140.
causa: posse Epicureos suam causam sine hac commenticia declinatione defendere; Fa 23. f. **causa,** B, I, 1. **sua** (5 St.) **B.** I, **S.** 898, **a.**

census: qui ... omnino nihil in suum ‖ suum in ‖ censum praeter caput attulissent; R II, 40.

centuriones: tot centurionibus suis inspectantibus; D II, 23.

circuli: quae (stellae) ... circulos suos orbesque conficiunt celeritate mirabili; R VI, 15.

civis: legimus librum Clitomachi, quem ille eversa Karthagine misit consolandi causa ad captivos cives suos; T III, 54. cum .. (Dionysius) duas uxores haberet, Aristomachen, civem suam, Doridem autem Locrensem; T V, 59. nobilissima Graeciae civitas ... sui civis unius acutissimi monumentum ignorasset; T V, 66. complures ... ea, quae didicerant, cum civibus suis communicare non poterant; N I, 8. Numerium Suffustium ... irridentibus suis civibus id agere coepisse; D II, 85. eius modi quiddam ... Pericles ille ... docuisse civis suos dicitur; R I, 25. tum, cum (Dionysius) omnia moliendo eripuerit civibus suis libertatem; R I, 28. cum is, qui inperat aliis, ... suam vitam ut legem praefert suis civibus; R I, 52. nomen ... regis, ut ex se natis, ita consulentis suis civibus; R I, 54. praetermissis suis civibus regem alienigenam ... sibi ipse populus adscivit; R II, 25. depulit a civibus suis iniustum illud durae servitutis iugum; R II, 46. qui sibi cum suis civibus ... nullam iuris communionem ... velit; R II, 48. corpori (animus imperat) ut rex civibus suis; R III, 37. qua (oratione animus) praecepta salutis et laudis apte ad persuadendum edat suis civibus; L I, 62. magno consessu locum nusquam ei (grandi natu) datum a suis civibus; C 63.

civitas: qua caecitate ‖ qua (fama populari) caecati ‖ homines ... funditus alii everterunt suas civitates, alii ipsi occiderunt; T III, 4. Scylax, ... in regenda sua civitate princeps; D II, 88. Pericles, ... princeps civitatis suae; R I, 25. fuisse ... Demaratum Corinthium ... facile civitatis suae principem; R II, 34. cum (Pericles) iam suae civitati maxima auctoritate plurimos annos ... praefuisset; R IV, 11. quom .. illi ... rei publicae causa leges civitatibus suis scripserunt; L II, 14.

clades: »qui aliorum aerumnam dictis adlevans non idem ... clade subita frangatur sua«; T III, 71.

claviculae: vitis ... claviculis suis quasi manibus, quicquid est nacta, complectitur; C 52.

clientes: apud quem (focum) sedens ille ‖ ille sedens ‖ Samnitium, quondam hostium, tum iam clientium suorum, dona repudiaverat; R III, 40.

coeptus: primos suos quasi coeptus appetendi fuisse, ut se conservaret; F IV, 41.

cogitationes: mandare quemquam litteris cogitationes suas; T I, 6. qui suas omnes cogitationes abiecerunt in rem tam humilem; Lae 32.

comitia: qui (optimates) non populi concessu, sed suis comitiis hoc sibi nomen adrogaverunt; R I, 50.

commentarioli: neque a commentariolis suis discedere; F IV, 10.

commentarii: quod .. Zeno in suis commentariis quasi semina quaedam sparsisset; D I, 6.

commodum: nibil ut (Torquati) de utilitatibus, nihil ut de commodis suis cogitarent? F I, 34. quos (adulescentes) suis commodis inservituros ... arbitrabimur; F II, 117. ut sua commoda populus neglegi a principibus putet; R I, 52. ut omnes et communibus commodis et suis uterentur; R V, 7. qui nihil alterius causa faciet ‖ facit ‖ et metietur suis commodis omnia; L I, 41. ut .. quisque maxume ad suum commodum refert, quaecumque agit; L I, 49. qui ... id .. (summum bonum) suis commodis, non honestate metitur; O I, 5. ea animi elatio ... si ... pugnat .. non pro salute communi, sed pro suis commodis; O I, 62. ut utilitatem civium sic tueantur, ut, quaecumque agunt, ad eam referant obliti commodorum suorum; O I, 85. hominem hominis incommodo suum commodum augere; O III, 21. ut non liceat sui commodi causa nocere alteri; O III, 23. [detrahere .. de altero sui commodi causa]; O III, 24. parenti se aut fratri nihil detracturos sui commodi causa; O III, 28. magis .. esse contra naturam hominem homini detrahere sui commodi causa; O III, 28. multae .. res sunt, in quibus de suis commodis viri boni multa detrahunt; Lae 57.

communitas: eos (homines) .. communitatis et societatis suae (causa natos esse); F III, 67.

compendium: tantum se negat facturum compendii sui causa, quod non liceat; O III, 63.

complexus: qui (mundus) omnia complexu suo coërcet; N II, 58.

compressus: tepefactum (semen terra) vapore et compressu suo diffundit; C 51.

conatus: ad honestatem .. (Scipio) illum omnem conatum suum referebat; F II, 56.

condiscipulus: Dicaearchum .. cum Aristoxeno, aequali et condiscipulo suo, ... omittamus; T I, 41.

confirmatio: ut (animus) nihil ... adiumento ullo ad suam confirmationem indigeret; F V, 59.

coniuges: f. familiae.

conlega: Cinna collegae sui ... praecidi caput iussit; T V, 55.

conservatores: rem publicam ... huic municipio gratias agere posse, quod ex eo duo sui conservatores extitissent; L II, 6.

consessus: si latrones aliquas (leges) consessu suo sanxerint; L II, 13.

conspectus: eum (filium) ... in conspectum suum venire vetuit; F I, 24.

consulatus: non esset imitatus (factum) quarto consulatu suo filius; F II, 61. talis viri interitu sex suos obruere consulatus; T V, 56. an Cn. Pompeium censes tribus suis consulatibus, tribus triumphis ... laetaturum fuisse, si ..? D II, 22.

cor: »ipse (Bellerophon) suum cor edens«; T III, 63.

corpus: si animal omne, ut vult, ita utitur motu sui corporis; D I, 120. quod haud scio an (Sulla) timens *ne* suo corpori posset accidere; L II, 57. valetudo sustentatur notitia sui corporis; O II, 86. qui (duo Scipiones) iter Poenis vel corporibus suis obstruere voluerunt; C 75. qui (Cn. et P. Scipiones) Carthaginiensium ‖ Karth. ‖ adventum corporibus suis intercludendum putaverunt; P 12.

cubiculum: morietur noctu in cubiculo suo vi oppressus Scipio; Fa 18.

culpa: sua .. vitia insipientes et suam culpam in senectutem conferunt; C 14. quatenus non ipse (animans) bene factus sua culpa sibi aliquid miseriae quaereret; Ti 46.

cupiditas: si (animus) sua cupiditate, non utilitate communi inpellitur; O I, 63. cui tandem hic libero imperabit, qui non potest cupiditatibus suis imperare? P 33.

curiales: Cimonem Athenis ‖ [Athenis] ‖ etiam in suos curiales Laciadas ‖ [Laciadas] ‖ hospitalem fuisse; O II, 64.

cursus: quorum (siderum) vagi motus ... certa sui cursus spatia definiant; T V, 69. quorum (siderum) alterum (genus) ... nullum umquam cursus sui vestigium inflectat; N II, 49. ea (stella) ... xxx fere annis cursum suum conficit; N II, 52. si lacus emissus lapsu et cursu suo ad mare profluxisset; D I, 100. quando luna lustrato suo cursu solem consecuta est; Ti 32. cum se octo ambitus confectis suis cursibus ad idem caput rettulerunt,

‖ retul. ‖; Ti 38. quo magis hi (animi) fuerint semper in suo cursu, id est in ratione; fr V, 97.
cylindrus: revertitur (Chrysippus) ad cylindrum et ad turbinem suum; Fa 42.
decretum: quae (sapientia) neque de se ipsa dubitare debet neque de suis decretis; A II, 27. non debere eos (Academicos) in suo decreto ... fluctuari; A II, 29. est .. tanti philosophi ... audacter sua decreta defendere; F II, 28. qui (philosophus) ... decretis suis pareat; T II, 11.
decus: spoliavit ... virtutem suo decore imbecillamque reddidit; A I, 33. maxime .. suo decore (virtus) se ipsa sustentat; R III, 40.
dedecus: se fugere sine suo dedecore non posse; O I, 84.
di: suos .. deos aut novos aut alienigenas coli confusionem habet religionum; L II, 25.
dies: quod satis sit ad diem agendum natalem suum; F II, 101.
dignitas: id solum (honestum) vi sua et dignitate expetendum est; F III, 21.
disciplina: qui (philosophus) disciplinam suam ... legem vitae putet; T II, 11. Etrusci .. habent exaratum puerum auctorem disciplinae suae; D II, 80.
divinitas: dormientium animi maxime declarant divinitatem suam; C 81. ſ. sensus; N II, 48.
doctor: nec se tenuit, quin contra suum doctorem librum etiam ederet; A II, 12. cum Cleanthe, doctore suo, quam multis rebus Chrysippus dissidet? A II, 143.
dolor: ut dolore suo sanciret militaris imperii disciplinam; F I, 35. ut (C. Marius) ... tropaeorum recordatione levaret dolorem suum; F II, 105. multi in exsilio dolorem suum doctrinae studiis levarunt; F V, 53. quin ... iusti sui doloris causam aliquam fingeret; L I, 40. ille, qui accepit iniuriam, ... prae se fert dolorem suum; O II, 79.
domicilium: posse animos ... in caelum quasi in domicilium suum pervenire; T I, 24.
domus: cum (animus) ... in liberum caelum quasi domum suam venerit; T I, 41. cum (sapiens) ... iustitia nihil in suam domum inde derivet; T V, 72. cur sodalis meus interfectus domi suae, Drusus? N III, 80. cur .. Marius ... domi suae senex est mortuus? N III, 81. cum aliud nihil ex tanta praeda domum suam (M. Marcelli avus) deportavisset; R I, 21. cum ipse nihil ex praeda domum suam reportaret; R II, 16. quibus (curis) agitatus ... animus velocius in hanc sedem et domum pervolabit; R VI, 29. nihil erit iis urbe, nihil domo sua dulcius; L III, 19. ille (Cn. Octavius) in suam domum consulatum primus attulit; O I, 138. hic (Paulus) nihil domum suam intulit praeter memoriam nominis sempiternam; O II, 76. Italiam ornare quam domum suam (L. Mummius) maluit; O II, 76. esse domui suae cum uxore; O III, 99.
emolumentum: ut malivolentia ‖ malev. ‖ sit voluptas ex malo alterius sine emolumento suo; T IV, 20. si unus quisque ... detrahat .., quod cuique possit, emolumenti sui gratia; O III, 22. cadit ergo in virum bonum mentiri emolumenti sui causa? O III, 81.
erratum: Ti. Gracchus auspiciorum auctoritatem confessione errati sui conprobavit; D I, 33.
excessus: non longe a tuis aedibus inambulans post excessum suum Romulus; L I, 3.
exitus: quid .. posset iis esse laetum exitus suos cogitantibus? D II, 24.
facultates: liberales (sunt) .., qui suis facultatibus .. captos a praedonibus redimunt; O II, 56 (55).
familiae: coniugum et liberorum et familiarum suarum (causa frumentum condunt); N II, 157.
familiaris: si (Epicurus) a Polyaeno, familiari suo, geometrica discere maluisset; F I, 20. qui cum interemisset Clitum familiarem suum; T IV, 79. Socrates ... dicens Critoni, suo familiari ..; D I, 52. cum (Aristoteles) scribit Eudemum Cyprium, familiarem suum, ... Pheras venisse; D I, 53. cum Critonis, sui familiaris, oculum alligatum vidisset (Socrates); D I, 123. invitat Canius postridie familiares suos; O III, 59.
fides: se ... debere ... ea fidei suae commissa meminisse; O I, 124.
figura: an tu aquilam ... ullam anteferre censes figuram suae? N I, 77. quae (astra) ... forma ipsa figuraque sua momenta sustentant; N II, 117.
filia: si te amicus tuus moriens rogaverit, ut hereditatem reddas suae filiae; F II, 58. tondere filias suas (Dionysius) docuit; T V, 58.
filiola: L. Paulus ... filiolam suam Tertiam ... osculans; D I, 103.
filii: cum (Hercules), ut Eurysthei filios, ita suos configebat sagittis; A II, 89. cum Rhodius Diagoras ... uno die duo suos filios victores Olympiae vidisset; T I, 111.
finis: si (Epicurus) suum finem bonorum sequi volet; F II, 56. (voluptatem) suis se finibus tenere iubeamus; F III, 1.
flagitia: numquam comoediae ... probare sua theatris flagitia potuissent; R IV, 11.
foeditas: nisi eos (homines) per se foeditate sua turpitudo ipsa deterreat; F III, 38.
forma: non videt (animus) ... formam suam; T I, 67. ſ. figura; N II, 117.
fortunae: ibi (Damaratus) suas fortunas constituit; T V, 109.
frater: accusat .. Timocratem, fratrem suum, Metrodorus; N I, 113. hic (L. Flamininus) Tito fratre suo censore ... elapsus est; C 42.
fructus: qui exercitum alere posset suis fructibus; P 45.
frumentum: an silentio suum (frumentum) quam plurimo venditurus (sit); O III, 50.
gaudium: maxime in pecuniis creditis occultat suum gaudium; O II, 79.
generatores: nosse .. generatores suos optime poterant; Ti 38.
genus: nihil est .., quod de suo genere in aliud genus transferri possit; A II, 50. reperirentur, quae et in suo genere essent et in alieno; A II, 50. omnia dicis sui generis esse; A II, 85. ut .. mel ... suo .. proprio genere saporis ... dulce esse sentitur; F III, 34. (aestimatio) in suo genere manebit; F III, 34. ut (natura) ... in genere conservetur suo; F IV, 16. ut (omne animal) se salvum in suo genere .... vellet; F IV, 19. ut suo genere perveniant ad extremum; F V, 26. se ut custodiat (natura) quam in optimo sui generis statu; F V, 26. quo perfectiores sint (partes) et magis in suo genere laudabiles; F V, 37. quod in suo genere expletum ... est; T V, 39. ut acervus ex sui generis granis, sic ... effici debeat; T V, 45. an putas ullam esse ... beluam, quae non sui generis belua maxime delectetur? N I, 77. vir iste fuit ... in suo genere perfectus; L I, 54. laudemus .. prius legem ipsam veris et propriis generis sui laudibus; L III, 2. quod sit omni ex parte in suo genere perfectum; Lae 79.
gloria: cum ille (Seriphius) dixisset non eum (Themistoclem) sua, sed patriae gloria splendorem adsecutum; C 8.
gravitas: gravitatis suae liquit illum ... sonum; R VI, 2.
habitus: sive (haec duo genera) ... conservant habitum suum; T I, 42.

hereditates: qui legatione hereditatis aut syngraphas suas persequuntur; L III, 18.

heredes: ut Amynomachus et Timocrates, heredes sui, de Hermarchi sententia dent, quod satis sit; F II, 101.

honos: ubi .. istum invenias, qui honorem amici anteponat suo? Lae 64.

hortuli: cuius (Democriti) fontibus Epicurus hortulos suos inrigavit; N I, 120. omnia ... voluptatibus et doloribus ponderantis ... in hortulis suis iubeamus dicere; L I, 39. ab iis (piscatoribus) petivit, ut ante suos hortulos postridie piscarentur; O III, 58.

horti: licere uti Canio, si vellet, (hortis) ut suis; O III, 58.

hospes: is .. (Aratus) celeriter ad Ptolomaeum ‖ Ptolem. ‖, suum hospitem, venit; O II, 82.

hostes: ſ. clientes.

humanitas: is (Sex. Peducaeus) qui hunc nostrum reliquit effigiem et humanitatis et probitatis suae filium; F II, 58.

iecur: »qui ... plus .. ex alieno iecore sapiunt quam ex suo«; D I, 131.

imperator: cum ab eo (Metello), imperatore suo, (Marius) Romam missus esset; O III, 79.

imperium: ipse de suo imperio curiatam legem tulit; R II, 25. is .. (Tullus Hostilius) de imperio suo ... populum consuluit curiatim; R II, 31. de imperio suo legem curiatam tulit; R II, 33. is .. ut de suo imperio legem tulit; R II, 35. legem de imperio suo curiatam tulit; R II, 38.

impetus: cum ad eos impetum suum *fortuna* converterit; T III, 73. an fortitudo, nisi insanire coepit, impetus suos non habet? T IV, 50. ſ. appetitus.

incolumitas: ſ. libertas.

incommodum: nemo .. maeret suo incommodo; T I, 30. suis .. incommodis graviter angi ... se ipsum amantis est; Lae 10.

industria: sicut reliquas omnis (laudes) ... studio atque industria sua maiores nostri transtulerunt; T II, 5.

ingenium: qui (veteres philosophi) existimavissent philosophiam suis ingeniis esse perfectam; T III, 69. ingenium .. in se suum sicut simulacrum aliquod dicatum putabit; L I, 59.

iniuria: eum, qui lacessierit, iniuriae suae paenitere; O I, 33 (34). qui cum publicas iniurias lente tulisset, suam non tulit; fr V, 86.

iniussu: vetat ... deus iniussu hinc nos suo demigrare; T I, 74.

inlecebrae: (lubidines) ad omne facinus inpellunt eos, quos inlecebris suis incenderunt; R VI, 1. suis te oportet inlecebris ipsa virtus trahat ad verum decus; R VI, 25.

institutio: quae .. natura suae primae institutionis oblita est? F IV, 32.

institutum: qui suam quisque rem publicam constituissent legibus atque institutis suis; R II, 2. ut non nulli omissa imitatione maiorum suum quoddam institutum consequantur; O I, 116. qui ... magnam .. Graeciam ... institutis et praeceptis suis erudierunt; Lae 13.

intellegentia: ita illi ipsi ... ad hominum utilitatem suam prudentiam intellegentiamque potissimum conferunt; O I, 156.

intentio: simillime animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum; T II, 54.

inventa: qui ... maxumis .. doloribus adfectus eos ipsos inventorum suorum memoria ... confutat; T V, 88.

iter: ut in pecude ... videmus naturam suo quodam itinere ad ultimum pervenire, ... sic ..; N II, 35. si (Neoptolemus) Lycomedem ... iter suum impedientem audire voluisset; Lae 75.

iudicium: multa .. facimus usque eo, dum aspectus ipse fidem faciat sui iudicii; A II, 19. eum recte primum esse suo iudicio, qui omnium ceterorum iudicio sit secundus; A fr 20 (8. 4). qui suum iudicium retinent; F I, 48. illum (maerentem) suo iudicio ... maerere; T III, 79. sapientis est .. proprium ... suis stare iudiciis; T V, 81. desinunt .. suum iudicium adhibere; N I, 10. cum .. proprium sit Academiae iudicium suum nullum interponere; D II, 150. qui suo iudicio tueri rem publicam velint; O I, 87. non .. suo iudicio stetit, sed suscepit causam, ut esset iudicium senatus; O III, 110.

ius: Pomponius ... iocari videtur, et fortasse suo iure; F V, 4. ut ius suum et libertatem tenerent; T II, 65. poſta ius suum tenuit; T III, 20. si .. ius suum populi teneant; R I, 48. plebes de suo iure periculosas contentiones nullas facit; L III, 24. plerosque in magistratibus ignoratione iuris sui tantum sapere, quantum apparitores velint; L III, 48. qui .. haberent ius suum disputandi de officio; O I, 6. multa multis de suo iure cedentem; O II, 64. est ... liberale paulum non numquam de suo iure decedere; O II, 64. si (senectus) ius suum retinet; C 38.

labor: (Trophonius et Agamedes) petiverunt mercedem ... operis et laboris sui; T I, 114. quod ... cum labore aliquo suo factum queant dicere; Lae 71.

lacerti: qui (Milo Crotoniates) ... aspexisse lacertos suos dicitur; C 27.

lapsus: ſ. cursus; D I, 100.

laus: haec est ... virtutem ipsam suis laudibus amplificantis oratio; F V, 72. cum suis se laudibus vita occidens consolari potest; T I, 109. »ubi ... Marius ... fausta .. signa suae laudis reditusque notavit«; D I, 106. quidam .. ad eas laudes ... addunt aliquam suam; O I, 116. orationem illam vanam testimonium esse laudum suarum putant; Lae 98.

lectulus: philosophi .. in suis lectulis plerumque moriuntur; F II, 97. in suo lectulo mortuus (Dionysius); N III, 84.

lectus: eum (L. Furium Scipio) ... in lecto suo conlocavit; R I, 17. somniasse se ovum pendere ex fascea lecti sui cubicularis; D II, 134.

lex: qui legibus suis paruisset; T V, 19. Lycurgus ... leges suas auctoritate Apollinis Delphici confirmavit; D I, 96. ut Charondas in suis facit legibus; L III, 5. qui (Sulla) tribunis plebis sua lege iniuriae faciendae potestatem ademerit; L III, 22. ſ. institutum; R II, 2. ordo; Fa fr 2.

libri: suos libros ipsi legunt cum suis; T I, 6. qui (M. Cato) si eruditius videbitur disputare, quam consuevit ipse in suis libris; C 3.

liberi: quorum uterque tibi testamento liberos suos commendavit; F III, 9. qui ... precabantur ..., ut sibi sui liberi superstites essent; N II, 72. ſ. familiae.

libertas: populo .. omnia referente ad incolumitatem et ad libertatem suam; R I, 49. ſ. ius; T II, 65.

libido: si quando ... populus ... totam rem publicam substravit libidini suae; R I, 65.

lictores: suos .. ad eum ... lictores transire iussit; R II, 55.

litterae: qui ..., si suas (litteras) habent, illas non magnopere desiderent; F I, 10.

locus: quas (partes Plato) *suis* locis ... locavit; T I, 20. quid est .. se ipsum colligere nisi dissupatas animi partis rursum in suum locum cogere? T IV, 78. illa omnia ... loco suo quaerentur; N III, 18. de quibus singulis dicam suo loco; D II, 16. ut modestia sit scientia rerum earum ... loco suo collocandarum; O I, 142.

quae erant prudentiae propria, suo loco dicta sunt; O I, 143. vetustas .. suo loco conservanda (est); Lae 68.

ludibria: ille (Bias) haec ludibria fortunae ne sua quidem putavit; P 9.

lumen: luna .. suo lumine an solis utatur? D II, 10. ut (sol) lunam suo lumine non posset attingere; R I, 23. »homo, qui erranti comiter monstrat viam, quasi lumen de suo lumine accendat, facit«; O I, 51. quae (virtus) cum ... ostendit suum lumen et idem aspexit ... in alio; Lae 100.

lux: ut ... ipse Sol mundum omnem sua luce compleat; N II, 119. ut (sol) cuncta sua luce lustret et compleat; R VI, 17.

magister: Aristoteles ... a magistro suo Platone *non* dissentiens; N I, 33. cum Epicurus ... Nausiphanen, magistrum suum, ... tam male acceperit; N I, 93.

maiestas: aut (di) non censent esse suae maiestatis praesignificare hominibus, quae sunt ‖ sint ‖ futura: D I, 82. II, 101. neque (di) hoc alienum ducunt maiestate sua; D I, 82. II, 102.

maiores: num quid horum probat noster Antiochus? ille vero ne maiorum quidem suorum; A II, 143. cum ... regis .. eius aequitatem ... a maioribus suis accepissent; T IV, 3. maiores suos multa mira ... fecisse; R V, 9. nec .. scientia iuris maioribus suis Q. Aelius Tubero defuit; fr III, 2.

manus: L. Verginius ... virginem filiam sua manu occidit; F II, 66. »cum (Aiax) ... manu sua restituit proelium insaniens«; T IV, 52. cum Decimus quidam Verginius virginem filiam ... sua manu interemisset; R II, 63.

mater: cur virgini Vestali sit heres, non sit matri suae? R III, 17.

membra: ∫. pars; N II, 86.

mens: mentes suas a cogitationum intentione cantu ... ad tranquillitatem traducere; T IV, 3. meminerit deum se adhibere testem, id est ... mentem suam; O III, 44. animum .. cum ille procreator mundi deus ex sua mente et voluntate genuisset; Ti 26.

mercaturae, merces: Poeni primi mercaturis et mercibus suis avaritiam ... inportaverunt; R III, fr 3.

minister: ut Macedones non te regem suum, sed ministrum et praebitorem sperent fore; O II, 53. qui (Silenus) ... hoc ei (Midae) muneris pro sua missione dedisse scribitur; T I, 114.

modus: habent .. suum modum, quae oportuna dicuntur; F III, 45.

molestiae: ∫. angores.

monumentum: C. Marium ... te ... lictori .. proxumo tradidisse, ut te in monumentum suum deduceret; D I, 59. ego (habeo dicere) de Mario ... me in suum deduci iubente monumentum; D II, 136.

mors: ut ... mortem suam ne inultam esse pateretur; D I, 57. quo (elogio Solon) se negat velle suam mortem dolore amicorum ... vacare; C 73.

mos: ut ille (Epicurus) suo more loquatur, nostrum neglegat; F II, 15. si magis placeret suo more loqui, quam ut »omnes Danai«; F II, 18. geometrae .. et musici, grammatici etiam more quodam loquuntur suo; F III, 4. quae (philosophia) communi more in foro loquitur, in libellis suo; F IV, 22. haec nostro more nos diximus, Epicurii dicunt suo; T III, 33. Flaminius re nuntiata suo more neglexit; D I, 77. neque suos mores regere poterat neque suorum libidines; R II, 45. qui (Chrysippus) suo quodam more loquitur; R III, 12. in suis moribus simillimas figuras pecudum ... transferetur; Ti 45.

motus: quod .. est animal, id motu cietur interiore et suo; T I, 54. R VI, 28. omne, quod est calidum et igneum, cietur ... motu suo; N II, 23. cui (Platoni) duo placet esse motus, unum suum, alterum externum; N II, 32. cum duobus modis animi ... motu ipsi suo soluto ... incitarentur; D I, 4. ut (animi) vigeant vigilantes nullo adventicio pulsu, sed suo motu incredibili quadam celeritate; D II, 139. ∫. mutationes.

municipium: ut, Circeiis qui habitet, totum hunc mundum suum municipium esse existimet; F IV, 7.

munus: quem ad modum oculus conturbatus non est probe adfectus ad suum munus fungendum, et quem ad modum ... reliquae partes totumve corpus statu cum est motum, deest officio suo et muneri, sic conturbatus animus non est aptus ad exsequendum munus suum; T III, 15. ex quo (loco oculi) plurima conspicientes fungantur suo munere; N II, 140. si ... possunt .. aliquando oculi non fungi suo munere; D I, 71. II, 107. non .. credo nullo percepto .. ceteros artifices versari in suo munere; Fa 11. (uterque) se a suo munere non inpedit; R V, 5. neque .. (tenuis) verbis auget suum munus; O II, 70.

mutationes: naturae ista sunt ... omnia ... agitantis motibus et mutationibus suis; N III, 27.

natura: quae (res) sua natura .. sollicitare possit; F I, 41. quae (iustitia) ... *impertit* aliquid .. sua vi atque natura; F I, 50. qui suam naturam sensumque perspexerit; F II, 16. ferarum natura non est illa quidem depravata mala disciplina, sed natura sua; F II, 33. quod sit .. ipsum .. per se, sua vi, sua sponte, sua natura laudabile; F II, 50. quae est ei (animo) natura? propria, puto, et sua; T I, 70. materiam rerum ... habere et habuisse vim et naturam suam; N fr 2. constans et perpetua ratio vitae ... sua natura ‖ iudicabitur ‖; L I, 45. qui .. ad naturae suae non vitiosae genus consilium vivendi omne contulerit; O I, 120. quia (honestum, decorum) ... animos .. omnium natura et specie sua commovet; O II, 32.

natus: tantisper se minus iniuriae suo nato facere, dum fiat miser; F V, 28.

navis: non plus (dominus eripiet) quam navigantem in alto eicere de navi velit, quia sua sit; O III, 89.

negotium: illius (Epicuri) .. deus nihil habens nec sui nec alieni negotii; D II, 40. qui ... suum se negotium agere dicant; O I, 29. peregrini ... officium est nihil praeter suum negotium agere; O I, 125. qui suum negotium gerunt otiosi; Lae 86.

nisus: quae (astra) se .. nisu suo conglobata continent; N II, 117.

nomen: nec timiditatem ignaviamque vituperari nec fortitudinem patientiamque laudari suo nomine; F I, 49. velle post mortem epulis celebrari memoriam sui nominis; F II, 103. nec (audebo cetera) fraudare suo vetere nomine; F V, 91. isdemne ut finibus nomen suum, quibus vita, terminaretur? T I, 32. nostri philosophi nonne in iis libris ipsis ... sua nomina inscribunt? T I, 34. beatam vitam ... ex multo maiore parte obtinere nomen suum; T V, 22. quam (urbem) se suo nomine Romam iussit nominari; R II, 12. quamquam ... populum .. et suo et Tatii nomine et Lucumonis ... in tribus tris ... discripserat ‖ descr. ‖; R II, 14. sic .. suum nomen ex Graeco nomine inflexerat; R II, 35. eas neque partes neque earum usus suis nominibus appellant; O I, 127. quod ... illa .., quae turpia sint, nominibus appellemus suis; O I, 128. cum Basilus M. Satrium, sororis filium, nomen suum ferre voluisset; O III, 74.

numeri: quod ... expletum .. sit omnibus suis numeris et partibus; N II, 37.

nutus: sive aliae (atomi) declinabunt, aliae suo nutu recte ferentur; F I, 20. terra ... undique ipsa in sese nutibus suis conglobata; N II, 98. in eam (tellurem) feruntur omnia nutu suo pondera; R VI, 17.

obiectus: eadem .. obiectu suo umbram noctemque efficiat; R IV, 1.

obiurgatores: ut obiurgatores suos convinceret; D I, 111.

occupationes: ſ. studium; O I, 28.

oculus: in agro ambulanti ramulum adductum, ut remissus esset, in oculum suum recidisse; D I, 123.

officium: si, quid officii sui sit, non occurrit animo; A II, 25. quae (Virtutes) nullum suum officium ducerent, nisi ut ..; F II, 69. ſ. munus; T III, 15.

opera: qui convenit polliceri operam suam rei publicae tum denique, si necessitate cogantur? R I, 11. (Gellium) operam suam illis esse pollicitum; L I, 53.

opinio: quae magna et praeter opinionem suam animadverterunt; O II, 36. cum integra mente ... opus ipsa suum ... natura dissolvit; C 72. ſ. labor; T I, 114.

opus: ſ. studium; C 13.

orationes: qui cum cetera litteris mandarent, alii ius civile, alii orationes suas; T IV, 5.

orbis: annus, ubi sol suum totum confecit ... orbem; Ti 32. ſ. circuli.

ordo: quae certis temporibus ordinem suum conservant; N III, 24. quae (conexio rerum) suo ordine et lege ‖ sic ‖ variatur; Fa fr 2.

ornatus: non tenebat ornatum suum civitas; R I, 43.

ora: »cuius ob os Graii ora obvertebant sua«; T III, 39.

otium: beatissimos esse populos necesse est vacuos omni cura ... aliis permisso otio suo; R I, 52. ut otium suum ad nostrum negotium contulisse videantur; O I, 156.

pallium: amica corpus eius (Alcibiadis) texit suo pallio; D II, 143.

parentes: qui (Saguntini) parentes suos liberos emori ... maluerunt; P 24.

pars: (quae materia possit) interire, non in nihilum, sed in suas partes; A I, 27. cum omnibus suis partibus unum effectum esse mundum; A I, 28. Academicus ... utrosque audiet trahentes se ad suas partes; A fr 20 (B. 27). omne .. animal ... et se ipsum et omnes partes suas diligit; F II, 33. id continuo debet expletum esse omnibus suis partibus; F III, 32. ut vitis cum omnibus partibus suis quam optime se habeat; F IV, 38. ut .. (animus) omnis partis suas habeat incolumis; F V, 36. quoniam .. natura suis omnibus expleri partibus vult; F V, 47. omnia .. sicut membra et partes suas (mundus) nutricatur et continet; N II, 86. si ... de eius heredibus aliquis exegisset pro sua parte id, quod ..; L II, 51. qui eius hereditatis Q. Maximo fratri partem suam concessit; P 48. ſ. numeri.

partus: non (bestiae) pro suo partu ita propugnant, ut ..? T V, 79.

pater: quae heri Catulus commemoravit a patre suo dicta Philonis; A II, 12.

patientia: hic (Q. Maximus) ... Hannibalem iuveniliter exultantem patientia sua molliebat; C 10.

patria: ut illa plurima in sua patria sacrificia ... contemneret; F II, 63.

patrimonia: aut ... Anaxagoras aut hic ipse Democritus agros et patrimonia sua reliquissent? T V, 115.

peccatum: vir sapientissimus ... peccatum suum ... confiteri maluit; N II, 11. eos ... peccatorum suorum tum maxume paenitet; D I, 63. in vitae societate audiam civem digitis peccata dimetientem sua? P 26.

pecunia: quod ... obaeratos .. pecunia sua liberavisset; R II, 38.

percepta: ut ita sua percepta pronuntient; Fa 15.

periculum: qui magno suo periculo causam agat; A II, 79. dux .. suo se periculo progredi cogitat, populi impetus periculi rationem sui non habet; L III, 23.

pedes: pedibus suis salvum (rusticum) domum ‖ salvum ‖ revertisse; D I, 55.

pondus: illa individua et solida corpora ferri deorsum suo pondere ad lineam; F I, 18. ut ... terrena et umida (corpora) suopte nutu et suo pondere ... ferantur; T I, 40. quam ob rem (atomus) naturalem motum sui ponderis non teneret; Fa 47.

popularis: hoc Anaximandro, populari et sodali suo, non persuasit; A II, 118.

populus: subagreste consilium, sed ad muniendas opes regni ac populi sui magni hominis ... secutus est; R II, 12. »imperia, potestates, legationes ... populi sui gloriam augento«; L III, 9.

possessio: antiquiorem .. sibi fuisse possessionibus suis gloriam; D I, 27. antiquiorem .. sibi fuisse laudem et gloriam quam regnum et possessiones suas; D II, 78. tamquam in possessionem suam venerit; O I, 134. quam quidem (iuris cognitionem) ... in possessione sua principes retinuerunt; O II, 65.

potentia: omnia ad suam potentiam revocantis esse sententiam; Lae 59.

potestas: nec esse quicquam extra suam potestatem, quod ducant in bonis; T V, 30. quos (circumitus) prospicere inpendentis in gubernanda re publica moderantem cursum atque in sua potestate retinentem ... divini paene est viri; R I, 45. quorum ipsum nomen vim suae potestatis indicat; R I, 63.

praebitor: ſ. minister.

praeda: est .. ausus (Sulla) dicere ... „praedam se suam vendere“; O II, 27.

praedia: capit ille ex suis praediis sescena sestertia, ego centena ex meis; P 49.

praemia: si ... inimici potentes suis virtutem praemiis spoliant; R III, 40.

probitas: ſ. humanitas.

progressiones: suis progressionibus usa (principia) augentur; F V, 58.

propinquus: quam (hastam) P. Sulla cum vibrasset dictatore propinquo suo; O II, 29.

prudentia: ſ. intellegentia.

pulchritudo: ut (illud) ... sua .. pulchritudine esset specieque laudabile; F II, 49.

quaestus: »qui sui quaestus causa fictas suscitant sententias«; D I, 88.

radices: ut videamus, terra(ne) ... quasi radicibus suis haereat; A II, 122.

ratio: quamquam ... alii dicant aeque caram esse sapienti rationem amici ac suam, alii autem sibi cuique cariorem suam; F III, 70. ut in ceteris habenda ratio non sua solum, sed etiam aliorum, sic ..; O I, 139. ſ. sententia; F II, 84.

reditus: ſ. laus; D I, 106.

regnum: regnum suum cum illorum rege sociavit; R II, 13. ego illum de suo regno, ille me de nostra re publica percontatus est; R VI, 9. rem .. integram ad reditum suum iussit esse; O II, 82. cum (Agamemnon) devovisset Dianae, quod in suo regno pulcherrimum natum esset illo anno; O III, 95. ſ. populus; R II, 12. possessio; D II, 78.

res: se male suis rebus consuluisse; F V, 29. secundis .. suis rebus volet etiam mori; T I, 110. eum dominum esse rerum suarum vetant duodecim tabulae; T III, 11. cum vicini omnes ad eum (Attum Navium) de rebus suis referrent; D I, 31. ut ... populus de suis rebus ad eum (Attum Navium) referret; D I, 32. qui evenit, ut is, qui impetrire velit, convenientem hostiam rebus suis immolet? D II, 35. si quis aliquid ex sua re atque ex suo sermone dixerit; D II, 83. (populus) sua re gesta laetatur; R I, 65. id populus egit, ut rem suam recuperaret; R III, 44. ne quis civis propriam aut suam rem ullam queat dicere; R IV, 5. quom (Clisthenes) rebus timeret suis; L II, 41. »rei suae ergo ne quis legatus esto«; L III, 9. si in suam rem aliena convertant; O I, 42. vixerunt .. non nulli (philosophi, homines) in agris delectati re sua familiari; O I, 69. qui ... sese .. suarum rerum finibus continerent aut ... delectarentur re sua familiari; O I, 92. cui fidem habent et bene rebus suis consulere arbitrantur; O II, 21. qui res meliores quaerit nullis suis rebus adversis; O II, 61. homines .. spe custodiae rerum suarum urbium praesidia quaerebant; O II, 73. ut multa de suis rebus asportarent; P 8. contentum .. suis rebus esse; P 51. soli ... contenti sunt rebus suis; P 52. quia de suis [notis] rebus videntur loqui; Ti 38.

res publica: fortis vir in sua re publica cognitus; T IV, 71. quo meliores cives utilioresque rebus suis publicis essent; O I, 155.

reges: Lacedaemonii regibus suis augurem adsessorem dederunt; D I, 95. f. minister.

rura: cum in sua rura venerunt; T V, 102.

salus: saluti prospexit civium, qua intellegebat contineri suam; F I, 35. quae res ad necem Porsennae C. Mucium inpulit sine ulla spe salutis suae? P 12. f. utilitas; F III, 64.

sanctitas: si pudor, .. modestia ... non sanctitate sua se tuebuntur; F II, 73.

sanguis: sicine eos (Torquatos) ... in liberos atque in sanguinem suum tam crudelis fuisse, .. ut ..? F I, 34. qui (Menoeceus) ... largitus est patriae suum sanguinem. Iphigenia Aulide duci se immolandam iubet, „ut hostium eliciatur suo“; T I, 116. non duo Scipiones oriens incendium belli Punici secundi sanguine suo restinxissent; R I, 1.

sanitas: cui possit exploratum esse de sua sanitate? A II, 54.

sapiens: suum .. potius peritissimum voluptatum aucupem sapientem esse contendet; A fr 20 (8. 11).

sapientia: sua sapientia et virtute (deus) gaudet; N I, 51.

satietas: cupiditates non Epicuri divisione finiebat, sed sua satietate; F II, 64.

scelus: cum metueret (rex) ipse poenam sceleris sui summam; R II, 45.

sedes: se sororis filiae sedes suas tradere; D II, 83. qui incolunt eas urbes, non haerent in suis sedibus; R II, 7. ut possessores pellantur suis sedibus; O II, 78. si ... ea .. (voluptas) quo est maior, eo magis mentem ex sua sede et statu demovet; P 15. (ea sidera) suis sedibus inhaerent; Ti 36.

senectus: quod molestiis ‖ molestias ‖ senectutis suae vestras familias ‖ vestris familiis ‖ impertire posset; R V, 10. equi fortis ... senectuti comparat suam; C 14. num ... senectutis eum (avum) suae paeniteret? C 19. Cyrus ... negat se umquam sensisse senectutem suam imbecilliorem factam; C 30.

sensus: contentane sit (natura) suis integris incorruptisque sensibus; A II, 19. veraces suos ‖ suos ‖ esse sensus dicis ‖ dicit ‖; A II, 79. ut (vitis) sensus quoque suos ... tueatur; F V, 40. sequitur .., ut (sidera) ipsa sua sponte, suo sensu ac divinitate moveantur; N II, 43. quis .. tantus est gurges, qui ... velit ita moveri suos sensus, ut ..? fr V, 81. f. natura; F II, 16.

sententia: ut contra omnium sententias disserens de sua plerosque deduceret; A I, 45. defendebant sententiam suam; F II, 2. quid (Epicurus) convenienter possit rationi et sententiae suae dicere; F II, 84. ut sententiis nostris pro suis uterentur; F V, 74. rationem illi (Pythagorei) sententiae suae non fere reddebant; T I, 38. quod (ii philosophi) videntur acutissime sententias suas ... defendere; D II, 150. quoniam utrique patefacta atque explicata ‖ explicita ‖ sententia sua ad eundem exitum veniant; Fa 44. qui .. omnia venalia (recordetur), edictum ‖ dilectum ‖ decretum, alienam suam sententiam; P 46.

sermo: f. res; D II, 83.

socer: Q. ‖ Quintus ‖ Mucius augur multa narrare de C. Laelio socero suo ... solebat; Lae 1.

societas: f. communitas.

sodalis: cum Epicurus ... Metrodori, sodalis sui, fratrem ... conciderit; N I, 93. Theophrastus interitum deplorans Callisthenis, sodalis sui; T III, 21. f. popularis.

somnia: Xenophon ... sua scribit somnia; D I, 52.

soror: cum (Caecilia Metelli) vellet sororis suae filiam in matrimonium conlocare; D I, 104.

species: quod suam, quod propriam ‖ [quod propriam] ‖ speciem habeat; F IV, 60. eam (temperantiam) subsequentem (esse virtutem) nec habentem ullam speciem suam; T IV, 30. visum obiectum inprimet ... in animo suam speciem; Fa 43. f. natura; O II, 32. pulchritudo.

sphaera: habent .. suam sphaeram stellae inerrantes; N II, 55.

splendor: ipsam (honestatem) suo splendore ad se animos ducere; A fr 20 (8. 15).

sponte: f. **sponte** (26 St.) S. 577, b.

status: animal ... sibi ... commendari ... ad suum statum (diligendum); F III, 16. nisi (parvi) statum suum diligerent; F III, 16. quia nihil semper suo statu maneat; N I, 29. hoc loquor de tribus his generibus rerum publicarum ... suum statum tenentibus; R I, 44. si ullum probarem simplex rei publicae genus, sed ita, quoad statum suum retinet; R II, 43. is ... constanter in suo manebat statu; Ti 47. f. sedes; P 15.

stipatores: praemittebat .. de stipatoribus suis; O II, 25.

stirpes: quod ita ortum esset e terra, ut stirpibus suis niteretur; T V, 37. ut tantum modo per stirpes alantur suas; N II, 81.

stranguria: quamvis idem forticulum se in torminibus et in stranguria sua praebeat; T II, 45.

studium: ut aliquod suorum studiorum philosophiae quoque impertiat; F V, 6. philosophiae ... principes numquam in suis studiis tantos progressus ... facere potuissent; T IV, 44. quorum uterque suo studio delectatus contempsit alterum; O I, 4. suis studiis quibusdam occupationibusve sic impediuntur, ut ..; O I, 28. neque (Leontinus Gorgias) umquam in suo studio atque opere cessavit; C 13. num ... Diogenem Stoicum coëgit in suis studiis obmutescere ‖ obmutiscere ‖ senectus? C 23. f. industria.

suffragium: septem .. illi non suo, sed populorum suffragio omnium (sapientes) nominati sunt; F II, 7.

syngraphae: f. hereditates.

templa: f. tumulus.

tempus: non intermittit suo tempore »caelum

nitescere«; T I, 69. quod (naturale) suo tempore percipi debeat; C 33. extingui homini suo tempore optabile est; C 85. qui (Scipio) ... factus consul || [consul] || est bis, primum ante tempus, iterum sibi suo tempore; Lae 11.

terra: Athenienses iurare ... solebant omnem suam esse terram, quae ..; R III, 15.

testes: confidere suis testibus; A II, 80.

thesauri: suppeditabit nobis Atticus noster e thesauris suis quos et quantos viros! F II, 67.

tormina: f. stranguria.

triumphi: f. consulatus; D II, 22.

tumulus: »pater altitonans ... ipse suos quondam tumulos ac templa petivit«; D I, 19. II, 45. declarat .. (Aiax) se velle, ut suum tumulum ... praetereuntes sic loquantur; fr VIII, 9.

turbo: f. cylindrus. — vapor: f. compressus.

vas: ut vadem suum liberaret; T V, 63.

verba: dialecticorum .. verba nulla sunt publica, suis utuntur; A I, 25. rhetorum artes ... verbis .. in docendo quasi privatis utuntur ac suis; F III, 4. quod illi suis verbis significent || significant ||; F IV, 22. dum .. (Chrysippus) verbis utitur suis; Fa 39.

vicinus: cum in hortis cum Servio Galba, vicino suo, ambulavisset; A II, 51.

villa: † satis eum || tum, al. || longo intervallo ad suam villam reduximus; A I, 1. quicumque Laciades in villam suam devertisset; O II, 64.

vir: voltus semper idem, quem dicitur Xanthippe praedicare solita in viro suo fuisse [Socrate]; T III, 31.

virginitas: quinta (Minerva) Pallantis, quae patrem dicitur interemisse virginitatem suam violare conantem; N III, 59.

virtutes: videtisne, ut apud Homerum saepissime Nestor de virtutibus suis praedicet? C 31. f. sapientia.

vis: quod (honestum) sit ipsum sua vi propter seque expetendum; F II, 44. quae (caritas) faciat amicitiam ... vi sua, ex se et propter se expetendam; F II, 83. (bonum) propria vi sua et sentimus et appellamus bonum; F III, 34. nulla .. (natura) est, quin suam vim retineat; F IV, 32. (animus) sentit se vi sua, non aliena moveri; T I, 55. quod et praesentes saepe di vim suam declarant; N II, 6. ut (aetheris natura) vi sua stellas complexa contorqueat; N II, 54. (rusticum) esse ... monitum, ne vim suam experiri vellet; D I, 55. vim .. suam (di immortales) longe lateque diffundunt; D I, 79. (rex) hostium vim se perversurum putavit, pervertit autem suam; D II, 115. nulla .. earum est causa, quoniam nulla eam rem sua vi efficit, cuius causa dicitur; Fa 36. facile indicabat ipsa natura vim suam; Lae 24. f. dignitas. natura; F I, 50. N fr 2. — quae (possessio) suis se viribus sustinet; P 49.

visa: quod insani sua visa coniectori non narrant; D II, 122.

vita: vitam suam exponere ad imitandum iuventuti; A fr 5. cum stultorum vitam cum sua comparat (sapiens); F I, 62. iste vir altus ... confidere sibi debet ac suae vitae; F III, 29. ut sese splendore animi et vitae suae sicut speculum praebeat civibus; R II, 69. qui cum ex sua vita, tum ex ... Deci facto iudicabant ..; C 43. f. civis; R I, 52.

vitia: est .. proprium stultitiae aliorum vitia cernere, oblivisci suorum; T III, 73. acrem .. se et bonorum et vitiorum suorum iudicem praebeat; O I, 114. f. culpa; C 14.

voluntas: cum (M. Regulus) sua voluntate ... Karthaginem revertisset; F II, 65. Calanus || Callanus || Indus ... sua voluntate vivus combustus est; T II, 52. quis tam demens, ut sua voluntate maereat? T III, 71. sua voluntate sapientem descendere ad rationes civitatis non solere; R I, 11. f. mens; Ti 26.

voluptas: numquid tibi videtur (T. Torquatus) de voluptatibus suis cogitavisse? F I, 24. quos .. labores (sapiens) propter suam voluptatem susciperet, eosdem suscipiet propter amici voluptatem; F I, 68. num etiam eius collega P. Decius ... aliquid de voluptatibus suis cogitabat? F II, 61. sibi quemque natum esse et suis voluptatibus; F II, 79. se eius (regis Persarum) voluptates non desiderare, suas eum consequi nullo modo posse; T V, 92. quae (natura) sua voluptate laetans; N I, 116.

usus: multa ... scripsit non ad usum aliquem suum; F V, 54. animos hominum .. ad usus suos adiungere; O II, 17.

utilitas: fecerit ... Torquatus propter suas utilitates; F II, 61. sic vir bonus ... utilitati omnium plus quam unius alicuius aut suae consulit; F III, 64. communis ... salutis desertor propter suam utilitatem aut salutem; F III, 64. ut bestiis homines uti ad utilitatem suam possent || possint ||; F III, 67. eos ... immemores fuisse utilitatum suarum; F V, 64. (sapientem) omnia referre ad utilitatem suam; T III, 51. non erit ista amicitia, sed mercatura quaedam utilitatum suarum; N I, 122. ut (patria) plurimas ... partis ipsa sibi ad utilitatem suam pigneraretur; R I, 8. o stultum hominem ... et repugnantem utilitati suae! O III, 100. f. commodum; F I, 34.

II. **sui: n. masc.:** 1. Subject: suos .. omnes per se posse || se || esse ampliores (Scipio) volebat; Lae 69. ea (mulier) laeta prosequentibus suis una cum viro in rogum imponitur; T V, 78. cum salvum esse (clipeum) flentes sui respondissent; F II, 97. ne sui || suos || quidem id velint, non modo ipse; T I, 92.

2. nach Verben: cum ... is ... paucos sibi || paucos || dies commendandorum suorum causa postulavisset; O III, 45. »imperia, potestates, legationes ... se et suos continento«; L III, 9. neque excludentes ab eius (rei familiaris) usu suos; O I, 92. quibus et se possint iuvare et suos; O I, 9. qui neminem nisi suum laudari volunt; L III, 1. orbo: f. 4. mors. qui (Tarquinius) nec se nec suos regere potuit; F III, 75. — ut ... inpertiant ea suis; Lae 70. in ... utilitatibus .. et sibi et suis comparandis; O I, 17. quo minus (sapiens) in omne tempus rei publicae suisque consulat; T I, 91. ut (homo) ... non sibi se soli natum meminerit, sed patriae, sed suis; F II, 45. hic insanus videtur etiam suis; T IV, 78. — in ea ipsa (investigatione naturae) plurimum dissedit a suis; A I, 34. si (senectus) usque ad ultimum spiritum dominatur in suos; C 38. quem (dolorem) optimus quisque pro patria et pro suis suscipit; F I, 24.

3. nach Adjectiv: volt, credo, se esse carum suis; C 73.

4. nach Substantiven: cuius suorum similis fuisset Africani fratris nepos; T I, 81. ne quis se aut suorum aliquem praetermissum queratur; R I, 1. aderit ... solitudo, amissio suorum; T V, 29. (homo) profectus a caritate domesticorum ac suorum; F II, 45. neque eum (Regulum) caritas patriae retinuit nec suorum; O III, 100. magorum mos est non humare corpora suorum, nisi ..; T I, 108. omnis bonos interitu suorum quam gravissime maerere oportere; T III, 63. neque suos mores regere poterat neque suorum libidines; R II, 45. quis est .., qui suorum mortem primum non eo lugeat, quod eos orbatos vitae commodis arbitretur? T I, 30. — tenebat (Appius) non modo auctoritatem, sed etiam

imperium in suos; C 37. prima .. commendatio proficiscitur a modestia cum pietate in parentes, in suos benivolentia; O II, 46. quid dicam de ... bonitate in suos? Lae 11. quin (sapiens) ... discessu a suis ... moveatur; F V, 32. imperium in: f. auctoritas in. quom animus ... societatem .. caritatis coierit cum suis; L I, 60.

5. Präpositionen: non cognoscebantur (illi Servilii) foris. at domi. non ab alienis. at a suis; A II, 56. qui (maiores natu) ... nec a suis despicerentur; C 7. inferiores non dolere (debent) se a suis ... superari; Lae 71. suos libros ipsi legunt cum suis; T I, 6. ut ... Epicurum .. et Metrodorum non fere praeter suos quisquam in manus sumit; T II, 8.

b. femin.: neminem esse, qui, quo modo se habeat, nihil sua censeat interesse; F V, 30. quis contra in illa aetate pudorem, constantiam, etiamsi sua nihil intersit, non tamen diligat? F V, 62.

c. neutr.: 1. nach Verben: causas cognovit et eorum, qui aliena tenebant, et eorum, qui sua amiserant; O II, 82. quae (virtus) si ... non ... omnia sua complexa nihil quaerat aliunde; T III, 37. qui Graeca poterunt, non contemnent sua; A I, 10. curo: f. 3. quid est aliud aliis sua eripere, aliis dare aliena? O II, 83. dominus navis ‖ quid dom. navis? ‖ eripietne suum? O III, 89. aliqui .. dux ... populo gratificans et aliena et sua; R I, 68. ut locupletes suum perdant, debitores lucrentur alienum; O II, 84. ut ... sua .. omnia in se ipso posita iudicet; Lae 30. qui .. in se uno sua ponit omnia; P 17. ut commodius putarent numerari sibi, quod tanti esset, quam suum recuperare; O II, 82. ut ... neque locupletibus ad sua vel tenenda vel recuperanda obsit invidia; O II, 85. suum illud, nihil ut adfirmet, (Socrates) tenet ad extremum; T I, 99. ut sua tenerentur ‖ tenerent ‖, res publicae ... constitutae sunt; O II, 73. f. recupero; O II, 85. cum, quorum res esset, sua ipsi non videbant, caecum adhibebant ducem; T V, 112. ut communibus pro communibus utatur, privatis ut suis; O I, 20. — cui soli vere licent omnia ... sapientium iure pro suis vindicare; R I, 27.

2. nach Adjectiv: si contenti sint et suo et parvo; O I, 70.

3. nach Substantiven: qui (Epicurus) negat quicquam deos nec alieni curare nec sui; D II, 104 in quo (libro) scripsit nihil curare deum nec sui nec alieni; L I, 21.

B. **mit quisque:** f. **quisque,** A. II. suus (23 St.) S. 325, a. — B. II. suus (2 St.) S. 325, b. — C. suus (43 St.) S. 326, a.

C. **mit Affix:** natura: quodsi ... voluptas .. est sola, quae nos vocet ad se ... suapte natura; F I, 54. quae (virtutes) ingenerantur suapte natura; F V, 36. haec honesta, quae dico, ... suapte natura per se esse expetenda; F V, 61. illud Accii: »probae etsi in segetem sunt deteriorem datae fruges, tamen ipsae suapte natura enitent«; T II, 13. suapte natura, quod superest, .. cylindrum volvi; Fa 42. ea (adsensio) ... extrinsecus pulsa, quod reliquum est, suapte vi et natura movebitur; Fa 43.

nutus: ut ... terrena et umida (corpora) suopte nutu et suo pondere ... ferantur; T I, 40.

pondus: si atomi ferrentur in locum inferiorem suopte pondere; N I, 69.

vis: si emolumentis, non suapte *vi* ‖ sua sponte ‖ virtus expetitur; L I, 49. f. natura; Fa 43.

syllaba, Silbe: histrio, ... si versus pronuntiatus et syllaba una brevior aut longior, exsibilatur; P 26.

syllabatim, silbenweise: cum .. tuus iste Stoicus sapiens syllabatim tibi ista dixerit; A II, 119.

sympathia, natürlicher Zusammenhang: dicitur quidam, cum in somnis complexu Venerio iungeretur, calculos eiecisse. video sympathian ‖ sympathiam ‖; D II, 143.

syngrapha, Schuldbrief: qui legatione hereditatis aut syngraphas suas persequuntur; L III, 18.

Tabella, Täfelchen, Stimmtäfelchen, Urkunde, Protokoll: I. condemnat: ut minus multos tabella condemnet, quam solebat vox; L III, 39.

occultat: non latebra danda (fuit) populo, in qua ... tabella vitiosum occultaret suffragium; L III, 34.

II. do: discedere et tabellam iubebo dari; L III, 11. dedit huic quoque iudicio C. Coelius ‖ Caelius ‖ tabellam; L III, 36.

habeo, al.: habeat sane populus tabellam quasi vindicem libertatis, dum modo haec optimo cuique et gravissimo civi ostendatur ultroque offeratur; L III, 39.

inspicio: ne quis inspiciat tabellam, ne roget, ne appellet; L III, 38.

obsigno: tu .. tabellis obsignatis agis mecum; T V, 33.

III. iudicia: graviora iudicia de potentissimis hominibus extant vocis quam tabellae; L III, 34.

IV, 1. agere: f. II. obsigno.

2. in: huic (Elysio) in tabellis tris huius modi versiculos datos; T I, 115. videtis, in tabella iam ante quanta sit facta labes, primo Gabinia lege, biennio autem post Cassia; Lae 41.

sine: vos ... legem antiquastis sine tabella; L III, 38.

tabellarius, die Abstimmung betreffend: lex: quis .. non sentit omnem auctoritatem optimatium tabellariam legem abstulisse? L III, 34. sunt .. quattuor leges tabellariae, quarum prima de magistratibus mandandis; L III, 35. restitit M. Gratidio ... ferenti legem tabellariam; L III, 36. tu si tabellariam (legem) tuleris, ipse praestabis; L III, 37.

taberna, Bude, Laden: ut seditiosi tribuni solent, occludi tabernas iubes? A II, 144.

tabernaculum, Standort, Schauhütte: 1. capio, 2. scio de: f. **capio,** III. tabernaculum (3 St.) B. I, S. 380, a.

tabes, Gram: aegritudo maiora quaedam (habet), tabem, cruciatum, adflictationem, foeditatem; T III, 27.

tabesco, schmelzen, schwinden, sich abhärmen: alqs: ut nec tabescat molestiis nec frangatur timore; T IV, 37. nec (Dionysium) Aesculapius misero diuturnoque morbo tabescentem interemit; N III, 84.

umor: idem (umor) vicissim mollitur tepefactus et tabescit calore; N II, 26.

tabificus, aufreibend: ut haec tabificae mentis perturbationes sunt, ... sic ..; T IV, 36.

tabula, Brett, Gemälde, Tafel, Votivtafel, Verzeichnis, Urkunde: I. declarant: quamquam id .. etiam XII tabulae declarant; T IV, 4.
delectant: in pari stultitia sunt, quos signa, quos tabulae ... nimio opere delectant; P 36.
detinet: Aëtionis tabula te stupidum detinet aut signum aliquod Polycleti; P 37.
est: duodecim tabulas nostras non esse leges? A II, 136. si una tabula sit, duo naufragi, eique sapientes, sibine uterque rapiat, an alter cedat alteri? O III, 90.
habent: tabulae .. novae quid habent argumenti, nisi ut ..? O II, 84.
indicant: ab omni iudicio poenaque provocari licere indicant XII tabulae conpluribus legibus; R II, 54. indicant duodecim tabulae: AUT STATUS DIES CUM HOSTE, itemque: ADVERSUS HOSTEM AETERNA AUCTORITAS; O I, 37.
nolunt: quoniam usus capionem duodecim tabulae intra quinque pedes esse noluerunt ‖ voluerint ‖; L I, 55.
sanciunt: nostrae .. duodecim tabulae cum perpaucas res capite sanxissent; R IV, 12.
vetant: hic nimirum est fletus, quem duodecim tabulae in funeribus adhiberi vetuerunt; T II, 55. qui ita sit adfectus, eum dominum esse rerum suarum vetant duodecim tabulae; T III, 11.
volunt: f. nolunt.
ohne Verb: signum, tabula, locus amoenus, ludi —; F II, 107.
II, 1. addo: qui (xviri) duabus tabulis iniquarum legum additis, quibus ... haec (conubia) illi ut ne plebei cum ‖ plebi et ‖ patribus essent, inhumanissima lege sanxerunt; R II, 63.
adripio: si tabulam de naufragio stultus arripuerit; O III, 89.
aspicio: signum aut tabulam pictam cum aspexeris; N II, 87.
cedo: quasi sorte aut micando victus alteri (tabulam) cedet alter; O III, 90. f. I. est; O III, 90.
concupisco: illi ... signa, tabulas, supellectilem et vestem infinite concupiscenti; P 49.
conscripo: qui (xviri) cum x tabulas summa legum ‖ [legum] ‖ aequitate prudentiaque conscripsissent; R II, 61.
depingo: pudebit te, inquam, illius tabulae, quam Cleanthes sane commode verbis depingere solebat; F II, 69.
desidero: nec nostras duodecim tabulas nec plebiscita desidero; L I, 57.
extorqueo: extorquebitne eam (tabulam) sapiens, si potuerit? O III, 89.
habeo: mitto, unde (tabulam, signum) sustuleris, quo modo habeas; P 37.
pingo: cum ... ei (Diagorae) quidam amicus „tu ... nonne animadvertis ex tot tabulis pictis, quam multi ... effugerint?“ N III, 89. f. aspicio.
pono: tabulam tamquam plagam ponas? O III, 68.
rapio: f. I. est; O III, 90. — tollo: f. habeo.
transscribo: qui transscripserit tabulas publicas; N III, 74.
2. pudet: f. 1. depingo.
3. studeo: signis, credo, *et* tabulis studes ‖ † tabulis ludis ‖. si quis est, qui his delectetur nonne melius tenues homines fruuntur quam illi, qui iis abundant? T V, 102.
4. abundo: qui signis, qui tabulis abundant; P 13. f. 3.
5. animadverto ex: f. 1. pingo.
aspergo in: aspersa temere pigmenta in tabula oris liniamenta efficere possunt; D I, 23.
conicio in: quam legem (Solonis) eisdem prope verbis nostri decemviri in decimam tabulam coniecerunt; L II, 64.
habeo in: cuius (Epicuri) imaginem non modo in tabulis nostri familiares, sed etiam in poculis et in anulis habent; F V, 3.
haurio a: neque a duodecim tabulis, ... sed penitus ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17.
pingo in: iubebat eos, qui audiebant, secum ipsos cogitare pictam in tabula Voluptatem; F II, 69.
transfero de: leges praeclarissimae de duodecim tabulis translatae ‖ tralatae ‖ duae; L III, 44.
III. refertus: quom videret eorum villas signis et tabulis refertas, partim publicis, partim etiam sacris et religiosis; L III, 31.
IV. lex in: »hominem mortuum«, inquit lex in XII ‖ tabulis ‖ »in urbe ne sepelito neve urito«; L II, 58. id indicant leges in duodecim tabulis, indicant sacratae; O III, 111.
V, 1. delectari: f. II, 3.
sancire: f. II, 1. addo.
vindicari: dolus malus .. legibus erat vindicatus, ut in tutela duodecim tabulis; O III, 61.
2. ex: quom esset cito necatus ‖ legatus, al. ‖ tamquam ex XII tabulis insignis ad deformitatem puer; L III, 19. cum ex duodecim tabulis satis esset ea praestari, quae essent lingua nuncupata; O III, 65.

tabularium, Archiv: qui tabularium incenderit; N III, 74.

tabum, Eiter: »ipse ... latere pendens, saxa spargens tabo, sanie et sanguine atro«; T I, 107.

taceo, schweigen: I, 1. unpersönlich: aliud est celare, aliud tacere; O III, 52.
II. alqs: taceo neque te, quo minus ... sententiam mutes, deterrendum puto; A II, 63. si id tantum modo, ut taceas, nihil adsequeris. quid enim ad illum, qui te captare vult, utrum tacentem inretiat te, an loquentem? A II, 94. nobis tacentibus; A II, 101. ut taceam, conclusio ipsa loquitur, „nihil posse percipi“; A II, 101. apud ceteros .. philosophos, qui quaesivit aliquid, tacet; F II, 2. si nos tacemus, locus ipse te non admonet, quid .. sit .. dicendum? L III, 47. callidum ... Q. Maximum accepimus, facile celare, tacere, dissimulare; O I, 108.
frumentarius: non recte frumentarius ille, non recte aedium pestilentium venditor tacuit; O III, 67.
philosophi: prorsus ... tacere praestaret philosophis ‖ philosophos ‖ quam iis, qui se audissent, nocere; N III, 77.
venditor: f. frumentarius.
II. de: de tribunicia potestate taceo; L III, 22.

tacitus, schweigend, schweigsam, still: cogitatio: qui non tantum roboris habemus, ut cogitatione tacita a solitudine abstrahamur; O III, 4.
congressus: quasi vero clarorum virorum .. tacitos congressus esse oporteat! A II, 6.
homines: cum (homines) taciti optent quid aut voveant; D I, 129.
indicia: emergunt .. haec aliquando .. iudiciis tacitis; O II, 24.
natura: ea se modo probare, quibus natura tacita assentiatur; F III, 40. naturam ipsam de inmortalitate animorum tacitam iudicare; T I, 31.
res: maximae res tacitae praeterierunt, de divinatione, de fato; N III, 19.

tactio, Gefühl: qualis est haec (voluptas) aurium, tales sunt et oculorum et tactionum et odorationum et saporum; T IV, 20.

tactus, Berührung, Einfluß, Gefühl: I. est: is eius (solis) tactus est, non ut tepefaciat solum, sed etiam saepe comburat; N II, 40.
valent: ex quo intellegitur plus terrarum situs quam lunae tactus ad nascendum valere; D II, 97.
II, 1. adhibeo: quos tactus, quos odores adhibebis ad deos? N I, 112.
fundo: tactus .. toto corpore aequabiliter fusus est; N II, 141.
voco: quid de tactu, et eo quidem, quem philosophi interiorem vocant, aut doloris aut voluptatis? in quo Cyrenaici solo putant veri esse iudicium, cui adsentiatur || quia sentiatur ||; A II, 20.
2. cado sub: qua ex coniunctione caelum ita aptum est, ut sub aspectum et tactum cadat; Ti 15.
sum in: s. 1. voco.
III. testimonium: (sidera) esse ignea duorum sensuum testimonio confirmari Cleanthes putat, tactus et oculorum; N II, 40.
IV, 1. exagitari: »ut iniecto eculei freno repente tactu exagitantur novo«; T III, 67.
sentire: ea se sola percipere, quae tactu intumo sentiant, ut dolorem, ut voluptatem; A II, 76.
2. de: s. II, 1. voco.

taeda, Fackel: ardent, al.: »caeruleo incinctae angui incedunt, circumstant cum ardentibus taedis«; A II, 89. non ardentibus taedis (eos agitant furiae), sicut in fabulis, sed angore conscientiae; L I, 40.

taeter, häßlich, garstig, abscheulich, schändlich: A. alqs: qui (Critias) in eum (Theramenem) fuerat taeterrimus; T I, 96.
alqd: ita taetra sunt quaedam, ut ea fugiat ... oratio; T I, 108. de turpi contraria, nihil tam taetrum; T II, 46. qua (vita) taetrius, miserius, detestabilius excogitare nihil possum; T V, 64. ita taetra quaedam (Posidonius collegit), ita obscena, ut dictu quoque videantur turpia; O I, 159. quibus nihil nec taetrius nec foedius excogitari potest; O III, 86.
animal: quo (tyranno) neque taetrius neque foedius ... animal ullum cogitari potest; R II, 48.
belua: quam (aegritudinem) nos ut taetram et inmanem beluam fugiendam diximus; T IV, 45.
conventus: est tam tyrannus iste conventus, quam si esset unus, hoc etiam taetrior, quia ..; R III, 45.
cruciatus: cui || cum || »e viperino morsu venae viscerum veneno imbutae taetros cruciatus cient«; F II, 94. cum ... »e ... inbutae«; T II, 19.
dens: »quot avis taetro mactatas dente videtis«; D II, 64.
excetra: »haec dextra Lernam taetra mactata excetra pacavit? || ; ||« T II, 22.
facinus: promissum potius non faciendum quam tam taetrum facinus admittendum fuit; O III, 95.
nomen: dum aegritudinis nomen absit grave, taetrum, funestum; T III, 83.
oppressio: earum .. (legum, libertatis) oppressionem taetram et detestabilem gloriosam putat; O III, 83.
parricidium: potest ... cuiquam esse utile foedissimum et taeterrimum parricidium patriae? O III, 83.
pastus: »rursum taetros avida (Iovis satelles) se ad pastus refert«; T II, 24.
puer: multo .. taetrior et foedior (puer) renatus est; L III, 19.
res: taetra .. res est (aegritudo), misera, detestabilis; T III, 25.
vitium: nullum .. vitium taetrius est ... quam avaritia; O II, 77.
B. habeo: quae profluentia necessario taetri essent aliquid habitura; N II, 141.

taetre, schändlich: ut ... multa .. facere inpure atque taetre cum temeritate et inpudentia (videatur); D I, 60.

talaria, Flügelschuhe: cui (Minervae) pinnarum talaria adfigunt; N III, 59.

talarius, mit Würfeln: adde huc ... unguentarios, saltatores totumque ludum talarium; O I, 150.

talentum, Talent: cum legati ab Alexandro quinquaginta ei (Xenocrati) talenta attulissent; T V, 91.

talio, Wiedervergeltung: || octo genera poenarum in legibus esse, damnum, vincula, verbera, talionem, ignominiam, exilium, mortem, servitutem ||; L fr 4.

talis, solcher, so beschaffen, so: A. **bei Substantiven: I. ohne Correlat:** talis .. nec maerens nec timens ... esse quisquam potest; T IV, 61. non est talis Argia || Argiva || nec Romana Iuno; N I, 82. num .. (Iovem, Minervam) esse talis putas? N I, 100. quorum (virorum) neminem nisi iuvante deo talem fuisse credendum est; N II, 165. num quis .. talis fuit? D II, 95. talem .. cognovimus neminem; D II, 130. ea cum talia sint; A II, 42. talia mihi videntur omnia, quae ..; A fr 19. ut ea (voluptas) maior sit, si nihil tale metuamus; F I, 55. quando .. Socrates ... quicquam tale fecit? F II, 1. num quid tale Democritus? F II, 102. cum ei (militi), qui steterit, nihil tale evenerit; T II, 54. homini tale aliquid accidere; T III, 55. aegrotationi .. talia quaedam subiecta sunt: avaritia, ambitio, mulierositas; T IV, 26. quid potest accidere tale ei, cui ..? T IV, 57. qui .. natura dicuntur iracundi aut misericordes aut invidi aut tale quid; T IV, 80. quod tale .., id etiam gloriosum; T V, 43. in oculis tale nil fit; T V, 111. quod, quae talia essent, imbecilla essent omnia; N I, 45. num quid tale, Epicure, vidisti? N I, 88. nihil tale dicitis; N I, 91. potest .. tale aliquid etiam sua sponte in lapicidinis Chiorum extitisse; D II, 49. nihil ut tale ulla in re publica reperiatur; R II, 42. ut .. ipse ne quid tale posthac; O I, 33 (34). si quid tale dici potest; O I, 61. ne ... pigritia aut ignavia aut tale aliquid appareat; O I, 136. in sapientibus viris ... nihil potest esse tale; O III, 45. nihil Sex. Aelius tale; C 27. cum ... aeque .. nefas sit tale aliquid et facere rogatum et rogare; Lae 39. quia sine sociis nemo quicquam tale conatur; Lae 42. sin tale aliquid evenerit; Lae 78. non amicitiae tales, sed coniurationes putandae sint; O III, 44. tales .. amicitiae sunt remissione usus eluendae; Lae 76. si omne animal tale est, inmortale nullum est; N III, 29. vir is, quem quaerimus, non multo facilius tali animo reperietur quam civitas universa? T V, 42. omnem .. legem ... esse laudabilem quibusdam talibus argumentis docent; L II, 11. his et talibus auctoribus usi; T I, 116. quodsi gaudere talibus bonis animi, id est virtutibus, beatum est; T V, 72. quibus .. talis nulla sit || est || causa; O I, 71. talem .. solemus et sentire bonum civem et dicere; O I, 124. omnem ..

talem conformationem animi ceteri philosophi motum inanem vocant; N I, 105. quod coniunctione tali sit aptius; F I, 70. coniurationes: ſ. amicitiae; O III, 44. talis inproborum consensio ... excusatione amicitiae tegenda non est; Lae 43. talia .. (decreta) neque esse neque videri possunt eorum ratione, qui ..; A II, 27. quae (temperatio rei publicae) effici non potuisset nisi tali discriptione magistratuum; L III, 12. si e contrariis disiunctio, ... si talis disiunctio falsa potest esse, nulla vera est; A II, 97. nisi ineptum putarem in tali disputatione id facere; A II, 65. ne susceptas publice religiones disputatio talis exstinguat; N fr 1. litteris talibusque doctrinis ante excoli animos ... decet; fr V, 23. tales enuntiationes nec veras nec falsas esse; Fa 37. quodsi (Priamus) ante occidisset, talem ‖ accidisset, tamen ‖ eventum omnino amisisset; T I, 85. talibus exemplis ... historiae refertae sunt; F V, 64. est ... sermo ... a tali quodam ductus exordio; T II, 10. quod si (A. Torquato) talia facta digna viro videbantur; F II, 73. quae talis animi figura intellegi potest? T I, 61. nec figuram situmque membrorum nec ingenii mentisque vim talem effici potuisse fortuna; N II, 153. stupra .. et adulteria et omne tale flagitium nullis excitari aliis inlecebris nisi voluptatis; C 40. nequitia ... ab eo, quod nequicquam est in tali homine; T III, 18. tali ingenio praeditus Lucullus; A II, 2. liber .. a tali inrisione Socrates; A II, 123. talis .. interitus non est sine gravi sensu; T I, 107. quorum (tyrannorum) haud fere quisquam talem interitum effugit; O II, 23. cuius (irae) inpulsu exstitit etiam inter fratres tale iurgium; T IV, 77. tota .. ratio talium largitionum genere vitiosa est; O II, 60. inest .. in tali liberalitate cupiditas plerumque ... auferendi per iniuriam; O I, 44. talem .. medicinam philosophia profitetur; T II, 43. talis .. mens mundi cum sit; N II, 58. id .. (deus) molitus tali quodam est modo; Ti 21. si talibus monitis ‖ monumentis ‖ praeceptisque laetabere; O III, 121. quodnam illud esset tale monstrum; D I, 49. nulla .. est in natura rerum talis necessitas; A II, 97. quodsi haec ... habent aliquam talem necessitatem; D II, 18. quam multi dies reperiri possunt, qui tali nocti anteponantur! T I, 97. quorum (Peripateticorum) est talis oratio; T IV, 43. fuit .. talis illa partitio; Ti 22. vereor interdum, ne talium personarum ... minuam .. gloriam; A II, 5. praecepta: ſ. monita. talibus praemiis propositis; O II, 29. plenus est sextus liber de officiis Hecatonis talium quaestionum; O III, 89. his et talibus rationibus adductus Socrates; T I, 71. cum eo verbo antea nemo tali in re usus esset; A I, 41. quibus et talibus rebus exquisitis hoc vel maxime efficitur, ... ut ..; T V, 71. qui (Thales) primus de talibus rebus quaesivit; N I, 25. facilius me, talibus praesertim de rebus, quid non sentirem, ... posse dicere; N II, 2. omnium talium rerum ratio reddenda est; N III, 24. quae (res) talis est; D II, 46. externa libentius in tali re quam domestica recordor; O II, 26. in talibus rebus aliud utile interdum, aliud honestum videri solet; O III, 74. cupidis .. rerum talium odiosum fortasse ... est carere; C 47. semper sapiens talis; T V, 48. cum ... illum pugnum arte ... compresserat, scientiam talem esse dicebat; A II, 145. nefas esse dictu miseram fuisse talem senectutem; C 13. totus .. liber ... refertus *est* et verbis et sententiis talibus; T III, 42. talis .. simulatio vanitati est coniunctior quam ... honestati; O I, 44. situs: ſ. figura; N II, 153. in omni est re fugienda talis sollertia; O I, 33. horum somniorum et talium plenus est Chrysippi liber; D II, 144. eam (utilitatis speciem) ... falsam iudicavit; quae erat talis; O III, 99. tanta .. est vis talibus in studiis, ut ..; F V, 57. talium .. sumptuum facultatem fructum divitiarum putat; O II, 56. apud Homerum ... talis de Ulixe nulla suspicio est; O III, 97. omnibus .., quorum mens abhorret a ratione, semper aliqui talis terror impendet; T IV, 35. verba: ſ. sententiae. idem de vita talis viri rectissime dicetur; F III, 28. quid tandem talibus viris responderes? F IV, 61. talis viri interitu sex suos obruere consulatus; T V, 56. nisi viri tales occidissent; N III, 15. talis vir ... ne cogitare quidem quicquam audebit, quod ..; O III. 77. talis .. inter viros amicitia tantas oportunitates habet, quantas vix queo dicere; Lae 22. hoc .. in talibus viris quid adtinet dicere? Lae 39. quod sit huic talium virtutum choro contrarium; O III, 116. vis: ſ. figura; N II, 153. si .. nec humano *visu* ... nec tali aliquo (di sunt); N I, 85. ut ... alii (homines) *a* talibus vitiis abhorreant; Fa 8. tale .. visum est ultimum Stoicorum; F IV, 33. conducere arbitror talibus aures tuas vocibus undique circumsonare; O III, 5. conservare (potuit deus) urbis tantas atque talis; N III, 92.

II. **mit Correlat: 1. qualis:** habeo .. regulam, ut talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possint; A II, 58. ſ. **qualis,** I (36 St.) S. 220, b. **falsus,** B, I, 1. est (4 St.) B. II, S. 27, b.

2. **qualiscumque:** qualescumque summi civitatis viri fuerint, talem civitatem fuisse; L III, 31.

3. **qui:** est innocentia adfectio talis animi, quae noceat nemini; T III, 16. multis .. rebus inflammantur tales animi, qui corporibus non inhaerent; D I, 114. alia quaedam sit ad eum admovenda curatio, et talis quidem, quae possit esse ..; T IV, 61. etsi (natura) dedit talem mentem, quae omnem virtutem accipere posset; F V, 59. talium .. rerum, quae in fortuna positae sunt, praesensio divinatio est; D II, 14. eas .. (particulas) inter se copulant haud isdem vinclis, ... sed talibus, quae cerni non possent; Ti 47.

4. **ut:** quodsi talis nos natura genuisset, ut eam ipsam intueri ... possemus; T III, 2. tales .. nos esse putamus, ut iure laudemur; O I, 91. in quibus (generibus) qui tales creabuntur, ut deorum inmortalium quasi gentiles esse debeant; Ti 41. quod .. verum visum est, id omne tale est, ut eiusdem modi falsum etiam possit videri; A II, 40. quod tale est, ut ... possit .. laudari; F II, 45. quia tale sit, ut ... esset ... laudabile; F II, 49. quod ... tale quid efficiat, ut ... sit; F III, 20. quid tale sit, ut expleat summam; F IV, 31. id .. accommodatum naturae esse oportere et tale, ut ... invitaret; F V, 17. si quid tale acciderit, ut a deo denuntiatum videatur, ut exeamus e vita; T I, 118. quod ... tale .. est, ut elaborandum sit, quo facilius probetur; T V, 1. quae talia sunt, ut ea ipsa dei inmortales ad usum hominum fabricati paene videantur; N I, 4. quae talia sunt, ut optata magis quam inventa videantur; N I, 19. quorum nihil tale est, ut in eo vis divina inesse videatur; N I, 40. tale quiddam esse animum, ut sit ex igni atque anima temperatum; N III, 36. si quid tale posset ‖ possit ‖ contingere, ut aliquis nos deus ... tolleret; Lae 87. ista omnia talia videmus, ut et ‖ etiam ‖ inprobi habeant et absint probis; P 7. siquidem nihil peperi tale, ... ut eo statu essem, quem ..; P 17. est .. eius generis actio quoque quaedam, et quidem talis, ut ratio postulet ..; F III, 58. [non .. mihi est vita mea utilior

quam animi talis adfectio, neminem ut violem commodi mei gratia]; O III, 29. quandoquidem id (summum bonum) tale esse debet, ut rerum expetendarum sit extremum; F V, 37. si maxime talis est deus, ut nulla gratia ... teneatur; N I, 124. cum talem esse deum certa notione animi praesentiamus, primum ut sit animans, deinde ut ..; N II, 45. quodsi tales dei sunt, ut rebus humanis intersint; N III, 47. omnis .. talis a philosophia pellatur error, ut ... dicamus indigna; N III, 64. quod (extremum et ultimum bonorum) omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut ... oporteat; F I, 29. credo, aliquam non dissimilem figuram (extitisse), sed certe non talem, ut ... diceres; D I, 23. aegritudo est ... recens opinio talis mali, ut in eo rectum videatur esse angi; T III, 25. quae (natura) quoniam talis est, ut .. praesit; N II, 36. non .. est (hoc opus) tale, ut in arce poni possit quasi illa Minerva Phidiae, sed tamen, ut ..; P 5. talis est .. ordo actionum adhibendus, ut ... omnia sint apta; O I, 144. quae (pars) mihi talis videtur fuisse, ut ... ostenderes; N III, 20. rationem videtis esse talem, ut ... habeat; R II, 39. num ista societas talis est, ut nihil suum cuiusque sit? O III, 53. vim quandam esse aiunt signifero in orbe, qui Graece ζωδιακός dicitur, talem, ut ... moveat ..; D II, 89. „morietur Scipio" talem vim habet, ut ..., tamen ut ... non possit ..; Fa 17. inter quae visa nihil intersit, ex iis non posse alia talia esse, ut percipi possint, alia, ut non possint; A II, 41. si tale visum obiectum est a deo dormienti, ut probabile sit; A II, 49. si id (visum) tale esset ab eo, quod est, ut eiusdem modi ab eo, quod non est, posset esse; A II, 77. ut doceret nullum tale esse visum a vero, ut non eiusdem modi etiam a falso posset esse; A II, 77. tale visum nullum esse, ut perceptio consequeretur ‖ consequatur ‖, ut autem probatio, multa; A II, 99. visum est .. tale obiectum dormienti, ut id, quod evenit, naturae vis ... effecerit; D II, 143. vita .. talis fuit vel fortuna vel gloria, ut nihil posset accedere; Lae 12. ultimum: s. extremum.

B. **allein: a. masc.:** 1. fero: talis innumerabilis nostra civitas tulit; T I, 101.

2. in: in talibus ea ... stabilitas amicitiae confirmari potest; Lae 82.

b. neutr.: 1. movent: omnia .. talia sensum movent; Ti 5.

2. circumspicio: haec .. et talia circumspicienda sunt in omni officio; O I, 59.

memoro: »talia tum memorat lacrimans exterrita somno«; D I, 40.

talpa, Maulwurf: talpam num desiderare lumen putas? A II, 81.

talus, Knöchel, Würfel: I. adsistit: ita iacere talum, ut rectus assistat; F III, 54.

cadit: ut ..., qui ita talus erit iactus, ut cadat rectus, praepositum quiddam habebit ad finem, qui aliter, contra, neque tamen illa praepositio tali ad eum, quem dixi, finem pertinebit; F III, 54.

efficiunt: quattuor tali iacti casu Venerium efficiunt; D I, 23.

habet: s. cadit.

II. iacio: Venerium iaci posse casu quattuor talis iactis, sed quadringentis centum Venerios non posse casu consistere; D II, 48. s. **iacio** talum (5 St.) B. II, S. 193, a.

relinquo: nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant et tesseras, id ipsum utrum lubebit, quoniam sine iis beata esse senectus potest; C 58.

III. iactus: quid est tam incertum quam talorum iactus? D II, 121.

praepositio: s. I. cadit.

IV, 1. consistere, iaci: s. II. iacio.

2. sine: s. II. relinquo.

tam, so, so sehr, in dem Grade: I. **allein:** 1. **bei Verben und Participien:** Iovis iste .. pronepos. tamne ergo abiectus tamque fractus? T III, 26. sustinuero Epicureos, tot meos familiares, tam bonos, tam inter se amantes viros; A II, 115. canum .. tam fida custodia tamque amans dominorum adulatio tantumque odium in externos et tam incredibilis ad investigandum sagacitas narium ... quid significat? N II, 158. de turpi contraria, nihil tam taetrum, nihil tam aspernandum; T II, 46. hoc auspicium divini quicquam habere potest, quod tam sit coactum et expressum? D II, 73. quid ... tam compositum tamque compactum et coagmentatum inveniri potest? F III, 74. cum ... tam .. inter se omnia conexa et apta viderit; N II, 97. qui suas omnes cogitationes abiecerunt in rem tam humilem tamque contemptam; Lae 32. nihil est .. tam naturae aptum, tam conveniens ad res vel secundas vel adversas; Lae 17. cur ... animi .. medicina nec tam desiderata sit, ante quam inventa, nec tam culta, posteaquam cognita est; T III, 1. quod .. est tam desperatum collegium? L III, 24. concitationibus tam .. ipsis inter se dissentientibus atque distractis; T V, 43. quorum opiniones cum tam variae sint tamque inter se dissidentes; N I, 5. haec aetas .. iam ‖ tam ‖ exculta; R II, 19. expressus: s. coactus. fractus: s. abiectus. quam (voluptatem) si (Epicurus) explicavisset, non tam haesitaret; F II, 18. cum repente (animus) in tam insolitum tamque perturbatum domicilium immigravit; T I, 58. commoditates corporis tam .. productae temporibus tamque multae; F IV, 29. nihil tam repugnare; A II, 111.

2. **bei Adjectiven:** modo ne quis illud tam ineruditum absurdumque respondeat; A II, 132. tamenne ista tam absurda defendes? N I, 81. etsi nihil est iis, qui placere volunt, tam adversarium; A II, 10. »si ... nec tam aerumnoso navigavissem salo«; T III, 67. nihil esse dicitis a sapiente tam alienum; A II, 132. ex tam alto dignitatis gradu; Lae 12. amans: s. 1. quid attinet de rebus tam apertis plura requirere? F V, 51. cum tam bonos septenarios ‖ octonarios ‖ fundat ad tibiam; T I, 107. s. 1. amans; A II, 115. aptus: s. 1. conexus. cum .. hoc animal tam sit canorum sua sponte; D II, 57. numquam illud oraclum Delphis tam celebre et tam clarum fuisset; D I, 37. cum tam certos caeli motus, tam ratos astrorum ordines ... viderit; N II, 97. cur Alexandro tam inlustre somnium, tam certum; D II, 141. his rationibus tam certis tamque inlustribus opponuntur ab iis, qui contra disputant, primum labores; R I, 4. quae tam clara essent; A II, 17. helluari libris, si hoc verbo in tam clara re utendum est; F III, 7. L. Pauli nepos, ... in hac tam clara re publica natus; R I, 31. quae est ista servitus tam claro homini tamque nobili? P 41. s. celeber. hoc iter vitae tam confragosum putamus, tam plenum iniuriarum; fr IX, 17. sicine eos (Torquatos) ... in sanguinem suum tam crudelis fuisse, .. ut ..? F I, 34. nollem me ab eo ortum, tam importuno tamque crudeli; F I, 35. quod in tam crudelem necessitatem incidissemus; T III, 60. cuius rei tantae tamque difficilis facultatem consecutum esse me non profiteor; N I, 12. ad hanc providentiam naturae tam diligentem tamque sollertem adiungi multa possunt;

N II, 140. hanc naturae tam diligentem fabricam imitata est hominum verecundia; O I, 127. cur res tam dissimiles eodem nomine appellas? F II, 9. vos ex his tam dissimilibus rebus ... rem unam ... facere conamini; F II, 20. hic .. quis est, qui conplet aures meas tantus et tam dulcis sonus? R VI, 18. tu tam egregios viros censes tantas res gessisse sine causa? F I, 34. quod senatus populusque Romanus rebus afflictis tam excelso animo fuisset; O III, 114. quod (natura) ... hominibus ... tam exiguam vitam dedisset; T III, 69. quid ... in tam exigua brevitate vitae magnum sapienti videri potest? T IV, 37. fidus: ſ. 1. amans; N II, 158. mihi ... neutiquam probari potuit tam flagitiosa et tam perdita libido; C 42. fructuosus: ſ. operosus. frequens .. consessus theatri ... movetur audiens tam grande carmen; T I, 37. qui sermonibus eius modi nolint personas tam graves inligari; A II, 6. ille vir bonus ... cur has sibi tam graves leges imposuerit; A II, 23. his tu tam gravibus concitationibus ... quem vacuum ... videris; T V, 43. res tam gravis tamque praeclaras Latinis etiam litteris contineri; N I, 7. humilis: ſ. contemptus. isto .. tam inmenso spatio quaero .. cur Pronoea vestra cessaverit; N I, 22. importunus: ſ. crudelis; F I, 45. (Carbo) tam periurus aut tam inpurus fuisset? N I, 63. incredibilis: ſ. 1. amans; N II, 158. tantum ingenium ... in tam leves, ne dicam in tam ineptas sententias incidisse; N I, 59. ineruditus: ſ. absurdus; A II, 132. nec (caerimonias sepulcrorum) violatas tam inexpiabili religione sanxissent; T I, 27. mihi vero quicquid acciderit in tam ingrata civitate; P 17. nec ... ita disseram de re tam inlustri tamque nota, ut ..; R I, 38. ſ. certus. unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium; F I, 10. quae est ista in commemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio? P 42. insolitus: ſ. 1. perturbatus. quod (natura) tam multa ad vescendum, tam varia et tam iucunda gignit; N II, 131. levis: ſ. ineptus. frustra .. consumptae tot noctes tam longa in aetate; D II, 141. quod tam longo spatio multa hereditatibus ... tenebantur; O II, 81. o miserum senem, qui mortem contemnendam esse in tam longa aetate non viderit! C 66. inter ista tam magnifica verba tamque praeclara; F II, 77. qui tam magno animo fuerit; T I, 100. conclusa est a te permagna ‖ tam magna ‖ lex sane quam brevi; L II, 23. cum in uno mundo ornatus hic tam sit mirabilis; A II, 125. ut in cunis fuerit anguis, non tam est mirum; D II, 66. eum, quicum bellum geras, tam molli nomine appellare; O I, 37. qui (Plato) certe tam multis libris haec persecutus non esset, nisi probavisset; A II, 74. certe tam multa non collegisset, ... nisi ..; A II, 75. idcirco heri non necessario loco contra sensus tam multa dixeram; A II, 79. cur tam multa pestifera terra marique disperserit; A II, 120. tantum studium tamque multam operam ponendam in eo non arbitrantur; F I, 1. cur tam multi sint Epicurei; F I, 25. in quibus (fabulis) tam multis tamque variis; F I, 65. ista exposuisti, ut tam multa, memoriter, ut tam obscura, dilucide; F IV, 1. invenire aliquid et tam multa alia meminisse; T I, 22. ex quo tam multarum rerum cognitionis admiratio tollitur; T I, 58. quae porro (potest esse) tam inmensa magnitudo, quae illa tam multa possit effingere? T I, 61. de quo (libro) iam tam multa diximus; T I, 102. quod a tam multis ... perferatur; T II, 46. cur ... animi .. medicina ... nec tam multis grata (sit), ... pluribus etiam suspecta; T III, 1. propter tam varia et tam multa tormenta fortunae; T V, 1. quae qui privatim habent, nec tam multa et raro vident; T V, 102. cum ipse tam multa dixissem; N II, 3. in ... tam multarum rerum atque tantarum ordinibus; N II, 15. hi tanti ignes tamque multi ... nihil nocent; N II, 92. cur ... de eo ipso tam multa dixeris; N III, 8. cur (mens divina) tam multos deos nihil agere ... patitur? N III, 93. (Iuppiter) tam multa frustra fulmina emitteret! D II, 44. nisi tam multae nobis artes ministrarent; O II, 15. quorsum ‖ quorsus ‖ .. haec tam multa de Maximo? C 13. quorsus ‖ quorsum ‖ .. tam multa de voluptate? C 44. ſ. iucundus. I. productus. nullum esse locum in tota philosophia tam necessarium; O III, 8. ut ... iacere necesse sit tot tam nobiles disciplinas; A II, 147. est .. tanti philosophi tamque nobilis audacter sua decreta defendere; F II, 28. ſ. clarus; P 41. notus: ſ. inlustris. quae (ostenta) si signa deorum putanda sunt, cur tam obscura fuerunt? D II, 55. ſ. multus; F IV, 1. neque ego haec nunc sine causa tam vetera vobis et tam obsoleta decanto; R II, 55. an ille ... vivendi artem tantam tamque operosam et perinde fructuosam relinqueret? F I, 72. perditus: ſ. flagitiosus. neque hunc ... his tam periculosis rebus subvenire patiuntur; R I, 31. periurus: ſ. impurus. cum ‖ quod ‖ tam perspicuum sit; D II, 109. si (voluptas) ... nec tam pertinaces habeat patronos; F III, 1. plenus: ſ. confragosus. ut tam in praecipitem locum non debeat se sapiens committere; A II, 68. quod nulla fuerit novo consilio inito tam praeclari operis inceptio; A II, 119. erat .. difficile rem tantam tamque praeclaram inchoatam relinquere; N I, 56. an (veritas est) in individuis corpusculis tam praeclara opera ... fingentibus? N I, 67. cum rerum natura tanta tamque praeclara in omnes partes ... diffusa; D II, 129. quoniam .. tam praeclarum mihi dedisti iudicii tui testimonium; L III, 1. quis non studiose rei publicae subvenerit hac tam praeclara legis voce laudatus? L III, 58. ſ. gravis; N I, 7. magnificus. apud Graecos ... Hercules tantus et tam praesens habetur deus; T I, 28. nihil sentire est melius quam tam prava sentire; A II, 125. ut (Lucullus) ... tibi tam propinquo respondeat; F III, 8. ratus: ſ. certus; N II, 97. qui (maiores) mortuis tam religiosa iura tribuerunt; Lae 13. in rebus tam severis non est iocandi locus; D II, 25. sollers: ſ. diligens; N II, 140. non tam stabilis opinio permaneret; N II, 5. promissum potius non faciendum quam tam taetrum facinus admittendum fuit; O III, 95. ſ. aspernandus. »ubi (draco) tam teneros volucris matremque peremit«; D II, 64. »neque tam terribilis ulla fando oratio est«; T IV, 63. cum (sapiens) ... reliquis utatur tot tam variisque virtutibus; T V, 72. tam variis cursibus; N II, 54. ſ. iucundus. multus; F I, 65. T V, 1. — 1. dissidens. ne ‖ nec ‖ tam vegeta mens .. in corde ... demersa iaceat; T I, 41. vetus: ſ. obsoletus. cum tam vitiosum esse constet ..; A II, 68.

3. bei Adverbien: quod ... tam accurate tamque diligenter caveat et sanciat, ut ..; F II, 101. illi .. antiqui non tam acute optabiliorem illam vitam putant; F IV, 63. quis .. ista tam aperte perspicueque ... falsa secutus esset, nisi ..? A II, 60. qua tandem re fretus sibi tam audaciter obsisteret; C 72. hoc tam callide Iuppiter *excogitavit* ‖ cogitavit ‖ ! D II, 47. me pudet tam cito de sententia esse deiectum; T II, 14. »cedo, qui vestram rem publicam tantam amisistis tam cito?« C 20. hoc Terentius a philosophia sumptum cum ‖ [cum] ‖ tam commode dixerit; T III, 31. nec patrius mos tam contumaciter repudiandus (fuit); D II, 71. tam ..

diligenter ... exstructam disciplinam non est facile perdiscere; F IV, 1. ſ. accurate. diu: ſ. **diu**, II. tam (7 St.) B. I, S. 736, a. nihil umquam tam eleganter explicabunt; T I, 55. quod (illa) .. tam facile ediscantur; T IV, 7. nihil est, quod expedire tam facile possimus; N I, 7. quod is (M. Cato) tam facile senectutem ferat; C 3. cur .. Marius tam feliciter ... est mortuus? N III, 81. nec tam flebiliter illa canerentur; T I, 85. tenere tantam et tam fuse lateque imperantem rem publicam; R V, 1. quia ... (philosophi) tam graviter cadere non possunt; O I, 73. ut satius fuerit illud ... concedere quam tam inpudenter resistere; N I, 69. iam mallem Cerberum metueres quam ista tam inconsiderate diceres; T I, 12. cum ipsum Herculem tam intoleranter dolere videamus; T II, 22. an melius fuerit ... motum ... cogitationis non dari omnino quam tam munifice et tam large dari; N III, 69. causa erroris tanti, tam longe lateque diffusi; F II, 115. quippe qui (sol) in inmenso mundo tam longe lateque conluceat; N II, 40. benivolentiam tam late longeque diffusam; L I, 34. ſ. fuse. quod tam longe retro respicere non possunt; T V, 6. ſ. late. cum Epicurus ... Nausiphanen ... tam male acceperit; N I, 93. quid tu ... tam mane Tubero? R I, 14. quae .. natura tam mirabiliter temperari potest? T V, 101 (100). nec tam multum dormiens ullo somnio sum admonitus; D II, 142. munifice: ſ. large. cur id tam parce tamque restricte faciant; F II, 42. perspicue: ſ. aperte. negatis haec tam polite tamque subtiliter effici potuisse sine divina aliqua sollertia; A II, 120. hanc rem publicam tam praeclare fundatam; P 10. quoniam id nomen illi tam restricte tenent; R III, 7. ego cetera non tam restricte praefinio; L II, 45. ſ. parce. qui tam scelerate imperavit; T V, 56. ut haec tam sero litteris mandaremus; N I, 7. quae tam subito facta est deorum tanta placatio? D II, 36. subtiliter: ſ. polite. dissolutionem naturae tam valde perhorrescere; F V, 31. mirabar ... te tam valde hoc loco delectari; L II, 2. ego .. nec tam valde id timendum nec plane contemnendum puto; L II, 39. cum haec duo pro congruentibus sumunt tam vehementer repugnantia; A II, 44. non intellego, cur (virtus) .. verbis tam vehementer ornanda ... videatur; T III, 37.

4. **zum Satz**: quidam .. non tam id reprehendunt, si remissius agatur, sed ... arbitrantur; F I, 1. ecquos (deos), si non tam strabones, at paetulos esse arbitramur? N I, 80. eadem non tam animadvertuntur in pace; D II, 58. fortasse ‖ fore iam, al. ‖ non tam illius te rei publicae paenitebit; R III, 47. poenas luunt non tam iudiciis, ... sed eos agitant ‖ ut eos agitent ‖ ... furiae; L I, 40.

5. **Lücke**: non audeo ... ad ista .. dicere, neque tam te aut Philum aut Manilium *; R I, 30.

II. **correlativ**: dum: ſ. **diu**, II. tam (3 St.) B. I, S. 736, a. — quam: ſ. **quam**, I, 2, a. tam (96 St.) S. 222, a. **diu**, II. quam (rel. 4 St.) B. I, S. 736, a. **non**, A, **b.** tam (34 St.) B. II, S. 735, b.

qui: ut nulla tam exquisita posset inveniri voluptas, qua (L. Thorius) non abundaret; F II, 63. quae est .. istorum oratio tam exquisita, quae sit anteponenda ..? R I, 3. — quis tam esset amens, qui semper in laboribus ... viveret? T I, 33. ecquem tam amentem esse putas, qui ... credat? N III, 41. gentem .. nullam video neque tam humanam atque doctam neque tam inmanem tamque barbaram, quae non ... censeat; D I, 2. quae est anus tam delira, quae timeat ista, quae ..? T I, 48. quis tandem erit tam demens, qui dubitet ..? R III, 27. nulla tam detestabilis pestis est, quae non homini ab homine nascatur; O II, 16. quis est tam dissimilis homini, qui non moveatur ..? F V, 62. neque tam docti tum erant, ad quorum iudicium elaboraret; F I, 7. ſ. barbarus. quis .. est tam excors, quem ista moveant? T I, 11. quae .. anus tam excors inveniri potest, quae illa ... portenta extimescat? N II, 5. quod nulla gens tam fera, nemo omnium tam sit ‖ fit ‖ inmanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. in hominibus nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non ... sciat; L I, 24. quis tam esset ferreus, qui eam vitam ferre posset? Lae 87. quae .. domus tam stabilis, quae tam firma civitas est, quae non ... possit everti? Lae 23. nihil est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile, nihil tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione et tamquam excolatur; P 3. humanus: ſ. barbarus. immanis: ſ. barbarus. ferus; T I, 30. quae .. (potest esse) tam inmensa magnitudo, quae illa tam multa possit effingere? T I, 61. incredibilis, incultus: ſ. horridus. quis .. tam inimicus paene nomini Romano est, qui ... spernat? F I, 4. quis est tam invidus, qui ab eo nos abducat? F I, 3. quae est .. forma tam invisitata, tam nulla, quam non sibi ipse fingere animus possit? D II, 138. mansuetus: ſ. ferus; L I, 24. vir natus ad gloriam ullam partem animi tam mollem habebit, quam non ... conroboret? T II, 41. urbis ... nativa praesidia quis est tam neglegens qui non habeat animo notata? R II, 11. nullus: ſ. invisitatus. stabilis: ſ. firmus. nulla est tam stulta civitas, quae non .. imperare malit; R III, 28. quis est tam stultus, ... cui sit exploratum ..? C 67. ut ... nihil tam turpe sit, quod voluptatis causa (Epicurus) non videatur esse facturus; F II, 28. — nemo .. est tam senex, qui se annum non putet posse vivere; C 24. — nihil tam absurde dici potest, quod non dicatur ab aliquo philosophorum; D II, 119. nihil tam praepostere, tam incondite, tam monstruose cogitari potest, quod non possimus somniare; D II, 146.

quin: quorum (impiorum) .. nemo tam audax umquam fuit, quin ... abnueret; L I, 40. negat .. esse ullum cibum tam gravem, quin ... concoquatur; N II, 24.

quoad: tam diu .. velle debebis, quoad te, quantum proficias, non paenitebit; O I, 2.

ut: a. **Folge**: quis umquam fuit aut avaritia tam ardenti aut tam effrenatis cupiditatibus, ut ... non ... malit ..? F III, 36. neque .. (Epicurus) tam desipiens fuisset, ut ... fingeret; N I, 123. de qua (quaestione) tam variae sunt ‖ sint ‖ doctissimorum hominum tamque discrepantes sententiae, ut ... debeat; N I, 1. quae tam excellens in omni genere virtus in ullis fuit, et sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2. est ... commodum ullum tam expetendum, ut ... amittas? O III, 82. — quis .. tam agrestibus institutis vivit, aut quis contra studia naturae tam vehementer obduruit, ut ... abhorreat? F III, 37. an me .. tam amentem putas, ut ... loquar? F II, 74. quis umquam tam audax, tam nobis inimicus fuisset, ut cogitaret ..? L III, 21. quis tam caecus in contemplandis rebus umquam fuit, ut non videret ..? N I, 77. quis .. est tam cupidus in perspicienda ... rerum natura, ut ... non ... relinquat? O I, 154. an tu censes ullam anum tam deliram futuram fuisse, ut somniis crederet, nisi ..? D II, 141. quis tam demens, ut sua voluntate maereat? T III, 71. effrenatus: ſ. ardens. tam .. eam rem esse facilem, ... ut

... natura ... efficiat; N I, 53. unde tam felix concursus atomorum, ut repente homines ... nascerentur? N I, 91 (90). nec tam fuit hominum generi infensa atque inimica natura, ut ... invenerit; T IV, 58. f. audax. quae .. (maturitas) mihi tam iucunda est, ut ... videar; C 71. varius: f. discrepans. non .. proferremus ... mente captos tam absurde, ut .. diceremus ..; A II, 53. qui (Antiochus) haec ipsa ... didicit apud Philonem tam diu, ut constaret ..; A II, 69. ut ... eos ... tam facile internosceremus, uti ... viderentur; A II, 56. quisquam ... tam impie ingratus esse (audet), ut eam accuset, quam vereri deberet? T V, 6. quam .. ob causam tam est obscure admonitus, ut ex ovo nasceretur || nosceretur || thensauri similitudo? D II, 134. neminem esse oportere tam stulte adrogantem, ut ... putet? L II, 16. vehementer: f. agrestis. — b. Vergleich: »tum || tam, nam || vita omnibus metenda, ut fruges«; T III, 59.

tamen, dennoch, doch, jedoch, gleichwohl: A. allein: I. ohne Concessivpartikel: 1. Aussage: in utroque tamen utrumque (esse); A I, 24. negabat; Philonis t. scriptum agnoscebat; A II, 11. plerique t. .. definitiones ipsarum etiam evidentium rerum non improbant; A II, 18. cum diceret ei, qui adfirmaret nihil posse percipi, unum t. illud dicere, percipi posse, consentaneum esse; A II, 28. quae (visa) perdifficiliter, internoscantur t.; A II, 47. t. hoc accepimus; A II, 57. neutrum ... defensum est; ego t. utrumque verum puto; A II, 113. quaero t., quem (sapiens) sequatur; A II, 117. fore t. aliquando, ut omnis hic mundus ardore deflagret; A II, 119. sint ista vera, ... comprendi ea t. et percipi nego; A II, 119. posthac t. cum haec quaeremus; A II, 147. turba ... quaerentium tantum || tamen ||, quem ... discerpant; A fr 20 (§. 21). legimus t. Diogenem, Antipatrum ..; F I, 6. nunc dicam de voluptate, nihil scilicet novi, ea t., quae ..; F I, 28. habebat t. rationem valetudinis; F II, 64. compensabatur .. t. cum his omnibus animi laetitia; F II, 96. refert t., quo modo (moriantur); F II, 97. labores non fugiendos tristissimo t. verbo aerumnas || [aerumnas] || etiam in deo nominarunt; F II, 118. est t. ea (honesta actio) secundum naturam; F III, 22. his t. omnibus (philosophis) eos antepono, ... cuimodi sunt, qui ..; F III, 30. ceteris omnibus philosophis haec est tuenda sententia, maxime t. Stoicis || his ||; F III, 36. dicunt ... sic futurae post mortem famae t. esse propter rem ... consulendum; F III, 57. quoniam .. in iis rebus ... est t. quiddam, quod usui possit esse; F III, 58. quae (causa) t. a te agetur non melior, quam illae sunt; F IV, 1. ars t. est dux certior quam natura; F IV, 10. si quod esset animal, quod totum ex mente constaret, id ipsum t. sic, ut ..; F IV, 28. fieri t. potest, ut id ipsum, quod interest, non sit magnum; F IV, 30. nummus in Croesi divitiis obscuratur, pars est t. divitiarum; F IV, 31. quibus (equis, canibus) t. et dolore vacare opus est et valere; F IV, 37. et hi quidem ita non sola virtute finem bonorum contineri putant, ut rebus t. omnibus virtutem anteponant; F IV, 49. qui ... adiungunt ei (virtuti) t. aliquid summo in bono finiendo; F IV, 51. fateri .. coepit sapienti ... commodius t. esse, si ..; F IV, 56. nisi ... istis t. alio tempore responsurus essem; F IV, 62. illa t. simplicia, vestra versuta; F IV, 69. media illa t. eius modi sunt, ut ... eligenda sint; F IV, 71. urgent t. et nihil remittunt; F IV, 77. Theophrastum t. adhibeamus ad pleraque; F V, 12. quoquo modo || quomodocumque || dicitur, intellegi t., quid dicatur, potest; F V, 30. inertissimos homines ... videmus t. et corpore et animo moveri semper, F V, 56. ut eos etiam ... t. in rebus quaerendis ... aetates conterere videamus; F V, 57. t. a proposito .. aberramus; F V, 83. t. aberramus a proposito; F V, 85. ille (Zeno) Metelli vitam negat beatiorem quam Reguli, praeponendam t.; F V, 88. ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseria et aerumna non possit, t. labor possit; F V, 95. oratorem .. complexi sumus, nec eum primo eruditum, aptum t. ad dicendum; T I, 5. esset t. miseriae finis in morte; T I, 9. omnes t. esse vim et naturam divinam arbitrantur; T I, 30. has t. imagines loqui volunt; T I, 37. quam (corporum concursionem) t. Democritus ... animalem esse volt; T I, 42. quibus (partibus) t. sentire nihil queat mens, nisi ..; T I, 46. tantum t. excellet illud, ... ut ..; T II, 30. est inter haec quaedam t. similitudo; T II, 35. t. huic (Ulixi) leviter || leniter || gementi illi ... non dubitant dicere ..; T II, 49. cum audisset ..., (Pompeium) voluisse t. nobilissimum philosophum visere; T II, 61. te autem ... t. eius (multitudinis) iudicio stare nolim; T II, 63. tantulum t. (malum dolorem) esse, ut ..; T II, 66. eam t. ipsam (μανίαν) distinguimus nos melius quam illi (Graeci); T III, 11. stultitiam .. censuerunt constantia, id est sanitate, vacantem posse t. tueri mediocritatem officiorum; T III, 11. t. aliquid relinquetur fortasse; T III, 13. sententiis t. utendum eorum potissimum, qui ..; T III, 22. quae (iustitia) t. ita dicet dupliciter esse te iniustum, cum ..; T III, 36. edocuit t. ratio, ... cum hoc ipsum proprie non quaereretur ..., t. ut videremus ..; T III, 80. aegritudo erit sublata illa maerens, morsus t. ... relinquetur; T III, 83. tu t. ... dices ista ipsa obscura planius, quam dicuntur a Graecis; T IV, 10. magna t. facta esset accessio; T IV, 40. haec t. ita disputant, ut resecanda esse fateantur; T IV, 46. semper Aiax fortis, fortissimus t. in furore; T IV, 52. quae (studia) vel optimarum rerum ... sedata t. et tranquilla esse debent; T IV, 55. qui illa mala esse censent, ferenda t. aequo animo arbitrantur; T IV, 60. t. et ille ab intemperantia et hic ab avaritia avocari potest || [t. ... potest] ||; T IV, 60. sint sane ista bona ..., t. in eis ipsis potiundis exultans ... laetitia turpis est; T IV, 66. ei sunt constituti quasi mala valetudine animi, sanabiles t.; T IV, 80. nomen t. esse confitemur recens; T V, 7. haec, quae sunt minima, t. bona dicantur necesse est; T V, 46. (Dionysium fuisse) virum ... industrium, eundem t. maleficum; T V, 57. quorum (siderum) vagi motus rata t. ... sui cursus spatia definiant; T V, 69. quibus (rebus) ab aeterno tempore fluentibus in aeternum ratio t. mensque moderatur; T V, 70. quod quidem, ut habet se res, me t. plaudente dicit; T V, 73. in ea t. gente primum ei, qui sapientes habentur, nudi aetatem agunt; T V, 77. ut, quaecumque dissentientium philosophorum sententia sit de finibus, t. virtus satis habeat ad vitam beatam praesidii; T V, 83. reliqui habere se videntur angustius, enatant t.; T V, 87. vides, credo, ut Epicurus cupiditatum genera diviserit, non nimis fortasse subtiliter, utiliter t.; T V, 93. quarum (voluptatum) genera non || [non] || contemnunt, quaerunt t. copiam; T V, 94. mihi t. gratum est, quod ..; T V, 120. spatio t. qualis ea (aeternitas) fuerit, intellegi *non* potest; N I, 21. modo || tamen modo, tum || mundum, tum mentem divinam esse (Ponticus Heraclides) putat; N I, 34. ut (animus) nullam t. oram ultimi || ultimam || videat, in qua possit insistere; N I, 54. quae (atomi) interiecto inani cohaerescunt t. inter se; N I, 54. illi (Alcaeo) t. hoc lumen videbatur;

N I, 79. quibus detractis deum t. nosse te dicis; N I, 98. ita concludam, t. beluas a barbaris propter beneficium consecratas; N I, 101. t. id ipsum rationibus physicis confirmare volo; N II, 23. hic quam volet Epicurus iocetur ..., t. ex hoc ... numquam me movebit; N II, 46. »ille (Anguitenens) t. nitens graviter vestigia ponit«; N II, 109. »tu t. anxiferas curas requieto relaxans«; D I, 22. quod ... (Deiotarus) negat se t. eorum auspiciorum ... paenitere; D I, 27. quam vellet cunctaretur, t. eodem sibi leto ... esse pereundum; D I, 56. illud t. eius philosophi magnificum; D I, 124. quoquo .. modo nos gesserimus, fiet t. illud, quod futurum est; D II, 21. vides t. omnia fere (responsa) contra, ac dicta sint, evenisse; D II, 53. ego t. miror, ... cur ..; D II, 62. Etrusci t. habent exaratum puerum auctorem disciplinae suae; D II, 80. t. nemo est, quin saepe iactans Venerium iaciat aliquando; D II, 121. t. neque illud tenue caelum efficiet, ut ..; Fa 7. illorum (Chaldaeorum) t. nemo ita loquitur; Fa 17. causis antegressis in nostra t. esse potestate, ut illud aliter eveniat; Fa 45. quam .. nos in exigua eius (terrae) parte adfixi ... speremus t. nostrum nomen ... vagari latissime; R I, 26. ut me sic audiatis, ... ut unum ... studio .. discendi a pueritia incensum, usu t. ... multo magis eruditum quam litteris; R I, 36. quo quidem tempore novus ille populus vidit t. id; R II, 24. t. excellit ... nomen .. regium; R II, 50. qui (C. Iulius) hominem nobilem, L. Sestium, ... vades t. poposcit; R II, 61. ut ... is .. concentus ex dissimillimarum vocum moderatione concors t. efficitur; R II, 69. * fuisse sapientiam, t. hoc in ratione utriusque generis interfuit, quod ..; R III, 7. haec ego admirans referebam t. oculos ad terram identidem; R VI, 19. is t. (Sisenna) neque orator in numero vestro umquam est habitus et ..; L I, 7. ut unum Clitarchum ... legisse videatur, eum t. velle dumtaxat imitari; L I, 7. ubi (iudicia) sunt, t. persaepe falsa sunt; L I, 40. minui t. tempus; L III, 18. causam ... exponi censoribus, integram t. legi ... servare; L III, 47. Demetrius Phalereus, ... orator parum vehemens, dulcis t.; O I, 3. exercendum t. corpus ... est; O I, 79. innumerabiles aliae dissimilitudines sunt naturae morumque, minime t. vituperandorum; O I, 109. ut contra universam naturam nihil contendamus, ea t. conservata propriam nostram sequamur; O I, 110. alii multitudinis iudicio feruntur ...; non nulli t. ... rectam vitae secuti sunt viam; O I, 118. magnam .. partem clementi castigatione licet uti, gravitate t. adiuncta; O I, 137. horum t. trium praestantissimum est appetitum optemperare rationi; O I, 141. maximis .. in malis hoc t. boni assecuti videmur, ut ..; O II, 5. modus t. adsit; O II, 50. non numquam t. est largiendum; O II, 54. vitanda t. suspicio est avaritiae; O II, 58. in iis t. ... restricti omnino esse nullo modo debemus; O II, 62. sunt t. ea cognoscenda; O II, 87. quoniam operi inchoato, prope t. absoluto tamquam fastigium imponimus; O III, 33. quae (res) vel infirmis corporibus animo t. administrentur; C 15. ut Turpione Ambivio magis delectatur, qui in prima cavea spectat, delectatur t. etiam, qui in ultima, sic ..; C 48. hoc vere t. licet dicere; Lae 12. coluntur (tyranni) t. simulatione dumtaxat ad tempus; Lae 53. t. illius (Crassi) vendibilem orationem religio deorum ... facile vincebat; Lae 96. hoc t. opus in acceptum ut referas, nihil postulo; P 5. dicam, quod sentio, t.; P 6. cum viderem rebus his circumfluentis ea t. desiderare maxime, quibus abundarent; P 6. illud t. interest, quod ..; P 25. nihil t. esse, in quo se animus excellens tollere; fr V, 62.

2. **Frage:** tamenne in ista pravitate perstabitis? A II, 26. tamenne ista tam absurda defendes? N I, 81. omnis t. ista rerum effigies ex individuis quo modo corporibus oritur? N I, 110.

3. **Aufforderung:** sit .. hic fons; utamur tamen Stoicorum definitionibus; T IV, 11. demus hoc sane Bruto ...; nos t. teneamus, ut sit idem (sapiens) beatissimus; T V, 34.

II. **nach Concessivpartikeln und Relativ:** cum: qui (Zeno) cum ab eo (Carneade) plurimum dissentiret, unum tamen praeter ceteros mirabatur; A I, 46. qui cum dicat esse quaedam ... mala, t. eum ... beatum fore censeat, si sapiens sit; A II, 134. ut, cum Sophocles vel optime scripserit Electram, t. male conversam Atilii mihi legendam putem; F I, 5. alii cum ... negarent, ... tuentur t. eum locum; F I, 66. quod mihi quidem (Triarius) visus est, cum sciret, velle t. confitentem audire Torquatum; F II, 21. cum esset satis constitutum ..., tum ... inter illa ... aliquid t., quod differret, esse voluerunt; F III, 50. cum ... dicamus, consentaneum t. est fungi officio; F III, 58. quem ad modum, theatrum cum commune sit, recte t. dici potest eius esse eum locum, ... sic ..; F III, 67. cum .. ipsa virtus efficiat ita beatam vitam, ut beatior esse non possit, t. quaedam deesse sapientibus; F IV, 20. cum ad beatam vitam nullum momentum cetera haberent, ad appetitionem t. rerum esse in iis momenta; F IV, 47. quin, etiam cum (sapiens) decreverit esse moriendum, t. ... moveatur; F V, 32. qui (Philoctetes) cum cruciaretur non ferendis doloribus, propagabat t. vitam aucupio; F V, 32. cum (virtutes) ita copulatae ... sint .., t. proprium suum cuiusque munus est; F V, 67. ut, corpora cremata cum scirent, t. ea fieri apud inferos fingerent, quae ..; T I, 37. qui tum etiam, cum has terras incolentes circumfusi erant caligine, t. acie mentis dispicere cupiebant; T I, 45. quae cum ita sint, magna t. eloquentia est utendum; T I, 117. si, cum ‖ si qui cum, al. ‖ tantum operae philosophiae dedissem ‖ dedisset ‖, dolorem t. ferre non possem; T II, 60. quod cum maius esse videatur quam insania, t. eius modi est, ut ..; T III, 11. C. Gracchus, cum ... effudisset aerarium, verbis t. defendebat aerarium; T III, 48. quem (Nausiphanem) cum (Epicurus) a se non neget auditum, vexat t. omnibus contumeliis; N I, 73. cum (mare) supra terram sit, medium t. terrae locum expetens conglobatur; N II, 156. is, etiam cum peccet, t. existumandus sit habere vim divinandi; D II, 108. qui (Epicurei) ..., cum id pudet, illud t. dicunt, quod est inpudentius; Fa 37. ita cum (Epicurus) attulisset nullam causam, ... t. aliquid sibi dicere videtur; Fa 47. ut (Socrates) etiam, cum de moribus ... disputet, numeros t. ... studeat ... coniungere; R I, 16. atque etiam cum manent corpore, animo t. exulant; R II, 7. quom eam (quercum) tempestas ... consumpserit, t. erit his in locis quercus, quam ..; L I, 2. quom (puer) adflixisset principum gravitatem, numquam t. conquievit; L III, 19. cum ... decertatur ..., causas omnino subesse t. oportet easdem; O I, 38. qui, cum percipi nihil posse dicamus, t. ... praecepta officii persequamur; O II, 7. qui (Alexander Pheraeus) ... cum uxorem Theben admodum diligeret, t. ... iubebat; O II, 25. cum .. omnes non possint ... diserti (esse), licet t. opera prodesse multis; O II, 67. qui (Ulixes) cum maximas res gesserit in bello, t. haec audiat ab Aiace; O III, 98. ut in fabulis, ... cum cogniti sunt ..., retinent t. caritatem in pastores; Lae 70. cum tot signis eadem natura declaret, quid velit, ... t. obsurdescimus; Lae 88. ſ. I, 1. T III, 80.

equidem: haud equidem adsentior, tu t. ad reliqua pergas velim; L III, 26.

etiamsi: sin altera est utra via prudentiae deligenda, t., etiamsi cui videbitur illa ... quieta vitae ratio beatior, haec civilis laudabilior est certe; R III, 6. f. **etiamsi** (35 St.) B. I, S. 880, f.

etsi: f. **etsi** (48 St.) B. I, S. 881, f.

licet: quamvis licet Menti delubra et Virtuti et Fidei consecremus, t. haec in nobis ipsis sita videmus; N III, 88. licet inrideat ..., plus apud me t. vera ratio valebit quam vulgi opinio; P 8.

quamquam: f. **quamquam** (80 St.) S. 227, b. f.

quamvis: f. **quamvis** (21 St.) S. 229.

qui: Cimmeriis .., quibus aspectum solis ... natura ademerat ..., ignes t. aderant; A II, 61. eum, qui ... contineat se ab adsentiendo, moveri t.; A II, 104. quod ipsi, qui ... referatis, t. ea faciatis; F II, 58. ipsae rhetorum artes, quae sunt totae populares, verbis t. in docendo quasi privatis utuntur; F III, 4. agri cultura, quae abhorret ab omni politiore elegantia, t. eas res, in quibus versatur, nominibus notavit novis; F III, 4. qui autem, cui alterius commoda nihil noceant, t. eum doleat iis ‖ his ‖ frui, is invideat profecto; T IV, 17. ut, quae numquam vidimus, ea t. informata habeamus; D II, 138. contio, quae ex imperitissimis constat, t. iudicare solet ..; Lae 95.

quidem: ista quidem ... iam diu exspectans non audeo t. flagitare; A I, 3. esse aliquid perspicui, verum illud quidem ..., neque t. id percipi ... posse; A II, 34. neminem tu quidem eorum, qui viverent, exciperes, ... esset t. .. finis; T I, 9. non postulo id quidem, aveo t. audire; T I, 16. quod ... mihi quidem ex animo exeuti ‖ exuri, eximi ‖ non potest, esse deos, id t. ... cur ita sit; N III, 7. non sunt illae quidem (novitates) repudiandae, vetustas t. suo loco conservanda; Lae 68. inmortales vos quidem esse et indissolubiles non potestis, neutiquam t. dissolvemini; Ti 40.

quodsi: quodsi qui satis sibi contra hominum conscientiam saepti esse ... videntur, deorum t. horrent; F I, 51. quodsi ... non relinques amicum, t., ... ut moriatur, optabis; F II, 79. quodsi non hominis summum bonum quaereremus, ... t. illi animo non esset hic vester finis; F IV, 27. quodsi (Priamus) ante occidisset, talem ‖ accidisset, tamen ‖ eventum omnino amisisset; T I, 85. quodsi haberem aliquid, quod liqueret, t. te vicissim audire vellem; N II, 3. quodsi non sumus inmortales futuri, t. extingui homini suo tempore optabile est; C 85. quodsi qui longius in amicitia provecti essent, t. saepe labefactari; Lae 34. quodsi etiam possis quidvis deferre ad alterum, videndum est t., quid ille possit sustinere; Lae 73. quodsi in scaena, id est in contione, ... t. verum valet; Lae 97.

si: si maxime (caelestia) cognita essent, nihil t. ‖ valere, al. ‖ ad bene vivendum; A I, 15. qui .., si maxime hoc placeat, moderatius t. id volunt fieri; F I, 2. ut, vel si ignorarent id homines, vel si obmutuissent, sua t. pulchritudine esset ... laudabile; F II, 49. si ... concedamus, virtutis t. non sit eadem ratio; F III, 50. si ipse usus membrorum ... minor futurus sit, eorum t. species ad naturam revertatur; F V, 46. quam (vitam beatam) si etiam in rerum cognitione ponebat, t. ... volebat; F V, 87. pauca ... ferunt fructus, si non tantos, quanti ... percipi possunt, t. eos, quibus ..; T II, 2. qui quidem gemitus si levationis aliquid adferret, t. videremus ..; T II, 57. ut, si iam difficile sit persuadere ..., t. alia ad alium motum curatio sit adhibenda; T IV, 65. ut, si ridere concessum sit, vituperetur t. cachinnatio; T IV, 66. si, actiones quae sint deorum, non vident, ... t. .. non queunt; N I, 101. quae si singula vos forte non movent, universa certe t. ... movere debebunt ‖ debebant ‖; N II, 163. si causae non reperiantur istarum rerum, res t. ipsae observari ... potuerunt; D II, 47. si nullam (causam) reperies, illud t. exploratum habeto, nihil fieri potuisse sine causa; D II, 60. si .. ‖ cum ‖ aliquando oculi peccent, t. ... inest in iis vis videndi; D II, 108. ut, si iam fieri possit vera coniectura somniorum, t. isti, qui profitentur, eam facere non possint; D II, 129. si Cyrus ille Perses iustissimus fuit ... rex, t. mihi ... videtur; R I, 43. si Massilienses ... summa iustitia reguntur, inest t. ... similitudo quaedam servitutis; R I, 43. si cupiat ..., t. ... ne diuturnam quidem gloriam adsequi possumus; R VI, 23. quem (Clitarchum Sisenna) si adsequi posset, aliquantum ab optumo t. abesset; L I, 7. si quae (leges) forte a me hodie rogabuntur, t. erunt fere in more maiorum; L II, 23. honestum ... etiam si in alio cernimus, [t.] nos movet; O I, 55. si non poterit ... bella gerere, illa t. praestare debebit, ... iustitiam, fidem ..; O I, 121. quod, si non contigerit ea vita sapienti, ut ..., t. ... excedat e vita; O I, 153. si omnes deos hominesque celare possimus, nihil t. avare ... esse faciendum; O III, 37. quam (orationem) si ipse exequi nequeas, possis t. Scipioni praecipere et Laelio; C 28. quas (res) si exequi nequirem, t. me lectulus meus oblectaret; C 38. si illis plane orbatus essem, magnum t. adfert ‖ adferret, al. ‖ mihi aetas ipsa solacium; Lae 104.

sin: sin ex circumspectione aliqua ... quod visum sit, id se dicent sequi, t. exitum non habebunt; A II, 35 (36). sin autem nihil denuntiabitur, eo t. simus animo, ut ..; T I, 118. sin reflantibus ventis reiciemur, t. eodem paulo tardius referamur necesse est; T I, 119. sin aliter (sensit), quod malo, oratio est t. immanis; R III, 32. sin autem inopem, probum t. et modestum (defenderis); O II, 70. sin una est interiturus animus cum corpore, vos t. ... memoriam nostri pie ... servabitis; C 81. sin autem ad adulescentiam (amores) perduxissent, dirimi t. interdum contentione ..; Lae 34.

sive: sive hoc difficile est, t. nec modus est ullus ..; F I, 3. ut, sive ... id sit summum bonum, sive voluptas ..., t., etiamsi virtutis ipsius vehementior adpetitus sit, eadem sit ... adhibenda oratio; T IV, 62.

ut: ut .. aeque doleamus [animo], cum corpore dolemus, fieri t. ... potest; F I, 55. ut ridere non curet, discedet t. ..; F IV, 52. ut .. sit apud illos ... ordo rerum conservatus, ... t. persequi non debemus; F IV, 53. ut .. non efficias, quod vis, t. ... efficies; T I, 16. qui (amores) ut sint ... pudici, solliciti t. et anxii sunt; T IV, 70. ut haec omittamus, t. ... potest; N III, 32. qui (Plato, Socrates) ut rationem non redderent, auctoritate t. hos minutos philosophos vincerent; D I, 62. ut .. et ingeniosi et tardi ita nascantur antecedentibus causis ..., non sequitur t. ..; Fa 9. ut essent atomi, ... t. declinationes istae numquam explicarentur; Fa 48. equidem, ut verum esset ..., t. arbitrarer ..; R I, 11. et ut ‖ ut et ‖ sit aliquod etiam populi ius, ... t. illud excellit regium nomen; R II, 43.

B. **Verbindungen:** ac, atque: (Critolaus) est gravitate proximus, ... ac tamen *ne* is quidem in patriis institutis manet; F V, 14. f. A, II. cum; R II, 7. **atque,** II, 1. tamen (6 St.) B. I, S. 258, a.

at: f. **at,** II. tamen (3 St.) B. I, S. 252, b.

certe: f. **certe,** II. tamen (8 St.) B. I, S. 410, b.

cum: ne nunc quidem, cum ille sol ... t. nobis stare videatur? A II, 82. cum datis testibus alii t. citarentur; F II, 62. cum (Zeno) uteretur in lingua copiosa factis t. nominibus ac novis; F III, 51. cum, etiamsi nihil consequamur, t. ipsum illud consilium ... bonum sit; F V, 20.

et: f. **et,** C, I. tamen (26 St.). II, **a,** 1, k. tamen (28 St.) B. I, S. 831, a. 853, a. — ita: f. **ita,** II. tamen (3 St.) B. II, S. 402, a.

nec, neque: nec tamen istum cessare, sed celare, quae scribat, existimo; A I, 2. in una virtute esse positam beatam vitam, nec t. beatissimam, nisi ..; A I, 22. virtutem cuiquam adesse, quin ea semper uteretur; A I, 38. nimis eleganter (dicuntur); A II, 146. cur id tam parce ... faciant, intellego; F II, 42. (M. Regulus) sua illa superiora tam magna ... ducebat quam ..; F II, 65. (Cn. Octavius) miser esse ... videbatur; F II, 93. ab illis (Stoicis) ita dicuntur de industria, sed inest ..; F IV, 2. beatus esse poterit virtute una praeditus, ... nec ... concedet; F IV, 51. (ea explicabo) quasi Pythius Apollo, ... sed ut homunculus; T I, 17. (vir sapiens) illa vincla carceris ruperit, ... sed ... exierit; T I, 74. ea species corpus est, sed quasi corpus; N I, 49. possumus dicere non pluris captivos acerbe quam praedones necatos; N III, 82. (Panaetius) ausus est negare vim esse divinandi, sed dubitare se dixit; D I, 6. sine causis, sed interest ..; Fa 19. adversante fortuna; R II, 30. cuius (Macri) loquacitas habet aliquid argutiarum, nec t. ex illa erudita Graecorum copia, sed ..; L I, 7. ut omnibus (principia) probentur, ... sed ut eis, qui ..; L I, 37. nostrae nobis utilitates omittendae sunt, ... sed ... serviendum est; O III, 42. accipio (visa) iisque interdum etiam adsentior nec percipio tamen; A II, 66. nec Stratoni t. adsentior nec vero tibi; A II, 121. sed id neque feci adhuc nec mihi t., ne faciam, interdictum puto; F I, 7. nec me t. laudandis maioribus meis corrupisti; F I, 34. nec in summa t. ipsa .. varietas est ulla apud hos quidem; F V, 12. nec id (argutiarum) t. ex illa erudita Graecorum copia, sed ex librariolis Latinis; L I, 7. neque tamen omnia eius modi visa adprobari ‖ adprobavit ‖, sed ea, quae .., A II, 104. sin ea non neglegemus neque t. ad finem summi boni referemus; F IV, 40. genus id orationis in consolando non valet, sed ..; T III, 55. erant causae fatales, cur ita accideret, sed ..; Fa 19. de nostra, sed de omni re publica disputo; O II, 74. (libido est) omnium adulescentium, sed non proborum; C 36. f. **nec,** B, I, 1, a. tamen (20 St). b, f. tamen (26 St.) B. II, S. 663, b. 666, b.

nequedum: philosophi summi nequedum t. sapientiam consecuti nonne intellegunt ..? T III, 68.

non: f. **non,** A, **b,** tamen (64 St.) B. II, S. 736, a.

qui: quod t. dicitis; F II, 31. qui (M. Crassus) t. solebat uti suo bono; F II, 57. quod t. fieri nullo pacto potest; T V, 80. quos t. pungit aliquid; T V, 102. cui (T. Albucio) t. illud ipsum non accidisset; T V, 108. Calchantem, Helenum, quos t. augures ne ipsae quidem fabulae adscivissent; N II, 7. quod mihi t. ipsum non videtur; N II, 47. quem t. Homerus apud inferos conveniri facit ab Ulixe; N III, 41. qui t. ipsi saepe a male (calliditate) utentibus opprimuntur; N III, 75. quae ipsa (somnia) t. tam levia non sunt, quam est ..; N III, 95. quam (medicinam) t. multa fallunt; D I, 24. quae t. (sortes) ductae ut in rem apte cadant, fieri credo posse divinitus; D I, 34. quorum (adulescentium) t. in re publica late patere poterit industria; D II, 5. quae t. vel ipsa falsa esse ... potuerunt; D II, 66. ut possint eam vitam, quae t. esset reddenda naturae, pro patria potissimum reddere; R I, 4. quae t. (auctoritas senatus) gravis ... remanebat; R II, 59. quo t. e collegio laus est illa eximia C. Iulii; R II, 61. quae (lex) t. neque probos frustra iubet aut vetat nec ..; R III, 33. quam (mercedem) t. illa (virtus) accipit facile; R III, 40. qui (Oceanus) t. tanto nomine quam sit parvus, vides; R VI, 21. quem t. (sermonem) ... suscipiam; L I, 13. quorum (impiorum) t. nemo tam audax umquam fuit, quin ..; L I, 40. quoi (Antiocho) t. ego adsentiar in omnibus necne, mox videro; L I, 54. quae (libertas) t. sic data est, ut ..; L III, 25. qui t. haberent ius suum disputandi de officio; O I, 6. a qua (actione) t. fit intermissio saepe; O I, 19. in quo t. in primis, quo quisque animo ... fecerit, ponderandum est; O I, 49. quo t. in bello cum te Pompeius alae [alteri] praefecisset; O II, 45. in quo t. ipso una cum satietate memoria quoque moriatur voluptatis; O II, 56. quam (legem agrariam) t. antiquari (Philippus) facile passus est; O II, 73. quae t. omnia dulciora fiunt et moribus bonis et artibus; C 65. quem (Scipionem) t. esse natum et nos gaudemus et ..; Lae 14. quae (mediocris amicitia) t. ipsa et delectat et prodest; Lae 22. quorum (vitiorum) t. ad amicos redundet infamia; Lae 76. quae (inimicitiae) t. si tolerabiles erunt, ferendae ‖ ferundae, al. ‖ sunt; Lae 78. quae (utilitas) t. ipsa ecflorescit ex amicitia, etiamsi tu eam minus secutus sis; Lae 100.

quod: quod t. dicimus esse quaedam probabilia; A II, 102.

quodsi: quodsi ii philosophi ... ei ‖ et ‖ t. semper beatum censent esse sapientem; T V, 119.

sed: sed t. ... in magnis interdum versatur angustiis; F II, 28. etiamsi minus vere ..., sed t. accurate (fundatam, exstructam disciplinam); F IV, 1. non quo (populus) fugiendus sit, ... sed t. nullum theatrum virtuti conscientia maius est; T II, 64. est .. tarda illa quidem medicina, sed t. magna; T III, 35. ut homo nemo velit nisi hominis similis esse. ... sed t. cuius hominis? N I, 79. scito illa quidem (meretricula scripsit) sermone et Attico, sed t.; N I, 93. Graecum illud quidem (nomen), sed perceptum iam t. usu a nostris; N II, 91. huic (mari) .. continens aër fertur ille quidem levitate sublime ‖ sublimi, al. ‖, sed t. ... se .. fundit; N II, 117. quem ad modum ... depellantur, ... haud sane difficile dictu est, sed t. praetereundum est; N II, 138. horum trium generum quodvis ... non perfectum illud quidem ... *est*, sed tolerabile t.; R I, 42. habuit .. vires agrestis ille (Antipater) quidem ..., sed t. admonere reliquos potuit, ut ..; L I, 6. admodum .. tenenda sunt sua cuique non vitiosa, sed t. propria; O I, 110. etiam temperantiam inducunt non facillime illi quidem, sed t. quoquo modo possunt; O III, 118. non me quidem iis esse viribus, ... sed t. ... non plane me enervavit ... senectus; C 32. non philosophi quidem, sed prompti t. ad disputandum; fr V, 39. f. **sed,** A, II. tamen (69 St.) S. 477, b. B. equidem u. a. (14 St.) S. 478, f. **non,** A, **b.** sed (6 St.) B. II, S. 735, b.

si: si illi, qui negant adsensiones fato fieri, † fateantur t. eas non sine viso antecedente fieri; Fa 44.

sin: sin forte longinquitate producti (dolores) vehementius t. torquent, quam ut ..; T V, 117. sin † valuerint t. ‖ tantum ‖ leges ut ne sim ‖ desinat ‖ ambitus; L III, 39.

verum: verum tamen video, quam suaviter voluptas sensibus nostris blandiatur; A II, 139. ipsae res verba rapiunt; F III, 19. ut tibi vide-

bitur, (me) sepelito; T I, 103. etsi tum nemo erat admodum copiosus, verum t. versus ab iis (philosophis) admisceri orationi; T II, 26. haec est certa et propria sanatio; T IV, 60. mathematicorum iste mos est, non est philosophorum; T V, 18. non ego hoc loco id quaerendum puto; T V, 33. videamus exitum; N III, 36. dum Latinae loquentur litterae, quercus huic loco non deerit, quae Mariana dicatur ‖ dicetur ‖; L I, 1 (2). bella aut pro sociis aut de imperio gerebantur; O II, 26. de quo (Atilio) Licinus ‖ Licinius ‖: „ferreum scriptorem"! verum, opinor, scriptorem tamen, ut legendus sit; F I, 5. verum is (Democritus) t. habitu extorum ... declarari censet haec dumtaxat; D II, 30.

tamquam (tanquam: ſ. I, 1. pila. 4. F V, 69), ſo wie, wie wenn, gleichſam: I. **affetn: 1. bei Subſtantiven:** nec consulto dicis occulte tamquam Heraclitus; N I, 74. mater .. est a gerendis frugibus Ceres t. „Geres"; N II, 67. quo .. me proficiscentem haud sane quis facile retraxerit nec t. Peliam recoxerit; C 83. natura ... semper .. ad aliquod t. adminiculum adnititur; Lae 88. ver .. t. adulescentiam significat ostenditque fructus futuros; C 70. quid .. erat, quod concupisceret deus mundum signis et luminibus t. aedilis ornare? N I, 22. doloris ... origo .. explicanda est, id est causa efficiens aegritudinem in animo t. aegrotationem in corpore; T III, 23. cui (philosophiae) t. aniculis, et iis quidem indoctis, fato fieri videantur omnia; N I, 55. quo plures (amicus) det sibi t. ansas ad reprehendendum; Lae 59. quorum (virtutum) omnium fundamenta vos in voluptate t. in aqua ponitis; F II, 72. t. in aram confugitis ad deum; N III, 25. quorum (philosophorum) controversiam solebat t. honorarius arbiter iudicare Carneades; T V, 120. mihi .. videtur ... Chrysippus t. arbiter honorarius medium ferire voluisse; Fa 39. intentum .. animum t. arcum (Appius) habebat; C 37. haec fuerit nobis t. levis armaturae prima orationis excursio; D II, 26. existit t. ad articulos sarmentorum ea, quae gemma dicitur; C 53. nunc (sapientia) expetitur, quod est t. artifex conquirendae ... voluptatis; F I, 42. sensus .. interpretes ac nuntii rerum in capite t. in arce ... conlocati sunt; N II, 140. confer sudantis, ructantis, refertos epulis t. opimos boves; T V, 100 (99). velut in cantu ...; sic ex corporis totius natura et figura varios motus cieri ... t. in cantu sonos; T I, 19. ut eam (cupiditatem) t. capitis accuset; F II, 27. non numquam haec eadem vocabula ad frugalitatis nomen t. ad caput referre volumus; T IV, 36. qui e corporum vinculis t. e carcere evolaverunt; R VI, 14. quibuscum (aequalibus) t. e carceribus emissus sis; Lae 101. etiam novo quidam amore veterem amorem t. clavo clavum eiciendum putant; T IV, 75. (consobrini, sobrini) in alias domos t. in colonias exeunt; O I, 54. Stoici .. usuram nobis largiuntur t. cornicibus; T I, 77. negat esse corpus deorum, sed t. corpus, nec sanguinem, sed t. sanguinem; N I, 71. ut membra quaedam amputantur ..., sic ista in figura hominis feritas et immanitas beluae a communi t. humanitatis corpore segreganda est; O III, 32. ex quibus quoniam t. ex scrupulosis cotibus enavigavit oratio; T IV, 33. animi est adhibenda contentio; ea est sola officii t. custodia; T II, 55. ut ... animus ... evolet t. e custodia vinclisque corporis; Lae 14. in hoc sumus sapientes, quod naturam optumam ducem t. deum sequimur; C 5. omnes, qui aliquid scire videntur, t. domini timentur; P 40. qualis animus in corpore sit t. alienae domui; T I, 51. induxit (natura) in ea, quae inerant, t. elementa virtutis; F V, 59. verum .. amicum qui intuetur, t. exemplar aliquod intuetur sui; Lae 23. nec .. habet nostra mens quicquam, ubi consistat t. in extremo; F I, 41. senectus .. aetatis est peractio t. fabulae, cuius defectionem ‖ defetigationem ‖ fugere debemus; C 85. quoniam operi inchoato, prope tamen absoluto t. fastigium inponimus; O III, 33. ficta omnia celeriter t. flosculi decidunt; O II, 43. antea (deus) videlicet tempore infinito in tenebris t. in gurgustio habitaverat; N I, 22. homines secundis rebus ecfrenatos ... t. in gyrum rationis ... duci oportere; O I, 90. novitates .. si spem adferunt, ut t. in herbis non fallacibus fructus appareat; Lae 68. ii mihi videntur fabulam aetatis peregisse nec t. inexercitati histriones in extremo actu corruisse; C 64. nos ... t. hospites tui libri quasi domum reduxerunt; A I, 9. quamquam hi tibi tres libri inter Cratippi commentarios t. hospites erunt recipiendi; O III, 121. ut ab ea (corruptela) t. igniculi extinguantur a natura dati; L I, 33. ea (gloria) virtuti resonat t. imago; T III, 3. proximum .., si natus sis, quam primum ‖ mori et ‖ t. ex incendio fugere ‖ effugere violentiam ‖ fortunae; fr IX, 9. quod inter haec velit virtute t. lege vivere; L I, 56. haec (mens, animus) quoque, nisi t. lumini oleum instilles, extinguuntur senectute; C 36. nec .. hoc suscepi, ut t. magister persequerer omnia; R I, 38. quamquam ‖ enim ‖, quod praesens t. in manum datur, iucundius est; O II, 60. in hanc (sapientiam) tu .. t. in mare ... perturbationem cadere tibi dixisti videri? T IV, 57. ad quos (Athenas, Cratippum) cum t. ad mercaturam bonarum artium sis profectus; O III, 6. se de terra t. hos ex arvis musculos extitisse; R III, 25. iam doloris medicamenta illa Epicurea t. de narthecio proment; F II, 22. sic illi (Stoici) ... nomina t. rerum notas mutaverunt; F V, 74. et ‖ ei ‖ (homini natura) sensus t. satellites adtribuit ac nuntios; L I, 26. eadem .. (philosophia) ab animo t. ab oculis caliginem dispulit; T I, 64. totam licet animis t. oculis lustrare terram; N II, 161. qui (doctores) t. oculis illa viderunt, quae nos vix audiendo cognoscimus; R I, 56. mathematici, poëtae, musici, medici denique ex hac t. omnium artificum ‖ artium ‖ officina profecti sunt; F V, 7. cum a Zenone .. hoc magnifice t. ex oraculo editur; F V, 79. qui censent esse in mentibus hominum t. oraclum aliquod, ex quo futura praesentiant; D II, 100. quem .. ille (Ennius) versum ... t. ex oraculo mihi quodam esse effatus videtur; R V, 1. si .. (animus) habet aliquod t. pabulum studii atque doctrinae; C 49. quid .. attulerit, quam ob rem ab inventoribus t. a parentibus dissentiret; F IV, 14. ea (natura) .. dedit usuram vitae t. pecuniae nulla praestituta die; T I, 93. plerique ... amicos t. pecudes eos potissimum diligunt, ex quibus sperant se maxumum fructum esse capturos; Lae 79. ne me t. philosophum putetis scholam vobis aliquam explicaturum; F II, 1. numquam putarem me in Academia t. philosophum disputaturum; F V, 8. sic t. ‖ tanq. ‖ pilam rapiunt inter se rei publicae statum tyranni ab regibus; R I, 68. tabulam t. plagam ponas? O III, 68. a qua (natura) non veri simile est ... extremum actum t. ab inerti poëta esse neglectum; C 5. ille (Africanus) ... e coetu hominum frequentiaque interdum t. in portum se in solitudinem recipiebat; O III, 2. quom esset cito necatus ‖ legatus, al. ‖ t. ex XII tabulis insignis ad deformitatem puer; L III, 19. basis .. trianguli, quem efficiunt grues, ea t. a puppi ventis adiu-

vatur; N II, 125. t. in rato in mari inmenso nostra vehitur ratio; T I, 73. cuius .. mali ... nobis ... t. reis capitis quodam modo dicenda causa est; R V, 2. nec sanguinem (esse in deo), sed t. sanguinem; N I, 68. f. corpus; N I, 71. nec ... aut ab illis (Deciis) fortitudinis aut ab hoc (Fabricio) iustitiae t. a sapiente petitur exemplum; O III, 16. satellites: f. nuntii. ad eam (disciplinam) t. ad saxum adhaerescunt; A II, 8. cum t. senatum philosophorum recitares; N I, 94. omnia ista ... in virtutis t. in solis radios incurrere; F V, 90. id ipsum habet aliquid divini, quae cuique hostia obtingat, t. in sortibus, quae cui ducatur; D II, 38. oculi t. speculatores altissimum locum obtinent; N II, 140. ut ... animo aequo e vita, cum ea non placeat, t. e theatro exeamus; F I, 49. non quaerimus, possintne celare, sed t. tormenta quaedam adhibemus; O III, 39. quae (securitas) est animi ‖ animi t., al. ‖ tranquillitas; F V, 23. munitae .. sunt palpebrae t. vallo pilorum; N II, 143. quo t. in aliquod vas ea, quae meminimus, infundantur; T I, 61. quem (deum) ... in animi notione t. in vestigio volumus reponere; N I, 37. quod hodie apparet apud Regillum t. vestigium ungulae; N III, 11. ne praeterita quidem ea, quorum nulla signa t. vestigia extarent; Fa 33. naturam esse ... vim participem rationis atque ordinis t. via progredientem; N II, 81. vincla: f. custodia; Lae 14. enitar, ut cuiusque et boni publici et mali causam t. virgula videar attingere; R II, 52. ut ... in sordibus aurium t. in visco (bestiola) inhaeresceret; N II, 144. etsi .. nihil habet in se gloria, cur expetatur, tamen virtutem t. umbra sequitur; T I, 109.

2. bei Pronomina und Adjectiven: loci .. mutatione t. aegroti non convalescentes saepe curandus est; T IV, 74. est .. (verus amicus) is, qui est t. alter idem; Lae 80. t. consulares philosophos; fr V, 102. ut fortuna non numquam t. ipsa mortalis cum inmortali natura pugnare videatur; O I, 120. ut t. a praesentibus coram (disputatio) haberi videretur; Lae 3. ut .. in membris alia sunt t. sibi nata, ... alia ... adiuvant, ... sic ..; F III, 63. Q. .. Maximum fratrem ... sibi nequaquam parem ... t. superiorem (Scipio) colebat; Lae 69.

3. bei Verben: in qua (optima indole) haec honesta, quae intellegimus, a natura t. adumbrantur; F V, 61. t. emeritis stipendiis libidinis, ambitionis; C 49. t. paribus examinatus ponderibus (animus) nullam in partem movetur; T I, 43. definiunt .. animi aegrotationem opinationem vehementem de re non expetenda, t. valde expetenda sit; T IV, 26. qui appetitus ... t. exultantes sive cupiendo sive fugiendo non satis a ratione retinentur; O I, 102. opinionem (definiunt) vehementem de re non fugienda inhaerentem ... t. fugienda; T IV, 26. ut in universorum animos t. influere possimus; O II, 31. quae sunt omnes unius generis ad perfundendum animum t. inliquefactae voluptates; T IV, 20. quod plenus aër sit inmortalium animorum, in quibus t. insignitae notae veritatis appareant; D I, 64. † ut qui ‖ [ut qui], al. ‖ t. involuti (oculi) quiescerent; N II, 143. qualis est illa »flexanima t. lymphata aut Bacchi sacris commota«; D I, 80. qua (securitate) frui non possit animus, si t. parturiat unus pro pluribus; Lae 45. siquidem est peccare t. transire lineas; P 20. quae eadem Diana „omnivaga" dicitur, ... quod in septem numeratur t. vagantibus; N II, 68.

4. zum Satz: primum sumpseras, t. interesset; A II, 44. tu ‖ tum, tun ‖ ... honestatem cum voluptate t. hominem cum belua copulabis? A II, 139. verum .. invenire volumus, non t. adversarium aliquem convincere; F I, 13. t. de inanimo aliquo loquantur; F IV, 36. quae .. sapientes [utentes] sequuntur duce natura [tanquam]; F V, 69. t. (Velleius) modo ex deorum concilio et ex Epicuri intermundiis descendisset; N I, 18. t. (Fibrenus) id habuerit operis ac muneris, ut hanc nobis efficeret sedem ad disputandum; L II, 6. t. in possessionem suam venerit; O I, 134. si cum honestate voluptatem t. cum homine pecudem copulavissent; O III, 119. t. longam aliquam viam confeceris; C 6. f. 3. lympho.

II. Verbindungen: et: inesse ... rectorem et moderatorem et t. architectum tanti operis; N II, 90. f. et, C, II, a, 1, k. tamquam (14 St.) B. I, S. 853, b.

ita: f. ita, II. tamquam (3 St.) B. II, S. 402, a.

si: similes .. sunt dei, ... tamquam si Poeni aut Hispani in senatu nostro loquerentur sine interprete; D II, 131.

sic: f. sic, II. tamquam (12 St.) S. 527, a.

tandem, endlich, endlich einmal, zuletzt, doch: I. allein: 1. Aussage: haec tandem bona sunt, quibus aegritudines gravissimae detrahantur; T III, 46. »quae lapsu t. cecidere vetusto«; D I, 19. »haec ... species ... consule te t. celsa est in sede locata«; D I, 21. f. 2, a. P 50.

2. Frage: a. direct: quo t. iis (notitiis) modo uteremur? A II, 22. quod t. verum sibi videbuntur attingere? A II, 36. quae sunt t. ista mysteria? A II, 60. qualis t. fuit adfinis tuus, Catule, Tuditanus? A II, 89. quae t. ea est disciplina? A II, 114. satisne t. ea nota sunt nobis, quae nervorum natura sit, quae venarum? A II, 124. sed tibi quid t. videtur, Hortensi? A II, 158. quam ob rem t. .. (Epicurus) non satisfacit? F I, 15. quem t. hoc statu praestabiliorem ... possimus dicere? F I, 40. utram t. linguam nescio? F II, 12. quam illa (sapientia) ardentis amores excitaret sui ‖ si videretur ‖ ! cur t.? F II, 52. quo modo eum t. laturum fuisse existimas? F II, 60. quid? illud, Torquate, quale t. videtur? F II, 74. sed quid ages t., si ..? F II, 79. sed quae t. ista ratio est? F II, 93. iam illud quale t. est? F II, 104. quid t. in animis censes? F II, 114. quos (libros) hic t. requiris? F III, 10. hoc simile t. est? F IV, 31. quid t. talibus viris respondères? F IV, 61. in quo ... verses te huc atque illuc necesse est. quo t. modo? inquit; F V, 86. iam mallem Cerberum metueres quam ista tam inconsiderate diceres. — quid ‖ qui ‖ t.? T I, 12. sed quae t. est Epicharmi ista sententia? T I, 15. quae sunt t. ista maiora? T I, 16. quod t. spectaculum fore putamus, cum ..? T I, 45. quid? illa t. num leviora censes, quae ..? T I, 56. quid? illa vis quae t. est? T I, 61. ante tempus mori miserum esse. quod t. tempus? T I, 93. ut vero conloqui cum Orpheo, Musaeo ... liceat, quanti t. aestimatis? T I, 98. viros commemoro; qualis t. Lacaena? T I, 102. quibus duobus morbis, ... aegritudine et cupiditate, qui t. possunt in corpore esse graviores? T III, 5. maioribus ... hoc ita visum intellego .... — quonam t. modo? T III, 8. etenim quis erit t. modus iste? T IV, 40. iam aegritudinem laudare ... quorum est t. philosophorum? T IV, 55. quid t. potest esse naturale, quod idem nimium esse possit? T IV, 57. paene ad exitum adducta quaestio est. — quo t. modo? T V, 15. potest t. esse non miserrimus? T V, 16. quid haec t. vita desiderat, quo sit beatior? T V, 72. qui t. isti grandiloqui contra haec duo ... melius se habent quam Epicurus? T V, 89. „condimenta .. defuerunt." „quae t.?" inquit ille

(Dionysius); T V, 98. iam vero exilium ... quantum t. a perpetua peregrinatione differt? T V, 107. horribilis ista caecitas quibus t. caret voluptatibus? T V, 111. quid est t., di boni, quod laboremus? T V, 117. quid t. a Socrate et Platone profectis philosophis faciendum iudicas || vides, putas || ? T V, 119. tu quod opus t. magnum et egregium habes, ... ex quo esse deos suspicere? N I, 100. hoc, per ipsos deos, de quibus loquimur, quale t. est? N I, 105. suppeditatio, inquis, bonorum .... quorum t. bonorum? N I, 111. quid? Prodicus Cius ... quam t. religionem reliquit? N I, 118. neque .. mihi par ratio ... fuit. qui t.? inquit ille; N III, 3. reliqua qui t. non modo concedi, sed omnino intellegi possunt? N III, 41. quae t. id ars non habet? D I, 24. quid? illa duo somnia ... quis t. potest contemnere? D I, 56. quid est t., quod casu (haec) fieri ... putemus? D II, 18. quid? cum pluribus deis immolatur, qui t. evenit, ut litetur aliis, aliis non litetur? D II, 38. verum quid tibi hic t. nocet? resne, ... an ego? D II, 46. quae t. ista auguratio est ex passeribus annorum potius quam aut mensuum || mensium, mensum || aut dierum? D II, 65. quae (vis loci divina) quo t. modo evanuit? vetustate, inquies || inquis || ; D II, 117. quae est t. ista distinctio? D II, 127. illa autem exceptio cui probari t. potest, quod negant ..? R I, 10. quae res t. inciderat? inquit Philus; R I, 17. quid t. agebatis? R I, 19. quaero, ... quis t. erit tam demens, qui dubitet, utrum se esse malit? R III, 27. quid t. interest, haec (sapientia) in unone sit an in pluribus? R III, 47. quid? tibi t., Spuri, Rhodiorum ... nullane videtur esse res publica? R III, 48. quae t. ista sunt (praemiorum genera)? inquit Laelius; R VI, 8. quanti t. est ista hominum gloria? R VI, 25. nullius .. agricolae cultu stirps tam diuturna .... seminari potest. — quo t. modo, Quinte? L I, 1. quorsum t. aut cur ista quaeris? L I, 4. teneo occasionem .... — quam t., Tite? L I, 5. est quaedam inter nos parva dissensio. — quae t.? L I, 8. quid? ad cetera ... quod tibi t. tempus vacuum fuit concessum? L I, 9. quae t. esse potest propior certiorve cognatio? L I, 25. quo t. studio colentur a bonis? L I, 40. quin labebar longius, nisi me retinuissem. — quo t.? L I, 52. quid t. id || [id] || ad rem? L I, 53. quo t. istuc modo? L I, 53. qui istuc t. vides? L I, 55. quae t. ista causa est? L II, 3. quid t. id est? — de nocturnis sacrificiis mulierum; L II, 35 (34). quid t. hoc loco est quod requiras? L III, 48. sed quis est t., qui ... non anteponat ..? O II, 69. quibus t. gradibus Romulus escendit || ascendit || in caelum? P 11. quo modo aut cui t. hic libero imperabit, qui non potest cupiditatibus suis imperare? P 33. M'. Manilius patrum nostrorum memoria ... pauper t. fuit? || fuit; || P 50. quid tu? unde t. appares, o Socrate? fr II, 2. ain t.? s. **aio,** I, 1. alqs (6 St.) B. I, S. 117, b. utrum t.? s. **an,** B, **a,** II, 2, e. T I, 85. V, 56. D II, 114. P 48, s. F II, 60. IV, 67 (B. I, S. 169).

b. **indirect:** a quo (Antiocho) primum quaero, quo t. modo sit eius Academiae, cuius esse se profiteatur; A II, 113. nunc videamus, quaeso, de summo bono ... quid t. attulerit; F IV, 14. illi (Pisistrato) quaerenti, qua t. re fretus sibi tam audaciter (Solon) obsisteret; C 72.

3. **Aufforderung:** liceat t. mihi considerare, utram sententiam sequar; A II, 133. cedo t., qui sit ordo aut quae concursatio somniorum; D II, 146.

II. **Verbindungen:** iam »operite, abscedite, iam t. || iam iam || mittite«; T II, 50.

igitur: utrum igitur t. perspicuisne dubia aperiuntur, an dubiis perspicua tolluntur? F IV, 67. quo t. igitur gaudio affici necesse est sapientis animum! T V, 69.

tango, berühren, anrühren, treffen: I, 1. mollis: palpebrae ... mollissimae tactu, ne laederent aciem; N II, 142.

2. indicia: narium ... et gustandi † et parte || arte || tangendi magna indicia sunt; N II, 146.

II. alqd: ubi Aristoteles ista tetigit? A II, 136. Etruria .. de caelo tacta scientissume animadvertit; D I, 92. si fulserit, si tonuerit, si tactum aliquid erit de caelo; D II, 149. nec .. tangi (potest), quod careat solido; Ti 13.

aera: Nattae .. statua aut aera legum de caelo tacta quid habent observatum ac vetustum? D II, 47.

aliena: iustitia .. praecipit ... *sacra*, publica, aliena non tangere; R III, 24.

corpus: [sed fac totum dolere corpus] || si tactum dolore corpus || ; T II, 52.

locum: aliquotiens iam iste locus a te tactus est; L II, 9. quem locum miror a Posidonio breviter esse tactum in quibusdam commentariis; O III, 8.

mundum: ortus est (mundus), quandoquidem cernitur et tangitur; Ti 5.

partes: tangam .. maximas (partes mundi); N II, 25.

piscem: »(alter piscis) magis horriferis aquilonis tangitur auris«; N II, 111.

publica: s. aliena.

res: eas .. (res) cernimus, audimus, gustamus, olfacimus, tangimus; D II, 9.

ripas: »hanc Aries tegit ... Fluminis inlustri tangentem corpore ripas«; N II, 114.

sacra: s. aliena. — statuam: s. aera.

terram: genu mehercule M. Antonium vidi, cum contente pro se ipse lege Varia diceret, terram tangere; T II, 57.

tantisper, so lange, unterdessen: tantisper hoc ipsum magni aestumo, quod (philosophia) pollicetur; T V, 20. — qui „decrevit tantisper se minus iniuriae suo nato facere, ... dum fiat miser"; F V, 28. »decrevi tantisper me minus iniuriae .. meo gnato facere, dum fiam miser«; T III, 65.

tantopere (tanto opere: s. **opus,** VI. tanto, 6 St. B. II, S. 843, a), so sehr: in quo tantopere apud nostros iustitia culta est, ut ... essent; O I, 35. cum Lacedemonius quidam ... mortem t. contempserit, ut ... responderit ..; T I, 100. non intellego, cur Aristoteles Sardanapalli epigramma t. derideat; F II, 106. res .. nulla est, de qua t. || tanto opere || non solum indocti, sed etiam docti dissentiant; N I, 5. Xenocratem ... exaggerantem t. virtutem, extenuantem cetera; T V, 51. non intellego, cur (virtus) aut verbis tam vehementer ornanda aut re t. expetenda videatur; T III, 37. cum (homines) t. eius (honestatis) adumbrata opinione laetentur; F V, 69. nec cum istis t. pugnare (debeo), qui Graeca legere malint; F I, 10. quid est .. in vita t. quaerendum quam cum omnia in philosophia, tum id, quod ..? F I, 11.

tantulus, so klein, so gering: alqd: quodsi interesse quippiam tantulum modo potuerit in *amicitia*; L I, 34.

granum: quae (terra) ex fici tantulo grano aut ex acini vinaceo ... tantos truncos ramosque procreet; C 52.

malum: tantulum .. (malum dolorem) esse, ut a virtute ita obruatur, ut nusquam appareat; T II, 66.

sol: quid tu, Epicure? loquere, putas solem esse tantulum? A II, 123.

tantum, nur: I. **allein:** 1. bei Verben: quorum nihil oportere || oporteret || exquisitis rationibus confirmare, tantum satis esse admonere; F I, 30. ut ... eam (Voluptatem) t. ad aurem admonerent, ... ut caveret ..; F II, 69. t. admonebo, ... ut in sinu gaudeant; T III, 51. t. locus attingendus fuit; O II, 74. omnis eius oratio t. in virtute laudanda ... consumebatur; A I, 16. hoc .. tempore t. nobis declarandum fuit, cur ... nos ... contulissemus; O II, 6. t. dico, magis fuisse vestrum ..; F II, 103. hoc loco t. dico, ... locum ... esse tractatum; F IV, 5. posthac non ita dicam, miseros esse, sed t. miseros, ob id ipsum, quia non sint. — non dicis igitur: „miser est M. Crassus", sed t. „miser M. Crassus"? T I 13. hoc .. loco t. explicemus, haec honesta ... esse expetenda; F V, 61. ego vos hortari t. possum, ut amicitiam omnibus rebus humanis anteponatis; Lae 17. ut (naturae vis) progredi possit longius, per se sit t. inchoata; F V, 43. in qua (voluptate) t. inest nihil dolere; F II, 32. t. sat est intellegi, id sumere istos pro certo, quod dubium ... sit; D II, 104. t. interest, quod tu, cum es commotus, adsciscis; A II, 141. equidem illud ipsum non nimium probo et t. patior, philosophum loqui ..; F II, 27. pono: vgl. **tantus,** C, I, 1. pono; L II, 44. turba ... quaerentium t. || tamen ||, quem ... discerpant; A fr 20 (S. 21). t. refert, quam magna (bona) dicam; F V, 90. sed t. (se) sentire adfici se quodam modo; A II, 76. elliptisch: quanta (in virtute vis) sit, alias; nunc t., possitne esse tanta; F V, 77.

2. bei Zahlwort: excepit unum t., scire se nihil se scire, nihil amplius; A II, 74.

3. bei Substantiven: quae (artes) t. id, quod videtur, sequuntur; A II, 107. quae (virtutes) omnes similes artium reliquarum materia t. ad meliorem partem et tractatione differunt; F IV, 4. Socratem ... t. de vita et de moribus solitum esse quaerere; R I, 16. qui (nuptiarum auspices) re omissa nomen t. tenent; D I, 28. ut || † ut || omnis ea iudicatio versatur t. modo || tantum || in nomine; R IV, 6. nomen t. videbitur regis repudiatum, res manebit; L III, 15. nomen t. virtutis usurpas, quid ipsa valeat, ignoras; P 17. t. de principiis rerum ... videamus, quem probet; A II, 117. sed a deo t. rationem habemus, si modo habemus; N III, 71. sed ... veritas auspiciorum spreta est, species t. retenta; N II, 9. tractatio: s. materia. vita: s. mores.

4. zum Satz: nec .. ut voluptatem expetat, natura movet infantem, sed t. ut se ipse diligat; F II, 33. adhibenda .. munditia est non ... exquisita nimis, t. quae fugiat agrestem ... neglegentiam; O I, 130.

II. **Verbindungen:** fere: sed temporum illorum t. fere regum inlustrata sunt nomina; R II, 33.

modo: s. **modo,** I, 6. tantum (25 St.) B. II, S. 564, b.

nec: nec t. in alios caeco impetu (cupiditates) incurrunt; F I, 44.

non: hoc .. verbum sic interpretantur, ut non t. illud recens esse velint, quod paulo ante acciderit, sed ..; T III, 75.

tantus, so groß, so viel: A. **bei Substantiven:** I. **ohne Correlat:** ut ob ea, quae tanta sint, beatus dici iure possit: F III, 28. quid .. esset in virtute tantum? F IV, 59. in his tot et tantis ... potest esse sapiens; T V, 29. quae tanta esse volumus; L I, 63. cur .. haec tanta facimus? L II, 47. canum ... tanta alacritas in venando quid significat aliud nisi ..? N II, 158. cur eam (orationem) tantas in angustias et Stoicorum || in || dumeta compellimus? A II, 112. quae sunt tantae animi angustiae? N I, 88. poteratne tantus animus efficere non iucundam senectutem? C 56. ut ... conflagrare terras necesse sit a tantis ardoribus; N II, 92. an ille ... vivendi artem tantam tamque operosam ... relinqueret? F I, 72. ne ars tanta ... a religionis auctoritate abduceretur ad mercedem; D I, 92. quis .. est Athos aut Olympus tantus? R III, fr 5. auctoritas .. tanta plane me movebat, nisi ..; A II, 64. non eos tibi non probatos, tantis ingeniis homines tantaque auctoritate; F IV, 62. si ... causam quis ex eo (Xerxe) quaereret tantarum copiarum tantique belli; F II, 112. Metrodorum, ... cum (sapiens) appellaretur ab Epicuro, repudiare tantum beneficium noluisse; F II, 7. „ut ego illi || illis || supplicarem tanta blandiloquentia"? N III, 65. quae fuisset tantae calamitatis causa; T I, 115. quae talis animi figura intellegi potest aut quae tanta omnino capacitas? T I, 61. quis iste tantus casus? N I, 90. quo modo .. caeli divinus ille sensus in celeritate tanta conservari potest? N I, 33. cum tanta celeritas animorum sit, tanta memoria praeteritorum futurorumque prudentia, tot artes, tantae scientiae || [tantae sc.] ||; C 78. quae (civitas) numquam profecto sine summa placatione deorum inmortalium tanta esse potuisset; N III, 5. hoc .. per gallinas Iuppiter tantae civitati signum dabat? D II, 56. cum (Xerxes) tantis classibus tantisque equestribus et pedestribus copiis ... maria || mari || ambulavisset, terram || terra || navigasset; F II, 112. tantam domum, tantas clientelas Appius regebat et caecus et senex; C 37. tanta rerum consentiens ... cognatio quem non coget ea ... conprobare? N II, 19. quid tanto concursu (opus est) honestissimorum studiorum, tanto virtutum comitatu? F II, 111. qui (animus Reguli) tot virtutum praesidio tantoque comitatu ... capi ... non potuit; P 16. quo modo hae tantae commendationes ... subito a sapientia relictae sint; F IV, 26. non sunt in eo genere tantae commoditates corporis; F IV, 29. cum ... caeli conversiones commutationesque tantae fiant accessu stellarum et recessu; D II, 89. concursus: s. comitatus; F II, 111. quid est, quod tantam gravitatem constantiamque perturbet? T IV, 57. quo labefactari possit tanta contentio gravitatis et ponderum; N II, 116. hanc tantam tam variis cursibus in omni aeternitate convenientiam temporum non possum intellegere sine mente; N II, 54. conversiones: s. commutationes. nisi tanta in Arcesila ... et copia rerum et dicendi vis fuisset; A II, 60. ea .. disciplina effecit tantam illorum utroque in genere dicendi copiam; F IV, 6. copiae: s. bellum. classes. cum exstitisset in cives tanta crudelitas; O II, 27. quas (caerimonias sepulcrorum) maxumis ingeniis praediti nec tanta cura coluissent nec ..; T I, 27. spe beate vivendi tantam in eo studio curam operamque posuerunt; T V, 2. tantam ingenuit animantibus conservandi sui natura custodiam; N II, 124. desiderium: s. honos; Lae 23. apud Graecos ... Hercules tantus et tam praesens habetur deus; T I, 28. ut in tantis discriptionibus divina sollertia appareat; N II, 110. potius de dissensionibus tantis summorum virorum disseramus; A II, 147. eos ipsos ... addubitare coget doctissimorum

hominum de maxuma re tanta dissensio; N I, 14. ut ... tanta sit in finibus bonorum malorumque dissimilitudo; F V, 19. qui potest eadem vis esse nascentium, cum caeli tanta sit dissimilitudo? D II, 93. mundum ... in tanta diuturnitate servari, eoque magis, quod ..; N II, 28. domus: . clientelae. neque (oraclum Delphis fuisset) tantis donis refertum; D I, 37. quae .. est alia causa erroris tanti? F II, 115. qua hunc obiurgatione ... a tanto errore coner avellere? O III, 83. pro tantis meis factis; R I, 7. doleo tantam Stoicos nostros Epicureis inridendi sui facultatem dedisse; D II, 39. quid ex ‖ in ‖ isto egregio tuo officio et tanta fide ... ad corpus refers? F II, 98. quasi vero ipse non propter lubidinem tanta flagitia et faciat et dicat; T IV, 73. quae fuerit tanta fortuna; N I, 90. qui ‖ quis ‖ esset tantus fructus in prosperis rebus? Lae 22. quae (frugalitas) nisi tanta esset; T III, 16. cui (vitae) refertae tot tantisque gaudiis Fortuna ipsa cedat necesse est; T V, 72. miserum (esse) Cn. Pompeium, qui tanta gloria sit orbatus; T I, 12. tum nisi summa veritate (oraclum Delphis) in tanta gloria non fuisset; D I, 38. gravitas: ſ. constantia. nunc ‖ hunc ‖ ego non possum tantum hominem nihil sapere dicere; T II, 45. in ipsa .. Graecia philosophia tanto in honore numquam fuisset, nisi ..; T II, 4. tantus eos (mortuos) honos, memoria, desiderium prosequitur amicorum; Lae 23. hi tanti ignes tamque multi ... nihil nocent; N II, 92. cum (Xerxes) tanto impetu in Graeciam venisset; F II, 112. tanta est inpunitas garriendi; N I, 108. tanta est stultitiae inconstantia atque perversitas; C 4. quo etiam magis vituperanda est rei maxime necessariae tanta incuria; Lae 86. ut moleste ferrem tantum ingenium ... in tam leves ... sententias incidisse; N I, 59. ſ. auctoritas; F IV, 62. cur Laomedonti tanta fieret iniuria; T I, 65. quid .. tanto opus est instrumento in optimis artibus comparandis? F II, 111. an censes ... me tantos labores diurnos nocturnosque ... suscepturum fuisse, si ..? C 82. cum tantis laudibus philosophiam extuleris; A II, 61. ut ... in ... tanta libertate canes etiam ... liberi sic incurrant, ut ..; R I, 67. numquam ad unum tanta pervenisset licentia; O II, 28. a sede ... tanta ingenii magnitudine orbata; F V, 4. tantum .. ornatum mundi, tantam varietatem pulchritudinemque rerum caelestium, tantam vim et magnitudinem maris atque terrarum si tuum ... domicilium putes; N II, 17. cuius tanti mali ... reddenda ratio nobis ... est; R V, 2. quid tanta tot versuum memoria voluptatis affert? F I, 25. ſ. celeritas; C 78. honos; Lae 23. »tanta moles labitur fremibunda ex alto«; N II, 89. propter paucos .. tanta est facta rerum molitio; N I, 23. in tantis motionibus tantisque vicissitudinibus; N II, 15. ut nulla vis tantos queat motus mutationemque moliri; A II, 119. ab aliqua mente tantos naturae motus gubernari; N II, 15. nec .. silentio tanti motus incitari possunt; R VI, 18. tu .. inter haec tantam multitudinem hominum interiectam non vides nec laetantium nec dolentium? F II, 16. si mortalium tanta multitudo sit, esse inmortalium non minorem; N I, 50. cur ... in hoc tanto mundo Catulus alter non possit effici? A II, 55. quin iis praesit ... moderator tanti operis et muneris; T I, 70. qui ministri tanti muneris fuerunt? N I, 19. inesse ... moderatorem et tamquam architectum tanti operis tantique muneris; N II, 90. tanto .. munere deorum semper dignum aliquid .. faciet; L I, 59. mutatio: ſ. motus; A II, 119. cum rerum natura tanta tamque praeclara in omnes partes motusque diffusa; D II, 29. cum ... in iis (urbibus) ... Pythagorae ... tantum nomen esset; T IV, 2. qui (Oceanus) tamen tanto nomine quam sit parvus, vides; R VI, 21. neque Calchantis neque Heleni tantum nomen fuisset; L II, 33. quibus .. in rebus tanta obscuratio non fit; F IV, 30. canum ... tam .. amans dominorum adulatio tantumque odium in externos ... quid significat? N II, 158. cum videamus tanta officia morientis; F II, 99. Olympus: ſ. Athos. opera: ſ. cura; T V, 2. quibus .. oculis [animi] intueri potuit vester Plato fabricam illam tanti operis? N I, 19. haec tanta opera deorum esse; N II, 95. ille fabricator huius tanti operis; Ti 6. ſ. munus; T I, 70. N II, 90. opere: ſ. **opus**, VI (5 St.) B. II, S. 843, a. **tantopere** (S. 650, b). hic tantus caeli ornatus ... effici ... videri potest? N II, 115. ſ. magnitudo; N II, 17. quid ad utilitatem tantae pecuniae? F II, 85. quod (Pericles) tantam pecuniam in praeclara illa propylaea coniecerit; O II, 60. rationem .. tanta cum pernicie datam; N III, 69. perversitas: ſ. inconstantia. est .. tanti philosophi tamque nobilis audacter sua decreta defendere; F II, 28. quae tam subito facta est deorum tanta placatio? D II, 36. hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ulla in parte Italiae posita urbs tenere potuisset; R II, 10. cum aliud nihil ex tanta praeda domum suam (M. Marcelli avus) deportavisset; R I, 21. tanto praemio exposito; R VI, 26. quae tributa est animi virtutibus tanta praestantia; F IV, 19. si minus imitatione tantam ingenii praestantiam consequi possumus; O III, 1. Priamum tanta progenie orbatum; T I, 85. philosophiae ... principes numquam in suis studiis tantos progressus ... facere potuissent; T IV, 44. prudentia: ſ. celeritas; C 78. pulchritudo: ſ. magnitudo; N II, 17. quae (terra) ... ex ... minutissimis seminibus tantos truncos ramosque procreet; C 52. cur (Pythagoras) tantas regiones barbarorum pedibus obiit? F V, 87. sibi adhuc de re tanta deliberandum esse; A fr 20 (B. 33). tu tam egregios viros censes tantas res gessisse sine causa? F I, 34. ut a pueris tot rerum atque tantarum insitas ... in animis notiones ... haberemus; T I, 57. quae (vis) tot res efficiat et tantas; T I, 65. suis argumentis ... tractanda quaeque res est, tanta praesertim; T V, 19. cuius rei tantae tamque difficilis facultatem consecutum esse me non profiteor; N I, 12. erat .. difficile rem tantam tamque praeclaram inchoatam relinquere; N I, 56. in ... tam multarum rerum atque tantarum ordinibus; N II, 15. qua (vi) tantas res sustineant; N II, 77. cuiusnam causa tantarum rerum molitio facta sit; N II, 133. placet .. tantas res opinione stultorum iudicari? N III, 11. »di rem tantam ‖ sed in re tanta ‖ haud temere inproviso offerunt«; D I, 45. nec ... sum admonitus, tantis praesertim de rebus; D II, 142. leve .. impedimentum ..., neque solum in tantis rebus, sed etiam in mediocribus ... negotiis contemnendum; R I, 4. neque inpedito animo res tanta suscipi potest; L I, 8. quae quom tot res tantaeque sint; L I, 62. Coclitem illum rem gessisse tantam fortitudinis lege; L II, 10. quae res .. gesta umquam in bello tanta? O I, 77. quos negat sine adiumentis hominum tantas res efficere potuisse; O II, 16. dicam brevius, quam res tanta dici potest ‖ [dici] poscet ‖; P 6. tenere tantam et tam fuse lateque imperantem rem publicam; R V, 1. »qui vestram rem publicam tantam amisistis tam cito?« C 20. numquam in tantas salebras incidisset; F II, 30. »nec .. tanta praeditus sapientia quisquamst, qui ... non ..;« T III, 71. in homine esse Romano tantam scientiam;

N I, 91. ſ. celeritas; C 78. hanc .. tantam a dis inmortalibus arbitramur malorum sementim esse factam? N III, 75. negas tantam similitudinem in rerum natura esse; A II, 84. si hominum similitudo tanta esse non potest; A II, 85. ego ‖ egone? ‖ ne bis quidem tantum (solem puto); A II, 123. cum Sol dictus sit, vel quia solus ex omnibus sideribus est tantus vel ..; N II, 68. cum in iis esset tanta sollertia; A II, 146. quis .. opifex praeter naturam ... tantam sollertiam persequi potuisset in sensibus? N II, 142. hic .. quis est, qui conplet aures meas tantus et tam dulcis sonus? R VI, 18. »quo sese vertant tantae sortes somnium«; D I, 42. tot ingeniis tantisque studiis (verum) quaerentibus; A II, 76. tantum studium tamque multam operam ponendam in eo non arbitrantur; F I, 1. tantis offusis tenebris; A II, 61. non est voluptatum tanta quasi titillatio in senibus; C 47. trunci: ſ. rami. in tanta animantium varietate; A fr 14. nisi ‖ ni ‖ forte tanta ubertas et varietas pomorum ... dubitationem adfert, quin ..; N II, 158. ſ. magnitudo; N II, 17. ubertas: ſ. varietas; N II, 158. tantis vectigalibus ad liberalitatem utens; F II, 84. quod populus Romanus tantis vectigalibus iam pridem vix potest; P 45. vicissitudines: ſ. motiones. horum nominibus tot virorum atque tantorum expositis; A II, 13. ceteri tot viri et tanti repudiati ... discedent; A II, 118. malo .. dicere ..., in tanto praesertim viro; F II, 61. Plato, tantus ille vir; F IV, 21. si cantiunculis tantus vir irretitus ‖ irr. vir. ‖ teneretur; F V, 49. tot tantosque viros ob rem publicam interfectos; T I, 32. ut frustra tantus vir ad me venerit; T II, 61. diutius, quam vellem, tanta vis virtutis ... afuit; A II, 3. cur deus ... tantam vim natricum viperarumque fecerit; A II, 120. quanta (in virtute vis) sit, alias; nunc tantum, possitne esse tanta; F V, 77. terrane tibi ... concreta videtur tanta vis memoriae? T I, 60. quodsi tanta vis est ad habitum mentis in iis, quae ..; T I, 80. ego tantam vim non tribuo sapientiae contra dolorem; T II, 18. cuius contentionis cum tanta vis sit; T II, 57. »* tanta vis sceleris in corpore haeret«; T III, 26. tanta vis fuit paenitendi; T IV, 79. in quo vis morbi tanta non appareat; Fa 17. tanta vis est et loci et temporis; O I, 144. ſ. copia; A II, 60. magnitudo; N II, 17. ut is ipse ... a tantis vitiis avocetur; Fa 11. in tantis illis umoribus esse inclusum calorem; N II, 26. nonne melius est de his (viris) aliquid quam tantis voluminibus de Themista loqui? F II, 68. conservare (potuit deus) urbis tantas atque talis; N III, 92. tantus erat in homine usus rei publicae; R II, 1. nulla .. vis fuit religionis, quae tantam utilitatem perverteret; O III, 102. Lücke: quae sit tanta doc *; R V, 7.

II. **mit Correlat: 1. quantus:** ſ. **quantus**, A, I. (24 St.) S. 230, b.

2. **qui:** ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae penetrare in caelum ... possit; A II, 122. cave putes .. mare ullum aut flammam esse tantam, quam non facilius sit sedare quam ..; R I, 65. quis .. tantus est gurges, qui ... velit ita moveri suos sensus, ut ..? fr V, 81. nec .. ulla vis imperii tanta est, quae premente metu possit esse diuturna; O II, 25.

3. **ut:** nullam esse tantam aestimationem, ut ea virtuti anteponatur; F III, 44. in eodem tanta prudentia fuit ..., tanta aequitas, ut hodie stet Asia ..; A II, 3. tum amorem efflorescere tantum, ut ... amici ... amentur; F I, 69. tantus est .. innatus in nobis cognitionis amor et scientiae, ut ... possit; F V, 48. tantam esse necessitatem virtutis generi hominum a natura tantumque amorem ad communem salutem defendendam datum, ut ea vis ... vicerit; R I, 1. fortitudo, quae te animo tanto esse coget, ut omnia ... contemnas; T III, 36. in te saepe vidi ... tantum ardorem vultuum atque motuum, ut ... videretur; D I, 80. videre ‖ videre esse ‖ tantam vim virtutis tantamque, ut ita dicam, auctoritatem honestatis ‖ esse ‖, ut reliqua ... ita parva sint, ut ..; F V, 72. habet senectus ... tantam auctoritatem, ut ea pluris sit quam ..; C 61. tot rei, tot damnati, tantum [Italicum] bellum propter iudiciorum metum excitatum, tanta ... expilatio direptioque sociorum, ut inbecillitate aliorum ... valeamus; O II, 75. quia tanta caritas patriae est, ut eam ... salute ipsius metiamur; T I, 90. quom tanta causa est, ut opus sit oratoris copia; L III, 40. quarum (stellarum) tantus est concentus ex dissimillimis motibus, ut ... compleat; N II, 119. acta aetas honeste ... tantam adfert consolationem, ut eos ... non attingat aegritudo; T III, 61. quae .. tanta gravitas, quae tanta constantia, magnitudo animi, probitas, fides ... in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2. in eo fit plerumque tanta contentio, ut difficillimum sit ..; O I, 26. tantam .. esse corruptelam malae consuetudinis, ut ... extinguantur; L I, 33. quae tanta dementia est, ut in maxumis motibus ... caeli nihil intersit ..? D II, 94. direptio: ſ. bellum. tantae discordiae secutae sunt, ut .. tyranni exsisterent; O II, 80. tanta sunt in varietate et dissensione, ut .. molestum sit ..; N I, 2. tanta inter eos (deos) dissensio (est), ... ut Apollinis exta bona sint, Dianae non bona? D II, 38. quarum rerum in proxumis locis tantae dissimilitudines saepe sunt ‖ sint ‖, ut ... eveniat; D II, 94. divitiae (natae vobis sunt), et tantae quidem, ut omnia ... sapientis esse dicatis; F IV, 74. si (dolores) tanti sint, ut ferendi non sint; T II, 67. tanto in dominatu (ratio) locatur, ut ... subiciantur; F IV, 38. emolumentum: ſ. praemium. estne quisquam tanto inflatus errore, ut sibi se illa scire persuaserit? A II, 116. ex quo tantus error consequitur, ut ... scire non possint; F V, 15. qui tantus error fuit, ut ... tribueretur; N III, 63. expilatio: ſ. bellum. fides, gravitas: ſ. constantia. videre licet alios (philosophos) tanta levitate et iactatione, ut iis fuerit non didicisse melius; T II, 12. ingentis quasdam imagines tantasque, ut universum mundum conplectantur extrinsecus; N I, 120. tantus ergo imperator in omni genere belli fuit, ut ille rex ... fateretur; A II, 3. qui (sol) tanta incitatione fertur, ut, celeritas eius quanta sit, ne cogitari quidem possit; A II, 82. neque .. tanta est infelicitas haruspicum, ut ne casu quidem umquam fiat, quod ..; D II, 62. neque ullum ingenium tantum extitisse dicebat, ut ... fuisset; R II, 2. quae fuit eorum (deorum) tanta iniquitas, ut placari ... non possent? N III, 15. quin tantus interitus in morte sit, ut ne minima quidem suspicio sensus relinquatur; T I, 88. »tanta laetitia auctus sum, ut nihil constet«; F II, 14. iste, qui volgo appellatur amor, ... tantae levitatis est, ut .. videam; T IV, 68. ſ. iactatio. tanta in eo peccandi libido fuit, ut hoc ... delectaret; O II, 84. sol, ... tanta magnitudine, ut ... compleat; R VI, 17. ſ. constantia. illud malum ... nequaquam esse tantum, ut vitam beatam possit evertere; T III, 58. tanti aderant vesicae ... morbi, ut nihil ... posset accedere; F II, 96. tantos terrae motus ... factos esse, ut multa oppida corruerint; D I, 78. necessitas: ſ. amor; R I, 1. huncine hominem tantis ‖ tantum ‖

delectatum esse nugis, ut non videret ..? D II, 30. qui (philosophi) de bonis contrariisque rebus tanto opere discrepant, ut ... necesse sit; A II, 147. quoi (homini) tanta possessio sit || est ||, ut ad liberaliter vivendum facile contentus sit; P 42. quae || quod || si tanta potestas est stultorum sententiis .., ut ... vertatur; L I, 44. nullum .. emolumentum esse, nullum iniustitia partum praemium tantum, semper ut timeas; R III, 26. propter virtutis caelestem quandam et divinam tantamque praestantiam, ut ... non possit; F V, 95. quorum (philosophorum) alii tantam praestantiam in bonis animi esse dicunt, ut ... externa obscurentur; T V, 119. probitas: f. constantia. qui (Q. Lucilius Balbus) tantos progressus habebat in Stoicis, ut ... compararetur; N I, 15. prudentia: f. aequitas. hac in re tanta inest ratio atque sollertia, ut ... solis defectiones reputatae sint; R I, 25. iam tanta religio est sepulchrorum, ut extra sacra ... inferri fas negent esse; L II, 55. cuius praecepti tanta vis et tanta sententia est, ut ... tribueretur; L I, 58. ii (sumus), qui omnibus veris falsa quaedam adiuncta esse dicamus tanta similitudine, ut ... insit; N I, 12. si solitudo tanta sit, ut hominem videre non possit; O I, 153. sollertia: f. ratio. hic .. tantus est totius mundi incitatissima conversione sonitus, ut eum aures hominum capere non possint; R VI, 19. qua (divinatione) tanta inbueremur superstitione, ... ut haruspices ... essent colendi; N I, 55. an tanta sit eius (animi) tenuitas, ut fugiat aciem; T I, 50. cuius (doloris) tanta tormenta sunt, ut ... possit; F II, 92. varietas est tanta artium, ut ... possit; F V, 7. f. dissensio; N I, 2. ad hominum ... usus tantam rerum ubertatem natura largita est, ut ... videantur; L I, 25. scaenicorum .. mos tantam habet vetere disciplina verecundiam, ut ... prodeat nemo; O I, 129. numquam (dolores) vim tantam habent, ut non plus habeat sapiens ..; F I, 62. tanta vis inerat in verbis, ... ut altior fieres, ut interdum insisteres, ut nos intuens quasi testificarere ..; F II, 51. quam (virtutis vim) tantam volunt esse, ut beatum per se efficere possit; F IV, 7. tantam vim esse honestatis, ... ut ... possit; F IV, 59. tanta vis admonitionis inest in locis, ut ... ducta sit; F V, 2. tanta .. est vis talibus in studiis, ut ... videamus; F V, 57. virtutis .. esse tantam vim, ut ad beate vivendum se ipsa contenta sit; F V, 77. tantam vim esse virtutis, ut omnia ... ne appareant quidem; F V, 90. ista necopinata non habent tantam vim, ut aegritudo ex iis omnis oriatur; T III, 55. sin autem virtus ... nec tantarum virium est, ut se ipsa tueatur; T V, 2. est .. vis tanta naturae, ut homo nemo velit ..; N I, 78. apud maiores tanta religionis vis fuit, ut ... devoverent; N II, 10. quarum omnium rerum quia vis erat tanta, ut sine deo regi non posset; N II, 61. seminis .. vim esse tantam, ut ... fingat; N II, 81. eius (radiculae) esse vim tantam, ut Ptolomaeum || Ptolem. || facile sanaret; D II, 135. tanta fuit in eo vis ingenii atque virtutis, ut ... crederetur; R II, 20. haec differentia naturarum tantam habet vim, ut ... debeat; O I, 112. cuius (iustitiae) tanta vis est, ut ne illi quidem ... possint; O II, 40. cum .. tanta vis iustitiae sit, ut ea ... firmet; O II, 40. tanta vis est honesti, ut speciem utilitatis obscuret; O III, 47. quodsi tanta vis probitatis est, ut eam ... in hoste etiam diligamus; Lae 29. f. auctoritas; F V, 72. sententia. ex quibus (avibus) tanta percipitur voluptas, ut ... videatur; N II, 160. tanta putabatur utilitas percipi e bubus, ut ... haberetur; N II, 159.

B. **mit Genetiv:** I. **ohne Correlat:** „tantumne piscium? tantumne cumbarum?" O III, 59. tu .. cum ipse tantum librorum habeas; F III, 10. tantum Epicuri hortus habuit licentiae; N I, 93. tantum licentiae dabat gloria; C 44. ubi tantum luctus continuatur; T II, 39. tantum (Hieronymus) in dolore duxit mali; T II, 15. cum tantum operae philosophiae dedissem || dedisset ||; T II, 60. in ea (philosophia) tantum me operae et temporis ponere; O II, 2. nec tantum Karthago habuisset opum sescentos fere annos sine consiliis et disciplina; R I, fr 3. piscium: f. cumbarum. siquidem in illo (Pontio) tantum fuit roboris; O II, 75. temporis: f. operae; O II, 2.

II. **mit Correlat:** 1. **quantus:** istorum disputatio ... vereor ne non tantum videatur attulisse negotii hominibus, quantam oblectationem; R I, fr 5. adtulisse; fr V, 42. f. **quantus,** A, II. (5 St.) S. 230, b.

2. **qui:** Fibrenus ... tantum conplectitur, quod satis modicae palaestrae, loci; L II, 6.

3. **ut:** tantum cibi et potionis adhibendum, ut reficiantur vires; C 36. cetera aut omnino nihil habere momenti aut tantum, ut ... reicienda sint; F II, 38. Paulus tantum in aerarium pecuniae invexit, ut unius inperatoris praeda finem attulerit tributorum; O II, 76. potionis: f. cibi. qui non tantum roboris habemus, ut cogitatione tacita a solitudine abstrahamur; O III, 4.

C. **allein:** I. **tantum** (tanta): 1. **ohne Correlat:** 1. **nach Verben:** cur tantum aberret || habeat. al. || in natura boni; F V, 80. ut (Xerxes) ... sine causa videretur tanta conatus, sic nos sapientem ... mellis causa dicemus tanta molitum; F II, 112. multos praestantes viros ... tanta esse conatos; C 82. quoniam ... tantum natura a natura distat; Fa 8. quibus rebus exculta hominum vita tantum distat || destitit || a victu et cultu bestiarum; O II, 15. nihilo probabilius deos ... nihil intellegentium (bestiarum) causa tantum laborasse; N II, 133. molior: f. conor; F II, 112. quoniam tantum in ea arte ponitis; A II, 93. cum tantum .. in virtute ponant ii; F V, 93. tantum ponam brevi, duplicem poenam esse || esse poenam || divinam; L II, 44. qui ... in optimo genere philosophiae tantum processeris; F III, 6. tantum maiores in posterum providisse; L III, 44. nusquam tantum tribuitur aetati; C 63. tantum exercitatio, meditatio, consuetudo valet; T II, 41. quod nescio an ne in uno quidem versu possit tantum valere fortuna; N II, 93. tantum temporibus illis ius iurandum valebat; O III, 112.

2. **mit Correlat:** a. **quantum:** α. **absolut:** cur tantum interest inter novum et veterem exercitum, quantum experti sumus? T II, 38.

β. **nach Verben:** quod haec (belua) tantum, quantum sensu movetur, ad id solum, quod adest, ... se accommodat; O I, 11. quid est, quod adferre tantum utilitas ista ... possit, quantum auferre? O III, 82. mihi .. (haec sunt defendenda) bono modo tantum, quantum videbitur; A II, 137. »non potis || potest || ecfari tantum dictis, quantum factis suppetit laboris«; T II, 39. quantum coniti animo potes, quantum labore contendere, ... tantum fac ut efficias; O III, 6. tantum (Epicurus) monet, quantum intellegit; T II, 44. tantum, quantum potest quisque, nitatur; C 33. tantum sibi persuaserant, quantum natura admonente cognoverant; T I, 29. possum: f. II, 2, a. sum. tantum huic studio relinquendum (est), quantum vacabit a publico officio; D II, 7. ut (patria) ... tantum .. nobis in nostrum privatum usum, quantum ipsi superesse posset, remitteret; R I, 8. plerosque in magistratibus ignoratione iuris sui tantum sapere, quan-

tum apparitores velint; L III, 48. delectatur etiam senectus procul eas (voluptates) spectans tantum, quantum sat est; C 48. quod mihi tantum tribui dicis, quantum ego nec adgnosco nec postulo; Lae 9. tantum .. cuique tribuendum, primum quantum ipse efficere possis, deinde etiam quantum ille ... sustinere; Lae 73. quantum .. ad id, quod ortum est, aeternitas valet, tantum ad fidem veritas; Ti 8.

b. **qui:** α. absolut: tantum remanet, quod virtute et recte factis consecutus sis; C 69.

β. nach Verben: iis (legatis) apposuit tantum, quod satis esset; T V, 91. omnino tantum se negat facturum compendii sui causa, quod non liceat; O III, 63.

c. **ut:** α. absolut: non esse te divitem, cui tantum desit, ut expleas id, quod exoptas; P 45. sitne tantum in virtute, ut ea praediti vel in Phalaridis tauro beati sint; F V, 85.

β. nach Verben: id .. tantum abest ab officio, ut nihil magis officio possit esse contrarium; O I, 43. s. **absum,** I. (8 St.) B. I, S. 21, a. cum ... tantum tibi adroges, ut exponas disciplinam sapientiae; A II, 114. primus .. appetitus ille animi tantum agit, ut salvi ... esse possimus; F V, 41. tantum est consecutus, ut ... deorum in numero conlocatus putaretur; R II, 17. huncine hominem tantis ‖ tantum ‖ delectatum esse nugis, ut non videret ..? D II, 30. a quibus tantum dissentio, ut ... putem; F I, 5. tantum (vir bonus) dabit amicitiae, ut veram amici causam esse malit, ut ... accommodet; O III, 43. tantum .. eam (honestatem) rebus omnibus praestare et excellere, ut ... possit; F IV, 59. tantum .. excellet illud, ... ut ... videantur; T II, 30. quid habet illius carminis simile haec oratio? — tantum, inquit, ut ... capiamus; R I, 56. tantum opinio praeiudicata poterat, ut etiam sine ratione valeret auctoritas; N I, 10. si .. virtus ... tantum .. praestat reliquis rebus, ut dici vix possit; F IV, 51. quibus tantum praestat mentis excellens perfectio, ut vix cogitari possit, quid intersit; F V, 60. perhibetur (Romulus) ... et corporis viribus et animi ferocitate tantum ceteris praestitisse, ut omnes ... parerent; R II, 4. s. excellere; F IV, 59. quo in genere tantum profecisse videmur, ut ... (non) vinceremur; N I, 8. qui (Critolaus) ... tantum propendere illam [boni lancem] putet, ut terram et maria deprimat; T V, 51. neque cuncta ingenia conlata in unum tantum posse uno tempore providere, ut omnia complecterentur; R II, 2. ante, quam tibi ex tuis possessionibus tantum reficietur, ut ... possis; P 45. quibus (optimatibus) ipse rex tantum tribuisset, ut eos patres vellet nominari; R II, 23. tantum .. valuit error, ... ut ... fingerent; T I, 37. non valet tantum animus, ut se ‖ ipsum ‖ ipse videat; F I, 67. sin † valuerint tamen ‖ tantum ‖ leges ut ne sim ‖ desinat ‖ ambitus; L III, 39. angor iste ... non tantum valet, ut tollat e vita amicitiam, non plus quam ut virtutes ... repudientur; Lae 48.

II. **tanti:** 1. ohne Correlat: nisi voluptatem tanti aestimaretis; F II, 91. quod huic ... decus erit tanti, quod adipisci cum dolore corporis velit, qui ..? T II, 16. numerari sibi, quod tanti esset; O II, 82.

2. mit Correlat: a. **quanti:** emit ... tanti, quanti Pythius voluit; O III, 59. ut, quanti quisque se ipse facit ‖ faciat ‖, tanti fiat ab amicis; Lae 56. faciat; Lae 59. tantum poterat tantique erat, quanti multitudo, *senatus* *; R III, 48.

b. **ut:** ut quisquam tanti aestimet aequitatem ..., ut ... nullum supplicium recuset; A II, 23. quod tanti Tib. Gracchum fecisset, ut, quidquid ille vellet, sibi faciendum putaret; Lae 37. est .. ulla res tanti ..., ut ... amittas? O III, 82.

III. **tanto:** a. **quanto:** elatus ille levitate ... nonne tanto miserior, quanto sibi videtur beatior? T V, 16. mihi .. tanto (miserius) videtur, quanto praestabilior est animus corpore; R IV, 1. quia, quanto diutius considero, .. tanto mihi res videtur obscurior; N I, 60. ut, quanto superiores simus, tanto nos geramus summissius; O I, 90.

b. **ut:** id in rerum natura tanto est magnificentius tantoque praeclarius, ut ... teneantur; L I, 23.

tantusdem, eben so viel: I. viae: undique .. ad inferos tantundem viae est; T I, 104.

II. allein: ut ... a medio .. tantundem absit extremum; N II, 47. qui morte testamentove eius tantundem ‖ tantumdem ‖ capiat, quantum omnes heredes; L II, 48. qui tantundem caperent, quantum omnes heredes; L II, 52.

tarde, langsam, spät: cognosco: sensim tardeve potius quasi nosmet ipsos cognoscimus; F V, 41.

desero: multo .. tardius fama deseret Curium, Fabricium; T I, 110.

facio: cum tu tardius faceres, id est, ut ego interpretor, diligentius; A ep 1.

incido: quod ingeniosi ... in morbum et incidunt tardius et recreantur ocius; T IV, 32.

ingredior: qui in compedibus corporis semper fuerunt, etiam cum soluti sunt, tardius ingrediuntur; T I, 75.

lustro: cum alia (sidera) maiorem lustrarent orbem, alia minorem, tardius quae maiorem, celerius quae minorem; Ti 30.

moveo: quia (hae stellae) ... tum celerius moventur, tum tardius; N II, 51.

refero: sin reflantibus ventis reiciemur, tamen eodem paulo tardius referamur necesse est; T I, 119.

triumpho: inimicorum calumnia triennio tardius quam debuerat triumphavit; A II, 3.

tardigradus, langsam schreitend: »quadrupes tardigrada, agrestis, humilis, aspera«; D II, 133.

tarditas, Langsamkeit, Verzögerung, Stumpfheit: I. est: si .. in sensibus ipsius (sapientis) est aliqua forte gravitas aut tarditas; A II, 53.

II, 1. admiror: admirabor eorum tarditatem, qui animantem inmortalem ... rotundum esse velint; N I, 24.

declaro: ut esset mensura quaedam evidens, quae in octo cursibus celeritates tarditatesque declararet; Ti 31.

2. utor: cavendum .. est, ne .. tarditatibus utamur in ingressu mollioribus; O I, 131.

III. considere: tarditate modorum et gravitate canentis illorum (adulescentium) furentem petulantiam consedisse ‖ resedisse ‖; fr X, 3.

contingere: quod non Academiae vitio, sed tarditate hominum arbitror contigisse; N I, 11.

dissimilis: ut tarditate et celeritate dissimillimos motus una regeret conversio; T I, 63.

abl. comp.: quid abiectius tarditate et stultitia dici potest? L I, 51.

IV. Lücke: * et vehiculis tarditati; R III, 3.

tardo, aufhalten, hemmen: I. cursum: minus tardabitur cursus animorum; T I, 75.

speciem: »haec tardata diu species multumque morata«; D I, 21.

II. patrem: »ea gratia, ... illum (patrem) ut maeror tardaret sequi«; N III, 67.

tardus, säumig, stumpf, langsam: A. alqs: vide, quam sit catus is, quem isti tardum putant; A II, 97. „configebat (Philoctetes) tardus celeres, stans volantes", ut apud Attium est; F V, 32. ut ego me tardiorem esse non moleste feram; T I, 80. quia nimis indociles quidam tardique sunt; N I, 12. ex quo equidem existimo tardiores ad hanc sententiam profitendam multos esse factos; N I, 63. »tarda .. vestigare et quaerere te (videbar)«; D I, 40. ut quisquam inveterata potestate aut ad deponendum imperium tardior esset aut ad optinendum munitior; R II, 23. ut ... ceteri sint ad iniuriam tardiores; O I, 33 (34). memoria minuitur. credo, nisi eam exerceas, aut etiam si sis natura tardior; C 21.

alqd: ut, quod esset tardissimum, id proximum fieret celerrimo; Ti 31.

medicina: est .. tarda illa quidem medicina, sed tamen magna, quam adfert longinquitas et dies; T III, 35.

mentes: tardis .. mentibus virtus non facile comitatur; T V, 68.

pecus: ut tardam aliquam et languidam pecudem ad pastum ... hoc divinum animal ortum esse voluerunt; F II, 40.

portenta: »haec portenta .. dedit ... tarda et sera nimis«; D II, 64.

redemptor: redemptor ... non inertia aut inopia tardior fuit; D II, 47.

sensus: sensus .. omnes hebetes et tardos esse arbitrabantur; A I, 31.

sidera: ea (sidera) celeritate vinci a tardioribus ... videbantur; Ti 30.

tibiae: ipsas .. tardiores fecerat tibias; L I, 11.

B. nascuntur: ut .. et ingeniosi et tardi ita nascantur antecedentibus causis; Fa 9.

taurus, Stier: I. aspicit: an quod (taurus) aspexit || aspexerit || vestitu purpureo excordem Caesarem, ipse corde privatus est? D II, 37.

contendunt: ut tauris natura datum est, ut pro vitulis contra leones summa vi ... contendant; F III, 66.

defendunt: ut ... se ... defendant cornibus tauri, apri dentibus, morsu leones; N II, 127.

est: non audeo dicere pulchriorem esse me, quam ille fuerit taurus, qui vexit Europam; N I, 78.

gestit: cur non gestiret taurus equae contrectatione, equus vaccae? N I, 77.

mugit: inclusorum hominum gemitu mugiebat taurus; R III, 42.

vehit: f. est.

II, 1. defendo: f. I. defendunt.

privo: f. I. aspicit. — 2. do: f. I. contendunt.

3. descendo in: aperte ... audeant dicere beatam vitam in Phalaridis taurum descensuram; T V, 75. cum .. ea (virtute beata vita) descendet in taurum; T V, 87.

sum in: sitne tantum in virtute, ut ea praediti vel in Phalaridis tauro beati sint; F V, 85. in Phalaridis tauro si (sapiens) erit; T II, 17. si paulo ante cor fuerit in tauro opimo; D II, 37.

III. cor: tauri opimi iecur aut cor aut pulmo quid habet naturale, quod declarare possit, quid futurum sit? D II, 29.

cornua: an etiam Theseus Marathonii tauri cornua conprehendit iratus? T IV, 50.

exta: adfers in tauri opimi extis immolante Caesare cor non fuisse; D II, 36.

iecur, pulmo: f. cor.

vires: nec nunc .. vires desidero adulescentis, ... non plus, quam adulescens tauri aut elephanti desiderabam; C 27.

IV, 1. placare: »nos ... fumantibus aris aurigeris divom placantes numina tauris«; D II, 63.

2. in: ille (Epicurus) dixerit sane idem in Phalaridis tauro, quod, si esset in lectulo; T II, 18.

tectorius, bedeckend, Bewurf: A. opus: neque id (sepulchrum) opere tectorio exornari ... licebat; L II, 65.

B. video in: umor || humor || adlapsus extrinsecus, ut in tectoriis videmus austro, sudorem videtur imitari; D II, 58.

tectum, Dach, Decke, Haus, Wohnung: I. cadunt, al.: tecta .., quibus et frigorum vis pelleretur et calorum molestiae sedarentur, unde aut initio generi humano dari potuissent aut postea subvenire || subveniri ||, si aut vi tempestatis aut terrae motu aut vetustate cecidissent, nisi ..? O II, 13.

fulgent: qui marmoreis tectis ebore et auro fulgentibus .. abundant; P 13.

refert: qui iacet »in tecto || lecto || umido, quod mutum flebilis voces refert«; T II, 33.

sunt: numquam hercule ego ... neque tecta magnifica neque opes ... in bonis rebus ... esse duxi; P 6.

II, 1. caelo: f. **asto,** ops (2 St.) B. I, S. 247, a.

contemno: laqueata tecta contemno; L II, 2.

do: f. I. cadunt.

facio: illi aurata tecta in villis et sola marmorea facienti; P 49.

invenio: omnes magni, etiam superiores, ... qui tecta, qui cultum vitae ... invenerunt; T I, 62.

linquo: ut (Lacedaemonii) urbem et tecta linquerent; D I, 112.

perverto: visam beluam, ... quacumque incederet, omnia arbusta, virgulta, tecta || tesca || pervertere; D I, 49.

tueo: »censores ... urbis tecta templa, vias aquas ... tuento«; L III, 7.

2. infero: cum tectis sceleratas faces inferebas; P 28.

3. abundo: f. I. fulgent.

4. conspicio in: quod ... conspicio in meo regno et his tectis P. Cornelium Scipionem; R VI, 9.

iaceo in: f. I. refert.

III. coniunctio: eius modi coniunctionem tectorum oppidum vel urbem appellaverunt; R I, 41.

exstructio: cultus dico agrorum extructionesque tectorum; N II, 150.

IV. distingui: quorum .. (hominum) operibus agri, insulae litoraque collucent distincta tectis et urbibus; N II, 99.

pelli, sedari: f. I. cadunt.

saepiri: ut tectis saepti frigora caloresque pellamus; N II, 151.

tegimen (tegmen), Decke, Verhüllung, Versteck: I. est: mihi amictui est Scythicum tegimen; T V, 90.

II. sum sub: »inde est ales Avis lato sub tegmine caeli«; N II, 112.

III. formare: »hunc (draconem) ... genitor Saturnius idem abdidit et duro formavit tegmine saxi«; D II, 64.

saepiri: »qui (draco) platani in ramo foliorum tegmine saeptos corripuit pullos«; D II, 63.

tegmentum (tegumentum), Decke, Bedeckung: I. sum: quae (palpebrae) sunt tegmenta oculorum: N II, 142.

II. dico, al.: tegumenta (dico) corporum vel texta vel suta; N II, 150.

facio: pennarum .. contextu corpori tegumenta (Philoctetes) faciebat; F V, 32.

tego, decken, bedecken, verbergen, verhüllen, schützen: alqm: se texit, ne interiret; F I, 35. qui occultus et tectus dicitur; F II, 54. si nudus es, da iugulum; sin tectus „Volcaniis armis", id est fortitudine, resiste; T II, 33. omnia nos consecutos, ut tecti, ut vestiti, ut salvi esse possemus; N II, 150. cur Africanum domestici parietes non texerunt? N III, 80. — »hanc Aries tegit et squamoso corpore Pisces«; N II, 114.
alqd: si iam possent in homine vivo cerni omnia, quae nunc tecta sunt; T I, 50.
animantes: quarum (animantium) aliae coriis tectae sunt, aliae villis vestitae; N II, 121.
arteriam: (aspera arteria) tegitur quodam quasi operculo; N II, 136.
bestias: non nullas (bestias) abditas terraque tectas; T V, 38.
consensionem: talis inproborum consensio ... excusatione amicitiae tegenda non est; Lae 43.
corpus: iis .. (corporibus) humo tectis, e quo dictum est „humari"; T I, 36. amica corpus eius (Alcibiadis) texit suo pallio; D II, 143.
notionem: quam (notionem) habemus omnes de fortitudine tectam atque involutam; T IV, 53.
sensum: aures .. tegendi causa factae tutandique sensus; N II, 144.
sententiam: ut nostram ipsi sententiam tegeremus; T V, 11.
suffragium: quae (leges) tegunt omni ratione suffragium; L III, 38.

tegula, Dachziegel: sollertiam .. eam, *quae* posset vel in tegulis proseminare ostreas; fr V, 78.

tela, Gewebe: illa ars quasi Penelope telam retexens; A II, 95.

tellus, Erde: I. est: ea, quae est media et nona, tellus, neque movetur et infima est, et in eam feruntur omnia nutu suo pondera; R VI, 17.
tremefacit: »cum se gravido tremefecit corpore tellus«; D I, 18.
II, 1. moveo, 2. fero in: s. I. est.

telum, Geschoß, Waffe: I, 1. contemno: vide, quam ista tui latrocinii tela contempserim; P 28.
existimo: nec mediocre telum ad res gerendas existimare oportet benivolentiam civium; Lae 61.
occulto: ne quod in vestimentis telum occultaretur; O II, 25.
venenatum: s. III.
2. obicio: non cum Latinis decertans pater Decius, cum Etruscis filius, cum Pyrrho nepos se hostium telis obiecissent; T I, 89.
3. servo ex: Miltiadem ... vitam ex hostium telis servatam in civium vinclis profudisse; R I, 5.
sum cum: † appellet inimicus || *exul non* appelletur is ||, qui cum telo fuerit? P 31.
II. emissiones: ut ... tormenta telorum eo graviores emissiones habent, quo sunt ... adducta vehementius, sic ..; T II, 57.
genus: qui (milites) erant eodem genere teli vulnerati; D II, 135.
III. ici: cum Ptolomaeus || Ptolem. || ... in proelio telo venenato ictus esset; D II, 135.

temerarius, unbesonnen, verwegen: alqs: Academicus ... ab eis, quos deseret, insanus, imperitus temerariusque clamabitur; A fr 20 (S. 28).
alqd: quid tam temerarium (est) ... quam .. falsum sentire? N I, 1. in quo (ordine) nihil est temerarium, nihil varium, nihil fortuitum; N II, 43.
laudatrix: illa .. temeraria atque inconsiderata et plerumque peccatorum ... laudatrix, fama popularis; T III, 4.
partes: duabus animi temerariis partibus compressis; D I, 61.

temere, unbesonnen, unüberlegt, zufällig: adsentior: ut omittam levitatem temere adsentientium; A II, 120. si fidentia ... opinio gravis (est) non temere adsentientis; T IV, 80. ne temere vel falsae rei vel non satis cognitae adsentiamur; D I, 7. ne incognita pro cognitis habeamus iisque temere assentiamur; O I, 18.
ago: ut ne quid temere ac fortuito, inconsiderate neglegenterque agamus; O I, 103.
approbo: neque .. illud verbum temere consuetudo adprobavisset; D I, 65.
aspergo: aspersa temere pigmenta in tabula oris liniamenta efficere possunt; D I, 23.
committo: vide, quam temere comittant, ut ... nulli sint di; D II, 41.
concurro: ex corpusculis ... non sensu praeditis, sed concurrentibus temere atque casu; N II, 94. nisi ista (somnia) casu non numquam forte temere concurrerent; D II, 141.
confligo: cum Cleombrotus invidiam timens temere cum Epaminonda conflixisset; O I, 84.
creo: non .. temere nec fortuito sati et creati sumus; T I, 118.
curso: ex corporibus huc et illuc casu et temere cursantibus; N II, 115.
despero: ne .. temere desperet propter ignaviam; O I, 73.
dico: ea qui consideret quam inconsulte ac temere dicantur; N I, 43. nos multa inconsiderate ac temere dicimus; Ti 21.
effutio: ita temere de mundo effutiunt, ut ..; N II, 94. quorum (Apollinis opertorum) partim ficta aperte, partim effutita temere numquam ... probata sunt; D II, 113.
evenio: id .. evenit non temere nec casu; N II, 6.
facio: quod temere fit caeco casu et volubilitate fortunae; D II, 15. si ... forte temere casu aut pleraque fierent aut omnia; Fa 6.
gestio: inani .. laetitia exultans et temere gestiens; T V, 16.
incito: cuius voluptatis || [vol.] || avidae libidines temere et ecfrenate ad potiendum incitarentur; C 39.
lamentor: »sanun es, qui temere lamentare«? T IV, 73.
loquor: quasi temere de re publica locutus (P. Vatinius); N II, 6.
offero: »di rem tantam || sed in re tanta || haud temere inproviso offerunt«; D I, 45.
opinor: noster (sapiens haec quaeret), ut vereatur temere opinari; A II, 128.
procedo: ne (adsensio) praecipitet, si temere processerit; A II, 68.
sero: s. creo.
versor: temere .. in acie versari; O I, 81.
elliptisch: non mehercule .. soleo temere contra Stoicos; F IV, 2. de evertendis ... urbibus valde considerandum est ne quid temere, ne quid crudeliter; O I, 82.

temeritas, Planlosigkeit, Unüberlegtheit, Unbesonnenheit, Verwegenheit: I. apparet: in quibus nulla temeritas, sed ordo apparet; N II, 82.
declarat: declaravit id modo temeritas C. Caesaris; O I, 26.
dissidet: quid est .., quod me impediat ... adfirmandi arrogantiam vitantem fugere temeritatem, quae a sapientia dissidet plurimum? O II, 8.
est: cohibere .. semper et ab omni lapsu continere temeritatem, quae tum esset insignis, cum ..; A I, 45. quem ad modum temeritas

et libido et ignavia semper animum excruciant et semper sollicitant turbulentaeque sunt, sic ..; F I, 50. si omnibus in rebus temeritas ignoratioque vitiosa est; F III, 72. cum omnibus in rebus temeritas in adsentiendo errorque turpis est, tum ..; D I, 7. temeritas est videlicet florentis aetatis, prudentia senescentis; C 20.
excruciat: f. est; F I, 50.
inest: nulla .. in caelo nec fortuna nec temeritas nec erratio nec vanitas inest; N II, 56.
labefactat: quem (statum) neque fortunae temeritas neque inimicorum labefactaret iniuria; P 17.
movet: nihil nos P. Claudii bello Punico primo temeritas movebit? N II, 7.
sollicitat: f. est; F I, 50.
transfert: error et temeritas populorum (rem) a multitudine ad paucos transtulit; R I, 52.
valet: quibus in rebus temeritas et casus, non ratio nec consilium valet; D II, 85.
II, 1. coërceo: hoc praecipitur, ut ratio coërceat temeritatem; T II, 47.
cohibeo: f. I. est; A I, 45.
deripio: omnium falsarum opinionum temeritate derepta; F I, 43.
extimesco: cur non extimescam opinandi temeritatem? A II, 87.
extraho: quod ... adsensionem, id est opinationem et temeritatem, extraxisset; A II, 108.
fugio: f. I. dissidet.
luo: qui (L. Paulus) morte luit || eluit || collegae in Cannensi ignominia temeritatem; C 75.
reformido: ex his tribus laudibus ... et temeritatem reformidat et ..; F II, 47.
removeo: errorem .. et temeritatem et ignorantiam ... a virtute ... removebat; A I, 42. temeritate .. remota gratissima est liberalitas; O II, 63.
2. sum: si inprudentes (laedunt), neglegentiae est, si scientes, temeritatis; O II, 68.
3. pareo, praesum: non .. paruit ille (C. Blossius) Ti. Gracchi temeritati, sed praefuit; Lae 37.
sum: consilio .. dominante nullum esse ... temeritati locum; R I, 60.
4. vaco: omnis .. actio vacare debet temeritate et neglegentia; O I, 101.
5. dico de: ut difficile sit de temeritate eorum, perinde ut causa postulat, dicere; A II, 31.
pono in: illa .. superiora ... posita non tam in consiliis nostris quam in fortunae temeritate; Lae 20.
seiungo a: quam (Fortunam) nemo ab inconstantia et temeritate seiunget; N III, 61.
III, 1. plenus: cum ... id .. turpissimum esse dicas et plenissimum temeritatis; A II, 114.
2. medius inter: inter infirmitatem unius temeritatemque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52.
IV. emendatio: facilior esset emendatio temeritatis; A fr 16.
V, 1. facere: multi .. faciunt multa temeritate quadam sine iudicio; O I, 49.
abl. comp.: nihil est .. ab ea cogitatione ... errore, levitate, temeritate diiunctius; A II, 66. quid est .. temeritate turpius? N I, 1.
2. cum: ut ... multa .. facere inpure atque taetre cum temeritate et inpudentia (videatur); D I, 60.
propter: qui propter temeritatem male rem gessit; T III, 17.

temetum, Met, Wein: carent temeto omnes mulieres; R IV, 6.

temo, Deichsel: »quod (Bootes) quasi temoni adiunctam prae se quatit Arctum«; N II, 109.

temperamentum, Auskunftsmittel: inventum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus aequare se putarent; L III, 24.

temperans, mäßig, maßvoll, enthaltsam: alqs: qui sit temperans — quem Graeci *σώφρονα* appellant ..; T III, 16. qui sit frugi .. vel, si mavis, moderatus et temperans; T III, 18. quem ... *tum* temperantem, alias constantem continentemque dicimus; T IV, 36. temperans voluptatem summum bonum statuens esse certe nullo modo potest; O I, 5.
vir: nec bono viro meliorem nec temperante temperantiorem ... posse fieri; P 21. an virum bonum dices, qui ...? aut temperantem, qui ..? P 21.

temperantia, Mäßigung: I, 1. adest: aderit temperantia, quae est eadem moderatio, a me quidem paulo ante appellata frugalitas, quae te turpiter et nequiter facere nihil patietur; T III, 36.
adfert: eadem .. ratione ne temperantiam, quidem propter se expetendam esse dicemus, sed quia pacem animis afferat et eos quasi concordia quadam placet ac leniat; F I, 47.
apparet: ut in eo moderatio et temperantia appareat cum specie quadam liberali; O I, 96.
aspernatur: ut bonitas malitiam (aspernatur atque odit), temperantia lubidinem; Lae 47.
avocat: quem ... temperantia cum a libidine avocet, tum insolenti alacritate gestire non sinat; T V, 42.
consequitur: temperantiam .. (esse) expetendam, non quia voluptates fugiat, sed quia maiores consequatur; F I, 48.
conservat: quem ad modum .. temperantia sedat adpetitiones et efficit, ut eae rectae rationi pareant, conservatque considerata iudicia mentis, sic huic inimica intemperantia omnem animi statum inflammat, conturbat, incitat; T IV, 22. potest .. exercitatio et temperantia etiam in senectute conservare aliquid pristini roboris; C 34.
constat: temperantia .. constat ex praetermittendis voluptatibus corporis; N III, 38.
efficit: f. conservat; T IV, 22.
est: temperantia est .., quae, ... ut rationem sequamur, monet; F I, 47. transfer idem ad modestiam vel temperantiam, quae est moderatio cupiditatum rationi oboediens; F II, 60. ad hanc fortitudinem, de qua loquimur, temperantia adiuncta, quae sit || est || moderatrix omnium commotionum; T V, 42. summam fuisse eius (Dionysii) in victu temperantiam; T V, 57. est .. temperantia libidinum inimica; O III, 117. f. adest.
fugit: f. consequitur.
inest: in quo inest modestia et temperantia; O I, 15.
lenit: f. adfert. — monet: f. est; F I, 47.
odit: f. aspernatur. — patitur: f. adest.
placat: f. adfert. — potest: f. conservat; C 34. — II, 1. copulo.
regit: nec temperantia (egeremus), quae regeret eas, quae nullae essent, libidines; fr V, 50.
sedat: f. conservat; T IV, 22.
sinit: an temperantia sinet te inmoderate facere quicquam? T II, 31. f. avocat.
2. sum: quam (virtutem) alii ipsam temperantiam dicunt esse, alii obtemperantem temperantiae praeceptis, et eam subsequentem; T IV, 30.
II, 1. absolvo: temperantia, modestia, iustitia et omnis honestas perfecte absoluta est; F IV, 18.
adiungo: f. I, 1. est; T V, 42.
appello: quas (virtutes) appellamus voluntarias, ut prudentiam, temperantiam, fortitudinem, iusti-

tiam; F V, 36. eam .. virtutem σωφροσύνην vocant, quam soleo equidem tum temperantiam, tum moderationem appellare, non numquam etiam modestiam; T III, 16. f. I, 1. adest.
cerno: ut ... temperantia in praetermittendis voluptatibus, (cernatur); F V, 67. in qua (parte honestatis) ... temperantia et modestia ... cernitur; O I, 93.
coërceo: iam si pudor, si modestia, si pudicitia, si uno verbo temperantia poenae aut infamiae metu coërcebuntur; F II, 73.
copulo, distraho, divello: ut .. sapientiam, temperantiam, fortitudinem copulatas esse docui cum voluptate, ut ab ea nullo modo nec divelli nec distrahi possint, sic ..; F I, 50.
dico: iustitiam dico, temperantiam, ceteras generis eiusdem; F IV, 4.
expeto: f. I, 1. adfert. consequitur.
induco: etiam temperantiam inducunt non facillime illi quidem, sed tamen quoquo modo possunt; O III, 118.
laudo: qui potest temperantiam laudare is, qui ponat summum bonum in voluptate? O III, 117.
postulo: difficilem quandam temperantiam postulant in eo, quod ..; F I, 2.
praesto: illa tamen praestare debebit, ... liberalitatem, modestiam, temperantiam; O I, 121.
prosequor: (vita beata) iustitiam, temperantiam ... prosecuta; T V, 80.
subsequor: f. I, 2.
2. sum: cui (temperantiae) si locus in caelo est, est etiam voluptatibus; N III, 38. nec .. libidine dominante temperantiae locum esse; C 41.
3. egeo: f. I, 1. regit.
4. dico de: ea ... quam magnifice sunt dicta! ... de iustitia, de temperantia, de fortitudine; F IV, 6. quae .. ab isdem de temperantia, de modestia ... dicuntur; F IV, 19. quid .. de modestia, quid de temperantia ... dicemus? L I, 50. ut ... de continentia et temperantia dicit ille (Epicurus) .. multa multis locis; O III, 117.
dissideo a: iidem (animorum motus) inflammant ... inpotentiam quandam animi a temperantia et moderatione plurimum dissidentem; T IV, 34.
quaero de: hoc .. loco de moderatione et temperantia ... quaerimus; O I, 143.
transfero ad: f. I, 1. est; F II, 60.
III. inimicus: f. I, 1. conservat; T IV, 22.
IV. amor: istorum .. verborum amore, ... sapientiae, fortitudinis, iustitiae, temperantiae; F II, 51.
conformatio, moderatio: altera (pars) in conformatione et moderatione continentiae et temperantiae (cernitur); O III, 96.
partes: nobis .. cum a natura constantiae, moderationis, temperantiae, verecundiae partes datae sint; O I, 98.
praecepta: f. I, 2.
specimen: cur temperantiae prudentiaeque specimen ... est Q. Scaevola trucidatus? N III, 80.
V. contineri: restat quarta pars, quae decore, moderatione, modestia, continentia, temperantia continetur; O III, 116.
ornari: ut quisque maxime virtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia; O I, 46.

temperatio, Mischung, Verhältnis, Milderung, Gleichmaß, Einrichtung, ordnendes Prinzip: I. accedit: quo posteaquam modica et sapiens temperatio accessit *; L III, 17.
cogit: quem mensum temperatio quemque ea, quae gignuntur nobis ad fruendum, non gratum esse cogunt; L II, 16.
efficit: si haec non vis et natura gignentium efficeret, sed temperatio lunae caelique moderatio; D II, 94.
est: praesto est huius vitii temperatio; L III, 27. f. II, 1. efficio.
obtinet: mediam fere regionem sol obtinet, ... mens mundi et temperatio; R VI, 17.
potest: f. II, 1. efficio.
II, 1. dico: ut .. corporis temperatio ... sanitas, sic animi dicitur; T IV, 30.
efficio: haec est .., quam Scipio laudat in *illis* libris et quam maxime probat temperationem rei publicae, quae effici non potuisset nisi tali discriptione magistratuum; L III, 12.
facio: quae a luna ceterisque sideribus caeli temperatio fiat; D II, 94.
laudo, probo: f. efficio.
tollo: moderatione et temperatione sublata; N II, 92.
2. loquor de: ut de ... disciplina ac temperatione civitatis loquamur; T IV, 1.
revertor ad: (deus) ad temperationem superiorem revertit; in qua omnem animum universae naturae temperans permiscebat; Ti 42.
III. aptus ad: cum videmus ... commutationes ... temporum quadrupertitas ... ad temperationem corporum aptas; T I, 68.
IV, 1. augescere: ea (semina) temperatione caloris et oriri et augescere; N II, 26.
compingi: qui (animus) ... temperatione trium partium proportione conpactus, se ipse conversans; Ti 27.
facere: eadem temperatione, eodem caelo ... centum Alexandros ... facere non posset? A II, 85.
oriri: f. augescere.
percipi: quae (commoda) percipiuntur caeli temperatione; N II, 13.
sentire, vigere: corpus ... ita figuratum, ut temperatione naturae vigeat et sentiat; T I, 21.
2. ex: ut ... possit ex temperatione iuris ... teneri ille moderatus et concors civitatis status; L III, 28.
in: f. II, 2. revertor ad.

temperi f. tempus.

tempero, mäßigen, unterlassen, mischen, einrichten, bemessen, mildern, schonen, part. mäßig, ruhig: I. stella: cum ... his ‖ iis ‖ (stellis) interiecta Iovis inlustret et temperet; N II, 119.
II. tollere: »ibi ex oraclo voce divina edidit Apollo, puerum ... temperaret tollere«; D I, 42.
III. alqm: quod (Iuppiter) nos iustos, temperatos, sapientes efficiat; N III, 87.
alqd: tale quiddam esse animum, ut sit ex igni atque anima temperatum; N III, 36. ut (haec) temperata nullo fuerint modo; R II, 42. ea cum tria (deus) sumpsisset, in unam speciem temperavit; Ti 22.
acuta: qui (sonus) acuta cum gravibus temperans varios aequabiliter concentus efficit; R VI, 18.
aëra: cuius (caeli) tenuitate et calore temperatus (aër); N II, 117. utcumque temperatus sit aër; D II, 89.
animum: in qua (temperatione) omnem animum universae naturae temperans permiscebat; Ti 42.
ardorem: iunctis ex anima tenui et ex ardore solis temperato ignibus (animus) insistit; T I, 43.
caelum: quodsi eorum (siderum) vi caelum modo hoc, modo illo modo temperatur; D II, 93.
calores: quorum (ventorum Etesiarum) flatu nimii temperantur calores; N II, 181.

civitates: in eodem tanta prudentia fuit in constituendis temperandisque civitatibus, ... ut ..; A II, 3.
equos: † quo ‖ quo ‖ utamur quasi equis temptatis ‖ temperatis, al. ‖, sic ..; Lae 68.
escas: si modo temperatis escis modicisque potionibus ita (animus) est adfectus, ut ..; D I, 115.
finem: nec .. finis bonorum [et malorum] ... ex dissimillimis rebus misceri et temperari potest; O III, 119.
fulgora: »caeli .. fulgora ‖ fulgura ‖ regionibus ratis (augures) temperanto«; L II, 21.
genus: quod (genus) erit aequatum et temperatum ex tribus optimis rerum publicarum modis; R I, 69. quod (genus) e tribus primis esset modice temperatum; R II, 65. hoc quoque colendum est aequabile et temperatum orationis genus; O I, 3.
libertatem: cum ... (populus) non modice temperatam, sed nimis meracam libertatem sitiens hausit; R I, 66.
modum: solis tum accessus modici, tum recessus et frigoris et caloris modum temperant; N II, 49.
naturam: auribus oblectatio magna parta est inventa et temperata varietate et natura sonorum; T I, 62. quae .. natura tam mirabiliter temperari potest? T V, 101 (100).
partes: partis singulas ex eodem et ex altero et ex materia (deus) temperavit; Ti 22.
rationem: prudens, temperata, fortis, iusta ratio; F V, 58.
rem publicam: rem .. publicam nostri maiores certe melioribus temperaverunt et institutis et legibus; T I, 2. qui (Lycurgus) Lacedaemoniorum rem publicam temperavit; D I, 96.
varietatem: ſ. naturam; T I, 62.
virum: vir .. temperatus, constans ... nonne beatus? T V, 48.

tempestas, Zeitpunkt, Wetter, Sturm, Unwetter, Unfall: I. consumit: quom eam (quercum) tempestas vetustasve consumpserit; L I, 2.
defert: quem cum ex alto ignotas ad terras tempestas et in desertum litus detulisset; R I, 29.
est: ut in maxumis motibus ... caeli nihil intersit, qui ventus, qui imber, quae tempestas ubique sit; D II, 94.
evenit: ut alia Tusculi, alia Romae eveniat saepe tempestas; D II, 94.
impendet: num ..., quae tempestas inpendeat, vates ‖ vatis ‖ melius coniciet quam gubernator? D II, 12.
locat: »tertia te Phthiae tempestas laeta locabit«; D I, 52.
nocet: si segetibus aut vinetis cuiuspiam tempestas nocuerit; N II, 167.
terret: maris subita tempestas quam ante provisa terret navigantes vehementius; T III, 52.
II, 1. consecro: quodsi nubes rettuleris in deos, referendae certe erunt tempestates, quae populi Romani ritibus consecratae sunt; N III, 51.
habeo: fortuna .. casus rariores habet, primum ab inanimis procellas, tempestates, naufragia; O II, 19.
opto: in tranquillo tempestatem adversam optare dementis est; O I, 83.
provideo: medicus morbum ingravescentem ratione providet, ... tempestates gubernator; D II, 16. ſ. I. terret.
refero: ſ. consecro.
significo: gubernatores cum exsultantis lolligines viderunt aut delphinos se in portum conicientes, tempestatem significari putant; D II, 145.
tribuo: tempestas ac temporum varietas ... a dis inmortalibus tribui ... putant; N I, 4.
2. subvenio: subvenire .. tempestati quavis ratione sapientis (est); O I, 83.
2. iacto in: homo demens ... in his undis et tempestatibus ad summam senectutem maluit iactari quam ..; R I, 1.
III. obvius: non dubitaverim me gravissimis tempestatibus ac paene fulminibus ipsis obvium ferre conservandorum civium causa; R I, 7.
IV. calamitas: si ... altera (oratio) omni tempestatis calamitate semper vacat; T V, 86.
commutationes, conversiones: cum † tempore ‖ temporum ‖ anni tempestatumque ‖ tempestatum atque ‖ caeli conversiones commutationesque tantae fiant accessu stellarum et recessu; D II, 89.
perturbatio: alter (modus est susceptus) ex perturbationibus tempestatum et reliquis motibus; N III, 16. quae (virtus) ... nec tempestatum nec temporum perturbatione mutatur; P 51.
vis: ut si medicus gravitatem morbi, gubernator vim tempestatis accuset; N III, 76. quam multi votis vim tempestatis effugerint in portumque salvi pervenerint; N III, 89. quos e mari propter vim tempestatis excipere non potuissent; R IV, 8. si (tecta) aut vi tempestatis aut terrae motu ... cecidissent; O II, 13.
V, 1. amittere: collega eius (P. Claudii) Iunius eodem bello nonne tempestate classem amisit? N II, 7.
deferri: ad quamcumque sunt disciplinam quasi tempestate delati; A II, 8.
iactari: his gravissimis casibus in eundem portum ... magna iactati tempestate confugimus; T V, 5.
perterreri: vectores adversa tempestate timidi et perterriti; N III, 89.
quati: quod (tenerum, molle) aegritudine quasi tempestate quatiatur; T III, 12.
terrere: quae (causa) terreret animos fulminibus, tempestatibus, nimbis; N II, 14.
timidus: ſ. perterreri.
zum Satz: eadem ... tempestate multis signis Lacedaemoniis Leuctricae pugnae calamitas denuntiabatur; D I, 75. »tum tonuit laevum bene tempestate serena«; D II, 82.
2. in: cum (nimia) vel in tempestate vel in agris ... laetiora fuerunt; R I, 68. ut (arx) etiam in illa tempestate horribili Gallici adventus incolumis ... permanserit; R II, 11.

tempestive, rechtzeitig: caedo: arbores .. ut hiemali tempore cum luna simul senescente ‖ senescentes ‖ ... tempestive caedi putentur; D II, 33.
demeto, al.: nec tempestive demetendi percipiendique fructus ... pecudum scientia est; N II, 156.

tempestivitas, rechte Zeit: sua .. cuique parti aetatis tempestivitas est data; C 33.

tempestivus, rechtzeitig, zeitig, geeignet: alqd: multa mihi ipsi ad mortem tempestiva fuerunt, quae ‖ quam ‖ utinam potuissem obire! T I, 109.
convivia: ego .. propter sermonis delectationem tempestivis quoque conviviis delector; C 46.
fructus: nec ... tempestivos fructus ex iis (bestiis) capere possemus; O II, 14.
maturitas: necesse fuit esse aliquid ... tamquam in arborum bacis terraeque fructibus maturitate tempestiva quasi vietum et caducum; C 5.

medicina: »qui tempestivam medicinam admovens«; T III, 76.
venti: quam tempestivos .. dedit (natura) ... ventos Etesias! N II, 131.

templum, Raum, Bezirk, Tempel: I. 1. deflagrat: qua nocte natus Alexander esset, eadem Dianae Ephesiae templum deflagravisse; N II, 69. qua nocte templum Ephesiae Dianae deflagravit; D I, 47.
efficiunt: templa, muri nihilo magis efficiebant, Dionysio tenente ut esset illa res publica; R III, 43.
includunt: quibus (magis) auctoribus Xerses inflammasse templa Graeciae dicitur, quod parietibus includerent deos; L II, 26.
ohne Verb: quid Opis (templum)? quid Salutis? quid Concordiae, Libertatis, Victoriae? N II, 61.
2. sum: cuius (dei) hoc templum est omne, quod conspicis; R VI, 15. quorum (deorum) hic mundus omnis templum esset et domus; L II, 26.
3. Ausruf: »o patria, o Piami domus, saeptum altisono cardine templum!« T III, 44.
II, 1. dedico: s. **dedico** templum (4 St.) B. I, S. 624, b.
efficio: cur porticum, cur templum, cur domum, cur urbem (efficere concursus atomorum) non potest? N II, 94.
effor: »urbem .. et agros [et] templa liberata et effata (augures) habento;« L II, 21.
eripio: »templa deum .. adeo flammis urbemque iubebant eripere«; D I, 20.
everto: qui ... nec manibus, ut Xerses ‖ Xerxes ‖, sed rationibus deorum inmortalium templa et aras everterit; N I, 115.
exaedifico: qui (Trophonius et Agamedes) cum Apollini Delphis templum exaedificavissent; T I, 114. in eorum (Larum) sedibus exaedificatum templum Licentiae; L II, 42.
habeo, libero: s. effor.
inflammo: s. I, 1. includunt.
occupo: † appellet inimicus ‖ *exul non* appelletur is ‖, ... qui templa occupaverit? P 31.
peto: »pater altitonans ... ipse suos quondam tumulos ac templa petivit«; D I, 19. II, 45.
probo: s. reprehendo.
reficio: templum Iunonis Sospitae L. Iulius ... de senatus sententia refecit ex Caeciliae, Baliarici filiae, somnio; D I, 4.
renovo: vides Virtutis templum, vides Honoris a M. Marcello renovatum; N II, 61.
reprehendo: theatra, porticus, nova templa verecundius reprehendo propter Pompeium, sed doctissimi non probant; O II, 60.
restituo: Caeciliae Q. filiae ‖ e ‖ somnio modo Marsico bello templum est a senatu Iunoni ‖ Iunonis ‖ Sospitae restitutum; D I, 99.
saepio: s. I, 3.
teneo: armatis latronibus templa tenuisti; P 30.
timeo: quae ... timeretis, „Acherunsia templa alta Orci"; T I, 48.
tueo: »censores ... urbis tecta templa, vias aquas ... tuento«; L III, 7.
video: s. renovo.
voveo: earum (Nympharum) templa sunt publice vota et dedicata; N III, 43.
2. existimo de: quid de templis, delubris sacrificiisque sollemnibus ... existimandum sit; N I, 14.
penetro in: cum Romuli animus haec ipsa in templa penetravit; R VI, 24.
pono in: quam (sphaeram) ab eodem Archimede factam posuerat in templo Virtutis Marcellus idem; R I, 21.
tendo ad: »quamquam multa manus ad caeli caerula templa tendebam lacrumans«; D I, 41.
venio in: nonne aspicis, quae in templa veneris? R VI, 17.
video in: quem (globum) in hoc templo medium vides; R VI, 15.
III. certamen pro: est ... certamen .. pro deorum templis atque delubris; N III, 94.
opiniones de: firmiores .. videas apud eos opiniones esse de bestiis quibusdam quam apud nos de sanctissimis templis et simulacris deorum; N I, 81.
IV. in: Thebis...in templo Herculis valvae clausae repagulis subito se ipsae aperuerunt; D I, 74.

tempto, prüfen, auf die Probe stellen, versuchen: I. alqs: etsi erit hoc fortasse durius, sed temptemus; T III, 18.
II, 1. indir. Frage: ut nuper tuum post discessum in Tusculano ... temptavi, quid in eo genere possem; T I, 7. temptare volui possentne proferri in lucem ..., an ..; P 4.
2. ut: cum ille Romuli senatus ... temptaret post Romuli excessum, ut ipse regeret ‖ gereret ‖ sine rege rem publicam; R II, 2.
III. alqm: quem se ipse perspexerit totumque temptarit ‖ temptarit totumque perspexerit ‖; L I, 59.
alqd: cum, quod virtute effici debet, id temptatur pecunia; O II, 22.
animum: erat .. in tumore animus, et omnis in eo temptabatur curatio; T III, 76. quod animi valentes morbo temptari non possunt, ‖ ut, al. ‖ corpora possunt; T IV, 31.
corpora: s. animum; T IV, 31.
equos: † quo ‖ quo ‖ utamur quasi equis temptatis ‖ temperatis, al. ‖, sic ..; Lae 68.
flumen: ut vix pede temptare id (flumen) possim; L II, 6.
prudentiam: temptarem etiam summi regis ... et Ulixi Sisyphique prudentiam; T I, 98.
rem: qui ... ob eam .. causam .. agrariam rem temptant; O II, 78. armis et castris temptata res est ab omni genere hominum et ordine; O II, 84.
scientiam: cuius (Atti Navii) cum (rex Priscus) temptaret scientiam auguratus; D I, 32.

tempora, Schläfe: »huic (Draconi) ... tempora sunt duplici fulgore notata«; N II, 107.

tempus, Zeit, Zeitpunkt, Gelegenheit, Umstand, schlimme Lage, Gefahr (tempori, temperi: s. V, 1. zum Satz; O III, 58): I. absolut: 1. Subject: accidit: quod non potest accidere tempus, ut intersit rei publicae ..; O I, 159.
adiuvant: eam mutationem si tempora adiuvabunt; O I, 120.
cogit: quod negant sapientem suscepturum ullam rei publicae partem, extra quam si eum tempus et necessitas coëgerit; R I, 10.
consequitur: s. **consequor,** I. tempus (8 St.) B. I, S. 499, b.
debet: nullum .. est tempus, quod iustitia vacare debeat; O I, 64.
efficit: est quasi rudentis explicatio sic traductio temporis nihil novi efficientis et primum quidque replicantis; D I, 127.
est: navigandi nobis .. tempus esse; A II, 147. quae (tempora) nota sunt omnibus; F II, 72. cui (morti) proxumum tempus est post mortem ‖ [post mortem] ‖, in quo mali nihil esse concedis; T I, 16. nullum sapienti esse tempus, ... quin possit exclamare ..; T V, 73. mihi .. omne tempus est ‖ tempus ‖ ad meos libros vacuum; R I, 14. breve .. tempus aetatis satis longum est ad bene honesteque vivendum; sin processerit longius ..; C 70.

cum vero adfecta iam prope aestate uvas a sole mitescere tempus est; fr I, 17. ſ. II, 1. facio. **sum,** I, 2. tempus (11 St.) S. 608, b.

imponit: quam (personam) casus aliqui aut tempus inponit; O I, 115.

incidunt: quia non numquam eius modi tempora incidunt, ut ..; F I, 32. incidunt saepe tempora, cum ..; O I, 31.

incurrunt, pereunt: subsiciva quaedam tempora incurrunt, quae ego perire non patior; L I, 9.

pertinet: quid? quod ... dissimilis ... casus habent, parumne declarat nihil ad agendam vitam nascendi tempus pertinere? D II, 95.

postulat: breviter, ut tempus postulat; F II, 44. cum tempus necessitasque postulat; O I, 81.

potest: ſ. accidit. — procedit: ſ. est; C 70.

replicat: ſ. efficit.

revertitur: nec praeteritum tempus umquam revertitur; C 69.

vacat: ſ. debet.

venit: cum tempus mortis venisset; T I, 49. veniet tempus, et quidem celeriter, sive retractabis sive properabis; T I, 76.

urguet: cum ... iam moriendi tempus urgueret; T I, 103.

ohne Verb: alienum .. tempus docendi; T III, 77. quod .. tempus, quo non innumerabiles nascantur ‖ nascuntur ‖? D II, 97.

2. **Ausruf:** fugit (Deiotarus) e proelio cum Pompeio; grave tempus! D II, 79.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accommodo: ut orandae litis tempus, quoad per leges liceat, accommodet; O III, 43. reliqua .. tempora demetendis fructibus et percipiendis accommodata sunt; C 70.

adfero: satietas vitae tempus maturum mortis adfert; C 76.

adhibeo: adhibebit ad considerandas res et tempus et diligentiam; O I, 18.

adiungo: ea duo tempora (sol efficit), quorum alterum hiemi senescenti adiunctum est, alterum aestati; N II, 49. ſ. V, 2. sine.

appello: tempus .. actionis oportunum Graece *εὐκαιρία*, Latine appellatur occasio; O I, 142.

cogito: ferendum id Scipio potius quam inimicitiarum tempus cogitandum putabat; Lae 60.

concedo: ad cetera ... quod tibi tandem tempus vacuum fuit concessum? L I, 9.

consumo: ſ. **consumo** tempus (7 St.) B. I, S. 523, a.

contamino: talis viri interitu ... contaminare extremum tempus aetatis; T V, 56.

contero: in quibus (studiis) remoti ab oculis populi omne otiosum tempus contrivimus; Lae 104.

dego: cui (philosophiae) qui pareat, omne tempus aetatis sine molestia possit degere; C 2.

dico: nesciunt (homines) hos siderum errores id ipsum esse, quod rite dicitur tempus; Ti 33.

differo: in hac me causa tempus dilaturum putas? F IV, 1.

dirimo: cur pulmo incisus etiam in bonis extis dirimat tempus; D I, 85.

do: ſ. **do,** III. tempus (5 St.) B. I, S. 750, b.

efficio: ſ. adiungo.

erudio: nec .. illud non eruditorum temporum argumentum est, quod ..; T IV, 4. ut iam doctis hominibus ac temporibus ipsis eruditis ad fingendum vix quicquam esset loci; R II, 19.

exquiro: quo (Polybio) nemo fuit in exquirendis temporibus diligentior; R II, 27.

exspecto: neque exspectat (beata vita) ultimum tempus aetatis; F II, 87. nec (sapiens) exspectet ullum tempus aetatis; F III, 76.

facio: minui .. tempus et, quod erat infinitum, annuum feci; L III, 18.

figo: »una fixi ac signati temporis hora Iuppiter excelsa clarabat sceptra columna«; D I, 21.

finio: negat infinito tempore aetatis voluptatem fieri maiorem quam finito atque modico; F II, 88. ſ. 4. percipio ex.

ignoro: cum ... aetates .. et tempora ignorarent propter vetustatem; T IV, 3.

largior: tempus .. largitur longitudo diei; L III, 30.

minuo: ſ. facio.

monstro: »lentiscus ... ter fruges fundens tria tempora monstrat arandi«: D I, 15.

observo: ut ... inimicitia (sit) ira ulciscendi tempus observans; T IV, 21.

pono: in ea (philosophia) tantum me operae et temporis ponere; O II, 2.

praesto: haec (tempora) ipsi praestare debemus; A ep 2.

praetereo: ſ. I, 1. revertitur. IV, 1. spatium; N II, 36. — signo: ſ. figo.

sumo: ſ. **sumo,** III. tempus (8 St.) S. 616, b.

tribuo: diei noctisque vicissitudo conservat animantes tribuens aliud agendi tempus, aliud quiescendi; N II, 132. si mihi ullum tribueretur vacuum tempus et liberum; L I, 8. cui (philosophiae) cum multum adulescens discendi causa temporis tribuissem; O II, 4. tribues iis (voluminibus) temporis quantum poteris, poteris autem, quantum voles; O III, 121.

2. **Genetiv:** sum: ſ. **sum,** IV, 2. temporis (4 St.) S. 612, b.

3. **Dativ:** cedo: cui (tempori) *nisi* cessissem; L III, 25.

pareo: qui (sapientes) iubent tempori parere et sequi deum; F III, 73.

servio: in potestate est abicere dolorem, cum velis, tempori servientem. an est ullum tempus, ... cui non ponendae curae ... causa serviamus? T III, 66.

supersum: tantum erat philosophiae loci, quantum superfuerat amicorum et rei publicae temporibus; O II, 4.

4. **mit Präpositionen:** accommodo ad: ut (statum) ad tempus, ... ad personam accommodamus; T III, 79.

cado in: »quod ferme dirum in tempus cecidere Latinae«; D I, 18.

capio a: a quibus temporibus scribendi capiat ‖ capiatur ‖ exordium; L I, 8. — ad: cum praesertim ... ipsa .. illa delectatio multitudinis ad breve exiguumque tempus *capiatur*; O II, 56.

cohaereo ad: haec ad quoddam tempus cohaerere possunt; N III, 34.

confero in: nisi forte eam pecuniam in rei publicae magnum aliquod tempus contulerit; O III, 93.

differo in: ſ. **in,** A, I. differo in (4 St.) B. II, S. 249, b.

duco a: vetus opinio est iam usque ab heroicis ducta temporibus; D I, 1.

inclino in: inclinato iam in postmeridianum tempus die; T III, 7.

percipio ex: neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc percipiatur, quod videamus esse finitum; F I, 63.

permaneo ad: (coniunctio) permanens ad longinquum et inmensum paene tempus; N II, 85.

pertineo ad: ut (scientia) ad rei publicae tempus non numquam, ad agendi consilium saepissime pertineret; L II, 33.

reservo ad: utinam ... ad illa tempora me fortuna reservavisset! O II, 75. — in: omnia ... in idem tempus reservabo; N III, 18.

servo ad: quod *ad* tempus ut sacrificiorum || [sacrificiorum] || libamenta serventur fetusque pecorum; L II, 29.

sum in: hoc si est in libris, in quem hominem et in quod tempus est? D II, 110.

III. **nach Adjectiven und Adverbien:** 1. **Genetiv:** aequalis: ut scriptum apud Philistum est, et doctum hominem et diligentem et aequalem temporum illorum; D I, 39.

particeps: quia trium temporum particeps animus sit; F II, 108.

2. **Dativ:** aptus: quid aptum sit personis, temporibus, aetatibus; O I, 125.

iratus: quod ... neque ita (me) gessi, quasi homini aut temporibus iratus; D II, 6.

praesto: est .. boni auguris meminisse *se* maximis rei publicae temporibus praesto esse debere; L III, 43.

3. **Ablativ:** contentus: ſ. IV, 1. alqd; C 69.

4. **mit Präpositionen:** aptus ad: cum id (pallium) esse aptum ad omne anni tempus || ad o. a. t. aptum || diceret; N III, 83.

difficilis ad: Chrysippi (consolatio) ad veritatem firmissima est, ad tempus aegritudinis difficilis; T III, 79.

usque a: ſ. II, 4. duco a. — ad: quo minus agri colendi studia teneamus usque ad ultimum tempus senectutis; C 60.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: multum temporis in ista una disputatione consumpsimus; A II, 12. quod is locus ab omni turba id temporis vacuus esset; F V, 1. quod datum est temporis nobis; T II, 9. si quid fuerit loci aut temporis; L III, 29. quod cuique temporis ad vivendum datur, eo debet esse contentus; C 69. ſ. II, 1. pono. tribuo; O II, 4. III, 121.

annales: qui diligentissime persecuti sunt temporum annales; R II, 29.

argumentum: ſ. II, 1. erudio; T IV, 4.

brevitas: (si sapiens) a perspiciendo temporis brevitate excluditur; A II, 53. nec minorem voluptatem percipi in brevitate temporis, quam si illa sit sempiterna; F II, 87. contemno magnitudinem doloris, a qua me brevitas temporis vindicabit ante paene, quam venerit; T II, 44.

circumscriptio: quam (aeternitatem) nulla circumscriptio temporum metiebatur; N I, 21.

commutationes: cum videmus ... commutationes .. temporum quadrupertitas ... eorumque omnium moderatorem et ducem solem; T I, 68. cum † tempore || temporum || anni tempestatumque || tempestatum atque || caeli conversiones commutationesque tantae fiant accessu stellarum et recessu; D II, 89.

confusio: quam .. (iuris cognitionem atque interpretationem) ante hanc confusionem temporum in possessione sua principes retinuerunt; O II, 65.

convenientia: hanc tantam tam variis cursibus in omni aeternitate convenientiam temporum non possum intellegere sine mente; N II, 54.

conversio, cursus: Saturnum .. eum esse voluerunt, qui cursum et conversionem spatiorum ac temporum contineret; N II, 63. ſ. commutationes; D II, 89.

definitio: ut, quodcumque accidisset, praedictum videretur hominum et temporum definitione sublata; D II, 110.

disciplina: ego ... admirari satis non possum ... temporum disciplinam; C 55.

discriptiones: tu discriptiones || descr. || temporum ... aperuisti; A I, 9.

diuturnitas: ut ... nulla senectus (queat) diuturnitate temporum exsistere; A II, 119. negat Epicurus *ne* || nec || diuturnitatem quidem temporis ad beate vivendum aliquid afferre; F II, 87. non tam stabilis opinio permaneret nec confirmaretur diuturnitate temporis; N II, 5.

dux: ſ. commutationes.

Fortuna: superiorum temporum Fortuna rei publicae causam sustineat; A ep 2.

gradus: non iidem erunt necessitudinum gradus, qui temporum; O I, 59.

hora: ſ. II, 1. figo.

inscitia: inhumanus videatur inscitia temporis; O I, 144.

insidiae: ſ. subsidia.

intermissio: dies et noctes sine ulla minimi temporis intermissione; fr V, 81.

intervalla: satis ... animis fore uti certis temporum intervallis oreretur animal; Ti 43.

laus: ista laus non est hominis, sed temporum; O III, 111.

longinquitas: eandem artem etiam Aegyptii longinquitate temporum innumerabilibus paene saeculis consecuti putantur; D I, 2. nihil est .., quod non longinquitas temporum ... adsequi possit; D I, 12.

maturitates: cum .. temporum maturitates, mutationes vicissitudinesque cognovissent; N I, 100. eorum (siderum) .. cursus dimetati maturitates temporum et varietates mutationesque cognovimus; N II, 155.

memoria: si velis replicare memoriam temporum; L III, 31.

messis: qui illam Sullani temporis messem recordetur; P 46.

moderator: ſ. commutationes.

modus: ex quibus (sideribus) erat modus temporis consignandus; Ti 30.

momenta: quae essent in re publica rerum inclinationes et momenta temporum; F V, 11.

mutationes: omnis motus fortunae mutationesque rerum et temporum levis ... fore; F V, 71. qui (deus) cursus astrorum, mutationes temporum ... conservet; N I, 52. ex quattuor temporum mutationibus omnium ... initia causaeque ducuntur; N II, 49. ſ. maturitates.

nota: o turpem notam temporum [nomen illorum] || nom. ill. || ! O III, 74.

numerus: absoluto perfectoque numero temporis absolutum annum perfectumque tum compleri denique, cum ..; Ti 33.

officium: quod cuiusque temporis officium sit; O I, 29.

oportunitas: deinceps de ordine rerum et de oportunitate temporum dicendum est; O I, 142. locum .. actionis oportunitatem temporis esse dicunt; O I, 142. sic fit, ut modestia haec ... scientia sit oportunitatis idoneorum ad agendum temporum; O I, 142.

ordo: id quod temporum ordine antiquius est; F IV, 17. altera (causa est) de temporum ordine caelique constantia; N III, 17.

origo: mente divina ad originem temporis curriculum inventum est solis et lunae; Ti 29.

ortus: cetera .. usque ad temporis ortum impressa || expressa || ab illis, quae imitabatur, effinxerat; Ti 34.

periclitatio: quarum (stirpium, herbarum) utilitates longinqui temporis usu et periclitatione percepimus; N II, 161.

perpetuitas: neque .. in aliqua parte, sed in perpetuitate temporis vita beata dici solet; F II, 87. cui (nocti) *si* similis futura est perpetuitas omnis consequentis temporis; T I, 97.

perturbatio: quae (virtus) ... nec tempestatum nec temporum perturbatione mutatur; P 51.

principatus: semperne (mundus) fuerit nullo generatus ortu, an ortus sit ab aliquo temporis principatu; Ti 5.

productio: quem ad modum oportunitas || opp. || ... non fit maior productione temporis, ... sic ..; F III, 45. ut .. oportunitas illa, sic haec ... non fiunt temporis productione maiora; F III, 46.

punctum: s. **punctum** (7 St.) S. 206, b.

reges: temporum illorum tantum fere regum inlustrata sunt nomina; R II, 33.

spatium: mundus .. si in aeterno praeteriti temporis spatio fuit insipiens; N II, 36. Κρόνος .. (deus) dicitur, qui est idem χρόνος, id est spatium temporis; N II, 64. quia consumit aetas temporum spatia; N II, 64. quae (mundi partes) sunt [ad] || sunt, sunt ad || spatiorum temporis signa et notae || significationem [notae] || constitutae; Ti 46. mensum annorumque conversiones ... spatium temporis dimensae (sunt); Ti 52.

spes: quibus (voluptatibus amicitiae) non solum praesentibus fruuntur, sed etiam spe eriguntur consequentis ac posteri temporis; F I, 67.

suavitas: praeterita verni temporis suavitate; C 70.

subsidia: ego ... vel hominum vitiis vel subsidiis || insidiis || temporum victus; L II, 45.

traductio: s. I, 1. efficit.

varietates: tempestates ac temporum varietates ... a dis inmortalibus tribui ... putant; N I, 4. s. maturitates; N II, 155.

via: eius temporis ancipitem video quasi fatorum viam; R VI, 12.

vicissitudines: s. maturitates; N I, 100.

vis: tanta vis est et loci et temporis; O I, 144.

vitium: qui morum ac temporum vitio aliquantum etiam ipse fortasse in huius saeculi errore verser; P 50.

usus: s. periclitatio.

2. **mit Präposition**: certamen cum: neque nobis cum illa tum peste certamen fuit, sed cum gravissimo rei publicae tempore; L III, 25.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: abesse: sunt .. omnia, sed tempore absunt; D I, 128.

adduci: si quid singuli temporibus adducti hosti promiserunt; O I, 39.

annuus: uti consules potestatem haberent tempore dumtaxat annuam, genere ipso ac iure regiam; R II, 56.

ante: quae (ratio) neque Solonem Atheniensem non longis temporibus ante fugerat; R II, 59.

cogi: sin autem temporibus cogeretur (sapiens); R I, 11.

commutari: ea cum tempore commutantur; O I, 31.

fieri: saepe .. tempore fit, ut, quod turpe plerumque haberi soleat, inveniatur non esse turpe; O III, 19. sic multa, quae honesta natura videntur esse, temporibus fiunt non honesta; O III, 95.

gubernari: regna, imperia ... in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115.

minuere: is (Demetrius) .. sumptum minuit non solum poena, sed etiam tempore; L II, 66.

necessarius: tota .. ratio talium largitionum genere vitiosa est, temporibus necessaria; O II, 60.

producі: commoditates corporis tam .. productae temporibus tamque multae; F IV, 29.

zum Satz: utinam quietis temporibus ... haec inter nos studia exercere possemus! A ep 2. quibus temporibus (doctrina) florere in foro maxime potuit; A II, 1. quod hoc tempore non est necesse; A II, 3. infirmissimo tempore aetatis ... de rebus incognitis iudicant; A II, 8. libero tempore ... omnis voluptas assumenda est; F I, 33. temporibus .. quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut ..; F I, 33. neque .. tempus est ullum, quo (sapiens) non plus voluptatum habeat quam dolorum; F I, 62. cuius (A. Torquati) quantum studium ... fuerit erga me temporibus illis; F II, 72. nisi ... istis .. alio tempore responsurus essem; F IV, 62. scis .. me quodam tempore Metapontum venisse tecum; F V, 4. hoc .. tempore ... ego illa moveor exhedra; F V, 4. me non quaerere .. hoc tempore, quid virtus efficere possit; F V, 79. quae (stutia) retenta animo, remissa temporibus, longo intervallo intermissa revocavi; T I, 1. hic ... non intermittit suo tempore »caelum nitescere«; T I, 69. hoc .. tempore (Priamus) sensum amisit malorum; T I, 85. Philo ... instituit alio tempore rhetorum praecepta tradere, alio philosophorum; T II, 9. haec fere hoc tempore putavi esse dicenda; T II, 67. illud .. ante meridiem, hoc eodem tempore; T II, 67. negat (Epicurus) ullum esse tempus, quo sapiens non beatus sit; T III, 49. cum hoc ipsum proprie non quaereretur hoc tempore; T III, 80. qui (Pythagoras) fuit in Italia temporibus isdem, quibus L. Brutus patriam liberavit; T IV, 2. quoniam non id agitur hoc tempore; T IV, 8. nisi in quibusdam principibus temporibus illis fuissent studia doctrinae; T IV, 5. cuius (Lycurgi) temporibus Homerus etiam fuisse ante hanc urbem conditam traditur; T V, 7. cum (sapiens) vel in omnibus his (malis) uno tempore esse possit; T V, 29. alia semper virent, alia hieme nudata verno tempore tepefacta frondescunt; T V, 37. quae erat pecunia temporibus illis ... maxuma; T V, 91. antea (deus) videlicet tempore infinito in tenebris tamquam in gurgustio habitaverat; N I, 22. Abderites .. Protagoras, ... sophistes temporibus illis vel maximus; N I, 63. quia commune hoc est argumentum aliorum etiam philosophorum, omittam hoc tempore; N I, 64. quinque .. stellae ... ab isdem principiis disparibus temporibus eadem spatia conficiunt; N I, 87. possetne uno tempore florere, dein vicissim horrere terra? N II, 19. id maxime fieri temporibus hibernis; N II, 25. multa mirabiliter efficiens (stella) ... tum vespertinis temporibus delitiscendo, tum matutinis rursum se aperiendo, nihil inmutat sempiternis saeclorum aetatibus, quin eadem isdem temporibus efficiat; N II, 52. providentia deorum mundum et omnes mundi partes ... omni tempore administrari; N II, 75. aliquo tempore patefactis terrae faucibus; N II, 95. »brumali flectens (Titan) contorquet tempore currum«; N II, 112. neque ea uno tempore anni (natura gignit); N II, 131. quae (divinatio) multis locis, rebus, temporibus apparet cum [in] privatis tum maxume || in || publicis; N II, 162. eodem .. tempore illa omnia ... loco suo quaerentur; N III, 18. eorum .. (aestuum) certis temporibus vel accessus vel recessus sine deo fieri non possunt? N III, 24. quae certis temporibus ordinem suum conservant; N III, 24. quartus (Sol) is, quem heroicis temporibus Acantho Rhodi peperisse dicitur; N III, 54. qui (Harpalus) temporibus illis praedo felix habebatur; N III, 83. hoc .. tempore ... multo magis aveo audire, de divinatione quid sentias; D I, 11. observatis longo tempore significationibus; D I, 12. observata sunt haec tempore inmenso; D I, 12. »variae nocturno tempore visae terribiles formae«; D I, 18. eodem tempore Thebis ... in templo Herculis valvae clausae repagulis subito se ipsae aperuerunt; D I, 74. cum .. eodem tempore apud Lebadiam Trophonio res divina fieret; D I, 74. quo tempore cum signifer ... signum non posset movere loco; D I, 77. eo tempore ipso, cum hoc calamitosum proelium fieret, tantos terrae motus ... factos esse, ut ..; D I, 78. quo quidque tempore eorum futurum sit; D I, 128. si ... erudimus iuventutem; his praesertim moribus atque temporibus, quibus ita prolapsa est, ut ..; D II, 4. quo in signo quaeque errantium stellarum quoque

tempore futura sit; D II, 17. quod ab omni aeternitate certum fuerit esse futurum rato tempore; D II, 19. quid quaque de re quoque tempore futurum sit; D II, 24. quam longinquo tempore observari potuit? D II, 28. si omnium pecudum exta eodem tempore in eundem habitum se ... converterent; D II, 30. arbores .. ut hiemali tempore ... tempestive caedi putentur; D II, 33. quod ... nullo rato tempore videmus effici; D II, 44. quod eo ipso tempore, quo fieret indicium coniurationis in senatu, signum Iovis ... conlocabatur; D II, 46. eodem tempore signum Iovis conlocabatur, quo coniuratio indicabatur; D II, 47. quod .. est tempus, quo illi (galli) non cantent, vel nocturnum vel diurnum? D II, 56. eodem tempore stellas aureas ... decidisse; D II, 68. Caesarem eodem tempore hostem et hospitem (Deiotarus) vidit; D II, 79. eodem . tempore in eo loco ... mel ex olea fluxisse dicunt; D II, 86. perinde ut quaeque stellae in his finitumisque partibus sint quoque tempore; D II, 89. necesse est ortus occasusque siderum non fieri eodem tempore apud omnis; D II, 92. eos, qui nascuntur ‖ nascantur ‖ eodem tempore; D II, 93. omnis eodem tempore ortos ... eadem condicione ‖ conditione ‖ nasci; D II, 93. nisi forte putamus neminem eodem tempore ipso et conceptum et natum, quo Africanum; D II, 95. quae omnes eo tempore ne acciderent timebamus; D II, 114. Pyrrhi temporibus iam Apollo versus facere desierat; D II, 116. quodsi ceteris temporibus falsis visis credendum non est; D II, 121. ut mihi temporibus illis multum in animo Marius versabatur; D II, 140. Stilponem ... acutum sane hominem et probatum temporibus illis accepimus; Fa 10. cur Epicurus ... uno tempore suscipiat res duas inenodabiles; Fa 18. ut praeterita ea vera dicimus, quorum superiore tempore vera fuerit instantia, sic futura, quorum consequenti tempore vera erit instantia, ea vera dicemus; Fa 27. cum .. eo tempore in iis ‖ his ‖ locis Pythagorae nomen vigeret; R I, 16. id .. et tum factum esse et certis temporibus esse semper futurum, cum ..; R I, 23. certo illud tempore fieri et necessario, cum ..; R I, 25. etsi non omni intermenstruo, tamen id fieri non posse nisi certo intermenstruo tempore; R I, 25. si Athenienses quibusdam temporibus sublato Areopago nihil nisi populi scitis ... agebant; R I, 43. qui fuit quodam tempore apud Athenienses triginta *virorum* consensus; R I, 44. neque cuncta ingenia conlata in unum tantum posse uno tempore providere, ut ..; R II, 2. oppressisse Longam Albam, validam urbem et potentem temporibus illis, ... fertur; R II, 4. quo quidem tempore novus ille populus vidit tamen id; R II, 24. tenuit .. hoc in statu senatus rem publicam temporibus illis, ut ..; R II, 56. his ipsis temporibus dictator etiam est institutus, ... T. Larcius; R II, 56. magnae .. res temporibus illis a fortissimis viris ... belli gerebantur; R II, 56. et omnes gentes et omni tempore una lex et sempiterna et immutabilis continebit; R III, 33. propter eluviones exustionesque terrarum, quas accidere tempore certo necesse est; R VI, 23. quando .. ab eadem parte sol eodemque tempore iterum defecerit; R VI, 24. historia .. nec institui potest nisi praeparato otio nec exiguo tempore absolvi; L I, 9. quin igitur ista ipsa explicas nobis his subsicivis, ut ais, temporibus? L I, 13. quom licet pluris dies abesse, praesertim hoc tempore anni; L II, 3. quo tempore incipiat sepulchrum esse; L II, 55. accommodabimus hoc tempore leges ad illum, quem probamus, civitatis statum; L III, 4. oportet .. eum, qui paret, sperare se aliquo tempore imperaturum; L III, 5. cum statuissem scribere ad te aliquid hoc tempore, multa posthac; O I, 4. sequemur .. hoc .. tempore ... potissimum Stoicos; O I, 6. nec plus Africanus ... in excindenda ‖ exscind. ‖ Numantia rei publicae profuit quam eodem tempore P. Nasica privatus; O I, 76. isdem .. temporibus cavendum est, ne ..; O I, 91. alter (iocus) est, si ‖ si in ‖ tempore fit, ... *gravissimo* ‖ magno ‖ homine dignus; O I, 104. isdem temporibus in M. Scauro ... singularis severitas (erat); O I, 108. neque .. ‖ omnes ‖ isdem de rebus nec omni tempore ... delectamur; O I, 135. quod .. his temporibus in multis licet dicere; O I, 139. hoc .. tempore tantum nobis declarandum fuit, cur ..; O II, 6. qui ... hoc ipso tempore praecepta officii persequamur; O II, 7. nec hoc tempore sine hominum opera .. pascere eas (bestias) ... possemus; O II, 14. in nostra civitate inveterasse iam bonis temporibus, ut . ; O II, 57. quod eo tempore hoc contigit, cum ..; O II, 65. ad cenam tempori ‖ temperi ‖ venit Canius; O III, 58. iactabatur .. temporibus illis nummus sic, ut ..; O III, 80. eodem .. tempore Ti. Numicius, Q. Maelius, ... dediti sunt; O III, 109. illis .. temporibus aliter facere (Regulus) non potuit; O III, 111. tantum temporibus illis ius iurandum valebat; O III, 112. quia (artes exercitationesque virtutum) numquam deserunt ne extremo quidem tempore aetatis; C 9. ego L. Metellum memini puer ... ita bonis esse viribus extremo tempore aetatis, ut ..; C 30. quod (naturale) suo tempore percipi debeat; C 33. extingui homini suo tempore optabile est; C 85. quo (Catone) erat nemo fere senior temporibus illis; Lae 5. qui (Scipio) ... factus consul ‖ [consul] ‖ est bis, primum ante tempus, iterum sibi suo tempore, rei publicae paene sero; Lae 11. quid quoque loco aut modo aut tempore contingat; Ti 27. quibus .. temporibus a nostro aspectu oblitescant (di); Ti 37. f. I, 1. ohne Verb; D II, 97. — II, 1. finio. — **brevis,** A. tempus (13 St.) B. I, S. 362, b.

2. **Präpositionen:** a: qui (Romulus) ab hoc tempore anno sescentesimo rex erat; R I, 58. f. **a,** IV, 2. tempore (5 St.) B. I, S. 13, b.

ad: f. **ad,** IV, 2. tempus (12 St.) B. I, S. 58, a.

ante: f. **ante,** A, III, 3. tempus (4 St.) B. I, S. 204, a.

causa: nec dico temporis causa, sed ita plane probo; A II, 113. nisi forte temporis causa nobis adsentiebare; T IV, 8. qui simulatione amicitiae coluntur et observantur temporis causa; Lae 26.

ex: eum .. motum atomorum nullo a principio, sed ex aeterno tempore intellegi convenire; F I, 17. ut ... philosophia nascatur Latinis quidem litteris ex his temporibus; T II, 5. qui ... nec haec sic agit, ut ex tempore quasi effutire videatur; T V, 88. alia .. subito ex tempore coniectura explicantur; D I, 72. non . . potestas est ex tempore, aut cum velis, opitulandi rei publicae; R I, 10. quos ... credimus ... expedire rem et consilium ex tempore capere posse; O II, 33. ex .. eo tempore tantae discordiae secutae sunt, ut ..; O II, 80. huius generis quaestiones sunt omnes eae, in quibus ex tempore officium exquiritur; O III, 32.

in (acc.): f. **in,** A, IV, 2. tempus (4 St.) B. II, S. 256, a. — abl.: ut sciam, quid summum dicat in dolore, quid breve in tempore; T II, 45. intellegendum est in ipso immolationis tempore eas partes, quae absint, interisse; D I, 119. inlustribus in personis temporibusque exempla hominum rerumque definio; R II, 55. f. 1. zum Satz; O I, 104.

sine: id habet aut generis ipsius sine personis temporibusque aut iis adiunctis ... controversiam; F IV, 6.

temulentus, trunken: ille (Epicurus) convocata de hortulis in auxilium quasi Liber || libera || turba temulentorum ... instat; A fr 20 (S. 21).

tenacitas, Festhalten: cibum ... (animalia) partim unguium tenacitate arripiunt, partim aduncitate rostrorum; N II, 122.

tendo, ausbreiten, ausspannen, erstreben, vorwärts streben: I. alqs: ad reliqua alacri tendebamus animo sic parati, ut ..; D II, 4.
Centaurus: »hic (Centaurus) dextram porgens ... tendit et inlustrem truculentus cedit ad Aram«; N II, 114.
II. alqd: sin autem (Epicurus) voluptatem putat adiungendam eam, quae sit in motu, ... quid tendit? F II, 16.
animum: animum .. ut in eo medio (mundo deus) conlocavit, ita per totum tetendit; Ti 20.
insidias: animis omnes tenduntur insidiae vel ab iis ... vel ab ea (voluptate); L I, 47.
manus: »quamquam multa manus ad caeli caerula templa tendebam lacrumans«; D I. 41.
plagas: suntne .. insidiae tendere plagas? O III, 68.

tenebrae, Finsternis, Nacht, Dunkel, Schlupfwinkel: I. obscurant: nos .. tenebras cogitemus tantas, quantae quondam eruptione Aetnaeorum ignium finitimas regiones obscuravisse dicuntur; N II, 96.
II, 1. cogito: s. I.
conduplico: »tenebrae conduplicantur«; D I, 24.
efficio: ut easdem tenebras efficiat, quas effecit in interitu Romuli; fr V, 54.
facio: cum obscurato sole tenebrae factae essent repente; R I, 25.
nanciscor: quo minus homines tenebras et solitudinem nacti nullo dedecore se abstineant; F III, 38.
obduco: posteaquam Arcesilas ... conatus est clarissimis rebus tenebras obducere; A II, 16. quas illi (poëtae) obducunt tenebras! R IV, 9.
offundo: tantis offusis tenebris; A II, 61. si quid tenebrarum obfudit exsilium; T III, 82.
2. deprimo in: vitiis et sceleribus contaminatos deprimi in tenebras; fr IX, 12.
excedo ex: vir sapiens laetus ex his tenebris in lucem illam excesserit; T I, 74.
habito in: antea (deus) videlicet tempore infinito in tenebris tamquam in gurgustio habitaverat; N I, 22.
infero in: hoc est in tenebras extinctum lumen inferre; fr V, 99.
lateo in: in intumis eius (terrae) tenebris plurimarum rerum latet utilitas; N II, 162.
III. alqd: s. II, 1. offundo; T III, 82.
IV, 1. circumfundi: omnia tenebris circumfusa esse [dixerunt]; A I, 44. latent ista omnia crassis occultata et circumfusa tenebris; A II, 122.
obnubilus: quae ... timeretis, ... „pallida Leti, obnubila tenebris loca"; T I, 48.
occultari: s. circumfundi; A II, 122.
zum Satz: quibus .. Romulum tenebris etiamsi natura ad humanum exitum abripuit; R I, 25.
2. ex: quodsi hoc idem ex aeternis tenebris contingeret, ut subito lucem aspiceremus; N II, 96.
in: unde est hoc contritum vetustate proverbium: „quicum in tenebris"? F II, 52. quid faciet is homo in tenebris? L I, 41. gentes sibi in tenebris rei publicae perturbandas putaverunt; L III, 21. dignum esse dicunt, „quicum in tenebris mices"; O III, 77.

tenebricosus, umnachtet: sensus .. non obscuros dicit, sed tenebricosos; sic enim appellat eos; A II, 73.

tenebricus, finster: »haec (dextra) e Tartarea tenebrica abstractum plaga tricipitem eduxit ... canem? ||; ||« T II, 22.

teneo, halten, fassen, berühren, fesseln, erfüllen, begreifen, inne haben, besitzen, festhalten, aufrecht erhalten, wissen, verstehen, erweisen, behaupten, Recht behalten, beobachten, zurückhalten, aufhalten: I. **absolut**: alqs: ipse Carneades diu tenuit; nam nonaginta vixit annos; A II, 16. si recte conclusi, teneo; sin vitiose, minam Diogenes mihi reddet; A II, 98. »retinete, tenete! opprimit ulcus«; T II, 50. templa, muri nihilo magis efficiebant, Dionysio tenente ut esset illa res publica; R III, 43.
ambitus: illi (ambitus) in flumen inmersi neque tenebant neque tenebantur; Ti 48.
II. **mit Ergänzung**: 1. de: tota .. de ratione humationis unum tenendum est, ad corpus illam pertinere; T I, 104.
2. indir. Frage: tenemusne, quid sit animus, ubi sit? A II, 124. tenesne ..., Hieronymus Rhodius quid dicat esse summum bonum? F II, 8. quibus .. studiis semper || deditus || fueris, tenemus; R I, 37. nec eum esse deceptum, qui, id, quod emerat, quo iure esset, teneret; O III, 67.
3. ne: est .. boni viri ... haec duo tenere in amicitia: primum ne quid fictum sit neve simulatum; ... deinde ... ne ipsum quidem esse suspiciosum; Lae 65.
4. ut: alterum placere, ut (sapiens) numquam adsentiatur, alterum tenere, ut ... possit; A II, 104. suum illud, nihil ut adfirmet, (Socrates) tenet ad extremum; T I, 99. nos .. teneamus, ut nihil censeamus esse malum, quod sit a natura datum omnibus; T I, 100. nos .. teneamus, ut sit idem (sapiens) beatissimus; T V, 34. in omni .. actione suscipienda tria sunt tenenda, primum ut ... pareat, ... deinde ut animadvertatur ...; tertium est, ut ..; O I, 141.
5. accus. c. infin.: teneatur modo illud, non inesse in iis (sensibus) quicquam tale, quale ..; A II, 99. interea hoc tenebo, ... virtutem ... causam non fuisse; F I, 35. teneo .. finem illi (Hieronymo) videri nihil dolere; F II, 8. teneamus .. illud necesse est, ... non posse ..; F IV, 68. tenendum est .. nihil curandum esse post mortem; T I, 107. »te hoc tenere existimo, mederi posse rationem || ratione ratione || iracundiae«; T III, 76. Chrysippus metuit, ne ... non teneat omnia fato fieri; Fa 21. tenebitur .. id, quod a Chrysippo defenditur, omnem enuntiationem aut veram aut falsam esse; Fa 38. memoria teneo C. Sulpicium Gallum ... sphaeram ... iussisse proferri; R I, 21. illud arte tenent accurateque defendunt, voluptatem esse summum bonum; P 14. s. 1. 3.
III. **mit einfachem Object**: alqm: si qui de nostris eius (philosophiae) studio tenerentur; A I, 4. deinde ita teneri (quemque voluerunt), „si sciens falleret"; A II, 146. teneo te; A II, 148. hoc loco tenere se Triarius non potuit; F II, 21. teneamus Aristotelem et eius filium Nicomachum; F V, 12. magna me .. spes tenet .. bene mihi evenire, quod mittar ad mortem; T I, 97. in Nausiphane Democriteo (Epicurus) tenetur; N I, 73. ut, qui adhuc voluntate nobis oboediunt, terrore teneantur; R III, 41. quoius (sapientiae) studio teneor; L I, 63. quod exstitit, ipse qui eo (iure) non teneretur; L III, 16. nisi illi ipsi ... cupiditatis eiusdem || cupiditatibus eisdem || tenerentur; L III, 31. qui ea (ratione) tenentur; O II, 21. quam diu iure iurando hostium teneretur, non esse se

senatorem; O III, 100. ne ille non magno desiderio tenebitur virium; C 33. quae vis Coclitem contra omnes hostium copias tenuit in ponte solum? P 12. nescio qui nos teneat error ac || aut || miserabilis ignoratio veri; fr IX, 8.

alqd: quae natura sentiente teneantur; A I, 28. opinionibus et institutis omnia teneri; A I, 44. quid quisquam meminit, quod non animo comprehendit et tenet? A II, 22. quod multos annos tenuisset Zenonique magistro credidisset; A II, 71. quod tenere atque servare id, quod ipsi statuerunt, non possunt; F I, 47. quamvis multa cuiusque modi (oratio) rapiat, nihil tamen teneas, nihil apprehendas || reprehendas || ; F II, 3. quid dubitas ... id tenere unum, id tueri, id defendere? F II, 11. ut ea teneat, quae secundum naturam sint, pellatque contraria; F III, 20. quod idem Peripatetici non tenent; F III, 44. ea .., quae de bonis et malis didicerimus, ut tenere tuerique possimus; F III, 72. nisi (virtus) ea, quae sunt prima naturae, ut ad summam pertinentia tenebit; F IV, 41. ut ea, quae ante explanationem tenebamus, relinquamus; F IV, 41. his propositis tenuit prorsus consequentia; F IV, 54. tu ... cur non propriis verbis illa tenebas? F IV, 61. hoc unum Aristo tenuit; F V, 78. quod et praeterita teneat et futura provideat et complecti possit praesentia; T I, 66. fr IX, 10. hoc ipsum .. si tenebis; T II, 28. quia nihil erat prolatum melius, illud, quod erat, tenebant; T IV, 6. quod ni ita tenebimus; T V, 46. (id) neque ira neque gratia teneri; N I, 45. ut multa ex iis (carminibus) memoria teneam; N II, 104. haec si tenemus; D I, 117. qui .. teneat causas rerum futurarum, idem necesse est omnia teneat, quae futura sint; D I, 127. non probares, si consilio pulso libidines ... iracundiaeve tenerent omnia? R I, 60. quoniam ea, quae tenebatis ipsi, etiam ex me audire voluistis; R I, 70. quod si tenere et consequi potuero; R I, 70. quod semper in re publica tenendum est; R II, 39. omnia summa cum auctoritate a principibus cedente populo tenebantur; R II, 56. id .. tenetote, quod initio dixi; R II, 57. cum agunt, rapiunt, tenent, dissipant, quae volunt; R III, 45. quod eorum posteri iure tenuerunt; L II, 58. »cenus ne amplius sex menses ... idem iuris, quod duo consules, teneto«; L III, 9. quod si *tenemus*, tenemus omnia; L III, 30. quod si teneretur; L fr 2. si illa, quae (Demosthenes) a Platone didicerat, tenuisset et pronuntiare voluisset; O I, 4. ex quo ... quod cuique obtigit, id quisque teneat; O I, 21. ut ... haec ita teneantur, ut sit || est || constitutum legibus ipsis; O I, 51. admodum .. tenenda sunt sua cuique non vitiosa, sed tamen propria; O I, 110. cum .. dominatu unius omnia tenerentur; O II, 2. ut suum quisque teneat; O II, 73. hanc .. ob causam maxume, ut sua tenerentur || tenerent || res publicae civitatesque constitutae sunt; O II, 73. quod tam longo spatio multa hereditatibus, multa emptionibus, multa dotibus tenebantur sine iniuria; O II, 81. cum quibus (principibus) causas cognovit et eorum, qui aliena tenebant, et eorum, qui sua amiserant; O II, 82. ut iuris et iudiciorum aequitate suum quisque teneat et ... neque locupletibus ad sua vel tenenda vel recuperanda obsit invidia; O II, 85. quod .. adfirmate quasi deo teste promiseris, id tenendum est; O III, 104. quod .. non licet, id hoc uno tenetur, si arguitur non licere; P 20. f. firmitatem. — II, 1. 3—5.

Africam, al.: f. partes; N II, 165.

ambitus: f. I. ambitus.

animum: quod provideat animus ipse per sese, quippe qui deorum cognatione teneatur; D I, 64.

annum: tria milia annorum magnum annum tenere; N fr 5.

artem: quas (artes) qui tenent, eruditi appellantur; F I, 26. etsi ars .., cum ea non utare, scientia tamen ipsa teneri potest; R I, 2.

astutias: leges (tollunt astutias), quatenus manu tenere || teneri || possunt, philosophi, quatenus ratione et intellegentia; O III, 68.

auctoritatem: qui (vir) modica libertate populo data facilius tenuit auctoritatem principum; R II, 55. tenebat (Appius) non modo auctoritatem, sed etiam imperium in suos; C 37.

auguria: omnino apud veteres, qui rerum potiebantur, iidem auguria tenebant; D I, 89.

aures: [ut oculi pictura teneantur, aures cantibus]; A II, 20.

auspicia: quae (auspicia) a Cilicibus, Pamphyliis, Pisidis, Lyciis tenentur; D I, 25.

bella: omnia memoria tenebat (Q. Maximus) non domestica solum, sed etiam externa bella; C 12.

bestias: cum homines bestiaeque hoc calore teneantur; N II, 31.

bonum: cetera .. pertinere ad id (summum bonum) putant aut adaugendum aut tenendum; A I, 21. idem tenere debuit ultimum bonorum, quod ille; F II, 35.

causam: f. **causa,** II, 1. teneo (4 St.). B. I, S. 395, a.

certamen: »nos grave certamen belli cladem que tenemus ... omniaque e latis rerum vestigia terris«; F V, 49.

civitatem: cum eius (Arati) civitas quinquaginta annos a tyrannis teneretur; O II, 81.

cladem: f. certamen.

clavum: cum ... ille (gubernator) .. clavum tenens quietus sedeat in puppi; C 17.

comprehensa: cum alterum percepta et comprehensa tenere videmus, alterum non item; A II, 22.

concentum: ut in cantu ipso ac vocibus concentus est quidam tenendus ex distinctis sonis; R II, 69.

conexionem: fatum est conexio rerum per aeternitatem se invicem tenens; Fa fr 2.

conloquia: quibus (notis) et conloquia cum absentibus et indicia voluntatum et monumenta rerum praeteritarum tenerentur; R III, 3. is constantiam teneat; O I, 120.

consuetudinem: f. **consuetudo,** II, 1. teneo (3 St.) B. I, S. 517, a. — cursum: f. **cursus,** II, 1. teneo (5 St.) B. I, S. 596, b.

Cynosuram: eo .. derectius || directius || (Phoenices) gubernant, quod eam (Cynosuram) tenent, »quae cursu interiore brevi convertitur orbe«; A II, 66.

decorum: status incessus, sessio accubitio, vultus oculi manuum motus teneat || teneant || illud decorum; O I, 128.

decus: modus .. est optimus decus ipsum tenere; O I, 141.

deum: si maxime talis est deus, ut nulla gratia, nulla hominum caritate teneatur, valeat; N I, 124.

dilectum: earum rerum hic tenetur a sapiente dilectus || delectus || , ut ..; F I, 33.

disciplinam: solus (App. Claudius augur) ... non decantandi augurii, sed divinandi tenuit disciplinam; D I, 105. »augures ... disciplinam tenento«; L II, 21.

dolum: quem dolum idem Aquillius tum teneri putat, cum aliud sit simulatum, aliud actum; N III, 74.

effigiem: nos veri iuris germanaeque iustitiae solidam et expressam effigiem nullam tenemus; O III, 69.

exitum: sic et initium quaerendi et exitus percipiundi et comprehendendi tenetur; A II, 26.
famulos: ut eris in famulos, si aliter teneri non possunt; O II, 24.
filium: ſ. alqm; F V, 12.
finem: hunc .. finem illi tenuerunt; F IV, 26.
firmitatem: dum modo plus in virtute teneamus, quam ille tenuit, firmitatis et roboris; F V, 12.
formas: »stella .. iungens una tenet duplices communi lumine formas«; N II, 111.
frenos: ne Lycurgi quidem disciplina tenuit illos in hominibus Graecis frenos; R II, 58.
frugalitatem: si iis angustiis, quibus plerique putant, (frugalitas) teneretur; T III, 16.
genus: in officiis deligendis id genus officiorum excellere, quod teneatur hominum societate; O I, 160. omnia .. genera animalium (caelum) complexu non tenebit; teneat autem oportebit; Ti 41.
gradum: (Regulum) tenere consularis dignitatis gradum; O III, 99.
Graeciam: (Pythagoras) tenuit magnam illam Graeciam cum [honore] disciplina, tum etiam auctoritate; T I, 38.
greges: Epicurus una in domo ... quam magnos quantaque amoris conspiratione consentientes tenuit amicorum greges! F I, 65.
gubernacula: cum gubernacula rei publicae tenebamus; D II, 3.
Helicen: Helicen et clarissimos Septemtriones (teneo), id est rationes has latiore specie; A II, 66.
hereditatem: tenuit permagnam Sextilius hereditatem; F II, 55.
homines: ut homines deorum agnatione et gente teneantur; L I, 23. octo hominum milia tenebat Hannibal; O III, 114. ſ. bestias.
imperium: ſ. **imperium,** II, 1. teneo (3 St.) B. II, S. 239, b. — indicia: ſ. conloquia.
infimum: ut terra infimum teneat; N I, 103.
initium: ſ. exitum.
institutum: nos institutum tenebimus; T IV, 7.
insulas: quartus (Volcanus) Memalio natus, qui tenuit insulas propter Siciliam; N III, 55.
iracundiam: iracundiam teneat; P 33. quodquia nullo modo sine amicitia firmam et perpetuam iucunditatem vitae tenere possumus; F I, 67.
ius: ſ. **ius,** II, 1. teneo (7 St.) B. II, S. 418, a.
Leonem: »pedibus .. (Arcti) tenetur magnus Leo«; N II, 110.
libertatem: ut ius suum et libertatem tenerent; T II, 65.
locum: ſ. **locus,** II, 1. teneo (4 St.) B. II, S. 473, b.
mediocritatem: numquam .., iratus qui accedet ad poenam, mediocritatem illam tenebit; O I, 89.
memoriam: cum .. eorum memoriam tenes; F III, 9. si nihil eorum ipsorum (clarorum virorum) animi efficerent, quo diutius memoriam sui teneremus; C 80.
modum: ſ. **modus,** II, 1. teneo (3 St.) B. II, S. 567, a.
monumenta: »quorum (veterum) monumenta tenetis«; D I, 21. ſ. conloquia.
morem: ſ. **mos,** II, 1. teneo (4 St.). B. II, S. 589, a.
motum: quam ob rem naturalem motum sui ponderis (atomus) non teneret; Fa 47.
mundum: qui (mundus) integro et ... mobilissimo ardore teneatur; N II, 31. quo (calore) ille (mundus) teneatur; N II, 31.
munus: earum quaeque (bestiarum) suum tenens munus ... manet in lege naturae; T V, 38.
nomen: ſ. **nomen,** II, 1. teneo (5 St.) B. II, S. 718, a.
occasionem: teneo, quam optabam, occasionem; L I, 5.
oculos: ſ. aures.
oleam: nisi forte Athenae tuae sempiternam in arce oleam tenere potuerunt; L I, 2.
opes: nec aptius est quicquam ad opes tuendas ac tenendas; O II, 23.
orbem: ſ. **orbis,** II, 1. teneo (3 St.) B. II, S. 850, b.
ordinem: quoniam tenes ordinem legum; L III, 30.
ornatum: non tenebat ornatum suum civitas; R I, 43.
otia: »otia qui studiis laeti tenuere decoris«; D I, 21.
partes: quae (partes) ante interitum iunctione || coniunctione || aliqua tenebantur; T I, 71. qui (homines) partes eius insulae tenent, Europam, Asiam, Africam; N II, 165.
pateram: quam (pateram Mercurius) dextera manu teneret; D I, 46.
pectora: „pectora diu tenet desiderium", sicut ait Ennius; R I, 64.
percepta: ſ. comprehensa.
perspicuitatem: quam (perspicuitatem) mordicus tenere debemus; A II, 51.
poculum: Socrates ... tum paene in manu iam mortiferum illud tenens poculum; T I, 71.
populum: expulso .. Tarquinio tantum odium populum Romanum regalis nominis tenuit, quantum tenuerat post obitum ... Romuli desiderium; R II, 52. si .. non poterit ... populum contionibus tenere; O I, 121.
potentiam: hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ulla in parte Italiae posita urbs tenere potuisset; R II, 10.
praeceptum: duo Platonis praecepta teneant, unum, ut ..; O I, 85. hoc praeceptum officii diligenter tenendum est, ne ..; O II, 51.
principatum: ſ. **principatus,** II, 1. teneo (4 St.) S. 165, b.
progressionem: aliter .. teneri non potest, si qua || quae || ad virtutem est facta progressio; O III, 17.
provinciam: [Popilius imperator tenebat provinciam]; O I, 36.
pueros: videmusne, ... ut (pueri) pompa, ludis atque eius modi spectaculis teneantur? F V, 48.
quadrupedem: »hic (Centaurus) dextram porgens, quadrupes qua vasta tenetur«; N II, 114.
radicem: cum radicem ore teneret (draco), locutus est; D II, 141.
rationem: istam rationem, quam coepisti, tene; L II, 69. ſ. Helicen.
religiones: de quo quom consulerent Athenienses Apollinem Pythium, quas potissimum religiones tenerent; L II, 40.
res: naturam .. eam, quae res omnes conplexa teneat, perfectione rationis excellere (necesse est); N II, 30.
rem publicam: ſ. **res publica,** II, 1. teneo (5 St.) S. 415, a.
reticentias: quae .. (reticentiae comprehendi) possunt, diligenter tenentur; O III, 67.
risum: hoc mirabilius (videtur), quod vos inter vos risum tenere possitis; N I, 71.
robur: ſ. firmitatem.
saecula: in quo (anno) vix dicere audeo quam multa hominum saecula teneantur; R VI, 24.
scientiam: si stabilem scientiam rerum tenebimus; F I, 63.
senariolos: tenebam .. quosdam senariolos; T V, 64.
sententiam: hanc ego cum teneam sententiam; F I, 34. ut fati nomen ne adiungas et eandem tamen teneas sententiam; Fa 29.
Septemtriones: ſ. Helicen.

sepulchrum: quo tempore incipiat sepulchrum esse et religione teneatur; L II, 55.
societatem: quo iure societas civium teneri potest, cum par non sit condicio civium? R I, 49.
spicum: »spicum inlustre tenens splendenti corpore Virgo«; N II, 110.
statum: s. **status**, II, 1. teneo (3 St.) S. 580, b.
studia: ut hominum studia complectamur eaque teneamus; O II, 19. quo minus ... agri colendi studia teneamus usque ad ultimum tempus senectutis; C 60.
summam: cum imperii summam rex teneret; R II, 50.
templa: armatis latronibus templa tenuisti; P 30.
terram: si terra natura tenetur et viget; N II, 83.
verbum: teneamus hoc verbum; A I, 40. re (Stoici) eadem defendunt, quae Peripatetici, verba tenent mordicus; F IV, 78.
vestigia: s. certamen.
vinculum: si (horum trium generum quodvis) teneat illud vinclum, quod primum homines inter se rei publicae societate devinxit; R I, 42.
virtutes: tenere .. virtutes eas ipsas ... nemo poterit, nisi ..; F III, 25.
vim: satisne .. videor vim verborum tenere? F II, 15. si loquendi vim ... teneret; F II, 30.
vitam: cum tribus rebus animantium vita teneatur, cibo, potione, spiritu; N II, 134.
voluptatem: (voluptatem) suis se finibus tenere iubeamus; F III, 1.
urbem: quae .. urbs ... ab Alexandro .. tyranno crudeli dominatu tenebatur; D I, 53.
Lücke: illa tenenda est ferox *; R II, 67.
IV. **mit Object und Zusatz:** 1. quin: teneri non potui, quin ... declararem; A ep 1. nec se tenuit, quin contra suum doctorem librum etiam ederet; A II, 12.
2. **Adjectiva und Participia:** alqm: ceteri .. ante tenentur adstricti, quam, quid esset optimum, iudicare potuerunt; A II, 8. dum me ambitio, dum honores, dum causae, dum rei publicae non solum cura, sed quaedam etiam procuratio multis officiis implicatum et constrictum tenebat; A I, 11.
alqd: animo iam haec tenemus comprehensa, non sensibus; A II, 21. »haec fixa gravi fato ac fundata teneri«; D I, 20.
Aegyptum: cum tota aestate obrutam, oppletamque (Aegyptum Nilus) tenuit, tum recedit; N II, 130.
animos: si attentos animos ad decoris conservationem tenebimus; O I, 131.
civitatem: qua pulchritudine urbem, quibus autem opibus praeditam (Dionysius) servitute oppressam tenuit civitatem! T V, 57.
motus, status: quae (actio corporis) motus et status naturae congruentes tenet; F V, 35.
partem: obtrectatores .. et invidi Scipionis ... tenent ... senatus alteram partem dissidentem a vobis; R I, 31.
virum: si cantiunculis tantus vir irretitus || irr. vir || teneretur; F V, 49.
urbem: s. civitatem.

tener, jung, zart, empfindlich, lenksam: alqd: est naturale || natura, al. || in animis tenerum quiddam atque molle, quod aegritudine quasi tempestate quatiatur; T III, 12.
animi: animis omnes tenduntur insidiae .. ab iis, ... qui teneros et rudes quom acceperunt, inficiunt et flectunt, ut volunt; L I, 47. nihil tam facile in animos teneros atque molles influere quam varios canendi sonos; L II, 38.
circumiectus: »qui (aether) terram tenero circumiectu amplectitur«; N II, 65.
equi: ut equis vetulis teneros anteponere solemus; Lae 67.
palma: quod Homericus Ulixes Deli se proceram et teneram palmam vidisse dixit; L I, 2.
poëma: o poëma tenerum et moratum atque molle! D I, 66.
puer: quas (artes) si, dum (puer) est tener, combiberit; F III, 9.
virtus: quae (virtus) .. est cum multis in rebus, tum in amicitia tenera atque tractabilis; Lae 48.
volucres: »ubi (draco) tam teneros volucris matremque peremit«; D II, 64.

teneritas, Zartheit: in primo .. ortu inest teneritas ac mollitia quaedam; F V, 58.

tenuis, dünn, fein, klein, schwach, gering, ärmlich: A. alqs: tenuis L. Verginius unusque de multis ... filiam ... occidit; F II, 66.
aër: qui terras incolant eas, in quibus aër sit purus ac tenuis; N II, 42.
aether: qui (aether) quoniam tenuissimus est; N II, 42. tenuis ac perlucens et aequabili calore suffusus aether; N II, 54.
anima: iunctis ex anima tenui et ex ardore solis temperato ignibus (animus) insistit; T I, 43.
ardor: summa pars caeli ... suum retinet ardorem tenuem et nulla admixtione concretum; N II, 117.
caelum: significari caelum esse tenue purumque et propterea salubre; D I, 130. Athenis tenue caelum, ex quo etiam acutiores putantur Attici, crassum Thebis; Fa 7. neque illud tenue caelum efficiet, ut ..; Fa 7.
cultus: quos parvo contentos tenuis victus cultusque delectat; Lae 86.
distinctio: similitudines dissimilitudinesque et earum tenuis et acuta distinctio; A II, 43.
homines: nonne melius tenues homines fruuntur quam illi, qui iis (signis, tabulis) abundant? T V, 102.
ius: id .. (ius civile) in cognitione || incogniti de, al. || tenue est, in usu necessarium; L I, 14.
lumen: cuius (lunae) tenuissimum lumen facit proximus accessus ad solem, digressus autem longissimus quisque plenissimum; N II, 50.
lux: »parvas Vergilias tenui cum luce videbis«; N II, 112.
membranae: quae (natura) .. oculos membranis tenuissimis vestivit; N II, 142.
mercatura: mercatura ..., si tenuis est, sordida putanda est; O I, 151.
murus: Lacedaemonii ... tenui sane muro dissaepiunt id, quod excipiunt; R IV, 4.
pars: cum (anhelitus terrae) ... eius .. (nubis) tenuissimam quamque partem coeperint dividere; D II, 44. alter (cingulus) ... cerne quam tenui vos parte contingat; R VI, 21.
pecunia: eundem non *modo* mediocri pecunia, sed etiam tenui percipere possumus; fr V, 92.
rivulus: influxit .. non tenuis quidam e Graecia rivulus in hanc urbem, sed abundantissimus amnis illarum disciplinarum; R II, 34.
valetudo: quam tenui aut nulla potius valetudine (fuit P. Africani filius)! C 35.
vectigal: ex meo tenui vectigali detractis sumptibus cupiditatis aliquid etiam redundabit; P 49.
victus: negat .. tenissimo victu, id est contemptissimis escis et potionibus, minorem voluptatem percipi; F II, 90. tenuem victum antefert (Epicurus) copioso; T III, 49. laudat (Epicurus) tenuem victum; T V, 26. nemo de tenui victu plura dixit; T V, 89. s. cultus.

B, **a,** I. auget, al.: ille tenuis, cum, quicquid factum sit, se spectatum, non fortunam putet, non modo illi, qui est meritus, sed etiam illis, a quibus exspectat ⟨eget enim multis⟩, gratum se videri studet neque vero verbis auget suum munus, si quo forte fungitur, sed etiam extenuat; O II, 70.
putant: inventum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus aequari se putarent; L III, 24.
II. aequo: ſ. I. putant.
circumvenio: ut ... neque tenuiores propter humilitatem circumveniantur; O II, 85.
locupleto: locupletari tenuiores; O II, 63.
prohibeo: qui cum prohiberet iniuria tenuiores; O II, 41.
III. hostis: eum .., qui (eam iniuriam) faciat, communem hostem tenuiorum putant; O II, 63.
b, I. pertinet, al.: illud nescio quid tenue, quod sentiri nullo modo, intellegi autem vix potest, quae ... caeli temperatio fiat, dicere ad puerorum ortus pertinere; D II, 94.
II. ad: clarissimos Septemptriones (teneo), id est rationes has latiore specie, non ad tenue elimatas; A II, 66.

tenuitas, Dünne, Feinheit, Dürftigkeit, Armseligkeit: I. consequitur: quid tenuitas victus M'. Curi sequebatur? P 12.
est, fugit: an tanta sit eius (animi) tenuitas, ut fugiat aciem; T I, 50.
II. declaro: habitu extorum ... declarari .. haec ..: pabuli genus et earum rerum, quas terra procreet, vel ubertatem vel tenuitatem; D II, 30.
limo: ista maxime propter limatam quandam et rerum et verborum tenuitatem; F III, 40.
III, 1. temperari: cuius (caeli) tenuitate et calore temperatus (aër); N II, 117.
2. propter: ne ars tanta propter tenuitatem hominum a religionis auctoritate abduceretur ad mercedem; D I, 92. quod apud maiores nostros saepe fiebat propter aerarii tenuitatem; O I, 74. ſ. II. limo.

tenus, bis an (vgl. **eatenus, hactenus, quatenus**): veteres verbo tenus acute illi quidem, sed non ad hunc usum ... disserebant; L III, 14.

tepefacio, wärmen, erwärmen: I. tactus: is eius (solis) tactus est, non ut tepefaciat solum, sed etiam saepe comburat; N II, 40.
II. alqd: alia semper virent, alia hieme nudata verno tempore tepefacta frondescunt; T V, 37.
agros: qui (vapores) a sole ex agris tepefactis et ex aquis excitantur; D II, 118.
semen: tepefactum (semen terra) vapore et compressu suo diffundit; C 51.
umorem: idem (umor) vicissim mollitur tepefactus et tabescit calore; N II, 26.

tepesco, warm werden: maria agitata ventis ita tepescunt, ut ..; N II, 26.

tepor, milde Wärme: 1. excito, al.: nec .. ille externus et adventicius habendus est tepor, sed ex intimis maris partibus agitatione excitatus; N II, 26.
2. careo: vestita .. (uva) pampinis nec modico tepore caret et nimios solis defendit ardores; C 53.

ter, dreimal: I. bei Verben: cum dormienti ei (Cyro) sol ad pedes visus esset, ter eum scribit frustra adpetivisse manibus; D I, 46. cur haec arbor una ter floreat; D I, 16. »lentiscus ... ter fruges fundens tria tempora monstrat arandi«; D I, 15. cum (Theseus) ter optandi a Neptuno patre habuisset potestatem; N III, 76. qui (M. Marcellus) ter consul fuit; D II, 140. qui (Marcellus) ter consul fuit; Fa 33.
II. bei Zahlwort: »cedunt de caelo ter quattuor corpora sancta avium«; D I, 108.

teres, schlank: »obstipum caput .. tereti cervice reflexum«; N II, 107.

tergeo, wischen, reinigen: qui (servi) tractant ista, qui tergent, ... non honestissimum locum servitutis tenent; P 37.

tergiversor, Ausflüchte suchen, zögern: alqs: quid tergiversamur .. nec fatemur ..? T III, 41. in his .. tribus generibus, quoquo modo possunt, non incallide tergiversantur; O III, 118.
vita: eam (vitam beatam virtutes) tergiversari non sinent secumque rapient; T V, 81.

tergum, Rücken: I, 1. declarant: quorum (boum) ipsa terga declarant non esse se ad onus accipiendum figurata; N II, 159.
2. Ausruf: »o pectora, o terga, o lacertorum tori!« T II, 22.
II, 1. figuro: ſ. I, 1.
2. redundo: tuus .. deus ... redundat ... lateribus, alvo, tergo, poplitibus; N I, 99.
3. repono in: eae .. (grues) in tergo praevolantium colla et capita reponunt; N II, 125.
III. a: ſ. **a,** IV, 1. tergo (5 St.) B. I, S. 13, b.
ad: »(Cepheus) ipsum ‖ ipse ‖ ad tergum Cynosurae vertitur Arcti«; N II, 111.

terminatio, Bestimmung: exposita ... terminatione rerum expetendarum; F V, 27.

termino, begrenzen, beschränken, bestimmen: bona: qui bona voluptate terminaverit, mala dolore; O III, 117.
divitias: quod ipsa natura divitias ... et parabiles et terminatas habet; F I, 46 (45).
fines: illorum finis sic, ut ipsi dixerant, terminavit; O I, 33.
gloriam: si isdem finibus gloriam meam, quibus vitam, essem terminaturus; C 82.
mala: ſ. bona. — modum: ſ. **modus,** II, 1. termino (4 St.) B. II, S. 567, a.
nomen: isdemne ut finibus nomen suum, quibus vita, terminaretur? T I, 32.
orationem: ut aliquando terminetur oratio; fr V, 97.
regiones: quo (lituo Attus Navius) ad investigandum suem regiones vineae terminavit; N II, 9.
sonos: qui sonos vocis, qui infiniti videbantur, paucis litterarum notis terminavit; T I, 62.
stomachum: is (stomachus) ... palato extremo atque intimo terminatur; N II, 135.
vitam: ſ. gloriam. nomen.
voluptatem: omnis .. privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem; F I, 38.
vocem: ea (lingua) vocem inmoderate profusam fingit et terminat; N II, 149.

terminus, Grenze, Schranke, Ende: I. est: senectutis .. nullus est certus terminus; C 72. constituendi .. sunt, qui sint in amicitia fines et quasi termini diligendi ‖ deligendi, al. ‖; Lae 56.
II, 1. anquiro: »amore mortis terminum anquirens mali«; T II, 25.
aspicio: neque terminum malorum prius aspiciet, quam illam sequi coeperit conversionem; Ti 45.

constituo: f. I. Lae 56.
habeo: quae .. de deorum ... natura praefati sumus, habeant hunc terminum; Ti 37.
pango, requiro: requiri placere terminos, quos Socrates pegerit, iisque parere; L I, 56.
2. pareo: f. 1. pango.
III. contentio de: est .. inter eos non de terminis, sed de tota possessione contentio; A II, 132.
IV. Lücke: * eosdem terminos hominum curae atque vitae; R IV, 8.

tero, zermalmen, zerreiben, oft gebrauchen, geläufig machen: cibum: et calore ... et terendo cibo ‖ terendo ‖ ... omnia cocta atque confecta; N II, 136.
nomen: f. **nomen,** II, 1. tero (3 St.) B. II, S. 718, a. — philosophiam: f. soritam.
proverbium: ex quo illud „summum ius summa iniuria" factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33.
soritam: ut .. ipsa „philosophia" et multa verba Graecorum, sic „sorites" satis Latino sermone tritus est; D II, 11.
verbum: faciamus .. tractando usitatius hoc verbum et contritius ‖ tritius ‖; A I, 27. iam .. hoc pro φαντασίᾳ verbum satis hesterno sermone trivimus; A II, 18. f. sorites.

terra, Erde, Erdboden, Land, Landschaft: I. **absolut:** 1. **Subject:** accipit: habent .. (voluptates agricolarum) rationem cum terra, quae numquam recusat imperium nec umquam ‖ cuiquam ‖ sine usura reddit, quod accepit; C 51.
alit, amplectitur, auget: quae (terra) ... stirpes amplexa alat et augeat; N II, 83.
calet: recenti fossione terram fumare calentem; N II, 25.
cohibet: quae (terra) cum gremio mollito ac subacto sparsum semen excepit, primum id occaecatum cohibet, ex quo occatio, quae hoc efficit, nominata est, deinde tepefactum vapore et compressu suo diffundit et elicit herbescentem ex eo viriditatem; C 51.
complectitur: terra nona inmobilis manens una sede semper haeret complexa medium mundi locum; R VI, 18.
concipit: quae terra concipiat semina; N II, 26.
conflagrant: ut ... conflagrare terras necesse sit a tantis ardoribus; N II, 92.
continet: quae .. (semina) ipsa (terra) ex se generata stirpibus infixa contineat; N II, 26.
convertit: quae (terra) cum circum axem se summa celeritate convertat et torqueat; A II, 123.
denuntiat: terra continens adventus hostium ... quasi fragore quodam et sonitu ipso ante denuntiat; R II, 6.
desidit: ut ... multis locis labes factae sint terraeque desederint ‖ desiderint ‖; D I, 78. cum ad infinitam altitudinem terra desedisset ‖ desid, disid. ‖; D I, 97.
diffundit: f. cohibet.
discedit: cum terra discessisset magnis quibusdam imbribus; O III, 38.
distant: in ... parte terrarum ab huiusce terrae, quam nos incolimus, continuatione distantium; N II, 164.
elicit: f. cohibet.
est: aër ... et ignis et aqua et terra prima sunt; A I, 26. quem (solem) mathematici amplius duodeviginti partibus confirmant maiorem esse quam terram; A II, 82. quibus (rationibus) efficitur multis partibus solem maiorem esse quam terram; A II, 116. erit ei persuasum etiam solem, lunam, stellas omnes, terram, mare deos esse; A II, 119. solem ... plus quam duodeviginti partibus maiorem esse quam terram; A II, 128. mihi .. est ... cubile terra; T V, 90. terra .. profecto, quoniam mundi pars est, pars est etiam dei; N I, 24. et mundum deum esse ... et terram; N I, 30. ea, quae natura fluerent atque manarent, ut et aquam et terram et aëra, (Chrysippus deos dicit esse); N I, 39. terram .. eam esse, quae Ceres diceretur; N I, 40. terram .. esse infimam; N II, 17. si est Ceres a gerendo, ... terra ipsa dea est et ita habetur; quae est enim alia Tellus? sin terra, mare etiam; N III, 52. qui viderit, quam parva sit terra, primum universa, deinde ea pars eius, quam homines incolant; R I, 26. Athenienses iurare etiam publice solebant omnem suam esse terram, quae oleam frugesve ferret; R III, 15. terra, quae colitur a vobis, angustata ‖ angusta ‖ verticibus, lateribus latior, parva quaedam insula est circumfusa illo mari; R VI, 21. sol maiorne quam terra sit; D II, 10. terra .. ut focus domiciliorum sacra deorum omnium est; L II, 45. terram, altricem nostram, quae traiecto axi sustinetur, diei noctisque effectricem eandemque custodem, antiquissimam deorum .. voluit esse; Ti 37. ignis, *anima*, aqua, terra corpora sunt, eaque cernuntur; Ti 50.
excipit: f. cohibet.
fert: quae .. terra fruges ferre et ut mater cibos suppeditare possit, eam ne quis nobis minuat neve vivos neve mortuos ‖ vivus .. mortuus ‖; L II, 67. f. est; R III, 15.
floret: possetne uno tempore florere, dein vicissim horrere terra? N II, 19.
fluit: f. est; N I, 39.
fundit: quibus (bestiis) ipsa terra fundit ex sese pastus varios atque abundantes nihil laborantibus; F II, 111. quae (terra) gravidata seminibus omnia pariat et fundat ex sese; N II, 83. terra .. feta frugibus et vario leguminum genere, quae cum maxuma largitate fundit, ea ferarumne an hominum causa gignere videtur? N II, 156.
gignit: quae terra gignit; F V, 33. quae (res) terra gignit; F V, 39. N II, 130. quae terra gignat; N I, 4. eas fruges atque fructus, quos terra gignit; N II, 37. f. fundit; N II, 156.
haeret: ut videamus, terra penitusne defixa sit et quasi radicibus suis haereat an media pendeat; A II, 122. f. complectitur.
horret: f. floret. — manat: f. est; N II, 39.
manet: f. complectitur.
mitigat: cum .. autumno terra se ad concipiendas fruges patefecerit, hieme ad † concipiendas ‖ conficiendas ‖ relaxarit, aestiva ‖ † afistula ‖ maturitate alia mitigaverit, alia torruerit; R IV, 1.
oboedit: quem ad modum .. oboedire et parere voluntati architecti aër, ignis, aqua, terra, potuerunt? N I, 19. huic (deo) oboediunt maria terraeque; L III, 3.
obtinet: persuadent .. mathematici terram in medio mundo sitam ad universi caeli complexum quasi puncti instar obtinere, quod κέντρον illi vocant; T I, 40.
oritur: ex aqua terra infima (oritur); N II, 84.
parent: cum omnes naturae numini divino, caelum, ignes, terrae, maria, parerent; N I, 22. f. oboedit; N I, 19.
parit: quae terra pariat; N I, 4. f. fundit; N II, 83.
patefacit: f. mitigat. — pendet: f. haeret.
potest: cum umore consumpto neque terra ali posset nec remearet aër; N II, 118. enumerari .. non possunt ... medicamentorum salutarium plenissimae terrae; N II, 132. nullo modo facilius arbitror posse ... terram ab sole percoqui; fr I, 12. f. fert. floret. oboedit; N I, 19.

procreat: quas (res) terra procreet; D II, 30. quae (terra) ex fici tantulo grano aut ex acini vinaceo ... tantos truncos ramosque procreet; C 52.
recusat, reddit: ſ. accipit.
relaxat: ſ. mitigat.
restat: aqua restabat et terra; N II, 66.
stat: eadem effici omnia, quae, si stante terra caelum moveretur; A II, 123.
suppeditat: ſ. fert.
tenet: ut terra infimum teneat, hanc inundet aqua; N I, 103.
torquet: ſ. convertit. — torret: ſ. mitigat.
vertit: quod fit, cum terra in aquam se vertit; N III, 31.
videtur: ut (terra) cum caelo hilarata videatur; N II, 102. iam ipsa terra ita mihi parva visa est, ut ..; R VI, 16. ſ. fundit; N II, 156.
viget: si terra natura tenetur et viget; N II, 83.
ohne Verb: inde est indagatio nata, ... unde terra et quibus librata ponderibus; T V, 69. sol ... multis partibus maior atque amplior quam terra universa; N II, 92. vgl. est; A II, 82. 116. 123. D II, 10.
2. Prädicat: sum: eam .. (lunam) esse terram multarum urbium et montium; A II, 123. omne corpus aut aqua aut aër aut ignis aut terra est aut id, quod ..; N III, 30.
II. nach Verben: 1. Accusativ: alo: quae (terra) ... ipsa .. alatur vicissim a superis externisque naturis; N II, 83. ſ. I, 1. potest; N II, 118.
ambio: ut terram lunae cursus proxime ambiret eique supra terram proxima solis circumvectio esset; Ti 29.
amplector: »qui (aether) terram tenero circumiectu amplectitur«; N II, 65.
angusto: ſ. I, 1. est; R VI, 21.
appeto: mare sic terram appetens litoribus alludit ‖ eludit, cludit ‖, ut ..; N II, 100.
aro: cum terra araretur; D II, 50.
attingo: qui (sanguis) cum terram attigisset; D I, 46.
augeo: umorem .. colligens (aër) terram auget imbribus; N II, 101.
cerno: principio terra universa cernatur, locata in media sede mundi, solida et globosa et undique ipsa in sese nutibus suis conglobata, vestita floribus, herbis, arboribus, frugibus; N II, 98. cernis .. eandem terram quasi quibusdam redimitam et circumdatam cingulis; R VI, 21. ſ. I, 1. est; Ti 50.
circumdo: ſ. cerno; R VI, 21.
circumfundo: quam (terram) crassissimus circumfundat aër; N II, 17. principio .. terra sita in media parte mundi circumfusa undique est hac animali ‖ animabili ‖ spirabilique natura; N II, 91. ſ. I, 1. est; R VI, 21.
cognosco: quibus (litteris) in hoc ipso mundo caelum, terras, maria cognoscimus; T V, 105.
colo: ſ. **colo,** II. terram (3 St.) B. I, S. 447, b.
complector: sapientem ... omne caelum totamque cum universo mari terram mente complexum; F II, 112.
compleo: cum (sol) terras larga luce compleverit; N II, 49. terrae eiusdem generis stirpium renovatione complentur; N II, 127.
conglobo: ſ. cerno; N II, 98.
contemplor: (deus) terras et maria contemplans; N I, 52.
contineo: ipsa terra eadem vi continetur ‖ et ‖ [arte naturae]; N II, 83.
contingo: docet .. ratio mathematicorum, ... quanta humilitate luna feratur terram paene contingens; D II, 91.
contraho: quarum (reversionum) in intervallo (sol) tum quasi tristitia quadam contrahit terram, tum vicissim laetificat; N II, 102.
contueor: quod tandem spectaculum fore putamus, cum totam terram contueri licebit eiusque cum situm, formam, circumscriptionem, tum et habitabiles regiones et rursum .. cultu ... vacantis? T I, 45.
converto: ſ. I, 1. convertit.
defigo: ſ. I, 1. haeret.
deprimo: terram ... ea lanx et maria deprimet; F V, 92. qui (Critolaus) ... tantum propendere illam [boni lancem] putet, ut terram et maria deprimat; T V, 51.
dico: reliqua ‖ reliquae ‖ partes accipiendi et quasi patiendi (‖ vim ‖ habent), aquam dico et terram; A I, 26. qui (homines) tuerentur illum globum, ... quae terra dicitur; R VI, 15. ſ. I, 1. est; N I, 40.
dimetior: † mori videbamus ‖ videbamus ‖ in studio dimetiendi paene caeli atque terrae C. Galum; C 49.
effero: qui (homines) quasi cultores terrae constituti non patiuntur eam nec inmanitate beluarum efferari nec stirpium asperitate vastari; N II, 99.
efficio: ex his (corpusculis) effectum esse caelum atque terram nulla cogente natura, sed concursu quodam fortuito; N I, 66.
enumero: ſ. I, 1. potest; N II, 132.
exorno: qua (varietate) caelum et terras exornatas videmus; N I, 22.
facio: ne terra quidem et aqua et aër et ignis a deo factus est; N fr 2. quid ego irrigationes, quid fossiones agri repastinationesque proferam, quibus fit multo terra fecundior? C 53.
formo: Parmenides ignem (dixit esse), qui moveat terram, quae ab eo formetur; A II, 118.
gigno: gigni .. terram, aquam, ignem, tum ex his omnia; A II, 118.
gravido: ſ. I, 1. fundit; N II, 83. — habeo: ſ. I, 1. est; N III, 52. — hilaro: ſ. I, 1. videtur; N II, 102. — incolo: ſ. **incolo** terram (5 St.) B. II, S. 290, a.
intro: ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae penetrare in caelum, terram intrare possit; A II, 122.
intueor: ſ. **intueor,** III. terram (3 St.) B. II, S. 353, b. — inundo: ſ. I, 1. tenet.
iungo: mundum efficere moliens deus terram primum ignemque iungebat; Ti 13.
laetifico: ſ. contraho. — libro: ſ. I, 1. ohne Verb; T V, 69. — loco: ſ. cerno; N II, 98.
lustro: ſ. **lustro** terram (3 St.) B. II, S. 486, b. — minuo: ſ. I, 1. fert.
moveo: ſ. formo.
navigo: cum (Xerxes) tantis classibus tantisque ... copiis ... maria ‖ mari ‖ ambulavisset, terram ‖ terra ‖ navigasset; F II, 112.
obduco, obsero: † quam ‖ quod ‖ quom proxumi fecerant obductaque terra erat, frugibus obserebatur; L II, 63.
opaco: ut (sol) ... easdem (terras) modo his, modo illis ex partibus opacet; N II, 49. cum .. terras nox opacasset; N II, 95.
patefacio: ſ. I, 1. mitigat.
pavio: quia, cum (pulli) pascuntur, necesse est aliquid ex ore cadere et terram pavire (terripavium ... dictum est); D II, 72.
peragro: a quibus propter discendi cupiditatem videmus ultimas terras esse peragratas; F V, 50. »hos ... ictus corpori inflixit meo ... non saeva terris gens relegata ultimis, quas peragrans undique omnem ecferitatem expuli«; T II, 20.
percoquo: ſ. I, 1. potest; fr I, 12.
percutio: cum pede terram percussisset; T II, 60.

perspicio: idem .. (animus) quom caelum, terras, maria ... perspexerit; L I, 61.
petesso: »mente .. divina (Iuppiter) caelum terrasque petessit«; D I, 17.
redimio: f. cerno; R VI, 21.
reddo: »reddenda terrae est terra«; T III, 59.
refero: eodem .. in libro rursus terram et caelum (Ponticus Heraclides) refert in deos; N I, 34.
rego: qua (necessitate, natura) caelum, maria, terrae regantur; N II, 77. f. tueor; L II, 9.
relaxo: f. I, 1. mitigat.
subigo: cum terrae subigerentur fissione glebarum; N II, 159. si ad eam (terram) utendam ferroque subigendam superstitionis aliquid accesserit; L II, 45.
supero: cuius (solis) magnitudine multis partibus terra superatur; N II, 102.
sustineo: f. I, 1. est; Ti 37.
tango: genu .. M. Antonium vidi, cum contente pro se ipse lege Varia diceret, terram tangere; T II, 57.
teneo: f. I, 1. viget.
torqueo: f. I, 1. convertit.
tueor: fac (mentem divinam) esse distentam, caelum versantem, terram tuentem; N III, 93. quae vis ... aequalis (est) illius caelum atque terras tuentis et regentis dei; L II, 9. credo deos inmortales sparsisse animos in corpora humana, ut essent, qui terras tuerentur; C 77.
vasto: f. II, 1. effero. — verto: f. I, 1. vertit.
vestio: f. 1. cerno.
video: cum ipsum mundum, cum eius membra, caelum, terras, maria, ... vidissent; N I, 100. cum repente terram et maria caelumque vidissent; N II, 95. ut, quo propius ad mortem accedam, quasi terram videre videar; C 71.
utor: f. subigo; L II, 45.
2. Genetiv: potior: noster .. populus sociis defendendis terrarum iam omnium potitus est; R III, 35.
3. Dativ: contingo: contingere idem terrae necesse est, ut ..; N II, 116.
do: nos aquarum inductionibus terris fecunditatem damus; N II, 152.
inhaereo: stirpes .. terrae inhaerent; N II, 83.
noceo, prosum: hi .. ignes ... non modo nihil nocent terris rebusque terrestribus, sed ita prosunt, ut ..; N II, 92.
proloquor: »cupido cepit miseram nunc me proloqui caelo atque terrae Medeai miserias«; T III, 63.
reddo: ut, ... quod .. anima aquae, id aqua terrae proportione redderet; Ti 15. redditur .. terrae corpus; L II, 56. f. 1. reddo.
4. Ablativ: vaco: ut illa natura caelestis et terra vacat et umore, sic ..; T I, 65.
5. mit Präpositionen: abdo in: cur (deus) se contra naturam in terram abdiderat || abdiderit, abdidit || ? D II, 51. — sub: »audisne haec, Amphiaraë sub terram abdite?« T II, 60.
absum a: quae (stella) a terra abest plurimum; N II, 52.
accido ad: »utinam ... ne in nemore Pelio securibus caesae accidissent abiegnae || caesa accidisset abiegna || ad terram trabes!« N III, 75. Fa 35.
accipio ex: ut .. res ... invectas acciperet ex terra; R II, 10.
cado in: in terram .. cadentibus corporibus; T I, 36.
conloco in: quod (homines) in terra, hoc est in crassissima regione mundi, conlocati sint; N II, 17.
convenio cum: qua ex coniunctione naturae ... convenire potest ... meus quaesticulus cum caelo, terra? D II, 34.
decido in: seminane deorum decidisse de caelo putamus in terras? N I, 91.
defero ad: quem cum ex alto ignotas ad terras tempestas ... detulisset; R I, 29.
defluo in: unde haec in terram nisi ab superis defluere potuerunt? N II, 79. neque .. verendum est, ... ne quid in terram defluat; Lae 58.
demergo, deprimo in: est .. animus caelestis ex altissimo domicilio depressus et quasi demersus in terram, locum divinae naturae ... contrarium; C 77.
divexo per: »reliquias ... per terram sanie delibutas foede divexarier«; T I, 106.
edo e: ut eae sunt sortes, quas e terra editas accepimus; D I, 34.
effero a: multo etiam integriora ac puriora sunt, ut a terra longissime se ecferant; T I, 41.
emineo ex: cum ex terra nihil emineret, quod contemplationi caeli officere posset; D I, 93.
excido ex: nec lapides ex terra exciderentur; O II, 13.
excutio in: posse ex iis (formis litterarum) in terram excussis annales Ennii ... effici; N II, 93.
exeo supra: si ... nec .. exissent umquam supra terram; N II, 95.
exorior e: ecce alius exoritur e terra; T I, 106.
exsisto de: praeter Arcadas et Atheniensis, qui ... commenti sunt se de terra tamquam hos ex arvis musculos extitisse; R III, 25.
exsto supra: quod os supra terram non extaret; L II, 57.
fero ad: quae (vitis), ... nisi fulta est, fertur ad terram; C 52. — circum: isdem .. spatiis eae stellae, quas vagas dicimus, circum terram feruntur; N II, 103. — in: ut ... terrena et umida (corpora) ... ad paris angulos in terram et in mare ferantur; T I, 40.
fingo ex: nihil .. est in animis, ... quod ex terra natum atque fictum esse videatur; T I, 66. fr IX, 10.
fundo per: »multa .. per terras vates oracla furenti pectore fundebant«; D I, 18.
genero e: quae generantur e terra; C 52.
gigno e: f. ex, I. gigno e terra (10 St.) B. I, S. 893, a. — in: f. in, B, I. gigno in terra (4 St.) B. II, S. 260, a.
habito in: vides habitari in terra raris et angustis in locis; R VI, 20. — sub: qui sub terra semper habitavissent bonis et inlustribus domiciliis; N II, 95.
iaceo ad: ibi quercorum rami ad terram iacent; fr XII.
insero in: quod ... calorem insitum in terris contineat || continet || artius; N II, 25.
insido ex: quae ex igni, anima, aqua, terra turbulenta ... insederint; Ti 45.
invenio in: animorum nulla in terris origo inveniri potest; T I, 66. fr IX, 10.
lateo supra: nec .. supra terram, sed etiam in intumis eius tenebris plurimarum rerum latet utilitas; N II, 162.
maneo in: ut id, quod esset e terra, nisi in terra maneret; R III, 40.
mitto in: luna ... eam lucem, quam a sole accepit, mittit in terras; N II, 103. ut id, quod agri efferant sui, quaecumque velint in terras, portare possint ac mittere; R II, 9.
moror in: quid moror in terris? R VI, 15.
nascor ex: f. fingo ex. — in: quoniam (homines) nascuntur in terra, nascantur in aqua; N I, 103.
orior ex: f. ex, I. orior e terra (7 St.) B. I, S. 896, a.

pertineo ad: quae potest .. contagio ex infinito paene intervallo pertinere ad lunam vel potius ad terram? D II, 92. — per: deus pertinens ... per terras Ceres, per maria Neptunus; N II, 71.
pono inter: ita contigit, ut inter ignem atque terram aquam deus animamque poneret; Ti 15.
porto in: s. mitto in; R II, 9.
recido in: qui Dives, ut apud Graecos Πλούτων, quia et recidunt omnia in terras et oriuntur e terris; N II, 66.
refero ad: haec ego admirans referebam tamen oculos ad terram identidem; R VI, 19.
sero, spargo in: quod (genus humanum) sparsum in terras atque satum divino auctum sit animorum munere; L I, 24. alios in terram, alios in lunam, alios in reliquas mundi partes ... spargens quasi serebat; Ti 46.
sum ex: sunt .. ex terra homines non ut incolae atque habitatores, sed quasi spectatores ..; N II, 140. s. maneo in. elliptisch. — in: dum erimus in terris; T I, 75. cum .. aliorum animantium ortus in terra sit, aliorum in aqua, in aëre aliorum; N II, 42. nihil est mundo melius in rerum natura. ne in terris quidem urbe nostra; N III, 21. quid est .. non dicam in homine, sed in omni caelo atque terra ratione divinius? L I, 22. qui in hac terra fuerunt; Lae 13. — supra: cum (mare) supra terram sit, medium tamen terrae locum expetens conglobatur; N II, 116.
sumo a: apparet, quod aliud a terra sumpsimus, aliud ab umore; N II, 18.
tollo a: quae sunt humiliora neque se tollere a terra altius possunt; T V, 37.
traho e: stirpes ... e terra sucum trahunt; N II, 120.
transcendo ex: ex his ipsis cultis notisque terris ... nomen .. Caucasum ... transcendere potuit? R VI, 22.
versor circum, in: ea circum terras infra lunam ... in terrisque versantur; N II, 56.
volvo circum: e quibus (igneis formis) sol ... circum eam ipsam (terram) volvitur; N II, 102.
voluto circum: eorum animi, qui se corporis voluptatibus dediderunt, ... corporibus elapsi circum terram ipsam volutantur; R VI, 29.
elliptisch: frugalitas, ut opinor, a fruge, qua nihil melius ‖ est ‖ e terra; T III, 18.
III. **nach Adjectiven und Adverbien:** 1. **Genetiv:** expers: solidum .. nihil, quod terrae sit expers; Ti 13.
2. **Dativ:** horribilis: tum (est fulgor) rutilus horribilisque terris, quem Martium dicitis; R VI, 17.
proximus: qui (aër) est terrae proximus; T I, 42. infima est quinque errantium terraeque proxima stella Veneris; N II, 53.
3. **mit Präpositionen:** citimus a: quae (stella) ultima a caelo, citima *a* terris luce lucebat aliena; R VI, 16.
procul a: sive (haec duo genera) dissipantur, procul a terris id evenit; T I, 42.
prope a: quinque .. stellae eundem orbem tenentes, aliae propius a terris, aliae remotius; N I, 87. infra .. hanc (stellam) propius a terra Iovis stella fertur; N II, 52.
remote a: s. prope a; N I, 87.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** anhelitus: placet .. Stoicis eos anhelitus terrae, qui frigidi sint, cum fluere coeperint, ventos esse; D II, 44. credo etiam anhelitus quosdam fuisse terrarum, quibus inflatae mentes oracla funderent; D I, 115. unde anhelitus ille terrae fieret, quo Pythia mente incitata oracla ‖ oracula ‖ ederet; D II, 117.
aspiratio: quae omnia fiunt ... ex disparili adspiratione terrarum; D I, 79.
cavernae: quod magna vis terrae cavernis contineatur ‖ continetur ‖ caloris; N II, 25. nos e terrae cavernis ferrum eligimus; N II, 151. quam (vim di immortales) .. terrae cavernis includunt; D I, 79.
circumscriptio: s. II, 1. contueor. — continuatio: s. I, 1. distant. — cultor: s. II, 1. effero.
cultus: terrae cultum segniorem suspicor fore; L II, 45.
deflagratio: qui negant se recusare, quo minus ipsis mortuis terrarum omnium deflagratio consequatur; F III, 64. deflagrationem futuram aliquando caeli atque terrarum; D I, 111.
eluviones: propter eluviones exustionesque terrarum, quas accidere tempore certo necesse est; R VI, 23.
exhalationes: quod et umidum et caliginosum (caelum) est propter exhalationes terrae; T I, 43.
exspirationes: eiusdem .. (terrae) exspirationibus et aër alitur et aether; N II, 83.
exustiones: s. eluviones.
fauces: aliquo tempore patefactis terrae faucibus; N II, 95.
fecunditas: quae (commoda) percipiuntur caeli temperatione, fecunditate terrarum; N II, 13.
fetus: quae frugibus atque bacis terrae fetu profunduntur; L I, 25.
forma: s. II, 1. contueor.
fremitus: quae (causa) terreret animos ... terrae motibus et saepe fremitibus, ... tum labibus aut repentinis terrarum hiatibus; N II, 14. cum terrae saepe fremitus, saepe mugitus, saepe motus multa nostrae rei publicae ... gravia et vera praedixerint; D I, 35. ita te nec terrae fremitus nec caeli discessus (terrebit); D II, 60.
fructus: necesse fuit esse aliquid ... tamquam in arborum bacis terraeque fructibus maturitate tempestiva quasi vietum; C 5.
fruges: ut ... natura ... nec fruges terrae bacasve arborum ... dedisset, nisi ..; D I, 116.
genera: non videmus, quam sint varia terrarum genera? D I, 79.
globus: cum videmus ... globum terrae eminentem e mari; T I, 68.
hiatus: s. fremitus; N II, 14.
imber: cum ... terrae interdum, quondam etiam lactis imber defluxit; D I, 98.
imperator: nolo .. eundem populum imperatorem et portitorem esse terrarum; R IV, 7.
intellegentia: istam .. intellegentiam aut maris aut terrae ... ne suspicione quidem possum attingere; N III, 64.
interiectus, interpositus: (luna) incidens in umbram terrae ... interpositu interiectuque terrae repente deficit; N II, 103.
locus: s. II, 5. sum supra.
magnitudo: tantam vim et magnitudinem maris atque terrarum si tuum ... domicilium putes; N II, 17. stellarum .. globi terrae magnitudinem facile vincebant; R VI, 16.
motus: eo tempore ipso ... tantos terrae motus ... factos esse, ut ..; D I, 78. cum ... Apulia .. maximis terrae motibus conquassata esset; D I, 97. cum terrae motus factus esset; D I, 101. quod terrae motus instaret; D I, 112. quod (Pherecydes) ... terrae motus dixit instare; D I, 112. qui (Pherecydes) cum aquam ex puteo vidisset haustam, terrae motum dixit futurum; D II, 31. ut ea, quae stant, si moveri ‖ mov. si ‖ videantur, terrae motum significare ‖ significari ‖ dicas; D II, 120. si (tecta) aut vi tempestatis aut terrae motu ... occidissent; O II, 13. s. fremitus; D I, 35.
mugitus: s. fremitus; D I, 35.

natura: quamquam me ... ipsius terrae vis ac natura delectat; C 51.

orbis: quam (insulam) nos orbem terrae vocamus; N II, 165. eodem .. (scelere impulsus), quo tu orbem terrae (habes infestum); R III, 24. cuius (populi) imperio iam orbis terrae tenetur; R III, 24. orbi terrarum comprehensos *; R V, 10. illud patrocinium orbis terrae verius quam imperium poterat nominari; O II, 27. exilium ... non iis (terribile est), qui omnem orbem terrarum unam urbem esse ducunt; P 18.

pars: esse e regione nobis in contraria parte terrae, qui ..; A II, 123. quae (luna) est ... maior quam dimidia pars terrae; N II, 103. omnibus eius (terrae) partibus in medium vergentibus; N II, 116. qui (homines) ubique sunt quacumque in ora ac parte terrarum; N II, 164. nos in exigua eius (terrae) parte adfixi; R I, 26. f. I, 1. distant. est; R I, 26.

particulae: particulas ignis et terrae et aquae et animae a mundo ... mutuabantur; Ti 47.

portitor: f. imperator.

punctum: quo (imperio nostro) quasi punctum eius (terrae) attingimus; R VI, 16.

regiones: terrae maxumas regiones inhabitabilis ... videmus; N I, 24. f. II, 1. contueor.

situs: plus terrarum situs quam lunae tactus ad nascendum valere; D II, 97. f. II, 1. contueor.

sucus: quae (uva) et suco terrae et calore solis augescens; C 53.

tumulus: super terrae tumulum noluit quicquam statui nisi columellam ... aut ..; L II, 66.

vapores: terrae, maris, aquarum vaporibus (stellae) aluntur iis; N II, 118.

vis: potest .. vis illa terrae, quae mentem Pythiae divino adflatu concitabat, evanuisse vetustate; D I, 38. terrae vis Pythiam Delphis incitabat, naturae Sibyllam; D I, 79. f. natura.

umbilicus: »o sancte ‖ sancte ‖ Apollo, qui umbilicum certum terrarum obsides«; D II, 115.

umbra: ipsa .. umbra terrae soli officiens noctem efficit; N II, 49. quando illa (luna) e regione solis facta incurrat in umbram terrae; D II, 17. ex quo ... incideret luna tum in eam metam, quae esset umbra terrae, cum sol e regione *; R I, 22. f. interiectus.

2. **mit Präpositionen:** adflatus e: quid tam divinum .. quam adflatus e terra mentem ita movens, ut ..? D II, 117.

ambitus supra: deus ipse solem quasi lumen accendit ad secundum supra terram ambitum; Ti 31.

ratio cum: f. I, 1. accipit.

vestigia e: »omnia .. e latis rerum vestigia terris (tenemus)«; F V, 49.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** contineri: ea, quorum stirpes terra continentur; N II, 28.

edi: quod vivit, sive animal, sive terra editum; N II, 24.

obtegi: quem ad modum os resectum ‖ reiectum, al. ‖ terra obtegatur; L II, 55.

opprimi: si .. homo ille Tages fuit, quonam modo potuit terra oppressus vivere? D II, 51.

tegi: non nullas (bestias) abditas terraque tectas; T V, 38.

zum Satz: terrane tibi hoc nebuloso et caliginoso caelo aut sata aut concreta videtur tanta vis memoriae? T I, 60. »haec fore ... ipse deum genitor caelo terrisque canebat«; D I, 19. »prostratum terra ‖ terrae ‖, graviter saucium (me) ... contueri ... mirificum facinus«; D I, 44. neque .. quisquam potest hostis advolare terra, quin ..; R II, 6. Athenis iam *ab* illo *primo* rege Cecrope, ut aiunt, permansit hoc ius ‖ corpus ‖ terra humandi; L II, 63. f. **mare**, V, 1. zum Satz (5 St.) B. II, S. 525, b.

2. **Präpositionen:** a: quae a terra stirpibus continentur; N II, 83. quae (res) a terra stirpibus continerentur; N II, 127.

in: prudentiam ... procurantem caelestia maxime, deinde in terris ea, quae pertineant ad homines; A I, 29. haec .. pulchritudo etiam in terris „patritam“ illam „et avitam“, ut ait Theophrastus, philosophiam ... excitavit; T I, 45. qui terras incolant eas, in quibus aër sit purus ac tenuis; N II, 42. cum (testudines, crocodili) in terra partum ediderint; N II, 129. quod .. in terris fiat; R VI, 13. quam (stellam) in terris Saturniam nominant; R VI, 17. quod (mare) Atlanticum, quod magnum, quem Oceanum appellatis in terris; R VI, 21. ne in continentibus quidem terris vestrum nomen dilatari potest; fr V, 87.

praeter: neque praeter terram rem ullam in mundo moveri; A II, 123.

sub: sub terra censebant reliquam vitam agi mortuorum; T I, 36. is (Mercurius) qui sub terris habetur idem Trophonius; N III, 56.

supra: f. II, 1. ambio.

terrenus, aus Erde, erdig, irdisch, auf der Erde, auf dem Lande befindlich: A. bestiae: bestiarum .. terrenae sunt aliae, partim aquatiles; N I, 103. vescimur bestiis et terrenis et aquatilibus et volantibus; N II, 151.

commoda: terrenorum .. commodorum omnis est in homine dominatus; N II, 152.

contagio: decoloratio quaedam ex aliqua contagione terrena maxume potest sanguini similis esse; D II, 58. ut ... terrena et umida (corpora) suopte nutu et suo pondere ad paris angulos in terram et in mare ferantur; T I, 40. (foramina illa) terrenis concretisque corporibus sunt intersaepta quodam modo; T I, 47.

genus: quia corpora nostra terreno principiorum genere confecta ardore animi concalescunt; T I, 42.

natura: ex hacne tibi terrena mortalique natura et caduca concreta ea (vis) videtur? T I, 62. quod primum in terrena natura perspici potest; N II, 25. terrena .. vis omnis atque natura Diti patri dedicata est; N II, 66. ut (natura) vel terrena sit vel ignea vel animalis vel umida; N III, 34.

nuptiae: nisi forte maritumae nuptiae terrenis anteponuntur; N III, 45.

perturbationes: de perturbationibus caelestibus et maritimis et terrenis non possumus dicere ..; N III, 16.

soliditas: terrenam ipsam viscerum soliditatem ... unde habeamus; N II, 18.

vis: f. natura; N II, 66.

umores: quae (sidera) ... marinis terrenisque umoribus longo intervallo extenuatis alantur; N II, 43.

B. divido: terrenum omne dividitur; N III, 31.

terreo, schrecken, erschrecken: alqm: hoc, quaeso, cave, ne te terreat; A II, 63. num te illa terrent, triceps apud inferos Cerberus, Cocyti fremitus, travectio Acherontis? T I, 10. quos nulli metus terrent; T V, 16. se neque fortunae impetu nec multitudinis opinione nec dolore nec paupertate terreri; T V, 30. ut nulla re umquam terreamur; T V, 53. aut illos mortis timor terret aut hos religionis; N I, 86. an vero illa nos terrent, si quando aliqua portentosa ... nata dicuntur? D II, 60. ita te nec terrae fremitus nec caeli discessus nec lapideus aut sanguineus imber nec traiecto stellae nec faces visae terrebunt; D II, 60. nec .. tam metu poenaque terrentur ... quam verecundia; R V, 6.

animos: quae (causa) terreret animos fulminibus, tempestatibus, nimbis, nivibus, grandinibus, vastitate, pestilentia; N II, 14.
hominem: eum tu hominem terreto ... istis mortis aut exilii minis; P 17.
navigantes: maris subita tempestas quam ante provisa terret navigantes vehementius; T III, 52.

terrester, auf der Erde, auf dem Lande befindlich: A. cibus: aliorum (animalium) ea est humilitas, ut cibum terrestrem rostris facile contingant; N II, 122.
genus: animantium genera .., quorum unum divinum atque caeleste, alterum pinnigerum et aërium, tertium *aquatile*, terrestre quartum; Ti 35.
res: tertius est locus, qui ducitur ex admiratione rerum caelestium atque terrestrium; N II, 75. quanta sit admirabilitas caelestium rerum atque terrestrium; N II, 90. hi .. ignes ... non modo nihil nocent terris rebusque terrestribus, sed ita prosunt, ut ..; N II, 92. ut a caelestibus rebus ad terrestres veniamus; N II, 120.
strages: »nisi quas terrestris pontus strages conciet«; N II, 89.
B. insum in: sumet alius nisi in terrestri, nisi in eo, qui natus sit, (rationem inesse non posse); N I, 98.

terribilis, schrecklich, furchtbar: draco: »vidimus inmani specie tortuque draconem terribilem«; D II, 63.
exsilium: s. mors.
forma: »variae nocturno tempore visae terribiles formae«; D I, 18.
fulmen: »terribili perculsus ‖ percussus ‖ fulmine civis«; D I, 18.
mors: mors ‖ mors est ‖ terribilis iis, quorum cum vita omnia extinguuntur, non iis, quorum laus emori non potest, exilium autem illis, quibus ..; P 18.
oratio: »neque tam terribilis ulla fando oratio est«; T IV, 63.
res: obiecta terribili re extrinsecus; A II, 48.

terrigena, Erdgeborene: ut (aegrotus) sumat »terrigenam, herbigradam, domiportam, sanguine cassam«; D II, 133.

terripavium, terripudium, günstiges Vorzeichen: quia, cum (pulli) pascuntur, necesse est aliquid ex ore cadere et terram pavire (terripavium primo, post terripudium dictum est; hoc quidem iam tripudium dicitur); D II, 72.

terror, Schrecken, Schrecknis: I. impendet: omnibus .., quorum mens abhorret a ratione, semper aliqui talis terror impendet; T IV, 35. satisne videtur declarasse Dionysius nihil esse ei beatum, cui semper aliqui terror impendeat? T V, 62.
invehit: »nec mihi Iunonis terror inplacabilis nec tantum invexit tristis Eurystheus mali, quantum ..;« T II, 20.
II, 1. adfero: cuius (Aiacis) ... ingressio laetitiam attulit sociis, terrorem autem hostibus; T IV, 49. eum .. terrorem, quem tibi rei novitas attulerit, naturae ratione depellito; D II, 60.
adiungo: adiuncto terrore etiam militari; L III, 25.
consequor: ex quo fit, ut ... terrorem pallor et tremor et dentium crepitus consequatur; T IV, 19.
definio: * terrorem metum concutientem (definiunt); T IV, 19.
depello: duobus huius urbis terroribus depulsis; R I, 71. s. adfero; D II, 60.
detraho: terroribus cupiditatibusque detractis; F I, 43.
incutio: quibus .. temporibus ... (di) rursus .. emersi terrorem incutiant rationis expertibus; Ti 37.
inicio: quin etiam „ferae“, inquit Pacuvius, ... iniecto terrore mortis „horrescunt“; F V, 31.
subicio: sub metum .. subiecta sunt pigritia, pudor, terror, timor, pavor, exanimatio, conturbatio, formido; T IV, 16.
tollo: quae (philosophia) ... terrorem mortis sustulisti; T V, 5.
2. libero: liberatos .. se ... dicunt ... terrore sempiterno et diurno ac nocturno metu. quo terrore? quo metu? T I, 48. * impetu liberavissent, nec C. ‖ G. ‖ Duelius, A. Atilius, L. Metellus terrore Karthaginis; R I, 1.
solvo, vindico: his terroribus ab Epicuro soluti et in libertatem vindicati; N I, 56.
3. deicio de: videsne .., quantum breviter admonitus de doloris terrore deieceris? T II, 14.
vindico a: sapientiam .. esse solam, quae nos ... a formidinum terrore vindicet; F I, 46.
III. liber: ἀθαμβίαν appellat, id est animum terrore liberum; F V, 87.
IV, 1. cogi: iuravit hoc terrore coactus Pomponius; O III, 112.
teneri: ut, qui adhuc voluntate nobis oboediunt, terrore teneantur; R III, 41.
2. sine: virtutibus .. omnibus sine ullo animi terrore ad cruciatum profectis; T V, 80.

tertianus, am dritten Tage: vide, quaeso, ... ne tertianas quoque febres et quartanas divinas esse dicendum sit; N III, 24.

tertium, zum dritten Mal: nemo est, quin saepe iactans Venerium iaciat aliquando, non numquam etiam iterum ac tertium; D II, 121.

tertius, dritte: A. bei Substantiven (vgl. alter, A, I. B. I, S. 144, b. ff.): alqs: tertius (Hercules) est ex Idaeis Digitis; N III, 42. quem (Herculem) Iuppiter genuit, sed tertius Iuppiter; N III, 42. tertium (Iovem) Cretensem, Saturni filium; N III, 53. secundi (Διόσκουροι) Iove tertio nati et Leda, Castor et Pollux, tertii dicuntur a non nullis Alco et Melampus et Tmolus, Atrei filii; N III, 53. secundae (Musae) Iove tertio et Mnemosyne procreatae novem, tertiae Piero natae et Antiopa; N III, 54. unus eorum (Solum) Iove natus, nepos Aetheris, alter Hyperione, tertius Volcano, Nili filio; N III, 54. tertius (Volcanus) ex tertio Iove et Iunone; N III, 55. tertius (Mercurius) Iove tertio natus et Maia; N III, 56. tertius (Aesculapius) Arsippi et Arsinoae; N III, 57. tertius (Apollo) Iove tertio natus et Latona; N III, 57. secunda (Diana) notior, quam Iove tertio et Latona natam accepimus, tertiae pater Upis traditur, Glauce mater; N III, 58. tertium (Dionysum) Cabiro patre (natum); N III, 58. tertia (Venus) Iove nata et Diona; N III, 59. tertia (Minerva) illa, quam a ‖ quam ‖ Iove generatam supra diximus; N III, 59. tertius (Cupido), qui idem est Anteros, Marte et Venere tertia (natus dicitur); N III, 60. admiratus eorum fidem tyrannus petivit, ut se ad amicitiam tertium ascriberent; O III, 45.
admonitio: eandem in somnis admonitionem fuisse tertiam; D I, 55.
aetas: tertiam iam .. aetatem hominum videbat ‖ vivebat ‖; C 31.
amicus: utinam ego .. tertius vobis amicus adscriberer! T V, 63.
annus: tertius est annus xviralis consecutus; R II, 62. quid? cum decemviri Roma sine provocatione fuerunt tertio illo anno? R III, 44. cuius (avi) a morte tertius hic et tricesimus annus est; C 19.

bellum: non numquam (bella) etiam inlata, ut M. Catonis (consilio) bellum tertium Punicum; O I, 79.
bona: tria genera bonorum, maxuma animi, secunda corporis, externa tertia; T V, 85.
caput: tertium (caput est), inter quae visa nihil interait, fieri non posse, ut ..; A II, 83. horum quattuor capitum secundum et tertium omnes concedunt; A II, 83.
causa: tertiam (posuit causam), quae terreret animos fulminibus, tempestatibus; N II, 14. tertiam (reperio causam), quod (senectus) privet fere omnibus ‖ om. f. ‖ voluptatibus; C 15.
consulatus: Torquatum ... cum Latinis tertio consulatu conflixisse apud Veserim propter voluptatem; F I, 23. cuius (T. Manlii) tertio consulatu Latini ad Veserim fusi et fugati; O III, 112.
cupiditates: tertias (cupiditates) ... funditus eiciendas putavit; T V, 93.
dies: quibus Apollo se id daturum ostendit post eius diei diem tertium; T I, 114. »iam tertio me quoque funesto die ... Iovis satelles .. dilaniat«; T II, 24. tertius dies disputationis hoc tertium volumen efficiet; T III, 6. cum .. tertio die sol inluxisset; N II, 96. sibi post tertium diem esse moriendum; D I, 52. quoniam tertium diem iam feriati sumus; R VI, 8.
fetus: tertius (animi fetus positus) in iudicando, quid cuique rei sit consequens, quid repugnans; T V, 68.
finis: ita tres sunt fines expertes honestatis, unus Aristippi vel Epicuri, alter Hieronymi, Carneadi tertius; F II, 35. tertius .. ille finis deterrumus; Lae 59.
genus: qui (Epicurus) .. genus posuit earum cupiditatum ... tertium, quae nec naturales nec necessariae (essent); F I, 45. venio nunc ad tertium genus illud; R III, 45. id .. tibi restat genus vitiosissumae rei publicae tertium; R III, 46. tertium dubitandi genus est, cum ..; O I, 9. tribus generibus propositis, ... uno ..., altero ..., tertio ..., de tertio .. genere deinceps se scripsit dicturum; O III, 7. quod (genus) in divisione Panaeti ‖ Panaetii ‖ tertium est; O III, 9. tertium materiae genus ex duobus (deus) in medium admiscuit; Ti 21. erant .. animantium genera quattuor, quorum ... tertium *aquatile*; Ti 35.
lex: Carbonis est tertia (lex) de iubendis legibus ac vetandis; L III, 35.
liber: Aristoteles .. in tertio de philosophia libro multa turbat; N I, 33. de aegritudine lenienda tertius (liber est); D II, 2. in extremo libro tertio de hac parte pollicetur se deinceps esse dicturum; O III, 9. — elliptisch: perlegi tuum paulo ante tertium de natura deorum; D I, 8. ut in extremo tertio scribis; D I, 9.
locus: tertius est locus, qui ducitur ex admiratione rerum caelestium atque terrestrium; N II, 75. tertio loco ... is, qui de bonis ... usu ceperit plurimum possidendo; L II, 48.
medicina: tertia (medicina erit) summam esse stultitiam frustra confici maerore; T III, 77.
modus: tertius (modus est susceptus) ex commoditate rerum, quas percipimus; N III, 16. tribus modis (Posidonius) censet deorum adpulsu homines somniare, ... tertio, quod ipsi di cum dormientibus conloquantur; D I, 64.
motus: tertius quidam motus oritur extra pondus et plagam; Fa 22.
nudius: quae a te nudius tertius dicta sunt; N III, 18.
officia: ut prima (officia) dis inmortalibus, secunda patriae, tertia parentibus ... debeantur; O I, 160.
optatum: ex tribus .. optatis ... hoc erat tertium; O I, 32.
pars: tertia .. philosophiae pars ... sic tractabatur ab utrisque; A I, 30. plurima etiam in illa tertia philosophiae parte mutavit; A I, 40. venio .. iam ad tertiam partem philosophiae; A II, 142. una pars est naturae, disserendi altera, vivendi tertia; F V, 9. cum .. tertia pars bene vivendi praecepta quaereret; F V, 11. illa etiam tertia parte animi, in qua irarum existit ardor, sedata atque restincta, tum eveniet, ... ut illa tertia pars rationis et mentis eluceat; D I, 61. quarum (partium) .. sit ‖ est ‖ ... tertia magnanimitatis; O I, 152. qui e divisione tripertita duas partes absolverit, huic necesse est restare tertiam; O III, 9. rectene .. hanc tertiam partem ad exquirendum officium adiunxerit an secus; O III, 11. (deus) unam principio partem detraxit ex toto, ... deinde tertiam, quae esset secundae sesquialtera, ... quintam inde, quae tertiae tripla; Ti 22.
peccatum: tertium peccatum commune cum quibusdam, quod ..; T III, 47.
persona: duabus iis personis, quas supra dixi, tertia adiungitur; O I, 115.
propositum: tertium est propositum, ut in beneficentia dilectus esset dignitatis; O I, 45.
ratio: una (ratio accepta fuit) de vita et moribus, altera de natura et rebus occultis, tertia de disserendo; A I, 19. sequitur tertia ... disserendi ratio et scientia; T V, 72. tertiam rationem adfertis, quod nulla alia figura domicilium mentis esse possit; N I, 76.
scientia: f. ratio; T V, 72.
sententia: tertiam (sententiam video ferri), ut, quanti quisque se ipse facit ‖ faciat ‖, tanti fiat ab amicis; Lae 56.
significatio: quod (summum bonum) tertia significatione intellegitur; F IV, 15.
tempestas: »tertia te Phthiae tempestas laeta locabit«; D I, 52.
triumphus: frustra se triumphum tertium deportaturum fuisse, nisi ..; O I, 78.
victima: neque ... se .. e continenti genere tertiam victimam rei publicae praebuisset; F II, 61.
vituperatio: sequitur tertia vituperatio senectutis, quod eam carere dicunt voluptatibus; C 39.
volumen: f. dies; T III, 6.

B. allein: I, 1. Subject: esse in natura rerum tria: unum, cum in voluptate sumus, alterum, cum in dolore, tertium hoc; F II, 16. ubi .. malum est, quoniam nihil tertium est? T I, 82. alterum peccatum, quod, cum in natura tria sint, unum gaudere, alterum dolere, tertium nec gaudere nec dolere, hic (Epicurus) primum et tertium putat idem esse; T III, 47. tertium et quartum, quia maiora sunt, puto esse in aliud tempus differenda; N II, 3. potest: f. II. invenio.

2. Prädicat: id .. erat tertium; A I, 21. tertium est, ut caveamus, ut ea ... moderata sint; O I, 141. tertium (est) iis, quibuscum congregemur, uti moderate et scienter; O II, 18. erat .. ex his tribus ... hoc tertium, ut ..; O II, 36. — quid tertium: „male pascere"; O II, 89.

II. nach Verben: cum ... tertium adiunctum sit, si quid ... interpretes ... monuerunt; N III, 5. omnia .. duo ad cohaerendum tertium aliquid anquirunt; Ti 13. differo: f. I, 1. N II, 3. tertium certe nihil inveniri potest; C 66. his verbis tria significari Stoici dicunt ...; tertium, ... rebus iis, quae secundum naturam sint, fruentem vivere; F IV, 15. ab iis secundum sumebat atque etiam tertium; Ti 42.

teruncius, Dreier, Heller: I. adicio: ut ... nihil interest .. teruncium adicere Croesi pecuniae; F IV, 29.

II. accessio: ut (interit) in divitiis Croesi teruncii accessio, ... sic ..; F III, 45.

tesca, Steppen: visam beluam, ... quacumque incederet, omnia arbusta, virgulta, tecta || tesca || pervertere; D I, 49.

tessera, Würfel: iacio: quid .. sors est? idem prope modum, ... quod talos iacere, quod tesseras; D II, 85.
relinquo, al.: nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant et tesseras, id ipsum utrum lubebit, quoniam sine iis beata esse senectus potest; C 58.

testa, Schale: quot genera ... partim ... innantium beluarum, partim ad saxa nativis testis inhaerentium! N II, 100.

testamentarius, Testamentsfälscher: neque .. de sicariis, veneficis, testamentariis ... hoc loco disserendum est; O III, 73.

testamentum, letzter Wille, Testament: I. discrepat: eiusdem (Epicuri) testamentum non solum *a* philosophi gravitate, sed etiam ab ipsius sententia iudico discrepare; F II, 100.
est: qui cum illud (testamentum) falsum esse suspicarentur; O III, 73.
nascuntur: ex hac animorum affectione testamenta commendationesque morientium natae sunt; F III, 65. hinc falsa testamenta nascuntur; O III, 36.
pereunt: ex quo in procinctu testamenta perierunt; N II, 9.
II, 1. adfero: L. Minuci Basili, locupletis hominis, falsum testamentum quidam e Graecia Romam attulerunt. quod quo facilius optinerent ..; O III, 73.
exspecto: si testamenta amicorum *ne* expectas quidem atque ipse supponis; P 43.
facio: quodsi || quidsi || hoc, qui testamentum faciebat, cavere noluisset; L II, 53.
obtineo: s. adfero.
recordor, subicio: qui testamenta subiecta (recordetur); P 46.
suppono: ius esset latrocinari, ... ius testamenta falsa supponere; L I, 43. s. exspecto.
2. inrepo in: ut, si (vir bonus) digitis concrepuerit, possit in locupletium testamenta nomen eius inrepere; O III, 75.
III. diligentia: quid testamentorum diligentia ... (significat), nisi ..? T I, 31.
heres: cavent, ut ... is per aes et libram heredes testamenti solvat; L II, 51. ut per aes et libram heredem testamenti solvant; L II, 53.
quaestiones: repete ... haec cotidiana, ... peculatus, testamentorum etiam lege nova quaestiones; N III, 74.
IV, 1. capere: qui morte testamentove eius tantundem || tantumdem || capiat, quantum omnes heredes; L II, 48.
cavere: id .. testamento cavebit is, qui ..? F II, 102. testamento cavere, ut (dies natalis) ageretur; F II, 103.
commendare: quorum uterque tibi testamento liberos suos commendavit; F III, 9.
relinqui: cum ei (sapienti) testamento sestertium milies relinquatur; O III, 93.
2. in: cuius (Q. Fadii Galli) in testamento scriptum esset se ab eo rogatum, ut ..; F II, 55. si in testamento deducta || deductio || scripta non sit; L II, 50.

testificor, bezeugen, versichern: I. alqs: nos .., ut testificor saepe, de sapiente quaerimus; T IV, 55.
II, 1. indir. Frage: testificaris, quid dixerim aliquando aut scripserim; T V, 33.
2. acc. c. inf.: qui testificetur ne intellegere quidem se posse, ubi sit ..; F II, 7. ut nos intuens quasi testificarere laudari honestatem; F II, 51.

testimonium, Zeugnis, Beweis: I, 1. est: non gravissimum est testimonium multitudinis; F II, 81.
2. sum: orationem illam vanam testimonium esse laudum suarum putant; Lae 98.
II, 1. debeo: privabo potius illum debito testimonio quam id cum mea laude communicem; A II, 3.
dico: s. **dico**, III. testimonium (3 St.) B. I, S. 696, a.
do: quoniam .. tam praeclarum mihi dedisti iudicii tui testimonium; L III, 1.
peto: non pudet .. physicum ... ab animis consuetudine inbutis petere testimonium veritatis? N I, 83.
quaero: quod .. testimonium maius quaerimus? F II, 99.
2. privo: s. 1. debeo.
III. copia: unde ... copia depromi maior gravissimorum exemplorum quasi incorruptorum testimoniorum potest? fr V, 27.
IV. comprobari: haec .. laus Academiae praestantissumi philosophi iudicio et testimonio conprobata est; D I, 7.
confirmari: (sidera) esse ignea duorum sensuum testimonio confirmari Cleanthes putat, tactus et oculorum; N II, 40.
instrui: video te .. testimoniis satis instructum; R I, 59.

testis, Zeuge: I, 1. dicit: non tu verum *te* testem habere, sed eum non sine causa falsum testimonium dicere ostenderis; A II, 81.
possunt, sunt: hoc ego philosophi non esse arbitror, testibus uti, qui aut casu veri aut malitia falsi fictique esse possunt; D II, 27. s. III, 1. vgl. 2. sum; R I, 56.
valent: apud me, ut apud bonum iudicem, argumenta plus quam testes valent; R I, 59.
2. accedo: accedit eodem testis locuples Posidonius; O III, 10.
sum: || ut || testis est nostra civitas; D I, 89. magna auctoritas est multique testes, siquidem omnis multos appellari placet, ita consensisse gentes; R I, 56. testis est Phalaris; O II, 26. testes sunt permulti in utramque partem; O II, 43.
abl. abs.: ille (Epicurus) ... voluptatis nomen ... teste populo exaggerans instat acriter; A fr 20 (S. 23). quod .. adfirmate quasi deo teste promiseris; O III, 104. qui depositum nullo teste ... reddiderit; P 21.
II, 1. adhibeo: quae (causa) nec testes ullos e claris viris nec laudatores poterit adhibere; F II, 67. meminerit deum se adhibere testem, id est, ut ego arbitror, mentem suam; O III, 44.
audio: nos cum te, M. Cato, ... optimum iudicem, religiosissimum testem, audiremus; F IV, 61.
cito: cum datis testibus alii tamen citarentur; F II, 62. quamvis ... citetur .. Salamis clarissimae testis victoriae; O I, 75.
do: s. **do**, III. testes (3 St.) B. I, S. 750, b.
excito: ut .. nos ex annalium monimentis testes excitamus eos, quorum ..; F II, 67.
fingo: s. I, 1. possunt. — habeo: s. I, 1. dicit.
interpono: diis inmortalibus interpositis tum indicibus, *tum* testibus; L II, 16.
omitto: ut ratione utamur omissis testibus; D II, 89.
quaero: quorum (philosophorum) quidem testem

non mediocrem, sed haud scio an gravissimum, Regulum nolite, quaeso, vituperare. quem enim locupletiorem quaerimus quam principem populi Romani? O III, 105.

timeo: qui (homo) nihil timet nisi testem et iudicem; L I, 41.

vitupero: s. quaero.

volo: si vis, Laeli, dabo tibi testes nec nimis antiquos nec ullo modo barbaros. — istos, inquit, volo; R I, 58.

2. utor: quibus (bestiis) vos de summo bono testibus uti soletis; F II, 109. quo potius utar aut auctore aut teste quam te? D I, 17. utor neque perantiquis neque inhumanis ac feris testibus; R I, 58. non desinam te uti teste, ut hoc, quod dico, probem; R I, 61. utitur (Panaetius) in re non dubia testibus non necessariis; O II, 16. s. I, 1. possunt.

3. exigo a: qui in isto periculo non ut a poëta, sed *ut* a teste veritatem exigant; L I, 4.

III, 1. alqd: ut A. Varius ... dicere consessori solebat ...: „aut hoc testium satis est, aut nescio, quid satis sit", sic a me satis datum est testium; F II, 62.

2. oraclum sine: collegit innumerabilia oracula Chrysippus nec ullum sine locuplete auctore atque teste; D I, 37.

IV, 1. confidere: hoc est verum esse, confidere suis testibus! A II, 80.

confirmare: si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat, id est incorruptis atque integris testibus; F I, 71.

moveri: ut in omnibus factis re, non teste moveamur; F II, 52. quoniam testibus meis intellexi, Laeli, te non valde moveri; R I, 61.

2. sine: facile ut excogitet, quo modo occulte, sine teste, sine ullo conscio fallat; F II, 53. satisne .. pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat? F II, 60. quae sine venditatione et sine populo teste fiunt; T II, 64.

testor, bezeugen, beweisen, als Zeugen anrufen: I. acc. c. inf.: testatur saepe Chrysippus tres solas esse sententias ... de finibus bonorum; A II, 138. quibus (vocibus) ille (Epicurus) testatur se ne intellegere quidem ullum bonum, quod sit ..; N I, 111. nunc illa testabor, non me ... agnoscere; D I, 132. — nihil honestum, quod non idem utile sit, saepe (Panaetius) testatur; O III, 34.

II. alqd: s. I. D I, 132.

antiquitatem: quis est .., quem non moveat clarissumis monumentis testata consignataque antiquitas? D I, 87.

cives: Lucretia ... testata civis se ipsa interemit; F II, 66.

vim: (venae, arteriae) vim quandam incredibilem artificiosi operis divinique testantur; N II, 138.

testudo, Schildkröte, Schildkrötenschale: I. discedunt, al.: testudines .. et crocodilos dicunt, cum in terra partum ediderint, obruere ova, deinde discedere; N II, 129.

nituntur, al.: veluti crocodili fluviatilesque testudines quaedamque serpentes ortae extra aquam, simul ac primum niti possunt, aquam persequuntur; N II, 124.

ohne Verb: ille (Amphio) uno verbo: „testudo"; D II, 133.

II. resonari: in fidibus testudine resonatur aut cornu; N II, 144.

tetrarchia, Tetrarchie, Fürstentum: I. do, eripio: is (Caesar) cum ei (Deiotaro) Trocmorum ‖ Trogmorum, al. ‖ tetrarchiam eripuisset et adseculae suo Pergameno nescio cui dedisset; D II, 79.

II. multari: posteaquam (Deiotarus rex) a Caesare tetrarchia et regno pecuniaque multatus est; D I, 27.

texo, weben, zusammenfügen, bauen: classem: »iam .. mari magno classis cita texitur«; D I, 67.

plagas: quas plagas ipsi contra se Stoici texuerunt; A II, 147.

rete: ut in araneolis aliae quasi rete texunt, ... aliae ..; N II, 123.

tegumenta: tegumenta (dico) corporum vel texta vel suta; N II, 150.

textilis, gewebt, n. Gewebe: A. pestis: »ipse inligatus peste interimor ‖ interemor ‖ textili;« T II, 20.

stragulum: conlocari iussit hominem in aureo lecto strato pulcherrimo textili stragulo; T V, 61.

B, I. dico: textile ne operosius (dicato) quam mulieris opus menstruum; L II, 45.

II. in: color .. albus praecipue decorus deo est quom in cetero ‖ ceteris ‖, tum maxime in textili; L II, 45.

theatrum, Theater, Schauplatz, Zuschauer: I. efficit: num ... aut theatrum, gymnasia, porticus ... aut arx ... rem publicam efficiebat? R III, 44.

est: quem ad modum, theatrum cum commune sit, recte tamen dici potest eius esse eum locum, quem quisque occuparit, sic ..; F III, 67. nullum theatrum virtuti conscientia maius est; T II, 64.

abl. abs.: id .. (senatus consultum) frequentissimo theatro incredibili clamore ... (esse) comprobatum; D I, 59.

II, 1. probo, reprehendo: theatra, porticus, nova templa verecundius reprehendo propter Pompeium, sed doctissimi non probant; O II, 60.

2. infero: qui (modi) totis theatris maestitiam inferant; T I, 106.

probo: numquam comoediae, nisi consuetudo vitae pateretur, probare sua theatris flagitia potuissent; R IV, 11.

3. exeo e: ut ... animo aequo e vita, cum ea non placeat, tamquam e theatro exeamus; F I, 49. exeamus e theatro, veniamus in forum; N III, 74.

venio in: cum Athenis ludis quidam in theatrum grandis natu venisset; C 63.

consessus: frequens .. consessus theatri ... movetur audiens tam grande carmen; T I, 37.

III. in: qui clamores vulgi atque imperitorum excitantur in theatris! F V, 63. in theatro et in curia res capitalis et reliquas omnis iudicabant iidem; R III, 48.

theogonia, Ursprung der Götter: cum .. (Zeno) Hesiodi theogoniam [id est originem deorum] interpretatur; N I, 36.

theologus, Verfasser einer Götterlehre: I. nomino: Ioves tres numerant ii, qui theologi nominantur; N III, 53.

II. a: Soles ipsi quam multi a theologis proferuntur! N III, 54.

thesaurus (thens.), Schatz, Vorrat, Schatzkammer: I. debet: ut thensaurus ex ovo intellegi debeat; D II, 142.

II, 1. defodio: respondit coniector thensaurum ‖ thes. ‖ defossum esse sub lecto; D II, 134.

intellego: s. I.

invenio: qui thesaurum inventum iri ... dicunt, quid sequuntur ‖ secuntur ‖? D II, 18. cur .. hic nescio qui thensaurum solus invenit? D II, 134.

iungo: thensaurus .. et hereditas ... qua cum somniis naturali cognatione iunguntur? D II, 142.
obruo: nec .. quemquam senem audivi oblitum, quo loco thesaurum obruisset; C 21.
quaero: potius quam aperte thensaurum quaerere iuberetur? D II, 134.
reperio: quam multi inopes digni praesidio deorum nullo somnio ad thensaurum reperiendum admonentur! D II, 134.
2. depromo e: e quibus locis quasi thesauris argumenta depromerentur; F IV, 10.
suppedito e: suppeditabit nobis Atticus noster e thesauris suis quos et quantos viros! F II, 67.
III. inventio: quid habere mundus potest cum thesauri inventione coniunctum? D II, 33.
similitudo: tam est obscure admonitus, ut ex ovo nasceretur ‖ nosceretur ‖ thensauri similitudo; D II, 134.

tibia, Pfeife, Flöte: I. canunt, nascuntur: si ex oliva modulate canentes tibiae nascerentur; N II, 22.
discrepant: ut in fidibus aut tibiis, quamvis paulum discrepent, tamen id a sciente animadverti solet, sic ..; O I, 145.
II, 1. facio: ut fides .. et tibias eorum causa factas dicendum est, qui illis uti possent, sic ..; N II, 157. ipsas .. tardiores fecerat tibias; L I, 11.
pono: ponendae sunt fides et tibiae; fr V, 91.
2. utor: nec .., qui fidibus aut tibiis uti volunt, ab haruspicibus accipiunt earum tractationem, sed a musicis; D II, 9. s. 1. facio; N II, 157.
III. cantus: et in vocis et in tibiarum nervorumque cantibus; N II, 146. cum vinolenti adulescentes tibiarum etiam cantu ... instincti mulieris pudicae fores frangerent; fr X, 8.
soni: ad nervorum eliciendos sonos ac tibiarum apta manus est admotione digitorum; N II, 150.
tractatio: s. II, 2.
IV, 1. Ablativ: cavea cantu † voce ‖ ad cantum voce, in cavea cantu fiant, al. ‖ ac fidibus et tibiis; L II, 38.
2. ad: s. **ad**, IV, 3. tibiam (3 St.) B. I, S. 59, b.
in: ut .. in fidibus aut tibiis ... concentus .. est tenendus, sic ..; R II, 69. »loedis publicis ... popularem laetitiam in ‖ [in] ‖ cantu et fidibus et tibiis moderanto;« L II, 22. s. I. discrepant.

tibicen, Flötenbläser: I. inflat: simul inflavit tibicen, a perito carmen agnoscitur; A II, 86.
moderantur: an tibicines iique, qui fidibus utuntur, suo, non multitudinis arbitrio cantus numerosque moderantur? T V, 104.
II. sumo: s. IV, 1. delectari.
III. inflatus: qui primo inflatu tibicinis Antiopam esse aiunt aut Andromacham; A II, 20.
IV, 1. delectari: delectabatur (C. Duellius) cereo ‖ crebro ‖ funali et tibicine, quae sibi nullo exemplo privatus sumpserat; C 44.
extenuari: extenuato .. sumptu tribus riciniis ... et decem tibicinibus ‖ [tribus ... tib.] ‖; L II, 59.
2. ad: solitos esse in epulis canere convivas ad tibicinem de clarorum hominum virtutibus; T I, 3. eas .. (laudes) etiam cantus ad tibicinem prosequatur, cui nomen neniae; L II, 62.

tibicina, Flötenspielerin: admonuisse tibicinam, ut spondeum caneret, Pythagoras dicitur. quod cum illa fecisset ..; fr X, 3.

tibicinium, Flötenspiel: num dubitares, quin inesset in oliva tibicinii quaedam scientia? N II, 22.

tignarius, Zimmermann: quae (centuria) ad summum usum urbis fabris tignariis est data; R II, 39.

timefactus, eingeschüchtert: quamvis .. sint demersae leges alicuius opibus, quamvis timefacta libertas, emergunt tamen haec; O II, 24.

timeo, fürchten, in Furcht sein, sich fürchten: I. 1. discrepo a: discrepat .. a timendo confidere; T III, 14.
2, a. unpersönlich: timere, .. maerere ... peccatum est etiam sine effectu; F III, 32. cupere timere, angi laetari ... in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. proinde ‖ perinde ‖ quasi ... sperare sit prudentius quam timere; T I, 86. ut cavere ‖ confidere, providere ‖ decet, timere non decet, sic gaudere decet, laetari non decet; T IV, 66. omnium .. rerum nec aptius est quicquam ... quam diligi nec alienius quam timeri; O II, 23.
b. alqs: numquam timebis; F IV, 69. talis .. nec maerens nec timens ... esse quisquam potest; T IV, 61. haec in bello plura et maiora videntur timentibus; D II, 58. timentibus ceteris propter ignorationem locorum; R I, 29. nullum .. emolumentum esse ... tantum, semper ut timeas; R III, 26.
sapiens: (sapientem) numquam timere, numquam dolere; A II, 135.
II, 1. indir. Frage: »sic exspectabat populus atque ore timebat, rebus utri ‖ timebat rebus, utri ‖ magni victoria sit data regni«; D I, 108.
2. ne: id ipsum ne non diuturnum sit futurum, times; P 18. s. **ne**, I, 1, a. timeo (11 St.) B. II, S. 652, b.
3. sibi: cum in illo ipso acerbissimo ... spectaculo sibi timerent; T III, 66.
rebus: quom (Clisthenes) rebus timeret suis; L II, 41.
III. alqm: cum alius alium timet, et homo hominem et ordo ordinem; R III, 23. num iratum timemus Iovem? O III, 102.
alqd: Philo ... in id ipsum se induit, quod timebat; A II, 18. ratio habet ... altum quiddam et excelsum, nihil timens, nemini cedens; F II, 46. nec .. (de improbo quaerimus) omnia timente; F II, 54. quae est anus tam delira, quae timeat ista, quae vos videlicet, si physica non didicissetis, timeretis, „Acherunsia templa alta Orci, pallida Leti, obnubila tenebris loca“? non pudet philosophum in eo gloriari, quod haec non timeat? T I, 48. potest ea timens esse quisquam beatus? quid, qui non modo ea futura timet, verum etiam fert sustinetque praesentia? T V, 15. 16. nec quemquam vidi, qui magis ea, quae timenda esse negaret, timeret, mortem dico et deos; N I, 86. qui (homo) nihil timet nisi testem et iudicem; L I, 41. ego .. nec tam valde id timendum nec plane contemnendum puto; L II, 39. quid .. timeam, si ..? C 67.
caecitatem: quid, si idem ... paupertatem, ignominiam, infamiam timet, si debilitatem, caecitatem, si denique ... servitutem? T V, 15.
casum: casum .. proelii nemo nostrum erat quin timeret, sed ... non aperte; D II, 114.
coronam: si coronam times; F II, 74.
debilitatem: s. caecitatem.
deum: quis .. non timeat omnia providentem et cogitantem et animadvertentem ... curiosum et plenum negotii deum? N I, 54. s. alqd; N II, 86.
dolorem: s. **dolor**, II, 1. timeo (5 St.) B. I, S. 761, a.

dominum: quem (dominum) dies et noctes timeremus; N I, 54. omnes, qui aliquid scire videntur, tamquam domini timentur; P 40.
egestatem, exsilium: nemo .. iustus esse potest, qui mortem, qui dolorem qui exilium, qui egestatem timet; O II, 38.
hominem: ſ. alqm; R III, 23.
ignominiam: ſ. **ignominia,** II. timeo (3 St.) B. II, S. 215, a.
infamiam: videntur labores et molestias, tum offensionum et repulsarum quasi quandam ignominiam timere et infamiam; O I, 71. ſ. caecitatem.
interitum: nisi (parvi) statum suum diligerent, interitum timerent; F III, 16.
invidiam: cum Cleombrotus invidiam timens temere cum Epaminonda conflixisset; O I, 84.
iudicem: ſ. alqd; L I, 41.
labores: ſ. infamiam.
lectorem: ego .. quem timeam lectorem? F I, 8.
leges: quae (diligentia) summa esset in eis, qui leges, qui magistratus, qui paupertatem, qui ignominiam, qui mortem, qui dolorem timerent; T IV, 46.
loca: ſ. alqd; T I, 48. — magistratus: ſ. leges.
malum: ne quod (animus) aut sempiternum aut diuturnum timeret malum; F I, 68.
molestias: ſ. infamiam. — mortem: ſ. **mors,** II, 1. timeo (12 St.) B. II, S. 585, a. — ordinem: ſ. alqm; R III, 23.
paupertatem: ſ. caecitatem. leges.
religiones: vidimus eos, ... quidquid agerent, modo timentis, vicissim contemnentis religiones; L II, 43.
res: me .. biduo duarum rerum, quas maxime timebam, spero liberatum metu; T II, 67. quarum .. rerum praesentia sumus in aegritudine, easdem inpendentes et venientes timemus; T III, 14.
templa: ſ. alqd; T I, 48.
testem: ſ. alqd; L I, 41.

timide, furchtſam, ſchüchtern: evello: timide fortasse signifer (signum) evellebat, quod fidenter infixerat; D II, 67.
facio: hoc ... est providendum, ne quid abiecte, ne quid timide, ne quid ignave ... faciamus; T II, 55.
ingredior: ita audies, ut Romanum hominem, ut timide ingredientem ad hoc genus disputandi; Fa 4.
inquam: ille (Lucius) timide vel potius verecunde: facio, inquit, equidem; F V, 6.

timiditas, Furchtſamkeit: I. cadit: in quem .. metus (cadit), in eundem formido, timiditas, pavor, ignavia; T V, 52.
est: omnis animi debilitati ... timiditas servitus est; P 41.
nascitur: ex rebus .. timiditas, non ex vocabulis nascitur; F IV, 53.
parit: nec timiditatem ignaviamque vituperari nec fortitudinem patientiamque laudari suo nomine, sed illas reici, quia dolorem pariant; F I, 49.
II, 1. fugio: stultitiam .. et timiditatem ... cum dicimus esse fugienda propter eas res, quae ex ipsis eveniant; F III, 39.
recipio: quae qui recipit, recipiat idem necesse est timiditatem et ignaviam; T III, 14.
reicio, vitupero: ſ. I. parit.
2. evenio ex: ſ. 1. fugio.
III. semina: intemperantiae, timiditatis quae semina essent? N III, 71.
IV. abici: esse ... abiectas timiditate et ignavia; R II, 68.
abl. comp.: quid contemptius timiditate ... dici potest? L I, 51.

timidus, furchtſam, verzagt, behutſam: A. alqs: sunt .. quidam Epicurei timidiores paulo contra vestra convicia; F I, 69. erat (L. Thorius) ... ita non timidus ad mortem, ut ..; F II, 63. quis est ..., cui, mors cum appropinquet, non »refugiat timido sanguen atque exalbescat metu?« F V, 31. quis .. potest, ... in quo timor (sit), non timidus (esse)? T IV, 57. si fuerit is, qui haec habet, iniustus, intemperans, timidus; T V, 45. »nos .. timidi stantes mirabile monstrum vidimus in mediis divom versarier aris«; D II, 64. numquam omnino periculi fuga comittendum est, ut inbelles timidique videamur; O I, 83. ut ait Ennius: »refugiat timido sanguen atque exalbescat metu;« fr V, 65.
animus: quae timido animo, humili, demisso fractoque fiant; O III, 115.
miles: ut .. fit in proelio, ut ignavus miles ac timidus ... fugiat, ... sic ..; T II, 54.
navitae: »navem ut horrisono freto noctem paventes timidi adnectunt navitae«; T II, 23.
sapiens: timidum censemus esse sapientem? T IV, 57.
vectores: cum ei (Diagorae) naviganti vectores adversa tempestate timidi et perterriti dicerent ..; N III, 89.
vir: non oportet timidum ... fingi non bonum illum virum; F II, 53.
B. cognosco: fortem ignavum, audacem timidumque (oculi) cognoscunt; N II, 145.
corrigo: ut ... alia .. ratione ... anxius, alia timidus (sit) corrigendus; T IV, 65.
fero: et timidi et misericordes, quia proclives || proclive, al. || ad eas perturbationes, non quia semper, feruntur || semper feruntur ||; T IV, 28.

timor, Furcht, Befürchtung, Angſt: I. aberrat: imbecillis || imbecillus || .. est pudoris magister timor, qui si quando paululum aberravit, statim spe impunitatis exultat; fr V, 72.
attingit: ex quo nec timor eum nec angor attingat; T V, 17.
cadit: in quem cadit aegritudo, in eundem timor; T III, 14. in quem cadat aegritudo, cadere in eundem timorem et infractionem quidem animi et demissionem; T III, 14.
est: quis .. potest, ... in quo timor (sit), non timidus (esse)? T IV, 57. ſ. aberrat.
exoritur: cum cupiditatis dominatus excessit et alius est dominus exortus ex conscientia peccatorum, timor; P 40.
exsultat: ſ. aberrat.
impendet: ille .. semper inpendebit timor, ne rex ... exsistat iniustus; R II, 50.
inest: in qua (superstitione) inest timor inanis deorum; N I, 117.
occupat: cum ... Atheniensium .. animos summus timor occupavisset; R I, 25.
pervagantur: cupiditates, timores similiter omnium mentes pervagantur; L I, 32.
potest, repellit: timor .. ab his aegritudinem potuit repellere, ratio ab sapienti viro non poterit? T III, 66.
terret: credo, aut illos mortis timor terret aut hos religionis; N I, 86.
torquet: cum ... doloris ... futuri atque impendentis torquet timor; F II, 95.
II, 1. adfero: ea res tibi aut timorem adferet aut alacritatem? D II, 83.
definio: timorem metum mali adpropinquantis (definiunt); T IV, 19.
deicio: quod hominibus perturbatis inanem religionem timoremque deiecerat; R I, 24.
do: quam (verecundiam) natura homini dedit

quasi quendam vituperationis non iustitiae timorem; R V, 6.
effugio: quom animus ... omnem .. mortis dolorisque timorem effugerit; L I, 60.
omitto: ut ... omnem omittat is ‖ omittas, omittat ‖ timorem, sic ..; T II, 67. omitto timorem; R VI, 10.
oppono: cui (duci) quia privato sunt oppositi timores, dantur imperia; R I, 68.
pello: (philosophia) pellit timores; T II, 11.
subicio: sub metum .. subiecta sunt pigritia, pudor, terror, timor, pavor, exanimatio, conturbatio, formido; T IV, 16.
2. libero: ne ille et deum opere magno liberat et me timore; A II, 121.
3. deduco a: hac (eloquendi vi) deducimus perterritos a timore; N II, 148.
III. vacuus: modo (luxuria) sit vacua infinita cupiditate et timore; F II, 30.
IV, 1. cruciatus: quid .. censemus superiorem illum Dionysium quo cruciatu timoris angi solitum? O II, 25.
magnitudo: ille .. Graecus, quid mirum, si magnitudine timoris ... a constantia ... discessit? D II, 114.
significatio: nulla timoris significatio; O III, 47.
2. fortitudo contra: sic e physicis .. fortitudo sumitur contra mortis timorem; F I, 64.
V, 1. adficere: quo timore (iudex) nocentes adficit! P 40.
excruciari: ‖ cum ‖ animi conscientia improbos excruciari, tum etiam poenae timore; F II, 53.
frangi: ut nec tabescat molestiis nec frangatur timore; T IV, 37.
moveri: quasi vero ... mens .. non saepe ... vel timore vel dolore moveatur; T III, 11.
pelli: fit ... ut pellantur animi vehementius saepe etiam cura et timore; D I, 80.
perterreri: me contremuisse timore perterritum; D I, 58.
2. in: beatus .. esse in maximarum rerum timore nemo potest; F II, 86.
ob: dicitur (Romulus) ab Amulio ... ob labefactandi regni timorem ad Tiberim exponi iussus esse; R II, 4.
sine: fortitudo est ... adfectio animi in patiendo ac perferendo summae legi parens sine timore; T IV, 53.

tingo, tränken, färben: alqd: tincta .. absint nisi a bellicis insignibus; L II, 45.
pallia: ut ... cotidiano in forum mille hominum cum palliis conchylio tinctis descenderent; R VI, 2.
tunicam: cui (Herculi) cum Deianira sanguine Centauri tinctam tunicam induisset; T II, 20. cum ei (Herculi) tunicam sanguine Centauri tinctam dedit; N III, 70.
Lücke: aquae tinctum quodam modo et infectum *; A fr 7.

tiro, Rekrut, Neuling: I. militat: [in cuius (Popilii) exercitu Catonis filius tiro militabat]; O I, 36.
II. aetas: aetas tironum plerumque melior; T II, 38.

titillatio, Kitzel: I. est: non est voluptatum tanta quasi titillatio in senibus. credo, sed ne desideratio ‖ desideratur ‖ quidem; C 47.
II. adhibeo: quibus (voluptatibus) quasi titillatio (Epicuri enim hoc verbum est) adhibetur sensibus; N I, 113.
desidero: s. I.

titillo, kitzeln: levitatem: illa (benignitas est) quasi adsentatorum populi multitudinis levitatem voluptate quasi titillantium; O II, 63.
sensum: si ea sola voluptas esset, quae quasi titillaret sensus, ut ita dicam; F I, 39. omnes .. iucundum motum, quo sensus hilaretur ‖ titillaretur ‖, Graece ἡδονήν, Latine voluptatem vocant; F II, 8. ne suspicari quidem se quicquam bonum, nisi sensus quasi titillarentur voluptate; T III, 47.

titulus, Ehrenname: semper beatum esse sapientem. quos si titulus hic delectat insignis et pulcher, Pythagora, Socrate, Platone dignissimus ..; T V, 30.

toga, Toga, Mantel, Friedenskleid: I, 1. praetexo: quod summi puerorum amores saepe una cum praetexta toga ponerentur ‖ deponerentur ‖; Lae 33.
sumo: ego .. a patre ita eram deductus ad Scaevolam sumpta virili toga, ut ..; Lae 1.
2. cedo: »cedant arma togae, concedat laurea laudi;« O I, 77. nobis rem publicam gubernantibus nonne togae arma cesserunt? O I, 77.
II. praestans in: nec .. (Q. Maximus) in armis praestantior quam in toga; C 11.
una cum: s. I, 1. praetexo.
III. in: huic (eloquentiae) ... a maioribus nostris est in toga dignitatis principatus datus; O II, 66.

togatus, im Friedenskleide, römischer Bürger: A. alqs: in quo non minorem utilitatem afferunt, qui togati rei publicae praesunt, quam qui bellum gerunt; O I, 79.
B, I. antefero: cum te togatis omnibus sine dubio anteferret; N I, 58.
II. alqs e: ut me sic audiatis, ... ut unum e togatis patris diligentia non inliberaliter institutum; R I, 36.

tolerabilis, erträglich: alqd: „praeposita“ aut „praecipua“ malo, sit ‖ sic ‖ tolerabilius et mollius; F IV, 72. significat (ea disputatio) tolerabilia esse, quae et tulerint et ferant ceteri; T III, 57. ut in malis opinatis tolerabilia, sic in bonis sedatiora sunt efficienda ea, quae ..; T IV, 65. omnia .. brevia tolerabilia esse debent, etiamsi magna sunt; Lae 104.
dolor: ut, si (dolores) tolerabiles sint, feramus; F I, 49. quem (dolorem), ... cum sapientem semper boni plus habere vultis, tolerabilem (facitis); F II, 57. dolorem .. omnem esse tolerabilem; T II, 42.
genus: horum trium generum quodvis ... non ... optimum *est*, sed ‖ optimumst ‖ tolerabile tamen; R I, 42.
humana: quiddam ... omnia humana non tolerabilia solum, sed etiam levia ducens; F II, 46. quodsi est, ... qui omnia humana ... tolerabilia ducat; T V, 17.
inimicitiae: quae (inimicitiae) .. si tolerabiles erunt, ferendae ‖ ferundae, al. ‖ sunt; Lae 78.
labores: omnes clari et nobilitati labores † contemplo ‖ contendendo ‖ fiunt etiam tolerabiles; T II, 62.
largitio: modica M. Octavi (largitio) .. rei publicae tolerabilis; O II, 72.
peccata: peccata .. partim esse tolerabilia, partim nullo modo; F IV, 56.
paupertas: quidnam dici potest, quam ob rem C. Fabricio tolerabilis ea (paupertas) fuerit, alii negent se ferre posse? T III, 56. ut .. vel summa paupertas tolerabilis sit, ... sic ..; T V, 113.
rex: illi regi ... tolerabili aut, si voltis, etiam amabili, Cyro, subest ... Phalaris; R I, 44.

senectus: moderati ... senes tolerabilem senectutem agunt; C 7. tibi propter ... copias et dignitatem tuam tolerabiliorem senectutem videri; C 8.

sententia: illa .. sententia habet aliquid disputationis, haec vero non est tolerabilis; Fa 21.

tolerabiliter, geduldig: fero: qui tolerabilius feret incommodum, qui cognoverit necesse esse homini tale aliquid accidere? T III, 55.

patior: si dolores eosdem tolerabilius patiuntur ... quam qui ..; F III, 42.

toleranter, geduldig: fero: eidem (Graeci) morbos toleranter atque humane ferunt; T II, 65.

patior: virorum esse fortium ... toleranter dolorem pati; T II, 43.

tolerantia, Ertragung: sapientis animus magnitudine consilii, tolerantia rerum humanarum ... saeptus vincetur? P 27.

toleratio, Ertragung: quorum (dolorum) alia toleratio est verior, qua uti vos non potestis; F II, 94.

tolero, ertragen, erdulden: I, 1. difficilis ad: res est ... ad patiendum tolerandumque difficilis; T II, 18.

2. difficilis: dicunt illi asperum esse dolere, molestum, ... difficile toleratu; F IV, 52.

II. alqd: vix quod ferri tolerarique possit; T II, 30.

dolorem: nec .. illa sibi remedia comparavit ad tolerandum dolorem; T V, 74. secundus (liber est) de tolerando dolore; D II, 2.

laborem: f. **labor,** II, 1. tolero (3 St.) B. II, S. 428, a.

paupertatem: parumne multa de toleranda paupertate dicuntur? T V, 107.

tollo, aufrichten, die Anker lichten, absegeln, erheben, erziehen, aufheben, wegnehmen, beseitigen, vernichten: I. absolut: tibi quid tandem videtur, Hortensi? tum ille ridens: tollendum; A II, 148.

II. alqm: quorum e numero tollendus est et Plato et Socrates; A II, 15. totum Epicurum paene e philosophorum choro sustulisti; F I, 26. »ego cum genui, tum morituros scivi et ei rei sustuli«; T III, 28. quem (Herculem) in caelum ista ipsa, quam vos iracundiam esse vultis, sustulit fortitudo; T IV, 50. in currum cum Phaëthontem filium (Sol) sustulit; N III, 76. cur Paulum Cannae sustulerunt? N III, 80. si (Q. Varius periit), quia Drusum ferro, Metellum veneno sustulerat; N III, 81. Hamilcarem .. ab iis (Syracusanis) vivum esse sublatum; D I, 50. quibus quidem Romulum tenebris ... virtus .. in caelum dicitur sustulisse; R I, 25. cum ... pastores .. eum (Romulum) sustulissent et in agresti cultu ... aluissent; R II, 4. verumne sit, ut ‖ verene ‖ Athenis ... Orithyiam ... Aquilo sustulerit; L I, 3. sustulit (Gyges), quos obstare arbitrabatur; O III, 38. optavit (Phaëthon), ut in currum patris tolleretur; sublatus est; O III, 94. ut aliquis nos deus ex hac hominum frequentia tolleret; Lae 87.

alqd: hoc cum infirmat tollitque Philo; A II, 18. cum dicunt hoc se unum tollere, ut ..; A II, 33. quo .. omnia iudicantur, sublato reliqua se negant tollere; A II, 33. quid, quod eadem illa ars ... tollit ad extremum superiora? A II, 95. tolli .. omnia, si visa tollantur; A II, 108. cum didicissent id tollere nos, quod nusquam esset; A II, 146. tollendum id non est; F III, 58. recte ... ars ea, quae tollit haec, virtus nominata est; F III, 72. sic consequentibus vestris sublatis prima tolluntur; F IV, 55. hoc totum .. ii tollunt; F V, 23. mortem non interitum esse omnia tollentem atque delentem; T I, 27. haec Epicuro confitenda sunt aut ea ... tollenda de libro; T III, 44. quae sunt humiliora neque se tollere a terra altius possunt; T V, 37. omnia tollamus ..., quae aut historia nobis aut ratio nova adfert; N I, 88. tollit (Epicurus) id, quod maxime proprium est optimae ... naturae; N I, 121. illud .., quod vincit haec omnia, ... ubi invenimus? unde sustulimus? N II, 18. quae vos Academici infirmatis et tollitis; N II, 147. aut .. haec monstra probanda sunt aut prima illa tollenda; N III, 44. eundem .. (Dionysium) ferunt haec ... sublata de fanis in forum protulisse; N III, 84. multa tollunt, quibus vitae ratio continetur; D I, 113. quae tolluntur omnia, si vis et natura fati ex divinationis ratione firmabitur; Fa 11. illud vel aspersione aquae vel dierum numero tollitur; L II, 24. quae et recte tolluntur neque tollerentur, nisi fuissent; L II, 60. quae qui tollunt, ... impii iudicandi sunt; O III, 28.

actionem: f. **actio,** II, 1. tollo (4 St.) B. I, S. 34, b.

administrationem: cum .., quod honestum sit, id solum bonum esse confirmatur, tollitur cura valetudinis, diligentia rei familiaris, administratio rei publicae, ordo gerendorum negotiorum, officia vitae, ipsum denique illud honestum; F IV, 68.

admirationem: ex quo tam multarum rerum cognitionis admiratio tollitur; T I, 58.

adsensionem: sublata .. adsensione omnem et motum animorum et actionem rerum sustulerunt; A II, 62.

adsensum: qui aut visum aut adsensum tollit, is omnem actionem tollit e vita; A II, 39. si .. percipi nihil potest, quod utrique visum est, tollendus adsensus est; A II, 59.

adversarium: magnum illud bellum perfuga unus et gravem adversarium imperii sustulisset; O III, 86.

aegritudinem: f. **aegritudo,** II, 1. tollo (8 St.) B. I, S. 96, a.

aequitatem: quae (aequitas) tollitur omnis, si habere suum cuique non licet; O II, 78.

amicitiam: f. **amicitia,** II, 1. tollo (5 St.) B. I, S. 155, b.

animum: nihil tamen esse, in quo se animus excellens tollere; fr V, 62.

appetitum: tolletur .. appetitus animi; F V, 30.

Areopagum: sublato Areopago; R I, 43.

artem: num .. tot ... regum .. naufragium sustulit artem gubernandi? D I, 24.

artificia: cum artificia tolli quereris a nobis; A II, 144.

astutias: aliter leges, aliter philosophi tollunt astutias; O III, 68. astutiae tollendae sunt eaque malitia; O III, 71.

auctoritatem: qua (medicina) sublata tollitur omnis auctoritas somniorum; D II, 123.

aviditatem: quae (senectus) mihi sermonis aviditatem auxit, potionis et cibi sustulit; C 46.

bellum: f. adversarium.

beneficentiam: qua (societate) sublata beneficentia, liberalitas, bonitas, iustitia funditus tollitur; O III, 28.

beneficium: tollitur beneficium, tollitur gratia, quae sunt vincla concordiae; F II, 117.

benignitatem: ita benignitate benignitas tollitur; O II, 52.

benivolentiam: f. **benivolentia,** II, 1. tollo (2 St.) B. I, S. 340, a.

bonitatem: s. beneficentiam.
cachinnum: in quo Alcibiades cachinnum dicitur sustulisse; Fa 10.
caerimonias: neque solum in homines obsequia, sed etiam in deos caerimoniae religionesque tolluntur ‖ tollentur ‖; L I, 43.
caritatem: caritate .. benivolentiaque sublata omnis est e vita sublata iucunditas; Lae 102.
castimoniam: nec (lex) tollit castimoniam corporis; L II, 24.
casum: qui (casus) nullo modo est ex hoc genere tollendus; D II, 75.
causam: cum causas rerum efficientis sustuleris; A I, 6. Erillus ... omnem consilii capiendi causam inventionemque officii sustulit; F V, 23. lege nostra ... contentionis causa tollitur; L III, 39.
celebritatem: sublata etiam erat celebritas virorum ac mulierum; L II, 65.
circumpotationem: servilis unctura tollitur omnisque circumpotatio; L II, 60.
civitatem: civitas .. cum tollitur, deletur, extinguitur; R III, 34.
clamorem: quo aspectu exterrita (nutrix) clamorem sustulit; D I, 79. intuentem te, admirantem, clamores tollentem cum video; P 37.
cognationem: cognationem Superbi nomenque Tarquiniorum et memoriam regni esse tollendam; O III, 40.
cognitionem: s. **cognitio,** II, 1. tollo (4 St.) B. I, S. 440, b.
columnam: Hannibalem Coelius scribit ... (columnam auream) ... statuisse tollere; D I, 48.
comprehensionem: ex uno Epicuri capite, altero vestro perceptio et comprehensio tollitur; A II, 101.
concertationem: verborum concertatione sublata; T II, 30.
conscientiam: qua (conscientia) sublata iacent omnia; N III, 85.
contagionem: quam (naturae contagionem) ego non tollo; Fa 5. principio tollit convictum humanum et societatem; O III, 21.
cooptationem: sublata cooptatione censoria; L III, 27.
Corinthum: s. Karthaginem.
coronas: idem (Dionysius) Victoriolas aureas et pateras coronasque ... sine dubitatione tollebat; N III, 84.
cupiditatem: tollenda est (cupiditas) atque extrahenda radicitus; F II, 27. cum id solum agitur, ut ea (cupiditas) tollatur; T IV, 62.
curam: s. administrationem.
definitionem: tollit (Epicurus) definitiones; F I, 22. ut, quodcumque accidisset, praedictum videretur hominum et temporum definitione sublata; D II, 110.
deum: s. **deus,** II, 1. tollo (7 St.) B. I, S. 664, b.
diem: nisi ... tolli diem utile est; L III, 40.
differentiam: eam (differentiam) tolli altero, quo neget visa a falsis vera differre; A II, 111.
diligentiam: metum .. si qui sustulisset, omnem vitae diligentiam sublatam fore; T IV, 46. s. administrationem.
discrimen: s. **discrimen,** II, 1. tollo (3 St.) B. I, S. 723, a.
dissimulationem: ex omni vita simulatio dissimulatioque tollenda est; O III, 61.
distinctionem: qua distinctione sublata; A II, 34.
divinationem: Colophonius Xenophanes unus, qui deos esse diceret, divinationem funditus sustulit; D I, 5. hic (Epicurus) circumitione quadam deos tollens recte non dubitat divinationem tollere; D II, 40. divinatio .. perspicue tollitur, deos esse retinendum est; D II, 41. hac extispicum divinatione sublata omnis haruspicina sublata est; D II, 42. quae (avium divinatio) ... ad urbanas *res* ‖ ab urbanis ‖ retenta videtur, a bellicis esse sublata; D II, 77.
diuturnitatem: ita turpido manet diuturnitate sublata; L III, 18.
dolorem: definis tu mihi, non tollis dolorem; T II, 30.
dubitationem: quam dubitationem avunculus tuus, Brute, sustulit; T V, 4. dubitationem ad rem publicam adeundi in primis debui tollere; R I, 12.
eloquentiam: eloquentia tueri, quam tu in caelum, Hortensi, credo, ut ipse cum ea simul ascenderes, sustulisses; fr V, 45.
errorem: s. **error,** II, 1. tollo (7 St.) B. I, S. 826, a.
fidem: haud scio an pietate adversus deos sublata fides etiam et societas generis humani et una excellentissima virtus, iustitia, tollatur; N I, 4.
filium: s. alqm; N III, 76.
fortunam: qua (fortuna) sublata qui locus est divinationi? D II, 19.
funebria: cetera item funebria, quibus luctus augetur, XII sustulerunt; L II, 60.
funera: Solonis lege (funera) sublata sunt; L II, 64.
genus: eo (genere aegritudinis) sublato; T III, 81. Dicaearchus Peripateticus cetera divinationis genera sustulit, somniorum et furoris reliquit; D I, 5. qua .. ratione haec (genera divinandi) inducis, eadem illa possunt esse, quae tollis; D II, 109. quod .. genus legationis ego consul ... sustulissem; L III, 18.
gloriam: prius .. Boeotia Leuctra tollentur quam pugnae Leuctricae gloria; T I, 110.
gratiam: cum (Epicurus) ‖ cum in ‖ dis inmortalibus et opem et gratiam sustulit; N I, 121. s. beneficium.
haruspicinam: s. divinationem; D II, 42.
hominem: qui omnino hominem ex homine tollat; O III, 26. tot qui sublatos homines (recordetur); P 46.
honestum: s. administrationem.
ignorationem: omnium rerum ... occultarum ignoratione sublata; F I, 64.
intercessorem: Ti. Gracchum non solum neglectus, sed etiam sublatus intercessor evertit; L III, 24.
iucunditatem: s. caritatem. — iudicium: s. **iudicium,** II, 1. tollo (5 St.) B. II, S. 411, a.
ius: civilis .. iuris scientia pontificium quodam modo tollitis; L II, 52.
iustitiam: s. beneficentiam. fidem.
Karthaginem: Karthaginem et Numantiam funditus sustulerunt, nollem Corinthum; O I, 35.
lamentationem: tollit etiam lamentationem; L II, 59.
Leuctra: s. gloriam. — legem: s. **lex,** II, 1. tollo (5 St.) B. II, S. 451, a.
liberalitatem: s. beneficentiam.
libidinem: lubido ipsa tollenda est; T IV, 62.
luctum: tolle hanc opinionem, luctum sustuleris; T I, 30.
lucem, lumen: quid, quod ... ratio omnis tollitur quasi quaedam lux lumenque vitae? A II, 26.
malitiam: s. astutias; O III, 71.
malum: quodam modo etiam paupertatis malum tollitur; T IV, 59. quibus (hominibus) ita restiti, ut hoc totum malum de re publica tolleretur; O II, 84.
manum: ut etiam manus saepe tolleret; A II, 63. cedo et manum tollo; fr IX, 13.

medicinam: f. auctoritatem.
memoriam: f. cognationem.
mendacium: tollendum est .. ex rebus contrahendis omne mendacium; O III, 61.
metum: f. **metus,** II, 1. tollo (3 St.) B. II, S. 547, b.
moderationem: moderatione et temperatione sublata; N II, 92.
motum: f. **motus,** II, 1. tollo (3 St.). B. II, S. 593, a. — naturam: f. **natura,** II, 1. tollo (4 St.) B. II, S. 640, a.
nocturna: omnia nocturna ... in media Graecia Diagondas Thebanus lege perpetua sustulit; L II, 37.
nodum: mihi .. videntur, qui utilitatum causa fingunt amicitias, amabilissimum nodum amicitiae tollere; Lae 51.
nomen: sublata .. benivolentia amicitiae nomen tollitur, propinquitatis manet; Lae 19. f. cognationem.
notam: quae (visa) fidem nullam habebunt sublata veri et falsi nota; A II, 58.
Numantiam: f. Karthaginem. — obsequia: f. caerimonias. — officia: f. **officium,** II, 1. tollo (2 St.) B. II, S. 802, a. — opem: f. gratiam.
opinationem: illud certe opinatione et perceptione sublata sequitur, omnium adsensionum retentio; A II, 78.
opinionem: sin opinabiles (mediocritates sunt), opinio tota tollatur; T III, 74. quae (ratio, oratio) ... opinionem falsam tollit; T IV, 60. f. luctum.
ordinem: f. administrationem.
ornamentum: maxumum ornamentum amicitiae tollit. qui ex ea tollit verecundiam; Lae 82.
pateras: f. coronas. — perceptionem: f. comprehensionem. opinationem.
perspicua: utrum ... perspicuisne dubia aperiuntur, an dubiis perspicua tolluntur? F IV, 67. dubiis perspicua conamini tollere; F IV, 67.
perturbationem: cum .. perturbationem animi illi ex homine non tollerent; A I, 38.
pietatem: f. fidem.
potestatem: ita praecurrit amicitia iudicium tollitque experiendi potestatem; Lae 62.
privilegia: quarum (legum) altera privilegia tollit; L III, 44.
progeniem: si Cadmi progenies aut ... Tyndari in caelum tollenda fama fuit; fr IX, 11.
prudentiam: quid .. apertius quam ... tollatur || † tollatur || omnis ea ... prudentia? F III, 31.
puerum: »puerum ... temperaret tollere«; D I, 42.
rationem: f. **ratio,** II, 1. tollo (3 St.) S. 349, a.
religionem: f. **religio,** II, 1. tollo (7 St.) S. 371, a.
sacra: siquidem sacra nocturna tollimus; L II, 35.
sanctitatem: cum qua (pietate) simul sanctitatem et religionem tolli necesse est, quibus sublatis perturbatio vitae sequitur; N I, 3.
scientiam: sublata cognitione et scientia tollitur omnis ratio et vitae degendae et rerum gerendarum; F I, 64.
sensus: quos (sensus) qui tollunt et nihil posse percipi dicunt; F I, 64.
sententiam: disputatio Cottae quamquam labefactavit sententiam meam, non funditus tamen sustulit; D I, 8.
signum: mitto, unde (tabulam, signum) sustuleris; P 37.
simulationem: f. dissimulationem. — societatem: f. **societas,** II, 1. tollo (3 St.) S. 551, a.
solem: solem .. e mundo tollere videntur || ii ||, qui amicitiam e vita tollunt; Lae 47.

sortes: eo .. conditas sortis, quae hodie Fortunae monitu tolluntur; D II, 86.
spem: fraudandi .. spe sublata solvendi necessitas consecuta est; O II, 84.
sphaeram: quam (sphaeram) M. Marcelli avus captis Syracusis ex urbe locupletissima ... sustulisset; R I, 21.
stipem: stipem sustulimus nisi eam, quam ..; L II, 40.
superstitionem: f. **superstitio,** II, 1. tollo (2 St.) S. 618, b. — tabulam: f. signum.
temperationem: f. moderationem.
terrorem: quae (philosophia) ... terrorem mortis sustulisti; T V, 5.
verecundiam: f. ornamentum.
verum: id ita esset, si nos verum omnino tolleremus; A II, 111.
Victoriolas: f. coronas.
viros: ut beneficiis excellentis viros in caelum fama ac voluntate tollerent; N II, 62.
virtutem: virtutem ipsam ... sustulerunt; F II, 43. hi || ii || virtutem ipsam sustulerunt; F III, 12. quae nisi sunt, sublata virtus est; T V, 52. si natura confirmatura ius non erit, *virtutes omnes* tollentur; L I, 43. f. fidem.
vim: Antisthenes in eo libro, qui physicus inscribitur, ... tollit vim et naturam deorum; N I, 32. cum sustuleris omnem vim deorum; N I, 117. quod non intellegunt seminum vim ... funditus tolli, mediocris erroris est? D II, 94.
visum: f. alqd; A II, 108. adsensum; A II, 39.
vitam: quae nisi probet, omnis vita tollatur; A II, 99. non continuo vita beata tollitur; F IV, 30.
vitium: morbis .. manentibus vitia sublata esse possunt, quia || quia hi, qui || non tam celeriter sanantur, quam illa tolluntur; T IV, 32. multi etiam naturae vitium meditatione atque exercitatione sustulerunt; D II, 96. extirpari .. (vitia) et funditus tolli; Fa 11.
uncturam: f. circumpotationem.
voluptatem: qua (voluptate) sublata neget se intellegere omnino, quid sit bonum; F II, 29.
urbem: L. Mummius numquid copiosior, cum copiosissimam urbem funditus sustulisset? O II, 76.
utilitatem: nimis multis iam stulte hanc utilitatem tolli cupientibus; R IV, 2.

tondeo, scheren: ne tonsori collum committeret, tondere filias suas (Dionysius) docuit. ita sordido ancillarique artificio regiae virgines ut tonstriculae tondebant barbam et capillum patris; T V, 58.

tonitruum, Donner: I. exsistunt: cum .. (anhelitus terrae) se in nubem induerint, ... tum et fulgores et tonitrua existere; D II, 44.
II. extimesco: quod (homines) tonitrua iactusque fulminum extimuissent; D II, 42.

tono, donnern: 1. unpersönlich: si fulserit, si tonuerit, si tactum aliquid erit de caelo; D II, 149.
2. Iuppiter: hunc etiam augures nostri (nuncupant), cum dicunt „Iove fulgente, tonante"; dicunt enim „caelo fulgente, tonante"; N II, 65. in nostris commentariis scriptum habemus: „Iove tonante, fulgurante comitia populi habere nefas"; D II, 42.
caelum: f. Iuppiter; N II, 65.
laevum: ad nostri augurii consuetudinem dixit Ennius: »tum tonuit laevum bene tempestate serena«; D II, 82.

tonsor, Barbier: f. **tondeo.**

tonsorius, des Barbiers: qui (Dionysius) cultros metuens tonsorios candente carbone sibi adurebat capillum; O II, 25.

tonstricula, Schererin: s. **tondeo.**

tormentum, Folter, Marter, Wurfmaschine: I. habent: ut .. balistae lapidum et reliqua tormenta telorum eo graviores emissiones habent, quo sunt contenta et adducta vehementius, sic ..; T II, 57. cum (Theophrastus) statuisset verbera, tormenta, cruciatus ... magnam vim habere ad male ... vivendum; T V, 24.
sunt: cuius (doloris) tanta tormenta sunt, ut in iis beata vita ... esse non possit; F II, 92.
II, 1. adduco, contendo: s. I. habent; T II, 57.
adhibeo: non quaerimus, possintne celare, sed tamquam tormenta quaedam adhibemus; O III, 39.
2. do in: dabit .. se in tormenta vita beata; T V, 80.
sum in: s. I. sunt.
vivo in: etiam in tormentis recte, honeste, laudabiliter et ob eam rem bene vivi potest; T V, 12.
III. genus: rotam [id est genus quoddam tormenti apud Graecos]: T V, 24.
IV. in: ut in omnibus tormentis conservetur beata vita sapienti; F III, 42. omnis .. eos (sapientis) beatos esse confiteri necesse est. — etiamne in cruciatu atque tormentis? T V, 73. huic (Epicuro) ... licebit ... tum dicere se beatum in summo cruciatu atque tormentis, cum ..? T V, 73. Zenonem Eleae in tormentis necatum; N III, 82.
propter: propter tam varia et tam multa tormenta fortunae; T V, 1.

tormina, Leibschmerz, Harnzwang: I. morbi: tanti aderant vesicae et torminum morbi, ut ..; F II, 96.
II. in: quamvis idem forticulum se in torminibus et in stranguria sua praebeat; T II, 45.

torminosus, an Ruhr leidend: dicimus gravedinosos quosdam, *quosdam* torminosos, non quia iam sint, sed quia saepe; T IV, 27.

torno, runden, drechseln: alqd: id .. ita tornavit, ut nihil efficere posset rotundius ‖ rutundius ‖; Ti 17.
sphaeram: eam (sphaeram) a Thalete Milesio primum esse tornatam; R I, 22.

torpedo, Zitterroche: atramenti effusione sepiae, torpore torpedines (se tutantur); N II, 127.

torpeo, starr, regungslos sein: alqs: »quidnam torpentes subito obstipuistis, Achivi?« D II, 64.
deus: deum sic feriatum volumus cessatione torpere, ut ..? N I, 102.

torpor, Betäubung: s. **torpedo.**

torqueo, drehen, wenden, foltern, quälen: I. dolores: sin forte longinquitate producti (dolores) vehementius tamen torquent, quam ut causa sit, cur ferantur; T V, 117.
timor: cum ... futuri atque impendentis (doloris) torquet timor; F II, 95.
vertices: »nunc, nunc dolorum anxiferi torquent vertices«; T II, 21.
II. alqm: ut in voluptate sit, qui epuletur, in dolore, qui torqueatur; F II, 16. qui ... cruciari dies, noctes torqueri vellent; F V, 29. sit .. idem caecus, debilis, ... torqueatur eculeo; F V, 84. hoc nudum relinquitur, possitne quis beatus esse, quam diu torqueatur; T V, 14 (13). quam ob rem is, qui torqueatur, qui crucietur, beatus esse non possit; T V, 24. *te* tuae ‖ te, al. ‖ lubidines torquent; P 18.
cervices: ut ... cervices oculosque pariter cum modorum flexionibus torqueant; ‖ torquent? ‖ L II, 39.
corpus: »eius (Anguis) ipse (Anguitenens) manet religatus corpore torto«; N II, 109.
homines: cum (homines) ... ob eum .. errorem ... durissimis animi doloribus torqueantur; F I, 48.
imbecillitatem: quodsi depravatio consuetudinum, si opinionum vanitas non inbecillitatem animorum torqueret et flecteret, quocumque coepisset; L I, 29.
mundum: una conversione atque eadem ipse circum se (mundus) torquetur et vertitur; Ti 19.
oculum: cum oculum torsisset; A II, 80. s. cervices.
ora: ora torquentur; O I, 131.
sapientem: illorum ratione ... non posse sapientem beatum esse, cum eculeo torqueatur; F III, 42. etiamsi (sapiens) uratur, torqueatur, secetur; T V, 78.
stultos: stulti .. malorum memoria torquentur; F I, 57.
terram: quae (terra) cum circum axem se summa celeritate convertat et torqueat; A II, 123.

torquis, Halskette: detraho: s. **detraho,** II. torquem (4 St.) B. I, S. 654, b.
induo: si ... ex eius (Galli) spoliis sibi et torquem et cognomen induit ullam aliam ob causam, nisi quod ..; F II, 73.

torrens, Gießbach: cum .. fertur quasi torrens oratio; F II, 3.

torreo, dörren, sengen: alqd: cum ... terra ... aestiva ‖ † afistula ‖ maturitate alia mitigaverit, alia torruerit; R IV, 1.
cingulum: medium .. illum et maximum (cingulum) solis ardore torreri; R VI, 21.
parietes: »tosti alti stant parietes deformati atque abiete crispa«; T III, 44.

tortor, Folterknecht: I. rapio ad: cum constantia, gravitas, fortitudo, sapientia reliquaeque virtutes rapiantur ad tortorem; T V, 13.
II. eculeus: si ille ‖ si ‖ sapiens ad tortoris eculeum a tyranno ire cogatur; F IV, 31.
os: nec (vita beata), ... cum tortoris os viderit, consistet; T V, 80.

tortuosus, gewunden, verworren: alqd: nec .. in Torquati sermone quicquam implicatum aut tortuosum fuit, nostraque ... dilucida oratio; F III, 3.
alvus: est .. (alvus) multiplex et tortuosa; N II, 136.
genus: ut ... totum tortuosum genus disputandi relinquamus; A II, 98.
ingenium: neque .. fidum potest esse multiplex ingenium et tortuosum; Lae 65.
loca: ex tortuosis locis et inclusis *soni* referuntur ampliores; N II, 144.
visa: deosne inmortalis ... obicere iis (mortalibus) visa quaedam tortuosa et obscura; D II, 129.

tortus, Windung: draco: »haec (dextra) interemit tortu multiplicabili draconem auriferam obtutu adservantem arborem? ‖ ; ‖ « T II, 22. »vidimus inmani specie tortuque draconem terribilem«; D II, 63.

torus, Muskel: »o pectora, o terga, o lacertorum tori!« T II, 22.

torvus, wild: »has inter (stellas) ... torvus Draco serpit«; N II, 106.

tosillae, Speicheldrüsen: is (stomachus) utraque ex parte tosillas attingens; N II, 135.

tot, so viele: I. **ohne Correlat:** qui (Diodotus) mecum vivit tot annos; A II, 115. annos septuaginta natus ⟨tot enim vixit Ennius⟩; C 14. cum ... tot artes, tantae scientiae ‖ [tantae sc.] ‖ tot inventa (animorum sint); C 78. si .. tot sunt in corpore bona, tot extra corpus in casu atque fortuna; T V, 25. tot (centuriae) .. reliquae sunt; R II, 39. tot centurionibus suis inspectantibus; D II, 23. ubi .. illi tot di? N I, 39. ut ... iacere necesse sit tot tam nobiles disciplinas; A II, 147. si ... quinquaginta sint filiae, tot dotes magnam quaerunt pecuniam; P 44. num .. tot clarissimorum ducum regumque naufragium sustulit artem gubernandi? D I, 24. sustinuero Epicureos, tot meos familiares, tam bonos, tam inter se amantes viros; A II, 115. cui (vitae) refertae tot tantisque gaudiis Fortuna ipsa cedat necesse est; T V, 72. in tot gentibus (genera iuris) varia; R III, 17. solum ... ex tot animantium generibus atque naturis; L I, 22. ex tot generibus nullum est animal praeter hominem, quod ..; L I, 24. tot qui sublatos homines (recordetur); P 46. tot ingeniis tantisque studiis (verum) quaerentibus; A II, 76. inventa: s. artes. inde tot iudicia de fide mala, tutelae; N III, 74. quo modo .. tot legibus eiectus in exilium nomen exulis non perhorrescis? P 32. quod a tam multis et quod tot locis perferatur; T II, 46. in his tot et tantis (malis) ... potest esse sapiens; T V, 29. cur (Pythagoras) tantas regiones barbarorum pedibus obiit, tot maria transmisit? F V, 87. tot milia latrocinantur morte proposita; N I, 86. quod omnes uno verbo „malum" appellamus, id tot modis posse dicere; T II, 30. neque tot nationes id ad hoc tempus retinuissent; L II, 33. naturae: s. genera; L I, 22. haec ... tot nominibus a Stoicis appellata; F V, 90. haec tot et alia plura nonne inutile est vitiorum subire nomina? O III, 57. totas noctes somniamus ‖ tot noctes dormimus ‖; D II, 121. frustra .. consumptae tot noctes tam longa in aetate; D II, 141. de ... errore tot philosophorum (disseramus); A II, 147. cur ante etiam tot civitatis principes a Cinna interempti? N III, 80. an Achivorum exercitus et tot navium rectores non ita profecti sunt ab Ilio, ut ..? D I, 24. ut a pueris tot rerum atque tantarum insitas ... in animis notiones ... haberemus; T I, 57. quae (vis) tot res efficiat et tantas; T I, 65. ut (natura) corporibus tot res salutaris, animis nullam invenerit; T IV, 58. tot rebus ipsis se inmutantibus; N II, 19. quae quom tot res tantaeque sint; L I, 62. reges: s. duces. qui (Graeci) in his rebus tot iam saecula versantur; A I, 25. nihilne tot saeculis summis ingeniis ... explicatum putamus? A II, 15. nonne putarem post illos veteres tot saeculis inveniri verum potuisse; A II, 76. credo equidem etiam alios tot saeculis, sed, quod ‖ in ‖ litteris exstet, Pherecydes Syrius primum ‖ primus ‖ dixit ..; T I, 38. in eo magistra vitae philosophia tot saecula permanet; T II, 16. has .. tot sententias ut omittamus; A II, 130. cum tot signis eadem natura declaret, quid velit; Lae 88. tu ... nonne animadvertis ex tot tabulis pictis, quam multi ... effugerint? N III, 89. quid tanta tot versuum memoria voluptatis affert? F I, 25. horum nominibus tot virorum atque tantorum expositis; A II, 13. ceteri tot viri et tanti repudiati ab eo ... discedent; A II, 118. quid ... tot tantosque viros ... cogitasse arbitramur? T I, 32. ne (Cinna) tot summos viros interficeret; N III, 81. cum (sapiens) ... reliquis utatur tot tam variisque virtutibus; T V, 72. qui (animus Reguli) tot virtutum praesidio tantoque comitatu ... capi ... non potuit; P 16. cum (eorum factum) sit tot vitiis inquinatum; O III, 60. quid Antipater digladiatur cum Carneade tot voluminibus? A fr 1.

II. **mit Correlat:** quot: »quot avis taetro mactatas dente videtis, tot nos ad Troiam belli exanclabimus annos«; D II, 64. quot hominum linguae, tot nomina deorum; N I, 84. quot homines, tot sententiae; F I, 15.

quotcumque: »huic (praetori) potestate pari, quotcumque senatus creverit populusve iusserit, tot sunto«; L III, 8.

ut: postea tot leges et proxumae quaeque duriores, tot rei, tot damnati, tantum [Italicum] bellum ... excitatum, ... ut inbecillitate aliorum ... valeamus; O II, 75. tot .. rationes (Plato) attulit, ut velle ceteris, sibi certe persuasisse videatur; T I, 49.

totidem, eben so viele: I. ohne Correlat: ii (Procles et Eurysthenes) nec totidem annos vixerunt; D II, 91 (90). auxilia totidem sunt contra comparanda; A II, 46. perniciosa (definieram genera) tribus illis totidem contraria; R II, 65. dierum quinque scholas, ut Graeci appellant, in totidem libros contuli; T I, 8. totidem subsecuti libri Tusculanarum disputationum; D II, 2. quam (epistulam) modo totidem fere verbis interpretatus sum; F II, 100. Zenonem roges; respondeat totidem verbis; F IV, 69. haec eadem, quae Epicurus, totidem verbis dicit Hieronymus; T V, 118.

II. mit quot: fiebat, ut soli luna totidem conversionibus in aere illo, quot diebus in ipso caelo, succederet; R I, 22. quot .. et quales animalium formas mens in speciem rerum intuens poterat cernere, totidem et tales in hoc mundo secum cogitavit effingere; Ti 34. in his (definiunt), quale sit id, quod percipi et comprendi possit, totidem verbis, quot Stoici; A II, 40.

totiens, so oft: esset mirabile, quo modo id (fulmen) Iuppiter totiens iaceret, cum unum haberet; D II, 44. quod (bonum) in hoc sermone totiens usurpatum est; F III, 33.

totus, ganz, völlig: A. **bei Substantiven:** alqs: cum ... totum .. se ad investigationem naturae contulisset; A I, 34. qui a te totus diversus est; A II, 101. in physicis ... (Epicurus) totus est alienus; F I, 17. totum Epicurum paene e philosophorum choro sustulisti; F I, 26. tu totus haeres in corpore; F II, 106. traducas me ad te totum licebit; F IV, 2. cum omnes natura totos se expetendos putent; F V, 46. totos se ad studia doctrinae conferunt; F V, 57. totos .. nos in contemplandis rebus ... ponemus; T I, 44. quod didicerunt se totos esse perituros; T I, 49. ut ... totos se in optumo vitae statu exquirendo conlocarent; T V, 2. tibi nos, ut antea magna ex parte, sic nunc penitus totosque tradimus; T V, 5. cui (Catoni) ... me totum ... dedidi; R II, 1. quom se ipse perspexerit totumque temptarit ‖ temptarit totumque perspexerit ‖; L I, 59. cui (patriae) nos totos dedere ... debemus; L II, 5.

optimo quisque ingenio ... totum se in cognitione ... collocaret; O I, 158. posteaquam ... me .. totum rei publicae tradidi; O II, 4. cum .. aliqua iis ... honesta res obiecta est, totos ad se convertit et rapit; O II, 37. qui se totos tradiderunt voluptatibus; Lae 86. qui est totus aptus ex sese; P 17.

alqd: quamquam totum hoc, sapientem aliquando sustinere adsensionem, contra vos est; A II, 53. nisi vero Ennium non putamus ita totum illud audivisse: »o pietas animi,« ... ut si vigilans audiret; A II, 88. quibusdam ... totum hoc displicet, philosophari; F I, 1. quae (Epicurus) sequitur, sunt tota Democriti, ‖ Democriti. ‖ atomi, inane, imagines, quae εἴδωλα nominant; F I, 21. id totum evertitur eo dilectu rerum ... constituto; F I, 36. id oportere totum poni in potestate sapientis; F II, 86. totum .. id externum est; F II, 89. nunc totum illud concludi sic licet; F II, 104. quod totum contra est; F IV, 40. hoc totum .. ii tollunt; F V, 23. totum .. hoc leve est, qualecumque est; T I, 82. totum .. id, quod quaerimus, quid et quale sit; T III, 11. nonne res declarat fuisse totum illud voluntarium? T III, 64. hoc detracto, quod totum est voluntarium; T III, 83. erit .. hoc totum, quod quaero, ex utroque perfectius; T IV, 9. totum .. hoc de voluptate sic ille praecipit, ut ..; T V, 95. totum hoc „aut etiam aut non“ (Epicurus) negavit esse necessarium; N I, 70. ista, quae vos dicitis, sunt tota commenticia; N I, 94. hoc totum quale sit, mox; N III, 37. falsum est ... id totum; R II, 28. id totum dixi ex Crassi ... sententia; L III, 42. quod adfert opinionem sensus rationis expers, quod totum opinabile est; Ti 3.

Infinitiv: ut totum hoc beate vivere in una virtute poneret; T V, 33. f. alqd; F I, 1.

Academia: et ista et totam veterem Academiam ... renovari a te ... velim; A I, 14.

aegritudo: quae (aegritudo) tota poterit evelli explicata ... causa aegritudinis; T III, 61.

aestas: cum tota aestate obrutam ... (Aegyptum Nilus) tenuit; N II, 130.

aetates: (se anteponere) unum diem Cinnae multorum et clarorum virorum totis aetatibus; T V, 55.

amicitia: qui (Epicurei) verentur, ne ... tota amicitia quasi claudicare videatur; F I, 69. quid in amicitia fieri oportet, quae tota veritate perpenditur? Lae 97.

amor: totus .. iste, qui volgo appellatur amor, ... tantae levitatis est, ut ..; T IV, 68.

animal: si quod esset animal, quod totum ex mente constaret; F IV, 28. ita totum animal movebatur illud quidem, sed inmoderate; Ti 48.

animans: toto .. animante deleto; T I, 90.

animus: qui (animi) ... se totos libidinibus dedissent; T I, 72. cui (menti) regnum totius animi a natura tributum est; T III, 11. huic discendi ... delectationi toto se animo dedissent? T V, 115. horum (consilii, rationis, mentis) .. potestas in totum animum esse debet; T IV, 77.

Aquarius: capiti .. Equi proxima est Aquarii dextra totusque deinceps Aquarius; N II, 112.

ars: videte, ne contra vos tota (ars) nata sit; A II, 92. quae (rhetorum artes) sunt totae forenses atque populares; F III, 4. f. res; A I, 3. scaena.

augurium: totius augurii .. naturam ipsam videre; D II, 80.

auspicium: ex acuminibus .., quod totum auspicium militare est, iam M. Marcellus ... totum omisit; D II, 77.

bellum: tantus .. imperator ... fuit proeliis, oppugnationibus, navalibus pugnis totiusque belli instrumento et adparatu; A II, 3.

bonum: summo bono a te ita constituto, ut id totum in non dolendo sit; F II, 11.

caelum: totum prope caelum nonne humano genere completum est? T I, 28. (possent) una totius caeli conversione cursus astrorum dispares conservari? N II, 19. quod is (sol) diem efficeret toto caelo luce diffusa; N II, 95. cum ... caelum totum cernerent astris distinctum; N II, 95. cum ... astra ... eandem .. totius caeli discriptionem ‖ descr. ‖ longis intervallis rettulerint; R VI, 24.

Caria: Caria tota praecipueque Telmesses ... in ostentis animadvertendis diligentes fuerunt; D I, 94.

cavea: qui clamores tota cavea nuper in ... M. Pacuvi nova fabula! Lae 24.

causa: ut causam ex eo totam cognoscerem; A II, 12. quod tota in hac causa difficillimum est; T I, 78. nobis ita conplectenda in hac disputatione tota causa est universi iuris ac legum, ut ..; L I, 17.

civis: tradet .. (fortis civis) se totum rei publicae; O I, 86.

civitas: in te unum ... se tota convertet civitas; R VI, 12. quam sensim pernicies inlapsa in civium animos ... repente totas civitates everteret; L II, 39. ut .. cupiditatibus principum ... infici solet tota civitas, sic ..; L III, 30.

classis: in una centuria ... plures censebantur quam paene in prima classe tota; R II, 40.

compositio: tota .. huius iuris conpositio pontificalis magnam religionem ... declarat; L II, 55.

conclusio: unius argumenti conclusione tota ab iis ‖ his ‖ causa comprenditur; A II, 40. iacet .. tota conclusio; D II, 106.

constructio: quanto artificio esset sensus nostros mentemque et totam constructionem hominis fabricata natura! A II, 86.

controversia: controversiam totam istam posse sedari; L I, 54.

copia: hanc totam copiam iam Lucullo nostro notam esse oportebit; F III, 8.

Corinthus: cum ipse (L. Mummius) totam Corinthum contempsisset; P 38.

corpus: cum ... ponebas cumulatum ... cruciatibus maximis toto corpore; F II, 63. sic ex corporis totius natura ... varios motus cieri tamquam in cantu sonos; T I, 19. nervos, venas, omnem denique membrorum et totius corporis figuram videor posse dicere, unde concreta ... sint; T I, 56. [fac totum dolere corpus] ‖ si tactum dolore corpus ‖; T II, 52. toto corpore atque omnibus ungulis, ut dicitur, contentioni vocis adserviunt; T II, 56. reliquae partes totumve corpus statu cum est motum; T III, 15. ut medici toto corpore curando minimae etiam parti ... medentur, sic ..; T III, 82. morbum appellant totius corporis corruptionem; T IV, 28 (29). qui ... toto corpore opprimi possit doloribus acerrumis; T V, 26. a corde .. in totum corpus (cibus) distribuitur per venas; N II, 137. utraeque .. (venae, arteriae) crebrae multaeque toto corpore intextae; N II, 138. huc adde nervos ... eorumque inplicationem corpore toto pertinentem; N II, 139. tactus .. toto corpore aequabiliter fusus est; N II, 141. ut totum corpus rei publicae curent; O I, 85. ut ... interire totum corpus necesse esset, sic ..; O III, 22.

decorum: hoc ... decorum totum illud quidem est cum virtute confusum, sed ..; O I, 95.

dialectica: qui (Epicurus) totam dialecticam .. contemnit; A II, 97. totam .. evertit (Epicurus) dialecticam; A II, 97. tum ‖ tunc ‖ pseudomenon et soritam et totam dialecticam .. illudis; ‖ ? ‖ fr V, 55.

dies: qui unum diem totum velit esse in genere isto voluptatis; F II, 114. ipsi voluptarii ... virtutes habent in ore totos dies; F V, 74. qui totos dies precabantur et immolabant, ut ..; N II, 72. quis est .., qui totum diem iaculans non aliquando conliniet? D II, 121. te hunc diem vel totum in isto sermone consumere; L I, 28. hunc tibi totum dicamus diem; L II, 7.

dignitas: ornanda .. est dignitas domo, non ex domo tota quaerenda; O I, 139.

disceptatio: vides in hac tota disceptatione non illud dici; O III, 58.

disciplina: si una littera commota sit, fore tota ut labet disciplina; F IV, 53.

discrimen: totum .. discrimen summi boni in earum (virtutis, voluptatis) comparatione positum putat; F II, 44.

disputatio: cuius (Laelii) tota disputatio est de amicitia; Lae 5.

domus: quod ... tota domus coniugio et stirpe coniungitur; F V, 65. ut tota domus sanguine redundaret; D I, 46. totam domum num quis alter praeter te regit? R I, 61. proximi (sint) liberi totaque domus; O I, 58.

Draco: eius (Draconis) cum totius est || sit || praeclara species, *tum* in primis aspicienda est figura capitis; N II, 107.

Etruria: nec adducar .. in extis totam Etruriam delirare; D I, 35. totam ... in eum locum Etruriam convenisse; D II, 50.

fabricatio: si erit tota hominis fabricatio perspecta omnisque humanae naturae figurae; N II, 153.

familia: Aristoteles, Xenocrates, tota illa familia (istud) non dabit; F IV, 49. locus ... a Platone, Aristotele, Theophrasto totaque Peripateticorum familia tractatus uberrime; D II, 3.

fatum: totum omnino fatum etiam Atellanio versu iure mihi esse inrisum videtur; D II, 25.

figura: corporis .. nostri partes totaque figura et forma et statura quam apta ad naturam sit, apparet; F V, 35. omni .. totam figuram mundi levitate (deus) circumdedit; Ti 18.

finis: una (finis) simplex, ... posita in decore tota; F II, 35.

forma: f. figura; F V, 35.

gens: dabit hoc Zenoni ... tota illa gens; F IV, 51. (caritas) serpit .. foras ... deinde totius complexu gentis humanae; F V, 65.

genus: ex hoc genere toto perspici potest levitas orationis eorum; A II, 58. ut ... totum tortuosum genus disputandi relinquamus; A II, 98. totum genus hoc ... reliquerunt; F IV, 7. qui ... se ostenderit de hoc toto genere nihil laborare; T I, 108. qui (Stoici) honesta a commodis non nomine, sed genere toto diiungerent; N I, 16. toto genere hoc igneo ... subtilius explicato; N II, 25. Scylax ... totum hoc Chaldaicum ‖ Chaldaeicum ‖ praedicendi genus repudiavit; D II, 88. Carneades genus hoc totum non probabat; Fa 31. negant oportere indomiti populi vitio genus hoc totum liberi populi repudiari; R I, 49. vides unius iniustitia concidisse genus illud totum rei publicae; R I, 64. ut ... totum genus hoc regiae civitatis everterit; R II, 51. communem totius generis hominum conciliationem ... colere ... debemus; O I, 149. mihi .. haec oratio suscepta non de te est, sed de genere toto; O II, 45. de hoc genere toto in iis libris ... diligenter est disputatum; O II, 60. toto hoc de genere ... commodius ... disputatur; O II, 87. est .. totum (hoc genus) sceleratum; O III, 37. huius generis totius breve ... praeceptum est; O III, 43. nihil esse eorum ... inintellegens intellegente in toto genere praestantius; Ti 10.

geometria: is (Polyaenus) posteaquam ... totam geometriam falsam esse credidit; A II, 106.

Graecia: qui (mercatus) haberetur ... totius Graeciae celebritate; T V, 9.

haruspicina: a te rationem totius haruspicinae peto; D II, 46. ostenta restant, ut tota haruspicina sit pertractata; D II, 49.

homo: cum sapientiam totius hominis custodem ... esse vellent; F IV, 17. quae (hominis natura) summum bonum non in toto homine, sed in parte hominis poneret; F IV, 33. sive quae aliae voluptates in toto homine gignuntur quolibet sensu; T III, 41. ex quo ipsam aegritudinem λύπην Chrysippus quasi solutionem totius hominis appellatam putat; T III, 61.

honestas: quae (honestas) tota quattuor his virtutibus ... continetur; F II, 48.

honestum: honestum .. id ... totum est positum in animi cura; O I, 79.

infinitio: infinitio ipsa, quam ἀπειρίαν vocant, tota ab illo (Democrito) est; F I, 21.

iniustitia: totius .. iniustitiae nulla capitalior quam eorum; O I, 41.

iracundia: ne ... sit .. iracundia tota levitatis; T IV, 50.

Italia: Italiam totam occupaverunt; T IV, 7. tantos terrae motus in ... compluribus .. insulis totaque in Italia factos esse, ut ..; D I, 78.

iter: cum totum iter et navigationem consumpsisset .. in percontando; A II, 2.

ius: qui ius civile cognosset. totumne? L II, 47. adversus quem (hostem) et totum ius fetiale et multa sunt iura communia; O III, 108.

iustitia: iustitia foras spectat et proiecta tota est; R III, 11.

Lanuvium: num aut ipse (Roscius) aut pro eo Lanuvium totum mentiebatur? D I, 79.

laus: ex tota hac laude Reguli unum illud est admiratione dignum, quod ..; O III, 111.

lex: lex illa tota sublata est; R II, 58. neque tota (lex) abrogari potest; R III, 33.

liber: totus .. liber ... refertus *est* ... sententiis talibus; T III, 42. ea ... tollenda (sunt) de libro vel totus liber potius abiciundus; T III, 44.

locus: totus .. hic locus est contemnendus in nobis; T I, 108. istum .. locum totum illa vetus Zenonis ... conclusio dilatavit; N III, 22. Telamo .. uno versu locum totum conficit; N III, 79. locum istum totum ... explicabo; L III, 13.

ludus: adde huc ... unguentarios, saltatores totumque ludum talarium; O I, 150.

luna: cum tota se luna sub orbem solis subiecisset; R I, 25.

malum: ut hoc totum malum de re publica tolleretur; O II, 84.

materia: materiam ipsam totam penitus commutari putant; A I, 28. materiam .. rerum ... totam esse flexibilem; N III, 92.

mens: inpellit (ratio) ... ad conspiciendas totaque mente contrectandas varias voluptates; T III, 33. intemperantiam, quae est a tota mente [a recta ratione] defectio; T IV, 22.

motus: quin hic quoque motus animi sit totus opinabilis; T IV, 79.

mundus: ut, Circeiis qui habitet, totum hunc mundum suum municipium esse existimet; F IV, 7. cui aeternitas omnis totiusque mundi nota sit magnitudo; T IV, 37. mundum totum se ad amorem suum sublevandum conversurum putat; T IV, 73. cum (sapientis animus) totius mundi motus ... perspexerit; T V, 69. totius .. mundi se incolam et civem (Socrates) arbitrabatur; T V, 108. cum totius mundi convenientiam consensumque adferebas; N III, 18. »Iuppiter ... totum con-

lustrat lumine mundum•; D I, 17. quae (vis sentiens) est toto confusa mundo; D I, 118. quae (vis divina) toto confusa mundo sit; D II, 35. quae (domus nostra) non ea est, quam parietes nostri cingunt, sed mundus hic totus; R I, 19. hic .. tantus est totius mundi incitatissima conversione sonitus, ut ..; R VI, 19. quom (animus) ... sese ... civem totius mundi quasi unius urbis agnoverit; L I, 61. quae in rerum natura totoque mundo constarent; Lae 24. animum .. ut in eo medio (mundo deus) conlocavit, ita per totum tetendit; Ti 20.

natura: quid .. dubitamus in tota eius (hominis) natura quaerere quid sit effectum? F IV, 36. cui (menti) tota hominis natura pareat; F V, 34. quae vis et totius esset naturae et partium singularum; F V, 41. quae (natura) tota perturbatur; F V, 47. (Cleanthes) totius naturae menti atque animo tribuit hoc nomen; N I, 37. in quo sit totius naturae principatus; N II, 29. dies noctesque oculis cognitae ... ad quaestionem totius naturae inpulerunt; Ti 52.

navigatio: f. iter.

νέκυια: inde Homeri tota νέκυια; T I, 37.

nomen: nihil esse omnino animum, et hoc esse nomen totum inane; T I, 21.

noctes: cuius (Helices) ... clarissimas stellas totis noctibus cernimus; N II, 105. reliquum .. corpus Draconis totis noctibus cernimus; N II, 108. totas noctes somniamus ‖ tot noctes dormimus ‖; D II, 121.

Olympus: qui (rex) nutu, ut ait Homerus ‖ ait ‖, totum Olympum converteret; R I, 56.

omne: toto .. omni constituto; Ti 43.

opinio: sin opinabiles (mediocritates sunt), opinio tota tollatur; T III, 74. qui dixerunt totam de dis inmortalibus opinionem fictam esse; N I, 118.

opus: omnem totius operis dissignationem ‖ design. ‖ atque apparatum (requiro); N I, 20. ut (deus) unum opus totum atque perfectum ex omnibus et totis atque perfectis absolveret; Ti 17.

oratio: si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat; F I, 71. ut tota dilucide et plane exornata oratio sibi constet; Ti 8.

orbis: annus, ubi sol suum totum confecit et peragravit orbem; Ti 32.

ordo: etsi tuus est totus ordo; L III, 29.

paginae: utrum .. tibi litteram videor an totas paginas commovere? F IV, 53.

pars: ea (quarta pars mundi) et ipsa tota natura fervida est et ceteris naturis omnibus salutarem inpertit ... calorem; N II, 27.

pectus: plurimum proficit toto pectore, ut dicitur, cogitare, quam id honestum sit; T II, 58. ut ipsum Hectorem ... toto pectore trementem provocasse ad pugnam paeniteret; T IV, 49. si non ipse amicus per se amatur toto pectore, ut dicitur; L I, 49.

Peloponnesus: ipsa Peloponnesus fere tota in mari est; R II, 8.

philosophia: hanc .. esse regulam totius philosophiae; A II, 29. totam philosophiam tris in partis diviserunt; F IV, 4. totam ad se nostram philosophiam transtulerunt; F V, 74. si me non modo ad legendos libros, sed etiam ad totam philosophiam pertractandam dedissem; N I, 9. qui (locus) totam philosophiam maxime inlustrat; D II, 2. cum tota philosophia ... frugifera ... sit, tum ..; O III, 5. nullum esse locum in tota philosophia tam necessarium; O III, 8.

physiologia: physiologiam totam pervertitis; D II, 37.

poësis: Anacreontis .. tota poësis est amatoria; T IV, 71.

porticus: tota illa porticus tumultuatur; A fr 20 (8. 13). nonne apertum est totam illam porticum insanam ... videri Epicuro? A fr 20 (8. 38).

possessio: est .. inter eos non de terminis, sed de tota possessione contentio; A II, 132.

prudentia: totam .. expectas prudentiam huius rectoris; R VI, 1.

quaestio: ut tota fere quaestio tractata videatur; A II, 10. de quo haec tota quaestio est; A II, 83. totius .. quaestionis eius ... fons reperiendus est; F V, 17. membra tum ... noscuntur, cum totae quaestiones scribendo explicantur; N I, 9. omnino dividunt nostri totam istam de dis inmortalibus quaestionem in partis quattuor; N II, 3. quoniam quattuor in partes totam quaestionem divisisti; N III, 20. continet .. totam hanc quaestionem ea ratio, quae ..; D I, 117. erit abunde satis factum toti huic quaestioni; D II, 3. tota .. (quaestio) est λογική; Fa 1.

ratio: prius oportet vos ‖ potestis ‖ totius eorum rationis quasi fundamenta cognoscere; A II, 40. homines optimi non intellegunt totam rationem everti; F I, 25. universa .. illorum ratione cum tota vestra confligendum puto; F IV, 3. in hac ratione tota de maximis fere rebus Stoici illos secuti sunt; F IV, 12. de tota philosophiae ratione dissentit; F V, 14. tota .. de ratione humationis unum tenendum est, ad corpus illam pertinere; T I, 104. mihi .. in tota ratione ea ... una res videtur causam continere; T IV, 65. mors Tiberii Gracchi et iam ante tota illius ratio tribunatus divisit populum unum in duas partis; R I, 31. Cynicorum .. ratio tota est eicienda; O I, 148. tota .. ratio talium largitionum genere vitiosa est, temporibus necessaria; O II, 60.

religio: utrum .. hic (Euhemerus) confirmasse videtur religionem an penitus totam sustulisse? N I, 119.

res: cum ... tota .. ea res ‖ ars ‖ longe ceteris et studiis et artibus antecedat; A I, 3. totam .. rem Lucullo integram servatam oportuit; A II, 10. brevi res potest tota confici; A II, 108. quae cum res tota ficta sit pueriliter; F I, 19. totam rem aperiam; F I, 32. quid, quod res alia tota est? F II, 28. res tota .. non doctorum hominum; F II, 103. semper .. ex eo, quod maximas partes continet ..., tota res appellatur; F V, 92. cum ... tota res militaris divinitus esset constituta; T IV, 1. tota .. res vacillat et claudicat; N I, 107. tota res .. nugatoria est; N I, 108. tota res est inventa fallaciis; D II, 85. totam .. eam rem ... auctore Aristide repudiaverunt; O III, 49.

res publica: quae (cupiditates) ... totam etiam labefactant saepe rem publicam; F I, 43. si quando ... populus ... totam rem publicam substravit libidini suae; R I, 65. totam rem publicam sustinuit; R II, 46. in hoc statu rei publicae ... erat penes principes tota res publica; R II, 62. exorta est ... totius commutatio rei publicae; R II, 63. ne illam quidem, quae tota sit in factionis potestate, posse vere dici rem publicam; R III, 44. nullam .. citius negaverim esse rem publicam, quam istam, quae tota *; R III, 45. totam .. eam (rem publicam fortis civis) sic tuebitur, ut omnibus consulat; O I, 86.

sapientia: sola .. sapientia in se tota conversa est; F III, 24.

scaena: cum artem ludicram scaenamque totam in probro ducerent; R IV, 10.

sententia: de inconstantia totius illorum sententiae ... sit ‖ est ‖ dictum satis; A II, 29. iam explicata tota Carneadis sententia; A II, 98. explicabo potius ... totam Zenonis Stoicorumque sententiam; F III, 14. non verbis Stoicos a Peripateticis, sed universa re et tota sententia dissi-

dere; F IV, 2. qui (Chrysippus) totam de divinatione duobus libris explicavit sententiam; D I, 6. quae est tota Diodori vobis inimica sententia; Fa 13.

sidera: tota .. (sidera) sunt calida atque perlucida; N II, 39. ea (sidera) .. tota esse ignea; N II, 40.

spes: hanc totam spem inmortalitatis relinquamus; T I, 39.

statura: s. figura; F V, 35.

studium: totum .. illud philosophiae studium mihi quidem ipse sumo; A I, 7.

terra: sapientem ... omne caelum totamque cum universo mari terram mente complexum; F II, 112. cum totam terram contueri licebit; T I, 45. totam licet animis tamquam oculis lustrare terram mariaque omnia; N II, 161.

theatra: qui (modi) totis theatris maestitiam inferant; T I, 106.

valetudo: illa duo, morbus et aegrotatio, ex totius valetudinis corporis conquassatione ... gignuntur; T IV, 29.

villa: villa .. tota locuples est; C 56.

virtus: virtus in usu sui tota posita est; R I, 2. quae virtus praeter ceteras totam ‖ tota ‖ se ad alienas porrigit utilitatis ‖ utilitates ‖; R III, 11.

vis: totam .. vim bene vivendi in animi robore ... ponamus; T I, 95.

vita: totam vitam evertunt funditus; A II, 31. ego de omni statu consilioque totius vitae .. certare cum aliis pugnaciter ... velim? A II, 65. (rationem) totius perfectione vitae locupletatam; F II, 38. quod virtus stabilitatem, firmitatem, constantia totius vitae complectatur; F III, 50. idem statui debere de totius arte vitae; F IV, 19. totam .. eam (beatam vitam) in una virtute ponitis; F IV, 57. sitne ea (beata vita) tota sita in potestate sapientis; F V, 12. a qua (re prudentia) totius vitae ducat exordium; F V, 18. non ex maxima parte de tota (vita) iudicabis? F V, 91. tota .. philosophorum vita ... commentatio mortis est; T I, 74. vitiositas .. est habitus aut adfectio in tota vita inconstans; T IV, 29. homo ... facile totius vitae cursum videt; O I, 11. in tota vita constituenda multo est ei rei cura maior adhibenda; O I, 119.

volumen: cum Epicurus ... Timocraten ... totis voluminibus conciderit; N I, 93. tuis .. oraculis Chrysippus totum volumen inplevit; D II, 115.

voluptas: deserueris totam Epicuri voluptatem; F II. 107.

urbs: cum .. urbe tota corruit; D I, 112.

B. allein: 1. Subject: totum .. in eo est, ut tibi imperes; T II, 53. ohne Verb: dissimile totum; D II, 47.

2. nach Verben: (deus) instituit dupla et tripla intervalla explere partis rursus ex toto desecans; Ti 28. unam principio partem (deus) detraxit ex toto; Ti 22. corporis .. alia ponebant esse in toto, alia in partibus, valetudinem, vires, pulchritudinem in toto; A I, 19.

trabs, Balken: »utinam ne in nemore Pelio securibus caesae accidissent abiegnae ‖ caesa accidisset abiegna ‖ ad terram trabes!« N III, 75. Fa 35.

tractabilis, fühlbar, nachgiebig: alqd: corporeum .. et aspectabile itemque tractabile omne necesse est esse, quod natum est; Ti 13.

virtus: quae (virtus) .. est cum multis in rebus, tum in amicitia tenera atque tractabilis; Lae 48.

tractatio, Bearbeitung, Behandlung: I. est: eius (philosophiae) tractatio optimo atque amplissimo quoque dignissima est; A II, 6.

II. accipio: nec ... ab haruspicibus accipiunt earum (fidium, tibiarum) tractationem, sed a musicis; D II, 9.

coniungo: cum rerum magnarum tractatio atque usus cum illarum artium studiis et cognitione coniungitur; R III, 5.

III, 1. differre: quae (virtutes) omnes similes artium reliquarum materia tantum ad meliorem partem et tractatione differunt; F IV, 4.

2. in: quae .. in usu et ‖ [usu et] ‖ tractatione beluarum fiunt utiliter ad hominum vitam; O II, 17.

tracto, betasten, berühren, behandeln, sich beschäftigen, untersuchen, verwalten, darstellen, spielen: I. facere: faciamus .. tractando usitatius hoc verbum et contritius ‖ tritius ‖; A I, 27.

II. alqm: quos .. tibi studiose et diligenter tractandos magnopere censeo; F IV, 79. illud ... idcirco recte a poëta, quia, cum tractaretur Atreus, personae serviendum fuit; O III, 106.

alqd: non te ea intermittere, sed accuratius tractare; A I, 3. a quibus (Graecis) haec iam diu tractantur; A I, 24. qui haec nunc primum tractare conamur; A I, 25. tractantur ista ingeniose, disputantur etiam eleganter; A II, 87. quae a te diligentissime tractata sunt; A II, 88. quae summis ingeniis exquisitaque doctrina philosophi Graeco sermone tractavissent; F I, 1. quoniam haec nos etiam tractare coepimus; F II, 67. quod alio loco fortasse tractabimus; T III, 84. quae in philosophia tractantur; T V, 1. haec tractanti animo et noctes et dies cogitanti existit illa *a* deo Delphis praecepta cognitio; T V, 70. quae gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus; T V, 111. quae a dialecticis aut a physicis tractantur; D II, 11. quae nunc tracto; Fa 3. ut oculis ea cernere videatur aut tractare plane manu; R I, 15. etiam a Stoicis ista tractata sunt? L III, 14. haec ... in illis libris tractata sunt diligentius; L III, 32. qui (servi) tractant ista, qui tergent, ... non honestissimum locum servitutis tenent; P 37.

Academiam: relictam a te veterem Academiam, .. tractari autem novam; A I, 13.

adsensiones: quas (adsensiones) prima oratione tractavi; Fa 40.

artem: qui artem tractabit; A II, 22.

causam: (causam) tractatam praesertim et ab aliis et a te ipso saepe; F IV, 1. reliquae causae ... tum tractabuntur a nobis, cum ..; N III, 17.

constantiam: quae pertinent omnia ad eam, quam iam dudum tracto, constantiam; Lae 65.

contentionem: quam (contentionem) tractatam a Peripateticis mollius; F III, 41.

definitiones: tracta definitiones fortitudinis; T IV, 53.

fissum: fissum familiare et vitale (haruspices) tractant; D II, 32.

genus: tractatum est .. a nobis id genus aegritudinis, quod ..; T III, 81. quoniam ... saepius .. genus eius hominis erit in reliqua nobis oratione *tractandum* *; R II, 51. si (Plato) genus forense dicendi tractare voluisset; O I, 4.

historiam: te illam (historiam) tractante; L I, 5.

ius: tum haec tractanda, quae conposita sunt et discripta ‖ descr. ‖ iura et iussa populorum; L I, 17. ego ... tractabo, quoad potero, eius ipsius generis ius civile nostrum; L II, 46. ius augurium ‖ augurum ‖, pontificium, civile tracto; C 38.

iussa: s. ius; L I, 17.

locum: f. **locus,** II, 1. tracto (5 St.) B. II, S. 473, b.
matellionem: si L. Mummius aliquem istorum videret matellionem Corinthium cupidissime tractantem; P 38.
materiam: quam (materiam virtus) tractet; O I, 16.
motus, numeros: ab antiqua philosophia usque ad Socratem ... numeri motusque tractabantur; T V, 10.
partem: tertia .. philosophiae pars ... sic tractabatur ab utrisque; A I, 30.
physica: qui nondum, ea || ea, || quae multis post annis tractari coepta sunt, physica didicissent; T I, 29.
quaestionem: ut tota fere quaestio tractata videatur; A II, 10.
rationem: quae ratio maxime tractata ab Euhemero est; N I, 119.
rem: quae (lex naturae) vetat ullam rem esse cuiusquam nisi eius, qui tractare et uti sciat; R I, 27. f. **res,** II, 1. tracto (10 St.) S. 394. b.
stabilitatem: in talibus ea, quam iam dudum tractamus, stabilitas amicitiae confirmari potest; Lae 82.
vitam: cum iam inveterata vita hominum ac tractata esset et cognita; R II, 20.
vites: ut ipsae vites, si loqui possint, ita se tractandas tuendasque esse fateantur; F V, 39.

tractus, Zug, Ausdehnung: cuius (urbis) is est tractus ductusque muri cum Romuli, tum etiam reliquorum regum sapientia definitus ex omni parte arduis praeruptisque montibus, ut ..; R II, 11.

trado, überliefern, übergeben, preisgeben, hingeben, mitteilen, berichten, vortragen, lehren: I. **absolut:** 1. spes: patrimonia spe bene tradendi relinquimus; N III, 76.
2, a. **unpersönlich:** sic .. est traditum; L I, 3. sic .., ut ab iis || his || est traditum, horum deorum ortus habeatur; Ti 39.
b. maiores: ita nobis maiores nostros tradidisse; N III, 9.
II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** f. III. alqd; O I, 4.
2. **indir. Frage:** non, quo modo efficiatur concludaturque ratio, (Epicurus) tradit; F I, 22. quid natura valeat, haec una cognitio potest tradere; F III, 73. id et fit ab illis (antiquis) et, quem ad modum fieri oporteat, traditur; F IV, 8. e quibus locis ... argumenta depromerentur, vestri ne suspicati quidem sunt, superiores autem artificio et via tradiderunt; F IV, 10. quae dicam, trado memoriae; R VI, 10.
3. **nom. c. inf.:** cuius (Lycurgi) temporibus Homerus etiam fuisse ante hanc urbem conditam traditur; T V, 7. nec vero Atlans sustinere caelum nec Prometheus adfixus Caucaso nec stellatus Cepheus cum uxore, genero, filia traderetur, nisi ..; T V, 8. tertius (Volcanus) ex tertio Iove et Iunone, qui Lemni fabricae traditur praefuisse; N III, 55. cuius (Apollinis) de illa insula cum Iove ipso certamen fuisse traditur; N III, 57. parens Romulus ... ipse .. optumus augur fuisse traditur; D I, 3. Servius Tullius primus iniussu populi regnavisse traditur; R II, 37. — alter (Hercules) traditur Nilo natus Aegyptius; N III, 42. cuius (Mercurii) obscenius excitata natura traditur; N III, 56. f. T V, 8.
4. **acc. c. inf.:** Galbam, Africanum, Laelium doctos fuisse traditum est; T I, 5. traditum est etiam Homerum caecum fuisse; T V, 114. a quibus (dialecticis) cum traditum sit in omnibus disiunctionibus ... alterum utrum esse verum; N I, 70. qui ... potentis viros tradunt post mortem ad deos pervenisse; N I, 119. istum (Socratem) doctum et sapientem virum fuisse memoriae traditum est; P 23.
III. **mit einfachem Object:** alqm: cum .. parentibus redditi, dein magistris traditi sumus; T III, 2. tibi nos, ut antea magna ex parte, sic nunc penitus totosque tradimus; T V, 5. pluris (Hercules) .. tradunt nobis ii, ... antiquissimum Iove natum; N III, 42. C. Marium ... te ... lictori .. proxumo tradidisse, ut te in monumentum suum deduceret; D I, 59. qui salubri et moderato cultu atque victu quieti se tradiderit; D I, 61. qui se tradidit || tradet ita, tradet, tradit || quieti praeparato animo; D I, 121. qui se in Africa Caesari tradiderunt; O I, 112. posteaquam ... me .. totum rei publicae tradidi; O II, 4. qui se totos tradiderunt voluptatibus; Lae 86.
alqd: quem (Epicurum) .. arbitror ... omnia tradidisse, quae pertinerent ad bene beateque vivendum; F I, 14. sunt .. quidam e nostris, qui haec subtilius velint tradere; F I, 31. qui, quod sciat ipse, non tradat alteri; F III, 66. quae dialectici nunc tradunt et docent; F IV, 9. in primis (dialecticis) .. hoc traditur; omne pronuntiatum ... —; T I, 14. reminiscere, ... quae tradantur mysteriis; T I, 29. etsi id .. alius alio modo tradidit; T V, 58. quodsi haec astro ingenerata et tradita essent, nulla res ea mutare posset; D II, 96. loquimur, quod traditum est; L II, 15. dicere debemus de iure populi Romani quae relicta sunt et tradita; L III, 49. quae de officiis tradita ab illis (philosophis) et praecepta sunt; O I, 4.
artem: hanc posteriorem (artem) et Stoici et Peripatetici, priorem autem illi egregie tradiderunt; F IV, 10. pollicenti cuidam se artem ei memoriae ... traditurum; A II, 2.
artificium: ut ... idem .. etiam disputandi et intellegendi iudicium dicas te et artificium traditurum; A II, 114.
auguratum: nec fictus (Romuli auguratus) ad opiniones inperitorum, sed a certis acceptus et posteris traditus; D I, 107.
bellum: ferocitatem .. eius (Viriathi C. Laelius) ita repressit, ut facile bellum reliquis traderet; O II, 40.
civem: tradet .. (fortis civis) se totum rei publicae; O I, 86.
conditiones: nisi (natura) earum (frugum, bacarum) cultus et conditiones tradidisset; D I, 116.
consuetudinem: tenebimus hanc consuetudinem a Socrate traditam; D II, 150.
corpus: intemperans adulescentia effetum corpus tradit senectuti; C 29.
cultus: f. conditiones.
disciplinam: denique || in qua || tradebatur omnis dialecticae disciplina; A I, 32. idem nonne poterat deus hominibus disciplinam superiore e loco tradere? D II, 51.
distinctionem: veri a falso distinctio traditur; F I, 64.
elementa: quae (ars) primo progressu festive tradit elementa loquendi et ambiguorum intellegentiam concludendique rationem; A II, 92.
equos: ut equos ... exultantes domitoribus tradere soleant, sic ..; O I, 90.
filios: ut de principum filiis x ex || sex, x, al. || singulis Etruriae populis in disciplinam traderentur; D I, 92.
formam: haec erat illis forma || prima || a Platone tradita; A I, 33.
gladium: adulescentulo, quem amabat, tradidisse gladium dicitur; T V, 60.

initium: quorum vobis initium satusque tradetur a me; Ti 41. veteres illi sive vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes; fr V, 95.
intellegentiam: f. elementa.
inventionem: videamus, clarissumarum sortium quae tradatur inventio; D II, 85.
iudicium: f. artificium.
ius: qui aliter ius civile tradunt; L I, 18.
leges, litteras: qui (Mercurius) ... dicitur ... Aegyptiis leges et litteras tradidisse; N III, 56.
lituum: lituus iste vester ... unde vobis est traditus? D I, 30.
modum: in docendo eum primum concludendi modum traditis; A II, 96.
orationem: quae (oratio Archytae) mihi tradita est, cum essem adulescens Tarenti cum Q. Maximo; C 39.
partes: caeli .. partes sibi definitas esse traditas; L III, 43.
poculum: Graeci .. *in* conviviis solent nominare, cui poculum traditnri sint; T I, 96.
potestatem: eam .. potestatem ... quasi iustam et legitimam hereditatis loco (Dionysius) filio tradidit; N III, 84.
praecepta: f. **praeceptum,** II, 1. trado (7 St.) S. 138, b. — rationem: f. **ratio,** II, 1. (4 St.) S. 349, a.
religionem: ritus familiae patrumque servare id est ... a dis quasi traditam religionem tueri; L II, 27.
repagula: »ille traversa mente mi hodie tradidit repagula«; N III, 66.
sacra, satum: f. initium.
sedes: Caecilia se sororis filiae sedes suas tradere; D II, 83.
signa: idem .. (deus) mittit .. signa nobis eius generis, qualia permulta historia tradidit; D I, 121.
simulationem: pro vera certaque iustitia simulationem nobis iustitiae traditis; F II, 71.
somnium: alterum ita traditum clarum admodum somnium; D I, 57.
vias: si optimarum artium vias traderem meis civibus; D II, 1. non tam iustitiae quam litigandi tradunt vias; L I, 18.
virtutem: cum .. Alcibiades ... Socrati supplex esset, ut sibi virtutem traderet; T III, 77.
voluntatem: hoc retento reliqua voluntas auctoritati aut gratiae traditur; L III, 39.
utilitates: nec tamen nostrae nobis utilitates omittendae sunt aliisque tradendae; O III, 42.

IV. **mit Object und Zusatz:** 1. **Particip:** alqm: plerique ... victi et debilitati obiecta specie voluptatis tradunt se libidinibus constringendos; F I, 47. tradamus nos ei (philosophiae) curandos; T III, 13.
voluptatem: perficiam illud quidem, ut se virtuti tradat constringendam voluptas; F II, 62.

2. **Substantiv:** alqm: tertiae (Dianae) pater Upis traditur, Glauce mater; N III, 58. non .. poëta solum suavis, verum etiam ceteroqui doctus sapiensque (Simonides) traditur; N I, 60.
gloriam: optuma .. hereditas a patribus traditur liberis ... gloria virtutis rerumque gestarum; O I, 121.

3. **Ablativ:** alqm: Aiax, quo animo traditur, milies oppetere mortem quam illa perpeti maluisset; O I, 113.

traduco, hinüberführen, hinführen, versetzen, zubringen, übertragen: alqm: ad aliud nos unum certum vitium consuetudo Latina traduceret; F III, 40. traducas me ad te totum licebit; F IV, 2. idne est, quo traducti luctum levemus? T III, 40. ego animi pendere soleo, quom semel quid orsus *sum*, si traducor alio; L I, 9.
alqd: genera .. (nobis deorum nota sunt), coniugia, cognationes omniaque traducta ad similitudinem inbecillitatis humanae; N II, 70. f. vitam.
aegritudinem: (aegritudinem) ad alia traducere; T III, 75.
aetatem: nonne melius multo fuisset otiosam aetatem et quietam sine ullo aut || ullo || labore aut || et || contentione traducere? C 82.
animum: cum .. animum ab ista pictura imaginibusque virtutum ad rem veritatemque traduxeris; T V, 14 (13). traductis animis ad voluptatem; T V, 110.
caecos: ut paulo ante caecos ad aurium traducebamus voluptatem, sic licet surdos ad oculorum; T V, 117.
cogitationes: traducis cogitationes meas ad voluptates; T III, 37.
imperium: si consuetudo ac licentia ... imperium .. nostrum ad vim a iure traduxerit; R III, 41.
mentes: mentes suas a cogitationum intentione cantu fidibusque ad tranquillitatem traducere; T IV, 3.
nomen: nisi caelestium divina cognitio nomen eorum ad errorem fabulae traduxisset; T V, 8.
opinionem: opinio .. omnis ad eam spem traducenda (est), ut ..; O II, 10.
orationem: a disputandi subtilitate orationem ad exempla traducimus; T III, 56.
ortum, partum: Diogenes Babylonius ... partum Iovis ortumque virginis ad physiologiam traducens diiungit || deiungit || a fabula; N I, 41.
rationem: hanc .. rationem naturae difficile est fortasse traducere ad id genus divinationis, quod ..; D I, 130.
studia: quodsi haec studia traducta erunt ad nostros; T II, 6.
surdos: f. caecos.
valetudinem: si (membrum) proximi membri valetudinem ad se traduxisset; O III, 22.
vitam: si volumus hoc, quod datum est vitae, tranquille placideque traducere; T III, 25.

traductio, Fortdauer: est quasi rudentis explicatio sic traductio temporis; D I, 127.

tragicus, im Trauerspiel, tragisch, Tragiker: A. actor: Aristodemum, tragicum item actorem, ... legatum ... Athenienses saepe miserunt; R IV, 13.
poëta: (Dionysium) poëtam etiam tragicum || accepimus ||; T V, 63. ut tragici poëtae ... confugitis ad deum; N I, 53. ut .. poëtae tragici prodiderunt; O III, 97.
B. index: quare velim dari mihi, Luculle, iubeas indicem tragicorum; fr V, 48.

tragoedia, Trauerspiel: I. insimulant: insimulant eum (Ulixem) tragoediae simulatione insaniae militiam subterfugere voluisse; O III, 97.
ohne Verb: quid ego hic sceleratorum utar exemplis? quorum plenae || sunt || tragoediae; L II, 41.
II. actito: cum (Aeschines) adulescens tragoedias actitavisset; R IV, 13.
efficio: quas tragoedias efficit! T IV, 73.
facio: Sophocles ad summam senectutem tragoedias fecit; C 22.
loquor: tragoedias loqui videor et fabulas; D I, 68.
III. princeps ex: quid ait ex tragoedia princeps ille Argonautarum? T IV, 69.

traho, ziehen, abziehen, hinziehen, an sich ziehen, hinreißen, schleppen, ableiten, annehmen: alqm: Academicus ... utrosque audiet trahentes se ad suas partes; A fr 20 (B. 26). admirabilis compositio disciplinae incredibilisque me rerum traxit ordo; F III, 74. trahit Hectorem ad currum religatum Achilles; T I, 105. non .. Hectora traxisti, sed corpus, quod fuerat Hectoris; T I, 105. suis te oportet inlecebris ipsa virtus trahat ad verum decus; R VI, 25. ne aestus nos consuetudinis absorbeat et ad sermonis morem usitati trahat; L II, 9. omnes .. trahimur et ducimur ad cognitionis et scientiae cupiditatem; O I, 18.
alqd: cum appetitus ille animi aliquid ad se trahere coeperit consulto, quod sibi obsit; F V, 28. stellae ... refundunt eadem et rursum trahunt indidem; N II, 118. ex insanorum aut ebriorum visis innumerabilia coniectura trahi possunt, quae futura videantur *; D II, 121.
animos: animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos et haustos; D I, 70. divinos animos censent esse nostros, eosque esse tractos extrinsecus; D II, 119.
aquam: ex puteis iugibus aquam calidam trahi; N II, 25.
aratra: vires umerorum et latitudines ad aratra [ex]trahenda; N II, 159.
arcum: »Scorpios .. posteriore trahens plexum || flexum || vi corporis arcum«; N II, 113.
arterias: s. nervos.
aurigam: ut auriga indoctus e curru trahitur, opteritur; R II, 68.
corpus: s. alqm; T I, 105.
decorum, honestum: a qua (praestantia) omne honestum decorumque trahitur; O I, 107.
ferrum: si magnetem lapidem esse dicam, qui ferrum ad se adliciat et attrahat || trahat ||; D I, 86.
nervos: qui (nervi) sicut venae et arteriae a corde tracti et profecti in corpus omne ducuntur; N II, 139.
rationem: quae (rationes) disputationibus huc et illuc trahuntur; A II, 116. ut a physicis rebus ... tracta ratio sit ad commenticios et fictos deos; N II, 70.
sucum: stirpes...e terra sucum trahunt; N II, 120.
venas: s. nervos.

traicio, durchstecken, hinüberwerfen: axem: quae (terra) traiecto axi sustinetur; Ti 37.
murum: si Hannibal ad portas venisset murumque iaculo traiecisset; F IV, 22.

traiectio, Bewegung, Sternschnuppe: I. est: nondum dico, quam haec signa nulla sint, ... stellae traiectio, voces furentium, sortes, somnia; D II, 16.
terret: ita te ... nec traiectio stellae nec faces visae terrebunt; D II, 60.
II. noto, observito: principio Assyrii ... traiectiones motusque stellarum observitaverunt, quibus notatis ..; D I, 2.

tranato, hinüberschwimmen: num .. tuum ... nomen vel Caucasum hunc ... transcendere potuit vel illum Gangen tranatare? R VI, 22.

trano, durchdringen: toto genere hoc igneo, quod tranat omnia, subtilius explicato; N II, 25.

tranquille, ruhig, still: exstinguo: si .. exstingui tranquille volumus, cum in his artibus vixerimus; fr V, 97.
fero: quod videat multos moderate et tranquille tulisse; T III, 60.
traduco: si volumus hoc, quod datum est vitae, tranquille placideque traducere; T III, 25.

tranquillitas, Ruhe, Stille, Windstille, Frieden: I, 1. adest, adfert: ut tranquillitas animi et securitas adsit, quae affert cum constantiam, tum etiam dignitatem; O I, 69.
est: ullum tu decus in cotidianis laboribus et periculis cum hac tranquillitate conferendum putas? ego vero istam contemnendam et abiciendam, quoniam, quae honesta non sit, ne utilem quidem esse arbitror; O III, 97.
inest: in qua (societate) omnia insunt, ... honestas, gloria, tranquillitas animi; Lae 84.
2. sum: quae (securitas) est animi || animi tamquam, al. || tranquillitas, quam appellavit || appellant || (Democritus) εὐθυμίαν; F V, 23.
II, 1. abicio: s. I, 1. est.
adhibeo: tranquillitas animi atque securitas (adhibenda est); O I, 72.
appello: s. I, 2. — contemno: s. I, 1. est.
dico, expeto: qui eam, quam dico, tranquillitatem expetentes a negotiis publicis se removerint; O I, 69.
intellego: ut maris .. tranquillitas intellegitur nulla ne minima quidem aura fluctus commovente, sic ..; T V, 16.
largior: quae (philosophia) vitae tranquillitatem largita nobis es; T V, 5.
pono: in (parte) participe rationis ponunt tranquillitatem, id est placidam quietamque constantiam; T IV, 10.
usurpo: perpetuisne malis voluptatibus perfruens in ea, quam saepe usurpabas, tranquillitate degere omnem aetatem sine dolore; F II, 118.
2. accommodo ad: praeparato animo ... rebus ad tranquillitatem adcommodatis; D I, 121.
confero cum: s. I, 1. est.
dico de: dicit ... de ... reliqua post mortem tranquillitate bonorum, poenis impiorum || [dicit ... imp.] ||; L II, 68.
fero ad: quae (sapientia) ... omnis monstret vias, quae ad quietem et tranquillitatem ferant; F I, 46.
pono in: sanitatem .. animorum positam in tranquillitate quadam constantiaque (maiores) censebant; T III, 9.
traduco ad: mentes suas a cogitationum intentione cantu fidibusque ad tranquillitatem traducere; T IV, 3.
vivo in: qua (sapientia) praeceptrice in tranquillitate vivi potest; F I, 43. homo demens ... maluit iactari quam in illa tranquillitate atque otio iucundissime vivere; R I, 1.
III. contrarius: quod habet inflationem magnam is cibus tranquillitati mentis quaerenti vera contrariam; D I, 62.
IV, 1. considerare: quanta rursus animi tranquillitate (ille) humana et citeriora considerat! T V, 71.
proficisci: si (sapiens) ... proficiscatur ... probo navigio, bono gubernatore, hac tranquillitate; A II, 100.
2. in: s. II, 1. usurpo.

tranquillo, beruhigen: quod (iustitia) tranquillet animos; F I, 50.

tranquillus, ruhig, still, friedlich: A. alqd: privatum .. oportet ... tum in re publica ea velle, quae tranquilla et honesta sint; O I, 124. id sibi (deus) adsumpsit non tranquillum et quietum, sed inmoderate agitatum et fluitans; Ti 9.

animus: sine qua meditatione tranquillo animo esse nemo potest; C 74.
appetitus: ut adpetitus ... sint .. tranquilli atque omni animi perturbatione careant; O I, 102.
frons: frons erat ... tranquilla et serena; T III, 31.
locus: ut (patria) ... suppeditaret .. tranquillum ad quietem locum; R I, 8.
mare: qui tranquillo mari gubernare se negent posse; R I, 11.
mens: semper mens erit tranquilla sapientis; T IV, 8. sunt ... animorum ... motus, ... inimicissimi mentis vitaeque tranquillae; T IV, 34. aguntur (ista) leniter et mente tranquilla; T IV, 55.
studia: quae (studia) vel optimarum rerum ... sedata tamen et tranquilla esse debent; T IV, 55.
visa: ei (parti animi) visa quietis occurrent tranquilla atque veracia; D I, 61.
vita: ut omnes bene sanos in viam placatae, tranquillae, quietae, beatae vitae deduceret; F I, 71. ſ. mens; T IV, 34.
B, I. video: (animus) nihil quieti videre, nihil tranquilli potest; F I, 58.
II. in: in tranquillo tempestatem adversam optare dementis est; O I, 83.

trans, jenſeits: sibi ... trans Euphratem cum ignominia et dedecore esse pereundum; D II, 22.

transcendo, überſteigen: num .. tuum ... nomen .. Caucasum ... transcendere potuit? R VI, 22.

transeo, hinübergehen, vorübergehen, übergehen, überſchreiten: I, 1. culpa: quam longe progrediare, cum semel transieris, ad augendam transeundi || augendam || culpam nihil pertinet; P 20.
2, a. unperſönlich: transitum est ad honestatem dictorum atque factorum; F II, 47. ut transiri alio possit; L III, 26.
b. alqs: ſ. 1.
bestia: cum (bestia) in disparis animantis vitam transire non possit; T V, 38.
intellegentia: quod quaedam animalis intellegentia per omnia ea permanet et transeat; A II, 119.
lictores: suos ad eum ... lictores transire iussit; R II, 55.
sapiens: transeat idem iste sapiens ad rem publicam tuendam; T V, 72.
II. amnes: nec amnis transeunt auspicato; D II, 77.
Euphratem: qui (Crassus) nisi eguisset, numquam Euphraten nulla belli causa transire voluisset; F III, 75. non transisset Crassus Euphratem; D II, 24.
finem: ii (appetitus) sine dubio finem et modum transeunt; O I, 102.
lineas: siquidem est peccare tamquam transire lineas; P 20.
modum: (P. Rupilius) transisse videtur modum; T IV, 40. ſ. finem.
pomerium: cum idem pomerium transiret; N II, 11.

transfero, verſetzen, wenden, übertragen, anwenden: alqm: cur non se transtulit ad alios, et maxime ad Stoicos? A II, 69. cum secundus ortus in figuram muliebrem transferet; Ti 45. in suis moribus simillimas figuras pecudum et ferarum transferetur; Ti 45.
alqd: nihil est .., quod de suo genere in aliud genus transferri possit; A II, 50. quod idem licet transferre in voluptatem; F I, 55. transfer idem ad modestiam vel temperantiam; F II, 60. quod Spartiatae etiam in feminas transtulerunt; T II, 36. qui (Stoici) cum a Peripateticis et Academicis omnia transtulissent; F V, 22. his similia ad victum etiam transferuntur; T V, 97. quid est, quod non possit isto modo ex conexo transferri ad coniunctionum negationem? Fa 16. unde huc translata essent; R II, 30. cetera in XII ... translata de Solonis fere legibus; L II, 59. homo .. iustus ... nihil cuiquam, quod in se transferat, detrahet; O III, 75. quod nisi idem in amicitiam transferetur, verus amicus numquam reperietur; Lae 80. cum ea, quae dicuntur in scholis θετικῶς, ad nostrum hoc oratorium transfero dicendi genus; P 5. quae modo huc, modo illuc transferuntur; P 14.
cantus: alter (Aristoxenus) ita delectatur suis cantibus, ut eos etiam ad haec transferre conetur; T I, 41.
cooptationem: cooptatio || coaptatio || .. collegiorum ad populi beneficium transferebatur; Lae 96.
copias: eas (copias) transferunt ad alienos; O I, 44.
definitionem: si ... roget eos quispiam, num illa definitio possit in aliam rem transferri quamlubet; A II, 43. quoniam vera || [vel] illa vera || definitio transferri non possit in falsum; A II, 43.
deos: qui hos || eos || deos ex hominum genere in caelum translatos non re, sed opinione esse dicunt; N III, 53.
divina: ſ. humana.
genus: quod (genus) ab Ennio positum in una re transferri in permultas potest; O I, 51.
humana: Homerus .. humana ad deos transferebat; divina mallem ad nos; T I, 65.
ingenia: si ad eorum (civium) cognitionem divina illa ingenia transferrem; F I, 7.
institutum: nisi hoc institutum postea translatum ad nostros philosophos || phil. nostros || esset; F II, 1.
iucunditatem: hanc quoque iucunditatem, si vis, transfer in animum; F II, 14.
laudem: ut huius quoque generis laudem iam languenti Graeciae eripiant et transferant in hanc urbem, sicut reliquas omnis ... studio atque industria sua maiores nostri transtulerunt; T II, 5.
leges: leges praeclarissimae de duodecim tabulis translatae || tralatae || duae; L III, 44.
locos: locos .. quosdam .. transferam, et maxime ab iis, quos modo nominavi; F I, 7.
mediocritatem: eadem .. mediocritas ad omnem usum cultumque vitae transferenda est; O I, 140.
nomina: aut .. nova sunt rerum novarum facienda nomina aut ex aliis transferenda; A I, 25.
philosophiam: totam ad se nostram philosophiam transtulerunt; F V, 74.
rem: ſ. **res**, II, 1. transfero (4 St.) S. 394, b.
similitudinem: quae (ratio, mens) ... similitudines transferat; F II, 45. quam similitudinem natura ratioque ab oculis ad animum transferens; O I, 14.
studia: quae (studia) sero admodum expetita in hanc civitatem e Graecia transtulerunt; T IV, 1.
verbum: id .. (verbum) proprie quidem in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa disparia; F II, 10.

transfigo, durchbohren: alqm: (Epaminondas) evelli iussit eam, qua erat transfixus, hastam; F II, 97.
anguem: »Iovis ... pinnata satelles ... subrigit ipsa feris transfigens unguibus anguem semianimum«; D I, 106.

transfuga, überläufer: non omnia illum transfugam ausum esse senatui dicere; D I, 100.

transfundo, ausbreiten: sunt alia (studia) liberiora et transfusa || fusa || latius; R I, 30.

transgredior, überschreiten: quod (Ti. Gracchus) inauspicato pomerium transgressus esset; D I, 33.

transigo, beendigen: cum iam rebus transactis et praeteritis orationes scribimus, num irati scribimus? T IV, 55.

transilio, überspringen: transiliunt omnia et duo nobis opera pro uno relinquunt; F IV, 39.

transitio, Übergang, Durchgang: I. facio: fluentium frequenter transitio fit visionum, ut e multis una videatur; N I, 109.
nomino: ex quo transitiones perviae „iani" ... nominantur; N II, 67.
II. cerni: speciem dei percipi cogitatione, non sensu, ... eamque esse eius visionem, ut similitudine et transitione cernatur; N I, 105.
percipi: imaginibus similitudine et transitione perceptis; N I, 49.

transitus, übergang: cum (Dionysius) ... eius .. fossae transitum ponticulo ligneo coniunxisset; T V, 59.

translatio, übertragung: L. Sullae, C. Caesaris pecuniarum translatio a iustis dominis ad alienos non debet liberalis videri; O I, 43.

transmarinus, überseeisch: non esse nos transmarinis nec inportatis artibus eruditos, sed genuinis domesticisque virtutibus; R II, 29.

transmitto, übersetzen, darüber hinziehen: I. alqs: ipse Caesar cum a summo haruspice moneretur, ne in Africam ante brumam transmitteret, nonne transmisit? D II, 52.
II. maria: f. **mare**, II, 1. transmitto (8 St.) B. II, S. 524, b.

transscribo, abschreiben, fälschen: qui transscripserit tabulas publicas; N III, 74.

transvectio (trav.), überfahrt: num te illa terrent, ... Cocyti fremitus, travectio Acherontis? T I, 10.

transvehor, hinüberfahren: »nemo haec umquam est transvectus caerula cursu, quin .. adstiterit«; F V, 49.

transverbero, durchbohren: »qua miser sollertia transverberatus castrum hoc Furiarum incolo«; T II, 23.

transversus (trav.), quer, schräg, seitwärts, verkehrt: A. alqs: (eos) partim obliquos, partim transversos, partim etiam adversos stare vobis; R VI, 20.
digitus: ab hac (regula) mihi non licet transversum, ut aiunt, digitum discedere; A II, 58.
mens: »ille traversa mente mi hodie tradidit repagula«; N III, 66.
motus: (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eiusdem naturae motum incurrentia; Ti 30.
B. e: ecce tibi e transverso Lampsacenus Strato; A II, 121.

trecentesimus, dreihundertste: anno trecentesimo quinquagesimo || quinq. CCC, al. || fere post Romam conditam »Nonis Iunis soli luna obstitit et nox«; R I, 25.

trecenti, dreihundert: A. anni: si haec post trecentos et quinquaginta fere annos eventura putaret; T I, 90. qui (Demosthenes) abhinc annos prope trecentos fuit; D II, 118.
orbes: circumitus .. solis orbium V et LX et CCC ... conversionem conficiunt annuam; N II, 49.
B. oppono: Leonidas ... trecentos .. eos, quos eduxerat Sparta, ... opposuit hostibus; F II, 97.

tremefacio, erzittern machen: »cum se gravido tremefecit corpore tellus«; D I, 18.

tremo, zittern: alqs: si qui tremerent et exalbescerent vel ipsi per se motu mentis aliquo vel obiecta .. re; A II, 48. ut ipsum Hectorem ... toto pectore trementem provocasse ad pugnam paeniteret; T IV, 49.

tremor, Zittern: I. consequitur: ex quo fit, ut pudorem rubor, terrorem pallor et tremor et dentium crepitus consequatur; T IV, 19.
II. distinguo, al.: nihil ut esset, qui distingueretur tremor ille et pallor, neque ut quicquam interesset inter intestinum et oblatum; A II, 48.

tremulus, zitternd: artus: »eccita cum tremulis anus attulit artubus lumen«; D I, 40.
clangor: »nona super tremulo genetrix clangore volabat«; D II, 63.
cometae: »vidisti .. claro tremulos ardore cometas«; D I, 18.
flamma: »magnus Leo tremulam quatiens e corpore flammam«; N II, 110.
guttur: »fulix ... haud modicos tremulo fundens e gutture cantus«; D I, 14.

tres, drei: A. alqs: Graecis hoc modicum est: Leonidas, Epaminondas, tres aliqui aut quattuor; F II, 62. permagnum existimans tris Olympionicas una e domo prodire; T I, 111. principio Ioves tres numerant ii, qui theologi nominantur; N III, 53. primi (Διόσκουροι) tres ... ex rege Iove antiquissimo et Proserpina nati, Tritopatreus, Eubuleus, Dionysus; N III, 53. quae (leges Porciae) tres sunt trium Porciorum; R II, 54. puto (inveniri) posse, et quidem aliquem de tribus nobis; L III, 14. exstant epistulae et Philippi ... et Antipatri ... et Antigoni ..., trium prudentissimorum; O II, 48.
alqd: f. B.
anni: cum tres et viginti regnavisset annos (Ancus Marcius); R II, 33.
arbitri: nec Mamilia lege singuli, sed e XII tres arbitri finis regemus; L I, 55.
constantiae: sic quattuor perturbationes sunt, tres constantiae; T IV, 14.
consulatus: an Cn. Pompeium censes tribus suis consulatibus, tribus triumphis ... laetaturum fuisse, si ..? D II, 22.
cubita: noluit quicquam statui nisi columellam tribus cubitis ne altiorem; L II, 66.
deae: »iudicabit inclitum iudicium inter deas tris aliquis«; D I, 114.
disciplinae: praeter .. tres disciplinas; F III, 36. tres .. trium disciplinarum principes convenistis; N I, 16.
exercitus: interitus exercituum, ut proxime trium, saepe multorum; O II, 20.
expositiones: iunctae .. et duplices expositiones summi boni tres omnino fuerunt; F V, 21.

figurae: quando .. trium vel numerorum vel figurarum vel quorumcumque generum contingit ut, quod medium sit, ... comparetur; Ti 14.

filiae, filii: qui (Q. Metellus) tris filios consules vidit ... eosque salvos reliquit et tris filias nuptas; F V, 82.

fines: ita tres sunt fines expertes honestatis, ... tres, in quibus honestas cum aliqua accessione; F II, 35.

genera: tria genera cupiditatum; F II, 26. duo .. genera quae erant, fecit tria; F II, 26. cum tria genera bonorum sint; F III, 43. tria genera bonorum; F V, 84. tria genera malorum esse; T V, 23. cum tria genera dicit bonorum; T V, 24. sint .. tria genera bonorum; T V, 76. tria genera bonorum; T V, 85. e tribus istis (generibus) quod maxime probas? recte quaeris, quod maxime e tribus; R I, 54. *ex* tribus primis generibus longe praestat mea sententia regium; R I, 69. numero definieram genera civitatum tria probabilia; R II, 65. quod (genus) e tribus primis esset modice temperatum; R II, 65. »eorum .. (sacerdotum) genera sunto tria«; L II, 20. tribus generibus propositis; O III, 7. tria genera nobis reliqua sunt; Ti 41. ſ. figurae. **hic,** A, I, 2. genera (7 St.) B. II, S. 148, a. **ille,** A, I, 2. genera (5 St.) B. II, S. 221, b.

horae: cum ego te ... videam ... tribus horis perorare; F IV, 1. tribus iis horis concisus exercitus ... est; D I, 77.

intervalla: reliqua .. tria intervalla infinita; D II, 91. cur declinent (atomi) uno minimo (intervallo), non declinent duobus aut tribus? Fa 46.

iussa: huic (senatori) iussa tria sunt; L III, 40.

laudes: ex his tribus laudibus ... et temeritatem reformidat et ..; F II, 47.

leges: ſ. alqs; R II, 54.

libri: quem (sermonem) Corinthi habitum tribus libris exponit; T I, 21. is .. (Dicaearchus) tris libros scripsit, qui Lesbiaci vocantur; T I, 77. ut fecimus in iis tribus libris, quos de natura deorum scripsimus; D I, 7. tres libri perfecti sunt de natura deorum; D II, 3. tres (libri) erunt de oratore; D II, 4. Panaetius ... de duobus generibus primis tribus libris explicavit; O III, 7. quamquam hi tibi tres libri inter Cratippi commentarios tamquam hospites erunt recipiendi; O III, 121.

lunae: et cum duo visi soles sunt ‖ essent ‖ et cum tres lunae; D I, 97.

milia: tria milia annorum magnum annum tenere; N fr 5.

modi: tribus .. modis video esse a nostris de amicitia disputatum; F I, 66. tribus modis (Posidonius) censet deorum adpulsu homines somniare; D I, 64. ex tribus istis modis rerum publicarum velim scire quod optimum iudices; R I, 46. quod (genus) erit aequatum et temperatum ex tribus optimis rerum publicarum modis; R I, 69. tribus modis sacris adstringi; L II, 49.

numeri: ſ. figurae.

optationes: cui (Theseo) cum tres optationes Neptunus dedisset; O III, 94.

optata: ex tribus .. optatis ... hoc erat tertium; O I, 32.

orbes: eorum .. trium (orbium deus) fecit pares celeritates, sed quattuor ... dissimilis trium reliquorum; Ti 25.

paria: in quibus (fabulis) ... tria vix amicorum paria reperiuntur; F I, 65. quod ex omnibus saeculis vix tria aut quattuor nominantur paria amicorum; Lae 15.

partes: in tres .. partes ... distributa sapientia est; A II, 116. si (animus) est, trisne partes habeat; A II, 124. totam philosophiam tris in partis diviserunt; F IV, 4. eam .. disputationem tris in partes nostri fere dividunt; N II, 75. cum ... tris .. partis aves abdixissent; D I, 31. non solum in hac parte honestatis, ... sed etiam in tribus superioribus quid deceat apparet; O I, 94. qui (animus) ... temperatione trium partium proportione conpactus; Ti 27.

peccata: paucis verbis tria magna peccata; T III, 47.

philosophi: non modo iis tribus (philosophis), ... sed etiam alteris tribus ... eos antepono; F III, 30.

principes: ſ. disciplinae; N I, 16.

regna: ut essent ex fabulis tria regna divisa; N II, 66.

res: qui (philosophi) ... trium earum rerum ... singuli singulas addiderunt; F III, 30. ut illa prudentia ... in earum trium rerum aliqua versetur; F V, 18. cum tribus rebus animantium vita teneatur, cibo, potione, spiritu; N II, 134. duxisti .. divinationem omnem a tribus rebus, a deo, a fato, a natura; D II, 27. quoniam ... id .. (decorum) positum est in tribus rebus, formositate, ordine, ornatu ad actionem apto; O I, 126. virtus omnis tribus in rebus fere vertitur; O II, 18.

ricinia: extenuato .. sumptu tribus riciniis ‖ [trib. ric.] ‖; L II, 59. de tribus riciniis ‖ reciniis ‖ et pleraque illa Solonis sunt; L II, 64.

sententiae: tres solas esse sententias ... de finibus bonorum; A II, 138. ita tris relinquit sententias; A II, 138. trium proximarum (sententiarum) hi principes; F V, 20. superiores tres (sententiae) erant, quae esse possent; F V, 20. de quibus (finibus) tres video sententias ferri; Lae 56. harum trium sententiarum nulli prorsus adsentior; Lae 57.

status: habet statum res publica de tribus secundarium; R I, 65.

tempora: quia trium temporum particeps animus sit; F II, 108. »lentiscus ... ter fruges fundens tria tempora monstrat arandi«; D I, 15.

tribus: quamquam ... populum ... in tribus tris curiasque triginta discripserat ‖ descr. ‖; R II, 14.

triumphi: ſ. consulatus.

versiculi: huic (Elysio) in tabellis tris huius modi versiculos datos; T I, 115.

versus: primos tris versus revocasse dicitur Socrates; T IV, 63.

virtutes: eo tris virtutes, fortitudinem, iustitiam, prudentiam frugalitas conplexa est; T III, 17. reliquis .. tribus virtutibus necessitates propositae sunt ad eas res parandas; O I, 17.

vitia: qui (Sulla) trium pestiferorum vitiorum, luxuriae, avaritiae, crudelitatis, magister fuit; F III, 75.

B, I. Subject: cum (Chrysippus) gradatim interrogetur verbi causa, tria pauca sint anne multa; A II, 93. quis .. est, qui non videat haec esse in natura rerum tria? F II, 16. cum in natura tria sint, unum gaudere, alterum dolere, tertium nec gaudere nec dolere; T III, 47.

II. nach Verben: illa tria ... omnia iustitia conficit; O II, 38. his verbis tria significari Stoici dicunt; F IV, 14. ea cum tria (deus) sumpsisset; Ti 22. in omni .. actione suscipienda tria sunt tenenda; O I, 141. — summa ... gloria constat ex tribus his; O II, 31. in his .. tribus continetur cura etiam illa, ut probemur iis; O I, 126. cum ex tribus (deus) effecisset unum; Ti 22.

III. nach Pronomen und Zahlwörtern: de tribus .. reliquis latissime patet ea ratio; O I, 20. primum de illis tribus, quae ante dixi, benivolentiae praecepta videamus; O II, 32. erat .. ex

iis tribus, quae ad gloriam pertinerent, hoc tertium, ut ..; O II, 36. cum de tribus unum est || esset || optandum; R III, 23. ex his tribus cum unum aliquid sit; F V, 18. quae (ratio) cum aliquo uno ex tribus illis congruere possit; F V, 19.

IV. nach Substantiven: horum .. trium praestantissimum est appetitum optemperare rationi; O I, 141. quam (proportionem comparationemque) habent ducenta quinquaginta *sex* cum ducentis quadraginta tribus; Ti 24.

V. Präposition: cum ... nec quicquam omnino praeter haec tria possit esse; F V, 18.

triangulum (-us), Dreieck: I. efficio: basis .. trianguli, quem efficiunt grues, ea tamquam a puppi ventis adiuvatur; N II, 125.

nomino: ea triangula illi et quadrata nominant; D II, 89.

II. angulus, forma: grues cum loca calidiora petentes maria transmittant, trianguli efficere formam; eius autem summo angulo aër ab iis || [ab iis] || adversus pellitur; N II, 125.

basis: f. I. efficio.

tribunatus, Tribunenamt, Tribunat: I. permutat: C. .. Gracchi || Gracchus || ruinis et || tribunatus || iis sicis ... nonne omnem rei publicae statum permutavit? L III, 20.

relinquit: quid iuris bonis viris Ti. Gracchi tribunatus reliquit? L III, 20.

II. exspecto de: de C. Gracchi .. || Gai .. Gr. || tribunatu quid expectem, non lubet augurari; Lae 41.

III, 1. ratio: mors Tiberii Gracchi et iam ante tota illius ratio tribunatus divisit populum unum in duas partis; R I, 31.

vitia: vitia .. tribunatus praeclare .. perspicis; L III, 23.

2. contentio cum: nostra .. causa ... nihil habuit contentionis cum tribunatu; L III, 25.

IV. in: in tribunatu (Philippus) cum legem agrariam ferret; O II, 73.

tribunicius, des, der Tribunen: mucro: nisi mucronem aliquem tribunicium exacuisset in nos; L III, 21.

potestas: de tribunicia potestate taceo; L III, 22. quae (causa) ... incidit in tribuniciam potestatem; L III, 25.

vis: si ... tribunicia .. vis in me populum, sicut Gracchus in Laenatem, Saturninus in Metellum, incitasset; L III, 26.

tribunus, Tribun: I, 1. abdicant: ut et consules et tribuni pl. magistratu se abdicarent; R II, 61.

adhibent: cum ... collegium .. praetorium tribuni plebi adhibuissent; O III, 80.

adripit: ut caveres, ne quis improbus tribunus plebis, quorum vides quanta copia semper futura sit, arriperet te et in contione quaereret, qui tibi constares; A II, 68.

conicit: consules ... homo omnium ... sordidissimus, tribunus plebis C. Curiatius, in vincula coniecit; L III, 20.

depugnat: cum tribunus militaris depugnavi apud Thermopylas; C 32.

dicit: L. Manlio A. f., cum dictator fuisset, M. Pomponius tr. pl. diem dixit; O III, 112.

dissidet: cum is (P. Sulpicius) tribunus pl. capitali odio a Q. Pompeio, qui tum erat consul, dissideret; Lae 2.

edit: ille (tribunus) quas strages edidit! L III, 22.

exsistit: ut ei (consuli) reliqui magistratus omnes pareant excepto tribuno, qui post extitit; L III, 16.

fert: qui (C. Flaminius) legem agrariam aliquot annis ante secundum Punicum bellum tribunus plebis tulerit invito senatu; A II, 13. ut anno proximo P. Scaevola tribunus plebis ferret ad plebem, vellentne ..; F II, 54. »iidem (tribuni) ad plebem, quod oesus erit, ferunto«; L III, 10.

intercedit: nisi mihi levis || † levis || tribunus plebis tum intercessisset; L III, 18.

potest: f. 2. L III, 21.

prohibent: »plebes quos pro se contra vim auxilii ergo decem creassit, ei tribuni eius sunto, quodque ii prohibessint quodque plebem rogassint, ratum esto; sanctique sunto neve plebem orbam tribunis relinquonto || relinquunto ||«; L III, 9.

quaerit: f. adripit.

relinquunt, rogant: f. prohibent.

solent: ut seditiosi tribuni solent, occludi tabernas iubes? A II, 144.

sunt: »eorum .. tribuni sunto«; L III, 6. f. prohibent. 2. L III, 21.

venit: cum in Africam venissem M'. Manilio consuli ad quartam legionem tribunus ... militum; R VI, 9.

versatur: qui et miles et tribunus et legatus et consul versatus sum in vario genere bellorum; C 18.

2. sum: cum (P. Decius) esset tribunus militum M. Valerio A. Cornelio consulibus; D I, 51. neminem in nos mercede ulla tribunum potuisse reperiri, nisi cui ne esse quidem licuisset tribuno; L III, 21. Ti. Numicius, Q. Maelius, qui tum tribuni pl. erant; O III, 109. f. 1. prohibent.

II, 1. adhibeo: f. video. — cogito: f. invenio.

constituo: ut contra consulare imperium tribuni pl., sic illi contra vim regiam constituti; R II, 58.

creo: duobus tribunis plebis per seditionem creatis; R II, 59. »tribunis .., quos sibi plebes creassit || rogassit ||, ius esto cum patribus agendi«; L III, 10. quom deni creentur, *non* nullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos, leves etiam, non || quam || bonos fortasse plures; L III, 24.

excipio: f. I, 1. exsistit.

facio: ante quam tribunus plebi C. Gracchus factus esset; D I, 56.

invenio: nondum inventis || notis || seditiosis tribunis plebis, ne cogitatis quidem; L III, 44.

oppono: non oppositis tribunis pl.; R II, 62. nec ephori Lacedaemone sine causa a Theopompo oppositi regibus nec apud nos consulibus tribuni; L III, 16.

reperio: f. creo; L III, 24. — I, 2. L III, 21.

rogo: f. creo; L III, 10.

video: tribunum aliquem censeo videant || videbant, adhibeant ||; A II, 97.

2. adimo: qui (Sulla) tribunis plebis sua lege iniuriae faciendae potestatem ademerit, auxilii ferendi reliquerit; L III, 22.

licet: f. I, 2. L III, 21.

praeripio: ut Mario praeripere collegis et tribunis plebi popularem gratiam non ita turpe ... videbatur; O III, 81.

relinquo: f. adimo.

resisto: qui (Q. Maximus) consul iterum ... C. Flaminio tribuno plebis, quoad potuit, restitit; C 11.

sum: f. 1. creo; L III, 10.

III. orbus: f. I, 1. prohibent.

IV, 1. copia: f. I, 1. adripit.

edictum: edictum Luci Racili tribuni plebi; fr XIV.

potestas: quae (lex) sancit eam tribunorum plebis potestatem; L III, 19. nimia potestas est tribunorum plebis; L III, 23.

2. lex de: cum (C. Papirius) ferret legem de tribunis plebis reficiendis; Lae 96.

tribuo, teilen, zuteilen, zuweisen, verleihen, gewähren, erweisen, einräumen, zuschreiben: I. absolut: ut pro dignitate cuique tribuatur; O I, 42.

II. ut: primi .. ex omnibus philosophis natura tributum esse docuerunt, ut ii ... amarentur; F IV, 17. quibus natura nihil tribuit amplius, quam ut ea alendo atque augendo tueretur; N II, 33. si atomis, ut gravitate ferantur, tributum est necessitate naturae; Fa 48. principio generi animantium omni est a natura tributum, ut se ... tueatur; O I, 11.

III. alqd: animi affectio suum cuique tribuens; F V, 65. ut ... iustitia in suo cuique tribuendo (cernatur); F V, 67. dum modo, quantum tribuendum sit, intellegas; F V, 72. vide, quid homini tribuam; T I, 49. haec .. omnia pure atque caste tribuenda deorum numini ita sunt, si animadvertuntur ab iis; N I, 3. et fruges et reliqua, quae terra pariat, et tempestates ac temporum varietates caelique mutationes ... a dis inmortalibus tribui generi humano putant; N I, 4. idem (Zeno) astris hoc idem tribuit, tum annis, mensibus annorumque mutationibus; N I, 36. ut ... deum fingeret ... exilem quendam atque perlucidum, nihil cuiquam tribuentem; N I, 123. non omnia ... ea deo potius tribuenda sunt quam naturae; N III, 24. quae (iustitia) suum cuique distribuit ‖ tribuit ‖; N III, 38. quantum auspiciis rebusque divinis religionique tribuamus; D I, 7. ego .. haud scio an nec cardiacis hoc tribuendum sit nec phreneticis; D I, 81. quae .. praesentiri ... possunt, ea non divinis tribuenda putas, sed peritis; D II, 14. effectum est, ut nihil prorsus somniis tribuendum sit; D II, 147. cum (Plato) Socratem unice dilexisset eique omnia tribuere voluisset; R I, 16. placet ... esse aliud auctoritati principum inpartitum ac tributum; R I, 69. ut, quae ipse reperias, tribuere aliis malis quam ... ipse fingere; R II, 22. quibus (optimatibus) ipse rex tantum tribuisset, ut eos patres vellet nominari; R II, 23. tribuenda quaedam esse populo; R II, 81. esse .. hoc boni viri et iusti, tribuere id cuique, quod sit quoque dignum; R III, 18. ecquid .. primum mutis tribuemus beluis? R III, 19. quid sit homini a ‖ homini ‖ natura tributum; L I, 16. eam .. rem illi Graeco putant nomine a suum cuique tribuendo appellatum; L I, 19. quibus hoc ante hanc legem virtutis causa tributum est, ut Poplicolae ‖ Public. ‖, ut Tuberto; L II, 58. (honestum versatur) in hominum societate tuenda tribuendoque suum cuique; O I, 15. ut ... id tribuatur vel ignoto; O I, 51. quibus plurimum tribuendum sit officii; O I, 58. mihi ... Cn. Pompeius multis audientibus hoc tribuit, ut diceret ..; O I, 78. cui (philosophiae) cum multum adulescens discendi causa temporis tribuissem; O II, 4. artibus ea tribuuntur operosis; O II, 17. quaecumque .. homines homini tribuunt ad eum augendum atque honestandum; O II, 21. quod .. tributum est bono viro et grato; O II, 63. quibus (amicitiis) et non tribuere, quod recte possis, et tribuere, quod non sit aequum, contra officium est; O III, 43. tribues iis (voluminibus) temporis quantum poteris, poteris autem, quantum voles; O III, 121. attribuito ‖ id tribuito ‖ litteris Graecis; C 3. nusquam .. tantum tribuitur aetati; C 63. tribuebatur hoc modo M. Catoni; Lae 6. quod mihi tantum tribui dicis, quantum ego nec adgnosco nec postulo, facis amice; Lae 9. tantum .. cuique tribuendum, primum quantum ipse efficere possis, deinde etiam quantum ..; Lae 73. quae .. ipsi non tribuunt amicis, haec ab iis desiderant; Lae 82. s. munus. tempus. II. N II, 33. L II, 58. O I, 78. **aliquis,** D, **b**, II, 1. tribuo (5 St.) B. I, S. 131, a. **multus,** D, **b**, II, 1. tribuo (14 St.) B. II, S. 610, b.

aëra: effeminarunt .. eum (aëra) Iunonique tribuerunt; N II, 66.

animum: est .. animus in partis tributus duas; T II, 47.

auctoritatem: s. **auctoritas,** II, 1. tribuo (3 St.) B. I, S. 273, a.

consilium: (id consilium) aut uni tribuendum est aut delectis quibusdam; R I, 42.

contentionem: contentio disceptationibus tribuatur iudiciorum, contionum, senatus; O I, 132.

conubia: etiam quae diiunctis populis tribui solent conubia; R II, 63.

dignitatem: quam (dignitatem) mihi quisque tribuat ‖ tribuit ‖; F I, 11. etiam dignitas ei tribuenda est; T V, 45.

divinationem: ut sint di, potest fieri, ut nulla ab iis divinatio generi humano tributa sit; D I, 10.

divinitatem: s. **divinitas,** I, 1. tribuo (4 St.) B. I, S. 739, b.

excellentiam: cum .. hominem in eo genere posuisset, ut ei tribueret animi excellentiam; F IV, 28.

fidem: e quo sensibus etiam fidem tribuebat; A I, 42. Cratippus .., familiaris noster, ... isdem rebus fidem tribuit; D I, 5.

fruges: s. alqd; N I, 4.

gratiam: non satis magnam tribuunt inventoribus gratiam; F IV, 13. huic nec laus magna tribuenda nec gratia est; O III, 63.

gravitatem: Catoni cum incredibilem tribuisset natura gravitatem; O I, 112.

gremium: ut sinus et gremium quasi matris mortuo tribueretur; L II, 63.

honorem: physicae quoque non sine causa tributus idem est honos; F III, 73. hic honos veteri amicitiae tribuendus, ut is in culpa sit, qui faciat, non, qui patiatur iniuriam; Lae 78.

iura: qui (maiores) mortuis tam religiosa iura tribuerunt; Lae 13.

laudem: s. gratiam; O III, 63.

membra: qui (imperiti) non membra solum hominis deo tribuant, sed usum etiam membrorum; N I, 101.

motus: (bestiae) motus .. solutos et vagos a natura sibi tributos requirunt; F V, 56.

munus: rei publicae tribuat hoc muneris; O II, 50.

mutationes: s. alqd; N I, 4.

naturam: quis est, qui hanc naturam animis esse tributam neget? T I, 54. R VI, 28.

nomen: s. **nomen,** II, 1. tribuo (3 St.) B. II, S. 718, a. — officium: s. **officium,** II, 1. tribuo (3 St.) B. II, S. 802, a.

operam: tribuenda est opera rei publicae; D II, 7.

partes: modo (Aristoteles) alium quendam praeficit mundo eique eas partis tribuit, ut ..; N I, 33.

personam: quae (persona) proprie singulis est tributa; O I, 107.

praeceptum: non esset hoc acrioris cuiusdam animi praeceptum tributum deo; T I, 52.

praestantiam: quae tributa est animi virtutibus tanta praestantia; F IV, 19.

principatum: modo .. (Theophrastus) menti divinum tribuit principatum, modo caelo, tum autem signis sideribusque caelestibus; N I, 35.

prudentiam: prudentiamne deo tribuemus? N III, 38.

rationem: quae (ratio recta) supra hominem putanda est deoque tribuenda, id est mundo; N II, 34. quam (rationem) vos divino beneficio homini solum tributam dicitis; N III, 66.

regnum: cui (menti) regnum totius animi a natura tributum est; T III, 11.

res: e quibus intellegatur, quantae res hominibus [a dis] ‖ a dis ‖ quamque eximiae tributae sint; N II, 140. quas (res) mihi aut fortuna aut natura tribuit; Lae 103.

sententiam: s. vim; L I, 58.

sermonem: omnem .. sermonem tribuimus non Tithono, ut Aristo Cius ‖ Ceus ‖, ... sed M. Catoni seni; C 3.

sinum: s. gremium. — tempestates: s. alqd; N I, 4. — tempus: s. **tempus**, II, 1. tribuo (4 St.) S. 662, b. — varietates: s. alqd; N I, 4.

vim: omnem vim loquendi, ut iam ante Aristoteles, in duas tributam esse partes; F II, 17. eum ..., quibus rebus eandem vim tribueret, alia nomina imponentem; F IV, 21. ego tantam vim non tribuo sapientiae contra dolorem; T II, 18. cuius praecepti tanta vis et tanta sententia est, ut ea non homini quoipiam, sed Delphico deo tribueretur; L I, 58.

vitam: quae .. vita tribuitur isti rotundo deo? N I, 24.

tribus, Stamm, Bezirk, Tribus: 1. moveo: genus id hominum non modo honore civium reliquorum carere, sed etiam tribu moveri notatione censoria voluerunt; R IV, 10.

2. convoco in: discriptus ‖ descr. ‖ .. populus ... plus adhibet ad suffragium consilii quam fuse in tribus convocatus; L III, 44.

coopto ex: omnibus publicis rebus instituendis ... ex singulis tribubus singulos cooptavit augures; R II, 16.

discribo in: quamquam ... populum .. et suo et Tatii nomine et Lucumonis ... in tribus tris curiasque triginta discripserat ‖ descr. ‖; R II, 14. »censores ... populi .. partis in tribus discribunto«; L III, 7.

tributio, Verteilung: hanc *ἰσονομίαν* appellat Epicurus, id est aequabilem tributionem. ex hac igitur illud efficitur, si mortalium tanta multitudo sit, esse inmortalium non minorem; N I, 50.

tributum, Abgabe, Steuer: I. confero: danda etiam opera est, ne ... tributum sit conferendum; O II, 74.

II. finis: Paulus tantum in aerarium pecuniae invexit, ut unius imperatoris praeda finem attulerit tributorum; O II, 76.

III. adsignare, alere: Corinthios video publicis equis adsignandis et alendis orborum et viduarum tributis fuisse quondam diligentis; R II, 36.

tributus, nach Tribus: neque tributa capitis comitia rata esse posse neque ulla privilegii; L III, 45.

triceps, dreiköpfig: canis: »haec (dextra) e Tartarea tenebrica abstractum plaga tricipitem eduxit Hydra generatum canem? ‖; ‖« T II, 22.

Cerberus: num te illa terrent, triceps apud inferos Cerberus, Cocyti fremitus? T I, 10.

tricesimus (tricens.), dreißigste: annus: idem (P. Sulla) sexto tricensimo anno post a sceleratiore hasta non recessit; O II, 29. cuius (avi) a morte tertius hic et tricesimus annus est; C 19.

triciens, dreißigmal, drei Millionen: cur ... P. Crassi filia posset habere ... aeris milliens salva lege, mea triciens non posset? R III, 17.

triduum, drei Tage: I. disputationes: expositis tridui disputationibus quartus dies hoc libro concluditur; T IV, 7.

II, 1. Accusativ: aniculae saepe inediam biduum aut triduum ferunt; T II, 40. habendas triduum ferias; L II, 57. qui (Scipio) ... triduum disseruit de re publica; Lae 14.

2. Ablativ: »ne quis sepulchrum faceret operosius, quam quod decem homines effecerint triduo«; L II, 64.

triennium, drei Jahre: 1. tardius: inimicorum calumnia triennio tardius quam debuerat triumphavit; A II, 3.

2. post: post triennium ..., cum (P. Decius) consul esset, devovit se; D I, 51.

triginta, dreißig: A. anni: ex triplici adpetitione solis triginta annos Cyrum regnaturum esse portendi; D I, 46. Romulus cum septem et triginta regnavisset annos; R II, 17. Homerum .., qui minimum dicunt, Lycurgi aetati triginta annis anteponunt fere; R II, 18. * quinque et sexaginta annis antiquior, quod erat XXXVIII ante primam Olympiadem condita; R II, 42. triginta annis vixisse Panaetium, posteaquam illos libros edidisset; O III, 8.

curiae: quamquam ... populum ... in tribus tris curiasque triginta discripserat ‖ descr. ‖; R II, 14.

dies: cum triginta dierum essent cum hoste indutiae factae; O I, 33.

minae: triginta minas accepit; T V, 91.

stadia: si iam ex hoc loco (sapiens) proficiscatur Puteolos stadia triginta; A II, 100.

tyranni: (Theramenes) coniectus in carcerem triginta iussu tyrannorum; T I, 96.

viri: qui fuit quodam tempore apud Athenienses triginta *virorum* consensus et factio; R I, 44. cum post magnum illud Peloponnesiacum bellum triginta viri illi urbi iniustissime praefuerunt; R III, 44.

B. imponunt: si triginta illi Athenis leges inponere voluissent; L I, 42.

tripertito, in drei Teile: diffidat necesse est, qui bona dividit tripertito; T V, 40.

tripertitus (tripart.), dreiteilig, dreifach: divisio: qui e divisione tripertita duas partes absolverit, huic necesse est restare tertiam; O III, 9.

ratio: ita tripartita ab iis inducitur ratio bonorum; A I, 21.

sermo: quam (rem publicam) ... sibi ipse Socrates tripertito ‖ peripatetico, al. ‖ illo in sermone depinxerit; R II, 51.

triplex, dreifach: animus: eius (Xenocratis) doctor Plato triplicem finxit animum; T I, 20.

appetitio: ex triplici adpetitione solis triginta annos Cyrum regnaturum esse portendi; D I, 46.

consolatio: ut ... adversis casibus triplici consolatione sanetur; T III, 34.

deliberatio: triplex .. est ... consilii capiendi deliberatio; O I, 9.

fetus: ex quo triplex ille animi fetus existet; T V, 68. »lentiscus triplici solita grandescere fetu«; D I, 15.

forma: est forma eius disciplinae, sicut fere ceterarum, triplex; F V, 9.

genus: hoc triplex rerum publicarum genus; R II, 42.

ratio: fuit .. iam accepta a Platone philosophandi ratio triplex; A I, 19. quam ille triplicem putavit esse rationem; O I, 10.

triplus, dreifach: intervallum: s. **duplus,** intervallum (2 St.) B. I, S. 782, a.
pars: partem (deus) detraxit ... deinde tertiam, quae esset secundae sesquialtera, primae tripla ..., quintam inde, quae tertiae tripla; Ti 22.

tripudium, Vorzeichen durch fressende Hühner: I. cogo: hoc quoque, quod dixi, coactum tripudium solistimum dicitis; D I, 28.
dico: quia, cum (pulli) pascuntur, necesse est aliquid ex ore cadere et terram pavire ⟨terripavium primo, post terripudium dictum est; hoc quidem iam tripudium dicitur⟩; D II, 72. s. cogo.
facio: quod .. scriptum habetis † aut || avi || tripudium fieri, si ex ea quid in solidum ceciderit; D I, 28. s. **facio,** III. tripudium (2 St.) B. II, S. 19, b.
nuntio: cum .. offa cecidit ex ore pulli, tum auspicanti tripudium solistimum nuntiatur; D II, 72.
II. auspicari: idem (C. Flaminius) cum tripudio auspicaretur; D I, 77. nec amnis transeunt auspicato nec tripudio auspicantur; D II, 77.
zum Satz: haec certe, quibus utimur, sive tripudio sive de caelo, simulacra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo; D II, 71.

tripus, Dreifuß: quem (Herculem) concertavisse cum Apolline de tripode accepimus; N III, 42.

triste, mühsam: facilius in morbos incidunt adulescentes, gravius aegrotant, tristius curantur; C 67.

tristiculus, traurig: L. Paulus ... filiolam suam Tertiam ... osculans animum advertit tristiculam; D I, 103.

tristificus, schrecklich: voces: »cum ... saxa ... tristificas certant Neptuno reddere voces«; D I, 13. »tum quis non ... voces tristificas chartis promebat Etruscis?« D I, 20.

tristis, traurig, betrübend, finster, streng, herb: alqs: saepe etiam tristes firmitate et constantia sunt beati; F II, 65. si semel tristior effectus est, hilara vita amissa est? F V, 92. cum ... visitasset .. hominem Charmides Epicureus || Epicuri || perfamiliaris et tristis exiret; F V, 94. »nec mihi ... tantum invexit tristis Eurystheus mali«; T II, 20. quid tristis esses; D I, 59. quid est, .. mea Tertia? quid tristis es? D I, 103.
alqd: asperum est, contra naturam, difficile perpessu, triste, durum; T II, 29. ea .. omnia aut nimis tristia aut nimis laeta errore fieri; T IV, 39. Lanuvii clipeos, quod haruspicibus tristissumum visum esset, a muribus esse derosos; D I, 99. si .. id (caput iecoris) non est inventum, nihil (haruspices) putant accidere potuisse tristius; D II, 32. Caesarem eodem tempore hostem et hospitem (Deiotarus) vidit; quid hoc tristius? D II, 79. aliud ex silvis severum et triste; fr V, 90.
advolatus: »me ... tristi advolatu aduncis lacerans unguibus Iovis satelles pastu dilaniat fero«; T II, 24.
bellum: bellum domesticum triste ac turbulentum fore; D I, 105.
casus: »multa ... vates oracla furenti pectore fundebant tristis minitantia casus«; D I, 18.
dies: »si mihi nunc tristis primum inluxisset dies«; T III, 67.
exta: cum .. [tristissuma] || primae victimae || exta sine capite fuerunt; D II, 36.
irae: »cor .. meum penitus turgescit tristibus iris«; T III, 18.
legati: quos (legatos) cum tristiores vidisset; T V, 91.
nomen: illa laetioribus nominibus appellari ab eo (Zenone) quam a nobis, haec tristioribus; F IV, 73. triste .. est nomen ipsum carendi; T I, 87.
nuntia: »quid .. Phoebi fax, tristis nuntia belli?« D I, 18.
ostentum: negant historici Lacedaemoniis ullum ostentum hoc tristius accidisse! D II, 69.
poena: sceleris est poena tristis; L II, 43.
res: tristis .. res est sine dubio, aspera, amara, inimica naturae; T II, 18. *qui* (haruspices) cum res tristissimas portendi dixerunt; D II, 24.
sonus: gravitatis suae liquit illum tristem et plenum dignitatis sonum; R VI, 2.
verbum: labores ... tristissimo .. verbo aerumnas || [aer.] || etiam in deo nominaverunt; F II, 118.
vita: in eius (C. Laelii) familiari Scipione ambitio maior, vita tristior (erat); O I, 108.

tristitia, Traurigkeit, Härte, Strenge: I. habet: tristitia .. et in omni re severitas habet illa quidem gravitatem, sed amicitia remissior esse debet; Lae 66.
II. fugio: quam illorum (Stoicorum) tristitiam atque asperitatem fugiens Panaetius; F IV, 79.
mitigo: lenitate verbi rei tristitiam mitigatam; O I, 37.
III. contrahere: quarum (reversionum) in intervallo (sol) tum quasi tristitia quadam contrahit terram, tum vicissim laetificat; N II, 102.

triticum, Weizen: acervus: nec hoc in acervo tritici solum, unde nomen est, sed ..; A II, 92.
grana: Midae illi Phrygi, cum puer esset, dormienti formicae in os tritici grana congesserunt; D I, 78. ut illa tritici grana in os pueri Midae congesta aut apes ... non tam mirabilia sint quam coniecta belle; D II, 66.
vilitas: quae tibi plus prodessent cognita quam tritici vilitas; O III, 52.

tritus, Reiben: lapidum conflictu atque tritu elici ignem videmus; N II, 25.

trivium, Scheideweg: ut ventum est in trivium, eadem, qua ceteri, (Socrates) fugere noluit; D I, 123.

triumpho, triumphieren: I. unpersönlich: vidimus .. ex ea urbe triumphari, sine qua numquam nostri imperatores ex Transalpinis bellis triumpharunt; O II, 28.
II. alqs: inimicorum calumnia triennio tardius quam debuerat triumphavit; A II, 3. (M. Regulus) bis consul fuerat, triumpharat; F II, 65. cum ipse (Q. Metellus) consul, censor, augur fuisset et triumphasset; F V, 82. nisi meo in rem publicam beneficio, ubi triumpharet, esset habiturus; O I, 78. cum (M'. Curius) de Samnitibus, de Sabinis, de Pyrrho triumphasset || triumphavisset ||; C 55.
filius: e quibus (filiis) unum etiam et censorem et triumphantem (vidit); F V, 82.
imperatores: s. I.

triumphus, Siegeszug, Triumph: I. ago: cum .. Karthaginem deleveris, triumphum egeris; R VI, 11.
confero: qui triumphus conferendus? O I, 77.
decerno: cum (senatus) triumphum Africano decerneret; F IV, 22.
deporto: frustra se triumphum tertium deportaturum fuisse, nisi ..; O I, 78.
desidero: nec (virtus) triumphos arescentibus laureis ... desiderat; R VI, 8.
recordor: ut bella a se gesta, ut triumphos recordentur; C 13.

II, 1. laetari: an Cn. Pompeium censes tribus suis consulatibus, tribus triumphis ... laetaturum fuisse, si sciret ..? D II, 22.

2. in: Paulus Persi deprecanti, ne in triumpho duceretur, „in tua id quidem potestate est"; T V, 118. ad exemplum amissi imperii portari in triumpho Massiliam vidimus; O II, 28.

triumviri, Dreimännerkolleg: triumviris seditiosissimis aliquid cotidie novi molientibus; R I, 31.

tropaeum, Siegeszeichen, Sieg: I. memoria: ante .. Salamina ipsam Neptunus obruet quam Salaminii tropaei memoriam; T I, 110.

recordatio: ut (C. Marius) ... tropaeorum recordatione levaret dolorem suum; F II, 105.

II. suscitari: Themistocles ... respondebat Miltiadis tropaeis se e somno suscitari; T IV, 44.

trucido, niederstoßen, niedermetzeln: alqm: cur temperantiae prudentiaeque specimen ante simulacrum Vestae pontifex maximus est Q. Scaevola trucidatus? N III, 80. ut ... etiam trucidare aliquem et impie cruentari (videatur); D I, 60. si (Cn. Pompeius) sciret se in solitudine Aegyptiorum trucidatum iri amisso exercitu; D II, 22. (Caesar) a nobilissumis civibus ... trucidatus; D II, 23.

pontificem, al.: f. alqm; N III, 80.

truculentus, grimmig, wild: A. Centaurus: (Centaurus) »inlustrem truculentus cedit ad Aram«; N II, 114.

B. tueor: »adversum caput huic Helicae truculenta tuetur«; N II, 110.

trudo, stoßen: alqm: ut (Socrates) non ad mortem trudi, verum in caelum videretur escendere; T I, 71.

hominem, al.: in quorum (pecorum) societatem et hominem et sapientem trudere nefas esse; A fr 20 (S. 19).

truncus, Stamm, Klotz: I. sunt: obducuntur .. libro aut cortice trunci, quo sint a frigoribus et caloribus tutiores; N II, 120.

II, 1. everto: quae (stirpes aegritudinis) ipso trunco everso omnes eligendae || elidendae || sunt; T III, 83.

obduco: f. I.

procreo: quae (terra) ... ex ceterarum frugum aut stirpium minutissimis seminibus tantos truncos ramosque procreet; C 52.

2. intersum inter: quid .. interest ... inter hominem et truncum aut saxum? Lae 48.

subrigo e: »hic Iovis altisoni subito pinnata satelles arboris e trunco ... subrigit«; D I, 106.

sum in: qui potest esse in eius modi trunco sapientia? N I, 84.

trux, wild, trotzig: aspectus: »quadrupes ... capite brevi, cervice anguina, aspectu truci«; D II, 133.

oculi: »e trucibus .. oculis duo fervida lumina flagrant«; N II, 107.

tu, du: A. allein: I. Singular: 1. tu: a. Activ: abstinebis; A II, 55. adduxeris; T I, 39. adfers; A I, 10. attuleris; T V, 82. adfuisti; Lae 7. adhibes; T IV, 39. adhibueris; Fa 28. 29. 30. adhortatus es; fr V, 46. admiraris; L I, 15. adsentiris; A II, 141. adsentiare; L II, 34. fueris ... adsensus; A II, 125. adsequere; P 47. agis; T II, 26. V, 33. O II, 53. agas; T I, 91. ais; F II, 22. ain; T V, 35. D II, 52. amisisses; C 11. ames; T V, 12. animadvertis; N III, 89. anteponebas; R III, 42. apparuisses; D I, 58. aperuisti; A I. 9. ×. ×. ×. ×. ×. ×. ×. (appellas); F V, 89. appellabas; N III, 11. adprobas; A II, 141. arbitraris; D I, 10. adsciscis; A II, 141. asciveris; A II, 125. aspicis; R VI, 14. attigisti; fr V, 58. audebis; T II, 45. (audivisti); A I, 12. audies; T III, 82. audieris; D II, 149. ×. avertas; Lae 5. celas; N I, 74. celabis; O III, 52. censes; F I, 34. T III, 27. N I, 67. 77. III, 15. D II, 141. R I, 19. O III, 85. cogites; N II, 168. commemorabas; A II, 99. complexus es; F IV, 21. concedis; A II, 66. R I, 61. concedas; A II, 78. conclusisti; N I, 89. confirmas; D II, 38. collegisti; F I, 34. conquiras; T V, 13. considera; F II, 113. contemnis; N III, 9. continebis; T II, 31. convocasti; T V, 5. copulabis; A II, 139. credis; T I, 10. D II, 56. damnabis; T III, 26. das; A II, 68. debeas; O III, 52. defendis; A II, 79. D I, 10. defendisti; D II, 8. R III, 42. definis; T II, 30. definisti; R III, 45. »deputes«; D I, 45. deseris; T I, 39. destitisti; T II, 28. detraxeris; T III, 77. dicis; A fr 20 (S. 37). F II, 93. Fa 13. (dicis); N I, 106. dic; F II, 74. L II, 69. dicito; P 41. dixisti; T III, 25. IV, 57. dixti; F II, 10. dices; T IV, 10. P 26. dicebas; A II, 92. 146. T III, 46. D II, 25. dicas; N III, 54. (diceres); F II, 60. diceres; N II, 147. dixisses; N I, 57. D I, 59. disces; O I, 2. disputabas; N I, 68. distinguis; A II, 80. P 29. doces; N III, 7. (doceas); F IV, 26. ducebas; N III, 51. ducas; F V, 86. emisti; O III, 55. enitere; R VI, 26. exciperes; T I, 9. exerce; R VI, 29. exclamabis; T II, 46. existimas; T III, 46. N III, 11. existimes; N I, 17. exposuisti; F IV, 1. facis; N III, 8. Lae 9. || tu || .. facis; L I, 63. fac; F II, 96. facies; N I, 112. facias; T I, 39. faceres; A ep 1. F II, 80. L III, 30. fecisses; F II, 58. »fallas«; N III, 73. feres; T II, 46. tuleris; L III, 37. (ferres); A II, 72. fingas; F II, 77. fruare; O II, 83. habes; F III, 37. N I, 100. D II, 37. (habes); D II, 136. R III, 24. habeas; O II, 84. »iaces«; T II, 21. ignoras; N I, 1. inponis; R I, 37. inprobas; D II, 109. tum || tune || ... increpas; fr V, 55. induces; D II, 46. tum || tune || ... illudis; fr V, 55. intellegis; N I, 74. intellegas; R I, 31. interclusisti; T V, 27. internosces; A II, 57. invectus es; N III, 94. iubes; F II, 106. T III, 35. iunxisti; T V, 5. es lamentatus; T I, 76. laudaveris; L III, 1. mavis; D II, 47. es natus; L II, 4. negas; A II, 79. F IV, 58. T II, 29. negabis; A II, 62. negabas; T I, 12. nescis; A II, 145. ×. nosti; A I, 6. obicies; R III, 40. occurrebas; C 2. oderis; F I, 14. opposuisses; A II, 64. orbabis; T III, 26. ordiebare; F IV, 15. ortus ... es; L II, 4. ostendas; R VI, 12. ostenderis; A II, 81. peperisti; T V, 5. percipis; A II, 94. perduxisti; N I, 66. perficies; A II, 114. perge; A I, 18. Lae 32. pergas; L III, 26. permanes; T II, 67. L III, 26. perseveras; L III, 26. ponis; F V, 90. posuisti; F II, 31. potes; A II, 141. F II, 63. T II, 61. V, 35. R VI, 20. L I, 5. P 30. (potes); N I, 71. Fa 3. poteris; A II, 107. D I, 22. possis; Lae 73. postules; A II, 126. »postules«; T IV, 76. probas; A II, 61. F IV, 49. V, 88. T V, 1. »produxisti«; R I, 64. proferes; A II, 33. profiteris; P 31. proscribas; O III, 68. prospexeris; R I, 71. pugnas; N III, 9. putas; F II, 54. T I, 13. V, 35. N I, 84. D II, 73. 137. L II, 14. O III, 97. putabas; T V, 73. putes; A II, 125. F II, 20. Lae 5. quaesieras; T III, 80. quaesieris; R I, 31. reddes; F II, 58. reddes || redde ||; N III, 41. refellis; N III, 19. referebas; L II, 2. || tu || ... relaxes; R I, 14. relaxes; L I, 11. reliquisti; Fa 3. reliqueris; T I, 112.

repetis; L I, 28. (repetes); L III, 30. reponebas; N III, 23. responsurus sis; T V, 55. UTEI [TU] ROGAS; L II, 24. rogato; L II, 36. rogabis; L II, 14. »sacrasti«; D I, 22. scias; O III, 57. (sensisti); C 68. sentias; F IV, 60. N III, 6. L II, 32. »sepeli«; T I, 106. (sequeris); A I, 12. sequere; A II, 61. secutus sis; Lae 100. »servavisti«; T IV, 69. soles; F III, 51. D I, 93. R I, 17. III, 47. fr V, 59. (soles); N III, 19. is es; F V, 78. R VI, 26. L I, 36. paratior es; R I, 34. es iratus; R I, 59. qua (aetate) es; O II, 87. »animo es molli«; T II, 49. meliore memoria es; T I, 13. ‖ *eris tu exul* ‖; P 31. eris unus; R VI, 12. tu inventrix .., tu magistra ... fuisti; T V, 5. is .. sis; O III, 30. Atheniensis (esses) ‖ esses ‖; C 8. sumebas; N I, 98. sumas; N II, 168. »surge«; T I, 106. tenebas; F IV, 61. terreto; P 17. tollis; T II, 30. sustulisti; F I, 26. sustulisses; fr V, 45. tueare; F II, 96. valuisti; N II, 1. venisses; Lae 14. vetes; A II, 114. vides; F II, 16. T I, 13. II, 67. N I, 77. 82. R I, 62. vide; A II, 126. L III, 24. »vidisti«; D I, 18. videris (fut.); T V, 43. (coni.); N III, 9. videris; A I, 26. T I, 15. R II, 22. visus es; F V, 75. N III, 46. 62. videbare; A II, 22. T I, 36. videare; A II, 87. vis; A II, 55 (54). 67. 141. A fr 19. F III, 12. N III, 9. 21. 64. voluisti; F II, 37. velis; F II, 75. N III, 1. velles; N III, 9. utebare; F II, 5.

b. **Passiv:** cruciaris; P 18. imbutus .. es; T I, 14. procreatus es; L II, 4.

c. **Ellipsen:** quid tu, Epicure? loquere; putas solem esse tantulum? A II, 123. tam moveor quam tu, Luculle; A II, 141. tu .. ista lenius, hic (Triarius) Stoicorum more nos vexat; F II, 119. quid tu, inquit, huc? a villa enim, credo; F III, 8. ne tu, inquam, Cato, verbis illustribus! F III, 40. ista ipsa, quae tu breviter; F IV, 7. cum ille ... nihilo plus iis tribuat quam tu; F IV, 23. ego .. a te elegantiora desidero. a mene tu? inquam; F IV, 24. iam illa externa parce tu quidem; F V, 81. sin autem nec expetenda ego magis quam tu eligenda, nec illa pluris aestimanda ego, qui bona, quam tu, qui producta appellas; F V, 90. tu, ut videtur; T I, 17. tu longior? non mihi quidem; T I, 112. ceteri praeter Zenonem, Aristonem, Pyrrhonem idem fere, quod modo tu, malum illud quidem, sed alia peiora; T II, 15. tu vero, ut videtur; nam praefinire non est meum; T V, 21. ain ‖ an, al. ‖ tu? aliter id scire non potes? T V, 35. non .. ille (Zeno), ut plerique, sed isto modo, ut tu, distincte, graviter, ornate; N I, 59. non .., ut tu Velleius, quocumque veneris, sic idem in Italia Volcanus, idem in Hispania; N I, 84. „quid tu", inquit (Scipio), „tam mane, Tubero?" R I, 14. tum Laelius: quid tu, inquit, Scipio? e tribus istis (generibus) quod maxime probas? R I, 54. tu vero iam perpauca scilicet; L I, 35. recte tu quidem, Scaevola, et vere; Lae 8. adversas .. (res) ferre difficile esset sine eo, qui illas gravius etiam quam tu ferret; Lae 22. recte tu quidem; Lae 33. tu ne nunc quidem (civis), nisi forte idem hostis esse et civis potest; P 29. cur hostis Spartacus, si tu civis? P 30. quae est ista ... ostentatio? solusne tu dives? P 42. quid tu? unde tandem appares, o Socrate? fr II, 2.

d. **Lücken:** quae cum dixisset Quintus, praeclare tu quidem, inquam, paratus *; D I, 132. quoniam tu hanc imaginem urbis et populi ni *; R II, 66.

e. **Vocativ:** »mater, te appello, tu, quae curam somno suspensam levas, neque te mei miseret, ‖ : ‖ surge et sepeli natum ‖ *tuum* ‖«; T I, 106. ego vestros patres, P. Scipio, tuque, C. Laeli ‖ tu, Scipio, tuque, Laeli ‖, ... vivere arbitror; C 77. virtus, virtus, inquam, C. Fanni, et tu, Q. Muci, .. conciliat amicitias; Lae 100.

2. **te (acc.):** a. **Subject im acc. c. inf.:** *α.* **Activ:** abducere; D II, 13. aberrare; T I, 81. abundare; T II, 35. O I, 1. accipere; O III, 5. accepisse; A fr 19. adnuere; N I, 113. agere; T V, 15. animadvertisse; F IV, 62. ascendisse; D I, 58. attingere; R III, 32. audere; F II, 74. audire; N I, 115. O III, 5. C 34. audivisse; N III, 15. audisse; R I, 16. carere; T I, 88. coepisse; D I, 59. comperisse; A II, 62. 63. colligere; R I, 34. consumere; L I, 28. contemplari; R VI, 20. convenire; T I, 98. debere; P 41. definire; D II, 13. deponere; A I, 3. deportasse; C 1. dicere; L II, 5. dixisse; D I, 59. dicturum; A II, 10. dissentire; A II, 63. daturum; L I, 57. docere; R I, 34. esse Oresten; F II, 79. malum; T II, 61. iniustum; T III, 36. Epicureum; N I, 66. similem; N I, 111. et principem civem et pontificem; N II, 168. eum; D II, 43. mortalem; R VI, 26. deum; R VI, 26. carissimum; O III, 121. sapientem; Lae 6 (7). exulem; P 31. servum; P 37. divitem; P 45. bono animo; D I, 59. ibi; F III, 8. usquam; L II, 2. illum .. putas ... esse liberum, te vis; T IV, 58. TE ... ESSE; D II, 71. qua (sententia) .. fuisse; L III, 33. non .. regem suum, sed ministrum ... fore; O II, 53. cariorem; O III, 121. exquirere; F V, 8. exstitisse; D I, 58. facere; F II, 76. T II, 31. ×. III, 36. ×. fecisse; F II, 74. P 32. facturum esse; P II, 74. facturum; F II, 76. ferre; Lae 8. 37. et ferre et laturum; C 2. gaudere; F II, 98. O III, 121. habere; T I, 87. 88. II, 32. esse .. habiturum; T II, 32. ignorare; A I, 13. imponere; F III, 10. ingressum; R II, 21. intellegere; F I, 26. T III, 46. interdicere; R I, 61. interesse; N I, 15. intermittere; A I, 8. loqui; T I, 13. malle; T I, 23. R IV, 4. mentiri; A II, 95. 96. ×. moliri; T I, 16. narravisse; D I, 59. nosse; N I. 98. onerare; N III, 8. peccasse; P 26. perorare; F IV, 1. pervenire; N I, 89. ponere; F V, 81. posse; A II, 96. F V, 8. T II, 32. P 41. »te .. Romanos vincere posse«; D II, 116. potuisse; F IV, 62. praescribere; T V, 15. praetermissurum; F II, 80. probare; F IV, 80. prodidisse; L I, 21. progredi; A II, 94. pugnare; N I, 75. putare; T II, 63. L I, 5. quaerere; T IV, 58. 59. D II, 46. reddidisse; T III, 36. respondere; F IV, 1. scire; N I, 74. scisse; F II, 59. sensisse; D II, 101. solere; C 85. solitum; R I, 34. spectare; T I, 82. studere; L I, 13. sumere; F IV, 52. superfuturum; R III, 32. suscepisse; Fa 4. suspirare; P 18. tenere; T III, 76. tractare; A I, 3. traditurum; A II, 114. valere; F IV, 61. velle; A I, 14. F III, 12. T I, 82. venire; T I, 98. N III, 2. venisse; N I, 89. venturum; O I, 32. vidisse *te*; L II, 62. vincere te Romanos; D II, 116. uti; F II, 51.

β. **Passiv:** commoveri; A II, 79. C 1. delectari; F I, 14. L II, 2. esse deterritum; F I, 26. deterrendum; A II, 63. »dici«; F I, 9. diligi; N I, 58. excitari; D I, 59. instructum; F II, 119. R I, 59. levari; C 2. moveri; R I, 61. rideri; N I, 88. »sollicitari«; C 1. victum .. esse; D II, 144.

b. **Ausruf:** a te infelicem! R I, 59.

c. **Object:** accepissem; T IV, 78. adfari; C 1. adhibuisset; N III, 76. adiungo; F III, 9. adiuvat; A II, 94. »adiuero«; C 1. admonet; L III, 47. admoneam; A ep 1. adoptavit; C 35. arriperet; A II, 63. »amet«; N III, 72. anteferret; N I, 58. »appello«; A II, 88. T I, 106. appellant; Lae 6. »appellem«; T IV, 73. attendo; F III, 40. attingit; L II, 3. et audivimus .. et audiemus; Fa 4. audiam; Fa 4. audiamus; R I, 20. audirem; N I, 57. 59. audiremus; F IV, 61. sim

auditurus; N III, 2. audire vellem; F I, 28. N II, 3. audire .. mallem; F IV, 62. augere potest; O I, 1. »posse .. capessere«; D I, 40. cepi; T V, 27. ceperit; F II, 78. captare vult; A II, 94. celo; O III, 52. circumspicies; P 30. coëgit; O III, 55. coget; T III, 36. commovebat; F IV, 61. coniecisti; D II, 46. continebis; T II, 81. contuear; N III, 8. conturbet; N I, 98. converte; A fr 20 (S. 35). F V, 7. »coquit«; C 1. possum ... corrumpere; F II, 72. dedideris; R VI, 25. deduceret; D I, 59. defendet; T I, 10. deficient; A I, 25. deficiat; R I, 37. deicerit; N I, 66. delectat; F II, 107. ×. T I, 24. V, 61. delectant; IV, 52. delectabant; N III, 23. delectet; F II, 107. deserit; T II, 33. dixerit; T II, 32. dimittam; T I, 76. dubis; F II, 79. da; A I, 12. dedisses; L I, 12. visus es ... dedisse; L I, 13. docebit; N I, 96. ecferas; T IV, 39. eice; T II, 67. erudiens; F III, 6. exanimant; P 18. excipient; T II, 67. excitet; A II, 93. existimant; Lae 6. »expellat«; D I, 45. »exasperavit«; T IV, 77. ×. ferunt; C 59. flagitem, flagitent; A ep 1. flexit; A II, 63. genui; R VI, 16. genuit; T II, 11. »genuerunt«; R I, 64. habeo; F III, 6. hortor; O I, 8. hortamur; F V, 6. 54. iactare .. non audebis; T II, 45. imitetur; F V, 6. impediunt; T V, 82. impediet; A II, 109. inpediat; N I, 87. incendi; Fa 3. inclinavisses; F III, 10. indicares; F II, 79. induxit; O II, 53. inretiat; A II, 94. interpellavi; L III, 1. interpellabo; T I, 16. interpellem; T II, 42. interpellare ... nolo; N III, 65. interroget; A II, 80. 93. intuebuntur; R VI, 12. ×. ×. ×. »invoco«; T IV, 73. ×. iuvat; F IV, 75. iuvent; F IV, 52. liberaverit; R VI, 15. »locavit«; D I, 22. »locabit«; D I, 52. malles; T V, 54. »miseret«; T I, 106. monuit; A II, 63. non dubitabo monere; A II, 61. movet; T V, 82. munies; F II, 84. nacti ... sumus; F I, 14. nancisci; R I, 14. nosco; T I, 52. obsecro; T I, 60. P 38. occupavi; T V, 27. offendet; R V, 5. ornaverat; T I, 112. paenitet; fr V, 60. paenitebit; R III, 47. O I, 2. perferent; T II, 67. pervellerit; T II, 46. pervellere ... potuerit; T III, 36. praefecisset; O II, 45. premunt; P 18. ×. procrearit; L II, 6. pudebit; F II, 69. pudeat; F II, 7. pungere (potuerit); T III, 36. puto; F I, 15. putas; P 18. putabo; P 44. putaveris; A II, 141. quaerere (videbar); D I, 40. relinquet; T II, 33. possem .. remunerari; A ep 1. reprehensum velim, reprehenderim; F II, 8. respicies; F II, 79. revoco; D I, 40. rogamus; R III, 32. rogavi; F V, 8. rogavero; T I, 17. rogaverit; F II, 58. rogarem; F IV, 62. »saluto«; F I, 9. teneo; A II, 148. terrent; T I, 10. terrebunt; D II, 60. terreat; A II, 63. tradidisse; D I, 59. trahat; R VI, 25. tuebere; F II, 84. »versat«; C 1. verses; F V, 86. verteris; D II, 49. Lae 22. »vestigare (videbar)«; D I, 40. »video, video«; A II, 89. »vidi«; T III, 44. videbo; D I, 47. T 44. »vidisse«; T I, 101. »Romanos vincere posse«; D II, 116. vincere te Romanos; D II, 116. audebo ... vocare; F V, 7.

d. **mit Präpositionen:** ad: confugimus; T V, 5. conscribere; C 1. convertenda .. oratio est; T IV, 59. mitto; F III, 6. misi; A ep 1. misimus; C 3. perscriptum misimus; T V, 11. profecta .. est; O III, 121. scripsimus; O III, 6. scribam; F III, 6. scriberem; A ep 1. audeam scribere; F I, 8. statuissem scribere; O I, 4. est scriptus; Lae 4. traducas; F IV, 2. venio; D II, 115. venissem; F III, 8. venisse; D I, 68. venientem; R VI, 14. — adversum: oratio est; F V, 80. — ante: cucurrisse; D II, 144. — apud: deposuerit; O III, 95. ×. licet ... gloriari; O I, 78. habueris; F V, 8. scriptum ... est; D I, 33. est; D I, 106. — contra: videtur ... valere; A II, 86. — in: convenit; A II, 74. — inter: putes interesse; P 14. — per: licebit; T I, 67. **zum Satz:** L I, 5. — praeter: R I, 61. — PROPTER TE; O III, 70.

e. **Ellipse, Lücken:** Metrodorum tam aperte (locutum esse) quam paulo ante te; N I, 86. neque tam te ... *; R I, 30. nec ‖ te ‖; L I, 57. ego vero te non stultum ... *; P 27.

3. **tui:** a. **nach Verben:** »mea mater, tui me miseret, mei piget«; D I, 66. pudet me non tui quidem, ... sed Chrysippi; D II, 35. »qui (pater) te nec amet nec studeat tui«; N III, 72.

b. **nach Adjectiv und Particip:** Piso, ... vir optimus tuique, ut scis, amantissimus; F IV, 73. non esses tui similis; F II, 77. an tu mei similem putas esse aut tui deum? N I, 84.

c. **nach Substantiven:** si tui nobis potestas saepius fieret; F V, 75. quoniam et me quodam modo invitas et tui spem das; R I, 15.

d. **mit Präposition:** neque tam refellendi tui causa (meditabar) quam ea, quae minus intellegebam, requirendi; N III, 1.

4. **tibi:** a. **nach Verben:** addidisses; F IV, 61. affert; F I, 25. adferet; D II, 83. attulerit; D II, 60. afferet; F II, 79. adiuncta sunt; D II, 140. adroges; A II, 114. adsentior; A II, 101. 121. R III, 47. assentior; F V, 4. assentiar (fut.); F I, 28. adsentiar (coni.); F V, 32. N III, 64. aderit; T III, 36. grates ... ago; R VI, 9. amplificavit; N II, 168. nec .. (commemorare) necesse est, tibi praesertim; D II, 53. commendavit; F III, 9. concedo; T V, 17. D I, 104. fr V, 60. concessi; L I, 22. concedet; F IV, 51. concessero; D II, 131. R I, 20. concesserit; F IV, 48. concedant; N III, 11. me ... concedente; A II, 49. poterunt ... concedere; F IV, 50. concessuros ... eos; D II, 108. concessum est; F I, 39. fuit concessum; L I, 9. concedatur; A II, 55. N III, 21. concedendum .. est; Fa 26. confecerint; R VI, 12. conieci; P 3. constares; A II, 63. constare vis; T I, 9. contigisse; O II, 44. credam; N III, 15. posse deberi; T II, 67. deberi potest; L II, 7. defuerunt; N II, 1. deesse .. possit; F IV, 1. dicamus; L II, 7. dico; T I, 52. O III, 52. dixerit; A II, 119. diceretur; N I, 88. displicet; F II, 5. dedi; A ep 1. dabo; R I, 58. dabit; F IV, 49. 50. dabant; R I, 14. demus; D II, 108. dederit; A II, 50. P 14. daret; N III, 8. dari; L I, 11. C 33. daturum; N I, 89. explanari .. voles; N III, 4. fingeres; F II, 77. geram .. morem; T I, 17. N II, 3. imperes; T II, 53. invexerat; T III, 26. libeat; T III, 48. liceat; R I, 10. narravi; D I, 58. non mihi necesse esse, quod tibi est, *dicere* ..; A II, 120. necesse erit; A II, 119. nocet; D II, 46. noceant; O I, 32. »opust«; F V, 29. opus est; T I, 24. »ostentumst«; D I, 45. ostendisse; L II, 4. »peperere«; F II, 106. paratissimus est; F II, 76. paratum; D I, 59. patere .. potest; R VI, 15. permitto; N III, 4. persuadeas; N III, 19. persuado; O III, 121. persuasum est; T II, 47. N I, 85. III, 7. placet; F IV, 50. V, 77. 85. R I, 60. placebis; T II, 63. placebit; D II, 150. placere; T V, 1. R I, 46. praebebo; N III, 2. praestiterit; R I, 37. probabo; F I, 28. probabantur; F IV, 61. a me probatum sit; F V, 75. probarentur; F I, 26. probatus videretur; F I, 2. probatos; F IV, 62. probatam; F V, 8. propone; T II, 64. prodessent; O III, 52. refero; A II, 146. remittam; L II, 24. reservent; C 19. respondebo; F III, 14. L I, 3. responderam; T I, 111. nisi ... istis ... responsurus essem, tum scilicet, cum tibi; F IV, 62. restat; R III, 46. serviremus; F II, 69. videris ... suffragari; L I, 1. satis est ... praesidii; F II, 84. luctatio est; Fa 12.

certamen est; Fa 13. fatum .. est; Fa 28. 29. est ... copia; R II, 67. in ore est; L I, 6. in ore sunt; F II, 76. essem legatus; R II, 67. cuius mora tibi emolumentum futura sit; F II, 59. salutem fore; D I, 59. tradimus; T V, 5. venit adiutor; N I, 17. videor; A II, 75. 137. F IV, 53. videtur; A II, 74. 148. F I, 24. 71. V, 95. T I, 60. 62. III, 7. 8. 26. V, 88. ×. R III, 48. VI, 20. videmur; T IV, 55. videntur; F V, 86. T IV, 46. N III, 13. sum visus; D II, 140. visus es; R I, 59. visi sunt; N I, 92. videbitur; A II, 84. T I, 103. II, 31. videbuntur, F II, 113. erit visum; F II, 74. videbatur; T I, 76. N III, 11. 22. 25. R I, 26. videatur; A II, 63. videantur; F I, 14. videretur; F III, 10. videri; F I, 26. T I, 25. II, 14. 28. ×. 47. III, 12. IV, 57. N I, 82. II, 47. potest videri; A II, 85. possit . . videri; A II, 85. videri .. possit; T I, 76. videri solet; L I, 5. visum .. esse; D I, 59. vis; A II, 54.

b. **nach Adjectiven:** aptum; T I, 87. communem; F III, 11. fatalem; R VI, 12. fideles; O II, 53. gratum; Fa 4. gravem; C 4. ignota; O II, 8. incredibile; F V, 85. iratus; N III, 50. istam iustam causam puto ‖ esse ‖; L II, 4. eo maius est illi quam .. tibi; P 2. molestum; Fa 4. (necessarium); A II, 135. nota; F II, 20. N I, 113. D I, 37. 123. R I, 66. notissima; F III, 6. notae; N I, 62. notissimam; O II, 9. III, 81. perspicuum; A II, 102. utiliorem; F II, 84. »utilius«; T I, 115. utile; O III, 52.

c. **nach ecce:** ecce tibi e transverso Lampsacenus Strato; A II, 121. ecce tibi ex altera parte ab eodem poëta: »ex opibus summis opis egens, Hector, tuae;« T III, 44. ecce tibi, qui rex populi Romani dominusque omnium gentium esse concupiverit! O III, 83.

d. **logisches Subject beim Passiv:** concedendum est; A II, 106. est ... confirmandus; F V, 95. sunt defendenda; A II, 137. dicendum sit; F II, 98. L I, 11. sit .. dicendum; L III, 47. dicendum puto; L III, 37. est ... edicendum; F II, 74. experiendum ‖ experiundum ‖ censeo; L I, 12. faciendum .. est; L III, 48. cum omnibus est faciendum, ... tum ... tibi; O III, 6. faciendum .. sit; F III, 13. censeo faciendum; O I, 1. »sunt .. gerendae«; D I, 41. pervertendum fuit; fr V, 58. erit quaerendus; A II, 86. erunt recipiendi; O III, 121. repudiandum; F II, 67. retinendus .. est; R VI, 15. erit revertendum; A II, 33. sumendum est; L II, 1. tractandos .. censeo; F IV, 79. verendum est; R III, 8. videndum .. sit; A II, 68. sunt vituperanda; F II, 67.

e. **zum Satz:** novem tibi orbibus vel potius globis conexa sunt omnia; R VI, 17.

f. **Ellipse:** ergo .. tibi Q. Metellus ... nonne beatior quam ... Regulus? F V, 82.

5. **te (abl.):** a. **nach Verb:** quo potius utar aut auctore aut teste quam te? D I, 17. utar ... auctore; D I, 106. uti teste; R I, 61.

b. **Subject im abl. abs.:** accusante; F IV, 74. auctore; A I, 26. consule; F I, 50. »consule«; D I, 18. 21. dicente; F II, 10. disputante; N III, 1. duce; P 27. hortante; T I, 1. hortatore; F I, 72. inspectante; D I, 72. invitissimo; P 29. persequente; R II, 22. tractante; L I, 5.

c. **abl. comp.:** quis .. te potius ... dixerit ..? R I, 71. quis te possit esse florentior? R I, 71. quis te .. est ... pressior? fr V, 56.

d. **Präpositionen:** a: cupio ... abducere; F V, 75. desidero; F IV, 24. malo discedere; T II, 33. dicere ... volo; D II, 48. didicerimus; C 6. dissentio; R I, 31. dissentiam; L III, 33. exigam; F IV, 80. expectatur; L I, 7. expectabam; L I, 28. flagitatur; L I, 5. habebant; Fa 46. impetrarim; T V, 82. impetrari; Lae 76. natum; L III, 30. petimus; T V, 5. peto; D II, 46. postulo; T II, 18. III, 33. postulatur; L I, 4. 5. quaeram; N III, 19. quaero; L II, 12. (quaerimus); Lae 25. repetam; L III, 30. requiro *; N III, 13. requirere; A I, 3. — diversus est; A II, 101. — adfertur; N I, 62. adlatum est; L III, 12. agitata sunt; A II, 102. agitur; T I, 52. agetur; F IV, 1. coacti; T I, 25. commemoratae sunt; F II, 48. commemorabantur; N III, 47. conclusa .. est; L II, 23. conclusa (sunt); T V, 82. collecta sunt; D II, 67. constituto; F II, 11. contemnar; R I, 31. contemni; A II, 82. est dicta; D II, 19. dictum est; F II, 49. IV, 14. D II, 59. L III, 39. 48. est dictum; D II, 35. est ... dictum; F II, 98. D II, 31. A II, 71. F II, 82. III, 12. IV, 3. 23. 73. 80. V, 96. T V, 82. N III, 17. 18. ×. sunt ... dicta; F V, 76. D II, 8. dicentur; R I, 37. dicebantur; F II, 53. IV, 29. dictum videtur; F V, 77. dictum esse; N I, 58. disputatum est; F II, 108. disputata sunt; N I, 57. disputari volo; T V, 12. est explicata; D I, 117. est explicatum; F IV, 14. explicati sunt; N III, 93. exposita est; A I, 43. sit exposita; N I, 57. expressa sunt; R I, 68. facta .. est; F V, 8. facta est; N I, 63. iactam et inmissam; P 28. laudata .. ‖ est ‖; L I, 62. est ... laudatum; F IV, 53. est ... nominatus; D II, 47. est .. oppressum; D II, 105. perfici ... volo; F IV, 44. est ... posita; F II, 31. posita est; L III, 12. praeteritum esse; D II, 185. probatur; A II, 66. probari; A ep 1. prolatus est; D II, 49. sunt ... prolata; D II, 136. pronuntiata sunt; D II, 14. proponitur; R I, 35. erat ... propositum; T III, 80. propositum (videtur); T IV, 83. relictam; A I, 13. renovari; A I, 14. scriptum est; L I, 15. tactus est; L II, 9. tractata sunt; A II, 88. tractari; A I, 13. vinci posse; N III, 95. usurpantur; L I, 56. usurpatum est; D II, 35. **elliptisch:** a te quidem apte ac rotunde; F IV, 7. — abs.: »laudari«; T IV, 67. — tecum: agam; A II, 66. N I, 63. agas; O I, 4. agere conarer; Lae 16. »adportes«; C 25. compararet; N I, 58. conferam; F IV, 74. cum illo malo disserere quam tecum; N I, 61. iocabor; F IV, 74. loquar; R I, 15. O III, 121. loquetur; T II, 45. loquantur; F IV, 61. quicum omnia audeas sic loqui ut tecum; Lae 22. erit; F V, 86. **elliptisch:** quicum occulta omnia? tecum optime; F II, 95. haec tecum; N III, 93. — commune; A II, 133. C 2. communia; F III, 6. simul; A I, 3. L II, 6. — est ... certamen; N III, 94. potest esse dissensio; F IV, 60. oratio est; F V, 86. neque .. mihi par ratio cum Lucilio est ac tecum fuit; N III, 3. res est; D II, 109. — **zum Satz:** F V, 4. N I, 67. Fa 8. R I, 14. L I, 52. **Lücke:** R III, 42. — de: loquantur; R VI, 25. quaero; F II, 115. quaeris; T IV, 59. recordere; T I, 13. — oratio suscepta ... est; O II, 45. privilegium tulit; P 32. sermonem fore; R VI, 23. — ex: audio; L I, 5. audivi; D I, 58. R I, 46. audierunt; P 45. audire soleo; D I, 29. studeo ... audire; R I, 17. cognoveram; A II, 62. elicerem ‖ eligerem, exigerem ‖; F II, 119. exquirerem; D II, 46. es nobilitatus; C 27. quaero; F II, 58. L I, 3. P 23. quaesisset; R II, 64. quaerenti; N III, 4. quaerere; D I, 59. quaeruntur ‖ quaeritur ‖; Lae 16. requirunt; R II, 64. — in: inest; F II, 113. posita esse; Lae 7. est; F II, 84. T I, 70. N III, 15. esse; Lae 7. vidi; D I, 80. — **zum Satz:** T I, 88. — prae: feras; O II, 39. noli ... ferre; N II, 47. — pro: erit ... dicenda; T I, 10. — sine: **zum Satz:** A I, 13. T V, 5.

II. **Plural:** 1. **vos (nom.):** a. **Activ:** agitis; A II, 90. R I, 17. antiquastis; L III, 38. attendite; Ti 40. atteritote; Ti 41. conceditis; A II, 83.

colligitis; F II, 12. conamini; F II, 20. debeatis illustrare; F IV, 67. deducitis; A II, 120. defenditis; N III, 90. dicitis; A II, 123. 132. F I, 57. II, 41. N I, 94. 105. III, 35. 38. 66. 79. 94. datis; A II, 138. N I, 122. facitis; F II, 57. IV, 68. »geritis«; O I, 61. habetis; C 33. ignoscetis; F V, 27. inculcatis; N I, 108. intellexistis; T V, 91. negatis; A II, 113. N I, 53. nuncupatis; R VI, 16. ponitis; F II, 72. 86. potestis; F II, 94. N III, 25. Ti 40. praestringitis; F IV, 37. profertis; A II, 14. putatis; F II, 115. N I, 54. refertis; A II, 126. reperitis; N I, 107. restatis; F II, 43. revertemini; F IV, 47. servabitis; C 81. soletis; F II, 109. 118. IV, 38. V, 3. N I, 47. II, 148. D I, 90. estis; F II, 28. P 36. essetis; R III, 28. L II, 52. suscipite; Ti 41. timueritis; T I, 98. timeretis; T I, 48. »videtis«; D I, 15. videtis; C 32. vidistis; C 23. vocatis; T IV, 55. vultis; F II, 108. T IV, 50. N I, 107. velitis; A II, 14.

b. **Passiv**: inridemini; A II, 123.

c. **Ellipsen**: ea, quae vos „percipi comprehendique", eadem nos, ... „videri" dicimus; A II, 105. hoc, in quo nunc equidem sum, credo item vos; F II, 16. hunc (L. Thorium) vos beatum; F II, 65. illa ... dixerunt tum definientes, tum partientes, ut vestri etiam, sed vos squalidius; F IV, 5. alterum non dubitabunt, quin et Stoici convenientia sibi dicant et vos repugnantia; F V, 85.

d. **Vocativ**: s. B, 1. homines.

2. **vos (acc.)**: a. **Subject im acc. c. inf.**: abire; T I, 99. cognoscere; A II, 40. desipere; A II, 123. dicere; A II, 58. expertes esse; N II, 47. esse iucundos; C 26. (homines esse); Ti 8. ignorare; F I, 29. »regnare«; O I, 38. scire; A II, 144. sequi; A II, 59. F II, 59. — moveri; A II, 32.

b. **Object**: audire vellemus; N I, 55. contingat; R VI, 21. delectat; N I, 97. III, 62. delectant; R I, 30. doceo; A I, 18. hortor; Lae 104. hortari .. possum; Lae 17. induitis; D II, 41. »invoco«; T IV, 73. movet; N I, 92. movent; N II, 163. periment ‖ perement ‖; Ti 40. sequar; N III, 43. versetis; F II, 99.

c. **mit Präpositionen**: ad: »adveniens«; T II, 38. refero; A II, 132. venire propero; R VI, 15. — apud: sermo .. est; L II, 41. — contra: incitabuntur; A II, 144. nata sit; A II, 92. est; A II, 53. — inter: controversemini, non concertetis; fr II, 3. — per: licet; A II, 126. — praeter: F II, 77.

3. **vestrum**: nemo; T I, 103. quis? F II, 20. cui; P 6. cuiusquam nostrum ‖ vestrum ‖; R VI, 22. uterque; N II, 162. utrumque; F II, 72. utrique; C 6. utervis; C 33.

4. **vobis (dat.)**: a. **nach Verben**: adforam; R I, 12. grates .. ago; R VI, 9. adscriberer; T V, 63. decanto; R II, 55. audeam .. dicere; C 77. dabit; D II, 104. est .. datus; R VI, 15. detur; N I, 80. explicaturum; F II, 1. extitit; N I, 55. facit; F II, 106. »flexere«; C 16. geram morem; R III, 8. »‖ vobis ‖ ... haeret«; T III, 26. libitum est; L II, 69. licet; N II, 168. nata .. sunt; F IV, 74. nascatur; F IV, 46. necesse est; N I, 84. ostendero; R II, 3. pareant; Ti 41. parata .. erunt; T III, 84. placet; F II, 41. IV, 41. N III, 11. probamus; A II, 105. probant; A II, 116. renuntio; R II, 70. est traditus; D I, 30. tradetur; Ti 41. videor; F V, 75. C 18. videtur; A II, 102. T V, 112. N III, 30. 65. C 83. videmini; F IV, 46. visum est; L III, 45. videri potest; T I, 98. nolo ... videri; N II, 119.

b. **nach Adjectiven**: adversos; R VI, 20. adversa; R VI, 21. communem; F IV, 45. communia; F IV, 24. N I, 62. ignota (fem.); R II, 39. (neutr.) L II, 58. inimica; Fa 13. iucundos; C 26. molestus; F V, 8. molestos; A II, 75. notum; N II, 73. C 16. nota; Lae 11. obliquos, transversos; R VI, 20.

c. **logisches Subject beim Passiv**: dicendum est; D II, 21. mutandus est; F IV, 68. est quaerenda; F II, 55. suscipienda sint; N I, 94.

5. **vobis (abl.)**: a: discessero; C 79. dissidentem; R I, 31. peto; R I, 36. postulo; fr II, 3. quaero; L II, 52. P 10. — adfirmari solet; N II, 48. colitur; R VI, 21. dicitur; F II, 18. dicerentur; F II, 105. dici solet; F II, 12. inducitur; A II, 99. redduntur; N I, 72. reprehenduntur; N I, 122. — vobiscum: eram; C 79. — simul; R I, 70. — certamen est; N II, 73. — zum Sg: C 46. — de: nobis ‖ vobis ‖ loquuntur; R VI, 22. — in: est; R VI, 19.

B. **Verbindungen**: 1. **Substantiva, Adjectiva, Zahlwörter**: quae vos Academici infirmatis et tollitis; N II, 147. quae (carmina Aratia) a te admodum adulescentulo conversa; N II, 104. quae (disputatio) mihi tibique quondam adulescentulo est a P. Rutilio Rufo ... exposita; R I, 13. an vos Tusci ac barbari auspiciorum populi Romani ius tenetis? N II, 11. te .. omnium optimam doctissimamque ... consecrabo; fr IX, 11. quae .. a te scis ‖ scio ‖ et consule et imperatore summa cum religione esse servata; D I, 103. tibi App. Claudius augur consuli nuntiavit ..; D I, 105. hoc vos dialectici non facitis; D II, 104. doctissima: s. optima. si modo acceptae (leges) a duobus vobis erunt; L II, 14. Laeli vosque homines amicissimi ac prudentissimi; R I, 70. imperator: s. consul; D I, 103. infelix: s. A, a, I, 2, b. ad quam tu (urbem) oppugnandam nunc venis paene miles; R VI, 11. urgebor iam omnium vestrum convicio; A II, 125. a te .. philosopho rationem accipere debeo religionis; N III, 6. haec .. indocti; quid vos philosophi? N III, 40. primus: s. ultimus. ut (Lucullus) ita erudiatur, ut ... tibi tam propinquo respondeat; F III, 8. neque .. tu solus, sed ad suam quisque (disciplinam) rapiet; A II, 114. ne illa quidem firmissima consolatio est ...: „non tibi hoc soli"; T III, 79. Aëtionis tabula te stupidum detinet; P 37. tu totus haeres in corpore; F II, 106. Tusci: s. barbari. neque ultimum te paucorum neque primum multorum respondere posse; A II, 93. nolite sinere nos cuiquam servire, ... nisi vobis universis; P 41. provide .., ne uni tibi istam sententiam minime liceat defendere; A II, 62. in te unum atque in tuum nomen se tota convertet civitas; R VI, 12. omnium oculos in te esse coniectos unum; Lae 6.

2. **Pronomina**: idem: s. **idem,** B, I, 1, a. tu (7 St.) B. II, S. 202, b.

ipse: tu ... ipse varium ... poëma fecisti; A I, 7. si te ipse et tuas cogitationes et studia perspexeris; F II, 69. qua (ratione) tecum ipse et cum tuis utare; F II, 76. tu videlicet tecum ipse rides; F II, 76. percontare ipse te; F II, 118. tibi ipsi pro te erit maxima corona causa dicenda; T I, 10. haec mala, o stultissime Aeeta, ipse tibi addidisti; T III, 26. quod te ipse mutasti; L I, 10. tu ... sic te ipse abicies atque prosternes, ut ..? P 14. s. **ipse,** B, I, 1. tu (42 St.) B. II, S. 366, b.

tu: a quibus (physicis) ne tu quidem iam te abstinebis; A II, 55. non tu verum *te* testem habere ... ostenderis; A II, 81. quandoquidem eam (aegritudinem) tu videri tibi in sapientem cadere dixisti; T III, 25. tu te, Thyesta, damnabis? T III, 26. quod vos inter vos risum tenere possitis; N I, 71. cum .. tu te patria vi pulsum esse dixisses; D I, 59. erit .. cognomen id tibi per te partum; R VI, 11. quorum (sceleratorum

atque impiorum) tu te ducem esse profiteris; P 31. ſ. ipse; F II, 76. T I, 10. P 14.

tuus: rationes tuas te video compensare cum istis doloribus; F II, 98. te esse malo tuum; L II, 17. te tua, me delectant mea; T V, 63. te conscientiae stimulant maleficiorum tuorum; P 18. *te* tuae ‖ te, al. ‖ lubidines torquent; P 18. ut furiae sic tuae tibi occurrunt iniuriae; P 18. numquam eris dives ante, quam tibi ex tuis possessionibus tantum reficietur, ut ..; P 45. tibi propter opes ‖ opis ‖ et copias et dignitatem tuam tolerabiliorem senectutem videri; C 8. animum tibi tuum notum esse oportere; T I, 70. tuo tibi iudicio est utendum; T II, 63.

3. Affix: quod tute concedis; F IV, 53. ut modo tute dixisti; L II, 17. quem ad modum tute dicebas; F II, 87. tibi si recta probanti placebis, tum non modo tete viceris, ... sed omnis et omnia; T II, 63.

4. Affix und Pronomen: tute introspice in mentem tuam ipse; F II, 118. utere .. argumento, Laeli, tute ipse sensus tui; R I, 59. reliquum est, ut tute tibi imperes; T II, 47. ut ... tute tibi defuisse videare; O III, 6. — quae vosmet ipsi nobilissimis philosophis placuisse conceditis; A II, 72. quae iam non ad multitudinem, sed ad vosmet ipsos, qui adestis, pertinent; A II, 144. ut vobismet ipsis placet; A II, 106. in tres .. partes et a plerisque et a vobismet ipsis distributa sapientia est; A II, 116.

tubicen, Trompeter: concedam non modo animantem et sapientem esse mundum, sed fidicinem etiam et tubicinem? N III, 23.

tueor, tueo (ſ. III. aerarium), ſchauen, ſchützen, ſichern, behaupten, bewahren, verteidigen: I, 1. satietas: ut ... „nec tuendi satietas capere posset“; D I, 24.

2. alqs: cum ego emerim, aedificarim, tuear, impendam; O II, 83.

II. indir. Frage: omni .. in re quid sit veri videre et tueri decet; O I, 94.

III. alqm: multorum te benivolentia praeclare tuebere et munies; F II, 84. *cum* (sapientia) eum tueretur, qui constaret ex animo et corpore; F IV, 17. quos caros habeat tuerique debeat; O I, 12. discendi .. studio (philosophi) impediti, quos tueri debent, deserunt; O I, 28.

alqd: Speusippus .. et Xenocrates ... diligenter ea, quae a superioribus acceperant, tuebantur; A I, 34. quid, si ‖ quod si ‖ nos non interpretum fungimur munere, sed tuemur ea? F I, 6. quid dubitas ... id tenere unum, id tueri, id defendere? F II, 11. non potes .. ista tueri; F II, 69. ea .., quae de bonis et malis didicerimus, ut tenere tuerique possimus; F III, 72. ut (vivendi ars) tueatur, quod a natura datum sit; F IV, 16. non necesse est .. illa pristina manere, ut tuenda sint? F V, 40. quod ea, quae externa sunt, iis tuemur officiis; F V, 69. quibus natura nihil tribuit amplius, quam ut ea alendo atque augendo tueretur; N II, 33. ut (di) ad omnia conservanda et tuenda consensisse videantur; N II, 60.

aerarium: »censores ... urbis tecta templa, vias aquas, aerarium vectigalia tuento«; L III, 7.

amicitiam: quodquia ... neque .. ipsam amicitiam tueri (possumus); F I, 67. ad tuendas amicitias et reliquas caritates quid natura valeat; F III, 73.

amicum: si amicum destitero tueri; F II, 79. quamvis comis (Epicurus) in amicis tuendis fuerit; F II, 80.

animal: ut tantum modo (animal) se tueatur, qualecumque sit; F V, 24.

appetitum: ut (vitis) sensus quoque suos eorumque omnem appetitum et ... membra tueatur; F V, 40.

aquas: ſ. aerarium.

artificia: ne opifices quidem tueri sua artificia possent; F III, 4.

auxilia: ut eo tueri sex legiones et magna equitum ac peditum auxilia possis; P 45.

bestias: nec hoc tempore sine hominum opera aut pascere eas (bestias) aut domare aut tueri ... possemus; O II, 14.

bonos: qua (oratione animus) tueatur bonos; L I, 62. quae (leges) supplicio inprobos adficiunt, defendunt ac tuentur bonos; L II, 13.

caelum: quae vis ... aequalis (est) illius caelum atque terras tuentis et regentis dei; L II, 9.

caerimonias: qui caerimonias religionesque publicas sanctissime tuendas arbitror; N I, 61.

caritates: ſ. amicitiam; F III, 73.

cives: quod in rebus privatis diligentissime singulos cives opera, consilio, re tuebantur; R II, 59.

civitatem: ſ. **civitas,** II, 1. tueor (3 St.) B. I, S. 427, b.

colorem: ſ. dignitatem; O I, 130.

commoda: qui (deus) ... hominum commoda vitasque tueatur; N I, 52. ea .. actio in hominum commodis tuendis maxime cernitur; O I, 153.

conciliationem, consociationem: communem totius generis hominum conciliationem et consociationem colere, tueri, servare debemus; O I, 149.

coniunctionem: quod (officium) ad coniunctionem hominum et ad societatem tuendam valet; O I, 158.

corpus: ſ. **corpus,** II, 1. tueor (4 St.) B. I, S. 551, b.

cultum: stultitiam ... posse .. tueri .. mediocritatem officiorum et vitae communem cultum; T III, 11.

dignitatem: hos admonitu oportebit ut bonos milites revocatos dignitatem tueri; T II, 48. formae .. dignitas coloris bonitate tuenda est, color exercitationibus corporis; O I, 130.

finem: si qui Carneadeum finem tueri volunt; F IV, 49.

genus: totum genus hoc ... aut non potuerunt *tueri* aut noluerunt; F IV, 7. generi animantium omni est a natura tributum, ut se, vitam corpusque tueatur; O I, 11.

globum: homines .. sunt hac lege generati, qui tuerentur illum globum, ... quae terra dicitur; R VI, 15.

hominem: cum .. ad tuendos conservandosque homines hominem natum esse videamus; F III, 68. quae (virtus) constat ex hominibus tuendis, id est ex societate generis humani; O I, 157.

honestatem: si honestatem tueri ac retinere sententia est; O III, 116.

honestum: tam .. id honestum ... tuendum conservandumque nobis est quam illud ... sapientibus; O III, 17.

indolem: virtute, labore, industria tueretur summi viri indolem; R V, 9.

instituta: mores et instituta vitae resque domesticas ac familiaris nos profecto et melius tuemur et lautius; T I, 2. maiorum instituta tueri sacris caerimoniisque retinendis sapientis est; D II, 148.

ius: (lex) tuetur ius sepulchrorum; L II, 61.

legiones: ſ. auxilia.

liberos: tu ... fac ut Metrodori tueare liberos; F II, 96.

locum: alii ... tuentur tamen eum locum; F I, 66.

mediocritatem: ſ. cultum.

membra: s. appetitum.
modestiam: si pudor, si modestia, si pudicitia, si ... temperantia ... non sanctitate sua se tuebuntur; F II, 73.
mores: s. instituta; T I, 2.
motum: ut replicatione quadam mundi motum regat atque tueatur; N I, 33.
mundum: quae (natura) contineat mundum omnem eumque tueatur; N II, 29.
munus: (Diodotus) geometriae munus tuebatur; T V, 113. recte .. in ea (senectute) vivitur, quoad munus officii exsequi et tueri possit ‖ possis ‖; C 72.
naturam: similiter sensus ... tuetur illam (naturam) quidem, sed etiam se tuetur; F IV, 38. quaesita .. virtus est, non quae relinqueret naturam, sed quae tueretur; F IV, 41.
opes: nec aptius est quicquam ad opes tuendas ac tenendas; O II, 23.
otium: quibus id (otium) tuendum est; R I, 52.
partem: s. **pars,** II, 1. tueor (3 St.) S. 13, b.
partum: quae quia partus matronarum tueatur, a nascentibus Natio nominata est; N III, 47.
populos: quae (virtus) etiam populos universos tueri ... soleat; Lae 50.
possessionem: cuius possessio quo est maior, eo plus requirit ad se tuendam; P 49.
pudicitiam, pudorem: s. modestiam.
pulchritudinem: qui (di) hanc omnem pulchritudinem tuentur et regunt; C 81.
pullos: ita (pullos) tuentur, ut .. pinnis foveant; N II, 129.
religionem: a dis quasi traditam religionem tueri; L II, 27. s. caerimonias.
rem: quas (res) et creat natura et tuetur; F V, 38. quas (res) natura alit, auget, tuetur; T V, 26. quo .. eae (res) modo tractandae et tuendae (sint); N II, 77. reliquis .. tribus virtutibus necessitates propositae sunt ad eas res parandas tuendasque; O I, 17. s. **res,** II, 1. tueor (4 St.) S. 395, a.
rem publicam: s. **res publica,** II, 1. tueor (10 St.) S. 415, a.
sensum: s. appetitum. naturam; F IV, 38.
sententiam: ceteris omnibus philosophis haec est tuenda sententia, maxime tamen Stoicis ‖ his ‖; F III, 36. ut mihi, velim nolim, sit certa quaedam tuenda sententia; N I, 17.
societatem: s. **societas,** II, 1. tueor (4 St.) S. 551, a.
socios: qui poterit socios tueri? L fr 3.
tecta, templa: s. aerarium.
temperantiam: s. modestiam.
terram: s. **terra,** II, 1. tueor (3 St.) S. 673, a.
truculenta: »adversum caput huic Helicae truculenta tuetur«; N II, 110.
vectigalia, vias: s. aerarium.
virtutem: non .. potestis voluptate omnia derigentes aut tueri aut retinere virtutem; F II, 71. sin autem virtus ... nec tantarum virium est, ut se ipsa tueatur; T V, 2.
vitam: quod hic ei (animali) primus ad omnem vitam tuendam appetitus a natura datur, se ut conservet; F V, 24. quae .. ad vitam hominum tuendam pertinent; O II, 11. s. commoda; N I, 52. genus; O I, 11.
vitem: ut ipsae vites, si loqui possint, ita se tractandas tuendasque esse fateantur, et nunc quidem, quod eam tuetur, ut de vite potissimum loquar, est id extrinsecus; F V, 39.
voluptatem: (Epicurus) eam voluptatem tueretur, quam Aristippus; F II, 18.
utilitatem: ut utilitatem civium sic tueantur, ut ..; O I, 85.
IV. **Lücken:** * et reperiret et tueretur; R III, 12. eloquentia tueri; fr V, 45.

tum, dann, damals, da, darauf, ferner, besonders, bald: A. **temporal: I. allein: 1. ohne Zusatz: a. bei Verben:** quasi vero ista vi quicquam tum potuerit ei (Priamo) melius accidere! T I, 85. isti libri duo Philonis ... tum erant adlati Alexandriam tumque primum in Antiochi manus venerant; A II, 11. quorum scelere religiones tum prostratae adflictaeque sunt; L II, 42. tum res acta sic est; T III, 7. constabat eos ... nihil aliud tum egisse, nisi ut ..; T II, 66. alios esse Academicos, † qui dum appellantur ‖ tum appellarentur, al. ‖; A I, 22. tum neque te ipsum non esse commotum Marcumque Varronem (esse perterritum); D I, 68. »tum species ex aere vetus venerataque Nattae concidit«; D I, 19. »quae (altrix) tum cum pueris flammato fulminis ictu concidit«; D I, 20. tum statua Nattae, tum simulacra deorum ... conciderunt; D II, 45. tu ‖ tum, tun ‖ ... honestatem cum voluptate ... copulabis? A II, 139. ad quem (Velleium) tum Epicurei primas ex nostris hominibus deferebant; N I, 15. tum illum (rusticum) etiam debilem factum rem ad amicos detulisse; D I, 55. tum illum (Zenonem) ita definisse; A II, 77. tum .. illa dixit Antiochus, quae ..; A II, 12. tum Cleanthem ... versum ex Epigonis ferunt dixisse; T II, 60. tum augures dixisse Boeotios Thebanorum esse victoriam; D I, 74. tum ... sacerdos dixisse dicitur ..; D I, 76. tum Lysandrum ... dixisse ..; C 59. nec ... eos habere ‖ debent ‖ necessarios, quos tum eodem studio praeditos dilexerunt; Lae 74. se non tum illa discere, sed reminiscendo recognoscere; T I, 57. et cantus tum fuisse discriptos ‖ rescriptos, al. ‖ vocum sonis et carmina; T IV, 3. Romulus ... cum fratre ... »curantes magna cum cura tum cupientes ‖ concupientes ‖ regni dant operam simul auspicio«; D I, 107. tum Scipio calceis et vestimentis sumptis e cubiculo est egressus; R I, 18. tum eveniet, ... ut illa tertia pars rationis ... eluceat; D I, 61. tum .. se exclamasse Sallustius narrat ..; D I, 59. tum Varro ita exorsus est; A I, 15. tum ego ... huius modi quadam oratione sum exorsus; A II, 64. tum (Torquatus) dicere exorsus est; F I, 29. »tum pavor sapientiam omnem mi exanimato expectorat«; T IV, 19. hac mente tum nostri maiores .. Conlatinum expulerunt; R II, 53. quia tum (arbores) exsiccatae sint; D II, 33. si (Pompeius) tum esset extinctus; T I, 86. cuius (Q. Maximi) sermone ita tum cupide fruebar, quasi ..; C 12. »tum iecore opimo farta (Iovis satelles) et satiata adfatim clangorem fundit vastum«; T II, 24. hoc .. fere tum habemus in promptu; T III, 55. qui (Archelaus) tum fortunatissimus haberetur; T V, 34 (35). qui (Tarquinius) admodum parvos tum haberet liberos; R II, 37. quodsi illi tum in novis rebus quasi modo nascentes haesitaverunt; A II, 15. quo magis tum in summo otio ... quasi helluari libris ... videbatur; F III, 7. neque vero tum (Regulus) ignorabat se ad crudelissimum hostem ... proficisci; O III, 100. tum ‖ tunc ‖ pseudomenon et soritam ... aut illudis aut increpas ‖ increpas? ‖; fr V, 55. tum ego: sunt, inquam, ista, Varro; A I, 9. tum ego: cum Zenone, inquam, ... Arcesilas sibi omne certamen instituit; A I, 44. tum ego: non mehercule, inquam, soleo temere contra Stoicos; F IV, 2. s. c. Lae 37. **inquam,** inquit (47 St.) B. II, S. 318—320. tum intelleges, qui voluptatem maxime sequantur, eos minime consequi; T V, 100 (99). tum intellegas, quam illud non sit necessarium, quod redundat; fr V, 78. quod mihi levis ‖ † levis ‖ tribunus plebis tum intercessisset;

L III, 18. tum ad mensam eximia forma pueros delectos iussit consistere; T V, 61. tum Attum iussisse experiri; D I, 32. tum licebit otiose ista quaerere; F IV, 32. tum illum (Tagetem) plura locutum multis audientibus; D II, 50. »tum Calchas haec est fidenti voce locutus«; D II, 64. »talia tum memorat lacrimans exterrita somno«; D I, 40. »tum ‖ tam, nam ‖ vita omnibus metenda, ut fruges«; T III, 59. qui tum erant missi; O III, 113. perisse ceteros, qui tum navigassent ‖ navigavissent ‖; D I, 56. eorum erat iste mos, qui tum sophistae nominabantur; F II, 1. qui (interpretes portentorum) Galeotae tum in Sicilia nominabantur; D I, 39. si (Pompeius) mortem tum obisset; T I, 86. tum ‖ tunc ‖ ... auspiciis plurimum obsecutus est Romulus; R II, 16. cum ... esset (in re publica) senatus, qui tum occiderat, esset consensus populi liber; P 28. tum ei (parti animi) visa quietis occurrent tranquilla atque veracia; D I, 61. perterreo: f. commoveo. tum poterunt clarissima voce profiteri ..; T V, 30. f. accido. omnia tum ‖ hominibus. cum ‖ perditorum civium scelere discessu meo religionum iura polluta sunt; L II, 42. »tum (rex Priamus) coniecturam postulat pacem petens«; D I, 42. tum ei (Hannibali) ducem illum praecepisse, ne respiceret; D I, 49. quo tum consilio praetermisso; R II, 59. »tum quis non ... voces tristificas chartis promebat Etruscis?« D I, 20. quod sibi tum proposuerat; O III, 81. prosterno: f. adfligo. cuius mihi consilium ... quid tum in maximis rebus profuisset, dicerem; A II, 3. magna haec ... Graeci putant vel tum potius putabant; T I, 111. tum Flaminius ex eo (pullario) quaesivit ..; D I, 77. tum (Gyges) in concilium se pastorum recepit; O III, 38. tum senex dicitur eam fabulam ... recitasse iudicibus; C 22. recognosco: f. disco. qui (Ptolomaeus) tum regnabat alter post Alexandream conditam; O II, 82. »vix aegro tum corde meo me somnus reliquit«; D I, 41. † satis eum ‖ tum, al. ‖ longo intervallo ad suam villam reduximus; A I, 1. tum in optimam segetem praeclara essent sparsa semina; R V, 11. qui erant Athenis tum principes Stoicorum; A II, 69. qui (A. Albinus) tum P. Scipione et ‖ [et] ‖ M. Marcello coss. praetor esset; A II, 137. neque tam docti tum erant; F I, 7. qui (Ap. Claudius) tum erat *cum* summo imperio; F II, 66. in vita, ... ut Neoptolemi tum erat, militari; T II, 2. etsi tum nemo erat admodum copiosus; T II, 26. qui (M. Cato) tum erat princeps; N III, 11. qui tum erant; N I, 93. qui (Summanus) tum erat fictilis; D I, 16. »tum fore ut ... posset«; D I, 20. Pheras ..., quae erat urbs in Thessalia tum admodum nobilis; D I, 53. qui tum ibi erant; D I, 68. tum Caria tota praecipueque Telmesses ... in ostentis animadvertendis diligentes fuerunt; D I, 94. quae (filiola Tertia) tum erat admodum parva; D I, 103. qui ibi tum eramus; D II, 114. etiamsi Icadius tum in spelunca non fuisset; Fa 6. si tum non esset vera haec enuntiatio; Fa 27. nisi tum consul fuissem; R I, 10. erat enim tum haec nova et ignota ratio; R I, 25. quod tum erat res in pecore; R II, 16. qui (exercitus) tum erat in Algido; R II, 63. Gellium ... Athenis philosophos, qui tum erant, in locum unum convocasse; L I, 53. neque nobis cum illa tum peste certamen fuit; L III, 25. qui tum tribuni pl. erant; O III, 109. in agris erant tum senatores, id est senes; C 56. qui (sermo) tum forte ‖ fere ‖ multis erat in ore; Lae 2. qui (Q. Pompeius) tum erat consul; Lae 2. qualis tum patronus iustitiae fuit (Laelius)! Lae 25. cum esset in re publica consul, qui tum nullus fuerat; P 28. »tum tonuit laevum bene tempestate serena«; D II, 82. tum virtute, labore, industria tueretur summi viri indolem; R V, 9. qui (mos) tum ut lex valebat; L II, 23. utrum tandem (Priamus) a bonis an a malis discessisset? tum profecto videretur a bonis; T I, 85. tum visam beluam vastam et immanem ... omnia arbusta ... pervertere; D I, 49. tum ei dormienti eundem illum visum esse rogare, ut ..; D I, 57. tum secundum quietem visus ei (Alexandro) dicitur draco ... radiculam ore ferre; D II, 135. f. helluor.

b. bei Adjectiven: vgl. a. sum.

c. Ellipsen: quid tum? T II, 26. V, 107. tum exacti in exilium innocentes, tum bona direpta multorum, tum annui consules, tum demissi populo fasces, tum provocationes omnium rerum, tum secessiones plebei, tum prorsus ita acta pleraque, ut in populo essent omnia; R I, 62. — mit folgender directer Rede: tum ego; N I, 17. Lae 37. ille: f. **ille,** D, a, I, 1, c. tum (14 St.) B. II, S. 224, b. is, qui illa coxerat; T V, 98. Balbus; N II, 2. 3. III, 4. 19. Cotta; N III, 95. Furius; R I, 17. Gracchus ... incensus ira; N II, 11. Laelius; R I, 20. 38. 59. 61. II, 21. 37. 69. III, 45. tum ‖ et ‖ Laelius; R II, 33. Lucius; F V, 76. Manilius; R I, 20. Mucius; R I, 33. Philus; R I, 21. Pomponius; F V, 3. Scipio; R I, 14. 16. 59. II, 67. 70. VI, 8. Tubero; R I, 26. 31. amici; T I, 104.

2. mit Zusatz: at: at tum canebant (illae aves) nec vicerant; D II, 56.

autem: tum autem hominis amicissimi, Cn. Pompeii, laudes inlustrabit; L I, 8. tum autem ... callidi sumus, non boni; L I, 41.

denique: f. **denique,** II, 2. F I, 64. T I, 29. L II, 57 (B. I, S. 643, a).

enim: cum ‖ tum ‖ enim (animus) sui similem ... calorem adeptus *est*; T I, 43. tum enim ferunt ex oraclo ecfatam esse Pythiam ..; D I, 81.

et: Socrates ... (educi) noluit et tum paene in manu iam mortiferum illud tenens poculum locutus ita est, ut ..; T I, 71. et tum quidem (P. Decius) incolumis exercitum obsidione liberavit; D I, 51. f. ipsum.

etiam: si etiam tum essent in profundo; F III, 48. nostri illi etiam tum agrestes viderunt ... oportere; R II, 24. quod etiam tum (L. Crassus) poterat domi cum laude meditari; O II, 47.

iam: f. **iam,** I, 5. tum (5 St.) B. II, S. 197, a.

igitur: tum igitur esset auspicium; D II, 73.

ipsum: ratio talium largitionum ... temporibus necessaria (est), et tum ipsum .. ad facultates accommodanda ... est; O II, 60.

itaque: itaque tum illos (haruspices) exire iussit; N II, 11. itaque tum Scaevola cum in eam ipsam mentionem incidisset, exposuit nobis sermonem Laeli ‖ Laelii ‖; Lae 3.

maxume: tum .. vel maxume laudi student, eosque ... peccatorum suorum tum maxume paenitet; D I, 63.

ne—quidem: ne tum quidem te respicies? F II, 79. ne tum quidem (rusticum) esse ausum (nuntiare); D I, 55. si ne tum quidem finem vitiorum faciet; Ti 45.

potius: facile patior tum potius Pontium fuisse; O II, 75.

primum: f. **primus,** C, c, II. tum (4 St.) S. 163, a.

quidem: in una centuria tum quidem plures censebantur quam ..; R II, 40. f. et.

quoque: an tum quoque (iracundia) est utilis? T IV, 54.

repente: tum te repente laetum exstitisse; D I, 58. f. vero.

vero: »ferrea tum vero proles exorta repente est«; N II, 159.

II. **mit Gegensatz:** ut tum (populus Romanus) carere rege, sic pulso Tarquinio nomen regis audire non poterat; R II, 52. ut tum ad senem senex de senectute, sic hoc libro ad amicum amicissimus scripsi de amicitia; Lae 5.

hodie: num quis horum miser hodie? ne tum quidem post spiritum extremum; T I, 89. qui tum eos agros, ubi hodie est haec urbs, incolebant; R II, 4.

nunc: f. **nunc,** III, 2. tum (13 St.) B. II, S. 779, b.

post: haec Antiochus fere et Alexandreae tum et multis annis post multo etiam adseverantius; A II, 61.

quondam: apud quem (focum) sedens ille || ille sedens || Samnitium, quondam hostium, tum iam clientium suorum, dona repudiaverat; R III, 40.

III. **mit Correlat:** cum, quom: cum pauca in xysto locuti essemus, tum eodem in spatio consedimus; A II, 9. nonne, cum iam philosophorum disciplinae gravissimae constitissent, tum exortus est ..? A II, 15. cum ea, quae quasi involuta fuerunt, aperta sunt, tum inventa dicuntur; A II, 26. eo cum accessit ratio ..., tum et perceptio eorum omnium apparet, et ..; A II, 30. cum cornix cecinerit, tum aliquid eam aut iubere aut vetare; A II, 128. quae cum dixissem, ... tum Triarius leniter arridens: tu quidem, inquit ..; F I, 26. cum ea, quae praeterierunt, ... intuemur, tum fit, ut ..; F I, 57. cum .. usus progrediens familiaritatem effecerit, tum amorem efflorescere tantum, ut ..; F I, 69. cum .. vescamur iis rebus, ... tum esse in motu voluptatem; F II, 10. quae cum (animal) leviter agnovit, tum || tunc || discernere incipit; F II, 33. cum .. usus accessisset, tum ipsum (amicum) amari per se; F II, 82. cum ... ascendit animus ..., tum ad notionem boni pervenit; F III, 33. cum esset satis constitutum ..., tum ... voluerunt; F III, 50. cum .. (animal) processit paulum, ... tum .. incipit ..; F V, 24. cum in mala scientes irruunt, tum se optime sibi consulere arbitrantur; F V, 29. cum .. dispicere coepimus ..., tum ... incipimus; F V, 41. ut, cum is, qui audire vellet, dixisset, quid sibi videretur, tum ego contra dicerem; T I, 8. cum .. miserum esse dicis, tum || [tum] || eum, qui non sit, dicis esse; T I, 12. cum se (animus) collegit atque recreavit, tum adgnoscit illa reminiscendo; T I, 58. cum a negotio omni sevocamus animum, quid .. tum agimus, nisi ..? T I, 75. cum ... morarentur .. iumenta, tum iuvenes ... ad iugum accesserunt; T I, 113. quod cum exanclavisset omnes labores, tum incideret in mortis malum sempiternum; T I, 118. cum vero parentibus redditi ... sumus, tum ita variis inbuimur erroribus, ut ..; T III, 2. cum vero eodem quasi maxumus quidam magister populus *accessit*, .., tum .. inficimur ..; T III, 3. »ego cum genui, tum morituros scivi«; T III, 28. neque ... maeret, cum haec cogitat, sed tum vel maxime sapientiae fungitur munere; T III, 34. cum ... tota res militaris divinitus esset constituta, tum ... factus est; T IV, 1. cum ratione animus movetur placide atque constanter, tum illud gaudium dicitur; cum autem inaniter ... animus exultat, tum illa laetitia gestiens ... dici potest; T IV, 13. cum .. hic fervor concitatioque animi inveteravit || inveteraverit || ..., tum exsistit .. morbus; T IV, 24. cum dissolutus filius: »heu me miserum«! tum severus pater: »dum modo ..;« T IV, 45. haec cum constituta sunt iudicio ..., tum est robusta illa ... fortitudo; T IV, 51. cum miseri animi essent, ... tum dei partem esse miseram; N I, 27. cum videor ... videre ..., tum ... dico ..; N I, 106. quae (imagines), in Capitolium cum pervenerim || pervenerint ||, tum ad animum meum referantur; N I, 106. quae cum Cotta dixisset, tum Velleius: ne ego, inquit, incautus! N II, 1. cum ... brevius ... concluduntur, tum apertiora sunt ad reprendendum; N II, 20. cum .. terras nox opacasset, tum caelum totum cernerent astris distinctum; N II, 95. cum .. tertio die sol inluxisset, tum ut revixisse sibi viderentur; N II, 96. cum pisciculi ... innataverunt, tum ... comprimit conchas; N II, 123. cum .. pulli pinnulis uti possunt, tum ... prosequuntur; N II, 129. cum tota aestate obrutam oppletamque (Aegyptum Nilus) tenuit, tum recedit; N II, 130. quae cum Balbus dixisset, tum adridens Cotta: sero, inquit ..; N III, 1. animantis, cum calor defecerit, tum interire; N III, 35. ut, cum animus Eudemi e corpore excesserit, tum domum revertisse videatur; D I, 53. cum .. est somno sevocatus animus ... a contagione corporis, tum meminit ..; D I, 63. id cum Sulla fecisset, tum ... castra cepit; D I, 72. Sisenna cum disputavisset ..., tum disputat ..; D I, 99. cum .. Veientes ... legatos ad senatum misissent, tum ex iis quidam dixisse dicitur ..; D I, 100. cum ille (Crito) respondisset ..., tum Socrates: „non enim ..;“ D I, 123. quod cum accidisset nostrae rei publicae, tum ... coepimus; D II, 7. cum de divinatione Quintus frater ea disseruisset, ... tum ... adsedimus; D II, 8. cum immolare quispiam velit, tum fieri extorum mutationem; D II, 35. cum .. (anhelitus terrae) se in nubem induerint, ... tum et fulgores et tonitrua existere; D II, 44. cum multa sunt detracta ..., tum intellegas ..; D II, 48. quae (genera ostentorum) cum facta sunt, tum ad coniecturam aliqua interpretatione revocantur; D II, 66. cum .. offa cecidit ex ore pulli, tum auspicanti tripudium solistimum nuntiatur; D II, 72. Amphio ... cum dixisset obscurius, tum Attici respondent ..; D II, 133. cum ... desertus .. || est || animus languore corporis, tum agitatur ipse per sese; D II, 139. cum .. (omnium summa rerum) est penes delectos, tum illa civitas optimatium arbitrio regi dicitur; R I, 42. cum ... (populus) nimis meracam libertatem sitiens hausit, tum magistratus et principes ... insequitur; R I, 66. cum maior eius filius Lucretiae ... vim attulisset ..., tum vir ingenio ... praestans ... depulit ... iugum; R II, 46. cum ea Scipio dixisset, ... tum Tubero: quoniam ..; R II, 64. cum alius alium timet, ... tum ... quasi pactio fit inter populum et potentis; R III, 23. cum agunt, rapiunt ..., po*tesne* tum, Laeli, negare rem *esse* illam *pub*licam? R III, 45. cum .. ad idem ... cuncta astra redierint ..., tum ille vere vertens annus appellari potest; R VI, 24. quom hanc benivolentiam ... vir sapiens in aliquem pari virtute praeditum contulerit, tum illud effici; L I, 34. de quo quom perpauca dixero, tum ad ius civile veniam; L I, 34. quom severitas (morum) ... cecidisset, tum fuit in auribus animisque mutatis etiam huic mutationi locus; L II, 38. cum sumus necessariis negotiis curisque vacui, tum avemus ..; O I, 13. ineunte .. adulescentia, cum est maxima inbecillitas consilii, tum ... constituit; O I, 117. cum .. aliqua iis ampla ... res obiecta est || obiecta ||, ... tum quis non admiretur splendorem ... virtutis? O II, 37. cum ille ... dixisset: „quid faenerari?“ tum Cato: „quid hominem“, inquit „occidere?“ O II, 89. cum ille (C. Canius) promisisset, tum Pythius ... piscatores ad se convocavit; O III, 58. cum vero intellexero te hoc scientiae genere gaudere, tum ... loquar; O III, 121. cum .. id (extremum) advenit, tum illud, quod praeteriit, effluxit; C 69. cum (animus) ... purus et integer esse coepisset, tum esse sapientem;

C 80. ut, cum emendati mores amicorum sint ‖ sunt ‖, tum sit ... omnium rerum ... communitas; Lae 61. cum ‖ quaeque ‖ (ratio) in eodem et in altero movetur ipsa per sese, cum eam partem attingit, qua sensus cieri potest, ... tum opiniones adsensionesque firmae veraeque gignuntur; Ti 28. — quae (temeritas) tum esset insignis, cum ... approbaretur; A I, 45. quo .. solebat uti argumento tum, cum ei placebat nihil posse percipi; A II, 71. tum, cum videbantur, quo modo viderentur, id quaeritur; A II, 88. qualis visio fuerit aut furentium aut somniantium tum, cum movebantur; A II, 90. tum cum plane compresserat pugnumque fecerat, comprensionem illam esse dicebat; A II, 145. tum esse non turpe, cum id a multitudine laudetur; F II, 49. eam (voluptatem) tum adesse, cum dolor omnis absit; F II, 75. is tum, cum in eo (summo malo) est, non est beatus; F II, 104. quaedam deesse sapientibus tum, cum sint beatissimi; F IV, 20. nisi ... istis tamen alio tempore responsurus essem, tum scilicet, cum tibi; F IV, 62. tum, Quintus et Pomponius cum idem se velle dixissent, Piso exorsus est; F V, 8. ea profecto tum multo puriora ... cernentur, cum ... pervenerit; T I, 46. profecto mors tum aequissimo animo oppetitur, cum ... potest; T I, 109. tum (philosophia) valet multum, cum est idoneam conplexa naturam; T II, 11. nihil .. hunc virum sagittae, quas ab Hercule acceperat, tum consolantur, cum ... scient;» T II, 19. qui (Hercules) tum dolore frangebatur, cum inmortalitatem ipsa morte quaerebat; T II, 20. num tum ingemuisse Epaminondam putas, cum ... sentiret? T II, 59. ita fit, ut animus de se ipse tum iudicet, cum id ipsum, quo iudicatur, aegrotet; T III, 1. non dixi invidiam, quae tum est, cum invidetur; T III, 20. tum aegritudinem existere, cum quid ita visum sit, ut ..; T III, 28. se tum, cum illa videre coepisset, extingui; T III, 69. non illum (Africanum) iracundia tum inflammatum fuisse, cum ... protexerit; T IV, 50. mihi ne Scipio quidem ... iratus videtur fuisse Ti. Graccho tum, cum ... reliquit; T IV, 51. an tibi irasci tum videmur, cum quid in causis acrius ... dicimus? T IV, 55. qui ecferunt se laetitia tum, cum fruuntur Veneriis voluptatibus; T IV, 68. qui ... opprimi possit doloribus acerrumis tum, cum maxime contra fortunam glorietur; T V, 26. «quam hoc suave est»! tum, cum dolore crucietur, dicturum esse sapientem; T V, 31. utrum tandem beatior C. Marius tum, cum ... communicavit ... an cum ... respondit ..? T V, 56. huic (Epicuro) ... licebit ... tum fortunam contemnere, cum sit ..., tum dicere se beatum in summo cruciatu ..., cum constituerit ..? T V, 73. ne stridorem quidem serrae (audiunt), tum cum acuitur; T V, 116. omnes .. eius (philosophiae) partes ... tum facillume noscuntur, cum .. quaestiones .. explicantur; N I, 9. tum .. bella gerere nostri duces incipiunt, cum auspicia posuerunt; N II, 9. qui (magnus annus) tum efficitur, cum ... est facta conversio; N II, 51. reliquae causae ... tum tractabuntur a nobis, cum disputabimus ..; N III, 17. omnia haec tum intereunt, cum in naturam aliam convertuntur; N III, 31. quare .. in iis (rebus) vis deorum insit, tum intellegam, cum cognovero; N III, 51. quem dolum idem Aquillius tum teneri putat, cum aliud sit simulatum, aliud actum; N III, 74. eo (lituo) Romulus regiones direxit tum, cum urbem condidit; D I, 30. bene ... senatus tum, cum florebat imperium, decrevit, ut ..; D I, 92. quod neglectum tum, cum ‖ negl. cum, n. tum ‖ caveri poterat; D I, 101. tum cum .. urbs tota corruit; D I, 112. quos (libros) tum scripsimus, cum gubernacula rei publicae tenebamus; D II, 3. Marcone Crasso putas utile fuisse tum, cum ... florebat, scire ..? D II, 22. tum interisse cor, cum (victuma) immolaretur; D II, 36. omnis .. praedictio mali tum probatur, cum ad praedictionem cautio adiungitur; D II, 54. de quibus (oraclis) tum dicemus, cum ad naturalem divinationem venerimus; D II, 70. ex quo ... incideret luna tum in eam metam ..., cum sol e regione *; R I, 22. tum ille, cum legatus noster esset, ... haud dubitavit ... docere ... id .. et tum factum esse et certis temporibus esse semper futurum, cum sol ita locatus fuisset, ut ..; R I, 23. plus egisse Dionysium tum, cum ... eripuerit ..; R I, 28. quo .. modo adsequi poterat Lacedaemo illa tum, cum .. putabatur ..? R I, 50. tum, cum tu es iratus, permittis illi iracundiae dominatum animi tui? R I, 59. ut tum fuit Romae, cum erant reges; R II, 43. tum de Romuli inmortalitate creditum, cum iam inveterata vita hominum ... esset; R II, 20. illam rem populi ... quis diceret tum, cum ... essent? R III, 43. quae .. fuit tum Atheniensium res, cum ... praefuerunt? R III, 44. qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut ..; O I, 41. id tum apparet, cum antegressa est honestas; O I, 94. tum servare illud poëtas, quod deceat, dicimus, cum id ... dicitur; O I, 97. ludo ... uti ... licet ... tum, cum ... satis fecerimus; O I, 103. quod maxume tum solet evenire, cum ... dicitur; O I, 134. quae cogitarat ‖ *cum ipsius intererat, tum* ‖, ea perfecit, cum eius iam nihil interesset; O II, 84. ne noster quidem Gratidianus officio viri boni functus est tum, cum praetor esset; O III, 80. nec .. tum animum esse insipientem, cum ex insipienti corpore evasisset, sed cum ..; C 80. tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos, cum iam neutris gratiam referre posset; Lae 53. fructus .. ingenii ... tum maxumus capitur, cum in proxumum quemque confertur; Lae 70. non .. erat illa tum civitas, cum leges in ea nihil valebant; P 27. tum incipiat aliis imperare, cum ipse ... turpitudini parere desierit; P 33. quibus (vinclis) estis tum, cum gignebamini, conligati; Ti 40. quod tum eveniet, cum illa ... ratione depulerit; Ti 45. — animum .. cum ... genuisset, tum denique ... substernebat; Ti 26. s. **denique,** II, 2 (9 St.) B. I, S. 643, a. qui tum etiam, cum has terras incolentes circumfusi erant caligine, tamen acie mentis dispicere cupiebant; T I, 45. si iam tum, cum (animus) erit inclusus in corpore, eminebit foras; R VI, 29. tum igitur cum .. Heraclitum studiose audirem ..., dedi Antiocho operam; A II, 12. ipsum: s. **ipse,** D (2 St.) B. II, S. 367, a. itaque tum, cum (Regulus) vigilando necabatur, erat in meliore causa, quam si ..; O III, 100. «cum secundae res sunt maxume, tum maxume meditari secum oportet ..;» T III, 30. et, cum minime videbamur, tum maxime philosophabamur; N I, 6. quod cum saepe alias, tum maxime animadverti, cum ... disputatum est; N I, 15. eam (partem animi) tum maxume vigere, cum plurimum absit a corpore; D I, 70. tum maxume ... religionem versari in animis, quom rebus divinis operam daremus; L II, 26. ego semper civis, et tum maxime, cum ... commendabat; P 29. si (Polycrates) sapiens, ne tum quidem miser, cum ab Oroete ... in crucem actus est; F V, 92. ea ... ne tum quidem, cum omnia se posse censebat, (Dionysius) consequebatur; T V, 57. quod turpe sit, id numquam esse utile, ne tum quidem, cum ... adipiscare; O III, 49. quod, cum docuistis solum bonum esse, quod honestum sit, tum rursum dicitis ..; F IV, 46. «cum vero ... renovatumst iecur, tum rursum taetros avida (Iovis

90*

satelles) se ad pastus refert«; T II, 24. quae cum ille dixisset, tum ego rursus ... sum exorsus dicere; D II, 101.

postea quam: posteaquam Tyrum venissent, tum (eos) adflictari lamentarique coepisse; T III, 66.

quando: quando ... sol ... iterum defecerit, tum ... expletum annum habeto; R VI, 24. quando .. sibi ‖ ibi, unum ‖ quodque eorum siderum cursum decorum est adeptum, ... tum ‖ tunc ‖ ... movebantur; Ti 30. quando .. omnes (di) ... creati sunt, tum ad eos is deus ... fatur; Ti 40. — utinam ... tum essem natus, quando Romani accipere dona ‖ dona acc. ‖ coepissent! O II, 75.

quodsi: quodsi omnia nobis ... suppeditarentur, tum optimo quisque ingenio ... totum se in cognitione et scientia collocaret; O I, 158. quodsi forte ... (tyranni) ceciderunt, tum intellegitur ..; Lae 53.

si: si ea, quae disputentur ‖ disputent ‖, vera sint, tum omnia fore incerta; A II, 32. tibi si recta probanti placebis, tum ... teto viceris; T II, 63. si vero aliquid etiam —, tum ‖ deliciarum, amorum, ‖ plane luctum omnem absterseris; T III, 43. quae (inpotentia) si quando adepta erit id ..., tum ecferetur alacritate; T IV, 35. si ‖ ni ‖ ita esset, † tum ut ‖ num, al. ‖ totum hoc beate vivere in una virtute poneret; T V, 33. si aliud quippiam nacti sumus fortuiti boni ..., tum dis gratias agimus, tum nihil nostrae laudi adsumptum arbitramur; N III, 87. si quando ... attulit ..., tum fit illud; R I, 65. si ... turpitudinem videas adiunctam ei rei, ... tum non utilitas relinquenda est, sed ..; O III, 35. si illam mentem ... mihi eripuisses, tum ego accepisse me confiterer iniuriam; P 29. si in splendore consedit, tum vel eadem species vel interdum inmutata redditur, cum ..; Ti 49. — qui (Cyrenaici) tum aegritudinem censent existere, si necopinato quid evenerit; T III, 52. tum futurum id veri simile, si ... converterent; D II, 30. tum esset .. ostentum, si anguem vectis circumplicavisset; D II, 62. tum magis adsentiare, .. si ... ad maiora pervenero; R I, 62. imperio et potestate regia tum melius regi civitates, si esset ..; R II, 15. tum magis id diceres, .. si ... adfuisses; Lae 25. tum .. illud fit ... iucundum, si cum studio est profectum; Lae 51. — tum demum mihi procax Academia videbitur, si .. consenserint; N I, 13. quod si convenerit, tum demum ‖ [tum demum]; et ‖ decebit ingredi in sermonem; R I, 38. qui convenit polliceri operam suam rei publicae tum denique, si necessitate cogantur? R I, 11. tum enim (illud ultimum) esset simile, si ... esset; F IV, 33. tum vero, si stabilem scientiam rerum tenebimus, ... numquam ullius oratione victi sententia desistemus; F I, 63. quem (optimum statum civitatis) si habemus, etsi ne nunc quidem, tum ‖ tunc ‖ vero quis te possit esse florentior? R I, 71.

sin: sin autem (lacus) ita esset eductus, ut ..., tum salutare nostris fore; D I, 100. sin autem temporibus cogeretur, tum id munus denique (sapientem) non recusare; R I, 11.

IV. **Lücken:** * ... extitissent, tum ex eorum fastidio et superbia nata esse commemorant; R I, 48. iniecta gleba † tum et illis humatus est, et ‖ tumulus, ubi humatus est, ex ‖ gleba vocatur; L II, 57.

B. **copulativ: I. anreihend:** 1. allein: tum ad hos notiores, C. Flaminium ..., L. Cassium; A II, 13. gigni .. terram, aquam, ignem, tum ex his omnia; A II, 118. infinitio ipsa, quam ἀπειρίαν vocant, tota ab illo (Democrito) est, tum innumerabiles mundi; F I, 21. maledicta, contumeliae, tum iracundiae, ‖ iracundae ‖ contentiones concertationesque in disputando pertinaces indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27. accedit etiam mors, ... tum superstitio; F I, 60. omnia vera diligimus ..., tum vana, falsa, fallentia odimus; F II, 46. videamus .. sententias eorum, tum ad verba redeamus; F IV, 58. num te illa terrent ...? tum illud, quod ..? T I, 10. quae (sapientia) divinarum humanarumque rerum, tum initiorum causarumque cuiusque rei cognitione hoc pulcherrimum nomen apud antiquos adsequebatur; T V, 7. tum, ut paulo ante caecos ad aurium traducebamus voluptatem, sic licet surdos ad oculorum; T V, 117. tum Xenophanes ... de ipsa mente item reprehenditur, ut ceteri; N I, 28. idem (Zeno) astris hoc idem tribuit, tum annis mensibus annorumque mutationibus; N I, 36. tum, quae sequuntur; N II, 110. »tum ... corpore semifero magno Capricornus in orbe«; N II, 112. cervices .. natae ad iugum, tum vires umerorum et latitudines ad aratra [ex]trahenda; N II, 159. cernes ... pecudum pastus, tum incredibili cursus maritimos celeritate; N II, 161. repete superiora ..., tum haec cotidiana; N III, 74. plena exemplorum est historia, tum referta vita communis; D I, 50. artificiosa ‖ artificiosae ‖ divinationis illa fere genera ponebas: extispicum eorumque, qui ..., tum augurum eorumque, qui ..; D II, 26. considerandae leges ..., tum haec tractanda, quae conposita sunt ... iura et iussa populorum; L I, 17. tum ebur ex inani corpore extractum haud satis castum donum deo; L II, 45. tum agitatio mentis ... potest nos in studiis cognitionis etiam sine opera nostra continere; O I, 19. privatum .. oportet aequo ... cum civibus iure vivere ..., tum in re publica ea velle, quae ... honesta sint; O I, 124. tum et cum iis et inter se coniunctissimos fuisse M'. Curium, Ti. Coruncanium memoriae proditum est; Lae 39. precari ab indigno, supplicare, tum acerbius in aliquem invehi insectarique vehementius; Lae 57. dies noctesque oculis cognitae, tum mensum annorumque conversiones .. numerum machinatae sunt; Ti 52. Acheron, Cocytus, Pyriphlegethon, tum Charon, tum Cerberus di putandi; N III, 43. ait .. vim divinam in ratione esse positam ..., ipsumque mundum deum dicit esse ..., tum eius ipsius principatum ..., tum fatalem vim ..., tum ea, quae natura fluerent; N I, 39. — nos ... in viridi ... ripa inambulantes, tum autem residentes; L I, 15. »tum equidem in senecta hoc deputo miserrimum, sentire ..;« C 25. ‖ cum ‖ animi conscientia improbos excruciari, tum etiam poenae timore; F II, 53.

2. **mit andern Copulativpartikeln** (accedo: vgl. I. F I, 60): dein, deinde: deinde sequitur, quibus ius sit cum populo agendi ...; tum gravis .... lex; L III, 40. deinde de promulgatione .... tum leges praeclarissimae de duodecim tabulis translatae ‖ tralatae ‖ duae; L III, 44. **f. deinde,** II. (18 St.) B. I, S. 633—635.

et: definitiones .. et partitiones et horum luminibus utens oratio, tum similitudines dissimilitudinesque et earum ... acuta distinctio .. est hominum ..; A II, 43. colorum etiam et figurarum *, tum ‖ figurarum [tum] ‖ venustatem atque ordinem ... oculi iudicant; N II, 145. qui (homines) ignoratione virtutis ... opulentos homines et copiosos, tum ‖ et ‖ genere nobili natos esse optimos putant; R I, 51. solum hominem (natura) erexit et ad caeli ... conspectum excitavit, tum speciem ita formavit oris, ut ..; L I, 26. videntur labores et molestias, tum offensionum et repulsarum quasi quandam ignominiam timere et infamiam; O I, 71. res rusticae laetae sunt ..

hortis etiam et pomariis, tum pecudum pastu, apium examinibus; C 54. s. que; N II, 14. tum, c. O I, 158.

inde: deinde quartam (partem detraxit), ... quintam inde ..., tum sextam ..., postremo septimam; Ti 22.

primo: s. **deinde,** II, 1. primo (4 St.) B. I, S. 633, b.

primum: par est .. primum ipsum esse virum bonum, tum alterum similem sui quaerere; Lae 82. s. **primus,** C, c, I, 2. tum (2 St.) S. 163, a. **deinde,** II, 1. primum (10 St.) B. I, S. 634, b. s.

primus: quae (ars) primo progressu festive tradit elementa loquendi et ambiguorum intellegentiam concludendique rationem, tum paucis additis venit ad soritas, lubricum sane et periculosum locum; A II, 92.

que: magnum ingenium L. Luculli magnumque optimarum artium studium, tum omnis liberalis et digna homine nobili ab eo percepta doctrina ... caruit omnino rebus urbanis; A II, 1. natura ratioque ... pulchritudinem ... conservandam putat cavetque, ne quid indecore ... faciat, tum in omnibus et opinionibus et factis ne quid lubidinose aut faciat aut cogitet; O I, 14. ex quo leges moresque constituti, tum iuris aequa discriptio certaque vivendi disciplina; O II, 15. quae (causa) terreret animos fulminibus ..., terrae motibus et saepe fremitibus lapideisque imbribus et guttis imbrium quasi cruentis, tum labibus ..., tum ... portentis, tum facibus visis caelestibus, tum stellis iis ..., tum sole geminato; N II, 14. cum poëtarum .. errore coniungere licet portenta magorum Aegyptiorumque ... dementiam, tum etiam vulgi opiniones; N I, 43.

II. **correspondierend:** alias: ex quo intellegitur, qualis ille sit, quem tum moderatum, alias modestum, *tum* temperantem, alias constantem continentemque dicimus; T IV, 36.

aut: aut honestumne factu sit an turpe dubitant id ... . tum autem aut anquirunt aut consultant ... ad opes, ad potentiam ... conducat id necne; O I, 9.

cum, quom: accessit eo numerus, res cum ad vitam necessaria, tum una inmutabilis et aeterna; R III, 3. s. **cum, quom,** B. (B. I, S. 574—576).

modo: s. **modo,** II, 3. (5 St.) B. II, S. 565, a.

tum: a. zweimal: quas (notitias rerum) Graeci tum ἐννοίας, tum προλήψεις vocant; A II, 30. ut tum diceremus interesse, ... tum nihil interesse; A II, 58. tum hoc mihi probabilius, tum illud videtur; A II, 134. tum enim eam ipsam vis, ... tum aliam quandam summam voluptatem; F II, 75. illa ... dixerunt tum definientes, tum partientes; F IV, 5. iidem (animorum motus) inflammant adpetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus; T IV, 34. omnibus .. virtutibus instructos et ornatos tum sapientis, tum viros bonos dicimus; T V, 28. qua (ratione) regerentur animi adpetitus, qui tum remitterentur, tum continerentur; N II, 34. solis tum accessus modici, tum recessus et frigoris et caloris modum temperant; N II, 49. inflectens .. sol cursum tum ad septentriones, tum ad meridiem aestates et hiemes efficit; N II, 49. (lunae) forma mutatur tum crescendo, tum defectibus in initia recurrendo; N II, 50. quae (regio) tum est aquilonia, tum australis; N II, 50. (stella Mercurii) tum antevertens, tum subsequens; N II, 53. (stella Veneris) tum antecedens, tum subsequens; N II, 53. cernerent ... lunae .. luminum varietatem tum crescentis, tum senescentis; N II, 95. tum (luna) congrediens cum sole, tum digrediens ‖ degred. ‖; N II, 103. tum (luna) subiecta atque opposita soli radios eius et lumen obscurat, tum ipsa incidens in umbram terrae ... repente deficit; N II, 103. ea .. (alvus) tum astringitur, tum relaxatur; N II, 136. qui (pulmones) tum se contrahunt adspirantes, tum in respiratu ‖ intrante spiritu ‖ dilatant; N II, 136. tum astringentibus se intestinis, tum relaxantibus; N II, 138. quae (significationes rerum futurarum) tum dormientibus, tum vigilantibus portenduntur; N II, 166. quae (vis et natura) tum observatis longo tempore significationibus, tum aliquo instinctu inflatuque divino futura praenuntiat; D I, 12. quam (vim di immortales) tum terrae cavernis includunt, tum hominum naturis implicant; D I, 79. eum .. (App. Claudium) tum Pisidam, tum Soranum augurem esse dicebant; D I, 105. ut tum huc, tum illuc volent alites, tum in hac, tum in illa parte se occultent, tum a dextra, tum a sinistra parte canant oscines; D I, 120. quorum (extorum) ex habitu atque ex colore tum salubritatis, tum pestilentiae signa percipi; D I, 131. tum hereditates, tum damna (haruspices) denuntiant; D II, 32. quas .. res tum natura, tum casus adfert; D II, 55. ut (volucres) ... tum vetent (aliquid) agere, tum iubeant aut cantu aut volatu; D II, 80. haec .. cum sit tum serenitas, tum perturbatio caeli; D II, 94. miserrimum digladiari semper tum faciendis, tum accipiendis iniuriis; R III, 28. omnes erant iidem tum de plebe tum senatores; R III, 48. diis inmortalibus interpositis tum iudicibus, *tum* testibus; L II, 16. (vis sonorum) tum remittit animos, tum contrahit; L II, 38. [in quo tum quaeri dixi, quid utile, quid inutile, tum ex utilibus quid utilius]; O II, 1. haec (beneficia) tum in universam rem publicam, tum in singulos cives conferentur; O II, 65. tum hoc, tum illud probabilius videtur; O III, 33. tum quod voluptatibus carerent, ... tum quod spernerentur ..; C 7. qui (Graeci) hoc idem tum compotationem, tum concenationem vocant; C 45. † qui ‖ cui ‖ non tum hoc, tum illud; Lae 13. erumpunt saepe vitia amicorum tum in ipsos amicos, tum in alienos; Lae 76. id, quod medium est, tum primum fit, tum postremum; Ti 14. cum .. ad corpora tum accessio fieret, tum abscessio; Ti 44. (animi divini ambitus) vi magna tum ferebant, tum ferebantur; Ti 48. itaque tum illud, quod erat a deo natum, nomine ipsius dei nuncupabant, ... tum autem res ipsa, in qua vis inest maior aliqua, sic appellatur, ut ..; N II, 61. quarum (reversionum) in intervallo (sol) tum quasi tristitia quadam contrahit terram, tum vicissim laetificat; N II, 102. — ut eae (res publicae) tum a principibus tenerentur, tum a populis, aliquando a singulis; D II, 6. eam .. virtutem σωφροσύνην vocant, quam soleo equidem tum temperantiam, tum moderationem appellare, non numquam etiam modestiam; T III, 16. quarum (stellarum) motus tum incitantur, tum retardantur, saepe etiam insistunt; N II, 103. — b. dreimal: me ..., quod τέλος Graeci dicunt, id dicere tum extremum, tum ultimum, tum summum; F III, 26. qui (Democritus) tum imagines ... in deorum numero refert, tum illam naturam, quae imagines fundat ac mittat, tum scientiam intellegentiamque nostram; N I, 29. Cleanthes ... tum ipsum mundum deum dicit esse, tum totius naturae menti ... tribuit hoc nomen, tum ultimum ... ardorem ... certissimum deum iudicat; idemque ... tum fingit formam quandam et speciem deorum, tum divinitatem omnem tribuit astris, tum nihil ratione censet esse divinius; N I, 37. vidimus eos ... ardentis tum cupiditate, tum metu, tum conscientia; L II, 43. tum artibus, tum opera, tum facultatibus devincire (debemus) hominum inter homines societatem; O I, 22.

multae .. causae suspicionum offensionumque dantur, quas tum evitare, tum elevare, tum ferre sapientis est; Lae 88. is .. (aër) tum fusus et extenuatus sublime fertur, tum autem concretus in nubes cogitur, tum effluens huc et illuc ventos efficit; N II, 101. — plerique ... tum in morbos gravis, tum in damna, tum in dedecora incurrunt, saepe etiam ... poenis obligantur; F I, 47. — c. viermal: tum enim censet imagines divinitate praeditas inesse in universitate rerum, tum principia mentis ... deos esse dicit, tum animantes imagines ..., tum ingentis quasdam imagines; N I, 120. in quo cursu multa mirabiliter efficiens (stella) tum antecedendo, tum retardando, tum vespertinis temporibus delitiscendo, tum matutinis rursum se aperiendo; N II, 52. — et solitudinem fugeret et socium studii quaereret, tum docere tum discere vellet, tum audire tum dicere; O I, 158. — d. fünfmal: ut ... Atheniensium (rem publicam constituisset) tum Theseus, tum Draco, tum Solo, tum Clisthenes, tum multi alii, postremo ... Phalereus sustentasset Demetrius; R II, 2. — e. sechsmal: vgl. a. D I, 120. — f. neunmal: quia (stellae) tum occultantur, tum rursus aperiuntur, tum adeunt, tum recedunt, tum antecedunt, tum autem subsequuntur, tum celerius moventur, tum tardius, tum omnino ne moventur quidem, sed ad quoddam tempus insistunt; N II, 51.

vel: Fortunaque sit ‖ quae est ‖ vel Huiusce ‖ huius ‖ diei ... vel Respiciens ad opem ferendam vel Fors ... vel Primigenia ..., † comes tum *; L II, 28.

tumeo, sich aufblähen, aufbrausen: sic .. inflatus et tumens animus in vitio est. sapientis autem animus semper vacat vitio, numquam turgescit, numquam tumet; T III, 19.

tumesco, anschwellen: »cum (mare) subito penitusque tumescit«; D I, 13.

tumidus, geschwollen: num aliud quodpiam membrum tumidum ac turgidum non vitiose se habet? T III, 19.

tumor, Geschwulst, Wallung, Zorn: I. residit: inveterato malo, cum tumor animi resedisset; T III, 26.

II, 1. sano: citius .. repentinus oculorum tumor sanatur, quam diuturna lippitudo depellitur ‖ [depellitur] ‖; T IV, 81.

2. adhibeo ad: quod .. vetat Chrysippus, ad recentis quasi tumores animi remedium adhibere; T IV, 63.

sum in: num manus adfecta recte est, cum in tumore est? T III, 19. erat .. in tumore animus et omnis in eo temptabatur curatio; T III, 76.

tumultuor, lärmen, in Unruhe sein: animus: fortis .. animi ... est ... nec tumultuantem de gradu deici, ut dicitur; O I, 80.

porticus: clamat Zeno, et tota illa porticus tumultuatur, hominem natum ... esse ..; A fr 20 (B. 13).

tumulus, Hügel, Grabhügel: I, 1. lustro: »cum tumulos Albano in monte nivalis lustrasti«; D I, 18.

peto: »pater altitonans ... ipse suos quondam tumulos ac templa petivit«; D I, 19. II, 45.

praetereo: declarat .. (Aiax) se velle, ut suum tumulum multis etiam post saeculis praetereuntes sic loquantur: »hic situs est ..;«; fr VIII, 9.

voco: iniecta gleba † tum et illis humatus est, et ‖ tumulus, ubi humatus est, ex, al. ‖ gleba vocatur; L II, 57.

2. mando: »quo magis est aequum tumulis mandare peremptos firmo animo«; T III, 65.

3. statuo super: super terrae tumulum noluit quicquam statui nisi columellam ... aut mensam aut labellum; L II, 66.

II. in: illa »flexanima ... in tumulis Teucrum commemorans suum«; D I, 80.

tunc, dann, damals: I, 1. einfach: tum ‖ tunc ‖ ... auspiciis plurimum obsecutus est Romulus; R II, 16.

2. etiam: quae nusquam etiam tunc sint; D I, 117.

itaque: itaque tunc Democriti manus urgebatur; est enim non magna; fr V, 34.

II. nunc: cum .. causam iustam deus ipse dederit, ut tunc Socrati, nunc Catoni, saepe multis; T I, 74. vgl. III. si.

III. cum: quae cum (animal) leviter agnovit, tum ‖ tunc ‖ discernere incipit; F II, 33. — quis .. non miser non modo tunc, cum premetur summis doloribus, ... sed etiam cum sciet ..? T II, 16. tunc obsequatur (homo) naturae, cum sine magistro senserit, quid natura desideret; fr V, 82.

si: quem (optimum statum civitatis) si habemus, etsi ne nunc quidem, tum ‖ tunc ‖ vero quis te possit esse florentior? R I, 71.

tundo, hacken: »extremam (Hydram) nitens plumato corpore Corvus rostro tundit«; N II, 114.

tunica, Unterkleid, Rock: I. inhaeret: cui (Herculi) cum Deianira sanguine Centauri tinctam tunicam induisset inhaesissetque ea visceribus; T II, 20.

II. do: cum ei (Herculi) tunicam sanguine Centauri tinctam dedit; N III, 70.

induo: s. I.

pono: is (Dionysius) cum pila ludere vellet ... tunicamque poneret; T V, 60.

tingo: s. do I.

tunicla, kleiner Rock: extenuato .. sumptu tribus riciniis et tunicla ‖ † vincla ‖ purpurea ‖ [tribus ... purp.] ‖; L II, 59.

turba, Verwirrung, Gedränge, Schar, Schwarm: I. adest: aderit .. malorum ... turba quaedam, paupertas, ignobilitas, humilitas; T V, 29.

conficit: nihil est .. apud istos, quod non atomorum turba conficiat; T I, 22.

discedit: illa (mulier) ‖ turba, al. ‖ victa maesta discedit; T V, 78.

existit: ut existat ... ex populo turba et confusio; R I, 69.

II, 1. congrego: Chrysippus ... magnam turbam congregat ignotorum deorum; N I, 39.

convoco: convocata de hortulis in auxilium ... turba temulentorum; A fr 20 (B. 21).

vinco: s. I. discedit.

2. discedo ex: o praeclaram diem, ... cum .. ex hac turba et conluvione discedam! C 84.

habeo in: qui in foro turbaque, quicum conloqui libeat, non habeant; R I, 28.

sum in: quid erit in philosophi gravitate quam in volgi opinione stultorumque turba quod dicatur aut gravius aut grandius? T V, 46.

III, 1. refertus: rhetorum turba referta omnia (sunt); O I, 132.

2. vacuus a: quod is locus ab omni turba id temporis vacuus esset; F V, 1.

turbide, unruhig: iactantibus se opinionibus inconstanter et turbide; T IV, 24.

turbidus, aufgeregt, unruhig, trüb: aqua: Darius in fuga cum aquam turbidam et cadaveribus inquinatam bibisset; T V, 97.

motus: quae (mens) omni turbido motu semper vacet; T I, 80. vocant .. πάθος, id est morbum, quicumque est motus in animo turbidus; T III, 23. in illa altera (parte ponunt) motus turbidos cum irae, tum cupiditatis; T IV, 10. quae (perturbationes) sunt . . . turbidi animorum concitatique motus; T IV, 34.

res: in rebus turbidis veridicae voces ex occulto missae esse dicuntur; D I, 101.

turbo, Wirbelwind, Sturm, Wirbel, Kreisel: I. exsistunt, al.: »globosos turbines existere ictos undis concursantibus«; N II, 89.

incipiunt, al.: revertitur (Chrysippus) ad cylindrum et ad turbinem suum, quae moveri incipere nisi pulsa non possunt; Fa 42.

II, 1. ico, al.: s. I.

puto: imbres, nimbi, procellae, turbines dei putandi; N III, 51.

verso: suapte natura, quod superest, ... versari turbinem (Chrysippus) putat; Fa 42.

2. revertor ad: s. I. incipiunt.

turbo, erregen, verwirren: I, 1. unpersönlich: simul atque intercessum turbarique coeptum sit; L III, 42.

2. ferae: id ne ferae quidem faciunt, ut ita ruant itaque turbent, ut ..; F I, 34.

II. alqd: Aristoteles .. in tertio de philosophia libro multa turbat; N I, 33. »ast quid turbassitur in agendo, fraus actoris esto«; L III, 11. omnia infima summis paria fecit, turbavit, miscuit; L III, 19.

aegritudinem, al.: haec duo genera, voluptas gestiens et libido, bonorum opinione turbantur, ut duo reliqua, metus et aegritudo, malorum; T III, 25.

genera: hoc loquor de tribus his generibus rerum publicarum non turbatis atque permixtis; R I, 44. s. aegritudinem.

motus: alterum (est) cohibere motus animi turbatos, quos Graeci πάθη nominant; O II, 18.

turbulente, erregt: cum .. eorum gravitatem constantiamque laudamus, qui non turbulente humana patiantur; T IV, 60.

turbulentus, unruhig, erregt, stürmisch, aufregend: alqd: est .. quiddam turbulentum in hominibus singulis, quod vel exultat voluptate vel molestia frangitur; R III, fr 1. quae ex igni, anima, aqua, terra turbulenta et rationis expertia insederint; Ti 45.

animi: qua (oratione) medeantur animis nec eos turbulentos esse patiantur; T IV, 9.

bellum: bellum domesticum triste ac turbulentum fore; D I, 105.

concursio: illa atomorum ... turbulenta concursio hunc mundi ornatum efficere non poterit; F I, 20.

errores: quae res genuit falsas opiniones erroresque turbulentos; N II, 70.

ignavia, al.: quem ad modum temeritas et libido et ignavia semper animum excruciant ... turbulentaeque sunt, sic *improbitas si* cuius in mente consedit, hoc ipso, quod adest, turbulenta est; F I, 50.

motus: quia motus turbulenti iactationesque animorum ... rationem omnem repellentes vitae beatae nullam partem relinquunt; T V, 15.

turgesco, anschwellen, aufwallen: animus: sapientis .. animus semper vacat vitio, numquam turgescit, numquam tumet; T III, 19.

cor: »cor .. meum penitus turgescit tristibus iris«; T III, 18.

turgidus, geschwollen: num aliud quodpiam membrum tumidum ac turgidum non vitiose se habet? T III, 19.

turma, Schar: »„χαῖρε“, inquam, „Tite!“ lictores, turma omnis cohorsque: „χαῖρε, Tite!“« F I, 9.

turpificatus, entsittlicht: quanta illa depravatio et foeditas turpificati animi debet videri! O III, 105.

turpis, häßlich, schimpflich, schmachvoll, schändlich: A. bei Substantiven: alqs: ut ... hoc turpior sit, quod in eo ipso peccet, cuius profitetur ‖ profiteatur ‖ scientiam, sic philosophus in vitae ratione peccans hoc turpior est, quod ..; T II, 12. cum .. (gemitus) nihil imminuat doloris, cur frustra turpes esse volumus? T II, 57. ut turpes sunt, qui ecferunt se; T IV, 68. alter semper magnus, alter saepe turpissimus; O I, 90.

alqd: neque hoc quidquam esse turpius quam ..; A I, 45. cur celatis, quasi turpe aliquid, sententiam vestram? A II, 60. pro veris probare falsa turpissimum est; A II, 66. cum ... id .. turpissimum esse dicas et plenissimum temeritatis; A II, 114. quo nihil turpius physico, quam fieri quicquam sine causa dicere; F I, 19. qui, quae pueros non didicisse turpe est, ea putant usque ad senectutem esse discenda; F I, 72. ut ... nihil tam turpe sit, quod voluptatis causa (Epicurus) non videatur esse facturus; F II, 28. nihil (esse) malum nisi turpe; F II, 88. ego .. hoc etiam turpe esse saepe iudico et, si quando turpe non sit, tum esse non turpe, cum id a multitudine laudetur, quod sit ... laudabile; F II, 49. quid turpius quam sapientis vitam ex insipientium sermone pendere? F II, 50. turpe putandum est, non dico dolere, ... sed ... funestare; F II, 94. turpe esse, viri non esse debilitari dolore, frangi, succumbere; F II, 95. si nihil malum, nisi quod turpe, inhonestum, indecorum, pravum, flagitiosum, foedum; F III, 14. effectum est nihil esse malum, quod turpe non sit; F III, 29. solum id esse malum, quod turpe sit; F III, 39. id (esse) malum solum, quod turpe; F III, 50. peccata paria. — quonam modo? — quia nec honesto quicquam honestius nec turpi turpius; F IV, 75. in quibus (rebus) nihil aut honestum aut turpe sit; F V, 23. malum illud non esse, quia turpe non esset; F V, 94. quod quidem mihi videtur esse turpissimum; T II, 12. „nihil est“, inquit (Zeno), „malum, nisi quod turpe atque vitiosum est“; T II, 29. nihil bonum, nisi quod honestum, nihil malum, nisi quod turpe; T II, 30. dum tibi turpe nec dignum viro videbitur gemere, eiulare; T II, 31. id aut extimescere veniens aut non ferre praesens nonne turpe est? T II, 43. quibus, quod honestum sit ‖ est ‖, summum bonum, quod turpe, summum videtur malum; T II, 45. cave turpe quicquam, languidum, non virile; T II, 51. quid est .. fletu muliebri viro turpius? T II, 57. quid est .. nequius aut turpius ecfeminato viro? T III, 36. quod ... id hi turpe putantes aegritudinem reppulerunt; T III, 71. nihil .. esse malum, quod turpe non sit, si lugenti persuaseris; T III, 77. num quod ‖ quid ‖ esset malum, nisi quod idem dici turpe posset; T III, 80. qui (Zenon), nisi quod turpe esset, nihil malum duceret; T V, 27.

quam turpe, o di boni! T V, 77. quid est .. temeritate turpius? N I, 1. hoc dicere turpius est quam illud, quod vult, non posse defendere; N I, 70. quid || qui || .. hoc turpius, quam quod ... censet? D I, 87. Galli turpe esse ducunt frumentum manu quaerere; R III, 15. numquam ob eam causam negabit (se erepturum), quod id natura turpe iudicet, sed quod metuat; L I, 41. melius esse aliquid ...; an, id quod turpissimum dictu est, voluptatem? L I, 52. ut Chius Aristo dixit solum bonum esse, quod honestum esset, malumque, quod turpe; L I, 55. nihil esse turpius quam [est] quemquam legari nisi rei publicae causa; L III, 18. quaero, quid reapse sit turpius quam sine procuratione senator legatus; L III, 18. quod ignorari ab iis, qui in re publica versantur, turpissimum puto; L III, 48. honestumne factu sit an turpe dubitant id; O I, 9. nec .. solum utrum honestum an turpe sit, deliberari solet; O I, 10. labi .., errare, nescire, decipi et malum et turpe ducimus; O I, 18. quod contra (fit), id ut turpe, sic indecorum (videtur); O I, 94. intellegemus, quam sit turpe diffluere luxuria; O I, 106. quod .. facere turpe non est, modo occulte, id dicere obscenum est; O I, 127. qui (Cynici) reprehendunt et inrident, quod ea, quae turpia non sint, || nominibus ac || verbis flagitiosa ducamus || dicamus ||, illa autem, quae turpia sint, nominibus appellemus suis. latrocinari, fraudare, adulterare re turpe est, sed dicitur non obscene; O I, 128. turpe .. valdeque vitiosum in re severa ... delicatum aliquem inferre sermonem; O I, 144. nec .. est quicquam turpius vanitate; O I, 150. ita taetra quaedam (Posidonius collegit), ita obscena, ut dictu quoque videantur turpia; O I, 159. non solum id homines solere dubitare, honestumne an turpe sit; O I, 161. habere .. quaestui rem publicam non modo turpe est, sed sceleratum etiam et nefarium; O II, 77. (te) inanem redire turpissimum est; O III, 6. cum dubitarent, honestumne id esset, de quo ageretur, an turpe; O III, 7. pluris putare, quod utile videatur, quam quod honestum sit || est ||, ... turpissimum est; O III, 18. saepe .. tempore fit, ut, quod turpe plerumque haberi soleat, inveniatur non esse turpe; O III, 19. quid sit, quod idcirco fugiendum non sit, quod omnino turpe non sit; O III, 33. quod turpe sit, id numquam esse utile; O III, 49. hoc .. ipsum, utile putare, quod turpe sit, calamitosum est; O III, 49. qui (bonus vir) celaturus Rhodios non sit, si id turpe iudicet, sed dubitet, an turpe non sit; O III, 50. non illud dici, „quamvis hoc turpe sit, tamen, quoniam expedit, faciam", sed ita expedire, ut turpe non sit, ex altera autem parte, ea re, quia turpe sit, non esse faciendum; O III, 58. ut id, quod utile videatur, non modo facere honestum sit, sed etiam non facere turpe; O III, 56. numquam .. est utile peccare, quia semper est turpe; O III, 64. hoc quamquam video propter depravationem consuetudinis neque more turpe haberi neque ..; O III, 69. si omnia, quae turpia sunt, mala sunt; O III, 71. haec non turpe est dubitare philosophos? O III, 77. ut .., quod turpe est, id, quamvis occultetur, tamen honestum fieri nullo modo potest, sic ..; O III, 78. ut Mario praeripere collegis et tribunis plebi popularem gratiam non ita turpe ... videbatur; O III, 81. aut illud, quod utile videtur, turpe ne sit aut, si turpe est, ne videatur esse utile; O III, 81. id quam iniustum in patriam et quam turpe || [et quam inutile] || esset, non videbat; O III, 82. ei (Philippo) senatus est assensus. turpe imperio! O III, 87. si (sapiens) saltare in foro turpe ducet; O III, 93. ut vel saltare, cum patriae consulturus sit, turpe non sit; O III, 93. solum audent malum dicere id, quod turpe sit; O III, 106. ea ... non esse utilia, quia sint flagitiosa, foeda, turpia; O III, 115. quam (benivolentiam civium) blanditiis et adsentando colligere turpe est; Lae 61. nihil est .. turpius quam cum eo bellum gerere, quocum familiariter vixeris; Lae 77. quid .. turpius quam inludi? Lae 99. quoniam nihil quisquam debet, nisi quod est turpe non reddere; P 41.

actiones: quod ea non ad corporis incommodum referuntur, sed ad turpes actiones; F III, 39.

aspectus: quae partes .. corporis ... aspectum essent deformem habiturae atque foedum || turpem ||; O I, 126.

bestia: ut Ennius, »simia quam similis, turpissuma bestia, nobis!« N I, 97.

damnum: quod turpe damnum (est), quod dedecus, quod non ... eliciatur voluptate? fr V, 81.

defetigatio: nec modus est ullus investigandi veri, nisi inveneris, et quaerendi defetigatio turpis est; F I, 3.

deliberatio: ea deliberanda omnino non sunt, in quibus est turpis ipsa deliberatio; O III, 37.

error: cum omnibus in rebus temeritas in adsentiendo errorque turpis est, tum ..; D I, 7.

excusatio: turpis .. excusatio est et minime accipienda; Lae 40.

formido: turpis .. ab his formido mortis fortibus viris opponitur; R I, 4.

fuga: cum esset proposita aut fuga turpis aut gloriosa mors; F II, 97.

honestum: coniunctio .. cum honestate vel voluptatis vel non dolendi id ipsum honestum ... efficit turpe; F V, 22.

iactura: se ... invidia nec turpi iactura ... nec maxima liberavit; O II, 58.

iniusta: iniusta .., ut turpia, sic indecora (sunt); O I, 94.

laetitia: in eis ipsis potiundis exultans gestiensque laetitia turpis est; T IV, 66. haec laetitia quam turpis sit; T IV, 68.

luxuria: luxuria .. cum omni aetati turpis, tum senectuti foedissima est; O I, 123.

nota: o turpem notam temporum [nomen illorum] || nom. ill. ||! O III, 74.

oratio: quod turpis oratio est; F II, 74.

philosophus: s. alqs; T II, 12.

ploratus: rudem illum ... (videmus) quamvis levi ictu ploratus turpissimos edere; T II, 38.

quaestus: quae (res familiaris) .. bene parta sit nullo neque turpi quaestu neque odioso; O I, 92. sin autem propter aviditatem pecuniae nullum quaestum turpem putas; P 48.

res: cur ista res digna odio est, nisi quod est turpis? F II, 79. ut neque rogemus res turpes nec faciamus rogati; Lae 40.

temeritas: s. error.

voluptas: nulla turpis voluptas erit, quae praetermittenda sit; F II, 31.

B. **allein:** I, 1. sequuntur: ne ... multa turpia sequantur; F III, 17.

2. sum: vgl. A. alqd.

II, 1. cogito: quid cogitari potest turpius? O III, 117.

diiudico: s. **diiudico,** II. honesta (8 St.) B. I, S. 710, b.

discerno: aequa iniqua, honesta turpia ... (discernere) poterat; T V, 114.

fugio: et honesta expetenda per se et eodem modo turpia per se esse fugienda; F III, 38. ut ... omnia turpia per se ipsa fugienda esse concedant; O III, 39.

habeo: quae (philosophia) nihil aliud in bonis haberet || habet || nisi honestum, nihil nisi turpe in malis; F III, 11.

inrideo: cum (Epicurus) ... haec nostra honesta, turpia inrideat; T V, 73.
iudico: ſ. refero.
pono: honesta in virtute ponuntur || ut honesta ... ponantur ||, in vitiis turpia; ea autem in opinione existimare, non in natura posita dementis est; L I, 45.
refero: an ... honesta et turpia non ad naturam referri necesse erit? L I, 46. certe honesta quoque et turpia simili ratione diiudicanda || iudicanda || et ad naturam referenda sunt; L I, 46.
2. intersum inter: se dicere || sed differre || inter honestum et turpe nimium quantum, nescio quid immensum ... interesse; F IV, 70.
III, 1. abl. comp.: ſ. A. alqd; F IV, 75.
2. de: ut haec de honesto, sic de turpi contraria; T II, 46.
praeter: nihil esse, quod intersit aut differat aliud ab alio, praeter honesta et turpia; F III, 25.

turpiter, ſchimpflich, ſchmachvoll: ceno: ille (Gallonius) . . [male,] prave, nequiter, turpiter cenabat; non igitur *bene*; F II, 25.
decumbo: quis (gladiator) non modo stetit, verum etiam decubuit turpiter? T II, 41.
facio: quis nostrum dixerit . . . melius esse turpiter aliquid facere cum voluptate quam honeste cum dolore? F V, 93. quae (temperantia) te turpiter et nequiter facere nihil patietur; T III, 36. cum ... illud (deliberetur), possitne id, quod utile videatur, fieri non turpiter; O III, 40. an ne (Regulus) turpiter faceret? O III, 102.
gero: si turpissime se illa pars animi geret; T II, 48.
inrideo: cum homines inflati opinionibus turpiter irridentur; O I, 91.
labor: Empedocles ... in deorum opinione turpissume labitur; N I, 29.
loquor: mene .. et Triarium dignos existimas, apud quos turpiter loquare? F II, 74.
male dico: cum Epicurus ... Phaedoni Socratico turpissime male dixerit; N I, 93.
sto: ſ. decumbo.
vito: quo modo illi (gladiatores), qui bene instituti sunt, accipere plagam malunt quam turpiter vitare! T II, 41.
vivo: quosdam perfectos philosophos turpiter vivere; T II, 12.
ohne Verb: quod aiunt: „minima de malis," id est ut turpiter potius quam calamitose; O III, 105.

turpitudo, Häßlichkeit, Schändlichkeit, Schmach, Gemeinheit: I. abest: a quibus (rebus) abest turpitudo; O II, 87.
cadunt: quae (turpitudines) ... cur non cadant in sapientem, non est facile defendere; F II, 117.
deterret: nisi eos (homines) per se foeditate sua turpitudo ipsa deterreat; F III, 38. si metus supplicii, non ipsa turpitudo deterret ab iniuriosa ... vita; L I, 40.
est: sunt etiam turpitudines plurimae; F II, 117. quia nulla sit in dolore nec fraus ... nec culpa nec turpitudo; F IV, 52. si ... turpitudo peius est quam dolor; T II, 31. quorum omnium accusabilis est turpitudo; T IV, 75. in eo .. (officio) et colendo sita vitae est honestas omnis et neglegendo turpitudo; O I, 4. ubi turpitudo sit, ibi utilitatem esse non posse; O III, 35. quodsi nihil est tam contra naturam quam turpitudo; O III, 35. certe in eadem re utilitas et turpitudo esse non potest; O III, 35.
habet: num . . tantum mali turpitudo ista habebat, quantum ille cruciatus? O III, 102. quae (turpitudo) si in deformitate corporis habet aliquid offensionis; O III, 105.
laedit: etiamsi eum (turpitudo) laesura non sit; F III, 38.
manet: ita turpitudo manet diuturnitate sublata; L III, 18.
potest: ſ. est; O III, 35. — II, 1. perspicio.
sequitur: ut ... declinandum de via sit || est ||, modo ne summa turpitudo sequatur; Lae 61.
II, 1. adiungo: si ... turpitudinem videas adiunctam ei rei; O III, 35.
depello: cum .. Alcibiades ... Socrati supplex esset, ut sibi virtutem traderet turpitudinemque depelleret; T III, 77.
fugio: ſ. **fugio,** II. turpitudinem (3 St.) B. II, S. 83, a. — percipio: ſ. perspicio.
perfero: quam .. quis ignominiam, quam turpitudinem non pertulerit, ut effugiat dolorem? T II, 16.
perspicio: animi deformitas, ... cuius turpitudo ex ipsis vitiis facillime perspici || percipi || potest; L I, 51.
video: ſ. adiungo.
2. adhibeo: si rerum turpitudini adhibetur verborum obscenitas; O I, 104.
antepono: mors servituti turpitudinique anteponenda (est); O I, 81.
pareo: tum incipiat aliis imperare, cum ipse improbissimis dominis, dedecori ac turpitudini, parere desierit; P 33.
3. vaco: cui (sapienti) aut malum videri nullum potest, quod vacet turpitudine, aut ..; T III, 80.
4. delabor in: ut ne ... elati .. voluptate in aliquam turpitudinem delabamur; O I, 104.
III. plenus: quia plena sunt dedecoris ac turpitudinis; O III, 85.
IV. fuga: unde pudor, continentia, fuga turpitudinis, adpetentia laudis et honestatis? R I, 2.
inlecebra: quae (voluptas) etsi est inlecebra turpitudinis; L I, 31.
malum: ut ... nec malum || ne m. quidem || ullum ... cum turpitudinis malo (comparandum videatur); T II, 30.
offensio: quis est tam dissimilis homini, qui non moveatur et offensione turpitudinis et comprobatione honestatis? F V, 62.
poena: poenam non dico legum, ... sed ipsius turpitudinis ... non vident; O III, 36.
verecundia: nec ... sibi .. comparavit ... firmitatem animi, turpitudinis verecundiam; T V, 74.
V, 1. offendi: quis .. honesta in familia institutus et educatus ingenue non ipsa turpitudine ... offenditur? F III, 38.
abl. comp.: quid .. minus est dignum, quam tibi peius quicquam videri dedecore, flagitio, turpitudine? T II, 14. an est ullum maius malum turpitudine? O III, 105.
2. praeter: cui praeter honestatem multa bona, praeter turpitudinem multa mala videntur; A II, 135.
propter: quom ipsa infamia propter rei turpitudinem consequatur; L I, 51. eos ... propter cruciatus aliquos miseros esse dicimus an propter vim turpitudinemque vitiorum? L I, 51. quid sit propter turpitudinem fugiendum; O III, 33.

turpo, beſudeln: »vidi ... Iovis aram sanguine turpari«; T I, 85. III, 45.

turris, Turm: contionari (Dionysius) ex turri alta solebat; T V, 59.

tus, Weihrauch: omnibus vicis statuae, ad eas tus, cerei; O III, 80.

tutela, Fürſorge, Schutz, Obhut, Vormundſchaft: I, 1. gero: ut .. tutela, sic procuratio rei publicae ... gerenda est; O I, 85.

2. subicio: ut omnia illa prima naturae huius (rationis) tutelae subiciantur; F IV, 38.

3. subicio sub: nec se (homines) intellegunt esse consanguineos et subiectos sub unam eandemque tutelam; L fr 2.

sum in: salutem hominum in eius (Iovis) esse tutela; F III, 66. cuius (Apollinis) in tutela Athenas antiqui historici esse voluerunt; N III, 55.

versor in: id .. (fidei bonae nomen) versari in tutelis societatibus, fiduciis mandatis; O III, 70.

II. vacuus: qui ... nullam in eo (homine) neque animi neque corporis partem vacuam tutela reliquerunt; F IV, 36.

III. iudicia: inde tot iudicia de fide mala, tutelae, mandati, pro socio, fiduciae; N III, 74.

IV. in: dolus malus .. legibus erat vindicatus, ut *in* tutela duodecim tabulis; O III, 61.

tuto, sicher: si ‖ cum ‖ sine ea (amicitia) tuto et sine metu vivi non posset; F II, 82.

tutor, Beschützer, Leiter, Vormund: mitto: nos tutores regibus misimus; F V, 64.

oppono: sit .. oppositus .. bonus et sapiens et peritus utilitatis dignitatisque civilis quasi tutor et procurator rei publicae; R II, 51.

sequor: ignoturum alteri, quod patrem, alteri, quod tutorem secutus esset; fr VI, 15.

tutor, schützen, sichern: I. genae: genae .. ab inferiore parte tutantur subiectae leniterque eminentes; N II, 143.

II. alqm: ut eos, quos tutari debeant, desertos esse patiantur; O I, 28.

alqd: fidentium est hominum illa vera ... esse, quae tutentur; A II, 43.

angustiam: angustia .. conclusae orationis non facile se ipsa tutatur; N II, 20.

bestias: aliae (bestiae) fuga se, aliae occultatione tutantur, atramenti effusione sepiae, torpore torpedines; N II, 127.

homines: qui se natos ad homines iuvandos, tutandos, conservandos arbitrantur; T I, 32.

rem publicam: quo sis .. alacrior ad tutandam rem publicam; R VI, 13.

sensum: aures .. tegendi causa factae tutandique sensus; N II, 144.

sepias, torpedines: s. bestias.

tutus, sicher, gefahrlos, ungefährdet: alqs: volumus .. eum, qui beatus sit, tutum esse, inexpugnabilem, saeptum atque munitum; T V, 41.

perfugium: ut (patria) ... tutum perfugium otio nostro suppeditaret; R I, 8.

trunci: obducuntur .. libro aut cortice trunci, quo sint a frigoribus et caloribus tutiores; N II, 120.

vita: diligi ... iucundum est propterea, quia tutiorem vitam ... efficit; F I, 53. quoniam ... studemus .. nostris consiliis ... tutiorem et opulentiorem vitam hominum reddere; R I, 3. et facilior et tutior ... vita est otiosorum; O I, 70. quo .. tutior eius (Solonis) vita esset; O I, 108.

tuus, dein: A. bei Substantiven: alqs: quid? ipse Alcmaeo tuus ... nonne ibidem incitato furore: »unde ..?« A II, 89. se tuus Epicurus omnino ignorare dicit ..; F II, 48. Carneades tuus ... rem in summum discrimen adduxit; F III, 41. Zeno tuus a natura recessit; F IV, 54. postea tuus ille Poenulus ... verba versare coepit; F IV, 56. videsne .. Zenonem tuum cum Aristone verbis concinere ‖ consistere ‖, re dissidere? F IV, 72. hoc uno vitio maxime mihi premi videntur tui Stoici, quod ..; F IV, 78. Arcesilas tuus, etsi fuit in disserendo pertinacior, tamen noster fuit; F V, 94. Brutus tuus ... non sentit hoc; T V, 21. Epicurus .. tuus ... quid dicit, quod ..? N I, 61. Stoici .. tui negant ..; D II, 129. te ... cum populis nobilissimis malle quam cum tuo Platone luctari; R IV, 4. sic .. fecisse video Platonem illum tuum; L I, 15. te esse malo tuum; L II, 17. haec .. Athenienses tui; L II, 67. Cassiae legis culpam Scipio tuus sustinet; L III, 37.

alqd: erat .., si cuiusquam, certe tuum nihil praeter virtutem in bonis ducere. vide, ne magis, inquam, tuum fuerit ... non nova de rebus nomina imponere; F III, 10. illud .. minime consectarium, sed in primis hebes, illorum scilicet, non tuum; F IV, 50.

acumen: ubi est acumen tuum? T I, 12.

adfinis: qualis tandem fuit adfinis tuus, .. Tuditanus? A II, 89.

aditus: omnis .. aditus tuos interclusi; T V, 27.

aedes: non longe a tuis aedibus inambulans ... Romulus; L I, 3.

aetas: cum aetas tua septenos octiens solis anfractus reditusque converterit; R VI, 12. quod et aetati tuae esset aptissimum et auctoritati meae; O I, 4. tua .. aetas incidit in id bellum; O II, 45.

amicus: si te amicus tuus moriens rogaverit, ut ..; F II, 58. quibus (psychomantiis) Appius, amicus tuus, uti solebat; D I, 132.

amores: amores ac deliciae tuae, Roscius, num ... mentiebatur? D I, 79.

animus: cum .. „nosce te“, dicit, hoc dicit: „nosce animum tuum“; T I, 52. ab animo tuo quicquid agitur, id agitur a te; T I, 52. animum tibi tuum notum esse oportere; T I, 70. quid, quod eiusdem hominis in meum (animum imagines incurrunt) aliae, aliae in tuum? N I, 108. tum, cum tu es iratus, permittis illi iracundiae dominatum animi tui? R I, 59. hic tu, Africane, ostendas oportebit patriae lumen animi, ingenii consiliique tui; R VI, 12. quod EX ANIMI TUI SENTENTIA iuraris; O III, 108. novi .. moderationem animi tui; C 1. animus oportet tuus se iudicet divitem, non hominum sermo neque possessiones tuae; P 43.

annus: »nunc ea ... omnia fixa tuus glomerans determinat annus«; D I, 19.

arbitratus: tuo vero id quidem, inquam, arbitratu; F I, 28.

argumenta: mandavi .. memoriae ... ordinem argumentorum tuorum; N III, 10.

Athenae: nisi forte Athenae tuae sempiternam in arce oleam tenere potuerunt; L I, 2. mihi .. multa eximia ... videntur Athenae tuae peperisse; L II, 36.

atrocitas: atrocitas .. ista tua quo modo in veterem Academiam inruperit, nescio; A II, 136.

auctoritas: nisi tu opposuisses non minorem tuam (auctoritatem); A II, 64. non .. mediocriter moveor auctoritate tua, Balbe, orationeque ea; N III, 5.

aures: conducere arbitror talibus aures tuas vocibus undique circumsonare; O III, 5.

avunculus: quae (controversia) mihi fuit cum avunculo tuo; F III, 6. quam dubitationem avunculus tuus .. sustulit; T V, 4. animadverti .. saepe Catonem, avunculum tuum, ... locos graves ex philosophia tractare; P 1.

avus: qui cum avo tuo .. consul fuit; A II, 137. sic, Scipio, ut avus hic tuus ..., iustitiam cole; R VI, 16. mihi ... avi tui duo ... fortunati videbantur; C 29. cum recorder ‖ recordor ‖ ... non avum tuum L. Paulum; C 75. s. pater; C 82.

caput: s. fama.

causa: vigila, .. ne tuam causam ... deseras;

Fa 12. — nihil .. nisi tua causa (te facturum); F II, 76. cum tua causa cui commodes; F II, 117.
cives: tu ... bene etiam meriturus mihi videris de tuis civibus; A I, 26. munera .. ista ... civibus tuis ... dona; T V, 90.
clientes: scis .. Citieos, clientes tuos, e Phoenica profectos; F IV, 56.
cogitationes: si te ipse et tuas cogitationes et studia perspexeris; F II, 69.
commodum: si tuo commodo fieri potest; R I, 14.
conclusio: si tua ista conclusio .. vera est; D II, 109.
conlega: in quo Appius, collega tuus, ... C. Ateium notavit; D I, 29. quem (App. Claudium augurem) inridebant collegae tui; D I, 105.
consilium: tuum .. in ea re consilium probo; A ep 2. inde illa actio: OPE CONSILIOQUE TUO FURTUM AIO FACTUM ESSE; N III, 74. ſ. animus; R VI, 12.
constantia: tua quoque vide ne desideretur constantia; T V, 32.
consuetudo: cum ... neque sit ignota consuetudo tua ... disserendi; R III, 8.
consulatus: etsi tuus est totus ordo gratissimamque memoriam retinet consulatus tui; L III, 29.
copia: ſ. dignitas; C 8.
Corinthia: si quid de Corinthiis tuis amiseris; T II, 32.
corpus: nec ego tibi haec dicens copori tuo dico; T I, 52.
deliciae: ſ. amores.
deus: tuus .. deus ... redundat capite, collo, cervicibus; N I 99. unde habeat ista deus tuus; N I, 112.
dextra: prehendisse eum (C. Marium) dextram tuam; D I, 59.
dignitas: cum summa tua dignitate; F IV, 61. tibi propter opes || opis || et copias et dignitatem tuam tolerabiliorem senectutem videri; C 8.
discessus: tuum post discessum; T I, 7.
disciplina: vereor, ne subadroganter facias, si dixeris tuam (disciplinam); A II, 114. quae sunt in tua disciplina; A II, 115. qui (liber) continet omnem disciplinam tuam; T III, 41. ſ. natura; F II, 80.
disputatio: dici non potest, quam sim hesterna disputatione tua delectatus; T II, 10. experiamur ... cornua commovere disputationis tuae; D II, 26. quo de genere expecto disputationem tuam; L I, 56.
divisio: quadripertita .. fuit divisio tua; N III, 6.
doctor: Staseam Neapolitanum, doctorem illum tuum, ... aliquanto ista secus dicere solitum; F V, 75.
domicilium: tantam .. magnitudinem ... terrarum si tuum ac non deorum inmortalium domicilium putes; N II, 17.
domus: non longe .. a tua illa antiqua domo; L I, 3. qui videt domi tuae .. accusatorum ... greges; P 46.
egestas: istam paupertatem vel potius egestatem ac mendicitatem tuam numquam obscure tulisti; P 45.
elegantia: quid .. est elegantia tua dignius? L III, 1.
eloquentia: tuam mihi dari vellem .. eloquentiam; N II, 147.
emolumentum: cum, quod tu scias, id ignorare emolumenti tui causa velis eos; O III, 57.
explicatio: multum ... explicatio tua ista profecerit; F III, 14.
expsectatio: non sane ... conturbat me expectatio tua; A II, 10.

facta: tu .. animum induces ... causam istam et contra facta tua et contra scripta defendere? D II, 46.
fama: tibi ... illud .. superius sicut caput et famam tuam defendere necesse erit; A II, 119.
familiaris: si es adsensus Antiocho, familiari tuo; A II, 137. nihil est, quod Pisonem, familiarem tuum, desideres; N I, 16. saepe .. de familiari illo tuo videor audisse, cum ..; N I, 58. in te saepe vidi et ... in Aesopo, familiari tuo, tantum ardorem vultuum ..., ut ..; D I, 80. quem ad modum Roscius, familiaris tuus, in senectute numeros in cantu remiserat || cecinerat, al. ||, ... sic ..; L I, 11. Gellium, familiarem tuum, ... Athenis philosophos ... convocasse; L I, 53. familiarissimus tuus de te privilegium tulit, ut ..; P 32.
fides: UTI NE PROPTER TE FIDEMVE TUAM CAPTUS ... SIM; O III, 70. ſ. officium.
frater: hoc mihi cum tuo fratre convenit; F V, 87.
furor: reliquiae coniurationis a Catilinae furiis ad tuum scelus furoremque conversae; P 27.
granaria: num .. utiliorem tibi hunc Triarium putas esse posse, quam si tua sint Puteolis granaria? F II, 84.
hortatio: mihi grata hortatio tua est; F V, 6.
hospes: ipse Divitiacum Haeduum, hospitem tuum laudatoremque, cognovi; D I, 90. hospes tuus avitus Masinissa quae faciat hodie; C 34.
hostes: »desine, Roma, tuos hostes —«; F II, 106.
humanitas: nec fuisse id humanitatis tuae; Lae 8.
ingenium: ſ. animus; R VI, 12.
iniuria: ut furiae sic tuae tibi occurrunt iniuriae; P 18. reditum mihi gloriosum iniuria tua dedit; P 29.
intellegentia: excute intellegentiam tuam; O III, 81.
inventa: si vera sunt tua scripta et inventa; F II, 98.
iudicium: explicavi .. sententiam meam, et eo quidem consilio, tuum iudicium ut cognoscerem; F I, 72. tuo tibi iudicio est utendum; T II, 63. cuius (Bruti) ego iudicium, pace tua dixerim, longe antepono tuo; T V, 12. tu is es, qui in disputando non tuum iudicium sequare, sed auctoritati aliorum pareas; L I, 36. quoniam .. tam praeclarum mihi dedisti iudicii tui testimonium; L III, 1. de rebus ipsis utere tuo iudicio; O I, 2.
ius: sumpsisses tuo iure; N I, 89.
lacerti, latera: neque .. ex te umquam es nobilitatus, sed ex lateribus et lacertis tuis; C 27.
latrocinium: vide, quam ista tui latrocinii tela contempserim; P 28.
laudator: ſ. hospes; D I, 90.
laus: ea .. tua laus pariter cum re publica cecidit; O II, 45.
liber: nos ... tamquam hospites tui libri quasi domum reduxerunt; A I, 9. — elliptiſch: quia legi tuum nuper quartum de finibus; T V, 32. perlegi ... tuum paulo ante tertium de natura deorum; D I, 8.
libertas: tua libertas disserendi amissa est; L I, 36.
libidines: *te* tuae || te, al. || lubidines torquent; P 18.
litterae: dabant .. hae feriae tibi oportunam || opp. || sane facultatem ad explicandas tuas litteras; R I, 14. qui tuis || in || litteris delectantur; L I, 5.
maiores: te .., dignissimum maioribus tuis; F II, 62. fortasse ... aliquid de maioribus tuis et de te ipso dices; F II, 74.
maleficia: te conscientiae stimulant maleficiorum tuorum; P 18.

manus: numquidnam manus tua sic affecta ... desiderat? F I, 39. aedis ‖ aedes ‖ Nympharum manu tua deflagravit; P 31.
memoria: o miram memoriam, Pomponi, tuam! L II, 45.
mendicitas: ſ. egestas.
mens: tute introspice in mentem tuam ipse; F II, 118. ubi tua aut qualis (est mens)? T I, 67. quousque humi defixa tua mens erit? R VI, 17.
mos: adgnosco .. tuum morem istum; R III, 47.
municeps: Q. Catulus ... dilexit municipem tuum Roscium; N I, 79.
munus: quamquam hoc quidem proprium tuum munus est; F III, 8. cumulate munus hoc ... effecero. tum Laelius: tuum vero, inquit, Scipio, ac tuum quidem unius ‖ debitum quidem munus. al. ‖; R I, 71. tuum est munus hoc, a te expectatur; L I, 7.
natura: non quaeritur .., quid naturae tuae consentaneum sit, sed quid disciplinae; F II, 80. si aliorum naturam imitans omittas tuam; O I, 111.
negotia: pluresne praesunt negotiis tuis? R I, 61.
nobilitas: L. Brutus ..., praeclarus auctor nobilitatis tuae; T IV, 2.
nomen: quia facillime in nomine tuo acquiesco; F III, 6. in te unum atque in tuum nomen se tota convertet civitas; R VI, 12. num aut tuum aut cuiusquam nostrum ‖ vestrum ‖ nomen .. Caucasum ... transcendere potuit? ... quis in reliquis ... partibus tuum nomen audiet? R VI, 22. quoniam illud maiorum vigiliarum munus in tuo nomine apparuit; P 5. me tuo nomine appellas? P 30.
officium: quid ex ‖ in ‖ isto egregio tuo officio et tanta fide ... ad corpus refers? F II, 98.
opinio: est .. (mea pecunia) ad volgi opinionem mediocris, ad tuam nulla, ad meam modica; P 47.
ops: »ex opibus summis opis egens, Hector, tuae;« T III, 44. ſ. consilium; N III, 74. — cuius .. potius opibus utamur quam tuis? T V, 5. ſ. dignitas; C 8.
optio: hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; Fa 3.
oracula: tuis .. oraculis Chrysippus totum volumen inplevit; D II, 115.
oratio: in quo .. maxime consuevit iactare vestra se oratio, tua praesertim; F I, 36. utrum tandem censes, Torquate, Imperiosum illum ... tuamne de se orationem libentius auditurum fuisse an meam? F II, 60. pauca etiam nunc dicam ad reliquam orationem tuam; F II, 85. nec tua mihi oratio longa videri potest; F IV, 44. pergrata mihi ‖ mihi fuit ‖ oratio tua; F V, 96. prior .. pars orationis tuae faciebat, ut mori cuperem; T I, 112. ita me ad credendum tua ducit oratio; T II, 42. mihi egregie probata est oratio tua; T IV, 8. quamquam tua me oratio confirmavit, tamen etiam mea sponte ... indicabam; D II, 100. deduc orationem tuam de caelo ad haec citeriora; R I, 34. ex me audies, quid in oratione tua desiderem; R II, 64. nec tamen didici ex oratione tua; R II, 64. ut iam oratio tua non multum a philosophorum lenitate absit; L I, 11. ita .. ut facerem, et orationibus inducebar tuis et versibus; L II, 2. sed aliud quoddam filum orationis tuae; Lae 25. ſ. auctoritas; N III, 5.
ordo: ſ. consulatus.
os: quem (Platonem) ex tuo ore admiror; T I, 39.
pactiones: qui (videt) tuas mercedum pactiones in patrociniis; P 46.
partes: tuae sunt nunc partes ... docere ..; A I, 43. tuae partes sunt, tuum, inquam, auspiciorum patrocinium debet esse; D I, 105.
partitio: haec .. mihi ex tua partitione restant duo; N III, 65.
pater: quem (consulatum) cum ad patrem tuum rettulisses; F II, 62. pluribus verbis scripsit ad patrem tuum M. Iunius sodalis perite; L III, 49. nihil (agebat) L. Paulus, pater tuus? C 15. † mori videbamus ‖ videbamus ‖ in studio ... C. Galum, familiarem patris tui, Scipio; C 49. aut patrem tuum Paulum aut duos avos ... tanta esse conatos, ... nisi ..; C 82.
patria: hanc quoque, quae te procrearit, esse patriam tuam; L II, 6.
patrocinium: vides ... iacere iam illud tuum perspicuitatis patrocinium; A II, 105. ſ. partes; D I, 105.
paupertas: ſ. egestas.
pax: pace tua dixerim; L III, 29. ſ. indicium; T V, 12.
pectus: in qua (amicitia) nisi, ut dicitur, apertum pectus videas tuumque ostendas; Lae 97.
pecunia: quae est ista in commemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio? P 42.
possessiones: ante, quam tibi ex tuis possessionibus tantum reficietur, ut ..; P 45. ſ. animus; P 43.
potestas: in tua id quidem potestate est; T V, 118.
praecepta: unus dies bene et ex praeceptis tuis actus; T V, 5.
Prognostica: his rerum praesensionibus Prognostica tua referta sunt; D I, 13.
promissum: ego exspectatione promissi tui moveor, ut ..; A ep 1.
purpurati: istis ... ista horribilia minitare purpuratis tuis; T I, 102.
ratio: non quod tuis rationibus non adsentiar, sed quod nullis; A II, 125. rationes tuas te video compensare cum istis doloribus; F II, 98. patere .. rationem meam cum tua ratione contendere; N III, 10.
reditus: in monumento Marii de tuo reditu magnificentissumum illud senatus consultum esse factum; D I, 59.
res: nec in praemiis humanis spem posueris rerum tuarum; R VI, 25.
rogatus: feci non invitus, ut prodessem multis rogatu tuo; Lae 4.
sapiens: cum .. tuus iste Stoicus sapiens syllabatim tibi ista dixerit; A II, 119.
sapientia: admirari soleo ... tuam excellentem ... sapientiam; C 4.
scelus: ſ. furor. — scripta: ſ. facta, inventa.
sensus: utere .. argumento .. tute ipse sensus tui; R I, 59.
sententia: habeo .. sententiam tuam; A II, 148. vide .., ne non debeas verbis nostris uti, sententiis tuis; F II, 77. rectene interpretor sententiam tuam? T III, 37. in tua vetere sententia permanes; L III, 26.
sermo: placere .. tibi admodum sensi et ex eo libro et ex multis sermonibus tuis ..; T V, 1. iucundus .. Balbo nostro sermo tuus contra Epicurum fuit; N III, 2. volat in optimum statum instituto tuo sermone res publica; R II, 33.
sica: ante senatum tua sica deprehensa est; P 31.
somnium: saepe ex te audivi tuum somnium; D I, 58. venio nunc ad tuum (somnium); D I, 59.
sponte: huc si perveneris me ... concedente, meum vitium fuerit; sin ipse tua sponte processeris, tuum; A II, 49. utrum hortandus es nobis, ... an etiam tua sponte propensus es? F V, 6.
studium: tuis .. optumis studiis obsequemur; T II, 67. cui (altercationi) pro tuo studio non est alienum te interesse; N I, 15. semper mihi ...

et eruditi homines et tua ista studia placuerunt; R I, 29. ſ. cogitationes.

Thyamis: huic amoenitati ... Thyamis Epirotes tuus ille nihil .. concesserit; L II, 7.

venia: bona hoc tua venia dixerim; D I, 25. bona tua venia dixerim; L III, 34.

verbum: esse aliquam vim, ... quae finxerit vel, ut tuo verbo utar, quae „fabricata sit" hominem; A II, 87. sunt haec tua verba necne? T III, 41.

versus: quaero, ... tuine versus hanc quercum severint, an ita factum ... acceperis; L I, 3. ſ. oratio; L II, 2.

vestigia: a pueritia vestigiis ingressus patris et tuis; R VI, 26.

villa: nec tu .. (scis) in tua villa nos esse; A II, 145. si „tuam" (villam) dicerem, latebram haberes; F II, 107.

virtus: quoniam virtuti tuae fortuna coniuncta est; C 59.

vita: huic ... vitam tuam committis; T V, 60.

vitium: ſ. sponte; A II, 49.

voluntas: obsequar .. voluntati tuae; F II, 17. ut dignum est tua erga me ... voluntate ab adulescentulo suscepta; F II, 96. nihil .. umquam abnuit meo studio voluntas tua; Fa 3.

utilitas: dic te omnia ... utilitatis tuae causa facturum; F II, 76. si quid ab homine ad nullam partem utili utilitatis tuae causa detraxeris; O III, 30. ut utilitas tua communis sit utilitas vicissimque communis utilitas tua sit; O III, 52.

II. **allein: a. masc.:** I. vult: hoc ille tuus non vult; F II, 73.

II, 1. perduco: neque tu possis, quamvis excellas, omnes tuos ad honores amplissimos perducere; Lae 73.

2. dissero cum: cum tuis cum disseras ‖ disseris ‖; F II, 68.

III. alqs: si quem tuorum adflictum maerore videris; T III, 43.

IV. cum: qua (ratione) tecum ipse et cum tuis utare; F II, 76.

b. neutr.: I. delectant: te tua, me delectant mea; T V, 63. cum ista tua mihi ne probabilia quidem videantur; A II, 126.

ohne Verb: tibi hoc incredibile, quod beatissimum? quid? tuum credibile? F V, 85.

II, 1. pono: ut omnia tua in te posita esse ducas; Lae 7.

2. antepono: ea ..., quae modo dixisti, cum iis conferamus, quae tuis antepono; F IV, 24.

3. accedo ad: accedam ad omnia tua, Torquate; F II, 44.

venio ad: nunc venio ad illa tua brevia; F IV, 48.

III. similis: gratissumum .. et tuorum omnium simile; Fa 3.

tyrannicus, despotisch: leges: si omnes Athenienses delectarentur tyrannicis legibus; L I, 42.

Lücke: * deterrimus et ex hac vel optimatium vel factiosa tyrannica illa vel regia vel etiam persaepe popularis; R I, 45.

tyrannis, Zwingherrschaft, Despotie: I. oritur: alii .. in re publica exercitati ... orientem tyrannidem multo ante prospiciunt; D I, 111.

II. deleo: Zeno proponatur Eleates, qui perpessus est omnia potius, quam conscios delendae tyrannidis indicaret; T II, 52.

occupo: si tyrannidem occupare ... conabitur pater, silebitne filius? O III, 90.

III. Lücke: in suo lectulo mortuus (Dionysius) in † typanidis ‖ [tyrannidis], al. ‖ rogum inlatus est; N III, 84.

tyrannus, Tyrann, Despot, Zwingherr: I. **absolut:** 1. admiratur: admiratus eorum fidem tyrannus petivit, ut se ad amicitiam tertium ascriberent; O III, 45.

cadunt: coluntur (tyranni) .. simulatione dumtaxat ad tempus. quodsi forte, ut fit plerumque, ceciderunt, tum intellegitur, quam fuerint inopes amicorum; Lae 53.

cenat: ubi cum tyrannus cenavisset Dionysius; T V, 98.

destinat: cum eorum alteri Dionysius tyrannus diem necis destinavisset; O III, 45.

docet: Dionysius .. tyrannus Syracusis expulsus Corinthi pueros docebat; T III, 27.

effugit: nec .. huius tyranni solum, quem armis oppressa pertulit civitas ac paret ‖ apparet ‖ cum maxume ‖ maxime ‖ mortuo, interitus declarat, quantum odium hominum valeat ad pestem, sed reliquorum similes exitus tyrannorum, quorum haud fere quisquam talem interitum effugit; O II, 23.

est: negat .. Platonem, si sapiens non sit, eadem esse in causa, qua tyrannum Dionysium; F IV, 56. quamquam hic .. tyrannus ipse iudicavit, quam esset beatus; T V, 61. tam .. esse clemens tyrannus quam [rex] inportunus potest; R I, 50. qui (tyrannus) quamquam figura est hominis, morum tamen inmanitate vastissimas vincit beluas; R II, 48. ubi tyrannus est, ibi non vitiosam, ... sed ... dicendum est plane nullam esse rem publicam; R III, 43. * obis non placuit Syracusis fuisse rempublicam neque Agrigenti neque Athenis, cum essent tyranni; R III, 45. ſ. cadunt.

exsistit: ex hac nimia licentia ... ait ille (Plato) ut ex stirpe quadam existere et quasi nasci tyrannum; R I, 68. ut et tyranni existerent et optumates exterminarentur; O II, 80.

interit: paucis .. diebus interiturum Alexandrum tyrannum; D I, 53.

iudicat: ſ. est; T V, 61.

malunt: (tyranni) se Iovis optimi nomine malunt reges vocari; R III, 23.

nascitur: ſ. exsistit; R I, 68.

ornat: quo (amiculo) Iovem ornaret e manubiis Karthaginiensium tyrannus Gelo; N III, 83.

petit: ſ. admiratur. — potest: ſ. est; R I, 50.

quaerit: de quo (Simonide) cum quaesivisset hoc idem tyrannus Hiero; N I, 60.

rapiunt: sic tamquam ‖ tanq. ‖ pilam rapiunt inter se rei publicae statum tyranni ab regibus, ab iis autem principes aut populi, a quibus aut factiones aut tyranni; R I, 68.

vincit: ſ. est; R II, 48.

2. exsisto: postremo, a quibus producti sunt, existunt eorum ipsorum tyranni; R I, 68.

sum: duodequadraginta annos tyrannus Syracusanorum fuit Dionysius; T V, 57. duodequadraginta annos Dionysius tyrannus fuit opulentissumae ... civitatis; N III, 81. Dionysii mater, eius qui Syracosiorum tyrannus fuit, ... somniavit ..; D I, 39. est idem ille (rex) tyrannus, deterrimum genus et finitimum optimo; quem si optimates oppresserunt, quod ferme evenit ..; R I, 65. * sunt .. omnes, qui in populum vitae necisque potestatem habent, tyranni; R III, 23. est tam tyrannus iste conventus, quam si esset unus, hoc etiam taetrior, quia ..; R III, 45.

ohne Verb: ille (Polycrates) .., si insipiens ⟨quod certe, quoniam tyrannus⟩, numquam beatus; F V, 92.

II. **nach Verben:** 1. appello: cur .. regem appellem Iovis optimi nomine hominem dominandi cupidum aut imperii singularis, ... non tyrannum potius? R I, 50.

arceo: non L. Brutus arcens eum reditu tyrannum, quem ipse expulerat, in proelio concidisset; T I, 89.
ascribo: f. I, 1. admiratur.
colo: f. I, 1. cadunt.
eicio: sin per se populus interfecit aut eiecit tyrannum; R I, 65.
exoro: denique exoravit tyrannum, ut abire liceret; T V, 62.
expello: f. arceo. I, 1. docet.
facio: fit (rex) continuo tyrannus; R II, 48.
fero: tyrannum Cypselum quod ferre (Damaratus) non poterat; T V, 109. qui (Demaratus) cum Corinthiorum tyrannum Cypselum ferre non potuisset; R II, 34.
gigno: ex hac maxima libertate tyrannus gignitur et illa iniustissima ... servitus; R I, 68.
interficio: ab uxoris fratribus interfectum tyrannum; D I, 58. f. eicio.
malo: quis est ..., qui se non hunc mathematicum malit quam illum tyrannum? T V, 66.
occido: num .. se astrinxit scelere, si qui tyrannum occidit quamvis familiarem? O III, 19.
opprimo: quos (tyrannos) si boni oppresserunt, ut saepe fit, recreatur civitas; sin audaces, fit illa factio; R I, 68. cum .. tyrannum Nicoclem improviso oppressisset; O II, 81. f. I, 2. sum; R I, 65.
perfero: f. I, 1. effugit.
spolio: quid? si Phalarim, crudelem tyrannum et inmanem, vir bonus ... vestitu spoliare possit, nonne faciat? O III, 29.
voco: tum (populus) magistratus et principes ... praepotentes, reges, tyrannos vocat; R I, 66. hic est dominus populi, quem Graeci tyrannum vocant; R II, 47. f. I, 1. malunt.
2. do: vadem te ad mortem tyranno dabis pro amico? F II, 79.
facio: ut Pythagoreus ille Siculo fecit tyranno ‖ [Sic. f. tyr.] ‖; F II, 79.
pareo: f. I, 1. effugit.
respondeo: hoc illud est, quod Pisistrato tyranno a Solone responsum est; C 72.
3. rapio a: f. I, 1. rapiunt.

vivo cum: aliter .. cum tyranno, aliter cum amico vivitur; Lae 89.
III. **nach Substantiven:** 1. exitus: f. I, 1. effugit.
forma: prima sit haec forma et species et origo tyranni inventa nobis in ea re publica, quam ..; R II, 51.
genus: fit illa factio, genus aliud tyrannorum; R I, 68.
interitus: f. I, 1. effugit.
iussus: (Theramenes) coniectus in carcerem triginta iussu tyrannorum; T I, 96.
leges: omnia iusta esse, quae sita sint in ... legibus. etiamne, si quae leges sint ‖ sunt ‖ tyrannorum? L I, 42.
odium: propter infinitum odium tyranni; T IV, 50.
origo: f. forma.
ortus: habetis .. primum ortum tyranni; R II, 49.
potestas: cum in potestate essent hostium aut tyrannorum; F V, 53.
scelus: † vadit .. in eundem carcerem ... Socrates eodem scelere indicum, quo tyrannorum Theramenes; T I, 97.
species: f. forma.
vita: haec .. est tyrannorum vita nimirum ‖ vita ‖, in qua nulla fides ..; Lae 52.
vultus: Catoni ... moriendum potius quam tyranni vultus aspiciendus fuit; O I, 112.
2. distractio, societas cum: nulla est .. societas nobis cum tyrannis, et potius summa distractio est; O III, 32.
IV. **Umstand:** 1. abl. comp.: quo (tyranno) neque taetrius neque foedius nec dis hominibusque invisius animal ullum cogitari potest; R II, 48.
2. a: si ille ‖ si ‖ sapiens ad tortoris exculeum a tyranno ire cogatur; F IV, 31. Anaxarchum Democriteum a Cyprio tyranno excarnificatum accepimus; N III, 82. quae .. urbs ... ab Alexandro .. tyranno crudeli dominatu tenebatur; D I, 53. cum eius (Arati) civitas quinquaginta annos a tyrannis teneretur; O II, 81.

Vacatio, Befreiung, Entlastung, Muße: I, 1. do: nullam tibi a causis vacationem video dari; L I, 11.
habeo: cum sacerdotes deorum vacationem habeant, quanto est aequius habere ipsos deos! A II, 121.
2. confido: ego vero aetatis potius vacationi confidebam; L I, 10.
3. pono in: nos .. beatam vitam in animi securitate et in omnium vacatione munerum ponimus; N I, 53.
II. donari: (P. Vatinius) et agro a senatu et vacatione donatus est; N II, 6.

vacca, Kuh: cur non gestiret taurus equae contrectatione, equus vaccae? N I, 77.

vacillo, wanken, schwanken: iustitia: iustitia vacillat vel iacet potius omnesque eae virtutes; O III, 118.
res: tota .. res vacillat et claudicat; N I, 107.
stabilitas: quo loco videtur quibusdam stabilitas amicitiae vacillare; F I, 66.

vaco, frei sein, entbehren, Muße haben: I. **absolut:** alqs: si vacas animo; D I, 10.

locus: M. .. Piso si adesset, nullius philosophiae ‖ [philosophiae] ‖ earum quidem, quae in honore sunt, vacaret locus; N I, 16.
II. **Dativ:** patriae: sto, ... quod patriae vacat, id studiis nobisque sacrasti; D I, 22.
philosophiae: ego ... philosophiae .. semper vaco; D I, 11.
III. **Ablativ:** administratione: utrum (di) ... omni curatione et administratione rerum vacent; N I, 2.
aegritudine: aegritudo perturbatio est animi; semper igitur ea sapiens vacabit; T III, 15. f. **aegritudo,** II, 4. vaco (4 St.) B. I, S. 96. b.
animo: membrorum .. situs et figura corporis vacans animo quam possit harmoniam efficere, non video; T I, 41.
calamitate: si altera (mercatura) semper omni damno, altera (aratio) omni tempestatis calamitate semper vacat; T V, 86.
constantia: stultitiam .. censuerunt constantia, id est sanitate, vacantem posse tamen tueri mediocritatem officiorum; T III, 11. in caelo ... inest ... omnis ordo, veritas, ratio, constantia; quaeque his vacant ementita et falsa plenaque erroris; N II, 56.
contumelia: omnis .. et animadversio et castigatio contumelia vacare debet; O I, 88.

corpore: s. **corpus**, II, 4. vaco (5 St.) B. I, S. 552, a.
cultu: cum ... contueri licebit ... regiones ... omni cultu propter vim frigoris aut caloris vacantis; T I, 45.
cupiditate: vacandum .. omni est animi perturbatione, cum cupiditate et metu, tum etiam aegritudine et voluptate nimia || voluptate || et iracundia; O I, 69.
cura: utrumque opus est, et cura vacare et negotio; L I, 8.
curatione: s. administratione. — damno: s. calamitate. — dolore: s. **dolor**, II, 3. vaco (6 St.) B. I, S. 761, b.
dominatione: ut .. privata domus omnis vacet dominatione; R I, 67.
genere: qui altero genere iniustitiae vacant, in alterum incurrunt; O I, 29.
honestate: quocumque .. modo summum bonum sic exponitur, ut id vacet honestate; F V, 22.
ineptiis: histrionum non nulli gestus ineptiis non vacant; O I, 130.
iniustitia: ipsius animi (incommoda subire), quae vacent iustitia || iniustitia ||; O III, 28.
iracundia: s. cupiditate. — iustitia: s. **iustitia**, II, 3. vaco (4 St.) B. II, S. 423, a.
lamentis: quo (elogio Solon) se negat velle suam mortem dolore amicorum et lamentis vacare; C 73.
libidine: vacat .. (is amor) omni libidine; T IV, 72.
maerore: »ut nemo possit maerore vacare«; T III, 65.
mente: caelestium .. admirabilem ordinem incredibilemque constantiam ... qui vacare mente putat; N II, 56.
metu: sine metu is habendus est, non qui parva || pauca, al. || metuit, sed qui omnino metu vacat; T V, 41. s. cupiditate.
molestia: s. **molestia**, II, 3. vaco (5 St.) B. II, S. 575, a.
morbo: [negant .. (philosophi) stultum quemquam his morbis vacare]; T III, 9. quod (opus) omni morbo et senio vacaret; Ti 17.
motu: quae (mens) omni turbido motu semper vacet; T I, 80. eius modi motibus sermo debet vacare; O I, 136.
muneribus: et legibus et institutis vacat aetas nostra muneribus iis, quae ..; C 34.
neglegentia: omnis .. actio vacare debet temeritate et neglegentia; O I, 101.
negotio: s. cura.
nomine: quintum genus (Aristoteles) adhibet vacans nomine; T I, 22.
officio: nulla .. vitae pars ... vacare officio potest; O I, 4.
ordine: s. constantia; N II, 56.
parte: caelestem .. altissimam aetheriamque naturam ... vacare voluerunt ea parte corporis; N II, 64.
perturbatione: s. **perturbatio**, II, 3. vaco (5 St.) S. 69, a.
petulantia: nec actio rerum illarum aperta petulantia vacat nec orationis obscenitas; O I, 127.
populo: si (amplitudo, exaggeratio animi) vacet populo neque plausum captans se tamen ipsa delectet; T II, 64.
prudentia: si .. nulla virtus prudentia vacat; T V, 14. quae (causae) vacantes prudentia inconstantia perturbataque efficiunt; Ti 51.
ratione: s. constantia; N II, 56. — sanitate: s. constantia; T III, 11. — senio: s. morbo; Ti 17.
sensu: non ipsa saxa magis sensu omni vacabunt quam ille „latere pendens"; T I, 107.
temeritate: s. neglegentia.
terra: ut illa natura caelestis et terra vacat et umore, sic ..; T I, 65.
turpitudine: cui (sapienti) .. malum videri nullum potest, quod vacet turpitudinem; F III, 80.
veritate: s. constantia; N II, 56.
vitio: sapientis .. animus semper vacat vitio; T III, 19. »is ordo vitio vacato«; L III, 10.
umore: s. terra. — voluptate: s. cupiditate.
IV. a: sapientem ab omni concitatione animi, quam perturbationem voco, semper vacare; T V, 48. tantum huic studio relinquendum (est), quantum vacabit a publico officio et munere; D II, 7.

vacuitas, Befreiung, Freisein: I. caret: quae (vacuitas doloris) etiamsi malo caret, tamen non est summum bonum; F II, 42.
est: cum efficere non possit, ut cuiquam ... vacuitas doloris et voluptas idem esse videatur; F II, 16. ut Aristippo voluptas, Hieronymo doloris vacuitas, Carneadi frui principiis naturalibus esset extremum; F II, 35. qui vacuitatem doloris finem bonorum esse voluerunt; F III, 2. summa erunt illa: valetudo, vacuitas doloris, pulchritudo, cetera; F IV, 35. s. caret.
videtur: roges .. Aristonem, bonane ei videantur haec: vacuitas doloris, divitiae, valetudo; neget; F IV, 69. s. est; F II, 16.
ohne Verb: nihil bonum nisi vacuitatem *doloris*, ut Hieronymus; T V, 84.
II, 1. adamo: cum alter (Callipho) voluptatem adamasset, alter (Diodorus) vacuitatem doloris; F V, 73.
addo: ut ... Diodorus ad eandem honestatem addidit vacuitatem doloris; F II, 19.
adhibeo: quo magis iis et magnitudo est animi adhibenda et vacuitas ab angoribus; O I, 73.
adiungo: s. **adiungo**, II. vacuitatem (4 St.) B. I, S. 74, b.
appello: securitatem .. nunc appello vacuitatem aegritudinis; T V, 42.
appeto: ut .. is (animus) ... appetat vacuitatem doloris; F IV, 36.
ascisco: vacuitatem doloris alii censent primum ascitam; F V, 17 (18).
coniungo: coniungeret (Epicurus) doloris vacuitatem cum voluptate; F II, 18.
contemno: contemnentis istam vacuitatem doloris; F II, 39.
desidero: desideraret .. (animus) valetudinem, vacuitatem doloris; F IV, 27.
dico: cur (Epicurus) mavult dicere voluptatem quam vacuitatem doloris? F II, 16.
expeto: valetudinem, vires, vacuitatem doloris non propter utilitatem solum, sed etiam ipsas propter se expetemus; F V, 47.
expono: summum .. bonum (Hieronymus) exposuit vacuitatem doloris; F V, 14.
numero: in quibus (primis naturae) numerant ... valetudinem, sensus integros, doloris vacuitatem ..; F V, 18.
pono: cum aut voluptatem aut vacuitatem doloris aut prima naturae in summis bonis ponerent; F III, 30. bonam valetudinem, .. dolorum omnium vacuitatem ... ponere in bonis potius; F IV, 20.
2. cado contra: [quae contra voluptatem dicta sunt, eadem fere cadunt contra vacuitatem doloris]; F V, 21.
dico de: de vacuitate doloris eadem fere dici solent, quae de voluptate; F V, 21.
pono in: in qua (vacuitate aegritudinis) vita beata posita est; T V, 42.
sum in: satis esse causae ..., ut in doloris vacuitate, ut gloriae; F III, 51.

III. contentus: nec manus esse contenta posset nec ulla pars vacuitate doloris sine iucundo motu voluptatis; F I, 39.

IV. sententia de: de vacuitate doloris eadem sententia erit; F II, 37.

V. gaudere: quoniam ... ipsa liberatione et vacuitate omnis molestiae gaudemus; F I, 37.

vacuus, ledig, leer, leerstehend, frei, befreit, unbeschäftigt: A. alqs: quoniam vacui sumus, dicam; L I, 13. qui (sit) quietus, (eum necesse est esse) perturbatione omni vacuum, ergo etiam aegritudine; T III, 18. his tu tam gravibus concitationibus ... quem vacuum, solutum, liberum videris; T V, 43. cum vacui curis etiam, quid in caelo fiat, scire avemus; F II, 46. cum sumus necessariis negotiis curisque vacui, tum avemus ..; O I, 13. in qua una (voluptate) ... vacui negotiis honeste ac liberaliter possimus vivere; F IV, 12. f. curis; O I, 13. perturbatione: f. aegritudine.

alqd: nihil .. igni vacuum aspici ac videri potest; Ti 13. ut hic primo aspectu inanimum quiddam sensuque vacuum se putat cernere, ... sic ..; N II, 90.

animus: vacuo animo illum (Antiochum) audiebam; A II, 10. cum (animus hominis) ita solutus est et vacuus, ut ei plane nihil sit cum corpore; D I, 113. naturam .. eam dico, qua numquam animus insistens agitatione et motu esse vacuus potest; D II, 128. naturale (genus divinandi) ... videbatur .. animo per somnum sensibus et curis vacuo provideri; D II, 27. his .. (perturbationibus) vacuus animus perfecte beatos efficit; T IV, 38.

dies: quodam liberiore, quam solebat, et magis vacuo ab interventoribus die; Fa 2.

divitiae: divitiae, nomen, opes vacuae consilio et vivendi atque aliis imperandi modo dedecoris plenae sunt; R I, 51.

locus: quod is locus ab omni turba id temporis vacuus esset; F V, 1.

luxuria: modo (luxuria) sit vacua infinita cupiditate et timore; F II, 30.

mens: mentem aeternam figura membrisque corporis vacuam; N I, 95. his rebus mentem vacuam (maiores) appellarunt insaniam; T III, 9.

nomen, opes: f. divitiae.

pars: qui ... nullam in eo (homine) neque animi neque corporis partem vacuam tutela reliquerunt; F IV, 36.

populi: beatissimos esse populos necesse est vacuos omni cura et cogitatione aliis permisso otio suo; R I, 52.

possessiones: qui possessiones vacuas ... recordetur; P 46.

tempus: mihi .. omne tempus est ‖ tempus ‖ ad meos libros vacuum; R I, 14. si mihi ullum tribueretur vacuum tempus et liberum; L I, 8. ad cetera ... quod tibi tandem tempus vacuum fuit concessum? L I, 9.

visa: huic (parti animi) omnia visa obiciuntur a mente ac ratione vacua; D I, 60. quod vacua metu, cura, sollicitudine, periculo vita bonorum virorum sit; R III, 26.

B. venio in: qui quondam in vacua venerunt; O I, 21.

vadimonium, Bürgschaft: vadimonia constituta (senes meminerunt); C 21.

vado, gehen: † vadit .. ‖ vadit ‖ in eundem carcerem atque in eundem paucis post annis scyphum Socrates; T I, 97.

vaecors, wahnsinnig: I. invehit: »nec mihi ... tantum invexit tristis Eurystheus mali, quantum una vaecors Oenei partu edita«; T II, 20.

II. dico: aliis cor ipsum animus videtur, ex quo excordes, vaecordes concordesque dicuntur; T I, 18.

vaesanus (ves.), wahnsinnig: utrum tandem ... magis veri simile est vesanum ‖ vaesanum ‖ remigem an aliquem nostrum ... consilia deorum .. perspicere potuisse? D II, 114.

vafer, schlau, verschmitzt: A. alqs: quia ... non sunt in disputando vafri, non veteratores, non malitiosi; R III, 26.

homo: de homine minime vafro male existimant; N I, 85.

interpres: qui (Chrysippus) Stoicorum somniorum vaferrumus habetur interpres; N I, 39.

B. genus: non viri boni (hoc genus est), versuti potius, obscuri, astuti, fallacis, malitiosi, callidi, veteratoris, vafri; O III, 57.

vagina, Scheide, Hülle: I, 1. genero: scite .. Chrysippus, ut clipei causa involucrum, vaginam autem gladii, sic ... omnia aliorum causa esse generata; N II, 37.

2. emergo ex, II. includi: culmo .. erecta geniculato vaginis iam quasi pubescens (viriditas) includitur; ex ‖ e ‖ quibus cum emersit, fundit frugem spici ordine structam; C 51.

vagio, wimmern, schreien: alqs: ut ex hac aetate repuerascam et in cunis vagiam; C 83.

populus: neque (populum) ut in cunabulis vagientem relictum, sed altum iam et paene puberem; R II, 21.

puer: summum .. bonum et malum vagiens puer utra voluptate diiudicabit? F II, 31.

vagor, umherschweifen, umherirren, sich verbreiten: alqs: eo fit, ut errem et vager latius; A II, 66. nostro instituto vagabimur; T III, 13. Homerus ait ... „ceteros umbrarum vagari modo“; D I, 88. cum manent corpore, animo tamen exulant et vagantur; R II, 7.

animus: non .. sumus ii, quorum vagetur animus errore; O II, 7.

cursus: »si stellarum motus cursusque vagantis nosse velis«; D I, 17.

luna: luna ... isdem spatiis vagatur, quibus sol; N II, 103.

nomen: nos ... speremus .. nostrum nomen volitare et vagari latissime; R I, 26.

oratio: ut ... disputes non vaganti oratione, sed defixa in una re publica; R II, 22.

volucres: quae est .. natura, quae volucris huc et illuc passim vagantis efficiat ut significent aliquid? D II, 80.

elliptisch: Diana „omnivaga“ dicitur, non a venando, sed quod in septem numeratur tamquam vagantibus; N II, 68.

vagus, umherschweifend, unstät, unbestimmt: erratio: quae (sidera) .. vaga et mutabili erratione labuntur; Ti 36.

motus: (bestiae) motus .. solutos et vagos a natura sibi tributos requirunt; F V, 56. quorum (siderum) vagi motus rata tamen et certa sui cursus spatia definiant; T V, 69.

multitudo: brevi multitudo dispersa atque vaga concordia civitas facta erat; R I, 40.

sententia: de dis inmortalibus habere non errantem et vagam, ut Academici, sed, ut nostri, stabilem certamque sententiam; N II, 2.

stellae: quinque eos (deos esse Xenocrates dicit), qui in stellis vagis nominantur; N I, 34. solem dico et lunam et vagas stellas et inerrantes; N II, 80. isdem .. spatiis eae stellae, quas vagas dicimus, circum terram feruntur; N II, 103. quae (stellae) errantes et quasi vagae nominarentur; R I, 22.

valde, sehr, besonders: I. adfirmo: cum physica ista valde adfirmant; A II, 128.
amo: valde .. amo nostra atque nostros; A I, 18. nisi nosmet ipsos valde amabimus; O I, 29.
considero: de evertendis ... urbibus valde considerandum est ne quid temere; O I, 82.
delecto: mirabar ... te tam valde hoc loco delectari; L II, 2.
discrepo: quia ... valde a Xenocrate et Aristotele ... discreparet; L I, 55.
expeto: tantum refert, quam magna (bona) dicam, cum expetenda (dixero), quam valde; F V, 90. definiunt .. animi aegrotationem opinationem vehementem de re non expetenda, tamquam valde expetenda sit; T IV, 26. est .. avaritia opinatio vehemens de pecunia, quasi valde expetenda sit; T IV, 26.
fugio: ut inhospitalitas sit opinio vehemens valde fugiendum esse hospitem; T IV, 27.
interdico: te familiae valde interdicere, ut uni dicto audiens esset; R I, 61.
laudo: quod (carmen) valde Panaetius laudat; T IV, 4. tu .. eum (Platonem) nec nimis valde umquam nec nimis saepe laudaveris; L III, 1.
moveo: qui (Antiochus) me valde movet; A II, 113. quibus mediocres homines non ita valde moventur; N I, 86. testibus meis ... te non valde moveri; R I, 61.
perhorresco: dissolutionem naturae tam valde perhorrescere; F V, 31.
probo: quia non laboro, quam valde ea, quae dico, probaturus sim; A II, 10. mihi .. ista valde probata sunt; F V, 76. Pompeium .. quod una ista in re non ita valde probas; L III, 26.
recuso: si quis deus mihi largiatur, ut ... repuerascam, ... valde recusem; C 83.
repugno: ne Carneade quidem huic loco valde repugnante; A II, 112.
timeo: nec tam valde id timendum nec plane contemnendum puto; L II, 39.
vereor: ille .. sapientissimus Graeciae ... valde hanc labem veretur; L II, 39.
videor: mihi ... valde videtur; N III, 65.
II. decorus: est ... valde decorum patere domus hominum inlustrium hospitibus inlustribus; O II, 64.
diligens: homo valde studiosus ac diligens; A II, 98.
lenis: nisi (magistratus et principes) valde lenes et remissi sint; R I, 66.
longus: haec quadringentorum annorum aetas ut urbis et civitatis num valde longa est? R I, 58.
obscurus: valde Heraclitus obscurus, minime Democritus; D II, 133.
parvus: obscurari quaedam nec apparere, quia valde parva sint; F IV, 29.
pertinax: nisi valde pertinax fueris; F II, 9.
veri similis: ut (visum sit) valde veri simile; A II, 49.
vitiosus: turpe .. valdeque vitiosum in re severa ... delicatum aliquem inferre sermonem; O I, 144.
utilis: consulem ... fieri ... (Mario) valde utile videbatur; O III, 81. quicquid valde utile sit, id fieri honestum; O III, 103. quod valde utile sit, id fieri honestum; O III, 110.

vulgaris: quasi vero quicquam sit tam valde quam nihil sapere vulgare! D II, 81.
III. subtiliter: cum (Zeno) ... valde .. subtiliter dissereret; A I, 35.

valens, gesund, kräftig, stark: A. alqs: crassum (caelum) Thebis, itaque pingues Thebani et valentes; Fa 7. valentes inbecilline simus, non esse id in nobis; Fa 9.
alqd: nihil .. valentius esse, a quo (natura) intereat; A I, 28. quid potest esse mundo valentius? N II, 31.
animi, corpora: quod animi valentes morbo temptari non possunt ‖ t. possunt, ut, al. ‖, corpora possunt; T IV, 31.
dialecticus: in qua (causa) tibi cum Diodoro, valente dialectico, magna luctatio est; Fa 12.
fraus: neque vos ulla mortis fata periment ‖ perement ‖ nec fraus valentior quam consilium meum; Ti 40.
populus: non .. facile valenti populo resistitur; R IV, 8.
sensus: si (sensus) .. sani sunt ac valentes; A II, 19.
B, I. nascuntur: ut .. et ingeniosi et tardi ita nascantur antecedentibus causis itemque valentes et inbecilli; Fa 9.
II. cultus, al.: quae esset oblectatio valentium, qui victus aut cultus? O II, 15.
III. Fragment: alius adultis, alius valentibus ‖ adulescentibus ‖; A fr 9.

valeo, stark, kräftig, gesund sein, sich wohl befinden, wirksam sein, gelten, vermögen, mitwirken, Macht, Bedeutung, Einfluß haben: I. absolut: 1. unpersönlich: ut inter optime valere et gravissime aegrotare nihil prorsus dicerent interesse; F II, 43. si et sapere expetendum sit et valere; F III, 44. nec quia bonum sit valere, sed quia sit non nihilo aestimandum; F IV, 62. ista, inquit, quae dixisti, valere, locupletem esse, non dolere, „bona" non dico, sed dicam ..; F IV, 72. per hospites apud externos populos valere opibus et gratia; O II, 64.
2. persönlich: alqs: cura ut valeas; A ep 2. qui valent opibus; F III, 66. qua (eloquentia) te audimus valere plurimum; F IV, 61. si idem etiam bene valeret, bene audiret, copiosus esset; F IV, 62. valet alter plus cotidie, alter videt; F IV, 65. si nihil interesse nostra putemus, valeamus aegrine simus; F IV, 69. in qua (re militari) cum virtute nostri multum valuerunt, tum plus etiam disciplina; T I, 2. Graeci volunt illi quidem (disiungere), sed parum valent verbo; T III, 11. tu utraque re valuisti; N II, 1. Archimedem arbitrantur plus valuisse in imitandis sphaerae conversionibus quam naturam in efficiendis; N II, 88. ut nihil interest, utrum nemo valeat, an nemo possit valere, sic ..; N III, 79. curavit, ... ne plurimum valeant plurimi; R II, 39. is valebat in suffragio plurimum, cuius ..; R II, 40. cum boni plus quam multi valent; R VI, 1. per quam (rationem) coniectura valemus; L I, 30. alios videmus velocitate ad cursum, alios viribus ad luctandum valere; O I, 107. ut inbecillitate aliorum, non nostra virtute valeamus; O II, 75. nec, si plures sunt ii ..., idcirco plus etiam valent; O II, 79. valere ut malis quam dives esse; O II, 88. ut Aeginetis, qui classe valebant, pollices praeciderentur; O III, 46. vale .., mi Cicero; O III, 121. quod (officium) semper usurpavi, cum valerem; Lae 8.
alqd: si maxime (caelestia) cognita essent, nihil tamen ‖ valere, al. ‖ ad bene vivendum; A I, 15. vitae ... adiuncta esse dicebant, quae ad virtutis usum valerent; A I, 21. hoc nonne videtur contra te valere? A II, 86. quae nihil valerent ad beate

misereve vivendum; F III, 50. quae ad vivendum crescendumque valeant; F V, 26. opus est ea valere et vigere; F V, 35. quod in omnibus causis et debet et solet valere plurimum; T I, 26. valet hoc in vivis, mortuorum autem ..; T I, 87. haec eadem num censes apud eos ipsos valere nisi admodum paucos? T II, 11. haud scio, an recte ea virtus frugalitas appellari possit, quod angustius apud Graecos valet; T III, 16. quid est .., quod plus valeat ad ponendum dolorem, quam cum est intellectum ..? T III, 66. est ubi id isto modo valeat; T V, 23. quod eo, credo, valebat, ut ..; N III, 5. hoc contra omnia ostenta valeat, numquam, quod fieri non potuerit, esse factum; D II, 49. valeat id necesse est non in hominibus solum, verum in bestiis etiam; D II, 98. num hoc in latere aut in caemento potuit valere? D II, 99. „vincere te Romanos" nihilo magis in se quam in Romanos valere; D II, 116. quamquam hoc Chrysippo non videtur valere in omnibus; sed tamen ..; Fa 14. non ad definiendum optimum statum valuit, ... sed ut ..; R II, 66. Fortuna .. sit .. Huiusce diei (nam valet in omnes dies); L II, 28. id .. [ut] ‖ et ‖ in re publica nostra maxime valuit; L III, 4. quod spectet et valeat ad bene beateque vivendum; O II, 6. quod ... neque ad incolumitatem solum, sed etiam ad opes et potentiam valet plurimum; O II, 24.

adfectio: astrorum adfectio valeat, si vis, ad quasdam res, ad omnis certe non valebit; Fa 8.

aestimatio: ea aestimatio genere valet, non magnitudine; F III, 34. quae (aestimatio virtutis) genere, non crescendo valet; F III, 34.

aeternitas: quantum .. ad id, quod ortum est, aeternitas valet, tantum ad fidem veritas; Ti 8.

angor: angor iste ... non tantum valet, ut tollat e vita amicitiam; Lae 48.

animantes: alias earum (animantium) corpore excellere, alias autem animo, non nullas valere utraque re; F IV, 27.

animus: non valet tantum animus, ut se ‖ ipsum ‖ ipse videat; T I, 67.

argumenta: apud me, ut apud bonum iudicem, argumenta plus quam testes valent; R I, 59.

ars: si ars, si ratio, si via, si vis denique conclusionis valet; A II, 96.

auctoritas: ſ. **auctoritas,** I. valet (6 St.) B. I, S. 272, b.

auspicia: in optuma quaque re publica plurimum auspicia et reliqua divinandi genera valuisse; D I, 95.

boni: ut auctoritate et valeant et utantur boni; L III, 38. ſ. alqs; R VI, 1.

canes: quibus (equis, canibus) tamen et dolore vacare opus est et valere; F IV, 37.

casus: quibus in rebus temeritas et casus, non ratio nec consilium valet; D II, 85.

conclusio: in eos valebit illa conclusio; ... in eos nihil valebit; Fa 42.

consilium: nonne consentaneum est plus fortunam ... quam consilium valere? T V, 25. ſ. casus.

consuetudo: tantum exercitatio, meditatio, consuetudo valet; T II, 41. nec .. in hoc, quod est animal, sed in iis etiam, quae sunt inanima, consuetudo valet; Lae 68.

contagio: * quorum in aliis ... naturae contagio valet; Fa 5.

contemptio: quae (mortis contemptio) non minimum valet ad animum metu liberandum; T II, 2.

corpora: cum .. ad corporum sanationem multum ipsa corpora et natura valeat; T III, 5.

definitio: quaecumque est hominis definitio, una in omnis valet; L I, 29.

deus: si tantum modo ad cogitationem (di) valent; N I, 105. si maxime talis est deus, ut nulla gratia ... teneatur, valeat; N I, 124.

equi: ſ. canes.

error: tantum .. valuit error, ... ut ... fingerent; T I, 37.

exercitatio: ſ. consuetudo.

falsa: non video, quid praecipui somnus habeat, in quo valeant falsa pro veris; D II, 121.

fides: in quo (bello) et suscipiendo et gerendo et deponendo ius ut plurimum valeret et fides, ... sanximus; L II, 34.

fortuna: quod nescio an ne in uno quidem versu possit tantum valere fortuna; N II, 93. si .. id, quod eventurum est, vel hoc vel illo modo potest evenire, fortuna valet plurimum; D II, 24. ſ. consilium.

gemitus: si gemitus in dolore ad confirmandum animum valebit, utemur; T II, 57.

genus: ſ. **genus,** I, 1. valet (3 St.) B. II, S. 96, a. — honestas: ſ. **honestas,** I. valet (3 St.) B. II, S. 176, b.

imbecilli: inbecilli valent; Lae 23.

ius: ſ. fides.

ius iurandum: tantum temporibus illis ius iurandum valebat; O III, 112.

leges: sin † valuerint tamen ‖ tantum ‖ leges ut ne sim ‖ desinat ‖ ambitus; L III, 39. non .. erat illa tum civitas, cum leges in ea nihil valebant; P 27. ſ. mos; L II, 23.

libri: ut ... valeant .. (libri) ad deponendas potius quam ad suscipiendas religiones; D II, 112.

libido: valet .. salus plus quam libido; R I, 63.

meditatio: ſ. consuetudo.

membrum: si unum quodque membrum sensum hunc haberet, ut posse putaret se valere, si ..; O III, 22.

metus: qui .. ipsi (metus) per se minus valerent ..., nisi ..; D II, 150.

mos: mos valet, ratio non valebit? T II, 34. qui (mos) tum ut lex valebat; L II, 23. nec (multitudo) valeret nimis; R II, 39.

natura: ſ. **natura,** I, 1. valet (4 St.) B. II, S. 638, a.

nomen: delet .. (simulatio) veritatem, sine qua nomen amicitiae valere non potest; Lae 92.

obnuntiatio: ita aut illa obnuntiatio nihil valuit aut, si ... valuit, id valuit, ut peccatum haereat ..; D I, 30.

observatio: valet .. in fulguribus observatio diuturna; D II, 42.

odium: tyranni ... interitus declarat, quantum odium hominum valeat ad pestem; O II, 23.

officium: quod (officium) ad coniunctionem hominum et ad societatem tuendam valet; O I, 158. quae (officia) valeant ad gloriam adipiscendam; O II, 52.

omina: quae (omina) maiores nostri quia valere censebant; D I, 102.

opinio: plus apud me .. vera ratio valebit quam vulgi opinio; P 8. hoc evenit, ut in volgus insipientium opinio valeat honestatis; T II, 63.

philosophia: tum (philosophia) valet multum, cum est idoneam complexa naturam; T II, 11.

potestas: »par maiorve potestas plus valeto«; L III, 11.

praeceptum: hoc .. praeceptum ... ad tollendam amicitiam valet; Lae 60.

prudentia: prudentia sine iustitia nihil valet ad faciendam fidem; O II, 34. sine iustitia nihil valebit prudentia; O II, 34.

ratio: ſ. **ratio,** I, 1. valet (6 St.) S. 347, a.

salus: s. libido.
sententia: haec antiquorum (sententia) valeat necesse est; F V, 23.
situs, tactus: ex quo intellegitur plus terrarum situs quam lunae tactus ad nascendum valere; D II, 97.
temeritas: s. casus. — testes: s. argumenta.
vanitas: quamquam blanda ista vanitas apud eos valet, qui ipsi illam adlectant; Lae 99.
veritas: s. aeternitas.
verum: quodsi in scaena, id est in contione, ... verum valet; Lae 97.
via: s. ars.
vina: tamquam levia quaedam vina nihil valent in aqua, sic ..; T V, 13.
virtus: quorum (philosophorum) ea sententia est, ut virtus per se ipsa nihil valeat; T V, 119.
vis: quae (seminum vis) ad gignendum procreandumque plurimum valeat; D II, 94. s. ars.
utilitas: utilitas valuit propter honestatem; O III, 40. hic ea, quae videbatur utilitas, plus valuit quam honestas; O III, 109.
II. **mit Accusativ** (vgl. **multum,** B. II, S. 612, a. **nihil,** B. II, S. 703, a): alqd: quae dicit, idem valent; T V, 24. in qua (contentione), quid valeat id, quod fieri possit, anquiritur; Fa 17.
artes: istae .. artes, si modo aliquid valent, *id valent*, ut .. acuant ... ingenia; R I, 30.
conclusio: si prius, et Stoicorum conclusio rationis et Cratippi nostri quid valeat, videro; D II, 101.
fibra, fissum: similiter, quid fissum in extis, quid fibra valeat, accipio; D I, 16.
natura: ad tuendas amicitias et reliquas caritates quid natura valeat; F III, 73.
obnuntiatio: s. I, 2.
oratio: quid valet .. illa ... L. Crassi ... oratio? P 41.
res publica: quid (res publica) valeat aerario; L III, 41.
verbum: saepe quaerimus verbum Latinum par Graeco, et quod idem valeat; F II, 13. hoc verbum quid valeat, non vident; O III, 39.
virtus: nomen tantum virtutis usurpas, quid ipsa valeat, ignoras; P 17.

valetudo (valit. s. I. est; L I, 52. Lae 8. II, 1. praepono; Lae 20), **Gesundheit, Gesundheitszustand, Befinden, Unwohlsein:** I. adest: aderit ... perdita valetudo, debilitas, caecitas; T V, 29.
est: valetudinem, vires, pulchritudinem (esse) in toto; A I, 19. non integritatem corporis, non valetudinem (esse); F II, 34. si bona valetudo sit in bonis; F III, 49. ut ea mens nihil haberet in se, quod esset secundum naturam, ut valetudo est; F IV, 28. summa erunt illa: valetudo, vacuitas doloris ..; F IV, 35. qui valetudinem, vires ... bona esse dicant, laudabilia non dicant; F IV, 49. sunt .. in corpore praecipua, valetudo, vires; T IV, 30. melius esse aliquid ...; pecuniamne igitur an honores an formam an valetudinem ‖ valit. ‖ ? L I, 52. quod .. Nonis in conlegio nostro non adfuisses, valitudinem respondeo causam, non maestitiam fuisse; Lae 8. valitudo (oportuna est), ut dolore careas et muneribus fungare corporis; Lae 22.
postulat: ab iis .. (voluptatibus) abstinere minime esse difficile, si .. valetudo ... postulet; T V, 94.
videtur: roges .. Aristonem, bonane ei videantur haec: vacuitas doloris, divitiae, valetudo; F IV, 69.
abl. abs.: vitium .. integra valetudine ipsum ex se cernitur; T IV, 29. vixit ad summam senectutem optuma valetudine; fr V, 79.
ohne Verb: color egregius, integra valetudo; F II, 64. bonum valetudo, miser morbus; F V, 84.
II, 1. aestimo: si bona valetudo pluris aestimanda sit longa quam brevis; F III, 47.
antepono: ut bona valetudo voluptati anteponatur; O II, 88.
appello: quom ... divitias, valetudinem, pulchritudinem commodas res appellet, non bonas; L I, 55.
contemno: inducant animum illa, quorum splendore capiuntur, vires, valetudinem ..., contemnere; T V, 30.
desidero: desideraret .. (animus) valetudinem, vacuitatem doloris; F IV, 27.
dico: alia .. ob utramque rem (praeposita dicentur), ut integri sensus, ut bona valetudo; F III, 56. quid .. interest, divitias, opes, valetudinem bona dicas anne praeposita? F IV, 23. dicis ... valetudinem, vires ... *bona*; F V, 80.
eligo: qui (Stoici) .. valetudinem bonam expetendam negent esse, eligendam dicant; F IV, 62. valetudinem, vires, vacuitatem doloris non propter utilitatem solum, sed etiam ipsas propter se expetemus; F V, 47.
iudico: qui valetudinem aestimatione aliqua dignam iudicamus neque eam tamen in bonis ponimus; F III, 44.
nomino: ex maiore parte plerasque res nominari, ... ut vires, ut valetudinem; T V, 22.
numero: in quibus (primis naturae) numerant ... valetudinem; F V, 18.
pono: bonam valetudinem ... ponere in bonis potius; F IV, 20. s. iudico.
praepono: quodsi in ipso corpore multa voluptati praeponenda sunt, ut vires, valetudo; F II, 114. divitias alii praeponunt, bonam alii valitudinem; Lae 20.
sustento: valetudo sustentatur notitia sui corporis; O II, 86.
traduco: si (membrum) proximi membri valetudinem ad se traduxisset; O III, 22.
2. tribuo: nunc .. valetudini tribuamus aliquid; T I, 119. cum ... neque tamen Peripatetici plus tribuerent divitiis, bonae valetudini ... quam Stoici; T V, 120.
3. constituo: si sunt constituti quasi mala valetudine animi; T IV, 80.
sum: qui (pater) quom esset infirma valetudine; L II, 3. quam tenui aut nulla potius valetudine (fuit P. Africani filius)! C 35.
4. refero ad: victus cultusque corporis ad valetudinem referatur; O I, 106.
secerno a: ut venustas et pulchritudo corporis secerni non potest a valetudine, sic ..; O I, 95.
sum in: eorum in aliis satis esse causae, quam ob rem quibusdam anteponerentur, ut in valetudine; F III, 51.
III, 1. aestimatio: non intellegunt valetudinis aestimationem spatio iudicari, virtutis oportunitate; F III, 47.
ars: quoniam .., ut medicina valetudinis, ... sic vivendi ars est prudentia; F V, 16.
confectio: quae .. confectio est valetudinis, ... (quae) non evocetur ... voluptate? fr V, 81. quae est .. confectio valetudinis? fr V, 81.
conquassatio: illa duo, morbus et aegrotatio, ex totius valetudinis corporis conquassatione et perturbatione gignuntur; T IV, 29.
cura: tollitur cura valetudinis; F IV, 68.
curatio: an Aesculapius, an Serapis potest nobis praescribere per somnum ‖ somnium ‖ curationem valetudinis, Neptunus gubernantibus non potest? D II, 123. si curatio daretur valetudinis; D II, 123. neque .. valetudinis curatio ... sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12. duo

praeterita .. esse ..., valetudinis curationem et pecuniae; O II, 86.
imbecillitas: qui .. valetudinis inbecillitate ... impediti a re publica recesserunt; O I, 71.
infirmitas: ut superioris filius Africani ... propter infirmitatem valetudinis non tam potuit patris similis esse, quam ille fuerat sui; O I, 121.
integritas: adde integritatem valetudinis; T V, 100.
perturbatio: f. conquassatio.
ratio: habebat .. rationem valetudinis; F II, 64. eos nec valetudinis nec rei familiaris habere rationem; F V, 48. habenda ratio valetudinis; C 36.
significationes: non nullas etiam valetudinis significationes ... ex quodam genere somniorum intellegi posse; D II, 142.
similitudo: ut ad valetudinis similitudinem veniamus; T IV, 27.
subsidia: si non desint subsidia valetudinum; T V, 113.
vitium: qui valetudinis vitio furerent et melancholici dicerentur; D I, 81. id .. non proprium senectutis vitium est, sed commune valetudinis; C 35.
2. dux ad: ut (divitiae) quasi duces sint ... ad valetudinem bonam; F III, 49.
honestum cum: si duo honesta proposita sint, alterum cum valetudine, alterum cum morbo; F IV, 59.
IV, 1. adfici: ut optuma quisque valetudine adfectus potest videri natura ad aliquem morbum proclivior, sic ..; T IV, 81.
praestans: praestans valetudine, viribus; T V, 45.
2. causa: ut .. medicorum scientiam ... bonae valetudinis causa probamus, ... sic ..; F I, 42.
propter: f. II, 1. expeto.

validus, kräftig, stark: alqd: videmus ea, quae terra gignit, corticibus et radicibus valida servari; F V, 33.
corpus: cuius (Aurigae) sub pedibus »corniger est valido conixus corpore Taurus«; N II, 110.
pectus: »gelidum valido de pectore frigus anhelans ... Capricornus«; N II, 112.
urbs: oppressisse Longam Albam, validam urbem et potentem ... fertur; R II, 4.

vallis, Thal: colles .. sunt, qui ... adferunt umbram vallibus; R II, 11.

vallo, verschanzen: haec omnia (animus) quasi saepimento aliquo vallabit disserendi ratione; L I, 62.

vallum, Wall: muniri: munitae .. sunt palpebrae tamquam vallo pilorum; N II, 143. (viriditas) fundit frugem ... et contra avium minorum morsus munitur vallo aristarum; C 51.

vallus, Pallisade: qui labor, ... ferre vallum; T II, 37.

valvae, Thürflügel: aperio, claudo: Thebis ... in templo Herculis valvae clausae repagulis subito se ipsae aperuerunt; D I, 74. eiusdem .. dei Thebis valvae clausae subito se aperuerunt; D II, 67.

vanitas, Nichtigkeit, Unwahrheit, Unehrlichkeit, Betrug: I. coepit, al.: si opinionum vanitas non inbecillitatem animorum torqueret et flecteret, quocumque coepisset; L I, 29.
inest: nulla .. in caelo ... nec erratio nec vanitas inest; N II, 56.
valet: quamquam blanda ista vanitas apud eos valet, qui ipsi illam adlectant et invitant; Lae 99.
II, 1. adhibeo: qui orationis vanitatem adhibuerunt; O III, 58.
adlecto, invito: f. I. valet.
excludo: levitate, vanitate, malitia exclusa ‖ exclusam ‖ divinationem probo; D I, 132.
2. condemno: condemnemus .. hos aut stultitiae aut vanitatis; D I, 36.
3. cedo: ut vanitati veritas ... cedat; T III, 2.
coniungo: talis .. simulatio vanitati est coniunctior quam ... honestati; O I, 44.
4. accedo ad: cum ad vanitatem accessit auctoritas; Lae 94.
III, 1. abl. comp.: nec .. est quicquam turpius vanitate; O I, 150.
2. sine: (mercatura) multa ... multis .. sine vanitate impertiens; O I, 151.

vanus, eitel, nichtig, gehaltlos, unwahr: A. barbari: barbari vani atque fallaces; D I, 37.
haruspices: inrideamus haruspices, vanos, futtiles ‖ futiles ‖ esse dicamus; D I, 36.
opiniones: videmus ceteras opiniones fictas atque vanas diuturnitate extabuisse; N II, 5.
oratio: orationem illam vanam testimonium esse laudum suarum putant; Lae 98.
orsus: »Calchantis fata ... ratosne habeant an vanos pectoris orsus«; D II, 63.
B, a. odi: quis non odit sordidos, vanos, leves, futtiles? F III, 38.
b. odi: vana, falsa, fallentia odimus, ut fraudem, periurium; F II, 46

vapor, Dampf, Dunst: I. exsistit, al.: earum (aquarum) .. quasi vapor quidam aër habendus est; is autem existit motu eius caloris, qui aquis continetur; N II, 27.
II. excito al.: terrae, maris, aquarum vaporibus (stellae) aluntur iis, qui a sole ex agris tepefactis et ex aquis excitantur, quibus altae renovataeque stellae atque omnis aether ..; N II, 118.
III. tepefieri: tepefactum (semen terra) vapore et compressu suo diffundit; C 51.

varie, mannigfaltig, verschieden: discribo: quae sunt .. varie et ad tempus discriptae ‖ descr. ‖ (leges) populis; L II, 11.
moveo: eam .. vim varie moveri ab iis sideribus, quae vocantur ‖ vocentur ‖ errantia; D II, 89.
perscribo: qui (sermones) ab iis, qui illum audierunt, perscripti varie copioseque sunt; A I, 16.

varietas, Mannigfaltigkeit, Verschiedenheit Unbeständigkeit: I, 1. adfert: nisi ‖ ni ‖ forte tanta ubertas et varietas pomorum ... dubitationem adfert, quin ... donaverit; N II, 158.
docet: nonne ipsa varietas, quae est propria fortunae, fortunam esse causam ... docet? D II, 109.
efficit: cuius (Socratis) multiplex ratio disputandi rerumque varietas ... plura genera effecit dissentientium philosophorum; T V, 11.
est: „varietas" .. Latinum verbum est, idque proprie quidem in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa disparia; F II, 10. ista varietas quae sit, non satis perspicio; F II, 10. varietas est tanta artium, ut ..; F V, 7. nec ... varietas est ulla apud hos; F V, 12. quartam causam esse ... solis, lunae siderumque omnium distinctionem, varietatem; N II, 15. animantium .. quanta varietas est! N II, 121. ut incredibilis varietas dissimilitudoque sit; D II, 96. somnia observari possunt? quonam modo? sunt enim innumerabiles varietates; D II, 146. an vero in legibus varietatem esse dicunt? R III, 18. f. docet.

exsistunt: in animis existunt maiores etiam varietates; O I, 107.
habet: ut ipsa varietas habeat aeternitatem; Fa, fr 2.
perturbat: perturbat nos opinionum varietas hominumque dissensio; L I, 47.
2. Ausruf: quanta .. ab illis (antiquis) varietas argumentorum ratione concludentium! F IV, 9. quae multitudo et varietas insularum! N II, 100.
II, 1. adhibeo: quas vocum aut florum varietates ... adhibebis ad deos? N I, 112.
cerno: cernerent ... lunae .. luminum varietatem tum crescentis, tum senescentis; N II, 95.
cogito: qui vitae varietatem ... cogitat; T III, 34.
cognosco: maturitates temporum et varietates mutationesque cognovimus; N II, 155.
dico: eam si varietatem diceres, intellegerem; F II, 10.
efficio: Iovis stella ... easdem .., quas Saturni stella, efficit in cursu varietates; N II, 52.
facio: ſ. **facio,** III. varietatem (3 St.) B. II, S. 19, b.
habeo: cum .. illi orbes ... varietatem maxumam habeant; D II, 92.
invenio: auribus oblectatio magna parta est inventa et temperata varietate et natura sonorum; T I, 62. operibus ‖ operis ‖ hominum ... cibi etiam varietas invenitur et copia; N II, 151.
iudico: quo (iudicio) iudicatur ... varietas sonorum; N II, 146.
nosco: si (ille divinus) surdus sit, (num possit) varietates vocum aut modos noscere? D II, 9.
patior: an, quaecumque (leges) erunt? at ... nec varietatem natura patitur; R III, 18.
perspicio: ut perspicerent rerum humanarum inbecillitatem varietatemque fortunae; O I, 90.
puto: tantam varietatem pulchritudinemque rerum caelestium ... si tuum domicilium putes; N II, 17.
supero: varietates .. iniuriasque fortunae facile veterum philosophorum praeceptis instituta vita superabat; F IV, 17.
tempero: ſ. invenio; T I, 62.
tribuo: temporum varietates ... a dis inmortalibus tribui ... putant; N I, 4.
2. nascor ex: ex utilitatis varietatibus ... nasci discordias; R I, 49.
sum in: tanta sunt in varietate et dissensione, ut ..; N I, 2.
versor in: sive a viris in rerum publicarum varietate versatis inventa ... res; R III, 4.
III, 1. amicus: quae (fortuna) amica varietati constantiam respuit; N II, 43.
2. praeditus: siderum errores ... varietate admirabili praeditos; Ti 33.
IV, 1. confercire: vita .. conferta voluptatum omnium varietate; F II, 64.
delectari: varietatene eum (deum) delectari putamus? N I, 22.
distingui: quorum omnium incredibilis multitudo insatiabili varietate distinguitur; N II, 98. ut hunc (ignem) varietate distinctum bene Graeci κόσμον, nos lucentem mundum nominaremus; Ti 35.
exornari: qua (varietate) caelum et terras exornatas videmus; N I, 22.
laetus: res rusticae laetae sunt ... florum omnium varietate; C 54.
pari: ſ. II, 1. invenio; T I, 62.
revocare: neque ... (Sirenes) videntur ... varietate cantandi revocare eos solitae; F V, 49.
2. ex: quae omnia fiunt .. ex caeli varietate; D I, 79.
in: in tanta animantium varietate homini ut soli cupiditas ingeneraretur cognitionis; A fr 14. poëtae in magna varietate personarum, ... quid deceat, videbunt; O I, 98.
sine: sine varietate colorum licebat vivere beate; T V, 114. sine ulla mutatione aut varietate »cetera labuntur celeri caelestia motu«; N II, 104.

vario, wechseln, ändern: I. absolut: in eo non numquam variari inter eos et dubitari videtur; F V, 12.
II. alqd: haec .. in inbecillo remissoque animo multa omnibus modis confusa et variata versantur; D II, 140.
conexionem: quae (conexio rerum) suo ordine et lege ‖ sic ‖ variatur, ita tamen ‖ [ita tamen] ‖, ut ipsa varietas habeat aeternitatem; Fa, fr 2.
voluptatem: ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit; F I, 38. cum omnis dolor detractus esset, variari, non augeri voluptatem; F II, 10.

varius, bunt, mannigfaltig, verschieden, wechselnd, unbeständig: A. **bei Substantiven:** alqs: qui (Plato) varius et multiplex et copiosus fuit; A I, 17.
alqd: quales (di) sint, varium est, esse nemo negat; N II, 13. in quo (ordine) nihil est temerarium, nihil varium, nihil fortuitum; N II, 43. quae multa et varia in hominum vita fortunaque versantur; O I, 67.
animus: si ne in uno quidem quoque unus animus erit idemque semper, sed varius, commutabilis, multiplex; Lae 92.
casus: virtus subiecta sub varios incertosque casus; T V, 2.
certamen: cum ... proelii .. certamen varium atque anceps fuisset; R II, 13.
cervix: »anguem ... varia graviter cervice micantem«; D I, 106.
compositio: quorum (sonorum) varia compositio etiam harmonias efficit pluris; T I, 41.
concentus: qui (sonus) acuta cum gravibus temperans varios aequabiliter concentus efficit; R VI, 18.
curationes: earum .. perturbationum ... variae sunt curationes; T IV, 59.
cursus: hanc tantam tam variis cursibus in omni aeternitate convenientiam temporum non possum intellegere sine mente; N II, 54. quem ad modum in dissimillimis motibus inaequabiles et varios cursus servaret una conversio; R I, 22.
disciplinae: de variis disciplinis philosophorum loquar; T II, 15.
errores: nationum varios errores perspicere cum liceat; T I, 108. ita variis inbuimur erroribus, ut ..; T III, 2.
fabulae: in quibus (fabulis) tam multis tamque variis; F I, 65.
formae: »variae nocturno tempore visae terribiles formae«; D I, 18.
fortuna: varium poëma, varia oratio, varii mores, varia fortuna, voluptas etiam varia dici solet; F II, 10.
gentes: si quis ... multas et varias gentis et urbes despicere ... possit; R III, 14.
genus: ex hac opinione sunt illa varia et detestabilia genera lugendi; T III, 62. quam varia genera bestiarum! N II, 99. terra .. feta frugibus et vario leguminum genere; N II, 156. non videmus, quam sint varia terrarum genera? D I, 79. non modo in tot gentibus (genera iuris) varia, sed in una urbe ... milliens mutata demonstrem; R III, 17. qui ... versatus sum in vario genere bellorum; C 18.
mala: »nos ... humanae vitae varia reputantis mala«; T I, 115.

modi: animo .. multis modis variisque delectari licet; T V, 111.
molestiae: nostris ... variis ... molestiis alia nulla potuit inveniri levatio; T IV, 121.
mores: quem morem potissimum sequerentur e variis; L II, 40. f. fortuna.
motus: ex corporis totius natura et figura varios motus cieri tamquam in cantu sonos; T I, 19.
musae: »variis avido satiatus pectore musis«; F V, 49.
mutationes: luna ... varias ipsa lucis mutationes habet; N II, 103.
opiniones: quorum opiniones cum tam variae sint tamque inter se dissidentes; N I, 5.
oratio: reliqua .. multa et varia oratione defendunt; A II, 41. f. fortuna.
partes: quae (coniectura) in varias partis duci possit, non numquam etiam in contrarias; D II, 147.
partus: quibus (bestiis) ipsa terra fundit ex sese partus varios; F II, 111.
poëma: ipse varium et elegans omni fere numero poëma fecisti; A I, 9. f. fortuna.
qualitates: ex iis .. (principibus qualitatibus) variae ortae sunt et quasi multiformes; A I, 26.
reprehensiones: fore ut hic noster labor in varias reprehensiones incurreret; F I, 1.
res: quam multae quamque de variis rebus .. causae (collectae sunt)! F IV, 13.
sententiae: varias philosophorum fuisse sententias; F III, 30. de qua (quaestione) tam variae sunt ‖ sint ‖ doctissimorum hominum tamque discrepantes sententiae, ut ..; N I, 1.
sermo: inde vario sermone sex illa a Dipylo stadia confecimus; F V, 1. varium .. sermonem (fluxisse); N I, 6. quod (convivium) ad multam noctem ... vario sermone producimus; C 46.
soni: nihil tam facile in animos teneros ... influere quam varios canendi sonos; L II, 38. f. motus.
spectacula: quam multa, quam varia, quanta spectacula animus in locis caelestibus esset habiturus; T I, 47.
suavitas: propter variam suavitatem studiorum; R I, 7.
tormenta: propter tam varia et tam multa tormenta fortunae; T V, 1.
virtutes: cum (sapiens) ... reliquis utatur tot tam variisque virtutibus; T V, 72.
visa: incidit (animus) in visa varia et incerta; D II, 128.
voluptates: inpellit (ratio) ... ad conspiciendas ... varias voluptates; T III, 33. f. fortuna.
urbes: f. gentes.
usus: est .. varius et multiplex usus amicitiae; Lae 88.
B. allein: expono, specto: expones, quae spectet, florida et varia? T III, 43.
gigno: quod (natura) tam multa ad vescendum, tam varia et tam iucunda gignit; N II, 131.

varix, Krampfader: cum varices secabantur C. Mario, dolebat; T II, 35.

vas, Bürge: accipio: quorum cum alterum vadem mortis ‖ [mortis] ‖ accepisset, alter, ut vadem suum liberaret, praesto fuisset; T V, 63.
do: vadem te ad mortem tyranno dabis pro amico? F II, 79.
facio: ut ... vas factus sit alter eius sistendi; O III, 45.
libero: f. accipio.
posco: qui (C. Iulius) hominem nobilem, L. Sestium, ... vades .. poposcit; R II, 61.

vas, Gefäß, Gerät: I. sum: corpus .. quasi vas est aut aliquod animi receptaculum; T I, 52.
II, 1. conloco: cum ... legati .. *vas* illud, in quo inerant sortes, collocavissent; D I, 76.
dico: ut, cum vas inane dicimus, non ita loquimur, ut physici, ... sed ita ut verbi causa sine aqua, sine vino, sine oleo vas esse dicamus ‖ dicimus ‖; Fa 24.
paro: cetera parare, quae parantur pecunia, ... vestem egregiam, vasa pretiosa? Lae 55.
2. infundo in: quo tamquam in aliquod vas ea, quae meminimus, infundantur; T I, 61.
sum sine: f. 1. dico.

vastificus, unförmlich: »Erymanthiam haec (dextra) vastificam abiecit beluam? ‖ ; ‖« T II, 22.

vastitas, Wüste, Verwüstung, Verheerung: I. sum: deum respondisse (monstrum) vastitatem esse Italiae; D I, 49.
II. inveho ex: cum (ibes) volucris anguis ex vastitate Libyae vento Africo invectas interficiunt; N I, 101.
III. causae: collectis ceteris causis eluvionis, pestilentiae, vastitatis; O II, 16.
IV. terrere: quae (causa) terreret animos ... vastitate, pestilentia; N II, 14.

vasto, veröden: qui (homines) ... non patiuntur eam (terram) nec inmanitate beluarum efferari nec stirpium asperitate vastari; N II, 99.

vastus, öde, wüst, groß, ungeheuer, entsetzlich: barbaria: quae barbaria India vastior aut agrestior? T V, 77.
belua: visam beluam vastam et immanem ... omnia arbusta ... pervertere; D I, 49. qui (tyrannus) quamquam figura est hominis, morum tamen inmanitate vastissimas vincit beluas; R II, 48. immani et vastae insidens beluae; R II, 67. f. figura.
clangor: »iecore opimo farta (Iovis satelles) ... clangorem fundit vastum«; T II, 24.
figura: elephanto beluarum nulla prudentior; at figura ‖ ad figuram ‖ quae vastior? N I, 97.
fossa: ut unus aditus ... fossa cingeretur vastissima; R II, 11.
quadrupes: »hic (Centaurus) dextram porgens, quadrupes qua vasta tenetur«; N II, 114.
solitudines: in ipsis quasi maculis, ubi habitatur, vastas solitudines interiectas; R VI, 20.

vates, Weissager, Seher: I, 1. adsequitur: num .. aut, quae tempestas inpendeat, vates ‖ vatis ‖ melius coniciet quam gubernator aut morbi naturam acutius quam medicus aut belli administrationem prudentius quam inperator coniectura adsequetur? D II, 12.
canunt: multa ... praedicta sunt ... »versibus, quos olim Fauni vatesque canebant«; D I, 114. similiter Marcius et Publicius vates cecinisse dicuntur; D I, 115.
conicit: num .. aut haruspex aut augur aut vates quis aut somnians melius coniecerit ... evasurum aegrotum ... quam medicus? D II, 13. f. adsequitur.
dicunt: ut interdum veteres illi .. vates ..., qui nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum luendarum causa natos esse dixerunt, aliquid vidisse videantur; fr V, 95.
est: postremo a Rhodia classe deserti verum vatem fuisse sensistis; D I, 69.
fundunt: »multa .. per terras vates oracla furenti pectore fundebant«; D I, 18.

vident: quo modo .. aut vates aut somniantes ea videant, ... magna quaestio est; D I, 117. tu vates Boeotios credis Lebadiae vidisse ex gallorum gallinaceorum cantu victoriam esse Thebanorum; D II, 56. f. dicunt.
videntur: f. dicunt.
vigilant: quae vigilantibus accidunt vatibus, eadem nobis dormientibus; D I, 115.
2. sum: (sunt ii) »superstitiosi vates inpudentesque harioli«; D I, 132.
II, 1. adduco: ad aegros non vates aut hariolos, sed medicos solemus adducere; D II, 9.
audio: sive tu vatem sive tu omen audieris; D II, 149.
colo: ut haruspices, augures, harioli, vates, coniectores nobis essent colendi; N I, 55.
perhibeo: »bene qui coniciet, vatem hunc perhibebo optumum«; D II, 12.
2. accido: f. I, 1. vigilant.
contingo: quod aut vatibus contingit aut dormientibus; D I, 113.
credo: nec Marciis vatibus nec Apollinis opertis credendum existimo; D II, 113.
3. venio ad: ut ad vates veniamus et ad somnia; D II, 85.
III. ecfata: »quod (genus sacerdotum) interpretetur fatidicorum et vatium ecfata incognita«; L II, 20.
praedictiones: saepe hariolorum etiam et vatum furibundas praedictiones, ut Octaviano bello Cornelii Culleoli, audiendas putaverunt; D I, 4.
praedicta: sunt ad placandos deos alii (sacerdotes) constituti ..., ad interpretanda alii praedicta vatium neque multorum; L II, 30.
ratio: haec .. vatium ratio est, nec dissimilis sane somniorum; D I, 115.

vaticinatio, Weissagung: I. sunt: vera esse haruspicum *responsa*, auspicia, oracula, somnia, vaticinationes; A II, 107. f. II, 2.
II, 1. do: quoniam dant aliquid, idque non parvum [vaticinationes cum somniis]; D I, 113.
2. adhibeo: somniis, vaticinationibus, oraclis, quod erant multa obscura, multa ambigua, explanationes adhibitae sunt interpretum; D I, 116.
III, 1. alqd: reliqua vaticinationis brevi esse confecta; D I, 68.
exempla: expositis exemplis verarum vaticinationum et somniorum; D I, 71.
interpretatio: exoritur ... somniorum [..] interpretatio eodemque modo et oraculorum et vaticinationum; D I, 116.
praedictio: quae (gens, civitas) non ... aut somniorum aut vaticinationum ... praedictione moveatur; D I, 12.
2. alqd ex: multa ex Sibyllinis vaticinationibus ..., commemorare possum; N II, 10.
IV. declarari: multa oraclis ‖ oraculis ‖ declarantur, multa vaticinationibus, multa somniis, multa portentis; N II, 163.
fundi: restant .. sortes eae, quae ducuntur, non illae, quae vaticinatione funduntur, quae oracla verius dicimus; D II, 70.

vaticinor, weissagen: I, 1, a. genus: restant duo divinandi genera, quae habere dicimur a natura, non ab arte, vaticinandi et somniandi; D II, 100.
b. videre: si quando (animi) vel vaticinando vel somniando vera viderunt; D II, 108.
2. alqs: quod et somniantibus saepe contingit ‖ contigit ‖ et non numquam vaticinantibus per furorem; D I, 34. ii ... ardore .. inflammati ... cernunt illa profecto, quae vaticinantes pronuntiant; D I, 114. multa a vaticinantibus saepe praedicta sunt; D I, 114.
II. acc. c. inf.: remigem quendam e quinqueremi Rhodiorum vaticinatum madefactum iri ... Graeciam sanguine; D I, 68. Agrigentinum .. doctum quendam virum carminibus Graecis vaticinatum ‖ esse ‖ ferunt ... ea contrahere amicitiam; Lae 24.
III. vera: ut vaticinari furor vera soleat; D I, 67. multi saepe vera vaticinati, ut Cassandra; D II, 112.

uber, Euter: rigare: »altrix, Martia, quae parvos Mavortis semine natos uberibus gravidis vitali rore rigabat«; D I, 20.
sustentari: quo in loco cum (Romulus) esset silvestris beluae sustentatus uberibus; R II, 4.

uber, ergiebig, fruchtbar, reich, gehaltvoll, ausführlich: alqs: Democritus huic in hoc similis, uberior in ceteris; A II, 118.
alqd: ut sint illa vendibiliora, haec uberiora certe sunt; F I, 12. omnium rerum ... nihil esse maius amicitia, nihil uberius, nihil iucundius; F I, 65. quibus (Peripateticis) nihil est uberius; T III, 22. spero .. multo uberiora fore, quae a te dicentur, quam illa ... omnia; R I, 37. visne ... nos ... quaeramus isdem de rebus aliquid uberius, quam forensis usus desiderat? L I, 15. qua (philosophia) nihil a dis inmortalibus uberius ... datum est; L I, 58. omnium .. rerum ... nihil est agri cultura melius, nihil uberius; O I, 151. agro bene culto nihil potest esse nec usu uberius nec specie ornatius; C 57.
agri: quod (Telmesses) agros uberrumos maximeque fertiles incolunt; D I, 94. agri arvi et arbusti et pascui lati atque uberes definiebantur, qui essent regii; R V, 3.
ars: nobis placet ... in hac maiore et uberiore arte versari; T I, 7.
cognitio: adiungendam ... uberiorem rerum cognitionem putavit; R III, 5.
copia: materiam .. rerum et copiam apud hos exilem, apud illos uberrimam reperiemus; F IV, 12 (13).
doctrina: ad paternam .. magnitudinem animi doctrina uberior accesserat; C 35.
fontes: istorum disputatio quamquam uberrimos fontes virtutis et scientiae continet; R I, fr 5. fr V, 42.
fructus: qui omni *e* philosophia ‖ omnis philosophiae ‖ est fructus uberrimus; T I, 119. haec (philosophia) ... ea ... serit, quae adulta fructus uberrimos ferant; T II, 13. quarum (vitium) uberrumi laetissumique fructus nihil omnino ad bestias pertinent; N II, 156.
lingua: quam (linguam) plerique uberiorem putant; F III, 5.
locus: nullus feracior in ea (philosophia) locus est nec uberior quam de officiis; O III, 5.
materia: f. copia.
oratio: uberior oratio L. Crassi; O I, 133.
promissum: ullum .. esse philosophiae promissum uberius aut maius; T V, 19.
res: mihi liceret ... multis uberioribus atque maioribus (rebus) operae quantam vellem dare; L I, 10.
semina: quod ... ea (semina) Cleanthes paulo uberiora fecisset; D I, 6.
sententiae: eloquentiam ... fluere abundantem sonantibus verbis uberibusque sententiis; T I, 64.
spicae: ne seges quidem igitur spicis uberibus et crebris, si avenam uspiam videris; F V, 91.

uberius, gehaltvoller, ausführlicher: dico:

dicendum idem illud paulo uberius videtur; T V, 67. arbitrabar illum (familiarem) propter benivolentiam uberius id dicere; N I, 58. quae dici latius uberiusque potuerunt; R V, 6.

disputo: haec cum uberius disputantur et fusius; N II, 20.

explico: Erilli similia, sed opinor, explicata uberius et ornatius; A II, 129.

tracto: locus ... a Platone, Aristotele, Theophrasto totaque Peripateticorum familia tractatus uberrime; D II, 3.

ohne Verb: uberius ista, quaeso; T I, 16.

ubertas, Ergiebigkeit, Reichhaltigkeit, Fruchtbarkeit, Fülle: I. adfert: nisi ‖ ni ‖ forte tanta ubertas et varietas pomorum ... dubitationem adfert, quin ..; N II, 158.

deest: cui (Alcidamanti) rationes eae ... defuerunt, ubertas orationis non defuit; T I, 116.

est: animadverterat (Thales) fortasse quadam scientia olearum ubertatem fore; D I, 112.

potest: quibus (elementis) ubertas orationis adhiberi vix potest, nec equidem eam cogito consectari; F III, 19.

II, 1. adhibeo, consector: f. I. potest.

declaro: habitu extorum ... declarari .. haec ..: pabuli genus et earum rerum, quas terra procreet, vel ubertatem vel tenuitatem; D I, 30.

habeo: ubertatem frugum et fructuum ... a dis se habere; N III, 86.

largior: ad hominum commoditates et usus tantam rerum ubertatem natura largita est, ut ..; L I, 25.

malo: qui ... ieiunitatem et famem se malle quam ubertatem et copiam dicerent; T II, 3.

reddo: ei (Academiae orator) vicissim reddit ubertatem orationis et ornamenta dicendi; Fa 3.

servo: »alios ad dies ubertatem lactis feturaeque servanto«; L II, 20.

2. dico de: siquidem satis a nostris et a ... Socrate dictum est de ubertatibus virtutis et copiis; N II, 167.

III. compleri: utrique Platonis ubertate completi; A I, 17.

incurvescere: (non intermittunt) »rami bacarum ubertate incurvescere«; T I, 69.

saturari: quae ... nata sunt, ... earum .. (mammarum) ubertate saturantur; N II, 128.

ubi, wo, wann, als, sobald als: A. Adverb: I. relativ: »ortus ubi atque obitus partem admiscetur in unam«; N II, 108. ubi cum tyrannus cenavisset Dionysius; T V, 98. ubi in suo quisque est gradu firmiter collocatus; R I, 69. nec .. habet nostra mens quicquam, ubi consistat tamquam in extremo; F I, 41. »ubi rigida constat crassa caligo inferum«; T I, 37. ubi tantum luctus continuatur; T II, 39. locus ille, ubi crematum est corpus; L II, 57. ubi Demosthenes et Aeschines inter se decertare soliti sunt; F V, 5. ut Spartae, rapere ubi pueri et clepere discunt; R IV, 3. »Europam Libyamque rapax ubi dividit unda«; T I, 45. N III, 24. Pythagorae illum ipsum locum, ubi vitam ediderat; F V, 4. »nos decebat ... domum lugere, ubi esset aliquis in lucem editus;« T I, 115. meliora, ... quam ibi fuissent, ... ubi primum extitissent; R II, 30. certum esse in caelo definitum locum, ubi beati aevo sempiterno fruantur; R VI, 13. hic .., ubi habitamus; T I, 69. in excelsiore loco ... eo ipso, ubi rex Tullus habitaverat; R II, 53. in ipsis quasi maculis, ubi habitatur; R VI, 20. »ubi fortuna Hectoris nostram acrem aciem inclinatam —«; T II, 39. omitto Eleusinem ..., »ubi initiantur gentes orarum ultimae«; N I, 119. conclave illud, ubi (Deiotarus rex) erat mansurus; D I, 26. istum, ubi tu es natus, plus amabo posthac locum; L II, 4. nos et eam patriam ducimus, ubi nati, *et illam a qua excepti* sumus; L II, 5. ut ... nec ei (virtuti) quicquam, aut unde oriretur, darent, aut ubi niteretur; F II, 43. quia (dux) non habet, ubi nitatur ‖ cui innitatur ‖; N II, 125. in Solonio .., ubi ad focum angues nundinari solent; D II, 66. se hortulos aliquos emere velle, ... ubi se oblectare sine interpellatoribus posset; O III, 58. quod .. sapientia, pedem ubi poneret, non habebat sublatis officiis omnibus; F IV, 69. ubi Nilus ad illa, quae Catadupa nominantur, praecipitat ‖ praecipitatur ‖ ex altissimis montibus; R VI, 19. ubi cum de matre familias Tarquiniensi duo filios procreavisset; R II, 34. »sepulcrum ..., ubi remissa humana vita corpus requiescat malis«; T I, 107. ubi, quom satis erit ambulatum, requiescemus; L I, 14. ut ea ... in ea ipsa, ubi sentimus, parte versentur; T V, 111. ibi hoc dicit, ubi omnis eius (Epicuri) est oratio de summo bono; F II, 20. ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseria et aerumna non possit; F V, 95. ubi enim quicquid esset, quod disci posset, eo veniendum iudicaverunt; T IV, 44. in eo loco, ubi Fortunae nunc est aedes; D II, 86. in regno, ubi ne obscura quidem est ... servitus; R I, 47. eos agros, ubi hodie est haec urbs; R II, 4. ubi tyrannus est, ibi ... plane nullam esse rem publicam; R III, 43. ubi (iudicia) sunt, tamen persaepe falsa sunt; L I, 40. ubi turpitudo sit, ibi utilitatem esse non posse; O III, 35. ubi enim iudicium emptoris est, ibi fraus venditoris quae potest esse? O III, 55. si aliquo eum (animum mors) deducit, ubi sit futurus aeternus; C 66. non .., ubi quisque erit, eius loci ius tenebit; P 32. nisi meo in rem publicam beneficio, ubi triumpharet, esset habiturus; O I, 78. est ubi id isto modo valeat; T V, 23.

II. fragend: 1. direct: qualis ista „fabrica" est? ubi adhibita? quando? A II, 87. ubi enim potest illa aetas aut calescere vel apricatione melius vel igni aut vicissim ... refrigerari? C 57. ubi ut eam (voluptatem) caperet aut quando? F II, 61. nam ubi primum prudentiae locus dabitur? O III, 117. ubi enim liberalitas, ubi patriae caritas, ubi pietas, ubi aut bene merendi de altero aut referendae gratiae voluntas poterit existere? L I, 43. illud .., quod vincit haec omnia, ... ubi invenimus? N II, 18. ubi eos inveniemus, qui ..? Lae 63. ubi enim istum invenias, qui ..? Lae 64. ubi ergo apud antiquiores latuit amor iste investigandae veritatis? fr V, 32. tum ille: DICITO, SI PASCENTUR ‖ PASCUNTUR ‖. — PASCUNTUR. — quae aves? aut ubi? D II, 72. ubi ea (disciplina) quaeretur, cum ..? O I, 6. refrigero: f. calesco. ubi enim (Antiochus) .. Xenocratem sequitur? A II, 143. ubi igitur illud est „semel"? A II, 82. ubi est illa definitio? A II, 95. amicitiae vero locus ubi esse potest? F II, 78. ubi sunt ergo ii, quos miseros dicis? T I, 11. ubi est acumen tuum? T I, 12. ubi igitur aut qualis est ista mens? — ubi tua aut qualis? T I, 67. ubi igitur malum est? T I, 82. ubi sunt ergo isti, qui iracundiam utilem dicunt? T IV, 79. ubi paupertas beatos esse non sinit? T V, 102. sed ubi est veritas? N I, 67. ubi igitur locus fuit errori deorum? N III, 76. ubi est igitur ista divinatio Stoicorum? D II, 21. ubi est, quod et vestrae litterae illum laudant patriae rectorem? R V, 8. sed ubi Xenocrates, ubi Aristoteles ista tetigit? A II, 136. quae est igitur aut ubi versatur fortuitarum rerum praesensio? D II, 14. ubi enim studia nostra viguissent, si ..? Lae 51.

ubi enim melius uti possumus hoc ... otio? T V, 121. — elliptisch: ubi igitur virtus, si nihil situm est in ipsis nobis? A II, 39. sed ubi illud: „plus semper voluptatis"? F II, 95. nec tamen ille (Ti. Gracchus) erat sapiens (quis enim hoc aut quando aut ubi aut unde?); F IV, 65. ubi deinde illi tot di? N I, 33. ubi igitur illud vestrum beatum et aeternum? N I, 68. »ubi paulo ante sapiens illa virginalis modestia?« D I, 66. ubi igitur illae minae superiorum extorum? D II, 36. ubi ergo avium divinatio? D II, 77. ubi enim beneficus, si nemo alterius causa benigno facit? ubi gratus, † si non eum ipsi ‖ ipsum ‖ cernunt grati, quoi referunt gratiam? ubi illa sancta amicitia, si non ipse amicus per se amatur toto pectore, ut dicitur? L I, 49.

2. indirect: recordatione summorum virorum, ubi quisque habitare, ubi sedere, ubi disputare sit solitus; L II, 4. ubi (animus) habitet, ne quaerendum quidem est; T I, 67. quaero .., vester deus .. ubi habitet; N I, 104. s. disputo. aequius videbatur Zenonem ... videre, ubi primum insisteret; F IV, 45. qui sciet, ubi quidque positum sit; F IV, 10. sedeo: s. disputo. ut possemus aliquando, qui et ubi essemus, agnoscere; A I, 9. tenemusne, quid sit animus, ubi sit? A II, 124. ne intellegere quidem se posse, ubi sit aut quod sit ullum bonum praeter illud; F II, 7. quaerendum est .., ubi sit illud summum bonum; F III, 2. quid sit .. ipse animus aut ubi aut unde, magna dissensio est; T I, 18. sed alias, ubi sit animus, certe quidem in te est; T I, 70. cum (homines) quaedam etiam praeclara cuperent eaque nescirent nec ubi nec qualia essent; T III, 4. cui nihil est necesse nisi, ubi sit illud, quod veri simillimum videatur, anquirere; T IV, 47. doce me .., unde (di) sint, ubi sint; N I, 65.

B. Conjunction: I. allein: quem (Africanum) ubi agnovi, equidem cohorrui; R VI, 10. annus, ubi sol suum totum confecit et peragravit orbem; Ti 32. »hanc (Iovis satellitem) ubi ... conspexit Marius ... faustaque signa ... notavit, ... intonuit caeli pater«; D I, 106. ubi enim is, qui audire vult, ita dixit ..., contra disputatur; F II, 2. (perturbationes) ipsae se impellunt, ubi semel a ratione discessum est; T IV, 42. deinde, ubi (Epicurus) erubuit ..., confugit illuc; F II, 28. »hunc (draconem), ubi tam teneros volucris matremque peremit, abdidit«; D II, 64. — »de inproviso Chrysis ubi me aspexerit, alacris ob viam mihi veniet«; T IV, 67. — ubi lucere coepisset, clamitasse magos ..; D I, 47. — elliptisch: ubi idem saepius, (Sophocles) ascendit in Arium pagum; D I, 54.

ubicumque, wo immer: ut sequens probabilitatem, ubicumque haec aut occurrat aut deficiat, aut „etiam" aut „non" respondere possit; A II, 104. miluo est .. bellum ... cum corvo; ergo alter alterius ubicumque nanctus est ova frangit; N II, 125. Teucri vox ...: »patria est, ubicumque est bene«, T V, 108. quam (virtutem) qui adeptus erit, ubicumque erit gentium, a nobis diligetur; N I, 121.

ubinam, wo: in qua (celeritate) non video ubinam mens constans et vita beata possit insistere; N I, 24.

ubique, überall: quod ubique genitum ‖ gentium ‖ est, ut ad eam urbem ... possit adnare; R II, 9. omnis eodem tempore ortos, qui ubique sint nati, eadem condicione ‖ conditione ‖ nasci; D II, 98. omnia, quae ubique essent, sapientis esse? A II, 136. aut omnes mortales, qui ubique sunt, nesciunt; F II, 6. huic verbo omnes, qui ubique sunt, qui Latine sciunt, duas res subiciunt; F II, 13. ut omnia, quae ubique sint, sapientis esse dicatis; F IV, 74. omnes .., qui ubique sunt, consentiunt ..; T I, 35. si omnibus hominibus, qui ubique sunt quacumque in ora ac parte terrarum ..., deos consulere censemus; N II, 104. ut in maxumis motibus ... caeli nihil intersit, qui ventus, qui imber, quae tempestas ubique sit; D II, 94. deosne inmortalis ... concursare *circum* omnium mortalium, qui ubique sunt, ... lectos; D II, 129.

ve, oder, oder auch: 1. Substantiva, substantivische Pronomina und Adjectiva: quis tibi istud dabit praeter Pyrrhonem, Aristonem eorumve similes? F IV, 49. parumne Epicuro Carneadive respondeam? D I, 109. ut in agrum Rutulorum Aboriginumque ‖ ve ‖ procederet; R II, 5. cur stella Iovis aut Veneris ... salutaris sit, Saturni Martisve contraria; D I, 85. — UTI NE PROPTER TE FIDEMVE TUAM CAPTUS FRAUDATUSVE SIM; O III, 70. — quis in reliquis ... aquilonis austrive partibus tuum nomen audiet? R VI, 22. non .. sumus ii nos augures, qui avium reliquorumve signorum observatione futura dicamus; D II, 70. ea, quae bona malave videantur; T V, 87. quaecumque nova causa consultatiove acciderit; L II, 46. quae Graece ἀναλογία, Latine ... comparatio proportiove dici potest; Ti 13. »ast quando consules magisterve populi nec escunt ‖ erunt ‖«; L III, 9. »ne contagio mea bonis umbrave obsit«; T III, 26. ne ‖ nec ‖ tam vegeta mens .. in corde cerebrove ... demersa iaceat; T I, 41. quae cupiditatem laetitiamve moveant; T IV, 61. quod .. (lex) »forum ... bustumve usu capi« vetat; L II, 61. quaedam (invisitata) etiam ex hominum pecudumve conceptu (oriebantur); D I, 93. quod (carmen) infamiam faceret flagitiumve alteri; R IV, 12. si quid ... Sibyllae interpretes haruspicesve monuerunt; N III, 5. in quo libido cupiditasve sit; T IV, 57. si consilio pulso libidines ... iracundiaeve tenerent omnia; R I, 60. ea genera beluarum, quae in rubro mari Indiave gignantur; N I, 97. quae in mari caelove fierent; D I, 13. visa .. ista cum acriter mentem sensumve pepulerunt; A II, 66. quae metum aegritudinemve ... moveant; T IV, 61. qui morte testamentove eius tantundem ‖ tantumdem ‖ capiat, quantum omnes heredes; L II, 48. in quibus si peccetur ... motu statuve deformi; F V, 35. cum sine fato ratio omnium rerum ad naturam fortunamve referatur; Fa 6. quae (terra) oleam frugesve ferret; R III, 15. reliquae partes totumve corpus statu cum est motum; T III, 15. »ni par maiorve potestas populusve prohibessit«; L III, 6. sine ullis praemiis fructibusve; F II, 45. de privatis magistratibusve audiendis; L III, 43. neque .. est consentaneum ullam honestam rem actionemve ... deponere; Lae 47. cum reges popularesve homines largitiones aliquas proponunt; O II, 21. quod (lex) »rogum bustumve novum« vetat ... »adigi ‖ adici ‖«; L II, 61. »sacrum sacrove commendatum qui clepsit rapsitve, parricida esto;« L II, 22. non ... id praecipit, ut membra nostra aut staturam figuramve noscamus; T I, 52. suis studiis quibusdam occupationibusve sic impediuntur, ut ..; O I, 28. quom eam (quercum) tempestas vetustasve consumpserit; L I, 2. »magistratus nec oboedientem ... civem multa, vinculis verberibusve coherceto«; L III, 6. quid de ... vinearum olivetorumve specie plura dicam? C 57. ubi .. potest illa aetas ... umbris aquisve refrigerari salubrius? C 57. ratio .. voluptatis non dolendive particeps; F II, 38. si haec ...

ad voluptatem utilitatemve referantur; O III, 118. in urbe mundove communi non adversatur ius; F III, 67.

2. Adjectiva, adjectivische Participia, Zahlwort: ut nec absit quid eorum nec aegrum debilitatumve sit; F V, 35. vetat ex agro culto eove, qui coli possit, ullam partem sumi sepulchro; L II, 67. qui liberalis benignusve dicitur; L I, 48. quo hae (res) maiores minoresve sint; F IV, 77. quod .. munus rei publicae adferre maius meliusve possumus? D II, 4. »ast potestas par maiorve prohibessit«; L III, 10. »par maiorve potestas plus valeto«; L III, 11. ſ. 1. populus. ut pedestres navalesve pugnas ... recordentur; C 13. quod sit a dolore corporis praesenti futurove seiunctum; F I, 59. ut ad prosperam adversamve fortunam ... nihil intersit; N III, 89. quid rectum in oratione pravumve (esset); A I, 19. * populo aliquis unus pluresve divitiores ... extitissent; R I, 48.

3. Adverbia: quae nihil valerent ad beate misereve vivendum; F III, 50. cavet .. (natura ratioque), ne quid indecore effeminateve faciat; O I, 14. nihil ne in ipsa quidem pugna iracunde rabioseve fecerunt; T IV, 49. nec possunt dicere aliud alio magis minusve comprehendi; A II, 128. sensim tardeve potius quasi nosmet ipsos cognoscimus; F V, 41. ne quid serviliter muliebriterve faciamus; T II, 55.

4. Verba: agendo aliquid considerandove (beatam vitam) quaeramus; F II, 41. capio: ſ. 1. tu. clepo: ſ. 1. sacrum. ea scientia ... consequentium repugnantiumve ratio potest perspici; F I, 63. nec (corpus esse) quod dirimi distrahive non possit; N III, 29. pugiles ... ingemescunt, non quod ‖ quo ‖ doleant animove succumbant, sed ... corpus intenditur; T II, 56. alter (animi fetus positus) in discriptione expetendarum fugiendarumque ‖ fugiendarumve ‖ rerum; T V, 68. quae fierent futurave essent; D II, 19. quid faciendum fugiendumque ‖ fugiendumve ‖ sit; O I, 101. si quid ... fecerint locutive sint; O I, 148. si ostenti simile natum factumve quippiam; D II, 149. »ast im cum illo (auro) sepeliet uretve, ‖ sepelirei ureive ‖ se fraude esto«; L II, 60.

5. Wiederholung desselben Wortes: quid faciendum non faciendumve sit; F I, 47. »iuris disceptator, qui privata iudicet iudicarive iubeat«; L III, 8. omnes, quicumque nati sunt eruntve; T I, 9. qui (Protagoras) sese negat omnino de deis habere quod liqueat, sint, non sint qualesve sint; N I, 29.

6. ausgeführtere Satzteile und Sätze: si (voluptas) ... pluris esse contendat dulcedinem corporis ex eave natam laetitiam; F III, 1. »quid petam praesidi aut exequar quove nunc auxilio † ‖ aut ‖ exili aut fuga freta sim?«; T III, 54. unde omnia orerentur quove reciderent; T V, 10. cave .. putes ullam in philosophia vocem emissam clariorem, ullumve esse philosophiae promissum uberius; T V, 19. quis .. Hippocentaurum fuisse ... putat? quaeve anus tam excors inveniri potest, quae illa ... portenta extimescat? N II, 5. (di) singulos diligunt, ut ... secundo (bello Punico) Maxumum, Marcellum ... patrumve memoria Scipionem, Laelium; N II, 165. ut ... natura ... nec fruges terrae bacasve arborum ... dedisset, nisi ..., materiave quicquam ‖ quid ‖ iuvaret, nisi ..; D I, 116. si quando .. regi iusto vim populus attulit regnove eum spoliavit; R I, 65. »quotcumque senatus creverit populusve iusserit«; L III, 8. »quom senatus creverit populusve iusserit«; L III, 9. »vosne velit an me regnare era, quidve ferat Fors«; O I, 38. »si quid ego ‖ te ‖ adiuero curamve levasso«; C 1.

vectigal, Abgabe, Gefälle, Zoll, Einkünfte: I. sum: optimum .. et in privatis familiis et in re publica vectigal duco esse parsimoniam; R IV, 7. non intellegunt homines, quam magnum vectigal sit parsimonia; P 49. non esse cupidum pecunia est, non esse emacem vectigal est; P 51.

II, 1. antepono: ut gloria divitiis, vectigalia urbana rusticis (anteponantur); O II, 88.

augeo: aucta vectigalia; O III, 87.

defendo: nimis mihi praefracte videbatur aerarium vectigaliaque defendere; O III, 88.

tueo: »censores ... aerarium vectigalia tuento«; L III, 7.

2. antepono: ſ. 1. antepono.

3. utor: tantis vectigalibus ad liberalitatem utens; F I, 48.

4. redundo ex: ex meo tenui vectigali detractis sumptibus cupiditatis aliquid etiam redundabit; P 49.

III. augere: ut ... rem publicam augeant imperio, agris, vectigalibus; O II, 85.

posse: quod populus Romanus tantis vectigalibus iam pridem vix potest; P 45.

IV. Fragment: vectigalium; fr X, 4.

vectigalis, steuerpflichtig, tributpflichtig: civitates: ut eae (civitates) rursus vectigales essent; O III, 87.

socii: qui piratas inmunes, socios vectigales habemus; O III, 49.

vectio, Ziehen, Reiten: efficimus etiam domitu nostro quadripedum vectiones; N II, 151.

vectis, Hebebaum, Brechstange: I. circumplicat: qui quondam ‖ quodam, cum ‖ ad eum (coniectorem, interpretem) rettulisset quasi ostentum, quod anguis domi vectem circumiectus fuisset: „tum esset“, inquit, „ostentum, si anguem vectis circumplicavisset“; D II, 62.

sunt: quae ferramenta, qui vectes, quae machinae ... tanti muneris fuerunt? N I, 19.

II. circumicio: ſ. I. circumplicat.

vector, Schiffer, Passagier: I. dicunt, al.: idem .. (Diagoras), cum ei naviganti vectores adversa tempestate timidi et perterriti dicerent non iniuria ... accidere ..., ostendit eis in eodem cursu multas alias (naves) laborantis; N III, 89.

II. e: si e vectoribus sorte ductus ad gubernacula accesserit; R I, 51.

vegetus, lebhaft, rege: mens: ne ‖ nec ‖ tam vegeta mens ... in Empedocleo sanguine demersa iaceat; T I, 41.

pars: ut illa tertia pars ... se vegetam ad somniandum acremque praebeat; D I, 61.

vehemens, heftig, leidenschaftlich, entschieden, energisch: alqs: Sulla .. acerbiore odio incitatus, quam *si tam* sapiens fuisset, quam fuit vehemens; L II, 56.

alqd: sequemur ... id, quod vehemens atque forte (est); O I, 100.

actio: quid? vestra oratio in causis, quid? ipsa actio potest esse vehemens et gravis et copiosa, nisi est animus ipse commotior? D I, 80.

appetitus: etiamsi virtutis ipsius vehementior adpetitus sit; T IV, 62. ſ. **appetitus**, I, 1. abest. discedit. — 2 (B. I, S. 220, a).

domina: illa cupiditas ... honoris, imperii, provinciarum, quam dura est domina, quam imperiosa, quam vehemens! P 40.

impetus: multo .. in inprobum civem vehementiores iratorum impetus esse; T IV, 43.

impulsio: omnis .. coagmentatio corporis ... aliqua inpulsione vehementi labefactatur; Ti 17.

motus: principio necesse erat sensum exsistere unum communemque omnium vehementiore motu excitatum; Ti 44.

opinatio: definiunt .. animi aegrotationem opinationem vehementem de re non expetenda, tamquam valde expetenda sit; T IV, 26. Est .. avaritia opinatio vehemens de pecunia, quasi valde expetenda sit; T IV, 26.

opinio: opinionem (definiunt) vehementem de re non fugienda ... tamquam fugienda; T IV, 26. ut inhospitalitas sit opinio vehemens valde fugiendum esse hospitem; T IV, 27.

oratio: s. actio.

orator: Demetrius Phalereus, ... orator parum vehemens; O I, 3.

pertubatio: omnibus .. ex animi perturbationibus est profecto nulla vehementior; T IV, 75.

plaga: quia profundenda voce . . . venit .. plaga vehementior; T II, 56.

vis: vis populi multo saevior multoque vehementior (est); L III, 23.

vehementer, heftig, leidenschaftlich, entschieden, stark, sehr, außerordentlich: I. **bei Verben**: adduco: quo (balistae et reliqua tormenta) sunt contenta atque adducta vehementius; T II, 57.

admiror: Hortensius .. vehementer admirans; A II, 63.

adsentior: illi alteri sententiae ... vehementer adsentior; A II, 148. quibus ego vehementer assentior; F III, 17. 57. iis, quae dicta sunt, vehementer adsentior; N III, 65. cui quidem auguri vehementer adsentior; D I, 105.

ago: numquam vehementius actum est quam me consule, ne solveretur; O II, 84.

amo: quem .. vehementer amarat, occiderat; T V, 60.

amplexor: quod eam voluptatem ... videtur amplexari saepe vehementius; F II, 28.

commoveo: vehementer .. amor multitudinis commovetur ipsa fama ... liberalitatis; O II, 32.

comprimo: cum ... illum pugnum arte vehementerque compresserat; A II, 145.

contendo: s. adduco.

contineo: nec . . ulla res vehementius rem publicam continet quam fides; O II, 84.

defendo: quarum (sententiarum) est una sola defensa, eaque vehementer; F V, 20.

dico: an tibi irasci tum videmur, cum quid in causis acrius et vehementius dicimus? T IV, 55.

displiceo: hoc Antiocho vehementissime displicet; A II, 133.

erro: vehementer errare eos, qui dicant ..; A II, 103. vehementer (Hieronymus) errat; F II, 9. quodsi qui ... rentur, vehementer errant; O II, 43.

exerceo: in quibus (casibus) me fortuna vehementer exercuit; T V, 3.

expeto: quae plerique vehementer expetant; O I, 28.

facio: nisi forte, quae vehementer, acriter, animose fiunt, iracunde fieri suspicamur; T IV, 51. quod et insani et ebrii multa faciunt saepe vehementius; T IV, 52. cum (anhelitus terrae) ... eius .. (nubis) tenuissimam quamque partem coeperint dividere ... idque crebrius facere et vehementius; D II, 44.

ferio: quod provisum ante non sit, id ferire vehementius; T III, 52.

frango: Theophrastus ... vehementius etiam fregit quodam modo auctoritatem veteris disciplinae; A I, 33.

incito: quae .. *a* ratione aversa incitata est vehementius, ea libido est vel cupiditas effrenata; T IV, 12. quorum studio legendi meum scribendi studium vehementius in dies incitatur; D II, 5.

ingemesco: hic cum exclamasset Laelius ingemuissentque vehementius ceteri; R VI, 12.

inflo: Antipater paulo inflavit vehementius; L I, 6.

insector: acerbius in aliquem invehi insectarique vehementius; Lae 57.

invehor: vehementius ... tu quidem invectus es in eam Stoicorum rationem; N III, 94.

laboro: quod vehementer eius (Posidonii) artus laborarent; T II, 61.

moveo: falsa .. eius visione ... moveri homines dico vehementius; T II, 42.

obduresco: quis contra studia naturae tam vehementer obduruit, ut ..? F III, 37.

orno: non intellego, cur (virtus) .. verbis tam vehementer ornanda ... videatur; T III, 37.

pello: fit ... saepe vocum gravitate et cantibus ut pellantur animi vehementius; D I, 80.

permoveo: vita mors, divitiae paupertas omnes homines vehementissime permovent; O II, 37.

perterreo: Marcum .. Varronem et M. Catonem ... vehementer esse perterritos; D I, 68.

pertineo: in iure cavere ... vehementer et ad opes augendas pertinet et ad gratiam; O II, 65.

probo: in ista ... re vehementer Sullam probo; L III, 22.

pulso: ea ipsa vitia naturam vehementius saepe pulsant; N II, 61.

reprehendo: Xenophanes ... de ipsa mente item reprehenditur, ut ceteri, de infinitate autem vehementius; N I, 28.

repugno: cum haec duo pro congruentibus sumunt tam vehementer repugnantia; A II, 44. illud vehementer repugnat; F V, 77. quae et per se sunt falsa perspicue et inter se vehementer repugnantia; N I, 30.

retineo: vehementer id retinebatur; R II, 56.

terreo: maris subita tempestas quam ante provisa terret navigantes vehementius; T III, 52.

torqueo: sin forte longinquitate producti (dolores) vehementius tamen torquent, quam ..; T V, 117.

volo: ista . . avi volat nulla vehementius; D II, 144.

II. **bei Adjectiven**: arduus: ut res geras ... [ut] vehementer arduas plenasque laborum; O I, 66.

carus: non modo carum sibi quemque, verum etiam vehementer carum esse; F V, 31.

moderatus: in eo (Philippus) vehementer se moderatum praebuit; O II, 73.

utilis: est .. etiam vehementer utile iis ... valere opibus; O II, 64.

vehiculum, Fuhrwerk, Fahrzeug, Schiff: I. conspicio: ut procul divinum et novum vehiculum Argonautarum e monte conspexit; N II, 89.

II. Lücke: * et vehiculis tarditati; R III, 3.

veho, fahren, tragen, bringen, fortbewegen: I, 1. pecudes ad: cum videmus ... multitudinem pecudum partim ad vescendum, ... partim ad vehendum; T I, 69.

2. causa: equum vehendi causa, arandi bovem (esse generatum); N II, 37.

II, alqm: taurus, qui vexit Europam; N I, 78. num etiam in iis navibus Diagoram vehi crederent; N III, 89. equus, in quo ego vehebar; D II, 140.

animal: totum animal movebatur ... inmoderate et fortuito, ut sex motibus veheretur; Ti 48.

cladem: »Graecia quam (cladem) Troiae divino numine vexit«; F V, 49.

cursorem: cursor ... visus est in somnis curru quadrigarum vehi; D II, 114.

onus: cuius generis onus navis vehat; F IV, 76.
rationem: tamquam in rate in mari inmenso nostra vehitur ratio; T I, 73.
sacerdotem: cum .. illam (sacerdotem) ad sollemne ... sacrificium curru vehi ius esset satis longe ab oppido ad fanum; T I, 113.
viros: quae est nominata »Argo, quia Argivi in ea delecti ‖ dilecti ‖ viri vecti petebant pellem inauratam arietis«; T I, 45.

vel, oder, entweder — oder, selbst, sogar, auch nur, schon: A **Conjunction:** I. **ohne vel im ersten Teil:** 1. **einmal:** a. **allein:** α. **Substantiva und substantivische Pronomina:** Zeno vel Chrysippus si interrogetur ‖ interrogarentur ‖; A fr 20 (S. 8). Epicurus vel quis alius adversariorum negabit; A fr 20 (S. 10). unus (finis) Aristippi vel Epicuri; F II, 35. primum ... videamus; verum ‖ velut, vel ‖ illud ante; A II, 116. qui (ardor caelestis) aether vel caelum nominatur; N II, 41. neque in homine inesse animum vel animam; T I, 21. non est .. in nostra potestate ... dissimulatio vel oblivio; T III, 35. ea libido est vel cupiditas effrenata; T IV, 12. transfer idem ad modestiam vel temperantiam; F II, 60. eius modi coniunctionem tectorum oppidum vel urbem appellaverunt; R I, 41.

β. **Adjectiva, Participia:** sunt .. etiam clariora vel plane perspicua ... indicia naturae; F V, 55. qui sit frugi .. vel, si mavis, moderatus et temperans; T III, 18. illa laetitia gestiens vel nimia dici potest; T IV, 13. ne maiorem quidem (solem) multo putat esse, vel tantum esse, quantus videatur; A II, 82. eadem Stoici „praecipua“ vel „producta“ dicunt, quae „bona“ isti; T V, 47. quod praepositum vel praecipuum nominamus; F III, 53. quae probabilia vel veri similia putavi nominanda; A fr 19. illud quoque necesse est, declinare, quibusdam atomis vel, si volunt, omnibus naturaliter *; Fa 48.

γ. **Adverbia:** ita .. definit, ut ..., vel brevius, ut ..; T IV, 47.

δ. **Verba:** rem publicam ... quibus moribus aut legibus constituere vel conservare possimus; R II, 64. quae (vis) „finxerit“ vel, ut tuo verbo utar, quae „fabricata sit“ hominem; A II, 87.

ε. **dasselbe Wort:** non sentiunt viri fortes in acie volnera, vel sentiunt, sed mori malunt ..; T II, 58.

ζ. **verschiedene Wortarten:** si etiam bestiae multa faciunt ... indulgenter vel cum labore; F II, 109.

η. **ausgeführtere Satzteile und Sätze:** tantum .. (solem Epicurus) esse censet, quantus videtur, vel paulo aut maiorem aut minorem; F I, 20. id (principium) .. nec nasci potest nec mori, vel concidat omne caelum ... necesse est; T I, 54. R VI, 27. quod .. sit a virtute profectum vel in ipsa virtute situm; T II, 46. fortitudo est ... scientia rerum perferendarum vel adfectio animi in patiendo ... summae legi parens; T IV, 53. »sublime ventis expulsum rapi saxum ..., vel globosos turbines existere ictos undis concursantibus«; N II, 89. »omnes (voces) ... vitare ingentem cladem ... monebant vel legum exitium constanti voce ferebant«; D I, 20. Tib. Gracchus regnum occupare conatus est, vel regnavit is quidem paucos menses; Lae 41.

b. **Verbindungen:** aut: illam iram centurio habeat aut signifer vel ceteri; T IV, 55.
dicam: quando .. nobis, vel dicam aut oratoribus bonis aut poëtis, ... ornatus defuit? F I, 10.
etiam: s. **etiam,** II, 4. vel; F III, 40. D I, 104. O I, 147. Lae 37 (B. I, S. 879, b). — potius: s. **potius,** I, 2. vel (41 St.) S. 135, b.

sane: pauca mutat, vel plura sane; F IV, 13. pungit dolor, vel fodiat sane; T II, 33.

2. **dreimal:** in omni .. arte vel studio vel quavis scientia vel in ipsa virtute optimum quidque rarissimum est; F II, 81. fortitudo est .. adfectio animi legi summae in perpetiendis rebus obtemperans vel conservatio stabilis iudicii ... vel scientia rerum formidolosarum ... vel brevius, ut Chrysippus; T IV, 53.

II. **mit vel im ersten Teil:** 1. **zweimal:** a. **allein:** α. **Substantiva:** ea num vel e Philone vel ex ullo Academico audivisset aliquando; A II, 11. quid inter eum et vel Pyrrhonem vel Aristonem interesset? F IV, 60. ex qua vita sic summi viri ornantur, ut vel M. Curius ... vel *; R III, 6. peccavit igitur (rex), pace vel Quirini vel Romuli dixerim; O III, 41. utrum .. utilius vel Fabricio ... vel senatui nostro ..? O III, 87. eorum (aestuum) ... vel accessus vel recessus sine deo fieri non possunt? N III, 24. quanta esset hominum vel admiratio vel querella; Lae 2. labor est functio quaedam vel animi vel corporis gravioris operis; T II, 35. si propinquos habeant inbecilliore ‖ inbecilliores ‖ vel animo vel fortuna; Lae 70. ubi .. potest illa aetas .. calescere vel apricatione melius vel igni? C 57. maiore quadam opus est vel arte vel diligentia; A II, 45. quibuscumque rebus vel belli vel domi poterunt; O II, 85. quam (beneficentiam) eandem vel benignitatem vel liberalitatem appellari licet; O I, 20. quem .. ille (Ennius) versum vel brevitate vel veritate tamquam ex oraculo mihi quodam esse effatus videtur; R V, 1. munera .. ista ... vel civibus tuis vel dis immortalibus dona; T V, 90. dirimi .. (amores) interdum contentione vel uxoriae condicionis vel commodi alicuius; Lae 34. qualis ille vel consul vel civis ... fuit! F II, 62. quarum (perturbationum) ... altera ... vel cupiditas recte vel libido dici potest; T III, 24. quod sit vel a dis immortalibus vel a natura parente omnium constitutum; T I, 118. id .. esse ... maximum .. virtutis vel documentum vel officium puto; R I, 33. vel domino satis facere vel populo; T II, 41. quin iis praesit aliquis vel effector ... vel ... moderator; T I, 70. opes vel fortunae vel ingenii liberalitati magis conveniunt; F I, 52. vita .. talis fuit vel fortuna vel gloria, ut ..; Lae 12. ut ... corpus miscere videatur .. cum quovis alio vel homine vel deo, saepe belua; D I, 60. ii ... haec ipsa eripiunt vel instrumenta vel ornamenta vitae; A II, 31. illud genus vel libidinis vel cupiditatis; T IV, 44. etiamsi vel ‖ nec, et ‖ mala sint illa ... vel ‖ nec, et ‖ bona; T IV, 61. cum id vel natura vel casus efficere potuisset; D II, 57. siquidem ea (natura deorum) subiecta est ei vel necessitati vel naturae; N II, 77. sic erat in omni vel officio vel sermone sollers; R II, 37. mediocritates vel perturbationum vel morborum animi; T III, 22. quid .. efficitur ...? imperia, regna vel privatis vel populis; R III, 24. mens mundi cum ... vel prudentia vel providentia appellari recte possit; N II, 58. quae (voluptates) ... vel recordatione vel spe cogitentur; T III, 37. quae sit vel sterilitas agrorum vel fertilitas futura; D I, 131. declarari ... earum rerum ... vel ubertatem vel tenuitatem; D II, 30. quae (fortuna populi) posita est in unius ... *vel* voluntate vel moribus; R II, 50. qui ad virtutem adiungunt vel voluptatem ... vel vacuitatem doloris; F II, 42. coniunctio .. cum honestate vel voluptatis vel non dolendi; F V, 22. qui res expetendas vel voluptate vel indolentia metiuntur; O III, 12. si velim ... canere vel voce vel fidibus; D II, 122.

β. **Adjectiva, adjectivische Pronomina,**

Participia: aestus maritimi vel Hispanienses vel Britannici; N III, 24. formae litterarum vel aureae vel qualeslibet; N II, 93. vel quia (natura) beata est vel quia sempiterna; N I, 47. quam varia genera bestiarum vel cicurum vel ferarum! N II, 99. quando .. nobis ... ullus orationis vel copiosae vel elegantis ornatus defuit? F I, 10. quae vel dormientibus vel furiosis videntur non numquam; A II, 48. sapientem ... numquam adsentiri rei vel falsae vel incognitae; A II, 59. ne temere vel falsae rei vel non satis cognitae adsentiamur; D I, 7. cum illa falsa (visa) vel furiosorum vel somniantium recordatione ipsorum refellitis; A II, 90. si .. id ... vel hoc vel illo modo potest evenire; D II, 24. vel eadem species vel interdum inmutata redditur; Ti 49. habere ea ... vel omnia vel plurima et maxima; F IV, 27. quod .. est tempus ... vel nocturnum vel diurnum? D II, 56. num te ad fabulas revoco vel nostrorum vel Graecorum poëtarum? D I, 40. magnam vim esse in fortuna ... vel secundas ad res vel adversas; O II, 19. nihil est .. tam conveniens ad res vel secundas vel adversas; Lae 17. habet etiam ‖ iam ‖ amoenitas ipsa vel sumptuosas vel desidiosas inlecebras multas cupiditatum; R II, 8. qui vel summum vel solum malum dolorem esse dicat; T V, 31.

γ. Adverbia: an sum etiam nunc vel Graece loqui vel Latine docendus? F II, 15.

δ. Verba: quas (habenas amicitiae) vel adducas, cum velis, vel remittas; Lae 45. qua (vi) vel agamus quid vel sentiamus; T I, 21. qui vel amare vel, ut ita dicam, redamare possit; Lae 49. quo primum natura moveatur vel ad appetendum vel ad repellendum; F V, 18. tu ... vel audire vel dicere (potes); Fa 8. quae (invitamenta) vel capiuntur vel inportantur; R II, 8. sero .. a nostris poëtae vel cogniti vel recepti; T I, 3. pauci ... vel corrumpere mores civitatis vel corrigere possunt; L III, 32. erat in homine ... summum vel discendi studium vel docendi; R II, 1. vel extincto animo vel elapso; T I, 104. ut opus sit oratoris copia vel ad hortandum vel ad docendum; L III, 40. an est aliquid, quod positum (sapiens) vel improbare vel adprobare possit, dubitare non possit? A II, 107. veteribus displicuisse Romanis vel laudari quemquam in scaena vivum hominem vel vituperari; R IV, 12. Minerva .., quae vel minueret vel minaretur; N II, 67. alium magis alio vel peccare vel recte facere; F III, 48. animantes imagines, quae vel prodesse nobis soleant vel nocere; N I, 120. qui ... opitulantur in re vel quaerenda vel augenda; O II, 56 (55). ad sua vel tenenda vel recuperanda; O II, 85. tegumenta (dico) corporum vel texta vel suta; N II, 150. si quando (animi) vel vaticinando vel somniando vera viderunt; D II, 108.

ε. dasselbe Wort: siquidem vel di ipsi vel cum dis futuri sumus; T I, 76.

ζ. verschiedene Wortarten: id est .. vel e virtute vel naturae congruenter vivere; F IV, 26. cum solarium vel discriptum vel ‖ aut ‖ ex aqua contemplere; N II, 87. cuius magis intersit vel sua vel rei publicae causa vivere; O III, 90.

η. ausgeführtere Satzteile und Sätze: ut ... caelestia .. vel procul esse a nostra cognitione censeret vel, si maxime cognita essent, nihil tamen ad bene vivendum; A I, 15. si qui tremerent ... vel ipsi per se motu mentis aliquo vel obiecta .. re; A II, 48. vel quod amavi hominem ... vel quod ita iudico; A II, 113. vel id solum percipi posse ... vel sapientem nihil opinari; A II, 113. qui vel utrisque litteris uti velint vel ... illas non magnopere desiderent; F I, 10. quis .. vel eum iure reprehenderit, qui ..., vel illum, qui ..? F I, 32. vel si ignorarent id homines, vel si obmutuissent; F II, 49. vel ut te imitetur, quem amat, vel ut illud ... facere possit ornatius; F V, 6. quibus (libidinibus animi) caecati vel domesticis vitiis se inquinavissent vel re publica violanda fraudes .. concepissent; T I, 72. vel si quis universam (philosophiam) velit vituperare ..., vel si in eam ... conetur invadere; T II, 4. praesto est, qui excipiat, vel delphinus, ... vel equi ... Neptunii ... excipient te; T II, 67. cum Sol dictus sit, vel quia solus ex omnibus sideribus est tantus vel quia ... solus apparet; N II, 68. quae vel statim consumantur vel mandentur condita vetustati; N II, 151. vel ad singula, quae requires, statim respondebo vel, cum peroraris, ad omnia; N III, 4. ego .. possum vel nescire, quae vis sit cordis ..., vel suspicari ..; D II, 37. quid igitur aut ostenta aut eorum interpretes vel Lacedaemonios olim vel nuper nostros adiuverunt? D II, 55. quae tamen vel ipsa falsa esse vel ea, quae praedicta sunt, fortuito cecidisse potuerunt; D II, 66. neque (esse) liberi ... vel contumeliarum verbera subire vel exspectare ‖ exceptare ‖ sapienti non ferendas iniurias; R I, 9. qui nullo arbitro vel secum ipsi loquantur vel quasi doctissimorum hominum in concilio adsint; R I, 28. quod (turbulentum) vel exultat voluptate vel molestia frangitur; R III, fr 1. num .. tuum ... nomen vel Caucasum hunc ... transcendere potuit vel illum Gangen tranatare? R VI, 22. animis omnes tenduntur insidiae vel ab iis, quos modo enumeravi ..., vel ab ea, quae ... insidet ..., voluptas; L I, 47. nihil .. tam dissimile quam vel ea, quae ante dixisti, vel hoc ipsum de deis exordium; L II, 17. illud vel aspersione aquae vel dierum numero tollitur; L II, 24. posse a summis ... potestatibus ... concilia vel instituta dimittere vel habita rescindere; L II, 31. ego ... vel hominum vitiis vel subsidiis ‖ insidiis ‖ temporum victus; L II, 45. ut id (promissum) effici sit inutile vel ei, cui promissum sit, vel ei, qui promiserit; O I, 32. vel morbo in omnes vel repentino quodam quasi vento impetu animi incitati; O I, 49. ego ... admirari satis non possum vel hominis ipsius continentiam vel temporum disciplinam; C 55. vel ut non idem expediret, incidere saepe, vel ut de re publica non idem sentiretur; Lae 38. quodsi rectum statuerimus vel concedere amicis, quidquid velint, vel inpetrare ab iis ‖ eis ‖, quidquid velimus; Lae 38.

b. Verbindungen: aut: s. a, ζ. N II, 87.

certe: ut homines mortem vel optare incipiant vel certe timere desistant; T I, 117.

etiam: s. **etiam,** II, 4. vel; R I, 30. II, 1. Lae 29. 85. (B. I, S. 879, b).

2. dreimal: quas (rerum cognitiones) vel comprehensiones vel perceptiones vel ... καταλήψεις appellemus licet; F III, 17. quasi vero atra bili solum mens ac non saepe vel iracundia graviore vel timore vel dolore moveatur; T III, 11. quam (augurandi scientiam) vel usu iam vel doctrina vel vetustate immutatam videmus; D II, 70. vel rex aequus ac sapiens vel delecti ac principes cives vel ipse populus ... posse videtur .. esse ..; R I, 42. cum (nimia) vel in tempestate vel in agris vel in corporibus laetiora fuerunt; R I, 68. ex quo vere vel agnatio nobis cum caelestibus vel genus vel stirps appellari potest; L I, 24. quando .. trium vel numerorum vel figurarum vel quorumcumque generum contingit ut, quod medium sit, ... comparetur; Ti 14. omnis .. coagmentatio corporis vel caloris vel frigoris vi ‖ vi cal. vel fr., al. ‖ vel aliqua inpulsione vehementi labefactatur; Ti 17. — quoniam .. id est vel summum vel ultimum vel extremum bonorum; F I, 42. cum omnis perturbatio sit animi motus vel

rationis expers vel rationem aspernans vel rationi non oboediens; T III, 24. — haec (ratio) ut imperet ... vel ut dominus servo vel ut imperator militi vel ut parens filio; T II, 48. quam facile (illud) vel aliunde vel alio modo || [vel alio modo] || perfici vel omnino neglegi possit; T IV, 74. ut comitiorum vel in iudiciis populi vel in iure legum vel in creandis magistratibus principes civitatis essent interpretes; D II, 74. quid .. eloquentia praestabilius vel admiratione audientium vel spe indigentium vel eorum, qui defensi sunt, gratia? O II, 66. multa eius (Catonis) ... vel provisa prudenter vel acta constanter vel responsa acute ferebantur; Lae 6. plus apud me antiquorum auctoritas valet, vel nostrorum maiorum ... vel eorum, qui ..., vel eius, qui ..; Lae 13. — impedimentum ... in mediocribus vel studiis vel officiis vel vero etiam negotiis contemnendum; R I, 4. omnia incommoda subire vel externa vel corporis * || corporis || vel etiam ipsius animi; O III, 28.

3. **viermal**: quae vel ita appellemus ... vel promota et remota vel .. praeposita vel praecipua; F III, 52. quae .. cuiusque generis vel inanimi vel animantis vel muti vel loquentis origo; T V, 69. mihi vel cylindri vel quadrati vel coni vel pyramidis (forma) videtur esse formosior; N I, 24. quae vel morbo vel somno vel oblivione vel vetustate delentur; N I, 28. ut (natura) vel terrena sit vel ignea vel animalis vel umida; N III, 34. Fortunaque sit || *quae* est || vel Huiusce || huius || dici ... vel Respiciens ad opem ferendam vel Fors ... vel Primigenia a gignendo, † comes tum *; L II, 28. — * deterrimus et ex hac vel optimatium vel factiosa tyrannica illa vel regia vel etiam persaepe popularis; R I, 45.

4. **achtmal**: vel exilium Camilli vel offensio commemoratur Ahalae vel invidia Nasicae vel expulsio Laenatis vel Opimii damnatio vel fuga Metelli vel acerbissima C. Marii clades principum*que* caedes || [pr. caed.] || vel eorum || bellorum || multorum pestes, quae paulo post secutae sunt; R I, 6.

B. **Adverb**: 1. **Substantiva, substantivische Pronomina**: illa amphibolia, quae Croesum decepit, vel Chrysippum potuisset fallere, haec vero ne Epicurum quidem; D II, 116. an (malis) ... vel Herculis perpeti aerumnas; F II, 118. — quid quisque vel sine nobis .. possit consequi; O I, 59. est tibi ex eis ipsis, qui adsunt, bella copia, vel ut a te ipso ordiare; R II, 67. concedo, ut ... existiment, quod velint, ac vel hoc intellegant, ... hominem dicere me; F V, 33. — ut ne quis concessum putet amicum vel bellum patriae inferentem sequi; Lae 43. isto quidem modo vel consulatus vituperari potest; L III, 23. qui (Scipiones) iter Poenis vel corporibus suis obstruere voluerunt; C 75. videmusne, ut pueri ... ob eam .. rem vel famem et sitim perferant? F V, 48. quae secum, ut aiunt, vel e naufragio possit ecferre; R I, 28. Africani fratris nepos, facie vel patris, vita omnium perditorum ita similis, ut ..; T I, 81. quae .. (pecunia) vel cum periculo est quaerenda vobis; F II, 55. »hominem mortuum«, inquit lex in XII, »in urbe ne ... urito«; credo vel propter ignis periculum; L II, 58. benivolentia fidelis (est) vel ad perpetuitatem; O II, 23. duo vel principes dialecticorum, Antipater et Archidemus; A II, 143. a Stoicis vel princeps eius disciplinae ... degeneravit, Panaetius; D I, 6. sed tamen vel regnum malo quam liberum populum; R III, 46. sequetur .. horum ratione vel ad supplicium beata vita virtutem; T V, 87. sitne tantum in virtute, ut ea praediti vel in Phalaridis tauro beati sint; F V, 85. sollertiam .. eam, *quae* posset vel in tegulis proseminare ostreas; fr V, 78.

2. **Adjectiva, adjectivische Pronomina, Zahlwörter**: quasi ... non in omni marmore necesse sit inesse vel Praxitelia capita! D II, 48. — is (Aristo) hoc melior quam Pyrrho, quod || quod vel || aliquod genus appetendi dedit; F IV, 43. quamquam tum quidem vel aliae quaepiam rationes honestas nobis ... actiones darent; A ep 2. in una urbe, vel in hac ipsa (genera iuris mutata); R III, 17. quoniam vera || [vel illa] vera || definitio transferri non possit in falsum; A II, 43. iam vel ipsi (inrisores) iudicent, utrum ..; P 13. quod is (Panaetius) potest facere vel de iis rebus, quas illi ... certas habuerint || habuerunt ||; A II, 107. — sunt .., qui vel argutissima haec exta esse dicant; D II, 29. quae (studia) vel optimarum rerum ... sedata tamen ... esse debent; T IV, 55. quod est tale, quale vel falsum esse possit; A II, 18. ut ea (visa) vel falsa esse possent; A II, 27. si eiusdem modi esset visum verum, quale vel falsum; A II, 77. neque .. falsum percipi posse neque verum, si esset tale, quale vel falsum; A II, 77. ut ... id tribuatur vel ignoto; O I, 51. quae (res) vel infirmis corporibus animo tamen administrentur; C 15. lusionibus vel laboriosis (infantes) delectantur; F V, 55. est illud .. vel maxumum animo ipso animum videre; T I, 52. Abderites .. Protagoras, ... sophistes temporibus illis vel maximus; N I, 63. quartam causam esse, eamque vel maximam, aequabilitatem motus; N II, 15. quod .. erat ad optinendam || [opt.] || potentiam nobilem vel maximum; R II, 56. an in eo auctoritas nihil obest? mihi quidem videtur vel plurimum; A II, 60. quia (iustitia) iucunditatis vel plurimum afferat; F I, 53. cum (sapiens) vel in omnibus his (malis) uno tempore esse possit; T V, 29. illum vel omnium maximum Stoicorum, Posidonium; fr V, 44. ut in fidibus musicorum aures vel minima sentiunt, sic ..; O I, 146. te cum Panaetio disserere solitum coram Polybio, duobus Graecis vel || Graecis, vel Graecis || peritissimis rerum civilium; R I, 34. qui (Crantor) in nostra Academia vel in primis fuit nobilis; T III, 12. ut .. vel summa paupertas tolerabilis sit; T V, 113. quod sustinere quem vel summa senectus posse videatur; L I, 11. te hunc diem vel totum in isto sermone consumere; L I, 28.

3. **Adverbia**: eloqui copiose, modo prudenter, melius est quam vel acutissime sine eloquentia cogitare; O I, 156. quae (voluptas) vel aliter pararetur; F I, 47. cum sic aliquid cecidit, ... ut vel aliter cadere ... potuerit; D II, 15. licuit vel altius: „utinam ne“ ..! Fa 35. cum Sophocles vel optime scripserit Electram; F I, 5. quod vestri quidem vel optime disputant, nihil opus esse ..; F II, 12. ut in fidibus ... animadverti solet, sic videndum est in vita ne forte quid discrepet, vel multo etiam magis, quo maior ..; O I, 145. statuere .., qui sit sapiens, vel maxime videtur esse sapientis; A II, 9. et hoc quidem vel maxime vos animadvertebam moveri; A II, 32. quae a te vel maxime agitata sunt; A II, 102. confirmat .. (Epicurus) illud vel maxime; F I, 23. restat locus huic disputationi vel maxime necessarius de amicitia; F I, 65. tum vel maxime sapientiae fungitur munere; T III, 34. ut ... esset .. quoddam genus eorum, idque vel maxime ingenuum, qui ..; T V, 9. quibus et talibus rebus exquisitis hoc vel maxime efficitur; T V, 71. illud ... mihi videtur vel maxume confirmare deorum providentia consuli rebus humanis; N II, 162. quo in genere vel maxime est Fortuna numeranda; N III, 61. tum .. vel maxume laudi student; D I, 63.

in ea (voluptate) .. spernenda ... virtus vel maxime cernitur; L I, 52. saepe numero admirari soleo ... cum ... tuam ... sapientiam, tum vel maxime, quod ... senserim; C 4. ea saepe audiendo facile cognovit, quae vel semel audita meminisse potuisset; A II, 4. qui vel semel ita est usus oculis, ut vera cerneret; D I, 71. II, 107. qui (Panaetius) cum cetera, tum haec caelestia vel studiosissime solet quaerere; R I, 15.

4. **Verba:** de Africano quidem ... vel iurare possum non illum iracundia tum inflammatum fuisse; T IV, 50. aperte .. vel odisse magis ingenui est quam fronte occultare sententiam; Lae 65. ut vel saltare, cum patriae consulturus sit, turpe non sit; O III, 93. per me vel stertas licet, ... non modo quiescas; A II, 93.

C. **Lücke:** vel profuerit aliquid ad cog *; R I, 46.

velivolans, schnellsegelnd: »fera velivolantibus navibus complebit manus litora«; D I, 67.

vello, abreißen: hominum *nec* ‖ non ‖ spinas vellentium, ut Stoici, nec ossa nudantium; F IV, 6.

velo, verhüllen, leicht kleiden: accensos: quin etiam accensis velatis, liticinibus, cornicinibus, proletariis *; R II, 40.

caput: ut quidam imperatores etiam se ipsos dis inmortalibus capite velato verbis certis pro re publica devoverent; N II, 10.

velocitas, Schnelligkeit, Behendigkeit: I. est: sunt .. in corpore praecipua, valetudo, ... firmitas, velocitas; T IV, 30.

II. addo: adde ... pernicitatem et velocitatem; T V, 45.

appello: velocitas .. corporis celeritas appellatur; T IV, 31.

praepono: quodsi in ipso corpore multa voluptati praeponenda sunt, ut vires, valetudo, velocitas; F II, 114.

III. geri: non viribus aut velocitate aut celeritate corporum res magnae geruntur, sed consilio, auctoritate, sententia; C 17.

valere: alios videmus velocitate ad cursum ... valere; O I, 107.

velociter, schnell: moveo: motu unius eiusdemque naturae quae (sidera) velocissime movebantur; Ti 30.

pervolo: quibus (curis) agitatus ... animus velocius in hanc sedem ... pervolabit; R VI, 29.

velox, schnell: quod nihil est animo velocius; T I, 43.

velum, Segel: I. dico, exspecto: nunc vela, quae modo dicebas, expectemus et cursum; T IV, 33.

facio: utrum .. mavis? statimne nos vela facere an ... remigare? T IV, 9.

pando: quo utinam velis passis pervehi liceat! T I, 119. quaerebam .., utrum panderem vela orationis statim an eam ... dialecticorum remis propellerem; T IV, 9.

II. fugere: (aegritudo res est) omni contentione, velis, ut ita dicam, remisque fugienda; T III, 25.

pervehi: s. II. pando; T I, 119.

velut, veluti, gleich wie, wie, zum Beispiel: velut ibes maximam vim serpentium conficiunt; N I, 101. velut iste chorus virtutum in eculeum impositus imagines constituit ante oculos cum amplissima dignitate; T V, 13. velut in hac quaestione plerique ... deos esse dixerunt; N I, 2. velut a te ipso hesterno die dictum est anum ... induci; N II, 73. velut in hoc ipso genere quam magnum illud Scaevolae faciunt! L II, 47. velut in Gorgia Socrates ... „haud scio“, inquit; T V, 34 (35). velut ex ea parte ... inest indagatio atque inventio veri; O I, 15. velut Epicurus ... invenit, quo modo necessitatem effugeret; N I, 69. id .. caput »attingens defessa velut maerentis imago vertitur«; N II, 108. visa quaedam mitti a deo, velut ea, quae in somnis ‖ somniis ‖ videantur; A II, 47. velut ego nunc moveor; F V, 2. veluti crocodili ... quaedamque serpentes ortae extra aquam ... aquam persequuntur; N II, 124. »exspectant; veluti ‖ exspectant veluti ‖ ... omnes avidi spectant ad carceris oras, ... sic ..;« D I, 107. velut ex ea disputatione ... magna videbatur mortis effecta contemptio; T II, 2. velut in ea ipsa sententia ... omnis bonos semper beatos volumus esse; T V, 28. — ohne Verb: primum ... videamus; verum ‖ velut, vel ‖ illud ante; A III, 116. ut ... conveniat, quid sit id, de quo agatur, velut in cantu et fidibus quae ἁρμονία dicitur, sic ..; T I, 19. non elogia monimentorum id significant, velut hoc ad portam; F II, 116. »has inter (stellas), veluti rapido cum gurgite flumen, torvus Draco serpit«; N II, 106. ita ‖ [ita] ‖ velut superiore e loco contionandum (est), ut ..; T I, 117. fore omnis castiores, veluti quom in fanis essent maxime religiosis; L II, 26. veluti, si minus quis cepisset, ne sacris alligaretur; L II, 51.

vena, Ader: I. cient: cui ‖ cum ‖ *e* viperino morsu venae viscerum veneno imbutae taetros cruciatus cient«; F II, 94. cum »e ... inbutae«; T II, 19.

concrescunt: s. II, 1. facio.

desinunt, micant: venae et arteriae micare non desinunt quasi quodam igneo motu; N II, 24.

pertinent: s. II, 1. appello.

proficiscuntur: qui (nervi) sicut venae et arteriae a corde tracti et profecti; N II, 139.

testantur: utraeque .. (venae, arteriae) crebrae multaeque toto corpore intextae vim quandam incredibilem artificiosi operis divinique testantur; N II, 138.

II, 1. abdo: nos aeris, argenti, auri venas penitus abditas invenimus et ad usum aptas et ad ornatum decoras; N II, 151.

addo: adde etiam reconditas auri argentique venas; N II, 98.

appello: per quas (vias) lapsus cibus ... in eam venam, quae cava appellatur, confunditur perque eam ad cor confectus iam coctusque perlabitur, a corde autem in totum corpus distribuitur per venas admodum multas in omnes partes corporis pertinentes; N II, 137.

facio: ossa, nervos, venas ... videor posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint; T I, 56.

imbuo: s. I. cient. — intexo: s. I. testantur.

invenio: s. abdo.

moveo: si cui venae sic moventur, is habet febrim; Fa 15. non et ‖ ei, cui ‖ venae sic cui moventur, et is febrim non habet; Fa 15.

recondo: s. addo. — traho: s. I proficiscuntur.

2. confundo in, distribuo per: s. 1. appello.

diffundo per: sanguis per venas in omne corpus diffunditur; N II, 138.

habeo ex: medici signa quaedam habent ex venis et spiritu aegroti; D II, 145.

influo per: in quem (ventriculum cordis) sanguis a iecore per venam illam cavam influit; N II, 138.

insido in: cum .. hic fervor concitatioque animi ... tamquam in venis medullisque insedit || insederit ||; T IV, 24.
perlabor per: f. 1. appello.
permano in: permanat in venas et inhaeret in visceribus illud malum; T IV, 24.
pervenio ad: quem ad modum ad eorum (argenti, aeris, ferri) venas perveniretur; D I, 116.
III. natura: quae nervorum natura sit, quae venarum; A II, 124.
IV. contineri: non .. (di) venis et nervis et ossibus continentur; N II, 59.

venalis, verkäuflich, feil: alqd, al.: qui .. omnia venalia (recordetur), edictum || dilectum || decretum, alienam suam sententiam, forum domum, vocem silentium; P 46.
horti: venales .. se hortos non habere; O III, 58.

venatio, Jagd: I. facit: conditiora facit haec supervacaneis etiam operis aucupium atque venatio; C 56.
ohne Verb: ludi, venatio, villa Luculli; F II, 107.
II. apparatus: qui ... ludorum venationumque apparatu pecunias profundunt; O II, 55.
III. vitare: piscatu, aucupio, venatione, his omnibus exquisitis, vitantes cruditatem; F II, 23.

venator, Jäger: pernoctant: pernoctant venatores in nive in montibus; T II, 40.
petit, al.: non pudet .. physicum, id est speculatorem venatoremque naturae, ab animis consuetudine inbutis petere testimonium veritatis? N I, 83.

venatus, Jagd: labor in venatu, sudor, cursus ad Eurotam (defuerunt); T V, 98.

vendibilis, verkäuflich, beliebt: alqd: ut sint illa vendibiliora, haec uberiora certe sunt; F I, 12.
oratio: illius (Crassi) vendibilem orationem religio deorum inmortalium nobis defendentibus facile vincebat; Lae 96.

venditatio, Prahlerei: I. sum: a multis virtus ... venditatio quaedam atque ostentatio esse dicitur; Lae 86.
II. sine: quae sine venditatione et sine populo teste fiunt; T II, 64.

venditio, Verkauf: I. conligo: quid .. minuta colligimus, hereditates, mercaturas, venditiones fraudulentas? O III, 83.
II. in: in mancipiorum venditione venditoris fraus omnis excluditur; O III, 71.

venditor, Verkäufer: I. agit: f. dicit; O III, 51.
celat, debet: non .. videtur ... hic aedium venditor celare emptores debuisse; O III, 57.
dicit: Diogeni (videtur) venditorem ... dicere vitia oportere, cetera sine insidiis agere; O III, 51. si haec (vitia) emptoribus venditor non dixerit; O III, 54. quod vitii venditor non dixisset sciens, id oportere praestari; O III, 67.
facit: quaero, ... num (venditor) id iniuste aut inprobe fecerit; O III, 54. cum ... id .. venditor ita fecisset; O III, 62.
narrat: quid .. est stultius quam venditorem eius rei, quam vendat, vitia narrare? O III, 55.
noscit: ut ne quid omnino, quod venditor norit, emptor ignoret; O III, 51. notum esse emptori vitium, quod nosset venditor; O III, 67.
scit: id (vitii) statuerunt, si venditor sciret, nisi nominatim dictum esset, praestari oportere; O III, 65. f. dicit; O III, 67.
tacet: non recte aedium pestilentium venditor tacuit; O III, 67.
vendit, vult: venditorem, ... quoniam vendat, velle quam optume vendere; O III, 51. f. narrat.
videtur: f. celat.
II. notus: ut in iis (praediis) vendendis vitia dicerentur, quae nota essent venditori; O III, 65.
III. fraus: ibi fraus venditoris quae potest esse? O III, 55. in mancipiorum venditione venditoris fraus omnis excluditur; O III, 71.

vendo, verkaufen, versteigern, verpachten: I, 1, a. aequus, facilis in: in omni .. re contrahenda, vendundo emendo ... aequum, facilem (esse); O II, 64.
b. lucrum, quaestus: ut ... alii emendi aut vendendi quaestu et lucro ducerentur; T V, 9.
c. in: cum in vendundo rem eam scisset et non pronuntiasset; O III, 66.
2. alqs: iis etiam, qui vendunt emunt, ... iustitia ad rem gerendam necessaria est; O II, 40. incensus Canius cupiditate contendit a Pythio, ut venderet; O III, 59. si minoris, quam potuisset, vendidisset; O III, 62.
venditor: venditorem, ... quoniam vendat, velle quam optume vendere; O III, 51.
vir: nec ut emat melius nec ut vendat, quicquam simulabit aut dissimulabit vir bonus; O III, 61.
II. alqd: quae ex empto aut vendito aut conducto aut locato contra fidem fiunt; N III, 74. (Dionysium) ferunt haec ... per praeconem vendidisse; N III, 84. sordidi etiam putandi, qui mercantur a mercatoribus, quod statim vendant; O I, 150. vendo meum non pluris quam ceteri, fortasse etiam minoris; O III, 51. ne vendundum quidem quicquam est, sed donandum; O III, 53.
aedes: f. **aedes,** B, II, 1. vendo (4 St.) B. I, S. 93, a.
aurum: si quis aurum vendens orichalcum se putet vendere; O III, 92.
bona: est .. ausus (Sulla) dicere, hasta posita cum bona in foro venderet ... civium, „praedam se suam vendere"; O II, 27.
caricas: quidam in portu caricas Cauno advectas vendens Cauneas clamitabat; D II, 84.
domum: si domini iussu ita praeco praedicet: „domum pestilentem vendo"; O III, 55. [domum propter vitia vendas?] O III, 68.
frumentum: an silentio suum (frumentum) quam plurimo venditurus sit; O III, 50.
insulam: ut ... Claudius proscripsit insulam [vendidit] || insulam ||; O III, 66.
mancipium: in mancipio vendundo dicendane vitia? O III, 91.
orichalcum: f. aurum. — praedam: f. bona.
praedia: ut in iis (praediis) vendendis vitia dicerentur, quae nota essent venditori; O III, 65.
rem: quid .. est stultius quam venditorem eius rei, quam vendat, vitia narrare? O III, 55. fidei .. bonae nomen ... versari in ... rebus emptis venditis, conductis locatis; O III, 70.
vinum: qui vinum fugiens vendat sciens, debeatne dicere; O III, 91.

veneficus, Giftmischer: neque .. de sicariis, veneficis ... hoc loco disserendum est; O III, 73.

venenatus, vergiftet: caro: quae (pantherae) in barbaria venenata carne caperentur; N II, 126.
sagittae: cum (caprae) essent confixae venenatis sagittis; N II, 126.
telum: cum Ptolomaeus || Ptolem. || ... telo venenato ictus esset; D II, 135.

venenum, Gift, Zaubermittel: I, 1. nascuntur: hinc sicae, hinc venena, hinc falsa testamenta nascuntur; O III, 36.
resonat: qui (Theramenes) cum ... venenum ut sitiens obduxisset, reliquum sic e poculo eiecit, ut id resonaret; T I, 96.
2. sum: molesta veritas, siquidem ex ea nascitur odium, quod est venenum amicitiae; Lae 89.
II, 1. do: [se venenum regi daturum]; O I, 40.
eicio, obduco: s. I, 1. resonat.
praebibo: cui (Theramenes) venenum praebiberat; T I, 96.
2. caveo a: a veneno ut (rex) caveret; F V, 64.
III. quaestiones: repete ... haec cotidiana, sicae, veneni ... quaestiones; N III, 74.
IV. certare: utrum .. utilius vel Fabricio ... vel senatui nostro ... armis cum hoste certare an venenis? O III, 87.
imbui; »e viperino morsu venae viscerum veneno imbutae«; F II, 94. »e ... inbutae«; T II, 19.
necare: se ... eum (Pyrrhum) veneno necaturum; O III, 86.
perficere: qui quodam quasi veneno perficiat, ut veros heredes moveat; O III, 76.
tollere: si (Q. Varius periit), quia Drusum ferro, Metellum veneno sustulerat; N III, 81.

veneo, verkauft werden: negaret esse in malis capi, venire, interfici, patriam amittere? F IV, 22.

veneratio, Verehrung: habet .. venerationem iustam, quicquid excellit; N I, 45.

venerius, geschlechtlich: cum ex eo (Sophocle) quidam iam adfecto aetate quaereret, utereturne rebus veneriis; C 47.

veneror, verehren, anbeten, anflehen: alqm: ea qui consideret quam ... temere dicantur, venerari Epicurum ... debeat; N I, 43.
delubra: cum ... eorum in urbibus atque agris augustissima delubra veneremur; fr IX, 11.
deum: s. **deus,** II, 1. veneror (6 St.) B. I, S. 664, b.
inventorem: qui (philosophi) ... eum .. (inventorem) venerantur ut deum; T I, 48.
piscem: piscem Syri venerantur; N III, 39.
sigilla: novi ego Epicureos omnia sigilla venerantes; N I, 85.
simulacra: ut essent simulacra, quae venerantes deos ipsos se adire crederent; N I, 77. cum eorum (deorum) augusta et sancta simulacra veneremur; N II, 79.
speciem: »tum species ex aere vetus venerataque Nattae concidit«; D I, 19.
viros: eos .. (viros) esse ipsos, quos nos colere, precari venerarique soleamus; N I, 119.

venia, Nachsicht, Erlaubnis, Verzeihung: I. do: s. **do,** III. veniam (5 St.) B. I, S. 750, b.
II. audire: bona venia me audies; N I, 59.
dicere: bona hoc tua venia dixerim; D I, 25. bona tua venia dixerim; L III, 34.

venio, kommen, anrücken, sich nähern, erscheinen, sich einstellen, gelangen: I. **unpersönlich:** 1. causa: causa .. fuit huc veniendi, ut quosdam hinc libros promerem; F III, 8.
2. verbal: ubi .. quicquid esset, quod disci posset, eo veniendum iudicaverunt; T IV, 44. ut ventum est in trivium; D I, 123. ventum in insulam est; L II, 6. cum res agatur in discrimenque ventum sit; O II, 33. poscit (mulier), dandum est; vocat veniendum est; P 36. cum in villam Luculli ventum esset; fr V, 17.
III.

II. **mit Ergänzung:** 1. Genetiv: venit .. mihi Platonis in mentem; F V, 2.
2. indir. Frage: quo (sapiente) quid sit beatius, mihi certe in mentem venire non potest; T V, 81. mihi .. non tam facile in mentem venire solet, quare verum sit aliquid, quam quare falsum; N I, 57. venit .. iam in contentionem, utrum sit probabilius; D II, 129.
3. ut: ex eo credo quibusdam usu venire, ut abhorreant a Latinis, quod ..; F I, 8. s. III. alqd, usu.
4. Infinitiv: quid in mentem venit Callistheni dicere deos gallis signum dedisse cantandi? D II, 57. illud .. mihi ante hoc tempus numquam in mentem venit a te requirere; A I, 3.
III. **mit einfachem Subject:** alqs: venisse eum (Varronem) Roma pridie vesperi; A I, 1. cum eo Catulus et Lucullus nosque ipsi postridie venissemus; A II, 9. veniet flumen orationis aureum fundens Aristoteles; A II, 119. heri .. ludis commissis ex urbe profectus veni ad vesperum; F III, 8. commentarios quosdam .. Aristotelios ... veni ut auferrem; F III, 10. qui sciet, ubi quidque positum sit, quaque eo veniat; F IV, 10. discedet .. nihilo firmior ad dolorem ferendum, quam venerat; F IV, 52. me quodam tempore Metapontum venisse tecum; F V, 4. veniat Aeschylus, non poëta solum, sed etiam Pythagoreus; T II, 23. venit Epicurus, homo minime malus vel potius vir optimus; T II, 44. cum Rhodum venisset decedens ex Syria; T II, 61. posteaquam Tyrum venissent; T III, 66. »Chrysis ... alacris ob viam mihi veniet complexum exoptans meum«; T IV, 67. quem (Pythagoram) Phliuntem ferunt venisse; T V, 8. qui ... visendi causa venirent; T V, 9. „veni Athenas“, inquit Democritus; T V, 104. peroportune || peropportune || .. venis; N I, 15. mihi quoque videor .. venisse .. oportune || opportune ||; N I, 16. quocumque veneris; N I, 84. cum e praefectura Reatina Romam venienti (P. Vatinio) noctu duo iuvenes ... dixissent ..; N II, 6. eos tu cantheriis albis nullis calonibus ob viam Vatinio venisse existimas? N III, 11. Diagoras cum Samothracam venisset; N III, 89. Eudemum Cyprium, familiarem suum, iter in Macedoniam facientem Pheras venisse; D I, 53. cuidam rustico Romano dormienti visus est venire, qui diceret ..; D I, 55. cum duo quidam Arcades familiares iter una facerent et Megaram venissent; D I, 57. paucis sane post diebus ex Pharsalia fuga venisse Labienum; D I, 68. tam est inmutabile (Catonem) venturum, cum est verum, quam venisse; Fa 28. ante quam veniunt alii; R I, 15. Scipio ... L. Furium repente venientem aspexit; R I, 17. cum simul P. Rutilius venisset; R I, 17. (Scipio) Laelium advenientem salutavit et eos, qui una venerant; R I, 18. non mihi videtur, .. quod hi venerunt, alius nobis sermo esse quaerendus; R I, 19. possumus audire aliquid an serius venimus? R I, 20. ut (Regulus) venit; O I, 39. invitat Canius postridie familiares suos, venit ipse mature; O III, 59. se, ut clam venisset, sic clam || [clam] || in Pyrrhi castra rediturum; O III, 86. is (Regulus) cum Romam venisset; O III, 99. si ipse venissem Athenas; O III, 121. quem (Platonem) Tarentum venisse L. Camillo, Ap. Claudio consulibus reperio; C 41. perpaucis ante mortem diebus, cum ... tu etiam, Scaevola, mecum venisses; Lae 14. cum ... venisset .. eodem Mytilenis mei salutandi et visendi causa Cratippus; Ti 2. cum ... omnes .. ad id tempus, quod erat dictum, postero die venissemus; fr V, 16. s. **ad,** I. venio (75 St.) B. I, S. 51, b. — **huc,** I. venio (6 St.) B. II, S. 188, a. — **in,** A, I. venio (34 St.) B. II, S. 254, a. — **quo,** II. venio (8 St.) S. 329, a.

alqd: quae in controversiam veniunt; F IV, 24. nec invenietur umquam, unde ad hominem venire possint nisi a deo; T I, 66. fr IX, 10. id aut extimescere veniens aut non ferre praesens nonne turpe est? T II, 43. quae .. venientia metuuntur, eadem adficiunt aegritudine instantia; T IV, 11. hinc, quodcumque in solum venit, ut dicitur, effingis atque efficis; N I, 65. id quod a nostris hominibus saepissime usurpatum iam in proverbii consuetudinem venit; O II, 55. quae in manus meas venerunt; O III, 34. s. II, 4. D II, 57. **in**, A, I. venio in mentem; F IV, 47. T I, 55. N II, 168. O II, 56 (B. II, S. 254, b). — usu: ex hoc illud iis usu venire solet, ut ... interrogentur; A II, 35. an non videmus hoc usu venire, ut ... eos ... tam facile internosceremus, uti ..? A II, 56. usu hoc venire, ut ... cogitemus; F V, 4. quod iis saepe usu venit, qui ..; T I, 73. quod in illo mihi usu saepe venit; N I, 59. quod nunc communiter in omnibus sepultis venit usu ‖ usu venit ‖, ut humati dicantur; L II, 57. quod idem ‖ item, autem ‖ in poëmatis, in picturis usu venit in aliisque compluribus; O III, 15. eadem mihi usu venirent reliquisque omnibus maioribus natu; C 7.

acuta: quia multa venirent in mentem acuta atque subtilia; N I, 60.

adversa: nos .. omnia adversa cum venientia metu augentes, tum maerore praesentia; T V, 4.

adulescens: remotis .. arbitris ad se adulescentem iussit venire; O III, 112.

aestas: praeterita verni temporis suavitate aestatem autumnumque venisse; C 70.

animus: cum (animus) ... in liberum caelum quasi domum suam venerit; T I, 51.

antiqui: item de contrariis, a quibus (antiqui) ad genera formasque generum venerunt; F IV, 8.

ars: paucis additis (ea ars) venit ad soritas; A II, 92.

autumnus: s. aestas.

bonum: lubido (est) opinio venturi boni; T IV, 14.

catervae: catervae veniunt contra dicentium, nec solum Epicureorum; T I, 77.

dea: quae .. dea ad res omnes veniret, Venerem nostri nominaverunt; N II, 69.

dolor: ad quem .. dolor veniat, ad eundem etiam interitum venire; N III, 36. vgl. magnitudo.

familiaris: s. alqs; D I, 53. 57.

Fibrenus: quasi in familiam patriciam venerit, (Fibrenus) amittit nomen obscurius; L II, 6.

figura: hoc dico, non ab hominibus formae figuram venisse ad deos; N I, 90.

filius: eum (filium) ... in conspectum suum venire vetuit; F I, 24. Latinis ipsis mane ad eum (P. Africanum) primus sororis filius venit Q. Tubero; R I, 14. (filius) cum primo luci ‖ prima luce ‖ Pomponi domum venisse dicitur; O III, 112.

fulmen: fulmen qua ex parte venisset; D II, 42. unde fulmen venerit, quo concesserit; D II, 45.

hereditas: qui ... hereditatem venturam dicunt; D II, 81. a quo .. rei familiaris ad paucos, cupiditatum ad multos inprobos venit hereditas; O II, 28.

homo: s. alqs; T II, 44.

hostis: maritimus .. ille et navalis hostis ante adesse potest, quam quisquam venturum esse suspicari queat, nec vero, cum venit, prae se fert, ... unde veniat; R II, 6.

imagines: quid, quod etiam ad dormientem veniunt (imagines) invocatae? N I, 108. ut ... stulti nec vitare venientia (incommoda) possint nec ferre praesentia; N I, 23.

inrisores: veniant .. isti inrisores huius orationis ac sententiae; P 13.

interitus: s. dolor.

laus: oratorum .. laus ita ducta ab humili venit ad summum, ut iam ... senescat brevique tempore ad nihilum ventura videatur; T II, 5.

libri: tum .. primum (isti libri) in Antiochi manus venerant; A II, 11.

magnitudo: contemno magnitudinem doloris, a qua me brevitas temporis vindicabit ante paene, quam venerit; T II, 44.

malum: quae (mala) et venientia metuat sapiens necesse est et venisse doleat; A II, 135. haec .. praemeditatio futurorum malorum lenit eorum adventum, quae venientia longe ante videris; T III, 29. satis esse odiosum malum omne, cum venisset; T III, 32.

motus, mutationes: si (motus fortunae mutationesque rerum) in virtutis certamen venerint; F V, 71.

mulieres: mulieres .. in India ... in certamen iudiciumque veniunt; T V, 78.

nomen: superbia Tarquinii nomen huic populo in odium venisse regium? R I, 62.

oratio: (oratio) venit ad extremum; F V, 84.

pater: quin tu aspicis ad te venientem Paulum patrem? R VI, 14.

pecunia: ad quos eiusdem (patris familias) morte pecunia venerit ‖ [ad ... venerit] ‖; L II, 48.

peregrinus: privatimne an publice (peregrinus) venerit; O I, 149.

plaga: quia profundenda voce ... venit .. plaga vehementior; T II, 56.

poëta: s. alqs; T II, 23.

princeps: unde ad istas opiniones vester ille princeps venerit; N I, 95.

quaestio: videtur .. ad exitum venisse quaestio; T V, 18.

ratio: prima veniat in medium Epicuri ratio; F I, 13.

res: quarum .. rerum praesentia sumus in aegritudine, easdem inpendentes et venientes timemus; T III, 14. rem .. illam in religionem populo venisse; N II, 10. si res in contentionem veniet; O II, 71.

res publica: si ... rem publicam ... in optimum statum naturali quodam itinere et cursu venientem videris; R II, 30.

rhetores: veniunt (rhetores) inde ad propiora; T I, 116.

sapiens: neque sapienti usque ad „Plaudite“ veniendum est; C 70.

subtilia: s. acuta.

tempus: cum tempus mortis venisset; T I, 49. veniet tempus, et quidem celeriter; T I, 76.

vir: ut Sex. Peducaeus, ... omnium vir optimus, ... ultro ad mulierem venit; F II, 58. nec committam, ut dolor corporis efficiat, ut frustra tantus vir ad me venerit; T II, 61. cum Lysander Lacedaemonius, vir summae virtutis, venisset ad eum (Cyrum) Sardis; C 59. s. alqs; T II, 44.

virgines: quae (virgines) Romam ludorum gratia venissent; R II, 12.

voluptas: animum et praesentem (voluptatem) percipere pariter cum corpore et prospicere venientem; T V, 96.

IV. **mit Subject und Zusatz:** 1. **attributiv und prädicativ**: alqs: quamquam non mihi, sed tibi hic venit adiutor; N I, 17. tu .. nolo existimes me adiutorem huic venisse, sed auditorem, et quidem aequum; N I, 17. si constitueris cuipiam te advocatum in rem praesentem esse venturum; O I, 32. auditor: s. adiutor. utebatur iis exercitationibus, ut ad cenam et sitiens et esuriens veniret; F II, 64. ad hoc genus castigandi raro invitique veniemus; O I, 136. ad quam tu (urbem) oppugnandam nunc venis paene

miles; R VI, 11. spero .. te ... bene paratum venire; N III, 2. nihil commutantur animo et iidem abeunt, qui venerant; F IV, 7. sitiens: f. esuriens.
pater: quod in eam (Samum) pater eius (Epicuri) Neocles agripeta venerat; N I, 72.
puer: quas (artes) si, dum (puer) est tener, combiberit, ad maiora veniet paratior; F III, 9.
sapiens: probabile ‖ ei ‖ sapienti videatur se illuc venturum esse salvum; A II, 100.
2. **Supinum:** C. Blossius Cumanus, hospes familiae vestrae, Scaevola, quom ad me ... deprecatum venisset; Lae 37. cum .. Scipio unum et alterum ex iis, qui eum salutatum venerant, invitavisset; Fa fr 5.
hospes: f. alqs; Lae 37.

venor, jagen: I. dico a: quae eadem Diana „omnivaga" dicitur, non a venando, sed quod in septem numeratur tamquam vagantibus; N II, 68.
exerceo in: ut ... exerceamur in venando ad similitudinem bellicae disciplinae; N II, 161.
II. studiosus: si qui ineunte aetate venandi aut pilae studiosi fuerunt; Lae 74.
III, 1. consuetudo: si campum, si canes ... exercendi aut venandi consuetudine adamare solemus; F I, 69.
laus: apud quos .. venandi et equitandi laus viget; T II, 62.
studia: suppeditant .. et campus noster et studia venandi honesta exempla ludendi; O I, 104.
2. alacritas in: canum ... tanta alacritas in venando quid significat aliud nisi ..? N II, 158.
IV, 1. erudire: Lycurgi (leges) laboribus erudiunt iuventutem, venando, currendo; T II, 34.
nancisci: feras beluas nanciscimur venando; N II, 161.
2. causa: venandi et custodiendi (causa) canem (esse generatum); N II, 37.

venter, Bauch, Leib: I. inflo: faba .. Pythagorei utique abstinere, quasi vero eo cibo mens, non venter infletur; D II, 119.
II. metiri: quod (Timocrates) dubitet omnia, quae ad beatam vitam pertineant, ventre metiri; N I, 113.

ventito, oft kommen, zu kommen pflegen: alqs: sic noctu ad eas (uxores Dionysius) ventitabat, ut omnia specularetur ... ante; T V, 59. quom ipse etiam ad Scaevolam ventitarem; L I, 13.
familiares: cum ... familiarissimi .. eius (P. Africani) ad eum frequenter per eos dies ventitaturos se esse dixissent; R I, 14.

ventriculus, Herzkammer: ex ea (anima) ... pars concipitur cordis parte quadam, quem ventriculum cordis appellant, cui similis alter adiunctus est, in quem sanguis a iecore per venam illam cavam influit; N II, 138.

ventus, Wind: I, 1. est: si ventus esset; A II, 9. ut in maxumis motibus ... caeli nihil intersit, qui ventus, qui imber, quae tempestas ubique sit; D II, 94.
impendent: ventos aut imbres inpendentes quibusdam praesentire signis; D II, 14.
reflant: sin reflantibus ventis reiciemur; T I, 119.
2. sum: placet .. Stoicis eos anhelitus terrae, qui frigidi sint, cum fluere coeperint, ventos esse; D II, 44.
3. **Vocativ:** »te .., omnipotens Neptune, invoco, vosque adeo, venti!« T IV, 73.
II, 1. cogo: in quo (caelo) nubes, imbres ventique coguntur; T I, 43.
do: quam tempestivos .. dedit (natura) ... ventos Etesias! quorum flatu nimii temperantur calores; ab isdem etiam maritimi cursus celeres et certi deriguntur ‖ dir. ‖; N II, 131.
efficio: (aër) effluens huc et illuc ventos efficit; N II, 101.
invoco: f. I, 3.
praemonstro: »ventos praemonstrat saepe futuros inflatum mare«; D I, 13.
praesentio: f. I, 1. impendent.
2. subicio: quod (mare) est ventis subiectum; T IV, 57.
III. flatus: f. II, 1. do.
moderatio: earum (rerum) moderationem nos soli habemus, maris atque ventorum, propter nauticarum rerum scientiam; N II, 152.
mutationes: cum in flectendis promunturiis ventorum mutationes maxumas saepe sentiunt; D II, 94.
signa: ventorum et imbrium signa ... rationem quam habeant, non satis perspicio; D I, 16.
vis: cum ... nubium magnitudinem ventorumque vim cognovissent; N II, 95.
IV, 1. adiuvari: basis .. trianguli, quem efficiunt grues, ea tamquam a puppi ventis adiuvatur; N II, 125.
agitari: maria agitata ventis ita tepescunt, ut ..; N II, 26.
expelli: »dum quod sublime ventis expulsum rapi (credas) saxum aut procellis«; N II, 89.
incitari: repentino quodam quasi vento impetu animi incitati; O I, 49.
invehi: cum (ibes) volucris anguis ex vastitate Libyae vento Africo invectas interficiunt; N I, 101.
rapi: f. expelli. — reici: f. I, 1. reflant.
teneri: is .. (Dionysius) cum secundissumo vento cursum teneret; N III, 83.
2. a: f. II, 1. do.

venustas, Anmut, Schönheit, Liebreiz: I. est: quorum (generum pulchritudinis) in altero venustas sit ‖ est ‖, in altero dignitas; O I, 130.
inest: in formis aliis dignitatem inesse, aliis venustatem; O I, 107.
potest: ut venustas et pulchritudo corporis secerni non potest a valetudine, sic ..; O I, 95.
ohne Verb: ex ea (Venere) potius „venustas" quam „Venus" ex venustate; N II, 69.
II. duco: venustatem muliebrem ducere debemus, dignitatem virilem; O I, 130.
habeo: quae (membra) detracta utilitate quid habent venustatis? N I, 92.
iudico: colorum etiam et figurarum *, tum ‖ figurarum [tum] ‖ venustatem atque ordinem ... oculi iudicant; N II, 145.
secerno: f. I. potest.
sentio: eorum ipsorum ... nullum aliud animal pulchritudinem, venustatem, convenientiam partium sentit; O I, 14.
III. aptus ad: quam sint omnia in hominis figura non modo ad usum, verum etiam ad venustatem apta; N I, 47.
IV. alqd: f. II. habeo.
apparatus: cum in villam Luculli ventum esset omni apparatu venustatis ornatam; fr V, 17.
V. cum: quem .. locum cum multa venustate et omni sale idem Lucilius; F I, 9.
ex: f. I. ohne Verb.

venustus, schön, lieblich: alqd: quid refert, si hoc ipsum salsum illi et venustum videbatur? N I, 79. ita venusta habeantur ista, ... ut ..; P 38.

oculi: haec .. bona dicantur necesse est: candiduli dentes, venusti oculi; T V, 46.
sphaera: erat .. illa (sphaera) venustior et nobilior in volgus; R I, 21.

vepres, Dornbusch: saeptum undique et vestitum vepribus et dumetis .. sepulcrum; T V, 64.

ver, Frühling: init: ineunte vere in iis, quae relicta sunt, existit ... ea, quae gemma dicitur; C 53.
significat: ver .. tamquam adulescentiam significat ostenditque fructus futuros; C 70.

verax, wahr redend, wahrhaftig: alqs: Herodotum cur veraciorem ducam Ennio? D II, 116.
oraculum: multis saeclis verax fuisse id oraculum; D I, 38.
sensus: veraces sanos ‖ suos ‖ esse sensus dicis ‖ dicit ‖; A II, 79.
visa: tum ei (parti animi) visa quietis occurrent tranquilla atque veracia; D I, 61.

verber, Schlag, Geißelung: I. habent: cum (Theophrastus) statuisset verbera, tormenta, cruciatus ... magnam vim habere ad male ... vivendum; T V, 24.
sunt: ‖ octo genera poenarum in legibus esse, damnum, vincula, verbera, talionem, ignominiam, exilium, mortem, servitutem ‖; L fr 4.
II, 1. adhibeo: ut .. domitores equorum non verbera solum adhibent ad domandum; fr V, 85.
subeo: neque (esse) liberi ... contumeliarum verbera subire; R I, 9.
2. elabor: his poenis, ... vinculis, verberibus, elabuntur saepe privati; R III, 34.
III, 1. dolor: pueri Spartiatae non ingemescunt verberum dolore laniati; T V, 77.
2. provocatio contra: non provocatione ad populum contra necem et verbera relicta; R II, 62.
IV. accipi: Spartae .. pueri ad aram sic verberibus accipiuntur, »ut ... sanguis exeat«, non numquam etiam ... ad necem; T II, 34.
coërcere: »magistratus nec oboedientem civem multa, vinculis verberibusve coherceto«; L III, 6.
cogere: nec verbis solum, sed etiam verberibus ... (pueros) plorare cogunt; T III, 64.
deterreri: videmusne, ut pueri ne verberibus quidem a contemplandis rebus ... deterreantur? F V, 48. ut ne verberibus quidem (infantes) deterreri possint; F V, 55.
necare: quem necassem iam verberibus, nisi iratus essem; R I, 59.

verbero, schlagen, geißeln: civem: quae (lex) ... lata est, ne quis magistratus civem Romanum adversus provocationem necaret neve verberaret; R II, 53.
parentem, servum: aeque peccat, qui parentem et qui servum iniuria verberat; F IV, 76.

verbum, Wort, leeres Wort, Schein, Ausdruck, Rede, Beispiel: I. **absolut: 1. Subject:** cadit: (verbum) in consuetudinem nostram non caderet; T III, 7. si ... eius verbum aliquod apte ceciderit ad id, quod ages aut cogitabis; D II, 83.
declarat: nullum inveniri verbum potest, quod magis idem declaret Latine, quod Graece, quam declarat „voluptas"; F II, 13. cum sit verbum, quod idem declaret, magis usitatum; F III, 15. ne tu ... verbis illustribus et id, quod vis, declarantibus! F III, 40. quorum (ostentorum) .. vim ... verba ipsa prudenter a maioribus posita declarant; D I, 93. f. II, 3. utor; F IV, 57.
deficiunt: si te Latina (verba) forte deficient; A I, 25.
differunt: ea .. verba, quae dixi, singularum rerum sunt, non, ut videntur, easdem res significant, sed aliquid differunt; T III, 84.
est: quod ipsum (ποιότης) apud Graecos non est volgi verbum, sed philosophorum; A I, 25. sunt .. (verba) mihi nota; A II, 102. duae sunt .. res quoque, ne tu verba solum putes; F II, 20. quae (verba) nota tibi profecto .. sunt; F II, 20. verba vestra sunt; F II, 31. quae (verba) ipsi Graeciae nota non sint; F III, 4. cur ... verbum nullum est, quod non intellegatur? F IV, 2. sunt haec tua verba necne? T III, 41. quibus (voluptatibus) quasi titillatio ⟨Epicuri enim hoc verbum est⟩ adhibetur sensibus; N I, 113. „carum" ipsum verbum est amoris; N I, 122. numine, sive quod est aliud verbum, quo planius significem, quod volo; L I, 21. sunt certa legum verba, .. neque ita prisca, ut in veteribus XII sacratisque legibus, et tamen, quo plus auctoritatis habeant, paulo antiquiora, quam hic sermo est; L II, 18. iidem omne verbum ambiguum esse dicunt; fr V, 99. f. declarat; F III, 15. differunt. — II, 3. utor; A I, 25.
excellunt: reliquorum .. iudiciorum haec verba maxime excellunt; O III, 61.
habet: verbum ipsum voluptatis non habet dignitatem; F II, 75. f. est; L II, 18.
occurrit: si quando minus occurret Latinum (verbum); F III, 15.
placent: si haec verba aut minus placent aut minus intelleguntur; F III, 17.
potest: f. declarat; F II, 13.
prosunt: quo plus in negotiis gerendis res quam verba prosunt; A II, 2.
significant: qui si ea, quae dicit, ita sentiret, ut verba significant; F IV, 60. f. differunt.
sonant: eloquentiam sine maiore quadam vi fluere abundantem sonantibus verbis uberibusque sententiis; T I, 64.
valet: saepe quaerimus verbum Latinum par Graeco, et quod idem valeat; hic nihil fuit, quod quaereremus; F II, 13. hoc verbum quid valeat, non vident; O III, 39.
videntur: f. differunt.
volunt: quid verba ista vellent; L III, 33.
ohne Verb: si verbum sequimur, primum longius verbum „praepositum" quam „bonum"; F IV, 73. quanti verba illa: UTI NE ...! quam illa aurea: UT INTER ..! O III, 70.
2. **Prädicat:** sum: „varietas" .. Latinum verbum est; F II, 10. προηγμένα, id est, „producta" nominentur; quae .. ita appellemus ⟨id erit verbum e verbo⟩; F III, 52. quae Graeci πάθη appellant; ego poteram morbos, et id verbum esset e verbo; T III, 7.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** accipio: quae (verba) docti ... a Graecis petere malent, indocti ne a nobis quidem accipient; A I, 5.
adripio: de qua (philosophia) disserens arripere verba de foro non potest; F III, 4.
appello: quae (verba) perraro appellantur ab Epicuro; F II, 51.
approbo: neque .. illud verbum temere consuetudo adprobavisset; D I, 65.
audio: si nostra verba audiret; F II, 60. quid verba audiam, cum facta videam? T III, 48.
commuto: modo commutatis verbis ipsas res conferamus; F IV, 60.
contorqueo: quas sententias (Aeschines) colligit, quae verba contorquet! T III, 63.
corrigo: vitam nostram, consilia, voluntates, non verba corrigi; F IV, 52.
desero: f. fingo; F IV, 7. — dico: f. **dico,** III. verbum (3 St.) B. I, S. 696, a. — duco: f. **duco,** III. verbum (3 St.) B. I, S. 775, a.

eligo: res .. bonas verbis electis graviter ornateque dictas quis non legat? F I, 8. potest id ... omnibus electissimis verbis gravissimisque sententiis ... augeri et ornari; F III, 26.
evello: quae (verba) .. dum sibi evelli ex ordine ‖ ore ‖ (Stoici) nolunt; F IV, 78.
excipio: qui omnia verba eius (Tagetis) exceperint litterisque mandarint; D II, 50.
exprimo: s. **exprimo,** II. verbum (4 St.) B. 1, S. 925, b.
fabricor: fabricemur .., si opus erit, verba; A II, 17.
facio: faciamus .. tractando usitatius hoc verbum et contritius ‖ tritius ‖; A I, 27. s. **facio,** III. verbum (3 St.) B. II, S. 19, b.
fingo: verba tu fingas? F II, 77. nova verba fingunt, deserunt usitata; F IV, 7. dum res maneant, verba fingant (docti) arbitratu suo; F V, 89.
fundo: poëtarum more verba fundere; F IV, 10.
habeo: multis .. verbis ultro citroque habitis ille nobis consumptus est dies; R VI, 9.
imprimo: ut signa quaedam sic verba rebus inpressit; R III, 3.
inculco: ne ... Graeca verba inculcantes iure optimo rideamur; O I, 111.
intellego: s. **intellego,** III, 2. verbum (3 St.) B. II, S. 338, a.
interpretor: poteram ego verbum ipsum interpretans (perturbationes animorum) morbos appellare; F III, 35. hoc verbum sic interpretantur, ut ..; T III, 75.
invenio: s. I, 1. declarat; F II, 13.
mando: s. excipio.
mollio: usu mollienda nobis verba sunt; N I, 95.
muto: verba modo mutantem; F IV, 21. de istis omnibus verbis a Zenone mutatis ita disputabat; F IV, 78.
mutuor: mutuemur hoc quoque verbum; N II, 91.
pario: nobis, quibus etiam verba parienda sunt; F III, 3.
percipio: quoniam (ea verba) usu percepta sunt; F III, 5.
peto: s. accipio.
pono: quem .. intellegimus divitem aut hoc verbum in quo homine ponimus? P 42. s. I, 1. ohne Verb; D I, 93.
quaero: s. I, 1. valet; F II, 13.
rapio: ipsae res verba rapiunt; F III, 19.
sequor: s. I, 1. ohne Verb; F IV, 7.
specto: rem opinor spectari oportere, non verba; T V, 32.
teneo: teneamus hoc verbum † quidem; erit enim utendum in reliquo sermone saepius; A I, 40. re (Stoici) eadem defendunt, quae Peripatetici, verba tenent mordicus; F IV, 78.
tero: visum ⟨... hoc pro φαντασία verbum satis hesterno sermone trivimus⟩; A II, 18. ut .. ipsa „philosophia" et multa verba Graecorum, sic „sorites" satis Latino sermone tritus est; D II, 11.
transfero: id .. (verbum) proprie quidem in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa disparia; F II, 10.
verso: postea tuus ille Poenulus ... verba versare coepit; F IV, 56.
volo: quid esset, ... si verbum e verbo volumus, comprehensio, quam κατάληψιν illi vocant; A II, 17.
usurpo: praeclare ... a te verba usurpantur civilis iuris et legum; L I, 56.
2. **Dativ:** adfero: plurimum ... Latinis et litteris luminis et verbis attulisti; A I, 9.
subicio: voluptas. huic verbo omnes, qui ubique sunt, qui Latine sciunt, duas res subiciunt; F II, 13. conferam tecum, quam cuique verbo rem subicias; F IV, 74. neque ulla alia huic verbo, cum beatum dicimus, subiecta notio est nisi ... cumulata bonorum complexio; T V, 29 (28).
3. **Ablativ:** abundo: s. I, 1. sonant. — III, 1.
utor: verbis quoque novis cogimur uti; A I, 5. dabitis .. profecto, ut in rebus inusitatis ... utamur verbis interdum inauditis; A I, 24. quin etiam Graecis (verbis) licebit utare, cum voles; A I, 25. quibus (verbis) ut aliis multis consuetudo iam utitur pro Latinis; A I, 25. dialecticorum .. verba nulla sunt publica, suis utuntur; A I, 25. audebimus ... novis verbis uti te auctore; A I, 26. cum eo verbo antea nemo tali in re usus esset; A I, 41. plurimis .. idem novis verbis ... usus est; A I, 41. esse aliquam vim, ... quae finxerit vel, ut tuo verbo utar, quae „fabricata sit" hominem; A II, 87. his .. ipsis verbis utitur; F II, 48. quam te decebat iis verbis uti, quibus si philosophi non uterentur, philosophia omnino non egeremus! F II, 51. vide .., ne non debeas verbis nostris uti, sententiis tuis; F II, 77. et dialectici et physici verbis utuntur iis; F III, 4. ipsae rhetorum artes ... verbis tamen in docendo quasi privatis utuntur ac suis; F III, 4. ut doctissimi homines de rebus non pervagatis inusitatis verbis uterentur; F III, 5. quibus (verbis) instituto veterum utimur pro Latinis, ut ipsa philosophia, ut rhetorica, dialectica, grammatica, geometria, musica; F III, 5. helluari libris, si hoc verbo in tam clara re utendum est; F III, 7. puto concedi nobis oportere, ut Graeco verbo utamur; F III, 15. ut verbis utamur quam usitatissimis et quam maxime aptis, id est rem declarantibus; F IV, 57. num .. dubium est, quin ... verbis illi (superiores) commodius utantur? F IV, 58. te ... omnia probare, nisi quod verbis aliter utamur; F IV, 80. ut aegritudini (subicitur) invidentia ⟨utendum est enim docendi causa verbo minus usitato⟩; T IV, 16. Zeno ... Socraten ipsum ... Latino verbo utens scurram Atticum fuisse dicebat; N I, 93. dum .. (Chrysippus) verbis utitur suis; Fa 39. libenter .. etiam verbo utor Catonis; R II, 3. qui (Plato) ... his fere verbis utitur; L II, 45. in obsequio .., quoniam Terentiano verbo lubenter utimur, comitas adsit; Lae 89. reliquos (deos ex his generatos editosque) ... et eorum, ut utamur vetere verbo, prosapiam; Ti 39. s. 1. teneo; A I, 40.
4. **mit Präpositionen:** disputo de: s. 1. muto; F IV, 73.
exprimo e: quam (κατάληψιν) ... verbum e verbo exprimentes comprensionem dicemus; A II, 31. nec tamen exprimi verbum e verbo necesse erit; F III, 15.
insum in: tanta vis inerat in verbis, ... ut altior fieres, ut interdum insisteres; F II, 51. his .. in verbis omnibus inest vis legendi eadem, quae in religioso; N II, 72. modestiam, quo in verbo modus inest; O I, 142.
laboro de: quasi de verbo, non de re laboretur; T II, 29.
pono in: quam (inconstantiam) tu ponis in verbis, ego positam in re putabam; F V, 90.
redeo ad: ad verba redeamus; F IV, 58.
relinquo in: ne relinquatur aliquid erroris in verbo; T I, 88.
III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** inops: o verborum inops interdum, quibus abundare te semper putas, Graecia! T II, 35.
2. **Ablativ:** refertus: totus .. liber, qui est de summo bono, refertus *est* et verbis et sententiis talibus; T III, 42.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** amor: istorum .. verborum amore, ... sapientiae, fortitudinis, iustitiae, temperantiae; F II, 51.

cognitiones: hoc est ... extorquere ex animis cognitiones verborum, quibus imbuti sumus; F II, 16.
concertatio: verborum concertatione sublata; T II, 30.
consuetudo: si .. consuetudinem verborum teneret; F II, 30.
controversia: si perspexerit, rerum inter eas (rationes) verborumne sit controversia; F II, 38.
copia: si eos (civis) non modo copia rerum auxeris, sed etiam verborum; A I, 26. nos non modo non vinci a Graecis verborum copia, sed esse in ea etiam superiores; F III, 5. cum obruerentur copia sententiarum atque verborum; T II, 3. haec est copia verborum; T II, 30. ut a Graecis ne verborum quidem copia vinceremur; N I, 8.
discordia: ex hac .. non rerum, sed verborum discordia controversia est nata de finibus; L I, 55.
discrepantia: maiorem multo inter Stoicos et Peripateticos rerum esse aio discrepantiam quam verborum; F III, 41.
dissensio: haec .. est non verborum parva, sed rerum permagna dissensio; N I, 16.
elegantia: admiror, nec rerum solum, sed verborum etiam elegantiam; R IV, 8.
explicatio: verborum etiam explicatio probabatur, id est, qua de causa quaeque essent ita nominata, quam ἐτυμολογίαν appellabant; A I, 32.
flumen: neque .. flumine conturbor inanium verborum nec subtilitate sententiarum; N II, 1.
gloria: videsne verborum gloriam tibi cum Pyrrhone ... esse communem? F III, 11. verborum magnificentia est et gloria delectatus; F IV, 60.
gravitas: in quibus (obiurgationibus) utendum est fortasse ... verborum gravitate acriore; O I, 136.
immutatio: Zenoni ... obtrectans nihil novi reperienti, sed emendanti superiores immutatione verborum; A II, 16.
inanitas: cuius (Panaetii) ... sententia condemnata mihi videtur esse inanitas ista verborum; F IV, 23.
inventor: Zeno ... non tam rerum inventor fuit quam verborum novorum; F III, 5.
invidia: ne invidia verbi labefactetur oratio mea; F I, 43.
lenitas: lenitate verbi rei tristitiam mitigatam; O I, 37.
magnificentia: nec eam (virtutem) ... verborum magnificentia metiamur; Lae 21. f. gloria; F IV, 60.
memoria: habuit .. divinam quandam memoriam rerum; verborum maiorem Hortensius; A II, 2. quid est .. memoria rerum et verborum? T I, 65.
momenta: ut omnia verborum momentis, non rerum ponderibus examinet; R III, 12.
notio: cum (carere) sic tamquam in febri dicitur alia quadam notione verbi; T I, 88.
novitas: inter Zenonem et Peripateticos nihil praeter verborum novitatem interesse; T V, 32.
obscenitas: si rerum turpitudini adhibetur verborum obscenitas; O I, 104.
obscuritas: cum rerum obscuritas, non verborum, facit, ut non intellegatur oratio; F II, 15.
opifex: Zeno Citieus, ... ignobilis verborum opifex; T V, 34.
praecepta: quae verborum sententiarumque praecepta sunt; O I, 132.
praestigiae: ex eisdem verborum praestigiis et regna nata vobis sunt et imperia; F IV, 74.
similitudo: quicum || qui cum || similitudine verbi concinere maxime sibi videretur; A fr 2.
tenuitas: ista maxime propter limatam quandam et rerum et verborum tenuitatem; F III, 40.
vestigia: quae possunt verborum, quae rerum ipsarum esse vestigia? T I, 61.
vis: ea scientia et verborum vis et natura orationis ... potest perspici; F I, 63. satisne .. videor vim verborum tenere, an ..? F II, 15. quae vis sit istius verbi; F II, 15. quo facilius vis verbi intellegatur; F III, 51. totum .. id, quod quaerimus, quid et quale sit, verbi vis ipsa declarat; T III, 11. nec ii ... fati necessitatem confirmant, sed verborum vim interpretantur; Fa 20.
usus: re .. intellecta in verborum usu faciles esse debemus; F III, 52.
2. **Ablativ:** epistula: illius (Anacharsis) epistula fertur his verbis; T V, 90.
3. **mit Präposition:** locus inter: inter ista tam magnifica verba tamque praeclara non habet ullum voluptas locum; F II, 77.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adficere: non postulo, ut dolorem eisdem verbis adficias, quibus Epicurus [voluptatem]; T II, 18.
adiuvari: quae (fabulae) ... verbis sententiis, numeris cantibus adiuventur; D II, 113.
agere: popularibus .. verbis est agendum et usitatis; O II, 35.
alere: quod illi verbis et artibus aluerunt naturae principia, hi autem institutis et legibus; R III, 7.
appellare: quod ego res notas notis verbis appello; F V, 89. quod omnes uno verbo „malum" appellamus, id tot modis posse dicere; T II, 30. hoc propemodum verbo Graeci omnem animi perturbationem appellant; vocant enim πάθος; T III, 23. quem (soritam) ... Latino verbo liceat acervalem appellare; D II, 11. qui (maiores nostri) haec inbecilla et commutabilia [pecuniae membra] verbo „bona" putaverunt appellanda; P 7.
attingere: ne verbis solum attingamus ea, quae volumus ostendere; T V, 68.
augere: neque vero (tenuis) verbis auget suum munus, ... sed etiam extenuat; O II, 70. f. II, 1. eligo; F III, 26.
castigare: qui punitur aliquem aut verbis castigat; O I, 88.
cogere: nec verbis solum, sed etiam verberibus ... (pueros) plorare cogunt; T III, 64.
commemorari: quae pluribus verbis a Panaetio commemorantur; O II, 16.
compellare: »exin compellare pater me voce videtur his verbis«; D I, 41.
complecti: (iste philosophus) .. complectitur verbis, quod vult; F I, 15. quae uno verbo complexi omnia honesta dicimus; F V, 58.
concinere: videsne .. Zenonem tuum cum Aristone verbis concinere || consistere ||, re dissidere? F IV, 72.
concipi: sicut verbis concipitur more nostro; O III, 108.
confici: quam paucis verbis confectum negotium putant! D II, 103.
confiteri: quam declinationem sine causa fieri si minus verbis, re cogitur (Epicurus) confiteri; Fa 22.
conicere: quam legem (Solonis) eisdem prope verbis nostri decemviri in decimam tabulam coniecerunt; L II, 64.
consistere: f. concinere.
contendere: quoniam verbis inter nos contendimus, non pugnis; P 23.
dari: plebi re, non verbo danda libertas; L III, 25.
defendere: C. Gracchus, cum ... effudisset aerarium, verbis tamen defendebat aerarium; T III, 48.
definire: in his (definiunt), quale sit id, quod percipi ... possit, totidem verbis, quot Stoici;

A II, 40. Chrysippus .. divinationem definit his verbis; D II, 130. ut ... verbis .., quid sit et quot modis quidque dicatur, definiam saepius; R I, 38.

depingere: quam (tabulam) Cleanthes sane commode verbis depingere solebat; F II, 69.

describere: Metrodorus ... beatum esse describit his fere verbis; F II, 92.

desistere: verbo de sententia destitisti; T II, 28.

devovere: ut quidam imperatores etiam se ipsos dis inmortalibus capite velato verbis certis pro re publica devoverent; N II, 10.

dicere: haec dicit Epicurus? ... at ille ...: istis quidem ipsis verbis, inquit; F II, 21. quae optimis verbis ab Epicuro de laude amicitiae dicta sunt; F II, 84. hoc ipsum instituamus, ut placuit, pluribus verbis dicere, quod uno non poterimus; F III, 55. ea dicta sunt a te, nec minus plane [verbis] quam dicuntur a Graecis [aptis]; F V, 96. haec eadem, quae Epicurus, totidem verbis dicit Hieronymus; T V, 118. neque sententiis solum copiose (a te dictum esse), sed verbis etiam ornatius, quam solent vestri; N I, 58. haec pluribus a me verbis dicta sunt ob eam causam, quod ..; R I, 12. quid .. negotii est eadem prope verbis isdem conversa dicere? L II, 17. f. II, 1. eligo; F I, 8.

diligens: in quo etiam verbis ac nominibus ipsis fuit diligens; R II, 40.

discrepare: quid attinuit cum iis, quibuscum re concinebat, verbis discrepare? F IV, 60. Zenonem ... cum Aristotele et illis re consentire, verbis discrepare; F IV, 72. Antiocho .. Stoici cum Peripateticis re concinere videntur, verbis discrepare; N I, 16. interpres .. mentis oratio verbis discrepat sententiis congruens; L I, 30. ut haec duo verbo inter se discrepare, re unum sonare videantur; O III, 83.

disputari: quae verbis subtilius, quam satis est, disputari videntur || [quae ... vid.] ||; P 10.

dissentire: a quibus (Peripateticis, Academicis) Stoici ipsi verbis magis quam sententiis dissenserunt; A II, 15.

disserere: quod etsi ita esse pluribus verbis disserendum est; P 35.

dissidere: has sententias eorum philosophorum re inter se magis quam verbis dissidere; F III, 41. non verbis Stoicos a Peripateticis, sed universa re et tota sententia dissidere; F IV, 2. ex quo facile intellectu est ... verbis eos, non re dissidere; Fa 44. si re ac non verbis dissiderent; L I, 54.

dividere: sicut facit re, neque tamen dividit verbis; F II, 20.

docere: illi (antiqui) .. his verbis docebant; L II, 49.

enuntiare: quam (geometriam) quibusnam quisquam (poterit) enuntiare verbis? A I, 6.

explicare: hic locus a Zenone tractatus post a Cleanthe et Chrysippo pluribus verbis explicatus est; N II, 63. Democritus .. optumis verbis causam explicat, cur ante lucem galli canant; D II, 57. si verbis explicare conemur nullo posito ob oculos simulacro earum rerum; Ti 37.

exponere: equidem soleo etiam, quod uno Graeci, ... idem pluribus verbis exponere; F III, 15. ab iis constitutio illa prima naturae ... his prope verbis exponitur; F IV, 15. in qua (Academia) disputationem habitam non quasi narrantes exponimus, sed eisdem fere verbis, ut actum disputatumque est; T II, 9.

exprimere: hanc nos sententiam secuti his ipsis verbis in Consolatione [hoc] expressimus; T I, 65. habes formam Epicuri vitae beatae verbis Zenonis expressam; T III, 38. de lamentis .. expressa verbis sunt: »mulieres genas ne radunto« ..; L II, 64.

extenuare: f. augere.

fatigari: qui non verbis sunt et disputatione philosophorum, sed vinclis et carcere fatigandi; O III, 73.

flagitiosus: qui (Cynici) ... inrident, quod ea, quae turpia non sint, || nominibus ac || verbis flagitiosa ducamus || dicamus ||; O I, 128.

gloriari: re succumbere non oportebat verbis gloriantem; T II, 30.

inquam: praeclare .. Epicurus his paene verbis: „eadem", inquit, „sententia" ..; F I, 68. quod idem melioribus etiam verbis Metrodorus: „occupavi te", inquit, „Fortuna"; T V, 27.

interpretari: quam (epistulam) modo totidem fere verbis interpretatus sum; F II, 100.

invenire: a quoius (sapientiae) amore Graeco verbo philosophia nomen invenit; L I, 58.

laudare: multis verbis iracundiam laudant; T IV, 43.

levari: qui hac opinione non modo verbis, sed etiam opere levandi sunt; Lae 72.

lugubris: praeclarum carmen! est enim et rebus et verbis et modis lugubre; T III, 46.

nominare: labores ... tristissimo .. verbo aerumnas || [aerumnas] || etiam in deo nominaverunt; F II, 118. viribus corporis ... similes similibus quoque verbis animi vires nominantur; T IV, 31. ut Epicurus ipse πρόληψιν appellavit, quam antea nemo eo verbo nominarat; N I, 44.

nosse: verbis his eandem certe vim voluptatis Epicurum nosse quam ceteros; F II, 8.

notari: multo .. melius haec notata sunt verbis Latinis quam Graecis; T III, 10.

ornari: non intellego, cur (virtus) aut verbis tam vehementer ornanda aut re tantopere expetenda videatur; T III, 37. f. II, 1. eligo; F III, 26.

peccare: Xenophon paucioribus verbis eadem fere peccat; N I, 31.

ponderari: cum ea re, non verbis ponderarentur; T V, 120.

ponere: non .. verbo solum (Epicurus) posuit voluptatem, sed explanavit, quid diceret; T III, 46.

praecipere: verbis praecipiens (Diodotus) discentibus, unde quo quamque lineam scriberent; T V, 113.

praedici: multa ... praedicta sunt, neque solum verbis, sed etiam »versibus, quos olim Fauni vatesque canebant«; D I, 114.

premere: quoniam me verbo premis; T I, 13.

probare: qui (Aristo) cum Zenonis fuisset auditor, re probavit ea, quae ille verbis; A II, 130.

pronuntiare: summa .. memoria (Philo) pronuntiabat plurimas Epicuri sententias iis ipsis verbis, quibus erant scriptae; N I, 113.

prosequi: quem (philosophum) ut vidisset et salutavisset honorificisque verbis prosecutus esset; T II, 61.

relinquere: non nullis videri Epicurum ... verbis reliquisse deos, re sustulisse; N I, 85.

respondere: Zenonem roges; respondeat totidem verbis; F IV, 69. ego .. tibi .., quod satis esset, paucis verbis ... responderam; T I, 111.

retinere: rem publicam verbo retinemus, re ipsa vero iam pridem amisimus; R V, 2.

sanciri: leges .. quom magis iudiciis quam verbis sanciendae sint || quae quoniam ... sancienda sunt ||; L III, 46.

scribere: scripsit .. his fere verbis; A II, 102. in alio .. libro ... (Epicurus) scribit his verbis; F II, 20. scripsit .. et multis saepe verbis et breviter ..; F II, 100. in qua (epistula) scriptum est his fere verbis; T V, 100. pluribus verbis

scripsit ad patrem tuum M. Iunius sodalis; L III, 49. s. pronuntiare.

significare: propter earum rerum, quae significabantur his verbis, dignitatem; F II, 51. his verbis tria significari Stoici dicunt; F IV, 14. quod illi suis verbis significent ‖ significant ‖; F IV, 22. quibus duobus verbis significatis deum; N I, 68. s. I, 1. est; L I, 21.

simulari: quae (iracundia) etiamsi non adsit, tamen verbis atque motu simulandam arbitrantur; T IV, 43.

solvi: iure iurando se solutum putabat, et erat verbis, re non erat; O I, 40.

tenere: tu ... cur non propriis verbis illa tenebas? F IV, 61.

valere: Graeci volunt illi quidem (disiungere), sed parum valent verbo; T III, 11.

zum Satz (vgl. concinere, dari, relinquere, retinere, solvi): si pudor, si modestia, si pudicitia, si uno verbo temperantia poenae ... metu coërcebuntur; F II, 73. »quae (stellae) verbo et falsis Graiorum vocibus errant«; D I, 17. in quibus (civitatibus) verbo sunt liberi omnes; R I, 47. s. I, 1. declarat; F III, 40.

elliptisch: quod .. ego pluribus verbis, illi brevius, secundum naturam vivere; F IV, 26. haec quidem his verbis; T III, 42. paucis verbis tria magna peccata; T III, 47. rationem dico et, si placet pluribus verbis, mentem, consilium, cogitationem, prudentiam, ubi invenimus? N II, 18. ille (Amphio) uno verbo: „testudo"; D II, 133.

Lücke: quae Carneades, Graecus homo et consuetus, quod commodum esset, verbis *; R III, 8.

2. Präpositionen: ad: s. **ad,** IV, 3. verbum (4 St.) B. I, S. 59, b.

causa: cum (Chrysippus) gradatim interrogetur verbi causa, tria pauca sint anne multa; A II, 93. fac .. verbi causa Stoicum adesse sapientem; A fr 20 (Z. 6). miserum esse verbi causa *M.* Crassum, qui illas fortunas morte dimiserit; T I, 12. si quis verbi causa oriente Canicula natus est, is in mari non morietur; Fa 12. ut verbi causa sine aqua, sine vino, sine oleo vas esse dicamus ‖ dicimus ‖; Fa 24.

e: quid esset ... si verbum e verbo volumus, comprehensio, quam *κατάληψιν* illi vocant; A II, 17. s. I, 2. vgl. II, 4. exprimo e.

gratia: sin autem usque ad novem verbi gratia sine dubitatione respondes pauca esse, in decumo insistis; A II, 94. *ut* propter aliam quampiam rem, verbi gratia propter voluptatem, nos amemus; F V, 30.

in: enitar, ut Latine loquar, nisi in huiusce modi verbis, ut philosophiam aut rhetoricam ... appellem; A I, 25. id in multis (verbis); A I, 25. in quo verbo ‖ [verbo] ‖ lapsa consuetudo deflexit de via; O II, 9.

tenus: veteres verbo tenus acute illi quidem, sed non ad hunc usum popularem ... de re publica disserebant; L III, 14.

vere, der Wahrheit gemäß, in Wahrheit, in der That, mit Recht, richtig: I. bei Verben: adiuvo: Themistocles .. nihil dixerit, in quo ipse Areopagum adiuverit, at ille vere *a* se adiutum Themistoclem; O I, 75.

appello: quae nos bona vere appellemus; F III, 48. tene ... ad eos venire, qui vere iudices appellentur, Minoem ..! T I, 98. tum ille vere vertens annus appellari potest; R VI, 24. ex quo vere vel agnatio nobis cum caelestibus vel genus vel stirps appellari potest; L I, 24.

auguror: vere .. (Theramenes) ei, cui venenum praebiberat, mortem eam est auguratus; T I, 96. ille (Deiotarus rex) mihi videtur .. vere augurari; D I, 27. cui .. utinam vere fideliter † abundiente ‖ quidem certe, al. ‖ auguraverim; R IV, 8. si illud vere conectitur: „si oriente Canicula natus es, in mari non moriere"; Fa 14. declarat .. Ennius de Africano: „hic est ille situs." vere; L II, 57.

defendo: gravissime .. et verissime defenditur numquam ... posse ..; F III, 71.

dico: dici .. nihil potest verius; F II, 9. quid sit, quod vere bonum possit dici; F III, 20. si neque virtus in ullo nisi in ‖ nisi ‖ sapiente nec felicitas vere dici potest; F IV, 22. de summo .. bono dissentiens (Diodorus) dici vere Peripateticus ‖ vere Per. dici ‖ non potest; F V, 14. hoc ut vere dicitur, parva esse ... momenta ..., sic nimis violentum est nulla esse dicere; F V, 72. qui (Democritus) ⟨ vere falsone, quaerere *nolumus* ‖ non quaeremus ‖ ⟩ dicitur se oculis privasse; F V, 87. vide, ne „(discessus) a malis" dici verius possit; T I, 83. habes, quae fortissime de beata vita dici putem et ... etiam verissime; T V, 82. quae (sortes) vaticinatione funduntur, quae oracla verius dicimus; D II, 70. si vere dicatur de futuro; Fa 13. hoc idem si vere dicatur in eo, in quo vis morbi tanta non appareat; Fa 17. sic si diceretur: „morietur noctu in cubiculo suo vi oppressus Scipio," vere diceretur; Fa 18. fortuitae sunt causae, quae efficiant, ut vere dicantur, quae ita dicentur: „veniet in senatum Cato"; Fa 28. ut quibusdam in rebus vere dici possit ... non esse in nostra potestate ..; Fa 45. id haud scio an liceat de cuncta Graecia verissime dicere; R II, 8. ne illam quidem, quae tota sit in factionis potestate, posse vere dici rem publicam; R III, 44. quin ipse, vere dicam, sum illi villae amicior modo factus; L II, 4. neque medicorum praecepta dici vere possunt ... neque in populo lex; L II, 13. vere .. dici potest magistratum legem esse loquentem, legem autem mutum magistratum; L III, 2. quo verius in causa nostra vir magni ingenii ..., L. Cotta, dicebat ..; L III, 45. quod .. (honestum) vere dicimus ... natura esse laudabile; O I, 14. vellem nobis hoc idem vere dicere liceret; O III, 1. illud .. honestum, quod proprie vereque dicitur; O III, 13. hoc vere .. licet dicere; Lae 12. si, quod recte fit ..., id bene fieri vere dicitur; P 9. cui quaesito .. opus sit, quis umquam hunc vere dixerit divitem? P 46. quae (voluptates corporis) vere et graviter a Platone dictae sunt illecebrae esse ... malorum; fr V, 81. vgl. adiuvo.

dissero: qui haec subtilius disserunt, fortasse vere, sed ad communem utilitatem parum; Lae 18.

duco: Archytas iracundiam ... seditionem quandam animi vere ‖ ab animo removendam ‖ ducebat; R I, 60.

expono: vere exposita illa sententia est ab Epicuro; N I, 45.

exstruo: tam .. diligenter, etiamsi minus vere, ... sed tamen accurate (fundatam, exstructam disciplinam); F IV, 1.

facio: id quam fere fiat; Lae 97.

fundo: s. exstruo.

iudico: nec .. potest quisquam de bonis et malis vere iudicare nisi .. cognita ratione; F III, 73. vere .. si volumus iudicare; O I, 74.

laudo: si quodam in libro vere est a nobis philosophia laudata; A II, 6. nullum habendum magnum bonum, nisi quod vere laudari sua sponte posset; L I, 37. laudata .. ‖ est ‖ (sapientia) a te graviter et vere; L I, 62.

licet: cui soli vere liceat omnia ... pro suis vindicare; R I, 27.

loquor: de quo recte et verissume loquitur Atreus; N III, 68. vere ut loquar; D II, 100. ut vere loquamur; D II, 148.

lugeo: quid ego nunc lugeam vitam hominum? vere et iure possum; T I, 83.
moveo: cum sit incertum, vere inaniterne (*animus*) moveatur ‖ moveamur ‖; A II, 34.
nomino: illud patrocinium orbis terrae verius quam imperium poterat nominari; O II, 27.
possideo: qui (sapiens) ... vere .. omnia ista nomina possideat; F III, 75.
prodo: verene ... hoc memoriae proditum est? R II, 28.
puto: quis .. putare vere potest plus egisse Dionysium ... quam ... Archimedem? R I, 28.
reprehendo: quanto Aristoteles gravius et verius nos reprehendit! O II, 56.
sum: id gignitur et interit nec umquam esse vere potest; Ti 3.
tollo: verumne sit, *ut* ‖ verene ‖ Athenis ... Orithyiam Aquilo sustulerit; L I, 3.
usurpo: »o nate! vere hoc nomen usurpa patri«; T II, 20.
elliptisch: multo .. hoc melius nos veriusque quam Stoici; F I, 61. illud .. vere: »o Publi, o gurges, Galloni!«; F II, 24. vere id quidem; O III, 62. recte tu quidem, Scaevola, et vere; Lae 8. vgl. declaro. **verus,** A. alqd; T II, 30. IV, 73.
II. **bei Adjectiven:** fortis: vir ... magno animo, vere fortis; F III, 29.
honestus: quod vere honestum est; O III, 17. quod proprie dicitur vereque est honestum; O III, 17. vgl. I. dico; O III, 13.
III. **Lücke:** haec praescripta servantem licet ... vivere ... fideliter † vere hominum amice; O I, 92.

verecunde, rücksichtsvoll, bescheiden: ago: sin agis verecundius; A II, 125.
inquam: tum ille (Lucius) timide vel potius verecunde: facio, inquit, equidem; F V, 6.
reprehendo: theatra, porticus, nova templa verecundius reprehendo propter Pompeium; O II, 60.
elliptisch: vestri haec verecundius, illi fortasse constantius; F II, 114.

verecundia, Scheu, Schüchternheit, Rücksicht, Ehrfurcht, Achtung: I. consequitur: quae res et mansuetudo animorum consecuta et verecundia est; O II, 15.
est: videsne, quanta fuerit apud Academicos verecundia? T IV, 47.
imitatur: hanc naturae tam diligentem fabricam imitata est hominum verecundia; O I, 127.
II, 1. augeo: nec .. tam metu poenaque terrentur ... quam verecundia, quam natura homini dedit quasi quendam vituperationis non iniustae timorem. hanc ille rector rerum publicarum auxit opinionibus perfecitque institutis et disciplinis; R V, 6.
cerno: in qua (parte honestatis) verecundia ... cernitur; O I, 93.
comparo: nec ... sibi .. comparavit ... turpitudinis verecundiam; T V, 74.
do, perficio: s. augeo.
habeo: scaenicorum .. mos tantam habet vetere disciplina verecundiam, ut ..; O I, 129.
retineo: retinenda .. est huius generis verecundia; O I, 129.
tollo: maxumum ornamentum amicitiae tollit, qui ex ea tollit verecundiam; Lae 82.
2. memini: caveant intemperantiam, meminerint verecundiae; O I, 122.
3. confero cum: nec Arcesilae calumnia conferenda est cum Democriti verecundia; A II, 14.
dico de: quid de verecundia, pudore pudicitiaque dicemus? L I, 50.
differo inter: est .., quod differat in hominum ratione habenda inter iustitiam et verecundiam; O I, 99.
disputo contra: plura .. in eam sententiam ab eisdem contra verecundiam disputantur; O I, 128.
pertineo ad: quae (virtutes) pertinent ad verecundiam; O I, 143.
III. inimicus: Cynicorum .. ratio tota est eicienda; est enim inimica verecundiae, sine qua nihil rectum esse potest, nihil honestum; O I, 148.
particeps: quod .. hoc solum animal natum est pudoris ac verecundiae particeps; F IV, 18.
IV. disciplina: ita magnam habet vim disciplina verecundiae; R IV, 6.
fundamenta: ita sunt alte repetita quasi fundamenta quaedam verecundiae; R IV, 4.
partes: nobis .. cum a natura constantiae, moderationis, temperantiae, verecundiae partes datae sint; O I, 98. iustitiae partes sunt non violare homines, verecundiae non offendere; O I, 99.
V, 1. terreri: s. II, 1. augeo.
2. propter: occultat et dissimulat appetitum voluptatis propter verecundiam; O I, 105.

verecundor, schüchtern, blöde sein: hi nostri amici verecundantur capti splendore virtutis; fr V, 75.

verecundus, bescheiden, rücksichtsvoll: alqs: innocentes .. et verecundi sunt, ut bene audiant; L I, 50.
admonitores: misi .. ad te quattuor admonitores non nimis verecundos; A ep 1.

vereor, fürchten, sich scheuen, Bedenken tragen, berücksichtigen, Ehrfurcht haben: I. alqs: frater es; eo vereor; D II, 46.
homines: cum homines ... neque solum colent inter se ac diligent, sed etiam verebuntur; Lae 82.
II, 1. de: de qua (Karthagine) vereri non ante desinam, quam illam excisam esse cognovero; C 18.
2. indir. Frage: vereor, quid agat Ino; N III, 48.
3. ne: s. **ne,** I, 1, a. vereor (37 St.) II. nemo, nihil, non, nullus (10 St) B. II, S. 652, b. 655, a.
4. ut: ferunt pudore alii, multi metu, et tamen veremur, ut hoc ... natura patiatur? T II, 46.
5. Infinitiv: vereor committere, ut non bene provisa et diligenter explorata principia ponantur; L I, 37. veretur .. quicquam aut facere aut eloqui; F II, 47. etsi vereor laudare praesentem; N I, 58. noster (sapiens haec quaeret), ut vereatur temere opinari; A II, 128.
III. alqm: ut eos, quibuscum sermonem conferemus, et vereri et diligere videamur; O I, 136. metuebant (Appium) servi, verebantur liberi, carum omnes habebant; C 37.
alqd: Velleius ... nihil tam verens, quam ne dubitare aliqua de re videretur; N I, 18. quae verens Epicurus monogrammos deos ... commentus est; N II, 59.
caedem: »iubebant ... stragem horribilem caedemque vereri«; D I, 20.
deos: vos .. deos verentes ... memoriam nostri pie ... servabitis; C 81.
incendium: (lex) incendium veretur † acerbum ‖ ut arceatur ‖ vetat; L II, 61.
labem: ille .. sapientissimus Graeciae vir ... valde hanc labem veretur; L II, 39.
maiores: est .. adulescentis maiores natu vereri; O I, 122.
philosophiam: tam impie ingratus esse (audet), ut eam (philosophiam) accuset, quam vereri deberet? T V, 6.

stragem: f. caedem.
virgines: »virgines vereor aequalis, patris mei meum factum pudet«; D I, 66.
IV. alqm — ponere: quos (Cyrenaicos) non est veritum in ea voluptate ... summum bonum ponere; F II, 39.

vergo, sich neigen: omnibus eius (terrae) partibus in medium vergentibus; N II, 116.

veridicus, wahrsagend: saepe ... in rebus turbidis veridicae voces ex occulto missae esse dicuntur; D I, 101.

veritas, Wahrheit, Wirklichkeit, Wahrhaftigkeit: I, 1. adversatur: nonne ipsa veritas et gravis et recta ratio mihi adversetur? A II, 139.
cedit: ut vanitati veritas et opinioni confirmatae natura ipsa cedat; T III, 2.
clamat: natura rerum atque ipsa veritas clamabat quodam modo non posse adduci, ut ..; F IV, 55.
convincit: cum eum ne liberum quidem esse ratio et veritas ipsa convincat; P 41.
defendit: facile etiam absentibus nobis veritas se ipsa defendet; A II, 36.
est: meo .. iudicio ita est maxima in sensibus veritas; A II, 19. Plato .. omne iudicium veritatis veritatemque ipsam abductam ab opinionibus et a sensibus cogitationis ipsius et mentis esse voluit; A II, 142. ubi est veritas? in mundis, credo, innumerabilibus omnibus minimis temporum punctis aliis nascentibus, aliis cadentibus. an in individuis corpusculis tam praeclara opera ... fingentibus? N I, 67. ut ... eadem veritas utrobique sit eademque lex; N II, 79. fundamentum .. est iustitiae fides, id est dictorum conventorumque constantia et veritas; O I, 23.
excellit: quia minus oraculorum veritas excellit; D I, 38.
fluit: ea est ex omni aeternitate fluens veritas sempiterna; D I, 125.
inest: in quo inest omnis ... veritas iudicandi; T V, 68. in caelo ... inest ... omnis ordo, veritas, ratio, constantia; N II, 56.
parit: quod in Andria familiaris meus dicit: »obsequium amicos, veritas odium parit«; Lae 89.
valet: quantum .. ad id, quod ortum est, aeternitas valet, tantum ad fidem veritas; Ti 8.
ohne Verb: molesta veritas, siquidem ex ea nascitur odium, quod est venenum amicitiae; Lae 89.
2. sum: ista .. est veritas? N I, 67. f. 1. fluit.
II, 1. abstrudo: naturam accusa, quae in profundo veritatem, ut ait Democritus, penitus abstruserit; A II, 32.
appello: eandem .. (legis vim) fatalem necessitatem appellat, sempiternam rerum futurarum veritatem; N I, 40.
aspernor: maxuma .. culpa in eo, qui .. veritatem aspernatur; Lae 89.
complector, contineo: quod (rerum cognitiones) habeant quiddam in se quasi complexum et continens veritatem; F III, 17.
defendo: f. I, 1. defendit.
deleo: delet .. (simulatio) veritatem, sine qua nomen amicitiae valere non potest; Lae 92.
demergo: ut Democritus, in profundo veritatem esse demersam; A I, 44.
desero: nihil equidem (meream), inquis, ut rationem vitae beatae veritatemque deseram; N I, 67.
despero: Simoniden arbitror ... desperasse omnem veritatem; N I, 60.
exigo: qui in isto periculo non ut a poëta, sed ut a teste veritatem exigant; L I, 4.
experior: nisi omnis aetas oraclorum illorum veritatem esset experta; D I, 37.
explico: quid .. laboro, nisi ut veritas in omni quaestione explicetur? T III, 46.
imitor: ut numquam perfecte veritatem casus imitetur; D I, 23. potest ... veritatem casus imitari; D II, 49.
intueor: omnibus bene veritatem intuentibus videri necesse est (Dionysium) miserrimum; T V, 57.
investigo: f. **investigo,** II. veritatem (3 St.) B. II, S. 357, a.
limo: cum veritas ipsa limatur in disputatione; O II, 35.
occulto: ut in fronte ostentatio sit, intus veritas occultetur? F II, 77.
postulo: a non nullis ... veritas a te postulatur; L I, 4.
relinquo: ita ... nec veritas nec argumentum ... relinquitur; A II, 34.
sperno: veritas auspiciorum spreta est, species tantum retenta; N II, 9.
subicio: huic (virtuti) quasi materia ... subiecta est veritas; O I, 16.
2. claudo: cuius .. aures clausae veritati sunt; Lae 90.
relinquo: nihil veritati relinqui; A I, 44.
3. derigo ad: (coniectura) ad veritatem saepissime derigit ‖ dir. ‖; D I, 25.
descisco a: quod ... quidam ... desciscunt a veritate; A II, 46.
dissentio de: qui (Graeci) maledictis insectantur eos, a quibus de veritate dissentiunt; F II, 80.
dubito de: ne de horum quidem est veritate dubitandum; F III, 48.
fluo ex: ut, quicquid accidat, id ex aeterna veritate causarumque continuatione fluxisse dicatis; N I, 55.
paratus ad: castus animus ... ad extorum veritatem est paratior; D I, 121.
pertineo ad: quae .. pertinent ad veritatem et ad fidem; O I, 31.
refero ad: quom in illa (historia) *omnia* ad veritatem .. ‖ cuncta ‖ referantur; L I, 5.
revoco ad: cum ad veritatem coepi revocare rationem; O III, 84.
traduco ad: cum .. animum ab ista pictura imaginibusque virtutum ad rem veritatemque traduxeris; T V, 14 (13).
III. admirabilis ad: nisi omnes hi ‖ si, ii ‖ multa ad veritatem admirabilia dixissent; L II, 33.
firmus ad: Chrysippi (consolatio) ad veritatem firmissima est, ad tempus aegritudinis difficilis; T III, 79.
propensus ad: cuius (Lucilii) disputatio tibi ipsi ... ad veritatem est visa propensior; D I, 9.
IV, 1. amici: viros fortes ... veritatis amicos minimeque fallaces esse volumus; O I, 63.
convicium: cum convicio veritatis coacti perspicua a perceptis volunt distinguere; A II, 34.
cultores: sunt alii ... veritatis cultores, fraudis inimici; O I, 109.
exempla: feruntur .. (imagines) ex optimis naturae et veritatis exemplis; O III, 69.
ignoratio: quae (opiniones) in maxima inconstantia veritatis ignoratione versantur; N I, 43.
inventor: quae ab illo inventore veritatis ... dicta sunt; F I, 32.
iudicium: quamquam oriretur ‖ oreretur ‖ a sensibus, tamen non esse iudicium veritatis in sensibus; A I, 30. f. nota; A II, 33. — I, 1. est; A II, 142.
lux: nihil .. est ei (menti) veritatis luce dulcius; A II, 31.
magistri: sint veritatis et virtutis magistri; R III, 4.

nota: nec potest is ... ullum habere iudicium aut ullam omnino veritatis notam; A II, 33. quod plenus aër sit inmortalium animorum, in quibus tamquam insignitae notae veritatis appareant; D I, 64.

numeri: quicquam potest casu esse factum, quod omnes habet in se numeros veritatis? D I, 23.

praesensio, scientia: quibus (collegis) nulla videbatur in auguriis aut praesensio aut scientia veritatis futurae; D I, 105.

similitudo: ut ... mihi Balbi (disputatio) ad veritatis similitudinem videretur esse propensior; N III, 95.

species: quodcumque te maxime specie veritatis movet; T V, 82.

testimonium: non pudet .. physicum ... ab animis consuetudine inbutis petere testimonium veritatis? N I, 83.

2. sententia de: quia vestra est de somniorum veritate sententia; N III, 93.

V, 1. perpendi: quid in amicitia fieri oportet, quae tota veritate perpenditur? Lae 97.

quaeri: si sunt (hereditates) ... officiorum non veritate, sed simulatione quaesitae; O III, 74.

zum Saß: tum nisi summa veritate (oraclum Delphis) in tanta gloria non fuisset; D I, 38. quem .. ille (Ennius) versum vel brevitate vel veritate tamquam ex oraculo mihi quodam esse effatus videtur; R V, 1.

2. ad: hoc ... persuaderi mihi non opinione solum, sed etiam ad veritatem plane velim; N I, 61. hoc vitium ... hominum ... ad voluntatem loquentium omnia, nihil ad veritatem; Lae 91.

sine: f. II, 1. deleo.

vernus, des Frühlings: tempus: alia semper virent, alia hieme nudata verno tempore tepefacta frondescunt; T V, 37. praeterita verni temporis suavitate aestatem autumnumque venisse; C 70.

vero, in Wahrheit, in der That, freilich, doch, aber: I. **absolut:** fuisti saepe, credo, ... in scholis philosophorum. — vero, ac libenter quidem; T II, 26. illam (materteram) .. dixisse: „vero, mea puella, tibi concedo meas sedes"; D I, 104. videsne igitur minus quadringentorum annorum esse hanc urbem, ut sine regibus sit? — vero minus; R I, 58. puto .. tibi haec esse nota. — vero mihi, inquit ille, notissima; R I, 66. quod (eae res) et ad pontificium ius et ad civile pertinent. — vero; L II, 46.

II. **nach Substantiven:** Arcesilan vero non obtrectandi causa cum Zenone pugnavisse, sed ..; A II, 76. C. vero Gracchus multis dixit ..; D I, 56. C. vero Gracchi || Gracchus || ruinis et || tribunatus || iis sicis ... nonne omnem rei publicae statum permutavit? L III, 20. C. vero Marium vidimus; P 16. Cynicorum vero ratio tota est eicienda; O I, 148. Dicaearchum vero cum Aristoxeno ... omittamus; T I, 41. Endymion vero ... ut nescio quando in Latmo abdormivit; T I, 92. Epicurus vero ea dicit, ut ..; T II, 17. Epicurus vero tuus ... quid dicit, quod ..? N I, 61. Epicurus vero ex animis hominum extraxit radicitus religionem; N I, 121. M. vero Catoni ... certe licuit Tusculi se in otio delectare; R I, 1. M. vero Cethegum ... quanto studio exerceri in dicendo videbamus etiam senem! C 50. Metrodori vero ... multa inpudentiora recitabat; N I, 113. Nattae vero statua aut aera legum de caelo tacta quid habent observatum? D II, 47. Pompeium vero quod una ista in re non ita valde probas; L III, 26. Pronoea vero vestra .. si est *eadem*; N I, 20. Q. vero Maximum fratrem ... tamquam superiorem (Scipio) colebat; Lae 69. Regulus vero non debuit condiciones ... hostiles perturbare periurio; O III, 108. utinam esset ille Persius! Scipio vero et Rutilius multo etiam magis; F I, 7. Stoici vero et sapientem amaturum esse dicunt et ..; T IV, 72. Tarquinio vero quid inpudentius? T III, 27. Theophrastus vero institutus ab Aristotele habitavit ... in eo genere rerum; L III, 14. — Indus vero ... non aqua solum agros laetificat ..., sed eos etiam conserit; N II, 130. Spartae vero pueri ad aram sic verberibus accipiuntur, »ut ... sanguis exeat«; T II, 34. Tarentum vero qua vigilantia ... (Q. Maximus) recepit! C 11. — agros vero et aedificia ... qui bona nec putare nec appellare soleat; R I, 27. amicitiae vero locus ubi esse potest? F II, 78. animantium vero quanta varietas est! N II, 121. animus vero non me deserens, sed respectans in ea profecto loca discessit, quo ..; C 84. ars vero quae potest esse, nisi ..? A II, 22. artes vero innumerabiles repertae sunt docente natura; L I, 26. avaritia vero senilis quid sibi velit, non intellego; C 66. aves vero *si* prosperos eventus ostenderunt, certe fefellerunt; D II, 79. auspicia vero vestra quam constant! D I, 25. bestiarum vero nullum iudicium puto; F II, 33. canum vero tam fida custodia ... quid significat? N II, 158. coloniarum vero quae est deducta a Graiis ..., quam unda non adluat? R II, 9. consilium vero || verum || dare audeamus libere; Lae 44. dialecticorum vero verba nulla sunt publica, suis utuntur; A I, 25. dolorem vero sapiens extimescet? T V, 76. domi vero etiam contumelias servorum ancillarumque (Ulixes) pertulit; O I, 113. ductus vero aquarum ... quis non ... inriserit? L II, 2. eloquentiae vero ... quantum tibi ex monumentis nostris addidisses! F IV, 61. genera vero si velim iuris ... describere; R III, 17. geometrae vero et musici, grammatici etiam more quodam loquuntur suo; F III, 4. gloriam vero non modo non minui, sed etiam augeri arbitramur eorum; A II, 6. historia vero nec institui potest nisi praeparato otio nec exiguo tempore absolvi; L I, 9. honores vero ... quam multi ita contemnunt, ut ..! Lae 86. ignis vero et aër omni pulsu facillime pellitur; N III, 31. ira vero, quae quam diu perturbat animum, dubitationem insaniae non habet; T IV, 77. iudex vero quantum habet dominatum! P 40. iuventutis vero exercitatio quam absurda in gymnasiis! R IV, 4. de lamentis vero expressa verbis sunt: »mulieres genas ne radunto«; L II, 64. libidinem vero laudare cuius est libidinis? T IV, 55. a litibus vero, quantum liceat ..., abhorrentem; O II, 64. luxuria vero cum omni aetati turpis, tum senectuti foedissima est; O I, 123. mali vero quid adfert ista sententia? T I, 82. materiam vero rerum et copiam apud hos exilem ... reperiemus; F IV, 12 (13). membrorum vero situs ... quam possit harmoniam efficere, non video; T I, 41. metum vero si qui sustulisset, omnem vitae diligentiam sublatam fore; T IV, 46. militiam vero — nostram dico, non Spartiatarum; T II, 37. quaerebam, ... an ... propellerem. — isto modo vero; T IV, 9. post mortem vero (Cn. Pompei) ea consecutura, quae ..; D II, 23. mulieres vero in India ... in certamen iudiciumque veniunt; T V, 78. musicorum vero perstudiosum || perstudioso || (Dionysium) ... || accepimus ||; T V, 63. natura vero *si* se sic habet, ut ..; T I, 91. oratorem vero irasci minime decet; T IV, 55. patrocinio vero se usos aut clientes appellari mortis instar putant; O II, 69. philosophia vero ... quid est aliud nisi ..? T I, 64. philosophorum vero exquisita quaedam argumenta ... collecta sunt; D I, 5. pina vero ... cum parva squilla quasi societatem coit comparandi cibi; N II, 123. poena

vero violatae religionis iustam recusationem non habet; L II, 41. praedictiones vero et praesensiones rerum futurarum quid aliud declarant nisi ..? N II, 7. prudentiae vero quid respondebis? T III, 37. pueros vero matres et magistri castigare etiam solent; T III, 64. pugiles vero, etiam cum feriunt adversarium, in iactandis caestibus ingemescunt; T II, 56. res vero bonas ... graviter ... dictas quis non legat? F I, 8. rem vero publicam nostri maiores certe melioribus temperaverunt ... legibus; T I, 2. rem vero publicam penitus amisimus; O II, 29. sale vero et facetiis Caesar ... vicit omnes; O I, 133. sapientis vero nullo modo, physici praesertim, ... putare ..; F II, 102. sapientiae vero quid futurum est? A II, 27. senatum vero et populum ut unum habeamus, .. fieri potest; R I, 32. simiae vero Dodonaeae improbitatem historiis Graecis mandatam esse demiror; D II, 69. similitudines vero .. geminorum ... pueriliter consectantur; A II, 54. stupra vero et adulteria ... nullis excitari aliis inlecebris nisi voluptatis; C 40. in surditate vero quidnam est mali? T V, 116. sus vero quid habet praeter escam? N II, 160. tabulae vero novae quid habent argumenti, nisi ..? O II, 84. tecta vero ... unde ... generi humano dari potuissent? O II, 13. tempus vero largitur longitudo diei; L III, 30. terra vero feta frugibus ... ea ferarumne ... causa gignere videtur? N II, 156. thensaurus vero et hereditas ... qua cum somniis naturali cognatione iunguntur? D II, 142. virtute vero gubernante rem publicam quid potest esse praeclarius? R I, 52. vitae vero instituta sic distant, ut ..; R III, 15. urbes vero sine hominum coetu non potuissent .. aedificari; O II, 15. usu vero urbis prohibere peregrinos sane inhumanum est; O III, 47.

III. **nach Pronomina:** ego vero ipse .. magnus quidem sum opinator; A II, 66. debeo profecto, quantumcumque possum, in eo quoque elaborare, ut ..; F I, 10. non dubito, inquam, quin ..; F II, 7. isti, inquam, permitto; F V, 76. volo in virtute vim esse quam maximam; F V, 77. nusquam esse illos (miseros) puto; T I, 11. facile sum passus ne in mentem quidem mihi aliquid contra venire; T I, 55. memineram; T I, 81. illi maximam gratiam habeo, qui ..; T I, 100. habes epilogum, ne ... putes. — ego vero; T I, 119. tu Epicurum existimas ista voluisse ...? ego vero minime; T III, 46. respondere malo; N III, 4. eas (caerimonias religionesque) defendam; N III, 5. opto redargui me; N III, 95. ego vero, inquam, philosophiae, Quinte, semper vaco; D I, 11. istud ipsum genus orationis ... expecto; R I, 38. si quando, si forte || [si forte] || tibi visus es irasci alicui. — ego vero saepius, quam vellem; R I, 59. nihil isto animo ... miserius ducerem; R I, 60. eodem, quo ille (Plato) Homerum ... emittit; R IV, 5. ego vero, inquam, Africane, ... enitar; R VI, 26. huic potius adsentior; L I, 8. aetatis potius vacationi confidebam; L I, 10. libenter audierim; L I, 13. ista audire cupio; L I, 16. ita esse faciendum censeo; L I, 20. salubritatem hanc sequor; L II, 3. tibi istam iustam causam puto || esse ||, cur ..; L II, 4. tu Titias et Apuleias leges nullas putas? — ego vero ne Livias quidem; L II, 14. adsentior; L II, 35. excipis, credo, illa (sacra) .... — ego vero excipiam; L II, 36. „ego vero“, inquit, „malo virum, qui pecunia egeat, quam pecuniam, quae viro“; O II, 71. istam (tranquillitatem) contemnendam (puto); O III, 97. me minus diu senem esse mallem quam esse senem, ante quam essem; C 32. propter sermonis delectationem tempestivis quoque conviviis delector; C 46. non gravarer, si mihi ipse confiderem; Lae 17. cum (Bias) esset admonitus a quodam, ut idem ipse faceret, „ego vero“, inquit, „facio“; P 8. te non stultum ..., sed dementem * || insanire * ||; P 27. istum non modo servum, sed nequissimum servum ... appellandum puto; P 36. — me vero (hoc) delectat; T I, 24. magisteria delectant a maioribus instituta; C 46. — nunc .. quid est, sine his (studiis) cur vivere velimus? mihi vero cum his ipsis vix; A ep 2. videamus, idemne Attico placeat fieri a me .... mihi vero, ille; A I, 14. mihi vero, inquam, videtur; A I, 35. mihi vero, inquit, placet agi subtilius; F IV, 24. ista valde probata sunt; F V, 76. ne haec quidem notiora ... carere vi divina videntur; T I, 64. nisi quid aliud tibi videtur. — mihi vero isto modo; T III, 7. 8. longe videtur secus; T III, 60. dicere aliquid (videntur); T IV, 46. mihi vero, inquit Cotta, videtur; N I, 17. mihi vero, inquit Velleius, valde videtur; N III, 65. mihi vero, inquit, satis est argumenti .. esse deos ..., quod ..; D I, 10. si placet, disseramus. — mihi vero, inquit, placet; D II, 100. mihi vero, inquit ille, nihil potest esse iucundius; D II, 150. omne tempus est || tempus || ad meos libros vacuum; R I, 14. sic placet; R I, 60. tibi ... Rhodiorum ... nullane videtur esse res publica? — mihi vero videtur; R III, 48. nisi quid Quinto videtur secus. — mihi vero nihil; L I, 7. 8. et istud et ordo iste rerum placet; L III, 5. nihil umquam populare placuit; L III, 37. et Cn. et P. Scipiones et avi tui duo ... fortunati videbantur; C 29. neutiquam probari potuit ... tam perdita libido; C 42. mihi vero erit gratum || vero ||; Lae 16. quicquid acciderit; P 17. — sumus ... parati ... abuti tecum hoc otio. — libente me vero; R I, 14. mecum vero quid habent litium? A II, 98. — dabitis ..., ut ... utamur verbis interdum inauditis. nos vero, inquit Atticus; A I, 24. 25. volumus, inquam, ut pro Attico etiam respondeam; A I, 33. comprendibile ⟨feretis hoc? nos vero, inquam⟩; A I, 41. longe multumque superamur a bestiis; F II, 111. hoc idem faciamus saepe. — nos vero, inquit ille; F IV, 80. nos vero, inquit, ... conferamus; F V, 6. laeti ... pareamus; T I, 118. videtisne ...? tum Laelius: nos vero videmus; R II, 2. iustissimi homines; R III, 16. quin .. pergimus ...? ubi ... requiescemus .... — nos vero, et hac quidem ad Lirem || adirem ||; L I, 14. sin quid requiritis .... — nos vero nihil; L I, 32. habetis .. explicatum ... locum. — nos vero, frater, et copiose quidem; L II, 69. ab iis ... quaeritote. — nos autem || vero || a te potius; Lae 25. (servire) nec debemus nec possumus; P 41. — nobis vero placet; L III, 18.

tu vero, inquit, perge, Varro; A I, 18. tu vero, inquam, Varro, bene etiam meriturus mihi videris de tuis civibus; A I, 26. qui ea distinguis? A II, 80. ista ne asciveris; A II, 125. tu vero, inquam, Piso, ... visus es; F V, 75. tu vero, inquam, ducas (discipulum) licet; F V, 86. istam (artem) ne reliqueris, et quidem iure; T I, 112. „tu vero“, inquit, „potes (me audire)“; T II, 61. contra Brutumne me dicturum putas? tu vero, ut videtur; T V, 21. Fortunae aditus interclusisti? T V, 27. quid habes, quare putes ..? D II, 37. „tu vero“, inquam, „vel audire vel dicere (potes);“ Fa 3. enitere; R VI, 26. de quo quom perpauca dixero .... — tu vero iam perpauca scilicet; L I, 35. || tu || vero facis || recte || et merito et pie || ipse ||; L I, 63. istam Romae legem rogato; L II, 36. dic; L II, 69. eum (Platonem) nec nimis valde umquam nec nimis saepe laudaveris; L III, 1. ego ... repetam a te istum ... locum. — tu vero et istum, Attice, et ..; L III, 30. perge, Laeli; Lae 32. — te vero ita adfectum ne virum quidem quisquam dixerit; T II, 32.

Zenoni necessarium ..., tibi vero, Antioche, minime; A II, 135. vos vero ne conservorum quidem vestrorum principes estis; P 36.

Possessiva: solebam ... nostrum vero in primis avum cogitare; F V, 2. nostra vero aetas cum rem publicam sicut picturam accepisset egregiam; R V, 2. noster vero Plato Titanum e genere statuit eos, qui ... adversentur magistratibus; L III, 5. — tuo vero id quidem, inquam, arbitratu; F I, 28. tuum vero, inquit, Scipio; R I, 71. hunc deum rite beatum dixerimus, vestrum vero laboriosissimum; N I, 52. vestra vero, quae dicitur, vita mors est; R VI, 14.

hic: hoc vero, inquit, optimum! F II, 6. hoc vero non videre, .. argumento esse ..! F II, 29. hoc vero te ferre non potuisse; F IV, 62. nihil malo quam has res relinquere, his vero modo auditis multo magis; T I, 76. hic vero ipse (Epicurus) quam parvo est contentus! T V, 89. »haec vero (Cynosura) parva est, sed nautis usus in hac est«; N II, 106. hoc vero eum somnio commotum mane bubulco praesto ad portam fuisse; D I, 57. illa amphibolia ... vel Chrysippum potuisset fallere, haec vero ne Epicurum quidem; D II, 116. illa .. sententia habet aliquid disputationis, haec vero non est tolerabilis; Fa 21. hic vero tantus est totius mundi incitatissima conversione sonitus, ut ..; R VI, 19. est huius vero disputationis .. proprium id, quod expectas; L I, 58. hac vero (insula) nihil est amoenius; L II, 6. hoc vero nihil ad pontificium ius; L II, 53.

ille: illud vero perabsurdum; A II, 59. illud vero non censuerim; A II, 63. illa vero ferre non possum; A II, 136. num quid horum probat noster Antiochus? ille vero ne maiorum quidem suorum; A II, 143. illorum vero ista ipsa quam exilia de virtutis vi! F IV, 7. illud vero minime consectarium, sed ..; F IV, 50. ille (Polycrates) vero, si insipiens, ... numquam beatus; F V, 92. illam vero funditus eiciamus individuorum corporum ... concursionem fortuitam; T I, 42. illud vero perquam inane; T I, 107. ille vero (doctus vir sapiensque) melius (facere poterit); T II, 39. illa (natura) vero (hoc) non modo patitur, verum etiam postulat; T II, 46. ille vero (vir sapiens) nostras ambitiones ... contemnet; T V, 104. ille (Epicurus) vero deos esse putat; N I, 86. illum vero et Iovem et dominatorem (invocant); N II, 4. ille vero (aër) et multo quidem calore admixtus est; N II, 27. illud vero ab Aristotele animadversum ... quis potest non mirari? N II, 125. illud vero ... mihi videtur vel maxume confirmare deorum providentia consuli rebus humanis; N II, 162. illa (natura) vero cohaeret et permanet || cohaerent et permanent || naturae viribus, non deorum; N III, 28. illud vero quam callida ratione! N III, 66. ille vero in Synephebis ... non dubitat pugnare ratione; N III, 72. illa vero cur eveniant, quis probabiliter dixerit? D I, 14. de illis vero rebus ... num quid est, quod ... respondere soleat? D II, 10. illud vero multo etiam melius; D II, 35. remex ... nonne ea praedixit, quae facta sunt? ille vero, et ea quidem, quae ..; D II, 114. ille vero nimis etiam obscurus Euphorion; D II, 133 (132). illo vero se loco copiosos et disertos putant, cum ..; R I, 4. apud imperitos (ille) audebat haec dicere? — ille vero et magna quidem cum *; R I, 23. ille vero (ordo) ... non modo censores, sed etiam iudices omnes potest defatigare; L III, 29. illa vero (iracundia) omnibus in rebus repudianda est; O I, 89. quaero, ... num id iniuste ... fecerit. „ille vero“, inquit Antipater; O III, 54. 55. illi (Ulixi) vero non modo cum hostibus, verum etiam cum fluctibus ... dimicare melius fuit quam deserere ..; O III, 99. illud vero idem Caecilius vitiosius: »tum equidem ..;« C 25. cum illo (Scipione) vero quis neget actum esse praeclare? Lae 11.

ipse: ipsa vero sapientia si se ignorabit, sapientia sit necne; A II, 24. ipsa vero quam nihil ad rem pertinet, quae vos delectat maxime, similitudo! N I, 97. ipse vero aër ... minime est expers caloris; N II, 26. ipsius vero mundi ... natura non artificiosa solum, sed plane artifex ab eodem Zenone dicitur; N II, 58. rem publicam verbo retinemus, re ipsa vero iam pridem amisimus; R V, 2.

is: is (Diodotus) vero ... cum in philosophia multo etiam magis adsidue quam antea versaretur, ... tum ..; T V, 113. ea vero ipsa (levatione) nulla ratione melius frui potui, quam si ..; N I, 9. quod enim is, qui divinat, praedicit, id vero futurum est; D II, 20. haec ratione explicari ... facile possunt, ea vero ... nullo modo; D II, 145. eos vero septem, quos Graeci sapientis nominaverunt, omnis paene video in media re publica esse versatos; R I, 12. is vero ... videtis, credo, quid sit acturus; L I, 41. ea (virtute) vero neglecta qui se amicos habere arbitrantur; Lae 84.

iste: num quid .. est causae, quin ... Stoicos dimittamus? ... — istos vero, qui ..; T I, 78. haec ... aetas ... num valde longa est? — ista || ea || vero, inquit, adulta vix; R I, 58.

nihil: nihil vero putare esse praeter voluptatem ... summae mihi videtur inscitiae; F II, 34. probas igitur animum ita adfectum? — nihil vero, inquit, magis; R I, 60. nihil vero utile, quod non idem honestum; O III, 34.

qui: cui vero in voluptate summum bonum est; F II, 91. quae (bestiola) vero occidente sole (mortua est), decrepita (mortua est); T I, 94. in quo vero erit perfecta sapientia; T II, 51. quod vero adprobaris, id gratum acceptumque habendum; T V, 45. qui vero deos esse dixerunt; N I, 2. quod vero maxime rem causamque continet; N I, 2. qui vero mundum ipsum animantem sapientemque esse dixerunt; N I, 23. quae vero (genera divinandi) .. coniectura explicantur; D I, 72. quem vero astrorum ordines ... non gratum esse cogunt; L II, 16. qui vero ex iis .. horum scelerum principes fuerunt; L II, 42. qui vero utraque re excelleret; L III, 14. quorum vero patres aut maiores aliqua gloria praestiterunt; O I, 116. quae vero more agentur institutisque civilibus; O I, 148. qui vero in libera civitate ita se instruunt, ut metuantur; O II, 24. qui vero se populares volunt; O II, 78.

quicumque: quamcumque vero sententiam probaverit; A II, 119.

quis? qui? quam vero utilitatem ... petentes scire cupimus ..? F III, 37. quae vero aetas longa est? T I, 94. quae vero vita tribuitur isti rotundo deo? N I, 24. quae vero et quam varia genera bestiarum vel cicurum vel ferarum! N II, 99. quis vero opifex praeter naturam ... tantam sollertiam persequi potuisset in sensibus? N II, 142. quam vero Graecia coloniam misit ... sine ... oraculo? D I, 3. »quid vero Phoebi fax, tristis nuntia belli«? D I, 18. quid || qui || vero hoc turpius, quam quod ... censet? D I, 87. quis vero non videt ... plurimum ... valuisse? D I, 95. quid vero Caesarem putamus, si divinasset ..., quo cruciatu animi vitam acturum fuisse? D II, 23. quid vero habet auctoritatis furor iste, quem divinum vocatis? D II, 110. quis vero divitiorem quemquam putet quam eum, cui ..? R I, 28. quid vero de modestia ... dicemus? L I, 50. quid vero est stultius quam venditorem ... vitia narrare? O III, 55. s. **quis?** A, IV, **b**, 2, b, β. vero (6 St.) S. 312, b.

IV. **nach Adjectiven und Zahlwörtern:** adversas vero (res) ferre difficile esset sine eo, qui ..; Lae 22. aliam vero vim voluptatis esse, aliam nihil dolendi ... concedas necesse est; F II, 9. in alio vero libro ... (Epicurus) scribit his verbis; F II, 20. artior vero colligatio est societatis propinquorum; O I, 58. ceteris vero in locis sortes plane refrixerunt; D II, 87. ceteras vero res publicas ne appellandas quidem putant iis nominibus, quibus ..; R I, 50. clarae vero mortes pro patria oppetitae ... beatae videri solent; T I, 116. contentum vero suis rebus esse maximae sunt ... divitiae; P 51. duo vero sapientissimos ... fratres ... aiunt Ti. Graccho auctores legum fuisse; A II, 13. fortis vero dolorem summum malum iudicans ... esse .. nullo modo potest; O I, 5. fortis vero animi ... est non perturbari in ‖ perturbari ‖ rebus asperis; O I, 80. quam gravis vero, quam magnifica ... conficitur persona sapientis! F III, 75. gravioribus vero bellis etiam sine collega omne imperium nostri penes singulos esse voluerunt; R I, 63. haec ... gravi vero homini ... probari posse nullo modo; O II, 57. obversentur species honestae verae ‖ vero, viro, al. ‖; T II, 52. utentior ‖ opulentior ‖ sane sit, honestior vero quo modo? O II, 71. in liberis vero populis ... exercenda etiam est facilitas; O I, 88. magnificentissima vero nostri Pompei munera secundo consulatu; O II, 57. magnifica vero vox; O III, 1. maximas vero virtutes iacere omnis necesse est voluptate dominante; F II, 117. maxumum vero argumentum est ..; T I, 31. Theodorus Lysimacho mortem minitanti „magnum vero", inquit, „effecisti, si ..;" T V, 117. magnos vero usus (materia) adfert ad navigia facienda; N II, 152. maximum vero illud portentum isdem Spartiatis fuit, quod ..; D I, 76. id .. est, inquies, ostentum. magnum vero! quasi pisces, non galli cecinerint! D II, 56. »magnas vero agere gratias Thais mihi?« Lae 98. maritimus vero ille et navalis hostis ante adesse potest, quam ..; R II, 6. in qua (vita) sapiens nemo efficietur umquam, moderatus vero multo minus; T V, 100. quam multa vero iniuste fieri possunt! F II, 57. „multam vero", inquit, „operam, amici, frustra consumpsi;" T I, 103. quam multi vero (sunt), qui (somnia) contemnant! D II, 125. pluris vero haec tulit una civitas; R III, 7. plures vero boni in qua re publica rerum potientur, nihil poterit esse illa beatius; R III, 46. neutrum vero, inquit ille; F IV, 44. novos vero deos ... sic Aristophanes ... vexat, ut ..; L II, 37. nullum vero id quidem argumentum est; T II, 13. parvam vero controversiam dicis, at ‖ ac ‖ non eam, quae dirimat omnia! L I, 54. praeclara vero auspicia, si ..! D I, 77. praeclaram vero causam ad me defertis; R III, 8. praeclara vero, frater, ista lex ‖ est ‖; L III, 28. qualia vero † est ‖ alia sint ‖, ab ultimo repetam superiorum; N I, 25. quanta vero illa sunt, quod ..! N II, 147. quanti vero ista civitas aestimanda est? T V, 109. reliqua vero multa et varia oratione defendunt; A II, 41. reliqui vero omnes (philosophi) ... divinationem probaverunt, sed non uno modo; D I, 5. reliqua vero tria intervalla infinita; D II, 91. secundis vero suis rebus volet etiam mori; T I, 110. summa vero vis infinitatis ... est; N I, 50. tertius vero ille finis deterrumus, ut ..; Lae 59. totus vero iste, qui volgo appellatur amor, ... tantae levitatis est, ut ..; T IV, 68. vitiosas vero animi partes ut servos asperiore imperio coërceri; R III, 37.

V. **nach Verben:** adhibita vero exercitatione et arte, ... quis est, quin cernat ..? A II, 20. adiuncto vero, ut idem etiam prudentes haberentur; O II, 42. tum Scipio: adsentior vero; R II, 70. quaero, utrum aliquid actum ... an nihil arbitremur. — actum vero, et aliquantum quidem; T V, 15. ain vero? Phile, iam explorata nobis sunt ea, quae ..? R I, 19. audite vero, optumi viri, ea, quae ..; Lae 33. cavendum vero, ne etiam in graves inimicitias convertant se amicitiae; Lae 78. „an alter cedat alteri (tabulam)?" „cedat vero, sed ei, cuius ..;" O III, 90. commemorant vero ipsius (Zaleuci) cives, ... Locri; L II, 15. constituendi vero iuris ab illa summa lege capiamus exordium, quae ..; L I, 19. dasne aut manere animos post mortem aut morte ipsa interire? — do vero; T I, 25. danda vero opera, ut ..; O I, 123. dormienti vero (Ennio illa visa) aeque ac vigilanti probabantur; A II, 88. duci vero maiorum rerum contemplatione ad cupiditatem scientiae summorum virorum est putandum; F V, 49. haec in pueris; expressa vero in iis aetatibus, quae ..; F V, 62. faciam vero, Laeli, praesertim si ..; C 6. habes legis prooemium .... — habeo vero, frater; L II, 17. laudetur vero hic imperator; P 33. manet vero (quercus), Attice noster, et semper manebit; L I, 1. memini vero, inquam; F II, 10. obtrectare vero alteri ... quid habet utilitatis? T IV, 56. peccavit vero (lubido) nihilo minus; P 20. redde cetera. — reddam vero, et id, si potero, brevi; L II, 34. repete, quae coeperas. — repetam vero; N I, 17. cupidis ... molestum est carere, satiatis vero et expletis iucundius est carere quam frui; C 47. quod sequitur vero, non solum ad religionum pertinet, sed ..; L II, 30. quae (conversio) quam longa sit, magna quaestio est, esse vero certam et definitam necesse est; N II, 52. est vero, inquit Scipio, in pace et otio; R I, 63. si vero populus plurimum potest, ... dicitur illa libertas, est vero licentia; R III, 23. est vero, Africane; R fr 6. est vero ita; L II, 7. tincta vero absint nisi a bellicis insignibus; L II, 45. tu non vides ... nomen ... in odium venisse regium? — video vero, inquit; R I, 62. vides unius iniustitia concidisse genus illud totum rei publicae. — video vero, inquit; R I, 64.

VI. **nach Adverbien und Partikeln:** alte vero et ... a capite, frater, repetis, quod quaerimus; L I, 18.

an: f. **an,** B, **a,** I. vero (9 St.) B. I, S. 167, b.

ante vero Marsicum bellum quod clipeos Lanuvii ... mures rosissent, maxumum id portentum haruspices esse dixerunt; D II, 59.

at: f. **at,** II. vero (36 St.) B. I, S. 252, b.

aut vero alia quae natura mentis et rationis expers haec efficere potuit? N II, 115.

bene: optime vero Epicurus, quod exiguam dixit fortunam intervenire sapienti; F I, 63. optime vero, inquam; D I, 8. optime vero, frater, et fieri sic decet; L II, 8. bene vero, quod Mens, Pietas ... consecratur manu ‖ humana ‖; L II, 28.

commode: commodius vero et ad rationem instituti sermonis sapientius; L I, 20.

cum: f. **cum,** A, II. vero (19 St.) B. I, S. 574, b.

et vero ita existimo; T III, 12. dicitur .. istuc .. a Cotta, et vero saepius; D I, 8. et vero negant oportere indomiti populi vitio genus hoc totum liberi populi repudiari; R I, 49. et vero in dissensione civili ... expendendos civis, non numerandos puto; R VI, 1. ut ... ii, qui signa fabricantur, et vero etiam poëtae suum quisque opus a vulgo considerari vult; O I, 147.

facile: facilius vero etiam in bestiis ... vis ipsius naturae perspici potest; T V, 38.

heia: et Philus: heia vero, inquit, geram morem vobis; R III, 8.

hic vero quanta pugna est doctissumorum hominum! D II, 105.

iam: f. **iam,** I, 5. vero (30 St.) B. II, S. 197, a.

immo: f. **immo,** II. vero (12 St.) B. II, S. 233, a.

ita: tum Gracchus ... incensus ira: „itane vero?" N II, 11. evenire .. (haec) te ipsum dico videre. casu, inquis. itane vero? D I, 23. ita vero necesse est; L II, 18.

libenter ‖ ego ‖ vero istinc sicut ab domino agresti ac furioso profugi; C 47.

maxime vero virtutum cognitio confirmat ... comprehendi multa posse; A II, 23. maxume vero omnium flagrasse amore Reginum Ibycum apparet ex scriptis; T IV, 71. maxume vero sunt admirabiles motus earum quinque stellarum; N II, 51.

minime vero, inquit ille, (ratio) consentit; F III, 10. probatur huic disciplinae ... amicitiam ... adsciscí; F III, 70. illud probo, quod ... dicitis; F IV, 46. assentior iis, qui negant ..; O III, 9. f. **parum,** A, VI (11 St.) S. 21, a.

nec vero aut, quod efficeret aliquid, aut, quod efficeretur, posse esse non corpus; A I, 39. esse ullam rationem disputare cum iis, qui nihil probarent; A II, 17. nec Stratoni tamen adsentior nec vero tibi; A II, 121. ut voluptatem expetat, natura movet infantem, sed tantum ..; F II, 33. (de improbo quaerimus) omnia timente, sed .. qui ..; F II, 54. semel nec ad breve tempus (Cn. Octavium dolore confici vidi), sed et saepe et plane diu; F II, 93. perturbationes animorum —; F III, 35. rectum est cum amicis ... coniungere iniuriam; F III, 71. sum nescius esse utilitatem in historia, non modo voluptatem; F V, 51. umquam summum bonum assequi quisquam posset; F V, 68. fieri ullo modo posse, ut ..; T I, 57. umquam ne ingemescit quidem vir fortis; T II, 56. est .. causa omnis in opinione, nec vero aegritudinis solum, sed etiam reliquarum omnium perturbationum; T III, 24. Atlans sustinere caelum ... traderetur; T V, 8. Pythagoras nominis solum inventor, sed rerum etiam ipsarum amplificator fuit; T V, 10. non sit deterior mundi potius quam humana condicio; N II, 36. hominis natura perfecta est, et .. tamen ..; N II, 39. ene stellae ... non significant eandem mentem; N II, 54. bellis proeliisque (di) caruerunt; N II, 70. supra terram, sed etiam in intumis eius tenebris plurimarum rerum latet utilitas; N II, 162. universo generi hominum solum, sed etiam singulis a dis inmortalibus consuli ... solet; N II, 164. ab haruspicibus accipiunt earum (fidium, tibiarum) tractationem, sed a musicis; D II, 9. non lubet (haruspicum responsa) commemorare, nec vero necesse est; D II, 53. iam meo nomine abstinent et, credo, ... gravius etiam de nobis queruntur; R I, 6. aut per senatum aut per populum solvi hac lege possumus; R III, 33. intellego nec vero iam aliam esse ullam legem puto ... habendam; L II, 13. Romulus noster auspicato urbem condidisset, neque ..; L II, 33. solum ut obtemperent ... magistratibus, sed etiam ut eos colant ..., praescribimus; L III, 5. (fortis civis) criminibus falsis in odium ... quemquam vocabit; O I, 86. solum ipsa (res publica) cecidit, sed etiam reliquam Graeciam evertit contagionibus malorum; O II, 80. in praediis solum ius civile ... malitiam fraudemque vindicat, sed etiam ... excluditur; O III, 71. ille (Q. Maximus) in luce modo ... magnus, sed ..; C 12. segetibus solum et pratis ... res rusticae laetae sunt, sed hortis etiam; C 54. tum animum esse insipientem, cum ex insipienti corpore evasisset, sed cum ..; C 80. in hoc, quod est animal, sed in iis etiam, quae sunt inanima, consuetudo valet; Lae 68. ego M. Regulum aerumnosum nec infelicem nec miserum umquam putavi; P 16. tangi (potest), quod careat solido; Ti 13. (mundus) desiderabat aut alimenta corporis aut ..; Ti 18. neque .. ulla decessio fieri poterat neque accessio, nec vero erat unde; Ti 18. quodquia ... neque vero ipsam amicitiam tueri (possumus); F I, 67. ob duas modo causas, ... sed etiam modestiam ... affert; F IV, 11. id solum, sed etiam ab isdem (deis) hominum vitae consuli; N I, 4. (audite) mundum ipsum animo et sensibus praeditum; N I, 18. (tenuis) verbis auget suum munus, ... sed etiam extenuat; O II, 70. hoc solum natura, ... sed etiam legibus populorum ... eodem modo constitutum est; O III, 23. eos solos ‖ solum ‖ convenire aveo, quos ipse cognovi, sed illos etiam, de quibus ..; C 83. f. **nec,** B, I, 1, a. vero (63 St.). b, ζ. vero (10 St.). 5 (31 St.). 6. verum. C, **a,** I, 1, b. vero (5 St.) B. II, S. 663, b. 666, b. 669, f. 675, b.

nisi vero Ennium non putamus ita totum illud audivisse ..., ut ..; A II, 88. nisi vero loqui solem cum luna putamus; N III, 27.

non vero tam isti (lacerti mortui sunt) quam tu ipse, nugator! C 27.

nunc vero ... doloris medicinam a philosophia peto; A I, 11. nunc vero inclusa (avis) in cavea ... si in offam pultis invadit ‖ invasit ‖; D II, 73. f. **nunc,** II. vero (5 St.) B. II, S. 778, b.

post: Galbam, Africanum, Laelium doctos fuisse traditum est, ... post vero Lepidum, Carbonem, Gracchos; T I, 5. sensim hanc consuetudinem ... iam antea minuebamus, post vero Sullae victoriam penitus amisimus; O II, 27.

praecipue vero fruentur ea (pulchritudine), qui ..; T I, 45.

quam vero aptas ... manus natura homini dedit! N II, 150.

quantopere vero (Dionysius) amicitias desideraret, ... declaravit ..; T V, 63.

quasi: f. **quasi,** II. vero (22 St.) S. 238, b.

qui vero probari potest, ut sibi mederi animus non possit? T III, 5.

quod vero (T. Torquatus) securi percussit filium; F I, 23. a te disputatum est maiores esse voluptates ..; F II, 108. (Plato) sine corpore ullo deum vult esse; N I, 30. actoris iubeo esse fraudem; L III, 42.

quondam: nobilissima Graeciae civitas, quondam vero etiam doctissima; T V, 66.

rite ‖ recte ‖ vero te, Cyre, beatum ferunt; C 59.

sed vero intellegi sic oportet; L II, 9.

si: f. **si,** B, I. vero (15 St.) C. vero (2 St.) S. 521, b. 524, a.

sin ‖ sin vero ‖ erunt aliqui reperti, qui ..; Lae 63.

tum vero, si stabilem scientiam rerum tenebimus, ... numquam ullius oratione victi sententia desistemus; F I, 63. »ferrea tum vero proles exorta repente est«; N II, 159. non esse .. illud carmen furentis cum ipsum poëma declarat, ... tum vero ea, quae ἀκροστιχίς dicitur; D II, 111. quos (orbes) cum cognosse sapientis est, tum vero prospicere inpendentis ... divini paene est viri; R I, 45. quem (optimum statum civitatis) si habemus, etsi ne nunc quidem, tum ‖ tunc ‖ vero quis te possit esse florentior? R I, 71. qui ... cum omni carere dedecore, tum vero iis vitiis (putantur); O II, 37.

vel: impedimentum ... in mediocribus vel studiis vel officiis vel vero etiam negotiis contemnendum; R I, 4.

unde vero ortae illae quinque formae? N I, 19.

ut vero conservetur omnis homini erga hominem societas; F III, 69. conloqui cum Orpheo, Musaeo, Homero, Hesiodo liceat, quanti tandem

aestimatis? T I, 98. ut eos ... aeque ac nosmet ipsos amemus; ut vero plus, fieri nullo pacto potest; T III, 73. perpetuus mundi esset ornatus; N II, 127.

verro, fegen: qui (servi) ungunt, qui verrunt, qui spargunt, non honestissimum locum servitutis tenent; P 37.

verrunco, sich wenden, ausgehen: »haec bene verruncent populo«; D I, 45.

versicolor, schillernd, bunt: ut cauda (donata) pavoni, plumae versicolores columbis; F III, 18.

versiculus, kleine Zeile, Vers: I. do: huic (Elysio) in tabellis tris huius modi versiculos datos; T I, 115.

II. partes: apparebat epigramma exesis posterioribus partibus versiculorum dimidiatis fere; T V, 66.

III. ait: quod (Solon) ait versiculo quodam ..; C 50.

tolli: quae (leges) praesertim uno versiculo senatus puncto temporis sublatae sint; L II, 14.

verso, drehen, wenden, wälzen, beunruhigen (vgl. **versor,** II. turbo): alqm: huc et illuc .. vos versetis licet; F II, 99. in quo ... verses te huc atque illuc necesse est; F V, 86. »quae (cura) nunc te coquit et versat in pectore fixa«; C 1. »ut me hodie ante omnes comicos stultos senes versaris atque inlusseris ‖ elusseris ‖ lautissume«; Lae 99.

animum: sese .. ipse versans (animus) divinum sempiternae ... vitae induxit exordium; Ti 26.

caelum: fac (mentem divinam) esse distentam, caelum versantem, terram tuentem; N III, 93.

rationem: ille ... nonne versat huc et illuc cogitatione rationem? N III, 68.

saxum: »Sisyphus versat saxum sudans nitendo«; T I, 10.

verba: tuus ille Poenulus, ... homo igitur acutus, ... verba versare coepit; F IV, 56.

versor, sich aufhalten, befinden, bewegen, beschäftigen, verweilen: I. **unpersönlich:** optabile esset maxima in ‖ in max. ‖ voluptate ... dies noctesque versari; F II, 114. quid potest esse minus quietum quam ... versari circum axem caeli admirabili celeritate? N I, 52. temere .. in acie versari ... immane quiddam ... est; O I, 81.

II. **mit einfachem Subject:** alqs: simili in errore versantur, cum ..; A II, 34. cuius (loci) incola Sophocles ob oculos versabatur; F V, 3. nobis placet ... in hac maiore et uberiore arte versari; T I, 7. Democritus ... nonne in maximo errore versatur? N I, 29. ut mihi temporibus illis multum in animo Marius versabatur; D II, 140. si diutius in hoc genere verser; R I, 70. qui ... aliquantum etiam ipse fortasse in huius saeculi errore verser; P 50. s. vir; F II, 72. III, 8. **in,** B, I. versor (26 St.) B. II, S. 274, f.

alqd: ea sunt .. maxima, quae in ipso animo atque in ipsa virtute versantur; A I, 22. quibus .. de causis ea versantur ‖ ea, quae versantur ‖ in caelo; F III, 37. vides, quanto haec in errore versentur; T I, 107. quae .. aspectu percipiantur, ea non versari in oculorum ulla iucunditate, ut ea, quae gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus, in ea ipsa, ubi sentimus, parte versentur; T V, 111. ea circum terras infra lunam ... in terrisque versantur; N II, 56. haec omnia in eodem, quo illa Zenonis, errore versantur; N III, 25. neque hoc ... ulla est umquam in dubitatione versatum; R II, 29. quae in hominum doctorum disputatione versantur; L I, 28. ordo .. et constantia et moderatio et ea, quae sunt his similia, versantur in eo genere; O I, 17. quae multa et varia in hominum vita fortunaque versantur; O I, 67.

actiones: in eo (animo) et formae versantur et actiones; D II, 139.

aegritudo: non de partibus iis (dici), in quibus aegritudines, irae libidinesque versentur; T I, 80. quod aegritudo et metus in malis opinatis, in bonorum autem errore laetitia gestiens libidoque versetur; T V, 43.

aetas: quorum ‖ quarum ‖ .. prima aetas propter humilitatem ... in hominum ignoratione versatur; O II, 45.

Andromeda: »hanc (Cassiepiam) .. inlustri versatur corpore propter Andromeda«; N II, 111.

animus: qui (animus) quia vixit ab omni aeternitate versatusque est cum innumerabilibus animis; D I, 115.

ars: est .. perspicuum nullam artem ipsam in se versari; F V, 16. ut omnium artium recte dici potest commune esse, ut in aliqua scientia versentur; F V, 26. quae omnes artes in veri investigatione versantur; O I, 19.

artifices: non .. credo nullo percepto .. ceteros artifices versari in suo munere; Fa 11.

bonus: veram .. illam honestatem expetens ... (optumus quisque) in summa inanitate versatur; T III, 3.

cogitatio: omnis .. cogitatio motusque animi .. in consiliis capiendis de rebus honestis ... versabitur; O I, 19. cogitatio in vero exquirendo maxume versatur; O I, 132.

constantia: s. alqd; O I, 17.

cultura: agri cultura ... eas res, in quibus versatur, nominibus notavit novis; F III, 4.

decorum: quod (decorum) in omni honestate versatur; O I, 96.

di: quid .. exspectamus? an dum in foro nobiscum di immortales, dum in viis versentur, dum domi? D I, 79.

divinatio: versari quandam inter homines divinationem; D I, 1. aliqua ei (divinationi) materia danda est, in qua versari possit; D II, 12.

dolus: perpaucae res sunt, in quibus non dolus malus iste versetur; O III, 64.

globi: cui (globo) subiecti sunt septem, qui versantur retro contrario motu atque caelum; R VI, 17.

homines: s. **homo,** I, 1. versantur (4 St.) B. II, S. 163, b.

honestum: (honestum) in perspicientia veri sollertiaque versatur; O I, 15.

improbitas: cuius in animo (improbitas) versatur; F I, 53.

incola: s. alqs; F V, 3.

inscientia: quod inscientia multa versaretur in vita; A II, 146.

irae: s. aegritudo; T I, 80.

indicatio: ut ‖ † ut ‖ omnis ea indicatio versatur tantum modo ‖ tantum ‖ in nomine; R IV, 6.

iudicia: quod ... semper iis (improbis) ante oculos iudicia et supplicia versentur; R III, 26.

laetitia: laetitia .. et libido in bonorum opinione versantur; T IV, 12. s. aegritudo; T V, 43.

levitates: levitates comicae parumne semper ‖ saepe ‖ in ratione versantur? N III, 72.

libido: s. aegritudo. laetitia.

mens: versutos eos appello, quorum celeriter mens versatur; N III, 25.

metus: s. aegritudo; T V, 43.

moderatio: s. alqd; O I, 17.

monstrum: »mirabile monstrum vidimus in mediis divom versarier aris«; D II, 64.
motus: s. cogitatio; O I, 19.
nomen: id .. (fidei bonae nomen) versari in tutelis societatibus, fiduciis mandatis; O III, 70.
officium: (officium) versari in iis, quae media dicamus; F III, 59.
opifices: opifices .. omnes in sordida arte versantur; O I, 150.
opiniones: quae (opiniones) in maxima inconstantia veritatis ignoratione versantur; N I, 43.
oratio: s. **oratio,** I. versatur (4 St.) B. II, S. 846, b. — ordo: s. alqd; O I, 17.
perturbationes: etiam susceptae (perturbationes) continuo in magna pestis parte versantur; T IV, 42.
philosophi: quod (philosophi) in veri investigatione versentur; O I, 28.
pietas: tum maxume et pietatem et religionem versari in animis, quom rebus divinis operam daremus; L II, 26.
praesensio: ubi versatur fortuitarum rerum praesensio, quam divinationem vocas? D II, 14.
principatus: eius ipsius (mundi) principatum, qui in mente et ratione versetur, (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39.
prudentia: in quo prudentia versaretur; F V, 17. ut illa prudentia ... in earum trium rerum aliqua versetur; F V, 18.
ratio: ratio .. vera, quae versatur in iis, quae sunt semper eadem, et in iis, quae mutantur; Ti 28.
religio: s. pietas.
res: quarum (rerum) ... altera versetur in levissima parte naturae; F V, 22. s. **res,** I, 1. versatur (3 St.) S. 390, a.
sapiens: in quibus (rebus sapiens) versatus exercitatusque sit; A II, 110.
senectus: qui in re gerunda versari senectutem negant; C 17.
sermo: sermo in circulis, disputationibus, congressionibus familiarium versetur; O I, 132.
studia: quorum studia vitaque omnis in rerum cognitione versata est; O I, 155.
supplicia: s. iudicia.
turbo: suapte natura, quod superest, et cylindrum volvi et versari turbinem (Chrysippus) putat; Fa 42.
vir: mihi vir optimus nostrique amantissimus, A. Torquatus, versatur ante oculos; F II, 72. Lucullus mihi versatur ante oculos, vir .. omnibus ‖ virtutibus ‖ excellens; F III, 8. in quibus (locis) memoria dignos viros acceperimus multum esse versatos; F V, 2. sive a viris in rerum publicarum varietate versatis inventa ... res; R III, 4. eos (viros) magna professos in parvis esse versatos; L I, 14.
virtus: quam (materiam virtus) tractet et in qua versetur; O I, 16. nec mihi soli (virtus illius viri) versatur ante oculos; Lae 102.
vis: cum sic (illa vis) ultro citroque versetur; A I, 28.
vita: s. studia.
III. **mit Subject und Zusatz:** alqs: qui et miles et tribunus et legatus et consul versatus sum in vario genere bellorum; C 18.
alqd: haec scilicet in inbecillo remissoque animo multa omnibus modis confusa et variata versantur; D II, 140. vgl. II. alqd; O I, 67.

versura, Anleihe: quam (poenam) sine mutuatione et sine versura possem dissolvere; T I, 100.

versus, nach — hin: qui (C. Flaminius) exercitu lustrato cum Arretium versus castra movisset; D I, 77. is (Crassus) primus instituit in forum versus agere cum populo; Lae 96.

versus, Zeile, Vers: I. est: qui est versus omnium seminator malorum; N III, 66. est quidam Graecus vulgaris in hanc sententiam versus; D II, 12.
possunt: ut iidem versus alias in aliam rem posse accommodari viderentur; D II, 111.
serunt: quaero, ... tuine versus hanc quercum severint, an ..; L I, 3.
significat: hoc idem significat Graecus ille in eam sententiam versus; D II, 25.
videntur: s. possunt.
ohne Verb: unde isti versus? non enim adgnosco; T II, 26.
II, 1. accommodo: s. I. possunt.
admisceo: animadvertebas ... versus ab iis (philosophis) admisceri orationi. — ac multos quidem a Dionysio Stoico; T II, 26.
ago: Periclen ... violari versibus, et eos agi ‖ exagitari, al. ‖ in scaena non plus decuit, quam si ... voluisset; R IV, 11.
appello: quod capiat laudem mortui incisam ne plus quattuor herois versibus, quos „longos" appellat Ennius; L II, 68.
cano: multa ... praedicta sunt, neque solum verbis, sed etiam »versibus, quos olim Fauni vatesque canebant«; D I, 114.
conficio: quo modo ... is, qui fidibus utitur, explere numeros (potest) et conficere versus? A II, 22.
dico: s. **dico,** III. versum (3 St.) B. I, S. 696, a.
edisco: cuius edidici etiam versus, et lubenter quidem; D I, 17.
effor: quem .. ille (Ennius) versum vel brevitate vel veritate tamquam ex oraculo mihi quodam esse effatus videtur; R V, 1.
exagito: s. ago.
facio: Pyrrhi temporibus iam Apollo versus facere desierat; D II, 116.
fundo: Sibyllae versus observamus, quos illa furens fudisse dicitur. quorum interpres nuper ... dicturus in senatu putabatur eum ... appellandum .. esse regem; D II, 110.
habeo: socer in ore semper Graecos versus de Phoenissis habebat; O III, 82.
interpono: cum ipse paucis interpositis versibus dicas ...: »quidquid ..;« D I, 131.
nosco: Graecum .. hunc versum nostis omnes; F II, 105.
pronuntio: quos (versus) in secundo *de* consulatu ‖ consulatus ‖ Urania Musa pronuntiat; D I, 17. histrio, ... si versus pronuntiatus est syllaba una brevior aut longior, exsibilatur; P 26.
revoco: non sine causa ... primos tris versus revocasse dicitur Socrates; T IV, 63.
2. congruo cum: in .. his omnibus responsa haruspicum cum Sibyllae versibus congruebant; D I, 97.
praetexo ex: in Sibyllinis ex primo versu cuiusque sententiae primis litteris illius sententiae carmen omne praetexitur; D II, 112.
III. amphibolia: hanc amphiboliam versus (Pyrrhus) intellegere potuisset; D II, 116.
interpretes: furoris divinationem Sibyllinis maxime versibus contineri arbitrati eorum decem interpretes delectos e civitate esse voluerunt; D I, 4. s. II, 1. fundo.
litterae: cum deinceps ex primis *primi cuiusque* versus ‖ primis versuum, al. ‖ litteris aliquid conectitur, ut in quibusdam Ennianis: Q. ENNIUS FECIT; D II, 111.
memoria: quid tanta tot versuum memoria voluptatis affert? F I, 25.

IV, 1. adfari: licet .. mihi versibus eisdem adfari te, Attice, quibus adfatur Flamininum »ille vir«; C 1.
ante: qui (Ennius) paucis ante versibus esse deos censet; D I, 132.
conficere: Telamo .. uno versu locum totum conficit, cur di homines neglegant; N III, 79.
contineri: s. III. interpretes.
efferre: cuius (caeli) omnem ornatum ... poëtica quadam facultate versibus Aratum extulisse; R I, 22.
exprimere: hanc speciem ... noster expressit Archias versibus; D I, 79.
exsecrari: exsecratur luculentis sane versibus apud Ennium Thyestes, .. ut ..; T I, 107.
gloriari: ut .. Solonem versibus gloriantem videmus; C 26.
incidi: s. II, 1. appello.
increpare: Parmenides, Xenophanes, minus bonis quamquam versibus, sed tamen illi versibus increpant eorum adrogantiam, ... qui ..; A II, 74.
induci: ita .. ut facerem, et orationibus inducebar tuis et versibus; L II, 2.
inrideri: totum omnino fatum etiam Atellanio versu iure mihi esse inrisum videtur; D II, 25.
intorqueri: alternis .. versibus intorquentur inter fratres gravissimae contumeliae; T IV, 77.
persequi: quae versibus persecutus est Ennius; C 16.
praedici: s. II, 1. cano.
pronuntiare: quod vulgari quodam versu Graeco pronuntiari solet; F III, 64. ut ea (mens) || eas (res) || ... numero versuque pronuntiet; D II, 117. nullius .. agricolae cultu stirps tam diuturna quam poëtae versu seminari potest; L I, 1.
violari: s. II, 1. ago.
urgere: urges me meis versibus; D II, 45.
vulnerari: qui erat Archilochi versu volneratus; N III, 91.
abl. comp.: quae (vita) omni gestu moderatior, omni versu aptior esse debet; P 26.
2. in: quod nescio an ne in uno quidem versu possit tantum valere fortuna; N II, 93.

versutus, gewandt, verschlagen, schlau: alqs: quid est .. aliud esse versutum? F II, 54. neque .., qui defendunt eam (voluptatem), versuti in disserendo sunt; F III, 2. versutos eos appello, quorum celeriter mens versatur; N III, 25. quo in genere versutissimum et patientissimum Lacedaemonium Lysandrum accepimus; O I, 109. quo .. quis versutior et callidior, hoc invisior et suspectior est || suspectior ||; O II, 34.
alqd: illa .. simplicia, vestra versuta; F IV, 69.
factum: in primis .. versutum et callidum factum Solonis; O I, 108.
homo: Chrysippus ..., homo sine dubio versutus et callidus; N III, 25. ii saepe versutos homines et callidos admirantes malitiam sapientiam iudicant; O II, 10.
ratio: est .. malitia versuta et fallax ratio nocendi; N III, 75.
vir: (oportet fingi illum virum) omnia callide referentem ad utilitatem, acutum, versutum, veteratorem; F II, 53. non viri boni (hoc genus est), versuti potius, obscuri, astuti, fallacis, malitiosi, callidi, veteratoris, vafri; O III, 57.

vertex, Wirbel, Strudel, Gipfel, Pol, Höhe: I. est: »extremus .. adeo duplici de cardine vertex dicitur esse polus«; N II, 105.
torquent: »nunc, nunc dolorum anxiferi torquent vertices«; T II, 21.
II, 1. lustro: eundem caeli verticem lustrat parva Cynosura; N II, 106.
suscito: »moles ... vertices vi suscitat«; N II, 89.
2. orior ex: »densus stridor cum celso e vertice montis ortus«; D I, 13.
III, 1. angustari: (terra) angustata || angusta || verticibus, lateribus latior; R VI, 21.
subniti: (cingulos) caeli verticibus ipsis ex utraque parte subnixos; R VI, 21.
2. ex: »qui || quis || salsis fluctibus mandet me ex sublimo vertice saxi?« T II, 19.

verto, drehen, wenden, sich wenden, wechseln, verwandeln, umstürzen, übertragen, übersetzen, pass. enthalten sein: I. alqs: illa initia et, ut e Graeco vertam, elementa dicuntur; A I, 26.
annus: quae (stella) anno fere vertente signiferum lustrat orbem; N II, 53. tum ille vere vertens annus appellari potest; R VI, 24.
II. alqm (vgl. **versus;** Lae 96): si plane sic verterem Platonem aut Aristotelem, ut verterunt nostri poëtae fabulas; F I, 7. quoquo sese verterint Stoici, iaceat necesse est omnis eorum sollertia; D II, 24. quo te cumque verteris, (superstitio) persequitur; D II, 149. quoquo te verteris, (amicitia) praesto est; Lae 22. ipsum .. illud peccare, quoquo verteris, unum est; P 20.
alqd: verti .. multa de Graecis; T II, 26. reliqua se in sanguinem vertunt; N II, 137. qui (Callicratidas) ... vertit ad extremum omnia; O I, 84. s. locum.
Cephea: »(Cepheus) ipsum || ipse || ad tergum Cynosurae vertitur Arcti«; N II, 111.
cogitationem: quod cogitatio in se ipsa vertitur; O I, 156.
imaginem: id .. caput »attingens defessa velut maerentis imago vertitur«; N II, 108.
impetum: cum .. impetum caeli cum admirabili celeritate moveri vertique videamus || videmus ||; N II, 97.
Iovem: »aetherio flammatus Iuppiter igni vertitur«; D I, 17.
locum: verti, ut quaedam Homeri, sic istum ipsum locum; F V, 49.
magna: iam qui magna verteret, Mavors; N II, 67. Mavors, quia magna vertit; N III, 62.
manum: qui fatentur se virtutis causa, nisi ea voluptatem faceret || crearet, al. ||, ne manum quidem versuros fuisse; F V, 93.
mundum: una conversione atque eadem ipse circum se (mundus) torquetur et vertitur; Ti 19.
naturam: ut eorum || quorum || (stultorum) suffragiis rerum natura vertatur; L I, 44.
orbem: hic ille iam vertetur orbis; R II, 45. omnis .. orbis eorum (siderum) quasi helicae inflexione vertebat; Ti 31.
rationem: cum .. (ratio) in illis rebus vertitur, quae ..; Ti 28.
semina: semina malorum ... in contrarias partis se vertere; D II, 33.
sortes: »quo sese vertant tantae sortes somnium«; D I, 42.
terram: quod fit, cum terra in aquam se vertit; N III, 31.
virtutem: virtus omnis tribus in rebus fere vertitur; O II, 18.

vervex, Hammel: quod genus sacrificii Lari vervecibus || [verbecibus] || fiat; L II, 55.

verum, aber, doch, sondern: A. ohne formellen Gegensatz: 1. allein: 1. Aussage: horum || verum || (Stoicorum) esse ... correctionem veteris Academiae potius quam novam aliquam disciplinam putandam; A I, 43. verum in his discrepant; A II, 134. hoc loco sumo ... Epicurum

nosse ..; F II, 8. adulter (erit), verum habebit modum; F II, 27. admirabilis compositio disciplinae incredibilisque me rerum traxit ordo; F III, 74. »verum haec (Capra) est magno atque inlustri praedita signo«; N II, 110. hunc optimum statum pravis hominum opinionibus eversum esse dicunt; R I, 51. philosophorum more ... ea nunc articulatim distincta || † delecta, al. || dicuntur; L I, 36. utrumque omnino a natura petundum est, verum alterum exercitatio augebit, alterum imitatio presse loquentium et leniter; O I, 133.

2. **Frage:** aut ista, sive beatitas sive beatitudo dicenda est, ... verum ea, quaecumque est, cur ... non potest? N I, 95. quid tibi hic tandem nocet? D II, 46.

3. **Aufforderung:** verum audiamus; F IV, 72. hoc idem faciamus saepe; F IV, 80. esto; F II, 75. 92. — **elliptisch:** primum ..., quae de natura rerum sint quaesita, videamus; verum || velut, vel || illud ante; A II, 116. hoc alias; nunc, quod coepimus; N I, 17.

4. **Einräumung:** s. II. sane.

II. **Verbindungen:** quidem: verum haec quidem hactenus; T III, 84. hoc quidem, ut voletis; N I, 90. id quidem fieri non potest; R III, 32.

quoniam: verum quoniam non solum nauta significat, sed etiam Favonius ipse insurrat navigandi nobis .. tempus esse; A II, 147.

sane: verum sit sane, ut vultis, deus effigies hominis; N I, 103. sint sane ista Democritea vera; D II, 32.

tamen: s. **tamen,** B. verum (12 St.) S. 647, b.

ut: verum ut haec non in posteris et in consequentibus, sed in primis continuo peccata sunt, sic ..; F III, 32. ut modo tute dixisti, te esse malo tuum; L II, 17.

B. **nach Concessivpartikeln und Negationen:** etsi: animadvertebas .., etsi tum nemo erat admodum copiosus, verum tamen versus ab iis (philosophis) admisceri orationi; T II, 26.

nec, neque: s. **etiam,** II, 4. verum (2 St.) B. I, S. 880, a.

nego: Xenocrates animi figuram ... negavit esse, [verum] numerum dixit esse; T I, 20.

non: »huic (Draconi) non una modo caput ornans stella relucet, verum tempora sunt duplici fulgore notata«; N II, 107. s. **etiam,** II, 4. verum (35 St.) B. I, S. 879, b. s. **non,** B, II. verum (7 St.). B. II, S. 747, b.

quidem: sequi illud quidem, ut omnia causis fiant antepositis, verum non principalibus causis ..., sed adiuvantibus; Fa 41. est istuc quidem honestum, verum hoc expedit; O III, 75.

verus, wahr, aufrichtig, wirklich, begründet, vernünftig, richtig, recht, billig: A. **bei Substantiven:** alqs: hoc est verum esse, confidere suis testibus! A II, 80.

alqd: quod aut verum sit aut ad id quam proxime accedat; A II, 7. quod illi non dubitant, quin ea vera sint, quae defendunt; A II, 8. necesse est id ei (animo) verum, quod occurrit, videri; A II, 25. si ista vera sunt; A II, 26. si ea, quae disputentur || disputent ||, vera sint; A II, 32. esse aliquid perspicui, verum illud quidem, || et || impressum in animo atque mente; A II, 34. si illa, de quibus disputatum est, vera sunt; A II, 38. quod .. verum visum est, id omne tale est, ut ..; A II, 40. fidentium est hominum illa vera et firma et certa esse, quae tutentur; A II, 43. quod cum volunt, declarant quaedam esse vera; A II, 44. si vera sunt, quae de Carneade non nulli existimant; A II, 59. ille (Democritus) verum plane negat || esse verum pl. n. || esse; A II, 73. cuius furor consederit, putare non fuisse ea vera, quae essent sibi visa in furore; A II, 88. „si te mentiri dicis idque verum dicis, mentiris *an* verum dicis?“ A II, 95. cum ab Epicuro ... non impetrent, ut verum esse concedat, quod ita effabimur; A II, 97. omne, quod ita disiunctum sit, quasi „aut etiam aut non“, non modo verum esse, sed etiam necessarium; A II, 97. nec reperio, quo modo iudicem „si lucet, lucet“ verum esse; A II, 98. omne, quod ipsum ex se conexum sit, verum esse; A II, 98. ut ei (sapienti) vera multa videantur, neque tamen habere insignem illam et propriam percipiendi notam; A II, 101. non possis id verum esse, quod videbatur oculis, defendere; A II, 105. ego .. utrumque verum puto; A II, 113. nostra, inquies, sola vera sunt. certe sola, si vera; plura enim vera discrepantia esse non possunt; A II, 115. haec cum vera esse concessero; A II, 116. sint ista vera, ... comprendi ea tamen et percipi nego; A II, 119. sin vera sunt Zenonis; A II, 132. quod tu ... verum illud, certum, comprehensum, perceptum, ratum, firmum, fixum vis; A II, 141. qui (Pythagoras) putat id cuique verum esse, quod cuique videatur; A II, 142. cum plus uno verum esse non possit; A II, 147. quid in omni munere vitae optimum et verissimum sit, exquirere; F I, 11. ut ea, quae senserit ille (Epicurus), tibi non vera videantur; F I, 14. quae et a falsis initiis profecta vera esse non possunt et, si essent vera, nihil afferrent, ... quo melius viveremus; F I, 72. cave putes quicquam esse verius; F II, 71. si haec vera sunt; F II, 80. cum certe superiora firma ac vera sint; F III, 48. certe verum est etiam iis, qui aliquando futuri sint, esse propter ipsos consulendum; F III, 64. quid verum sit in singulis, extrema conclusio est; F IV, 8. si prima vera sunt; F IV, 25. non esse verum aliunde finem beate vivendi ... peti; F IV, 47. ut illa ... vera esse non possint; F IV, 54. illud, cuius id consequens sit, non posse esse verum; F IV, 68. quo modo ... verum esse poterit omnia referri ad summum bonum? F V, 69. vereor, ne vera sint; F V, 77. non quaero iam, verumne sit; F V, 79. non .. quaero, quid verum, sed quid cuique dicendum sit; F V, 83. hoc melius ea fortasse, quae erant vera, (antiquitas) cernebat; T I, 26. sin vera sunt, quae dicuntur, migrationem esse mortem; T I, 98. illud et melius et verius, omnia ... in malis esse ..; T II, 30. si maxime verum sit ad corpus omnia referre sapientem; T III, 51. haec omnia recta, vera, debita putantes faciunt in dolore; T III, 64. praeclarum illud est et, si quaeris, rectum quoque et verum, ut eos ... aeque ... amemus; T III, 73. »verum illud credo fore: in os prius accipiam ipse, quam ..;« T IV, 48. qui hoc Stoicorum verum esse declaravit, numquam privatum esse sapientem; T IV, 51. »heu me infelicem«! nihil verius; T IV, 73. non ego hoc loco id quaerendum puto, verumne sit, quod Zenoni placuerit; T V, 33. vir sapiens ... non quid verissimum sit, sed quid velit vulgus, exquiret? T V, 104. non .. sumus ii, quibus nihil verum esse videatur; N I, 12. si ... erit inventus aliquis, qui, quid verum sit, invenerit; N I, 13. de quo .. omnium natura consentit, id verum esse necesse est; N I, 44. Simoniden ... dubitantem, quid eorum esset verissimum; N I, 60. a quibus (dialecticis) cum traditum sit in omnibus diiunctionibus ... alterum utrum esse verum; N I, 70. verius est .. nimirum illud; N I, 123. quam .., etiamsi minus vera, tamen apta inter se et cohaerentia (dicta sint); N III, 4. quod .. semper ex omni aeternitate verum fuerit, id esse fatum; N III, 14. si verum est || esset ||, quod Aristo Chius dicere solebat, nocere .. philosophos ..; N III, 77. quid est ..,

cur dubitandum sit, quin sint ea, quae disputavi, verissima? D I, 84. sint sane ista Democritea vera; D II, 32. non equidem plane despero ista esse vera; D II, 48. non veri simile solum, sed etiam verum esse censent ... ita pueros .. animari; D II, 89. si .. est verum, quod ita conectitur, ... illud quoque verum est: si Fabius ..; Fa 12. ille (Diodorus) .. id solum fieri posse dicit, quod aut sit verum aut futurum sit verum; Fa 13. placet .. Diodoro id solum fieri posse, quod aut verum sit aut verum futurum sit; Fa 17. ut in eo, qui mortifero morbo urgeatur, verum sit „hic morietur hoc morbo"; Fa 17. nec magis erat verum „morietur Scipio" quam „morietur illo modo"; Fa 18. non .. aeternis causis naturae ‖ e ‖ necessitate manantibus ‖ eman. ‖ verum est id, quod ita enuntiatur; Fa 19. ita .. semper verum fuit „morietur Epicurus, cum ..;" Fa 19. si .. alterum utrum ex aeternitate verum sit, esse id etiam certum et, si certum, etiam ‖ certum ‖ necessarium; Fa 21. habeant .. causas necesse est ea, quae vera sunt; Fa 26. potest .. quicquam factum esse, quod non verum fuerit futurum esse ‖ [esse] ‖? Fa 27. tam est inmutabile (Catonem) venturum, cum est verum, quam venisse; Fa 28. si ex aeternitate verum hoc fuit: „ex isto morbo convalesces"; Fa 29. id si verum est, nihil est in nostra potestate; Fa 31. multum .. differt, utrum causa naturalis ex aeternitate futura vera efficiat, an etiam sine aeternitate naturali, futura quae sint, ea vera esse possint intellegi; Fa 32. erat hoc quidem verum ex aeternitate, sed causas id efficientis non habebat; Fa 33. qui, quae futura sunt, ea vera esse ex aeternitate dicunt; Fa 33. veras esse ex contrariis diiunctiones, sed, quae in his enuntiata essent, eorum neutrum esse verum; Fa 37. ratio ipsa coget .. ex aeternitate quaedam esse vera; Fa 38. ut verum esset sua voluntate sapientem descendere ad rationes civitatis non solere; R I, 11. ut eum lusisse potius quam † quod id verum esse ‖ quod [id] verum esset ‖ adfirmet dicere voluisse; R VI, 4. verumne sit, *ut* ‖ verene ‖ Athenis ... Orithyiam Aquilo sustulerit; L I, 3. multa quaeruntur in Mario fictane an vera sint; L I, 4. quae quom vera esse recte ... concesserimus; L I, 35. adsentior, .. ut, quod est rectum verum*que, aeternum quo*que sit; L II, 11. quid est .. verius quam neminem esse oportere tam stulte adrogantem, ut ..? L II, 16. ‖ ex ‖ augurum praedictis multa incredibiliter vera cecidisse; L II, 33. quod eo magis indico verum esse, quia lex Solonis id ipsum vetat; L II, 59. id .. haud paulo est verius, quam quod Platoni nostro placet; L III, 32. quom aliquid verum et rectum esse dicitur; L III, 34. quod verum, simplex sincerumque sit, id esse naturae hominis aptissimum; O I, 13. ut .. quisque maxime perspicit, quid in re quaque verissimum sit, ... is prudentissimus ... haberi solet; O I, 16. si verum est Q. Fabium Labeonem ... locutum; O I, 33. nec verum est, quod dicitur a quibusdam, ... initam esse ... societatem; O I, 158. quarum (rerum) una est in perspiciendo, quid in quaque re verum sincerumque sit; O II, 18. patroni (est) non numquam veri simile, etiamsi minus sit verum, defendere; O II, 51. verum .. primum; verum igitur extremum; O III, 27. sin autem illa veriora, ut idem interitus sit animorum et corporum; Lae 14. quicquid (in amicitia) est, id est verum et voluntarium; Lae 26. concedetur profecto verum esse, ut bonos boni diligant; Lae 50. ita fit verum illud, quod initio dixi, amicitiam nisi inter bonos esse non posse; Lae 65. verum .. illud est, quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiae munus expletum sit; Lae 67. verum .. illud est, quod a Tarentino Archyta ... dici solitum ... commemorare audivi; Lae 88. nescio quo modo verum est, quod in Andria familiaris meus dicit; Lae 89. rectene .. unum mundum diximus, an fuit pluris aut innumerabilis dictu melius et verius? Ti 12. ut ... verum .. sit illud, quod est apud Aristotelem; fr V, 95. ſ. inventa. **falsus,** A. alqd (23 St.) B. II, S. 25, b. f.

adsensiones: tum opiniones adsensionesque firmae veraeque gignuntur; Ti 28.

amicitia: neque ego nunc de vulgari (amicitia) aut de mediocri, ... sed de vera et perfecta loquor; Lae 22. quia natura mutari non potest, idcirco verae amicitiae sempiternae sunt; Lae 32. divitior mihi ... videtur esse vera amicitia ‖ am. vera ‖; Lae 58. alius .. finis verae amicitiae constituendus est; Lae 59. verae amicitiae difficillime reperiuntur in iis, qui ..; Lae 64. ut .. et monere et moneri proprium est verae amicitiae; Lae 91.

amicus: si veri amici futuri sumus; F II, 85. verum .. amicum qui intuetur; Lae 23. ut huius (Tarquinii) ... mores veros amicos parare non potuerunt, sic ..; Lae 54. quod nisi idem in amicitiam transferetur, verus amicus numquam reperietur; Lae 80. secerni .. blandus amicus a vero et internosci tam potest adhibita diligentia quam omnia fucata et simulata a sinceris atque veris; Lae 95.

auspicia: vera esse haruspicum *responsa*, auspicia, oracula, somnia, vaticinationes; A II, 107.

ἀξίωμα: ut (Chrysippus) persuadeat omne ἀξίωμα aut verum esse aut falsum; Fa 21.

bonum: quid sit illum verum et simplex bonum; A I, 7. ſ. ultima.

causa: etsi (causa) hesterno sermone labefactata est, mihi tamen videtur esse verissima; A II, 10. tantum (vir bonus) dabit amicitiae, ut veram amici causam esse malit; O III, 43.

comprehensio: quod ... comprehensio facta sensibus et vera esse illi et fidelis videbatur; A I, 42.

conclusio: ita fit illa conclusio non solum vera, sed ita perspicua, ut ..; F IV, 55. si tua ista conclusio, Cratippe, vera est; D II, 109.

coniectura: si iam fieri possit vera coniectura somniorum; D II, 129.

coniunctio: quae coniunctio, quae diiunctio vera sit; A II, 91.

decus: suis te oportet inlecebris ipsa virtus trahat ad verum decus; R VI, 25. palam ostendunt sibi verum decus ... deficere; R fr 8.

definitio: quid dicere habeant, cur illa vera definitio sit? A II, 43. quoniam ‖ [vel] illa, al. ‖ vera definitio transferri non possit in falsum; A II, 43. quodsi Aquiliana definitio vera est; O III, 61.

di: dum, qua eloquentia (Cotta) falsos deos sustulit, eadem veros inducat; N II, 2.

disiunctio: si e contrariis disiunctio ... falsa potest esse, nulla vera est; A II, 97. ſ. alqd; Fa 37.

disputatio: ita discessimus, ut Velleio Cottae disputatio (videretur esse) verior; N III, 95.

divinatio: philosophorum .. exquisita quaedam argumenta, cur esset vera divinatio, collecta sunt; D I, 5.

dogmata: vera .. illa (Epicuri dogmata) sunt nunc omnia; A II, 106. ſ. proverbia.

enuntiatio: ſ. **enuntiatio,** I. est (8 St.) B. I, S. 815, a. — enuntiatum: ſ. **enuntio,** II. alqd; Fa 19. 28. ✕ (B. I, S. 815, b).

futurum: nec posse verum futurum convertere in falsum; Fa 20. quia futura vera .. non possunt esse ea, quae causas, cur futura sint, non

habent; Fa 26. ut praeterita ea vera dicimus, quorum superiore tempore vera fuerit instantia, sic futura, quorum consequenti tempore vera erit instantia, ea vera dicemus; Fa 27. si omne futurum ex aeternitate verum est; Fa 32. ſ. alqd; Fa 32.

genera: si sint ea genera divinandi vera; D I, 9.

gloria: vera gloria radices agit atque etiam propagatur; O II, 43. qui .. adipisci veram gloriam volet; O II, 43.

haruspicina: dum haruspicinam veram esse vultis, physiologiam totam pervertitis; D II, 37.

heredes: qui quodam quasi veneno perficiat, ut veros heredes moveat; O III, 76.

hereditates: mihi .. etiam verae hereditates non honestae videntur; O III, 74.

honestas: veram .. illam honestatem expetens (optumus quisque); T III, 3. ſ. laus; T II, 58.

instantia: ſ. futurum; Fa 27.

inventa: si vera sunt ea, ... hoc est, si vera sunt tua scripta et inventa; F II, 98.

iudicium: verum multitudinis iudicium de bonis si quando est; T I, 110.

ius: nos veri iuris germanaeque iustitiae solidam ... effigiem nullam tenemus; O III, 69.

iustitia: pro vera certaque iustitia simulationem nobis iustitiae traditis; F II, 71.

laus: omne decus, omnis vera laus deserenda est; F II, 44. non eam (similitudinem) fama populari, sed vera bonorum laude metiens; T I, 110. ex hoc cursu ... animorum ad veram laudem atque honestatem .. pericula adeuntur; T II, 58. laudemus .. prius legem ipsam veris et propriis generis sui laudibus; L III, 2.

lex: cuius (summi rectoris) ad naturam apta ratio vera illa et summa lex a philosophis dicitur; F IV, 11. est .. vera lex recta ratio naturae congruens; R III, 33. lex vera atque princeps ratio est recta summi Iovis; L II, 10.

magnitudo: vera .. sapiens animi magnitudo honestam illud ... in factis positum ... iudicat; O I, 65.

obnuntiatio: veram .. fuisse obnuntiationem ... exitus adprobavit; D I, 29.

opinio: mihi .. eae verae videntur opiniones; F II, 77. beatum, cui etiam in senectute contigerit, ut sapientiam verasque opiniones assequi possit! F V, 58. alterum fieri profecto potest, ut earum (opinionum) nulla, alterum certe non potest, ut plus una vera sit; N I, 5. omnis opinio ratio est, et quidem bona ratio, si vera, mala autem, si falsa est opinio; N III, 71. ſ. adsensiones.

oraculum: vere an falsa (oracula), nescio, sed veri tamen similiora quam vestra; N I, 66. quia vera quietis oracla ducebant; D I, 96. oraculis ... volumen inplevit partim falsis, ... partim casu veris, ... partim flexiloquis et obscuris, ... partim ambiguis; D II, 115. utrum .. eorum accidisset, verum oraclum ‖ oraculum ‖ fuisset; D II, 116. ſ. auspicia.

ortus: erit eius (amicitiae) ortus a natura quam ab inbecillitate gravior et verior; Lae 32.

παράδοξα: quod mihi ista *παράδοξα* quae appellant maxime videntur esse Socratica longeque verissima; P 4.

patres: quod est multo profecto magis in veris patribus certisque faciendum; Lae 70.

philosophia: illius verae elegantisque philosophiae ... nulla fere sunt ... Latina monumenta; T IV, 6.

praeterita: ſ. futurum; Fa 27.

pronuntiatio: quid est, cur non omnis pronuntiatio aut vera aut falsa sit? Fa 26.

proverbia: ut proverbia non nulla veriora sint quam vestra dogmata; F II, 105.

prudentia: hanc .. utilem homines existimant veramque prudentiam; O II, 33.

ratio: invitat .. vera ratio bene sanos ad iustitiam, aequitatem, fidem; F I, 52. plus apud me .. vera ratio valebit quam vulgi opinio; P 8. ratio .. vera, quae versatur in iis, quae ..; Ti 28. ut ea sibi ratio vera restituat, quae consuetudo vitiosa detraxerat; fr V, 68.

res: res .. fortasse verae, certe graves, non ita tractantur, ut debent; F IV, 7. »quae (stellae) ... re vera certo lapsu spatioque feruntur«; D I, 17. quam .. (divinationem) esse re vera hac Stoicorum ratione concluditur; D I, 82. eum, quem re vera regem habebamus, appellandum quoque esse regem; D II, 110. initia .. ut appellantur (mysteria), ita re vera principia vitae cognovimus; L II, 36. ut digitorum percussione heres posset scriptus esse, qui ‖ cui ‖ re vera non esset heres; O III, 75. stantes plaudebant in re ficta; quid arbitramur in vera facturos fuisse? Lae 24.

responsa: de .. his rebus haruspicum extiterunt responsa verissuma; D II, 45. ſ. auspicia.

scripta: ſ. inventa.

sensus: qui (sensus) si omnes veri erunt, ut Epicuri ratio docet; F I, 64.

sententia: visa est Arcesilae .. vera sententia; A II, 77. harum sententiarum quae vera sit, deus aliqui viderit; T I, 23. quaecumque vera sit earum sententiarum, quas exposui; T I, 23. nec .. mihi sane quicquam occurrit, cur non Pythagorae sit et Platonis vera sententia; T I, 49. quorum (philosophorum) si vera sententia est; N I, 3. qui, quae sit earum (sententiarum) vera, iudicent; N I, 13. his .. rebus inbutae mentes haud sane abhorrebunt ab utili aut a vera sententia; L II, 16. nec .. illa prima (sententia) vera est; Lae 57. cum hac sententia non modo verior, sed ne utilior quidem hominum vitae reperiri ulla possit; P 23.

somnium: si quando aliquod somnium verum evaserit; D II, 108. quis dicere audeat vera omnia esse somnia? „aliquot somnia vera“, inquit Ennius, „sed omnia noenum necesse est“; D II, 127. si somnium verum evasit aliquod; D II, 146. ſ. auspicia. vaticinationes. **falsus,** A. somnia (4 St.) B. II, S. 27, a.

species: obversentur species honestae verae ‖ vero, viro, al. ‖; T II, 52.

testis: non tu verum *te* testem habere, sed eum non sine causa falsum testimonium dicere ostenderis; A II, 81. qui (testes) aut casu veri aut malitia falsi fictique esse possunt; D II, 27.

toleratio: quorum (dolorum) alia toleratio est verior; F II, 94.

vates: a Rhodia classe deserti verum vatem fuisse sensistis; D I, 69.

vaticinationes: expositis exemplis verarum vaticinationum et somniorum; D I, 71. ſ. auspicia.

virtutes: alterum .. genus est magnarum verarumque virtutum; F V, 36.

visum: nullum esse visum verum a sensu profectum, cui ..; A II, 83. ſ. **falsus,** A. visum (12 St.) B. II, S. 27, a.

ultima: quae (ultima bonorum) ut essent vera, coniungi debuerunt; F IV, 40.

B. **allein:** I. **Subject:** est: qui veri esse aliquid non negamus, percipi posse negamus; A II, 73. neque .. falsum percipi posse neque verum, si esset tale, quale vel falsum; A II, 77. tale verum (comprehendi potest), quale falsum esse non possit; A II, 113. quod esset verum tale, quale falsum esse non posset; A II, 113. vides .. iam me fateri aliquid esse veri; A II, 119. ut (Stoici) negent quicquam posse percipi nisi tale verum, quale falsum esse non possit; F V, 76. omnia ..

vera in praeteritis necessaria sunt, ut Chrysippo placet ..., quia sunt inmutabilia nec in falsum e vero praeterita possunt convertere; Fa 14. omni .. in re quid sit veri videre et tueri decet; O I, 94. ſ. A. alqd; A II, 115.

potest: nonne putarem post illos veteres tot saeculis inveniri verum potuisse; A II, 76. ex falsis ... verum effici non potest; D II, 106. ſ. est.

valet: quodsi in scaena, id est in contione, ... verum valet; Lae 97.

videntur: ſ. II, 2. A II, 42.

ohne Verb: quia possit eiusdem modi exsistere falsum aliquod, cuius modi hoc verum; A II, 101.

II. **nach Verben:** 1. attingo: quo (insigni veri) obscuro et oppresso quod tandem verum sibi videbuntur attingere? A II, 36.

audio: ut ab amico verum audire nequeat; Lae 90. cum alter verum audire non vult; Lae 98.

cerno: ſ. **cerno,** III. verum (7 St.) B. I, S. 407, b. — comprehendo: ſ. I. alqd; A II, 113.

confundo: quae (philosophia) confundit vera cum falsis; A II, 61.

conquiro: id .. (verum) summa cura studioque conquirimus; A II, 7.

dico: ſ. **dico,** III. verum (11 St.) B. I, S. 696, a.

diiudico: quae (artes) ... nec habent istam artem vestram, qua vera et falsa diiudicent; A II, 107. quae (disserendi ratio et scientia) ... vera et falsa diiudicat; T V, 72.

diligo: his initiis inducti omnia vera diligimus; F II, 46.

dispicio: quid mirum, .. si ... inbecilli animi ..., verum dispicere non possint? D II, 81.

distinguo: ad ceteras res (sapiens) habet quandam artem, qua vera a falsis possit distinguere; A II, 57.

efficio: ſ. I. potest; D II, 106.

explico: qui verum explicari volo; D II, 46.

exquiro: licet verum exquirere sine invidia, mihi praesertim de plerisque dubitanti; D II, 28. cogitatio in vero exquirendo maxume versatur; O I, 132.

inlustro: si modo id (verum) patefactum et inlustratum est; Lae 97.

invenio: ſ. **invenio,** III. verum (9 St.) B. II, S. 356, a. — investigo: ſ. **investigo,** II. verum (3 St.) B. II, S. 357, a.

iudico: ut vera et falsa ... sua sponte, non aliena iudicantur, sic ..; L I, 45. haec (animus) ... vallabit ... veri et falsi iudicandi scientia; L I, 62.

lego: in ipso nomine legis interpretando inesse vim et sententiam iusti et veri legendi; L II, 11.

loquor: ut verum loquamur; F II, 23. illa (ars) .. te, verum si loqui volumus, ornaverat; T I, 112. si .. liber Antiochi nostri ... vera loquitur; N I, 16.

nuntio: si ne sensus quidem vera nuntiant; A II, 79.

patefacio: ſ. inlustro.

percipio: ſ. I. est; A II, 73. 76. F V, 76.

praedico: apud quos (propinquos) de mortui laude † quomni quid veri erat praedicatum; L II, 63. nec erat ei (Nestori) verendum, ne vera praedicans de se nimis videretur ... loquax; C 31.

praedico: cum terrae saepe fremitus, saepe mugitus, saepe motus multa nostrae rei publicae ... gravia et vera praedixerint; D I, 35.

quaero: ſ. **quaero,** III. verum (5 St.) S. 218, b.

reperio: ſ. **reperio,** III. verum (4 St.) S. 382, a.

respondeo: si verum respondere velles, Cato, haec erant dicenda; F IV, 62.

sentio: (sapiens) de dis immortalibus sine ullo metu vera sentit; F I, 62. errare mehercule malo cum Platone ... quam cum istis vera sentire; T I, 39.

separo: quoniam vera a falsis nullo discrimine separantur; A II, 141.

sequor: iudicis est semper in causis verum sequi; O II, 51.

tollo: id ita esset, si nos verum omnino tolleremus; A II, 111.

vaticinor: illud, quod volumus, expressum est, ut vaticinari furor vera soleat; D I, 67. multi saepe vera vaticinati, ut Cassandra; D II, 112.

video: ut hoc pulcherrimum esse iudico, vera videre, sic ..; A II, 66. ut .. vera videamus, quam longe videmus? A II, 80. quem (Epicurum) ego arbitror unum vidisse verum; F I, 14. quoniam eadem natura cupiditatem ingenuit homini veri videndi; F II, 46. quod .. natura inest in mentibus nostris insatiabilis quaedam cupiditas veri videndi; T I, 44. quorum (virorum) si nemo verum vidit de natura deorum; N I, 94. animi, si quando vel vaticinando vel somniando vera viderunt, usi sunt fortuna atque casu; D II, 108. huic veri videndi cupiditati adiuncta est adpetitio quaedam principatus; O I, 13.

2. adiungo: iis omnibus, quae visa sint, veris adiuncta esse falsa; A II, 42. ii (sumus), qui omnibus veris falsa quaedam adiuncta esse dicamus tanta similitudine, ut in iis nulla insit certa iudicandi et adsentiendi nota; N I, 12.

3. abduco a: sine hac arte quemvis arbitrantur a vero abduci fallique posse; F III, 72. sensus nostros ... non multitudinis consensus abducit a ‖ ab, ad ‖ vero; L I, 47.

absum a: quod et veri simile videatur et absit longissime a vero; A II, 36. ne si magnam partem quidem ... ad verum ipsum aut quam proxime accedant, confidere sibi poterunt; A II, 36.

accedo ad: quae (visa) .. plane proxume ad verum accedant; A II, 47.

approbo pro: ipse sapiens sustinet se, in furore ‖ se in furore, ‖ ne adprobet falsa pro veris; A II, 53.

commuto ex: nec magis commutari ex veris in falsa posse ea, quae futura, quam ea, quae facta sunt; Fa 17.

converto ex: nec hoc ex vero in falsum poterat convertere; Fa 37. ſ. I. est; Fa 14.

differo a: quae (falsa) a veris nihil differant; A II, 42.

distinguo a: posse .. eum (sapientem) falsa a veris ... distinguere; A II, 67.

disto a: qui potestis non impediri, cum a veris falsa non distent? A II, 59.

habeo pro: quid .. stultius quam incerta pro certis habere, falsa pro veris? C 68.

imprimo e: ſ. V, 2. A II, 112.

insum in: ſ. 2. N I, 12.

internosco a: ut (visum) difficiliter a vero internoscatur; A II, 49. ſ. A. amicus; Lae 95.

intersum inter: interesse oportet, ut inter rectum et pravum, sic inter verum et falsum; A II, 33. ut nihil inter hoc (visum) et illud (verum) intersit; A II, 49.

probo pro: ſ. **pro,** I. probo (3 St.) S. 169, b.

secerno a: ſ. A. amicus; Lae 95.

sum a: omne visum, quod sit a vero, tale esse, quale etiam a falso possit esse; A II, 41. ut doceret nullum tale esse visum a vero, ut non eiusdem modi etiam a falso posset esse; A II, 77.

valeo pro: non video, quid praecipui somnus habeat, in quo valeant falsa pro veris; D II, 121.

videor pro: videri possunt permulta somniantibus falsa pro veris; D II, 120.

III. **nach Adjectiven:** 1. similis: ut (visum sit) valde veri simile; A II, 49. ultra .. quo

progrediar, quam ut veri similia videam, non habeo; T I, 17. quae (sententia sit) veri simillima, magna quaestio est; T I, 23. vera an falsa (oracula), nescio, sed veri tamen similiora quam vestra; N I, 66. patroni (est) non numquam veri simile, etiamsi minus sit verum, defendere; O II, 51. f. **similis,** A. alqd (30 St.) S. 537, a.

2. finitimus: ita .. finitima sunt falsa veris ..., ut ..; A II, 68.

3. immutabilis ex: nec magis inmutabile ex vero in falsum „necatus est Scipio" quam „necabitur Scipio"; Fa 18.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: f. I, 1. est; A II, 73. 119. O I, 94. praedico; L II, 68.

cognitio: qui (errores) videntur conturbare veri cognitionem; A II, 45. veri .. et falsi non modo cognitio, sed etiam natura tolletur; A II, 58. qui (locus) in veri cognitione consistit; O I, 18.

constitutio: hanc .. esse regulam totius philosophiae, constitutionem veri falsi, cogniti incogniti; A II, 29.

disceptatrix: dialecticam inventam esse dicitis veri et falsi quasi disceptatricem et iudicem. cuius veri et falsi? et in qua re? A II, 91.

distinctio: veri a falso distinctio traditur; F I, 64.

ignoratio: nescio qui nos teneat error ac ‖ aut ‖ miserabilis ignoratio veri; fr IX, 8.

indagatio: velut ex ea parte ... inest indagatio atque inventio veri; O I, 15.

inquisitio: in primis .. hominis est propria veri inquisitio atque investigatio; O I, 13.

insigne: ut .. confidant, notum iis esse debebit insigne veri; A II, 36.

inventio: f. indagatio.

investigatio: quae omnes artes in veri investigatione versantur; O I, 19. quod (philosophi) in veri investigatione versentur; O I, 28. f. inquisitio.

iudex: f. disceptatrix.

iudicium: in quo (tactu) Cyrenaici solo putant veri esse iudicium, cui adsentiatur ‖ quia sentiatur ‖; A II, 20. duo esse haec maxima in philosophia, iudicium veri et finem bonorum; A II, 29. hoc ipsum, ex quo omne veri falsique iudicium esset, percipere eos debuisse; A II, 29. quod iudicium est veri, cum sit commune falsi? A II, 59. sublatum esse omne iudicium veri et falsi (Epicurus) putat; F I, 22. tollit .. (simulatio) iudicium veri idque adulterat; Lae 92.

lex: cum .. decretum proditur, lex veri rectique proditur; A II, 27.

natura: f. cognitio; A II, 58.

nota: a quibus (Academicis) ... illud sit disputatum, non inesse in iis propriam ... veri et certi notam; A II, 103. f. **falsus,** B, IV, 1. nota (3 St.) B. II, S. 28, a.

notio: si notionem veri et falsi, propterea quod ea non possunt internosci, nullam habemus; A II, 33.

nuntii: omnis sensus veri nuntios (Epicurus) dixit esse; N I, 70.

perspicientia: aut .. (honestum) in perspicientia veri sollertiaque versatur aut ..; O I, 15.

regula: quae ista regula est [veri et falsi]? A II, 33.

similitudo: cum (sapiens) possit sine adsensione ipsam veri similitudinem non impeditam sequi; A II, 107. bene agi (oratio) putat, si similitudinem veri consequatur; Ti 8.

studium: cuius (veri) studio a rebus gerendis abduci contra officium est; O I, 19.

visio: cui est visio veri falsique communis; A II, 33.

2. commutatio ex: ita fit, ut commutatio ex vero in falsum ne in futuro quidem ulla fieri possit; Fa 17.

V. **Umstand:** 1. moveri: apud Euripidem Hercules ... non perinde movebatur falsis, ut veris moveretur? A II, 89.

2. a: nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo posset ‖ possit ‖ a falso; A II, 71. qui (Peripateticus) id percipi posse diceret, quod impressum esset a ‖ e ‖ vero; A II, 112.

vesanus f. **vaesanus.**

vescor, essen, verzehren, genießen: I, 1. gigno ad: quod (natura) tam multa ad vescendum, tam varia ... gignit; N II, 131.

procreo ad: pecudes ... partim esse ad usum hominum, partim ad fructum, partim ad vescendum procreatas; L I, 25.

2. aptus ad: quod (pecus) erat ad vescendum hominibus apta; N II, 160.

3. pecudes ad: cum videmus ... multitudinem pecudum partim ad vescendum, partim ad cultus agrorum, partim ..; T I, 69.

II. alq re: est .. omne, quo vescuntur homines, penus; N II, 68. qui (gustatus) sentire eorum, quibus vescimur, genera debet; N II, 141. qui illud, quo vescatur, deum credat esse; N III, 41.

beluis: ut ... vescamur iis (beluis); N II, 161.

bestiis: quibus bestiis erat is cibus, ut aliis ‖ alius ‖ [generis] bestiis vescerentur; N II, 123. vescimur bestiis et terrenis et aquatilibus et volantibus partim capiendo, partim alendo; N II, 151.

carne, caseo: lacte, caseo, carne vescor; T V, 90.

escis: nec (di) iis escis aut potionibus vescuntur, ut .. nimis acres ... umores conligant; N II, 59.

faba: ex quo etiam Pythagoriis ‖ Pythagoricis ‖ interdictum putatur, ne faba vescerentur; D I, 62.

lacte: f. carne.

nasturcio: quo (nasturcio) vesci Persas esse solitos scribit Xenophon; F II, 92.

potionibus: f. escis.

rebus: cum .. vescamur iis rebus, ... tum esse in motu voluptatem; F II, 10.

seminibus: isdem .. seminibus .. homines adfatim vescuntur; N II, 127.

visceribus: ut eorum (boum) visceribus vesci scelus haberetur; N II, 159.

voluptatibus: si gerendis ‖ gerundis ‖ negotiis orbatus possit paratissimis vesci voluptatibus; F V, 57.

vesica, Blase: tanti aderant vesicae et torminum morbi, ut ..; F II, 96.

vesicula, Bläschen: inflatas rumpi vesiculas; D II, 33.

vesper, Abend: I. usque: cum (Socrates) usque ad vesperum contentius ambularet; T V, 97.

II, 1. vesperi: venisse eum (Varronem) Roma pridie vesperi; A I, 1. Pythagoreorum .. more exercendae memoriae gratia, quid quoque die dixerim, audierim, egerim, commemoro vesperi; C 38.

2. ad: f. **ad,** IV, 2. vesperum (5 St.) B. I, S. 58, a.

vespertinus, abendlich: multa mirabiliter efficiens (stella) ... tum vespertinis temporibus delitiscendo, tum matutinis rursum se aperiendo; N II, 52.

vester (voster: f. A. alqs; L II, 35), euer: A. **bei Substantiven:** alqs: iam Clitomacho Philo vester operam multos annos dedit; A II, 17. idem

erit Epicuro vestro faciendum ... quod Scipioni; F II, 56. natura adfert dolorem, cui quidem Crantor .. vester cedendum putat; T III, 71. quibus .. oculis [animi] intueri potuit vester Plato fabricam illam tanti operis? N I, 19. Pronoea .. vestra .. si est *eadem*; N I, 20. isto .. tam inmenso spatio quaero .. cur Pronoea vestra cessaverit; N I, 22. Apim ... nonne deum videri Aegyptiis? tam hercle quam tibi illam vestram Sospitam; N I, 82. quia mihi videtur Epicurus vester de dis inmortalibus non magnopere pugnare; N III, 3. ut vestri Attici ... et sui erant iidem et Attici, sic ..; L II, 5. quid .. aget Iacchus Eumolpidaeque vostri ‖ nostri ‖? L II, 35. quem ad modum Peripateticis vestris videtur; O III, 11. quamquam et a veteribus Academicis et a Peripateticis vestris ..., quae honesta sunt, anteponuntur iis, quae videntur utilia; O III, 20.

alqd: magis fuisse vestrum agere Epicuri diem natalem quam illius .. cavere ..; F II, 103. vide, ne ista sint Manliana vestra aut maiora etiam; F II, 105. haec quidem vestra; N I, 25. haec vestra sunt; N I, 84. — id primum videamus, beate vivere vestrum quale sit; F II, 86.

acies: eius .. (solis) radiis acies vestra sensusque vincitur; R VI, 19.

aetas: conviviis delector, nec cum aequalibus solum, ... sed cum vestra etiam aetate atque vobiscum; C 46.

aeternum: ubi igitur illud vestrum beatum et aeternum? N I, 68.

argumenta: ad vestra propria (argumenta) venire malo; N I, 64.

ars: quae (artes) ... nec habent istam artem vestram, qua vera et falsa diiudicent; A II, 107.

aures: satisne vobis videor pro meo iure in vestris auribus commentatus? F V, 75.

auspicia: auspicia .. vestra quam constant! D I, 25.

beatum: ſ. aeternum.

beatus: nec (virtus) dubitabit isti vestro beato M. Regulum anteponere; F II, 65.

caput: ita ... ex uno Epicuri capite, altero vestro perceptio et comprehensio tollitur. quod est caput Epicuri? ... quod vestrum? A II, 101.

caritas: vicissim .. senes in adulescentium caritate adquiescimus, ut in vestra, ut in Q. Tuberonis; Lae 101.

cenae: vestrae .. cenae non solum in praesentia, sed etiam postero die iucundae sunt; T V, 100.

commodum: qui omnia ad vestrum commodum et ad voluptatem referatis; F II, 58.

conlegium: est in conlegio vestro inter Marcellum et Appium ... magna dissensio; L II, 32. multa in vestro ‖ nostro ‖ collegio praeclara; C 64.

consequentia: sic consequentibus vestris sublatis prima tolluntur; F IV, 55.

conservi: vos .. ne conservorum quidem vestrorum principes estis; P 36.

convicia: sunt .. quidam Epicurei timidiores paulo contra vestra convicia; F I, 69.

culpa: utrum ea vestra an nostra culpa est? A II, 95.

decus: quamquam ... decori vestro non defui; R VI, 26.

deus: responderem .. audacter isti vestro deo me plane his oculis non esse contentum; A II, 81. hunc deum rite beatum dixerimus, vestrum vero laboriosissimum; N I, 52. beluas a barbaris propter beneficium consecratas, vestrorum deorum ... beneficium nullum extare; N I, 101. quaero .., vester deus .. ubi habitet; N I, 104. virtus .. actuosa, et deus vester nihil agens; N I, 110. doceo deos vestros esse voluptatis expertes, ita vestro iudicio ne beatos quidem; N I, 113. ita nec beatus est vester deus nec aeternus; N I, 114. illius .. deus ... non potest hominibus divinationem inpertire; vester autem deus potest non inpertire, ut nihilo minus ..; D II, 40.

dialectica: in dialectica .. vestra (Epicurus) nullam existimavit esse .. ad melius vivendum ... vim; F I, 63.

disciplina: quom ... alteri disciplina vestra quasi divinare ‖ divinari ‖ videatur ‖ videantur ‖ posse; L II, 32.

disputationes: ut .. nos ex annalium monumentis testes excitamus ..., sic in vestris disputationibus historia muta est; F II, 67.

dogmata: ut proverbia non nulla veriora sint quam vestra dogmata; F II, 105.

familia: delector ... et familia vestra et nomine; F II, 72. lege (laudationes) nostrorum hominum, lege vestrae familiae; F II, 116. quod molestiis ‖ molestias ‖ senectutis suae vestras familias ‖ vestris familiis ‖ impertire posset; R V, 10. C. Blossius Cumanus, hospes familiae vestrae, Scaevola; Lae 37.

finis: illi animo non esset hic vester finis; F IV, 27.

gens: quae funditus gens vestra non novit; N I, 89.

genus: duo (cinguli) sunt habitabiles, quorum australis ille ... nihil ad vestrum genus; R VI, 21.

gloria: cernis profecto quantis in angustiis vestra se gloria dilatari velit; R VI, 22.

imagines: quae .. istae imagines vestrae aut unde? N I, 107.

intellegentia: fretus intellegentia vestra dissero brevius, quam causa desiderat; N I, 49.

iudicium: ſ. deus; N I, 113.

ius: arripere .. mihi videmini quasi vestro iure rem nullo modo probabilem; N I, 77.

libri: quod Etruscorum declarant ... rituales libri, vestri etiam augurales; D I, 72.

litterae: ubi est, quod et vestrae litterae illum laudant patriae rectorem? R V, 8.

lituus: lituus iste vester ... unde vobis est traditus? D I, 30.

lumen: hoc .. vestrum lumen est; F II, 70.

μαντική: sequitur μαντική vestra, quae Latine divinatio dicitur; N I, 55.

manus: »ad vos adveniens auxilium et vestras manus peto«; T II, 38.

mensura: ego me quasi malis architectis mensurae vestrae nego credere; A II, 126.

mos: tu .., Vellei, non vestro more, sed dialecticorum ... argumento ‖ argumenti, al. ‖ sententiam conclusisti; N I, 89.

natio: quo (sale) caret vestra natio; N II, 74.

nomen: ne in continentibus quidem terris vestrum nomen dilatari potest; fr V, 87. ſ. familia; F II, 72.

numerus: is (Sisenna) neque orator in numero vestro umquam est habitus et ..; L I, 7.

opinio: quae (sapientia mea) utinam digna esset opinione vestra nostroque cognomine! C 5.

oracula: vera an falsa (oracula), nescio, sed veri tamen similiora quam vestra; N I, 66.

oratio: in quo .. maxime consuevit iactare vestra se oratio, tua praesertim; F I, 36. vestra oratio in causis ... potest esse vehemens ..., nisi ..? D I, 80.

ortus: qua (vi) me in vestro ortu usum esse meministis; Ti 41.

patres: »hic (Ennius) vestrum panxit maxima facta patrum«; T I, 34. ego vestros patres ... vivere arbitror; C 77. equidem efferor studio patres vestros ... videndi; C 83.

patria: hunc locum, id est ... Arpinum, germanam patriam esse vestram; L II, 5.
pax: »pace mihi liceat, caelestes, dicere vestra;« N I, 79.
perpetuitas: consilium meum, quod maius est vinculum ad perpetuitatem vestram quam illa, quibus ..; Ti 40.
pressus: »vestrone pressu quondam Nemeacus leo frendens efflavit graviter extremum halitum?« T II, 22.
princeps: equidem mirari satis non possum, unde ad istas opiniones vester ille princeps venerit; N I, 95.
probabile: quod est .. istuc vestrum probabile? A II, 35.
providentia: ut (medicus) ... magna sit in culpa, sic vestra ista providentia reprehendenda; N III, 78.
ratio: ratio .. vestra sic cogit; F II, 65. universa .. illorum ratione cum tota vestra confligendum puto; F IV, 3.
res publica: »qui vestram rem publicam tantam amisistis tam cito?« C 20.
rhetorica: quoniam rhetorica mihi vestra sunt nota; Fa 4.
sapiens: iisdem .. hic sapiens ... oculis, quibus iste vester, caelum, terram, mare intuebitur; A II, 105. ex his eliget vester sapiens unum aliquem, credo, quem sequatur; A II, 118. horum aliquid vestro sapienti certum videtur; A II, 124. quaeret .. haec et vester sapiens et hic noster, sed vester, ut adsentiatur ..., noster, ut vereatur temere opinari; A II, 128. sic vester sapiens ... † cum causa, si opus erit, dimicabit; F II, 56.
sapientia: »si qui sapientia magis vestra mors devitari potest«; T II, 38.
sensus: s. acies.
sententia: cur celatis, quasi turpe aliquid, sententiam vestram? A II, 60. gravissimam illam vestram sententiam ... communem fore vobis cum omnibus, qui ..; F IV, 45. idcirco haec tecum, quia vestra est de somniorum veritate sententia; N III, 93.
sermo: num sermonem vestrum aliquem diremit noster interventus? R I, 17.
verba: verba vestra sunt; F II, 81.
virtutes: istae .. vestrae eximiae pulchraeque virtutes nisi voluptatem efficerent; F I, 42.
vita: hi vivunt ..., vestra vero, quae dicitur, vita mors est; R VI, 14.
B. **allein: a. masc.:** I. Subject: ut .. illis ... adeunda sunt quaevis pericula decoris ... causa, sic vestris ... pericula adeunda sunt, ut adipiscantur magnas voluptates; F II, 56. vestri .. progressionem ad virtutem fieri aiunt, levationem vitiorum fieri negant; F IV, 67. »rite .. veteres, ... rite etiam vestri, quorum pietasque fidesque praestitit et longe vicit sapientia cunctos, praecipue coluere vigenti numine divos«; D I, 21. vestri .. non modo haec non refellunt, verum etiam confirmant interpretando; N III, 60. quod vestri quidem vel optime disputant; F II, 12. in altera philosophiae parte ... iste vester (Epicurus) plane ... nudus est; F I, 22. quod idem cum vestri faciant; F IV, 13. negant: s. aiunt. refellunt: s. confirmant. omnia vestri, Balbe, solent ad igneam vim referre Heraclitum, ut opinor, sequentes; N III, 35. neque sententiis solum copiose (a te dictum esse), sed verbis etiam ornatius, quam solent vestri; N I, 58. s. referunt. e quibus locis ... argumenta depromerentur, vestri ne suspicati quidem sunt, superiores autem artificio et via tradiderunt; F IV, 10. qua (explicatione naturae) et hi (Peripatetici) utuntur et vestri; F IV, 11. ohne Verb: vestri haec verecundius, illi fortasse constantius; F II, 114. illa ... dixerunt tum definientes, tum partientes, ut vestri etiam, sed vos squalidius; F IV, 5. quod vestri non item; F V, 83.
2. nach Verben: nec .. hoc in te convenit ..., sed cum in reliquos vestros, tum in eum maxime; N II, 74. ut iam ad vestros, Balbe, veniam; N I, 36.
3. nach Substantiven: fides, al.: s. 1. colunt.
4. Präposition: magnus sane locus est et a vestris, Cotta, vexatus; N II, 73.
b. neutr.: 1. Subject: ego .. existimo ... iacere vestra omnia; F II, 44. ohne Verb: illa .. simplicia, vestra versuta; F IV, 69. vgl. A. oracula.
2. nach Verben: vestra solum legitis, vestra amatis, ceteros causa incognita condemnatis; N II, 73. ista vestra: „si (dolor) gravis, brevis; si longus levis" dictata sunt; F II, 95. probo: s. 4.
3. nach Adjectiv: tibi ... haec nostra finituma vestris ignota esse nolui; O II, 8.
4. nach Substantiv: te, quae nos sentiamus, omnia probare ..., mihi autem vestrorum nihil probari; F IV, 80.

vestibulum, Vorplatz: quod .. (lex) »forum«, id est vestibulum sepulchri, »bustumve usu capi« vetat; L II, 61.

vestigium, Fußsohle, Spur, Merkmal: I, 1. adsunt: in quibus (locis) eorum, quos diligimus aut admiramur, adsunt vestigia; L II, 4.
apparet: quod hodie apparet apud Regillum tamquam vestigium ungulae; N III, 11.
exstant: praeterita .. ea, quorum nulla signa tamquam vestigia extarent; Fa 33.
insunt: inerant .. in utriusque nostrum animis vigilantium cogitationum vestigia; D II, 140.
possunt: quae possunt verborum, quae rerum ipsarum esse vestigia? T I, 61. vestigia .. Pythagoreorum quamquam multa colligi possunt, paucis tamen utemur; T IV, 3.
sunt: s. possunt; T I, 61.
ohne Verb: hic sacra, hic genus, hic maiorum multa vestigia; L II, 3.
2. sum: an ... putamus .. esse memoriam signatarum rerum in mente vestigia? T I, 61.
II, 1. conligo: s. I, 1. possunt; T IV, 3.
inflecto: quorum (siderum) alterum (genus) ... nullum umquam cursus sui vestigium inflectat; N II, 49.
interpretor: videre .. se hominum vestigia; quae videlicet ille non ex agri consitura, quam cernebat, sed ex doctrinae indiciis interpretabatur; R I, 29.
linquo: »avolsa (altrix) pedum vestigia liquit«; D I, 20.
persequor: ut hodie stet Asia Luculli institutis servandis et quasi vestigiis persequendis; A II, 3.
pono: quacumque .. ingredimur, in aliqua historia vestigium ponimus; F V, 5. »ille (Anguitenens) .. nitens graviter vestigia ponit«; N II, 109.
teneo: »omnia .. e latis rerum vestigia terris (tenemus)«; F V, 49.
video: ut nemo umquam ... in eo (Stilpone) libidinis vestigium viderit; Fa 10. s. interpretor.
vito: »ipse (Bellerophon) suum cor edens, hominum vestigia vitans«; T III, 63.
urgeo: in quo (cingulo) qui insistunt, adversa vobis urgent vestigia; R VI, 21.
2. utor: s. I, 1. possunt; T IV, 3.
3. repono in: quem (deum) mente noscimus atque in animi notione tamquam in vestigio volumus reponere; N I, 37.

sto contra: qui adversis vestigiis stent contra nostra vestigia, quos ἀντίποδας vocatis; A II, 123.
III, 1. indicari: id .. cum coniectura probabile est, tum quibusdam etiam vestigiis indicatur; T IV, 2.
ingredi: a pueritia vestigiis ingressus patris et tuis; R VI, 26.
stare: f. II, 8. sto contra.
zum Saß: Zenonis .. vestigiis hoc modo rationem poteris concludere; N III, 23.

vestigo, aufspüren: »tarda .. vestigare et quaerere te (videbar)«; D I, 40.

vestimentum, Kleidungsstück, Kleidung: I, 1. sumo: Scipio calceis et vestimentis sumptis e cubiculo est egressus; R I, 18.
2. occulto in: qui (stipatores) ..., ne quod in vestimentis telum occultaretur, exquirerent; O II, 25.
II. genus: »mulieres .. ne ... lessum ... habento«. .. veteres interpretes ... dixerunt .. suspicari (se) vestimenti aliquod genus funebris; L II, 59.

vestio, kleiden, bekleiden, bedecken, schmücken: alqm: in quo (Volcano) stante atque vestito leviter apparet claudicatio non deformis; N I, 83. omnia nos consecutos, ut tecti, ut vestiti, ut salvi esse possemus; N II, 150.
animantes: quarum (animantium) aliae coriis tectae sunt, aliae villis vestitae; N II, 121.
Aulidem: »Argolicis primum ut vestita est classibus Aulis«; D II, 63.
Capricornum: »quem (Capricornum) cum perpetuo vestivit lumine Titan«; N II, 112.
corpora: cum videmus ... multitudinem pecudum partim ad vescendum, partim ad corpora vestienda; T I, 69.
homines: ut earum (ovium) villis confectis atque contextis homines vestiantur; N II, 158.
montes: enumerari .. non possunt ... montes vestiti atque silvestres; N II, 132.
mundum: eum (mundum deus) circumdedit corpore et vestivit extrinsecus; Ti 20.
oculos: quae (natura) .. oculos membranis tenuissimis vestivit et saepsit; N II, 142.
sepulcrum: saeptum undique et vestitum vepribus et dumetis .. sepulcrum; T V, 64.
terram: terra ... vestita floribus, herbis, arboribus, frugibus; N II, 98.
viatorem: hoc .. modo viator quoque bene vestitus causa grassatori fuisse dicetur || diceretur ||, cur ab eo spoliaretur; Fa 34.
uvam: vestita .. (uva) pampinis nec modico tepore caret et nimios solis defendit ardores; C 53.

vestis, Kleid, Kleidung, Teppich: I. exsorbet, al.: »haec (Oenei partu edita) me inretivit veste furiali inscium, quae latere || lateri || inhaerens morsu lacerat viscera urguensque graviter pulmonum haurit spiritus; iam decolorem sanguinem omnem exorbuit«; T II, 20.
respondet: respondeat his vestis, argentum, Corinthium, locus ipse, aedificium; F II, 23.
II. concupisco: illi ... signa, tabulas, supellectilem et vestem infinite concupiscenti; P 49.
paro: quid .. stultius quam ... cetera parare, quae parantur pecunia, equos, famulos, vestem egregiam, vasa pretiosa? Lae 55.
pono: iuvenes ii ... veste posita corpora oleo perunxerunt; T I, 113.
III. alqs cum: quo (die Caesar) primum ... cum purpurea veste processit; D I, 119.
IV. Ablativ: qui (Codrus) se in medios inmisit hostis veste famulari || [qui ... famulari] ||; T I, 116.

vestitus, Kleidung, Bekleidung: I. sunt: et formae .. nobis deorum et aetates et vestitus ornatusque noti sunt; N II, 70.
II, 1. addo: adde huc ... riparum vestitus viridissimos; N II, 98.
cerno: cernes ... vestitus .. densissimos montium; N II, 161.
habeo: ut vestitum, sic sententiam habeas aliam domesticam, aliam forensem? F II, 77.
invenio: omnes magni, etiam superiores, qui fruges, qui vestitum, qui tecta ... invenerunt; T I, 62.
2. spolio: si Phalarim, crudelem tyrannum et inmanem, vir bonus ... vestitu spoliare possit, nonne faciat? O III, 29.
III, 1. ratio: eadem ratio est habenda vestitus, in quo, sicut in plerisque rebus, mediocritas optima est; O I, 130.
2. di: neque solum (ea) facie (deos novimus), sed etiam ornatu, aetate, vestitu; N I, 81.
IV, 1. delectari: delectari ... inanimis || inanibus || rebus, ... ut aedificio, ut vestitu cultuque corporis; Lae 49.
zum Saß: Voluptatem pulcherrimo vestitu et ornatu regali in solio sedentem; F II, 69. an quod (taurus) aspexit || aspexerit || vestitu purpureo excordem Caesarem, ipse corde privatus est? D II, 37.
2. in: f. III, 1.

veteranus, alt, erprobt: haec veteranus miles facere poterit, doctus vir sapiensque non poterit? T II, 39.

veterator, Schlaukopf: I. sum: quia ... non sunt in disputando vafri, non veteratores, non malitiosi; R III, 26.
II. duco, vincio: ut ille veterator et callidus vinctus ad Hannibalem duceretur; O III, 113.
fingo: (oportet fingi illum virum) omnia callide referentem ad utilitatem, acutum, versutum, veteratorem; F II, 53.
III. genus: non viri boni (hoc genus est), versuti potius, obscuri, astuti, fallacis, malitiosi, callidi, veteratoris, vafri; O III, 57.

vetitum, Verbot: habent: et hoc et alia iussa ac vetita populorum vim habere ad recte facta vocandi et a peccatis avocandi; L II, 9.
sunt, al.: »creatio magistratuum, iudicia populi, iussa vetita quom suffragio consciscentur, optumatibus nota, plebi libera sunto«; L III, 10.

veto, verbieten, untersagen, verhindern: I, 1, a. aptus ad: lex vera atque princeps apta ad iubendum et ad vetandum ratio est recta summi Iovis; L II, 10.
b. ratio in: quae (lex) est recta ratio in iubendo et vetando; L I, 33.
c. deterrere, movere: quae (lex, ratio) vocet ad officium iubendo, vetando a fraude deterreat; quae tamen neque probos frustra iubet aut vetat nec improbos iubendo aut vetando movet; R III, 33.
2. lex: nec .. (vir sapiens) illa vincla carceris ruperit ⟨leges enim vetant⟩; T I, 74. vgl. II, 3. L II, 61.
II, 1. Infinitiv: quod .. vetat Chrysippus, ad recentis quasi tumores animi remedium adhibere; T IV, 63. ut (volucres) ... tum vetent (aliquid) agere, tum iubeant aut cantu aut volatu; D II, 80. qui vetant quicquam agere, quod dubites aequum sit an iniquum; O I, 30. vetat .. Pythagoras iniussu imperatoris, id est dei, de praesidio et statione vitae decedere; C 73. cuius (legis) ea vis sit, ut recte facere iubeat, vetet delinquere; L I, 19. qui (Plato) vetat dubitare, qua sit mente futurus deus; L II, 41. vetat ..

ratio intueri molestias; T III, 33. ut nimis imperiosi philosophi sit vetare meminisse; F II, 105. quae (virtus) vetat spectare fortunam, dum praestetur fides; D II, 79.

2. nomin. c. infin.: sicut aperte Simonides vetitus est navigare; D II, 134. quale (est somnium) de Simonide, qui ab eo, quem humarat, vetitus est navigare; D II, 135. quae .. natura obtulit illam speciem Simonidi, a qua vetaretur navigare? D II, 143.

3. accus. c. infin: tu cum me incognito adsentiri vetes; A II, 114. eum (filium) ... in conspectum suum venire vetuit; F I, 24. quae (praecepta, leges) effeminari virum vetant in dolore; F II, 94. vetat .. dominans ille in nobis deus iniussu hinc nos suo demigrare; T I, 74. C. Marius ... cum secaretur, ... principio vetuit se alligari; T II, 53. hic nimirum est fletus, quem duodecim tabulae in funeribus adhiberi vetuerunt; T II, 55. qui ita sit adfectus, eum dominum esse rerum suarum vetant duodecim tabulae; T III, 11. quae (lex naturae) vetat ullam rem esse cuiusquam nisi eius, qui tractare et uti sciat; R I, 27. quae (lex) de capite civis Romani nisi comitiis centuriatis statui vetaret; R II, 61. iurgare .. lex putat inter se ‖ vetat ‖ vicinos, non litigare; R IV, 8. *ut* in urbe sepeliri lex vetat, sic ..; L II, 58. quod (lex) »rogum bustumve novum« vetat »propius sexaginta pedes adigi ‖ adici ‖ aedes alienas invito domino«, incendium veretur † acerbum ‖ ut arceatur ‖ vetat; quod autem »forum«, id est vestibulum sepulchri, »bustumve usu capi« vetat, tuetur ius sepulchrorum; L II, 61. Pittacus omnino accedere quemquam vetat in funus aliorum ‖ alienorum ‖; L II, 66. vetat ex agro culto eove, qui coli possit, ullam partem sumi sepulchro; L II, 67. extrui .. vetat (Plato) sepulchrum altius, quam quod *quinque homines* quinque diebus absolverint; L II, 68. altera (lex) de capite civis rogari nisi maximo comitiatu vetat; L III, 44.

III. alqd: cum cornix cecinerit, tum aliquid eam aut iubere aut vetare; A II, 128. legem ... mentem esse .. omnia ratione aut cogentis aut vetantis dei; L II, 8. quia lex Solonis id ipsum vetat; L II, 59. cui (mulier) leges imponit, praescribit, iubet, vetat, quod videtur; P 36. ſ. II, 1. adhibere.

leges: Carbonis est tertia (lex) de iubendis legibus ac vetandis; L III, 35.

probos: ſ. I, 1. c.

IV. alqm — alqd: praeposteris .. utimur consiliis et acta agimus, quod vetamur vetere proverbio; Lae 85.

vetulus, ältlich, alt: arbor: arborem .. et „novellam" et „vetulam" et „vigere" et „senescere" (dicimus); F V, 39.

equi: ut equis vetulis teneros anteponere solemus; Lae 67.

vetus, alt, ehemalig, Altvordern, alte Schriftsteller: A. **bei Substantiven:** alqs: cum (Antiochus) aestuaret, veterum, ut Maenianorum, sic Academicorum umbram secutus est; A II, 70. eadem in veteres Academicos Peripateticosque dicenda; A II, 132. legimus omnes Crantoris, veteris Academici, de luctu; A II, 135. nata est sententia veterum Academicorum et Peripateticorum; F II, 34. a veteribus Peripateticis Academicisque ... eum locum ... graviter et copiose esse tractatum; F IV, 5. in qua (Academia vetere) ... non ii soli numerantur, qui Academici vocantur, Speusippus, Xenocrates ..., sed etiam Peripatetici veteres; F V, 7. nec .. ea frons erat, quae M. Crassi illius veteris; T III, 31. me .. auctore etiam Peripatetici veteresque Academici balbutire aliquando desinant; T V, 75. ut Peripatetici nec multo veteres Academici secus; T V, 85. Appium .. veterem illum ... intellegimus in illo suo casu nec privato nec publico muneri defuisse; T V, 112. haec me Peripateticorum ratio magis movebat et veteris Dicaearchi et eius, qui nunc floret, Cratippi; D II, 100. veteribus displicuisse Romanis vel laudari quemquam in scaena vivum hominem vel vituperari; R IV, 12. quamquam et a veteribus Academicis et a Peripateticis vestris ..., quae honesta sunt, anteponuntur iis, quae videntur utilia; O III, 20.

alqd: sed haec et vetera et a Graecis; T I, 74. sed haec vetera et alia permulta; N III, 80.

Academia: si .. Academiam veterem persequamur; A I, 7. totam veterem Academiam ... renovari a te ... velim; A I, 14. nihil .. inter Peripateticos et illam veterem Academiam differebat; A I, 18. praeclare .. explicatur Peripateticorum et Academiae veteris auctoritas; A I, 33. exposita est ... et veteris Academiae ratio et Stoicorum. horum ‖ verum ‖ esse autem arbitror ... correctionem veteris Academiae potius quam novam aliquam disciplinam putandam; A I, 43. siquidem Platonem ex illa vetere (Academia) numeramus; A I, 46. unde .. subito vetus Academia revocata est? A II, 70. hoc mihi et Peripatetici et vetus Academia concedit; A II, 113. haec duo ... quis umquam dixit aut veteris Academiae aut Peripateticorum? A II, 113. honeste .. vivere fruentem rebus iis, quas primas homini natura conciliet, .. vetus Academia (finem esse) censuit; A II, 131. aut Stoicus constituatur sapiens *necesse est* aut veteris Academiae; A II, 132. quaero, quando ista fuerint *ab* Academia vetere decreta, ut ..; A II, 135. atrocitas .. ista tua quo modo in veterem Academiam inruperit, nescio; A II, 136. quaenam sit istius veteris ... Academiae de finibus bonorum Peripateticorumque sententia; F V, 8. quod paulo ante Peripateticos veteremque Academiam hortari videbare, ut ..; T V, 82. vetere Academia et Peripateticis ‖ veteri Academiae Perip. ‖ consentientibus; D I, 5. adiunxi veterem Academiam, Peripateticos, Stoicos; D I, 87. sive in Academia vetere cum Speusippo, Xenocrate, Polemone manserunt; L I, 38. ſ. **novus**, A. Academia (4 St.) B. II, S. 760, b.

amicitia: [sperni ab iis veteres amicitias, indulgeri novis]; Lae 54. veterrima quaeque (amicitia), ut ea vina, quae vetustatem ferunt, esse debet ‖ debent ‖ suavissima; Lae 67. hic honos veteri amicitiae tribuendus, ut ..; Lae 73.

amici: num quando amici novi, digni amicitia, veteribus sint anteponendi; Lae 67.

amor: etiam novo quidam amore veterem amorem tamquam clavo clavum eiciendum putant; T IV, 75.

auctoritas: quo in genere severitatem maiorum senatus vetus auctoritas de Bacchanalibus ... declarat; L II, 37.

auditores: veteres illos Platonis auditores, ... deinde eorum ... eleganter habuisse constitutam disciplinam; F IV, 3.

comoedia: Aristophanes, facetissumus poëta veteris comoediae; L II, 37.

conclusio: istum .. locum totum illa vetus Zenonis brevis ... conclusio dilatavit; N III, 22.

decretum: quod decretum collegii vetus habemus omnem avem tripudium facere posse; D II, 73.

disciplina: Theophrastus . . . vehementius etiam fregit quodam modo auctoritatem veteris disciplinae; A I, 33. scaenicorum .. mos tantam habet vetere disciplina verecundiam, ut ..; O I, 129.

discriptio: in his (perturbationibus) explicandis veterem illam equidem Pythagorae primum, dein Platonis discriptionem sequar; T IV, 10.
domus: Antiocho id magis licuerit, ... remigrare in domum veterem e nova quam nobis in novam e vetere? A I, 13.
exercitus: cur tantum interest inter novum et veterem exercitum, quantum experti sumus? T II, 38.
fama: haec ... ex vetere Graeciae fama collecta sunt; N III, 60.
gloria: num aut vetus gloria civitatis aut species praeclara oppidi ... rem publicam efficiebat? R III, 44.
Graecia: in quibus (mensis) cum more veteris Graeciae inscriptum esset BONORUM DEORUM; N III, 84. haec ... veteris sunt Graeciae; R II, 9. graviter olim ista vindicabat vetus illa Graecia; L II, 39.
homines: si .. et prudentes homines et non veteres reges habere voluerunt; R I, 58. genus .. hoc sermonum positum in hominum veterum auctoritate; Lae 4.
imperator: carunculae vitulinae mavis quam imperatori veteri credere? D II, 52.
interpretes: hoc veteres interpretes Sex. Aelius, L. Acilius non satis se intellegere dixerunt; L II, 59. ut interdum veteres illi sive vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes ... aliquid vidisse videantur; fr V, 95.
inventum: dicebat .. Gallus sphaerae illius alterius solidae ... vetus esse inventum; R I, 22.
lex: veteri legi morique parendum est; Ti 38.
memoria: sin tantum modo (ista studia) ad indicia veteris memoriae cognoscenda (spectant), curiosorum (sunt); F V, 6.
mos: veterem morem ac maiorum instituta retinebant excellentes viri; R V, 1. mihi .. videtur Numa noster maxime tenuisse hunc morem veterem Graeciae regum; R V, 3. ſ. lex.
nomen: nec (audebo cetera) fraudare suo vetere nomine potius quam aliquod ‖ quam aliquid potius ‖ novum exquirere; F V, 91.
occupatio: sunt .. privata ... aut vetere occupatione ... aut victoria ... aut ..; O I, 21.
opinio: vetus haec opinio Graeciam opplevit ‖ cum ... opplevisset ‖; N II, 63. vetus opinio est iam usque ab heroicis ducta temporibus ... versari ... divinationem; D I, 1.
oratio: accipite ... veterem orationem Archytae Tarentini; C 39.
philosophia: postea quam sum ingressus ... philosophiam .. veterem illam a Socrate ortam Latinis litteris illustrare; A I, 3. haec videlicet est correctio philosophiae veteris; F IV, 21.
philosophi: iniurias .. fortunae facile veterum philosophorum praeceptis instituta vita superabat; F IV, 17. veteres .. philosophi in beatorum insulis fingunt qualis futura sit vita sapientium; F V, 53. omnes veteres philosophi, maxime nostri, ad incunabula accedunt; F V, 55. Aristoteles veteres philosophos accusans ... ait eos aut stultissimos aut gloriosissimos fuisse; T III, 69. cum duae sententiae fuissent veterum philosophorum; Fa 39. non veterum quidem illorum (philosophorum more), sed eorum, qui quasi officinas instruxerunt sapientiae; L I, 36. ut a veteribus philosophis definitum est; O II, 5.
physici: cum veteres physicos nominatis; A II, 13.
poëtae: ut etiam veterrimi poëtae ... Stoici fuisse videantur; N I, 41.
possessio: depasci veterem possessionem Academiae ab hoc acuto homine non sinemus; L I, 55.

praeceptum: quae .. sunt vetera praecepta sapientium; F III, 73. hic ... parebit et oboediet praecepto illi veteri; T V, 36.
proverbium: veteris proverbii admonitu vivorum memini; F V, 3. „fortis ... fortuna adiuvat," ut est in vetere proverbio; T II, 11. pares .. vetere proverbio cum paribus facillime congregantur; C 7. nec .. umquam sum adsensus veteri illi laudatoque proverbio; C 32. acta agimus, quod vetamur vetere proverbio; Lae 85.
quercus: (quercus) est sane vetus; L I, 1.
ratio: haec est ... vetus et Socratica ratio contra alterius opinionem disserendi; T I, 8.
res: est .. ars in iis, qui novas res coniectura persequuntur, veteres observatione didicerunt; D I, 34. cum ... minor .. fabulis nisi de veteribus rebus haberetur fides; R II, 18.
res publica: omnium rerum publicarum nostram veterem illam fuisse optumam; L II, 23.
scriptores: Prisco regnante Tarquinio quis veterum scriptorum non loquitur, quae sit ... facta discriptio? D I, 31.
sententia: si (Epicurus) sententiam hanc, quae nunc Hieronymi est, coniunxisset cum Aristippi vetere sententia; F II, 19. in tua vetere sententia permanes; L III, 26.
species: »species ex aere vetus ... Nattae concidit«; D I, 19.
studium: sapientiae studium vetus id quidem in nostris; T IV, 5.
vates: ſ. interpretes; fr V, 95.
verbum: eorum, ut utamur vetere verbo, prosapiam; Ti 39.
viri: credendum nimirum est veteribus et priscis, ut aiunt, viris; Ti 38.
elliptisch: sunt certa legum verba, .. neque ita prisca, ut in veteribus XII sacratisque legibus; L II, 18.

B. allein: a. masc.: I. colunt: »rite .. veteres, quorum monumenta tenetis, qui populos urbisque modo ac virtute regebant, rite etiam vestri ... praecipue coluere vigenti numine divos«; D I, 21.
dicunt: quae (res) ad confessionem ignorationis adduxerant ... Empedoclem, omnes paene veteres, qui nihil cognosci, nihil percipi, nihil sciri posse dixerunt; A I, 44. eas (adsensiones) .. veteres illi, quibus omnia fato fieri videbantur, vi effici et necessitate dicebant. qui autem ab iis dissentiebant, fato adsensiones liberabant; Fa 40. ſ. II, 2. concedo.
disserunt: veteres verbo tenus acute illi quidem, sed non ad hunc usum popularem ... de re publica disserebant; L III, 14.
inquit: ille exercitatus et vetus ob eamque rem fortior medicum modo requirens, a quo obligetur, ... inquit ..; T II, 38.
instituunt: Democritus .. censet sapienter instituisse veteres, ut hostiarum immolatarum inspicerentur exta; D I, 131.
probant: haec ... veteres rerum magis eventis moniti quam ratione docti probaverunt; D I, 5.
putant: in quibus (animis) doctissimi illi veteres inesse quiddam caeleste et divinum putaverunt; F II, 114.
quaerunt: horum (siderum) nimirum aspectus impulit illos veteres et admonuit, ut plura quaererent; T V, 69.
regunt: ſ. colunt. — requirit: ſ. inquit.
sequuntur: mensem, credo, extremum anni, ut veteres Februarium, sic hic Decembrem sequebatur; L II, 54.
ohne Verb: ab hoc (Zenone) .. quaedam non melius quam veteres, quaedam omnino relicta;

F IV, 9. reliqua fere singuli, ut multo ante veteres, proxime autem Aristoxenus; T I, 19.

Lücke: sapienter igitur illi veteres *; R I, 63.

II, 1. adduco: f. I. dicunt; A I, 44. — admoneo, impello: f. I. quaerunt. — doceo, moneo: f. I. probant. — obligo: f. I. inquit.

pono: ponite ante oculos unum quemque veterum || quemque [regum] ||. voltis a Romulo? P 11.

2. concedo: non .. facile concedo neque Bruto meo ... nec veteribus illis, Aristoteli, Speusippo ..., ut ... dicant ..; T V, 30.

videor: f. I. dicunt; Fa 40.

3. dissentio a: f. I. dicunt; Fa 40.

III, 1. similis: neque Saturninus ... simile quidquam habuit veterum illorum nec ..; A II, 14.

2. incognitus: sed fuerint illa veteribus, si voltis, incognita; A II, 16.

IV. alqs: f. II, 1. pono.

fabulae: quod quam magnum sit, fictae veterum fabulae declarant; F I, 65.

institutum: quibus (verbis) instituto veterum utimur pro Latinis; F III, 5. instituto veterum ... hinc capiamus exordium; F V, 23.

litterae: illud nomen veterum litteris usitatius; N III, 48.

monumenta: f. I. colunt.

mos: quod fieri more veterum solebat; D I, 104.

V. apud: omnino apud veteres, qui rerum potiebantur, iidem auguria tenebant; D I, 89.

post: nonne putarem post illos veteres tot saeculis inveniri verum potuisse; A II, 76.

b. neutr.: I. est: vetus .. illud Catonis admodum scitum est; D II, 51.

ohne Verb: vetera iam ista et religione omnium consecrata; T I, 32.

II, 1. decanto: neque ego haec nunc sine causa tam vetera vobis et tam obsoleta decanto; R II, 55.

profero: cur .. aut vetera aut aliena proferam potius quam et nostra et recentia? L III, 21.

quaero: ne et vetera et externa quaeram; T I, 33. sed quid aut plura aut vetera quaerimus? D I, 58.

scrutor: si .. scrutari vetera et ex iis ea, quae scriptores Graeciae prodiderunt, eruere coner; T I, 29.

elliptisch: sed quid vetera? D I, 29.

2. eruo ex: f. 1. scrutor.

III. in: in illis veteribus nostris ... multa admixta ex intima philosophia; A I, 8.

vetustas, Alter, Altertum, lange Dauer, Länge der Zeit, lange Bestehendes: I. adfert: adfert .. vetustas omnibus in rebus longinqua observatione incredibilem scientiam; D I, 109.

conficit: quae vetustas est, quae vim divinam conficere possit? D II, 117.

consumit: quom eam (quercum) tempestas vetustasve consumpserit; L I, 2.

docet: nisi vetustas ea certa esse docuisset; L II, 33.

efficit: quamquam id nomen durius effecit iam vetustas; O I, 37.

est, potest: f. conficit.

mentitur: in quibus (ordinibus) nihil umquam inmensa et infinita vetustas mentita sit; N II, 15.

retinet: fani pulchritudo et vetustas Praenestinarum etiam nunc retinet sortium nomen; D II, 86.

II, 1. conservo: non sunt illae quidem (novitates) repudiandae, vetustas tamen suo loco conservanda; Lae 68.

fero: veterrima quaeque (amicitia), ut ea vina, quae vetustatem ferunt, esse debet || debent || suavissima; Lae 67.

2. mando: quae vel statim consumantur vel mandentur condita vetustati; N II, 151.

III. auctoritas: etsi ipsa sors contemnenda non est, si [et] auctoritatem habet vetustatis; D I, 34.

callum: quorum (Corinthiorum) animis diuturna cogitatio callum vetustatis obduxerat; T III, 53.

inventa: sunt .. artis inventa, non vetustatis; D II, 83.

ius: isto .. modo nutrices et paedagogi iure vetustatis plurimum benivolentiae postulabunt; Lae 74.

vis: maxima est .. vis vetustatis et consuetudinis; Lae 68.

IV, 1. cadere: si (tecta) ... vetustate cecidissent; O II, 13.

coacescere: ut .. non omne vinum, sic non omnis natura || aetas matura || vetustate coacescit; C 65.

coniungi: hominem nobiscum et studiis eisdem et vetustate amicitiae coniunctum; A I, 1.

conteri: unde est hoc contritum vetustate proverbium: „quicum in tenebris“? F II, 52. a quibus (rusticis) natum est id, quod iam contritum est vetustate, proverbium; O III, 77.

deleri: quae ... vel oblivione vel vetustate delentur; N I, 28.

evanescere: f. **evanesco** (6 St.) B. I, S. 883, b.

exarescere: quae (opinio) tum denique non appellatur recens, cum vetustate exaruit; T III, 75.

fieri: neque vetustate minui mala nec fieri praemeditata leviora; T III, 32.

imminui: quam (augurandi scientiam) vel usu iam vel doctrina vel vetustate immutatam videmus; D II, 70.

minui: f. fieri.

ponderari: quae familiarum vetustatibus aut pecuniis ponderantur; R I, 47.

robustus: quae est .. ista calliditas res vetustate robustas calumniando velle pervertere? D I, 35.

tolli: cum constet aegritudinem vetustate tolli; T III, 74.

2. propter: cum ... aetates .. et tempora ignorarent propter vetustatem; T IV, 3. videbatur .. nobis exercitus Caesaris et audaciae plus habere ... et roboris propter vetustatem; D II, 114. quae iam prisca videntur propter vetustatem; L III, 20.

sine: ut omnia complecterentur sine rerum usu ac vetustate; R II, 2.

vetustus, alt, altertümlich: alqd: Nattae .. status aut aera legum de caelo tacta quid habent observatum ac vetustum? D II, 47.

ara: ara vetusta in Palatio Febris (repudianda est); L II, 28.

clades: »haec vetusta saeclis glomerata horridis luctifica clades nostro infixa est corpori«; T II, 25.

lapsus: »quae lapsu tandem cecidere vetusto«; D I, 19.

numen: »elapsae .. vetusto numine leges«; D I, 19.

vexatio, Erschütterung, Qual: adflictatio (est) aegritudo cum vexatione corporis; T IV, 18.

vexo, plagen, quälen, mißhandeln, heimsuchen, angreifen: I. res: (eae res) lacerant, vexant, stimulos admovent, ignis adhibent; T III, 35.

II. alqm: tu .. ista lenius, hic (Triarius) Stoicorum more nos vexat; F II, 119. vexatur idem Theophrastus et libris et scholis omnium philosophorum, quod ..; T V, 25. quem (Nausiphanem

Epicurus) ... vexat .. omnibus contumeliis; N I, 73. cum Epicurus Aristotelem vexarit contumeliosissime; N I, 93. quem illa (comoedia) non adtigit vel potius quem non vexavit? R IV, 11.

animos: quod (poena divina) constet ‖ eamque constare et ‖ ex vexandis vivorum animis et ea ‖ ex ‖ fama mortuorum; L II, 44.

deos: novos .. deos et in his colendis nocturnas pervigilationes sic Aristophanes ... vexat, ut ..; L II, 37.

impios: quaenam sollicitudo vexaret impios sublato suppliciorum metu? L I, 40.

Lares: vexati nostri Lares familiares; L II, 42.

locum: magnus sane locus est et a vestris, Cotta, vexatus; N II, 73.

nationes: vexatis ac perditis exteris nationibus; O II, 28.

pervigilationes: f. deos.

philosophum: vexatur .. (philosophus) ab omnibus primum in eo libro, quem ..; T V, 24.

rem publicam: Tib. ‖ Tiberium ‖ .. Gracchum rem publicam vexantem a Q. Tuberone ... derelictum videbamus; Lae 37.

virum: ut ... bonus ille vir vexetur, rapiatur; R III, 27.

vitam: cum ignoratione rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexetur; F I, 43.

via, Bahn, Weg, Straße, Gasse, Gang, Verfahren: I, 1. adhaerent: sucus ... permanat ad iecur per quasdam a medio intestino usque ad portas iecoris ... ductas et derectas ‖ dir. ‖ vias, quae pertinent ad iecur eique adhaerent. atque inde aliae *alio* pertinentes sunt, per quas cadit cibus a iecore dilapsus; N II, 137.

deducit: officium ... hanc primum habet viam, quae deducit ad convenientiam conservationemque naturae; quam si sequemur ducem, numquam aberrabimus; O I, 100.

efficiunt: viae latae, porticus ... nihilo magis efficiebant, Dionysio tenente ut esset illa res publica; R III, 43.

est: ut (interit) ... gradus unus in ea via, quae est hinc in Indiam; F III, 45. duas esse vias duplicesque cursus animorum e corpore excedentium; T I, 72. undique .. ad inferos tantundem viae est; T I, 104. est ista recta docendi via; L II, 8. multa .. sunt civibus inter se communia, forum, fana, porticus viae; O I, 53. quamquam praeclare Socrates hanc viam ad gloriam proximam et quasi compendiariam dicebat esse; O II, 43. cursus est certus aetatis et una via naturae, eaque simplex; C 33. f. adhaerent. valet.

ferunt: quae (sapientia) ... omnis monstret vias, quae ad quietem et tranquillitatem ferant; F I, 46.

patet: non omnibus patere ad se (deum) ... colendum viam; L II, 25.

pertinent: ad quas (portas) omnes eius (iecoris) viae pertinent; per quas lapsus cibus ... in eam venam, quae cava appellatur, confunditur; N II, 137. f. adhaerent.

restat: potest .. quicquam esse absurdius quam, quo viae minus restet ‖ restat ‖, eo plus viatici quaerere? C 66.

valet: si ars, si ratio, si via, si vis denique conclusionis valet, eadem est in utroque; A II, 96.

2. sum: ea vita via est in caelum et in hunc coetum eorum, qui ..; R VI, 16.

3. Ausruf: o praeclaram beate vivendi et apertam et simplicem et derectam viam! F I, 57.

II, 1. aperio: e quibus (notionibus) non principia solum, sed latiores quaedam ad rationem inveniendam viae aperirentur; A I, 42. f. I, 3.

cerno: cum duas cerneret vias, unam Voluptatis, alteram Virtutis; O I, 118.

conficio: tamquam longam aliquam viam confeceris, quam nobis quoque ingrediundum sit; C 6.

considero: cui vivendi via considerata atque provisa est; P 34.

consterno: ex horreis direptum effusumque frumentum vias omnis angiportusque constraverat; D I, 69.

definio: habet .. ipsa incertam et indefinitam viam ‖ certam et definitam viam ‖ et ‖ sed ‖ ex ea multis vitiis et erroribus depravata deducitur; fr V, 70.

deligo: sin altera est utra via prudentiae deligenda; R III, 6.

demonstro: quia viam demonstravisset interimendi sui; T V, 60.

derigo: f. I, 1. adhaerent. 3.

dico: nihil aliud dicent nisi eam viam, qua efficiantur eae voluptates, quas supra dixi; T III, 42.

disco: sequor .. eas vias, quas didici ab Antiocho; A II, 98.

do: f. **deus,** I, 1. dat; D I, 88. II, 102. 106 (B. I, S. 657, a). — duco: f. I, 1. adhaerent.

habeo: f. **habeo,** III. viam (4 St.) B. II, S. 130, a. — ingredior: f. **ingredior,** III. viam (3 St.) B. II, S. 308, a.

invenio: inventa vitae via est; F V, 15.

monstro: f. **monstro** viam (5 St.) B. II, S. 578, b.

munio: nisi (Hercules), cum inter homines esset, eam sibi viam munivisset; T I, 32.

perforo: viae quasi quaedam sunt ad oculos, ad auris, ad naris a sede animi perforatae; T I, 46.

progredior: cum iam progressus esset (Deiotarus rex) multorum dierum viam; D I, 27.

provideo: f. considero.

sequor: f. **sequor** viam (3 St.) S. 509, a.

significo: sunt .. di. ... significant ergo (vias); D II, 106.

trado: quaerenti mihi ... nulla maior (res) occurrebat, quam si optimarum artium vias traderem meis civibus; D II, 1. non tam iustitiae quam litigandi tradunt vias; L I, 18.

tueo: »censores ... urbis tecta templa, vias aquas ... tuento«; L III, 7.

video: eius temporis ancipitem video quasi fatorum viam; R VI, 12.

2. cado per: f. I, 1. adhaerent.

decedo de: ut ... aselli denique liberi sic incurrant, ut iis de via decedendum sit; R I, 67.

declino de: f. **de,** I. declino (3 St.) B. I, S. 599, b.

deduco de: cur Epicurus ... ab atomis petat praesidium easque de via deducat; Fa 18. — ex: f. 1. definio. — in: ut omnes bene sanos in viam placatae, tranquillae, quietae, beatae vitae deduceret; F I, 71. iustus vir ... iuvabit, in viam deducet; L I, 41.

deflecto de: cum ipsos principes aliqua pravitas de via deflexit; R I, 68. in quo verbo ‖ [verbo] ‖ lapsa consuetudo deflexit de via; O II, 9.

labor per: f. I, 1. pertinent.

permano per: f. I, 1. adhaerent.

pertineo ad: quae (artes) ad rectam vivendi viam pertinerent; T I, 1.

procedo ob: praestat ... morti iam ipsi adventanti paulum procedere ob viam; T V, 56.

venio ob: »Chrysis ... alacris ob viam mihi veniet«; T IV, 67. eos tu cantheriis albis nullis calonibus ob viam Vatinio venisse existimas? N III, 11.

versor in: quid .. exspectamus? an dum in foro nobiscum di immortales, dum in viis versentur? D I, 79.

III, 1. quo: »quo vobis mentes ... dementes sese flexere viai?« C 16.
2. devexus in: qui (lucus Vestae) a Palatii radice in novam viam devexus est; D I, 101.
fessus de: nisi de via fessus esset (Varro); A I, 1. me .. de via fessum; R VI, 10.
IV. alqd: ſ. I, 1. est; T I, 104. restat.
V, 1. advenire: »adsum atque advenio Acherunte vix via alta atque ardua«; T I, 37.
constitui: quod (artes) ... contineant quiddam in se ratione constitutum et via; F III, 18.
disputare: quae (dialectica) una continet omnem ... scientiam ... ratione ac via disputandi; F II, 18.
distingui: ſ. solvi. — effici: ſ. II, 1. dico.
fugere: qui alia via fugerant; D I, 123.
haberi: quae (oratio) via quadam et ratione habetur; F II, 3.
pergere: cur non eadem via pergeret (Socrates); D I, 123.
pervenire: quibus cognitis spero nos ad haec ipsa via perventuros; R I, 33.
philosophari: qui liberaliter eruditi ... ratione et via philosophantur || philosophentur ||; T II, 6.
procedere: ut ratione et via procedat oratio; F I, 29.
progredi: ut eam (naturam Zeno) dicat ignem esse artificiosum, ad gignendum progredientem via; N II, 57. naturam esse ... vim participem rationis atque ordinis tamquam via progredientem; N II, 81.
solvi: non, qua via captiosa solvantur, ambigua distinguantur, (Epicurus) ostendit; F I, 22.
tradere: e quibus locis ... argumenta depromerentur, ... superiores .. artificio et via tradiderunt; F IV, 10.
2. in: Aio Loquenti aram in nova via consecratam; D II, 69. ſ. I, 1. est; F III, 45.

viaticum, Reiſegeld: potest .. quicquam esse absurdius quam, quo viae minus restet || restat ||, eo plus viatici quaerere? C 66.

viator, Wanderer, Amtsbote: I. est: hoc .. modo viator quoque bene vestitus causa grassatori fuisse dicetur || diceretur ||, cur ab eo spoliaretur; Fa 34.
II. nomino: ex quo, qui eos (senes) arcessebant, viatores nominati sunt; C 56.
spolio, al.: ſ. I.

vibro, ſchwingen, glänzen: I. mare: quodque || quia, al. || (mare) nunc, qua a sole conlucet, albescit et vibrat; A II, 105.
II. hastam: quam (hastam) P. Sulla cum vibrasset dictatore propinquo suo; O II, 29.

vicanus, auf dem Dorfe wohnend: non habeo .. nauci Marsum augurem, non vicanos haruspices; D I, 132.

vicesimus, zwanzigſte: dies: ut ... omnibus mensibus vicesimo die lunae dent ad eorum epulas; F II, 101.
pars: cuius .. anni nondum vicesimam partem scito esse conversam; R VI, 24.

vicina, Nachbarin: quam (Fidem) in Capitolio „vicinam Iovis optimi maximi" ... maiores nostri esse voluerunt; O III, 104.

vicinia, Nachbarſchaft: in vicinia nostra Averni lacus; T I, 37.

vicinitas, Nachbarſchaft: I, 1. sequor: nares ... non sine causa vicinitatem oris secutae sunt; N II, 141.
2. versor in: eos invidiosum nomen voluptatis fugere, sed in vicinitate versari; A II, 138.
II. aequus, facilis in: in omni .. re contrahenda, ... vicinitatibus et confiniis, aequum facilem (esse); O II, 64.
III. serpere: (caritas) serpit .. foras, cognationibus primum, tum affinitatibus, deinde amicitiis, post vicinitatibus; F V, 65.

vicinus, Nachbar: I. arat, al.: qui (Chremes) novum vicinum non vult »fodere aut arare aut aliquid ferre denique« (non enim illum ab industria, sed ab illiberali labore deterret); F I, 3.
iurgant, litigant: iurgare .. lex putat inter se || vetat || vicinos, non litigare; R IV, 8.
referunt: cum vicini omnes ad eum (Attum Navium) de rebus suis referrent; D I, 31.
II, 1. adiuvo, defendo: ut vicinum citius adiuveris in fructibus percipiendis quam aut fratrem aut familiarem, at ... propinquum potius et amicum quam vicinum defenderis; O I, 59.
deterreo: ſ. I. arat.
habeo: duo se habere vicinos, superiorem equitem Romanum, inferiorem libertinum; L III, 30.
nomino: possum nominare ex agro Sabino rusticos Romanos, vicinos et familiares meos; C 24.
2. quaero ex: quaerit ex proximo vicino, num feriae quaedam piscatorum essent; O III, 59.
III. convivium: convivium .. vicinorum cotidie compleo; C 46.
expulsiones: qui expulsiones vicinorum ... recordetur; P 46.
fides: vicinorum fidem inplorant; T III, 50.
IV. cum: cum in hortis cum Servio Galba, vicino suo, ambulavisset; A II, 51.

vicis, Platz, Stelle: I. accedo ad: nulla est .. persona, quae ad vicem eius, qui e vita emigrarit, propius accedat; L II, 48.
II. Lücke: cavea cantu † vice || voce || ac fidibus et tibiis; L II, 38.

vicissim, wiederum, dagegen: ad id (lumen virtus) se admovet vicissimque accipit illud, quod in altero est; Lae 100. v. .. senes in adulescentium caritate adquiescimus; Lae 101. quae (terra) ... ipsa .. alatur v. a superis externisque naturis; N II, 83. quodsi haberem aliquid, quod liqueret, tamen te v. audire vellem; N II, 3. cum .. eadem v. retro commeant; N III, 31. ut ... v. .., ut extremum cum medio, sic medium cum primo conferatur; Ti 14. vidimus eos, ... quidquid agerent, modo timentis, v. contemnentis religiones; L II, 43. me (delectat) ... refrigeratio aestate et v. aut sol aut ignis hibernus; C 46. ille (Africanus) v. opinione fortasse non nulla, quam de meis moribus habebat, me dilexit; Lae 30. ipsum illum (Epicurum) v. eluditis; A II, 123. v. .. iustitia, ut ipsa fundet se usu || se fundet [usu] || in ceteras virtutes, sic illas expetet; F V, 66. possetne uno tempore florere, dein v. horrere terra? N II, 19. quarum (reversionum) in intervallo (sol) tum quasi tristitia quadam contrahit terram, tum v. laetificat; N II, 102. idem (umor) v. mollitur tepefactus et tabescit calore; N II, 26. ut ... domi v. Laelium, quod aetate antecedebat, observaret in parentis loco Scipio; R I, 18. deinde retrorsum v. ex aethere aër (oritur), inde aqua; N II, 84. praebebo .. ego me tibi v. attentum contra Stoicos auditorem; N III, 2. ei (Academiae orator) v. reddit ubertatem orationis et ornamenta dicendi; Fa 3. ut ... id acciperet ab alio v.que redderet; Lae 26. ubi .. potest illa aetas aut calescere vel aprica-

tione melius vel igni aut v. ... refrigerari? C 57. v. .., quicquid esset honestum, id iustum etiam atque aequum fore; F III, 71. esse deos, v.que, si di sint, esse qui divinent; D I, 9. ut utilitas tua communis sit utilitas v.que communis utilitas tua sit; O III, 52. tabesco: f. mollio. ea .. concursatione ... alii alios vincunt v.que vincuntur; Ti 29.

vicissitudo, Wechsel: I. cogunt: quem dierum noctiumque vicissitudines ... non gratum esse cogunt; L II, 16.

conservat, tribuit: iam diei noctisque vicissitudo conservat animantes tribuens aliud agendi tempus, alind quiescendi; N II, 132.

ohne Verb: inde est indagatio nata ..., quae .. ex alio (genere) in aliud vicissitudo atque mutatio; T V, 69.

II. cognosco: cum .. temporum maturitates, mutationes vicissitudinesque cognovissent; N I, 100.

conficio: impetum caeli ... constantissime conficientem vicissitudines anniversarias; N II, 97.

conservo: qui (deus) ... rerum vicissitudines ordinesque conservet; N I, 52. ea .. vicissitudo in omni cursu conservatur; N II, 125.

habeo: vicissitudines .. habebant, quibus mensibus populari munere fungerentur, quibus senatorio; R III, 48.

puto: cum reliquis in rebus, tum in sermone communi vicissitudinem non iniquam putet; O I, 134.

video: cum videmus ... vicissitudines dierum ac noctium; T I, 68.

III. circumitus, orbes: miri .. sunt orbes et quasi circumitus in rebus publicis commutationum et vicissitudinum; R I, 45.

IV, 1. continuari: cum quattuor genera sint corporum, vicissitudine eorum mundi continuata natura est; N II, 84.

abl. comp.: nihil est ... vicissitudine studiorum officiorumque iucundius; Lae 49.

2. in: in tantis motionibus tantisque vicissitudinibus; N II, 15.

victima (victuma), Opfertier, Opfer: I. vivit, al.: sine quibus (partibus) victuma illa vivere nequisset; D I, 119. id quia non potuerit accidere, ut sine corde victuma illa viveret, iudicandum esse tum interisse cor, cum immolaretur; D II, 36.

II, immolo: f. I. D II, 36.

praebeo: neque ... se .. e continenti genere tertiam victimam rei publicae praebuisset; F II, 61.

III. exta: cum .. [tristissuma] || primae victimae || exta sine capite fuerunt, quibus nihil videtur esse dirius; D II, 36.

victor, Sieger, Besieger, siegreich: A. alqs: cum (Lucullus) victor a Mithridatico bello revertisset; A II, 3. cum civili bello victor iratus (Marius) necessariis Catuli deprecantibus ... respondit ..; T V, 56. C. Marii sitas reliquias apud Anienem dissipari iussit Sulla victor; L II, 56. hic nunc victor, tum quidem victus quae cogitarat, ea perfecit; O II, 84.

equus: equi fortis et victoris senectuti comparat suam; C 14.

filii: cum Rhodius Diagoras, Olympionices nobilis, uno die duo suos filios victores Olympiae vidisset; T I, 111.

galli: quia galli victi silere solerent, canere victores; D II, 56. quodsi (galli) victores alacritate et quasi laetitia ad canendum excitantur; D II, 56.

B, I. profundit: Miltiadem, victorem domitoremque Persarum ... vitam ex hostium telis servatam in civium vinclis profudisse; R I, 5.

II. a: [non fortunae omnes a victoribus possiderentur]; T I, 86.

victoria, Sieg: I. est: tu vates Boeotios credis Lebadiae vidisse ex gallorum gallinaceorum cantu victoriam esse Thebanorum; D II, 56. augures dixisse Boeotios Thebanorum esse victoriam; D I, 74.

habet: honorem, victoriam ... rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61.

possunt: imperia, victoriae ... sine hominum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20.

sequitur: in illo (Sulla) secuta est honestam causam non honesta victoria; O II, 27.

videtur: quibus Olympiorum victoria consulatus ille antiquus videtur; T II, 41.

II, 1. antepono: quamvis ... citetur .. Salamis clarissimae testis victoriae, quae anteponatur consilio Solonis ei, quo primum constituit Areopagitas || Areop. ||; O I, 75.

do: »rebus utri magni victoria sit data regni«; D I, 108.

efficio: f. I. possunt.

iungo: honos et victoria ... qua cum somniis naturali cognatione iunguntur? D II, 142.

nuntio: eos ... victoriam populi Romani Vatinio potius ... nuntiavisse? N III, 11.

opto: optandae nobis sunt, ut honos, ut salus, ut victoria; N III, 61.

pario: parta .. victoria conservandi ii (sunt); O I, 35.

peto: neque crassum (caelum efficiet), ut Nemea (quis) potius quam Isthmo victoriam petat; Fa 7.

propono: ut ... imperatori victoria ... proposita est; R V, 8.

2. cogito de: de salute Lacedaemoniis esse, non de victoria cogitandum; D I, 76.

sciscitor de: cum oraclum || oraculum || ab Iove Dodonaeo (Spartiatae) petivissent de victoria sciscitantes; D I, 76.

III. usque ad: curriculis .. equorum usque ad certam victoriam circo constitutis; L II, 38.

IV. adiutores: qui (Tyndaridae fratres) non modo adiutores in proeliis victoriae populi Romani, sed etiam nuntii fuisse perhibentur; T I, 28.

cupiditas: propter victoriae cupiditatem; T II, 65.

gloria: cum Cimbricae victoriae gloriam cum collega Catulo communicavit; T V, 56.

nuntii: f. adiutores.

testis: f. II, 1. antepono.

V, 1. concidere: quae (stellae aureae) Delphis erant a Lacedaemoniis positae post navalem illam victoriam Lysandri, qua Athenienses conciderunt; D I, 75.

esse: sunt .. privata ... aut vetere occupatione ... aut victoria ... aut lege ..; O I, 21.

subnixus: victoriis divitiisque subnixus (rex) exultabat insolentia; R II, 45.

2. in: (Epaminondas) in laetitia et victoria est mortuus; F II, 97. quae (volnera Miltiades) corpore adverso in clarissima victoria accepisset; R I, 5. secutus est, qui in causa impia, victoria etiam foediore non singulorum civium bona publicaret, sed ..; O II, 27.

post: post .. Sullae victoriam (hanc consuetudinem) penitus amisimus; O II, 27. Themistocles post victoriam eius belli ... dixit in contione ..; O III, 49. f. 1. concidere.

victrix, Siegerin, siegreich: Athenae: si rex interfectus esset, victrices Athenas fore || [si ... fore] ||; T I, 116.
manus: »o ante victrices manus!« T II, 21. »multa alia victrix nostra lustravit manus;« T II, 22.
mulier: quae (mulier) est victrix; T V, 78.

victus, Lebensweise, Unterhalt, Nahrung, Speise: I. delectat: quos parvo contentos tenuis victus cultusque delectat; Lae 86.
est: quae esset oblectatio valentium, qui victus aut cultus? O II, 15. una domus erat, idem victus, isque communis; Lae 103.
viget: vita .. victusque communis, consilia, sermones ... in amicitiis vigent maxime; O I, 58.
II, 1. antefero: tenuem victum antefert (Epicurus) copioso; T III, 49.
colo: nec dubito, quin ... † lautum victum et elegantem magnifice neque minus, quam deceret, colere instituissent; fr V, 43.
expono: Persarum a Xenophonte victus exponitur; T V, 99.
laudo: laudat (Epicurus) tenuem victum; T V, 26.
muto: nobilium vita victuque mutato mores mutari civitatum puto; L III, 32.
persequor: persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, victus, figuras; F V, 10.
refero: victus cultusque corporis ad valetudinem referatur et ad vires, non ad voluptatem; O I, 106.
video: victum Lacedaemoniorum in philitiis nonne videmus? T V, 98.
2. antefero: s. 1. antefero.
3. careo: omni cultu et victu humano (Dionysius) carebat; T V, 63.
utor: si negaret quicquam interesse ad beate vivendum, quali uteretur victu; F II, 90.
4. adhibeo ad: quem (ignem) adhibemus ad usum atque victum; N II, 40.
dico de: nemo de tenui victu plura dixit; T V, 89.
disto a: quibus rebus exculta hominum vita tantum distat || destitit || a victu et cultu bestiarum; O II, 15.
pertineo ad: quae (res) ad victum hominum, ad cultum etiam deorum pertinent; C 56. quae ad victum cultumque pertinent; O I, 158.
suppedito ad: quae suppeditent ad cultum et ad victum; O I, 12.
transfero ad: his similia ad victum etiam transferuntur; T V, 97.
III. necessarius ad: s. **ad,** II. necessarius ad victum (4 St.) B. I, S. 54, b.
IV, 1. iucunditas: iucunditatem .. victus esse in desiderio, non in satietate; T V, 100 (99).
societas: carere ... societate victus, sermone omnino familiari; T V, 63.
tenuitas: quid tenuitas victus M'. Curi sequebatur? P 12.
2. continentia in: adde siccitatem, quae consequitur hanc continentiam in victu; T V, 99. valetudo sustentatur ... continentia in victu omni atque cultu; O II, 86.
iucunditas e: in quo (fructu amicitiarum posita est) ... summa iucunditas e cotidiano cultu atque victu; T V, 72.
temperantia in: summam fuisse eius (Dionysii) in victu temperantiam; T V, 57.
V. percipi: negat .. tenuissimo victu, id est contemptissimis escis et potionibus, minorem voluptatem percipi; F II, 90.
praeparari: Pythagoras et Plato ... praeparatos (nos) quodam cultu atque victu proficisci ad dormiendum iubent; D II, 119.
terminari: non aestimatione census, verum victu atque cultu terminatur pecuniae modus; P 50.
zum Satz: qui salubri et moderato cultu atque victu quieti se tradiderit; D I, 61.

viculus, kleines Dorf: quem ad modum „urbes magnas atque imperiosas", ut appellat Ennius, viculis et castellis praeferendas puto, sic ..; R I, 3.

vicus, Bezirk, Gasse: omnibus vicis statuae, ad eas tus, cerei; O III, 80.

videlicet, freilich, natürlich, offenbar: I. bei Verben: ex quo videlicet, quid ex quibusque rebus efficiatur, idque ratione || [idque ratione] || concludimus; N II, 147. Archytas iracundiam v. dissidentem a ratione seditionem quandam animi vere ... || ab animo removendam || ducebat; R I, 60. quod v. Democritum fugerat; N I, 69. quae (hominum vestigia) v. ille non ex agri consitura, quam cernebat, sed ex doctrinae indiciis interpretabatur; R I, 29. offecerat v. (Alexander Diogeni) apricanti; T V, 92. quos imitatus Plato v. hoc quoque legis putavit esse, persuadere aliquid; L II, 14. de quo (Homero Ennius) v. saepissime vigilans solebat cogitare et loqui; R VI, 10. temeritas est v. florentis aetatis, prudentia senescentis; C 20.
II. bei Adjectiven und Pronomina: sed apud alios loqui v. (Demosthenes) didicerat, non multum ipse secum; T V, 103. rem v. difficilem et obscuram! F II, 75. te natura excelsum quendam v. et altum et humana despicientem genuit; T II, 11. haec v. est correctio philosophiae veteris et emendatio; F IV, 21. Stoici hoc v. viderunt, ... nihilo miseriores esse ..; F IV, 63. quo modo ... verum esse poterit ...? hac v. ratione, quod ..; F V, 69. hanc v. rationem ... bestiae non habent; N III, 66. hoc natura v. vult, salvam esse se; F II, 31. quae .. ab iis (deis) degatur aetas. ea v., qua ..; N I, 51. eas tu igitur leges rogabis v., quae numquam abrogentur; L II, 14. ille (tribunus) quas strages edidit! eas v., quas ..; L III, 22. quod ea (voluptate) v. homines capiantur ut pisces; C 44. obscurus: s. difficilis. tu v. tecum ipse rides; F II, 76. quae vos v., si physica non didicissetis, timeretis; T I, 48.
III. bei Adverbien: antea (deus) v. tempore infinito in tenebris tamquam in gurgustio habitaverat; N I, 22. numquam v. (Darius) sitiens biberat; T V, 97.
IV. bei Substantiven: Pyrrhi v. || videt || largitas Fabricio || † acos || aut Samnitium copiae Curio defuerunt; R III, 40. Platonem v. dicis. — istum ipsum; L III, 1. caste iubet lex adire ad deos, animo v., in quo sunt omnia; L II, 24. ita consensisse gentes decretis v. principum, nihil esse rege melius; R I, 56. quae .. ita composita sanctaque essent, eas leges v. nominarent || nominarunt, al. ||; L II, 11. probitate v. praestabat; Ti 9. sed maeres v. regni desiderio, non filiae; T III, 26.

video, sehen, schauen, erblicken, wahrnehmen, erkennen, beobachten, zusehen, erwägen, überlegen, sorgen, achten: I. absolut: 1. substantivisch: delectatio: hominis .. mens ... videndi .. et audiendi delectatione ducitur; O I, 105.
vis: „si," inquit (Cratippus), „|| cum || aliquando oculi peccent, tamen ... inest in iis vis videndi;" D II, 108.

2. **verbal: alqs:** homo ... stomachari .. coepit. mirabar; nec enim umquam ante videram; A II, 11. alterum .., ut videmus ‖ [ut videmus] ‖, palam (auctorem fuisse), alterum, ut suspicantur ‖ [ut suspicantur] ‖, obscurius; A II, 13. si modo ea sunt quaedam; iam enim videbimus; A II, 68. ut .. vera videamus, quam longe videmus? A II, 80. dicet (deus) me acrius videre quam illos pisces fortasse; A II, 81. neque tam quererer cum deo, quod parum longe, quam quod falsum viderem; A II, 81. si sine magnis artificiis ... nec videre nec audire possimus; A II, 86. εἴδωλα .., quorum incursione non solum videamus, sed etiam cogitemus; F I, 21. scrupulum, inquam, abeunti; sed videbimus; F IV, 80. etsi facit hic quidem, ... ut vides, ea, quae praecipis; F V, 6. vide rursus retro; F V, 83. saepe ... apertis atque integris et oculis et auribus nec videmus nec audimus; T I, 46. »videte, cuncti«; T II, 21. »namque, ut videtis, vinclis constrictus Iovis arcere nequeo diram volucrem a pectore«; T II, 24. Cn. Aufidius ... Graecam scribebat historiam et videbat in litteris; T V, 112. ut videmus in scriptis; N I, 72. si .. hoc illi simile sit, esse illud huic. video; N I, 90. ut oculis adsidue videmus; N II, 104. ut eum quoque oculum, quo bene videret, amitteret; D I, 48. quo de genere illa sunt: »eheu videte«! D I, 114. umor ‖ humor ‖ adlapsus extrinsecus, ut in tectoriis videmus austro, sudorem videtur imitari; D II, 58. eadem .. (Cassandra) paulo post: »eheu videte—«; D II, 112. nam, ut videtis, mors Tiberii Gracchi ... divisit populum; R I, 31. ut saepe in Africa vidimus; R II, 67. novi et, tibi cum essem legatus, saepe vidi; R II, 67. vos .., ut video, legem antiquastis sine tabella; L III, 38. ut saepe in nostra re publica videmus; O II, 22. non, ut bis iam vidimus, hastam in foro ponere; O II, 83. sed tamen, ut vos videtis, non plane me enervavit ... senectus; C 32. f. III. alqm; A II, 89. vgl. III. alqd, 1. F I, 26.

aër: ipse .. aër nobiscum videt, nobiscum audit, nobiscum sonat; N II, 83.

animus: ut facile intellegi possit animum et videre et audire, non eas partis, quae ..; T I, 46.

catulus: qui (catulus) iam appropinquat ut videat; F III, 48.

oculi: quia (oculi) recte aliquando viderunt; D II, 108.

partes: f. animus. — **pisces:** f. alqs; A II, 81.

volucres: quaedam volucres longius (vident); A II, 81.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** ut .. de sensibus hesterno sermone vidistis, item faciunt de reliquis; A II, 42. quorum (virorum) si nemo verum vidit de natura deorum; N I, 94. f. **de,** I. video (6 St.) B. I, S. 609, a.

2. **indirecte Frage:** ut ... non videam, quid (natura nostra) quaerat amplius; A II, 19. quo modo .., quid cuique rei consentaneum esset, quid repugnaret, videremus? A II, 22. volo .. videre, quid invenerint; A II, 60. quorum (tribunorum) vides quanta copia semper futura sit; A II, 63. quod initio dixisti, videamus quale sit; A II, 72. quid inventum sit, paulo post videro; A II, 76. videte, quaeso, quam in parvo lis sit; A II, 83. cuius generis error ita manat, ut non videam, quo non possit accedere; A II, 93. vide, quam sit catus is, quem isti tardum putant; A II, 97. † primum .. videri oportet ‖ oportere ‖, in quo sit etiam adsensus; A II, 108. quae de natura rerum sint quaesita, videamus; A II, 116. vides, quantum ab eo (Zenone Erillus) dissenserit; A II, 129. ipsam iracundiam fortitudinis quasi cotem esse dicebant, recte secusne, alias viderimus; A II, 135. video, quam suaviter voluptas sensibus nostris blandiatur; A II, 139. vide, quantum, inquam, fallare, Torquate; F I, 15. quae fuerit causa, mox videro; F I, 35. quam .. ego dicam voluptatem, iam videtis; F I, 43. non dolere .. istud quam vim habeat, postea videro; F II, 9. quid (Epicurus) sentiat, non videtis; F II, 21. nunc vides, quid faciat; F II, 30. ait eos voce inani sonare ... neque intellegere nec videre, ... quae sit subicienda sententia; F II, 48. quid .. de amicitia statueris utilitatis causa expetenda, vides; F II, 79. video, quicum loquar; F II, 107. quid occurrat, non videtis; F II, 108. nonne videmus, quanta perturbatio rerum omnium consequatur? F II, 117. videamus nunc, quam sint praeclare ... consequentia; F III, 26. haec (praecepta) sine physicis quam vim habeant, ... videre nemo potest; F III, 73. illorum vides quam niteat oratio; F IV, 5. vides, quo modo loquantur; F IV, 7. vides, quantam rem agat; F IV, 7. qui videant, quanta sit etiam apud deos moderatio; F IV, 11. nunc videamus, quaeso, de summo bono ... quid tandem attulerit; F IV, 14. mihi .. aequius videbatur Zenonem ... videre, ubi primum insisteret; F IV, 45. ille igitur vidit, ... quot fuissent (sententiae); F V, 16. deinceps videndum est, ... quae sit hominis natura; F V, 34. continuo videret, quid esset ... summum; F V, 41. videmus .., ut conquiescere ne infantes quidem possint; F V, 55. quae .. cuiusque vis et natura sit, mox videbimus; F V, 60. si est quisquam, qui acute in causis videre soleat, quae res agatur; F V, 78. quid sequatur, quid repugnet, vident; F V, 83. video, inquit, quid agas; F V, 86. mors .. ipsa ... quid sit, primum est videndum; T I, 18. harum sententiarum quae vera sit, deus aliqui viderit; T I, 23. membrorum .. situs ... quam possit harmoniam efficere, non video; T I, 41. vide, quid homini tribuam; T I, 49. videbunt, quem (animum) in ipso corpore intellegant; T I, 51. quae si cernerem quem ad modum nasci possent, etiam quem ad modum interirent viderem; T I, 56. si, quid sit hoc, non vides, at, quale sit, vides; si ne id quidem, at quantum sit, profecto vides; T I, 60. vides, quanto haec in errore versentur; T I, 107. videsne igitur, quantum ... de doloris terrore deieceris? — video plane; T II, 14. 15. nostri exercitus .. unde nomen habeant, vides; T II, 37. vide quam non flebiliter respondeat; T II, 39. sitne .. malum dolere necne, Stoici viderint; T II, 42. videremus, quid esset fortis ... viri; T II, 57. quo sit confugiendum, tu vides; T II, 67. quae (Epicurii) dicant, videamus, quo modo, neglegamus; T III, 33. haec inter se quam repugnent, plerique non vident; T III, 72. in aegritudine lenienda, quam quisque curationem recipere possit, videndum est; T III, 79. videamus, quanta sint, quae ... remedia ... adhibeantur; T IV, 58. haec laetitia quam turpis sit, satis est diligenter attendentem penitus videre; T IV, 68. videro, quid (philosophia) efficiat; T V, 20. videamus, qui dicendi sint beati; T V, 28. quam sibi conveniat, ipse (Brutus) viderit; T V, 34. video, cui committam; T V, 55. non .. video, quo modo sedare possint mala praesentia praeteritae voluptates; T V, 74. hi quid possint obtinere, videamus; T V, 85. vides, credo, ut Epicurus cupiditatum genera diviserit; T V, 93. hunc locum ceterarum disciplinarum philosophi quem ad modum obtinere possint, ipsi viderint; T V, 120. quid didicerimus, Cotta viderit; N I, 17. nullo modo viderunt, animi natura intellegentis ‖ et intellegentia ‖ in quam figuram cadere posset; N I, 23. in qua (celeritate) non video ubinam mens constans ... possit insistere; N I, 24. quod quia quem ad modum natura efficere sine aliqua mente

possit non videtis; N I, 53. sed vide, quam tecum agam liberaliter; N I, 62. video, quid adriseris; N I, 79. quid sequatur, videtis; N I, 95. video .., quid sequantur; N I, 100. si, actiones quae sint deorum, non vident; N I, 101. neque .., unde habeat ista deus tuus, video; N I, 112. nec tamen video, quo modo non vereatur || pereat, al. || iste deus beatus, ne intereat; N I, 114. videtisne igitur, ut ... tracta ratio sit? N II, 70. videamus, utrum ea fortuitane sint an ..; N II, 87. quam simile istud sit, inquit, tu videris; N III, 9. videre oportet, Balbe, quid tibi concedatur; N III, 21. quod quidem quale sit, iam videbimus; N III, 27. non video, quo pacto ille ... pervenerit; N III, 41. illa ... quam longe serpant, non vides? N III, 51. videsne igitur, quanto munere deorum simus adfecti? N III, 67. id, si placet, videamus quam habeat vim; D I, 9. quid aristolochia ad morsus serpentium possit, ... video; ... cur possit, nescio; D I, 16. M. Crasso quid acciderit, videmus; D I, 29. eius .. somnii ... quae sit interpretatio facta, videamus; D I, 45. vide, quid Socrates in Platonis Politia loquatur; D I, 60. non videmus, quam sint varia terrarum genera? D I, 79. quorum furibunda mens videt ante multo, quae sint futura; D I, 114. vident ex constantissimo motu lunae, quando illa ... incurrat in umbram terrae; D II, 17. quam rationem sequantur, vides; D II, 17. vide, quam temere committant, ut ..; D II, 41. videamus, clarissumarum sortium quae tradatur inventio; D II, 85. si prius, .. Stoicorum conclusio rationis ... quid valeat, videro; D II, 101. ut (di) videant, quid cuique conducat; D II, 105. vide, quaeso, Cratippe noster, quam sint ista similia; D II, 108. vide, quanta sit controversia; D II, 109. non video, quid praecipui somnus habeat; D II, 121. inter locorum naturas quantum intersit, videmus; alios esse salubris, alios ..; Fa 7. qua de re agatur, ... non videt; Fa 9. is non videt, quae quamque rem res consequatur; Fa 9. hoc, si placet, quale sit videamus in adsensionibus; Fa 40. vide, quid agas; Fa, fr 5. qui viderit, quam parva sit terra; R I, 26. quod quantae fuerit utilitati, post videro; R II, 16. videtisne igitur, ut de rege dominus extiterit? R II, 47. video iam, illum ... virum cui praeficias officio; R II, 69. video iam, quo pergat oratio; R III, 44. nec video, qui magis in multitudinis dominatu rei publicae nomen appareat; R III, 45. vident, quid se putent esse facturos; R III, fr 2. qui (Oceanus) ... quam sit parvus, vides; R VI, 21. quid de te alii loquantur, ipsi videant; R VI, 25. iter huius sermonis quod sit, vides; L I, 37. is ... videtis, credo, quid sit acturus; L I, 41. quoi (Antiocho) .. ego adsentiar in omnibus necne, mox videro; L I, 54. quom (animus), ... quid divinum aeternumque sit, viderit; L I, 61. video, quae sint in pontificio iure; L II, 58. *videte*, quam humane excipiat altera lex; L II, 60. quos .. ad sumptus progressa iam ista res sit, in C. Figuli sepulchro vidisse *te* credo; L II, 62. non solum ei (Pompeio) quid esset optimum, videndum fuisse, sed etiam quid necessarium; L III, 26. in his omnibus officiis tribuendis videndum erit, quid ... necesse sit; O I, 59. ut ... addendo deducendoque videre (possimus), quae reliqui summa fiat; O I, 59. omni .. in re quid sit veri videre et tueri decet; O I, 94. poëtae in magna varietate personarum, ... quid deceat, videbunt; O I, 98. videat in primis, quibus de rebus loquatur; O I, 134. in quibus videndum est, ... quid quisque sentiat; O I, 147. ut non difficile sit in exquirendo officio, quid cuique sit praeponendum, videre; O I, 160. in quibus omnibus quid mihi placeat vides; O II, 57. videmus, quibus exstinctis oratoribus quam in paucis spes ... sit; O II, 67. hoc verbum quid valeat, non vident; O III, 39. hoc .. celandi genus quale sit ..., quis non videt? O III, 57. ut videas, quae sit ... notio viri boni; O III, 81. id quam iniustum in patriam ... esset, non videbat; O III, 82. volumus sane, nisi molestum est, Cato, ... istuc, quo pervenisti, videre quale sit; C 6. earum, si placet, causarum quanta quamque sit iusta una quaeque, videamus; C 15. sed videtis, ut senectus ... sit operosa; C 26. quam id recte faciam, viderint sapientes; Lae 10. quo de genere mortis difficile dictu est, quid homines suspicentur, videtis; Lae 12. videtis, in tabella iam ante quanta sit facta labes; Lae 41. videndum est .., quid ille possit sustinere; Lae 78. ac vide, quam ista tui latrocinii tela contempserim; P 28. ille videat, quo modo imperator esse possit; P 41. videndum est, cuiusnam animantium deus ... similitudinem secutus sit; Ti 11. ſ. III. alqm; D II, 103. alqd, 2, a. draconem. **am**, B, II, 2. video (3 St.) B. I, S. 171, a. **cur**, B, I. video (4 St.) B. I, S. 591, a. **ne**, B, a, I, 1, a. video (15 St.). — **b**, I, 1. video (7 St.) B. II, S. 660, b. ſ. 662, a.

3. **Ausruf**: videtis, quam nefaria vox! Lae 37.

4. **ne**: vide igitur, ne nulla sit divinatio; D II, 12. vide igitur, ne ... neminem tamen divinum reperire possimus; D II, 131. videndum est in vita ne forte quid discrepet; O I, 145. ſ. **ne**, I, 1, a. video (27 St.). II. non, video (5 St.) B. II, S. 653, a. 655, a.

5. **ut**: haec (ratio) ut imperet illi parti animi, quae oboedire debet, id videndum est viro; T II, 47. videndum est igitur, ut ea liberalitate utamur; O I, 43. in primis .. videndum erit ei, qui rem publicam administrabit, ut suum quisque teneat; O II, 73.

6. **accus. c. infin.**: a. **vollständiger Infinitiv**: vides ... non posse nos Amafinii ... similes esse; A I, 5. oratores .. laudari video; A I, 10. quod te velle video; A I, 14. quod vides idem significare Pomponium; A I, 35. cum alterum percepta ... tenere videmus, alterum non item; A II, 22. an non videmus hoc usu venire, ut ..? A II, 56. nisi videret iis resisti non facile posse; A II, 75. hic Zenonem vidisse acute nullum esse visum, quod percipi posset, si ..; A II, 77. vidi .. a te remum contemni; A II, 82. vides profecto, Luculle, iacere iam illud tuum perspicuitatis patrocinium; A II, 105. vides .. iam me fateri aliquid esse veri; A II, 119. quamquam te quidem video minime esse deterritum; F I, 26. quodsi vitam omnem perturbari videmus errore et inscientia; F I, 46. quos quidem video esse multos, sed imperitos; F I, 55. quod (tempus) videamus esse finitum; F I, 63. tribus .. modis video esse a nostris de amicitia disputatum; F I, 66. quod ... saepe *evenire* videmus; F I, 70. quis .. est, qui non videat haec esse in natura rerum tria? F II, 16. hoc ... idem (philosophus) non videt ne expetendum quidem esse; F II, 29. hi non viderunt ... hominem ... esse natum; F II, 40. quo (dolore) ... Cn. Octavium ... confici vidi; F II, 93. cum ... ipse (Epaminondas) gravi vulnere exanimari se videret; F II, 97. rationes tuas te video compensare cum istis doloribus; F II, 98. videsne verborum gloriam tibi cum Pyrrhone ... esse communem? F III, 11. quod te velle video; F III, 12. quos (parvos) delectari videamus; F III, 17. in eo vides esse conclusum; F III, 27. non vident alia brevitate pluris aestimari, alia diuturnitate || [non ... diut.] ||; F III, 47. quod ... nec haec eadem in artibus esse videamus; F III, 50. quoniam .. videmus esse quiddam, quod ..; F III, 59.

cum .. ad tuendos ... homines hominem natum esse videamus; F III, 68. cum ego te hac nova lege videam eodem die accusatori respondere; F IV, 1. qui cum viderent ita nos esse natos, ut ..., easque ipsas virtutes viderent nos magnificentius appetere; F IV, 4. quam partitionem a Zenone esse retentam videmus; F IV, 4. quod ... Athenis haec ipsa te ex Antiocho videamus exquirere; F V, 8. in quibus videmus ea ... multa quodam modo efficere ipsa sibi per se; F V, 26. videmus ea, quae terra gignit, corticibus ... valida servari; F V, 33. cornibus uti boves videmus; F V, 42. nonne videmus eos nec ... habere rationem? F V, 48. vidit Homerus probari fabulam non posse; F V, 49. a quibus ... videmus ultimas terras esse peragratas; F V, 50. maxime .. eos videre possumus res gestas audire ... velle; F V, 52. nos ... beatae vitae istam esse oblectationem videmus; F V, 53. inertissimos homines ... videmus tamen et corpore et animo moveri semper; F V, 56. ut eos etiam ... in rebus quaerendis ... aetates conterere videamus; F V, 57. pugnantia te loqui non vides? T I, 13. qui (animus) ... ex inflammata anima constat, ut potissimum videri video Panaetio; T I, 42. video te alte spectare; T I, 82. video nos, si ita sit, privari spe beatioris vitae; T I, 82. »haec omnia vidi inflammari«; T I, 85. III, 45. (vgl. c. T III, 53). cum rem non magnopere philosophia egere videamus; T I, 89. qui .. satis viderit ... illud animal, quod fuerit, factum esse nihil; T I, 90. cum in eius (mortis) simulacro videas esse nullum sensum; T I, 92. »vidi ... Hectorem curru quadriiugo raptarier«; T I, 105. sunt multi, quibus videmus optabilis mortes fuisse cum gloria; T I, 116. cum adiutore populo ... nunc minime nos uti posse videamus; T II, 4 (3). cum ipsum Herculem tam intoleranter dolere videamus; T II, 22. videsne abundare me otio? T II, 26. videmus ex acie efferri saepe saucios; T II, 38. latera, fauces, linguam intendere, e quibus eici vocem ... videmus; T II, 56. genu mehercule M. Antonium vidi ... terram tangere; T II, 57. videmusne, ... nullum ab iis ... devitari dolorem? T II, 62. cum videas eos ... in eo persequendo ... dolore non frangi; T II, 66. tibi hoc video non posse deberi; T II, 67. quod videt malum nullum esse nisi culpam; T III, 34. video .. ab eo (Epicuro) dici multa severe; T III, 46. ut video nostrum scribere Antiochum; T III, 59. quod videat multos moderate ... tulisse; T III, 60. vides .. opinionis esse, non naturae malum; T III, 65. se videre ... brevi tempore philosophiam plane absolutam fore; T III, 69. ut videremus ... id non naturale esse; T III, 80. Stoicum Diogenen ‖ Diogenem ‖ et Academicum Carneadem video ... missos esse legatos; T IV, 5. video .. utrumque „comminus ictu cecidisse contrario"; T IV, 50. ut ipsam aegritudinem leniri videmus; T IV, 60. quorum (poëtarum) fabulis in hoc flagitio versari ipsum videmus Iovem; T IV, 70. quod fieri posse video; T IV, 70. horum omnium lubidinosos esse amores videmus; T IV, 71. cum (sapientis animus) ... sidera .. viderit innumerabilia caelo inhaerentia cum eius ipsius motu congruere; T V, 69. multum .. fluxisse video de libris nostris ... sermonem; N I, 6. miror Antiochum ... vidisse interesse plurimum inter Stoicos ... et Peripateticos; N I, 16. in quo (Anaxagoras) non vidit neque motum sensui iunctum ... in infinito ullum esse posse; N I, 26. Pythagoras ... non vidit distractione humanorum animorum discerpi ... deum; N I, 27. solus .. (Epicurus) vidit primum esse deos; N I, 43. Epicurus cum videret ... nihil fore in nostra potestate; N I, 69. illud video pugnare te, species ut quaedam sit deorum; N I, 75. firmiores .. videas apud eos opiniones esse de bestiis; N I, 81. quamquam video non nullis videri Epicurum ... verbis reliquisse deos, re sustulisse; N I, 85. a virtute ad rationem video te venisse gradibus; N I, 89. in homine rationem esse ... videbas; N I, 98. adnuere te video; N I, 113. videmus ceteras opiniones fictas ... diuturnitate extabuisse; N II, 5. quod etiam quibusdam regionibus ... contingere videmus, ... ut ..; N II, 17. lapidum conflictu ... elici ignem videmus; N II, 25. videmus .. in partibus mundi ... inesse sensum; N II, 30. ut in pecude ... videmus naturam suo quodam itinere ad ultimum pervenire; N II, 35. quae cum in sideribus inesse videamus; N II, 54. cum machinatione quadam moveri aliquid videmus; N II, 97. cum .. impetum caeli cum admirabili celeritate moveri ... videamus ‖ videmus ‖; N II, 97. ut ipsas bestias hominum gratia generatas esse videamus; N II, 158. salutem, concordiam ... rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61. quos (homines) videmus ... esse perpaucos; N III, 70. videtis ergo non esse eam (mentem divinam) tam occupatam, quam putabatis? N III, 93. etsi video Boëthum Stoicum esse conatum; D I, 13. nec .., cur ita fiat, videmus; D I, 15. evenire .. (haec) te ipsum dico videre; D I, 23. ut quosdam evanuisse et exaruisse amnes aut in alium cursum contortos et deflexos videmus; D I, 38. me ... vidisse in quiete, cum tu ... nusquam apparuisses, me contremuisse; D I, 58. quis .. non videt ... plurimum ... valuisse? D I, 95. quod .. sexennio post Veios captos factum esse videmus; D I, 100. quae fieri certe videmus; D I, 118. alios .. (haruspices) alio more videmus exta interpretari; D II, 28. quod video placuisse physicis; D II, 33. quod ... nullo rato tempore videmus effici; D II, 44. vides tamen omnia fere (responsa) contra, ac dicta sint, evenisse; D II, 53. tu vates Boeotios credis Lebadiae vidisse ex gallorum gallinaceorum cantu victoriam esse Thebanorum; D II, 56. »nos ... mirabile monstrum vidimus in mediis divom versarier aris«; D II, 64. virtutis auspiciis video esse usum Deiotarum; D II, 79. quis .. non videt et formas et mores ... effingere a parentibus liberos? D II, 94. videsne me non ea dicere, quae ..? D II, 97. quorum praedicta cotidie videat re et eventis refelli; D II, 99. victum te esse non vides? D II, 144. eos .. septem, quos Graeci sapientis nominaverunt, omnis paene video in media re publica esse versatos; R I, 12. quem (Philum) video maioribus iam de rebus ... consuli; R I, 20. secus esse scimus et videmus; R I, 32. cum ... artificem ... nihil aliud curare .. videam, nisi ..; R I, 35. tu non vides ... nomen ... in odium venisse regium? — video vero, inquit; R I, 62. in nostris libris vides eum (dictatorem) .. magistrum populi appellari. — video inquit; R I, 63. vides unius iniustitia concidisse genus illud totum rei publicae. — video vero, inquit; R I, 64. nostri illi etiam tum agrestes viderunt virtutem ... quaeri ... oportere; R II, 24. Corinthios video publicis equis adsignandis ... fuisse quondam diligentis; R II, 36. nunc rationem videtis esse talem, ut ..; R II, 39. videat ... bovem quendam putari deum; R III, 14. vides habitari in terra raris .. in locis; R VI, 20. e quibus (cingulis) duos ... obriguisse pruina vides; R VI, 21. nullam tibi a causis vacationem video dari; L I, 11. sic .. fecisse video Platonem; L I, 15. hanc .. video sapientissimorum fuisse sententiam; L II, 8. quod idem ... Charondam fecisse video; L II, 14. ista video fateorque esse magna; L II, 32. nimis saepe secus aliquanto videmus evadere; L II, 43. video ..

Platonem idem fecisse; L II, 69. licet videre ... talem civitatem fuisse; L III, 31. non vides ... quaeri in suffragiis, quid optimi viri sentiant? L III, 39. id .. nemini video Graecorum adhuc contigisse, ut ..; O I, 3. illis promissis standum non esse quis non videt? O I, 32. videre etiam licet plerosque ... facere multa, quae ..; O I, 44. Philippum ... humanitate video superiorem fuisse; O I, 90. alios videmus velocitate ad cursum ... valere; O I, 107. portari in triumpho Massiliam vidimus; O II, 28. quod honestum esse videant; O III, 37. vides in hac tota disceptatione non illud dici; O III, 53. Hecatonem ... video in iis libris ... dicere „sapientis esse" ..; O III, 63. hoc quamquam video ... neque more turpe haberi neque ..; O III, 69. videsne hoc proverbio neque Gygi illi posse veniam dari neque huic? O III, 78. quia profecto videtis nefas esse dictu miseram fuisse talem senectutem; C 13. quibus me nunc exemplis uti videtis; C 26. † mori videbamus ‖ videbamus ‖ in studio dimetiendi paene caeli atque terrae C. Galum; C 49. M. .. Cethegum ... quanto studio exerceri in dicendo videbamus etiam senem! C 50. o miserum senem, qui mortem contemnendam esse ... non viderit! C 66. quod est istud crimen senectutis, cum id ei videatis cum adulescentia esse commune? C 67. videtis nihil esse morti tam simile quam somnum; C 80. nonne vobis videtur is animus ... videre se ad meliora proficisci, ille autem non videre? C 83. videmus Papum Aemilium ‖ C. ‖ Luscino familiarem fuisse; Lae 39. videre iam videor populum a senatu disiunctum, multitudinis arbitrio res maximas agi; Lae 41. videas rebus iniustis iustos maxime dolere; Lae 47. de quibus (finibus) tres video sententias ferri; Lae 56. cum viderem rebus his circumfluentis ea tamen desiderare maxime, quibus abundarent; P 6. *quos* (deos) fratres ... appellari videmus; Ti 39. vidit .., quod videndum fuit, adpendicem animi esse corpus; fr V, 96. cum .. et mares et feminas complures ex hominibus in deorum numero esse videamus; fr IX, 11. ſ. 2. Fa 7. III. alqd, c. candorem. **igitur,** B, I, 1 (5 St.). II, 1, e (5 St.) B. II, S. 206, b. 211, a.

b. **Particip**: *α*. **Perfect**: quin videremus hominem nobiscum ... vetustate amicitiae coniunctum; A I, 1. cum philosophiam viderem diligentissime Graecis litteris explicatam; A I, 4. ut scriptum video; A II, 129. C 69. sophistas ... lusos videmus a Socrate; F II, 2. tu .. inter haec tantam multitudinem hominum interiectam non vides nec laetantium nec dolentium? F II, 16. quam (rationem) cum honestate ornatissimam, tum etiam ipsis initiis naturae ... locupletatam videbit; F II, 38. neminem videbis ita laudatum, ut ..; F II, 116. ante .., quam te ab istis ... instructum videro; F II, 119. ut ab ipsis Stoicis scriptum videmus; F IV, 15. quantum Aristoxeni ingenium consumptum videmus in musicis? F V, 50. qui numquam philosophum pictum, ut dicitur, viderunt; F V, 80. qui (medici) ista aperta et patefacta viderunt; T I, 46. saepe .. videmus fractos pudore, qui ratione nulla vincerentur; T II, 48. si quem tuorum adflictum maerore videris; T III, 43. »o Priami domus! ... vidi ego te ... auro, ebore instructam regifice«; T III, 44. quod se classe hostium circumfusos viderent; T III, 66. cum .. se non idem videat consecutum, quod alium; T IV, 46. id habent ratum, quod ab eo, quem probant, iudicatum vident; N I, 10. qua (varietate) caelum et terras exornatas videmus; N I, 22. quod .. fundamentum huius quaestionis est, id praeclare iactum videtis; N I, 44. ut non videret species istas hominum conlatas in deos aut consilio ... aut superstitione; N I, 77. fana multa spoliata et simulacra deorum de locis sanctissimis ablata videmus a nostris; N I, 82. quas (Fidem, Mentem) in Capitolio dedicatas videmus proxime a M. Aemilio Scauro; N II, 61. vides Virtutis templum, vides Honoris a M. Marcello renovatum; N II, 61. pluma alias (animantes), alias squama videmus obductas; N II, 121. nonne *ab* A. Postumio aedem Castori et Polluci in foro dedicatam ... vides? N III, 13. quarum rerum utilitatem video, video etiam consecrata simulacra; N III, 61. aram Malae Fortunae Esquiliis consecratam videmus; N III, 63. ut scriptum videmus; D I, 31. qui (Simonides) cum ignotum quendam proiectum mortuum vidisset; D I, 56. ut in Sullae scriptum historia videmus; D I, 72. quo in genere Marcios quosdam fratres ... apud maiores nostros fuisse scriptum videmus; D I, 89. licet .. videre et genera quaedam et nationes huic scientiae deditas; D I, 91. quam (aram) saeptam videmus; D I, 101. quale (signum) scriptum illud videmus; D I, 121. cum Critonis ... oculum alligatum vidisset; D I, 123. »quot avis taetro mactatas dente videtis«; D II, 64. quam (augurandi scientiam) ... vetustate immutatam videmus; D II, 70. quem (diem) apud Ennium ... consignatum videmus; R I, 25. video te, Scipio, testimoniis satis instructum; R I, 59. videtisne .. unius viri consilio non solum ortum novum populum, ... sed ...? tum Laelius: nos vero videmus, et te quidem ingressum ..; R II, 2. homines .. Romanos instituto Romuli bellicis studiis ut vidit incensos; R II, 25. neque .. satis id annalium publicorum auctoritate declaratum videmus; R II, 28. hanc vides villam ... lautius aedificatam patris nostri studio; L II, 3. inter arma civium ... (potestatis ortum) procreatum videmus ‖ vidimus ‖; L III, 19. non vides, Luculle, a te id ipsum natum, ut illi cuperent? L III, 30. quod ... solitum fieri ... in oratione Crassi scriptum copiose videmus; O II, 63. omnes non inprobi humiles ... praesidium sibi paratum vident; O II, 70. si ... turpitudinem videas adiunctam ei rei; O III, 35. Tib. ‖ Tiberium ‖ Gracchum rem publicam vexantem a Q. Tuberone ... derelictum videbamus; Lae 37. ſ. a. D I, 38. Lae 41. — III. alqd, c. bellum; N I, 42. candorem. dimissiones. Fidem. stellam; N II, 110. Vergilias. — IV, 1. alqm; T V, 16. L II, 43. F III, 7. — 2. alqd; N II, 97. causas. motus.

β. **Futurum**: etsi nullum consecuturum emolumentum vident; F II, 45. videsne accessuram ei (viti) curam, ut ..? F V, 40. ut non videret tum futurum id veri simile, si ..; D II, 30.

γ. **Gerundiv**: cum (sapiens) sibi cum capitali adversario, dolore, depugnandum videret; F IV, 31.

c. **Ellipsen**: cum ... ea perferant, quae Philoctetam videmus in fabulis; F V, 32. »haec omnia vidi —;« T III, 53.

III. **mit einfachem Object:** alqm: qui .. P. Servilium Geminum videbat, si Quintum se videre putabat; A II, 84. etiamsi ipse erit, quem videris, qui tibi videbitur; A II, 84. quia, cum experrectus esset Ennius, non diceret se vidisse Homerum, sed visum esse; A II, 88. ille, qui: »video, video te,« ... nonne etiam bis exclamavit se videre, cum omnino non videret? A II, 89. quod cum accidisset, ut alter alterum necopinato videremus; F III, 8. quis animo aequo videt eum? F III, 38. quem (Carneadem) videre videor; F V, 4. eorum, quos vident, (parvi) volunt non ignorare nomina; F V, 42. videamus Herculem ipsum; T II, 20. quem (Posidonium) .. ipse saepe vidi; T II, 61. vidi etiam in Peloponneso ... quosdam Corinthios; T III, 53. ut ... desiderium (sit) libido eius, qui nondum adsit, videndi; T IV, 21. ut Alexandrum regem videmus, qui ... vix a se manus abstinuit;

T IV, 79. cum (Thimotheus) ... vidisset .. eum (Platonem) postridie; T V, 100. ut me Cotta vidit; N I, 15. quam (Sospitam) tu numquam ne in somniis quidem vides nisi cum pelle caprina; N I, 82. nec quemquam vidi, qui magis ea ... timeret; N I, 86. propediem te videbo; D I, 47. qua in pugna quia Castor et Pollux ... visi esse dicebantur; D I, 75. quem .. tu Marium visum a me putas? speciem, credo, eius et imaginem; D II, 137. si Chaldaeum, si haruspicem videris; D II, 149. quem (Q. Tuberonem) cum comiter Scipio appellavisset libenterque vidisset; R I, 14. a se visum esse in eo colle Romulum; R II, 20. quem (Paulum patrem) ut vidi; R VI, 14. videamus Platonem; L II, 67. ut Sullam et M. Crassum videbamus; O I, 109. a nullo (Gyges) videbatur, ipse autem omnia videbat; idem rursus videbatur, cum in locum anulum inverterat; O III, 38. nec in his eum (Gygen) facinoribus quisquam potuit videre; O III, 38. quem vos etiam vidistis Romae, Diogenem Stoicum; C 23. vidi etiam senem Livium; C 50. memineram Paulum, videram Galum ‖ Gallum ‖; Lae 9. cum propter virtutem et probitatem etiam eos, quos numquam vidimus, quodam modo diligamus. quis est, qui C. Fabrici, M'. Curi non cum caritate aliqua benivola memoriam usurpet, quos numquam viderit? Lae 28. ut eam (probitatem) .. in eis, quos numquam vidimus, ... diligamus; Lae 29. aperte .. adulantem nemo non videt, nisi qui admodum est excors; Lae 99. C. .. Marium vidimus; P 16. perlibenter et Nigidium vidi et cognovi Cratippum; Ti 2. an, cum videat me et meos comites, fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam, constantiam, gravitatem, fidem, ipsa se subducat? fr V, 64. f. II, 6, a. C 49. — videsne Epicurum, ... quem ad modum, quod in natura rerum „omne" esse ‖ [esse] ‖ dicimus, id infinitum esse concluserit? D II, 103.

alqd: 1. ohne Ergänzung: nihil aliud video, quod agere possimus; A I, 11. nec quidquam aliud videndum est nobis, ... nisi ne ..; A II, 6. quaecumque audierat et viderat; A II, 2. Epicurus hoc viderit et alia multa; A II, 19. quam multa vident pictores in umbris et in eminentia, quae nos non videmus! A II, 20. nunc ea videamus, quae contra ab his disputari solent; A II, 40. ne repugnantia quidem videmus? A II, 50. dum videntur, eadem est in somnis species eorumque, quae vigilantes videmus; A II, 52. ille nescio qui, ... mille et octingenta stadia quod abesset, videbat; A II, 81. pictor videt, quae nos non videmus; A II, 86. quisquam sanissimus tam certa putat, quae videt, quam is (Tuditanus) putabat quae videbantur? A II, 89. num dubitas, quin (Alcmaeo) sibi haec videre videatur? A II, 89. medici ipsi ‖ ipsa ‖, quorum intererat ea nosse, aperuerunt, ut viderentur; A II, 122. si nunc aut si etiam dormientes aliquid animo videre videamur; A II, 125. haec nunc ‖ [nunc] ‖ videamus, quae diu multumque defensa sunt; A II, 130. qui testimonium diceret, ut „arbitrari" se diceret, etiam quod ipse vidisset; A II, 146. in eo ipso (Epicurus) parum vidit; F I, 26. (animus) nihil quieti videre, nihil tranquilli potest; F I, 58. quod proximum fuit, (Epicurus) non vidit; F II, 4. illa videamus; F II, 82. cum a sensibus profecti (philosophi) maiora quaedam et diviniora vidissent; F IV, 42. quae praeter virtutem ipsam viderant; F IV, 42. nunc reliqua videamus; F IV, 44. nec hoc ille non vidit; F IV, 60. valet alter plus cotidie, alter videt; F IV, 65. mihi .. Homerus huius modi quiddam vidisse videtur in iis; F V, 49. quae qui non vident; F V, 50. nisi ‖ si ‖ .., quod numquam vidimus, id quale sit, intellegere non possumus; T I, 51. nihil .. animo videre poterant, ad oculos omnia referebant; T I, 37. nos .. ne nunc quidem oculis cernimus ea, quae videmus; T I, 46. neque ea plane videt animus, cum ..; T I, 58. ut omnia supera infera, prima ultima media videremus; T I, 64. »videre quod me ‖ sum ‖ passa aegerrume«; T I, 105. hoc mox videro; T II, 26. siquidem homo esset; sed nihil vidi minus; T II, 39. dulciculae potionis aliquid videamus et cibi; T III, 46. se tum, cum illa videre coepisset, extingui; T III, 69. ut nihil videam, quod putem conferendum; T IV, 68. prudentia ipsa hoc videt; T V, 14. animus accipit, quae videmus; T V, 111. cum, quorum res esset, sua ipsi non videbant, caecum adhibebant ducem; T V, 112. cum alii saepe, quod ante pedes esset, non viderent; T V, 114. ut, quae ipse (Homerus) non viderit, nos ut videremus, effecerit; T V, 114. solis numquidnam aut lunae aut quinque errantium siderum simile vidisti? N I, 87. num quid tale, Epicure, vidisti? N I, 88. quoniam nihil esse potest, nisi quod attigimus aut vidimus; N I, 88. quae negemus esse, quia numquam vidimus? N I, 97. in qua (natura) egregium nihil videmus ‖ videamus ‖; N I, 117. id .. videns Epicurus re tollit, oratione relinquit deos; N I, 123. haec *et* innumerabilia ex eodem genere qui videat; N II, 12. quae qui videat; N II, 44. ad hanc praesensionem notionemque nostram nihil video quod potius accommodem, quam ut ..; N II, 45. si haec non videtis; N II, 48. quae ‖ [quae] ‖ cum viderent; N II, 95. quae si, ut animis, sic oculis videre possemus; N II, 99. primum quidque videamus, inquit; N III, 7. propiora videamus; N III, 80. age ea ... videamus; D I, 13. quis est, qui ranunculos hoc videre suspicari possit? D I, 15. »haec adeo penitus cura videre sagaci, .. qui ..;« D I, 21. propiora ‖ propriora, propria ‖ videamus; D I, 43. »quae in vita usurpant homines, cogitant, curant, vident«; D I, 45. externa videamus; D I, 95. (animus) omnia, quae in natura rerum sunt, videt; D I, 115. quo modo .. aut vates aut somniantes ea videant, ... magna quaestio est; D I, 117. quod ii vident, quibus ..; D I, 127. animi hominum ... cernunt ea, quae permixti cum corpore animi ‖ [animi] ‖ videre non possunt; D I, 129. abeamus a fabulis, propiora videamus; D II, 22. quod crebro videt, non miratur ...; quod ante non vidit, id si evenit, ostentum esse censet; D II, 49. cum .. ea vi solis efficiantur, quae videmus; D II, 89. (Chaldaei) oculorum fallacissimo sensu iudicant ea, quae ratione atque animo videre debebant; D II, 91. ut, quae sapiens non videat, ea videat insanus; D II, 110. quo in somnis certiora videamus; D II, 119. nunc interiora videamus; D II, 124. cur secundum quietem aliquid videre, audire, agere videamur; D II, 126. an natura fieri, ut mobiliter animus agitatus, quod vigilans viderit, dormiens videre videatur; D II, 129. ut, quae numquam vidimus, ea tamen informata habeamus, oppidorum situs, hominum figuras; D II, 138. philosophi ... consequentia et repugnantia videntes; D II, 150. haec hactenus; alia videamus; Fa 20. cum idem hoc visum diceretur; R I, 21. quod Thaletem Milesium primum vidisse dicunt; R I, 25. * iis, quae videant ceteri; R I, 26. qui (doctores) tamquam oculis illa viderunt, quae nos vix audiendo cognoscimus; R I, 56. novus ille populus vidit .. id, quod .., R II, 24. quam sapienter iam reges hoc nostri viderint; R II, 31. Lycurgus eadem vidit fere; R II, 42. illud .. videbit hic vir *; R V, 5. qui istuc tandem vides? L I, 55. quom haec videat; L II, 2. avemus aliquid videre, audire, addiscere; O I, 13. quae quasi longo intervallo interiecto

videmus; O I, 30. quod in Catulo ... vidimus; O I, 109. histrio hoc videbit in scaena, non videbit sapiens vir in vita? O I, 114. si hoc uno quicquam sol vidisset indignius; O II, 28. prima videamus; O III, 103. nos, si placet, nostra videamus; C 81 (82). num quid simile populus Romanus audierat aut viderat? Lae 41. nihil .. igni vacuum aspici ac videri potest; Ti 13. ut interdum veteres illi sive vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes ... aliquid vidisse videantur; fr V, 95. ſ. alqm; O III, 38. — II, 6, a. fr V, 96. **multus,** D, **b,** II, 1. video (4 St.) B. II, S. 610, b. — 2. mit Ergänzung: a. indir. Frage: id primum videamus, beate vivere vestrum quale sit; F II, 86. hoc videndum est, possitne ..; F V, 87. acute .. disputantis illud est, non quid quisque dicat, sed quid cuique dicendum sit, videre; T V, 28. tu hoc, physice, non vides, quam blanda conciliatrix ... sit .. natura? N I, 77. videamus ea, quae sequuntur, ... consulantne di ..; N III, 65. visne ... hoc ... videamus, ... quidnam sit ..? R I, 15. hoc primum videamus, quid sit id ipsum, quod quaerimus; R I, 38. illud || † illud, † illa || .. *video*, ... nunc ut eadem exultent; L II, 39. id primum videamus, si placet, quatenus amor in amicitia progredi debeat; Lae 36. — b. quod: videndum .. illud est, quod ... manet gratia; O II, 70. — c. acc. c. inf.: hoc .. non videre, .. argumento esse ..! F II, 29. primum illud vide, ... sententiam ... communem fore; F IV, 45. Stoici hoc videlicet viderunt, ... nihilo miseriores esse ..; F IV, 68. hoc non videre, cuius generis onus navis vehat, id ad gubernatoris artem nihil pertinere! F IV, 76. illud modo videto, ut deum noris, ... sic ... oportere; T I, 70. non satis mihi videtur vidisse hoc Cleanthes, suscipi .. aegritudinem posse ..; T III, 77. quis hoc non videt, desideriis omnia ista condiri? T V, 97. id ipsum vident, qui sunt morbo gravi ... adfecti, instare mortem; D I, 63. qui fit, ut ... alterum non videas, cor subito non potuisse nescio quo avolare? D II, 37. illud vides, si || vides || in animis hominum regale || si || imperium sit, unius fore dominatum; R I, 60. illud vides, ... exultasse populum; R I, 62. hoc vir excellenti providentia sensit ac vidit, non esse ..; R II, 5. primum vidit iudicavitque idem, quod Spartae Lycurgus paulo ante viderat, ... melius gubernari ..; R II, 15. illud videtote, aliud habitum esse sepelire et urere; L II, 60. hoc || hic || .. videre licet, eos ... inmutari; Lae 54. — id quoque videmus, .. ita figuratum corpus; F V, 34.

adulteria: ſ. bella.

aetatem: aetatem vides. video equidem, inquam; F III, 9. tertiam iam .. aetatem hominum videbat || vivebat ||; C 31.

aethera: »vides sublime fusum, inmoderatum aethera«; N II, 65.

Almonem, al.: ſ. nomina.

amicos: quos (amicos) vidimus || videmus || aut de quibus memoria || memoriam || accepimus; Lae 38.

amplitudines: propter has amplitudines sepulchrorum, quas in Ceramico videmus || vidimus ||; L II, 64.

angustias: si nunc aliquid adsequi se putant, qui ostium Ponti viderunt et eas angustias, per quas ..., aut ii, qui Oceani freta illa viderunt; T I, 45.

animam: numquam vidi inquit, animam rationis consiliique participem in ulla alia nisi humana figura; N I, 87.

animal: ut hoc omne animal, quod videmus, esset illi animali, quod sentimus, ... simillimum; Ti 34.

animum: est illud .. vel maxumum animo ipso animum videre; T I, 52. non valet tantum animus, ut se || ipsum || ipse videat. — at ut oculus, sic animus se non videns alia cernit; T I, 67. nec ..., dum eram vobiscum, animum meum videbatis; C 79. eundem (animum) .. esse creditote, etiamsi nullum videbitis; C 79.

annos: quod (canorum in voce) equidem adhuc non amisi, et videtis annos; C 28.

anulum: fores ..; quibus apertis corpus hominis mortui vidit magnitudine invisitata anulumque aureum in digito; O III, 38.

aquam: cum primum aquam quasi naturalem domum videre potuerunt; N II, 124. cum (Pherecydes) vidisset haustam aquam de iugi puteo; D I, 112. qui (Pherecydes) cum aquam ex puteo vidisset haustam; D II, 31.

aras: vidimus .. eius (Hecatae) aras delubraque in Graecia; N III, 46.

ardorem: equidem etiam in te saepe vidi ... tantum ardorem vultuum atque motuum, ut ..; D I, 80.

argumenta: illa argumenta propria videamus, cur omnia sint paria peccata || pec. s. par. ||; F IV, 75.

auctoritatem: est ... philosophi ... videre || videre esse || tantam vim virtutis tantamque, ut ita dicam, auctoritatem honestatis || esse ||, ut ..; F V, 72.

avenam: ne seges quidem igitur spicis uberibus et crebris, si avenam uspiam videris; F V, 91.

auguria: externa .. auguria ... videamus; D II, 76.

auspicia: primum auspicia videamus; D II, 70. efficere, ut aut ne fieri possit auspicium aut, si fiat, videri; D II, 78.

bacam: ut agricola, cum florem oleae videt, bacam quoque se visurum putat; D II, 16.

bella: fecerunt .. (poëtae), ut eorum (deorum) bella, proelia, pugnas, vulnera videremus, odia praeterea, discidia, discordias, ortus, interitus, querellas, lamentationes, effusas in omni intemperantia libidines, adulteria, vincula, cum humano genere concubitus mortalisque ex inmortali procreatos; N I, 42.

bonum: Erillus ... unum quoddam bonum vidit, sed nec optimum, nec ..; F II, 43. si universi videre optimum ... possent; R I, 52.

caelum: cum ipsum mundum, cum eius membra, caelum, terras, maria, cumque horum insignia, solem, lunam stellasque, vidissent; N I, 100. cum repente terram et maria caelumque vidissent; N II, 95.

calcem: nunc video calcem; T I, 15.

candorem: cum videmus speciem primum candoremque caeli, dein conversionis celeritatem tantam, quantam cogitare non possumus, tum vicissitudines dierum ac noctium commutationesque temporum quadrupertitas ad maturitatem frugum et ad temperationem corporum aptas eorumque omnium moderatorem et ducem solem lunamque accretione et deminutione luminis quasi fastorum notantem et significantem dies, tum in eodem orbe in duodecim partes distributo quinque stellas ferri eosdem cursus constantissime servantis ... nocturnamque caeli formam undique sideribus ornatam, tum globum terrae eminentem e mari, fixum in medio mundi universi loco ..., ceteras partis incultas ..., tum multitudinem pecudum ... hominemque ipsum quasi contemplatorem caeli ac deorum cultorem atque hominis utilitati agros omnis et maria parentia; T I, 68. 69.

causas: quae (ratio, mens) et causas rerum et consecutiones videat; F II, 45. qui aut per furorem eas (causas) aut in quiete videant; D I, 126. per quam (rationem homo) ... causas rerum videt; O I, 11,

celeritatem: vim certe, sagacitatem, memoriam, motum, celeritatem || motus cel. || (animus) videt; T I, 67. ſ. candorem.
cognitionem: videmus in quodam volucrium genere non nulla indicia pietatis, cognitionem, memoriam, in multis etiam desideria videmus; F II, 110.
comites: ſ. alqm; fr V, 64.
concordiam: vidit .. rerum agendarum ordinem et, ut ita dicam, concordiam; F III, 21.
concubitus: ſ. bella. — consecutiones: ſ. causas; F II, 45. — constantiam: ſ. **constantia,** II, 1. video (4 St.) B. I, S. 511, b.
consultum: nonne senatus consultum de Vatinio vides? N III, 13.
conversiones: quorum (astrorum) conversiones omnisque motus qui animo || [animus] || vidit; T I, 62.
corpus: ſ. anulum.
cursum: cum .. procul cursum navigii videris; N II, 87. homo ... facile totius vitae cursum videt; O I, 11.
delubrum: ſ. **delubrum,** II, 1. video (3 St.) B. I, S. 640, b. — desideria: ſ. cognitionem.
deum: quamvis eam (mentem) non videas, ut deum non vides; T I, 70. deum ipsum numne vidisti? N I, 88.
dies: quos (dies Scipio) in vita celeberrimos laetissimosque viderit; Lae 12.
dimissiones: qui videt domi tuae pariter accusatorum atque indicum consociatos greges, qui nocentes et pecuniosos reos eodem te actore corruptelam iudicii molientes, qui tuas mercedum pactiones in patrociniis, † intercidas pecuniarum in coitionibus candidatorum dimissiones libertorum ad defaenerandas diripiendasque provincias; P 46.
discidia, discordias: ſ. bella.
disciplinam: cum videat omnium rerum rationem, modum, disciplinam; N II, 15.
dominum: etiamsi dominum non videas; N II, 17.
domum: si domum magnam pulchramque videris; N II, 17. ſ. aquam; N II, 124.
draconem: »vidimus inmani specie tortuque draconem terribilem, Iovis ut pulsu penetraret ab ara«; D II, 68.
effectum: pronuntiabas ... scammoniam aristolochiamque radicem, quarum causam ignorares, vim et effectum videres; D II, 47.
emolumenta: emolumenta .. rerum fallacibus iudiciis vident, poenam non dico legum, ... sed ipsius turpitudinis ... non vident; O III, 36.
exitum: videamus exitum; N III, 36.
facta: quid verba audiam, cum facta videam? T III, 48.
faciem: hos esse deos, quorum insignem vim et inlustrem faciem videremus; N II, 80. formam .. ipsam ... et tamquam faciem honesti vides; O I, 15.
falsum: ſ. I, 2. alqs; A II, 81.
fanum: Febris .. fanum in Palatio et *Orbonae ad* aedem Larum ... videmus; N III, 63.
fatum: ne .. Icadii quidem praedonis video fatum ullum; Fa 5.
faces: quae (causa) terreret animos ... facibus visis caelestibus; N II, 14. et cum duo visi soles sunt || essent || et cum tres lunae et cum faces; D I, 97. ita te ... nec traiectio stellae nec faces visae terrebunt; D II, 60.
feminam: vidisse se in somnis pulchritudine eximia feminam; D I, 52.
fidem: ſ. alqm; fr V, 64.
Fidem: »inde Fides posita et leviter || leviter posita et || convexa videtur; N II, 112.
flexus: id .. est caput civilis prudentiae, ... videre itinera flexusque rerum publicarum; R II, 45.
florem: ut .. „videre“, sic „invidere florem“ rectius quam „flori“; T III, 20. ſ. bacam.
formam: non videt .. (animus) ... formam suam; T I, 67. saepe visae formae deorum; N II, 6. »variae nocturno tempore visae terribiles formae«; D I, 18. quas (geometricas formas) ut vidisset; R I, 29. ſ. candorem. faciem; O I, 15.
fortitudinem: ſ. alqm; fr V, 64.
freta: ſ. angustias.
futura: ipsa mens ea, quae futura videt, praeterita meminit; R IV, 1.
gentem: gentem .. nullam video neque tam humanam atque doctam neque ..; D I, 2.
genus: multa eius modi proferre possum, sed genus ipsum videtis; N II, 126. videtis iam genus hoc omne || omne esse || scientiae, diligentiae, memoriae; L III, 41.
gravitatem: ſ. alqm; fr V, 64.
haruspicem: mirabile videtur, quod non rideat haruspex, cum haruspicem viderit; N I, 71. qui (Cato) mirari se aiebat, quod non rideret haruspex, haruspicem cum vidisset; D II, 51. ſ. alqm; D II, 149.
Helicon: (Helice) »late prima confestim a nocte videtur«; N II, 106.
hominem: si solitudo tanta sit, ut hominem videre non possit (sapiens); O I, 153. ſ. urbem; N I, 108.
honestatem: quodsi ipsam honestatem undique perfectam atque absolutam ... penitus viderent; F V, 69. cum ipsam (honestatem) videre non possint; T II, 63.
hostem: ignavus miles ... simul ac viderit hostem; T II, 54.
imaginem: ſ. alqm; D II, 137. — indicia: ſ. cognitionem. — insignia: ſ. caelum; N I, 100.
interitum: quae ... portendebantur, ... ut (Caesar) videret interitum, non ut caveret; D I, 119. ſ. bella.
inventionem: illud erat philosophi potius || philosophi ||, totius augurii primum naturam ipsam videre, deinde inventionem, deinde constantiam; D II, 80.
Ithacam: siquidem etiam ille sapientissimus vir, Ithacam ut videret, inmortalitatem scribitur repudiasse; L II, 3.
itinera: ſ. flexus.
iuvenes: iuvenibus visis auditoque nautico cantu; N II, 89.
lamentationes: ſ. bella.
lepusculos: in qua (insula) lepusculos vulpeculasque saepe vidisses; N I, 88.
libidinem: cum Aegisthi libidinem aut cum Paridis videmus; N III, 91. ſ. bella.
locum: ſ. **locus,** II, 1. video (5 St.) B. II, S. 473, b.
lunam: ſ. caelum; N I, 100. faces; D I, 97.
magistratus: cum aut in foro magistratus aut in curia senatum video; D II, 142.
magnitudinem: si inmensam et interminatam in omnis partis magnitudinem regionum videretis; N I, 54. ſ. alqm; fr V, 64.
malum: quo (malo) viso atque persuaso; T III, 72.
maria: ſ. caelum. — membra: ſ. caelum; N I, 100. — memoriam: ſ. celeritatem. cognitionem.
mentem: ſ. deum; T I, 70.
modum: ſ. disciplinam. — mortalis: ſ. bella.
motus: in quibus (bestiis) ... etiam animorum aliqua ex parte motus quosdam videmus; F V, 38. ſ. celeritatem.
multitudinem: ſ. candorem.

mundum: nihil aliud dicis nisi: „numquam vidi solem aut mundum beatum". quid? mundum praeter hunc numquamne vidisti? negabis; N I, 96. ſ. caelum; N I, 100.

naturam: ſ. **natura,** II, 1. video (3 St.) B. II, S. 640, a.

navem: videsne navem illam? A II, 81. qui (pastor) navem numquam ante vidisset; N II, 89.

nomina: in augurum precatione Tiberinum, Spinonem, Almonem, Nodinum, alia propinquorum fluminum nomina videmus; N III, 52.

odia: ſ. bella.

officia: cum videamus tanta officia morientis; F II, 99.

opera: quae (opera) videmus; N II, 76.

oram: ut (animus) nullam .. oram ultimi ‖ ultimam ‖ videat, in qua possit insistere; N I, 54.

ordinem: ſ. concordiam.

ornatum: quem (ornatum) videmus; N II, 85.

ortum: ortum videamus haruspicinae; D II, 50. ortum .. amicitiae videtis; Lae 32. ſ. bella.

os: nec (vita beata), ... cum tortoris os viderit, consistet; T V, 80.

ostenta: »interpretes .. Iovis ..., publici augures, signis et auspiciis † postea ‖ ostenta ‖ vidento«; L II, 20.

ostium: ſ. angustias.

pactiones: ſ. dimissiones.

palmam: quod Homericus Ulixes Deli se proceram et teneram palmam vidisse dixit; L I, 2.

partes: videamus animi partes, quarum est conspectus illustrior; F V, 48.

patres: equidem efferor studio patres vestros videndi; C 83. ſ. alqm; R VI, 14.

patientiam: ſ. alqm; fr V, 64.

pectus: in qua (amicitia) nisi, ut dicitur, apertum pectus videas tuumque ostendas; Lae 97.

philosophum: quem (philosophum) ut vidisset et salutavisset; T II, 61. vgl. II, 6, b, α. F V, 80.

picturam: eius (Homeri) picturam, non poësin videmus; T V, 114.

piscatores: quod eos (piscatores) nullos videret; O III, 59.

pisces: qui (pisces) neque videntur a nobis ... neque ipsi nos suspicere possunt; A II, 81.

Plutonia: in Asia Plutonia, quae vidimus; D I, 79.

poenam: ſ. emolumenta. — poësin: ſ. picturam.

praecepta: benivolentiae praecepta videamus; O II, 32.

principia: nunc iuris principia videamus; L I, 18.

proelia, pugnas: ſ. bella.

Puteolos: ut nos nunc simus ad Baulos Puteolosque videamus; A II, 125.

querellas: ſ. bella.

quietum: ſ. alqd; F I, 58.

rationem: qui .. acutissime et celerrime potest et videre et explicare rationem; O I, 16. ſ. **ratio,** II, 1. video (3 St.) S. 349, a.

regionem: [regionem video]; A II, 80. sermo .. omnis ille .. angustiis cingitur iis regionum, quas vides; R VI, 25.

rem: qui (Epicurus) res occultas et penitus abditas non modo viderit animo, sed etiam sic tractet, ut manu; N I, 49. ſ. **res,** II, 1. video (6 St.) S. 395, a.

regem: ſ. alqm; T IV, 79.

ruinas: iam ruinas videres; F V, 83.

sacerdotem: cuius (Erechthei) Athenis et delubrum vidimus et sacerdotem; N III, 49.

sagacitatem: ſ. celeritatem.

sapientiam: quam illa (sapientia) ardentis amores excitaret sui ‖ si videretur ‖! F II, 52. quoniam (Plato) nondum videbat sapientiam; F IV, 64. tu sapientiam maiorum in illo vide; L III, 24.

scalmum: scalmum nullum videt; O III, 59.

scintillas: non sine causa eas ... in pueris virtutum quasi scintillas videmus; F V, 43.

sedem: ſ. **sedes,** II, 1. video (3 St.) S. 480, b.

senatum: ſ. magistratus.

senem: ſ. alqm; C 50.

sententiam: videamus .. sententias eorum (superiorum); F IV, 58. si prius Epicuri sententiam viderimus; T III, 32.

sepulcra: tu egressus porta Capena cum Calatini, Scipionum, Serviliorum, Metellorum sepulcra vides; T I, 13.

sessionem: cuius (Polemonis) illa ipsa sessio fuit, quam videmus; F V, 2.

signa: »vos quoque signa videtis, aquai dulcis alumnae«; D I, 15. Chrysippus .. divinationem definit his verbis: vim cognoscentem et videntem et explicantem signa, quae a dis hominibus portendantur; D II, 130.

similia: ultra .. quo progrediar, quam ut veri similia videam, non habeo; T I, 17.

similitudinem: quam similitudinem videmus in bestiis; F V, 42.

simulacra: matrem Phalaridis ... visam esse videre in somnis simulacra deorum; D I, 46.

solem: cum dormienti ei (Cyro) sol ad pedes visus esset; D I, 46. aut .. nullus (sol alter) esse potest, aut sit sane, ut visus est, modo ne sit molestus; R I, 32. ſ. **sol,** II, 1. video (7 St.) S. 554, a.

somnia: cum illi ipsi, qui ea (somnia) vident, nihil divinent; D II, 147.

speciem: is (Regulus) cum Romam venisset, utilitatis speciem videbat; O III, 99. ſ. alqm; D II, 137. candorem.

stellam: huic .. Booti »subter praecordia fixa videtur stella micans radiis, Arcturus nomine claro«; N II, 110. erant .. eae stellae, quas numquam ex hoc loco vidimus; R VI, 16. ſ. caelum; N I, 100.

sympathian: dicitur quidam ... calculos eiecisse. video sympathian ‖ sympathiam ‖; D II, 143.

terram: ut, quo propius ad mortem accedam, quasi terram videre videar; C 71. ſ. caelum.

tranquillum: ſ. alqd; F I, 58.

tribunum: tribunum aliquem censeo videant ‖ videbant, adhibeant ‖; A II, 97.

Vergilias: »cuius (Persei) propter laevum genus omni ex parte locatas parvas Vergilias ‖ laevum genu Vergilias ‖ tenui cum luce videbis«; N II, 112.

verum: ſ. **verus,** B, II, 1. video (8 St.) S. 762, b.

vestigium: ut ... nemo in eo (Stilpone) libidinis vestigium viderit; Fa 10. videre .. se hominum vestigia; R I, 29.

viam: eius temporis ancipitem video quasi fatorum viam; R VI, 12.

vicissitudines: ſ. candorem.

victum: victum Lacedaemoniorum in philitiis nonne videmus? T V, 98.

Vincla: »procera .. Vincla videbis«; N II, 114.

vincula: ſ. bella.

viros: quos bonos viros, fortes, iustos, moderatos aut audivimus in re publica fuisse aut ipsi vidimus; F III, 11.

vim: ut nobis optime naturae vim vidisse videantur, qui ... iudicaverunt; T III, 8. videamus ... vim naturamque legis; L II, 8. ſ. auctoritatem. celeritatem. effectum. faciem; N II, 80.

urbem: quid, quod hominum, locorum, urbium (imagines incurrunt) earum, quas numquam vidimus? N I, 108. videsne illam urbem? R VI, 11.

utilitatem: ſ. II, 6, b, α. N III, 61. — vulnera: ſ. bella. — vulpeculas: ſ. lepusculos.

IV. **mit Object und prädicativem Zusatz:** 1. **part. praes.:** alqm: intuentem te, admirantem, clamores tollentem cum video; P 37. Puteolos videmus, at familiarem nostrum C. Avianium fortasse in porticu Neptuni ambublantem non videmus; A II, 80. quem libidinibus inflammatum et furentem videmus, omnia rabide adpetentem ..., quoque affluentius voluptates undique hauriat, eo gravius ardentiusque sitientem; T V, 16. vidimus eos ... ardentis tum cupiditate, tum metu, tum conscientia, quidquid agerent, modo timentis, vicissim contemnentis religiones, iudicia perrupta ab isdem; L II, 43. non uno bello pro patria cadentis Scipiones Hispania vidisset; T I, 89. qui concidentem volneribus Cn. Pompeium vidissent; T III, 66. contemnentes: s. ardentes. Ti. Gracchum cum videor contionantem in Capitolio videre de M. Octavio deferentem sitellam; N I, 106. ipsum .. Herculem (Philoctetes) viderat in Oeta magnitudine dolorum eiulantem; T II, 19. videat (M'. Curius) aliquem summis populi beneficiis usum barbatulos mullos exceptantem de piscina et pertractantem et murenarum copia gloriantem; P 38. eodem (voltu) semper se vidisse exeuntem illum domo et revertentem; T III, 31. furentem: s. appetentem. ut .. Solonem versibus gloriantem videmus; C 26. s. exceptantem. si me haerentem videbis; F III, 16. »dic, hospes, Spartae nos te hic vidisse iacentis«; T I, 101. »quem vidit nemo ulli ingemescentem malo«; T II, 21. intuentem: s. admirantem. pertractantem: s. exceptantem. sine hac gladiatoria iracundia videmus progredientem apud Homerum Aiacem multa cum hilaritate; T IV, 49. C. Duellium ... redeuntem a cena senem saepe videbam puer; C 44. revertentem: s. exeuntem. M. Catonem ... vidi in bibliotheca sedentem, multis circumfusum Stoicorum libris; F III, 7. sitientem: s. appetentem. cum (di) stertentem aliquem viderint; D II, 129. timentes: s. ardentes. tollentem: s. admirantem. si L. Mummius aliquem istorum videret matellionem Corinthium cupidissime tractantem; P 38. ipsum (Varronem) ad nos venientem vidimus; A I, 1.

adulescentes: cum pueros Lacedaemone, adulescentis Olympiae, barbaros in harena videris excipientis gravissimas plagas et ferentis silentio; T II, 46.

agros: s. III. candorem.

athletas: qui (Milo Crotoniates) cum ... athletas .. se exercentes in curriculo videret; C 27.

barbaros: s. adulescentes.

concursus: »astrorum volucris te consule motus concursusque gravis stellarum ardore micantis tu quoque vidisti et claro tremulos ardore cometas«; D I, 18.

delphinos: gubernatores cum exultantis lolligines viderunt aut delphinos se in portum conicientes; D II, 145.

deum: qui (Sophocles) ... in somnis vidit ipsum deum dicentem, qui id fecisset; D I, 54.

filium: qui (Q. Metellus) tris filios consules vidit, e quibus unum etiam et censorem et triumphantem, quartum autem praetorem; F V, 82.

gladios: fulgentis gladios hostium videbant Decii; T II, 59.

globum: s. III. candorem.

greges: adulescentium greges Lacedaemone vidimus ipsi incredibili contentione certantis pugnis; T V, 77.

iracundum: iracundus non semper iratus est; lacesse, iam videbis furentem; T IV, 54.

lolligines: s. delphinos.

lunam: s. III. candorem.

mala: quae (mala) venientia longe ante videris; T III, 29.

maria: s. candorem.

naves: si ... naves .. in cursu frumento onustas petentes Rhodum viderit; O III, 50.

onerarias: noctu ad oppidum respicientes flagrantis onerarias ... videbatis; D I, 69.

pisciculos: ut nos nunc ... pisciculos .. exultantes videmus; A fr 13.

pueros: s. adulescentes.

rem publicam: si progredientem rem publicam atque in optimum statum ... venientem videris; R II, 30.

reos: s. III. dimissiones.

senes: eos omnes, quos commemoravi, his studiis flagrantes senes vidimus; C 50.

signa: videmus haec signa numquam fere mentientia; D I, 15.

solem: qui (asoti) solem, ut aiunt, nec occidentem umquam viderint nec orientem; F II, 23.

stellas: s. III. candorem.

2. **Adjectiva:** alqm: vidi in dolore podagrae nihilo ... Posidonium, quam Nicomachum ... fortiorem; fr V, 44. dum te inanem videbo, divitem non putabo; P 44. his tu tam gravibus concitationibus ... quem vacuum, solutum, liberum videris; T V, 43. quem adhuc nos quidem vidimus neminem; T II, 51.

alqd — apertum: s. II, 6, b, α. T I, 46. cum tam certos caeli motus, tam ratos astrorum ordines tamque inter se omnia conexa et apta viderit; N II, 97. »edidit haec Calchas; quae iam matura videtis«; D II, 64. haec in nobis ipsis sita videmus; N III, 88. ista omnia talia videmus, ut ..; P 7.

causas: cum (cogitatio) rerum causas alias ex aliis aptas et necessitate nexas videt; T V, 70.

cometas: s. concursus.

commutationes: s. III. candorem.

deos: praesentis videmus deos, ut apud Regillum Postumius; N III, 11.

dolores: video .. et magnos et eosdem bene longinquos dolores; F II, 94.

Fortunam: nusquam se fortunatiorem quam Praeneste vidisse Fortunam; D II, 87.

globum: quem (globum) in hoc templo medium vides; R VI, 15.

ingenia: licet videre acutiora ingenia et ad intellegendum aptiora eorum, qui ..; N II, 42.

legatos: quos (legatos) cum tristiores vidisset; T V, 91.

mores: quos (antiquos mores) ita oblivione obsoletos videmus, ut ..; R V, 2.

motus: cum vidissent motus eius (mundi) finitos et aequabiles; N II, 90. certos: s. alqd — aptum. volucres: s. 1. concursus.

ordines: s. alqd — aptum.

partes: s. III. candorem.

philosophos: videre licet alios (philosophos) tanta levitate et iactatione, ut ..., alios pecuniae cupidos ..., multos libidinum servos; T II, 12.

regiones: terrae maxumas regiones inhabitabilis atque incultas videmus; N I, 24.

villas: quom videret eorum villas signis et tabulis refertas; L III, 31.

3. **Substantiva:** a. **in gleichem Casus:** alqm: Caesarem eodem tempore hostem et hospitem (Deiotarus) vidit; D II, 79. quem virum nuper P. Crassum, pontificem maximum, quem postea M. Lepidum, eodem sacerdotio praeditum, vidimus! C 61.

filium — censorem, al.: s. 1. filium. cum Rhodius Diagoras, Olympionices nobiles uno die duo suos filios victores Olympiae vidisset; T I, 111.

hominem — contemplatorem: s. III. candorem. — philosophos — servos: s. 2. philosophos.
pontificem — virum: s. alqm; C 61.
solem — ducem, al.: s. III. candorem.
b. **Ablativ**: alqm — vultu: s. alqm — exeuntem.
nuntiam: ex qua (quercu) olim evolavit »nuntia fulva Iovis miranda visa figura«; L I, 2.
philosophos — iactatione, al.: s. 2. philosophos.
statuas: quod statuas quoque videmus ornatu fere militari; O I, 61.
V. **Lücke**: videsne, Africane, quod paulo ante secus tibi videbatur, doc *; R I, 26.

videor, scheinen, erscheinen, glauben, gelten, belieben: I. **absolut**: 1. **unpersönlich**: posthac ... quam plurima, si videtur, et de nobis inter nos; A ep 2. adsidamus, inquam, si videtur; A I, 14. abundantia quadam ingenii praestabat, ut mihi quidem videtur, Aristoteles; A I, 18. eam quoque, si videtur, correctionem explicabo .... mihi vero, inquam, videtur; A I, 35. ut mihi quidem ‖ q. m. ‖ videtur; A I, 44. ut nihil intersit, utrum ita cui videatur ut insano, an *ut* sano; A II, 54. quo minus, si tibi ita videatur, sententiam mutes; A II, 63. memini .. Antiochum ipsum, ... simul ac visum sit ‖ est ‖, sententia destitisse; A II, 68. at dissolvit idem. mihi quidem non videtur; sed dissolverit sane; A II, 75. quaere rationem, cur ita videatur; A II, 81. progrediere rursus, quoad videbitur; A II, 93. sitne (animus) an, ut Dicaearcho visum est, ne sit quidem ullus; A II, 124. mihi .. (haec sunt defendenda) bono modo tantum, quantum videbitur; A II, 137. locos .. quosdam, si videbitur, transferam; F I, 7. iste vester plane, ut mihi quidem videtur, inermis ... est; F I, 22. alii ... se .. facile, ut mihi videtur, expediunt; F I, 66. ad maiora .. quaedam nos natura genuit et conformavit, ut mihi quidem videtur; F I, 23. tum ille (Torquatus): finem, inquit, interrogandi, si videtur; F II, 17. ruit (Epicurus) in dicendo, ut mihi quidem videtur; F II, 18. nisi aliter amicis videretur; F II, 55. est .. tibi edicendum ... fortasse etiam, si tibi erit visum, aliquid de maioribus tuis; F II, 74. nostra .., ut mihi videtur, dilucida oratio; F III, 3. nobis aliter videtur; recte secusne postea; F III, 44. ad ea primum, si videtur; F IV, 2. neque .. ob duas modo causas, quo modo Epicuro videtur; F IV, 11. sive .., ut doctissimis viris visum est, maior aliqua causa ... hanc vim ingenuit; F V, 33. si ..., ut mihi quidem videtur, non explet bona naturae voluptas; F V, 45. ut mihi quidem videtur et iis, quorum ..; F V, 58. tempus est, si videtur; F V, 96. mihi ita videtur; T I, 9. tu, ut videtur; T I, 17. ut iam ante Pythagorae visum erat; T I, 20. nunc, si videtur, hoc, illud alias; T I, 23. qui (animus) ... ex inflammata anima constat, ut potissimum videri video Panaetio; T I, 42. si haec nata sunt, ut Platoni videtur; T I, 70. num non vis .. audire, cur ... mors .. non sit in malis? — ut videtur; T I, 77. ut tibi videbitur, (me) sepelito; T I, 103. mihi vero longe videtur secus; T III, 60. edocuit .. ratio, ut mihi quidem videtur, ... ut ..; T III, 80. tu vero, ut videtur; nam praefinire non est meum; T V, 21. quod (M. Crassus) male audiebat, etiamsi, ut mihi videbatur, iniuria; T V, 116. hoc alias; nunc, quod coepimus, si videtur. mihi vero, inquit Cotta, videtur; N I, 17. si videtur, noli agere confuse; N III, 19. ut tibi videbatur, acuta conclusio; N III, 22. mutabilia .. sunt illa, ex quibus omnia constant, ut vobis videtur; N III, 30. de quibus, si vobis videtur, accuratius disserendum puto. mihi vero, inquit Velleius, valde videtur; N III, 65. obiecto signo, ut peritis videbatur, ne committeret proelium; D I, 77. de quibus dicam equidem singulis, quoad videbitur; D II, 54. quem .. tu Marium visum a me putas? speciem, credo, eius et imaginem, ut Democrito videtur; D II, 137. hunc locum satis, ut mihi videtur, in iis libris ... expressit Scipio; R IV, 1. L I, 27. quom sit opus, ut tibi quidem videri solet, unum hoc oratorium maxime; L I, 5. quod si ita recte dicitur, ut mihi quidem plerumque videri solet; L I, 19. an mihi aliter videri possit? L I, 35. sive, ut Zenoni visum est, rebus non commutatis inmutaverunt vocabula; L I, 38. si videtur, considamus hic in umbra; L II, 7. ut mihi quidem videtur, non multum discrepat ..; L II, 23. e fontibus eorum (Stoicorum) iudicio arbitrioque nostro, quantum quoque modo videbitur, hauriemus; O I, 6. triplex .. est, ut Panaetio videtur, consilii capiendi deliberatio; O I, 9. qui imitamur, quos cuique visum est; O I, 118. est .., ut mihi quidem videtur, valde decorum ..; O II, 64. sive, quod honestum est, id ita summum bonum est, quem ad modum Peripateticis vestris videtur; O III, 11. num .. se astrinxit scelere ...? populo quidem Romano non videtur; O III, 19. si ... ea ... (honestas) sola expetenda est, ut Zenoni visum est; O III, 35. satin est hoc ...? mihi quidem non videtur; O III, 73. qui (Homerus) multis, ut mihi videtur, ante saeculis fuit; C 54. omnino, ut mihi quidem videtur, studiorum ‖ rerum ‖ omnium satietas vitae facit satietatem C 76. ab iis, si videbitur, qui ista disputant quaeritote; Lae 24.

2. **persönlich**: alqs: quod tu non vis, et recte, ut mihi videris; A II, 67. quia, cum experrectus esset Ennius, non diceret se vidisse Homerum, sed visum esse; A II, 88. cum Graece, ut videor, luculenter sciam; F II, 15. esse .. (eo animo), nisi eris, non potes ‖ nisi videris, non prodest ‖; F II, 78. cum docuistis, ut vobis videmini, solum bonum esse, quod honestum sit; F IV, 46. utrum tandem (Priamus) a bonis an a malis discessisset? tum profecto videretur a bonis; T I, 85. ego .. tibi .., quod satis esset, paucis verbis, ut mihi videbar, responderam; T I, 111. hic (Achilles) ulciscitur, ut quidem sibi videtur; T I, 105. male Latine videtur, sed praeclare Accius; T III, 20. cum minime videbamur, tum maxime philosophabamur; N I, 6. quam .. ad rem nos, ut videmur, magnum attulimus adiumentum hominibus nostris; O I, 1. ut mihi videris, non recte iudicas de Catone; Lae 9.

alqd: ad haec, quae visa sunt et quasi accepta sensibus, adsensionem adiungit animorum; A I, 40. nos .. quoniam contra omnes, qui *se scire arbitrantur*, dicere, quae videntur, solemus; A II, 7. non .. is sum, qui, quidquid videtur, tale dicam esse, quale videatur; A II, 19. qua (adpetitione) ... id adpetimus, quod est visum; A II, 24. illud .., quod movet, prius oportet videri eique credi; quod fieri non potest, si id, quod visum erit, discerni non poterit a falso; A II, 25. si id, quod videtur, non percipitur accommodatumne naturae sit an alienum; A II, 25. sin ex circumspectione aliqua et accurata consideratione quod visum sit, id se dicent sequi, tamen ..; A II, 35 (36). omnino .. ante videri aliquid, quam agamus, necesse est, eique, quod visum sit, adsentiatur; A II, 39. quae ita videantur, ut etiam alia eodem modo videri possint; A II, 40. eorum, quae videntur, alia vera sunt, alia falsa; A II, 40. quae videantur, eorum alia vera esse, alia falsa; A II, 41. iis omnibus, quae visa sint, veris adiuncta esse falsa; A II, 42. qui omnia non tam esse quam videri

volunt; A II, 44. velut ea, quae in somnis ‖ somniis ‖ videantur; A II, 47. quae vel dormientibus vel furiosis videntur non numquam; A II, 87. dum videntur, eadem est in somnis species eorum*que*, quae vigilantes videmus; A II, 52. iis .., quae videntur, imbecillius adsentiuntur; A II, 52. aliquid, quod non sit, id videri sibi; A II, 52. si ... obscuriora sunt, quae videntur; A II, 53. si .. percipi nihil potest, quod utrique visum est, tollendus adsensus est; A II, 59. nos .. ea dicimus nobis videri, quae ..; A II, 72. in remo sentio non esse id, quod videatur; A II, 79. quasi quaeratur, quid sit, non, quid videatur; A II, 80. tu .., qui visa sensibus alia vera dicas esse, alia falsa, qui ea distinguis? A II, 80. videantur (ista) sane, ne adfirmentur modo; A II, 87. cuius furor consederit, putare non fuisse ea vera, quae essent sibi visa in furore; A II, 88. tum, cum videbantur, quo modo viderentur, id quaeritur; A II, 88. quisquam sanissimus tam certa putat, quae videt, quam is (Tuditanus) putabat, quae videbantur? A II, 89. qui magis haec crederet, si essent, quam credebat, quia videbantur? A II, 90. multa ... longe .. aliter se habere, ac sensibus videantur; A II, 101. sequentes tantum modo, quod ita visum sit, dum sine adsensu; A II, 104. ea, quae vos „percipi comprehendique", eadem nos ... „videri" dicimus; A II, 105. non possis id verum esse, quod videbatur oculis, defendere; A II, 105. quae (artes) tantum id, quod videtur, sequuntur; A II, 107. qui (Pythagoras) putat id cuique verum esse, quod cuique videatur; A II, 142. quae .. iurati iudices cognovissent, ut ea non esse facta, sed ut „videri" pronuntiarentur; A II, 146. nos, ... si quae videbuntur, requiremus; A II, 148. tibi quid tandem videtur, Hortensi? A II, 148. (Academicus) interrogatus, quid ei videatur, dubitare se dicet; A fr 20 (Z. 30). quod tibi ita videri necesse est; F I, 26. ut ad ea, ... si quid videretur, diceret; F II, 2. qui aliquid sibi videri dicant; F II, 2. cum re idem tibi, quod mihi, videretur; F III, 10. quod erit cumque visum, ages; F IV, 69. cum is, qui audire vellet, dixisset, quid sibi videretur; T I, 8. ut malum mors sit, quod tibi dudum videbatur; T I, 76. cum id tibi paulo ante dixisses videri; T II, 28. nisi quid aliud tibi videtur; T III, 7. maioribus .. nostris hoc ita visum intellego; T III, 8. tum aegritudinem existere, cum quid ita visum sit, ut ..; T III, 28. hoc, quod mihi dixi videri, quale sit; T V, 12. nihil dicam mihi videri minus; N I, 57. quod .. omnium gentium ... hominibus ita videretur; N I, 62. cum ipse (Arcesilas) falsa omnia diceret, quae sensibus viderentur; N I, 70. quod mihi .. ipsum non videtur; N II, 47. quae ei (Aeneae) secundum quietem visa sunt; D I, 43. posteaquam exposuit, quae ipsi videbantur; D I, 122. cum quid visum secundum quietem sit; D II, 124. cum Chrysippus ... permulto clariora ... esse dicat, quae vigilantibus videantur, quam quae somniantibus; D II, 126. misit coniectori, quantulum visum est de argento; D II, 134. an, et ut (hoc) videretur et ut eveniret, casus effecit? D II, 143. videsne, .. quod paulo ante secus tibi videbatur, doc *; R I, 26. neque ea, quae mihi videntur, anteferre illis audeo; R I, 36. nisi quid Quinto videtur secus. — mihi vero nihil; L I, 7. 8. quae aliis sic, aliis secus nec isdem semper uno modo videntur; L I, 47. in huius modi causis aliud Diogeni Babylonio videri solet, ... aliud ..; O III, 51. perspicuum est iam, .. quid mihi videatur; O III, 92. quod idem Scipioni videbatur; Lae 14. cui (mulier) leges imponit, praescribit, iubet, vetat, quod videtur; P 36. f. malum. — de: de quo ipso (bello Punico) cum aliud M. Catoni, aliud L. Lentulo videretur; T III, 51. de istis ipsis duobus generibus mihi quid videatur; D II, 101.

auctoritas: an in eo auctoritas nihil obest? mihi quidem videtur vel plurimum; A II, 60.

bonum: mihi summum in animo bonum videtur, illi (Epicuro) autem in corpore; T III, 50.

colores: in columba pluris videri colores nec esse plus uno; A II, 79.

decreta: talia .. (decreta) neque esse neque videri possunt eorum ratione, qui ..; A II, 27.

falsum: ut eiusdem modi falsum etiam ‖ e. f. ‖ possit videri; A II, 40. videri possunt permulta somniantibus falsa pro veris; D II, 120. quid dicam, insanis, quid ebriis quam multa falsa videantur? D II, 120.

flammulae: Timagoras Epicureus negat sibi umquam ... duas ex lucerna flammulas esse visas; A II, 80.

lumina: f. II. moveri.

malum: dixisti plus in dedecore mali tibi videri quam in dolore; T II, 47.

mos: deinde imitator, ut sibi quidem videtur, naturae mos vindicat; fr V, 71.

praesensio: quibus (collegis) nulla videbatur in auguriis aut praesensio aut scientia veritatis futurae; D I, 105.

ratio: non est .. tam explorata ista ratio ad id ... confirmandum, quam videtur; N I, 64.

res: quae (visa) propriam quandam haberent declarationem earum rerum, quae viderentur; A I, 41. nihil interest, omnibusne partibus visa res nihil differat, an ..; A II, 85.

scientia: f. praesensio.

servi: ut in magna familia sunt alii lautiores, ut sibi videntur, servi;

similitudo: ne sit sane (tanta similitudo); videri certe potest; A II, 84.

sol: Epicurus .. posse putat etiam minorem esse eum (solem), quam videatur; A II, 81.

verba: ea .. verba ... non, ut videntur, easdem res significant; T III, 84.

II. **mit Infinitiv und Nominativ mit dem Infinitiv** (vgl. I, 2. alqs): ut eum (Aesopum) vis quaedam abstraxisse a sensu mentis videretur; D I, 80. Antiochus ad istum locum pressius videbatur accedere; A II, 29. Aristoteles eiusque amici huc proxime videntur accedere; A II, 131. quorum omnium interpretes ... proxime ad eorum, quos interpretantur, divinationem ‖ divinitatem ‖ videntur accedere; D I, 34. quae (voluptates agricolarum) ... mihi ad sapientis vitam proxime videntur accedere; C 51. nihil, cum acciderit, admirari, ut inopinatum ac novum accidisse videatur; T V, 81. mihi .. videtur idem fere accidere iis, qui ..; T III, 58. ut eas (res pueri) non tum primum accipere videantur, sed reminisci et recordari; C 78. qui mihi non id videbantur accusare, quod esset accusandum; C 7. uti ‖ ut ‖ iam videar adduci hanc ... esse patriam tuam; L II, 6. Socrates mihi videtur ... philosophiam ... ad vitam communem adduxisse; A I, 15. cum (Ennius) somniavit, ita narravit: »visus Homerus adesse poëta«; A II, 51. ut magnum quoddam malum adesse et urgere videatur; T III, 28. quae (res) interitum videantur afferre; F III, 16. suam quisque videri voluit afferre sententiam; F V, 72. ut .. firmissimum hoc adferri videtur, cur ..; T I, 30. equidem attulisse rationes mihi videor; N III, 19. videtur .. (oratio) auctoritatem adferre peccandi; recte videretur, nisi ..; N III, 85. istorum disputatio ... vereor ne non tantum videatur attulisse negotii hominibus, quantam oblectationem; R I, fr 5. adtulisse; fr V, 42. mihi quom multa eximia ... videntur Athenae tuae peperisse atque in vitam hominum attulisse, tum ..;

L II, 36. is quasi manus afferre videtur socio; O I, 23. mihi .. omnes isti videntur nimis etiam quaedam adfirmare plusque profiteri se scire, quam sciant; A II, 14. quae confectio etiam a lingua adiuvari videtur; N II, 134. rem haud sane difficilem ... admirari videmini; C 4. arripere .. mihi videmini quasi vestro iure rem nullo modo probabilem; N I, 77. ita agamus, ut nihil nobis adsentati esse videamur; A II, 45. mihi videor nimis etiam nunc agere ieiune; A II, 112. cur secundum quietem aliquid videre, audire, agere videamur; D II, 126. nihil cum agere videretur; R I, 28. ne nosmet ipsos amare videamur; T I, 111. num censes Ennium, cum in hortis cum Servio Galba ... ambulavisset, dixisse: „visus sum mihi cum Galba ambulare"? A II, 51. qui (Alcibiades) paulo ante interitum visus est in somnis amicae esse amictus amiculo; D II, 143. quod eam voluptatem ... videtur amplexari saepe vehementius; F II, 28. quarta restat causa, quae maxime angere atque sollicitam habere nostram aetatem videtur, adpropinquatio mortis; C 66. ἐννοίας .. notitias appellare tu videbare; A II, 22. »visust in somnis pastor ‖ visum est ... pastorem ‖ ad me appellere pecus lanigerum«; D I, 44. cum omnes artus ardere viderentur; F II, 93. contra .. aegritudinem .. satis esse videmur superiorum dierum disputationibus armati et parati; T V, 76. ne aspernari regis liberalitatem videretur; T V, 91. mihi .. Antiochum, quem audis, satis belle videris attendere; F V, 6. vix satis mihi illud videris attendere; L III, 26. ita barbarorum agris quasi adtexta quaedam videtur ora esse Graeciae; R II, 9. quod tandem verum sibi videbuntur attingere? A II, 36. enitar, ut cuiusque et boni publici et mali causam tamquam virgula videar attingere; R II, 52. illae virtutes bonum virum videntur potius attingere; O I, 46. naturae ipsius vocem videmur audire; F III, 62. saepe .. de familiari illo tuo videor audisse, cum te ... anteferret; N I, 58. Hamilcarem Karthaginiensem ... visum esse audire vocem, se postridie cenaturum Syracusis; D I, 50. multa audiri, multa dici videntur; D II, 139. non .. audivit ille (Alexander) draconem loquentem, sed est visus audire; D II, 141. s. agere; D II, 126. ille (Deiotarus rex) mihi videtur .. vere augurari; D I, 27. Socrates mihi videtur ... primus a rebus occultis ... avocavisse philosophiam; A I, 15. videtur mihi cadere in sapientem aegritudo; T III, 7. cadere, opinor, in sapientem aegritudinem tibi dixisti videri; T III, 12. quandoquidem eam (aegritudinem) tu videri tibi in sapientem cadere dixisti; T III, 25. in hanc (sapientiam) tu igitur tamquam in mare ... perturbationem cadere tibi dixisti videri? T IV, 57. ut mihi Laconis illud dictum in hos cadere videatur; T V, 40. ut nihil fortuito cecidisse videatur; D I, 71. ut mihi ne in deum quidem cadere videatur, ut sciat ..; D II, 18. nihil ut fortuito cecidisse videatur; D II, 107. Epicurus .. ea dicit, ut mihi quidem risus captare videatur; T II, 17. mihi .. ne haec quidem notiora ... carere vi divina videntur; T I, 64. in his ipsis rebus mihi videtur carere; N II, 147. videtur (aër) quasi locum dare et cedere; N II, 83. neque ... Q. Catulus Cn. Pompeio cedere videbatur; O I, 76. quae aliqua ex parte cerni videantur; A fr 18. ut oculis ea cernere videatur aut tractare plane manu; R I, 15. quod eo cernere mihi melius videor, quo ..; C 77. nisi forte ego vobis ... cessare nunc videor; C 18. qui potentis alicuius opibus circumveniri urguerique ‖ urgerique ‖ videatur; O II, 51. qui (Epicurei) verentur, ne ... tota amicitia quasi claudicare videatur; F I, 69. ut coërcendi magis quam dedocendi esse videantur; F I, 51. numquid tibi videtur (T. Torquatus) de voluptatibus suis cogitavisse? F I, 24. innumerabiles alii ... cogitassene quicquam in vita sibi esse expetendum, nisi quod laudabile esset ‖ esse ‖ .., videntur ‖ videtur, videretur ‖? P 12. unum mihi videbar ab ipso Epicuro dictum cognoscere; F II, 82. ut ille Pacuvianus ... minime naturam rerum cognosse videatur; D I, 131. quaedam etiam Posidonius .. comminisci videtur; Fa 5. utrum .. tibi litteram videor an totas paginas commovere? F IV, 53. »exin compellare pater me voce videtur his verbis«; D I, 41. cuius (Pisonis) oratio attende ... satisne videatur Antiochi complexa esse sententiam; F V, 8. quicum ‖ qui cum ‖ similitudine verbi concinere maxime sibi videretur; A fr 2. Antiocho .. Stoici cum Peripateticis re concinere videntur, verbis discrepare; N I, 16. cuius (Panaetii) . . . sententia condemnata mihi videtur esse inanitas ista verborum; F IV, 23. alter (Dicaearchus) ne condoluisse quidem umquam videtur, qui animum se habere non sentiat; T I, 41. ut otium suum ad nostrum negotium contulisse videantur; O I, 156. utrum .. hic (Euhemerus) confirmasse videtur religionem an penitus totam sustulisse? N I, 119. illud ... mihi videtur vel maxume confirmare deorum providentia consuli rebus humanis; N II, 162. nec .. quisquam magis confirmare mihi videtur ... fatum ... sustulisseque motus animi voluntarios; Fa 48. praesentis poenae metu religio confirmari videtur; L II, 25. (sapiens) non metuit, ne confundere omnia videatur et incerta reddere; A II, 110. visum est mihi de senectute aliquid ad te conscribere; C 1. ut (di) ad omnia conservanda ... consensisse videantur; N II, 60. non mihi videntur considerare ... se ... amittere; A II, 128. mihi non satis videmini considerare, quod iter sit; F IV, 37. qui quodam motu aut statu videntur naturae legem et modum contempsisse; F V, 47. quas (formidines) tu contemnere non sine causa videbare; T I, 36. mihi ... una res videtur causam continere; T IV, 65. qui (errores) videntur conturbare veri cognitionem; A II, 45. cum praestantissumam naturam ... convenire videatur eandem esse pulcherrimam; N I, 47. ut .. cum matre corpus miscere videatur ... atque etiam trucidare aliquem et impie cruentari multaque facere inpure; D I, 60. ut mihi ... innocens damnatus esse videatur; T I, 100. videris ... ei (philosophiae) quasi civitatem dare; F III, 40. neque umquam mihi visus es ita te ad dicendum dedisse, ut ..; L I, 13. s. cedere; N II, 83. nec gratia deberi videtur ei, qui ..; F II, 117. mihi videris ... patriae debere hoc munus, ut ..; L I, 5. non videtur (Panaetius) debuisse eius modi deliberationem introducere; O III, 12. non .. videtur ... hic aedium venditor celare emptores debuisse; O III, 57. nobis .. videtur, quicquid litteris mandetur, id commendari omnium eruditorum lectioni decere; T II, 8. quae (perturbatio) nomine ipso vitiosa declarari videtur; F III, 35. satisne videtur declarasse Dionysius nihil esse ei beatum, cui ..? T V, 62. id (vitellum) .. ei ex ovo videbatur aurum declarasse; D II, 134. dedoceri: s. coërceri. ut ... tute tibi defuisse videare; O III, 6. quorum (Stoicorum) satis videor defendisse sententiam; T V, 85. quod (ii philosophi) videntur acutissime sententias suas ... defendere; D II, 150. nimis mihi praefracte videbatur aerarium defendere, omnia publicanis negare; O III, 88. ut olim deficere sol hominibus exstinguique visus est; R VI, 24. ne munus humanum

|| [humanum] || ... defugisse videamini; R VI, 15. te ipsum visum somnio delectari; D I, 59. ut eis paene delectari videretur; C 14. ut non deliquisse videantur; O III, 73. omnesne tibi illi delirare visi sunt, qui ..? N I, 92. ut (Epicurus) ea, quae corrigere vult, mihi quidem depravare videatur; F I, 17. quoniam ... non deseruisse mihi videor praesidium; F I, 10. nonne plane desipere videare? N II, 17. quam pulchre dicere videbare, cum ..! F II, 68. hi mihi videntur facere melius quam dicere; F II, 81. omne ... mihi praeclare dici videtur; F III, 19. ut videantur ... iidem hoc esse dicturi; F III, 47. quae cum magnifice primo dici viderentur; F IV, 55. ut sentire quoque aliud, non solum dicere videretur; F IV, 57. non semper idem dicere videntur; F V, 12. nimis admirabiliter ... dicere videntur; T IV, 36. nihilne tibi videntur an aliquid dicere? T IV, 46. iam videbuntur monstra dicere; T IV, 54. quamquam (haec) non constantissime dici mihi videntur; T V, 23. ut ante dixisse videor; N II, 117. Chrysippus tibi acute dicere videbatur; N III, 25. quod tu quoque .. visus es dicere; N III, 46. ei (Eudemo) visum in quiete egregia facie iuvenem dicere fore ut ..; D I, 53. sibi in somnis ... Ti. fratrem visum esse dicere, ... sibi ... esse pereundum; D I, 56. aliquid sibi dicere (Epicurus) videtur; Fa 47. sic se dicere videri quaedam honesta, quae non sint; O III, 103. f. audire; D II, 139. ut eos, quibuscum sermonem conferemus, et vereri et diligere videamur; O I, 136. [cum .. Popilio videretur unam dimittere legionem]; O I, 36. cum caelum discessisse visum est || esset ||; D I, 97. ne ea ... aliunde didicisse videamur; T IV, 4. (Epicurus) metuit, ne quid umquam didicisse videatur; N I, 73. ea (Chrysippus) dicit, ut ab ipsa natura didicisse, non ut ipse repperisse videatur; N II, 16. ut haec duo verbo inter se discrepare, re unum sonare videantur; O III, 83. f. concinere. qui (M. Cato) si eruditius videbitur disputare, quam ..; C 3. quae verbis subtilius...disputari videntur || [quae ... vid.] ||; P 10. qui aut arte aut coniectura divinare videantur; D I, 124. ut mihi iam tum divinasse ille videatur .. urbem ... esse .. praebituram; R II, 10. mihi videris Latine docere philosophiam; F III, 40. satis docuisse videor, hominis natura quanto omnis anteiret animantes; N II, 153. ut (is) dolere alterius improbo || improbe || facto videatur; F II, 54. membrorum ... alia videntur propter eorum usum a natura esse donata; F III, 18. in eo non numquam variari inter eos et dubitari videtur; F V, 12. ne dubitare aliqua de re videretur; N I, 18. mihi .. videntur e locis quoque ipsis ... divinationum opportunitates esse ductae; D I, 93. naturale (genus divinandi) .. concitatione mentis edi et quasi fundi videbatur; D II, 27. quem .. ille (Ennius) versum ... tamquam ex oraculo mihi quodam esse effatus videtur; R V, 1. qui ... nec haec sic agit, ut ex tempore quasi effutire videatur; T V, 88. ne egere quidem videtur .. oratione prima pars; N II, 4. mihi videntur omnes .. illi errasse; F IV, 43. »sola ... errare videbare«; D I, 40. ut (Socrates) non ad mortem trudi, verum in caelum videretur escendere; T I, 71. quod ... comprehensio facta sensibus .. vera esse illi ... videbatur; A I, 42. statuere .., qui sit sapiens, vel maxime videtur esse sapientis; A II, 9. mihi .. (causa) videtur esse verissima; A II, 10. ut eorum (virorum) ipsi similes esse videantur; A II, 13. cum possit accidere, ut id, quod nigrum sit, album esse videatur; A II, 34. conantur ostendere multa posse videri esse, quae omnino nulla sint; A II, 47. uti ne minimum quidem similes esse || similes || viderentur; A II, 56. nobis ... ipsa consuetudo adsentiendi periculosa esse videtur; A II, 68. quoniam aliquid videtur esse, quod non est; A II, 85. sibi ... albam ipsam (nivem) esse ne videri quidem; A II, 100. non videtur hoc satis esse vobis; A II, 102. quod videretur esse quaedam in visis differentia; A II, 111. ut etiam inter deos Myrmecides aliqui minutorum opusculorum fabricator fuisse videatur; A II, 120. ego tibi, Carneade, praetor esse non videor, quia sapiens non sum. ... tum ille: „huic Stoico non videris"; A II, 137. eum (filium) non talem videri fuisse in imperio, quales eius maiores fuissent; F I, 24. voluptas mihi videtur esse summum bonum; F II, 2. cum efficere non possit, ut cuiquam ... vacuitas doloris et voluptas idem esse videatur; F II, 16. prodest, inquit, mihi eo esse animo. immo videri fortasse; F II, 78. nec .. (Cn. Octavius) miser esse, ... tantum modo laboriosus videbatur; F II, 93. *beatus* (Epicurus) sibi videtur esse moriens; F II, 97. satis esse .. argumenti videtur, ... quod ..; F III, 17. in quo .. aut sunt plura contraria aut fore videntur; F III, 60. cum quaereretur, ... num quinta quaedam natura videretur esse; F IV, 12. adhuc ... causa non videtur fuisse mutandi nominis; F IV, 13. summum bonum id constituit, non ut excellere animus, sed ut nihil esse praeter animum videretur; F IV, 28. cum aliquid ei (animo) secundum naturam esse videatur; F IV, 58. quae (curia) minor mihi esse || esse mihi || videtur, posteaquam est maior; F V, 2. moderati aequabilesque habitus ... apti esse ad naturam videntur; F V, 36. ut reliqua ... ita parva sint, ut nulla esse videantur; F V, 72. malum mihi videtur esse mors; T I, 9. quae (mors) videtur notissima res esse; T I, 18. qui omnium rerum rudis esse videatur; T I, 57. vitae miserae mors finis esse videtur; T I, 100. quod .. mihi videtur esse turpissimum; T II, 12. quod cum maius esse videatur quam insania, tamen eius modi est, ut ..; T III, 11. eius (frugalitatis) .. videtur esse proprium motus animi adpetentis regere; T III, 17. aegritudo est ... recens opinio talis mali, ut in eo rectum videatur esse angi; T III, 25. cui (iustitiae) minimum esse videtur in hac causa loci; T III, 36. exaggeratis .. regiis opibus, quae videbantur sempiternae fore; T III, 45. videri fore in aegritudine sapientem patria capta; T III, 54. in quo (malo) demitti contrahique animo rectum esse videatur; T IV, 14. in quo (bono) ecferri rectum esse videatur; T IV, 14. quod (malum) intolerabile esse videatur; T IV, 14. ut magis placati quam irati esse videantur; T IV, 48. mihi ne Scipio quidem ... iratus videtur fuisse Ti. Graccho; T IV, 51. quae videntur esse mediocria; T IV, 76. quod ita rectum esse videatur; T IV, 83. in quo (C. Caesare) mihi videtur specimen fuisse humanitatis; T V, 55. dolor esse videtur acerrumus virtutis adversarius; T V, 76. an vobis nulla videtur voluptas esse nocturna? T V, 112. non .. sumus ii, quibus nihil verum esse videatur; N I, 12. mihi vel cylindri vel quadrati ... (forma) videtur esse formosior; N I, 24. ut etiam veterrimi poëtae ... Stoici fuisse videantur; N I, 41. ut interdum nulli (di) esse videantur; N I, 61. »mortalis visust pulchrior esse deo«; N I, 79. nullos esse deos Epicuro videri; N I, 123. absurdum esse Aristoteli videtur in ea parte ... animal gigni nullum putare; N II, 42. mihi .., qui nihil agit, esse omnino non videtur; N II, 44. ut interdum Pronoea nostra Epicurea fuisse videatur; N II, 160. quae (pars) mihi talis videtur fuisse, ut ..; N III, 20. ut ii, qui ista finxerunt, non modo non insani, sed etiam fuisse sapientes videantur; N III, 62. videturne (Atreus)

... non sine summa esse ratione? N III, 69. ut ... mihi Balbi (disputatio) ad veritatis similitudinem videretur esse propensior; N III, 95. cum .. magna vis videretur esse .. inpetriendis consulendisque rebus ... in haruspicum disciplina; D I, 3. cum .. [tristissuma] || primae victimae || exta sine capite fuerunt, quibus nihil videtur esse dirius; D II, 36. DICITO, SI SILENTIUM ESSE VIDEBITUR; ... statim respondet „silentium esse videri"; D II, 72. perfugium videtur omnium laborum ... esse somnus; D II, 150. quibus (philosophis) viderentur sine ullo fato esse animorum motus voluntarii; Fa 39. ut mihi Platonis illud ... perelegans esse videatur; R I, 29. quae videntur ante oculos esse; R I, 31. vereor, ... ne ... quasi praecipientis cuiusdam ... esse videatur oratio mea; R I, 70. hoc triplex rerum publicarum genus videtur mihi commune nobis cum illis populis fuisse; R II, 42. ut ... (bonus vir) omnibus miserrimus esse videatur; R III, 27. in quo (genere) esse videbuntur fortasse angustiae; R III, 45. tibi ... Rhodiorum ... nullane videtur esse res publica? — mihi vero videtur; R III, 48. consequens esse videtur, ut scribas tu idem de legibus; L I, 15. quae (scientia) mihi videtur apud maiores fuisse duplex; L II, 33. etsi haec commemoratio vereor ne supra hominis fortunam esse videatur; L II, 41. mihi .. antiquissimum sepulturae genus illud fuisse videtur, quo ..; L II, 56. qui modeste paret, videtur, qui aliquando imperet, dignus esse; L III, 5. cum pugnare videtur cum honesto id, quod videtur esse utile; O I, 9. quae maxime videntur digna esse iusto homine; O I, 31. qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni esse videantur; O I, 41. ut unus de multis esse videatur; O I, 109. ut pomparum ferculis similes esse videamur; O I, 131. ita videtur eadem vis ordinis et collocationis fore; O I, 142. quae .. parva videntur esse delicta; O I. 145. ut facillime, quales simus, tales esse videamur; O II, 44. a quo .. expeditior ... remuneratio fore videtur; O II, 69. ne videatur non fuisse solvendo; O II, 79. induxit eam, quae videretur esse, non quae esset, repugnantiam; O III, 34. viro bono ... nullo modo videri potest quicquam esse utile, quod non honestum sit; O III, 77. multa, quae honesta natura videntur esse, temporibus fiunt non honesta; O III, 95. quae videntur esse utilitates contra iustitiam simulatione prudentiae; O III, 95. quae videantur esse utilia neque sint; O III, 96. divitior mihi et affluentior videtur esse vera amicitia || am. vera || nec observare restricte || stricte ||, ne plus reddat quam acceperit; Lae 58. quod mihi ista παράδοξα quae appellant maxime videntur esse Socratica; P 4. quae .. mihi vox pecudum videtur esse; P 14. quae (cupiditas) videtur esse liberalior; P 40. qui sibi esse amplissimi videbantur; P 40. omni orationi cum iis rebus, de quibus explicat, videtur esse cognatio; Ti 8. f. putere. IV, 2. utilis; O III, 81. cum mihi quaedam casu viderentur sic evenire, ut ..; D II, 48. excellere: f. esse; F IV, 28. mihi populi res ... non maxime expetenda fuisse illa videtur; R I, 43. ut ex iis (proletariis) quasi proles ... expectari videretur; R II, 40. exstingui: f. deficere. mihi videmini ... facere idem, quod seditiosi cives solent; A II, 13. altiores fieri videmur; A II, 127. ut ... nihil tam turpe sit, quod voluptatis causa (Epicurus) non videatur esse facturus; F II, 28. cui (philosophiae) tamquam aniculis ... fato fieri videantur omnia; N I, 55. quibus (veteribus) omnia fato fieri videbantur; Fa 40. videtur insitiva quadam disciplina doctior facta esse civitas; R II, 34. mihi .. hoc plus mali facere videtur, ... quod ..; R V, 11. qui ... nec facere cuiquam videantur iniuriam; O I, 29. quibus benigne videbitur fieri; O I, 42. ut ad ludum et iocum facti esse videamur; O I, 103. curandum est, ut id bono consilio fecisse videamur; O I, 121. ut ea facere videamur irati; O I, 136. satisne constanter facere videamur; O II, 7. Brutus ... poterat videri facere id iniuste; O III, 40. haec est illa, quae videtur utilium fieri cum honestis saepe dissensio; O III, 56. f. cruentari. dicere; F II, 81. ut viderentur virgines ferre arma contra; D I, 81. secundum quietem visus ei (Alexandro) dicitur draco ... radiculam ore ferre; D II, 135. quem ego meum casum fortiter ferre visus sum; C 84. nihil .. est in animis, ... quod ex terra natum atque fictum esse videatur; T I, 66. fr IX, 10. quae (divinandi genera) a libera mente fluere viderentur; D II, 101. ut ... fugere plane se ipse et hominem exuens ex homine naturam odisse videatur; F V, 35. aperta ... mens ... fugere intellegentiae nostrae vim et notionem videtur; N I, 27. furere tibi Empedocles videtur, at mihi dignissimum rebus iis, de quibus loquitur, sonum fundere; A II, 74. ex iis (simulacris deorum) Mercurium e patera ... sanguinem visum esse fundere; D I, 46. f. edi. ut (Empedocles) interdum mihi furere videatur; A II, 14. f. fundere; A II, 74. terra ... ea ferarumne an hominum causa gignere videtur? N II, 156. tu ipse mihi gloriari videbare; F II, 51. num videtur (Iliona) minorem habere visis quam vigilantes fidem? A II, 88. nisi mihi viderer habere bene cognitam voluptatem; F II, 6. quod ab eo (Apolline cygni) divinationem habere videantur; T I, 73. reliqui habere se videntur angustius; T V, 87. videbatur .. nobis exercitus Caesaris .. audaciae plus habere; D II, 114. parere quaedam matrona cupiens ... visa est in quiete obsignatam habere naturam; D II, 145. fides .. nomen ipsum mihi videtur habere, cum fit, quod dicitur; R IV, 7. ne scaenici plus quam nos videantur habere prudentiae; O I, 114. corporis nostri magnam natura ipsa videtur habuisse rationem; O I, 126. ut tamquam a praesentibus coram (sermo) haberi videretur; Lae 3. genus .. hoc sermonum ... plus nescio quo pacto videtur habere gravitatis; Lae 4. num ullam cogitationem habuisse videantur ii ... argenti ad avaritiam; P 10. f. angere. quo magis tum in summo otio ... quasi helluari libris ... videbatur; F III, 7. quod paulo ante Peripateticos ... hortari videbare, ut ..; T V, 82. videorne tibi non ... nominare modo inlustres homines, sed etiam || sed || imitari numquam nisi clarum? A II, 75. umor || humor || adlapsus extrinsecus ... sudorem videtur imitari; D II, 58. unum illud mihi videris imitari, orationis genus; L II, 17. ut ... in corpore immutari || mutari || hominis natura videatur; F V, 35. ut donum hoc divinum rationis ... ad fraudem hominibus ... impertitum esse videatur; N III, 75. ne omnino bellum indixisse videar voluptati; C 46. quorum nihil tale est, ut in eo vis divina inesse videatur; N I, 40. in factis inmutabilitatem apparere, in futuris quibusdam ... ne inesse quidem videri; Fa 17. in quo id (honestum) inesse videtur; O I, 55. in quibus ipsa (virtus) inesse videatur; O I, 56. totum omnino fatum etiam Atellanio versu iure mihi esse inrisum videtur; D II, 25. si Zeno Citieus ... insinuasse se in antiquam philosophiam videtur; T V, 34. quas (partes) a te probari intellexisse mihi videbar; A ep 1. nasus .. ita locatus est, ut quasi murus oculis interiectus esse videatur; N II, 143. cum me interrogaturus esse videare; N III, 19. (sol) me intueri videtur; A II, 126. qui mihi videntur ... etiam mortuis invidere; A II, 7.

quae (res) coniectura investigari videntur; D II, 55. ut mihi in hoc Stoici iocari videantur interdum; F IV, 30. Pomponius ... iocari videtur; F V, 4. an tibi irasci tum videmur, cum ..? T IV, 55. si quando, si forte || [si forte] || tibi visus es irasci alicui; R I, 59. qui videatur laesisse iniuria; T IV, 21. laudavisse mihi videris nostram rem publicam; R II, 64. iam efficies, ut mundus optime librum legere videatur; N III, 23. ut (Sisenna) unum Clitarchum ... legisse videatur; L I, 7. tragoedias loqui videor et fabulas; D I, 68. Alexandro draco loqui visus est; D II, 141. quia de suis [notis] rebus videntur loqui; Ti 38. ludere (Epicurus) videtur satisque putare, si dixerit esse .. beatam naturam; N III, 3. parumne ratiocinari videtur et sibi ipsa nefariam pestem machinari? N III, 66. isti philosophi superstitiosi quidvis malle videntur quam se non ineptos; D II, 118. ne communia iura migrare videatur; D I, 8. miscere: f. cruentari. ut (pinoteres) videatur monuisse, ut (pina) caveret; F III, 63. qui (Simonides) ... moneri visus est, ne id faceret, ab eo, quam sepultura adfecerat; D I, 56. adulescentes mihi mori sic videntur, ut ..; C 71. videsne navem illam? stare nobis videtur; at iis, qui in navi || nave || sunt, moveri haec villa; A II, 81. et navigantibus moveri videntur ea, quae stant, et quodam obtutu oculorum duo pro uno lucernae lumina; D II, 120. ea, quae stant, *si* moveri || mov. si || videantur; D II, 120. quodsi qui satis sibi contra hominum conscientiam saepti esse et muniti videntur; F I, 51. mutari: f. immutari. ad quam (iustitiam) nati esse videamur; F III, 70. horum posteri ... ita degenerant, ut ipsi ex se nati esse videantur; F V, 13. f. fingi. in quo .. magis tu mihi natare visus es quam ipse Neptunus; N III, 62. negare: f. defendere; O III, 88. quod propter studium cum (Sophocles) rem neglegere familiarem videretur; C 22. nominare: f. imitari; A II, 75. ita nosse ista visus es, ut ..; F V, 75. mihi .. etiam Democritus ... nutare videtur in natura deorum; N I, 120. observare: f. esse; Lae 58. P. Decius ... dixit ... *se* sibi in somnis visum esse ... occidere cum maxuma gloria; D I, 51. odisse: f. fugere; F V, 35. quae .. (philosophia) adhuc peregrinari Romae videbatur nec offerre sese nostris sermonibus; F III, 40. quod ipsi (Regulo) opus esse videretur; O III, 115. de qua (morte) non ita longa disputatione opus esse videtur; C 74 (75). concubia nocte visum esse in somnis ei ... illum alterum orare, ut subveniret; D I, 57. videtur mihi ... ex natura ortum esse ius; L I, 35. mihi videor satis .. esse deos ... ostendisse; N II, 72. parari: f. armari. quia »mater gravida parere *ex* se ardentem facem visast in somnis Hecuba«; D I, 42. si mulier leonem peperisse visa esset; D I, 121. f. adferre; L II, 36. latissime patere videntur ea; O I, 4. ii mihi videntur fabulam aetatis peregisse; C 64. peregrinari: f. offerre. id cumulate videtur esse perfectum; O III, 15. Pythagorae .. doctrina ... permanavisse mihi videtur in hanc civitatem; T IV, 2. antiquorum .. sententiam Antiochus noster mihi videtur persequi diligentissime; F V, 14. sic .. mihi perspicere videor; Lae 19. quod in eo quasi lumen aliquod probitatis ... perspicere videamur; Lae 27. quod eorum ... bonitatem perspicere videantur; Lae 29. tot .. rationes (Plato) attulit, ut velle ceteris, sibi certe persuasisse videatur; T I, 49. quom in illis de re publica libris persuadere videatur Africanus ... nostram (rem publicam) ... fuisse optumam; L II, 23. si quae (somnia) ad rem publicam pertinere visa sunt; D I, 4. quod .. genus legationis ... quamquam ad commodum senatus pertinere videbatur; L III, 18. ut (Scipio) ... ad superos videatur deos potius quam ad inferos pervenisse; Lae 12. visam beluam vastam ... omnia arbusta ... pervertere; D I, 49. placari: f. esse; T IV, 48. si voluptatem natura posuisse in iis rebus videatur; F III, 17. virtutibus .. rectissime mihi videris ... vitia posuisse contraria; F III, 40. hortuli ... ipsum (Platonem) videntur in conspectu meo ponere; F V, 2. videturne omnem hic (Socrates) beatam vitam in una virtute ponere? T V, 35. mihi .. magis videtur (Antiochus) non potuisse sustinere concursum omnium philosophorum; A II, 70. e quibus (sermonibus) dubitari non possit, quin Socrati nihil sit visum sciri posse; A II, 74. ut nisi ea (voluptate) beatus nemo esse posse videatur; A fr 20 (§. 25). ne movere hominum studia viderer, retinere non posse; F I, 2. cum id ne in cena quidem (summum bonum dicere) posse videamur; F II, 26. quam ob rem mihi percipi nihil posse videatur; F V, 76. nervos, venas ... videor posse dicere, ... quo modo facta sint; T I, 56. vix posse videmur ita adfectum non miserum dicere; T II, 25. cum videtur praecaveri potuisse; T III, 52. non mihi videtur omni animi perturbatione posse sapiens vacare. — aegritudine quidem hesterna disputatione videbatur; T IV, 8. mihi .. non videbatur quisquam esse beatus posse, cum in malis esset; T V, 22. quod sine oculis fieri posse vix videtur; T V, 113. cum mens nostra quidvis videatur cogitatione posse depingere; N I, 39. caeli ornatus ex corporibus ... cursantibus potuisse effici cuiquam sano videri potest? N II, 115. quae mihi quidem non videntur posse convelli; D I, 117. ut iidem versus alias in aliam rem posse accommodari viderentur; D II, 111. plus ... ingenii, quam videretur natura humana ferre potuisse; R I, 22. rex aequus ... posse videtur aliquo esse non incerto statu; R I, 42. quod sustinere quom vel summa senectus posse videatur; L I, 11. quom ... alteri disciplina vestra quasi divinare || divinari || videatur || videantur || posse; L II, 32. (mercatura) videtur iure optimo posse laudari; O I, 151. ea vitia ... habent aliquid excusationis non illius quidem iustae, sed quae probari posse videatur; C 65. hactenus mihi videor de amicitia quid sentirem potuisse dicere; Lae 24. de hac dico sapientia, quae videtur in hominem cadere posse; Lae 100. quo magis peccari posse videatur; P 26. ut recte praecipere videantur; O I, 90. ei (Hannibali) secundum quietem visam esse Iunonem praedicere, ne id faceret; D I, 48. id videtur (Apollo) ... omnibus opulentis populis praedixisse; O II, 77. hoc uno vitio maxime mihi premi videntur tui Stoici, quod ..; F IV, 78. (T. Torquatus) privavisse se etiam videtur multis voluptatibus; F I, 23. ut eam (sententiam) probare etiam (Carneades) videretur; A II, 139. ut (Graeci) ... id maxime probare videantur; C 45. quo in genere tantum profecisse videmur, ut ..; N I, 8. quae proficisci ab ostentatione magis quam a voluntate videantur; O I, 44. profiteri: f. adfirmare. cui ... quicquam aliud propositum fuisse videatur; P 12. prospicere .. iam videor ... quasi perfectam rem publicam; R II, 22. ut cum illo ... haec pugnare videatur oratio; F III, 39. ut ... in nostra acie Castor et Pollux ex equis pugnare visi sunt; N II, 6. quia mihi videtur Epicurus vester de dis inmortalibus non magnopere pugnare; N III, 3. ut fortuna non numquam tamquam ipsa mortalis cum inmortali natura pugnare videatur; O I, 120. si quando ea, quae dixi, pugnare inter se viderentur; O II, 9. si quando cum illo, quod honestum intellegimus,

pugnare id videbitur, quod appellamus utile; O III, 19. ut utilia cum honestis pugnare videantur; O III, 72. ſ. esse; O I, 9. putare: ſ. ludere. quibus etiam alabaster plenus unguenti putere videatur ‖ puter esse videtur ‖; A fr 11. hoc loco discipulos quaerere videtur; F II, 30. visum tibi esse ... C. Marium ... quaerere ex te, quid tristis esses; D I, 59. cum ... novarum perturbationum causae quaeri viderentur; Fa 2. non mihi videtur ... alius nobis sermo esse quaerendus; R I, 19. ne de me ipso aliquid viderer queri; O II, 67. »quid oculis rabere visa es derepente ardentibus?« D I, 66. cum .. utilitas ad se rapere, honestas contra revocare ad se videtur; O I, 9. »me visus homo pulcher per amoena salicta ... raptare«; D I, 40. ratiocinari: ſ. machinari. recordari: ſ. accipere. reddere: ſ. confundere. qui (sanguis) cum terram attigisset, refervescere videretur sic, ut ..; D I, 46. quamquam video non nullis videri Epicurum ... verbis reliquisse deos, re sustulisse; N I, 85. uno in genere relinqui videbatur vocis suffragium, ... perduellionis; L III, 36. reminisci: ſ. accipere. reperire: ſ. discere; N II, 16. cum repugnare utilitas honestati videatur; O III, 50. ne cui loco non videatur esse responsum; F II, 85. ut ... (animus) domum revertisse videatur; D I, 53. ut revixisse sibi viderentur; N II, 96. revocare: ſ. rapere. ei dormienti eundem illum visum esse rogare, ut ..; D I, 57. saepiri: ſ. muniri. quo plura ... (iuris consulti) scire videantur; L II, 47. qui aliquid scire videntur; P 40. ut ... is nihil omnino sensurus esse videatur; N II, 55. atqui id tibi, inquit Laelius, verendum ‖ non ‖ est, ... ne sic etiam sentire videare; R III, 8. ſ. dicere; F IV, 57. (Stoici) naturam videntur sequi; F IV, 43. tu mihi videris Epicharmi ... sententiam sequi; T I, 15. quod naturae interitus videtur sequi; L I, 31. ille (Cyrsilus) utilitatem sequi videbatur; O III, 48. hanc sententiam significare videtur Laconis illa vox; T I, 111. »videbar somniare med ego esse mortuum«; A II, 51. nec mihi magis umquam videor, quam cum ... senatum video, somniare; D II, 142. sonare: ſ. discrepare. quia (ea officia) magis ad institutionem vitae communis spectare videntur; O I, 7. sperare videor Scipionis et Laeli ‖ Laelii ‖ amicitiam notam posteritati fore; Lae 15. quae (sollertia) efficit, ut, inanima quae sint, vivere et spirare videantur; fr V, 20. cum ille sol ... nobis stare videatur; A II, 82. ſ. moveri; A II, 81. ne ... statuisse videretur virum bonum esse aliquem; O III, 77. mihi .. videris fratrem laudando suffragari tibi; L I, 1. ut paene cum lacte nutricis errorem suxisse videamur; T III, 2. ea (sidera) celeritate vinci a tardioribus et, cum superabant, superari videbantur; Ti 30. nec .. Protagoras ... quicquam videtur de natura deorum suspicari; N I, 29. (philosophi) mihi videntur ne suspicari quidem, quanta sit admirabilitas; N II, 90. ut mihi .. numquam hunc admirabilem caeli ornatum ... suspexisse videantur; N II, 94. satisne .. videor vim verborum tenere? F II, 15. aliis pars quaedam cerebri visa est animi principatum tenere; T I, 19. mihi .. videtur Numa noster maxime tenuisse hunc morem; R V, 3. is tibi mortemne videtur ... timere? T V, 88. videntur labores ... timere; O I, 71. deos (Cotta) mihi videtur funditus tollere; D I, 8. solem .. e mundo tollere videntur ‖ ii ‖; Lae 47. mihi .. videntur ... amabilissimum nodum amicitiae tollere; Lae 51. ſ. confirmare; N I, 119. Fa 48. relinquere; N I, 85. IV, 1, b. retentus. tractare: ſ. cernere; R I, 15. (P. Rupilius) transisse videtur modum; T IV, 40. trucidare: ſ. cruentari. trudi: ſ. escendere. quo loco videtur quibusdam stabilitas amicitiae vacillare; F I, 66. hoc nonne videtur contra te valere? A II, 86. quamquam hoc Chrysippo non videtur valere in omnibus; Fa 14. variari: ſ. dubitare; F V, 12. cursor ... visus est in somnis curru quadrigarum vehi; D II, 144. nominis dignitatem (Antiochus) videtur retinere voluisse; A II, 70. quod mihi quidem (Triarius) visus est ... velle .. confitentem audire Torquatum; F II, 21. mihi videbare ... hoc velle ostendere; T V, 32. quoniam videris hoc velle; T V, 83. mihi .. videtur ... Chrysippus tamquam arbiter honorarius medium ferire voluisse; Fa 39. cui prodesse velle videantur; O I, 42. ſ. persuadere; T I, 49. videtur .. ad exitum venisse quaestio; T V, 18. mihi quoque videor .. venisse ... oportune ‖ opportune ‖; N I, 16. cuidam rustico Romano dormienti visus est venire, qui diceret ..; D I, 55. ut ... videar aliquando .. in portum ... esse venturus; C 71. vereri: ſ. diligere. qui (Stoici) mihi videntur in hac quaestione versari acutissime; T IV, 11. num dubitas, quin (Alcmaeo) sibi haec videre videatur? A II, 89. si nunc aut si etiam dormientes aliquid animo videre videamur; A II, 125. quem (Carneadem) videre videor; F V, 4. mihi .. Homerus huius modi quiddam vidisse videtur in iis; F V, 49. ut nobis optime naturae vim vidisse videantur, qui ..; T III, 3. non satis mihi videtur vidisse hoc Cleanthes; T III, 77. Ti. Gracchum cum videor contionantem in Capitolio videre; N I, 106. matrem Phalaridis ... visam esse videre in somnis simulacra deorum; D I, 46. ut mobiliter animus agitatus, quod vigilans viderit, dormiens videre videatur; D II, 129. qui mihi videtur ex omnibus in re publica vidisse plurimum; R II, 37. ut, quo propius ad mortem accedam, quasi terram videre videar; C 71. nonne vobis videtur is animus ... videre se ad meliora proficisci? C 83. videre iam videor populum a senatu disiunctum; Lae 41. ut is, qui inlusus sit, plus vidisse videatur; Lae 99. ut interdum veteres illi .. vates ... aliquid vidisse videantur; fr V, 95. ſ. agere; D II, 126. vinci: ſ. superari. quae (mors) videtur a poena singulos vindicare; R III, 34. videor id meo iure quodam modo vindicare; O I, 2. ne ab omnibus eam (senectutem) vitiis videar vindicare; C 55. vixisse cum iis equidem videor; A II, 74. ut viderentur ei, qui vita excesserant, vivere; T I, 29. ut satis superque vixisse videamur; T I, 109. ut beate vixisse videar; Lae 15. ſ. spirare. Hannibalem ... visum esse in somnis a Iove in deorum concilium vocari; D I, 49. urgere: ſ. adesse; T III, 28. circumveniri.

III. **mit accus. c. infin.:** etiam Chrysippo ita videri scio, quod provisum ante non sit, id ferire vehementius; T III, 52. non mihi videtur ad beate vivendum satis posse virtutem. — at hercule Bruto meo videtur; T V, 12. quae (malitia) volt illa quidem videri se esse prudentiam; O III, 71. ſ. II. appellere.

IV. **mit Prädicativ: 1. Particip: a. Präsens:** quicquid est laudabile, idem et beatum et florens et expetendum videri decet; P 19.

b. **Perfect:** hoc .. boni assecuti videmur, ut ..; O II, 5. cum ... satis .. ambulatum videretur; D II, 8. cur ea quoque (studia) arcessita aliunde ... videantur; T IV, 2. satisne vobis videor pro meo iure in vestris auribus commentatus? F V, 75. quae satis scite nobis instructa et composita videntur; L I, 39. ut (Xerxes) ... certe sine causa videretur tanta conatus; F II, 112. satisne hoc conclusum videtur? certe; F III, 27. terrane tibi ... aut sata aut concreta videtur tanta vis memoriae? T I, 60. ex hacne tibi terrena mortalique natura ... concreta ea (vis) videtur? T I, 62.

mihi ... satis hoc confirmatum videtur; F V, 96. ut una ex duabus naturis conflata videatur; N II, 100. ut alia (res) ex alia nexa et omnes inter se aptae conligataeque videantur; N I, 9. cuius (Platonis) et vita et oratio consecuta mihi videtur difficillimam illam societatem gravitatis cum humanitate; L III, 1. cur ... neque solum (ea studia) expetita, sed etiam conservata et culta videantur; T IV, 2. mihi ... iustitiae fruendae causa videntur olim bene morati reges constituti; O II, 41. [videntur] minime contempti philosophi, qui ‖ [min. ... qui] ‖ ..; A II, 76. quos (deos) Graeci δαίμονας appellant, nostri, opinor, Lares, si modo hoc recte conversum videri potest; Ti 38. cultus: ſ. conservatus. appetitio animi ... ad quandam formam vivendi videtur data; F III, 23. inpunitas .. peccatorum data videtur eis, qui ..; T IV, 45. ut a deo denuntiatum videatur, ut exeamus e vita; T I, 118. cavendum erit, ne non solum amicitiae depositae, sed etiam inimicitiae susceptae videantur; Lae 77. vereor, ne cui vestrum ex Socraticorum ‖ otiosorum, al. ‖ hominum disputationibus ... deprompta ‖ depromta ‖ haec videatur oratio; P 6. ut ... spoliati magnis quibusdam bonis, inlusi destitutique videamur; T I, 95. ut non inscite illud dictum videatur in sue; F V, 38. illud mihi a te nimium festinanter dictum videtur; F V, 77. cum ... satis disputatum videretur; F V, 96. ut .. nec domus nec res publica ratione quadam ... dissignata ‖ design. ‖ videatur; N III, 85. ut ea, quae gignuntur, donata consulto nobis, non fortuito nata videantur; L I, 25. velut ... magna videbatur mortis effecta contemptio; T II, 2. quod (opus) effectum divina mente videatur; N I, 100. tibi ... subito sum visus emersus e flumine; D II, 140. mihi .. nulli satis eruditi videntur, quibus ..; F I, 5. qui quod tibi parum videtur eruditus; F I, 71. expetitus: ſ. conservatus. quem ad modum officia ducerentur, satis expositum videtur; O I, 152. ut extinctae potius amicitiae quam oppressae ‖ esse ‖ videantur; Lae 78. ut ea ipsa dei inmortales ad usum hominum fabricati paene videantur; N I, 4. ut (vis hominis) ad omnem virtutem percipiendam facta videatur; F V, 43. non fortuito factum videtur, sed a te ratione propositum, ut ..; T IV, 83. aquilam se in somnis visum esse factum; D II, 144. ut (terra) cum caelo hilarata videatur; N II, 102. ut ... huius populi consuetudinem videretur imitatus; R II, 35. inlusus: ſ. destitutus. instructus: ſ. compositus. quae talia sunt, ut optata magis quam inventa videantur; N I, 19. quae (res) a natura involutae videntur; Ti 1. quaecumque (sidera) lunae iuncta videantur; D II, 91. a quo laesus videatur; T III, 19. ne tu ... videare mentitus; A II, 87. mihi .. haec in Graecorum gymnasiis nata consuetudo videtur; T IV, 70. ſ. donatus. ne genus esset ullum divinationis, quod neglectum ab iis videretur; D I, 8. nexus: ſ. conligatus. obliti mihi videntur, quae ..; F V, 72. obtusus: ſ. 2. caecus. oppressus: ſ. exstinctus. optatus: ſ. inventus. quamquam Italia ornata domus ipsa mihi videtur ornatior; O II, 76. a natura mihi videtur potius quam ab indigentia orta amicitia; Lae 27. an ad cetera, quae mala putantur, non et Epicurus et reliqui philosophi satis parati videntur? T V, 89. ut, quodcumque accidisset, praedictum videretur; D II, 110. qui liber cum .. tibi probatus videretur; F I, 2. propositus: ſ. factus; T IV, 83. ut nihil aliud nisi pax quaesita videatur; O I, 80. quae relicta iam videntur; A II, 129. nomen tantum videbitur regis repudiatum, res manebit; L III, 15. iis ‖ his ‖ quattuor Academicis libris satis responsum videtur; N I, 11. quae (avium divinatio) ... ad urbanas *res* ‖ ab urbanis ‖ retenta videtur, a bellicis esse sublata; D II, 77. satus: ſ. concretus; T I, 60. neque .. vocum suavitate (Sirenes) videntur ... revocare eos solitae; F V, 49. spoliatus: ſ. destitutus. quae (res) subiectae sensibus viderentur; A I, 31. qui (error) mihi .. iam sublatus videtur; T I, 37. susceptus: ſ. depositus. ut tota fere quaestio tractata videatur; A II, 10. ceteris ... officiis erit id, quod violatum videbitur ‖ violatum ‖, compensandum; O II, 68.

c. **Futurum:** quem (locum) civilem recte appellaturi videmur, Graeci πολιτικόν; F IV, 5. casurusne in conspectum videatur animus; T I, 50. ut (summum bonum) additum ad virtutem auctoritatem videatur habiturum et expleturum cumulate vitam beatam; F II, 42. tu mihi videris utrumque facturus; R II, 22. futurus: ſ. 2. ut (Pomponius) id etiam cognomen videatur habiturus; F V, 4. ſ. expleturus. cum .. Scipio ... plures .. etiam invitaturus videretur; Fa fr 5. tu ... bene etiam meriturus mihi videris de tuis civibus; A I, 26. ut ... declinet ea, quae nocitura videantur; O I, 11. ut ad eas (virtutes) cursim perrectura nec eas beata vita a se desertas passura videatur; T V, 13. C. Marius cum ... neque petiturus umquam consulatum videretur; O III, 79. multum ... nostris profuturi videbamur; D II, 148. ut (oratorum laus) ... brevi .. tempore ad nihilum ventura videatur; T II, 5.

d. **Gerundiv:** admonendi videntur saepius; N I, 12. plebeii philosophi ⟨sic enim ii ... appellandi videntur⟩; T I, 55. senibus .. labores corporis minuendi, exercitationes animi etiam augendae videntur; O I, 123. quid .. est, quod non numquam dubitationem adferre soleat considerandumque videatur? O III, 18. mihi ... maxime illud considerandum videri solet; Lae 26. quo .. loco convocandi omnes videntur; N I, 13. dicendum idem illud paulo uberius videtur; T V, 67. alteri (vitia) dicenda videntur, alteri non videntur; O III, 91. a dis futura significari necesse est. sed distinguendum videtur, quonam modo; D I, 118. non intellego, cur (virtus) aut verbis tam vehementer ornanda aut re tantopere expetenda videatur; T III, 37. ſ. a. — 2. optabilis. vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi quam vota facienda videantur; T V, 2. nobismet ipsis ... faciendum videtur, ut ..; D I, 7. utrum illudne non videatur aegre ferundum; T IV, 59. minuendus: ſ. augendus. nitendum: ſ. faciendus; T V, 2. ornandus: ſ. expetendus. Antipatro omnia patefacienda (videntur); O III, 51. nostri quoque oratorii libri in eundem librorum numerum referendi videntur; D II, 4. quae .. principia sint ..., repetendum videtur altius; O I, 50. primum mihi videtur ... a deo ... vis omnis divinandi ratioque repetenda; D I, 125. mihi .. in vita servanda videtur illa lex; T V, 116.

2. **Adjectiv, Pronomen:** mihi .. etiam Appii Caeci carmen ... Pythagoreum videtur; T IV, 4. quo nihil mihi videtur absurdius; F II, 40. quae videntur acerba; O I, 67. quid, *si*, quae dicuntur in utramque partem, et acuta mihi videntur et paria? A II, 133. cuius (lunae) et nascentis et senescentis alias hebetiora, alias acutiora videntur cornua; A fr 6. quae quibusdam admirabilia videntur; Lae 86. quae dura, difficilia, adversa videantur; F IV, 59. mihi .. aequius videbatur Zenonem ... videre, ubi primum insisteret; F IV, 45. ut oporteat hominem ab homine

... non alienum videri; F III, 63. tenuis ... aether non satis aptus ad stellas continendas videtur; N II, 54. quia nulla videbatur aptior persona, quae ..; Lae 4. ſ. 1, a. conligatus. clarae .. mortes pro patria oppetitae non solum gloriosae rhetoribus, sed etiam beatae videri solent; T I, 116. elatus ille levitate ... nonne tanto miserior, quanto sibi videtur beatior? T V, 16. cui (Epicuro) etiam ... videtur semper sapiens beatus; T V, 31. mihi videntur etiam beatissimi; T V, 40. etiamsi cui videbitur illa ... quieta vitae ratio beatior; R III, 6. beati, qui honorati sunt, videntur, miseri autem, qui sunt inglorii; L I, 32. ex quo illorum (mortuorum) beata mors videtur, horum (amicorum) vita laudabilis; Lae 23. ſ. 1, a. ii .. arbitrantur se beneficos in suos amicos visum iri; O I, 43. ut benefici videantur; O I, 44. adhuc neminem cognovi poëtam, ... qui sibi non optumus videretur; T V, 63. ita nobis sinistra videntur, Graiis et barbaris dextra meliora; D II, 82. certe nostri sinistrum nominaverunt externique dextrum, quia plerumque id melius videbatur; D II, 82. visum est .. vobis ... melius ... Italiam ... ostendere; L III, 45. fortasse (oratio) etiam brevior videbitur; O II, 20. mihi .. non modo ad sapientiam caeci videmur, sed ad ea ipsa, quae ... cerni videantur, hebetes et obtusi; A fr 18. quia (mare) nobismet ipsis modo caeruleum videbatur, mane ravum; A II, 105. horum aliquid vestro sapienti certum videtur; A II, 124. mihi .. ille fructus liberalitatis ... multo et maior videtur et certior; O II, 56. cum id ... reliquis ... solis luce videatur clarius; D I, 6. communis haec ratio et utrisque hic bonorum finis videbatur; A I, 22. omnium .. communia hominum videntur ea, quae ..; O I, 51. quae videntur levia atque communia; C 63. concretus: ſ. 1. quod ipsi Antiocho pingue videbatur et sibi ipsum contrarium; A II, 109. crudele gladiatorum spectaculum et inhumanum non nullis videri solet; T II, 41. id dignum viro et decorum videtur; O I, 94. haec mihi videtur delicatior, ut ita dicam, molliorque ratio, quam ..; F V, 12. quoniam sol paululum a meridie iam devexus videtur; L fr 4. dextra .. videntur, quae laeva sunt, quia ..; Ti 49. difficile dictu videtur eum non in malo esse; T II, 19. quod difficile dictu videtur, quae cuiusque divinationis ratio ... sit; D I, 85. quam graves, quam difficiles plerisque videntur calamitatum societates! Lae 64. ſ. adversus. visa est Arcesilae cum vera sententia, tum honesta et digna sapiente; A II, 77. quod ei (A. Torquato) talia facta digna viro videbantur; F II, 73. quae (vitae ratio) ... visa est dignissima; F V, 11. dum tibi turpe nec dignum viro videbitur gemere, eiulare; T II, 31. digna mihi res ... nostra familiaritate visa est; Lae 4. ſ. decorus. ita mihi dives (ea philosophia) videbatur, ut ..; F V, 96. prorsus haec divina mihi videtur vis; T I, 65. mihi ne diuturnum quidem quicquam videtur, in quo est aliquid extremum; C 69. ut nulli alii docti viderentur; T I, 38. qui (amici) dulces videantur; Lae 90. ne nos duriores forte videamur; L II, 37. quamquam hoc videbitur fortasse cuipiam durius; O I, 23. ſ. adversus. quod earum rerum videatur ei levis fructus, exiguus usus, incertus dominatus; R I, 27. quae eximia plerisque et praeclara videntur; O I, 67. hoc iis bonorum videbatur extremum; F IV, 26. nec parasitorum in comoediis adsentatio faceta nobis videretur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98. ut quicquam possit ita *verum* videri, ut non eodem modo falsum etiam possit videri; A II, 33. id .. quaero, quod ita mihi videatur verum, ut non possit item falsum videri; A II, 34. hoc .. si ita sit, ut unum modo sensibus falsum videatur; A II, 101. quae (res) formidolosae videntur; T IV, 53. fortunatus sibi Damocles videbatur; T V, 62. mihi ... avi tui duo ... comitatu nobilium iuvenum fortunati videbantur; C 29. quae futura videantur *; D II, 121. gloriosus: ſ. beatus; T I, 116. hoc ... diis inmortalibus gratum potius videri quam grave ‖ hominibus ‖; L II, 41. ille tenuis ... gratum se videri studet; O II, 70. quo gravior viderer; F II, 77. videntur .. omnia, repentina graviora; T III, 28. ſ. difficilis; Lae 64. gratus; L II, 41. hebes: ſ. acutus; A fr 6. caecus. hic: ſ. communis; A I, 22. mihi quidem etiam verae hereditates non honestae videntur, si ..; O III, 74. ut hoc ipsum videtur honestum; O III, 103. addunt etiam, quicquid valde utile sit, id fieri honestum, etiamsi antea non videretur; O III, 103. ſ. dignus; A II, 77. utilis; O III, 74. 103. quod mihi horribile videtur; T II, 29. idonea mihi Laeli persona visa est, quae ..; Lae 4. mare illud, quod nunc favonio nascente purpureum videtur, idem huic nostro (sapienti) videbitur; A II, 105. nec ... summum pecudis bonum et hominis idem mihi videri potest; F II, 111. solivaga cognitio et ieiuna videatur; O I, 157. ut inbelles timidique videamur; O I, 83. incertus: ſ. exiguus. quae (ratio) tibi videtur inconstans; F V, 95. cur incredibilis iis animorum videatur aeternitas; T I, 50. quod quibusdam incredibile videatur; L I, 34. hoc primo ‖ [auditu] ‖ incredibile nobis videri; O II, 56. id ut turpe, sic indecorum (videtur); O I, 94. ut, si Aeacus aut Minos diceret: »oderint, dum metuant«, ... indecorum videretur; O I, 97. ut nihil homine videatur indignius; F I, 23. contentiones concertationesque in disputando pertinaces indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27. qui (soni vocis) infiniti videbantur; T I, 62. qui (soni) videbantur infiniti; R III, 3. inhumanus videatur inscitia temporis; O I, 144. ſ. crudelis. desitum est .. videri quicquam in socios iniquum; O II, 27. quae (res) inlustriores videantur; A II, 128. nihil oportere inopinatum videri; T III, 55. nonne apertum est totam illam porticum insanam, Academicos autem prae illis (Stoicis) modestos cautosque homines videri Epicuro? A fr 20 (B. 40). hic insanus videtur etiam suis; T IV, 73. nec erat ei (Nestori) verendum, ne ... nimis videretur aut insolens aut loquax; C 31. beatus, cui nihil humanarum rerum aut intolerabile ad demittendum animum aut nimis laetabile ad ecferendum videri potest; T IV, 37. nihil visum est illo pane iucundius; T V, 97. laboriosus: vgl. II. esse; F II, 93. laetabilis: ſ. intolerabilis. mihi quidem laudabiliora videntur omnia, quae ..; T II, 64. ſ. beatus; Lae 23. mihi .. etiam lautius videtur, quod eligitur; F V, 90. quae hoc non minus declarant, sed videntur leviora; F I, 24. si vis, (peccata) sane ‖ visa ‖ sint breviora, leviora qui possunt videri ‖ possunt ‖? P 26. ſ. communis; C 63. exiguus. C. Caesaris pecuniarum translatio a iustis dominis ad alienos non debet liberalis videri; O I, 43. nec tua mihi oratio longa videri potest; F IV, 44. loquax: ſ. insolens. sol Democrito magnus videtur; F I, 20. mihi ... hoc videtur maior vis honestatis et minor voluptatis; F II, 81. id mihi magnum videtur; F IV, 73. bene plane magnus mihi .. videtur (Philoctetae dolor), sed tamen non summus; T II, 44. omnia videri subita maiora; T III, 52. minora esse ea, quae sint visa maiora; T III, 54. (ista necopinata) non ‖ nam ‖ id efficiunt, ut ea, quae accidant, maiora videantur; quia recentia sunt, maiora videntur, non quia repentina; T III, 55.

quid .. videatur ei magnum in rebus humanis? T IV, 37. quid ... magnum sapienti videri potest? T IV, 37. haec in bello plura et maiora videntur timentibus; D II, 58. quibus periculosa et calida consilia quietis et cogitatis splendidiora et maiora videantur; O I, 82. ut maiora omnia re quam fama viderentur; fr VI, 14. ſ. certus; O II, 56. quid .. minus est dignum, quam tibi peius quicquam videri dedecore? T II, 14. haec peregrinatio mediocris vobis videri potest? T I, 98. quod quibusdam medium videtur, cum ‖ videretur ‖ omni dolore careret ‖ carere ‖; F I, 38. ut omnia praeterea, quae bona corporis et fortunae putantur, perexigua et minuta videantur; T II, 30. haec mirabilia videri intellego; F III, 48. multis etiam sensi mirabile videri eam nobis potissimum probatam esse philosophiam, quae ..; N I, 6. mirabile videtur, quod non rideat haruspex, cum haruspicem viderit; N I, 71. ex quo (orbe) omnia mihi contemplanti praeclara cetera et mirabilia videbantur; R VI, 16. quod (Regulus) rediit, nobis nunc mirabile videtur; O III, 111. maxume iustitia ... mirifica quaedam multitudini videtur; O II, 38. quamquam nihil mihi tam mirum videtur quam ista ‖ ita ‖ dici; A II, 102. ut mihi mirum videatur, ... quo modo isti non ... uni (somnio) fidem derogent; D II, 146. maxime .. hoc in hominum doctorum oratione mirum videri solet, quod ..; R I, 11. mihi .. non solum eo videtur miser, quod ea fecit; T V, 55. omnibus bene veritatem intuentibus videri necesse est (Dionysium) miserrimum; T V, 57. quibus (fortibus viris) magis id miserum videri solet, natura se consumi; R I, 4. mihi .. tanto (miserius) videtur, quanto ..; R IV, 1. quattuor reperio causas, cur senectus misera videatur; C 15. ſ. beatus; L I, 32. qui (casus) nobis miserabilis videtur audientibus; F II, 65. mollis: ſ. delicatus. nolo in stellarum ratione multus vobis videri; N II, 119. mihi .. sane multi (di) videntur; N III, 40. ſ. magnus; D II, 58. quamquam .. vereor, ne nimius in hoc genere videar; F V, 55. novum .. id genus imperii visum est et proximum similitudini regiae; R II, 56. quia, quanto diutius considero, .. tanto mihi res videtur obscurior; N I, 60. haec videri possunt odiosiora, cum lentius disputantur; P 10. Stoicis non videtur optabilior nec magis expetenda beata vita, si sit longa, quam si brevis: F III, 46. par: ſ. acutus; A II, 133. ut ea, quae acciderint, multo minora, quam quanta sint existimata, videantur; T III, 58. terra ita mihi parva visa est, ut ..; R VI, 16. quae (domus) si tibi parva, ut est, ita videtur; R VI, 20. ſ. magnus; F II, 81. pedalis: ſ. quantulus. perexiguus: ſ. minutus. cum ... illud ... permagnum videtur; O III, 81. ut mihi permirum videatur quemquam exstare, qui ..; D II, 99. permirum mihi videri solet, quae sit tanta doc *; R V, 7. quae (natura deorum) cum mihi videretur perobscura, ut semper videri solet; N I, 17. mihi .. nihil tam perspicuum videtur, quam ..; F III, 41. mihi .. (potestas) pestifera videtur; L III, 19. pinguis: ſ. contrarius. quid tam planum videtur, quam mare? A fr 3. ut alii populares, alii studiosi optimi cuiusque videantur; O I, 85. quam popularis lex de sacerdotiis C. Licini Crassi videbatur! Lae 96. non .. aurum habere praeclarum sibi videri dixit; C 55 (56). ſ. eximius. mirabilis; R VI, 16. virtute .. ipsa non tam multi praediti esse quam videri volunt; Lae 98. cum .. optumates ‖ optumatis ‖ appellantur, nihil potest videri praestabilius; R III, 47. Polemoni ... ea prima visa sunt; F II, 34. animi magnitudo ... principem .. se esse mavult quam videri; O I, 65. quae iam prisca videntur propter vetustatem; L III, 20. ut aliae (res) probabiles videantur, aliae contra; A II, 103. ſ. **probabilis,** A. alqd; A II, 35. 100. 121. 126. 134. F V, 76. N III, 36. Fa 1. O II, 8. III, 33. P 1 (S. 170, b). tum demum mihi procax Academia videbitur, si ..; N I, 13. ut optuma quisque valetudine adfectus potest videri natura ad aliquem morbum proclivior, sic ..; T IV, 81. cuius (Lucilii) disputatio tibi ipsi ... ad veritatem est visa propensior; D I, 9. proximus: ſ. novus. quod homini homine pulchrius nihil videbatur ‖ videatur, videtur ‖; N I, 77. conum tibi ... pulchriorem quam sphaeram videri; N II, 47. quae .. maiori parti pulcherrima videntur; O I, 118. purpureus: ſ. idem; A II, 105. illud .. quale tandem videtur? F II, 74. qualis .. tibi ille videtur »Tantalo prognatus«? T III, 26. ſ. I, 2. alqd; A II, 19. quantulus (sol) nobis videtur! mihi quidem quasi pedalis; A II, 82. tantum esse (solem), quantus videatur; A II, 82. tantum .. (solem Epicurus) esse censet, quantus videtur; F I, 20. ego illud ... tantum esse, quantum videatur, non puto; T II, 42. sol maiorne quam terra sit an tantus, quantus videatur; D II, 10. quanta illa depravatio et foeditas turpificati animi debet videri! O III, 105. etiamsi ipse erit, quem videris, qui tibi videbitur; A II, 84. quaenam species caeli videretur? N II, 96. ravus: ſ. caeruleus. nihil ei (Xenophonti) tam regale videri quam studium agri colendi; C 59. quid refert, si hoc ipsum salsum illi et venustum videbatur? N I, 79. qui sibi sapientes videntur; A fr 20 (S. 2). quod .. veri simile videatur; A II, 36. illi (seditiosi) ... similes bonorum videri volunt; A II, 72. si .. aliquid occurrit, quod veri simile videatur; A II, 127. qui (Academici) ... id sequi volunt, quodcumque veri simile videatur; F II, 43. ubi sit illud, quod veri simillimum videatur; T IV, 47. similem sibi videri vitam hominum et mercatum eum, qui ..; T V, 9. quicquid ‖ quidquid ‖ in capite est, id coronae simile videri potest; D II, 68. vide, ... quam sint ista similia; nam mihi non videntur; D II, 108. cum .. proprium sit Academiae ... ea probare, quae simillima veri videantur; D II, 150. ſ. II. esse; A II, 56. solivagus: ſ. ieiunus. splendidissimum videri, quod ..; O I, 61. ſ. magnus; O I, 83. studiosus: ſ. popularis; O I, 85. summus: ſ. magnus; T II, 44. non ius .. illud solum superbius populo et violentius videri necesse erat; L III, 17. talia mihi videntur omnia, quae ..; A fr 19. tale .. visum est ultimum Stoicorum; F IV, 33. tibi ... tolerabiliorem senectutem videri; C 8. Lanuvii clipeos, quod haruspicibus tristissumum visum esset, a muribus esse derosos; D I, 99. dum tibi turpe ... videbitur lamentari; T II, 31. ita taetra quaedam (Posidonius collegit), ... ut dictu quoque videantur turpia; O I, 159. ſ. indecorus; O I, 94. venustus: ſ. salsus. necesse est id ei (animo) verum, quod occurrit, videri; A II, 25. ut ei (sapienti) vera multa videantur; A II, 101. ut ea, quae senserit ille (Epicurus), tibi non vera videantur; F I, 14. mihi .. eae verae videntur opiniones; F II, 77. ſ. dignus; A II, 77. falsus. hanc Academiam novam appellant, quae mihi vetus videtur; A I, 46. violentus: ſ. superbus. quod parum virile videatur; F II, 47. fluentium frequenter transitio fit visionum, ut e multis una videatur; N I, 109. si id, quod speciem haberet honesti, pugnaret cum eo, quod utile videretur; O III, 7. in qua (deliberatione), quod utile videretur, cum eo, quod honestum est ‖ esset ‖, compararetur; O III, 12. pluris putare, quod utile videatur, quam quod honestum sit ‖ est ‖, ... turpissimum est; O III, 18. quamquam et a ve-

teribus Academicis et a Peripateticis vestris ..., quae honesta sunt, anteponuntur iis, quae videntur utilia, tamen splendidius haec ab iis disseruntur, quibus, quicquid honestum est, idem utile videtur nec utile quicquam, quod non honestum; O III, 20. non utilia cum honestis pugnare aliquando posse ..., sed ea, quae viderentur utilia; O III, 34. cum (error hominum) aliquid, quod utile visum est, arripuit; O III, 36. possitne id, quod utile videatur, fieri non turpiter; O III, 40. cui (regi) cum visum esset utilius solum quam cum altero regnare; O III, 41. id, quod utile videbatur neque erat; O III, 41. quae .. videntur utilia; O III, 43. cum .. id, quod utile videtur in amicitia, cum eo, quod honestum est, comparatur; O III, 46. hoc visum est utile; O III, 46. ut id, quod utile videatur, non modo facere honestum sit, sed etiam non facere turpe; O III, 56. in talibus rebus aliud utile interdum, aliud honestum videri solet; O III, 74. consulem ob eam rem fieri, ... (Mario) valde utile videbatur; O III, 81. aut illud, quod utile videtur, turpe ne sit aut, si turpe est, ne videatur esse utile; O III, 81. utile ei videbatur plurimum posse alterius invidia; O III, 82. quodsi haec utilia non sunt, quae maxime videntur; O III, 85. utile videbatur Ulixi ... —; O III, 97. quem ad modum nos dicamus videri quaedam utilia, quae non sint, sic se dicere videri quaedam honesta, quae non sint, „ut hoc ipsum videtur honestum, ... revertisse"; O III, 103. sic honestatis comparatione ea, quae videntur utilia, vincuntur; O III, 114.

3. **Substantiv**: a. **in gleichem Casus**: quando .. potest tibi P. Geminus Quintus videri, quid habes explorati, cur non possit tibi Cotta videri, qui non sit? A II, 85. aliis cor ipsum animus videtur; T I, 18. grave etiam argumentum tibi videbatur, quod opinio ... esset; N III, 11. bonum: s. **bonus**, B, **b**, I, 2. videor (11 St.) B. I, S. 355, a. quae tibi Epicuri (causa) videtur; T V, 88. qui (sensus) tibi, ut reliquae corporis partes, non comites solum virtutum, sed ministri etiam videbuntur; F II, 113. quibus Olympiorum victoria consulatus ille antiquus videtur; T II, 41. Zenoni et reliquis fere Stoicis aether videtur summus deus, mente praeditus; A II, 126. Apim illum, sanctum Aegyptiorum bovem, nonne deum videri Aegyptiis? N I, 82. an tibi .. fabellae videntur? N III, 13. furum id magis factum quam deorum videtur; D II, 68. teneo .. finem illi (Hieronymo) videri nihil dolere; F II, 8. qui (C. Marius) mihi secundis rebus unus ex fortunatis hominibus, adversis unus ex summis viris videbatur; P 16. s. 2. insanus; A fr 20. Zenoni Stoico animus ignis videtur; T I, 19. tibi omnisne animi commotio videtur insania? T III, 8. tum avis illa videri posset interpres et satelles Iovis; D II, 73. illi (Alcaeo) .. hoc lumen videbatur; N I, 79. malum: s. **malus**, B, **b**, I, 2. videor (12 St.) B. II, S. 547, b. ministri: s. comites. adduc pari animo inexercitatum militem, mulier videbitur; T II, 37. portenta videntur; A II, 123. nec, si id factum est, quod potuit fieri, portentum debet videri; D II, 61. satelles: s. interpres. virum .. videri negant, qui irasci nesciat; T IV, 43. s. homo. hic ea, quae videbatur utilitas, plus valuit quam honestas; O III, 109. si quando ea, quae videtur utilitas, honestati repugnat; O III, 120.

b. **Genetiv**: ille ... quaerere ex eo, viderenturne illa Philonis; A II, 11. qui mihi cum illo (Democrito) collati quintae classis videntur; A II, 73. senex dicitur ... quaesisse .., num illud carmen desipientis videretur; C 22. deorum, furum: vgl. a. factum. ut omnia (quasi fata) subterfugere non modo sapientiae, sed etiam felicitatis (Scipio) diceret sibi videri; Lae 35. duri .. hominis vel potius vix hominis videtur periculum capitis inferre multis; O II, 50. nihil .. putare esse praeter voluptatem ... summae mihi videtur inscitiae; F II, 34. fraus quasi vulpeculae, vis leonis videtur; O I, 31. neque .. (valere) pluris illis videtur; F IV, 62. qui primus, quod summae sapientiae Pythagorae visum est, omnibus rebus imposuit nomina; T I, 62. s. felicitatis. vulpeculae: s. leonis.

c. **Ablativ**: animo: vgl. II. esse; F II, 78. Tages ... puerili specie dicitur visus, sed senili fuisse prudentia; D II, 50.

d. **mit Präpositionen**: quod praeceptum quia maius erat, quam ut ab homine videretur, idcirco assignatum est deo; F V, 44. quae quod Aristoni et Pyrrhoni omnino visa sunt pro nihilo; F II, 43.

V. **Lücke**: cum in Graeco sermone haec ipsa quondam rerum nomina novarum * non videbantur; F III, 15.

viduus, verwitwet, beraubt: A. alqs: »sic me ipse viduus pestes excipio anxias«; T II, 25.

B. tributa: Corinthios video publicis equis adsignandis et alendis orborum et viduarum tributis fuisse quondam diligentis; R II, 36.

vietus, welk: alqd: necesse fuit esse aliquid ... tamquam in arborum bacis terraeque fructibus maturitate tempestiva quasi vietum et caducum; C 5.

cor: ego .. possum ... suspicari ... contractum aliquo morbo bovis exile et exiguum et vietum cor et dissimile cordis fuisse; D II, 37.

vigeo, lebenskräftig sein, in Kraft, Ansehn, Blüte stehen: I. unpersönlich: quae .. divina? vigere, sapere, invenire, meminisse; T I, 65.

II. alqs: Lacedaemonius Leonidas, Thebanus Epaminondas viget ‖ vigent ‖; T I, 116.

alqd: opus est ea valere et vigere; F V, 35. quicquid est illud, quod sentit, quod sapit, quod vivit, quod viget; T I, 66. fr IX, 10. neque est ullum, quod non ita vigeat interiore quodam motu, ... ut aut flores aut fruges fundat; T V, 37. quo (calore) haec, quae nota nobis sunt, retinentur et vigent; N II, 30. quodsi ea ... arte naturae vivunt et vigent; N II, 83. in omni natura rerum id vivere, id vigere, quod caleat; N III, 35.

aether: qui (aether) quoniam ... semper agitatur et viget; N II, 42.

animus: nisi animus, ante quam in corpus intravisset, in rerum cognitione viguisset; T I, 57. sive occiderit animus sive vigeat; T I, 104. viget .. et vivit animus (dormientis); D I, 63. viget .. animus in somnis liber ab sensibus omnique impeditione curarum; D I, 115. animorum est ea vis ..., ut vigeant vigilantes nullo adventicio pulsu, sed suo motu incredibili quadam celeritate; D II, 139. sine corpore animo vigente divina vita est; L fr 1.

arbor: arborem .. et „novellam" et „vetulam" et „vigere" et „senescere" (dicimus); F V, 39.

cohortationes, consilia, consolationes: vita .. victusque communis, consilia, sermones, cohortationes, consolationes, interdum etiam obiurgationes in amicitiis vigent maxime; O I, 58.

corpus: corpus ... ita figuratum, ut temperatione naturae vigeat et sentiat; T I, 21.

deus: siquidem est deus, qui viget, qui sentit; R VI, 26.

disciplina: vigebat in illa domo patrius mos ‖ mos pat. ‖ et disciplina; C 37. quorum (Pythagoreorum) disciplina extincta est quodam modo, cum aliquot saecla in Italia Siciliaque viguisset; Ti 1.

industria: ut eorum et in bellicis et in civilibus officiis vigeat industria; O I, 122.
laus: apud quos .. venandi et equitandi laus viget; T II, 62.
leges: [fuit haec gens fortis, dum Lycurgi leges vigebant]; T I, 101.
malum: ut (malum) vigeat et habeat quandam viriditatem; T III, 75.
mens: quod (homines) rationem habent a natura datam mentemque acrem et vigentem; F II, 45.
mos: f. disciplina; C 37.
nomen: multa .. saecula postea sic viguit Pythagoreorum nomen, ut ..; T I, 38. cum .. eo tempore in iis ‖ his ‖ locis Pythagorae nomen vigeret; R I, 16.
numen: »rite ... vestri ... praecipue coluere vigenti numine divos«; D I, 21.
obiurgationes: f. cohortationes.
pars: eam (partem animi) tum maxume vigere, cum plurimum absit a corpore; D I, 70.
philosophia: nisi (philosophia) doctissimorum contentionibus dissensionibusque viguisset; T II, 4.
ratio: ut haec in philosophia ratio contra omnia disserendi ... usque ad nostram viguit aetatem; N I, 11.
res: quae (res) natura vigeant; F V, 20.
sermones: f. cohortationes.
studia: ubi .. studia nostra viguissent, si ..? Lae 51.
terra: si terra natura tenetur et viget; N II, 83.
victus, vita: f. cohortationes.

vigilanter, wachsam: quamquam ... decori vestro non defui, nunc tamen ... enitar multo vigilantius; R VI, 26.

vigilantia, Wachsamkeit: Tarentum .. qua vigilantia, quo consilio (Q. Maximus) recepit! C 11.

vigilia, Wachen, Nachtwachen, Schlaflosigkeit: I. adliciunt: nec assiduitas (per se ipsa allicit) nec vigiliae; F I, 49.
II. audio: cui non sunt auditae Demosthenis vigiliae? T IV, 44.
perfero: curas, sollicitudines, vigilias perferunt; F V, 57.
suscipio: qui etiam nunc ... prope contra naturam vigilias suscipere soleamus; F V, 54.
III. munus: quoniam illud maiorum vigiliarum munus in tuo nomine apparuit; P 5.
IV. cruciari: cum (M. Regulus) vigiliis et fame cruciaretur; F III, 65.
necari: qui (Regulus) in potestate hostium vigiliis et inedia necatus est; F V, 82.
stare: meis curis, vigiliis, consiliis stare te invitissimo rem publicam ‖ cum ... staret ... res publica ‖; P 29.

vigilo, wachen, während des Wachens, durchwachen, wachsam sein, sorgen: I, 1. necare: cum (Regulus) vigilando necabatur; O III, 100.
2. alqs: dum videntur, eadem est in somnis species eorumque, quae vigilantes videmus; A II, 52. interesse inter vigilantium visa et sobriorum et ..; A II, 53. nisi vero Ennium non putamus ita totum illud audivisse, ... ut si vigilans audiret; A II, 88. num videtur (Iliona) minorem habere visis quam vigilantes fidem? A II, 88. castus animus purusque vigilantis ... est paratior; D I, 121. eadem causa vigilantibus esse poterat; idque si nostra causa di secundum quietem facerent, vigilantibus idem facerent, praesertim cum Chrysippus permulto clariora ... esse dicat, quae vigilantibus videantur, quam quae somniantibus. fuit igitur divina beneficentia ‖ beneficientia ‖ dignius ... clariora visa dare vigilanti quam obscuria per somnum; D II, 126. de quibus (rebus) vigilantes aut cogitavimus aut egimus; D II, 140. opponuntur ... labores, ... leve sane impedimentum vigilanti et industrio; R I, 4. qui ad multam noctem vigilassem; R VI, 10. de quo (Homero Ennius) videlicet saepissime vigilans solebat cogitare et loqui; R VI, 10. licet ... prodesse ... vigilantem pro re alterius; O II, 67. f. **dormio**, II. alqs; A II, 52. 88. ✕. N I, 46. II, 166. D I, 85. II, 126. 127 (B. I, S. 770, a).
animus: vigilantes animi vitae necessitatibus serviunt; D I, 110. ut sopito corpore ipse (animus) vigilet; D I, 115. quas (res animus) vigilans gesserit aut cogitaverit; D II, 128. an natura fieri, ut mobiliter animus agitatus, quod vigilans viderit, dormiens videre videatur; D II, 129. animorum est ea vis eaque natura, ut vigeant vigilantes; D II, 139.
cogitationes: inerant .. in utriusque nostrum animis vigilantium cogitationum vestigia; D II, 140.
curae: qui praeerant Lacedaemoniis, non contenti vigilantibus curis in Pasiphaae fano ... somniandi causa excubabant; D I, 96.
homines: »quae .. (homines) agunt vigilantes agitantque«; D I, 45.
vates: quae vigilantibus accidunt vatibus, eadem nobis dormientibus; D I, 115.
II. ne: vigila, Chrysippe, ne tuam causam ... deseras; Fa 12.
III. partem: cum ... magnam .. partem noctis vigilasses; D I, 59.

viginti, zwanzig: anni: (Dionysius) quinque et viginti natus annos; T V, 57. cum tres et viginti regnavisset annos (Ancus Marcius); R II, 33. illa praeclara constitutio Romuli cum ducentos annos et viginti fere firma mansisset *; R II, 53. annis postea xx ... levis aestmatio pecudum ... constituta est; R II, 60. qui (L. Metellus) ... viginti et duos annos ei sacerdotio praefuit; C 30. qui (Arganthonius) octoginta regnavit ‖ regnaverat ‖ annos, centum viginti vixit ‖ vixerat ‖; C 69. (Themistocles) fecit idem, quod xx ‖ viginti ‖ annis ante apud nos fecerat Coriolanus; Lae 42.
γέροντες: Lycurgus γέροντας Lacedaemone appellavit, nimis is quidem paucos xxviii; R II, 50.
litterae: si innumerabiles unius et viginti formae litterarum ... aliquo coiciantur; N II, 93.
menses: ea .. (stella) iiii et xx mensibus ... eundem lustrat orbem; N II, 53.
partes: septimam (partem deus detraxit), quae septem et viginti partibus antecederet primae; Ti 22.

vilico, Verwalter sein: ut (noster hic rector) quasi dispensare rem publicam et in ea quodam modo vilicare possit; R V, 5.

vilicus, Verwalter: I. noscit: ut vilicus naturam agri novit, ... sic ..; R V, 5.
II. audiens: te familiae valde interdicere, ut uni dicta audiens esset. — quippe vilico; R I, 61.
impero: ita .. (Cimonem) instituisse et vilicis imperavisse, ut omnia praeberentur; O II, 64.
inquam: „a te infelicem", inquit vilico, „quem necassem iam verberibus, nisi iratus essem"; R I, 59.
III. iratus: qui (Archytas) cum vilico factus esset iratior; T IV, 78.
IV. studium: num id studium censes esse vilici? R V, 5.

vilis, wohlfeil, gering, wertlos, gleichgültig: alqs: cum ipsi inter nos viles neglectique simus; F III, 66.

intellegentia: in quibus (gustatu odoratu) intellegentia, etsi vitiosa ‖ vilior ‖, est quaedam tamen; A II, 20.

res: vilissimas res addunt; F II, 42. non minor .. voluptas percipitur ex vilissimis rebus quam ex pretiosissimis; F II, 91. cotidie nos ipsa natura admonet, quam paucis ‖ admonet ‖, quam parvis rebus egeat, quam vilibus; T V, 102.

servolus: quaerit, ... equine pretiosi potius iacturam faciat an servoli vilis; O III, 89.

vilitas, Wohlfeilheit: quae tibi plus prodessent cognita quam tritici vilitas; O III, 52.

villa, Landhaus, Landgut: I. abest: cuius (M'. Curii) .. ego villam contemplans ⟨abest enim non longe a me⟩; C 55.

abundat: villa .. tota locuples est, abundat porco, haedo, agno, gallina, lacte, caseo, melle; C 56.

est: disputata sunt ... in Hortensii villa, quae est ad Baulos; A II, 9. hanc vides villam, ut nunc quidem est, lautius aedificatam patris nostri studio; L II, 3. quom ... antiquo more parva esset villa, ut illa Curiana in Sabinis; L II, 3. quorum quom essent magnificae villae; L III, 30. quodsi, qui proscribunt villam bonam beneque aedificatam, non existimantur fefellisse etiamsi illa nec bona est nec aedificata ratione; O III, 55. f. abundat.

videtur: iis, qui in navi ‖ nave ‖ sunt, moveri haec villa (videtur); A II, 81.

ohne Verb: locus amoenus, ludi, venatio, villa Luculli ⟨nam si „tuam" (villam) dicerem, latebram haberes; ad corpus diceres pertinere⟩; F II, 107.

II, 1. aedifico: f. I. est; L II. 3. O III, 55.

contemno: magnificas .. villas et pavimenta marmorea ... contemno; L II, 2.

contemplor: f. I. abest. — dico: f. I. ohne Verb. — moveo: f. I. videtur. — orno: f. 3. venio in; fr V, 17. — proscribo: f. I. est; O III, 55.

video: quom videret eorum villas signis et tabulis refertas; L III, 31. f. I. est; L II, 3.

2. careo: hac villa isti carere non possunt; O III, 59.

3. absum a: paulum .. cum ab eius villa abessemus; A I, 1.

arcesso a: a villa in senatum arcessebatur et Curius et ceteri senes; C 56.

deverto in: quicumque Laciades in villam suam devertisset; O II, 64.

maneo in: cum ... in villa quadam campi Atinatis maneres; D I, 59.

reduco ad: † satis eum ‖ tum, al. ‖ longo intervallo ad suam villam reduximus; A I, 1.

revertor ad: quoniam ... mihi ad villam revertendum est; F IV, 80.

sum in: in tua villa nos esse; A II, 145. quorum in villa ac domo nihil splendidum, nihil ornatum fuit praeter ipsos; P 38.

venio ad: qui (Archytas) cum ad villam venisset; F I, 59. — in: veni in eius (pueri Luculli) villam; F III, 7. cum in villam Luculli ventum esset omni apparatu venustatis ornatam; fr V, 17.

III. amicus: ipse ... sum illi villae amicior modo factus atque huic omni solo; L II, 4.

IV. conspectus: posita in fundi villaeque conspectu religio Larum; L II, 27.

magnificentia: quom esset obiecta magnificentia villae Tusculanae; L III, 30. ut L. Luculli ... virtutem quis? at quam multi villarum magnificentiam imitati ‖ [imitati] ‖ ! quarum quidem certe est adhibendus modus ad mediocritatem*que* revocandus; O I, 140.

modus: f. magnificentia; O I, 140.

ornatus: his libris eum (Lucullum) malo quam reliquo ornatu villae delectari; F III, 8.

V. a: quid tu, inquit, huc? a villa enim, credo; F III, 8.

in: illi aurata tecta in villis et sola marmorea facienti; P 49. f. I. est; A II, 9.

villus, zottiges Haar, Wolle: I. conficio, al.: ut earum (ovium) villis confectis atque contextis homines vestiantur; N II, 158.

II. vestiri: quarum (animantium) aliae coriis tectae sunt, aliae villis vestitae, aliae spinis hirsutae; N II, 121. f. I.

vinaceus, Weinbeerkern: quae (terra) ex fici tantulo grano aut ex acini vinaceo ... tantos truncos ramosque procreet; C 52.

vinarius, für den Wein bestimmt: semper .. boni assiduique domini referta cella vinaria, olearia, etiam penaria est; C 56.

vincio, fesseln, binden, verpflichten: I. alqs: »ecquis hoc animadvertit? vincite!« T IV, 55.

II. alqm: tardius ingrediuntur, ut ii, qui ferro vincti multos annos fuerunt; T I, 75. »Titanum suboles, ... aspicite religatum asperis vinctumque saxis«; T II, 23. vinctum ... Saturnum ipsum a filio Iove; N II, 63. vinctus .. a Iove (Saturnus fingitur), ne inmoderatos cursus haberet; N II, 64. vinctum itidem a filio Saturnum; N III, 62.

alqd: haudquaquam boni est ratione vinctum velle dissolvere; Ti 40.

callidum: ut ille veterator et callidus vinctus ad Hannibalem duceretur; O III, 113.

dentes: »cui auro dentes vincti escunt ‖ iuncti essent ‖«; L II, 60.

iuvencum: »(proles ausa est) gustare manu vinctum domitumque iuvencum«; N II, 159.

partem: vinciatur et constringatur (illa pars animi) amicorum propinquorumque custodiis; T II, 48.

veteratorem: f. callidum.

virum: ut ... (bonus vir) damnetur, vinciatur, uratur; R III, 27. numquam claros viros senatus vinctos hostibus dedidisset; O III, 108.

vinclum f. **vinculum.**

vinco, siegen, gewinnen, Recht haben, besiegen, bewältigen, überwinden, übertreffen: I. **absolut:** 1. cupiditas: omnem morem Lacedaemoniorum inflammatum esse cupiditate vincendi; O I, 64.

nomen: quodsi fingenda nomina, Vicae Potae potius vincendi atque potiundi ‖ [vinc. .. pot.] ‖; L II, 28.

studium: certamen instituit non pertinacia aut studio vincendi, ... sed ..; A I, 44.

2, a. unpersönlich: ut esset insitum militibus nostris aut vincere aut emori; O III, 114.

b. alqs: in quibus non, si *falsa* ‖ si non, al. ‖ fuerint, vinci me malim quam vincere; A II, 10. si id dicis, vicimus; F II, 72. ille (coniector): „vinces", inquit; „id enim celeritas significat et vis equorum"; D II, 144. at ille (interpres): „vicisti; ista enim avi volat nulla vehementius"; D II, 144. qui stadium .. currit, eniti et contendere debet, quam maxume possit, ut vincat; O III, 42. eius .. est istorum quidque, qui vicit ‖ vincit ‖ viribus; Lae 55.

avis: quod avis illa victa silere soleret, canere, si vicisset; D I, 74. an illae aves, nisi cum vicerunt, canere non solent? at tum canebant nec vicerant; D II, 56.

parvi: (parvi) si vicerunt, efferunt se laetitia, victi debilitantur; F V, 42.

pueri: ut illi (pueri) efferuntur laetitia, cum vicerunt! ut pudet victos! F V, 61.

utilitas: cum (Curio) causam Transpadanorum aequam esse dicebat, semper autem addebat: „vincat utilitas"; O III, 88.

II. **mit Object:** alqm: plerique ... victi et debilitati obiecta specie voluptatis tradunt se libidinibus constringendos; F I, 47. ne voluptate victi faciant id, quod sentiant ‖ sentiunt ‖ non esse faciendum; F I, 48. numquam ullius oratione victi sententia desistemus; F I, 63. qua .. re ab ‖ a ‖ deo (Epicurus) vincitur, si aeternitate non vincitur? F II, 89. quorum alter cum vicisset Lacedaemonios apud Mantineam; F II, 97. nos non modo non vinci a Graecis verborum copia, sed esse in ea etiam superiores; F III, 5. quod (Stoici) ea non occurrentia fingunt, vincunt Aristonem; F IV, 43. quem ... tanta laetitia perfundi arbitramur, quanta .. superiorem Africanum Hannibale victo? F V, 70. in quo erat facile vincere non repugnantes; T I, 3. saepe .. videmus fractos pudore, qui ratione nulla vincerentur; T II, 48. tibi si recta probanti placebis, tum non modo tete viceris, ... sed omnis et omnia; T II, 63. quae in quem cadunt, in eundem cadit ut serviat, ut victum, si quando, se esse fateatur; T III, 14. qui (Demosthenes) dolere se aiebat, si quando opificum antelucana victus esset industria; T IV, 44. »occidam illum equidem et vincam«; T IV, 48. ut idem vincatur interdum nec putet ad se praeceptum illud Atrei pertinere: »proinde ita parent se in vita, ut vinci nesciant«. hic autem vincetur, ut dixi, nec modo vincetur, sed etiam serviet; T V, 52. aut Plato Xenocratem vincebat aut Polemo Arcesilam, quo esset beatior? T V, 109. ut a Graecis ne verborum quidem copia vinceremur; N I, 8. ut inmortalitate vincamur ab ea natura, sic animi praestantia vinci, atque ut animi, item corporis; N I, 96. ut ... recentiore memoria iidem Tyndaridae Persem ‖ Persen ‖ victum nuntiaverunt; N II, 6. facile me a te vinci posse certo scio; N III, 95. »quorum (vestrorum) pietasque fidesque praestitit et longe vicit sapientia cunctos«; D I, 21. fore ut [armis] ‖ armis ‖ Dareus et Persae ab Alexandro et Macedonibus proelio ‖ [proelio] ‖ vincerentur; D I, 121. »aio te, Aeacida, Romanos vincere posse«; D II, 116. „vincere te Romanos" nihilo magis in se quam in Romanos valere; D II, 116. is (Antipho) ..: „vincare", inquit, „necesse est"; D II, 144. huic eidem (cursori) Antipho: „baro", inquit, „victum te esse non vides?" D II, 144. non ... dubito, quin ... usu quidem in re publica rerum maximarum facile omnis viceris; R I, 37. ego ... vel hominum vitiis vel subsidiis ‖ insidiis ‖ temporum victus; L II, 45. si sibi ipse consentiat et non interdum naturae bonitate vincatur; O I, 5. ut neque disceptatione vinci se nec ullo publico ac legitimo iure patiantur; O I, 64. nec (est consentaneum), qui invictum se a labore praestiterit, vinci a voluptate; O I, 68. sale .. et facetis Caesar, Catuli patris frater, vicit omnes; O I, 133. omnes .. P. Lentulus me consule vicit superiores; O II, 57. qui omnes superiores, quibus honore par esset, scientia facile vicisset; O II, 65. hic nunc victor, tum quidem victus quae cogitarat, ea perfecit; O II, 84. nullum erit certamen, sed quasi sorte aut micando victus alteri (tabulam) cedet alter; O III, 90. quo facilius (Samnites, Pyrrhus) vinci possent; C 43. Aiax ... agit, ut sepeliatur, si sit forte victus; fr VIII, 9. ſ. I, 2, b. alqs; A II, 10

alqd: illud .., quod vincit haec omnia, ... ubi invenimus? N II, 18. sic honestatis comparatione ea, quae videntur utilia, vincuntur; O III, 114. ſ. alqm; T II, 63.

aciem: eius .. (solis) radiis acies vestra sensusque vincitur; R VI, 19.

adulescentes: cum (adulescentes) exanimarentur prius, quam victos se faterentur; T V, 77.

animum: vincam animum cuique adsentiar deligam; A II, 125. sapientis animus ... virtutibus .. omnibus ut moenibus saeptus vincetur et expugnabitur? P 27.

avem: ſ. avis; D I, 74.

aures: contingebat in eo, ... ut expectatio ‖ a ‖ cognitione, aures ab oculis vincerentur; fr VI, 14.

beluas: qui (tyrannus) quamquam figura est hominis, morum tamen inmanitate vastissimas vincit beluas; R II, 48.

blandimenta: ut ea vis omnia blandimenta voluptatis otiique vicerit; R I, 1.

callidum: qui (callidus et occultus) ... ad extremum det manus vincique se patiatur; Lae 99.

contentiones: ut in illo ipso forensi genere dicendi contentiones aliorum sermone vinceret; O I, 133.

copiam: eorum et voluntatem et copiam causa vicit; R III, 13.

exspectationem: quamvis sit magna (expectatio), tamen eam vinces; R I, 37. ſ. aures.

formam: quodsi omnium animantium formam vincit hominis figura; N I, 48.

fremitum: ut (Demosthenes) fremitum assuesceret voce vincere; F V, 5.

gallos: quia galli victi silere solerent, canere victores; D II, 56.

gloriam: non modo opinionem vicit omnium, ... sed etiam gloriam superiorem; A II, 1.

honestatem: vicit ergo utilitas honestatem? immo vero honestas utilitatem; O III, 19.

humana: virorum esse fortium ... et humana vincentium toleranter dolorem pati; T II, 43.

Luciferum, al.: ea .. concursatione, *quam* inter se ‖ ea .. inter se concursationes, al. ‖ habent Lucifer, Mercurius, sol, alii alios vincunt vicissimque vincuntur; Ti 29.

magnitudinem: stellarum .. globi terrae magnitudinem facile vincebant; R VI, 16.

mulierem: illa (mulier) ‖ turba, al. ‖ victa maesta discedit; T V, 78.

naturam: numquam naturam mos vinceret; T V, 78.

occultum: ſ. callidum.

Olympia: »fortis equus, spatio qui saepe supremo vicit Olympia«; C 14.

opinionem: ſ. gloriam.

orationem: illius (Crassi) vendibilem orationem religio deorum inmortalium nobis defendentibus facile vincebat; Lae 96.

parvos: ſ. I, 2, b. parvi.

philosophum: idem (philosophus) natura victus; F II, 49. qui (Plato, Socrates) ut rationem non redderent, auctoritate tamen hos minutos philosophos vincerent; D I, 62.

pueros: ſ. I, 2, b. pueri.

rationem: vincit ipsa rerum publicarum natura saepe rationem; R II, 57.

rem publicam: fore ut ab exteris gentibus vinceretur ea res publica, in qua id contigisset; D I, 121.

sidera: ea (sidera) celeritate vinci a tardioribus ... videbantur; Ti 30.

solem: ſ. Luciferum.

studium: ita fit, ut vincat cognitionis studium consociatio hominum atque communitas; O I, 157.

turbam: ſ. mulierem.

virtutes: ut ... animi .. virtutes non voluntarias vincant virtutes voluntariae; F V, 38.
voluntatem: f. copiam.
utilitatem: f. honestatem.

vinculum (vinclum), Band, Bande, Fessel, Gefängnis: I, 1. devincit: si (horum trium generum quodvis) teneat illud vinclum, quod primum homines inter se rei publicae societate devinxit; R I, 42.
efficit: vinculorum id est aptissimum atque pulcherrimum, quod ex se atque de iis, quae stringit, quam maxime unum efficit; Ti 13.
est: quo modo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic ..; F III, 67. ea est ... concordia, artissimum atque optimum omni in re publica vinculum incolumitatis; R II, 69. cum ... neque esset unum vinculum iuris; R III, 43. || octo genera poenarum in legibus esse, damnum, vincula, verbera, talionem, ignominiam, exilium, mortem, servitutem || ; L fr 4. nullum .. vinculum ad astringendam fidem iure iurando maiores artius esse voluerunt; O III, 111. f. efficit. — 2. Ti 40.
impediunt: quoniam te nulla vincula impediunt ullius certae disciplinae; T V, 82.
possunt: cuius (sapientis) etiamsi corpus constringatur, animo tamen vincula inici nulla possint; F III, 76 (75). eas .. (particulas) inter se copulabant haud isdem vinclis, quibus ipsi erant conligati, sed talibus, quae cerni non possent propter parvitatem; Ti 47.
stringit: f. efficit.
2. sum: tollitur beneficium, tollitur gratia, quae sunt vincla concordiae; F II, 118. cum lex sit civilis societatis vinculum; R I, 49. eius (societatis) .. vinculum est ratio et oratio; O I, 50. cuius societatis artissimum vinculum est .. arbitrari ..; O III, 28. cum ... esset iuris et aequitatis, quae vincla sunt civitatis, repetita memoria; P 28. ita venusta habeantur ista, non ut vincla virorum sint, sed ut oblectamenta puerorum; P 38. consilium meum, quod maius est vinculum ad perpetuitatem vestram quam illa, quibus estis tum, cum gignebamini, conligati; Ti 40.
II, 1. cerno: f. I, 1. possunt; Ti 47.
circumdo: cum (corpora) quasi quodam vinculo circumdato colligantur; N II, 115.
desidero: omnia .. duo ad cohaerendum ... quasi nodum vinculumque desiderant; Ti 13.
inicio: f. I, 1. possunt; F III, 76.
rumpo: nec tamen (vir sapiens) illa vincla carceris ruperit; T I, 74.
servo: »(minores magistratus) vincula sontium servanto«; L III, 6.
solvo: vincula soluta sunt et servitia concitata || incitata || ; L III, 25.
teneo: f. I, 1. devincit.
video: ut ... (deorum) adulteria, vincula (videremus); N I, 42.
2. elabor: his poenis, ... egestate, exilio, vinculis, verberibus, elabuntur saepe privati; R III, 34.
laxo: qui (maiores natu) se .. libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent; C 7.
levo: emitti .. nos e custodia et levari vinclis arbitremur; T I, 118.
relaxo: ex quo intellegitur, quales (animi) futuri sint, cum se plane corporis vinculis relaxaverint; C 81.
3. conicio in: etsi ... D. || Decimum || Brutum et P. Scipionem consules ... C. Curiatius in vincula coniecit; L III, 20.
efficio ex: f. I, 1. efficit.
emitto ex: cum illuc ex his vinclis emissi feremur; T I, 75.
evolo e: hi || ii || vivunt, qui e corporum vinculis tamquam e carcere evolaverunt; R VI, 14. ut ... animus ... evolet tamquam e custodia vinclisque corporis; Lae 14.
sum in: qui in vinculis essent damnati rei capitalis; C 42.
III, 1. adligari: ut eum (Saturnum) siderum vinclis alligaret; N II, 64.
astringi: iis vinclis simus adstricti, ut nos commovere nequeamus; A II, 61.
coërcere: »magistratus ... noxium || innoxium || civem multa, vinculis verberibusve coherceto«; L III, 6. eos morte, exsilio, vinclis, damno (leges) coërcent; O III, 23.
conligare: homines .. antea dissociatos iucundissimo inter se sermonis vinclo conligavit; R III, 3. quando ... (sidera) conligatis .. corporibus vinculis animalibus animantia orta sunt; Ti 30. f. I, 1. possunt; Ti 47. — 2. Ti 40. — II, 1. circumdo.
constringi: »vinclis constrictus Iovis arcere nequeo diram volucrem a pectore«; T II, 24.
copulare: f. I, 1. possunt; Ti 47.
fatigari: qui non verbis sunt et disputatione philosophorum, sed vinclis et carcere fatigandi; O III, 73.
impediri: vigilantes animi ... diiungunt .. se a societate divina vinclis corporis inpediti; D I, 110.
elliptisch: hos .. ut famulos vinclis prope atque custodia, qui autem erunt firmiores ..., hos admonitu oportebit ... revocatos dignitatem tueri; T II, 48.
2. in: Miltiadem ... vitam ex hostium telis servatam in civium vinclis profudisse; R I, 5.
IV. Lücke: extenuato .. sumptu ... tunicla purpurea || [† vincla purpurae] || ; L II, 59.

vindex, Rächer, Bestrafer, Schützerin, Rächerin; I, 1. sunt: Furiae deae sunt, speculatrices, credo, et vindices facinorum et sceleris; N III, 46.
2. sum: »qui secus faxit, deus ipse vindex erit;« L II, 19.
II. constituo: quod .. non iudex, sed deus ipse vindex constituitur; L II, 25.
habeo: habeat sane populus tabellam quasi vindicem libertatis; L III, 39.

vindiciae, Rechtsanspruch: cum vindicias amisisset ipsa libertas; R III, 44.

vindico, in Anspruch nehmen, befreien, retten, schützen, strafen, rächen: I. mos: deinde imitator, ut sibi quidem videtur, naturae mos vindicat; fr V, 71.
II. alqm: sapientiam .. esse solam, quae nos a libidinum impetu et a formidinum terrore vindicet; F I, 46. contemno magnitudinem doloris, a qua me brevitas temporis vindicabit ante paene, quam venerit; T II, 44. quem fortitudo ab aegritudine et a metu vindicet; T V, 42. his terroribus ab Epicuro soluti et in libertatem vindicati; N I, 56. quae (mors) videtur a poena singulos vindicare; R III, 34. in libertatem vindicari volt? P 41.
alqd: cui soli vere liceat omnia non Quiritium, sed sapientium iure pro suis vindicare, nec civili nexo, sed communi lege naturae; R I, 27. graviter olim ista vindicabat vetus illa Graecia; L II, 39. videor id meo iure quodam modo vindicare; O I, 2.
capitalia: »(minores magistratus) capitalia vindicanto«; L III, 6.
conatus: qui Ti. Gracchi conatus perditos vindicavit; O I, 109.
consensionem: talis inproborum consensio non modo excusatione amicitiae tegenda non est, sed potius supplicio omni vindicanda est; Lae 43.

dolum: iste dolus malus et legibus erat vindicatus ... et sine lege iudiciis; O III, 61.

fraudem, malitiam: nec .. in praediis solum ius civile ... malitiam fraudemque vindicat; O III, 71.

partem: cum primas (partes) sibi quemque vindicare necesse sit; A fr 20 (S. 3). quoniam ... ortus .. nostri partem patria vindicat, partem amici; O I, 22.

rem: et a regum et a patrum dominatione solere in libertatem rem populi vindicari; R I, 48.

senectutem: ne ab omnibus eam (senectutem) vitiis videar vindicare; C 55.

Fragment: aliqua potestas sit, vindicet se in libertatem; A fr 15.

vinea, Weinberg: I. sunt: quo pluris sint nostra oliveta nostraeque vineae; R III, 16.

II, 1. divido: cum .. in quattuor partis vineam divisisset; D I, 31.

2. consisto in: sue inventa (Attus Navius) ... in vinea media dicitur constitisse; D I, 31.

sum in: quae (uva) maxima esset in vinea; D I, 31.

III. regiones: quo (lituo Attus Navius) ad investigandum suem regiones vineae terminavit; N II, 9.

species: quid de ... vinearum olivetorumve specie plura dicam? C 57.

IV. laetus: nec .. segetibus solum et pratis et vineis et arbustis res rusticae laetae sunt, sed hortis etiam; C 54.

vinetum, Rebenpflanzung, Weinberg: 1. auguro: »augures ... vineta virgetaque et salutem populi auguranto«; L II, 21.

habeo: vineta, segetes, oliveta ... a dis se habere; N III, 86.

2. noceo: si segetibus aut vinetis cuiuspiam tempestas nocuerit; N II, 167.

vinitor, Winzer: an (vitis) ea, quae per vinitorem antea consequebatur, per se ipsa curabit? F I, 40.

vinulentia (vinol.), Trunksucht, Trunkenheit: 1. dico: isto .. modo licet dicere utilem vinulentiam ad fortitudinem; T IV, 52.

subicio: aegrotationi ... subiecta sunt ... pervicacia, ligurritio, vinulentia ‖ vinol. ‖; T IV, 26.

2. careo: caret .. (senectus) etiam vinulentia ‖ vinol. ‖ et cruditate; C 44.

vinulentus (vinol.), trunken: A. alqs: ut nemo umquam vinulentum ‖ vinol. ‖ illum (Stilponem) ... viderit; Fa 10.

adulescentes: cum vinolenti adulescentes ... mulieris pudicae fores frangerent; fr X, 3.

B, I. adsentiuntur: ne vinulenti ‖ vinolenti ‖ quidem, quae faciunt, eadem adprobatione faciunt, qua sobrii; dubitant, haesitant, revocant se interdum iisque, quae videntur, imbecillius adsentiuntur, cumque edormiverunt, illa visa quam levia fuerint, intellegunt; A II, 52.

II. violentia: ne sobrius in violentiam vinulentorum incidat; T V, 118.

visa: dormientium et vinulentorum ... visa imbecilliora esse dicebas quam vigilantium, siccorum; A II, 88.

III. de: similia de vinulentis; A II, 88.

IV. Fragment: alius siccis, alius vinulentis; A fr 9.

vinum, Wein: I. concessit: ut .. non omne vinum, sic non omnis natura ‖ aetas matura ‖ vetustate coacescit; C 65.

ferunt, al.: veterrima quaeque (amicitia), ut ea vina, quae vetustatem ferunt, esse debet ‖ debent ‖ suavissima; Lae 67.

fugit: qui vinum fugiens vendat sciens, debeatne dicere; O III, 91.

nocet: utebatur ... vino et ad voluptatem, et ne noceret; F II, 64. ut vinum aegrotis, quia prodest raro, nocet saepissime, melius est non adhibere ..., sic ..; N III, 69.

prodest: s. nocet; N III, 69.

valent: tamquam levia quaedam vina nihil valent in aqua, sic ..; T V, 13.

II, 1. adhibeo: s. I. nocet; N III, 69.

appello: cum fruges Cererem appellamus, vinum autem Liberum; N II, 60.

defundo: „quibus vinum defusum e pleno sit;“ F II, 23.

dico: cum fruges Cererem, vinum Liberum dicimus; N III, 41.

inspergo: caput est in iecore, cor in extis; iam abscedet, simul ac molam et vinum insperseris; D II, 37.

sumo: si medicus sciat eum aegrotum, qui iussus sit vinum sumere, meracius sumpturum; N III, 78.

vendo: s. I. fugit.

2. utor: s. I. nocet; F II, 64.

3. loquor de: de vino aut salsamento putes loqui, quae evanescunt vetustate; D II, 117.

sum sine: ut verbi causa sine aqua, sine vino, sine oleo vas esse dicamus ‖ dicimus ‖; Fa 24.

III. onustus: nunc onusti cibo et vino perturbata et confusa (somnia) cernimus; D I, 60.

opprimi: non .. proferremus vino aut somno oppressos; A II, 53.

2. per: sive illa (inania visa) cogitatione informantur ... sive in quiete, sive per vinum; A II, 51.

viola, Veilchen: an tu me in viola putabas aut in rosa dicere? T V, 73.

violentia, Ungestüm, Tücke: 1. effugio: si natus sis, quam primum ‖ mori et ‖ tamquam ex incendio fugere ‖ effugere violentiam ‖ fortunae; fr IX, 9.

2. incido in: ne sobrius in violentiam vinulentorum incidat; T V, 118.

violentus, gewaltsam, ungestüm: alqd: hoc ut vere dicitur, parva esse ... momenta ..., sic nimis violentum est nulla esse dicere; F V, 72.

ius: ius .. illud .. superbius populo et violentius videri necesse erat; L III, 17.

res: quas .. res violentissimas natura genuit; N II, 152.

violo, mißhandeln, verletzen, entweihen: alqm: Periclen ... violari versibus; R IV, 11. ut propter suum quisque emolumentum spoliet aut violet alterum; O III, 21. qui alterum violat, ut ipse aliquid commodi consequatur; O III, 26. violare alterum naturae lege prohibemur; O III, 27. [neminem ut violem commodi mei gratia]; O III, 29. violatur is, qui procreavit, is, qui aluit; P 25.

alqd: ceteris .. operis et officiis erit id, quod violatum videbitur ‖ violatum ‖, compensandum; O II, 68. ipsum ... semper aliquid existimantem ab amico esse violatum ‖ [semper ... violatum] ‖; Lae 65.

aequitatem: id, in quo violatur aequitas; O III, 81.

animal: inexpiabilis poenas impendere iis, a quibus violatum sit animal; R III, 19.

aspidem: prius .., quam ibim aut aspidem aut faelem aut canem aut crocodilum violent; T V, 78.

bustum: poena .. est, »si quis bustum ... aut monimentum .. aut columnam violarit, laeserit || deiecerit ||«; L II, 64.

caerimonias: nec (caerimonias sepulcrorum) violatas tam inexpiabili religione sanxissent; T I, 27.

canem: f. aspidem. — columnam: f. bustum.

crocodilum: ne fando quidem auditum est crocodilum aut ibin || ibim || aut faelem violatum ab Aegyptio; N I, 82. f. aspidem.

custodem: qui illam custodem urbis ... violari ab impiis passi non sumus; L II, 42.

faelem: f. aspidem. crocodilum.

Fidem: qui ius .. iurandum violat, is Fidem violat; O III, 104.

foedera: foederibus violatis; R I, 31.

homines: iustitiae partes sunt non violare homines, verecundiae non offendere; O I, 99. si nihil existimat contra naturam fieri hominibus violandis; O III, 26.

ibim: f. aspidem. crocodilum. — ius: f. **ius**, II, 1. violo (4 St.) B. II, S. 418, b. — ius iurandum: f. Fidem. — monumentum: f. bustum.

parentes: ut peccatum est patriam prodere, parentes violare, ... sic ..; F III, 32.

religionem: poena .. violatae religionis iustam recusationem non habet; L II, 41.

rem publicam: qui ... re publica violanda fraudes inexpiabiles concepissent; T I, 72.

virginitatem: quinta (Minerva) Pallantis, quae patrem dicitur interemisse virginitatem suam violare conantem; N III, 59.

vitam: quod ... in patris vita violanda multa peccantur; P 25.

vipera, Viper: cur deus ... tantam vim natricum viperarumque fecerit; A II, 120.

viperinus, von Vipern: cui || cum || »e viperino morsu venae viscerum veneno imbutae taetros cruciatus cient«; F II, 94. cum »e ... inbutae«; T II, 19.

vir, Mann, Ehemann: I. **absolut:** 1. **Subject:** abundat: vir abundans bellicis laudibus, Cn. Pompeius; O I, 78.

accedit: accessit acerrumo vir ingenio, Chrysippus; D I, 6.

accipit: nihil .. hunc virum sagittae, quas ab Hercule acceperat, tum consolantur; T II, 19.

accommodat: tantum (vir bonus) dabit amicitiae, ut veram amici causam esse malit, ut orandae litis tempus ... accommodet; O III, 43.

adfatur: quibus (versibus) adfatur Flamininum »ille vir haud magna cum re, sed plenus fidei«; C 1.

adsunt: aderamus nos quidem adulescentes, sed multi amplissimi viri, quorum nemo censuit plus Fadiae dandum, quam posset ad eam lege Voconia pervenire; F II, 55.

advehit: si exempli gratia vir bonus Alexandrea Rhodum magnum frumenti numerum advexerit; O III, 50.

agit: qui potest vir bonus non ad id, quod laudabile sit, omnia referre, quae agit quaeque sentit? refert autem omnia ad beate vivendum; T V, 48.

amant: omnes viri boni ipsam aequitatem et ius ipsum amant; L I, 48.

anteit: fratrem, egregium virum, quod is anteibat aetate, tamquam superiorem (Scipio) colebat; Lae 69.

approbant: bonis viris si non desiderantibus, at tamen adprobantibus; O II, 58.

arbitratur: hic vir impediri etiam animi aciem aspectu oculorum arbitrabatur; T V, 114.

audet: talis vir non modo facere, sed ne cogitare quidem quicquam audebit, quod ..; O III, 77.

audiunt: f. 3, a.

capessit: Aeschines Atheniensis, vir eloquentissimus, ... rem publicam capessivit; R IV, 13.

carent: qui (viri) illa urbe pulsi carere ingrata civitate quam manere *in* inproba maluerunt; L III, 26.

celat: qui (bonus vir) celaturus Rhodios non sit, si id turpe iudicet; O III, 50.

censet: f. adsunt.

coepit: ut Aristoteles, vir summo ingenio, scientia, copia, ... dicere *docere* .. coepit adulescentes ..., sic ..; T I, 7. an .. vir fortis, nisi stomachari coepit, non potest fortis esse? T IV, 48.

cogitant: quid in hac re publica tot tantosque viros ob rem publicam interfectos cogitasse arbitramur? T I, 32. f. audet.

comparant: ii solent in deliberando honestum cum eo, quod utile putant, comparare, boni viri non solent; O III, 18.

comprobat: haruspices ..., quorum .. disciplinam .. sapientissimus vir conprobavit; D I, 36.

conantur: multos praestantes viros ... tanta esse conatos, ... nisi ..; C 82.

concedit: quod vir optumus, Diogenes, Chaldaeis quasi quadam praevaricatione concedit; D II, 91.

concrepat: si vir bonus habeat hanc vim, ut, si digitis concrepuerit, possit in locupletium testamenta nomen eius inrepere, hac vi non utatur; O III, 75.

condunt: si sapientissimi viri (mecum faciunt), qui res publicas constituerunt, qui urbes condiderunt; D I, 84.

confert: quom hanc benivolentiam ... vir sapiens in aliquem pari virtute praeditum contulerit; L I, 34.

confidit: iste vir altus et excellens, magno animo, vere fortis, infra se omnia humana ducens, is, inquam, quem efficere volumus, quem quaerimus, certe et confidere sibi debet ac suae vitae ... et bene de sese iudicare statuens nihil posse mali incidere sapienti; F III, 29.

confitetur: vir sapientissimus ... peccatum suum ... confiteri maluit; N II, 11.

coniungunt: cum .. Aristoteles itemque Theophrastus, excellentes viri cum subtilitate, tum copia, cum philosophia dicendi etiam praecepta coniunxerint; D II, 4.

conloquitur: noster .. hic natura iustus vir ac bonus etiam conloquetur; L I, 41.

consolantur: consolarentur .. nos non tam philosophi ... quam clarissimi viri; L III, 26.

constitunt: f. condunt.

consulit: vir bonus ... utilitati omnium plus quam unius alicuius aut suae consulit; F III, 64. ita semper (sapiens vir) officio fungetur utilitati consulens hominum; O III, 31. f. II, 5. confero ad.

contemnit: num gravem (virum), num humana contemnentem potes dicere || aut Prometheum || aut Philoctetam illum? T II, 33. ille .. (vir sapiens) nostras ambitiones levitatesque contemnet honoresque populi ... repudiabit; T V, 104.

continet: cum (vir egregius) iam praecordiis conceptam mortem contineret; T I, 96.

corroborat: vir natus ad gloriam ullam partem animi tam mollem habebit, quam non ... conroboret? T II, 41.

cruciat: qui (vir), quicquid fecerit, ipse se cruciet omniaque formidet; F II, 53.

dat: f. accommodat. — debet: f. confidit.

declarat: parumne declaravit vir gravis et sapiens lege Sempronia patrimonium publicum dissupari? T III, 48.

deducit: iustus vir ... iuvabit, in viam deducet; L I, 41.
definiunt: si modo, ut iidem (viri) definiunt, lex est ratio summa insita in || [in] || natura; L I, 18.
defugit: defugit || fugit || patriam vir liber ac fortis et adscitus est civis a Tarquiniensibus; R II, 34.
delirant: tu ipse paulo ante ... summos viros desipere, delirare, dementis esse dicebas; N I, 94.
denuntiant: non .. mediocres viri, sed maxumi et docti, Pythagoras et Empedocles, denuntiant ..; R III, 19.
depellit: vir ingenio et virtute praestans, L. Brutus, depulit ... iugum; R II, 46.
desiderant: s. approbant.
desipiunt: s. delirant.
detrahit: qui (sapiens vir) si occiderit, multum de communi utilitate detraxerit; O III, 31. multae .. res sunt, in quibus de suis commodis viri boni multa detrahunt detrahique patiuntur; Lae 57.
dicit: Amphiaraus et Tiresias, ... clari et praestantes viri, qui avibus ... admoniti futura dicebant; D I, 88. quo verius in causa nostra vir magni ingenii summaque prudentia, L. Cotta, dicebat nihil .. actum esse; L III, 45. qui (viri) se progeniem deorum esse dicebant, itaque eorum vocabula nobis prodiderunt; Ti 38.
diligit: quam (mulierem) plurimum ille (vir) dilexerit; T V, 78. ut (vir sapiens) nihilo sepse || sese, al. || plus quam alterum diligat; L I, 34. modo (sapiens vir) hoc ita faciat, ut ne ipse de se bene existimans seseque diligens hanc causam habeat ad iniuriam; O III, 31.
discedit: ceteri tot viri et tanti repudiati ab eo condemnatique discedent; A II, 118. ut (vir) numquam a se ipso intuendo || instituendo || contemplandoque discedat; R II, 69.
disputat: ubi quisque (vir) habitare, ubi sedere, ubi disputare sit solitus; L II, 4.
dissimulat: nec ut emat melius nec ut vendat, quicquam simulabit aut dissimulabit vir bonus; O III, 61.
docet: s. coepit; T I, 7.
ducit: C. Marius ... Q. Metellum, ... summum virum et civem, ... criminatus est bellum illum ducere; O III, 79. s. confidit.
efficit: Democritum .., magnum illum quidem virum, sed ... rotundis corpusculis efficientem animum, ... omittamus; T I, 22.
eget: s. II, 1. damno. malo.
emit: indicetne ei vir bonus aurum illud esse an emat denario? O III, 92. s. dissimulat.
emoritur: non miserabiliter vir clarus emoritur; T I, 96.
errat: singulari vir ingenio Aristoteles et paene divino ipsene errat? D I, 53.
est: cum aliquos ex antiquis claros viros proferunt, quos dicant fuisse populares, ut eorum ipsi similes esse videantur; A II, 13. quos bonos viros, fortes, iustos, moderatos aut audivimus in re publica fuisse aut ipsi vidimus; F III, 11. ut neque quisquam nisi bonus vir et omnes boni beati sint; F III, 76. primum ingenio eximio (is vir) sit necesse est; ... deinde ad investigandam veritatem studio incitato; T V, 68. qui aut fortis aut claros aut potentis viros tradunt post mortem ad deos pervenisse, eosque esse ipsos, quos nos colere, precari venerarique soleamus; N I, 119. quorum (virorum) neminem nisi iuvante deo talem fuisse credendum est; N II, 165. nemo .. vir magnus sine aliquo adflatu divino umquam fuit; N II, 167. cur avunculus meus, vir innocentissumus idemque doctissumus, P. Rutilius, in exilio est? N III, 80. cum essem in Puteolano Hirtiusque isdem in locis, vir nobis amicissimus et his studiis ... deditus; Fa 2. omitto innumerabilis viros, quorum singuli saluti huic civitati fuerunt, et quia sunt *haud* procul ab aetatis huius memoria, commemorare eos desino; R I, 1. ut ... uxores eodem iure sint, quo viri; R I, 67. quem (virum bonum) apertum et simplicem volumus esse; R III, 26. ut ... (bonus vir) omnibus miserrimus esse videatur; R III, 27. summos fuisse in civitate nostra viros; L I, 14. vir iste fuit ille *quidem* prudens et acutus et in suo genere perfectus mihique ... familiaris; L I, 54. fuit .. hic vir ... non solum eruditissimus, sed etiam civis ... peritissimus; L II, 66. qualescumque summi civitatis viri fuerint, talem civitatem fuisse; L III, 31. viros fortes et magnanimos eosdem bonos et simplices, veritatis amicos minimeque fallaces esse volumus; O I, 63. neque contra rem publicam neque contra ius iurandum ac fidem amici causa vir bonus faciet, ne si iudex quidem erit de ipso amico; O III, 43. bonus vir et sapiens et fortis miser esse nemo potest; P 19. fuit .. vir ille cum ceteris artibus ... ornatus omnibus, tum acer investigator ... earum rerum; Ti 1. s. coepit; T IV, 48.
excedit: vir sapiens laetus ex his tenebris in lucem illam excesserit, nec tamen illa vincla carceris ruperit ..., sed tamquam a magistratu ..., sic a deo evocatus atque emissus exierit; T I, 74.
excellit: s. **excello,** II. vir (7 St.) B. I, S. 905, b. — existimat: s. diligit; O III, 31.
exit: s. excedit.
exquirit: vir sapiens, multo arte maiore praeditus, non quid verissimum sit, sed quid velit vulgus, exquiret? T V, 104.
facit: haec veteranus miles facere poterit, doctus vir sapiensque non poterit? T II, 39. ut vir doctissimus fecit Plato; L II, 14. si Phalarim, crudelem tyrannum ..., vir bonus ... vestitu spoliare possit, nonne faciat? O III, 29. s. audet. condunt. cruciat.
fert: Theophrastus .., vir et oratione suavis et ita moratus, ut probitatem quandam prae se ... ferat; A I, 33. illud ... esse ferendum viro; F V, 94. ita (Marius) .. tulit dolorem ut vir; T II, 53. si ... non populus [a bono consule] || a populo || repulsam fert; T V, 53. »ferte, viri, et duros animo tolerate labores«; D II, 63.
formidat: s. cruciat.
fruuntur: ut iis amici potius quam ipsi (viri boni) fruantur; Lae 57.
fugit: s. defugit.
fundant: neque viri ... neque mores ... aut fundare aut tam diu tenere potuissent tantam ... rem publicam; R V, 1.
gerunt: tu tam egregios viros censes tantas res gessisse sine causa? F I, 34.
gloriatur: L. .. Philippus Q. f., magno vir ingenio in primisque clarus, gloriari solebat se ... adeptum esse ..; O II, 59.
habet: s. concepat. corroborat. diligit; O III, 31. — habitat: s. disputat.
impetrat: a rege opulento vir summus facile impetravit, ut grandi pecunia adiuvaretur; O II, 82.
imponit: quaero etiam, ille vir bonus, qui statuit omnem cruciatum perferre, intolerabili dolore lacerari potius, quam aut officium prodat aut fidem, cur has sibi tam graves leges imposuerit; A II, 23.
indicat: s. emit. — induit: s. ponit.
ineunt: fortes viri voluptatumne calculis subductis proelium ineunt, ... an .. animi ardore ... concitati? F II, 60.
ingemescit: nec vero umquam ne ingemescit quidem vir fortis ac sapiens; T II, 56.

inrepit: f. concrepat.
intellegit: perspicue (istius modi res) expedire posse docti et intellegentis viri (est); F III, 19.
interpretantur: qui (viri) id (ius civile) interpretari populo et responsitare soliti sint; L I, 14.
intervenit: intervenit vir prudens omnibusque illis et iucundus et carus, M'. ‖ M. ‖ Manilius; R I, 18.
iudicat: qui (vir) ista putat humana, sua bona divina iudicat; R III, 40. f. celat. confidit.
iuvat: f. deducit.
lamentantur: lamentantis (poëtae) inducunt fortissimos viros; T II, 27.
ludit: lusit vir egregius extremo spiritu; T I, 96.
lugent: quid, qui non putant lugendum viris? T III, 70.
malunt: non sentiunt viri fortes in acie volnera, vel sentiunt, sed mori malunt quam tantum modo de dignitatis gradu demoveri; T II, 58. f. accommodat. carent. confitetur.
manent: f. carent.
moritur: cum est communis ‖ cuius ‖ earum (mulierum) vir mortuus; T V, 78. cur ... C. Marius Q. Catulum, praestantissuma dignitate virum, mori potuit iubere? N III, 80. f. malunt.
nascitur: o virum magnum dignumque, qui in re publica nostra natus esset! O II, 83. f. corroborat.
negat: Philo, magnus vir ..., negat ... duas Academias esse; A I, 13.
nutat: mihi .. etiam Democritus, vir magnus in primis, ... nutare videtur in natura deorum; N I, 120.
occidunt: ut (di) placari populo Romano non possent, nisi viri tales occidissent; N III, 15. f. detrahit; O III, 31.
paret: vir bonus et sapiens et legibus parens et civilis officii non ignarus; F III, 64.
patiuntur: f. detrahit; Lae 57. — perfert: f. imponit. — perveniunt: f. est; N I, 119.
petunt: quae est nominata »Argo, quia Argivi in ea delecti ‖ dilecti ‖ viri vecti petebant pellem inauratam arietis«; T I, 45.
ponit: ponit .. (vir bonus) personam amici, cum induit iudicis; O III, 43.
potest: perspicuum est ... virum bonum non posse reperiri; F II, 59. eos (viros) melius a natura institutos fuisse, quam institui potuissent a philosophia; F III, 11. hoc pueri possunt, viri non poterunt? T II, 34. nec bono viro meliorem nec temperante temperantiorem nec forti fortiorem nec sapiente ‖ sapienti ‖ sapientiorem posse fieri facillume potest perspici: P 21. f. coepit; T IV, 48. concrepat. est; P 19. facit; T II, 39. O III, 29. fundant.
praesunt: cum triginta viri illi urbi iniustissime praefuerunt; R III, 44. nisi hi viri praefuissent; R V, 1.
prodest: nec plus Africanus, singularis et vir et imperator, ... profuit; O I, 76.
prodit: f. dicit; Ti 38. imponit.
profitentur: eos (viros) magna professos in parvis esse versatos; L I, 14.
profundunt: fortes viri ... sanguinem pro patria profundunt; F II, 60.
putat: f. iudicat.
quaerunt: ex eo fieri, ut mulierculae magis amicitiarum praesidia quaerant quam viri; Lae 46.
queruntur: queruntur quidam Epicurei, viri optimi, ... me studiose dicere contra Epicurum; T III, 50.
refert: non oportet timidum aut imbecillo animo fingi non bonum illum virum, ... sed omnia callide referentem ad utilitatem; F II, 53. referente optumo et clarissumo ‖ clarissimo ‖ viro consule; D I, 59. f. agit.
regunt: qui (Peripatetici) claros viros a se instructos dicant rem publicam saepe rexisse; A II, 115.
repudiat: quae (gloria) ... non est bonis viris repudianda; T III, 3. siquidem etiam ille sapientissimus vir, Ithacam ut videret, inmortalitatem scribitur repudiasse; L II, 3. f. contemnit; T V, 104.
respondet: vir magnus et nobis omnibus amicus, L. Lucullus, ferebatur, quasi commodissime respondisset; L III, 30.
responsitant: f. interpretantur.
retinent: veterem morem ac maiorum instituta retinebant excellentes viri; R V, 1.
rumpit: f. excedit.
scit: si idem (vir bonus) sciat complures mercatores Alexandrea solvisse; O III, 50.
scribit: ut scribit auditor Platonis Ponticus Heraclides, vir doctus in primis; T V, 8. scribit Ponticus Heraclides, doctus vir, auditor et discipulus Platonis; D I, 46. xviros, qui leges scripserint, sine provocatione creatos; R II, 54.
sedet: f. disputat.
sentit: hoc vir excellenti providentia sensit ac vidit; R II, 5. non vides ... quaeri in suffragiis, quid optimi viri sentiant? L III, 39. f. agit. malunt.
sequuntur: natura .. viros bonos eam iustitiam sequi, quae sit, non eam, quae putetur? R III, 18.
serit: vir magnus leges, instituta, rem publicam non seret? T I, 31.
simulat: f. dissimulat. — solet: f. comparant. disputat. gloriatur. interpretantur.
spoliat: f. facit; O III, 29.
statuunt: haruspicesne ex Etruria arcessentur, an principes statuent et delecti viri periti rerum civilium? D II, 11. f. confidit. imponit.
stomachatur: f. coepit; T IV, 48.
suadet: alter, vir optimus, etiam suasit rogationem; R III, 28.
sustentat: quod ... iacentem (rem publicam) doctus vir Phalereus sustentasset Demetrius; R II, 2.
tenet: qui (vir) modica libertate populo data facilius tenuit auctoritatem principum; R II, 55. f. fundant.
tolerant: f. fert; D II, 63.
vaticinatur: Agrigentinum .. doctum quendam virum carminibus Graecis vaticinatum ‖ esse ‖ ferunt ..; Lae 24.
vendit: vendat aedes vir bonus propter aliqua vitia; O III, 54. f. dissimulat.
venit: venit Epicurus, homo minime malus vel potius vir optimus; T II, 44. f. **venio,** III. vir (3 St.) S. 742, b.
veretur: ille .. sapientissimus Graeciae vir longeque doctissimus valde hanc labem veretur; L II, 39.
versatur: f. **versor,** II. vir (5 St.) S. 757, a.
videt: haec (ratio) ut imperet illi parti animi, ... id videndum est viro; T II, 47. quorum (virorum) si nemo verum vidit de natura deorum; N I, 94. illud .. videbit hic vir *; R V, 5. hoc ... non videbit sapiens vir in vita? O I, 114. f. repudiat; L II, 3. sentit; R II, 5.
videtur: f. est; R III, 27. nutat.
vincunt: virorum esse fortium et ... humana vincentium toleranter dolorem pati; T II, 43.
vivit: ut Plato, tantus ille vir, ... nihilo melius quam quivis improbissimus ... vixerit; F IV, 21. ego vestros patres, ... viros clarissimos mihique amicissimos, vivere arbitror; C 77.
utitur: quis vir inlustrior utitur sortibus? D II, 87. f. concrepat.
vult: quom vir nemo bonus ab inprobo se donari velit; L II, 41.

ohne Verb: Piso .. hoc modo, vir optimus tuique ... amantissimus; F IV, 73. vir .. temperatus, constans, sine metu, sine aegritudine ... nonne beatus? T V, 48.

2. **Prädicat:** nascor: quo (Catone meo) nemo vir melior natus est, nemo pietate praestantior; C 84.

sum: isto modo ne improbos quidem (reprenderem), si essent boni viri; F II, 23. non is vir est, ut ... illud honestum, quod populare sit, sentiat; F II, 50. certe .. malet existimari bonus vir ‖ vir bonus ‖, ut non sit, quam esse, ut non putetur; F II, 71. quis .. illum (Epicurum) negat et bonum virum et comem et humanum fuisse? F II, 80. quod .. ipse (Epicurus) bonus vir fuit; F II, 81. „hunc unum ‖ unum hunc, al. ‖ plurimae consentiunt gentes populi primarium fuisse virum"; F II, 116. C 61. si virtutis compotes, vel potius si viri volumus esse; T II, 43. cum ignorem, (rex Persarum) quam sit doctus, quam vir bonus; T V, 35. cum sapiens et bonus vir, qualis ille (C. Laelius) fuit, suffragiis praeteritur; T V, 54. (Dionysium fuisse) in rebus .. gerundis virum acrem et industrium; T V, 57. num quis, quod bonus vir esset, gratias dis egit umquam? N III, 87. haud mediocris hic ... vir fuit; R II, 55. negant .. sapientem idcirco virum bonum esse, quod ..; R III, 26. qui nec pauciores et certe meliores fuerunt viri; R VI, 23. qui non ipso honesto movemur, ut boni viri simus; L I, 41. ut .. quisque maxume ad suum commodum refert, quaecumque agit, ita minime est vir bonus; L I, 49. sapientia duce bonum virum et ob eam ipsam causam cernat se beatum fore; L I, 59. ut viri boni esse videantur; O I, 41. ut alios fortes, alios viros bonos, alios prudentes esse dicamus; O II, 35. inops ille, si bonus est vir; O II, 69. quodsi etiam bonus erit vir; O II, 71. vir bonus est is, qui prodest, quibus potest, nocet nemini; O III, 64. quia semper est honestum virum bonum esse, semper est utile; O III, 64. is se, quid sit vir bonus, nescire fateatur; O III, 75. eum virum bonum esse, qui prosit, quibus possit, noceat nemini nisi lacessitus iniuria; O III, 76. hoc qui non didicerit, bonus vir esse non poterit; O III, 76. cum is (Lutatius) sponsionem fecisset, NI VIR BONUS ESSET; O III, 77. ne ... statuisse videretur virum bonum esse aliquem; O III, 77. nec .. melior vir fuit Africano quisquam nec clarior; Lae 6. negant .. quemquam esse virum bonum nisi sapientem; Lae 18. concedant, ut (illi) viri boni fuerint; Lae 18. cum illi sanctissimi viri fuerint; Lae 39. par est .. primum ipsum esse virum bonum; Lae 82. istum (Socratem) doctum et sapientem virum fuisse memoriae traditum est; P 23. ut praestantius genus esset eorum, qui essent futuri viri; Ti 44.

videor: virum .. videri negant, qui irasci nesciat; T IV, 43. qui (C. Marius) mihi secundis rebus unus ex fortunatis hominibus, adversis unus ex summis viris videbatur; P 16.

ohne Verb: C. Marius, rusticanus vir, sed plane vir; T II, 53. idem ‖ item ‖ .. (Ti. Gracchus) et summus augur et vir sapiens; D I, 36. quorum alter optimus vir, aequissimus; R III, 27. T. Manlius is est, ... magnus vir in primis; O III, 112.

3. **Ausruf:** a. **Vocativ:** audite .., optumi viri, ea, quae ..; Lae 33.

b. **Nominativ:** Xenophon Socraticus ⟨qui vir et quantus!⟩ ... sua scribit somnia; D I, 52.

c. **Accusativ:** o virum Sparta dignum! T I, 100. lamentabili voce deplorans audies: „o virum fortem!"? T II, 32. ſ. I. nascitur.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adficio: ex quo efficitur fortem virum aegritudine numquam adfici; T III, 15.

adhibeo: mos ipse patrius praestantes viros adhibebat; R V, 1.

adiuvo: ſ. I, 1. impetrat.

admoneo: ſ. I, 1. dicit; D I, 88.

agnosco: quem virum facite ut agnoscatis; R II, 51.

amitto: cum ... socios .. tuendae rei publicae, summos viros, amisissem; O II, 2.

appello: ex qua una virtute viri boni appellantur; O II, 38. hos viros bonos, ut habiti sunt, sic etiam appellandos putemus; Lae 19.

ascisco: ſ. I, 1. defugit.

attingo: illae virtutes bonum virum videntur potius attingere; O I, 46.

audio: Xenocraten audire potuit, quem virum! N I, 72. nos cum te, M. Cato, studiosissimum philosophiae, iustissimum virum ... audiremus; F IV, 61.

cingo: »virum medium serpens sub pectora cingit«; N II, 109.

circumvenio: qui neque vir bonus »multis modis« esset, ut Ennii Alcmaeo, »circumventus morbo, exsilio atque inopia«; F IV, 62.

cognosco: fortis vir in sua re publica cognitus ... Alcaeus; T IV, 71.

colo: ſ. I, 1. anteit. est; N I, 119. — commemoro: ſ. **commemoro,** III. virum (7 St.) B. I, S. 451, a. — concito: ſ. I, 1. ineunt.

condemno: ſ. I, 1. discedunt.

conficio: quo (dolore) optimum atque humanissimum virum, Cn. Octavium, ... confici vidi; F II, 93. ne ipse (vir bonus) frigore conficiatur; O III, 29.

conicio: consules ⟨quos et quantos viros!⟩ homo ... sordidissimus, tribunos plebis C. Curiatius, in vincula coniecit; L III, 20.

coniungo: vir ... mecum et amicitia et omni voluntate sententiaque coniunctus; F III, 8. cum viri boni moribus similes sunt familiaritate coniuncti; O I, 55.

conligo: de pagis omnibus colligitis bonos illos quidem viros, sed certe non pereruditos; F II, 12.

consolor: ſ. I, 1. accipit.

consumo: quibus (fortibus viris) magis id miserum videri solet, natura se consumi et senectute, quam sibi dari tempus, ut ..; R I, 4.

contemplor: ſ. I, 1. discedit; R II, 69.

creo: ſ. I, 1. scribit; R II, 54.

criminor: ſ. I, 1. ducit.

crucio: multos .. possum bonos viros nominare, qui complures annos doloribus podagrae crucientur maximis; T II, 45.

damno: ut ... pro .. hac opinione omnium civium bonus ille vir vexetur, rapiatur, manus ei denique adferantur, effodiantur oculi, damnetur, vinciatur, uratur, exterminetur, egeat; R III, 27.

dedo: numquam claros viros senatus vinctos hostibus dedisset; O III, 108. ſ. I, 1. est; Fa 2.

deligo: ſ. **deligo,** III. virum (4 St.) B. I, S. 639, b. — demoveo: ſ. I, 1. malunt.

dico: familiares nostros, credo, Sironem dicis et Philodemum, .. optimos viros; F II, 119. est .. boni viri, quem eundem sapientem licet dicere; Lae 65. ſ. **dico,** IV, 2. alqm—virum (8 St.) B. I, S. 697, b.

doceo: sit censor, qui viros doceat moderari uxoribus; R IV, 6.

effemino: quae (praecepta, leges) effeminari virum vetant in dolore; F II, 94. quid est .. nequius aut turpius ecfeminato viro? T III, 36.

efferro: eos viros suspiciunt maxumisque ecferunt laudibus; O II, 36.
efficio: quoniam philosophia vir bonus efficitur et fortis; D II, 3. causa .. et ratio efficiens magnos viros in priore (est); O I, 67. melioremne (voluptas) efficit aut laudabiliorem virum? P 15. f. I, 1. confidit.
emitto: f. I, 1. excedit.
enumero: quos (viros) enumerare non est necesse; C 82.
erudio: f. **erudio,** II. virum (4 St.) B. I, S. 827, b. — evoco: f. I, 1. excedit.
existimo: f. I, 2. sum; F II, 71.
exspecto: video iam, illum, quem expectabam, virum cui praeficias officio et muneri; R II, 69.
extermino: f. damno.
facio: ob eius .. mulieris memoriam primo anno et vir et pater eius consul est factus; F II, 66. f. I, 1. potest; P 21.
fero: multos .. praeterea et nostra civitas et Graecia tulit singulares viros; N II, 165. f. I, 1. respondet.
fingo: is .. (vir) animo parumper et cogitatione fingatur; T V, 68. sapientem et bonum virum fingimus; O III, 50. f. I, 1. refert; F II, 53.
habeo: f. **habeo,** IV, 8, a. alqm—virum (4 St.) B. II, S. 132, b.
honoro: honoratorum virorum laudes in contione memorentur; L II, 62. neque ea (ingenia manent) solum in claris et honoratis viris, sed in vita etiam privata; C 22.
imitor: si (ista studia) ad imitandos summos viros spectant; F V, 6.
induco: f. I, 1. lamentantur.
inretio: si cantiunculis tantus vir irretitus || irr. vir || teneretur; F V, 49.
instituo: f. I, 1. discedit; R II, 69. potest; F III, 11. — instruo: f. I, 1. regunt.
interficio: ne (Cinna) tot summos viros interficeret; N III, 81.
interimo: »feminae || feminea || vir feminea interimor manu«; T II, 20.
intueor: f. I, 1. discedit; R II, 69.
iudico: ut ... (improbus) vir .. optimus omnium existimatione ... iudicetur; R III, 27. possumusne aut illum Marium virum bonum iudicare aut hunc? O III, 81.
lacero: f. I, 1. imponit.
laudo: »laetus sum laudari me abs te, pater, a laudato viro«; T IV, 67. qua (oratione animus) laudet claros viros; L I, 62. sequar ... divinum illum virum, quem ... saepius fortasse laudo, quam necesse est; L III, 1.
malo: ego ... malo virum, qui pecunia egeat, quam pecuniam, quae viro; O II, 71.
nomino: similiter ..., atque seditiosi solerent claros viros, sed tamen populares aliquos nominare; A II, 72. quos (viros) nihil attinet nominare; T I, 81. ex qua (iustitia) viri boni nominantur; O I, 20. f. crucio.
nosco: quem (virum bonum) Fimbria etiam, non modo Socrates noverat; O III, 77.
noto: Appius ... non satis scienter virum bonum et civem egregium censor C. Ateium notavit; D I, 29.
numero: viros .. bonos eos, qui habentur, numeremus, Paulos, Catones ..; Lae 21.
omitto: f. **omitto,** III. virum (3 St.) B. II, S. 805, a.
opprimo: cur .. duo Scipiones, fortissimos et optimos viros, in Hispania Poenus oppressit? N III, 80.
orno: f. **orno** virum (3 St.) B. II, S. 755, b.
pello: f. I, 1. carent. — perficio: f. **perficio,** II. virum (3 St.) S. 58, a.
perturbo: bonis viris [locupletibus] || loc. || perturbatis; R I, 31.
praeficio: f. exspecto. — praetereo: f. I, 2. sum; T V, 54. — precor: f. I, 1. est; N I, 119.
probo: qui (Themistocles) cum consuleretur, utrum bono viro pauperi an minus probato diviti filiam collocaret; O II, 71.
profero: f. I, 1. est; A II, 13.
puto: ut (civitas) bonum illum virum sceleratum, facinorosum, nefarium putet; R III, 27. f. I, 2. sum; F II, 71.
quaero: vir is, quem quaerimus, non multo facilius tali animo reperietur quam civitas universa? T V, 42. f. I, 1. confidit.
rapio: f. damno. — reperio: f. quaero. **reperio,** III. virum (3 St.) S. 382, a.
repudio: f. I, 1. discedit; A II, 118.
sentio: is .. (homo), quem sentimus virum bonum, nihil ... detrahet; O III, 75.
sepelio: quid, qui post XII in urbe sepulti sunt clari viri? L II, 58.
sequor: f. laudo; L III, 1.
specto: quod in quo viro perspectum sit || est ||, hunc igni spectatum arbitrantur; O II, 38. hi in pueris, Cato in perfecto et spectato viro; Lae 9.
sumo: sumatur .. nobis quidam praestans vir optumis artibus; T V, 68.
suppedito: suppeditabit nobis Atticus noster e thesauris suis quos et quantos viros! F II, 67.
suspicio: f. effero.
sustineo: sustinuero Epicureos, ... tam bonos, tam inter se amantes viros; A II, 115.
teneo: f. inretio.
tollo: ut beneficiis excellentis viros in caelum fama ac voluntate tollerent; N II, 62.
veneror: f. I, 1. est; N I, 119.
vexo: f. damno.
video: quem virum nuper P. Crassum, ... quem postea M. Lepidum ... vidimus! C 61. f. I, 2. est; F III, 11.
vincio: f. damno. dedo.
voco: nulla (auspicia servantur), cum viri vocantur; N II, 9.
uro: f. damno.
2. **Genetiv:** existimo: Antipater (dicere) viri boni existimat; O III, 91.
pudet: »patris mei meum factum pudet, optumi viri«; D I, 66.
puto: duci .. maiorum rerum contemplatione ad cupiditatem scientiae summorum virorum est putandum; F V, 49.
sum: f. **sum,** IV, 2 (17 St.) S. 612, b.
3. **Dativ:** accido: quae fateor humana esse et multis bonis viris accidisse; L II, 43.
adfero: f. 1. damno.
adhibeo: quasi vero forti viro vis possit adhiberi; O III, 110.
concedo: ingemescere non numquam viro concessum est, idque raro, eiulatus ne mulieri quidem; T II, 55.
conloco: f. 1. probo.
credo: credendum nimirum est veteribus et priscis, ut aiunt, viris; Ti 38.
do: f. 1. consumo.
dono: ut cauda (donata) pavoni, plumae versicolores columbis, viris mammae atque barba; F III, 18.
effodio: f. 1. damno.
habeo: iustis ... hominibus, id est bonis viris, ita fides habetur, ut ..; O II, 33.
impono: f. IV, 1. calamitates.
licet: non reddere (beneficia) viro bono non licet; O I, 48.
obicio: huic tu viro quas divitias obicies? R III, 40.

obversor: obversentur species honestae verae ‖ vero, viro, al. ‖; T II, 52.
oppono: turpis .. ab his formido mortis fortibus viris opponitur; R I, 4.
placeo: doctissimis viris proficisci placuit a lege; L I, 18.
quaero: honesta .. bonis viris, non occulta quaeruntur; O III, 38.
relinquo: quid iuris bonis viris Ti. Gracchi tribunatus reliquit? L III, 20.
respondeo: quid tandem talibus viris responderes? F IV, 61.
sum: in quo (loco) omnia sunt magnis et praestantibus viris; R VI, 25. pro qua (libertate) magnanimis viris omnis debet esse contentio; O I, 68.
tribuo: quod .. tributum est bono viro et grato; O II, 63.
videor: ut doctissimis viris visum est; F V, 33. visum est et vobis et clarissimis viris melius ... Italiam ... ostendere; L III, 45. huic .. viro bono ... nullo modo videri potest quicquam esse utile, quod non honestum sit; O III, 77. f. 1. consumo.
elliptisch: »omnibus cura viris, uter esset induperator«; D I, 107.

4. Ablativ: egeo: f. I. malo.

5. mit Präpositionen: appello ex: appellata est .. ex viro virtus; T II, 43.
audio a: velle bene audire a parentibus, a propinquis, a bonis etiam viris; F III, 57. »qui haec audita a docto meminissem viro«; T III, 29.
cado in: non cadunt .. haec in virum fortem; igitur ne aegritudo quidem; T III, 14. cadit .. in virum bonum mentiri emolumenti sui causa, criminari, praeripere, fallere? O III, 81.
cogito de: ut acrius aliquanto ... de claris viris locorum admonitu cogitemus; F V, 4.
cognosco in: multa in eo viro praeclara cognovi; C 12.
confero ad: qui (adulescentes) se ad claros et sapientes viros bene consulentes rei publicae contulerunt; O II, 46.
consequor a: id (ius) si ab uno iusto et bono viro consequebantur; O II, 42. magnam laudem .. a summo viro ... consequebare; O II, 45.
dico de: de viris quid dicam? R V, 2. f. proficiscor ad.
differo inter: ut non multum differat inter summos et mediocris viros; O II, 30.
habeo in: hic in magnis viris non est habendus; O I, 65.
loquor de: nonne melius est de his (viris) aliquid quam tantis voluminibus de Themista loqui? F II, 68.
maneo in: f. 1. honoro; C 22.
mutuor a: quoniam a viris virtus nomen est mutuata; T II, 43.
perspicio in: in quibus (viris) existumant se excellentes quasdam et singulares perspicere virtutes; O II, 36. f. 1. specto; O II, 38.
postulo a: ut splendor aedilitatum ab optimis viris postuletur ‖ postularetur ‖; O II, 57.
proficiscor ad: proficiscar .. non ad eos solum viros, de quibus ante dixi; C 84.
quaero de: nos .. de constanti viro ac sapienti quaerimus; T IV, 55. cum de viro bono quaeritur; R III, 26.
refero ad: quem (consulatum) cum ad patrem tuum rettulisses, fortissimum virum; F II, 62.
repello ab: timor .. ab his aegritudinem potuit repellere, ratio ab sapienti viro non poterit? T III, 66.
scribo ad: quae (sunt eorum) etiam monita et consilia scripta ad summos viros! F IV, 6.
sum cum: quibuscum (viris adulescentes) si frequentes sunt; O II, 46. — ex: in eo cum ex ipso (bono viro) fructus est, tum etiam ex ceteris; O II, 63. — in: in viro (esse meliora) quam in puero; N II, 38. f. in, B, I. sum in viro (3 St.) B. II, S. 273, a.
transfero ad: ut ab homine inerti atque inutili ad sapientem, bonum, fortem virum transferantur res ad vivendum necessariae; O III, 31.
venio ad: veniamus nunc ad optumum virum, ... Cratippum; D II, 108.

III. nach Adjectiven und Adverb: 1. Genetiv: proprius: viri .. propria maxime est fortitudo; T II, 43.
similis: opinionem adferunt populo eorum (virorum) fore se similes; O II, 46. f. I, 1. est; A II, 13.

2. Dativ: aptus: cui viro .. ex se ipso apta sunt omnia, quae ad beate vivendum ferunt; T V, 36.
facilis: facile id .. fuit, iustitiam iustissimo viro defendere; Lae 25.
invisus: interdum vereor, ne quibusdam bonis viris philosophiae nomen sit invisum; O II, 2.
prosper: magnis .. viris prosperae semper omnes res; N II, 167.
turpis: quid est .. fletu muliebri viro turpius? T II, 57.

3. Ablativ: contentus: his (viris bonis) communis vita contenta est; Lae 21.
dignus: quod ei (A. Torquato) talia facta digna viro videbantur; F II, 73. relinquitur sola haec disciplina ... digna eruditis, digna claris viris; F V, 74. dum tibi turpe nec dignum viro videbitur gemere, eiulare; T II, 31. gloria .. huius sententiae quis est illo viro dignior? T V, 34. nihil magno et praeclaro viro dignius placabilitate atque clementia; O I, 88. id dignum viro et decorum videtur; O I, 94. a forma removeatur omnis viro non dignus ornatus; O I, 130. illa (liberalitas) ... viro forti claroque dignior; O II, 52. magnifica .. vox et magno viro ac sapiente digna; O III, 1.

4. mit Präposition: una cum: ea (mulier) ... una cum viro in rogum imponitur; T V, 78.

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: aetates: (se anteponere) unum diem Cinnae multorum et clarorum virorum totis aetatibus; T V, 55.
animus: »vos .., iuvenes, animum geritis muliebrem, illa« virgo »viri«; O I, 61. nec .. clarorum virorum post mortem honores permanerent, si nihil eorum ipsorum animi efficerent, quo diutius memoriam sui teneremus; C 80.
auctoritas: habemus .. huius quoque auctoritatem de sepulchris summi viri; L II, 68.
bona: hasta posita cum bona in foro venderet .. bonorum virorum; O II, 27.
calamitates: cum calamitates clarissimorum virorum iniuriasque iis ab ingratis inpositas civibus colligunt; R I, 4.
caput: te primum caput libri ‖ viri ‖ optimi prodidisse; L I, 21.
causa: quis est .., qui inopis et optimi viri causae non anteponat in opera danda gratiam fortunati et potentis? O II, 69.
celebritas: sublata etiam erat celebritas virorum ac mulierum; L II, 65.
clades: clades imperatorum, ut nuper summi et singularis viri; O II, 20.
congressus: quasi vero clarorum virorum aut tacitos congressus esse oporteat aut ludicros sermones aut rerum conloquia leviorum! A II, 6.
coniugia: ut coniugia virorum et uxorum natura coniuncta esse dicerent; F IV, 17.
conloquia: f. congressus.

consensus: qui fuit quodam tempore apud Athenienses triginta *virorum* consensus et factio; R I, 44.
consilium: ceterorum .. virorum fortium atque omni virtute praestantium facta, dicta, consilia cognoscens; F III, 37. videtisne .. unius viri consilio ... ortum novum populum? R II, 21.
consultatio: de eius (boni viri) deliberatione et consultatione quaerimus; O III, 50.
currus: nos .. consules introduximus paene in urbem currum clarissimi viri; A II, 3.
deliberatio: ſ. consultatio.
desiderium: desiderium coniunctissimi atque amantissimi viri ferre nullo modo possem; Lae 104.
dicta: ſ. consilium; F III, 37.
diligentia: * nos sustentari unius optimi et summi viri diligentia; R I, 54.
disputatio: unius aetatis clarissimorum ac sapientissimorum nostrae civitatis virorum disputatio repetenda memoria est; R I, 13.
dissensiones: potius de dissensionibus tantis summorum virorum disseramus; A II, 147.
factio: ſ. consensus.
facta: eorum .. (virorum) factis non emolumento aliquo, sed ipsius honestatis decore laudandis; F I, 36. si quando eorum ipsorum (virorum) aut facta audiamus aut scriptum aliquod legamus; F V, 2. vita atque factis inlustrata sunt summorum virorum haec; P 10. ſ. consilium; F III, 37.
filius: cuius etiam similis (fuisset) P. Crassi ... nepos multorumque aliorum clarorum virorum ... nepotes et filii; T I, 81. hic (Scaurus), summi et clarissimi viri filius; O I, 138. nostros Gracchos, Ti. Gracchi summi viri filios; O II, 80.
forma: ſ. notio.
frater: invitus feci, ut fortissimi viri T. Flaminini fratrem, L. Flamininum, e senatu eicerem; C 42.
genus: non viri boni (hoc genus est), versuti potius; O III, 57.
gloria: »postque ‖ plusque, priusque ‖ magisque viri nunc gloria claret«; O I, 84. C 10.
honores: ſ. animus; C 80.
indicia: etsi multa in omni parte Athenarum sunt in ipsis locis indicia summorum virorum; F V, 4.
indoles: virtute, labore, industria tueretur summi viri indolem; R V, 9.
institutum: horum nominibus tot virorum atque tantorum expositis eorum se institutum sequi dicunt; A II, 13.
interitus: talis viri interitu sex suos obruere consulatus; T V, 56.
laus: ut deinceps, qui accubarent, canerent ad tibiam clarorum virorum laudes atque virtutes; T IV, 3. quod ad summam laudem clarorum virorum pertineret; R III, 5.
mandatum: ei .. (mulieri) nihil opinanti viri mandatum exposuit hereditatemque reddidit; F II, 58.
memoria: virorum fortium memoriam honore deorum immortalium consecratam; N III, 50. numquam ex animo meo discedit illius optimi atque invictissimi viri memoria; R VI, 9. memoriam illius viri omnes excipient anni consequentes; C 19.
mors: quo modo ille (Q. Maximus) mortem filii tulit, clari viri et consularis; C 12. quem (dolorem) acceperis cum summi viri, tum amicissumi morte; Lae 8.
multitudo: quanta iam reperiatur virorum excellentium multitudo! R III, 7.
nepotes: ſ. filius; T I, 81.
nomen: ut viri boni et splendorem et nomen amittas; O III, 82. si (utilitas ista) boni viri nomen eripuerit; O III. 82. ſ. institutum.

notio: ut videas, quae sit in ea (intellegentia tua) [species] forma ‖ species [forma] ‖ et notio viri boni; O III, 81.
officium: »id viri est officium, fletus muliebri ingenio additus«; T II, 50. ne noster quidem Gratidianus officio viri boni functus est; O III, 80. cui .. praeter officium fortis et magni viri quicquam aliud propositum fuisse videatur; P 12.
oratio: accipite ... orationem Archytae .., magni in primis et praeclari viri; C 39. quid valet .. illa eloquentissimi viri, L. Crassi, ... oratio? P 41.
ora: »volito vivos per ora virum«; T I, 34.
penuria: mores .. ipsi interierunt virorum penuria; R V, 2.
recordatio: me ... Athenae non tam operibus magnificis ... delectant quam recordatione summorum virorum; L II, 4.
sapientia: hominum .. studia ... [virorum praestantium] sapientia ‖ morum praestantia [sapientia] ‖ et virtute excitantur; O II, 17.
scriptum: ſ. facta; F V, 2.
sepulchra: studiose .. eorum (virorum) etiam sepulchra ‖ sepulcra ‖ contemplor; L II, 4.
sermones: ſ. congressus.
socer: nihil (agebat) L. Paulus, ... socer optimi viri? C 15.
species: nisi speciem prae te boni viri feras; O II, 39. ſ. notio.
splendor: ſ. nomen.
villae: vgl. virtus; O I, 140.
vincla: ita venusta habeantur ista, non ut vincla virorum sint, sed ut oblectamenta puerorum; P 38.
virtus: L. Luculli, summi viri, virtutem quis? at quam multi villarum magnificentiam imitati ‖ [imitati] ‖ ! O I, 140. virtutem .. amavi illius viri; Lae 102. ſ. laus; T IV, 3. sapientia.
vita: idem de vita talis viri rectissime dicetur; F III, 28. omnium bonorum virorum ... vitam omnibus partibus plus habere semper boni quam mali; F V, 93. vita .. laudabilis boni viri, et honesta ergo, quoniam laudabilis; T V, 47. huic (dolori) beata sapientis et constantis viri vita cedet? T V, 77. quod vacua metu, cura, sollicitudine, periculo vita bonorum virorum sit; R III, 26.
utilitas: lex utilitatis virorum gratia rogata in mulieres plena est iniuriae; R III, 17.
2. mit Präpositionen: amicitia inter: talis .. inter viros amicitia tantas oportunitates habet, quantas ..; Lae 22.
controversia cum: quae (controversia) mihi fuit cum avunculo tuo, divino ac singulari viro; F III, 6.
dissensio inter: qua de re est .. inter summos viros maior dissensio? A II, 129.
V. Umstand: 1. Ablativ: decertare: cum his „viris equisque“, ut dicitur, ... decertandum est; O III, 116.
stare: »moribus antiquis res stat Romana virisque«; R V, 1.
abl. comp.: ſ. I, 1. potest; P 21. — II, 1. effemino; T III, 36.
2. Präpositionen: a: siquidem .. illud bene dictum est a Pythagora, doctissimo viro; L II, 26. dictum est .. ab eruditissimis viris nisi sapientem liberum esse neminem; P 33. de quaerenda, de collocanda pecunia ... commodius a quibusdam optumis viris ... disputatur; O II, 87. magnae .. res temporibus illis a fortissimis viris ... belli gerebantur; R II, 56. sive a viris in rerum publicarum varietate versatis inventa ... res; R III, 4. laudari: ſ. II, 1. laudo; T IV, 67. a quo (viro) item funerum sumptus praefinitur;

L II, 68. libri ... scripti ... ab optimis illis quidem viris, sed non satis eruditis; T I, 6. servari .. iustitia nisi a forti viro, nisi a sapiente non potest; F V, 66. quae (res) quondam a multis claris viris, nunc ab uno ... sustinetur; L I, 17.

e: quae (causa) nec testes ullos e claris viris nec laudatores poterit adhibere; F II, 67.

in: malo .. dicere quam voluptates, in tanto praesertim viro; F II, 61. quae (vita) in claris viris et feminis dux ‖ redux ‖ in caelum soleret esse; T I, 27. sic est .. intemperans militaris in forti viro gloria; T II, 39. voltus semper idem, quem dicitur Xanthippe praedicare solita in viro suo fuisse; T III, 31. adfectus .. animi in bono viro laudabilis; T V, 47. hoc .. in talibus viris quid adtinet dicere, si contendisset, impetraturum non fuisse? Lae 39. s. II, 1. specto: Lae 9.

VI. Lücke: numquam viri fortissimi fortitudinis, inpigritatis, patientiae *; R III, 40.

vireo, grünen: et arbores et vites et ea, quae sunt humiliora, ... alia semper virent, alia hieme nudata verno tempore tepefacta frondescunt; T V, 37.

virga, Rute: servus per circum, cum virgis caederetur, furcam ferens ductus est; D I, 55.

virgetum, Weidengebüsch: »augures ... vineta virgetaque et salutem populi auguranto;« L II, 21.

virginalis, jungfräulich: modestia: »ubi paulo ante sapiens illa virginalis modestia?« D I, 66.

ploratus: »heu! virginalem me ore ploratum edere!« T II, 21.

virginitas, Jungfrauschaft: quinta (Minerva) Pallantis, quae patrem dicitur interemisse virginitatem suam violare conantem; N III, 59.

virgo, Jungfrau, Mädchen, jungfräulich: A. filia: L. Verginius ... virginem filiam sua manu occidit potius, quam ea Ap. Claudii libidini ... dederetur; F II, 66. cum Decimus quidam Verginius virginem filiam ... in foro sua manu interemisset; R II, 63.

B, I. custodiunt: »virgines .. Vestales in urbe custodiunto ignem foci publici sempiternum«; L II, 20.

ferunt: ex quo factum, ut ‖ et, ut et ‖ viderentur virgines ferre arma contra; D I, 81.

gerit: »vos .., iuvenes, animum geritis muliebrem, illa« virgo »viri«; O I, 61.

nubit: virgo .. nupsit, cui Caecilia nupta fuerat; D I, 104.

praesunt: ei (Vestae) colendae virgines praesint; L II, 29.

provident: »ego providebo rem istam et albae virgines«; D I, 81.

stat: cum virgo staret et Caecilia in sella sederet; D I, 104.

sunt: quas curias earum nominibus nuncupavit, quae ex Sabinis virgines raptae postea fuerant oratrices pacis et foederis; R II, 14.

tondent: ita sordido ancillarique artificio regiae virgines ut tonstriculae tondebant barbam et capillum patris; T V, 58.

veniunt: cum Sabinas honesto ortas loco ‖ honeste ortas ‖ virgines, quae Romam ludorum gratia venissent, ... Consualibus ‖ [Consualibus] ‖ rapi iussit easque in familiarum amplissimarum matrimoniis collocavit; R II, 12.

videntur: s. ferunt.

II, 1. adiungo: adiunxit ... flamines, Salios virginesque Vestales; R II, 26.

conloco: s. I. veniunt.

rapio: s. I. sunt. veniunt.

vereor: »virgines vereor aequalis«; D I, 66.

2. sum: illi (Spartiatae) .. voluerunt nihil horum simile esse »apud Lacaenas virgines, quibus magis palaestra, Eurota ‖ Eurotas ‖, sol, pulvis, labor, militia ‖ militiae ‖ studio est quam fertilitas barbara«; T II, 36. cur virgini Vestali sit heres, non sit matri suae? R III, 17.

3. sum apud: s. 2. T II, 36.

III. fides: cum (Alcmaeo) virginis fidem implorat; A II, 89.

nomina: s. I. sunt.

ortus: Diogenes Babylonius ... partum Iovis ortumque virginis ad physiologiam traducens diiungit ‖ deiungit ‖ a fabula; N I, 41.

IV. in: si (lubido) petulans fuisset in aliqua generosa ac nobili virgine; P 20.

virgula, Rute, Stab, Zauberstab: attingere: enitar, ut cuiusque et boni publici et mali causam tamquam virgula videar attingere; R II, 52.

suppeditari: quodsi omnia nobis ... quasi virgula divina, ut aiunt, suppeditarentur; O I, 158.

virgultum, Buschwerk: visam beluam ... circumplicatam serpentibus, quacumque incederet, omnia arbusta, virgulta, tecta ‖ tesca ‖ pervertere; D I, 49.

viridis, grün, jung, frisch: genera: nec (virtus) triumphos arescentibus laureis, sed stabiliora quaedam et viridiora praemiorum genera desiderat; R VI, 8.

lentiscus: »semper viridis semperque gravata lentiscus«; D I, 15.

ripa: nos inter has procerissimas populos in viridi opacaque ripa inambulantes; L I, 15.

vestitus: adde huc ... riparum vestitus viridissimos; N II, 98.

viriditas, Grün, Jugendfrische: I. adulescit, al.: elicit (terra) herbescentem ex eo (semine) viriditatem, quae nixa fibris stirpium sensim adulescit culmoque erecta geniculato vaginis iam quasi pubescens includitur; ex ‖ e ‖ quibus cum emersit, fundit frugem spici ordine structam et ... munitur vallo aristarum; C 51.

II, 1. aufero: senectus ... aufert eam viriditatem, in qua etiam nunc erat Scipio; Lae 11.

erigo, al.: s. I.

habeo: ut (malum) vigeat et habeat quandam viriditatem; T III, 75.

2. dico de: quid de pratorum viriditate ... plura dicam? C 57.

sum in: s. 1. aufero.

virilis, männlich, mannhaft, dem Mann zugehörig: alqd: quod parum virile videatur; F II, 47. cave turpe quicquam, languidum, non virile; T II, 51

dignitas: venustatem muliebrem ducere debemus, dignitatem virilem; O I, 130.

duritia: nec ... sibi .. comparavit ... duritiam virilem; T V, 74.

ratio, sententia: qui maxime forti et, ut dicam, virili utuntur ratione atque sententia; T III, 22.

toga: sumpta virili toga; Lae 1.

viriliter, mannhaft, standhaft: aegroto: barbari quidam et inmanes ferro decertare acerrume possunt, aegrotare viriliter non queunt; T II, 65.

facio: quod .. viriliter animoque magno fit; O I, 94.

viritim, Mann für Mann, einzeln: divido: „nolim", inquit (Piso), „mea bona, Gracche, tibi viritim dividere libeat"; T III, 48. primum agros, quos bello Romulus ceperat, divisit viritim civibus; R II, 26. C. Flaminio tribuno plebis ... restitit agrum Picentem et Gallicum viritim contra senatus auctoritatem dividenti; C 11.

virtus, Tüchtigkeit, Vorzug, Tugend, Tapferkeit, Mut: I. **absolut:** 1. **Subject:** abhorret: quae (virtus) etiam populos universos tueri eisque optume consulere soleat; quod non faceret profecto, si a caritate vulgi abhorreret; Lae 50.

accedit: ad similitudinem .. deorum ‖ deo, al. ‖ propius accedebat humana virtus quam figura; N I, 96. neque .. est ulla res, in qua propius ad deorum numen virtus accedat humana, quam civitatis .. condere; R I, 12.

accipit: quam (mercedem) .. illa (virtus) accipit facile, exigit non acerbe; R III, 40. f. admovet.

adest: nec .. virtutem cuiquam adesse, quin ea semper uteretur; A I, 38. si Stoicis concedis, ut virtus sola, si adsit, vitam efficiat beatam; F V, 78.

adferunt: ut virtutes, quia non nullas curas et molestias adferunt, repudientur; Lae 48.

adlicit: quamquam omnis virtus nos ad se allicit facitque, ut eos diligamus; O I, 56.

admovet: ad id (lumen virtus) se admovet vicissimque accipit illud, quod in altero est; Lae 100.

adsentitur: cuius (virtutis) omnis constantia et firmitas ex iis rebus constat, quibus adsensa est et quas adprobavit; A II, 39.

adsequitur: hanc (bonorum complexionem) assequi virtus, si quicquam praeter ipsam boni est, non potest; T V, 29.

agit: quicquid aget quaeque virtus; F V, 66.

agnoscit: quae (virtus) cum se extulit et ostendit suum lumen et idem aspexit adgnovitque in alio; Lae 100.

amat: omnino est amans sui virtus; Lae 98.

anteponit: f. dubitat.

approbat: f. adsentitur.

aspernatur: quae (virtus) necesse est cum aliqua cura res sibi contrarias aspernetur atque oderit; Lae 47.

aspicit: f. agnoscit.

attingit: illae virtutes bonum virum videntur potius attingere; O I, 46. nisi ea virtus ... attingat cognitionem rerum; O I, 157.

caret, censet: culpa .. omni carens (virtus) praeter se ipsam nihil censet ad se pertinere; T V, 4.

clamat: quem (M. Regulum) ... clamat virtus beatiorem fuisse quam potantem in rosa Thorium; F II, 65.

coeperunt: hoc errore vulgi cum rem publicam opes paucorum, non virtutes tenere coeperunt; R I, 51.

cohaerent: nec .. virtutes sine beata vita cohaerere possunt nec illa sine virtutibus; T V, 80.

comitatur: tardis .. mentibus virtus non facile comitatur; T V, 68.

complectitur: quod virtus stabilitatem, firmitatem, constantiam totius vitae complectatur; F III, 50. quae (virtus) si extrinsecus religata pendeat et non et oriatur a se et rursus ad se revertatur et omnia sua complexa nihil quaerat aliunde; T III, 37.

conciliat: virtus, virtus, inquam ‖ virtus, inq. ‖ et conciliat amicitias et conservat; Lae 100.

consentit: una virtus consentiens cum ratione et perpetua constantia; P 22.

conservat: f. conciliat.

consistit: neque omnino in voluptatis regno virtutem posse consistere; C 41.

constat: f. **consto,** II. virtus (5 St.) B. I, S. 516, a. — consulit: f. abhorret.

contemnit: ea .. despiciens (virtus) casus contemnit humanos; T V, 4.

continet: haec ipsa virtus amicitiam et gignit et continet; Lae 20.

crescit: quamquam negant nec virtutes nec vitia crescere; F III, 48. cum .. nec virtus, ut placet illis (Stoicis), nec honestum crescat; F V, 83.

deest: ut ... de virtutibus nulla desit; F V, 36.

deserit: illa (virtus), ut vobis placet, partem quandam tuetur, reliquam (naturam) deserit; F IV, 41.

desiderat: illa divina virtus non statuas plumbo inhaerentes nec triumphos arescentibus laureis, sed stabiliora quaedam et viridiora praemiorum genera desiderat; R VI, 8.

despicit: f. contemnit.

dicit: virtus ... pecudum illos motus esse dicit, hominem iungit deo; A II, 139. dicet pro me ipsa virtus; F II, 65.

differunt: quae (virtutes) omnes similes artium reliquarum materia tantum ad meliorem partem et tractatione differunt; F IV, 4.

diligit: quae (virtus) omnis magis quam sepse diligit, aliis nata potius quam sibi; R III, 12.

discedunt: ut .. virtutes, ... sic amicitiam negant posse a voluptate discedere; F I, 66.

dormiunt: eas (virtutes) excita, si forte dormiunt; T III, 36.

dubitat: nec (virtus) dubitabit isti vestro beato M. Regulum anteponere; F II, 65.

effert: f. agnoscit.

efficit: istae .. vestrae eximiae pulchraeque virtutes nisi voluptatem efficerent, quis eas aut laudabilis aut expetendas arbitraretur? F I, 42. cum .. ipsa virtus efficiat ita beatam vitam, ut beatior esse non possit; F IV, 20. me non quaerere .. hoc tempore, quid virtus efficere possit; F V, 79. quid est, cur virtus ipsa per se non efficiat beatos? T V, 17. virtutem ipsam per se beatam vitam efficere posse neque tamen beatissimam; T V, 22. haec efficere virtutem ostenderem; T V, 42. f. adest; F V, 78. est; O III, 12. 116.

est: cum .. superiores non omnem virtutem in ratione esse dicerent, sed quasdam virtutes natura aut more perfectas; A I, 38. nihil esse bonum nisi virtutem; A II, 130. virtutem iis per se ipsam causam non fuisse; F I, 35. adiunctis virtutibus, quas ratio rerum omnium dominas, tu voluptatum satellites et ministras esse voluisti; F II, 37. in ipsis hominibus virtus nisi voluptatis causa nulla erit? F II, 110. si una virtus ... est bonum; F III, 14. qui (philosophi) mancam fore putaverunt sine aliqua accessione virtutem; F III, 30. quae (virtutes) notae illustresque sunt; F IV, 4. ipsam etiam virtutem volunt esse earum rerum, quae secundum naturam sunt; F IV, 39. si .. virtus digna est gloriatione, ut est; F IV, 51. in sensibus est sua cuiusque virtus; F V, 36. animi .. et eius animi partis ... plures sunt virtutes; F V, 36. ex qua (ratione) virtus est, quae rationis absolutio definitur; F V, 38. maximae (actiones) .. sunt ... iusta ratio reliquaeque virtutes et actiones virtutibus congruentes; F V, 58. ut (virtutes) omnes omnium participes sint nec alia ab alia possit separari; F V, 67. ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseria et aerumna non possit, tamen labor possit, possit molestia; F V, 95. quae tam excellens in omni genere virtus in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2. prudentiae .. quid respondebis docenti virtutem

sese esse contentam? T III, 37. ea .. animi est virtus, quam alii ipsam temperantiam dicunt esse, alii obtemperantem temperantiae praeceptis, et eam subsequentem nec habentem ullam speciem suam, sed, sive hoc sive illud sit, in solo esse sapiente; T IV, 30. quando .. virtus est adfectio animi constans conveniensque, laudabiles efficiens eos, in quibus est, et ipsa per se sua sponte separata etiam utilitate laudabilis; T IV, 34. si quis aegre ferat nihil in se esse virtutis; T IV, 61. sin autem virtus subiecta sub varios incertosque casus famula fortunae est nec tantarum virium est, ut se ipsa tueatur; T V, 2. si vita beata in virtute sit, nihil esse nisi virtutem bonum; T V, 21. bonum .. mentis est virtus; T V, 67. mundi est propria virtus; N II, 39. efficitur .. in homine virtus; quanto igitur in mundo facilius! est ergo in eo virtus; N II, 39. quod idem (Epicurus) nullam censet gratuitam esse virtutem; D I, 87. quae (virtus) cum in paucis est, tum a paucis iudicatur et cernitur; R I, 51. eo .. erat cuiusque gratior in re publica virtus, quod ..; R II, 59. virtus eadem in homine ac deo est neque alio ullo in genere praeterea; est autem virtus nihil aliud nisi perfecta et ad summum perducta natura; L I, 25. nec arboris nec equi virtus, quae dicitur, ... in opinione sita est, sed in natura; L I, 45. est .. virtus perfecta ratio; L I, 45. melius esse aliquid quam virtutem necesse est; L I, 52. in quibus eas virtutes esse remur; O II, 32. quodsi is esset Panaetius, qui virtutem propterea colendam diceret, quod ea efficiens utilitatis esset; O III, 12. haec .. una virtus omnium est domina et regina virtutum; O III, 28. Cyrenaici ... philosophi ... virtutem .. censuerunt ob eam rem esse laudandam ‖ conlaudandam ‖, quod efficiens esset voluptatis; O III, 116. neque .. sunt isti audiendi, qui virtutem duram et quasi ferream esse quandam volunt; quae quidem est cum multis in rebus, tum in amicitia tenera atque tractabilis; Lae 48. non .. est inhumana virtus neque inmunis neque superba; Lae 50. quamquam a multis virtus ipsa contemnitur et venditatio quaedam atque ostentatio esse dicitur; Lae 86. optume .. (virtus) se ipsa novit, quamque amabilis sit, intellegit; Lae 98. nec mihi soli (virtus illius viri) versatur ante oculos, ... sed etiam posteris erit clara et insignis; Lae 102. ‖ [in quo virtus sit, ei nihil deesse ad beate vivendum] ‖; P II. quodsi virtutes sunt pares inter se, paria esse etiam vitia necesse est. atqui pares esse virtutes ... facillume potest perspici; P 21. quoniam pares virtutes sunt, recte facta, quando ‖ quoniam ‖ a virtutibus proficiscuntur, paria esse debent; P 22. f. amat. consentit. **sum,** I, 2. virtus (6 St.) S. 609, a. **ad,** II. contentus (7 St.) B. I, S. 53, b.

excellit: f. **excello,** II. virtus (6 St.) B. I, S. 905, b. — exigit: f. accipit.

explicat: quae virtus praeter ceteras totam ‖ tota ‖ se ad alienas porrigit utilitatis ‖ utilitates ‖ atque explicat; R III, 11.

expostulant: virtutes .. noli vereri ne expostulent et querantur se a beata vita esse relictas; T V, 14.

exsistit: quorum (initiorum) ex selectione virtus possit exsistere; F IV, 46. in bonis ingeniis ut incredibilis quaedam et divina virtus exsisteret; R III, 4. f. II, 1. iudico.

facit: quam (voluptatem) unam virtus minimi facit; F II, 42. qui fatentur se virtutis causa, nisi ea voluptatem faceret ‖ crearet, al. ‖, ne manum quidem versuros fuisse; F V, 93. f. abhorret. adlicit.

gignit: f. continet.

gubernat: virtute .. gubernante rem publicam quid potest esse praeclarius? R I, 52.

habet: cum tam ‖ cum ‖ docuerim gradus istam rem non ‖ non magis ‖ habere quam virtutem; F V, 84. illa (virtus) ... omnia, quae cadere in hominem possunt, subter se habet; T V, 4. virtus satis habeat ad vitam beatam praesidii; T V, 83. virtutem, honorem ... rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61. nescis, quantas vires virtus habeat; P 17. f. est; T IV, 30.

iacet: f. **iaceo,** virtus (4 St.) B. II, S. 193, a.

indiget: quod haec (virtus) plurimae commentationis et exercitationis indigeat; F III, 50.

inest: in specie .. fictae simulationis, sicut reliquae virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3. quodsi inest in hominum genere mens, fides, virtus, concordia; N II, 79. aut .. in nobismet insunt ipsis, ut mens, ut spes, ut fides, ut virtus, ut concordia, aut ..; N III, 61. ut eos diligamus, in quibus ipsa (virtus) inesse videatur; O I, 56.

inhaerent: quem ad modum eae (virtutes) semper voluptatibus inhaererent; F I, 68.

intellegit: f. est; Lae 98.

intercludit: bene laudata virtus voluptatis aditus intercludat necesse est; F II, 118.

iungit: f. dicit; A II, 139.

legit: nisi omnia, quae (virtus) leget quaeque reiciet, unam referentur ad summam; F IV, 40.

mutuatur: quoniam a viris virtus nomen est mutuata; T II, 43.

nascitur: f. diligit.

nititur: virtutem .. nixam hoc honesto nullam requirere voluptatem; F I, 61. ut ... nec si (virtuti) quicquam, aut unde oriretur, darent, aut ubi niteretur; F II, 43.

noscit: f. est; Lae 98.

oblectat: ne illa (virtus) se multis solaciis oblectat; R III, 40.

obruit, obtinet: an dubium est, quin virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliquas obruat? F V, 91.

obtemperat: f. est; T IV, 30.

occidit: »ecfeminata virtus adflicta occidit;« T II, 21.

odit: f. aspernatur. — oritur: f. contemplatur; T III, 37. nititur; F II, 43. — ostendit: f. agnoscit. — pendet: f. contemplatur; T III, 37.

pertinent: harum virtutum, ... quae pertinent ad verecundiam; O I, 143. amor .. commovetur ... opinione ... omnium .. earum virtutum, quae pertinent ad mansuetudinem morum ac facilitatem; O II, 32.

pervenit: ut, quoniam solitaria non posset virtus ad ea, quae summa sunt, pervenire, coniuncta et consociata cum altera (amicitia) perveniret; Lae 83.

porrigit: f. explicat. — potest: f. adsequitur. consistit. discedunt. efficit; F V, 79. T V, 22. est; F V, 67. exsistit; F IV, 46. pervenit. tenet; F IV, 41. II, 1. amitto. constituo; F IV, 40. dico. informo. intellego. introduco. **possum,** III. virtus; T V, 12. X. 18. 53 (S. 128, a). **consto,** II. virtus (4 St.) B. I, S. 516, a.

praestat: si .. virtus ... tantum .. praestat reliquis rebus, ut dici vix possit; F IV, 51.

proficiscuntur: virtutibus .. omnibus sine ullo animi terrore ad cruciatum profectis; T V, 80.

propugnat: cum eam (fortitudinem) virtutem esse dicunt propugnantem pro aequitate; O I, 62.

quaerit: f. complectitur; T III, 37.

queruntur: f. expostulant.

rapiunt: eam (vitam beatam virtutes) tergiversari non sinent secumque rapient; T V, 81.

recipit: nec inconstantiam virtus recipit; R III, 18.

recusant: cum constantia ... reliquaeque virtutes rapiantur ad tortorem nullumque recusent nec supplicium nec dolorem; T V, 13.
reicit: f. legit.
relinquit: quaesita .. virtus est, non quae relinqueret naturam, sed quae tueretur; F IV, 41.
reprendit: revocat virtus vel potius reprendit manu; A II, 139.
respuit: id quod ... quaedam generosa virtus statim respuit, ne ..; T II, 16.
revertitur: f. complectitur; T III, 37.
revocat: f. reprendit.
ruunt: caritas, amicitia, iustitia, reliquae virtutes (ruunt); A II, 140.
sinunt: f. rapiunt.
solent: quae (virtutes) in voluntate positae magis proprio nomine appellari solent; F V, 36.
subsequitur: f. est; T IV, 30.
succumbit: huic (dolori) .. succumbet virtus? T V, 77.
sustentat: maxime .. suo decore (virtus) se ipsa sustentat; R III, 40.
tenet: quia virtus ... altissimum locum in homine ... tenet; F IV, 37. constitui virtus nullo modo potest, nisi ea, quae sunt prima naturae, ut ad summam pertinentia tenebit; F IV, 41. f. coeperunt.
tollit: quibus .. Romulum tenebris etiamsi natura ad humanum exitum abripuit, virtus tamen in caelum dicitur sustulisse; R I, 25.
trahit: suis te oportet inlecebris ipsa virtus trahat ad verum decus; R VI, 25.
tuetur: f. abhorret. deserit. est; T V, 2. relinquit.
vacat: si .. nulla virtus prudentia vacat; T V, 14.
vacillat: iustitia vacillat vel iacet potius omnesque eae virtutes, quae in communitate cernuntur; O III, 118.
valet: quorum (philosophorum) ea sententia est, ut virtus per se ipsa nihil valeat; T V, 119. nomen tantum virtutis usurpas, quid ipsa valeat, ignoras; P 17.
versatur: f. est; Lae 102.
vetat: quae (virtus) vetat spectare fortunam, dum praestetur fides; D II, 79.
videtur: non intellego, cur (virtus) aut verbis tam vehementer ornanda aut re tantopere expetenda videatur; T III, 37. f. attingit; O I, 46. inest; O I, 56.
vincunt: ita fiet, ut ... animi .. virtutes non voluntarias vincant virtutes voluntariae; F V, 38.
vult: vult plane virtus honorem, nec est virtutis ulla alia merces; R III, 40.
ohne Verb: ubi .. virtus, si nihil situm est in ipsis nobis? A II, 39. videamus nunc de beato (deo). sine virtute certe nullo modo; virtus autem actuosa, et deus vester nihil agens; expers virtutis igitur; ita ne beatus quidem; N I, 110.
2. **Prädicat:** sum: quoniam utramque vim virtutem esse nostri putant; A I, 5. ea non est virtus, sed fallax imitatio simulatioque virtutis; A II, 140. rationis .. perfectio est virtus; F IV, 35. quandoquidem honestum aut ipsa virtus est aut res gesta virtute; F V, 66. perfecta mens, id est absoluta ratio, quod est idem virtus; T V, 39. ratio vitae, quae virtus est; L I, 45. nihil huc ‖ hic, huic ‖ addi potest, quo magis virtus sit; P 22. f. est; T IV, 30. propugnat. — II, 1. appello; A I, 20.
3. **Ausruf:** f. V, 1. macte.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abicio: ut, si fieri possit, (sapiens) virtutem in perpetuum abiciat, ut dolore omni liberetur; F V, 93.
accipio: etsi (natura) dedit talem mentem, quae omnem virtutem accipere posset; F V, 59. virtutem .. nemo umquam acceptam deo rettulit; N III, 86.
adfligo: f. I, 1. occidit.
adhibeo: id est virtute adhibita frui primis a natura datis; F II, 34.
adipiscor: cum virtus maxime expetatur eiusque adipiscendae causa philosophia quaesita sit; T III, 47. quam (virtutem) qui adeptus erit; N I, 121.
adiungo: f. I, 1. est; F II, 37.
adsequor: per quam (artem) eas (constantiam, virtutem) assequamur; O II, 6.
aestimo: f. **aestimo,** II. virtutem (8 St.) B. I, S. 104, b.
amitto: virtutem .. si unam amiseris (etsi amitti non potest virtus); T II, 32. quanti est aestimanda virtus, quae nec eripi nec subripi potest neque ... amittitur nec ... mutatur! P 51.
amo: virtutem .. amavi illius viri, quae extincta non est; Lae 102.
amplexor: quam (virtutem) amplexabantur; F II, 43.
amplifico: haec est nec omnia spernentis praeter virtutem et virtutem ipsam suis laudibus amplificantis oratio; F V, 72.
antepono: f. **antepono** virtutem (4 St.) B. I, S. 208, b.
appello: in qua (philosophia) quod inchoatum est neque absolutum, progressio quaedam ad virtutem appellatur; quod autem absolutum, virtus, id est ‖ id est virtus ‖ quasi perfectio naturae; A I, 20. virtutes voluntariae, quae quidem proprie virtutes appellantur multumque excellunt, propterea quod ex ratione gignuntur; F V, 38. cum omnes rectae animi adfectiones virtutes appellentur; T II, 43. appellata est .. ex viro virtus; T II, 43. f. I, 1. solent. **appello,** III, 2. virtutem (4 St.) B. I, S. 218, b.
appeto: cum ... eas .. ipsas virtutes viderent nos magnificentius appetere et ardentius; F IV, 4.
arbitror: f. I, 1. efficit; F I, 42.
augeo: in plerisque civitatibus intellegi potest augendae virtutis gratia ... virorum fortium memoriam ... consecratam; N III, 50.
cano: ut deinceps, qui accubarent, canerent ad tibiam clarorum virorum laudes atque virtutes; T IV, 3.
cerno: f. **cerno,** III. virtutem (4 St.) B. I, S. 408, a. — cognosco: f. **cognosco,** III. virtutem (3 St.) B. I, S. 443, b.
colo: sin ea ‖ si iustitia ‖ (iustitia), reliquae quoque virtutes per se colendae sunt; L I, 48. f. I, 1. est; O III, 12.
commemoro: quae (virtutes) a te quoque commemoratae sunt; F II, 48. f. 5. perluceo ex.
comparo: f. I, 1. est; T I, 2.
complector: eo tris virtutes, fortitudinem, iustitiam, prudentiam frugalitas complexa est; T III, 17.
comprehendo: quae essent ad comprehendendam virtutem idonea; A I, 20.
conecto: cum (virtutes) ita copulatae conexaeque sint, ut ..; F V, 67.
coniungo: quia coniuncta ei (vitae) virtus est; F IV, 15. cui (pietati) coniuncta iustitia est reliquaeque virtutes, e quibus vita beata existit; N II, 153. f. I, 1. pervenit.
conlaudo: f. I, 1. est; O III, 116.
conloco: virtutem in illo divino solio non longe a sapientia conlocare; R III, 12.
consecro: maiorum institutis mens, fides, virtus, concordia consecrata et publice dedicatae sunt; N II, 79. virtutes .., non vitia consecrare decet; L II, 28.

consequor: nisi eam (virtutem) plane consecuti essent; F IV, 21. quam (virtutem) necessario gloria ... consequatur; T I, 91.
consocio: ſ. I, 1. pervenit.
constituo: dicitis virtutem non posse constitui; F IV, 40. qui (Pyrrho) virtute constituta nihil omnino, quod appetendum sit, relinquat; F IV, 43. ſ. I, 1. tenet; F IV, 41.
contemno: ſ. I, 1. est; Lae 86.
contineo: reliquas etiam virtutes frugalitas continet; T III, 16. quod nisi eo nomine ‖ omnes ‖ virtutes continerentur; T IV, 36.
contraho: ut (virtus) et bonis amici quasi diffundatur ‖ diffundantur ‖ et incommodis contrahatur ‖ contrahantur ‖; Lae 48.
copulo: ſ. conecto.
crucio: non fides (Reguli cruciabatur a Poenis), non constantia, non ulla virtus; P 16.
dedico: ſ. consecro; N II, 79.
desero: omnis virtus ... deserenda est; F II, 44. ut ad eas (virtutes) cursim perrectura nec eas beata vita a se desertas passura videatur; T V, 13. sequetur .. horum ratione vel ad supplicium beata vita virtutem cumque ea descendet in taurum ... nec eam ... deseret; T V, 87.
dico: an senatus, cum triumphum Africano decerneret, „quod eius virtute“ aut „felicitate“ posset dicere, si neque virtus in ullo nisi in ‖ nisi ‖ sapiente nec felicitas vere dici potest? F IV, 22. quamquam ipsa virtus brevissume recta ratio dici potest; T IV, 34. una erit virtus, quae malitia rectissime dicetur; L I, 49. ſ. I, 1. est; T IV, 30. L I, 45.
diffundo: ſ. contraho.
diligo: ut aequitatem, modestiam, virtutes omnes per se ipsas gratis diligant; F II, 83.
duco: ad quemcumque ipsae (virtutes) dolorem cruciatumque ducentur; T V, 81.
ebullio: qui si virtutes ebullire volent et sapientias; T III, 42.
effemino: ſ. I, 1. occidit.
efficio: usque eo (mens) philosophiam ipsam corroborat, ut virtutem efficiat; A II, 31. ſ. I, 1. est; N II, 39.
eripio: ſ. amitto; P 51.
everto: virtutem penitus everteris; F III, 10.
exaggero: Xenocratem ... exaggerantem tantopere virtutem, extenuantem cetera; T V, 51.
excipio: ut virtutibus exceptis atque vitiis cetera in summa aequalitate ponerent; L I, 38. vos .. hortor, ut ita virtutem locetis, ... ut ea excepta nihil amicitia praestabilius putetis; Lae 104.
excito: illorum fuit heroum eam virtutem ... excitare iacentem; R III, 12. ſ. I, 1. dormiunt.
excludo: quae (disciplinae) virtutem a summo bono excludunt; F III, 36.
expeto: per se esset et virtus et cognitio rerum ... expetenda; F I, 25. ſ. **expeto,** III. virtutem (9 St.) B. I, S. 120, b.
exspolio: ut eam (virtutem) rerum selectione exspoliarent; F II, 43.
exstinguo: ſ. amo.
facio: quae (ratio) conixa per se et progressa longius fit perfecta virtus; T II, 47.
fugio: quodsi curam fugimus, virtus fugienda est; Lae 47.
gigno: ſ. appello; F V, 38.
habeo: nec .. habere virtutem satis est quasi artem aliquam, nisi utare; R I, 2. ſ. **habeo,** III. virtutem (3 St.). IV, 1. virtutem (4 St.) B. II, S. 130, a. 131, b.
imitor: L. Luculli, summi viri, virtutem quis? at quam multi villarum magnificentiam imitati ‖ [imitati] ‖! O I, 140.
inchoo: virtutem ipsam (natura) inchoavit; F V, 59.
informo: quod .. dicitis, informari non posse virtutem; F IV, 45.
ingenero: quae (virtutes) ingenerantur suapte natura appellanturque non voluntariae; F V, 36.
intellego: prudentiamne vis esse, sine qua ne intellegi quidem ulla virtus potest? T II, 31.
interpretor: virtutem ex consuetudine vitae sermonisque nostri interpretemur; Lae 21.
introduco: introduci .. virtus nullo modo potest, nisi ..; F IV, 40.
invenio: quodsi ab iis inventa et perfecta virtus est; T V, 2.
iudico: an ingenia natura, virtutes et vitia, quae existunt ab ingeniis, aliter iudicabuntur? L I, 46. ſ. I, 1. est; R I, 51.
iugo: omnes .. inter se nexae (virtutes) et iugatae sunt; T III, 17.
laudo: ſ. **laudo,** II. virtutem (5 St.) B. II, S. 439, b. — loco: ſ. excipio; Lae 104.
metior: ut, qui virtutem praemio metiuntur, nullam virtutem nisi malitiam putent; L I, 49. nec eam (virtutem), ut quidam docti, verborum magnificentia metiamur; Lae 21.
miror: multis locis nostrorum hominum ingenia virtutesque .. soleo mirari; T IV, 1.
muto: ſ. amitto; P 51. — necto: ſ. iugo.
neglego: ea (virtute) .. neglecta qui se amicos habere arbitrantur; Lae 84.
nomino: recte ... ars ea, quae tollit haec, virtus nominata est; F III, 72. vide, ne ... ab ea (virtute), quae una ceteris excellebat, omnes nominatae sint; T II, 43.
nosco: ſ. I, 1. est; Lae 98. — oblecto: ſ. I, 1. oblectat. — orno: ſ. I, 1. videtur.
percipio: ut (vis hominis) ad omnem virtutem percipiendam facta videatur; F V, 43. cognitis perceptisque virtutibus; L I, 60.
perficio: ſ. **perficio,** II. virtutem (5 St.) S. 53, a.
perspicio: in quibus (viris) existumant se excellentes quasdam et singulares perspicere virtutes; O II, 36. cum eorum ... virtutem et bonitatem perspicere videantur; Lae 29.
pono: ſ. **pono,** III. virtutem (4 St.) S. 102, a.
porrigo: ſ. I, 1. explicat.
probo: si opinione universa virtus, eadem eius etiam partes probarentur; L I, 45.
puto: in quibus nihil virtutis, nihil animi, nihil nervorum putant; O II, 36. ſ. metior; L I, 49.
quaero: virtutem et sapientiam regalem, non progeniem quaeri oportere; R II, 24. ſ. I, 1. relinquit.
rapio: ſ. I, 1. recusant.
reddo: spoliavit .. virtutem suo decore imbecillamque reddidit; A I, 33.
refero: ſ. accipio; N III, 86.
religo: ſ. I, 1. complectitur; T III, 37.
relinquo: ſ. I, 1. expostulant.
repudio: virtus, quam sequitur caritas, minime repudianda est; Lae 61. ſ. I, 1. adferunt.
retineo: non .. potestis voluptate omnia dirigentes aut tueri aut retinere virtutem; F II, 71.
segrego: qui (philosophi) virtutem a summo bono segregaverunt; F III, 30. qui omnino virtutem a bonorum fine segregaverunt; F IV, 49.
separo: ſ. I, 1. est; F V, 67.
sequor: ſ. **sequor** virtutem (3 St.) S. 509, a.
spolio: si ... inimici potentes suis virtutem praemiis spoliant; R III, 40. ſ. reddo.
subicio: ſ. I, 1. est; T V, 2.
subripio: ſ. amitto; P 51.
subsequor: aequabilitas et constantia cum firmitate quadam et stabilitate virtutem subsequens; T IV, 31.

sumo: et haec ipsa et eorum virtutes per se esse sumendas; F IV, 19.
suspicio: si cuius virtutem suspiciunt; O II, 21.
sustento: ſ. I, 1. sustentat.
teneo: tenere .. virtutes eas ipsas ... nemo poterit, nisi ..; F III, 25.
tollo: ſ. **tollo,** II. virtutem (5 St.) S. 685, b.
trado: cum .. Alcibiades ... Socrati supplex esset, ut sibi virtutem traderet; T III, 77.
tueor: ſ. retineo. I, 1. est; T V, 2.
verto: virtus omnis tribus in rebus fere vertitur; O II, 18.
vinco: ſ. I, 1. vincunt.
voco: quam (ingenii praestantium) virtutem vocamus; F IV, 54. quae virtus fortitudo vocatur; R V, 9.
volo: nos virtutem semper liberam volumus, semper invictam; T V, 52.

2. **Genetiv:** sum: haec .., quae sunt summarum virtutum, pluris aestimanda sunt quam illa, quae sunt pecuniae; P 48. non modo .. id virtutis non est, sed est potius inmanitatis; O I, 62.

3. **Dativ:** adiungo: qui ... adiungunt ei (virtuti) .. aliquid summo in bono finiendo; F IV, 51.
antepono: nullam esse tantam aestimationem, ut ea virtuti anteponatur; F III, 44. ita fiet, ut animi virtus corporis virtuti anteponatur; F V, 38.
cedo: cedet profecto virtuti dolor; T II, 31.
congruo: ſ. I, 1. est; F V, 58.
coniungo: quoniam virtuti tuae fortuna coniuncta est; C 59.
desum: deus ille, qui nihil censuit deesse virtuti; A II, 134.
do: obliviscemur .., quae virtuti ipsi principia dederimus; F IV, 40. si id volumus adipisci, virtuti opera danda est; Lae 84.
excello: ſ. 1. nomino; T II, 43.
habeo: vide .., ne virtutibus hominum isti honores habeantur, non inmortalitatibus; N III, 46
oppono: nunc omni virtuti vitium contrario nomine opponitur; F III, 40.
parco: »quorum virtuti ‖ virtute ‖ belli fortuna pepercit«; O I, 38.
propono: reliquis .. tribus virtutibus necessitates propositae sunt ad eas res parandas tuendasque; O I, 17.
relinquo: ita ... relinquitur non mihi cum Torquato, sed virtuti cum voluptate certatio; F II, 44.
repugno: si (voluptas) virtuti diutius repugnet; F III, 1. cetera .., quae secundum naturam essent, ita legere, si ea virtuti non repugnarent; O III, 13.
resono: ea (gloria) virtuti resonat tamquam imago; T III, 3.
respondeo: quibus rebus vita consentiens virtutibusque respondens; F V, 66.
studeo: his similes sunt omnes, qui virtuti student; F IV, 65.
subicio: huic (virtuti) quasi materia ... subiecta est veritas; O I, 16.
sum: neque virtutibus neque amicitiis usquam locum esse; F II, 85. nullum theatrum virtuti conscientia maius est; T II, 64.
trado: ut se virtuti tradat constringendam voluptas; F II, 62.
tribuo: ille, vereor, ne virtuti plus tribuat, quam natura patiatur; A II, 134. quae tributa est animi virtutibus tanta praestantia; F IV, 19.

4. **Ablativ:** careo: nec .. ullum probetur *oportet* summum bonum, quod virtute careat; F III, 2.
fruor: quod (genus vitae) virtute fruitur; F IV, 15.
opus est: quid opus esset eloquentia, cum iudicia nulla fierent, aut ipsis etiam virtutibus? fr V, 50.
utor: cum (sapiens) ... reliquis utatur tot tam variisque virtutibus; T V, 72. ſ. II, 1. adest; A I, 38.

5. **mit Präpositionen:** addo ad: ut (summum bonum) additum ad virtutem auctoritatem videatur habiturum; F II, 42. quasi .. emendum eis sit, quod addant ad virtutem; F II, 42.
adiungo ad: ſ. **ad,** I. adiungo ad virtutem (4 St.) B. I, S. 38, a.
appello ex: ex qua una virtute viri boni appellantur; O II, 38.
applico ad: ad quam (virtutem) se similis animus adplicet et adiungat; Lae 48.
cano de: solitos esse in epulis canere convivas ad tibicinem de clarorum hominum virtutibus; T I, 3.
confundo cum: hoc ... decorum totum ... est cum virtute confusum; O I, 95.
congruo cum: cum virtute congruere semper; O III, 13.
coniungo cum: qui summum bonum sic instituit, ut nihil habeat cum virtute coniunctum; O I, 5.
consisto in: quae (vita) in virtute una consisteret; F IV, 20.
constituo in: qui in una virtute constituunt finem bonorum; F IV, 45.
deficio a: difficile est amicitiam manere, si a virtute defeceris; Lae 37.
depromo ex: aut opera benigne fit indigentibus aut pecunia. ... altera ex arca, altera ex virtute depromitur; O II, 52.
detorqueo a: voluptates ... maioris partis animos a virtute detorquent; O II, 37.
dico de: ſ. **de,** I. dico de virtute (7 St.) B. I, S. 602, b. — in: ſ. V, 2. in; L I, 51.
disputo de: de quibus (virtutibus) disputatum est; F III, 72. cum Catone, omnium virtutum auctore, de virtutibus disputare; F IV, 44. cum (Socrates) de moribus, de virtutibus ... disputet; R I, 16.
divello a: neque (honestum) a virtute divelli umquam potest; O III, 13.
duco ad: quo (Catone) omnes ... quasi exemplari ad industriam virtutemque ducimur; R I, 1.
excello in: ipsarum .. virtutum in alia alius mavult excellere; O I, 115.
existimo ex: quod ex aliorum et ex nostra fortasse mollitia, non ex ipsa virtute, de virtutis robore existumo; T V, 4.
exsisto ex: ſ. 1. coniungo.
fundo in: iustitia, ut ipsa fundet se usu ‖ se fundet [usu] ‖ in ceteras virtutes, sic illas expetet; F V, 66.
glorior in: in virtute recte gloriamur; N III, 87.
habeo subter: ſ. I, 1. habet; T V, 4.
haereo in: quod (honestum) ex iis (virtutibus) oritur et in illis haeret; F V, 64.
insum in: in quibus virtutibus solis inesse etiam scientiam dicimus; A II, 23. quando .. inest in omni virtute cura quaedam quasi foras spectans; F V, 67.
intersum ad: ad virtutes et ad vitia nihil interesse; F IV, 71.
iudico de: ea (gloria) est ... incorrupta vox bene iudicantium de excellenti virtute; T III, 3.
loquor de: de quibus (virtutibus) iam diu loquimur; O I, 143. ego .. non de virtute nunc loquor, sed de virtutis opinione; Lae 98.
nascor ex: quod (decus) ex virtute ac dignitate nascitur; R fr 8.
nomino a: ſ. 1. nomino; T II, 43.
orior a: quae (recte facta) sunt orta a virtutibus; F V, 69. — ex: ſ. haereo in.

pergo ad: s. 1. desero; T V, 13.
perluceo ex: quia (honestum, decorum) ... maxime .. quasi perlucet ex iis, quas commemoravi, virtutibus; O II, 32.
pervenio ad: ante quam ad eam (virtutem) pervenerit; F IV, 64. nec est quisquam gentis ullius, qui ducem ‖ ducem naturam ‖ nactus ad virtutem pervenire non possit; L I, 30.
pertineo ad: s. I, 1. caret.
peto a: (officia) a virtute ipsius, non ab auspiciis petita sunt; D II, 79.
pono in: s. **in,** B, I. pono in virtute (23 St.) B. II, S. 264, a.
praedico de: videtisne, ut apud Homerum saepissime Nestor de virtutibus suis praedicet? C 31.
procedo ad: qui natura doctrinaque longe ad virtutem processissent; F IV, 21. — in: nihil .. adiuvat procedere et progredi in virtute, quo minus miserrimus sit; F IV, 64. multum in virtute (Ti. Gracchus) processerat; F IV, 65.
proficiscor a: s. **a,** I. proficiscor a virtute (3 St.) B. I, S. 9, b. — ex: ex ea (virtute) proficiscuntur honestae voluntates, sententiae, actiones omnisque recta ratio; T IV, 34.
progredior in: s. procedo in; F IV, 64.
quaero de: ut de virtutibus et vitiis ... quaereret; A I, 15. hoc .. loco de moderatione et temperantia et harum similibus virtutibus quaerimus; O I, 143.
refero ad: omnis honos, omnis admiratio, omne studium ad virtutem ... refertur; F V, 60.
removeo a: omnia, quae essent aliena firmae et constantis adsensionis, a virtute sapientiaque removebat; A I, 42.
separo a: quod ... ille (Epicurus) a virtute summum bonum separavit; T III, 47. quod cogitatione magis a virtute potest quam re separari; O I, 95.
sum cum: quod rectum et honestum et cum virtute est, id solum opinor bonum; P 9. — extra: si ea, quae extra virtutem sint, ad beate vivendum pertineant; F IV, 40. — in: s. **in,** B, I. sum in virtute (20 St.) B. II, S. 273, a. — sine: s. **sine,** I. virtute (3 St.) S. 544, a.
teneo in: dum modo plus in virtute teneamus, quam ille tenuit, firmitatis et roboris; F V, 12.
venio a, ad: a beatis ad virtutem, a virtute ad rationem video te venisse gradibus; N I, 89.
versor in: ea sunt .. maxima, quae in ipso animo atque in ipsa virtute versantur; A I, 22.
videor in: mihi summum in animo bonum videtur, illi (Epicuro) autem in corpore, mihi in virtute, illi in voluptate; T III, 50.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** communis: haec ita iustitiae propria sunt, ut sint virtutum reliquarum communia; F V, 65. etsi hoc .. commune est virtutum; T III, 17.
compos: s. **compos** virtutis (4 St.) B. I, S. 465, a.
contrarius: quae (vitia) sunt virtutum contraria; F IV, 67. huius .. virtutis contraria est vitiositas; T IV, 34.
expers: quae (disciplinae) rem ullam virtutis expertem aut in bonis aut in malis numerent; F III, 11. s. I, 2. sum; A II, 140.
inimicus: cum docebimus ea ... quam sint virtutis inimica; O III, 96.
princeps: princeps .. omnium virtutum illa sapientia, quam σοφίαν Graeci vocant; O I, 153.
proprius: cum .. virtutis hoc proprium sit, ... habere dilectum; F III, 12. proprium suum cuiusque (virtutis) munus est; F V, 67. si ... id .. virtutis est proprium; T V, 39. eius .. virtutis hoc munus est proprium; O I, 15. quae .. harum virtutum (propria), ... nunc dicenda sunt; O I, 143. proprium hoc statuo esse virtutis, conciliare animos hominum; O II, 17. harum .. est virtutum proprium nihil extimescere; O III, 100. vgl. IV, 1. aestimatio; F III, 34.
similis: in quibus (bestiis) inest aliquid simile virtutis; F V, 38.

2. **Dativ:** consentaneus: studium ... ad eas actiones, quae virtuti consentaneae sunt ‖ sunt cons. ‖, refertur; F V, 60.
contrarius: nec (esse) malum, nisi quod virtuti esset contrarium; A II, 130. virtutibus .. rectissime mihi videris ... vitia posuisse contraria; F III, 40. quae (vitia) virtutibus sunt contraria; T IV, 32.
propior: si prius iis de rebus, quae virtuti propiores sunt, dixerimus; O II, 22.

3. **Ablativ:** aptus: ex natura vivere ..., id est vita modica et apta ‖ e ‖ virtute perfrui; L I, 56.
contentus: ut ne is (animus) quidem virtute una contentus sit, sed appetat vacuitatem doloris; F IV, 36. virtutem sese esse contentam; T III, 37. si beata vita virtute contenta sit; T V, 18. beatam vitam virtute esse contentam; T V, 18. s. **ad,** II. contentus (7 St.) B. I, S. 53, b.
praeditus: qualem .. deum intellegere nos possumus nulla virtute praeditum? N III, 38. nec virtute ulla praeditum deum intellegere qui possumus? N III, 39. s. **praeditus,** alqs (5 St.). animans (S. 143, a).

4. **mit Präpositionen:** aptus ad: ut .. communiter ad eas virtutes apti essemus; F IV, 4. — e: s. 3. aptus.
situs in: quod .. sit a virtute profectum vel in ipsa virtute situm, sua sponte laudabile; T II, 46.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: s. I, 1. est; T IV, 61. — II, 1. puto.
adiunctio: omnes .. sententias simplices eorum, in quibus nulla inest ‖ est ‖ virtutis adiunctio; F II, 39.
adiutrix: virtutum amicitia adiutrix a natura data est, non vitiorum comes; Lae 83.
admiratio: ego admiratione quadam virtutis eius (Africani eum dilexi); Lae 30.
adversarius: dolor esse videtur acerrumus virtutis adversarius; T V, 76.
aestimatio: alia est .. propria aestimatio virtutis; F III, 34. non intellegunt valetudinis aestimationem spatio iudicari, virtutis oportunitate; F III, 47.
altitudo: exstrue animo altitudinem excellentiamque virtutum; F V, 71.
amplitudo: virtutis .. amplitudinem quasi in altera librae lance ponere (audebo); F V, 91.
appetitus: etiamsi virtutis ipsius vehementior adpetitus sit; T IV, 62.
auctor: cum Catone, omnium virtutum auctore, de virtutibus disputare; F IV, 44.
auspicia: virtutis auspiciis video esse usum Deiotarum; D II, 79.
causa: eadem .. omnium virtutum causa atque sententia est; L I, 48.
certamen: si (motus fortunae mutationesque rerum) in virtutis certamen venerint; F V, 71.
chorus: iste chorus virtutum in eculeum impositus; T V, 13. quod sit huic talium virtutum choro contrarium; O III, 116.
cognitio: maxime .. virtutum cognitio confirmat percipi ... multa posse; A II, 23. hinc illa cognitio virtutis existit; T V, 71.
comites: qui (sensus) tibi ... non comites solum virtutum, sed ministri etiam videbuntur; F II, 113.
comitatus: quid ... tanto virtutum comitatu (opus est)? F II, 111. s. praesidium.

commendatrix: quoniam vitiorum emendatricem legem esse oportet commendatricemque virtutum; L I, 58.
comparatio: totum .. discrimen summi boni in earum (virtutis, voluptatis) comparatione positum putat; F II, 44.
concilium: quid .. necesse est, tamquam meretricem in matronarum coetum, sic voluptatem in virtutum concilium adducere? F II, 12.
confusio, coniunctio: haec coniunctio confusioque virtutum tamen a philosophis ratione quadam distinguitur; F V, 67.
conscientia: nisi et virtutis et vitiorum sine ulla divina ratione grave ipsius conscientiae pondus esset; N III, 85.
consensus, conspiratio: qualis est ... conspiratio consensusque virtutum, tale est ... honestum; F V, 66.
constantia: s. I, 1. adsentitur.
copiae: siquidem satis a ... Socrate dictum est de ubertatibus virtutis et copiis; N II, 167.
cotes: illa .. (sunt) ex rhetorum pompa: „ardores animorum cotesque virtutum"; T IV, 48.
cupiditas: aeterna moliri, non gloriae cupiditate, ... sed virtutis; T I, 91.
cursus: erit .. iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus; F I, 37.
dignitas: omnis est .. de virtutis dignitate contentio; F II, 68. omitto dignitatem, honestatem, speciem ipsam virtutum; F II, 107. ut gravitatem dignitatemque virtutis exaggerent; T V, 85.
disciplina: si .. est aliqua disciplina virtutis; O II, 6.
documentum: id .. esse ... maximum .. virtutis vel documentum vel officium puto; R I, 33.
domina: s. I, 1. est; O III, 28.
effigies: consectatur .. (optumus quisque) nullam eminentem effigiem virtutis, sed adumbratam imaginem gloriae ‖ [gloriae] ‖; T III, 3.
elementa: induxit (natura) in ea, quae inerant, tamquam elementa virtutis; F V, 59.
excellentia: s. altitudo.
exercitationes: aptissima omnino sunt ... arma senectutis artes exercitationesque virtutum; C 9.
exsuperantia: nonne omnem exsuperantiam virtutis oderunt? T V, 105.
famulatus: quam miser virtutis famulatus servientis voluptati! O III, 117.
fiducia: vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi quam vota facienda videantur; T V, 2.
firmitas: s. I, 1. adsentitur.
fomenta: virtutis, magnitudinis animi ... fomentis dolor mitigari solet; F II, 95.
fons: pleraeque .. quaestiones, quae ad vitam moresque pertinent, a virtutis fonte ducuntur; T IV, 34. istorum disputatio quamquam uberrimos fontes virtutis et scientiae continet; R I, fr 5. fr V, 42.
fructus: fructus .. ingenii et virtutis ... tum maxumus capitur, cum ..; Lae 70.
fundamenta: quarum (virtutum) omnium fundamenta vos in voluptate tamquam in aqua ponitis; F II, 72.
genus: cum .. illi ea genera virtutum, quae supra dixi, seiungi posse arbitrarentur; A I, 38. animi ... plures sunt virtutes, sed duo prima genera, unum earum, quae ..; F V, 36. alterum .. genus est magnarum verarumque virtutum; F V, 36. quae (officia) oriuntur a suo cuiusque genere virtutis; F V, 69. efflorescunt genera partesque virtutum; T V, 71. quod (decorum) spectatur in uno quoque genere virtutis; O I, 98. quem ad modum officia ducerentur ... ab omni genere virtutis; O II, 1.
germen: sunt .. prima elementa naturae, quibus auctis virtutis quasi germen efficitur; F V, 43.
gloria: quid ego Socratem aut Theramenem, praestantis viros virtutis et sapientiae gloria, commemoro? T I, 100. non possum .. dicere ... Themistoclem, Epaminondam bellicae virtutis (carere gloria); T I, 110. quam opinionem nemo umquam mortalis adsequi potuit sine eximia virtutis gloria; R II, 17. optuma .. hereditas a patribus traditur liberis ... gloria virtutis rerumque gestarum; O I, 121.
gravitas: mollior .. ratio, quam virtutis vis gravitasque postulat; F V, 12. s. dignitas; T V, 85.
habitus: qui processit aliquantum ad virtutis habitum; F III, 48. s. usus; A I, 38.
honestas: s. dignitas; F II, 107.
igniculi: quorum similia sunt prima in animis quasi virtutum igniculi et semina; F V, 18.
ignoratio: qui (homines) ignoratione virtutis ... opulentos homines ... esse optimos putant; R I, 51.
imagines: cum .. animum ab ista pictura imaginibusque virtutum ad rem veritatemque traduxeris; T V, 14 (13). s. effigies.
imitatio: imitatio virtutis aemulatio dicitur; T IV, 17. s. I, 2. A II, 140.
indagatrix: o virtutis (philosophia) indagatrix expultrixque vitiorum! T V, 5.
indoles: in quibus est virtutis indoles; O III, 16.
institutio: neque reliquarum virtutum ... reperiatur ulla institutio; R I, 41.
interitus: virtutum interitus consequetur; T V, 51.
laus: quodsi ne ipsarum quidem virtutum laus ... reperire exitum potest, nisi derigatur ad voluptatem; F I, 54. virtutis .. laus omnis in actione consistit; O I, 19. Cato ... de omni laude virtutis ... solet dicere; P 3.
lumen: honestum ipsum quasi virtutis lumen exstinxeris; F III, 10. virtutis .. beataeque vitae ... serius lumen apparet; F V, 58. quod in eo quasi lumen aliquod probitatis et virtutis perspicere videamur; Lae 27.
magistri: virtutis magistri, philosophi, inventi sunt, qui summum malum dolorem dicerent; T II, 28. ad magistros virtutis philosophos veniamus; T IV, 70. sint veritatis et virtutis magistri; R III, 4.
magnitudo: omnis ista rerum corporearum aestimatio splendore virtutis et magnitudine obscuretur ... necesse est; F III, 45. ea mala virtutis magnitudine obruebantur; F V, 92.
mentio: quarum (virtutum) modo feci mentionem; F III, 25. nego .. eius esse, qui dolore summum malum metiatur, mentionem facere virtutis; T III, 49.
merces: s. I, 1. vult. — ministri: s. comites.
moles: »te patria in media virtutum mole locavit«; D I, 22.
munus: nemo parum diu vixit, qui virtutis perfectae perfecto functus est munere; T I, 109. vgl. III, 1. proprius; F V, 67. O I, 15.
necessitas: tantam esse necessitatem virtutis generi hominum a natura ... (datam), ut ..; R I, 1.
nervi: Zeno .. nullo modo is erat, qui ... nervos virtutis incideret ‖ inciderit ‖; A I, 35. nervos omnis virtutis (poëtae) elidunt; T II, 27.
nomen: eas .. ambas (dialecticam, physicam) virtutum nomine appellant; F III, 72. quod idem interdum virtutis nomine amplectimur ‖ complectimur ‖; T II, 30. nihil demi (potest), ut virtutis nomen relinquatur; P 22. s. I, 1. valet; P 17.

numeri: quae ... recte facta dicamus, ... omnes numeros virtutis continent; F III, 24.
officium: f. documentum.
opinio: cum conciliatrix amicitiae virtutis opinio fuerit; Lae 37. ego .. non de virtute nunc loquor, sed de virtutis opinione; Lae 98. f. I, 1. pertinent; O II, 32.
origo: omnium virtutum et originem et progressionem persecuti sunt; F IV, 17.
pars: in qua (voluptate) virtutis nulla pars insit; T III, 49. f. genus; T V, 71.
perfectio: is potest dicere perfici beatam vitam perfectione virtutis; F II, 88.
praemium: quamquam sapientibus conscientia ipsa factorum egregiorum amplissimum virtutis est praemium; R VI, 8.
praesidium: qui (animus Reguli) tot virtutum praesidio tantoque comitatu ... capi ... non potuit; P 16.
praestantia: quarum (virtutum) est excellens in animorum laude praestantia; F V, 36. propter virtutis caelestem quandam et divinam tantamque praestantiam, ut ..; F V, 95. si quam praestantiam virtutis, ingenii, fortunae consecuti sint || sunt ||; Lae 70.
progressio: f. origo.
pulchritudo: cum ex appetitione rerum virtutis pulchritudinem aspexissent; F IV, 42. ex ... omni .. pulchritudine virtutis vim divinam mentis adgnoscito; T I, 70. quis non admiretur splendorem pulchritudinemque virtutis? O II, 37.
radii: omnia ista ... in virtutis tamquam in solis radios incurrere; F V, 90.
ratio: virtutis .. non sit eadem ratio; F III, 50. sive ratio constantiae virtutisque ducitur; O II, 6.
regina: f. I, 1. est; O III, 28.
robur: f. II, 5. existimo ex.
scintillae: non sine causa eas, quas dixi, in pueris virtutum quasi scintillas videmus; F V, 43.
semina: quarum (virtutum parvi) in se habent semina; F V, 43. sunt .. ingeniis nostris semina innata virtutum; T III, 2. f. igniculi.
sententia: quarum adeo omnium (virtutum) sententia (ratio) pronuntiabit primum de voluptate, nihil esse ei loci; F II, 37. f. causa.
significatio: in quo aliqua significatio virtutis appareat; O I, 46. cum .. contrahat amicitiam, ... si qua significatio virtutis eluceat; Lae 48.
simulacra: in bestiis erunt secreta a voluptate humanarum quaedam simulacra virtutum? F II, 110. parvi virtutum simulacris ... sine doctrina moventur; F V, 43. in quibus (hominibus) praeclare agitur si sunt simulacra virtutis; O I, 46.
simulatio: f. I, 2. A II, 140.
species: f. dignitas; F II, 107.
splendor: vos ... aciem animorum nostrorum virtutis splendore praestringitis; F IV, 37. ut, quem ad modum stellae in radiis solis, sic istae (accessiones) in virtutum splendore ne cernantur quidem; F V, 71. in qua (iustitia) virtutis est splendor maximus; O I, 20. hi nostri amici verecundantur capti splendore virtutis; fr V, 75. f. magnitudo; F III, 45. pulchritudo; O II, 37.
studium: oratio ... in hominibus ad virtutis studium cohortandis consumebatur; A I, 16. adulescentes senum praeceptis gaudent, quibus ad virtutum studia ducuntur; C 26.
summa: ad virtutis .. summam accedere nihil potest; F IV, 67.
vir: Lysander Lacedaemonius, vir summae virtutis; C 59.
vis: diutius, quam vellem, tanta vis virtutis atque ingenii peregrinata afuit; A II, 3. illorum .. ista ipsa quam exilia de virtutis vi! F IV, 7. in qua (mente) sit mirabilis quaedam vis rationis et cognitionis et scientiae virtutumque omnium; F V, 34. videre || videre esse || tantam vim virtutis, ... ut ..; F V, 72. virtutis .. esse tantam vim, ut ..; F V, 77. tantam vim esse virtutis, ut ..; F V, 90. aequabilitas et constantia ... virtutis vim ipsam continens; T IV, 31. tanta fuit in eo vis ingenii atque virtutis, ut ..; R II, 20. f. gravitas.
ubertates: f. copiae.
usus: vitae ... adiuncta esse dicebant, quae ad virtutis usum valerent; A I, 21. nisi adiungerentur et corporis et cetera ... ad virtutis usum idonea; A I, 22. nec virtutis usum modo, ut superiores, sed ipsum habitum per se esse praeclarum; A I, 38. ut Aristoteles virtutis usum cum vitae perfectae prosperitate coniunxit; F II, 19. usus .. eius (virtutis) est maximus civitatis gubernatio; R I, 2.

2. **mit Präpositionen**: alqd extra: si quicquam extra virtutem habeatur in bonis; F V, 77. — sine: nec quicquam sine virtute laudabile; T V, 48.
commercium cum: nec habet (voluptas) ullum cum virtute commercium; C 42.
liber de: quem (librum) ad me de virtute misisti; F I, 8.
opinio de: quae (opinio) de virtute eius (L. Luculli) erat; A II, 1.
progressio ad: f. **ad**, III. progressio (4 St.) B. I, S. 56, b.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: anteire: qui anteire ceteris virtute putantur; O II, 37.
antiquus: deus .. et ortu et virtute antiquiorem genuit animum; Ti 21.
beneficus: qui opera, id est virtute et industria, benefici et liberales erunt; O II, 53.
confici: vitam beatam virtute confici; T V, 21. beata .. vita virtute conficitur; T V, 48.
consequi: tantum remanet, quod virtute et recte factis consecutus sis; C 69.
contineri: quae (honestas) tota quattuor his virtutibus ... continetur; F II, 48. hi .. ita non sola virtute finem bonorum contineri putant, ut ..; F IV, 49. hac (virtute) beatam vitam contineri necesse est; T V, 67.
effici: nullo modo probari possit beatam vitam virtute effici; F III, 11. si haec virtute efficiuntur; T V, 17. cum, quod virtute effici debet, id temptatur pecunia; O II, 22.
erudiri: non esse nos transmarinis nec inportatis artibus eruditos, sed genuinis domesticisque virtutibus; R II, 29.
escendere: quibus .. gradibus Romulus escendit || ascendit || in caelum? iisne, quae isti bona appellant, an rebus gestis atque virtutibus? P 11.
exaggerari: siquidem animo excelso et alto et virtutibus exaggerato sumus; P 41.
excellere: Lucullus ..., vir .. omnibus || virtutibus || excellens; F III, 8. quorum aut ingenio aut virtute animus excellit; T I, 35.
excitari: hominum .. studia ... [virorum praestantium] sapientia || morum praestantia [sapientia] || et virtute excitantur; O II, 17.
experiri: »quid .. ferat Fors, virtute experiamur«; O I, 38.
expleri: quae (vita) sit animi corporisque expleta virtutibus; F V, 37.
gaudere: quodsi gaudere talibus bonis animi, id est virtutibus, beatum est; T V, 72. sua sapientia et virtute (deus) gaudet; N I, 51.
geri: (ubi sint) res ... summe laudabiles virtute gestae; F V, 95. f. I, 2. F V, 66.
honestus: ut (vita) ... gloria ampla, virtute honesta sit; R V, 8.

instrui: sapientem plurimis et gravissimis artibus atque virtutibus instructum et ornatum; F II, 112. omnibus .. virtutibus instructos et ornatos tum sapientis, tum viros bonos dicimus; T V, 28.
liberalis: f. beneficus.
macto: errare .. malo cum Platone, ... quam cum istis vera sentire. — macte virtute! T I, 40.
muniri: ut quisque maxime virtute et sapientia sic munitus est, ut nullo egeat, ... ita ..; Lae 30.
obteri: omnia .., quae dura ... videantur, ea virtutibus iis, quibus a natura essemus ornati, obteri posse; F IV, 59.
ornari: bonorum virorum, id est sapientium, omnibus virtutibus ornatorum, vitam; F V, 93. ut quisque maxime virtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia, hac ipsa ... iustitia; O I, 46. f. instrui. obteri.
pari: »coronam virtute partam«; L II, 60.
praestans: virorum fortium atque omni virtute praestantium facta ... cognoscens; F III, 37. vir ingenio et virtute praestans, L. Brutus; R II, 46. ad unum aliquem confugiebant virtute praestantem; O II, 41.
regere: »qui (veteres) populos urbisque modo ac virtute regebant«; D I, 21.
resistere: avus .. noster singulari virtute in hoc municipio ... restitit M. Gratidio; L III, 36.
retineri: neque * virtute retinetur in vita; F III, 61.
saepiri: sapientis animus ... virtutibus .. omnibus ut moenibus saeptus vincetur? P 27.
summus: ut summi virtute et animo praeessent || praeesse || inbecillioribus; R I, 51.
superare: eum non virtute, sed scelere superatum; O III, 86. qui (Scipio) summam spem civium ... adulescens incredibili virtute superavit; Lae 11.
tueri: virtute, labore, industria tueretur summi viri indolem; R V, 9.
valere: in qua (re militari) cum virtute nostri multum valuerunt, tum plus etiam disciplina; T I, 2. ut inbecillitate aliorum, non nostra virtute valeamus; O II, 75.
versari: utinam ... isto animo atque virtute in summa re publica nobiscum versari ... maluisses! L III, 36.
vivere: quod inter haec velit virtute tamquam lege vivere; L I, 56.
zum Satz: qui opibus et copiis maximeque virtute ... minime alterius indigeant || indigent ||; Lae 51. f. II, 1. dico; F IV, 22.
abl. comp.: qua (virtute) nihil possit || posset, potest || esse praestantius; F III, 2. quid est virtute divinius? F III, 76. ex quo efficitur, ut (sapientia) ... humana omnia inferiora virtute ducat; T IV, 57. nihil est .. virtute amabilius; N I, 121. Lae 28. est ... nihil virtute melius; N II, 39. ut ... humanos .. casus virtute inferiores putes; Lae 7.
2. Präpositionen: a: tantulum .. (malum dolorem) esse, ut a virtute ita obruatur, ut nusquam appareat; T II, 66.
causa: quibus hoc ante hanc legem virtutis causa tributum est; L II, 58. si qui hoc ... virtutis causa soluti legibus consecuti sunt; L II, 58. f. I, 1. facit; F V, 93.
cum: honeste, id est cum virtute, vivere; F III, 29. quae (vita) cum virtute degatur; F IV, 30. 60. negat Epicurus iucunde posse vivi, nisi cum virtute vivatur; T III, 49. quod recte fit et honeste et cum virtute; P 9. f. II, 1. desero; T V, 87.
ex: quod esse volunt e virtute, id est honeste, vivere; F II, 34. necesse est huic ultimum esse ex virtute agere; F IV, 35. honeste vivere ⟨id est enim vel e virtute vel naturae congruenter vivere⟩; F IV, 26.
in: in ipsa virtute optimum quidque rarissimum est; F II, 81. non idem facere eas (divitias) in virtute neque in ceteris artibus; F III, 49. in homine perfectio ista in eo potissimum, quod est optimum, id est in virtute, laudatur; F IV, 37. hoc ... cum in virtutibus dicitur; F V, 30. quod item ad contrariam laudem in virtute || virtutem || dici potest; L I, 51. est .. quiddam, idque intellegitur in omni virtute, quod deceat; O I, 95.
per: virtutes quoque utriusque eorum per se expetendas esse dicebant; F IV, 16. et virtutes omnes et honestum illud ... per se esse expetendum; F V, 64. f. I, 1: efficit; T V, 17. 22. est; F I, 35. T IV, 34. valet; T V, 119. — II, 1. colo. diligo. expeto. sumo.
praeter: f. **praeter,** 3. virtutem (12 St.) S. 153, a.
propter: propter virtutem .. iure laudamur; N III, 87. cum propter virtutem et probitatem etiam eos, quos numquam vidimus, quodam modo diligamus; Lae 28. quod secum ipsum (caelum) propter virtutem facile esse posset; Ti 20.
sine: quoniam ... beatus .. esse sine virtute nemo potest; N I, 48. beatum .. sine virtute neminem esse posse; N I, 89. nec sine virtute amicitia esse ullo pacto potest; Lae 20. sine qua (virtute) nec amicitiam neque ullam rem expetendam consequi possumus; Lae 84. f. I, 1. cohaeret. ohne Verb; N I, 110.

virus, Gift: apud quem evomat virus acerbitatis suae; Lae 87.

vis, Kraft, Gewalt, Stärke, Menge, Wirkung, Einfluß, Bedeutung, Sinn: I. **absolut:** 1. **Subject:** abest: f. **absum,** II. vis (3 St.) B. I, S. 22, a.
abstrahit: ut eum (Aesopum) vis quaedam abstraxisse a sensu mentis videretur; D I, 80.
accedit: quo nulla vis possit accedere; N II, 35.
adfert: quorum (quadripedum) celeritas atque vis nobis ipsis adfert vim et celeritatem; N II, 151.
alit: profecto fuit quaedam vis, quae generi consuleret humano nec id gigneret aut aleret, quod ... incideret ..; T I, 118.
apparet: hoc idem si vere dicatur in eo, in quo vis morbi tanta non appareat; Fa 17.
arcet: quae vis est .., quae magis arceat homines ab improbitate omni, quam si senserint ..? P 23.
aufert: vitam adulescentibus vis aufert, senibus maturitas; C 71.
auget: f. est; O II, 40.
cernit: (somniorum coniectionem) esse vim cernentem et explanantem, quae a dis hominibus significentur in somnis; D II, 130.
ciet: alii naturam esse censent vim quandam sine ratione cientem motus in corporibus necessarios, alii autem vim participem rationis atque ordinis tamquam via progredientem declarantemque, quid cuiusque rei causa efficiat, quid sequatur, cuius sollertiam nulla ars ... consequi possit imitando; N II, 81.
cognoscit: Chrysippus .. divinationem definit his verbis: vim cognoscentem et videntem et explicantem signa, quae a dis hominibus portendantur; D II, 130.
cohaeret: neque .. materiam ipsam cohaerere potuisse, si nulla vi contineretur, neque vim || esse || sine aliqua materia; A I, 24.
concitat: potest .. vis illa terrae, quae mentem Pythiae divino adflatu concitabat, evanuisse vetustate; D I, 38.
concrescit: terrane tibi hoc nebuloso et caliginoso caelo aut sata aut concreta videtur tanta

vis memoriae? T I, 60. ex hacne tibi terrena mortalique natura et caduca concreta ea (vis) videtur? T I, 62.

conficit: »conficit animam vis volneris«; T II, 19. id (caput iecoris, cor) ... vis aliqua conficiet aut exedet; D II, 37.

consenescunt: nec ulli bonarum artium magistri non beati putandi, quamvis consenuerint vires atque defecerint; C 29.

consulit: aut .. divina vis quaedam consulens nobis somniorum significationes facit, aut ..; D II, 124. ſ. alit.

continet: esse quandam vim divinam hominum vitam continentem; D I, 118.

contrahit: ſ. est; L II, 38.

convalescit: convaluit .. vis multitudinis; L III, 17.

declarat: id, quod quaerimus, quid ... sit, verbi vis ipsa declarat; T III, 11. si est in extis aliqua vis, quae declaret futura, necesse est eam aut cum rerum natura esse coniunctam aut conformari quodam modo numine deorum vique divina; D II, 29. ſ. ciet.

deficiunt: ſ. consenescunt.

delectat: quamquam me quidem non fructus modo, sed etiam ipsius terrae vis ac natura delectat; C 51.

deserunt: »vires vitaque corpus meum nunc deserit omne«; D I, 40.

devincit: domina rerum, ... eloquendi vis, quam est praeclara quamque divina! quae primum efficit, ut .. ea, quae ignoramus, dicere ... possimus; deinde hac cohortamur, hac persuademus, hac consolamur afflictos, hac deducimus perterritos a timore, hac gestientes conprimimus, hac cupiditates iracundiasque restinguimus, haec nos iuris, legum, urbium societate devinxit, haec a vita inmani et fera segregavit; N II, 148.

efficit: quae vis sit, quae quidque efficiat; F I, 18. illorum vero ista ipsa quam exilia de virtutis vi! quam tantam volunt esse, ut beatum per se efficere possit; F IV, 7. quae (vis) tot res efficiat et tantas; T I, 65. quod vis, quod potestas humana efficere non possit; N II, 16. quod, cum factus est ‖ esset ‖ motus, dicere audent, quae vis id effecerit; D II, 31. si haec non vis et natura gignentium efficeret; D II, 94. ut id, quod evenit, naturae vis, non opinio erroris effecerit; D II, 143. ſ. ciet. devincit.

eminet: excellit atque eminet vis, potestas nomenque regium; R II, 50.

est: nos .. praeceptis dialecticorum et oratorum etiam, quoniam utramque vim virtutem esse nostri putant, sic parentes, ut legibus; A I, 5. valetudinem, vires, pulchritudinem (esse) in toto; A I, 19. in pedibus celeritatem (esse), vim in manibus; A I, 19. in eo, quod efficeret, vim esse censebant, in eo autem, quod efficeretur, materiam quandam; A I, 24. cum ita moveatur illa vis, quam qualitatem esse diximus, et cum sic ultro citroque versetur; A I, 28. quam vim animum esse dicunt mundi; A I, 29. quis est, quin cernat, quanta vis sit in sensibus? A II, 20. quae vis esset in sensibus; A II, 30. cum vim, quae esset in sensibus, explicabamus; A II, 37. non eandem esse vim neque integritatem dormientium et vigilantium nec mente nec sensu; A II, 52. nisi tanta in Arcesila, multo etiam maior in Carneade et copia rerum et dicendi vis fuisset; A II, 60. sapientis .. hanc censet Arcesilas vim esse maximam Zenoni adsentiens, cavere, ne capiatur, ne fallatur, videre; A II, 66. si parum magnam vim censet in iis (sensibus) esse ad ea, quae sub eos subiecta sunt, iudicanda; A II, 74. si vis .. conclusionis valet, eadem est in utroque; A II, 96. in dialectica .. vestra (Epicurus) nullam existimavit esse nec ad melius vivendum nec ad commodius disserendum vim; F I, 63. aliam .. vim voluptatis esse, aliam nihil dolendi ... concedas necesse est; F II, 9. quae vis sit istius verbi; F II, 15. vis .. est permagna naturae; F II, 28. nonne intellegas eo maiorem vim esse naturae, quod ..; F II, 58. cum vitiorum ista vis non sit, ut causam afferant mortis voluntariae; F III, 61. quippe qui valetudinem, vires, divitias, gloriam, multa alia bona esse dicant, laudabilia non dicant; F IV, 49. maxime .. in hoc quidem genere vis est perspicua naturae; F V, 32. in qua (mente) sit mirabilis quaedam vis rationis et cognitionis et scientiae virtutumque omnium; F V, 34. quae vis et totius esset naturae et partium singularum; F V, 41. quia cuiusque partis naturae et in corpore et in animo sua quaeque vis sit; F V, 46. quae .. cuiusque vis et natura sit, mox videbimus; F V, 60. utrum .. tibi .. non placet, virtutisne esse tantam vim ..., an ..? F V, 77. ego vero volo in virtute vim esse quam maximam; sed quanta sit, alias; nunc tantum, possitne esse tanta; F V, 77. cuius (numeri) vis ... in natura maxuma esset; T I, 20. vim .. omnem eam, qua vel agamus quid vel sentiamus, in omnibus corporibus vivis aequabiliter esse fusam nec separabilem a corpore esse, quippe quae nulla sit nec sit quicquam nisi corpus unum et simplex; T I, 21. haec est propria natura animi atque vis; quae si est una ex omnibus, quae se ipsa [semper] moveat, neque nata certe est et aeterna est; T I, 54. sese ‖ se ipsa ‖ moveat; R VI, 28. quae sit illa vis et unde sit, intellegendum puto. non est certe nec cordis nec sanguinis nec cerebri nec atomorum; animae ‖ anima ‖ sit ignisne, nescio; T I, 60. illa vis quae tandem est? T I, 61. singularis est .. quaedam natura atque vis animi seiuncta ab his usitatis notisque naturis; T I, 66. fr IX, 10. quodsi tanta vis est ad habitum mentis in iis, quae gignuntur in corpore; T I, 80. consuetudinis magna vis est; T II, 40. cuius contentionis cum tanta vis sit; T II, 57. magna vis est in virtutibus; T III, 36. cum .. paupertatis una eademque sit vis; T III, 56. sunt .. in corpore praecipua, valetudo, vires ..; T IV, 30. tanta vis fuit paenitendi; T IV, 79. cum ex eo efficiatur satis magnam in virtute ad beate vivendum esse vim; T V, 19. si Zenonis rationi consentaneum sit satis magnam vim in virtute esse ad beate vivendum; T V, 32. cum fatentur satis magnam vim esse in vitiis ad miseram vitam, nonne fatendum est eandem vim in virtute esse ad beatam vitam? T V, 50. qui (Strato) omnem vim divinam in natura sitam esse censet; N I, 35. fatalem vim ‖ † umbram, normam ‖ et necessitatem rerum futurarum (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. idem .. (Chrysippus) etiam legis perpetuae et aeternae vim, quae quasi dux vitae et magistra officiorum sit, Iovem dicit esse eandemque fatalem necessitatem appellat; N I, 40. Epicurus ... docet eam esse vim et naturam deorum, ut .. non sensu, sed mente cernatur; N I, 49. summa .. vis infinitatis et magna ac diligenti contemplatione dignissima est, in qua intellegi necesse est eam esse naturam, ut ..; N I, 50. quae .. (vis) potest maior esse? N II, 44. in his (stellis) vim et mentem esse divinam; N II, 55. his .. nominibus ... quae vis sit in quoque declaratur deo; N II, 62. animantium ... quanta ad eam rem vis (est), ut in suo quaeque genere permaneat! N II, 121. nec illam ‖ ullam ‖ vim esse naturae, ut sui dissimilia posset effingere; N III, 23. vos .. ita dicitis, omnem vim esse igneam; N III, 35. cum dicitis eam vim deorum esse, ut ... expetantur .. poenae; N III, 90.

cum .. magna vis videretur esse et inpetriendis consulendisque rebus et monstris interpretandis ac procurandis in haruspicum disciplina; D I, 3. illa concitatio declarat vim in animis esse divinam; D I, 80. ad hostiam deligendam || dilig. || potest dux esse vis quaedam sentiens, quae est toto confusa mundo; D I, 118. quanta sit animi vis seiuncta a corporis sensibus; D I, 129. ad hostiam deligendam ducem esse vim quandam sentientem atque divinam, quae toto confusa mundo sit; D II, 35. quae vis sit cordis ad vivendum; D II, 37. vim quandam esse aiunt signifero in orbe ... talem, ut ..; D II, 89. qui potest eadem vis esse nascentium, cum caeli tanta sit dissimilitudo? D II, 93. intellegendum est nullam vim esse divinam effectricem somniorum; D II, 124. animorum est ea vis eaque natura, ut vigeant vigilantes; D II, 139. * quorum in aliis, ... ut in simul aegrotantibus fratribus, ut in urina, ... naturae contagio valet, ... vis est nulla fatalis; Fa 5. si fati omnino nullum nomen, nulla natura, nulla vis esset; Fa 6. in quibus (cursibus) eadem vis est duorum; R VI, 18. cuius (legis) ea vis sit, ut recte facere iubeat, vetet delinquere; L I, 19. omitto ... orationis vim, quae conciliatrix est humanae maxime societatis; L I, 27. cuius (amicitiae) est ea vis, ut, simul atque sibi aliquid alter maluerit, nulla sit; L I, 34. cuius praecepti tanta vis et tanta sententia est, ut ea non homini quoipiam, sed Delphico deo tribueretur; L I, 58. quae vis non modo senior est quam aetas populorum et civitatium || civitatum ||, sed aequalis ... dei; L II, 9. quorum (sonorum) dici vix potest quanta sit vis in utramque partem; namque et incitat languentes et languefacit excitatos et tum remittit animos, tum contrahit; L II, 38. videtis .. magistratus hanc esse vim, ut praesit; L III, 2. vis populi multo saevior multoque vehementior (est), quae ducem quod || quem || habet, interdum lenior est, quam si nullum haberet; L III, 23. quom legis haec vis sit: ||, ut sit || scitum et iussum in omnis; L III, 44. nec .. illa parva vis naturae est rationisque; O I, 14. huius vis ea est, ut ab honesto non queat separari; O I, 93. duplex est .. vis animorum atque natura; O I, 101. quoniam magna vis orationis est, eaque duplex, altera contentionis, altera sermonis; O I, 132. ita videtur eadem vis ordinis et collocationis fore; O I, 142. tanta vis est et loci et temporis; O I, 144. magnam vim esse in fortuna in utramque partem .. quis ignorat? O II, 19. nec .. ulla vis imperii tanta est, quae premente metu possit esse diuturna; O II, 25. benivolentiae vim esse magnam, metus inbecillam; O II, 29. cum .. tanta vis iustitiae sit, ut ea etiam latronum opes firmet atque augeat, quantam eius vim ... in constituta re publica fore putamus? O II, 40. etsi in eo ipso vis maxima est, ut simus ii, qui haberi velimus; O II, 44. haec est vis huius anuli et huius exempli; O III, 39. summam vim esse dicebant in omnibus iis arbitriis, in quibus adderetur EX FIDE BONA; O III, 70. in iure iurando non qui metus, sed quae vis sit, debet intellegi; O III, 104. non sunt || ne sint || in senectute vires; C 34. id in quo est omnis vis amicitiae; Lae 15. quanta .. vis amicitiae sit; Lae 20. quanta vis amicitiae concordiaeque sit; Lae 23. maxima est .. vis vetustatis et consuetudinis; Lae 68. haec vis amicitiae et || amicitiae || qualis et quanta sit; Lae 80. cum amicitiae vis sit in eo, ut unus quasi animus fiat ex pluribus; Lae 92. s. arcet. cohaeret. declarat; D II, 29. devincit. efficit; F I, 18. IV, 7. — II, 1. video; F V, 72. — **sum,** I, 2. vis (11 St.) S. 609, a. **tantus,** A, II, 3 (15 St.) S. 654, a.

evanescit: s. **evanesco,** vis (4 St.) B. I, S. 882, b. — excellit: s. eminet.

excruciat: »pestem abige a me, flammiferam hanc vim, quae me excruciat!« A II, 89.

exest: s. conficit; D II, 37. — explanat: s. cernit. — explicat: s. cognoscit.

fabricatur, fingit: esse aliquam vim, ... quae finxerit vel, ut tuo verbo utar, quae „fabricata sit“ hominem; A II, 87.

firmat: s. est; O II, 40. — gignit: s. alit.

habet: s. est; L III, 23.

haeret: »* tanta || meo tanta, vobis || vis sceleris in corpore haeret«; T III, 26.

immittit: quae vis Coclitem contra omnes hostium copias tenuit in ponte solum? quae patrem Decium, quae filium devota vita inmisit in armatas hostium copias? P 12.

impedit: nulla vi impediente; T V, 38.

imperat: eam .. (naturalem legem) vim obtinere recta imperantem prohibentemque contraria; N I, 36.

incitat: terrae vis Pythiam Delphis incitabat, naturae Sibyllam; D I, 79. si ... tribunicia .. vis in me populum ... incitasset; L III, 26. s. est; L II, 38.

inest: s. **insum,** II. vis (15 St.) B. II, S. 332, a.

infligit: »hos ... ictus corpori inflixit meo non Graia vis«; T II, 20.

investigat: quae (vis) investigat occulta, quae inventio atque cogitatio dicitur; T I, 61.

languefacit: s. est; L II, 38.

molitur: ut nulla vis tantos queat motus mutationemque moliri; A II, 119.

movet: s. est; T I, 54. R VI, 28.

nascitur: illud, quo meminimus, .. quam habet vim aut unde natam? T I, 59. vires umerorum et latitudines (natae) ad aratra [ex]trahenda; N II, 159. s. est; T I, 54. R VI, 28.

obscurat: tanta vis est honesti, ut speciem utilitatis obscuret; O III, 47.

obsistit: nisi quae vis obstitit; N II, 35.

peregrinatur: diutius, quam vellem, tanta vis virtutis atque ingenii peregrinata afuit; A II, 3.

pertinet: s. **pertineo,** II. vis (3 St.) S. 67, b.

pervertit: nulla .. vis fuit religionis, quae tantam utilitatem perverteret; O III, 102.

postulat: mollior .. ratio, quam virtutis vis gravitasque postulat; F V, 12.

potest: haec eius (philosophiae) vis non idem potest apud omnis; T II, 11. quasi vero forti viro vis possit adhiberi; O III, 110. s. accedit. concitat. efficit; F IV, 7. N II, 16. est; N II, 44. D I, 118. O II, 25. progreditur. II, 1. efficio. rego. **perspicio,** III. vim (3 St.) S. 64, a.

praenuntiat: est .. vis et natura quaedam, quae ... futura praenuntiat; D I, 12.

progreditur: agnoscit ille (animus) quidem naturae vim, sed ita, ut progredi possit longius, per se sit tantum inchoata; F V, 43. s. ciet.

prohibet: s. imperat. — quit: s. molitur.

remittit: s. est; L II, 38. — segregat: s. devincit. — sentit: s. est; D I, 118. II, 35.

sequitur: s. ciet.

significat: inest in ranunculis vis et natura quaedam significans aliquid per se ipsa satis certa, cognitioni autem hominum obscurior; D I, 15. id .. celeritas significat et vis equorum; D II, 144.

tenet: s. immittit.

valet: quae (seminum vis) ad gignendum procreandumque plurimum valeat; D II, 94. s. est; A II, 96.

versatur: s. est; A I, 28. — videt: s. cognoscit.

videtur: mihi .. hoc videtur maior vis honestatis et minor voluptatis; F II, 81. est .. natura

sic generata vis hominis, ut ad omnem virtutem percipiendam facta videatur; F V, 43. prorsus haec divina mihi videtur vis; T I, 65. quorum nihil tale est, ut in eo vis divina inesse videatur; N I, 40. primum mihi videtur ... a deo, ... deinde a fato, deinde a natura vis omnis divinandi ratioque repetenda; D I, 125. fraus quasi vulpeculae, vis leonis videtur; O I, 41. f. abstrahit. concrescit. est; D I, 3. O I, 142.

vincit: ut ea vis omnia blandimenta voluptatis otiique vicerit; R I, 1.

volitat: in hac .. inmensitate latitudinum ... infinita vis innumerabilium volitat atomorum; N I, 54.

ohne Verb: vis .. maior in illis (orationibus) dicendi; O I, 3.

2. **Prädicat:** sum: ea (lex) est .. naturae vis; L I, 19. f. I. cernit. ciet. est; T I, 54. R VI, 28.

3. **Ausruf:** o magnam vim ingenii causamque iustam! F IV, 21. o vim maxumam erroris! D II, 99.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abigo: f. I, 1. excruciat.

accipio: cuius rationis vim atque utilitatem ex illo caelesti Epicuri de regula et iudicio volumine accepimus; N I, 43. omne animal ad accipiendam vim externam et ferundam paratum est; N III, 29.

accuso: ut si medicus gravitatem morbi, gubernator vim tempestatis accuset; N III, 76.

addo: adde etiam reconditas auri argentique venas infinitamque vim marmoris; N II, 98.

adfero: f. **adfero,** II. vim (10 St.) B. I, S. 65, b. — adhibeo: f. **adhibeo,** I. vim (4 St.) B. I, S. 71, a.

aestimo: quoniam nulla possessio, nulla vis auri et argenti pluris quam virtus aestimanda est; P 48.

agnosco: ex ... omni .. pulchritudine virtutis vim divinam mentis adgnoscito; T I, 70. vim et eventum agnosco, scio, adprobo; D I, 16.

antepono: ut bona valetudo voluptati anteponatur, vires celeritati; O II, 88.

appello: quam (vim motus) plagam ille (Democritus) appellat; Fa 46. f. I, 1. est; N I, 40.

approbo: f. agnosco; D I, 16.

averto: quod L. Papirius P. Pinarius censores multis dicendis vim armentorum a privatis in publicum averterant; R II, 60.

cerno: in ... imbecilla .. mente vis naturae quasi per caliginem cernitur; F V, 43. si ... eos arbitramur, quia natura optima sint, cernere naturae vim maxume; T I, 35. f. I, 1. est; N I, 49.

cognosco: cum ... nubium magnitudinem ventorumque vim cognovissent; N II, 95. ut ... animantes ... numerorum naturam vimque cognoscerent; Ti 31.

conficio: velut ibes maximam vim serpentium conficiunt; N I, 101. quae vetustas est, quae vim divinam conficere possit? D II, 117. confecta est vis populi universa; R II, 39.

confirmo: quae (ratio) quibusdam quasi praeceptis confirmat vim fortitudinis; T II, 11. nec .. quisquam magis confirmare mihi videtur ... necessitatem et vim omnium rerum ... quam hic; Fa 48.

conformo, coniungo: f. I, 1. declarat; D II, 29. — confundo: f. I, 1. est; D I, 119. II, 35.

consequor: magnum ... effecisti, si cantharidis vim consecutus es; T V, 117.

contemno: inducant animum illa, quorum splendore capiuntur, vires, valetudinem ..., contemnere; T V, 30.

contineo: f. **contineo** vim (5 St.) B. I, S. 531, a.

contundo: qui contuderit || compescit, al. || eius vim et ecfrenatam illam ferociam; R VI, 1.

debilito: *ut* fame debilitetur eculeorum nimis effrenata vis; fr V, 85.

declaro: f. **declaro,** III. vim (3 St.) B. I, S. 621, a.

dedico: terrena .. vis omnis atque natura Diti patri dedicata est; N II, 66.

definio: eorum .. (visorum) et vim et genera definiunt; A II, 40. quod percipiendi vis ita definitur a Stoicis, ut ..; F V, 76. f. I, 1. cognoscit.

deporto: magnam .. vim seminum secum frumenti similium (Indus) dicitur deportare; N II, 130.

desero: quae (natura) ... deserat ... eius partis habitum aut vim; F IV, 32.

desidero: f. **desidero,** III. vires (3 St.) B. I, S. 650, a.

dico: dicis ... valetudinem, vires, staturam ... *bona*; F V, 80. Speusippus ... vim quandam dicens, qua omnia regantur, eamque animalem; N I, 32. solem dico et lunam ... et mundum ipsum et earum rerum vim; N II, 80. f. I, 1. investigat.

diffundo: vim .. suam (di immortales) longe lateque diffundunt; D I, 79.

divido: in quos (locos) honesti naturam vimque divisimus; O I, 18.

do: quibus bestiis erat is cibus, ... aut vires natura dedit aut celeritatem; N II, 123. haec .. sive vis sive ars sive natura ad scientiam rerum futurarum homini ... est ... data; N II, 163. dares hanc vim M. Crasso, ut ..; O III, 75. utrum .. has corporis an Pythagorae tibi malis vires ingenii dari? C 32.

duco: quodsi est, qui vim fortunae, qui omnia humana ... tolerabilia ducat; T V, 17.

efficio: nec ingenii mentisque vim talem effici potuisse fortuna; N II, 153.

effugio: quam multi votis vim tempestatis effugerint; N III, 89.

excito: nulla vi extrinsecus excitata; Fa 42.

exerceo: hanc (naturam animi atque vim) tu exerce optimis in rebus! R VI, 29.

experior: (rusticum) esse ... monitum, ne vim suam experiri vellet; D I, 55.

expeto: valetudinem, vires, vacuitatem doloris non propter utilitatem solum, sed etiam ipsas propter se expetemus; F V, 47.

explano: vim istius caelestis legis explana; L II, 9.

explico: quorum (generum radicum) vim atque naturam ratio numquam explicavit; D I, 13. explicanda .. vis est ratioque enuntiationum, quae Graeci ἀξιώματα vocant; Fa 1. cuius (legis) vim explicavi; L II, 14. f. I, 1. est; A II, 37.

exprimo: qui non verba, sed vim Graecorum expresserunt poëtarum; A I, 10.

facio: cur deus ... tantam vim natricum viperarumque fecerit; A II, 120. opinio facit, non natura, vim doloris aut maiorem aut minorem; F III, 42. f. I, 1. videtur; F V, 43.

fero: in pompa cum magna vis auri argentique ferretur; T V, 91. f. accipio; N III, 29.

firmo: si vis et natura fati ex divinationis ratione firmabitur; Fa 11.

frango: quae (fortuna) non potuit certe vires frangere; T III, 36.

fugio: aperta simplexque mens ... fugere intellegentiae nostrae vim et notionem videtur; N I, 27.

fundo: f. I, 1. est; T I, 21.

genero: f. I, 1. videtur; F V, 43.

habeo: eam caloris naturam vim habere in se vitalem per omnem mundum pertinentem; N II, 24.

materiam rerum ... habere et habuisse vim et naturam suam; N fr 2. ut quisque minimum firmitatis haberet minimumque virium, ita amicitias adpetere maxime; Lae 46. s. **habeo,** III. vim, vires (53 St.) B. II, S. 130, a.

iacio: »iace, obsecro, in me vim coruscam fulminis!« T II, 21.

ignoro: ne ... ignoremus .. vim rationis || sermonis || eius, qua || quo, quom || iura nobis definienda sint; L II, 8.

imitor: vos suscipite, ut illa (genera) gignatis imiteminique || imitaminique || vim meam; Ti 41.

implico, includo: quam (vim di immortales) tum terrae cavernis includunt, tum hominum naturis implicant; D I, 79.

indico: quorum ipsum nomen vim suae potestatis indicat; R I, 63. facile indicabat ipsa natura vim suam; Lae 24.

ingigno: sive ... maior aliqua causa atque divinior hanc vim ingenuit; F V, 33.

intellego: quo facilius vis verbi intellegatur; F III, 51.

intendo: quam (vim mens) intendit ad ea, quibus movetur; A II, 30.

interpretor: nec ii ... fati necessitatem confirmant, sed verborum vim interpretantur; Fa 20.

moveo: eam .. vim varie moveri ab iis sideribus, quae vocantur || vocentur || errantia; D II, 89. s. I, 1. est; A I, 28.

nanciscor: omnis .. natura *et* consistat necesse est nec vim ullam nanciscatur, qua *a* primo impulsa moveatur; T I, 54. et ... a primo; R VI, 27.

nomino: viribus corporis et nervis et efficacitati similes similibus quoque verbis animi vires nominantur; T IV, 31. ex maiore parte plerosque res nominari, ... ut vires, ut valetudinem; T V, 22.

nosco: s. **nosco,** III. vim (3 St.) B. II, S. 750, a.

numero: in quibus (primis naturae) numerant ... doloris vacuitatem, viris, pulchritudinem; F V, 18.

obtineo: s. I, 1. imperat.

omitto: ut .. omittam vim et naturam deorum; N I, 122. omitto .. vim ipsam omnium, quae generantur e terra; C 52. s. I, 1. est; L I, 27.

opprimo: tantum cibi et potionis adhibendum, ut reficiantur vires, non opprimantur; C 36. cum aquae multitudine flammae vis opprimitur; C 71.

patior: cum vim caloris non facile patiatur; T V, 74.

pello: quibus (tectis) .. frigorum vis pelleretur; O II, 13.

perfero: Caucasi nives hiemalemque vim perferunt sine dolore; T V, 77.

perspicio: s. **perspicio,** III. vim (4 St.) S. 64, a.

perverto: cum illa sors edita est .. regi ..: »Croesus Halyn penetrans magnam pervertet opum vim«, hostium vim se perversurum putavit, pervertit autem suam; D II, 115.

pono: s. **pono,** III. vim (4 St.) S. 102, a.

postulo: ne postulantur quidem vires a senectute; C 34.

praepono: quodsi in ipso corpore multa voluptati praeponenda sunt, ut vires, valetudo; F II, 114.

profundo: equidem vim lacrimarum profudi; R VI, 14.

puto: tantam vim et magnitudinem maris atque terrarum si tuum ... domicilium putes; N II, 17.

quaero: quod (concilium) qui permovet, quom agi nihil potest, vim quaerit; cuius inpunitatem amittit hac lege; L III, 42.

redarguo: inproborum .. prosperitates secundaeque res redarguunt ... vim omnem deorum ac potestatem; N III, 88.

refero: ut ea vis diligendi ad aliam rem quampiam referatur, non ad eum ipsum, qui sese diligat; F V, 30.

reficio: s. opprimo; C 36.

rego: quarum omnium rerum quia vis erat tanta, ut sine deo regi non posset; N II, 61.

relinquo: quod ... de materia disseruerunt, vim et causam efficiendi reliquerunt; F I, 18. an ne illas || eas || quidem vires senectuti relinquemus || relinquimus ||, ut ..? C 29.

repeto: s. I, 1. videtur; D I, 125.

retineo: nulla profecto (natura) *est*, quin suam vim retineat a primo ad extremum; F IV, 32.

sancio: ut ... vis capite, avaritia multa, honoris cupiditas ignominia sanciatur; L III, 46.

scio: s. agnosco; D I, 16. — seiungo: s. I, 1. est; T I, 66. fr IX, 10. D I, 129.

sero: s. I, 1. concrescit; T I, 60.

significo: quam vim mali significantes poëtae impendere apud inferos saxum Tantalo faciunt; T IV, 35.

subicio: qui crebro dicat diligenter oportere exprimi, quae vis subiecta sit vocibus; F II, 6. triste .. est nomen .. carendi, quia subicitur haec vis: habuit, non habet, desiderat; T I, 87.

teneo: satisne .. videor vim verborum tenere? F II, 15. si loquendi vim ... teneret; F II, 30.

testor: (venae, arteriae) vim quandam incredibilem artificiosi operis divinique testantur; N II, 138.

tollo: s. **tollo,** II. vim (3 St.) S. 685, b.

tribuo: s. **tribuo,** III. vim (4 St.) S. 700, a.

verso: s. I, 1. est; A I, 28.

video: videre || videre esse || tantam vim virtutis, ... ut ..; F V, 72. vim certe, sagacitatem, memoriam ... (animus) videt; T I, 67. ut nobis optime naturae vim vidisse videantur, qui ..; T III, 3. hos esse deos, quorum insignem vim et inlustrem faciem videremus; N II, 80. pronuntiabas .. genera herbarum, ... quarum causam ignorares, vim et effectum videres; D II, 47. videamus ... vim naturamque legis; L II, 8.

2. **Genetiv:** sum: sin autem virtus ... nec tantarum virium est, ut se ipsa tueatur; T V, 2. est .. munus eius (oratoris) non ingenii solum, sed laterum etiam et virium; C 28.

3. **Ablativ:** careo: si aut aegrum corpus est aut dolet aut caret viribus; F V, 47. mihi .. ne haec quidem notiora et inlustriora carere vi divina videntur; T I, 64.

egeo: quam ad suavitatem nullis (Nestor) egebat corporis viribus; C 31.

sum: dives esse potius quam maxumis corporis viribus; O II, 88. ego L. Metellum memini puer ... ita bonis esse viribus extremo tempore aetatis, ut adulescentiam non requireret; C 30. hoc queo dicere, non me quidem iis esse viribus, quibus .. miles bello Punico ... fuerim; C 32.

utor: (vir bonus) hac vi non utatur; O III, 75. qua (vi) me in vestro ortu usum esse meministis; Ti 41.

4. **mit Präpositionen:** absum a: nec longe absunt ab hac vi di Penates; N II, 68.

accedo ad: qua .. (re) proxime ad deorum vim natura mortalis possit accedere; D I, 1.

adiungo ad: si esset optimi cuiusque ad illam vim dominationis adiuncta auctoritas; R II, 15.

ago de: de vi loci agitur, neque solum naturali sed etiam divina; D II, 117.

constituo contra: ut contra consulare imperium tribuni pl., sic illi contra vim regiam constituti; R II, 58.

creo contra: »plebes quos pro se contra vim auxilii ergo decem creassit«; L III, 9.

defendo contra: ut contra vim et metum suis se armis quaeque (bestiae) defendant || defendat ||; N II, 127.

dico de: quae a te, physice, dicta sunt de vi ignea deque eo calore; N III, 18.

dubito de: de fulgurum vi dubitare num possumus? D I, 16.

pertineo ad: ad eius (finis) vim naturamque (praeposita) nihil pertinent; F III, 54. etiamne urbis natalis dies ad vim stellarum et lunae pertinebat? D II, 99.

pugno contra: pugnandum tamquam contra morborum vim || morbum || sic contra senectutem; C 35.

refero ad: omnia vestri .. solent ad igneam vim referre; N III, 35. quom referenda sint ad eam (vim naturamque legis) nobis omnia; L II, 8. victus cultusque corporis ad valetudinem referatur et ad vires, non ad voluptatem; O I, 106.

sum in: f. I, 1. est; N I, 50.

traduco ad: si consuetudo ac licentia ... imperium .. nostrum ad vim a iure traduxerit; R III, 41.

III. **nach Adjectiv:** 1. **Dativ:** similis: f. II, 1. nomino; T IV, 31.

2. **Ablativ:** praeditus: aliquid profecto sit necesse est melius et maiore vi praeditum quam deus; N II, 76.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: quamquam ex his alius alio plus habet virium; L I, 6. intellegentiae iustitia coniuncta, quantum volet, habebit ad faciendam fidem virium; O II, 34. minus habeo virium quam vestrum utervis; C 33. f. II, 1. habeo; Lae 46.

defectio: etsi ipsa ista || ista ipsa || defectio virium adulescentiae vitiis efficitur saepius quam senectutis; C 29.

desiderium: ne ille non magno desiderio tenebitur virium; C 33.

moderatio: moderatio modo virium adsit; C 33.

sollertia: f. I, 1. ciet.

2. **mit Präpositionen:** alqd de: f. I, 1. efficit; F IV, 7.

cogitatio de: cogitatio de vi et natura deorum studium incendit illius (mentis) aeternitatem || aeternitatis || imitandi; T V, 70.

metus a: metus omnis a vi atque ira deorum pulsus esset; N I, 45.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adfici: rationem quandam per omnem naturam rerum pertinentem vi divina esse adfectam (Zeno) putat; N I, 36.

appellare: (bonum) propria vi sua et sentimus et appellamus bonum; F III, 34.

cadere: si (tecta) .. vi tempestatis ... cecidissent; O II, 13.

coërcere: plebem multae .. dictione ovium et bovum || boum ||, ... non vi et suppliciis coërcebat; R II, 16.

cogere: (M. Regulus) nulla vi coactus praeter fidem, quam dederat hosti; F II, 65. non omnia vi ac minis cogere; L II, 14. ne vi parere cogantur; O II, 22.

cohaerere: illa (natura) vero cohaeret et permanet || cohaerent et permanent || naturae viribus, non deorum; N III, 28.

cohortari: f. I, 1. devincit.

commoveri: perturbationes .. nulla naturae vi commoventur; F II, 35.

compelli: omnis .. coagmentatio corporis vel caloris vel frigoris vi || vi cal. vel fr., al. || vel aliqua inpulsione vehementi labefactatur et frangitur et ad morbos senectutemque conpellitur; Ti 17.

complecti: ut (aetheris natura) vi sua stellas conplexa contorqueat; N II, 54.

comprimere: f. I, 1. devincit.

conciliare: natura vi rationis hominem conciliat homini; O I, 12.

concuti: leniter atque placide fides, non vi et impetu, concuti debere *; R fr 9.

confici: Anaxagoras ... primus omnium rerum discriptionem et modum || motum || mentis infinitae vi ac ratione dissignari et confici voluit; N I, 26. quoniam (res) vi manuque confecta est; O I, 76.

conformari: f. I, 1. declarat; D II, 29.

coniungere: naturam .. illam, quam alterius diximus, vi cum eadem (deus) coniunxit fugientem; Ti 22.

consolari: f. I, 1. devincit.

contendere: ut (tauri) pro vitulis contra leones summa vi impetuque contendant; F III, 66.

contineri: ipsa terra eadem vi continetur || et || [arte naturae]; N II, 83. f. I, 1. cohaeret.

contorquere: f. complecti.

deducere: f. I, 1. devincit.

devincere: iis, quos vi deviceris, consulendum est; O I, 35.

dissignari: f. confici; N I, 26.

efficere: quod .. vi naturae ... videmus effici; D II, 44. cum .. ea vi solis efficiantur, quae videmus; D II, 89. nulla .. earum est causa, quoniam nulla eam rem sua vi efficit, cuius causa dicitur; Fa 36. eas (adsensiones) .. veteres illi ... vi effici et necessitate dicebant; Fa 40. omnino illud honestum ... animi efficitur, non corporis viribus; O I, 79.

elaborari: omnibus .. opibus viribus || [viribus], atque viribus ||, ut nosmet ipsi nobis mederi possimus, elaborandum est; T III, 6.

evitari: »vidi .. Priamo vi vitam evitari«; T I, 85. III, 45.

excellere: ut excellas etiam pulchritudine et viribus; O III, 25.

expeti: quod (honestum) sit ipsum sua vi propter seque expetendum; F II, 44. quae (caritas) faciat amicitiam ... vi sua, ex se et propter se expetendam; F II, 83. id solum (honestum) vi sua et dignitate expetendum est; F III, 21. si emolumentis, non suapte vi || sua sponte || virtus expetitur; L I, 49.

ferre: corpora quaedam solida atque individua vi et gravitate ferri; N II, 93. quo naturae vi (natura) feratur; N III, 34. (animi divini ambitus) vi magna tum ferebant, tum ferebantur; Ti 48.

fieri: nec .. dici potest vi quadam maiore fieri, ut contra naturam astra moveantur; N II, 44. cum .. duobus modis, id est aut vi aut fraude, fiat iniuria; O I, 41. QUAE (pacta, promissa) NEC VI NEC DOLO MALO, ut praetores solent, FACTA SINT; O III, 92.

frangi: f. compelli.

gerere: qua (vi) tantas res sustineant et gerant; N II, 77. ea .., quae gerantur, eorum (deorum) geri iudicio || vi, dicione || ac numine; L II, 15. quae (res) iuventute geruntur et viribus; C 15. non viribus ... aut celeritate corporum res magnae geruntur, sed consilio; C 17.

ici: tum simulacra deorum Romulusque et Remus ... vi fulminis icti conciderunt; D II, 45.

impediri: aliqua vi morbi impediti ... nec audimus; T I, 46.

impelli: f. II, 1. nanciscor.

impertire: quae (iustitia) ... *impertit* aliquid .. sua vi atque natura; F I, 50.

incitari: sive (est) inanima natura sive necessitas vi magna incitata; N II, 76.

labefactari: f. compelli.

laudabilis: quod sit .. ipsum .. per se, sua vi, sua sponte, sua natura laudabile; F II, 50.

moveri: [nec eae perturbationes vi aliqua naturali moventur]; F III, 35. illud (animus) una sentit, se vi sua, non aliena moveri; T I, 55. quod (Aristoteles) omnia, quae moventur, aut natura moveri censuit aut vi aut voluntate; N II, 44. ea (adsensio) ... extrinsecus pulsa, quod reliquum est, suapte vi et natura movebitur; Fa 43. f. II, 1. nanciscor.

opprimi: morietur noctu in cubiculo suo vi oppressus Scipio; Fa 18. vi opprimi in bona causa est melius quam malae cedere; L III, 34. qui vi oppressos imperio coërcent; O II, 24.

pelli: cum .. tu te patria vi pulsum esse dixisses; D I, 59.

permanere: f. cohaerere.

persequi: eae res, quas ingenio ac ratione persequimur, gratiores sunt quam illae, quas viribus; O II, 46.

persuadere: f. I, 1. devincit.

praestans: praestans valetudine, viribus, forma; T V, 45.

praestare: perhibetur (Romulus) ... et corporis viribus et animi ferocitate tantum ceteris praestitisse, ut ..; R II, 4.

prohiberi: a re publica ... armis impiis vique prohibiti; O III, 1.

regi: deorum inmortalium vi ... naturam omnem regi; L I, 21. f. II, 1. dico; N I, 32.

repugnari: his .. perturbationibus ... omnibus viribus atque opibus repugnandum est; T III, 25.

restinguere: f. I, 1. devincit.

sentire: f. appellare.

superior: ut ... sint vi potius superiores quam iustitia pares; O I, 64.

suscitare: »moles ... vertices vi suscitat«; N II, 89.

sustinere: quae (possessio) suis se viribus sustinet; P 49. f. gerere; N II, 77.

temperari: quodsi eorum (siderum) vi caelum modo hoc, modo illo modo temperatur; D II, 93.

trahere: »Scorpios .. posteriore trahens plexum || flexum || vi corporis arcum«; N II, 113.

tueri: eas .. (res) tueor animi, non corporis viribus; C 38.

valere: alios videmus velocitate ad cursum, alios viribus ad luctandum valere; O I, 107.

vincere: eius .. est istorum quidque, qui vicit || vincit || viribus; Lae 55.

abl. comp.: quasi vero ista vi quicquam tum potuerit ei (Priamo) melius accidere! T I, 85.

2. **Präpositionen:** per: f. I, 1. progreditur. significat; D I, 15. **per,** III, 2, b. vim (6 St.) S. 45, b.

pro: quicquid || quidquid || agas, (decet) agere pro viribus; C 27.

propter: cum ... contueri licebit ... regiones ... omni cultu propter vim frigoris aut caloris vacantis; T I, 45. an coli iustitia poterit ab homine propter vim doloris enuntiante commissa? T II, 31. tu te, Thyesta, damnabis orbabisque luce propter vim sceleris alieni? T III, 26. quos e mari propter vim tempestatis excipere non potuissent; R IV, 8. eos ... propter damna ... miseros esse dicimus an propter vim turpitudinemque vitiorum? L I, 51. f. II, 1. expeto.

sine: quod fieri ... nec sine faucium, laterum, pulmonum vi et figura potest; T I, 37. eloquentiam sine maiore quadam vi fluere; T I, 64. sine qua (vi caloris) neque ali possent nec crescere; N II, 23. quae (munera) non possunt sine viribus sustineri; C 34.

VI. **Lücke:** »† hirsizon«, ut ait Lucilius, »cui nihildum sit vis et sacculus abstulerit«; F II, 23.

viscera, Eingeweide: I, 1. appono: eorum (natorum) viscera apponit; T IV, 77.

lacero: »quae (vestis) latere || lateri || inhaerens morsu lacerat viscera«; T II, 20.

lanio: »cui (genetrici draco) ferus inmani laniavit viscera morsu«; D II, 63.

2. inhaereo: cui (Herculi) cum Deianira sanguine Centauri tinctam tunicam induisset inhaesissetque ea visceribus; T II, 20.

3. vescor: ut eorum (boum) visceribus vesci scelus haberetur; N II, 159.

4. condo in: qui omne bonum in visceribus medullisque condideris; T V, 27.

exeo e: »ut multus e visceribus sanguis exeat«; T II, 34.

inhaereo in: inhaeret in visceribus illud malum; T IV, 24.

III. soliditas: terrenam ipsam viscerum soliditatem ... unde habeamus; N II, 18.

venae: cui || cum || »e viperino morsu venae viscerum veneno imbutae taetros cruciatus cient«; F II, 94. cum »e ... inbutae«; T II, 19.

visceratio, Fleischverteilung: prodigi (sunt), qui epulis et viscerationibus et gladiatorum muneribus ... pecunias profundunt; O II, 55.

viscus, Leimrute: provisum etiam, ut ... in sordibus aurium tamquam in visco (bestiola) inhaeresceret; N II, 144.

visio, Anblick, Erscheinung: I. est: cui est visio veri falsique communis; A II, 33. qualis visio fuerit aut furentium aut somniantium tum, cum movebantur; A II, 90. speciem dei percipi cogitatione, non sensu, ... eamque esse eius visionem, ut similitudine et transitione cernatur; N I, 105.

fluunt, videtur: f. III.

II, 1. impedio, profero: sive tu probabilem visionem, sive probabilem et, quae non impediatur, ... sive aliud quid proferes, quod sequare; A II, 33.

2. dico ad: ad has omnes visiones inanes Antiochus ... permulta dicebat; A II, 49.

III. transitio: fluentium frequenter transitio fit visionum, ut e multis una videatur; N I, 109.

IV, 1. moveri: falsa .. eius visione et specie moveri homines dico vehementius; T II, 42.

pulsari: an (censemus dormientium animos), ut Democritus censet, externa et adventicia visione pulsari? D II, 120.

2. e: f. III.

visito, besuchen: cum ... visitasset .. hominem Charmides Epicureus || Epicuri || perfamiliaris; F V, 94.

viso, sehen, besichtigen, besuchen: I. causa: qui nec plausum nec lucrum quaererent, sed visendi causa venirent; T V, 9. cum ipsi discendi aut visendi causa maria tramittant *; R I, 6.

II. alqm: cum ... venisset .. eodem Mytilenis mei salutandi et visendi causa Cratippus; Ti 2.

alqd: ut spectare aliquid velimus et visere; T I, 44.

arcem: arx visenda ... nihilo magis (efficiebat), ... ut ..; R III, 43.

domum: quae (domus) cum vulgo viseretur; O I, 138.

focum: cuius etiam focum Cato ille noster ... visere solebat; R III, 40.

philosophum: (Pompeium) voluisse .. nobilissimum philosophum visere; T II, 61.

visum, Erscheinung, Bild, Traumgesicht, Phantasiegebilde: I. **absolut:** 1. accedunt: quaerunt, quonam modo, falsa visa quae sint, ea deus efficere possit probabilia, quae autem plane proxume ad verum accedant, efficere non possit, aut, si ea quoque possit, cur illa non possit, quae perdifficiliter, internoscantur tamen, et, si haec, cur non, inter quae nihil sit omnino; A II, 47.

antecedit: eas (adsensiones) non sine viso antecedente fieri; Fa 44.

anteeunt: si concedunt anteire visa, nec tamen fato fieri adsensiones; Fa 44.

differunt: cum .. sumeretur unum, esse quaedam falsa visa, alterum, nihil ea differre a veris; A II, 111. eam (differentiam) tolli altero, quo neget visa a falsis vera differre; A II, 111.

est: si illud esset ... tale visum ..., visum igitur impressum effictumque ex eo, unde esset, quale esse non posset ex eo, unde non esset; A II, 18. quodsi omnia visa eius modi essent, qualia isti dicunt; A II, 27. quod .. verum visum est, id omne tale est, ut ..; A II, 40. quae visa sunt eius modi, ut in iis nihil intersit; A II, 40. nullum .. est visum, quod percipi possit; A II, 40. inter quae visa nihil intersit, ex iis non posse alia talia esse, ut percipi possint, alia, ut non possint; A II, 41. omne visum, quod sit a vero, tale esse, quale etiam a falso possit esse; A II, 41. sin autem (falsa visa probabilia) sunt, cur non etiam, quae non facile internoscantur? A II, 48. si tale visum obiectum est a deo dormienti, ut probabile sit, cur non etiam, ut valde veri simile? A II, 49. cum .. (vinulenti) edormiverunt, illa visa quam levia fuerint, intellegunt; A II, 52. hic Zenonem vidisse acute nullum esse visum, quod percipi posset, si id tale esset ab eo, quod est, ut eiusdem modi ab eo, quod est, ut eiusdem modi ab eo, quod non est, posset esse; A II, 77. ut doceret nullum tale esse visum a vero, ut non eiusdem modi etiam a falso posset esse; A II, 77. dormientium et vinulentorum et furiosorum visa imbeciliora esse dicebas quam vigilantium, siccorum, sanorum; A II, 88. alia visa esse, quae percipi possint, alia, quae percipi non possint; A II, 99. alia visa esse probabilia, alia non probabilia; A II, 99. tale visum nullum esse, ut perceptio consequeretur ‖ consequatur ‖, ut autem probatio, multa; A II, 99. quaecumque res eum (sapientem) sic attinget, ut sit visum illud probabile neque ulla re impeditum, movebitur; A II, 101. cum (Zeno) extensis digitis adversam manum ostenderat, „visum“, inquiebat, „huius modi est“; A II, 145. cum ... Zenon .. (diceret) non nulla visa esse falsa, non omnia; N I, 70. cur credatur somniantium visis, quae multo etiam perturbatiora sunt, non intellego; D II, 122. f. **falsus,** A. visum (16 St.) B. II, S. 27, a.

habent: quae (visa) propriam quandam haberent declarationem earum rerum, quae viderentur; A I, 41. quae (visa) fidem nullam habebunt sublata veri et falsi nota; A II, 58. cum id visum proximam causam habeat, non principalem; Fa 42.

imprimit: visum obiectum inprimet ... et quasi signabit in animo suam speciem; Fa 43.

interest: qui illa visa ... negant quicquam a falsis interesse; A II, 27. quartum (caput est) nullum esse visum verum a sensu profectum, cui non adpositum sit visum aliud, quod ab eo nihil intersit; A II, 83.

occurrunt: tum ei (parti animi) visa quietis occurrent tranquilla atque veracia; D I, 61.

pellunt: quem ad modum primo ‖ primum, prima ‖ visa nos pellerent, deinde adpetitio ab his pulsa sequeretur; A II, 30. visa .. ista cum acriter mentem sensumve pepulerunt; A II, 66.

possunt: ut ea (visa) vel falsa esse possent; A II, 27. f. est; A II, 41. 77. X. — II, 1. discerno. iudico. — 2. adsentior; A II, 57. — 4. distinguo a; A II, 44. — **percipio,** III. visum (9 St.) S. 48, a.

proficiscuntur: nulla visa somniorum proficisci a numine deorum; D II, 124. f. interest; A II, 83.

signat: f. imprimit.

2. sum: quid ergo id esset? visum, credo. quale igitur visum? tum illum ita definisse: ex eo, quod esset, sicut esset, impressum et signatum et effictum; A II, 77.

II. **nach Verben:** 1. accipio: f. **accipio,** III. visum (3 St.) B. I, S. 29, a.

adripio: (mens) alia visa sic arripit, ut iis statim utatur, alia quasi recondit, e quibus memoria oritur; A II, 30.

appello: quam (impulsionem) ille φαντασίαν, nos visum appellemus licet; A I, 40. id .. visum cum ipsum per se cerneretur, comprendibile — ..., sed cum acceptum iam et approbatum esset, comprehensionem appellabat; A I, 41.

appono: f. I, 1. interest; A II, 83.

approbo: neque tamen omnia eius modi visa adprobari ‖ adprobavit ‖, sed ea, quae nulla re impedirentur; A II, 104. f. appello; A I, 41.

cerno: f. appello; A I, 41.

comprehendo: meminisse visa nisi comprensa non possumus? A II, 106.

construo: cetera .. (visa mens) similitudinibus construit, ex quibus efficiuntur notitiae rerum; A II, 30.

contemno: simul ut experrecti sumus, visa illa contemnimus neque ita habemus, ut ea, quae in foro gessimus; A II, 51.

defero: quae (visa) illi (mortales) exterriti somno ‖ somnio ‖ ad coniectorem mane deferant; D II, 129.

dico: componunt ... artem quandam de iis, quae visa dicimus; A II, 40. f. I, 1. est; A II, 27.

discerno: qualia visa a falsis discerni non possent; A II, 22.

distinguo: f. **distinguo,** III. visum (3 St.) B. I, S. 734, a. — do: f. **do,** III. visum (3 St.) B. I, S. 750, b. — efficio: f. I, 1. accedunt.

effingo: f. I, 1. est; A II, 18. — 2.

habeo: cum ... id .. visum pro nihilo habendum esse duxisset; D I, 57. f. contemno.

impedio: f. approbo. I, 1. est; A II, 101.

imprimo: cum visa in animos ‖ animis ‖ imprimantur; A II, 58. f. I, 1. est; A II, 18. — 2.

informo: sive illa (inania visa) cogitatione informantur ..., sive in quiete, sive per vinum, sive per insaniam; A II, 51.

internosco: cur deinde non, ut (visum) difficiliter a vero internoscatur? deinde, ut ne internoscatur quidem? A II, 49. f. I, 1. accedunt; A II, 48.

iudico: habeo .. regulam, ut talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possint; A II, 58. quasi vero non specie visa iudicentur! A II, 58.

memini: f. comprehendo.

mitto: cum dicatis, .. visa quaedam mitti a deo; A II, 47.

narro: an quod insani sua visa coniectori non narrant, narrant, qui somniaverunt? D II, 122.

obicio: f. **obicio,** II. visum (5 St.) B. II, S. 784, b. — percipio: f. **percipio,** III. visum (10 St.) S. 48, a. — perturbo: f. I, 1. est; D II, 122. — recondo: f. adripio.

relinquo: relinqui ‖ reliquit ‖ eius modi visa, quibus ad actionem excitemur, item ea, quae

interrogati in utramque partem respondere possimus; A II, 104.
repudio: quoniam .. docere .. vellent, quae visa accipi oporteret, ‖ et ‖ quae repudiari; A II, 29.
respondeo: ſ. relinquo. — signo: ſ. I, 2.
tollo: qui aut visum aut adsensum tollit, is omnem actionem tollit e vita; A II, 39. tolli .. omnia, si visa tollantur; A II, 108.
2. abrogo: quia iis visis, inter quae nihil interest, aequaliter omnibus abrogatur fides; A II, 36.
adiungo: visis non omnibus adiungebat fidem, sed iis solum, quae ..; A I, 41.
adsentior: nec (sapientem) umquam ulli viso adsensurum, nisi quod tale fuerit, quale falsum esse non possit; A II, 57. accipio (visa) iisque interdum etiam adsentior nec percipio tamen; A II, 66.
appono: ſ. I, 1. interest; A II, 83.
cedo: visis cedo neque possum resistere; A II, 66.
credo: quodsi eius modi visis credendum non est, cur somniis credatur, nescio; D II, 120. quodsi ceteris temporibus falsis visis credendum non est; D II, 121. ſ. I, 1. est; D II, 122.
habeo: num videtur (Iliona) minorem habere visis quam vigilantes fidem? A II, 88. quodsi insanorum visis fides non est habenda, quia falsa sunt; D II, 122.
obsisto: *qui* ut quidem Academici constituisse dicuntur extremum bonorum et summum munus esse sapientis obsistere visis; F III, 31.
repugno: etsi maximam actionem puto repugnare visis; A II, 108.
resisto: ſ. cedo.
3. utor: ſ. 1. adripio.
4. absum a: ab omnibus eiusdem modi visis perspicuitatem ... abesse dicemus; A II, 51.
ago de: ad visum illud, de quo agimus, tibi erit revertendum; A II, 33.
appareo in: quia nulla in visis distinctio appareat; A II, 48.
differo a: ſ. I, 1. differunt.
discerno a: ſ. 1. discerno.
distinguo a: sin autem negabunt vera visa a falsis posse distingui; A II, 44. quia nulla nota verum (visum) distinguebatur a falso; A II, 84.
incido in: incidebat in eius modi visum, quod percipi non posset; A II, 84. incidit (animus) in visa varia et incerta ex reliquiis, ut ait Aristoteles, inhaerentibus earum rerum, quas vigilans ... gesserit; D II, 128.
intersum a: ſ. I, 1. interest. — inter: ſ. **intersum**, IV. inter visum (9 St.) B. II, S. 351, a.
nascor e: e quibus (visis) omnia decreta sunt nata; A II, 27.
orior e: ſ. 1. adripio.
pono in: Chrysippus concedens adsensionis proximam et continentem causam esse in viso positam; Fa 44.
revertor ad: ſ. ago de.
sum in: in eo .. (viso) si erit communitas cum falso; A II, 34. quod videretur esse quaedam in visis differentia; A II, 111. — inter: ſ. I, 1. accedunt.
traho ex: ex insanorum aut ebriorum visis innumerabilia coniectura trahi possunt, quae futura videantur *; D II, 121.
III. **nach Substantiven:** communio: nec (se) ulla communione visorum impediri; A II, 44.
depulsio: omnium deinde inanium visorum una depulsio est; A II, 51.
formae: inter ipsas impressiones nihil interesse, sed inter species et quasdam formas eorum (visorum); A II, 58.
genera: eorum .. (visorum) et vim et genera definiunt; A II, 40. duo placet esse Carneadi genera visorum; A II, 99.
impressiones, species: ſ. formae.
praecursio: qui ab hoc (Chrysippo) dissentiunt confitentes non fieri adsensiones sine praecursione visorum; Fa 44.
vis: ſ. genera; A II, 40.
IV. **Umstand:** 1. agnosci: ut .. illa oculis modo agnoscuntur, sic reliqua visis; A II, 83.
capere: huius modi .. visis (sapiens) consilia capiet et agendi et non agendi; A II, 100.
commoveri: quamquam adsensio non possit fieri nisi commota viso, tamen ..; Fa 42. necesse est .. adsensionem viso commoveri; Fa 42.
concitare: quid inscitius .. est quam mentes mortalium falsis et mendacibus visis concitare? D II, 127.
imprimi: si .. essent eae (notitiae) falsae aut eius modi visis impressae, qualia ..; A II, 22.
moveri: visis quibusdam saepe movebantur, iisque maxime nocturnis; T I, 29.
perterreri: Numerium Suffustium ... perterritum visis irridentibus suis civibus id agere coepisse; D II, 85.
2. a: ſ. I, 1. pellunt; A II, 30.
ex: ſ. I, 1. est; A II, 41.
in: ut in iis (visis) nihil intersit omnino; A II, 48. ut certis rebus certa signa praecurrerent, ... alia in stellis, alia in somniantium visis, alia in furentium vocibus; D I, 118. cum ... casus .. innumerabilibus paene saeculis in omnibus plura mirabilia quam in somniorum visis effecerit; D II, 147. ſ. I, 1. in; A II, 40.
per: quae se in quiete per visum ex Africano audisse (Scipio) dicebat; Lae 14. ſ. II, 1. appello; A I, 41.
sine: qui (somnus) non numquam etiam sine visis somniorum placatissimam quietem adfert; T I, 97. ſ. I, 1. antecedit.

visus, Erscheinung, Gestalt: 1. habeo: quia (probabilia) visum quendam haberent insignem et inlustrem ‖ [quia ... inl.] ‖; N I, 12.
2. sum: si .. nec humano *visu* ... nec tali aliquo (di sunt); N I, 85.

vita, Leben, Lebenslauf, Lebensweise, Lebenswandel: I. **absolut:** 1. **Subject:** abundat: quae (vita) etiam ceteris rebus, quae essent secundum naturam, abundaret; F IV, 20. satin est id ad illam abundantem bonis vitam beatissimam? N I, 114.
aspirat: haec etiam in eculeum coiciuntur, quo vita non aspirat beata; T V, 13 (12).
cadit: Cynicorum .. rationem atque vitam alii cadere in sapientem dicunt, ... alii nullo modo; F III, 68. ea .. vita ... in sapientem solum cadit; F IV, 15.
cedit: huic (dolori) beata sapientis et constantis viri vita cedet? T V, 77. vita ... nulla alia re nisi inmortalitate ... cedens caelestibus; N II, 153.
claudit: etiamsi (beata vita) ex aliqua parte clauderet, tamen ... obtinere nomen suum; T V, 22.
cohaeret: nec .. virtutes sine beata vita cohaerere possunt nec illa sine virtutibus; T V, 80.
conatur: beatam .. vitam ... conantem ire in eculeum retinet ipsa prudentia ‖ [ipsa prudentia] ‖; T V, 14.
congruit: quibus rebus vita consentiens virtutibusque respondens recta et honesta et constans et naturae congruens existimari potest; F V, 66. erat in homine ... orationi vita admodum congruens; R II, 1.

conquiescit: qui potest esse vita „vitalis", ut ait Ennius, quae non in amici mutua benivolentia conquiescit? Lae 22.

consentit: ſ. congruit; F V, 66.

consequitur: quae (ratio, mens) ... omnem .. complectatur vitae consequentis statum; F II, 45. confidere sibi debet ac suae vitae et actae et consequenti; F III, 29. cuius (Platonis) et vita et oratio consecuta mihi videtur difficillimam illam societatem gravitatis cum humanitate; L III, 1.

consistit: quae (vita) in virtute una consisteret; F IV, 20. in quibus vita beata consistit; T V, 40. dabit .. se in tormenta vita beata nec iustitiam, temperantiam in primisque fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam prosecuta, cum tortoris os viderit, consistet virtutibusque omnibus ..., ad cruciatum profectis resistet extra fores limenque carceris; T V, 80.

consolatur: cum suis se laudibus vita occidens consolari potest; T I, 109.

constat: vitam .. beatam illi eam (appellant), quae constaret ex iis rebus ... aut plurimis aut gravissimis; F IV, 60.

continet: vita expetititur, quia nos, in quo nati sumus, continet; L I, 31.

contingit: si contigerit ea vita sapienti, ut ..; O I, 153.

dat: ſ. consistit; T V, 80.

debet: videamus, ne ... beata vita ex sui similibus partibus effici debeat; T V, 45. quae (vita) omni gestu moderatior, omni versu aptior esse debet; P 26.

deficit: cum Spurinna diceret timendum esse, ne et consilium et vita deficeret; D I, 119.

delectat: quoniam te haec vitae delectat; T V, 61.

descendit: audeant dicere beatam vitam in Phalaridis taurum descensuram; T V, 75. sequetur .. horum ratione vel ad supplicium beata vita virtutem cumque ea descendet in taurum ... nec eam minis || aut, minimis || , blandimentis corrupta deseret; T V, 87.

deserit: »vires vitaque corpus meum nunc deserit omne«; D I, 40. ſ. descendit; T V, 87.

desistit: ſ. distat.

desiderat: quid haec tandem vita desiderat, quo sit beatior? T V, 72.

discit: nisi communis vita ab hominibus harum rerum auxilia petere didicisset; O II, 13.

distat: quibus rebus exculta hominum vita tantum distat || destitit || a victu et cultu bestiarum; O II, 15.

dolet: nec eam (beatam vitam) cessando, sive gaudentem, ut Aristippus, sive non dolentem, ut hic, sed agendo aliquid considerandove quaeramus; F II, 41.

dubitat: neque ante philosophiam patefactam ... hac de re communis vita dubitavit; D I, 86.

effluit: cum (Epaminondas) una cum sanguine vitam effluere sentiret; T II, 59.

escendit: in eo (libro) etiam (philosophus) putatur dicere in rotam [...] beatam vitam non escendere; T V, 24.

est: ex qua re una vita omnis apta est; A II, 31. cum solitudo et vita sine amicis insidiarum et metus plena sit; F I, 66. (vita) beata esse non potest; F II, 86. ut in iis (tormentis) beata vita ... esse non possit; F II, 92. ex quo efficitur gloriatione, ut ita dicam, dignam esse beatam vitam; F III, 28. ita fit, ut honesta vita beata vita sit; F III, 28. nec (Stoicis videtur) magis expetenda beata vita, si sit longa, quam si brevis; F III, 46. cum .. ipsa virtus efficiat ita beatam vitam, ut beatior esse non possit; F IV, 20. gloriatione dignam esse beatam vitam; F IV, 50. negatis eam (beatam vitam) esse, quae expleta sit iis rebus omnibus, quas natura desideret; F IV, 57. eius .. optabiliorem fore vitam melioremque et magis expetendam quam illius; F IV, 62. non quo beatior ea vita sit, sed quod ad naturam accommodatior; F IV, 63. sitne ea (beata vita) tota sita in potestate sapientis an possit aut labefactari aut eripi rebus adversis; F V, 12. quaerimus .., non quae (beata vita) sit, sed unde sit; F V, 23. veteres .. philosophi in beatorum insulis fingunt qualis futura sit vita sapientium; F V, 53. qua in vita est aliquid mali, ea beata esse non potest; F V, 91. mortem ... esse ... quandam quasi migrationem commutationemque vitae, quae in claris viris et feminis dux || redux || in caelum soleret esse, in ceteris humi retineretur et permaneret tamen; T I, 27. tota .. philosophorum vita, ut ait idem (Socrates), commentatio mortis est; T I, 74. haec .. vita mors est; T I, 75. nullis, si vita longior daretur, posset esse iucundior; T I, 94. quid non modo nos, sed omnino vita hominum sine te esse potuisset? T V, 5. hoc probato consequens esse beatam vitam virtute esse contentam; T V, 18. si beata vita virtute contenta sit; T V, 18. si vita beata in virtute sit; T V, 21. hi .. sine iis (bonis vitam beatam) esse nullam putant, aut, si sit beata, beatissimam certe negant; T V, 47. orationi .. facta (esse) similia, factis vitam; T V, 47. ex quibus bonorum beatam vitam esse concluditur; T V, 47. quae (vita) nec misera sit nec beata; T V, 49. nisi ea vita beata est, quae est eadem honesta; T V, 50. quae (cuiusque generis esset) vita, qui interitus; T V, 69. plena vita exemplorum est; T V, 79. sequatur necesse est, ut, cuius in potestate summum bonum, in eiusdem vita beata sit; T V, 82. si (vita) undique referta bonis est; T V, 86. quo modo .. iucunda vita potest esse, a qua absit prudentia, absit moderatio? T V, 101. quaerere a nobis .. soletis, quae vita deorum sit; N I, 50. quam (vitam beatam) tu ne in deo quidem esse censes, nisi plane otio langueat; N I, 67. nec .. scaena solum referta est his sceleribus, sed multo vita communis paene maioribus; N III, 69. horum .. plena vita est; D I, 16. plena exemplorum est historia, tum referta vita communis; D I, 50. quae .. vita fuisset Priamo, si ... scisset ..? D II, 22. geminorum formas esse similis, vitam atque fortunam plerumque disparem; D II, 90. ii (Procles et Eurysthenes) nec totidem annos vixerunt; anno enim Procli vita brevior fuit; D II, 91 (90). quod vacua metu, cura, sollicitudine, periculo vita bonorum virorum sit; R III, 26. ut (vita) opibus firma, copiis locuples, gloria ampla, virtute honesta sit; R V, 8. vestra .., quae dicitur, vita mors est; R VI, 14. ea vita via est in caelum; R VI, 16. sine corpore animo vigente divina vita est; L fr 1. et facilior et tutior et minus aliis gravis aut molesta vita est otiosorum, fructuosior autem hominum generi et ad claritatem amplitudinemque aptior eorum, qui ..; O I, 70. in eius (C. Laelii) familiari Scipione ambitio maior, vita tristior (erat); O I, 108. quo .. tutior eius (Solonis) vita esset; O I, 108. quod lenior eorum vita et mores fuerant faciliores; O I, 112. quae .. esset ista mens vel quae vita potius? O II, 7. sine quibus (artibus) vita omnino nulla esse potuisset; O II, 15. multo magis est secundum naturam ... comitas, iustitia, liberalitas quam voluptas, quam vita, quam divitiae; O III, 24. [non .. mihi est vita mea utilior quam animi talis adfectio]; O III, 29. possunt .. cuiusquam esse utiles ... diurni et nocturni metus, vita insidiarum periculorumque plenissima? O III, 84. cuius .. vita ipsi potest utilis esse? O III, 85. vita .. talis fuit vel fortuna

vel gloria, ut nihil posset accedere; Lae 12. his (viris bonis) communis vita contenta est; Lae 21. haec .. est tyrannorum vita nimirum ‖ vita ‖, in qua nulla fides, nulla caritas, nulla stabilis benivolentiae potest esse fiducia; Lae 52. ut ... vita inculta et deserta ab amicis non possit esse iucunda; Lae 55. ut et, cum haec adsint, beata vita sit et sine his esse non possit; Lae 84. sine amicitia vitam esse nullam; Lae 86. esset .. fugienda (vita), si esset misera; P 19. ſ. congruit. conquiescit. debet; P 26. desiderat. II, 1. occupo.

explodit: hoc .. genus divinationis vita iam communis explosit; D II, 86.

exsistit: ut sine illis possit beata vita exsistere; F V, 71. ex perpetuis .. plenisque gaudiis cum perspicuum sit vitam beatam existere, sequitur, ut ea existat ex honestate; T V, 67. e quibus (virtutibus) vita beata existit par et similis deorum; N II, 153.

exspectat: neque exspectat (beata vita) ultimum tempus aetatis; F II, 87.

facit: ut (ea agere) possim, facit acta vita; C 38.

gaudet: ſ. dolet.

gloriatur: illi ... non dabunt fortasse vitam beatam habere, in quo possit iure gloriari; F IV, 51.

habet: omnium bonorum virorum ... vitam omnibus partibus plus habere semper boni quam mali; F V, 93. quid habet .. vita commodi? quid non potius laboris? sed habeat sane, habet certe tamen aut satietatem aut modum; C 84. ſ. gloriatur.

insistit: in qua (celeritate) non video ubinam mens constans et vita beata possit insistere; N I, 24.

it: ſ. conatur.

novit: quos (amicos) novit vita communis; Lae 38.

obtemperat: hominum vita iussis supremae legis obtemperat; L III, 3.

obtinet: beatam vitam ... ex multo maiore parte obtinere nomen suum; T V, 22. ſ. claudit.

occidit: ſ. consolatur.

patitur: ut ad eas (virtutes) cursim perrectura nec eas beata vita a se desertas passura videatur; T V, 13.

pendet: quid turpius quam sapientis vitam ex insipientium sermone pendere? F II, 50.

perficit: vita acta perficiat, ut satis superque vixisse videamur; T I, 109.

perfruitur: ut ... sequamur .. eam vitam, quae rebus ‖ quae ‖ iis perfruatur; F V, 44.

pergit: ſ. patitur.

permanet: cum suscepta semel est beata vita, tam permanet quam ipsa illa effectrix beatae vitae sapientia; F II, 87. ſ. est; T I, 27.

permovet: vita mors, divitiae paupertas omnes homines vehementissime permovent; O II, 37.

petit: ſ. discit.

placet: vita illa beata, quae ferebatur, plena Italicarum Syracusiarumque mensarum, nullo modo mihi placuit; T V, 100. ſ. II, 4. exeo e; F I, 49.

potest: quo (bono) vita gubernari possit; F II, 43. ſ. cohaeret. congruit; F II, 66. conquiescit. consolatur. est; F II, 86. 92. V, 12. 91. T V, 5. 101. O II, 15. III, 84. Lae 55. 84. exsistit. gloriatur. insistit. — II, 1. adimo; P 24. amitto; F II, 96. coniungo. dico.

prosequitur: ſ. consistit; T V, 80.

remanet: qui (motus) quam diu remanet in nobis, tam diu sensus et vita remanet; N II, 23.

resistit: ſ. consistit; T V, 80.

respondet: ſ. congruit; F V, 66.

sequitur: ſ. descendit; T V, 87.

solet: neque .. in aliqua parte, sed in perpetuitate temporis vita beata dici solet; F II, 87. ſ. est; T I, 27.

superat: varietates .. iniuriasque fortunae facile veterum philosophorum praeceptis instituta vita superabat; F IV, 17.

suppetit: si vita suppetet; F I, 11.

suscipit: suscepit .. vita hominum consuetudoque communis, ut beneficiis excellentis viros in caelum ... tollerent; N II, 62.

tergiversatur: eam (vitam beatam virtutes) tergiversari non sinent secumque rapient; T V, 81.

versatur: quorum studia vitaque omnis in rerum cognitione versata est; O I, 155.

videt: ſ. consistit; T V, 80.

videtur: Pythagoram .. respondisse similem sibi videri vitam hominum et mercatum eum, qui ..; T V, 9. ex quo illorum (mortuorum) beata mors videtur, horum (amicorum) vita laudabilis; Lae 23. ſ. est; F III, 46. patitur.

viget: vita .. victusque communis, consilia, sermones ... in amicitiis vigent maxime; O I, 58.

ohne Verb: summa gratia, vita denique conferta voluptatum omnium varietate. hanc vos beatum; F II, 64. et vita igitur laudabilis boni viri, et honesta ergo, quoniam laudabilis; T V, 47. beata igitur vita laudabilis; T V, 48. quae ergo vita? suppeditatio, inquis, bonorum nullo malorum interventu; N I, 111. qui pecudum pastus! quae vita silvestrium! N II, 99.

2. **Prädicat**: sum: »mihi sex menses satis sunt vitae, septimum Orco spondeo«; F II, 23. quia ista animi tranquillitas ea est ipsa beata vita; F V, 23. quoniam haec est vita, ut Africanum audio dicere; R VI, 15. ſ. 1. est; F III, 28.

3. **Ausruf**: vgl. 1. ohne Verb; N II, 99.

II. **nach Verben**; 1. **Accusativ**: absolvo: ſ. **absolvo** vitam (3 St.) B. I, S. 20, b.

accipio: quid est .., quod querare, si (natura vitam) repetit, cum volt? ea enim condicione acceperas; T I, 93.

accommodo: ſ. I, 1. est; F IV, 63.

adaequo: quae (genera) a me ipso effecta si sint, deorum vitam possint adaequare; Ti 41.

addo: si aeque vita iucunda menstrua addatur; F IV, 30.

adimo: si nox non adimit vitam beatam, cur dies nocti similis adimat? T V, 112. et parenti non numquam adimi vita sine scelere potest et servo saepe sine iniuria non potest; P 24.

adiuvo: videtisne, quam nihil praetermittatur, quod vitam adiuvet? F I, 57.

aestimo: ne eorum quidem bonorum ... frequentia beatiorem vitam fieri aut magis expetendam aut pluris aestimandam; F III, 43.

ago: ſ. **ago**, III. vitam (15 St.) B. I, S. 116, b.

amitto: si amitti vita beata potest; F II, 86. si semel tristior effectus est, hilara vita amissa est? F V, 92.

antepono: optimo quisque et spendidissimo ingenio longe illam vitam huic anteponit; O III, 25.

appello: nec appellatur omnino vita, nisi confecta atque absoluta; F II, 87. ſ. **appello**, III, 2. vitam (3 St.) B. I, S. 219, a.

aufero: vitam adulescentibus vis aufert, senibus maturitas; C 71.

cerno: si beata vita honestate cernitur; F III, 28. »ferro, non auro vitam cernamus utrique«; O I, 38.

cognosco: cum iam inveterata vita hominum ac tractata esset et cognita; R II, 20.

committo: huic quidem certe vitam tuam committis; T V, 60.

comparo: omnis auctoritas philosophiae, ut ait Theophrastus, consistit in beata vita comparanda; F V, 86.

comparo: cum stultorum vitam cum sua comparat, (sapiens) magna afficitur voluptate; F I, 62. non ego iam cum huius (Dionysii) vita, qua taetrius, miserius, detestabilius excogitare nihil possum, Platonis aut Archytae vitam comparabo; T V, 64.
compleo: s. **compleo** vitam (5 St.) B. I, S. 464, a.
conficio: vitam beatam virtute confici; T V, 21. beata .. vita virtute conficitur; T V, 48. s. appello.
confundo: confunderetur omnis vita, ut ab Aristone; F III, 50.
coniungo: cum quibus coniungi vitam beatam nullo modo posse putavit; F V, 77.
conservo: ut in omnibus tormentis conservetur beata vita sapienti; F III, 42.
consolor: s. consolatur.
constituo: in tota vita constituenda multo est ei rei cura maior adhibenda; O I, 119. quorum ingeniis et inventis omnem vitam legibus et institutis excultam constitutamque habemus; fr IX, 11.
consumo: quorum omnis vita consumpta est in laboribus gloriosis; F II, 67.
contineo: s. **contineo** vitam (6 St.) B. I, S. 531, a.
corrigo: vitam nostram, consilia, voluntates, non verba corrigi; F IV, 52.
corrumpo: s. I, 1. descendit; T V, 87.
dego: s. **dego** vitam (8 St.) B. I, S. 631, b.
degusto: visne ..., o Damocle, ... ipse eam (vitam) degustare? T V, 61.
deploro: non lubet .. mihi deplorare vitam, quod multi, et ii docti, saepe fecerunt; C 84.
desero: s. I, 1. est; Lae 55.
devoco: quae (vis) patrem Decium, quae filium devota vita inmisit in armatas hostium copias? P 12.
dico: ut quaestuosa mercatura ... dicitur, ... sic vita ... beata recte dici potest; T V, 86. s. I, 1. est; R VI, 14. solet.
do: s. **do,** III. vitam (5 St.) B. I, S. 751, a.
edo: ubi (Pythagoras) vitam ediderat; F V, 4.
efficio: nullo modo probari possit beatam vitam virtute effici; F III, 11. cum ... perturbationes animi miseriam, sedationes autem vitam efficiant beatam; T V, 43. s. I, 1. debet; T V, 45. **efficio,** IV. vitam (7 St.) B. I, S. 793, a.
eligo: si optio esset, eligendam Metelli (vitam), Reguli reiciendam; ego quam ille (Zeno) praeponendam et magis eligendam, beatiorem hanc appello; F V, 88.
eripio: s. **eripio,** II. vitam (3 St.) B. I, S. 824, b.
erudio: futurum fuisse ut omnibus perfectis artibus omni doctrina hominum vita erudiretur; T III, 69.
everto: ii ... haec ipsa eripiunt vel instrumenta vel ornamenta vitae, vel potius etiam totam vitam evertunt funditus; A II, 31. illud malum ... nequaquam esse tantum, ut vitam beatam possit evertere; T III, 58.
evito: »vidi .. Priamo vi vitam evitari«; T I, 85. III, 45.
excolo: s. constituo; fr IX, 11. I, 1. distat.
existimo: s. I, 1. congruit; F V, 66. — expeto: s. **expeto,** III. vitam (7 St.) B. I, S. 920, b.
expleo: s. **expleo** vitam (3 St.) B. I, S. 922, a.
expono: vitam suam exponere ad imitandum iuventuti; A fr 5.
facio: s. **facio,** IV. 4. vitam (5 St.) B. II, S. 22, a. — fero: s. **fero,** III. vitam (3 St.) B. II, S. 43, a. — fugio: s. **fugio,** II. vitam (4 St. P 19) B. II, S. 83, b.

glorior: beata vita glorianda et praedicanda et prae se ferenda est; T V, 50.
guberno: s. **guberno,** II. vitam (3 St.) B. II, S. 120, b.
habeo: quod uno et eodem temporis puncto nati dissimilis et naturas et vitas et casus habent; D II, 95. iudiciis .. magistratuum, disceptationibus legitimis propositam vitam, non poëtarum ingeniis, habere debemus; R IV, 12. s. constituo; fr IX, 11.
imitor: qui (animi) ... essent .. in corporibus humanis vitam imitati deorum; T I, 72.
ingredior: ut, ... quam vitam ingrediar, definias; A II, 114. qui vitam honestam ingredi cogitant; O III, 6.
instituo: ad cuiusque vitam institutam accommodandum est, ... opus sit ..; O II, 30. s. I, 1. superat.
instruo: quod ... nec eos, a quibus vita hominum instructa primis sit, fuisse philosophos arbitrantur; T V, 6.
invetero: s. cognosco.
iudico: nos beatam vitam non depulsione mali, sed adeptione boni iudicemus; F II, 41.
labefacto: s. I, 1. est; F V, 12. — laudo: s. **laudo,** II. vitam (4 St.) B. II, S. 439, b.
lugeo: quid ego nunc lugeam vitam hominum? T I, 83.
meto: »vita omnibus metenda, ut fruges. sic iubet Necessitas«; T III, 59.
munio: effectum .. (est), ut esset vita munitior; O II, 15.
muto: nobilium vita victuque mutato mores mutari civitatum puto; L III, 32.
nego: ille (Zeno) Metelli vitam negat beatiorem quam Reguli, praeponendam tamen; F V, 88.
nomino: vestros patres ... vivere arbitror, et eam quidem vitam, quae est sola vita nominanda; C 77.
occupo: in vita occupata atque, ut Neoptolemi tum erat, militari, pauca ipsa multum saepe prosunt; T II, 2.
perduco: nec .. absolvi beata vita sapientis neque ad exitum perduci poterit; F II, 105.
perfero: beatam vitam usque ad illum a Cyro exstructum rogum pertulisset; F III, 76.
perficio: s. **perficio,** II. vitam (3 St.) S. 53, a.
perspicio: quorum vita perspecta in rebus honestis atque magnis est; O I, 149.
perturbo: quodsi vitam omnem perturbari videmus errore et inscientia; F I, 46.
pono: s. **pono,** III. vitam (10 St.) S. 102, a.
praefero: cum is, qui inperat aliis, ... suam vitam ut legem praefert suis civibus; R I, 52.
praepono: s. eligo, nego.
praesto: non possit beatam vitam praestare sapientia; F V, 12.
profundo: Miltiadem ... vitam ex hostium telis servatam in civium vinclis profudisse; R I, 5. qui non modo pecuniam, sed etiam vitam profundere pro patria parati essent; O I, 84.
propago: qui (Philoctetes) ... propagabat .. vitam aucupio; F V, 32.
propono: huic moderatori rei publicae beata civium vita proposita est; R V, 8. s. habeo; R IV, 12.
puto: quibus (voluptatibus) ille (Epicurus) ... sapientis vitam refertam putat; T III, 33. s. **puto,** IV, 6. vitam (3 St.) S. 214, b.
quaero: cum beata vita quaeratur; F V, 12. quid quaerens aliud nisi vitam beatam? F V, 87. s. I, 1. dolet.
rapio: s. tergiversatur.
reddo: sibi dari tempus, ut possint eam vitam,

quae tamen esset reddenda naturae, pro patria potissimum reddere; R I, 4. s. **reddo,** IV. vitam (2 St.) S. 362, a.

referclo: qui (di) . . . hominum . . vitam superstitione omni referserunt; N II, 63. vgl. **refertus,** A. vita (4 St.) S. 365, b.

rego: s. **rego,** II. vitam (3 St.) S. 369, b.

reicio: s. eligo.

relinquo: solane beata vita .. relinquitur extra ostium limenque carceris? T V, 13. quid .. ea (vita beata) foedius, quid deformius sola relicta, a comitatu pulcherrimo segregata? T V, 80.

remitto: »ubi remissa humana vita corpus requiescat malis«; T I, 107.

repeto: s. accipio.

reprehendo: ipse (Epicurus) negat ... luxuriosorum vitam reprendendam; F II, 70.

retento: »quae (mens divina) penitus sensus hominum vitasque retentat«; D I, 17.

retineo: s. **retineo,** III. vitam (3 St.) S. 421, a. — segrego: s. relinquo; T V, 80.

sequor: si liceret, ut iis, qui in itinere deerravissent, sic vitam deviam secutos ‖ secutis ‖ corrigere errorem paenitendo; A fr 16. s. I, 1. perfruitur.

servo: s. profundo; R I, 5.

sumo: s. **sumo,** III. vitam (3 St.) S. 617, a.

suscipio: s. I, 1. permanet.

sustento: tam natura putarem hominis vitam sustentari quam vitis, quam arboris; T I, 56.

teneo: cum tribus rebus animantium vita teneatur, cibo, potione, spiritu; N II, 134.

termino: isdemne ut finibus nomen suum, quibus vita, terminaretur? T I, 32. si isdem finibus gloriam meam, quibus vitam, essem terminaturus; C 82.

tollo: quae nisi probet, omnis vita tollatur; A II, 99. non continuo vita beata tollitur; F IV, 30.

tracto: s. cognosco.

traduco: si volumus hoc, quod datum est vitae, tranquille placideque traducere; T III, 25.

tribuo: quae .. vita tribuitur isti rotundo deo? N I, 24.

tueor: quod hic ei (animali) primus ad omnem vitam tuendam appetitus a natura datur, se ut conservet; F V, 24. qui (deus) ... terras et maria contemplans hominum commoda vitasque tueatur; N I, 52. ut se, vitam corpusque tueatur; O I, 11. quae .. ad vitam hominum tuendam pertinent; O II, 11.

vexo: cum ignoratione rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexetur; F I, 43.

violo: quod ... in patria vita violanda multa peccantur; P 25.

vivo: deorum profecto vitam homines viverent; L fr 2. s. nomino.

volo: nos . . volumus (vitam) beatissimam; T V, 47.

2. **Dativ:** adfero: qua nulla pernicies maior hominum vitae potuit afferri; O II, 9.

adiungo: vitae ... adiuncta esse dicebant, quae ad virtutis usum valerent; A I, 21. quae non tam naturae quam beatae vitae adiuncta sunt; A I, 21.

antepono: s. 1. antepono.

cedo: cui (vitae) refertae tot tantisque gaudiis Fortuna ipsa cedat necesse est; T V, 72.

comitor: cetera .., quae comitantur huic vitae; T V, 100.

confido: s. I, 1. consequitur; F III, 29.

coniungo: quia coniuncta ei (vitae) virtus est; F IV, 15.

consulo: ab isdem (deis) hominum vitae consuli et provideri; N I, 4. vitae et saluti consulendum; O III, 92.

contingo: quod non possit nisi honestae vitae iure contingere; F III, 28.

do: qua (philosophia) nihil a dis immortalibus ... praestabilius hominum vitae datum est; L I, 58.

parco: qui (imperatores) patriae consulerent, vitae non parcerent; N III, 15.

prosum: qui (Prodicus Cius) ea, quae prodessent hominum vitae, deorum in numero habita esse dixit; N I, 118.

provideo: s. consulo.

sum: negat .. (prudentia) ei (beatae vitae) cum dolore et cruciatu quicquam esse commune; T V, 14.

tribuo: nec ullo minimo momento plus ei vitae tribuo quam Stoici; F V, 88.

3. **Ablativ:** careo: mortuorum .. non modo vitae commodis, sed ne vita quidem ipsa quisquam caret; T I, 87.

cedo: esse aliquid, quod ad eos pertineat, qui vita cesserint; T I, 35.

excedo: ut viderentur ei, qui vita excesserant, vivere; T I, 29. qui excesserant vita; N III, 41.

perfruor: ex natura vivere ..., id est vita modica et apta ‖ e ‖ virtute perfrui; L I, 56.

privo: patrem vita privare si per se scelus est, Saguntini ... parricidae fuerunt; P 24.

4. **mit Präpositionen:** abeo e: Cato .. sic abiit e vita, ut causam moriendi nactum se esse gauderet; T I, 74.

abhorreo a: civitatem ... a vita hominum abhorrentem et moribus ‖ maioribus ‖; R II, 21.

absum a: s. I, 1. est; T V, 101.

accedo ad: si ad illam vitam ... ampulla aut strigilis accedat; F IV, 30. ad malam domesticam disciplinam vitamque umbratilem et delicatam cum accesserunt etiam poëtae; T II, 27. quae (voluptates agricolarum) ... mihi ad sapientis vitam proxime videntur accedere; C 51.

accommodo ad: s. 1. instituo.

adduco ad: Socrates mihi videtur ... philosophiam ... ad vitam communem adduxisse; A I, 15.

adfero ad: animi maximam aut voluptatem aut molestiam plus aut ad beatam aut ad miseram vitam afferre momenti quam ..; F I, 56. — in: mihi .. multa eximia divinaque videntur Athenae tuae ... in vitam hominum attulisse; L II, 36.

attineo ad: qui (Socrates) ... ea ... nihil omnino ad vitam hominum adtinere dixerit; R I, 15.

comparo ad: qui ... mortem non timet, magnum is sibi praesidium ad beatam vitam comparat ‖ comparavit ‖; T II, 2.

comparo cum: s. 1. comparo.

confero in: in actiones omnemque vitam nullam discrepantiam conferre debemus; O I, 111.

consumo in: in hac vita M'. Curius ... consumpsit extremum tempus aetatis; C 55.

cunctor in: is ... cunctari illum (Diagoram) diutius in vita fortunae obiectum inutile putabat ipsi; T I, 111.

descisco a: saepe officium est sapientis desciscere a vita; F III, 61.

desum ad: nihil posse ad beatam vitam deesse sapienti; F V, 84. huic paulumne ad beatam vitam deesse dicemus, non modo ad beatissimam? T V, 23.

deterreo ab: si metus supplicii, non ipsa turpitudo deterret ab iniuriosa facinerosaque vita; L I, 40.

dico de: s. **de,** I. dico de vita (4 St.) B. I, S. 602, b.

discedo a: quo ‖ in quo ‖ (libro) a vita quidam per inediam discedens revocatur ab amicis;

T I, 84. — **ex**: quoniam ... ex vita ita discedo tamquam e domo; C 84.
discribo ad: ad vitam .. usumque vivendi ea discripta ‖ descr. ‖ ratio est iustis nuptiis; R V, 7.
duco e: ex quo est illud e vita ductum ab Afranio; T IV, 45.
efficio ad: quarum (pecudum) opere ‖ opera ‖ efficitur aliquid ad usum hominum atque vitam; O II, 11.
eluceo in: quod (decorum) elucet in vita; O I, 98.
emigro e: nulla est persona, quae ad vicem eius, qui e vita emigrarit, propius accedat; L II, 48.
erro in: »ignaris homines in vita mentibus errant«; T I, 115.
excedo e: f. **ex**, I. excedo e vita (9 St.) B. I, S. 891, c.
excolo ex: quibus (mysteriis) ex agresti immanique vita exculti ad humanitatem et mitigati sumus; L II, 36.
exeo de: quem fuerat aequius, ut prius introieram, sic prius exire de vita; Lae 15. — e: ut ... animo aequo e vita, cum ea non placeat, tamquam e theatro exeamus; F I, 49. si quid tale acciderit, ut a deo denuntiatum videatur, ut exeamus e vita; T I, 118.
expeto pro: cuius (Erechthei) etiam filiae cupide mortem expetiverunt pro vita civium; T I, 116.
fero prae: f. 1. glorior.
glorior de: deinde quaero, quis aut de misera vita possit gloriari aut de non beata; F III, 28.
habeo ad: virtus satis habeat ad vitam beatam praesidii; T V, 83. — in: quia ... infinitum quoddam et sempiternum malum haberemus in vita ‖ [in vita] ‖; T I, 15.
habito in: qui potest .. habitare in beata vita summi mali metus? F II, 92.
immitto, incito in: quas (perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quasdam furias inmittit atque incitat; T III, 25.
intersum inter: neque inter eorum vitam et improbissimorum quicquam omnino interesse; F IV, 21.
invado in: negat .. (Panaetius) ullam pestem maiorem in vitam hominum invasisse quam eorum opinionem; O III, 34.
invenio ad: ad ... vitam .. hominum quietam et beatam inventas esse leges; L II, 11.
iudico de: non ex maxima parte de tota (vita) iudicabis? F V, 91. — ex: qui .. ex sua vita ... iudicabant esse ... aliquid ..; C 43.
maneo in: f. **in**, B, I. maneo in vita (6 St.) B. II, S. 261, b.
mereor de: ut (philosophia) proinde, ac de hominum est vita merita, laudetur; T V, 6.
migro de: (sapiens) non dubitat, si ita melius sit, migrare de vita; F I, 62. — ex: f. **ex**, I. migro e vita (4 St.) B. I, S. 894, b.
perduco ad: ipsa nos ad beatam vitam natura perduceret; T III, 2.
permano ad: quod ab iis (deis) ad hominum vitam permanare possit; N I, 3.
pertineo ad: f. **ad**, I. pertineo ad vitam (7 St.) B. I, S. 46, b.
philosophor de: philosophandi ratio triplex, una de vita et moribus, altera de natura et rebus occultis, tertia de disserendo; A I, 19.
proficiscor ex, in: (nos) in hanc vitam ex alia vita et natura profectos alios gloriae servire, alios pecuniae; T V, 9.
pugno cum: ut cum eorum (philosophorum) vita mirabiliter pugnet oratio; T II, 12.
quaero de: (Socrates) coëgit de vita et moribus rebusque bonis et malis quaerere; T V, 10. Socratem ... tantum de vita et de moribus solitum esse quaerere; R I, 16.
recedo a: qui ob eam causam a vita recesserit; T IV, 40.
refero ad: de ipsa beata vita, ad quam omnia referuntur, quae dicitis? F IV, 57. si omnia philosophia praecepta referuntur ad vitam; N I, 7.
remaneo in: si in vita remaneas; O III, 30.
reperio in: negat se reperire in asotorum vita, quod reprendat; F II, 70.
repugno de: de vita beata nihil repugno; N I, 67.
retineo in: neque * virtute retinetur in vita; F III, 61.
revoco ad: ad hancine .. vitam Telamonem illum revocabis? T III, 43.
scribo de: quem (librum) scripsit de vita beata; T V, 24.
segrego a: haec (eloquendi vis nos) a vita inmani et fera segregavit; N II, 148.
serpo per: serpit .. nescio quo modo per omnium vitas amicitia; Lae 87.
sum in: f. **in**, B, I. sum in vita (13 St.) B. II, S. 273, a.
suppedito ad: quorum (navigiorum) cursibus subpeditantur omnes undique ad vitam copiae; N II, 152.
tollo e: f. **ex**, I. tollo e vita (8 St.) B. I, S. 899, a.
transeo in: cum (bestia) in disparis animantis vitam transire non possit; T V, 38.
venio in: intelleget, quem ad modum a natura subornatus in vitam venerit; L I, 59.
versor in: quod inscientia multa versaretur in vita; A II, 146. quae multa et varia in hominum vita fortunaque versantur; O I, 67.
III. **nach Adjectiven und Adverb**: 1. **Genetiv**: aequalis: an in omnibus his studiorum agitatio vitae aequalis fuit? C 23.
cupidus: etsi .. mihi sum conscius numquam me nimis vitae cupidum fuisse; T II, 10.
inimicus: sunt ... animorum ... motus, aversi a ratione et inimicissimi mentis vitaeque tranquillae; T IV, 34.
2. **Dativ**: similis: quae (vitae ratio) quia deorum vitae erat simillima, sapiente visa est dignissima; F V, 11. hoc, .. dum erimus in terris, erit illi caelesti vitae simile; T I, 75.
utilis: cum hac sententia non modo verior, sed ne utilior quidem hominum vitae reperiri ulla possit; P 28.
3. **Ablativ**: dignus: »Samnis, spurcus homo, vita illa dignus locoque«; T II, 41.
4. **mit Präpositionen**: inconstans in: vitiositas .. est habitus aut adfectio in tota vita inconstans; T IV, 29.
necessarius ad: enumerari .. non possunt ... utilitates ‖ † artes, al. ‖ .. innumerabiles ad victum et ad vitam necessariae; N II, 132. accessit eo numerus, res .. ad vitam necessaria; R III, 3. quam (naturam) imitata ratio res ad vitam necessarias sollerter consecuta est; L I, 26.
pariter cum: pariter .. cum vita sensus amittitur; T I, 24.
satis ad: f. I, 1. abundat; N I, 114.
utiliter ad: quae in rebus inanimis ... fiunt utiliter ad hominum vitam; O II, 17.
IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: alqd: f. I, 2. F II, 22. — II, 1. traduco.
actio: si vitae modum actionemque quaerimus; T V, 66. et de figuris deorum et de ... actione vitae multa dicuntur; N I, 2. anquirit animus et formam et vitae actionem ... in deo; N I, 45. quae .. (dei est) actio vitae? N I, 103. ex eo ... animum, corpus, actionem vitae, casus cuiusque eventusque fingi; D II, 89. quibus (rebus) actio vitae continetur; O I, 17.

aequabilitas: || illa .. aequabilitas vitae non tantum habet sensum, quantum ..; R fr 5 ||. nihil est profecto magis (decorum) quam aequabilitas *cum* universae vitae, tum singularum actionum; O I, 111.

aerumna: ex quibus humanae vitae erroribus et aerumnis fit, ut ..; fr V, 95.

architectus: quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt, explicabo; F I, 32.

ars: ars est .. philosophia vitae; F III, 4. idem statui debere de totius arte vitae; F IV, 19. quam (prudentiam) artem vitae esse diximus; F V, 18. philosophus in vitae ratione peccans hoc turpior est, quod ... artem .. vitae professus delinquit in vita; T II, 12.

bona: quia privari se vitae bonis arbitrentur; F V, 31.

brevitas: quae (mors) ... propter brevitatem vitae numquam potest longe abesse; T I, 91. quid ... in tam exigua brevitate vitae magnum sapienti videri potest? T IV, 37. neque (cogitatio) se in brevitate vitae conlocatam || conlocata, conlocatum || putat; T V, 70.

cogitatio: huiusne vitae propositio et cogitatio aut Thyestem levare poterit aut Aeetam? T III, 39.

commoditas: omnem .. commoditatem prosperitatemque vitae a dis se habere; N III, 86. ad vitae commoditatem iucunditatemque ... conducat id; O I, 9.

commoda: eae .. (amicitia, iustitia, aequitas) ... multis vitae commodis anteponebantur; A I, 23. quod eos (suos) orbatos vitae commodis arbitretur; T I, 30. quod eum, quem dileximus, vitae commodis privatum arbitramur; T I, 30. carere mortuos vitae commodis? T I, 87. fore aliquando ... amissionem omnium vitae commodorum; T II, 10. si quid e vitae commodis casus abstulerit; N II, 167. quarum (rationum) ... duae ad commoda vitae, copias, opes, facultates (pertinerent); O II, 9. ſ. II, 3. careo.

communitas: qua (ratione) societas hominum inter ipsos et vitae quasi communitas continetur; O I, 20. (erit spectanda) communitas ac societas vitae; O I, 45.

commutatio: ſ. I, 1. est; T I, 27.

condicio: altera (medicina erit) .. de communi condicione vitae; T III, 77. explicanda est oratione communis condicio lexque vitae; T IV, 62. cum eius vitae ea condiccio sit, ut ..; O III, 85.

confusio: quibus (sanctitate, religione) sublatis perturbatio vitae sequitur et magna confusio; N I, 3.

coniunctio: bene .. maiores accubitionem epularem amicorum, quia vitae coniunctionem haberet, convivium nominaverunt; C 45.

conscientia: quia conscientia bene actae vitae ... recordatio iucundissima est; C 9.

consilium: ego de omni statu consilioque totius vitae .. certare cum aliis pugnaciter ... velim? A II, 65. in quo (fructu amicitiarum) doctis positum est .. consilium omnis vitae consentiens; T V, 72.

constantia: philosophiae studium mihi ... sumo .. ad vitae constantiam, quantum possum; A I, 7. ad rerum .. scientiam vitaeque constantiam aptissima cum sit mens hominis; A II, 31. quod virtus stabilitatem, firmitatem, constantiam totius vitae complectatur; F III, 50. ut essent, qui .. caelestium ordinem contemplantes imitarentur eum vitae modo atque constantia; C 77.

consuetudo: numquam comoediae, nisi consuetudo vitae pateretur, probare sua theatris flagitia potuissent; R IV, 11. iam virtutem ex consuetudine vitae sermonisque nostri interpretemur; Lae 21.

cultus: (sapientes) nullum necessarium vitae cultum aut paratum requirentes; F V, 53. omnes magni, etiam superiores, ... qui tecta, qui cultum vitae ... invenerunt; T I, 62. stultitiam ... posse .. tueri ... vitae communem cultum atque usitatum; T III, 11. a quibus magna utilitas ad vitae cultum esset inventa; N I, 38. delectant etiam magnifici apparatus vitaeque cultus cum elegantia et copia; O I, 25. eadem .. mediocritas ad omnem usum cultumque vitae transferenda est; O I, 140. quae (officiorum genera) pertinent ad vitae cultum; O II, 1.

curricula: imbecillos animos, brevia curricula vitae; A I, 44.

cursus: ut ... eadem .. (natura) optima duce cursum vitae conficere possemus; T III, 2. consul .. esse qui potui, nisi eum vitae cursum tenuissem a pueritia? R I, 10. homo ... facile totius vitae cursum videt; O I, 11. quem potissimum vitae cursum sequi vellent; O I, 119.

decretum: si fieri potest, ut hoc praeclarum quasi decretum beatae vitae possit omnium sententiis et disciplinis convenire; T V, 84.

dies: cum ageremus .. vitae beatum et eundem supremum diem; F II, 96. cum extremum vitae diem morte confecerit; F III, 76. Socrates ... supremo vitae die de hoc ipso multa disseruit; T I, 71. quae Socrates supremo vitae die de immortalitate animorum disseruisset; C 78. amicitiam usque ad extremum vitae diem || diem vitae || permanere; Lae 33.

diligentia: metum .. si qui sustulisset, omnem vitae diligentiam sublatam fore; T IV, 46.

disciplina: quod nullam eruditionem esse duxit, nisi quae beatae vitae disciplinam iuvaret; F I, 71.

domicilia: haec .. sunt domicilia vitae; N I, 99.

domina: ita fit beatae vitae domina fortuna; F II, 89.

dux: o vitae philosophia dux! T V, 5. quae (legis vis) quasi dux vitae et magistra officiorum sit; N I, 40.

effectrix: ſ. I, 1. permanet.

emendatrix: o praeclaram emendatricem vitae poëticam! T IV, 69.

errores: ſ. aerumnae.

eversio: sequitur omnis vitae ea ... eversio; A II, 99. quae sine dubio vitae est eversio; F V, 28.

excessus: neque excessu vitae sic deleri hominem, ut funditus interiret; T I, 27.

exordium: a qua (re prudentia) totius vitae ducat exordium; F V, 18. sese .. ipse versans (animus) divinum sempiternae sapientisque vitae induxit exordium; Ti 26.

exstinctio: neque molestam (nobis) exstinctionem et quasi quietem vitae fore; fr V, 97.

finis: vitae miserae mors finis esse videtur; T I, 100.

firmitas: oris .. habitus ad vitae firmitatem nihil pertinet; N I, 99. ſ. constantia; F III, 50.

forma: habes formam Epicuri vitae beatae verbis Zenonis expressam; T III, 38.

fructus: omnem fructum vitae superioris perdidissent; D II, 24.

genus: appetitio animi ... non ad quodvis genus vitae, sed ad quandam formam vivendi videtur data; F III, 23. (hoc) completur .. ex eo genere vitae, quod ..; F IV, 15. quos nos et quales esse velimus et in quo genere vitae; O I, 117. utriusque (naturae, fortunae) omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae, sed naturae magis; O I, 120. nisi forte se intellexerit errasse in deligendo genere vitae; O I, 121. commutato .. genere vitae; O I, 121.

gravitas: nec in philosophia cuiquam cessit et vitae gravitate praestitit; fr V, 66.
honestas: in eo .. (officio) et colendo sita vitae est honestas omnis et neglegendo turpitudo; O I, 4.
incommoda: vitae humanae enumerat incommoda; T I, 84.
institutio: quia (ea officia) magis ad institutionem vitae communis spectare videntur; O I, 7. omnis ratio atque institutio vitae adiumenta hominum desiderat; O II, 39.
instituta: duarum .. vitarum nobis erunt instituta capienda; F IV, 40. mores et instituta vitae ... et melius tuemur et lautius; T I, 2. vitae .. instituta sic distant, ut ..; R III, 15.
instrumenta: ſ. II, 1. everto; A II, 31.
iter: hoc iter vitae tam confragosum putamus; fr IX, 17.
iucunditas: quodsi corporis gravioribus morbis vitae iucunditas impeditur, quanto magis animi morbis impediri necesse est! F I, 59. quodquia nullo modo sine amicitia firmam et perpetuam iucunditatem vitae tenere possumus; F I, 67. ſ. commoditas; O I, 9.
labores: quid melius quam in mediis vita laboribus obdormiscere? T I, 117. ſ. periculum; O I, 66.
lex: qui (philosophus) disciplinam suam non ostentationem scientiae, sed legem vitae putet; T II, 11. nihil est .., quod tam obtundat ... aegritudinem ... quam vitae lex commentatioque parendi; T III, 34. ſ. condicio; T IV, 62.
lumen: quid, quod ... ratio omnis tollitur quasi quaedam lux lumenque vitae? A II, 26. virtutis .. beataeque vitae ... serius lumen apparet; F V, 58. »hic situs est vitae iam pridem lumina linquens, qui ..;« fr VIII, 9. ſ. lux; A II, 26.
magistra: in eo magistra vitae philosophia tot saecula permanet; T II, 16.
mala: »nos ... humanae vitae varia reputantis mala«; T I, 115.
migratio: ſ. I, 1. est; T I, 27.
modus: ſ. actio; T V, 66. constantia; C 77.
molestiae: quae .. tanta ex inprobis factis ad minuendas vitae molestias accessio potest fieri, quanta ad augendas? F I, 51.
mores: vgl. instituta; T I, 2.
munus: quid in omni munere vitae optimum et verissimum sit, exquirere; F I, 11. ut (senes) nullum officii aut omnino vitae munus exsequi possint; C 35.
necessitas: vigilantes animi vitae necessitatibus serviunt; D I, 110. propter necessitatem vitae ... initam esse cum hominibus communitatem et societatem; O I, 158.
notatio: Chaldaeis in praedictione et in notatione cuiusque vitae ex natali die minime esse credendum; D II, 87.
oblectatio: non solum beatae vitae istam esse oblectationem videmus, sed etiam levamentum miseriarum; F V, 53.
officia: tollitur ... ordo gerendorum negotiorum, officia vitae; F IV, 68. cumulata erant officia vitae; T I, 109.
ornamenta: ſ. II, 1. everto; A II, 31.
ornatus: in qua (parte honestatis) verecundia et quasi quidam ornatus vitae ... cernitur; O I, 93.
paratus: ſ. cultus; F V, 53.
parens: vituperare quisquam vitae parentem ... audet? T V, 6.
pars: ea (voluptas), quamvis parva sit, pars est eius vitae; F IV, 31. sint modo partes vitae beatae; F IV, 31. se fruiturum (voluptatibus) aut in omni aut in magna parte vitae; T III, 38. quia motus turbulenti ... vitae beatae nullam partem relinquunt; T V, 15. nulla .. vitae pars ... vacare officio potest; O I, 4.
perfectio: (rationem) ... totius perfectione vitae locupletatam; F II, 38.
periculum: si ... erunt ... labores suscipiendi, adeundem vitae periculum; F II, 79. adiunguntur pericula vitae; R I, 4. ut res geras ... plenas .. laborum et periculorum cum vitae tum multarum rerum; O I, 66.
pernicies: nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam in malitia simulatio intellegentiae; O III, 72.
perpetuitas: ut constare in perpetuitate vitae possimus nobismet ipsis; O I, 119.
perturbatio: perturbatio vitae ... atque officiorum omnium consequatur; T III, 73. ſ. confusio.
potestas: qui in populum vitae necisque potestatem habent; R III, 23.
praedictio: ſ. notatio.
praesidium: necessaria praesidia vitae debentur iis maxime, quos ante dixi; O I, 58. vetat .. Pythagoras iniussu imperatoris, id est dei, de praesidio et statione vitae decedere; C 73.
pravitas: quo facilius animos imperitorum ad deorum cultum a vitae pravitate converterent; N I, 77.
principia: initia .., ut appellantur (mysteria), ita re vera principia vitae cognovimus; L II, 36.
propagatio: is (Pompeius) propagatione vitae quot ... hausit calamitates! T I, 86.
propositio: ſ. cogitatio.
prosperitas: ut Aristoteles virtutis usum cum vitae perfectae prosperitate coniunxit; F II, 19. ſ. commoditas; N III, 86.
quies: ſ. exstinctio.
ratio: sic omnis ratio vitae gubernabitur; A II, 99. omnis ratio vitae definitione summi boni continetur, de qua qui dissident, de omni vitae ratione dissident; A II, 132. omni cognita ratione naturae et vitae etiam deorum; F III, 73. ea quoque (pars) est ab isdem non solum ad privatae vitae rationem, sed etiam ad rerum publicarum rectionem relata; F V, 11. ut rationem vitae beatae veritatemque deseram; N I, 67. multa tollunt, quibus vitae ratio continetur; D I, 113. etiamsi cui videbitur illa in optimis studiis et artibus quieta vitae ratio beatior; R III, 6. constans et perpetua ratio vitae ... sua natura * ‖ iudicabitur ‖; L I, 45. quoniam .. ita ratio comparata est vitae naturaeque nostrae, ut alia *ex alia* aetas oriatur; Lae 101. quantum inter se homines studiis, moribus, omni vitae ratione differant; fr V, 37. ſ. ars; T II, 12. institutio; O II, 39.
recordatio: memoriam, ... quam quidem Plato recordationem esse volt vitae superioris; T I, 57.
reliquum: ita fit, ut illud breve vitae reliquum nec avide adpetendum senibus nec sine causa deserendum sit; C 72.
satietas: studiorum ‖ rerum ‖ omnium satietas vitae facit satietatem; C 76. satietas vitae tempus maturum mortis adfert; C 76.
scopuli: non nasci longe optimum nec in hos scopulos incidere vitae; fr IX, 9.
societas: qui dissipatos homines congregavit et ad societatem vitae convocavit; T I, 62. tu dissipatos homines in societatem vitae convocasti; T V, 5. eadem .. natura vi rationis hominem conciliat homini et ad orationis et ad vitae societatem; O I, 12. deserunt .. vitae societatem; O I, 29. quibus vitae societas contineretur; O III, 70. in vitae societate audiam civem digitis peccata dimetientem sua? P 26. ſ. communitas; O I, 45.
spatium: in hoc ipso vitae spatio amicitiae praesidium esse firmissimum; F I, 68.

spes: video nos, si ita sit, privari spe beatioris vitae; T I, 82.

splendor: ut sese splendore animi et vitae suae sicut speculum praebeat civibus; R II, 69.

stabilitas: s. constantia; F III, 50.

statio: s. praesidium; C 73.

status: ut .. mortis metu omnis quietae vitae status perturbatur, ... sic ..; F I, 40. ut ... totos se in optumo vitae statu exquirendo conlocarent; T V, 2. prius .. te quis de omni vitae statu quam de ista auctoritate deiecerit; N I, 66. s. consilium; A II, 65. — I, 1. consequitur; F II, 45.

suavitas: nondum (puer) gustaverat .. vitae suavitatem; T I, 93.

supellex: quid .. stultius quam ... amicos non parare, optumam et pulcherrimam vitae, ut ita dicam, supellectilem? Lae 55.

termini: * eosdem terminos hominum curae atque vitae; R IV, 8.

tranquillitas: quae (philosophia) et vitae tranquillitatem largita nobis es et terrorem mortis sustulisti; T V, 5.

turpitudo: s. honestas.

varietas: qui vitae varietatem ... cogitat; T III, 34.

via: ut omnes bene sanos in viam placatae, tranquillae, quietae, beatae vitae deduceret; F I, 71. inventa vitae via est conformatioque omnium officiorum; F V, 15. non nulli ... sine || sive || parentium disciplina rectam vitae sicuti sunt viam; O I, 118.

usura: ea (natura) .. dedit usuram vitae tamquam pecuniae nulla praestituta die; T I, 93.

usus: quae (memoria) ... omnem vitae usum || usus || ... continet; A II, 22. quem (ignem) usus vitae requirit; N II, 41. artes .. efficimus partim ad usum vitae, partim ad oblectationem necessarias; N II, 148. quae (studia) vel ad usum vitae vel etiam ad ipsam rem publicam conferre possumus; R I, 30. quibus (praeceptis) in omnis partis usus vitae conformari possit; O I, 7. expetuntur .. divitiae cum ad usus vitae necessarios, tum ad perfruendas voluptates; O I, 25. sibi ut quisque malit, quod ad usum vitae pertineat, quam alteri adquirere; O III, 22. s. cultus; O I, 140.

utilitas: sive haec ad utilitatem vitae constituta sunt a principibus rerum publicarum; R I, 56.

2. **mit Präpositionen**: aequabilitas in: praeclara .. est aequabilitas in omni vita; O I, 90.

discessus e: siquidem ad mortem proficiscens Callanus Indus ... „o praeclarum discessum", inquit, „e vita"! D I, 47.

discrimen de: alii de vita, alii de gloria et benivolentia civium in discrimen vocantur; O I, 83.

excessus e: et excessum e vita et in vita mansionem (ad media referri); F III, 60.

liber de: quod maxime efficit Theophrasti de beata vita liber; F V, 12. Theophrasti ... tibi liber ille placet de beata vita? F V, 85.

mansio in: s. excessus e.

monumentum ad: cum ad beatam vitam nullum momentum cetera haberent; F IV, 47.

philosophia de: a quo (Socrate) haec omnis, quae est de vita et de moribus, philosophia manavit; T III, 8.

praesidium ad: vgl. II, 4. habeo ad.

ratio de: vgl. II, 4. philosophor de.

vis ad: cum fatentur satis magnam vim esse in vitiis ad miseram vitam, nonne fatendum est eandem vim in virtute esse ad beatam vitam? T V, 50.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: adipisci: finem (esse) bonorum adeptum esse omnia a || e || natura et animo et corpore et vita; A I, 19.

comprobare: nec .. hoc oratione solum, sed multo magis vita et factis et moribus (Epicurus) comprobavit; F I, 65.

constitui: qui (philosophus) sit ... ita animo ac vita constitutus, ut ratio postulat; T II, 11.

inlustrari: vita atque factis inlustrata sunt summorum virorum haec, quae verbis subtilius, quam satis est, disputari videntur || [haec ... videntur] ||; P 10.

persequi: hanc amplissimam omnium artium, bene vivendi disciplinam, vita magis quam litteris persecuti sunt; T IV, 5.

qualis: doce me .., unde (di) sint, ubi sint, quales sint corpore, animo, vita; N I, 65.

refelli: ita .. vivunt quidam, ut eorum vita refellatur oratio; F II, 81.

similis: Africani fratris nepos, facie vel patris, vita omnium perditorum ita similis, ut ..; T I, 81.

superare: hic .. (Diogenes) disputare solebat, quanto regem Persarum vita fortunaque superaret; T V, 92.

zum Satz: quod ... nec una hominis vita, sed aliquot (nostra res publicas esset) constituta saeculis et aetatibus; R II, 2.

abl. comp.: ea .. omni vita ... illam vitam ... magis expetendam non esse; F IV, 20. sit aliud necesse est melius vita beata; T V, 50. ita erit beata vita melius aliquid; T V, 50. qua (vita) nihil beatius, nihil omnibus bonis affluentius cogitari potest; N I, 51. s. II, 1. comparo; T V, 64. relinquo; T V, 80.

2. **Präpositionen**: a: virtutes .. noli vereri ne ... querantur se a beata vita esse relictas; T V, 14.

cum: mors || mors est || terribilis iis, quorum cum vita omnia extinguuntur; P 18.

de: haec ipsa de vita et moribus ... illi || enim || simpliciter; A I, 6.

ex: ex qua vita sic summi viri ornantur, ut vel M. Curius ... vel *; R III, 6.

in: ex hac discriptione agendi quoque aliquid in vita et officii ipsius initium reperiebatur; A I, 23. si unus sensus semel in vita mentitus sit, nulli umquam esse credendum; A II, 79. cum numquam, quid in vita sequeretur, habiturum; A II, 140. quid est .. in vita tantopere quaerendum quam ..? F I, 11. »cenasti in vita numquam bene«; F II, 24. possumusne .. in vita summum bonum dicere? F II, 26. quid optimum denique in vita iudices; F II, 74. te .. nihil fecisse in vita nisi voluptatis causa; F II, 74. dic te omnia et in isto magistratu et in omni vita utilitatis tuae causa facturum; F II, 76. miser (Cn. Octavius), si in flagitiosa atque vitiosa vita affiueret voluptatibus; F II, 93. quod ... multi Epicurei et fuerunt et hodie sunt et in amicitiis fideles et in omni vita constantes et graves; F II, 81. sit hoc quasi ultimum, quale nos summum in vita bonum dicimus; F III, 22. in vita non ea, quae primo || priore, al. || loco sunt, sed ea ... προηγμένα ... nominentur; F III, 52. una voluptas e multis obscuratur in illa vita voluptaria; F IV, 31. obscurentur etiam haec ... in vita beata; F IV, 31. qua in vita tantum abest ut voluptates consectentur, etiam curas ... perferunt; F V, 57. an hoc usque quaque, aliter in vita? F V, 91. quem (M. Crassum) semel ait in vita risisse Lucilius; F V, 92. cur in vita secus (putatur)? T I, 93. quem (M. Crassum) semel ait in omni vita risisse Lucilius; T III, 31. nihil est .., quod tam obtundat ... aegritudinem quam perpetua in omni vita cogitatio nihil esse ..; T III, 34. in vita longe omnibus studiis contemplationem rerum cognitionemque praestare; T V, 9. praeceptum .. Atrei ..: »proinde ita parent se in vita, ut vinci nesciant«; T V, 52. eo facto

sic (Dionysius) doluit, nihil ut tulerit gravius in vita; T V, 60. in qua (vita) sapiens nemo efficietur umquam, moderatus vero multo minus; T V, 100. qui ad voluptatem ea referunt, quae sequuntur in vita; T V, 108. mihi .. in vita servanda videtur illa lex; T V, 118. »quae in vita usurpant homines, cogitant, curant, vident«; D I, 45. appellatur .. quidam a philosophis ἀργὸς λόγος, cui si pareamus, nihil omnino agamus in vita; Fa 28. quia nostro consilio ac periculo sese in illa vita atque otio conservatos putant; R I, 6. qui (homines) praestantibus ingeniis in vita humana divina studia coluerunt; R VI, 18. omnia, quae sequantur in vita quaeque fugiant; L I, 39. quo iuvaremur in vita; L I, 54. non solum vita * cruciati ‖ nullo in vita cruciatu ‖ atque dedecore, verum etiam sepultura ... caruerunt; L II, 42. quae (res) tractantur in vita; O I, 17. quo minus multa patent in eorum (philosophorum) vita, quae fortuna feriat; O I, 73. hoc ... non videbit sapiens vir in vita? O I, 114. quo modo in omni vita rectissime praecipitur, ut perturbationes fugiamus, ... sic ..; O I, 136. ut, quem ad modum in oratione constanti, sic in vita omnia sint apta inter se et convenientia; O I, 144. videndum est in vita ne forte quid discrepet; O I, 145. in vita sibi quemque petere, quod pertineat ad usum, non iniquum est; O III, 42. id .. cum in vita, tum in scaena intellegi potest ex iis fratribus, qui in Adelphis sunt; C 65. quid est in hominis natura ‖ vita ‖ diu? C 69. quos (dies Scipio) in vita celeberrimos ... viderit; Lae 12. quicquam in vita sibi esse expetendum, nisi ..; P 12. nos in vita, ... quantum cuique liceat, spectare debemus; P 25. in vita tu ... in syllaba te peccasse dices? P 26. nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum luendarum causa natos esse; fr V, 95. s. II, 1. occupo. IV, 1. ars; T II, 12.

sine: s. I, 1. cohaeret.

vitalis, belebend, lebenskräftig, lebensvoll: calor: quarta pars mundi . . . ceteris naturis omnibus salutarem inpertit et vitalem calorem; N II, 27.

fissum: fissum familiare et vitale (haruspices) tractant; D II, 32.

ignis: ille (ignis) corporeus vitalis et salutaris omnia conservat; N II, 41.

lumina: »cum terribili perculsus ‖ percussus ‖ fulmine civis ... vitalia lumina liquit«; D I, 18.

ros: »altrix, Martia, quae parvos Mavortis semine natos uberibus gravidis vitali rore rigabat«; D I, 20.

spiritus: cuius (caeli) tenuitate et calore temperatus (aër) vitalem et salutarem spiritum praebet animantibus; N II, 117.

vis: eam caloris naturam vim habere in se vitalem; N II, 24.

vita: qui potest esse vita „vitalis", ut ait Ennius, quae non in amici mutua benivolentia conquiescit? Lae 22.

vitatio, Vermeiden: ne vitationem quidem doloris ipsam per se quisquam in rebus expetendis putavit, nisi ..; F V, 20.

vitellum, Eidotter: tum ille (coniector): „nihilne", inquit, „de vitello?" id enim ei ex ovo videbatur aurum declarasse, reliquum argentum; D II, 134.

viticula, Weinstöckchen: minora di neglegunt neque agellos singulorum nec viticulas persequuntur; N III, 86.

vitiose, fehlerhaft, verkehrt: concludo: si recte conclusi, teneo; sin vitiose, minam Diogenes mihi reddet; A II, 98.

habeo: num aliud quodpiam membrum tumidum ac turgidum non vitiose se habet? T III, 19.

sequor: quae quamquam vitiose quidam (philosophi) secuti sunt, tamen ..; F III, 30.

ohne Verb: ille (Aristippus), ut dixi, vitiose; F II, 41. illud .. idem Caecilius vitiosius: »tum equidem ..;« C 25.

vitiositas, Lasterhaftigkeit: I. est: vitiositas .. est habitus aut adfectio in tota vita inconstans et a se ipsa dissentiens; T IV, 29. huius .. virtutis contraria est vitiositas (sic enim malo quam malitiam appellare eam, quam Graeci κακίαν appellant; nam malitia certi cuiusdam vitii nomen est, vitiositas omnium); ex qua concitantur perturbationes; T IV, 34.

II. appello, al.: s. I. T IV, 34.

III. partes: morbi .. et aegrotationes partes sunt vitiositatis, sed perturbationes sintne eiusdem partes, quaestio est; T IV, 29.

vitiosus, fehlerhaft, mangelhaft, verkehrt, lasterhaft: A. alqs: non sunt vitiosiores quam fere plerique, qui avari avaros ... reprehendunt; T III, 73. qui .. non natura, sed culpa vitiosi esse dicuntur; T IV, 81. si, qui audierunt, vitiosi essent discessuri ‖ [si ... discessuri] ‖; N III, 77.

alqd: id .. propterea vitiosum in illo non putandum, quod idem fuerit in Socrate; A II, 15. cum tam vitiosum esse constet adsentiri quicquam aut falsum aut incognitum; A II, 68. vitiosum est .. in dividendo partem in genere numerare; F II, 26. iam ille sorites ‖ est ‖, quo nihil putatis esse vitiosius; F IV, 50. „nihil est", inquit (Zeno), „malum, nisi quod turpe atque vitiosum est"; T II, 29. quae crescentia perniciosa sunt, eadem sunt vitiosa nascentia; T IV, 41. quod cum vitiosum sit; Fa 40. »quae .. augur ... vitiosa dira defixerit ‖ deixerit ‖, inrita ... sunto«; L II, 21. illud vitiosum, Athenis quod ... Epimenide Crete suadente fecerunt Contumeliae fanum; L II, 28. admodum .. tenenda sunt sua cuique non vitiosa, sed tamen propria; O I, 110. turpe .. valdeque vitiosum in re severa ... delicatum aliquem inferre sermonem; O I, 144. o praeclarum munus aetatis, siquidem id aufert a nobis, quod est in adulescentia vitiosissimum! C 39.

aemulatio: illa vitiosa aemulatione ... aemulari quid habet utilitatis? T IV, 56.

animus: s. corpus.

commotio: commotiones animorum a recta ratione aversas esse vitiosas, ut, etiamsi vel ‖ nec, est ‖ mala sint illa ... vel ‖ nec, et ‖ bona, ... tamen sit vitiosa ipsa commotio; T IV, 61.

consuetudo: ut ea sibi ratio vera restituat, quae consuetudo vitiosa detraxerat; fr V, 68.

corpus: animi .. integri, non vitiosi est corporis ‖ [corporis] ‖ divinatio; D I, 81.

genus: vitiosum sane et captiosum genus! A II, 49. quod tu modo dicebas esse vitiosum interrogandi genus; A II. 92.

ignoratio: si omnibus in rebus temeritas ignoratioque vitiosa est; F III, 72.

intellegentia: in quibus (gustatu, odoratu) intellegentia, etsi vitiosa ‖ vilior ‖, est quaedam tamen; A II, 20.

mos: id .. vitioso more effici solet; T I, 30.

natura: nisi quos (philosophos) a recta ratione natura vitiosa detorsisset; T V, 90. vitiosam .. naturam ab eo (Stilpone) sic edomitam .. esse doctrina, ut ..; Fa 10. qui .. ad naturae suae

non vitiosae genus consilium vivendi omne contulerit; O I, 120.
nomen: eam .., quam lenitatem nos dicimus, vitioso lentitudinis nomine appellant; T IV, 43.
offensio: quae habent ad res certas vitiosam offensionem atque fastidium; T IV, 23.
partes: cur ... ratio (imperat) libidini ceterisque vitiosis animi partibus? R III, 36. cur ... ratio (imperat) libidini iracundiaeque et ceteris vitiosis eiusdem animi partibus? R III, 37. ut optima pars animi, id est sapientia, eiusdem animi vitiosas imbecillasque partes (fatigat); R III, 37. vitiosas .. animi partes ut servos asperiore imperio coërceri; R III, 37.
perturbatio: quae (perturbatio) nomine ipso vitiosa declarari videtur; F III, 35. ut intellegatur, ... quam vitiosae (perturbationes) ... sint; T IV, 14. si doceas ipsas perturbationes per se esse vitiosas; T IV, 60.
principes: quo perniciosius de re publica merentur vitiosi principes; L III, 32.
ratio: tota .. ratio talium largitionum genere vitiosa est, temporibus necessaria; O II, 60.
res: vitiosa res, ut Stoici putant; F II, 13. quo ex genere Cupidinis et Voluptatis ... vocabula consecrata sunt, vitiosarum rerum neque naturalium; N II, 61.
res publica: ubi tyrannus est, ibi non vitiosam, ... sed ... dicendum est plane nullam esse rem publicam; R III, 43. id .. tibi restat genus vitiosissumae rei publicae tertium; R III, 46.
simulatio: omnium rerum simulatio vitiosa est; Lae 92.
soritae: vitiosi sunt soritae; A II, 93.
suffragium: in qua (latebra) ... tabella vitiosum occultaret suffragium; L III, 34.
temeritas: ſ. ignoratio.
vita: miser (Cn. Octavius), si in flagitiosa atque vitiosa vita afflueret voluptatibus; F II, 93.
B, a. convenio: etiam vitiosis quid conveniat et quid deceat; O I, 98.
b, I. Ausruf: quam multa vitiosa! F II, 31.
II. incurro in: sinistra dum non exquirimus, in dira et in vitiosa incurrimus; D I, 28 (29).

vitis, Weinrebe, Weinstock: I. apprehendunt: vites sic claviculis adminicula tamquam manibus adprehendunt atque ita se erigunt, ut animantes; N II, 120.
complectitur: vitis .., quae natura caduca est et, nisi fulta est, fertur ad terram, eadem, ut se erigat, claviculis suis quasi manibus, quicquid est nacta, complectitur; C 52.
consequitur: an (vitis) ea, quae per vinitorem antea consequebatur, per se ipsa curabit? F V, 40.
contingunt: a caulibus ... ut a pestiferis et nocentibus (vites) refugere dicuntur; nec eos ulla ex parte contingere; N II, 120.
curat: ſ. consequitur. — erigunt: ſ. apprehendunt. complectitur. — est: ſ. complectitur.
facit: si ad vitem sensus accesserit, ut appetitum quendam habeat et per se ipsa moveatur, quid facturam putas? F V, 40.
fatentur: ut ipsae vites, si loqui possint, ita se tractandas tuendasque esse fateantur; F V, 39.
frondescunt: et arbores et vites ... frondescunt; T V, 37.
habet: ut si cultura vitium, cuius hoc munus est, ut efficiat ut vitis cum omnibus partibus suis quam optime se habeat — ...: si igitur illa cultura vitium in vite insit ipsa, cetera, credo, velit, quae ad colendam vitem attinebunt, sicut antea, se autem omnibus vitis partibus praeferat statuatque nihil esse melius in vite quam se, similiter ..; F IV, 38. in ipsa (vite) .. parum magna vis inest, ut quam optime se habere possit, si nulla cultura adhibeatur; F V, 39. sic (vitis) ad illa, quae semper habuit, iunget ea, quae postea accesserint, nec eundem finem habebit, quem cultor eius habebat, sed volet secundum eam naturam, quae postea ei adiuncta erit || sit, est ||, vivere; F V, 40. ſ. facit.
intermittunt: (non intermittunt) »arbores frondescere, vites laetificae pampinis pubescere«; T I, 69.
iungit: ſ. habet; F V, 40.
loquuntur: ſ. fatentur.
moritur: et „vivere" vitem et „mori" dicimus; F V, 39.
nanciscitur: ſ. complectitur.
potest: ſ. fatentur. habet; F V, 39.
pubescunt: ſ. intermittunt.
quaerit: ita similis erit ei (viti) finis boni, atque antea fuerat, neque idem tamen; non enim iam stirpis bonum quaeret, sed animalis; F V, 40.
refugiunt: ſ. contingunt.
serpit, silvescit: quam (vitem) serpentem multiplici lapsu et erratico ferro amputans coërcet ars agricolarum, ne silvescat sarmentis et in omnes partes nimia fundatur; C 52.
tuetur: videsne accessuram ei (viti) curam, ut sensus quoque suos eorumque omnem appetitum et si qua sint adiuncta ei membra tueatur? F V, 40.
vivit: tam natura putarem hominis vitam sustentari quam vitis, quam arboris; haec enim etiam dicimus vivere; T I, 56. ſ. habet; F V, 40. moritur.
vult: ſ. habet; F V, 40.
II, 1. amputo, coërceo: ſ. I. serpit.
colo: neque serit vitem neque, quae sata est, diligenter colit; fr I, 18. ſ. I. habet; F IV, 38.
erigo: ſ. I. apprehendunt. complectitur.
fulcio: ſ. I. complectitur. — fundo: ſ. I. serpit.
habeo: ſ. I. habet; F IV, 38. V, 39.
moveo: ſ. I. facit.
sero: qui Transalpinas gentis oleam et vitem serere non sinimus; R III, 16. ſ. colo.
tracto: ſ. I. fatentur.
tueor: nunc .., quod eam (vitem) tuetur, ... est id extrinsecus; F V, 39.
2. accedo: ſ. I. tuetur.
adiungo: ſ. I. habet; F V, 40. tuetur.
do: quid, si non sensus modo ei (viti) datus sit, verum etiam animus hominis? F V, 40.
sum: ſ. I. quaerit.
3. accedo ad: ſ. I. facit.
dico de: quid de vitibus olivetisque dicam? quarum uberrumi laetissumique fructus nihil omnino ad bestias pertinent; N II, 159.
insum in: ſ. I. habet; F IV, 38. V, 39.
loquor de: ut de vite potissimum loquar; F V, 39.
sum in: ſ. I. habet; F IV, 38.
III. cultura, al.: cuius (vitis) .. non utilitas me solum, ... sed etiam cultura et natura ipsa delectat, adminiculorum ordines, capitum iugatio, religatio et propagatio vitium; C 53. ſ. I. habet: F IV, 38.
fructus: ſ. II, 3. dico de.
incrementa, al.: quid ego vitium ortus, satus, incrementa commemorem? C 52.
partes: ſ. I. habet; F IV, 38.
procreatio: quae procreatio vitis aut arboris ... tantam naturae sollertiam significat, quantam ipse mundus? N II, 85.
vita: ſ. I. vivit.
IV, 1. abl. comp.: qua (uva, vite) quid potest esse cum fructu laetius, tum aspectu pulchrius? C 53.
2. in: ut .. in vite, ut in pecude ... videmus naturam suo quodam itinere ad ultimum pervenire, ... sic ..; N II, 35.
per: ſ. I. consequitur. facit.

vitium, Fehler, Mißgriff, Mangel, Gebrechen, Laster: I. **absolut:** 1. **Subject:** adferunt: cum vitiorum ista vis non sit, ut causam afferant mortis voluntariae; F III, 61.

apparet: ut aut non appareat corporis vitium aut quam minimum appareat; F V, 46.

constant: eorum vitia constant e falsis opinionibus rerum bonarum et malarum; T IV, 81.

crescunt: quamquam negant nec virtutes nec vitia crescere; F II, 48. ne vitia quidem igitur crescere poterunt; F IV, 67.

erumpunt: erumpunt saepe vitia amicorum tum in ipsos amicos, tum in alienos, quorum tamen ad amicos redundet infamia; Lae 76.

est, sunt: maxime .. absurdum vitia in ipsorum esse potestate; A II, 39. non est .. vitium in oratione solum, sed etiam in moribus; F II, 30. omnium insipientiam, iniustitiam, alia vitia similia esse; F IV, 21. quae (vitia) sunt virtutum contraria; F IV, 67. hoc perspicuum est, vitia alia aliis esse maiora; F IV, 67. si .. propterea vitia alia aliis maiora non sunt, quia ..; F IV, 68. quoniam perspicuum est vitia non esse omnium paria; F IV, 68. quoniam ... haec .. vitia in omnibus stultis aeque magna sunt; F IV, 77. quasi vero .. concedatur in omnibus stultis aeque magna esse vitia! F IV, 77. quo modo .. in corpore est morbus, est aegrotatio, est vitium, sic in animo; T IV, 28. vitia .. adfectiones sunt manentes, perturbationes autem moventes; T IV, 30. aegrotationes . . morbique animorum difficilius evelli posse putantur quam summa illa vitia, quae virtutibus sunt contraria; T IV, 32. quia (vitia) sunt in lubrico incitataque semel proclivi labuntur sustinerique nullo modo possunt; T IV, 42. bene .. nostri, cum omnia essent in moribus vitia, quod nullum erat iracundia foedius, iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54. nobis ... etiam vitia saepe iucunda sunt; N I, 79. in hominibus est hoc fortasse vitium; L III, 18. nullum .. vitium taetrius est ... quam avaritia; O II, 77. quid in una quaque re vitii sit; O III, 15. ut in iis (praediis) vendendis vitia dicerentur, quae nota essent venditori; O III, 65. quicquid .. esset in praedio vitii, id statuerunt, si venditor sciret, nisi nominatim dictum esset, praestari oportere; O III, 65. notum esse emptori vitium, quod nosset venditor; O III, 67. quoniam id vitium ignotum Sergio non fuisset; O III, 67. quae vitia sunt non senectutis, sed inertis, ignavae, somniculosae senectutis; C 36. quodsi virtutes sunt pares inter se, paria esse etiam vitia necesse est; P 21. sequitur .., ut etiam vitia sint paria; P 22. vgl. 2. sum.

evenit: si quid postea fraudis aut vitii evenisset; Ti 46.

exoriuntur: ut ... exoriantur .. et confirmentur vitia contraria; L I, 33.

exsistunt: an ingenia natura, virtutes et vitia, quae existunt ab ingeniis, aliter iudicabuntur? L I, 46.

habet: non .. omne vitium paris habet dissensiones; T IV, 29. morositas .. et ea vitia, quae dixi, habent aliquid excusationis; C 65.

inest: provideat, ne sermo vitium aliquod indicet inesse in moribus; O I, 134.

labuntur: f. est; T IV, 42.

nascuntur: haec ex naturalibus causis vitia nasci possunt, extirpari autem et funditus tolli, ut is ipse, qui ad ea propensus fuerit, a tantis vitiis avocetur, non est id positum in naturalibus causis, sed in voluntate, studio, disciplina; Fa 11.

possunt: f. est; T IV, 32. 42. nascuntur.

pulsant: ea ipsa vitia naturam vehementius saepe pulsant; N II, 61.

videntur: alteri (vitia) dicenda videntur, alteri non videntur; O III, 91.

2. **Prädicat:** sum: hoc si perveneris me tibi primum quidque concedente, meum vitium fuerit; sin ipse tua sponte processeris, tuum; A II, 49. sunt .. ista non naturae vitia, sed culpae; T II, 73. an vitium nullum est non parere rationi? T IV, 39. itaque comitiorum solum vitium est fulmen; D II, 43. inconstantia, quod est vitium; L I, 45. cum praeterire aliquid maxumum vitium in dividendo sit; O I, 10. alterum est vitium, quod .... conferunt; O I, 19. id .. non proprium senectutis vitium est, sed commune valetudinis; C 35. haec morum vitia sunt, non senectutis; C 65. vgl. 1. est; C 36.

ohne Verb: hoc commune vitium; illae Epicuri propriae ruinae; F I, 18.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** agnosco: qui illa in Socrate vitia non agnoscerent; T IV, 80.

appello: vitium (appellant), cum partes corporis inter se dissident; T IV, 29.

apporto: »senectus, si nil quicquam aliud viti adportes tecum, cum advenis«; C 25.

attingo: propter ea vitia maritimarum urbium, quae ante paulo perbreviter adtigi; R II, 9.

caveo: huic simile vitium in gestu motuque caveatur; O I, 130.

cerno: est .. proprium stultitiae aliorum vitia cernere, oblivisci suorum; T III, 73. vitium .. integra valetudine ipsum ex se cernitur; T IV, 29.

cognosco: et virtutes et vitia (oculi) cognoscunt ‖ [cognoscunt] ‖; N II, 145.

compenso: eius .. (senectutis) vitia diligentia compensanda sunt; C 35.

concipio: quod (vitiosi principes) non solum vitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in civitatem; L III, 32.

confero: sua .. vitia insipientes et suam culpam in senectutem conferunt; C 14.

confirmo: f. I. exoriuntur.

conligo: ab iis .. vitiis, quae paulo ante collegi, (sapiens) abest plurimum; F I, 62. cum multa in conventu vitia conlegisset in eum (Socratem) Zopyrus; T IV, 80.

consecro: virtutes .., non vitia consecrare decet; L II, 28.

declino: quibus vitiis declinatis; O I, 19.

deicio: cum illa (vitia) sibi insita, sed ratione a se deiecta diceret; T IV, 80.

dico: cui (frugalitati) contrarium vitium nequitia dicitur; T III, 17. siquidem pravitates animi recte vitia dicuntur; P 22. f. **dico,** III. vitium (9 St.) B. I, S. 696 b.

effugio: quod vitium effugere qui volet; O I, 18.

evello: f. I, 1. est; T IV, 32.

excipio: ut virtutibus exceptis atque vitiis cetera in summa aequalitate ponerent; L I, 38.

excludo: eam dedisses hominibus rationem, quae vitia culpamque excluderet; N III, 76.

existimo: errat in eo, quod ullum aut corporis aut fortunae vitium vitiis animi gravius existumat; O III, 26.

exstirpo: f. I, 1. nascuntur.

extraho: haec (philosophia) extrahit vitia radicitus; T II, 13.

fugio: nec tam est enitendum, ut bona ... sequamur, quam ut vitia fugiamus; O I, 114.

habeo: quae genera (rerum publicarum) primum sunt in iis singula vitiis, quae ante dixi, deinde habent perniciosa alia vitia; R I, 44. perfecta .. sapientia si simus ‖ sumus si, simus, si ‖, nihil habeat res vitii; Lae 38.

ignoro: quae (vitia) ipse norit, ceteri ignorent; O III, 54.
imitor: illud exceptum sit, ne vitia sint imitanda; O I, 121. quorum vitia imitantur emendandi causa magistri; O I, 146.
incito: f. I, 1. est; T IV, 42. — infundo: f. concipio. — insero: f. deicio.
iudico: cui (gloriae) dedecori esse nefas [et vitium] ‖ et impium ‖ iudicandum est; O I, 121. f. I, 1. exsistunt.
narro: quid .. est stultius quam venditorem eius rei, quam vendat, vitia narrare? O III, 55.
nomino: quas .. κακίας Graeci ... appellant, vitia malo quam malitias nominare; F III, 39. id eo ipso vitium nominatum puto, vel etiam a vitio dictum vituperari; F III, 40.
noto: quamvis .. multis nominibus est hoc vitium notandum levium hominum; Lae 91.
novi: f. ignoro. I, 1. est; O III, 67.
oppono: omni virtuti vitium contrario nomine opponitur; F III, 40.
perspicio: vitia .. tribunatus praeclare .. perspicis; L III, 23.
pono: virtutibus .. rectissime mihi videris ... vitia posuisse contraria; F III, 40.
praesto: quod vitii venditor non dixisset sciens, id oportere praestari; O III, 67. f. I, 1. est; O III, 65.
scio: f. I, 1. est; O III, 65.
sustineo: f. I, 1. est; T IV, 42.
tollo: f. **tollo,** II. vitium (3 St.) S. 685, b.
vito: qui potuit .. divinius et utilitates complecti maritimas Romulus et vitia vitare, quam quod ..? R II, 10. qui (philosophi) ullum ‖ † ullum ‖ iudicium vitare nisi vitio ipso vitato *honestum* putant; L I, 50. in hoc genere et naturali et honesto duo vitia vitanda sunt; O I, 18.
2. **Genetiv:** obliviscor: f. 1. cerno; T III, 73.
3. **Dativ:** adhibeo: modum tu adhibes vitio; T IV, 39.
admisceo: quo minus (animi) se admiscuerint atque implicuerint hominum vitiis et erroribus, hoc ..; fr V, 97.
appono: qui .. vitiis modum apponit; T IV, 42.
do: f. **do,** IV, 1. vitio (3 St.) B. I, S. 751, a.
implico: f. admisceo.
obsisto: quibus (vitiis) alii non facile possunt obsistere; O II, 37.
quaero: qui modum .. vitio quaerit; T IV, 41.
subsum: si his vitiis ratio non subesset; N III, 71.
4. **Ablativ:** careo: qui ... cum omni carere dedecore, tum vero iis vitiis (putantur); O II, 37. f. **careo,** II. vitio (4 St.) B. I, S. 384, b.
levo: levantur vitiis, levantur erroribus; F IV, 65.
sum: eodem .. vitio est ecfusio animi in laetitia, quo in dolore contractio; T IV, 66. sapientis .. animus semper vacat vitio; T III, 19. »is ordo vitio vacato«; L III, 10.
5. **mit Präpositionen:** abhorreo a: ut ... alii (homines) libidinosi, alii iracundi aut crudeles aut superbi sint, alii *a* talibus vitiis abhorreant; Fa 8.
absum a: f. 1. conligo; F I, 62.
appareo in: in multis etiam vitiis (haec proclivitas) apparet; T IV, 28.
avoco a: f. I, 1. nascuntur.
cerno ex: f. 1. cerno; T IV. 21.
consentio ad: cum .. eodem ... populus *accessit* atque omnia undique ad vitia consentiens multitudo; T III, 3.
consto ex: illud, quod Alcibiades dolebat, non ex animi malis vitiisque constabat? T III, 78.
converto in: quod .. illa prima (genera) facile in contraria vitia convertuntur; R I, 69.
dico a: f. 1. nomino; F III, 40.
incido in: in Aristonea vitia ‖ et peccata ‖ incidemus et peccata; F IV, 40.
insum in: in his vitiis inest illa magna commoditas, ut ..; R II, 9.
intersum ad: ad virtutes et ad vitia nihil interesse; F IV, 71.
loquor de: cum de avaritia, cum de intemperantia, cum de maximis vitiis loquetur; F II, 27.
mano ex: peccata, quoniam ex vitiis manant, sint aequalia necesse est; P 22.
nascor e: quo e vitio et amicitiarum proditiones et rerum publicarum nasci solent; A II, 27.
orior e: quae (turpes actiones) oriuntur e vitiis; F III, 39.
perspicio e: cuius (deformitatis animi) turpitudo ex ipsis vitiis facillime perspici ‖ percipi ‖ potest; L I, 51.
plecto in: ut in suo vitio quisque plectatur; L III, 46.
pono in: quoniam „confidens“ mala consuetudine loquendi in vitio ponitur; T III, 14. honesta in virtute ponuntur ‖ ut honesta ... ponantur ‖, in vitiis turpia; L I, 44.
quaero de: ut de virtutibus et vitiis ... quaereret; A I, 15.
sum in: ut et in laude et in vitio nomen hoc (aemulationis) sit; T IV, 17. f. **in,** B, I. sum in vitio (9 St.) B. II, S. 273, b.
traduco ad: ad aliud nos unum certum vitium consuetudo Latina traduceret; F III, 40.
vindico a: ne ab omnibus eam (senectutem) vitiis videar vindicare; C 55.
III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** particeps: ne veniet quidem in eum ordinem quisquam vitii particeps; L III, 29.
2. **mit Präposition:** propensus ad: animus alius ad alia vitia propensior; T IV, 81. f. I, 1. nascuntur.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: f. I, 1. est; O III, 15. 65. evenit. II, 1. apporto. habeo; Lae 18. praesto.
adiutrix: adsentatio, vitiorum adiutrix, procul amoveatur; Lae 89.
animadversores: si acres ... esse volumus animadversores[que] ‖ * animadversoresque ‖ vitiorum; O I, 146.
cautio: omnium horum vitiorum atque incommodorum una cautio est atque una provisio, ut ne ..; Lae 78.
comes: virtutum amicitia adiutrix a natura data est, non vitiorum comes; Lae 83.
conscientia: nisi et virtutis et vitiorum sine ulla divina ratione grave ipsius conscientiae pondus esset; N III, 85.
correctio: et huius culpae et ceterorum vitiorum peccatorumque nostrorum omnis a philosophia petenda correctio est; T V, 5.
culpa: istius vitii num nostra culpa est? A II, 92.
delubra: »earum .. laudum delubra sunto, ne uncula ‖ neve ulla ‖ vitiorum«; L II, 19.
emendatrix: quoniam vitiorum emendatricem legem esse oportet commendatricemque virtutum; L I, 58.
expultrix: o virtutis (philosophia) indagatrix expultrixque vitiorum! T V, 5.
finis: si ne tum quidem finem vitiorum faciet; Ti 45.
infamia: f. I, 1. erumpunt.
iudex: acrem .. se et bonorum et vitiorum suorum iudicem praebeat; O I, 114.

laudatrix: illa ... plerumque peccatorum vitiorumque laudatrix, fama popularis; T III, 4.
levatio: levatio .. vitiorum magna fit in || fit || iis; F IV, 66. levationem vitiorum fieri negant; F IV, 67.
magister: qui (Sulla) trium pestiferorum vitiorum, luxuriae, avaritiae, crudelitatis, magister fuit; F III, 75.
mediocritas: quae (philosophia) non interitum afferat pravitatis, sed sit contenta mediocritate vitiorum; F II, 27.
nomen: malitia certi cuiusdam vitii nomen est, vitiositas omnium; T IV, 34. ita factum est in superstitioso et religioso alterum vitii nomen, alterum laudis; N II, 72. haec tot et alia plura nonne inutile est vitiorum subire nomina? O III, 57.
pars: is partem suscipit vitiorum; T IV, 42.
selectio: est iniqua in omni re accusanda ... vitiorum ... selectio; L III, 23.
temperatio: praesto est huius vitii temperatio; L III, 27.
turpitudo: eos ... propter damna ... miseros esse dicimus an propter vim turpitudinemque vitiorum? L I, 51.
vis: f. turpitudo. I, 1. adferunt.
2. mit Präposition: locus de: is .. erat locus alter de vitiis senectutis; C 27.
V. Umstand: 1 Ablativ: admiscere: vgl. II, 3. admisceo.
amittere: nostris .. vitiis, non casu aliquo, rem publicam verbo retinemus, re ipsa vero iam pridem amisimus; R V, 2.
capere: se ... recordatum esse vitio sibi tabernaculum captum fuisse; N II, 11. qui (Ti. Gracchus) cum tabernaculum vitio cepisset inprudens; D I, 33.
contaminare: qui (animi) se humanis vitiis contaminavissent; T I, 72. vitiis et sceleribus contaminatos deprimi in tenebras; fr IX, 12.
contingere: quod non Academiae vitio, sed tarditate hominum arbitror contigisse; N I, 11.
converti: videtisne .., ut ... unius .. vitio genus rei publicae ex bono in deterrumum conversum sit? R II, 47.
creari: vitio creatos consules esse; N II, 11. cum augures iudicassent eos (consules) vitio creatos esse; D II, 74.
deformis: Sardanapallus ille vitiis multo quam nomine ipso deformior; R III, fr 4.
depravari: ex ea (via) multis vitiis et erroribus depravata deducitur; fr V, 70.
effici: etsi ipsa ista || ista ipsa || defectio virium adulescentiae vitiis efficitur saepius quam senectutis; C 29.
evenire: etiamsi animi vitio id eveniat; F V, 35.
excellere: qui singulis vitiis excellunt aut etiam pluribus; L I, 51.
falsus: male coniecta maleque interpretata (signa) falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscientia; D I, 118.
furere: qui valetudinis vitio furerent et melancholici dicerentur; D I, 81.
implicare: vgl. II, 3. admisceo.
infici: ut .. cupiditatibus principum et vitiis infici solet tota civitas; L III, 30.
inquinare: quibus (libidinibus animi) caecati .. domesticis vitiis atque flagitiis se inquinavissent; T I, 72. cum (eorum factum) sit tot vitiis inquinatum; O III, 60.
metiri: nec .. peccata rerum eventis, sed vitiis hominum metienda sunt; P 20.
navigare: cum (P. Claudius, L. Iunius) vitio navigassent; D I, 29.
perspicere: adhuc, meo fortasse vitio, quid ego quaeram, non perspicis; F V, 78.
praecipitari: unius vitio praecipitata (ea forma civitatis); R II, 48.
premi: hoc uno vitio maxime mihi premi videntur tui Stoici, quod ..; F IV, 78.
repudiari: negant oportere indomiti populi vitio genus hoc totum liberi populi repudiari; R I, 49. quoniam regale civitatis genus non tam regni quam regis vitiis repudiatum est; L III, 15.
retinere: f. amittere.
versari: qui morum ac temporum vitio aliquantum etiam ipse fortasse in huius saeculi errore verser; P 50.
vinci: ego ... vel hominum vitiis vel subsidiis || insidiis || temporum victus; L II, 45.
abl. comp.: f. I, 1. est; F IV, 67. — II, 1. existimo.
2. Präpositionen: in: in quo vitio latissime patet avaritia; O I, 24.
ob: quom severitas eorum (morum) ob alia vitia cecidisset; L II, 38.
praeter: nec esse res ullas praeter virtutes et vitia, inter quas quicquam omnino interesset; F IV, 47.
propter: vendat aedes vir bonus propter aliqua vitia; O III, 54. [domum propter vitia vendas?] O III, 68. f. II, 1. attingo.
sine: quod ... hoc in hac ... conformatione rei publicae non ferme sine magnis principum vitiis evenit; R I, 69.

vito, meiden, vermeiden, ausweichen: alqd: qui id, quod vitari non potest, metuit; T II, 2. quod vitare nullo modo potuimus, nisi || nisi si || nihil omnino scriberemus; T II, 3. ut (acies) ea, quae nocere possint, facile vitet; N II, 142. num id vitari potuit, si Flaminius ... paruisset? D II, 21. ut, si quid dedeceat in illis || illos ||, vitemus ipsi; O I, 146.
adrogantiam: quid est .., quod me impediat ... adfirmandi arrogantiam vitantem fugere temeritatem? O II, 8.
cladem: »omnes (voces) civilem ... vitare ingentem cladem pestemque monebant«; D I, 20.
cruditatem: piscatu, aucupio, venatione, his omnibus exquisitis, vitantes cruditatem; F II, 23.
genus: quod genus peccandi vitandum est etiam in rebus urbanis; O I, 84.
incommoda: ut ... stulti nec vitare venientia (incommoda) possint nec ferre praesentia; N I, 23.
invidiam: odium .. et invidiam facile vitabis; F II, 84.
iudicium: qui (philosophi) ullum || † ullum || iudicium vitare nisi vitio ipso vita*to honest*um putant; L I, 50.
necessitatem: Epicurus declinatione atomi vitari necessitatem fati putat; Fa 22.
odium: f. invidiam. — pestem: f. cladem.
plagam: quo modo illi (gladiatores), qui bene instituti sunt, accipere plagam malunt quam turpiter vitare! T II, 41.
quadrigulas: Philippus hasne in capulo quadrigulas vitare monebatur? Fa 5.
suspicionem: vitanda .. suspicio est avaritiae; O II, 58.
vestigia: »(Bellerophon) hominum vestigia vitans«; T III, 63.
vitium: f. **vitium,** II, 1. vito (3 St.) S. 835, a.
voluptatem: haec (voluptas) vitanda; O I, 68.

vitulinus, vom Kalbe: caruncolae vitulinae mavis quam imperatori veteri credere? D II, 52.

vitulus, Kalb: 1. deligo: an censes, eundem vitulum si alius delegerit, sine capite iecur inventurum || inventum iri ||, si alius, cum capite? D II, 36.
2. contendo pro: ut (tauri) pro vitulis contra leones summa vi impetuque contendant; F III, 66.

vituperabilis, tadelnswert: quod .. vituperabile est per se ipsum; F III, 40.

vituperatio, Tadel: I, 1. sequitur: sequitur tertia vituperatio senectutis, quod eam carere dicunt voluptatibus; C 39.
sunt: ex quo efficitur, ut nec laudationes iustae sint nec vituperationes; Fa 40.
2. sum: quia non modo vituperatio nulla, sed etiam summa laus senectutis est, quod ea voluptates nullas magnopere desiderat; C 44.
II. timor: quam (verecundiam) natura homini dedit quasi quendam vituperationis non iniustae timorem; R V, 6.

vituperator, Tadler: I. reprehendunt, al.: qua .. in causa et benivolos || benev. || obiurgatores placare et invidos vituperatores confutare possumus, ut alteros reprehendisse paeniteat, alteri didicisse se gaudeant; N I, 5.
II. respondeo: quamquam philosophiae .. vituperatoribus satis responsum est eo libro, quo ..; F I, 2. nos .. universae philosophiae vituperatoribus respondimus in Hortensio; T II, 4.

vitupero, tadeln, schelten: I. 1. unpersönlich: id eo ipso vitium nominatum puto, vel etiam a vitio dictum vituperari; F III, 40.
2. familiares: neque haec scribunt (familiares) vituperantes, sed potius ad laudem; Fa 10.
II. alqm: Democritum, laudatum a ceteris, ab hoc (Epicuro) ... nollem vituperatum; F I, 21. qui alterius mortem aequo animo ferant, eos putant vituperandos; T III, 72. eos vituperabas, qui ..; N I, 100. qui (Phalereus Demetrius) Periclem, principem Graeciae, vituperat, quod ... coniecerit; O II, 60. quodsi vituperandi, qui reticuerunt; O III, 58. quorum (philosophorum) .. testem ... Regulum nolite .. vituperare; O III, 105. ut laudandus Regulus in conservando iure iurando, sic decem illi ... vituperandi; O III, 113.
alqd: aut haec tibi .. sunt vituperanda, aut ..; F II, 67. quid aut laudari rite aut vituperari potest, si ab eius natura || eo || recesseris, quod aut laudandum aut vituperandum putes? L I, 51.
amplificationem: nec .. rei familiaris amplificatio nemini nocens vituperanda est, sed ..; O I, 25.
cachinnationem: ut, si ridere concessum sit, vituperetur tamen cachinnatio; T IV, 66.
consulatum: isto .. modo vel consulatus vituperari potest; L III, 23.
desertorem: nec magis est vituperandus proditor patriae quam communis utilitatis aut salutis desertor; F III, 64.
hominem: veteribus displicuisse Romanis vel laudari quemquam in scaena vivum hominem vel vituperari; R IV, 12.
ignaviam: nec timiditatem ignaviamque vituperari nec fortitudinem patientiamque laudari suo nomine; F I, 49.
incuriam: quo etiam magis vituperanda est rei maxime necessariae tanta incuria; Lae 86.
mensas: quae (Syracusanae mensae) a Platone graviter vituperantur; F II, 92.
mercaturam: non est (mercatura) admodum vituperanda; O I, 151.
mores: innumerabiles aliae dissimilitudines sunt naturae morumque, minime tamen vituperandorum; O I, 109.
parentem: vituperare quisquam vitae parentem ... audet? T V, 6.
philosophiam: cum (philosophia) esset accusata et vituperata ab Hortensio; F I, 2. si quis universam (philosophiam) velit vituperare; T II, 4. ut (philosophia) a plerisque neglecta a multis etiam vituperetur; T V, 6.
principem: f. alqm; O II, 60.
proditorem: f. desertorem.
reprehensiones: dissentientium inter se reprehensiones non sunt vituperandae; F I, 27.
rem publicam: mihi .. videtur (esse res publica), et minime quidem vituperanda; R III, 48.
studium: cuius (sapientiae) studium qui vituperat; O II, 5.
testem: f. alqm; O III, 105.
timiditatem: f. ignaviam.

viviradix, Ableger, Setzling: malleoli, plantae, sarmenta, viviradices, propagines nonne || ea || efficiunt, ut quemvis cum admiratione delectent? C 52.

vivo, leben, am Leben sein, sich befinden, fortdauern: I. absolut: 1. substantivisch: a. Subject (vgl. 2, a): est: id primum videamus, beate vivere vestrum quale sit; F II, 86.
b. nach Verben: α (vgl. 2, a): pono: † tum ut || num, al. || totum hoc beate vivere in una virtute poneret; T V, 33.
β. accommodo ad: qui dicat appetitionem rerum ad vivendum accommodatarum a natura profectam; F IV, 78.
adfero ad: negat Epicurus *ne* || nec || diuturnitatem quidem temporis ad beate vivendum aliquid afferre; F II, 87.
comparo ad: quas (res) ad beate vivendum sapientia comparaverit; F I, 65.
desum ad: f. **ad,** I. desum (3 St.) B. I, S. 41, a.
do ad: quod cuique temporis ad vivendum datur, eo debet esse contentus; C 69.
fero ad: quae ad beate vivendum ferunt; T V, 36.
disputo de: quae .. de bene beateque vivendo a Platone disputata sunt; F I, 5.
intersum ad: si negaret quicquam interesse ad beate vivendum, quali uteretur victu; F II, 90. „numquam quicquam (interest, doleas)“ inquit (Zeno), „ad beate quidem vivendum“; T II, 29.
pertineo ad: f. **ad,** I. pertineo ad vivendum (5 St.) B. I, S. 46, b. — possum ad: f. **ad,** I. possum (4 St. T V, 18) B. I, S. 47, a.
refero ad: quoniam .. omnis summa philosophiae ad beate vivendum refertur; F II, 86. refert .. (vir bonus) omnia ad beate vivendum; T V, 48.
reperio ad: perspicuum est nihil ad iucunde vivendum reperiri posse, quod ..; F I, 70.
specto ad: quod spectet et valeat ad bene beateque vivendum; O II, 6.
valeo ad: quae nihil valerent ad beate misereve vivendum; F III, 50. quae ad vivendum crescendumque valeant; F V, 26. f. specto ad. — c, β.
c. nach Adjectiven und Adverbien: aptus ad: quae est ... ad bene vivendum aptior partitio quam illa? F I, 45. quod aptissimum est ad vivendum; F I, 52.
contentus ad: f. **ad,** II. contentus (8 St.) B. I, S. 53, b.
gravis ad: quia gravissimae sint ad beate vivendum breviter enuntiatae sententiae; F II, 20.

locuples ad: locupletior .. hominum natura ad beate vivendum est quam deorum; N I, 112.

longus ad: breve .. tempus aetatis satis longum est ad bene honesteque vivendum; C 70.

necessarius ad: f. **ad**, II. necessarius (4 St.) B. I, S. 54, b.

parum ad: ad beatissime vivendum parum est, ad beate satis; F V, 81.

satis ad: f. parum ad. **ad**, II. satis ad vivendum (5 St.) B. I, S. 55, a.

d. **nach Substantiven**: α. adiumenta: ab ea (philosophia) ... omnia adiumenta et auxilia petamus bene beateque vivendi; T IV, 84.

ars: sapientiam (inesse in virtutibus), artem vivendi; A II, 23. sapientia, quae ars vivendi putanda est; F I, 42. an ille ... vivendi artem tantam tamque operosam ... relinqueret? F I, 72. in quibus (artibus) ea numeretur in primis, quae est vivendi ars; F IV, 16. quoniam .., ut medicina valetudinis, ... sic vivendi ars est prudentia; F V, 16.

auxilia: f. adiumenta.

condicio: qui ... conservat .. eos, quibus est praepositus, quam optima in condicione vivendi; R II, 47.

consilium: quo sint omnia bene vivendi recteque faciendi consilia referenda; F I, 11. qui .. ad naturae suae non vitiosae genus consilium vivendi omne contulerit; O I, 120.

cupiditas: beate .. vivendi cupiditate incensi omnes sumus; F V, 86.

curriculum: qui recte atque honeste curriculum vivendi a natura datum confecerit; Ti 45.

cursus: ante implicatur aliquo certo genere cursuque vivendi, quam potuit, quod optimum esset, iudicare; O I, 117.

disciplina: hanc amplissimam omnium artium, bene vivendi disciplinam, vita magis quam litteris persecuti sunt; T IV, 5. iuris aequa discriptio certaque vivendi disciplina; O II, 15. f. leges.

doctrina: ut ... ab ea (lege) vivendi doctrina ducatur; L I, 58.

dux: quia sequantur ... naturam optimam bene vivendi ducem; Lae 19.

facultas: quod (philosophi) de sapientium perpetua bene vivendi facultate dignum quiddam philosophorum voce profitentur; T V, 120.

finis: non esse verum aliunde finem beate vivendi ... peti; F IV, 47. quod .. ipsum agitatur aliunde, quando finem habet motus, vivendi finem habeat necesse est; T I, 53. R VI, 27. vivendi est finis optimus, cum ... opus ipsa suum ... natura dissolvit; C 72.

forma: appetitio animi ... ad quandam formam vivendi videtur data; F III, 23.

genus: f. cursus.

leges: te existimo .. populis ... leges vivendi et disciplinam daturum; L I, 57.

locus: ut semper videat sedem sibi ac locum sine molestia atque angore vivendi; T IV, 38.

modus: opes vacuae consilio et vivendi atque aliis imperandi modo; R I, 51. habet natura ... vivendi modum; C 85.

pars: illam partem bene vivendi a natura petebant; A I, 19. non esse in iis ‖ his ‖ partem maximam positam beate aut secus vivendi; F IV, 59. una pars est naturae, disserendi altera, vivendi tertia; F V, 9.

potestas: quid est .. libertas? potestas vivendi, ut velis; P 34.

praecepta: cum .. tertia pars bene vivendi praecepta quaereret; F V, 11. a quibus (officiis) constanter honesteque vivendi praecepta ducuntur; O III, 5.

praesidia: ut omnia praesidia haberet in se bene beateque vivendi; T V, 19.

ratio: ut (membra) ad quandam rationem vivendi data esse appareant ‖ adpareat ‖; F III, 23. summum .. bonum si ignoretur, vivendi rationem ignorari necesse est; F V, 15. ex quo ... beate vivendi ratio inveniri ... potest; F V, 16. huic optume vivendi ratio comparata est; T V, 36. alter (animi fetus positus) ... *in ratione* vivendi; T V, 68. qui de ratione vivendi disserunt; R III, 4. quod recte vivendi ratio ‖ omnis, al. ‖ (homines) meliores efficit; L I, 32. unam esse hominum inter ipsos vivendi parem communemque ‖ et communem ‖ rationem; L I, 35. esset .. inter eos ... de omni vivendi ratione dissensio; L I, 55. neque solum cum laetitia vivendi rationem accepimus, sed etiam cum spe meliore moriendi; L II, 36. non modo disputandi, sed etiam vivendi ratione sublata; O II, 7.

sedes: f. locus.

societas: cetera quam sint provisa sapienter ad illam civium beate et honeste vivendi societatem; R IV, 3.

spes: nec dubitatum, quin in virtute omnis ut bene, sic etiam beate vivendi spes poneretur; F V, 88. spe beate vivendi tantam in eo studio curam operamque posuerunt; T V, 2. vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi quam vota facienda videantur; T V, 2.

via: o praeclaram beate vivendi ... viam! F I, 57. quae (artes) ad rectam vivendi viam pertinerent; T I, 1. quam quisque viam vivendi sit ingressurus; O I, 118. cui vivendi via considerata atque provisa est; P 34.

vis: totam .. vim bene vivendi in animi robore ac magnitudine ... ponamus; T I, 95.

usus: ad vitam .. usumque vivendi ea discripta ‖ descr. ‖ ratio est iustis nuptiis; R V, 7.

β. caput ad: caput .. esse ad beate vivendum securitatem; Lae 45.

dux ad: suam .. cuique (bestiae) naturam esse ad vivendum ducem; F V, 42.

excellentia ad: quanta (excellentia) in quoque sit ad beate vivendum; F IV, 32.

momenta ad: in iis esse ad bene vivendum momenta maxima; F V, 37. parva esse ad beate vivendum momenta ista corporis commodorum; F V, 72.

ops ad: quibus .. nihil est in ipsis opis ad bene beateque vivendum; C 4.

vis ad: f. **ad**, III. vis ad vivendum (5 St.) B. I, S. 57, a.

e. **Umstand**: α. videre: »quod diu vivendo multa, quae non volt, videt«; C 25.

β. ad: si maxime (caelestia) cognita essent, nihil tamen ‖ valere, al. ‖ ad bene vivendum; A I, 15.

2. **verbal**: a. **unpersönlich**: quod negavit in ea (virtute) sola positum esse beate vivere; A I, 33. summum profecto malum est vivere cum dolore; F I, 41. ultimum esse bonorum cum voluptate vivere; F I, 41. ut cum voluptate vivatur; F I, 42. qua (sapientia) praeceptrice in tranquillitate vivi potest; F I, 43. quin ... beate .. vivere nihil aliud sit nisi cum voluptate vivere; F I, 64. qui (Hieronymus) censet summum bonum esse sine ulla molestia vivere; F II, 16. vivere cum intellegentia rerum earum, quae natura evenirent; F II, 34. quoniam .. beate .. vivere alii in alio, vos in voluptate ponitis; F II, 86. in voluptate corporis (addam, si vis, „animi" ...) situm est vivere beate; F II, 89. solum bonum esse, quod honestum sit, idque esse beate vivere; F III, 29. qui (philosophi) cum scientia vivere ultimum bonorum ... esse dixerunt; F III, 31. relinquitur, ut summum

bonum sit vivere scientiam adhibentem earum rerum, quae natura eveniant; F III, 31. sic .. censent, oportunitatis esse beate vivere; F III, 61. vivere adhibentem scientiam earum rerum, quae natura evenirent; F IV, 14. officia media omnia aut pleraque servantem vivere; F IV, 15 (14). omnibus aut maximis rebus iis, quae secundum naturam sint, fruentem vivere; F IV, 15. illi (Platoni optimum esse) propter spem vivere; F IV, 56. neque ea ratione ullo modo posse vivi; F IV, 70. qui omnino vivere expedire nemini putat; T I, 84. qui (Stoici) cum finem bonorum esse senserint congruere naturae cumque ea convenienter vivere; T V, 82. loquor .. de docto homine et erudito, cui vivere est cogitare; T V, 111. sine varietate colorum licebat vivere beate, sine notione rerum non licebat; T V, 114. quem ad modum sit cum parentibus, cum fratribus, cum amicis vivendum; D II, 11. si patriis viveretur institutis et moribus; R III, 41. ut ... nec bene vivi sine bona re publica posset nec ..; R V, 7. ita res se habet, ut ex natura vivere summum bonum sit, id est ... naturam sequi et eius quasi lege vivere; L I, 56. ut sine iniuria in pace vivatur; O I, 35. quoniam .. vivitur non cum perfectis hominibus planeque sapientibus; O I, 46. ut ... libertate uterentur, cuius proprium est sic vivere, ut velis; O I, 70. hoc decorum ... movet adprobationem eorum, quibuscum vivitur; O I, 98. intellegamus, quam sit turpe ... delicate ac molliter vivere quamque honestum parce, continenter, severe, sobrie; O I, 106. vivere in solitudine non modo sine ullis molestiis, sed etiam in maximis voluptatibus abundantem omnibus copiis; O III, 25. cuius magis intersit vel sua vel rei publicae causa vivere; O III, 90. utile (consilium) regnare et Ithacae vivere otiose cum parentibus, cum uxore, cum filio; O III, 97. quod ni ita accideret, melius et prudentius viveretur; C 67. recte .. in ea (senectute) vivitur, quoad munus officii exsequi ... possit || possis ||; C 72. aliter .. cum tyranno, aliter cum amico vivitur; Lae 89. nihil est aliud bene et beate vivere nisi honeste et recte vivere; P 15. f. **convenienter** vivo (6 St.) B. I, S. 541, a. **honeste** vivo (11 St.) B. II, S. 178, b. **iucunde** vivo (9 St.) B. II, 407, b. **natura,** II, 5. vivo secundum (8 St.) B. II, S. 642, b.

b. persönlich: alqs: nunc .. quid est, sine his (studiis) cur vivere velimus? A ep 2. ipse Carneades diu tenuit; nam nonaginta vixit annos; A II, 16. »vive, Ulixes, dum licet;« A II, 89. aut vivet cras Hermachus aut non vivet; A II, 97. necesse erit cras Hermarchum aut vivere aut non vivere; A II, 97. ut sine cura metuque vivamus; F I, 49. quae, ... si essent vera, nihil afferrent, quo iucundius, id est quo melius viveremus; F I, 72. qui cum luxuriose viverent; F II, 21. sine ea (populari fama) .. iucunde negat posse se vivere? F II, 50. is (L. Thorius) ita vivebat, ut ..; F II, 63. negat Epicurus ... quemquam, qui honeste non vivat, iucunde posse vivere; F II, 70. quid affers, cur Thorius, cur † Chius Postumius, cur omnium horum magister, Orata, non iucundissime vixerit? F II, 70. ita .. vivunt quidam, ut eorum vita refellatur oratio; F II, 81. qui ad voluptatem omnia referens vivit ut Gallonius; F II, 90. qui (Caepio) ... in principibus iam esset, si viveret; F III, 8. quis .. tam agrestibus institutis vivit, ... ut ..? F III, 37. quem impure ac flagitiose putet vivere; F III, 38. qui convenienter naturae victurus sit || est ||; F III, 73. in qua una (voluptate) ... vacui negotiis honeste ac liberaliter possimus vivere; F IV, 12. ut Plato, tantus ille vir, ... nihilo melius quam quivis improbissimus nec beatius vixerit; F IV, 21. qui iucunde vixerit annos decem; F IV, 30. qui honeste viveret; F IV, 62. qui cum caste et integre viverent; F IV, 63. vives, inquit Aristo, magnifice atque praeclare; F IV, 69. cum .. mendicitatem multi perpetiantur, ut vivant; F V, 32. dicimus aliquem hilare vivere; F V, 92. neminem tu quidem eorum, qui viverent, exciperes; T I, 9. qui vivimus, cum moriendum sit, nonne miseri sumus? T I, 14. ut viderentur ei, qui vita excesserant, vivere; T I, 29. quis tam esset amens, qui semper in laboribus et periculis viveret? T I, 33. animum ipsum —, si nihil esset in eo nisi id, ut per eum viveremus; T I, 56. quo cum venerimus, tum denique vivemus; T I, 75. quasi vero quisquam ita nonaginta annos velit vivere, ut ..! T I, 92. qui iuste et cum fide vixerint; T I, 98. nemo parum diu vixit, qui virtutis perfectae perfecto functus est munere; T I, 109. vita acta perficiat, ut satis superque vixisse videamur; T I, 109. is vivere animo quieto nullo modo potest; T II, 2. qui ita vixerint; T III, 61. ut Artemisia illa, Mausoli, Cariae regis, uxor, ... quam diu vixit, vixit in luctu; T III, 75. potes .. aut, qui male vivat, non eum miserum dicere aut quem bene fateare, eum negare beate vivere? T V, 12. negat (Epicurus) quemquam iucunde posse vivere, nisi idem honeste, sapienter iusteque vivat; T V, 26. nos in diem vivimus; T V, 33. satis est ... (praesidii) in virtute, ut fortiter vivamus; si fortiter, etiam ut magno animo; T V, 53. ut, quocumque haec (voluptas) loco suppeditetur, ibi beate queant vivere; T V, 108. qui .. beatior Epicurus, quod in patria vivebat, quam, quod Athenis, Metrodorus? T V, 109. Diodotus Stoicus caecus multos annos nostrae domi vixit; T V, 113. si concessum esset huius modi aliquid: „aut vivet cras aut non vivet Epicurus“; N I, 70. quod in illa fortuna (Harpalus) tam diu viveret; N III, 83. ut ad prosperam adversamve fortunam, ... quem ad modum vixeris, nihil intersit; N III, 89. eos .., qui secus, quam decuit, vixerunt, peccatorum suorum tum maxume paenitet; D I, 63. si .. homo ille Tages fuit, quonam modo potuit terra oppressus vivere? D II, 51. ii (Procles et Eurysthenes) nec totidem annos vixerunt; D II, 91 (90). in quibus (studiis) nos a pueritia viximus; Fa 2. semper verum fuit „morietur Epicurus, cum duo et septuaginta annos vixerit, archonte Pytharato“; Fa 19. in quibus (studiis) a pueritia vixeram; R I, 7. melius nos esse victuros et beatius; R I, 32. cum Tarquinius ex vulnere aeger fuisse et vivere falso diceretur; R II, 38. quoad (Galba) vixit; R III, 42. quaesivi, .. viveretne ipse et Paulus pater et alii, quos nos extinctos || esse || arbitraremur. immo vero, inquit, hi || ii || vivunt, qui e corporum vinculis tamquam e carcere evolaverunt; R VI, 14. qui iam vixerunt et corpore laxati illum incolunt locum, quem vides; R VI, 16. quod inter haec velit virtute tamquam lege vivere; L I, 36. quoad (C. Coelius) vixit; L III, 36. [quoad quisque eorum vixit, qui || quia || poierassent]; O I, 40. siquidem nec anxii futuri sunt et cum gravitate constantiaque victuri; O I, 72. haec praescripta servantem licet magnifice, graviter animoseque vivere; O I, 92. quibuscum apud quosque vivamus; O I, 126. quibuscum vivimus; O I, 143. Alexandrum Pheraeum quo animo vixisse arbitramur? O II, 25. ut ne illi quidem ... possint sine ulla particula iustitiae vivere; O II, 40. in eum, ... quem ad modum vivat, inquiritur; O II, 44. qui in maxima celebritate atque in oculis civium quondam viximus; O III, 3. triginta annis vixisse Panaetium, posteaquam illos libros edidisset; O III, 8. qui secundum naturam volent vivere; O III, 23. cum diu multumque vixeris; C 9. qui (Isocrates) ...

vixit .. quinquennium postea; C 13. annos septuaginta natus (tot enim vixit Ennius); C 14. nemo .. est tam senex, qui se annum non putet posse vivere; C 24. semper .. in his studiis laboribusque viventi non intellegitur quando obrepat senectus; C 38. quis est tam stultus, quamvis sit adulescens, cui sit exploratum se ad vesperum esse victurum? C 67. qui (Arganthonius) octoginta regnavit ‖ regnaverat ‖ annos, centum viginti vixit ‖ vixerat ‖; C 69. neque me vixisse paenitet, quoniam ita vixi, ut non frustra me natum existumen; C 84. nec mihi hunc errorem, ... dum vivo, extorqueri volo; C 85. ut beate vixisse videar; Lae 15. qui ita se gerunt, ita vivunt, ut ..; Lae 19. qui velit ... in omnium rerum abundantia vivere; Lae 52. sine amicitia vitam esse nullam, si modo velint aliqua ex parte liberaliter vivere; Lae 86. mihi .. Scipio, quamquam est subito ereptus, vivit tamen semperque vivet; Lae 102. quis igitur vivit, ut volt, nisi qui recte vivit ‖ † recta sequitur ‖? P 34. quos (motus animi) qui ratione rexerit, iuste vixerit, qui autem iis se dediderit, iniuste; Ti 44. qui .. inmoderate et intemperate vixerit; Ti 45. omnes aiunt esse beatos, qui vivant, ut ipsi velint; fr V, 39. facessant igitur omnes, qui docere nihil possunt, quo melius sapientiusque vivamus; fr V, 49. vixit ad summam senectutem optuma valetudine; fr V, 79. nobis ... caventibus .., ne quando illa (mentis acies) hebescat, id est in philosophia viventibus; fr V, 97. si .. exstingui tranquille volumus, cum in his artibus vixerimus; fr V, 97. vgl. 1. O III, 90. ſ. **cum**, I. vivo (9 St.) B. I, S. 581, a.

alqd: quicquid est illud, quod sentit, quod sapit, quod vivit, quod viget; T I, 66. fr IX, 10. omne .., quod vivit, sive animal sive terra editum, id vivit propter inclusum in eo calorem; N II, 24. quodsi ea ... arte naturae vivunt et vigent; N II, 88. in omni natura rerum id vivere, id vigere, quod caleat; N III, 35. quae (sollertia) efficit, ut, inanima quae sint, vivere et spirare videantur; fr V, 20. ſ. arbor.

adulescens: sperat adulescens diu se victurum, quod sperare idem senex non potest; C 68. ille (adulescens) vult diu vivere, hic (senex) diu vixit; C 68.

animal: ſ. alqd; N II, 24.

animus: animos .. per se ipsos viventis non poterant mente complecti; T I, 37. viget .. et vivit animus (dormientis); D I, 63. qui (animus) quia vixit ab omni aeternitate; D I, 115. animum ... secum esse secumque, ut dicitur, vivere; C 49. animos, dum in corporibus essent mortalibus, vivere, cum excessissent ex eis, emori; C 80. quasi (animus), cum excessisset e vita, tum denique victurus esset; C 82.

arbor: haec .. (vitem, arborem) etiam dicimus vivere; T I, 56.

asoti: nemo nostrum istius generis asotos iucunde putat vivere; F II, 23. hos .. asotos bene quidem vivere aut beate numquam dixerim; F II, 23.

avus: quom avos viveret; L II, 3. quoad (avus) vixit; L III, 36. si (avus) ad centesimum annum vixisset; C 19.

bestiae: bestiarum .. terrenae sunt aliae, partim aquatiles, aliae quasi ancipites in utraque sede viventes; N I, 103.

bestiolae: apud Hypanim fluvium ... Aristoteles ait bestiolas quasdam nasci, quae unum diem vivant; T I, 94.

bos: sine corde non potuisse bovem vivere; D II, 37.

di: soli .. (di, homines) ratione utentes iure ac lege vivunt; N II, 154.

gloria: »mea semper gloria vivet«; fr VIII, 9.

homo: homines magno animo erectoque viventes; F V, 71. homo demens ... maluit iactari quam in illa tranquillitate atque otio iucundissime vivere; R I, 1. vixerunt .. non nulli (philosophi, homines) in agris delectati re sua familiari; O I, 69. ſ. di.

luxuriosi: quod (luxuriosi) ita viverent, ut persequerentur cuiusque modi voluptates; F II, 22.

magister: ſ. alqs; F II, 70.

mortui: et inbecilli valent et, quod difficilius dictu est, mortui vivunt; Lae 23.

parentes: qui (Saguntini) parentes suos liberos emori quam servos vivere maluerunt; P 24.

pater: ſ. alqs; R VI, 14. — II. vitam; C 77.

philosophi: quosdam perfectos philosophos turpiter vivere; T II, 12. ſ. homo; O I, 69.

populi: quibus illi (populi) adscitis susceptisque honeste beateque viverent; L II, 11.

privatus: privatum .. oportet aequo et pari cum civibus iure vivere; O I, 124.

sapiens: ut sapiens solum ... naturae finibus contentus sine aegritudine possit et sine metu vivere; F I, 44. necessario sequitur omnes sapientes semper feliciter, absolute, fortunate vivere; F III, 26. ut (sapiens) e natura vivat; F III, 68. multos beate vixisse sapientes; T V, 116.

senex: ſ. adulescens.

victuma: sine quibus (partibus) victuma illa vivere nequisset; D I, 119. id quia non potuerit accidere, ut sine corde victuma illa viveret; D II, 36.

vir: ſ. alqs; F IV, 21. — II. vitam; C 77.

vitis: et „vivere" vitem et „mori" dicimus; F V, 39. (vitis) volet secundum eam naturam, quae postea ei adiuncta erit ‖ sit, est ‖, vivere; F V, 40. ſ. arbor.

uxor: ſ. alqs; T III, 75.

II. **mit Accusativ:** aetatem: tertiam iam .. aetatem hominum videbat ‖ vivebat ‖; C 31.

annum: ſ. I, 2, b. alqs; A II, 16. F IV, 30. T I, 92. V, 113. Fa 19. C 14. 24. 69.

diem: ſ. I, 2, b. bestiolae.

vitam: deorum profecto vitam homines viverent; L fr 2. ego vestros patres ..., viros clarissimos ..., vivere arbitror, et eam quidem vitam, quae est sola vita nominanda; C 77.

vivus, lebend, lebendig, am Leben, bei Lebzeiten: A. alqs: Philone .. vivo patrocinium Academiae non defuit; A II, 17. quod .. ne vivus quidem .. diutius sentire poterat, quam dum fruebatur, quo modo id potuit mortuo permanere? F II, 106. »nemo me lacrimis *decoret* ...., cur? volito vivos per ora virum«; T I, 34. pluris ..., quam ego illo (M. Camillo) vivo fecerim Romam captam; T I, 90. ut mortuorum corpora nihil sentire vivi sentiamus ‖ [ut ... sentiamus] ‖; T I, 108. »quae (custos) me perenni vivum foedat miseria«; T II, 24. Calanus ‖ Callanus ‖ Indus ... sua voluntate vivus combustus est; T II, 52. haec habere se mortuum dicit, quae ne vivus quidem diutius habebat quam fruebatur; T V, 101. Hamilcarem .. ab iis (Syracusanis) vivum esse sublatum; D I, 50. quoniam sibi vivo non subvenisset; D I, 57. quamquam ea Tatio sic erant discripta ‖ descr. ‖ vivo; R II, 14. quamquam alterum vivum amavi, alterum non odi mortuum; O III, 73. brevi tempore aut vivum aut mortuum Iugurtham se in potestatem populi Romani redacturum; O III, 79. neque solum vivi atque praesentes studiosos discendi erudiunt atque docent, sed ... etiam post mortem ..; O I, 156.

angues: ex quo fit, ut illae (angues) nec morsu vivae noceant nec odore mortuae; N I, 101.

animantes: ita orientur animantes, quos et vivos alatis et consumptos sinu recipiatis; Ti 41.

bonus: nec .. cuiquam bono mali quicquam evenire potest nec vivo nec mortuo; T I, 99.

corpora: vim .. omnem eam ... in omnibus corporibus vivis aequabiliter esse fusam; T I, 21. quorum corpora viva cum mortuis adversa adversis accommodata quam aptissime colligabantur; fr V, 95.

filii: hic (Priamus) si vivis filiis incolumi regno occidisset; T I, 85. eius (Ti. Gracchi) filii nec vivi probabantur bonis et mortui numerum optinent iure caesorum; O II, 43.

homo: si iam possent in homine vivo cerni omnia, quae nunc tecta sunt; T I, 50. veteribus displicuisse Romanis vel laudari quemquam in scaena vivum hominem vel vituperari; R IV, 12.

B, a, I. caret: ne vivus quidem bono caret, si eo non indiget; T I, 88.

curant: quantum .. consuetudini famaeque dandum sit, id curent vivi; T I, 109.

indiget: f. caret.

minuit: eam (terram) ne quis nobis minuat neve vivos neve mortuos ‖ vivus .. mortuus ‖; L II, 67.

II, 1. attingo: cum mors nec ad vivos pertineat nec ad mortuos. alteri nulli sunt, alteros non attinget; T I, 91.

coniungo: sic nostros animos cum corporibus copulatos ut vivos cum mortuis esse coniunctos; fr V, 95.

2. memini: veteris proverbii admonitu vivorum memini; F V, 3.

3. invideo: qui mihi videntur non solum vivis, sed etiam mortuis invidere; A II, 7.

reddo: solum .. frugibus expiatum ut vivis redderetur; L II, 63.

4. pertineo ad: f. 1. attingo.

valeo in: valet hoc in vivis, mortuorum autem ..; T I, 87.

III. animi, al.: quod (poena divina) constet ‖ eamque constare et ‖ ex vexandis vivorum animis et ea ‖ ex ‖ fama mortuorum, ut eorum exitium et iudicio vivorum et gaudio conprobetur; L II, 44.

detrimentum: quae natura agri tantum modo efficere possit, ut mortuorum corpora sine detrimento vivorum recipiat; L II, 67.

IV. in: in vivo intellegi tamen potest regno te carere, ... at in mortuo ne intellegi quidem; T I, 88.

b. ad: neque id ad vivum reseco, ut illi, qui haec subtilius disserunt; Lae 18.

vix, mit Mühe, kaum, eben, gerade: I. bei Verben: ut Alexandrum regem videmus, qui ... vix a se manus abstinuit; T IV, 79. vix admittuntur ad eos (honores); A fr 4. »adsum atque advenio Acherunte vix via alta atque arduа«; T I, 37. licebit ... quaerere ... de istis ipsis obscurationibus, quae propter exiguitatem vix aut ne vix quidem appareant; F IV, 32. ut id (malum) obruatur sapientia vixque appareat; T III, 80. in quo (anno) vix dicere audeo quam multa hominum saecula teneantur; R VI, 24. vix .. audeo dicere medietates, quas Graeci *μεσότητας* appellant; Ti 23. qui (doctores) tamquam oculis illa viderunt, quae nos vix audiendo cognoscimus; R I, 56. ut ea, quae vix summa ingenii *ratione comprehendantur* ‖ *comprehendat* ‖, *nulla* ratione moveri putet; L II, 16. hic, metuo, ne vix sibi constet; A II, 134. quo aut oppressus iaceas aut, ne opprimare, mente vix constes; T IV, 39. ut profluens amnis aut vix aut nullo modo, conclusa autem aqua facile conrumpitur, sic ..; N II, 20. sin erit ille gemitus ... flebilis, ei qui se dederit, vix eum virum dixerim; T II, 57. quasi poma ex arboribus, cruda si sunt, vix evelluntur ‖ avell. ‖ ..., sic ..; C 71. ut, id qui neget, vix eum sanae mentis existimem; N II, 44. cur fortior sit, si illud ... asperum et vix ferendum putabit? F IV, 53. multa dicunt, quae vix intellegam; F IV, 2. quod vix invenitur, qui ... non ... desideret gloriam; O I, 65. quod ... nos probabilia multa habemus, quae sequi facile, adfirmare vix possumus; A II, 8. quod ea sustinere vix poterat, quae contra Academicorum pertinaciam dicebantur; A II, 18. quod intellegi quale sit vix potest; A II, 124. illud .. adduci vix possum, ut ea ... tibi non vera videantur; F I, 14. quibus (elementis) ubertas orationis adhiberi vix potest; F III, 19. si .. virtus ... tantum .. praestat reliquis rebus, ut dici vix possit; F IV, 51. quibus tantum praestat mentis excellens perfectio, ut vix cogitari possit, quid intersit; F V, 60. vix .. posse videmur ita adfectum non miserum dicere; T II, 25. vix quod ferri tolerarique possit; T II, 30. quod sine oculis fieri posse vix videtur; T V, 113. illud ... tenue, quod sentiri nullo modo, intellegi autem vix potest; D II, 94. qui (civis) id cogit omnis imperio legumque poena, quod vix paucis persuadere oratione philosophi possunt; R I, 3. qui (noster familiaris), quae vix coniectura qualia sint possumus suspicari, sic adfirmat, ut ..; R I, 15. in optimatium dominatu vix particeps libertatis potest esse multitudo; R I, 43. expediri, quae restant, vix poterunt; R I, 55. qua (aequabilitate) carere diutius vix possunt liberi; R I, 69. quae (gloria) pertinere vix ad unius anni partem exiguam potest; R VI, 25. ut vix pede temptare id (flumen) possim; L II, 6. quorum (sonorum) dici vix potest quanta sit vis in utramque partem; L II, 38. quod populus Romanus tantis vectigalibus iam pridem vix potest; P 45. quae vix in gymnasiis et in otio Stoici probant; P 3. talis .. inter viros amicitia tantas oportunitates habet, quantas vix queo dicere; Lae 22. »vix aegro tum corde meo me somnus reliquit«; D I, 41. quae in omni crudelitate sic exultat, ut vix hominum acerbis funeribus satietur; R II, 68. nobis .. aut vix aut ne vix quidem (pastus) suppetunt multo labore quaerentibus; F II, 111.

II. bei Adjectiven, Pronomen, Zahlwörtern: ista ‖ ea ‖ (aetas) ... adulta vix; R I, 58. quod credibile vix esset ‖ est ‖; T V, 113. vix digna (ista sunt) lucubratione anicularum; N I, 94. ut omnia ex altera parte collocata vix minimi momenti instar habeant; O III, 11. quattuor: f. tres; Lae 15. ut iam doctis hominibus ac temporibus ipsis eruditis ad fingendum vix quicquam esset loci; R II, 19. e gregibus epheborum vix singuli reperiebantur; N I, 79. in quibus (fabulis) ... tria vix amicorum paria reperiuntur; F I, 65. quod ex omnibus saeculis vix tria aut quattuor nominantur paria amicorum; Lae 15.

III. bei Adverb: quis hoc dicit? idem, qui dolorem summum malum. vix satis constanter; T II, 44. vix satis mihi illud videris attendere; L III, 26.

IV. bei Substantiv: duri .. hominis vel potius vix hominis videtur periculum capitis inferre multis; O II, 50.

V. Ellipse: nunc .. quid est, sine his (studiis) cur vivere velimus? mihi vero cum his ipsis vix, his autem detractis ne vix quidem; A ep 2.

ulcero, verwunden: nondum .. ulcerato serpentis morsu Philoctecta; Fa 36.

ulciscor, rächen, sich rächen, ahnden, strafen: I, 1, a. causa: extra ulciscendi aut propulsandorum hostium causam bellum geri iustum nullum potest; R III, 35.
libido: sic .. definitur iracundia: ulciscendi libido; T III, 11. est .. ira, ut modo definivi, ulciscendi libido; T IV, 44. finem haberet prius, quam esset ulta, ulciscendi libido? T IV, 79.
modus: est .. ulciscendi et puniendi modus; O I, 33 (34).
tempus: ut ... inimicitia (sit) ira ulciscendi tempus observans; T IV, 21.
vis: si quam habent ulciscendi vim; T IV, 78.
b. causa: hoc .. non est saepe faciendum nec umquam nisi aut rei publicae causa ... aut ulciscendi, ut nos pro Siculis; O II. 50.
2. alqs: hic (Achilles) ulciscitur, ut quidem sibi videtur; T I, 105.
libido: f. a. libido; T IV, 79.
II. alqm: ulciscamur .. eos, qui nocere nobis conati sint; O II, 18.
dolores: »(Iovis satelles) iam duros ulta dolores«; D I, 106.
inimicos: cuius (rei publicae) inimicos ulcisci saepius non est reprehendendum; O II, 50.
iniurias: Etruscorum iniurias bello est ultus; R II, 38.

ulcus, Geschwür, wunde Stelle: I, 1. opprimit: »retinete, tenete! opprimit ulcus«; T II, 50; 2. sum: quicquid .. horum attigeris, ulcus est; N I, 104.
II. aestus: »conficit animam vis volneris, ulceris aestus«; T II, 19.

ullus, irgend ein, irgend jemand, etwas: A. bei Substantiven: I. ohne Zusatz: ea num vel e Philone vel ex ullo Academico audivisset aliquando; A II, 11. quid, quod Zaleucum istum negat ullum fuisse Timaeus? L II, 15. accessio: f. decessio. neque .. est consentaneum ullam honestam rem actionemve, ne sollicitus sis, .. non suscipere; Lae 47. hominem ... sine acumine ullo, sine auctoritate, sine lepore; N II, 74. ut (animus) nihil aut non multum adiumento ullo ad suam confirmationem indigeret; F V, 59. vir ... sine alacritate ulla, sine ‖ nulla ‖ libidine nonne beatus? T V, 48. animi labes nec diuturnitate evanescere nec amnibus ullis elui potest; L II, 24. quo modo non potest animal ullum non adpetere id, quod accommodatum ad naturam adpareat, ... sic ..; A II, 38. nec ullum animal est sine sensu; N III, 34. num .. censes ullum animal, quod sanguinem habeat, sine corde esse posse? D I, 119. quo (tyranno) neque taetrius neque foedius ... animal ullum cogitari potest; R II, 48. quodsi ullum umquam animal consecrandum fuit, illud profecto fuit; fr IX, 11. sitne (animus) an, ut Dicaearcho visum est, ne sit quidem ullus; A II, 124. an tu censes ullam anum tam deliram futuram fuisse, ut somniis crederet, nisi ..? D II, 141. utinam ne in Pelio nata ulla umquam esset arbor! Fa 35. nec ea, quae docere vult, ulla arte (Epicurus) distinguit; F II, 18. negabat .. ullam esse artem, quae ipsa a se proficisceretur; F V, 16. si est ars ulla rerum incognitarum; D II, 33. tunc aut inane quicquam putes esse ... aut atomos ullas, e quibus ..? A II, 125. nec litterarum Graecarum nec philosophiae iam ullum auctorem requiro; A II, 5. ut ... nec sit in eis ulla cupiditas, libido, audacia; Lae 19. an putas ullam esse terra marique beluam, quae non sui generis belua maxime delectetur? N I, 77. audet dicere ne suspicari quidem se ullum bonum seiunctum ab illo Aristippeo genere voluptatis; F II, 20. nec .. ullum probetur *oportet* summum bonum, quod virtute careat; F III, 2. se ne intellegere quidem ullum bonum, quod sit ..; N I, 111. neque est ullum bonum, de quo non is, qui id habeat, honeste possit gloriari; P 15. (Carneades) premebat alio modo nec ullam adhibebat calumniam; Fa 31. nec ullo casu arbitror hoc constanti homini posse contingere, ut ulla intermissio fiat officii; Lae 8. qui in rebus iis ... negant esse ullam causam, cur aliud alii anteponatur; F V, 23. qui potest provideri quicquam futurum esse, quod neque causam habet ullam neque notam, cur futurum sit? D II, 17. proinde quasi bonis ... ulla sit ad rem publicam adeundi causa iustior, quam ..; R I, 9. negat .. esse ullum cibum tam gravem, quin ... concoquatur; N II, 24. ferretne civitas ulla latorem istius modi legis, ut ..? N III, 90. f. domus; L III, 3. non possum .. dicere me ulla in cogitatione ... diligentius solere versari quam in ista ipsa; R I, 35. quaero .. a vobis, num ullam cogitationem habuisse videantur ii ... argenti; P 10. neque tributa capitis comitia rata esse posse neque ulla privilegii; L III, 45. nec habet (voluptas) ullum cum virtute commercium; C 42. est .. ulla res tanti aut commodum ullum tam expetendum, ut ..? O III, 82. nec (se) ulla communione visorum impediri; A II, 44. ut ... nec sit in duobus aut pluribus nulla re differens ulla communitas; A II, 54. ita fit, ut commutatio ex vero in falsum ne in futuro quidem ulla fieri possit; Fa 17. ut appetat animus agere semper aliquid neque ulla condicione quietem sempiternam possit pati; F V, 55. quo modo occulte, sine teste, sine ullo conscio fallat; F II, 53. neque .. valetudinis curatio neque navigatio neque agri cultura neque frugum ... perceptio et conservatio sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12. qui verum invenire sine ulla contentione volumus; A II, 7. f. labor; C 82. si ullam esse convenientiam naturae cum extis concessero; D II, 34. quod .. (Plato) sine corpore ullo deum vult esse, ut Graeci dicunt, ἀσώματον ‖ [ut ... ἀσώματον] ‖; N I, 30. cultura, curatio: f. conservatio. quid est quod ullos deis inmortalibus cultus, honores, preces adhibeamus? N I, 3. cupiditas: f. audacia. neque .. ulla decessio fieri poterat neque accessio, nec vero erat unde; Ti 18. ullum tu decus in cotidianis laboribus et periculis cum hac tranquillitate conferendum putas? O III, 97. lectionem sine ulla delectatione neglego; T II, 7. »earum .. laudum delubra sunto, ne uncula ‖ neve ulla ‖ vitiorum«; L II, 19. sapientis .. nullo modo, physici praesertim, ... putare ullum esse cuiusquam diem natalem; F II, 102. quam (differentiam rerum) si non ullam esse diceremus; F III, 50. neque ullum dilectum adhiberi oporteret; F III, 50. si quisquam ullam disciplinam philosophiae probaret praeter eam, quam ipse sequeretur; A II, 7. quoniam te nulla vincula impediunt ullius certae disciplinae; T V, 82. nec .. divinationem ... ullam esse arbitror; A II, 126. quodsi nec earum rerum, quae subiectae sensibus sunt, ulla divinatio est nec earum ..; D II, 12. qui sine ulla doctrina naturam ipsam secuti; F III, 11. nec me ex ea opinione ... ullius umquam oratio aut docti aut indocti movebit; N III, 5. nulla alia in civitate, nisi in qua populi potestas summa est, ullum domicilium libertas habet; R I, 47. ut (cives) plane sine ullo domino sint; R I, 67. sine quo (imperio) nec domus ulla nec civitas nec gens ... stare ... potest; L III, 3. quem

(mucronem) quem homines scelerati ... non modo ulla in domo, sed nulla in gente reperirent; L III, 21. nec domus ulla nec urbs stare poterit; Lae 23. neque hoc ... ulla est umquam in dubitatione versatum; R II, 29. ſ. **dubitatio**, IV. (3 St.) B. I, S. 771, a. eminentia: ſ. soliditas. ut sine ullo errore diiudicare possimus, si ..; O III, 19. quid attinet luxuriosis ullam exceptionem dari? F II, 21. ut ... sit inter eos (amicos) omnium rerum, consiliorum, voluntatum sine ulla exceptione communitas; Lae 61. sine ullo certo exemplari formaque rei publicae; R II, 22. quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut ..? F I, 32. desperatio (est) aegritudo sine ulla rerum expectatione meliorum; T IV, 18. ne hercule Icadii quidem praedonis video fatum ullum; Fa 5. quibus (philosophis) viderentur sine ullo fato esse animorum motus voluntarii; Fa 39. neque vos ulla mortis fata periment ‖ perement ‖; Ti 40. ne umquam ulla (fibra) possit existere; T III, 84. an tu aquilam aut leonem aut delphinum ullam anteferre censes figuram suae? N I, 77. finis: ſ. modus; F I, 46. flamma: ſ. mare. nec .. ullum hoc frigidius flumen attigi; L II, 6. quod ea forma neget ullam esse pulchriorem Plato; N I, 24. quasi .. aër sine ulla forma deus esse possit; N I, 26. nec esse humana (forma) ullam pulchriorem; N I, 76. ſ. exemplar. neque .. est ulla fortitudo, quae rationis est expers; T IV, 50. sine ullis praemiis fructibusve; F II, 45. quae (oves) ... neque ullum fructum edere ex se ... potuissent; N II, 158. falsum est, quod negas animi ullum esse gaudium; F II, 98. illa ... neque cum Graecia neque ulla cum gente sunt conferenda; T I, 2. nec est quisquam gentis ullius, qui ..; L I, 30. ſ. domus; L III, 3. ne genus esset ullum divinationis, quod neglectum ab iis videretur; D I, 8. multa genera sunt enuntiandi nec ullum distortius quam hoc; Fa 16. si ullum probarem simplex rei publicae genus; R II, 43. nullo in genere disputando † honesta ‖ si ullo in genere disputandi, in hoc ista, al. ‖ patefieri, quid ..; L I, 16. Pythagoram et Periclem summam auctoritatem consecutos sine ulla hilaritate; O I, 108. aguntur ista praeclare, et ab oratore quidem melius ... quam ab ullo histrione; T IV, 55. quos (homines) videmus, si modo ulli sunt, esse perpaucos; N III, 70. honores: ſ. cultus. nec adhibetur ulla sine anapaestis pedibus hortatio; T II, 37. nec ullum habet ictum, quo pellat animum, status hic non dolendi; F II, 32. solis .. candor inlustrior est quam ullius ignis; N II, 40. nullae .. imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus, nec omnino fluunt ullae; D II, 139. »hos ... ictus corpori inflixit meo ... non barbara ulla immanitas«; T II, 20. potest .. ulli imperio ... utile esse odium? O III, 88. quae (individua, intermundia) nec sunt ulla nec possunt esse; F II, 75. indoctus: ſ. doctus. quae (indolentia) nec potest ulla esse nec debet; T III, 12. neque ullum ingenium tantum extitisse dicebat, ut ..; R II, 2. quae .. cupiditates a natura proficiscuntur, facile explentur sine ulla iniuria; F I, 53. maiores .. quam ulli insani efficerent motus somniantes; D II, 122. neque .. dici potest in ulla rerum institutione non esse aliquid extremum; N II, 35. nec ipsius rei publicae reperiatur ulla institutio; R I, 41. cum (deus) sine ulla intermissione pulsetur; N I, 114. dies et noctes sine ulla minimi temporis intermissione; fr V, 81. ſ. casus. intermundia: ſ. individua. ea non versari in oculorum ulla iucunditate; T V, 111. nec potest is ... ullum habere iudicium aut ullam omnino veritatis notam; A II, 33. si ... nec eorum ullum iudicium invenitur; A II, 95. qui (philosophi) ullum ‖ † ullum ‖ iudicium vitare nisi vitio ipso vitato *honest*um putant; L I, 50. quid .. ad pontificem de iure parietum aut aquarum aut ullo omnino nisi eo, quod ..? L II, 47. ut neque disceptatione vinci se nec ullo publico ac legitimo iure patiantur; O I, 64. iste (labor) nec attingit deum nec erat ullus; N I, 22. nihil esse, quod deus efficere non possit, et quidem sine labore ullo; N III, 92. nonne melius multo fuisset otiosam aetatem ... sine ullo aut ‖ ullo ‖ labore aut ‖ et ‖ contentione traducere? C 82. quae (lex) saeclis omnibus ante nata est quam scripta lex ulla; L I, 19. libido: ſ. audacia. quodsi ... ne litteram quidem ullam fecimus nisi forensem; A II, 6. ut, si ullam ‖ unam ‖ litteram moveris, labent omnia; F III, 74. inter ista ... verba ... non habet ullum voluptas locum; F II, 77. nec iustitiae ullus esset nec bonitati locus; F III, 66. nec .. locus ullus est praetermissus ab iis; O I, 156. nec (philosophia) ullum habuit lumen litterarum Latinarum; T I, 5. nec ulli bonarum artium magistri non beati putandi; C 29. »quem vidit nemo ulli ingemescentem malo«; T II, 21. ut ... nec malum ‖ ne m. quidem ‖ ullum, ne si in unum locum quidem conlata omnia sint, cum turpitudinis malo comparanda ‖ comparandum ‖ (videantur); T II, 30. neque insipientia ullum maius malum est; T III, 68. si essent ulla corporis aut fortunae mala; T V, 22. an est ullum maius malum turpitudine? O III, 105. cave putes .. mare ullum aut flammam esse tantam, quam ..; R I, 65. neminem in nos mercede ulla tribunum potuisse reperiri; L III, 21. (sapiens) de dis immortalibus sine ullo metu vera sentit; F I, 62. nec (sensus) percipere ullo modo res ullas, quae subiectae sensibus viderentur; A I, 31. nec id ullo modo fieri posse; A I, 38. ne id ipsum quidem ... comprendi et percipi ullo modo posse; A II, 28. nec modus est ullus investigandi veri, nisi inveneris; F I, 3. inanium .. cupiditatum nec modus ullus nec finis inveniri potest; F I, 46 (45). nec tamen ullo modo summum pecudis bonum et hominis idem mihi videri potest; F II, 111. negarine ullo modo possit ..? F III, 29. neque .. illud fieri poterat ullo modo, ut ..; F III, 58. neque ea ratione ullo modo posse vivi; F IV, 70. nec .. fieri ullo modo posse, ut ..; T I, 57. quasi fieri ullo modo possit, ut ..; T III, 72. nec (ignem) permanere ullo modo posse, nisi alatur; N III, 37. cetera, quae profiteantur, negat (Diogenes Stoicus) ullo modo posse sciri; D II, 90. dabo tibi testes nec nimis antiquos nec ullo modo barbaros; R I, 58. quae (lubidines) quia nec expleri nec satiari ullo modo possunt; R VI, 1. nec facere aliter ullo modo possumus; O III, 101. qui (Hieronymus) censet summum bonum esse sine ulla molestia vivere; F II, 16. quos intellegimus nec sibi fingere ullam molestiam nec alteri quaerere; N I, 56. vivere in solitudine ... sine ullis molestiis; O III, 25. ita sapientem beatum fore, nihil aliud alii momento ullo anteponentem; F III, 31. nec ullo minimo momento plus ei vitae tribuo quam Stoici; F V, 88. utinam ne esset mons ullus Pelius! Fa 35. neque motum sensui iunctum et continentem in infinito ullum esse posse; N I, 26. nec ullum arbitror ... maius aut melius a dis datum munus homini; A I, 7. neque ullum sapientiae munus aut opus inveniretur; F III, 50. senator legatus ... sine ullo rei publicae munere; L III, 18. se sine ullo munere adeptum esse omnia, quae haberentur amplissima; O II, 59. sine ulla mutatione aut varietate »cetera labuntur celeri caelestia motu«; N II, 104.

quod certe est mundus melior quam ulla natura; N II, 32. neque (sidera) ulla praeterea sunt || est || admixta natura; N II, 39. navigatio: f. conservatio. nec, ut omnia ... defendamus, necessitate ulla cogimur; A II, 8. ne nota quidem ulla, pacatus an hostis sit, discerni ... potest; R II, 6. f. causa; D II, 77. iudicium; A II, 33. ut ea (visa) vel falsa esse possent, neque ea posset ulla notio discernere; A II, 27. totas noctes somniamus || tot noctes dormimus ||, neque ulla est fere, qua non dormiamus || somniemus ||; D II, 121. ut constare ... possimus nobismet ipsis nec in ullo officio claudicare; O I, 119. quibus (rusticis) absentibus numquam fere ulla in agro maiora opera fiunt; C 24. f. munus; F III, 50. collegit innumerabilia oracula Chrysippus nec ullum sine locuplete auctore; D I, 37. »neque tam terribilis ulla fando oratio est«; T IV, 63. quando .. nobis ... ullus orationis ... ornatus defuit? F I, 10. quid est, quod semper sit neque ullum habeat ortum? Ti 3. negant historici Lacedaemoniis ullum ostentum hoc tristius accidisse! D II, 69. »neque sanguis ullo potis est pacto profluens consistere«; T II, 38. nec fieri ullo pacto potest; D I, 118. nec sine virtute amicitia esse ullo pacto potest; Lae 20. ut ... dolores .. quosvis suscipere malit quam deserere ullam officii partem; F I, 24. nec manus esse contenta posset nec ulla pars vacuitate doloris; F I, 39. quo minus animus ... gustare partem ullam liquidae voluptatis ... potest; F I, 58. cum (luxuriosi) ... nec haberent ulla ex parte aliquid .. dolens; F II, 21. non sentientis .., nihil est, ullam in partem quod intersit; T I, 24. vir natus ad gloriam ullam partem animi tam mollem habebit, quam non ... conroboret? T II, 41. nec (vites) eos (caules) ulla ex parte contingere (dicuntur); N II, 120. quod negant sapientem suscepturum ullam rei publicae partem; R I, 10. hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ulla in parte Italiae posita urbs tenere potuisset; R II, 10. quoius (rei publicae) partem nec norunt ullam; L I, 39. vetat ex agro culto ... ullam partem sumi sepulchro; L II, 67. cum ... nec ulla pars eius (philosophiae) inculta ... sit; O III, 5. in eo, QUOD MELIUS AEQUIUS, potest ulla pars inesse fraudis? O III, 61. ut ne illi quidem ... possint sine ulla particula iustitiae vivere; O II, 40. ut nuper M. Crassus negabat ullam satis magnam pecuniam esse ei, qui ..; O I, 25. perceptio: f. conservatio. nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest; O III, 72. nec sensus neque perspicuum ullum relinquitur; A II, 34. negat .. (Panaetius) ullam pestem maiorem in vitam hominum invasisse; O III, 34. negant ab ullo philosopho quicquam dictum esse languidius; T V, 25. commodius a quibusdam optumis viris ad Ianum medium sedentibus quam ab ullis philosophis ulla in schola disputatur; O II, 87. sin autem sine ullius populi exemplo genus ipsum exquiris optimi status; R II, 66. neque ulla officii praecepta firma ... tradi possunt; O I, 6. quid est, quod me moneant aut sortes aut exta aut ulla praedictio? D II, 20. si in ea (domo, re publica) nec recte factis praemia extent ulla nec supplicia peccatis; N III, 85. f. fructus; F II, 45. potestne .. earum rerum ... esse ulla praesensio? D II, 15. preces: f. cultus. cave ... putes ullam in || a, al. || philosophia vocem emissam clariorem, ullumve esse philosophiae promissum uberius aut maius; T V, 19. cum isti ordini ne honestus quidem (quaestus) possit esse ullus; P 43. nec .. esse ullam rationem disputare cum iis, qui nihil probarent; A II, 17. nec ulla de summo bono ratio ... probabitur; F II, 38. ulla uti ratione mors tibi videri malum possit; T I, 76. qui ... neget in his ullam inesse rationem; N II, 97. nisi et virtutis et vitiorum sine ulla divina ratione grave ipsius conscientiae pondus esset; N III, 85. eos .. (bonos exitus) arripimus attribuimusque sine ulla ratione dis inmortalibus; N III, 89. nec (amicitia) ullam aetatis degendae rationem patitur esse expertem sui; Lae 87. neminem ulla de re posse contendere ... sine aliqua ... nota; A II, 35. ut ne ratione quidem et coniectura ulla res percipi possit; A II, 42. an tu ... negabis esse rem ullam, quae cognosci ... possit? A II, 62. si ulli rei sapiens adsentietur umquam; A II, 67. ut ulla in re statuere possimus, quatenus; A II, 92. ut sit visum illud probabile neque ulla re impeditum; A II, 101. praesto est, qui neget rem ullam percipi posse sensibus; A II, 101. quod negemus rem ullam percipi posse; A II, 102. quod negatis actionem ullius rei posse in eo esse, qui ..; A II, 108. neque praeter terram rem ullam in mundo moveri; A II, 123. sine aliqua mente rem ullam effici posse praeclaram? A II, 125. scire negatis quemquam rem ullam nisi sapientem; A II, 145. nec praeterea est res ulla, quae ..; F I, 41. quae (disciplinae) rem ullam virtutis expertem aut in bonis aut in malis numerent; F III, 11. nemo ulla in re potest id, quod malum esse decreverit, non curare; F III, 29. neque ab ulla re, quae non sit in bonis, id, quod sit in bonis, contineri potest; F III, 49. quae est .. (natura), quae ... deserat ... ullius earum rerum, quae secundum naturam sunt, aut motum aut statum? F IV, 32. nec esse res ullas praeter virtutes et vitia, inter quas quicquam omnino interesset; F IV, 47. ut nemo sine eo instrumento ad ullam rem illustriorem satis ornatus possit accedere; F V, 7. nec ulla in re peccare posset; F V, 41. praeter vitia atque virtutes (Aristo) negavit rem esse ullam aut fugiendam aut expetendam; F V, 73. an potest is, qui non est, re ulla carere? T I, 87. qua (scientia) ne in deo quidem est res ulla praestantior; N II, 147. magnifica quaedam res et salutaris, si modo est ulla; D I, 1. neque .. est ulla res, in qua propius ad deorum numen virtus accedat humana; R I, 12. quae (lex naturae) vetat ullam rem esse cuiusquam nisi eius, qui ... uti sciat; R I, 27. nec .. ulla res magis ... Carthaginem ... pervertit; R II, 7. ne quis civis propriam aut suam rem ullam queat dicere; R IV, 5. quom ... nefas .. sit dicere ullam rem praestare naturae omnium rerum; L II, 16. si nemo sit, qui ullam rem ceperit; L II, 48. neque ulla re longius absumus a natura ferarum; O I, 50. nec .. ulla res vehementius rem publicam continet quam fides; O II, 84. nihil esse, quod ad se rem ullam tam alliciat || illiciat || ... quam ad amicitiam similitudo; Lae 50. sine qua (virtute) nec amicitiam neque ullam rem expetendam consequi possumus; Lae 84. nec est ulla res, quae plus apud eum polleat; P 34. f. actio, commodum, modus; A I, 31. nihil ut tale ulla in re publica reperiatur; R II, 42. schola: f. philosophus; O II, 87. neque condendi ac reponendi (fructus) ulla pecudum scientia est; N II, 156. isti ... ne scintillam quidem ullam nobis ad dispiciendum reliquerunt; A II, 61. quae (voluptates agricolarum) nec ulla impediuntur senectute; C 51. neque est .. ullus sensus in corpore; T I, 46. nec potest (animal) ullo sensu iucunda accipere, non accipere contraria; N III, 32. nec est ullus hebetior sensus in vobis; R VI, 19. ut idem interitus sit animorum et corporum nec ullus sensus maneat; Lae 14. si ulla sententia cuiusquam esse potest nihil adprobantis; A II, 29. cum hac sententia ... ne utilior quidem hominum vitae

reperiri ulla possit; P 23. neque ... signum sibi ullum ... datum; D I, 124. si neque naturae || est || societas ulla cum somniis (est); D II, 147. nec esse in ea (specie dei) ullam soliditatem; N I, 105. si (di) ... nec habent ullam soliditatem nec eminentiam; N I, 105. nec tam multum dormiens ullo somnio sum admonitus; D II, 142. cum (ratio) ... movetur ... sine voce et sine ullo sono; Ti 28. subiectam putant omnibus sine ulla specie ... materiam quandam; A I, 27. nec ulla deformior species est civitatis; R I, 51. sine ratione ac sine ulla spe bona; L III, 22. quae res ad necem Porsennae C. Mucium inpulit sine ulla spe salutis suae? P 12. sine illius || ullis || suffimentis expiati sumus; L I, 46. neque .. tempus est ullum, quo ..; F I, 62. nec (sapiens) exspectet ullum tempus aetatis; F III, 76. negat (Epicurus) ullum esse tempus, quo ..; T III, 49. an est ullum tempus, ... cui non ..? T III, 66. si mihi ullum tribueretur vacuum tempus; L I, 8. virtutibus .. omnibus sine ullo animi terrore ad cruciatum profectis; T V, 80. quae (causa) nec testes ullos e claris viris nec laudatores poterit adhibere; F II, 67. nec ... varietas est ulla apud hos; F V, 12. ſ. mutatio. prudentiamne vis esse, sine qua ne intellegi quidem ulla virtus potest? T II, 31. si modo est ulla virtus; T V, 4. nec virtute ulla praeditum deum intellegere qui possumus? N III, 39. non ulla virtus (Reguli cruciabatur a Poenis); P 16. nec (natura) vim ullam nanciscatur, qua ..; T I, 54. R VI, 27. negat (Epicurus) ullam in sapientem vim esse fortunae; T III, 49. nec illam || ullam || vim esse naturae, ut sui dissimilia posset effingere; N III, 23. nec vero ulla vis imperii tanta est, quae ..; O II, 25. nec (sapientem) umquam ulli viso adsensurum, nisi ..; A II, 57. si ullum sensus visum falsum est; A II, 101. quod ullum aut corporis aut fortunae vitium vitiis animi gravius existumat; O III, 26. cum ... neque diu ulla vox extitisset; D I, 104. negabat (Scipio) ullam vocem inimiciorem amicitiae potuisse reperiri; Lae 59. ſ. promissum. urbs: ſ. domus; Lae 23. eos (deos Epicurus) ... putat nec usum ullum habere membrorum; D II, 40. ut ... natura ... nec fruges terrae ... cum utilitate ulla generi humano dedisset, nisi ..; D I, 116.

II. **mit Zusatz:** alius: tu ... ne intellegere quidem te || te quidem || alia ulla (bona) dicebas; T III, 46. si ... ex eius (Galli) spoliis sibi et torquem et cognomen induit ullam aliam ob causam, nisi quod ..; F II, 73. nec ob aliam causam ullam boni improbis ... amici esse non possunt, nisi quod ..; Lae 74. numquam vidi .. animam rationis consiliique participem in ulla alia nisi humana figura; N I, 87. neque (virtus est) alio ullo in genere || ingenio || praeterea; L I, 25. nec .. iam aliam esse ullam legem puto habendam; L II, 13. nec est virtutis ulla alia merces; R III, 40. neque ulla alia huic verbo ... subiecta notio est nisi ..; T V, 29 (28). quae (domus) spectat in nos solos neque aliud ullam potest habere perfugium; O I, 58. si ullam aliam (philosophiam) probavissent praeter eam, quae ..; F III, 11. neque ulla alia in re nisi in natura quaerendum esse illud summum bonum; A I, 19. nec rem ullam aliam per se expetendam (esse); F V, 73. si ulla alia de re obscura adfirmare possem; T I, 60.

qui: ubi sit aut quod sit ullum bonum praeter illud; F II, 7.

suus: eam (temperantiam) subsequentem (esse virtutem) nec habentem ullam speciem suam, sed ..; T IV, 30.

B. **allein: a. masc.:** si .. apud inferos miseri non sunt, ne sunt quidem apud inferos ulli; T I, 11. nostri .. publicani ... negabant inmortalis esse ullos, qui aliquando homines fuissent; N III, 49. nec praeter Phliuntios ulli sunt, quorum agri non contingat mare; R II, 8. — an de ullis certius possum dicere? A II, 74. quae tam excellens in omni genere virtus in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2. — numquam ullius oratione victi sententia desistemus; F I, 63. nec (sermo ille) umquam de ullo perennis fuit; R VI, 25. — ut neque diligat quemquam nec ipse ab ullo diligatur; Lae 52. primum ortum unum fore omnibus, eumque moderatum ... nec ab ullo inminutum; Ti 43. si neque virtus in ullo nisi in || nisi || sapiente nec felicitas vere dici potest; F IV, 22.

b. neutr.: neque est ullum, quod non ita vigeat; T V, 37.

ultimus, fernste, äußerste, letzte, größte: A. **bei Substantiven:** alqd: vgl. B, **b.**

animans: caelum .. hoc simulacrum illius ultimi (animantis) sit (necesse est), non proximi; Ti 12.

antiquitas: in quibus (fabulis) ... ab ultima antiquitate repetitis; F I, 65.

ardor: (Cleanthes) ultimum et altissimum ... ardorem ... certissimum deum iudicat; N I, 37.

bonum: summum bonum, quod ultimum appello; F III, 30. nos .. oportet ... constituere .. ex his finem illum summi boni atque ultimi; F IV, 25.

casus: nec tamen (M. Regulus) sua illa superiora ... tam praeclara ducebat quam illum ultimum casum; F II, 65.

cavea: ut Turpione Ambivio magis delectatur, qui in prima cavea spectat, delectatur tamen etiam qui in ultima, sic ..; C 48.

complexus: restat ultimus et a domiciliis nostris altissimus ... caeli complexus; N II, 101.

gentes: »ubi initiantur gentes orarum ultimae«; N I, 119.

lex: principem legem illam et ultimam mentem esse dicebant ... dei; L II, 8.

luna: quae (luna) omnium (stellarum) ultima est; N II, 56.

naturae: si a primis inchoatisque naturis ad ultimas perfectasque volumus procedere; N II, 33.

ora: ſ. B, **b**, III. ora.

partes: sol duabus unius orbis ultimis partibus definiens motum cursus annuos conficit; N I, 87. quis in reliquis orientis aut obeuntis solis ultimis aut aquilonis austrive partibus tuum nomen audiet? R VI, 22.

spiritus: si (senectus) usque ad ultimum spiritum dominatur in suos; C 38.

stella: quae (stella) ultima a caelo, citima a terris luce lucebat aliena; R VI, 66.

tempus: neque exspectat (beata vita) ultimum tempus aetatis; F II, 87. a quibus (temporibus) scribendi capiat exordium. ego enim ab ultimis censeo; L I, 8. quo minus ... agri colendi studia teneamus usque ad ultimum tempus senectutis; C 60.

terrae: a quibus propter discendi cupiditatem videmus ultimas terras esse peragratas; F V, 50. »hos ... ictus corpori inflixit meo ... non saeva terris gens relegata ultimis«; T II, 20. ultimas terras lustrasse Pythagoran, Democritum, Platonem accepimus; T IV, 44.

B. **allein: a. masc.:** repeto ab: qualia vero † est || alia sint ||, ab ultimo repetam superiorum; N I, 25. ut ab ultumis auctoritatem repetam; D I, 2.

b. neutr.: I, 1. est: in quo (inani) nihil nec summum nec infimum nec medium nec intimum || ultimum || nec extremum sit; F I, 17. ut is ... id extremum, id ultimum bonorum, id ipsum quid et quale sit, nesciat; F II, 6. ne quis sequi existimet, ut duo sint ultima bonorum; F III, 22. quo modo ... conservabitur, ut simile sit omnium naturarum illud ultimum, de quo quaeritur? tum enim esset simile, si in ceteris quoque naturis id cuique esset ultimum, quod in quaque excelleret. tale enim visum est ultimum Stoicorum; F IV, 33. vgl. 2.

videtur: s. est; F IV, 33.

2. sum: cum .. (sapientia) dubitabit, quid sit extremum et ultimum bonorum; A II, 24. quod his libris quaeritur, qui sit finis, quid extremum, quid ultimum; F I, 11. quaerimus .., quid sit extremum et ultimum bonorum; F I, 29. quoniam .. id est vel summum vel ultimum vel extremum bonorum (quod Graeci τέλος nominant); F I, 42. hunc ipsum sive finem sive extremum sive ultimum definiebas id esse, quo omnia ... referrentur; F II, 5. sit hoc quasi ultimum, quale nos summum in vita bonum dicimus; F III, 22. si hoc fingamus esse quasi finem et ultimum; F III, 54. quod est ultimum rerum appetendarum; F IV, 32. 34. necesse est huic ultimum esse ex virtute agere; F IV, 35. cum quaeritur in his (bonis, malis), quid sit extremum, quid ultimum; F V, 17. homini id esse in bonis ultimum, secundum naturam vivere; F V, 26. quid esset hoc, quod quaerimus, omnium rerum ... summum et ultimum; F V, 41. invenitur, quid sit, quod natura spectet extremum in bonis, quid in malis ultumum; T V, 71. quod (caelum) extremum atque ultumum mundi est; D II, 91. s. 1. F IV, 33. **bonus,** B, **b,** IV, 1. ultimum; F I, 41. III, 22. 31. IV, 46. ✕ (B. I, S. 361, a).

II, 1. appello: qui illum bonorum finem, quod appellamus extremum, quod ultimum, crescere putent posse; F III, 48.

comparo: inscite .. medicinae et gubernationis ultimum cum ultimo sapientiae comparatur; F III, 25.

contineo: qua (ratione) et principia rerum agendarum et ultima bonorum continerentur; F IV, 47.

dico: sicut || sic || nos ultimum in bonis dicimus, sic ..; F III, 22. me ..., quod τέλος Graeci dicunt, id dicere tum extremum, tum ultimum, tum summum; F III, 26.

facio: multi .. et magni philosophi haec ultima bonorum iuncta fecerunt; F II, 19. facit .. ille duo seiuncta ultima bonorum; F IV, 40.

iungo: s. facio; F II, 19.

respondeo: hoc .. fateris, neque ultimum te paucorum neque primum multorum respondere posse; A II, 93.

seiungo: s. facio; F IV, 40.

teneo: idem tenere debuit ultimum bonorum, quod ille; F II, 35.

video: ut omnia supera infera, prima ultima media videremus; T I, 64.

2. utor: coniungeret (Epicurus) doloris vacuitatem cum voluptate et duobus ultimis uteretur; F II, 18.

3. comparo cum: s. 1. comparo.

consisto in: in eo quasi in ultimo consistere naturam; F V, 44.

dico pro: licebit etiam finem pro extremo aut ultimo dicere; F III, 26.

pertineo ad: ut bonorum alia sint ad illud ultimum pertinentia; F III, 55.

pervenio ad: ut .. in vite, ut in pecude ... videmus naturam suo quodam itinere ad ultimum pervenire, ... sic ..; N II, 35.

quaero de: s. I, 1. F IV, 33.

III. ora: ut (animus) nullam .. oram ultimi || ultimam || videat, in qua possit insistere; N I, 54.

ultra, jenseits, darüber hinaus: A. progredior: coniectura .. (divinatio) nititur, ultra quam progredi non potest; D I, 24. adhibent modum quendam, quem ultra progredi non oporteat; T IV, 38.

B. habeo: quia ultra nihil habemus, hoc longum dicimus; T I, 95.

progredior: ultra .. quo progrediar, quam ut veri similia videam, non habeo; T I, 17. qui ... nec ultra quam *ad* id, quod veri simile occurrit, progredi possumus; T II, 5.

requiro: ut, si probabilia dicentur, ne quid ultra requiratis; Ti 8.

ultro, hinüber, sogar, von selbst, aus freien Stücken: accipio, commeo, do, habeo, implico, versor: s. **citro** (B. I, S. 421, b).

adfero: ultro .. adfero res multum et diu cogitatas; C 38.

appeto, al.: quae ut effugias, quis est non modo recusandus, sed non ultro adpetendus, subeundus, excipiendus dolor? T II, 14.

defero: ille (vir sapiens) ... honores .. populi etiam ultro delatas repudiabit; T V, 104.

infero: [hostis ... bellum ultro inferentis]; O I, 40. cum .. rex Pyrrhus populo Romano bellum ultro intulisset; O III, 86.

offero: dum modo haec (tabella) optimo cuique ... civi ostendatur ultroque offeratur; L III, 39.

venio: ut Sex. Peducaeus ... ultro ad mulierem venit; F II, 58.

umbilicus, Nabel, Mittelpunkt: »o sancte || sancte || Apollo, qui umbilicum certum terrarum obsides«; D II, 115.

umbra, Schatten, Ruhe, Schein, Abbild: I, 1. efficit: ipsa .. umbra terrae soli officiens noctem efficit; N II, 49.

est: illi (Stoici) .. negant esse bonum quicquam nisi nescio quam illam umbram; F I, 61. fatalem vim || † umbram, normam || (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. quando illa (luna) e regione solis facta incurrat in umbram terrae, quae est meta noctis; D II, 17. ex quo ... incideret luna tum in eam metam, quae esset umbra terrae, cum sol e regione *; R I, 22.

obest: »ne contagio mea bonis umbrave obsit«; T III, 26.

officit: s. efficit.

sequitur: (gloria) virtutem tamquam umbra sequitur; T I, 109.

II, 1. adfero: colles .. sunt, qui cum perflantur ipsi, tum adferunt umbram vallibus; R II, 11.

efficio: eadem .. obiectu suo umbram noctemque efficiat; R IV, 1.

sequor: cum (Antiochus) aestuaret, veterum, ut Maenianorum, sic Academicorum umbram secutus est; A II, 70.

2. utor: nos veri iuris ... solidam ... effigiem nullam tenemus, umbra et imaginibus utimur; O III, 69.

3. consido in: si videtur, considamus hic in umbra; L II, 7.

incido in: ipsa (luna) incidens in umbram terrae ... interpositu interiectuque terrae repente deficit; N II, 103.

incurro in: s. I, 1. est; D II, 17.

pergo per: quin .. ad illa spatia nostra ... pergimus ...? nos vero, et hac quidem ad Lirem || adirem ||, si placet, per ripam et umbram; L I, 14.

video in: quam multa vident pictores in umbris et in eminentia! A II, 20.

III. modus: quorum de altero etiam apud inferos Homerus ait „solum sapere, ceteros umbrarum vagari modo"; D I, 88.

IV, 1. inficere: nos umbris, deliciis, otio, languore, desidia animum infecimus; T V, 78.

occuli: quae (feminae) ceteris in urbibus mollissimo cultu „parietum umbris occuluntur"; T II, 36.

operiri: »unde animae excitantur obscura umbra opertae ‖ apertae ‖«; T I, 37.

refrigerari: ubi .. potest illa aetas ... umbris aquisve refrigerari salubrius? C 57.

2. in: e quibus (Lacedaemoniis) unus ... „in umbra igitur", inquit, „pugnabimus"; T I, 101. non in umbra et imagine civitatis, sed in amplissima re publica enitar, ut ..; R II, 52.

umbraculum, schattiger Gang, Schule: I. produco ex: Phalereus ille Demetrius ... mirabiliter doctrinam ex umbraculis eruditorum otioque ... produxit; L III, 14.

II. in: visne ... ea .., quae restant, in illis alnorum umbraculis persequamur? L fr 4.

umbratilis, gemächlich: ad malam domesticam disciplinam vitamque umbratilem et delicatam cum accesserunt etiam poëtae; T II, 27.

umbrifer, schattig: Academia: »qui ... in .. Academia umbrifera nitidoque Lyceo fuderunt claras fecundi pectoris artis«; D I, 22.

platanus: »nos ... aurigeris divom placantes numina tauris sub platano umbrifera«; D II, 63.

umerus, umidus, umifer, umor s. **hum—.**

umquam, irgend einmal, jemals: nihil .. umquam abnuit meo studio voluntas tua; Fa 3. »ne quid horum u. accidat animo novum«; T III, 30. quibus (bubus) ... ab illo aureo genere ... vis nulla u. adferebatur; N II, 159. erat facile .. negare u. laetitia adfici posse insipientem; T IV, 66. nec (sapientem) u. ulli viso adsensurum, nisi ..; A II, 57. si ulli rei sapiens adsentietur u., aliquando etiam opinabitur; A II, 67. nec .. u. sum adsensus veteri illi ... proverbio; C 32. nec .. u. summum bonum assequi quisquam posset; F V, 68. quam opinionem nemo u. mortalis adsequi potuit sine eximia virtutis gloria; R II, 17. nihil u. omnino (animus) aget; A II, 25. num aut egisse u. iratum Aesopum aut scripsisse existimas iratum Accium? T IV, 55. quae (natura) sua voluptate laetans nihil nec actura sit u. neque agat neque egerit; N I, 116. num quis, quod bonus vir esset, gratias dis egit u.? N III, 87. nihil u. magnum ac ‖ † magna ‖ cognitione dignum amaverunt; F V, 50. quam nemo u. voluptatem appellavit, appellat; F II, 30. nec tamen ego is sum, qui nihil u. falsi adprobem; A II, 66. nihil u. sapiens approbabit; fr V, 100. ne quem u. innocentem iudicio capitis arcessas; O II, 51. qui cum rei publicae nullam u. partem attigissent; T IV, 5. sine qua (dicendi cogitatione) ad nullam maiorem u. causam sum ausus accedere; L I, 12. quasi nihil u. audierim de dis inmortalibus, nihil cogitaverim; N III, 7. Darius ... negavit u. se bibisse iucundius; T V, 97. *non* negat libenter u. cenasse Gallonium ..., sed bene; F II, 24. recte ergo is negat u. bene cenasse Gallonium; F II, 25. ut neque cessaret u.; O III, 1. neque (Leontinus Gorgias) u. in suo studio atque opere cessavit; C 13. ut cogitaret u. de statu nostro labefactando; L III, 21. s. audio. si omnes atomi declinabunt, nullae u. cohaerescent; F I, 20. nec id, quod communiter appellamus honestum, ... cum emolumentis u. est comparandum; O III, 17. quorum alter (Dicaearchus) ne condoluisse quidem u. videtur, qui animum se habere non sentiat; T I, 41. quodsi ullum u. animal consecrandum fuit, illud profecto fuit; fr IX, 11. si unus sensus semel in vita mentitus sit, nulli u. esse credendum; A II, 79. qui tranquillo mari gubernare se negent posse, quod nec didicerint nec u. scire curaverint; R I, 11. ut ... neque deficiat u. ex infinitis corporibus similium accessio; N I, 105. nihilne te delectat u.? F II, 107. nec (te ea) de manibus u. deponere; A I, 3. quae est .. (natura), quae se u. deserat aut partem aliquam sui? F IV, 32. nec accidere posse, ut ipse (animus) u. a se deseratur; T I, 55. Homero delectationem animi ... defuisse u. arbitramur? T V, 114 (115). nec .. u. bellorum civilium ... causa deerit; O II, 29. haut sciam an ne opus sit quidem nihil u. omnino deesse amicis; Lae 51. haec duo ... quis u. dixit aut veteris Academiae aut Peripateticorum? A II, 113. illi u. dicerent sapientes solos reges? A II, 136. nec Lacedaemoniorum disciplinam dicam u. ab Apolline potius Spartae quam a Lycurgo datam; N III, 91. quis hoc physicus dixit u.? D II, 37. neque ego u. bona perdidisse dicam, si quis pecus ... amiserit; P 8. cui quaesito .. opus sit, quis u. hunc vere dixerit divitem? P 46. s. exprimo. ut hic ornatus u. dilapsus occidat; A II, 119. neque (stella Mercurii) a sole longius u. unius signi intervallo discedit; N II, 53. neque u. (stella Veneris) ab sole duorum signorum intervallo longius discedit; N II, 53. ita (Epicurus) metuit, ne quid u. didicisse videatur; N I, 73. se de rationibus rerum publicarum ... tuendarum nihil nec didicisse u. nec docere; R I, 11. neque (honestum) a virtute divelli u. potest; O III, 13. nec .. u. animus hominis naturaliter divinat, nisi cum ..; D I, 113. »quaenam u. ob mortem Myrtili poenis luendis dabitur satias supplici?« N III, 90. doceat .. aliquis (effici) potuisse melius. sed nemo u. docebit; N II, 87. s. discere; R I, 11. cur .. hoc (oraclum) credam u. editum Croeso? D II, 116. nec .. id ... efficietis u.; F II, 108. in qua (vita) sapiens nemo efficietur u.; T V, 100. effundo: s. redundo. si Seriphi natus esses nec u. egressus ex insula; N I, 88. quorum (puerorum) non modo nemo exclamavit u., sed ne ingemuit quidem; T II, 34. si ... nec tamen exisent u. supra terram; N II, 95. neque .. u. expletur nec satiatur cupiditatis sitis; P 6. nihil u. tam eleganter explicabunt; T I, 55. nemo u. superiorum non modo expresserat, sed ne dixerat quidem posse hominem nihil opinari; A II, 77. ne u. ulla (fibra) possit existere; T III, 84. nec id, quod non potuerit fieri, factum u. esse; D II, 61. neque .. tanta est infelicitas haruspicum, ut ne casu quidem u. fiat, quod ..; D II, 62. hoc .. non est saepe faciendum nec u. nisi aut rei publicae causa ... aut ..; O II, 50. id si nec maius nec minus u. fieri potest; P 20. neve u. captiosa probabilitate fallamur; F III, 72. qui (Deiotarus rex) nihil u. nisi auspicato gerit; D I, 26. quae res .. gesta u. in bello tanta? O I, 77. quod (insipiens) nihil u. haberet boni; T IV, 66. is .. (Sisenna) neque orator in numero vestro u. est habitus; L I, 7. quorum .. animus .. nec habeat u., quid sequatur; O II, 7. quae (res publica) Cannensi calamitate accepta maiores animos habuit quam u. rebus secundis; O III, 47. ad nullam rem u. (animus) impelletur; A II, 25. quorum (siderum) alterum (genus) ... nullum u.

cursus sui vestigium inflectat; N II, 49. quis mediocris gladiator ingemuit, quis vultum mutavit u.? T II, 41. nec .. u. ne ingemescit quidem vir fortis; T II, 56. ſ. exclamo. nec invenietur u., unde ad hominem venire possint nisi a deo; T I, 66. fr IX, 10. neque .. u. finem inveniet libido; T V, 20. isti rogationi ‖ rationi ‖ neque lator quisquam est inventus nec auctor u. bonus; L III, 34. haec, quae est habita de universitate oratio a nobis, haud u. esset inventa, si ..; Ti 52. neque .. laetabitur u. nec maerebit nimis; T V, 36. tu .. eum (Platonem) nec nimis valde u. nec nimis saepe laudaveris; L III, 1. maereo: ſ. laetor. in quibus (ordinibus) nihil u. inmensa et infinita vetustas mentita sit; N II, 15. quas (cupiditates) nulla praeda u. improbe parta minuit; F I, 51. a qua (Moneta) praeterquam de sue plena quid u. moniti sumus? D II, 69. nec me ex ea opinione ... ullius u. oratio aut docti aut indocti movebit; N III, 5. muto: ſ. ingemesco; T II, 41. id esse deum neque natum u. et sempiternum; A II, 118. animal nullum inveniri potest, quod neque natum u. sit et semper sit futurum; N III, 32. utinam ne in Pelio nata ulla u. esset arbor! Fa 35. nec u. eius (boni) res a dis inmortalibus neglegentur; T I, 99. neque .. ex te u. es nobilitatus, sed ex lateribus et lacertis tuis; C 27. quod (principium) si numquam oritur, ne occidit quidem u.; T I, 54. quodsi; R VI, 27. ſ. dilabor. quae .. forma alia occurrit u. aut vigilanti cuiquam aut dormienti? N I, 46. nemo u. sine magna spe inmortalitatis se pro patria offerret ad mortem; T I, 32. neque .. ortum esse u. mundum; A II, 119. neque eam (sapientiam) u. sui paenitet; T V, 54. nec u. pernoctare solum; T V, 100. nemo u. mihi .. persuadebit ..; C 82. C. Marius cum ... neque petiturus u. consulatum videretur; O III, 79. mihi .. nihil u. populare placuit; L III, 37. quis .. id (orationis genus) potest aut u. poterit imitari? L II, 17. ſ. adficio. adsequor. divello. exsisto. facio; P 20. cum ... neque quicquam u. nisi honestum et rectum alter ab altero postulabit; Lae 82. quod ne in ipsis quidem philosophis magnopere u. probavi; F II, 1. »Tubulus si Lucius u.«, ... ut ait Lucilius, putasset esse deos; N I, 63. harum ego religionum nullam u. contemnendam putavi; N III, 5. nec .. ego M. Regulum aerumnosum ... nec miserum u. putavi; P 16. quae (terra) numquam recusat imperium nec u. ‖ cuiquam ‖ sine usura reddit, quod accepit; C 51. mare ... conglobatur undique aequabiliter neque redundat u. neque effunditur; N II, 116. e quibus nihil u. rettulerit ad corpus; F II, 106. virtutem .. nemo u. acceptam deo rettulit; N III, 86. hunc horum nihil u. reputavisse certo scio; N II, 119. anni (cedunt), nec praeteritum tempus u. revertitur; C 69. satio: ſ. expleo. scribo: ſ. ago; T IV, 55. sentit .. (Epicurus) nihil u. elegans; D I, 62. Cyrus ... negat se u. sensisse senectutem suam imbecilliorem factam, quam adulescentia fuisset; C 30. nemone .. u. alius ovum somniavit? D II, 134. nec mihi magis u. videor, quam cum ... senatum video, somniare; D II, 142. (res ita) concitatae, ut nihil u. unum esset et constans, ne idem quidem; A I, 31. neque erat u. controversia, quid ego intellegerem, sed quid probarem; F I, 16. quis est ..., aut quis u. fuit .. avaritia tam ardenti ..., ut ..? F III, 36. si (Croesus) beatus u. fuisset; F III, 76. nulla inter eos concertatio u. fuit; T III, 51. cum ... negaret .. u. beatiorem quemquam fuisse; T V, 61. sibi nihil deesse, illi (regi Persarum) nihil satis u. fore; T V, 92. omnino quis tam caecus in contemplandis rebus u. fuit, ut non videret ..? N I, 77. nemo .. vir magnus sine aliquo adflatu divino u. fuit; N II, 167. quis rex u. fuit, quis populus, qui non uteretur praedictione divina? D I, 95. quod si u. fuisset, certe aeternum esset; D II, 118. nec (sermo ille) u. de ullo perennis fuit; R VI, 25. quorum (impiorum) tamen nemo tam audax u. fuit, quin ..; L I, 40. qui hanc scientiam negat u. in nostro collegio fuisse; L II, 33. quis u. tam audax, tam nobis inimicus fuisset, ut ..? L III, 21. neque .. periculum in re publica fuit gravius u. nec maius otium; O I, 77. illum (Africanum) ... nec otiosum nec solum u. fuisse; O III, 4. nemo u. multitudini fuit carior; O III, 80. „nec hercule“, inquit, „si ego Seriphius essem, nec tu si Atheniensis ‖ esses ‖, clarus u. fuisses“; C 8. qualis (amicus), ut arbitror, nemo u. erit, ut confirmare possum, nemo certe fuit; Lae 10. quid est, ... quod gignatur nec u. sit? Ti 3. id gignitur et interit nec u. esse vere potest; Ti 3. fas .. nec est nec u. fuit quicquam nisi pulcherrimum facere ei, qui esset optumus; Ti 10. quis te aut est aut fuit u. in partiundis rebus, in definiendis ... pressior? fr V, 56. nemo u. animo aut spe maiora suscipiet, qui .. non ..; Lae 102. id omnino neminem umquam suspicaturum; O III, 75. nec diutius u. ‖ unq. ‖ tenetur idem rei publicae modus; R I, 68. ut nulla re u. terreamur semperque simus invicti; T V, 53. »nemo haec umquam est transvectus caerula cursu, quin .. adstiterit«; F V, 49. ad hoc genus castigandi raro invitique veniemus nec u. nisi necessario; O I, 136. neque hoc ... ulla est u. in dubitatione versatum; R II, 29. mirabar; nec enim u. ante videram; A II, 11. qui (asoti) solem, ut aiunt, nec occidentem u. viderint nec orientem; F II, 23. mundum praeter hunc umquamne vidisti? N I, 96. ut nemo u. vinulentum ‖ vinol. ‖ illum (Stilponem) ... viderit; Fa 10. Timagoras Epicureus negat sibi u. ... duas ex lucerna flammulas esse visas; A II, 80. neque u. mihi visus es ita te ad dicendum dedisse, ut ius civile contemneres; L I, 13. ſ. somnio; D II, 142. quoius (rei publicae) partem nec norunt ullam neque u. nosse voluerunt; L I, 39. despicientem omnia humana ... nihil u. nisi sempiternum et divinum animo volutare; R I, 28. neque Herculi quisquam decumam vovit u., si sapiens factus esset; N III, 88. neque Hieronymus ... voluptatis nomine u. utitur pro illa indolentia; F II, 19. nec est u. longa oratione utendum, nisi ..; L III, 40. si quis ... pepigerit, ... ne illo medicamento u. postea uteretur; O III, 92.

una, zusammen, zugleich: I. allein: post eos Polemo et Crates unaque Crantor in Academia congregati; A I, 34. cum duo quidam Arcades familiares iter una facerent; D I, 57. qui una latrocinantur; O II, 40. quo minus ambo una necaremini, non deprecarere ‖ precarere ‖? F II, 79. ambo .. una necarier precamur; F V, 63. una animum et corpus occidere; T I, 18. quod cum (animus) sentit, illud una sentit, se vi sua, non aliena moveri; T I, 55. cum esset una Pomponius; A ep I. multum una eramus; Fa 2. cum esset apud se ad Lavernium Scipio unaque Pontius; Fa fr 5. apud quos (Rhodios) nuper fuimus una; R III, 48. cum et ego essem una et pauci admodum familiares; Lae 2. (Scipio) Laelium advenientem salutavit et eos, qui una venerant; R I, 18. ohne Verb: videmus Papum Aemilium ‖ C. ‖ Luscino familiarem fuisse, ... bis una consules, collegas in censura; Lae 39.

II. mit cum: ſ. **cum,** II. una (13 St. F II, 101) B. I, S. 581, b.

uncinatus, hakenförmig: qui asperis et levibus et hamatis uncinatisque corporibus concreta haec esse dicat interiecto inani; A II, 121.

unctura, Salben: haec praeterea sunt in legibus † de uncturaque servilis unctura tollitur omnisque circumpotatio; L II, 60.

unculus, irgend ein: »earum .. laudum delubra sunto, ne uncula || neve ulla || vitiorum«; L II, 19.

unda, Woge, Welle, Wasser: I. adluit: coloniarum .. quae est deducta a Graiis ... praeter unam Magnesiam, quam unda non adluat? R II, 9.
concursant: »globosos turbines existere ictos undis concursantibus«; N II, 89.
dividit: »Europam Libyamque rapax ubi dividit unda«; T I, 45. N III, 24.
purpurascit: eius (maris) unda cum est pulsa remis, purpurascit; A fr 7.
II, 1. pello: f. I. purpurascit.
volvo: »moles ... prae se undas volvit«; N II, 89.
2. adfligo in: »quem (anguem Iovis satelles) ... laceratum adfligit in unda«; D I, 106.
iacto in: homo demens, ut isti putant, ... in his undis et tempestatibus ad summam senectutem maluit iactari quam ..; R I, 1.
rapio per: qui (equi Neptunii) „per undas currus suspensos rapuisse" dicuntur; T II, 67.
III. ici: f. I. concursant.

unde, von wo, woher, woraus, wovon: I. relativ: a. bei Verben: redeat, unde aberravit oratio; T V, 66. ex divinitate, unde omnes animos haustos aut acceptos || [aut acceptos] || aut libatos haberemus; D II, 26. tenuit ... hereditatem, unde ... nummum nullum attigisset; F II, 55. quia sciret aquam nigram esse, unde illa (nix) concreta esset; A II, 100. praeter animam, unde animantium quoque constet animus, ex quo animal dicitur; N III, 36. oratio ... redeat illuc, unde deflexit; T V, 80. eo iam, unde huc digressi sumus, revertamur; N III, 60. ut, unde huc digressa est, eodem redeat oratio; D I, 109. f. egredior. illo (Q. Maximo) extincto fore, unde discerem, neminem; C 12. »unde ignis cluet mortalibus clam divisus«; T II, 23. esse extra divinum animum, humanus unde ducatur; D I, 70. ut eo, unde egressa || digr. || est, referat se oratio; O II, 77. »sub platano umbrifera, fons unde emanat aquaï«; D II, 63. »umbilicum certum terrarum .., unde superstitiosa primum saeva evasit vox fera || foras ||«; D II, 115. in vicinia nostra Averni lacus, »unde animae excitantur«; T I, 37. unde erat exortum genus Atticorum; T II, 3. quae (res) erant congruentes cum praescriptione naturae, unde et amicitia exsistebat et iustitia atque aequitas; A I, 23. evanuisse aiunt vetustate vim loci eius, unde anhelitus ille terrae fieret; D II, 117. illud ..., haec unde fluxerunt; N III, 47. ex illis individuis, unde omnia Democritus gigni adfirmat; A II, 55. ut (mundus) unus esset nulla parte, unde alter gigneretur, relicta; Ti 16. habeo, haurio: f. accipio. quod .. natura quasi normam scientiae et principium sui dedisset, unde postea notiones rerum in animis imprimerentur; A I, 42. unde intellegi debet perturbationem quoque omnem esse in opinione; T IV, 79. libo: f. accipio. illa .. superiora, unde haec manant; N III, 49. ea .., unde illa manant; L I, 63. illam mentem, unde haec consilia manarunt; P 29. »sub axe posita ad stellas septem, unde horrifer aquilonis stridor gelidas molitur nives«; T I, 68. illa quoque, unde haec nata sunt, reiciemus; N III, 47. ut ... nec ei (virtuti) quicquam, .. unde oriretur, darent; F II, 43. habere ... in homine mentem, in belua quiddam simile mentis, unde oriantur rerum adpetitus; N II, 29. materiam rerum, unde orta sunt omnia; N fr 2. abeunt .. illuc omnia, unde orta sunt; C 80. ea dant, ... quae ipsi non habent, unde alii potunt; R I, 47. ut omnium siderum eodem, unde profecta sint, fiat ad unum tempus reversio; F II, 102. cum .. ad idem, unde semel profecta sunt, cuncta astra redierint; R VI, 24. legiones ... saepe alacris in eum locum profectas, unde redituras se non arbitrarentur; T I, 101. legiones ... in eum locum saepe profectas alacri animo ..., unde se redituras numquam arbitrarentur; C 75. nec erat unde studiosi scire possent; A I, 8. visum .. impressum effictumque ex eo, unde esset, quale esse non posset ex eo, unde non esset; A II, 18. nec hoc in acervo tritici solum, unde nomen est; A II, 92. meliora, ... quam ibi fuissent, unde huc translata essent; R II, 30.
b. elliptisch: quorum princeps Aristippus, qui Socratem audierat, unde Cyrenaici; A II, 131. in aliis anxietas, unde anxii, in aliis iracundia dicitur; T IV, 27. † unde .. illa Pythagorea vox [de amicitia locus]; L I, 34 (33). neque .. ulla decessio fieri poterat neque accessio, nec vero erat unde; Ti 18.
II. fragend: 1. direct: a. bei Verben: „unde .. hanc (mentem) homo arripuit?" ut ait apud Xenophontem Socrates; N II, 18. tandem appares, o Socrate? fr II, 2. facilius quam ex annalium monumentis ... omnis rei pub. disciplina cognoscitur? fr V, 26. haec in terram nisi ab superis defluere potuerunt? N II, 79. copia depromi maior gravissimorum exemplorum ... potest? fr V, 27. porro (Tages) illa potuit, quae docebat alios, ipse didicisse? D II, 51. tecta ... unde aut initio generi humano dari potuissent aut postea subvenire || subveniri || ? O II, 13. quae unde sine hominum opere || opera || habere possemus? O II, 14. quid est illud, quo meminimus, aut quam habet vim aut unde natam? T I, 59. si vera (somnia) a deo mittuntur, falsa unde nascuntur? D II, 127. ordiar? T II, 42. ordiri rectius possumus quam a communi parente natura? T V, 37. »unde haec flamma oritur?« A II, 89. ortae illae quinque formae? N I, 19. profectam imaginem? D II, 137. subito vetus Academia revocata est? A II, 70. subvenio: f. do. est hoc contritum vetustate proverbium: „quicum in tenebris"? F II, 52. esset illa laus in summorum imperatorum incisa *monimentis*? R III, 24. illud ... ubi invenimus? unde sustulimus? N II, 18. lituus iste vester ... unde vobis est traditus? D I, 30.
b. bei Adjectiv: unde tibi notae sunt opiniones nationum? N I, 62.
c. elliptisch: unde .. illa: »age adsta, mane, audi!« A II, 88. memoria, si nihil percipimus? A II, 106. nec tamen ille (Ti. Gracchus) erat sapiens ⟨quis enim hoc aut quando aut ubi aut unde?⟩; F IV, 65. ergo illud? T I, 34. isti versus? T II, 26. tam felix concursus atomorum, ut repente homines deorum forma nascerentur? N I, 91 (90). quae .. istae imagines vestrae aut unde? N I, 107. porro ista divinatio? N III, 14. unde .. pietas aut a quibus religio? unde ius aut gentium aut hoc ipsum civile quod dicitur? unde iustitia, fides, aequitas? unde pudor, continentia, fuga turpitudinis, adpetentia laudis et honestatis? unde in laboribus et periculis fortitudo? nempe ab iis, qui ..; R I, 2.

2. indirect: a. bei Verben: quaerit apud Xenophontem Socrates, unde animum arripuerimus, si nullus fuerit in mundo. et ego quaero, unde orationem, unde numeros, unde cantus; N III, 27 (26). Graeci .. μανίαν unde appellent, non facile dixerim; T III, 11. nervos, venas, omnem denique membrorum et totius corporis figuram videor posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint; T I, 56. inde est indagatio nata initiorum et tamquam seminum, unde essent omnia orta, generata, concreta ..., unde terra et quibus librata ponderibus; T V, 69. nullum erit nomen, quod non possis una littera explicare unde ductum sit; N III, 62. qui (Stoici) studiose exquirunt, unde verba sint ducta; O I, 23. admirantium, unde hoc philosophandi nobis subito studium extitisset; N I, 6. idem .. quom, ... ea .. unde generata (sint) ..., viderit; L I, 61. s. concresco; T V, 69. nostri exercitus .. unde nomen habeant, vides; T II, 37. cum, illa unde habeant, recordantur; T V, 102. neque .., unde habeat ista deus tuus, video; N I, 112. animum .. illum spirabilem, si quis quaerat, unde habeamus; N II, 18. quaero, unde (constantia) nata sit aut quo modo; A II, 23. ut perspiciatis, unde omnis iste natus error sit; F I, 32. videre, ... unde causa controversiae nasceretur; F IV, 45. vobis ... unde officii, unde agendi principium nascatur, non reperietis; F IV, 46. numeri motusque tractabantur, et unde omnia orerentur quove reciderent; T V, 10. quae (divinatio) unde oriatur, non intellego; N III, 15. qui, unde ortus sit, quasi recordetur *et* agnoscat ‖ [agnoscat] ‖; L I, 25. s. concresco; T V, 69. ut, aut unde proficiscatur, aut quo perveniendum sit, nesciat; A II, 29. verbis praecipiens (Diodotus) discentibus, unde quo quamque lineam scriberent; T V, 113. ego .. mirari *satis* ‖ rimari ‖ non queo, unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium; F I, 10. quaerimus .., non quae (beata vita) sit, sed unde sit; F V, 23. quid sit porro ipse animus aut ubi aut unde, magna dissensio est; T I, 18. quae sit illa vis et unde sit, intellegendum puto; T I, 60. doce me .., unde (di) sint, ubi sint; N I, 65. quin eum (hostem) non modo esse, sed etiam quis et unde sit, scire possimus; R II, 6. mitto, unde (tabulam, signum) sustuleris; P 37. nec invenietur umquam, unde ad hominem venire possint nisi a deo; T I, 66. equidem mirari satis non possum, unde ad istas opiniones vester ille princeps venerit; N I, 95. caeli .. distributio ... docet, unde fulmen venerit, quo concesserit; D II, 45. nec .., cum (hostis) venit, prae se fert, aut qui ‖ quis ‖ sit aut unde veniat; R II, 6.

b. elliptisch: s. a. concresco; T V, 69.

undenonaginta, neunundachtzig: ut ... LXXXVIIII centurias habeat; R II, 39.

undequadraginta, neununddreißig: sic ille cum undequadraginta annos summa in pace concordiaque regnavisset; R II, 27. *quinque et* sexaginta annis antiquior, quod erat XXXVIIII ante primam Olympiadem condita; R II, 42. vgl. **novem,** A. anni; R II, 42 (B. II, S. 760, a).

undevicensimus, neunzehnte: anno .. undevicensimo ‖ undevicesimo ‖ post eius (Ennii) mortem hi consules ... facti sunt; C 14.

undique, von, auf allen Seiten, von überall her, überall, in jeder Hinsicht: I. bei Verben und Participien: quodsi ipsam honestatem undique perfectam atque absolutam ... penitus viderent; F V, 69. (mercatura) multa u. apportans; O I, 151. omnes .. partes eius (mundi) u. medium locum capessentes nituntur aequaliter; N II, 115. nostris ... variis .. et u. circumfusis molestiis alia nulla potuit inveniri levatio; T V, 121. altissimum atque u. circumfusum ... ardorem, qui aether nominetur; N I, 37. principio .. terra ... circumfusa u. est hac animali ‖ animabili ‖ spirabilique natura; N II, 91. eo .. motu ... u. (deus) est eas (coniunctiones) circumplexus; Ti 24. conducere arbitror talibus aures tuas vocibus u. circumsonare; O III, 5. cum u. (luxuriosi) complerentur voluptatibus; F II, 21. haec est u. completa et perfecta explicatio summi boni; F V, 72. sic u. omni ratione concluditur mente ... omnia ... administrari; N II, 132. ut ... omnes ad eum (improbum) honores, ... omnes u. copiae conferantur; R III, 27. terra ... solida et globosa et u. ipsa in sese nutibus suis conglobata; N II, 98. eadem .. ratione mare ... conglobatur u. aequabiliter; N II, 116. an ut conquirat u. suavitates? O III, 117. cum .. eodem ... populus *accessit* atque omnis u. ad vitia consentiens multitudo; T III, 3. si ... omnes eius (mundi) partes u. aequabiles ipsae per se atque inter se continentur; N II, 116. qui (opifices) si u. omnes convenerint; A II, 144. ortus est (mundus), quandoquidem cernitur et tangitur et est u. corporatus; Ti 5. »quas (terras ultimas) peragrans u. omnem ecferitatem expuli«; T II, 20. habes u. expletam et perfectam formam honestatis; F II, 48. quod .. u. aptum atque perfectum expletumque sit omnibus suis numeris et partibus; N II, 37. quo .. affluentius voluptates u. hauriat; T V, 16. cum videmus ... nocturnam .. caeli formam u. sideribus ornatam; T I, 68. vivere ex hominis natura u. perfecta et nihil requirente; F V, 26. mundus ... perfectus u. est; N II, 38. s. absolvo, compleo; F V, 72. expleo. saeptum u. et vestitum vepribus et dumetis .. sepulcrum; T V, 64. excelsis u. partibus (oculi) sapiuntur; N II, 143. quorum (navigiorum) cursibus subpeditantur omnes u. ad vitam copiae; N II, 152.

II. bei Adjectiven: levem illum (mundum deus) effecit et undique aequabilem; Ti 20. s. I. contineo. ita esse eum (mundum) u. aptum, ut ..; A II, 119. s. I. expleo; N II, 37. sic quosdam (mundos) inter sese non solum similes, sed u. perfecte et absolute ita ‖ [ita] ‖ pares, ut ... nihil .. intersit; A II, 55. non solum si (vita) u. referta bonis est, sed si ... bona propendent; T V, 86.

III. zum Satz: undique .. ad inferos tantundem viae est; T I, 104.

undo, wogen: »Triton fascina evertens specus subter radices penitus undanti in freto molem ... eruit ‖ erigit ‖«; N II, 89.

ungo, salben: qui (servi) ungunt, qui verrunt, qui spargunt, non honestissimum locum servitutis tenent; P 37.

unguentarius, Salbenhändler: adde huc ... unguentarios, saltatores totumque ludum talarium; O I, 150.

unguentum, Salbe: I. adsunt: aderant unguenta, coronae; T V, 62.

II. plenus: quibus etiam alabaster plenus unguenti putere ‖ puter esse ‖ videatur; A fr 11.

III. compositiones: perspicuum est .., quo compositiones unguentorum ... processerint; N II, 146.

IV. delibui: quo ille Homerum redimitum coronis et delibutum unguentis emittit; R IV, 5.

unguiculus, Nagel: dicis ... valetudinem, vires, staturam, formam, integritatem unguiculorum omnium *bona*; F V, 80.

unguis, Nagel, Kralle: I. sum, valeo in: * quorum in aliis, ... ut in unguibus, ut in reliquis eius modi, naturae contagio valet, ... vis est nulla fatalis; Fa 5.

II. tenacitas: cibum .. (animalia) partim oris hiatu et dentibus ipsis capessunt, partim unguium tenacitate arripiunt; N II, 122.

III. certare: adulescentium greges Lacedaemone vidimus ... certantis .. calcibus, unguibus, morsu denique; T V, 77.

discerpere: turba ... quaerentium tantum ‖ tamen ‖, quem incomptis unguibus bacchantes asperoque ore discerpant; A fr 20 (Z. 22).

lacerare: »me ... aduncis lacerans unguibus Iovis satelles pastu dilaniat fero«; T II, 24.

transfigere: »Iovis ... pinnata satelles ... feris transfigens unguibus anguem«; D I, 106.

ungula, Huf: I. vestigium: illud in silice, quod hodie apparet apud Regillum tamquam vestigium ungulae, Castoris equi credis esse? N III, 11.

II. adservire: toto corpore atque omnibus ungulis, ut dicitur, contentioni vocis adserviunt; T II, 56.

unice, einzig, außerordentlich: diligo: quem (Phaedrum) unice diligo, ut scitis; F V, 3. cum (Plato) Socratem unice dilexisset; R I, 16. quem (Catonem), *ut* scitis, unice dilexi; R II, 1.

unicus, einzig, ausgezeichnet: exemplum: cum .. ipse sis quasi unicum exemplum antiquae probitatis et fidei; R III, 8.

filia: P. Crassi filia ..., si unica patri esset; R III, 17.

unigena, einzig, geschaffen: singularem deus hunc mundum atque unigenam procreavit; Ti 12.

universitas, Gesamtheit, Ganze, Weltall: I. continet, est: communem .. rerum naturam universitatemque omnia continentem (Chrysippus deum dicit esse), tum ... solem, lunam, sidera universitatemque rerum, qua omnia continerentur; N I, 39.

II, 1. contraho, deduco: licet .. contrahere universitatem generis humani eamque gradatim ad pauciores, postremo deducere ad singulos; N II, 164.

2. insum in: censet imagines divinitate praeditas inesse in universitate rerum; N I, 120.

III, 1. currus: quasi in currum universitatis (animos) inposuit; Ti 43.

parens: illum .. quasi parentem huius universitatis invenire difficile; Ti 6.

2. oratio de: haec, quae est habita de universitate oratio a nobis; Ti 52.

IV. contineri: s. I.

universus, ganz, sämtlich, alle zusammen, allgemein, n. Weltall: A. **bei Substantiven:** alqs: an quicquam stultius quam, quos singulos ... contemnas, ... eos aliquid putare esse universos? T V, 104. universos ait Ephesios esse morte multandos; T V, 105. Macedones nonne Demetrium reliquerunt universique se ad Pyrrhum contulerunt? O II, 26. „nolite sinere nos cuiquam servire“. ... quid .. adiungit? „nisi vobis universis“; P 41.

alqd: Antiochea ista corruent universa; A II, 98. necesse est eius etiam partis propter se expeti, quod universum propter se expetatur; F V, 46. s. **singuli,** A. alqd (4 St.) S. 546, a.

aegritudo: philosophia cum universam aegritudinem sustulit, *sustulit* etiam, si quis error alicunde extitit; T III, 82.

bonum: quod (summum bonum) certe universum sua sponte ipsum expeti et propter se necesse est, quoniam ante demonstratum est etiam singulas eius partes esse per se expetendas; F V, 44.

caelum: terram ad universi caeli complexum quasi puncti instar obtinere; T I, 40.

cives: eorum .. ipsorum (beneficiorum) partim eius modi sunt, ut ad universos cives pertineant, partim, singulos ut attingant; O II, 72.

civitas: vir is, quem quaerimus, non multo facilius tali animo reperietur quam civitas universa? T V, 42. civitates quaedam universae more doctae parsimonia delectantur; T V, 99. † qua (patria) rei publicae nomen universae civitatis est; L II, 5.

exercitus: quotiens non modo ductores nostri, sed universi etiam exercitus ad non dubiam mortem concurrerunt! T I, 89.

familiae: quae (cupiditates) non modo singulos homines, sed universas familias evortunt; F I, 43.

fusio: ipsum .. mundum (Chrysippus) deum dicit esse et eius animi fusionem universam; N I, 39.

genus: hominem .. esse censebant quasi partem quandam civitatis et universi generis humani; A I, 21. ut (odium) in hominum universum genus; T IV, 25. nec .. universo generi hominum solum, sed etiam singulis a dis inmortalibus consuli ... solet; N II, 164. sine quo (imperio) nec domus ulla nec civitas nec gens nec hominum universum genus stare ... potest; L III, 3. est .. primum (principium), quod cernitur in universi generis humani societate; O I, 50. quod hominum generi universo cultura agrorum est salutaris; C 56. sive in singulis (animalibus) sive in universo genere cernatur; Ti 11. ut in hoc universo inessent genera illa universa, id ob eas causas, .. ut ..; Ti 16.

interitus: facto interitu universo; T I, 90.

ius: nec .. eos ... universi iuris fuisse expertis existimo; L I, 14. nobis ita conplectenda in hac disputatione tota causa est universi iuris ac legum, ut ..; L I, 17.

mare: sapientem ... omne caelum totamque cum universo mari terram mente complexum; F II, 112. quanta maris est pulchritudo! quae species universi! quae multitudo ... insularum! N II, 100.

materia: eius (materiae) .. universae fictricem ... divinam esse providentiam; N III, 92.

mens: Pythagoreos ... numquam dubitasse, quin ex universa mente divina delibatos animos haberemus; C 78.

multitudo: in quem (Phalarim) universa Agrigentinorum multitudo impetum fecit; O II, 26. quae .. in multitudine cum contentione habetur oratio, ea saepe universam excitat [gloriam] ‖ excitat ‖; O II, 48.

mundus: divina mente atque natura mundum universum atque eius maximas partis administrari; F IV, 12. cum videmus ... globum terrae ... fixum in medio mundi universi loco; T I, 68. imagines tantas .., ut universum mundum conplectantur extrinsecus, (deos esse dicit); N I, 120. mundum universum pluris esse necesse est quam partem aliquam universi; N II, 32. dictum est de universo mundo; N II, 59. quare et mundus universus et sol et luna et stellae sensum ac mentem haberent; N III, 18. quodsi mundus universus non est deus, ne stellae quidem; N III, 23. ut iam ‖ est igitur ‖ universus hic mundus una civitas *sit* communis deorum atque hominum

existimanda; L I, 23. quod (aeternum) universum mundum regeret imperandi prohibendique sapientia; L II, 8.

natura: utrum conveniat necne natura hominis cum universa; F III, 73. ait .. (Chrysippus) vim divinam in ratione esse positam et in universae naturae animo atque mente; N I, 39. universam .. naturam nulla res potest impedire; N II, 35. ut contra universam naturam nihil contendamus, ea tamen conservata propriam nostram sequamur; O I, 110. in qua (temperatione) omnem animum universae naturae temperans permiscebat; Ti 42.

oratio: responderene mihi malis de singulis rebus quaerenti ... an universam audire orationem meam; N III, 4.

perturbatio: distinctio, utrum ad universam perturbationem ... an ad singulas, ut ad metum, lubidinem, reliquas, melius adhibeatur oratio; T IV, 59.

philosophia: quanti (fructus) ex universa philosophia percipi possunt; T II, 2. vel si quis universam (philosophiam) velit vituperare ..., vel si in eam, quam nos maxime sequimur, conetur invadere; T II, 4. nos .. universae philosophiae vituperatoribus respondimus in Hortensio, pro Academia autem quae dicenda essent ..; T II, 4. de universa philosophia, quanto opere et expetenda esset et colenda, satis, ut arbitror, dictum est in Hortensio; T III, 6.

populi: quae (virtus) etiam populos universos tueri eisque optume consulere soleat; Lae 50.

provinciae: secutus est, qui ... non singulorum civium bona publicaret, sed universas provincias regionesque uno calamitatis iure comprehenderet; O II, 27.

ratio: universa .. illorum ratione cum tota vestra confligendum puto; F IV, 3.

regiones: f. provinciae.

res: res iam universas profundam; A II, 87. non verbis Stoicos a Peripateticis, sed universa re et tota sententia dissidere; F IV, 2. eosdem .. (deos) consulere rebus humanis, nec solum universis, verum etiam singulis; D I, 117.

res publica: haec (beneficia) tum in universam rem publicam, tum in singulos cives conferuntur; O II, 65.

terra: sol ... multis partibus maior atque amplior quam terra universa; N II, 92. principio terra universa cernatur; N II, 98. qui viderit, quam parva sit terra, primum universa, deinde ea pars eius, quam homines incolant; R I, 26.

virtus: si opinione universa virtus, eadem eius etiam partes probarentur; L I, 45.

vis: confecta est vis populi universa; R II, 39.

vita: nihil est profecto magis (decorum) quam aequabilitas *cum* universae vitae, tum singularum actionum; O I, 111.

B. **allein: a. masc.:** I. consentiunt, al.: si universi videre optimum et in eo consentire possent, nemo delectos principes quaereret; R I, 52.

spoliant: si aut ingrati universi aut invidi multi ... suis virtutem praemiis spoliant; R III, 40.

II, 1. opprimo: cum crudelitate unius oppressi essent universi; R III, 43.

2. accido: si quid accideret acerbius universis; R I, 7.

3. pertineo ad: quae (beneficia) ad universos quaeque ad rem publicam pertinent; O II, 72.

III, 1. studiosus: ut alii populares, alii studiosi optimi cuiusque videantur, pauci universorum; O I, 85.

2. separatim ab: earum urbium separatim ab universis singulos (di) diligunt || [diligunt] ||; N II, 165.

IV. animi: ut in universorum animos tamquam influere possimus; O II, 31.

utilitas: ut eadem sit utilitas unius cuiusque et universorum; O III, 26.

b. neutr. (vgl. A. alqd): I, 1. concido: haec .. universa concidunt etiam minutius; A II, 42.

2. insum in: f. A. genus; Ti 16.

loquor de: qui (Democritus) ita sit ‖ est ‖ ausus ordiri: „haec loquor de universis"; A II, 73.

sum extra: quid .. esse potest extra universa? A II, 73. — in: principia mentis, quae sint in eodem universo, deos esse dicit; N I, 120.

II. corpus: quodsi universi corpus planum et aequabile explicaretur; Ti 14.

natura: cum .. eum (ignem) similem universi naturae efficere vellet; Ti 35.

pars: nihil est .. in omni mundo, quod non pars universi sit; N II, 30. f. A. mundus; N II, 32.

unus (oenus: f. C, **a**, I. tenet), ein, einzeln, einzig, allein: A. **bei Substantiven:** I. **ohne Zusatz:** alqs: qui (Zeno) cum ab eo (Carneade) plurimum dissentiret, unum tamen praeter ceteros mirabatur; A I, 46. in legatione illa nobili ... Panaetium unum omnino comitem fuisse; A II, 5. tenuis L. Verginius unusque de multis ... filiam ... occidit; F II, 66. ita .. (Pomponius) se Athenis collocavit, ut sit paene unus ex Atticis; F V, 4. e quibus (Lacedaemoniis) unus ... „in umbra igitur", inquit, „pugnabimus"; T I, 101. Venerem unam excludit ut iniquam; T IV, 73. unus eorum (Solum) Iove natus, ... alter Hyperione, tertius ..; N III, 54. Mercurius unus Caelo patre, Die matre natus, ... alter ..; N III, 56. e quibus (philosophis) ... Colophonius Xenophanes unus, qui deos esse diceret, divinationem funditus sustulit; D I, 5. unus dissentit Epicurus; D I, 87. »quo iudicio Lacedaemonia mulier, Furiarum una, adveniet«; D I, 114. tu non vides unius inportunitate et superbia Tarquinii nomen huic populo in odium venisse regium? R I, 62. ut (Sisenna) unum Clitarchum neque praeterea quemquam de Graecis legisse videatur; L I, 7.

alqd: vgl. C, **b**, I. sum.

aditus: ut unus aditus .. maximo aggere obiecto fossa cingeretur vastissima; R II, 11.

aetas: unius aetatis clarissimorum ... virorum disputatio repetenda memoria est; R I, 13.

amicitia: una est .. amicitia in rebus humanis, de cuius utilitate omnes uno ore consentiunt; Lae 86.

animal: (deus) animal unum aspectabile, in quo omnia animalia continerentur, effecit! Ti 12.

animus: trisne partes (animus) habeat ..., an simplex unusque sit; A II, 124. qua (securitate) frui non possit animus, si tamquam parturiat unus pro pluribus; Lae 45. cuius (alterius) animum (homo) ita cum suo misceat, ut efficiat paene unum ex duobus; Lae 81. cum amicitiae vis sit in eo, ut unus quasi animus fiat ex pluribus, qui id fieri poterit, si ne in uno quidem quoque unus animus erit idemque semper, sed varius, commutabilis, multiplex? Lae 92. est .. (animus) unus ex omnibus rationis compos et particeps; Ti 27.

annus: cum apud eos ipsos ... nemo unius anni memoriam consequi possit; R VI, 24. quae (gloria) pertinere vix ad unius anni partem exiguam potest; R VI, 25.

argumentum: quibus positis unius argumenti conclusione tota ab iis ‖ his ‖ causa comprenditur; A II, 40. mihi .. unum (argumentum) sat erat; N III, 9.

ars: quae .. (ars philosophiae) erat primo duobus, ut dixi, nominibus una; A I, 18. cum .. duae sint artes, ... una inveniendi, altera disserendi; F IV, 10.

astrum: haec requiro: omnesne, qui Cannensi pugna ceciderint, uno astro fuerint; D II, 97. qui ingenio atque animo singulares, num astro quoque uno? D II, 97. homines .. populariter annum tantum modo solis, id est unius astri, reditu metiuntur; R VI, 24.

augur: si unus augur „alio *die*“ dixerit; L II, 31.

bellum: non uno bello pro patia cadentis Scipiones Hispania vidisset; T I, 89.

belua: ille Indus aut Poenus unam coërcet beluam ...; at vero ea (pars animi) ... non unam aut facilem ad subigendum frenat; R II, 67.

bonum: qui ... id appellaret honestum, quod esset simplex quoddam et solum et unum bonum; A I, 35.

caput: ita ... ex uno Epicuri capite, altero vestro perceptio et comprehensio tollitur; A II, 101.

causa: quarum (causarum) una est de commodorum, quae capimus, copia, altera ..; N III, 17. quattuor reperio causas ..., unam, quod (senectus) avocet a rebus gerendis, alteram ..; C 15.

cautio: omnium horum vitiorum atque incommodorum una cautio est atque una provisio, ut ne ..; Lae 78.

centuria: illarum .. sex et nonaginta centuriarum in una centuria tum quidem plures censebantur quam paene in prima classe tota; R II, 40.

circumitus: nox .. et dies ... unum circumitum orbis efficit sapientissimum; Ti 32.

civis: ita nobilissima Graeciae civitas ... sui civis unius acutissimi monumentum ignorasset; T V, 66

civitas: ut iam ‖ est igitur ‖ universus hic mundus una civitas *sit* communis deorum atque hominum existimanda; L I, 23.

cognitio: iuris consulti ... saepe, quod positum est in una cognitione, id *in* infinitam dispertiuntur; L II, 47. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50.

color: in columba pluris videri colores nec esse plus uno; A II, 79.

comprehensio: ut iam liceat una comprehensione omnia complecti; F V, 26.

condicio: unam omnium animantium condicionem iuris esse denuntiant; R III, 19.

consensus: quae (rerum natura) ut uno consensu iuncta sit et continens; D II, 33.

consolatio: ut fere nos in Consolatione omnia in consolationem unam coniecimus; T III, 76.

consulatus: similemne putas C. Laelii unum consulatum fuisse? T V, 54. se non modo quattuor consulatus uni anteponere, sed ..; T V, 55.

conversio: ut tarditate et celeritate dissimillimos motus una regeret conversio; T I, 68. (possentne) una totius caeli conversione cursus astrorum dispares conservari? N II, 19. quod (Archimedes) excogitasset, quem ad modum in dissimillimis motibus inaequabiles et varios cursus servaret una conversio; R I, 22. una conversione atque eadem ipse circum se (mundus) torquetur et vertitur; Ti 19.

corpus: quae (vis) nulla sit nec sit quicquam nisi corpus unum et simplex; T I, 21. crebris quasi cuneolis inliquefactis unum efficiebant ex omnibus corpus; Ti 47.

xvir: propter unius ex illis xviris intemperiem; R II, 63.

definitio: quoniam omnium rerum una est definitio comprehendendi; A II, 128. quaecumque est hominis definitio, una in omnis valet; L I, 29. quae (dissimilitudo) si esset, non una omnis definitio contineret; L I, 30.

depulsio: omnium .. inanium visorum una depulsio est; A II, 51.

deus: eundem .. (Socratem) et solem et animum deum dicere, et modo unum, tum autem plures deos; N I, 31. (Antisthenes) popularis deos multos, naturalem unum esse dicens; N I, 32. deos .. octo esse (Xenocrates) dicit, ... unum, qui ex omnibus sideribus ... ex dispersis quasi membris simplex sit putandus deus; N I, 34.

dies: erat de hac una re unius diei disputatio; A II, 49. apud Hypanim fluvium ... Aristoteles ait bestiolas quasdam nasci, quae unum diem vivant; T I, 94. cum Rhodius Diagoras ... uno die duo suos filios victores Olympiae vidisset; T I, 111. subduc cibum unum diem athletae; T II, 40. est .. unus dies bene ... actus peccanti inmortalitati anteponendus; T V, 5. (se anteponere) unum diem Cinnae multorum et clarorum virorum totis aetatibus; T V, 55. deliberandi sibi unum diem postulavit; N I, 60. divinissima .. dona aves et formae ab uno pictore uno absolutae die; L II, 45. omnem .. orationem eius (Platonis) de legibus peroratam esse uno aestivo die; L II, 69. quod exploratum habeat permansurum sibi unum diem; P 17.

digitus: quam molestum est uno digito plus habere! ... tuus autem deus non digito uno redundat, sed capite, collo, cervicibus; N I, 99.

disciplina: (nos) nullis ‖ nullius ‖ .. unius disciplinae legibus adstricti; T IV, 7. nec esse unam omnium (haruspicum) disciplinam; D II, 28. disciplinam puerilem ingenuis ... nullam certam ... aut unam omnium esse voluerunt; R IV, 3.

dissensio: unane est solum dissensio? — quae quidem ad rem pertineat, una; L I, 53. 54.

dolor: haec ratio .. aliquanto maiorem locum quam de uno dolore occupabit; T II. 66.

domus: Epicurus una in domo, et ea quidem angusta, quam magnos ... tenuit amicorum greges! F I, 65. permagnum existimans tris Olympionicas una e domo prodire; T I, 111. cum domus sit omnium una, eaque communis; D I, 131. una domus, communia omnia; O I, 54. qui (consobrini, sobrini) cum una domo iam capi non possint, in alias domos ... exeunt; O I, 54. una domus erat, idem victus, isque communis; Lae 103.

exemplar: quod (exemplar) semper unum *et* idem et sui simile; Ti 6.

exitus: exitus .. omnium unus et idem fuit; D II, 97.

extremum: unum esse omnium (animalium) extremum; F V, 26.

facies: num etiam una est omnium (deorum) facies? N I, 80. si una omnium (deorum) facies est; N I, 80. quid .. attinet, cum una (deorum) facies sit, plura esse nomina? N I, 84.

familia: Elis in Peloponneso familias duas certas habet, Iamidarum unam, alteram Clutidarum, haruspicinae nobilitate praestantes; D I, 91. brevitatis causa familia contenti erimus una; O II, 43.

fetus: ex quo triplex ille animi fetus existet, unus in cognitione rerum positus ..., alter ..; T V, 68. e quibus (filiis) unum etiam et censorem et triumphantem, quartum autem praetorem (vidit); F V, 82.

finis: ita tres sunt fines expertes honestatis, unus Aristippi vel Epicuri, alter Hieronymi, Carneadi tertius, tres, in quibus honestas cum aliqua accessione ..., una simplex; F II, 35. potius quam uno fine utrumque concluderent; F IV, 39.

forma: Platonis .. auctoritate ... una et consentiens duobus vocabulis philosophiae forma instituta est, Academicorum et Peripateticorum; A I, 17. quid est, quod te forma una conturbet? N I, 98.

fulmen: esset mirabile, quo modo id (fulmen) Iuppiter totiens iaceret, cum unum haberet; D II, 44.

genus: restat unum genus reprehensorum, quibus Academiae ratio non probatur; A II, 7. ita fit, ut duo genera propter se expetendorum reperiantur, unum ..; F V, 68. quae sunt omnes unius generis ad perfundendum animum tamquam inliquefactae voluptates; T IV, 20. nec unum genus est divinationis publice privatimque celebratum; D I, 3. si unum ac simplex (genus) *probandum sit*, regium *probem* *; R I, 54. uno in genere relinqui videbatur vocis suffragium, ... perduellionis; L III, 36. f. **alter,** A, I. genus (16 St.) B. I, S. 145, a.

globus: quorum (globorum) unus est caelestis, extumus; R VI, 17. ex quibus unum globum possidet illa (stella), quam in terris Saturniam nominant; R VI, 17.

gradus: ut (interit) ... gradus unus in ea via, quae est hinc in Indiam; F III, 45.

granum: soritas hoc vocant, quia acervum efficiunt uno addito grano; A II, 49.

gubernator: uni gubernatori, uni medico, si digni modo sint iis artibus, rectius esse alteri navem committere, aegrum alteri quam multis; R I, 62.

homo: nec temporis unius nec hominis esse constitutionem rei publicae; R II, 37. »unus homo nobis cunctando restituit rem«; O I, 84. C 10. qui (C. Marius) mihi secundis rebus unus ex fortunatis hominibus, adversis unus ex summis viris videbatur; P 16.

homunculus: ut homunculus unus e multis probabilia coniectura sequens; T I, 17.

honestas: nisi omne bonum in una honestate consisteret; T V, 42. ex quo efficitur honestate una vitam contineri beatam; T V, 44.

hora: »una fixi ... temporis hora Iuppiter excelsa clarabat sceptra columna et clades patriae ... patebat«; D I, 21.

imperator: unus .. erit communis quasi magister et imperator omnium deus; R III, 33. Paulus tantum in aerarium pecuniae invexit, ut unius inperatoris praeda finem attulerit tributorum; O II, 76.

imperium: quod (inperium) .., nisi unum sit, esse nullum potest; R I, 60.

intervallum: cur declinent (atomi) uno minimo (intervallo), non declinent duobus aut tribus? Fa 46.

ius: est .. unum ius, quo ‖quoi‖ devincta est hominum societas, et quod lex constituit una; L I, 42. qui ... universas provincias regionesque uno calamitatis iure comprehenderet; O II, 27.

legio: [cum .. Popilio videretur unam dimittere legionem]; O I, 36.

lex: et omnes gentes et omni tempore una lex et sempiterna et immutabilis continebit; R III, 33. una continemur omnes et eadem lege naturae; O III, 27. f. ius; L I, 42.

liber: Chrysippus, qui totam de divinatione duobus libris explicavit sententiam, uno praeterea de oraclis, uno de somniis; quem subsequens unum librum Babylonius Diogenes edidit; D I, 6.

lignum: ligneum .., quod *quis*que ‖quodcumque‖ voluerit, uno e ligno dicato; L II, 45.

littera: ut, si ullam ‖unam‖ litteram moveris, labent omnia; F III, 74. ais, si una littera commota sit, fore tota ut labet disciplina; F IV, 53. quamquam ... nullum erit nomen, quod non possis una littera explicare unde ductum sit; N III, 62.

locus: si in unum locum .. conlata omnia (mala) sint; T II, 30. uno in loco ‖unum in locum‖ omnes adversariorum copiae convenissent; D II, 52. Gellium ... Athenis philosophos, qui tum erant, in locum unum convocasse; L I, 53. quae est .. civitas? ... omnisne etiam fugitivorum ... congregata unum in locum multitudo? P 27.

lumen: quodam obtutu oculorum duo pro uno lucernae lumina (videntur); D II, 120.

magister: f. imperator; R III, 33.

magistratus: placeret*ne* unum in civitate esse magistratum, cui reliqui parerent; L III, 15. si unus omnibus reliquis magistratibus imperabit; L III, 15.

Magnesia: coloniarum .. quae est deducta a Graiis ... praeter unam Magnesiam, quam unda non adluat? R II, 9.

medicus: f. gubernator.

medium: unum interiectum medium et se ipsum et ea, quibus esset interpositum, conligaret; Ti 14. cum ... solida .. omnia uno medio numquam, duobus semper copulentur; Ti 15.

modus: principes (qualitates) sunt unius modi et simplices; A I, 26. quod .. esset ... unius modi et tale, quale esset; A I, 30. adiungit dupliciter dici adsensus sustinere sapientem, uno modo, ... altero ..; A II, 104. uno .. modo in virtute sola summum bonum recte poneretur; F IV, 28. quem ipsum (Heraclitum) non omnes interpretantur uno modo ‖[non ... modo]‖; N III, 35. cum duobus modis animi ... motu ipsi suo ... incitarentur, uno furente ‖furentes‖, altero somniante ‖somniantes‖; D I, 4. reliqui .. omnes (philosophi) ... divinationem probaverunt, sed non uno modo; D I, 5. tribus modis (Posidonius) censet deorum adpulsu homines somniare, uno, quod ..., altero, quod ..; D I, 64. quae aliis sic, aliis secus nec isdem semper uno modo videntur; L I, 47. in illo .. altero genere largiendi ... non uno modo in disparibus causis adfecti esse debemus; O II, 61. de quibus non omnes uno modo; O III, 113. quae (materia) semper unius modi suique similis (est); T 21. † de quo et idem omnibus atque uno modo celaret; Ti 36.

molestia: infelix (Polycrates) una molestia? F V, 92.

motus: cui (Platoni) duo placet esse motus, unum suum, alterum externum; N II, 32.

mundus: qualia; e quibus ... unum effectum esse mundum; A I, 28. cum in uno mundo ornatus hic tam sit mirabilis; A II, 125. (deos) unum mundum ut communem rem publicam ... regentis; N II, 78. unusne mundus sit an plures; D II, 11. rectene .. unum mundum diximus, an fuit pluris aut innumerabilis dictu melius ...? unus profecto; Ti 12. quod (mundus) solus atque unus esset; Ti 12. ut (mundus) unus esset nulla parte, unde alter gigneretur, relicta; Ti 16.

myoparo: quo scelere inpulsus mare haberet infestum uno myoparone; R III, 24.

natura: quae (natura animi atque vis) si est una ex omnibus, quae se ipsa [semper] moveat; T I, 54. sese ‖se ipsa‖ moveat; R VI, 28. ea continentem mundi efficiunt unamque naturam; N II, 84. ut una ex duabus naturis conflata videatur; N II, 100. sicut una eademque natura mundus ... cohaeret; L fr 2. motu unius eiusdemque naturae quae (sidera) velocissime movebantur; Ti 30.

nomen: uno nomine omnia ... removebat; A I, 42. vos ex his tam dissimilibus rebus non modo nomen unum ..., sed etiam rem unam ex duabus facere conamini; F II, 20. quae fere omnia appellantur uno ingenii nomine; F V, 36. ea .. omnia ... uno nomine honesta dicuntur; F V, 60.

haec duo Graeci illi ‖ Graeculi ‖ ... uno nomine appellant; T II, 35.

nubes: quarum (nubium) una etiam Centauros peperisse dicitur; N III, 51.

oculus: cur te duobus contuear oculis, cum idem uno adsequi possim; N III, 8.

officium: sunt qui unum officium consolantis putent ‖ putent docere ‖ malum illud omnino non esse; T III, 76.

opinio: fieri ... certe non potest, ut plus una (opinione) vera sit; N I, 5.

opus: duo nobis opera pro uno relinquunt; F IV, 39.

oratio: una alicuius ... oratione capti; A II, 8.

orbis: sol duabus unius orbis ultimis partibus definiens motum; N I, 87.

ortus: ostendit primum ortum unum fore omnibus; Ti 43.

os: de cuius (amicitiae) utilitate omnes uno ore consentiunt; Lae 86.

par: unum .. par, quod depugnet, reliquum est, voluptas cum honestate; A II, 140.

pars: quarum (partium) cum una sit, qua mores conformari putantur; F IV, 5. una pars est naturae, disserendi altera, vivendi tertia; F V, 9. ut ... reliquae duae partes, una ignea, altera animalis, ... subvolent; T I, 40. »ortus ubi atque obitus partem admiscetur in unam«; N II, 108. una pars in appetitu posita est ..., altera in ratione; O I, 101. quarum (partium) una sit ‖ est ‖ cognitionis, altera communitatis, tertia ..; O I, 152. unam principio partem (deus) detraxit ex toto, secundam autem primae partis duplam; Ti 22.

patria: unam (esse patriam) naturae, alteram civitatis; L II, 5. omnes omnium caritates patria una complexa est; O I, 57.

peccatum: paucis verbis tria magna peccata. unum, quod ...; alterum ..; T III, 47.

perceptio: quae (ars) non ex una aut ‖ et ‖ duabus, sed ex multis animi perceptionibus constat; A II, 22.

perfuga: magnum illud bellum perfuga unus et gravem adversarium imperii sustulisset; O III, 86.

persona: quarum (personarum) una communis est ex eo, quod ..., altera autem ..; O I, 107.

physicus: nec plus uno (physico probare) poterit; A II, 117.

pictor: ſ. dies; L II, 45.

populus: tota illius ratio tribunatus divisit populum unum in duas partis; R I, 31. senatum .. et populum ut unum habeamus; R I, 32.

praeceptum: duo Platonis praecepta teneant, unum, ut ..., alterum, ut ..; O I, 85.

provisio: ſ. cautio.

puer: puero ut uno esset comitatior; T V, 113.

punctum: quod uno et eodem temporis puncto nati dissimilis .. naturas ... habent; D II, 95.

ratio: fuit .. iam accepta a Platone philosophandi ratio triplex, una de vita et moribus, altera ..; A I, 19. esse .. unam rationem, qua ..; F IV, 47. ratio una omnium est aegritudinum, plura nomina; T III, 83. neque omnis aegritudo una ratione sedatur; T IV, 59. omnium philosophorum ... una ratio est medendi; T IV, 62. quorum amborum generum una ratio est; D I, 70. quorum omnium ... una ratio est; D II, 60. omnium somniorum .. una ratio est; D II, 136. unam esse hominum inter ipsos vivendi parem communemque ‖ et communem ‖ rationem; L I, 35.

recordatio: una se dicit recordatione adquiescere praeteritarum voluptatium ‖ voluptatum ‖; T V, 74.

regula: omnium una regula est; O III, 81.

res: omnium .. rerum, quas in animis ponunt, una res optima; A I, 20. unam rem explicabo, eamque maximam; F I, 28. hoc dictum in una re latissime patet; F II, 52. quarum (rerum) una ... in summo eum bono dicat esse, altera ..; F V, 22. honestatem ... absolutam, rem unam praeclarissimam omnium maximeque laudandam; F V, 69. hisce ego pluribus ‖ [pluribus] ‖ nominibus unam rem declarari volo; T II, 46. amplitudinem, exaggerationem animi unam esse omnium rem pulcherrimam; T II, 64. aegritudinem laudare, unam rem maxime detestabilem; T IV, 55. mihi .. in tota ratione ea ... una res videtur causam continere; T IV, 65. cur Epicurus ... uno tempore suscipiat res duas inenodabiles, unam, ut sine causa fiat aliquid, ... alteram, ut .. Fa 18. accessit eo numerus, res cum ad vitam necessaria, tum una inmutabilis et aeterna; R III, 3. quia de re una solum dissident, de ceteris mirifice congruunt; L I, 53. quod (genus) ab Ennio positum in una re transferri in permultas potest; O I, 51. una ex re satis praecipit, ut ... id tribuatur vel ignoto; O I, 51. quarum (rerum) una in rerum externarum despicientia ponitur; ... altera ..; O I, 66. quarum (rerum) una est in perspiciendo, quid in quaque re verum ... sit, ... alterum ..; O II, 18. ſ. nomen; F II, 20.

res publica: cur in una re publica duo senatus ... sint; R I, 31. ut ... disputes non vaganti oratione, sed defixa in una re publica; R II, 22.

rex: ut rex putaretur unus esse in caelo; R I, 56. ut ... nec sine rege civitas nec diuturno rege esset uno; R II, 23. in regem potius cadit domini similitudo, quod est unus; R III, 46.

sanatio: et aegritudinis et reliquorum animi morborum una sanatio est; T IV, 83.

sapiens: qui (Bias) sapiens habitus esset unus e septem; Lae 59.

sapientia: sapientia .. est una, quae maestitiam pellat ex animis; F I, 43.

scientia: ſ. cognitio; fr V, 50.

senatus: ſ. populus; R I, 32.

sensus: si unus sensus semel in vita mentitus sit, nulli umquam esse credendum; A II, 79. necesse erat sensum exsistere unum communemque omnium; Ti 44.

sententia: cum duae sententiae fuissent veterum philosophorum, una eorum, qui ..., altera ..; Fa 39. de quibus (finibus) tres video sententias ferri, quarum nullam probo, unam, ut ..., alteram ..; Lae 56.

sidus: »uno mentum radianti sidere lucet«; N II, 107.

signum: neque (stella Mercurii) a sole longius umquam unius signi intervallo discedit; N II, 53.

similitudo: si una fefellerit similitudo, dubia omnia reddiderit; A II, 84.

societas: quoniam unam societatem hominum esse volumus; F V, 67.

somnium: unum (somnium) de Simonide ...., alterum ..; D I, 56. quo modo isti ... non ex multis (somniis) potius uni fidem derogent quam ex uno innumerabilia confirment; D II, 146.

spatium: cum essent perpauca inter se uno aut altero spatio conlocuti; R I, 18.

species: ea cum tria (deus) sumpsisset, in unam speciem temperavit; Ti 22.

spiritus: nisi ea uno divino et continuato spiritu continerentur; N II, 19. nisi ea (natura) uno divino spiritu contineretur ‖ continerentur ‖; N III, 28.

stella: »huic (Draconi) non una modo caput ornans stella relucet, verum tempora sunt duplici fulgore notata«; N II, 107. »stella .. iungens una tenet duplices communi lumine formas«; N II, 111.

summa: nisi omnia, quae (virtus) leget quaeque reiciet, unam referentur ad summam; F IV, 40.
sus: una (sue) ex iis amissa; D I, 31.
syllaba: si versus pronuntiatus est syllaba una brevior aut longior; P 26.
tabula: si una tabula sit, duo naufragi; O III, 90.
tempus: ut omnium siderum eodem, unde profecta sint, fiat ad unum tempus reversio; F II, 102. cum (sapiens) vel in omnibus his (malis) uno tempore esse possit; T V, 29. possetne uno tempore florere, dein vicissim horrere terra? N II, 19. neque ea uno tempore anni (natura gignit); N II, 131. neque cuncta ingenia conlata in unum tantum posse uno tempore providere, ut ..; R II, 2. f. homo; R II, 37. res; Fa 18.
togatus: ut me sic audiatis, ... ut unum e togatis patris diligentia non inliberaliter institutum; R I, 36.
tutela: nec se (homines) intellegunt esse subiectos sub unam eandemque tutelam; L fr 2.
vaecors: »nec mihi ... tantum invexit tristis Eurystheus mali, quantum una vaecors Oenei partu edita«; T II, 20.
verbum: si modestia, pudicitia, si uno verbo temperantia poenae aut infamiae metu coërcebuntur; F II, 73. equidem soleo etiam, quod uno Graeci, ... idem pluribus verbis exponere; F III, 15. hoc ipsum instituamus ... pluribus verbis dicere, quod uno non poterimus; F III, 55. quae uno verbo complexi omnia honesta dicimus; F V, 58. quod omnes uno verbo „malum" appellamus, id tot modis posse dicere; T II, 30. ille (Amphio) uno verbo: „testudo"; D II, 133.
versiculus: quae (leges) praesertim uno versiculo senatus puncto temporis sublatae sint; L II, 14.
versus: quod nescio an ne in uno quidem versu possit tantum valere fortuna; N II, 93. Telamo .. uno versu locum totum conficit, cur di homines neglegant; N III, 79.
via: cum duas cerneret vias, unam Voluptatis, alteram Virtutis; O I, 118. cursus est certus aetatis et una via naturae, eaque simplex; C 33.
vinculum: cum ... neque esset unum vinculum iuris; R III, 43.
vir: * nos sustentari unius optimi et summi viri diligentia; R I, 54. videtisne .. unius viri consilio ... ortum novum populum? R II, 21. quae (res) quondam a multis claris viris, nunc ab uno summa auctoritate et scientia sustinetur; L I, 17. id (ius) si ab uno iusto et bono viro consequebantur; O II, 42. f. homo; P 16.
virtus: dum .. in una virtute sic omnia esse voluerunt, ut ..; F II, 43. si una virtus ... est bonum; F III, 14. quae (vita) in virtute una consisteret; F IV, 20. ut ne is (animus) quidem virtute una contentus sit, sed appetat vacuitatem doloris; F IV, 36. sit in una virtute finis bonorum; F IV, 41. qui in una virtute constituunt finem bonorum; F IV, 45. beatus esse poterit virtute una praeditus, carens ceteris; F IV, 51. virtutem .. si unam amiseris ⟨etsi amitti non potest virtus⟩, sed si unam confessus eris te non habere, nullam esse te habiturum? T II, 32. haud scio an ... una excellentissima virtus, iustitia, tollatur; N I, 4. una erit virtus, quae malitia rectissime dicetur; L I, 49. qui unam haberet, omnes habere virtutes; O II, 35. una virtus est consentiens cum ratione et perpetua constantia; P 22. f. **in,** B, I. pono in virtute (10 St.) B. II, S. 264, a.
vis: cum .. paupertatis una eademque sit vis; T III, 56. f. natura; T I, 54. R VI, 28.
visio: fluentium frequenter transitio fit visionum, ut e multis una videatur; N I, 109.

visum: timuit Epicurus, ne, si unum visum esset falsum, nullum esset verum; N I, 70.
vita: quod ... nec una hominis vita, sed aliquot (nostra res publica esset) constituta saeculis et aetatibus; R II, 2.
vitium: in hoc genere et naturali et honesto duo vitia vitanda sunt, unum, ne ...; alterum est vitium, quod ..; O I, 18. 19.
voluptas: utrum ... percurri omnem Epicuri disciplinam placet, an de una voluptate quaeri? F I, 28. una voluptas e multis obscuratur in illa vita voluptaria; F IV, 31.
vox: quae (leges) cum omnibus semper una atque eadem voce loquerentur; O II, 42.
urbs: non modo in tot gentibus (genera iuris) varia, sed in una urbe ... milliens mutata demonstrem; R III, 17. quom (animus) ... esse ... civem totius mundi quasi unius urbis agnoverit; L I, 61. exilium ... non iis (terribile est), qui omnem orbem terrarum unam urbem esse ducunt; P 18.
II. mit Zusatz: Zahlen: qui (Plato) uno et octogesimo anno scribens est mortuus; C 13. si innumerabiles unius et viginti formae litterarum aliquo coiciantur; N II, 93.
aliqui: unum aliquod accesserit commodum corporis; F V, 45. ei (Stoici) quidem non unam aliquam aut alteram *rem* a nobis, sed totam ad se nostram philosophiam transtulerunt; F V, 74.
alius: ad aliud nos unum certum vitium consuetudo Latina traduceret; F III, 40.
hic: f. **hic,** A, I, 2. unus (16 St.). II, 2. unus (8 St.) B. II, S. 148, a. 149, b.
ille: unam illam civitatem putat; L II, 5. una illa sublevanda offensio est || subeunda est offensio ||; Lae 88. an est una illa patria communis? L II, 5. quod ille unus e septem sapientibus non sapienter Croesum monuit; F III, 76.
is: qui permulta ob eam unam causam faciunt, quia decet; F II, 45. eam .. unam ob causam Xerses inflammari Atheniensium fana iussisse dicitur, quod ..; R III, 14. unus is modus est, ... alter ..; N III, 16.
iste: multum temporis in ista una disputatione consumpsimus; A II, 12. Pompeium .. quod una ita in re non ita valde probas; L III, 26.
nullus: nullum .. ex eis (generibus) unum esse optimum, sed id praestare singulis, quod ..; R II, 65.
qui: eum (Epicurum) quem ego arbitror unum vidisse verum; F I, 14. quem (Democritum) ille (Epicurus) unum secutus est; F II, 102. qui (Panaetius) unus e Stoicis astrologorum praedicta reiecit; D II, 88. quem (Scaevolam) unum nostrae civitatis ... praestantissimum audeo dicere; Lae 1. quae cogitatio una maxime molestias omnis extenuat; T III, 34. in qua (disciplina puerili) una Polybius ... nostrorum institutorum neglegentiam accusat; R IV, 3. [in qua (honestate) una omne bonum poneretur]; F V, 21. in quo (honesto) uno vultis esse omnia; F IV, 68. quae (memoria) non modo philosophiam, sed omnem vitae usum || usus || omnesque artes una maxime continet; A II, 22. qui est unus suavissimus pastus animorum; T V, 66. quem unum e physicis potissimum probabit? A II, 117. ex qua re una vita omnis apta est; A II, 31. qui (sapiens) se unus, quod sciam, sapientem profiteri sit ausus; F II, 7. ex qua una virtute viri boni appellantur; O II, 38. f. **qui,** A, IV, 2. unus (12 St.) S. 268, b.
quidam: Erillus ... unum quoddam bonum vidit; F II, 43.
quisque: earum ... causarum quanta quamque sit iusta una quaeque, videamus; C 15. ponite

ante oculos unum quemque veterum ‖ [regum] ‖; P 11. quando .. sibi ‖ ibi, unum ‖ quodque eorum siderum cursum decorum est adeptum; Ti 30. f. **quisque,** A, II. unus (7 St.) S. 325, a.

reliquus: sequitur, ut de una reliqua parte honestatis dicendum sit; O I, 93.

solus: quarum (sententiarum) est una sola defensa; F V, 20.

totus: qui unum diem totum velit esse in genere isto voluptatis; F II, 114. ut (deus) unum opus totum atque perfectum ex omnibus et totis atque perfectis absolveret; Ti 17.

B. **bei Pronomina:** aliquis: f. **aliquis,** C. unus (9 St.) B. I, S. 128, b.

hic: cetera necessitatis esse, unum hoc voluntatis; fr V, 50. f. **hic,** B, I, 1, a. unus (13 St.) B. II, S. 150, b.

ille: cum penes unum est omnium summa rerum, regem illum unum vocamus; R I, 42. ex tota hac laude Reguli unum illud est admiratione dignum, quod ..; O III, 111. f. **ille,** B, I, 1, a. unus (7 St.) B. II, S. 223, a.

is: f. **is,** B, I, 1, a. unus (8 St.) B. II, S. 381, a.

iste: unum istud, quod honestum appellas, ... id igitur, inquam, si solum est bonum; F III, 14.

nemo: nemo de nobis unus excellat; T V, 105.

nihil: nihil est .. unum uni tam simile, tam par, quam omnes inter nosmet ipsos sumus; L I, 29.

qui: f. **qui,** B, I. unus (5 St.) S. 269, a.

quisque: si ne in uno quidem quoque unus animus erit idemque semper; Lae 92. f. **quisque,** B, II. unus (6 St.) S. 325, b. C. unus (5 St.) S. 326, a.

sui: qui .. in se uno sua ponit omnia; P 17.

tu: provide etiam, ne uni tibi istam sententiam minime liceat defendere; A II, 62. te .. unum moribus domesticis ... limatum; N II, 74. in te unum atque in tuum nomen se tota convertet civitas, ... tu eris unus, in quo nitatur civitatis salus; R VI, 12. existimare debes omnium oculos in te esse coniectos unum; Lae 6.

tuus: tum Laelius: tuum vero, inquit, Scipio, ac tuum quidem unius ‖ debitum quidem munus, al. ‖; R I, 71.

C. **allein: a. masc.:** I. absolut: quia nusquam erat scriptum, ut contra omnis hostium copias in ponte unus adsisteret; L II, 10. princeps Thales, unus e septem, ... ex aqua dixit constare omnia; A II, 118. ne necesse sit unum sollicitum esse pro pluribus; Lae 45. pluresne praesunt negotiis tuis? — immo vero unus; R I, 61. unum ex decem ‖ unum ‖ ... Romae remansisse; O III, 113. »oenus ne amplius sex menses, si senatus creverit, idem iuris, quod duo consules, teneto«; L III, 9. — est tam tyrannus iste conventus, quam si esset unus; R III, 45. ut unus de multis esse videatur; O I, 109. vgl. A, I. rex; R III, 46.

II. nach Verben: ducem .. ei (Hannibali) unum e concilio datum; D I, 49. efficitur .. id, quod Pythagoras vult in amicitia, ut unus fiat ex pluribus; O I, 56. cum .. Scipio unum et alterum ex iis, qui eum salutatum venerant, invitavisset; Fa fr 5. Athenis unum accepimus ... sapientissimum iudicatum; Lae 7. — illud vides, si ‖ vides ‖ in animis hominum regale ‖ si ‖ imperium sit, unius fore dominatum, consilii scilicet; R I, 60. nihil .. populi et unius erat populus ipse; R III, 43. — te familiae valde interdicere, ut uni dicto audiens esset; R I, 61. quod erat factitatum, ut uni plura *funera* fierent lectique plures sternerentur; L II, 60. clamat populus neque se uni neque paucis velle parere; R I, 55. non ii nemini, sed non semper uni parere voluerunt; L III, 4. sterno: f. facio. (id consilium) aut uni tribuendum est aut delectis quibusdam aut ..; R I, 42. — congregantur in unum omnia; T V, 117. quid .. interest inter unum et plures, si iustitia est in pluribus? R I, 61. numquam ad unum tanta pervenisset licentia; O II, 28. qui (optimates) ... plus .. fore dicant in pluribus consilii quam in uno; R I, 55. quid tandem interest, haec (sapientia) in unone sit an in pluribus? R III, 47. penes: f. B. ille.

III. nach Adjectiv: quod ... omnibus necesse est, idne miserum esse uni potest? T I, 119.

IV. nach Substantiven: ad unius se auctoritatem contulerunt; A II, 9. cum ... is esset rei publicae status, ut eam unius consilio atque cura gubernari necesse esset; N I, 7. cum crudelitate unius oppressi essent universi; R III, 43. cuius (Phalaridis) in similitudinem dominatus unius proclivi cursu et facile delabitur; R I, 44. cum .. dominatu unius omnia tenerentur; O II, 2. vgl. II. sum; R I, 60. inter infirmitatem unius temeritatemque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52. quod ... nostra .. res publica non unius esset (constituta) ingenio, sed multorum; R II, 2. vides unius iniustitia concidisse genus illud totum rei publicae; R I, 64. ut unius perpetua potestate et iustitia omnique sapientia regatur salus ... civium; N II, 43. cum sunt propter unius libidinem omnia nexa civium liberata; R II, 59. cum (populus) regeretur unius nutu ac modo; R I, 43. quae (fortuna populi) posita est in unius *vel* voluntate vel moribus; R II, 50. quoniam deos omnis censent unius regi numine; R I, 56. nutus: f. modus. ut ... ille aeger ingravescente morbo unius opem inplorat, sic ..; R I, 63. cum esset in unius potestate res publica; D II, 6. f. iustitia. sapientia: f. iustitia. unius vitio praecipitata (forma civitatis); R II, 43. videtisne .., ut ... unius .. vitio genus rei publicae ex bono in deterrumum conversum sit? R II, 47. voluntas: f. mores.

V. Präposition: cum ... maneat .. ad unum omnium firma consensio; N I, 44. de amicitia omnes ad unum idem sentiunt; Lae 86.

b. neutr.: I. absolut: debet: f. II, 1. propono. esse in natura rerum tria: unum, cum in voluptate sumus, alterum, cum in dolore, tertium hoc; F II, 16. cum in natura tria sint, unum gaudere, alterum dolere, tertium nec gaudere nec dolere; T III, 47. hoc .. si ita sit, ut unum modo sensibus falsum videatur; A II, 101. — (res ita) concitatae, ut nihil umquam unum esset *et* constans, ne idem quidem; A I, 31. quae sunt item duo, unum, ... alterum ..; A II, 41. Xenophanes unum esse omnia (dixit); A II, 118. qui id bonum solum esse dicebant, quod esset unum et simile et idem semper; A II, 129. unum est sine dolore esse, alterum cum voluptate; F II, 20. cum ... id .. sit unum, quod philosophia spectare et sequi debeat; F V, 12. qui (physici) omne, quod esset, unum esse dixerunt; D II, 33. ipsum .. illud peccare, quoquo verteris, unum est; P 20. quoniam in eo est peccatum, si non licuit, quod semper unum et idem est; P 20. quorum alterum intellegentia et ratione comprehenditur, quod unum atque idem semper est; Ti 3. efficitur, ut omnia sint unum; Ti 14.

II. nach Verben: si ad eum numerum unum addidero, multane erunt? A II, 93. e quibus unum mihi videbar ab ipso Epicuro dictum cognoscere; F II, 82. quod (vinculum) ex se atque de iis, quae stringit, quam maxime unum efficit; Ti 13. quae permiscens cum materia cum ex tribus (deus) effecisset unum; Ti 22. excepit unum tantum, scire se nihil se scire, nihil amplius; A II, 74. quae duo sunt, unum

facit; F II, 30. unum nescio, quo modo possit, si luxuriosus sit, finitas cupiditates habere; F II, 22. cum de tribus unum est || esset || optandum; R III, 23. unum debet esse omnibus propositum, ut ..; O III, 26. cum in rerum natura duo quaerenda sint, unum, quae materia sit, ... alterum ..; F I, 18. his verbis tria significari Stoici dicunt, unum eius modi, ... alterum ..; F IV, 14. ut haec duo verbo inter se discrepare, re unum sonare videantur; O III, 83. cum .. sumeretur unum, esse quaedam falsa visa, alterum, nihil ea differre a veris; A II, 111. tota .. de ratione humationis unum tenendum est, ad corpus illam pertinere; T I, 104. — neque cuncta ingenia conlata in unum tantum posse uno tempore providere, ut ..; R II, 2. rapide .. dilapsus (Fibrenus) cito in unum confluit; L II, 6. quae .. omnia eam vim seminis habent in se, ut ex uno plura generentur; N II, 127.

III. nach Adjectiv: similis: f. B. nihil.

IV. Ablativ: cum plus uno verum esse non possit; A II, 147.

vocabulum, Ausdruck, Bezeichnung, Name: I. declarant: erit .. notius, quale sit, pluribus notatum vocabulis idem declarantibus; F III, 14.

II, 1. consecro: quo ex genere Cupidinis et Voluptatis et Lubentinae Veneris vocabula consecrata sunt, vitiosarum rerum; N II, 61.

constituo: cum constituantur earum rerum vocabula, quae in quaque arte versentur; F III, 3.

immuto: sive, ut Zenoni visum est, rebus non commutatis inmutaverunt vocabula; L I, 38.

muto: vocabulis rerum mutatis inconstantiae crimen ille (Zeno) effugit; F V, 88.

persequor: simili .. ratione (Chrysippus) persequitur vocabula reliquorum deorum; N I, 40.

prodo: qui (viri) se progeniem deorum esse dicebant, itaque eorum vocabula nobis prodiderunt; Ti 38.

refero: non numquam haec eadem vocabula ad frugalitatis nomen tamquam ad caput referre volumus; T IV, 36.

2. sum: his vocabulis esse deos facimus, quibus a nobis nominantur? N I, 83.

utor: nisi (opifices) vocabulis uterentur nobis incognitis, usitatis sibi; F III, 4.

3. habeo e: illi (Academici) ... e loci vocabulo nomen habuerunt; A I, 17.

nascitur ex: ex rebus .. timiditas, non ex vocabulis nascitur; F IV, 58.

nomino ex: Chaldaei non ex artis, sed ex gentis vocabulo nominati; D I, 2.

III. causae: vocabulorum, cur quidque ita appellatum sit, causas explicare; N III, 63.

opifex: non .. vocabulorum opificem, sed rerum inquisitorem decet esse sapientem; A fr 19.

IV. commutare: ut haec non tam rebus quam vocabulis commutaverat, sic ..; A I, 37.

differre: qui (Peripatetici, Academici) re consentientes vocabulis differebant; F IV, 5.

errare: astra suspeximus ... illa non re, sed vocabulo errantia; T I, 62.

gaudere: omne .. caelum sive mundus, sive quo alio vocabulo gaudet, hoc a nobis nuncupatus sit —; Ti 4.

institui: Platonis .. auctoritate ... una et consentiens duobus vocabulis philosophiae forma instituta est, Academicorum et Peripateticorum; A I, 17.

nominari: cui nomen neniae, quo vocabulo etiam *apud* Graecos cantus lugubres nominantur; L II, 62. f. II, 2. sum.

notari: f. I.

nuncupari: ipsas .. res utiles et salutares deorum esse vocabulis nuncupatas; N I, 38. f. gaudere.

significari: quorum omnium quae sint notitiae, quaeque || quibusque || significentur rerum vocabulis; F V, 60.

vocito, zu nennen pflegen, nennen: alqm: nostri .. omnes reges vocitaverunt, qui soli in populos perpetuam potestatem haberent; R II, 49.

imaginem: quam (imaginem) .. Graeci »Engonasin vocitant, genibus quia nixa feratur«; N II, 108.

stellas: »has Graeci stellas Hyadas vocitare suērunt«, [a pluendo; ὕειν enim est pluere] nostri imperite Suculas; N II, 111. »quas (stellas) nostri Septem soliti vocitare Triones«; N II, 105.

voco, rufen, herbeirufen, aufrufen, vorladen, einladen, nennen, bringen, versetzen: I, 1. vis: hoc (iussum) ... vim habere ad recte facta vocandi et a peccatis avocandi; L II, 9.

2. alqs: a parvis ... didicimus „SI IN IUS VOCAT“ atque || atque alia || eius modi „leges“ alias nominare; L II, 9.

lex, ratio: quae (lex, ratio) vocet ad officium iubendo, vetando a fraude deterreat; R III, 33.

mulier: vocat (mulier), veniendum est; P 36.

II. alqm: quo me vocas aut quid hortaris? L I, 14. f. **ad,** I. voco (6 St.) B. I, S. 52, b. **in,** A, I. voco (7 St.) B. II, S. 254, b.

alqd: quae tu si alio nomine vis vocare, non || nihil || repugno; A fr 19.

amicitiam: hoc .. est nimis exigue et exiliter ad calculos vocare amicitiam; Lae 58.

civem: quas ad res civis instituit et vocat; R I, 52. cum (P. Sulpicius) seditiosum et inutilem civem, C. Norbanum, in iudicium vocavit; O II, 49.

mensem: eodem .. nomine (Theuth) anni primus mensis apud eos (Aegyptios) vocatur; N III, 56.

patrem: »quamquam (patrem) ... blanda voce vocabam«; D I, 41.

viros: nulla (auspicia servantur), *cum* viri vocantur; N II, 9.

III. alqm: qui Academici vocantur; F V, 7. sperantem (Antiochum) || cum speraret iam, al. || fore ut ii, qui se sequerentur, Antiochii vocarentur; A II, 70. Zeno ... Chrysippum numquam nisi Chrysippam vocabat; N I, 93. se deum esse et Quirinum vocari; R II, 20. L I, 3. ut (M. Crassus) ea re minus ἀγέλαστος, ut ait idem (Lucilius), vocaretur; F V, 92. qui adversis vestigiis stent contra nostra vestigia, quos ἀντίποδας vocatis; A II, 123. quarta (Venus) Syria Cyproque concepta, quae Astarte vocatur; N III, 59. quaere, quem magis amet, Zenonem, a quo bestia vocatur, an Arcesilan; A fr 20 (B. 36). in Creta .. decem, qui cosmoe vocantur (sunt constituti); R II, 58. quod, qui proprio nomine perduellis esset, is hostis vocaretur; O I, 37. eas .. virtutes qui habent, ingeniosi vocantur; F V, 36. ex quo pecuniosi et locupletes vocabantur; R II, 16. est factio, sed vocantur illi optimates; R III, 23. pecuniosos: f. locupletes. cum penes unum est omnium summa rerum, regem illum unum vocamus et regnum eius rei publicae statum; R I, 42.

alqd: bene .. maiores accubitionem epularem ... convivium nominaverunt, melius quam Graeci, qui hoc idem tum compotationem, tum concenationem vocant; C 45. nullam eorum divinationem voco, ne illam quidem, qua ..; D I, 112. principatum .. id dico, quod Graeci ἡγεμονικόν vocant; N II, 29. quem nos furorem, μελαγχολίαν illi vocant; T III, 11. iniecta gleba †

tum et illis humatus est, et gleba vocatur; L II, 57. nec hermas; quos vocant, licebat inponi; L II, 65. ius: vgl. ius. μελαγχολίαν: s. furorem. quoniam, quae Graeci πάθη vocant, nobis perturbationes appellari magis placet quam morbos; T IV, 10. qui, quod eam (pinam) custodit, pinoteres vocatur; F III, 63. ut (hominis natura) habeat quiddam ingenitum quasi civile atque populare, quod Graeci πολιτικόν vocant; F V, 66. soritas hoc vocant, quia acervum efficiunt uno addito grano; A II, 49. (animantem), globosum (deus) est fabricatus, quod σφαιροειδές Graeci vocant; Ti 17. quam ... omnes ..., qui Latine loquuntur, voluptatem vocant; F II, 77. fac sane esse summum bonum non dolere ⟨quamquam id non vocatur voluptas⟩; T III, 40.

aciem: acies .. ipsa, qua cernimus, quae pupula vocatur; N II, 142.

acumen: humano generi motum istum celerem cogitationis, acumen, sollertiam, quam rationem vocamus, ... non dari; N III, 69.

adsensionem: nunc de adsensione atque adprobatione, quam Graeci συγκατάθεσιν vocant, pauca dicemus; A II, 37.

adsumptionem: adsumptio .. ⟨quam πρόσληψιν iidem (dialectici) vocant⟩ non dabitur; D II, 108.

aequabilitatem: in animo opinionum iudiciorumque aequabilitas et constantia ... pulchritudo vocatur; T IV, 31.

aestimationem: quam (aestimationem) illi ἀξίαν vocant; F III, 20.

animal: animal hoc ... plenum rationis et consilii, quem vocamus hominem; L I, 22.

appetitionem: quae (appetitio animi) ὁρμή Graece vocatur; F III, 23. naturalem .. appetitionem, quam vocant ὁρμήν; F IV, 39. quas (adpetitiones) ὁρμάς Graeci vocant; N II, 58.

appetitum: quem (appetitum animi) ὁρμήν Graeci vocant; F V, 17.

approbationem: s. adsensionem.

Arcton: hunc circum (polum) Arctoe duae feruntur .... »ex his altera apud Graios Cynosura vocatur«; N II, 105.

collem: qui (collis) nunc Quirinalis vocatur; R II, 20.

complexum: caeli complexus, qui idem aether vocatur; N II, 101.

comprehensionem: quid esset cognitio aut perceptio aut, si verbum e verbo volumus, comprehensio, quam κατάληψιν illi vocant; A II, 17.

concitationem: sapientem ab omni concitatione animi, quam perturbationem voco, semper vacare; T V, 48.

conformationem: omnem .. talem conformationem animi ceteri philosophi motum inanem vocant; N I, 105.

coniunctionem: coniectores ex quadam convenientia et coniunctione naturae, quam vocant συμπάθειαν, quid ... sequatur intellegunt; D II, 124. quae est continuatio coniunctioque naturae, quam ... vocant συμπάθειαν? D II, 142.

consensum: est .. in ea (natura) iste quasi consensus, quam συμπάθειαν Graeci vocant; N III, 28.

constantiam: s. aequabilitatem. — continuationem, convenientiam: s. coniunctionem.

decreta: quae (decreta) philosophi vocant δόγματα; A II, 27.

dentes: intimi (dentes escas) .. conficiunt, qui genuini vocantur; N II, 134.

dicta: quae (facete dicta) vocant ἀποφθέγματα; O I, 104.

dissimulationem: libenter uti solitus est ea dissimulatione, quam Graeci εἰρωνείαν vocant; A II, 15.

dominum: hic est .. dominus populi, quem Graeci tyrannum vocant; R II, 47.

ductus: quos (ductus aquarum) isti Nilos et Euripos vocant; L II, 2.

enuntiationes: explicanda .. vis est ratioque enuntiationum, quae Graeci ἀξιώματα vocant; Fa 1.

furorem: quid .. habet auctoritatis furor iste, quem divinum vocatis? D II, 110.

gymnasium: in eo gymnasio, quod Ptolomaeum ‖ Ptolem. ‖ vocatur; F V, 1.

herbam: capras .. in Creta feras ... herbam quaerere, quae dictamnus vocaretur; N II, 126.

ignes: iis .. (hominibus) animus datus est ex illis sempiternis ignibus, quae sidera et stellas vocatis; R VI, 15.

infinitionem: infinitio ipsa, quam ἀπειρίαν vocant, tota ab illo (Democrito) est; F I, 21.

insulam: quam (insulam) nos orbem terrae vocamus; N II, 165.

ius: hoc (ius) civile, quod vocant, eatenus exercuerunt, quoad ..; L I, 14. in quibus ne nostri quidem populi latebunt, quae vocantur, iura civilia; L I, 17.

libros: is .. (Dicaearchus) tris libros scripsit, qui Lesbiaci vocantur; T I, 77.

magistratus: (populus) magistratus et principes ... praepotentes, reges, tyrannos vocat; R I, 66.

mare: quid tam planum videtur quam mare? e quo etiam aequor illud poëtae vocant; A fr 3.

mentientem: quo modo .. mentientem, quem ψευδόμενον vocant, dissolvas? D II, 11.

morbos: ex perturbationibus ... morbi conficiuntur, quae vocant illi νοσήματα; T IV, 23.

mores: * quia pertinet (ea pars) ad mores, quod ἦθος illi vocant; Fa 1.

motum: omnes .. iucundum motum, quo sensus hilaretur, Graece ἡδονήν, Latine voluptatem vocant; F II, 8. (Graeci) vocant .. πάθος, id est morbum, quicumque est motus in animo turbidus; T III, 23. rationem: s. acumen.

notiones: ut ... quasi consignatas in animis notiones, quas ἐννοίας vocant, haberemus; T I, 57.

notitias: quas (notitias rerum) Graeci tum ἐννοίας, tum προλήψεις vocant; A II, 30.

officium: perfectum officium rectum, opinor, vocemus, quoniam Graeci κατόρθωμα, hoc autem commune officium καθῆκον vocant; O I, 8.

oram: altera (ora) australis, ... quam vocant Graeci ἀντίχθονα; T I, 68.

partem: quae .. pars animi mens vocatur; R II, 67.

Penates: ex quo (Penates) etiam „penetrales“ a poëtis vocantur; N II, 68.

praesensionem: ubi versatur fortuitarum rerum praesensio, quam divinationem vocas? D II, 14.

praestantiam: quam (ingenii praestantiam) virtutem vocamus(F IV, 54.

principes: s. magistratus.

punctum: terram ... ad universi caeli complexum quasi puncti instar obtinere, quod κέντρον illi (mathematici) vocant; T I, 40.

quaestionem: tota .. (quaestio) est λογική, quam rationem disserendi voco; Fa 1.

qualitatem: qualitates .. appellavi, quas ποιότητας Graeci appellant ‖ vocant ‖; A I, 25. quam (qualitatem) ποιότητα Graeci vocant; N II, 94.

quercum: erit his in locis quercus, quam Marianam quercum ‖ [quercum] ‖ vocabunt; L I, 2.

rem publicam: neque potest eius modi res publica non regnum et esse et vocari; R II, 43.

sacerdotes: Athenienses omnibus semper publicis consiliis divinos quosdam sacerdotes, quos *μάντεις* vocant, adhibuerunt; D I, 95.

sapientiam: princeps .. omnium virtutum illa sapientia, quam *σοφίαν* Graeci vocant; O I, 153.

sidera: eam .. vim varie moveri ab iis sideribus, quae vocantur ‖ vocentur ‖ errantia; D II, 89.

sollertiam: s. acumen.

statum: iste non dolendi status non vocatur voluptas; F II, 28. s. alqm—regem.

stellas: s. **stella,** II, 1. voco (3 St.) S. 582, b.

studia: vos studia libidinem vocatis? T IV, 55.

tactum: quid de tactu, et eo quidem, quem philosophi interiorem vocant, aut doloris aut voluptatis? A II, 20.

tyrannos: (tyranni) se Iovis optimi nomine malunt reges vocari; R III, 23.

virtutem: quae virtus fortitudo vocatur; R V, 9. eam .. virtutem *σωφροσύνην* vocant, quam soleo equidem tum temperantiam, tum moderationem appellare; T III, 16.

voces: neque solum deorum voces Pythagorei observitaverunt, sed etiam hominum, quae vocant omina; D I, 102.

urbem: »certabant, urbem Romam Remoramne vocarent«; D I, 107.

volatus, Fliegen, Flug: I. est: nondum dico, quam haec signa nulla sint, fissum iecoris, corvi cantus, volatus aquilae; D II, 16.

II. noto: Arabes .. et Phryges et Cilices ... propterea facilius cantus avium et volatus notaverunt; D I, 94.

prosequor: volatus eorum (pullorum) matres prosequuntur, reliqua cura liberantur; N II, 129.

sustineo: idem (aër) ... volatus alitum sustinet; N II, 101.

III. admoneri: qui (Deiotarus rex) cum ex itinere quodam proposito ... revertisset aquilae admonitus volatu; D I, 26.

declarari: volatibus avium cantibusque *ut* certissimis signis declarari res futuras putant; D I, 2.

iubere, vetare: ut (volucres) ... tum vetent (aliquid) agere, tum iubeant aut cantu aut volatu; D II, 80.

volgaris (vulg.), gewöhnlich, alltäglich, allbekannt: alqd: quasi vero quicquam sit tam valde quam nihil sapere vulgare! D II, 81.

amicitia: neque ego nunc de vulgari (amicitia) aut de mediocri, ... sed de vera et perfecta loquor; Lae 22. a sapientium familiaritatibus ad vulgares amicitias oratio nostra delabitur; Lae 76.

liberalitas: vulgaris liberalitas referenda est ad illum Enni ‖ Ennii ‖ finem: »nihilo minus ipsi lucet«; O I, 52.

proverbium: de Sagra Graecorum etiam est volgare proverbium; N III, 13.

sermo: qui nulla arte adhibita de rebus ante oculos positis vulgari sermone disputant; A I, 5.

versus: quod vulgari quodam versu Graeco pronuntiari solet; F III, 64. est quidam Graecus vulgaris in hanc sententiam versus; D II, 12.

usus: cuius (artis) usus vulgaris communisque non sit; F III, 3.

volgo (vulgo), allgemein, allenthalben, gewöhnlich: I. bei Verben: iste, qui volgo appellatur amor; T IV, 68. quem (Saturnum) volgo maxime colunt ad occidentem; N III, 44. vulgo .. dicitur: „iucundi acti labores"; F II, 105. »Arctophylax, vulgo qui dicitur esse Bootes«; N II, 109. quae volgo dicuntur amplissima; L I, 61. non esse illa vulgo disputanda; N fr 1. ita intellegimus vulgo existimari; R II, 28. quod .. volgo solitum fieri ab ordine nostro; O II, 63. volgo ex oppidis publice gratulabantur; T I, 86. Tarquinius ... sic Servium diligebat, ut is eius vulgo haberetur filius; R III, 37. dictu .. est proclive, itaque volgo loquuntur; O II, 69. eos, quibus orbati sumus, esse cum aliquo sensu in iis malis, quibus volgo opinantur; T I, 111. Latinam linguam non modo *non* inopem, ut vulgo putarent, sed locupletiorem etiam esse quam Graecam; F I, 10. quae (domus) cum vulgo viseretur; O I, 138.

II. bei Adjectiv: ea difficultas induxit et vulgo inperitos et similes philosophos inperitorum, ut ..; N II, 45.

III. elliptisch: haec ..., quae dixi, cor, cerebrum, animam, ignem vulgo; reliqua fere singuli; T I, 19.

volgus, Menge, Volk, Pöbel: I. appellat: necesse erit .. appellare eam legem, quae scripta sancit, quod vult, aut iubendo *aut prohibendo,* ut vulgus appellat; L I, 19. nec sicut vulgus, sed ut eruditi solent appellare sapientem; Lae 6 (7).

intellegit: quod volgus, quid absit a perfecto, non fere intellegit; O III, 15.

loquitur: ut volgus, ita nos hoc loco loquimur; O II, 35.

numerat: eadem, quae vulgus, in malis et bonis numerare concedi nullo modo potest; T V, 31.

putat: in quibus (exemplis) peccari volgus hominum fortasse non putet; O III, 73.

solet: s. appellat; Lae 6 (7).

vult: vir sapiens ... non quid verissimum sit, sed quid velit vulgus, exquiret? T V, 104.

ohne Verb: quanto melius haec vulgus imperitorum! N I, 101.

II. adhibeo ad: (ratio, oratio) raro proficit neque est ad volgus adhibenda; T IV, 61.

pervagor in: Epicurus ... de (re) illustri et facili et iam in vulgus pervagata loquitur; F II, 15.

valeo in: hoc evenit, ut in volgus insipientium opinio valeat honestatis; T II, 63.

III. gloriosus in: nisi forte, quod gloriosum sit in vulgus, id honestum velimus dicere; A II, 140.

nobilis in: erat .. illa (sphaera) venustior et nobilior in volgus; R I, 21.

IV, 1. caritas: quod (virtus) non faceret profecto, si a caritate vulgi abhorreret; Lae 50.

clamores: qui clamores vulgi atque imperitorum excitantur in theatris! F V, 63.

error: hoc errore vulgi cum rem publicam opes paucorum, non virtutes tenere coeperunt; R I, 51.

impetus: cum (sapiens) insanos atque indomitos impetus volgi cohibere non possit; R I, 9.

inscitia: nec .. volgi atque imperitorum inscitiam despicere possum; N III, 39.

opinio: hi .. omnes ... intellegebant eas (res humanas) nequaquam pro opinione volgi esse extimescendas; T III, 58. quid erit in philosophi gravitate quam in volgi opinione stultorumque turba quod dicatur aut gravius aut grandius? T V, 46. cum poëtarum .. errore coniungere licet ... vulgi opiniones; N I, 43. retinetur .. et ad opinionem vulgi et ad magnas utilitates rei publicae mos, religio ..; D II, 70. opinionibus vulgi rapimur in errorem; L II, 43. non habeo, ad volgi opinionem quae maior utilitas quam regnandi esse possit; O III, 84. plus apud me .. vera ratio valebit quam vulgi opinio; P 8. est .. (mea pecunia) ad volgi opinionem mediocris, ad tuam nulla, ad meam modica; P 47.

reprensio: ne reprensionem quidem vulgi inanem reformidans; F III, 7.

sermones: neque te sermonibus vulgi dederis; R VI, 25.
verbum: quod ipsum (ποιότης) apud Graecos non est vulgi verbum, sed philosophorum; A I, 25.
2. commendatio in: vide, ne plus commendatio in vulgus ... molestiae habeat; T V, 103.
V. a: ut .. pictores ... suum quisque opus a vulgo considerari vult, ... sic ..; O I, 147.
in: s. **in**, A, IV, 3. vulgus (4 St.) B. II, S. 256, b.

volito, fliegen, umherfliegen, schweben: alqs: »nemo me lacrimis *decoret* ...; cur? volito vivos per ora virum«; T I, 34.
bestiae: quae (bestiae) ... appareant .. in ardentibus fornacibus saepe volitantes; N I, 103.
nomen: nos ... speremus .. nostrum nomen volitare et vagari latissime; R I, 26.
vis: in hac .. inmensitate latitudinum ... infinita vis innumerabilium volitat atomorum; N I, 54.

volnero (vuln.), verwunden, verletzen, kränken: alqm: qui erat Archilochi versu volneratus; N III, 91.
milites: qui (milites) erant eodem genere teli vulnerati; D II, 135.

volnus (vulnus), Wunde, Verlust, Niederlage, Kränkung: I. est: causa .. ea est, quae id efficit, cuius est causa, ut vulnus mortis; Fa 34.
II, 1. accipio: qui ... nullum a fortuna volnus acceperit; T I, 85. nondum sanatis volneribus iis, quae (Miltiades) corpore adverso in clarissima victoria accepisset; R I, 5.
adligo: quiesce .. et volnus adliga; T II, 39.
contemno: contemnere volnus consuetudo docet; T II, 38.
excipio: qui ... volnera exceperunt fortiter et tulerunt; T II, 65. non (bestiae) pro suo partu ita propugnant, ut vulnera excipiant? T V, 79.
fero: s. excipio; T II, 65.
habeo: hunc tu quas conscientiae labes in animo censes habuisse, quae vulnera? O III, 85.
impono: quae hic (C. Gracchus) rei publicae vulnera imponebat, eadem ille (Drusus) sanabat; F IV, 66.
inlido: ut Prometheus ille Aeschyli ... respondit: »siquidem qui tempestivam medicinam admovens non adgravescens volnus inlidat manu«; T III, 76.
obligo: ut volnus obliget; T II, 39. qui (Aesculapius) ... primus .. volnus dicitur obligavisse; N III, 57.
sano: s. accipio; R V, 5. impono.
sentio: non sentiunt viri fortes in acie volnera, vel sentiunt, sed mori malunt ..; T II, 58.
video: fecerunt .. (poëtae), ut eorum (deorum) bella, proelia, pugnas, vulnera videremus; N I, 42.
2. eligo: ut ... multa .. ex earum (beluarum) corporibus remedia morbis et vulneribus eligamus || eliciamus ||; N II, 161.
medeor: nec, si aliquot annis post idem ille liber captivis missus esset, volneribus mederetur, sed cicatricibus; T II, 54.
3. paratus ad: ex hoc ille animus in proeliis paratus ad volnera; T II, 37.
III. aeger ex: cum Tarquinius ex volnere aeger fuisse et vivere falso diceretur; R II, 38.
IV, 1. metus: his (Deciis) levabat omnem volnerum metum nobilitas mortis; T II, 59.
vis: »conficit animam vis volneris, ulceris aestus;« T II, 19.
2. radices ad: quae (sint animadversa) radicum (genera) ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos, ad vulnera; D I, 13.
V, 1. concidere: qui concidentem volneribus Cn. Pompeium vidissent; T III, 66.
confici: mittunt (gladiatores) etiam volneribus confecti ad dominos, qui quaerant, quid velint; T II, 41.
exanimari: cum ... ipse (Epaminondas) gravi vulnere exanimari se videret; F II, 97.
mori: cum Ptolomaeus || Ptolem. || ... in proelio telo venenato ictus esset eoque vulnere summo cum dolore moreretur; D II, 135.
percuti: fortunae gravissimo percussus vulnere; A I, 11.
2. cum: C. Flaminium ... cecidisse ... cum magno rei publicae vulnere; N II, 8.
in: apud illum (Sophoclem) .. perquam flebiliter Ulixes lamentatur in volnere; T II, 49.

volo, fliegen: I. accedere: alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt, alia volando, alia nando; N II, 122.
II. alqs: „configebat (Philoctetes) tardus celeres, stans volantes", ut apud Attium est; F V, 32.
aetas: volat .. aetas; T I, 76.
avis: »ex alto longe pulcherruma praepes laeva volavit avis«; D I, 108. eadem .. efficit in avibus divina mens, ut tum huc, tum illuc volent alites; D I, 120. ista .. avi volat nulla vehementius; D II, 144.
bestiae: vescimur bestiis et terrenis et aquatilibus et volantibus; N II, 151.
fax: »quae (Phoebi fax) magnum ad columen flammato ardore volabat«; D I, 18.
genetrix: »nona super tremulo genetrix clangore volabat«; D II, 63.
res publica: *neque* .. serpit, sed volat in optimum statum instituto tuo sermone res publica; R II, 33.
satelles: »hanc (Iovis satellitem) ubi praepetibus pinnis lapsuque volantem conspexit Marius, divini numinis augur«; D I, 106.

volo, wollen, wünschen, verlangen, bestimmen, geneigt sein, bedeuten, meinen, annehmen, behaupten: I. absolut und elliptisch: 1. unpersönlich: a. inest: inest .. velle in carendo; T I, 88.
b. sum: quid .. est amare ... nisi velle bonis aliquem affici quam maximis? F II, 78.
2. persönlich: alqs: etiam Graecis (verbis) licebit utare, cum voles; A I, 25. cuius (formae) quas acceperim dissupationes || disputationes, al. ||, si vultis, exponam. nos vero volumus, inquam; A I, 33. diutius, quam vellem, tanta vis virtutis ... afuit; A II, 3. equidem ... feci plus quam vellem; A II, 10. fuerint illa veteribus, si voltis, incognita; A II, 16. ita (Philo) imprudens eo, quo minime volt, revolvitur; A II, 18. ut Carneades volebat; A II, 34. an tu in soritis poteris hoc, cum voles? A II, 107. sic .. vultis; A II, 120. quoniam tibi non omnino displicet definire et id facis, cum vis; F II, 5. hanc quoque iucunditatem, si vis, transfer in animum; F II, 14. esse .. quam vellet iniquus (Pompeius) poterat impune; F II, 57. esto, fecerit, si ita vis, Torquatus propter suas utilitates; F II, 61. in voluptate corporis ⟨addam, si vis, „animi" dum ea ipsa, ut vultis, sit ex || et, e || corpore⟩ situm est vivere beate; F II, 89. sit .. tam facilis, quam vultis, comparatio voluptatis; F II, 92. ut tu vis, solum bonum; F III, 12. de illis (Stoicis), cum volemus; F V, 22. fac, ut isti volunt, animos non remanere post mortem; T I, 82. dic, si vis, de quo disputari velis; T II, 13. equi Pelopis illi Neptunii ... excipient te et, quo velis, perferent; T II, 67. hanc .. insaniam ... a furore disiungimus. Graeci volunt illi quidem, sed parum valent verbo; T III, 11. sanabimur, si volemus; T III, 13. de omni animi, ut ego

posui, perturbatione, morbo, ut Graeci volunt, explicabo; T III, 13. in potestate est abicere dolorem, cum velis; T III, 66. de quibus (consolationibus) audies tu quidem, cum voles; T III, 82. cetera, quotienscumque voletis, ... parata vobis erunt; T III, 84. nostros omnia consequi potuisse, simul ut velle coepissent; T IV, 5. dicat, si quis volt, qua de re disputari velit; T IV, 8. posse .. eum, qui se e Leucata praecipitaverit, sustinere se, cum velit; T IV, 41. ut mihi, velim nolim, sit certa quaedam tuenda sententia; N I, 17. Xenocratem audire potuit, quem virum ...! et sunt qui putent audisse; ipse non vult; N I, 72. hoc quidem, ut voletis; N I, 90. sit sane, ut vultis, deus effigies hominis; N I, 103. Orpheus, id est imago eius, ut vos vultis, in animum meum saepe incurrit; N I, 107. hic quam volet Epicurus iocetur; N II, 46. Neptuno, alteri || alterum || Iovis, ut volunt, fratri; N II, 66. ad quos sensus capiendos ... plures etiam, quam vellem, artes repertae sunt; N II, 146. quia non confidebas tam esse id perspicuum, quam tu velles; N III, 9. ut vis, acciderit; D I, 38. quam vellet cunctaretur, tamen eodem sibi leto ... esse pereundum; D I, 56. concedam hoc ipsum, si vis; D II, 34. tam licet de his erroribus, si velis, quam de somniis disputare; D II, 120. ut (imagines), simul atque velimus, accurrant? D II, 138. astrorum adfectio valeat, si vis, ad quasdam res; Fa 8. (adsensio) hanc habet rationem, ut Chrysippus vult, quam dudum diximus; Fa 42. illud quoque necesse est, declinare, quibusdam atomis vel, si volunt, omnibus naturaliter *; Fa 48. non .. potestas est ex tempore, aut cum velis, opitulandi rei publicae; R I, 10. illi regi ... tolerabili aut, si voltis, etiam amabili, Cyro, subest ... Phalaris; R I, 44. si vis, Laeli, dabo tibi testes ..; R I, 58. si quando ... tibi visus es irasci alicui. — ego vero saepius, quam vellem; R I, 59. ut id, quod agri efferant sui, quascumque velint in terras, portare possint ac mittere; R II, 9. qui ... coërcet et regit beluam, quocumque vult || volt ||; R II, 67. nisi et hos velle putarem et ipse cuperem te quoque aliquam partem huius nostri sermonis attingere; R III, 32. qui teneros et rudes (animos) quom acceperunt, inficiunt et flectunt, ut volunt; L I, 47. in minoribus (rebus), si voles, remittam hoc tibi; L II, 24. faciam, Attice, ut vis; L III, 13. disces, quam diu voles; tam diu autem velle debebis, quoad ..; O I, 2. pati ab igne ignem capere, si qui velit; O I, 52. cuius (libertatis) proprium est sic vivere, ut velis; O I, 70. quoniam omnia persequimur, volumus quidem certe; O I, 138. de quaerenda, de collocanda pecunia, ⟨vellem || pecunia || etiam de utenda || augenda ||⟩ commodius ... disputatur; O II, 87. licere uti Canio, si vellet, (hortis) ut suis; O III, 58. emit homo ... locuples tanti, quanti Pythius voluit; O III, 59. quas (habenas amicitiae) vel adducas, cum velis, vel remittas; Lae 45. licet inrideat, si qui vult; P 8. ponite ante oculos unum quemque veterum || [regum] ||. voltis a Romulo? voltis post liberam civitatem ab iis ipsis, qui liberaverunt? P 11. si vis, (peccata) sane || visa || sint breviora, leviora qui possunt videri || possunt || ? P 26. quid est .. libertas? potestas vivendi, ut velis. quis igitur vivit, ut volt, nisi qui recte vivit || † recta sequitur || ? P 34. vobis .. iure et lege volentes pareant; Ti 41. omnes aiunt esse beatos, qui vivant, ut ipsi velint; fr V, 39. f. **sis** (S. 548 a).

amici: ne illos (amicos) plus, quam ipsi velint, si sentiant, ... diligamus; T III, 73.

animal: si animal omne, ut vult, ita utitur motu sui corporis, ... membraque, quocumque vult, flectit; D I, 120.

animus: animus perturbatus ... nec cohibere se potest nec, quo loco vult, insistere; T IV, 41.

aries: quod, qua vellet, (aries) ingredi posset et, quae vellet, attingere; T V, 115.

di: »dono (eosdem), ducite, doque volentibus cum magnis dis«; O I, 38. qui (di) eatenus nobis declarantur, qua ipsi volunt; Ti 40.

fictores: a parvis ... deos ea facie novimus, qua pictores fictoresque voluerunt; N I, 81.

multitudo: cum, de quocumque volt, supplicium sumit multitudo; R III, 45.

natura: si (natura vitam) repetit, cum volt; T I, 93.

oculi: ut (oculi) ... aspectum, quo vellent, facile converterent; N II, 142.

pictores: f. fictores.

II. **mit Ergänzung:** 1. **Conjunctiv:** visne ergo ipsius iuris ortum a fonte repetamus? L I, 20. sed visne ... locum mutemus et in insula ... sermoni reliquo demus operam sedentes? L II, 1. f. **igitur,** B, II, 1, e. ne (3 St.) B. II, S. 211, b. — nunc idem ... velim definias, quid sit voluptas; F II, 5. in qua (institutione) animadvertas velim quid mutandum putes; F IV, 3. haud equidem adsentior, tu tamen ad reliqua pergas velim; L III, 26. tu velim a me animum parumper avertas, Laelium loqui ipsum putes; Lae 5. quare velim dari mihi, Luculle, iubeas indicem tragicorum; fr V, 48. — de cetero vellem equidem .. ipse (Epicurus) doctrinis fuisset instructior ... aut ne deterruisset alios a studiis; F I, 26. quam vellem .. te ad Stoicos inclinavisses! F III, 10. vellem adesse posset Panaetius; T I, 81. nos vellem praemio elicere possemus, qui nobis aliquid attulisset, quo hoc firmius crederemus; T V, 20. sic homines ... exstitisse? vellem diceretis; N I, 91. hic Scipio: quam vellem Panaetium nostrum nobiscum haberemus! R I, 15. quibus vellem satis cognita esset nostra sententia; O II, 7. vellem nobis hoc idem vere dicere liceret; O III, 1. vellem equidem idem possem || posse || gloriari, quod Cyrus; C 32.

2. **ne:** f. 1. vellem; F I, 26.

3. **ut:** id .. volumus, id contendimus, ut officii fructus sit ipsum officium; F II, 72. quoniam videris hoc velle, ut ... virtus satis habeat ad vitam beatam praesidii; T V, 83. illud, quod volumus, expressum est, ut vaticinari furor vera soleat; D I, 67. qui utrumque voluit et potuit, id est ut cum maiorum institutis, tum doctrina se intrueret; R III, 6. efficitur .. id, quod Pythagoras vult in amicitia, ut unus fiat ex pluribus; O I, 56. declarat .. (Aiax) se velle, ut suum tumulum ... praetereuntes sic loquantur; fr VIII, 9.

4. **Infinitiv und Nominativ mit dem Infinitiv:** a quo abesse velis; F IV, 65. »ab amico amante argentum accipere meretrix non vult || nevolt ||«; N I, 13. dissimulat se accipere voluisse; O II, 79. in secundo .. (libro Chrysippus) volt ... Hesiodi Homerique fabellas accommodare ad ea, quae ..; N I, 41. cum (Diana) in partu Olympiadis adesse voluisset; N II, 69. neque .. quisquam est, qui dolorem ipsum, quia dolor sit, ... adipisci velit; F I, 32. quam (rem) adipisci scelere quovis velit; F III, 36. quod adipisci cum dolore corporis velit; T II, 16. qui .. adipisci veram gloriam volet; O II, 43. si id volumus adipisci; Lae 84. nec tam miserum est non adipisci, quod velis, quam adipisci velle, quod non oporteat; fr V, 39. consentaneum est huic naturae, ut sapiens velit gerere et administrare rem publicam atque ... uxorem adiungere et velle ex ea liberos; F III, 68. in quo prudentia versaretur et quod assequi vellet; F V, 17. velle aliquem imprudentem super eam (aspidem) assi-

dere; F II, 59. quod ‖ cum ‖ .. nemo in summa solitudine vitam agere velit; F III, 65. si quando rem agere vellet; D II, 77. quod (honestum coniunctio) amplecti vult; F V, 22. vereor interdum, ne talium personarum cum amplificare velim, minuam etiam gloriam; A II, 5. nisi te audire vellem; F I, 28. si Epicurum audire voluerint; F I, 42. qua de re quis vellet audire; F II, 1. qui se audire vellent; F II, 2. qui audire vult; F II, 2. eos ... non ipsos in ea sententia esse, sed audire velle contraria; F II, 2. quod mihi .. (Triarius) visus est, cum sciret, velle tamen confitentem audire Torquatum; F II, 21. esse .. hominis ingenui ... velle bene audire; F 57. qui (Lucius) audire de summo bono potissimum velit; F V, 15. maxime .. eos videre possumus res gestas audire et legere velle; F V, 52. ponere iubebam, de quo quis audire vellet; T I, 7. qui audire vellet; T I, 8. num non vis .. audire, cur ..? T I, 77. si fabulas audire volumus; T I, 92. se ... audire voluisse Posidonium; T II, 61. id velim audire; T V, 82. si vos audire vellemus; N I, 55. te vicissim audire vellem; N II, 3. his de generibus quid sentias ..., audire sane velim; D II, 100. quoniam ea, quae tenebatis ipsi, etiam ex me audire voluistis; R I, 70. tum docere tum discere vellet, tum audire tum dicere; O I, 158. quodsi legere aut audire voletis externa; C 20. si (Neoptolemus) Lycomedem ... audire voluisset; Lae 75. cum alter verum audire non vult; Lae 98. si Xerxes ... mel se auferre ex Hymetto voluisse diceret; F II, 112. velletne Clazomenas in patriam, ‖ [in patriam] ‖ ... auferri; T I, 104. cum (Hannibal) columnam auream ... auferre vellet; D I, 48. si velim scribere quid aut legere aut canere ... aut geometricum quiddam ... explicare; D II, 122. qui te captare vult; A II, 94. ego de omni statu consilioque totius vitae aut certare cum aliis pugnaciter aut frustrari ... me ipsum velim? A II, 65. qui velit ... circumfluere omnibus copiis atque in omnium rerum abundantia vivere; Lae 52. quas (leges) cum vellet Lysander commutare; D I, 96. si conferre volumus nostra cum externis; N II, 8. id ipsum rationibus physicis confirmare volo; N II, 23. cum (Caecilia Metelli) vellet sororis suae filiam in matrimonium conlocare; D I, 104. si magnam illam Graeciam conlustrare animo voluerimus; R III, 7. (Democritus) ex illa investigatione naturae consequi volebat, bono ut esset animo; F V, 87. si considerare volumus ‖ volemus ‖, quae sit ... dignitas; O I, 106. si tibi constare vis; T I, 9. si sibi constare vellet; T V, 75. alte spectare si voles atque hanc sedem et aeternam domum contueri; R VI, 25. nemo adhuc convenire me voluit, cui fuerim occupatus; C 32. verum .. invenire volumus, non tamquam adversarium aliquem convincere; F I, 13. quae (Epicurus) corrigere vult; F I, 17. si qua in iis (physicis Epicurus) corrigere voluit; F I, 26. si quis corrigere aliquid volet; N II, 87. (Sulla) primus e patriciis Corneliis igni voluit cremari; L II, 57. qui ... cruciari dies, noctes torqueri vellent; F V, 29. cum relaxare animos et dare se iucunditati volent; O I, 122. si satis iis (dominis) factum sit, se velle decumbere; T II, 41. dies deficiat, si velim paupertatis causam defendere; T V, 102. visne ... ipse eam (vitam) degustare? T V, 61. si aut exstingui tranquille volumus ... aut si ex hac in aliam haud paulo meliorem domum sine mora demigrare; fr V, 97. genera .. si velim iuris ... describere; R III, 17. nisi forte, quod gloriosum sit in volgus, id honestum velimus dicere; A II, 140. istius modi .. res dicere ornate velle puerile est; F III, 19. qui grandia ornate vellent, enucleate minora dicere; F IV, 6. nisi .. ad haec .. dicere aliquid vis; F IV, 44. contra si quis dicere velit; F V, 27. illud si qui dicere velit; F V, 30. volo .. dicere illud homini longe optumum esse, quod ..; T II, 46. si quis velit idem referre atque ita dicere; Fa 32. si ... Caecilius (voluisset) Marco Catoni male dicere; R IV, 11. ut eum lusisse potius quam † quod id verum esse ‖ quod [id] verum esset ‖ adfirmet dicere voluisse; R VI, 4. ſ. audire; O I, 158. qui discere volunt; N I, 10. quid est, ... cur a me velis discere? N III, 7. discere a te volo; D II, 48. ſ. audire; O I, 158. haudquaquam boni est ratione vinctum velle dissolvere; Ti 40. cum convicio veritatis coacti perspicua a perceptis volunt distinguere; A II, 34. quoniam .. docere .. vellent, quae visa accipi oporteret, ‖ et ‖ quae repudiari; A II, 29. qui ex illius (Dionysii) commutata sententia docere vellet nihil ... posse; A II, 71. quae docere vult; F II, 18. geometrae cum aliquid docere volunt; T V, 18. quibus (rationibus) docere velitis humanas esse formas deorum; N I, 76. quod docere volumus; N II, 81. ut velles docere deos esse; N III, 6. multis argumentis deos esse docere voluisti; N III, 9. cum docere velles deos esse; N III, 18. ſ. audire; O I, 158. qui si virtutes ebullire volent et sapientias; T III, 42. in singulis .. rebus ... volunt efficere ... adiuncta esse; A II, 42. quod velle efficere non mediocris insaniae est; A II, 54. dum efficere vultis beatum sapientem; F II, 108. is (vir), .. quem efficere volumus; F III, 29. in quibus (libris Dicaearchus) volt efficere animos esse mortalis; T I, 77. quod cum efficere vultis; N I, 68. nisi si quis Athonem pro monumento vult funditus efficere ‖ † efficere, effingere ‖; R III, fr 5. quanta illa res sit, quam efficere velimus; O I, 141. cum deus *eius* ‖ ei cum deus ‖ similem mundum efficere vellet; Ti 12. cum .. eum (ignem) similem universi naturae efficere vellet; Ti 35. cum aliquid non veri simile dicatis et effugere reprehensionem velitis; N I, 69. quod vitium effugere qui volet (omnes autem velle debent); O I, 18. non plus (dominus eripiet) quam navigantem in alto eicere de navi velit, quia sua sit; O III, 89. se hortulos aliquos emere velle; O III, 58. si plures ex alto emergere velint; F IV, 64. equidem saepe emori, si fieri posset, vellem; T I, 98. enumerare: ſ. numerare. qui in ea voluptate velit esse, quam nihil molestiae consequatur; F I, 32. quicumque Epicurei esse voluerunt ‖ voluerint ‖; F II, 12. qui asoti esse velint; F II, 30. qui volo et esse et haberi gratus; F II, 72. qui unum diem totum velit esse in genere isto voluptatis; F II, 114. omnis natura vult esse conservatrix sui; F IV, 16. cum in re publica princeps esse velles; F IV, 61. quod (philosophus) in officio, cuius magister esse vult, labitur; T II, 12. si viri volumus esse; T II, 48. cur frustra turpes esse volumus? T II, 57. si et boni et beati volumus esse; T IV, 84. qui ... vellet omnino liber esse; T V, 63. si beati esse volumus; T V, 67. ut homo nemo velit nisi hominis similis esse; N I, 78. nos .. philosophi esse volumus; N III, 77. qui (Pythagoras) etiam ipse augur vellet esse; D I, 5. si salvi esse vellemus; D II, 110. si modo (populus) salvus esse vult; R I, 51. qui in magistratu privatorum similes esse velint; R I, 67. nisi plane esse vellem meus; L II, 17. quoniam utrique Socratici et Platonici volumus esse; O I, 2. hae disciplinae .. si sibi consentaneae velint esse; O I, 6. qui in re publica princeps vellet esse; O I, 25. qui benigniores volunt esse, quam res patitur; O I, 44. ut quisque animi magnitudine maxume excellet

|| excellit ||, ita maxume vult princeps omnium vel potius solus esse; O I, 64. si acres ac diligentes esse volumus animadversores[que] || * animadversoresque || vitiorum; O I, 146. cum benivolentiae comparandae causa benefici esse velint; O II, 54. si salvi esse velint; O II, 74. neque .. solum nobis divites esse volumus, sed liberis; O III, 63. cum ex eo (Leontino Gorgia) quaereretur, cur tam diu vellet esse in vita; C 13. quod (proverbium) monet „mature fieri senem, si diu velis senex esse“; C 32. virtute .. ipsa non tam multi praediti esse quam videri volunt; Lae 98. dominum mutare, non liber esse volt; P 41. beati certe omnes esse volumus; fr V, 36. ut retineamus eam definitionem, quam Philo voluit evertere; A II, 18. si qui voluerit animi sui complicatam notionem evolvere; O III, 76. qui volunt exclamare maius; T II, 56. hanc excutere opinionem mihimet volui radicitus; T I, 111. visne ... fortunam experiri meam? T V, 61. (rusticum) esse ... monitum, ne vim suam experiri vellet; D I, 55. ea .. moderari (oportebit) nec velle experiri, quam se aliena deceant; O I, 113. si .. id etiam explanare velles; F II, 60. quoniam .. natura suis omnibus expleri partibus vult; F V, 47. explicare: ʃ. canere. exstingui: ʃ. demigrare. quod cum facere vellent; R I, 18. * non solum ob eam causam fieri volui, quod ..; R I, 34. qui ... iidem gloriae iacturam ne minimam quidem facere vellent; O I, 84. quoniam speramus, volumus quidem certe senes fieri; C 6. ne tu quidem, Vellei, (intellegere potes), sed non vis fateri; N I, 71. mihi .. videtur ... Chrysippus tamquam arbiter honorarius medium ferire voluisse; Fa 39. quodsi fingere nobis et iungere formas velimus; N I, 78. qui .. ita frui volunt voluptatibus, ut ..; F I, 48. frustrari: ʃ. certare. si vellent voces inanis fundere; T III, 42. ipsi .. gerere quam personam velimus; O I, 115. ʃ. adiungere. de .. eo, quod ipsis superat, (parvi) aliis gratificari volunt; F V, 42. si omnia ad intellegendum non habeo, quae habere vellem; T I, 67. „carere“ .. hoc significat: egere eo, quod habere velis; T I, 88. si quid habere velis; T IV, 56. solum habere velle summa dementia est; T IV, 56. si .. et prudentes homines et non veteres reges habere voluerunt; R I, 58. si quis id ageret, ut, qualis haberi vellet, talis esset; O II, 43. ut simus ii, qui haberi velimus; O II, 44. qui etiam socerum habere voluit eum, cuius ipse audacia potens esset; O III, 82. plerique perverse, ne dicam inpudenter, habere talem amicum || tal. am. hab., al. || volunt, quales ipsi esse non possunt; Lae 82. qui (C. Fabricius) nihil habuit eorum, nihil habere voluit; P 13. ʃ. esse; F II, 72. eorum, quos vident, (parvi) volunt non ignorare nomina; F V, 42. ut eos, quos novisse vis, imitari etiam velis; F V, 6. Critolaus imitari voluit antiquos; F V, 14. ut unum Clitarchum ... legisse videatur, cum tamen velle dumtaxat imitari; L I, 7. unum illud mihi videris imitari, orationis genus. — velle fortasse; L II, 17. quam (prudentiam) vult imitari malitia; O III, 96. quoniam ille (Pythagoras) ne Apollini quidem Delio hostiam immolare voluit; N III, 88. cum immolare velis; D I, 118. cum immolare quispiam velit; D II, 35. quas (res) qui impedire vult; Lae 75. qui impetrire velit; D II, 35. si triginta illi Athenis leges inponere voluissent; L I, 42. nec quicquam aliud est philosophia, si interpretari velis, praeter studium sapientiae; O II, 5. sin me interrogare (voles); N III, 4. qui verum invenire sine ulla contentione volumus; A II, 7. (Arcesilan) verum invenire voluisse; A II, 76. ʃ. convincere. vero .. si volumus indicare; O I, 74. iungere: ʃ. fingere. sin autem dei neque possunt nos iuvare nec volunt; N I, 3. ut animadvertant || animum adv. ||, cum iuvare alios velint, ne quos offendant; O II, 68. dum huius (Zenonis) definitiones labefactare volt; A II, 16. si quis .. ea, quae dicta sunt, labefactare volet; A II, 36. legere: ʃ. audire; F V, 52. C 20. canere. cum levare dolorem maerentium volumus; T III, 55. patriam se liberare velle; O II, 82. verum si loqui volumus; T I, 112. is (Dionysius) cum pila ludere vellet; T V, 60. ut litteris consignamus, quae monumentis mandare volumus, sic ..; A II, 2. quid .. mereri velis ..., ut ..? F II, 74. video te alte spectare et velle in caelum migrare; T I, 82. vereor, ne, dum minuere velim laborem, augeam; L I, 12. »consul quom mittere signum volt«; D I, 107. secundis .. suis rebus volet etiam mori; T I, 110. mutare: ʃ. esse; P 41. ne si navigare quidem velim, ita gubernem, ut somniaverim; D II, 122. poëtae nonne post mortem nobilitari volunt? T I, 34. opifices post mortem nobilitari volunt; T I, 34. nec .. Herculi nocere Deianira voluit ... nec prodesse Pheraeo Iasoni is, qui ..; N III, 70. quid .. potius (di) hominibus dedissent, si iis nocere voluissent? N III, 71. »si stellarum motus cursusque vagantis nosse velis«; D I, 17. quoius (rei publicae) partem nec norunt ullam neque umquam nosse voluerunt; L I, 39. qui se ipsi velint nosse; L I, 62. ʃ. imitari; F V, 6. dies deficiat, si velim numerare || enumerare ||, quibus bonis male evenerit; N III, 81. multi .. et, cum obesse vellent, profuerunt et, cum prodesse, obfuerunt; N III, 70. ii ne obligari quidem beneficio volunt; O II, 69. qui (Sciriones) iter Poenis vel corporibus suis obstruere voluerunt; C 75. et Spurius Cassius et M. Manlius et Spurius Maelius regnum occupare voluisse dicti sunt; R II, 49. nisi (Scipio) ... inmortalitatem optare vellet; Lae 11. ab eo ordiri maxime volui; O I, 4. mihi videbare contra Catonem disserens hoc velle ostendere; T V, 32. ne verbis solum attingamus ea, quae volumus ostendere; T V, 68. ut, cum ostendere velles, quales di essent, ostenderes nullos esse; N III, 20. non solum ut summi virtute et animo praeessent || praeesse || inbecillioribus, sed ut hi etiam parere summis velint; R I, 51. clamat populus neque se uni neque paucis velle parere; R I, 55. non ii nemini, sed non semper uni parere voluerunt; L III, 4. si qui (homines) forte his legibus parere voluerint; L III, 29. ut nemini parere animus bene informatus a natura velit nisi praecipienti; O I, 13. cui (naturae rationi) parere qui velit; O III, 23. cuius rei causa perficere, quae conaris, velis; F II, 74. qui persuadere vellent esse aliquid, quod ..; A II, 17. tot .. rationes (Plato) attulit, ut velle ceteris, sibi certe persuasisse videatur; T I, 49. cum perturbare ... philosophiam ... velitis; A II, 14. cum .. ad summum bonum volunt pervenire; F IV, 39. quae est .. ista calliditas res vetustate robustas calumniando velle pervertere? D I, 35. qui (Neoptolemus Ennii) se ait „philosophari velle, sed paucis; R I, 30. qui placere volunt; A II, 10. quod vellet Graeciae fana poenire; R III, 15. ponere aliquid, ad quod audiam, si tibi non est molestum, volo; Fa 4. qui honeste posse multum volunt; O II, 64. praeesse: ʃ. parere; R I, 51. hoc (ius) civile, quod vocant, eatenus exercuerunt, quoad populo || populum, al. || praestare voluerunt; L I, 14. si a primis inchoatisque naturis ad ultimas perfectasque volumus procedere; N II, 33. ut prodesse velimus quam plurimis; F III, 65. cui prodesse velle videantur; O I, 42. quod (iustitia) prodesse vult plurimis;

O II, 38. f. nocere; N III, 70. obesse. Alexandream se proficisci velle dixit; O II, 82. si illa ... (Demosthenes) pronuntiare voluisset; O I, 4. cum quiescere volunt; T V, 116. ut si quis aestuans ... recordari velit sese ... circumfusum fuisse; T V, 74. cuius (potestatis) primum ortum si recordari volumus; L III, 19. quos (Socrates) volebat refellere; A II, 15. non numquam haec eadem vocabula ad frugalitatis nomen tamquam ad caput referre volumus; T IV, 36. f. dicere; Fa 32. relaxare: f. dare. si (Regulus) ... domi remanere voluisset; O III, 115. quod (summum bonum) reperire volumus; F III, 2. si velis replicare memoriam temporum; L III, 31. quem (deum) ... in animi notione tamquam in vestigio volumus reponere; N I, 37. si verum respondere velles; F IV, 62. nominis dignitatem (Antiochus) videtur, cum a re ipsa descisceret, retinere voluisse; A II, 70. cum ea volunt retinere; F IV, 78. nec .. velim quasi decurso spatio ad carceres a calce revocari; C 83. tu si meliore memoria es, velim scire, ecquid de te recordere; T I, 13. quo de libro, Balbe, velim scire quid sentias; N I, 16. quamquam, quem potissimum Herculem colamus, scire sane velim; N III, 42. ex quo sagae anus, quia multa scire volunt; D I, 65. quae (somnia) si alia falsa, alia vera, qua nota internoscantur, scire sane velim; D II, 128. ex tribus istis modis rerum publicarum velim scire quod optimum iudices; R I, 46. in his ipsis antiquitatum prooemiis † philosophie scribere voluimus; A I, 8. cum de senectute vellem aliquid scribere; C 2. f. canere. rogatus (Socrates) a Critone, quem ad modum sepeliri vellet; T I, 103. Aristoteles aut Xenocrates, quos Antiochus sequi volebat; A II, 137. si istum ‖ † ipsum ‖ finem velim sequi; A II, 139. qui (Academici) ... id sequi volunt, quodcumque veri simile videatur; F II, 43. si (Epicurus) suum finem bonorum sequi volet; F II, 56. nisi forte volumus Epicureorum opinionem sequi; Fa 37. quem potissimum vitae cursum sequi vellent; O I, 119. ut spectare aliquid velimus et visere; T I, 44. qui per se ipse spectari velit; L III, 40. f. contueri. cum iidem (xviri) essent nec alios subrogare voluissent; R II, 62. insimulant eum (Ulixem) tragoediae simulatione insaniae militiam subterfugere voluisse; O III, 97. qui voluit subvenire erroribus [Epicurus] iis; A II, 45. temptare volui possentne proferri in lucem; P 4. si errorem velis tollere; R I, 38. torqueri: f. cruciari. si (Plato) genus forense dicendi tractare voluisset; O I, 4. sunt .. quidam e nostris, qui haec subtilius velint tradere; F I, 31. si volumus hoc, quod datum est vitae, tranquille ... traducere; T III, 25. qui (Crassus) nisi eguisset, numquam Euphraten nulla belli causa transire voluisset; F III, 75. cum (Plato) Socratem unice dilexisset eique omnia tribuere voluisset; R I, 16. si qui Carneadeum finem tueri volunt; F IV, 49. (populus) tueri .. vult per se constitutam rem publicam; R I, 65. qui suo iudicio tueri rem publicam velint; O I, 87. velle: f. adiungere. venditorem ... velle quam optume vendere; O III, 51. volo .. videre, quid invenerint; A II, 60. volumus sane ... istuc, quo pervenisti, videre quale sit; C 6. illi (seditiosi) cum res novas ‖ bonas, al. ‖ tractent, similes bonorum videri volunt; A II, 72. suam quisque videri voluit afferre sententiam; F V, 72. quae (malitia) volt ... videri se esse prudentiam; O III, 71. f. esse; Lae 98. in libertatem vindicari volt? P 41. cum audisset ..., (Pompeium) voluisse .. nobilissimum philosophum visere; T II, 61. f. spectare; T I, 44. si quis universam (philosophiam) velit vituperare; T II, 4. nunc .. quid est, sine his (studiis) cur vivere velimus? A ep 2. (vitis) volet secundum eam naturam, quae postea ei adiuncta erit ‖ sit, est ‖, vivere; F V, 40. quasi vero quisquam ita nonaginta annos velit vivere, ut ..! T I, 92. quod inter haec velit virtute tamquam lege vivere; L I, 56. qui secundum naturam volent vivere; O III, 23. ille (adulescens) vult diu vivere, hic (senex) diu vixit; C 68. si modo velint aliqua ex parte liberaliter vivere; Lae 86. f. circumfluere. quae tu si alio nomine vis vocare; A fr 19. qui vel utrisque litteris uti velint vel ..; F I, 10. cum ... vellem .. e bibliotheca pueri Luculli quibusdam libris uti; F III, 7. uti se eorum (deorum) bonitate velle dicebat; N III, 84. qui fidibus aut tibiis uti volunt; D II, 9.

5. **accus. c. infin.: a. vollständiger Infinitiv:** migrationem et emptionem feliciter evenire volo; A ep 2. intemperantis .. arbitror esse scribere, quod occultari velit ‖ velis ‖; A I, 2. totam veterem Academiam ... renovari a te ... velim; A I, 14. mentem volebant rerum esse iudicem; A I, 30. quod explanari volebant; A I, 32. hic omnibus his quasi morbis voluit carere sapientem; A I, 38. quam (adsensionem animorum) esse vult in nobis positam et voluntariam; A I, 40. id .. volumus esse ἀκατάληπτον ‖ καταληπτόν ‖; A II, 18. lumen mutari saepe volumus; A II, 19. adpetitio ⟨eam enim volumus esse ὁρμήν⟩; A II, 24. volunt ... probabile aliquid esse; A II, 32. animus quodam modo eripitur iis, quos neque sentire neque adsentiri volunt; A II, 38. quae ducuntur ... ab omni consuetudine, quam obscurari ‖ quae obscurare ‖ volunt; A II, 42. qui omnia non tam esse quam videri volunt; A II, 44. tu .. vis (geminos) eosdem plane esse, non similes; A II, 55 (54). Pythagorei ex numeris et mathematicorum initiis proficisci volunt omnia; A II, 118. alii voluptatem finem esse voluerunt; A II, 131. in omni permotione naturalem volebant esse quendam modum; A II, 135. hos .. (Xenocratem, Aristotelem) quasi eosdem esse vultis; A II, 136. Plato .. omne iudicium veritatis veritatemque ipsam ... cogitationis ipsius et mentis esse voluit; A II, 142. qui ... moderatius .. id volunt fieri; F I, 2. qui (Chremes) novum vicinum non vult »fodere aut arare«; F I, 3. nisi qui se plane Graecum dici velit; F I, 8. in voluptate .., quod (Epicurus) summum bonum esse vult, summumque malum dolorem; F I, 29. quod esse volunt e virtute, id est honeste, vivere; F II, 34. quas (virtutes) ratio rerum omnium dominas, tu voluptatum satellites et ministras esse voluisti; F I, 37. ad pastum ... hoc divinum animal ortum esse voluerunt; F II, 40. dum .. in una virtute sic omnia esse voluerunt, ut ..; F II, 43. hanc (honestatem) ... quam aut qualem esse velint ‖ ii ‖; F II, 48. vellentne de ea re quaeri; F II, 54. cum sapientem semper boni plus habere vultis; F II, 57. me non modo, quid sit voluptas, scire ..., sed etiam, quid eam tu velis esse; F II, 75. quem (physicum) se ille esse vult; F II, 102. velle post mortem epulis celebrari memoriam sui nominis; F II, 103. quem vos beatum semper vultis esse; F II, 108. qui vacuitatem doloris finem bonorum esse voluerunt; F III, 2. qui se Graecos magis quam nostros haberi volunt; F III, 5. qui (Stoici) nihil aliud in bonorum numero nisi honestum esse voluerunt; F III, 36. inter illa ... aliquid tamen, quod differret, esse voluerunt; F III, 50. et pertinentem et efficientem sapientiam volunt esse; F III, 55. ut natura et procreari vellet et diligi procreatos non curaret; F III, 62. hoc intellegi volumus; F III, 66. et emolumenta et detrimenta ... communia esse voluerunt; F III, 69. incommoda .. et commoda ... communia esse voluerunt,

paria noluerunt; F III, 69. quam (virtutis vim) tantam volunt esse, ut ..; F IV, 7. cum sapientiam totius hominis custodem ... esse vellent; F IV, 17. ipsam etiam virtutem volunt esse earum rerum, quae secundum naturam sunt; F IV, 39. a te perfici istam disputationem volo; F IV, 44. in quo (honesto) uno vultis esse omnia; F IV, 68. *stultos* omnia contraria, quos etiam insanos esse vultis; F IV, 74. omnibus .. artibus volumus attributam esse eam, quae communis appellatur prudentia; F IV, 76. satis .. scite me nostri sermonis principium esse voluisti; F V, 8. quoniam ... omnia .. et in animo et in corpore perfecta velimus esse; F V, 37. cum volumus nomina eorum ... nota nobis esse; F V, 52. ne si iucundissimis quidem nos somniis usuros putemus, Endymionis somnum nobis velimus dari; F V, 55. quoniam unam societatem hominum esse volumus; F V, 67. ego .. volo in virtute vim esse quam maximam; F V, 77. qui eandem licentiam scribendi sibi permitti volunt; T I, 6. duas partes ei (rationi Plato) parere voluit, iram et cupiditatem; T I, 20. id .. primum ita esse velim, deinde, etiamsi non sit, mihi persuaderi tamen velim; T I, 24. quam (sententiam) vis obtineri; T I, 26. has .. imagines loqui volunt; T I, 37. quam (corporum concursionem) .. Democritus concalefactam et spirabilem, id est animalem, esse volt; T I, 42. quam (memoriam) .. Plato recordationem esse volt vitae superioris; T I, 57. ex quo effici volt Socrates, ut discere nihil aliud sit nisi recordari; T I, 57. volt (Panaetius), quod nemo negat, quicquid natum sit, interire; T I, 79. quam (mortem) qui leviorem faciunt, somni simillimam volunt esse; T I, 92. qui se iudicum numero haberi volunt; T I, 98. orationes, quas nos multitudinis iudicio probari volebamus; T II, 3. qui se philosophos appellari volunt; T II, 7. qui se haberi velit musicum; T II, 12. dic, ... de quo disputari velis; T II, 13. prudentiamne vis esse, sine qua ne intellegi quidem ulla virtus potest? T II, 31. illi ... corpora iuvenum firmari labore voluerunt; T II, 36. illi (Spartiatae) .. voluerunt nihil horum simile esse »apud Lacaenas virgines«; T II, 36. qui (Stoici) ... effici volunt non esse malum dolorem; T II, 42. hisce ego pluribus ‖ [pluribus] ‖ nominibus unam rem declarari volo; T II, 46. omnia .. bene facta in luce se conlocari volunt; T II, 64. illa .., quae se eius (gloriae) imitatricem esse volt, ... fama popularis; T III, 4. qui (animi) se sanari voluerint; T III, 5. cum se in luctu esse vellent; T III, 64. ut non tantum illud recens esse velint, quod paulo ante occiderit; T III, 75. dicat, si quis volt, qua de re disputari velit; T IV, 8. vehementiorem eum (adpetitum) volunt esse, qui longius discesserit a naturae constantia; T IV, 11. partes .. perturbationum volunt ex duobus opinatis bonis nasci et ex duobus opinatis malis; T IV, 11. opinationem ... volunt esse inbecillam adsensionem; T IV, 15. obtrectatio ..., ea quam intellegi ζηλοτυπίαν volo; T IV, 17 (18). ista ipsa, quam vos iracundiam esse vultis, .. fortitudo; T IV, 50. qui rem publicam salvam esse vellent; T IV, 51. illum (sapientem) .. putas omni perturbatione esse liberum, te vis; T IV, 58. constantem .. quendam volumus, sedatum, gravem, humana omnia spernentem illum esse; T IV, 61. cui (amori) »in manu sit, quem esse dementem velit, quem sapere«; T IV, 68. de quo a te disputari volo; T V, 12. quem ad modum a me disputari velis; T V, 15. velut ... omnis bonos semper beatos volumus esse; T V, 28. quae (natura) ... in suo quidque genere perfectum esse voluit; T V, 37. alias bestias nantis aquarum incolas esse (natura) voluit; T V, 38. volumus .. eum, qui beatus sit, tutum esse; T V, 41. qualem sapientem esse volumus; T V, 42. admirabor eorum tarditatem, qui animantem inmortalem et eundem beatum rotundum esse velint; N I, 24. Anaxagoras ... primus omnium rerum discriptionem et modum ‖ motum ‖ mentis infinitae vi ac ratione dissignari et confici voluit; N I, 26. si (Anaxagoras) mentem istam quasi animal aliquod voluit esse; N I, 26. qui (Xenophanes) mente adiuncta omne praeterea, quod esset infinitum, deum voluit esse; N I, 28. quattuor .. naturas, ex quibus omnia constare censet, (Empedocles) divinas esse vult; N I, 29. quod .. (Plato) sine corpore ullo deum vult esse; N I, 30. cum .. sine corpore idem (Aristoteles) vult esse deum; N I, 33. (Ponticus Heraclides) eius (dei) formam mutabilem esse vult; N I, 34. deum .. animantem certe volumus esse; N I, 36. hoc ... persuaderi mihi ... ad veritatem plane velim; N I, 61. nihil .. ratione in rerum natura factum esse vultis; N I, 90. quandoquidem haec esse in deo propter pulchritudinem voltis; N I, 92. deum sic feriatum volumus cessatione torpere, ut ..? N I, 102. qua (bonitate, beneficentia) cum carere deum voltis, ... neminem ab eo amari ... vultis; N I, 121. caelestem .. altissimam aetheriamque naturam ... vacare voluerunt ea parte corporis; N II, 64. Saturnum .. eum esse voluerunt, qui ..; N II, 64. quam (Proserpinam) frugum semen esse volunt; N II, 66. principem in sacrificando Ianum esse voluerunt; N II, 67. iam Apollinis nomen est Graecum, quem Solem esse volunt; N II, 68. tuam mihi dari vellem, Cotta, eloquentiam; N II, 147. si quid explanari tibi voles; N III, 4. cum rerum natura, quam tu sapientem esse vis, duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluisset; N III, 9. ita voltis, opinor, nihil esse animal ..; N III, 36. cuius (Solis) urbem Aegyptii volunt esse eam, quae Heliopolis appellatur; N III, 54. Apollinem eum, cuius in tutela Athenas antiqui historici esse voluerunt; N III, 55. secundus (Volcanus) Nilo natus, Phthas, ut Aegyptii appellant, quem custodem esse Aegypti volunt; N III, 55. qualis tu eos (deos) esse vis *; N III, 64. »qui volt esse, quod volt, ita dat se res, ut operam dabit«; N III, 66. quo modo ... iidem voltis a dis inmortalibus hominibus dispertiri ac dividi somnia? N III, 93. eorum (versuum Sibyllinorum) decem interpretes delectos e civitate esse voluerunt; D I, 4. non .. me deus ista scire, sed his tantum modo uti voluit; D I, 35. ipsene (Aristoteles) errat an alios vult errare? D I, 53. Lacedaemonii ... senibus ... augurem interesse voluerunt; D I, 95. vultis .. evenire omnia fato; D II, 24. dum haruspicinam veram esse vultis; D II, 37. comitiorum .. non habendorum causas esse voluerunt; D II, 43. qui verum explicari volo; D II, 46. Q. Fabi, te mihi in auspicio esse volo; D II, 71. volunt .. illi omnis eodem tempore ortos ... eadem condicione ‖ conditione ‖ nasci; D II, 93. intellegi .. a nobis di velle debeant ea, quae ..; D II, 132. a certis figuris (Democritus) vult fluere imagines; D II, 137. id .. diligenter intellegi volo; D II, 148. Chrysippus .. cum ... nihil vellet sine praepositis causis evenire; Fa 41. non hoc intellegi volumus; Fa 41. ceteras .. res publicas ne appellandas quidem putant iis nominibus, quibus illae sese appellari velint; R I, 50. eam .. (seditionem animi) consilio sedari volebat ‖ ab animo removendam ducebat ‖; R I, 60. gravioribus .. bellis ... omne imperium nostri penes singulos esse voluerunt; R I, 63. »nec doctissimis. † Manium Persium haec legere nolo, Iunium Congum volo«; R I, fr 1. ut eos (optimates rex) patres vellet nominari; R II, 23. sacrorum .. ipsorum

diligentiam difficilem, apparatum perfacilem esse voluit; R II, 27. cum metueret (rex) ipse poenam sceleris sui summam, metui se volebat; R II, 45. regem illum volunt esse, qui consulit ut parens populo; R II, 47. tyranni; nam hoc nomen Graeci regis iniusti esse voluerunt; R II, 49. quos penes (γέροντας) summam consilii voluit esse; R II, 50. cum me improbitatis patrocinium suscipere voltis; R III, 8. quem (virum bonum) apertum et simplicem volumus esse; R III, 26. quoniam .. populi esse rem volumus rem publicam; R III, 45. disciplinam puerilem ingenuis ... nullam certam esse voluerunt; R IV, 3. genus id hominum ... tribu moveri notatione censoria voluerunt; R IV, 10. huius .. operis maximi ... illum (moderatorem) esse perfectorem volo; R V, 8. cernis profecto, quantis in angustiis vestra se gloria dilatari velit; R VI, 22. hominem, quod principium reliquarum rerum esse voluit (deus); L I, 27. hoc in omni hac disputatione sic intellegi volo; L I, 33. quoniam usus capionem duodecim tabulae intra quinque pedes esse noluerunt ‖ voluerint ‖; L I, 55. quae tanta esse volumus; L I, 63. paupertatem quom divitiis etiam inter homines esse aequalem velimus; L II, 25. melius Graii ‖ grati, Graeci ‖ atque nostri, qui ... easdem illos (deos) urbis quas nos incolere voluerunt; L II, 26. quom vir nemo bonus ab inprobo se donari velit; L II, 41. volam .. hoc, quod loquar, diis inmortalibus gratum .. videri; L II, 41. quod pontifices cum pecunia sacra coniungi volunt; L II, 50. qui neminem nisi suum laudari volunt; L III, 1. legem a me dici intellegi volo; L III, 3. si ordines reliqui principis ordinis consilio rem publicam gubernari velint; L III, 28. quandoquidem eos (censores) in re publica semper volumus esse; L III, 47. nec .. hoc arroganter dictum existimari velim; O I, 2. natura ... impellit .., ut (homo) hominum coetus ... et esse et a se obiri velit; O I, 12. »vosne velit an me regnare era«; O I, 38. viros fortes ... veritatis amicos ... esse volumus; O I, 63. ut id decorum velint esse, quod ..; O I, 96. cum (Ulixes) ... omnibus adfabilem [et iucundum] esse se vellet; O I, 113. quos nos et quales esse velimus; O I, 117. ut .. pictores ... suum quisque opus a vulgo considerari vult; O I, 147. ne res publica quidem pro se (haec) suscipi volet; O I, 159. qui se metui volent; O II, 94. qui se adiuvari volent; O II, 62. nemo .. horum sic sapiens, ut sapientem volumus intellegi; O III, 16. qui bonos se viros haberi volunt; O III, 17. qui ... neque ea volunt praeponderari honestate; O III, 18. cum, quod tu scias, id ignorare emolumenti tui causa velis eos; O III, 57. dixit .., quid eos (piscatores) facere vellet; O III, 58. cum Basilius M. Satrium, sororis filium, nomen suum ferre voluisset; O III, 74. qui (philosophi) deum semper agere aliquid ... volunt; O III, 102. hoc .. onere ... senectutis .. te ... levari volo; C 2. qui (di inmortales) me non accipere modo haec a maioribus voluerunt, sed etiam posteris prodere; C 25. quo (elogio Solon) se negat velle suam mortem dolore amicorum et lamentis vacare. volt, credo, se esse carum suis; C 73. nec mihi hunc errorem ... extorqueri volo; C 85. si (Tib. Gracchus) te in Capitolium faces ferre vellet; Lae 37. qui virtutem duram et quasi ferream esse quandam volunt; Lae 48. suos .. omnes per se posse ‖ se ‖ esse ampliores (Scipio) volebat; Lae 69. quod is ... vult esse magnum; Lae 98. quos leges exilio adfici volunt; P 31. a quo .. animanti omnis reliquos contineri vellet animantes; Ti 17. quinque .. reliquis motibus orbum eum (mundum) voluit esse; Ti 36. terram ... antiquissimam deorum omnium voluit esse eorum, qui ..; Ti 37. qui conbibi purpuram volunt; fr V, 23. quis .. tantus est gurges, qui dies et noctes ... velit ita moveri suos sensus, ut ..? fr V, 81. §. 4. praestare. III. alqd; F II, 31. O III, 23. **magnus,** B, a, I. volunt (8 St.) B. II, S. 510, b.

b. **Particip:** dicam ... discendi causa magis, quam quo te aut Epicurum reprensum velim; F II, 8. ut liberis consultum velimus ... propter ipsos, sic ..; F III, 57. qui (philosophi) necessitate motus animorum liberatos volunt; Fa 39. ego plane vellem me arbitrum inter antiquam Academiam et Zenonem datum; L I, 53. si hoc natura praescribit, ut homo homini ... consultum velit; O III. 27. quam (amicitiam) ex inopia atque indigentia natam volunt; Lae 29. §. IV. alqd; A II, 141.

c. **elliptisch:** vultis .. omnia fato; nulla igitur est divinatio; D II, 20.

III. **mit einfachem Object:** alqd: videamus, idemne Attico placeat fieri a me, quod te velle video; A I, 14. nec .. satis constituere possum, quod sit eorum consilium, aut quid velint; A II, 32. habeo, quod volo; A II, 34. quae .. sumunt, ut concludant id, quod volunt; A II, 41. quod minime illi volunt; A II, 43. quod cum volunt; A II, 44. quid tibi vis in geminis? A II, 54. quod tu non vis; A II, 67. quod minime vis; A II, 106. quod minime vultis; A II, 138. (iste philosophus) et complectitur verbis, quod vult, et dicit plane, quod intellegam; F I, 15. quae .. res ... ne efficit *quidem*, quod vult; F I, 19. quod minime ille (Epicurus) vult; F I, 25. ad haec, nisi molestum est, habeo quae velim; F I, 28. arbitror ... commodius ... ex rebus concessis concludi, quod velis; F II, 3. quibus, quicquid velim, facile persuadeam; F II, 28. hoc natura videlicet vult, salvam esse se; F II, 31. hoc ille tuus non vult; F II, 73. intellego, quid velit; F II, 101. oblivisci non possum, quae volo; F II, 104. quod te velle video; F III, 12. verbis ... id, quod vis, declarantibus; F III, 40. omittamus contra omnino velle aliquid; F IV, 1. sin aliud quid voles, postea; F IV, 2. si ... cultura vitium in vite insit ipsa, cetera, credo, velit, quae ad colendam vitem attinebunt, sicut antea; F IV, 38. nondum .. explanatum satis erat, quid maxime natura vellet; F IV, 41. placet .. tibi ... ex illis (rebus non concessis) efficere, quod velis? F IV, 50. quid .. voluit sibi, qui illa mutaverit? F IV, 57. Quintus et Pomponius cum idem se velle dixissent; F V, 8. concedo, ut ... existiment, quod velint; F V, 33. sin autem est in ea (voluptate), quod quidam volunt; F V, 45. quoad sit id, quod volumus, effectum; F V, 60. sapienti plus semper adesse, quod velit, quam quod nolit; F V, 93. ut .. non efficias, quod vis; T I, 16. ea, quae vis, ut potero, explicabo; T I, 17. quod ... eo concesso, quod volunt, consequens (est); T I, 78. ne sui ‖ suos ‖ quidem id velint, non modo ipse; T I, 92. qui labor, ... ferre, si quid ad usum velint, ferre vallum! T II, 37. mittunt (gladiatores) ... ad dominos, qui quaerant, quid velint; T II, 41. nisi quid vis ad haec. — egone ut te interpellem? ne hoc quidem vellem; T II, 42. nutu, quod volet, conficiet; T II, 51. tu Epicurum existimas ista voluisse? T III, 46. »lena delenita argento nutum observabit meum, quid velim, quid studeam«; T IV, 67. quis .. de Ganymedi raptu dubitat, quid poëtae velint? T IV, 71. vellem id quidem, sed ..; T V, 21. vir sapiens ... non quid verissimum sit, sed quid velit volgus, exquiret? T V, 104. ad id, quod vultis, confirmandum; N I, 64. illud, quod vult, non posse defendere; N I, 70. quibus rebus, id quod vultis, (deus)

beatus est? N I, 103. ex quo efficitur id, quod volumus, deorum providentia mundum administrari; N II, 77. difficile factu est me id sentire, quod tu velis; N III, 1. utrum voles, faciam; N III, 4. quo magis (mentem ab oculis) sevoco, eo minus id, quod tu vis, possum mente comprehendere; N III, 21. non (oportet) te ipsum, quod velis, sumere; N III, 21. hanc (divinam providentiam) ... efficere posse, quicquid velit; N III, 92. si quid vellet, ut diceret; D I, 47. quid .. volunt di inmortales ... ea || volunt ea, ea vol. || significantes, quae ..? D II, 54. quibus concessis nihilo magis efficiatur, quod velitis; D II, 104. cum bis sumpsit, quod voluit; D II, 107. omnia .., quae volumus, nota nobis esse possunt; D II, 139. hoc .. minime vis; Fa 13. communi .. consuetudine sermonis abutimur, cum ita dicimus, velle aliquid quempiam aut nolle sine causa; Fa 24. quorum isti neutrum volunt; Fa 28. faciam, quod vultis, ut potero; R I, 38. ut in comparando || conp. || difficile ad eligendum sit, quid maxime velis; R I, 55. nec .., cum (hostis) venit, prae se fert, ... quid velit; R II, 6. cum agunt, rapiunt, tenent, dissipant, quae volunt; R III, 45. necesse erit .. appellare eam legem, quae scripta sancit, quod vult, aut iubendo *aut prohibendo*; L I, 19. numine, sive quod est aliud verbum, quo planius significem, quod volo; L I, 21. ex quibus id, quod volumus, efficitur et cogitur; L II, 33. quid sibi lex aut quid verba ista vellent; L III, 33. pleroseque in magistratibus ignoratione iuris sui tantum sapere, quantum apparitores velint; L III, 48. dum, quod velint, consequantur; O I, 109. privatum .. oportet ... in re publica ea velle, quae tranquilla et honesta sint; O I, 124. non fraude ... se .. ea, quae velint, consequi posse; O II, 10. ita facillime, quae volemus, ... consequemur; O II, 24. vult hoc multitudo; O II, 51. hoc .. spectant leges, hoc volunt, incolumem esse civium coniunctionem; O III, 23. quo facilius (geometrae), quae volunt, explicent; O III, 33. si omnia facienda sint, quae amici velint; O III, 44. »quod diu vivendo multa, quae non volt, videt«. et multa fortasse, quae volt! atque in ea, quae non volt, saepe etiam adulescentia incurrit; C 25. vellem equidem etiam illud; C 26. avaritia .. senilis quid sibi velit, non intellego; C 66. nisi quid ad haec forte vultis; Lae 32. quod tanti Tib. Gracchum fecisset, ut, quidquid ille vellet, sibi faciendum putaret; Lae 37. numquam ... voluisset id quidem; sed si voluisset, paruissem; Lae 37. quodsi rectum statuerimus vel concedere amicis, quidquid velint, vel inpetrare ab iis || eis ||, quidquid velimus; Lae 38. cum tot signis eadem natura declaret, quid velit, anquirat, desideret; Lae 88. velle .., quod non deceat, id ipsum miserrimum est, nec tam miserum est non adipisci, quod velis, quam adipisci velle, quod non oporteat; fr V, 39. f. delectationem. operam. tempus. vires. I, 2. aries. II, 3. — 5, a. N III, 66.

caritatem: quibus rebus facillime possimus eam, quam volumus, adipisci cum honore et fide caritatem; O II, 29.

civem: ut dictator, quem vellet civium, *indemnatum* aut indicta causa inpune posset occidere; L I, 42.

communionem: qui (sibi) .. cum omni hominum genere nullam iuris communionem, nullam humanitatis societatem velit; R II, 48.

delectationem: quae (fabulae) delectationis habeant, quantum voles; D II, 113.

honorem: vult plane virtus honorem; R III, 40.

leges: eae leges sunt, quas apparitores nostri volunt; L III, 46.

liberos: f. II, 4. adiungere.

ligneum: ligneum .., quod *quis*que || quodcumque || voluerit, uno e ligno dicato; L II, 45.

media: ut eorum (mediorum) alia velis, alia nolis, alia non cures; F IV, 71.

momenta: in mediis ea momenta, quae Zeno voluit, nulla esse censuit; A II, 130.

operam: mihi liceret ... multis ... maioribus (rebus) operae quantum vellem dare; L I, 10.

societatem: f. communionem.

tempus: tribues iis (voluminibus) temporis quantum poteris, poteris autem, quantum voles; O III, 121.

testes: si vis, Laeli, dabo tibi testes nec nimis antiquos nec ullo modo barbaros. — istos, inquit, volo; R I, 58.

verbum: quid esset, ... si verbum e verbo volumus, comprehensio, quam κατάληψιν illi vocant; A II, 17.

vires: intellegentiae iustitia coniuncta, quantum volet, habebit ad faciendam fidem virium; O II, 34.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** alqm: Theophrasti (posterus), Strato, physicum se voluit; F V, 13. qui .. se populares volunt; A II, 78.

alqd: quod tu ... verum illud, certum, comprehensum, perceptum, ratum, firmum, fixum vis; A II, 141. leges: vgl. III. leges. tum .. eam ipsam vis, ... tum aliam quandam summam voluptatem; F II, 75.

animal: ut (omne animal) se salvum in suo genere incolumeque vellet; F IV, 19.

infantem: (natura movet infantem) ut integrum se salvumque velit; F II, 33.

solitudinem: solitudo erat ea, quam volueramus; F V, 1.

virtutem: nos virtutem semper liberam volumus, semper invictam; T V, 52.

vitam: nos volumus (vitam) beatissimam; T V, 47.

V. **Lücke:** scelus est .. nocere bestiae, quod scelus qui velit *; R III, 19.

voltus (vultus), **Blick, Miene, Gesicht, Gesichtsausdruck:** I. est: qui ductus oris, qui vultus in quoque sit; F V, 47. hic est .. ille voltus semper idem, quem dicitur Xanthippe praedicare solita in viro suo fuisse [Socrate] || Socratam, Socratem ||, eodem semper se vidisse exeuntem illum domo et revertentem; T III, 31. iure .. erat semper idem voltus; T III, 31. is, qui appellatur vultus, qui nullo in animante esse praeter hominem potest, indicat mores, quoius vim Graeci norunt, nomen omnino non habent; L I, 27. praeclara .. est aequabilitas in omni vita et idem semper vultus eademque frons; O I, 90.

indicat, potest: f. est; L I, 27.

tenet: sessio accubitio, vultus oculi manuum motus teneat || teneant || illud decorum; O I, 128.

II, 1. appello: f. I. est; L I, 27.

aspicio: Catoni ... moriendum potius quam tyranni vultus aspiciendus fuit; D I, 112.

fingo: quodsi vultum tibi, si incessum fingeres; F II, 77. cum mentis, a qua is (voltus) fingitur, nulla fieret mutatio; T III, 31. actor .. moderatur et fingit non modo mentem ac voluntates, sed paene vultus eorum; L III, 40. ficto non modo sermone, sed etiam voltu; O II, 43.

habeo: nec ... (sapiens) similem habeat vultum et si ampullam perdidisset; F IV, 31.

moderor: f. fingo; L III, 40.

muto: quis mediocris gladiator ingemuit, quis vultum mutavit umquam? T II, 41. quorum omnium voltus, voces, motus statusque mutantur; O I, 102. vultus mutantur; O I, 131.

praedico: f. I. est; T III, 31.

2. sum: cum (Lacedaemonius) ... esset voltu hilari atque laeto; T I, 100. eo .. erant voltu, oratione, omni reliquo motu et statu, ut eos Argivos aut Sicyonios diceres; T III, 53.

3. intellego e: quantum e vultu eius intellego; L III, 87.

pernosco ex: qui (Zopyrus physiognomon) se profitebatur hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere; Fa 10.

III. ardor: in te saepe vidi ... tantum ardorem voltuum atque motuum, ut ..; D I, 80.

habitus: per se (sunt praeposita), ut quidam habitus oris et vultus, ut status, ut motus; F III, 56.

nomen, vis: f. I. est; L I, 27.

IV, 1. exire, reverti: f. I. est; T III, 31.

2. ad: qui ad alterius non modo sensum ac voluntatem, sed etiam vultum atque nutum convertitur; Lae 93.

volubilis, sich drehend: caelum: eum (mundum deus) ... caelo .. solivago et volubili et in orbem incitato conplexus est; Ti 20.

deus: neque .. (audite) mundum ipsum animo et sensibus praeditum, rotundum, ardentem, volubilem deum; N I, 18. Epicurus ... dicat se non posse intellegere, qualis sit volubilis et rotundus deus; N II, 46.

volubilitas, Drehbarkeit, Kreisbewegung, Unbeständigkeit: I. est, al.: ex utraque re et mundi volubilitas, quae nisi in globosa forma esse non posset, et stellarum rotundi ambitus cognoscuntur; N II, 49.

II, 1. cognosco: f. I.

do: ut ..., qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis, volubilitatem autem non dedit, sic ..; Fa 43.

2. rotundo ad: cum .. eum (ignem) similem universi naturae efficere vellet, ad volubilitatem rotundavit; Ti 35.

III. fieri: quod temere fit caeco casu et volubilitate fortunae; D II, 15.

volucer, geflügelt, flüchtig, schnell, Vogel: A. angues: eum (ibes) volucris anguis ex vastitate Libyae vento Africo invectas interficiunt; N I, 101.

bestiae: alias bestias nantis aquarum incolas esse (natura) voluit, alias volucres caelo frui libero; T V, 38. quodsi hoc apparet in bestiis, volucribus, nantibus, agrestibus; Lae 81.

cogitatio: volucri semper spe et cogitatione rapiuntur a domo longius; R II, 7.

motus: »astrorum volucris te consule motus ... vidisti«; D I, 18.

spes: f. cogitatio.

B, I. iubent, al.: quae est .. natura, quae volucris huc et illuc passim vagantis efficiat ut significent aliquid et tum vetent agere, tum iubeant aut cantu aut volatu? D II, 80.

vident: quaedam volucres longius (vident); A II, 81.

ohne Verb: »prius quam ferae volucresque —;« T I, 106.

II, 1. abigo: Diogenes ... proici se iussit inhumatum. tum amici: „volucribusne et feris?" „minime vero", inquit; „sed bacillum propter me, quo abigam, ponitote;" T I, 104.

arceo: »vinclis constrictus Iovis arcere nequeo diram volucrem a pectore«; T II, 24.

perimo: »ubi (draco) tam teneros volucris matremque peremit«; D II, 64.

2. proicio: f. 1. abigo.

3. video in: videmus in quodam volucrium genere non nulla indicia pietatis, cognitionem, memoriam, in multis etiam desideria videmus; F II, 110.

III. cantus, lapsus: qui volucrium ‖ volucrum ‖ lapsus atque cantus! N II, 99.

genus: f. II, 3.

volumen, Rolle, Schrift, Band, Buch: I, 1. efficio: tertius dies disputationis hoc tertium volumen efficiet; T III, 6.

impleo: de quibus (rebus) volumina impleta sunt non a nostris solum, sed etiam a Chrysippo; A II, 87. tuis .. oraculis Chrysippus totum volumen inplevit; D II, 115.

2. tribuo: quoniam his voluminibus ad te profecta vox est mea, tribues iis temporis quantum poteris; O III, 121.

3. accipio ex: cuius rationis vim atque utilitatem ex illo caelesti Epicuri de regula et iudicio volumine accepimus; N I, 43.

II. concidere: cum Epicurus ... Metrodori ... fratrem, Timocraten, ... totis voluminibus conciderit; N I, 93.

digladiari: quid Antipater digladiatur cum Carneade tot voluminibus? A fr 1.

loqui: nonne melius est de his (viris) aliquid quam tantis voluminibus de Themista loqui? F II, 68.

proficisci: f. I, 2.

voluntarius, freiwillig, willkürlich, selbstständig: alqd: nonne res declarat fuisse totum illud voluntarium? T III, 64. quod totum est voluntarium; T III, 83. hoc ipsum ita iustum est, quod recte fit, si est voluntarium; O I, 28. quicquid (in amicitia) est, id est verum et voluntarium; Lae 26.

accusatores: qui (accusatores) .. graves esse non possunt, nisi sunt voluntarii; L III, 47.

adsensio: quam (adsensionem animorum) esse vult in nobis positam et voluntariam; A I, 40.

appetitiones, conatus: f. motus; N II, 58.

cruciatus: qui (princeps) retinendi officii causa cruciatum subierit voluntarium; O III, 105.

iudicium: quicquid esset in aegritudine mali, id non naturale esse, sed voluntario iudicio et opinionis errore contractum; T III, 80.

miseria: si .. ne futurum quidem (malum) sit, frustra suscipi miseriam voluntariam; T III, 32.

morbi: omnis (animi morbos) opinabilis esse et voluntarios; T IV, 83.

mors: ut (vitia) causam afferant mortis voluntariae; F III, 61. quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte lueret; F V, 64. qui (Decii) ad voluntariam mortem cursum equorum incitaverunt; C 75.

motus: quin hic quoque motus animi sit totus opinabilis ac voluntarius; T IV, 79. restat .., ut motus astrorum sit voluntarius; N III, 44. natura mundi omnis motus habet voluntarios conatusque et adpetitiones; N II, 58. cum (Epicurei) docerent esse posse quendam animi motum voluntarium; Fa 23. ad animorum motus voluntarios non est requirenda externa causa; motus enim voluntarius eam naturam in se ipse continet, ut sit in nostra potestate; Fa 25. quibus (philosophis) viderentur sine ullo fato esse animorum motus voluntarii; Fa 39. nec .. quisquam magis .. mihi videtur ... sustulisse .. motus animi voluntarios, quam hic (Epicurus); Fa 48.

perturbatio: perturbationes voluntarias esse putabat opinionisque iudicio suscipi; A I, 39. omnis eas (perturbationes) esse in nostra potestate, omnis iudicio susceptas, omnis voluntarias; T IV, 65.

nullam esse (perturbationem) nisi opinabilem, nisi iudicio susceptam, nisi voluntariam; T IV, 76.

servi: eos, qui pareant principibus, agitari ab eo populo et servos voluntarios appellari; R I, 67.

virtutes: quae (virtutes) ingenerantur suapte natura appellanturque non voluntariae; F V, 36. quas (virtutes) appellamus voluntarias, ut prudentiam, temperantiam ..; F V, 36. ut ... animi .. virtutes non voluntarias vincant virtutes voluntariae; F V, 38.

voluntas, Wille, freier Wille, Wunsch, Verlangen, Absicht, Bereitwilligkeit, Wohlwollen: I, 1. abnuit: nihil .. umquam abnuit meo studio voluntas tua; Fa 3.

adfert: quam (solitudinem) mihi adfert necessitas, non voluntas; O III, 3.

apparet: ita non fit ex eo, quod datur, ut voluntas eius, qui dederit, appareat; N III, 70.

compellit: cuius (philosophiae) in sinum cum a primis temporibus aetatis nostra voluntas studiumque nos compulisset; T V, 5.

consulit: si mens voluntasque divina idcirco consuluit hominibus, quod ..; N III, 70.

deest: nec .. illis aut voluntas defuit ... aut ingenium; R III, 13. nec voluntatem sibi defuisse nec curam; R IV, 1.

desiderat: eius modi adpetitionem Stoici βούλησιν appellant, nos appellemus voluntatem. eam illi putant in solo esse sapiente, quam sic definiunt: voluntas est, quae quid cum ratione desiderat; T IV, 12.

est: cum cognitum habeas, quod sit summi rectoris ac domini numen, quod consilium, quae voluntas; F IV, 11. talis est quaeque res publica, qualis eius aut natura aut voluntas, qui illam regit; R I, 47. iustitiae non natura nec voluntas, sed inbecillitas mater est; R III, 23. in quibus .. eadem studia sunt, eaedem voluntates; O I, 56. in eum fere est voluntas nostra propensior; O II, 69. f. desiderat.

exsistit: ubi aut bene merendi de altero aut referendae gratiae voluntas poterit existere? L I, 43.

inest: quamquam .. in utroque ‖ utraque ‖ inest gratificandi liberalis voluntas; O II, 52.

manet: mansisset eadem voluntas in eorum posteris; R I, 64.

pollet: nec est ulla res, quae plus apud eum polleat quam ipsius voluntas atque iudicium; P 34.

potest: f. exsistit.

proficiscuntur: ex ea (virtute) proficiscuntur honestae voluntates; T IV, 34.

2. sum: f. 1. desiderat.

II, 1. adiuvo: etiamsi ‖ etiam, si ‖ qua fortuna acciderit ut minus iustae amicorum voluntates adiuvandae sint, in quibus eorum aut caput agatur aut fama; Lae 61.

cognosco: quod ‖ qui ‖ in pueritia facillime se arbitrentur ‖ arbitrantur ‖ naturae voluntatem posse cognoscere; F V, 55.

contemno: id (exilium) si propter alienam et offensam populi voluntatem malum est, quam sit ea contemnenda, ‖ sicut a, al. ‖ paulo ante dictum est; T V, 106.

corrigo: vitam nostram, consilia, voluntates, non verba corrigi; F IV, 52.

facio: primos congressus copulationesque et consuetudinum instituendarum voluntates fieri propter voluptatem; F I, 69.

fingo, moderor: actor .. moderatur et fingit non modo mentem ac voluntates, sed paene vultus eorum; L III, 40.

offendo: f. contemno.

suscipio: ut dignum est tua erga me et philosophiam voluntate ab adulescentulo suscepta; F II, 96.

trado: hoc retento reliqua voluntas auctoritati aut gratiae traditur; L III, 39.

vinco: eorum et voluntatem et copiam causa vicit; R III, 13.

2. sum: ne ut sedeamus quidem aut ambulemus voluntatis esse; Fa 9. cetera necessitatis esse, unum hoc voluntatis; fr V, 50.

3. consulo: qui (rector) populi utilitati magis consulat quam voluntati; R V, 8.

oboedio, pareo: quem ad modum .. oboedire et parere voluntati architecti aër, ignis, aqua, terra potuerunt? N I, 19.

obsequor: obsequar .. voluntati tuae; F II, 17.

servo: placet ... esse quasdam res servatas iudicio voluntatique multitudinis; R I, 69.

4. spolio: ii mentem hominis voluntate libera spoliatam necessitate fati devinciunt; Fa 20.

5. coniungo cum: si casum in eo quoque dicis esse quasi sortem quandam cum deorum voluntate coniunctam; D II, 39.

orior ex: quae (perturbationes) omnes oriuntur ex iudiciis opinionum et voluntatibus; T IV, 82.

pono in: quae (virtutes) in voluntate positae magis proprio nomine appellari solent; F V, 36. extirpari (vitia), ... non est id positum in naturalibus causis, sed in voluntate, studio, disciplina; Fa 11. quae (fortuna populi) posita est in unius ... *vel* voluntate vel moribus; R II, 50.

proficiscor a: quae proficisci ab ostentatione magis quam a voluntate videantur; O I, 44. ipsi .. gerere quam personam velimus, a nostra voluntate proficiscitur; O I, 115.

III. dignus: f. II, 1. suscipio.

IV. causae: non ... idcirco etiam nostrarum voluntatum atque adpetitionum sunt causae naturales et antecedentes; Fa 9. voluntatis .. nostrae non esse causas externas et antecedentis; Fa 23.

communitas: ut ... sit inter eos (amicos) omnium rerum, consiliorum, voluntatum sine ulla exceptione communitas; Lae 61.

consensio: quocum (Scipione) ... fuit ... voluntatum, studiorum, sententiarum summa consensio; Lae 15.

indicia: quibus (notis) ... indicia voluntatum ... tenerentur; R III, 3.

pravitas: plus .. mali pravitas voluntatis affert quam fortuna cuiquam boni; fr V, 39.

V, 1. accedere: voluntate certe proxime accedimus; O III, 1.

comburi: Calanus ‖ Callanus ‖ Indus ... sua voluntate vivus combustus est; T II, 52.

coniungi: vir ... mecum et amicitia et omni voluntate sententiaque coniunctus; F III, 8.

definire: altera sententia est, quae definit amicitiam paribus officiis ac voluntatibus; Lae 58.

descendere: sua voluntate sapientem descendere ad rationes civitatis non solere; R I, 11.

falli: hi .. (homines) optuma petentes non tam voluntate quam cursus errore falluntur; T III, 4.

maerere: quis tam demens, ut sua voluntate maereat? T III, 71.

moveri: quod (Aristoteles) omnia, quae moventur, aut natura moveri censuit aut vi aut voluntate; N II, 44. ut .. hominum membra nulla contentione mente ipsa ac voluntate moveantur, sic ..; N III, 92. voluntate benefica benivolentia movetur ‖ [vol. ... mov.] ‖; O II, 32.

oboedire: ut, qui adhuc voluntate nobis oboediunt, terrore teneantur; R III, 41.

regnare: cum ... Servius ... regnare coepisset non iussu, sed voluntate atque concessu civium; R II, 38.
reverti: cum (M. Regulus) sua voluntate ... ex patria Karthaginem revertisset; F II, 65.
suscipi: voluntate .. et iudicio suscipi aegritudinem confitendum est; T III, 66.
tollere: ut beneficiis excellentis viros in caelum fama ac voluntate tollerent; N II, 62.
2. ad: f. **ad,** IV, 3. voluntatem (6 St.) B. I, S. 59, b.
ex: animum .. cum ille procreator mundi deus ex sua mente et voluntate genuisset; Ti 26.
in: f. II, 1. adiuvo.
propter: f. II, 1. contemno.

volvo, wälzen, rollen, drehen, bewegen: astra: in aethere .. astra volvuntur; N II, 117.
cursus: in quo (globo) sunt infixi illi, qui volvuntur, stellarum cursus sempiterni; R VI, 17.
cylindrum: suapte natura, quod superest, et cylindrum volvi et versari turbinem (Chrysippus) putat; Fa 42.
nimbum: »ita dum interruptum credas nimbum volvier«; N II, 89.
solem: e quibus (igneis formis) sol ... circum eam ipsam (terram) volvitur; N II, 102.
undas: »moles ... prae se undas volvit«; N II, 89.

voluptarius, Vergnügen, Lust gewährend, der Lust ergeben, wollüstig: A. alqs: ordiamur ab eo, si placet, quem mollem, quem voluptarium dicimus; T V, 88.
casus: qui (casus) nobis miserabilis videtur audientibus, illi perpetienti erat voluptarius; F II, 65.
disciplina: quae voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina; F I, 37.
elatio: quam (perturbationem) ego malo laetitiam appellare, quasi gestientis animi elationem voluptariam; F III, 35.
homo: Epicurus .., homo ... voluptarius; T II, 18.
philosophi: a gravibus illis antiquis philosophis petenda medicina est, || est, si || non ab his voluptariis; T III, 40.
vita: una voluptas e multis obscuratur in illa vita voluptaria; F IV, 31.
B. habent, al.: quin etiam ipsi voluptarii deverticula quaerunt || quaerant || et virtutes habent || habeant || in ore totos dies; F V, 74.

voluptas, Vergnügen, Lust, Wollust, Genuß: I. **absolut: 1. Subject:** accedit: ad ea (prima naturae) si voluptas accesserit; F V, 45. quae (voluptates agricolarum) nec ulla impediuntur senectute et mihi ad sapientis vitam proxime videntur accedere; C 51.
adest: eam (voluptatem) tum adesse, cum dolor omnis absit; F II, 75.
adfert: quamquam .. et laetitiam nobis voluptas animi et molestiam dolor afferat; F I, 55. animi maximam aut voluptatem aut molestiam plus aut ad beatam aut ad miseram vitam afferre momenti quam ..; F I, 56. voluptates .. nulla ad res necessarias invitamenta adferunt senibus; fr V, 80.
adfluit: quae (voluptas) ad eos (sensus) cum suavitate affueret et illaberetur; F I, 39.
adlicit: quodsi ... voluptas .. est sola, quae nos vocet ad se et alliciat suapte natura; F I, 54. quod ea voluptas, quae in motu sit, et parvos ad se alliciat et bestias, non illa stabilis; F II, 32.
anteponit: (voluptas) sit impudens, si virtuti diutius repugnet, aut si honestis iucunda anteponat aut pluris esse contendat dulcedinem corporis ... quam ..; F III, 1.
attingit: ante, quam voluptas aut dolor attigerit; F III, 16.
avolat: fluit .. voluptas corporis et prima quaeque avolat; F II, 106.
blanditur: video, quam suaviter voluptas sensibus nostris blandiatur; A II, 139.
concedit: voluptatem ..., si ipsa pro se loquatur nec tam pertinaces habeat patronos, concessuram arbitror convictam superiore libro dignitati; F III, 1.
congruit: congruere .. cum cogitatione magna voluptas corporis non potest; fr V, 81.
consequuntur: f. III, 2. refertus.
contendit: f. anteponit.
crescit: si negabit voluptatem crescere longinquitate; F II, 88. idem (Epicurus) ait non crescere voluptatem dolore detracto; T III, 47.
declarat: nullum inveniri verbum potest, quod magis idem declaret Latine, quod Graece, quam declarat „voluptas". huic verbo omnes ... duas res subiciunt, laetitiam in animo, commotionem suavem iucunditatis in corpore; F II, 13.
deest: aut Homero delectationem animi ac voluptatem aut cuiquam docto defuisse umquam arbitramur? T V, 114 (115).
delectat: corporis .. voluptas si etiam praeterita delectat; F II, 106. levitate .. et suavitate || levitatis .. et suavitatis *, al. || delectans (voluptas) sic ab errore mentis tamquam salutare aliquid adsciscitur; L I, 31.
delenit: f. 2. T IV, 20.
demovet: si ... ea .. (voluptas) quo est maior, eo magis mentem ex sua sede et statu demovet; P 15.
depugnat: unum .. par, quod depugnet, reliquum est, voluptas cum honestate; A II, 140.
detorquent: voluptates, blandissumae dominae, maioris partis animos a virtute detorquent; O II, 37.
dominatur: maximas .. virtutes iacere omnis necesse est voluptate dominante; F II, 117.
effert: iactatio est voluptas gestiens et se efferens insolentius; T IV, 20.
efficit: si ea (voluptas) maiorem dolorem effectura sit; T V, 95. melioremne (voluptas) efficit aut laudabiliorem virum? P 15.
effluunt: ut ... nec praeteritas voluptates effluere patiatur; F I, 41.
est: honesti inane nomen esse, voluptatem esse summum bonum; A II, 71. alii voluptatem finem esse voluerunt; A II, 131. voluptatem .. et honestatem finis || finem || esse Callipho censuit; A II, 131. aut .. honestatem esse finem (bonorum) aut voluptatem aut utrumque; A II, 138. voluptatem .. illam Epicuri solis inter se pecoribus esse communem; A fr 20 (B. 17). in voluptate .., quod (Epicurus) summum bonum esse vult, summumque malum dolorem; F I, 29. nemo .. ipsam voluptatem, quia voluptas sit, aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur .. dolores; F I, 32. explicabo, voluptas ipsa quae qualisque sit; F I, 37. si voluptas esset bonum; F I, 39. X. non est .. voluptas bonum; F I, 39. extremum .. esse bonorum voluptatem ex hoc facillime perspici potest; F I, 40. nec ob eam causam non multo maiores esse et voluptates et dolores animi quam corporis; F I, 55. ut ea (voluptas) maior sit, si nihil tale metuamus; F I, 55. si voluptas summum sit bonum; F I, 65. magistra ac duce natura nihil esse prosperum nisi voluptatem; F I, 71. voluptas mihi videtur esse summum bonum; F II, 2. velim definias, quid sit voluptas;

F II, 5. quis ... est, qui, quid sit voluptas, nesciat? F II, 6. qui finem rerum expetendarum voluptatem esse dicat; F II, 6. aut Epicurus, quid sit voluptas, aut omnes mortales, qui ubique sunt, nesciunt; F II, 6. quia voluptatem hanc esse sentiunt omnes, quam sensus accipiens movetur et iucunditate quadam perfunditur; F II, 6. estne ... sitienti in bibendo voluptas? ... eademne, quae restincta siti? F II, 9. num propterea idem voluptas est, quod, ut ita dicam, indolentia? plane idem, inquit, et maxima quidem, qua fieri nulla maior potest; F II, 11. egone non intellego, quid sit ἡδονή Graece, Latine voluptas? F II, 12. idem esse ‖ [esse] ‖ dico voluptatem, quod ille ἡδονήν; F II, 13. non negatis nos intellegere, quid sit voluptas; F II, 15. cum efficere non possit, ut cuiquam ... vacuitas doloris et voluptas idem esse videatur; F II, 16. aperiendum est ..., quid sit voluptas; F II, 18. si summum bonum voluptas est; F II, 23. ex quo efficitur, non ut voluptas ne sit voluptas, sed ut voluptas non sit summum bonum; F II, 24. quia dolori non voluptas contraria et, sed doloris privatio; F II, 28. nulla turpis voluptas erit, quae praetermittenda sit; F II, 31. his omnibus ... consequentes sunt fines bonorum, Aristippo simplex voluptas, Stoicis consentire naturae; F II, 34. ut Aristippo voluptas, Hieronymo doloris vacuitas ... esset extremum; F II, 35. sensibus ipsis iudicari voluptatem bonum esse, dolorem malum; F II, 36. concludebas summum malum esse dolorem, summum bonum voluptatem; F II, 63. voluptas, quae passeribus nota est omnibus, a nobis intellegi non potest? F II, 75. me non modo, quid sit voluptas, scire (est enim iucundus motus in sensu), sed etiam, quid eam tu velis esse; F II, 75. dum ea ipsa (voluptas animi), ut vultis, sit ex ‖ et, e ‖ corpore; F II, 89. sit voluptas non minor in nasturcio illo ... quam in Syracusanis mensis; F II, 92. si quae sunt aliae (voluptates), falsum est omnis animi voluptates esse e corporis societate; F II, 106. maiores esse voluptates et dolores animi quam corporis; F II, 108. [maior est animi voluptas quam corporis]; F II, 108. qui voluptatem summum bonum esse decernit; F II, 115. si voluptas aut si bona valetudo sit in bonis; F III, 49. quae minimae sint voluptates, eas obscurari saepe et obrui; F IV, 29. ea (voluptas), quamvis parva sit, pars est eius vitae; F IV, 31. utrum .. sit voluptas in iis rebus ... necne sit; F V, 45. nec .. sum nescius esse utilitatem in historia, non modo voluptatem; F V, 51. qualis est haec (voluptas) aurium, tales sunt et oculorum et tactionum et odorationum et saporum, quae sunt omnes unius generis ad perfundendum animum tamquam inliquefactae voluptates; T IV, 20. qui „voluptatem animi nimiam summum esse errorem" arbitratur; T IV, 35. putat aliquis esse voluptatem bonum; T IV, 60. sive, quod honestum est, id sit summum bonum, sive voluptas; T IV, 62. sint sane ista bona, quae putantur, honores, divitiae, voluptates; T IV, 66. qui finem bonorum voluptatem esse dixerit; T V, 26. obscenas voluptates ..., facilis, communis, in medio sitas esse dicunt; T V, 94. ut voluptatem ipsam per se, quia voluptas sit, semper optandam *et* expetendam ‖ expetendamque ‖ putet; T V, 95. perpetuas et contextas voluptates in sapiente fore semper; T V, 96. an vobis nulla videtur voluptas esse nocturna? T V, 112. quotus quisque est, qui voluptatem neget esse bonum? D II, 81. quae (voluptas) etsi est inlecebra turpitudinis, tamen habet quiddam simile naturalis boni ‖ naturali bono ‖; L I, 31. melius esse aliquid quam virtutem necesse est; pecuniamne ... an ... voluptatem? L I, 52. ex quo intellegitur corporis voluptatem non satis esse dignam hominis praestantia; O I, 106. si discendi labor est potius quam voluptas; O III, 6. comitas, iustitia, liberalitas (multo magis est secundum naturam) quam voluptas, quam vita, quam divitiae; O III, 24. omnem voluptatem dicimus honestati esse contrariam; O III, 119. huic divino muneri ac dono nihil tam esse inimicum quam voluptatem; C 40. quocirca nihil esse tam detestabile tamque pestiferum quam voluptatem, siquidem ea, cum maior esset atque longinquior ‖ longior ‖, omne animi lumen extingueret; C 41. impedit .. consilium voluptas, rationi inimica est, mentis, ut ita dicam, praestringit oculos nec habet ullum cum virtute commercium; C 42. qua voluptate animi nulla certe potest esse maior; C 50. habet senectus honorata praesertim tantam auctoritatem, ut ea pluris sit quam omnes adulescentiae voluptates; C 61. voluptates (oportunae sunt), ut gaudeas; Lae 22. numquam ... eas, quibus maxume astricti sunt, voluptates in bonis rebus aut expetendis esse duxi; P 6. voluptatem esse summum bonum; P 14. quae (voluptates corporis) vere et graviter a Platone dictae sunt illecebrae esse atque escae malorum; fr V, 81. f. adlicit. anteponit. demovet. II, 4. utor. **in,** B, I. sum in motu (6 St.) B. II, S. 269, b.

explet: si ... non explet bona naturae voluptas; F V, 45.

extinguit: f. est; C 41.

facit: esse in motu voluptatem, quae ‖ qui ‖ faciat varietatem voluptatum, sed non augeri illam non dolendi voluptatem; F II, 10. nomen imponis, in motu ut sit (voluptas) et faciat aliquam varietatem; F II, 75.

fluit: f. avolat. — gestit: f. **gestio,** I, 2. voluptas (4 St.) B. II, S. 106, b.

habet: inter ista ... verba ... non habet ullum voluptas locum, non modo illa, quam in motu esse dicitis ..., sed ne haec quidem stabilis; F II, 77. sin autem speciem utilitatis etiam voluptas habere dicetur ‖ dicitur ‖, nulla potest esse ei cum bonestate coniunctio. nam, ut tribuamus aliquid voluptati, condimenti fortasse non nihil, utilitatis certe nihil habebit; O III, 120. habent .. (voluptates agricolarum) rationem cum terra, quae numquam recusat imperium; C 51. f. concedit. est; L I, 31. C 42.

habitant: cum quidam etiam disputent ceteras voluptates in ipsis habitare sensibus; T V, 111.

impedit: (voluptas) nihil impedit hanc nostram comprehensionem summi boni; F V, 45. f. est; C 42.

inducit: te ipsum ... voluptasne induxit, ut ..? F II, 62.

inest: f. **insum,** II. voluptas (3 St.) B. II, S. 332, b. — inlabitur: f. adfluit.

insidet: quae penitus in omni sensu inplicata insidet, imitatrix boni, voluptas, malorum autem mater omnium; L I, 47.

loquitur: f. concedit.

movet: quod bonum quale sit, omnino negat ‖ negat omnino ‖ Epicurus se sine voluptatibus sensum moventibus ne suspicari *quidem*; A I, 7. non .. hanc solam (voluptatem) sequimur, quae suavitate aliqua naturam ipsam movet et cum iucunditate quadam percipitur sensibus, sed maximam voluptatem illam habemus, quae percipitur omni dolore detracto; F I, 37. etiamsi voluptas ea, quae sensum moveat, nulla successerit; F I, 56. summum .. bonum et malum vagiens puer utra voluptate diiudicabit, stante an movente? si stante ...; si movente ..; F II, 31. neque .. haec (voluptas) movere potest appetitum animi; F II, 32. quae (voluptas) maxime dulcedine sensum moveret; F II, 39.

nascuntur: animi .. voluptates et dolores nasci fatemur e corporis voluptatibus et doloribus; F I, 55.

oritur: [animo voluptas oritur propter voluptatem corporis]; F II, 108.

pertinent: f. **pertineo,** II. voluptates (3 St.) S. 67, b.

potest: neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ..; F I, 63. aut voluptas adiungi potest ad honestatem ... aut doloris vacuitas ... aut prima naturae; F V, 21. multo maiorem percipi posse legendis his (cantibus) quam audiendis voluptatem; T V, 116. f. congruit. est; F II, 11. 75. movet; F II, 32. sedant. — II, 1. amplifico. invenio; F II, 63. — 4. utor. — V, 1. incitari.

praestringit: f. est; C 42.

praeterfluit: f. II, 1. prospicio.

proficiscitur, redit: nullam .. novistis nisi profectam a corpore et redeuntem ad corpus animi voluptatem; N I, 111.

relinquit: saepius .. (voluptas corporis) relinquit causam paenitendi quam recordandi; F II, 106.

repugnat: f. anteponit.

sedant: non .. video, quo modo sedare possint mala praesentia praeteritae voluptates; T V, 74.

solet: varii mores, varia fortuna, voluptas etiam varia dici solet; F II, 10.

stat, succedit: f. movet; F II, 31. T I, 56.

tenet: (voluptatem) suis se finibus tenere iubeamus; F III, 1.

titillat: si ea sola voluptas esset, quae quasi titillaret sensus, ut ita dicam; F I, 39.

tradit: perficiam illud .., ut se virtuti tradat constringendam voluptas; F II, 62.

venit: f. II, 1. prospicio.

videntur: quae .. videntur utilia, honores, divitiae, voluptates; O III, 43. num quis existat, cui voluptas, cui divitiae (propositae fuisse videantur)? P 12. f. accedit; C 51. est; F II, 16. T V, 112.

vocat: f. adlicit; F I, 54.

abl. abs.: nulla .. neque praesenti nec exspectata voluptate; F I, 41.

ohne Verb: hoc non videre, maximo argumento esse voluptatem illam —; F II, 29. nihil bonum nisi voluptatem, ut Epicurus; T V, 84.

2. **Prädicat:** sum: quoniam ... omne .. id, quo gaudemus, voluptas est, ut omne, quo offendimur, dolor; F I, 37. illud .. ipsum ... non modo voluptatem esse, verum etiam summam voluptatem; F I, 38. sin autem voluptas est, ut Epicuro placet, nihil dolere; F I, 39. eo .. intellegi potest, quanta voluptas sit non dolere; F I, 56. cum esset ... summa voluptas nihil dolere; F II, 22. si non dolere voluptas sit summa; F II, 28. sit sane ista voluptas; F II, 75. inmoderata laetitia, quae est voluptas animi elata et gestiens; T III, 23. summam .. voluptatem *esse* || esse vol. || nihil dolere; T III, 47. summam voluptatem esse dolore carere; T III, 47. ut malivolentia || malev. || sit voluptas ex malo alterius sine emolumento suo, delectatio voluptas suavitate auditus animum deleniens; T IV, 20. f. 1. effert. est; F I, 32. II, 24. T V, 95. titillat.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: f. I, 1. est; F II, 6.

accuso: ut perspiciatis, unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium; F I, 32.

adamo: cum alter (Callipho) voluptatem adamasset, alter (Diodorus) vacuitatem doloris; F V, 73.

adduco: quid .. necesse est, tamquam meretricem in matronarum coetum, sic voluptatem in virtutum concilium adducere? F II, 12.

adfero: quid poëtarum evolutio, quid tanta tot versuum memoria voluptatis affert? F I, 25.

adficio: non postulo, ut dolorem eisdem verbis adficias, quibus Epicurus [voluptatem]; T II, 18.

adipiscor: f. **adipiscor** voluptatem (3 St.) B. I, S. 72, b. — adiungo: f. **adiungo,** II. vacuitatem. voluptatem (6 St.) B. I, S. 74, b.

adsumo: libero tempore ... omnis voluptas assumenda est, omnis dolor depellendus || repellendus ||; F I, 33.

aestimo: nisi voluptatem tanti aestimaretis; F II, 91.

amplexor: quod eam voluptatem ... videtur amplexari saepe vehementius; F II, 28.

amplifico: ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit; F I, 38.

appello: sic .. (Epicurus) appellat hanc dulcem (voluptatem): „in motu“, illam nihil dolentis „in stabilitate“; F II, 16. quam nemo umquam voluptatem appellavit, appellat; F II, 30. f. **appello,** II. voluptatem (3 St.), III, 2. voluptatem (6 St.) B. I, S. 215, b. 219, a.

appeto: omne animal, simul atque natum sit, voluptatem appetere eaque gaudere ut summo bono; F I, 30. (animal) gaudet voluptate et eam appetit ut bonum; F II, 31.

applico: ut (voluptas) ad honestatem applicetur; F II, 37.

architector: an quod (sapientia) ita callida est, ut optime possit architectari voluptates? F II, 52.

ascisco: f. I, 1. delectat; L I, 31.

aspernor: f. **aspernor** voluptatem (3 St.) B. I, S. 246, a.

aufero: omnis se secum libidinum voluptates abstulisse || se omnes secum abst. lib. vol. ||; F II, 106.

augeo: f. **augeo,** II. voluptatem (4 St.) B. I, S. 282, a. — capio: f. **capio,** III. voluptatem (3 St.) B. I, S. 380, a.

capto: ut non modo nullam captet, sed etiam praetereat omnes voluptates; F I, 24.

cogito: traducis cogitationes meas ad voluptates. quas? corporis, credo, aut quae propter corpus vel recordatione vel spe cogitentur; T III, 37.

cognosco: nisi mihi viderer habere bene cognitam voluptatem et satis firme conceptam animo atque comprensam; F II, 6.

comparo: nunc (sapientia) expetitur, quod est tamquam artifex conquirendae et comparandae voluptatis; F I, 42. ut artifex callidus comparandarum voluptatum diceretur; F II, 116.

comparo: quae sunt .. epularum aut ludorum aut scortorum voluptates cum his voluptatibus comparandae? C 50. quae sunt .. voluptates corporis cum auctoritatis praemiis comparandae? C 64.

compenso: eos cum maximis curis et laboribus compensare eam ... voluptatem; F V, 48.

comprendo: f. cognosco.

concedo: voluptatem bestiis concedamus; F II, 109.

concipio: f. cognosco.

concupisco: qui eas (voluptates) inflammato animo concupiscunt; T IV, 68.

conficio: quod (Calatinus) praestantissimus fuisset in conficiendis voluptatibus? F II, 117.

confirmo: confirmat .. (Epicurus) illud vel maxime, quod ipsa natura ... sciscat et probet, id est voluptatem et dolorem; F I, 23.

conquiro: f. comparo; F I, 42.

consector: qua in vita tantum abest ut voluptates consectentur, etiam curas ... perferunt; F V, 57.

consequor: f. **consequor,** III. voluptatem (8 St.) B. I, S. 501, a.
conspicio: inpellit (ratio) ... ad conspiciendas totaque mente contrectandas varias voluptates; T III, 33.
constringo: f. I, 1. tradit. — contemno: f. **contemno,** II. voluptatem (5 St.) B. I, S. 525, a.
contemplor: levationem .. aegritudinis (Epicurus) ... ponit ... (in) revocatione ad contemplandas voluptates; T III, 33.
contexo: f. est; T V, 96. — contrecto: f. conspicio. — convinco: f. I, 1. concedit.
copulo: voluptatem cum honestate Dinomachus et Callipho copulavit; T V, 85. si cum honestate voluptatem tamquam cum homine pecudem copulavissent; O III, 119.
defendo: qui defendunt eam (voluptatem); F III, 2. quae (voluptas) plurimorum patrociniis defenditur; P 15.
definio: quod voluptas dicitur etiam in animo (vitiosa res, ut Stoici putant, qui eam sic definiunt: sublationem animi sine ratione opinantis se magno bono frui); F II, 13.
desero: deserueris totam Epicuri voluptatem; F II, 107.
desidero: f. **desidero,** III. voluptatem (5 St.) B. I, S. 650, a.
detraho: non placet .. detracta voluptate aegritudinem statim consequi; F I, 56. detrahens eas voluptates, quae sapore percipiuntur, detrahens eas, quae ..; T III, 41.
dico: ille apud Trabeam „voluptatem animi nimiam" laetitiam dicit eandem, quam ille Caecilianus; F II, 13. si eam (voluptatem dixit), quam Aristippus ...; sin eam, quam Hieronymus ..; F II, 35. malo .. ‖ ita ‖ dicere quam voluptates, in tanto praesertim viro; F II, 61. f. I, 1. solet. **dico,** III voluptatem (10 St.). IV. voluptatem (4 St.) B. I, S. 696, b. 700, b.
diligo: propter nos .. illam (voluptatem), non propter eam nosmet ipsos diligimus; F V, 30.
dimitto: illam (voluptatem) ... dimittamus; F III, 1.
distinguo: quod ... hic (Epicurus) ... nec distinguit a non dolendo voluptatem; T III, 47. f. amplifico.
do: nullam capitaliorem pestem quam voluptatem corporis hominibus dicebat (Archytas) a natura datam; C 39. quis .. bona mente praeditus non mallet nullas omnino nobis a natura voluptates datas? fr V, 81.
duco: qui (Aristippus) eam voluptatem non modo summam, sed solam etiam ducit; F II, 41. has leviores ducis voluptates; N I, 113.
effero: f. I, 1. effert. 2. T III, 28.
efficio: diligi ... iucundum est propterea, quia tutiorem vitam et voluptatum ‖ voluptatem ‖ pleniorem efficit; F I, 53. f. **efficio,** III, 2. voluptatem (5 St.) B. I, S. 792, b. vgl. III, 1. voluptatis (2 St.) B. I, S. 789, a.
exigo: omnibus .. ex rebus voluptatem quasi mercedem exigit; F II, 73.
expeto: f. **expeto,** III. voluptatem (11 St.) B. I, S. 920, b.
explico: quam (voluptatem) si (Epicurus) explicavisset, non tam haesitaret; F II, 18.
exspecto: nulla exspectata nec quaesita voluptate; F II, 82. f. I, 1. abl. abs.
extenuo: hanc in motu voluptatem (sic enim has suaves et quasi dulces voluptates appellat) interdum ita extenuat, ut ..; F II, 30. eae .. voluptates singillatim extenuantur; T V, 94.
facio: dici ab illo (Epicuro), recta et honesta quae sint, ea facere ipsa per se laetitiam, id est voluptatem; F I, 25. quam (voluptatem) unam virtus minimi facit; F II, 42. nisi ea (virtus) voluptatem faceret ‖ crearet ‖; F V, 93. f. I, 1. est; F II, 11. **facio,** IV, 4. voluptatem (3 St.) B. II, S. 22, a.
fruor: diligenter si tenendum esse eius (voluptatis) fruendae modum; O I, 106.
fugio: f. **fugio,** II. voluptatem (8 St.) B. II, S. 83, b.
gigno: sive quae aliae voluptates in toto homine gignuntur quolibet sensu; T III, 41.
habeo: neque .. tempus est ullum, quo (sapiens) non plus voluptatum habeat quam dolorum; F I, 62. quae voluptatem habeant in omni animante, sed in homine rationem etiam; F IV, 58. vide, ne ... haec, quae expetitur, gloria (plus) molestiae habeat quam voluptatis; T V, 103. si voluptas ... in rebus bonis habenda non est; P 15. f. cognosco.
haurio: quem ... videmus ..., quo .. affluentius voluptates undique hauriat, eo gravius ... sitientem; T V, 16.
ignoro: istam voluptatem .. Epicurus ignorat? F II, 7.
impedio: f. I, 1. accidit; C 51.
inliquefacio: f. I, 1. est; T IV, 20.
intellego: si voluptatem non intellegimus, ne dolorem quidem? T III, 49. f. I, 1. est; F II, 75.
intueor: adulescentia voluptates propter intuens magis fortasse laetatur; C 48.
invenio: ut nulla tam exquisita posset inveniri voluptas, qua (L. Thorius) non abundaret; F II, 63. Xerxes ... praemium proposuit, qui invenisset novam voluptatem; T V, 20.
laudo: f. **laudo,** II. voluptatem (3 St.) B. II, S. 439, b.
lego: quod .. munus prudentiae? an legere intellegenter voluptates? O III, 117.
metior: non genere aut loco aut ordine, sed forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94.
nomino: doloris omnis privatio recte nominata est voluptas; F I, 37.
nosco: f. **nosco,** III. voluptatem (3 St.) B. II, S. 750, a. — numero: f. **numero,** II. voluptatem (3 St.) B. II, S. 773, a. — odi: f. I, 1. est; F I, 32. — obruo: f. I, 1. est; F IV, 29.
obscuro: una voluptas e multis obscuratur in illa vita voluptaria; F IV, 31. f. I, 1. est; F IV, 29.
omitto: ut .. voluptates omittantur maiorum voluptatum adipiscendarum causa; F I, 36.
opprimo: quom animus ... voluptatem .. sicut labem aliquam dedecoris oppresserit; L I, 60.
pario: f. **pario,** II. voluptatem (4 St.) S. 8, b.
paro: quae (voluptas) vel aliter pararetur; F I, 47.
percipio: f. **percipio,** III. voluptatem (21 St.) S. 48, a.
perfruor: expetuntur .. divitiae ... ad perfruendas voluptates; O I, 25.
persequor: f. **persequor,** III. voluptatem (3 St.) S. 62, a.
peto: cum (P. Decius) ... eam .. mortem ardentiore studio peteret, quam Epicurus voluptatem petendam putat; F II, 61. sapientem ... voluptatem petere si dicemus; F II, 112.
pono: f. **pono,** III. voluptatem (8 St.) S. 102, a.
potior: an quicquam in potiendis voluptatibus gloriando se et praedicatione ecfert? P 15.
praepono: divitias alii praeponunt, bonam alii valitudinem, ... multi etiam voluptates; Lae 20.
praesto: istam voluptatem perpetuam quis potest praestare sapienti? F II, 89.
praetereo: f. **praetereo,** III. voluptatem (7 St.) S. 154, a.

praetermitto: ſ. **praetermitto,** II. voluptatem (7 St.) S. 154, b. — probo: ſ. confirmo.

propono: perfacile *ut* appareat aliud quiddam iis (bestiis) propositum, non voluptatem; F II, 109. ſ. I, 1. videntur; P 12.

prospicio: animum et praesentem (voluptatem) percipere pariter cum corpore et prospicere venientem nec praeteritam praeterfluere sinere; T V, 96.

puto: ſ. I, 1. est; T IV, 66. — quaero: ſ. **quaero,** III. voluptatem (3 St.) S. 218, b.

reicio: ut (sapiens) aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat; F I, 33. eam .. (corporis voluptatem) contemni et reici oportere; O I, 106.

removeo: quoniam .. voluptas ab eo (summo bono) remota est; F III, 2.

repudio: ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae; F I, 33. in ea (voluptate) .. spernenda et repudianda virtus vel maxime cernitur; L I, 52.

requiro: ſ. **requiro,** III. voluptatem (3 St.) S. 387, a. — scisco: ſ. confirmo.

secerno: graviter et severe voluptatem secernit a bono; F II, 24.

semoveo: semovenda est .. voluptas; F II, 25. voluptatem semovendam esse; F V, 21.

sentio: ſ. **sentio,** III. voluptatem (6 St.) S. 503, b. — sequor: ſ. **sequor,** II. voluptatem (5 St.) S. 509, a.

specto: delectatur etiam senectus procul eas (voluptates) spectans tantum, quantum sat est; C 48.

sperno: ſ. **sperno** voluptatem (4 St.) S. 573, b.

spero: nulla nec adiuncta nec sperata voluptate; F II, 63. cum expectatio speratarum voluptatum cum perceptarum memoria iungeretur; T V, 96.

statuo: temperans voluptatem summum bonum statuens esse certe nullo modo potest; O I, 5.

suppedito: ut, quocumque haec (voluptas) loco suppeditetur, ibi beate queant vivere; T V, 108. prudentiam introducunt scientiam suppeditantem voluptates, depellentem dolores; O III, 118.

teneo: ſ. I, 1. tenet.

termino: omnis .. privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem; F I, 38.

tollo: qua (voluptate) sublata neget se intellegere omnino, quid sit bonum; F II, 29.

trado: ſ. I, 1. tradit.

tueor: aut .. (Epicurus) eam voluptatem tueretur, quam Aristippus, id est, qua sensus dulciter ac iucunde movetur, ... aut ..; F II, 18.

turbo: haec duo genera, voluptas gestiens et libido, bonorum opinione turbantur; T III, 25.

vario: cum omnis dolor detractus esset, variari, non augeri voluptatem; F II, 10. ſ. amplifico.

vito: haec (voluptas) vitanda; O I, 68.

voco: omnes .. iucundum motum, quo sensus hilaretur, Graece ἡδονήν, Latine voluptatem vocant; F II, 8. iste non dolendi status non vocatur voluptas; F II, 28. quam ... omnes, .. qui Latine loquuntur, voluptatem vocant; F II, 77. fac sane esse summum bonum non dolere (quamquam id non vocatur voluptas); T III, 40.

volo: tum .. eam ipsam vis, ... tum aliam quandam summam voluptatem, quo ‖ qua, cui ‖ addi nihil possit; F II, 75.

2. **Genetiv:** potior: quarum (voluptatum) potiendi spe inflammati multos labores ... susceperant; F I, 60.

3. **Dativ:** adversor: ut odia, invidiae, despicationes adversantur voluptatibus, sic amicitiae non modo fautrices fidelissimae, sed etiam effectrices sunt voluptatum tam amicis quam sibi; F I, 67.

antepono: eae (amicitia, iustitia, aequitas) ... voluptatibus ... anteponebantur; A I, 23. ut bona valetudo voluptati anteponatur; O II, 88.

dedo: ſ. **dedo** alqm voluptatibus (4 St.) B. I, S. 624, b.

do: quo facilius (Samnites, Pyrrhus) vinci possent, cum se voluptatibus dedissent; C 43. si aliquid dandum est voluptati; C 44.

indico: ne omnino bellum indixisse videar voluptati; C 46.

inhaereo: quem ad modum eae (virtutes) semper voluptatibus inhaererent; F I, 68.

nascor: ne tum quidem ... cogitabis sibi quemque natum esse et suis voluptatibus? F II, 79.

oboedio: qui ... inpulsu .. libidinum voluptatibus oboedientium deorum et hominum iura violaverunt; R VI, 29.

praepono: quodsi in ipso corpore multa voluptati praeponenda sunt, ut vires, valetudo; F II, 114.

servio: quam miser virtutis famulatus servientis voluptati! O III, 117.

subicio: voluptati (subiecta sunt) malivolentia ‖ malev. ‖ laetans malo alieno ‖ [laet. m. al.] ‖, delectatio, iactatio et similia; T IV, 16.

sum: haec .. ipsa mihi sunt voluptati, et erant illa Torquatis; F I, 25. quarum adeo omnium (virtutum) sententia (ratio) pronuntiabit primum de voluptate, nihil esse ei loci; F II, 37. cui (temperantiae) si locus in caelo est, est etiam voluptatibus; N III, 38. ſ. I, 1. habet; O III, 120.

trado: qui se totos tradiderunt voluptatibus; Lae 86.

tribuo: sin sit quispiam, qui aliquid tribuat voluptati; O I, 106. ſ. I, 1. habet; O III, 120.

4. **Ablativ:** careo: ſ. **careo,** II. voluptate (5 St.) B. I, S. 384, b. — fruor: ſ. **fruor,** II, 2. voluptate (12 St.) B. II, S. 80, b. vgl. 1. fruor.

perfruor: perfrui .. maximis et animi et corporis voluptatibus; F I, 57. perpetuisne malis voluptatibus perfruens in ea ... tranquillitate degere omnem aetatem sine dolore; F II, 118. vgl. 1. perfruor.

potior: qui potiatur corporis expetitis voluptatibus; F II, 14. vgl. 1. potior.

privo: (T. Torquatus) privavisse se etiam videtur multis voluptatibus; F I, 23. cum (homines) ... ob eum .. errorem et voluptatibus maximis saepe priventur et durissimis animi doloribus torqueantur; F I, 43. quod (senectus) privet fere omnibus ‖ om. f. ‖ voluptatibus; C 15.

vaco: vacandum ... est ... aegritudine et voluptate nimia ‖ voluptate ‖; O I, 69.

vescor: si gerendis ‖ gerundis ‖ negotiis orbatus possit paratissimis vesci voluptatibus; F V, 57.

utor: cum utatur voluptate ea, qua nulla possit maior esse; fr V, 81.

5. **mit Präpositionen:** abstineo a: ab iis .. (voluptatibus) abstinere minime esse difficile, si ..; T V, 94.

accedo ad: confugit (Epicurus) illuc, ut neget accedere quicquam posse ad voluptatem nihil dolentis; F II, 28.

argumentor de: ipse etiam dicit Epicurus ne argumentandum quidem esse de voluptate; F III, 3. ſ. disputo de; F I, 31.

audio de: multa sunt audienda etiam de obscenis voluptatibus, de quibus ab Epicuro saepissime dicitur; F II, 68.

cogito de: numquid tibi videtur (T. Torquatus) de voluptatibus suis cogitavisse? F I, 24. num .. eius collega P. Decius ... aliquid de voluptatibus suis cogitabat? F II, 61.

comparo ad: quas (res) sapientia comparat ad voluptatem; F II, 89.

comparo cum: f. 1. comparo; C 50.
conecto cum: idcirco ... amicitia cum voluptate conectitur; F I, 67.
coniungo cum: coniungeret (Epicurus) doloris vacuitatem cum voluptate et duobus ultimis uteretur; F II, 18.
conquiro ad: si ea nullam ad aliam rem nisi ad voluptatem conquiruntur; F II, 111.
consentio de: nec .. (Epicuri disciplina) cum Cyrenaicis de ipsa voluptate consentiens; A II, 131.
constituo in: qui (Epicurus) omne iudicium in sensibus et in rerum notitiis et in voluptate constituit; A II, 142.
copulo cum: tu ‖ tum, tun ‖ ... honestatem cum voluptate tamquam hominem cum belua copulabis? A II, 139. ut .. sapientiam, temperantiam, fortitudinem copulatas esse docui cum voluptate, ... sic ..; F I, 50.
derigo ad: quodsi ne ipsarum quidem virtutum laus ... reperire exitum potest, nisi derigatur ad voluptatem; F I, 54. num existimes ... Phidian, Polyclitum, Zeuxim ad voluptatem artes suas derexisse; F II, 115.
dico contra: [quae contra voluptatem dicta sunt, eadem fere cadunt contra vacuitatem doloris]; F V, 21. — de: f. **de,** I. dico de voluptate (5 St.) B. I, S. 602, b.
discedo a: ut .. virtutes, ... sic amicitiam negant posse a voluptate discedere; F I, 66.
disputo de: et argumentandum et accurate disserendum et rationibus conquisitis de voluptate et dolore disputandum putant; F I, 31. [quoniam ... de voluptate cum Torquato ... est disputatum]; F V, 21.
dissero de: f. disputo de; F I, 31.
distraho a: ut (sapientia, temperantia, fortitudo) ab ea (voluptate) nullo modo nec divelli nec distrahi possint; F I, 50.
divello a: amicitiam a voluptate non posse divelli; F II, 82. f. distraho a.
fero ad: illae (beluae) nihil sentiunt nisi voluptatem ad eamque feruntur omni impetu; O I, 105.
incito ad: quoniam ... ad hanc voluptatem ipsius naturae stimulis incitamur; R I, 3.
insum in: in qua (voluptate) tantum inest nihil dolere; F II, 32. in qua (voluptate) virtutis nulla pars insit; T III, 49.
iudico de: de quibus (voluptate, dolore) neque depravate iudicant neque corrupte; F I, 71.
nascor e: f. I, 1. nascuntur.
orior ad: ad procreandi voluptatem hoc divinum animal ortum esse voluerunt; F II, 40.
pertineo ad: omnis animi et voluptates et dolores ad corporis voluptates ac dolores pertinere; F II, 107.
pono in: f. **in,** B, I. pono in voluptate (14 St.) B. II, S. 264, b. B. I, S. 357.
praecipio de: totum .. hoc de voluptate sic ille praecipit, ut ..; T V, 95.
proficiscor a: et appetendi et refugiendi et omnino rerum gerendarum initia proficiscuntur aut a voluptate aut a dolore; F I, 42. non proficiscitur animal illud modo natum a summa voluptate; F II, 31. qui .. convenit ab alia voluptate dicere naturam proficisci? F II, 32.
pronuntio de: f. 3. sum; F II, 37.
pugno cum: omnia philosopho digna, sed cum voluptate pugnantia; T III, 49.
quaero de: utrum ... percurri omnem Epicuri disciplinam placet, an de una voluptate quaeri? F I, 28.
refero ad: f. **ad,** I. refero ad voluptatem (13 St.) B. I, S. 49, a.
scribo contra: in iis libris, quos (Cleanthes) scripsit contra voluptatem; N I, 37.
secerno a: in bestiis erunt secreta a voluptate humanarum quaedam simulacra virtutum? F II, 110.
seiungo a: quod (bonum) sit seiunctum a delicatis et obscenis voluptatibus; N I, 111.
sentio de: idem iste (Hieronymus) .. de voluptate quid sentit? F II, 8.
sevoco a: cum a voluptate, id est a corpore, ... sevocamus animum; T I, 75.
sum cum: unum est sine dolore esse, alterum cum voluptate; F II, 20. — in: f. **in,** B, I. sum in voluptate (19 St.) B. II, S. 273, b.
traduco ad: f. **ad,** I. traduco ad voluptatem (3 St. T III, 37) B. I, S. 51, a.
transfero in: quod idem licet transferre in voluptatem; F I, 55.
venio ad: venio nunc ad voluptates agricolarum, quibus ego incredibiliter delector; C 51.
versor in: optabile esset maxima in ‖ in max. ‖ voluptate ... dies noctesque versari; F II, 114.
videor in: mihi summum in animo bonum videtur, illi (Epicuro) autem in corpore, mihi in virtute, illi in voluptate; T III, 50.
vivo in: in qua una (voluptate) ... vacui negotiis honeste ac liberaliter possimus vivere; F IV, 12. vivere in solitudine non modo sine ullis molestiis sed etiam in maximis voluptatibus; O III, 25.
voco ad: f. I, 1. adlicit; F I, 54.
utor ad: utebatur ... vino et ad voluptatem, et ne noceret; F II, 64.
III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** cupidus: erat (L. Thorius) .. cupidus voluptatum; F II, 63.
efficiens: f. **efficio,** III, 1. voluptatis (2 St.) B. I, S. 789, a.
expers: doceo deos vestros esse voluptatis expertes; N I, 113.
particeps: ratio .. voluptatis non dolendive particeps; F II, 38.
2. **Ablativ:** confertus: est .. (liber) confertus voluptatibus; T III, 44.
contentus: qua ipsa (voluptate Xerxes) non fuit ‖ fuisset ‖ contentus; T V, 20.
refertus: quibus (voluptatibus) ille (Epicurus) et praeteritarum memoria et spe consequentium sapientis vitam refertam putat; T III, 33.
3. **mit Präpositionen:** medius inter: non placuit Epicuro medium esse quiddam inter dolorem et voluptatem; F I, 38.
propensus ad: si quis est paulo ad voluptates propensior; O I, 105.
situs in: in voluptate corporis ⟨addam, si vis, „animi" ...⟩ situm est vivere beate; F II, 89.
unus e: f. II, 1. obscuro.
volutabundus in: cupido .. et expetenti et lubidinoso et volutabundo in voluptatibus; R II, 68.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: ubi illud: „plus semper voluptatis"? F II, 95. f. II, 1. adfero. habeo; F I, 62. T V, 103.
abundantia: quod .. nemo in summa solitudine vitam agere velit ne cum infinita quidem voluptatum abundantia; F III, 65.
aditus: bene laudata virtus voluptatis aditus intercludat necesse est; F II, 118.
appetitus: voluptatis alii primum appetitum putant et primam depulsionem doloris; F V, 17 (18). dissimulat appetitum voluptatis propter verecundiam; O I, 105.
auceps: suum .. potius peritissimum voluptatum aucupem sapientem esse contendet; A fr 20 (8. 11).
blandimenta: ut ea vis omnia blandimenta voluptatis otiique vicerit; R I, 1.
blanditiae: blanditiis praesentium voluptatum deleniti atque corrupti; F I, 33. ne blanditiis eius (voluptatis) illecebrisque impediatur disputandi severitas; F III, 1. quoius (voluptatis) blanditiis

corrupti (animi); L I, 47. quoniam eius (voluptatis) blanditiis non facile obsistimus; C 44.
calculi: fortes viri voluptatumne calculis subductis proelium ineunt, ... an .. animi ardore ... concitati? F II, 60.
causa: aut haec tibi, Torquate, sunt vituperanda, aut patrocinium voluptatis repudiandum. quod autem patrocinium aut quae ista causa est voluptatis? F II, 67.
comparatio: sit .. tam facilis, quam vultis, comparatio voluptatis; F II, 92.
comparatio: totum .. discrimen summi boni in earum (virtutis, voluptatis) comparatione positum putat; F II, 44.
coniunctio: coniunctio .. cum honestate vel voluptatis vel non dolendi id ipsum honestum ... efficit turpe; F V, 22.
consectatrices: est .. temperantia libidinum inimica, libidines autem consectatrices voluptatis; O III, 117.
consecutio: ut ... ipsa detractio molestiae consecutionem affert voluptatis, sic ..; F I, 37.
contemptio: hinc gignebatur fuga desidiae voluptatumque contemptio; A I, 23.
copia: quarum (voluptatum) genera non || [non] || contemnunt, quaerunt tamen copiam; T V, 94. ad iuvenilem lubidinem copia voluptatum ‖ si ... accessit, al. ‖, gliscit illa ‖ ita ‖ ut ignis oleo; fr V, 74.
cupiditates: animi .. morbi sunt cupiditates ... dominationis, libidinosarum etiam voluptatum; F I, 59.
desideratio: f. titillatio.
effectrix: est .. (pecunia) effectrix multarum et magnarum voluptatum; F II, 55. f. II, 3. adversor.
exspectatio: f. II, 1. spero; T V, 96.
fautrices: f. II, 3. adversor.
fructus: quis tam esset ferreus, ... cui .. non auferret fructum voluptatum omnium solitudo? Lae 87.
genus: audet dicere ne suspicari quidem se ullum bonum seiunctum ab illo Aristippeo genere voluptatis; F II, 20. quod (Epicurus) e duplici genere voluptatis coniunctus est; F II, 44. qui unum diem totum velit esse in genere isto voluptatis; F II, 114. si (di) sine eo genere voluptatis beati sint || sunt ||; F II, 115. omnino .. genus hoc voluptatum optabile esse, si non obsit, prodesse numquam; T V, 94. quod (hominum natura) pluribus generibus fruitur voluptatum; N I, 112. f. copia; T V, 94.
indignitas: quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? fr II, 4.
inlecebrae: quod invitabantur inlecebris blandis voluptatis; T IV, 6. stupra .. et adulteria ... nullis excitari aliis inlecebris nisi voluptatis; C 40. f. blanditiae; F III, 1.
iudicium: quod sit positum iudicium eius (voluptatis) in sensibus, F III, 3.
libido: qui voluptatum libidine feruntur; T III, 4. cuius voluptatis ‖ [voluptatis] ‖ avidae libidines temere et ecfrenate ad potiendum incitarentur; C 39. nullum .. scelus, nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis impelleret; C 40.
locus: nisi in voluptatis locum dolor forte successerit; F I, 56.
magnitudo: dicunt .. voluptatis magnitudinem doloris detractione finiri; O III, 118.
memoria: in quo .. ipso (levissumo quoque) una cum satietate memoria quoque moriatur voluptatis; O II, 56. f. II, 1. spero; T V, 96.
ministri: qui .. earum (voluptatum) .. se quasi ministros praebuerunt; R VI, 29.
ministrae: quas (virtutes) ... tu voluptatum satellites et ministras esse voluisti; F II, 37. minime .. artes eae probandae, quae ministrae sunt voluptatum; O I, 150.
modus: cuius (voluptatis) est fortasse quidam naturalis modus ‖ motus ‖; C 46.
motus: nec manus esse contenta posset nec ulla pars vacuitate doloris sine iucundo motu voluptatis; F I, 39. cuius (voluptatis) motus ut quisque est maximus, ita est inimicissimus philosophiae; fr V, 81. f. modus.
nomen: eos invidiosum nomen voluptatis fugere, sed in vicinitate versari; A II, 138. ille (Epicurus) ... voluptatis nomen, suavitatem, quietem teste populo exaggerans; A fr 20 (8. 28). hoc non dolere solum voluptatis nomine appellaret, illud Aristippeum contemneret; F II, 18. neque Hieronymus ... voluptatis nomine umquam utitur pro illa indolentia; F II, 19. qui voluptatis nomen audire non possent; F II, 67.
pars: quo minus animus ... gustare partem ullam liquidae voluptatis et liberae potest; F I, 58. voluptatis .. partes hac modo discribunt, ut ..; T IV, 20.
patrocinium: f. causa.
princeps: voluptatis (princeps) Aristippus, non dolendi Hieronymus; F V, 20.
recordatio: ut ... earum .. (voluptatum) assidua recordatione laetetur; F I, 41. vobis voluptatum perceptarum recordatio vitam beatam facit, et quidem corpore perceptarum; F II, 106. una se dicit recordatione adquiescere praeteritarum voluptatium || voluptatum ||; T V, 74.
regnum: neque omnino in voluptatis regno virtutem posse consistere; C 41.
satellites: f. ministrae; F II, 37.
sensus: si .. (animal) voluptatis sensum capit, doloris etiam capit; N III, 32.
species: plerique ... victi et debilitati obiecta specie voluptatis tradunt se libidinibus constringendos; F I, 47.
spes: omissa spe voluptatis; F II, 82.
stabilitas: restincta .. sitis stabilitatem voluptatis habet; F II, 9.
successio: in omni re doloris amotio successionem efficit voluptatis; F I, 37.
suppeditatio: quorum tandem bonorum (suppeditatio)? voluptatum, credo, nempe ad corpus pertinentium; N I, 111.
tactus: quid de tactu, et eo quidem, quem philosophi interiorem vocant, aut doloris aut voluptatis? A II, 20.
titillatio: non est voluptatum tanta quasi titillatio in senibus, credo, sed ne desideratio || desideratur || quidem; C 47.
varietas: vita .. conferta voluptatum omnium varietate; F II, 64. f. I, 1. facit; F II, 10.
verbum: verbum ipsum voluptatis non habet dignitatem; F II, 75.
vis: verbis his eandem certe vim voluptatis Epicurum nosse quam ceteros; F II, 8. aliam .. vim voluptatis esse, aliam nihil dolendi ... concedas necesse est; F II, 9. mihi .., quod ... bonus vir fuit, ... hoc videtur maior vis honestatis et minor voluptatis; F II, 81.
vox: eum (Epicurum) ... non intellegere interdum, quid sonet haec vox voluptatis; F II, 6.
2. **mit Präpositionen:** certamen de: de qua (voluptate) omne certamen est; F I, 28.
certatio cum: relinquitur non mihi cum Torquato, sed virtuti cum voluptate certatio; F II, 44.
commercium cum: nec habet (voluptas) ullum cum virtute commercium; C 42.
cursus ad: erit .. iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus; F I, 37.

dux ad: quae (sapientia) ... certissimam se nobis ducem praebeat ad voluptatem; F I, 43. ut (divitiae) quasi duces sint ad voluptatem; F III, 49.
epulae ad: num ullam cogitationem habuisse videantur ii ... epularum ad voluptates; P 10.
gratia cum: ut ... in gratiam iam cum voluptate redeamus; C 56.
liber de: si Epicuri de voluptate liber rosus esset; D II, 59.
oratio de: de quibus (obscenis voluptatibus) multa ab illis habetur oratio; T V, 94.
sententia de: accurate quondam a L. Torquato ... defensa est Epicuri sententia de voluptate; F I, 13.
V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: adfici: cum stultorum vitam cum sua comparat, (sapiens) magna afficitur voluptate; F I, 62. quis est, qui ... nulla animo afficiatur voluptate? F III, 37
adfluere: miser (Cn. Octavius), si in flagitiosa ... vita affiueret voluptatibus; F II, 93.
adhiberi: quibus (voluptatibus) quasi titillatio (Epicuri enim hoc verbum est) adhibetur sensibus; N I, 113.
ali: quae (pars animi) voluptate alitur; D I, 61.
astringi: f. I, 1. est; P 6.
beatus: ut nisi ea (voluptate) beatus nemo esse posse videatur; A fr 20 (Z. 24).
capi: quod (bonum) cibo et potione et aurium delectatione et obscena voluptate capiatur; F II, 7. voluptate capiuntur omnes; L I, 31. quamvis voluptate capiatur; O I, 105. quod ea (voluptate) videlicet homines capiantur ut pisces; C 44.
compleri: humanissima completur animus voluptate; A II, 127. cum undique (luxuriosi) complerentur voluptatibus; F II, 21.
confertus: f. III, 2.
cumulari: cum ... ponebas cumulatum aliquem plurimis et maximis voluptatibus; F II, 63.
definire: cum .. (Epicurus) omne malum dolore definiat, bonum voluptate; T V, 73.
delectari: f. II, 5. venio ad.
derigere: non .. potestis voluptate omnia derigentes aut tueri aut retinere virtutem; F II, 71. quos (fines bonorum) utilitate aut voluptate derigunt; F V, 57.
diiudicare: f. I, 1. movet; F II, 31.
efferri: idem .. si ... nulla ecferatur animi inani voluptate; T V, 17. ut ne ... elati .. voluptate in aliquam turpitudinem delabamur; O I, 104.
effici: qui .. voluptate vitam effici beatam ‖ eff. vol. b. vit. ‖ putabit; F II, 88.
elici, evocari: quod turpe damnum (est), quod dedecus, quod non evocetur atque eliciatur voluptate? fr V, 81.
exsultare: quod (turbulentum) vel exultat voluptate vel molestia frangitur; R III, fr 1.
gaudere: laboribus hic (Africanus) praeteritis gaudet, tu iubes voluptatibus; F II, 106. f. II, 1. appeto.
gestire: qui ... voluptate nimia gestiunt; O I, 102.
impelli: quae voluptate quasi mercede aliqua ad officium impellitur, ea non est virtus; A II, 140.
incitari: (Archytas) fingere animo iubebat tanta incitatum aliquem voluptate corporis, quanta percipi posset maxima; C 41.
inferior: quod ... voluptatibus erant inferiores; R II, 59.
invitari: innatum esse homini probitatem gratuitam, non invitatam voluptatibus; F II, 99.
laetari: quae (natura) sua voluptate laetans; N I, 116.
liquefacere: quos ... nullae futtiles laetitiae exultantes languidis liquefaciunt voluptatibus; T V, 16.
liquescere: qua (voluptate) cum liquescimus fluimusque mollitia; T II, 52.
metiri: qui omnia voluptate metiuntur; F II, 56. qui voluptate et dolore omnia metiuntur; F V, 93. qui res expetendas vel voluptate vel indolentia metiuntur; O III, 12. neque .. ipsorum conviviorum delectationem voluptatibus corporis magis quam coetu amicorum ... metiebar; C 45.
misceri: (exsistere) voluptate et molestia mixtum amorem; Ti 44.
moderari: quod ... multi Epicurei ... sunt ... nec voluptate, sed officio consilia moderantes; F II, 81.
moveri: f. II, 1. tueor.
perfundere: ut eos (deos) perfundas voluptatibus; N I, 112.
permulcere: ille (status animum) pellit, qui permulcet sensum voluptate; F II, 32.
ponderare: omnia ... voluptatibus et doloribus ponderantis; L I, 39.
satiari: se eius (regis Persarum) voluptates non desiderare, quibus numquam satiari ille posset; T V, 92.
terminare: qui bona voluptate terminaverit, mala dolore; O III, 117.
titillare: ne suspicari quidem se quicquam bonum, nisi sensus quasi titillarentur voluptate; T III, 47. illa (benignitas est) quasi adsentatorum populi multitudinis levitatem voluptate quasi titillantium; O II, 63.
vinci: ne voluptate victi faciant id, quod sentiant ‖ sentiunt ‖ non esse faciendum; F I, 48.
abl. comp.: quod (gloriosum) .. quamquam voluptatibus quibusdam est saepe iucundius, tamen expetitur propter voluptatem; F II, 48. f. I, 1. est; C 50.
2. **Präpositionen**: a: animis omnes tenduntur insidiae ... ab ea (voluptate); L I, 47. nec (est consentaneum), qui invictum se a labore praestiterit, vinci a voluptate; O I, 68.
causa: ut ... nihil tam turpe sit, quod voluptatis causa (Epicurus) non videatur esse facturus; F II, 28. si ... diceres nihil eum fecisse nisi voluptatis causa; F II, 60. si voluptatis causa cum Gallo apud Anienem depugnavit provocatus; F II, 73. ut dicas te in eo magistratu omnia voluptatis causa facturum esse, teque nihil fecisse in vita nisi voluptatis causa; F II, 74. in ipsis hominibus virtus nisi voluptatis causa nulla erit? F II, 110. nisi vererer, ne Herculem ipsum ea ... voluptatis causa gessisse diceres; F II, 119. ut .. id honestum sit, facere omnia voluptatis causa; F V, 19. voluptatis causa facere omnia; F V, 20.
cum: ultimum esse bonorum cum voluptate vivere; F I, 41. perspicuum est omnis rectas res atque laudabilis eo referri, ut cum voluptate vivatur; F I, 42. quin ... beate .. vivere nihil aliud sit nisi cum voluptate vivere; F I, 54. quid, cum fictas fabulas ... cum voluptate legimus? F V, 51. quis nostrum dixerit ... melius esse turpiter aliquid facere cum voluptate quam honeste cum dolore? F V, 93. qua (divinatione cygni) providentes, quid in morte boni sit, cum cantu et voluptate moriantur; T I, 73. animi discessus a corpore ... fit plerumque sine sensu, non numquam etiam cum voluptate; T I, 82. cum maximis voluptatibus in eas imagines mentem intentam infixamque nostram intellegentiam capere, quae sit ..; N I, 49.
de: quorsus ‖ quorsum ‖ igitur tam multa de voluptate? C 44.
in: nec (opinio effeminata est) in dolore magis quam eadem in voluptate; T II, 52. non intellego ne in istis quidem ipsis voluptatibus carere sensu senectutem; C 46. qui ... velit ita moveri suos

sensus, ut moventur in summis voluptatibus; fr V, 81.

per: voluptatem ipsam per se esse expetendam; F I, 31. f. I, 1. est; T V, 95.

praeter: f. **praeter,** 3. voluptatem (3 St.) S. 153, b.

propter: neque eum (Torquatum) ... cum Latinis tertio consulatu conflixisse apud Veserim propter voluptatem; F I, 23. sapientiam propter voluptates expetendam ... esse; F I, 46. propter voluptatem et parvam et non necessariam; F I, 47. quos .. labores (sapiens) propter suam voluptatem susciperet, eosdem suscipiet propter amici voluptatem; F I, 68. si amicitiam propter nostram voluptatem expetendam putemus; F I, 69. primos congressus copulationesque ... fieri propter voluptatem; F I, 69. negat (Hieronymus) esse eam (voluptatem) .. propter se expetendum; F II, 9. si propter voluptatem (laudatur); F II, 50. *ut* ... propter voluptatem nos amemus; F V, 30. qui propter animi voluptates coli dicunt ea studia; F V, 50. f. 1. abl. comp. I, 1. oritur.

sine: ut ... eas (res) .. sine voluptate aut utilitate aliqua non requirat; F III, 37. sine quibus (voluptatibus) vitam nullam putarent; C 7.

volutabundus, sich wälzend: cupido .. et expetenti et lubidinoso et volutabundo in voluptatibus; R II, 68.

voluto, bewegen, erwägen, durchforschen: animos: eorum animi, qui se corporis voluptatibus dediderunt, ... corporibus elapsi circum terram ipsam volutantur; R VI, 29.

divinum, al.: despicientem omnia humana ... nihil umquam nisi sempiternum et divinum animo volutare; R I, 28.

monumenta, al.: »artis scripta ac monumenta volutans«; D I, 20.

vomica, Geschwür: qui gladio vomicam eius (Iasonis) aperuit, quam sanare medici non potuerant; N III, 70.

vomitio, Erbrechen: quod ... vomitione canes, purgantes ‖ purgare ‖ autem alvos ibes Aegyptiae curantur ‖ curant ‖; N II, 126.

vomo, sich erbrechen: qui (asoti) in mensam vomant; F II, 23.

vorago, Strudel: submersus equus voraginibus non extitit; D I, 73.

voro, verschlingen: alia (animalia) sugunt, alia carpunt, alia vorant, alia mandunt; N II, 122.

voster f. **vester.**

votivus, geweiht: cum bello Latino ludi votivi maxumi primum fierent; D I, 55.

votum, Gelübde, Wunsch: I. videntur: vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi quam vota facienda videantur; T V, 2.

II, 1. facio: f. I.

persolvo: maxima auri argentique praeda locupletatus votum patris Capitolii aedificatione persolvit; R II, 44.

reddo: »caute vota redduntο; poena violati iuris esto«; L II, 22.

suscipio: iidem etiam vota suscipi dicitis oportere; N III, 93.

III, 1. diligentia, al.: † diligentiam ‖ de diligentia ‖ votorum satis in lege dictum est ac votis ‖ † ac voti ‖ sponsio; L II, 41.

2. ius de: id .. (ius) quantulum est! de sacris, credo, de votis; L II, 47.

IV, 1. effugere: quam multi votis vim tempestatis effugerint in portumque salvi pervenerint; N III, 89.

2. in: qui (deus) numquam nobis occurrit neque in precibus neque in optatis neque in votis; N I, 36.

voveo, geloben: I. alqs: vota suscipi dicitis oportere. nempe singuli vovent, audit igitur mens divina etiam de singulis; N III, 93.

II. acc. c. inf.: una (sue) ex iis amissa (Attus Navius) vovisse dicitur, si recuperasset, uvam se deo daturum; D I, 31. eundem ... aedem .. in Capitolio Iovi optimo maximo bello Sabino in ipsa pugna vovisse faciendam; R II, 36.

III. alqd: quid optamus a deis immortalibus? quid vovemus? N I, 122. cum (homines) taciti optent quid aut voveant; D I, 129.

capita: nostri imperatores pro salute patriae sua capita voverunt; F V, 64.

decumam: neque Herculi quisquam decumam vovit umquam, si sapiens factus esset; N III, 88.

templa: earum (Nympharum) templa sunt publice vota et dedicata; N III, 43.

vox, Stimme, Ruf, Ton, Laut, Wort, Rede, Äußerung, Ausspruch, mündliche Abstimmung: I. absolut: 1. cogunt: saepe Faunorum voces exauditae ... quemvis ... deos praesentes esse confiteri coëgerunt; N II, 6.

condemnat: ut minus multos tabella condemnet, quam solebat vox; L III, 39.

declarat: quae vox declarat iis esse haec acerba, quibus non fuerint cogitata; T III, 30. magnifica .. vox et magno viro ac sapiente digna; quae declarat illum .. in otio de negotiis cogitare; O III, 1.

deest: duas sibi res, quo minus in volgus et in foro diceret, confidentiam et vocem, defuisse *; R III, 42.

ducit: per quam (arteriam) vox principium a mente ducens percipitur et funditur; N II, 149.

errant: ne adiectae voces laberentur atque errarent; N II, 144.

est: nondum dico, quam haec signa nulla sint, ... stellae traiectio, voces furentium; D II, 16. sine contentione vox nec languens nec canora (erat); O I, 133. quae .. vox potest esse contemptior quam Milonis Crotoniatae? C 27. quae .. mihi vox pecudum videtur esse, non hominum; P 14. f. II, 1. habeo.

evadit: »unde superstitiosa primum saeva evasit vox fera ‖ foras ‖«; D II, 115.

exsistit: ut sue plena procuratio fieret, vocem ab aede Iunonis ex arce extitisse; D I, 101. cum virgo staret et Caecilia in sella sederet neque diu ulla vox exstitisset; D I, 104.

habet: color, vox, oculi, spiritus ... quam partem habent sanitatis? T IV, 52.

labuntur: f. errant.

monent: »omnes (voces) civilem ... vitare ingentem cladem ... monebant«; D I, 20.

nuntiant: quae (voces) pericula belli nuntiarent; D I, 99.

potest: ad omnem rationem Teucri vox accommodari potest: »patria est, ubicumque est bene«; T V, 108. negabat (Scipio) ullam vocem inimiciorem amicitiae potuisse reperiri quam eius, qui dixisset ..; Lae 59. f. est; C 27.

proficiscitur: quoniam his voluminibus ad te profecta vox est mea; O III, 121.

significat: hanc sententiam significare videtur Laconis illa vox; T I, 111. L. Aelius „lessum" quasi lugubrem eiulationem, ut vox ipsa significat; L II, 59.
sonat: eum (Epicurum) ... non intellegere interdum, quid sonet haec vox voluptatis, id est quae res huic voci subiciatur; F II, 6.
videtur: f. est; P 14. significat; T I, 111.
ohne Verb: sic vox, sic cursus, sic plaga hoc gravior, quo est missa contentius; T II, 57. † unde .. illa Pythagorea vox [de amicitia locus]; L I, 34 (33). videtis, quam nefaria vox! Lae 87. f. declarat; O III, 1.
2. sum: quodsi omnium consensus naturae vox est; T I, 35. ea (gloria) est ... incorrupta vox bene iudicantium de excellenti virtute; T III, 3.
II. nach Verben: 1. accommodo; f. I, 1. potest; T V, 108. — adicio: f. I, 1. errant.
audio: f. audio, III. vocem (9 St.) B. I, S. 279, b.
comprehendo: qui hac exaudita quasi voce naturae sic eam firme graviterque comprehenderit, ut ..; F I, 71.
desidero: a sede .. ipsa tanta ingenii magnitudine orbata desiderari illam vocem puto; F V, 4.
distinguo: incidit has (voces) et distinxit in partis; R III, 3.
duco: quoniam .. illa vox inhumana et scelerata ducitur eorum; F III, 64.
edo: quas hic (Hercules) voces apud Sophoclem in Trachiniis edit! T II, 20.
emitto: cave .. putes ullam in ‖ a, al. ‖ philosophia vocem emissam clariorem; T V, 19.
eicio: latera, fauces, linguam intendere, e quibus eici vocem et fundi videmus; T II, 56.
exaudio: f. exaudio, II. vocem (3 St.) B. I, S. 904, a.
fingo: ea (lingua) vocem inmoderate profusam fingit et terminat atque sonos vocis distinctos et pressos efficit; N II, 149.
fundo: f. fundo vocem (4 St.) B. II, S. 86, a.
habeo: cum orationis indicem vocem habeamus, in voce autem duo sequamur, ut clara sit, ut suavis; O I, 133.
incido: f. distinguo.
mitto: saepe etiam ... in rebus turbidis veridicae voces ex occulto missae esse dicuntur; D I, 101. f. I, 1. ohne Verb; T II, 57.
muto: quorum omnium voltus, voces, motus statusque mutantur; O I, 102.
observito: neque solum deorum voces Pythagorei observitaverunt, sed etiam hominum, quae vocant omina; D I, 102.
percipio: f. I, 1. ducit.
profundo: quia profundenda voce omne corpus intenditur; T II, 56. f. fingo.
promo: »tum quis non . . . voces tristificas chartis promebat Etruscis?« D I, 20.
recordor: qui .. omnia venalia (recordetur), ... forum domum, vocem silentium; P 46.
reddo: »cum ... saxa ... tristificas certant Neptuno reddere voces«; D I, 13.
refero: »quod (saxum) eiulatu, questu, gemitu, fremitibus resonando mutum flebiles voces refert«; F II, 94. »quod (tectum) ... flebilis«; T II, 33.
reperio: f. I, 1. potest; Lae 59.
termino: f. fingo. — voco: f. observito.
2. pudet: quos (Epicureos) *non* pudeat quarundam ‖ earum, al. ‖ Epicuri vocum; N I, 111.
3. pareo: qui huic nefariae voci paruit; T V, 56.
subicio: qui crebro dicat diligenter oportere exprimi, quae vis subiecta sit vocibus; F II, 6. non ... bona civium voci subicere praeconis; O II, 83. f. I, 1. sonat.
4. claudo ad: nostrorum hominum ad eorum doctissimas voces aures clausas fuisse; T IV, 2.

occupo in: cum (Epicurus) ... dicat .. nos in vocibus occupatos inanis sonos fundere; T V, 73.
specto ex: non .. ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt, sed ex perpetuitate atque constantia; T V, 31.
subicio sub: sub hanc vocem honestatis quae sit subicienda sententia; F II, 48.
sum in: vim in manibus (esse), claritatem in voce, in lingua etiam explanatam vocum impressionem; A I, 19.
III. nach Adjectiven: dignus: quod (philosophi) de sapientium perpetua bene vivendi facultate dignum quiddam philosophorum voce profitentur; T V, 120.
fretus: qui (scaenici) voce freti sunt, Epigonos Medumque (eligunt), qui gestu, Melanippam; O I, 114.
III. nach Substantiven: 1. cantus: summam eruditionem Graeci sitam censebant in nervorum vocumque cantibus; T I, 4. et in vocis et in tibiarum nervorumque cantibus; N II, 146. f. gravitas.
communio: (homines) litterarum et vocum communione iunxisti; T V, 5.
contentio: toto corpore atque omnibus ungulis, ut dicitur, contentioni vocis adserviunt; T II, 56. in quibus (obiurgationibus) utendum est fortasse et vocis contentione maiore et verborum gravitate acriore; O I, 136. ex contentione vocis, ex summissione ... facile iudicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146.
dulcedo: »quin prius adstiterit vocum dulcedine captus«; F V, 49.
genera: quo (iudicio) iudicatur ... varietas sonorum, intervalla, distinctio et vocis genera permulta; N II, 146.
gravitas: fit ... saepe vocum gravitate et cantibus ut pellantur animi vehementius; D I, 80.
impressio: f. II, 4. sum in.
iudicia: graviora iudicia de potentissimis hominibus extant vocis quam tabellae; L III, 34.
moderatio: ut ... is .. concentus ex dissimillimarum vocum moderatione concors tamen efficitur et congruens; R II, 69. omitto ... moderationem vocis; L I, 27.
modus: civitatum .. hoc multarum in Graecia interfuit, antiquom vocum conservare ‖ conservari ‖ modum; L II, 38. f. varietates; D II, 9.
sonus: qui sonos vocis, qui infiniti videbantur, paucis litterarum notis terminavit; T I, 62. et cantus tum fuisse discriptos ‖ rescriptos, al. ‖ vocum sonis et carmina; T IV, 3. ut ... omne ... id illi (philosophi) cassum quiddam et inani vocis sono decoratum esse dicant; T V, 119. qui sono quodam vocum et Phrygiis cantibus incitantur; D I, 114. a simili etiam mente vocis ... soni paucis notis inventis sunt omnes signati et expressi; R III, 3. f. II, 1. fingo.
suavitas: neque .. vocum suavitate (Sirenes) videntur aut novitate quadam et varietate cantandi revocare eos solitae; F V, 49.
submissio: f. contentio; O I, 146.
suffragium: uno in genere relinqui videbatur vocis suffragium, ... perduellionis; L III, 36.
varietates: quas vocum aut florum varietates ... adhibebis ad deos? N I, 112. si (ille divinus) surdus sit, (num possit) varietates vocum aut modos noscere? D II, 9.
2. alqd in: canorum illud in voce splendescit etiam nescio quo pacto in senectute; C 28.
V. Umstand: 1. canere: si velim scribere quid aut legere aut canere vel voce vel fidibus; D II, 122.
circumsonare: conducere arbitror talibus aures tuas vocibus undique circumsonare; O III, 5.
clamare: maxima voce clamat populus neque se uni neque paucis velle parere; R I, 55.

compellare: »exin compellare pater me voce videtur his verbis«; D I, 41.
deplorare: adflictusne ... et lamentabili voce deplorans audies: „o virum fortem!“? T II, 32.
dicere: hoc ... Zeno ... contendere et magna voce dicere solebat; T III, 38. aperte .. et clara voce audeant dicere beatam vitam in Phalaridis taurum descensuram; T V, 75.
edere: »ibi ex oraclo voce divina edidit Apollo, puerum ... temperaret tollere«; D I, 42.
errare: »quae (stellae) verbo et falsis Graiorum vocibus errant«; D I, 17.
ferre: »legum exitium constanti voce ferebant«; D I, 20.
fundi: quae poëtarum vocibus fusa ipsa suavitate nocuerunt; N I, 42.
instare: »matutinis acredula vocibus instat, vocibus instat et adsiduas iacit ore querellas«; D I, 14.
laudari: quis non studiose rei publicae subvenerit hac tam praeclara legis voce laudatus? L III, 43.
loqui: loquetur .. eorum voce Virtus ipsa tecum; T II, 45. »Calchas haec est fidenti voce locutus«; D II, 64. quae (leges) cum omnibus semper una atque eadem voce loquerentur; O II, 42.
patere: »clades patriae ... vocibus Allobrogum patribus populoque patebat«; D I, 21.
profiteri: tum poterunt clarissima voce profiteri se neque ... terreri; T V, 30.
proponere: expromam equidem (leges), ut potero, et ... legum leges || [leges] || voce proponam; L II, 18.
revocare: nisi me e medio cursu clara voce patria revocasset; O III, 121.
sonare: ait eos voce inani sonare; F II, 48. eadem .. cum accepisset homines inconditis vocibus inchoatum || incohatum || quiddam et confusum sonantes; R III, 3.
suadere: cum ego ... legem Voconiam magna voce et bonis lateribus suasi || suasissem ||; C 14.
testari: quibus (vocibus) ille (Epicurus) testatur se ne intellegere quidem ullum bonum, quod ..; N I, 111.
venerari: ut eos (deos) semper pura, integra, incorrupta et mente et voce veneremur; N II, 71.
vincere: ut (Demosthenes) fremitum assuesceret voce vincere; F V, 5.
vocare: quamquam (patrem) ... blanda voce vocabam«; D I, 41.
abl. comp.: nihil ut fuerit in suffragiis voce melius; L III, 33.
2. a: prius quam sensus ab iis || his || (vocibus) pulsus esset; N II, 144.
in: quod idem fit in vocibus, in odore, in sapore; A II, 19. ut certis rebus certa signa praecurrerent, ... alia in stellis, alia in somniantium visis, alia in furentium vocibus; D I, 118. ut in cantu ipso ac vocibus concentus est quidem tenendus ex distinctis sonis; R II, 69. ſ. II, 1. habeo.
sine: cum (ratio) ... movetur ... sine voce et sine ullo sono; Ti 28.
VI. **Lücken:** qui † numero || numeros || optumatum et principum optulit || optudit || is vocibus; R VI, 2. cavea cantu † vice || voce || ac fidibus et tibiis; L II, 38.

urbane, fein, witzig: ut a patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente; F I, 39.

urbanitas, Feinheit, Witz: I. apparet: ut urbanitas summa appareat, doctrina mediocris; F I, 7.
II. incurro in: in quantam hominum facetorum urbanitatem incurratis, non dico; F II, 103.
III. limari: te .. unum moribus domesticis ac nostrorum hominum urbanitate limatum; N II, 74.

urbanus, städtisch, fein, gebildet, geistreich, witzig, Städter: A. auguratus: ille Romuli auguratus pastoralis, non urbanus fuit nec fictus; D I, 107.
consilium: id ipsum est gestum consilio urbano sine exercitu; O I, 76.
genus: alterum (iocandi genus) elegans, urbanum, ingeniosum, facetum; O I, 104.
quaestor: alter ... in hac (dictatura) fuit quaestor urbanus; O II, 29.
res: magnum ingenium L. Luculli ... caruit omnino rebus urbanis; A II, 1. quae (avium divinatio) ... ad urbanas *res* || ab urbanis || retenta videtur, a bellicis esse sublata; D II, 77. cum plerique arbitrentur res bellicas maiores esse quam urbanas; O I, 74. multae res extiterunt urbanae maiores clarioresque quam bellicae; O I, 74. ut .. sunt ... qui urbanis rebus bellicas anteponant, sic ..; O I, 82. quod genus peccandi vitandum est etiam in rebus urbanis; O I, 84.
vectigalia: ut ... vectigalia urbana rusticis (anteponantur); O II, 88.
B, I. vocant: quam omnes urbani, rustici ... voluptatem vocant; F II, 77.
II. ab: ſ. A. res; D II, 77.

urbs, Stadt, Hauptstadt: I. absolut: 1. Subject: accipit: quo posset urbs et accipere a || ex || mari, quo egeret, et reddere, quo redundaret; R II, 10.
auget: propter summam et doctoris auctoritatem et urbis, quorum alter te scientia augere potest, altera exemplis; O I, 1.
corruit: cum .. urbs tota corruit; D I, 112.
efficit: urbs illa praeclara, quam ait Timaeus Graecarum maxumam, omnium autem esse pulcherrimam, arx visenda, portus usque in sinus oppidi et ad urbis crepidines infusi ... nihilo magis efficiebant, Dionysio tenente ut esset illa res publica; R III, 43.
eget: ſ. accipit.
est: ne urbes quidem aut civitates (esse), nisi quae essent sapientium? A II, 136. cuius (Solis) urbem Aegyptii volunt esse eam, quae Heliopolis appellatur; N III, 54. videsne .. minus quadringentorum annorum esse hanc urbem, ut sine regibus sit? R I, 58. qui tum eos agros, ubi hodie est haec urbs, incolebant; R II, 4. ſ. efficit.
florens: ſ. II, 4. confero in.
paret: videsne illam urbem, quae parere populo Romano coacta per me renovat pristina bella nec potest quiescere? R VI, 11.
potest: ſ. accipit. auget. paret. stat. tenet.
praebet: hanc urbem sedem aliquando et domum summo esse imperio praebituram; R II, 10.
quiescit, renovat: ſ. paret.
reddit, redundat: ſ. accipit.
stat: nec domus ulla nec urbs stare poterit; Lae 23.
tenet: hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ulla in parte Italiae posita urbs tenere potuisset; R II, 10.
2. Prädicat: sum: ego tibi, Carneade, praetor esse non videor, quia sapiens non sum, nec haec urbs nec in ea civitas; A II, 137. Aristoteles ... non dubitavisset, quin et praetor ille esset et Roma urbs et eam civitas incoleret; A II, 137. eum .. (mundum) esse quasi communem urbem et civitatem hominum et deorum; F III, 64. est .. mundus quasi communis deorum atque hominum domus aut urbs utrorumque; N II, 154. Pheras .., quae erat urbs in Thessalia tum admodum

nobilis, ab Alexandro autem tyranno crudeli dominatu tenebatur; D I, 53. exilium ... non iis (terribile est), qui omnem orbem terrarum unam urbem esse ducunt; P 18.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adamo: si loca, si fana, si urbes, si gymnasia ... adamare solemus; F I, 69.

admisceo: est .. maritimis urbibus etiam quaedam corruptela ac demutatio morum; admiscentur enim novis sermonibus ac disciplinis; R II, 7.

admoveo: neque .. ad mare (urbem) admovit; R II, 5.

aedifico: urbes .. sine hominum coetu non potuissent nec aedificari nec frequentari; O II, 15.

appello: eius modi coniunctionem tectorum oppidum vel urbem appellaverunt delubris distinctam spatiisque communibus; R I, 41. ſ. I, 1. est; N III, 54.

capio: non multo ante urbem captam exaudita vox est a luco Vestae; D I, 101. Suessam Pometiam, urbem opulentam refertamque, cepit; R II, 44.

cingo: diligentius .. urbem religione quam ipsis moenibus cingitis; N III, 94.

cogo: ſ. I, 1. paret. — condo: ſ. **condo** urbem (11 St.) B. I, S. 478, a. **auspicato** condo (5 St.) B. I, S. 288, a.

conlustro: si quis ... multas et varias gentis et urbes despicere et oculis conlustrare possit; R III, 14.

conservo: conservare (potuit deus) urbis tantas atque talis; N III, 92.

constituo: urbem constituit, quam e suo nomine Romam iussit nominari; R II, 12.

despicio: ſ. conlustro.

diripio: de evertendis .. diripiendisque urbibus valde considerandum est ne quid temere, ne quid crudeliter; O I, 82.

distinguo: ſ. appello.

efficio: cur domum, cur urbem (efficere concursus atomorum) non potest? N II, 94. num hoc in latere aut in caemento, ex quibus urbs effecta est, potuit valere? D II, 99.

eripio: »templa deum .. adeo flammis urbemque iubebant eripere«; D I, 20.

everto: ſ. **everto** urbem (3 St.) B. I, S. 885, b.

fingo: quo ille (Plato) Homerum ... emittit ex ea urbe, quam sibi ipse fingit; R IV, 5.

firmo: ad ostium Tiberis urbem condidit colonisque firmavit; R II, 33.

frequento: ſ. aedifico.

habeo: ut ... urbes, muros, domicilia, delubra haberemus; N II, 150. »urbem .. et agros [et] templa liberata et effata (augures) habento«; L II, 21.

incolo: ſ. **incolo** urbem (4 St.) B. II, S. 290, b.

linquo: ut (Lacedaemonii) urbem et tecta linquerent; D I, 112.

nomino: ſ. constituo.

oppono: quod essent urbes maritimae non solum multis periculis oppositae, sed etiam caecis; R II, 5.

opprimo: qua pulchritudine urbem, quibus autem opibus praeditam (Dionysius) servitute oppressam tenuit civitatem! T V, 57. oppressisse Longam Albam, validam urbem et potentem temporibus illis, ... fertur; R II, 4.

oppugno: ad quam tu (urbem) oppugnandam nunc venis paene miles; R VI, 11.

orno: ſ. II, 4. tollo ex.

pario: o vitae philosophia dux! ... tu urbis peperisti; T V, 5.

pono: quod urbem perennis amnis et aequabilis et in mare late influentis posuit in ripa; R II, 10. ſ. I, 1. tenet.

praefero: quem ad modum „urbes magnas atque imperiosas“, ut appellat Ennius, viculis et castellis praeferendas puto, sic ..; R I, 3.

prodo: urbem philosophiae ... proditis, dum castella defenditis; D II, 37.

rego: (deos) unum mundum ut communem rem publicam atque urbem aliquam regentis; N II, 78. »qui (veteres) populos urbisque modo ac virtute regebant«; D I, 21.

relinquo: urbe relicta rura peragrantes saepe soli sumus; O III, 1. Athenienses cum ... statuerent, ut urbe relicta ... naves conscenderent; O III, 48.

retineo: aqua Albana deducta ad utilitatem agri suburbani, non ad arcem urbemque retinendam; D II, 69.

stabilio: ad stabiliendas urbes sanandosque populos omnis nostra pergit oratio; L I, 37.

teneo: ſ. opprimo; T V, 57.

tollo: L. Mummius numquid copiosior, cum copiosissimam urbem funditus sustulisset? O II, 76.

video: quid, quod hominum, locorum, urbium (imagines incurrunt) earum, quas numquam vidimus? N I, 108. ſ. I, 1. paret.

voco: »certabant, urbem Romam Remoramne vocarent«; D I, 107.

2. **Dativ:** adiungo: idem Aventinum et Caelium montem adiunxit urbi; R II, 33.

antepono: num idcirco existimas formicam anteponendam esse huic pulcherrumae urbi, quod ..? N III, 21.

contingo: quod etiam quibusdam regionibus atque urbibus contingere videmus, hebetiora ut sint .. ingenia; N II, 17.

deligo: urbi .. locum ... incredibili oportunitate delegit; R II, 5.

ostendo: Romulus lactens fulmine ictus; urbi igitur periculum ostenditur, ei quam ‖ ei, quam ‖ ille condidit; D II, 47.

praesum: qui his urbibus consilio atque auctoritate praesunt; R I, 3. cum ... triginta viri illi urbi iniustissime praefuerunt; R III, 44.

sum: illa .. diuturna pax Numae mater huic urbi iuris et religionis fuit; R V, 3. ſ. I. admisceo.

3. **Ablativ:** extermino: Abderites .. Protagoras ... Atheniensium iussu urbe atque agro est exterminatus; N I, 63.

pello: qui (viri) illa urbe pulsi carere ingrata civitate ... maluerunt; L III, 26.

potior: si ad decem milia annorum gentem aliquam urbe nostra potituram putem; T I, 90. qui (Aratus) ... profectus Argis Sicyonem clandestino introitu urbe est potitus; O II, 81.

utor: qui peregrinos urbibus uti prohibent; O III, 47.

4. **mit Präpositionen:** adno ad: quod ubique genitum ‖ gentium ‖ est, ut ad eam urbem, quam incolas, possit adnare; R II, 9.

confero in: se contulisse (Demaratus dicitur) Tarquinios, in urbem Etruriae florentissimam; R II, 34.

conloco in: Socrates .. primus philosophiam devocavit e caelo et in urbibus conlocavit et in domus etiam introduxit; T V, 10.

emitto ex: ſ. 1. fingo.

erro in: nos in nostra urbe peregrinantis errantisque ... tui libri ... reduxerunt; A I, 9.

excito ex: ex eadem urbe humilem homunculum a pulvere et radio excitabo, ... Archimedem; T V, 64.

exeo ex: »imperia, potestates, legationes ... ex urbe exeunto«; L III, 9.

habeo in: »*in urbibus* delubra habento«; L II, 19.

influo in: influxit .. non tenuis quidam e Graecia rivulus in hanc urbem, sed abundantissimus amnis illarum disciplinarum et artium; R II, 34.

introduco in: nos .. consules introduximus paene in urbem currum clarissimi viri; A II, 3.

maneo in: Cyrsilum quendam suadentem, ut in urbe manerent Xerxemque ‖ Xerxemque ‖ reciperent, lapidibus obruerunt; O III, 48.

peregrinor in: ſ. erro in.

proficiscor ex: heri .. ludis commissis ex urbe profectus veni ad vesperum; F III, 8. nos quasi in mercatus quandam celebritatem ex urbe aliqua sic in hanc vitam ex alia vita ... profectos;

redeo in: iam de provinciis decedatur in urbemque redeatur; L III, 18.

sum in: ſ. in, B, I sum in urbe (6 St.) B. II, S. 273, b. — propter: quod (Pasiphaae fanum) est in agro propter urbem; D I, 96.

tollo ex: quam (sphaeram) M. Marcelli avus captis Syracusis ex urbe locupletissima atque ornatissima sustulisset; R I, 21.

transfero in: ut huius quoque generis laudem iam languenti Graeciae eripiant et transferant in hanc urbem; T II, 5.

triumpho ex: vidimus .. ex ea urbe triumphari, sine qua numquam nostri imperatores ex Transalpinis bellis triumpharunt; O II, 28.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** proprius: id .. est proprium ... civitatis atque urbis, ut sit libera ... suae rei cuiusque custodia; O II, 78.

2. **Dativ:** oportunus: non esse oportunissimos situs maritimos urbibus eis, quae ..; R II, 5.

3. **Ablativ:** orbus: »arce et urbe orba sum«; T III, 44.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqs: earum urbium separatim ab universis singulos (di) diligunt ‖ [diligunt] ‖; N II, 165.

aetas: haec quadringentorum annorum aetas ut urbis et civitatis num valde longa est? R I, 58.

auctoritas: (te) inanem redire turpissimum est dedecorantem et urbis auctoritatem et magistri; O III, 6. ſ. I, 1. auget.

civis: quom (animus) ... sese ... civem totius mundi quasi unius urbis agnoverit; L I, 61.

conservator: quis *huius* urbis conservatorem Codrum ... non maxime laudat? F V, 62.

crepidines: ſ. I, 1. efficit.

curatores: »sunto .. aediles curatores urbis, annonae ludorumque sollemnium«; L III, 7.

custos: qui illam custodem urbis ... violari ab impiis passi non sumus; L II, 42.

dies: L. .. Tarutius Firmanus ... urbis etiam nostrae natalem diem repetebat ab iis Parilibus, quibus eam a Romulo conditam accepimus; D II, 98. etiamne urbis natalis dies ad vim stellarum et lunae pertinebat? D II, 99.

expugnationes: ut urbium expugnationes ... recordentur; C 13.

focus: quom .. Vesta quasi focum urbis ... conplexa sit; L II, 29.

imago: quoniam tu hanc imaginem urbis et populi ni *; R II, 66. ſ. II, 1. video.

loca: occupatis et obsessis urbis locis; L III, 19.

moenia: idem .. Sabinos cum a moenibus urbis reppulisset; R II, 36.

muri: est ... certamen .. pro deorum templis atque delubris proque urbis muris; N III, 94. ſ. praesidia; R II, 11.

ortus: cum a primo urbis ortu regiis institutis ... auspicia (essent constituta); T IV, 1.

parens: principio huius urbis parens Romulus ... optumus augur fuisse traditur; D I, 3.

parietes: parietes modo urbis stant et manent; O II, 29.

portae: nec id (incendium belli) ... a portis huius urbis avolsum P. Africanus compulisset intra hostium moenia; R I, 1.

praesidia: urbis .. ipsius nativa praesidia quis est tam neglegens qui non habeat animo notata ac plane cognita? cuius is est tractus ductusque muri ..., *ut* ..; R II, 11. homines .. spe custodiae rerum suarum urbium praesidia quaerebant; O II, 73.

principium: id .. est principium urbis et quasi seminarium rei publicae; O I, 54.

situs: ut ... illa de urbis situ revoces ad rationem; R II, 22.

societas: haec (eloquendi vis) nos iuris, legum, urbium societate devinxit; N II, 148.

tecta, templa: »censores ... urbis tecta templa, vias aquas, aerarium vectigalia tuento«; L III, 7.

terra: eam .. (lunam) esse terram multarum urbium et montium; A II, 123.

terrores: duobus huius urbis terroribus depulsis; R I, 71.

vitia: propter ea vitia maritimarum urbium, quae ... adtigi; R II, 9.

usus: quae (centuria) ad summum usum urbis fabris tignariis est data; R II, 39. usu .. urbis prohibere peregrinos sane inhumanum est; O III, 47.

2. **mit Präposition:** aditus in: quae (emendatio philosophiae) omnino aditum nullum habere potest in urbem, in forum, in curiam; F IV, 21.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** distingui: quorum .. (hominum) operibus agri, insulae litoraque collucent distincta tectis et urbibus; N II, 99.

florere: cum floreret in Italia Graecia potentissimis et maximis urbibus, ea quae magna dicta est, in iisque primum ipsius Pythagorae, deinde postea Pythagoreorum tantum nomen esset; T IV, 2.

abl. comp.: nihil est mundo melius in rerum natura, ne in terris quidem urbe nostra; N III, 21. nihil erit iis urbe, nihil domo sua dulcius; L III, 19.

2. **Präpositionen:** in: in urbe mundove communi non adversatur ius; F III, 67. quamquam id .. infinitum est in hac urbe; F V, 5. haec in hac urbe primum a Socrate quaeri coepta; F V, 88. quae (feminae) ceteris in urbibus mollissimo cultu „parietum umbris occuluntur“; T II, 36. (Tarquinius) Cumas contulisse se dicitur inque ea urbe senio et aegritudine esse confectus; T III, 27. Telmessus ‖ Telmesus, al. ‖ in Caria est, qua in urbe excellit haruspicum disciplina; D I, 91. non modo in tot gentibus (genera iuris) varia, sed in una urbe, vel in hac ipsa, milliens mutata demonstrem; R III, 17. »virgines .. Vestales in urbe custodiunto ignem foci publici sempiternum«; L II, 20. aurum .. et argentum in urbibus et privatim et in fanis invidiosa res est; L II, 45. »hominem mortuum«, inquit lex in XII ‖ tabulis ‖ »in urbe ne sepelito neve urito«; L II, 58. quid, qui post XII in urbe sepulti sunt clari viri? L II, 58. *ut* in urbe sepeliri lex vetat, sic ..; L II, 58. homines externos hoc liberalitatis genere in urbe nostra non egere; O II, 64. qui (Fabricius) talis in hac urbe, qualis Aristides Athenis, fuit; O III, 87. cum ... eorum in urbibus atque agris augustissima delubra veneremur; fr IX, 11. ſ. 1. florere.

sine: ſ. II, 4. triumpho ex.

uredo, Brand: neo, si uredo aut grando quippiam ‖ cuipiam ‖ nocuit, id Iovi animavertendum fuit; N III, 86.

urgeo (urgueo), drängen, drücken, bedrängen, zusetzen, in die Enge treiben, beharren: I. alqs: non

.. urguent, ut coarguant neminem ... posse ..; A II, 35. urguent .. et nihil remittunt; F IV, 77. pergit idem (Zeno) et urguet angustius; N II, 22. omittat urguere Carneades; D I, 12. urguent rustice sane; negant enim ..; O III, 39.

dolores: urguentibus asperis et odiosis doloribus; T II, 67.

malum: ut magnum quoddam malum adesse et urgere videatur; T III, 28. est .. nulla alia (causa) nisi opinio et iudicium magni praesentis atque urgentis mali; T III, 61.

senectus: hoc .. onere ... aut iam urgentis || urguentis || aut certe adventantis senectutis .. te ... levari volo; C 2.

superstitio: instat .. (superstitio) et urget; D II, 149.

tempus: cum ... iam moriendi tempus urgueret; T I, 103.

vestis: »quae (vestis) ... urguens .. graviter pulmonum haurit spiritus«; T II, 20.

II. acc. c. inf.: illud urgueam, non intellegere eum, quid sibi dicendum sit; F V, 80. urgetis identidem hominum esse istam culpam, non deorum; N III, 76.

III. alqm: illo modo potius putat urguendum fuisse Carneadem, ut ... fateretur; A II, 109. urgebor iam omnium vestrum convicio; A II, 125. qui duorum generum malis omnibus urgeatur; T V, 23. urguebat Arcesilas Zenonem, cum ipse falsa omnia diceret, quae sensibus viderentur; N I, 70. urges me meis versibus; D II, 45. hoc loco cum urguentur || urgentur ||; D II, 117. ut in eo, qui mortifero morbo urgeatur, verum sit, „hic morietur hoc morbo"; Fa 17. hi (Stoici) .. urguentur angustius, illorum ratio soluta ac libera est; Fa 33. qui potentis alicuius opibus circumveniri urguerique || urgerique || videatur; O II, 51.

alqd: f. II. F V, 80.

aequitatem: ius Crassus urguebat, ... aequitatem Antonius; O III, 67.

animum: remissione .. (animus) sic urgetur, ut se nequeat extollere; T II, 54.

ius: f. aequitatem.

locum: ut eundem locum diutius urgeam; N I, 97.

manum: tunc Democriti manus urgebatur; fr V, 34.

oculos, pectus: (Anguitenens) »oculos urguet pedibus pectusque Nepai«; N II, 109.

vestigia: in quo (cingulo) qui insistunt, adversa vobis urgent vestigia; R VI, 21.

urina, Harn: * quorum in aliis, ... ut in simul aegrotantibus fratribus, ut in urina, ... naturae contagio valet, ... vis est nulla fatalis; Fa 5.

urinor, tauchen: si quando .. nos demersimus, ut qui urinantur; A fr 10.

urna, Losurne: quid minus mirum quam illam monstruosissumam bestiam urnam evertisse, sortes dissupavisse? D II, 69.

urnula, kleine Urne: a Numa Pompilio minusne gratas dis inmortalibus capudines ac fictiles urnulas fuisse quam felicatas Saliorum || aliorum || pateras arbitramur? P 11.

uro, brennen, verbrennen, ausdörren: I, 1. venio ad: ut ad urendum et secandum, sic ad hoc genus castigandi raro ... veniemus; O I, 136.

2. verbal: simul illud videtote, aliud habitum esse sepelire et urere; L II, 60.

II. alqm: ait .. se, si uratur, „quam hoc suave!" dicturum; F II, 88. uri se patiuntur Indi || patiuntur. inde, patiuntur ||; T II, 40. »cui auro dentes vincti || iuncti || escunt, ast im cum illo sepeliet uretve, || sepelirei ureive || se fraude esto«; L II, 60.

hominem: »hominem mortuum«, inquit lex in XII || tabulis || »in urbe ne sepelito neve urito«; credo vel propter ignis periculum. quod autem addit: „neve urito", indicat, non qui uratur, sepeliri, sed qui humetur; L II, 58.

partes: cum videmus ... ceteras partis incultas, quod aut frigore rigeant aut urantur calore; T I, 69.

sapientem: si uratur sapiens, si crucietur; T II, 17. etiamsi (sapiens) uratur, torqueatur, secetur; T V, 73.

virum: ut ... (bonus vir) damnetur, vinciatur, uratur, exterminetur, egeat; R III, 27.

usitate, gewöhnlich, in gewöhnlicher Weise: dico: motus concitati animi recte, ut opinor, perturbationes dixerimus, morbos autem non satis usitate; T III, 7.

loquor: cur .., cum de re conveniat, non malumus usitate loqui? F IV, 72. si (docti) homines essent, usitate loquerentur; F V, 89.

usitatus, gebräuchlich, üblich, gewöhnlich: alqd: illud usitatum et saepe repudiatum refers; A II, 109.

cognitiones: (Zeno) tollit omnino usitatas perceptasque cognitiones deorum; N I, 36.

consolatio: quamquam (illa consolatio) et usitata est et saepe prodest; T III, 79.

cultus: stultitiam ... posse .. tueri ... vitae communem cultum atque usitatum; T III, 11.

genus: genere nos quidem sermonis utimur usitato; N III, 41.

leges: extremae leges sunt nobis non usitatae, rei publicae necessariae; L III, 46.

naturae: singularis est .. quaedam natura atque vis animi seiuncta ab his usitatis notisque naturis; T I, 66. fr IX, 10.

nomen: quae (innocentia) apud Graecos usitatum nomen nullum habet, sed habere potest ἀβλάβειαν; T III, 16. illud nomen veterum litteris usitatius; N III, 48.

res: eadem ignoratio si in rebus usitatis est, non miramur; D II, 49.

sermo: ne aestus nos consuetudinis absorbeat et ad sermonis morem usitati trahat; L II, 9.

verbum: faciamus .. tractando usitatius hoc verbum et contritius || tritius ||; A I, 27. cum sit verbum, quod idem declaret, magis usitatum; F III, 15. nova verba fingunt, deserunt usitata; F IV, 7. ut verbis utamur quam usitatissimis et quam maxime aptis, id est rem declarantibus; F IV, 57. ut aegritudini (subicitur) invidentia (utendum est enim docendi causa verbo minus usitato); T IV, 16. popularibus .. verbis est agendum et usitatis; O II, 35.

vocabula: nisi (opifices) vocabulis uterentur nobis incognitis, usitatis sibi; F III, 4.

uspiam, irgendwo: ut aliquis nos deus ... in solitudine uspiam collocaret; Lae 87. si scieris ... aspidem occulte latere uspiam; F II, 59. sive est illa (lex) scripta uspiam sive nusquam; L I, 42. ne seges quidem igitur spicis uberibus et crebris, si avenam uspiam videris; F V, 91.

usquam, irgendwo, irgendwohin: non usquam id quidem dicit omnino, sed ..; T V, 24. quoniam ... nec ratio u. inesse nisi in hominis

figura (potest); N I, 48. cum ... nec u. eius simulacri caput inveniretur; D I, 16. quo omnia, quae recte fierent, referrentur, neque id ipsum u. referretur; F II, 5. stellas aureas ... decidisse neque eas u. repertas esse; D II, 68. si .. amicus ... nec u. id scripserit ... nec cuiquam dixerit; F II, 58. neque virtutibus neque amicitiis u. locum esse; F II, 85. miror te, quom Roma absis, u. potius esse; L II, 2. cum ... neque esset u. consilio aut auctoritati locus; O II, 2. zum Saß: »quis homo te exsuperavit usquam gentium inpudentia?« T IV, 77.

usque, bis, hin, durchweg: a: enumerasti memoriter et copiose ... usque a Thale Milesio de deorum natura philosophorum sententias; N I, 91. vetus opinio est iam u. ab heroicis ducta temporibus; D I, 1.

ad: quae (Academia) usque ad Carneadem perducta ... in eadem [Arcesilae] ratione permansit; A I, 46. negas te u. ad obscura progredi; A II, 94. cuius (dei) quidem vos maiestatem deducitis u. ad apium formicarumque perfectionem; A II, 120. quam (historiam) solemus persequi u. ad extremum; F V, 51. inde .. perlapsus ad nos et u. ad Oceanum Hercules ... habetur deus; T I, 28. id .. eorum nomen u. ad Pythagorae manavit aetatem; T V, 8. hanc tu opinionem .. u. ad hanc aetatem perduxisti; N I, 66. sucus ... permanat ad iecur per quasdam a medio intestino u. ad portas iecoris ... ductas et derectas ‖ dir. ‖ vias; N II, 137. a pulmonibus arteria u. ad os intimum pertinet; N II, 149. ut ... hoc malum u. ad bestias perveniat; R I, 67. quorum u. ad extremum spiritum est profecta prudentia; C 27. qui (Livius) ... u. ad adulescentiam meam processit aetate; C 50. neque sapienti u. ad „Plaudite“ veniendum est; C 70. amicitiam u. ad extremum vitae diem ‖ diem vitae ‖ permanere; Lae 33. — cum ... ea .. (aspera arteria) ad pulmones usque pertineat; N II, 136. f. **ad,** II. usque (17 St.) B. I, S. 55, a.

adeo: »usque adeo studio atque odio illius efferor ira«; T IV, 48.

adhuc: equitatum ad hunc morem constituit, qui usque adhuc est retentus; R II, 36.

eo: f. **eo,** A, II (5 St.) B. I, S. 816, a.

in: portus usque in sinus oppidi et ad urbis crepidines infusi; R III, 43. — hominum ratio non in caelum usque penetravit? N II, 153.

quaque: an hoc usque quaque, aliter in vita? F V, 91.

usura, Gebrauch, Genuß, Zinsen: I. do: ea (natura) .. dedit usuram vitae tamquam pecuniae nulla praestituta die; T I, 93.

largior: Stoici .. usuram nobis largiuntur tamquam cornicibus; T I, 77.

II. sine: quae (terra) ... nec umquam ‖ cuiquam ‖ sine usura reddit, quod accepit, sed alias minore, plerumque maiore cum faenore; C 51.

usurpo, beanspruchen, sich aneignen, anwenden, erwähnen, nennen: I. alqd: »quae in vita usurpant homines, cogitant, curant, vident«; D I, 45. quod et a te usurpatum est et dicitur ab illis; D II, 35. id quod a nostris hominibus saepissime usurpatum iam in proverbii consuetudinem venit; O II, 55. praeclare .. est hoc usurpatum a doctissimis; P 33.

bonum: quod (bonum) in hoc sermone totiens usurpatum est; F III, 33.

memoriam: quis est, qui C. Fabrici, M'. Curi non cum caritate aliqua benivola memoriam usurpet, quos numquam viderit? Lae 28.

nomen: »o nate! vere hoc nomen usurpa patri«; T II, 20. nomen tantum virtutis usurpas, quid ipsa valeat, ignoras; P 17.

officium: quod (officium) semper usurpavi, cum valerem; Lae 8.

orationem: apud quem (Platonem) saepe haec oratio usurpata est, ut ..; T V, 34.

tranquillitatem: quam (tranquillitatem) saepe usurpabas; F II, 118.

verba: praeclare, frater, iam nunc a te verba usurpantur civilis iuris et legum; L I, 56.

II. alqm: quem (Viriathum) C. Laelius, is qui Sapiens usurpatur, praetor fregit; O II, 40.

deos: *quos* (deos) fratres inter se agnatosque usurpari atque appellari videmus; Ti 39.

usus (oesus: f. I, 1. est; L III, 10), Gebrauch, Ausübung, Übung, Erfahrung, Praxis, Nutzen, Bedürfnis, Gewohnheit, Umgang: I. **absolut:** 1. accedit: cum .. usus accessisset, tum ipsum (amicum) amari per se; F II, 82.

agnoscit: quae si a natura profecta observatio atque usus agnovit; D I, 131.

desiderat: visne ... nos ... quaeramus isdem de rebus aliquid uberius, quam forensis usus desiderat? L I, 15.

docet: id, quod ratio debuerat, usus docet, minora esse ea, quae sint visa maiora; T III, 54.

efficit: cum .. usus progrediens familiaritatem effecerit; F I, 69. quas (res) diuturnus usus ita notavit, ut artem divinationis efficeret; N II, 166.

est: nec virtutis usum modo, ut superiores, sed ipsum habitum per se esse praeclarum; A I, 38. quaero, ... cur similem animi usum in sapiente esse nolitis; F II, 115. cuius (artis) usus vulgaris communisque non sit; F III, 3. sapientiae quoque usus longissimus quisque sit plurimi; F III, 47. a sapientia praecipitur, se ipsam, si usus sit, sapiens ut relinquat; F III, 61. dicunt nec dubitant: »mihi sic est usus, tibi ut opust facto, face«; F V, 29. moderati aequabilesque habitus, affectiones ususque corporis apti esse ad naturam videntur; F V, 36. si ipse usus membrorum non modo non maior, verum etiam minor futurus sit; F V, 46. ut (milites), si usus fuerit ‖ ferat ‖, abiectis oneribus expeditis armis ut membris pugnare possint; T II, 37. de ceteris studiis alio loco et dicemus, si usus fuerit, et saepe diximus; T IV, 5. »haec .. (Cynosura) parva est, sed nautis usus in hac est«; N II, 106. earum .. omnium rerum hominum est et usus et cura; N II, 156. tantus erat in homine usus rei publicae; R II, 1. »ast quid erit, quod extra magistratus coerari oesus sit«; L III, 10. »iidem (tribuni) ad plebem, quod oesus erit, ferunto«; L III, 10. et amicis inpertientes et rei publicae, si quando usus esset; O I, 92. quarum .. partium corporis usus sunt necessarii; O I, 127. cuius (domus) finis est usus, ad quem accommodanda est aedificandi descriptio; O I, 138. est .. varius et multiplex usus amicitiae; Lae 88.

fert: f. est; T II, 37.

notat: f. efficit; N II, 166.

opus est: ut bono patri familias colendi, aedificandi, ratiocinandi quidam usus opus est; R V, 4.

potest: quibus (praeceptis) in omnis partis usus vitae conformari possit; O I, 7.

progreditur: f. efficit; F I, 69.

requirit: quem (ignem) usus vitae requirit; N II, 41.

videtur: quod earum rerum videatur ei levis fructus, exiguus usus, incertus dominatus; R I, 27. f. est; F V, 36.

abl. abs.: quod est nemo, quin ... aptas malit ... partis corporis quam, eodem usu, ... detortas habere; F III, 17.

2. sum: usus .. eius (virtutis) est maximus civitatis gubernatio et earum ipsarum rerum ... reapse, non oratione perfectio; R I, 2.

II. **nach Verben:** 1. adfero: magnos .. usus (materia) adfert ad navigia facienda: N II, 152.

adhibeo: ad similitudines istas usus adhibendus est; A II, 57.

adiuvo: ut ... alia (membra) etiam ceterorum membrorum usum adiuvant, ut crura, ut manus; F III, 63.

appello: eas neque partes neque earum usus suis nominibus appellant; O I, 127.

conformo: f. I, 1. potest.

coniungo: ut Aristoteles virtutis usum cum vitae perfectae prosperitate coniunxit; F II, 19. cum rerum magnarum tractatio atque usus cum illarum artium studiis et cognitione coniungitur; R III, 5.

contineo: quae (memoria) non modo philosophiam, sed omnem vitae usum ‖ usus ‖ omnesque artes una maxime continet; A II, 22.

desidero: rei magnitudo usum quoque exercitationemque desiderat; O I, 60.

detraho: futurae post mortem famae tamen esse propter rem, etiam detracto usu, consulendum; F III, 57.

habeo: opus est ea valere et vigere et naturales motus ususque habere; F V, 35. eos .. (deos Epicurus) habere putat eadem membra, quae nos, nec usum ullum habere membrorum; D II, 40. f. **habeo,** III. usum (4 St.) B. II, S. 130, b.

tribuo: qui (imperiti) non membra solum hominis deo tribuant, sed usum etiam membrorum; N I, 101.

2. sum: quoniam .. in iis rebus ... est .. quiddam, quod usui possit esse; F III, 58. quae (artes) efficiant, ut usui civitati simus; R I, 33. quae (bestiae) usui possunt esse; O II, 14.

3. fruor: ut et usu eius, quem diligere coeperunt, fruantur et moribus; Lae 32.

orbo: multa ... scripsit non ad usum aliquem suum, quo erat orbatus, sed ..; F V, 54.

prohibeo: usu .. urbis prohibere peregrinos sane inhumanum est; O III, 47.

4. abhorreo ab: Catonem ... locos ... tractare abhorrentes ab hoc usu forensi et publico; P 1.

accommodo ad: f. I, 1. est; O I, 138.

adhibeo ad: quem (ignem) adhibemus ad usum atque victum; N II, 40.

adiungo ad: animos hominum ... ad usus suos adiungere; O II, 17.

confero ad: quae (studia) vel ad usum vitae vel etiam ad ipsam rem publicam conferre possumus; R I, 30.

conloco ad: sensus ... mirifice ad usus necessarios et facti et conlocati sunt; N II, 140.

contineo ad: ore ... (gustatus) continetur et ad usum apte et ad incolumitatis custodiam; N II, 145.

creo ad: ut placet Stoicis, quae in terris gignantur, ad usum hominum omnia creari; O I, 22.

deduco ad: ad quorum et cognitionem et usum iam corroborati natura ipsa praeeunte deducimur; F V, 58.

discribo ad: ad vitam .. usumque vivendi ea discripta ‖ descr. ‖ ratio est iustis nuptiis; R V, 7.

dissero ad: veteres ... non ad hunc usum popularem atque civilem de re publica disserebant; L III, 14.

do ad: quae (centuria) ad summum usum urbis fabris tignariis est data; R II, 39.

efficio ad: quarum (pecudum) opere ‖ opera ‖ efficitur aliquid ad usum hominum atque vitam; O II, 11.

excludo ab: neque excludentes ab eius (rei familiaris) usu suos; O I, 92.

expeto ad: expetuntur .. divitiae cum ad usus vitae necessarios, tum ad perfruendas voluptates; O I, 25.

fabricor ad: ut ea ipsa dei inmortales ad usum hominum fabricati paene videantur; N I, 4.

facio ad: f. conloco ad.

gigno ad: quas (res) ad communem hominum usum natura genuit; O I, 51.

habeo ad: dentes, palatum, fauces (habebit deus) nullum ad usum; N I, 92.

largior ad: ad hominum commoditates et usus tantam rerum ubertatem natura largita est, ut ..; L I, 25.

machinor ad: ad usum .. orationis incredibile est ... quanta opera machinata natura sit; N II, 149.

orior ad: quae (utilitas) ad usum hominum orta ab hominibus solis invenitur; N II, 162.

paro ad: quae (utilitates mulorum et asinorum) certe ad hominum usum paratae sunt; N II, 159.

pertineo ad: f. **ad,** I. pertineo ad usum (3 St.) B. I, S. 46, b.

pono in: virtus in usu sui tota posita est; R I, 2.

procreo ad: pecudes ... partim esse ad usum hominum, partim ad fructum, partim ad vescendum procreatas; L I, 25.

remitto in: ut (patria) ... tantum .. nobis in nostrum privatum usum, quantum ipsi superesse posset, remitteret; R I, 8.

scribo ad: f. 3. orbo.

sum ex: lubido (est) opinio venturi boni, quod sit ex usu iam praesens esse atque adesse; T IV, 14. — in: quae sunt in usu vitaque communi; Lae 18.

transfero ad: eadem .. mediocritas ad omnem usum cultumque vitae transferenda est; O I, 140.

valeo ad: vitae ... adiuncta esse dicebant, quae ad virtutis usum valerent; A I, 21.

volo ad: ferre, si quid ad usum velint; T II, 37.

III. **nach Adjectiven und Adverb:** 1. praeditus: ut ... deum fingeret ... membris hominis praeditum omnibus, usu membrorum ne minimo quidem; N I, 123.

2. apte ad: f. II, 4. contineo ad.

aptus ad: quam sint omnia in hominis figura non modo ad usum, verum etiam ad venustatem apta; N I, 47. aeris, argenti, auri venas ... et ad usum aptas et ad ornatum decoras; N II, 151.

bonus ad: ut (mundi partes) neque ad usum meliores potuerint esse neque ad speciem pulchriores; N II, 87.

facilis in: re .. intellecta in verborum usu faciles esse debemus; F III, 52.

idoneus ad: nisi adiungerentur et corporis et cetera ... ad virtutis usum idonea; A I, 22.

inutilis ad: quod et acutum genus est et ad usus civium non inutile; F I, 12.

necessarius ad: artes .. efficimus partim ad usum vitae, partim ad oblectationem necessarias; N II, 148. nec lapides ex terra exciderentur ad usum nostrum necessarii; O II, 13.

IV. **nach Substantiven:** capio: quoniam usus capionem duodecim tabulae intra quinque pedes esse noluerunt ‖ voluerint ‖; L I, 55.

disciplina: incredibilis quaedam ingenii magnitudo non desideravit indocilem usus disciplinam; A II, 2.

remissio: tales .. amicitiae sunt remissione usus eluendae; Lae 76.

V. **Umstand:** 1. aptus: quia, cum id non habeas, quod tibi nec usu nec natura sit aptum, non careas; T I, 87.

capere: qui de bonis ... usu ceperit plurimum possidendo; L II, 48. quod .. (lex) »forum«, id est vestibulum sepulchri, »bustumve usu capi« vetat; L II, 61.
cognosci: si aut usu aliquid cognitum sit aut coniunctione aut similitudine aut collatione rationis; F III, 33. quam (amicitiam) nec usu nec ratione habent cognitam; Lae 52.
concallescere: callidos .. (eos appello), quorum, tamquam manus opere, sic animus usu concalluit; N III, 25.
congruere: ratio fecit hominem ... cum .. iis (hominibus) natura et sermone et usu congruentem; F II, 45.
coniungi: quibuscum (homines) usu coniuncti esse possunt; Lae 29.
desiderare: quia nec specie nec usu ‖ speciem .. usum ‖ alium quinque (digiti) desiderant; N I, 99.
erudiri: ut me sic audiatis, ... ut unum ... usu .. et domesticis praeceptis multo magis eruditum quam litteris; R I, 36.
fundere: iustitia, ut ipsa fundet se usu ‖ se fundet [usu] ‖ in ceteras virtutes, sic illas expetet; F V, 66.
immutari: quam (augurandi scientiam) vel usu iam vel doctrina vel vetustate immutatam videmus; D II, 70.
implicari: implicati ultro et citro vel usu diuturno vel etiam officiis; Lae 85.
molliri: usu mollienda nobis verba sunt; N I, 95.
percipere: quoniam (ea verba) usu percepta sunt; F III, 5. Graecum illud quidem (nomen), sed perceptum iam tamen usu a nostris; N II, 91. quarum (stirpium, herbarum) utilitates longinqui temporis usu et periclitatione percepimus; N II, 161.
peritus: nec alienum est ad ea eligenda ... adhibere doctos homines vel etiam usu peritos; O I, 147.
praesentiri: quae .. praesentiri aut arte aut ratione aut usu aut coniectura possunt; D II, 14.
uber: agro bene culto nihil potest esse nec usu uberius nec specie ornatius; C 57.
venire: ex eo credo quibusdam usu venire, ut abhorreant a Latinis, quod ..; F I, 8. ſ. **venio,** III. alqd usu (8 St.) S. 742, a.
vincere: non ... dubito, quin ... usu .. in re publica rerum maximarum facile omnis viceris; R I, 37.
Lücke: ut ... in explicandis rationibus rerum civilium quandam facultatem non modo usu, sed etiam studio discendi et docendi † essemus auctores; R I, 13.
2. cum: quae (res) inessent in omni mundo cum magno usu et commoditate generis humani; N II, 80.
in: id .. (ius civile) in cognitione ‖ incogniti de, al. ‖ tenue est, in usu necessarium; L I, 14. quae .. in usu et ‖ [usu et] ‖ tractatione beluarum fiunt utiliter ad hominum vitam; O II, 17.
propter: (mens) istam κατάληψιν ... cum ipsam per se amat ..., tum etiam propter usum; A II, 31. alia (membra) videntur propter eorum usum a natura esse donata, ut manus, crura, pedes; F III, 18. velle bene audire, ... idque propter rem ipsam, non propter usum; F III, 57.
sine: ut omnia complecterentur sine rerum usu ac vetustate; R II, 2. ut nec medici nec imperatores nec oratores ... quicquam magna laude dignum sine usu et exercitatione consequi possunt, sic ..; O I, 60.

usus capio ſ. usus, IV.

ut, uti

(uti: A I, 26. II, 56. F III, 12. 49. IV, 41. T I, 76. R II, 56. L II, 6. 58. Ti 43. UTEI: O III, 70. UTEI: L II, 24), wie, als, sobald als, da, je nachdem, zum Beispiel, daß, so daß, damit, gesetzt daß, wenn: I. **Absicht, Folge:** 1. **nach Verben:**
absum: ne ille (sapiens) longe aberit ut argumentis credat philosophorum; A II, 117. ſ. **absum,** I (8 St.) B. I, S. 21, a.
accedo: ſ. **accedo,** I, 2 (3 St.) B. I, S. 23, a.
accido: potest .. accidere promissum aliquod et conventum, ut id effici sit inutile; O I, 32. ſ. **accido,** I, 2 (13 St.) B. I, S. 25, b.
addo: additur ad hanc definitionem a Zenone recte, ut illa opinio praesentis mali sit recens; T III, 75.
adduco: ſ. **adduco,** II. IV, 1. V (10 St.) B. I, S. 61, b. f.
adhortor: tu me ... adhortatus es, aliorum *ut* facta et eventa conquirerem; fr V, 46.
adiungo: quod .. est definitioni adiunctum, ut res in partes dividatur; F IV, 8. adiuncto .., ut idem etiam prudentes haberentur; O II, 42.
admoneo: ſ. **admoneo,** II, 1. IV, 3. 4. (14 St.) B. I, S. 80, b.
adsentior: adsentior, frater, ut, quod est rectum verum*que, aeternum quo*que sit; L II, 11.
adsequor: ſ. **adsequor,** I, 2 (3 St.) B. I, S. 85, a.
aestimo: ut .. conloqui cum Orpheo, Musaeo, Homero, Hesiodo liceat, quanti tandem aestimatis? T I, 98.
ago: cum id solum agitur, ut ea (cupiditas) tollatur; T IV, 62. ſ. **ago,** II, 8. IV. alqd, nihil aliud, id (19 St.) B. I, S. 114, f.
appropinquo: qui (catulus) iam appropinquat ut videat; F III, 48.
cado: ſ. **cado,** II, 1 (5 St.) B. I, S. 364, a.
caveo: ſ. **caveo,** II, 1, c (5 St.) B. I, S. 390, a.
cogito: quid ... tot ... viros ... cogitasse arbitramur? isdemne ut finibus nomen suum, quibus vita, terminaretur? T I, 32.
cogo: ſ. **cogo,** II, 1. IV, 1 (6 St.) B. I, S. 444.
cohortor: quae (oratio) me in perorando cohortabatur, ut meminissem ..; N III, 5.
committo: ſ. **committo,** II (11 St.) B. I, S. 453, a.
complector: sapientia .. et animi magnitudinem complectitur et iustitiam, et ut ... iudicet; F III, 25.
concedo: ſ. **concedo,** II, 2 (19 St.) B. I, S. 468, b.
condocefacio: nemo est .. eorum, quin bonorum animum putet esse indicem eumque condocefaciat, ut ea, quae bona malave videantur, possit contemnere; T V, 87.
confero: nos ... omnes omnia ad huius adulescentiam conferamus, in primisque ut aliquid suorum studiorum philosophiae quoque impertiat; F V, 6.
conitor: (parvi) conituntur .., sese ut erigant; F V, 42.
consequor: ſ. **consequor,** II, 1 (11 St.) B. I, S. 500, a.
conservo: quo modo ... conservabitur, ut simile sit omnium naturarum illud ultimum? F IV, 33.
constituo: hoc ... constitutum est, ut non liceat sui commodi causa nocere alteri; O III, 23. ſ. **constituo,** II, 1 (8 St.) B. I, S. 512, a.
consulo: omnes, qui rem publicam gubernabunt, consulere debebunt, ut ... copia sit; O II, 74.
contendo: ſ. **contendo,** III, 3 (5 St.) B. I, S. 526, b.

contingo: s. **contingo,** II, 1 (19 St.) B. I, S. 531, a.
cupio: necesse erit cupere et optare, ut quam saepissime peccet amicus; Lae 59.
curo: s. **curo,** II, 3 (7 St.) B. I, S. 594, a.
decerno: quaero, quando ista fuerint *ab* Academia vetere decreta, ut ... negarent; A II, 135. s. **decerno,** II, 1 (5 St.) B. I, S. 618, b.
denuntio: quid, quod pluribus locis quasi denuntiant, ut neque ... exquiramus, atque ut .. *ne* separemus? F IV, 9. si quid tale acciderit, ut a deo denuntiatum videatur, ut exeamus e vita; T I, 118.
describo: »itaque ‖ idque ‖ ut ita cadat in annuis anfractibus, descriptum esto«; L II, 19.
desidero: omnis ratio atque institutio vitae adiumenta hominum desiderat, in primisque ut habeat ..; O II, 39.
do: s. **do,** II, 1 (6 St.) B. I, S. 746, a.
doceo: (philosophia) nos ... docuit, ut nosmet ipsos nosceremus; L I, 58.
edico: (Dionysium) ferunt ... exacta .. pecunia edixisse, ut ... referret; N III, 84.
edoceo: edocuit .. ratio, ... ut videremus ... id non naturale esse; T III, 80.
efficio: s. **efficio,** II, 2 (52 St.) B. I, S. 788.
elaboro: s. **elaboro,** II, 5 (8 St.) B. I, S. 804, b. — enitor: s. **enitor,** II (6 St.) B. I, S. 814, b. — evenio: s. **evenio,** II, 2 (13 St.) B. I, S. 883, a.
exclamo: quas (geometricas formas) ut vidisset, (eum) exclamavisse, ut bono essent animo; R I, 29.
exoro: s. **exoro** (3 St.) B. I, S. 916, b.
exprimo: illud, quod volumus, expressum est, ut vaticinari furor vera soleat; D I, 67.
exsecror: exsecratur luculentis sane versibus apud Ennium Thyestes, primum ut naufragio pereat Atreus; T I, 107.
exsisto: exsistit illud, ut amici, ut fratres, ut propinqui, ut affines, ut cives, ut omnes denique ... propter se expetendi sint; F V, 67. ex quo existet, ut de nihilo quippiam fiat; Fa 18.
extorqueo: quoniam extorsisti, ut faterer, qui omnino non essent, eos ne miseros quidem esse posse; T I, 14.
facio: s. **facio,** II, 3 (117 St.) B. II, S. 8, b. f.
factito: quod erat factitatum, ut uni plura *funera* fierent; L II, 60.
fero: cum hoc natura tulerit, non solum ut summi virtute et animo praeessent ‖ praeesse ‖ inbecillioribus, sed ut hi etiam parere summis velint; R I, 51. s. **fero,** II, 4 (4 St.) B. II, S. 39, b.
habeo: si nihil haberet animus hominis, nisi ut appeteret aut fugeret; T I, 56.
hortor: s. **hortor,** II. III. alqm (11 St.) B. II, S. 185, b. — impello: s. **impello,** II. IV. (10 St.) B. II, S. 236, b. — impero: s. **impero,** II, 1 (4 St.) B. II, S. 241, a. — impetro: s. **impetro,** II, 2 (5 St.) B. II, S. 241, b. — incido: s. **incido,** I, 2 (3 St.) B. II, S. 287, a. — induco: s. **induco,** III (3 St.) B. II, S. 297, a.
insculpo: eadem (natura) insculpsit in mentibus, ut eos (deos) aeternos et beatos haberemus; N I, 45.
instituo: s. **instituo,** II, 1 (5 St.) B. II, S. 327, b.
intellego: in nobismet ipsis .. *ne* intellegi quidem (potest), ut ... nos amemus; F V, 30. ex quo intellegitur, ut fatum sit ..; D I, 126.
interdico: te familiae valde interdicere, ut uni dicto audiens esset; R I, 61.
inveterasco: quamquam intellego in nostra civitate inveterasse iam bonis temporibus, ut splendor ... postuletur; O II, 57.

laboro: quid .. laboro, nisi ut veritas in omni quaestione explicetur? T III, 46.
loquor: Q. Fabium Labeonem ... locutum, ... ut regredi quam progredi mallent; O I, 33.
mando: ego .. mandavi, ut rogarent; A ep 1. eum (Romulum) sibi mandasse, ut populum rogaret, ut ..; R II, 20.
meditor: in primis meditemur illud, ut ... se .. praebeat; T II, 65. hoc meditatum ab adulescentia debet esse, mortem ut neglegamus; C 74.
mitto: neque, ut ea cognoscas, ... ad te mitto, sed quia ..; F III, 6. (Regulus) iuratus missus est ad senatum, ut ... rediret ipse Carthaginem ‖ Karth. ‖; O III, 99.
molior: quae sunt ea, quae dicis te maiora moliri? — ut doceam, si possim, ... bonum etiam esse mortem; T I, 16.
moneo: s. **moneo,** II, 1. IV, 4 (10 St.) B. II, S. 577, b.
moveo: ego exspectatione promissi tui moveor, ut admoneam te, non ut flagitem; A ep 1. nec .. ut voluptatem expetat, natura movet infantem, sed tantum ut se ipse diligat, ut integrum se salvumque velit; F II, 33. ne hoc quidem vos movet, ... ut iudicetis membris humanis deos non egere; N I, 92. qui non ipso honesto movemur, ut boni viri simus; L I, 41.
nascor: ex hoc nascitur, ut ... sit commendatio; F III, 63.
obsecro: »ut se edoceret, obsecrans Apollinem, quo sese vertant tantae sortes somnium«; D I, 42.
observo: quod idem in dilectu consules observant, ut primus miles fiat bono nomine; D I, 102. quom ... observetur .., ut casta corpora adhibeantur; L II, 24.
obtingo: cum ei (L. Paulo) bellum ut cum rege Perse gereret obtigisset; D I, 103.
occurro: pronuntiatum (sic enim mihi in praesentia occurrit ut appellarem ἀξίωμα); T I, 14.
oportet: at ‖ at ut, tu ‖ vero animum quoque relaxes oportet; R I, 14.
opto: s. **opto,** II, 2. (3 St.) B. II, S. 841, a.
oro: s. **oro,** III. alqm (3 St.) B. II, S. 855, b.
paro: »sibi paratam ‖ paratum ‖ pestem ut participet parem«; T II, 39. »postquam ‖ posquam ‖ pater adpropinquat iamque paene ut conprehendatur parat«; N III, 67.
pateo: late patet ‖ † laterat ‖, ut vitio careat ordo; L III, 28.
patior: s. **patior,** II, 1 (4 St.) S. 30, a.
perficio: s. **perficio,** I. (12 St.) S. 51, b.
permitto: dis ... iunioribus permisit, ut corpora mortalia effingerent ...; deinde ut ... praeberent; Ti 46.
peto: s. **peto,** II (5 St.) S. 73, b.
placeo: alterum placere, ut (sapiens) numquam adsentiatur; A II, 104. placitum est, ut in aprico maxime pratuli loco ... considerent; R I, 18.
possum: id quoque potest, ut (di vias) non dent homini, ipsi habeant; D II, 106.
postulo: s. **postulo,** II, 1 (12 St.) S. 131, b.
praecipio: s. **praecipio,** II, 4 (12 St.) S. 139, a. — praescribo: s. **praescribo,** II, 3 (8 St.) S. 146, b.
precor: sacerdos ... precata a dea dicitur, ut ... daret; T I, 113. qui ... precabantur ..., ut sibi sui liberi superstites essent; N II, 72.
probo: qui id probari potest, ut is ... gaudeat? F II, 108. qui .. probari potest, ut sibi mederi animus non possit? T III, 5.
propono: s. **propono,** II, 2 (4 St.) S. 188, a.
provideo: s. **provideo** II, 4 (4 St.) S. 195, a.
pugno: illud video pugnare te, species ut quaedam sit deorum, quae ..; N I, 75.

quaero: si nihil aliud quaereremus, nisi ut deos pie coleremus; N I, 45. aliunde mihi quaerendum est, ut et esse deos, et quales sint di, discere possim; N III, 64.

reddo: reddes .. nobis ..., de magistratibus ut disputes || [ut disputes] ||; L III, 13.

relinquo: f. **relinquo,** II, 2 (4 St.) S. 327, b.

resto: f. **resto,** I, 2 (4 St.) S. 419, b.

retineo: retinendum hoc esse, deus ut beatus inmortalisque sit; N I, 95.

rogo: f. **rogo,** II, 4. IV, 53 (10 St.) S. 428, b. f.

sancio: f. **sancio,** I, 3 (5 St.) S. 440, b.

scisco: qui (Athenienses) sciverunt, ut Aeginetis ... pollices praeciderentur; O III, 46.

scribo: quia nusquam erat scriptum, ut contra omnis hostium copias in ponte unus adsisteret; L II, 10. [Cato ad Popilium scripsit, ut ... secundo eum (filium) obliget militiae sacramento]; O I, 36.

sequor: f. **sequor,** I, 2, a, β (25 St.) S. 506, a.

statuo, suadeo: Athenienses cum ... statuerent, ut urbe relicta ... naves conscenderent ..., Cyrsilum quendam suadentem, ut in urbe manerent ..., lapidibus obruerunt; O III, 48.

sum: id est ut, quod honestum sit, id solum bonum iudicemus; F III, 26. qui .. ex eo cogi putat, ne ut sedeamus quidem aut ambulemus voluntatis esse; Fa 9. quibusdam .. in rebus causis antegressis in nostra tamen esse potestate, ut illud aliter eveniat; Fa 45. quibus in rebus, cum causae antecesserint, non sit in nostra potestate, ut aliter illa || illae || eveniant, eas fato fieri; Fa 45. id est ut cum maiorum institutis, tum doctrina se instrueret; R III, 6. deinceps in lege est, ut de ritibus patriis colantur optuma || optumi ||; L II, 40. nihil fuit in Catulis, ut eos exquisito iudicio putares uti litterarum; O I, 133. f. **sum,** I, 1 (21 St.) S. 602, a.

sumo: quo modo .. sumis, ut ... sequatur? A II, 50.

suscipio: f. **suscipio,** I, 1 (3 St.) S. 626, a.

tempto: cum ille Romuli senatus ... temptaret post Romuli excessum, ut ipse regeret || gereret || sine rege rem publicam; R II, 23.

teneo: f. **teneo,** II, 4 (5 St.) S. 666, b.

tribuo: f. **tribuo,** II (4 St.) S. 699, a.

valeo: si, ut Appius iudicat, (illa obnuntiatio) valuit, id valuit, ut peccatum haereat ..; D I, 30. istae .. artes, si modo aliquid valent, *id valent*, ut .. acuant ... ingenia; R I, 30. non ad definiendum optimum statum valuit ..., sed ut civitate maxima reapse cerneretur quale esset id, quod ..; R II, 66.

venio: commentarios quosdam ... veni ut auferrem; F III, 10. quod iis saepe usu venit, qui † cum ... solem intuerentur, ut aspectum omnino amitterent; T I, 73. f. **venio,** II, 3 (5 St.) S. 741, b. f.

vereor: veremur, ut hoc ... natura patiatur? T II, 46.

video: videndum est, ... ut pro dignitate cuique tribuatur; O I, 42. f. **video,** II, 5 (3 St.) S. 775, b.

volo: quoniam videris hoc velle, ut ... habeat ..; T V, 83. declarat .. (Aiax) se velle, ut suum tumulum ... praetereuntes sic loquantur; fr VIII, 9.

elliptisch: senatus, ut abdicarent consules; abdicaverunt; N II, 11.

2. **nach Adjectiven, Pronomina, Zahlwörtern:** aliquis: quibus etiam Diogenes Stoicus concedit aliquid, ut praedicere possint dumtaxat, qualis ..; D II, 90.

alter: alterum placere, ut (sapiens) numquam adsentiatur, alterum tenere, ut ... respondere possit; A II, 104. necesse est .. sit alterum de duobus, ut aut ... auferat aut ... migretur; T I, 97.

communis: ut omnium artium recte dici potest commune esse, ut in aliqua scientia versentur, ... sic ..; F V, 26.

consentaneus: ei, qui adfirmaret nihil posse percipi, unum tamen illud dicere, percipi posse, consentaneum esse, ut alia non possent; A II, 28. consentaneum est huic naturae, ut sapiens velit ... administrare rem publicam; F III, 68.

duo: cum ... in voce .. duo sequamur, ut clara sit, ut suavis; O I, 133.

facilis facilior .. (sapiens) erit, ut album esse nivem probet, quam erat Anaxagoras; A II, 100. quod ei fuit illa manu copiisque facillimum, ut ... procederet; R II, 5.

hic: hoc tu .. censes sapienti accidere posse, ut aegritudine opprimatur? T III, 27. quodsi hoc apparet in bestiis, ... primum ut se ipsa || se, al. || diligant, ... deinde ut requirant atque adpetant, ad quas ..; Lae 81. quis est .., qui hoc cadere in sapientem dicere audeat, ut ... virtutem ... abiciat? F V, 93. neque .. haec inter se congruere possent, ut natura ... vellet; F III, 62. hoc in eo M. Crasso ... non contigit, ut ... vocaretur; F V, 92. nec ullo casu arbitror hoc constanti homini posse contingere, ut ulla intermissio fiat officii; Lae 8. soli .. hoc contingit sapienti, ut nihil faciat invitus; P 34. cum hoc proprium sit animantium, ut aliquid adpetant, quod ..; N I, 104. hoc .. nihil ad pontificum ius et || sed || e medio est iure civili, ut ... solvant; L II, 53. cum sit hoc natura commune animantium, ut habeant lubidinem procreandi; O I, 54. erat ... hoc tertium, ut ... iudicaremur; O II, 36. satin est hoc, ut non deliquisse videantur? O III, 73. hoc .. commune malorum et bonorum, ut ... sit adhibenda; T IV, 65. hoc vero, inquit, optimum, ut is ... nesciat! F II, 6. hoc evenit, ut in volgus insipientium opinio valeat honestatis; T II, 63. hoc usu venire, ut ... eos ... tam facile internosceremus, uti ..; A II, 56. usu hoc venire, ut ... cogitemus; F V, 4. quae (vitae lex commentatioque parendi) non hoc adfert, ut semper maereamus, sed ut numquam; T III, 34. an ne hoc quidem Peripateticis concedis, ut dicant ..? F V, 93. hoc mihi etiam nostri illi ... concedunt, ut eum (Platonem) arbitratu meo diligam; L III, 1. sive haec ad utilitatem vitae constituta sunt a principibus rerum publicarum, ut rex putaretur unus esse in caelo; R I, 56. f. 1. constituo. naturane nobis hoc .. datum dicam an errore quodam, ut ... moveamur? F V, 2. demus hoc sane Bruto, ut sit beatus semper sapiens; T V, 34. ista explanatio naturae nempe hoc effecerit, ut ... relinquamus; F IV, 41. hoc .. efficitur, ut ex illo necopinato plaga maior sit, non, ... ut ..; T III, 59. talibus rebus exquisitis hoc vel maxime efficitur, ... ut virtus ad beate vivendum sit se ipsa contenta; T V, 71. hoc persaepe facitis, ut ... adferatis aliquid, quod ..; N I, 69. hoc ne homines quidem probi faciunt, ut ... calamitates praedicant; D II, 54. fero: f. 1. fero. meditor: f. 1. meditor. quid .. mirum, si hoc eodem modo homini natura praescripsit, ut ... putaret? N I, 77. si hoc natura praescribit, ut homo homini ... consultum velit; O III, 27. mens mundi ... haec potissimum providet et in his maxime est occupata, primum ut mundus quam aptissimus sit ad permanendum, deinde ut nulla re egeat, maxume autem ut ..; N II, 58. retineo: f. 1. retineo. mihi ... Cn. Pompeius ... hoc tribuit, ut diceret ..; O I, 78. volo: f. 1. volo. — ut hoc idem approbandum sit nobis, ut ... sit beatior; F III, 43. quodsi hoc idem ex aeternis tenebris contingeret, ut subito lucem aspiceremus;

N II, 96. cum dicunt hoc se unum tollere, ut .. possit; A II, 33. — maximis .. in malis hoc tamen boni assecuti videmur, ut ... mandaremus; O II, 5. — Damonem et Phintiam Pythagoreos ferunt hoc animo inter se fuisse, ut ... vas factus sit alter; O III, 45. hanc .. (anticipationem, praenotionem) habemus, ut deos beatos ... putemus; N I, 45. primam .. (nos) ex natura hanc habere appetitionem, ut conservemus nosmet ipsos; F IV, 25. quod hic ei (animali) primus ad omnem vitam tuendam appetitus a natura datur, se ut conservet; F V, 24. nec in ipso Romulo haec calliditas esse potuit, ut ... fingerent; D I, 105. hanc .. ob causam maxume, ut sua tenerentur ‖ tenerent ‖; O II, 73. hanc, ut sibi ignoscerem, causam (C. Blossius) adferebat, quod ..; Lae 37. hac usurum compensatione sapientem, ut et voluptatem fugiat ... et dolorem suscipiat; T V, 95. cognitio .. haec est una nostri, ut vim corporis animique norimus; F V, 44. sic .. adfecto haec adhibenda curatio est, ut ... ostendatur; T IV, 74. est Zenonis haec definitio, ut perturbatio sit ..; T IV, 11. haec prima definitio est, ut aegritudo sit animi adversante ratione contractio; T IV, 14. earum rerum hic tenetur a sapiente dilectus ‖ delectus ‖, ut ... consequatur; F I, 33. cum haec sit distinctio, ut ... dici possit ..; Fa 45. nec quemquam hoc errore duci oportet, ut ... idem sibi arbitretur licere; O I, 148. quibus .. rationibus hanc facultatem assequi possimus, ut ... complectamur; O II, 19. necesse est finem .. omnium (animantium) hunc esse, ut ‖ ut sua cuiusque ‖ natura expleatur; F V, 25. his .. finibus utendum arbitror, ut ... sit ... omnium rerum ... communitas; Lae 61. ab hoc .. genere largitionis, ut aliis detur, aliis auferatur, aberunt ii, qui ..; O II, 85. hic honos veteri amicitiae tribuendus, ut is in culpa sit, qui ..; Lae 78. fuit .. hoc in amicitia quasi quoddam ius inter illos, ut ... coleret; R I, 18. † haec iura pontificum auctoritate consecuta sunt, ut ... iis essent ‖ † est ‖ ea (sacra) adiuncta ‖ [haec adiuncta] ‖; L II, 48. neque .. hac nos patria lege genuit aut educavit, ut nulla quasi alimenta exspectaret a nobis, sed ut ... pigneraretur; R I, 8. haec .. lex in amicitia sanciatur, ut neque rogemus res turpes nec faciamus rogati; Lae 40. haec .. prima lex amicitiae sanciatur, ut ab amicis honesta petamus; Lae 44. nec .. hic locus est, ut ... loquamur; T IV, 1. voluptatis .. partes hoc modo discribunt, ut .. sit ..; T IV, 20. cum externis corporis (commoda) hoc modo comparantur, ... ut malis ..; O II, 88. morem apud maiores hunc epularum fuisse, ut ... canerent; T IV, 3. hoc sapientiae munus esse dicebant, ut ... iuvaret; F IV, 17. cuius (culturae vitium) hoc munus est, ut efficiat, ut ..; F IV, 38. video .. illum ... virum cui praeficias officio et muneri. huic scilicet, Africanus, uni paene ut numquam a se ipso intuendo ‖ instituendo ‖ contemplandoque discedat, ut ad imitationem sui vocet alios, ut sese splendore animi et vitae suae sicut speculum praebeat civibus; R II, 69. mihi videris ... patriae debere hoc munus, ut ... sit ornata; L I, 5. ipsius individui hanc esse naturam, ut pondere et gravitate moveatur; Fa 25. hanc quasi naturalem atque insitam in animis nostris inesse notionem, ut ... sentiamus; F I, 31. officium: f. munus; R II, 69. hanc .. primam exigam a te operam, ut audias me; F IV, 80. apud quem (Platonem) saepe haec oratio usurpata est, ut ... diceretur; T V, 34. (adsensio) hanc habet rationem, ... non ut illa quidem fieri possit nulla vi extrinsecus excitata, ... sed ..; Fa 42. hanc .. habuit rationem effector mundi et molitor deus, ut unum opus ... absolveret; Ti 17. ad unam hanc rem natum hominem, ut frueretur voluptatibus; F II, 41. hanc esse in te sapientiam existumant, ut omnia tua in te posita esse ducas; Lae 7. si unum quodque membrum sensum hunc haberet, ut posse putaret se valere, si ..; O III, 22. quom ... de sacris ... haec sit una sententia, ut conserventur semper; L II, 47. quae lex hanc sententiam continet, ut omnes leges tollat; L III, 38. tenuit .. hoc in statu senatus rem publicam temporibus illis, ut in populo libero pauca per populum ... gererentur, atque uti consules potestatem haberent ..; R II, 56. ex hac infinita .. licentia haec summa cogitur, ut ... mentes evadant ..; R I, 67. quod ostentum habuit hanc vim, ut Dionysius ... regnare coeperit; D I, 73. magistratus hanc esse vim, ut praesit; L III, 2. quom legis haec vis sit: ‖, ut sit ‖ scitum et iussum in omnis; L III, 44. si vir bonus habeat hanc vim, ut ... possit; O III, 75. dares hanc vim M. Crasso, ut ... posset; O III, 75.

idem (f. hic): idem modo, cum te audirem, accidebat, ut moleste ferrem ..; N I, 59. contingere idem terrae necesse est, ut ... nihil interrumpat; N II, 116. Archimedes ... effecit idem, quod ille ... Platonis deus, ut ... regeret ..; T I, 63. facio: f. is, facio; L II, 14. — quod idem contingit insanis, ut .. incipientes furere sentiant; A II, 52. quod idem reapse primum est, ut intellegamus ..; F V, 27. f. 1. observo. — qui in castra revertissent eadem fraude, ut iure iurando liberarentur; O III, 115.

ille: illud non continuo (contingit fidibus), ut aeque incontentae (sint); F IV, 75. ne illud quidem est consentaneum, ut ..., ut approbandum sit; F III, 43. praeclarum illud est et, si quaeris, rectum quoque et verum, ut eos ... aeque ... amemus; T III, 73. de ipso Roscio potest illud quidem esse falsum, ut circumligatus fuerit angui; D II, 66. de benivolentia ‖ benev. ‖ ... primum illud est in officio, ut ... tribuamus; O I, 47. magnificum illud etiam Romanisque hominibus gloriosum, ut Graecis de philosophia litteris non egeant; D II, 5. exsistit: f. 1. exsisto; F V, 67. in qua opinione illud insit, ut aegritudinem suscipere oporteat; T III, 74. ex hoc illud est natum, quod postulabat Hortensius, ut ... diceretis; A II, 28. sequitur illud, ut animadvertamus, qui simus ipsi; F IV, 25. si omnia fato fiant, sequi illud quidem, ut omnia causis fiant antepositis; Fa 41. ex hoc illud iis usu venire solet, ut ... interrogentur; A II, 35. illud .. non censuerim, ut eius auctoritate moveare; A II, 63. distinguunt illud etiam, ut .. sit; T IV, 21. ex quo efficitur illud, ut is agnoscat deum, qui ..; L I, 25. ex quo perspicitur ... illud effici, ... ut (vir sapiens) nihilo sepse ‖ sese, al. ‖ plus quam alterum diligat; L I, 34. illud excutiendum est, ut sciatur, quid sit carere; T I, 88. exprimo: f. 1. exprimo. neque .. illud fieri poterat ullo modo, ut nihil relinqueretur; F III, 53. eo .. nunc fit illud, ... ut minus multos tabella condemnet, quam solebat vox; L III, 39. meditor: f. 1. meditor; T II, 65. perficiam illud .., ut se virtuti tradat constringendam voluptas; F II, 62. omni .. oratione illud certe perfectum est, ut mortem non ducerem in malis; T I, 112. illud potius praecipiendum fuit, ut eam diligentiam adhiberemus ..; Lae 60. illud .., ut feriat, quasi seligendum, non expetendum; F III, 22. — illud .. ipsum, quod in iure positum est, habet consul, ut ... pareant; L III, 16. suum illud, nihil ut adfirmet, (Socrates) tenet ad extremum; T I, 99. — illa a deo Delphis

praecepta cognitio, ut ipsa se mens agnoscat; T V, 70. in his vitiis inest illa magna commoditas, ... ut ... possit adnare, et rursus ut ..; R II, 9. in his .. tribus continetur cura etiam illa, ut probemur iis; O I, 126. sequitur illa divisio, ut bonorum alia sint ..; F III, 55. tertius .. ille finis deterrumus, ut, quanti quisque se ipse faciat, tanti fiat ab amicis; Lae 59. ne illo quidem modo, ut (voluptas) ad honestatem applicetur; F II, 37. extrema illa persona est, ut is ... proinde habeatur, quasi eam pecuniam ceperit; L II, 49. non .. utilis illa L. Philippi Q. f. sententia, ... ut ... vectigales essent; O III, 87. nec .. illa prima (sententia) vera est, ut ... sic in amicum sit animatus; Lae 57. T. Torquatus ... cum illam severitatem in eo filio adhibuit, ... ut ... iuberet; F I, 24. nec illam ‖ ullam ‖ vim esse naturae, ut sui dissimilia posset effingere; N III, 23. an ne illas ‖ eas ‖ quidem vires senectuti relinquemus ‖ relinquimus ‖, ut .. doceat? C 29.

integer: ei (Dionysio) ne integrum quidem erat, ut ad iustitiam remigraret; T V, 62.

is: id quia non potuerit accidere, ut sine corde victuma illa viveret; D II, 36. id .., quod maximum est, ut sit aliquid in nostra potestate, in eo ... non erit; A II, 38. animum ipsum —, si nihil esset in eo nisi id, ut per eum viveremus; T I, 56. id .. est proprium ... civitatis atque urbis, ut sit libera ... custodia; O II, 78. ex quo eventurum nostri putant id, ... ut ... mundus ignesceret; N II, 118. id ... facilius evenit adpropinquante morte, ut animi futura augurentur; D I, 64. potest: f. 1. possum. ago: f. 1. ago. **ago,** III. alqd, id (10 St.) B. I, S. 115, a. ea .. (Dionysius) commiserat, ut salvus esse non posset, si sanus esse coepisset; T V, 62. nos id potissimum consecuti sumus, quo Socratem usum arbitramur, ut nostram ipsi sententiam tegeremus; T V, 11. si forte ... minus id, quod avemus animo, consequemur, ut ... oratio sibi constet; Ti 8. cur id potius contenditis, quod rerum natura non patitur, ut non in suo quidque genere sit tale, quale est? A II, 54. id .. volumus, id contendimus, ut officii fructus sit ipsum officium; F II, 72. non .. id solum continet ea disputatio, ut cognitionem adferat generis humani; T III, 57. nostra .. aetas ... ne id quidem curavit, et formam saltem eius (picturae) ... servaret; R V, 2. Epicurus .. ea dicit, ut mihi quidem risus captare videatur; T II, 17. ea (Chrysippus) dicit, ut ab ipsa natura didicisse ... videatur; N II, 16. (ista necopinata) non ‖ nam ‖ id efficiunt, ut ea, quae accidant, maiora videantur; T III, 55. id effici posse, ... ut omnes adulescentes se ad haec studia convertant; D II, 5. efficitur .. id, quod Pythagoras vult in amicitia, ut unus fiat ex pluribus; O I, 56. id ne ferae quidem faciunt, ut ita ruant ..., ut ..; F I, 34. reliquis .. licet facere id, quod fere faciunt, ut gravitatem dignitatemque virtutis exaggerent; T V, 85. id ‖ idem ‖ mihi credo esse faciendum, ut ... dicam; L II, 14. nos ipsi ea gessimus, ut ... consuluerimus; F II, 62. non ... id praecipit, ut membra nostra ... noscamus; T I, 52. probo: f. 1. probo; F II, 108. naturam ... id .. habere propositum quasi finem et extremum, se ut custodiat; F V, 26. valeo: f. 1. valeo. debeo ... in eo quoque elaborare, ut sint ... doctiores cives mei; F I, 10. quae falsa in futuris dicentur, in iis habebis, ut ea fieri non possint; Fa 13. quod (bonum) in eo positum est, ut naturae consentiat; F III, 45. totum .. in eo est, ut tibi imperes; T II, 53. cum amicitiae vis sit in eo, ut unus quasi animus fiat ex pluribus; Lae 92. quae (libertas) non in eo est, ut iusto utamur domino, sed ut nullo *; R II, 43. — non vides, Luculle, a te id ipsum natum, ut illi cuperent? L III, 30. etsi in eo ipso vis maxima est, ut simus ii, qui haberi velimus; O II, 44. cum id solum agitur, ut ea (cupiditas) tollatur; T IV, 62. — tamquam (Fibrenus) id habuerit operis ac muneris, ut hanc nobis efficeret sedem ad disputandum; L II, 6. — eo .. simus animo, ut ... putemus; T I, 118. cum istis alias, et eo quidem animo, nullum ut certamen instituam; T III, 51. quodsi (philosophi) essent eo animo, ut nollent aetatem in litibus conterere; L I, 53. quoniam .. is animi appetitus a principio fuit, ut ... haberemus; F V, 44. si quis asperitate ea est et inmanitate naturae, .. ut .. fugiat; Lae 87. summum bonum id constituit, non ut excellere animus, sed ut nihil esse praeter animum videretur; F IV, 28. quodsi is casus fuisset rerum, ... ut non omnibus gratus esset; L III, 26. suscipienda .. bella sunt ob eam causam, ut ... in pace vivatur; O I, 35. id ob eas causas, primum ut ..., deinde ut ..., postremo, ne ..; Ti 16. quibus bestiis erat is cibus, ut aliis ‖ alius ‖ [generis] bestiis vescerentur; N II, 123. cum eius vitae ea condicio sit, ut ... futurus sit; O III, 85. explicavi .. sententiam meam, et eo quidem consilio, tuum iudicium ut cognoscerem; F I, 72. nec iis corporibus (di) sunt, ut ... morbos metuant; N II, 59. eas (denicales) in eos dies conferre ius ‖ est ‖, ut nec ‖ ut ‖ ipsius neque publicae feriae sint; L II, 55. (Chrysippus) delabitur in eas difficultates, ut necessitatem fati confirmet invitus; Fa 39. id totum evertitur eo dilectu rerum, quem modo dixi, constituto, ut ... omittantur; F I, 36. incubuit .. in eas disputationes, ut doceret ..; A II, 77. cuius (urbis) is est tractus ductusque muri ..., ut ... cingeretur; R II, 10. si in eo sit errore civitas, ut ... putet; R III, 27. nec (di) iis escis aut potionibus vescuntur, ut ... conligant; N II, 59. utebatur iis exercitationibus, ut ad cenam et sitiens et esuriens veniret; F II, 64. ex ... ea ‖ ex ‖ fama mortuorum, ut eorum exitium ... conprobetur; L II, 44. cum .. hominem in eo genere posuisset, ut ei tribueret animi excellentiam; F IV, 28. eorum nihil est eius generis, ut sit in fine ... bonorum; F V, 67. »id ea gratia, ut ... ipsa interea effugeret, illum (patrem) ut maeror tardaret sequi, sibi salutem ut familiari pareret parricidio«; N III, 67. aliorum (animalium) ea est humilitas, ut cibum terrestrem rostris facile contingant; N II, 122. ea lege esse nos natos, ut nemo in perpetuum esse posset expers mali; T III, 59. ingrediar in disputationem ea lege, ... ut ... explicetur ..; R I, 38. nec probrum audire (debemus) nisi ea lege, ut respondere liceat; R IV, 12. cum ... ea .. lege natus sis et ea habeas principia naturae, ... ut ... sit; O III, 52. cum honestatem eo loco habeat, ut sine ea iucunde neget posse vivi; F II, 50. nisi eo loco sis, ut tibi id facere liceat; R I, 10. eo loco ... locati sumus, ut nos longe prospicere oporteat futuros casus rei publicae; Lae 40. quodsi omnia visa eius modi essent, qualia isti dicunt, ut ea vel falsa esse possent; A II, 27. Academicis placere esse rerum eius modi dissimilitudines, ut ... videantur; A II, 103. quia non numquam eius modi tempora incidunt, ut ... quaerat; F I, 32. si qui eius modi forte casus inciderit, ut id faciendum sit; F III, 68. intellegatur aliquam subesse eius modi causam, ut ... intellegi possit; F V, 29. auditorem (me venisse) ... nulla eius modi adstrictum necessitate, ut ... sit; N I, 17. si omnia fato fierent eius modi, ut nihil fieret nisi

praegressione causae; Fa 44. f. **modus,** II, 2. sum eius modi (13 St.) B. II, S. 567, a. quoniam .. ea natura esset hominis, ut ... intercederet; F III, 67. eam .. naturam esse quattuor omnia gignentium corporum, ut ... ferantur; T I, 40. eam esse naturam, ut omnia omnibus paribus paria respondeant; N I, 50. non est .. aetheris ea natura, ut ... contorqueat; N II, 54. motus .. voluntarius eam naturam in se ipse continet, ut sit in nostra potestate; Fa 25. f. vis; N I, 49. D II, 139. qui ... ea .. necessitate constricti (sunt), ut ... cogantur ..; T II, 5. etsi ... ea .. est et in ipsis rebus obscuritas et in iudiciis nostris infirmitas, ut ... diffisi sint; A II, 7. tum perveniunt ad eam partem, ut ... possit; A II, 42. (Aristoteles) alium quendam praeficit mundo eique eas partis tribuit, ut ... regat; N I, 33. principia: f. lex; O III, 52. quarum (cupiditatum) ea ratio est, ut necessariae ... expleantur; F I, 45. animantium ... quanta ad eam rem vis (est), ut in suo quaeque genere permaneat! N II, 121. quibus (ratione, intellegentia) utimur ad eam rem, ut apertis obscura adsequamur; N III, 38. eas sententias afferunt, ut summum bonum in eo genere ponant, quod ..; F IV, 36. quorum (philosophorum) ea sententia est, ut virtus per se ipsa nihil valeat; T V, 119. opinio .. omnis ad eam spem traducenda (est), ut ... intellegant; O II, 10. cum ... is esset rei publice status, ut ... necesse esset; N I, 7. is est .. status, ut ... regatur; R II, 43. is eius (solis) tactus est, non ut tepefaciat solum, sed etiam saepe comburat; N II, 40. iis vinclis simus adstricti, ut nos commovere nequeamus; A II, 61. non is vir est, ut ... illud honestum ... sentiat; F II, 50. divitias .. Diogenes censet non eam modo vim habere, ut quasi duces sint ..., sed etiam uti ea contineant; F III, 49. Epicurus ... docet eam esse vim et naturam deorum, ut ... cernatur; N I, 49. quae .. omnia eam vim seminis habent in se, ut ex uno plura generentur; N II, 127. cum dicitis eam vim deorum esse, ut ... expetantur .. poenae; N III, 90. animorum est ea vis eaque natura, ut vigeant vigilantes; D II, 139. cuius (legis) ea vis sit, ut recte facere iubeat, vetet delinquere; L I, 19. cuius (amicitiae) est ea vis, ut, simul atque sibi aliquid alter maluerit, nulla sit; L I, 34. huius vis ea est, ut ab honesto non queat separari; O I, 93. eam .. esse eius visionem, ut similitudine ... cernatur; N I, 105. si contigerit ea vita sapienti, ut ... consideret; O I, 153. eo .. erant voltu, oratione, omni reliquo motu et statu, ut eos Argivos aut Sicyonios diceres; T III, 53.

iste: decerno: f. 1. decerno. — doctorum est ista consuetudo, eaque Graecorum, ut iis ponatur, de quo disputent quamvis subito; Lae 17. ex quo ista innumerabilia nascuntur, ut utilia cum honestis pugnare videantur; O III, 72. ita || ista || libertatem istam largior populo, ut ... valeant ... boni; L III, 38. quae est ista designandi licentia, ut hoc deus, hoc natura fecerit potius quam ..? D II, 127. ferretne civitas ulla latorem istius modi legis, ut condemnaretur filius? N III, 90. ego in ista sum sententia, ... ut fuerit ..; L III, 33. quae te ... ratio in istam spem induxit, ut ... putares? O II, 53. cum vitiorum ista vis non sit, ut ... afferant; F III, 61.

nihil: nihil esse ei (voluptati) loci, non modo ut sola ponatur in summi boni sede, ... sed ne illo quidem modo, ut ..; F II, 37. f. 1. quaero; N I, 45. **ago,** III. alqd, nihil aliud (4 St.) B. I, S. 114, b.

omnis: omnia nos consecutos, ut tecti, ut vestiti, ut salvi esse possemus; N II, 150.

oportunus: ceterae res, quae expetuntur, oportunae sunt singulae rebus fere singulis, divitiae, ut utare, opes, ut colare, honores, ut laudere, voluptates, ut gaudeas, valitudo, ut dolore careas et muneribus fungare corporis; Lae 22.

optabilis: quae ut concurrant omnia, optabile est; O I, 45.

proximus: proximum est, ut doceam deorum providentia mundum administrari; N II, 73.

qui: quod etiam quibusdam regionibus atque urbibus contingere videmus, hebetiora ut sint .. ingenia; N II, 17. quod nunc communiter in omnibus sepultis venit usu || usu venit ||, *ut* humati dicantur; L II, 57. f. 1. venio; T I, 73. adiungo: f. 1. adiungo; F IV, 8. huic rationi quod erat consentaneum, faciebat, ut ... deduceret; A I, 45. quod nos facere nunc ingredimur, ut contra Academicos disseramus; A II, 17. quod (natura) facit in frugibus, ut ... relinquat et pro nihilo habeat herbam; F IV, 37. quod .. nunc facimus, ... ut spectare aliquid velimus et visere, id ..; T I, 44. quod te inspectante factum est, ut ... anguis emergeret; D I, 72. quod .. in aliis || illis, iis || libris feci, qui sunt de natura deorum, ... ut ... explicaretur ..; Fa 1. quod fieri natura rerum ipsa cogebat, ut ... adesceret; R II, 57. quod faciendum imitandumque est omnibus, ut ... inpertiant ..., ut ... augeant ..; Lae 70. — idem: f. idem. 1. observo; D I, 102.

quis? qui? Asclepiadem ..., cum quidam quaereret, quid ei caecitas attulisset, respondisse, puero ut uno esset comitatior; T V, 113. quid .. loci natura adferre potest, ut in portico Pompeii potius ... ambulemus? Fa 8. Xenocratem, ... cum quaereretur ex eo, quid adsequerentur eius discipuli, respondisse, ut id sua sponte facerent, quod cogerentur facere legibus; R I, 3. quod sit summum bonum, quid habet, ut queat iudicare? A II, 91. quid hortaris? ut libellos conficiam de stillicidiorum ac de parietum iure? L I, 14. quid .. mereri velis, ... quid merearis igitur, ut dicas ..? F II, 74. — quid .. aliud intellegetur, nisi uti ne quae pars naturae neglegatur? F IV, 41. quid .. oves aliud adferunt, nisi ut ... homines vestiantur? N II, 158. — tabulae .. novae quid habent argumenti, nisi ut emas ..? O II, 84. — quam .. habet aequitatem, ut agrum ... habeat? O II, 79. quae ut effugias, quis est ... non ultro adpetendus ... dolor? T II, 14. quam .. quis ignominiam, quam turpitudinem non pertulerit, ut effugiat dolorem? T II, 16. quae .. inconstantia deorum est, ut primis minentur extis, bene promittant secundis? D II, 38. quo modo in his (libris Epicurus) loquitur? ut ... dicas; N I, 115.

satis: satis (praesidii) est .. certe in virtute, ut fortiter vivamus; si fortiter, etiam ut magno animo, et quidem ut nulla re umquam terreamur semperque simus invicti; T V, 53.

supplex: cum .. Alcibiades ... Socrati supplex esset, ut sibi virtutem traderet; T III, 77.

reliquus: reliquum est, ut tute tibi imperes; T II, 47.

situs: est .. situm in nobis, ut .. adversa ... oblivione obruamus; F I, 57.

talis: f. **talis,** A, II, 4 (43 St.) S. 640, b. f.

tantulus: tantulum (malum dolorem) esse, ut a virtute ita obruatur, ut nusquam appareat; T II, 66.

tantus: f. **tantus,** A, II, 3 (86 St.). B, II, 3 (4 St.). C, I, 2, c (25 St.). II, 2, b (8 St.). III, b (1 St.) S. 653—655.

tertius: tertium est propositum, ut in beneficentia dilectus esset dignitatis; O I, 45. tertium est, ut caveamus, ut ea ... moderata sint; O I, 141.

tot: tot leges et proxumae quaeque duriores, tot rei, tot damnati, tantum [Italicum] bellum propter iudiciorum metum excitatum, ... ut inbecillitate aliorum ... valeamus; O II, 75. tot .. rationes (Plato) attulit, ut velle ceteris, sibi certe persuasisse videatur; T I, 49.

verus: verumne sit, *ut* ‖ verene ‖ Athenis ... Orithyiam Aquilo sustulerit; L I, 3. sin autem illa veriora, ut idem interitus sit animorum et corporum; Lae 14. concedetur profecto verum esse, ut bonos boni diligant; Lae 50.

unus: unum debet esse omnibus propositum, ut eadem sit utilitas ..; O III, 26. ſ. hic.

uterque: utrumque .. consequitur, ut et ... fruatur officio et ... sanetur; T III, 34.

3. **nach Adverbien:** adeo: adeone me delirare censes, ut ista esse credam? T I, 10.

eo: usque eo (mens) philosophiam ipsam corroborat, ut virtutem efficiat; A II, 31. Carneadem .. etiam heri audiebamus solitum esse *eo* delabi interdum, ut diceret ..; A II, 59. labor eo, ut adsentiar Epicuro aut Aristippo; A II, 139. perspicuum est omnis rectas res atque laudabilis eo referri, ut cum voluptate vivatur; F I, 42. ut recte dici possit omnia officia eo referri, ut adipiscamur principia naturae; F III, 22. quod eo, credo, valebat, ut ... defenderem; N III, 5. hoc .. eo spectabat, ut eam (Pythiam) a Philippo corruptam diceret; D II, 118. Anco regi familiaris est factus usque eo, ut consiliorum omnium particeps ... putaretur; R II, 35. consuetudo ... sensim .. eo deducta est, ut ... constitueret ..; O II, 9.

hactenus: qui (Boëthus) hactenus aliquid egit, ut ... explicaret; D I, 13.

idcirco: quae (Lacaena) ... „idcirco", inquit, „(filium) genueram, ut esset, qui ..;" T I, 102. quorum ne quid accideret, atque ut hic mundus esset animanti absoluto simillimus, ... idcirco ... procreavit; Ti 12.

illuc: confugit (Epicurus) illuc, ut neget ..; F II, 28.

ita: nec ... ita disseram, ... ut ad illa elementa revolvar, ... ut ... ordiar; R I, 38. ſ. **ita** (B. II, S. 395—402).

quo: quo .. spectat illud, ... nisi ut opifices concitentur? A II, 144.

sic: sic .., ut ... est traditum, ... dicatur, ut ... memoremus; Ti 39. ſ. **sic** (S. 524—526).

tam: ſ. **tam,** II. ut, a (22 St.) S. 643, b.

tantopere: qui (philosophi) de bonis contrariisque rebus tanto opere discrepant, ut ... necesse sit; A II, 147. cum Lacedaemonius quidam ... mortem tantopere contempserit, ut ... responderit ..; T I, 100. in quo tantopere apud nostros iustitia culta est, ut ... essent; O I, 35.

4. **nach Substantiven** (vgl. 2): auctor: Gellium ... ipsis .. ‖ iis, al. ‖ (philosophis) magno opere auctorem fuisse, ut aliquando controversiarum aliquem facerent modum; L I, 53.

caput: caput .. est ..., ut avaritiae pellatur etiam minima suspicio; O II, 75.

causa: causa .. fuit huc veniendi, ut quosdam hinc libros promerem; F III, 8. ob duas .. causas, ... ut pellatur mortis et religionis metus; F IV, 11. ea causa fuit, *ut* aedis haec dedicaretur; L II, 58. causa populo nata est, ... ut potentia senatus atque auctoritas minueretur; R II, 59.

coeptus: primos suos quasi coeptus appetendi fuisse, ut se conservaret; F IV, 41.

cultus: cultus .. deorum est optimus idemque castissimus atque sanctissimus plenissimusque pietatis, ut eos semper pura, integra, incorrupta et mente et voce veneremur; N II, 71.

cura: videsne accessuram ei (viti) curam, ut ... tueatur? F V, 40. magna adhibita cura est a providentia deorum, ut .. essent; N II, 127. omnis adhibenda erit cura, meditatio, diligentia, ut ... facere possimus; O I, 114. est .. mihi magnae curae, ... ut ita erudiatur ..; F III, 8.

diligentia: adhibeo: ſ. cura; O I, 114. habenda ratio et diligentia est, primum ut monitio acerbitate, deinde ut obiurgatio contumelia careat; Lae 89.

facultas: quae mihi facultas, ut id meo arbitratu facerem, ante hoc tempus numquam est data; F I, 72.

foedus: posuisti etiam dicere alios foedus quoddam inter se facere sapientis, ut ... sint (animati); F II, 83. hoc foedus facere si potuerunt, faciant etiam illud, ut aequitatem ... diligant; F II, 83.

fortuna: etiamsi ‖ etiam, si ‖ qua fortuna acciderit ut minus iustae amicorum voluntates adiuvandae sint; Lae 61.

indicia: sunt ... indicia naturae, maxime scilicet in homine, sed in omni animali, ut appetat animus agere ..; F V, 55.

interdictum: nisi forte Manilius interdictum aliquod inter duos soles putat esse componendum, ut ita caelum possideant, ut uterque possederit; R I, 20.

iussa: huic (senatori) iussa tria sunt: ut adsit, ... ut loco dicat ...; ut modo; L III, 40.

lex: quam (legem) interrex noster tulit, ut dictator, quem vellet civium ... posset occidere; L I, 42.

licentia: nobis .. nostra Academia magnam licentiam dat, ut ... id nostro iure liceat defendere; O III, 20.

meditatio: ſ. cura; O I, 114.

nomen: nomen imponis, in motu ut sit (voluptas) et faciat aliquam varietatem; F II, 75.

officium: primum est officium ..., ut se conservet in naturae statu, deinceps ut ea teneat; F III, 20.

opera: ſ. **do,** III. operam (12 St.) B. I, S. 749, a.

praecepta: duo Platonis praecepta teneant, unum, ut ... tueantur, ... alterum, ut ... curent; O I, 85.

privilegium: familiarissimus tuus de te privilegium tulit, ut, si in opertum Bonae Deae accessisses, exulares; P 32.

ratio: quae non modo ut fierent ratione eguerunt, sed ..; N II, 115. habeo: ſ. diligentia. inita ratio est, ut et consules et tribuni pl. magistratu se abdicarent atque ut xviri ... crearentur; R II, 61.

regula: habeo .. regulam, ut talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possint; A II, 58.

res: altera est res, ut ... res geras magnas; O I, 166. cur Epicurus ... uno tempore suscipiat res duas inenodabiles, unam, ut sine causa fiat aliquid, ... alteram, ut, cum duo individua per inanitatem ferantur, alterum e regione moveatur, alterum declinet; Fa 18.

rogatio: qui (C. Mancinus), ut Numantinis ... dederetur, rogationem suasit eam, quam ..; O III, 109.

spes: novitates .. si spem adferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat; Lae 68.

tempus: quod non potest accidere tempus, ut intersit rei publicae ..; O I, 159.

vis: in ipsa (vite) .. parum magna vis inest, ut ... possit; F V, 39. perspicuitas illa, quam diximus, satis magnam habet vim, ut ... indicet; A II, 45.

vox: ut sue plena procuratio fieret, vocem ab aede Iunonis ex arce extitisse; D I, 101. exaudita vox est, ... ut muri et portae reficerentur; D I, 101.

5. zum ganzen Satz gehörig: ut ... abduceret; R V, 3. abduceretur; F V, 87. abhorreant; Fa 8. † absorberet; R II, 10. absit; D I, 118. II, 35. L I, 11. O II, 24. nec absit; F V, 35. accedam; F IV, 24. accederem; F V, 5. acciperet; F V, 87. R II, 10. Lae 27. accommodent; D II, 36. accommodentur; L I, 9. accuset; F II, 27. acquireret; F IV, 46. addisceret; F V, 87. adferrent; Fa 35. adfecti simus; Lae 56. adfirmet; A II, 128. R VI, 4. adhaerescerent; F V, 49. adhibeatur; O I, 137. sit ... adhibenda; T IV, 62. adipiscantur; F II, 56. O I, 24. adiungeret; F V, 87. alligaret; N II, 64. admoneamur; R I, 14. adsentiatur; A II, 128. adsecutus sit; D II, 110. assuesceret; F V, 5. adsit; O I, 69. adsint; N I, 14. advigiletur; L II, 29. agitant ‖ ut .. agitent ‖; L I, 40. agam; A II, 66. agatis; T I, 99. neque aiat; A II, 104. ambiret; Ti 29. angatur; T IV, 61. advertatis animum; R II, 31. animadvertant; N I, 13. animadvertendum sit; O III, 50. anteponeremus; O III, 34. appareat; F I, 7. II, 109. T IV, 5. 77. N II, 59. D II, 34. appellem; A I, 25. T IV, 25. appellemus; O I, 142. appetat; F II, 33. adprobet ‖ [ut ... adprobet] ‖; A II, 104. arbitrentur; O I, 1. † acerbum ‖ ut arceatur ‖; L II, 61. nec ... ardeat; T IV, 37. esset ... armatus; T V, 19. ascendant; O II, 62. ascenderes; fr V, 45. aspernetur; F II, 33. aspiceret; D II, 51. nihil attineat; F III, 3. ne attingat quidem; T IV, 39. audias; L I, 5. audiant; L I, 50. augerent; L II, 26. avocetur; Fa 11. — biberent; N II, 7. — caperet; F II, 61. captus sit; T V, 117. nullam (voluptatem) captet; F I, 24. careamus; T I, 118. caveret; D I, 119. »ut celebrent«; T I, 117. censeat; T III, 60. cernat; D II, 127. cernatur; F V, 67. neque cessaret; O III, 1. cingeretur; R II, 11. coarguant; A II, 35. cognoscant; N I, 13. cognosceret; T I, 39. cognoscerent; Ti 31. colatur; F II, 101. nec committeretur; R II, 23. conplectatur; L I, 8. conpleatur; L II, 67. concedas; A II, 78. concederet; T IV, 63. concludant; A II, 41. conferam; fr X, 3. conferamus; N II, 85. R III, 34. conferantur; R I, 33. conficiant; N II, 123. confidas; A II, 18. confidant; A II, 36. confitendum sit; D II, 93. colligant; L I, 50. conliniet; F III, 22. ╳ ‖ [ut ... colliniet] ‖. conlocet; T II, 39. conluceret; Ti 31. conquirat; O III, 117. consequatur; F I, 32. O III, 26. consequantur; O I, 64. conservaret; C 75. conservetur; F III, 69. IV, 16. nulla in extremitate consisteret; T V, 114. consoletur; F I, 40. constitueretur; O III, 80. nihil ei constet; T IV, 35. contineret; F I, 35. continerentur; N II, 142. contorqueatur; N I, 24. contrahatur ‖ contrahantur ‖; Lae 48. conveniat; F II, 9. convenirent; F II, 85. converterent; N II, 142. convinceret; N III, 44. D I, 111. corrigatur; O I, 147. credat; A II, 128. — debeat; N I, 116. debeatur; L II, 53. debeantur; O I, 160. debilitetur; fr V, 85. nec aegrum debilitatumve sit; F V, 35. deceat; F II, 25. declinarent; N II, 142. declinandum ... sit ‖ est ‖; Lae 61. deduceret; F I, 71. D I, 59. delectent; Fa 8. delectemur; N II, 131. nec ... deliquescat; T IV, 37. demigrandum sit; P 18. ╳. depromerem; F III, 7. descenderent; R VI, 2. deseram; N I, 67. nihil .. desideret; F IV, 46. desinas; N I, 67. desinat; T III, 44. dicam; D I, 37. | dico, 1, 2, b, β. ut mit Conjunctiv (24 St.) B. 1, S. 677. dicas; D II, 120. dicat; R III, 17. dicamus; N III, 94. dicatis; N I, 55. dicant; Fa 15. diceres; Lae 96. diceret; A I, 33. II. 146. F II, 2. 82. non ... diceret; F V, 10. ne hoc quidem diceret; N I, 38. dicerent; F II, 34. 43. IV, 12. D II, 42. dicantur; N II, 39. sit dictum; F I, 50. nihil, ... sed ... sit .. dicendum; T IV, 62. non multum differat; O II, 30. differrent; N I, 16. diffundatur ‖ diffundantur ‖; Lae 48. diiudicaremus; O III, 34. discedat; O I, 32. discedatur; O I, 58. discedendum sit; Lae 75. disputes; T IV, 59. dividantur; N II, 136. dolerent; T IV, 45. duceret; N I, 118. ducatur; N II, 136. ducantur; A II, 60. — efficiat; T IV, 15. fr V, 54. efficiatur; A II, 90. effugiat; Fa 41. effugiamus; T III, 20. egeat; D II, 115. non egeret; O III, 1. eligamus ‖ eliciamus ‖; N II, 161. eliciatur; T I, 116. elucеat; O I, 17. emat; O III, 61. erigat; C 52. eveniat; Fa 32. evenerit; N II, 17. R II, 51. examinet; R III, 12. excellas; O III, 25. »ut ... excidant«; T III, 71. excogitet; F II, 53. exeamus; F I, 49. exerceamur; N II, 161. exigat; Lae 80. exigamus; Lae 31. existimet; F IV, 7. ‖ est ‖ ... sit ... existimanda; L I, 23. expetamus; F IV, 39. sit expetenda; F V, 38. expletum sit; Lae 67. ut ‖ et ‖ .. explicemus; N III, 19. explicaremus; O III, 56. expromeret; F V, 10. existat; R I, 69. — faciam; A II, 10. faciat; F III, 22. faciamus; F III, 14. fiat; F II, 102. Lae 56. fiant; F II, 30. Fa 44. fateantur; F V, 39. O III, 39. fateretur; A II, 109. non moleste feram; T I, 80. ferat; T IV, 38. feramus; F I, 49. ferant; T IV, 39. nec frangatur; T IV, 37. fruare; O II, 83. fruantur; Lae 32. 57. — gaudeant; N I, 5. generentur; Ti 41. glorier; C 82. — non .. habeas; D II, 83. habeat; F V, 36. 40. T III, 75. C 33. habeamus; D II, 138. haberet; T V, 19. nihil asperitatis ut haberet; Ti 17. haberent; N II, 122. Ti 52. non tam fides non habenda quam ratio quaerenda sit; R I, 15. habitaret; N I, 22. potius hauriant quam .. consectentur; A I, 8. — imitetur; F V, 6. fr VIII, 8. inpedirent; L III, 27. impenderet; T V, 62. imperet; T II, 47. implicet; F II, 45. improbet ‖ [ut ... improbet] ‖; A II, 104. incendat; T IV, 43. indicatur; L II, 61. nihil ... indigeret; F V, 59. non ineunda ... sit; O I, 47. ingeneraretur; A fr 14. insit; F III, 24. intellegas; F II, 96. T III, 63. O III, 68. intellegat; T III, 42. intellegamus; N II, 128. intellegatis; R III, 16. C 59. intellegeremus; D II, 55. intellegeretis; N III, 93. C 42. intellegatur; F I, 37. III, 55. T IV, 14. O I, 7. intellegantur; F V, 58. intendat; T II, 56. nihil ut fere intereat; N II, 118. interpellem; T II, 42. intersit; R I, 50. nihil intersit; A II, 48. R I, 67. neque ut quicquam interesset; A II, 48. inundet; N I, 103. iudicarem; N I, 59. iudicaremus; F IV, 59. iudicetur; F III, 76. N III, 74. iudicaretur; R II, 31. iungerentur; Ti 24. — ne legantur quidem; D II, 112. legendus sit; F I, 5. leves; T III, 43. levaret; F II, 105. levaretur; D II, 7. liberem; N I, 18. liberemus; F I, 49. liberaret; T V, 68. liberetur; F V, 93. liberarentur; D II, 96. luberet; N I, 91. liceat; F V, 26. D II, 149. O II, 63. liceret; T I, 98. R II, 31. loquar; F V, 9. 39. D I, 5. II, 100. Lae 10. loquamur; F II, 23. D II, 148. loquerer; F I, 26. — non multo illa malint; Lae 63. maneamus; A II, 45. meminerit; F II, 45. aut nihil mentiantur aut non multum mentiantur; A II, 82. metiamur; O I, 110. ministraret; T I, 65. minuam; A II, 83. moriar; T I, 99. moriare; F II, 79. moriendum esset; O III, 45. moveatur; F V, 40. moveamur; F II, 52. V, 46. — necesse sit; F V, 26. D II, 17. necaretur; Lae 24. neque neget; A II, 104. nequeat; Lae 90. nesciat; A II, 29. niteretur; R II, 11. nominem; A II, 14. R I, 44. nominaremus; Ti 35. noscatis; C 52. nosset; L II, 30. — oblectet; T III, 60. obliget; T II, 39. obscurentur; F V, 58. observentur; O I, 51. obsistat; T II, 51. occultetur;

F II, 77. omittam; A II, 113. 120. F I, 24. II, 102. III, 4. T III, 5. IV, 71. N I, 122. D I, 3. R I, 62. III, 24. L III, 39. O I, 77. Lae 9. 64. ut ... —, sed ut haec omittas; T IV, 75. omittamus; A II, 130. D II, 22. C 24. oporteat; F III, 63. opponeret; A II, 131. F II, 42. ordiar; F V, 46. D II, 28. ordiare; R II, 67. ordiamur; F I, 13. oscularetur; T I, 92. ostendamus; A II, 98. ostenderet; D I, 111. — paeniteret; T IV, 49. parent; T II, 47. pascantur; fr XII. pellamus; N II, 151. pellantur; O II, 78. perciperet; F I, 23. perdisceret; R I, 16. esset ... perfecta; D II, 3. perfundas; N I, 112. permaneant; T I, 108. permanserit; R II, 11. persequare; C 19. perspiciamus; F IV, 14. perspiciatis; F I, 32. perspicerent; O I, 90. persuadeat; Fa 21. pertineret; L II, 33. sit pertractata; D II, 49. pervenias; F I, 65. perveniat; F V, 43. perveniant; F V, 26. perveniret; F V, 40. Lae 83. petant; F IV, 48. petatur; F III, 24. placeat; C 70. sed cum ‖ † nec ut ‖ placeat; A II, 104. plectatur; L III, 46. pollicear; C 6. ponatur; F III, 59. † tum ut ‖ num, al ‖ ... poneret; T V, 38. ponerent; L I, 38. ponuntur ‖ ut ... ponantur ‖; L I, 44. possim; L II, 6. 24. non possim; F IV, 39. possis; O I, 3. »ut .. possis«; F V, 49. non possis; A II, 105. possit; F I, 38. 44. II, 2. III, 22. 28. V, 6. T I, 14. 46. II, 4. ×. V, 83. 84. N II, 136. III, 73. R I, 42. V, 5. L II, 11. III, 26. O III, 82. *ut ... possit*; R II, 20. nec fieri possit; Lae 76. »ut nemo possit«; T III, 65. nihil ut possit; T III, 38. nihil possit; D II, 117. R II, 7. non possit; A II, 84. F I, 38. IV, 1. D II, 60. Lae 55. 84. nullo modo ... possit; F IV, 28. possimus; A II, 46. 92. F III, 72. N II, 141. R I, 33. O I, 59. 119. II, 31. III, 19. possitis; A II, 95. R II, 45. C 85. possint; A II, 46. F III, 48. V, 39. R I, 4. N II, 93. O I, 90. ne verberibus quidem deterreri possint; F V, 55. nec .. possint; F I, 50. V, 58. non possint; T IV, 30. D II, 129. L II, 30. possem; A ep 1. non posses; T V, 27. posset; N II, 142. D II, 2. O III, 41. nec ... posset; R V, 7. possemus; A I, 9. D II, 124. possent; F III, 67. N II, 140. O I, 22. potiamur; T II, 58. praeteream; T IV, 76. praetereat; F I, 24. probem; R I, 61. probet; F II, 32. probentur; L I, 37. ×. procedat; F I, 29. pronuntiet; D II, 117. pronuntient; Fa 15. pronuntiarentur; A II, 146. ×. prosimus; T I, 5. prodessemus; D II, 7. provocarem; F I, 26. pugnet; T II, 12. putem; A II, 128. T I, 64. putet; A II, 128. aut ‖ ut, al ‖ ... putet; T I, 91. nec putet; T V, 52. putent; L I, 49. II, 28. putentur; D II, 33. — quaereret; A I, 15. quaereremus; O III, 56. »ut ... queamus«; D II, 63. queant; T V, 108. quiescat; N II, 125. — recedamus; T V, 76. recordentur; C 13. ×. ×. ×. reddatur; N I, 103. redderet; Lae 26. Ti 15. redderetur; L II, 63. redeam; N III, 88. Lae 75. 96. redeat; T IV, 5. D I, 109. redeamus; T V, 63. O III, 94. C 56. referat; O II, 77. referenda sit; D II, 115. O I, 47. relaxes; L I, 11. relinquam; L III, 20. relinquamus; A II, 98. relinquatur; A II, 108. F II, 45. relinquantur; F V, 93. remigremus; T I, 118. removerent; C 22. repelleret; N I, 70. repellatur; O I, 137. repetam; D I, 2. repudiaretur; O III, 109. non repugnet; F IV, 29. requiramus; T III, 71. requireret; Ti 18. respondeam; A I, 33. L I, 32. respondeat; Lae 56. respondeatis ‖ respondentis ‖; R III, 9. responderem; F IV, 62. restituat; fr V, 68. retineat; Fa 41. retineamus; A II, 18. retineatur; O II, 24. Lae 88. revertar; R I, 68. revertatur; F V, 46. revertamur; O I, 103. ut ad propositum ‖ revertamur ‖; F II, 104. revocent; R I, 3. — sanciret; F I, 35. sanciatur; L III, 46. satiaret; F II, 25. sciam; T II, 45. ne illud quidem sciam quale sit; D II, 20. scias; F II, 13. »ut scias«; T III, 44. secernerent; N II, 122. sentiant; L II, 29. ut, ... ut ‖ [ut] ‖ .. sequar; A II, 139. sequamini; F II, 25. serpat; F II, 45. serviatur; O I, 31. servemus; F IV, 25. servetur; O I, 17. serventur; N II, 129. L II, 29. significem; T II, 46. significet; T IV, 28. solitus sit; R III, 17. sis; O I, 1. sit; A II, 31. 55. 58. F II, 16. 77. III, 3. 22. 52. IV, 16. 43. V, 19. 26. T III, 17. 28. IV, 11. 17. 61. 81. V, 23. N I, 99. III, 34. D II, 96. Fa 17. R I, 41. II, 57. V, 8. L III, 39. O I, 52. C 50. Lae 29. 58. ne is (animus) quidem ... contentus sit; F IV, 36. nec ... aegrum sit; F V, 35. neque rectum neque honestum sit; Lae 76. nemo sit; A II, 19. nihil ... sit; F II, 28. nihil sit; N III, 92. non sit; O I, 32. III, 93. non .. sit; L II, 46. O I, 160. sit .. ea non *; L II, 58. nulla acies ... tanta sit; A II, 122. non ut parvo metu praeditus sit, sed ut nullo; T V, 41. sint; F II, 105. IV, 66. 77. V, 61. T I, 17. V, 23. Fa 8. R I, 67. O I, 33. 42. 64. † ut .. sint; A II, 54. sint ‖ sunt ‖; Lae 32. non tam mirabilia sint quam coniecta bello; D II, 66. esset; A I, 24. F II, 12. 35. T V, 19. N II, 127. R II, 18. 19. III, 15. L III, 14. 27. O I, 6. III, 110. 114. Ti 29. 31. 34. 35. ne illa (adpetitus) quidem esset; Fa 41. nec ... esset; R II, 23. nec esse ‖ esset ‖; R V, 7. nihil ut esset; A II, 48. non esset; F IV, 3. essent; F III, 50. IV, 40. N I, 77. II, 66. D II, 74. 76. C 77. Lae 35. fuerit; N I, 69. III, 69. futura sit; D I, 130. nihilo minus futurum sit; Fa 17. sumam; fr V, 48. sumamus; F IV, 39. supersit; D I, 118. II, 35. suppetant; F V, 89. ×. ×. O I, 44. »ut ... supplicarem«; N III, 65. suscipiatur; A I, 5. sustineretur; A I, 45. — nec tabescat; T IV, 37. taceas; A II, 94. teneat; N I, 103. tenerent; T II, 65. teneantur; R III, 41. O I, 51. [ut ... teneantur]; A II, 20. tenerentur; D II, 6. terminetur; fr V, 97. tollerem; N III, 93. tolleret; A II, 63. N III, 44. tollatur; F I, 37. tribuamus; O III, 120. tribueretur; L II, 63. tueatur; F IV, 16. V, 24. tuenda sint; F V, 40. — valeant; D II, 112. veheretur; Ti 48. vendat; O III, 61. veniam; A II, 87. F I, 32. V, 7. N I, 36. L III, 4. veniamus; T IV, 27. N II, 120. D I, 80. II, 85. R II, 4. veniret; O I, 113. verear; A II, 30. vereatur; A II, 128. verser; T II, 13. versetur; F V, 18. versentur; T V, 111. vertam; A I, 26. vescamur; N II, 161. videas; O III, 81. videat; D II, 110. videamus; L I, 43. II, 122. videant; D II, 105. videret; D I, 119. L II, 3. videremus; T I, 64. viderentur; A II, 122. videndum .. sit; A II, 68. uti ‖ ut ‖ .. videar; L II, 6. videatur; A II, 10. 14. 120. F III, 63. V, 35. T I, 100. V, 18. 40. 81. N I, 109. II, 102. D I, 60. II, 99. 146. R I, 29. II, 10. L I, 7. O I, 120. Lae 12. 99. aut ‖ ut ‖ ... videatur; T I, 50. minime ... videatur; D I, 131. ne in deum quidem cadere videatur; D II, 18. nemo ... videatur; A fr 20 (8. 18). nihil .. sensurus esse videatur; N II, 55. non ... videatur; F V, 38. N III, 75. videamur; T I, 95. III, 2. O I, 131. II, 44. videantur; A II, 13. 101. F I, 51. III, 47. IV, 30. T III, 3. IV, 48. N I, 9. 41. 61. O I, 44. 90. 156. C 45. videretur; F IV, 57. R II, 35. 40. Lae 3. viderentur; T I, 29. D II, 111. vigeat; T III, 75. O I, 122. vinceret; O I, 133. vincatur; T V, 52. vitemus; O I, 146. vituperetur; T IV, 66. vivamus; F I, 49. vivant; F V, 32. vixerit; F IV, 21. nemini parere ... velit; O I, 13. velles; N III, 6. vellet; F IV, 19. urgeam; N I, 97. utar; A II, 87. D I, 106. utatur; L II, 61. utamur; F I, 2. T IV, 27. N II, 161. D II, 89. Ti 39. uterentur; F V, 74. R V, 7. sit utendum; D II, 127. —

elliptisch: sed ut ad propositum || revertamur ||; F II, 104. quod aiunt: „minima de malis," id est ut turpiter potius quam calamitose; O III, 105.

II. **Weise:** certe .. malet existimari bonus vir || vir bonus ||, ut non sit, quam esse, ut non putetur; F II, 71. si, ut ista non disserantur, liberari mortis metu possumus, id agamus; T I, 23. vester .. deus potest non (hominibus divinationem) impertire, ut nihilo minus mundum regat et hominibus consulat; D II, 40. videsne .. minus quadringentorum annorum esse hanc urbem, ut sine regibus sit? R I, 58. doluit ... se, ut opprimeret C. Popilium, nocuisse rei publicae; L III, 36. quod multis rationibus caveri potest, non, si (aes alienum) fuerit, ut locupletes suum perdant; O II, 84. qui velit, ut neque diligat quemquam nec ipse ab ullo diligatur, circumfluere omnibus copiis; Lae 52. ut neque rectum neque honestum sit nec fieri possit, ut non statim alienatio disiunctioque faciunda sit; Lae 76. nihil demi (potest), ut virtutis nomen relinquatur; P 22.

III. **Einräumung:** ut *potuerint* (iudicare), potuerunt omnibus rebus auditis; A II, 9. ut .. vera videamus, quam longe videmus? A II, 80. quam (rationem) ut maxime inveneris ..., non tu verum *te* testem habere ... ostenderis; A II, 81. ut taceam, conclusio ipsa loquitur, „nihil posse percipi"; A II, 101. ut sint illa vendibiliora, haec uberiora certe sunt; F I, 12. ut sit (dies natalis), etiamne post mortem coletur? F II, 102. ut (Q. Metellus) sapiens fuerit, nonne beatior quam, ut item sapiens fuerit, ... Regulus? F V, 82. quod ut ita sit ..., quid habet ista res ... gloriosum? T I, 49. ut .. rationem Plato nullam adferret ..., ipsa auctoritate me frangeret; T I, 49. ut credam ita esse, quam est id exiguum! T I, 82. quam (prudentiam), ut cetera auferat, adfert certe senectus; T I, 94. quorum utrumvis ut sit, sequitur natura mundum administrari; N II, 85. ut haec concedantur, reliqua qui ... intellegi possunt? N III, 41. ut sint di, potest fieri, ut nulla ab iis divinatio generi humano tributa sit; D I, 10. quae (rerum natura) ut uno consensu iuncta sit et continens ..., quid habere mundus potest cum thesauri inventione coniunctum? D II, 33. ut .. iam sit aliqua in natura rerum contagio, quam esse concedo; D II, 33. ut sint auspicia, quae nulla sunt, haec certe ... simulacra sunt auspiciorum; D II, 71. ut in cunis fuerit anguis, non tam est mirum, in Solonio praesertim; D II, 66. s. **tamen,** A, II. ut (11 St.) S. 646, b.

IV. **Frage:** aspicio: hinc .. aspicitur, »ut sese ostendens emergit Scorpios alte«; N II, 113.

cerno: iam illa cernimus, ut ... se ... defendant; N II, 127.

dico: de divis, neque ut sint neque ut non sint, habeo dicere; N I, 63.

disputo: disputari poterat, ... ut sensus ad res percipiendas intenderemus; A II, 30.

eloquor: »eloquere, eloquere, res Argivum proelio ut se sustinet;« T II, 39.

notus: illa .. notiora, ... ut (bestiae) in pastu circumspectent, ut in cubilibus delitiscant; N II, 126.

praedico: ut .. tulerit quisque eorum, qui sapienter tulerunt, non quo quisque incommodo adfectus sit, praedicandum est; T III, 79.

scio: »quem (patrem) neque quo pacto fallam nec quid || neque ut || inde auferam ... scio«; N III, 73.

sentio: sentit domus unius cuiusque ..., ut, quem ad modum ratione recte fiat, sic ratione peccetur; N III, 69.

video: videsne, ut in proverbio sit ovorum inter se similitudo? A II, 57. videsne, ut ... perspicuum sit, quid iis faciendum sit aut non faciendum? ut nemo dubitet, eorum omnia officia quo spectare ... debeant? F IV, 46. videsne, ut, si quae in membris prava aut debilitata aut imminuta sint, occultent homines? ut etiam contendant et elaborent, si efficere possint, ut .. non appareat? F V, 46. videmusne, ut pueri ne verberibus quidem a contemplandis rebus perquirendisque deterreantur? ut pulsi recurrant? ut aliquid scire se gaudeant? ut id aliis narrare gestiant? ut pompa, ludis atque eius modi spectaculis teneantur? F V, 48. videmus ..., ut conquiescere ne infantes quidem possint; F V, 55. videsne, ut haec concinant? F V, 83. videsne, ut obmutuerit non sedatus corporis, sed castigatus animi dolor? T II, 50. vides, credo, ut Epicurus cupiditatum genera diviserit; T V, 93. videtisne ..., ut ... tracta ratio sit? N II, 70. »vidimus inmani specie tortuque draconem terribilem, Iovis ut pulsu penetraret ab ara«; D II, 63. videsne, ut ad rem dubiam a concessis rebus || non dubiis || (Epicurus) pervenerit? D II, 104. videtisne .., ut de rege dominus extiterit? R II, 47. videtisne, ... ut ex alio alia nectantur? L I, 52. illud || † illud, † illa || quidem *video* ..., nunc ut eadem exultent; L II, 39. videtis, ut senectus ... sit operosa; C 26. videtisne, ut apud Homerum saepissime Nestor de virtutibus suis praedicet? C 31.

elliptisch: »ut me hodie ante omnes comicos stultos senes verraris atque inlusseris || elusseris || lautissume«; Lae 99.

V. **Ausruf:** »o lapathe, ut iactare, nec es satis cognitus qui sis!« F II, 24. ut illi (pueri) efferuntur laetitia, cum vicerunt! ut pudet victos! ut se accusari nolunt! F V, 61.

VI. **Vergleich, Beispiel, Grund:** 1. **ohne Demonstrativ:** a. **bei Verben:** ut ego || † idem ego || te accipio dicere; L II, 5. ut maiores nostri Tusculanos, Aequos ... in civitatem etiam acceperunt; O I, 35. s. **accipio,** I, 2 (4 St.). II, 1 (4 St.) B. I, S. 26, b. ut apud Homerum cotidianae neces ... sedationem maerendi adferunt; T III, 65. ut ... domitores equorum non verbera solum adhibent ad domandum, sed cibum etiam saepe subtrahunt; fr V, 85. ut vicinum citius adiuveris in fructibus percipiendis quam aut fratrem aut familiarem; O I, 59. »aspicite religatum ... saxis, navem ut horrisono freto noctem paventes timidi adnectunt navitae«; T II, 23. »neve quem initianto nisi, ut adsolet, Cereri Graeco sacro«; L II, 21. cum in hortos D. Bruti auguris commentandi causa, ut adsolet, venissemus; Lae 7. aio: s. **aio,** I, 2. ut (59 St.). II, 1. (2 St.) B. I, S. 117, b. s. ut Theophrastus ... rebus Alexandri prosperis angitur; T III, 21. quando ad maiora quaedam, ut iam apparebit, nati sumus; F V, 21. dierum quinque scholas, ut Graeci appellant; T I, 8. ut Epicurus ipse πρόληψιν appellavit; N I, 44. avis quasdam, et alites et oscines, ut nostri augures appellant; N II, 160. secundus (Volcanus) Nilo natus, Phthas, ut Aegyptii appellant; N III, 55. „urbes magnas atque imperiosas", ut appellat Ennius; R I, 3. ut vulgus appellat; L I, 19. ut (Vesta) Graeco nomine est appellata; L II, 29. arbitror: s. **arbitror,** I. ut (9 St.) B. I, S. 230, a. animus, ... ut Euripides dicere audet, deus (est); T I, 65. ut a patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente; F I, 39. ut dicere Antiochum audiebas; F V, 7. ut, cum ibi essem, audiebam; T II, 34. eum .. (Sp. Cassium), ut audistis, ... cedente populo morte mactavit; R II, 60. quoniam haec est vita, ut Africanum audio dicere; R VI, 15. ut in astrologia C. Sulpicium audivimus; O I, 19. ut Catonem dicere audivi; Lae 76. s. **audio,** I, 3, b. alqs. ex (6 St.) B. I, S. 276, b. an (censemus

dormientium animos), ut Democritus censet, externa et adventicia visione pulsari? D II, 120. ut ... Regulus ... captivos reddendos in senatu non censuit; O I, 39. ut amicitias ... magis decere censent sapientes sensim diluere quam repente praecidere; O I, 120. sin mortuus, ut quidam minuti philosophi censent, nihil sentiam; C 85. agamus .., ut coepimus; T II, 13. perge, ut coeperas; L III, 1. 14. quod .., ut res ire coepit, haud scio an aliquando futurum sit; Lae 48. ut cognovi ex iis, qui illum audierant; A I, 46. ut ex te ipso saepe cognovi; L I, 56. ut nunc ratio cogit; R III, 43. et ‖ ut, ac ‖ poëtae quidem [nectar ambrosiam] epulas conparant; N I, 112. si, ut initio concessisti, turpitudo peius est quam dolor; T II, 31. ut (mercatura) saepe ex alto in portum ... se ... contulit; O I, 151. ut fere nos in Consolatione omnia in consolationem unam coniecimus; T III, 76. ut Aristoteles virtutis usum cum vitae perfectae prosperitate coniunxit; F II, 19. sumus .. multi, ut constituimus, parati ... abuti tecum hoc otio; R I, 14. motum naturalem omnium ponderum, ut ipse (Epicurus) constituit, e regione inferiorem locum petentium; F I, 19. cum, ut Herculi contigit, mortali corpore cremato in lucem animus excesserit; D I, 47. sic apud Homerum, ut nos otiosi convertimus, loquitur Agamemnon; D II, 63. ut hic idem Africanus eloquentia cumulavit bellicam gloriam; O I, 116. cum id quoque, ut cupiebat, audivisset; F II, 97. ut convenire debet inter nos; F IV, 32. ut et ea declarant, quae cogitatione depingimus, et ea, quae ..; A II, 48. ut ipsius (Panaetii) scripta declarant; F IV, 79. eam (utilitatis speciem), ut res declarat, falsam indicavit; O III, 99. est .. ira, ut modo definivi, ulciscendi libido; T IV, 44. quia .. mihi populus non est, ut tu optime definisti, .. nisi ..; R III, 45. si modo, ut iidem (viri) definiunt, lex est ratio summa insita in ‖ [in] ‖ natura; L I, 18. sapientia .. est, ut a veteribus philosophis definitum est ..; O II, 5. me .., ut hercule etiam te ipsum, Laeli, cognitio ... delectat; R I, 19. ei sunt constituti quasi mala valetudine animi, sanabiles tamen, ut Socrates dicitur; T IV, 80. ut medici ... numquam aegris dicunt illo morbo eos esse morituros; D II, 54. ut a te dictum est; D II, 59. ut iam ‖ etiam, al. ‖ Romulum patribus lectis fecisse diximus; R II, 50. ut Chius Aristo dixit solum bonum esse, quod honestum esset; L I, 55. ut ... de continentia et temperantia dicit ille (Epicurus) quidem multa multis locis; O III, 117. ut est a Fannio dictum; Lae 8. f. **dico,** I, 2, a (15 St.) b, β. ut mit Indicativ (124 St.) B. I, S. 674, b. 676, f. ut differt anxietas ab angore; T IV, 27. ex falsis .., ut ab ipsis didicimus, verum effici non potest; D II, 106. ut tu paulo ante de Platonis mundo disputabas; N I, 68. ut Stoici disputant; N II, 66. ut ille (Plato) ... de institutis rerum publicarum ... disputat ‖ disputavit, al. ‖; L I, 15. ut a doctissimis Graeciae quaesitum et disputatum est; L III, 13. cum .. nihil esset, ut omnibus locis a Platone disseritur; T I, 58. ut Carneades contra Stoicos disserebat; T V, 84. ut in primo libro disserui; O III, 74. ut in geometria, prima si dederis, danda sunt omnia; F V, 83. doceo: f. **doceo,** I, 2 (9 St.) B. I, S. 751, b. ut ‖ † et ‖ communis intellegentia nobis notas res efficit easque in animis nostris inchoavit; L I, 44. ut auriga indoctus e curru trahitur, opteritur, laniatur, eliditur; R II, 68. »ut iniecto eculei freno repente tactu exagitantur novo«; T III, 67. ut in stadio cursores exclamant, quam maxime possunt; T II, 56. magnus vir, ut tu existimas ipse; A I, 13. ad harmoniam canere mundum, ut Pythagoras existimat; N III, 27. ut nullo modo, nisi ut exposui, constitui possit finis bonorum; F IV, 28. facio: f. **facio,** I, 2, a. F II, 79. T III, 29. D II, 114. 115. R I, 68. Lae 53. fr X, 3. — b. A I, 26. F I, 14. 72. II, 16. 79. 80. IV, 36. D I, 7. 125. R II, 22. L II, 14. III, 5. O II, 3. 51. C 59 (B. II, S. 7, f.). quia virtus, ut omnes fatemur, altissimum locum ... tenet; F IV, 37. qui (Caepio), ut opinio mea fert, in principibus iam esset, si viveret; F III, 8. quas (Cretum leges) *sive Iuppiter* sive Minos sanxit de Iovis quidem sententia, ut poëtae ferunt; T II, 34. cum Epicuro non multum, ut opinio mea fert, mentiento; T IV, 70. nec .., ut fabulae ferunt, bellis proeliisque (di) caruerunt; N II, 70. qui primus purgationem alvi ..., ut ferunt, invenit; N III, 57. qui (acupenser) ... est piscis, ut ferunt, in primis nobilis; Fa, fr 5. ab Eudoxo Cnidio, discipulo, ut ferebat, Platonis; R I, 22. cumulate munus hoc, cui me Laelius praeposuit, ut opinio mea fert, effecero; R I, 70. aëneum .. equum, ut ferunt fabulae, animadvertit; O III, 38. ut Themistocles fertur Seriphio cuidam in iurgio respondisse ..; C 8. si nobis ... in beatorum insulis immortale aevum, ut fabulae ferunt, degere liceret; fr V, 50. etenim ‖ ut enim ‖ hoc quasi rostro finditur Fibrenus; L II, 6. necesse est, etiamsi id (animal) sine corpore sit, ut fingimus, tamen esse ..; F IV, 28. ut .. nunc se causa habet; A II, 10. quod quidem, ut habet se res, me tamen plaudente dicit; T V, 73. inchoo: f. efficio. ut indicant scripta Polemonis; A II, 131. ut indicat ipsius (Albini) historia scripta Graece; A II, 137. perge, ut instituisti; R II, 22. sequar .., ut institui, divinum illum virum; L III, 1. ut institui, nostra iura attingam; L III, 13. eam si varietatem diceres, intellegerem, ut etiam non dicente te intellego; F II, 10. haud mediocris hic, ut ego quidem intellego, vir fuit; R II, 55. ut et ipse intellego et ex te persaepe audio; L I, 5. cum tu tardius faceres, id est, ut ego interpretor, diligentius; A ep 1. quarum (Eumenidum) ... est .. apud nos, ut ego interpretor, lucus Furinae; N III, 46. huic praestantissimae rei nomen nostri a divis, Graeci, ut Plato interpretatur, a furore duxerunt; D I, 1. ut in sole ... lucernam adhibere nihil interest; F IV, 29. ut inter ebrietatem *et ebriositatem* interest; T IV, 27. obliviscor etiam malorum, ut iubes; T III, 37. si, ut Appius indicat, (illa obnuntiatio) valuit; D I, 30. lanio: f. elido. ut scriptum legimus; O II, 25. ut .. consuetudo loquitur; F II, 48. ab illo aureo genere, ut poëtae loquuntur; N II, 159. ut, cum vas inane dicimus, non ita loquimur, ut physici; Fa 24. ut meministis; R VI, 2. ut memini Catonem ... disserere; Lae 11. in illo genere sit sane Pacideianus ‖ Pacidianus ‖ aliquis hoc animo, ut narrat Lucilius; T IV, 48. ut nuper M. Crassus negabat ullam satis magnam pecuniam esse ei, qui ..; O I, 25. ut quicquid obiectum est, quod modo a natura non sit alienum; T V, 98. ut in araneolis aliae quasi rete texunt, ... aliae autem ex inopinato observant; N II, 123. obtero: f. elido. opinor: f. **opinor,** I, 2, b, β. ut (21 St.) B. II, S. 835, a. ut oportet, a capite .. repetis, quod quaerimus; L I, 18. UT INTER BONOS BENE AGIER OPORTET ET SINE FRAUDATIONE; O III, 70. in fiducia UT INTER BONOS BENE AGIER; O III, 61. »mihi sic est usus, tibi ut opust facto, face«; F V, 29. ut bono patri familias colendi, aedificandi, ratiocinandi quidam usus opus est; R V, 4. quae (luna) est, ut ostendunt mathematici, maior quam dimidia pars terrae; N II, 103. ut P. Claudius ...

eiusque collega L. Iunius classis maxumas perdiderunt; D I, 29. ut perscripsit Plato; R II, 51. ut Calliphonti Dinomachoque placuit, ... ut Diodoro, ... ut antiquis; F V, 21. s. **placeo,** I, (17 St.) S. 88. de omni animi, ut ego posui, perturbatione, morbo, ut Graeci volunt, explicabo; T III, 13. ut in lege posui; L II, 47. ut e Socraticorum libris maximeque Platonis intellegi potest; A I, 16. ut e Platone intellegi potest; F II, 2. ea, quae vis, ut potero, explicabo; T I, 17. hoc idem et philosophi faciunt et ego, ut potui, feci; N III, 8. faciam, quod vultis, ut potero; R I, 38. expromam equidem (leges), ut potero; L II, 18. ut superioris filius Africani ... propter infirmitatem valetudinis non tam potuit patris similis esse, quam ille fuerat sui; O I, 121. quos (versus) dicam, ut potero; O III, 82. faciam, ut potero; C 7. qualis (amicus), ut arbitror, nemo umquam erit, ut confirmare possum, nemo certe fuit; Lae 10. ut Scipio P. Rupilium potuit consulem efficere, fratrem eius L. ‖ Lucium ‖ non potuit; Lae 73. breviter, ut tempus postulat; F II, 44. ut prima appetitio naturalis postulat; F IV, 25. est, ... ut Tuberoni Panaetius praecipit, ad verbum ediscendus libellus; A II, 135. dum modo ea moderata sint, ut lege praescribitur; L II, 38. si (Epicurus) utrumque probaret, ut probat; F II, 18. ut quidem poëtae tragici prodiderunt; O III, 97. quod, ut propositum est, ne fieri quidem potest; Fa 12. deinceps, ut erat propositum, de beneficentia ... dicatur; O I, 42. ut ... Claudius proscripsit insulam [vendidit] ‖ insulam ‖; O III, 66. posteaquam Arcesilas Zenoni, ut putatur, obtrectans ... conatus est ..; A II, 16. ut agricola, cum florem oleae videt, bacam quoque se visurum putat; D II, 16. s. **puto,** I, 2 (5 St.) S. 208, a. quaero: s. disputo; L III, 16. ut queritur ille „in civitate fieri facinora capitalia"; N I, 13. ut C. Gracchus ... scriptum reliquit; D I, 36. ut (Philo) est reprehensus a patre Catulo; A II, 18. ut Prometheus ille Aeschyli ... respondit; T III, 76. ut in fabulis ... retinent tamen caritatem in pastores; Lae 70. ut ego „UTEI [TU] ROGAS" possim dicere; L II, 24. ut a Scaevola est praetore salutatus Athenis Albucius; F I, 8. scio: s. **scio,** I, 2 (19 St.) S. 464, a. si .. amicus ... nec usquam id scripserit, ut scripsit Fadius; F II, 58. ut Demosthenem scribit Phalereus ... exercitatione fecisse, ut ..; D II, 96. s. **scribo,** I, 2, a (11 St.). b (8 St.) S. 466, b. ut nos nunc sedemus ad Lucrinum pisciculosque exultantes videmus; A fr 13. dicam .., ut sentio; N I, 78. L. Aelius „lessum" quasi lugubrem eiulationem, ut vox ipsa significat; L II, 59. ut solent dicere; A II, 36. barbati, ut nos de nostris solemus dicere; F IV, 62. ut in actionibus praescribi solet, „DE EADEM RE [FECIT] ALIO MODO"; F V, 88. quae (natura deorum) cum mihi videretur perobscura, ut semper videri solet; N I, 17. domina rerum, ut vos soletis dicere; N II, 148. ut ex te audire soleo; D I, 29. ut Africanum avum meum scribit Cato solitum esse dicere; R I, 27. ut tibi quidem videri solet; L I, 5. ut stante re publica facere solebamus; O II, 3. otiandi, ut ipse dicere solebat, non negotiandi causa; O III, 58. nec sicut vulgus, sed ut eruditi solent appellare sapientem; Lae 6 (7). ut equis vetulis teneros anteponere solemus; Lae 67. sin autem ... studiorum commutatio quaedam, ut fieri solet, facta erit; Lae 77. s. **soleo,** I, 2 (21 St.) S. 555, b. spero: s. **spero,** I, 2, b (4 St.) S. 573, b. ut .. segetes agricolae subigunt aratris multo ante, quam serant; fr V, 24. subtraho: s. adhibeo. illum complexi, ut mos amicorum est; A I, 1. nec ullum arbitror, ut apud Platonem est, maius aut melius a dis datum munus homini; A I, 7. dicam .., ut res est; A I, 11. quamvis .. (Antiochus) fuerit acutus, ut fuit; A II, 69. experrectus .. (Ennius) potuit illa visa putare, ut erant, somnia; A II, 88. praepotentem, ut M. Crassus fuit, ... ut hodie est noster Pompeius; F II, 57. ut dignum est tua erga me et philosophiam voluntate; F II, 96. ut ea mens nihil haberet in se, quod esset secundum naturam, ut valetudo est; F IV, 28. ut si ..., si aeque vita iucunda menstrua addatur, ... bonum sit; F IV, 30. si .. virtus digna est gloriatione, ut est; F IV, 51. „configebat (Philoctetes) tardus celeres, stans volantes". ut apud Attium est; F V, 32. permulta alia colligit Chrysippus, ut est in omni historia curiosus; T I, 108. in vita, ... ut Neoptolemi tum erat, militari; T II, 2. „fortis ... fortuna adiuvat", ut est in vetere proverbio; T II, 11. Graeci .. homines, non satis animosi, prudentes, ut est captus hominum, satis; T II, 65. ut est in Melanippo: »quisnam florem liberum invidit meum?« T III, 20. qui suos casus aliter ferunt, atque ut auctores aliis ipsi fuerunt; T III, 73. ut inhospitalitas est; T IV, 25. ut eorum ... adfectio est illa quidem discrepans sibi ipsa; T IV, 29. ut ea sunt, quae profertis; T IV, 55. sin autem est aliquis amor, ut est certe, qui nihil absit ... ab insania; T IV, 72. ut mos in Graecia est; T V, 103. mihi libet exclamare, ut *est* ‖ ille ‖ in Synephebis: »pro deum ..;« N I, 13. ut mihi est in animo facere; N II, 20. necesse est, cum sint di, si modo sunt, ut profecto sunt, animantis esse; N II, 78. ut eae sunt sortes, quas e terra editas accepimus; D I, 34. neque eorum similes, ut apud Ennium est, »qui sui quaestus causa fictas suscitant sententias«; D I, 88. ‖ ut ‖ testis est nostra civitas; D I, 89. Romulus augur, ut apud Ennium est, cum fratre item augure ... »dant operam«; D I, 107. quibus (libris), ut est in animo, de fato si adiunxerimus; D II, 3. si (ille divinus) oculis captus sit, ut Tiresias fuit; D II, 9. ut in libris est Etruscorum; D II, 50. quamquam semper fuit, ut apud Ennium est, »stolidum genus Aeacidarum«; D II, 116. ut „sauciabitur Philoctetа" omnibus ante saeculis verum fuit, „non sauciabitur" falsum; Fa 37. ut tum fuit Romae, cum erant reges, ut Spartae Lycurgi legibus; R II, 43. ut fuit apud nostros reges; R II, 43. sint nobis isti ... magni homines, ut sunt; R III, 4. ut Menelao Laconi quaedam fuit suaviloquens iucunditas; R V, 11. ut nunc quidem (villa) est; L II, 3. qui (puer) primum, ut impio dignum fuit, patribus omnem honorem eripuit; L III, 19. quae si opposita sunt ambitiosis, ut sunt fere; L III, 39. ut in fabulis est; O I, 32. ut est apud Xenophontem; O I, 118. ea (sapientia) si maxima est, ut est certe ‖ est, certe ‖; O I, 153. ut eris in famulos, si aliter teneri non possunt; O II, 24. ut Oresti nuper prandia in semitis decumae nomine magno honori fuerunt; O II, 58. Fidem ... „vicinam Iovis optimi maximi", ut in Catonis oratione est; O III, 104. ut ... sint .. magna constantia, ut ii fuerunt, modo quos nominavi; Lae 19. alterum .., ut videmus, ‖ [ut videmus] ‖ palam, (auctorem fuisse) alterum, ut suspicantur, ‖ [ut suspicantur] ‖ obscurius; A II, 13. tibi ... aliquid, ut ego suspicor, ex mea brevi responsione arripere cupienti; F III, 14. ut nuper tuum post discessum in Tusculano ... temptavi, quid in eo genere possem; T I, 7. nos .., ut testificor saepe, de sapiente quaerimus; T IV, 55. texo: s. observo. traho: s. elido. id .. [ut] ‖ et ‖ in re publica nostra maxime valuit; L III, 4. ut Sex. Peducaeus ... ultro ad mulierem venit; F II, 58. ut mihi temporibus illis

multum in animo Marius versabatur; D II, 140. ut ‖ † ut ‖ omnis ea iudicatio versatur tantum modo ‖ tantum ‖ in nomine, animadversio illa ignominia dicta est; R IV, 6. ut scriptum video; A II, 129. C 69. ut ab ipsis Stoicis scriptum videmus; F IV, 15. ut potissimum videri video Panaetio; T I, 42. quamvis eam (mentem) non videas, ut deum non vides; T I, 70. ut video nostrum scribere Antiochum; T III, 49. ut ipsam aegritudinem leniri videmus, cum ..; T IV, 60. ut Alexandrum regem videmus, qui ... vix a se manus abstinuit; T IV, 79. ut scriptum videmus; D I, 31. ut quosdam evanuisse et exaruisse amnes ... videmus; D I, 38. ut in Sullae scriptum historia videmus; D I, 72. ut Sullam et M. Crassum videbamus; O I, 109. ut .. Solonem versibus gloriantem videmus; C 26. ſ. sedeo. **video,** I, 2. alqs (12 St.) S. 774, a. ea .. verba ... non, ut videntur, easdem res significant; T III, 84. ut .. apud Regillum ... Castor et Pollux ex equis pugnare visi sunt; N II, 6. ut ante dixisse videor; N II, 117. sit sane (sol alter), ut visus est; R I, 32. ut olim deficere sol hominibus exstinguique visus est; R VI, 24. ut Mario praeripere collegis ... popularem gratiam non ita turpe ... videbatur; O III, 81. ut hoc ipsum videtur honestum; O III, 108. ut in magna familia sunt alii lautiores, ut sibi videntur, servi; P 37. imitator, ut sibi quidem videtur, naturae mos vindicat; fr V, 71. ſ. **videor,** I, 1 (31 St.). 2. alqs (7 St.) S. 783. ut haec in philosophia ratio contra omnia disserendi ... viguit; N I, 11. ut Artemisia, ... quam diu vixit, vixit in luctu; T III, 75. volo: ſ. **volo,** I, 2. alqs (15 St.) S. 861, b. ſ.

b. **bei Substantiven:** α. **Eigennamen:** *qui* (philosophi) ut quidam Academici constituisse dicuntur ... summum munus esse ..; F III, 31. de dis inmortalibus habere non errantem et vagam, ut Academici, sed, ut nostri, stabilem certamque sententiam; N II, 2. ut Africanus: »a sole exoriente ..;« T V, 49. qui neque vir bonus »multis modis« esset, ut Ennii Alcmaeo, »circumventus morbo, exsilio atque inopia;« F IV, 62. non (illud refers) ut Antipater, sed, ut ais, „pressius“; A II, 109. * quorum in aliis, ut in Antipatro poëta, ... naturae contagio valet; Fa 5. eos .. (deos) aut beluarum nomine appellas, ut Capram, ut Nepam, ut Taurum, ut Leonem, aut rerum inanimarum, ut Argo, ut Aram, ut Coronam; N III, 40. praesto est, qui excipiat, vel delphinus, ut Arionem Methymnaeum, vel ..; T II, 67. nec eam (beatam vitam) cessando, sive gaudentem, ut Aristippus, sive non dolentem, ut hic, ... quaeramus; F II, 41. confunderetur omnis vita, ut ab Aristone; F III, 50. omnem .. sermonem tribuimus non Tithono, ut Aristo Cius ‖ Ceus ‖, ... sed M. Catoni seni; C 3. earum (partium) partes (di) diligunt, ut Romam, Athenas, Spartam, Rhodum; N II, 165. in libero .. populo, ut Rhodi, ut Athenis, nemo est civium, qui *; R I, 47. qui ... concitatione .. animi ... futura praesentiunt, ... ut Bacis Boeotius, ut Epimenides Cres, ut Sibylla ‖ Sibulla, Syb. ‖ Erythraea; D I, 34. quam multi, ut Tauri in Axino, ut rex Aegypti Busiris, ut Galli, ut Poeni, homines immolare ... prium ... duxerunt! R III, 15. qui ... iidem gloriae iacturam ne minimam quidem facere vellent ...; ut Callicratidas; O I, 84. multi saepe vera vaticinati, ut Cassandra; D II, 112. quae (res) numquam omnino fuerunt ..., ut Scyllae, ut Chimaerae; N I, 108. vel brevius, ut Chrysippus; T IV, 53. neque tot nationes id ... retinuissent, ut ‖ Arabum, ‖ Phrygum, Lycaonum, Cilicum maximeque Pisidarum; L II, 33. utrum malles te ... semel ut Laelium consulem an ut Cinnam quater? T V, 54. durior Diogenes, et is quidem *idem* sentiens, sed ut Cynicus asperius, ... iussit ..; T I, 104. Diogenes liberius, ut Cynicus, Alexandro ... „nunc quidem paululum“, inquit, „a sole“; T V, 92. sunt qui satis putent ostendere nihil inopinati accidisse, *ut Cyrenaici*; T III, 76. si magis placeret suo more loqui, quam ut »omnes Danai atque Mycenenses, Attica pubes« reliquique Graeci; F II, 18. in aliis .. fortuita quaedam esse possunt, ut in illo naufrago, ut in Icadio, ut in Daphita; Fa 5. doctissimi non probant, ut et hic ipse Panaetius ... et Phalereus Demetrius; O II, 60. ut Democritus, in profundo veritatem esse demersam; A I, 44. illum, ... ut idem Ennius, »patrem divumque hominumque« (invocant); N II, 4. ut Ennius, »simia quam similis, turpissuma bestia, nobis!« N I, 97. ut Epaminondas: »consiliis nostris laus est attonsa Laconum«; T V, 49. sunt qui abducant a malis ad bona, ut Epicurus; T III, 76. nihil bonum nisi voluptatem, ut Epicurus; T V, 84. sunt ..., qui omnia naturae nomine appellent, ut Epicurus; N II, 82. si qui hoc, ut C. Fabricius, virtutis causa soluti legibus consecuti sunt; L II, 58. ut ea ipsa (res) nominetur deus, ut Fides, ut Mens; N II, 61. qui ad voluptatem omnia referens vivit ut Gallonius, loquitur ut Frugi ille Piso; F II, 90. nec solum, ut apud Homerum, ... sed etiam, ut cum Titanis, ut cum Gigantibus, (di) sua propria bella gesserunt; N II, 70. quod nihil esset clarius *ἐναργείᾳ*, ut Graeci; A II, 17. casu .. prima littera itidem immutata, ut a Graecis; N II, 67. si aut de industria facias, ut Heraclitus, ... aut ..; F II, 15. omitto illa, quae relicta iam videntur, Erillum ‖ ut Herillum ‖; A II, 129. nihil bonum nisi vacuitatem *doloris*, ut Hieronymus; T V, 84. similiter .. definitur et mulierum odium, ut Hippolyti, et, ut Timonis, generis humani; T IV, 27. Homerus: ſ. Gigantes. nec .. ut noster Lucilius, recusabo, quo minus omnes mea legant; F I, 7. ulciscendi (causa faciendum est), ut duo Luculli; O II, 50. deus falli qui potuit? an ut Sol ... aut Neptunus? N III, 76. sunt qui non magnum malum (illud esse putent), ut Peripatetici; T III, 76. tria genera bonorum ..., ut Peripatetici nec multo veteres Academici secus; T V, 85. an ille ... se, ut Plato, in musicis, geometria, numeris, astris contereret? F I, 72. philosophia ... quid est aliud nisi, ut Plato, donum, ut ego, inventum deorum? T I, 64. qui (Clitomachus) ... cum Carneade fuit, homo .. acutus, ut Poenus; A II, 98. quibus hoc ante hanc legem virtutis causa tributum est, ut Poplicolae ‖ Public. ‖, ut Tuberto; L II, 58. videorne tibi non, ut Saturninus, nominare modo inlustres homines, sed etiam ‖ sed ‖ imitari numquam nisi clarum? A II, 75. Epicharmi, acuti nec insulsi hominis ut Siculi, sententiam sequi; T I, 15. non modo ut Spartae, rapere ubi pueri et clepere discunt; R IV, 3. vgl. 1. sum; R II, 43. hominum *nec* ‖ non ‖ spinas vellentium, ut Stoici, nec ..; F IV, 6. quod quidem Carneadem disputare solitum accepimus; sed is, ut contra Stoicos; T V, 83. nihil bonum nisi honestum, ut Stoici; T V, 84. Zeno .. nullo modo is erat, qui, ut Theophrastus, nervos virtutis incideret ‖ inciderit ‖; A I, 35. si simplex (animus), utrum sit ignis ... an, ut Xenocrates, numerus nullo corpore? A II, 124. qui ... nec manibus, ut Xerxes ‖ Xerxes ‖, sed rationibus deorum inmortalium templa et aras everterit; N I, 115.

β. **Gattungsnamen:** hic (Q. Maximus) .. bella gerebat ut adulescens, cum plane grandis esset; C 10. delectari ... inanimis ‖ inanibus ‖ rebus, ut honore, ut gloria, ut aedificio, ut vestitu cultuque corporis; Lae 49. quaedam .. humani-

tatis quoque habent primam speciem, ut misericordia, aegritudo, metus; T IV, 32. ea, quae natura fluerent atque manarent, ut et aquam et terram et aëra, (Chrysippus deos dicit esse); N I, 39. ego .. ut agitator callidus, prius quam ad finem veniam, equos sustinebo; A II, 94. quae sunt extrinsecus, ... ut amici, ut parentes, ut liberi, ut propinqui, ut ipsa patria; F V, 68. satis habere causae, quam ob rem reicerentur, ut dolorem, morbum, sensuum amissionem, paupertatem, ignominiam, similia horum; F III, 51. praesto esse Virtutes ut ancillulas; F II, 69. quae (animalia) .. altiora sunt, ut anseres, ut cygni, ut grues, ut cameli; N II, 123 (122). aqua: ſ. aër. ‖ in ‖ quibus .. artibus ... utilitas quaeritur, ut medicina, ut architectura, ut doctrina rerum honestarum; O I, 151. qui (Pythius) esset ut argentarius apud omnes ordines gratiosus; O III, 58. partim sunt inanima, ut aurum, argentum; O II, 11. ut in magna familia sunt alii lautiores, ut sibi videntur, servi, sed tamen servi, ut atrienses; P 37. ut .. in membris alia sunt tamquam sibi nata, ut oculi, ut aures alia etiam ceterorum membrorum usum adiuvant, ut crura, ut manus; F III, 63. quam (aegritudinem) nos ut taetram et inmanem beluam fugiendam diximus; T IV, 45. omne animal ... voluptatem appetere eaque gaudere ut summo bono; F I, 30. (animal) gaudet voluptate et eam appetit ut bonum; F II, 31. quid, quod eadem mente res dissimillimas comprendimus, ut colorem, saporem, calorem, odorem, sonum? T I, 46. quae sentiuntur, ut frigus, ut calor, ut voluptas, ut dolor, ut cetera; N III, 34. cameli: ſ. anseres. in omni .. animante est summum aliquid atque optimum, ut in equis, in canibus; F IV, 37. in quibus (bestiis) inest aliquid simile virtutis, ut in leonibus, ut in canibus, ‖ ut ‖ in equis; F V, 38. quae multiplices fetus procreant, ut sues, ut canes; N II, 128. discebamus .. pueri XII ut carmen necessarium; L II, 59. cum meam salutem senatus exteris nationibus ut civis optumi commendabat; P 29. haec quadringentorum annorum aetas ut urbis et civitatis num valde longa est? R I, 58. color: ſ. calor; T I, 46. hunc (solem) ut comites consequuntur Veneris alter, alter Mercurii cursus; R VI, 17. aut .. in nobismet insunt ipsis, ut mens, ut spes, ut fides, ut virtus, ut concordia, aut optandae nobis sunt, ut honos, ut salus, ut victoria; N III, 61. cuius (philosophiae) auxilium non ut in corporis morbis petendum est foris; T III, 6. inveteratio .., ut in corporibus, aegrius depellitur quam perturbatio; T IV, 81. alia (membra) videntur propter eorum usum a natura esse donata, ut manus, crura, pedes, ut ea, quae sunt intus in corpore; F III, 18. ſ. aures. cultus: ſ. aedificium. similiter .. ceteri morbi, ut gloriae cupiditas, ut mulierositas, ... nascuntur; T IV, 25. cygni: ſ. anseres. futura praesentiunt, ut aquarum eluviones et deflagrationem futuram aliquando caeli atque terrarum; D I, 111. qui (philosophi) ... eum .. (inventorem) venerantur ut deum; T I, 48. ut militiae propter eximiam belli gloriam Africanum ut deum coleret Laelius; R I, 18. qui canem et faelem ut deos colunt; L I, 32. quibus (verbis) instituto veterum utimur pro Latinis, ut ipsa philosophia, ut rhetorica, dialectica, grammatica, geometria, musica; F III, 5. cetera .. pertinere ad id ... tenendum, ut divitias, ut opes, ut gloriam, ut gratiam; A I, 21. eorum in aliis satis esse causae, quam ob rem quibusdam anteponerentur, ut in valetudine, ut in integritate sensuum, ut in doloris vacuitate, ut gloriae, divitiarum, similium rerum; F III, 51. ex maiore parte plerasque res nominari, ... ut vires, ut valetudinem, ut divitias, ut honorem, ut gloriam; T V, 22. doctrina: ſ. architectura. ea se sola percipere, quae tactu intumo sentiant, ut dolorem, ut voluptatem; A II, 76. ſ. amissio. calor; N III, 34. cum .. (animum deus) ut dominum atque imperantem oboedienti praefecit corpori; Ti 21. ut ... utamur (beluis) domitis et condocefactis, ut elephantis; N II, 161. eluviones: ſ. deflagratio. in quibus (feris) inesse fortitudinem saepe dicimus, ut in equis, in leonibus; O I, 50. ſ. canes. qui (quaestus) in odia hominum incurrunt, ut portitorum, ut faeneratorum; O I, 150. famuli: ſ. milites. fides: ſ. concordia. ut filiis imperari corporis membris propter oboediendi facilitatem; R III, 37. ut quibusdam in formulis EA RES AGETUR; F II, 3. quas (virtutes) appellamus voluntarias, ut prudentiam, temperantiam, fortitudinem, iustitiam et reliquas generis eiusdem ‖ eiusdem gen. ‖; F V, 36. * quorum in aliis, ut in Antipatro poëta, ut in brumali die natis, ut in simul aegrotantibus fratribus, ut in urina, ut in unguibus, ut in reliquis eius modi, naturae contagio valet; Fa 5. vana, falsa, fallentia odimus, ut fraudem, periurium, malitiam, iniuriam; F II, 46. frigus: ſ. calor; N III, 34. »vita omnibus metenda, ut fruges«; T III, 59. geometria, grammatica: ſ. dialectica. gloria: ſ. aedificium. divitiae. gratia: ſ. divitiae; A I, 21. grues: ſ. anseres. sunt .. ex terra homines non ut incolae atque habitatores, sed quasi spectatores ..; N II, 140. per se (sunt praeposita), ut quidam habitus oris et vultus, ut status, ut motus; F III, 56. (Marius) ut homo maiorem (dolorem) ferre sine causa necessaria noluit; T II, 53. nullus interitus est rei publicae naturalis ut hominis; R III, 34. hoc .. sane luculente ut ab homine perito definiendi; O III, 60. multae etiam, ut in homine Romano, litterae; C 12. nec .. (ea explicabo) quasi Pythius Apollo, ... sed ut homunculus; T I, 17. honos: ſ. aedificium. concordia. divitiae; T V, 22. cum machinatione quadam moveri aliquid videmus, ut sphaeram, ut horas, ut alia permulta; N II, 97. ignominia: ſ. amissio. incolae: ſ. habitatores. cum Celtiberis, cum Cimbris bellum ut cum inimicis gerebatur; O I, 38. iniuria: ſ. fraus. integritas: ſ. divitiae; F III, 51. sequemur ... Stoicos non ut interpretes, sed ..; O I, 6. apud me, ut apud bonum iudicem, argumenta plus quam testes valent; R I, 59. iustitia: ſ. fortitudo. ut ... omnia ... anquirat et paret, ut pastum, ut latibula, ut alia generis eiusdem; O I, 11. leones: ſ. canes; F V, 38. equi. cum is, qui inperat aliis, ... suam vitam ut legem praefert suis civibus; R I, 52. qui (mos) tum ut lex valebat; L II, 23. liberi: ſ. amici. utrum ad universam perturbationem ... an ad singulas, ut ad metum lubidinem, reliquas melius adhibeatur oratio; T IV, 59. malitia: ſ. fraus. quid fugiat (natura) ut extremum malorum; F I, 11. omne animal ... dolorem aspernari ut summum malum; F I, 30. (animal) aspernatur dolorem ut malum; F II, 31. non .. ita dicunt eos (improbos) esse servos, ut mancipia; P 35. manus: ſ. aures. crura. e quibus (anitum ovis) pulli orti primo aluntur ab iis (gallinis) ut a matribus; N II, 124. quae .. terra fruges ferre et ut mater cibos suppeditare possit; L II, 67. nec (Epicurus) de re obscura, ut physici, aut artificiosa, ut mathematici, sed de illustri ... loquitur; F II, 15. medicina: ſ. architectura. ut (milites) ... expeditis armis ut membris pugnare possint; T II, 37. ſ. crura. mens: ſ. concordia. metus: ſ. aegritudo. libido. hos .. ut famulos vinclis prope atque custodia ..., hos admonitu oportebit ut bonos

milites revocatos dignitatem tueri; T II, 48. misericordia: s. aegritudo. sapientis animus ... virtutibus .. omnibus ut moenibus saeptus vincetur? P 27. licet .. lascivire, dum nihil metuas, ut in navi ac saepe etiam in morbo levi; R I, 63. s. amissio. motus: s. habitus. tunc ... exclamabis ut mulier? T II, 46. mulierositas: s. cupiditas. musica: s. dialectica. naufragus: s. α. Daphitas. navis: s. morbus. sunt .. alii, quos ... cum .. solitudine loqui .. delectat, ut illa apud Ennium nutrix; T III, 63. oculi: s. aures. ea nasci putantur a metu, ut odium mulierum ..., ut in hominum universum genus; T IV, 25. odor: s. calor; T I, 46. dirae, sicut ‖ sicutei, sicut et ‖ cetera auspicia, ut omina, ut signa, non causas adferunt; D I, 29. opes: s. divitiae; A I, 21. parentes, patria: s. amici. qui (sensus) tibi, ut reliquae corporis partes, non comites solum virtutum, sed ministri etiam videbuntur; F II, 113. pastus: s. latibula. ipsius rei natura qualis et quanta sit, quaerimus, ut de paupertate non numquam; T III, 56. s. amissio. alia ob eam rem praeposita dicentur, quod ex se aliquid efficiant, ut pecunia; F III, 56. ut tardam aliquam et languidam pecudem ad pastum ... hoc divinum animal ortum esse voluerunt; F II, 40. pedes: s. crura. periurium: s. fraus. philosophia: s. dialectica. Democritus .. non inscite nugatur, ut physicus; D II, 30. s. mathematici. quod ea (voluptate) videlicet homines capiantur ut pisces; C 44. ut tragici poëtae ... confugitis ad deum; N I, 53. qui in isto periculo non ut a poëta, sed *ut* a teste veritatem exigant; L I, 4. s. fratres. portitores: s. faeneratores. in qua (oratione Cato) obiecit ut probrum M. Nobiliori, quod is in provinciam poëtas duxisset; T I, 3. propinqui: s. amici. prudentia: s. fortitudo. quodsi in ipso corpore multa voluptati praeponenda sunt, ut vires, valetudo, velocitas, pulchritudo; F II, 114. res: s. divitiae; F III, 51. (deos) unum mundum ut communem rem publicam atque urbem aliquam regentis; N II, 78. rhetorica: s. dialectica. salus: s. concordia. sapor: s. calor; T I, 46. alia .. ob utramque rem (praeposita dicentur), ut integri sensus, ut bona valetudo; F III, 56. Lycurgus ... agros locupletium plebi ut servitio colendos dedit; R III, 16. vitiosas .. animi partes ut servos asperiore imperio coërceri; R III, 37. volatibus avium cantibusque *ut* certissimis signis declarari res futuras putant; D I, 2. s. omina. ex summis et infimis et mediis ‖ et ‖ interiectis ordinibus ut sonis moderata ratione civitas ... concinit; R II, 69. s. calor; T I, 46. in quibus (pueris) ut in speculis natura cernitur; F V, 61. spes: s. concordia. sphaera: s. horae. status: s. habitus. ex hac nimia licentia ... ut ex stirpe quadam existere ... tyrannum; R I, 68. in quibus (bestiis) non corporum solum, ut in suibus, ... motus quosdam videmus; F V, 38. s. canes; N II, 128. temperantia: s. fortitudo. terra: s. aër. testis: s. poëta; L I, 4. regiae virgines ut tonstriculae tondebant barbam et capillum patris; T V, 58. vacuitas: s. divitiae; F III, 51. valetudo: s. divitiae. pulchritudo. sensus. velocitas: s. pulchritudo. quibus (verbis) ut aliis multis consuetudo iam utitur pro Latinis; A I, 25. vestitus: s. aedificium. victoria: s. concordia. quom ... antiquo more parva esset villa, ut illa Curiana in Sabinis; L II, 3. veterrima quaeque (amicitia), ut ea vina, quae vetustatem ferunt, esse debet ‖ debent ‖ suavissima; Lae 67. (Marius) tulit dolorem ut vir; T II, 53. virtus: s. concordia. vires: s. divitiae; T V, 22. pulchritudo. ungues: s. fratres. voluptas: s. calor; N III, 34. dolor. urbs: s. civitas. res publica. urina: s. fratres.

γ. **Gerundium:** si etiam bestiae multa faciunt ... indulgenter vel cum labore, ut in gignendo, in educando; F II, 109.

c. **bei Pronomina, Adjectiven, Participien:** Marcellus ut acer et pugnax, Maximus ut consideratus et lentus; R V, 10. cum ... laetitia ut adepta iam aliquid concupitum ecferatur; T IV, 12. praeclare nostri, ut alia multa, molestiam, sollicitudinem ... aegritudinem nominaverunt; T III, 22. sunt inanima, ... ut ea, quae gignuntur e terra, ut alia generis eiusdem; O II, 11. s. b, β. latibula. ut res geras ... maxume utiles, sed [ut] vehementer arduas; O I, 66. ceterus: s. b, β. horae. calor; N III, 34. consideratus: s. acer. quem vos ut deditum Epicuro insectari soletis; F V, 3. nec eam (virtutem), ut quidam docti, verborum magnificentia metiamur; Lae 21. philosophia ... quid est aliud nisi, ut Plato, donum, ut ego, inventum deorum? T I, 64. cogitantes .. supera atque caelestia haec nostra ut exigua et minima ‖ minuta ‖ contemnimus; A II, 127. ut .. firmissimum hoc adferri videtur, cur deos esse credamus, quod ..; T I, 30. quae non sensibus ipsis percipi dicuntur, sed quodam modo sensibus, ut haec; A II, 21. cetera series deinde sequitur maiora nectens, ut haec; A II, 21. nec ea, quae docere vult, ulla arte (Epicurus) distinguit, ut haec ipsa; F II, 18. quae communia sunt vobis cum ceteris philosophis, non attingam, ut hoc ipsum; N I, 62. valetudinis significationes, ut hoc ipsum, pleni enectine simus, ... intellegi posse; D II, 142. docet omnia effecta esse natura, nec, ut ille, qui ..; A II, 121. sapientem ... non, ut illum (Xerxem), maria pedibus peragrantem, classibus montes; F II, 112. neque, ... ut ‖ [ut] ‖ ille apud Terentium, ... inimicus ipse sibi putandus est; F V, 28. necesse mihi quidem esse arbitror philosophari; ... sed non paucis, ut ille (Neoptolemus); T II, 1. qui ... obduruisse .. iam sese contra fortunam arbitrantur, ut ille apud Euripidem; T III, 67. tum ecferetur (inpotentia) alacritate, ut „nihil ei constet, quod agat", ut ille; T IV, 35. multa peccantur, ut ille, qui ... noctu populabatur agros; O I, 33. neque id ad vivum reseco, ut illi, qui haec subtilius disserunt; Lae 18. imperans: s. b, β. dominus. num .., ut inepti, Veneris id inpulsu fieri malumus quam casu dicere? D II, 121. Venerem unam excludit ut iniquam; T IV, 73. tardius ingrediuntur, ut ii, qui ferro vincti multos annos fuerunt; T I, 75. nec soliditate quadam nec ad numerum, ut ea, quae ille (Epicurus) propter firmitatem στερέμνια appellat; N I, 49. multis .. rebus inflammantur tales animi, qui corporibus non inhaerent, ut ii, qui sono quodam vocum ... incitantur; D I, 114. quodsi quis ... adiungendam sibi etiam doctrinam ... putavit, ut ii ipsi, qui in horum librorum disputatione versantur; R III, 5. multa .. multorum facete dicta, ut ea, quae a sene Catone collecta sunt; O I, 104. qui non ex insidiis interiit, ut is, quem modo dixi, Alexander; O II, 26. nec umquam (faciendum est) nisi .. rei publicae causa, ut ii, quos ante dixi; O II, 50. s. alius; O II, 11. nescio, nec me ‖ nec ‖ pudet, ut istos, fateri nescire, quod nesciam; T I, 60. lentus: s. acer. iacet .. corpus dormientis ut mortui; D I, 63. ista exposuisti, ut tam multa, memoriter, ut tam obscura, dilucide; F IV, 1. concinne .., ut multa, Timaeus; N II, 69. apud quos (Alabandenses) non inurbane Stratonicus, ut multa, ...: „ergo", inquit ..; N III, 50. scite Chrysippus, ut multa: „qui stadium", inquit, „currit"; O III, 42. scitum est .. illud Catonis, ut multa: „melius ... mereri ..;"

Lae 90. natus: ſ. b, β. fratres. a caulibus ... ut a pestiferis et nocentibus (vites) refugere dicuntur; N II, 120. qui (Phalaris) non ex insidiis interiit, ... non a paucis, ut hic noster, sed ..; O II, 26. obscurus: ſ. multus; F IV, 1. parvus: ſ. exiguus. pestifer: ſ. nocens. non .. ille (Zeno), ut plerique, sed isto modo, ut tu, distincte, graviter, ornate; N I, 59. † qui || cui || non tum hoc, tum illud, ut in || uti || plerisque, sed idem semper, animos hominum esse divinos; Lae 13. ne, ut quidam, Graeca verba inculcantes iure optimo rideamur; O I, 111. ut ad quietum me licet venias; T V, 90. reliquus: ſ. b, β. fratres. similis: ſ. b β. amissio. qui (Theramenes) cum ... venenum ut sitiens obduxisset; T I, 96. quid sequatur natura ut summum ex rebus expetendis; F I, 11. nec virtutis usum modo, ut superiores, sed ipsum habitum per se esse praeclarum; A I, 38. neque a duodecim tabulis, ut superiores, ... hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17. ut communibus pro communibus utatur, privatis ut suis; O I, 20. licere uti Canio, si vellet, (hortis) ut suis; O III, 58. tu: ſ. plerique; N I, 59. illa ... dixerunt tum definientes, tum partientes, ut vestri etiam; F IV, 5. vicissim .. senes in adulescentium caritate adquiescimus, ut in vestra, ut in Q. Tuberonis; Lae 101.

d. bei Adverbien: quid de Paulo aut Africano loquar aut, ut iam ante, de Maximo? C 61. quod ii (partus) maturescunt aut septem non numquam aut, ut plerumque, novem lunae cursibus; N II, 69. ego .. te non stultum, ut saepe, non inprobum, ut semper, sed dementem * || insanire * ||; P 27.

e. zum ganzen Satz gehörig: ut in pedibus celeritatem (esse), vim in manibus, claritatem in voce; A I, 19. sentiri haec putat || hoc [putat] ||, ut calere ignem, nivem esse albam, mel dulce; F I, 30. quoniam ... omne .. id, quo gaudemus, voluptas est, ut omne, quo offendimur, dolor; F I, 37. multi (improbi) etiam, ut te consule, ipsi se indicaverunt; F I, 50. omnem vim loquendi, ut iam ante Aristoteles, in duas tributam esse partes; F II, 17. ut cauda (donata) pavoni, plumae versicolores columbis, viris mammae atque barba; F III, 18. ut magnum et difficile certamen iniens; F IV, 31. nisi (virtus) ea, quae sunt prima naturae, ut ad summam pertinentia tenebit; F IV, 41. haec ... nominibus ... appellata partim novis et commenticiis, ut ista „producta“ et „reducta“; F V, 90. animum .. alii animam, ut fere nostri; T I, 19. reliqua fere singuli, ut multo ante veteres, proxime autem Aristoxenus; T I, 19. cum .. causam iustam deus ipse dederit, ut tunc Socrati, nunc Catoni, saepe multis; T I, 74. haec (ratio) ut imperet ...; „quonam modo?“ inquies. vel ut dominus servo vel ut imperator militi vel ut parens filio; T II, 48. haec duo genera ... bonorum opinione turbantur, ut duo reliqua ... malorum; T III, 25. partes ... plures subiciuntur, ut aegritudini invidentia; T IV, 16. ut habere divitias, capere honores; T IV, 21. habere ... principatum, ut in homine mentem, in belua quiddam simile mentis; N II, 29. omnia aliorum causa esse generata, ut eas fruges atque fructus, quos terra gignit, animantium causa, animantes autem hominum, ut equum vehendi causa, arandi bovem, venandi et custodiendi canem; N II, 37. qui Dives, ut apud Graecos Πλούτων; N II, 66. sunt dicti religiosi ex relegendo, ut elegantes ex eligendo, || relegendo, [elegantes ex eligendo] tamquam || ex diligendo diligentes, ex intellegendo intellegentes; N II, 72. (di) singulos diligunt, ut Pyrrhi bello Curium, Fabricium, Coruncanium; N II, 165. praesentis videmus deos, ut apud Regillum Postumius, in Salaria Vatinius; N III, 11. vatum .. praedictiones, ut Octaviano bello Cornelii Culleoli, audiendas putaverunt; D I, 4. quorum omnium interpretes, ut grammatici poëtarum, proxime ... videntur accedere; D I, 34. alia .. subito ex tempore coniectura explicantur, ut apud Homerum Calchas; D I, 72. mortifera quaedam pars est, ut et Ampsancti in Hirpinis et in Asia Plutonia; D I, 79. [sunt .. explanatores, ut grammatici poëtarum]; D I, 116. dixisti multa de casu, ut Venerium iaci posse casu quattuor talis iactis; D II, 48. cum deinceps ex primis *primi cuiusque* versus || primis versuum, al. || litteris aliquid conectitur, ut in quibusdam Ennianis: Q. ENNIUS FECIT; D II, 111. quaedam adiuncta sunt, ut mihi de monumento Marii, tibi, quod equus ... apparuit; D II, 140. tu, .. quae non sint futura, posse fieri dicis, ut frangi hanc gemmam; Fa 13. causa .. ea est, quae id efficit, cuius est causa, ut vulnus mortis, cruditas morbi, ignis ardoris; Fa 34. ea (imperia) continuantur, praesidiis etiam, ut Athenis Pisistratus, saepiuntur; R I, 68. qui suam quisque rem publicam constituissent legibus ... suis, ut Cretum Minos, Lacedaemoniorum Lycurgus; R II, 2. facilius, ... quam si mihi aliquam (rem publicam), ut apud Platonem Socrates, ipse finxero; R II, 3. neque (populum) ut in cunabulis vagientem relictum, sed adultum iam; R II, 21. regem illum volunt esse, qui consulit ut parens populo; R II, 47. corpori (animus imperat) ut rex civibus suis aut parens liberis, libidini autem ut servis dominus; R III, 37. non .. a praetoris edicto, ut plerique nunc, ... hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17. leges non iure rogatas || legem, si ... rogata est || tollere, ut Titiam decreto conlegii, ut Livias consilio Philippi consulis et auguris; L II, 31. terra .. ut focus domiciliorum sacra deorum omnium est; L II, 45. Iovi .. optimo maximo se consiliarium atque administrum datum, ut sibi eos, quos ..; L III, 43. cum ea ... commutantur fiuntque contraria, ut reddere depositum, facere promissum; O I, 31. non numquam (bella) etiam inlata, ut M. Catonis (consilio) bellum tertium Punicum; O I, 79. student ... excellere, ut Q. Mucius P. f. in iure civili, Pauli filius Africanus in re militari; O I, 116. ut L. Luculli ... virtutem quis? at quam multi villarum magnificentiam imitati || [imitati] || ! O I, 140. erudiverunt multos, ... ut Thebanum Epaminondam Lysis Pythagoreus, Syracosium Dionem Plato multique multos; O I, 155. interitus exercituum, ut proxime trium, saepe multorum, clades imperatorum, ut nuper summi et singularis viri, ... sine hominum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20. patrocinii (causa faciendum est), ut nos pro Siculis; O II, 50. utilitatis specie in re publica saepissime peccatur, ut in Corinthi disturbatione nostri; O III, 46. qui ... eos .. (peregrinos) exterminant, ut Pennus apud patres nostros, Papius nuper; O III, 47. dolus malus .. legibus erat vindicatus, ut in tutela duodecim tabulis, circumscriptio adulescentium lege Plaetoria; O III, 61. quae (virtus) necesse est ... res sibi contrarias ... oderit, ut bonitas malitiam, temperantia lubidinem; Lae 47. haec (benivolentia) etiam magis elucet inter aequales, ut inter me et Scipionem, L. Furium; Lae 101. ad iuvenilem lubidinem copia voluptatum || si ... accessit, al. ||, gliscit illa || ita || ut ignis oleo; fr V, 74.

2. mit Demonstrativ: idem: cum animi inaniter moveantur eodem modo rebus iis, quae nullae sint, ut iis, quae sint; A II, 47. eisdem fere verbis, ut actum disputatumque est; T II, 9.

ut ipse ad meam utilitatem semper cum Graecis Latina coniunxi, ... idem tibi censeo faciendum; O I, 1.

iste: non .. ille (Zeno), ut plerique, sed isto modo, ut tu, distincte, graviter, ornate; N I, 59.

ita: s. **ita,** II. ut (55 St.) B. II, S. 402.

item: s. **item,** II. ut (15 St.) B. II, S. 405, b.

perinde: s. **perinde** ut (5 St.) S. 55, b.

sic: s. **sic,** II. ut (S. 527—531). **nam,** II. ut (21 St.) B. II, S. 628, a.

similis: ut Phidias potest a primo instituere signum idque perficere, potest ab alio inchoatum accipere et absolvere, huic similis est sapientia; F IV, 34.

similiter: ut onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt, simillime animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum; T II, 54. vgl. VIII. si; F IV, 38. O I, 87. (S. 522, a. 524, a).

VII. **Zeit;** 1. **Indicativ:** ut procul divinum et novum vehiculum Argonautarum e monte conspexit; N II, 89. in Academiam nostram descendimus; T III, 7. in inferiorem ambulationem descendimus; T IV, 7. quem (anulum Gyges) ut detraxit; O III, 38. cubitum discessimus; R VI, 10. is .. ut de suo imperio legem tulit; R II, 35. (adulescens) ingressus est; O III, 112. qui (dies) ut inluxit; T I, 114. Endymion ... ut nescio quando in Latmo obdormivit; T I, 92. (L. Lucullus) admodum adulescens ... paternas inimicitias magna cum gloria est persecutus; A II, 1. me recepi; R VI, 18. (L. Paulus) ea ipsa die domum ad vesperum rediit; D I, 103. (rogator) eos rettulit; N II, 10. cum .. ut salutavit; R I, 17. ✕. arma sumpsit; T IV, 49. ventum est in trivium; D I, 123. qui (Numa) ut huc venit; R II, 25. ad quem (Massinissam) ut veni; R VI, 9. (Regulus) venit; O I, 39. me Cotta vidit; N I, 15. homines .. Romanos instituto Romuli bellicis studiis ut vidit incensos; R II, 25. quem (Paulum patrem) ut vidi; R VI, 14.

2. **Conjunctiv:** qui (Arcades) ut cenati quiescerent, ... visum esse ..; D I, 57. — perhibetur (Romulus), ut adoleverit ‖ adul. ‖, ... tantum ceteris praestitisse, ut ..; R II, 4. is .. (Romulus), ut natus sit, cum Remo fratre dicitur ..; R II, 4. — ut audivisses ..., dixisse te ..; D I, 59. ramulum adductum, ut remissus esset, in oculum suum recidisse; D I, 123. (se) voluisse .. nobilissimum philosophum visere; quem ut vidisset et salutavisset ..; T II, 61. quas (geometricas formas) ut vidisset, (eum) exclamavisse ..; R I, 29.

VIII. **Verbindungen:** cum: ut cum videmus speciem primum candoremque caeli ..., possumusne dubitare ..? T I, 68. quo ... gaudio adfici necesse est sapientis animum ...! ut cum totius mundi motus conversionesque perspexerit; T V, 69. ut Ti. Gracchum cum videor contionantem in Capitolio videre de M. Octavio deferentem sitellam, tum ... dico ..; N I, 106. illud ... nomine ipsius dei nuncupabant, ut cum fruges Cererem appellamus, vinum autem Liberum; N II, 60. a quibus aliquid exspectant, ut cum reges popularesve homines largitiones aliquas proponunt; O II, 21. adulescentes mihi mori sic videntur, ut cum aquae multitudine flammae vis opprimitur, senes autem sic, ut cum sua sponte nulla adhibita vi consumptus ignis extinguitur; C 71. ut cum vinolenti adulescentes tibiarum etiam cantu, ut fit, instincti mulieris pudicae fores frangerent, admonuisse ... dicitur; fr X, 3.

igitur: s. **igitur,** B, I, 5. ut (12 St.) B. II, S. 200, b. — ne: s. **ne,** II. ut (37 St.) B. II, S. 655. — nemo, neque, ne — quidem, nihil, al.: s. I.

neve: ut neve maior neve minor cura et opera suscipiatur, quam causa postulet; O I, 141.

non: s. I. vgl. **non,** A, **a,** I, 6, b. ut (B. II, S. 729).

primum: ego ut primum fletu represso loqui posse coepi; R VI, 15. ut primum (Epaminondas) dispexit; F II, 97. »Argolicis primum ut vestita est classibus Aulis«; D II, 63.

quam: quae cum dixissem, magis ut illum provocarem, quam ut ipse loquerer; F I, 26. quod praeceptum quia maius erat, quam ut ab homine videretur, idcirco assignatum est deo; F V, 44. ultra .. quo progrediar, quam ut veri similia videam, non habeo; T I, 17. quid est ..., quod minus conveniat, quam ut ... censeat ..? T V, 31. sin forte longinquitate producti (dolores) vehementius tamen torquent, quam ut causa sit, cur ferantur; T V, 117. dicta subtilius ..., quam ut quivis ea possit agnoscere; N I, 49. ad hanc praesensionem notionemque nostram nihil video quod potius accommodem, quam ut ... iudicem; N II, 45. nihil mihi fuit potius, quam ut Masinissam convenirem regem; R VI, 9. reliquorum (deorum) ... enuntiare ortum eorum ‖ [eorum] ‖ maius est, quam ut profiteri nos scribere audeamus; Ti 38.

qui: si quando .. nos demersimus, ut qui urinantur; A fr 10. etsi quaedam commutavit, ut quod paulo ante de inclinatione atomorum dixi; N I, 73. quibus (pilis) ... somno coniventibus (oculis) ... † ut qui ‖ [ut qui, al.] ‖ tamquam involuti quiescerent; N II, 143. sunt .. privata nulla natura, sed aut vetere occupatione, ut qui quondam in vacua venerunt, aut victoria, ut qui bello potiti sunt; O I, 21.

quisque: s. **quisque,** C. ut (7 St.) S. 326. **ita,** II. ut quisque (13 St.) B. II, S. 402, b.

si: ut, si iuste depositum reddere in recte factis sit, in officiis ponatur depositum reddere; F III, 59. et, si verum est ‖ ut, si verum esset ‖, quod Aristo Chius dicere solebat; N III, 77. ut, si praedonibus pactum pro capite pretium non attuleris, nulla fraus sit; O III, 107. s. **si,** B, I. ut (31 St.) C, ut (4 St.) S. 521, b. 524, a.

simul: simul ut experrecti sumus, visa illa contemnimus; A II, 51. nostros omnia consequi potuisse, simul ut velle coepissent; T IV, 5.

Superlativ (vgl. quisque. — III. A II, 81): quantus ornatus ... sit, satis est a me, ut brevissime potuit, paulo ante dictum; F V, 9. multo etiam integriora ac puriora sunt, ut a terra longissime se ecferant; T I, 41. cohortati sumus, ut maxime potuimus, ad philosophiae studium; D II, 1.

IX. **Fragment:** sed ut ipsi † seu ‖ ne ‖ animum periclitentur sum ‖ suum ‖ vident, quid se putent esse facturos; R III, fr 2.

utcumque, wie immer: ut ... ad haec revocetur oratio, sed utcumque aderunt; O I, 135. inclinationes et momenta temporum, quibus esset moderandum, utcumque res postularet; F V, 11. perinde, utcumque temperatus sit aër, ita pueros orientis animari atque formari; D II, 89.

uter, wer, welcher von beiden: A. **fragend:** I. **bei Substantiven:** videndum, ille fabricator huius tanti operis utrum sit imitatus exemplar, idne ... an id; Ti 6. duobus propositis honestis utrum honestius itemque duobus propositis utilibus utrum utilius (sit deliberari solet); O I, 10. comparatio, de duobus honestis utrum honestius; O I, 152. homines solere dubitare, ... duobus propositis honestis utrum honestius sit; O I, 161. negat .. (Cleanthes) esse dubium, horum ignium sol utri similis sit; N II, 41. utram tandem linguam nescio? F II, 12. liceat tandem mihi

considerare, utram sententiam sequar; A II, 133. hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; Fa 3. Herculem ... dubitasse ..., utram (viam) ingredi melius esset; O I, 118. summum .. bonum et malum vagiens puer utra voluptate diiudicabit? F II, 31. utile: f. honestum.

II. **allein: a.** masc.: qui inter se contenderent, uter potius rem publicam administraret; O I, 87. dubium est, uter nostrum sit ... inverecundior? A II, 126. si ‖ † si ‖ numquam, uter *sit sapiens, adparebit*; A II, 132. »omnibus cura viris, uter esset induperator«; D I, 107. bellum ... gerebatur, uter esset, non uter imperaret; O I, 38. ignorante rege, uter Orestes *esset*; Lae 24. uter .. est divitior, cui deest an cui superat? P 49. imperat: f. est; O I, 38. ille .. nimis etiam obscurus Euphorion; at non Homerus. uter igitur melior? D II, 133 (132). — quis tandem erit tam demens, qui dubitet, utrum se esse malit? R III, 27. — »exspectabat populus atque ore timebat, rebus utri ‖ timebat rebus, utri ‖ magni victoria sit data regni«; D I, 108.

b. neutr.: utrum .. sit melius, di inmortales sciunt; T I, 99. etsi ... id scit ipse (Socrates) utrum sit melius; T I, 99. — utrum .. mavis? statimne nos vela facere an ... remigare? T IV, 9. — non esse dubium, ad utrum eorum natura nos ipsa deductura sit; F IV, 59.

B. **unbestimmt:** utrum .. eorum accidisset, verum oraclum ‖ oraculum ‖ fuisset; D II, 116. nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant et tesseras, id ipsum utrum lubebit; C 58. — potest omnino hoc esse falsum, potest verum; sed utrum est, non est mirabile; D II, 141. — utrum respondero; F V, 86. utrum voles, faciam; N III, 4.

C. **alter:** f. **alteruter.**

uterque, jeder von beiden, beide: A. **bei Substantiven:** 1. **einzelne:** danda opera est omnino, si possit, utrisque (beneficiis); O II, 72. utraque earum (controversiarum) nascitur; F IV, 57. ea .. disciplina effecit tantam illorum utroque in genere dicendi copiam; F IV, 6. hoc in ratione utriusque generis interfuit, quod ..; R III, 7. quorum generum in utroque magnus noster Cato est; L III, 40. ut idem utroque in genere elaboraret; O I, 3. quando ‖ quoniam ‖ .. duobus generibus iniustitiae propositis adiunximus causas utriusque generis; O I, 29. in utroque genere quae sunt recta et simplicia laudantur; O I, 130. ut de utroque ... dicamus genere causarum; Ti 51. ab utroque latere ... cursus avium levatur; N II, 125. qui .. utrisque litteris uti velint; F I, 10. quorum (numerorum) uterque plenus alter altera de causa habetur; R VI, 12. ut par sis in utriusque orationis facultate; O I, 1. ut ... facilius ab utraque parte adsensio sustineretur; A I, 45. re .. ex utraque parte audita; F I, 24. res .. se praeclare habebat, et quidem in utraque parte; F IV, 8. quicquid ex utraque parte dici posset; F V, 10. is (stomachus) utraque ex parte tosillas attingens; N II, 135. (cingulos) caeli verticibus ipsis ex utraque parte subnixos; R VI, 21. nisi ex utraque parte causarum esset facta contentio; O II, 8. f. **in,** A, IV, 3. partem (17 St.) B. II, S. 256, a. cui (Catoni) ... patris utriusque iudicio ... me totum ... dedidi; R II, 1. alia .. ob utramque rem (praeposita dicentur); F III, 56. alias earum (animantium) corpore excellere, alias autem animo, non nullas valere utraque re; F IV, 28. utriusque harum rerum humanus animus est expers; T I, 65. est utraque res sine altera debilis; T II, 13. tu ... utraque re valuisti; N II, 1. ex utraque re et mundi volubilitas ... et stellarum rotundi ambitus cognoscuntur; N II, 49. earum .. rerum utramque a corde proficisci ‖ proficisci * ‖; D I, 119. qui .. utraque re excelleret; L III, 14. qui aut excellenti ingenii magnitudine aut praeclara eruditione atque doctrina aut utraque re ornati; O I, 119. qui .. utraque in re gravem, constantem, stabilem se in amicitia praestiterit; Lae 64. bestiarum .. terrenae sunt aliae, partim aquatiles, aliae quasi ancipites in utraque sede viventes; N I, 103. ut (duo soles) ita caelum possideant, ut uterque possederit; R I, 20. quoniam utriusque studii nostra possessio est; Fa 3. quoniam utramque vim virtutem esse nostri putant; A I, 5.

2. **verbundene:** Synephebos ego .. potius Caecilii aut Andriam Terentii quam utramque Menandri legam; F I, 4. „iuvare" .. in utroque (corpore, animo) dicitur; F II, 14. duas .. (partes) ... in primis (animal) amplectitur, animum et corpus, deinde utriusque partes; F II, 33. diviserunt naturam hominis in animum et corpus. cumque eorum utrumque per se expetendum esse dixissent, virtutes quoque utriusque eorum per se expetendas esse dicebant; F IV, 16. quae (res) sunt in utriusque (corporis, animi) motu et statu; F V, 37. si multo maiore ex parte exstat in utraque (mercatura, aratione) felicitas; T V, 86. utraeque .. (venae, arteriae) crebrae multaeque toto corpore intextae; N II, 138. est .. mundus quasi communis deorum atque hominum domus aut urbs utrorumque; N II, 154. utriusque (naturae, fortunae) omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae, sed naturae magis; O I, 120.

B. **mit Genetiv** (vgl. A, 1. controversia. genus; L III, 40. numerus. res; T I, 65. D I, 19. 2. F IV, 16): **a. masc.:** inerant .. in utriusque nostrum animis vigilantium cogitationum vestigia; D II, 140. mihi ... tu occurrebas dignus eo munere, quo uterque nostrum communiter uteretur; C 2. utrique nostrum gratum admodum feceris; Lae 16. quod cum uterque nostrum adnuissent ‖ adnuisset ‖ omnesque ... venissemus; fr V, 16. quantum studium ... fuerit ..., scire necesse est utrumque vestrum; F II, 72. quod uterque vestrum arripiet fortasse ad reprendendum, Cotta, quia ..., Velleius, quia ..; N II, 162. faciam, ... praesertim si utrique vestrum, ut dicis, gratum futurum est; C 6. cum .. uterque eorum docuisset, qualem in re publica principem *esse* conveniret; F V, 11. nisi mihi Phaedrum .. mentitum aut Zenonem putas, quorum utrumque audivi; F I, 16. quorum uterque tibi testamento liberos suos commendavit; F III, 9. quorum uterque honestatem sic complectitur, ut ... censeat; T V, 87. quorum uterque suo studio delectatus contempsit alterum; O I, 4.

b. neutr.: sive, quod honestum est, id sit summum bonum, sive voluptas sive horum utrumque coniunctum; T IV, 62. eorum .. utrumque et ortum esse e corpore et ad corpus referri; F I, 55. utrumque eorum fundi quodam modo et quasi dilatari putant; F III, 48. quorum utrumque mentis esset proprium et ingenii; A I, 20. quorum utrumque praestringere aciem mentis solet; D I, 61.

C. **allein: a. masc.:** I. Subject: quod (commodum) idem adipisci uterque non posset; Lae 34. hanc distinctionem utrique adprobant, sed alteri censent ..; Fa 45. video .. utrumque „comminus ictu cecidisse contrario"; T IV, 50. »ferro, non auro vitam cernamus utrique«; O I, 38. utrique Platonis ubertate completi certam quandam disciplinae formulam composuerunt; A I, 17. mortem sibi uterque conscivit; Lae 42. cum quo Antiochum saepe disputantem audiebam,

sed utrumque leniter; A II, 11. uterque ... non plus quam semel eloquetur; O III, 61. non potest igitur uterque esse sapiens, quoniam tanto opere dissentiunt, sed alter; A II, 132. quoniam utrique Socratici et Platonici volumus esse; O I, 2. utrique idem faciunt, ut si laevam partem neglegerent, dexteram tuerentur; F IV, 36. id cum utrique fecissent; O I, 33. uterque .. summo bono fruitur, id est voluptate; F II, 88. hic cum uterque me intueretur seseque ad audiendum significarent paratos; F II, 1. cum uterque Graece egregie loquatur; F II, 19. potest: f. adipiscitur. est; A II, 132. sibine uterque rapiat (tabulam), an alter cedat alteri? O III, 90. ut ... uterque .. se a scientiae delectatione ad efficiendi utilitatem refert; R V, 5. cum ad me in Cumanum salutandi causa uterque venisset; F I, 14. quoniam utrique patefacta ... sententia sua ad eundem exitum veniant; Fa 44. volunt: f. est; O I, 2. uterque .. illis ad artem suam utitur; R V, 5.

II. nach Verben: uterque alio quodam modo (sapiens appellabatur); Lae 6. Academicus ... utrosque audiet trahentes se ad suas partes; A fr 20 (S. 26). compleo: f. componunt. utrumque iussit interfici; T V, 60. cum miraretur ille (Atticus) quidem utrumque, Phaedrum autem etiam amaret; F I, 16. — idem fons erat utrisque; A I, 18. malum mihi videtur esse mors. — iisne, qui mortui sunt, an iis, quibus moriendum est? — utrisque; T I, 9. communis haec ratio et utrisque hic bonorum finis videbatur; A I, 22. si .. percipi nihil potest, quod utrique visum est, tollendus adsensus est; A II, 59. haec .. una res prorsus .. aeque utrisque est propemodum comparanda; O II, 30. — admirantes quaeramus ab utroque, quonam modo vitam agere possimus; F IV, 69. ab utroque .. sciscitor, cur ..; N I, 21. Q. Fabium Labeonem ... cum utrisque separatim locutum, ne cupide quid ageret; O I, 33. ut iam cum utroque loquar; Lae 10. ut pro utroque respondeam; L I, 32. quarum (litterarum) summum erat in utroque studium; F I, 14.

III. nach Substantiven: quamquam utriusque cum multa non probo, tum illud in primis, quod ..; F I, 18. ut .. in causis iudicialibus alia coniectura est accusatoris, alia defensoris et tamen utriusque credibilis, sic ..; D II, 55.

IV. Umstand: hic .. neutri adsentiens ... *nonne utroque* est prudentior? A II, 132. — tertia philosophiae pars ... sic tractabatur ab utrisque; A I, 30. cum .. etiam exitus ab utroque datur conturbato errantique regi; F V, 63. portenta .. ab utrisque et flagitia dicuntur; N III, 91. in utroque eandem habuit fortuna potestatem, sed usa in altero est; T I, 85. mores in utroque dispares; N I, 97. si haec paria in utroque; O III, 90.

b. neutr. (vgl. A, 2): I. absolut: in utroque .. utrumque (esse); A I, 24. si utrumque sit aestimatione dignum; F III, 44. aut .. honestatem esse finem (bonorum) aut voluptatem aut utrumque; A II, 138. proprium .. utrumque legis est; L I, 19. utrumque opus est, et cura vacare et negotio; L I, 8. utrumque non potest; A II, 132. utrumque immanitate et feritate quadam proponenda castigari solet; T IV, 66. ohne Verb: quid, si utrumque? || utroque? ||; A II, 60. haec ... partim sunt per se ipsa praeposita, partim quod aliquid efficiunt, partim utrumque; F III, 56. utrumque omnino durum; N I, 95. utrumque homine alienissimum; O I, 41. ut bonorum alia sint ad illud ultimum pertinentia, ... alia autem efficientia, ... alia utrumque; F III, 55.

II. nach Verben: utrumque (Scipio) egit graviter; Lae 77. castigo: f. I. solet. potius quam uno fine utrumque concluderent; F IV, 39. coniunctum utrumque magis expetendum sit quam sapere solum; F III, 44. utrumque .. consequitur, ut et ... fruatur officio et ... sanetur; T III, 34. cuperem equidem utrumque, si posset; T I, 23. ex quo exardescit sive amor sive amicitia; utrumque enim dictum || ductum || est ab amando; Lae 100. utrumque dissolvitur; T III, 73. expeto: f. coniungo. tu mihi videris utrumque facturus; R II, 22. de angue illo, qui Sullae apparuit immolanti, utrumque memini; D II, 65. utrumque omnino a natura petundum est; O I, 133. qui utrumque voluit et potuit; R III, 6. si (Epicurus) utrumque probaret, ut probat; F II, 18. hic, qui utrumque probat, ambobus debuit uti; F II, 20. ego .. utrumque verum puto; A II, 113. nos .. quantum in utroque profecerimus, aliorum sit iudicium, utrumque certe secuti sumus; O I, 3. volo: f. possum. — respondent extrema primis, media utrisque, omnia omnibus; F V, 83. — inter eum, qui potiatur ... voluptatibus, et eum, qui excrucietur ..., esse eum, qui utroque careat; F II, 14. — in utroque exercebantur; F IV, 6. quamquam .. in utroque || utraque || inest gratificandi liberalis voluntas; O II, 52. erit hoc totum ... ex utroque perfectius; T IV, 9. in utroque tamen utrumque (esse); A I, 24. si ars, si ratio, si via, si vis denique conclusionis valet, eadem est in utroque; A II, 96. quoniam .. eadem est ratio iuris in utroque; R III, 24.

III. Präpositionen: quod ex utroque, id † iam corpus et quasi qualitatem quandam nominabant; A I, 24. ut (sapientia) ... in utroque iuvaret eum ac contineret; F IV, 17. videndum est in utrisque, ne ..; T IV, 64.

utervis, einer von beiden, beide: I. mit Genetiv: minus habeo virium quam vestrum utervis; C 33. — animi ... voluptatem aut molestiam plus ... afferre momenti quam eorum utrumvis, si aeque diu sit in corpore; F I, 56. quorum utrumvis ut sit; N II, 85.

II. allein: mihi utrumvis satis est; O III, 33. cum utrumvis liceat; F III, 17.

uterus, Mutterleib: quod (animal) cum ex utero elapsum excidit; N II, 128.

utilis, brauchbar, tauglich, nützlich, vorteilhaft: A. bei Substantiven: alqs: num .. utiliorem tibi hunc Triarium putas esse posse, quam si tua sint Puteolis granaria? F II, 84.

alqd: ad nostros cives erudiendos nihil utilius (est); A I, 11. »sic fuit utilius finiri ipsique tibique«; T I, 115. utile est .. uti motu animi, qui uti ratione non potest; T IV, 55. aemulari utile est, obtrectare, misereri; T IV, 56. nihil a philosophia posse aut maius aut utilius optari quam haec; T IV, 82. saepe .. ne utile quidem est scire, quid futurum sit; N III, 14. Marcone Crasso putas utile fuisse ... scire sibi ... cum ignominia ... esse pereundum? D II, 22. nisi ... tolli diem utile est; L III, 40. cum pugnare videtur cum honesto id, quod videtur esse utile; O I, 9. quae sunt iis utilia, qui accipiunt, danti non molesta; O I, 52. [in quo tum quaeri dixi, quid utile, quid inutile, tum ex utilibus quid utilius aut quid maxime utile]; O II, 1. hoc .., de quo nunc agimus, id ipsum est, quod utile appellatur; O II, 9. [quicquid .. iustum sit, id etiam utile esse censent]; O II, 10. sibi id utile futurum; O II, 22. causa .. largitionis est, si aut necesse est aut utile; O II, 58. est .. etiam vehementer utile iis ...

valere opibus; O II, 64. cum dubitarent, ... utilene id esset an inutile; O III, 7. ii solent in deliberando honestum cum eo, quod utile putant, comparare; O III, 18. si quando cum illo, quod honestum intellegimus, pugnare id videbitur, quod appellamus utile; O III, 19. quibus et ‖ aut ‖ utile non honestum (videtur); O III, 20. nihil honestum, quod non idem utile sit, saepe (Panaetius) testatur; O III, 34. quod .. bonum, id certe utile; ita, quicquid honestum, id utile; O III, 35. nihil, quod crudele, utile; O III, 46. maneat .., quod turpe sit, id numquam esse utile, ne tum quidem, cum id, quod esse utile putes, adipiscare; hoc enim ipsum, utile putare, quod turpe sit, calamitosum est; O III, 49. non, quicquid tibi audire utile est, idem ‖ id ‖ mihi dicere necesse est; O III, 52. numquam .. est utile peccare, quia semper est turpe; O III, 64. „non igitur faciat," dixerit quis, „quod utile sit, quod expediat?" immo intellegat nihil nec expedire nec utile esse, quod sit iniustum; O III, 76. utrum .. utilius vel Fabricio ... vel senatui nostro ... armis cum hoste certare an venenis? O III, 87. aucta vectigalia, utile igitur. quousque audebunt dicere quicquam utile, quod non honestum? O III, 87. quae videantur esse utilia neque sint; O III, 96. quis haec negat esse utilia? O III, 99. reddi captivos negavit esse utile; O III, 100. potest .., quod inutile rei publicae sit, id cuiquam civi utile esse? O III, 101. addunt etiam, quicquid valde utile sit, id fieri honestum, etiamsi antea non videretur; O III, 103. quod quia patriae non utile putavit; O III, 110. ea ... non esse utilia, quia sint flagitiosa, foeda, turpia; O III, 115. potest .. quicquam utile esse, quod ..? O III, 116. ſ. **videor,** IV, 2. utilis (20 St.) S. 792, b. **honestus,** B, I, 2. O II, 9. 10. III, 11. 34. 40. 49. 64. 77. 78. 83. 85. 110 (B. II, S. 181, a).

angores: possunt .. cuiquam esse utiles angores, sollicitudines, diurni et nocturni metus, vita insidiarum periculorumque plenissima? O III, 84.

benignitas: haec benignitas etiam rei publicae est utilis; O II, 63.

causa: (Curio) potius doceret (causam) non esse aequam, quia non esset utilis rei publicae, quam, cum utilem non esse diceret, esse aequam ‖ non ut. dic., esse aequ.; al. ‖ fateretur; O III, 88.

cives: quo meliores cives utilioresque rebus suis publicis essent; O I, 155.

consilium: non honestum consilium, at utile; O III, 97.

dementia: isto .. modo licet dicere utilem vinulentiam ad fortitudinem, utilem etiam dementiam; T IV, 52.

enumeratio: est .. utilis ad persuadendum ea ... ferri .. posse ... enumeratio eorum, qui tulerunt; T IV, 63.

factum: nullum .. eorum factum potest utile esse; O III, 60.

homo: qui frugi homines χρησίμους appellant, id est tantum modo utilis; at illud est latius; T III, 16. secundum deos homines hominibus maxume utiles esse possunt; O II, 11. nonne .. sapiens ... abstulerit cibum alteri homini ad nullam rem utili? O III, 29. si quid ab homine ad nullam partem utili utilitatis tuae causa detraxeris; O III, 30.

ignoratio: ignoratio futurorum malorum utilior est quam scientia; D II, 23.

infamia: potest .. ulli imperio ... utile esse odium et infamia? O III, 88.

insania: dicamus .. utilem insaniam? T IV, 53. potest utilis esse insania? T IV, 79.

iracundia: an tum quoque (iracundia) est utilis? T IV, 54. ubi sunt .. isti, qui iracundiam utilem dicunt? T IV, 79.

iustitia: quae (iustitia) semper est utilis; O III, 96.

leges: cum quaeritur, ... quae leges, qui mores aut utiles aut inutiles (sint); D II, 11.

metus: ſ. angores.

misericordia: reliquas quoque partis aegritudinis utilis esse dicunt, misericordiam ad opem ferendam; T IV, 46.

mores: ſ. leges. — odium: ſ. infamia.

opes: non poterunt (opes) utiles esse cum infamia; O III, 87.

opiniones: utilis esse .. has opiniones quis neget? L II, 16.

oratio: illa .. altera ratio et oratio ... est ea quidem utilior, sed ..; T IV, 60.

parricidium: potest ... cuiquam esse utile foedissimum et taeterrimum parricidium patriae? O III, 83.

partitio: quae est .. aut utilior aut ad bene vivendum aptior partitio quam illa? F I, 45.

promissa: quae (promissa) non sunt iis ipsis utilia, quibus illa promiseris; O III, 94.

propositum: duobus propositis utrum utilius (sit deliberari solet); O I, 10.

prudentia: hanc .. utilem homines existimant veramque prudentiam; O II, 38.

ratio: ſ. oratio.

religio: adfert .. haec opinio religionem utilem civitatibus; L II, 26.

res: ipsas .. res utiles et salutares deorum esse vocabulis nuncupatas; N I, 38. perspicuum est .., quanta in singulos reges rerum bonarum et utilium fiat accessio; R II, 37. si dilectum rerum utilium et inutilium non habebit; L fr 3. ut ... res geras magnas illas quidem et maxume utiles; O I, 66. (res familiaris) quam plurimis, modo dignis, se utilem praebeat; O I, 92. si quando aliqua res maior atque utilior populari largitione adquiritur; O II, 58. (res) sunt certe utiles; O II, 86.

scientia: ego ne utilem quidem arbitror esse nobis futurarum rerum scientiam; D II, 22.

sententia: his .. rebus inbutae mentes haud sane abhorrebunt ab utili aut a vera sententia; L II, 16. non .. utilis illa L. Philippi Q. f. sententia; O III, 87. cum hac sententia non modo verior, sed ne utilior quidem hominum vitae reperiri ulla possit; P 23.

sermones: ut hae feriae nobis ad utilissimos rei publicae sermones potissimum conferantur; R I, 33.

sollicitudines: ſ. angores.

tranquillitas: quoniam, quae (tranquillitas) honesta non sit, ne utilem quidem esse arbitror; O III, 97.

vinulentia: ſ. dementia.

vita: [non .. mihi est vita mea utilior quam animi talis adfectio]; O III, 29. cuius .. vita ipsi potest utilis esse, cum ..? O III, 85. ſ. angores.

B. **allein:** I. incidunt: ſ. II, 1. antepono.

pugnant, al.: quod (Panaetius) non utilia cum honestis pugnare aliquando posse dixerit, ... sed ea, quae viderentur utilia; O III, 34. ex quo ista innumerabilia nascuntur, ut utilia cum honestis pugnare videantur; O III, 72.

II, 1. antepono, diiudico: non ut aliquando anteponeremus utilia honestis, sed ut ea sine errore diiudicaremus, si quando incidissent; O III, 34.

discerno: aequa iniqua, honesta turpia, utilia inutilia ... (discernere) poterat; T V, 114.

disputo: cum multa sint in philosophia et gravia et utilia accurate copioseque a philosophis disputata; O I, 4.

fugio, persequor: quis est, qui utilia fugiat? aut quis potius, qui ea non studiosissime persequatur? O III, 101.

praescribo: ut (magistratus) praesit praescribatque recta et utilia; L III, 2.
propono: duobus propositis utilibus utrum utilius (sit deliberari solet); O I, 10.
reperio: quia nusquam possumus nisi in laude, decore, honestate utilia reperire; O III, 101.
2. dissero de: tum pari ratione de utili, post de comparatione eorum (est) disserendum; O I, 10.
III. dissensio: haec est illa, quae videtur utilium fieri cum honestis saepe dissensio; O III, 56.
IV. ex: f. A. alqd; O II, 1.

utilitas, Nützlichkeit, Nutzen, Vorteil: I. **absolut: 1. Subject:** adfert, aufert: quid est, quod adferre tantum utilitas ista, quae dicitur, possit, quantum auferre, si boni viri nomen eripuerit, fidem iustitiamque detraxerit? O III, 82.
conglutinat: si utilitas amicitias conglutinaret ‖ congl. amic. ‖, eadem commutata dissolveret; Lae 32.
consequuntur: quamquam utilitates multae et magnae consecutae sunt, non sunt tamen ab earum spe causae diligendi profectae; Lae 30. f. sequitur; Lae 51.
constituit: si utilitas constituet amicitiam, tollet eadem; F II, 78.
contendit: dubitandum non est, quin numquam possit utilitas cum honestate contendere; O III, 11.
deficit: si utilitas ab amicitia, ut fit saepe, defecerit; F II, 79.
delectat: cuius (vitis) .. non utilitas me solum, ... sed etiam cultura et natura ipsa delectat; C 53. non .. tam utilitas parta per amicum quam amici amor ipse delectat; Lae 51.
detrahit: f. adfert.
dissolvit: f. conglutinat.
ecflorescit: nulla utilitate quaesita; quae tamen ipsa ecflorescit ex amicitia, etiamsi tu eam minus secutus sis; Lae 100.
eripit: f. adfert.
est: ut, etiamsi nulla sit utilitas ex amicitia, tamen ipsi amici propter se ipsos amentur; F I, 69. in quibus (poëtis) nulla solida utilitas omnisque puerilis est delectatio; F I, 72. quorum (membrorum) utilitas quanta sit, a medicis etiam disputatur; F III, 18. nec .. sum nescius esse utilitatem in historia, non modo voluptatem; F V, 51. vos .. considerantis, quae sit utilitas quaeque oportunitas in homine membrorum; N I, 92. ut eadem sit utilitas unius cuiusque et universorum; quam si ad se quisque rapiet, dissolvetur omnis humana consortio; O III, 26. necesse est secundum eandem naturam omnium utilitatem esse communem; O III, 27. tum non utilitas relinquenda est, sed intellegendum, ubi turpitudo sit, ibi utilitatem esse non posse; O III, 35. quodsi nihil est tam contra naturam quam turpitudo ... nihilque tam secundum naturam quam utilitas, certe in eadem re utilitas et turpitudo esse non potest; O III, 35. sine qua (honestate) ne utilitas quidem esse potuisset; O III, 40. ea (utilitas) nulla erat repugnante honestate; O III, 48. ut utilitas tua communis sit utilitas vicissimque communis utilitas tua sit; O III, 52. non habeo, ad volgi opinionem quae maior utilitas quam regnandi esse possit; O III, 84. ut utilitatem nullam esse docuimus, quae honestati esset contraria, sic ..; O III, 119.
exsistit: ex qua (disserendi ratione et scientia) .. summa utilitas existit ad res ponderandas; T V, 72.
labefactant: eaedem .. utilitates poterunt eas (iustitiam, amicitiam) labefactare atque pervertere; F III, 70.
latet, oritur: nec .. supra terram, sed etiam in intumis eius tenebris plurimarum rerum latet utilitas, quae ad usum hominum orta ab hominibus solis invenitur; N II, 162.
pervertunt: f. labefactant.
potest: per quam (artem) illa utilitas percipi possit; D I, 116. f. adfert. contendit. est; O III, 35. 40. 84. labefactant. pugnat; O III, 9. repugnat; O III, 50. — II, 1. elicio. enumero.
pugnat: quia numquam posset utilitas cum honestate pugnare; O III, 9. liceret ei dicere utilitatem aliquando cum honestate pugnare; O III, 12. certe haec utilitas, et quidem summa, ... cum honestate pugnabit; O III, 117.
rapit: cum .. utilitas ad se rapere, honestas contra revocare ad se videtur; O I, 9.
repugnat: incidunt ... causae, cum repugnare utilitas honestati videatur, ut animadvertendum sit, repugnetne plane an possit cum honestate coniungi; O III, 50. si quando ea, quae videtur utilitas, honestati repugnat; O III, 120.
sequitur: manebit .. amicitia tam diu, quam diu sequetur utilitas; F II, 78. *honestatem utilitas* secuta est; O III, 19. non .. utilitatem amicitia, sed utilitas amicitiam secuta ‖ consecuta ‖ est; Lae 51.
tollit: f. constituit.
valet: utilitas valuit propter honestatem; O III, 40. hic ea, quae videbatur utilitas, plus valuit quam honestas; O III, 109.
videtur: f. rapit. repugnat; O III, 120. valet; O III, 109.
vincit: vicit .. utilitas honestatem? immo vero honestas utilitatem; O III, 19. cum (Curio) causam Transpadanorum aequam esse dicebat, semper autem addebat: „vincat utilitas"; O III, 88.
2. **Prädicat:** sum: quae videntur esse utilitates contra iustitiam simulatione prudentiae; O III, 95.
videor: f. 1. repugnat; O III, 120. valet; O III, 109.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** accipio: cuius rationis vim atque utilitatem ex illo caelesti Epicuri de regula et iudicio volumine accepimus; N I, 43.
addo: addo etiam utilitatem; O I, 67.
adfero: f. **adfero,** II. utilitatem (5 St.) B. I, S. 66, a.
adipiscor: ut magnas utilitates adipiscimur conspiratione hominum atque consensu, sic ..; O II, 16.
antepono: ex quo illud natura consequi, ut communem utilitatem nostrae anteponamus; F III, 64.
augeo: illi ... ab augendis hominum utilitatibus et commodis non recesserunt; O I, 155.
capio: f. **capio,** III. utilitatem (3 St.) B. I, S. 380, a.
cerno: cum (sapiens) [contineri] prudentia utilitatem civium cernat; T V, 72.
commuto: facere promissa, stare conventis, reddere deposita commutata utilitate fiunt non honesta; O III, 95. f. I, 1. conglutinat.
comparo: ut ... animi excellentia magnitudoque cum in ... utilitatibus .. et sibi et suis comparandis, tum multo magis in his ipsis despiciendis eluceat; O I, 17.
complector: qui potuit .. divinius et utilitates conplecti maritimas Romulus et vitia vitare quam quod ..? R II, 10.
coniungo: f. I, 1. repugnat; O III, 50.
consecro: cur ... corporis curandi tuendique causa ‖ [causa] ‖ quaesita sit ars atque eius utilitas deorum inmortalium inventioni consecrata; T III, 1.
consequor: f. I, 1. sequitur.

conservo: quae (lex naturae) utilitatem hominum conservat et continet; O III, 31.
contineo: si non modo utilitas, sed vita omnis beata corporis firma constitutione ... continetur; O III, 117. s. cerno. conservo.
derigo: honestate .. derigenda ‖ dir. ‖ utilitas est; O III, 83.
despicio: s. comparo.
detraho: s. **detraho,** II. utilitatem (3 St.) B. I, S. 654, b. — dico: s. I, 1. adfert.
do: cum omni utilitate, quam di hominibus dederunt, ars aliqua coniuncta est; D I, 116.
dono: maxuma .. eorum (oculorum) utilitas donata hominum generi deorum munere deinceps explicetur; Ti 52.
elicio: e quibus (fabulis) utilitas nulla elici potest; F V, 51.
enumero: enumerari .. non possunt ... utilitates ‖ † artes, al. ‖ denique innumerabiles ad victum et ad vitam necessariae; N II, 132.
expeto: omnes .. expetimus utilitatem ad eamque rapimur; O III, 101.
gigno: qui (di) utilitates quasque gignebant; N II, 62.
habeo: s. **habeo,** III. utilitatem (3 St.) B. II, S. 130, b.
impedio: ne intemperata quaedam benivolentia ... impediat magnas utilitates amicorum; Lae 75.
invenio: a quibus magna utilitas ad vitae cultum esset inventa; N I, 38. s. I, 1. latet.
obicio: quod nulla utilitate obiecta delectentur animi; F V, 50.
omitto: nec .. nostrae nobis utilitates omittendae sunt aliisque tradendae, cum iis ipsis egeamus, sed suae cuique utilitati ... serviendum est; O III, 42.
pario: s. I, 1. delectat; Lae 51.
paro: longum est mulorum persequi utilitates et asinorum, quae certe ad hominum usum paratae sunt; N II, 159.
percipio: s. **percipio,** III. utilitatem (5 St.) S. 46, b. — persequor: s. paro.
perverto: nulla .. vis fuit religionis, quae tantam utilitatem perverteret; O III, 102.
peto: quam .. utilitatem aut quem fructum petentes scire cupimus ..? F III, 37.
quaero: s. **quaero,** III. utilitatem (3 St.) S. 218, b. — rapio: s. I, 1. est; O III, 26.
relinquo: s. I, 1. est; O III, 35.
retineo: ut et utilitas in amicitia et fides retineatur; Lae 88.
seiungo: s. **seiungo** utilitatem (3 St.) S. 482, a.
separo: virtus ... ipsa per se sua sponte separata etiam utilitate laudabilis; T IV, 34.
sequor: sequor utilitatem; F II, 78. ille (Cyrsilus) utilitatem sequi videbatur; O III, 48. s. I, 1. efflorescit. sequitur.
tollo: nimis multis iam stulte hanc utilitatem tolli cupientibus; R IV, 2.
tueor: ut utilitatem civium sic tueantur, ut, quaecumque agunt, ad eam referant obliti commodorum suorum; O I, 85.
video: quarum rerum utilitatem video; N III, 61.
vinco: s. I, 1. vincit; O III, 19.
2. **Dativ:** antepono: s. 1. antepono.
consulo: vir bonus ... utilitati omnium plus quam unius alicuius aut suae consulit; F III, 64. qui (rector) populi utilitati magis consulat quam voluntati; R V, 8. semper (sapiens vir) officio fungetur utilitati consulens hominum; O III, 31.
pareo: cum videmus ... hominis utilitati agros omnis et maria parentia; T I, 69.
repugno: „o stultum hominem", dixerit quispiam, „et repugnantem utilitati suae!" O III, 100.
servio: ut communi utilitati serviatur; O I, 31. s. 1. omitto.
sum: quod quantae fuerit utilitati, post videro; R II, 16.
3. **Ablativ:** egeo: s. 1. omitto.
4. **mit Präpositionen:** abutor ad: nos elephantorum acutissumis sensibus, nos sagacitate canum ad utilitatem nostram abutimur; N II, 151.
adfero ad: semper aliquid ad communem utilitatem afferendum (est); O I, 52.
adlicio ad: quonam modo hominum studia ad utilitates nostras allicere atque excitare possimus; O II, 20.
cogito de: nihil ut (Torquati) de utilitatibus, nihil ut de commodis suis cogitarent? F I, 34.
comparo cum: quae ... pro nihilo ducere comparantem cum utilitate communi; O III, 24.
compono ad: auspicia ista ad utilitatem esse rei publicae composita; L II, 32.
confero ad: ad nostras utilitates officia ante conlata (erunt spectanda); O I, 45. illi ipsi ... ad hominum utilitatem suam prudentiam intellegentiamque potissimum conferunt; O I, 156.
coniungo ad: ut ipse ad meam utilitatem semper cum Graecis Latina coniunxi; O I, 1. — cum: s. 1. do.
consentio de: de cuius (amicitiae) utilitate omnes uno ore consentiunt; Lae 86.
constituo ad: sive haec ad utilitatem vitae constituta sunt a principibus rerum publicarum; R I, 56.
deduco ad: aqua Albana deducta ad utilitatem agri suburbani; D II, 69.
detraho de: qui (sapiens vir) si occiderit, multum de communi utilitate detraxerit; O III, 31.
dico de: possum de ichneumonum utilitate, de crocodilorum, de faelium dicere; N I, 101. ex altera (parte) ita de utilitate dicitur, ut ..; O III, 56.
disputo de: de qua (utilitate) hoc libro disputatum est; O II, 87.
do ad: ipsum illud genus vel libidinis vel cupiditatis ad summam utilitatem esse dicunt a natura datum; T IV, 44.
excito ad: s. adlicio ad.
explico ad: s. porrigo ad.
loquor de: quid de utilitate loquar stercorandi? C 54.
pertineo ad: quae (officia iustitiae) pertinent ad hominum utilitatem ‖ caritatem ‖, qua nihil homini esse debet antiquius; O I, 155. pertinent .. ea ad utilitatem; O II, 87.
pigneror ad: ut (patria) plurimas et maximas nostri animi, ingenii, consilii partis ipsa sibi ad utilitatem suam pigneraretur; R I, 8.
porrigo ad: quae virtus praeter ceteras totam ‖ tota ‖ se ad alienas porrigit utilitatis ‖ utilitates ‖ atque explicat; R III, 11.
rapio ad: s. 1. expeto. — refero ad: s. **ad,** I. refero ad utilitatem (7 St.) B. I, S. 49, a.
retineo ad: retinetur ... ad magnas utilitates rei publicae mos, religio, disciplina; D II, 70.
secerno ab: consuetudo ... sensim .. eo deducta est, ut honestatem ab utilitate secernens constitueret esse honestum ..; O II, 9.
seiungo ab: numquam aequitatem ab utilitate posse seiungi; F III, 71.
utor ad: ut bestiis homines uti ad utilitatem suam possent ‖ possint ‖ sine iniuria; F III, 67.
III. **nach Adjectiven, adjectivischem Particip und Adverb:** 1. **Genetiv:** efficiens: quodsi is esset Panaetius, qui virtutem propterea colendam diceret, quod ea efficiens utilitatis esset; O III, 12.
immemor: eos ... dignitatis splendore ductos immemores fuisse utilitatum suarum; F V, 64.

peritus: sit .. oppositus ... peritus utilitatis dignitatisque civilis quasi tutor et procurator rei publicae; R II, 51.

providus: mundi ... natura ... consultrix et provida utilitatum oportunitatumque omnium (a Zenone dicitur); N II, 58.

2. **mit Präpositionen:** aptus ad: quid dicis melius? ... si aptius ad utilitates nostras, id quoque adsentior; N III, 21.

parum ad: qui haec subtilius disserunt, fortasse vere, sed ad communem utilitatem parum; Lae 18.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: ſ. **habeo,** III. utilitatem (3 St.) B. II, S. 130, b.

communicatio: nihil est ... quod latius pateat quam ... quasi quaedam societas et communicatio utilitatum; F V, 65.

communio: populus (est) ... coetus multitudinis iuris consensu et utilitatis communione sociatus; R I, 39.

comparatio: utilitatum comparatio ... saepe est necessaria; O II, 88. ex quo ... intellegi debet utilitatum comparationes fieri solere; O II, 89.

consultrix: ſ. III, 1. providus.

derelictio: communis utilitatis derelictio contra naturam est; O III, 30.

desertor: nec magis est vituperandus proditor patriae quam communis utilitatis aut salutis desertor; F III, 64.

desiderium: cum se lucis magis quam utilitatis desiderio moveri diceret; F V, 54.

magnitudo: utilitatum .. magnitudine constituti sunt ei di; N II, 62. cum magnitudine utilitatis (oratio) comparetur; O II, 20. non cum hoc deliberetur ‖ deliberatur ‖, relinquendane sit honestas propter utilitatis magnitudinem; O III, 40.

mercatura: non erit ista amicitia, sed mercatura quaedam utilitatum suarum; N I, 121.

nomen: utilitatis nomen non tam splendidum quam necessarium ducimus; O III, 101.

opinio: ſ. species; O III, 86.

praecepta: in his .. utilitatum praeceptis Antipater Tyrius Stoicus ... duo praeterita censet esse a Panaetio; O II, 86.

ratio: quod non subducta utilitatis ratione effici solet, sed ipsum a se oritur; F II, 78. quae deliberatio omnis in rationem utilitatis cadit; O I, 9. cavendum (est), ne id bellandi magis fuga quam utilitatis ratione faciamus; O I, 80.

regula: eadem utilitatis, quae honestatis, est regula; O III, 75 (74).

repugnantia: nec id, quod vere honestum est, fas est cum utilitatis repugnantia comparari; O III, 17.

societas: ſ. communicatio.

species: quae .. huic (honesto) repugnent specie quadam utilitatis; O III, 12. cum aliqua species utilitatis obiecta est, commoveri necesse est; O III, 35. quae (res) speciem utilitatis attulerit; O III, 35. quae (causae) conturbent animos utilitatis specie; O III, 40. species .. utilitatis animum pepulit eius (regis); O III, 41. iaceat utilitatis species, valeat honestas; O III, 46. utilitatis specie in re publica saepissime peccatur; O III, 46. illa praeclara, in quibus publicae utilitatis species prae honestate contemnitur; O III, 47. tanta vis est honesti, ut speciem utilitatis obscuret; O III, 47. si speciem utilitatis opinionemque quaerimus; O III, 86. is (Regulus) cum Romam venisset, utilitatis speciem videbat; O III, 99. apud superiores utilitatis species falsa ab honestatis auctoritate superata est; O III, 109. sin autem speciem utilitatis etiam voluptas habere dicetur ‖ dicitur ‖; O III, 120.

spes: ſ. I, 1. consequuntur.

varietates: ex utilitatis varietatibus, cum aliis aliud expediat, nasci discordias; R I, 49.

2. **mit Präposition:** verba de: de qua (utilitate stercorandi) doctus Hesiodus ne verbum quidem fecit; C 54.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** colere: si fructibus et emolumentis et utilitatibus amicitias colemus; F II, 83.

convelli: ita fit, ut nulla sit omnino iustitia, si neque natura est, ea ‖ eaque ‖ quae propter utilitatem constituitur, et ‖ constituitur ‖ utilitate illa convellitur; L I, 42.

derigere: quos (fines bonorum) utilitate aut voluptate derigunt; F V, 57. utilitate, ut putat, officium derigit ‖ dir. ‖ magis quam humanitate; O III, 89.

impelli: si (animus) sua cupiditate, non utilitate communi inpellitur; O I, 63.

laudari: ut ... gubernatoris ars, quia bene navigandi rationem habet, utilitate, non arte laudatur; F I, 42.

metiri: si ... utilitate omnia metienda sunt; L I, 42.

moveri: qui non ipso honesto movemur, ut boni viri simus, sed utilitate aliqua atque fructu; L I, 41.

probari: quorum (generum radicum) ... utilitate et ars est et inventor probatus; D I, 13.

terminare: nos metiendi ratiocinandique utilitate huius artis (geometriae) terminavimus modum; T I, 5.

abl. comp.: ſ. II, 4. pertineo ad; O I, 155.

2. **Präpositionen:** ad: quid ad utilitatem tantae pecuniae? F II, 85. procuratio rei publicae ad eorum utilitatem, qui commissi sunt, non ad eorum, quibus commissa est, gerenda est; O I, 85.

causa: dic te omnia ... utilitatis tuae causa facturum; F II, 76. quid .. de amicitia statueris utilitatis causa expetenda, vides; F II, 79. primo utilitatis causa amicum expeti; F II, 82. utilitatis causa amicitia est quaesita; F II, 84. prius, quam didicimus, cuius ea (membra) causa utilitatis ‖ util. causa ‖ habeamus; F III, 66. nemini parere ... nisi praecipienti ‖ [praecipienti] ‖ aut docenti aut utilitatis causa iuste et legitime imperanti; O I, 13. hi sibi ... nullam societatem communis utilitatis causa statuunt esse cum civibus; O III, 28. si quid ab homine ad nullam partem utili utilitatis tuae causa detraxeris; O III, 30. qui utilitatum causa fingunt amicitias; Lae 51.

contra: qua (affectione animi) non modo utilitas nulla quaeritur, sed contra utilitatem etiam conservatur fides; F V, 63.

cum: etsi magna cum utilitate rei publicae, tamen ..; A II, 3. ut ... natura ... nec fruges terrae bacasve arborum cum utilitate ulla generi humano dedisset, nisi ..; D I, 116. optimo cuique dominatum ... cum summa utilitate infirmorum datum; R III, 37. cum summa utilitate rei publicae magnam ipsi adipiscentur ... gloriam; O II, 85.

ex: quibus (portentis) cognitis multae saepe res ex hominum sententia atque utilitate partae (sunt); N II, 163.

gratia: lex utilitatis virorum gratia rogata; R III, 17.

ob: alia .. (membra videntur esse donata) nullam ob utilitatem quasi ad quendam ornatum; F III, 18. ipsi, qui inridentur, Aegyptii nullam beluam nisi ob aliquam utilitatem ... consecraverunt; N I, 101.

propter: esto, fecerit, si ita vis, Torquatus propter suas utilitates; F II, 61. communis ... salutis desertor propter suam utilitatem aut salutem; F III, 64. aut iustitiam aut amicitiam propter

utilitates adsciscì aut probari; F III, 70. valetudinem, vires, vacuitatem doloris non propter utilitatem solum, sed etiam ipsas propter se expetemus; F V, 47. quae (nares) semper propter necessarias utilitates patent; N II, 145. f. convelli.

sine: ut ... eas (res) .. sine voluptate aut utilitate aliqua non requirat; F III, 37. ipsam aegritudinem ... non sine magna utilitate a natura dicunt constitutam; T IV, 45.

utiliter, nützlich, vorteilhaft, zum Nutzen: divido: vides, .. ut Epicurus cupiditatum genera diviserit, non nimis fortasse subtiliter, utiliter tamen; T V, 93.

do: illi .. etiam utiliter a natura dicebant permotiones istas animis nostris datas; A II, 135. quid, quod iidem Peripatetici perturbationes istas ... non modo naturalis esse dicunt, sed etiam utiliter a natura datas; T IV, 43. modo ne (Peripatetici) laudarent iracundiam et dicerent utiliter a natura datam; O I, 89.

facio: quae in rebus inanimis quaeque in usu et || [usu et] || tractatione beluarum fiunt utiliter ad hominum vitam; O II, 17.

invenio: a physicis rebus bene atque utiliter inventis; N II, 70.

lateo: latent .. utiliter (oculi); N II, 143.

utinam, daß doch, wenn doch: I. **allein:** 1. Präsens: quo utinam velis passis pervehi liceat! T I, 119. u. tam facile vera invenire possim || possem || quam falsa convincere! N I, 91. quam palmam u. di inmortales, Scipio, tibi reservent, ut avi reliquias persequare! C 19. ad quam (senectutem) u. perveniatis! C 85.

2. Perfect: cui quidem u. fere fideliter † abundiente || quidem certe, al. || auguraverim; R IV, 8.

3. Imperfect: u. esset ille Persius! Scipio vero et Rutilius multo etiam magis; F I, 7. u. ego .. tertius vobis amicus adscriberer! T V, 63. eas ipsas (imagines) u. sequeremur! O III, 69. quae (sapientia mea) u. digna esset opinione vestra nostroque cognomine! C 5.

4. Plusquamperfect: multa mihi ipsi ad mortem tempestiva fuerunt, quae || quam || u. potuissem obire! T I, 109. u. (deus) sapientis Stoicos effecisset! D II, 86. „u.“, inquit, „M. Cicero, isto animo atque virtute in summa re publica nobiscum versari quam in municipali maluisses“! L III, 36. „u.“ inquit C. Pontius Samnis, „ad illa tempora me fortuna reservavisset“! O II, 75.

5. elliptisch: nec .. id effici posse confido, ... ut omnes adulescentes se ad haec studia convertant. pauci utinam! D II, 5.

II. **Verbindungen:** atque: est huius .. disputationis .. proprium id, quod expectas, atque u. esset etiam facultatis meae! L I, 58. f. **atque,** II, 1. utinam (4 St.) B. I, S. 258, b.

ne: f. **ne,** II. utinam (3 St.) B. II, S. 653, b.

quidem: f. **quidem,** A, VI. utinam (5 St.) S. 302, a.

utiquam f. **neutiquam.**

utique, durchaus, gewiß: faba quidem Pythagorei utique abstinere; D II, 119. fontis quidem earum (legum) utique perspexerit; R V, 5.

utor, gebrauchen, benutzen, anwenden, haben, genießen, umgehen: I. **absolut:** 1. unpersönlich: teneamus hoc verbum † quidem; erit enim utendum in reliquo sermone saepius; A I, 40.

2. alqs: si gemitus in dolore ad confirmandum animum valebit, utemur; T II, 57. ea, quae dixi, iis solis confitendum est esse parata, qui utuntur; N II, 157. nec, si is, qui accepit, bene utitur, idcirco is, qui dedit, amice dedit; N III, 70. nec .. habere virtutem satis est quasi artem aliquam, nisi utare; R I, 2. quae (lex naturae) vetat ullam rem esse cuiusquam nisi eius, qui tractare et uti sciat; R I, 27. non novam potestatem nactus || nanctus ||, sed, quam habebat, usus iniuste; R II, 51. divitias (oportunae sunt), ut utare, opes, ut colare; Lae 22. — utentior || opulentior || sane sit, honestior vero quo modo? O II, 71.

deus: neque .., unde habeat ista deus tuus, video, nec quo modo utatur; N I, 112.

fortuna: in utroque eandem habuit fortuna potestatem, sed usa in altero est; T I, 85.

sapientes: quae .. sapientes [utentes] sequuntur duce natura; F V, 69.

II. **mit Accusativ:** alqd: cum ... graviter feras te, quod utendum acceperis, reddidisse; T III, 36. quodsi ea, quae utenda acceperis, maiore mensura, si modo possis, iubet reddere Hesiodus; O I, 48. vgl. I, 2. sapientes.

pecuniam: de quaerenda, de collocanda pecunia, ⟨vellem || pecunia || etiam de utenda || augenda ||⟩ ... disputatur; O II, 87.

terram: si ad eam (terram) utendam ferroque subigendam superstitionis aliquid accesserit; L II, 45.

III. **mit einfachem Ablativ:** aliquo: tertium (est) iis, quibuscum congregemur, uti moderate et scienter; O II, 18. quod P. Sulpicio utebare multum; Lae 2.

alq. re: aër ⟨hoc quoque enim utimur *iam* pro Latino⟩; A I, 26. quidquid acciderit specie probabile, ... utetur eo sapiens; A II, 99. hic, qui utrumque probat, ambobus debuit uti; F II, 20. istis .., quae modo dixisti, utar potius Latinis; F III, 16. recte eius omnia dicentur, qui scit uti solus omnibus; F III, 75. utar post alio si invenero melius; T I, 14. an ... ne iis quidem, quae habeo, mihi per te uti licebit? T I, 67. nec (deos haec) habere solum, sed etiam iis || his || uti in maxumis et optumis rebus; N II, 79. quibus utantur homines; N II, 454. non .. me deus ista scire, sed his tantum modo uti voluit. utar igitur; D I, 35. quod omnia essent ei (sapienti) praeparanda, quibus nesciret an aliquando uti necesse esset; R I, 11. uterque .. illis ad artem suam utitur; R V, 5. his utendum est; O I, 52. quod est, eo decet uti; C 27.

accenso: ut ... dominus .. funeris utatur accenso atque lictoribus; L II, 61.

accessione: accessione utuntur non ita probabili; F II, 42.

aculeis: cornibus uti boves videmus, nepas aculeis; F V, 42.

adiumentis: ut (natura) ... neque sane multum adiumentis externis et adventiciis uteretur; F V, 59.

aemulatione: ea (aemulatione) nihil hoc loco utimur; T IV, 17.

amicitia: non aqua, non igni, ut aiunt, locis pluribus utimur quam amicitia; Lae 22. † quo || quo || utamur quasi equis temptatis || temperatis, al. ||, sic amicitia ex || amicitiis, al. || aliqua parte periclitatis moribus amicorum; Lae 63.

animo: (parvi) et animo utuntur et sensibus conituntur que, sese ut erigant, et manibus utuntur; F V, 42. fortis .. animi ... est ... praesenti animo uti et consilio; O I, 80.

antiquitate: auctoribus .. ad istam sententiam ... uti optimis possumus, ... et primum quidem omni antiquitate; T I, 26.

argumento: f. **argumentum,** II, 3. utor (5 St.) B. I, S. 236, a.

arte: etsi ars .., cum ea non utare, scientia tamen ipsa teneri potest; R I, 2.

auctoribus: his et talibus auctoribus usi confirmant causam rebus || [rebus] || a dis inmortalibus indicatam; T I, 116. s. antiquitate.

auctoritate: ut auctoritate et valeant et utantur boni; L III, 38. quorum (doctissimorum) ego auctoritate non uterer, si ..; P 33.

auguribus: auguribus .. reliqui reges usi; D I, 3.

avibus: omnibus fere avibus utuntur, nos admodum paucis; D II, 76. quid? quod (externi) aliis avibus utuntur, aliis signis? D II, 83.

auspicio: s. **auspicium,** II, 4 (6 St.) B. I, S. 289, a.

beluis: ut ... utamur (beluis) domitis et condocefactis, ut elephantis; N II, 161.

beneficio: quod multi eorum (deorum) beneficio perverse uterentur; N III, 70. aliquem summis populi beneficiis usum; P 38.

benignitate: qua (benignitate) quo in plures usus sis, eo minus in multos uti possis; O II, 52.

bestiis: ut bestiis homines uti ad utilitatem suam possent || possint || sine iniuria; F III, 67.

bonitate: uti se eorum (deorum) bonitate velle dicebat; N III, 84.

bono: qui (M. Crassus) .. solebat uti suo bono; F II, 57. qualibus (bonis) C. Marius uti poterat; F II, 105. utatur .. suis bonis oportet *et* fruatur, qui beatus futurus est; N I, 103. isto bono utare, dum adsit, cum absit, ne requiras; C 33.

caelo: qui utantur crasso caelo atque concreto; N II, 42.

calliditate: qua (calliditate) perpauci bene utuntur, qui tamen ipsi saepe a male utentibus opprimuntur, innumerabiles autem improbe utuntur; N III, 75.

carminibus: utar carminibus Aratiis || Arateis ||; N II, 104.

castigatione: magnam .. partem clementi castigatione licet uti; O I, 137.

casu: animi, si quando vel vaticinando vel somniando vera viderunt, usi sunt fortuna atque casu; D II, 108.

cera: s. materia.

cibo: utebatur ... eo cibo, qui et suavissimus esset et idem facillimus ad concoquendum, vino et ad voluptatem, et ne noceret; F II, 64. cibo quo utare, interesse aliquid ad mentis aciem putant; N II, 43.

cogitatione: curandum est .., ut cogitatione ad res quam optumas utamur; O I, 132.

comitate: quod ... multa .. comitate usus iussu Tarquinii se ius dicere probavisset; R II, 38.

commodis: ut omnes et communibus commodis et suis uterentur; R V, 7.

communibus: ut communibus pro communibus utatur, privatis ut suis; O I, 20.

compensatione: hac usurum compensatione sapientem, ut et voluptatem fugiat ... et dolorem suscipiat; T V, 95.

conclusione: non || nonne || intellegis eadem (conclusione) uti posse et haruspices et fulguratores et interpretes ostentorum et augures et sortilegos et Chaldaeos? D II, 109.

conexionibus: s. coniunctionibus.

coniectura: quae (artes) ipsae fatentur coniectura se plus uti quam scientia; A II, 107.

coniunctionibus: neque eos (Chaldaeos, divinos) usuros esse coniunctionibus || conexionibus ||, ut ita sua percepta pronuntient: „si quis" ..; Fa 15.

conlatione: ut ... ea .. conlatione utamur aliquando, sed parcius, quam solent Stoici; T IV, 27.

consectione: arborum .. consectione omnique materia et culta et silvestri partim ad calficiendum corpus igni adhibito et ad mitigandum cibum utimur, partim ad aedificandum; N II, 151.

consilio: s. **consilium,** II, 4. utor (5 St.) B. I, S. 506, a.

consolatione: qua (consolatione) solemus uti, cum levare dolorem maerentium volumus; T III, 55.

consuetudine: qua (consuetudine) princeps usus est Aristoteles; T II, 9. ea .. (consuetudine) inter nos ... quam saepissime utemur; D II, 150.

contentione: quibus (contentionibus) summis uti solebas; L I, 11. in quibus (obiurgationibus) utendum est fortasse et vocis contentione maiore et verborum gravitate acriore; O I, 136.

cornibus: s. aculeis. — definitione: s. **definitio,** II, 3. utor (5 St.) B. I, S. 630, b.

disputatione: non solum illa subtili disputatione (animus) sibi utendum putabit, sed etiam fusa latius perpetua oratione; L I, 62.

dissimulatione: libenter uti solitus est ea dissimulatione, quam Graeci εἰρωνείαν vocant; A II, 15.

divinatione: non .. credo nullo percepto ... eos (artifices), qui divinatione utantur, futura praedicere; Fa 11.

divisione: qua (divisione) noster Antiochus libenter uti solet; F V, 16.

domino: quae (libertas) non in eo est, ut iusto utamur domino, sed ut null*o* *; R II, 43.

duce: quo (duce) illum (Hannibalem) utentem cum exercitu progredi coepisse; D I, 49.

elementis: ut ad illa elementa revolvar, quibus uti docti homines his in rebus solent; R I, 38.

eloquentia: magna .. eloquentia est utendum; T I, 117.

equo: || in || ipso equo, ... si nulla res impediat, nemo est, quin || qui non || eo, quo consuevit, libentius utatur quam intractato et novo; Lae 68. s. amicitia; Lae 63.

excursione: nec .. (avus) excursione nec saltu nec eminus hastis aut comminus gladiis uteretur, sed consilio, ratione, sententia; C 19.

excusatione: utendum etiam est excusatione adversus eos, quos invitus offendas, quacumque possis, quare id ... necesse fuerit; O II, 68.

exemplo: s. **exemplum,** II, 4. utor (5 St.) B. I, S. 909, b. — exercitationibus: s. **exercitatio,** II, 4. utor (3 St.) B. I, 911, a.

explicatione: qua (explicatione naturae) *et* hi (Peripatetici) utuntur et vestri; F IV, 11.

extis: extis .. omnes fere utuntur; D I, 16.

fidibus: s. **fides,** II, 3 (5 St.) B. II, S. 47, b.

finibus: singulis finibus utuntur; F II, 19. his .. finibus utendum arbitror, ut, cum emendati mores amicorum sint || sunt ||, tum sit ... omnium rerum ... communitas; Lae 61.

flatu: cum prospero flatu eius (fortunae) utimur; O II, 19.

fortuna: s. casu.

genere: e quibus (generibus) nos id potissimum consecuti sumus, quo Socratem usum arbitrabamur; T V, 11. mihi .. antiquissimum sepulturae genus illud fuisse videtur, quo apud Xenophontem Cyrus utitur; L II, 56. s. **genus,** II, 4. utor (4 St.) B. II, S. 99, b.

gladiis, hastis: s. excursione.

gravitate: s. contentione; O I, 136.

honore: num quis haruspicem consulit, ... quem ad modum utendum (sit) pecunia, quem ad modum honore, quem ad modum imperio? D II, 11.

imagine: si imaginibus potius uti quam rebus ipsis placet; T V, 14. naturae imagine utendum est nobis; R II, 66. umbra et imaginibus utimur; O III, 69.

imperio: s. honore.
improbitate: videturne (Atreus) summa inprobitate usus non sine summa esse ratione? N III, 69.
inanimis: nec iis (inanimis) sine hominum administratione uteremur; O II, 12.
insignibus: ne insignibus quidem regiis Tullus nisi iussu populi est ausus uti; R II, 31.
instituto: quo (instituto) etiam Stoici utuntur; F V, 23.
intellegentia: quibus (ratione, intellegentia) utimur ad eam rem, ut apertis obscura adsequamur; N III, 38.
interpretibus: ut sit utendum interpretibus somniorum potius, quam ..; D II, 127.
ioco: ludo .. et ioco uti illo quidem licet, sed sicut somno et quietibus ceteris tum, cum ..; O I, 103.
iudicio: s. **iudicium,** II, 4. utor (4 St.) B. II, S. 411, a.
iure: * sanxisset iura nobis, et omnes isdem et iidem non alias aliis uterentur; R III, 18.
laqueis: quibus (laqueis Stoicorum) usum me pluribus, quam soleo, intellego; T V, 76.
lege: qua (lege) credo omnibus in rebus disserendis utendum esse; R I, 38.
libris: cum ... vellem .. e bibliotheca pueri Luculli quibusdam libris uti; F III, 7.
liberalitate: s. **liberalitas,** II, 4. utor (4 St.) B. II, S. 459, a.
libertate: utamur .. libertate, qua nobis solis in philosophia licet uti; T V, 83. ut ... libertate uterentur; O I, 70.
lictoribus: s. accenso.
lingua: hi ‖ ii ‖ (Catuli) .. optime uti lingua Latina putabantur; O I, 133.
litteris: qui .. utrisque litteris uti velint; F I, 10. multum etiam Graecis litteris utor; C 38.
loco: illo loco libentissime soleo uti; L II, 1.
ludo: s. ioco. — lumine: s. **lumen,** II, 3. utor (3 St.) B. II, S. 484 b.
manibus: s. animo; F V, 42.
materia: ut .. faber ... non ipse facit materiam, sed ea utitur, quae sit parata, fictorque item cera; N fr 2. s. consectione.
medicamento: si quis ... pepigerit, ... ne illo medicamento umquam postea uteretur; O III, 92. ut iterum eo (medicamento) liceat uti; O III, 92.
medicis: medicis plus quam philosophis uteretur; F II, 64.
membris: quem ad modum .. membris utimur prius, quam ..; F III, 66. metuit, ne laceratis membris minus bene utatur, ne combustis, non extimescit; T I, 106. is (animus) cum languore corporis nec membris uti nec sensibus potest; D II, 128.
mente: quid, quod ne mente quidem recte uti possumus multo cibo et potione completi? T V, 100.
mercennariis: quibus (servis) non male praecipiunt qui ita iubent uti, ut mercennariis; O I, 41.
meridiationibus: quibus (meridiationibus) uti antea non solebam; D II, 142.
ministris: cum ... malis .. usus ille (populus) ministris non modice temperatam, sed nimis meracam libertatem sitiens hausit; R I, 66.
ministeriis: quibus utitur ministeriis deus, cum optimi speciem ... efficit; Ti 50.
motu: s. **motus,** II, 3. utor (4 St.) B. II, S. 593, b.
munere: utendum est .. his (muneribus), si virtutis compotes, vel potius si viri volumus esse; T II, 43. mihi ... tu occurrebas dignus eo munere, quo uterque nostrum communiter uteretur; C 2.
natura: oculi .. vera cernentes utuntur natura atque sensu; D II, 108.
nomine: s. **nomen,** II, 2. utor (5 St.) B. II, S. 718, a.
nota: si (sapiens) in hoc haberet cognitionis notam, eadem uteretur in ceteris; A II, 110.
notitiis: quo tandem iis (notitiis) modo uteremur? A II, 22.
oculis: qui vel semel ita est usus oculis, ut vera cerneret; D I, 71. II, 107.
ominibus: qui signis aut ominibus uterentur; D II, 26.
opera: negat (Strato) opera deorum se uti ad fabricandum mundum; A II, 121.
opibus: cuius .. potius opibus utamur quam tuis? T V, 5.
oportunitate: hac oportunitate anuli usus (Gyges) reginae stuprum intulit; O III, 38.
oratione: s. **oratio,** II, 3. utor (6 St.) B. II, S. 847, b.
ore: utinam, quem ad modum oratione sum usurus aliena, sic mihi ore uti liceret alieno! R III, 8.
otio: ubi .. melius uti possumus hoc, cuiuimodi est, otio? T V, 121.
partitione: s. **partitio,** II, 2 (3 St.) S. 18, a.
pastu: quod (Arabes, Phryges, Cilices) pastu pecudum maxume utuntur; D I, 94.
patrimoniis: etiam patrimoniis multos male uti; N III, 70.
patrocinio: patrocinio .. se usos aut clientes appellari mortis instar putant; O II, 69.
pecunia: s. honore.
philosophia: quia nos ea philosophia plus utimur, quae peperit dicendi copiam; P 2.
philosophis: s. medicis.
pinnulis: cum .. pulli pinnulis uti possunt, tum ..; N II, 129.
poëtis: studiose equidem utor nostris poëtis; T II, 26.
praedictione: quis rex umquam fuit, quis populus, qui non uteretur praedictione divina? D I, 95.
praemiis: quibus (auctoritatis praemiis) qui splendide usi sunt, ii mihi videntur fabulam aetatis peregisse; C 64.
praesagitione: non .. paruisti mihi revocanti, cum uterer, qua soleo, praesagitione divina; D I, 123.
precatione: simili precatione Trophonius et Agamedes usi dicuntur; T I, 114.
privatis: s. communibus.
probabilibus: quam (notam) quoniam (sapiens) non habet, utitur probabilibus; A II, 110.
progressionibus: suis progressionibus usa (principia) augentur; F V, 58.
psychomantiis: quibus (psychomantiis) Appius ... uti solebat; D I, 132.
quietibus: s. ioco.
ratione: quae (providentia) rationem dederit iis, quos scierit ea perverse et inprobe usuros; N III, 78. s. **ratio,** II, 4. utor (19 St.) S. 349, b.
regula: ea .. se uti regula et in agenda vita et in quaerendo ac disserendo; A II, 32.
remedio: quo (remedio) cum (pantherae) essent usae, non morerentur; N II, 126.
rebus: s. **res,** II, 4. utor (5 St.) S. 396, a.
regibus: quo .. modo adsequi poterat Lacedaemo illa tum, ... ut bonis uteretur iustisque regibus? R I, 50.
sacris: magnum est ... eisdem uti sacris; O I, 55.
scientia: s. coniectura.
selectione: ut in utramque partem ita paria redderent, uti nulla selectione uterentur; F III, 12.

sensu: s. **sensus,** II, 3. utor (4 St.) S. 459, b.
sententia: s. **sententia,** II, 3. utor (6 St.) S. 490, b.
sepultura: gentem .. Corneliam usque ad memoriam nostram hac sepultura scimus esse usam; L II, 56.
sermone: ut .. sermone eo debemus uti, qui innatus est nobis, ... sic ..; O I, 111.
servis: s. mercennariis.
significatione: si .. somnia ... negleguntur, aut nescit hoc deus aut frustra somniorum significatione utitur; D II, 125.
signis: s. ominibus.
simili: utuntur .. (Stoici) simili; F III, 46.
similitudinibus: quibus (similitudinibus) illi (Stoici) uti solent; F IV, 64.
somniis: ne si iucundissimis quidem nos somniis usuros putemus, Endymionis somnum nobis velimus dari; F V, 55.
somno: s. ioco.
sortibus: quis .. magistratus aut quis vir inlustrior utitur sortibus? D II, 67.
statu: Epicurus semper hoc (statu) utitur; F II, 32. ut in causis non semper utimur eodem statu ⟨sic enim appellamus controversiarum genera⟩; T III, 79.
studiis: (animus) pugnantibus et contrariis studiis consiliisque semper utens; F I, 58.
subsidio: quem ad modum sit utendum eo (subsidio), dicemus; O II, 22.
tarditatibus: cavendum .. est, ne .. tarditatibus utamur *in* ingressu mollioribus; O I, 131.
testibus: hoc ego philosophi non esse arbitror, testibus uti, qui ... falsi ... esse possunt; D II, 27. utor neque perantiquis neque inhumanis ac feris testibus; R I, 58. utitur (Panaetius) in re non dubia testibus non necessariis; O II, 16.
tibiis: qui illis (fidibus, tibiis) uti possent; N II, 157. qui fidibus aut tibiis uti volunt; D II, 9.
toleratione: qua (toleratione) uti vos non potestis; F II, 94.
vectigalibus: tantis vectigalibus ad liberalitatem utens; F II, 84.
verbo: s. **verbum,** II, 3. utor (29 St.) S. 745, b. vgl. alq. re.
vestigiis: vestigia .. Pythagoreorum quamquam multa colligi possunt, paucis tamen utemur; T IV, 3.
victu: si negaret quicquam interesse ad beate vivendum, quali uteretur victu; F II, 90.
vino: s. cibo; F II, 64.
virtute: nec .. virtutem cuiquam adesse, quin ea semper uteretur; A I, 38. cum (sapiens) ... reliquis utatur tot tam variisque virtutibus; T V, 72.
vi: (vir bonus) hac vi non utatur; O III, 75. qua (vi) me in vestro ortu usum esse meministis; Ti 41.
visis: (mens) alia visa sic arripit, ut iis statim utatur; A II, 30.
ultimis: coniungeret (Epicurus) doloris vacuitatem cum voluptate et duobus ultimis uteretur; F II, 18.
umbra: s. imagine; O III, 69.
vocabulis: nisi (opifices) vocabulis uterentur nobis incognitis, usitatis sibi; F III, 4.
voluptate: cum utatur voluptate ea, qua nulla possit maior esse; fr V, 81.
urbibus: qui peregrinos urbibus uti prohibent; D III, 47.
IV. **mit doppeltem Ablativ:** aliquo: auctore utar Simonide; N I, 60. quo potius utar aut auctore aut teste quam te? D I, 17. ut utar potissumum te auctore; D I, 106. ex eo evenit, ut .. Tarquinius augure Atto Navio uteretur; D I, 32. ad haec bona me si revocas, Epicure, pareo, sequor, utor te ipso duce; T III, 37. ut propemodum iustioribus utamur illis ... quam his; F I, 2. non desinam te uti teste, ut hoc, quod dico, probem; R I, 61. s. auctore; D I, 17.
alq. re: iis sic utamur quasi concessis; F IV, 24. ut ea ipsa mihi nota essent, quibus me nunc exemplis uti videtis; C 26.
aëre: quo (aëre) Diogenes Apolloniates utitur deo; N I, 29.
argumentis: argumentis quibusdam et rerum notis quasi ‖ quasi rerum notis ‖ ducibus utebantur ad probandum ... id, quod ..; A I, 32.
bestiis: quibus (bestiis) vos de summo bono testibus uti soletis; F II, 109.
equis: ut iis (equis) facilioribus possint uti; O I, 90.
hortis: licere uti Canio, si vellet, (hortis) ut suis; O III, 58.
notis: s. argumentis.
populo: cum adiutore populo, quo utebamur antea, nunc minime nos uti posse videamus; T II, 4 (3).

utro, auf welche von beiden Seiten: quae (causa) quoniam utro accessit, id fit propensius; P 24.

utrobique, auf beiden Seiten, in beiden Fällen: utrobique .. conventicium accipiebant; R III, 48. ut ... eadem veritas utrobique sit eademque lex; N II, 79.

utroque, auf beiden Seiten: si utroque (causa) adiuncta est, paria fiant necesse est; P 24.

utrum, ob, wohl: 1. mit an: s. **an,** B, **a,** II, 2, e u. f. — **b,** II, 2, b u. c (B. I, S. 169. 171).
2. mit necne: s. **necne,** II, 3 (3 St.) B. II, S. 684, b.
3. Lücke: utrum; R III, 28.

uva, Traube, Weintraube: I. augescit: al.: existit ... ea, quae gemma dicitur, a qua oriens uva se ostendit, quae et suco terrae et calore solis augescens primo est peracerba gustatu, deinde ‖ dein ‖ maturata dulcescit vestitaque pampinis nec modico tepore caret et nimios solis defendit ardores. qua quid potest esse cum fructu laetius, tum aspectu pulchrius? C 53.
est: una (sue) ex iis amissa (Attus Navius) vovisse dicitur, si recuperravisset, uvam se deo daturum, quae maxima esset in vinea; D I, 31. s. augescit.
mitescunt: cum .. adfecta iam prope aestate uvas a sole mitescere tempus est; fr I, 17.
II. do: s. I. est.
invenio: (Attus Navius) mirabili magnitudine uvam, ut scriptum videmus, invenit; D I, 31.

vulg—, vuln—, vultus s. **vol—.**

vulpecula, Fuchs: 1. video: in qua (insula) lepusculos vulpeculasque saepe vidisses; N I, 88.
2. videor: fraus quasi vulpeculae, vis leonis videtur; O I, 41.

uxor, Gattin: I. moritur: si marem (anguem) emisisset, uxori brevi tempore esse moriendum, si feminam, ipsi; D I, 36.
sunt: ut ... uxores eodem iure sint, quo viri; R I, 67.
vivit: ut Artemisia illa, Mausoli, Cariae regis, uxor, ... quam diu vixit, vixit in luctu; T III, 75.
II, 1. adiungo: ut sapiens velit ... uxorem adiungere et velle ex ea liberos; F III, 68.

diligo: qui (Alexander Pheraeus) ... cum uxorem Theben admodum diligeret, tamen ad eam ex epulis in cubiculum veniens barbarum ... destricto gladio iubebat anteire; O II, 25.
duco: istuc .. te impediet ... in uxore ducenda; A II, 109.
habeo: cum .. (Dionysius) duas uxores haberet, Aristomachen, civem suam, Doridem autem Locrensem, sic noctu ad eas ventitabat, ut omnia specularetur et perscrutaretur || specularetur || ante; T V, 59.
interemo: cum (Hercules) uxorem interemebat, cum conabatur etiam patrem; A II, 89.
2. adfero: cum maior eius filius Lucretiae, Tricipitini filiae, Conlatini uxori, vim attulisset; R II, 46.
moderor: sit censor, qui viros doceat moderari uxoribus; R IV, 6.
3. nascor: e quibus (filiis) septemdecim iusta uxore natis; T I, 85.
4. concumbo cum: et concubiturum cum uxore Laium et ex ea Oedipum procreaturum; Fa 30.
sum cum: ista bellatrix iracundia ... qualis est cum uxore, cum liberis, cum familia? T IV, 54. esse domui suae cum uxore, cum liberis; O III, 99.
venio ad: s. 1. diligo. — ventito ad: s. 1. habeo.
vivo cum: regnare et Ithacae vivere otiose cum parentibus, cum uxore, cum filio; O III, 97.
volo ex: s. 1. adiungo.
III. coniugia: ut coniugia virorum et uxorum natura coniuncta esse dicerent; F IV, 17.
fratres: ab uxoris fratribus interfectum tyrannum; D I, 53.
mors: »damna ... semper secum cogitet aut fili peccatum aut uxoris mortem«; T III, 30.
IV. cum: nec stellatus Cepheus cum uxore, genero, filia traderetur; T V, 8.

uxorius, die Gattin betreffend, der Ehefrau gehörig: condicio: sin autem ad adulescentiam (amores) perduxissent, dirimi tamen interdum contentione vel uxoriae condicionis vel commodi alicuius; Lae 34.
res: reliquorum .. iudiciorum haec verba maxime excellunt: in arbitrio rei uxoriae MELIUS AEQUIUS; O III, 61.

Xystus, Säulengang: cum .. pauca in xysto locuti essemus, tum eodem in spatio consedimus; A II, 9.

Griechische Wörter.

Ἀβλάβεια: quae (innocentia) apud Graecos usitatum nomen nullum habet, sed habere potest *ἀβλάβειαν*; T III, 16.

ἀγέλαστος: ut (M. Crassus) ea re minus *ἀγέλαστος*, ut ait idem (Lucilius), vocaretur; F V, 92.

ἄδηλος: ea dico incerta, quae *ἄδηλα* Graeci; A II, 54.

ἀδιαφορία: huic summum bonum est in his rebus neutram in partem moveri, quae *ἀδιαφορία* ab ipso dicitur; A II, 130.

ἀδιάφορος: quod .. illi *ἀδιάφορον* dicunt, id mihi ita occurrit, ut indifferens dicerem; F III, 53.

ἀθαμβία: id .. ille (Democritus) summum bonum *εὐθυμίαν* et saepe *ἀθαμβίαν* appellat, id est animum terrore liberum; F V, 87.

ἄθεος: Diagoras, *ἄθεος* qui dictus est; N I, 63. Diagoras ..., *ἄθεος* ille qui dicitur; N III, 89.

ἀκατάληπτος: cum .. ita negaret quidquam esse, quod comprehendi posset ⟨id enim volumus esse *ἀκατάληπτον* ‖ *καταληπτόν* ‖ ⟩; A II, 18.

ἀκροστιχίς: ea, quae *ἀκροστιχίς* dicitur, cum deinceps ex primis *primi cuiusque* versus litteris aliquid conectitur; D II, 111.

ἀναλογία: id optime adsequitur, quae Graece *ἀναλογία*, Latine ... conparatio proportiove dici potest; Ti 13.

ἀντίπους: qui adversis vestigiis stent contra nostra vestigia, quos *ἀντίποδας* vocatis; A II, 123.

ἀντίχθων: altera (ora) australis, ignota nobis, quam vocant Graeci *ἀντίχθονα*; T I, 68.

ἀξία: quam (aestimationem) illi *ἀξίαν* vocant; F III, 20. quae (aestimatio) *ἀξία* dicitur; F III, 34.

ἀξίωμα: quidquid enuntietur ⟨id autem appellant *ἀξίωμα*, quod est quasi ecfatum⟩; A II, 95. pronuntiatum ⟨sic enim mihi in praesentia occurrit ut appellarem *ἀξίωμα*⟩; T I, 14. explicanda .. vis est ratioque enuntiationum, quae Graeci *ἀξιώματα* vocant; Fa 1. enuntiatio, quod *ἀξίωμα* dialectici appellant; Fa 20. omne *ἀξίωμα* aut verum esse aut falsum; Fa 21.

ἀπάθεια: Pyrrho .. ea ne sentire quidem sapientem, quae *ἀπάθεια* nominatur; A II, 130.

ἀπειρία: infinitio ipsa, quam *ἀπειρίαν* vocant; F I, 21.

ἀπόδειξις: argumenti conclusio, quae est Graece *ἀπόδειξις*; A II, 26.

Ἀποκαρτερῶν: eius ..., quem dixi, Hegesiae liber est *Ἀποκαρτερῶν*; T I, 84.

ἀποπροηγμένον: hinc est illud exortum, quod Zeno *προηγμένον*, contraque quod *ἀποπροηγμένον* nominavit; F III, 51.

ἀπόφθεγμα: quae (facete dicta) a sene Catone collecta sunt, quae vocant *ἀποφθέγματα*; O I, 104.

ἀργός: appellatur .. quidam a philosophis *ἀργὸς λόγος*, cui si pareamus, nihil omnino agamus in vita; Fa 28.

ἁρμονία: velut in cantu et fidibus quae *ἁρμονία* dicitur; T I, 19. est .. (animus) unus ex omnibus rationis concentionisque, quae *ἁρμονία* Graece, sempiternarum rerum ... compos et particeps; Ti 27.

ἀῤῥώστημα: aegrotationes, quae appellantur a Stoicis *ἀῤῥωστήματα*; T IV, 23.

ἀσώματος: quod .. (Plato) sine corpore ullo deum vult esse, ut Graeci dicunt, *ἀσώματον* ‖ [ut ... *ἀσώματον*] ‖; N I, 30.

βλάμμα: et emolumenta et detrimenta, quae *ὠφελήματα* et *βλάμματα* appellant, communia esse voluerunt; F III, 69.

βούλησις: eius modi adpetitionem Stoici *βούλησιν* appellant, nos appellemus voluntatem; T IV, 12.

γέρων: * *Lycurgus γέροντας Lacedaemone* appellavit, nimis is quidem paucos, XXVIII, quos penes summam consilii voluit esse; R II, 50.

Γημήτηρ: mater .. est a gerendis frugibus Ceres tamquam „Geres“, casuque prima littera itidem immutata, ut a Graecis; nam ab illis quoque *Δημήτηρ* quasi *Γημήτηρ* nominata est; N II, 67.

δαιμόνιον: esse divinum quiddam, quod (Socrates) *δαιμόνιον* appellat; D I, 122.

δαίμων: quos Graeci *δαίμονας* appellant, nostri, opinor, Lares, si modo hoc recte conversum videri potest; Ti 38.

Δημήτηρ: ſ. *Γημήτηρ*.

Διόσκουροι: *Διόσκουροι* etiam apud Graios multis modis nominantur; N III, 53.

δόγμα: quae (decreta) philosophi vocant *δόγματα*; A II, 27. decretum ⟨sentitis enim iam hoc me *δόγμα* dicere⟩; A II, 29.

δόξα: quis .. vestrum non edidicit Epicuri *κυρίας δόξας*, id est quasi maxime ratas? F II, 20. in illis selectis eius (Epicuri) brevibusque sententiis, quas appellatis *κυρίας δόξας*; N I, 85.

δυνατός: quam (quaestionem) *περὶ δυνατῶν* philosophi appellant; Fa 1. ad illam Diodori contentionem, quam *περὶ δυνατῶν* appellant, revertamur; Fa 17.

δυσχρήστημα: ita .. (commoda, incommoda) *εὐχρηστήματα* et *δυσχρηστήματα* appello; F III, 69.

ἑαυτοῦ: ſ. *τιμωρούμενος*.

εἴδωλον: quae (Epicurus) sequitur, sunt tota Democriti, ‖ Democriti. ‖ atomi, inane, imagines, quae *εἴδωλα* nominant, quorum incursione non solum videamus, sed etiam cogitemus; F I, 21.

εἱμαρμένη: hinc vobis extitit primum illa fatalis necessitas, quam *εἱμαρμένην* dicitis; N I, 55. fatum .. id appello, quod Graeci *εἱμαρμένην*, id est ordinem seriemque causarum; D I, 125.

εἴρων: in omni oratione simulatorem, quem *εἴρωνα* Graeci nominarunt, Socratem accepimus; O I, 108.

εἰρωνεία: libenter uti solitus est ea dissimulatione, quam Graeci *εἰρωνείαν* vocant; A II, 15.

ἐλάχιστος: cum declinat atomus intervallo minimo ⟨id (Epicurus) appellat *ἐλάχιστον*⟩; Fa 22.

ἐνάργεια: quod nihil esset clarius *ἐναργείᾳ*, ut Graeci; A II, 17.

ἐνδελέχεια: ipsum animum *ἐνδελέχειαν* (Aristoteles) appellat novo nomine quasi quandam continuatam motionem et perennem; T I, 22.

ἔννοια: *ἐννοίας* .. notitias appellare tu videbare; A II, 22. quas (notitias rerum) Graeci tum *ἐννοίας*, tum *προλήψεις* vocant; A II, 30. quam (notionem) appellant *ἔννοιαν* illi; F III, 21. ut

... quasi consignatas in animis notiones, quas *ἐννοίας* vocant, haberemus; T I, 57.

ἐξωτερικός: unum (genus librorum) populariter scriptum, quod *ἐξωτερικόν* appellabant, alterum limatius; F V, 12.

ἐπιγεννηματικός: quod (consequens) illi *ἐπιγεννηματικόν* appellant; F III, 32.

ἐποχή: ex his illa neccessario nata est *ἐποχή*, id est adtensionis retentio; A II, 59. *ἐποχήν* illam omnium rerum improbans || comprobans, non probans ||; A II, 148.

Ἕσπερος: quae (stella Veneris) *Φωσφόρος* Graece, Lucifer Latine dicitur, cum antegreditur solem, cum subsequitur autem, *Ἕσπερος*; N II, 53.

Ἑστία: ea est .. (Vesta), quae ab illis (Graecis) *Ἑστία* dicitur; N II, 67.

ἐτυμολογία: verborum etiam explicatio probabatur, ... quam *ἐτυμολογίαν* appellabant; A I, 32.

εὐδοξία: quam .. appellant *εὐδοξίαν*, aptius est bonam famam hoc loco appellare quam gloriam; F III, 57.

εὐθυμία: quae (securitas) est animi || animi tamquam al. || tranquillitas, quam appellavit || appellant || (Democritus) *εὐθυμίαν*; F V, 23. ſ. *ἀθαμβία*.

εὐκαιρία: oportunitas ⟨sic enim appellemus *εὐκαιρίαν*⟩; F III, 45. tempus .. actionis oportunum Graece *εὐκαιρία*, Latine appellatur occasio; O I, 142.

εὐταξία: haec .. scientia continentur ea, quam Graeci *εὐταξίαν* nominant, non hanc, quam interpretamur modestiam, quo in verbo modus inest, sed illa est *εὐταξία*, in qua intellegitur ordinis conservatio; O I, 142.

εὐχρήστημα: ſ. *δυσχρήστημα*.

ζηλοτυπία: obtrectatio .. est, ea quam intellegi *ζηλοτυπίαν* volo, aegritudo ex eo, quod ..; T IV, 17 (18).

ζωδιακός: vim quandam esse aiunt signifero in orbe, qui Graece *ζωδιακός* dicitur, talem, ut ... moveat ..; D II, 89.

ἡγεμονικός: principatum .. id dico, quod Graeci *ἡγεμονικόν* vocant; N II, 29.

ἡδονή: omnes .. iucundum motum, quo sensus hilaretur, Graece *ἡδονήν*, Latine voluptatem vocant; F II, 8. egone non intellego, quid sit *ἡδονή* Graece, Latine voluptas? F II, 12. idem esse || [esse] || dico voluptatem, quod ille *ἡδονήν*; F II, 13. quam (perturbationem) .. Stoici communi nomine corporis et animi *ἡδονήν* appellant; F III, 35.

ἦθος: * quia pertinet (ea pars) ad mores, quod *ἦθος* illi vocant; Fa 1.

ἡσυχάζω: placet .. Chrysippo ... quiescere, id est, quod ab iis || his || dicitur, *ἡσυχάζειν*; A II, 93.

θετικῶς: quae dicuntur in scholis *θετικῶς*; P 5.

θεώρημα: percepta appello, quae dicuntur Graece *θεωρήματα*; Fa 11.

θύμωσις: ut ... excandescentia .. sit ira nascens et modo existens, quae *θύμωσις* Graece dicitur; T IV, 21.

ἰδέα: hanc illi *ἰδέαν* appellant, ... nos recte speciem possumus dicere; A I, 30. || quam || *ἰδέαν* appellat ille (Plato), nos speciem; T I, 58.

ἰσονομία: hanc *ἰσονομίαν* appellat Epicurus, id est aequabilem tributionem; N I, 50. confugis ad aequilibritatem ⟨sic enim *ἰσονομίαν*, si placet, appellemus⟩; N I, 109.

καθῆκον: officium ⟨id enim appello *καθῆκον*⟩; F III, 20. hoc .. commune officium *καθῆκον* vocant; O I, 8.

κακία: quas .. *κακίας* Graeci appellant, vitia malo quam malitias nominare; F III, 39. sin *κακίαν* malitiam dixisses; F III, 40. sic .. (vitiositatem) malo quam malitiam appellare eam, quam Graeci *κακίαν* appellant; T IV, 34.

καταληπτός: quonam .. alio modo *καταληπτόν* diceres? A I, 41. ſ. *ἀκατάληπτος*.

κατάληψις: quid esset, ... si verbum e verbo volumus, comprehensio, quam *κατάληψιν* illi vocant; A II, 17. (mens) istam *κατάληψιν*, quam, ut dixi, verbum e verbo exprimentes comprensionem dicemus, cum ipsam per se amat ..., tum etiam propter usum; A II, 31. qua ex similitudine etiam nomen ei rei, quod ante non fuerat, *κατάληψιν* imposuit; A II, 145. quas (rerum cognitiones) vel comprehensiones vel perceptiones vel *καταλήψεις* appellemus licet; F III, 17.

κατηγόρημα: ut libido sit earum rerum, quae dicuntur de quodam aut quibusdam, quae *κατηγορήματα* dialectici appellant; T IV, 21.

κατόρθωμα: quae .. nos aut recta aut recte facta dicamus ..., illi autem appellant *κατορθώματα*; F III, 24. recta effectio ⟨*κατόρθωσιν* enim ita appello, quoniam rectum factum *κατόρθωμα*⟩; F III, 45. illud .. rectum est ⟨quod *κατόρθωμα* dicebas⟩; F IV, 15. perfectum officium rectum, opinor, vocemus, quoniam Graeci *κατόρθωμα*; O I, 8.

κατόρθωσις: ſ. *κατόρθωμα*; F III, 45.

κέντρον: terram ... ad universi caeli complexum quasi puncti instar obtinere, quod *κέντρον* illi (mathematici) vocant; T I, 40.

Κορία: quam (Minervam) Arcades *Κορίαν* nominant; N III, 59.

κόσμος: ut hunc varietate distinctum bene Graeci *κόσμον*, nos lucentem mundum nominaremus; Ti 35.

Κρόνος: *Κρόνος* .. (deus) dicitur, qui est idem *χρόνος*, id est spatium temporis; N II, 64.

κύκλος: orbis, qui *κύκλος* Graece dicitur; N II, 47.

κύριος: ſ. *δόξα*.

Λευκοθέα: Ino Cadmi filia nonne *Λευκοθέα* nominata a Graecis Matuta habetur a nostris? T I, 28. Ino dea ducetur et *Λευκοθέα* a Graecis, a nobis Matuta dicetur? N III, 48.

λῆμμα: demus ... sumptiones ⟨ea quae *λήμματα* appellant dialectici⟩; D II, 108.

λογικός: quae (philosophiae pars) est quaerendi ac disserendi, quae *λογική* dicitur; F I, 22. quae *λογικά* appellant, quia disseruntur subtilius; T IV, 33. tota .. (quaestio) est *λογική*, quam rationem disserendi voco; Fa 1.

λόγος: ſ. *ἀργός*.

λύπη: ex quo ipsam aegritudinem *λύπην* Chrysippus quasi solutionem totius hominis appellatam putat; T III, 61.

μανία: Graeci .. *μανίαν* unde appellent, non facile dixerim; T III, 11.

μαντική: sequitur *μαντική* vestra, quae Latine divinatio dicitur; N I, 55. quam (divinationem) Graeci *μαντικήν* appellant, id est praesensionem et scientiam rerum futurarum; D I, 1. divinationem, quam Graeci *μαντικήν* appellant; L II, 32.

μάντις: Athenienses omnibus semper publicis consiliis divinos quosdam sacerdotes, quos *μάντεις* vocant, adhibuerunt; D I, 95.

μελαγχολία: quem nos furorem, *μελαγχολίαν* illi vocant; T III, 11.

μεσότης: vix .. audeo dicere medietates, quas Graeci *μεσότητας* appellant; Ti 23.

μισάνθρωπος: qui (Timon) *μισάνθρωπος* appellatur; T IV, 25.

μισόγυνος: ut odium mulierum, quale in *μισογύνῳ* Atilii est; T IV, 25.

νέκυια, νεκυομαντεῖα: inde Homeri tota *νέκυια*, inde ea, quae meus amicus Appius *νεκυομαντεῖα* faciebat; T I, 37.

Νόμιος: quartus (Apollo) in Arcadia, quem Arcades *Νόμιον* appellant; N III, 57.

νομοφύλαξ: Graeci hoc diligentius, apud quos *νομοφύλακες* creabantur || creantur ||; L III, 46.

νόσημα: ex perturbationibus ... morbi conficiuntur, quae vocant illi *νοσήματα*; T IV, 23.

οἰκεῖος: Graeci id (accommodatum ad naturam) *οἰκεῖον* appellant; A II, 38.

ὁμολογία: quod *ὁμολογίαν* Stoici, nos appellemus convenientiam, si placet; F III, 21.

ὁρίζων: qui (orbes) a Graecis *ὁρίζοντες* nominantur, a nobis „finientes" rectissume nominari possunt; D II, 92.

ὁρμή: aliter adpetitio ⟨eam enim volumus esse *ὁρμήν*⟩ ... moveri non potest; A II, 24. quae (appetitio animi) *ὁρμή* Graece vocatur; F III, 23. naturalem .. appetitionem, quam vocant *ὁρμήν*, itemque officium ... volunt esse earum rerum, quae secundum naturam sunt; F IV, 39. ut ipsum per se invitaret et alliceret appetitum animi, quem *ὁρμήν* Graeci vocant; F V, 17. quas (adpetitiones) *ὁρμάς* Graeci vocant; N II, 58. una pars in appetitu posita est, quae est *ὁρμή* Graece, ... altera in ratione; O I, 101. appetitiones ..., quas illi (Graeci) *ὁρμάς* (nominant), oboedientes efficere rationi; O II, 18.

πάθος: quae (perturbationes animorum) vitam insipientium miseram acerbamque reddunt, — quas Graeci *πάθη* appellant; F III, 35. quis ... iracundiam morbum solet dicere? at illi (Graeci) dicunt *πάθος*; F III, 35. haec .. fere sunt eius modi, quae Graeci *πάθη* appellant; T III, 7. hoc propemodum verbo Graeci omnem animi perturbationem appellant; vocant enim *πάθος*, id est morbum, quicumque est motus in animo turbidus; T III, 23. quoniam, quae Graeci *πάθη* vocant, nobis perturbationes appellari magis placet quam morbos; T IV, 10. ut perturbatio sit, quod *πάθος* ille dicit, aversa a recta ratione contra naturam animi commotio; T IV, 11. cohibere motus animi turbatos, quos Graeci *πάθη* nominant; O II, 18.

παράδοξος: sunt .. Socratica pleraque mirabilia Stoicorum, quae *παράδοξα* nominantur; A II, 136. haec *παράδοξα* illi, nos „admirabilia" dicamus; F IV, 74. quae quia sunt admirabilia contraque opinionem omnium [ab ipsis (Stoicis) etiam *παράδοξα* appellantur]; P 4. quod mihi ista *παράδοξα* quae appellant maxime videntur esse Socratica longeque verissima; P 4.

περί: ſ. *δυνατός*.

Περσεφόνη: ea .. (Proserpina) est, quae *Περσεφόνη* Graece nominatur; N II, 66.

Πλούτων: qui Dives, ut apud Graecos *Πλούτων*, quia et recidunt omnia in terras et oriuntur e terris; N II, 66.

ποιητικός: efficientia, quae Graeci *ποιητικά*; F III, 55.

ποιότης: qualitates .. appellavi, quas *ποιότητας* Graeci appellant ‖ vocant ‖, quod ipsum apud Graecos non est vulgi verbum, sed philosophorum; A I, 25. quam (qualitatem) *ποιότητα* Graeci vocant; N II, 94.

πολιτικός: quem (locum) civilem recte appellaturi videmur, Graeci *πολιτικόν*; F IV, 5. ut (hominis natura) habeat quiddam ingenitum quasi civile atque populare, quod Graeci *πολιτικόν* vocant; F V, 66.

πρέπον: hoc loco continetur id, quod dici Latine decorum potest; Graece enim *πρέπον* dicitur; O I, 93.

προηγμένον: regem ipsum quasi productum esse ad dignitatem ⟨id est enim *προηγμένον*⟩; F III, 52. ea, quae secundum locum obtinent, *προηγμένα*, id est producta, nominentur; F III, 52. ista ... dicam Graece *προηγμένα*, Latine autem producta; F IV, 72. ſ. *ἀποπροηγμένον*.

Προκύων: »hic Geminis est ille sub ipsis Ante Canem, *Προκύων* Graio qui nomine fertur«; N II, 114.

πρόληψις: quam (anticipationem) appellat *πρόληψιν* Epicurus, id est anteceptam animo rei quandam informationem; N I, 43. ut Epicurus ipse *πρόληψιν* appellavit, quam antea nemo eo verbo nominarat; N I, 44. ſ. *ἔννοια*; A II, 30.

πρόνοια: nec (audite) anum fatidicam, Stoicorum *πρόνοιαν*, quam Latine licet providentiam dicere; N I, 18. mens mundi cum .. ob eam .. causam vel prudentia vel providentia appellari recte possit ⟨Graece enim *πρόνοια* dicitur⟩; N II, 58. anum fatidicam *πρόνοιαν* a Stoicis induci, id est providentiam ‖ [id est providentiam] ‖; N II, 73.

πρόσληψις: adsumptio .. ⟨quam *πρόσληψιν* iidem (dialectici) vocant⟩ non dabitur; D II, 108.

Πυρόεις: huic .. (stellae Iovis) proximum inferiorem orbem tenet *Πυρόεις*, quae stella Martis appellatur; N II, 53.

σκοτεινός: Heraclitus, „cognomento qui *σκοτεινός* perhibetur, quia de natura nimis obscure memoravit"; F II, 15.

σοφία: princeps .. omnium virtutum illa sapientia, quam *σοφίαν* Graeci vocant; O I, 153.

σοφός: »in quo (lapatho) Laelius clamores *σοφος* ille solebat edere« .... praeclare Laelius, et recte *σοφός*; F II, 24. qui a Graecis *σοφοί*, sapientes a nostris et habebantur et nominabantur ‖ [qui ... nominabantur] ‖; T V, 7.

στερέμνιος: quae ille (Epicurus) propter firmitatem *στερέμνια* appellat; N I, 49.

στεφάνη: Parmenides .. commenticium quiddam coronae simile efficit ⟨*στεφάνην* appellat⟩; N I, 28.

Στίλβων: ea (stella Mercurii) *Στίλβων* appellatur a Graecis; N II, 53.

στρατήγημα: consilium illud imperatorium fuit, quod Graeci *στρατήγημα* appellant; N III, 15.

συγκατάθεσις: nunc de adsensione atque adprobatione, quam Graeci *συγκατάθεσιν* vocant, pauca dicemus; A II, 37.

συμπάθεια: est .. in ea (natura) iste quasi consensus, quam *συμπάθειαν* Graeci vocant; N III, 28. ex ... consensu (naturae), quam *συμπάθειαν* Graeci appellant; D II, 34. ex quadam convenientia et coniunctione naturae, quam vocant *συμπάθειαν*; D II, 124. quae est continuatio coniunctioque naturae, quam, ut dixi, vocant *συμπάθειαν*? D II, 142.

σφαῖρα: globus ⟨sic enim *σφαῖραν* interpretari placet⟩; N II, 47.

σφαιροειδής: (animantem) globosum (deus) est fabricatus, quod *σφαιροειδές* Graeci vocant; Ti 17.

σωφροσύνη: eam .. virtutem *σωφροσύνην* vocant, quam soleo equidem tum temperantiam, tum moderationem appellare, non numquam etiam modestiam; T III, 16.

σώφρων: qui sit temperans — quem Graeci *σώφρονα* appellant; T III, 16.

τελικός: pertinentia ⟨sic enim appello, quae *τελικά* dicuntur⟩; F III, 55.

τέλος: quoniam .. id est vel summum vel ultimum vel extremum bonorum ⟨quod Graeci *τέλος* nominant⟩; F I, 42. me ..., quod *τέλος* Graeci dicunt, id dicere tum extremum, tum ultimum, tum summum; F III, 26.

τιμωρούμενος: quid ille Terentianus „ipse se poeniens", id est *ἑαυτὸν τιμωρούμενος*? T III, 65.

τύμβος: »bustum« ⟨nam id puto appellari *τύμβον*⟩; L II, 64.

ὕω: »has Graeci stellas Hyadas vocitare suërunt«, [a pluendo; *ὕειν* enim est pluere] nostri imperite Suculas; N II, 111.

Φαέθων: infra .. hanc (stellam) propius a terra Iovis stella fertur, quae *Φαέθων* dicitur; N II, 52.

Φαίνων: quae Saturni stella dicitur *Φαίνων*que a Graecis nominatur; N II, 52.

φαντασία: quam (impulsionem) ille *φαντασίαν*, nos visum appellemus licet; A I, 40. visum ⟨iam enim hoc pro *φαντασίᾳ* verbum satis hesterno sermone trivimus⟩; A II, 18.

φιλιππίζω: Demosthenes ... iam tum *φιλιππίζειν* Pythiam dicebat, id est quasi cum Philippo facere; D II, 118.

φιλογυνία: mulierositas, ut ita appellem eam, quae Graece *φιλογυνία* dicitur; T IV, 25.

φρόνησις: prudentiam .., quam Graeci *φρόνησιν* dicunt ‖ *φρόνησιν* ‖, aliam quandam intellegimus; O I, 153.

φυσιολογία: qui (Divitiacus) .. naturae rationem, quam *φυσιολογίαν* Graeci appellant, notam esse sibi profitebatur; D I, 90.

Φωσφόρος: s. *Ἕσπερος*.

χαῖρε: »„*χαῖρε*," inquam, „Tite!" lictores, turma omnis cohorsque: „*χαῖρε*, Tite!"« F I, 9.

χρήσιμος: qui frugi homines *χρησίμους* appellant, id est tantum modo utilis; at illud est latius; T III, 16.

χρόνος: s. *Κρόνος*.

ψευδόμενος: quo modo .. mentientem, quem *ψευδόμενον* vocant, dissolvas? D II, 11.

ὠφέλημα: quod prodesset ⟨*ὠφέλημα* enim sic appellemus⟩; F III, 33. s. *βλάμμα*.

Sätze: *ὅτι μόνον τὸ καλὸν ἀγαθόν;* P I. *ὅτι αὐτάρκης ἡ ἀρετὴ πρὸς εὐδαιμονίαν;* P II. *ὅτι ἴσα τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὰ κατορθώματα;* P III. *ὅτι πᾶς ἄφρων μαίνεται.* ‖ [omnes stultos insanire] ‖; P IV. *ὅτι μόνος ὁ σοφὸς ἐλεύθερος καὶ πᾶς ἄφρων δοῦλος;* P V. *ὅτι μόνος ὁ σοφὸς πλούσιος.* ‖ [quod solus sapiens dives] ‖; P VI.

Nachträge zum dritten Bande.

Pallium, II. tingo: ut ... cotidiano in forum mille hominum cum palliis conchylio tinctis descenderent; R VI, 2 (S. 3 b).

pietas, IV, 1. adiunctum: hostia .. maxima parentare pietatis esse adiunctum ‖ [adi.] ‖ putabat; L II, 54 (S. 86, a).

propositum, I. sum: tertium est propositum, ut in beneficentia dilectus esset dignitatis; O I, 45 (S. 189, a).

psaltria, Zitherspielerin: psaltriam adducamus; T III, 46 (S. 198, b).

quaero, I, 2, b. qui quaesissent; R I, 30 (S. 215, a).

— II, 3. siquidem, quid agatur in caelo, quaerimus; R I, 19. quid .. mihi L. Pauli nepos ... quaerit, quo modo duo soles visi sint, non quaerit, cur ..? R I, 31 (S. 216, a).

— III. alqd: cum tu ista caelestia de Scipione quaesieris, ego autem haec, quae videntur ante oculos esse, magis putem quaerenda; R I, 31 (S. 217, a).

— principium: quod .. (Stoici) principium officii quaerunt, melius quam Pyrrho; F IV, 43 (S. 218, a).

— signa: »astrologorum signa in caelo quid fit ‖ sit ‖ observationis ‖ quaesit, observat Iovis ‖, cum ..! R I, 30 (S. 218, b).

quam, I, 2, b. Comparative: divitiorem, potentiorem, beatiorem, firmiore fortuna, praestantius; R I, 28. acrius aut diligentius; R I, 35 (S. 223, b, f.).

— II. se ut custodiat (natura) quam in optimo sui generis statu; F V, 26 (S. 226, a).

— III, 2, a. qui viderit, quam parva sit terra; R I, 26 (S. 226, a).

— — b. quam .. sibi constanter convenienterque dicat, (Epicurus) non laborat; T V, 26 (S. 226, a).

— IV, 1. quam est hic fortunatus putandus! R I, 27. quam multa ille (Chrysippus) contra sensus, quam multa contra omnia, quae in consuetudine probantur! A II, 75 (S. 226, b).

quamvis, II. quas (divitias) cum quivis quamvis indignus habere possit, in bonis non numero; T V, 46 (S. 229, b).

quantus, B, b, I. nescis, insane, nescis, quantas vires virtus habeat; P 17 (S. 232, a).

quasi, I, 3. quae (stellae) errantes et quasi vagae nominarentur; R I, 22 (S. 238, a).

— II, sic: † quo ‖ quo ‖ utamur quasi equis temptatis ‖ temperatis, al. ‖, sic amicitia ..; Lae 63 (S. 238, b).

qui, A, I, 1. »quibus divis (haruspices) creverint, procuranto«; L II, 21 (S. 252, b).

— — 2. quibus ex centum quattuor centuriis ‖ VIIII centurias ‖ . . . octo solae si accesserunt; R II, 39 (S. 255, a).

quingenti anni: annis fere DX post Romam conditam Livius fabulam dedit; T I, 3 (S. 304, a).

rideo, II, alqm: ne, ut quidam, Graeca verba inculcantes iure optimo rideamur; O I, 111 (S. 427, a).

sequor, II. fortunam, mores: se in beneficiis collocandis mores hominum, non fortunam sequi; O II, 69 (S. 508, b).

verum: iudicis est semper in causis verum sequi; O II, 51 (S. 509, a).

sex, A. dies: VI, ut opinor, diebus minus; N II, 53 (S. 516, b).

simulacrum, IV, 1. moveri: parvi virtutum simulacris ... sine doctrina moventur; F V, 43 (S. 542, b).

triginta, A. anni: ea (stella) ... XXX fere annis cursum suum conficit; N II, 52 (S. 700, b).

— dies: madefactum iri minus XXX diebus Graeciam sanguine; D I, 68 (S. 700, b).

videor, II. nobis Heracleotes ille Dionysius flagitiose descivisse videtur a Stoicis; F V, 94 (S. 786, a).

DRUCK VON TH. HOFMANN IN GERA.

